

B y b e l ē s,

Tai esti:

W i s s a s

Szwentas Raštas

Seno ir Naujo

T e s t a m e n t o,

Lietuvišką perstatytą,

iš naujo pėrveizdėtas

Ir pėštą Kartą išspausťas.

Berlynė.

Raštas išspausťas prie Trowitzsch ir jo Sunaus.

1858.

Surašimas

visu knygū

Seno Testamento.

	Pėrskyr.
1. Pirmos Knygos Moizėšaus	50
2. Antros Knygos Moizėšaus	40
3. Trečios Knygos Moizėšaus	27
4. Ketvirtos Knygos Moizėšaus	36
5. Penktos Knygos Moizėšaus	34
6. Knygos Jojumo	24
7. Knygos Balbonā	21
8. Knygos Rutės	4
9. Pirm. Knyg. Jomelo	31
10. Antr. Knyg. Jomelo	24
11. Pirmos Knygos apie Karalus	22
12. Antros Knygos apie Karalus	25
13. Pirmos Knygos Kusišāwimā Karālū	30
14. Antros Knygos Kusišāwimā Karālū	36
15. Knygos Ezo	10
16. Knygos Jeremiošaus	13
17. Knygos Ešerės	10
18. Knygos Jobo	42
19. Psalmi Dawido	150
20. Pamokslas Jobze Salomono	31
21. Mokymojs Salomono	12
22. Aukštoji Giesmė Salomono	6

Prarašai.

1. Jezaiošus	66
2. Jeremiošus	52
Jeremiošaus Raudojimo Giesmės	5
3. Ezeielis	48
4. Dangelis	12
1. Oze	14
2. Joel	3
3. Amos	9
4. Obadja	1
5. Jona	4
6. Mifka	7
7. Naum	3
8. Ababul	4
9. Jėpanja	3
10. Aggai	2
11. Salarja	14
12. Malafia	4

Pirmos Knygos Moizėjaus.

1. Pērstyrimas.

Swieto Sūtwerim's.

Ītadzoje sutwēre Dievas dangū ir zeme. * Pl. 33, 6. Jon. 1, 1. Darb. 4, 24.

2. O zeme buwo pusta ir tušciza, ir buwo tamsu ant gillybēs; o Dwase Diewo issisplēte ant wandenū.

3. Ir Dievas tare: * tesiranda šwiesā; ir radosi šwiesā. * 2 Kor. 4, 6.

4. Ir Dievas reģejo, kad šwiesā gera buwo; tai atšyre Diew's šwiesā nū tamšybēs.

5. Ir pramine šwiesā diena, o tamšybē naktimi. Tai stojis iš wāfaro ir iš rytmečio pirma diena.

6. Ir Dievas tare: tesiranda twir-tybe tarp wandenū; ir ta t'essie pērstyrimas tarp wandenū.

7. Tai padare Dievas twirtybē, ir atšyre wandenus po twirtybēs, nū wandenū wiršū' twirtybēs; ir stojosi taipo.

8. Ir Dievas pramine twirtybē dangumi; tai stojis iš wāfaro ir iš rytmečio antra diena.

9. Ir Dievas tare: te fufirent wandū po dangum' ing ypaczes wietas, jeib rēgimas butu saufum-mas. Ir stojosi taipo.

10. Ir Dievas pramine saufum-mā zeme; ir fufirinkimā wandenū pramine marēmīs. Ir Dievas re-ģejo, kad tai gēr buwo.

11. Ir Dievas tare: zeme te iš-želdin žoles bey želmenīs, sēklōs turrincūs, ir waišingūs medziūs, šojnā sawo waišu nēšanti, ir sawo sēklā turrinti sawije ant žemēs; ir stojosi taipo.

12. Ir zeme išželdino žolē bey žel-menīs, sēklōs turrincūs, šojnā pa-gal sawo weislē; ir medziūs waišu nēšancūs, ir sawo sēklā sawije

turrincūs, šojnā pagal sawo weislē. Ir Dievas reģejo, kad gēr buwo.

13. Tai stojis iš wāfaro ir iš rytmečio trēciza diena.

14. Ir Dievas tare: tesiranda žwakes ant twirtybēs dangaus, kuros pērstirra dienā bey nakti, ir dāda ženklus, cēsūs, dienas bey mettus.

15. Bey t'essie žwakes ant twirty-bēs dangaus, jeib žibētū ant žē-mēs; ir stojosi taipo.

16. Ir Dievas padare dwi diddi žwakī; diddē žwakē, waldancizā dienā, ir mažā žwakē, waldancizā nakti, priegtam ir žwaiždes.

17. Ir Dievas pastāte jas ant twirtybēs dangaus, kad šwieštu ant žemēs;

18. Ir dienā bey nakti waldytu, ir pērstirtu šwiesybē bey tamšybē. Ir Dievas reģejo, kad tai gēr buwo.

19. Tai stojis iš wāfaro ir iš ryt-mečio ketwirta diena.

20. Ir Dievas tare: te išdād wandū krēbzancūs ir wēbzancūs sutwērimūs, ir paukšcūs ant žemēs po twirtybēs dangaus laktio-jancūs.

21. Ir Dievas sutwēre * diddes bangōs-žuwis ir wišfokius gywo-lus, krēbzancūs ir wēbzancūs, ir iš wanden's išdātūs, šojnā pa-gal sawo weislē ir wišfokius plunt-motus paukšcūs, šojnā pagal sawo weislē. Ir Dievas reģejo, kad tai gēr buwo. * Pl. 104, 26. Job. 40, 10.

22. Ir Dievas žegnojo jās, ir ta-re: waišfikties ir daugfikties, ir primīskite juritā wandenišā ir paukš-czei tesidaugšin ant žemēs.

23. Tay stojis iš wāfaro ir iš rytmečio penkta diena.

24. Ir Dievas tare: zeme te iš-dād gywūs sutwērimūs, šojnā pa-

gal sawo weisłę, galwijus, kirmėles ir žvėris ant žemės, kožną pagal sawo weisłę. Ir stojos taip.

25. Ir Dievas sutvėrė žvėris ant žemės, kožną pagal sawo weisłę, ir galwijus pagal sawo weisłę, ir wissotias kirmėles ant žemės pagal sawo weisłę. Ir Dievas regėjo, kad tai gėr buwo.

26. Ir Dievas tare: padarykim žmones, abroją, mummus lygus, kurrė ponawotu ant žuwiu mariofa, ir ant paukščiu po dangum' ir ant galwiju, ir ant wissos žemės, ir ant wissu kirmėlu, ant žemės slenkančiu.

27. Ir * Pon's Diew's sutvėrė žmogų i sawo weidą, i Diewo weidą sutvėrė jį, ir sutvėrė jūdu wyra bey moteristę.

* Persl. 2, 7.
Matt. 19, 4. Epej. 4, 24. Kol. 3, 10.

28. Ir Dievas žegnojo jūdu, ir tare jiem dwiem: waisikitos ir daugikitos, ir isiweiskita apšcey ant žemės, ir pawerskita ję po sawim, ir ponawokita ant žuwiu mariofa, ir ant paukščiu po dangum', ir ant wisso, kas gyw' yra, ir kruta ant žemės.

29. Ir Dievas tare: štay, aš jum dwiem dawjau wissotią žolę, sawą sėlią turrincę ant wissos žemės, ir wissotius waisingus medzius, ir medzius sawo sėlią turrincius, jum dwiem ant walgio.

30. Ir wissiems gywolėms ant žemės, ir wissiems paukščiams po dangum', ir wissoms kirmėlėms, gyw' esanczoms ant žemės, kad wissotią žalią žolę walgitu. Ir stojos taip.

31. Ir Dievas apšwalge wis tai, ką buwo padaręs, ir štay, buwo labay gėr. Tai stojos iš wakaro ir iš rytmečio šešta diena.

2. Pėrsityrimas.

Apie šwentą dieną, (Sabbatą) žmogaus indywuą sutvėrimą, Rojū, Diewo prisikimą ir wenzawonyštės isikimą.

Šittai po gátawas pastojos dangus ir žeme, su wissu jū pulku.

2. Ir taip pabaigė Diew's * sėlmą dieną sawo darbus, kurrus padare. Ir lowesi ** sėlmą dieną nū

wissu sawo darbū, kurrus padare.

* 2 Moiz. 20, 11. ** Ebr. 4, 4.

3. Ir žegnojo sėlmą dieną ir * šwentino ję, todėl, jog toje buwo išsejes nū wissu sawo darbū, kurrus Diew's sutvėrė ir dare.

* Ezi. 58, 13.

4. Tokiu budu stojos dangus ir žeme, kaip jūdu sutwertu yra, tū cėl', kaip Pon's Diew's žemę ir dangų padarę;

5. Ir wissotie mēdžei ant lauko, kurrė pirm to niekadōs ne buwo ant žemės, ir wissotios žoles ant lauko, niekadōs pirm to ne augusos ant žemės. Aša Pon's Diew's dar lytaus ne buwo dawęs ant žemės, ir ne buwo ney wieno žmogaus, laukus igywenancio.

6. Bet migla passikėle iš žemės, ir padrėkino wissą žemę.

7. Ir Pon's Diew's padarė žmogų iš žemės grunto, ir itwėpe jam gywą dwasę i jo nosi. Ir šittai po žmogus gywą dušę igyjo.

8. Ir Pon's Diew's sodino sodą Edenij, ties užtekėjimu šaulės, ir ilėido žmogų i tą, kurri jis buwo padaręs.

9. Ir Pon's Diew's dawe augti iš žemės wissotius medzius, gražus pajurēt, ir štanney iš jū walgit, ir * mēdi gywasčio widduje sodo; priegtam ir mēdi išpažinnimo gėro ir pisko.

* Apr. 2, 7.

10. Ir srowē ištekėjo iš Eden, padrėkint' sodą, ir pėrsistyre cizajau i kettures diddes uppes.

11. Pirma wadinnama Pison, tēkanti aplink wissą žemę Ewila, ir czonay randamas yra auksas.

12. Ir auksas tōs žemės labay kastaunas yra, ir czonay randamas Bedellion, bey žemczugas Onif.

13. Antra uppe yra wadinnama Gyon, tēkanti aplink wissą kurrinū žemę.

14. Trečia uppe wadinama Pdel, tēkanti pro Assyriją žemę. Ketvirta uppe yra Prat.

15. Ir Pon's Diew's ēmęs žmogų, idėjo jį i sodą Eden, kad tą igywentu ir pridabotu.

16. Ir Pon's Diew's prisikė žmo-

gui ir tare: tu galli walgit nū wif-
sotiū mēdziū sode.

17. Bet nū mēdzio išpažinnimo
gėro ir pīsto taw ne reik walgit;
nės * kurrę dien' tu nū to walgisi,
** smerczu numirsi.

* 1 Kor. 2, 37. ** Rom. 5, 12.

18. Ir Pon's Diew's tare: ne gėr
yra žmogui * wienam buti, aš jam
padarysu pagalbininkę, kurri prie
jo prišiglaustu. * Mot. 4, 8, 9.

19. Nės kaip Pon's Diew's buwo
padaręs iš žemės wissotius gywo-
lus ant laufo, ir wissotius paukš-
čius po dangum', atwede jūs prie
žmogaus, kad regetu, kaip jissai tus
pramintu; nės kaip žmogus wisso-
tius gywolus pramintu, taipo jie
turrėtu wadinnami buti.

20. Ir žmogus * pramine kožną
galwiją, ir kožną paukštį po dan-
gum', ir žwėri ant laufo sawo
wardu: bet žmogui ne buwo ran-
dama pagalbininkė, kurri prie jo
prišiglaustu. * Job. 35, 11.

21. Tai ušleido Pon's Diew's
diddi miegą ant žmogaus, ir jis
uimiggo. Ir ėmęs wieną šonkauli
iš jo, atpilde tą wietą kunu.

22. Ir Pon's Diew's padare mo-
teriskę iš to šonkaulio, kurri iš
žmogaus buwo ėmęs, ir atwede tą
jam.

23. Tai tare žmogus: juš tai esti
kaulas nū mano kaulū, ir kunas
nū mano kuno; todėl ji wyrėne bus
wadinnama, kadangi iš wyro išim-
ta yra.

24. * Del to wyr's sawo tėwą ir
sawo motiną paliskęs prie sawo
moter's glaustis, ir bus jūdu wienas
kunas. * Matt. 19, 5.

25. Ir abbudu buwo nūgu, ir
žmogus ir jo patti, ir nesigėdėjo.

3. Pėrsdyrimas.

Adam's bey Žėwa susigriešij, korawotu ir
jabbėjimu šigelbėtojo Kristaus pašin-
šmintu.

O žaltys buwo lytrėsnis už wissas
žwėris ant laufo, kurrės Pon's
Diew's buwo sutwėręs, ir tare mo-
teriskėi: argi Diew's butu sake:
idant juddu ne walgitita nū wisso-
tū mēdziū sode?

2. Tai tare moteriskė žalcui:
muddu walgową nū waisaus mē-
dziū sode.

3. Bet apie waisų mēdzio widduje
sodo Diew's sake: idant ne walgi-
tita nū to, neygi pakrutinkita jo,
kad ne numirtumbita.

4. Tai tare žaltys moteriskėi: *
juddu nieku budu smerczu ne nu-
miršita. * Jon. 8, 44. 2 Kor. 11, 3.

5. Bet Diewas žinno, jog, kurrę
dien' juddu nū to walgitita, bus
jusū dwėjū atwertos, ir busita
lygu Diewui, žinnodamu, kas gėr'
arba pikt' yra.

6. Ir moteriskė išwelge, jog gėr
buwo nū to mēdzio walgit, ir gra-
žu žurėt, jog gražus mēdis buwo,
kadangi išmintingus dāro, ir ėme
jo waisaus, ir walge ir dāwe nū
to taipojau ir sawo wyrui, ir jis
walge.

7. Tai jū abbėjū atys tāpe atwer-
tos, ir suprāto, nūgudu ėsanczu, ir
nupyne pygū-lappus, ir dare saw
iš tū šurštus.

8. Ir jūdu girdejo balsą Pono
Diewo, sode waisščuojanczio, die-
nai wėsfėnei pastojus. Ir Udomas
pasislėpe su sawo pacze nūg wėido
Pono Diewo, po mēdzū, sode.

9. Ir Pon's Diew's pawadinęs
Udomą tare jam: kur esi?

10. Ir jis atsiliepe: Aš išgirdęs
tawą balsą sode bijojaus, nės esmi
nūgas, todėl pasislėpiau.

11. Ir jis tare: kas taw sake, tawę
nūgą ėsanti? Ar ne walgei nū to
mēdzio, apie kurri taw prisatiau:
idant tu ne walgit nū to?

12. Tai tare Udomas: moteriskė,
kurrę tu man pristyre, dāwe man
walgit nū to mēdzio, ir aš walgiau.

13. Tai tare Pon's Diew's mote-
riskėi: kam tu tai darei? moteriskė
atsake: žaltys manę taipo prigū-
wo, jog aš walgiau.

14. Tai tare Pon's Diew's žal-
cui: kadangi tu tai darei, tai
buš prateiktas tarp wissū galwijū,
ir tarp wissū žwėrū ant laufo. Ant
sawo pilwo tu slinksi, ir žėmę kimsi
per wissą sawo amžią.

15. Ir aš neprietelystę darysu
tarp tawęs, ir tarp moteriskės, ir

tarp tawo waisaus bey jòs waisaus. * Tas taw galwà sumis, ir tu jo kulnis igèlsi. * 1 Jon. 3, 8.

16. Ir moteriškèi tare jissai: aš taw daug pèrkulà padarysi, kumet tu nèšezia busi, tu su pèrkulais pagimdysi sawo kudikius, ir tawo wale bus padàta tawam wyrui, ir jissai bus * tawo ponas.

* Ep. 5, 22. 1 Tim. 2, 11. 12.

17. O Udomui jissai sake: kadangi tu klausi balso sawo moters, ir walgei nù to mèdzio, apie kurri aš taw prisatiau, tardam's: idant tu ne walgiš iš to; prakeikta testow žeme dėl tawės, wargingay iš tòs pasipennèsi, koley gym's busi;

18. Eriškèzei ir usnys taw dygs ir augs ant tòs, ir žolę laukinę walgisi.

19. Pràkaiite * sawo weido walgisi sawo dūnà, iš i žemę wèl pawirsi, iš kurriòs tu essi imtas. Ašà tu essi žeme, ir i žemę wèl pawirsi.

* 2 Ež. 3, 10. 1 Moiz. 18, 27.

20. Ir Udomas pramine sawo pacę Jėwà, todėl, kadangi ji yra motina wijsù gywuju.

21. Ir Pon's Diew's padàre Udomui ir jo pacęi fermėgas iš kailù, ir jàdu tais apwilko.

22. Ir Pon's Diew's tare: štay, Udomas norėjo pastoti kaip wienas iš musù, ir žinnoti, kas gér' ir pikt' butu. Bet kad ne ištieti sawà rankà, ir ne laushtu ir nù mèdzio gywaszcio, ir iš to walgidam's amžinay gywas butu.

23. Tai iškèido ji Pon's Diew's iš sodo Eden, kad žemę igwèntu, iš kurriòs imtas yra.

24. Ir iškware Udomà ir pastate pas sodà Eden Kerubynà, nūgu ir kertanczu kardu, kad apsaugotu kėlà medžiopi gywaszcio.

4. Pèrskrymas.

Koynas Broli užmuša. Jo Waitai ir Waità Waitai.

Ir Udomas išpažinno sawo pacę Jėwà, ir ji nèšezia pastòjo, ir pagimde Roynà ir tare: aš turru Wyrà, Ponà Diewà.

2. O potam ji wèl pagimde Abėlà,

jo broli. Ir Abėlas pastòjo awinin-tu, o Koynas laukininku.

3. Bet nusidawe po kėlù dienù, kad Koynas Ponui Diewui apierà nèše nù waisù lauko.

4. Ir Abėlas taipojau apierà nèše nù pirmėlà sawo awiù kaimenės ir nù jà rebummo. Ir Pon's Diew's maloningay išwelge Abėlà ir jo apierà.

5. Bet Roynà ir jo apierà jissai ne maloningay išwelge. Tai pèrpyko Koynas, ir jo weidas susirauke.

6. Ir Pon's Diew's tare Roynui: todėl tu pèrpykai? ir todėl susirauke tawo weidas?

7. Ar ne taipò? gér's bebudam's tu kòjam patinki, bet ne gér's bebudam's, griek's uš durriù gul. * Bet ne dūk jam walę, bet ponawo ant jo. * Rom. 6, 12.

8. Tai susikalbejo Koynas su sawo broliu Abėlu. Ir nusidawe, kaip jàdu ant lauko buwo, pasikėlęs Koynas priekš sawo broli Abėlà, užmuše jį.

9. Tai tare Pon's Diew's Roynui: kur yra tawo brolis Abėlas? jis atsàke: ne žimau, argu aš sargas busu sawo brolio?

10. Bet jissai atsàke: kà tu pada-rei? * Balsas kraujo tawo brolio šaukia manėpi nù žemės.

* Ebr. 12, 24.

11. O dabar prakeiktas tu busi ant žemės, kurri atsižijo, ir tawo brolio kraujà iš tawo rankà priėme.

12. Kad tu dirwà igwėsi, tai ji sawo waisù taw tolaus ne dūs; nerimstas ir bėgas tu busi ant žemės.

13. Bet Koynas atsàke Ponui Diewui: mano griekas yra diddėnis, ne kaip kad man galėtu atliestas buti.

14. Štay, tu šen dien' manę išwarai iš žemės, ir turru pasislėptis nù tawo weido, ir nerimstas bey bėgas buti ant žemės. Taip man nusidūs, kad randasis manę, užmuš manę.

15. Bet Pon's Diew's tare jamui: ne, bet kurs Roynà užmuš, tam septyneropay bus pajėškoma. Ir Pon's Diew's padàre žentlį ant

Koyno, idant neį vienas ji randas ji ne užmuštu.

16. Šiitai po atstojo Roynas nū weido Pono Dievo, ir gyveno žemeje Rod, anna pus Eden, ties užtektėjimu saulės,

17. Ir Roynas išpažinno savo pacę, ta pastojo nėsęcia, ir pagimde Unošą. Ir jissai pabudawojes mieštą, pramine tą pagal savo sunaus wardą Unošą.

18. O Unošas pagimde Irādą. Irādas pagimde Maujaela. Maujaelas pagimde Metuzaelą. Metuzaelas pagimde Lamėką.

19. Bet Lamėkas weide dwi moteri: wieną wardu Uda, o antrą Zilla.

20. Ir Uda pagimde Jabalą; iš to radoši, kurie šėtrūsia gywenda: wo ir gatwijos augindawo.

21. Ir jo brolis buvo Jubals pramintas, iš to radoši smuikininiai ir wamždininkai.

22. O Zilla taipojau waitus auginno, butent: Tubalkoyną, mistrą wissio wāro ir gellejšis; o sessū Tubalkoyno buvo Raema.

23. O Lamėkas tare dwiem savo moterim, Udai bey Zillai: judwi moteri Lamėko, girdekita mano kalbą, ir dabokita tą aš sakau: aš vyrą užmušau saw ant žaidū, ir jamitaiti saw ant ronū;

24. Roynui septynis kartus bus papjštota, o Lamėtui septynis dėšimtis ir septynis kartus.

25. Udomas iš naujo išpažinno savo pacę, ir ji pagimde sunų, tą ji wadinno Set. Aš Dievo's man (tare ji) Pittą sėklą dāwe wietoje Abelo, Roynaus užmušto.

26. O Setui taipojau gimme * sunus, Enosu wardu. Tū čes pra-dėjo apsatyti wardą Pono Dievo.

* P. 5, 6.

5. Pėrsfyrimas.

Gimminė senija Lewa, nū Abomo pradėjus itti Noatui.

Syittos yra knygos apie žmogaus gimminę: Dievas * žmogų leis-dams sutwėre ji i weidą Pono Dievo.

* Roš. 3, 10.

2. Ir sutwėre jūdų vyrą bey moteris, ir pėrsegnojo jūdų, ir

pramine jūdų žmogumi, tū čes' kaip jūdų sutwėrtu buvo.

3. O Udomas buvo šimtū ir tris dėšimtis metų sen's, ir jam gimme sunus i jo weidą ir pramine ji Setą.

4. Ir patėko po to aštūnis šimtus metus, ir jam gimme sunus ir dukteres.

5. Kad wissas jo amžias buvo dewynū šimtū ir tris dėšimtis metų, ir numirre.

6. Set's buvo šimtū ir penkiū metų, ir jam gimme * Enošas.

* 1 Rusš. 1, 1.

7. Ir sulauke po to aštūnū šimtū ir septynū metų, ir jam gimme sunus ir dukter's.

8. Kad wissas jo amžias buvo dewynū šimtū ir dwylia metų, ir numirre.

9. Enošas buvo dewynis dėšimt's metų, ir jam gimme Kėnanas.

10. Ir sulauke po to aštūnū šimtū ir penkiolika metų; ir jam gimme sunus ir dukter's.

11. Kad wissas jo amžias buvo dewynū šimtū ir penkiū metų, ir numirre.

12. Kėnanas buvo septynū dėšimtis metų, ir jam gimme Maalaleelas.

13. Ir sulauke po to aštūnū šimtū ir šetturū dėšimtis metų, ir jam gimme sunus ir dukter's.

14. Kad wissas jo amžias buvo dewynū šimtū ir dėšimtis metų, ir numirre.

15. Maalaleelas buvo šešū dėšimtis ir penkiū metų, ir jam gimme Jarėdas.

16. Ir sulauke po to aštūnū šimtū ir tris dėšimtis metų, ir jam gimme sunus ir dukter's.

17. Kad wissas jo amžias buvo aštūnū šimtū ir dewynis dėšimtis bey penkiū metų, ir numirre.

18. Jarėdas buvo šimtū, šešos dėšimtis ir dwėšū metų, ir jam gimme Enošas.

19. Ir sulauke po to aštūnū šimtū metų, ir jam gimme sunus bey dukter's.

20. Kad wissas jo amžias buvo

dėwynū šimtū šėšos dėšimtis ir dėvėjū mėtū, ir numirre.

21. Enošas buvo šėšū dėšimtis ir penkiū mėtū, ir jam gimme Metuzalas.

22. Ir Metuzalui užgimmus ne palowė Diewui iš tikrės širdies šlužit tris šimtus metus, ir jam gimme sunus ir dukter's.

23. Kad wissas jo amžias buvo trijų šimtū, šėšos dėšimtis ir penkiū mėtū.

24. O kadangi jis wiernay Diewui šlužijo, * Diew's ji atėmė ir daugiaus ne buvo regėtas.

* Gen. 57, 1. 2. Ebr. 11, 5. Sub. 14.

25. Metuzalas buvo šimtū aštuonos dėšimtis ir septynū mėtū, ir jam gimme Lamėšas.

26. Ir saulaukė po to septynū šimtū aštunis dėšimtis ir dėvėjū mėtū, ir jam gimme sunus ir dukter's.

27. Kad wissas jo amžias buvo dėwynū šimtū, šėšos dėšimtis ir dėwynū mėtū, ir numirre.

28. Lamėšas buvo šimtū, aštuonos dėšimtis ir dėvėjū mėtū, ir jam gimme sunus.

29. Ir pramine ji Noašu, ir tare: tassai mus palinkėmis musū procėje ir darbe ant žėmės, kūrė Pon's Diew's prakeikė.

30. Po to dar sulaukė penkiū šimtū, dėwynis dėšimtis ir penkiū mėtū, ir jam gimme sunus ir dukter's.

31. Kad wissas jo amžias buvo septynū šimtū, septynos dėšimtis ir septynū mėtū, ir numirre.

32. Noškas buvo penkiū šimtū mėtū ir jam gimme Sėmas, Umas bey Japėtas.

6. Pėrstyrimas.

Apłatimas Twano del Orietū užeisencio;
Etrynės Subawone.

O žmonėms prasiplatinus ant žėmės, ir jiems dukteres užgimmus;

2. Tai Diewo waišai weidėjo ant dukterū žmonū, kaip jos gražos buvo ir wėde saw i moteres, kurias norėjo.

3. Tai safe Pon's Diew's: žmones jau daugiaus ne nor mano dwasės pamokšlą priimti, nėsa jie kunas

yra. Už jiems dar paientėsu šimtą ir dvidešimt mėtū.

4. Ir buvo tū cės' smartininkai ant žėmės. Nėsa kaip Diewo waišai žmonū dukteres apšaide, ir waišū iš jų sulaukė, macnus ant swieto, ir garbės pilni žmonės iš tū rados.

5. O Ponui Diewui išwėdus, žmonū piktenybė bais didėję ešancę ant žėmės, * ir wissas dumas bey mislis jų širdies tikt piktas ešancias wissadds. * P. 8, 21.

6. Tai jis gailėjos, jog žmones buvo sutwėres ant žėmės, ir rupinos dėl to sawo širdije.

7. Ir tare: aš žmones, kurrus sutwėrau, išgaishu nū žėmės, pradėjęs nū žmonū ikti galwijū, ir ikti kirmėlū, ir ikti paukščų po dangum', nės aš gailūs, jųs sutwėres.

8. Bet Noškas rado malonę po aštu Pono Diewo.

9. Tai esti gimmine Noško: Noškas buvo * nobažnas wyr's be nūtartiės, ir iš wissės širdies Diewui šlužijo sawo cėsū. * Ebr. 11, 7.

10. Ir jam gimme trys sunus: Sėmas, Umas, Japėtas.

11. Bet žėmė buvo pagadinta po aštu Diewo, ir pilna piktenybjų.

12. Tai žūrėjo Diew's ant žėmės, o štay, ji buvo pagadinta. Nėsa wissi žmones ant grietū labay buvo pasilėidę ant žėmės.

13. Tai tare Diew's Noškui: wissū žmonū prapalim's jau yra po mano aštu. Nėsa žėmė pilna yra piktenybjų iš jų; o štay, aš jųs išgaishu podraug ir žėmę.

14. Pasibudawoš strynę iš egliū ir daryt toje kamaras, ir išpiktioš tą piktū iš widdaus ir iš wiršaus.

15. Ir šittai po je daryt: trijų šimtū mąstū testow jės ilgum's, penkiū dėšimtis mąstū plattum's, ir tris dėšimtis mąstū aukštum's.

16. Langą toje darysi wiršuje, wieno mąsto ilgą. O angą i pati jės šallies widdy statyfi. Ir reik turrėti tris lubbas, wieną žemmay, antrą widdurije, o treczą aukštay.

17. Nėsa štay, aš twaną, grietū dėl, su wandenimi užlėisu ant žėmės, išgaishinti wissą kuną, kurreme gywas twapas esti po dan-

gum'. Wis kas ant žemės yra, turrės nuslęsti.

18. Bet su tawim' aš derėjimą darysu. Ir tu ieisi i tą strynę su sawo sunumis, ir su sawo pacze, ir su sawo sunū paczomis.

19. Ir tu i tą strynę turri iletisi wissokius gywulus wissokio kuno po porą, patinėli ir jo patelę, kad gywi išliktu pas tamę.

20. Iš paukščių pagal jų weislę, iš galvijų pagal jų weislę, ir iš wissokių kirmelių ant žemės pagal jų weislę. Iš tų wissų po porą ieis pas tamę, kad gywi išliktu.

21. Ir imk pas sawę wissoki walgi, ir tą pakamok pas sawę, kad taw ir jiems penutkiliui tektu.

22. Ir Noakas dare tai wis, ką Dievas jam prisake.

7. Perskyrimas.

Twanas randasi grietū dėl užleistos.

Ir Pon's Diew's tare Noakui: Eit i strynę tu ir wissa tawo gimminė, nės aš tamę teisy išradau po sawo aktiū, šiū czešu.

2. Iš wissokių cypstū gywolū imk pas sawę po septinėtą, patinėli ir jo patelę. O iš necypstū gywolū po porą, patinėli ir jo patelę.

3. Taipojau ir iš paukščių po dangum' po septinėtą, patinėli ir jo patelę, jeib jų weislę gywa išliktu ant žemės.

4. Aša, dar po septynū dienū aš dāsu lyti ant žemės, ketturis dēšimtis dienas ir ketturis dēšimtis naktis, ir išgaishisu ant žemės wis, kas gyw' yra, ką tikl' esmi daręs.

5. Ir Noakas atlikto tai wis, ką Pon's Diew's jam buwo liepęs.

6. O jissai buwo šėšū šimtu metų, kaip twanas grietū dėl užleistos radosi ant žemės.

7. Ir jis iėjo i strynę su sawo sunumis, su sawo pacze ir su sunū paczomis pirm wandens grietwanio.

8. Iš cypstū gywolū ir iš necypstū, ir iš paukščių ir iš wissokių kirmelių ant žemės,

9. Ejo pas jį po porą i strynę, patinėlis ir jo patelė, kaip Pon's Diew's jam buwo prisakęs.

10. O kaip pradžio tos septynios dienos, radosi wandū grietwanio ant žemės.

11. Šeštame šimtamė mette amžio Noako, septynoliktoje dienoje antro mėnesio: tai yra ta diena, kurroj' pratrūko wissi šullinei didžos gillybės, ir atsiwėre langai dangaus.

12. Ir pagawo lyti ant žemės, per ketturis dēšimtis dienas ir ketturis dēšimtis naktis.

13. Tą paczė dieną Noakas iėjo i strynę su Sėmu, Amu bey Japetu, sawo sunumis, ir su sawo pacze, bey su sawo sunū trimis paczomis.

14. Priegtam wissokie gywolei pagal sawo weislę, wissokie galvijai pagal sawo weislę, wissokios kirmėlės, lendanczos ant žemės, pagal sawo weislę, ir wissokie paukščiai pagal sawo weislę. Wis, kas lėtti galėjo, ir wis kas sparū turrėjo:

15. Tai wis' iėjo i strynę pas Noaką, po porą, iš wissokio kuno, gywą dwasę turrincio.

16. Ir tai buwo patinėlei bey patėles iš wissokio kuno, ir iėjo, kaip Diew's jamui buwo liepęs. Ir Diew's užratino strynę jam iėjus.

* 3. 6. 20.

17. Tai radosi grietwanis ketturis dēšimtis dienas ant žemės, ir wandenis patwinno ir patkle strynę ir nėše tą aukštyn wiršų' žemės.

18. Taipu wandū wiršū gawo ir labay patwinno ant žemės, kad stryne ant wandenū plaute.

19. Ir wandū wiršū gawo, ir taip labay patwinno ant žemės, kad wissi aukšti kalnai po wissu dangum' apdengti buwo.

20. Penkiolika mästū aukščiaus wandū buwo patwinnes už kalnus, wandenimi apdengtus.

21. Tai prapūle wissas kunas ant žemės fruttas, kaip paukščiai taip ir galvijū ir gywolū, ir wisso to, kas frutta ant žemės, ir wissi žmonės.

Mat. 24, 38. 2 Petr. 2, 5.

22. Wis, kas gywą dwasę turrėjo sausomoj', tai numirre.

23. Taipu prapūle wis, kas buwo

ant žemės, pradėjus nū žmonū ikti galvū, ir ikti kirmelū, ir ikti paukščių po dangum', tai wislab buvo išgaishinta ant žemės. * Tikt wiens Noakas išliko su tais, kurie su jūmi strynėje buvo.

* Mat. 3, 17.

24. Ir wandū pasilikto ant žemės himtą ir penktos dešimtis dienū.

8. Pėrstryimas.

Twanas grietū del užleistas nusenta.

Tai * atsimine Diew's Noako, ir wissū gywolū, ir wissū galwiū su jūmi strynėj' esancū, ir dawe wēją pūstū ant žemės, ir wandū nusėjo.

* Plt. 30, 22.

2. Ir šullinei gilybės buvo užsimšti, podraug ir langai dangaus, ir lytus iš dangaus buvo apdraustas.

3. Ir wandū nusėjo nū žemės ir wis mažynėjo, po himtū ir penktis dešimtis dienū.

4. Septinolitą dieną sėkmo mėnesio, nusileido stryne ant kalno Urarat.

5. Ir nusėjo wandū iš to ežeso, ir wis mažynėjo, ikti dešimtam mėnesiui. Pirmoje dienoje dešimto mėnesio, kalnū wiršus regimi buvo.

6. Po keturū dešimt's dienū Noakas atwėre strynės langą, kurri jis buvo padaręs.

7. Ir išlekdino warną, tassa wis ir sien ir tēn laktiojo, ikti kōl wandū nusėjo nū žemės.

8. Potam išlekdino ir karmelū, kad ištirtu, bau wandū jau butu nusėkęs ant žemės.

9. O kaip karmelis ne rado, kur jo koja išėtis galētu, sugrįžo wēl i strynę, nesa wandū dar laikēs ant wissos žemės. Tai ištisęs sawo ranką jī wēl sawēspi ēme i strynę.

10. Tai laukė dar tittas septynes dienas ir wēl išlekdino karmelū iš strynės.

11. Tas pargrįžęs pas jī paludienū ežesē, štay, allywū lapą nusėkęs sawo snapē nešėjo. Jš to numane Noakas, wandeni jau nusėkusi ant žemės.

12. Bet jissai dar tittas septynes

dienas palukėjęs wēl išlekdino karmelū, tassa jau ne sugrįžo pas jī.

13. Szeštame himtame ir pirmame metie amžio Noako, pirmoje dienoje pirmo mėnesio, išduwo wandū ant žemės. Tai Noakas strynės stogą nuplėšęs regejo, žemę jau išduwuse.

14. Taip žeme wissay sausa pastojo, dwidešimtą ir sėmą dieną antrojo mėnesio.

15. Tai Diewas su Noaku kalbėdam's tare:

16. Jšiek iš strynės, tu ir tawo patti, ir tawo sunus, ir tawo sunū moteres podraug su tawim'.

17. Wissotie gywolei pas tawę esą iš wissotio kūno, paukščei, galwijai, ir wissotios kirmelės, lendancios ant žemės, tie wissi t'šcina su tawim, ir krutėkit ant žemės, ir waisitities * ir daugisities ant žemės.

* Plt. 1, 22. 28. 9, 1. 7.

18. Szittai po išėjo * Noakas su sawo sunumis, ir su sawo pacze, ir su paczomis sawo sunū.

* 1 Petr. 3, 20. 2 Petr. 2, 5.

19. Priegtam wissotie gywolei, wissotios kirmelės, wissotie paukščei, ir wis, kas krutta ant žemės, tai išėjo iš strynės, kojnas prie sawo lygaus.

20. O Noakas pabudawojes Ponui Diewui altorū, ēme iš wissotiū cysstū galwiū, ir iš wissotiū cysstū paukščių, ir apierawojo dėginimo apierą ant altoraus.

21. Ir Pon's Diew's sušdęs tą saldu kwapą tare sawo hirdije: aš daugiaus žemę ne praeiksu del žmonū; nesa dumos žmogis dės hirdiēs yra piktos iš jaunystės, ir aš daugiaus ne išgaishisu wis kas ant žemės krutta, kaip dabar dariau.

* Matt. 15, 19. Rym. 3, 23.

22. Pakol žeme patėks, ne lausis ney sėkla ney pjūtis, ney šaltis ney šilluma, ney wāsara ney žiema, ney diena ney naktis.

9. Pėrstryimas.

Diew's sawą Dertimą paršuprin sawo Dangaus Jūsia.

Ir Diewas pėrjegnojes Noaką ir jo sunus tare: waisitities ir prasi-

plátinkities ir prisiviskite ant žemės.

2. Tefibijo ir tefibaido jusū wissos žuėrys ant žemės, wissi paukščei po dangum, ir wissab, kas ant žemės frutta, ir wissos žuėrys marėsa testow padūtos i jusū rankas.

3. Wissab kas frutta ir gyw' yra, t'essie jusū walgis; kaip žala žole, taip ir tus wissus aš jums dawsiu.

4. Tistai ' tōs miešos ne walgikit, kurri dar gywa yr' sawo krauje.

* 3 M. 3, 17. 5 M. 12, 16.

5. Aš aš pajėškofu ir jusū kuno kraują; ir tą pajėškofu ant wissū gywolū, irgi žmogaus gywasti pajėškofu ant kožo žmogaus, jo broliu išancio.

6. Kurfai ' žmogaus kraują pralieja, to kraujas per žmones weli turrės buti pralietas. Aš Diew's žmogus sutwėre i sawo weida.

* 2 M. 21, 12. Mat. 26, 52.

7. Waikities ir daugikities, ir fruttėkite ant žemės, kad jusū daug butu ant tōs.

8. Ir Diew's sake Roakui ir jo sunumis:

9. Sztay, aš derėjimą darau su jummis, ir su jusū waikais po jusū;

10. Ir su wissokeis gywoleis pas jus, ar butu paukščei, ar galwijai, ar fitti gywolei ant žemės pas jus, iš wissū iš strynės išėjusū, ko tie norint butu gywolei ant žemės.

11. Ir tokiu budu aš sawo derėjimą su jummis darau, kad daugiaus ne butu išgaishintus wissas kunas wandenimi griektwanio, ir ne užeis daugiaus griektwanis ant išgaishinnimo žemės.

12. Ir Diewas tare: tai esti ženklas derėjimo, kurri aš esmi dars tarp manės ir tarp jusū, ir tarp wissū gywū gywolū pas jus amžinay:

13. Kano dangaus jūstą aš pastacjau i dėbesis, ta turrės buti ženklas derėjimo tarp manės ir tarp žemės.

14. O kadda nusidūst, kad dėbesis rancasi ant žemės, tai mano dangaus jūsta bus reğima dėbesia.

15. Tai aš atsimisū sawo derėjimo tarp manės ir tarp jusū, ir tarp

wissū gywolū, wissokame kune, kad * daugiaus ne užeitu tosfai griektwanis, ant išgaishinimo wisso kuno.

* Ez. 54, 9.

16. Todel bus mano dangaus jūsta dėbesia, kad tą mattydam's atsimiczau amžino derėjimo tarp Diewo ir tarp wissū gywolū, wissame kune, ant žemės išancio.

17. Tiekajau Diew's sake ir Roakui: šittas t'essie ženklas derėjimo, kurri aš esmi dars tarp manės ir tarp wisso kuno ant žemės.

18. Sunus Roako, kurrie iš strynės išėjo, šittie buwo: Sėmas, Umas, Japėtas. O Umas yra tėwas Kanaano.

19. Tai yra tie trys sunus Roako, iš tū wissa žėme priwisso.

20. O Roakas pradėjes pastojo laukinink's, ir sodino wyncias.

21. Ir gėrdam's wyno apsigėre, ir nusidenges gullejo šetroje.

22. Tai Umas, Kanaano tėwas, mattydam's gėdą sawo tėwo, ap'sake tai abbiem sawo broliem laukė.

23. Tai Sėmas bey Japėtas sermėgą emė, uždėjo tą ant sawo abbejū peczū, ir atbullay jūdu priejusū uždenge gėdą sawo tėwo, ir jūdu nukreipe sawo weidą, kad ne matytu gėdą sawo tėwo.

24. O kaip Roakas nū wyno pabuddes ištyre, tą jam mažasis jo sunus buwo dars,

25. Tare jis: prakeiktas buš Kanaan's, ir buš tarnū werginnis tarp sawo broliū.

26. Ir tolaus sake: Pašlowint's buš Diewe, tu Wiešpatie Sėmo; o Kanaan's t'essie jo werginnis.

27. Diewe, išplatinš Japėtą, ir dūš ji gywenti šetrofa Sėmo; o Kanaans t'essie jo werginnis.

28. O Roakas po griektwanio dar sulauke trijų šimtū ir penkis dėšimtis metų.

29. Kad jo wissas amžias buwo dewynū šimtū ir penkiū dėšimtis metų, ir numirre.

10. Pėrštyrimas.

Gimmine ir Waikū Waitai Sunū Roako.

Šitta yra grimmine waikū Roako: Sėmas, Umas, Japėtas. Ir

jiems gimme waitai po griektwanio.

2. Waitai * Japėto ėie yra: Gomars, Magogs, Madai, Jawan's, Tubals, Mesėkas bey Tyras.

* 1 Rus. 1, 5.

3. Bet waitai Gomaro tie yra: Ustėnas, Kypatas ir Togarmas.

4. Waitai Jawano tie yra: Elyšas, Taršys, Kittim's ir Dodanim's.

5. Jė tū issiplātino šallos pagonū jū žemėsa, kožna pagal sawo kalbą, gimminę ir žmones.

6. Waitai Amo ėittie yra: Kus, Mizraim's, Puts ir Kanaan's.

7. Bet waitai Ruso ėie yra: Sėbas, Ewilas, Saptas, Kaėmas bey Sabėkas. Bet waitai Kaėmo ėie yra: Sėbas bey Dedėnas.

8. O Rusui gimme Rimrodas, tas pradėjo * macnu Ponu buti ant žemės.

* 1 Rus. 1, 10.

9. Ir buvo macnus smartinink's po aktū Pono Diewo. Todėl sako ma: tas estī macnus smartinink's po aktū Pono Diewo, kaip ir Rimrodas.

10. Ir pradžia jo karalystės buvo žeme Babel, Eref, Akad bey * Kalne, žemėje Sinėar.

* Amos 6, 2.

11. Jė tōs žemės pastuy radosi Ussurs; tas budawojo Ayniwę bey miestą Kełobot bey Kalą;

12. Priegtam ir Kešėną tarp * Ayniwės bey Kalės. Tai yra didis miest's.

* Jona. 1, 2.

13. Mizraimui gimme Ludymas, Anamymas, Leabymas, Aaptugymas.

14. Patrusymas ir Kaslugymas. Jė tū radosi Pylistymai ir Kaptorymai.

15. O Kanaanui gimme Sidonas, pirmgimmesis jo sunus bey Etas,

16. Jebusis, Emoris, Gergosis,

17. Iwis, Artis, Sinis,

18. Urwadis, Zemaris bey Amatis. Jė tū issiplātino gimmines Kananitū.

19. Ir jū rubėjus prasidėjo pas Sidoną, per Gerarą, iškī Gāsōs, it atent' i Sodomą, Gomorą, Udamą, Zeboim ir iškī Lazōs.

20. Tai yra Amo waitai sawo

gimminėsa, liežuwjūse, žemėsa ir žmonėsa.

21. O Sėmui, * Japėto wyrāuso: jo brolui taipojau gimme waitai; tas tėwas yra wišū waitū Eberō.

* 1 Rus. 1, 17.

22. O ėie yra jo waitai: Elam's, Ussuris, Arpaksads, Luds bey Urams.

23. O waitai Uramo ėie yra: Uzas, Ulas, Gėteras bey Mėas.

24. O Arpaksadui gimme Salas. Salui gimme Eberas.

25. Eberui gimme du sunu, wiens wadinnams Pėleg, todėl, kad jo cėš swiet's pėrėstyre. Jo brolis pramintas buvo Jakėtans.

26. O Jakėtanui gimme Amodas, Salėpas, Ažarmapėtas, Jaras,

27. Adoramas, Užalas, Dėkėlas.

28. Obalas, Ubimaėlas, Sėbas,

29. Opyras, Ewylas, ir Jobabas.

Tai wišū waitai Jakėtano.

30. Ir jū gywėnim's prasidėjo nū Mėzōs, it atėinant i Separą, pas kalną i rytus.

31. Szittie yra waitai Sėmo, sawo gimminėsa, liežuwjūse, žemėsa ir žmonėsa.

32. Tai yra waitū Noāso waitū waitai, sawo gimminėsa ir žmonėsa; iškī tū issiplātino žmones ant žemės po griektwanio.

11. Pėrstyrimas.

Koras Miesto Babel; Sumiškim's Kalbės ir Sėmo Gimmine.

Bet wišas swietas tik' wieną turėjo liežuwi ir kalbą.

2. O kaip jie nusitraukė i rytus, rado plynus laukus žemėje Synėar, ir gywėno czonay.

3. Ir kalbėjo tarp sawės: Eime, darytime plytas ir dėgintime tas. Ir ėme plytas wietoje akmėnū, ir molī wietoje kalšiū.

4. Ir sake tarp sawės: Eime, pa-budawoime miestą ir kōrą, kurrio wiršus iškī dangaus iškaktū, jeib saw garbė darytumbim, nės rassi iškīklaidyti busim' per wišas žemes.

5. Tai nuženge Pon's Diew's, kad mattytu miestą ir kōrą, kurri žmonū waitai budawojo.

6. Ir Pon's Diew's tare: ętay,

jau wissi wienos gimminės žmonės yra, ir wiens tiktay liejuwis jų wissū; ir jie pradėję tai daryt; ne palaus nū wisso, ką apsiėmę daryti.

7. Todėl nužengtim' žemyn, ir sumaišytim' jų kalbą, kad neį wiens antrojo kalbą ne permanytu.

8. Šiitai po išskaidino jųs Pon's Diew's per wissas žemes, jog ir turrėjo palauti tą miestą budawoti.

9. Todėl ir jo wardas pramintas yra Babel, kadangi Pon's Diew's žmonay sumaišę wissū žemjū kalbas, ir jųs išbarstę * iš čy i wissas žemes. ^{5 M. 32, 8.}

10. Šiitos yra gimminės Sėmo: Sėmui šimta metų sulakus gimme Urapšadas, dy mettu po griektwanio.

11. Ir jam sulakus po to penkiū šimtū metų jam gimme sūnus ir dukter's.

12. Urapšadas buwo tris dėsintis ir penkiū metų ir jam gimme Salas.

13. Ir sulakę po to ketturū šimtū ir trijų metų, ir jam gimme sūnus ir dukter's.

14. Salas buwo tris dėsimt's metų, ir jam gimme Eberas.

15. Ir sulakę po to ketturū šimtū ir trijų metų, ir jam gimme sūnus ir dukter's.

16. Eber's buwo tris dėsimt's ir ketturū metų, ir jam gimme * Pelėgas. ^{1 Ruf. 1, 19.}

17. Ir sulakę po to ketturū šimtū ir tris dėsintis metų, ir jam gimme sūnus ir dukters.

18. Pelėgas buwo tris dėsintis metų, ir jam gimme Rėgu.

19. Ir sulakę po to dvejū šimtū ir dewynū metų, ir jam gimme sūnus ir dukteres.

20. Rėgu buwo tris dėsintis ir dvejū metų, ir jam gimme Serugas.

21. Ir sulakę po to dvejū šimtū ir septynū metų, ir jam gimme sūnus ir dukteres.

22. Serugas buwo tris dėsintis metų, ir jam gimme Naoras.

23. Ir sulakę po to dvejū šimtū metų, ir jam gimme sūnus ir dukters.

24. Naoras buwo dvidešimt' ir

dewynū metų, ir jam gimme Taras.

25. Ir sulakę po to šimta ir dewynolika metų, ir jam gimme sūnus ir dukteres.

26. Taras buwo septynis dėsintis metų, ir jam gimme Abromas, Naoras ir Aranas.

27. Šiitos yra gimminės Taro: Tarui gimme Abromas, Naoras ir Aranas. O Aranui gimme Lotas.

28. Bet Aranas numirre pirm sawo tėwo Taro, sawo tėwisłej', Urrė, žemeje Kaldėu.

29. Tai Abromas ir Naoras saw wėde pacias. Abromo patti wadinnama buwo Sarai, o Naoro patti Milka, Arano dukte, kursai tėw's buwo Milkos bey Jiskos.

30. O Sarai buwo newaisinga, ir ne turrėjo waikū.

31. Tai ėmęs Taras sawo sunų Abromą ir Lotą sawo sunaus Arano sunų, ir sawo marčę Sarai, sawo sunaus Abromo pacę, ir išwėde * jųs iš Urro Kaldėos, kad nusitrauktū i žemę Kanaan, ir jie atėję i Uran, gywėno žmonay. ^{* Jst. 15, 7. Ebr. 11, 8.}

32. Ir Taras sulakęs dvejū šimtū ir penkiū metų numirre mieste Uran.

12. Pėrskyrimas.

Abromo Pawabianimas; Kellones; Barga ir Bėda.

Ir Pon's Diew's kalbėjo Abromui: *išeiš iš sawo Tėwisłės ir nū sawo gencjų, ir iš sawo tėwo namū i žemę, kurrę aš taw parodisū. ^{* Darb. 7, 3. Ebr. 11, 8.}

2. Ir aš padarysū tawę didžų pulkū žmonū, ir žėgnosū tawę, ir taw didę garbę darysū, ir tu busi žėgnone.

3. Už žėgnosū, tawę žėgnojanczus, ir prakeisū, tawę prakeitanczus. * Ir tawije bus pėržėgnotos wissos gimminės ant žemės. ^{* Darb. 3, 25. Gal. 3, 8. 16.}

4. Tai issitraukę Abromas, kaip Pon's Diew's jam buwo prisakęs, ir Lotas draugė pėlawo su jami. O Abromas buwo septynis dėsintis

ir penkiū metų, kaip iš Urano issitraukė.

5. Taip žmonės Ubromas savo pacę Sarai, ir Lotą, savo brolio sunų, su wisu jų turtu, turri buwo nusipelnę, ir su dūšomis, turrios jiems gimmusios buwo Uranė, ir issitraukė, * kelaut i žemę Kanaan. * Darb. 7, 4.

6. Ir nukatę i tą žemę, Ubromas je perkėlavo ikti wietos Siskem, ir ikti girrės * More; nės Kananytai gywėno tū čes toj žemėj. * Pl. 18, 1.

7. Tai pasirodęs Pon's Diew's Ubromui, tare jam: Tawo wailams * aš dūsu šę žemę. O jis cziajau pabudawojo altorų Ponui Diewui, jam pasirodusiam. * Darb. 7, 5. Rym. 4, 13.

8. Potam atsikėlęs iš cze kelawo ikti nekurtio kálno, tas buwo i rytus ties miestu Bétel, ir pasidare šėtra, kad miestą Bétel i wakarą, o ūi i rytus galėjo matyti. Ir pabudawojo czonay altorų Ponui Diewui, ir sake žmonėms apie wardą Pono Diewo.

9. Pastuy Ubromas tolaus nusitraukė ir nukėlavo i pētus.

10. Bet radosi brangus czešas toje žemėje. Tai Ubromas nusitraukė i Egiptū žemę, kad ténay kaip swėtim's butu, nės * badas labay diddis buwo toj žemėj. * Pl. 41, 57.

11. Ir kaip arti priejo pas Egiptą, sake savo pacę Sarai: štay, aš žinnau tawę grąžę moteriskę ešancę.

12. Taigi kad Egiptionai tawę išwys, tai jie sakys: tai yra jo patti; ir jie manę nusmaugs, o tawę palaisys.

13. Todėl mano miela, sakylis mano sessū esanti, kad man jo gerasu butu dėl tawęs, ir mano dušia gywa isliktu dėl tawęs.

14. Irgi Ubromui nukatus i Egiptą žemę, maté Egiptionai tą moteriskę labay gražę ešancę.

15. Ir kunigaiskei Paraono je pamatę pagyre je po jo ašiū. Tai ji buwo iwesta i Paraono nammus.

16. Ir jissai gēr dare Ubromui dėl jos, ir jis turrėjo awis, janczus,

asilus, bernus ir slugines, asilėnes bey werbludus.

17. O Pon's Diew's sloginno * Paraoną didžomis slogomis, ir jo nammus, dėl Sarai's Ubromo pacės. * Pl. 106, 14.

18. Tai Paraonas Abromą pasawę wadinęs tare jamui: kodėl tu man tai darei; kam ne sakei man, je tawo moteri ešancę?

19. Kamgi sakei, je ešancę tawo sėsleri? todėl aš je norėjau saw i pacę westi. D dabar, štay turri sawo pacę, imk je ir kelauk.

20. Ir Paraonas liepe sawo žmonėms, kad jie palydėtų ji, jo pacę ir wis, ką jissai turrėjo.

13. Pėrskyrimas.

Abromas issitraik nū Loto, turjai Abromo brolio Sunus.

Szittaipo Abromas issitraukė iš Egipto žemės, su sawo moterimi ir su wisu labbu, ką tikt' turrėjo, ir Lotas draug su jūmi, prieš pētus.

2. O Abromas labay bagot's buwo, turrėdams daug sidabro ir auksa ir bandos.

3. O jis tolaus nusitraukė iš pētū ikti Bétel, i tą wietą, kur pirmajusey buwo gywėns, tarp Bétel bey Ūi. * Pl. 12, 8. 28, 19.

4. I tą pacę wietą, kur pirmajaus altorų buwo pabudawojęs, ir jis apskė czonay wardą Pono Diewo.

5. O Lotas, su Abromu nusitraukėdams, taipojau turrėjo awis ir janczus, ir šėtras.

6. O ne rado gana ganyklės po draug pas Pitt's Pittą gywėnti; nės * ja jų dwejų turtas buwo per diddis, ir ne galėjo gywėnti pas Pitt's Pittą.

7. Ir wis buwo waidai tarp kerdžū ant Abromo galwijiū, ir tarp kerdžū ant Loto galwijiū. Priegtam ir Kananytai bey Pėresytai tū czeš toje žemėje gywėno.

8. Tai sake Abromas Lotui: meldziu, te n'essie waidai tarp manęs ir tarp tawęs, ir tarp mano kerdžū bey tarp tawo kerdžū, nės muddu eswa brolu.

9. Ar ne atwirra taw wissa žemet

geraus atsisitkis nū manęs. Jey tu nori po kairės, tai aš eisu po dešinės; arba jey tu nori po dešinės, tai aš eisu po kairės.

10. Taigi Lotas sawo atis pakelės apivalge wissq šalį pas Jordana. Ašsa pirm ne kaip Pon's Diew's Sodomą bey Gomorrą išpūstijo, ji wanden's apšcėy turrejo, kaip sodas Pono Diewo, lygey kaip ir Epypto-žeme, ikki atent i Zoar.

11. Tai Lotas saw išštyre wissq žemę pas Jordana, ir nusitaukė i rytus. Taip brolis nū brolio atšityre.

12. Kad Abromas gymėno žemėje Kanaan, o Lotas miestūse tōs šalies, ir pabudawojo sawo šėtrą Sodomoj'.

13. Bet susėdai Sodomo * pikti buwo, ir labay susigriešijo prieš Poną Diewą. * G. 16, 49.

14. O kaip Lotas nū Abromo buwo atšityręs, sake Pon's Diew's Abromui: Pakelt tawo atis ir apsiwalgyt, iš šōs wietōs, kur tu gyweni, i šaurę, i pētus, i rytus ir i wakarūs.

15. Ašs wissq tą žemę, kurrę tu dabar mattai, aš dūsu taw ir tawo waitams amžinay.

16. Ir aš tawo waitus * padaugisju kaip dulkės ant žemės. Jey žmogus dulkės ant žemės galės skaityti, tai galės ir tawo waitus suskaiyt. * P. 15, 15. 1 Karal. 4, 20.

17. Togidel atšikėles pėrkėlauk tą žemę iš ilgay ir šteršay, nēs taw aš į dūsu.

18. Szittaipo pakelės Abromas sawo šėtrą gymėno girroje Namre, kurri Ebronoj' yra, ir pakūre cze altorų Ponui Diewui.

14. Pėrštyrimas.

Abromas išgėlbtį Lotą. Melisėbelas ji žegnoja.

Ir nusidawe czeše karalaus Amrapel iš Sinear, Urioko, karalaus iš Elassar, Redorlaomor, karalaus iš Elam, ir Tidealo, karalaus pagonū.

2. Kad jie karawo su Bėra, karalumi Sodomōs, ir su Birsa, karalumi Gomorrōs, ir su Sineab,

karalumi Adamōs, ir su Sėmebro, karalumi Zeboim, ir su karalumi iš Bėla, kurri Zoar wadinnama yra.

3. Tie wissq susiejo pakalnėje Siddim, kur dabar druskōs jures yra.

4. Ašsa jie dwylika mētū padāti buwo karalui Redor Laomor, o trylistame mette nū jo buwo atšityre.

5. Todėl susiejo Redor Laomor su karalais, su jūmi buwuseis, keturolistame mette, ir ušmuše milžinus Ustarot Karnayme, ir Susymus Amėj' ir Emymus ant lauko Ryriataim.

6. Ir Orytus ant jų kalno Seir, ikki plattummo Paran, kurs pri-dur prie pūščjōs.

7. Potam atšigrežę atėjo ikki šulinio Alispat, tai esti Kades, ir išpūstijo wissq Amalekytū žemę, priegtam ir Amorytū, Ažezone Tamore gywėnancų.

8. Tai išėjo karalus iš Sodomōs, karalus iš Gomorrōs, karalus iš Adamōs, karalus iš Zeboim, ir karalus iš Bėla, kurri Zoar wadinnama, ir pasitaisė karanti pakalnėje Siddim,

9. Su Redor Laomoru karalumi iš Elam, ir su Tideal, karalumi Pagonū, ir su Amrapel, karalumi iš Sinear, ir su Urioku, karalumi iš Elassar; keturi karalai su penkicis.

10. O pakalnėje Siddim daug molio-dūbjū buwo. Bet karalus iš Sodomōs bey iš Gomorrōs cze buwo išmuštū ir pėrgalėtū, ir kurrie buwo išlikę, pabėgo ant kalnū.

11. Tai annie išėmę wissq turtą iš Sodomōs ir iš Gomorrōs, ir wissq išlikusū walgi, atštojo.

12. Priegtam ir draugė žme Lotą, Abromo brolio sunų, ir jo turtą: nēs jis gymėno Sodomoj', ir atštojo.

13. Tai atėjo wien's iš tū, kurrie buwo išbėgę, ir apšakė tai Abromui, * atėwju, gywėnancam girroje Namre, Amoritono, kurs brolis buwo Ešfōlo bey Anero; su tais Abromas iš wienoėjo.

* P. 17, 8. Ebr. 11, 9. 18.

14. O kaip Abromas girdėjo sa-

wo broli esanti sugautą, jis šarwais aprėdė tris šimtus ir aštuonulika sawo bernų, kurrie jo namuose buvo užgimę, ir wijo jās iškė Dano.

15. Ir peršidalydam's naktiję tus užpūle su sawo bernais, ir mušdam's jās pagujo jās iškė Oba, ant kairės miesto Damasko esančio.

16. Ir sugražino wissą turtą; priegtam ir Lotą, sawo broli, su sawo turtu, ir moteres bey šeiminų.

17. Taigi jam pargrįžus iš mušio Redor Laomoro, ir kiti karalū, su jam esancijū, karalus iš Sodomos jam priešaisėjo i lauką, karalus pašalni wadinnamą.

18. Bet * Melisedekas, karalus Salėmo, dūnų bey wyną išnešė: O jis buvo Nebonas aukščiausio Diewo. * Ps. 110, 4. Ebr. 7, 1.

19. Ir * peržegnodam's jį, tare: peržegnotas tu buk, Abromai, ** aukščiausiam Diewui, dangų bey žemę waldanzamui.

* Ebr. 7, 6. ** Ps. 97, 9.

20. Ir pašlowintas t'essie Diewas aukščiausasis, kurlai tawo neprietelūs i tawo rankas esti padawęs. Ir tam Abromas * dāwe dešimties iš wissio. * Ebr. 7, 2. 4. 6.

21. Tai sake karalus Sodomos Abromui: dūk man žmones, o turtą saw palaišyk.

22. Ule Abromas atšakė karalui Sodomo: aš pakelu sawo rankas * aukštyn pas Wieszpatį, aukščiausį Diewą, kurs dangų ir žemę walda. * 5 Moiz. 32, 40.

23. Kad aš iš wisso, kas tawo yra, neį sulą arba kurlpūdirzą noru imti; kad ne sakytumbė: buk tu Abromą bagotą darei.

24. Tiktay, ką jaunikaiczei suwalge bey wyrai Anėro, Eškolo ir Mamre, kurrie su manim'ėjo, tie t'immie sawo dalyką.

15. Pėrštyrimas.

Abromo Auštėjim's ir Teisybe pagarbinama.

Bo tū nusidawimū nusidawe, kad Pon's Diew's kalbėjo Abromui re-

gėjime, ir tare: * nesibijokis Abromai, aš esmi tawo skydas, ir tawo labay didde alga. * Ebr. 41, 10.

2. O Abromas atšakė: Wieszpatie, Pone Diewe, ką tu nori man dāti? Aš išeimi iš šio swieto be waitū; o mano Ułweizdas, šissai Eliesars iš Damaskos, tur sunų.

3. Ir Abromas tolaus tare: tu man ne dawei kūno waisaus; o štay, sunūs mano šeimynos mano turtą gāus.

4. O štay, Pon's Diew's atšakė jamui: jis ne gāus tawo turtą; bet kurs iš tawo kūno rassis, tas bus tawo turtą gāunąs.

5. Ir jis liepė jį laukan išeit, ir sake: žurek i dangų, ir staityk žwaigzdes, ar gali tu jas staityti? ir sake jamui: taip bus ir tawo waitū-waitai.

6. Abromas * tikėjo Ponui Diewui, o tai šissai jam rokūwo už teisybe. * Gal. 3, 6. Ebr. 11, 8.

7. Ir šissai sake jamui: aš esmi Pon's Diew's, kurs tawę išwede iš Ur Kaldeiskū, kad taw dūcziau šę žemę gywentinay.

8. Bet Abromas atšakė: Wieszpatie, Pone Diewe, ant ko aš tai numanyu, kad aš ję gāusu?

9. Ir jis atšakė jamui: atwest man treigę karwę, ir treigę ošką, ir treigę awiną, ir wieną kurlklę, bey wieną jauną karwelį.

10. Ir jis tai wis jamui atgabėno, ir pussau pėrdalijo, ir dālį prieš dālį dėjo; bet pautščius ne pėrdalijo.

11. Ir pautščiei nulekė ant maintos; bet Abromas tus pabaide.

12. O kaip sāule buwo nusileidusi, diddis miegas užpūle Abromą; o štay, išgąstis ir didde tamsybe apnikko jį.

13. Tai sake jis Abromui: tai turre žinnot, kad tawo waitū waitai swetimi bus nekuroje žemėje, kurri ne jū yra, ir czonay jās primers šlužiti ir mūczyš, per keturis šimtus metus.

14. Bet aš sūdisu tus žmones, kurriems jie turreš šlužiti. Pastuy jie išstrauks su didžu turtu.

15. Ir tu su palėjumi nueisi pas

sawo tėvus, ir geray pasėnės palaidotas busi.

16. Bet jie po šeturą vyro amžių šien vėl sugryš; nėra Amoritų nusidejimai dar ne wissi.

17. O saulei nusileidus ir sutėmus, šitay pėczus nekursai rušo, ir ugniės liepina tarp annų stuktū issitele.

18. Tą dieną Pon's Diew's derėjimą dare su Abromu, ir tare: tawo waitams aš dūsu šę žėmę, pradedant nū wandeni's Egipto itki didžū wandeniū Prāt:

19. Kenytus, Kinisytus, Kadmonytus,

20. Etytus, Perešitus, Mišinus,

21. Amorytus, Kananytus, Geręsitus, Jebusitus.

16. Pėrštėrimas.

Agara pagimbo Ismaelą.

Sarai Abromo pati jam nieką ne pagimde. Alie ji turėjo Egiptišką sluginę, Agar wadinnamą.

2. Tai ji tare Abromui: šitay, Pon's Diew's mano įywatą užrašino, kad aš nieką ne galu pagimdyti; meldžiu, sugulsi su mano slugine, bau ne rassi iš jės waitū gāuczau? Abromas buwo paklusnus balsui Sarai's.

3 Tai Sarai, Abromo pati, ėmusi Egiptišką sawo sluginę Agarą, dawe tą sawam wyrui Abromui i pacę, kaip jau dėšimt metų žėmėje Kanaan buwo gywėnės.

4. Ir jissai sugulėjo su Agara ir ji nėščia pastojo. O ji numanydama, nėščią pastojusę, paniekino sawo župonę prieš sawę.

5. Tai sake Sarai Abromui: tu ne geray darai su manim. Aš sawo sluginę taw priguldžau; o dabar ji regėdama, kad nėščia pastojusi, tai aš turru prieš ję paniekinta buiti. Pon's Diew's tai te šūdij tarp manęs ir tarp tawęs.

6. Bet Abromas tare Sarai: šitay, tawo sluginę po tawo rankės yra; daryt su ję, kaip žinnai. O kaip Sarai ję norėjo pabausti, ji pabėgo nū jės.

7. Bet Angėlas Pono Diewo rā-

do ję pas šullini, pūščioje, butent pas šullini ant kėlo Sur.

8. Tas sake jei: Agar, Sarai's sluginė! iš kur ateini, ir kur kėtti kėlaut? ji atsakė: aš pabėgau nū sawo župonės Sarai's.

9. Ir Angėlas Pono Diewo tare jei: pargryš vėl prie sawo župonės, ir pasižėminsi po jės rankės.

10. Ir Angėlas Pono Diewo tare jei: aš tawo waitus taipo daugšiu, kad dėl didžės daugybės ne galės staitomi buti.

11. Tolaus jei sake Angėlas Pono Diewo: šitay, tu nėščia pastojei, ir pagimdysi sunų, to wardą tu pramiši Ismael, todėl, kad Pon's Diew's išklauše tawo wargus.

12. Jissai bus žmogus, saw-walnin's išdykęs; jo ranka prieš koją bus, ir kojo ranka prieš jį; ir jis gywės ties wissū sawo broliū.

13. Ir ji wadinno wardą Pono Diewo su ję kalbancio: tu Diewe matai manę. Nes ji sake: tikray žmonay aš tą macžau, kurs potam manę išwelge.

14. Todėl tą šullini wadinno šullini Gywojo, kurs manę išwelge, kursai šullinys yra tarp Kades bey tarp Bared.

15. Ir Agara pagimde Abromui sunų, o Abromas tą sunų iš Agarės pramine Ismael.

16. O Abromas buwo aštūnū dėšimt's ir šeštū metų, kaip Agara Ismaelą pagimde.

17. Pėrštėrimas.

Grąžo pažadėjimas apjauštinu pastiprintas.

O Abromui jau esant dewynū dėšimt ir dewynū metų, pasirode jam Ponas Diewas, ir sake jamui: Aš esmi wissagalisis Diewas, nobažnay elgis po mano ašiu, ir iš tikrės širdiės man šluzyt.

2. Ir aš * sawo derėjimą darysu su tawim', ir tawę labay padaugšiu. * žym. 4, 17.

3. Tai Abromas prapūle ant sawo wėido. Ir Diewas tolaus su jami kalbėdam's tare:

4. Šitay, aš pats esmi, ir sawą derėjimą turru su tawim', ir tu busi tėwas daug žmonų pulkā.

5. Todėl ne busi tolaus Abromu wadinnam's, bet Abraomas bus tawo Wardas; nės aš tawę tėwu dariau daug žmonū pulkū.

6. Ir aš tawę labay waisingą darysu, ir žmones priėlsu iš tawęs; o ir karalei iš tawęs turrės rąstis.

7. Ir aš darysu sawo derėjimą tarp manęs ir tarp tawęs, ir tarp tawo waikū po tawęs, su jų waikū waikais, kad amžinas derėjimas butu, taipo, kad aš busu tawo Dievas ir tawo waikū po tawęs.

8. Irgi taw bey tawo waikams po tawęs dūsu tą žemę, kurroį tu swetim's essi, butent, wissą Kananytū žemę, ant amžino wartojimo; ir busi jų Dievas.

9. Ir Dievas tare Abromui: taigi pildyk mano derėjimą, tu ir tawo waikai po tawęs, i cilū cilę jų waikū.

10. * O tai esti mano derėjimas, pagal kurri jūs turrit' elgtis ir tawo waikai po tawęs: kožnas jūsų waikėlis tur buti appjaustitas.

* Darb. 7, 8. Nym. 4, 11.

11. Bet plėwėlę sawo kūno jūs turrit' appjaustit; tai tur buti ženklas derėjimo, tarp manęs ir tarp jūsų.

12. Kožną waikėli, kad bus aštunū dienū, jūs turrit' appjaustit, ir wissi jūsų waikū waikai. Taipojau ir wissą šeimyniškū nameį užgimmusi, arba iš wissokiū swetimū pirktą, kurrie ne yra iš jūsų waikū.

13. Taipo mano derėjimas bus amšin's derėjimas ant jūsų kūno.

14. Ir jeį koksai waikėlis ne butu appjaustit's ant plėwėlės sawo kūno, to duše tur buti išgaishinta iš sawo žmonū; todėl, kad ne pilna-wojo mano derėjimą.

15. Ir Diew's wėl sake Abromui: jau sawo pacę Sarai ne wadiš daugiaus Sarai, bet Žore bus jės wardas.

16. Nės aš je pėrjegnosu, ir iš jės aš taw dūsu sunu; nės aš je pėrjegnosu, ir žmonū pulkai užgims iš jės, bey karalei ant daug žmonū.

17. Tai Abraomas ant wėdo sawo parpūlęs prasijūke, ir tare sawo

širdije: argi man * šimtą metų sulaukusam užgims sunus? ir Žore dewynū dėšimt's metų gimdys?

* Rut. 1, 18.

18. Ir Abraomas atšake Diewui: ak, kad ben Ismael's gywas išlitu po tawo akiū!

19. Tai sake Diewas: berods, Žore, tawo pati turrės taw sunu pagimdyti, to wardą tu pramisi Izaokū, nės su jųm aš amžinę sawo derėjimą pastiprisu, ir su jo waikais, jam numirtus.

20. Priegtam ir Ismaelo dėl aš tawę išklausiau. Sztay, aš ji pėrjegnojau, ir ji waisingą darysu ir diddey praplatisu. Dwylika kuni-gaishčiū jam gims, ir aš iš jo diddi pulką žmonū darysu.

21. Bet sawą derėjimą pastiprisu su Izaokū, * kurri Žore taw pagimdys, apie ši cžęšą, antrame mete.

* Nym. 9, 9.

22. Ir jis palowe su jųmi kalbėti. O Diewas Abraomą palikęs užsenge aukštyn.

23. Tai Abraomas žmęs sawo sunu Ismaelą bey wissus sawo tarnus nameį užgimmusus, ir wissus pirktus, ir wissus wyriskus wardus turrinczus sawo namūse, ir appjauste plėwėlę jų kūno, tą pacę dieną, kurę Diew's jamui tai buwo prisakęs.

24. O Abraomas buwo dewynū dėšimt's ir dewynū metų, kaip jissai plėwėlę lūdos sawo kūno apjauste.

25. Bet Ismaels jo sunus buwo trylika metų, kaip plėwėlę jo kūno appjaustoma buwo.

26. Lygey ant wienos dienos jie wissi buwo appjaustiti, Abraomas ir jo sunus Ismael.

27. Ir kurrie tik' wyriski buwo jo namūse, nameį gimę ir pirkti iš swetimųjų, tie wissi su jųm buwo appjaustiti.

18. Pėrsfyrimas.

Abromui iš naujo Izaolas pajabttas, ir išpūstijimas miešo Sobom apšabttas.

Ir Pon's Diew's pasirōde jamui gitroje Mamre, jam be sėdint pas

angą sawo šėtrės, kaip diena di-
dzaufey twanči buvo.

2. Ir jissai pakeldams sawo atis,
māte tris wyrus ties sawę stōwin-
čius. O matydam's tus, bėgo
jiems priekais, nū angōs sawo šė-
trės, ir pasiklonojo ištī žemės,

3. Bey sake: Wiešpatie, * jey ra-
dau malonės po tawo atiu, tai **
ne praeit pro sawo tarną.

* Euf. 1, 30. ** Ebr. 13, 2.

4. Mažumas wandens bus jums
atneštas, ir * jusi kojos mazgotos,
ir atsilskelities po šiū medžiū.

* 1 Tim. 5, 10.

5. Ir aš parnešu jums dūnōs
tąsni, kad sawo širdi gaiwintum-
bit, pastuy galit' tolaus eiti; nēs
todėl atlankēt sawo tarną. Jie at-
sake: daryt, kaip sakei.

6. Abraomas greitay nuėjo i šėtrą
pas Zorę ir tare: pasiskubidama
imaishyt tris saikelus kwēcziū miltū,
mintyt, ir iskept prāpločius.

7. O jis patšai nubėgo pas jau-
čius, ir parvede jauną gėrą werši,
ir dave tą tarnui; tas ji stūbrej
stelawo.

8. Ir uždėjo swiestą bey pieną ir
weršėną, kurrę buvo pastelawęs,
ir padėjo jiems, ir stowėjo ties jų po
medžiū, ir jie walge.

9. Tai jie sake jamui: kame tawo
pati Zore? jis atsake: widduj' šė-
trės.

10. Tai sake jissai: aš wēl tawę
lantysu antrame mete, štay, tad da
Zore, tawo pati, augys sunų. Tai
girdejo Zore uspakallij' jo, uš an-
gōs šėtrės.

11. Ir jādū abbudu, taip Abrao-
mas, kaip ir Zore, buvo senu ir
islaršusu, taipo kad Zorei jau dau-
giaus ne be būdawo pagal moterū
budą.

12. Todėl ji sawije nusijūkdamā
tare: argi aš dabar sēna jau buda-
ma dar funo geidulus ispiildisu, o
mano pon's taipojau pašēngs?

13. Tai sake Pon's Diew's Abrao-
mui: kodėl jūklasi Zore iš to, ir
lito: argi dumoji, tai tiesą ēsanti,
kad aš taip pašēnusi dar pagim-
dysu?

14. Argi * Ponni Diewui ben

šols daikt's butu negalimas? **
ši czešą aš wēl ateisu pas tawę,
antrame mete, tai Zore turrēs sunų.

* Euf. 1, 37. ** Rym. 9, 9.

15. Tai ussigyne Zore sakydama:
aš nesiūkliau, nēs ji bijojos. Bet
jis sake: tai ne tiesa, tu jūkeisi.

16. Tai tie wyrāi keleši eit iš cze,
ir nusigreje eit i šallis Sōdomo;
ir Abraomas ējo su jeis, jųs paly-
dėti.

17. Tai sake Pon's Diew's: kaip
galu ušlepti Abraomui, tą aš da-
rau?

18. Kadangi diddis žmonū pul-
kas iš jo rąsis, ir wissi žmones ant
žemės jeme bus pėrjegnoti.

19. Nēs aš žinnau, ji paliepsenti
sawo waitams, ir sawo waitū wai-
kams po sawo galwōs, kad jie
klausytu Pono Diewo prisākimū,
ir darytu, kas teisu ir ger' yra; kad
Pon's Diew's tai Abraomui dātu
nusidāt, tą jissai jam pažadēs.

20. Ir Pon's Diew's tare: šaukš-
mas yra Sodomē bey Gomorre, ir
tas yra diddis, ir jų griekai yra la-
bay sunkus.

21. Todėl aš nužengsu ir dabofu,
bau jie ir dare tai wislab, pagal
tą garšą, kaip aš apie jųs girdeėjau,
arba ar ne yra taipo, kad žinno-
czau.

22. Ir tādū wyrū šalin greje
sawo weidą nuėjo i Sodomą. Bet
Abraomas apsisitojo po atiu Pono
Diewo.

23. Ir priejes ji tare jamui: argi
tu teisuji norētumbei nužawinti su
Diewo nesibijanczu?

24. Rassi teisujū ben penkis dē-
šimt's butu tame mieste; argi norē-
tumbei tus nužawinti, o tai wietai
ne atšileistumbei dėl penkiū dēšimt
teisujū, kurrē tame butu?

25. Tai niera tawo budas, kad tu
tai darytumbei, irgi nužawintum-
bei teisui su Diewo nesibijanczu,
kad teisusis butu kaip Diewo nesi-
bijas, tai niera tawo budas, kursai
tu wisso swieto sudzia effi, tu taipo
* ne sudisi. * Darb. 17, 31. Rym. 3, 6.

26. Pon's Diew's atsake: Jey aš
rąsu penkis dēšimt teisujū mieste

Sodome, tai aš jū dėley atsilėisu wissoms toms wietoms.

27. Abraomas atsaŕdam's tare: štay, aš pasidrysau su Ponu Diewu kalbėti, kaŕzeig aš žeme esmi bey dulfes. Sob. 30, 19.

28. Rassi pentis dėšimts be pentiū teisujū tame butu; argi norėtumbei wissą miestą išpūstiti dėl tū pentiū? Jis atsake: jey randu tame pentis dėšimt be pentiū, tai ji ne išpūstisu.

29. Ir jis pradėjo tolaus su jūmi kalbėti ir sake: rassi keturis dėšimt tame rąstum? O jis sake: aš jiems nieką ne darysu dėl keturū dėšimt.

30. Abraomas tare: ne pyk, Pone Diewe, man dar daugiaus kalbanciam; rassi tris dėšimt's tame randami butu? O Jis sake: jey tris dėšimt tame rąsu, tai aš nieka jiems ne darysu.

31. Ir jis sake: at štay, aš išdrysau kalbėti su Ponu Diewu, rassi dwidėšimt tame rąstumbei? Jis atsake: aš jūs ne išpūstisu dėl tū dwidėšimt.

32. O jis tare: at ne papyk, Pone Diewe, man dar tik' wieną kartą kalbanciam: rassi dėšimt tame rąstumbei? O Jis atsake: aš jūs ne išpūstisu dėl tū dėšimt.

33. Ir Pon's Dieu's palowes kalbėti su Abraomu, nuėjo; ir Abraomas sugryjo i sawo namus.

19. Pėrsšyrimas.

Wiesto Sodom išpūstijimas; Loto išgelbėjimas ir susigriebijimas.

Anādu Angėlu wakarą atėjo i Sodomą, o Lotas Sodomos' sėdėjo po wartū. Ir tādū pamatęs atsitėle ir jiem dwiem priespaisėjo, ir pasiklonojo su sawo wėidu itki žėmės.

2. Ir tare: štay, * wiespaczudu, užėikita ben i namus sawo tarno, ir czonay nakwokita. Numazgōdinaita sawo łożas, tai rytmeti' anksty atsitėle, telāukita sawo ŕelu. Bet jādū atsake: nē, bet pasiliksiwa per nakti ant ulyczōs. * Ebr. 13, 2.

3. Tai jis labay jādū melde, ir jādū pas i gaspādą emę, iėjo i jo na-

mus. Ir jis stelawo jiem dwiem wakarėnę, ir kėpe neraugintū prapločū; ir jādū wālgę.

4. Bet jiem dwiem dar ne atsigulus, atėjo wyrai iš miesto Sodomo, ir apstōjo namus, jauni ir seni, wissī žmones iš wissū šalliū.

5. Ir atwadinnę Lotą tare jam: kame tādū wyru, kurrādū pas tawę atėjo šę nakti? išwest jādū pas mus, kad mes jādū išpažintumbim.

6. Lotas išėjes pas jūs už wartus, o durris užratinnę po sawim,

7. Tare: at, mieli brolei, ne darykit' taip piktay.

8. Štay, aš turru dwi dukteri, tiedwi wyro dar ne išpažinno, tiedwi jums išdāsu, darykite su jom dwiem, kas jums mėgsta; bet šiems dwiem wyram nieko ne darykite; nēsa todėl jādū iėjo po pawēsū mano stōgo.

9. Bet jie atsake: eit šien. Ir tolaus sake: tu wien's essi ateiwis czonay ir nori ponawot? geray, mes tawę labiaus spausim', ne kaip anādū. Ir jie su syla * weržesi ant to wyro Loto; o kaip jie pribėgo, norėdami durris atlaušt, * 2 Petr. 2, 7.

10. Tādū wyru sėke laukan, ir Lotą pas sawę itrauke i butą, ir užratinno durris.

11. O wyrai pas durris to butto ney atli pastōjo, taip diddieji, kaip ir mažieji, itkikol pailso, ir durris rąsti ne galėjo.

12. Ir tādū wyru sake Lotui: ar dar cze turri koki žentą, ar sunus, ar dukteres, ir kas tawujū mieste, tą išwest iš šios wietōs.

13. Nėsa mudu išpūstisiwa šittą wietą, todėl, kadangi garšas * apie ję diddis yra po atliū Pono Diewo, tas mudu atfunte, ję išpūstīt. * Apr. 18, 5.

14. Tai išėjes Lotas kalbėjo su sawo žentais, kurrādū turrėjo westi jo dukteres: atsitėle išėikita iš šio miesto, nēsa Pon's Dieu's ši miestą išpūstys. Bet jādū tai jūku nuleidō.

15. Taigi aušrai pasirodžus, * Angėlu du liepe Lotą pasistubint, ir

tare: kėlis ir imt sawo moteri bey abbi sawo dukteri, kurrie dwi cze yra, kad ir tu ne prapultumbei griekisė šio miesto. * 2 Petr. 2, 6. 7.

16. O jam užtrunkant nutvėre tūdu wyru ji ir moteri ir jo abbidwi dukteri prie rankū, todėl, kad Pon's Diew's jo czedijo, ir išwėdę ji lautan palikto ji laukė pas miestą.

17. O kaip jūdu ji buwo išwėdę, tai tare: išgėlėt sawo dušę ir ne atšiwilgėt ir ne stowėt šoj' wissoj' šalij'. Unt kalso išsilaityt, kad ne prapultumbei.

18. Bet Lotas atsakė jiem dwiem: ak nė, Diešpatie!

19. Sztay, kadangi tawo tarnas * malonę rado po tawo akiū, tai daryt dar didėsnę sawo mielasir- dingysę man išroditą, kad tu mano dušę gywą išilaitytumbei. Už ant kalso ne galu išilaitytis; galėtu manę kolia neganda užpulti, kad numirciau. * B. 6, 8. Eut. 1, 30.

20. Sztay, cze arti yra miestas, i kurri aš galu nubėgti, ir tas yra majas; cze aš išilaitysu; juš majas yra, kad mano dušę cze gywa išliktu.

21. Tai jis atsakė jam: ir tame dalykė išklausiau tawę, kad aš ne išpūsticiau tą miestą, apie kurri tu kalbėjai.

22. Škubbinkis ir išilaitytis czonay; nės aš nieko ne galu daryt, taw ne ižius. Del to šis miest's pramintas buwo Zoar.

23. Ir saule jau buwo užtėkėjusi ant žemės, kaip Lotas i miestą Zoar ižjo.

24. Tai Pon's Diew's dawe lyti srtą bey ugni, nū Pono Diewo iš dangaus žemyn ant Sodomo bey Gomorro.

25. Ir išpūstijo annus miestus, ir wissą tą kampa, ir wissus susėdus tū miestū, ir kas ant žemės augo.

26. Ir jo pati atšiwalge, * ir pawirto i druskės-stulpą.

* Eut. 9, 62. 17, 32.

27. O Abraomas rytmetij' antstyt kėles nužjo ant tōs wietōs, ant kurrōs buwo stowėjęs po akiū Pono Diewo.

28. Ir gręję sawo weidą ant So-

domo ir Gomorro linkay, ir ant wissōs žemės to kampo, ir regėjo, o štay, dumas pakillo iš žemės, kaip dumas pėzsaus.

29. Kėsa kaip Diewas išpūstijo miestus tame kampe, tai jis atsimine Abraomo, ir palydėjo Lotą iš tū miestū, kurrus išpūstijo, ir kurrāsė Lotas gywėno.

30. Ir Lotas išitraukė iš Zoar, ir pasilikto ant kalso su sawo dwiem dukterim; nės bijojos Zoare pasilikti; ir taipo pasilikto nekuroj' dauboj' su abbiem sawo dukterim.

31. Tai tare wyrausoji jaunausė: musū tėws pasėno, ir jau niera ney jokio wyro ant žemės, kursai su mumis jugultu pagal wissō swieto budą:

32. Tai eikš, dūkiwa sawo tėwui wyną gėrt, ir gullėkiwa prie jo, kad waitū iš sawo tėwo gautumbim'.

33. Taipo jiedwi dawe sawo tėwui wyną gėrti tą paczę nakti. Ir wyrausoji iėjusi atsigulle prie sawo tėwo; ir jis ne pajutto ney kaip ji atsigulle, ney kaip atsigule.

34. Rytą metą wyrausoji sakė jaunausė: štay, aš wakar gullėjau pas sawo tėwą. Dūkiwa jam ir šę nakti wyną gėrt, kad tu iėjusi atsigultumbei prie jo, kad waitū iš sawo tėwo gautumbiwa.

35. Taipo dawe sawo tėwui ir tą nakti wyną gert. Ir jaunausoji taipojau nuėjusi atsigulle prie jo; o jis ne pajutto, ney jei atsigullant, ney atsigelant.

36. Taipo abbi dukteri Loto nės- czi pastojō iš sawo tėwo.

37. Ir wyrausoji pagimde sunų, tą ji wadinno Moab. Iš to radosi Moabitai, ikki šei dienai.

38. O jaunausoji taipojau pagimde sunų, tą ji pramine waitą Um- mi. Iš to radosi waitai Ummon, ikki šei dienai.

20. Pėrstyrimas.

Abimekėtas Abraomui jo paczę žorę atimma ir su nauda wėl atbada.

Bet Abraomas iš tén nusitraukė i žemę prieš pėtus, ir gywėno tarp

Kades ir tarp Sur, ir buvo ateivis žemeje Gerar.

2. Ir sake apie savo pacę Zorę: ji yra mano sessū. Tai Ubimelečas Geraro karalus nusuntęs pas ję davę ję atvesti.

3. Bet Dievas naktij' sapne atėjęs pas Ubimeleką tare jam: štai, tu smerczu numirsi dėl tōs moterišės, kurę tu ėmei; nēs ji yra wyro pati.

4. Bet Ubimelečas ję ne buvo pakruttinges ir tare: Pone Dieve, argi nori ir teisus žmones nužavinti?

5. Ar jissai man ne sake: ji yra mano sessū? o ji taipojau sake: jis yra mano brolis; juš aš tai dariau su neišmānancze širdze, ir su nekaltomis rankomis.

6. Ir Diew's atfāke jamui sapne: ir aš žinnau, kad tu tai darei su neišmānancze širdze, todėl tawę ir apšāugoju, kad prieš manę ne susigriešitumbei, ir taw ne pavēlijau, ję pakrutintti.

7. Todēl atdāš tam wyrui jo pacę, nēs jis estī prāraš's, ir te meldza jissai už tawę, tai tu gywas išliksi. O jey tu ję ne atdāsi, tai žinot, kad tu smerczu turrēsi numirti, ir wis, kas tawujū yra.

8. Tai Ubimelečas rytą mētą anksty atšikēles suwadinnu wissus sawo tarnus, ir sake tai wislab, jiems be girdint; ir žmones labay to bijojosi.

9. O Ubimelečas ir Abraomą pawadinnges tare jamui: kam tu mums tai padarei? Ir kūmi aš prieš tawę nusidėjau, kad toki sunkų grieką norėjai užvest ant manęs ir ant mano karalystės? tu su manim' darei, kaip ne pareitis daryti.

10. Ir Ubimelečas tolaus tare Abraomui: kagi tu regėjai, kad tai man padarei?

11. Abraomas atfāke: aš dumojau, rassi žmones šime kampe nesi bijo Dievo, ir nužawis manę dėl mano pacžs.

12. Priegtam ji ir tikray yra mano sessū, nēs ji yra mano tėwo dukter, alle ne mano motinōs dukter, ir aš ję wedžau i pacę.

13. O kaip Diew's manę liepe išeiti iš mano tėwo namū, aš jei sakiau: išrodiš man tą mieląširdingystę, ir wissur, kur mudu tiktai nufelaušima, sakys, manę esant tawo broli.

14. Tai Ubimelečas ėmęs awis ir jauczus, bėrnus bey slugines, davę tus Abraomui; priegtam ir atdave jamui jo pacę Zorę.

15. Ir tare: štai, wissa mano žeme taw atwira; gywēnš, kur taw patinka.

16. Ir tare Zorei: štai, aš dawiau tawo broliui tūkstanti sidabrininkū; štai, tie bus taw dangalas akiū, po akim' wissū pas tawę esancujū, ir wissur; o tai buvo jōs korōne.

17. Bet Abraomas meldėsi Poną Diewą, tai gyde Pon's Diew's Ubimeleką, ir jo pacę ir jo slugines, kad waitū pagimde.

18. Kēsa Pon's Diew's iškōl drustay buvo užrašinnes wissū moterū žywatą namūse Ubimeleko, dėl Zorės Abraomo pacžs.

21. Pėrstyrimas.

Žaoto ušgimmimas; Žmaelo išwėrimas; Abraomo derėjimas ir Diewo žodžio šaltimas.

Ir Pon's Diew's atlantē Zorę, kaip buvo sakęs, ir dare jei, kaip buvo kalbėjęs.

2. Ir Zore pastojo nėšezia, ir pagimde * Abraomui jau pašėnufam suny, tū cžėš', kurri Diew's jam buvo apsakęs: * Ebr. 11, 11.

3. Ir Abraomas pramine sawo suny, kurs jam ušgimme, Žaotū, kurri Zore jam pagimde.

4. Ir appjaušte ji ašmq dieną, kaip Diew's jam buvo prisakęs.

5. Šimtiū mētū sēn's buvo Abraomas, kaip jo sunus jam ušgimme.

6. Ir Zore sake: Diew's man jūką padare, nēs kas tai girdēs, manēs jūšsis.

7. Ir tare: kas drystu tai sakyt apie Abraomą, kad Zore waitus žinda, ir kad suny jam pagimdžusi jam pašėnus?

8. Ir waitēlis āugo ir buvo nu- trāuktas; ir Abraomas kēle didde

czėsnė, tą dieną, kurę Izakas buvo nutrauktas;

9. Ir žore pamącusi sunų Agarės, Egiptiškės, kurri ji Abraomui buvo pagimdžiusi, ji apjūktoji esanti,

10. Tare Abraomui: * išvaryk tu šę sluginę su jos sunumi; nėsą šės sluginės sunus ne tur gauti dalykus su mano sunumi Izaku.

* Gal. 4, 30.

11. Tas žodis ne patiklo Abraomui dėl savo sunaus.

12. Bet Dievas sake jamui: ne priimt tai už piktą dėl waiko ir dėl sluginės. Wis, ką žore tam sake, tai daryk; * nės Izake pažadėjimo sėkla tam bus wadinama.

* Gal. 4, 28.

13. Priegtam ir sluginės sunų aš darysu (didžu) pulku, todėl, kadangi jis tamo sunus yra.

14. Tai Abraomas anksty teles ėme dūną bey plėčią wandenimi pripiltą, ir uždėjo Agarai ant pečių, ir waiką podraug, ir išleido jądu. Tai ji išitraukė ir patlydo pūšezioje pas Berzabą.

15. O kaip wandens plėčioj jau ne buvo, pamete ji waiką po medžiu,

16. Ir atstojusi pasisėdo iš tolo per kilpinio kūvi, nės ji sake: aš ne galu matyti waiką be mirštant. Ir ji ties jo pasisėdusi pradėjo werkti.

17. Tai išklause Pon's Diew's werkimą to waiko. Ir Angėlas Diewo prišaukė Agarai iš dangaus, ir sake jei: kas kent tam Agara? Nesibijot, nės Diew's išklause werkimą waiko, cze be gullincio;

18. Atsitelusi imk waiką, ir west ji prie savo rankės; nės aš iš jo diddi pulką žmonų darysu.

19. Ir Dievas jei atwėre atis, kad ji šullini išwydo, tai ji priejusi pripyle plėčią wandenimi, ir pagirde waiką.

20. Ir Diew's buvo su tū waiku, tas augo ir gywėno pūšezioje, ir pastojo tistras strėczus.

21. Ir gywėno pūšezioje Paran. Ir jo mótina išrinko jam pacę iš Egipto žemės.

22. Tū czeš kalbejo Abimelektas ir Pitol's jo wyrausasis ant abąžų su Abraomu ir tare: Diew's yr su tawim' wissūse tawo darbūse.

23. Todėl dabar man prisėk prie Diewo, kad tu ney man, ney mano waitams, ney mano waitū-waitams, ney jokią newiernybę ne nori daryti; bet tą mieląširdingystę, kurę aš tam išrodžiau, ir man išroditi, ir tai žemei, kurroje tu ateiwis esi.

24. Tai atsake Abraomas: prisėksu.

25. Ir Abraomas pabare Abimelektą dėl šullino, kurri Abimelektas bernai su syla buvo išwerję.

26. Tai atsake Abimelektas: aš ne žinnojau, kas tai dāres; priegtam, juš tu man tai ne pasakei: o aš to ney girdėti ne girdėjau, kaip šen dien'.

27. Tai Abraomas ir awis ir jaučius ėmęs dāwe tus Abimelektui; ir jądu dare derėjimą tarp sawes.

28. Ir Abraomas styru pastate septynis erylzus.

29. Tai tare Abimelektas Abraomui: kam tie septyni erylzei styru cze pastatyti?

30. Jis atsake: septynis erylzus tu imsi nū mano rankės, kad man tie butu luddimui, kad aš kasdinau ši šullini.

31. Todėl ta wieta praminta buvo Berzaba, kadangi abbudu cze kitt's kittam prisėkė.

32. O tokiu budu jądu suderejo Berzabo'. Tai atsitelęs Abimelektas ir Pitol's jo wyrausasis ant abąžų wėl nusitraukė i Pylistū žemę.

33. O Abraomas medžius sodino Berzabo', ir apfakė czonay Wardą Pono Diewo, * amžinojo Diewo.

* Rym. 16, 26.

34. Ir buvo ateiwis Pylistū žemėje ilgą czešą.

22. Pėrstyrimas.

Izako apierawojimas. Pažadėjimas apie Kristų.

Bo šiū nusidawimū * mėginno Diew's Abraomą, ir sake jam: Abraome, ir jis atsiliepe: štai!

* Ebr. 11, 17.

2. Tai jis sake: imk Izaka wieną

gimmusi savo sunų, kurri tu myli, ir nuėjės į žemę Moryą apierawof ténay ji už deginnimo apierą, ant kalno, kurri aš taw prirodīsu.

3. Tai Abraomas rytą metą anšty atsitęs pabalnojo savo asilą, ir draugė su sawimi ėmės dvejėtą tarną bey savo sunų Izaoką; ir suskalde malką deginnimo apierai, ir pasitęs nuėjo į tą wietą, apie kurę Diewas jam buwo kalbėjės.

4. Trečią dieną Abraomas pakėlęs savo atis, iš tolo pamatė tą wietą,

5. Ir tare dwiem savo tarnam: pasilikta cze su asilu, aš su waitu ténay nueisiwa, ir kada Diewą buisiwa meldžusu, pas judų wėl sugrysiwa.

6. Ir Abraomas ėmės malką deginnimo-apierai, uždejo tą ant sawo sunaus Izaoko, bet jis ugni bey peili ėmės į sawo ranką, ėjo abbudu podraug.

7. Tai sake Izaokas sawo tėwui Abraomui: man's tėwe! Abraomas atliepe: štay, mano sunau! ir jis sake: cze yra ugnis ir malka; alle kame awis deginnimo-apierai?

8. Abraomas atšake: mano sunau, Diew's saw issidabos awi deginnimo-apierai. Ir nuėjo tūdu podraug.

9. Ir nukąfusu į tą wietą, Diewo jam apsaktyta, pabudawojo cziajau Abraomas altorų ir užkrowęs malką, bey sawo sunų surišęs, uždejo ji ant altoraus, ant wiršaus malkū.

10. Ir * istiesęs sawo ranką nu-twėre peili, kad tūmi sawo sunų papjautu. * Job. 2, 21.

11. Tai Angėlas Pono Diewo prisauke jam iš dangaus, ir tare: Abraome! Abraome! jis atsiliepe: štay!

12. O jis tare: idant ne pažeist waitą su sawo ranka, ir jam nieko ne daryt. Aš dabar žinau, tawę Diewo bijanti, ir * ne czėdijei sawo wienintelo sunaus, dėl manęs. * Rym. 8, 32.

13. Tai Abraomas pakėlęs sawo atis užpakali' mate awinę erškė-
~~čias~~ su ragais kėbanti; ir nuėjės

ėme tą awinę ir tą apierawojo deginnimo-apierai wietoje sawo sunaus.

14. Ir Abraomas pramine tą wietą: Pon's Diew's mato. Todėl dar itki šei dienai sakoma: ant kalno, kur Pon's Diew's mato.

15. Ir Angėlas Pono Diewo wėl prisauke Abraomui iš dangaus,

16. Ir tare: * aš pats prie sawęs prisėliau, sake Pon's Diew's, kadangi tu tai darai, ir sawo wienintelo sunaus ne czėdijei,

* Ebr. 6, 13. Rut. 1, 73.

17. Kad aš * tawo waitus žegnōsu ir jās daugisūsu, kaip žwaigzdes ant dangaus, ir kaip žiezdras ant kranto jurū; ir tawo waitai gywēs namūse tawo neprietelū.

* Ebr. 11, 12.

18. Ir per tawo * sėklą bus pėr-žegnoti wissi žmones ant žemės, todėl, kad tu paklusnus buwai mano

** žodžiams. * Gal. 3, 16. ** Ebr. 11, 8.

19. Taipso Abraomas wėl pargryžo pas sawo tarnudų; ir pasitaisę nukelāwo į Berzabą, ir gywėno czonay.

20. Po šū nusidawimū stojos, kad apsaktyta buwo Abraomui: štay, Milka taipjau waitū pagimde tawo brolui Naorui,

21. Butent Uzą pirmutini * ir Buzą jo brolui, ir Kemuelą, iš kurio Syronai radosi.

* Job. 1, 1. Ps. 32, 2.

22. Ir Kesėdą, ir Usą, ir Pildą, ir Jedlāpą, ir Betuelą.

23. O Betuelui gimme Rebėkė; šus aštūnis pagimde Milka Naorui, Abraomo brolui.

24. Ir netikroji jo pati wardu Keūma tiekajau pagimde, butent Tebą, Gaamą, Tāą ir Maalką.

23. Pėrstyrimas.

Žorės mirrim's ir palaidojimas.

Žore buwo šimtu, dwidėšimt's ir septynū metū sena.

2. Ir numirre wyrausame mieste, Ebron wadinnamame, žemėje Kanaan. Tai atėjo Abraomas, kad įe apraudotu ir apwerktu.

3. Potam kėlęs nū sawo lawōno susikalbėjo su waitais Eto, ir tare:

4. Už esmi ateivis, * ir įsū su-
sėdas, dūkite man laidojimo-wietą
ir mano waitū waitams tarp sa-
węs, kad sawo lawoną galėczau
palaidoti, po mano ačiū gullinti.

* Darb. 7, 3.

5. Tai atšake Abraomui waitai
Eto, ir tare jam:

6. Klausyk musū, miel's kunige,
tu esi kunigaitštis Diewo tarp
musū; palaidof sawo lawoną ge-
rausofa musū kapinėsa. Neį wiens
žmogus tarp musū tai taw uždraus,
kad tu jo grabūse ne palaidotum-
bei sawo lawoną.

7. Tai Abraomas kėlėsi ir pasi-
klonojo žmonėms tōs žemės, bu-
tent waitams Eto.

8. Ir jis su jeis kalbėdams tare:
jeįgi jums tai patinka, kad aš sa-
wo lawoną, po mano ačiū gullinti,
palaidoczau, tai klausykite manęs
ir mano wardan melskite Eproną
sūny Soaro,

9. Kad įssai man dātu sawo ūlą
Matpėlą, kūrę jis tur gale sawo
dirwos; te dūdie įę man už pinni-
gus, tiek ji werta, man ir mano
waitū waitams i kapines tarp įsū.

10. Nės Epronas gywėno tarp
Eto waitū. Tai atšake Epron's,
Etytas, Abraomui, wissiems Eto
waitams be girdint, po ačiū wissū,
kurrie pro wartus jo miesto ir išė-
jo, ir iėjo, ir tare:

11. Ne taip, kunige, bet klausyk
manęs: aš taw domanoju tą dir-
wą ir ūlą taipjau toje, ir padūmi
taw po ašim' waitū mano žmonū,
kad palaidotumbei sawo lawoną.

12. Tai pasiklonojo Abraomas
žmonėms tōs žemės.

13. Ir kalbėjo su Epronu, žmo-
nėms tōs žemės be girdint, ir tare:
jeį man nori tą perleisti, tai mel-
du, iml nū manęs pinnigus už
dirwą, kurrus aš taw dūmi, tai
cų palaidofu sawo lawoną.

14. Epronas atsakydams Abrao-
mui tare jam:

15. Miel's kunige, klausyk ma-
nės: ta dirwa keturū šimtū sida-
bro siktū werta, alle tą tai maczij'
man arba taw? palaidof tiktay
sawo lawoną.

16. Abraomas patluso Epronui,
ir užmoėjo jam pinnigus, tiek bu-
wo šalės, begirdint waitams Eto,
butent keturū šimtū sidadbro siktū
prekij' immamū ir dūdamū.

17. Taip Eprono dirwa, kurri
Matpėloj' yra, ties Mamrės, tēlo
Abraomui pasifawintinay, draug
su ūla widduj', ir su wissais mēdžeis
aplinskuj;

18. Kad waitai Eto tai mātē, ir
wissi, kurrie pro wartus jo miesto
ar iėjo, ar išėjo.

19. Potam * Abraomas palaidojo
sawo pacų Zorę, ūloje dirwos,
kurri Matpėloj' yra, ties Mamrės,
tatai esti Ebrone, žemėje Kanaan.

* Pr. 25, 9. 10.

20. Szittaipo tēlo Abraomui dir-
wa ir ūla toje, Abraomui ir jo wai-
tū waitams i kapines nū waitū
Eto.

24. Pėrsfyrimas.

Įzaolas Rebeķ ganna i pacę.

Abraomas buvo pasėnęs ir geray
iškaršęs, ir Pon's Diew's jį buvo
perjęgnojęs wissur.

2. Ir šakę wyrausam tarnui sawo
namū, užweždetojui sawo namū:
pakışt sawo ranką po mano kul-
šės,

3. Ir prisėk man prie Pono Die-
wo, dangaus bey žemės Diewo,
kad ne nori mano sunui moteri
išrinkt iš dukterū Kananytū, tarp
kurrū aš gywenu;

4. Bet kad nukelautumbei i mano
tėwiskę, ir prie mano gencziū, ir
išstirtumbei iš cų mano sunui
Įzaokui moteri.

5. Tarnas atšakē: kaipgi, o jeį ta
moteriškē ne norėtu manę selti i
šę žemę; argi aš tawo sūny wēl
nugabėsu i aną žemę, iš kurrōs tu
išsitraūkei?

6. Abraomas atšakē jam: dabos-
kis, idant mano sūny daugiaus tēn
ne nuwestumbei.

7. Wiekpats, dangaus Diewas,
kurs manę ėme iš mano tėwo na-
mū, ir iš mano tėwiskės, kurs man
kalbėjęs ir pasibąijęs, sakydams:
šę žemę aš dūsu tawo waitams,
tassai sųs sawo angėlą pirm tawęs,

Kad cze mano sunui pácze ištir-
tumbel.

8. O jey ta moteriske ne norės
tawę sekti, tai wainas busi nū šios
pryšęs; alle ne nuwest ténay
daugiaus mano suny.

9. Tai padėjo tarnas sawo ranką
po kulšės Abraomo, sawo kunigo,
ir prisėte jam tai.

10. Taip ome tarnas dešimti
werbludū, iš werbludū sawo Pono,
ir nukelawo, ir buwo draugė emes
wissotiū lobjū sawo Pono: ir pasi-
taisęs nukelawo i Mezopotamiją, i
miestą Naoro.

11. Tai werbludams dāwe atsi-
gulti laukė pas miestą, pas nekur-
ri šullini, apie wakarą, tū czeš, tū
moteres išeidawo wandeni semti.

12. Ir tare: Pone Diewe, tu Die-
we mano pono Abraomo, sutil
man šen dien' ir išrodė mielasir-
dytę mano ponui Abraomui.

13. Štay, aš cze stowju pas šul-
lini, ir žmonū dukteres išeis iš mie-
sto, kad wandeni semtu.

14. Kadagi kolia merga ateis,
kurrei aš tarsu: prilentusi sawo
krągą, dūl man gėrti; o ji atsąys:
gėrt, aš ir tawo werbludus pagir-
disu; kad ji ta butu, kure tu sa-
wam tarnui Izaokui i moteri busi
pastyręs; ir aš ant to numany-
czau, kad tu mielasirdytę išrodes
mano Ponui.

15. Ir jam dar ne iškalbėjus, štay
išėjo Rebeke, Betuelo dukte, kursai
Milkos sunus buwo, ir kurri Naor-
o, Abraomo brolio, pati buwo,
nešdama krągą ant sawo peczū.

16. Ir ji buwo labay graži merga
ant weido, dar merga ir ney jokio
wyro ne pakrutinta; ta, nulippusi
i šullini, prisėme krągą ir wēl auš-
styn užlippo.

17. Tai tarnas jei priešais beg-
dams sake: dūl man mažumą
wanden's gėrti iš tawo krągo.

Jon. 4, 7.

18. O ji atsake: gėrt, miel's pone!
ir tūjau krągą ant sawo rankū nu-
leidusi dāwe jam gėrti.

19. O ji jam gėrti dawusi, tare:
semfu ir tawo werbludams, iš wissi
bus gėrę.

20. Ir pasistubbidama išpyle krą-
gą i rindą, ir wēl nubėgusi pas šul-
lini semtu, seme wissiems jo wer-
bludams.

21. O šis wyr's dywijos jės, ir
tylėjo, ištikol supratō, bau Diew's
malonę dawęs ant šios kelonės, ar
ne?

22. O taip werbludai wissi buwo
atsigėrę, išėme jissai aukšną sakti
pusę swarėli swerenti, ir dy rankū
žiedų ant jės rankū dešimt lengwū
swarū aukso swerenczų,

23. Ir tare: mano dukte, kieno tu
essi? sake man tai, bau ir yra
ruimo namūse tawo tėwo nakwy-
nei?

24. Ji atsake jamui: aš esmi Be-
tuelo dukte, sunaus Milkos, kure
ji Naorui pagimde.

25. Ir tolaus sake jamui: turrim
ir daug šaudū bey pašaro, ir gand
ruimo nakwinoti.

26. Tai wyr's pasiklonojės meldėsi
Poną Diewą,

27. Ir tare: pagārbint's buš, Wies-
patie, tu Diewe mano pono Abrao-
mo, kurs sawo mielasirdytę ir tei-
sybę ne attraukei nū mano pono,
nėsa Pon's Diew's wēde manę ke-
lu i mano pono brolio namus.

28. O merga nubėgusi pasake tai
wislab sawo motinōs namūse.

29. O Rebeke turrejo broli wardu
Laboną; o Labon's išbėgo laukan
prie to wyro pas šullini.

30. Ir pamātes saktis bey apran-
kes ant rankū sawo sėssers, bey gir-
dėjes žodžus Rebekės sawo sėssers,
sakanczōs: taip man tare tassai
wyr's: priėjo jissai tą wyrą, ir štay,
jis stowėjo prie werbludū pas šul-
lini,

31. Ir tare: eikš i widdū, tu žeg-
notasis Pono Diewo, to stowi lau-
kė? aš buttą išfrausczau ir werblu-
dams taipojau ruimą dariu.

32. Taip o iwede jissai tą wyrą i
buttą, ir nušabojęs werbludus pa-
dāwe jiems šaudū bey pašaro, ir
wandens numazgoti jo kōjas, bey
tū wyrū, kurrie su jām buwo.

33. Ir padėjo jiems wālgit. Bet
jis tare: aš ne wālgisu, pirm neng

busu pašates, todėl čion atėjau.
Jie atsąte: kalbėt.

34. Jis tare: aš esmi Abraomo tarnas;

35. O Pon's Diew's mano Pona apšęę peręęnojęs, ir jis didzu ponu paštojo; ir dawe jam awis ir jāuczus, sidabrą ir auksą, bernus ir slugines, werbludus ir asilus.

36. Priegtam Zore, mano pono pati, suns pagimde manam Ponui jo senatvėje, tam pādawe jis wišlab, ką tikštai tur.

37. Ir aš turėjau prisėkti sawam ponui, man šatanczam: tu ne širk paręę manam sunui iš dukterū Kananytū, kurrū žemėje aš gywenu,

38. Bet nukelauš i mano tėwo namus, ir pas mano gimminę, cze išširk manam sunui pącę.

39. O aš atsakiau sawam ponui: kaipgi? o jey ta merga ne norėtu manę sėti?

40. Tai jis atsąte: Pon's Diew's, kurriam aš šlušiju, šus sawo angėlų su tawim' ir bus taw malonius ant šios kelonės, kad manam sunui moteri išširtumbei iš mano genčių ir iš mano tėwo gimminės.

41. Tai busi wálnas nū šios pręęgės, kad busi nukelawęs pas mano gentis; jey jie (sawo dukteri) taw ne dūs, tai busi wálnas nū šios pręęgės.

42. Taipu atęjęs šen' dien' pas šullini sakiau: Pone Diewe, tu Diewe mano pono Abraomo, jey tu sawo malonę išródei man ant šio kėlo, kurri aš parkelawau,

43. Štayı, tai cze stowju pas šullini. Kadagi kokia merga ateis wardeni šemt, o aš jei tarsu: dūš man mąžumą warden's gėrt iš sawo krago,

44. O ji atsakys: gėrt, aš ir tawo werbludams šėmsu: kad ji butu ta moteriškė, kurrę Pon's Diew's esti paštryęs sunui mano pono.

45. O man tus žodzus dar ne iškalbėjus sawo širdiję, štayı, išeit Rebeke su kragu ant sawo peczū, ir nulippusi i šullini, šėmj. Tai aš jei sakiau: dūš man gėrti.

46. Ir ji kragą greitay nukėidusi

nū sawo peczū tare: gėrt, ir tawo werbludus taipojau pagirdisu. Taipu aš gėriau, o ji pagirde ir werbludus.

47. O aš ję patlausęs sakiau: kieno duktė tu esti? ji atsąte: aš esmi Betuelo dukte, sunaus Raoro, kurri Miška jam pagimde. Tai aš sakti užkabinau ant jės kaktos, ir aprankęs ant jės rankū.

48. Ir pašiflonojęs meldzausi Pona Diewą, ir laupšinau Wiešpati, Diewą mano pono Abraomo, kurs manę tikru kėlu buwo wėdęs, kad aš jo sunui sawo pono brolio dukteri per pącę išrinkšcau.

49. Jeygu jūs tie este, kurrie mano ponui prietelystę ir wiernybę norit' išrodit, tai šakytit man: jey ne, tai wėl šakytit, kad aš sukšcaus ar ant dešinės ar ant kairės.

50. Tai Labon's ir Betuel's atšakdamu tare: tai randasi nū Pono Diewo, todėl nieka priesh tawę ne galiwa kalbėti, ney piktą ney gėrą.

51. Štayı yra Rebeke po tawo akiū, imš ję ir nukelauš, kad ji tawo pono sunaus pati butu, kaip Pon's Diew's esti kalbėjęs.

52. O kaip Abraomo Tarn's šus žodzus girdejo, tai jis pašiflonojo Ponui Diewui ant žemės.

53. Ir išėmęs sidabrinus ir auksinus ryšus bey rubus dawe tus Rebekei, bet jo broliui bey motinai dawe žoles štanney kwepjanczes.

54. Tai walge ir gėre jįšai su tais wyrais, kurrie su jām' buwo, ir naktwin's čzonay pašilikto. Bet rytą metą kėldam's tare: lėiskit' manę kėlanti pas sawo pona.

55. Bet jės brolis ir motina sake: dūš mergai dar ben wieną arba dešimt dienū pas mudų pašilikit; paštuy gali kėlanti.

56. Tai jis piem dwiem atsąte: ne trušinkita manę, nės Pon's Diew's man sawo malonę išróde ant šio kėlo; lėiskit' manę, kad pas sawo pona nukąšcau.

57. Tai jādū tare: parwaditiwa merga, ir girdekitiwa, ką ji atsakys.

58. Ir pawadinusu Rebeke tare jei: ar nori tu kėlanti su šām wyru? ji atsąte: noru su jām.

59. Taip o išleido savo sėsseri Rebeke su jos aukle, ir su Abraomo tarnu ir jo vyras.

60. Ir jie Rebeke pėrtegniojo ir tare jei: tu essi musū sėssū, issiplātinė i daug tūkstančių tūkstančių, ir tawo waitai te walda wartus sawo neprietelū.

61. Taip o kėlusi Rebeke su sawo mergomis uffisėdo ant werbludū, ir sėke tam wyrui. O Tarnas priėmė Rebeke nukelawo.

62. O Izaokas parėjo nū šullinio Gywojo ir Rėginczo, nės jis gywėno žėmėje i pėtus.

63. Ir buwo išėjės Diewą mėlstis ant lāuko pries wālarą, ir pakėlės sawo akis, mātė werbludus parėinancjus.

64. O Rebeke sawo atis pakėlusi ir pamāczusi Izaoką, nusėdo nū werbludo,

65. Ir tare tarnui: kas tai per wyr's, kurs mums prieskais atėit ant lāuko? tarnas atšakė: tai mano pon's. Tai ėmusi ji streistę apsidenge.

66. O tarnas Izaokui wislab pašakė, ką jis buwo atlikęs.

67. Tai Izaokas iwėde jė i šėtrą sawo motinōs Zorės, ir wėde Rebeke, ir ji pastoj o pati, ir jis jė mylėjo. Taip o Izaokas wėl linksmas pastoj o po numirimo sawo motinōs.

25. Pėrskyrimas.

Abraomo antroji Pati. Ismaelo bey Izaoko Waitai.

Abraomas wėl wėde fittą moterį, wadinamą Ketura.

2. Ta jamui pagimde Simroną ir Jassaną, Medėna ir Mydianą, Jesbaką ir Suą.

3. O Jassanui gimme Sėbas, ir Dedanas. Bet waitai Dedano buwo: Assurims, Latufims bey Lėumims.

4. Waitai Mydiano buwo: Epas, Eper's, Unof's, Ubydas ir Eldaas. Šie wissi yra waitai Kėtūrs.

5. O Abraomas wissą sawo turtą dawė Izaokui.

6. Bet waitams, kurrus iš fittū moterū buwo gawęs, dawė jis do-

wanas, ir lėido tus šalin trāuktis nū sawo sunaus Izaoko, jam dar gywam bėfant, ties šaulės uštėlėjimo i rytū žėmę.

7. O fittas yra amžias Abraomo, kurri jis buwo sulaukęs, šimtą septynis dėsimt's ir penkis metus.

8. Ir silpnyn ėjės numirre palajingame amžė, jau pašėnės ir šio amžio nugrišęs, ir buwo palaidot's pas sawo žmones.

9. Ir jo sunudu ji palaidoj o, Izaokas bey Ismaelas, iloj Matpeloj ant dirwōs Epronos, sunaus Zoaro, Etyto, kurri yra ties Mamrės,

10. I lauką, kurri Abraomas iš waitū Etytū buwo nupirkęs, ėjonay Abraomas yra palaidot's, draugė su Zore, sawo pacę.

11. Ir po Abraomo galwōs žėgnioj Diew's Izaoką jo sunū; ir jis gywėno pas šullini Gywojo, ir Rėginczojo.

12. Šzitta yra gimminė Ismaelo, Abraomo sunaus, kurri jam Agara buwo pagimdžusi, slugine Zorės, iš Egipto.

13. Ir šittie yra wardai waitū Ismaelo, iš kurrū jū gimmines buwo pramintos: pirmgimmes Ismaelo sunus Abajots, Kėdars, Adbeels, Mibfams,

14. Mifmas, Dumas, Masas,

15. Adars, Tėmas, Jėturs, Napifas ir Kėdmas.

16. Šzittie yra waitai Ismaelo su jū wardais jū dwardisė ir mieštisė; dwylika kunigaitėziū ant sawo žmonū.

17. Ir fittas yra amžias Ismaelo, šimtas ir trisdėsimt's ir septyni metų, ir silpnyn ėjės numirre, ir palaidotas buwo pas sawo žmones.

18. Ir jie gywėno nū Ewilōs itki žuro ties Egipto-žėmė, ant kėlo i Assyrū-žėmę. O jis numirre po atim' wissū sawo broliū.

19. Šzitta yra gimminė Izaoko, sunaus Abraomo: Abraomui gimme Izaokas.

20. Izaokas buwo kėturis dėsimt's metų, kaip jissai Rebeke i pacę wėde, dukteri Betuelo, Syriono, iš

Resopotamyds, Labano, Syriono, fesseri.

21. Bet Izaokas meldėsi Poną Dievą už savo moterį, nės ji buvo nemaininga. Ir Pon's Diev's davėsi persiprašyti, ir Rebeke, jo pati nėsčia pastojo.

22. Ir kudiūdu stumdėsi jės žy-wate. Tai ji sakė: kad man taipoturrejo nusidūti, kam aš nėsčia pastoju? ir ji nuėjo Pono Dievo pasiūlaust.

23. Ir Pon's Diev's atšakė jėi: dvejį žmones yra tavo žy-wate, ir dvejį žmones persistiks iš tavo žy-wato, ir wieni žmones pergalės tittus, o * wyrėsnis fluzys mažsamui. * *Gen. 9, 10.*

24. O cžsui priešus, kad ji pagimdytu; štay, dwyni radosi jės žy-wate.

25. Pirmas, kurs išėjo, buvo ruddas ir wissas plaukotas, kaip kailis; ir pramine ji Šawą.

26. Potam tojaus išėjo ir jo * brolis, tassai laikėsi su savo ranka prie kulnų Šawo, o tą pramine Jokubą. Šešes dšimt's metų Izaokas buvo sulaukęs, kaip įadu užgimme. * *Matt 1, 2.*

27. O waitam dwiem užaugus, Šawas pastojo medžotojis ir laukinink's, o Jokubas pastojo wienas wyr's, šėtrosa gywendam's.

28. O Izaokas mylėjo Šawą, ir rod's walge, ką jissai buvo sumedžiojęs; bet Rebeke mylėjo Jokubą.

29. Ir Jokubas išwurre wirralą. Tai Šawas iš lauko atėjęs, buvo pailšęs.

30. Ir sakė Jokubui: dūk man paragaūti tą raudoną wirralą, nės aš esmi pailšęs. Todel jis Edomas wadinnam's esti.

31. Bet Jokubas atšakė: pardūt man šė dien' sawą pirmgimmimą.

32. Šawas atšakė: štay, aš tik-tay turru numirti, kagi man mažys ir pirmgimmim's?

33. Jokubas tare: tai prisėk man šen dien'. Ir jis prisėk jamui. Ir taip * pardawo Jokubui sawą pirmgimmimą. * *Ebr. 12, 16.*

34. Tai dawe jam Jokubas dūną ir tą lenšū wirralą, ir jis walges

bey gėres pasitėle ir wėl šalinėjo. Šittai po paniekinno Šawas sawo pirmgimmimą.

26. Pėrsšyrimas.

Izaolo telawimas, namai ir wargai.

Bet radosi brangum's žėmėje, be ano, kursai cžsė Abraomo buvo. Ir Izaokas nusitraukė pas Abimelešą Pylistėnū karalų i Gerarą.

2. Tai pasirode jamui Pon's Diev's ir tare: ne nusitrauk i Egipto-žėmę, bet pasilik toje žėmėje, kurrę taw sakau.

3. Buł swėtim's šioje žėmėje, o aš su tawim' budam's žėgnofu tawę, nės taw ir tawo waitams aš dāsu wissas šas žėmes, ir aš pastiprišu sawo pryšėgą, kurrę aš tawo tėwui Abraomui prisėkiau.

4. Ir padaugisū tawo waitus kaip žwaigždes ant dangaus ir dāsu wissas šas žėmes tawo waitams. Ir per tawo sėklą peržegnoti bus wissi žmones ant swieto;

5. Todel, kad Abraomas mano žodzams paklusnus buvo, ir laikė mano prowas, mano paliepinimus, mano budą, ir mano prisakimus.

6. Taip Izaokas gywėno Gerarė.

7. O kad žmones tame kampe ji klause apie jo pacę, tai jis sakė: jį yra mano sėšū. Nės jis bijojos šakyti, jė sawo pacę šancę, dumodam's: rassi galėtu manę užmušti, dėl Rebekės, nės ji labay graji buvo ant wėido.

8. Jamgi cze gėrą walandą esant, žurėjo Abimelešas Pylistėnū karalus pro langą, ir išwydo Izaolą žaidžianti su sawo pacę Rebeke:

9. Tai pawadinnges Abimelešas Izaolą tare jam: štay, ji yra tawo pati, kaipogi sakiei, jė tawo sėseri esancę. Izaokas atšakė jamui: dumojau, kad man rassi mirt' tēktu dėl jės.

10. Abimelešas tare: kodelgi mums tai darei? bewėik butu galėję nusidūti, kad kas iš žmonū su tawo pacę butu sugulėjęs, ir taipotalybę butumbei ant musū wėdęs.

11. Tai Abimelešas wissiems žmonėms apsakdam's tare: kas ši

wyrą arba jo pacę pakruttyš, smer-
czu turrės numirti.

12. Ir Izaokas sėjo toį žėmėj' ir
atgáwo tą mėtą * šimteropay; **
nės Pon's Diew's ji žegnojo.

* Lut. 8, 8. ** Sam. 10, 22.

13. Ir jis pastojó didžiu wyru, ir
gywėndam's pralobo, ištikol geray
išigáwo,

14. Daug lobjo turređams, ir ma-
žū ir didžū galwijū, ir daug šeimy-
nės. Todėl páwyđėjo jam Pylis-
štenai,

15. Ir užpylė wissus šullinus,
kurrus jo tėwo bernai buwo káše,
czėše Abraomo, jo tėwo, ir pripylė
jūs žėmėmis;

16. Kad ir Ubimeleškas jamui tare:
šalin tráufis nū musū, nės tu
mums permacnus pastojei.

17. Tai Izaokas šalin nusitráuše
ir attiese sawo šėtrą pašalnėj' Ge-
rar, ir gywėno czonay.

18. Ir dāwe wėl atkasti šullinus,
kurrus czėše Abraomo jo tėwo bu-
wo káše, kurrus Pylisštenai buwo
užpylę, Abraomui numirrus, ir
pramine jūs tais paczeis wardais,
kurreis jo tėw's jūs buwo prami-
nės.

19. Taipjau Izaoko bernai ir pa-
šalnėj' káše, ir rádo cze šullini gywo
wanden's.

20. Bet kerdzei iš Gerarōs susi-
waidijo su kerdzeis Izaoko ir tare:
tas wandū yr musū. Todėl pra-
mine tą šullini: Šef, todeley, ka-
dangi jie cze jam neteisybė buwo
dārę.

21. Tai wėl káše kitta šullini; alle
ir dėl to wėl waidą šele; todėl ji
pramine Sitma.

22. Tai jissai šalin eges wėl kitta
šullini káše, dėl to ne susiwaidijo;
todėl ji pramine Rešobot, ir tare:
dabar Pon's Diew's mums ruimą
dawe, ir dawe mums áugti šoje
žėmėj'.

23. Pastuy iš cze nusitráuše i
Berzabą.

24. Ir Pon's Diew's pasirode ja-
mui tą pacę nakti ir tare: Už esmi
Diewas tawo tėwo Abraomo, nes-
bijok, nės * aš esmi su tawim' ir
žegnosa tawę ir plátisu tawo wai-

kus, dėl mano tarno Abraomo.
* Rym. 8, 31.

25. Tai páturė jis czonay altory,
ir apšáke wardą Pono Diewo, ir
attiese czonay sawo šėtrą, ir jo
bernai káše šullini czejau.

26. O Ubimeleškas nuėjo pas ji iš
Geraro su Agusatu sawo gentimi
ir su Piskolu, sawo wyrausūju ant
abazū.

27. Bet Izaokas tare jiems: Kam
jūs ateinat' pas manę? juš n'ap-
šenczat' manę, ir manę šalin wárėt'
nū sawes.

28. Jie atsáke: mes sawo akimis
matyte matom, Pona Diewą su
tawim' esanti, todėl šakėm: tur
buti prisėga tarp musū ir tarp ta-
wės, ir mės norim' su tawim derė-
jimą daryti.

29. Kad tu mums neį jokiōs išká-
dōs ne darytumbei, kaip ir mes ta-
wę ne iškádijom', ir kaip mes taw
nieką, kaip wissą gėrą dārėm, ir su
pakájum tawę išleidom. O tu dabar
essi žegnótasis Pono Diewo.

30. Tai šele jissai jiems czėšni ir
jie walge bey gėre.

31. Ir rytą mėtą anksty pasikėlę
prisėke wiens antram, ir Izaokas
jūs išleido, ir jie su pakájumi šalin
šeláwo.

32. Tą pacę dieną Izaoko bernai
atėję šakė jamui apie šullini, kurri
buwo káše, tardami: mes rádom'
wanden's.

33. Ir jis pramine ji Sabą, tode-
ley tas miest's Bersaba wadinnam's
ištė šei dienai.

34. Šawas šeturis dēšimt's metų
suláufes pacę wėde, wardu Judit,
duktėri Beri, Šyto, ir Basmatą,
duktėri Elono, Šyto.

35. Tie dwi abiem, ir Izaokui ir
Rebėkei, tikt wieną apmaudą pa-
dare.

27. Pėrsšyrimas.

Jolubas sawo tėwo peržegnojam's, o nu
šlawo ne apšenczam's.

Ir nusidawe, Izaokui pašėnus, kad
jo ákys aptėmo regėti, jis wadinno
šlawą sawo wyresni sunų, tar-
dam's jamui: sunau! ir jis atšiliepe:
štay!

2. Ir jis tare: štai, aš esmi pasėjęs, ir ne žinlau, kada man teks mirti.

3. Tai imk savo ryšus, seido ką ir kilpini, ir nuėjęs i lauką sumedžoj man koki paukštį.

4. Ir stelamės man walgi man patinkanti, inest tą, kad aš walgicziau, kad mano duše tawę žegnotu, pirm neng numiršu.

5. O Kebeke išgirdo tus žodžius, kurrus Izaokas sawo sunui Šawui sake. Ir Šawas nuėjo ant lauko, kad koki paukštį sumedžotu ir namūn neštų.

6. Tai Kebeke sake sawam sunui Jokubui: štai, aš girdėjau tawo tėwą kalbanti su Šawu tawo broliu, ir sakanti:

7. Sumedžoj man koki paukštį, ir stelok man walgi, kad walgicziau, ir tawę žegnocziau po atliu Pono Diowo, pirm neng miršu.

8. Todėl klausyk dabar, sunau, mano žodžiu, ką aš taw paliepsu.

9. Nuėjęs i kaimenę atnešt man porą rebjų ogyčių, kad aš tawo tėwui walgi iš tū stelocziau jam patinkanti.

10. Tą turri tu inesti sawo tėwui, kad jis walgitu, ir tawę žegnotu, pirm neng numiršta.

11. Alie Jokubas sake sawo motinai Kebekei: štai, mano brolis Šawas yra gaurots, o aš ne gaurots.

12. Tai rassi mano tėwas manę apczupinētu, ir bucziau išraštas, buš aš noris ji prigauti; tai aš ant sawes užwescziau prakeikimą, o ne žegnong.

13. Tai sake jo motina jamui: prakeikim's testow ant manęs, sunau; tu tištay klausyk mano žodžiu, eit ir atnešt man.

14. Tai nuėjęs atneše sawo motinai. Tai jo motina taisė walgi, kaip jo tėw's libidawo walgit.

15. Ir ėmusi didėsnojo sawo sunaus Šawo gražausius rubus, kurrus namėj pas sawę turrėjo, apwilko tais Jokubą, mažąjį sawo sunį;

16. O kailius ogyčių užmowe ant

jo rantū, ir kūr ne gaurot's buwo ant kailio,

17. Ir dawe taip tą walgi, su dūna, kaip buwo pataisusi, i Jokubą, sawo sunaus rankas.

18. Ir jis iėjęs pas sawo tėwą tare jamui: tėwe! jis atsiliepe: štai! kas tu esi, sunau?

19. Jokubas atsake sawo tėwui: aš esmi Šawas, pirmgimmes tawo sunus; aš dariau, kaip man esi liepęs. Keles pasisešt, ir walgyt mano paukščiu, kad tawo duše manę žegnotu.

20. Bet Izaokas tare sawam sunui: Sunau, kaipgi taip wėitėy sugawai? jis atsiliepe: Wiešpat's tawo Diewas man dawe laimėti.

21. Tai Izaokas sake Jokubui: eitš artyn, sunau, kad aš tawę apczupinēcziau, bau tu esi mano sunus Šawas, bau ne?

22. Tai Jokubas artyn priešo prie sawo tėwo Izaoko, o apczupinėjęs ji tare: balsas yr Jokubo balsas, bet rankos Šawo rankos.

23. Ir jis ne pažinno ji; nės jo rankos buwo gaurotos, kaip Šawo, jo brolio, rankos, ir žegnoja ji.

24. Ir tare jam: argu tu esi mano sunus Šawas? jis atsake: be-rods, aš esmi.

25. Tai sake jissai: tai nešt man, sunau, walgit tawo paukščiu, kad mano duše tawę žegnotu. Tai atneše jamui, ir jis walge; priegtam dar ir wyną jam inеше, ir jis gėre.

26. O Izaokas, jo tėwas, tare jam: eitš šen, sunau, ir pabucjoj manę.

27. Jis priejęs pabuczawo ji. Tai suėdęs jis kwapą jo rubū, peržegnojo ji ir tare: štai, kwapas mano sunaus yra kaip kwapas lauko Pono Diewo peržegnotojo.

28. * Diewas te dūdie taw rassōs dangaus ir rebummo žemės, ir ruggiū bey wyno apščėy.

* Ebr. 11, 20.

29. Žmonū pulkai taw šlužys, ir žmones taw i kielus puls. Buš ponu ant sawo broliu, ir tawo motinōs waikai taw turrētu klonotis. Prakeiktas te essie, kursai taw keikia, o peržegnotas, kursai tawę žegnoja.

30. O kaip Jzaokas buvo palomęs Jokubą žegnoti, o Jokubas wos buvo išėjęs nū savo tėwo Jzaoko, atėjo jo brolis Šawas iš savo medžotlės,

31. Ir taipojau taisęs walgi inėšę tą pas savo tėwą ir tare jamui: kėlks, tėwe, ir walgyt paukščų savo sunaus, kad tawo dušę manę peržegnotu.

32. Tai atsąkė jamui Jzaokas, jo tėwas: kas tu esi? jis atsąkė: aš esmi Šawas, pirmgimmes tawo sunus.

33. Tai Jzaokas labay nusigan-dęs tare: kas? kurgi dingo ansai medžotojis, kurs man walgi atnešė? ir aš walgiau wisso to, taw dar ne atėjus, ir ji peržegnojau; jissai ir pasiliks peržegnotas.

34. Šawas tus žodžius savo tėwo girdėdam's pradėjo šaukti balsu, ir labay nusismūtidam's tare sawam tėwui: "žegnok ir manę, man's tėwe. * Ebr. 12, 17.

35. Bet jissai tare: tawo brolis atėjęs su kytyste pagąwo tawo žegnonę.

36. Tai jissai sąkė: wertay jissai Jokubu pramintas yra; nės jis dabar du kartu manę pamyne. Alano * pirmgimmimą jissai pagąwo, o štay, dabar ir žegnonę man atima. Ir tare: argi man neį jokią žegnonę ne palaikėi? * Ebr. 12, 16.

37. Jzaokas atsakydam's tare jamui: aš ji Wiešpatimi stacau ant tawęs, ir wissus jo brolius aš jam tarnais padariau; jawais ir wynu ji aprūpinau: kagi aš taw dabar darysu, sunau?

38. Šawas atsąkė savo tėwui: argi tik' wieną žegnonę turri, man's tėwe? žegnok ir manę, man's tėwe! ir pakėlęs * sawo balą, werkė. * Ebr. 12, 17.

39. Tai atsakydam's jo tėwas Jzaokas tare jamui: štay, * tu rėbą gywėnimą turrėsi ant žėmės ir iš raišės dangaus iš aukšto. * Ebr. 11, 20.

40. Sawo kardu tu pennėšies, ir sawo broliui tarnausi. Ir nusidūsis, kad ir tu Wiešpatimi busi, ir jo jungą nū sawo karklo numessi.

41. Ir Šawas ne apkente Jokubą deley peržegnojimo, kurrām jo tėwas ji buvo peržegnojęs, ir tare sawo širdije: bewėit prieis tas cėsas, kad Jzaokas turrės gedėti, nės aš kettu sawo broli Jokubą nusmaugti.

42. Tai pasākomi buvo Rebėlei tie žodžei jės wyrausojo sunaus Šawo, ir nusuntusi dawe parwaditi sawo mąžąji sunų Jokubą, tardama jamui: štay, tawo brolis Šawas grumždia, tawę nusmaugti.

43. Taigi klausyt mano žodų, sunau, kėlks ir bėgt pas mano broli Laboną i Uran.

44. Ir pasilik kokią walandą pas ji, iškikol kerkštas tawo brolio laūsis,

45. Ir iškikol jo pąpytis pėreis ir jis uzmirk, ką tu jam darei; tai aš pastuy įsų, ir tawę iš ten paragėbėdisu. Kodel aš judų abbudų pamešcau i wieną dieną?

46. Ir Rebėle tare Jzaokui: iš apmaudo jau ne noru gywa buti dėl dukterų Što; įey Jokubas pącų westu iš dukterų Što, kurtos locnos yra dukterims šės žėmės, ką mączij' man taipu gywėnti?

28. Pėrstyrimas.

Jokubas mato ant sawo telėnės Dangaus lėptęžą.

Tai Jzaokas pawadimmes sawo sunų Jokubą žegnojo ji, ir prisąkė jamui, tardam's: idant ne west pacę, iš dukterų Kanaan.

2. Bet kėlks ir nueik i Mesopotamyą pas Betuelą, i tawo motinės tėwo namus, ir westisi czonay pącų iš dukterų Labono, tawo motinės brolio.

3. Bet wissagalisis Diewas te žegnoja tawę, ir te waisin' bey te platin' tawę, kad tu pastotumbei pulku žmonų.

4. Ir te dūdie taw žegnonę Abraomo, taw ir tawo waisams su tawim', kad tu gautumbei žėnę, kuroj' swetim's esi, kurrę Diewas Abraomui dāwęs esti.

5. Taipu Jzaokas Jokubą išlėido, kad jissai nusitrauktų i Mesopotamyą pas Laboną, Betuelo sunų, i

Syrionus, pas broli Rebešes, sawo ir Ešawo motinòs.

6. O kaip Ešawas mate, kad Izaokas Jokubą žegnojės ir i Mesopotamiją išleidęs, kad žmonų paczę westu, ir kad ji bežegnojant jamui buwo liepės ir sákes: idant ne west paczę iš dukterų Kana: nyti;

7. Ir kad Jokubas sawam tėwui bey sawo motinai pakluso, ir i Mesopotamiją nusitraukė,

8. O ir maté, kad Izaokas jo tėwas ne rods apšente dukteres Kana: nanyti:

9. Tai jis nuėjės pas Ismaelą, ir be pirmųjų sawo moterų, dar wėde ir Maalátą, dukteri Ismaelo, su: naus Abraomo, Rebažoto sesserė.

10. Bet Jokubas iškelawęs iš Berzabòs nukáto i Araną.

11. Ir atėjės ant neturòs wietòs pasilikto cze per nakti, nės saule jau buwo nusileidusi. O jis cze pat ėmęs akmeni padėjo tą po sawo galwòs; ir atsigule žmonų miegoti.

12. Ir jam sapnawo, ir štay, * kópėžos stowėjo ant žemės, tū wiršus iškáto ifti dangaus, ir štay, Angelai Diewo lippinėjo ant tū aukštyn, ir žemyn. * Son. 1, 51.

13. O Pon's Diew's stowėjo wiršų, ir tare: Aš esmi Diešpat's, tawo tėwo Abraomo Diewas, ir Izaoko Diewas; žėmę, ant kurròs tu gulli, taw ir tawo waitams dāsu.

14. Ir tawo waitū tieš bus, tieš dulkū ant žemės, ir tu busi išplá: tintas i wakarūs, i rytus, i šáurę, ir i pietus. Ir per tawę bey per tawo seltą bus peržegnotos wissos gimmines ant žemės.

15. O štay, aš esmi su tawim', ir tawę apsaugosiu, kur tikt' nukelāusi; ir tawę wėl parwessu i šę žėmę. Nės aš tawę ne prastosu, itikidol atteššesu wislab', ká taw esmi kal: bėjes.

16. O kaip Jokubas pabuddo iš sawo miego, tai jis tare: tikšray, Pon's Diew's yra šoje wietoje! o aš tai ne žinnojau.

17. Ir pasibijodam's tare: kaip šwenta yra ši wietá! Cze kitt' nieko

ne yra, kaip Diewo namai, ir cze yra wartai dangaus.

18. O Jokubas rytą metą antšty pasitelęs ėme akmeni, po galwòs padėtą, ir attiesė tą ant paminklo, ir užpylė aliejiaus wiršų.

19. Ir pramine tą wietą Betel; nės pirma wadinnama buwo Łus.

20. Ir Jokubas užsižadėjo ir tare: jeý Diewas bus su manim', ir manę apsaugos ant kėlo, kurri aš kėlauju, ir man dūs * dānòs wālgit' bey drabužiū apširedyti;

* 1. Žim. 6, 8.

21. Ir manę su pažėjumi wėl dūs pargrįšt pas mano tėwą, tai Pon's Diew's bus mano Diewas.

22. Ir šis atmū, kurri aš ant paminklo attiesiau, pastòs Diewo namais; ir wišso, ká tu man dāsi, to aš taw dešimtimes atdāsu.

29. Pėrsštyrimas.

Jokubas gauna dvi moteri, kaip leturolita metū slūjies.

Tai Jokubas sawo Łojas patėles nuėjo i žėmę, prieš rytus ešancę.

2. Ir apsiwalgęs, štay, památe šullinį ant laužo; o štay, trys kaimenes awjų atsigulle pas tą; nės iš šullinio girdidawo awis, ir * diddis atmū buwo užrist's už angą šullinio. * Mart. 16, 4.

3. Ir suwarydawo žmonų kaimenes awjų ir akmeni nū šullinio angòs atridawo ir awis pagirdi: dawo; taigi akmeni wėl užristawo už angą šullinio, i sawą wietą.

4. Ir Jokubas tare jiems: mieli brolei, iš kur jūs? jie atšake: iš Aranės.

5. Jis tare jiems: Argi ir pažystat' Łaboną, Łaoro sunų? jie atšake: berods ji pažystam.

6. Jis tare: bau ir dar sweik's? jie atšake: sweik's, o štay, cze ateit jo dukte Kaelė su awimis.

7. Jis tare: dar geray yra dienòs, ir dar niera cėšas bāndą suwaryt'; girdikite awis, ir nuėję dar gany: kite jas.

8. Jie atšake: ne galime, itikidol wišši pulkai bus suwaryti, ir mes akmeni nū angòs šullinio atrissim', ir taipo awis girdisim.

9. Jamgi su jeis dar be kalbant, atėjo Raėle su awimis sawo tėwo; nės ji gāne awis.

10. O kaip Jokubas pamate Raėlę, Labono dukterį, sawo motinōs brolio, ir awis Labono sawo motinōs brolio, priėjo ir atritto ākmeni nū angōs šullino.

11. Ir girde awis Labono sawo motinōs brolio, ir pabuczāwęs Raėlę werkė balsu.

12. Ir apsāke jei, sawę esanti jōs tėwo broli, ir Rebekeš sunų. Tai ji nubėgusi apsāke tai sawam tėwui.

13. O kaip Labonas girdejo apie Jokubą, sawo sėssers sunų, bėgo jam priešais, ir apsikabinęs buczawo jį, ir wėde jį i sawo namus. Tai pāsakojo jis Labonui wissą šittą nusidāwimą.

14. Tai šake Labonas jamui: geray! tu esi mano kūulas ir mano kūnas. O kaip jissai jau per mėnesį pas ji buwo buwęs,

15. Labonas Jokubui tāre: kaczėig tu ir mano brolis esi, argi dėl to man dykay šlūžisi? sakyk, ką nori algōs?

16. O Labonas turtėjo dwi dukteri; wyresnoji buwo wadinnama Lėa, o jaunesnoji Raėle.

17. Bet Lea ākimis ne labay galėjo! alle Raėle buwo mandagi ir graji.

18. O Jokubas pradėjo mylėti Raėlę ir tāre: aš taw septynis metus šlūžisi uš Raėlę, jaunėsnėje tawo dukterį.

19. Labonas atsāke: geraus yra, kad aš ję taw dūmi, ne kaip swėtimam; buk pas manę.

20. Taip šlūžijo Jokubas Labonui septynis metus uš Raėlę; ir rodėsi jam, kaip kėletos dienos, taip labay ję * mylėjo. * Epej. 5, 25.

21. Ir Jokubas tare Labonui: dūk man dabar mano pacę, nės cėšas yr, kad su je sugullėczau.

22. Tai pakwiete Labonas wissus žmones to kampo, ir kėle swodba.

23. Bet ant wākaro jis ėme sawo dukterį Lėą, ir tą atwede pas jį. Ir jis sugullejo su je.

24. O Labonas dawe sawo dukterį

rei Lėai sawo sluginę Silpą, kad jei šlūžitu.

25. Bet rytą mėtą, štay buwo tai Lėa. Ir jis šake Labonui: kam tu man tai darei? ar ne aš taw uš Raėlę šlūžijau? todelgi tu manę taip prigawai?

26. Labonas atsāke: ne turrim mes tą budą musū žėmėj, kad jaunesnoji ištekktu pirm wyrāu: šosės.

27. Iškėst su šė nedėlę; tai ir aną taw dūsu uš šlūžimą, kurrę dar tittus septynis metus man turri šlūžiti.

28. Jokubas dare taipo, ir paktentėjo dar tą nedėlę. Tai dawe jam Labonas Raėlę, sawo dukterį i pacę.

29. Ir dawe sawo dukterei Raėlei Bilgą per sluginę, kad jei šlūžitu.

30. Taip jissai sugullejo ir su Raėle; ir daugiaus mylėjo Raėlę, ne kaip Lėą, ir šlūžijo pas jį tolaus tittus septynis metus.

31. O kaip Pon's Diew's regėjo, Lėą peikiamą esancę, dare jissai ję waisingą, o Raėlę newaisingą.

32. Ir Lėa nėščja pastoj, ir pagimde sunų, tą ji pramine Ruben, ir tāre: Pon's Diew's pawėizdėjo ant mano wargū, dabar mano wyr's manę mylės.

33. Ir wėl nėščja pastojusi pagimde sunų ir tare: Pon's Diew's girdejo, manę peikiamą esancę, ir man ir ši dawe, o pramine ji Si-meoną.

34. Ir ji wėl nėščja pastoj, ir pagimde sunų ir tāre: dabar mano wyr's wėl prie manęs laitysis, nės aš jam tris sunus pagimdžiau; todel pramine ji Lėwi.

35. Ketwirtą kartą ji nėščja pastoj, ir pagimde sunų ir tāre: dabar aš Ponui Diewui dėkawosu, todeley ji pramine * Juda; ir pa-lowe waitus gimdit'.

* Matt. 1, 2. Euf. 3, 33.

30. Pėrsšyrimas.

Jokubo waitai ir bagotyšė.

Kaip Raėle mate, kad ji Jokubui nieką ne pagimde, ne apktente ji

sawo sėsėri, ir tārė Jofubui: rūpiš man waikū, jey ne, tai numiršu.

2. O Jofubas labay supykės ant Raelės tārė: juk aš ne esmi Diewas, kurlai taw waifaus. tawo žywato ne nor dūti.

3. Bet ji sake: štay, eze mano sluginė Bilga, sugult su jė; kad ji ant mano prieglobščio pagimdytu, ir aš ben iš jės waikū gaučiau.

4. Ir ji taipo dawe jam Bilgą, sawo sluginę, i pacę. Ir Jofubas sugulėjo su jė.

5. Tokiu budu Bilga nėščia pastojo, ir pagimde Jofubui sunų.

6. Tai tārė Raelė: Diew's man promą dārė, ir mano balsą išklause ir man sunų dawe; todėl ji wadin-no Dan.

7. Bilga Raelės sluginė wėl nėščia pastojo, ir pagimde Jofubui antrą sunų.

8. Tai sake Raelė: Diew's kittaip dėjo su manim' ir su mano sėsėrimi, ir aš jė apgalėjau, ir pramine ji Raptali.

9. O kaip Lėa regėjo, kad jau buwo palōwusi waikū gimdyti, ėme ji sawo sluginę Silpą, ir dawe tą Jofubui i moteri.

10. Taipo pagimde Silpa, Lėds sluginė, Jofubui sunų.

11. Tai sake Lėa: laimėsim; ir pramine ji: Gad.

12. Potam pagimde Silpa, Lėds sluginė, Jofubui antrą sunų.

13. Tai sake Lėa: geray man; nėša * manę išganitingą pagirs dukteres; ir pramine ji Ašjerg.

* Rut. 1, 48.

14. O Rubenas išėjo, per kwieczū pjuti, ir rādo Dudaim ant lauko, ir parneše tus sawo motinai Lėai. Tai Raelė tārė Lėai: dūk man Dudaimū tawo sunaus wieną dāli.

15. Ir atsake: ar taw dar ne gana, kad tu man mano wyrą atėmei; o dabar dar ir nori Dudaimus mano sunaus imti? Raelė tārė: geray, te gul' jis šė nakti pas tawę uš Dudaim tawo sunaus.

16. O kaip Jofubs ant wāfaro

iš lauko atejo, Lėa jamui priekšaisėjo, sakydama: pas manę tu gulleši, nės aš tawę pirkau uš Dudaim mano sunaus. Ir jis sugulėjo tą nakti su jė.

17. Ir Diew's išklause Lėą; ir ji nėščia pastojo, ir pagimde Jofubui penktą sunų.

18. Ir tārė: Diew's man tai užmokejo, kad aš sawo sluginę sawo wyrui dawjau; ir pramine ji Izahar.

19. Wėl Lėa nėščia pastojo, ir pagimde Jofubui šeštą sunų;

20. Ir tārė: Diew's manę geray aprūpino; dabar mano wyr's wėl prie manęs glaufis, nės aš jamui šėkis sunus pagimdžiau, ir pramine ji Sebulon.

21. Pasłuy pagimde ji dukteri, tą pramine Dyna.

22. O Pon's Diew's atsiminne Raelės, ir išklause jė, ir dare jė waislingą.

23. Tai ji nėščia pastojo ir pagimde sunų, tarydama: Diew's * mano gėdą nū manęs atėme.

* Rut. 1, 25.

24. Ir pramine ji Jozėpą ir tārė: Diewe, sutek man dar ir sunų.

25. O kaip Raelė Jozėpą buwo pagimdžusi, tārė Jofubas Labonui: leiš manę kelaut' ir nusitraukt' i sawo šalį ir i sawo žemę.

26. Dūk man mano moteres ir mano waifus, uš turrus aš taw šlužijau, kad ten nusitraukčiau; nės tu žinnai mano šlužmą, kaip aš taw šlužijau.

27. Labonas tārė jamui: dūk man malonės rasti po tawo ašiu; aš jaučiu, kad Pon's Diew's manę žegnoja dėl tawęs.

28. Prašyt saw algą, ką aš taw turru dūti?

29. Bet jis atsake jam: tu žinnai, kaip aš taw šlužijau, ir kokių tu galwijus turrejei po mano rankū.

30. Tu maž turrejei, man dar ne atėjus; alle dabar daugumną turrei, ir Pon's Diew's tawę žegnojo dėl mano bėginėjimo. O dabar, kadagi aš ir sawo namus aprū-

31. Bet jis atšakė: kagi aš taw dūsu? Jokubas atšakė: tu man butinay nieko ne dūsi; bet jey tu darysi tai, kq taw sakau, tai aš wēl ganyfu ir kawofu tawo awis.

32. Už šen dien' per wissq tawo kaimenę eisu, ir atstirfu wissas šlakūtas ir margas awis, ir wissas jūdas awis tarp eryljū, ir margas bey šlakūtas oškas. Taigi kas margą ir šlakūta bus, tai t'essie mano alga.

33. Tai mano teisybe man ludis šen' dien' arba rytoj', kaip cžesas ateis, kad aš sawo algą atimti turru nū tamęs: taipo, kad kas ne šlakūta ar margą, ar jūda ne bus tarp eryljū bey oškū, tai t'essie, kaip kad taw buczau pawogęs.

34. Tai atšakė Labonas: štay, t'essie taipo, kaip tu sakei.

35. Ir atštyre tq diena šlakūtas ir margus awinus, ir wissas šlakūtas bey margas oškas, kur tist kas balta buwo matyt', ir wis, kas jūda buwo tarp eryljū, ir padawe po rantū sawo waikū.

36. Ir padare ruimq trijų dienōs kelonū platummo, tarp sawes ir tarp Jokubo. Taipo gane Jokubas likusę kaimenę Labono.

37. O Jokubas ėme lazdū nū žaliū pėplōs medžū, rešutū medžū, ir kastanijū medžū, ir išluppinėjo ant tū išilgay baltus raštus, kad baltumas ant lazdū buwo rėgimas.

38. Ir dėjo nuluppinėtas lazdas i girdijimo rindą, po aktū awjū pulko, kurie ateidawo gerti, kad apsieitu, gert' ateidami.

39. Taipo apsiejo wissi awjū pulkai žurėdami i lazdas; ir turrėjo šlakūtū, kersū ir margū.

40. Tai pėrštyre Jokubas eryljus, ir atstirtus awjū pulkus suleido su margais ir jūdais i pulką Labono, ir štyre saw ypaczey pulką, tq ne suleido su pulku Labono.

41. Bet kada apsiegimo cžesas ankštybjū awjū buwo, tai idėjo jissai tas rasytas lazdas i rindą po aktū awjū pulko, kad jos i tas žurėdamos apsieitu.

42. Bet welyboms apsiegant, tas ne idėjo. Taipo welybos tēto Labonui, o ankštybos Jokubui.

43. Tokiu budu tas wyr's per miegą pralobo, kad daugel awjū, sluginū, ir bernū, werbludū bey asilū turrėjo.

31. Pėrštyrimas.

Jokubas bėga su abiem sawo moterim ir su waitais nū sawo ošwojū Labono.

Ir jis ištire žodius waitū Labono, tarenczjū: Jokub's wissq musū tēwo turtą pasišawino; ir iš musū tēwo lobjo jis toki bagotummq gawo.

2. Ir Jokubas žurėjo i Labono wėidą, ir štay, jau ne toks priesi ji buwo, toks wakar bey użwakar.

3. Pon's Diew's tūre Jokubui: nusitrauk wēl i sawo tewiškę, ir pas sawo gentis; aš busu su tawim'.

4. Tai Jokubas nusuntęs dawe parwaditi Raelę ir Leą i lautą pas sawo awjū pulką.

5. Ir tūre jiem dwiem: aš matau, jusu tēwq jau ne ėsanti pries mane toki, toks jissai wakar ir użwakar buwo; bet Diewas mano tēwo buwo su manim'.

6. Ir judwi žinnota, kad aš iš wissōs sawo sylōs jusu tēwui šlužijau.

7. Ir jis manę nugawo, ir mano algą jau dēsimt' kartus pėrkreipe; o Diew's jam ne pawėlijo man iškadēs daryti.

8. Kad man sakydawo: margos testow tawo alga, tai wissas pulkas margus turrėjo. O kad sakydawo: šlakūti bus tawo alga, tai wissi awjū pulkai šlakūtus turrėjo.

9. Taipo Diew's turtą jusu tēwo jamui atėme, o man dawe.

10. Kēs kad cžesas awjū apsiegimo atėjo, aš pakėlau sawo atis, ir maczau sapne; o štay, awinai šoko ant šlakūtū, kersū ir margū awjū,

11. O Angėlas Diewo sake man sapne: Jokub! o aš atsiliepjau: štay.

12. O jis sáke: patélf sawo atis ir regžf; štay, awinai šola ant šlakūtū, kersū ir margū awjū, nės aš wiff maczau, kq Labon's taw dāro.

13. Aš esmi Diewas Bētelej', kur tu atmeni mostijei, ir man czonay žadėjai. Dabar keltis ir nusitruaũt iš šės žemės, ir kelaũt wēl i žemę sawo gencziū.

14. Tai Kaele bey Lēa atšakydam̃i tūre jamui: juš jau ne turriwa ney daliēs ney tēwifkēs daugiaus sawo tēwo namūse.

15. Juš jissai mudwi laiše kaip swetimas, nės jis mudwi pardawe, ir musū algā suėde.

16. Todel Pon's Diew's atēme musū tēwui jo turtq, ir dawe tq mums bey musū waikams. Togidel tai wis daryš, kq Diew's taw sašes.

17. Taipo kēlēsi Jokubas ir ušlēle sawo waikus bey moteres ant werbludū,

18. Ir šalin gabėno wiffus sawo galwijos, ir wiffq sawo turtq, kurri Resopotamjoj' buwo pelnēs, kad parkelautu pas Izaokq, sawo tēwq i žemę Kanaan.

19. (O Labonas buwo nuėjes sawo awjū kirpt'.) Ir Kaele pawoge sawo tēwo balwonus.

20. Taipo Jokubas slapczyey išėjo nū Labono iš Syriūs, kadangi jamui ne pasisáke, šalin kēláusēs.

21. Šittaiipo jis išbėgo su wiffu labu, kas jo buwo, kēlēsi, ir persiŷre per wandeni, ir kēlāwo ties kálo Gilead.

22. Trecziq diena Labonui buwo apšakryta, Jokubq išbėgant.

23. Ir jissai draugē ėmēs sawo brolus, wijo ji septynēs dienas; ir pawijo ji ant kálo Gilead.

24. Bet Diew's naktijē sapne priėjēs Labonq Syrionq sáke jamui: idant saugokis, kad tu su Jokubu kittaip ne kalbētumbei, kaip meilinsgay.

25. Ir Labon's prisiártino pas Jokubq. Bet Jokub's sawo šētrq buwo attiešēs ant kálo; Labon's su sawo broleis sawo šētrq taipo-

jau attieše ant to patiēs kálo Gilead.

26. Tai sáke Labon's Jokubui: kam tu tai darei, kad taip slapczyey išbėgai, ir mano dukteres išbogi-nai, kaip darytumbei kare sugaũtoms?

27. Kam tu tylomis pabėgai ir kaip waggis išėjai, ir man ne pasisákei, kad aš tawę buczau palydėjes su dzaugsmu ir su dainomis, su warinnom's būbnomis ir su kankaleis,

28. Ir ne dawei man pabuczoti mano waikus ir mano dukteres? wey! tu durnay darei.

29. Ir aš su Diewo pagalba pilnay tieš máciēs turrėczau, kad jums galėczau iškadēs daryti. Alle jusū tēwo Diewas sáke man wákar: idant saugokis, kad tu ne kittaip su Jokubu, kaip meilingay kalbētumbei.

30. Ir kadangi taip labay usšigei-dei šalin traukt' ir taip labay išsiil-gai sawo tēwo namū, kamgi man mano balwonus pawogei?

31. Jokub's atšakydam's tūre Labonui: aš prisibijojau, ir dumojau, kad tu sawo dukteres man atimsi.

32. Alle prie kurrio tu sawo balwonus rassi, tas eze te miršta po atim' musū broliū. Jēškof, kas tawo, pas mane, ir rades atimk. Bet Jokub's ne žinnojo, kad Kaele tus buwo pawogusi.

33. Tai ėjo Labonas i Jokubo šētrq, ir i šētrq Lėds, bey abbėjū sluginū, ir niekq ne rādo. Ir išėjo iš šētrūs Lėds i šētrq Kaelės.

34. Tai Kaele balwonus ėmusi patišo po paštraiku werbludū ir usšisėdo ant jū. O Labonas wiffq šētrq iškrutes nieko ne rādo.

35. Tai ji sáke sawo tēwui: miels pone, ne padwyš, kad aš dabar ne galu keltis prieš tawę, nės man nusidūst pagal moterū budq. Taipo jissai balwonū ne surādo, gana tū jēškodam's.

36. O Jokubas supykęs iškólojo Labonq, ir tūre jamui: kámi aš nusidėjau ar susigriebijau, kad

tu taip didey ant manęs supy-
kai?

37. Tu wislab', kę tikt' turru, iš-
kratei; kęgi tu radai sawojo?
Upsakyt' tai mano ir sawo bro-
lams, kad jie tarp mum dwiem su-
ditu.

38. Per dvidešimt metų aš pas-
tawę buwau, tawo awys bey
ošklos ne buwo newaisingos, awi-
nus tawo pulkū aš niekad ne wal-
giau.

39. Kę žwėris papustijo, taw ne
parnešau, aš turrešau tai taw už-
mokėti, iš mano rankū tu tai jėš-
kojei; ar butu dienų' ar naktij' pa-
wogta.

40. Dienų' aš apalpau iš karš-
čio, o naktij' iš šalčio, ir miegas
nesirado mano akis.

41. Taip aš šus dvidešimt me-
tus tawo namūse šlužijau, ketuoli-
ka už tawo dukteres, ir šešis už ta-
wo awjų pulkus, o tu dešimt kartū
mano algą perkreipei.

42. Jey Diemas mano tėwo, Die-
was Abraomo ir baimė Izaoko ma-
nę ne pristojęs, tu manę tūščą bu-
tumbei išleides. Bet Diew's mano
wargus ir mano procę mātę, ir ta-
wę wakar pakraupe.

43. Labons atsakydam's tare Jo-
kubui: tos dukteres yra mano duk-
teres, ir tie waitai yr' mano waitai
ir tie pulkai mano pulkai ir wislab',
kę tu maitai, mano yra. Kęgi aš
šien dien' galu daryt' mano dukte-
rimis arba jų waitams, kurrus jos
pagimde?

44. Tūgi eikš dabar, ir daryki-
wa derėjimą, aš bey tu, tassai te es-
sie luddininku tarp manęs ir tarp
tawęs.

45. Tai Jokubas atmeni žmęs at-
tiefę tą į žentlę.

46. Ir tare sawo brolams: surin-
kite atmenū. Ir jie atmenū surinkę
sukrowe tus į kruwą, ir walge ant
tōs paczōs kruwōs.

47. O Labons ję pramine Jegar-
Saaduta. Bet Jokubs ję wadino
Gilead.

48. Tai sake Labon's: ta kruwa
t'essie šien dien luddininku tarp ma-

nęs, ir tarp tawęs, todėl ji pramin-
ta Gilead.

49. Ir testow paminklas: nēs jis
tare: Pone Diewe, weiždek ant ma-
nęs ir ant tawęs, kad muddu atsto-
siwa nū lit's litto;

50. Jey tu mano dukteres raudisi,
arba dar fittas moteres wessi prie
mano dukterū. Kę wieno žmogaus
tiesa dabar niera pas mus; bet
štay, Diew's yra luddininku tarp
manęs ir tarp tawęs.

51. Ir Labon's dar tolaus kal-
bejo Jokubui: štay, tai yra ta
kruwa, ir tas jos žentklas, kurr-
attiesau tarp manęs ir tarp ta-
węs.

52. Ta kruwa testow luddininku,
ir tas žentklas taipjau testow luddi-
ninku, jey aš pareisiu pas tawę ar-
ba tu sugryštumbei pas manę per
šę kruwą bey žentlę, wien's antram
iškadēs daryti.

53. Diemas Abraomo ir Die-
was Naoro, bey Diemas jų tėwit
t'essie * sudžia tarp musū.

* Wab. 11, 27.

54. Ir Jokubas prisėkėjimui per
baimę sawo tėwo Izaoko. Ir Joku-
bas apierawojo ant kälno, ir pa-
twiete sawo brolus, kad su jūmi wäl-
gitu. O pawälge pasilikto ant käl-
no nakwini.

55. Bet rytą metę Labon's anksty-
kėles pabuczawo sawo waitus ir
dukteres, ir jas žegnojęs wēl nukę-
lawo ir sugryžo namū.

32. Pėrsšyrimas.

Joluto pristiėjimas; malša ir towa.

O Jokubasėjo sawo kėlu: ir An-
gelai Diewo jį sutikto.

2. Ir jissai jūs matydam's tare:
tai yra Diewo waitai; ir wadinno
tę wietą Maanajim.

3. O Jokubas sunte paslus pirm-
sawęs, pas sawo broli Esawą į je-
mę Seir šalije EDOM;

4. Ir prisake jiems ir tare: taipo
sakytit mano ponui Esawui: tawo
tarnas Jokubas taw sakydin: aš
iškolev didę walandą pas Laboną
užilaitiau.

5. Ir turru jaucū bey asilū,
awjų, bernū bey slūginū, ir išsun-

czau tam, mano ponui, tai apsatyt, kad aš malonę rąszau po tawo akiū.

6. Paslai pas Jokubą wėl par-gryšę tare: mes nukątom ikti tawo brolio Esawo; o ir jissai priekš tawę eit su ketureis šimtais vyrū.

7. Tai Jokub's pabuges buwo, ir nusigando. Ir pėrdalijo žmo-nes pas sawę esancius, ir awis, ir bandą ir werbludus i du pulkū.

8. Ir tare: jey Esawas užeis wie-ną pulką, ir pamuš tą, tai ben an-tras išbėgs.

9. Tolaus tare Jokub's: Diewe mano tėwo Abraomo, ir Diewe mano tėwo Izako! Pone Diewe, kurs tu man sakei: nusitrauk wėl i sawo žemę ir i sawo genczius, aš taw geray darysu;

10. Aš ne wertas esmi wissōs mielashirdystēs, ir wissōs wierny-bēs, kurrę tu sawo tarnui išrodei. Nēs aš daugiaus ne turrėjau, kaip rikt šę lazda, per ši Jordaną pėrsi-irdam's; o dabar aš du pulkū pas-tojau.

* 2 Jon. 7, 18. Matt. 8, 8.

11. Išgėlbeš manę iš rankōs ma-no brolio, iš rankōs Esawo: nēs aš bijausi jo, kad jissai ne atėjęs užmuštū manę, motinas su wai-fais.

12. Tu sakei: aš taw gėr darysu ir tawo waitus daugšisu, kaip šiez-dras mārōsa, kurras ne galli skai-tyti dēl daugybēs.

13. Ir jis nākwin's eze pasilikko, ir nū to, ką po rankū turrėjo, do-wanas ėme sawam brolui Esawui:

14. Du šimtu oškū, dwidėšimt ošiū, du šimtu awjų, dwidėšimt awinū,

15. Ir tris dėšimt žindancziū wer-bludū, su jų kummeleis, ketturias dėšimtis karwjų, ir dėšimt jāucziū, dwidėšimt asilėnū su dėšimt asilai-cis,

16. Ir padawe tus po rankū sa-wo tarnū, wis po pulką skyrū, ir tare jiems: eifit pirm manēs, ir wis ruimą palikkit po pulkū ir po pulkū.

17. O pirmam prisakydams tare: kad mano brolis Esawas tawę su-

tiks, ir tawę klāus: kieno tu esi? ir kurlinkay tu kėlauji? ir kieno tai, ką eze warai?

18. Tai tu sakyk: tatai tawo tar-no Jokubo yra, tas funczia dōwa-nas sawo ponui Esawui; ir pastuy mus ateit.

19. Taipojau prisake jis ir antram ir treciam, ir wissiems kaimenę sėkantiems, tardams: kaip aš jums sakiau, taip sakykit Esawui, kad ji sutikšite.

20. O idant ir taipo sakykit: štay, tawo tarnas Jokubas pastuy mus ateit. Nēs jis tare: aš ji numaldysu ta dowana, pirm manę einancę, pastuy aš ji regėsu, mažū jissai manę priims.

21. Šyittaipo dōwaną pirm sawēs suntė: bet patšai pasilikko tą nakti pas pulką.

22. Ir atsikėles nakti, ėme abbi sawo moteri, ir abbi slugini, ir wie-nolika sawo waitus, ir kėlawo ikti perwāzo Jabok;

23. Ėme ir pėrkele jūs per upę, kad su wišu labbu pėrsigawo, ką tiklay turrėjo,

24. Ir wiens pasilikko. * Tai ne-kursai wyr's su jūmi ėmėsi, ikti aušrai pasirodant.

* Dz. 12, 4.

25. O jissai matydams, ji ne per-galesent, pakrutino sūnari jo kul-šies; ir sanaris jo kulšies niktėrė-jo, kaip jūdu ėmėsi.

26. Ir jis tare: leisk manę eit, nēs aušra jau rōdosi. Bet jis atsake: aš tawę ne leidzu pirm neng tu manę pėrėgnosi.

27. Jis sake: kū wardu tu? jis at-sake: Jokubs.

28. O jis tare: tu jau daugiaus Jokubu ne busi wadinamas, bet Izrael; nēs tu su Diewu ir su žmo-nėmis ėmėsi, ir wiršy gawai.

29. Ir Jokubas klāusdams ji ta-re: ben sakyk, kū wardu tu esąs? Bet jis atsake: kam tu klāusi, ko wardu aš esmi? ir jis czonay ji pėr-ėgnojo.

30. Ir Jokubas pramine tą wietą Pniel; nēs aš sawo akimis Diewą maczau, ir mano dušę pagilbo.

* Ps. 80, 4.

31. O kaip jis iš Pniel atėjo, už-

tektėjo jam sąule; ir jis raišėjo ant savo kulpišės.

32. Todėl waikai Izraelo ne waldą sutraukimmo-gyslą ant sánaro kulpišės, iškli šei dienai: todėl, kadangi sutraukimmo-gysla ant sánaro kulpišės Jokubo pajeista buvo.

33. Pėrskyrimas.

Eufibertijim's Jokubo su Šawu.

Jokubas savo atis pakėlęs, pamate savo broli Šawą ateinant su ketureis simtais vyrų. Ir pėrdalijo savo waikus prie Leos, prie Raelės, ir prie abbejų sluginų.

2. Ir slugines su savo waikais state i prysakkti, ir Leą pastuy su savo waikais, o Raelę su Jozėpu galausėy.

3. Ir patšai pirma jų nuėjo, ir pasiklonojo septynis kartus iškli žėmės, pirm neng priejo savo broli.

4. Bet Šawas jam prieskais bėgęs, ji globėjo; ir apsitabinęs jo kaktu, ji pabuczawo. Ir jųdu werke.

5. Ir pakėlęs savo atis mate moteres su waikais ir tare: kas tie yra pas tawę? Jis atsakė: yra waikai, kurrus Diew's tawo tarnui dawęs esti.

6. Ir slugines priėjusos su savo waikais pasiklonojo jamui.

7. Lea taipojau priėjusi su savo waikais pasiklonojo jamui. Galaus ir Jozėpas su Raelė prieję pasiklonojo jamui.

8. Ir jis tare: ką tu nori su wissu tū pulku, kurri aš sutikkau? jis atsakė: kad malonę rąsezau pas sawo poną.

9. Šawas tare: aš gana turru, mans brolau, palaišyk, ką turri.

10. Jokub's atsakė: at nē, jey malonę rādau pas tawę, tai imt mano dōwaną iš mano rankū; nēs * aš maczau tawo weidą, ney, kaip kad matyczau Diewo weidą; ir už gēr tai priimk nū manęs.*2Bom.14,17.

11. Priimk ben tą žėgnonę nū manęs, kurrę aš taw parnešau, nēs Diew's tai man esti dawęs, ir aš wisso gana turru. Taipu jissai ji taip ilgay melde, iškliol prieme.

12. Ir jis tare: eikiwa šalin ir nukelaušiwā; aš su tawim kēlaūsu.

13. Bet jis atsakė jamui: miels pone, tu šinnai, manę mašus kūdikius cze turrinti, priegtam bandą ir žindanczes kārwes, kadā tos wieną dieną butu perwarytos, tai wissa kaimene išgaistū.

14. Miels Pone, tu kēlaūš pirm sawo tarnu; aš palengwēle pastuy waryšūs, kiel banda bey waikai gallēs paeiti, iškliol nukafsu pas sawo Poną i Seir.

15. Šawas atsakė: taigi ben kēllis iš šeimynōs pas tawę paliksu, kurri su manim yra. Jis atsakė: ką mącij? dūt tiktay man malonēs rąsti pas tawę, mano Poną.

16. Taipu Šawas tą dieną wēl sawo kēlu ējo i Seir.

17. Ir Jokubas nusitraukė * i Sukotą, ir pabudawojo saw namus, bey sawo bandai šētras. Todėl ta wieta praminta Sukot.

* Wab. 8, 5.

18. Pastuy Jokubas nusitraukė sweikatoje, pas miestą Sikemo, žėmėje Kanaan esanti, kaip iš Alesopotamyōs buvo išėjęs; ir pabudawojo sawo šētrą už miestą.

19. Ir * nusipirko dirwą nū waikū Emor, tėwo Sikemo, už simtą grāšiū; cze jissai attiese sawo šētrą.

* Joz. 24, 32.

20. Ir pasitaisė czonay altorū, ir meldešī wardo wissogālinčio Diewo Izraelo.

34. Pėrskyrimas.

Dynės apgėdinnimas dāra bibi franjo prasiejimā.

O Dyna, Leos dukte, kurrę ji Jokubui pagimde, išėjo dukteres tōs žėmės apiwalgyt.

2. Tą pamatęs Sikemas, Emoro sunus, Ewito, tōs žėmės pono, ėme ję, ir sugulėjo su je, ir apšaidė ję.

3. Ir jo širdis prilippo prie jōs, ir mylēdam's tą mergą meilingay su je kalbėjo.

4. O Sikemas tare sawo tėwui Emorui: nupiršk man tą mergaitę per parzę.

5. Ir Jokubas ištyrė sawo dukteri Dyną apgėdintą; ir jo sunus buvo prie bandēs ant lauko; ir Jokub's tylėjo iškli jiems ateinant.

6. Tai Ėmoras, Sifėmo tėvas, išėjo pas Jotubą, su jūmi kalbėti.

7. Tame tarpe parėjo Jotubo sunus iš lauko; ir tai girdeję supykę ir labay apsirustavo, kad jis totia durnystę ant Izraelo buvo dąres, ir Jotubo dukteri apšaidęs; nės tai po ne reiktu buti.

8. Tai Ėmoras su jeis kalbedam's tare: mano sunaus Sifėmo širdis ušfigeide jūsų dukters; meldžiu, dūkite je jamui i pacę.

9. Sufigentaukit su mumis, ir dūkite mums sawo dukteres, o jus wēl weskite mūsų dukteres.

10. Ir gywēkite su mumis, žeme bus jums atwirra, gywēkit, elgkitės ir apsipelnyskite toje.

11. Ir Sifėmas tare jōs tėwui ir brolams: bukite man malonus; ką jus sakysite, tai jums dūsu.

12. Prašykit tikt drasę iš manęs ir kraicio ir dowanū, aš tai wislab dūsu, tiek tikt prašysit; tikt mergą man dūkit per pacę.

13. Tai Jotubo sunus atsakę Sifėmui ir jo tėwui Ėmorui prigautinay todel, kad jų sessū Dyna buvo apjaista,

14. Ir tare jiems: mēs ne galim tai daryt, kad mes sawo sesserī dū-tumbim wyrui ne appjāustitam, nės tai mums gēda butu.

15. Tacžau, tai mes darysim pagal jūsų wāle, jeį jūs mums lygus pastosite ir wis, kas wyrifka yra tarp jūsų, appjāustysite;

16. Tai mes sawo dukteres jums dūsim, ir jūsų dukteres wēsīm ir pas jus gywēdami wienais žmonėmis pastosim.

17. O jeį jūs ne norite apsiimti apsipjāustit, tai mes sawo dukteri ēmę šalin trāuksim.

18. Tie jodzei geray patifko Ėmorui ir jo sunui.

19. O jaunikaitis tassai ne trūkko tai daryti; nės jis ušfigeide Jotubo dukters. Ir jis garbeį buvo už wisus sawo tėwo namūse.

20. Taiqi prieį Ėmoras ir jo sunas Sifėmas po miesto wartū, ir susikalbedamu su miešezonimis tāre:

21. Špie žmones pakajingay su

mumis gywēna, ir nor šoj' žėmeje gywent ir apsipelnyt. O ir žėmės juk gana yra jiems. Mēs jų dukteres wēsīm, ir jiems mūsų dukteres dūsim.

22. Bet tadda jie tai nor daryti, kad pas mus gywentu, ir wienōs žėmės žmonėmis pastotu; jeį mēs wis, kas wyrifka yra tarp mūsų, appjāustisim, lygeį kaip jie appjāustiti yra.

23. Jū banda ir turtas, ir wis kas jų yra, mums tēks, jeį tiktay mes jų klausysim, kad jie pas mus gywentu.

24. Ir jie klause Ėmorui ir jo sunui Sifėmui, wissi, kurrie pro jo miesto wartus ar išėjo, ar iėjo, ir appjāuste wis, kas wyrifka buvo, kas pro jo miestą ar iš, ar iėjo.

25. O trēcą dieną, kaip jiems tai dar skandėjo, annādu sunu Jotubo, Simeonas bey Ėwi, Dynōs broluđu, kožnas ēme sawo kardą, ir drasę nuęję i miestą nušawino wis, kas tikt wyrifka buvo.

26. O užmušę ir Ėmorą bey jo sunų Sifėmą, ašmenimi sawo kardū, ir išėme sawo sesserī Dyną iš namū Sifėmo, ir ējo šalin.

27. Tai Jotubo sunus atėję pas užmuštūsus ir išplėšę mieste wissą naudą, todel, kadangi jie jų sesserī buvo apšaidę.

28. Ir ēmę jų awis, jāuczius, asilus, ir kas ar mieste, ar ant lauko buvo.

29. Ir wissą jų turtą, wissus waisus ir moteres sugawo ir išplėšę wis, kas namūse buvo.

30. Ir Jotubas tare Simeonui bey Ėwi: juddu man bėdōs pada-rėta, kad aš piktay apšėlbjams esmi po aktū šoj' žėmėj gywenanczujū, (butent) Kananytū bey Pė-rezytū; o aš mažas esmi pulkėlis. Kadda jie dabar susitars ant manęs, tai jie manę užmuš. Taip o aš busu išpūstintas su sawo gimmine.

31. Ule jųdu atsakę: argi jiems reiktu su mūsų sesserimi, kaip su kotia tēkšę daryti?

35. Pėrskyrimas.

Raėle mirėta pagimdydama.

Jr Diewas tare Jokubui: kėlėis ir nusitrėuk i Betėlę, ir gwynėk czonay; ir pabudawoł czonay altoru tam Diewui, kursai taw pasirode, dēl tawo brolio Ešawo bėganczam.

2. Tai Jokubas tare sawo waikams ir wiissiems sawo namuše esantiems: pameškite swetimus Diewus, tarp jusū esanczus, ir nusičyřiksit, bey apsiwilkit kittaais rubais.

3. Jr pasikėlę nusitrėukim i Betėlę, kad altoru czonay attiesczau tam Diewui, kurs mane išklause czeše mano bėdōs, ir su manim buwo ant kėlo, kurri aš kėlawau.

4. Tai padawe jam wiissus balwonus, jū rankosa buwusius, ir sawo auskabas; ir jis pakase tus po aužolu, šale Sifem stowinczu.

5. Jr jie iškelawo. O baimė Diewo apėmė susėdus tū miestū aplink esanczū, kad jie Jokubo sunus ne wijo.

6. Tai po nufėko Jokubs i Lufę, žėmėje Kanaan, Betėle wadinnama, su wiissais žmonėmis, su jūmi esanczeis.

7. Jr budawojo czonay altoru, ir wadinno tę wietę Ełbetel; todeley, kad Diew's czonay buwo pasirodęs jam dēl sawo brolio bėganczam.

8. Tai numirre Debora, Rebėkės žindinyze, ir palaidojo ję už Betėlę po aužolo, ir pramine tę raudoji-mo-aužolę.

9. Jr Diew's wėl Jokubui pasirode, kaip iš Mesopotamiōs buwo parėjęs, ir žėgnojo ji.

10. Jr tare jam: tu Jokubu pramintas eři; alle ne busi daugiaus Jokubu wadinnam's, * bet Izaė bus tawo wardas. Jr taipo Izaė-lu ji wadinna.

11. Jr Diew's sūke jam: aš esmi wiřagališis Diewas, buł waiřingas ir plėtinkis; žmones ir žmonū pulkai iš tawo waikū rąsis, ir karėlei pastos iš tawo rietū.

12. O žėmę, Abraomui bey Izaė-

kui dūta, aš taw dūsu, ir tawo waikams po tawo galwōs.

13. Tai po Diew's uřenge nū jo, iš wietōs, kur su jūmi buwo kalbėjęs.

14. Bet Jokubas attiese paminklę, iš atmens darytę, toj' wietoj', kur su jūmi buwo kalbėjęs; ir uřpyle gėrimo-apierę ant to, ir appyle ji alliejumi.

15. Jr Jokubas pramine tę wietę, kur Diew's su jūmi buwo kalbėjęs, Bėtėl.

16. Jr jie iškelawo iš Bėtel; ir kaip dar tiėt warėnas buwo ikti Eprato, tai Raėle pagimde.

17. Jr jei labay sunkus buwo tas pagimdimmas. O kaip jei taip sunkiey stōjos, šake jei pribuwėja: nesibijokis, nės ir ši suny tu turreři.

18. Bet kaip ji duřę jau išlėido, ir turrėjo mirti, pramine ji Benoni; alle jo tėw's ji pramine Benjamin.

19. Tai po numirre Raėlė ir buwo palaidota ant kėlo prieř Epratę, dabar wadinnamę Bėtlėem.

20. Jr Jokubas attiese paminėjimo stulpę ant jōs grābo, tas yra Raėlės grabas ikti ši dienai.

21. O Izaėlas iškelawo, ir attiese sawo šėtrę anna pus koryczōs Eder.

22. Jr nusidawe, Izaėlui toj' žėmėj' gwynėnant, Rubenas nučjęs sugulle su Bilgę, sawo tėwo netik-ra moterimi; o Izaėlas tai iřtyre. Bet Jokubas turrėjo dwylika sunū.

23. Sunus Lėdōs šittie buwo: Rubenas pirmgimmes Jokubo sunus, Simeon's, Lewi, Judas, Izařar's ir Sebulon's.

24. Sunus Raėlės buwo: Jožėpas bey Benjamin's.

25. Sunus Bilgōs, Raėlės sluginės: Dan bey Raptali.

26. Sunus Silpōs, Lėdōs sluginės: Gad bey Ařer. Tie yra sunus Jokubo, Mesopotamyoj' jam uřgimmes.

27. Jr Jokubas atėjo pas sawo tėwę Izaokę i Mamrę, didzausaji miestę wadinnamę Ebron; kurre-

me Abraomas ir Izaokas swetimi yra buwė.

28. Ir Izaokas buwo sulaukęs simtą ir aštunis dešimtis metų.

29. Ir pasenęs numirė. Ir jis palaidojam's buwo, pas sawo žmones, pasenęs ir šio amžio nugrišęs; ir jo sunudu Ešawas bey Jokūbas palaidojo jį.

36. Pėrskyrimas.

Ešawo gimminė.

Szitta yra gimminė Ešawo, wadinnamo Edom.

2. Ešawas wėde saw moteres iš dukteriū Kanaan: Uda dukteri Elna, Etyto, bey Alibama dukteri Ano, sunaus Zibėono, Ewito,

3. Ir Basmatą Ismailo dukteri, Nebajoto sėsseri.

4. Ir Uda pagimde Ešawui Elypa; o Basmata pagimde Requelą.

5. Alibama pagimde Jeusą, Jaclamą bey Kora. Tai yra Ešawo waitai, kurtie jam užgimme žemėje Kanaan.

6. Ir Ešawas ėmęs sawo moteres, waitus bey dukteres, ir wissas dušias sawo namū, sawo turtą ir wissą bandą, su wissu labbu, ką tikr žemėje Kanaan buwo nusipelnęs, ir nusitrauke i fittą žėnę, šalim nū sawo brolio Jokubo.

* 5. Moj. 2, 5.

7. Nės jū turtas buwo perdiddis, kad ne galėjo kruwoj gywenti, o žeme, kurtos jė swetimi buwo, ne galėjo išlaikyti daugybę jū bandės.

8. Tai po Ešawas gywėno ant kalno Seir. O Ešawas yra Edoms.

9. Szitta yra gimminė Ešawo, iš kurrio Edomitai rados ant kalno Seir.

10. Ir tai po wadinnami yra waitai Ešawo: Elipas, sunus Uds, Ešawo moters. Requelis sunus Basmatės, Ešawo paczės.

11. O Elypo sunus fittie buwo: Teman, Omar, Šepo, Gaetam bey Rėnas.

12. Ir Timna buwo netikra moterikė Elypo, Ešawo sunaus, ta jam pagimde Umaleką. Tai yra waitai Uds, Ešawo paczės.

13. Bet Requelės waitai fittie yra: Naat, Sera, Samma, Missa. Tai yra waitai iš Basmatės, Ešawo paczės.

14. O waitai Alibamės, Ešawo paczės, dukters Ano, sunaus Zibėono, fittie yra, kurtus jį Ešawui pagimde: Jeus, Jaclam ir Kora.

15. Szittie yra funigaiškėzei tarp waitū Ešawo: waitai Elypo, pirmgimmuso Ešawo sunaus fittie yra: funigaiškėtis Teman, funigaiškėtis Omar, funigaiškėtis Šepo, funigaiškėtis Rėnas.

16. Funigaiškėtis Kora, funigaiškėtis Gaetam, funigaiškėtis Umalek. Tai yra funigaiškėzei iš Elypės gimme, žemėje Edom, kurtie yra waitai iš Uds.

17. O fittie yra waitai Requel, Ešawo sunaus: funigaiškėtis Naat, funigaiškėtis Sera, funigaiškėtis Samma, funigaiškėtis Missa. Tai yra funigaiškėzei iš Requel, žemėje Edomytū, ir yra waitai iš Basmatės, Ešawo paczės.

18. Szittie yra waitai Alibamės, Ešawo paczės: funigaiškėtis Jeus, funigaiškėtis Jaclam, funigaiškėtis Kora. Szittie yra funigaiškėzei iš Alibamės, dukters Uds, Ešawo paczės.

19. Tai yra Ešawo waitai, ir jū funigaiškėzei. Jis yra Edoms.

20. O waitai Seiro, Orytėno, kurs žemėje gywėno, fittie yra: Lotan, Sobal, Zibėon, Una, Dison, Ezer, bey Disan.

21. Tai yra funigaiškėzei Oritėnū waitū Seiro, žemėje Edom.

22. Bet Lotano waitai buwo fittie: Ori bey Emam: o Lotano sėssū wadinnama buwo Timna.

23. Waitai Sobalo fittie buwo: Alwan, Manaat, Ebal, Šepo, bey Onam.

24. Waitai Zibėono buwo: Uja bey Una. Tai yra ansai Una, kurs pūščioje asil-arklus išrado, sawo tėwo Zibėono asilus be ganydams.

25. O waitai Ano buwo: Dison bey Alibama, tai yra dukrė Ano.

26. Waikai Disono buwo: Em-
dan, Esban, Jëtran bey Karán.

27. Waikai Ežero buwo: Vilan,
Sawan bey Ufan.

28. Waikai Dizano buwo: Už bey
Uran.

29. Szittie yra funigaiššcei Ory-
tù: funigaišštis Lotan, funigaišš-
tis Sobal, funigaišštis Zibëon, fu-
nigaišštis Ana.

30. Kunigaišštis Dison, funi-
gaišštis Ezer, funigaišštis Disan.
Tai yra funigaiššcei Orytù, fur-
rie karalawo žemėje Seir.

31. O karalai, furrie žemę Edom
walde, pirm neng waikai Izraelo
karalù turrejo, šittie yra:

32. Vela buwo karalus Edomo,
funus Beoro; ir jo miestas buwo
pramintas Dinaba.

33. Ir Belui numirrus i jo wietą
karalumi pastojo Jobabas, funus
Sera iš Bazra.

34. Jobabui numirrus karalumi i
jo wietą pastojo Usam iš Temany-
tù žemės.

35. O Usamui numirrus, karalu-
mi i jo wietą pastojo Adadas, funus
Bedado, kursai Midianitus išmuše
ant Moabytù dirwos, ir jo miestas
pramintas buwo Awit.

36. Adadui numirrus karalumi pa-
stojo Samla iš Kasref.

37. Samlui numirrus, Saulas
karalumi pastojo iš Kefobot pas
wandeni.

38. Saului numirrus i jo wietą
karalumi pastojo Baal-Anan, fu-
nus Ufbora.

39. Baal-Anui Ufboro sunui nu-
mirrus, i jo wietą karalumi pasto-
jo Adaras, ir jo miestas pramintas
buwo Pagu; ir jo pati wadinnama
buwo Meetabeel, dukte Matredo,
dukters Mesaašo.

40. Taip wadinnami buwo funi-
gaiššcei Ešawo jų gimminėsa, wie-
tesa ir wardaše: funigaišštis Tim-
na, funigaišštis Uwa, funigaišš-
tis Jetet,

41. Kunigaišštis Alibama, funi-
gaišštis Ela, funigaišštis Pinon.

42. Kunigaišštis Kenas, funi-
gaišštis Teman, funigaišštis Abi-
zar.

43. Kunigaišštis Magdiel, funi-
gaišštis Iram. Tai yra funigaišš-
cei Edomo, kaipo gwyno sawo
tėwišškej. O Ešawas yra tėwas
Edomitù.

37. Pėrsfyrimas.

Jozėpas iš pawito sawo broliù partuboms.

O Jokubas gwyno toj' žemėj', fur-
roj' jo tėwas sweczju buwęs, butent
žemėje Kanaan.

2. O tai yra gimmines Jokubo:
Jozėpas buwo septynolika metų,
kaip jissai pėmenimi bandos pa-
stojo su sawo broleis; ir tassai
waik's buwo pas waikus Bilgės
bey Silpės sawo tėwo moterù,
ir pasafydawo sawo tėwui, jey
fur piktà kalba apie jùs buwo są-
koma.

3. Bet Izraelas Jozėpą daugiaus
mylėjo, kaip wissus sawo waikus,
todėl kad jis jam pasėnufam buwo
užgimmes, ir padarydino jam mar-
gą sermėgą.

4. O kaip jo brolei tai mātė, kad
jo tėwas jį daugiaus mylėjo, už wis-
sus jo brolus, * ne apfente ji, ir ne
galejo su jūmi meilingay kalbėti.

* Darb. 7, 9.

5. Priegtam Jozėpas wieną kartą
sapnà mātė, ir tą pasakojo sawo
brolams; tai jie jù daugiaus ji ne
apfente.

6. Nes jis sake jiems: girdekite, ką
aš sapne maczau.

7. Man rōdės, buš mes pėdus
berišą ant lauko, ir mano pėdas
atsitiese ir stowėjo, o jussù pėdai
aplinskuy klonojos priesi mano pėdą.

8. Tai sake jam jo brolei: argi tu
musù karalumi pastótumbei, ir ant
musù ponawótumbei? ir jie dar jù
daugiaus ji ne apfente dėl to sapno
ir jo kalbos.

9. Ir jis dar kitta sapnà mātė, tą
taipjau pasakojo sawo brolams ir
sake: štay, aš dar kitta sapnà ma-
czau: man rōdės, buš saule bey mė-
nù, ir wienolika žwaigždes man pa-
siklonojo.

10. O kaip tai jo tėwui bey jo bro-
lams apsaftyta buwo: pabare ji jo
tėwas, safydam's jamui: kas tai
per sapnas, furri tu regejei? argi

aš, bey tawo mótina, ir tawo brolei atėję taw i kelus pulsini?

11. Ir jo brolei neapfente ji. Bet jo tėwas ne užmiršo tū žodžių.

12. O kaip jo brolei nuėjo ganyti bandą sawo tėwo i Silemą,

13. Tare Izraelas Jozėpui: ar ne tawo brolei bandą gáno pas Silem? eikš, aš tawę pas anus nufusu. O jis atsake: šitay.

14. O jis tare: nuėjęs weizdėš, bau geray apie brolus ir bandą dėstis; ir atsakyt man, kaip tén rasi. Ir nusunte ji iš pakalnės Ebron, kad i Silemą nueitu.

15. Tai rado ji nekursai wyr's ant laužo beklajojanti, tas ji paklause tardam's: ko tu įeškai?

16. Jis atsake: aš įeškau sawo brolus; meldžiu, sakyt man, kur jie gáno?

17. Tas wyr's atsake: jie iš eze šalin nusiwäre; nės girdeėjau jųs sakanczus: eikime i Dotaną. Tai Jozėpas sėle sawo brolus ir surádo tus Dotane.

18. O kaip jie iš tolo ji památe, jam dar jiems ne prisiártinus, susitare, ji nužawinti.

19. Ir sake tarp sawęs: ant! sapnótojis atėit.

20. Taigi susistoję užmuškim ji, ir imėtę i kokią dūbę sakytim: žwėris ji papjowe, tai matysim, kas bus iš jo sapnū.

21. O Rubėnas tai girdejęs, norėjo ji iš jų rankū išplėkti ir tare: ne nužawikime ji.

22. Ir Rubėnas tolaus jiems sake: ne praliekit kraują, bet mēstite ji i dūbę, eze pūsczoj' esancę, nevgi pridėkit sawo rankas prie jo. O jis norėjo ji iš jų rankū išplėkti, kad ji pas sawo tėwą parwėstu.

23. O kaip Jozėpas pas sawo brolus atėjo, išwilkó jie jo sermėgą su margaje sermėga, kurrę jis buwo apšiwilkęs,

24. Ir ėmę ji imette i dūbę; o ta dūbė buwo tūščia ir be wandens.

*Zal 9, 11.

25. Ir pasisėdo wālgit. Tame tarpe jie apsižwalge ir mātė didđi pulką Ismaelitū ateinant iš Eyle-

ad, su sawo werbludais, wissotias branges žoles nešanczeis, balsamą bey mirrą, ir kėlaujant i Egiptą.

26. Tai sake Juda sawo bro-lams: ka maczij' mums, sawą broli nužawinti, ir jo kraują užslėpti?

27. Nuėję pardūkim ji Ismaelitams, kad musū rankos ant jo ne susigriešitu; nės jis yra musū bro-lis, musū kun's ir kraujas. Ir jie pakluso jamui.

28. Ir kaip Midianitai, tie kupcei prakelāwo, ištrauke ji iš dūbės, ir pārdawe ji Ismaelitams už dvidešimt sidabrininkus. Tie ji nugabėno i Egiptą.

29. O kaip Rubėnas wēl pas dūbę parėjo, ir Jozėpą ne rādo toje, iplėšė jis sawo rubą,

30. Ir wēl atėjęs pas sawo brolus tare: jau niera eze waišo, kur aš dėsius?

31. Tai jie ėme Jozėpo sermėgą, ir oži papjowę imerke tą i kraują.

32. Ir nusunte tą mārągą sermėgą, ir parnešdino tą sawo tėwui, sakydami: tą mes rādom; žūrėk, ar tai tawo sunaus sermėga, ar ne?

33. Bet jis pažinno ję ir tare: tai mano sunaus sermėga; piktā žwėris ji suėde, drāskanti žwėris ji sudrāsė.

34. Ir Jozub's sawo rubus iplėšęs žatū apsisaute, ir gedėjo ilgay dēl sawo sunaus.

35. Ir wissi jo sunus bey dukteres priejo, noredami ji nuramdit; alle jis ne norėjo nusiramdydint, ir tare: aš gedėdam's nukąssu i kápinės pas sawo sunų. Ir jo tėwas apwerke ji.

36. Bet Midianitai pardawe ji Egipte Potiparui, Paraono ká-marninkui, ir wyráusam užweizdui.

38. Pėrskyrimas.

Indo kraujo - gėda su Tamore.

Tū ežė' nusidawe, kad Juda žemyn nusitrauke nū sawo broli, ir pristojo prie nekurrio wyro iš Odollam, Ira wadinnamo.

2. Ir Juda pamate cze nekuriu Kananytiško vyro dukteri, tas wadinnams buwo Sua; tą jis wēde.

3. Ir kaip su je sugullejo, ji nėščia pastojo, ir pagimde sunų, tą jis Gėrą pramine.

4. Ir ji wēl nėščia pastojusi, sunų pagimde, kurri ji Onan pramine.

5. Ji dar wēl sunų pagimde, tą ji Sela pramine. Ir jis žemėje Kėšib buwo, kaip ji tą pagimde.

6. O Juda nupirko sawo pirmamam sunui Gėrui pėcę, Tamar wadinnamą.

7. Alle jis nelabas buwo po afim Pono Diewo; todėl Diew's ji žawinno.

8. Tai Juda tare Onanui: * gul-
kis prie sawo brolio paczės, ir
west ję, kad sawam broliui waitu ga-
mintumbėi. * 5 Moij. 25, 5. Matt. 22, 24.

9. Alle Onanas žinnodam's, tus
waitus ne jo paties busenezius, kad
jisai suguls su sawo brolio pacze,
tai jis sawą sekla paleido ant žemės,
ir prapulde tą, kad sawam broliui
ne dātu seklos.

10. Tai Ponui Diewui ne patik-
ko, ką jis dare; ir ji taipojau ža-
winno.

11. Tai sake Juda sawo marzei
Tamar: pasilik nashle sawo tėwo
namāse, iktidol mano sunus Sela
užaugę. Nės jis dumojo: rassi ir
tas numirtu, kaip jo brolei. Taipo
Tamar nuėjusi pasilikto sawo tėwo
namāse.

12. O kaip daug dienų jau buwo
praėjusos, numirre Suos dukte, Ju-
do pati. Ir kaip Juda buwo išgedę-
jęs, nuėjo jisai sawo awjų kirpti i
Timnat, su sawo kerdžum' Ira iš
Odollam.

13. Tai apfate Tamorei: štay, ta-
wo užswis nueina i Timnatūs sawo
awjų kirpti.

14. Tai ji nashlės rubus, kurreis
wilkejo, išwilko, ir apšifante su
skreiste, ir užsidengusi pasifedo už
wartū, laukę pas kėlą, ant Tim-
natū linkay; nės ji mātę, Sėlą
užaugusi, o ji taczaus jam i paczę
ne dāta.

15. Kaipgi Juda ję pamātę, dumo-

jo jis kėškę esancę; nės ji sawo wei-
dą buwo uždengusi.

16. Ir priejęs prie jės pas kė-
la, tare jei: meldų, duk man pas
tawę gulėti; nės jis ne žinnojo,
ję sawo marzę esancę. Ji atsake:
kagi man dūsi pas mannę gulė-
dams?

17. Jis tare: aš taw oži iš kaimė-
nės sūsu. Ji atsake: tai dūk man
užstatą, iktidol man sūsi.

18. Jis tare: kagi tu per užstatą
nori, kad aš taw dūczau? Ji atsake:
tawo žiedą, kerpuro šnūrą bey lūz-
dą, kurrę rankoj' turri. Tai jis ję
dawę tai, ir sugulle su ję; o ji pasto-
jo nėščia.

19. Ir ji atšikelusi nuėjo, ir nusau-
te skreistę: ir sawo nashlės rubais
(wēl) apšiwilko.

20. O Juda nusunte jei oži per sa-
wo kerdžų iš Odollam, kad jisai
užstatą wēl atimtu iš moteriškės, o
jisai jės ne rādo.

21. Tai jisai paklause žmones
to kampo ir tare: kame yra anna
kėškę, kurri laukę pas kėlą sedėjo?
jie atsake: ne buwo cze ney jokios
kėškės.

22. O jisai pas Judą wēl par-
gryjęs tare: aš jės ne rādaui;
priegtam ir šato žmones to kam-
po, ney jokią kėškę czonay ne bu-
wuse.

23. Juda sake: ji tesžinnos; juš
mus taczau dėl to ne gal apskelb-
ti; nės aš funczau oži, o tu ję ne
radai.

24. Po trijų mėnesių apfate Judui:
tawo marti Tamore apšikėšawo, o
štay, be kėšaudama ji nėščia pa-
stoj. Juda tare: atwėskit ję, kad
butu sudėginta.

25. O kaip ję atwėdę, nusunte ji
pas sawo užswi tardama: iš to wy-
ro aš nėščia pastojau, kurrio šie
daiktai yra. Ir tāre: bau tu ir pažy-
šti, kieno šis žiedas, ir šis šnūras
ir ši lazda yra?

26. Juda išpažinno tai ir tare:
ji teisėne yra už manę; nės aš
ję ne dawjau mano sunui Sėlą.
Alle taczau jis ne sugulle su ję dau-
giaus.

27. Ir kaip czėsas priejo, kad ji

pagimdytu, dwyni radosi jės įvate.

28. O begimdýdama wiena ranka išliko. Tai pribuvėja raudoną sulą užrišo ir tare: tas pirma išeis.

29. Bet kaip tassis sawo ranką wél itrauke, išėjo jo brolis ir ji tare: kam tu sawęs dėl toki plyši plešei? ir pramine ji Perez.

30. Pastuy išėjo jo brolis, kurs raudoną sulą aplink sawo ranką turrėjo. Ir pramine ji Sera.

39. Pėrsýrimas.

Jozepo kluzba, wiejlibyte ir aplalėjimas.

Jozepas buwo nuwėstas i Egiptą; o Potyparas, Egiptiškias wyr's, Paraono kamárninks ir wyráusafis užweizdas, pirko ji iš Ismaelitėnų, kurrie ji nugabėno.

2. Ir Pon's Diew's buwo su Jozėpu, ir jis palaimingas wyr's pastojo; ir buwo sawo pono, Egiptiono, namuse.

3. Ir jo pon's mâte, kad Pon's Diew's su jūm' buwo: nės wis, ką jis tikt dare, Pon's Diew's žegnojo per ji.

4. Tai po, kad jo Pon's jamui labay malonus buwo, ir jis pastojo jo tar nu; tas ji dėjo i užweizdą sawo namū, ir wis, ką tikt turrėjo, po jo rankū padawe.

5. Ir iš to cėso, kaip jis i užweizdą ji dėjo ant sawo namū ir ant wišo sawo turto, Pon's Diew's žegnojo Egiptiono namus dėl Jozėpo; ir jis wišur jaute Diewo žegnonę wišam daitte, ką tikt turrėjo, taip namej' kaip ir ant lauko.

* p. 30, 27.

6. Todėl wišlab, ką tikt turrėjo, padawe po Jozėpo rankū, ir pats nieko nesirupino, kóley ji turrėjo, tiklay, kad wálge bey gėre. O Jozėpas gražus ir wiejlybs ant wėido buwo.

7. Ir po šū nusidawimū tropijos, kad jo pono pati usfigeide Jozėpo, ir tare: gullet pas mane.

8. Alie jis to gynėsi ir tare jei: štay, mano pon's ney wieno daitto nesirupin jo namuse efanczio dėl

manęs, ir wišlab man po mano rankū padawe.

9. Ir nieko taip didzio tur sawo namuse, ką jis man butu užlaikęs, kaip tikt tawę, kadangi tu jo pati ešsi. Kaipgi aš galėczau taip sunkių nusižengt, ir * priėš Diewą susigric-
* Pam. 8, 13.

10. Ir ji kas dien tus žodzus priėš Jozėpą kalbėjo; o jis jei ne paklus- so, kad arti prie jės miegótų, arba aplink ję butu.

11. Bet nusidawe wieną dieng, kad Jozėpas i butą ejo, sawo darbą atlikt; ir ney wiens šeimynės ne buwo namej'.

12. O ji nutwėrusi ji prie jo sermėgės tare: gullet pas mane. Alie jis sermėgą palikto jės rankoje, ir bėgte išbėgo iš buto.

13. Taigi ji matydama, ji sawo sermėgą jės rankoje paliktuš ir išbėgus,

14. Szauke ji šeimynės butte ir tare jiems: štay, jis mums tą Ebreišką wyrą atwėde, kad mus apgėdintu. Jis pas manę iėjes, norėjo pas manę gullet, alie aš prašukau didzu balu;

15. Ir kaip jis girdejo, manę labay šaukiančę, tai jis sawo sermėgą pas manę paliktes bėgte išbėgo iš buto.

16. Ir ji padėjo jo sermėgą pas sawę, iffi jo ponui namūn parci- nant.

17. Ir sake jamui tus paczus žodzus, tardama: Ebreiškias an- sai bern's, kurri mums atwėdei, iėjes pas manę, norėjo manę apgėdint;

18. Alie man beklykiant, ir rėkiant, palikto jis sawo sermėgą pas manę, ir išbėgo.

19. Jo pon's girdėdam's tą kalbą sawo paczės, sakanczės: taip o dare man tawo bern's, labay supykto.

20. Ir žmęs ji imette i temnycią, kur karalaus kalinei apkalti gullejo, ir jis gullejo cze kalėjime.

21. Alie * Pons Diews buwo su jūmi, ir išrėde jamui sawo susimilimq; ir dawe jam malonės rąsti

po atią užveizdo to kalėjimo.

* Darb. 7, 9.

22. Tassai padawe po jo rankòs wissus apfaltàsus tame kalėjime, kad wis, kas nusidawe, per jį stojos.

23. Nės užveizdas kalėjimo nieko nesirùpino: nės Pons Diews užstojo Jozepà, ir kà jis tikt dàre, tai buwo Diemo pèrjègnota.

40. Pèrstyrimas.

Jozèpas išgulbo kaliniems jà sapnus.

Jr nusidawe po to, kad wyn-užveizdas karàlaus Egipto ir walg-užveizdas nusidėjo prieš sawo wiedz-pati, karàlų Egipto;

2. Jr Paraonas supykò ant abbejù sawo kamárninkù, ant wyrausojo wyn-užveizdo ir ant wyrausojo walg-užveizdo,

3. Jr dèdino jùs i temnyczà dwaro priweizdetojo namùse, tur Jozèpas apfalt's gulėjo.

4. O dwaro priweizdetojis stàte Jozepà ant jù dwejù, kad jiems šliùžitu, ir sèdėjo kelles dienas kalėjime.

5. Jr jùdu sapnàwo, wyn-užveizdas ir walg-užveizdas karàlaus Egipto wienà nakti, kòinas sawo sapnà; ir kòino sapnas turrėjo sawo išmanimà.

6. O kaip Jozèpas anksti pas jùdu iėjo ir mātė, kad abbudu smutnu buwo,

7. Klàuse jis jùdu tardams: kòdel judu šen dien' taip smutnu esat?

8. Jùdu atsakė: mudu sapnàwo-wa, ir ne turriwa ney wieno, kurs mum dwiem tai išguldytu. Jozèpas tare: išguldyti Diemo darbas yra, alle taciaus pásakokita man.

9. Tai wyrausas wyn-užveizdas pásakojo sawo sapnà Jozèpui, ir tare jam: aš sapnawau: buš wynmedis po mano alknià esàs;

10. Tas turrėjo tris šakas; ir žaludams àugo bej žydėjo, ir jo àgos išsirpo.

11. O aš Paraono kupa kurrėjau sawo rankoj'; ir àgà emes suspàu-

džau tas i kupa, ir kupa dawjau Paraonui i rankà.

12. Jozèpas tare jamui: tai yra jo išguldimas: trys šakos yra trys dienos.

13. Po trijų dienù Paraonas tamà galwà paauštis, ir tamė wel istatys i tawo urėdà, kad tu kupa jam i rankà dātumbei, pagal sėnà budà, kaip dar jo wyn-užveizdas buwai.

14. Ule * minnė manes, kad taw geray sešsis, ir mielasirdystė man išrodys, ir primins Paraonui, kad jis manė išlėistu iš šio butto.

* Euf. 23, 42.

15. Nės aš iš Ebreonù žemės slapczy esmi pawogtas; o priegtam aš cze ir niekà ne dariau, kad jie manė apkaldino.

16. O kaip wyrausas walg-užveizdas supràto, tà išguldimà gerà esanti, tare jis Jozèpui: ir aš sapnawau, buš aš tris baltus pintinus ant sawo galwòs nešas;

17. Jr wiršuttiname pintinių wissokius pyragus Paraonui; o paukščiai lėse iš pintinio ant mano galwòs.

18. Jozèpas atsakydams tare: tai yra išguldimas: trys pintinei yra trys dienos.

19. O po trijų dienù Paraonas išklės tawo galwà, ir pafars tamė i mēdi, ir paukščiai sulės tawo mėsà nū tamės.

20. Jr nusidawe trėczia diena, kad Paraonas šwente diena sawo užgimimmo, ir jis cžėfni kėle wissiems sawo tarnams. Jr išklė galwà wyrausojo wyn-užveizdo, ir galwà wyrausojo walg-užveizdo iš sawo tarnù.

21. Jr istate wyrausaji wyn-užveizdà wel i sawo wyn-urėdà, kad kupa pridātu i Paraono rankas.

22. Ule wyrausaji walg-užveizdà dawe pakarti, pagal Jozèpo išguldimà.

23. O wyrausas wyn-užveizdas ne minnėjo Jozèpo, bet jo užmiršo.

41. Pėrštėrimas.

Sejėpas i bidė garbė ištelamas.

Ir po dwėjū mėtū Paraonas sapnā mātė, buł jissai stowis pas wān: deni,

2. Ir buł matq̄s iš wanden's iškūpant septynes gražes rėbes kārwes, einanczes ant ganyklōs žolėje.

3. Po to mātė dar kittas septynes kārwes iš wanden's iškopanczes, tos buwo bjauros ir lėšos; ir stowė: jo pas anas kārwes prie kranto wanden's.

4. O anos bjauros ir lėšos sūde tas septynes gražes ir rėbes kārwes. Tai pabuddo Paraonas.

5. Ir jis wėl ušmigges iš naujo sapnawo, ir mātė septynes warpas iš wieno šaudo auganczas, pilnas bey stōras.

6. Pastuy ir mātė septynes plonas ir apswillintas warpas auganczas.

7. O septynos plonos warpos prarijo septynes stōras ir pilnas warpas. Tai Paraonas pabuddes numāne, sapnā ešanti.

8. O prausus jo duše didėy pasirūpino; ir išsuntę, suwadindino wissus burtininkus Egipto: žemės, ir wissus išmintingūsus, ir pasakojo jiems sawo sapnudu; alle cze ney wien's ne buwo, kurs Paraonui tūdy butu galėjęs išguldyti.

9. Tai wyrausas wyn: ušweizdas Paraonui kalbėdam's tare: aš šen dien' atsimenu sawo griekū;

10. Kaip Paraonas ant sawo tarnū supyko, ir manę su wyrausūju walg: ušweizdu apfaldino dwaro priweizdetojo butte,

11. Tai mudu abbudu wienā nakti košnas sawo sapnā mātėwa, kurrū išguldimas mum dwiem nuštitiko;

12. Nėsa buwo pas mumq̄ Eb: reiškas jaunikāitis, dwaro priweizdetojo tarn's, tam tai pasakojo: wa. Ir jis mum dwiem išgulde sapnudu, košnam pagal jo sapnawimq̄.

13. Ir kaip jis mum dwiem išgul-

de, taip nusidawe. Nės aš wėl i sawą urėdą esmi ištātys, o ansai esti pakarts.

14. Tai Paraonas nusuntęs Jo: zėpą dawe parwadyt, ir stubrey ji išlėido iš temnyczios. Ir jis barzdą nusiskusdino, ir kittais rubais apsiwilkęs iėjo pas Paraonq̄.

15. Tai Paraonas sake jamui: aš sapnq̄ turrėjau, ir ney wieno niera, kurs tą galėtu išguldyti. O aš girdejau apie tamę sakant, kad tu sapnq̄ girdešam's, ji gali išguldyti.

16. Jojėpas atsake Paraonui: * tai ne mano walėje, alle Diėws taczau Paraonui kq̄ gėrą apsakys.

* Pėrl. 40, 8.

17. Paraonas pasakojo Jojėpui: aš sapnawau, buł aš stowėjau prie kranto wanden's,

18. Ir maczau iš wanden's iškūpant septynes gražes rėbes kārwes, einanczes žolėja ant ganyklōs.

19. Ir po jū maczau kittas septynes sudzuwufes, bjaures ir lėšas kārwes iškūpanczes; aš per wissq̄ Egipto: žemę tokiū bjaurū kārwiū ne maczau;

20. O tos septynos lėšos ir sudzuwufos kārwes sūde septynes pirmas rėbes kārwes.

21. O kaip tas buwo praryjusos, nieko ant jū ne buwo numanyt, kad tas butu praryjusos, ir buwo bjauros kaip pirma. Tai aš pabudau.

22. Ir wėl maczau aš sapne septynes warpas ant wieno šaudo auganczes, pilnas ir stōras;

23. Pastuy užaugo septynos sudzuwufos warpos, plonos ir apswillufos;

24. Ir septynos plonos warpos praryjo septynes stōras warpas. O aš burtininkams tai pasakiau, alle jie tai ne gal man išguldyt.

25. Jojėpas atsake Paraonui: ab: bu sapnu Paraono wienq̄ tur išguldimq̄: nės Diėw's apreiškia Paraonui, kq̄ jis kettq̄s daryti.

26. Septynos gražios kārwes esti septyni mėtai; o septynos gėros warpos taipojau septyni mėtai yra.

Wieno išguldimu abbu sapnu yra.

27. Septynos bjauros ir lėšos karwes po annu iškūpusos pažėntlin septynis metus. O septynos plosnos ir apswillintos warpos pažėntklin septynis metus brangaus cėšo.

28. Tattaigi yra, ką aš sakiau Paraonui, kad Diews Paraonui rōda, ką jis kėtās daryti.

29. Šitay, septyni geri mėtai bus per wissą Egipto-žėmę.

30. O po tū bus septyni brangūs mėtai, kad ir užmiršta bus wisso to apstummo Egipto-žėmėje; o brangums išpūstis žėmę,

31. Kad nieko ne žinnoma bus apie tą apstummą dėl brangaus cėšo, pastuy ateisencio; nės jis labay sunkus bus.

32. O kad tai Paraonas antrą kartą sapnāwo, pažėntklin, kad Diew's tai tikray ir weikiey darys.

33. Taigi Paraonas tesirūpin išmintingo ir protingo kōkio wyro, kurri ant wissos Egipto-žėmės istatytū;

34. Ir te weizd, kad urėdinintus uždėtu ant žėmės, ir te surenkā penktą dalykā Egipto-žėmėje per septynis waisingus metus;

35. Ir te surent wissokū grūdū waisingū metų ateisencziū, kad jawū supiltu i Paraono spykteres, sopōstui miestūse, ir tą pakawōtu,

36. Kad walgi gūtamā rāstu žėmėje per septynis brangus metus ant Egipto-žėmės ateisenczus, kad žmones badu ne numirtu.

37. Ta kalba geray patikto Paraonui, ir wissiems jo tarnams.

38. Ir Paraonas tare sawo tarnams: kaip mes galėtumbim toki wyrā surāsti, kurreme Diewo Dwa-se yra!

39. Ir tare Jozėpui: kadangi Diews tai wislab taw apreiskē, taigi ney wien's taip išmintingas ir protingas ne esti, kaip tu.

40. Tamē * dēsu ant mano namū, ir tawo žodžams wissi mano žmones tur paklusnus but; alle kas ka-

raliskai krasei prigul, aš noru did-dėsnis buti už tamē. * Darb. 7, 10.

41. Ir tolaus tare Paraonas Jozėpui: šitay, aš tamē uždėjau ant wissos Egipto-žėmės.

42. Ir nutraukēs sawo žėdā nū sawo piršto, dawe tą Jozėpui i jo rankā, ir apwilko jį rubais iš baltū šilkū, ir užkabinno aukšingā apikaltē ant jo kaklo.

43. Ir pawėlijo jamui wajūti ant sawo antrejo wėzimmo ir pirm jo iššāukdino: Šittas yra žėmės tėwas. Ir uždėjo jį ant wissos Egipto-žėmės.

44. O Paraonas tare Jozėpui: aš esmi Paraonas, be tawo wales niek's ney rankā ney koją ne tur pakelt, per wissą Egipto-žėmę.

45. Ir wadinno jį tikrąjį karālaus dumezū, ir dawe jam pacę, Asnatā, dukteri Potipėro, Onū kunigo. Taipō iškelāwo Jozėpas, kad žėmę apiwalgytū.

46. O jis trisdešimts metų buwo, kaip po akim' Paraono, karālaus Egipto, stowėjo; ir išwajawo nū Paraono, ir perkēlawo wissā Egipto žėmę.

47. Ir žėmę nėše taipō sawo waisū per septynis waisingus metus.

48. Ir surinko wissokius walgius per tus septynis metus, Egipto-žėmėje augusus, ir pakawojo tus miestūse. Kōkie jawai ant lauko apilint kōjną miestā augo, tokius jie supyle.

49. Taipō Jozėpas jawus supyle, per miera daug, kaip žiezdrū marosa, taipō, kad ir palowe skaityti; nės jū buwo be skaitlaus.

50. Ir Jozėpui du sunu užgimme, pirm nenā tas brangus cėšas priejo, kurrādū jamui pagimde Asnata, dukte Potipėro, Onū kunigo.

51. Ir pramine pirmąjį Manasse; nės Diew's dawe man užmiršti wissū mano wargū, ir mano tėwo namū.

52. Antrą pramine Epraimu; nės Diew's dawe manę augti žėmėje mano bėdēs.

53. O kaip tie septyni piggus metai pėrėjo Egipto-žėmėje,

54. Priėjo septyni brangūs metalai, apie kurrus Jozėpas buvo sakęs. Ir radosi brangum's per visas žemes; bet per visą Egipto-žemę ne prištoko dūnės.

55. O kaip ir visą Egipto-žemę jau badą kentėjo, šaukė žmonės Paraonui dūnės. Bet Paraonas sake visiems Egiptionams: eikite pas Jozėpą, tą taisyti jums sakys, darysit.

56. Ir kaip per visą žemę brangybė buvo, Jozėpas visur atvėrė spykėres, ir pardavė Egiptionams. Nėsa brangybė jo ilgiaus jo skaudaus žmonės prispaudė.

57. Ir visos žemės atėjo į Egiptą, kad pirktų iš Jozėpo; nėsa brangum's sunkus buvo per visas žemes.

42. Pėrskrymas.

Kelone waita Jotubo i Egipto - žemę be Benjamyno.

O Jotubas matydams, kad jawai Egipto-žemėj' pardūdami buvo, tare savo sunums: kam ilgai žvalgoties?

2. Štay, aš girdzu, Egipto-žemėj' jawus pardūdant; nukelawę pirtite mums jawū, kad gywi išliktumbim, ir ne numirtumbim.

3. Taip o nukelawo dėšimt brolei Jozėpo, kad Egipto-žemėje jawū pirktu.

4. O Benjamyną, Jozėpo broli, Jotubs ne leido su sawo broleis draugė kelaut; nės jis sake: rassi kokia iškada jam nusidūtu.

5. Taip o atėjo Izraelo waitai jawū pirkti, su littais, su jeis kelaujanczais; nės ir žemėje Kanaan brangu buvo.

6. O Jozėpas buvo waldonas tōs žemės, ir pardavė jawū visiems žmonėms žemėje. Taigi jo brolei pas jį atėję pasiklonojo iktį žemės, ir pūle ant sawo weido po jo akiū.

7. Ir jis tus pamatęs pažinno jūš ir dėjos, buš jūš ne pajystas, ir ruščzey su jeis kalbedam's tare jiems: iš kur jus ateinat? jie atsakė: iš žemės Kanaan, maistą saw nupirkti.

8. O kaczeg jissai jūš pažinno, taczauš jie ne pažinno jo.

9. Ir Jozėpas atsimine annū dwėjū sapnū, kurrū apie jūš buvo sapnawęs, ir tare jiems: jus este spėgai, atėję žwalgyt, kame žemę atwirra butu.

10. Jie atsakė jamui: aš nē, miel's wieshpatic; tawo tarnai atėjo, walgi saw nupirkti.

11. Mēs wissi wieno wyro sunus esme, ir esme wierni; ir tawo tarnai niekadōs spėgai ne buvo.

12. Jis sake jiems: nē! bet jus atėjot apšizwalgyt, kur žemę jums butu atwirra.

13. Jie atsakė jamui: mēs tawo tarnai esme dwylika brolei, wieno wyro sunus žemėje Kanaan, o mazausasis dar yra pas musū tėwų; alle wieno iš jų jau daugiaus niera.

14. Jozėpas tare jiems: taip yra, kaip aš jums sakiau: spėgai jus este.

15. Tūmi aš jus mėgīsu, taip tikray, kaip Paraonas gyw's yra, jus ne išeisit iš czę, pirm neng mažausasis jūšū brolis czōn ateis.

16. Nusufkite wieną iš jūšū, kur sai atgabentu jūšū broli; o jūš busite apskalti. Taip o aš mėgīsu jūšū kalbą, bau jus tiesą kalbat, bau ne. Nėsa jey ne atgabėsit jį, tai jus spėgai este, taip tikray, kaip Paraonas gyw's yra.

17. Ir dawė jūš krowon pakawot per tris dienas.

18. O trėczą dieną jis sake jiems: jey norite gywi išlikti, tai darykit taip o; nės aš * Diawo bijausi.

* Psal. 50, 19.

19. Jey wierni este, tai wieną sawo broliū surakintą palikkit temnyczoj'; o jūš kelādami nugabėkit, tą nusipirkt dēley bado.

20. Ir atgabėkit mažąjį sawo broli pas manę; tai aš wierīsu jūšū žodžams, kad ne tūrētumbit mirti. Ir jie dare taip o.

21. Bet jie tarp sawęs sake: * tai mes dėl sawo brolio nukaltom, matydami tužbą jo dušōs, kaip jissai musū meldēs, o mēs jį ne norēs

jom išklausyti; todėl ši bėda dabar randasi ant mūsų.

* Persl. 44, 16. M. 50, 21.

22. Rubėnas atšakėdam's tare jiems: ar ne sakiau tai jums, tarėdam's: idant ne susigrieškit ant to vaikų; o jūs ne norėjot klausyti? dabar jo kraujas pajėškomas.

23. Vile jie ne žinojo, Jozėpą tai išmānant; nės jis kalbėjo su jais per tulką.

24. Ir jis nū jū atsitreipęs nusivertė. O kaip vėl pas jū atėjo ir su jais kalbėjo, tai iš jū ėmė Simeoną, ir surišo jį po jū atū.

25. Ir Jozėpas liepė jū žakus įamais pripilt, ir jū pinnigus kojnam idėti i jo žaką, priegtam ir cžėringe ant kelonės; ir dare taip.

26. O jie sawo tamorą ant asilū uždėję kelāwo šalim.

27. O kaip wien's iš jū sawo žaką atrišo, kad sawo asilūi abratą dūtu gaspadoj', pajutto sawo pinnigus wiršū' žakė begullinczus,

28. Ir tare sawo brolams: aš atgawau sawo pinnigus, šitay, manam' žakė yra. Tai jie nufimine ir labay nusigandę tare: kodėl Dieu's mums tai dare?

* 1 Rom. 17, 32. Jer. 4, 9.

29. O kaip jie namūn parėjo pas sawo tėwą Jokubą i žemę Kanaan, pūfakojo jam wis, kas jiems nusidawė, ir tare:

30. Tas wyr's, kurs toje žemėj' wiespatāuja, su mumis rustay kalbėjo, ir laikė mus per spėgus tōs žemės.

31. O kaip mes jamui atšakēm, mus wiernus šanczus, ir niekadōs spėgus ne buwufus,

32. Bet šanczus dwylis brolū, mūsų tėwo sunus; wieno jau daugiaus ne b'šant, o mažausą dar šanti pas mūsų tėwą žemėje Kanaan,

33. Tare wiespat's tōs žemės mums: ant to aš numanyfu, bau jus wierni šat; wieną sawo brolū palikkit pas manę, ir draugė ėmę sopōstą sawo gimminei nukelāufite,

34. Ir atgabėnit mažausi sawo brolū pas manę; tai numanyfu, jus

ne spėgus, bet wiernus šanczus; tai aš jums ir jusū broli atdūsu, ir galitė žemėje apšipelnyt.

35. O išpillant sawo žakus, kojnas rādo sawo mašinėlę su pinnigais sawo žakė. O matydami, kad jū mašinėles su pinnigais buwo, nusigando draug su sawo tėwu.

36. Tai Jokubas jū tėw's sake jiems: jus išplėšat man mano waiskus; Jozėpo jau daugiaus niera, Simeono jau daugiaus niera, Benjamyną norit atinti; juš man wisur bėda!

37. Rubėnas atšakėdam's sawo tėwui tare: jey aš jį taw ne wėl atgabėsu, tai nušawink mano dū sunų; dūš tu jį tikt i mano rankas, aš jį taw wėl atgabėsu.

38. Jis tare: mano sunus ne kelāus su jumis; nės jo brolis numirė, ir jis wien's išlikto. Jey jis kōdīs iškadōs ant kėlo gautu, kur jūs kelāujat, * tai jūs mano žillus plaukus su sielwarta i grabą nukaitumbit.

* 1 Kar. 2, 9.

43. Pėrsšyrimas

Kelone waitū Jokubo i Egipto žemę su Benjamynu.

O brangum's tą žemę (labay) prispaude.

2. O kaip buwo suwālgę, ką jamū iš Egipto parsigabėnę buwo, tare jiems jū tėwas: wėl nukelāwę nupirkite mums mažumą wālgio.

3. Tai atšakėdam's jamui Juda tare: Tas wyr's mums tai * drutay prisakė ir tare: idant ne ateikit man i mano akis, jey ne parsigabėsite sawo broli.

* Persl. 42, 20.

4. Jeygu nū mūsų broli su mumis just, tai mės nukelāusim ir taw wālgį pirksim'.

5. O jey tu jį ne nori draugė leist, tai ne nukelāusim; nės anšai wyr's sake mums: ne ateikit man i mano akis, jey jusū brolis ne bus su jumis.

6. Izraėlas tare: kam jūs taip ne geray prisidabojot, kad tam wyrui sakėt, kad dar wieno brolio turrit?

7. Jie atšakė: tassai wyr's juš taip labay mus klaušinėjo, apie mus ir

musū gentis tardams: ar jusū tēw's dar gýw's yrat argi dar ir kitto kōtio brolio turrīte? tai mēs atšā- kēm jamui, kaip jis mus klāuse. Kaipgi galējom mes taip tikray žinoti, ji sakysenti: parfigabēntit ir sawo broli?

8. Tai Juda tare Izraelui, sawo tēwui: lēist waitā su manim kēlaut, kad pasitaisę kēlāutumbim, ir gýwi išlīktumbim, o ne numirtumbim, taip mēs, kaip tu, ir musū waitai;

9. Už laidōju už ji; iš mano rankū tu ji galēsi jēškoti. Jey aš ji taw ne wēl pargabēsu, ir po tawo akiū ne statysu, tai per wissā sawo amžią manę kaltint?

10. Kēsa jey ne butumbim užtrūkę, jau dū kartų butumbim su- gývę.

11. Tai Izraelas jū tēwas sake jiems: jeygu taipo tur buti, tai darykite taipo, ir imkite gerāusujū waitū šės žemės i sawo žakus, ir nugabēntit tam wyrui dōwanas, mažumą balžamo bey medaus, ir gražey kwepjanczū žolū, ir mirrū, ir dattulū ir migdalū,

12. O ir kittū pinnigū draugē imkit su sawim; ir pinnigus wiršų sawo žakūse rastus wēl draugē imkit; rassi tēnay klūmi pērsizurējo.

13. Priegtam imkit ir sawo broli, ir pasitaisę nukelāukit wēl pas tą wyra.

14. Bet wissagalisis Diewas te išroda jums sawo mielāširdystę po akiū to wyro, kad jissai paleistu jums aną jusū broli ir Benjamyną. O aš turrū but, kaip kurrām sawo waitai wissay išplēšti.

15. Taigi jie tas dōwanas ir dwėjus pinnigus draugē ėmę, ir su Benjamynu pasitaisę nukelāwo i Egiptą, ir priėjo Jozėpą.

16. Tai Jozėpas jūs pamātes su Benjamynu tare sawo urēdinintui: wēst tus wyrus i namus, papjāut ir taisyk walgi; nēs jie ant pētū su manim wālgys.

17. O tas wyr's dare, kaip Jozėpas jam buwo liepęs, ir iwede tus wyrus i Jozėpo namus.

18. Alle jie i Jozėpo namus iwedami pasibijojo, ir tare: mes eę iwešti esme del pinnigū musū žakūse rastujū, kad jissai mus del to kaltintu, irgi prową mums darytu, kad mus palaikytu per sawo werginnus, draug su musū āsilais.

19. Todėl jie prięję Jozėpo urēdininkā kalbėjo su jūmi pas aną.

20. Ir tare: Pone, mēs anday atkelāwom, walgi nuspirkt.

21. O mums i gāspadą ateinant ir sawo žakus atrišant, štay, kožno pinnigai wiršų gullėjo jo žakę, pilnu swaru; todēley tus wēl draugē paršinėšēm;

22. O priegtam ir kittus pinnigus draugē atšinėšēm, walgi nuspirkt. Alle mēs ne žinnom, kas mums musū pinnigus i musū žakus idėjo.

23. Bet jis tare: bukite linksmi, nesibijokit. Jusū Diewas ir jusū tēwo Diewas škarbą jums dawe i jusū žakus. Jusū pinnigai man tēko. Ir jis išwede Simeoną pas jūs.

24. Ir iwede jūs i Jozėpo namus, dūdām's jiems wāndenti, kad sawo lojas numazgotu, ir jū āsilams dawe pašarą.

25. O jie dōwaną taisę, ikki Jozėpui ant pētū ateinant, nēs buwo girdeję, kad jie czonay pētū walgise.

26. Taigi Jozėpui i butą ieinant, atnešę jamui dōwaną su sawo rankomis, ir pasiklonojo jam ikki žemės.

27. Bet jissai meilingay jūs šweikidām's tare: bau ir dar šweiks jusū tēw's, ansai senasis, apie kurri jus man sakēt? ar dar gýw's?

28. Jie atšakę: dar šweiks tawo tarnas, musū tēwas, o ir dar gýw's; ir pasiklonoję pūle ant sawo wēido jam ant garbės.

29. Ir jis sawo akis pakēlęs mātę sawo broli Benjamyną sawo motinōs sunų, ir tare: ar tai mažāusias jusū brolis, apie kurri jus man sakēt? ir tare tolaus: Diewas t'essie taw malonus, sunau!

30. Ir Jozėpas šubinos, nēs jo

širdis neį plyšite plyšio dėl savo brolio, ir įeškojo, kur galėtu verkėti; ir ieišęs į savo kamara nusiwerkė žmonay.

31. Ir kaip buvo nusiprausęs išėjus, ir drutay laikėsi, (kad ne verkėtu). Ir tare: uždeikite dūnūs.

32. Ir jie nėję jamui styrų, o aniems wėl styrų, o Egiptionams, su jūmi walgantiems, wėl styrų. Nės Egiptionai ne tur dūnūs walgit su Ebreonais, kadangi jie tai už nūboda laiko. * 2 Moij. 8, 26.

33. Ir pasodino jūš ties jo, pirmgimusi pagal savo pirmgimimą, o jaunąji pagal savo jaunumą. To jie tarp sawęs dywijos.

34. Ir atnešė jiems walgi nū jo stalo; o Benjamynui penkis kartus tiek dawe, ne kaip kitiems, ir jie gėrė, ir atsigėrė su jūmi.

44. Pėrstyrimas.

Jožepo brolei staudžey ganbinami.

Ir Jožepas liepė sawam urėdinintui, ir tare: pripilk wyrams jū žakus jawais, kiek jie gal nugabent, ir kožnam sawo pinnigus idėl wiršuy į jo žaką.

2. O mano sidabro kupką idėl wiršuy į mažiausiojo žaką, draug su pinnigais už jawus. Jis dare taip, kaip Jožepo buvo palieptas.

3. Ryta mėta išaušus išlėido wyrus su sawo asilais.

4. O kaip iš miesto buvo išjūję, o ne toly nukakę, tare Jožepas sawam urėdinintui: kėlksis, ir wyl wyrus, ir tus nutwėręs, sakyl jiems: kodėl jūš gėrą su piktū atteisėjot?

5. Ar ne tai, iš ko mano Wiešpat's gėrė, ir kurrūmi pratakūja? jūš ne geray dārėt.

6. O kaip jūš sugawo, kalbėjo su jeis tus žodžus.

7. Jie atsakė jamui: kodėl tu, Pone! kalbi tokius žodžus, kaip drystumbim mės, tawo tarnai, tati daryt.

8. Sztay, pinnigus, kurrus mes rādom sawo žakūse, wėl atšinešėm pas tawę iš žėmės Kanaan. O

kaipgi mės butumbim pawogę iš tawo Pono namū sidabrą, arba aukšą?

9. Pas kurri tawo tarnū tu ji rāssi, tassai te miršta; priegtam mės tawo Pono werginnei busime.

10. Jis sakė: mielay, t'essie taip, kaip jus sakėt: pas kurri rāssim, tas bus mano werginnis, o jus busite walni.

11. Ir jie stubrey nukėle kožnas sawą žaką, ir padėję tą ant žėmės, kožnas atrišo sawo žaką.

12. Ir jis įeškojo, pradėjęs nū didžiausiojo, iškū mažiausiojo, tai atsi-rādo kupka Benjamyno žakė.

13. Tai jie sawo rubus įplešę kožnas wėl užkėle (sawo žaką) ant asilo, ir wėl parėjo į miestą.

14. Ir Juda nuėjo su sawo broleis į Jožepo namus, nės jis dar buvo žmonay; ir jie po jo akiū jam parsiklaupė ant žėmės.

15. Bet Jožepas tare jiems: kaipgi jus drysot tai daryt? ar ne žinnot, toki wyrą, ko's aš esmi, tai galėsenti atmit?

16. Juda sakė: kagi atsačysim taw, miel's wiešpatie, arba kaip atsikalbėsim? ir kūmi mės galim teisintis? Diew's nusidėjimus tawo tarnū atjėškėja. Sztay, mes ir tas, pas kurri kupka rādosi, tawo tarnais esme.

17. Bet jis tare: aš to nieku budu ne darysu. Tas wyr's, pas kurri kupka atsirado, bus mano werginnis; o jus su pakājumi nutelaukit pas sawo tėwą.

18. Tai Juda ji priėjęs tare: miel's wiešpatie, pawelyl man tawo tarnui ben žodi kalbėti po tawo ausū, man's wiešpatie, ir ne supyl iš kėršto ant sawo tarno; nės tu esi lygus Paraonui;

19. Tu, wiešpatie, klausei sawo tarnus, sakydams: bau ir dar turite tėwo arba brolio?

20. Tai mės atsakėm: mes turtime tėwą, tas pašėnės, ir jauną waišką, kurs jam jau pašėnėsam užgimme, ir to brolis numitre, ir jis kaip wienturtis sawo motinūs pašilikto, ir jo tėw's ji myl.

21. Tai tu sakei tawo tarnams:

gabėnkite ji pas manę, aš jamui malonus busu.

22. O mes taw, sawo wiešpaczui, atšakēm: tas waiš's ne gal atštot nū sawo tėwo; jey jis atštotu nū jo, tai anšai numirtu.

23. Tai tu šakēi mums sawo tar-nams: jey mažasis jūšū brolis ne atkelāus su jumis, tai ne ateikit man i atis.

24. Tai mės nukelāwom pas sawo tėwā, tawo tarnā, ir pasakēm jam žodžus, kurrus tu, miel's wiešpatie! mums buwai kalbėjės.

25. Tai atšakē musū tėw's: wēl nukelāuit, ir nupiekit mums mažumā wālgit.

26. Bet mes atšakēm: ne galime nukelāut be mažojo musū brolio, su jūmi kelāusim; nēs mės anam wy-rui ne galime i atis eiti, jey jis ne draugē kelauja.

27. Tai tawo tarnas, mano tėw's, šakē mums: šinnote, kad mano pati man dū sunų gimdžusi.

28. Wien's išėjo nū manės, apie tą šakē, kad jis (žwėrū) suėst's; ir aš jo ne maczau iškē šei dienai.

29. Jey ir ši šalin wessit, o jis ko-likā iškādā gautu, tai jūs žillus ma-no plāukus su tužba i grabā nukā-kisit.

30. Taigi jey aš namūn parkelāu-czau pas tawo tarnā, sawo tėwā, o tas waiš's ne butu su mumis, (kadangi jissai ji kaip sawā dūšę myl),

31. Tai stosis, kad matydamas, wai-škā draugē ne esanti, jis numirs; tai mės, tawo tarnai, žillus plāukus sa-wo tėwo, tawo tarno, su tužba i grabā idētumbim.

32. Nēs aš tawo tarnas, laida-wau už tą waiškā sawam tėwui, ir šakiau: jey aš ji taw ne parwessu, tai kältink manę per wissā mano amžią.

33. Taigi palaišyk manę, sawo tar-nā, i to waišo wietā per sawā wer-gimi; o tą waiškā leisk su sawo bro-leis kelāuti.

34. Nēs kaip aš galēczaui nukē-lāuti pas sawo tėwā be to waišo? aš turēczaui matyti tą bėdā, kurri mano tėwui nusidātu.

45. Perskryimas.

Jozėpas dāst sawo broiams išsipazintis.

Tai Jozėpas ne galėjo daugiaus iškēst, po akim' wissū aplink sawę stowinczujū, ir jis šaukē: kožnas te eit laukan. Ir ney wiens žmo-gus ne stowėjo pas jį, kaip * Jozė-pas su sawo broleis pasižinno.

* Darb. 7, 13.

2. Ir jis didžu balsu werkē, kad ir Egiptionai ir Paraono šeimyna tai išgirdo,

3. Ir tare sawo broiams: Aš esmi Jozėpas. Beggu dar gyw's mano tėwas? Ir jo brolei nieko ne galėjo jamui atšakyti, taip labay jie nusi-gando, ji pažindami.

4. Bet jis atšakē sawo broiams: ben artyn eikite. Ir jie atynėjo. Ir jis tare: Aš esmi Jozėpas, ju-sū brolis, kurri jus i Egiptā par-dawēt.

5. O dabar nesirūpikit, ir ne du-mokit, manę dėl to pykstanti, kad jūs manę czon pardawēt; nēs jūšū išlaikimo dėley Diew's manę pirm jūšū atsunte.

6. Nēs dabar du metu yra, kad brangu buwo žemėj; o dar penkis metus perlėisim, kad ney arti ney pjaūti galėsim.

7. Alie Diews manę ir pirm jūšū czon atsunte, kad jis jus gywus pa-laišytu ant žemės, ir jūšū gywasti išlaikytu didžu išlaikimu.

8. O wey! ne jūs manę šen at-suntēt, bet Diewas; tas manę Paraconui i tėwā dawe, ir wiešpa-czu dare ant wissū jo namū, ir ku-nigailšeziau ant wissos Egipto-žė-mės,

9. Togidel stubbikities ir nukē-lāudami pas mano tėwā, šakytit jamui: tai Jozėpas tawo sunus taw šakydin: Diew's manę wal-donu dare ant wissos Egipto-žė-mės; nusitraušk pas manę, ir ne už-trūk.

10. Tu žemėje Gosen gywėsi, ir arti pas manę busi, tu ir tawo waiškai, ir tawo waiškū-waiškai, tawo ma-žieji ir diddieji galwijai, ir wis kā tu turri.

11. Aš tawę tėnay aprūpisiu: nēs

dar bus penki brangus mėtai, kad ne prapultumbei su savo vaikais, ir su tavo namiškiais.

12. Štai, jūsų atys mato, ir mano brolio Benjamyno, kad savo burna su jumis kalbu.

13. Apsakykite mano tėvui viską mano šlovę Egipto-žemės, ir vis, ką matėt; skubidamies pėn atsitraukit su mano tėvu.

14. Ir jis apsitabinęs kasku Benjamyno werke; o Benjamyn's taipojau apsitabinęs jo kasku werke.

15. Ir werkdam's pabuczauo visus savo brolius. Pastuy jo brolei kalbėjo su jumi.

16. O kaip tai Paraono namuse apsakoma buvo, kad Jozėpo brolei atėjo, geray tai patiklo Paraonui, ir wissiemis jo tarnams.

17. Ir Paraonas tare Jozėpui: sakyt savo broiams: darykite taip, ir apkrowę savo galwijus nukelaukit,

18. Ir parėję i žemę Kanaan imkite savo tėwą ir savo šeimyną, ir atkelaukit pas manę; aš jums laukū dūsu Egipto-žemėje, kad jus walgitumbit smagines tōs žemės;

19. Ir sakyt jiems: idant darykite taip: imkities draugę iš Egipto-žemės wežimmū, kad ant tū parweštumbit savo waisus bey moteres, ir atweždami savo tėwą ateikit'.

20. Ir savo rykū dėl ne ustruktit; nės turtas wissōs Egipto-žemės tēks jums.

21. Waikai Izraelo dare taip. Ir Jozėpas dawe jiems wežimmū, pagal žodi Paraono, ir czeringe ant kelonės.

22. Ir dawe jiems wissiemis kožnam* gražę garbės sermėgą; o Benjamynui dawe tris šimtus sidabrininkus, ir penkes gražes garbės sermėgas.

23. O savo tėvui sunte dėšimt asilū su jawais iš Egipto apfrāutus, ir dėšimt asilēnū su brangeis daitais ir dūnų ir walgī savo tėvui ant kelonės.

24. Taip jį islēido savo brolius;

ir jie nukelāwo. Ir jis tare jiems: idant ne susibarkit ant kelo.

25. Taip jį iskelāwo iš Egipto-žemės, ir pargrvyjo i žemę Kanaan pas savo tėwą Jokubą,

26. Ir apsake jam tarydami: Jozėpas dar gyw's, ir yra wiespats ant wissōs Egipto-žemės. Alie jis iš wisso kittaip mislijo savo širdiję; nės ne wierijo jiems.

27. Tai jį pāsatojo jamui wissus žodžius Jozėpo, kurrus jissai jiems buvo sakęs. Ir matydam's wežimmus, Jozėpo atfustus, jį parwešt, dwase Jokubo, jū tėwo, wēl gywa pastojo.

28. O Izraelas tare: ganā man, kad mano junus Jozėpas dar gyw's. Už nukelāusu, kad jį matyczau, pirm neng numiršu.

46. Pėrskyrimas.

Jokubo Kelone i Egipto-žemę pas savo junū Jozėpą.

Izraelas nusitraukę su wissu labu, kę tikt turrėjo. O nukakęs i Berzabą, apierawojo Diewui savo tėwo Izaklo.

2. Ir Diew's sake jamui naktij' regėjime: Jokub, Jokub! jis atšieliepe: štai.

3. Ir jis tare: aš esmi Diewas, Diewas tavo tėwo; nesibijok, i Egiptą nukelaut; nės tēn aš iš tawēs darysu diddi pulką žmonū.

4. Už su tawim nukelāusu i Egiptą, o ir tawę taipjau nuwessu; ir Jozėpas savo rankas dēs ant tawo akiū.

5. Tai Jokubas kėlėsi iš Berzabōs; o waikai Izraelo wėje Jokubą, savo tėwą, su savo waiakiczis ir su moterimis ant wežimmū, kurrus Paraonas buvo suntes, jį parwešt.

6. Ir emę savo bandą bey turta, žemėje Kanaan užpelnytą, nukādo i Egiptą, Jokubs ir wissi jo waikai su jumi.

7. Jo waikai ir jo waikū=waikai su jumi, jo dukteres ir jo waikū=dukteres, ir wissą savo gimminę jissai nugabėno i Egiptą.

8. Šie yra wardai waikū Izraelo i Egiptą atėjusū: Jokubs ir jo su-

nus. Pirmgimēsis Jofubo sunus: Ruben's.

9. Waikāi Rubēno: Anok's, Pal-lu, Ebron bey Karmi.

10. Waikāi Simēono: Jemuel, Jamin, Oad, Jafin, Zoar; bey Saulas, sunus iš moteriškēs Kanany-tiškēs.

11. Waikāi Lewi: Gerson, Kaat ir Merari.

12. Waikāi Judo: Ger, Onan, Sē-la, Perez bey Sēra. O Ger's bey Onan's buwo numirre jēmeje Kana-an. Bet waikāi Perezjo: Ebron bey Amuel.

13. Waikāi Jzafar: Tola, Pua, Job ir Simron.

14. Waikāi Sebulono: Sēred, Elon ir Jaleel.

15. Tai yra waikāi iš Leōs, kuruš Jofubui pagimde Mezopotamijoj, priegtam ir dukteri Dyna; tū wišū, su sunumis ir dukterimis yra trys dēšimt's ir trys dušos.

16. Waikāi Gado: Zipion, Aggi, Suni, Ebron, Eri, Urodī ir Urēli.

17. Waikāi Ussero: Jemna, Jemua, Jesui, Bria ir Sēra, jū seš-jū. O waikāi Brio: Eber bey Malkiel.

18. Tai yra waikāi iš Silpōs, kurre Labon's sawo dukterei Leai dawe; ir iš jōs užgime Jofubui šos šešiolika dušos.

19. Waikāi Raēlės, Jofubo pacjōds: Jozēpas bey Benjamyns.

20. O Jozēpui Egipto-jēmeje užgimime Manasses bey Eprajm's, kurrādū jamui pagimde Ufnata dukte Potipēro, klebono iš On.

21. Waikāi Benjamyno: Bēla, Beker, Asbel, Gēra, Naaman, Eri, Kos, Mupim, Upim bey Urd.

22. Tai yra waikāi iš Raēlės, Jofubui užgimme; iš wišo ketturolika dušos.

23. Waikāi Dano: Ufim.

24. Waikāi Naptalymo: Jazeel, Guni, Jezer, bey Sillem.

25. Tai yra waikāi Bilgōs, kurre Labon's sawo dukterei Raēlei buwo dawe; ir pagimde Jofubui šas septynes dušes.

26. Wišos dušos, su Jofubu i

Egiptą kelawusios, kurrios iš jo rētū buwo prasiđėjusios (be moterū jo sunū) yra iš wišo šešios dēšimts ir šešios dušos.

27. O waikā Jozēpo Egipto-jēmej' užgimmusū buwo dwi duši. Tai po, kad wišos dušos gimminės Jofubo, i Egiptą atėjusos, buwo * septynis dēšimt's.

* 2 Moiz. 1, 5.

28. Ir jis Judą pirm sawęs sunte pas Jozēpą, kad jiems priroditu jēme Gosen; ir jie atėjo i jēme Gosen.

29. Tai Jozēpas patinkydino sawo wešimną, ir priešais kelāwo sawam tēwui Izraelui i jēme Gosen. Ir ji pamatęs apsikabinno jo kaklu, ir ilgay werke taipo apsikabinęs.

30. Tai sake Izraelas Jozēpui: jau dabar mielay aš noru mirti, tawo weidą pamatęs, kad tu dar gyw's esi.

31. Jozēpas tare sawo brolams, ir sawo tēwo gimminei: aš nuwajawęs Paraōnui apsakysu ir tarsu: mano brolei ir mano tēwo gimminē pas manę atėjo iš jēmės Kanaan.

32. O jie yra kerdzei, nēs jie yra žmones, kurrie galwijus gāna, jie sawo mažus ir didžus galwijus ir wišlab, ką tikl tur, su sawim atsigabēno.

33. O kad Paraōnas jus parwadis ir sakys: iš ko jus pēnaties?

34. Tai atsakypit: mēs tawo tarnai galwijus auginnam, iš mažū dienū iški šol, taip mēs, kaip musū tēwai; kad galētumbit gywēt jēmeje Gosen. Ašsa kerdžus Egiptionai iš wišo ne kenzja.

47. Pēstkyrimas.

Jofubas gywēna jēmeje Gosen. Drangums labay bibbis Egipto-jēmeje.

Tai * Jozēpas Paraōną priejės pasake jamui, ir tare: mano tēw's ir mano brolei, jū diddieji ir mažieji galwijai, ir ką jie tiklay tur, atėjo iš jēmės Kanaan; ir štay, jie yra jēmeje Gosen.

* Darb. 7, 14.

2. Ir jis ėme penkis sawo jaunū brolū, ir state jūs ties Paraōno.

3. Tai Paraónas sake jo brolams: iš ko jus pėnaties? jie atsake: tawo tarnai yra kerdzei, taip mės, kaip ir musū tėwai.

4. Ir jie tolaus kalbėjo Paraónui: mės atėjom', pas jus gywėnt šoj' žemėj'; nės tawo tarnai ne turrim ganyklės sawo galwijams, taip labay brangum's prispaudž žemę Kanaan. Taigi pawėlik, kad mės, tawo tarnai, žemėje Gosen gywėntumbim.

5. Paraónas tare Jožepui: juk tawo tėw's yra, ir tawo brolei, kurie pas tawę atėjo.

6. Egipto-žemė taw atwirra, te gywėna jie geráusame kampe žemės; te gywėna jie žemėje Gosen. Ir jey šinnai išmintingus wyrus tarp jų šfanczus, tai dėl jų ir ant mano bandos.

7. O Jožėpas iwedde ir sawo tėwą Jokubą ir state jį ties Paraóno. Ir Jokubas žegnojo Paraóną.

8. O Paraónas klause Jokubą: kaip sėns tu essi?

9. Jokub's tare Paraónui: cėšsas mano amžio yra šimtas ir tris dešimts metų; trumpas ir wargū pilnas yra cėšsas mano amžio, ir niera toks ilgas, toks amžias mano tėwū buwo.

10. Ir Jokubas Paraóną žegnojes išėjo nū jo.

11. O Jožėpas priėde sawo tėwui ir sawo brolams gywėnimą, ir dāwe jiems dwarą Egipto-žemėje, geráusame kampe tās žemės, butent žemėje Raėmsės, kaip Paraónas buwo liepes.

12. Ir jis aprūpino sawo tėwą ir sawo brolus, ir wissą gimminę sawo tėwo, koją pagal skaitly sawo waikū.

13. Alie ne buwo dūnds per wissas žemes; nės brangumis labay sunkus buwo, kad žemė Egipto ir Kanaan apalpo dėl brangybės.

14. Ir Jožėpas surinko wissus pinnigus, Egipto- ir Kananytū-žemėje randamus, už jawus, kurrus jie pirko. Ir Jožėpas pawėėjo wissus pinnigus namūse Paraóno.

15. O kaip Egiptionai ir Kananytai pinnigū jau daugiaus ne turėjo, atėję wissi Egiptionai pas Jožėpą tare: rūpiš mums dūnds; kam tu dūdi mums badu mirti, todėl, kad be pinnigū esme?

16. Jožėpas tare: atwestite sawo galwijus, tai už galwijus aš jums jawū dūsu, kadangi pinnigū prištoko.

17. Tai atwede pas Jožėpą sawo galwijus; ir jis dāwe jiems dūnds už jų árklus, awis, jaucius bey ásilus. Taipu jissai jų išmaitino tą metų už wissus jų galwijus.

18. Tą metų perlėidę wėl pas jį atėjo kitta metų, tardami jamui: mės taw, sawo wiespaczui, ne galim užslėpti, kad ne tiktay pinnigai, bet ir wissi galwijai jau tėko taw, musū wiespaczui; irgi daugiaus nieko ne turime, kaip tiktay sawo kuną bey sawo laukus.

19. Kam tu dūdi mus mirti, ir musū laukus pustus buti? nupirk ir mus ir musū laukus už dūną, kad mės ir musū žemė werginnei butumbim Paraónui; dūk mums sėklės, kad gywi išliktumbim, o ne numirtumbim, ir musū laukai ne pusti pastotu.

20. Taipu nupirko Jožėpas Paraónui wissą Egipto-žemę. Nės Egiptionai pardawe kojas sawą dirwą, kadangi brangums jų per miera prispaude. Taipu Paraónui tėko wissa žemė.

21. Ir jis pėrdalijo žmones i miestus, iš wieno krasito Egipto ikti kito.

22. Tiktai Klebonū laukus jissai ne pirko; nės Paraónas tus Klebonams buwo pastyręs, kad jie issilaitytu iš to, ką jiems buwo dāwęs; todėl jiems ne reikėjo pardāt sawo laukus.

23. Tai Jožėpas tare žmonėms: štay, aš šen dien' jus ir jusū laukus nupirkau Paraónui; štay, turrite sėklės, ir apšekite laukus.

24. O iš jawū penktą dalyką dūsite Paraónui; ketturi dalykai bus jusū, kad apšėtumbit laukus ant walgio saw, sawo gimminei ir sawo waikams.

25. Jie tare: dūk tiktay mus gy-

wus išliski ir malonę rasti pas tawę, musū wiespati, mielay mės norim Paraono werginnei pastoti.

26. Tai po Jozėpas dare jiems tą ištátimą iškli šei dienai: iš Egiptionū dirwōs penktą dalyką Paraonui dūti; tiktay ne iš klebonū laukū, tie Paraonui ne tēko.

27. Tai po Izraelitėnai gwenō Egipto-žemėje, žemėje Gosen; ir jie tą gawę tarpo, labay prasiplatin-dami.

28. Ir Jokubas dar septynólifa mētū suláuke Egipto-žemėj, kad wissas jo amžias buwo šimtas, fetturis dēšimt's ir septyni metai.

29. O kaip cėlās prisiartino, kad Izraelas turrėjo mirti, wadinno jis sawo suny Jozėpą ir tare jam: jey aš malonę radau po tawo atkiū, tai pakisē sawo ranką po mano kulšies, kad tu tą meilę ir wiernybę man išrōditumbēi, ir manę ne palaidūtumbēi Egipto-žemėj.

30. Bet aš noru gullēti pas sawo tėwus. Ir tu turri išwēsti manę iš Egipto, ir jū kapūse manę palaidosi. Jis tare: aš darysu, kaip tu sakai.

31. O jissai sake: taigi prisēk man, ir jis prisēk jamui. Tai Izraelas pasiklonojo ant pátalo pagalway.

48. Pėrsėkrimas.

Dečabo paškaujas Surasas Epraymo ir Manasso kėley.

Potam Jozėpui buwo apsakyta: štay, tawo tėw's serga. Ir jis draugē ėme su sawim sawo du suny, Manassę bey Epraymą.

2. Tai buwo apsakyta Jokubui: štay, tawo sunus Jozėpas lanko tawę. Ir Izraelas pasidrutinęs pasifėdo pátale.

3. Ir tare Jozėpui: wissagalisis Diew's * pasirōde man pas Lūsą, žemėje Kanaan, ir pėrjėgnojo manę.

* Perst. 35, 13.

4. Ir tare man: štay, aš taw dūsu augti ir plátintis, ir aš tawę darysu didžu pulku žmonū; ir šę žemę gwenimui dūsu tawo waitams po tawo galwōs amžinay.

5. Taigi tawo du suny, Epraymas

bey Manasses, kurrādu taw užgime Egipte, man dar ne atėjus pas tawę, mano bus, kaip Rubėnas bey Simėon's.

6. O kurrie taw po šū dwėjū užgims, tie bus tawo, ir bus wadinnami kaip ir jū brolei sawo tė-wieskėj.

7. O man iš Mezopotamyōs iškelāwus, * numirre Kaele žemėje Kanaan ant kėlo, kaip dar tikt wieną warsną turrėjom iškli Epratą; o aš ję cę palaidojau pas kėlą Eprat, dabar Betleem wadinnamą.

* Perst. 35, 16.

8. O Izraelas památęs Jozėpo sunodu, tare: kas tūdu?

9. Jozėpas atsake sawo tėwui: tūdu yra mano sūnudu, kurrādus Pons Diews czonay man dāwęs. Jis sake: parwēst jūdų pas manę, kad aš jūdų žėgnoczau.

10. Nės Izraelo akys aptėmo iš senystės, ir ment ką galėjo matyt. Ir jis atwede jūdų pas jį. O jissai pabuczāwo ir globojo jūdų.

11. Ir tare Jozėpui: štay, aš tawo wēidą maczau, kōktay ne buczau pasitikkėjes; ir štay, Diews man taipjau dawe matyti ir tawo waitūdų.

12. Ir Jozėpas išėme jūdų iš jo prieglobsejo, ir pasiklonojo jamui iškli žemės.

13. Tai Jozėpas ėme jūdų abbudų, Epraymą i sawo dēšinę ranką, ties Izraelo kaire, ir Manassę i sawo kairę ranką ties Izraelo dēšine, ir atwede jūdų pas jį.

14. O Izraelas ištiesęs sawo dēšinę ranką, uždėjo tą ant Epraymo, mažesnojo galwōs, ir sawo kairę ant Manasso galwōs; ir dare taipo žinnodams, sawo rankomis; nės Manasses buwo pirmgimmesis.

15. Ir jis Jozėpą žėgnodam's tare: Diews, po kurrio akiū mano tėwai, Abraomas ir Izadōlas waitšėziojo, Diews, kurs manę per wissą mano amžią papennejo iškli šōs diendōs,

Ger. 11, 21.

16. Angėlas, kurs manę išgėlbejo iš wissōs bėdōs, tas te žėgnoja šūdu waitūdų, kad jūdų pagal mano, ir pagal mano tėwū, Abraomo ir

Izaolo wardus wadinnamu butu, kad augtu, ir jū daug butu ant žemės.

17. Alie Jožepui mātant, kad jo tėvas sawo dėšinę ranką ant ėpraymo galwos uždėjo, tai jamui tattai ne patikėjo; ir nutvėręs sawo tėvo ranką nortėjo tą nū ėpraymo ant Manassio galwos dėti.

18. Ir tare jamui: ne taip, miel's tėve! šisšai esti pirma gimmes: uždėk sawo dėšinę ranką ant jo galwos.

19. Alie jo tew's ne apsiėme to, bet tare: geray žinnau, sunau! geray žinnau. Iš šo taipojau žmonų daug užgims, ir didzu pulku pastos; alle mažasis jo brolis labjaus prapliūtis, ne kaip ansai, o jo vaikū bus didde daugybė.

20. Taipojai tą dieną jūdų žėgnodam's tare: kurs tarp Izraelitėnū nor koki žėgnoti, tas te tarie: Diews tawę te žėgnoj kaip * Ėpraymą bey Manassę; ir taipojai ėpraymą per wėresni laike už Manassę. * 5 Mt. 33, 17.

21. Ir Izraelas tare Jožepui: štay, aš mirštu, ir Diews bus su jumis, ir jus wėl nugabės į žemę jusū tėwū.

22. Už taw * dali laužo damjau, daugiaus ne kaip tawo brolams, tą aš sawo kardu ir kilpinu išgawau iš rankū Amoritū. * Jon. 4, 5.

49. Pėrsėyrimas.

Jokubo Praralawimas ir Smertis.

Ir Jokubas suwadinnęs sawo sunus tare: susirinkite kruwon, kad jums apsatyczau, kas jums nusi-dūs busenczosa gadynosa.

2. Sustokit kruwon ir klausykite, jus waiškai Jokubo, ir girdekite sawo tėwą Izraeli.

3. Rubėnas, mano pirmasis sunus, tu esti mano syla, ir pirmoji mano macis, wyrāusafis apierawojant, ir wyrāusafis karalystėj.

4. Jis besidarfydam's nutekėjo kaip wandū; tu ne būsi wyrāusafis; * nės tu užkopai ant sawo tėwo pátalo, czonay tu mano lomą apbjaurinai užkopdams. * Pėrl. 35, 22.

5. Broludu, Simeons bey Lėwi,

jū dweją kardaį yra razbūjįški ginklai.

6. Mano duše su jiem dwiem te ne susirōdij, ir mano garbė te ne essie jū dweją surinkime; nės * sawo kerkšte jūdu anną wyrą nušawinno, ir besidarfydamu jauti iš-pūstijo. * Pėrl. 34, 25.

7. Prakeiktas te essie jū dweją kerkštas, kadangi toks status esti, ir jū dweją rustybė, kadangi ta ne rimstanti. * Už jūdų tarp Jokubo išdallysu, ir iššlaidysu tarp Izraelitėnū. * Sol. 19, 1.

8. Judai, tu tikrásis, tawę girs tawo brolei; tawo ranka bus tawo neprietelams ant kállo. Taw pasi-klonós tawo tėwo waiškai.

9. Juda yra jaún's lūts; tu labay išsikėlei, sunau! per didzus pėrgalėjimus; jis parsiklaupęs atsigulle kaip lūts, ir kaip lutėnė. Kas gal priesi ji stengtis?

10. Karalįška ryškste ne bus atimta nū Judo, neygi mokitojis nū jo kōjū, itki Karįgywi ateinant; o tam pripuls žmones.

11. Jis sawo kummeli pririš prie wynmedžio, ir sawo asilaiti prie gerāusofós wynšakós. Jis sawo rubus wynu mazgos, ir sawo škreistę wyn-šgū krauje.

12. Jo atys raudonėsnės yra už wyną, ir jo dantis baltėsnės už pieną.

13. Šebulons * gywęs prie franto jurū, kur atrutai prisilėidz, ir nusitėks itki Sidono. * Sol. 19, 10.

14. Izahars bus labay drutas ney asilas, ir pasisės tarp rubėjų.

15. Ir jis mātė, atilši gerą šancę, ir žemę gražę šancę; alle jis mėgsta sawo pėczis nėsoti, ir tarnu cypę mokanczu, pastojo.

16. Dan's bus * sudžia tarp sawo žmonū, kaip kitta kokia gimminė Izraelitėnū. * Waid. 13, 25.

17. Dan's žalezu pastos ant kėlo, ir angiu ant lėpto, ir arklio kulnis jissai išas, kad jo raitelis atbul's turtės nupulti.

18. * Pone Diewe, aš laukiu tawo Išgánimo. * Pl. 119, 81.

19. Gad's šarwo's * abažą wal-
dys, ir pulkus atgalon warys.

* Jof. 1, 12, 14.

20. Jš Ušfero gáunama jo smulki
dúna; ir jis darys, kas karalams
patiks.

21. Naptali yra greits brėdis, ir
žinna mandagey kalbėti.

22. Jozėpas augs, jįšai augs, kaip
prie šokiós weršmės ney aužolas;
jo šakos gražey išsišėžia.

23. O kacięg strėlcei ji įpylin,
ir prieš ji karáudami ji pėrfekti-
nėja;

24. Tai taczaus jo šilpinis pašliet
itemptas, ir perzei jo rankú druti
per rankas mácniojo tarp Jofubo,
per sargą Izraelo ant akmenio (mie-
gancio). Perš. 28, 11.

25. Tawo tėwo Diews tamę gelbė-
jo, ir Wišagalisis tamę žegnojo, su
žegnone iš dangaus wiršaus, su
žegnone iš gelmės, žemay šan-
czės, su žegnone ant kruczú ir ant
pilwú.

26. Žegnonės tawo tėwo macnės-
nės šlow, ne kaip žegnonės mano
tėwú, pagal welijimą didžujú ponú
šimme swiete; ir tos pareis ant Jo-
žepo galwós, ir ant káukolės Nafi-
ro tarp sawo broliú.

27. Benjamyns yra * dráškasis
wilks, rytą metą jis suės, bet wa-
karą plėšimną išdalys.

* Wab. 20, 25.

28. Tai yra wišfos dwylifa gim-
minės Izraelo; ir tai yra tie žodžei,
kurus jš tėwas su įeis kalbėjo,
kaip jšs pėržegnojo, kožną štyru
žegnodams.

29. Ir jis prisakydams tare jiems:
aš esmi šurenkamas prie sawo žmo-
nų; palaidokit manę pas mano tė-
wus šloj, ant dirwós Eprono,
Štyto.

30. Šloj Mašpela, ties Mamre
šancjoj, žėmėje Kanaan, kurrę U-
raomas nupirto su dirwa iš Epro-
no, Štyto, saw ir sawo waitams i
kápines.

31. Čiajau jie Abraomą palaido-
jo, ir žorę jo paczę. Čonay ir Iza-
čą palaidojo, su Rebėte jo paczę.
Čonay aš ir Lėą palaidojau;

32. Ant Dirwós, šloj, iš waitá
Što nupirktós.

33. O Jofubas palómęs tai wišlab
prisakyti sawo waitams, sudejo sa-
wo šojas ant pátalo, ir * numirre,
ir buwo šurinktas pas sawo žmo-
nes. Darb. 7, 16.

50. Pėrštýrimas.

Jofubas laidojam's; Jozėpas miršta.

Tai Jozėpas užpúle ant sawo tė-
wo wėido, ir apwerke ji, ir pabuczá-
wo ji.

2. Ir Jozėpas liepe sawo tarnams,
lielorams, kad jie jo tėwą móstitu;
ir lieforei móstijo Izraeli;

3. Iškól keturis dėšimt's dienú
pėrėjo. Nės taip ilgos yra dienos
to móstijimo. Ir Ežypcionai ap-
werke ji septynis dėšimt dienas.

4. O kaip raudojimo dienos pa-
lówė, kalbėjo Jozėpas su Paraóno
šeimyna, tardams: jey aš malonę
radau pas jus, tai kalbėdami su Pa-
raónu taršit:

5. Aš turrėjau sawam tėwui pri-
šekt, ir jis man šakė: štay, aš
mirštu; palaidok manę mano ka-
púše, kurrus aš žėmėje Kanaan
saw darydinau. Taigi noru nukė-
laut, sawo tėwą palaidot, ir wel su-
gryšt.

6. Paraónas tare: nukeláut ir
palaidok sawą tėwą, kaip jam pri-
šekėi.

7. Tai po nukeláwo Jozėpas, sawo
tėwą palaidot. Ir wiši tarnai Pa-
raóno su jami keláwo, wyráusieji jo
namú, ir wiši wyráusieji Ežypto-
žėmės;

8. Priegtam wiša šeimyna Jozė-
po, ir jo brolei, ir šeimyna jo tėwo.
Ušle sawo waitus, awis ir jaučius
palikto žėmėje Gosen.

9. Ir drangė su jami keláwo wa-
žoti ir raiti ir buwo labay diddis
pulkas.

10. O jiems nukąkus ikli šlojim-
mo Utad, anna pus Jordano šan-
czio, tai jie labay ir šlaudžey rau-
dojo: ir jis apgeddėjo sawo tėwą
septynes dienas.

11. O žmones tós žėmės, Kanany-
tai, tą raudojimą pas šlojimą
Utad išgirde, tare jie: Ežypcionai

eje labay dejoja. Todėl ta vieta vadinnama: Egiptionų raudojimas, kurri yra anna pus Jordano.

12. Ir jo vaikai dare, kaip jiems buvo paliepes.

13. Ir nuveže jį i žemę Kanaan: ir palaidojo jį iloj' Makpela, kure Abraomas buvo nupirkes draug su dirwa, sawo ir sawo vaikams i kapines, is Eprono, Etyto, ties Mamre.

14. O kaip jį buvo palaidoje, Jozėpas wėl pargryjo i Egiptą su sawo broleis, ir su wissais, su jūmi tén nukelawuseis, sawo tėwą palaidot.

15. Alie Jozėpo brolei, tėwui numirrus, bijojos ir tare: Jozėpas rassi ant musų keršitu, ir užmokėtu mums wissą tą piktenybę, jamui išrōditą.

16. Todėl sakydino jamui: tawo tėws dar ne numirres liepe ir tare:

17. Taip sakytite Jozėpui: ben atleisk sawo brolams tą nusidėjimą ir jų griekus, kad jie taip piktay su tawim dare. Taigi buk taip gers, ir atleisk tą nusidėjimą mums, tarnams Diewo tawo tėwo. Bet Jozėpas werke, jiems taip su jūmi kalbant.

18. Ir jo brolei nuėję pasiklonojo jamui, ir tare: sitay, mēs esme tawo tarnai.

19. Jozėpas tare jiems: nesibijokit; nēs ir aš esmi po Diewu.

20. Jūs dumojot piktay su manim daryt, alle Diews dumojō geray daryt, kad jissai darytu, kaip dabar rēgima, ir išlaisytu daug žmonū.

21. Taigi nesibijokit; aš jus ap rūpīsu, ir jusū vaikūs. Ir jis nurāmde jųs, ir kalbėjo meilingay su jeis.

22. Taip gywėno Jozėpas Egipto-žemėj su sawo tėwo gimmine, ir sulauke simtą ir dēsimt metų.

23. Ir māt Epraymo vaikūs, i' i trēcizą eilę; taipojau ir vaikūs Makyro, Manasso sunaus, tiems taipojau, vaikū užgimme ant prie-globsczo Jozėpo.

24. Ir Jozėpas tare sawo bro-lams: aš mirštu, * o Diews jus atlankys ir išweš is šios žemės, i žemę, Abromui, Izakui ir Jokubui su prysęga pažadėtą.

* Ebr. 11, 22.

25. Todėl dawe vaikams Izraelo prisiekti, ir tare: kad Diew's jus atlankys, tai išgabėnit mano kūlūs is ež.

26. Taip numirre Jozėpas, sim-tą ir dēsimt metų sulaukęs. Ir jie brangoms įlėmis jį mostijo, ir idėjo i kokią strynę Egipto-žemėje.

Antros Knogos Moizėjaus.

1. Perskyrimas.

Waišt Izrael Baubzawa ir Prielpāuda Egipto-žemėje.

Szittie yra wardai waišt Izrael, su Jokubu i Egiptą nuėjusū; ko-nas tén nuėjo su sawo namiškėis.

2. Ruben's, Simėons, Lėwi, Juda,

3. Isahars, Sebulons, Benja-mins,

4. Dan's, Aaptali, Eads, Aš-sers.

5. Ir wissū dūšiū, is rētū Jokubo prasidėjusū, buvo septynis dē-simtis. Bet Jozėps pirma buvo Egipte.

6. Taigi Jozėpui numirrus ir wif-siems jo brolams, ir wissiems tūczės gyw' buwusiems,

7. Augo waišt Izrael ir jiems gimme waišt, ir daugšinos ir jų la-bay daug pastōjo, ir išiplātino per wissą žemę.

8. Tai rādosi naujas karālus Egipto-žemėje, tas * nieka ne žinnōjo apie Jozėpą.

9. Ir tare sawo žmonėms: sitay, daugybė rādos žmonū waišt Izrael, ir jų daugiaus yra, ne kaip musū.

10. Taigi wylumis jųs pamāzi-kim, kad jų taip daug ne butu.

* Wab. 2, 10.

Nės jey kiras keltus, tai jie ir pas musū neprietelus eitu, ir prieš mus karautu, ir iš musū žemės išsi-trauktu.

11. Ir uždejo jiems baudžavōs užveidus, tie jūs funkcions baudžavomis spāusti turrējo, nēs buda-vōjo Paraōnui miestus Pyton bey Raēmses, i starbnyczes.

12. Bet jū jie žmones spāude, jū annie daugšinos ir išsiplātino. Ir jie laike waitus Izrael, ney nū-bodu.

13. Ir Eypcionai priwerte waitus Izrael prie baudžavōs be susi-millimo;

14. Ir apfunkino jūs funkiu darbu prie molio ir plytū, ir wissokia bau-dzawa laukūse, ir wissokiū darbu, kurri jie jiems uždejo be pasigailē-jimo.

15. Ir karālus Egipto kalbėjo pribuwėjoms moterū Ebreiškū, tū wiena wardu buwo Sipra, o an-troji Pua:

16. Kad jūs Ebreiškoms moterims gelbēsit, ir annoms ant krāsės be sē-dint numanyšite suny gēmant, tai tą žawinkit; bet jey dukte gēma, tai tą palikkit gywā.

17. Bet pribuwėjos Diemo bijo-jos, ir ne dare, kaip Egipto karā-lus joms buwo kalbėjes, bet wai-tėlus gywus palikto.

18. Tai pawadinnes Egipto ka-rālus pribuwėjas tare joms: kam jūs tai dārot, kad waitelus gywus paliekat?

19. Pribuwėjos atsake Paraōnui: Ebrėonū moteres ne yra, kaip Eyp-cionū, nēs drūtos moteres yra, pribuwėjai dar ne atėjus jos pa-gimdo.

20. Dėl to Diems malonę išrode pribuwėjoms; ir tie žmones wiss jū daugyn jū plattyn ējo.

21. Ir kadangi pribuwėjos Diemo bijojos, Diems jū namus labay pė-žegnojo.

22. Tai Paraōnas prisāte wissiems sawo žmonėms, ir tare: wissus su-nus gimmusus meštite i wandeni, o wissas dukteres paliksite gywas.

2. Pėrstyrimas.

Moizėjaus Užgimimas, Užauginimas, Bė-gimmas ir Bėrimmas.

Ir nuėjo nekursai wyrs iš gimmi-nės Lēwi, ir wēde dukteri Lēwi.

2. Ir moteriške toji nėščza pastō-jo, ir pagimde suny. Ir matydamā kūdiki gražū esanti, paslėpe ji tris mėnesus.

Darb. 7, 20.

3. Ir jau ne galledama ji ilgiaus paslėpti, padare nendrės skrynėlę, tą mōlu ir piktiū užlaiszusi, ir wai-tėli idėjusi, padėjo ji i šwendres pa-kraszeis uppės.

4. O jo sessū iš tolo stowėjo, ištirt norėdamā, kas jam tiksis.

5. Ir dukte Paraōno nuėjusi, māu-ditis norėjo uppėje; ir jōs jumpro-wos waiščzėjojo patraszeis uppės. Ir pamāczusi skrynėlę šwendrėsā, nufunte sawo tarnaitę ir pargabėn-dino tą.

6. Tai ji skrynėlę atwėrusi pamāte kūdiki, ir štay, waitėlis werke. Tai ji passigailėdamā jo tare: tai kūdi-kis Ebrėonū.

7. Tai jo sessū sake dukterei Para-ōno: ar eisu waddit Ebrėonū mo-terū wienā, žindamā, kad taw tą kūdiki pažinditu?

8. Dukte Paraōno jei sake: eik. Tai nubėgo merga ir wadinno augiwę to kūdicio.

9. Tai kalbėjo jei dukte Paraōno: atimk kūdikėli ir žindit ji man, aš taw algā užmokėsu. Moteriške atė-musi kūdiki žinde ji.

10. Ir kaip kūdikis užaugo, nune-še ji dukterei Paraōno, ir jis pastō-jo jōs sunum; ir pramine ji Moizė-šum, nēs ji tare: aš ji ištraukiau iš wandens.

Darb. 7, 21.

11. Tū cēs', kaip Moizėšus jau buwo užaugęs, išėjo pas sawo brolus, ir žurėjo jū apfunkinnimā. Tai pamāte Eypcionū wienā mušanti nekurri sawo brolū Ebrė-onū.

12. Ir apšidairęs šen ir ten, ir ne matydam's, ney joki žmogu ne esant, užmuše jissai Eypcionā, ir pakase ji i smiltis.

13. Kittā dienā wėl išėjes pamāte dy wyry ebreiškū besiwaidijant, ir

sakę neteisąjam: kodėl tu musį
sawą artimą?

14. Bet jis atsakę: kas tamę idė-
jo i wyręni arba sudą ant mu-
sū? ar ir manę nori pasmaugt,
kaip Egiptioną pasmaugti? tai
Moizėjus bijojos ir tare: kaip tai
išsitrėiskė?

15. Ir Paraónas tai ištyręs tyko-
jo, Moizėjų nužawinti. Bet Moizė-
jus pabėgo nū Paraóno, ir laikėsi
žemėje Midian, ir gywėno pas ne-
kurri šullini.

16. Bet kunigas žemėje Midian
turrėjo septynes dukteres. Tos atė-
jusos wandens sėmti pripyle rindą,
kad awis sawo tėwo pagirditu.

17. Tai atėję kerdžei atstūmė jes.
Bet Moizėjus pasifėlęs gėlbėjo jes,
ir pagirde jų awis.

18. O kaip atėjo pas sawo tėwą
Reguel, sakę jissai: kaipogi šendien
taip wėikiey parėjot?

19. Jis atsakę: Egiptiškias nekur-
sai wor's mus gėlbėjo nū kerdžū,
ir wandeni pasėmęs pagirde musū
awis.

20. Jis sakę sawo dukterims:
kur yra jissai? kodėl paliktot tą
wyrą, ir ne wadinnot ji walgiti su
numis?

21. Ir Moizėjus apsiėmė, pasilikti
pas tą vyrą; ir jissai dāwė Moizė-
šui sawo dukteri Ziporą.

22. Ta pagimde jam sunų; ir jis
pramine ji Gersonu, satydamas: aš
ateiwju pastojau swetimoj žemėj.
(Ir ji pagimde dar Pittą sunu, tą
jis pramine Eliezeru ir sakę: Die-
was mano tėwo yra mano gėlbeto-
jis, ir išgėlbėjo manę iš rankū Pa-
raóno.)

23. Bet ilgay po to numirre Kará-
lus Egipto. Ir waikai Izrael du-
sawo sunkiey be dirbdami ir šaukė
Diewop; ir Diews išklause jų šau-
kimą darbū deley.

24. Ir Diews išklause jų deją-
wimą, ir atsiminė sawo derėjimo
su Abraomu, Izaoku ir Jofúbu
daryto.

25. Ir išwelgė jų wargus, ir pri-
stojo jųs.

3. Perskyrimas.

Moizėjus Diewo parawintas išwesti Wailus
Izrael iš Egipto-žemės.

O Moizėjus gāne awis Jetro, sa-
wo išwjo, kunigo žemėje Midian,
ir nuwāre awis žemyn i pūšczią, ir
priėjo kalną Diewo, Oreb wadin-
namą.

2. Ir Angelas Pono Diewo pa-
sitrōde jam * Ugnies: Liepsnoje iš
krumo; ir jis mātė krumą ugnije
dėganti, o taczau ne sudėganti.

* Dat. 7, 30.

3. Ir sakę: aš priėjęs apšwalgysu
diddi tą regėjimą, kodėl tas krumas
ne sudėga?

4. Bet Diewas regėdam's ji atei-
nant žurėti, Diews jam iš krumo
prišaukė, ir tare: Moizėšau, Moi-
žėšau! jis atsiliepe: štai!

5. Tai jis sakę: idant ne priėnt;
išaut kurpes nū sawo kojū; nės
ši wieta, ant kurrōs tu stowi, šwen-
ta žėmė yra.

6. Ir tare tolaus: aš * esmi Die-
was tawo tėwo, Diewas Abrao-
mo, Diewas Izaoko, ir Diewas
Jofúbo. Ir Moizėjus uždenge sawo
wėidą; nės bijojos, i Diewą žurėti.

* Mat. 22, 32.

7. Ir Pons Diews tare: aš ma-
czau bėdą sawo žmonū Egipte, ir
išklausei jų šaukimą, ant tū, kur-
rie jųs baudžia; aš išpažinau jų
priespaudą.

8. Ir nužengiau, jųs išgėlbēt iš
rankū Egiptionū, ir išwesti jųs iš
šōs žemės i gėrą ir plācę žemę, i žė-
mę, kurroj pienas bey meddus stly-
sta, butent i wietą Kananitū, Etitū,
Amoritū, Peresitū, Ewitū ir Jebu-
zitū.

9. Ir kadangi aš girdejau šauki-
mą waikū Izrael, priegtam ir ma-
czau jų tužbą, kaip Egiptionai jųs
baudžia:

10. Taigi nueik; aš tamę susu pas
Paraoną, kad tu mano žmones,
waikus Izrael, iš Egipto-žemės iš-
westumbei.

11. Moizėjus atsakę Diewui: kas-
gi aš esmi, kad pas Paraoną nuei-
czau, ir išwesczau waikus Izrael
iš Egipto-žemės?

12. Jis tare: aš busu su tavim'. Ir tai žėnklas taw bus, kad aš tawę funkciau: kaip busi išwėdęs mano žmones iš Egipto-žėmės, tai Diewui apierawosite ant šio kálno.

13. Moizėjus kalbėjo Diewui: šitay, kad eisu pas waitkus Izrael ir sakysiu jiems: Diewas jusu tėwū manę sunte pas jus; ir jie man sakys: kū wardu jissai? Ką aš atfakysiu jiems?

14. Diews tare Moizėjui: * Aš busu, kas busu. Ir tare: taipo sakyt waitkams Izrael: Aš busu, tas manę sunte pas jus. * Apr. Son. 1, 4. 8.

15. Ir Diewas tolaus kalbėjo Moizėjui: taipo sakyt waitkams Izrael: Wiešpat's, jusu tėwū Diewas, Diewas Abraomo, Diewas Izaoko, Diewas Jokūbo atfunte manę pas jus; tai mano wardas amšinay, tūm atsiminkit manęs wissaday.

16. Todėl eik ir i kruwą suwadit wyresnūsus Izraelije, ir sakyt jiems: Wiešpat's, jusu tėwū Diewas, man pasirōde, Diewas Abraomo, Diewas Izaoko ir Diewas Jokūbo, ir sake: aš jus atlankiau ir maržau, kas jums nusidawe Egipto-žėmėje;

17. Ir sakiau: aš jus išwessu iš wargū Egipto-žėmės i žėmę Kananitū, Eititū, Amoritū, Perezitū, Ewritū ir Jebuzitū, i žėmę, kur pien's bey meddus stlysta.

18. Ir jey jie priims tawo žodi, tai tu ir wyresnieji Izraelo ieikite pas karalų Egiptionū ir sakytite jam: Wiešpat's, Ebreonū Diews, mus wadinno. Taygi išlėist mus trijų dienū kelawimā i pūšiczā, apierawoti Ponui Diewui, sawam Diewui.

19. Bet aš žinnau, kad karalus Egiptionū jus ne išlėis be sylingės rankōs.

20. Nės aš istieses sawo rankā ištriksu Egiptā wissōkeis stebuklais, kurrus išrōdisu tēnay; potam jissai jus išlėis.

21. Ir aš šiems žmonėms sawo malonę išrōdisu, kad jie Egiptionams itiks, ir iškelādami ne tušti išsitrauksit.

22. Bet kōzna moteristė turrės nū sawo kaimynkės ir tūse namūse šfancjōs, prašyti aukso ir sidabro ryfus bey drabužus; tus turrēsit užtrauti ant sawo sunū ir dukterū, ir Egiptionams pagauti.

4. Pėrsfyrimas.

Moizėjus sawo Pawabinime su Dowana Stebuklū daryti, pabrutintas.

Moizėjus atfakydams tare: šitay, jie man ne wierys, ney klausys mano žodžiū, bet sakys: Pons Diews taw ne pasirōde.

2. Pons Diews sake jam: kas tai, ką tu turri sawo rankoj? jis atsake: lazda.

3. Diew's sake: pamest' tą nū sawes ant žėmės. Ir jis tą pāmete; tai ji pawirto i salti; ir Moizėjus bėgo nū jo.

4. Bet Pons Diews jam sake: ištieist sawą rankā, ir nutwėrt' ji prie ādegōs. Tai istiese jis sawo rankā, ir laike ji, ir jis wėl pawirto i lazdā jo rankoje.

5. Todėl jie wierys, kad taw passirōdēs Wiešpat's, Diewas jų tėwū, Diewas Abraomo, Diewas Izaoko, Diewas Jokūbo.

6. Ir Pons Diews tolaus jam kalbėjo: ikist' sawo rankā i sawo anti. Ir jis ikišo ję i sawo anti, ir ištrauke; šitay ta buwo raupsita, kaip sniegas.

7. Ir jis sake: dēt ję wėl i sawo anti. Ir jis dėjo ję wėl i anti, ir ištrauke ję; šitay, ji wėl pastōjo, kaip littas jo kunas.

8. Taygi jey jie taw ne wierys, ney žodžiū tawo klausys, kad wienā žėnklą parōdisi, tai taczau wierys tawo žodžiui prie antro žėnklo.

9. O jey abbiem šiems žėnklam ne wieritu, ney tawo žodžio klausytu; tai sėmt' wandens iš uppės, ir išliet' tą ant saūsōs žėmės, tai tas wandū iš uppės sėmtas, i kraujā pawirs ant saūsōs žėmės.

10. Bet Moizėjus kalbėjo Ponui Diewui: ak man's Wiešpatie, aš wissādōs ne labay kalbās buwau, iš to cžeso, kaip kalbėjai su sawo tarnu; nės aš sunkē kalbā ir sunky liejuwī turre.

11. Pons Dievs sake jam: kas sutvėre žmogaus burną? arba kas padėre nebyli, arba kurtini, arba mātanti arba ašlaji? ar aš tai ne dariau, Pon's Diev's?

12. Taygi eik, aš * su tawo burna busu, ir pamokysu tawę, ką tu turri kalbėt. * Matt. 10, 19.

13. Bet Moizėjus tare: mans Wiešpatie, sust, turri tu nori susti.

14. Tai Pon's Diev's labbay supyso ant Moizėjaus, ir sake: argi aš ne žinnau, kad tawo brolis * Aronas iš gimminės Lėwi gražey kalbas yra? o štai, jis išeis taw prieskais, ir tawę pamatęs širdin-gay džiaugsis.

15. Tu jam kalbėsi, ir žodžius i burną jam idėsi; ir aš su tawo ir su jo burna busu, ir judu pamokysu, ką jums dviem reiktu daryti.

16. Ir jis tūrės tawo wietoje su žmonėms kalbėti; jis bus taw ney burna, o tu jam busi ney Diewu.

17. Ir tą lazda imk i sawo ranką, su kure tu ženklus turri daryti.

18. Moizėjus nuėjęs pargrvyso pas Jėtra, sawo ūšwi, ir tare jam: prašau, leisk manę lančyti sawo bro-lus Egipte esancius, kad žurėczau, bau dar gywi? Jėtras atsake jam: eik su pakajumi.

19. Priegtam ir tare jam Pon's Diev's (žemėje) Midian: eik, ir nusitrauk wėl i Egiptą; * nės tie žmo-nės numirre, kurrie tawę įwinti norėjo. * Matt. 2, 20.

20. Taip Moizėjus ėmęs sawo moteri ir sawo sunudy ir jūdy ant ašilo ušfodinęs wėl nusitraukė i Egipto-žemę; ir ėme lazda Diewo i sawo ranką.

21. Ir Pon's Diev's sake Moizė-šui: dabokis i Egiptą sugryžes, idant wissus tus stebuklus dary-tumbei po ašiu Paraono, taw i tawo rankas idatus. Bet aš jo širdi pakietisu, kad ne išlėis žmo-nes.

22. Ir turri jam sakyti: taip sa-ko Pon's Diev's: Izraelis yra ma-no pirmgimmesis sunus.

23. Ir aš taw prisakau, idant paleisk mano suny, kad man šūji-tu; jey tu priesčtarauši, tai aš ta-

wo pirmgimmusi suny pasmaugsu.

24. Ir kaip jis ant kėlo gaspadoje buwo, Pon's Diev's jam prieskais ėjo, ir norėjo jį įwinti.

25. Tai Šipora ėmusi * akmeni, appjaušte plėwėlę sawo sunaus, ir pakruttinusi jo kėjas tare: tu man essi kraujo jaunikkis. * 3oi. 5, 2.

26. Tai jam dawe pakajų. Bet ji tare: kraujo-jaunikki, appjaustimo deley.

27. Ir Pon's Diev's tare Aronui: eik prieskais Moizėjui i pūš-cią. Ir jis nuėjęs sutikkė jį pas kalną Diewo, ir pabuczawo jį.

28. Ir Moizėjus pasake Aronui wissus žodžius Pono Diewo, kurs jį buwo suntęs, ir wissus ženklus jam palieptus.

29. Ir jūdu nuėjusu suwadinno i krumą wissus wyresnūsus waitā Izrael.

30. Ir Aronas iškalbejo wissus žodžius, Pono Diewo Moizėjui sa-kytus; ir stebuklus padare po ašiu žmonū.

31. Ir žmones * wierijo. Ir gir-deję, kad Pon's Diev's waitus Izrael atlančes ir jū wargus išwel-ges, pasiklonojo ir meldeši.

* Rut. 8, 13.

5. Pėrsčyrimas.

Moizėjaus nā Paraono Baniekinnimas; žmo-nes jo labjauš spaudžami.

Potam Moizėjus su Aronu iėju-su kalbėjo Paraonui: taip sako Wiešpats Izraelo Diewas: išleisk mano žmones, kad man šwente šwėstu pūščioje.

2. Paraonas atsake: kas tas Pon's Diewas, kurrio balso aš turrėczau klausyti, ir Izraeli išlėisti? aš nie-ką ne žinnau apie tą Poną Dievą, neygi išlėisu Izraeli.

3. Jūdu sake: Ebrėonū Diewas mus wadinno, taygi pawėlik mums nusitraukti trijų dienū kelawimą i pūščią, ir Wiešpaczui, sawo Die-wui apierawoti, kad mus ne forawotu maru arba karu.

4. Tai atsake jiems dwiem Egipto karalus: tu Moizėjau ir tu Aron-ne! kodėl judu norita žmones wal-

nus daryti nū jū darbū? eikit prie sawo darbū.

5. Tolaus tare Paraónas: štay, be to jau per daug yra tū žmonū žėmeje, o juddu dar norita liepti jiems išėiti' nū sawo darbū.

6. Todėl prisake Paraónas tą pačę dieną žmonū urėdininkams, ir jū užveizdams, tarydams:

7. Jūs tiems žmonėms tolaus ne rinkit ney dūkit šaudū, kad plytas išdegtu, kaip iššoley, jie patys tur eiti šaudū saw surinkti.

8. O taciaus tą skaitly plytū, tiek iššol padare, jiems uždekitė, ir nieką ne mažinkite; nės pateikaudami jie šauk ir saka: mes nusi-traukšim ir apierawosim sawo Die-wui.

9. Spauskite žmones darbais, kad darbą turrėtu, ir ne-klausytu kalbū newertū.

10. Tai užveizdai žmonū ir urėdininkai nuėję kalbėjo žmonėms: taip sako Paraónas: ne bus daugiaus jums dūti šandai.

11. Eikite jus patys, ir rinkite saw šaudū, kur randat, bet jūsų darbas ne bus pamąšintas.

12. Tai išįšklaide žmones po wif-šą Egipto-žemę, ruggienū surinkti, kad šaudū turrėtu,

13. Ir užveizdai baude jūs tarydami: atliškite sawo dienos darbą, lygey, kaip kadda šaudū turrejot'.

14. Ir urėdininkai waitū Izrael, kurtus užveizdai Paraóno jiems buwo uždeję, mušami buwo, ir buwo jiems sakyta: kodėl jūs ney šendien ney watar uždegtą jums darbą ne atliškot, kaip pirm to?

15. Tai ieję urėdininkai waitū Izrael Paraónui šauke: kodėl tu taip sunkini sawo tarnus?

16. Ne dūda tawo tarnams šau-dū, o werczia mus tiek plytū dary-ti, tiek uždejo. Ir štay, mušami yra tawo tarnai, ney kokie piktadė-lai?

17. Paraónas sake: jūs pateikau-jat, ir pateikaudami šakot: mes eisim ir Ponui Diewui apierawo-sim.

18. Tarygi eikite, ir atliškite sawo

baudžamą, šaudū ne gausit; o skaitly plytū turrite padaryti.

19. Tai regėjo urėdininkai waitū Izrael, kad piktyn nuėjo, kadangi šakoma buwo: idant ne mažinkite dienos-darbą plytosa.

20. Ir kaip išėjo nū Paraóno, sutikto jie Moizėjū bey Aaróną, ir pasistėjo ties jeis;

21. Ir jie sake jiem dwiem: Pon's Diew's te daboja ant jūsų dwiejū ir te sudij tai! juddu padarėt, kad musū kwapas pasmirdo po akliū Paraóno ir jo tarnū, ir idawėt i jū rankas kardą, mus žawinti.

22. Bet Moizėjus wėl sugryžo pas Poną Diewą, tarydam's: Po-ne Diewe, kodėl tu taip piktay da-rai šiems žmonėms? kam tu manę šen atsuntei?

23. Nės iš to čieso, kaip tiktay iėjau pas Paraoną kalbėti su jūm' tawo wardan, jis dar sunkiaus wargino žmones; o tu ne išgėlbeji sawo žmones.

6. Pėrstyrimas.

Moizėjus nū Diewo gāun' šwiežų Jiatimą; Gimming sawo jurotāja.

Pon's Diew's tare Moizėjui: da-bar tu matysi, ką aš darysu Pa-raónui; nės per sylingą ranką jissai tur jūs išleisti: jis dar turrės per sylingą ranką jūs išwaryti iš sawo žemės.

2. Ir Diewas kalbejo su Moizė-šum', tarydams: Už esmi Ponas Diewas.

3. Ir esmi pasirōdęs Abraómui, Izaokui ir Jokūbui, kad buczau wissagálisis jū Diewas. Bet manō wardas Wiešpats, jiems ne aprėi-štas.

4. Ir aš derėjimą su jeis dariau, ir žaddejau jiems dūti žemę Ka-naan, žemę jū kelonės, kurtoj jie swetimi buwo.

5. Ir išgirdau dejawimą waitū Izrael, kurtus Egiptionai baudža-womis apsunčin, ir atsiminnau sa-wo derėjimo.

6. Togidel sakyt waitams Izrael: Už esmi Pon's Diew's, ir jus iš-wessu iš jūsų sunkenybų Egipto-žėmeje, ir jus išgėlbėsu nū jūsų

baudžavòs, ir jus išvaddūs per
įstiesią ranką ir per didžius sudus.

7. Ir priimsu jus i (savo) žmo-
nes, ir busu jūsų Dievas: kad iš-
tirtumbit, manę esant Viešpatį
jūsų Dievą, kur's jus išvede iš
tòs sunkybės Egipto,

8. Ir jus nugabėno i tą žemę, ant
kuròs aš savo ranką pakėlau,
kad tą dūczau Abraomui, Izaokui
ir Jokubui; tą aš jums dūsu pasi-
sawintinay, aš Ponas Dievas.

9. Moizėjus tai pasakė waikams
Izrael; bet jie jo ne klausė dėl du-
savimo, tušbòs, ir sunkū darbū.

10. Tai Pon's Diev's kalbėjo
Moizėjui, tarydam's:

11. Jeit' ir kalbėt' su Paraónu
Egipto karalumi, kad jis išlėistu
waitus Izrael iš savo žemės.

12. Bet Moizėjus kalbėjo po at-
kiū Dievo, ir tare: štay, waikai
Izrael manęs ne klausio, kaipio
klaustytu manęs Paraónas? prie-
tam mano kalba ne tam tikra.

13. Taipio kalbėjo Pon's Diev's
su Moizėjum' ir su Arónu, ir pri-
sake jiem dwiem dėl waikū Izrael,
kad Paraónui Egipto karalui sa-
kytu, kad jie waitus Izrael išvestu
iš Egipto-žemės.

14. Szitie yra wyresnieji kòsnoj'
gimminėj' tėwū: waikai Ruben,
wyresnojo sunaus Izraelo, šie yra:
Anoks, Pallu, Ebrons, Karmi. Tai
yra gimminės Ruben.

15. Waikai Simeono šie yra:
Jėmuel, Jamin, Oad, Jafin, Zoar
bey Sauls, sunus moteriškės Ra-
nantiškòs. Tai Simeono gimmi-
nės.

16. Szie yra wardai waikū Lėwi
jū gimminėsa: Gerson, Raats, bey
Merari. O Lėwi sulaukę šimtą tris
dešimt's ir septynis metus.

17. Waikai Gersono šie yra: Libni
bey Simeo gimminėsa savo.

18. Waikai Raat šie yra: Am-
ram's, Jėzear's, Ebrons, Uziels.
Bet Raat buwo sulaukęs šimtą
tris dešimt's ir tris metus.

19. Waikai Merari šie yra: Maeli
bey Rusi. Tai gimminė Lėwi, eilėsa
savo.

20. O Amrams paėme savo awy-

nėnę Jokebed i pączę; ta pagimde
jam Aroną bey Moizėjū. Bet
Amrams sulaukę šimtą, tris de-
šimt's ir septynis metus.

21. Waikai Jėzear šie yra: Kora,
Nepeg, Sifri.

22. Waikai Uziel šie yra: Mizaėl,
Elžapan, Sitri.

23. Arónas wėde Elisėbą, duk-
teri Aminadab, sešteri Naassono; ta
jam pagimde Nadabą, Abyu, Elea-
zarą, Itamarą.

24. Waikai Kora šie yra: Asfirs,
Elkana, Abiašaps. Tai yra gimmi-
nės Koritū.

25. Bet Eleasars, Aróno sunus,
wėde wieną iš dukterū Putiel, ta
jam pagimde Pineasą. Tai wyrau-
sieji tėwai gimminės Lėwi.

26. Tai yra ansai Arónas bey
Moizėjus, kurriem dwiem Pons
Diews sake: išwestita waitus Iz-
rael iš Egipto-žemės su jų pul-
kais.

27. Jūdu yra, kurrūdu su Paraó-
nu Egipto karalumi kalbėjo, kad
waitus Izrael iš Egipto išvestu,
butent Moizėjus bey Arónas.

28. Ir tą pacę dieną kalbėjo
Pons Diews su Moizėjum Egipt-
to-žemeje.

29. Ir tare jam: Aš esmi Ponas
Dievas, kalbėt' su Paraónu, Egipt-
to karalumi, wis, ką aš su tawim
kalbu.

30. Ir jis atšakė Ponui Dievui:
štay, aš sunkiey kalbu, kaipogi
klaufs manęs Paraónas?

7. Pėrsfyrimas.

Wandenio Pawirtimmas i Kraują.

Pons Diews sake Moizėjui: štay,
aš tawę dėjau ney i Dievą Paraó-
nui. O Arónas, tawo brolis, turrės
buti taw prąnasu.

2. Tu turri kalbėt, wis, ką aš taw
prisakysu; o Arónas tawo brolis
tai turrės iškalbėt po atkiū Paraó-
no, idant išlėistu waitus Izrael iš
savo žemės.

3. Bet aš pafietisu Paraóno šir-
di, kad daug ženklū ir stebuklū da-
ryczau Egipto-žemeje.

4. Ir Paraónas jūsų ne klausys,
kad aš parodiczau savo maci

Egypte, ir išvesčiau savo pulką, savo žmones, vaikus Izrael iš Egipto: žemės per didžius sudus.

5. Ir Egiptiečiai ištirs, manę esanti Poną Dievą, kad aš dabar ištiesu savo ranką ant Egipto, ir vaikus Izrael nū jū išvesiu.

6. Ir Moizėšus bey Aronas dare, kaip Pons Dievs jiems dwiem buvo liepęs.

7. O Moizėšus buvo aštūnis dešimtis metų, o Aronas aštūnis dešimtis ir trijų metų, kaip jūdu kalbėjo su Paraonu;

8. Ir Pons Dievs tare Moizėšui bey Aronui:

9. Kad Paraonas jum dwiem sakys: parodifita savo stebulius, tai tu tarš Aronui: imš savo lazda, ir pameš¹ tą po akių Paraono, kad ji žalczu pavirstu.

10. Tai iešo Moizėšus bey Aronas pas Paraoną ir dare, kaip Pons Dievs jiems dwiem buvo prisakęs. Ir Aronas pamete savo lazda po Paraono akium, ir po akių jo tarnū, ir ji pavirto žalczu.

11. Tai suwadino Paraonas išmintingūsus ir žynus. Ir Egiptiečiai žinei taipojau padare savo užžadėjimais.

* 2 Tim. 3, 8.

12. Kožnas savo lazda nū samęs mėtė, tai pavirto i žalczus; bet Arono lazda prarijo jū lazdas.

13. Taip pasikietino hirdis Paraono, ir ne klause jū dvejū, kaip Pons Dievs buvo kalbėjęs.

14. Ir Pons Dievs sake Moizėšui: hirdis Paraono kieta yra, jis ne apsiim, žmones išleis.

15. Eiš rytoj pas Paraoną; štay, jis pas upę waikštines, tai stokis ties jūm¹ patraščyis upės, ir imš tą lazda i savo ranką, kurri pavirto i žalti,

16. Ir tarš jam: Wiekpat's, Ebreonū Dievs, manę sunte pas tawę, ir taw sakydin, išleis mano žmones, kad man šlužitu pūščioje; bet tu ne norėjai išpól klausyti.

17. Delgi to taip kalba Pons Dievs: iš to numanyši manę esanti Poną Dievą, štay, aš su lazda, kurrę aš savo rankoj turru, ištis.

su wādeni upėje, ir jis pavirs i kraują,

18. Kad žuwis upėje turrės mirti, ir upė pasmirs, ir Egiptiečiai baidyfis gerti wandens iš upės.

19. Ir Pons Dievs tare Moizėšui: sakš Aronui: imš savo lazda, ir ištiesš savo ranką ant wandenū Egipto: žemėje, ant jū mažū, ir didžū upjū bey ant ešerū, ir ant wissū rudynū, kad krauju pavirstu; ir kraujas butu wissoj Egipto: žemėj, tiek iš mēdžio, tiek iš atmens darytūse rykūse.

20. Moizėšus bey Aronas padare, kaip Pons Dievs jiems dwiem buvo liepęs, ir pakėlęs lazda muše i wandenū upėje po atsim Paraono ir jo tarnū. Ir wissas wandū upėje pavirto i kraują.

21. Ir žuwis upėje mirre, ir upė pasmirdo, kad Egiptiečiai ne galėjo gerti wandens iš upės: ir buvo kraujas per wissą Egipto: žemę.

22. O Egiptiečių žynai taipojau padare savo monais. Taip buvo užkietinta hirdis Paraono, ir ne klause jū dvejū, kaip tai Pons Dievs buvo kalbėjęs.

23. Ir Paraonas atsigresęs parėjo namū, ir to nieko neatbėjo.

24. Bet wissi Egiptiečiai kase wandens pagal krāštą upės gerti: nēs wandens iš upės ne galėjo gerti.

25. Ir toktai buvo per septynes dienas, kad Pons Dievs upę ištikto.

8. Pėrskyrimas.

Egipto: žeme Warlėmis, Utlėmis bey Onulais wāginta.

Pons Dievs sake Moizėšui: ieš pas Paraoną ir sakš jam: taip sakó Pons Dievs: leisš mano žmones, kad man šlužitu.

2. Jey tu to ussigisi, štay, aš wissus tawo rubežus^{*} warlėmis šlogis;

* Pi. 78, 45.

3. Kad upė krebjdes warlėmis, tos atrėplos ir išigaus i tawo namus, i tawo kamara, i tawo lową, i tawo pátalą, ir i namus tawo

tarnū; tarp tawo žmonū, i tawo péczus ir i tawo táplą.

4. Ir warles užlys ant tawęs, ir ant tawo žmonū, ir ant wissū tawo tarnū.

5. Ir Pon's Diew's tare Moizėjui: sakyt' Aarónui: ištief' sawo ranką su sawo lazda ant wissū (mašū ir didžū) upių ir ežerū; kad rąšlus warles per wissą Egipto-žemę.

6. Ir Aarónas ištief'e sawo ranką ant wandenū Egipto-žemėje; ir radosi warles, kad Egipto-žeme apdengta buwo.

7. Tai žynei taipojau dare sawo monais ir užlėdo warles ant Egipto-žemės.

8. Tai pawadinno Paraónas Moizėjui bey Aaróną, ir tare: melskita Poną Diewą už mane, kad atimtu warles nū manęs, ir nū mano žmonū, tai aš lėisu žmones, kad apierawotu Ponui Diewui.

9. Moizėjus tare: tu turrēt tą garbę už manę, ir sakyt' tū ežer' aš už tawę, už tawo tarnus, ir už tawo žmones turrėsu melsis, kad warles nū tawęs ir nū tawo namū butu prawarrysos, o wienof upėje pasiliktu.

10. Jis sake: rytoj'. Szissai atfáke: kaip tu sakei, jeib ištirtumbei, ney wieną n'ėfant' lygu Ponui Diewui, musū Diewui.

11. Tai warles nū tawęs, iš tawo namū, nū tawo tarnū ir nū tawo žmonū bus atimtos; o wienof upėje pasiliks.

12. Taip o išėjo Moizėjus bey Aarónas nū Paraóno. Ir Moizėjus šauke Diewop' warlū dēley, kaip Paraónui buwo pažadėjęs.

13. Ir Pon's Diew's dare kaip Moizėjus sakes buwo. Ir warles padwėse namūse, dwardūse ir laukūse.

14. Ir sumette jas i kruwas, eze kruwą, ir ten kruwą; ir žeme smirdėjo nū jų.

15. O kaip Paraónas mate, tą slogą atimtą ęfant, jo širdis buwo užfietinta, ir ne klause jų, kaip Pon's Diew's tai buwo kalbėjęs.

16. Ir Pon's Diew's tare Moizė-

hui: sakyt' Aarónui: ištief' sawo lazdą, ir mušk i dulkes ant žemės, kad stotus uttėles per wissą Egipto-žemę.

17. Jūdu dare taip o. Ir Aarónas ištief'e sawo ranką su sawo lazda, ir mušk i dulkes ant žemės. Ir apkrėsti tape uttėlemis ir žmones ir galwijai; wissos dulkes žemės pawirto i uttėles per wissą Egipto-žemę.

18. Ir žynei taipojau dare sawo monais, kad išgāntu uttėles; bet ne galėjo. Ir uttėles radosi ir ant žmonū, ir ant galwijū.

19. Tai sake žynei Paraónui: "tai Diewo pirštās. Bet Paraóno širdis fieta pasilikto ir ne klause jų, kaip ir Pon's Diew's buwo sakęs. "Euf. 11, 20.

20. Ir Pon's Diew's sake Moizėjui: kėlkis rytoj' anksti, ir stokis po Paraóno akliū, (štay, jis waikštines pas upę) ir tark jam: taip sako Pon's Diew's: lėist' mano žmones, kad man plūzitu.

21. Jey ne, tai užlėisu wissotiū gnūsū ant tawęs, ant tawo tarnū, tawo žmonū, ir tawo namū; kad wissi Egiptionū namai ir laukai, ir kas ant laukū yra, tū pilni bus.

22. Ir tą dieną dywus pawarysu žemėje Golen, kur mano žmones laikos, tenay ne bus gnūsū; kad numanytumbei manę ęfanti Poną Diewą, ant žemės wissur.

23. Ir aš Išgėlbėjimą statysu, tarp mano ir tarp tawo žmonū, rytoj' nusidās tas ženklas.

24. Ir Pon's Diew's dare taip o. Ir radosi daugybe gnūsū namiše Paraóno, namiše jo tarnū, ir per wissą Egipto-žemę. Ir žeme buwo pagadinta nū tū gnūsū.

25. Tai pawadinno Paraónas Moizėjui bey Aaróną, ir sake: eikit' ir apierawokit' sawam Diewui šoje žemėje.

26. Moizėjus sake: ne tinka ezo-
nay taip o daryt; nēsa tofiu budu mes Egiptionū nobūdą apierawotumbim' Ponui Diewui, sawo Diewui. Štay, kad apierawotumbim' nobūdą Egiptionū po jų akliū, ar ne atmenimis mus žuddytu?

27. Trijų dienų kėlą mes eisim į pušęzią, ir Diešpaczui, savo Dievui, apierawosim, kaip įsiai mums prisifės.

28. Paraonas sake: aš jus leisū apierawoti Diešpaczui, įsū Dievui pušęzoje; bet idant tolaus ne eisite: ir melsitės Dievą už mane.

29. Moizėjus sake: štai, kad išeisū nū tawęs, tai aš melsū Poną Dievą, kad šie gnušai nū Paraono, ir nū jo tarnū, ir nū jo žmonū atimti butu rytoj; bet ne willof manę daugiaus, kad žmones ne leistumbei apierawoti Ponui Dievui.

30. Ir Moizėjus išėjęs nū Paraono melde Poną Dievą.

31. Ir Pon's Diew's dare pagal maldą Moizėjaus, ir išwäre gnušus nū Paraono, nū jo tarnū ir nū jo žmonū, kad ne liffo ney wienas.

32. Bet Paraonas patietino sawo širdi ir tą kartą, ir ne išleido žmones.

9. Pėrštyrimas.

Galwiją išgaigim's; jados piltos pusles; ledbai.

Pon's Diew's sake Moizėjui: ieit' pas Paraoną ir sakyt' jam: taip šako Ponas Dievas Ebrėonū Dievs: išleisk mano žmones, kad man šlūžitu.

2. Jey to ussiginni, ir tolaus jūš laisijū.

3. Štai, Pono Diewo ranka bus ant tawo galwijū, ant lauko, ant arkliū, ant asilū, ant werbludū, ant jauczū, ant awjū, bais didzū marū.

4. Ir Pon's Diew's dywną stirtumną darys tarp galwijū Izraeliū ir Egepcionū, kad nieko ne gais iš wisso to, ką tur waikai Izrael.

5. Ir Pon's Diew's czėsą stāte, ir sake: ryttoj' Pon's Diew's tai darys ant žemės.

6. Ir Pon's Diew's dare tai rytmetij, ir išgaish wissokie galwijai Egepcionū; bet galwijū waikū Izrael ne gais ney wien's.

7. Ir Paraonas nusunte tårditi, ir štai, ne gaisęs buwo ney wien's

galwijū waikū Izrael. Bet širdis Paraono buwo patietusi, ir ne lėido žmones.

8. Tai tare Pon's Diew's Moizėjui bey Aronui: imkita sawo rankas pilnas sodzū iš pėczaus: ir Moizėjus te barsta jūš pries dangų po arkliū Paraono,

9. Kad per wissą Egepto-žemę dulketu, ir pašottu piltos jados pusles, ir ant žmonū, ir ant galwijū, per wissą Egepto-žemę.

10. Ir judu emusu sodzū iš pėczaus, pasistoj po arkliū Paraono ir Moizėjus barste tās pries dangų. Tai pašotto piltos jados puslės ir ant žmonū, ir ant galwijū,

11. Taip, kad žyni ne gallėjo stowėti pas Moizėju, tū piktū puslū deley, nės totiosjau pusles buwo ant kunū žynū, kaip ir ant wissū Egepcionū.

12. Bet Pon's Diew's patietino širdi Paraono, kad jū ne klaufe, kaip ir Pon's Diew's Moizėjui buwo sakes.

13. Tai sake Pon's Diew's Moizėjui: pasistek ryttoj' anksti, ir stotis po Paraono arkliū, ir tark jam: taip šako Diešpat's, Ebrėonū Diew's: išleisk mano žmones, kad man šlūžitu.

14. Už kittaip užleisū ši kartą wissas sawo slogas ant tawęs paties, ir ant tawo tarnū, ir ant tawo žmonū, kad ištirtumbei, n'zanti kitta man lygu per wissas žemes.

15. Nės dabar aš ištiesū sawo ranką, ir tawę bey tawo žmones ištiskū maru, kad tu išgaigintas busi nū žemės.

16. Irgi tiesū, * del to aš tawę gywą palikkau, kad mano macis pasiroditu ant tawęs, ir mano wadas butu apsalytas po wissas žemes. * Rom. 9, 17.

17. Tu dar paminni mano žmones po sawim, ir ne nori jūš išleisti.

18. Štai, aš ryttoj' į tą czėsą dūsu lyt per mier didzeis ledais, tokiū dar ne buwo Egepto-žemėje, iš to czės, kaip tiktai leista, ikti šolej.

19. Taigi nusys ir sukawodis sawo galwijus, ir tą tikt turri ant lauko. Nės wissi žmones ir galwijai, kurrie laukė bus rasti, i namus ne parwaryti, jey ledai ant jų puls, turrės numirti.

20. Taigi, kurrie iš Paraóno tarnū Pono Diewo žodžio prisibijojo, tie dawe sawo bėrnus ir galwijus namū bėgti.

21. Bet kurrū širdis ne klause Diewo žodžū, tie palikto sawo bėrnus ir galwijus laukė.

22. Tai sake Pon's Diew's Moizėšui: ištiese sawo ranką prieš dangų, kad ledai pulstu ant wissos Egipto=žemės, ant žmonū, ant galwijū ir ant wissos žolės lauko Egipto=žemėje.

23. Taip ištiese Moizėšus sawo lazda dangun, ir Pon's Diew's dawe perfunui grauti, ir ledais lyti, kad žaibai nušowe žemyn ant žemės. Taip dawe Pon's Diew's ledais lyti ant Egipto=žemės,

24. Kad sumišo ledai ir žaibai tarp sawės taip baisey, kad tokie niekadōs ne buwo regeti wissoj Egipto=žemėj, kōl žmones toje gyweno.

25. Ir ledai sukule per wissą Egipto=žemę, kas tikt laukė buwo, tiek žmones, tiek galwijus; ir sukule wissą žolę ant lauko, ir sulauze wissus medžus ant lauko.

26. Tiktay wienat žemėje Eosen, kuroj laikėsi waitai Izrael, ledais ne lyjo.

27. Tai nusunte Paraónas ir parwadindino Moizėšus bey Naróną, ir sake jiem dwiem: aš susigriebijau ši kartą: Pon's Diew's yra teisus, bet aš ir mano žmones esme Diewo=nesibija.

28. Bet melskite Poną Diewą, kad palautu tokiai perfun's ir ledai Diewo, tai jus išleisū, kad ilgiaus eze ne pasiliktumbit.

29. Moizėšus atsake jam: kaip išeisū iš miesto, tai ištiesū sawo rankas Ponui Diewui, o perfun's tad lausis, ir ne bus daugiaus ledū, kad išpažintumbei, žemę esančę Pono Diewo.

30. Bet žinnau, kad ney tu, ney

tawo tarnai dar nesibijoties Pono Diewo.

31. Taip buwo sukulti linnai ir miežei: nės miežei jau buwo išplaukę, ir linnai turrėjo mazgū.

32. Bet kwieczei bey ruggiei ne buwo sukulti, nės wielybi jawai buwo.

33. Taipogi išėjo Moizėšus nū Paraóno iš miesto, ir ištiese sawo rankas Ponui Diewui; ir perfun's bey ledai lowėsi, ir ne lyjo daugiaus ant žemės. ^{* Jot 5, 6.}

34. Bet matydamas Paraónas, kad lowėsi lytus, perfunas ir ledai, dar tolaus susigriebijo ir patietino sawo širdi, jis pats ir jo tarnai.

35. Taip patietino širdis Paraóno, kad ne išleido waitus Izrael, kaip ir Pon's Diew's buwo kalbejes per Moizėšus.

10. Pėrskrymas.

Žogai ir Tampiše.

Ir Pon's Diew's tare Moizėšui: ieit pas Paraóną, nės aš patietinau jo širdi, ir jo tarnū, kad aš parodiczau jus mano stebuklus tarp jų;

2. Ir kad tu tai apsahtumbei po ausimis tawo waitū, ir tawo waitū=waitū, tą aš ištaisau Egipto=žemėje, ir kaip aš sawo stebuklus tarp jų parodžau; kad žinnotumbit, manę esant Poną Diewą.

3. Taip iejo Moizėšus bey Narónas pas Paraóną, ir sake jam: taip sake Ponas Diewas, Ebreónū Diew's: kaip ilgay ne apšimmi pasižeminti po manim, kad mano žmones ne leidi man šližiti?

4. Jey tu usiginni, mano žmones išleis, štay, aš rytoj užeisū taw žogus wissos halisa,

5. Kad apdengs žemę, taip, aš žemę ne bus mātoma. Ir turrės suest, kas jums likto ir tą palauket nū ledū, ir turrės suesti wissus žalijenczus medžus ant lauko.

6. Ir tū bus pilni tawo namai, ir namai wissū tawo tarnū ir namai wissū Egiptionū; kōktai ne mate tawo tėwai, ney tawo tėwū tėwai, nū to czešo, kaip ant žemės gywė-

no, iſſi ſėds dienėds. Ir jis atsigre-
ſęs laukian iſėjo nū Paraono.

7. Tai Paraono tarnai ſaſe jo
mui: kaip ilgaygi mės tūmi buſime
wārginti? Iſleĩſt žmones, kad jie
ſluſitū Wieſpaczui, ſawam Die-
wui. Uрги pirmā nori ſulāuktī, kad
Egyp̄to-žeme iſpūſtita butu?

8. Moizėjus bey Aronās wēl
parwadintu buwo pas Paraonā,
tas ſaſe jiem dwiem: eikit ir ſlu-
ſikit Wieſpaczui, ſawo Diewui,
alle kurriegi yra tie, kurrie iſſi-
trāukſis?

9. Moizėjus atſaſe: mes iſſitrāuk-
ſim jauni ir ſeni, ſu ſunumis ir
ſu dukterimis, ſu awimis ir gal-
wijais; nės ſwentę turrim Pono
Diewo.

10. Jis ſaſe jiem dwiem: berods,
Pon's Diew's t'eſſie ſu jumis; ar
aſ jus, o dar ir juſū waiſus dū-
czau iſkelāut; ſtay, bau ne ſu kla-
ſta apſieinat?

11. Ne taipo: bet jus wyrai eikit
ir ſluſikit ſawam Diewui; nės to
ir praſėt. Ir iſtūme jūdį laukan
nū Paraono.

12. Tai ſaſe Pon's Diew's Moiz-
ėjui: iſtieſt ſawo rančā ant
Egyp̄to-žemės dēl žogū, kad žogai
atliektū i Egyp̄to-žemę, ir ſueſtu
wiſſā žolę ant lauſo, taipojau ir
wis, ſas iſliſko nū ledū.

13. Moizėjus iſtieſe ſawo lazdā
ant Egyp̄to-žemės, ir Pon's Diew's
paſele rytū = wejā per wiſſā dienā
ir per wiſſā nakti; ir rytmetij' at-
wāre rytūwejas žogus.

14. Ir atlieke ant wiſſės Egyp̄to-
žemės, ir nuſileido wiſſoſa ſaliſa
Egyp̄tj', taip daug, kad pirm to
niekadės tieſ ne buwo, ir po to ne
bus.

15. Nės jie apdenge žemę ir ap-
tėme ję. Ir jie nuėde wiſſā žolę ant
lauſo, ir wiſſā medžū waiſų, ſas
tiſt nū ledū iſliſko; ir ne palikto
ney joſiā žālā dāiktā ant medžū,
ney ant žolės lauſo, per wiſſā
Egyp̄to-žemę.

16. Tai Paraonas greitay par-
wadindino Moizėjū bey Aronā,
ir tare: aſ ſuſigrieſijau prieſ

Wieſpati, juſū Diewā, ir prieſ
juddū.

17. Utlėiſkite man dar ir ſi kartā
mano griekus, ir melſkite Wieſpa-
ti, ſawo Diewā, kad ben atimtu nū
manęs tą ſmertī.

18. Ir jis iſėjęs nū Paraono mel-
deſi Pono Diewo.

19. Tai atkreipe Pon's Diew's
labay diddi wākarū-wejā, tas pa-
keles žogus nuwerte juſ i ſwendrū-
jures, kad jū ney wien's ne liſto
po wiſſas ſalis Egyp̄to.

20. Bet Pon's Diew's pakietino
ſirdi Paraono, kad waiſus Izrael
ne iſleido.

21. Pon's Diew's ſaſe Moizėjui:
iſtieſt ſawo rančā dangun, kad
taip tamſu butu Egyp̄to-žemėje,
kad tą czupinēti galēs. Matt. 27, 45.

22. Ir Moizėjus iſtieſe ſawo ran-
čā dangun; tai ſtojos labay didde
tambybe per wiſſā Egyp̄to-žemę
tris dienas,

23. Kad kitt's kittā ne mātē, ney
atſikele nū ſawo wietės i tris die-
nas. Bet pas wiſſus waiſus Izrael
ſwieleſa buwo jū namūſe.

24. Tai parwadindino Paraonas
Moizėjū ir ſaſe: eikit ir ſluſikit
Ponui Diewui, bet awis ir galwi-
jus ſawo palikite czonay; o ir ju-
ſū waiſelei galēs draugē eiti.

25. Moizėjus atſaſe: tu turri ir
apietā ir degimmo = apietā mums
iſdūti, kad tą Wieſpaczui, muſū
Diewui, atlikti galētumbim.

26. Muſū galwijai tur draugē eit,
ir ney wien's nāgas ne paſilikſis
czonay, nės nū ſawojo mės imſim
ant ſlužbės Wieſpaties muſū Die-
wo. Nės ne žinnom, kūmi mes wer-
tay Diewui ſluſiti galėſim, iſtikōl
ten nuſakſime.

27. Bet Pon's Diew's uſkietino
ſirdi Paraono, kad juſ iſleĩſti ne
norėjo.

28. Ir Paraonas jam ſaſe: eit
laukan, ir ſaugokis, kad man dau-
giaus ne eitumbē i mano aſis; nės
kurę dien tu man i aſis eiſi, tur-
rēſi mirti.

29. Moizėjus atſiliepe: kaip tu ſa-
lei, ne eiſu daugiaus i tawo aſis.

11. Pėrskyrimas.

Išitratūimas iš Egipto įsakytas.

Ir Pon's Diev's sake Moizėjui: aš dar wieną slogą užleisu ant Paraono ir Egiptionų, po tōs jis išleis jus; ir ne tiktay palėis wislab, bet ir išwarys jus iš egiptų.

2. Taigi sakyt žmonėms, kad kožnas nū sawo kaimyno, ir kožna nū sawo kaimynkės prašytu sidabro ir auksu: rykus.

3. Nės Pon's Diev's dūs rasti žmonėms malonę po atitū Egiptionų. Ir Moizėjus didžios garbės wyrs buwo Egipto-žemėje, po atimis tarnū Paraono, ir po atimis žmonū.

4. Ir Moizėjus tare: taip sako Pon's Diev's: aš išleisu nakties-gūdumme Egipto-žemėje;

5. Ir turrės mirti wissi pirmgimusijsi Egipto-žemėje, pradėjus nū pirmojo sunaus Paraono ant jo krāsės sedincio, itki pirmojo sunaus sluginės prie girnū stowincio; ir wissas pirmdelis galwijiū.

6. Ir bus diddis šaukimmas per wissą Egipto-žemę, koks niekadōs ney buwēs, ney bus.

7. Bet pas wissus waišus Izrael ne lōs ney šū, tiek tarp žmonū, tiek tarp galwijiū; kad ištirtumbit, kaip Diews štiria Egiptą bey Izraeli.

8. Tai ateis pas manę šie wissi tawo tarnai, ir man itki kojų pasi-klonoję sakys; išitratūities ir tu, ir wissi žmones, po tawim esą; po to aš išitratūisū. Ir jis šalin ejo nū Paraono diddey supytēs.

9. Bet Pon's Diev's kalbėjo Moizėjui: Paraonas ne klauso jusū; kad nusidātu daug stebuklū Egipto-žemėje.

10. Ir Moizėjus bey Aronās dare wissus tus stebuklus po atimis Paraono; bet Pon's Diev's pakietino jo širdi, kad ne norėjo išleisti waišus Izrael iš sawo žemės.

12. Pėrskyrimas.

Štātūimas Welštā: Awinėlio, Nužubbimas Pirmgimimmo; Pradžia Išitratūimo.

Bet Pon's Diev's kalbėjo Moizė-

hui bey Aronui Egipto-žemėje:

2. Šiškai mėnū pirmas turrės buti pas jus; ir nū to pradėjė mēto mėnesus rokiūte.

3. Sakytit wissam surintimui Izrael, tarydami: dešimtoje dienoje šio mėnesio imtit kožnas awineli, kas ufinint's yra, wieną awineli sawo namams.

4. O kur wienūse namūse per maž žmonū butu wienam awineliui, tai t'immie jissai tą, ir jo arciausias kaimynas pas šali gywenas, kōl taip daug jų bus, kad awineli galētu suwalgiti.

5. Bet toki imkite awineli, kurs be klāudo ir sweikas yra, patineli ir mētą mintanti; nū awjū ir oškū ji imkite.

6. Ir tą laikytite itki keturoliktōs dienos to mėnesio. Ir kožnas pulkelis Izraelije turrės tą papjanti pries wakarą.

7. Ir turrite imti jo kraujo, ir apšlūstiti abbdū stulpū bey wirtutini slenksti tū namū, turrūse tą wālgot.

8. Ir taipo turrite mēsą walgiti tą pacę nakti prie ugniēs kēptą, ir dūną neraugintą, ir turrite tą wālgit su karczoms žolėmis.

9. Ne žalą tą wālgikit, ney wandenije wirtą; bet prie ugniēs kēptą, jo galwą su kojomis ir su widureis.

10. Ir nieką iš to ne paliktite ir rytmečio; bet jey kas pasiliekt itki rytiskōs dienos, tai ugnimi sudeginkite.

11. Bet taipo turrite wālgit: Aētus jusū apšijūse, kerpėmis apšiwę, ir lazdas laikydamis rankosa; ir walgiti turrite, kaip išishtubbi-dami iš egiptų; nės tai yra Pono Diewo Pasa.

12. Nės aš tą pacę nakti eisu per Egipto-žemę, ir judysu * wissus pirmgimimus Egipto-žemėje, tarp žmonū ir tarp galwijiū; ir išrōdisū sawo korawōnę ant wissū Diewū Egiptionū, aš Ponas Diewas.

* Ebr. 11, 28.

13. Ir kraujas bus ženklas jusū namū, turrūse jus este, taip, kad kraują matydam's aplenkezu jusū

namus, ir jus ne trėpitu foramėne, ney jus nužawintu, kad aš ištiskų Egipto-žemę.

14. Ir laisvėkite tą dieną ant atsiminimo ir švėskite tą Ponui Dievui i šventę, jūs ir wissī jūsų waitū-waitai, i amžiną budą.

15. Septynes dienas turrite walgiti neraugintą dūną, butent pirmoje dienoje turrit laūtis nū raugintės dūnės sawo namūse. Kas raugintą dūną walgis nū pirmės dienos iškī sekms, to duše bus išgaishinta iš Izraelo.

16. Pirmoji diena tur buti šwenta, kad susieitumbit, o sekma diena taipojau tur šwenta buti, kad susieitumbit; ney joki dārba toje ne turrite dirbti, tikl kas ant walgio reikia wissokioms dušoms, tai wienat taisvėkite saw.

17. Ir ne kitta, kaip tiktay neraugintą dūną walgikite: nės tą pacę dieną aš jūsų pulkus išwedjau iš Egipto-žemės; todėl švėskite tą dieną ir wissī jūsų waitū-waitai, i amžiną budą.

18. Ketuoliktoje dienoje to mėnesio ant wakaro turrite walgiti neraugintą dūną, iškī antrės dešimtės ir pirmės dienos to mėnesio, iškī wakaro.

19. Idant per septynes dienas te ne effie randama jūsų namūse dūna rauginta, nės kas dūną raugintą walgo, to duše bus išgaishinta iš surinkimo Izrael, ar jissai swėtims butu, ar cze žemėje augēs.

20. Todėl ne walgikite raugintą dūną, bet tikl neraugintą dūną, wissūse sawo namūse.

21. Ir Moizėšus suwadinno wissus wyresnūsus Izraelije, ir tare jiems: išrinkit ir imkit awjū, kožnas sawo šeimynai, ir papjaukite tą Pašą.

22. Ir imkite * izopū kwėtką, ir padažę i kraują blūde apšlūstikite tūmi ir wartū wiršų ir abbudu stulpų wartū. Ir idant ne išėikite ney wien's žmogus pro wartus sawo namū, iškī rytmečio.

* Ebr. 11, 28.

23. Nės Pon's Diew's aplink eis ir slogis Egiptionus. Ir pamatēs

kraują ant wartū wiršaus, ir ant abbiėjū stulpū aplenk's tus wartus, ir ne ilėis žudytoj i jūsų namus, jus sloginti.

24. Todėl laisvėk tą budą ir sawo waitams amžinay.

25. Ir kad ieisite i žemę, kurrėjums dūs Pon's Diew's, kaip jis žadēs jums; tai tą šlužmą laisvėkite.

26. Ir kad jūsų waitai jums sašys: kokią cze turrite šlužmą?

27. Tai sašvėkite jiems: tai Pašos-apiera Pono Diewo, kurs aplente waitus Izrael Egipto-žemėje, kaip jis Egiptionus sloginno, ir išgėlbėjo musū namus. Tai pasilenke ir pasiklonojo žmones.

28. Ir waitai Izrael nuėjė padare, kaip Pon's Diew's Moizėšui ir Aronui buwo prisakēs.

29. Ir naktiēs - gudumme ištiskto Pon's Diew's wissus pirmgimmus Egipto-žemėje, pradēs nū pirmojo sunaus Paraono ant jo krašēs sedinczo, iškī pirmojo sunaus apkaltojo kalėjime, ir wissus pirm-delus galwijū.

30. Tai atfikele Paraonas ir wissī jo tarnai tą pacę nakti, ir wissī Egiptionai, ir buwo diddis šaukšmas Egipto-žemėje; nės ne buwo ney wien's buttas, kurreme ne butu buwēs lawonas.

31. Ir jis parwadindino Moizėšų bey Aroną naktije, tarydams: pasikėlę išsitraukit nū mano žmoni, juddu ir waitai Izrael; eikit ir šlužikit' Ponui Dievui, kaip sakēt;

32. Ir draugē wartykite sawo awis bey galwijus, kaip kalbėjot'; eikit' ir žegnokit' ir mang.

33. Ir Egiptionai sylijo žmones, kad jūs stubrey išwartytu iš tės žemės; nės sake: mēs wissī prapulsim.

34. Ir žmones išneše šalą tąšlą, dar ne suraugintą, saw walgiui i sawo drabužus irištą, ant sawo pecių.

35. Ir waitai Izrael buwo dārę, kaip Moizėšus jiems buwo liepēs, ir išprāšę nū Egiptionū sidabro ir aukso ryfus bey drabužus.

36. Priegtam Pons Diews žmo-

nėms buwo malonę sutėkės pas Egiptionus, kad jiems tai paįyci-
jo; ir išnešė Egiptionams.

37. Tai po išsitraukė waikai Iz-
rael iš Raėmės i Sukot, šeši
šimtai tukstantis pėstininkū be
waikū.

38. Ir išsitraukė su jeis daugybe
praistū žmonū ir awjų, ir bandos,
ir kintū labay daug galwijū.

39. Ir jie kėpė iš žalės tašlės, iš
Egipto išgabėntos, neraugintas
plones; nės ne buwo surūgusi, ka-
dangi iš Egipto išstumti buwo, ir
ne galėjo užtrukt, o kintą sopostą
saw ne buwo pataisė.

40. Bet cėšas, kurri waikai Iz-
rael Egipto = žėmeje gywėno, yra
keturi šimtai ir tris dešimtis mės-
tai.

41. Tiems pėrėjus wišas pulkas
Pono Diewo išėjo iš Egipto-žėmės
ant wienos dienos.

42. Todėley ta naktis Ponui Die-
wui yra šwenczama, kad jās išwe-
de iš Egipto-žėmės: ir waikai Iz-
rael tur tą šwėsti Ponui Diewui, ir
jie pātys, ir jū waikai.

43. Ir Pons Diews sake Moizėšui
bey Aronui: tai yra tas budas
Pašės: ney wiens swėtims ne tur
walgiti nū to.

44. Bet jey kas berns pirktas, tą
appjaušfite, ir tai jis galės walgiti
nū to.

45. Namisfīs ir samdinis ne
tur walgiti nū to.

46. Wienašė namuše reik tą wāl-
git, ir niekų nū tōs mėsos ne turrite
išnešti i: namū: neygi * turrite
ney wieno jo kaulo sulaužit.

* Jon. 19, 36.

47. Wišas surinkimas Izrael tur
tai daryt.

48. Bet jey ateiwis gywėntu pas
tawę, ir Ponui Diwui ant garbės
norėtu šwėsti tą pašą, tas tur ap-
pjaušiti kėną wyrišką; tadda prie-
jės gal daryti taip, ir bus kaip
tōs žėmės žmogus. Nės ney wien's
ne appjaušitas ne tur walgiti
nū to.

49. Tas wienis istatimas te effie
tōs žėmės žmogui, ir swetimam,
tarp jūšū gywėnanciam.

50. Ir wišsi waikai Izrael dare,
kaip Pons Diews Moizėšui bey
Aronui buwo prisakęs.

51. Tai po išwede Pons Diews
waikus Izrael ant wienos dienos
iš Egipto-žėmės, su jū pulkais.

13. Pėrstyrimas.

Pašwentimmas Pirmgimmusū; Išsitraukimas
praktas.

Ir Pons Diews kalbėjo su Moizė-
šum' tarydams:

2. Pašwentit man wišsus pirm-
gimmusus, kurrie pirmjūs įywatą
atwer pas waikus Izrael, kaip tarp
žmonū, taip ir tarp galwijū; nės
tie yra mano.

3. Tai sake Moizėšus žmonėms:
atsiminkit šios dienos, kurroj išėjo
iš Egipto, iš namū šlužmės, kad
Pons Diews jus iš czia išwėdės su
šylinga ranka: dėl to tu raugą idant
ne walgit.

4. Šien dien' jūs išėjot mėnesiję
Ubib.

5. Tai gi kad Pons Diews tawę nu-
gabės i žėmę Kananytū, Etitū, Amo-
ritū, Ewītū ir Jebuzitū, kurę su
pysėga žadėjęs dūti tawo tėwams,
i žėmę, kur pienas ir medus sklysta;
tai laikyt tą šlužmą šimme mė-
nesiję.

6. Septynes dienas tu neraugintą
dūną turri walgit, o sekmioje dienoje
yra šwente Pono Diewo.

7. Dėl to tu septynes dienas ne-
raugintą dūną turri walgit. Ir idant
pas tawę te ne effie rąstas raugas,
* ney dūna rauginta wissosa tawo
šalifa.

* 1 Kor. 5, 8.

8. Ir turrite sakyti sawo waikams
toje dienoje: tai mės laikom todė-
ley, kad atsimintumbim', ka Pons
Diews mums dāgęs, kaip išsitrau-
kė iš Egipto.

9. Dėl to tai taw tur ženklas buti
tawo rankoj', ir paminklas po tawo
akiū, kad žokanas Diewo butu ta-
wo burnoj': kad Pons Diews su
šylinga ranka išwėdės tawę iš
Egipto.

10. Dėl to laikyt tą budą sawo
cėšū, kas mėtą.

11. Kadgi tawę Pons Diews bus
nugabėnės i žėmę Kananytū, kaip

jissai tam ir tawo tėwams žadėjes ir tam dāwęs:

12. Tai turri atskirti Ponui Diewui wiss, kas pirmjaušey žywatą atwer, ir pirmdėlus galwijū, patinėleis esancjus.

13. Pirmdėlus ašilū turri wadūti awimi; bet jey ne wadūji, tai nusuf jam sprandą. Bet wissus pirmgimmusūs žmonū tarp tawo waikū turri wadūti.

14. Ir kad šen dien arba rytoj klāus tamę tawo kūdikis: kas tai? turri jam sakyti: Pons Diews mus išwede iš Epypto, iš annū namū šlužmōs, su šylinga ranka.

15. Nēs kaip Paraōnas gynēs mus išleisti, žawinno Pons Diews wissus pirmgimmusūs Epypto = žėmėje, pradėjes nū pirmgimmusū žmonū, ikki pirmdėlū galwijū. Del to aš apierawoju Ponui Diewui wissus pirmdėlus, pirmjaus žywatą atwerancjus, patinėleis esancjus, ir pirmgimmusūs sawo waikū aš wadūju.

16. Ir tai bus taw ženklas tawo rankoj, ir paminklas po tawo atiū, kad Pons Diews su šylinga ranka mus išwėdēs iš Epypto = žėmės.

17. Ir kaip Paraōnas žmones buwo išleides, Diews jās ne wede kelu per Pylistėnū = žėmę, kurs arczāusas buwo; nēs Diews dumojo, rassi gailėsīs žmones kūrą pamatę, ir wēl sugryš i Epypto = žėmę.

18. Del to jis wėde žmones aplintuy, kelu per pūščzią pagal šwendrū = jures. Ir waikai Izrael su ginklais išsitraukē iš Epypto = žėmės.

19. Ir Moizėjus draugē išgabėno kaulus Jožepo; nēs jis buwo prisėdėdēs waikus Izrael, ir jiems sakes: Diewas jus atlantys, tai išgabėnkīt mano kaulus su sawim iš cš.

20. Taipō jie išsitraukē iš Sukot, ir apsisitojo Etame, pryšakijē pūščzōs.

21. Ir Pons Diews * pirm jū ejo, dienoje debesiēs = stulpe, kad tikru kelu jās westu, o naktijē ugniēs = stulpe,

kad šwiesu jiems butu kėlaut ir die-ną ir nakti.

* 1 Kor. 10, 1.

22. Debesiēs = stulpas niekadōs ne atstōjo nū žmonū dienoje, ney ugniēs = stulpas naktijē.

14. Pėrštėrimas.

Išitraukimo Gālas; Prapūlim's Epypcionū raudūnoja Jūrēsa.

Ir Pons Diews kalbėjo su Moizėjum' tarydam's:

2. Kalbēt su waikais Izrael ir sa-tyt, kad apsisukē gultus' prieš daubą Jrot, tarp Migdol ir tarp jurū, ties Baal-Zepon, ir kad czo-nay prieš marres atsigultu.

3. Nēs Paraōnas sakys apie waikus Izrael: jie patlydo žėmėje, ir ne išsigāuna iš pūščzōs.

4. Ir aš pakietisju jo širdi, kad jās wytu, ir pelnysu garbę ant Paraōno ir wissōs jo maciēs, o Epypcionai ištirs, manę esanti Poną Diewą. Ir jie dare taipō.

5. Ir kaip tai apsakytā buwo Epypto = karalui, žmones pabėgusūs, apsiwerte jo širdis ir jo tarnū prieš tus žmones, ir sake: kodėl mēs tai dārēm, ir išleidom Izraelitėnus, kad daugiaus mums ne šlūžitū?

6. Ir jis pakintydinęs sawo wežimnā, ėmē draugē su sawim sawo žmones.

7. Ir ėmē septynis šimtus išstirtū wežimnū, ir kas dar daugiaus wežimnū buwo Epypto = žėmėje, ir wyresnūsūs ant wissō sawo abażo.

8. Nēs Pons Diews pakietino širdi Paraōno, Epypto karalaus, kad wytu waikus Izrael. Bet waikai Izrael buwo išėjē per šylingā rankā.

9. Ir Epypcionai wydami jās pa-wijo, (kaip jie buwo atsigulē pas mares,) su žirgais, su wežimmais ir su raiteleis, ir su wissū abażu Paraōno dauboje Jrot, ties Baal-Zepon.

10. Ir kaip Paraōnas jiems prištirtino, pakėlē waikai Izrael sawo ākis, ir štay! Epypcionai trāukēsī pasluy jās; ir jie diddey bijojos, ir šaukē Diewop',

11. Ir tare Moizėjui: ar ne buwo kapū Egipto = žemėje, kodėlgi tu mus turrėjai išvesti, kad mirtumim pušęzoje? kodėl mums tai darei, kad mus išvedei iš Egipto?

12. Ar ne tai tau sakėm Egipto = žemėje: laukis, ir leisf mus plūžiti Egiptionams? nēsa juf geraus mums butu Egiptionams plūžiti, ne kaip mirti pušęzoje.

13. Moizėjus sākė žmonėms: nesibijokities, stovėkite drutay, ir dabokit, koki išgūnima šien dien Pons Diews jums išrōdis. Nēs tus Egiptionus, kurrus šien dien mātot, niekadōs daugiaus ne matysite amžinay.

14. Pons Diews karāus už jus, o jūs busite tykoje.

15. Pons Diews sākė Moizėjui: ko šauki manesp? sakyt waikams Izrael, kad jie trauktus.

16. Bet tu pakēl sawą lazda, ir ištief sawą ranką ant jurū, ir pėrdalyt jas; kad waikai Izrael ieitu perdēm ant sausumōs.

17. Sztay, aš pakietisu širdis Egiptionū, kad jus sektu; tai aš garbēs gāusu ant Paraōno, ir ant wissōs jo mādīs ir ant jo wežimmū bey raitelū.

18. Ir Egiptionai supras, manę esanti Poną Diewą, kad aš garbēs busu gāwes ant Paraōno ir ant jo wežimmū bey raitelū.

19. Tai pasikēle Angēlas Diewo, kurs traukēs pirm abajo Izraelitēnū, ir stojos jų užpakalije; ir debesīs = stulpas tiekajau traukies nū jų weido, ir stojosi už jų užpakali.

20. Ir stovėjo tarp abajo Egiptionū bey Izraelitēnū. Bet buwo tamsi debesīs ir peršwiete nakti, kad šie ir annie per wissą nakti ne galējo susieti.

21. O kaip Moizėjus sawą ranką ištiese ant marū, Pons Diews joms dāwe nubėgti ryt = wėjui drutay puczant per wissą nakti, ir išdowinno mares, ir wandenis peršidalijo.

22. Ir waikai Izrael iėjo i widdū marū ant sausumōs, ir wan-

dū jiems buwo ney murai ant dešinēs ir ant kairēs.

* 1 Kor. 10, 1. Ebr. 11, 29.

23. Ir Egiptionai sēkė ir iėjo pastuy jųs, wissī žirgai Paraōno, ir wežimmai ir raitelēi i widduri marū.

24. O kaip pradėjo aušti, žurėjo Pons Diews i abajā Egiptionū iš ugnies = stulpo ir iš debesīs, ir dare išgasti jų abajā.

25. Ir nūstume ratus nū jų wežimmū, ir apwerte jųs skaudzey. Tai sākė Egiptionai: bėgtime nū Izraelitēnū, Pons Diews karāuja už jųs, priēš Egiptionus.

26. Bet Pons Diews sākė Moizėjui: ištief sawą ranką ant marū, kad wandū wel atgalōs pultu ant Egiptionū, ant jų wežimmū ir ant jų raitelū.

27. Tai ištiese Moizėjus sawą ranką ant jurū, ir jorios pargryžo dar ne wissay išankus i sawo stowę, ir Egiptionai bėgo joms priēšais. Taipō Pons Diews jųs nūstume i widduri marū;

28. Kad wandū atgryžo ir uždengę wežimmus, bey raitelus, ir wissą gallybę Paraōno, kurrē jųs buwo sēkė i jures, ašja ney wiens jų ne išlikto.

29. Bet waikai Izrael pėrėjo sausomis kojomis per widduri marū; ir wandū jiems buwo ney muras ant dešinēs ir ant kairēs.

30. Taipō išgēlbėjo Pons Diews Izraelitēnus toje dienoje iš rankū Egiptionū. Ir jie mātē lawonus Egiptionū patrasčezis marū;

31. Ir diddę maci, kurrē Pons Diews buwo išrōdēs ant Egiptionū. Ir žmones bijojos Diewo, itikėjo i jį, ir wierijo jo tarnui Moizėjui.

15. Pėrštyrimas.

Moizėjaus Laupjės = Giesmė. Kartus Wandū pajaldintās.

Tai giedojo Moizėjus ir waikai Izrael šę giesmę Ponui Diewui ant garbēs, ir tare: aš giesmėmis laupjisu Poną Diewą, nēs jis garbingą daitą ištaise, žirgus ir wežimmus jis nuwerte i mares.

2. Pons Dievs yr mano syla, ir mano laupšės: giesmė, ir mano išgánimas. Tassai mano Dievas, aš jį gárbišu; jis yra mano tėwo Dievas, aš jį iškėlsu.

3. Pons Dievs yra tikrasis karįgis; Pons Dievs yra jo wardas. * *Dea 12, 6.*

4. Weimmus Paraóno ir jo maci jis nuverte i mares; jo išfirti wyresnieji nuskendo šwendrū: marėja.

5. Gelmė jūs apdenge; jie nugrimžo ney akmenis.

6. Pone Diewe, tawo dėšine ranka daro didžus stebuklus; Pone Diewe, tawo dėšine sumušė neprietelus.

7. Ir su didde tawo garbe tu nuvertei tawo neprietelus; nės kaip tu išlėidai sawo narsą, tai jis suėde jūs, ney ruggėnas.

8. Jš tawo pútimmu pėrsistyre wandenis, ir twanai stowėjo ney truwėj; gillybe pėrsidallijo widduje marū.

9. Aprietelus dumoj: aš jūs wydam's sugausu, ir plėšimma išdallydam's ant jų gausu pasitiehiti. Už ištrauktis sawo kardą, ir mano ranka jūs prapuldis.

10. Tai tu liepei pústi sawam wėjui, ir mares apdenge jūs; ir jie nugrimžo kaip šwins didžius wandenis.

11. Pone Diewe, kas taw lygus yra tarp Diewų? Kas taw lygus, kirs toks macnus, šwentas, baisingas, šlowingas ir stebuklingas butu?

12. Kaip tu ištiefei sawo dėšinę ranką, prarėjo jūs žeme.

13. Tu wedei per sawą mieląširdystę sawo žmones, kurrus tu išgelbėjai; ir nuwedai jūs per sawo sylą prie šwentū namū sawo.

14. Tay ištire žmones padrebėjo; tuzba užpūle Pylisťenus.

15. Tai nusigando kunigaiškežei Edom, drebėjimas užėjo šylingūsus Noab; wisši gywátininkai žemės Kanaan baukštus pastoj.

16. Dūk jiems užpulti išgąsti ir baimę, per tawo diddį pėti, kad jie pastiptu, kaip akmenis; kól tawo

žmones, Pone Diewe, pėreis, kól žmones persigaus, kurrus tu wadawai.

17. Jgabėnt jūs ir sodint jūs ant kalno sawo dalliės, kurri tu, Pone Diewe, saw darei gywėnimui; i sawo šwentnyčią, Pone Diewe, pataisyta per tawo ranką.

18. Pon's Diew's bus karálumi wisšadós ir amžinay.

19. Aes Paraónas išitrukte i mares, su žirgais, su weimmais ir su raitelais, ir Pon's Diew's ant jų wél dawe užpulti mares. Bet waitai Izrael pėrėjo sausi per widduri marū.

20. Ir Mirjam, Prarakėne, Uaróno sessū, emė wáro: bubnā i sawo rankas: ir wisšos moteres ėjo pastuy ėt, su wáro: bubnais šokinėdamos.

21. Ir Mirjam giedojo pirm anū: Giedokime Ponui Diewui ant garbės: nės jis šlownā daiktą ištaisęs, wyrus ir žirgus jis nuverte i mares.

22. Moizėšus liepe waitus Izrael trauktis nū šwendrū: jurū i pūšęčią Sur; ir jie kelawo tris dienas pūšęčioje, ne rądami wandens.

23. Tai jie nukąšo i Marą, bet ne galejo gėrti wandens Maroje, nės labay kartus buwo. Del to ir pramine tą wietą Marą.

24. Tai murmėjo žmones priekš Moizėšų, tarydami: kagi gėrsim?

25. Jis šaukt Diewop', ir Pon's Diew's paróde jam mēdi, tą imete i wandeni, tai jis saldus pastoj. Čiajau dawe jiems žokaną ir prisátima, ir mėginno jūs.

26. Ir tare: jey klausysi balso Wiesšpatiės, sawo Diewo, ir darysi, kas teisu yra po jo akiū, ir i širdi dėsi jo prisátimus, ir laikysi wisšus jo isťátimus: tai aš ne užlėisu ant tawės ney wieną tū liggū, kurras užlėidau ant Eypcionū; nės aš esmi Pon's Diew's, tawo lieforus.

27. Ir jie iškąšo i Elim, cze buwo dwylíka šullinū, ir septynis dėšimtis werbū mēdžei, ir atsigulle czonay pas wandeni.

16. Pėrskyrimas.

Putpellos; Manna Izraelitėnams dūdama.

Iš Elim išsitraukė, ir wissas surintimas waikū Izrael iškato i rūšę: Sin wadinnamą, tarp Elim bey Zinai gullincę, penkioliktoje dienoje antro mėnesio, po išėjimmo sawo iš Egipto.

2. Ir wissas surintimas Izraelitėnū murmėjo prieš Moizėšų bey Aaróną pūšęzoje.

3. Ir sake: aš, jey mes butumbim numirę Egipto: žemėje per ranką Pono Diewo, kur sėdjom pas mėsos pūdus, ir primalgem dūnės pilnų; nės judu todel mus išwėdėta i šę pūšęzią, kad badu numarintumbita wissą ši pulkā.

4. Tai sake Pon's Diew's Moizėjui: štay, aš iš dangaus jums dūsu nulyti dūną, ir žmones tur išieiti ir tą surinkti kas dieną, kiek primalu tai dienai; kad jūs išmėgincjau, ar jie klauso mano prisakimū, ar ne.

5. Bet šeštoje dienoje tur jie taisyti, kad antrą tiek surinktu, kiek renka kas dieną.

6. Moizėjus ir Aarónas sake wissams waikams Izrael: ant wafaro suprašė, kad Pon's Diew's jus išwėdės iš Egipto: žemės.

7. Ir rytmettij' išwysite šlowe Pono Diewo; nės jis išgirdo jusū murmėjimą prieš Poną Diewą. Mudu, kas eswa, kad murmat prieš mudų?

8. Tolaus sake Moizėjus: Pon's Diew's dūis jums ant wafaro mėsos walgit, ir rytą mėtą dūnės pilnų; todel, kad Diewas girdejes jusū murmėjimą, kad jūs murmėjot prieš jį. Nės kas eswa mudu? Jusū murmėjimas ne prieš mudų yra, bet prieš Poną Diewą.

9. Ir Moizėjus tare Aarónui: sakyt' wissam surinkimui waikū Izrael: eikit artyn i akis Pono Diewo; nės jis girdejo jusū murmėjimą.

10. Ir Aarónui taip bekalbant wissam surinkimui waikū Izrael,

atsigreše jie prieš pūšęzią; o štay, šlowe Pono Diewo pasirodė debėšiej.

11. Ir Pon's Diew's sake Moizėjui:

12. Aš girdejąu murmėjimą waikū Izrael; sakyt' jiems: iš wafaraus jūs gausite mėsos walgit, o rytą mėtą primalgisite dūnės pilnų, ir suprašit, manę esanti Diewspati, jusū Diewą.

13. Ir ant wafaro atleke putrellos, ir uždenge abazą. Ir rytmettij' gullejo rassa aplink abazą.

14. Ir kaip nudžuvo rassa, štay * gullejo pūšęzoje apwallus ir maži, kaip trušia ant žemės.

* Jon. 6, 31.

15. Ir waikai Izrael tai pamatę, tare tarp sawes: Mannu? (kas tai yra?) nės jie ne žinnojo, kas tai buwo. Bet Moizėjus sake jiems: tai yra ta * dūna, kurę jums Pon's Diew's dāwe walgiti.

* Jon. 6, 31. 1 Kor. 10, 3.

16. Bet taip prisake Pon's Diew's: kožnas te renka to, kiek jis pats suwālga, ir kožnas saw te immie wieną saiką, Gomor wadinnamą, pagal skaitlų dušū sawo šėtroje.

17. Ir waikai Izrael dāre taip, ir rinko, wiens daug, antras maž.

18. Bet kaip pėrseikėjo su saiku Gomor wadinnamū, tai * tas ne rādo daugiaus, kurs daug buwo surinkęs, ir tas ne mažaus, kurs maž buwo surinkęs: bet kožnas surinkęs buwo, kiek suwālgiti gallejo.

* 2 Kor. 8, 15.

19. Ir Moizėjus tare jiems: ney wiens ne tur ko palikt iš to, * ikti rytmečio.

* Matt. 6, 34.

20. Alle jie ne klausė Moizėjaus. Bet nekuriie palaike tą iš to ikti rytmečio: tai kirmėles rādosi ir pasmirdo. O Moizėjus supyto ant jų.

21. Bet jie to surinko kas rytą, kiek kožnas suwālgiti gallejo. O kad saule išillo, tai sutirpo.

22. Ir šeštoje dienoje jie dwigubay surinko tōs dūnės, kožnam po du saikū, Gomor wadinnamū. Ir wissū wyresnieji surinkimo iejo ir apsakė tai Moizėjui.

23. Ir jis tare jiems: tai yra, ką Pon's Diew's kalbėjęs; rytoj yra Sabbata šventos atilsis Pono Diewo; ką sepi norite, sepiate, ir ką wirti norite, wirtite; bet kas liekt, tai palikite, kad butu kawo: ta iškū rytmečio.

24. Ir jie palaikė iškū rytmečio, kaip Moizėšus buwo išatęs; tai ne pasmirdo, neį firmėles radoši toje.

25. Tai sake Moizėšus: walgikite tai šen dien; nės šen dien yra Sabbata Pono Diewo; šen dien to ne ragite ant lauko.

26. Šešes dienas jū turrte rinkti; bet sėkmoji diena yra Sabbata, toje ne bus.

27. Bet sėkmoje dienoje nekurtie žmones išejo to rinkti, o nieko ne rado.

28. Tai tare Pon's Diew's Moizėšui: iškūolgi jū ginnaties laikyti mano prisatimus ir žokanę?

29. Sztay, Pon's Diew's jūms dāwēs Sabbatą; todel jis ir dād jūms šeštoje dienoje dweju dienu dūnōs. Tarygi kožnas pasilikite sawo wietoj, ir neį wiens ne išeikt is sawo wietos sėmą dieną.

30. Taipō šwente žmones sėmą dieną.

31. Ir gimminē Izrael tai pramine: Mann. Ir buwo kaip Koriandrū-Sekla, ir balta ir skanni kaip pyrāgs su medumi.

32. Ir Moizėšus sake: tai yra, ką Pon's Diew's prisakes: pripilk tōs dūnōs saiką, Gomor wādinnamą, pakawotinay jūsu waikū: waikams; kad ir jie matytu tą dūną, su kurre aš jū walgidinau pušezoje, kaip jū iswedzau is Egipto: žemės.

33. Ir Moizėšus tare Aronui: imk fragėli, ir ipilk i tą wieną saiką, Gomor wādinnamą, tōs dūnōs, ir palik tą po ašiu Pono Diewo pakawoti ant jūsu waikū: waikū.

Ebr. 9, 4.

34. Kaip Pon's Diew's Moizėšui buwo prisakes, taipō Aronās tai palikto tēnay strynėje ludijimo pakawotinay.

35. Ir waikai Izrael wālgė tą Mann per keturis dēsimt's metų,

kōl isigawo i žemę, kur jie gywēnti turrejo; iškū rubėju žemės Kanaan jie walgė tą Mann.

36. Bet saikas, Gomor wādinnam's, yra dēsimta dallis saiko, Epa wādinnamo.

17. Pēstyrimas.

Waikai Izrael, is ūlōs girėni, pergai Amaletitus.

Ir wissas surinkimas waikū Izrael iskelāmo is pušezōs Sin, sawo diēnōs kelāwimus, kaip Pon's Diew's jiems buwo liepēs, ir susēdo i Rapidim; eže žmones ne turrejo gērti wandens.

2. Ir jie waidijos su Moizėšumi, tarydami: dūkit mums wandens, kad gērtumbim. Moizėšus atsake jiems: kō bāraties su manim: kam jū gundate Poną Diewą?

3. Bet kaip žmones ežonay trōš: kō wandens, tai jie murmėjo pries Moizėšū, tarydami: kodėl tu mus lēidai isitruakti is Egipto, kad tu mus ir musū waitus bey galwijus numarintumbi trōškulu.

4. Moizėšus šaukė Diewop', tarydams: kagi aš weiksu su tais žmonėmis? jau ne daug reik, jie manę dar atmenimis juddys?

5. Pon's Diew's sake jam: eik pirma pirm tū žmonū, ir wadink nekurrus wyresnūsus Izraelije su sawim, ir imk sawo lazda i sawo ranką, kurre tu wandeni isitiktai, ir eik.

6. Sztay, tēnay aš stowēsu ties tawim' ant ūlōs kalno Orēb; ten turreši mušti atmeni, * tai isstēkēs wandū, kad žmones gērtu. Moizėšus dare taipō po ašiu wyresnūju Izraelije.

* 1 Kor. 10, 4.

7. Tai pramine tą wietą Massą bey Meribą, del waido waikū Izrael, ir kad jie Poną Diewą buwo gundę, tarydami: ar yra Pon's Diew's tarp musū, ar ne?

8. Tai atējęs Amaleks karāwo pries Izraelitēnus Rapidimēj.

9. Ir Moizėšus sake Jozumui: isstirk mums wyrus, ir isitruaktēs karānk pries Amaleką; rytoj aš pasistōsu ant kalnelio wiršaus, ir

turrėsu Dievo lazdą savo rankoj'.

10. Ir Jozuwa dare, kaip Moizėšus jam sake, ir karąwio prieš Amaleką. Bet Moizėšus, Aronas ir Urras užkopo ant kalnelio wiršaus.

11. O kėl Moizėšus aukštyn kėlė savo rankas, laimejo Izraelitėnai; bet kad jis savo rankas žemyn nuleido, laimejo Amaleks.

12. Bet rankos Moizėjaus buvo sunkios, todėl jie atmeni emę padėjo tą po jūmi, kad ant to pasistėtų. Bet Aronas bey Urras parėmė jam jo rankas iš kėnės šaliės wienas: taipo ištiestos pasiliktė jo rankos, itki saule nusileido.

13. Ir Jozuwa nutrėmė Amaleką ir jo žmones aštrummu kardė.

14. Ir Pon's Diew's sake Moizėjui: surašyk tai ant paminklo i knygas, ir satyk i aušis Jozuwui; nės aš išpustėu Amaleką po dangum, kad jo daugiaus ne bus minėta.

15. Ir Moizėšus pabudawojo atortę, ir pramine tą: Pons Diews Rissi.

16. Nės jis sake: tai yra atsiminimo: ženklas prie sošto Pono Dievo, kad Diews karąus prieš Amaleką nū waitū itki waitū: waitū.

18. Pėrskyrimas.

Jėtro pribėda Moizėjui gėrą rodą.

Ir kaip Jėtro, kunigas žėmėje Midian, Moizėjaus užswis, girdejo wislab, kę Diews buwo dārės su Moizėjumi, ir su sawo žmonėmis Izrael, kaipo Pons Diews išwėdės Izraelitėnus iš Egipto:

2. Emė jis Žiporę, Moizėjaus pacę, kurrę jis buwo atgalos suntęs,

3. Su jės dwiem sunum; wiens wadinnamas buwo Gersonu; nės jis tare: aš swetzu pastojau swetimoj žėmėje;

4. O antras Eliezėru; nės jis sake: Diewas mano tėwo buwo man pagalba, ir išgėlbejo manę nū kardo Paraėno.

5. Ir kaip Jėtro, Moizėjaus užswis, ir jo sunu du ir pati pas jį bu-

wo atėję i pūšęią, pas kálną Diewo, kur jis buwo atsigulęs,

6. Dawe Moizėjui satyti: aš Jėtro, tawo užswis atėjau pas tawę, ir tawo pati, ir abbu jės sunu du draug su je.

7. Tai Moizėšus laukan išėjo jam priešais, ir pasiklėnojęs jamui, pabucawo jį. Ir kaip jėdu buwo pasiswėikinusiu, iėjo i šėtrę.

8. Tai Moizėšus pasakajo sawam užswijui wis, kę Pons Diews buwo dārės Paraėnui bey Egiptionams, Izraelitėnū deley; ir wisšus waręus, kurrė jiems tiklos ant kėlo, ir kaip Pons Diews jās buwo išgėlbejęs.

9. Bet Jėtro dzaugėsi wisso to gėro, kę Ponas Diewas buwo išrodės Izraelitėnamas, kad jās išgėlbejęs iš rankū Egiptionū.

10. Ir Jėtro tare: pasilowintas te effie Pons Diews, kurs jus išgėlbejęs iš rankū Egiptionū ir Paraėno; jis zinna išgėlbet sawo žmones iš rankū Egiptionū.

11. Dabar zinna, Ponę Diewą didėsnį esanti už wisšus Diewus, dėl to, kad jie pasididžūtis norėjo ant jū.

12. Ir Jėtro, Moizėjaus užswis, emės degimmo: apiertę apierawojo tą Diewui. Tai atėjo Aronas ir wisši wyresnieji Izraelie su Moizėjaus užswju, dūną walgit po atim Diewo.

13. Antrę dienę pasisėdo Moizėšus prōwą daryti žmonėms; ir žmones stowėjo aplink Moizėšų nū ryto itki wakarė.

14. Bet jo užswis, matydam's wislab, kę jis dare su žmonėmis, sake: kas tai, kę tu darai su žmonėmis? kodėl tu sėdi wiens, ir wisši žmonės stow aplink tawę nū ryto itki wakarė?

15. Moizėšus atsake jam: žmones ateit pas manę, ir jėškė rodą pas Diewą.

16. Nės, kad kė priswāla, pas manę ateit, kad aš prōwą daryczau tarp kėno, ir tarp jo artimo, ir pasatyczau jiems Diewo prōwas ir jo žokanus.

17. Jo išvies atfakėjiam: ne ger yra, ką tu darai.

18. Tu sąvę pati per miera sunkini, taipiau ir žmones su tavim; tas reikalas tav per sunkus, tu ne gali tai wiens ištaisyti.

19. Bet klausyk mano balsui, aš tavę pamokysiu, ir Dievs padės tav. Tu aprūpink žmones po Dievo atidū, ir Dievui pranešk jū reikalus.

20. Ir statyk jiems provas ir išatimus, kad jūs mokintumbei kėlą, kurrūm jie vaikščioti, ir darbus, kurrus atlikti turrētu.

21. Bet dabokis tarp wissū žmonū wiernū Dievo bijanczū, teisū, ir gōdą ne kencenczū žmonū, tus dēt ant jų, kittus ant tukštanczū, kittus ant šimtū, kittus ant penkiū dėšimt, ir kittus ant dėšimt.

22. Kad jie sūditu žmones wissadōs. O jey ragtus didde kōfia skundā, kad tą tav praneštu, bet jie sūditu wissas mažas skundas. Tai tav lengwjaus bus, ir jie tav padės tawo našta nešoti.

23. Jey tai darysi, tai ištaisyti galėsi, ką tav Dievs prisakā; ir wissi šie žmones galės su pakajumi parciiti i sawo namus.

24. Moizėjus klause žodžū sawo išwjo, ir dare wis, ką jis jam sake:

25. Ir išstyre wiernus wyrus iš wisso Izraelo, ir dėjo jūs i wyresnūsus ant žmonū, kittus ant tukštanczū, kittus ant šimtū, kittus ant penkis dėšimt, ir kittus ant dėšimt.

26. Kad jie wissadōs sūditu žmones, bet diddes skundas Moizėjui praneštu: o mažases pātys sūditu.

27. Taipu išlėido Moizėjus sawo išwio i jo žemę.

19. Pėrskyrimas.

Prisigatavijimas ant paskausimo žolano.

Trecioj' mėnėsi' po išsitraukimo waitū Izrael iš Epypto: žemės, ištako jie toje dienoje i pūščia Sinai.

2. Aš buwo išsitraukę iš Rapydim, ir norėjo eiti i pūščia Si-

nai, ir atsigulė czonay pūščioje prieš kálną.

3. Ir Moizėjus užkopo pas Diewā. Ir Pons Diews* wadinno jū nū kálno, tarydam's: taipu tu turri sakyti gimminei Jokubo, ir pranešti waitams Izrael:

* Darb. 7, 38.

4. Jūs matėt, ką aš dariau Epypcionams, ir kaip aš jus nešiau ney ant errėlū sparnū, ir jus gabenau manėpi.

5. Jey jūs klausysite mano balsui, ir mano* derėjimą išpildisit, tai jūs busite mano žmones, už wissus žmones, nēs wissa žeme yr mano.

* 1 Kor. 10, 26.

6. Ir jūs busite man* kleboniška karalyste ir šwenti žmones. Tai yra tie žodžei; tus turri sakyti waitams Izrael.

* 1 Pet. 2, 9.

7. Moizėjus parėjęs suwadinno wyresnūsus žmonėsa, ir praneše jiems wissus tus žodžus Pono Dievo prisaitytus.

8. Ir wissi žmones iš wieno atfakė, tarydami: wis, ką Pons Diews kalbėjęs, mes darysim. Ir Moizėjus tą kalbą žmonū wėl praneše Ponui Dievui.

9. Ir Pons Diews kalbėjo Moizėjui: štay, aš ateisu pas tavę tamsoj' debėsi, kad tie žmones girdėtu mano žodžū, kurrus aš tav kalbėsu, ir tav wieritu amžinay. Ir Moizėjus atfakė Ponui Dievui tą kalbą žmonū.

10. Ir Pons Diews sake Moizėjui: nueik pas žmones, ir pašwentik jās šen dien bey rytoj, kad skalbtu sawo drabužus,

11. Ir gatawi butu ant treczōs dienōs. Aš treczoje dienoje Pons Diews nužengs ant kálno Sinai po akimis wissū žmonū.

12. Ir twėrk žmonėms tworą aplinkuy, ir sakyk jiems: saugokitės, kad ant to kálno ne užkūptumbit, ney jo kraštą pakruttintumbit; nēs kas tikt pakruttis tą kálną, turrēs mirti.

13. Neį jokia ranka jū ne tur pakruttit, bet tai daras akmenimis tur buti žuddytas, arba strėlomis nušautas; ar butu galwjis, ar

žmogus, tai ne tur išlikti gyvas. Bet kad ilgay stambės, tai tur jie prie kalno prieiti.

14. Moizėjus nū kalno nužengęs pašventino žmones; ir jie iškalbe savo drabužius.

15. Ir jis sake jiems: bukite gatavi ant trečjės dienos, ir ney wiens ne prisitarkite prie moters.

16. O kaip trečioji diena buvo priejusi, ir išaušo, pradejo grąuti ir žaibauti, ir tamsi debesys buvo ant kalno, ir balsas diddey stambančjės trubdės; bet wissi žmones abazė esą, nusigando.

17. Ir Moizėjus išwede žmones iš abazė, Diewui priešais; ir jie pašistojė žemay pas kalną.

18. O wissas kalnas Sinai rūko, todėl, kad Pons Dieus nužengė ant kalno ugnimi; ir jo dumaiėjo aukštyn, kaip dumai pėčaus, aži wissas kalnas diddey drebejo.

19. Ir trubdės balsas wisėjo diddyn. Moizėjus kalbejo, ir Pons Dieus atšakė jam su balsu.

20. O kaip Pons Dieus jau buvo nusileides ant kalno Sinai, ant paties wiršaus kalno, uždadinno aukštyn Moizėjų ant wiršaus kalno, ir Moizėjus užkūpo.

21. Tai sake jam Pon's Diew's: nukūpt žemyn, ir sakyt žmonėms, kad idant ne werštus prie Pono Diewo, ji žurėti, ir daug iš jų prapūtu.

22. Priegtam klebonai, kurrie Ponui Diewui artinas, tur šventintis; kad Ponas Diewas jųs ne sutruškintu.

23. Bet Moizėjus tare Ponui Diewui: žmones ne gal užkūpti ant kalno Sinai; nesa tu mums liepei, tardam's: twėkt tworą aplink kalną, ir pašventit ji.

24. Ir Pon's Diew's sake jam: eik ir nukūpt; tu ir Aronās su tawim turesita užkūpti, bet klebonai ir žmones ne tur waržytis užkūpti pas Poną Diewą, kad jissai jųs ne sutruškintu.

25. Ir Moizėjus nukūpęs pasake tai žmonėms.

20. Pėrskyrimas.

Moizėjus gāuna dēsimt šwentā Prisatimā Diewo.

Ir Diew's kalbejo wissus jųs žodžus:

2. Už esmi Ponas Diewas, tawo Diewas, kurs išwedžiau tawę iš Egipto-žemės, iš namū-šlužmės.

3. Ne turrekt kittū Diewū pagal manę.

4. Ne darykt saw ney joki abrozą, arba koki paweišką, ney to, kas aukštay danguje, ney to, kas žemay ant žemės, ney to, kas wandenių po žeme yra.

5. Ne garbit tu jųs, neygi šlužit jiems. Nės aš Ponas Diewas tawo Diewas, esmi diddey kėšijās Diewas, atlankās nusidėjimā tawū ant waikū ikt i trečią ir ketvirtą eilę tū, kurrie ne kenz manes;

6. Ir darau * mielāširdystę ant daug tūkstančių, kurrie myl manę, ir laiko mano prisatimus. * Rut. 1, 50.

7. Ne minnēk noprosnay * wardą Pono Diewo sawo. Nės Pon's Diew's tą ne paliks ne korawotą, kurs noprosnay mėna jo wardo.

* Matt. 5, 33.

8. Atsimink, idant dieną šwentą šwestumbei.

9. Šešes dienas tu turri dirbti, ir wissus sawo darbus atlikti;

10. Bet sekma diena yra Sabbata Pono Diewo, tawo Diewo; tą dieną ney joki darba ne turri dirbti, ney tawo sunus, ney tawo dukte, ney tawo berns, ney tawo slūgine, ney tawo galwijai, ney tawo ateiwis, kurs tawo wartūse yra.

11. Nės šešiosa dienoja sutwėre Pon's Diew's dangū, ir žemę, ir mares, ir wis, kas tosa yra, ir išsejos sekmoje dienoje; del to Pon's Diew's pėrjegnojo Sabbatōs dieną, ir šwentiną tą. 1 M. 2, 2.

12. Garbink * tawą ir mōtiną sawą, kad ilgay patėktumbei ant žemės, kurę taw diūda Ponas Diewas tawo Diewas.

* Matt. 15, 4. Epe. 6, 2.

13. Ne užmušk.

14. Ne pėrjengt wenzawonykt.

15. Ne wogf.

16. Ne luddif neteisaus luddimo prieš artimą savo.

17. Ne geist ušio savo artimo. * Ne geist savo artimo moters, ney jo berno, ney jo sluginės, ney jo jauczo, ney jo asilo, ney wisso to, tą sawo artimas tur. * Rym. 7, 7.

18. Ir wissi žmones mâte perkuną ir žaibus, ir balsą trubdės, ir kalną rūkstanti. Bet tai pamatę, bėgo, ir iš tolo pasistojo.

19. Ir sake Moizėjui: kalbėt tu su mumis, mes klausysim; o Diew's te ne kalba su mumis, kittaip numirtumbim.

20. Bet Moizėjus sake žmonėms: nesibijokities; nės Diew's atėjo jus mėginti, ir kad jo baime butu po jušū akiū, jeib ne susigriešitumbit.

21. Taip žmonės pasistojo * iš tolo; bet Moizėjus artynėjo į tamsumą, kur Diew's buvo. * Ebr. 12, 18.

22. Ir Pon's Diew's sake jam: taipo sakyt waikams Izrael: jūs regėjot, kaip aš su jumis iš dangaus kalbėjau.

23. Togidel ne darykite nieką pagal manę; ne darykite sidabro bey aukso Dievus.

24. Altorų man padaryt iš žemės, ant kurio tu man apierawosi sawo dėginimo: ir dėlawojimo: apierą, sawo awis ir galwijos. Nės kurroj' wietoj' aš pastatysu sawo war-do paminklą, czon aš tawęspi ateisu, ir tawę peržegnosi.

25. O jey man nori daryti altorų iš akmenų, ne turri tą daryti iš akmenų kăldinti; nės jey annosi ji su peilu, ne šwentu daryti ji.

26. Aeygi ant stippinų turri užkapti ant mano altorans; kad gėda ne butu atdengta ties jo.

21. Pėrsfyrimas.

Įstatimas apie šeimininkę; taipiau ir apie ragbairtus.

Gittie yra tie įstatimai, kurrus tu jiems turri igraudenti.

2. Jey tu žydiską berną perki, tas taw šėpis metus tur služit; o sėlmą metą tur jis walnas atstoti.

3. Jey be parčods atėjęs, tai ir be

parčods tur atstoti. O jey su parče atėjo, tai ir su parče tur atstoti.

4. O jey jo Pon's jam parče dāwęs, ir ji butu sunū ir dukterū pagimdžusi, tai ta moterisė ir jōs waikai pasiliks jo ponui, bet jis be parčods tur išieiti.

5. Alle jey bėrn's sako: aš mylu sawą poną, ir sawo parče bey waikus; aš ne noru walnas buti:

6. Tay jo Pon's te priwedie jį prie wyrausybės, ir prispāudes jį prie durrū arba butto stulpū, te persfwerbie jo ausi su yla, ir jissai te pasiliekt jo bėrnas amšinay.

7. Jey kas sawo dukterį per sluginę pardāda, tay ji ne tur išieiti kaip bernai.

8. O jey ji ne patinka sawam ponui, ir ne nor jei pawēlit ištekti, tay tur ję išwadūdint. Bet swetmėms žmonėms ję pardāti jam ne wale, kadangi jis ję paniekinęs.

9. O jey jissai sawam sunui ję priwenzawodis, tai jis ję tur lyg kaip dukterį išlėisti.

10. Bet jey jam kitta parče dāda, tay nieko nū jōs išlaimimo, rubū ir wenzawonyštės dalyko ne tur nutraukti.

11. Jey šus tris dāiktus ne dāro, tay ji gal walna atstoti be kōio atspirkimmo.

12. Kas žmogų muša, ir jis iš to miršta, tas tur smerczu mirti.

13. Bet kad jissai jo ne tykojo, bet Diew's ne tyčomis dāwe jį į jo rankas ipulti, tay aš taw wietą priskirsu, kur jissai gal nubėgti.

14. Alle jey kas ant sawo artimo tyčomis nusidetu, ir su lytryste jį pajmāugtu, tay tu tą nū mano altoraus turri atimti, kad nužudytas butu.

15. Kas sawo tėwą arba augiwę muša, tas smerczu tur mirti.

16. Kas * žmogų wag ir tą pardāda, ir tu (tą wogtąj žmogų) pas jį randi, tas smerczu tur mirti. * 1 Tim. 1, 10

17. Kas * tėwą ir mōtiną kēit tas tur smerczu mirti. * Mat. 15, 4. Mat. 7, 10.

18. Kad wyrai tarp sawęs susiwdij, ir wiens antrą ištinka al-

menimi arba kumščia, kad jis ne miršta, bet tikt ant pátalo (nū tū mušū) serga;

19. Jey išgija, ir ant lazdos pasirėmęs waitščioj, tai tas, kurs ji ištiklo, bus nekaltas; alle taczaus tur, ką jis užgaiso, jam užmokėti ir liekoni jo algą atlikti.

20. Kas sawo bėrną arba slūginę ištinka lazda, ir jis miršta po jo rankū, tas del to tur buti korawótas.

21. O jey wieną arba dvi dieni gyws pasiliekt, tay ne bus del to korawótas; nēša tai jo pinnigai.

22. Kad wyrai susiwaidij, ir pažeidz nēščę moteriskę, kad ji ištinka, o ji be iškados pasiliekt; tay tas pinnigais tur but korawótas, kiek jamui tōs moteriskės wyrs užmeta, ir jis tur tus dūti pagal sudžū pasudijimą.

23. O jey iškada iš to jei randas, tay tur dūti dušę už dušę,

24. Už už at, danti už danti, kōją už kōją, ranką už ranką,

Mat. 5, 38.

25. Dėgimną už dėgimną, rōną už rōną, žaidžą už žaidžą.

26. Jey kas sawo bėrną arba slūginę at ištinka, ir tą pažeidz, tas tur jās aties del dytų walnus išleisti.

27. Taipojau kad kas sawo bėrną arba slūginę danti išmuša, tas tur del dantiēs jās dytų walnus išleisti.

28. Jey jautis wyrą arba moteriskę bada, ir jis numiršta; tay tas jautis atmenimis tur buti žudytas, ir jo mēša ne walgoma; tay ponas to jāucio pasiliekt nekaltas.

29. O jey tas jautis jau pirma badas butu buwęs, ir jo ponui pirma butu apsaftyta, ir jis ji ne butu uždars, o nužudda potam wyrą arba moteriskę; tay tas jautis atmenimis tur but žudytas, o jo pons turrēs mirti.

30. O jey ji pinnigais korawotu, tai jis sawo galwą tur wadūti tiek pinnigais, kiek jam bus uždeta.

31. Taipojau ir tur buti korawótas, jey kieno sunų arba dukteri badytu.

32. Bet jey koki bėrną arba slūginę subada, tay tur jo ponui tris dėsimt sidabrininkū mokēt, o tą jauti reik atmenimis užmušti.

33. Jey kas kokią dūbę atdengia, arba dūbę iškasa, o tą ne uždengia, ir tame tarpe ipultu jautis arba asils;

34. Tay Pon's tōs dūbės annam tą iškādą pinnigais tur užmokėti; o maita tur jo buti.

35. Kad kieno jautis fitto jauti subada, ir jis nudwēs, tai jie gywaji jauti tur pardūti ir pinnigus tarp sawęs dalyti, o maitą taipjau pėrsidalyti.

36. Bet jey žinnoma buwo, tą jauti jau pirma badanti buwusi, ir jo ponas ji ne judars; tay jis jauti už jauti tur dūti, o maitą wien's saw palaiftyti.

22. Pėrstyrimas.

Korawone wagosnēs ir littā grietū.

Jey kas kieno jauti arba awi pawag ir pamuš, arba pardūda, tay tas tur penkis jāuczus už wieną atdūti, ir ketures awis už wieną.

2. Kad wagis sugaunam's, i namus bešilaužant, ir mirtinay mušamas; tay kraujo prōwą ant jo ne reik laiiftyti.

3. Alle jey šaule jam bewagiant bus užtekėjusi; tay kraujo-prowa tur buti laiiftyta. Bet wagis tur tai užmokėti. Jey nieko ne tur, tay reik ji pardūti wagystēs deley.

4. O jey pas ji, ką jis wōges, dar gywa bus randama, ar butu jautis, ar asils, ar awis; tai tur jissai tus dwillinkay atdūti.

5. Jey kas kieno dirwą arba wynecią iškadij, sawo galwijus ant iškados i swetimą dirwą leisdamas, tassai tur nū gerāusos sawo dirwos, arba wynecijos tai atdūti.

6. Kad ugnis randasi, ir ujeit erškėčius, ir sudega pėdus ar jawus, ant lauko dar ēlancus, arba dirwą, tay tas tur užmokėti, kurs uždėgins.

7. Kad kas sawo artimui pinnigus arba rykus dūst pakawoti, ir tay jam butu iš jo namū pawogta;

tai wagis, jey surandamas, tur tai dwoillinkay atdūti.

8. Bet jey wagis ne surandamas, tay gaispadorų pas wyrausybe reik nuweiti, bau jissai ne pats butu prikišes sawo nagus prie sawo artimo turto.

9. Jey kas kittą kältin dėl kokiōs newertybės, ar butu dėl jauco ar dėl asilo, ar dėl awiės, ar dėl drabuzū, ar dėl wissokiū dāiktū prapūlusū: tay abbiejū prowa wyrausybei tur buti apsašoma. Katrą iš jų wyrausybe kaltą išranda, tas dwoillinkay sawam artimui tur atdūti.

10. Jey kas sawam artimui āsilą, jāuti ar awi, ar kittą koki galwiji dūst pakawoti, ir tas ar nugaišta, arba iškādą gāuna, arba butu šalin waromas niekam ne mātant:

11. Tay tur toktai prie Pono Diewo ant prysėgōs * iškakti, bau jis ne pats rasi sawo nagus prie sawo artimo turto prikišes; ir ponas to turto tur tai taipo priimti, kad ansai ne priwalytu užmokėti.

* Ebr. 6, 16.

12. O jey wagis jam tai pawagia, tay jis tur sawo ponui užmokėti.

13. Ule jey žwėris butu papūstijusi, tay jis luddimą to tur atnešti, ir ne priwalo užmokėti.

14. Jey kas iš sawo artimo ką žyczij, ir tas dāikts iškādą gāun arba nugaišta, jo ponui ne pristowint: tay tur jis užmokėti.

15. O jey jo pons pribuvo, tay ansai ne priwala užmokėti, jey už sawo pinnigūs derrejes.

16. Jey kas kokią mergą pėrkalba, kittam dar ne pažadėtą, ir su je sugul, tas tur jei kraiti dūti, ir per sawo pāczę palaišyti.

17. O jey jōs tėws ję ne nor jamui dūti, tay jissai tiek pinnigū jei tur dūti, tiek mergai ant kraicziū pūlas.

18. Žynes (arba raganas) ne turri gywas palikti.

19. Jey kas su galwiju laikos, tas smerdziu tur mirti.

20. Kurs balwonams apierawoj, o ne Ponui Diemui wienam, tas iš surintimmo tur but išmestas.

21. Ateiwjus ne turri lupt; ney paminti; nės ir jūs ateiwjei buwote Egipto: žemėje.

22. Rašles bey firratas jūs ne turrite spāusti.

23. Jey tu jas prispāusi, tay jos šauks manėspi, ir aš jų šauksmą išklausysu;

24. Tay mano pāpytis ant jūsų ney degte ussidegs, kad aš jus kardu nužawysu, ir jūsų moteres našlėmis, bey jūsų waiškai firratomis paštos.

25. Kad tu pinnigū žycziji mano žmonėms pas tawę wargstantiems: tay ne turri jūs iškāditi, ney nūmais jūs apsunktint.

26. Jey tu nū sawo artimo rubą i užstatą immi; tay jam tą turri atdūt, šaulei dar ne nusileidus.

27. Kėsa jo rubas wienintelis dangal's esti jo kuno, kurame jis miegt'. O jey jis šauks manėspi, tay aš ji išklausysu; nės aš esmi malonus.

28. * Wyrausybei ne turri kėikti, ir wyrausaji tarp sawo žmonū piktais žodzeis ne apstėlbti. * Darb. Ap. 23, 5.

29. Pirmones sawo jawū bey wy-no ne turri užtrukint. Pirmgimusi sawo suny tu turri man dūti.

30. Taipu ir turri daryti su sawo jauzeis bey awimis. Septynes dienas kėssie pas sawo motiną; bet ašmoje dienoje tą turri man dūti.

31. Jūs šwenti žmones man turrite buti, dėl to ir ne turrite wālgiti ne jokiōs mėsos ant laužo žwėrū papjautōs, bet šunnims pašmesti.

23. Pėrsšyrimas.

Apie šwentes ir šwentas bienas.

Neteisiam apstundimui tu ne turri wieriti, kad Diemo nesibijanti ne užstotumbei, ir neteisu ludininku ne pastotumbei.

2. Tu ne turri sėkti pulką ant piktō, ir ne atšakyti prową dārantiams: kad dėl pulko nū teisybės atšikreipės.

3. Tu ney pawargeli neteisu būdū ne turri garbinti jo promoje.

4. Jey sawo priesininko jāuti ar-

ba ašilą bešlystanti sutinki; tay tu jam tą turri namon' westi.

5. Jey tu tawęs ne kencenczo ašilą mattai po sunkiōs kokiōs naštōs be gulinti, tay saugokis ji palikt, bet rods sawo reikalus del jo patrynkint.

6. Tu teisybę sawo pawargelio ne turri sukfinėti jo prowoje.

7. Atsitolink nū neteisū daiktū; nekaltaji ir teisyji ne pasmaugl; nēs aš nelabaji ne dūmi wiršų gauti.

8. Ne priimk dōwanas; nēsa dōwanos apjėkin mātanczūsus, ir pėrciepia promas teisyjū.

9. Ateiwjus ne turrity paminti; nēs žinnot, ateiwjui koku, kadangi pātys ateiwjui buwo? Egipto - žemeje.

10. Szešis metus apseši sawo dirwų, ir jōs waisų surinksi.

11. O sėkmame mete dūsi je atsigulēt ir atsilset, kad pawargėlei tawo žmonėsa to walgitu; ir atlytus palik žwėrimis ant lauko walgiti. Taipu ir turri daryti su sawo wyncizia bey aliejaus-kalnu.

12. Szešes dienas sawo darbų turri dirbti, bet sėkmą dieną turri šwėsti; kad tawo jāutis ir ašils atsilsetu, ir tawo sluginės wais bey ateiwis atsigaiwintu.

13. Wis, ką aš jums sakiau, tai pilnawokit. Ir tittū Diewū wardū ne turrit minnėti, ney iš jūšū burnōs jie ne tur buti girdėti.

14. Tris kartus per mėtą man turrity šwentes šwėsti:

15. Butent, šwentę neraugintōs dūndōs turri šwėsti, kad septines dienas neraugintōs dūndōs walgitumbei (kaip aš taw prisakiau) czėsu karwelinnō mėnesio; nēs tame ištėrūkei iš Egipto. Ule tušti idant ne pasirōdikite po mano akiū.

16. Ir šwentę pirmosōs pjuties waisū ant dirwōs išstėjū; ir šwentę sudagawimo, mėtui pasibaigiant, kaip sawo darbū nū laukū busi suwalės.

17. Tris kartus per mėtą tur pasirōditi po akiū Pono Diewo, dangų ir žemę waldanczio, wišsi tawo wyrai ir sūnus.

18. Tu kraują mano apierōs ne turri draugē apierawoti su rāngu; ir rebummas mano šwentes ne tur pasilikti ikti rytojaus.

19. Pirmaji waisų sawo dirwōs turri parnešti i namus Diešpaties, sawo Diewo. O awinėli ne turri wirti, kōl dar žind sawo motinōs pieną.

20. Sztay, aš Angėlą funczu pirm tawęs, tas tawę apsaugōs ant to kėlo, ir tawę nuwes i tą wietą, kurrę aš taw prigatawijau.

21. Del to saugokis nū jo wėido, ir klausyk jo balso, neygi ji iptynk; nēsa jissai jūšū nusidėjimus jums ne atleis, ir mano wardas yra jemme.

22. Bet jey tu jo balso klausysi ir ištaisyysi wišlab', ką aš taw prisakysu; tai aš tawo neprietelū neprietelus, ir tawo priešininkū priešininks busu.

23. O kaip mano Angėlas pirm tawęs eis, ir tawę nugabēs pas Amoritus, Etitus, Pėrėsitus, Kananitus, Ewitus bey Iebusitus, o aš jūs išpūstisu:

24. Tay jū balwonams idant nesiklōnok, ney jiems slūžik, ir ne daryk, kaip jie dāro; bet tu jū balwonus nuplėšik ir sulūžik.

25. Bet * Diešpacui sawam Diewui turrity slūžiti, tai jis tawo dūną ir wandeni pėrjėgnos; ir aš wišsas liggas nū tawęs nukreipsu.

* Matt. 6, 33.

26. Ir ney wienu tawo žemėje ne ištiriks ir newaisinga ne bus, ir aš dūsu tawę pasešti.

27. Taw dar ne nuėjus aš jūs išgandisu, ir wišsus tus žmones dūsu nusiminti, kurrus tikt užeisi; ir wišsi tawo neprietelei turrēs pabėgt.

28. Aš siršlus pirm tawęs susu, tie pirm tawęs išwarys Ewitus, Kananytus ir Etitus.

29. Aš jūs ne wienu metu prawarysu, kad toji žeme pūsta ne pasiliktu, ir drāškančū žwėrū nesidaugisintus prieš tawę.

30. Po tīt's tittą aš jūs išstum-su, pakoley tu prasiplatysi ir galėsi toje žemėje gywenti.

31. Ir tawo rubėjus bus raudonos jures, ir Pylistėnų jures, ir pušėzia iškli wandėnų. Nės aš i tawo ranfas padūsu wissus žmones tōs žemės, kad tus prawarytumbei pirm sawes.

32. Tu ney su jeis, ney su jū Die-wais derėjimą ne daryk.

33. Bet ne pawėlik jiems gywėnti tawo žemėje, kad tawę ne pagunditu prieš manę. Nės jey tu jū bal-wonams šlužiši, tay taw toktai bus ant papiktinnimo.

24. Pėrštyrimas.

Moizėjus wėl užkūpo ant kálno Sinai po derėjimo-papiktinnimo.

Ir Moizėjui jissai tare: kšupl aukštyn pas Poną Diewą, tu bey Aarónas, Nadab's ir Abyu, bey septynis dėšimt's wyausujū Izraeliye, ir Poną Diewą melsdami klónokities iš tolo.

2. Alle Moizėjus tikl wien's testartin prie Pono Diewo, o annie te nesiartina; neygi žmones te ne eina su jūmi aukštyn.

3. Moizėjus parėjes pasake žmonėms wissus žodžus ir ištatinus Pono Diewo. Tay wissi žmones atšakydami wienu balsu tare: wissus žodžus, kurrus Pons Diews sake, mes pildisim.

4. Tai Moizėjus surašes wissus žodžus Pono Diewo, ir rytą metą anksti kėles pabudawojo altorų žemay pas kálną, su dwylika stulpais, pagal dwyliką gimminų Izraelo.

5. Ir nusunte jaunikáicų iš waiškū Izrael, kad ant to dėginnimo-aperas ir deklawonės-aperas nū jaucų Ponui Diewui apierawotu.

6. O Moizėjus * ėmęs pusę kraujo ipyle tą i rykų; o kitta pusę apšlakste altorų.

* Ebr. 9, 19. ic.

7. Ir ėmęs derėjimo-knygas paslaite tas wissims žmonėms. Ir kaip jie sake: wis, ką Pons Diews sake, darysim, ir klausysim;

8. Tay ėmęs Moizėjus tą kraują, apšlakste tūmi žmones ir tare: šitay, šittas esti kraujas derėjimo, kurti Pons Diews su jumis daro, ant wissū šū žodžų. * Ebr. 9, 20. 12, 24.

9. Tai užkūpo ant kálno Moizėjus, Aarónas, Nadab's ir Abyu, bey annie septynis dėšintis wyaus-sieji Izraelitėnų.

10. Ir * išwydo Diewą Izraelo. Po jo kėjomis buwo matyt kaip gražus toktai Sapyrs, ir kaip dangus, kad išsigaidrijes yra.

* 1 Tim. 6, 16.

11. Ir jis (ne išgandino) sawo ranka tus wyresnāsus Izraeliye. Ir kaip jie buwo išwydę Poną Diewą, tay jie wálge ir gėre.

12. Ir Pons Diews tare Moizėjui: užkūp' pas manę ant kálno ir pasilik czonay, kad taw dūczau * iš akmens darytas toblęzias, ir zokaną ir prisakimus, kurrus aš surašiau, tus tu turri jūs mokinti.

* 2 Kor. 3, 3.

13. Tai Moizėjus ir jo tarnas Jozuwa pasitaifusu užkūpo ant kálno Diewo.

14. Ir tare wyresniemsėms: pasilikite czonay, iškli wėl sugryhiwa pas jus, šitay, Aarónas bey Urs yra prie jusu, jey kas tur kėkė skundą, tas gal jiem dwiem pasiskūsi.

15. O kaip Moizėjus ant kálno užkūpo, debesis uždenge tą kálną.

16. Ir šlowė Pono Diewo pasirode ant kálno Sinai, ir apšlepe ji debesimi šešes dienas; ir sėkmoje dienoje wadinno Moizėjaus iš debesiės.

17. Ir regėjimas šlowės Pono Diewo buwo matyt kaip sūedanti ugnis ant kálno wiršaus po ašiu waiškū Izrael.

18. Ir Moizėjus ėjo i widdą debesiės, ir užkūpo ant wiršaus kálno, ir pasilikto ant to kálno * keturis dėšimt's dienų, ir keturis dėšimt's naktų.

* Matt. 4, 2.

25. Pėrštyrimas.

Apie apieras iš gerės waltės bėtas šėtai-surintimo.

Ir Pons Diews kalbejo su Moizėjum, tarydams:

2. Sakyk waišams Izrael, kad jie man dātu aukawimo-aperą; imdami tą nū kiekwienu iš gerės waltės dūdancų.

3. Bet tai yra aukawimo: apiera, kurrę turrēsite imti nū jū: aukšą, sidabrą, wārą,

4. Melinus šilkus, šarlotus, raudonus ir baltus šilkus, bey oškū: plaukus,

5. Ruddus ozio kailus, ūbšraus kailus, bey gerāusus cedro mēdzus;

6. Uleju lampoms, branges žoles mostims, ir gražey kwēpanczes žoles štanam smilkimui,

7. Brangus atmenaczus Onif wadinnamus, ir pritaistytus žemcugus wiršutinnei wystupišikai sėrmėgai, bey šydėlui.

8. O jie turrēs man * šwentnyčę padaryti, kurrej' aš tarp jų gywėnciau. * Ebr. 9, 1. 2.

9. Kaip aš taw pamyždi budawonēs ir wišū jōs rykū parōdisu, taipu turrēsite daryti.

10. Padarykit štrynę iš cedrū: mēdzio, pus trėczū māsū tur ilgum's buti, pus antro māsio platum's, o pus antro māsio aukštum's.

11. Ir turrit je * gerāusu aukšu iš widdaus ir iš wiršaus aptraukt; ir daryt aukšing wainiklą aukštay aplinkuy. * Ebr. 9, 4.

12. Ir nulėjes kėtures aukšinas rinkes, pritaistyt tas prie wišū kėturū kampū, taipu, kad dvi rinki ant antros pussēs kabėtu.

13. Ir daryt kėrtis iš cedro: mēdzio, ir aptraut tas aukšu.

14. Ir išišl jas i tas rinkes abbi pussēi štrynēs, jeib tomis je pakėltu ir neštū.

15. Ir turrēs rinkėsa pasilikti, o ne ištrauktos buti.

16. Ir i tą štrynę turri idėti * luddijimą, kurri aš taw dūsu. * Ebr. 9, 4.

17. Taipojau ir turri malonēs: trāsę daryti iš gerāuso aukso; pus trėczū māsū tur buti jōs ilgum's, o pus antro māsio jōs platum's.

18. Ir turri daryti dy Kerubynų iš cyssto aukso prie abbeju galū malonēs: trāsēs.

19. Kad wien's Kerub's butu ant šio, o antras ant antro galo, ir

taipo du Kerubinu butu prie malonēs: trāsēs galū.

20. O Kerubynai tur išsteti sawo sparnus aukštay per wiršū, kad jūdu sawo sparnais malonēs: trāsę apdengtu, ir kōžo wėidas priek antrą stowėtu; bey jų dweju wėidu ant malonēs: trāsēs tur žurėti.

21. Ir uždēt malonēs: trāsę wiršuy ant štrynēs, ir idēt i štrynę luddijimą, kurri aš taw dūsu.

22. Jš tōs wietōs aš taw luddisu, ir su tawim' kalbėsu, butent iš malonēs: trāsēs tarp tū dweju Kerubynū, kurrādu ant luddijimo: štrynēs yra, wislab', kę aš (per tamę) prisafydisu waikams Izrael.

23. Dar ir stalą iš cedro: mēdzio darysi, dweju māsū tur buti jo ilgum's, wieno māsio jo platum's, ir pus antro māsio jo aukštum's.

24. O tą tu turri aptraukti gerāusu aukšu, ir aukšing wainiklą aplinkuy daryti.

25. Ir wieną lystę aplinkuy per plāštaką aukštą, ir aukšing wainiklą aplink lystę.

26. O kėtures aukšinas rinkes prie jo turri daryti, i kėtures wietas tū kėturū kōju.

27. Urti apaczōs lystēs tur rinkes buti, kad kėrtis išikšamos, ir stalas panešamas butu.

28. Ir kėrtis iš cedro: mēdzio darysi, ir tas aukšu aptrauksi, kad tūmis stalą paneštū.

29. Taipojau ir jo bludus, kėpas, traggus, kaušus padaryt iš cyssto aukso, kad tais išpiltu ir ipiltu.

30. Ir ant to stalo man wissadōs šwentōs dūnōs kėpalus turri uždėti.

31. Dar ir liktorų iš plono bey cyssto aukso turri padaryti, kurrio lēmū tur buti su rūroms, šolems, gužikais ir žolėmis.

32. Szėšios ruos tur iš liktoraus šalū išeiti, iš kiek wienōs pussēs trys ruos.

33. Kiek wiena rura tur turrėti tris atwiras šoles, gužikus ir kwietkas; tai tur buti tos šėšios ruos iš liktoraus.

34. O lēmū liktoraus tur kėtures

atvirras šoles su gužikais ir su žolėmis turrėti;

35. Ir po wieną gužiką po dwiem ruromis, turū šefos iš listoraus išeina.

36. Kės abbu, jū gužikai ir ruos, tur iš jo išeiti, wislab stiprus ir cyslas aukšas.

37. O wiršuy septynes lampas padarysi, priekš tit's kitta swieczes.

38. Ir žwašnypšles, bey išgesinances šoleles iš cyslo aukso.

39. Iš simto swarū gerāuso aukso tu tai wis padarysi, su wissais šais ryšais.

40. Ir dabokis, * kad tai wis tai po padarytumbei pagal jū pawyzdi, turri regejei ant kalno.

* Darb. Ap. 7, 44. Ebr. 8, 5.

26. Pėrsfyrimas.

Actiu būdu šetra swentmęgids tur buti daryta.

Namus turri padaryt iš dėsimt kaurū, iš baltū susuktū šilkū, iš melinū šilkū, ir iš šarlotū bey raudonū šilkū; Kerubynus i tus turri iānsti gražiausey.

2. Ilgum's wieno kouro tur buti dwidešimt ir aštūnū māstū, platum's keturū māstū, o wissi dėsimtis tur buti lygus.

3. Ir tū kaurū sudawādisi po penkis, wieną prie tit's kito.

4. Ir ašeles turri padaryti iš mėlinū šilkū, abipussei kaurū, kur surišti reiks, jeib po du ir po du sawo wietosa surišami butu.

5. Pentis dėsimt's ašelū prie kiek wieno kouro, kad kitta's kitta surištu.

6. Ir turri penkis dėsimt's kabjū iš aukso padaryti, kad tais kaurus salabintu prie wiens wieno, jeib namai iš jū pastōtu.

7. Tu turri ir uždangą iš oškū plankū daryti, kad šetra wiršuy namū tūmi uždengtu iš wienolika kaurū.

8. Ilgum's wieno kouro bus tris dėsimt's māstu, o platum's keturū māstū, ir wissū wienolika diddum's tur lygus buti.

9. Pentis suraišęzosi, ir šefis tai-

pojau, kad šestaji kaurą dwoillinkay užlabintumbei prišakij šetrōs.

10. Ir turri prie kiek wieno kouro penkis dėsimt' ašelū jū wietosa padaryti, jeib galai i tit's kitta susieitu.

11. Irgi penkis dėsimt warinnes saktis turri padaryti, ir tas saktis i ryšelus išegti, kad šetra sustatyta, ir wiena šetra pastōtu.

12. Ule kas perilgu ant kaurū šetros, tai per pusę dūl perlabeti ant šetrōs,

13. Abipussei kaip māsto miera; kad palait's ant šetrōs šalies butu, ir je abipussei uždengtu.

14. Ant wiršaus šio uždangalo padaryt dar kitta dangalą iš raudonū awinū kailiū; ir ant šio wiršaus wėl kitta iš ūbšrū-kailiū.

15. Taipojau ir lentas šiems namams taisyt iš cedro-medžū, kurios tur stūčios stowėti.

16. Wiena lenta dėsimt māstū tur buti ilga, o pus-antro māsto plati.

17. Du capy kiek wiena lenta tur turrėti, kad pagretam galētu buti sustatyta. Taip o wissas lentas šiems namams turri daryti.

18. Dwidešimt jū stowēs priekš pētus.

19. Tos keturis dėsimt's sidabrinū kojū tur turrėti, apaczoj po dwi koji po kiek wiena lenta ties dwiem sawo capais.

20. Taipojau ant antrōs pusēs, priekš šaurę, wėl dwidešimt lentū tur stowėti.

21. Ir keturis dėsimts sidabrinū kojū, po dwi koji po kiek wiena lenta.

22. O gale tū namū i wākarus šefes lentas turri daryti.

23. Priegtam ušpakalij dwi lenti ant abbiejū galū tū namū;

24. Jeib kiek wiena abbiejū su sawo galinne lenta iš apaczōs aukštynop' susileistu, ir aukštay prie wiršaus lygęy susieitu ir susira-kintu.

25. Kad aštūnos lentos butu su jū sidabrinoms kojomis, tū šefolika tur buti, po dwi po kiek wiena lenta.

26. Ir turri užkaišzus daryti iš cedro-mėdžio, penkis, lentoms prie wienos pusės tą namą.

27. Ir penkis, lentoms antrai pusėi tą namą, ir penkis, lentoms gale namą prieš wakarūs.

28. Ir turri užkaišzus widduj' lentū pėrkšti bej wissus sudawāditi nā wieno gālo ikki kito.

29. O lentas turri aukšu aptrauktū, ir jū rinkes iš aukso daryti, kad užkaišzei čon' butu idėti.

30. Ir užkaišzus turri aukšu aptrauktū. Ir šittaiapo turri sustatyti tus namus, pagal tą abrožą, kurri tu mattei ant kälno.

31. Ir užkabą turri daryti iš melinū šilkū, šarlotū, ir raudonū šilkū, bej susuktū baltū šilkū; o Kerubinus dailey turri iāusti.

32. Ir turri jį pakabinti ant keturū stulpū iš cedro-mėdžio, kurrie aukšu aptrauktū, ir aukšinus gužius bej ketures šidabrinnes kojas tur.

33. Ir užkabą kabėmis turri prikabinū, ir štrynę luddijimo widduj' užkabos pastatyti, * kad tarpas jums butu tarp šwentos ir tarp šwenziausos wietos. * Ebr. 9, 3.

34. Ir * Malonės-krāsę turri pastatyti ant luddijimo štrynės šwenziausoje wietoje. * Ebr. 9, 5.

35. Bet stālą pastatyt' laužē užkabos, ir listorū ties stalu i pētus linkay tą namū, kad stālas štowētu i šaurę.

36. Ir turri užkabą daryti ant durrū šėtrės, āustą iš melinū šilkū, raudonū šilkū, šarlotū bej susuktū baltū šilkū.

37. Ir turri tai užkabai daryti penkis stulpus iš cedro-mėdžio, aukšu aptrauktus su aukšinais gužiais; turri jiems penkias kojas iš wāro nulėditi.

27. Pėrkšyrimas.

Apie bėginnimo. Apierės- altorų; apie priangi ir apie šwentą aliejū.

Ir turri pabudawoti altorų iš cedro-mėdžio, penkeis māsiais ilgą ir platų ketur-kampį, ir trijų māsū aukštą.

2. Ragus tu turri ant jo wissū

keturū kampū daryti, ir jį waru aptrauktū.

3. Padaryt' ir pūdus pelenams, šūpeles, bludus, trišakes, anglinyčias: wissus jo rykus iš waro turri daryti.

4. Tu ir warinnes narinyčias kaip tinklą turri daryti, ir ketures warinnes rinkes i sawo ketures wietas.

5. Alie iš apaczios aukštynlinkay aplink altorų tai turri daryti, kad tos narinyčjos pėrtęktu ikki i widduj' altoraus.

6. Taipojau ir kartis padaryt' tam altorui iš cedro-mėdžio, waru aptrauktas.

7. Ir tas kartis per rinkes turri pėrkšti, abbi-pussei altoraus, kurromis galētu jį nešti.

8. Ir taipo jį iš lentū turri padaryti, kad widdurys tūščias butu; kaip taw ant kälno rōdita.

9. Taipojau ir tiems namams priangi turri padaryti, apkabą iš susuktū baltū šilkū, ant wienos pusės šimta māsū ilgą, prieš pētus,

10. Ir dwidešimt stulpū ant dwidešimt warinnū kojų; ir jū gužius, su jū braunomis iš šidabro.

11. Taipojau ir prieš šaurę tur buti apkaba šimta māsū ilgą, dwidešimt stulpū ant dwidešimt warinnū kojų, ir jū gužius su jū šulėmis iš šidabro.

12. Alie prieš wakarūs platum's to pryangio tur apkabą turrėti, penkis dešimts māsū ilgą, dešimt stulpū ant dešimt kojų.

13. O prieš rytus platum's to pryangio tur buti penkis dešimts māsū.

14. Taiapo, kad apkaba iš wienos pusės butu penkiolika māsū, o priegtam tris stulpus ant trijų kojų turrētu.

15. O wėl penkiolika māsū ant antrės pusės, priegtam tris stulpus ant trijų kojų.

16. O durrisa pryangio tur buti užkaba dwidešimt māsū plati, iš āusta iš melinū šilkū, šarlotū, raudonū šilkū, ir susuktū baltū šilkū, priegtam keturi stulpai ant sawo keturū kojų.

17. Wišsi stulpai aplink pryangi tur sidabrinnes sūles, sidabrinnes gužikus, o warinnes fojas turrėti.

18. Ir ilgums pryangio tur buti šimtą mąstų, platumas penkis dešimt mąstų, aukštums penkių mąstų, iš susuktų baltų šilkų; ir jo fojos tur buti warinnos.

19. Ir wišsi ryškai tū namū ant wiššokio wartojimo, ir wiššos jo winnis, bey wiššos winnos pryangio tur buti warinnos.

20. Prisakyk waikams Izrael, kad taw suneštu cypsciausji tikrą aliejų, iš aliejaus-medžio išpausta, žibinti, kurri wiššada wiršuy i lam-pas ipiltu.

21. Szėtroje surinkimo, lauke už kabos, kurri prieš strynę luodijimo kaba. Ir Aronas bey jo sūnus tur tai pagatamiti, taip rytmezeis kaip wafarais Ponui Diewui. Tai jums tur buti amžinas būdas ir jūsų waikū waikams, tarp waikū Izrael.

28. Pėrsfyrimas.

Wysupisgū rubū gražummas Arono ir jo sūnū.

O Aroną sawo broli ir jo sūnus prie sawęs turri imti iš waikū Izrael, kad jis mano klebonu pastotu, butent Aronas ir jo sūnus, Nadabs, Abys, Eleazars bey Itamars.

2. Ir turri Aronui, sawam broliui, šwėntus rubus padaryti, kurrie garbingi ir gražus butu.

3. Ir turri kalbėti su wiššais išmintingūs širdiės esanczeis, kurrus aš dwase išmintiės pripildžau, kad darytu rubus Aronui jo išegnojimui, ir jis mano klebonu pastotu.

4. O rubai, kurrus turrės padaryti, šittie bus: skydėle, wiršutinne wysupisšką sermėga, šilkū sermėga, ankšta sermėga, šepurre ir jūsta. Tokius šwėntus rubus jie tur padaryti tawo broliui Aronui ir jo sūnams, kad mano klebonas butu.

5. Tam jie te immie aukšą, melinus šilkus, šarlotą, raudonus ir baltus šilkus.

6. Wiršutinne wysupisšką sermė-

ga jie tur daryti iš aukso, melinū šilkū, šarlotū, raudonū ir susuktū baltū šilkū dailey,

7. Kad toji ant abbejų peczū sukabinnama ir ant abbejų pusū surišama butu.

8. Lygu budu ir jūsta ant (tōs sermėgōs) tur buti padaryta iš aukso, melinū šilkū, šarlotū, raudonū ir susuktū baltū šilkū.

9. Ir turri dy žemczugu, Oniš wadinamų, imti ir i tus ipjaut wardus waikū Izrael.

10. Ant kiek wieno šėpis wardus, paeiluy, kaip po kit's kitta užgimme.

11. Ir tai darydik per tus mištrus, kurrie brangius akmenāczus ir pėczwetes dailey pjauja, taipu, kad kiekvienas aukš aptwerts butu.

12. O tūdu užkabink ant peczū wiršutinnōs wysupisškōs sermėgōs, kad tie akmenys butu ant paminklo waikams Izrael, kad Aronas nešotu jų wardus ant abbejų sawo peczū, Ponui Diewui ant atsiminnimo.

13. Ir aukso kabės turri padaryti;

14. Bey dy lencugu iš gerāuso aukso su dwiem galais, o sanarus i kīts kitta kabanczus; ir tus i kabės turri ikabinti.

15. Urėdo:skydėli padaryk dailey, kaip wiršutinne wysupisšką sermėgą iš aukso, melinū šilkū, šarlotū, raudonū ir susuktū baltū šilkū.

16. Keturkampis tur buti ir dwilinks; jo ilgums tur buti plāštaka, o jo platumas wėl plāštaka.

17. O tą turri išpildit keturomis eilėmis žemczugū; pirmoji eile tėsie: Sarders, Topasers bey Smaragdūs;

18. Antroji: Rubin's, Sappir's, Diamant's;

19. Trecioji: Linfurers, Akat's, Ametist's;

20. Ketwirtingoji: Tirkysas, Oniks, Jaspis; aukšū jie tur aptwerti buti wiššosa eileša.

21. Ir turrės stowėti pagal dwyliską wardū waikū Izrael, iškasti nū mistro, žemczugus dailey pjauti

mošancio, kiek wiens sawo wardu pagal dwyliską gimminū.

22. Ir turri lencugelus padaryti prie skydelio, su dwiem galais; o šanarus i kitts kittą sukabanczus, iš gėrauso aukso.

23. Ir du aukso žiedų prie skydelio, taip, kad tūdu žiedų prie dvejū galū skydelio prisegtumbei.

24. Ir tūdu iš aukso darytų lencugelū i tū paczu du žiedų prie abiejū galū skydelio ikabintumbei.

25. Ule kittų du galū tū dvejū lencugelū turri i dwi kabi dėti, ir jos prisegti ant pečių apatinnės sermėgės, prieš kitts kittą.

26. Ir turri kittudų aukšinų žiedu padaryti, ir prie kittū dvejū galū skydelės prisegti sawo wietoje, iš widdaus, prieš wiršutinnę wystupiską sermėgą.

27. Irgi wėl kittudų aukšinų žiedu turri padaryti, ir i abby kampų apaczėje wiršutinnės wystupiskės sermėgės prieš kitts kittą susęgti, wiršuy, kur sermėgės galai susileidz, dailey.

28. O tą skydeli tur su sawo rinkėlėmis su melinu šnuru prie sermėgės rinkiū primegsti, kad drutay prie tės dailey padarytės wiršutinnės wystupiskės sermėgės prigultu, nevgi šittas skydelis nū tės sermėgės atsilosūtu.

29. Taip uaronas wardus waikū Izrael tur nešoti, urėdo skydėleje ant sawo širdies, eidam's i šwentinyčę, Ponui Diewui ant atsiminnimo wissadės.

30. Ir turri i tą urėdo: skydeli idėti Szwiešą ir Teisybę, kad ant širdies uarono butu, jam einant i šwentinyčę Pono Diewo; bey nęšant urėdo: skydeli waikū Izrael ant sawo širdies po Pono Diewo atli wissadav.

31. Ir šilkū sermėgą po wiršutinę wystupiską sermėgą turri padaryti iš wienū melinū šilkū.

32. Ir wiršuy widurij' tur skylę buti, ir rumbas apie tą skylę sustulpūtas, kad ne suplyštū.

33. O aplink apatinnę sulę Granot-obolus turri daryti iš melinū šilkū, šarlotū bey raudonū šilkū

wissur aplink, o tarp jų aukšinus zwanelus taipjau wissur aplink.

34. Kad wiens aukšins butu zwanelis, potam granot-obolis ir wėl aukšins zwanelis bey wėl granot-obolis wissur aplinkuy, prie sulės tės šilkū: sermėgės.

35. Ir uaronas taje tur apsirėdyti, be tarnaudams, kad jo stambėjims butu girdėtas, jam išeinant ir ieinant i šwentinyčę po atliū Pono Diewo, kad ne numirtu.

36. Tu taipojau ir žestėli ant kaktės dėdamą turri padaryti, iš gėrauso aukso, ir i tą ikasti, taip i pečzwėczus ikasti lūbij: Szwentybe Pono Diewo.

37. Ir tą turri prisegti prie melino šnuro prišaklij' prie šepurės,

38. Ant kaktės uarono, kad taip uaronas * neštu nusidejimus šwentūjū apierū, kurrias waitai Izrael šwentin wissosa domanosa jų šwentės apierės; ir tą jis wissadės ant kaktės tur nešti, kad jūš su Ponu Diewu ** sudėrintu.

* Jon. 1, 29. ** 2 Kor. 5, 19.

39. O ir ankštą sermėgą turri pasūti nū baltū šilkū, ir šepurę iš baltū šilkū, bey jūstą aukso išsūtą.

40. O sūnums uarono turri padaryti sermėgas, jūstas ir šepurės bicznas ir mandages.

41. Ir tais turri aprėdyti sawo broli uaroną bey jo sunus. Ir turri jūš pamōšiti, ir jų rankas pildit, ir jūš šwentint, kad mano klebonais butu.

42. Ir turri jiems pasūti marškonas kėlines, ušdengti kuną jų gėdės, nū blauzdū iškū kūšū.

43. Ir uaronas bey jo sūnus tūmis tur buti apwilti, eidami i šėtrą surinkimo, arba artindamies prie altoraus, kadda tarnauj šwentinyčoj; kad ne nešotu sawo nusidejimus ir ne numirtu. Tai jam ir jo waitams amžinas tur buti budas.

29. Pėrsšyrimas.

Klebonū išėgnōjimas ir apiera.

O ir tai yra, ką tu jiems turri daryti, kad jie man i klebonus išėgnoti

butu. Imt jauną jautuklą bey du awinų be klaido,

2. Nerauginą dūną ir neraugin-tus praplocius, alejumi sumaisytus, ir nerauginčius ragaišius alejumi ap-teptus; iš žviejų miltų tai wislab turri kepti.

3. O i pintinni tai turri sudėti, ir pintinnij' prinešti su jautuktu ir dviem awinais.

4. Ir Uaroną su jo sunumis prie durrių šėtrūs surinkimo priwėdęs, wandenimi turri numazgoti.

5. Ir ėmęs tus rubus, Uaroną turri aprėdyti ankštaje fermėga, ir šilkū fermėga ir wiršutinne wysta-pišką fermėga, ir skydele prie tōs fermėgōs; ir turri jį apjūsti ant wiršaus wiršutinnės wystupiškos fermėgōs.

6. Ir uždėti kepturę ant jo gal-wōs, ir šwentąjį wainiklą prie ke-purrės.

7. Ir turri imti pamostijimo alė-įs, ir ant jo galwōs ušpilti, ir jį mostiti.

8. Ir jo ūnus taipojau turri pri-westi, ir jūs ankštaje fermėga aprė-dyti;

9. O abbiejus, kaip Uaroną, taip ir jūs jūstomis aplūsti, ir jiems kepturės uždėti, kad jie klebonū-urėdą palaitytu amžinay. Ir turri Uaronui bey jo sunums rankas pilditi.

10. Ir tą jautuklą priwesti prie šėtrūs surinkimo. Ir Uaronas su sawo sunumis turrės sawo rankas uždėti ant jautuklo galwōs.

11. Ir turri tą jautuklą pamušti Ponui Diewui, pas durris šėtrūs surinkimo.

12. Bey jo kraują ėmęs, turri tą ant ragū altoraus dėti sawo pirštu, ir wislą kittą kraują išlieti prie dug-no altoraus.

13. Ir turri wislus taurus imti nū žarnū, ir tinklą nū kėpanū, bey abbių inkštų su taukais apaugtų, ir turri ant altoraus uždėti.

14. Alle * jautuklo mėsa, skurą ir miešlus laukė abazų ugnimi turri sudėgint; nės apiera yra už griekus.

* Ebr. 13, 11.

15. Bet wieną tū dvejū awinū tu

turri imti, ir Uaronas su sawo su-numis tur sawo rankas ant to awi-no galwōs uždėti.

16. Tai jį turri papjauti, ir jo kraujo ėmęs wislą altorų aplinkų apšlakstyti.

17. Bet tą awiną i stufkius turri supjauštiti, ir jo widdurus bey blauz-kaulus numazgoti, ir ant jo stufkiū bey galwōs uždėti.

18. Ir wislą awiną uždėti ant al-toraus; nesa jis yra dēginimo apie-ra Ponui Diewui, saldus kwapas, ugnis Pono Diewo.

19. O antrą awiną tu turri imti, ir Uaronas su sawo sunumis tur sa-wo rankas ant jo galwōs uždėti.

20. Ir turri jį papjauti, ir jo krau-ją ėmęs Uaronui bey jo sunums ant dēfinės ausiės pakremšlės dėti, ir ant nyškėjo jū dēfinės rankōs, ir ant didžiojo piršto jū dēfinės ko-jōs, ir turri kraują wisur aplink al-torų šlakstyti.

21. Ir turri to kraujo ant alto-raus imti, ir mostijimo = aliejū, ir Uaroną ir jo rubus, jo ūnus ir jū rubus apšlakstyti, tai jis ir jo ru-bai, jo ūnus ir jū rubai bus pa-šwentinti.

22. Po to turri imti taurus nū awino, udegą, ir taurus nū wid-durū, tinklėli nū kėpanū, ir abbių inkštų su jū taukais, ir dēfinę pėti, (nesa tai yra awins pašwentinimmo)

23. Ir wieną dūnōs kėpalą, ir wieną aliejiaus ragaiši, ir wieną praplotti iš pintinės neraugintōs dūnōs, po afiū Pono Diewo sto-winczōs.

24. O uždėt tai wislab ant rankū Uaronō ir jo sunū, aukūdams Ponui Diewui.

25. Po to atėmęs nū jū rankū už-degt ant altoraus dēginimo = apie-rai, ant saldaus kwapo Ponui Diewui: nesa tay yra ugnis Pono Diewo.

26. Ir turri imti krutinę awino izegnojimo Uaronō, ir turri aukūti po afiū Pono Diewo; tai tawo dallis bus.

27. Ir taip turri šwentint su-būjimo = krutinę bey aukawimo-

pėti, turrie subūti ir aukūti yra nū awino žegnojimo Arono, ir jo sunū.

28. Ir tur Arono bey jo sunū buti amžinu budu nū waikū Izrael; nės yra aukawimo=apiera. Ir aukawimo=apieros tur Pono Diewo buti, nū waikū Izrael, prie jų deklawonės bey aukawimo=apieriū.

29. Alie šwentisus rubus Arono tur jo sunus gauti, po jo galwos, jeib tūse pamōstiti, ir jų rankos pildomos butu.

30. Kas iš jo sunū i jo wietą wylstupu pastos, tas septynes dienas tais tur apsimilti, eidams i šėtrą surinkimo, kad tarnautu šwentinytoj'.

31. O tu turri imti tą awiną žegnojimo, ir jo mėsą šwentoje wietoje wirti.

32. O Aronas su sawo sunumis tur walgiti mėsos to awino, draug su dūna iš pintinės pas durris derėjimo šėtrūs.

33. Nesa suderėjimas tūmi pastojo ant pildimo jų rankū, kad šwentinnami butu. Kits ne tur to walgiti, nesa tas walgis šwentas.

34. O jeį kas liktu tōs šwentintōs mėsos, ir tōs dūnōs ikti rytujaus, tą ugnimi turri sudėginti, ir ne walgiti, nės šwenta yra.

35. Ir šittaip turri daryti su Aronu ir su jo sunumis, wis, ką aš taw prisaikau: septines dienas tu turri jų rankas pilditi,

36. O kas dieną pamuštū wieną jauti i griekū=apierą, ant suderėjimo; ir turri altorų apšlakstyti, kad tu ji suderinni, ir turri ji mōstiti, kad pašwentitas butu.

37. Septines dienas altorų turri suderinti, ir ji šwentinti, kad pastotū altorum, šwenczausoju. Kurs altorų nor pakrutint, tas šwentitas tur buti.

38. O taipu su altorum turri daryti: dwejeta mitulū awinėlū kas dieną ant to altoraus turri apiera= woti.

39. Wieną awinėlū rytmecejis, o antrą pawakare.

40. Ir prie kiek wieno awinėlio

desėtinę kwieczū miltū, sumaisytū su ketwirtu dalyku saiko In (wadinnamo) sugrūsto alėjaus, ir ketwirtą dali saiko In wyno ant gėrimo=apieros.

41. Su antru awinėlū pawakare turri daryti, kaip su walgimo ir gėrimo=apiera rytmetij ant saldaus kwāpo, ugni Ponui Diewui.

42. Tai yra dieniška dėginimo=apiera pas jų waikū=waikus už durrū šėtrūs surinkimo Ponui Diewui, czonay aš jums pasirōdisu, ir su tawim kalbėsu.

43. Czonay aš waitams Izrael išpašinnamas ir šwentinnamas busu sawo šlowėje.

44. Ir šėtrą surinkimo su altorų šwentisu; bey Aroną su jo sunumis saw wylstupais idėsu.

45. Ir tarp waikū Izrael gywėsu, ir jų Diewas busu.

46. Kad jie žinnotu, manę esanti Wiespati, jų Diewą, kurs jų iš Egipto=žemės išwėdes, kad aš tarp jų gywėnczau, aš Wiespats, jų Diewas.

30. Pėrfkyrimas.

Apie rutinnimo=altorų, uždėtą mezlarų, praušure, mōstijimo=aliejū bey rutinnimo=joles.

Dar ir rutinnimo=altorų iš cėdro=medžio turri daryti, kad ant to smilkoma butu.

2. Wieno māsio ilgą ir plātū, lygyv keturkampį, ir dwejų māsū aukštą, su jo ragais.

3. Ir turri ji su gėrausu aukšu aptraukti, jo dangalą ir jo senas aplinkuy, ir jo ragus. Ir turri wainiką iš aukso aplink daryti.

4. Ir dwi aukso rinki po wainiku abipussci, per kures kartis pėrfištū, ir ji tomis neštū galėtu.

5. Kartis taipojau iš cėdromedžio turri daryti, ir aukšu aptraukti.

6. Pastatydamas tą pas užkabą, kursai už šrynės luddijimo kaba, ir ties malonės krasę ant luddijimo esanczōs, nū kurriōs aš taw lūdisu.

7. Ir Aarónas ant to tur smilkyti gėras smilkinnimo žoles kas rytą, kadda lampas taisa.

8. Taipojau lampas pawakare uždegdams tolius rūkimmus wėl tur smilkyti. Tai dieniskas tur buti smilkimmas Ponui Diewui, pas jusū waikū-waikus.

9. Jus swetimus rūkimmus ant to ne turríte smilkyti, ir ney jokią deginnimo-arba walgimo-arba gėrimo-apierą ant to ne turríte apierawoti.

10. Ir Aarónas tur wieną kartą per mėtą ant jo ragū suderinimą daryti, su krauju apierōs už griekus ant suderinimo. Toksai suderinimas tur wieną kartą per mėtą nusidāti prie jusū waikū-waikū; nės tas esti Ponui Diewui šwenczausafis.

* Ebr. 9, 7. 23.

11. Ir Pons Diews kalbėjo su Moizėjumi, sakydams:

12. Kad tu wyraūses galwas tarp waikū Izrael įuskaitysi, tay kōnas tur dāti Ponui Diewui suderinimą sawo dušōs; kad jūs ne uipultu kokia sloga, kaip bus įuskaityti.

13. O kiek wiens, draugē skaitluje esas, turrēs dāti pusę syflo pagal syklą šwentinyčios (o Syklas yra dwidešimt Gėra); ta pusę syflo tur buti aukawimo-apiera Pono Diewo.

14. Kas skaitluje yra nū dwidešimt mėtū ir daugiaus, tas tur tokią aukawimo-apierą Ponui Diewui dāti.

15. Bagotafis ne primawys daugiaus dāti, o pawargulys ne mažaus, kaip pusę syflo, dūdamą Ponui Diewui i dōwaną už suderėjimą jū dušū.

16. O tu tus pinnigus suderėjimo turri surinkti nū waikū Izrael, ir ant Diewo plūžmōs šėtrōs surinkimo įswartāti; kad waitams Izrael butu atsiminnimas po akiū Pono Diewo, kad jū dušoms atsilėistū.

17. Ir Pons Diews kalbėjo su Moizėjumi, ir tare:

18. Tu ir warinnę Ryklą turri daryti, su warinne kōja, mažgotis,

ir tą turri pastatyti tarp šėtrōs surinkimo bey altoraus, ir wandeni ipilti,

19. Kad Aarónas su sawo sunūmis sawo ranfas ir kōjas tame nusimazgotu,

20. Widami i šėtrą surinkimo arba prie altoraus, kad tarnautu su smilkimmais, su ugnimi Pono Diewo.

21. Kad ne numirtu. Tai amžinas budas tur pasilikti, jam ir jo waitams prie jū waikū-waikū.

22. Ir Pons Diews kalbėjo su Moizėjumi, ir tare:

23. Imkis gerāusū ir škanney kwėpanczū žolū, brangiaūsū mirrū penkiū šimtū syklū, ir pusę tiel cinnamomū, du šimtu ir penkiū dešimt, o kalmusū wėl pustrėczą šimtą.

24. Ir kasyū penkiū šimtū, pagal syklą šwentinyčios, bey aliėjaus iš alywū mēdzio wieną saiką In (wadinnamą).

25. Ir padaryk šwentą mostijimo alięjū pagal aptekorū žinnę.

26. Ir tūmi turri mostiti šėtrą surinkimo, bey štrynę luddijimo,

27. Stalą su wissais jo rykais, listorū su sawo rykais ir rūkinnimo-altorū,

28. Dėginnimo-apierōs-altorū su wissais jo rykais, ir mazgotuwę su jo kōja.

29. Ir taipo turri jās pašwentint, kad šwenczaūsiejū butu; nēs kas jās nor pakrutint, tas tur pašwentintas buti.

30. Aarōną ir jo sūnus taipojau turri mōstiti, ir man i klebonus šwentinti.

31. Ir turri su waitkais Izrael kalbėti ir tarti: šis alėjus tur man šwenta mōstis buti pas jusū waikū waitus;

32. Ant žmogaus kūno ne turrēs buti lietas, ir tam lygaus ne turri daryti; nēs yra šwentas, dėl to ir jums tur šwentas buti.

33. Kurs toki dāro, arba fittam dūda, tas bus išgaifintas iš sawo žmonū.

34. Ir Pons Diews tare Moizėjui: imkis škanney kwėpanczū žolū, bal-

samà, štakà, galbà bey cysztà kodylq, wieno tief, tief kitto,

35. Ir daryt rukimmus is tū, pagal aptekorū zinę sumaisytus, kad cysztis ir šventi butu;

36. O smultiey turri sugrūsti, ir toktai dēti ties luddijimu, šetroje surinkimo, is kur as taw luddisu; tai jums šwenczàusa tur buti.

37. Ir tokiū rukimmū saw ne turrite pasidaryti; bet Ponui Diewui wienat tur šwenti buti.

38. Kurs tokiū saw padarys, kad tūmis rukitu, tas bus išgaishintas is sawo žmonū.

31. Pėrsfyrimas.

Darbū-mistrai, zolano tobligos.

Ir Pons Diew's kalbejo su Moizėjum, ir tare:

2. Sztay, as wardu pawadinnau Bezalelq, suny Uri, sunaus Ur, is gimminēs Juda;

3. Ir jam dawjau dwasē Diewo, isminti ir protq, ir išpašinnimq ir wissoki darbq;

4. Dailey dirbti aukšq, sidabrq, warq;

5. Dailey žemczugus išpjanti, ir isodint, ir dailey sutasyti medzus, padaryti wissokiūs darbus.

6. O štay, as jam pridawjau Aaliabq, suny Aisamako, is gimminēs Dan. Ir wissokiū ismintingu-jū isminti i jū dweju širdi idėjau, padaryti wislab, tq as taw pri-fakiau:

7. Szetrq surinkimo, strynę luddijimo, malonēs-krasę ant tōs, ir wissus šetrōs rykus;

8. Stalq ir jo rykus, grāinji listorū ir jo wissus rykus, rukinnimo altorū.

9. Dēginnimo - apierōs - altorū, su wissais jo rykais, mazgotuwę su jo toja;

10. Uredo-rubus bey šwentus rubus wyskupo Arōno, irgi rubus jo sunū ant wyskupystēs;

11. Aostijimo - alėju, ir rukimmus is skanney kwēpanczū zolū ant pašwentinnimo; wis, tq as taw esmi liepęs, jādū padarys.

12. Ir Pons Diews kalbejo su Moizėjum, ir tare:

13. Pasakyt waitams Izrael, ir tark: šweskite mano Sabbatq, nēsa ta yra ženklas tarp manęs ir tarp jusū, ant jusū waitū-waitū; kad žinnotumbit, manę esanti Ponq Diewq, kurs jus pašwentin.

14. Todel šweskite mano Sabbatq; nēsa ta jums šwenta tur buti. Kurs tq ne šwēs, tas smerczu tur-rēs numirti. Nēs kurs toki darbq toje dirbs, to duše bus išgaishinta is sawo žmonū.

15. Szęšes dienas reikia dirbti, o sekmoje dienoje yra Sabbata, šwenta atilsis Pono Diewo. Kurs darbq dirbs Sabbatoje, tas smerczu tur mirti.

16. Togidel waitai Izrael Sabbatq tur šwesti, kad ję ir jū waitū waitai šwestu ant amžino derrėjimo.

17. Ji amžinu yra ženklu tarp manęs ir tarp waitū Izrael. Nēs i šęšes dienas sutwēre Pons Diews dangū ir žemę, o sekmoje dienoje jissai ilsejos ir atsigaiwinno.

18. Ir kaip Pons Diews iskalbejęs buwo su Moizėjum ant kalno Sinai, idawe jam dwi tobligę i luddijimo, tiedwi buwo is atmens daryti, ir pirštu Diewo parasyti.

32. Pėrsfyrimas.

Balwonyštēs korawone, ant lieto weršio iš-rōbita.

O žmones matydami Moizėjū už-trunkanti nū kalno sugryšti, susirinko jie prieš Arōnq ir sake jam: skubbitis, ir padaryt mums Diewus, kurrie pirm musū eitu; nēsa mes ne žinnom, kas tam wyrui Moizėjū tikfos, kurs mus išwede is Egipto-žemės. * Darb. 7, 40.

2. Arōnas sake jiems: nuplęskite aukso-žėdus nū ausū jusū moterū, sunū bey dukterū, ir atneškite man.

3. Tay wissi žmones nuplęsę ausinus sawo žėdus nū sawo ausū, ir atneše tus Arōnui.

4. Ir jis tus žmēs is jū rantū pašienklino pāwizdi saw dary-dams, ir nuliejo nulietq weršį. Tai

jie tare: tai tawo Diewai, Izrael, kurrie tawę išwede iš Egipto-žemės.

5. Arónas tai išwydęs, pabudawojo jamui altorų ir dawe iššaukti, sakydams: Kytų' bus Pono Diewo šventė.

6. O rytmetij' anksty atsilėję apie-ramojo deginnimo-apierą, o dar prie tōs atnešę ir dėkawonės-apierą. Potam* pasisėdo žmones walgiti ir gėrti, ir sustoję pradėjo žaisti.

* 1 Kor. 10, 7.

7. Alie Pons Diews sake Moizėšui: eil, nuklupk žemyn, nės tawo žmones, kurrus tu išwedei iš Egipto-žemės, susigriešijo.

8. Jie taip weikiey ištrypo iš to kėlo, kurri aš jiems prisakiau. Jie nulieta werši saw padare, jam klo-nojos ir jam apierawojo, sakydami: tai tawo Diewai, Izrael, kurrie tawę iš Egipto-žemės išwede.

9. Ir Pons Diews sake Moizėšui: aš mattau, kad jie kietsprandi žmo-nes yra.

10. O dabar leisk manę, kad aš ant jų pėrpykčiau, ir jų išpusti-čiau, tai aš tawę didžų žmonių pul-ku padarysu.

11. Alie Moizėšus diddey melde Poną Diewą sawą sakydams: at Pone Diewe, kam tawo papylis nor užieiti ant tawo žmonių, kurrus tu su didde galybe ir su slynga ranka iš Egipto-žemės išwedei.

12. Kodel Egiptiečiai turrėtu sa-tyti ir tarti: jis jų ant jų prapūlimmo išwede, kad jų pasmangtu tarp kalnų, ir išpūstiti jų nū žė-mės-apstrittummo? Čaukis nū pa-pylis sawo narso, ir buk malonus piktėnybei sawo žmonių.

13. Užsimink sawo tarną, Abrao-mo, Izaoko bey Izraelo, kurriems tu patšai prie sawęs prisėkėi ir jiems pažadėjėi, sakydams: aš jų su-waiks platisu kaip žvaigždes ant dangaus; ir wissą žėmę, jųms pažadėta, aš dūsu jų su-waiksams, ir jie apturrės tą amžinay.

14. Taip pasigailejo Pons Diews to pikto, kurri buvo grumžęs sa-wo žmonėms užleisti.

15. Moizėšus atsigrešęs nuklupo nū kalno, laikydams dvi tolyčzi luddi-jimo sawo rankų, tiedwi abbipussei buwo aprašyti.

16. O patšai Diews tiedwi buwo padaręs, ir raštus pats i tiedwi irrašęs.

17. O kaip Jozua išgirdo žmonių šauksmą, kad sukawo, tare jissai Moizėšui: yra tokšai šauksmas abazę, kaip kare.

18. Jis atsake: ne yra šauksmas prieši kīts kitta, kaip pėrgalin-cijų be pėrgalėtųjų; bet aš gir-džų šauksmą dainojancų ir šoki-nėjancų.

19. O kaip jis arčiaus priejo prie abazę, ir werši bey šokinėjimą iš-wydo, diddey pėrpykęs išmete to-blyčas iš sawo rankų, ir sukūle tas appaczų' pas kalną.

20. Ir žmės werši, kurri buwo pasidarę, sudėgino tą ugnimi, ir i dulkes sutrynęs užbėre ant wan-dens, ir dawe waikams Izrael tą gėrti.

21. Ir tare Arónui: ką taw tie žmones padare, kad toki diddi grie-ką ant jų užleisi?

22. Arónas atsake: miels Pone, atsilėisk nū didžo sawo papylis; tu žinnai, kad nelabi šie žmones.

23. Jie sake man: daryk mums Dievus, kurrie pirm musū eitu, nės mes ne žinnom, kas tikšos šam wyrui Moizėšui, kurs mus iš-wede iš Egipto-žemės.

24. Už sakiau jiems: kas auksą tur, tas te nuplėšie, ir te dūdie man tą. Ir aš imečiau tą i ugni, iš to šojos tas weršis.

25. O kaip Moizėšus mate, žmo-nes Diewą praštojusius (nės Aró-nas jų buwo nū Diewo atkreipęs, kad sawo neprietelams ant gėdōs butu)

26. Stojosi angos abazę ir tare: šen ešite, kurrie Ponui Diewui pri-klausot. Tai susirinko pas ji wissi waikai Ltwi.

27. Ir jis tare jiems: taipo sake WJėšpats, Izraelo Diews: apsiš-iskit kōnas sawo kardu aplink sa-

wo strėnas, ir pėrwaikėjėzokit šen
ir ten nū wienū wartū itki kitiū
per abazą, ir žuddytit kožas sawo
brolė, genti bey artimq.

28. Waikai Lėwi dare, kq jiems
Moizėjus buwo prisafes; ir pūle
tq dienq iš žmonū trys tufstanczel
wyrū.

29. Tai sake Moizėjus: šwentitit
šen dien sawo rankas Ponui Die-
wui, kožas ant sawo sunaus ir bro-
lio; kad šen dien žegnone ant jūsu
butu dūdama.

30. O rytq mėtq tare Moizėjus
žmonėms: jūs labay sunkiey susi-
griekijot, taigi aš dabar pas Ponq
Diewq užkūpsu, rassi atleis jums ju-
sū griekus.

31. O kaip Moizėjus wėl pas
Ponq Diewq buwo užkūpes, tare
jissai: at tie žmones diddey susigrie-
kijo, ir aukšinus Diewus saw pasi-
dare.

32. Taigi atleisk jiems jū griekus;
jei ne, tai išgesyt it manę iš * sa-
wo knygā, kurtas tu rasei.

* Num. 9, 3. ps. 4, 3.

33. Pons Diews tare Moizėjui: kq?
aš tq išgesysu iš sawo knygā, kurs
prieš manę susigriekija.

34. Taigi nuėjės nuwest tus žmo-
nes ten, kur aš taw sakiau. Sztay,
mano Angelas eis pirm tawęs. Aš
jū griekus jau korawosū, kad mano
czėsas prieis jūs korawoti.

35. Sztaiapo korawojo Pons Diews
tus žmones, kad tq werši pasidary-
dino, kurri Aaronas buwo padaręs.

33. Pėrstyrimas.

Moizėjus Diewq melbq w žmones, ir w
Pono Diewo garbė regėti.

Pons Diews tare Moizėjui: eis o
nusiirauktities iš cze, tu ir tie žmo-
nes, kurtas tu iš Egypto-žonės iš-
wedei, i tq žemę, kurrę aš Abra-
mui, Izadui ir Jokubui su prisėga-
cimai žadėjęs ir taręs: tawo waikams
aš tq dūsu.

2. Ir pirm tawęs aš jusu Angelq,
it prawatysu Kanaitus, Amoritus,
Etitus, Peresitus, Ewitus bey Je-
busitus;

3. J žemę, kurrel piens bey med-
dus sklysta. Aš ne trauksūs drau-
gė su tawim, nės jūs este kėtisprandi
žmones; aš jus ant kėlo išgaishin-
czau.

4. Kaip žmones tus skaudzus žo-
dus išgirdo, diddey nusisimutijo, ir
wissi prastais rubais apsirėde.

5. Ir Pons Diews kalbejo Moiz-
ėjui: sakyk waikams Izrael: jūs
este kėtisprandi žmones: aš wienq
kartq umay jus užkūpsu ir su-
gaishisu. Irgi dabar šalin deš nū
sawęs puiktus sawo rubus, kad
namanyczau, kq taw turru da-
ryti.

6. Tai po waikai Izrael padėjo pui-
ktus sawo rubus pas kalnq Oreb.

7. O Moizėjus ėmęs šėtrq pastate
jė laukė astu nū abazq, ir wadin-
no jė šėtrq surinkimmo. Ir kurs
Ponq Diewq klausti norėjo, tas
turrejo išeiti prie šėtrės - surinkim-
mo ties abazū.

8. O kad Moizėjus išejo iš šė-
trės, tai wissi žmones kėlėsi, ir pasi-
stojq kiek wiens i sawo šėtrės angq,
ir žurejo pastūy jė, itki wėl i šėtrq
sugryjo.

9. O Moizėjui i šėtrq iėjus, nusilei-
do debesiės - stulpas ir pasistėjo šė-
trės angoje, tai Diews kalbejo su
Moizėjum.

10. Ir wissi žmonės mātė debesiės-
stulpq šėtrės angoje stowinti; ir at-
sikėlę pasiklonojo, kožas sawo šė-
trės angoje.

11. O Pons Diews kalbejo su
Moizėjum nū wėido itki wėido, kai-
po wyrs su sawo gentimi kalba. Ir
kad wėl sugryjo pas abazq, tai jo
tarnas Josua, sunus Aun jaunika-
tis, ne atstojq nū šėtrės.

12. Ir Moizėjus tare Ponomi Die-
wui: sztay, tu man sakiei: west tus
žmones aukštyn, ir jinę man w
dūdi, kurri tu su manim kėtti žisti;
norint tu sakiei: aš tawę wardu pa-
jysu, ir tu malonę rādai po mano
akiū.

13. Jeygi tadda malonę rādau po
tawo akiū, tai dūk man žinnoti ta-
wo kėlq, kad tawę pajimczau, ir ma-
lonę po tawo akiū rasczau. Ir ben

padumot, šis žmones tavo žmones išančius.

14. Jisai sake: mano weidas eis pirm tawęs, tūmi aš tawę wadzūsu.

15. O jis atfakė jam: jey tawo weidas ne eis, tai ne west mus iš cze tolaus.

16. Nėsa ant kogi numanytum-bim, kad aš bey tawo žmones malonę rādom po tawo akiū, jey draugė su mumis ne busi? jeib aš ir tawo žmones pagirti butumbim tarp wissū žmonū ant šio swieto gywėnancū.

17. Ir Pons Diews tare Moizėjui: kaip tu dabar kalbėjai, taip aš ir darysu; nės tu malonę rādai po mano akiū, ir aš tawę * wardu pašytū.

18. O jis sake: tai dūt * man tawo šlowę pamatyti.

19. Tai jis tare: aš pirm tawo weido dūsu eiti wissū mano malonę, ir apsakysiu taw Pono Diewo wardą. O kurrām aš malonus esmi, tam aš esmi malonus, ir ant kurrū aš susimilstu, ant to susimilstu.

20. Ir tare tolaus: mano weidą tu ne galli regėti: nėsa ney wiens žmogus ne gal gyws išlikti, kurs manę pamatys.

21. Ir Pons Diews tolaus kalbėjo: štay, juš yra ruimo pas manę, czonay ant ūlōs turrēši stowėti.

22. Kadgi dabar mano šlowę praeis, tai aš dūsu tawę ūlōs plyšėje stowėti, ir mano ranka tawę apdengs, kol aš praeisu.

23. Ir kad aš sawo ranką attrauksiu nū tawęs, tai tu iš ušpakalo paštuys manę, matysi manę, alle mano * weidą nieks ne gal matyti.

34. Pėrskyrimas.

Ranji dwi žolano-toblyči; Diews berėjimas; šaisas Moizėjaus weidas.

Ir Pons Diews sake Moizėjui: išsitirsk dwi atmens toblyčį, kaip pirmosės dwi buwo, kad i tas irahycau tus žodzus, kurrū ant dwėjū pirmū buwo, kurrū dwi tu susūlei.

2. Ir rytoj buš gatawas, ankšti užkopt ant kalno Sinai, ir tēnay ties manim stowėti ant kalno wiršaus.

3. O ney wiens su tawim te ne užkopie, kad nieks ne butu matytas aplink wissą kalną: ir ne dūt priekš ši kalną ney awjū ney galwija wieną ganyti.

4. Ir Moizėjus iškirtu dwi atmens toblyčį, kaip pirmi dwi buwo, ir rytmeti ankšti atsitėlęs užkūpo ant kalno Sinai, kaip Pons Diews jam buwo prisakęs, ir eme dwi atmens toblyčį i sawo rankas.

5. Tai Pons Diews nusileido debesije, ir pasistojęs czonay pas jį, apfakė (sawo) Wiefspatiēs-wardą.

6. Ir kaip Pons Diews pro jo weidą praėjo, šaukė jisai: * Wiefspatie, Pone Diewe, mielāširdingas ir malonus ir kantrus ir diddės malonės bey wiernybės,

* Ps. 20, 6. Jona 4, 2.

7. Tu išrōdai malonę i tūkstancę eilę, ir atleidi nusidėjimus, pėrėjimūmus ir griekus, ir po tawo akiū ney wiens be kaltės; * Tu tēwū nusidėjimus pajėškai ant waikū, ir jū waikū-waikū, itki i trēcą ir ketwirtą eilę.

8. Ir Moizėjus skubrey pasiklōnojo itki žemės, ir meldėsi Jo,

9. Sakydams: jey malonę rādau, Pone Diewe, po tawo akiū, tai eik tu, Wiefspatie, draugė su mumis; nės jie yra kėšprāndi žmones, kad musū nusidėjimams ir griekams malonus butumbei, ir dūtumbei mus pastoti tawo waisais.

10. Ir jis tare: štay, aš derėjimą darysu po wissū tawo žmonū akiū, ir darysu stebklus, kolie dar ne nusidawe wissos žemės ir tarp wissū žmonū; ir wissi žmones, tarp kurrū tu essi, regės Diewo darbus, nėsa stebklingi daiktai bus, kurrus pas tawę darysu.

11. Pilnawot, kę aš taw šien dien prisakau; štay, aš pirm tawęs prawarysu Amoritus, Kananytus, Etitus, Peresitus, Ewitus bey Jebusitus.

12. Saugofis, kad ne darytumbei derėjimą su gyvatininkais tōs žėmės, i kurrę ieisi; kad jie taw ne pastotu papiktinnimu tarp tawęs.

13. Bet jū altorus turri sugrāuti, ir jū balwonus sulāuzyt, ir jū pašwentintas girres išpuštiri.

14. Nės tu ne turri Fittam Diewui šluzyt. Nėsa Pons Diews wadinamas kerštinkas, todėl, kadangi Dievas yra ant griekū diddey keršijās.

15. Jeib, kad tu derėjimą su gyvatininkais tōs žėmės darytumbei, ir kad jie su sawo diewaiczais kėsiauti, apieras jiems apierawodami, jie tawę ne pakwėstu, ir tu jū apierōs ne wālgitumbei:

16. Ir ne nupirštumbei sawo sunums jū dukteres; ir jie tadda sawo balwonams tarnāudami ne darytu, kad ir tawo sūnus jū balwōnams šluzytu.

17. Tu nejokiū lietū balwonū saw ne turri daryti.

18. Šywentę neraugintōs dūnōs turri šwėsti; septynes dienas turri walgit neraugintōs dūnōs, kaip taw prisakiau, cēsū mėnesio Ubib; nėsa mėnesij' Ubib iš Egipto-žėmės išsitraukēi.

19. Wissi pirmgimmusiejie mano yra, kas patinēlis bus tawo galwijaše, pirm užėmās, ar butu bandōs, ar awiū.

20. Bet pirmdeli āsilo awē tu turri wadūti; o jey ne wadūji, tai jam sprandą nulāušē. Wissus pirmgimmusus sawo sunū turri wadūti. Ir ney wiens tušezias man ne tur pasirodit.

21. Szėšes dienas tu turri dirbti, o sėkmājē dieng turri šwėsti, ir toje ney art, ney piāuti.

22. Sėkminū šwentę turri šwėsti, su pirmonėmis kwiczū-pjuties; ir šwentę sudagāwimo, mėtui pasiibaigus.

23. Tris kartus per mėtą wissi wyrai tur passirodit dangaus WJėšpaczui, ponawojanczam Diewui Izraelo.

24. Kad aš pagonis pirm tawęs prawarysu, ir tawo rubežus praplātisu, tai nieks tawo žėmės ne gei-

dāus, kadangi tu tris kartus per mėtą aukštyn eisi, passirodit Wiešpaczui, sawo Diewui.

25. Tu kraują mano apierōs ne turri apierawoti ant raugintōs dūnōs; apiera welykū šwentēs ne tur per nakti pasilikti ikki rytojaus.

26. Pirmōni nū pirmujū waiksū sawo dirwōs i namus Pono Diewo sawo turri parnešti. Ojēli ne turri wirti, kol dar žinda sawo mōtiną.

27. Ir Pons Diews tare Moizėjui: surašyk šus žodžus; nės pagal tus žodžus aš su tawim ir su waikais Izrael derėjimą padariau.

28. Ir jis tēnay pas Poną Diewą pasilikto keturis dēšimtis dienū ir ketures dēšimtis nakczū, ir ne wālgē dūnōs, ney gēre wandens. Ir Jis rasē ant tū dwejų toblyczū tą derėjimą, dēšimtis žodžus.

29. O kaip Moizėjus nuėjo, nū kalno Sinai, laiše jis tie dwi toblyczū luddijimo sawo rankoje; ir ne zinnojo, kad āda jo wēido žibbėjo, iš to, kad su Ponu Diewu kalbėjęs buwo.

30. O kaip Aarōnas ir wissi waikai Izrael regėjo, ādą jo wēido taip žibbanczē, bijojos prie jo prisitrinti.

31. Tai prišaukē jiems Moizėjus; ir jie prisitartino prie jo, taip Aarōnas, kaip ir wissi wyrausieji surinkimmo, ir jis kalbėjo su jeis.

32. Pastuy artinos prie jo wissi waikai Izrael. Ir jis prisakē jiems wislab, ką Pons Diews su jūmi kalbėjęs buwo ant kalno Sinai.

33. O jissai tai wislab su jeis kalbedam's, * uždengdawo sawo wēidą skėpeta.

* 2 Kor. 3, 7. 13.

34. Ir icidams pas Poną Diewą su jūmi kalbėti, padėjo skėpetą, ikki wēl laukan išėjo. Ir kaip wēl išėjo, su waikais Izrael kalbedams, kas jam prisakyta buwo,

35. Tai pamatydawo waikai Izrael jo wēidą, kaip jo āda jo wēido žibbėjo; tai jis wēl uždengē wēidą skėpeta, ikki wēl iėjo, su jūmi kalbėti.

35. Pėrskyrimas.

Sabatės apšūšėjimas; wainos bowanos; pamadinimas mistrų, baileų birbancų.

Jr Moizėjus suwadinno wissą surintimą waiškū Izrael, ir tare jiems: tai yra, ką Pons Diews prisafes, jums pilnawoti.

2. Šešes dienas turrite dirbti; o sekmą dieną šwentą laikyti, Sabatą atšūšėjimo Pono Diewo. Kas toje ką dirbs, turrės mirti.

3. Jūs dienoje Sabatės ne turrite ugni sukurti wissą sawo namų.

4. Jr Moizėjus tare wissam surintimui waiškū Izrael: tai yra, ką Pons Diews prisafes esti.

5. Dūkite kožnas pakėlimo: apierą Ponui Diewui, taipo kad tą pakėlimo: apierą Ponui Diewui kožnas * iš gerės wālės parneštu, aušią, sidabrą, wārą;

* 2 Korin. 9, 7.

6. Mėlinus šilkus, šarlotą, raudonus šilkus, baltus šilkus ir ūškū plaukus,

7. Ruddus awinū-kailus, ūškrū-kailus ir cėdro-medžus;

8. Alėjų lampoms, ir branges žoles mostims, ir skaniems rutimams.

9. Žemzugą Oni (wadinnama) ir istatytus žemzugus wystupišķai sermėgai ir skėdelui.

10. Jr kas iš jų išmintingas yra, tas te ateit, ir te dāra, ką Pons Diews yra prisafes.

11. Butent namus su jų šėtra ir užaboms, rinkėmis, lentomis, užkaiščais, stulpais ir kojomis;

12. Skrynę su jės kėrtėmis, malonės-kėrė ir užkabą;

13. Stalą su jo kėrtėmis, ir su wissais jo ryķais, ir šwentos dūnos kėpalus:

14. Ałtorų žibinti, ir jo rytus ir jo lampas bey alėjų žwātės.

15. Rūtimmo: altorų su jo kėrtėmis, mosti ir skaney kwėpanczes žoles rutimmui, uždangą prie angos namų.

16. Dėginimo: apieros altorų su jo warinnomis narinczomis, kėr-

tėmis ir su wissais jo ryķais, mazgotuwę su jės kėja.

17. Užkabą prybuczio su jo stulpais ir kojomis, ir angos užkabą prie prybuczio.

18. Winnis namų ir prybuczio su jų stulpais.

19. Rubus urėdo, šwentinczoje tarnauti, šwentus rubus Aarono, wystupo, su rubais jo sunų ant kunigystės.

20. Tai atstojo wissas surintimas waiškū Izraelo nū Moizėjaus.

21. Jr wissi, kurrė tai rods ir iš gerės wālės dawe, atėjo ir atneše pakėlimo: apierą Ponui Diewui darbui šėtrės surintimo, ir wissai jo šlužmai, ir šwentiems rubams.

22. O atneše, taip wyrāi, kaip ir moteres, kas iš gerės wālės norėjo: kėbes, aušies žėdus, ir kittus žėdus bey šaktis, ir wissotius iš auško darytus rykelus. Priegtam parneše kiek wiens ir aušką Ponui Diewui i subojimo: apierą.

23. Jr kas pas sawę rado mėlinų šilkū, šarlotū, raudonū ir baltū šilkū, oškū plaukū, ruddū awinū kailiū, ir ūškraus kailiū, tas atneše tai.

24. O kas sidabrą ir wārą pakėle, tas atneše tai pakėlimo: apierai Ponui Diewui. Jr kas cėdro-medžio pas sawę rado, tas atneše wissotiems darbams ant Diewo šlužmės.

25. Jr kuros išmintingos moteres buwo, tos āude sawo rankomis, ir atneše, ką išāude, nū mėlinų šilkū, šarlotū, raudonū ir baltū šilkū.

26. Jr kuros moteres toki darbą mokojo, bey iš gerės wālės tai daryt apsiėme, tos āude oškū plaukū.

27. Bet kunigaiščiai suneshe žemzugū Oni (wadinnamū) ir žemzugus (i aušką) istatytus, wiršutinnei wystupišķai sermėgai ir skėdelui.

28. Jr skaney kwėpanczū žolū bey alėjų žwātės, ir mosties, bey gėram rutimmui.

29. Tai po atneše waikai Izrael iš gerės wals taip wyrai kaip ir moteres wissokiam darbui Pono Diewo per Moizėjų palieptam, kad tą pagatawitu.

30. Ir Moizėjus tare waikams Izrael: štai, Pons Diews wardu pawadinno Bezalelę, sunų Uri, sunaus Ur, iš gimminės Juda;

31. Ir ji ištaiše dowanomis dwasės Diewo, kad protingay, išmintingay ir dailey wissokiūs darbus žinotu ištaišyti,

32. Dailey išdirbti aukšą, sidabrą ir warg,

33. Žemėjus išpjauštit, ir tus ištaišyti, medžius nutašyti, wissoki mandagų darbą iš to padaryti.

34. Ir pamokinno jo širdi su Aliabu, sunumi Alisamak, iš gimminės Dan.

35. Jis suteko jū širdzei išminti, kad padarytu wissokiūs darbus, išpjauštit, austi ir sūti su mėlinais siūlais, šarlotū, raudonais ir baltais siūlais, ir su audimu, padaryti wissokiūs darbus, ir dailey darbus išmisliti.

36. Pėrsfyrimas.

Szwentinyčės balsųtai pagatawijami.

Tai dirbo Bezalels ir Aliabs, bey wissi išmintingi wyrai, kuriems Pon's Diew's išminti ir pro tą buwo nudalijs, išmanyti, kaip wissoki darbą reiktu padaryti, ant služmės šwentinyčės; wissokiū būdu kaip Pon's Diew's tai buwo prisfęs.

2. Ir Moizėjus pawadinno Bezalelę bey Aliabą ir wissus išmintingus wyrus, kurrū širdis Pon's Diew's išminče buwo apdowanos; butent wissus, kurie rods sūlijos ir prisiartino tam darbui.

3. Ir jie pas sawę žme nū Moizėjaus wissą pakelimmu: apierą, kurrę waikai Izrael atneše ant išprowijimo šwentinyčės ir jės pagatawijimo; nesa jie kas rytą iš gerės wals jam atnešdawo sawo dowanos.

4. Tai atejo wissi išmintingieji, kurie prie to darbo šwentinyčės dirbo tiek wiens prie sawo darbo jo daromo.

5. Ir sake Moizėjui: žmones per daug sunesha, daugiaus, ne kaip prie to darbo šės služmės reikalaujam, Pono Diewo padaryti prisaktyto.

6. Tai liepe Moizėjus iškaukti per wissą abazą, neį wiens te atnešie daugiaus dowanojimą šwentinyčiai. Tai žmones palowe atnešti.

7. Nesa tū daištū kaso wissokiam darbui dāromam, ir dar per wiršų buwo.

8. Tai po dare wissi išmintingi wyrai tarp darbininkū prie to darbo, namus, dėšimt kaurū iš susuktū baltū siūlū, mėlinū siūlū, šarlotū, raudonū, ir Kerubynus, dailey.

9. Jlgums wieno kouro buwo dwidėšimt ir aštūnū māsū; ir platus ketturū māsū; ir wissū buwo wiena miera.

10. Ir jis susegge tus kaurus, po penkis, wieną prie kito kito.

11. Ir padare mėlinas asėles prie kognos kouro wietos, kur susegiami yra,

12. Po penkis dėšimts asėlū prie wieno kouro, kad su kit's kito susieitu.

13. Ir padare penkis dėšimts aukso kablū ir susege kaurus su kablėmis wieną prie kit's kito, kad namais pastōtu.

14. Ir padare wienoliką kaurū iš oškū-plaukū, šetrai wiršuje namū.

15. Tris dėšimts māsū ilgus, ir ketturū māsū placzus; wissus wienū maczum'.

16. Ir suglaude jū penkis i wieną šalį, o šešis i antrą šalį.

17. Ir padare po penkis dėšimts asėlū prie tiek wieno kouro, sawo wietoj, kad susegiami butu.

18. Ir padare po penkis dėšimtis warinnū kablū, kurromis šetra i wieną daišką sustātoma butu.

19. Ir padare uždangą ant šetrės iš rudnū awinū-kailiū; ir ant tōs dar kittą iš šbšrū-kailiū.

20. Ir padare lentas namams iš cedro-mėdžio, turros turrėtu stovėti;

21. Kiekvieną dešimt mąstū ilga, o pus-antrą mąstū placę.

22. O prie kiekvienos du capu, kad prieš kiti kitią sustatytu butu. Taip sutaisę viskas lentas namams.

23. Kad tu lentū dvidešimt i pētus stovėjo.

24. Ir padare keturis dešimt sidabrinū kōjū apaczōj, po kōžna lenta dvi kōji prie sawo dvejū capū.

25. Taipojau ant antrōs pusses namū prieš kaurę, vėl padare dvidešimt lentū.

26. Su keturoms dešimt sidabrinoms kōjomis, po kiekvieną lenta dvi kōji.

27. Ule užpakaliū namū prieš wakarūs dare jissai šešes lentas.

28. Ir kiti dvi užpakaliū prie dvejū kampū tū namū.

29. Kad kiekvieną tū dvejū su sawo kampimne lenta iš apaczōs susieitu, ir wiršūj susieitu su wienu klammeru.

30. Kad lentos aštūnos pastōtu, ir šešiolika sidabrinū kōjū, po kiekvieną dvi kōji.

31. Ir jis padare užkaišęs iš cedro-mėdžio, penkis prie tū lentū ant wienos pusses tū namū.

32. O penkis ant kitiōs pusses ir penkis gale prieš wakarūs.

33. Ir padare tus užkaišęs, kad per widdū lentū butu perkšti, nū wieno galo ikti kito.

34. Ir aptrauke lentas aukšu, o jū rinkes užkaišęms padare iš aukšo, ir užkaišęs aptrauke aukšu.

35. Ir pritaise užkabą ant to su Kerubynais, dailey, su mėlinais pilkais, šarlotu, raudonais ir susuktis baltis pilkais.

36. Ir nudallino tai (užkabai) keturis stulpus iš cedro-mėdžio, ir aptrauke tus aukšu, o jū galwas iš aukšo, ir prie tū nulėjo ketures kōjas iš sidabro.

37. Ir padare užkabą i šetrōs angą iš mėlinū pilkū, šarlotū, raudonū ir susuktū baltū pilkū, rasęta.

38. Ir penkis stulpus su jū galwomis, ir aptrauke jū galwas ir rumbus aukšu, ir penkias warinnes kōjas prie tū.

37. Pēstyrimas.

Aple neturūs ryšus šventinęs.

Ir Bezaleels padare strynę iš cedro-mėdžio, pus tręčią mąstū ilga, o pus-antrą mąstū placę bey aukšta.

2. Ir aptrauke tą cypstū aukšu, iš widdaus ir iš wiršaus; ir aplink ję padare aukšo wainiklą.

3. Ir nulėjo ketures aukšinas rinkes i jōs keturis kampus abbi-pusse po dvi.

4. Ir nutaše kartis iš cedro-mėdžio, aptraukdamas jas aukšu.

5. Ir itišo tas i rinkes prie šalū strynės, kad panesama butu.

6. Ir padare malonės-krasę iš geriausio aukšo, pus tręčią mąstū ilga, o pus-antrą mąstū placę.

7. Ir padare du Kerubynų iš druto aukšo, prie abbięjū galū malonės-krasės.

8. Wieną Kerubyną ant šio galo, o kitią ant anno galo.

9. Ir Kerubynai išsplėte sawo sparnus iš wiršaus, ir apdenge tais malonės-krasę. Ir jū dvejū wėidu stovėjo prieš kiti kitią, žurdamū i malonės-krasę.

10. Ir jis padare stalą iš cedro-mėdžio, dvejū mąstū ilga, wieną mąstū plātū, ir pus antro mąsto aukšta.

11. Ir aptrauke tą cypstū aukšu; ir aukšo wainiklą padare aplink tą.

12. Ir padare jam lystę, aplinkū, plastaklōs aukštą; ir aplink tą lystę dare aukšo wainiklą.

13. Ir nulėjo prie to ketures aukšinas rinkes, ir idėjo jas i tas ketures wietas, jo keturū kōjū,

14. Urti lystės, kad kartis perkšt galētū, stalą tomis nešti.

15. Ir padare tas kartis iš cedro-mėdžio, ir aptrauke tas aukšu, stalą tomis nešti.

16. Taipojau ir ryšus ant to stalo padare iš geriausio aukšo, bludus, kypkas, krausis ir kausius, kurreis ir ipilti ir išpilti galētū.

17. O listorų padare iš plono titro aukso; to stėbas buvo su ruromis, bludais, gužais ir raštais.

18. Šešios ruros išėjo iš abbių: jų pusė, ir iš kiek wienos pusės trys ruros.

19. Trys bludėlei buvo prie kiek wienos rūrės, su gužikais ir raštais.

20. O ant listorų buvo keturi bludėlei su gužikais ir raštais.

21. Wissur po dwiem ruromis wiens gužikšas, kad šittaipo šešios ruros išsikiso.

22. Ir jų gužikai ir ruros prie to; ir tai wislab buvo iš druto cyssto aukso.

23. Ir padare tas septynes lampas su jų žwakšnypšlėmis, ir žwakgesinę iš cyssto aukso;

24. Iš šimto swarų gerąso aukso padare tą, ir wissus jo rytus.

25. Jis pabudawojo ir rufinnimo: altorų iš cedro-mėdzio, wieną mąstą ilgą ir platų, lygey ketturkampį, ir dwejų mąstų aukštą, su jo ragais.

26. Ir aptrauke jį cysstu aukso, jo dankti ir jo senas aplinkuy, bey jo ragus. Ir padare jam aplink aukso wainiką.

27. Ir dwi aukso rinkti apaczų po wainiktu iš abbių pusė, kad kartis idetu, ir jį tomis nešotu.

28. O kartis padare iš cedro-mėdzio, ir aptrauke tas aukso.

29. Ir padare šwentą mosti bey ant rufinnimo tinkanti daiktą, iš cysstų skanney kwėpančių žolų, pagal žinę aptėkorų.

38. Pėrsyrimas.

Eurotojinas išdėto aukso, sidabro bey wāro.

Ir padare dēginnimo: apierės: altorų iš cedro-mėdzio, penkių mąstų ilgą ir platų, lygey ketturkampį, bey trijų mąstų aukštą.

2. Ir padare ketturis ragus iš to išeinancius, ant jo ketturų kampų; ir aptrauke jį waru.

3. Ir padare wiššokius reikalingus daiktus prie altorų, pādus pellemams, šūpeles, bludus, šakes, anglinyces, wislab iš wāro.

4. Ir padare prie altorų narynyces, kaip tinlę, iš wāro aplinkuy, nū apaczės itki pusės altorų.

5. Ir nulėjo kėtures rinkes i kėtures wietas warinnū narinyčių kar-tims pėrkšti.

6. Tas padare iš cedro-mėdzio, ir aptrauke jas waru.

7. Ir pėrkšio tas per rinkes abbi-pusėi altorų, kad jį tūmi nešotu; ir padare jį iš widdaus išdubusi.

8. Ir padare mazgotuwę iš wāro, ir jōs koją taipojau iš wāro, ties moteremis, kuros pryangij' kėtrōs surintimmo šliuji.

9. Ir jis padare prybutti priekš pētus su apłaba, šimtą mąstų ilgą, iš susuktū baltū šilkū,

10. Su jų dwidešimt stulpais, ir dwidešimt warinnoms kōjomis; o jų gužiktus ir šules iš sidabro.

11. Taipojau priekš šaurę šimtą mąstū, su dwidešimt stulpais, ir dwidešimt kōjomis iš wāro; o jų gužikai ir šules iš sidabro.

12. Ūle priekš wākarus penkis dēšimt mąstū, su dēšimt stulpais ir dēšimt kōjomis; o jų gužikai ir šules iš sidabro.

13. Bet priekš rytus penkis dēšimt mąstū.

14. Penkiolika mąstū ant kōjnōs šalies wartū prybučio, po tris stulpus bey po tris kojas.

15. Ir antrojų pusėj' penkiolika mąstū, kad jų taip daug buvo ant wienos pusės wartū prybučio, kaip ant antros, su trimis stulpais ir trimis kōjomis.

16. Kad wissi uždangai prybučio buvo iš susuktū baltū šilkū.

17. Ir kōjos stulpū iš wāro, o jų gužikai ir šules iš sidabro, taipo, kad jų gātwos aptrauktos buvo sidabru. Ūle jų šules buvo sidabrinnes prie wissū stulpū prybučio.

18. Ir wartūse prybučio padare jissai uždangą iš melinū šilkū, šarlotū, raudonū bey susuktū baltū šilkū išsiūtą, dwidešimt mąstū ilgą, ir penkiū mąstū aukštą, pagal mącų apłabū prybučio.

19. Priegtam ketturis stulpus, ir

tėtures kojas iš wáro, ir jų gužius iš sidábro, o jų galvas sidábru aptrauktas, bey jų sūles sidábrinnes.

20. Ir wissos winnis namū ir prybucio aplinkų buvo iš wáro.

21. Taigi yra wissiškas surokėjimas reikalū prie namū luddijimo, kirs yr pasakytas, kaip Moizėjus buvo prisákęs ant Diewo=služmės Lewitams, po rankū Itamaro, Uaróno wystupo sunaus;

22. Kurri * Bézaleel, sunus Uri, sunaus Ur, iš gimminės Juda padare, wislab taipo, kaip Pon's Diew's Moizėjui buvo prisákęs.

23. Ir su jūmi Aliabaz, sunus Alisamako, iš gimminės Dan, mištras išpiáuštii, išáušti, ir iššuti mėlinais šilkais, šarlotu, raudonais ir baltais šilkais.

24. Wisso áufso, karsai pardirbtas yra šittame wissame darbe šwentinyčs, Diewui ant garbės dowanoto, yra dwidėšimt ir dewyni centnerai, septyni šimtai ir tris dėšimt syklai, pagal syklą šwentinyčs.

25. O sidábro, žmonū sudėto, buvo šimta centnerai, tukstantis, septyni šimtai, septynis dėšimt ir penki syklai, pagal syklą šwentinyčs.

26. Kiek galwū, tiek pussū syklū, pagal syklą šwentinyčs nū wissū suskaitytujū, nū dwidėšimt ir daugiaus metų, šeši šimtai tukstanczū, trys tukstanczei, penki šimtai ir penkis dėšimt.

27. Iš tū šimtū centnerū sidábro nuliejamos buvo kojos šwentinyčs, ir kojos uždango; šimta kojų iš šimto centnerū, iš kiekvieno centnero wieną koją.

28. Bet iš tukstanczo, septyniū šimtū, septynis dėšimt ir penkiū syklū padaryti buvo stulpū gužiai ir jų galvos aptrauktos, bey jų sūles.

29. Alie dowanos wáro buvo septynos dėšimtis centnerai, du tukstanczu ir ketturi šimtai syklū.

30. Iš tū buvo nulietos kojos angoje šėtrós surinkimmo, ir wa-

rinnis altorus bey warinnos narinyčs prie to, ir wissi rykai altorais.

31. Priegtam ir kojos prybucio, aplinkų, ir kojos angós prie prybucio; wissos winnis namū, ir wissos winnis prybucio aplinkų.

39. Pėrsšyrimas.

Wystupišta rubā gražummas.

D iš mėlinū šilkū, šarlotū bey raudonū šilkū padare jie Uarónui uredo=rubus, služiti šwentinyčse; kaip Pon's Diew's Moizėjui buvo prisákęs.

2. Ir jis padare wiršutinę wystupišta sermėgą su áufsu, mėlinais šilkais, šarlotais, raudonais ir baltais susuktais šilkais.

3. Ir išplojo áufką, bey supjáušte tą i gijos, kad dailey áusti galėtu tarp mėlinū šilkū, šarlotū, raudonū ir baltū šilkū,

4. Kad ant abbejų pecū sustatyti, ir abbipussei suraifoti galėtu.

5. Ir jo josta buvo pagal tokiau dailų mokslą ir darbą, iš áufso, mėlinū šilkū, šarlotū, raudonū ir susuktū baltū šilkū, kaipo Pon's Diew's Moizėjui buvo prisákęs.

6. Ir jie padare du žemczugū Oni áufsu aplinkų aptwertu, išpiáušitiu per žemczugū=piowiktus, su wardais waikū Izrael.

7. Ir prisėge jūdū ant pecū wiršutinnės wystupiščs sermėgós, kad žemczugai butu atsiminnimui waikū Izrael; kaip Pon's Diew's Moizėjui buvo prisákęs.

8. Ir jie padare šydeli pagal mokslą ir darbą wiršutinnės wystupiščs sermėgós iš áufso, mėlinū šilkū, šarlotū, raudonū ir baltū susuktū šilkū.

9. Kad keturkampis ir dwillinkas buvo, wienós plaštakós ilgą ir plátų.

10. Ir apsodinno tą kėtuoms eilemis žemczugū; pirmoji eilė buvo Sarders, Topasers bey Smaragdš.

11. Untroji: Rubins, Sappirs bey Demants.

12. Trėczoji: Liskurcs, Alkats bey Ametists.

13. Ketvirtoji: Turkyšas, Oniks, ir Jaspis, aplinkuy áukšu aptwerti wissosa eileša.

14. Ir tie žemczugai buwo istatyti pagal dwylką wardū waitū Izrael, išpyjausiti per žemczugū-pjowiktus, tiek wiens sawo wardū pagal dwylką gimminū.

15. Ir jie padare lencugelus prie to skydelio, su dwiem galais, iš gerauso áukšo.

16. Ir dwi áukšo sakti, ir dy áukšo-žedų; ir prisėge tūdy žedų prie dwejų galū skydelio.

17. Ir tūdy áukšo lencugelių idejo i dwi rinki, ant galū skydelio.

18. O galų dy tū dwejų lencugelū jie idejo i tie dwi sakti, ir jie prisėge jūdų i kampus wiršutinės wystupiskės sermėgės prieš kits kitą.

19. Ir padare kittų dy áukšo žedų ir prisėge jūdų prie antrū dwejų galū skydelio, sawo wietosa, kad geray prigultu prie wiršutinės wystupiskės sermėgės.

20. O dar kittų dy áukšo žedų padare, tūdy prisėge appaczoj' prie dwejų galū wiršutinės wystupiskės sermėgės, prieš kits kittą, kur wiršutinne wystupiska sermėga apaczoj' susieina.

21. Kad skydelis su sawo žedais prie žedū wiršutinės wystupiskės sermėgės primegstas butu su melinu šnuru, kad ant tės sermėgės drutay prigultu, ir ne atsilosotu nū sermėgės; kaip Pon's Diew's Moizėjui buwo prisáfęs.

22. Ir pasuwo šilkū-sermėgą i wiršutinne wystupiską sermėgą, wissą iš melinū šilkū išáušta.

23. Ir jės stylę wiršuy pattim widdurij'; ir jės rumbą aplink stylę stulpotą, kad ne išplyštu.

24. Ir jie prisuwo prie jės rumbo granot-obilus iš melinū šilkū, šarlotū, raudonū ir susuktū baltū šilkū.

25. Ir padare žwanelus iš gerauso áukšo, tus prisuwo tarp granot-obilū aplinkuy, prie rumbo tės šilkū-sermėgės.

26. Po wieną granot-obilū ir po wieną žwanelū apie wissą rumbą

aplinkuy, toje šlužiti, kaip Pon's Diew's Moizėjui buwo prisáfęs.

27. Taipojau pasuwo ir ankštas sermėgas iš baltū šilkū išáuštas, Uarónui ir jo sunums;

28. Ir šepurę nū baltū šilkū, ir gražes muczes nū baltū šilkū, ir šelines iš susuktū baltū gijų išáuštas.

29. Ir dailey išsūtą jūstą nū baltū susuktū šilkū, melinū šilkū, šarlotū ir raudonū šilkū, kaip Pon's Diew's Moizėjui buwo prisáfęs.

30. Jie padare taipojau ir kaktės raišti ant šwento wainikto iš cypsto áukšo, ir ikasse i tą ši raištą: Šwentybe Pono Diewo.

31. Ir pririšo mēliną šnurą prie to, kad iš wiršaus prie šepurės prisegta butu; kaip Pon's Diew's Moizėjui buwo prisáfęs.

32. Tai po pasibaigę wissas darbas prie namū šėtrės surinkimmo. Ir waitai Izrael dare wislab, ką Pon's Diew's Moizėjui buwo prisáfęs.

33. Ir nunešė namus pas Moizėjų, šėtrą, ir wissus tus ryšus, kabeles, lentas, užkaišzus, stulpus, kojas.

34. Dėli iš ruddū ójá-kailū, dėli iš úbšrū kailū ir apšabą,

35. Štrynę luddijimo, su jės kár-timis, ir malónės-krasė,

36. Stalą, ir wissus jo ryšus ir šwentoš dūnūs šepalus,

37. Gražni lictorų su lampomis pagatawitą, ir su jo wissa priprowa, ir allėjų žibburiams,

38. Aukšną altorų ir mōsti, ir gerą rufinnimą, uždangą šėtrės angoje.

39. Warinni altorų ir jo warinas narinyczes, su jo kártimis, ir su wissais jo ryšais, mazgotuwę su jės koja,

40. Apšabas prybucio su jo stulpais ir kójomis, uždangą angoje prybucio, su jo stulpais ir winimis, ir su wissais reikalingais dailtais, ant šlužmōš namū šėtrės surinkimmo.

41. Urėdo rubus wystupo Uaróno, tarnauti šwentinyczėje; ir ru-

bus jo sunū, kad jie klebonū-uredą pilnamotu.

42. Wišlab, kaip Pons Diew's Moizėjui buwo prisąfęs, dare waišai Izrael prie wiššos šios šlužmės.

43. Ir Moizėjus apžwalge wišą tą darbą, ir štai, jie taip buwo padarę, kaip Pons Diew's buwo prisąfęs. Ir jissai pėrjegnojo jās.

40. Pėrštyrimas.

Surinkimmo šėtra pabudawota ir pašwėsta.

Ir Pons Diews kalbėjo su Moizėjum, ir tare:

2. Tu turri namus šėtrės surinkimmo sustatyti pirmoje dienoje pirmo mėnesio.

3. Ir i tą turri idėti štrynę luddijimo, ir pryšatije štrynės užlabą užkabinti.

4. Ir turri stalą inėšti, ir tą pritaistyti, ir liktorų pastatyti bey lampas ant jo užkšti.

5. Ir turri aukšną rufinnimo altorų pastatyti ties štryne luddijimo, ir tą uždangą angoje namū pakabininti.

6. O dėginnimo-altorų tu turri laukė pastatyti ties anga namū šėtrės surinkimmo.

7. Ir mazgotuwę tarp šėtrės surinkimmo, ir tarp altoraus, ir wandens ipilti,

8. Ir prybutti aplink sustatyti, ir uždangą angoje prybuczio pakabininti.

9. Ir ėmes mosti, turri tus namus, ir wišlab, kas tūse yra pamošit; ir turri jās šwentit, su wiššais prie tū reikalingais daiktais, kad šwenti butu.

10. Ir dėginnimo-altorų turri pamošit su wiššais jo ryšais, ir ji šwentinti, kad šwenczāusas butu.

11. Taipojau ir mazgotuwę bey jės koją turri pamošit ir pašwēntinti.

12. Ir turri Aaroną bey jo sunus prīwėsti prie durėš šėtrės, ir su wandenimi mazgūti,

13. Ir Aaroną šwēntais rubais aprėdyti, ir ji mostit ir šwēntint, kad mano wystupu butu.

14. O taipojau ir jo sunus pri-

wėsti, ir jās ankštomis sermėgomis aprėdyti.

15. Ir jās pamošiti, kaip tu jū tėwą pamošijei, kad jie mano klebonais pastotu. Ir tą pamošijimą jie tur gauti ant amžinės kunniųstės, i eilū eiles jū waitū.

16. Ir Moizėjus wišlab padarę, kaip Pons Diews jam buwo prisąfęs.

17. Taipu tie namai buwo pastatyti antraiše metė, pirmoje dienoje pirmo mėnesio.

18. Ir kaip Moizėjus tą attiesę, pastatė jissai kojas ir lentas bey užkaišzus, ir attiesę stulpus.

19. Ir išplatinu šėtrą, kad namai butu, ir uždėjo uždangą šėtrės ant wiršaus, kaip Pons Diews jam buwo prisąfęs.

20. Ir ėmes * luddijimą idėjo tą i štrynę, ir iškijo kėrtis šale štrynės; ir pastatė malonės-krāsę wiršū ant štrynės. * Ebr. 9,4.

21. Ir inėšę štrynę i namus, ir užkabinno užlabą priekš štrynę luddijimo, kaip Pons Diews jam buwo prisąfęs.

22. Ir inėšę stalą i šėtrą surinkimmo, i kampą namū priekš šaurę, laukė priekš užlabą.

23. Ir pataisę dūnės šėpalus ant to po atitū Pono Diewo, kaip Pons Diews jam buwo prisąfęs.

24. Ir ištate taipjau ir liktorų ties stalu i namū kampą priekš pėtus.

25. Ir padėjo lampas ant to Poni Diewui, kaip Pons Diews jam buwo prisąfęs.

26. Ir ištate aukšną altorų i widdu ties užlaba.

27. Ir šmilke ant to geru rufinnimu, kaip Pons Diews jam buwo prisąfęs.

28. Ir uždangą pakabinno prie angės namū.

29. Ule dėginnimo-apierės-altorų pastatė pas angą namū šėtrės surinkimmo; ir apierawojo ant to dėginnimo-apierą bey walgio-apierą, kaip Pons Diews jam buwo prisąfęs.

30. Ir mazgotuwę pastatė jissai tarp šėtrės surinkimmo, ir tarp al-

toraus; ir ipyle wanden's, iš tōs mazgōtis.

31. O Moizėšus bey Uarōnas ir jo sunus mazgojo sawo rankas ir kojas iš tōs.

32. Nės jie turrejo mazgōtis, i šėtrą surinkimmo ieidami, arba prie altoraus prisiartindami, kaip Pons Dieus jam buwo prisafęs.

33. Ir jis sustate prybutti aplink namus, ir aplink altorų, ir pakabinno užlabą i angą prybucio. Taip Moizėšus pabaigė wissą tą darbą.

34. Tai debesis apdenge šėtrą surinkimmo, ir šlowės Pono Diewo tie namai pilni pastojo.

35. O Moizėšus ne galėjo ieiti i šėtrą surinkimmo, kōl debesis ant jo pasiliko, ir šlowė Pono Diewo tus namus pripilde.

36. Ir kad debesis pasikėldawo nū tū namū, tai waitai Izrael traukėsi tolyn, kėk kartū jie kėlādawo.

37. O kad debesis nesikėldawo, tai jie nesitraukies, ikki tai dienai turoj' ji kėldawos.

38. Nėsa debesis Pono Diewo buwo dienomis ant namū, o naktimis ji buwo ugninga po akiū wissū gimminū Izrael, pakoley jie kėlāwo.

Trėczos Knvgos Moizėsaus.

1. Pėrstyrimas.

Prisafimas dėginnimo - apierōs.

Ir Pons Dieus pawadinņes Moizėšus kalbėjo su jūmi iš šėtrōs surinkimmo, ir tare:

2. Kalbėk su waitais Izrael, ir sakyk jiems: Kas iš jusū Ponui Diewui apierą nor dūti, tas te dūdie iš galwiū, iš bandōs bey iš awjū.

3. Jey jis nor dėginnimo apierą dūti iš bandōs, tay te apierawoja jissai patinėli be klāudo ēsanti, ties durrimis šėtrōs surinkimmo, kad tas Ponui Diewui patinkas butu nū jo.

4. Ir te dedie sawo ranką ant galwōs tōs dėginnimo - apierōs, tai ji patinkanti bus, ir ji * sudėris.

* Ebr. 9, 12, 13.

5. Ir tur tą jāuną galwią pamušti po akiū Pono Diewo; ir flebonai, Uarōno sūnus, tur kraują atnešt, ir ant altoraus aplinkuy šlakstyti, kursai ties durrimis šėtrōs surinkimmo yra.

6. O tur dėginnimo - apierai ūdą nuimt, ir tur i stukkius sukappūta buti.

7. Ir sūnus Uarōno, wyskupo, tur ugnį ant altoraus prakurt, ir malkū wiršuy ūdėti.

8. O tur stukkius, butent galwą,

bey tūkū ant malkū ūdēt, kurrie ant ugniēs, ant altoraus gul.

9. Alle widdurus bey blauzdkaulus reik wāndenimi mazgoti, o flebons wislab tai tur ūdegti ant altoraus, dėginnimo - apierai. Tai yra ugnis ant saldaus kwapo Ponui Diewui.

10. O jey jis nor iš awjū arba oškū dėginnimo - apierą dūti, tay te apierawoj patinėli be klāudo.

11. Ir tur ji papjānt prie šalies altoraus priēš šaurę po Pono Diewo akčiū; o flebonai, Uarōno sūnus, tur jo kraują ant altoraus aplinkuy šlakstyti,

12. O tur ji i stukkius sukappūti, o flebon's tur galwą bey tūkū ant malkū bey ugniēs, ant altoraus ēsanczus, ūdėti.

13. Alle widdurus bey blauzdkaulus reik wāndenimi mazgoti; o flebon's tur tai wislab apierawoti bey ūdegti ant altoraus dėginnimo - apierai. Tai yra ugnis ant saldaus kwapo Ponui Diewui.

14. O jey kas Ponui Diewui iš paukščių nor dėginnimo - apierą dūti, tay te dūdie tai nū kurlėlū, arba jāunū karwėlū.

15. O flebons tur tai prie altoraus pargabēnti, ir jam galwą nugnybt, kad butu ant altoraus

uždegta, o jo kraują dūtu ištekėt prie šėnės altoraus;

16. O jo gurklį, su jo plunksnomis reik pagal altorų i rytus ant pelenyno mesti;

17. O turrit jo sparnus iškelt, alle ne nulaušti. Ir taipo klebons tur tai ant altoraus uždegti, ant malkū, ant ugniės deginnimo: apierai. Tai ugnis ant saldaus kvapo Ponui Dievui.

2. Pėrsfyrimas.

Priėjimas apie walgio-apieras.

Kad kas Ponui Dievui walgio-apierą nor dūti, tai tur buti toji iš smulkiū kwieczū miltū; ir tur allejaus ant jų užlėti, ir kodylo uždėti.

2. Ir taip atnešt prie klebonū, Arono sunū. Tai klebons pilną sawo sąują tur imti tū smulkiujū kwieczū miltū, bej allejaus draugė su wissomis rutinnimo: žolėmis, ir uždegti paminklui ant altoraus. Tai ugnis saldžiam kvapui Ponui Dievui.

3. O atstankas tōs walgio-apierōs tur Aronui bej jo sunums tēkti. Tai tur buti šwentū šwencyausa iš ugnū Pono Diewo.

4. O jey jis sawo walgio-apierą nor dūti nū septūjų pėzujė, tay te immie jissai praploczus smulkiū kwieczū miltū, neraugintus, su allejumi maišytus, bej neraugintū ra-gaišū allejum' apteptus.

5. O jey tawo walgio-apiera yr kōfio skauradoj' septa, tay tur buti neraugintū kwieczmiltū, allejumi maišytū,

6. O turri tai i stuksius pėrdallyt, ir allejaus užpilti, tai yra walgio-apiera.

7. O jey tawo walgio-apierōs kōks dalykas butu ant rusto septas, tay turri tą daryti iš kwieczū-miltū su allejumi.

8. Ir turri tą walgio-apierą, kurrė iš tokiū dalykū daryti nori Ponui Dievui, klebonui prinešt, tas tur tą prie altoraus gabėnti.

9. Ir jo walgio-apierą aukšti paminklui, ir uždegt ant altoraus. Tai ugnis ant saldaus kvapo Ponui Dievui.

10. Alle atstankas tur Arono, bej jo sunū buti. Tai tur buti šwentū šwencyausa, iš ugnū Pono Diewo.

11. Wissas walgio-apieras, kurras Ponui Dievui norit apierawot, be raugo turrit daryt; nesa ney jōks raugas ney meddus ne tur jūsa Ponui Dievui ant ugniės uždegtas buti.

12. Bet pirmonėms turrit tai Ponui Dievui atnešt; alle ant altoraus to ne tur iškakt saldžiam kvapui.

13. Wissas tawo walgio-apieras turri tu * sūdīt; ir tawo walgio-apiera niekadōs ne tur buti be druskōs derėjimo tawo Diewo: nēs wissosa sawo apierosa turri druskōs apierawōti. * Mart. 9, 49. Kol. 4, 6.

14. O jey nori walgio-apierą Ponui Dievui dūti pirmujū waisū: tay tu turri warpū prie ugniės kėpitū smulkey sugrūsti, ir taipo walgio-apierą pirmujū tawo waisū apierawot.

15. Ir turri allejaus užpilt, ir kodylo uždēt, tai yra walgio-apiera.

16. O klebons tur to sugrūstijo, ir to allejaus su wissu kodylu uždegti paminklui. Tai yra ugnis Ponui Dievui.

3. Pėrsfyrimas.

Priėjimas, apie dėkawonės-apieras.

O jey jo apiera dėkawonės-apiera yra, nū bandōs, ar butu jūntis, ar karwe, tay tur jė apierawoti Ponui Dievui, kad be klāudo butu.

2. Ir tur sawo ranką ant jōs galwōs uždēt, ir pamušti ties durrimis šėtrōs surinkimmo. O klebonai, Arono sunus, tur tą kraują ant altoraus aplinkuy šlakstyti.

3. O tur tōs dėkawonės-apierōs Ponui Dievui apierawōti, butent wissus tūkšus nū žarnū,

4. Ir abbudy inkstus su jų tūkšais prie rētū, ir tūkšū-tinklėli aplink kėpenas pagal inkstus nuplėštą.

5. O Arono sūmis tur tai uždegti ant altoraus, deginnimo: apierai ant malkū, ant ugniės gullincū. Tai yra ugnis ant saldaus kvapo Ponui Dievui.

6. O jėy nor Ponui Dievui dėka-
wojimo: apierą nū mažū galwijū
dāt, ar butu awins ar awis, tay
tur be klādo but.

7. Jėy ertytis yr, tay tur po Pono
Diewo akiū atgabėnti,

8. Ir tur sawo ranką ant jo gal-
wōs uždėti, ir papjauti ties sėtra
surinkimmo; o sunus Arōno tur
jo kraują ant altoraus aplinkuy
šlakstyti.

9. O taipo tur tas dėkawonės:
apieras Ponui Dievui apierawoti
ugnei, butent jo tūkūs, wišą ūde-
gą, nū nuggarōs nuplėštą, ir wi-
šus tūkūs nū widdurū.

10. Abby inkstu su tūkais, kurre
prie jū rėtū yra, ir tūkū: tinklėli
aplink kėpenas, pagal inkstus nu-
plėštą.

11. O kėbons tur tai uždėgt ant
altoraus, ant walgio ugniės Ponui
Dievui.

12. O jėy jo apiera oška, ir jė at-
gabėna Ponui Dievui,

13. Tay tur jissai sawo ranką ant
jōs galwōs uždėti, ir jė papjauti
ties sėtra surinkimmo; o sunus
Arōno tur tą kraują ant altoraus
aplinkuy šlakstyti.

14. Ir tu nū tōs apierawoti apie-
rą Ponui Dievui, butent tūkūs
nū widdurū.

15. Abby inkstu su tūkais prie
jū rėtū, ir tūkū: tinklėli aplink
kėpenas, pagal inkstus nuplėštą.

16. O kėbon's tur tai uždėgt ant
altoraus, ant walgio ugniės, sal-
džam kwāpui. Wiši tūkai yra
Pono Diewo.

17. Tai t'essie amšins budas jūšū
waikū: waikams, wišosa jūšū gy-
watosā: idant ney jokiū tūkū ney
kraujo ne wālgitumbit.

4. Pėrskyrimas.

Prisakimas apie apierą už griekus.

O Pons Diews kalbėdam's su
Moizėsum tare:

2. Kalbė su waikais Izrael, ir
sakyt: Jėy kas susigriešitu iš nesi-
saugojimo prieš bilėtoki prisākima
Pono Diewo, tą ne reikėjo daryti:

3. Butent: jėy kėbons pamōstūs
be esās, susigriešitu, kad žmones

papištintu; tas tur už sawo grieką,
kurri padaręs, jāuną jautuklą at-
gabėnti, tikray sweiką, Ponui Die-
wui ant apierōs už griekus.

4. O tur tą jāuną jautuklą ties
durrimis sėtrōs surinkimmo atga-
bėnti po Pono Diewo akiū, ir sa-
wo ranką ant jo galwōs uždėti
ir jė pāmušti po akiū Pono Diewo.

5. O kėbons pamōstūs esās, tur
to jāuno jautuklo kraujo imti, ir
inešti i sėtrą surinkimmo,

6. Ir tur sawo pirštą i tą kraują
idājes tūmi septynis kartus po akiū
Pono Diewo šlakstyti, ties užlaba
šwentinyczoj;

7. Ir tur to paties kraujo dėti ant
ragū rufinnimo altoraus, ties Po-
nu Diewu, sėtroj¹ surinkimmo sto-
winczo; o wišą kraują to jāuno
jautuklo lėti ant aslōs dēginimmo:
altoraus, ties durrimis sėtrōs su-
rinkimmo stowinczo.

8. Ir wišus tūkūs tōs apierōs
už griekus tur jis aukūti, butent
tūkūs widdurū,

9. Abby inkstu, su jū tūkais, prie
rėtū efanczeis, ir tūkū tinklėli ap-
link kėpenas nū inkstū nuplėštą.

10. Lygey kaip jis tai aukšij² nū
jāuczio, dėkawonės-apieroj³: ir tur
tai uždėgt ant dēginimmo: alto-
raus.

11. Alie sūdą to jāuno jautuklo
su wiša mėsa, bey su galwa ir su
rėtais, ir widdurus bey mėslą,

12. Tai wišlab tur jissai laukan iš-
wešt⁴ iš abażo ant cypstōs wie-
tōs, kur pellenai paberami, ir tur
tai sudėgit ant malkū, ugnimi.

¹Ebr. 14, 11.

13. Jėy wišas surinkimmas Iz-
raelije nusiengtu, o tas nusiēn-
gims nū jū akiū paslėptas butu,
kad jie prieš kōki Pono Diewo
prisākima butu nusiēngę, tą ne
turėjo daryti, ir taipo nufaltitus;

14. O potam sawo griekus numas-
nytu, kurrus butu padarę; tay tur
jie jāuną jautuklą atgabėnti, apie-
rai už griekus, ir ties durrimis sė-
trōs surinkimmo pastatyti.

15. O wyresnieji iš surinkimmo
tur sawo rankas ant jo galwōs už-

det po atią Pono Dievo, ir tą jauną jautuklą pamušt po atią Pono Dievo.

16. O Klebons pamoštits esq̄s, tur to jauno jautuklo kraują i šetrą surinkimmo inešti,

17. Ir sawo pirštą idazęs septynis kartus šlakstyti po atią Pono Dievo ties užkaba.

18. Ir to kraujo tur dėti ant ragū altoraus, po atią Pono Dievo šlowincę, šetroj' surinkimmo. Ir wišą fittą kraują ant aslōs dēginimo = altoraus lieti, ties durrimis šetrōs surinkimmo šlowincę.

19. Alie wišsus jo tūkūsus tur aukūti, ir ant altoraus uždegti.

20. Ir tur su tū jaunu jautuklu daryti, kaip su jautuklu apierōs už griekū dāres. Ir tur taipo Klebons jās sudėrint: tay jiems atleidžama.

21. Ir tur tą jauną jautuklą iš abajo išvesti, ir sudėgti, kaip pirmą jauną jautuklą sudėginęs. Tai tur buti apiera už griekū surinkimmo.

22. Alie jey koks kunigaitis susigriešij, ir prieš bilie koki prisikimą Pono Dievo sawo kūm' susigriešij, ko ne turrejo daryti, ir nusieng, kad kaltas pastōtu,

23. Ir sawo griekū padarytū nusimano; tas tur apierai atgabėnti oši be klāudo.

24. Ir sawo ranką ant ošio galwōs uždėti, ir ji papjanti toje wietoje, kur apieros papjaujamos sudėginimui, po atią Pono Dievo. Tai testow apiera už jo griekū.

25. Tay tur Klebons kraujo apierōs už griekū imti sawo pirštū, ir ant ragū altoraus dēginimo = apierōs dėti, o fittą kraują ant aslōs dēginimo = apierōs altoraus palieti.

26. Alie wišsus jo tūkūsus tur ant altoraus uždegti, lygey kaip tūkūsus dēlawonēs = apierōs; ir taipo tur Klebons jo griekū sudėrinti; tay bus jam atleidžama.

27. O jey dušia prastū žmonū nusieng, ir susigriešij, darydama tą prieš koki Pono Dievo prisiki-

ma, ką ne reiktu daryt, ir taipo susigriešija;

28. Urba ir sawo grieką numano, kurrām nusidėjo: ta tur apierai ošią atgabėnti be klāudo, už grieką, kurri padarusi.

29. Ir tur sawo ranką uždėti ant galwōs apierōs už griekū, ir papjanti wietoje dēginimo = apierōs.

30. O Klebons tur to kraujo su sawo pirštu imti, ir ant ragū altoraus dēginimo = apierōs dėti, ir wišą kraują ant altoraus aslōs palieti.

31. Alie wišsus jo tūkūsus tur jį nuplėsti, kaip tūkūsus dēlawonēs = apierōs nuplėšę, ir tur jās uždegti ant altoraus saldžiam kwāpui Ponui Diewui; ir taipo tur Klebons ję sudėrint: tay jėi atleidžama.

32. O jey amī apierai už griekū atgabęs, tai te atgabėna awaibę tikray sweiką.

33. Ir te uždeda sawo ranką ant galwōs apierōs už griekū, ir te papjauj apierai už griekū toj' wietoj', kur dēginimo = apieros papjaujamos.

34. O Klebon's tur to kraujo sawo pirštu žmēs ant ragū altoraus dēginimo = apierōs dėti; ir wišą kraują ant aslōs altoraus paliet.

35. Alie wišsus jōs tūkūsus tur nuplėsti, kaip tūkūsus awiēs dēlawonēs = apierōs nuplėšęs, ir tur ant altoraus uždegt, ugnei Ponui Diewui. Ir taipo Klebon's tur jį sudėrint dėl jo grieko, kurri padaręs: tay bus jam atleidžama.

5. Pėrštyrimas.

Prisikimas apie kastybēs = apierą.

Jey koks žmogus susigriešitu, girdejęs koki teikimā, o jis to luddinim's yr, arba tai matēs arba ištyrēs, o ne apšatęs, tas nusiengimū kaltas yra.

2. Urba jey koks žmogus * ko necyšto paktutina, ar butu maista necyštōs kokiēs žwėriēs, arba galwijo arba šlawancio koki, o tai ne žinnodams, tas yra necyštas ir nusidėjęs.

* 2 Kor. 6, 17.

3. Urba jey kas žmogū koki necyštą paktutina — bilie kokių necyštųbej' žmogus necyštas ga-

lėtu pastoti, — tai ne žinodams, o susipranta: tas nusidėjęs;

4. Arba jėy koks žmogus bazijas, kad iš savo burnos butu žodžiu išlėdęs, išlėdęs arba gėro ko daryti, kaipgi ir žmogus bazijimą gal iš savo burnos išlėisti, tai ne apdu-mojęs — o susipranta: tassis tū wienū nukalto;

5. Taipgi jėy nusidūda, kad jis tū wienū butu nukaltęs, ir nusimāno tūmi susigriešijęs:

6. Tay jis tur už savo kalte šio savo grieko, kurri jis padaręs yr, Ponui Dievui atgabent iš kaimenės āwi arba ošlę jau turrėjusę, apierai už griekus: tadda klebon's tur ji del jo grieko sudėrinti.

7. O jėy ne issitenka awim', tai te atgabėna jis Ponui Dievui už kaltes savo padarytas, du kurlėly, arba du jāunų karwėly; pirmą apierai už griekus, antrą dėginni-mo=apierai,

8. O te atgabėna jūdų klebonui; tas pirmąji tur apierai už griekus padaryti, ir jam gālmą nugnybt už sprāndo, o ne nulāušt,

9. Ir te slāksta su krauju apierės už griekus i šali altoraus; ir te išwarwina ātstanką kraujo ant altoraus āslės. Tay ta apiera už griekus;

10. Alle antrą tur padaryti dėginimo=apierai, pagal jo prōwą; ir taip klebons tur ji del jo grieko sudėrint, kurri padaręs, tay jam bus atleista.

11. O jėy ne issitenka du kurlėly arba du jāunų karwėly dūti, tay te atgabėna už savo grieką savo apierą, dėšimtąji dalyką pusket-wircio gerāusū miltū apierai už griekus. Alle jis ne tur ant jų alė-jaus ušpilti, ney kodylo uždėti, nesa tai apiera už griekus.

12. Ir tur tą pas kleboną atgabėnti; o klebons tur sāusę tū ėmęs ant paminklo uždėt ant altoraus ugnei Ponui Dievui. Tai apiera už griekus.

13. O klebons tur taipo jo grieką, kurri jis padaręs, sudėrint, tay jam bus atleidžama; o tai tur klebono buti, kaip walgio=apiera.

14. O Pons Dieus kalbėdams su Moizėšum tare:

15. Jėy koks žmogus iš nežinnū nusijeng, ir susigriešij tūmi, kas Ponui Dievui šwentita, tai jis tur savo apierą už savo nusijengimą Ponui Dievui atgabent, āwinq tikray sweiką iš kaimenės, dwejų sylū sidabro wertą, pagal sylą šwentinyczės, apierai už nusidė-jimą.

16. Priegtam kėku susigriešijęs to pašwentitojo, tur atdūt, o penktą dalyką antšėaus uždėt, ir tur tai klebonui dūti; tas ji tur sudėrint āwinu apierės už kaltybes; tay bus jam atleidžama.

17. Jėy koks žmogus susigriešij, darydams pries koki Pono Dievo prisakimą, kę ne turrėjo daryt, o tai nežinojės: tas nusijeng; ir nusijengimmo kaltas yra;

18. O tur atnešti āwinq iš kaimenės, tikray sweiką, wertą apierės už nusidėjimą, pas kleboną; tas ji del jo nusijengimo tur sudėrint, kurri padaręs, nežinodamas to: tay jam atleidžama.

19. Tai yra apiera už jo nusidė-jimą, kurri Ponui Dievui pūlas.

6. Pėrskyrimas.

Apie dėginimo=walgio: ir už griekus apiera.

O Pons Dieus kalbėdams su Moizėšum tare:

2. Jėy koks žmogus susigriešitu, ir pries Poną Dievą nusijengtu, sawam artimui ussigidams, kę jam palicawojęs arba kas jam i wier-ną ranką idūta buwo, arba kę jis per newalę ėmęs, arba neteisey saw prisifawinęs,

3. Arba prapālusī daiktą butu rādės, o tai ussiginna su melāgiškā prysėga — kokiū norys budu žmogus pries sawo artimą susigriešija —

4. Taipgi nusidūdant, kad jis taipo susigriešidam's nusidest: * tay jis tur atdūt, kę per newalę ėmęs, arba su neteisybe saw prisifawinęs, arba kas jam idūta buwo pakawoti, arba kę jis butu rādės.

* Čet. 33, 15.

5. Ir ant bille ko jis melāgiškay

priskęš butu, tay jis wislab tur
atdūt, ir priegtam * penktą dalyką
aukščiaus pridėti tam, kurrio tai
buwo, tą dieną, kad sawo apierą
už griekus dūsti. * Pl. 5, 16.

6. Alie už sawo kaltes tur jis
Ponui Diewui pas kleboną awina
iš kaimenės tikray sweiką atgabent,
apierōs už nusidėjimą wertą;

7. Tay klebons ji tur suderint po
Pono Diewo aktiū, ir jam bus at-
leidžama wislab, ką jis padaręs ir
kuriami jis nusijengęs.

8. O Ponas Dievas kalbėdams
su Moizėšum tare:

9. Paliepti Aarónui bey jo sū-
nums, sakydams: tai yra ištatimas
dėginimo-apierōs: dėginimo-apiera
tur degti ant altoraus per wissą
nakti iſki rytmečio; alle tikt alto-
raus ugnis tur ant jo degti.

10. O klebons tur sawę marškona
sermėgą, ir marškonomis kėlnėmis
apšiwilkt, ir tus pėlenus emės, kur-
rus ugnis dėginimo-apierōs ant
altoraus padare, tur pagal altorų
paberti.

11. O potam tur sawo rubus iš-
wilkt, ir kittais rubais apšiwilkt ir
pėlenus tus išnešt laukan iš abazō
i cypstą wietą.

12. Ugnis ant altoraus tur degt
ir niekadōs ne užgesť; klebons tur
kas rytą malkū ant jo uždegt, ir
ant jo wiršaus dėginimo-apiera
pritaistyt, bey taufus dėkawonū:
apierū ant jo uždegti.

13. Amšinay tur ta ugnis ant al-
toraus degt, ir niekadōs ne užgesť.

14. O tai yra tas ištatimas walg-
apierōs, kurrę Aaróno sūnus apie-
rawoti tur po aktiū Pono Diewo
ant altoraus:

15. Wiens tur aukot sawo ran-
kōs sėję kwieczū miltū nū walg-
apierōs bey alėjaus ir wissą kody-
lą, ant walg-apierōs gullinti, ir tur
tai uždegt ant altoraus saldžiam
kwāpui, raminklę Ponui Diewui.

16. Alie atstantę tur Aarónas bey
jo sūnus suwalgit, o tur tai nerau-
gintą walgit, šwentoj' wietoj' pry-
angij' kėtrōs surinkimmo.

17. Jie tą ne tur su raugu sepi,
nėsa tai jū dalyt's, ką aš jiems

dawjau, nū mano apierōs. Tai
jiems šwentū šwenczāusa tur but,
lygey kaip apiera už griekus, bey
apiera už kaltes.

18. Kas wyriskā yra tarp waitū
Aaróno, tas tai tur walgit. Tai
testow amšina prowa jussū waitū
waitams, iš apierū Pono Diewo;
ney wiens jas ne tur truttit, kaip
tiktay kas šwentits.

19. O Pons Diews kalbėdams su
Moizėšum tare:

20. Tai tur but apiera Aaróno
bey jo sunū, kurrę Ponui Diewui
tur apierawoti dienoje jo apmōsti-
jimo: dešimtą dalyką pusketwir-
čio kwieczū miltū kasdieniškōs
walg-apierōs; wieną pusę rytme-
cieis, antrą pusę wakarais;

21. Skauradoje su alėjum' tai
turri daryt, ir ant rusto kėptą at-
nešti; o dalykais kėptą tai turri
apierawoti saldžiam kwāpui Ponui
Diewui.

22. O tas wystups, kursai iš jo
sunū i jo wietą bus mōstijamas, tur
tai daryti. Tai amšina prowa Po-
nui Diewui: abelnay tur sudėginta
buti.

23. Nėsa kōjna walg-apiera kle-
bono tur wissay sudėginta but, o
ne walgita.

24. O Pon's Diew's kalbėdams
su Moizėšum tare:

25. Sakyt Aarónui bey jo sū-
nums tardams: tai ištatims apie-
rōs už griekus: Toj' wietoj', kur
dėginimo-apiera pjaui, turri ir
apiera už griekus pjaut po aktiū
Pono Diewo; tai šwentū šwen-
czāusa.

26. Kassai klebons, kursai apiera
už griekus apierawoja, tur je wal-
git šwentoj' wietoj', pryangij' kė-
trōs surinkimmo.

27. Ney wiens ne tur jōs mėsōs
pakrutint, kaip tikt šwentits. O
kas jōs franju rubą apwarwin,
tas tur apwarwittaję wietą išmaz-
got šwentoj' wietoj'.

28. O tą pūdą, kurreme tai wirta,
reik sukulti. Alie jey wāro pūds,
tay reik ji iššweisti ir wādenimi
išplauti.

29. Kas wyriskā yr iš klebonū,

tur to walgit; nėsa tai šventū šwenczáusas.

30. Alle wissòs apieròs už griekus, kurrū kraujas i surinkimmo šėtrą inėšams, sudėrint šwentoje wietoje, ne reik walgit, bet ugnimi sudėgit.

7. Pėrsšyrimas.

Apie kaltybės ir dėlawonės apierą.

1. Tai ištátim's apieròs už kaltes, ir tai šventū šwenczáusas.

2. Toj' wietoj', kur dėginnimo apiera papjájama, reik ir apierą už kaltes papjáu, o jòs kraujo ant altoraus aplinkuy šlakštyti.

3. O wissus jòs táufus reik apierawoti, udegą ir táufus nū grobū,

4. Dy inkstų, su jū táufais pagal rėtus, ir táufū tinklėli wiršuj' šepėnū, pagal inkstus nuplėštus.

5. O klebons tur tai ant altoraus uždegti, ugnei Ponui Diewui. Tai apiera už kaltes.

6. Kas wyriška tarp klebonū yr, tur tai walgit, šwentoj' wietoj', nėsa tai šventū šwenczáusas.

7. Kaip apiera už griekus, taip tur but ir apiera už kaltes; abbėjū tur tas wiens ištátims buti; ir tur klebono buti, tami sudėrinanczo.

8. Katras klebons kieno dėginnimo apierą apierawoj, tam tur tòs dėginnimo apieròs šura tėkti, kurrę jis apierawoja.

9. O wissos walg apieros, kas pėcuję arba ant rusto, arba skauradoj' šepa, tur tam klebonui tėkti, kurs ję apierawoja.

10. O wissos walg apieros, kas alėjum' maišyta arba sausa yr, tur wissiems Naróno waikams tėkti, wienam, kaip kittam.

11. O tai ištátimas dėlawonū apieròs, Ponui Diewui apierawojamòs.

12. Jey nor garbės apierą dėti, tay tur pyragėlus neráugintus apierawoti, alėjumi maišytus ir neráugintus ragaišus, alėjumi apšeptus, ir šeptus smulkū kwieczū miltū plykus, alėjumi maišytus.

13. Bet tą apierą tur dėti su pyragėlu ráugintòs dūnòs ant sawo garbės ir dėlawonės apieròs.

14. O wieną iš tū wissū tur Ponui Diewui pašelimmui apierawoti, o tur tam klebonui tėkti, kurs dėlawojimo apieròs kraują šlakšta.

15. O mėsa garbės apieròs, ant dėlawojimo apierawotòs, tur tą pacę dieną walgita buti, kurrój' apierawota; o nieko ne buti palikta iškū rytojui.

16. O ar butu priejadas, arba gėròs walės apiera, tai tur tą pacę dieną, kad apierawota, walgita buti; alle jey kas apierawotòs (mėsòs) liek' ant rytojaus, tai taczu reik walgit.

17. Alle kas apierawotòs mėšòs liek' trėczą dieną, tai tur ugnimi but sudėgita.

18. O jey kas trėczą dieną walgis apierawotòs mėšòs sawo dėlawojimo apieròs, tay tas ne patiks, kurs ję apierawoja, neygi jam ne bus prirokiata, bet ji bus bjaurybė; o kurri dušia tòs walgis, ta nusi dėjimo kalta.

19. O ta mėsa, kurrę kas necyzstas pakruttin, ne tur but walgita, bet ugnimi sudėgita. Kas cyzstą kuną tur, tas tòs mėšòs tur walgit.

20. O kurri dušia walgis tòs mėšòs dėlawonės apieròs, Ponui Diewui tenkancijòs, tòs necyzstybe testow ant jòs; ir ji bus išgaišinta iš sawo žmonū.

21. O jey kolia dušia kò necyzsto pakrutтина, ar butu necyzst's žmogus, ar galwijas ar kas kittaip bjauru, o mėšòs dėlawojimo apieròs walgia, Ponui Diewui tėjusòs, ta bus išgaišinta iš sawo žmonū.

22. O Pon's Diew's kalbedams su Moizėšum tare:

23. Kalbėk su waikais Izrael, ir sakyk: jús ne turrit walgit táufū jáucziū, erylziū, bey oškū.

24. Alle táufus nustippusio bey žwėrū suplėšito pašinaudokit wissai: alle walgit jo ne turrit;

25. Nėsa kas táufus walgia galwijo, Ponui Diewui apierai dūto, ta dušia tur išgaišinta buti iš sawo žmonū.

26. Ir kraujo jús ne turrit walgit, ney nū galwijiū, ney nū paukščiū, tur jús gywenat.

27. Jėy kurri dušia kokiū kraujo walgitu, ta tur išgaishinta but iš sawo žmonū.

28. O Pon's Diew's kalbedams su Moizėšum tare:

29. Kalbėk su waikais Izrael sa-tydams: kas Ponui Diewui sawo dėkawojimo: apierą nor dūti, tas tur ir tai atšinešt, kas prie dėkawojimo: apierōs Ponui Diewui pūlas.

30. O jis tai sawo ranka tur atšigabėnt apierai Pono Diewo; butent tūkū, ant krutinės esancus, tur atgabėnti draugė su krutinne, kad subojimu pastotu po atliū Pono Diewo.

31. O klebons tur tūkū uždėgti ant altoraus; o krutinne tur Uarōnui bey jo sunums tēkti.

32. O dėšinės pėti tur klebonui dūt aukawimui, iš sawo dėkawojimo: apierū.

33. O katras Uarōno sūnū kraują dėkawojimo: apierū apierawoja, bey tūkū, tam tur dėšinės pėtis tēkt ant jo dalyko.

34. Nėša subojimo: krutinne bey aukawimo: pėti aš ėmjam nū waikū Izraelo, nū jū dėkawojimo: apierū, ir dawjam wystupui Uarōnui bey jo sunums amžinai prōwai.

35. Tai apmōstijims Uarōno bey jo sūnū iš Pono Diewo apierū, toje dienoje, kaip padūti buwo, klebonais buti Ponui Diewui,

36. Ponui Diewui liepant tą dieną, kaip jūs apmōstijo, kad jam turėtu dūta buti nū waikū Izraelo amžinai prōwai, wissiems jū waikū waikams.

37. O tai istatimas dėginimo: apierōs, walg: apierōs, apierōs uš griekus, apierōs uš kaltes, papild: apierū bey dėkawonės: apierū,

38. Kurri Pon's Diew's Moizėšui paliepe ant kūsno Sinai, tą dieną, kaip per jį paliepe waikams Izraelo, apierawoti apieras Ponui Diewui pūšęjoje Sinai.

8. Pėrskyrimas.

Klebonū pašwentinnimas.

Jė Pon's Diew's kalbėjo su Moizėšum, sakydams:

2. Imt Uarōną bey jo sūnus su jām, draugė su jū rubais, ir mostijimo alleju, ir jautušką, apierai uš griekus, dy awinu ir pintinnę su nerauginta dūna,

3. Ir suwadik wissą surinkimma ties durrimis šėtrōs-surinkimmo.

4. Moizėšus dare, kaip jam Pon's Diew's paliepe, ir suwadinnės surinkimma ties durrimis šėtrōs-surinkimmo,

5. Sakė jiems: tai yra, ką Pon's Diew's liepės daryti.

6. Ir ėmęs Uarōną bey jo sunus, mazgojo jūs wandenimi.

7. Ir apėde jį marškona sermėga, ir apjūse jį jūsta, ir apwisko i šiltū sermėga, ir apsaute jį wiršutinne wystupiška sermėga, ir apjūse tą wiršutinne wystupiška sermėga;

8. Ir uždėjo jam štydėlt, ir i tą štydėlti „Šwiesybe bey Teisybe“.

9. Ir uždėjo jam kėpurę ant jo galwōs, ir dėjo prie kėpurės aukštay ties jo kaktā, amą aukso žastī šwento wainiklo, kaip Pons Diews Moizėšui buwo liepės.

10. O Moizėšus ėmęs mōstijimo: alleju, mōstijo Diewo namus, ir wislab, kas jūse buwo, ir pašwentinno jūs.

11. Ir tām apšlakste septynis kartus altorū; ir mōstijo altorū su wissais jo rykais, mazgotuwę, su jōs kōja, kad pašwentita butu;

12. Ir liejo mōstijimo: allejaus ant Uarōno galwōs; ir apmōstijo jį, kad pašwentits butu.

13. Ir priwėdęs Uarōno sunus, apėde jūs marškonomis sermėgomis, ir apjūse jūs jūsta, ir ant jū galwōs jiems uždėjo muczas, kaip jam Pon's Diew's liepės buwo.

14. Ir priwėdino jauną jautušką apierai uš griekus; ir Uarōnas su sawo sunumis uždėjo sawo rankas ant jo galwōs;

15. Tay jį pamasė. O Moizėšus ėmęs to kraujo, dėjo tą ant altoraus ragū aplinkū su sawo pirštu, ir pašwentinno altorū; ir liejo kraują ant altoraus aslōs ir pašwentinno jį, sudėrindams jį.

16. Ir ėmęs wissus tūkū nū

widdurà, táutà tinklėli ant lėpenù ir abby inkstu su jù táufais, uždege jùs ant altoraus.

17. Alė tą jáuną jautuką, su jo stura, mėsa bey mėslais sudėgino jis ugnimi laukė už ábažo; kaip jam Pon's Diew's buwo liepės.

18. Ir atgabėno áwiną dėginnimo: apierai; o Arónas su sawo sunumis uždėjo sawo rankas ant jo galwòs,

19. Tay ji papjowė; o Moizėšus šlašte to kraujo aplinkuy ant altoraus,

20. Sukapojo tą áwiną i stufkus, ir uždege galwą, stufkus ir táufus;

21. Ir numazgojo widdurus bey blauzd-kaulus wandenimi; ir taipo wissą áwiną uždege ant altoraus. Tai buwo dėginnimo: apiera saldžiam kwapui, ugnis Ponui Diewui, kaip jam Pon's Diew's buwo liepės.

22. Jis prigabėno ir antrą áwiną papild: apieròs; o Arónas su sawo sunumis uždėjo sawo rankas ant jo galwòs,

23. Tay ji papjowė; o Moizėšus ėmęs jo kraujo, uždėjo Arónui ant kremšlės jo dėšinės ausiės, ir ant nyščio jo dėšinės rankòs, ir ant didžiojo piršto jo dėšinės kojos,

24. Ir prisiwėdęs Aróno sūnus uždėjo kraujo ant patremšlės jù dėšinės ausiės, ir ant nyščio jù dėšinės rankòs, ir ant didžiojo piršto jù dėšinės kojos; ir šlašte kraują aplinkuy altorų;

25. O ėme táufus bey ūdegą, ir wissus táufus nù widdurà bey táutà tinklėli ant lėpenù, abby inkstu, su jù táufais, ir dėšini pėti.

26. Priegtam ėme iš pintinnės neraugintòs dūnòs po atlià Pono Diewo, wieną neraugintą pyragėli, ir wieną pyragėli dūnòs alėjum' apteptòs, ir wieną ragaiši, ir uždėjo tą ant táutà bey ant dėšinio petiės.

27. Ir dawė tai wislab ant rankù Aróno bey jo sunù, ir subojo tai subójimo: apierai po atlià Pono Diewo.

28. Ir wislab wėl atėmęs nù jù

rankù uždege ant altoraus, ant wiršaus dėginnimo: apieròs; nėsai tai papild: apiera saldžiam kwapui, ugnis Ponui Diewui.

29. O Moizėšus ėmęs krutinę, subojo subojimą po atlià Pono Diewo nù áwino papild: apieròs; ta Moizėšui i dalyką tėko, kaip jam Pon's Diew's buwo liepės.

30. Ir Moizėšus ėmęs mòst: alėj: aus bey kraujo ant altoraus, šlašte ant Aróno ir jo rubù, ant jo sunù, ir ant jù rubù; ir taipo pašwentino Aroną bey jo rubus, jo sunus ir jù rubus su jūmi.

31. Ir tare Arónui bey jo sūnums: wirtit tą mėsa ties durrimis šėtros surinkimmo, ir jė czejau walgikit, priegtam ir dūną pintinių' papild: apieròs; kaip man palėpta ir sakyta, kad Arónas bey jo sūnus tai tur walgiti.

32. O kas liekti mėšòs bey dūnòs, tai turrit ugnimi sudėgit.

33. O per septynes dienas ne turrit išeit iš durrù šėtros surinkimmo, iški tai dienai, kad dienos jùsų papild: apieròs pabaigtos; nėsai septynes dienas jùsų rankos yra papilditos.

34. Kaip tai šę dieną nusidawė, Pon's Diew's liepe taip daryt, kad jùs sudėrinti butumbit.

35. O turrit pas durris šėtros surinkimmo dieną ir nakti pasilikti per septynes dienas; ir turrit sąsgybę Pono Diewo pilnamoti, kad ne prapultumbit; nėsai taipo man paliepta.

36. O Arónas su sawo sunumis wis padare, tą Pon's Diew's per Moizėšų buwo liepės.

9. Pėrstyrimas.

Virmoji Aróno apiera ugnimi sušė.

O ášmą dieną pawadinęs Moizėšus Aroną bey jo sūnus, ir wýresnàsus Izraėlije, tare Arónui:

1. Imk saw jáuną werši apierai už griekus, bey áwiną dėginnimo: apierai, abby tifrų gerų ir sweikų, ir atgabėnt jūdų po atlià Pono Diewo,

3. Ir kalbėk su waikais Izraėl, sakýdams: imkit oji apierai už

griekus, ir weršuffą ir awi, abby wieno mieto, ir titray sweitų, dėginimo: apierai.

4. Ir jauti ir awina dėkawonės apierai, kad po akiu Pono Diewo apieramotumbim; ir walg: apierą su allejum' maišytą; nesa šen dien jums Pon's Diew's pasirodis.

5. Ir jie žme, ką Moizėjus buwo liepęs ties durrimis šėtrės surinkimmo; ir priejės wissas surintimas stojosi po akiu Pono Diewo.

6. Tay tare Moizėjus: tai yra, ką Pon's Diew's liepęs, kad jus darytumbit; tay jums šlowė Pono Diewo pasirodis.

7. O Moizėjus tare Narónui: eif prie altoraus ir daryt sawo apierą už griekus bey sawo dėginnimo: apierą, ir sudėrint * sawę ir žmones; potam taisyt ir žmonų apierą, o sudėrint ir jās, kaip Pon's Diew's yra liepęs. * Ebr. 7, 27.

8. O Narónas priejės prie altoraus papjowe weršuffą sawo apierai už griekus.

9. O jo sūnus atneše to kraujo prie jo; ir jis pirštą sawo idąžes i kraują, dejo ant ragū altoraus ir liejo kraują ant altoraus aslōs.

10. Ule tautus ir inkstus ir taut: tinklėli nū kėpenū iš apierōs už griekus uždege jis ant altoraus; kaip Pon's Diew's Moizėjui buwo liepęs.

11. O mėsą bey skurą sudėgino jissai ugnimi laukė už abazō.

12. Potam papjowe dėginnimo: apierą. O Narōno sūnus atgabėno kraują prie jo; ir jis šlāfste tą ant altoraus aplinkuy.

13. Ir jie atgabėno jam dėginnimo: apierą sukaptūtą, bey galwą; ir jis uždege tai ant altoraus.

14. Ir jis mažgojės widdurus bey blaud: kaulus, uždege tus ant wirtsaus dėginnimo: apierōs ant altoraus.

15. Potam priwede ir žmonų apierą, ir žmės oši, apierą už žmonų griekus, papjowe ji, ir padare iš jo apierą už griekus, lyg kaip reisia.

16. Ir priwede artyn dėginnimo: apierą ir padare jei, kaip reisia.

17. Ir atsigabėnės artyn walg: apierą, žme iš tōs sawo sauję ir uždege tai ant altoraus; be tōs rytisfōs dėginnimo: apierōs.

18. Pastuy jis pamušė jauti, ir papjowe awina dėkawon: apierai žmonų. O jo sūnus atgabėno jam kraują; tą jis šlāfste ant altoraus aplinkuy.

19. Ule tautus jāucio bey awino, ādegą bey tautus nū widdurū, bey inkstus, bey tautū: tinklėli, ap: link kėpenas,

20. Wissus šittus tautus uždejo jie ant krutinnės: o jis tus tautus uždege ant altoraus.

21. Ule krutinnę bey dėšini pėti subojo Narónas subojimui po akiu Pono Diewo; kaip Pon's Diew's Moizėjui buwo liepęs.

22. O Narónas pakėlęs sawo ranką ant žmonų, * peržegnojo jās; ir nuženge žemyn, kaip buwo apierą už griekus, apierą dėkawonės, bey dėginnimo: apierą atliškęs. * 4 M. 6, 23.

23. O Moizėjus bey Narónas iejo i šėtrą surinkimmo; o kaip jūdu wēl buwo išėję, peržegnojo žmones. Tay pasirode šlowė Pono Diewo wissiemis žmonėms;

24. Aēs ugnis išėjusi nū Pono Diewo suėde ant altoraus dėginnimo: apierą ir tautus. Tai pamatę wissi žmones, šukaudami Diewą pagārbino ir pūle ant sawo wėido.

10. Pėrštymas.

Nabab ir Abta (Narōno walskubu) ugnim
šwestu.

O sunu du Narōno, Nababs bey Abiu, žme koinas sawo rukimmo: skauradą, ir idėjo i tas ugnies ir užbėre rukinnimo žolę; ir tą swėtimą ugni inche po akiu Pono Diewo; kōktai jis jiem dwiem ne buwo liepęs.

2. Tay išlėkusi ugnis nū Pono Diewo, suėde jūdu, kad numirte po akiu Pono Diewo.

3. Tay tare Moizėjus Narónui: tay tai! ką Pon's Diew's saļęs: aš šwentitas busu tais, kurrie prie manęs artinas, ir po atim' wissā

imoną aš busu pašlowintas. O Aarónas tylėjo.

4. Alie Moizėšus pawadinęs Mizaeli bey Elapana, sunu du Ufielo, Aaróno dėdų du, tare jiem dwiem: eikita šien ir išneškita sawo broly du iš šwentinyčės už abažo.

5. O jūdu priejusu * išneše jūdu, su jū dweją marškonomis sermėgomis už abažo, kaip Moizėšus buwo sakes. * Darb. 5, 6. 10.

6. Tai tare Moizėšus Aarónui bey jo dwiem sunum, Eleazarui bey Itamarui: juddu ne turrity sawo galwas nudengti, ney sawo rubus iplėst, kad ne prapultumbita, ir Diewo papykims ant wisso surinkimmo ne užitū; te wertie jūšū brolei wissū gimminū Izrael del šio sudėgimmo, kurri Ponas Diewas padaręs.

7. Alie juddu ne turrity išeit nū durriū šetrūs surinkimmo; kittaip juddu prapultumbita; nesa mostalėjus Pono Diewo yr ant jūšū dweją. O jūdu dare, kaip Moizėšus sake.

8. Alie Pon's Diew's kalbėdams su Aarónu tare:

9. Tu bey tawo sunus, draugė su tawim, ne turrity ney jokio wyno ney druto gėrimo gėrti, i šetrą surinkimmo eidami, kad ne numirtumbit. Tai testow amžina prowa wissiems jūšū waitū-waikams.

10. Kad galėtumbit atširt, kas šwenta, ir kas ne šwenta, kas ne-czyšta, ir kas czyšta.

11. Ir kad waitus Izraelo išmofintumbit wissas tas promas, kures Pon's Diew's jums kalbėjęs esti per Moizėšū.

12. O Moizėšus kalbėjo su Aarónu, bey su jo dwiem likusiem sunum, Eleazaru bey Itamaru: Imkita kas likto walg-apierūs, nū apierūs Pono Diewo, ir walgikita tai neraugintą pas altory; nesa tai šwenta šwenczāusa.

13. Bet tai turrity šwentoj wietoj walgit, nės tai tawo prowa, ir tawo sunū dalyks, iš apierū Pono Diewo; nesa taip man paliepta.

14. Alie subojimo-frutinne bey

aukawimo-pėti turri tu ir tawo sunus, ir tawo dukters su tawim walgit czytoj wietoj; nesa tokia prowa taw ir tawo waitams dūta yra iš deklawonės-apierū waitū Izrael.

15. Nesa aukawimo-pėtis bey subojimo-frutinne prie apierū tautū tam atnešamos, kad subojimui suboti butu po akiū Pono Diewo; todėl tai yra tawo bey tawo waitams ant amžinūs promūs, kaip Pon's Diew's liepęs yra.

16. O Moizėšus jėškiojo oši apierai už griekus, ir rādo ji sudėgintą. Ir jis papyšo ant Eleazaro bey Itamaro, Aaróno sunū du, kurrūdu dar likusu buwo, ir tare:

17. Kam juddu apierą už griekus ne walgėta šwentoj wietoj? juš ji šwencū šwenczāusa; o dūta jum dwiem, kad juddu surinkimmo nusizengimma nešiotumbita, kad jūš sudėritumbita po akiū Pono Diewo.

18. Štāy, jo kraujas ne išlėjo i widdu i šwentynečą; jum dwiem reikėjo jė šwentoje walgit, kaip man paliepta.

19. Bet Aarónas tare Moizėšui: štāy šendien jūdu sawo apierą už griekus, bey sawo dēginnimo apierą po akiū Pono Diewo apierawojo, o man taip nusitiko, kaip tu matai; o aš šendien turreczau walgit griek-apierūs? Urgi tai itiktu Ponui Diewui?

20. Tai girdėdams Moizėšus priėme už gēr.

11. Pėrštyrimas.

Apie pėrštyrimą czyštā ir neczyštā galwijā.

O Pons Diews kalbėdams su Moizėšum bey su Aarónu, tare jiem dwiem:

2. Kalbėkita su waitais Izrael ir sakykita: tie yra * galwijai, kurrus walgiti gālit iš wissū galwijū ant žemės: * Darb. 10, 14. Ebr. 9, 10.

3. Wistagi, kas stēltus nagus tur, ir grōmuloja iš galwijū, tai gālitē walgiti.

4. Bet kas grōmuloja, o tur nagū, alle nešlētū, kaip antai werblūdās, tai jums neczyšta, ir jūs to ne turrity walgiti.

5. Kralikai tiesà grómuloj, alle jie neskėltus nagus tur; todel jie necyzsti.

6. Kiskis taipojau grómuloj, alle neskėltus nagus tur; todel jis jums necyzstas.

7. O kiaule tiesà tur skėltus nagus, alle ne grómuloj; todel ji jums tur necyzsta but.

8. Szittà mėsos ne turrite walgit, ney jù maitą pakruttit, nėsa jums necyzsti.

9. Tai turrit walgit iš to, kas wāndenisa yr. Wisłagi, kas spar-nėlū bey žwynū tur wāndenisa, mārōsa bey uppeliūse, gālit walgit.

10. Alle wisłagi, kas ne tur spar-nėlū ney žwynū, mārōsa bey uppeliūse, wisłū krutanczujū wāndenisa, ir wisłū gwywū wāndenisa, tur jums bjaurybe buti;

11. Kad jù mėsos ne walgitumbit, o jù maitos diddey wengtumbit.

12. Nės wisłogi, kas ne tur spar-nėlū ney žwynū wāndenisa, turrit baistis.

13. O tai jūs turrit už bjaurybę laikyti paukščius, kad jù ne walgitumbit: erėli, wanagą, žuwėdrą,

14. Wanagėli, lingę, ir kas jos weislės yr,

15. Ir wisłus warnus su jù weislėmis.

16. Sztrausą, apūką, gėgužę, kapapinnę su jù weisle,

17. Upūkieli, gulbę, pelledą,

18. Szifno:sparni, baubli,

19. Gandrą, geršę, uputi su jù weisle, tutli bey kregždę;

20. Ir wis tai, kas krutta tarp paukščų, o ant ketturū kojų waiskų, to jūs turrit baistis.

21. Tai taczau gālit walgit iš paukščų, kas krutta ir waiskų ant kėturū kojų, o ne dwiem kojom ant žemės šokinėj.

22. Iš tū wale jums walgit, kaip antai: arbę su jo weisle, ir selamą su jo weisle, ir argolą su jo weisle, ir argabą su jo weisle.

23. Alle Pitti, kas kėtures kojas tur tarp paukščių, jums tur bjaurus but,

24. Ir per necyzstus laikyti turrit.

Kas šittokiū maitą pakrutтина, tas necyzstas bus ifki wakarui.

25. O kas šū wieno maitą nėša, tas tur sawo drabužus mazgoti, ir bus ne cyzstas ifki wakarui.

26. Todel kožnas galwijas, nagū turris, alle neskėltū, ir ne grómuloja, tur jums necyzstas but; kas tą pakrutтина, bus necyzstas.

27. O wisłasgi tarp galwijū, kėturomis kojomis waiskųojanczujū, kas ant neskėltū nagū eit, tur jums necyzstas buti: kas jù maitą pakruttin, bus necyzstas ifki wakarui.

28. O kas jù maitą nėša, tur sawo drabužus mazgoti, ir necyzstas but ifki wakarui; nėsa tokie jums necyzsti yra.

29. Szittie jums tur taipjau necyzsti but iš paukščų ant žemės slenfanczujū: žebenštis, pelkė, rupuižę, kožnas su sawo weisle,

30. Žyys, žwaiždetassis, drėžas, straigis ir kurnis.

31. Tie jums necyzsti, iš tū wisłū, kurnis slenka; kas jù maitą pakruttin, tas bus necyzstas ifki wakarui.

32. Ir wisłab, ant kō tokia negywa maita pūla, tai bus necyzsta, ar butu bille kokie mėsio rykai, arba drabužei, arba kaili, arba žakai ir bille kōkios pādarynės, prie darbo kōkio wartojamos, tas reik i wādeni dėti, ir necyzstos yra ifki wakarui, tadda cyzstos paštoja.

33. Wissokie mōlio rykai, i kurnus tokiū maitū wiena ipūla, wisłab necyzstu pastōja, kas įsūa yr, ir reik jās sukulti.

34. Kožnas wālgis wālgomas, jeý toks wandū i ji iškanka, yra necyzstas. Ir kožnas gėrimis gėrams bille kōkiūse tokiūse rykūse, necyzstas pastōja.

35. Ir wisłab, ant kō tokia maita pūla, necyzstu pastōja, ar butu kakalys, arba katils, tay reik ji sukulti; nėsa necyzstu yr, ir tur jums necyzstu buti.

36. Taczau šaltinnei, šullinei bey prudai cyzsti yr. Alle kas jù maitą pakruttin, tas necyzstu yr.

37. O jėy tofia maita pulu ant sėjimmū, tay jie taczaus cżysti.

38. Ule jėy kas wandeni ant sėflōs ušpiltu, o potam tofia maita ant jōs ušpultu, tay ji jums neczyfsta pafstotu.

39. Kad foks galwijas nustimpa, kurs jums wālgit pawėlitas, kas tą maitą paftruttin, tas neczyfsta ifki wākarui.

40. Kas tofiōs maitōs wālgia, tas tur sawo rubą mazgot, ir neczyfsta but ifki wākarui. Taipojau ir kas nėša tofią maitą, tur sawo rubą mazgoti, ir neczyfsta buti ifki wākarui.

41. Kas ant žėmės slėnka, to jūs turrit baifėtis, ir to ne wālgit.

42. Ir wislab, kas pilwu slėnka, ir wislab, kas kėturomis arba daugiaus kojomis eit, tū wissujū ant žėmės slėnkancujū, jūs ne turrit wālgit; nėsa jūs jū turrit baifėtis.

43. Ne padarykit sawo dušią darke, ir ne pasibjaurikite jeis, bjaurėis sawę darydami.

44. Nėsa aš esmi Wiešpats, jūsų Diewas; todėl jūs turrit šwentitis, kad šwenti butumbit; * nėsa aš šwents esmi. Jrgi ne turrit sawo dušias pabjaurint, ne: joks re: plinėjenczis paušėczis, ant žėmės slėnkanczis. * 1 Pet. 1, 16.

45. Nėsa aš esmi Pons Diews, kurs jus iš Egipto išwedziau, kad jūsų Diewū buczau; todėl jūs turrit šwenti buti, nėsa aš esmi šwentas.

46. Tai tas ištātimas apie galwius bey paušėczus, bey wissokius replinėjenczus wandens: gywolus, ir wissokius ant žėmės slėnkanczus paušėczus,

47. Kad jūs atširti galėtumbit kas neczyfsta, bey kas cżyfa ir foki galwiją galite wālgit, o wėl foki ne turrite wālgit.

12. Pėrstryimas.

Dawābnas ištātimas šėchannėkėms.

O Pons Diews kalbėdams su Moizėšum tare:

2. Kalbėk su waikais Izrael, ir tark: kad moterifė, tofia nėšėza pafstojusi, waikėli gimda, tay ji sėp-

tynes dienas tur neczyfsta buti, pafkoley jiji sawo liggą kėncza;

3. O * ašmq dieną tur mėša jo prie: ađės appjaufita but.

* Rut. 1, 59.

4. O ji tur namėj pafilikt tris: dėšimts ir tris dienas, sawo kraujo apczyfėjime. Nėy jokio šwento ji ne tur paftruttint, o prie šwentiny: cžs ji ne tur ateit, ifki pasibaigus dienoms jōs apczyfėjimo.

5. O jėy ji mergaitė auginna, tay ji dwi nedėli tur neczyfsta buti, pafkoley ji sawo liggą kėncza; o tur šėšes dėšimtis ir šėšes dienas namėj pafilikti, apczyfėjime sawo kraujo.

6. O dienoms jōs apczyfėjimo išejus, del sunaus arba del dukters, tur ji awinėli mittuli atgabėnt dėginnimo: apierai, bey jauną karwėli, arba kūrklėli, apierai uš griekus kėbonui, ties durrimis šėtrōs surinkimmo.

7. Tas tai tur apierawoti po ašiū Pono Diewo, ir jė sudėrint, tai ji cżyfa pafstōs nū sawo kraujo-plu: dimmo. Tai yra tas ištātims tai, kurri waikėli arba mergaitę auginna.

8. Ule jėy jōs ranka ne issitenka awim, tay ji te imma * dy kūrklėli, arba dy jauną karwėli, wieną dėginnimo: apierai, o antrą apierai uš griekus, tai kėbons jė tur sudėrint, kad ji cżyfa pafstotu.

* Rut. 2, 24.

13. Pėrstryimas.

Raupso pažėnkis ant žmonā, ir ant trabužā.

O Pons Diews kalbėdams su Moizėšum bey su Aarōnu tare:

2. Kad žmogui ant ađs jo kuno kas pasifėle, arba fašōta, arba baltay pilūta randasi, ne: raupsui busent ant ađs jo kuno, tay reik ji pas wystupą Aarōną nuwėsti, arba pas jo sunā wieną iš kėbonū;

* Matt. 8, 2.

3. O kad wystup's tą marķē ađoj kuno mato, plantus i baltus pawirtus, o žurint, ađą toj wietoj gillėsnę ęsancę, ne kaip fitta ađa jo kuno, tay iš tėsōs tai raupsas;

todel wysťups tur ji apšurēt, ir per necyftā luddit.

4. **U**lle kad kas baltay pulōta yr ādoje jo kūno, o taczans rodos, kad ne gillēšne uš kitta kūno ādā, ir plaukai ne pawirtē i baltus; tay flebons tā tur uźraķit septines dienas,

5. **O** sēkmā dienā apšurēt. Jey butu, kad ta marķe pašiliekt, kōtia pirma mate, o ne isigrāuze tolyn i ādā,

6. **T**ay flebons ji wēl tur septynes dienas uźraķit. **O** jey antrā kartā sēkmā dienā ji apšurēdams randa tā marķe prapūluse, o ne isigrāuziņš tolyn i ādā, tai ji per cysťā tur luddit, nēsa tai šaķai; o jis tur sawo drabužus * mazgot, tay jis cysťas.

7. **U**lle jey šaķas tolyn isigrāuze i ādā, jau kad jis flebono apšurēts, ir per cysťā luddits yr, o dabar antrā kart' flebono apšurēts,

8. **O** kad tai flebons mata, šaķa tolyn isigrāuzusi i ādā, tay jis ji tur per necyťā apluddit; nēs tai iš tiesōs raupfas yra.

9. **J**ey kōtia marķe raupso ant žmogaus bus, tay reiķ ji pas flebonā nugabēnt.

10. **K**ad tas māta ir randa, kad baltay iššōšo ādoje, o plaukai i baltus pawirtē, o žale miesa skauduli' yr;

11. **T**ai iš tiesōs sēnas raupfas ādoj jo kūno. **T**odel flebons ji per necyťā tur apluddit, o ne uźraķint, nēsa jis jau necyťas.

12. **U**lle jey raupfas prašyda ant ādōs ir wišťā ādā apdenge, nū galwōs iķi kōjū, wis kas flebonui po aķiū gal buti,

13. **O** jey tadda flebons apšurēdams randa, raupšā wišťā kūnā apēmasi, tay tā tur per cysťā apluddit; kadangi wišťab ant jo i baltā pawirto; nēsa jis cysťas.

14. **O** jey žāldōs mēšōs ten yra, tā dienā, kad jis apšurims, tay jis necyťas.

15. **O** kad flebons tā žalē mēšā apšurējo, tur ji per necyťā iśluddit; nēsa jis necyťas, ir tai iš tiesōs raupfas.

16. **O** jey ta žaloji mēša wēl pērwiršta, o balta pastoja: tay jis tur pas flebonā ateit;

17. **O** jey flebons apšurēdams randa, tā marķe i baltā pawirtuse, tay ji per cysťā tur luddit; nēs jis cysťas.

18. **K**ad kieno kūno ādoje wōtis randas, ir wēl išģija,

19. **P**otam toj' paczoi' wietoj' kas balto išwiršta, arba raudonūķay pulota stow, tay tur jis flebono apšurēts buti.

20. **O** tadda flebons matydamas tai gillēšnē ēsant uš kitta ādā, ir plaukus i baltus pawirtusus: tay tur ji per necyťā apluddit; nēs iš tiesōs raupso marķe iš tōs wōtiēs wirtō.

21. **U**lle jey flebons apšurēdams randa, plaukus ne baltus ēsant, o tai ne gillēšnē uš kitta ādā ir prapūlusi, tay tur ji septynes dienas uźraķinti.

22. **J**ey tolyn isigrāuze i ādā, tay ji tur per necyťā luddit; nēs tai iš tiesōs raupso marķe.

23. **U**lle jey pūlis taip baltas pašiliekt ne isigrāuzdams tolyn, tai rāndas yra wōtiēs, o flebons tur ji per cysťā iśluddit.

24. **K**ad kas ādā prie ugniēs susidēgin, o ta sudegtoji wieta raudonūķa arba balta stow;

25. **O** flebons ji apšurēdams randa, plaukus i baltus pawirtusus, prie tōs sudegtōs wietōs, o kad ji gillēšne rodos uš kitta ādā: tay iš tiesōs raupfas iš tōs sudegtōšēs wietōs wirtō; todel flebons ji per necyťā tur iśluddit; nēsa tai raupso marķe.

26. **U**lle jey flebons apšurēdams randa, plaukus sudegtōs wietōs ne pawirtusus i baltus, ir kad ne gillēšne uš kitta ādā, ir priegtam prapūle: tay ji septynes dienas tur uźraķinti.

27. **O** sēkmā dienā tur ji apšurēt; jey tolyn isigrāuze i ādā, tay tur ji per necyťā iśluddit; nēs tai raupfas.

28. **U**lle jey pašiliekt toj' sudegtoj' wietoj', o ne isigrāuze tolyn i ādā, ir priegtam prapūle, tai skaudulys

sudėgtos wietos; ir klebons tur ji per cypstą išluddit; nės tai randas sudėgtosės wietos.

29. Kad wyrš arba moteriškė ant galwos arba barzdos apšąsta,

30. O klebons tą markę apšurėdams randa, je gillėsnę esant už kittą ūdą, o plaukus ténay neį ausfas geltonus ir retus: tay ji tur per necypstą išluddit; nės tai raupsošąsas galwos arba barzdos.

31. Ule jey klebons mato tą šąšą ne gillėsnį rodantį už ūdą, ir plaukus ne esancus palwus; tay ji tur septynes dienas užrašint.

32. O kad ji sėkmą dieną apšurėdams randa šąšą plattyn ne įjusi, ir ne esant plaukų neį ausfas geltonų, o žurint, šąšą ne gillėsnį esant už kittą ūdą:

33. Tay jis tur apšifust, taczau taip, kad šąšą ne apšifustu; o klebons ji wėl tur septynes dienas užrašint;

34. O kad ji sėkmą dieną apšurėdams randa, šąšą ne įjusi plattyn i ūdą, o žurint, ne gillėsnį rodantis už kittą ūdą: tay ji tur klebons cypstą luddit; o jis tur sawo drabus mazgot; nės jis cypstas.

35. Ule jey šąšas plattyn eit i ūdą, jau kad jis per cypstą luddits yr,

36. O klebons apšurėdams randa, šąšą taipu plattyn įjusi i ūdą; tay jau daugiaus ne reik klausti to, ar plaukai neį ausfas geltoni esą; nės jis necypstas.

37. Ule jey žurint, šąšas apšifstojo, o palwi plaukai ténay rados, tay šąšas išgiles, o jis cypstas; todėl tur ji klebons per cypstą išluddit.

38. Kad wyrui arba moteriškei ūdoj' jū funo, šas baltay pūluta yra,

39. O klebons ténay mata, tą baltą pūlį prapūlantį: tay baltas šąšas ūdoj' pasifėlęs, o jis cypstas.

40. Kad wyrui galwos plaukai nuslenka, jam nuplinkant, tay jis cypstas.

41. Jey pryšalij' galwos nuslenka jam, o plifkė randas, tai jis cypstas.

42. Ule jey plifkėj' arba kur jis plifkas balta arba raudoną mar-

škę randas: tay jam raupšas plifkėj' arba nupliffusoj' galwoj' iššoko;

43. Todėl tur ji klebons apšurėti. O jey randa, tą baltą arba raudoną markę iššokusę jo plifkėje, arba ant plifkosės galwos, je rodancę, šaip antai raupšas ūdoj:

44. Tay jis raupšots ir necypstas; o klebons tur ji necypstą luddit, dėl tos markės ant jo galwos.

45. Kursaiji raupšots yr, to rubai tur sudriškė buti, o galwa ne dengta, o lupos užrištos, ir tur wissay necypstu wadints buti.

46. O pakolej ta markė ant jo yr, tur jis necypstas buti, * škyru gywenti ir jo buttas tur laukė abazo buti.

* 2 Rus. Kar. 26, 21.

47. Kad ant ne kurrio rubo raupso ženklas bus, ar butu wilnono ar marškono;

48. Ur mėtmenūse ar ataudūse, ar butu marškona ar wilnona, ar kailije, arba bille kokiame iš kailių darytame,

49. O kad tas ženklas baltūks arba raudonūks yr rube, arba kailij', arba mėtmenūse, arba ataudūse, arba bille kokiame dailkte, iš kailių darytame, tay iš tiesės ženklas raupso. Todėl klebons tai tur apšurėti.

50. O mātės tą ženklą, tur tai užrašit per septynes dienas.

51. O sėkmą dieną matydams, tą ženklą platyn įjusi, rubo mėtmenūse, arba ataudūse, kailije, arba bille kokiame dailkte iš kailių darytame, tai yr isigraujenti markė raupso, ir necypstas yr.

52. Ir tur tą rubą sudėgit, arba tus mėtmenus, arba tus ataudus, ar butu wilnona arba marškona, arba bille koks kailių rubas, kurreme toks ženklas yr; nės tai ženklas raupso; ir turri tą ugnimi sudėgit.

53. Ule jey klebons matys, tą ženklą rube platyn ne įjusi, ar mėtmenūse arba ataudūse, arba bille kokiūse kailių rubūse:

54. Tai tur paliapt, kad tai mazgota butu, kur tas ženklas yr, ir tur užrašinti kittas septynes dienas.

55. O jey klebons matys, kadangi jau tas ženklas mazgots, tą ženklą ne pastojusi fittoti po jo ašiū, ney platyn ejusi: tay necyystu yr, ir turri ugnimi sudėgint; nesa gilley isigrauze, ar tikkroj' pusėj' (rubo) ar iswerstoj'.

56. Alle klebons matydamas, tą ženklą prapūlusi po jo mazgojimo: tay tur ji nuplėsti nū rubo, nū failio, nū mėtmenū, arba nū ataudū.

57. Alle jey dar pažymys ant rubo, ant mėtmenū, ant ataudū, arba bilie kokiū failiniū: tay raupso marke yra, ir tur ugnimi sudėgit, kur toks ženklas yr.

58. Alle tą rubą, arba mėtmenus, arba ataudus, ar bilie koki failū ismazgotaji, ir to ženkle ne turinti, reik antrą kartą mazgoti, tay cyssta.

59. Tai tas istatimas apie ženklus raupso rubūse, ar jie butu wilnoni, arba marškoni, mėtmenūse bey ataudūse, ir wissotiū failū rubai, jūs cysstus ar ne cysstus ušluddit.

14. Pėrskyrimas.

Raupso apcysstijimas.

O Pons Diews kalbedams su Moizėjum tare:

2. Tai istatimas ant raupso apcysstitino. Jis tur * pas kleboną atcit; ^{*Mat. 8, 4.}

3. O klebons iš abazų išėjęs, tur apsurēt, kaip ta sloga raupso ant raupso isigijusi.

4. Ir tur paliepti tam cysstitinamjam, kad dy gywu paukščių imtu, cysstujū, bey cėdro mėdzio, ir wilnū, purpuroj' dažytū, bey yzopo;

5. Ir tur paliepti tū paukščų wieną papjauti molio ryke, prie tefanczo wandens.

6. O ėmęs tą gywąjį paukštį su cėdro mėdziu, wilnā, purpuroj' dažytą, bey yzopą, tur i papjautojo paukščzo kraują idažyt prie tefanczo wandens,

7. Ir * apšlakstyti tą nū raupso apcysstitiną septynis kartus; ir taip ji te cysstija, o gywąjį paukštį te palėidz, kad paliektu i atwirą lauką. ^{*Ebr. 10, 22.}

8. Alle cysstitasis tur sawo rubus mazgot, ir wissus sawo plaukus nuskust, bey wandeni' mauditis, tay jis cysstas. Pasluy te eit i abazą; o taczau laukē sawo šėtrės tur pasilikt septynes dienas.

9. O sėmaq dienaq tur wissus sawo plaukus nuskust, ant galwės, ant barzdės, ir ant antakiū, kad wissi plaukai nuskusti butu; ir tur sawo rubus mazgot, bey sawo kūnā wandeni' nuplaut, tay jis cysstas.

10. O ašmaq dienaq jis tur dy erylų imti, abelnay sweikū, ir wieno mėto āwi, taipjau sweiką, ir tris dešėtines smulkū kwieczū miltū, walg-apierai allejumi maišytū, ir wieną saikeli allejaus;

11. Tay tur klebons tą apcysstitą bey šus dāiktus statyt po ašiū Pono Diewo, ties durrimis šėtrės surintimmo:

12. O tur tą wieną erylū ėmęs apierai už kaltes apierawoti, su saikelu allejaus; ir tą tur po ašiū Pono Diewo suboti;

13. O potam tą erylū papjaut, kur apieros už griekus bey dėginnimoses apieros papjaujamos, butent šwentoj' wietoj'; nesa kaip apiera už griekus, taipojau ir apiera už kaltes klebono yr; nesa tai šwenczū šwenczāusa.

14. O klebons ėmęs to kraujo iš apierės už kaltes, tur apcysstitamjam ant dešinės ausies patremslės dėt, ir ant nykščzo jo dešinės rankės, ir ant didzojo piršto dešinės kojės.

15. Potam tur jis allejaus iš saikelio imt, ir i jo (butent klebono) kairę ranką ipilt.

16. Ir dešinės rankės pirštu i allejū idažyt, jo kairėj' rankoj' esanti, ir šlakstyti sawo pirštu septynis kartus po ašiū Pono Diewo.

17. Alle likusi allejū sawo rankoj' tur jis apcysstitamjam ant patremslės dešinės ausies dėti, ir ant dešino nykščzo, ir ant didzojo piršto jo dešinės kojės, ant wiršaus kraujo apierės už kaltes.

18. Alle likusi allejū sawo rankoj' tur jis ant apcysstito galwės

dėt ir ji sudėrint po akiū Pono Dievo;

19. Ir tur apierą už griekus padaryti, ir apcystitą sudėrint dėl jo neapytybės. O pasikų deginnimo-apierą tur papjauti,

20. Ir je ant altoriaus apierawoti, draugė su walg-apiera, ir ji sudėrint; tay jis cyslas.

21. O jeį jis wargingas, ir sawo ranka tiek ne upelna, tay te immie ertyti, apierai už kaltes tą suboti, ir ji sudėrint, ir wieną deštinę plonū twėczū miltū, allejū maishytū, walg-apierai, bey wieną saikėli (Log wadinnamą) allejaus,

22. Bey du kurlėly arba du jaurų karwėly, kurrus jis sawo ranka upelnyti gal; kad wiena butu apiera už griekus, o antra deginnimo-apiera.

23. O te atgabėna je ašmą dieną sawo apcystijimo pas kleboną, ties durrimis šėtrōs surinkimmo, po akiū Pono Dievo.

24. Tay klebons tur tą ertyti imt apierai už kaltes, bey tą saikėli (Log wadinnamą) allejaus, ir tur tai wislab suboti po akiū Pono Dievo;

25. Ir tą awinėli apierōs už kaltes papjaut, ir emes kraujo tōs pacizōs apierōs už kaltes, apcystitamjam tur dėti ant jo dešinės auslės pakremslės, ir ant nyščio jo dešinės rankōs, ir ant didžiojo piršto jo dešinės kōjos,

26. O allejaus i jo, (butent klebono) kairę ranką ipilt;

27. O sawo dešinės rankōs pirštu allejū jo kairėj' rankoj' esanti, septynis kartus šlakstyti po akiū Pono Dievo;

28. Ir allejū sawo rankoj' tur apcystitam dėti ant pakremslės jo dešinės auslės, ir ant nyščio jo dešinės rankōs, ir ant didžiojo piršto jo dešinės kōjos, wiršuj' kraujo apierōs už kaltes.

29. Alle likusi allejū sawo rankoje tur jis apcystitam ant galwōs dėt, ir ji sudėrint po akiū Pono Dievo.

30. O potam iš to wieno kurlėlo

arba jauno karwėlo, taip jo ranka galėjo upelnyti,

31. Apierą už griekus, iš antro deginnimo-apierą padaryt, draugė su walg-apiera. Ir klebons apcystitą taipo tur sudėrint po akiū Pono Dievo.

32. Tai testow istatimas už raupsočiai, kurlai sawo ranka ne gal upelnyt, ko ant jo apcystijimo privalu.

33. O Pons Diews kalbedams su Moizėjum bey su Harōnu tare:

34. Kad jūs i žemę Kanaan iškanat, kurrę aš jums apturrėtinay dūmi; o bilė kokiūse namūse jusū gywatū raupso ženklą dūsu;

35. Tay tas tur ateit, kurrio tie namai, klebonui apsisakyt ir tarti: man rōdos, neį raupso ženklas butu prie mano butto.

36. Tay klebons tur liept, kad tą butą ištraustitu, klebonui dar ne iėjus tą ženklą apšurėt, kad ne wiskasgi neapyta pastōtu, kas namūse yr; potam klebons tur ieit, tą butą apšurėti.

37. O kad jis tą ženklą apšurėdams, randa šėnoje to butto gėltōnas arba randonūkas dūbeles esant, o jes žurint, gillėšnes už kittą šėną:

38. Tay jis tur iš butto pro durris išeit, o butą septynes dienas užrakinti.

39. O sėkmą dieną wėl ateidams jeį mato, tą ženklą plattyn tūsi šėnoje to butto:

40. Tay tur liepti, tus ašmenis išplešti, kurrāse tas ženklas yr, ir tus laulan iš miesto i neapytą wietą išmesti.

41. O tą butą reik widdurij' wislą aplinkų nuskust, ir tur tą nuskapstyti mūli laulan iš miesto i neapytą wietą išpilt;

42. O kittas ašmenis imt, ir i anū wietą idėt; ir kittą mūli imt ir tą butą laisty.

43. Jeį tas ženklas atgryšta ir išwiršta prie to butto, kadā jau ašmens išplešti, ir but's kittaip išlaistys yr:

44. Tay klebons tur ieit. O jeį mato tą ženklą tolyn išgrāujusi i

buttą, tai iš tiesės yr ędąsis raup-
sas butte, ir jis neczyftas.

45. Todel reik tą buttą pargraut,
akmenus ir mēdi, ir wissą mūli to
butto, ir tai išwešt iš miesto i ne-
czyftą wietą.

46. O kas i tą buttą eit, koley jis
užrašints, tas neczyftas yr ikti
wākarui.

47. O kas tame gul, arba tame
wālgā, tas tur sawo rubus maz-
goti.

48. Alle jey klebons iėjes mātā, tą
ženklą ne ęjusī tolyn butte, kadā
buttas jau laistys: tay jī czyftą
tur sakyt; nēs tas ženklas išdillo.

49. Ir tur apierai už griekus už
tą buttą imt du paukščiu, cėdro
mėdžio, ir wilnū, kaip purpura
raudonū, bey ęzopū;

50. O tą wieną paukštī papjaut
mūlio rykē prie tēkanczo wandenio.

51. O tur imti tą cėdro mėdi, tą
wilnā purpuriskay dāžytą, tą ęzopą
bey gywajī paukštī, o i papjau-
tojo paukščio kraują idājęs prie
tēkanczo wandens tą buttą septy-
nis kartus apšlakstyti;

52. O tur taipō tą buttą šwen-
tinti krauju to paukščio, bey tē-
kanczu wāndenimi su gywoju paukš-
čiu, cėdro mėdžiu, ęzopu bey su
wilna, diddey raudonay dāžyta.

53. O tur gywajī paukštī laušan
iš miesto i atwirrą lauškā palėisti,
ir buttą sudėrint: tay jis czyftas.

54. Tai tas istātims ant wissokū
slogū raupso bey šašū;

55. Ant raupso rubū bey buttū;

56. Ant aptinnimū, nēžū bey pulū.

57. Kad žinnoma butu, kadā kas
czyfta arba neczyfta yr. Tai istātims
apie raupsq.

15. Pėrsėyrimas.

Kaipo wyrai bey moters, neczyftu pludimmu
apsuntinti, tur but apępytiti.

O Pons Diews kalbedam's su Moi-
žšum bey su Harōnu, tare:

2. Kalbėkita su waikais Izrael, ir
sakytita jiems: kad kōtsai wyriškis
sawo kune pludimną tur, tassai ne-
czyftas yra.

3. O kadā jis neczyftas yr pit-

tame pludimme, kad jo kūn's iš to
pludimmo pulūja arba uffikemša.

4. Wissas pátalas, kur jis gul, ir
wislab, kur jis sėd, bus neczyfta.

5. O kas jo pátalą pakruttiną,
tas tur sawo rubus mazgot, ir
wandenu nusiplaut, ir neczyftas buti
ikti wākarui.

6. O kas pasisėdā, kur jis sėdėjęs,
tas tur sawo rubus mazgot ir
wandenu nusiplaut, ir neczyftas
buti ikti wākarui.

7. Kas jo kūną pakrutтина, tas
tur sawo rubus mazgot, ir wande-
nu nusiplaut, ir neczyftas buti ikti
wākarui.

8. Kad jis sawo spjāudulus mėta
ant to, kursai czyftas, tay tas tur
sawo rubus mazgoti, ir wandenu
nusiplaut, ir neczyftas but ikti wā-
karui.

9. Ir balnas, ant kurrio jis įša,
neczyftas pastos.

10. O jey jis pakrutтина bille kōti
dāiktą, ką po sawim turrejo, tas
neczyftas bus ikti wākarui. Ir kas
tai nėsioja, tas tur sawo rubus
mazgot, ir wandenu nusiplaut, ir
neczyftas but ikti wākarui.

11. O kurri jissai pakrutтина, pirm-
neng rankas nusimazgojęs, tas tur
sawo rubus mazgot, ir wandenu
nusiplaut, ir neczyftas but ikti wā-
karui.

12. Kad jis mūlio-ryšką pakruttin,
tay reik tą sukult; alle mėdžio ryšką
reik su wandenu plaut.

13. O kad jis czyftas pastoja nū
sawo pludimmo, tay jis tur septy-
nes dienas rokoti, iš tōs, kurroj'
czyftas pastojęs, ir sawo rubus
mazgoti, ir sawo kūną tēkanczu
wandenu nuplaut, tay jis czyftas;

14. O ašmą dieną tur jis dū kur-
klely arba du jāunū karwėly imti,
ir po atū Pono Diewo atgabėnt
ties durrimis šėtrōs surinkimmo,
ir klebonui dūti.

15. O klebons tur iš wieno apierą
už griekus, o iš antro dėginnimo-
apierą padaryt, ir jī suderint po
atiū Pono Diewo, dēl jo pludimmo.

16. Kad wyrui miegant jo sėklōs
ką ištėsa, tas tur wissą sawo kūną

wandenu nuplāut, ir necyzstas but ifki wākarui.

17. Ir kōjnā drabuži bey kōjnā kūili, tokia sėkla išteptā, tur wandenu jis mazgot, ir necyzstu but ifki wākarui.

18. Moteris̃ke, pas kurrę toks gul, tur wandenu nusiplāut, ir necyzsta but ifki wākarui.

19. Kad moteris̃ke sawo kūno kraujo-pludimnā tur, ta tur septynes dienas atskirta buti; kas ję pafruttin, tas tur necyzstas but ifki wākarui.

20. Ir wislab ant kō ji gul, pašol ji sawo antdrapanes tur, bus necyzsta; ir ant kō ji sėd, tai bus necyzsta.

21. O jey kas jōs pātala pafruttin, tas tur sawo rubus mazgot, ir wandenu nusiplāut, ir necyzstas but ifki wākarui.

22. O jey kas pafruttin bille kę, ant kō ji sėdėjusi, tay tas tur sawo rubus mazgot, ir wandenu nusiplāut, ir necyzstas but ifki wākarui.

23. O jey kas kō pafruttin ant jōs lowōs ęsanczo, arba kūr ji sėdėjusi, gullėjusi, arba stowėjusi, tas tur necyzstas but ifki wākarui.

24. Ir kad wyr's pas ję gul, o užėiti ję antdrapanes prie jo, tas septynes dienas necyzstas bus; ir ta lowa, kūr jis gullėjo, necyzsta bus.

25. Ule kad moteris̃ke kraujo sawo pludimnā ilgay tur, ne tiktay tikru cęsu, bet ir be cęso: tay ji necyzsta bus, pašolę ji tēka, kaip cęse jōs atsis̃tyrimo, taip ir tadda tur necyzsta but.

26. Kōjnas pātalas, kūr ji gul, per wis̃q cęsę jōs pludimmo, tur buti kaip pātalas jōs atsis̃tyrimo. Ir wis̃lasgi, ant kō ji sėd, bus necyzsta, lygey necyzstybei jōs atsis̃tyrimo.

27. Kas kę to pafruttina, tas bus necyzstas; ir tur sawo rubus mazgot, ir wandenu nusiplāut, ir necyzstas but ifki wākarui.

28. Ule kad ji wēl cyzsta paštoja nū sawo pludimmo, tai ji tur septynes dienas rokōti; paštuy tur ji cyzsta buti;

29. O ašmq dienā tur ji dų kūr-

klėly, arba dų jāunų karmėly imt, ir pas klebonā nunešti ties durrimis s̃ėtrōs surinkimmo;

30. O klebons tur iš wieno pada-ryt apierq uš griekus, iš antro dęginnimo apierq; ir ję sudėrint po aklū Pono Diewo dēl pludimmo jōs necyzstybės.

31. Taip jūs turrit waitus Izrael pagraudent dēl jū necyzstybės; idant ne prapultu sawo necyzstybėje, pa- bjaurindami mano namus, tarp jūš ęsanczus.

32. Tai tas ištātīm's ant turrin- cįsiojo pludimnā, ir kurriam sėkla be mėgant ištēka, kad iš to necyzstas paštoja,

33. Ir ant tōs, kurri sawo kraujo pludimnā tur. Ir kas pludimnā tur, ar butu wyr̃škis arba moteris̃ke; ir kad wyr̃s prie kōiōs necyzstōs gul.

16. Pėrs̃tyrimas.

Dėr̃šimo apiera, kas mti' atsielama.

O Pons Diews kalbėjo su Moizėsum, (dwiem sunum Arōno numirrus, kaip po aklū Pono Diewo apierawojo)

2. Ir tare: sak̃yk sawo brolui Arōnui, kad jis ne bille kōliu cęsū i widdutinnę s̃wentinycę iaitu, uš užlabōs, ties malonēs krasēs ant s̃trynēs ęsanczōs, kad ne prapultu; nēs aš noru debesij̃ apsir̃eik̃št, ant malonēs krasēs.

3. Bet su tām jis tur iait: su jāunu jautuškū, apierai uš griekus, ir su awinu, dęginnimo apierai.

4. O tur s̃wentaje mar̃škona sermęga apsir̃ėdyti, ir mar̃škonomis kėlnėmis ant sawo kūno wilkēt, ir mar̃škona jūsta apsĩjūst, ir mar̃škona kępur̃ę užsidėjęs turrėti; nēs tai s̃wentieji rubai; ir tur sawo kūnā wandenu nuplowēs jeis apsir̃ėdyt.

5. O tur nū surinkimmo waitū Izrael imti dų ošų, apierai uš griekus, ir wienā awinā dęginnimo apierai.

6. O Arōnas tur jāunā jautuškū sawo apiera uš griekus atsigabėnēs, sawę bey sawo namus sudėrint.

* Efr. 7, 27.

7. O potam tūda ošų ėmęs po akiū Pono Dievo statyt ties durimis sėtrōs surinkimmo.

8. Ir tur burtą mest ant tū dwejų ošų; wieną burtą Ponui Diewui, o antrąjį wálnamjam ošui.

9. Ir tur tą oši, ant kurrio Pono Diewo burta pūla, apierawot apierai už griekus.

10. Ule tą oši, ant kurrio wálnojo burta pūla, tur jis gywą po akiū Pono Diewo statyt, kad ji sudėrintu; ir te palėidž tą wálnąjį oši i pusęcia.

11. Irgi taipu jis tur jautuką sawo apierōs už griekus prigabent, ir sawę bey sawo namus sudėrint, ir ji pamušti.

12. Ir tur skaurādą, žariją pilną, nū altoraus imti, po akiū Pono Diewo stowincioj, bey pilną skūję sugrūstū rufinnimo žolū, ir i widdu už užkabōs inest.

13. Ir tas rufinnimo = žoles ant ugniēs uždēt, po akiū Pono Diewo, kad migla tū rufinnimo = žolū malonēs krašę apdengtu, ant luddijimo (strynēs) esancjo, kad ne prapultu.

14. Ir tur to jautuko kraują ėmęs sawo pirštu prieš malonēs krašę sklaštyt pryšaktij: septynis kartus jis taip tur prieš malonēs krašę sawo pirštu sklaštyt to kraujo.

* Ebr. 9, 13.

15. Potam tur oši, apierą už įmonū griekus papiaut, ir jo kraujo igabent už užkabōs; ir su jo krauju tur daryt, kaip su krauju jautuko dare, ir tūmi taipojau sklaštiti prieš malonēs = krašę.

16. Ir taip tur jis šwentinyčę sudėrint nū necyzstybēs waikū Izrael ir nū jū pėrjengimmo, wissūse jū griekūse. Taip jis tur daryt surinkimmo = sėtrai, nesa ji tarp necyzstujū yra.

17. * Ney wieno įmogaus ne tur buti sėtroje surinkimmo, jam ieinant sudėrintu šwentinyčoj, iškū jam išeinant; ir taip tur sudėrint sawę bey sawo namus, ir wissą draugystę Izraelo.

* Ebr. 9, 7.

18. O išeidams prie altoraus, po akiū Pono Diewo stowincioj, tur ji

sudėrint, ir ėmęs kraujo jo jautuko bey kraujo to ošio, ant altoraus ragū aplinkuy dėti;

19. Ir tur sawo pirštu to kraujo sklaštiti septynerus kartus, ir ji apcizytit ir šwentit nū necyzstybēs waikū Izrael;

20. O pabaigęs tą sudėrinnimą šwentinyčiods bey surinkimmo sėtrōs ir altoraus: tay anną gywąjį oši tur atgabent.

21. Taddagi tur Arōnas abbi sawo ranki ant jo galwōs uždėjęs, išpažinti ant jo wissus nusiengimmus waikū Izrael, ir wissus jū pėrjengimmus wissūse jū griekūse; ir jūš ošui ant galwōs dėti, ir ji per wyrą, cze esanti, i pusęcia palėidit;

22. Kad taipu ošys wissus jū nusiengimmus ant sawēs i girrū gires nuneštū; ir ji te paliekt pusęcioje.

23. O Arōnas tur i sėtrą surinkimmo iėjęs išwiltt marškonus rubus, kurreis apsirėdēs i šwentinyčą iėjo, ir jūš tur tēnay palikt;

24. Ir tur sawo kūną wandenu nuplāut šwentoj¹ wietoj², ir sawais rubais apsirėdyt; ir išėjęs sawąjį dėginimmo = apierą bey įmonū dėginimmo = apierą daryt, ir abbejus, sawę bey įmones, sudėrint;

25. Ir tāukus apierōs už griekus ant altoraus uždėgti.

26. Ule tas, kurs wálnąjį oši išwede, tur sawo rubus mazgoti, ir sawo kūną wandenimi nuplāut; ir potam i abazą ateit.

27. Jautuką apierōs už griekus, bey oši apierōs už griekus, kurrū dwejų kraujas i šwentinyčą sudėrinnimui inėšamas, reik išwest už abazą, ir ugnimi sudėgint, podraugę jū dwejų skuras, mėsą ir mėšlus.

* Ebr. 13, 11.

28. O kursai tai sudėgin, tas tur sawo rubus mazgot, ir sawo kūną wandenu nuplowęs potam i abazą pareit.

29. Ir tai jums amžina prowa tur buti, dešimtąjį dieną sėkmojo mėnesio turrit jūš sawo kūną rāmdit, ir ney jokio darbo ne dirbt, ar

butu saviškis, arba swėtims tarp jusū;

30. Nėsa * toje dienoje jusū sudėrinimas stojas, kad jus cysytijami butumbit; nū wissū jusū griekū jus apcysytijami este po ašiu Pono Diewo.

* Ebr. 9, 11. 12.

31. Todėl tai jums tur buti didžiausia Sabbata, ir jus turrit sawo kūną pažėmint; amžina testow tai prowa.

32. Ir toki sudėrinimą tur išprowit flebonū wien's, kursai šwėntits, ir kurrio ranka papildita yr per fleboną i jo tėwo wietą. Ir tur marškėnais rubais apsirėdyt, butent šwėntaisėis rubais.

33. Ir taipo tur sudėrinti šwėntąjė šwėntnyčją ir surinkimmo šėtrą, ir altorų, ir flebonus, ir wissus žmones surinkimmo.

34. Tai jums tur but amžina prowa, kad waikus Izrael sudėrintumbit už wissus jų griekus, * wieną kartą kas mėtą. Ir Moizėšus dare, kaip Pons Diews jam buwo paliėpęs.

* Ebr. 9, 7.

17. Pėrstyrimas.

Apierū wietā paškirta; kraujo - walgis užbrauštas.

O Pons Diews kalbėdams su Moizėšum tare:

2. Sakyt Alarėnui ir jo sunums, ir wissiemis Izraelo waikams, ir tarť jiems: tai yr, ką Pons Diews liepęs.

3. Kas iš namū Izrael jāuti, arba aminėlt, arba ošlą papjauja abažė, arba lauķt ties abažu,

4. O ne atgabėna pas durris šėtrės surinkimmo, kad Ponui Diewui apierai atgabėnta butu ties namais Pono Diewo, tas to kraujo tur kaltas buti, kaip kraują pralėjęsis. O toks žmogus tur išgaišintas buti iš sawo žmonū.

5. Todėl tur waikai Izrael sawo apieras, kures atwirrame lauķe nor apierawot, po ašiu Pono Diewo atgabėnt, ties durrimis šėtrės surinkimmo pas fleboną; o tenay sawo dėlawon-apieras Ponui Diewui apierawoti.

6. O flebons, tur kraują ant alto-

raus Pono Diewo šlakstyti, pas durris šėtrės surinkimmo, bėy tūkšus uždegt, saldžiam twapui Ponui Diewui.

7. O wissai ne tur tolaus sawo apieras apierawot lauķū - wėlnams, su kurreis kėškauja. Tai tur jiems amžina prowa buti tarp jų waikū waikū.

8. Todėl turri jiems sakyt: kursai žmogus iš namū Izrael, arba ir swėtims, tarp jusū ėsas, apierą, arba dėginnimo apierą dūda,

9. O jė ne atgabėna ties durrimis šėtrės surinkimmo, kad tai Ponui Diewui dūtu, tas tur išpūstitas buti iš sawo žmonū.

10. O kursai žmogus, ar butu jis iš namū Izrael, arba swėtims tarp jusū, tokio kraujo walga, priėš tą aš sawo wėdą statysu, ir jė iš tarpo jo žmonū išgaišis.

11. Nėsa kūno gywastis krauje yra; o aš tai jums altorui dawjau, kad jusū dušos tūm' sudėrinamos butu, nėsa kraujas yr sudėrinimas už gywasti.

* Kol. 1, 20.

12. Dėl to aš esmi sakęs waikams Izrael: ney jokia dušė iš jusū ne tur kraujo walgit; neygi ney joks swėtims tarp jusū gywėnasis.

13. O bilsė toks žmogus, ar jis butu iš namū Izrael, ar swėtims tarp jusū ėsas, kurs žvėri arba lėkanti paukštėi walgomą sugauna medžiadam's, tas tur jo kraujo praliet, ir žemė užlakti.

14. Nės kūno gywastis yra jo krauje, pašlėy jis gyws, o aš waikams Izrael sakiau: idant jus ne turrit ney jokie kūno kraujo walgit; nės kūno gywastis jo krauje yra. Kas to walgo, tas tur but išgaišintas.

15. O kurri dušė maitės, arba kas žvėrū sudraškyta walga, ar butu jis cėbuwys, ar swėtims, tas tur sawo rubą mazgót, ir wandėnimi nusiplaut, ir necysťu but iķi waikarui, tay jis cysťu pastoja.

16. Jey jis sawo rubus ne mazgós, neygi mādūdis, tay jis tur sawo nusijėngimmo kaltas buti.

18. Pėrsfyrimas.

Kokia artimoji gentyse wenczawojime drausla.

O Pon's Dieu's kalbėjo su Moizėjum tardams:

2. Kalbėk su waikais Izrael, ir sakyt jiems: Aš esmi Wiešpats jusū Dieu's.

3. Jūs ne turrite elgtis pagal elgimą Egipto žemės, kurioj jūs esite gywėnė; neį pagal elgimą žemės Kanaan, i kurri aš jus iwest noru, neįgi turrite elgtis pagal jų budą;

4. Bet pagal mano prową turrite elgtis, ir mano ištátimus turrit laikyti, kad pagal tus darytumbit; nesa aš esmi Wiešpats, jusū Dieu's.

5. Todėl jūs turrit mano ištátimus laikyti, ir mano prowas; * nesa kursai žmogus jūs pilda, tas per jūs gyws bus; nesa aš esmi Ponas Dieu's. * Rym. 10, 5. Gal. 3, 12.

6. Neį wiens ne tur artitis prie artimjausės sawo gentainės, jės gėdą atdengti; nės aš esmi Ponas Dieu's.

7. Tu sawo tėwo bey sawo motinės gėdą ne turri atdengti; ji tawo motina, todėl ne turri atdengti jės gėdą.

8. Tu gėdą sawo tėwo pacijos ne turri atdengti; nesa tai tawo tėwo gėda.

9. Tu gėdą * sawo sėssers, kurri tawo tėwo arba tawo mūmės dukti, namėj' arba fittur gimmuši, ne turri atdengti. * 2 Kor. 5, 1.

10. Tu gėdą sawo sunaus arba sawo dukters dukters ne turri atdengti; nesa tai tawo gėda.

11. Tu gėdą dukters, sawo tėwo pacijos, kurri tawo tėwui gimmuši, ir tawo sėssū yr, ne turri atdengti.

12. Gėdą sawo tėwo sėssers ne turri atdengti; nės ji tawo tėwo artimjausa gentaine.

13. Gėdą sėssers sawo mūmės ne turri atdengti; nesa ji tawo mūmės artimjausi gentaine.

14. Gėdą sawo tėwo brolio ne turri atdengti, jo pacę wėsdams; nės ji tawo dėdžuwėne.

A. L.

15. Gėdą sawo marcijos ne turri atdengti; nesa ji tawo sunaus pati, todėl ne turri jės gėdą atdengti.

16. Gėdą sawo * brolio pacijos ne turri atdengti; nesa tai tawo brolio gėda. * Mat. 6, 18.

17. Gėdą sawo pacijos podraug su jės dukters gėda ne turri atdengti, neįgi jės sunaus dukters arba dukters dukteri wesi, jų gėdą atdengdam's; nesa tai jės artimjausa gentaine, o tai bjaurybė.

18. O ir ne turri wesi sawo pacijos sėsseri, draugė su je, jės gėdą atdengti, prieš ję, jei dar gywai esant.

19. Tu ne turri prie sawo moters artintis, kol ji pagal moterū budą necysta, jės necystybėj', jės gėdą atdengti.

20. Ir ne turri prie sawo artimo pacijos gullēt, ję apwaisiti, sawę pas ję apsibjauridams;

21. Neįgi ne turri sawo sėklės dūt, kad * Molokui butu. Judėginta, kad nesiwentą ne padarytumbi sawo Dieu wardą; nesa aš esmi Ponas Dieu's. * 2 Kor. 21, 6.

22. Ne turri su waikišku sugult kaip su moteriške; nesa tai bjaurybė;

23. Neįgi ne turri su galwiju kokiū laikytis, su jųm apsibjaurit. O neį jokia moteriške ne tur su galwiju kokiū laikytis: nesa tai bjaurybė.

24. Jūs turrit neį jokiame fittū ne apsibjaurint, nės tūse wissūse dāiktūse apsibjaurino tie pagonai, kurrus aš pirm jusū ištumti noru.

25. Ir žėme ta tūmi apbjaurinta yr. O aš jų nusižengimmus ant jų pajėškūsu, kad ta žėme sawo gywatintus išspjāus.

26. Todėl laikyti mano ištátimus ir prowas, ir ne daryti su bjaurybū neį wieno, neį cėbuwys, neį swetimasis tarp jusū.

27. Nesa wissas tokias bjaurybes dare žmones tās žėmės, kurrie pirm jusū buwo, ir tą žėmę apbjaurino.

28. Kad ne išspjāutu ir jus ta žėme, kad jūs ję apbjaurinat; kaip pagonus išpijowė, pirm jusū cė buwus.

29. Nėš kurrie tas bjaurybės daro, tū dušos tur išgaishintos buti iš jų žmonū.

30. Todel laikyt mano istatimus, kad ne darytumbit pagal annū bjaurus budus, kurrie pirm jūsu buwo, kad tūmi jūs ne apbjaurinti butumbit; nėš aš esmi Wiešpats, jūsu Dievas.

19. Pėrskyrimas.

Išguldimas dėšintis Pono Dievo prisakima, pobraug su kitais prisakimais.

O Pon's Diew's kalbedam's su Moizėsum tare:

2. Kalbėk su wissu surinkimmu waikū Izrael, ir satyk jiems: jūs turrit šwenti but; nėš aš esmi šwentas, Wiešpats, jūsu Dievas.

3. Rojnas garbinkite sawo tėwq ir sawo mótinq. Laikyte mano šwentes; nėš aš esmi Wiešpats, jūsu Dievas.

4. Jūs ne turrit balwonus garbinti, ir ne turrit saw lietū diewū padaryt, nėš aš esmi Wiešpats, jūsu Dievas.

5. O norėdami Ponui Diewui dėkawon- apierą apierawoti, tay turrit apierawot, kas jam itikt galėtu.

6. Alle jūs jė turrit tą pacę diena walgit, kad apierawojat, bey antrą diena; alle kas trėczai dienai liekti, reik ugnimi sudėgint.

7. Bet jey kas to walgis trėczia diena, tai jis bjarestis, ir ne patiks.

8. O tassai walgasis nusijengimq sawo neš, kad jis Pono Dievo šwentybę ne šwentą padaręs: ir tofia duše bus išgaishinta iš sawo žmonū.

9. Sawo lauką nuwalydams, ne turri jo galus aplinkuy nupjaut, ney wissab godzey surinkt.

10. Taipojau ir sawo wynkalni ne turri godzey nurinkt, ney nukritafes ligas surinkt; bet wargstantiems bey swetimiems turri tai palikt; nėš aš esmi Wiešpats, jūsu Dievas.

11. Jūs ne turrite wogt ney meliūt, ney ne wiernay elgtis su kits kitu.

12. Jūs ne turrit neteisey prisėkt per mano wardą, ir ne šwentu ne

padaryti wardą sawo Diewo; nėš aš esmi Ponas Diewas.

13. Sawo artimq tu ne turri pri-giaut, ney jam ką išplešt. * Samdininko alga ne tur pasilikti pas tawę ikki rytojaus. * Jot. 5, 4.

14. Ant kurtinio ne turri kėikt. Aklamjam ne turri paines dėti: nėš tu turri bijotis sawo Diewo; nėš aš esmi Ponas Diewas.

15. Jūs ne turrit neteisey elgtis promoj, ir ne turrit iškėikt prastaji, ney garbinti diddiji; bet teisey turri suditi sawo artimq.

16. Tu ne turri apškelbtojis but sawo žmonėsa. Reysi turri tykot kraujo sawo artimo; nėš aš esmi Ponas Diewas.

17. Tu * ne turri sawo brolio nekėikt sawo širdije; bet turri pabart sawo artimq, kad ne reiktu taw dėl jo nukaltimq nekot.

* Matt. 5, 23.

18. Ne turri patiešds įeškot, ney kėrštą laikyt ant waikū sawo žmonū. Tu turri sawo artimq * mylėti, kaip pats sawę; nėš aš esmi Ponas Diewas.

* Mart. 12, 31. sc.

19. Jūs tū mano istatimū turrit klaupt: kad sawo galwijams ne dūtumbi pasieit su kitės weislės galwijais; * ney dirwq sawo ne apšėtumbi sėkla ne wienofia; ir ney joks drabušis ant tawės ne butu, iš wilnū ir iš linnū sumišej austas.

* 5 M. 22, 9. 11.

20. Kad wyriskis pas moteriskę gul, jė apwaisidam's, kurri padonka slugine yra, ir wyro paniekinta, taczau ne atpirkta, ney išwálnita, tas torawotins, alle ne mirtinay; nėš ji ne walna buwusi;

21. Bet jis tur dėl sawo nusidėjimo Ponui Diewui atgabent awina, apierai už nusidėjimq ties durimis šėtrės surinkimmo.

22. O klebons tur ji sudėrint taje apiera už kaltes po atia Pono Diewo, už tą grieką, kurri jis padaręs; tay Diew's jam malonus bus po to grieko, kurri jis padare.

23. Kad jūs i žemę anną išeje wissokius waisingus medžius sodinnat, turri waisus walgomi, tay turrit jų neapipjaušimq apjauštit, ir jų

waifus. Tris metus jās per ne ap-
piānštitus turrit laikyti, kad jū ne
wālgytumbit.

24. Ule ketwirtame mēte tur wiffi
jū waifus šwenti but ir garbingi
Ponui Diewui.

25. O penktą mėtą galit waifus
wālgit, ir jās suwallyt; nės aš esmi
Wiešpats, jūšū Diewas.

26. Jūs nieko ne turrit su krauju
wālgit. Jūs ne turrit paukščių
balso atbōti; ney dienas sširšiti.

27. Jūs ne turrit aplink sawo gal-
wą plāukus apšarpyti, ney wiffą
sawo barzdą nuskust.

28. Jūs ne turrit ženklą toki i sa-
wo kūną del kōkio numirruso rēšti,
arba štuitytines saw isipjānt; nės
aš esmi Ponas Diewas.

29. Tu ne turri sawo dukteri ant
kėšāwimo laikyti, kad toj' žemėj'
kėšāwimas ne butu, ney bjaurybės
pilna pastotu.

30. Mano šwentes idant laikyti,
ir bijoties mano šwentybės; nės
aš esmi Ponas Diewas.

31. Jūs * ne turrit prisikreipti prie
žynū, ir nesiklausinėkit ženklū: i-
guldytojū, kad jeis ne bjaurinti bu-
tumbit; nės aš esmi Wiešpats, ju-
šū Diewas. ^{*1 Jon. 28, 7.}

32. Prieš žillą galwą turri atšikelt,
ir garbę dūt seniems; nės tu
turri bijotis sawo Diewo; nės aš
esmi Ponas Diewas.

33. Kad swėtims kōks pas tawę
jūšū žemėje gywęs, tą ne turrit
lupti.

34. Jis tur pas jus gywēt, kaip
czechuwys tarp jūšū, ir turri ji my-
lēt, kaip pats sawę; nės ir jus bu-
wot swėtimi Egipto žemėj'. Aš
esmi Wiešpats, jūšū Diewas.

35. Jūs ne turrit neteisę elgtis
promoj' mastu, swarczu, saiku.

36. Tikri swarczei, tikri swārai,
tikri ketwircei, tikri krāgai tur pas
jus buti. Nės aš esmi Wiešpats,
jūšū Diewo's, kursai jus iš Egipto
žemės išwedžiau.

37. Idant laikyti wiffas mano
išātinus, ir wiffas mano promas
ir tai darykit; nės aš esmi Ponas
Diewas.

20. Pėrsšyrimas.

Rorawone, ant wiffōti grietl statyta.

O Pons Diews kalbėdams su Moi-
žėšum tare:

2. Sakyt waifams Izrael: kas
iš waifū Izrael, arba swėtims, Iz-
raelij' gywenąsis sawo sėklōs Mo-
lėkui dūda, tas tur smerczu mirt;
šmones tōs žemės tur ji ātmenimis
juddyti.

3. O aš sawo atis prieš toki šmo-
gu statysu, ir iš jo šmonū ji išgaishi-
su, kad jis Molekui sawo sėklōs da-
węs, ir šwentybę mano apbjau-
rings, ir šwentaži mano wardą at-
šwentyngs.

4. O jey tōs žemės šmones ušlėp-
dami cėdys to šmogaus, kursai
sawo sėklōs Molekui dawęs, ji ne
juddydami:

5. Tay taczau aš sawo atis prieš
tą šmogų statysu, ir prieš jo gim-
minę, ir ji bey wiffas, kurrie ji ta-
me kėšāwime pasėkte, su Moleku
iš jū šmonū išgaishisu.

6. Kad kōkia dušia prie žynū bey
burtininkū nueis, kėšāwime jās pa-
sėkdama: tay aš sawo wėidą prieš
tokią dušią statysu, ir ję iš jōs šmo-
nū išgaishisu.

7. Todel šwenticities, ir bukit
šwenti, nės aš esmi Wiešpats jūšū
Diewas.

8. Ir laikyti mano išātinus, ir
darykit jās; nės aš esmi Pons
Diews, jus šwentyngsis.

9. Kas * sawo tėwą arba sawo
motingą iškėikia, tas tur smerczu
mirti; jo kraujas t'essie ant jo, kad
jis sawo tėwą arba sawo motingą
iškėike. ^{*2 M. 21, 17.}

10. Kas * wencawonystę perženg
su kito pacze, tas tur smerczu
mirti, abbu, wencawonystės per-
žengtojis ir peržengtoje; todel, kad
jis su sawo artimo moterikte wen-
czawonystę perženge. ^{*Matt. 5, 27. Jon. 8, 5.}

11. Jey kas su sawo tėwo pa-
cze sugul, ir taipo sawo tėwo gė-
dą atdenge, tūdu abbudu tur smer-
czu mirti; jū kraujas t'essie ant jū
dwejų.

12. Jey kas su sawo marče (sunaus pacze) sugul, tai jėdu abbu tur žute pražūt, nės jėdu gėdiškay nusiženge; kraujas jė t'essie ant jė dwejų.

13. Jey kas * su waiku sugul, kaip su moteriškė, tėdu bjaurų daiktą dare: ir abbu tur smerczu mirti; jė kraujas t'essie ant jė dwejų.

* Rym. 1, 27.

14. Jey kas pacze wėda, ir jės augiwę podraugę, tas baiss griešką padare; reik jė ugnimi sudėgit, o abbudy po draugę, kad taip baiss griešką ne butu tarp jės.

15. Jey kas su galwiju sugul, tas tur žuddomas buti; o ir tą galwiją reik užmušt.

16. Jey moteriškė prie koksio galwijo artinas, su jėm pasieidama, tą turri nužuddyt, o tą galwiją taipojau; smerczu tur tėdu prapult; kraujas jė dwejų t'essie ant jė dwejų.

17. Jey kas sawo sėsseri emęs, tėwo sawo dukteri, arba sawo augymės dukteri, jės gėdą apjur, o jėi wėl jo gėdą, tai kraujo-gėda; tėdu reik išgaishint po ašim žmonų sawiškuijė; nesa jis sawo sėssers gėdą atdengęs, jis tur sawo nusizengimą nešoti.

18. Jey wyrs su moteriškė sugul cėse jės antdrapanų, nūgidams jės gėdą, ir atdangidams jės kraujo-pawėrsim, o jė nūgina pawėrsim kraujo sawo: tėdu abbu reik išgaishinti iš sawo žmonų.

19. Sawo motindės sėssers gėdą bey sawo tėwo sėssers gėdą ne turri atdengt; nės toks artimjause sawo gentainę atdengę, ir jėdu tur sawo nusizengimą nešoti.

20. Jey kas su sawo tėwo brolio pacze sugul, tas dedės sawo gėdą atdengę; jėdu tur sawo griešką nešoti; be waiku jėdu tur mirti.

21. Jey * kas sawo brolio pacze wėda, tai bjaurus daiktas; bewaikiu jėdu tur but, todėl, kad jis sawo brolio gėdą atdengęs. * Mart. 6, 18.

22. Taygi idant laitykit wissus mano istatimus, ir mano prowas, ir pagal tus elgties, kad ne išspjautu jus ta žėmę, i kurtę aš

jus wėdu, kad tėnay gywentumbit.

23. O idant ne pildikite pagonā istatimus, kurtus po jėsū ašim išstumsu; nės tokiū wissū daiktū jie dare; o aš jės diddey n'apkencau.

24. Bet jums aš sakau: jus annū žėmę apturtesit: nės aš jums tokią žėmę i tėwiškę dūsu, kurroj piens bey meddus sklįsta. Už esmi Wiešpats, jėsū Dievas, atsklyresis jus nū tū žmonū.

25. Kad taipjau atskirtumbit galwijus cysztus nū necysztujā, bey necysztūsus pauškezius nū cysztujā, ir sawo dušę ne pabjaurintumbit galwijais, pauškezeis ir ney joksais ant žėmės replinjezczeis, koksiai aš atsklyriau, kad necysztu butu.

26. Todėl jės turrit man šwentais but; nės aš, Pons Diews, esmi šwentas, aš esmi jus atsklyres nū tū žmonū, kad manieji butumbit.

27. Jey toks wyrs arba moteriškė žynys arba burtininkė bus, tie tur smerczu mirti; reik jās atmenimis žuddyti; jė kraujas t'essie ant jė.

21. Pėrslyrimas.

Kaipo klebonai tur elgtis.

Ir Pons Diews tare Moizėšui: sašyl klebonam, Aarōno sunum dwiem, ir tarl jėm dwiem: klebons ne tur necysztu darytis ney jokiū numirrusu sawo žmonū,

2. Kaip tiktay sawo gentim, kurs jam artimjausas yr, kaip sawo motina, sawo tėwu, sawo sunum, sawo dukterim, sawo brolu,

3. Bey sawo sėsserim, kurri dar merga, ir dar pas jė yr, ir ne buwo ney jokiū wyro pati, taje gal jis necysztu pastoti.

4. Kittaip jis ne tur apšibjaurit ney jokiū sawujā tarp sawo žmonū, kad nešwentu ne pastotu.

5. Jis ir ne tur plikę pasidaryt ant sawo galwės, ney sawo barzdą nuskust, ir ney joki ženkłą iširėšt i sawo kūną.

6. Jie tur šventi but sawo Diewui, ir nešwentu ne daryt warzdą sawo Diewo, nės jie apiera-

woj' Pono Diewo apierą, dūną sawo Diewo; todėl jie tur šwenti buti.

7. Jie ne tur west kėšę, ney ap- kėšautą, ney wyro pamestą; nės jis šwents yra sawo Diewui.

8. Todėl turri ji per šwentą lai- fyt, nės jis apierawoj dūną tawo Diewo; jis tur taw šwentu but, nės aš šwentas, Ponas Diewas, jus šwentingasis.

9. Jey klebono * dukte pradeda kėšaut, tai je ugnimi reik sudegint; nės ji tēwą sawo apgėdino.

* 1 Tim. 3, 4.

10. Kas wyrausų wyškupų yra tarp sawo brolių, ant kurrio gal- wės mostijimo: allėjus liet's yr, ir jo ranka papildita, kad apredytas butu annais rubais, tas ne tur sa- wo galwą atdengt, ney sawo rubus supjauštit.

11. Jr ne tur eit ney prie jošio numirtusio, ir ne tur ney tēwu ney motina apšibjaurint.

12. Jš šwentnyčods jis ne tur išeit, kad ne šwentu ne padarytu šwentybę sawo Diewo; nės šwen- tas wainiktas, most: allėjus jo Die- wo yr ant jo. Už esmi Ponas Die- was.

13. Mergą jis tur per pacę saw westi;

14. Ule ney našlę, ney pamestą, ney apkėšautąję, ney kėšę, bet mergą iš sawo žmonū jis tur saw per pacę westi.

15. Kad sawo waitus ne šwen- tais ne padarytu sawo žmonėsą; nės aš esmi Ponas Diewas, ji šwentinąsis.

16. Jr Pons Diews kalbėdams su Moizėšum tare:

17. Kalbė su Aronu ir tarė: jey kas iš tawo waitū, jūšū gimminė- sa, kūmi nesweiks yr, tas ne tur prišartitis, dūną sawo Diewo apie- rawot.

18. Nės ney wiens bille kaip ne- swėiks, ne tur artintis, ar jis butu ašlas, ar lūšas, ar pertrumpus ar perligus sanarius turrys;

19. Urba kurrio katra kaja, arba katra ranka įeista;

20. Urba kurs suprots yr, arba

apwiłkt: akys, arba įwairys, arba šašūts, arba nėsūts, arba klyną turrys.

21. Kas iš Arono, wyškupo wai- kū, sawije klāudingas, tassai ne tur artitis apierawot Pono Diewo apie- rā; nės jis klāudingas, todėl prie dūnds kėpalėlū sawo Diewo ne tur artitis, kad jūs apierawotu.

22. O taczau tur jis walgit dū- nōs sawo Diewo, abbėjū, taip šwentojo, kaip ir šwentū šwenczau- sojo.

23. Ule wienof prie uždangōs jis ne tur prieiti, ney prie altoraus ar- titis, kadangi jis klāudingas; idant ne šwentu ne padaryt mano šwen- tybę, nės aš esmi Ponas Diewas, jūs šwentingasis.

24. O Moizėšus kalbėjo tai Aron- nui bėy jo sunum dwiem, ir wišsiems waitams Izraelo.

22. Pėrskyrimas.

Kotias apieras reil apierawoti.

O Pons Diews kalbėdams su Moizėšum tare:

2. Sakyt Aronui bėy jo sunum dwiem, kad saugotus nū šwentito- jo waitū Izrael, ką jie man šwen- tin, ir šwentąjį mano wardą ne- šwentą ne padarytu; nės aš esmi Ponas Diewas.

3. Taygi sakyt jiems ant jų wai- kū waitū: kas jūšū waitū ateit prie šwentitojo, ką waitai Izrael Po- nui Diewui šwentina, ir taipo ap- šibjaurina prie to, to dušia išgai- šintina nū mano ašit, nės aš esmi Ponas Diewas.

4. Kas iš Arono waitū raupsūts yr, arba pludimną tur, tas ne tur walgit šwentojo, iš jam išgyjus. Kas koki neczyštą kūną prilypta, arba kurram sėkla bemėgant iš- teta,

5. Jr kas koki kirmyną saw neczy- stą esanti pakruttin, arba žmogų koki, kurs neczystas, ar wišo to, kas ji apbjaurina,

6. Kurri dušia tū wieną pakrut- tin, ta neczysta iški wakarō; ir ne tur šwentojo walgit, bet tur pir- ma sawo kūną wandenu nuplāuti,

7. O sáulei nussilėidus, ir jei cypstu pastojusi, tai ji gal to walgit; nės tai jės pėnas;

8. Maitės, arba kas žverū suplėšita, ji ne tur walgit, kad tām ne apsišjaurintu; nės aš esmi Ponas Diewas.

9. Todėl jie tur mano ištátimus pildit, kad ne ussitrauktų saw griekio, ir tūmi ne prapultu, ne šventais darydami sawę; nės aš esmi Diewas, jūs šventingis.

10. Neįjoks kīts ne tur šventojų walgit, neį klebono šeimyna, neį samdininkės.

11. Alė kad klebons dušią kokią už sawo pinnigų perka, tas gal to walgit, o kas jam jo namūse gėma, tas taipojau gal jo dūnės walgit.

12. Alė kad klebono duktė už kiltą nuteka, ta ne tur to šventojų pakėlimmo walgit.

13. Alė jei ji našlė pastoja, arba pamesta, o ne tur waikū, ir atgryšta i namus sawo tėwo; tai jei wale walgit dūnės sawo tėwo, lygė kaip dar mergai esant; alė neį joks swėtims ne tur to walgit.

14. Jei kas ne apsidabodams to šventojų walgia, tas tur penktą dalyką aukšėzans pridėt, ir klebonui dūti draugė su šventūju;

15. Įdant neshwentą ne darytu šwentybę waikū Izrael, Ponui Diewui aukojamą.

16. Įdant ne ussidėtu saw nusizengimmus bey kaltės, jū šventojų walgidami; nės aš esmi Ponas Diewas, jūs šventingis.

17. Ir Pon's Diew's kalbėjo su Moizėšum, tarydams:

18. Sakyk Aaronui bey jo waikams, ir wissiems Izraelo waikams: kurs Izraelitėnas arba swėtimas Izraelije apierą sawo nor dūti, ar bilė koki sawo priežadą, arba iš gerės wālės, norėdami Ponui Diewui dėginimo-apierą dūti, kad jam iš įsų itiktų:

19. Tay tur patinėlis ir iš wissos sweikas buti, iš jāuczū arba awėliū, arba oškū.

20. Neįjokio nesweiko esancjo ne

turrit apierawoti; nės tai už jus ne bus miela.

21. O jei kas dėkawon: apierą Ponui Diewui nor dūti, ypatiską priežadą, arba iš gerės wālės, bandės arba awjū: tay tur * wissaip sweika buti, kad itiktų; ne tur niekaip nesweika but.

* Rom. 12, 1. Kol. 1, 22.

22. Jei aklas arba nesweiks, arba sumuštas, arba sudžūwes, arba nušakes, arba dederwinūts, tay pittoki Ponui Diewui nie turrit apierawot, neį nū to apierės dūt ant Pono Diewo altoraus.

23. Jauti arba awi, šanari koki ne kaip reikia, turrinti, arba ne wissay sweiką, gali tu iš gerės wālės apierawot, alė tai ne gal itikt priežadai.

24. Įrgi ne turri Ponui Diewui koki durtu, arba priitrto, arba iplėšto, arba išeisto apierawoti; ir ne turrit tai sawo žemėje daryti.

25. Ir tu ne turri nieko tokio iš swėtimojo rankės, draugė su dūna sawo Diewo apierawoti; nės tai ne tinką, ir yra klāudinga, todėl ne itiks už jus.

26. Ir Pon's Diew's kalbėdams su Moizėšum tare:

27. Jāuczui kokiām, arba žyczui, arba oškai gimmus, tai jie tur septynes dienas pas sawo motiną but; o ašmą dieną ir potam galli tai Ponui Diewui apierawot, tay itinka.

28. Ar tai butu jāutis, arba awėle, tai ta ne tinką su sawo waikū tą pacę dieną papjanti.

29. Alė jei jus norit Ponui Diewui garbės apierą dūt, už jus itinkancę,

30. Tay je tą pacę dieną turrit walgit, ir ne turrit nieko ne palikt likfusio iš rytojui; nės aš esmi Ponas Diewas.

31. Todėl laitykit mano prisátimus ir jūs darykit; nės aš esmi Ponas Diewas.

32. Kad mano šwentąji wardą ne šwentą ne padarytumbit, ir aš šwentitas buczau tarp waikū Izrael; nės aš esmi Ponas Diewas, jus šwentinnas,

33. Kurs jus iš Egipto žemės iš-

wedzau, kad jįsū Diew's buczau, aš Ponas Diewas.

23. Pėrskyrimas.

Dawabnas islatimas bibzaušū swencū.

Ir Pon's Diew's kalbėdams su Moizėšum tare:

2. Sakyl waikams Izrael, ir tarl jiems: šittos yra Pono Diewo šwentės, kures šwentas ir mano šwentės wadinti turrit, kurosa susiecinat.

3. * Szėšes dienas tu turri dirbti; alle sekmoji diena yr diddėji šwentoji Sabbata, kuroj' jās susiecinat; ney jokio darbo toje ne turrit dirbti; nės tai Sabbata Pono Diewo wissūse jūšū namūse. * 2 M. 20, 8. 9.

4. Alle šittos yra Pono Diewo šwentės, kures šwentasės šwentės wadint turrit, kurosa susiecinat.

5. Keturoliktoj' dienoj' pirmojo mėnesio apie wakarą yr Pono Diewo Paša.

6. O penlioliktoj' to paties mėnesio, yr šwente neraugintōs dūnōs Pono Diewo; tay turrit jās per septynes dienas neraugintą dūną wālgit.

7. Pirmoji diena tur jums šwenta buti, kuroj' susiecinat; tad ne turrit neyjojią šlužmōs darbą dirbt.

8. O Ponui Diewui apierawot septynes dienas. Sekmoji diena taipojau tur šwenta buti, kuroj' susiecinat; toje taipjau ne turrit ney joki šlužmōs darbą dirbti.

9. Ir Pon's Diew's kalbėdams su Moizėšum tare:

10. Sakyl waikams Izrael, ir tarl jiems: kad ieisit i žemę, kurrę aš jums dāsu, ir tenay jawus pjāusit, tay turrit wieną pėdą pirmonū sawo pjutiēs pas fleboną atnešt.

11. Cze tur tas pėds subūtas buti po akiū Pono Diewo, kad jam itiktū; o tai tur flebons daryt, antq-į dieną po Sabbatōs.

12. Ir turrit tą dieną, kad jįsū pėdas subojams, dēginimo - apierą Ponui Diewui padaryt, iš awėlės, tikray šweikōs, mittulės,

13. Draugē su walg-apiera, dwiēm dešsetkam kwēcū - miltū, allejum

maišytū, apierai Ponui Diewui ant saldaus kwapo; priegtam gėrimo - apierą, ketwirtą dalyką saiko (In) wyno.

14. O ne turrit ney jokios šwiežōs dūnōs ney swylū ney grudėlū pirma wālgit, iš tai dienai, kad jās sawo Diewui apierōs atnešat. Tai tur prowa but jįsū waikū - waikams wissūse jūšū namūse.

15. Potam turrit rokūt nū antrosės dienos Sabbatōs, kaip subojimo - pėdą atnešt, septynes cėlās Sabbatas,

16. Itti antrai dienai sekmoš Sabbatōs, išmanył penkes dēsimt dienū turrit rokūti, ir apierawot Ponui Diewui šwežą walg-apierą.

17. O iš wissū sawo namū turrit apierawot, butent dy subojimo - kėpalū iš dwėjū dešetkū kwēcū - miltū, raugintū ir keptū, pirmonėms Ponui Diewui.

18. Ir turrit atgabėnti prie sawo dūnōs septynes mittules aweles, tikray šweikas, ir wieną jauną jautuką, ir dy awinų; tai tur buti Pono Diewo dēginimo - apiera, walg-apiera bey gėrimo - apiera; tai yra apiera saldaus kwapo Ponui Diewui.

19. Priegtam turrit dūti oži apierai uš griekus, ir dwi awi mittuli dēkawon - apierai.

20. O flebons tur tai subūt po draug su dāna pirmonū po akiū Pono Diewo, ir su tiem dwiēm awim; ir tai tur buti šwenta Ponui Diewui, ir flebonui tēkti.

21. Ir tą dieną turrit iššaukt; nės ta tur tarp jįsū šwenta wadinta but, kuroj' susiecinat i kruwą, neyjoki šlužmōs - darbą ne turrit dirbt. Amžina prowa tur tai jums buti, ant jįsū waikū, wissūse jūšū namūse.

22. Bet sawo lauką nuwalydami, ne turrit abelnay ant lauko nu-pjānt, neygi wislab wissikay surinkt; bet tai turrit wargdēniems bey swetimėms palikt; aš esmi Wiekpats, jįsū Diewas.

23. Ir Pons Diews kalbėdams su Moizėšum tare:

24. Kalbėk su waikais Izrael ir

sakyt: pirmą dieną sėkmo mėnesio turrit šventąją trūbijimo-Sabbatą paminklui švęst, kurioj draugėn susieinat.

25. Tadda ne turrit neįjoki šlužmės-darba dirbt, ir turrit Ponui Dievui apierawot.

26. Ir Pons Dievs kalbėdams su Moizėšum tare:

27. Dešimtą dieną šio sėkmo mėnesio yra sudėrinimo diena, ta tur įsijų švęnta wadinta buti, kad susieitumbit draugėn; tadda turrit sawo kūną ramdit, ir Ponui Dievui apierawot.

28. Ir neį joki darbo ne turrit dirbti šittoj' dienoj; nės tai sudėrinimo diena, kad jūs sudėrinti butumbit po ašiu Viešpaties, įsų Diewo.

29. Ašas kas sawo kūną ne ramda toj' dienoj, tas tur išgaishintins būt iš sawo žmonū.

30. O kas tą dieną bilė koki darbą dirba, tą aš išgaishisu iš jo žmonū.

31. Todėl neį joki darbo ne turrit dirbt; tay tur amžina prowa buti įsų waikū waikams, wissūse įsų namūse.

32. Tai diddeji įsų Sabbata, kad sawo kūną ramdytumbit. Dewintą dieną to mėnesio apiwakarij' turrit šę Sabbatą švęsti, nū wakar o il wēl i wakarą.

33. Ir Pons Dievs kalbėdams su Moizėšum tare:

34. Kalbėk su waikais Izrael, ir tarf: pentioliktaj' dienoj' šio sėkmo mėnesio yr švęntė šėtrū iš lapū, septynes dienas Ponui Dievui.

35. Pirmoji diena tur švęnta šaukta buti, kad toje susieitumbit; neį joki šlužbės-darbo toje ne turrite dirbti.

36. Septynes dienas * turrit Ponui Dievui apierawot; ašmoji diena taipojau tur švęnta šaukta buti, kad susieitumbit draugėn; ir turrit sawo apierą Ponui Dievui dāt; nės tai surintimmo diena, neį joki šlužbės-darba ne turrit dirbti.

* Jon. 7, 37.

37. Tai yra švęntės Pono Diewo,

kurres jūs per švęntas turrit laikyt, kad susieje draugėn Ponui Dievui apieras dūtumbit, dēginimo-apieras, walg-apieras, gėrimo-apieras, ir kittas apieras, koją ant sawo dienės,

38. Be to, kas Pono Diewo Sabbata, beį įsų dōwanos, beį priejados, ir iš gerės wālės dōwanos yr, kurras Ponui Dievui dūdat.

39. Taipgi pentioliktą dieną sėkmo mėnesio, laukū waikus suwalę, turrit švęntę Pono Diewo švęst per septynes dienas. Pirmą dieną yra Sabbata, o ašma diena taipojau yr Sabbata.

40. Ir pirmoje dienoje turrit imti waikū iš gražū mēdziū, palmū-šakelū, beį žalū šakū tūkū mēdziū, beį paupio-glōsnū, ir septynes dienas linsmintis po ašiu Pono Diewo, įsų Diewo.

41. Ir taip tą švęntę turrit Ponui Dievui kas mētą švęst septynes dienas. Tai tur amžina prowa but prie įsų waikū waikū, kad sėkmame mėnesij' taipojau švęstu.

42. Septynes dienas jūs turrit šėtrofa iš lapū gywēnt; kas czebuwys Izraeli, tas tur šėtrofa iš lapū gywēnt.

43. Kad įsų waikū-waikai žinnotu, kaip aš waikus Izrael šėtrofa dawjau gywēnti, jūs iš Egipto žėmės išwēsdams. Už esmi Viešpats, įsų Diewas.

44. Ir Moizėšus apsaše waikams Izrael kittas Pono Diewo švęntes.

24. Pėrskrymas.

Apie žibnyges, paminklo-dānas; korawong Diewo blūntijancū, ir žmonū-žuddytū.

Ir Pons Dievs kalbėdams su Moizėšum tare:

2. Paliepk waikams Izrael, kad jie prie tawęs atgabēntu grūsto cyssto allejaus žibburėms, kursai autštay i lampas kas dien' butu iliejamās,

3. Laukē už užlabės luddijimo šėtroj' surintimmo. O Uarōnas tai tur pastellot wakarais beį rytmecis, po Pono Diewo ašiu kas dien; tai

ėessie amšina prowa jusb waitū wailams.

4. O jis tur lampas ant cyssto listorans istaisyt po Pono Diewo ašiu kas dien.

5. Ir turri tveczū-miltū imt, o iš tū dwylīka kėpalaczū pakept, dwėjū dešėtkū tur kėinas kėpalaitis buti.

6. Ir turri jās dėti po šėšis i wieną cilę, ant cyssto stalo po Pono Diewo ašiu.

7. Ir turri ant tū uždėt cyssto kėdylo, kad butu pamintlo kėpalai ugnei Ponui Diewui.

8. Kėiną Sabbatą nėpalautinay jis tus tur istaisyt po ašiu Pono Diewo, iš waitū Izrael, amšinam derėjimui.

9. O tie tur tekst Aronui bey jo waitams, tie tus tur walgit šwentoj wietoj; nės tai jo šwentū šwenzaušė iš apierū Pono Diewo, amšimai prowai.

10. Bet išejo wien's Izraelitėniškės moterīškės sunus, kurs Egiptistō wyro waitis buwo, iš waitū Izrael, ir barėsi abazė su wyru Izraelitėnīskū.

11. Ir bluznijo tą wardą, ir kėikė. Tay ji atwede prie Moizėsaus (o jo motina wardu buwo Selomitte, dukė Dibro, gimminės Dan).

12. Ir apkale ji, il jiems atwirs atšakims dūts butu iš burnōs Pono Diewo.

13. O Pons Diews kalbėdams su Moizėšum tare:

14. Išwezdił tą kėikilką iš abazė, o wišsi, kurrie tai girdėjo, sawo rankas te uždėt ant jo galwōs ir wiškas surinkimmas ji te ušmuš atmenimis.

15. O sakyt waitams Izrael: kas sawo Diewui kėikia, tas tur sawo grieką nešot.

16. Kursai * Pono Diewo wardą bluznija, tas tur mirte mirt; wiškas surinkimmas tur ji atmenimis ušmušit; kaip swėtims, taip ir cėbuwys tur but, kad tą wardą bluznija, tay tur jis mirti.

* Matt. 26, 65.

17. Jey kas koki žmogū ušmuša, tas tur mirte mirti.

18. Ule kas galwiją ušmuša, tas tur tą ušmokėt, kuną uš kuną.

19. O jey kas sawo artimą pašeidza: tam reit taip padaryt, kaip jis padarės.

20. Žaižda uš žaižda, * aki uš aki, danti uš danti; kaip jis žmogū išeide, taip reit ir jam padaryt.

* Matt. 5, 38.

21. Tokiu budu, kad kas galwiją ušmuša, tas tą tur ušmokėt; alle kas žmogū ušmuša, tas tur smerczu mirti.

22. Wiena ir ta pati prowa tur jums buti, taip swetimam kaip cėbuwjam, nės aš esmi Wiešpats, jusb Diewas.

23. O Moizėšus tai pasakė waitams Izraelio; ir išwede tą kėikilką iš abazė, ir atmenimis ji ušmušė. Taip padare waitai Izrael, kaip Pons Diews Moizėšui buwo liepęs.

25. Pėrstyrimas.

Apie šwenzamą ir wainybės mėtą.

Ir Pons Diews kalbėjo su Moizėšum ant kalno Sinai sakydams:

2. Kalbėt su waitkais Izrael ir sakyt jiems: kad jūs i tą žemę iškankat, kurę aš jums dūsu, tay žemė sawo šwentes tur Ponui Diewui šwėsti;

3. Kad * tu šėšis metus sawo lauką apšėtumbei, ir šėšis metus sawo wyn-kalni nupjautumbei, ir waitus suwalytumbei; * 2 R. 23, 10.

4. Ule sėkmą mėtą tur žemė diddė sawo šwentę šwėsti Ponui Diewui, kurroj tu sawo lauką ne turri apšėti, ney sawo wyn-kalni nupjaut.

5. O kas po tawo pjuties, ne sėta auga, tai tu ne turri suwalyt, o wyn-kėkes, be tawo darbo auguses, ne turri surinkt; kadangi tai šwenzams mės yra tōs žėmės.

6. Bet šwentimną žėmės jūs todel turrit laikyt, kad tu waitaus walgitumbei, tawo bernas, tawo slugine, tawo samdininkas, tawo namīškis, tawo swetimasis pas tawę,

7. Tawo galwijai, ir kas tišt gywa tawo žėmėj; wišsi waitus tur walgini tekst.

8. O tokiū šwenzamū mėtū turri

rošūti septynis, kad septyni mėtai septynis kartus rošūjami butu; ir čėsas tū septynū šwenczami mėtū padaro kėtures dešimtis bey dewynis metus.

9. Tadda turri trúbomis dūt trúbųt per wissą jūšū žemę, dešimtąjė diena sėkmojo mėnesio paczų' die- noj' suderėjimo.

10. Ir turrit penktą dešimtą mėtą šwentit, ir turrit ji wadit: walnybės mėtą žemėj' wissiemis cze gywenantiems; nės tai jūšū gryšt-metis, tame tur kožnas jūšū gryšt pas sawo turtą ir pas sawo gimminę.

11. Nės penktas dešimtas mėts, tai jūšū gryšt-metis. Jūs ne turrit sėt, neygį to, kas ne sėta užauga, suwalyti, neygį to, kas ne dirbus užauga wyn-kalni', rinkt;

12. Nės gryšt-metis tur jums šwentu but; alle jūs turrit to walgit, ką laukš nėša.

13. Tai gryšt-metis, kurreme kožnas wėl tur atgaut, kas jo yr.

14. Taygi jey tu ką sawo artimui pardūdi, arba iš jo ką perki, tay * ney wiens ne tur sawo broli nugauti.

* 1 Tef. 4, 6.

15. Bet rošūjant nū gryšt-meczio turri tai iš jo pirkti; o kaip mėtai potam nėšti gal, taip brangey jis taw tur pardūti.

16. Pagal daugumną mėtū turri tu prėki didint, o pagal mėtū mažumną turri tu prėki pigint, nės jis taw tur, kaip gal atšwadūt, pardūti.

17. Togidėl idánt ne nuskaidit ney wiens sawo artimą, bet bijokis sawo Diewo, nės aš esmi Wies-pats, jūšū Diewas.

18. Todėl darykit pagal mano ištátimus, ir pildikit mano prowas, kad pagal tas darytumbit; kad be báimės žemėj gywėnt galētumbit.

19. Nėša žeme tur jums sawo waisus dūt, kad ganóley walgit turrētumbit, ir toj' be báimės gywētumbit.

20. O jey tu sakytumbei: ką mes walgisim sėkmą mėtą? nės tadda ne sejam, taipjaugi ney jokiu jawū ne pjaujam;

21. Tay aš sawo žegnonei šėšta-me mėte ant jūšū paliėpsu, kad tri-jū mėtū jawū padarytu,

22. Kad sētumbit ašmą mėtą, ir senū jawū walgitumbit, it i dewintą mėtą, kad senojo walgitumbit, ikki wėl šwiesū jawū sulaukus.

23. Todėl lauką ne turrit pardūt amžinay, nės ta žeme yr manóji; o jūs este swetimi bey sweczei po mano atū.

24. O wissoj' jūšū žemėj' turrit dūt atwadūt žemę.

25. Kad tawo brolis pawargsta, ir taw pardūst sawo turtą, o arczausas jam gentis ateit tai išwadūt, tay tur jis * išwadūt, ką jo brolis pardawęs.

* Rut 4, 2. x.

26. Alle jey kas ne tur wadotojo, o sawo ranka tieš gal išraš, kad kokią dąli išwadūtu;

27. Tay reiš rošūti nū to mėto, kad jis pardawe, o pardūtojui atstankus metus wėl pardūt, kad jis sawoji turtą wėl atgautu.

28. Alle jey jo ranka ne gal taip daug surašt, kad dalyks jam wėl tēktu, tay tur tas pardūtas dailks rankoje pirkusojo but, ikki gryšt-meczio; tame tai tur atstot, ir jis wėl sawo turtą atgaut.

29. Kas butą gywėnamą pardūst widdurij' miesto muro stowinti, tas wissą mėtą tur čėsó, tą wėl atwadūt: tay tur tas čėsas but, kurrem jis gal atwadūti.

30. O jey jis ne atwadūj' wissam mėtui dar ne išėjus, tay pirkėsis ji amžinay tur palaišyt, ir jo waikū waikai, ir ne tur walnay atgryšt gryšt-metij'.

31. Alle jey butu buttas kokiame kieme, murais ne aptwértame, tą reiš su žemės laukais lygey rošūt, ir tur wėl wálnas buti, ir walnay atgryšt gryšt-metij'.

32. Miestai Lewitū, bey buttai miestūse, kurrūse jū turtas yr, wissaddós išwadūtini.

33. Kas ką iš Lewitū atwadūja, tas tai tur paleist gryšt-metij', ar jis butu butą, arba miestą turrėjes; nės buttai miestūse Le-

mitū yra jų turtas tarp vaikū Izrael.

34. Visi jų miestai lauką ne reik pardūti; nės tai jų dalykas amžinai.

35. Kad tavo brolis pavargsta, ir prie tavo šalies blogyn eit, tay tu turri ji priimt, kaip koks svėtimą arba swėčią, kad gyventu pagal tamę.

36. O ne turri nūmū iš jo imti, neį uškaupū, bet turri bijotis sawo Dievo, kad tavo brolis pas tamę pasilaityti galėtu.

37. Nės tu ne turri jam sawo pinigų ant palūkanų, neį sawo walgio ant uškaupū išdūt.

38. Nės aš esmi Diešpats, jūsū Diev's, jus iš Egipto:žemės išvedęsis, kad jums tą žemę Kanaan dučiau, ir jūsū Diewu bučiau.

39. Kad tavo brolis pavargsta pas tamę, ir tam parsidūda, tay tu ne turri ji dūt služit, kaip padūng;

40. Bet neį koks samdinink's bey swėčias jis tur pas tamę but, ir ikki gryšt: meczui pas tamę služit.

41. Tadda jis tur wálnas nū tamę išeit, ir jo waitai su jūm, ir tur atgryšt i sawo gimminę, ir i sawo tėwųšę.

42. Nės jie yr mano služauinkai, kurrus aš iš Egipto:žemės išwedziau; todėl ne reik jūs padūniškū budu pardūti.

43. O * ne turri aštrey ant jų ponawot, bet sawo Dievo bijotis.

* Epl. 6, 9. Kol. 4, 1.

44. Visi jey nori padūniškū bernū bey sluginū laikyt, tay turri jūs pirkt iš pagonū, kurrie aplink jus yra.

45. Iš swėčią, kurrie swetimi tarp jūsū yra, ir iš jų waitū waitū, kurrie jiems pas jus, jūsū žemėj gėma, tus jūs turrit saw laikyt per padonus.

46. Ir turrit jūs apturrēt, ir jūsū waitai po jūsū sawiškay wissadōs, tus turrit laik padūniškū bernus laikyti; alle ant jūsū brolū, waitū Izrael, ne tur neį wiens ant kitta fitto ponawot aštrey.

47. Kad koks swėtims, arba swėčias pas tamę diddyn eit, o tavo brolis prie jo šalies pavargsta, ir tam swėtimam arba swėčui tavo, arba kurram jo gimminės parsidūda:

48. Tay jis po sawo parsidawimo tur walę turrēt, wēl wálnu pastoti; ir gal jį wiens jo broliū atpirkt,

49. Arba jo dėdžus, arba dėdžaus sunus, arba kitta jo artimjaušas gentis, jo gimminės; arba jey jo paties ranka tiek ušpelna, tay tur jis atsipirkt.

50. O tur su sawo pirktju rokūt nū to mēto, kurreme buvo parsidawęs ikki gryšt: meczui; o pinnigai tur pagal škaitlū mētū jo parsidawimo rokūjami but, ir tur sawo dienōs pėlną iš wisso to cęšo, draugē irokūti.

51. Jey dar butu dang mētū iš gryšt: meczio, tay jis pagal tą jo daugiaus atsipirkimui tur dūt, kaip jis pirkt's yra.

52. Visi jey maž mētū dar yr ikki gryšt: meczio, tay taipojau pagal tus tur dūt saw atpirkimui; ir tur sawo dienōs pėlną draugē rokūt i mētū mētą.

53. Ir ne turri dūt aštrey ant jo ponawot po sawo ašiū.

54. Visi jey tokiu budu ne atsipirkt's, tay jis gryšt: metij wálnas tur išeit, ir jo waitai su jūmi.

55. Nės waitai Izraelo mano yra služauinkai, kurrus iš Egipto žemės išwedziau. Už esmi Diešpats, jūsū Diewas.

26. Pėrštirimas.

Bagrumbūti leitumai, o pažadēta žegnone.

Jūs ne turrit saw padaryt balwōnū neį abrozū; neį stulpus saw ne turrit pakēlt, neį paminklo atmenit statyt sawo žemėj, prie jų melstis; nės aš esmi Diešpats, jūsū Diewas.

2. Laikytit mano Sabbatas, ir bijokitis mano šwentybēs. Už esmi Ponas Diewas.

3. Jey mano ištātīmū klausysite, ir mano prisākimus laikysite ir darysit:

4. Tay jums lytaus dāsu tikru cėsu, ir žėme tur dāt sawo āgli ir laufo mēdžei sawo waisus nēst;

5. O kuls cėsas pritėks ikki wyn-rankiaus; o wyn-rankius turrės pritėkt ikki sėjamui cėsui, ir dānōs pilnay turrėsit, ir be baimės gywėsite sawo žėmėj.

6. Aš pakajū suteksu jusū žėmei, kad mėgotumbit, ney wienam jus ne gandinnant. Aš žwėris drāstanczes iš jusū žėmės išwarysu, o ney joks kardas ne eis per jusū žėmę;

7. Jūs sawo neprietelus wysit; o jie po jusū atliū turrės kardu prapult.

8. Penki iš jusū tur šimtus wyt, o šimts jusū tur dėšimti tukstanczū praweikti; nēs jusū neprietelei turrės po jusū atliū kardu prapult.

9. O aš prie jusū prisikreipės, dūsu jums augt ir issiplātīt; ir sawo suderėjimā jums attesėsu.

10. Ir turrėsit pėrnykėczo walgit; o šwėžam užėjus, pėrnykėti pamest.

11. Aš sawo namus tarp jusū turrėsu; ir mano dušia jusū ne pames.

12. Ir pas * jus pasiliksu, ir jusū Diewu busu, o jus mano žmonėmis busite.

* 2 Kor. 6, 16.

13. Aēs aš esmi Wiešpats, jusū Diewas, išwėdėsis jus iš Eyp-to-žėmės, kad ne butumbit jiems per bėrnus; ir jusū jungā sulaužės dawjau jums wāikėczot atsitiesu siems.

14. Alie jey manės ne klausysit ir ne pildysit wissus šittus prisākīmus,

15. O mano istātīmus nieku wer-sit, ir jusū dušia mano promas pames, ne darydami pagal wissus mano prisākīmus, suderėjimo mano ne atbodami:

16. Tay ir aš jums taip padarysu; aš jus atlankysu išgagcju, ap-tinnimu ir druggiu, kad jusū gym-jei pagėstu, ir tūn's apalptu. Jūs turrėsit sawo sekla noprōsnay sēt, o neprietelei jusū jē turrės suēt.

17. Ir aš sawo wėidq priekš jus

statysu, ir busit išmušti po atliū jusū neprietelū; ir turrie jusū ne kėncza, tie tur ant jusū ponawot, ir turrit bėgt, ney wienam jus ne wē-jant.

18. O jey be to taczaus man dar ne klausot, tay aš dar septyneropay to daugiaus padarysu, jus dēl jusū griekū forawot.

19. Kad jusū pasipūtīmā bey liet-sprandytę laūšezau. Ir padarysu jusū dangū kaip gelleši, bey jusū žė-mę kaip wārq;

20. Ir jusū proce ir dārbas tur prapult, kad jusū žėme sawo āgli ne dātu, ir žėmės mēdžei sawo wai-sū ne nēstu.

21. O jey jus man priekšysities, manės ne klausydami, tay to dar septyneropay daugiaus padarysu, jus išitkti dēl jusū griekū.

22. Ir i jus įsū piktas žwėris, tos tur jusū kudikius suēt, ir jusū gal-wijus sudrastyt, ir jus išrētīt; ir jusū wieskelei pusti pastos.

23. O jey jus tūmi dar ne dūsities nū manės pasibaust, ir man pasi-priekšysities,

24. Tai ir aš jums priekšisūs, ir jus dar septyneropay daugiaus iš-tiksu, jusū griekū deley.

25. Ir atteršijimo kārdaq ant jusū užwėsu, tas mano suderėjimā atter-sis. O norint jus i sawo miesius susirintsit, taczau aš mārā i jus įsū, ir jus i jusū neprietelū rantas padāsu.

26. Tadda aš jums dānōs zopo-stā pagadisu, kad dėšimtis moterū jusū dūnq turrės wiename pėczuje kēpti, o jusū dūnq turrėsit swar-czeis išswerti, o wālgidami taczaus ne priwālgisite.

27. O jey tūmi man dar ne klausysit ir man priekšysities:

28. Tay ir aš jums diddey supy-kės priekšisūs, ir jus dar septyneropay daugiaus forawosū dēl jusū griekū,

29. Kad turrėsit miesq sawo sunū bey dukterū ēsti.

30. Ir išniekisu jusū aukštibes, ir jusū abrozus išgāišisu, ir jusū lawonus ant jusū balwonū užmes-su; ir mano dušia jus wissay ne kės.

31. Ir jįsū miestus pūstus pada-
rysu, ir jįsū šventybės bažnyčas
pargrāus, ir jįsū šaldaus kvāpo
ne āstīsu.

32. Tai po jįsū žėmę pūstą pada-
rysu, kad neprietelei jįsū, toj gy-
wėnā, to pėrsigās.

33. Ule jus tarp pāgonū išbarsty-
su, ir karda ištrauksu i jįsū užpa-
kālī, kad žėmę jįsū turrės pusta
buti, ir jįsū miestai sugaišinti.

34. Tadda žėmėi itīks jōs šwen-
tims, pakolei pusta gul, ir jūs ne-
prietelū žėmėj este; ir mielay tadda
žėmę šwēs, ir jei itīks jōs šventi-
mas,

35. Pakolei pusta gul; todėl, kad
ji ne galėjo šwēst, kaip jums rei-
kėjo jei dūt šwēsti, toje gywėn-
dami.

36. O likusiems iš jįsū aš širdi
padarysu nusiminusę jū neprietelū
žėmėj, kad jūs lāpas pasijudding
paguis, ir to bėgs, neį wejent jūs
kardui, ir prapuls, neį wienam ne
wejent,

37. Ir pūlinės an kīts kito lygey
kaip nū kardo, o taczau neį wieno
ne quti. O jūs ne drysit neį stėng-
tis priēš sawo neprietelus.

38. Ir turrit prapulti tarp pā-
gonū; ir jįsū neprietelū žėmę jus
suēs.

39. O dar likusiēji iš jįsū tur nu-
sīdėjimūse sawo apalpt neprietelū
žėmėj; ir sawo tēwū nusīdėjimūse
ir tur apalpt.

40. Taddagi jie išpažys sawo nu-
sīdėjimus, ir sawo tēwū nusīdēji-
mus, kurreis jie priēš manę susi-
griējiō, ir man priēšijosi.

41. Dėlgi to ir aš jiems priēšisūs,
ir jūs pawarysu šalī i jū neprie-
telū žėmę, tēnay juš jū ne appjausti-
toji širdis lentšis, ir tadda jie for-
wone sawo nusīngimū turrės už
gēt priimti.

42. O aš minnėsu sawo derėji-
mo su Jokubu, bey sawo derėjimo
su Izaōfu, bey sawo derėjimo su
Abraomu, ir tōs žėmės minnėsu,

43. Jū paliktosės, ir kurrei jū
šwentim's itinka, kadangi jū dē-
ley pusta be gul, ir jiems korawo-
nes jū nusīngimo itinka, todėl,

kad jie mano promas niekino, ir
jū dušia mano istatimū wissai p ne
klause.

44. Ir jiems jau neprietelū žė-
mėj bėšant, aš taczau jūs ne pa-
meczau; ir nesibodžiūs jū taipo,
kad jie butu prapūlē ir mano su-
derėjims su jeis jau nieko ne gillū-
tu, nēs aš esmi Wiešpats, jū Die-
was.

45. Ir aš apie jūs minnėsu sawo
pirmojo derėjimo, kaip jūs iš Egp-
to-žėmės išwēdzau, po afimis pa-
gōnū, kad aš jū Diews buczau, aš
Donas Diewas.

46. Tai yra istatimai, ir promos
ir prisakimai, kurrus Pons Diews
tarp sawės ir tarp waitū Izrael
statēs ant kalno Sinai per ranką
Moizėšaus.

27. Pėrsfyrimas.

Apie priejadas ir desėtines.

Ir Pons Diews kalbėdams su
Moizėšum tare:

2. Kalbēt su waitais Izrael, ir
sakyt jiems: kad kas Ponui Diewui
ypatīškā priejadā dūda, sawo ku-
nā pajadedams;

3. Tay tā taip brangiey reik
laikyt: wyriškā galwā dwidėšimt
mētū iķ i šėštā dēšimtā mētā,
turri wertā laikyt, penkis dēšimts
sīdābro syklū pagal šwentinyčōs
syklā.

4. Moteriškā galwā tris dēšimt
syklū.

5. Nū penkiū mētū iķ dwidėšimt,
turri ji wertā laikyt dwidėšimt sy-
klū, jey butu wyriškis; o jey mote-
riške, dēšimt syklū.

6. Nū wieno mėnesio iķ penkiū
mētū turri ji wertā laikyt penkis si-
dābro syklus, jey wyriškis; o jey
moteriškā galwa, trijų syklū sīdā-
brinnū.

7. Ule jey jis šėšis dēšimts mētū
sulāukēs ir daugiaus, tay turri ji
wertā laikyt pentiolika syklū, jey
wyriškis; o jey moteriške, dēšimt
syklū.

8. O jey jis ne tur tiek užmo-
kēt, tai tur jissai pas klebonā nu-
eit, o klebons tur atšūdit, tiek
werts; o tur ji tieko wertā laikyt,

kiek ranka to pasižadėjuso užpelnyti gal.

9. Alie jey tay yra galwijas, i apie-
ra Ponui Diewui tinkas, wislab,
kas to Ponui Diewui diadama,
šwentu yr.

10. Ne turri tą mainyti ney pė-
keisti, koki gėrą už negėrą arba ko-
ki negėrą už gėrą. Alie jey tai kas
mainys, galwiją už galwiją, tai ab-
bu Ponui Diewui tur but pašwen-
titu.

11. O jey tas galwijas ne cypst's,
kurri ne galli Ponui Diewui apie-
rawot, tay reik ji pas kleboną nu-
west,

12. O klebons tur sakyti, ar jis
gėrs ar ledaks; ir kaip klebons iš-
randa, taip tur pasilikt.

13. Alie jey ji kas nor išwadūt,
tas tur penktą dalyką aukščiau,
kaip atjudita, dūt.

14. Jey kas sawo buttą šwentin,
kad Ponui Diewui šwentits butu,
tą tur klebons išraš, ar jis gėrs ar
ledaks esąs; o kiek klebons ji sako
werta, taip tur pasilikt.

15. Alie jey tas, kursai ji šventi-
no, ji nor atwadūt, tay jis tur penk-
tą dalyką aukščiau dūt pinnigū,
ne kaip werts laikyts buwo, tai tur
jam tękti.

16. Kad kas dallyką dirwos nū
sawo tēwiskės Ponui Diewui pa-
šwentin, tay jo wertybę reik išra-
sti, kiek jis naudōs nėša; jey ant jo
užauga miežū Omors, tay jis wer-
tas yra penkis dešimts sidabro sy-
klū.

17. O jey jis sawo dirwą pašwen-
tin nū paties gryšt-meczio, tay
tur ji werta buti po sawo werty-
bės.

18. Alie jey tą po gryšt-meczio
pašwentino, tay klebons tur ro-
kūt pagal busencius metus, iš
gryšt-meczio, ir iš to piggėsnę
išraš.

19. O jey tas, kurs ji pašwen-
tines, tą dirwą nor išwadūt, tay
jis tur penktą pinnigū dalyką už
preki aukščiau dūti, tay tur jam
tękti.

20. O jey jis ne nor tą atwadūt,

bet tą pardūda kittam, tay jau ne
tur jis tą atwadūt,

21. Bet ta dirwa, kad gryšt-metij'
walna išeit, tur Ponui Diewui
šwenta but, kaip dirwa kofia, kurri
prapūlusi yra, ir tur klebonui i tē-
wiskės dalyką tękti.

22. Alie jey kas dirwą Ponui
Diewui šwentina, kurre jis pir-
kės, o ne esancę sawo tēwiskės dali,

23. Tay klebons tur tą išrokūt,
kieko ta werta, iš gryšt-meczui; o
jis tą pacę diena tur tą kashunką
dūti, kad Ponui Diewui šwentita
butu.

24. Alie gryšt-metij' wēl tur tam
gryšt, iš kurrio tą pirkės, kad jo
tēwiskas dalyks žemėje butu.

25. Kojna prefio wertybe tur da-
roma but pagal syką šwentybės;
o sykas werts dwidešimt Gera.

26. Pirmdeli galwijū, jau be to
Ponui Diewui pareinanti, ne tur
ney wiens Ponui Diewui pašwen-
tit, ar butu jis jāutis ar awis; nēs
tai Pono Diewo yr.

27. Alie jey tas galwijas kamme
necystas butu, tay reik ji išwadūt,
kiek jis werts o dar aukščiau dūt
penktą dalyką. Jey jis ne nor išwa-
dūt, tay reik ji pardūt, kiek jis wer-
tas.

28. Ne reik tū daiktū, kurrie ant
Diewo garbės pilasi, pardūt ney
išwadūt, tą kas Ponui Diewui
padūst, iš wis ko sawojo, ar butu
tai žmogus, ar galwijas, arba tē-
wiskės dirw's. Nēs kožnas Diewui
pasfirtasis daikt's yr šwentū šwen-
ciausas Ponui Diewui.

29. Keygi ne reik Diewui pasfir-
taji žmogū išwadūt; bet jis tur
šmerzu mirti.

30. Wissos * dešetinės žemėje, taip
lauko sėklōs, kaip ir medžū waisaus
Ponui Diewui pilasi, ir tur jam
šwentos but. * 4 M. 18, 21.

31. O jey kas sawo dešetinę nor
išwadūti, tas tur penktą dalyką
aukščiau dūt;

32. Ir wissos dešetines iš ban-
dōs bey iš awjū, ir kas po ryškite
eui, tai šwenta dešetine Ponui Die-
wui.

33. Ne reik klāust, ar tai gera,

arba ledafa, neygi ne reik mainyti; o jey kas tą mainys, tay abbu tur šventitu, ir ne išvadātu buti.

34. Tai tie prisatimai Pono Die-
wo Moizėjui palieptieji, waitams
Izrael, ant kalno Sinai.

Ketvirtos Knygos Moizėjaus.

1. Pėstytimas.

Suslaitimas vyra, i waitą eiti tinkanczų, tarp waitų Izrael.

Ir Pons Diews kalbėjo su Moizė-
hum pušezioje Sinai, šėtroj' surin-
kimmo, pirmą dieną antrojo mėne-
sio, antrąjį mėtą jiems iš Egipto-
žemės išėjus, ir tare:

2. Suskaitytita gálwas wisso su-
rinchimmo waitų Izrael, pagal jų
gimmines, ir jų tėwų namus bey
wardus, wistą, kas wyriskų yra,
pagal jų gálwas;

3. Kas dwidešimt metų ir se-
nėsnis yr, ir i waitą eiti tinka
Izraeli; ir turrita jųs skaityt
pagal jų pulkus, tu bey Uaró-
nas.

4. Ir turrita priimt prie jumma
iš kósnos gimminės po wieną wy-
rėsnį ant sawo tėwo namų.

5. O tai yra wardai wyresnujų,
kurrie pagal jus tur stowėti: iš
Ruben t'essie Elizur, sunus Se-
deur;

6. Iš Simeon t'essie Selumiel, su-
nus Zuri Sadei;

7. Iš Juda t'essie Naessons, sunus
Aminadab;

8. Iš Isasár t'essie Nataneel, su-
nus Suar;

9. Iš Sebulon t'essie Eliab, sunus
Elen.

10. Iš waitų Jozėpo, iš Epraim
t'essie Elisama, sunus Ammiud. Iš
Manasse t'essie Gamliel, sunus Pe-
dazur;

11. Iš Benjamin t'essie Abidan,
sunus Gideon;

12. Iš Dan t'essie Aieser, sunus
Ammi Sadai;

13. Iš Ašser t'essie Pagiell, sunus
Oftran;

14. Iš Gad t'essie Eliasaps, sunus
Dequel;

15. Iš Raptali t'essie Aira, sunus
Enan;

16. Tai yra wyresnieji surinkimmo,

wyresnieji gimminėsa sawo tėwų,
kurrie gálwas ir kunigaitšezei buwo
Izraeli.

17. O Moizėjus bey Uarónas pri-
ėme jųs prie sawes, kaip cze war-
dais skautti.

18. O surinko ir wistą pulką pir-
mą dieną antrojo mėnesio, ir roká-
wo jųs pagal jų užgimti, pagal jų
gimmines, ir tėwų namus bey war-
dus, kas dwidešimt metų ir senėsnis
buwo, pagal jų gálwas;

19. Kaip Pons Diews Moizė-
hui buwo liepęs, ir rokáwo jųs
pušezioje Sinai.

20. Waitų Ruben, pirmojo Izra-
elio sunaus, pagal jų užgimtį, gim-
mines, jų tėwų namus, bey wardus,
pagal jų gálwas, kósnas wiens, kas
tikt wyriskų buwo, dwidešimt me-
tų ir senesnų, o i waitą eiti tinkan-
czų,

21. Buwo skaityti prie gimminės
Ruben kėturos dėsintis ir šeši tūk-
stanczi, ir penti šimtai.

22. Waitų Simeon pagal jų už-
gimtį, gimmines, jų tėwų namus,
skaitly ir wardus, pagal jų gál-
was, kósnas wiens, kas tikt wy-
riskų buwo dwidešimt metų, ir
dar senesnų, o i waitą eiti tinkan-
czų,

23. Buwo skaityti prie gimminės
Simeon penkios dėsintis ir dewyni
tūkstanczi, ir trys šimtai.

24. Waitų Gad, pagal jų užgimtį,
gimmines, jų tėwų namus ir war-
dus, dwidešimt metų ir senesnų, i
waitą eiti tinkanczų,

25. Buwo skaityti prie gimminės
Gad kėturos dėsintis ir penti tūk-
stanczi, šeši šimtai ir penkios dės-
intis.

26. Waitų Juda pagal jų už-
gimtį, gimmines, jų tėwų namus
ir wardus, nū dwidešimt metų
ir senesnų, i waitą eiti tinkan-
czų,

27. Buwo skaityti prie gimminės Judo, septynios dėšimts ir keturi tukstanczej, ir šeši šimtai.

28. Waikū Isasjar, pagal jų užgimti, gimminės, jų tėvū namus bey wardus, nū dvidešimt metų ir senesnū, i waistą eiti tinkanczujū,

29. Buwo skaityti prie gimminės Isasjar, penkios dėšimtis ir keturi tukstanczej, ir keturi šimtai.

30. Waikū Sebulon pagal jų užgimti, gimminės, jų tėvū namus bey wardus, nū dvidešimt metų ir senesnū, i waistą eiti tinkanczujū,

31. Buwo skaityti prie gimminės Sebulon, penkios dėšimtis ir septyni tukstanczej, bey keturi šimtai.

32. Waikū Jozėpo, iš Epraim, pagal jų užgimti, gimminės, jų tėvū namus bey wardus, dvidešimt metų ir senesnū, i waistą eiti tinkanczujū,

33. Buwo skaityti prie gimminės Epraim, keturios dėšimtis tukstanczej, ir penki šimtai.

34. Waikū Manasse, pagal jų užgimti, gimminės, jų tėvū namus bey wardus, nū dvidešimt metų ir senesnū, i waistą eiti tinkanczujū,

35. Buwo prie gimminės Manasse skaityti, trys dėšimtis ir du tukstanczū ir du šimtu.

36. Waikū Benjamin, pagal jų užgimti, gimminės, jų tėvū namus bey wardus, nū dvidešimt metų ir senesnū, i waistą eiti tinkanczujū,

37. Buwo skaityti prie gimminės Benjamin trys dėšimtis ir penki tukstanczej, ir keturi šimtai.

38. Waikū Dan pagal jų užgimti, gimminės, jų tėvū namus bey wardus, nū dvidešimt metų ir senesnū, i waistą eiti tinkanczujū,

39. Buwo skaityti prie gimminės Dan, šešios dėšimtis ir du tukstanczej bey septyni šimtai.

40. Waikū Usser pagal jų užgimti, gimminės, ir jų tėvū namus bey wardus, nū dvidešimt

metū ir senesnū, i waistą eiti tinkanczujū,

41. Buwo skaityti prie gimminės Usser, keturios dėšimtis ir viens tukstantis, bey penki šimtai.

42. Waikū Naptali pagal jų užgimti, gimminės, jų tėvū namus bey wardus, nū dvidešimt metų ir senesnū, i waistą eiti tinkanczujū,

43. Buwo skaityti prie gimminės Naptali, penkios dėšimtis ir trys tukstanczej, bey keturi šimtai.

44. Tai yra tie, kurrius Moizėjus bey Naronas rošawo, podraugey annie dwylka kunigaiscei Izrael; kurriū po viens ant kiek wienu namū jų tėvū buwo.

45. O wiša rošaba waikū Izrael pagal jų tėvū namus, nū dvidešimt metų ir senesnū, i waistą eiti tinkanczujū, Izraelije,

46. Tū buwo, šeši šimtai tukstanczū, ir trys tukstanczej penki šimtai ir penkios dėšimtis.

47. Alle Lewitai pagal jų tėvū gimminę ne buwo draugė su jeis rošūti.

48. O Pons Dieus kalbėjo su Moizėjum sakydams:

49. Gimminę Lewi tu ne turri skaityt, ne jų skaitly pridėti prie waikū Izrael.

50. Bet turri jųs prisiartint, pridaboti šetrą luddijimo, bey prie wišū rykū, ir prie wišo, kas ten pareitis. O jie tur namus nešoti, ir wišus rykus, ir tur tū pridaboti bey aplink tus namus apsištoti.

51. O kaip czėsas bus trauktis, tay tur Lewitai tus namus ardyti. O kad abazui wel reik apsištot, tay jie tus namus tur sustatyti. O jeį kirts prisiartis jiems, tas tur mirti.

52. Waikai Izrael tur apsištot, kožas wietoje sawo apsištojimo, ir prie karunės sawo pulko.

53. Alle Lewitai tur apsištojimo wietą saw padaryt aplink namus luddijimo, kad ne ujeitu papykims ant wišo pulko waikū Izrael; todel

tur Lėwitai sargybę pilnawot prie namų Iuddijimo.

54. Ir waikai Izrael dare wislab, kaip Pons Diews Moizėjui buwo liepęs.

2. Pėrsityrimas.

Dawabnas ipatimas, laipo waitai Izrael sawo abajus turejo daryti.

Ir Pons Diews kalbėjo su Moizėjum bey su Aronū sakydams:

2. Waitai Izrael tur sawo abazą statyti ties šėtra surinkimmo aplinkų, kognas po sawo karūnės bey šenkū, pagal sawo tėwo namus.

3. Į rytus tur sawo abazą statyt Juda su sawo karuna bey su sawo pulku; jū wyresnisis Aaassons sunus Aminadab,

4. O jo pulkas, iš wisso septynios dėšimts ir keturi tukstanczei bey šeši šimtai.

5. Pagal tą tur sawo abazą statyt gimminė Izahar; jū wyresnisis Retanžėlas, sunus Zuar,

6. O jo pulkas, iš wisso penkios dėšimts ir keturi tukstanczei, bey keturi šimtai.

7. Priegtam gimminė Sebulon; jū wyresnisis Eliabs, sunus Elon,

8. Jo pulkas iš wisso penkios dėšimts ir septyni tukstanczei, bey keturi šimtai.

9. Kad wissū prie pulko Juda rokojamujū butu iš wisso šimts bey aštūnios dėšimts ir šeši tukstanczei, bey keturi šimtai, prie jū pulko rokojamujū; ir tur pirma trauktis.

10. Į pētus tur gullet šėtra bey karuna Ruben, su jū pulku; jū wyresnisis Elizur, sunus Sedeur,

11. Ir jo pulkas, iš wisso keturiuos dėšimts ir šeši tukstanczei, bey penki šimtai.

12. Pagal tą tur sawo abazą daryti gimminė Simeon; jū wyresnisis Selumiel, sunus Zuri Saddai,

13. O jo pulkas, iš wisso penkios dėšimtis ir dewyni tukstanczei bey trys šimtai.

14. Priegtam gimminė Gad, jū wyresnisis Eliasaps, sunus Reguel,

15. O jo pulkas, iš wisso keturiuos dėšimts ir penki tukstanczei, šeši šimtai, ir penkios dėšimts;

16. Kad wissū prie pulko Ruben rokojamujū butu iš wisso, šimts ir penkios dėšimts ir wiens tukstantis, keturi šimtai bey penkios dėšimts, prie jū pulko rokojamujū; o tur antri but, issitraukiant.

17. Potam tur šėtra surinkimmo trauktis su abazū Lėwitū, patim widdurij' abazū; o kaip saw abazą statys, taip tur ir trauktis, kognas sawo wietoj' po sawo karūnės.

18. Į wakarūs tur gullet šėtra bey karuna Epraimo, su jū pulku; jū wyresnisis tur buti Elisama sunus Ammiud,

19. O jo pulkas, iš wisso keturiuos dėšimtis tukstanczei bey penki šimtai.

20. Pagal tą tur sawo abazą statyt gimminė Manasse; jū wyresnisis Samliel, sunus Pedazur,

21. Jo pulkas iš wisso trys dėšimts tukstanczei ir du, bey du šimtu.

22. Priegtam gimminė Benjamin; jū wyresnisis Abidan, sunus Gideoni,

23. Jo pulkas iš wisso trys dėšimts ir penki tukstanczei, bey keturi šimtai.

24. Kad wissū, prie pulko Epraimo rokojamujū, butu iš wisso šimts ir aštūni tukstanczei, bey wiens šimtas, prie jo pulko rokojamujū; ir tur trecieji but issitraukiant.

25. Į šaurę tur gullet šėtra bey karuna Dano su jū pulku; jū wyresnisis Aiefer, sunus Ammi Saddai,

26. Jo pulkas iš wisso šešios dėšimts ir du tukstanczei, bey septyni šimtai.

27. Pagal tą tur saw abazą statyti gimminė Ašer; jū wyresnisis Pa-giel, sunus Otran,

28. Jo pulkas iš wisso keturiuos dėšimts ir wiens tukstantis, bey penki šimtai.

29. Priegtam gimminė Naphtali; jū wyresnisis Ayras, sunus Enan,

30. Jo pulkas iš wisso penkios dėšimts ir trys tukstanczei, bey keturi šimtai.

31. Kad wissū prie pulko Dan rokojamujū butu iš wisso šimts ir penkios dėšimts bey septyni tukstanczei, ir šeši šimtai; o tur pastutinni but, issitraukiant, su sawo karuna.

32. Tai yra skaitlus vaikū Izrael, pagal jų tėvų gimmines bey abazus, su savo pulkais; šeši šimtai tukstanczei, ir trys tukstanczei, penki šimtai bey penkios dešimtis.

33. Alle Lewitai ne buvo draugė skaityti i sustaitimną vaikū Izrael, kaip Pons Dievs Moizėjui buvo liepęs.

34. O vaikai Izrael dare wisłagi, kaip Pons Dievs Moizėjui buvo liepęs, ir abazą saw pastate po sawo karunomis, ir išsitrauke kožnas sawo gimminę, pagal jų tėvų namus.

3. Pėrskyrimas.

Lewitai sustaitims, ir jų služma; pirmgimiai išwaduojimas.

Tai yra gimminė * Aaróno bey Moizėjaus tū cžės, kaip Pons Dievs su Moizėjum kalbėjo ant kalno Sinai.

* 2 Moiz. 6, 23.

12. Ir tai wardai sunū Aaróno: pirmgimiesis Nadabs, potam Abiu, Eleazar ir Itamar.

3. Tai wardai sunū Aaróno, kurie i klebonus mōstiti buvo, ir jų rankos pildytos kunigystei.

4. Alle * Nadabs bey Abiu numirre po ačiū Pono Dievo, kaip swėtimą ugni apierawōjo po ačiū Pono Dievo, pušęj Sinai, ir ne turrėjo sunū. O Eleazar bey Itamar pilnawōjo kunigystę po sawo tėwu Aarónu.

* 1 Auk. Kar. 25, 2.

5. O Pons Dievs kalbedams su Moizėjum tare:

6. Atgabėn gimminę Lewi sen, ir statyt jųs pas wysłupą Aaróną, kad jam služitu,

7. Ir jo, bey wisso surinkimmo sargybę pilnawōtu, pas šėtrą surinkimmo, ir služitu prie služmōs namū.

8. Ir kawotu wissus ryfus šėtrōs surinkimmo, ir sargybę vaikū Izrael, služit prie služmōs namū.

9. Ir turri Lewitus Aarónui ir jo sunums priskirti per dowaną iš vaikū Izrael.

10. O Aaróną bey jo suns du turri statyt, kad sawo kunigystę pilnawōtu. Jey swėtims prisišija, tas tur mirti.

11. O Pons Dievs kalbedams su Moizėjum tare:

12. Stay, aš Lewitus emjau iš vaikū Izrael, už wissus pirmgimius, motinōs įwātą atwerenczus tarp vaikū Izrael, taipo, kad Lewitai tur mano buti.

13. Aesa * pirmgimieji mano yra, iš to cžės, kaip kožną pirmgimį judzau Egipto - žemėj, tū cžės šwentinau saw kožną pirmgimį Izraeli, pradejus nū žmonū ikti galwį, kad jie maniej butu. Už Pons Dievas.

* 2 Moiz. 13, 2.

14. O Pons Dievs kalbedams su Moizėjum pušęjoje Sinai tare:

15. Pėrskaityt wiskus Lewi pagal jų tėvų namus, bey gimmines, wisłą, kas tikt wyriskū yr, wieno mėnesio senū, ir senėsnus.

16. Taip skaite jųs Moizėjus pagal Pono Dievo žodi, kaip jis buvo liepęs.

17. O vaikai Lewi šittie buvo sawo wardu: Gerson, Kaat, Merari.

18. O wardai vaikū Gersono, jų gimminėje buvo: Libni bey Simeci.

19. Vaikai Kaat jų gimminę buvo: Amram, Jezear, Ebron ir Uziel.

20. Vaikai Merari jų gimminę buvo: Aaeli bey Musi. Tai yra gimminės Lewi pagal jų tėvų namus.

21. Tai yra gimminės iš Gersono: Libnitai bey Simeitai.

22. Tus surokawus, radosi iš wisso septyni tukstanczei bey penki šimtai, wissū wyriskū, kas mėnesio ir senėsnū buvo.

23. O ta gimminė Gersonitū tur sawo abazą statyt už tū namū i wakarūs.

24. Jū wyresnisis testow Eliašaps, sunus Lael.

25. O jie tur rūpinti apie šėtrą surinkimmo, butent namū, bey šėtrōs, bey jės uždangū, bey uskabōs durrisa šėtrōs surinkimmo,

26. Apkabōs pryangij, ir uždangōs durrisa pryangio, kursai aplink namus bey aplink altory stow, ir jo wirwį, ir wisso, kas prie jo služmōs pareitis.

27. Tay yra gimminės iš Kaat:

Amramitai, Jezaraitai, Ebronitai, bey Uzielitai.

28. Kas wyriškiū buwo, wieno mėnesio ir senesnū, iš wisso aštūni tukstanczi, ir šeši simtai, sargybę šventybės pilnawojanczū.

29. Ir tur saw abazą statyt ant šalies tū namū i pētus.

30. Jū wyrešnisis Ešsie Elizapan, sunus Uzielio.

31. O jie tur daboti skrynės, stalo, listoraus, altoraus, ir wissū rytū šventinyčs, prie kurios jie šluoj, ir ušabos, ir kas prie jo šlujmos pareitis,

32. O wyraufasis ant wissū wyrešnų Lewitū tur but Eleazar, wystupo Aarono sunus, ant tū, kurrie passirti yra, pridaboti sargybę šventinyčs.

33. Tay yra gimminės Merari: Maclitai bey Auitai.

34. Kurū iš wisso buwo šeši tukstanczi bey du simtu, wis kas tikt wyriškiū buwo, wieno mėnesio ir senesnū.

35. Jū wyrešnisis Ešsie Zuriel, sunus Uzielio. Ir tur saw abazą daryt ant šalies namū i haure.

36. O jū šlujma tur but, apdabot anas lentas, ir uškaiszus, ir stulpus ir kojias namū, ir wissus jū rytus ir šlujmaq;

37. Priegtam stulpus aplink pryangi, su kojomis ir winnimis bey wirwėmis.

38. Ule ties namū ir ties šėtrės surinkimmo i rytus tur saw abazą pastatyt Moizėjus bey Aaronas, ir jo sunus, kad pridabotu šventinyčę bey waitius Izrael. Jey kas swėtims prisiartin, tas tur mirti.

39. Wissū Lewitū iš wisso, kurrus Moizėjus bey Aaronas sustaite pagal jū gimmines, pagal Pono Diemo žodi, wienū wyriškiū, wieno mėnesio ir senesnū, buwo dwidešimt ir du tukstanczu.

40. Ir Pons Diems tare Moizėjui: pėrskaityk wissus pirmgimmus, kas wyriškiū yra tarp waitū Izrael, kas wieno mėnesio ir senesnū yr, ir sustaityk skaitly jū wardū.

41. Ir turri Lewitus man, Ponui Diewui atskirt, už wissus pirmgimmus waitū Izrael; ir Lewitū galwijus už wissus pirmgimmus galwijū waitū Izrael.

42. Ir Moizėjus sustaite, kaip jam Pons Diems buwo liepęs, wissus pirmgimmus tarp waitū Izrael.

43. Ir radosi sustaitime wardū wissū pirmgimmus kas wyriškiū buwo, wieno mėnesio ir senesnū, iš wisso, dwidešimts ir du tukstanczu, du simtu, ir septynios dešimts ir trys.

44. O Pons Diems kalbedams su Moizėjum tare:

45. Imk Lewitus už wissus pirmgimmus tarp waitū Izrael, ir Lewitū galwijus už jū galwijus, kad Lewitai mano, Pono Diemo, butu.

46. Ule wadūt-pinnigū nū tū dwėjū simtū, ir septynios dešimts bey trijų, kas aukšėjaus yr pirmgimmus iš waitū Izrael, per Lewitū skaitly,

47. Turri po penkis syklus imt nū kojnos galwos, pagal syklą šventinyčs (dwidešimt Gera kash-toj' wien's syklas).

48. Ir turri tus pinnigus, kurrie jū skaitly pėreit, dūt Aarónui bey jo sunums.

49. Tay ėme Moizėjus tus wadūt-pinnigius, kurrie per Lewitū skaitly per wiršū buwo,

50. Nū pirmgimmus waitū Izrael, tukstanti, tris simtus ir šešis dešimtis bey penkis syklus, pagal syklą šventinyčs,

51. Ir dawe tus Aarónui bey jo sunums, pagal Pono Diemo žodi, kaip Pons Diems Moizėjui buwo liepęs.

4. Pėrskyrimas.

Ypacęj uždėti šlujbos dalykai, bey skaitlus Lewitū.

Ir Pons Diems kalbedams su Moizėjum bey su Aarónu tare:

2. Imk sustaitimmą waitū Kaat, iš waitū Lewi, pagal jū gimminę ir jū tėwū namus,

3. Nū tris dešimts metū, ir senesnū ikki i penktą dešimtą metą, wissus i abazą tinkanczus, kad

jie darytu darbų šėtroje surinkimmo.

4. O tai tur darbas buti vaikū Kaat, šėtroje surinkimmo, šventū šwenczėjame:

5. Abazui kėlentis, tur Aarónas bey jo sunu du ieit, ir užkabą nuimt, ir štrynę luddijimo i į ieinot,

6. Ir uždėt anną uždangą iš abšrū-ūdū, o ant wiršaus uždangą abelnay mėliną užties, ir jės kėrtis pridėt.

7. O ant stalo, šwentintoms dūnoms taisyto, taipojau mėliną uždangą užties, ir dar uždėti bludus, šakštus, šoles ir fragus, kad išpilti ir ipilti galletū; o dieniskā dūna tur tenjau gulleti;

8. Ir tur ant tū užtiesi uždangą tikray raudoną, o tą apdengti su uždanga iš abšrū-ūdū, ir jės kėrtis pridėti;

9. Ir tur imti mėliną uždangą ir i tą ieinoti listorų, žvakės ir jo lampas, su jo įnyphlėmis, bey jo šolėmis, ir wisus allejaus rykus, prie šlužmės reikiamus,

10. Ir ant tū wisū tur užkloti uždangą iš abšrū-ūdū, ir tur į ant kėrcū uždėt.

11. Taipojau tur ir ant auksa altoraus užties mėliną uždangą tą apdengti, uždangą iš abšrū-ūdū, ir jo kėrtis pridėt.

12. Kojnus rykus, kurrus wartoja šwentinycoj, tur jie imti, ir mėlinas uždangas ant jų uždėt, ir uždangą iš abšrū-ūdū uždengt, ir ant kėrcū uždėt.

13. Jie tur ir pėlenus nū altoraus nuslūti, ir uždangą tikray raudoną ant jo užties,

14. Ir wisus jo rykus pridėt, kurreis ant jo sawo darbą dāra, anglū-štauradas, šakeles, šupelėles, bekūsus, su wisais rykais altoraus; ir tur ant tū užties uždangą iš abšrū-ūdū, ir jo kėrtis pridėt.

15. O kaip Aarónas bey jo sunu du tai bus ištaisę, ir šwentinyce bey wisus jės rykus apdengę, abazui kėlentis: tay potam tur waitai Kaat ieit, kad į neštū, o šwentinyce jie ne tur pakruttiti,

kad ne mirtū. Tai yra naštos waitū Kaat prie šėtrės surinkimmo.

16. O Eleazar, wyskupo Aaróno sunus, tur tą urėdą turrėti, kad pridawāditu allejū žvakėi, bey žoles štanney kwėpanceus rukinnimui, ir dieniskā walgio- apierą bey mōstijimo- allejū; kad lobtus wisūse namūse, ir apie wislab, kas jūse yr, šwentinycoj, ir jės rykūse.

17. Ir Pons Dieus kalbėdams su Moizėjum bey su Aarónu tare:

18. Juddu ne turrėta dūti išgaišinti gimminę Kaatitū tarp Lewitū.

19. Bet tai turrėta su jeis daryt, kad gywi butū, o ne mirtū, jey pakruttintū šwentū šwenczaušo, Aarónas bey jo sunus tur ieit, ir kōjną statyt prie sawo šlužmės bey naštės.

20. Alie jie ne tur ieit matyti šwentinycės, ne dengtės, kad ne prapultū.

21. O Pons Dieus kalbėdams su Moizėjum tare:

22. Sustaityk ir waitū Gerson skaitlū, pagal jų tėwū namus ir gimminės.

23. Nū tris dešimts mėtū ir kurre senesni yr, iškū i penktą dešimtą mėtą, ir pridawādik jūsus wis i abazą tinkancus, kad šlužmą kōjią turrėtū šėtroje surinkimmo.

24. O tai tur gimminės Gersonitū šlužmą buti, tą darytu ir nešiotū.

25. Jie tur kaurus namū bey šėtrės surinkimmo nešiot, ir jės uždangą, bey uždangą iš abšrū-ūdū, ant wiršaus esancę, ir užkabą duris šėtrės surinkimmo,

26. Ir apdangus pribucio ir užkabą durris angos pribucio, kurreis namus bey altorų apręza, ir jų wirwes, ir wisus rykus jų šlužmės, ir kas tikt ant jų šlužmės pareit.

27. Pagal žodi Aaróno bey jo sunū tur wisas urėdas waitū Gerson buti, wislab tą jie nešiot ir daryti tur; ir juddu turrit dabotis, kad jie wisą sawo naštą pilnawotū.

28. Tai tur but urėdas gimminės waitū Gersonitū šėtroje surinkimmo; ir jų sargybe tur buti po

ranka Itamaro, sunaus Arono, wyslupo.

29. Waikus Merari pagal jų gimines, ir jų tėvų namus taipojau turri pridavūdit.

30. Nū tris dešimts metų ir kurrie senesni yr, ikki i penktą dešimtą metų, wissus i abazą tinkanczus, kad šlužmą turrētu šėtroje surinkimmo.

31. O tą naštą tur jie pilnawoti, pagal wissą sawo šlužmą šėtroje surinkimmo, kad nešōtu lentas namū, ir ušlaisczus, ir stulpus, ir lojas.

32. Priegtam ir stulpus prybucio aplinkuy, ir lojas, ir winnis, ir wres, su wissais jų rykais pagal wissą jų šlužmą; koynam turrit jų priskirti jo dalytą naštōs rytus pridabōti.

33. Tai testow uredas gimminės waikū Merari, to wisso, tą jie tur wēikti šėtroje surinkimmo, po ranka Itamaro, sunaus Arono, wyslupo.

34. O Moizėjus bey Aronās drauge su wyresneiseis suskaitė waikus Kaatitū, pagal jų gimines, bey jų tėvų namus.

35. Nū tris dešimts metų ir kurrie senesni buvo, ikki i penktą dešimtą metų, wissus i abazą tinkanczus, kad šlužmōs turrētu šėtroje surinkimmo.

36. O skaitlus jų buvo du tukstanczu, septyni šimtai ir penktos dešimtis.

37. Tai yra suskaitims gimminū Kaatitū, kurrie wissi darbą turrėjo šėtroje surinkimmo, kurrus Moizėjus bey Aronās suskaitė; pagal žodi Pono Diewo per Moizėjū.

38. Waikai Gerson taipojau buvo suskaityti, jų gimminės bey tėvų namūse.

39. Nū tris dešimts metų, ir kurrie senesni buvo, ikki i penktą dešimtą metų, wissi, kurrie i abazą tiklo, kad šlužmōs turrētu šėtroje surinkimmo;

40. O jų iš wisso buvo du tukstanczu, šeši šimtai ir trys dešimts.

41. Tai yra suskaitims gimminū waikū Gerson, kurrie wissi darbo

turrėjo šėtroje surinkimmo, kurrus Moizėjus bey Aronās suskaitė, pagal Pono Diewo žodi.

42. Waikai Merari taipojau buvo skaityti pagal jų gimines, bey tėvų namus,

43. Nū tris dešimts metų ir kurrie senesni buvo, ikki i penktą dešimtą metų, wissi, kurrie i abazą tiklo, kad šlužmōs turrētu šėtroje surinkimmo.

44. O iš wisso buvo trys tukstanczi ir du šimtu.

45. Tai suskaitims gimminū waikū Merari, kurrus Moizėjus bey Aronās skaitė, pagal žodi Pono Diewo per Moizėjū.

46. Skaitlus wissū Lewitū, kurrus Moizėjus bey Aronās su wyresneiseis Izrael suskaitė, pagal jų gimines, bey jų tėvų namus,

47. Kurrie trisdešimts metų ir dar senesni buvo, ikki i penktą dešimtą metų; tū wissū, kurrie iėjo, kožnas sawo darbą atlik, nešōti naštą šėtroje surinkimmo,

48. Buwo aštūni tukstanczi, penki šimtai ir aštūnos dešimtis,

49. Kurrie suskaityti buvo pagal žodi Pono Diewo per Moizėjū, kožnas prie sawo šlužmōs bey naštōs, kaip Pons Diews Moizėjui buwo liepęs.

5. Pėrskyrimas.

Abazo cypšijimas, sudėrinimo bey terkšijimo apiera.

O Pons Diews kalbėdams su Moizėjum tare:

2. Prifatyt waikams Izrael, kad iš abazō išskirtu wissus raupsūtus, ir wissus, kurriems pūlei tėka, ir kurrie iš lawonū nečypsti pastojo;

3. Ubėjus ir wyriškus ir moteriskės tur atskirt iš abazō, kad jie sawo abazus ne pabjaurintu, kurriūse aš tarp jų laikaus.

4. O waikai Izrael dare taipo, ir jų iššyre iš abazō, kaip Pons Diews Moizėjui buwo kalbėjęs.

5. O Pons Diews kalbėdams su Moizėjum tare:

6. Satyt waikams Izrael, ir tart jiems: je y koks wrys arba moteriskė priek kurri žmogū nusideda, ir tū-

mi prieš Poną Dievą susigriechij, tay jo dušia kalte tur ant šames;

7. Ir jie tur sawo grieką išpažinti, kurrām nusidejo, ir tur sawo kalte atlygit, atdūdami išlādōs rokūba, ir auškežiaus pridēt penktą dalyką, ir tam dūt, prieš kurri jie nusidejo.

8. O jey ney wieno cze ne butu, kurriam reiktu užmōkėti, tay tur Dievui dūta but klebonui, su sudėrinnams awinu, kurrām jis sudėrinnams.

9. Taipojau tur wissi pakelimai wisso, ką waitai Izraelio šwentin, ir klebonui apierawoja, jo buti.

10. O jey kas ką šwentina, ir tai tur jo buti; ir jey kas ką klebonui dūda, ir tai tur jo but.

11. O Pons Diews kalbėdams su Moizėšum tare:

12. Satyk waitams Izrael, ir tark jiems: jey kōkio wyro moteriskė nusižengtu, ir prieš ji susigriechitu,

13. Ir kas su je kaip su kēkše sugultu, o taczau paslėpta butu nū wyro ašiu, ir uždengta butu, kad ji apšibjaurinusi ir ne gal ję ap-luddit, kad tame nusidejime ne nu-twėrtā,

14. O jo dwāse kerkstu ussidėga, kad dēl sawo paczōs kerkij, ar ji butu neczyšta ar czyšta:

15. Tay tur ję pas kleboną atwest ir apierą už ję atgabent, dešimtą dalyką Epōs miešū miltū, ir ne tur alėjans ant to užpilt, ney kōdylo ant to uždēt — nēsa tai apiera kerkijimo ir ištyrimo, nusižengimā * tardinanti — * Matt 1, 19.

16. Tay klebons ję tur atwest, ir po Pono Diewo ašiu statyt,

17. Ir šwento wandens imt i ryką, iš molio darytą, ir dulkū nū aslōs šwentū namū i wandeni dėti,

18. Ir tur tą moteriskę po Pono Diewo ašiu statyt, ir jōs galwā nudengti, ir ištyrimo apierą, kurri kerkijimo apiera yr, ant jōs rankōs uždēt. O klebons tur sawo rankoj turrēt kartaus prakēikto wandens.

19. Ir tai moteriskėi prisatyti ir jei tarti: jey ney jōs wyrs su tawim ne sugulle, ir jey tu nū sawo wyro

nešistyrei, kad butumbei apšibjaurinusi: tay taw šittie kartus prakēikti wandens nieko ne tur kentti;

20. Alle jey tu nū sawo wyro butumbei atšistyrusi, ir neczyšta pasojusi, ir jey kas kitts su tawim sugulle, o ne tawo wyrs:

21. Tay tur klebons tą moteriskę prisatyti tošiu kēikimu, ir jei tarti: Pons Diews te štāta tamę per kēikimā ir per bāšijimā tarp tawo žmonū, kad Pons Diews tawo kulšis dūt, ir pilwā tawo aptinti dūtu.

22. Taygi te eina tas prakēiktasis wandū i tawo kuną, kad tawo pilwas patintu, ir tawo kulšis dūtu. O ta moteriskė tur satyti: Amen, Amen.

23. Taip klebons tur šittus kēikimmus ant laiškō parašyt, ir su tū kartu wandenimi nuplāut.

24. Ir tur moteriskėi to kartaus prakēikto wandens dūt gėrti. O kad tas prakēiktis kartusis wandū i ję iėjo:

25. Tay klebons iš jōs rankōs kerkijimo apierą tur imti, ir per walgio apierą po Pono Diewo ašiu subūt, ir ant altoraus apierawoti;

26. Butent: jis tur šaujē tōs walgio apierōs imti ant jōs tardinimo apierōs, ir ant altoraus uždegti, o potam tai moteriskėi tą wandeni gėrti dūti.

27. O to wandens gėrusi, jey ji neczyšta, ir prieš sawo wyrą susigriechijusi, tay tas prakēiktasis wandū i ję iėjš, jei kartus bus, kad jei pilwas patis, ir kulšis dūis, ir bus ta moteriskė kēikimmu jōs žmonėsa.

28. Alle jey ta moteriskė ne apšjaurinta, bet czyšta, tay jei nieko ne kēkš, kad galēs nēšciza pastōti.

29. Tai yra tas kerkijimo ištātymas, jey kōkia moteriskė pas sawo wyrą budama kerkšawusi, ir neczyšta pastojusi,

30. Urba kad wyro dušia kerkijimu ussidėga, dēl sawo paczōs kerkijant; kad ję statytu po Pono Diewo ašiu, ir klebons su je darytu wislab pagal ši ištātīmā.

31. O wyrs tur nekaltis buti to nusižengimmo; alle jo pati tur nēšoti sawo nusižengimma.

6. Pėrsfyrimas.

Razarenā arba Dievui apsižadėjusią išatimas, pamokinnimas žmones žegnoti.

O Pons Dievs kalbėdams su Moizėšum tare:

2. Sakyk waišams Izrael, ir tark jiems: kadā toks wyr̃s arba moteris̃kė Ponui Dievui ypaczej priežadą dāra, lankotis,

3. Tas wissay ne tur gėrti ney wyno ney druto gėrimo, ney wyno ufsūsą arba kitto druto gėrimo, ufsūsą taipojau ne tur gėrti, ir nieko, kas iš wyn-ūgū daroma. Jis ne tur ney žalū ney džowintū wyn-ūgū wālgit,

4. Kol tas jo priežadas patenkā; ir nieko jis ne tur wālgit, iš wyn-medžio dāromā, ney wyno-grudėlū ney lukštėlū.

5. Pafoley czešas to jo priežado patenkā, ne tur ney barzd-skuttỹs jo galwōs kruttit, iŃki tam czešui pėrcinānt, kurri Ponui Dievui pasižadėjo; nēša jis šwents, ir tur walę dūt plaukams ant sawo galwōs augti.

6. Per tą wissą czešą, kurri Ponui Dievui pasižadėjęs, jis ne tur ney prie wiēno numitrusio eiti.

7. Jis taipjau ne tur apsišbjaurinti ney lawonu sawo tėwo, ney sawo motinōs, ney sawo brolio, ney sawo ses̃ters; nēša jo priežadas, Dievui dūtas, yr ant jo galwōs.

8. O per wissą czešą jo priežado, tur jis Ponui Dievui šwentas buti.

9. O jey kas po jo akiū, jam ne dingant, nūglay miršita, tay galwa jo priežado necyzsta pastoja; todėl jis̃sai tur sawo galwā nuskust, dienoje sawo apczytjimo, butent sekmoje dienoje,

10. O ašmā dienā tur jis atnešt dū furklelū, arba dū jaunū karwelū, pas kleboną už angą šėtrōs furinkimmo;

11. O klebons tur wiengā daryt apierā už griekus, o antrā dēginimmo apierā, ir ji sudėrint, kad jis prie numitrusio susigriešijes; ir taipo sawo galwā toj̃ dienoj̃ šwentit,

12. Kad jis Ponui Dievui czešą sawo priežado pabaigtu; ir tur

mittulī āwinēli atgabėnt i apierā už griekus. Alle pirmos dienos tur buti noprósnos; todėl, kad jo priežadas necyzstas pastojo.

13. Tai yra išatimas pasižadėjuso: kad czešas jo priežado pabaigtas, tay tur ji atwesti prie durrū šėtrōs furinkimmo,

14. O jis tur atgabėnt sawo apierā Ponui Dievui, ertyt mittulī iš wisso sweikā, dēginimmo-apierai, ir awatę mittulę wissāip sweikā, apierai už griekus, ir āwinā wissāip sweikā i dėkawonēs-apierā,

15. Ir pintinę su ragaišleis nerāugintais iš kwieczū-miltū allėjumi aplietais, ir ragaišū nerāugintū, allėjum apteptū, ir jū wālgio-apierā bey gėrimo-apierā;

16. O klebons tur tai po Pono Diewo akiū atnešti, ir tur jo apierā už jo griekus bey jo sudēginimmo-apierā daryti.

17. O tą āwinā tur i dėkawonēs-apierā padaryt Ponui Dievui, podraug su pintine su nerāuginta dūna; ir tur taipojau jo wālgio-apierā ir jo gėrimo-apierā daryti.

18. Ir tur tam pasižadėjusam galwā jo priežado nuskust, pas durris šėtrōs furinkimmo, ir tur galwōs plaukus jo priežado ęmēs i ugnī imest po dėkawonēs-apierōs ęsanti;

19. Ir tur imti wirtaji āwino pēt̃i ir wiengā nerāugintā ragaišeli iš pintinēs, ir wiengā nerāugintā ragaiši, ir tur anam pasižadėjusam ant jo rankū dēt, kurs sawo priežadētus plaukus nuskuttes.

20. Ir tur tai po Diewo akiū subūti. Tai šwentinta yra klebonui, drauge su subójimo-krutinne ir pakelimo-pėtimi. Pastuy pasižadėjęsis gāl wyno gėrti.

21. Tai yra išatimas pasižadėjuso, kurtai sawo apierā Ponui Dievui pažadėjo, dėl sawo priežado, be to, kā kittaip gāl, kaip pasižadėjęs, taip tur daryti, pagal ištatinā sawo priežado.

22. Ir Pons Dievs kalbėdams su Moizėšum, tare:

23. Sakyk Narónui bey jo sunums, ir tark: taipo turrit sakyti waišams Izraelio, kad jūs peržegnojat:

24. Pons Dievs te pėrėjnoį tawę ir te apsaugoį tawę;

25. Pons Dievs te apšwieceia sawo wėidu tawę, ir t'essie taw malonus;

26. Pons Dievs te pakellie sawo wėidą ant tawęs, ir te sutenk taw pakajų.

27. Nėsa jūs turrit mano wardą dėt ant waikū Izrael, kad aš jūs pėrėjnoczau.

7. Pėrėstyrimas.

Apieros bey dowanos wyrausujū ant pašwentinnimo šėtrės surintimmo.

Jr kaip Moizėšus namus buwo paštates, ir tus apmōstijes bey šwentinēs su wissais jū rykais, taipojau ir altorų su wissais jo rykais apmōstijes ir šwentinēs:

2. Tay apierawōjo kunigaiškėzei Izraelo, kurrie wyrausieji buwo sawo tėwū namāse; nėsa jie buwo wyresnieji gimminėsa, ir stowėjo pirmosa wietosa tarp suskaitytujū.

3. Jr jie parneše sawo apieras po Pono Diewo atū, šėšis apdengtus wešimmus ir dwylis jāuczū; po wešimną už du kunigaiškėzu, ir po jāuti už kiek wieną; ir atgabėno jūs prie namū.

4. Jr Pons Dievs tare Moizėšui:

5. Imk tai nū jū, kad wartojama butu ant šlužbōs šėtrės surintimmo, ir dūk tai Lewitams, kožnam pagal jo šlužmą.

6. Tay ėme Moizėšus tus wešimmus bey jāuczus, ir dawe tus Lewitams.

7. Du wešimmus bey šėturis jāuczus dawe jis waikams Gerson pagal jū šlužmą.

8. O šėturis wešimmus bey aštūnis jāuczus dawe jis waikams Merari, pagal jū šlužmą, po rānka Itamaro, sunaus Arōno wyskupo.

9. Ule waikams Kaat ne dawe nieko, todėl kad šwentą šlužmą ant sawęs turrejo, ir sawo peczeis nešoti turrejo.

10. O kunigaiškėzei apierawōjo, pašwentinnimui altoraus, tą dieną, kaip jis pašwentits buwo, ir apierawōjo sawo dowaną prie altoraus.

11. Jr Pons Dievs tare Moizėšui: te atgabėna kožnas kunigaiškėtis sawo apierą sawo dienų pašwentinnimui altoraus.

12. Pirmą dieną apierawōjo sawo dowaną Naassons, sunus Aminadab, gimminēs Juda.

13. O jo dowana buwo sidābro bludas, šimtą ir trisdešimts syklū wertas, sidābro šole, septynios dėšimts syklū werta, pagal syklą šwentinyczōs, abbu pilnu kwieczū miltū, alėjum sumaišytū, walgio: apierai;

14. Priegtam aukso šaukštās, dėšimts syklū aukso wertas, pilnas rukimmo:žolū,

15. Wiens jautuokas iš galwijiū, wiens awinas, wiens erylis mittulis, dėginnimo apierai;

16. Wiens ožys apierai už griekus;

17. Jr dėkawojimo apierai du jāuczū, penki awinai, penki ožei ir penki erylėzei mittulei. Tai dowana Naassono, sunaus Aminadab.

18. Antrą dieną apierawōjo Aetandėlio, sunus Zuar, kunigaiškėtis gimminēs Isašar.

19. Jo dowana buwo sidābro bludas, šimtą ir trisdešimt syklū wertas; sidābro šole, septynios dėšimts syklū werta, pagal šwentinyczōs syklą, abbu pilnu kwieczū miltū, alėjum' sumaišytū, walgio: apierai;

20. Priegtam aukso šaukštās, dėšimt syklū aukso wertas, pilnas rukinnimo:žolū,

21. Wiens jautuokas iš galwijiū, wiens awinas, ir wienas erylis mittulis dėginnimo apierai;

22. Wiens ožys apierai už griekus;

23. Jr dėkawojimo: apierai du jāuczū, penki awinai, penki ožei, ir penki erylėzei mittulei. Tai dowana Aetandėlio, sunaus Zuaro.

24. Trečią dieną kunigaiškėtis waikū Sebulon, Eliab, sunus Elon.

25. Jo dowana buwo sidābro bludas, šimtą ir trisdešimt syklū wertas, sidābro šole, septynios dėšimts syklū werta, pagal šwentinyczōs syklą, abbu pilnu kwieczū miltū, alėjum sumaišytū, walgio: apierai;

26. Wiens aukso šaukštās, dėšimt

syklū aukso wertas, pilnas rufinimo žolū,

27. Wiens jautuffas iš galwių, wiens awinas, wiens erylis mittulis, deginnimo apierai;

28. Wiens ožys apierai už griekus;

29. Ir dešawonės=apierai du jáuczu, penki awinai, penki ožei, ir penki mittulei eryljai. Tai dowana Eliabo, sunaus Elon.

30. Retwirtą dieną kunigaištis waikū Ruben, Elizur, sunus Sedeur.

31. Jo dowana buvo sidabro bludas, šimtą bey trisdešimt syklū wertas, wiena sidabro šole, septynios dešimtys syklū werta, pagal syklą šwentinyčios, abbu pilnu kwieczū miltū, aliejum sumaišytū, walgio=apierai;

32. Wiens aukso šaukštas, dešimt syklū aukso wertas, pilnas rufinnimo=žolū,

33. Wiens jautuffas iš galwių, wiens awinas, wienas erylis mittulis, deginnimo=apierai;

34. Wiens ožys apierai už griekus;

35. Ir dešawonės=apierai du jáuczu, penki awinai, penki ožei, ir penki mittulei eryljai. Tai dowana Elizuro, sunaus Sedeur.

36. Penktą dieną kunigaištis waikū Simeon, Selumiel, sunus Zuri Sadai.

37. Jo dowana buvo sidabro bludas, šimtą ir trisdešimt syklū wertas, wiena sidabro šole, septynios dešimtys syklū werta, pagal syklą šwentinyčios, abbu pilnu kwieczū miltū, aliejum sumaišytū, walgio=apierai;

38. Wiens aukso šaukštas, dešimts syklū aukso wertas, pilnas rufinnimo žolū,

39. Wiens jautuffas iš galwių, wiens awins, wiens erylis mittulis, deginnimo=apierai;

40. Wiens ožys, apierai už griekus;

41. Ir dešawonės=apierai (dawe) du jáuczu, penkis awinus, penkis ožus, ir penkis mittulus eryljus. Tai dowana Selumielo, sunaus Zuri Sadai

42. Šeštą dieną kunigaištis waikū Gad, Eliasaps, sunus Dequelio.

43. Jo dowana buvo sidabro bludas, šimtą ir trisdešimt syklū werts, wiena sidabro šole, septynios dešimtys syklū werta, pagal syklą šwentinyčios, abbu pilnu kwieczū miltū, aliejum maišytū, walgio=apierai;

44. Wiens aukso šaukštas, dešimts syklū aukso wertas, pilnas rufinnimo žolū,

45. Wiens jautuffas iš galwių, wiens awins, wiens mittulis erylis, deginnimo=apierai;

46. Wiens ožys, apierai už griekus;

47. Ir dešawonės=apierai (dawe) du jáuczu, penkis awinus, penkis ožus, ir penkis mittulus eryljus. Tai dowana Eliazapo, sunaus Dequelio.

48. Septynią dieną kunigaištis waikū Epraim, Elisama, sunus Ammiudo.

49. Jo dowana buvo sidabrinnis bludas, šimtą ir trisdešimt syklū wertas, wiena sidabro šole, septynios dešimtys syklū werta, pagal šwentinyčios syklą, abbu pilnu kwieczū miltū, aliejum maišytū, walgio apierai;

50. Wiens aukso šaukštas, dešimtis syklū aukso wertas, pilnas rufinnimo žolū,

51. Wiens jautuffas iš galwių, wiens awinas, wiens mittulis erylis, deginnimo=apierai;

52. Wiens ožys, apierai už griekus;

53. Ir dešawonės=apierai (dawe) du jáuczu, penkis awinus, penkis ožus, penkis mittulus eryljus. Tai dowana Elisamo, sunaus Ammiudo.

54. Aštą dieną kunigaištis waikū Manassės, Samliels, sunus Pedazur.

55. Jo dowana buvo sidabro bludas, šimtą ir trisdešimt syklū wertas, wiena sidabro šole, septynios dešimtys syklū werta, pagal syklą šwentinyčios, abbu pilnu kwieczū miltū, aliejum maišytū, walgio=apierai,

56. Wiens aukso šaukštas, dešimts syklū aukso wertas, pilnas rufinnimo žolū,

57. Wiens jautuſſas iſſ galwijiū, wiens awinas, wiens mittulis erylis, dēginnimo=apierai;

58. Wiens oſys, apierai uſ grietus;

59. Ir deſawonēs=apierai (dawe) du jāuczū, penkis awinus, penkis oſus, penkis mittulus erylus. Tai dowana Gamlielio, sunaus Pedazuro.

60. Dewintą dieną kunigaiſtis waikū Benjamin, Abidan, sunus Gideono.

61. Jo dowana buwo ſidābro bludas, ſimta ir trisdeſimt ſyklū wertas, wiena ſidābro ſhole, ſeptynios deſimt ſyklū werta, pagal ſyklą ſwentinyčs, abbu pilnu kwieczū miltū, allejum maiſytū, walgio=apierai;

62. Wiens aukſo ſaukſtas, deſimts ſyklū aukſo wertas, pilnas rufinnimo ſolū;

63. Wiens jautuſſas iſſ galwijiū, wiens awinas, wiens mittulis erylis, dēginnimo=apierai;

64. Wiens oſys, apierai uſ grietus;

65. Ir deſawonēs=apierai (dawe) du jāuczū, penkis awinus, penkis oſus, penkis mittulus erylus. Tay dowana Abidano, sunaus Gideono.

66. Deſimtą dieną kunigaiſtis waikū Dan, Abieſeris, sunus Ammi Sadai.

67. Jo dowana buwo ſidābro bludas, ſimta ir trisdeſimt ſyklū wertas, wiena ſidābro ſhole, ſeptynios deſimt ſyklū werta, pagal ſyklą ſwentinyčs, abbu pilnu kwieczū miltū, allejum maiſytū, walgio=apierai;

68. Wiens aukſo ſaukſtas, deſimt ſyklū aukſo wertas, pilnas rufinnimo ſolū,

69. Wiens jautuſſas iſſ galwijiū, wiens awins, wiens mittulis erylis, dēginnimo=apierai;

70. Wiens oſys, apierai uſ grietus;

71. Ir deſawojimo=apierai (dawe) du jāuczū, penkis awinus, penkis oſus, penkis mittulus erylus. Tai dowana Abieſero, sunaus Ammi Sadai.

72. Wienoliſtą dieną kunigaiſ-

tis waikū Uſſer, Pagiel, sunus Oftran.

73. Jo dowana buwo ſidābro bludas, ſimta ir trisdeſimt ſyklū wertas, wiena ſidābro ſhole, ſeptynios deſimts ſyklū werta, pagal ſyklą ſwentinyčs, abbu pilnu kwieczū miltū, allejum maiſytū, walgio=apierai;

74. Wiens aukſo ſaukſtas, deſimt ſyklū aukſo wertas, pilnas rufinnimo ſolū,

75. Wiens jautuſſas iſſ galwijiū, wiens awinas, wiens mittulis erylis, dēginnimo=apierai;

76. Wiens oſys, apierai uſ grietus;

77. Ir deſawonēs=apierai, du jāuczū, penki awinai, penki oſei, penki mittulei erylcei. Tai dowana Pagielo, sunaus Oftran.

78. Dwyliſtą dieną kunigaiſtis waikū Napſali, Uyras, sunus Enan.

79. Jo dowana buwo ſidābro bludas, ſimta ir trisdeſimt ſyklū wertas, wiena ſidābro ſhole, ſeptynios deſimt ſyklū werta, pagal ſyklą ſwentinyčs, abbu pilnu kwieczū miltū, allejum maiſytū, walgio=apierai;

80. Wiens aukſo ſaukſtas, deſimt ſyklū aukſo wertas, pilnas rufinnimo ſolū,

81. Wiens jautuſſas iſſ galwijiū, wiens awinas, wiens mittulis erylis, dēginnimo=apierai;

82. Wiens oſys, apierai uſ grietus;

83. Ir deſawonēs=apierai (dawe) du jāuczū, penkis awinus, penkis oſus, penkis mittulus erylus. Tai dowana Uyro, sunaus Enan.

84. Tai paſwentinnimas altoraus, tū czeſ, kaip jis paſwenczias buwo, kurrio dėl kunigaiſcei Iſraelio apierawojo ſiſtą dwyliſtą ſidābro bludū, dwyliſtą ſolū, ir dwyliſtą aukſo ſaukſtū.

85. Taip, kad koſnas wiens ſidābro bludas ſimta ir trisdeſimtis ſyklū ſidābro, ir koſna wiena ſhole ſeptynios deſimts ſyklū ſwere. Kad ſkaitlus wiſſo ſidābro rykū buwo du aſſanczu ir feturis ſimtus ſyklū pagal ſyklą ſwentinyčs.

86. O dwylifa áukso šaukštū, ru-
kinnimo žolū pilnū, kožas wiens
derėjo po dėšimt sylū, pagal syl-
lus šwentinyčės, kad skaitlus áuk-
so šaukštū buvo šimta ir dvide-
šimt sylū.

87. O skaitlus bandės dėginni-
mo apierai buvo dwylifa jautukšū,
dwylifa áwinū, dwylifa mittulū
tryčū, podraugey su jū walgio-
apieromis, ir dwylifa ožiū apierai
už grietus.

88. O skaitlus bandės dėkawonės-
apierai buvo dwidėšimt ir keturi
jautukšai, šešios dėšimtis áwinū,
šešios dėšimtis ožiū, šešios dė-
šimtis mittulū tryčū. Tai pašwen-
tinnimas altoraus, kaip jis pašwen-
cziams buvo.

89. O Moizėjui i šėtrą surinkim-
mo ieinant, kad su jūm kalbama
butu, tay jis girdejo balsą, su jūm
kalbanti, nū malonės-kráfės, turri
ant skrynės-luddijimo buvo, tarp
dwejų Kerubynū; iš tén su jūm kal-
bama buvo.

8. Pėrstyrimas.

Pašwentinnimas Lewitū.

Jr Pons Diews kalbėjo su Moizė-
šum ir tare:

2. Kalbėk su Arónu, ir sakyt jam:
lampas uždėdams, jas taip turri
dėti, kad jos wissos septynos pry-
šakij' lictoraus šwiestu.

3. O Arónas dare taipu, ir už-
dėjo lampas pryšakij' lictoraus
šwiestu; * kaip Pons Diews Moizė-
šui buvo liepęs. * 2 M. 27, 21.

4. O lictorus buvo iš druto áuk-
so liets, taip jo kotas, kaip ir jo
išdailijimai, pagal regėjimą, turri
Pons Diews Moizėjui buvo pa-
rodęs, taipu jis padarydino lictoru.

5. Jr Pons Diews kalbėdams su
Moizėšum tare:

6. Imt Lewitus iš waikū Izrael,
ir apczytyt jūs.

7. O taipu su jeis turri daryt, kad
jūs apczytisi: tu turri czytijimo
wandens ant jū šlakstyt: ir jie tur
wissus * sawo pláufus abelnay nu-
stus, ir sawo rubus mazgot, tay
jie czyti. * 3 M. 14, 8.

8. Tay jie tur imti jáuną jautukšą

ir jo walgio-apierą, kwieczū miltū,
su alėjum mašytū, ir kitta jáuną
jautukšą turri tu imt apierai už
grietus;

9. Jr turri Lewitus pas šėtrą su-
rinkimmo atwest, ir wissą surinkim-
mą waikū Izrael suwadinti.

10. Jr Lewitus po akiū Pono
Diewo atwest; o waikai Izrael tur
sawo rankas ant Lewitū uždėt.

11. O Arónas tur Lewitus po
Pono Diewo akiū kaip dowaną šfirt
nū waikū Izrael; kad šlužit galėtu
šlužmoje Diewo.

12. O Lewitai tur sawo rankas
ant tū dwejų jautukšū galwū už-
dėt, ir wiens tur apierai už grie-
tus, o antras dėginnimo-apierai Po-
nui Diewui tēkti, kad Lewitus su-
dėrintu.

13. Jr turri Lewitus po akiū Aa-
róno ir jo sunū statyti, ir po Diewo
akiū kaip dowaną šfirtit;

14. Jr taip jūs turri atšfirt nū
waikū Izrael, kad manėji butu.

15. Potam tur jie ieit šlužit šė-
troj' surinkimmo. Taipu jūs turri
apczytit, ir šfirtit.

16. Aśa jie yra mano dowana iš
waikū Izrael, ir jūs saw emjau už
wissab, kas pirmą kartą motindės
žywátą atwera, butent už pirmgi-
musus wissū waikū Izrael.

17. Aśa kožas pirmgimmi tarp
waikū Izrael mano yra, kaip žmonū,
taip ir galwių, iš to czėso, kaip
kožą pirmgimmi Egipto-žėmėje iš-
tiktai, ir jūs saw šwentinai.

18. Jr priėmjau Lewitus už wis-
sus pirmgimmus tarp waikū Izrael.

19. Jr dawjau jūs i dowaną Aa-
rónu ir jo sunums, iš waikū Iz-
rael, kad šlužitu prie šlužmės waikū
Izrael, šėtroje surinkimmo, waikus
Izrael sudėrint, kad ne butu tarp
waikū Izrael kokia sloga, jey jie no-
rėtu prišfirtit šwentinyčiai.

20. O Moizėjus su Arónu drau-
ge su wissu surinkimmo waikū Iz-
rael, dare su Lewitais, wiskagi,
kaip Pons Diews Moizėjui buvo
liepęs.

21. O Lewitai atšigriėjijo, ir maz-
gojo sawo rubus; o Arónas šfiste

jūs po Dievo akių, ir sudėrino jus, kad gyvti pastojo.

22. Potam jie iejo, savo šlužmą atlikę šėtroje surinkimmo po akių Uarono ir jo sunų; kaip Pons Dievs Moizėjui buvo liepęs dėl Lewitų, taip jie dare su jais.

23. O Pons Dievs kalbėdams su Moizėjum tare:

24. Tai yra, kas pareitis Lewitams daryti: kurrie dvidešimt ir penktą metų yr, ir senesni, tie tinką abajui bey šlužmai šėtroje surinkimmo.

25. Alle nū penkto dešimto mėto tur jie walni buti nū darbo šlužmės, ir ne tur daugiaus šlužit.

26. Bet šlužmą savo brolų prirėsdet šėtroje surinkimmo; alle šlužmą ne tur pilnawoti. Taip tu turri su Lewitais daryt, kad kojnās sawo weikalą atliktu.

9. Pėrstyrimas.

Apie Passą ir apie žentlą, arba apsisūt, arba trautis.

Ir Pons Dievs kalbejo su Moizėjum pūščoj¹ Sinai, antrą metų jiems iš Egipto žėmės išėjus, pirmą mėnesį, ir tare:

2. Te laiko waitai Izrael Passą (arba Welykas) sawo čėsu.

3. Keturoliktą dieną šio mėnesio apywakarij² sawo čėsu, tur jie tą laikyt, pagal kojną jo ištātīmą ir promą.

4. O Moizėjus kalbejo su waitais Izrael, kad Passą laikytu.

5. Ir jie walge Passą keturoliktą dieną pirmo mėnesio apywakarij³ pūščoj⁴ Sinai; wis, kaip Pons Dievs Moizėjui buvo liepęs, taip dare waitai Izrael.

6. Tai buvo keli wyrai neczyfti pastoje dėl lawono, kad ne galėjo Passą laikyt tą dieną; tie priėjo Moizėju bey Uaroną tą dieną, ir tare jam:

7. Mes neczyfti esme dėl lawono; kodėl turrētumbim mes menkesni buti, kad sawo dōwanas Ponui Diewui ne galētumbim dūti, sawo čėsu, tarp waitū Izrael?

8. Moizėjus tare jiems: paluketit, aš girdešu, ką jums Pons Dievs prifake.

9. Ir Pons Dievs kalbėdams su Moizėjum tare:

10. Sakyt waitams Izrael, ir tar: jeį kas neczyftas dėl lawono, arba toli nū jusū per lauką yr, arba jusū gimminėsa, tas taczau tur Ponui Diewui Passą laikyt.

11. Alle taczau antrame mėnesije, keturoliktą dieną apywakarij⁵, ir tur je su nerāuginta dūna ir su farczoms žolemis, wālgiti;

12. Ir ne tur nieko iš jōs palikt iš rytojui, ir * neį wieno jōs kaulėlo sulāužit, ir tur tai pagal wissą budą Passōs laikyt. * Jon. 19, 36.

13. Alle kas czyftas, o ne per lauką yr, ir užtrunka tą Passą laikyt, to duše tur išgaishinnama buti iš sawo žmonū, todėl kad sawo dōwaną ne atneše Ponui Diewui sawo čėsu. Jis tur sawo grieką nešot.

14. O kad kas swėtims pas jus gywėna, ir tas tur Ponui Diewui Passą laikyti, ir tur tai laikyti pagal ištātīmą ir promą Passōs. Tas ištātims tur jums per wien' buti, kaip swėtimam, taip ir tōs žėmės namiškiems.

15. O tą dieną, kaip šėtrōs namus pastate, apdenge jus debesis wiršuy šėtrōs suderėjimo, o wakarą ikki rytui buvo wiršuy namū neį ugnis matyti.

16. Taip nusidawe wissadōs, kad debesis jus apdenge, o naktij⁶ paweislas ugnies.

17. O kaip tik debesis pasifėle nū šėtrōs, tai trāufėsi waitai Izrael; o kurroje wietoje debesis pasilikto, cze saw abają padare waitai Izrael.

18. Pagal Pono Dievo žodi trāufėsi waitai Izrael, ir pagal jo žodi apsisitojo. Pakoley⁷ debesis ant namū pasilikto, patōley jie nesifrutino. * 1 Kor. 10, 1.

19. O kad debesis daug dienū užtruko ant namū, tay waitai Izrael pilnawōjo sargybę Pono Dievo, ir nesitrāute.

20. O kad nusidawe, kad debesis keles dienas ant namū apsisitojo, tay jie saw abają dare, pagal Pono Dievo žodi, ir trāufėsi pagal Pono Dievo žodi.

21. Dėbesui cze b'ėsant nū wātaro iſki rytui, ir paſtuy paſiſelant, tay jie traukies; arba ſaip paſiſėlė die- ną arba nakti, tai jie traukies tai- pojau.

22. Ule kad ji dwi dieni arba mėneſi, arba kū czeſ ilgay ant na- mū paſilicko, tay waikāi Izrael ap- ſiſtojo, ir neſitraukė; o kad ji tad- da paſiſėlė, tay jie traukėſi.

23. Keſa pagal Pono Diewo bur- ną jie apſiſtojo, ir pagal Pono Diewo burną jie traukėſi; kad ſar- gybę Diewo pilnawotu, pagal Pono Diewo žodi per Moizėn.

10. Pėrſtyrimas.

Bartojimas trimittā; Izraelitū nuſitraukimas.

Jr Pons Diews ſalbėdams ſu Mo- ižėn tare:

2. Padaryk ſaw dwi trimitti iſ druto lieto ſidābro, kad dwėſes war- totumbė, ſurinkimā ſuſaukt, ir kad abažas tur kėltis.

3. Abbejoms praſtay trūbijant, tur pas tawę ſuſieit wiſſas ſurin- kimas pas dūrris ſietrōs ſurin- timmo.

4. O tiſt wiēna praſtay trūbijant, tay tur pas tawę ſuſieit wyrauſieji ir wyreſnieji ant tūſtanczū Izraelije.

5. Ule kad trimittojat, tay tur pul- kai kėltis, kurrie i rytus ſtow.

6. O kad antru kartu trimittojat, tay tur pulkai kėltis, kurrie i pėtus ſtow; neſa kad jiems reik trauktis, tay jūſ turrit dūti trimittot.

7. Ule kad reik ſurinkimā ſuwa- dyti, tay turrit praſtay trūbit, o ne trimittot.

8. O tą trūbijimā ſu trimittomis tur atlikt ſūnus Aarōno, Elebonai; o tai tur juſū prowa but amžinay paſ juſū waikū waiſus.

9. Kad jūſ * i muſi traukieties ſawo žemėi, prieſ ſawo nepriete- lus, kurrie jūſ ſpaudzia, tay turrit trimittoti trimittomis, kad juſū mi- nėta butu pas Wieſpati, juſū Die- wā, ir iſgėlbėti butumbit nū ſawo neprietelū.

* 1 Kor. 14, 8.

10. Taipojau, kad linſminaties, ſawo ſwentėſa, ir jāunū mėneſū ſwentėſa, turrit trimittomis trūbiti prie ſawo dėginnimo bey dėkawo-

nės-apierū, kad jūms butu pamin- klui pas juſū Diewā. Aſ eſmi Wieſ- pats juſū Diewas.

11. Dwidėſimtą dieną, antrame mėneſi antro mėto paſiſėlė dėbeſis nū namū luddijimo.

12. Jr waikāi Izrael kėleſi, ir trau- kėſi iſ pūſežioſ Sinai, dėbeſis paſi- licko pūſežioje Paran.

13. O pirmieji pradejo trauktis, pagal žodi Pono Diewo per Moizėn;

14. Butent ſaruna pulko waikū Juda pirmajāſey traukies ſu ſawo ābažu, o ant jū ābažo buwo Aaſ- ſon, ſūnus Aminadab.

15. O ant ābažo gimminės waikū Iſaſar buwo Aetankėlas, ſūnus Žuar.

16. O ant ābažo gimminės waikū Sebulon buwo Eliabſ, ſūnus Elono.

17. Tai (jie) iſarde ſietrā ſurin- timmo, ir traukėſi waikāi Geſſon bey Aterari, ir neſe namus.

18. Potam traukės ſaruna pulko Ruben ſu ſawo ābažu, o ant jū ābažo buwo Elizur, ſūnus Seduc.

19. O ant ābažo gimminės waikū Simeon, buwo Selumielas, ſūnus Žuri Sadai;

20. O Eliſaps ſūnus Dėguėlio, ant ābažo gimminės waikū Gad.

21. Tay traukies ir Kaatitai neſ- dami ſwentnycę, o anie paſtate namus iſki ſie paſtuy atėjo.

22. Potam traukies ſaruna pulko waikū Epraim, ſu ſawo ābažu, o ant jū ābažo buwo Eliſama, ſūnus Ammiud;

23. O Gamliel, ſūnus Pedazur, ant ābažo gimminės waikū Manaffe;

24. Jr Abidan, ſūnus Gideonō, ant ābažo gimminės waikū Benjamin.

25. Potam traukies ſaruna pulko waikū Dan, ſu ſawo ābažu: ir taip buwo gatawi wiſi pulkai; ir Aie- ſeris, ſūnus Ammi Sadai, buwo ant jū ābažo;

26. O Paġiel ſūnus Oſtrāno ant ābažo gimminės waikū Aſſer.

27. O Ayras, ſūnus Enan, ant ābažo gimminės waikū Aaptali.

28. Taip traukies waikāi Izrael ſu ſawo ābažu.

29. O Moizėſus tare ſawo ſwai- nui Obabui, ſūnui Reguėlio iſ

Midian: mes traukiamies ténay i tą kampa, apie kurri Pons Dievs sakęs: Už jums tą dūsu. Taygi eit su mumis, tay mes taw wissq gerq isródisim, nésa Pons Dievs Izraélui wissq gerq žadejes.

30. Ule jis atsáke: aš ne noru su jumis eit, bet noru i sawo žemę pas sawo gentis trauktis.

31. Uns tare: mielasis, ne prastoš mus, nés tu žinai, kur púšęjoj mums reik apsisistotis, ir tu mums ney afis busi;

32. O jey tu su mumis trauksi, tay, tą Pons Dievs mums géro darys, tai ir mes taw darysim.

33. Taip jie traukies nū kalno Pono Diewo, trijų dienų kėla, o stryne derėjimo Pono Diewo pirm jų ejo tą trijų dienų kėla, jiems paroditi, kur jiems reiktu išeiti.

34. O debesis Pono Diewo buvo dienų ant jų, kad iš abaso traukies.

35. O strynei traukientis, sakė Moizėšus: Pone Dieve, * kėlšis, te iškilaido tawo neprietelei, ir kurre tawes ne kencza, te pabūkta po tawo akių. * 2 Rus. Kar. 6, 41. Ps. 68, 2.

36. Bet jei apsisiojant, tare jis: atgryš Pone Dieve pas pulką tūkstančių Izraelo.

11. Pėrskyrimas.

Žmones dėl nelabo sawo ussigėidimmo sunkien toramojami.

O kaip žmones pradėjo murmėti, tay ne patikšo tattai ausisa Pono Diewo. Ir Ponui Dievui tai išgirdus, didėy iniršo jo papykims, ir uždege ugni Pono Diewo tarp jų, ta suėde kraštinnus abasus.

2. Tay žmones šaukė Moizėšausp; o Moizėšus prašė Poną Dievą, tay prapūle ta ugnis.

3. Ir wadinno tą wietą Tabėtra, todėl, kad ugnis Pono Diewo tarp jų buvo ussigėgusi.

4. Nésa praštieji žmones iš jų buvo išdykę, ir susėdę werkdami draugė su waiskais Izrael tare: kas dūs mums mėsos walgit?

5. Mes atsimenam žuvų, kurrū Egipte dowanay walgėm, ir agurkū, molugū, cibulū, swogunū bey czesnākū.

6. Ule dabar dušia musū apalpo; nésa musū atys nieko ne mato, kaip tikl tą Manna.

7. O ta Manna buwo ney Koriandrū: sėkla, ir buwo žurėti kaip Bedellions.

8. Ir žmones bėginėdami šen ir ten, tą surinko, ir sumale girnomis, ir sugrūde pėstoj, ir wirre tą pūdūse, ir kėpe saw iš jų ragaishū, ir jų gardums buwo kaip plyskai su alėjum kėpami.

9. O kad náktij rassa ant abaso užskritto, tay * ta Manna draugė ant jų kritto. * Jon. 6, 31.

10. Taygi Moizėšus girdėdams žmones werkent tarp jų gimminū, kėną durrisa sawo šėtrūs, tay didėy iniršo papykims Pono Diewo, o Moizėšus taipojau prisibijojo.

11. Ir Moizėšus tare Ponui Dievui: kodėl apmaudą darai sawam tarnui? Ir kodėl aš ne randu malonės po tawo akių, kad šittū wissū žmonū náštą ant manęs dedi?

12. Argi wissi tie žmones manije prasidėje, ir manęs gimdyti, kad man šakytumbei: nešot jūs ant sawo rantū (kaip aukle kudiki nešoja) i tą žemę, kurrę tu jų tėwams su prysėga pažadėjei.

13. Iš kur aš mėsos imsu, kad šiems wissiems žmoniemis dūczau? jie werkdami po mano akių šako: dūk mums mėsos, kad walgitumbim.

14. Už ne imanau tus wissus žmones wiens waldyti, nésa tai man per sunku.

15. O jeygu taip nori su manim daryt, tay geraus manę pasmauk, jey aš malonę radau po tawo akių, kad ne turrėczau taip sawo bėdą matyti.

16. Ir Pons Dievs tare Moizėšui: surink man septynis dėšimtis wyrū iš wyresnųjų Izrael, kurrus žinai wyresnūsus žmonū ir jų urėdinkais esant, ir emes jūs pas šėtrą surinkimmo statyk jūs ténay po sawo akių.

17. Tay aš nužengsu, ir su tawim ténay kalbėsu, ir tawo dwāšes, ant tawes esanczės, emes ant jų dėsū, kad jie su tawim náštą tū žmonū nešotu, ir ne tu wiens tą nešotumbei.

18. O žmonėms turri satyt: šven-
tikities rytojui, mėšos walgiti, nesa
jusū werkšmas i ausis Pono Diewo
iškako, kurrie sātot: kas mums
dūd mėšos walgit; nesa mums ge-
ray buwo Egiptet; todel Pons
Diews jums dūs mėšos walgit.

19. Ne wieną dieną, ne dwi, ne
penkis, ne dešimt, ne dvidešimt
dienų,

20. Bet per mėnesį, itti jums per
nōsį išeis ir nugrįšit, todel, kad
Poną Dievą, tarp jusū esanti, pa-
niekinot, ir po jo aktiū werkdami
tarēt: kam mes iš Egipto išejom?

21. Ir Moizėjus tare: šėši šim-
tai tukštancų pėstininkū yr, tarp
kurū esmi, o tu sakai: aš jums
mėšos dūsu, kad walgitumbit per
czelą mėnesį.

22. Ar * awis paplāusim arba
jaucus pamušim, kad jiems ganā
butu? arba wissos jurū žuwyš šėn
fusirink, kad jiems pakaktū?

* Jon. 6, 7.

23. Alle Pons Diews tare Moizė-
hui: argi Pono Diewo ranka pa-
trumpita? bet dabar tu matysi, ar
mano žodzei taw gal ko werti but,
ar ne.

24. Ir Moizėjus išejes sake žmo-
nėms žodzus Pono Diewo, ir su-
rinkęs tą septynėtą dešimtį wyrū
iš wresnujų žmonū, stātė jūs aplink
šėtrą.

25. Tay Pons Diews nuženges
debėsi, kalbėjo su jūm; ir žmės
dwasės, ant jo esanczės, dejo tą ant
tā septynū dešimtis wyrausujū
wyrū. O dwasei ant jų esant, pra-
takawo jie, ne palāudami.

26. Alle dar du wyrū abaze buwo
pasilikę, wiens wardu buwo El-
dad, antras Medad, o dwase buwo
ant jų dwėjū; nesa ir jųdu buwo
parakytu o taczau ne buwo išejusu
i šėtrą, o tādū taczau prarakawo
abazę.

27. Tay waitū wiens nubėges tai
apsake Moizėjui, sakydams: Eldad
bey Medad prarakauja abazę.

28. Tay atsakydams Josuwa, su-
nus Nunno, Moizėjaus tarnas,
kurri iškinkęs buwo, tare: wies-
patie Moizėjau, apdraust jųdu.

29. Alle Moizėjus tare jiems: ar
tu essi kėšininkš už manę? Diewe
dūk, kad wissī žmones Pono Diewo
prarakautu, ir kad Pons Diews
sawo dwasę jiems dātu!

30. Taip Moizėjus fusirinko prie
abazę, ir wresnieji Izraelo.

31. Tay išejo wėjas nū Pono Die-
wo, ir atware putpellū nū jurū, ir
jūmis užkrete abazę, cze dienos
kėlo mierą, ir ténay dienos kėlo
mierą aplink abazę, dwiejū mātū
aukštay nū žemės.

32. Tay kėlėsi žmones tą wissą
dieną ir wissą naktį, ir antą wissą
dieną, ir gāude putpellas, o kas
mažausę gāude, tas surinko de-
šimt omorū, ir pakabino jas ap-
link abazę.

33. Alle mėsai dar po jų dantimis
esant ir ję dar ne suwalgius, tay
iniršo papykims Pono Diewo tarp
žmonū, ir ištikto jųs labay didde
sloga.

34. Jš to ta wieta wadinnama
ussigeidimmo: kápinės todel, kad
czonay palāidoti buwo tie žmones,
kurrie ussigeide.

35. O nū tū ussigeidimmo: kápinū
traukiesi žmones šalim i Uzerót, ir
pasilikto Uzerótuse.

12. Pėrstyrimas.

Mirjama murmėdama pasloja rauplota.

O Mirjama bey Narónas kalbėjo
prieš Moizėjų dėl jo paczės, mu-
rinkš, kurę buwo wėdės, todel,
kad murinką per pacę wėdės buwo,

2. Sakydamu: argi Pons Diews
tik per wieną Moizėjų kalba? ar
ne kalba ir per mudų? o Pons
Diews tai išgirdo.

3. Ir Moizėjus buwo žmogus
labay margintas, kaip neį wiens
žmonū ant žemės.

4. Ir umay tare Pons Diews
Moizėjui, Narónui bey Mirjamai:
išeikite jūs trys iš šėtrės surin-
kimmo, ir jie išejo wissī trys.

5. Tai Pons Diews nuženge debe-
siės stulpe, ir stojosi angos šėtrės,
ir wadinno Naroną bey Mirjamą,
ir tādū išejo.

6. Ir jissai tare: klausykita mano
žodžiū: ar yra kas tarp jusū pra-

rašas Pono Dievo? tam aš pasi-
ròdisu regėjime, arba su jūmi kal-
besu sapne.

7. Ule mano tarnas Moizėšus ne
daro taip, * kursai wissąse mano
namąse wienas. * Ebr. 3, 2.

8. Iš burnos i burną aš kalbu
su jūmi, ir jis mato Poną Dievą
ir jo wėidą, ne per kofias myšles bey
prilyginimus, kòdelgi judu nesibi-
jojota, pries mano tarną Moizėšų
kalbėti?

9. Ir papykims Pono Dievo inir-
šo ant jų dwejų ir nusigreje šalim.

10. Taipojau ir debesis atstojo nū
šetròs. O štai Mirjama buwo
raupsòta, kaip sniegas. O Uarónas
atsikreipes prie Mirjamòs, pamate
jė raupsòtą esancę,

11. Ir tare Moizėšui: aš mans
Wiešpatie, te ne pasiliekt tas grie-
šas ant mumà, kurràdu netikfusey
darėwa ir susigriešijowa,

12. Kad šiji ne butu, kaip koks
negywas daktis, kurs iš sawo mò-
tinòs įywato išeit; jau tas raupsas
pušę jòs kuno suėde.

13. Ir Moizėšus šauke Diewop,
ir tare: aš Diewe, išgydyt jė!

14. Pons Diews tare Moizėšui:
jey jòs tėws jei i akis butu spjo-
wes, ar šiji ne turretu gėdėtis sep-
tynes dienas? užrašydint jė septy-
nes dienas atstu nū ábašo; potam
jė wèl priimdit.

15. Taipò Mirjama septynes die-
nas atskirta buwo atstu nū ábašo.
O žmones ne traufies tolaus ikki
Mirjama priimta buwo.

13. Pėrštyrimas.

Apie tirdintojus žėmės Kanaan.

Potam žmones traufes iš Uzerot,
ir ábažą kėlė i pušęžą Paran.

2. Ir Pons Diews kalbedams su
Moizėšum tare:

3. Išsūt wyrus, kurrie tårditu
žėmę Kanaan, kurrę aš waišams
Izraėl dāsu, iš kòžnòs gimminės
jų tėwū wieną wyresni wyrą.

4. Moizėšus sunte jų iš pušęžòs
Paran, pagal žodi Pono Dievo,
kurrie wissi wyresni wyrai buwo
tarp waiškū Izraėl.

5. Ir taipò jie wardu buwo =
Sammua, sunus Zacur, gimminės
Ruben,

6. Sapats, sunus Ori, gimminės
Simeon,

7. Kalebs, sunus Jepunne, gim-
minės Juda,

8. Igeal, sunus Jozėpo, gimminės
Isašar,

9. Osea, sunus Nun, gimminės
Epraim,

10. Palti, sunus Kapu, gimminės
Benjamin,

11. Gadiel, sunus Sodi, gimmi-
nės Sebulon,

12. Gaddi, sunus Susi, gimminės
Jozėpo iš Manasse,

13. Ummiel, sunus Gemalli, gim-
minės Dan,

14. Setur, sunus Mikael, gimmi-
nės Ašer,

15. Naebi, sunus Wapsi, gimmi-
nės Napтали,

16. Guel, sunus Naši, gimminės
Gad.

17. Tai wardai wyrū, kurrius
Moizėšus išsunte, ištårdit tą žė-
mę; alle Oseq, suns Nun, pramine
Moizėšus Jozuwa.

18. O Moizėšus susdams jų iš-
tårditi žėmę Kanaan tare jiems:
eikit jų i pėtus ir užiekit ant kalnà,

19. Ir apšurėkit tą žėmę, kofia ji
yr, ir tus žmones, kurrie ténay gy-
wėna, ar jie druti arba silpni, ar
jų maž, ar jų daug yra;

20. Ir kofia ta žėmę, kurroj jie
gywėna, ar gera arba ledaša; ir ko-
kie miestai, kurrāse jie gywėna, ar
jie šėtroša gywėna, arba miestāse,
muraiš aptwertāse;

21. Ir kofia ta žėmę, ar rėbi ar
kuda irgi bau mėdžiū joje yr, arba
ne. Buikt drąsus, ir imkit waišaus
tòs žėmės. O buwo tadda pats
czėšas pirmųjų wyn-ūgū.

22. Jie užėję ištārde tą žėmę, nū
pušęžòs Zin ikki Aėob, kur Amatop
nueinama.

23. Jie ir nuėjo i pėtus, ir iš-
kako ikki Ebron; ténay buwo U-
mans, Sefai ir Talmai, waišai
Enaš. O Ebron buwo septynis
metus budawotas pirm Zoano,
Egypte.]

24. Ir iškąšo ikki uppėlio ėšlól, ir ténay nupjowe wyn-medžio-šaką su wyn-keše, ir dawe jė dwiem nęsti ant lazdos, taipiau ir granót-obelų bey pygų.

25. Ta wieta wadinnama uppėlis ėšlól, dėl tós wynkešės, kurrę waiškai Izrael ténay nupjowe.

26. Ir jie atgrįžo, kaip tą žėmę buwo pėrtardę, po keturū dęšimtis dienų;

27. Ir nuėję priejo Moizėšų bey Aroną, ir wišą surinkimną waičkū Izrael pūščoj? Paran i Rades, ir atsakė jiem dwiem ir wišam surinkimnui, kaip tén esą, ir parode jiems waišus tós žėmės.

28. Ir išpásakodami jiems tare: mes iškąšom i tą žėmę, i kurrę mus suntė, kur pienas bey medus sflýsta, o tai jės waišus.

29. Tikt ką druti žmones joje gywėna, ir labay didžū ir drutū miestū yr; ir regėjom tén waišus Ėnafo.

30. O Amalekitai gywėna toj? žėmėj? i pėtus, ėtitai ir Jėbusitai ir Amoritai gywėna ant kalnū; alle Kananitai gywėna prie jūrū, bey aplink Jordaną.

31. Alle Kalebs nutilde žmones prieš Moizėšų (murmanczus) sątydams: traukimies aukštyn ir iweikim tą žėmę, nės mes galim jė pėrgalėti.

32. Alle wyrai, kurrė su jūm nuėję buwo, tare: mes ne galim aukštyn trauktis prieš tus žmones, nės sa jie mums perdruti yr.

33. Ir ne geray kalbėjo apie tą žėmę, kurrę ištárdę buwo, tarp waičkū Izrael, sątydami: ta žėmę, kurrę pėrėjom ištárditi, ėda sawije gywėnanczus, ir wiši žmones, kurrus joje matėm, yra žmones, didžo stomens.

34. Regėjom taipiau ténay ir milžinus, Ėnafo waišus, iš milžinū: ir mes sawo ašisa rodėmės ney žogai, ir taipojau buwom ir jū ašisa.

14. Pėrštyrimas.

Murmėjanti žmones korawoti.

Tay wišas surinkimmas pasikėlęs šaukė, ir žmones werkė tą nakti.

¶

2. Ir wiši waiškai Izrael murmėjo prieš Moizėšų bey Aroną, ir wišas surinkimmas tare jiem dwiem: at! kad Ėgypto-žėmėj? butumbim numirre, arba dar numirtumbim šoj? pūščoj?!

3. Kam Pons Diews mus wėda i šittą žėmę, kad musū moters kardū prapultu, ir musū waiškai plėšimmu butu? ar ne geraus mums wėl trauktis i Ėgyptą?

4. Ir tare kīts kittam: statykim saw wieną wyršni, ir traukimies wėl i Ėgyptą.

5. Alle Moizėšus bey Aronas pūle ant sawo wėdo po ašitū wišo surinkimmo draugystės waičkū Izrael.

6. O Jozua, sunus Auno bey Kalebs, sunus Jėpunne, kurrūdu po draug anną žėmę buwo pėrtardę, iplėše sawo rubus,

7. Ir tare wišai draugystei waičkū Izrael: ta žėmę, kurrę pėrėjom pėrtarditi, yra labay gera.

8. Jey mums Pons Diews malonus, tay mus i tą žėmę iwes, ir mums dūs tą žėmę, kurroje pienas bey medus sflýsta.

9. Ne atpulkit nū Pono Diewo, ir nesibijokities žmonū tós žėmės, nės mes jūs kaip dūną suėsim. Jū apsarga nū jū atstėjo, alle Pons Diews yra pas mus; nesibijokit jū.

10. Tay tare wiši žmones: reit jūdų atmenimis žuddyti. Tay pasiróde šlowė Pono Diewo šėtroje surinkimmo wišiems waišams Izrael;

11. O Pons Diews tare Moizėšui: kaip ilgay bluznij manę tie žmones; ir iškoley jie ne nor tikkēt i manę, wištokėis ženklais, kurrus aš tarp jū dariau?

12. Taygi aš jūs maru ištiksu ir išpūtisu, o tawę didėsnī ir macnėsnī pulką darysu, ne kaip tas yra.

13. Alle Moizėšus tare Ponui Diewui: tay Ėgyptionai toktai išgirs; nės tu šus žmones sawo mace iš jū widdurio išwedei;

14. Ir sątyta bus šoj? žėmėj? gywėnantiems, kurrė girdejo, tawę Poną Diewą tarp šū žmonū esant, tawę rėgimay mátomą, ir tawo dė-

bėsi stowinti ant jų, ir tamę, Pone Dieve, * einanti pirma jų, debesies stulpe diena, bey ugniės stulpe nakti.
* 2 M. 13, 21.

15. O šus žmones numarintum: bei ney koki vyrą, tay pagonai tą garšą apie tamę girdėdami, sašytu ir tartu:

16. Pons Dievs niekaip ne galėjo tus žmones i tą žemę iwest, kurrę jiems su prisėga buwo žadėjęs, todėl jų pamušė pušęjoj.

17. Todėlgi te eina diddyn mაცის Pono Diewo, kaip tu šakiei ir tarei:

18. Pons Dievs yra * kantrus, ir didžio susimillimo, ir atleidžia nusidėjimus ir peržengimmus, ir ney wieną ne paliekti nekorawotą, bet pajėšta nusidėjimus tėwū ant wai-
kū i trėczą ir ketwirtą jų eile:
* 2 M. 34, 6.

19. Taygi dabar susimilk nusidėjimams šū žmonū, pagal sawo diddę mielaširdingystę, kaip ir atleidai šiems žmonėms iš Egipto iškolej.

20. O Pons Dievs tare: aš atleidau, kaip tu šakiei.

21. Alle kaip tikray aš gywas esmi, taip tikray wissas swiets tur pilnas buti šlowės Pono Diewo;

22. Nės wissī tie wyrai, kurrē mano šlowę, ir mano ženklus mātē, kurrus aš dariau Egipte bey pušęjoj, ir dabar manę dešimtą kartą bande, ir mano balso ne klause,

23. Tū * ney wiens ne pamatys tą žemę, kurrę aš jų tėwams su prysiega žadėjau; ir ney wiens ję ne tur matyt, kurs manę pabluznijo.
* 1 Kor. 10, 5.

24. Alle mano * tarną Kaleb, todėl, kad fitta dwase jeme yra, ir jis wiernay manę sėkė, tą aš i tą žemę iwešsu, i kurrę jis buwo iškātęs, ir jo waiškai tur ję iweikti;
* Jon. 14, 6. 9.

25. Podraug ir Amalekitus bey Kananitus, žemay gywėnanczus. Rytoj' kreipšities i traukities i pušęją kėlu ant šwendrū-jurū.

26. O Pons Dievs kalbėdams su Moizėšum bey su Aarōnu tare:

27. Jkkolej murmės šittas piktas surinkimmas prieš manę? nės aš tą murmėjimą waiķū Izrael, kaip prieš manę jie murmėjo, girdėjau.

28. Todėl satyk jiems: taip tikray, kaip aš gyws esmi, šato Pons Dievs: aš jums darysu, kaip jūs po mano ausims kalbėjot.

29. Jusū * kunai šoj' pušęjoj' tur supūti, ir jūs wissī, kurrē este suškaityti, nū dwidešimt metų ir senesni, kurrē prieš manę murmėjot.
* Ebr. 3, 17.

30. Ne turrit iškāt i tą žemę, ant kurriōs aš sawo ranką pakėlau, kad jums joje gywėnt dūczau; kaip tikš Kalebs, sunus Jepunne, bey Jozuwa, sunus Nunno.

31. Jusū waitus, kurrus šakēt, per plėšimmą busent, tus iwešsu, kad pažintu tą žemę, kurrę jūs niekinat.

32. Alle jūs su sawo kunais turrite šoje pušęjoje palaidoti buti,

33. O jusū waiškai tur kerdzeis buti pušęjoj', per ketures dešimtis metų, ir * jusū kėššawimą nešot, iškī jusū kunai wissī išmirs pušęjoj',
* Ebr. 3, 17.

34. Pagal skaitly tū keturū dešimtis dienū, kurroša jūs žemę pėrtardinėjot, kōjna diena tur i metą rokūta buti, kad jie kėturis dešimtis metus jusū nusizengimmą neštu, kad suprastumbit, kas tai yra, kad aš sawo ranką attrāukiu.

35. Aš Pons Dievas tai šakiau, tai ir padarysu wissam šittam nelabam surinkimui, kursai prieš manę priešsistėnge; šoj' pušęjoj' tur jie wissī išgaišti, ir czonay numirti.

36. Tai po * mirre per tą slōgą po Pono Diewo ašiu wissī tie wyrai, kurrius Moizėšus buwo suntes žemę pėtarditi, ir sugryžę buwo, ir prieš jį murmėjimą kėlė wissame surinkimme;
* 2 Kor. 10, 10. Ebr. 3, 17.

37. Tūmi kad tą žemę apskėlbe, ję ne gerą esancę.

38. Alle Jozuwa, sunus Nunno, bey Kalebs, sunus Jepunne, du gywu išlikko iš tū wyrū, kurrē išėję buwo žemę pėtarditi.

39. Ir Moizėjus kalbėjo šus žmones visiems vaikams Izrael; tay žmones labai nulūdo.

40. Ir kėlėsi rytą metą anksty ir užėjo ant miršaus kalno, sačydami: štai mes esame, ir norim aukštyn trauktis į tą vietą, apie kurę Ponas Dievas sakęs, nesą mes susigriebijom.

41. Ule Moizėjus tare: kam jūs taipo perjengiat žodi Pono Dievo? ne gerai sekis jums.

42. Idant ne traukties aukštyn; nesą Pons Dievas niera tarp jūsų, kad ne išmušti butumbit nū savo neprietelą.

43. Nesą Amalekitai bey Kananitai tenai prieš jus yr ir jūs kardu žavinti busit, todėl, kad nū Pono Dievo atsitrepit, ir Ponas Dievas ne bus su jumis.

44. Ule jie tyezojos trauktis ant miršaus kalno; alle šryne derėjimo Pono Dievo bey Moizėjus ne išėjo iš abajų.

45. Tay Amalekitai bey Kanaitai, kurie ant kalnų gyveno, nusitrukę žemyn ir išmuše ir išvažėjo jus iškį Orman linkai.

15. Pėrskrymas.

Spėjantis dienos nešventims locavotās.

Ir Pons Dievas kalbėdams su Moizėjum tare:

2. Kalbėk su vaikais Izrael, ir tark jiems: kad jūs išlėkit į žemę savo gyvatą, kurę aš jums dāsu,

3. O norit Ponui Dievui apierą daryt, ar ji butu dėginimo-apiera, arba apiera ypatingam kofiam priežadui, arba iš gerės valės apiera, arba jūsų švencų apiera, kad Ponui Dievui saldy kvapą padarytumbit iš bandos arba iš avjū:

4. Taygi kas savo dōvaną Ponui Dievui nor apieravoti, tas tur valgio-apierai dūt dešėtą kviečių miltą maišytą su ketvirtu dalį In alėjaus;

5. Ir vyno gėrimo-apierai taipojau ketvirtainę (saikelo) In, dėginimo apierai, arba kiti ai apierai, kad koks awinėlis apierawojams.

6. Ule kad awins apierawojams, tay turri valgio-apierą daryti dėvėj dešėtą kviečių miltą maišytą trečju dalyku In alėjaus.

7. Ir vyno, gėrimo-apierai, taipojau trečją dalyką saiko In, tai turri Ponui Dievui apieravot ant saldaus kvapo.

8. Ule jei nori jauti širt dėginimo-apierai, arba ypatingo priežado apierai, arba dėkavojimo-apierai Ponui Dievui:

9. Tay turri jāuczui pridēt valgio-apierą, tris dešėtus kviečių miltą maišytą su alėjaus puse In;

10. Ir vyno, gėrimo-apierai: taipojau pusę saiko In; tai apiera Ponui Dievui ant saldaus kvapo.

11. Taip tu turri daryt su wienu jāuczū, su wienu awinu, su wiena awe, iš erylų bey iš ofkū.

12. Pagal skaitlį šū apierū tur buti ir skaitlus walgimo-bey gėrimo-apierū.

13. Kas czebuwys, tas taip tur daryt, kad Ponui Dievui apierawotu apierą saldziam kvapui.

14. O jei ateiwys pas jus gywėna, arba tarp jūsų prie jūsų geneziū yr, ir nor Ponui Dievui apierą daryti saldziam kvapui, tas tur daryt, kaip jie dāro.

15. Wissam surinkimui t'essie wiens istatims, abbėjims, ir jums ir ateiwjims. Amžins istatims tai tur buti jūsų vaikų vaikams, kad po Dievo akiū ateiwys butu, kaip jūs.

16. Wiens žokans ir wiena prowa tur but jums ir ateiwjui, pas jus gywėnancjam.

17. Ir Pons Dievas kalbėdams su Moizėjum tare:

18. Kalbėk su vaikais Izrael ir sakyt jiems: kad išlėkit į žemę, į kurę aš jus iwėssu,

19. Walgidami dūnōs tōs žēmės: tay turrite Ponui Dievui pakelimo-dōvaną dūti;

20. Butent savo taslōs pirmōnū turrit dūti ragaisi pakelimo-dōwanai: kaip pakelima iš šūnės.

21. Taipojau turrit dūt Ponui

Diewui ir sawo tašlōs pirmonus patēlimmo dōwanai tarp jūšū waikū waikū.

22. O jey iš nešinōs wieną kōki sū prisākimū ne dārote, kurrus Pons Diews Moizėjui kalbējes,

23. Ir wiškā, kā Pons Diews jums per Moizėjū liepēs, iš tōs diēnōs, kaip jis pradėjo paliēpt jūšū waikū waikams:

24. Taygi jey surinkimmas kā darytu iš nešinōs, tai tur wissas surinkimmas jāuną jautukā iš bandōs dēginimo: apierai padaryti saldžiam kwāpui Ponui Diewui, draugē su jo walgio: bey gērimo: apiera, kaip pareitis, ir oši, apierai už griekus;

25. O klebons tur taip wissā surinkimā waikū Izrael sūdērint, tay bus jiems atlēista, nēsa tai nešinne yra. O jie tur atgabēnt tofias sawo dōwanas apierai Ponui Diewui, ir sawo apieras už griekus po Pono Diewo ašiū, dēl tōs jū nešinōs.

26. Tay bus atlēidžama wissam surinkimui waikū Izrael; podraugē ir ateiwju, tarp jūšū gywēnanczām; kadangi wissi žmones tokioj nezinnoj yr.

27. Alie jey wiena kōkia dušia iš nešinōs susigriešitu, tay ta tur mittulę oškā atgabēnti, apierai už griekus.

28. O klebons tur sūdērint tofią nešinanczią dušią ta apiera už griekus, už nešinę po Pono Diewo ašiū, kad ję sūdērintu: tay jei atlēista bus.

29. O tur buti wiens ištatis, kā už nešinę daryti turrit, abbešems, ir czebūjiems tarp waikū Izraelio, ir ateiwju, tarp jūšū gywēnanczām.

30. * Alie jey kōkia duše tyczomis kā dāra, ar ji butu czebūwys, ar butu ateiwis, tas Poną Diewą išdarke; tofia dušia tur išgaišinama but iš sawo žmonū.

* Ebr. 10, 26, 27.

31. Nēsa ji Pono Diewo žodi paniekimno, ir Jo prisākimo ne klause: ji butinay tur išgaišinama buti; t'essie tai jōs kaltybe.

32. Taygi waikams Izrael pūšcoje be ēsant, rādo jie wieną wyrą malkū renkanti dienoje Sabbatōs.

33. O tie, kurrē ji buwo nutwēre, malkū renkanti, atwede ji pas Moizėjū bey Arōnā, ir po ašiū wisso surinkimmo,

34. Ir apkale ji; nēsa ne buwo aiskiey išrašta, kaip su jūm reiktu daryti.

35. Alie Pons Diews tare Moizėjui: tas wrys tur mirtinay mirti, wissas surinkimmas tur ji akmenimis žuddyti atstu nū abažo.

36. Tay išwede ji wissas surinkimmas iš abažo, ir žudde ji akmenimis, ikki numirštant, kaip Pons Diews Moizėjui buwo išākes:

37. Ir Pons Diews tare Moizėjui:

38. Kalbēk su waikais Izrael, ir sakyk jiems, kad saw * lopelū padarytu kraštūse sawo sermėgū, tarp wissū jūšū waikū waikū, ir mēlinus šnurelus uždētu ant lopelū tū kraštū.

* Matt. 23, 5.

39. Ir tie lopėlei jums tam tur derēt, kad jūs i tus žurėdami minētumbit wissū prisākimū Pono Diewo, ir pagal jūs darytumbit, kad ne pagal sawo širdies nāmūnē mislitumbit, ney sawo ašiū kēškāwimā sektumbit.

40. Todēl turrit minnēt, ir pilnawoti wissus mano prisākimus, ir šwenti buti sawam Diewui.

41. Aš esmi Wiešpats jūšū Diewas, kursai jus iš Egipto žēmės išwede, kad aš jūšū Diews buczau. Aš Wiešpats, jūšū Diewas.

16. Pērskyrimas.

Diews labay korawoja maistintintus.

O Kora sunus Jezearo, sunaus Raato, sunaus Lēwi, draugē su Datanu ir Abiramu sunumis Eliabo, ir su Onnu, sunumi Pelēto, sunumis Rubeno,

2. Tie pasikēle priēš Moizėjū, draugē su kēleis wrais iš waikū Izrael, du šimtu ir penkios dēšimtis wyresnujū draugystēje, rōtponai ir gārbinnami žmones;

3. Ir jie susiēje priēš Moizėjū bey Arōnā tare jiēm dwiem: judu perdiddey elgiaties, nēsa wissas

surinkimmas wišay šwentas, ir Ponas Dievs jūse yra; kamgi juddu pasifelat ant surinkimmo Pono Dievo?

4. Tai išgirdęs Moizėšus pūle ant sawo weido,

5. Ir tare Kōrui ir jo wišiams maištininkams: rytoj' Pons Dievs išrōdys, kas jam priklausys, kas šventas esąs, ir jam apierawot turtys; turri jis išrinkis, tas tur jam apierawot.

6. Tai darykit: imkities saw skauradas, Kora ir wiši jo maištininkai,

7. Ir idekit i tas ugnies, ir užberkit rufinnimo-žolū po Dievo akiū, rytoj'. Kurri Pons Dievs išrinko, tas t'essie šventas. Jūs perdaug darot, jūs waikai Lēwi.

8. Ir Moizėšus tare Kōrui: ben girdekit, jūs waikai Lēwi:

9. Ar tai jums per maž, kad jus Dievs Izraelo išstytęs iš surinkimmo Izrael, kad jam apierawotumbit, kad jam šlužitumbit urėdysteje namū Pono Dievo, ir po akiū surinkimmo stowētumbit, jam pašlužit?

10. Jissai tawę ir wišus tawo brolus, waikus Lēwi draugę su tawim prie sawęs emęs; o dabar jūs dar ir kunigystės iškot?

11. Tu ir wiši tawo maištininkai, maištą padarot prieš Poną Dievą. Kas esti Aarōnas, kad prieš jį murmenat?

12. Ir Moizėšus nusiunte parwadindit Datang bey Abiramą suny du Eliabo. Alle jūdu sake: muddu ne cisiwa aukštyn.

13. Ar tai permaž, ką tu mus išwedei iš žemės, kurroj pienas ir medus sklysta, kad mus numarrintumbi pušęjoj? dar tu ir ponawot turri ant musų?

14. Kaip gražey mus iwedei i žemę, kur pienas ir medus sklysta, ir dawei mums dirwū ir wyn-kālnū i tēwiskę, argi nori ir atis žmonėms išplesti? muddu ne einawa aukštyn.

15. Tay Moizėšus labay supytęs tare Ponui Diewui: nesigrest prie jū walg - apierōs. Už ney āsilo nū jū ne emjau, ir ney wie-

nam jū niekadōs iškādōs ne dariau.

16. Ir jis tare Kōrui: tu, ir wiši tawo maištininkai turrit rytoj' po Pono Dievo akiū but; tu, ir jūdu draugę, ir Aarōnas.

17. Ir kōnas imkit sawo skauradą, ir užberkit rufinnimo-žolū, ir stokities po Pono Dievo akiū, kōnas' su sawo skaurada, tai yra du šimtu ir penkios dešimtis skauradū.

18. Ir kōnas emęs sawo skauradą, idėjo ugnies, ir užbėre rufinnimo-žolū, ir sustojo ties durrimis šėtrōs surinkimmo; o Moizėšus bey Aarōnas draugę.

19. O Kora suwadimmo prieš jūdų wišą surinkimą ties durrimis šėtrōs surinkimmo. Alle šlōwē Pono Dievo pasirōde po akiū wišo surinkimmo.

20. O Ponas Dievas kalbėdams su Moizėšum bey su Aarōnu tare:

21. Užsikirkita nū šio surinkimmo, kad jį umay išgaiginczau.

22. Alle jūdu parpūle ant sawo weido, ir tare: Už Diewe, tu essi Diews dwāsi wiši kunū; argi kad wiens wyrs susigriegišjo, dėl to ant wišo surinkimmo taip labay ne malonus busi?

23. Ir Pons Dievas kalbėdams su Moizėšum tare:

24. Sakyt surinkimmui ir tart: atstokit aplinkuy nū namū Koro bey Datano ir Abiramo;

25. Ir Moizėšus kėlėsi ir nuėjo pas Datang ir Abiramą; ir wyresnieji Izraelio sėle jį.

26. Ir kalbėdams su surinkimmu tare: atstokit nū šėtrōs šū Diewo nesišbijanczū žmonū, ir nieko ne kruttikite to, kas jū yra, kad ne prapultumbit kōtiamie jū grieke.

^{2 Kor. 6, 17.}

27. Ir jie parėjo nū namū Koro, Datano ir Abiramo. Alle Datans bey Abirams išėję stojosi prie durriū sawo šėtrōs, su sawo moterimis ir sunumis ir su kudikiels.

28. Ir Moizėšus tare: iš to turrit numanyt, Poną Dievą manę suntusi, kad aš wišus šittus darbus daryczau, o ne iš sawo širdies;

29. Jey jie mirs, kaip wiši žmo-

nes miršta, arba pajėškėjami bus, kaip wissī žmones pajėškėjami, tay manę Pons Diėws ne suntęs;

30. Alle jey Pons Diėws kokią naujėną padarys, kad žėme sawo nasrus atwėrusi jās prarys, su wis tūmi, ką jie tur, kad jie gywi žėmyn i pėklą nužengtū, tay jās pažysit, kad šittie žmones Pona Diėwą yra bluznię.

31. O jam šus žodžius wissus iškalbėjus, pėrplyšo žėme po jeis,

32. Ir atwėrusi sawo nasrus, praryjo jās su jų šėtromis, su wissais žmonėmis, kurrie pas Korą buwo, ir su wissu jų turtu,

33. Ir nuženge gywi i pėklą, su wis tūmi, ką tik turrėjo, ir žėme jās uždenge, ir prapūle iš surinimmo.

34. Ir wissas Izrael, kas aplink jās buwo, pabėgo, jiems be rėkiant; nesa jie tare: kad žėme ir mus ne prarytu.

35. Priegtam ugnis išlėkė nū Pono Diėwo, ir suėdė tūdy šimty ir penkios dėsintis wyrū, kurrie tas rufinnimo-žoles apierawėjo.

36. O Pons Diėws kalbėdams su Moizėšum tare:

37. Sakyk Elėazarui, sunui Arono, wystupo, kad skauradas išimtu iš degimmo, ir ugni išmėti tu šėn ir tēn.

38. Nesa skaurados tokiū griekininkū yra šwentitos jų duše, kad jas i platus blešius muštu, ir altorų tais aptrauktū; nesa jos apierawotos po Pono Diėwo akiū, ir šwentitos, ir tur waikams Izrael ženklui but.

39. O Elėazaras wystups, ėmęs tas warinnes skauradas, kurrūmis sudėgintieji buwo apierawoję, kále jas i blešius, altorų apfabinėti,

40. Paminklui waikams Izrael, kad ne kas swėtims artyn prieitu, kurs ne esąs šėklōs Arono, apierawoti rufinnimo-žolū po Pono Diėwo akiū: kad ne butu jam, kaip Korui ir jo maištiniškams, kaip jam Pons Diėws kalbėjęs buwo per Moizėšū.

41. Alle antrą rytą murmėjo wif-

šas surinkimmas waikū Izrael priėš Moizėšū bey Aroną, satydami: juddu Pono Diėwo žmones nužuddėt.

42. Ir kaip susiėjo surinkimmas priėš Moizėšū bey Aroną, jųdu nusikreipe šėtropi surinkimmo, o štay jė apdenge debesis, ir šlowė Pono Diėwo pasirōdė.

43. Ir Moizėšus bey Aronās iėjo i šėtrą surinkimmo,

44. O Pons Diėws kalbėdams su Moizėšum tare:

45. Pasikėlita iš šitto surinkimmo; aš jās umay išgaishisu; ir jųdu ant sawo wėido parpūle.

46. O Moizėšus tare Aronui: imk skauradą ir idėk ugnies nū altoraus, ir ušberk rufinnimo-žolū, ir eik greitay prie surinkimmo, ir sudėrink ji: nesa tas diddis papyskims išėjo iš Pono Diėwo, ir sloga prasidėjo.

47. Ir Aronās ėmęs, kaip jam Moizėšus buwo sakęs, nubėgo i pati widduri surinkimmo, (o štay sloga buwo prasidėjusi tarp žmonū) ir sudėrino žmones;

48. Ir šlowėjo tarpe negywuju bey gywuju: tay apstabyta buwo sloga.

49. O tujū, kurrie per tą slogą numirę, buwo keturōlika tukštanczi ir septyni šimtai, be tū, kurrie su Koru numirė.

50. Ir Aronās parėjo pas Moizėšū prie durrū šėtrōs surinkimmo, ir sloga buwo abstabdyta.

17. Pėrskyrimas.

Arono wystupystė kalojencija lazda pastiprinta.

O Pons Diėws kalbėdams su Moizėšum tare:

2. Sakyk waikams Izrael, ir imk iš jų dwylika lazdū, nū kožno wyrāušojo jo tėwo namū po wieną; ir kožno wardą parašyk ant jo lazdos.

3. Alle wardą Arono turri parašyt ant lazdos Lėwi; nesa už kožną galwą jų tėwū namū tur wiena lazda buti.

4. Ir padėk jas i šėtrą surinkimmo, ties luddijimo, kur aš jums luddiju.

5. O turri aš išrinksiu, to lazda žalsis; kad murmėjimą vaikū Izrael, turrim jie prieš jus murmena, nutildysiu.

6. Moizėjus kalbėjo su vaikais Izrael: ir wissi jų wrausieji dave jam dwylisą lazdą, košnas wyrąusas wieną lazdą, pagal namus sawo tėwū, o lazda Arono taipojau buwo tarp jų lazdą.

7. O Moizėjus padėjo tas lazdas po Pono Diewo ašiu, luddijimo šėtroj.

8. Ule rytmetij, kaip Moizėjus i šėtrą luddijimo šjo, rādo jis lazdą Arono, gimminės Lėwi, * žalojencę, ir žiedus išisšėtusius, ir migdalū nėsancę. * Ebr. 9, 4.

9. Ir Moizėjus išnešė wissas lazdas nū Pono Diewo po ašiu wissū vaikū Izrael, jiems be mātant; ir košnas ėme sawo lazdą.

10. O Pons Diews tare Moizėjui: inešt wēl Arono lazdą i luddijimo (šėtrą), kad pakawojama butu ant ženklo tiems neklausantiems waitams, kad jų murmėjims apie manę lātusi, kad jie ne prapultu.

11. Moizėjus padare, kaip jam Pons Diews buwo prisākęs:

12. O waitai Izrael tare Moizėjui: šitay, mes pagendam ir prapūlam; mes wissi išgaishinnami esme ir prapūlam.

13. Kas artinasi pas Pono Diewo namus, tas miršta, argi mes abelnay turrim prapult?

18. Pėrsšyrimas.

Urėdytė bey išlaikimas Diewo tarnū bey Lewitū.

Ir Pons Diews tare Aronui: Tu, ir tawo sūnus, ir tawo tėwo gimminė su tawim turrit nusiengimimą prieš šwentinyčę nėsoti, o tu bey tawo sūnus su tawim turrit nusiengimimą jusū kunigyštėj nėsoti.

2. Ule sawo brolus, gimminės Lėwi, sawo tėwo, turri prie sawęs priimti, kad jie pas tawę butu, ir taw šlužitu: alle tu, bey tawo sūnus su tawim pas šėtrą luddijimo.

3. Ir jie tur tawo šlužimą ir šlužimą wissos šėtrės pilnawoti. Ta-

czau prie rykū šwentinyčės bey prie altoraus jie ne tur prisīartit; kad ne abbėji, jie ir jus ne numirtumbit.

4. Bet pas tawę jie tur buti, kad šlužimą pilnawotu prie šėtrės surintimmo, wissoj urėdytėje šėtrės; ir ney wiens swėtims ne tur tarp jusū kistis.

5. Taygi pilnawokit šlužimą šwentinyčės, bey šlužimą altoraus, kad jau daugiaus ne ušėitu toks diddis papykims ant vaikū Izrael.

6. Aš šitay, aš Lewitus, jusū brolus, ėmėjau iš vaikū Izrael, ir jums dawėjau i dowaną Diewui, kad jie šlužbą pridabotu prie šėtrės surintimmo.

7. Ule tu, bey tawo sūnus su tawim, turrite sawo kunigyštę pilnawoti, kad šlužitumbit wissokūse weikalūse altoraus ir widduj uš uškabos; nēsa aš jusū kunigyštę dūmi jums urėdytei ant dowanos. Jey kas swėtims prisikūša, tas tur mirti.

8. O Pons Diews sake Aronui: šitay aš taw dawėjau mano pakėlimo: apieras nū wisso, ką waitai Izrael šwentin, uš tawo wystupiską urėdą, ir tawo sunums, ant amšinōs išpromōs.

9. Tai turri gāuti nū šwenczāusujū, ką jie apierawoja wissas jų dowanās su wissa jų walgio: apiera, ir su wissa jų apiera uš griekus, ir su wissa jų kalt: apiera, kūrę man dūsti, tai taw bey tawo sunums tur šwenczāusia but.

10. Šwenczāusoje wietoje tu tai turri walgit; kas wyriskū yr, tur to walgit: nēsa tai taw tur šwenta buti.

11. Ir pakėlimo: apierą jų dowanos, prie wissū subojimo: apierū vaikū Izrael, dawėjau taw ir tawo sunums, ir tawo dukterims draugē su tawim amšinei prowai; kas cysšas tawo namūse, to tur walgiti.

12. Wissą gerāusą allejū, ir wissą gerāusą jauną wyną ir jawą jų pirmonū, ką jie Ponui Diewui dūda, aš taw dawėjau.

13. Pirmasis waitus wisso to, kas

jū žėmėj' yr, turri Ponui Diewui atneša, tur taw tēkti; kas cysztas tawo namūse, to tur wālgit.

14. Wis kas prakeikimmu uždrausta Izraeliše, tur tawo buti.

15. Wis, kas pirmjāus įywātą atwer, iš wissū gywū daiktū, kę Ponui Diewui atgabėna, ar butu žmogaus, ar butu galwijo, tur tawo buti. Taczau, kad pirmą žmogįšką waisų išwadūdūtumbi; ir pirmąjį waisų nečysto galwijo taipojau išwadūdūtumbi.

16. Ule jie tur išwadūti, kad mēnesio cēsę sulauke, ir turri išwadūdit pinnigais, penkeis sylkais, pagal sylką šwentybės, tas dera dvidešimt Gērū;

17. Ule pirmąjį waisų galwijų, arba awiės arba oždōs, ne turri išwadūdit, nesa jie šwenti; jū krauju turri apšlakstyti altorū, o jū taurus turri uždegti apierai saldaus kwāpo Ponui Diewui.

18. Jū mēsa tur tawo buti; kaip ir subojimo-krutinne bey dėšins petis tawo yr.

19. Wissas pakēlimo=apieras, kures waikai Izrael šwentina Ponui Diewui, aš taw dawjau, ir tawo sunums, ir tawo dukterims draugē su tawim, amžinai prowai; tai tur nepalautinas derėjims buti, amžinay po Diewo ašū, taw, ir tawo waikams draugē su tawim.

20. O Pons Diews tare Uarōnui: tu jū žėmėj' nieko ne turri sawiškay turrēti, neygi ne joki dalyką jūse turrēti; nesa aš esmi tawo dalis ir tēwiške tawo, tarp waikū Izrael.

21. O waikams Lewi aš wissas dėšėtines dawjau Izraeliše i dalyką, už jū šlužmą, kurrę jie man atliekt prie šėtrōs surinkimmo.

22. Kad potam waikai Izrael ne prisikištus prie šėtrōs surinkimmo, grieko ant sawes užtraukt, ir ne mirtu.

23. Bet Lewitai tur urėdytę atlikt prie šėtrōs surinkimmo, ir jie tur annū nusizengimną neshōti amžinai prowai, jūšū waikū waikūse. Ir jie ne tur tarp waikū Izrael dali apturrēti;

24. Nesa dėšėtine waikū Izrael,

kurrę Ponui Diewui pakela, aš Lewitams i dali dawjau, del to aš jiems sakiau, kad jie tarp waikū Izrael tēwiškēs ne tur apturrēti.

25. O Pons Diews kalbedams su Moizėjum tare:

26. Sakyt Lewitams ir tarp jiems: kad jūs dėšėtines immat nū waikū Izrael, kures aš jums iš jū dāwēs esmi jums i dalyką, tay jūs iš to pakēlimo=apierą turrit dūti Ponui Diewui, dėšėtinę nū kojnōs dėšėtinės.

27. Ir tokią sawo pakēlimo=apierą turrit taip. priimt, kaip kad dūdat jawū iš škunės, ir pillamo iš wyno spūstuwēs.

28. Taipojau ir jūs turrit dūti pakēlimo=apierą Ponui Diewui nū wissū jūšū dėšėtina, kures immat nū waikū Izrael, kad jūs tą pakēlimo=apierą Pono Diewo wystupui Uarōnui dūtumbit.

29. Nū wisso, kas jums dūdama, turrit Ponui Diewui dūti wissokias pakēlimo=apieras nū wisso gērāus-
sojo, kas iš tū šwentinnama.

30. Ir sakyt jiems: kad jūs taipotai, kas gērāusia, iš to pakelat, tai tur Lewitams rokūjama buti, kaip pirmones škunės, ir kaip pirmones wyno=spaustuwēs.

31. Ir galit to wālgit bille kur, jūs ir jūšū waikai; nesa tai * jūšū alga už urėdytę jūšū, šėtroj' surinkimmo. * Matt. 10, 10.

32. Taip ne pelnytit saw grieko del to, kad kas gērāusia nū jo pakelat, ir ne paniekšite, kas šwenti-ta waikū Izraelo, ir ne mirsit.

19. Pėrskyrimas.

Apie raudoną karmę, ir apie cypšijimo wandeni.

Ir Pons Diews kalbedams su Moizėjum bey su Uarōnu tare:

2. Szittas istatimas tur per prisakimą buti, turri Pons Diews paliepe, sakydams: sakyt waikams Izrael, kad pas tawę atwestu * karmę raudoną, tikray sweiką, nieku ne flandingą, ir ant kurrōs dar niekadōs jungas ne buwo dėtas, * Ebr. 9, 13.

3. Ir dūkit ję wystupui Eleazarui,

tas ję tur laušan iřwest iř abažo, ir ténay po sawo ačiū pamušdit.

4. O Eleazars, wyskups, tur jós kraujo sawo pirštu imt, ir tiesog priekš šėtrą surinkimmo * šlakstyt septynis kartus. * Ebr. 9, 13.

5. Ir tą karwę po sawo ačiū sudėgidit, kaip jós ūdą, taip ir mėšą, podraug jós kraują su mėšlais.

6. O wyskups tur imti cėdro-mėdzio, ir ęžopū ir wilnū tamsey raudonū, ir ant tós dėganczės karwės užmesti.

7. Ir tur sawo rubus mazgoti, ir sawo kuną wandenimi cęystiti, ir potam i abažą eit, ir necęystu but ifki wakarui.

8. O kursai ję sudėgino, taipojau tur sawo rubus wandenimi mazgoti, ir sawo kuną wandeni' cęystiti, ir necęystu but ifki wakarui.

9. O wiens cęystas wyrs tur tus pėlenus nū tós karwės sugrėbės pabert atstu abažo ant cęystós wietós, kad ténay pakawota butu surinkimmui waitū Izrael, * apšlakstijimo-wandenui; nėsa tai apiera už griekus. * 1 Pet. 1, 2.

10. O tas, kursai tus pėlenus nū karwės sugrėbės, tur sawo rubus mazgoti, ir necęystas buti ifki wakarui. Tai tur amšina prowa but waitams Izrael, ir ateiwijems, kurie tarp jušų gywėna.

11. Taygi, jey kas koki lawoną pakrutтина, tas septynes dienas bus necęystas.

12. Tassai šittāmi tur atsigriekšit trėczą dieną, ir sėtmą dieną, taip cęystas pastós; o jey jis trėczą dieną bey sėtmą dieną ne atsigriekšij, tay jis ne bus cęystas.

13. Alle jey kas koki lawoną pakruttin, o ne norėtu atsigriekšit, tas namus Pono Diewo necęystus daro: o tolia duřia tur išgaishinama buti iř Izraelo, todel, kad apšlakstijimo-wandū ant jo ne šlakstytas, tay jis necęysts, pakoley jis nū to nescęystidina.

14. Tai yra prisakimas, kad žmogus koksai šėtroje numiršta: kas i šėtrą ieit, ir wis kas šėtroje yr, tur necęysta buti septynes dienas.

15. Ir wissi atwiri ryškai, kurie

dankčo arba ryřio ne tur, necęysti yra.

16. Ir kas pakrutтина ant laužo kardu nužuddytą, arba ne gywą, arba žmogaus kaulą, arba grābą, tas yra necęystas septynes dienas.

17. Taygi tur tam necęystam imti pelenū šittós sudėgintós apierós už griekus, ir tėfanczo wandens užpilti i ryką.

18. O cęystas wyrs tur imti ęžopū, ir i tą wāndeni idājęs šėtrą apšlakstyt, ir wissus rykus, ir wissas duřes widduj' ėsanczas, taipojau ir tą, kursai lawon-kaulą, arba užmuřtąjį, arba negywą, arba grabą pakrutтино;

19. Alle cęystasis tur necęystąjį trėczą dieną bey sėtmą dieną apšlakstyt, o ji sėtmą dieną atgriekšit, ir tur sawo rubus mazgoti, ir wāndeni' cęystitis; tay jis ant wakarо cęystu bus.

20. Alle kursai necęystas bus, ir ne nor atsigriekšitis, to duře tur išgaishinama buti iř surinkimmo; nėsa jis šwentnyęę Pono Diewo necęystą padaręs, ir apšlakstijimo-wandenu ne apšlakstytis, todel jis necęystas.

21. O tai jiems tur amšina prowa buti. O ir tas, kursai apšlakstijimo-wādenimi apšlakšte, tur sawo rubus mazgoti; ir kas tą šlakstijimo-wāndeni krutтина, tas tur necęystas buti ifki wakarui.

22. Ir wissab, tą jis pakrutтина, necęystu bus, ir kurs žmogus ji pakruttis, tur necęystas buti ifki wakarui.

20. Pėrsfyrimas.

Diews dāst wandens iř albos. Mirjama bey Aarōnas miršta.

O waitai Izrael iškako su wissu surinkimmu i pūščią Žin, pirmame mėnesij, o žmones gulėjo mieste, wadinnama Kadese. O Mirjama ténjau numirre, ir buwo ténjau palaidūta.

2. O surintimmas ne turrejo wandens, ir susirinko priekš Moizėšų bey Aarōną.

3. Ir žmones bārėsi su Moizėšum, sakędami: aš, kad butumbim pra-

pūsę, kaip musū brolei prapūsę, po Dievo akių!

4. Kam juddu Pono Dievo surinkimą i šę pūšęą imedėta, kad ežonay mirtumbim su sawo galwija is?

5. Ir kam mus iswedėta is Egiptu i šę nelabą wietą, kur ne galima kę sēt, kur ney rygū ney wyn-mėdžū ney granot-obolū yra, o dar priegtam niera ney wandens gėrti?

6. Moizėjus bey Uaronas nuėjusu nū surinkimmo prie angōs šėtrōs surinkimmo, parpūsle ant sawo wėido; ir Pono Dievo šlowė pasirōde jiem dwiem.

7. Ir Pons Diews kalbėdams su Moizėjum tare:

8. Imk tą lazdą ir suwadink surinkimą, tu bey tawo brolis Uaronas, ir prikalbėkitą tą ūlą po jų akių; ta dūs sawo wādeni. Taip tu turri jiems wandens is ūlōs isgāuti, ir surinkimą pagirdit bey jų galwijos.

9. Tay Moizėjus ėme lazdą po Pono Dievo akių, kaip jis jam buwo liepes.

10. Ir Moizėjus bey Uaronas suwadinnu surinkimą pas ūlą, ir tare jiems: girdekite jus ne paklusnėji, argu muddu jums ir wandens is tōs ūlōs galėsim dūti?

11. Ir Moizėjus sawo ranką pakėlęs, muše ūlą su lazda du kart, tay daug wandens is jōs tekėjo, kad surinkimmas gėre, ir jų galwijai.

12. Alle Pons Diews tare Moizėjui bey Uaronui: todel, kad i manę ne itikėjota, manę šwentiti po akių waitū Izrael, juddu ne turrita ši surinkimą iwest i žėmę, kurrę aš jiems dūsu.

13. Tai tas waid-wandū, dėl kurrio waitai Izrael su Ponu Diewu bārėsi; o jis šwentits buwo ant jų.

14. O Moizėjus isfunte pāsū is Kades pas karalų Edomitū (sakydams): taip taw sakydin tawo brolis Izrael: Tu žinnai wissą waragą, kursai mums tikos;

15. Kad musū tėwai i Egiptą nusitraukė, ir mes ilgą cėsę Egipte gywėnė; o Egiptiečiai sunkiey laike mus ir musū tėwus;

16. O mes šaukiem Diewop, tas musū balsą isklaušęs, Angėlą atsunte, ir mus is Egipto iswedė. O štay mes esme miestė Kades, arti tawo rubėjū.

17. Dūl mums trauktis per tawo žėmę: mes ne esme dirwomis ney wyn-kalnais ney wandens gėrsim is šullinū: wiežkelu mes trauktimės, ney po dešinės ney po kairės nesitraipysim, ikki tawo rubėjū pėrcisim.

18. Alle Edomitas tare jiems: tu ne turri per manę trauktis; arba aš su kardu taw priėšais trauktūs.

19. Waitai Izrael tare jam: mes kėlu kėlaujamu trauktimės. O jey mes tawo wandens gėrsim, mes bey musū galwijai, tay taw užmožsim; mes nieko ne norim, kaip tik pėsti pėreit.

20. Alle jis tare: tu ne turri per musū žėmę trauktis. Ir Edomitai isšitraukė jiems priėšais su daugumu žmonū, ir su druta ranka.

21. Taip ne norėjo Edomitai Izraelui pawėlit per jų rubėjū trauktis. O Izrael kreipėsi šalim nū jų.

22. Ir waitai Izrael kėlėsi is Kades, ir isklėjo su wissu surintimū ikki kalno Or.

23. O Pons Diews kalbėjo su Moizėjum bey su Uaronu, prie kalno Or, parubėžjuse žėmės Edomitū, ir sake:

24. Te susiwala Uaronas prie sawo žmonū; nesa jis ne tur isklėti i tą žėmę, kurrę waitams Izrael dawjau, dėl to, kad mano žodžui ne klausėta pas waid-wādeni.

25. Alle imk Uaroną bey jo sunų Ekeazarą ir užwešt jųdu ant kalno Or.

26. Ir isrėdės Uaroną, jo rubais aprėdyt Ekeazarą jo sunų: o Uaronas tur tēnay susiwalyt ir numirti.

27. Tay dare Moizėjus, kaip jam Pons Diews buwo liepes ir užkūpo ant kalno Or, po akių wisso surinkimmo.

28. Ir Moizėjus isrėde Uaroną, ir aprėde jo rubais Ekeazarą jo sunų. O Uaronas mirre tēnay ant wiršaus kalno. Alle Moizėjus bey Ekeazaras nukūpo žėmyn nū kalno.

29. O wissas surinkimmas, matydams, Aroną jau Diewui dušę atdawusi, apwerke ji trisdešimtis dienų, wissi namai Izrael.

21. Pėrskyrimas.

Ugningą žalsę landims gybitas žurėjimu i warinni žalti.

O kaip Kananitas, karalus Urads, i pėtus gywenąsis, išgirdo, Izraelį ieinanti kėlu tårdancųjū, karawo jis priekš Izrael, ir kėllis sugawęs, nuwede.

2. Tay Izraelas Ponui Diewui priejādą pažadėjo satydamas: jey tu šittus žmones po mano ranka padūdi, tay jų miestus prakėitinau išpūstisū.

3. Ir Pons Diews išklause balsą Izraelo, ir padawe Kananitus, ir jie išgaigino jų podraugey su jų miestais, ir pramine tą wietą war-du Urma.

4. Tay traukiesi nū kalno Or kėlu, šwendrū: jurumplinkay, kad aplink Edomitū žemę trauktus. O žmones ne rods ējo tū kėlu.

5. Ir kalbėjo priekš Diewą ir priekš Moizėšų: kam tu mus iš Egipto išwedei, kad mirtumbim pūščųj? nēsa žmonay ney dūnōs niera ney wandens, o musū dušia nugrišo to ledako walgio.

6. Tay atfunte Pons Diews ant žmonū žalcus ugningus, tie kando žmones, kad daugummas žmoniū Izraelije numirre. * 1 Kor. 10, 9.

7. Tay jie atėję pas Moizėšų tare: mes susigriegijom, kad priekš Poną Diewą bey priekš tawę kalbėjom; prašyt Poną Diewą, kad žalcus nū musū atimtu. Moizėšus meldėsi už žmones.

8. Tay tare Pons Diews Moizėšui: * pasidarytis warinni žalti, ir ji pakėl per ženklą; kas ikąstas, o i ji žurės, tas išliks gywas.

* Jon. 3, 14.

9. Tai padare Moizėšus warinni žalti, ir pakėle tą ženklui; o kad turri žaltys ikando, tay tas žurėjo i tą warinni žalti, ir išlikto gywas.

10. O waikai Izrael išsitraukė, ir sawo abąją padare Obotūse.

11. O iš Obotū išsitraukę apsisitojo Jjimme, pas kálnus Abarim, pūščųj, ties Moab, i saulės uštekėjimą.

12. Jš tén išsitraukę apsisitojo pas uppelį Sared.

13. Jš tén išsitraukę apsisitodami pasilikto šę pus, pas Arnoną, kuršai pūščųj yr, ir rėgimas nū rubėjaus Amoritū. Nēsa Arnon yra rubėjus Moab, tarp Moab bey Amoritū.

14. Jš to sakoma knygosa apie kowas Pono Diewo: Wab Supoje ir uppelėi pas Arnon.

15. Ir weršmė uppelū, pritenkanti ikki miestui Ur, ir kreipiasi, ir yr rubėjus Moab.

16. Ir iš tén traukies prie šullinio: tai tas šullinys, apie kurri Pons Diews Moizėšui sake: suwadyl žmones, aš jiems wandens dūsu.

17. Tay Izrael giedojō šę giesmę, ir pafarczui giedojō apie šullini.

18. Tai šullinys tassai, kurri kuni-gaitščzei kuse; garbėl' esą tarp žmonū ji iškase, per mokintoji ir per sawo laždas. O iš šōs pūščōs jie traukiesi i Matang.

19. O iš Matandōs i Naaliel; o iš Naaliel i Bamotus;

20. O iš Bamotū i Daubą, kurri laukė Moabōs yr, prie aukštojo kalno Pisga, ties pūščų stowinczo.

21. O Izrael sunte pāslus pas Sioną, karalų Amoritū, ir jam satydino:

22. Leist manę trauktis per tawo žemę; mes ne kraipyšimės i dirwas ney i wynsodus, neygi wandens gėrsim iš šullinū; wieszkelu mes trauksimės ikki per tawo rubėjus pėrsigāusim.

23. Alle Sionas ne pawėlijo waitams Izrael su waitu pėrsitraukt per sawo rubėjus; bet surinkęs wissus sawo pulkus traukiesi Izraeli priekšais i pūščų; o iškātęs ik Jazoną karawo jis priekš Izraelą.

24. Alle Izraelitėnai išmuše ji ašmenimi kardō, ir igāwo jo žemę nū Arnono ikki Jakobui, ir ik waitū Ammon; nēsa rubėjui waitū Ammon buwo ginklais aptwėrti.

25. Taipō Izrael wissus šittus

miestas žmės, gyveno wissūse miestūse Amoritū, Esbonej' ir wissūse jės miestelūse.

26. Nėsa miestas Esbon buvo Siono, karalaus Amoritū, o jis pirm to su Moabitū karalumi buvo karawēs, ir wissą jo žemę saw lai-mėjes it' Arnon.

27. Jš to sākoma priejodij: eikit i Esboną, miestą Sioną pakurt, ir attiesti.

28. Nėsa ugnis iš Esbon išlėkė, liepsna iš miesto Siono, ta suėde Arną Moabitū, ir mieščjonis aukštys bės Arnono.

29. Bėda taw, Moab, jūs žmones Ramos jūs prapūlet: Jo sūnus išguinoti, o jo dukters apfāltos išwestos, Sionui, karalui Amoritū.

30. Jū šlowē nieku pawirto nū Esbono itki Dibon; ji išpūstita itki Aopa, kurri pritenka it Medbai.

31. Taipso gywėno Izraelitenai žė-mėje Amoritū.

32. O Moizėjus išsunte apžwalgytojus Jaėšerop, ir igawo jos dukteres ir išwāre Amoritus jū žemėj gywėnanczus.

33. Ir kreipdamėsi traukies aukštyn kėlu i Bazaną. Tay išsitraukė jiems priešais Oggas, karalus Bazanoj, su wissu sawo (waistō) pulku, karauti Edrėjose.

34. Ir Pons Diews tare Moizėjui: nesibijokis jo, nėsa aš taw ji i tawo rankas dawjau, su žeme ir su žmonėmis, ir turri su jūmi daryti, kaip tu su Sionu, karalumi Amoritū darei, kursai Esbone gywėno.

35. Ir jie išmuše ji ir jo sūnus, ir wissus jo žmones, it ney wiens ne išliktō, ir žemę igawo.

22. Pėrsėyrimas.

Bileams tur Izraelitėnus praeitū: jo aslėne kalba.

Potam traukdamiēs waikai Izrael apsištojo laukūse Moabōs, anna šal' Jordano, ties Jerikōs.

2. O Balaks, sunus Ziporo matydams wis tai, ką Izraelas buvo dargēs Amoritams;

3. Ir kad Moabitai labay bijōjos tū žmonū, taip didžio pulko; ir kad

Moabitai labay prisibijōjo waiktū Izrael:

4. Ir sake wyresniemsiems Midianitū: dabar tas pulkas suēs, kas aplink mus yr, kaip jautis jolē ant lauko suešt. O Balaks sunus Ziporo buvo tū cēs karalus Moabitū.

5. Ir jis išsunte paslū pas Bileamą, sunu Beoro, i Pėtorą, kursai gywėno prie wandenū žemėje waiktū sawo žmonū, ji pawadint, ir sakydino jam: štay žmonū pulkas iš Egipto išėjo, tas wissą žemę apdengė, ir sustōjo ties manimi.

6. Taygi šėn atėjes, praeit man tus žmones, nėsa jie man permacnus; ar rassi galėczau jūs išmušti ir iš žemės išwaryti; nėsa aš tai žinnau, kurri tu pėrėgnoji, tas pėrėgnotas yra, o kurri tu praeiki, tas yra praeiktas.

7. O wyresnieji Moabitū nuėjo su wyresneiseis Midianitū, ir turrėjo * algą už burrimą sawo rankosa; ir iėjė pas Bileamą, sake žodzus Balako.

* 2 Petr. 2, 15.

8. O jis tare jiems: pasilikit czonay nakwini; tay aš jums atsakysu, kaip man Pons Diews sakys. Taipso pasilikto wyrāusieji Moabitū pas Bileamą.

9. O Diewas atėjes pas Bileamą tare: * kas tai per žmones, kurrie pas tawę yr?

* 3ež. 39, 3.

10. Bileams tare Diewui: Balaks, Ziporo sunus, Moabitū karalus, atsunte pas manę.

11. Štay, žmonū pulks iš Egipto išėjes apdengia wissą žemę; taygi dabar ateit šėn ir praeit ji; ar rassi galėczau su jeis muštis, ir jūs prawaryti.

12. Alė Diews tare Bileamui: ne eik tu su jeis, ir ne praeit tus žmones, nėsa jie pėrėgnōti yra.

13. Tay Bileams rytmetij' kėlēs tare wyrāusiemsiems Balako: eikit i sawo žemę: nėsa Pons Diews ne nor pawēlit, kad su jumis eiczau.

14. O wyrāusieji Moabitū kėlēs, ir parėjė pas Balaką tare: Bileams ne apšium su mumis ateit.

15. Tay Balaks sunte dar didesnūs ir garbingesnūs wyrāusujū, kaip anie buvo.

16. Kaip tie atėjo pas Bileamą tare jam: taipu taw sakydin Balaks, jams žiporo: mielas, ben ne wengf pas manę ateit;

17. Nėsa aš tawę diddey garbisu, ir tą tu man sakysi, tai darysu; melsu, ben ateit ir prakeit man fittus žmones.

18. Bileams atfakydams tare tar-nams Balaks: kad man Balaks sawo namus pilnus sidabro bey aukso dūtu; taczau aš ne galėczau perjengt jodi Wiešpaties, sawo Diewo, ar maio ar didzio ko daryt.

19. Taygi tikray pasiliskit ir jūs czonay šę nakti ikli ištirfu, tą Pons Diews tolaus su manim kalbės.

20. Tay atėjo Diews naktij' pas Bileamą, ir tare jam: jey tie wyrai atėjo tawęs wadit, tay kėlis ir eit su jeis; taczau tą aš taw sakysu, tai turri daryt.

21. Tay Bileams rytmetij' kėles pabalnojo sawo asilėne, ir kėlāwo su tais wyrāuseis Moabitū.

22. Alle pāpikis Diewo (diddey) supykę, jam tēnay kėlaujent. Ir Angėlas Pono Diewo stojosi i kėlą, kad jam priekitus; o jis jojo ant sawo asilėnės, ir du waiwu buwo su jam.

23. O asilėne regėjo Angėlą Pono Diewo ant kėlo stowinti, ir nūgą kėrdą jo rankoj'. O asilėne išsi-kreipe iš kėlo, irėjo i lauką; alle Bileams ję muše, kad kėlu citu.

24. Tay Angėlas Pono Diewo stojos i taką tarp wyn-kalnū, kur ab-biškaley sėnos buwo.

25. Ir asilėne matydama Angėlą Pono Diewo, šlėjosi prie sėnės, ir priekpāude kóją Bileamo prie sėnės; ir jįšai ję dar labjaus muše.

26. Tay Angėlas Pono Diewo tolyn ejęs stojosi aukštoj' wietoj', kur ne buwo iš kėlo išsikreipt, ney po dēšinės, ney po kairės.

27. O kaip asilėne Angėlą Pono Diewo pamāte, pāle ji ant sawo kėlū po Bileamu. Tay diddey pa-pykę Bileamas, ir muše asilėnę su lazda.

28. Tay Pons Diews atwėre nūf-rus asilėnei; * ir ji tare Bileamui:

ty aš taw dariau, kad manę mušei dabar tris kartus?

* 2 Petr. 2, 16. Gr. Žuba 11.

29. Bileams tare jei: kad tu manę apjūku turri. Ul kad dabar kėrdą rankoj' turrėczau, tay tawę pėr-durczau.

30. Usilėne tare Bileamui: ar ne esmi tawo asilėne, kurrę tu jojei sa-wo czėšą ik šei dienai? ar ir taw kū czės taipu darydawau? jis tare: nē.

31. Tay atwėre Pons Diews Bi-leamui atis, kad Angėlą Pono Die-wo mate ant kėlo stowinti, ir * nū-gą kėrdą jo rankoj', ir klonojos pa-silenkės sawo weidu.

* 3oj. 5, 13.

32. Ir Angėlas Pono Diewo tare jam: kam tu sawo asilėnę mušei dabar tris kartus? štay aš išėjau, kad taw priekiczaus; nėsa tas kėlas mano atisa ne gėras.

33. O asilėne manę pamāczusi tris kartus man lenkės; kittaip, jey ji man ne butu lentufis, tay ir tawę buczau dabar nužuddęs, o asilėnę gėwą išlaikęs.

34. Tay tare Bileams Angėlui Pono Diewo: aš susigriekšijau, nės aš ne žinnojau to, kad tu cze stowi priekš manę ant kėlo. O dabar, jey tai taw ne patinka, tay aš gėyšu atgalon.

35. Angėlas Pono Diewo tare jam: kėlauf tēnay su tais wyrāis, alle nieko kitto ne turri kalbėti, kaip tą aš taw sakysu. Taip kėlāwo Bileams su wyrāuseis Balaks.

36. Kaip Balaks išgirdo, kad Bi-leams atėings, trāufies jis jam prie-šais i miestą Moabitū, kurri gul prie rubėjaus Arnon, kursai yr pas pati kraštą rubėjaus,

37. Ir tare jam: ar ne sunczau pas tawę, ir tawę wadidinau? kamgi tu ne atėjai pas manę? ar dingai, manę ne galinti taw garbės daryti?

38. Bileams atfakę jam: štay, aš atėjau pas tawę; alle kaip galu aš ko kitto kalbėti? Ką man Diews i burną dūst, tai aš turru kalbėti.

39. Taipu kėlāwo Bileams su Ba-laksu, ir iškėjo i miestą pas pati kraštą rubėjų esant.

40. O Balaks apierawojo bandės

ir awją; ir nusunte Bileamo bey tą wyrąsują wadit, kurrie pas ji būwo.

41. O rytmetij' Balaks ėmęs Bileamą užvedė ji ant aukštųjų Baalo, kad iš ténay matyt galėjo žmonų galus.

23. Pėrskyrimas.

Bileamo kėitims i žėgnonę pėrversias.

Jr Bileams tare Balakui: pakurt man čzonay septynis altorus, ir atgabėndit man sėn septynėtą jautukū, bey septynėtą awimū.

2. Balaks dare, kaip jam Bileams sake: ir abbudu, Balaks ir Bileams, apierawojo kōznas ant sawo altoraus po jautukū ir po awiną.

3. Jr Bileams tare Balakui: eif prie sawo dēginnimo=apierōs; aš nueisu, kad rassi Poną Diewą sutikėzau, kad taw apsakėzau, ką jis man roda; ir jis nuėjo stubindams.

4. Jr Diews sutiklo Bileamą; o jis jam tare: septynis altorus itaisau, ir ant kōžno altoraus po jautukū ir po awiną apierawojau.

5. Ule Pons Diews dawe sawo žodi i burną Bileamo sakydams: eif wėl pas Balaką, ir taipo kalbėt:

6. O jam wėl pas ji pareinant, s̄tay, jissai stowėjo pas sawo dēginnimo=apierą draugė su wissais wyrāuseis Moabitū.

7. Tay jis pradėjes sawo žodi tare: iš Syriōs manę Balaks Moabitū karālus atgabėndino, nū kálnū i užtekėjimą; eif ir prakeit man Jotubą, eif, pabart Izraeli.

8. Kaip aš kėikėzau, kurri Diews ne kėikia? kaip aš k̄ barezau, kurri Pons Diews ne bāra?

9. Kėsa iš aukštųjų ūlū aš ji geray matau, ir nū kaukarū aš ji regiu. S̄tay, tie žmones s̄tyru ḡwęs, ir ne bus rokūti tarp pa-gonū.

10. Kas gal passkaityt dūskes Jotubo, ir skaitly ketwirtu dalyko Izraelo? mano dūskė te miršta smerczūtū teisujū, ir mano amšio galas te stow kaip s̄ittā galas.

11. Tay tare Balaks Bileamui: k̄ tu su manim darai? aš tawę atga-

bėndinau kėikti ant mano neprietelū; o s̄tay tu jūs pėržėgnoji.

12. Jis atsakydams tare: ar aš ne turru tai laikyt ir kalbėt, k̄ man Pons Diews i burną dūda?

13. Balaks tare jam: eif bėn su manim i k̄ittą wieta, iš kur tu jo k̄rāstą matysi, o taczau ne wissą matysi; ir prakeit man jūs ténay.

14. Jr jis (Bileams) nuwede ji i lygę wieta ant wiršaus Pisgo, ir pafurės septynis altorus, apierawojo ant kōžno altoraus po jautukū ir po awiną;

15. Jr tare Balakui: stokis taipo pas sawo dēginnimo=apierą; aš tén palukėsu.

16. O Pons Diews sutiklo Bileamą, ir dawe jam žodi i jo burną ir tare: eif wėl pas Balaką, ir taipo kalbėt.

17. Jr jam wėl pas ji pareinant, s̄tay, jis stowėjo pas sawo dēginnimo=apierą, draugė su wyrāuseis Moabitū. Jr Balaks tare jam: k̄ sake Pons Diews?

18. Jr jis pradėjes sawo žodi tare: kėltis Balak ir girdek; priimt i ausis, k̄ taw sakau, tu sunau Ziporo:

19. Diews ne žmogus, kad * me-litū, neygi žmogaus waikas, kad jam kō gailėtu. Ar jis k̄ sakytu, o ne darytu? ar jis k̄ kalbėtu, o ne išpilditu? * It 1, 2.

20. S̄tay, pėržėgnot aš s̄ėn atgabėntas esmi; aš pėržėgnoji ir ne galu tai nukreipt.

21. Ne matyt yra procēs Jotube, ir ney jokio darbo Izraelij'. Wies-pat's, jo Diewas yra pas ji; ir trimitawimas karālaus yr jeme.

22. Diews jūs išwede iš Egipto; jo drąsums yra kaip kōkio medinnio jaučio.

23. Kėsa niera žynio Jotube, ney burkininko Izraelije. Sawo c̄ėsu bus apie Jotubą sakyta, ir apie Izraeli, kōkius dywus Diews daras.

24. S̄tay tie žmones kėltis ney jāuns lutas, ir passitėbs kaip lutas; jie nesiūlsis, i k̄ plėšimmo es, ir kraujo užmuštųjų gers.

25. Tay tare Balaks Bileamui: tu ant jų ney kėit, ney jūs pėržėgnot.

26. Bileams atšakdam's tare Balakui: ar ne sakiau tau, wis tą Pons Dievs kalbėsęs, aš darysu?

27. Balaks tare jam: eikš ben, aš tauwę fittur nuwessu: mašu Diewui itiks, kad tu man tenay jās prateiktumbei.

28. Ir jis ji užvede ant wiršaus kalno Peor, kurs ties pušezia yra.

29. Ir Bileams tare Balakui: patursk man ezonay septynis altorus, ir pargabėndik man septynėtą jaututkū, bey septynėtą awinū.

30. Balaks padarydams, kaip Bileams sake, apierawojo ant kožno altoraus po wieną jaututką ir po wieną awiną.

24. Pėrskyrimas.

Bileamo praralawimas apie žwaigždę iš Jofubo.

Taipgi Bileams regėdams Ponui Diewui tai patinkant, kad jis Izraeli pėrjegnojo, ne tjo daugiaus kaip pirma, pas žynus, bet sawo wėidą tiesog kreipe ant pušezės linkay.

2. Patėles sawo akis mate Izraeli, kaip jie sustoję buwo pagal sawo gimmines. Ir Diewo dwase atėjo ant jo.

3. Ir pradėjęs sawo žodi tare: safo Bileams, Beoro sunus, safo wyrs, kurriam akys atwėrtos;

4. Safo tas, kurfai gird Diewą kalbanti ir wisgalinczojo pasirodimą rėg, kurriam akys atweramos, kad atsilkaupja:

5. Kaip mandagios tawo šėtros, Jofube! ir tawo namai, Izrael!

6. Kaip antai uppėlei platinas, kaip darjai paupjūse, kaip Moės Pono Diewo statomos, kaip cėdrai paupjūse.

7. Iš jo kibirro wandū bėgs, ir jo sėkla diddis wandū bus; jo karalus bus aukštėsnis už Agagą, ir jo karalyste išsikėls.

8. Dievs ji iš Egipto išvede, jo drąsums yr, kaip medinnio janczio. Jis pagonis, sawo pėrsekinetjus, es, ir jū kaulus sutruppis, ir sawo wyliczomis sudaužys.

9. Jis atsigulle ney lutas, ir kaip jaunas lutas; kas prieš ji pasi-

stengs? testow pėrjegnots, kurs tauwę pėrjegnoj, ir prakėkts, kas tauwę iškėikia.

10. Tay Balaks rusiczey papyšo ant Bileamo, ir suplodams rantas tare jam: aš tauwę atwadidinau, kad mano neprietelus iškėiktumbei, o wey, tu dabar jās tris kartus pėrjegnojei.

11. Ir dabargi suktis i sawo kam-pą; aš buwau mislijęs, tau garbės dūt; alle Pons Dievs tau tą gārbę ne wėlijo.

12. Bileams atfate jam: ar ne sakiau ir tawo paslams, kurrius pas manę atsuntei, ir tarau:

13. Kad Balaks man dātu sawo namus sidābro bey aukso pilnus, aš taczau ne galėczau Pono Diewo žodi aplenkti, ko piktō, ar ko gėro daryti pagal mano širdi; bet tą Pons Dievs kalbėsęs, tai ir aš kalbėsęs.

14. O štay dabar, kad prie sawo žmonū nueisū, tay ateik, tay tauwė rōdisu, tą fittie žmones tawo žmonėms padarys czėse pasluczausame.

15. Ir jis sawo žodi pradėjęs tare: safo Bileams Beoro sunus, safo wyrs, kurriam akys atwėrtos.

16. Safo girdisis Diewą kalbant, ir turrisis pašinnimą aukščiausojo, kurfai aprėiškimmą wisagalinco rėg, ir kurriam akys atweramos jam atsilkaupjant;

17. Už ji matysu, alle ne dabar; aš ji regėsu, alle ne arti. * Užtekės žwaigždė iš Jofubo, ir karališka ryškėte iš Izraelio pasikėls, ir sutrupys wyraūsus Moabitū ir išpūstys wisšus waitus Sėto.

* 2 Matt. 2, 2. Ez. 1, 78.

18. Edomą iweiks, ir Seir sawo neprietelams bus padūtas; alle Izrael pėrgalėjimą apturrės.

19. Iš Jofubo ateis wiespataujėsis, ir nužudys, kas miestū išlikto.

20. O matydams Amalekitus, pradėjo sawo žodi ir tare: Amaleks, pirmasis pagonū, alle pasluczaus abelnay prapulsi.

21. O matydams Kenitus, pradėjo sawo žodi ir tare: tawo namai drutay itaisyti, ir sawo lizdą i šlą krowei.

22. Alie, at Rojne, tu sudėgits busi, kad Assur tamę sugautą nuwes.

23. Ir wël pradėjęs sawo žodi tare: at! kas bus gyws, kad Diews tai darys?

24. Ir akrutai iš Rytimū išpūstis Assurą bey Eberi; alle ir jissai prapuls.

25. O Bileams kėlęs nuėjo ir atgryžo i sawo kampą, ir Balaks nusitrauke sawo kėlu.

25. Pėrsfyrimas.

Balwonyšte ir kėšyšte biddey korawota.

Ir Izraelis gywėno Sittimūse. O žmones pradėjo kėšaut su dukterimis Moabitū,

2. Kurrie kwiete žmones ant apierū sawo balwoni. O žmones walge ir meldeši jū Diewū.

3. Ir Izrael pradėjo slūžiti Baal-Peorui. Tay diddey papyko Pono Diewo papykims ant Izraelio.

4. Ir tare Moizėjui: imk wissus wyresnūsus žmonū ir pakark jūs Ponui Diewui i saulę; kad sunkus papykims Pono Diewo nū Izraelio butu nukreiptas.

5. Ir Moizėjus tare sudzams Izraelio: kožnas pasmaukit sawo žmones, kurrie prie Baal-Peoro prisi-kabinę.

6. O štay, wyrs nekursai iš waikū Izrael atėjęs atwede pas sawo brolus wieną Midianitėnę, ir dawė tai Moizėjui regėti, ir wissam surinkimmui waikū Izrael, wer-kenczū ties durrimis šėtrds surinkimmo.

7. Tai pamatęs Pineas, sunus Elazaras, sunaus Arono wyskupo, kėlęs iš surinkimmo ir ęme ragotinę i sawo ranką,

8. Ir ęjęs pasluy tą wyrą Izraelitėnį i jo kėšawimo kampą, pėrdure tādū abbydū, tą Izraelitėnį wyrą, ir tą moteriškę, per jū dwejų pilwą. Tay palowė šitta sloga nū waikū Izrael.

9. O nužawinti buwo šittoj' slogoj' dwidėšimt ir keturi tūkstančiai.

10. O Pons Diews kalbėdams su Moizėjum tare:

11. Pineas, sunus Elazaras, sunaus Arono, wyskupo, mano did-di kėštą nū waikū Izrael atkreipe šalin, sawo kėšijimu už mane, kad aš sawo kėšijime waikus Izrael ne išpūsticiau.

12. Todėl sakyl: Štay, aš dāmi jam suderejimą mano patājus.

13. Ir jis tur turrēt, ir jo waikai po jami derejimą amžinōs kunigystės, todėl kad už sawo Diewą kėšijo, ir waikus Izrael suderino.

14. O tas Izraelitėniskis wyrs, kurs nužuddytas buwo su ta Midianitėnē, wardu buwo Simri, sunus Salu, kunigaitis namūse tėwo Simeonitū.

15. Ta moteriškė Midianitėnē, kurri taipojau nužuddyta buwo, wardu buwo Kasbi, dukte Zuro, wyrāusojo nekurrōs gimminės Midianitū.

16. O Pons Diews kalbėdams su Moizėjum tare:

17. Padarykit iškādōs Midianitams ir nužawinkite jūs.

18. Nėsa jie jums iškādōs padare sawo kytyste, kurrę jums itaise per Peorą, ir per sawo sėšeri Kasbę, dukteri wyrāusojo Midianitū, kurri nužuddyta dienoje slogōs, dėl Peoro, slogai potam ušcinant.

26. Pėrsfyrimas.

Waikai Izrael iš naujo suskaitomi.

Ir Pons Diews kalbėjo Moizėjui bey Elazarui, sunui wyskupo Arono:

2. Surokūt skaitlū wisso surinkimmo waikū Izrael, kas dwidėšimt metų ir sėsesni yr, pagal jū tėwū namus, wissū i ābažą trauktis tinkanczūjū Izraeliē.

3. Ir Moizėjus kalbėjo su jeis, ir podraugėy Elazaras wyskupas, ant lauko Moabitū, pas Jordaną, ties Jerikōs,

4. Kurrie dwidėšimt metų buwo sulaukę ir daugiaus, kaip Pons Diews Moizėjui buwo paliėpęs, ir waikams Izrael, iš Egipto išeju-siems.

5. Ruben pirmgimmesis Izraelio. O waikai Rubeno buwo Anoks, iš

kurrio gimminė Anokitą prasideda; Pailu, iš kurrio gimminė Paluwitą prasideda;

6. Erons, iš kurrio gimminė Eronitą prasideda; Karmi, iš kurrio gimminė Karmitą prasideda.

7. Tai gimminės iš Kubėno: ir jų skaitlus iš viso būvo keturios dešimtys ir trys tūkstančiai, septyni šimtai ir trisdešimt.

8. O waikai Pailu buvo Eliabs.

9. O waikai Eliabo buvo: Remuel, Datan bey Abyrams. Tai tas Datans ir Abyrams, vyresnieji surinkimie, kuria du prieš Moizėjų bey Aaroną priešsistenge, maište Koro, kaip prieš Poną Dievą priešsistenge.

10. Ir žeme savo nastrus atvėrusi jų du prarijo su Koro, kaip maištininkai mirre, ir kaip ugnis du šimtų ir penkis dešimtis vyrų suėdė, ir ženklu pastojė.

11. Visi waikai Koro ne mirre.

12. Waikai Simeono jų gimminėsa buvo: Remuels, iš to prasideda gimminė Remuelitą; Jamin, iš to prasideda gimminė Jaminitą; Jakins, iš to prasideda gimminė Jakinitą;

13. Sera, iš to prasideda gimminė Seraitą; Saulus, iš to prasideda gimminė Saulitą.

14. Tai gimminės iš Simeono: dvidešimtys ir du tūkstančiai ir du šimtai.

15. Waikai Gado jų gimminėsa buvo: Zips, iš to gimminė Ziponitą prasideda; Agi, iš to gimminė Agitą prasideda; Sunis, iš to gimminė Sunitą prasideda;

16. Ofni, iš to gimminė Ofnitą prasideda; Eris, iš to gimminė Eritą prasideda;

17. Urods, iš to gimminė Uroditą prasideda; Uriels, iš to gimminė Urielitą prasideda.

18. Tai gimminės waikai Gado, jų iš viso, keturios dešimtys tūkstančiai ir penki šimtai.

19. Waikai Judo: Gers bey Onans, kuria du abudu numirė žemėje Kanaan.

20. O waikai Judo jų gimminėsa buvo: Sela, iš to gimminė Sela-

nitą prasideda; Perezas, iš to gimminė Peržitą prasideda; Seras, iš to gimminė Seraitą prasideda.

21. O waikai Perezas buvo Erons, iš to gimminė Eronytą prasideda; Amuls, iš to gimminė Amulytą prasideda.

22. Tai yra gimminės Judo, jų iš viso septynios dešimtys ir šeši tūkstančiai, ir penki šimtai.

23. Waikai Izacharo jų gimminėsa buvo: Tola, iš to gimminė Tolaitą prasideda; Pumas, iš to gimminė Puwanitą prasideda;

24. Jafubs, iš to gimminė Jafubitu prasideda; Simrons, iš to gimminė Simronitą prasideda.

25. Tai gimminės Izacharo, iš viso šešios dešimtys ir keturi tūkstančiai ir trys šimtai.

26. Waikai Sebulono jų gimminėsa buvo: Sered, iš to gimminė Sereditą prasideda; Elons, iš to gimminė Elonitą prasideda; Jaelėls, iš to gimminė Jaelelitą prasideda.

27. Tai gimminės Sebulono, iš viso šešios dešimtys tūkstančiai ir penki šimtai.

28. Waikai Izėjo jų gimminėsa buvo, Manasse bey Epraims.

29. O waikai Manassės buvo: Makirs, iš to gimminė Makiritą prasideda; Makirui gimme Gileadas, iš to prasideda gimminė Gileaditą.

30. O tai waikai Gileado: Jekeris, iš to prasideda gimminė Jekeritą; Eleks, iš to prasideda gimminė Elekitą.

31. Usriels, iš to prasideda gimminė Usrielitą; Sikems, iš to prasideda gimminė Sikemitą,

32. Smida, iš to prasideda gimminė Smiditą; Eperis, iš to prasideda gimminė Eperitą.

33. Visi Zelapėads buvo Epero sunus, o ne turrejo sunų bet dukterų, tos wardu buvo: Maėla, Noa, Agla, Milka bey Tirza.

34. Tai gimminės Manassės, iš viso penšios dešimtys ir du tūkstančiai ir septyni šimtai.

35. Waikai Epraimo jų gimminėsa buvo: Sutėlas, iš to praside-

da gimminė Satelitū; Bekeris, iŝ to prasideda gimminė Bekeritū; Taans, iŝ to prasideda gimminė Taanitū.

36. O waikai Sutelo buwo: Erans, iŝ to prasideda gimminė Eranitū.

37. Tai gimmines waikū Epraim, iŝ wiŝso trisdeŝimtis ir du tukŝtanczi, ir penki ŝimtai. Tai waikai Jozeŝo jū gimminėsa.

38. Waikai Benjamino jū gimminėsa buwo: Bela, iŝ to prasideda gimminė Belaitū; Ajbels, iŝ to prasideda gimminė Ajbelitū; Aji-rams, iŝ to prasideda gimminė Aji-ramitū;

39. Supams, iŝ to prasideda gimminė Supamitū; Upams, iŝ to prasideda gimminė Upamitū.

40. O waikai Belo buwo: Urdas bey Raemans, iŝ tū prasideda gimminė Urditū bey Raemanitū.

41. Tai waikai Benjamino jū gimminėsa, iŝ wiŝso keturiuos deŝimtis, ir penki tukŝtanczi, ir ŝeŝi ŝimtai.

42. Waikai Dano jū gimminėsa buwo: Suams, iŝ to prasideda gimminė Suamitū.

43. Tai gimmines Dano jū gimminėsa, ir iŝ wiŝso buwo ŝuŝkaityti ŝeŝios deŝimtis, ir keturi tukŝtanczi, ir keturi ŝimtai.

44. Waikai Uŝŝero, jū gimminėsa buwo: Jemna, iŝ to prasideda gimminė Jemnitū; Jeswis, iŝ to prasideda gimminė Jeswitū; Bria, iŝ to prasideda gimminė Brijitū.

45. Uŝŝe waikai Brijo buwo: Eberis, iŝ to prasideda gimminė Ebritū; Melkiels, iŝ to prasideda gimminė Melkielitū.

46. O dukte Uŝŝero buwo wardu: Sara.

47. Tai gimmines waikū Uŝŝero, iŝ wiŝso jū buwo penkios deŝimtis, ir trys tukŝtanczi, ir keturi ŝimtai.

48. Waikai Aaptalimo jū gimminėsa buwo: Jajeziels, iŝ to prasideda gimminė Jajezielitū; Gunis, iŝ to gimminė Gunitū;

49. Jėzeris, iŝ to prasideda gimminė Jėzeritū; Sillems, iŝ to prasideda gimminė Sillemitū.

50. Tai gimmines iŝ Aaptalimo, jās ŝuŝkaitant iŝ wiŝso buwo ketu-

rios deŝimtis, ir penki tukŝtanczi, ir keturi ŝimtai.

51. Tai wiŝŝas ŝkaitlus waikū Izrael, ŝeŝi ŝimtai tukŝtanczi, ir wiens tukŝtantis ŝeptini ŝimtai, ir trisdeŝimt.

52. O Ponas Diewas ŝalbdams ŝu Moizėŝum taze:

53. Šittiemis turri tą ŝemę iŝdalyt, i tėwiŝkės dalykus, pagal ŝkaitly wardū.

54. Kurrū daugums yra, tiems turri daug dāt i tėwiŝkės dālį, o kurrū maž, tiems maž; koŝnam reik dāti pagal jų ŝkaitly.

55. O taczau reik tą ŝemę pagal burta iŝdalyti, pagal wardus jū tėwū gimminū tur jie dalyką ŝawo tėwiŝkės imti.

56. Nėsa pagal burta turri jū tėwiŝkės dalyką padalyt tarp tū, kurrū daug, ir tarp tū, kurrū maž yra.

57. O tai yra ŝkaitlus Lewitū, jū gimminėsa: Gerŝons, iŝ to gimminė Gerŝonitū; Kaats, iŝ to gimminė Kaatitū; Merari, iŝ to gimminė Meraritū.

58. Tai gimmines Lewi: gimminė Libnitū, gimminė Ebronitū, gimminė Aaelitū, gimminė Aŝŝitū, gimminė Koraitū. Kaatui gimme Amramas.

59. O Amramo pati wardu buwo Jokėbėta, dukte Lewi, kurti jam uŝgimme Egipte; o ji pagimde Amramui, Aarónq bey Moizėŝu, ir jū dweją ŝeŝeri Mirjamą.

60. Uŝŝe Aarónui uŝgimme Adabs, Abiju, Eleazars, bey Itamaras.

61. Bet Adabs bey Abiju mirre, ŝwėtimą ugni apicawódamu po Diewo aŝiū.

62. O jū iŝ wiŝso buwo dvideŝimt ir trys tukŝtanczi, wiŝŝi wyriŝti, wieną mėneŝi ŝulaukę ir ŝeŝeni. Nėsa jie ne buwo ŝkaityti drangė ŝu waikais Izrael; nėsa ne buwo jiems dātos tėwiŝkės dālys tarp waikū Izrael.

63. Tai ŝuŝkaitim's waikū Izrael, kurrus Moizėŝus bey Eleazaras wyŝtaps, ŝuŝkaite, laukėŝe Moabitū, pas Jordaną ties Jerikōs.

64. Tarp kurrū ney wieno ne buwo iſ to ſtaitlaus, kaip Moizėjaus bey Naronas wyſtups waitus Izrael ſuſtaite puſcjoje Sinai.

65. Neſa Pons Diews jiems bawo ſakęs, kad jie turrės mirtinay nu-
mirti puſcjoje; ir ney wieno ne liſto, kaip tiſt Kalebs, ſanus Jėpunnės, bey Jozuwa, ſanus Nunno.

27. Pėrſtyrimas.

Iſtātimas apie tėwiſtės dalytus.

D dukters Zelapėado, ſunaus Epe-
ro, ſunaus Gileado, ſunaus Maſi-
ro, ſunaus Manafės, iſ gimminū
Manafės, ſunaus Jožėpo, war-
dais, Kaela, Noa, Uglā, Kilka bey
Tirza,

2. Priėjusos artyn, ſtojoſi po aſiā
Moizėjaus bey Eleázaro wyſtupo,
ir po aſiā wyreſnujā, ir wiſſo ſu-
rinſimmo ties durtimis ſėtrės ſu-
rinſimmo, ir tare:

3. Muſū tėws numirre puſcjoj, o
ne buwo draugyſtėje tā, kurrė prieſ
Ponā Diewā prieſſiſtėnge maiſtė
Koro, bet ſawo grieko dēl numirre,
o ne turrėjo ſunā.

4. Dėllogi muſū tėwo wardas
turrėtu jo gimminėje pranykti, no-
ris jis ſunaus ne tur? Dātit ir
mums dalykā tėwiſtės tarp broliū
muſū tėwo.

5. Moizėjaus jū kalbā praneſe Ponui
Diewui.

6. Ir Pons Diews tare jam:

7. Dukters Zelapėado teiſybę kal-
bėjo; tu turri joms tėwiſtės daly-
kā tarp jū tėwo broliū dāti, ir joms
iteikti jū tėwiſtę.

8. Ir ſakyt waitams Izrael: kad
tas mirſta, ne turrėdams ſunū,
tay jūs turrit jo tėwiſtę iteikti jo
dukterei.

9. Jey jis ne tur dukters, turrit
tā dāti jo brolams.

10. Jey ne tur broliū, turrit tā
dāti jo dėdzams.

11. Jey ne tur dėdzū, tay turrit
dāt jo arczāuſiems gentiems, kurrė
jo gimminėj yra, kad jė paſiſāwin-
tu. Tai tur buti waitams Izrael
iſtātims ir prowa, kaip Pons Diews
Moizėjui liepės.

12. Ir Pons Diews tare Moizė-

ėjui: uſkop ant ſū kalnū Ubarim,
ir apjurēt tā jėmę, kurrę aſ wait-
ams Izrael dāſu.

13. O kad tu buſi jė mātės, turri
ſuſiwalyti prie ſawo žmoni; kaip
tawo brolis Naronas ſuwalytis yra.

14. Kadangi mano žodzui ne bu-
wota paſluſnu puſcjoje Zin', ſurin-
ſimmui ſuſiwalidijant, kaip manę
ſwentit jam reikėjo per wādėnį po
jū aſiā. Tay yra waldwandū puſ-
cjoje Zin.

15. Ir Moizėjaus kalbėdams ſu
Ponu Diewu tare:

16. Wieſpats, Diewas ant wiſſū
gywū kunū, norėtu wyką dėti ant
ſio ſurinſimmo,

17. Kurſai ſu jeis iſėitu ir iėitu,
ir jūs iſweſtu, ir iweſtu; kad ſurin-
ſimmas Pono Diewo ne butu kaip
dėws be lėrdzaus.

18. O Pons Diews tare Moizėjui:
imk prie ſawęs Jozuwā ſunę Nuno,
wyką, kurreme dwafė yr, ir uždėt
ſawo rankas ant jo,

19. Ir ſtatyt jį po aſiā wyſtupo
Eleázaro, ir wiſſo ſurinſimmo, ir
paliept jam po jū aſiā.

20. Ir uždėt jam ſawo ſilowės,
kad jam klauſytu wiſſas ſurinſimmas
waitū Izrael.

21. Ir jis tur ſtėtis po aſiā Elea-
zaro, wyſtupo, tas uſ jį tur klauſti
Diewā pagal dawādā ſwieſybės
po Diewo aſiā. Pagal jo žodi tur
iſeit ir iėit, taip jis, kaip wiſſi wai-
kai Izrael ſu jūmi, ir wiſſas ſurin-
ſimmas.

22. Moizėjaus padāre, kaip jam
Pons Diews buwo liepęs; ir ėmęs
Jozuwā, ſtate jį po aſiā Eleázaro
ir wiſſo ſurinſimmo;

23. Ir ſawo rankā jam uždėjęs,
liepe jam, kā Pons Diews ſu Moi-
žėjum buwo kalbėjęs.

28. Pėrſtyrimas.

Iſtātimas apie pėnteropā apierā atſtātātas.

Ir Pons Diews kalbėdams ſu Moi-
žėjum tare:

2. Liept waitams Izrael, ir ſakyt
jiems: Apieras mano dānės, kur-
ros mano apiera ſaldaus kwāpo yr,
turrit laiſyti ſawo cėſais, kad man
jas apierawotambit.

3. Ir sakyt' jiems: tay yra apieros, kurras Ponui Dievui turrit apierawoti: mitulus erylus, tikray sweiklus, kas dien dy, dieniskai deginnimo: apierai;

4. Wieną erylį rytmecejis, o antrą apiwakarij;

5. Priegtam dessetką epa kwieczū miltū, walgio apierai, allejumi maišytū, kurfai sugrūstas yr, ketwirtą dalyką saiko In.

6. Ta yra dieniska deginnimo: apiera, kurrę pas kalną Sinai apierawojot, saldžiam kwapui, ugni Ponui Dievui.

7. Priegtam jo gėrimo: apierą, prie kožno erylzo ketwirtą dalyką saiko In. Šwentinyroje reik wyna gėrimo: apieros apierawoti Ponui Dievui.

8. Antrą erylį turri apiwakarij' gatawit', kaip walgio: apierą rytmetij', ir jo gėrimo: apierą, apierai saldaus kwapo Ponui Dievui;

9. Alle Sabbatōs dienoje dy erylzū mitulū iš wisso sweikų ir dy dessetinū kwieczū miltū, walgio: apierai, allejum maišytū, ir jo gėrimo: apierą.

10. Tai deginnimo: apiera kožnos Sabbatōs, prie dieniskōs deginnimo: apieros, draug su jōs gėrimo: apiera.

11. Alle pirmąjį dieną jūš mēnesiū turrit Ponui Dievui deginnimo: apierą apierawoti, dy jaunų jautukų, wieną awiną, septynis mitulus erylzus tikray sweikus.

12. Ir po tris dessetkus kwieczū miltū walgio: apierai, allejum maišytū, prie kožno jautukko, ir dy dessetkų kwieczū miltū, walgio: apierai, allejum maišytū, prie kožno awino.

13. Ir po wieną dessetką kwieczū miltū walgio: apierai, allejum maišytū, prie kožno erylzo. Tai deginnimo: apiera saldaus kwapo, apiera Ponui Dievui.

14. Ir jū gėrimo: apiera tur buti puse (saiko) In wyno prie jautukko, trėčjas dalykas (saiko) In prie awino, ketwirtas dalykas (saiko) In prie erylzo. Tai deginnimo: apierą kožno mēnesio per mėtą.

15. Priegtam reik oži, apierai už griekus taisyti Ponui Dievui, prie dieniskōs deginnimo: apieros ir jōs gėrimo: apierą.

16. Alle keturoliktą dieną pirmojo mēnesio yr Passa Ponui Dievui.

17. O penlioliktą dieną to paties mēnesio yr šwente; septynes dienas reikia neraugintą dūną walgit.

18. Pirmoji diena tur šwenta buti wadinta, kad jus susieitumbit; ney joki trusingą darbą toje ne turrite dirbti.

19. Ir turrit Ponui Dievui deginnimo: apierą padaryt, dy jaunų jautukų, wieną awiną, septynis mitulus erylzus iš wisso sweikus;

20. Podraug su jū walgio: apieromis, tris dessetkus kwieczū miltū, allejum maišytū, prie wieno jautukko; ir dy dessetkų prie awino.

21. Ir po dessetką prie kožno erylzo tū septynū erylzū.

22. Priegtam wieną oži, apierai už griekus, kad jus suderinti butumbit.

23. O tai turrit daryti rytmetij' prie deginnimo: apieros; kurri dieniska deginnimo: apiera yr.

24. Tokiu budu turrite kas dien', per tas septynes dienas dūną apierawoti, apierai saldaus kwapo Ponui Dievui prie dieniskōs deginnimo: apieros; priegtam jōs gėrimo: apierą.

25. O sekmioji diena tur jūš šwenta buti wadinta, kad susieitumbit; ney joki trusingą darbą toje ne turrite dirbti.

26. O diena pirmdeliū, kad apierawojat šwiežą walgio: apierą Ponui Dievui, jūš nedėlems pėrėjus, tur šwenta wadinta buti, kad susieitumbit; ney joki trusingą darbą toje ne turrit dirbti.

27. Ir turrit Ponui Dievui deginnimo: apierą padaryti saldžiam kwapui, dy jaunų jautukų, wieną awiną, septynis erylzus mitulus, draug su jū walgio: apiera,

28. Tris dessetkus kwieczū miltū allejum maišytū, prie wieno jautukko, dy dessetkų prie awino;

29. Ir po dešėtką prie košno eryl-
czo tū septynū erylzū;

30. Ir wieną oži, jus sudėrinti.

31. Tai turit daryti be tōs dienis-
kōs dēginnimo=apierōs, draugē su
jōs walgio=apiera, tikray gera ji
tur buti, taipojau ir jōs gėrimo=
apiera.

29. Pėrskėrimas.

Kintā šwengzū apierōs.

D * pirmoji diena sėkmojo mėnesio
tur pas jus šwenta buti wadinta,
kad susieitumbit; ne jokiā baudza-
wisłā darbā joje ne turrite dirbti;
tai jusū trimitawimo=diena,

* 3 M. 23, 24.

2. Ir turrit dēginnimo=apierą pa-
daryti, saldzam kwapui Ponui Die-
wui, wieną jauną jautuklā, wieną
awiną, septynis erylzus mitulus ti-
kray iweikus;

3. Priegtam jū walgio=apierą, tris
dešėtkus kwieczū miltū, su allejum
maišytū, prie jautuklo, dy dešėtkū
prie awino.

4. Ir wieną dešėtką ant košno
erylzo tū septynū erylzū;

5. Ir wieną oži, apierai už grie-
kus, jus sudėrinti;

6. Be dēginnimo=apierōs mėnesio,
bey jōs walgio=apierōs, ir be dienis-
kōs dēginnimo=apierōs, su jōs wal-
gio=apiera, bey su jōs gėrimo=
apiera, pagal jū prowas saldzam
kwapui. Tai yra apiera Ponui
Diewui.

7. Dešimtoji diena šitto sėkmo
mėnesio tur taipjau jums but šwenta
wadinta, kad susieitumbit, ir turrit
sawo kunus rāmdit, ir ney joki dar-
bā toje ne turrit dirbti,

8. Bet dēginnimo=apierą Ponui
Diewui apierawoti saldzam kwapui,
wieną jauną jautuklā, wieną awi-
nā, septynis erylzus mitulus tikray
sweikus,

9. Su jū walgio=apieromis, trimis
dešėtkais kwieczū miltū, su allejum
maišytū, prie to jautuklo, dwiem
dešėtkam prie awino,

10. O po wieną dešėtką prie koš-
no tū septynū erylzū;

11. Priegtam oži apierai už grie-
kus, be anōs apierōs už griekus su-

dėrinimo, bey dienisłkōs dēginnimo=
apierōs, su jōs walgio=apiera, bey
su jū gėrimo=apiera.

12. * Peniolitta diena sėkmojo mė-
nesio tur pas jus šwenta wadinna-
ma buti, kad susieitumbit; ney joki
trusingā darbā toje ne turrite dirbti,
ir turrit Ponui Diewui šwėsti sep-
tynes dienas. * Jon. 7, 2.

13. Ir turrit Ponui Diewui dē-
ginnimo=apierą padaryt, apierai
saldaus kwapo Ponui Diewui:
trylika jaunū jautuklū, dy awinų,
keturolika erylzū mitulū tikray
sweikū,

14. Draugē su jū walgio=apiera,
tris dešėtkus kwieczū miltū, su alle-
jumi maišytū, prie košno tū trylika
jautuklū, dy dešėtkū prie košno tū
dwėjų awinū;

15. Ir po wieną dešėtką prie koš-
no tū keturolika erylzū.

16. Priegtam wieną oži apierai už
griekus, be anōs dienisłkōs dēginni-
mo=apierōs, su jo walgio=apiera ir
jo gėrimo=apiera.

17. Antrą dieną, dwylika jaunū
jautuklū, dy awinų, keturolika eryl-
zū mitulū tikray sweikū.

18. Su jū walgio=apiera bey gėri-
mo=apiera, prie jautuklū, prie awi-
nū bey prie erylzū, kaip jū rokunda
yr, pagal ištātimą;

19. Priegtam oži, apierai už grie-
kus, be anōs dienisłkōs dēginnimo=
apierōs, su jo walgio=apiera, bey su
jū gėrimo=apiera.

20. Trečią dieną wienolika jautuk-
lū, dy awinų, keturolika erylzū mi-
tulū, tikray sweikū,

21. Su jū walgio=apieromis bey
gėrimo=apieromis, prie tū jau-
tuklū, prie tū awinū, bey prie tū
erylzū, kaip jū rokunda yr, pagal
ištātimą;

22. Priegtam wieną oži apierai
už griekus, be anōs dienisłkōs dēgin-
nimo=apierōs, su jo walgio=apiera
bey su jo gėrimo=apiera.

23. Retwirtą dieną dēšimt jautuk-
lū, dy awinū, keturolika erylzū mi-
tulū, tikray sweikū,

24. Su jū walgio=apieromis bey
gėrimo=apieromis, prie tū jautuklū,

prie tą awiną, bey prie tą erylą, kaip ją rofunda yr, pagal istatimą;

25. Priegtam wieną oži apierai už griekus, be anos dieniskės deginnimo: apierės, su jo walgio: apiera, bey jo gėrimo: apiera.

26. Penktą dieną dewynis jautuskus, du awinus, keturolika erylų mitulų, tikray sweikū,

27. Su jų walgio: apieromis bey gėrimo: apieromis, prie jautuskū, prie awinū ir prie erylų, kaip jų rofunda yr, pagal istatimą;

28. Priegtam oži, apierai už griekus, be anos dieniskės deginnimo: apierės, su jo walgio: apiera, ir jo gėrimo: apiera.

29. Šeštą dieną aštūnis jautuskus, du awinus, keturolika erylų mitulų, tikray sweikū,

30. Su jų walgio: apieromis bey gėrimo: apieromis, prie jautuskū, prie awinū, ir prie erylų, kaip jų rofunda yr, pagal istatimą;

31. Priegtam oži apierai už griekus, be anos dieniskės deginnimo: apierės, su jo walgio: apiera ir su jo gėrimo: apiera.

32. Septynų dieną septynis jautuskus, du awinus, keturolika erylų mitulų, tikray sweikū,

33. Su jų walgio: apieromis bey gėrimo: apieromis prie jautuskū, prie awinū, ir prie erylų, kaip jų rofunda yr, pagal istatimą;

34. Priegtam oži apierai už griekus, be anos dieniskės deginnimo: apierės, su jo walgio: apiera, ir su jo gėrimo: apiera.

35. Aštma diena tur but diena susiejimmo, ney joki trusingą darbą toje ne turrit dirbt.

36. Ir turrit deginnimo: apierą apierawoti, apierai saldaus kwapo Ponui Diewui, wieną jautuską, wieną awiną, septynis erylų mitulus, tikray sweikus,

37. Su jų walgio: apieromis bey gėrimo: apieromis, prie jautuskū, prie awinū ir prie erylų, kaip jų rofunda yr, pagal istatimą;

38. Priegtam oži, apierai už griekus, be anos dieniskės deginnimo: apierės, su jo walgio: apieromis ir jo gėrimo: apieromis.

39. Tai turrit Ponui Diewui daryt ant jųsi swencų; be to, ką apsižadat ir iš gėdės wales dildate, deginnimo: apieroms, walgio: apieroms, gėrimo: apieroms, ir dēlawo: apieroms.

30. Pērstyrimas.

Apie priejabus, kaip jie ney riste suriša, arba ne suriša.

Ir Moizėšus sake waitams Izrael wiflāb, ką Pons Diews jam buwo liepēs.

2. Ir Moizėšus kalbejo su tūmgaikščiais gimminėsa wiflā Izrael, ir tare: tai yra, ką Pons Diews liepēs.

3. Kad kas Ponui Diewui * priejadą dūst, arba kokią prisėgą prisėkia, dušią sawo ney riste surišdams, tas sawo žodi ne tur pamažinti; bet tur wiflāb daryt, kaip pro jo burną išėjo.

* 5 M. 23, 21. Motyt. 5, 3, 4.

4. Jey moteriskė Ponui Diewui priejadą dūst, ir kō apsiimma, tōl ji dar sawo tėwo namūse ir mērgystėje yra,

5. Ir jōs priejadą bey apsiėmimma, kurrām dušią sawo ney riste suriša, jōs tėws butu ištyęs, o jis tam nieko ne saka, tay tur tikt wiflās jōs priejadas, ir wiflās jōs apsiėmimmas, kurrām ji sawo dušią ney riste surišo.

6. Ule jey jōs tėws tai uždrandų tą dieną, kurrej tai išgirdēs: tay ne tur tikt ney jōs priejadas, ney apsiėmimmas, kurrāmi sawo dušią ney riste surišusi; ir Pons Diews jei bus malonus, kadangi jōs tėws jei uždrandēs.

7. O jey ji wyra tur, ir priejadą ant sawės tur, arba išeit jei iš jōs lūpų kōs apsiėmimmas ant jōs dušōs;

8. O wyrs tai gird, ir tą dieną tyl: tay tur tikt jōs priejadas, ir tas apsiėmimmas, kurrām dušią sawo ney riste surišo.

9. Ule jey jōs wyrs tai uždrandų tą dieną, kurrej tai išgirdēs: tay ji walna nū sawo priejades, kurrej ant sawės tur, ir nū to apsiėmimma kursai iš jōs lūpų išėjo, ant

jūs dušos, ir Pons Dievs bus jei malonus.

10. Priejadas našlės bey pamestos, wis tą ji apšiimma, ant sawo dušios, tai tur tisti.

11. Kad tiemo šeimyna apšijada, arba su prisėga ko apšiimma ant sawo dušios,

12. O gaspadorus tai išgirdes nieko ne sąto, ir ne uždraudžia: tay tur tisti wissas tas priejadas, ir wišlab, ko ji apšiemė ant sawo dušios;

13. Alle jey gaspadorus jė atwalmij' tą dieną, kad tai išgirdes, tay nieko ne tinka, kas iš jės lupū išėjo, tą apšijadejo, arba apšiemė ant sawo dušios, nesa gaspadorus tai atwalmijo, ir Pons Dievs jei bus malonus.

14. O wissas priejadas ir prysėgas apšiemimmo, kuną ramdit, gal gaspadorus padrutit arba paniekit tokiu budu:

15. Kad jis tiems nieko ne sąto nū wienos dienos iš antrai, tay jis padrutin wissas jū priejadas ir apšiemimmus, kurrā apšiemės yr; todel, kad tylėjo tą dieną, taip tai išgirdo.

16. Alle, jey tai išgirdes paniekis, tay jis nusiengimma nešos.

17. Tai tie istatimai, kurrus Pons Dievs Moizėjui paliepe, tarp wyro bey tarp moters, tarp tėwo bey dukters, pakolej ji dar mēga yr sawo tėwo namūse.

31. Pėrslyrimas.

Izrael gauso ant Midianitū didbi pėrgalėjimā ir didbi plėjimā.

Ir Pons Dievs kalbedams su Moizėjum, tare:

2. Patiekyl waitus Izraelo ant Midianitū, kad pasluy susiwalytumbi prie sawo žmonū.

3. Tay kalbedams Moizėjus su žmonėmis tare: išredytite ginklais tarp sawęs wyrus abajui prieš Midianitus, kad patiekitu Pona Diewa ant Midianitū.

4. Iš kornos gimminės tūstanti; kad iš wissū gimminū Izrael i abazą sąstumbit.

5. Ir jie tme iš tūstantū Izraelo,

po tūstanti kornos gimminės, dwylk tūstantū šarwotū abajui.

6. Ir Moizėjus sume jās su Plėnū, Elėzaro wyssupo sunumi, i abazą, ir šwentūsus rubus ir šwentoto meto trimitus jo rankoje.

7. Ir jie wēde waitką prieš Midianitus, kaip Pons Dievs Moizėjui buvo liepes, ir nujudde wis, kas wyriškū buvo.

8. Prieptom karalus Midianitū nujudde podraug su jū uymuštais, butent: Ewi, Relem, Zur, Ur bey Reba, penkis karalus Midianitū; Bileamą, suns Beoro jie taipojau nujudde kardū.

9. O waitai Izrael pagrebe moteres Midianitū ir jū waitus; wissas jū galwius, wiską jū turtą, ir wiską jū lobi jie išplėše.

10. Ir sudėgino ugnimi wissas jū miestus, jū gywatas, ir wissas pillis.

11. Ir tme wiską plėsimmā, ir kas tist intina buvo, taip žmonū, kaip ir galwijų,

12. Ir atgabėmo tai pas Moizėjus bey Elėzarą wyssupą, ir pas surinčimmā waitū Izrael, butent pagrebtūsus bey atimtūsus galwius, ir išplėšką gerybę, i abazą, ant laukū Moabitū, kurrie prie Jordano guties Jerikōs.

13. Ir Moizėjus bey Elėzarus wyssups, ir wiski wyrausieji surinčimmo, išėjo piems prieškais laukan ties abajo;

14. Ir Moizėjus supykto ant wyresumū to abajo, kurrie wyresnieji ant tūstantū bey ant šimtū buvo, kurrie iš abajo ir karo parėjo.

15. Ir tare jiems: Kam jūs wissas moteriškes palikot gywas?

16. Wey, ar ne šittos waitus Izrael Bileamo pamotinnū nufreipe, susigriešit prieš Pona Diewa, Peorū plūzydami; ir užėjo sloga, ant surinčimmo Pono Diewo?

17. Todelgi nujuddilt wis kas wyriška yra tarp waitū, bey wissas moteriškes, kurrus su wyrais susiejo ir sugulėjo.

18. Alle wissas ludikūs, kurrie moteriški yr, bey kurrus su wyrais

ne susiję, neį sugulle, tus saw palikite gyvus.

19. Ir apsisistokities atstu nū abazų septynes dienas, wissi, kurrie kę nužudę, arba užmuštusius pakrutinę; kad atsigriešitumbit tręzą bey sęmą dieną, draugę su tais, kurrus pagrebtus atwedēt.

20. Ir wissus rubus, ir wissus failus, bey kittus iš failų darytus rubus, ir wissus mędzio ryfus turrit wandenię cysytit.

21. O Elėazars, wystups, tare tiems žalnierams, kurrie i kęrą buwo ęję: Tai istatimas, kurri Pons Diews Moizėjui liepęs:

22. Aukšą, sidabrą, warą, geležį, cinną bey šwiną;

23. Ir wis kas ugnij' išliękti, turrit per ugni lėzdami cysytit; kad apšlakstijimo-wandenu apcysytita butu; o wis tai, kas ugnij' n'išliękt, turrit per wandeni lėisti.

24. Ir turrit sawo rubus mazgoti sęmą dieną, tay cysyti busite; potam turrit ateit i abazą.

25. Ir Pons Diews kalbėdams su Moizėjum tare:

26. Imk skaitlų plėšimmo pagrebtųjų, taip žmonų, kaip ir galwijų, tu bey Elėazaras wystups, ir wyresnieji tėjai surinkimmo,

27. Ir dūk pusę tiems, kurrie i abazą išęję, ir neprietelus išmušę; o antrą pusę surinkimui.

28. Ir turri Ponui Diewui išrinkti nū žalnierų, kurrie i abazą ęję, iš penkerių šimtų po wieną dušę, taip nū žmonų, kaip nū bandos, nū asilų ir nū awjų.

29. Nū jū pussės turri tai imti, ir dūti wystupui Elėazarui, i dowaną Ponui Diewui.

30. Alle iš pussės waikų Izrael turri imti nū penkių dėšimtų po wieną dalyką lobjo, taip nū žmonų, kaip ir nū bandos, asilų ir awjų ir nū wissų galwijų; ir turri dūti Lėwitams, kurrie sargybę pilnawoja namų Pono Diewo.

31. Ir Moizėjus bey Elėazaras wystups dare, kaip Pons Diews Moizėjui buwo liepęs.

32. O atstanka plėšimmo, kę žalnerei buwo išplėšę, buwo šeši šim-

tai ir septynios dėšimts bey penki tūkstančiai awjų;

33. Septynios dėšimts ir du tūkstančių bandos;

34. Šešios dėšimts ir wiens tūkstantis asilų;

35. O moteriškių, kurrus su wyrais ne susijęs neį sugulęs buwo, trisdėšimtis ir du tūkstančių dušų.

36. Ir pusę, kurri tiems iš abazų išėjusiems pūlęsi, buwo surokojenti, trys šimtai tūkstančių, ir trisdėšimt bey septyni tūkstančiai ir penki šimtai awjų.

37. Iš tų pūlęsi Ponui Diewui šeši šimtai, septynios dėšimtis, ir pentios awis.

38. Taipojau trisdėšimtis ir šeši tūkstančiai bandos; iš tų tėjo Ponui Diewui septynios dėšimtis ir du.

39. Prięgtam trisdėšimt tūkstančiai ir penki šimtai asilų; iš tų tėjo Ponui Diewui šešios dėšimtis ir wiens.

40. Prięgtam žmonų dušų: šeši tūkstančių dušų; iš tų tėjo Ponui Diewui trisdėšimt ir dwi duši.

41. Ir Moizėjus dawe toki palėlimą Pono Diewo wystupui Elėazarui; kaip jam Pons Diews buwo liepęs.

42. Alle antra pusę, kurę Moizėjus waikams Izrael pridalijo nū annų žalnierų,

43. Butent pusę, surinkimui pripūlanti, taipojau buwo trys šimtai tūkstančiai bey trisdėšimt ir septyni tūkstančiai, ir penki šimtai awjų.

44. Trisdėšimt ir šeši tūkstančiai bandos,

45. Trisdėšimt tūkstančiai ir penki šimtai asilų,

46. Ir šeši tūkstančių žmonų dušų.

47. Ir Moizėjus ęmęs sittos pussės waikų Izrael po wieną iš pentios dėšimts, taip galwijų, kaip ir žmonų, dawe Lėwitams, sargybę pilnawojantiems prie Diewo namų, kaip Pons Diews Moizėjui buwo liepęs.

48. Ir priėjo wyresnieji ant tūkstančių žalnierų, butent kurrie už-

dėti buwo ant tūkstančių beų ant šimtų prie Moizėšaus,

49. Ir tare jam: tawo tarnai ėme skaitlų žalnierių, kurie po musų rankų buwo, ir neį vieno ne pasi-gendam;

50. Todėl atnešiam Ponui Dievui dovanų, tą kojas rądom, aukso ryšų, lencugėlių, ranko = redyškų, žėdų, auksarų, ir kėbėlių; kad musų dušos suderintos butu po akių Pono Dievo.

51. Ir Moizėšus ėme nū jų, drau-gė su vyskupu Elėazaru, tą aukso wissoklų ryšų.

52. O wissu aukso davana, kurie Ponui Dievui dave, buwo šešo-lifa tūkstančiai beų septyni šimtai ir penkios dešimtys syklai, nū tū wyresnųjų, kurie ant tūkstančių beų ant šimtų buwo.

53. Nėsa žalnierių buwo plėšė, kojas saw.

54. O Moizėšus su Elėazaru wyskupu ėme tą aukso nū wyresnųjų ant tūkstančių beų ant šimtų, ir ėneše tai į šėtrą surintimmo, pa-minklų waiškų Izrael po Dievo akių.

32. Pėrskyrimas.

Užimimmo žėmės Ranaan prabija dāroma.

Waiškai Ruben, beų waiškai Gad turrėjo labay daug galwijų; ir issi-žurėjo žėmę Jaėzer beų Gilead per wietą tinkancę sawo galwijams.

2. Ir atėję tare Moizėšui beų wyskupui Elėazarui, ir wyrausiams surintimmo:

3. Žėme Utrot, Dibon, Jaėzer, Rimra, Esbona, Elėale, Seban, Nėbo beų Beon,

4. Kurie Pons Diews pėrweike po akių surintimmo Izrael, tinka galwijams; ir mės tawo tarnai turrim galwijų.

5. Ir kalbėjo tolaus: jėy malō-nė rādom po tawo akių, tay dūf šė žėmę tawo tarnams palaišytinay, tay mes ne trauktimies per Jordānā.

6. Moizėšus tare jiems: jūšų bro-lei į musį eis, o jūs norit cionay pasišk?

7. Ram jūs waiškų Izrael širdis kraipote, kad ne nusitrauktū į tą

žėmę, kurie jiems Pons Diews dūs?

8. Tai po dāre ir jūšų tėwai, kaip aš jūs sunčiau iš Kades Barneōs, žėmę apšwalgyti.

9. Ir kaip užėję buwo iškū uppėlio Eškol, ir regėję tą žėmę, tay jie ištraipe širdi waiškų Izrael, kad ne norėjo į tą žėmę eiti, kurie jiems Pons Diews norėjo dūti.

10. Ir Pono Dievo pāpykims didėy pasirōde tū cės, ir prišė-dams tare:

11. Šittie žmones, kurie iš Egipto išėjo, ir dwidėšimt metų seni ir senesni yr, ne tur matyt tą žėmę, kurie aš Abraomui, Izakui beų Jokubui prišėdams pažadėjau: todėl, kad manė ne sėte wiernay;

12. Kaip tikl Kalebis sunus Jepun-ne, Kenesito, beų Jozuwa, sunus Auno; nėsa jūdū Poną Diewā wiernay sėte.

13. Tai po Pono Dievo pāpykims didėy pasirōde ant Izraelo, ir dave jūs pūšcoj' šėn ir tēn trauktis, keturos dešimtys metų, iškū gālā gawo wissa ta žmonū eilē, kurri buwo piktay dārusi po Pono Die-wo akių.

14. O štay, jūs stojoties į wietā sawo tėwū, kad griekininkū jū dau-giaus butu, ir jūs Pono Dievo kėrkštā ir pāpyki dar didėsnī dary-tumbit priėš Izraeli;

15. Nėsa jėy jūs nū jo kreipjaties, tay jissai ir dar ilgiaus jūs paliks pūšcoj; ir jūs wissus tus žmones prapuldīsītē.

16. Tay jie priėję tare: mes tikl awjū-staldus norim cje pafurt, sa-wo galwijams, beų miestus, sawo waiķams.

17. Ule mes su ginklais gatawi stowėsim į pryšati pirma waiškų Izrael, iškū jūs nuwėsim į jū wietā. Musū waiķai pasišk miestāse murais aptwėrtūsē, del gywatininkū tōs žėmės.

18. Mes ne sugryšim, iškū waiķai Izrael gaus kojas sawo tėwiškē;

19. Nėsa mes ne norim su jeis dalykus, ana pus Jordano; bet musū tėwiškē testow mums šė pus Jordano į rytus.

20. Moizėšus tare jiems: jėy taip

norit daryti, kad pasigatavijat i muši po akiu Pono Dievo,

21. Tay traukities per Jordana po akiu Pono Dievo, kas jusu šarwots yr, ikkol sawo neprietelus iswarys nu sawo akiu,

22. Ir ta žeme paduta butu po akiu Pono Dievo; potam turrit sugryšti, ir nekalti buti Ponui Diewui, bey Izraelui; ir taip šittą žemę palaišytinay turrešit po Pono Dievo akiu.

23. Alle jey taip daryti ne norit, štay, tay jus susigriekyšit prieš Poną Dievą; ir įausite sawo grieką, kad jis jus atras.

24. Taygi kurtite miestus, sawo waitams, ir štras sawo galwijams, ir darykit, ką kalbeje este.

25. Waitai Gad bey waitai Ruben tare Moizėjui: tawo tarnai darys, kaip tu, wiespatie! mums liepei.

26. Musu waitai, moters, turtas ir wissi musu galwijai tur buti miestuše Gilead;

27. Alle mes, tawo tarnai wissi šarwoti trauksimies karauti po Pono Dievo akiu, kaip tu, mano wiespatie! kalbejei.

28. Tay liepe Moizėjus del ju wistupui Elazarui, bey Jozuwui, sunui Runo, ir wyresniems tewams gimminu waitu Izraelo,

29. Ir tare jiems: kad waitai Gad bey waitai Ruben su jumis per Jordana trauksis wissi gatawi i muši po Pono Dievo akiu, ir žeme jums paduta yr, tay dūkit jiems žemę Gilead palaišytinay;

30. Alle jey jie ne trauktas su jumis šarwoti, tay jie tur su jumis dalyką tewiškės gauti žemėje Kanaan.

31. Waitai Gad bey waitai Ruben atšakydami tare: kaip Pons Diews kalba tawo tarnams, taipo darysim.

32. Mes ginklais gatawi trauksimies po Pono Dievo akiu i žemę Kanaan, o sawo tewiškės dalyką pasišawisim šę pus Jordano.

33. Taipo dawe Moizėjus waitams Gad, bey waitams Ruben ir pussi giminei Manassės, sunaus Jožepo, karalykę Siono, karalaus Amoritu, ir karalykę Oggo, kara-

laus Basane; tą žemę draugė su miestais wissuše tase rubėjuse aplinkuy.

34. Tay waitai Gad pakure, Dibona, Ularota, Uroera,

35. Utrota, Sopana, Jazeri, Jegabeja,

36. Betnimra ir Betarana; miestas ustrakinnamus ir awinyzas.

37. Waitai Ruben pakure Esbona, Eleale, Kiriataima,

38. Nebo, Baal-Meona, kuru permaine wardus, bey Sibama; ir dawe wardus tiems miestams, kuras jie pakure.

39. O waitai Makiro sunaus Manassės iše i Gileada, je pergalejo, ir isware Amoritus, ten šanczus.

40. Tay dawe Moizėjus Makirui, sunui Manassės, Gileada: ir jissai tenay gyweno.

41. O Jairs, Manassės sunus, nuėjes laimejo jos tiemus, ir wadinno ju Awot-Jair.

42. Roba nuėjes pergalejo Anatą, su jos dukterimis, ir wadinno je Roba, pagal sawo wardą.

33. Persyrimas.

Sustainims kelonā ir abaja-wietā žmona Izrael.

Szittos yra kelonės waitu Izrael, is Egipto isėjusi, pagal ju abaja per Moizėjus bey Narona.

2. Ir Moizėjus apraše ju isėjimą, kaip jie šalin traukties, pagal paliepinimą Pono Dievo; butent tai yra tos kelones ju traukimmo:

3. Jie issitrauke is Kaemsės, penkioliktą dieną pirmojo mėnesio, antrą dieną welykū, per aukštą ranką, wissiems Egiptionams mātant,

4. Ir tū cēs palaidejant pirmą gimmusius, kuras Pons Diews tarp ju buvo isittkės; nesa Pons Diews ir ant ju diemū sudą padaręs buvo.

5. Iš Kaemsės issitraukę apsisitojo Sukfote.

6. Ir issitraukę is Suktotu apsisitojo Etame; tas gul prie krašto pūšezios.

7. Iš Etamo issitraukę pasilikto palalnėje Wirot, kurri gul Baal-

Zepon linkay; ir apsisitojo ties Migdola.

8. Jš Ujrotà iſſitràukę ęjo per widduri jurà i pùſęzią, ir telawo trijų dienà kelonę pùſęzių' Etam, ir apsisitojo Maroj'.

9. Jš Maròs iſſitràukę iſtako i Elymus; ęzonay buwo dwylika ſaltinnà ir ſeptynios deſimtis palmòs medžià; ir atſiiſęjo ęzonay.

10. Jš Elymà iſſitràukę apsisitojo prie ſwendrà-jurà.

11. Nà ſwendrà-jurà iſſitràukę apsisitojo pùſęzių' Sin.

12. Jš pùſęziòs Sin iſſitràukę apsisitojo Daptoj'.

13. Jš Daptòs iſſitràukę apsisitojo Aluſuj'.

14. Jš Aluſaus iſſitràukę apsisitojo Rapidimùſe, ténay įmones ne turrejo wandens gerti.

15. Jš Rapidimà iſſitràukę apsisitojo pùſęzių' Sinai.

16. Jš Sinai iſſitràukę apsisitojo pageidimmo-ſapinàſe.

17. Jš uſſigeidimmo-ſapinà iſſitràukę apsisitojo Uzerotùſe.

18. Jš Uzerotà iſſitràukę apsisitojo Ritmoj'.

19. Jš Ritmòs iſſitràukę apsisitojo Rimon Paręze.

20. Jš Rimon-Paręzo iſſitràukę apsisitojo Libnoje.

21. Jš Libnòs iſſitràukę apsisitojo Riſſoje.

22. Jš Riſſòs iſſitràukę apsisitojo Rejelatoj'.

23. Jš Rejelatòs iſſitràukę apsisitojo kalnàſe Saperà.

24. Jš Saperà kalnà iſſitràukę apsisitojo Uradoj'.

25. Jš Uradòs iſſitràukę apsisitojo Makcelotàſe.

26. Jš Makcelotà iſſitràukę apsisitojo Taatoj'.

27. Jš Taatòs iſſitràukę apsisitojo Taroj'.

28. Jš Taròs iſſitràukę apsisitojo Mitkoj'.

29. Jš Mitkòs iſſitràukę apsisitojo Asmonoj'.

30. Jš Asmonòs iſſitràukę apsisitojo Moſerotùſe.

31. Jš Moſerotà iſſitràukę apsisitojo Bne-Jaſdone.

32. Jš Bne-Jaſtonà iſſitràukę apsisitojo Orgidgadij'.

33. Jš Orgidgàdo iſſitràukę apsisitojo Jatbatoj'.

34. Jš Jatbatòs iſſitràukę apsisitojo Ubronoj'.

35. Jš Ubronòs iſſitràukę apsisitojo Ezeongabertij'.

36. Jš Ezeongabero iſſitràukę apsisitojo pùſęzių' Sin, tai yra Kàdes.

37. Jš Kàdes iſſitràukę apsisitojo prie kalno Orro, prie rubėjaus žemės Edom.

38. Tai užjęs wyſtups Naròns ant kalno Orro, pagal Pono Diewo paliepimną numirre ténay, ketvirtame deſimtame mete iſėjimmo waikà Iſrael iſ žemės Egipto, pirmoje dienoje penkto mėneſio,

39. Sulaukęs ſimtą dvideſimt ir tris metus.

40. O Urads, Kananità karalus, gwynęſis i pietus žemės Kanaan, iſgirdo, waikus Iſrael ateinancus.

41. O nà kalno Orro iſſitràukę apsisitojo Salmonoj'.

42. Jš Salmonòs iſſitràukę apsisitojo Punoneſa.

43. Jš Panonà iſſitràukę apsisitojo Obotùſe.

44. Jš Obotà iſſitràukę apsisitojo Jagimùſe, arti kalnà Ubarim, rubėjaſe Moabità.

45. Jš Jagimà iſſitràukę apsisitojo Dibon Eadij'.

46. Jš Dibon-Eado iſſitràukę apsisitojo Almon-Diblatajimùſe.

47. Jš Almon-Diblatajimà iſſitràukę apsisitojo kalnàſe Ubarim, ties Rebo.

48. Jš kalnà Ubarim iſſitràukę apsisitojo laukùſe Moabità, arti Jordano ties Jerikòs.

49. O apsisitojo nà Bet-Jeſemotà iſti plocųi Sittimà laukà Moabità,

50. Ir Pons Diews kalbejo ſu Moizėjum tùſe laukùſe Moabità, arti Jordano ties Jerikòs, ir tare:

51. Kalbek ſu waikais Iſrael, ir ſakyt jiems: kad buſit pėręje Jordaną i žemę Kanaan,

52. Tay turrit wiſſas ęzonay gwynancus prawaryt iſ juſà aſià, ir wiſſus jų ſulpus, ir wiſſus jų

lietūsus abrozus išpūstis, ir wissas jų aukštibes sugaišint;

53. Kad taipu jūs tą žemę igawę toje gywëntumbit; nęsa aš jums tą žemę dawjau, kad jūs ję pasisawintumbit;

54. Ir turrit tą žemę išdalyt per burta tarp sawo gimminų; tiems kurrū daug yr, turrit tiek daugiaus pridalyt, ir tiems, kurrū maž yra, turrit tiek mažiaus pridalyt. Kaip burta kožnam ténay pūla, taip jis tur gauti, pagal gimmines jų tėwū.

55. Ule jey gywatininkus tōs žemės ne prawarysit iš sawo aktū, tay tie, kurrus paliekat, bus jums erškėčiais i jūšū atis, ir dyguleis i jūšū pašonius; ir jus diddey spāus toje žemėje, kurreje gywénat.

56. Taipgi tadda bus, kad aš jums lygey taip darysu, kaip mislijau jiems daryti.

34. Pėrsfyrimas.

Rubėjai pajadėtōs žemės; taipu, ir per kurrus tur išdalyta buti.

Ir Pons Diews kalbėdams su Moizėšum tare:

2. Paliept waikams Izrael, ir sakti jiems: kad jūs i žemę Kanaan iešit, tay ta žeme, kurri jums i tewiškės dalyką teks žemėj Kanaan, tur sawo rubėjų turrēt.

3. Szalis i pietus tur pradēt prie pūšėjōs Zin, pas Edomą, kad jūšū rubėjus i pietus butu, nū gālo druskōs-jurū, kurrus i rytus yra;

4. O kad tassai rubėjus kreiptus, nū pietū aukštyn Ultrabbimop, ir eitu per Siną, o jo galas nū pietū iš Kades-Barneui, ir nueitu iš Kiemui Udarui, ir eitu per Azmoną;

5. Ir kreiptus nū Azmono, iſki upelio Egipto ir jo galas butu prie jurū.

6. Ule rubėjus i wākarus tur šittas buti: butent didžūses jures, tai testow jūšū rubėjus i wākarus.

7. Rubėjus i šaurę tur šittas buti: jūs turrit mattōt nū didžujū jurū iš kalnui Orrui;

8. O nū kalno Orro mattōt iſki iškanſi i Amatą; kad jis išeitu i rubėjų Zedado.

9. O šitto rubėjaus gālas, ties

Siproną, o jo gālas butu pas Kiemą Enaną. Tai testow jūšū rubėjus i šaurę.

10. Ir turrit sawo mattōt rubėjų i rytus, nū Kiemo Enano iš Sėpamo.

11. O rubėjus eitu žemyn iš Sėpamo i Kibloną Ujinę, prieš rytus, potam te eit žemyn, ir te kreipias i šālī jurū Cinnēret i rytus;

12. Ir tur eit žemyn iš Jordānui, kad jo galas butu druskōs-jures. Tai testow jūšū žeme su sawo rubėjis aplinkuy.

13. Ir Moizėšus paliepdams waikams Izrael tare: tai ta žeme, kurrę jūs per burta tarp sawes turrit dalytis; kurrę Pons Diews paliepe dewyniems gimminiems bey pūsei gimminei dāti.

14. Nęsa gimminē waikū Ruben namū jų tėwo, bey gimminē Gado jų tėwo namū, ir pūse gimminēs Manasšes sawo dalyką ėme.

15. Taipu tie dwi gimmini, bey ta pūse gimminēs sawo tewiškės dalyką be tur, šę pūš Jordano ties Jerikōs i rytus.

16. O Pons Diews kalbėdams su Moizėšum tare:

17. Tai wardai tū wyrū, kurrie tą žemę jums tur išdalyti: wyškups Eleazars, bey Jozua sunus Kuno.

18. Prie tū turrit imti kožnōs gimminēs kunigaiškīti žemę išdalyti.

19. O tai tū wyrū wardai: Kalebs, sunus Jepunnēs, gimminēs Judo;

20. Semuels, sunus Ammiudo, gimminēs Simeono;

21. Elidads, sunus Kislono, gimminēs Benjaminio;

22. Buſi, sunus Jagli; wyrāusafis gimminēs waikū Dan;

23. Aniels, sunus Epodo, wyrāusafis gimminēs waikū Manasšes, iš waikū Jozėpo;

24. Remuels, sunus Siptano, wyrāusafis gimminēs waikū Epraimo;

25. Elizapans, sunus Parnako, wyrāusafis gimminēs waikū Sebulon;

26. Paltiels, sunus Afano, wyrāusafis gimminēs waikū Izaharo;

27. Ujuds, sunus Selomi, wyrāusafis gimminēs waikū Aſſero;

28. Pėdaels, sunus Ammijudo,

vyrausasis gimminės vaikų Apatalimo.

29. Tai tie, kuriems Pons Dievs liepe, kad vaikams Izrael gyvatas išdalytu žemėį Kanaan.

35. Pėrskyrimas.

Apie Lewitū miestus, walnybės miestus, ir žmogaus netyczomis užmušimq.

Ir Pons Dievs kalbėjo su Moizėjum ant lauko Moabitū prie Jordano, ties Jerikōs, ir tare:

2. Paliepk vaikams Izrael, kad Lewitams miestū dātu iš savo tėvishkės dalykū, kur jie gyventi galētu.

3. Priegtam prymiesczus aplinkuy miestus taipojau turrit Lewitams dāti, kad jie tūse miestūse gyventu, o prymiesczūse savo bandą ir lobi ir wissokiū galwijelū turretu.

4. O plotis prymiesczū, kurrus jie Lewitams dūsit, tur tūstanti mąstū laikyt už miestū murū aplinkuy.

5. Taygi turrit mattoti laukē pas miestą nū šalies i rytus dy tūstanczy mąstū, o nū šalies i pietus dy tūstanczy mąstū, o nū šalies i wakarūs dy tūstanczy mąstū, o nū šalies i šaurę dy tūstanczy mąstū; kad miestas widuriį butu. Tai tur jū prymiesczei buti.

6. O tarp tū miestū, kurrus Lewitams dūsit, turrit šešis walnybės miestus dāti, kad ten galētu ibėgti, kas žmogū užmušęs. O per tus aukščiaus dar turrit kėtures dėšimtis ir dy miestū dāt.

7. Kad wissū miestū, kurrus Lewitams dūdat, butu kėturiuos dėšimtis ir aštūni, su jū prymieszeis.

8. O turrit tū tiek daugiaus dāt iš tū, kurrie daug aptur tarp waikū Izrael, ir tiek mažaus iš tū, kurrie maž aptur; kožnas pagal savo tėvishkės dalyką, jam pridalyjama, tur miestū dāti Lewitams.

9. Ir Pons Dievs kalbėdams su Moizėjum tare:

10. Kalbėk su waikais Izrael, ir sakyk jiems: kad per Jordaną pėrcėsit i žemę Kanaan,

11. Turrit miestū išrinkti, kad walnybės-miestais butu, kur bėgt

galētu, kas žmogū netyczomis užmuša.

12. O tne tarp jusū tokie * walnybės-miestai buti, prieš kraujo atkeršytoji; kad tām ne reiktu mirt, kursai žmogū užmuše, pirma, paskol dar ne stovėjęs po akiū surinkimmo prowoį. * Num. 5, 9.

13. O tū miestū, kurrus dūsit, tur šeši walnybės-miestai buti.

14. Tris turrit dāti * šę šal Jordano, o tris žemėį Kanaan.

* 5 M. 4, 41.

15. Tai tie šeši walnybės-miestai, taip waikams Izrael, kaip ir sweti-miems ir šeimynai pas jus, kad tēnay bėgtu, kas žmogū netyczomis užmušęs.

16. Kas koki žmogū geležim' muša, ir šis miršta, tay tas žmogūjuddys yr, ir tur mirte mirt.

17. Jey ji akmenimi mēta, (kur rām kas gal užmuštas buti) o jis iš to miršta, tay jis žmogūjuddys ir tur mirte mirt.

18. O jey ji muša medziu (kur rām kas gal užmuštas buti) o jis miršta, tay jis žmogūjuddys, ir tur mirte mirt.

19. Kraujo atkeršytojis tur tą razbaininką nujudit, kaip jis muše, taip ir ji reik užmušt.

20. * Jey ji iš n'apykantōs stumja, arba mēta kq ant jo tykodams, o jis miršta, * 5 Moiz. 19, 11.

21. Urba muša ji neprieteliškay savo ranka, kad jis miršta, tay tur mirte mirt ji mušėsis; nēsa jis žmogūjuddys. Kraujo atkeršytojis tur ji nujudit.

22. Alie jey ji netyczomis stumja nepykdam; arba kq ant jo mēta iš nejinmū;

23. Urba koki akmeni, nū kurrio kas mirt gal, o jo ne mātės, ant jo mēta, kad jis miršta; o jis ano neprietelis ne yr, ney jam piktō ko ne wėlijo:

24. Tay surinkimmas tur sūdit tarp to, kursai mušės, bey kraujo atkeršytojo toje prowoį.

25. O surinkimmas tur tą, kurs užmušęs, išgėlbt iš rankōs kraujo atkeršytojo, ir tur ji wėl atgryšdit i tą walnybės-miestą, i kurri

bėgęs buwo; ir tur tenjau pasilikt
iš vyrąsam wyskupui šventąju
alėjum' apmokytytam, numirrus.

* Ebr. 9, 15.

26. Alie jey tas žmogus juddys iš
sawo rubėžū walybės miesto išeis,
kur nubėgęs buwo,

27. O kraujo atkeršytojis ji randa
iš rubėžaus jo walybės miesto iš-
ėjusi ir ji užmuša, tas to kraujo
tur ne kalts but.

28. Nėsa jam reikėjo pasilikt sawo
walybės mieste, išk' vyrąsam
wyskupui numirrus; o numirrus
wyrąsam wyskupui wel ant gywa-
tės sawo tėwiškės atgryšti.

29. Tai jums tur prowa but i
eilū eile jūšū waitū, kur jūs gywenat.

30. Žmogus juddi reik' nujudyt pa-
gal * burną dwėšū luddininkū; wiens
luddininks ne tur atsakyt prieš du-
šiq juddytinay.

* Jon. 8, 17. r.

31. O ne turrit suderėjimą priimt
už razbaininko dušiq, nėsa jis smerti
pelnęs yr; ir jis tur juddytas buti.

32. Ir ne turrit suderėjimą priimti
už tą, kursai i walybės miestą bėgęs
yr, kad atgryštu gywėnt' žemėj', išk'
wyskupui numirrus.

33. O ne išgėdikit tą žemę, kurroj'
gywėnat, nėsa kas krauju nukaltęs,
tas žemę išgėdina; o žeme ne gal
dėl kraujo suderinta buti, joje pra-
lieto, kaip tikt krauju to, kursai ji
praliejio.

34. Ne pabjaurinkite tą žemę, kur-
roj' gywėnat, kurroj' ir aš gywe-
nu; nėsa aš esmi Wiekspats, tarp
waitū Izrael gywėnasis.

36. Perskyrimas.

Dukterū Zelapėdo klausims apie tėwiškės da-
lyką, ir Moizėšaus atubijims.

O wyresnieji tėwai gimminū Gilė-
ado, sunaus Makiro, sunaus Ma-
nassės, iš gimminės waitū Jozėpo,
prieję kalbėjo su Moizėšum, ir po
akiū kunigaitėžū vyrąsujū tėwū
waitū Izrael,

2. Ir tare: Mielis wiekspatie! Pons
Diews liepe, kad ta žeme tėwiškės
dalyfui dūta butu per burtą wai-

kams Izrael; o tu, miels wiekspatie,
liepei wardan Pono Diewo, kad
tėwiškės dalykas Zelapėdo, musū
brolio, jo dukterims dūtas butu.

3. Kad kas iš gimminū waitū
Izrael jas per paczes wėda, tay
musū tėwo tėwiškės dalyks mažyn
eis; ir kiel jos tur, prisidės prie
tėwiškės dalyko tōs gimminės, kur-
roj' jos yr, taipo musū tėwo tėwiš-
kės dalyks mažyn eit.

4. Sulakusgi gryšt = meti waitū
Izrael, tay jū tėwiškės dalyks pri-
sidės prie tėwoniskio dalyko šittōs
gimminės, kur jos yr; taipo musū
tėwo tėwiškės dalyks mažyn eit tiekū,
kiel jos tur.

5. Moizėšus liepe waitams Izrael
pagal paliepinimą Pono Diewo ir
tare: gimminė waitū Jozėpo, kas
teisu, kalbėjo.

6. Tai yra, ką Pons Diews dūte-
rims Zelapėdo liepe ir sako: jos te
tėla, kaip joms patink; tiktay, kad
jos tekėtu i eilę gimminės sawo tėwo.

7. Kad ne pultu tėwiškės dalykai
waitū Izrael nū wiendōs gimminės
ant šittōs; nėsa kožnas waitū Iz-
rael tur pasilikt prie tėwiškės da-
lyko gimminės sawo tėwo.

8. Ir wissos dukters, tėwiškės da-
lyko turrinczos gimminės waitū
Izrael, tur tekėti už wieno iš gim-
minės eilės sawo tėwo; kad kožnas
waitū Izrael sawo tėwo tėwiškę
palaišytū.

9. O ney wiens tėwiškės dalyks
nū wiendōs gimminės ne pultu ant
šittōs; bet kožnas pasiliktū prie sawo
tėwiškės gimminės waitū Izrael.

10. Kaip Pons Diews Moizėšui
buwo paliepęs, taipo dare dukters
Zelapėdo,

11. Maėla, Tirza, Aėla, Miska bey
Aoa, ir tekėjo už waitū sawo dėdžū,

12. Gimminės waitū Manassės,
sunaus Jozėpo. Taip pasiliktū jū
tėwiškės dalyks prie gimminės eilės
jū tėwo.

13. Tai prisakimai bey promos,
kurtas Pons Diews paliepe per
Moizėšū waitams Izrael ant laukū
Moabitū pas Jordaną ties Jerikōs.

Penktos Knogos Moizėsaus.

1. Pėrskyrimas.

Diewo geradėjysies; Izraelitėnū nebėsingysie.

Szittie yra žodžei, kurrus Moizėšus kalbėjo wissieims Izraelitėnams, ana pus' Jordano, pūščioje ant lauko, ties šwendrū-jurū, tarp Paran ir tarp Topel, Laban, Uzerot ir Dizaab.

2. Wienolika dienū kelonę nū Oreb, per kėlą kalnū Seir, iškū Kades Barnea.

3. Ir nusidawe ketwirtame dešimtame mete, pirmoje dienoje wienoliktō mėnesio, tay kalbėjo Moizėšus su waiskais Izrael wis, kę Pons Diews jiems sakyti, jam buwo liepės.

4. Kaip jis Sioną, Amoritū kalnū, Esbone gywėnantī, buwo pėrgalėjės; priegtam ir Ogą, karalū Basano, Uškarote bey Edeije gywėnantī.

5. Ana pus' Jordano, žemėje Moabitū pradėjo Moizėšus išguldėti ši kolaną ir sake:

6. Wiešpats musū Diews kalbėjo su mumis pas kalną Oreb, ir sake: jūs jau gana ilgay laikieties prie šio kalno.

7. Užsigręšę nusitruškit iškū kalnū Amoritū, ir iškū wissū jū kaimynū, laukē ant kalnū ir pašalnėj', pries pietus ir pries krantą jurū, žemėje Kanaan, iškū kalno Libanon ir iškū didžios upės Prat.

8. Szitay, aš jums tą žemę, cę po atliū esancę, dawjau; eikit ir imkit tą, kurrę Pons Diews jūsų tėwams, Abraomui, Izaokui ir Jokubui priesėdams pažadėjo, kad tą jiems ir jū wailams po jū gyw' busentiems norėtu dāti.

9. Tay aš tū cęš jums sakiau: aš ne galu jus wiens waldyti;

10. Nėsa Wiešpats, jūsų Diews jus padaugsinno, kad šien dien' jū jū dangums yra, kaip žwaigždū ant dangams.

11. Wiešpats, jūsų tėwū Diews jū dar daug tukštanczū dangiaus te daro, ir te žegnoja jus, kaip jums žadėjės;

12. Kaip galu aš wiens tolią proce ir darbą ir waidus jū išlenietē?

13. Prirodikite man išmintingus, protingus ir waldyt' išmānanczus wyrus iš jū gimminū, tus aš jums i waldonus idėsu.

14. Tai jūs man atsakydami tarēt: tai gėrs dailts, kę tu sakai, ir daryti nori.

15. Tai aš ėmęs waldonus jū gimminū, išmintingus ir daug žinanczus wyrus, idėjau tus jums i waldonus, ant tukštanczū, ant šimtū, ant penkios dešimtis ir ant dėšimtis, ir urėdininkus tarp jū gimminū.

16. Ir liepdams tū cęš jū su- dzams sakiau: pėrklausinėkit sawo brolus, ir tikrą prową darykite kolanam, taip sawo broliui, kaip ir swetimam.

17. Prową darydami ne atbolkite neį jokiū žmogaus; bet wargdient taipo turrit girdėti, kaip diddi poną, ir neį jokiū žmogaus nesibijotis; nėsa jūs Diewo wietoje prową laikot. O jey kolia prowa jūms persunti butu, tay tą man padūkite, kad aš tą girdėczau.

18. Tai po aš jums tū cęš paliep- jau wislab, kas jums pūlės daryti.

19. Tay iškelawom iš Oreb, ir pėrwaikščiojom wissą pūščią, kurri diddi ir basinga yra, kaipo jūs tą matēt, ant kėlo iškū kalno Amoritū, kaip Wiešpats, musū Diews, mums buwo liepės; ir nuėjom iškū Kades Barnea.

20. Tay sakiau aš jums: parėjot iškū kalno Amoritū, kurri Wiešpats, musū Diewas dūs mums.

21. Pamatykite žemę po atliū esancę, kurrę Wiešpats tawo Diews taw dāwęs; kėlauk aukštyn ir at- imk ję, kaip Wiešpats, tawo tėwū Diews, pažadėjo; nesibijotis, ir nieko ne pabūgt.

22. Tay jūs wissi pas manę atėję sakēt: nusistime wyrus piema, kurre tā žemę pėrweizdėtu, ir mums atsakytu, kėtru kėlu mes i tą iš-

tráuktumbim, ir miestus, i kurrus mes ieitumbim.

23. Tay man pamėgo; ir išstirau iš jūsų dwylia wyrū, iš koinos gimminės wieną.

24. Kaip tie atstojo ir aukštyn užėjo ant kalnū, o ikti uppėlio kėkol priejo, tay pėrweizdėjo jė.

25. Ir draugė žmę waišaus tōs žemės parneše mums žemyn; ir atsakydami mums tare: ta žeme gera yra, kurrę Wiešpats, mūsų Diews dawe mums.

26. Alle jūs ne norėjot nusitraukt, ir ne paklusnus buwot žodžams Wiešpaties, sawo Diewo.

27. Ir murėdami sawo šėtrofa sakėt: Pons Diews ant mūsų supyko, todėl mus išwede iš Egipto-žemės, kad mus i Amoritū rankas dātu, mus išgaisinti.

28. Katrul mes aukštyn eisim? mūsų brolei mūsų širdis diddey drėbanczes padare ir sake: anie žmones diddesni ir aukštesni yra už mus, miestai labay diddi, ir ikti dangaus užmuroti; priegtam ir waišus Enakim cįajau matėm.

29. Bet aš jums sakiau: ne nusigąstet ir nesibijokities jų.

30. Wiešpats jūsų Diews pirm jūsų tenay nusitraukia, ir jis už jus karaus; kaip jis tattai esti dārges Egipto-žemėje po jūsų akiū,

31. Ir pušęzoje, kur tu matei, kaipo Wiešpats, tawo Diews tawę nešėjo, kaipo wyrš sawo waišką nešėja per wissą tą kėlą, ant kurio jūs waiškęzėjot, iktikol ant šōs wietōs atėjot.

32. Alle jūs tai už nieką laikėt, kad jūs Wiešpaczui, sawam Diewui, butumbit itikfėje,

33. Kurs pirm jūsų žjo, wietą jums parōdit, kur jums reiktu apsisistot, nakti ugniye, kad jums kėlą roditu, kurrām kelautumbit, o die-ną debesije.

34. Bet Pons Diews girdejes jūsų šauksimą supyko ir prisėdams tare:

35. Kėy wiens tōs nelabōs gimminės ne matys tą gerą žemę, kurrę jų tėwams dāti prisėkiau;

36. Tiktay Kalebs, sunus Jepune, tas matys jė, ir jam aš dūsu

tą žemę, ant kurrōs jis užjės, ir jo waišams; todėl, kadangi jis wienay Pona Diewą sėke.

37. O Pons Diews ir ant manęs supyko jūsų deley ir tare: ir tu ne ieisi i tą žemę.

38. Alle Jozuwa, sunus Nunō, tawo tarnas, tas ieis; tą tu idrasink, nės jis Izraelitėnams jų tēwiskę išdalys.

39. Ir jūsų waiškai, apie kurrus jūs sakėt, kad jie plėšimui tēks; ir jūsų sūnus, kurrie šen dien' dar ney gėro ney pikto ne išmāna, tie ieis; tiems aš tą žemę dūsu, ir jie gaus jė.

40. Bet jūs atsigreję kelaukit i pušęzią, kėlu pries šwendrū-jures.

41. Tay jūs atsakydami tarėt man: mes Ponui Diewui susigriešijom; mes jau norim aukštyn eit ir karaut, kaip Wiešpats, mūsų Diewas mums prisakęs. O kaip pasitaisėt koinas sawo šarwu, ir jau norėjot užsitraukt ant kalno:

42. Tare Pons Diews man: sakyk jiems, kad nesitrauktu aukštyn, ir ne karautu; nės aš ne esmi tarp jūsų, kad ne butumbit išmušti nū sawo neprietelū,

43. Kaip aš tai jums sakiau, jūs tacaus ne klausėt, ir ne paklusot žodžiui Pono Diewo, ir ant sawęs pasitikėdami užsitraukėt aukštyn ant kalno.

44. Tay Amoritai, ant kalno gywėnā, pries jus išsitraukė ir wārė jus, kaip bittes dara, ir musė jus Seyre ikti Orma.

45. Tay jūs pargryję tiesa werkėt po akiū Pono Diewo, alle Pons Diews jūsų balsą ne norėjo išklausyt, ir ne prigreję sawo ausis jusump.

46. Taipō Kadėse pasilikot, ilgą cėsą.

2. Pėrštyrimas.

Apie pergalsėjimą pries Amoritus.

Taip mės atsigreję nusitraukėm i pušęzią ant kėlo pries šwendrū-jures, kaip Pons Diews man sake; ir kėlawom aplink kalnus Seir gerą cėsą.

2. Ir Pons Diews tare man:

3. Jau dabar gana aplink tą kalną kelawot, kreipkitės į šaurę,

4. Ir prisakydams žmonėms tarf: jūs eisite per rubežus savo brolių, vaikų Šawo, Seyre gywėnancų; ir jie bijosis jūsų. Alie geray saugokitės,

5. Kad su jeis ne karautumbit; nės aš ne dūsu jums jų žemės neypado-platummo: nės kalną Seir aš waikams Šawo dawjau gywėtinay.

6. Wālgī už pinnigūš iš jų turrite pirkt, kad wālgitumbit; o wandēnī taipjau už pinnigūš turrite pirkt, kad gertumbit.

7. Aša Wiešpats, tawo Diews, tawę pėrsegnojo wišūse darbūse tawo rankū; jissai tawo kelonę širdingay apdumojo per šę diddę puščią; ir per kėturis dėšimts metus Wiešpats, tawo Diewas, su tawim buwo, kad tu nieko ne stokojei.

8. O kaip mes žemę savo brolių, vaikų Šawo, ant kalno Seir gywėnancų, pėrkelawom, ant kelo laukū Elat bey Ezeongaber, mes atsikreipēm ir ejom keli puščjōs Moabitū.

9. Tay Pons Diews sake man: dant ne pajeiš Moabitū neypie-ną, neypgi prieš jų karauk; nės aš jų žemėje taw ne dūsu gywēt, nės aš žemę Ar Loto waikams dawjau gywēti.

10. Emymai kitta kartą toje gywėno, tie buwo diddi, druti ir didzio stomens žmones, lygey kaip Enakymai.

11. O ir tus laike už milžinus, lygey kaip Enakymus; o Moabitai jų taipjau pramine Emim.

12. O kitta kartą Seyre gywėno ir Orytai; o waikai Šawo prawāre ir išpuštijo tus pirm sawes, ir jų wietoje cze gywėno; kaipo ir Izraelitēnai dare tai žemei sawo gywėnimo, kurrę Pons Diews jiems dawe.

13. Taygi atsikėlę kėlaukite per upę Sared. Ir mes pėrkelawom.

14. Alie czešas, kurreme mes iš Kades Barnea iškelawom, itkifōl per upę Sared pėrfigawom, bumotrisdėšimts ir aštūni mėtai, kad wišī tie wyrai numirtu abažę, kaip

u. x.

Pons Diews jiems buwo prisėkęs.

15. Priegtam ir Diewo ranka sunki buwo prieš jų, kad jie išgaishinti butu iš abažo, itkifōl wišī išmirtu.

16. Ir kaip tie wyrai wišī prapāle ir numirre tarp žmonū,

17. Kalbėjo Pons Diews su manim, ir tare:

18. Tu dabar per rubežus Moabitū kėlausi pas Arą,

19. Ir arti prieši waikus Ammon; tiems tu nieką ne daryk, neypgi prieš tus karauk; nės aš žemės vaikū Ammon taw nieką ne dūsu gywėtinay; nės aš tą waikams Loto gywēti dawjau.

20. Ir ta žeme laikoma buwo už milžinā žemę, ir milžinai kitta kartą toje gywėno, o Ammonitai tus wadinno Samsumitus.

21. Tie buwo aukšti, druti ir didzio stomens žmones, lygey kaip Enakymai; ir Pons Diews tus išgaishinno pirm jų, ir dawe jiems jų žemę gywėtinay, kad jų wietoje cze gywētu.

22. Kaipo jis dare su waikais Šawo, ant kalno Seir gywėnanczeis, kaip jissai Orytus jų deley išpuštijo, ir dawe jiems jų žemę gywėtinay, kad jų wietoje cze gywētu, itki šei dienai.

23. O Kaptorymai pasikėle iš Kaptoro, išgaishinno Awymus, Uteryme gywėnanczus, itki Eazōs, ir gywėno czejau jų wietoje.

24. Pasikėlę iškelaukit ir eikit per upelį pas Arnon. Sztay, aš Sioną, Amoritū karalū Ezbone, dawjau i tawo rankas, su jo žeme; pradėk tą pasisawinti ir karauk prieš jį.

25. Szen dien aš pradėsu, kad tawęs bijotus ir išsigastu wišī žmones po wišū dangum, kad apie tawę gir dėdami prisibijotus, ir apalytu dēl tawo atėjimmo.

26. Tay aš sunczau pāslus iš puščjōs iš ryto pas Sioną, karalū Ezbono, ir pakajingais žodzeis jam sakydinau:

27. Aš noru per tawo žemę kėlauti, ir kur kėlą rāssu, cze kėlausi;

ir iš kėlo ne išsikreipsu, neį ant dešinės, neį ant kairės.

28. Walgi tu man už pinnigus pardūsi, kad walgiczau; ir wādeni man už pinnigus dūsi, kad gerczau; aš tik pėščias perdėm eisu,

29. Kaip waitai Esawo Seire gywėnā, ir Moabitai Ure gywėnā man dāre; iškikl persigāušu per Jordānā, i žėmę, kurrę Pons Diews dūs mums.

30. Ule Sionas, karālus Esbono, ne norėjo mus praleist. Nėsa Wiešpats tawo Diews užfietinno jo dušę, ir pėrleido, labay piktā pastot jo širdi, kad ji taw i tawo rankas dūtu, kaip dabar regima yra.

31. Ir Pons Diews sake man: štay, aš pradėjau Sionā ir jo žėmę dūti i tawo rankas; pradėkite iweikt ir igywent jo žėmę.

32. Ir Sionas mums priešais išėjo su wissais sawo žmonėmis, karāuti i Jazā.

33. Ule Wiešpats musū Diews padawē ji mums, kad mes ji išmušėm, ir jo waitus ir wissus jo žmones.

34. Tay mes tū czeš igāwom wissus jū miestus, irgi nužawinnom wissus jū miestūse šfanczus, ir wyrus ir moteres ir waitus, irgi neį wienā ne palikkom.

35. Tiktay galwijus mes saw palaitēm ir turtā miestū, kurrus laimejom.

36. Pradėjus pas Aroer, kurri prie franto uppės Arnon yra, ir nū miesto pas wādeni iškī Gilead. Ne buwo neį wiens miests, kurs musū butu galėjes atfiginti; Wiešpats musū Diews tai wislab padawē mums.

37. Tiktay i žėmę waitū Ammon ne galėjai nukākti; neįgi to kā gau-ti, kas pas uppę Jaboš buwo, neįgi miestū ant kālno, neįgi wis to, kā Wiešpats, musū Diewas, mums buwo nšdraudęs.

3. Pėrštyrimas.

Ogas, karālus Basane, pėrgalėtas.

Ir mes atfigręjē uškelāwom, kėlu i Basanā; ir Ogas, karālus Basano, išėjo mums priešais su wissais sawo wyrais, karāuti pas Edrei.

2. Bet Pons Diews tare man: nesibijokis jo, nės ji ir wissus jo wyrus, ir jo žėmę i tawo rankas dawjau, ir turri jam daryti, kaip tu Sionui, Amoritū karālui, Esbone gywėnanczau, ešsi dāres.

3. Taipo Wiešpats, musū Diews, ir karālus Ogā Basane mums dawē i musū rankas, su wissais jo žmonėmis, kad mes ji išmušėm, kad nieks jamui ne likto.

4. Tay mes tū czeš laimejom wissus jo miestus, ir ne buwo neį wiens miestas, kurri jam ne butimbim atėmę; šėšos dėšimts miests, wissā šalī Argab, karalystėje Ogo Basane.

5. Wissi šie miestai buwo druti, su aukštais murais, wartais ir užkaišceis; o priegtam ir labay daug miestelū be mūrū.

6. Ir nužawinom jūs, lygeį kaip mes su Sionu, Esbono karālumi, dārēm. Wissus jū miestūse šfanczus nužawinnom, draug su wyrais, moterimis ir waitais.

7. Bet wissus galwijus ir turtā iš miestū mes saw palaitēm.

8. Taipo mes tū czeš išweržėm tū žėmę iš rantū tū dwiejū karālū Amoritū, anapus Jordano, nū uppės pas Arnon, iškī kālno Ermon,

9. Kurri Zidonitai Sirion wadin-na; o Amoritai wadinna ji Sėnir.

10. Wissus miestus ant plyno, ir wissā žėmę Gilead, ir wissā žėmę Basan, iškī Salka bey Edrei, miests karalystės Ogo Basane.

11. Nės tiktay wiens karālus Ogas iš Basano dar buwo išlikęs iš milžinū; štay, jo gešėjinne lowa yra cze Rabate, (miests) waitū Ammon, dewynū māsū ilga, o keturū plati, pagal wyro elkunę mattota.

12. Tū žėmę mes iweiktēm tū czeš, pradėjē nū Aroer, pas uppę kāl-lī Arnon gullincę. Ir aš dawjau pusę kālno Gilead su jū miestais Rubenitams ir Gaditams.

13. Bet palaitē kālno Gilead ir wissā žėmę Basan karalystės Ogo, dawjau pusę gimminei Manasse; wissā šalī Argob, žėmei Basan pri-

Klausančę, ta wadinnama yra mil-
žinū: žeme.

14. (Jair, sunus Manasse prisifa-
wino wissą šalį Argob, iškli rubė-
žaus Gessuri bey Maakati, ir žemę
Basan pramine pagal sawo wardą
Awot: Jair iškli šei dienai.)

15. O Maatruui dawjau žemę Gilead.

16. Ir Rubenitams bey Gaditams
dawjau dali žemės Gilead, iškli up-
pės pas Arnon, widdurij' uppės,
kurri rubėžų daro ir iškli uppės
Jabot, kurri rubėžų daro waitams
Ammon.

17. Priegtam ir laukus bey Jor-
daną, kursai rubėžų daro iš Cine-
ret iškli jurū, šallij' laukū, butent
druskos: jures, žemay pas kálną
Disga, priekš rytū.

18. Ir prisafiau jums tū cžės,
tardams: Wiešpats, jusbū Diews
jums dawe šę žemę atimti: taygi
su ginklais nusitruškities pirm sa-
wo brolū, Izraelitenū, kurrie za-
niereis este.

19. Tiktay sawo mōteres bey wai-
kus ir galwijus, (nės aš žinau,
jus daug galwijū turrinczus) pa-
liskite miestą, kurrus aš jums
dawjau,

20. Iškli Pons Diews ir jusbū
brolams atilsi dowanos, kaip ir
jums; kad ir jie gautu tą žemę,
kurę jiems dūs Wiešpats jusbū
Diewas, anapus Jordano; taygi
wėl pargryškite, i sawo tėwiškę,
kurę aš jums dawjau.

21. Ir Jozuwui aš liepjau tū
cžės sakydams: Tu sawo akimis
matei tai wislab, kę Wiešpats jusbū
Diewas isrodės šiems dwiem karā-
lam; o taijau Pons Diews isrodys
ir wissoms kiltoms karalystėms, i
kures tu nusigāuni.

22. Nesibijokities jusbū; nesa Wieš-
pats, jusbū Diewas karāuja uš jus.

23. Ir aš meldžiau tū cžės Poną
Diewą, tardams:

24. Wiešpatie, Pone Diewe! tu
pradėjai isroditi sawam tarnui sa-
wo šlowę ir sawą sylingą ranką.
Nesa, kame butu Diews, ar dan-
guje, ar ant žemės, kursai galėtu
ištaisyti tolius didžus dārbus ir
maci, tokius tu gali?

25. Išisk manę eiti ir pėriurėti tą
gėtą žemę anapus Jordano, šus
gerus kálnus bey Libanon.

26. Alie Pons Diews buwo supy-
kęs ant manęs dėl jusbū, ir ne iš-
klause manę, bet tare man: Tėssie
gana, ne sakyt man daugiaus apie tai.

27. Užkūp ant wiršaus kálno Disga,
ir pakėl sawo akis priekš nusileidimą
šaulės, ir priekš šaurę, ir priekš pie-
tus, ir priekš užtekėjimą šaulės, ir
apšwalgyt tą akimis; nės tu ne pė-
sigāusi per ši Jordaną.

28. Ir paliept * Jozuwui, kad jis
drąsus butu, ir nesibijotu; nės jis
pėrsigāus per Jordaną pirm žmonū;
ir jissai tur jiems išdallyti žemę,
kurę tu matysi. * Jerl. 31, 7. 10.

29. Tai po pasilisktom pakalnėj' ties
balwon-bažnyčios * Peoro. * 4 M. 25, 3.

4. Pėrskyrimas.

Pagraubėnimas, Diewo prisafimā pilbit.

Ir dabar girdeš, Izrael, prisafi-
mus ir prowas, kurrus aš jus mo-
kinu, kad tus pilditumbit; kad
gywi išlisktumbit, ir isigāutumbit,
bey iweiktumbit žemę, kurę Wieš-
pats, jusbū tėwū Diews, jums dūda.

2. Jūs nieko ne turrite pridėti
tiems prisafimams, kurrus aš jums
prisafiau, ir nieko ne turrite nū tū
šalin imti, kad kawōtumbit prisafi-
mus Pono Diewo sawo, kurrus aš
jums prisafiau.

3. Jūs sawo akimis matėt, kę
Pons Diews dāre Baal: Peorui.
Nės wissus Baal: Peorą sėkanczus
Wiešpats tawo Diewas išpūstijo
tarp jusbū.

4. O jūs, kurrie sėkėt Wiešpati,
Poną Diewą sawą, wissi dar gywi
este iškli šei dienai.

5. Sztay, aš jus mokinau prisā-
kimus ir prowas, kaip Wiešpats,
mano Diewas, man prisākęs; kad
taipo darytumbit toje žemėje, i kurę
ieisite, tą saw pasisawint.

6. Taygi palaikytite tai, ir taipo
darykit; nės tai bus jusbū išmintis
ir razummas prie wissū žmonū, kad
girdeję wissus šus prisākimus turrės
sakyti: at, tokie išmintingi, ir pro-
tingi, ir garbės pilni žmones!

7. Nesa kur yra tokie garbės pilni

žmones, kurriems Dievs taipo artinasi, kaip Viešpatys mūsų Dievas, kaip tautiey mes jo prašomes?

8. Ir kame yra tokie garbės pilni žmones, kurie turrėtu tokius teisus budus ir prisikimus, kaip wissas šis jofanas yra, kurri aš šien dien jums dedu po atia.

9. Taygi saugokis, ir kamo sawo dusia geray, idant ne užmirštumbei šū nusidawimū, kurrus tu sawo afimis matei, ir kad tū iš sawo širdiės ne leistumbei per wissą sawo amšiā.

10. Ir turri sawo waikams bey waikū = waikams žinoma daryti tą dieną, kurrę tu stowėjai po afim' Pono Diewo sawo, prie kalno Oreb, kaip Pons Dievs man saka: krown' man suwadik žmones, kad jie mano žodžū girdetu, ir prisimokitu manęs bijotis ant žemės per wissą sawo amšiā, ir taipo išmokitū sawo waikus.

11. Ir jūs prieję stowėjot žemay pas kalną, o kalnas dęge ikti i padanges; ir buwo cze tamsybe, dėbesis ir neshwiesums,

12. Ir Pons Dievs kalbejo su jumis iš widdaus tōs ugnies; balsą jo žodžū jūs girdejot; alle ney joki pawyždi ne matet, tiklė ką balsą girdejot.

13. Ir apfale jums sawo derėjimą, kurri jums liepe pildit, butent dėšimt žodžus; ir parāše tus i dwi afmens toblyči.

14. Ir Pons Dievs prifale man tū czeš, kad aš jus pamokiczau prisikimus ir promas, kad pagal tus darytumbit žemeje, i kurrę nusitruauiat, tą iweikti.

15. Taygi geray apsaugokit kožnas sawo dusia; nēs ne matet tą dieną ney joki paweikslą, kurreme Pons Dievs su jumis kalbejo iš ugnies, ant kalno Oreb.

16. Idant ne susigriesitumbit, ir saw ne padarytumbit koki abrozā, lygū ar wyrui ar moteriskēi,

17. Arba * galwijui ant žemės, arba paukščiui po dangum', * žym. 1, 23.

18. Arba kirmelėms ant žemės, arba žuwims wandenije po žeme.

19. Kad ir sawo akis ne pakel-

tumbei dangun, ir matydamas saulę bey mėnės ir žwaigždes, wissą dangaus pulką, ne atpultumbei, neytus garbintumbei, ney jiems služitumbei; kurrus Viešpatys tawo Diewas dawęs esti wissiems žmonėms, po wissu dangaus apstiritumu.

20. Bet jus Pons Dievs priėme, ir iš geležinno pėczaus, tai esti, iš Egipto, išwede, kad jo žmones išrinktieje butumbit, kaip šien dien matoma yra.

21. Ir Pons Dievs taip buwo supykęs ant manęs, dėl jūš elgimmo, kad ir prisėke, manę ne pėcisenti per Jordaną, neygi ieisenti i tą gerą žemę, kurrę Viešpatys tawo Diewas taw dūs i dali tēwiskės.

22. Bet aš šoj' žemėj' turru numirti, ir ne pėrsigāusu per Jordaną; alle jūs pėrsigāusit, ir tą gerą žemę iweiksit.

23. Taygi dabokities, idant jūs derėjimo, su Ponu Diewu daryto, ne užmirštumbit, kurri jissai su jumis dāgęs, ir nesidarytumbities abrozū, pagal bilie koki pawyždi, kaip Viešpatys tawo Diewas prisakęs.

24. Nėsa Viešpatys tawo * Diewas yra ney suėdanti ugnis, ir (ant grietū labay) pykštąs Diewas.

* Ebr. 12, 29.

25. Kadgi jums waikai ir waikū waikai užgims, ir jūs toj' žemėj' gywėsite, ir griekais pasibjaurisite, padarydami saw wissokius abrozus šokio arba tokio paweikslu, ir piltay darydami po afimis Wiešpaties, sawo Diewo ji ipykisite:

26. Tay aš šoje dienoje i luddinikus wadinnu ant jūš ir dangū ir žemę, kad jūs bewėik wēl prapulsite iš tōs žemės, i kurrę jūs einat per Jordaną, tą iweikti. Jūs ne ilgay toje pasiliksit, bet busit išpūstiti.

27. Ir Pons Dievs jus išslaidys tarp žmones; ir tiklė mažas pulkėlis prastū žmonū išlikisite tarp pagonū, kur Pons Dievs jus nuwarys.

28. Czejau tu služisi Diewaiczams, kurie žmonū-rankemis padaryti yra, mēdžiems ir afmenims, kurie ney mato, ney gird, ney wāga, ney ādza.

29. O kad tu czeprat Wiešpati, sawo Diewā, jėškosi, tay ji suraši; jey

tu ji iš wissos širdies, ir iš wissos
dusos įeiklosi.

30. Kad tu warginams busi, ir ta-
wę užpuls wissi šie grumzdimai, pa-
stiausioji dienos: tay prisiwersi Wieš-
patiespi, sawo Diewop, ir jo balsui
paklusius busi.

31. Ašes Wiešpats, tawo Diewas
yra mieląširdingas Diewas; jis tawę
ne prastos neį išgaishis, ir ne už-
mirš ano derėjimo, tawo tėwams su
prysėga pažadėto. * Ebr. 13, 5.

32. Tay klauft pirmųjų gadynų,
pirm tawęs buvusų, iš tōs dienos,
kurioj Pons Diews žmones sutwėre
ant žemės, nū wieno trąšto dangaus
ikfi fitto, ar ben joki kartą tokie
diddi dūiktai stojos, arba tiems ly-
gus girdėti yra,

33. Kad tokie žmones butu girdė-
ję balsą Pono Diewo, iš ugniės kal-
banczo, kaip tu girdėjai, o taczas
gyws išliktai?

34. Urba ar Diews butu bandęs
ieiti, ir saw žmones iš kintų žmoniū
išrinkti, pagundimais, ženklais, ste-
buklais, karu ir sylinga ranka, ir
ištiestu petimi, ir bašingais dar-
bais; kaip tai wislab Wiešpats,
jusų Diewas, dėl jusų dāres Egipte
po tawo ašiu?

35. Tu tai matei, kad žinnotum-
bei, Wiešpati wienat Diewą esanti,
o ne kintą.

36. Iš dangaus jis dawe taw sa-
wo balsą girdėti, kad tawę kōznitu;
ir ant žemės parōde taw diddę sa-
wo ugni, ir jo žodžius tu iš ugniės
girdėjai,

37. Todėl, kad jis tawo tėwus
mylėjęs, ir jū waitus po jū saw iš-
rinkęs, ir tawę išwėdęs sawo wėidu
per sawo diddę maci iš Egipto;

38. Kad prawarytu pirm tawęs
didžius žmoniū pulkus, sylingesnus
už tawę, ir tawę iwestu, kad taw jū
žemę dātu i tėwislę, kaip šen dien
regima yr.

39. Taygi šen dien turri žinnoti,
ir širdingay apdumoti, Wiešpati
Diewą esanti aukštay danguje, ir
žemay ant žemės, o ne kintą dau-
giaus.

40. Kad tu pilditumbei jo prowas
ir prisakimus, kurrus aš taw šen

dien prisakau, tay taw ir tawo wai-
kams po tawęs geray pasiseks; kad
tu ilgay patęktumbei toje žemėje,
kurrę taw Wiešpats tawo Diewas,
dūda amšinay.

41. Tay Moizėjus passyre tris
miestus anapus Jordano, ties saū-
lės užtekėjimu,

42. Kad tēnay nubėgtu, kurs sa-
wo artimą netyczomis butu užmu-
šęs, kurri pirma n'apykantoje ne
turrėjo; tas i tū miestų wieną tur
nubėgti, kad gywas išliktu.

43. Bezer, pušczoje ant plyndės žė-
mės, tarp Rubenitū, ir Ramot, Gi-
leadoj, tarp Gaditū, ir Galan Ba-
sane, tarp Manassitū.

44. Tai yra tas žokanas, kurri
Moizėjus waitams Izrael pranešė.

45. Tai yra tas luddijimas, ir pri-
sakimas, ir prowas, kurrus Moizėjus
waitams Izrael sate, kaip jie iš
Egipto buwo išsitraukę,

46. Anapus Jordano, pakalnėj,
ties balwon-bažnyčios Peoro, * žemėje
Sion, karālaus Amoritū, Esbone
esanczo, kurri Moizėjus su waitais
Izrael išmušė, kaip jie iš Egipto
buwo išsitraukę. * P. 1, 4.

47. Ir passawino jo žemę; prie-
tam ir žemę Ogo, karālaus Basa-
no, abbejų karalū Amoritū, ana-
pus Jordano buvusų, ties užtek-
jimu saūlės.

48. Pradėjus nū Aroer, pas fran-
tą uprės Arnon, ikfi kalno Sion,
tai yra (kalnas) Ermons;

49. Ir wissus plynus laukus, ana-
pus Jordano, ties užtekėjimu saū-
lės, ikfi jurū ant plyno laufo žė-
may pas kalną Pisga.

5. Pėrsityrimas.

Aktartojimas bėsimt's Diewo prisakimū.

Ir Moizėjus suwadinnu wissus Iz-
raelitėnus, ir tare jiems: girdėk Iz-
rael, prisakimus ir prowas, kurrus
šen dien jums be girdint sakau, ir
išimokšit tus ir palaišytit tus, kad
pagal tus darytumbit.

2. Wiešpats musų Diewas derėji-
mą su mumis Orebej' dare.

3. O tą derėjimą įissai ne su musų
tėwais, bet su mumis dāre, kurrie

mes žmonay išliktom itki šei dienai, ir wissi gywi esme,

4. Jis regimay su mumis ant kalno iš ugniės kalbėjo.

5. (Uš tū čės stovėjau tarp Pono Diewo, ir tarp jūsų, kad jums apsakyciau Diewo žodi; nės jūs bijojies ugniės, ir ne užšūpot ant kalno.) Ir jis tare:

6. Uš esmi Wiešpats, tawo Diewas, kurs tawę išwėdės iš Egiptožemės, iš namųslužbės.

7. Tu ne turreš kittū Diawū pagal manę.

8. Tu saw abrozą ne daryš, neį jokio pawėikšlo, neį wiršuy dangulę, neį žemay ant žemės, neį wandenių po žeme.

9. Tu jiems * ne turri pasiklonot, neį jiems služiti. Nės aš esmi Wiešpats, tawo Diewas, ant griekū labay pykštąs Diewas, kurs nusidejimus tēwū pajėškō ant waitū, i trėczą ir ketwirtą eilę tū, kurrīe ne kencį manęs. * Mat. 4, 10.

10. Ir mielasirdystę išrodau ant daug tūkstančių, kurrīe manę myl, ir laiko mano prisakimus.

11. Tu ne turri noprošnay minnėti wardą Wiešpaties, sawo Diewo, nės Pons Diews tą ne liks ne korawotą, kurs noprošnay mėna jo wardą.

12. Sabbatōs dieną turri už šwentą laikyt, kad į šwēstumbēi, kaip Wiešpats, tawo Diewas, taw esti prisakęs.

13. Šešes dienas turri dirbti, ir wissus sawo darbus atlikti.

14. Ule sėkmą dieną yra Sabbata Wiešpaties, tawo Diewo, toje tu neį joki darbą ne turri dirbti, neį tawo sunus, neį tawo duktę, neį tawo bėrns, neį tawo sluginę, neį tawo jāutis, neį tawo ašils, neį wissi tawo galwijai, neį tawo ateiwis tawo wartūse ešas, kad tawo bėrns bey tawo slugine atšūlsetu, lygey kaip ir tu.

15. Nės tu turri atsiminti, kad ir tu bėrnu buwai Egiptožemėje, ir kad Wiešpats, tawo Diewas, tawę iš tōs išwėdės su sylinga ranka ir su ištieštu petimi. Todel Wiešpats, tawo Diewas, taw liepe, idant šwentą dieną šwentintumbēi.

16. Tu turri garbinti tēwą ir mōtiną sawą, kaip Wiešpats tawo Diewas, taw prisakęs, kad ilgay patęstumbēi, ir kad taw geray pasisektus toje žemėje, kurrę taw dūs Wiešpats, tawo Diewas.

17. * Ne užmušk. * Mat. 5, 21.

18. * Ne pėrjengš wenczawonyštę.

* Mat. 5, 27.

19. * Ne wōgš. * Epej. 4, 28.

20. * Ne luddyš neteisąs luddimo priēš sawo artimą. * Rym. 13, 9.

21. Ne * ussigėist sawo artimo moters. Ne norēš sawo artimo ūkio, dirwōs, bėrno, sluginės, jāuczū, ašilū, neį wisso to, kas jo yra.

* Rym. 7, 7.

22. Tai yra tie žodžei, kurrus Pons Diews kalbėjo wissam jūšū surinkimmui, ant kalno, iš ugniės, ir iš debesiės, bey tamsummo, didzu balsu; ir nieko ne prīdėjo. Ir iškaltus ant dwejų akmens toblyczū, ir dawe tus man.

23. O kaip balsą iš tamsummo girdejoj, ir žurejoj kalną ugnimi dėgantį, pas manę prisartintot, wissi waldonai jūšū gimminės, ir jūšū wyresnieji.

24. Ir tarēt: štay, Wiešpats, musū Diewas, mums dawe regėti sawo šlōwę, ir garbės pilną sawo máci; ir mes jo balsą iš ugniės girdėjome. Šzen dien mes matēm Diawą su žmonėmis kalbanti, ir jūs taczau gywus pasiliekanzus.

25. Ir dabar, kodel mes turrētumbim mirti; kad mus didde šiji ugnis sudegintu? Jey mes daugiaus balsą Wiešpaties, musū Diewo girdētumbim, turrētumbim numirti.

26. Nės kas yra wissas kunas, kad girdetu balsą gywojo Diewo iš ugniės kalbanczo, kaip mes tą girdėjom, ir gywas pasiliktu?

27. Tu prižengs girdeš wislab, ką Wiešpats, musū Diewas sakō, ir mums atsakys. Wislab, ką Wiešpats, musū Diewas, su tawim kalbės, to mes klausysim, ir pagal tai darysim.

28. Ir kaip Pons Diews jūšū žodzus girdėjo, kurrus su manim kalbėjo, tare jis man: Uš girdejai

Kalbą šū žmonū, tą jie su tavim kalbėjo; wislab gėr yra, tą jie kalbėjo.

29. Al, kad jie tokią širdi turrėtu, manęs prisibijoti, ir pilditi mano prisakimus per sawo amšią, kad jiems geray pasisektus, ir jų waikams amžinay!

30. Eit, o satyk jiems: eikit namon' i sawo šėtras.

31. Alie tu cje po mano akiu turri stowėti, kad su tavim kalbėczau apie wisą zolaną ir prisakimus bey prowas, kurrus tu jūs turri išmokinti, kad pagal tus elgtus toj' žėmėje, kurrė aš jiems dīsu pasisāwinti.

32. Taygi apsiimkit tai daryti, tą jums Wiešpats, jūšū Diewas, prisakęs, neygi atstokite nū to, ney ant dešinės, ney ant kairės.

33. Bet waikščiokite wisšāse kėlūse, kurrus jums Wiešpats, jūšū Diewas prisakęs, kad gywi išliktumbit, ir jums geray pasisektus, ir ilgay patėktumbit žėmėje, kurrė atimsit.

6. Pėrskyrimas.

Išguldimas pirmojo prisakimo, apie meile Diewo.

O šittie yra zolanai, prisakimai ir prowas, kurrus Wiešpats, jūšū Diewas, prisakęs, kad tus išsimoktumbities ir pagal tus * darytumbit toje žėmėje, i kurrė nustraukiat, tą atimti.

2. Kad tu Wiešpaties, sawo Diewo, bijotumbeis, ir laisytumbei jo prowas ir prisakimus, kurrus aš taw prisakau, tu ir tawo waikai, ir tawo waiku: waikai, per wisą jūšū amšią, kad ilgay gywi patėktumbit.

3. Izrael, tu turri girdėt ir palaišyt, kad tai darytumbei, ir taw geray pasisektus, ir labay daugsinamas butumbei, kaip Wiešpats, tawo tėwū Diews, taw kalbėjes žėmė, kurroje piens bey medus slysta.

4. Klausyt, Izrael, * Wiešpats, mūsų Diewas, wiens wienatijis yra Diewas.

5. Ir tu Wiešpati, sawo Diewā, * turri mylėti iš wisšos širdies, iš wisšos dušos, ir iš wisšos syls.

* Mart. 12, 30.

6. Ir šus žodzus, kurrus aš taw šen dien prisakau, tu turri i sawo širdi dėti.

7. Ir turri tus sawo waikams drutay prisakyt, ir apie tus kalbėti namėj' bebudams arba ant kėlo waikščiodams, ar atsiguldams, ar atsiguldams.

8. Ir turri tus rīšti ženklui ant sawo rankos, ir tie tur taw paminklū buti po tawo akiu.

9. Ir turri tus wiršuy stulpū sawo namū parašyti, ir i wartus.

10. O kad Wiešpats, tawo Diewas, tawę nugabės i žėmę, tawo tėwams Abraomui, Izakui ir Jakobui pažadėtą, taw dūti, didzus ir gražus miestus, kurrus tu ne kurei,

11. Ir buttus, turtu prikrautus, kurrus tu ne prišowei, ir iškritus šullinus, kurrus tu ne iškirtai, ir wyneczas bey allejaus: kalnus, kurrus tu ne sodinnai, kad walgitumbei ir priwalgitumbei:

12. Tay saugokis, idant Pono Diewo ne užmirštumbei, kurs tawę iš Egipto: žėmės, iš šlušbės: namū išwede.

13. * Bet Wiešpaties, sawo Diewo, turri bijotis, ir jam šlužiti, ir prie jo wardo prisėkti.

* Matt. 4, 10. Lut. 4, 8.

14. Ir ne turri šittū Diewū sekti, žmonū, aplink jus esancū;

15. Aša Wiešpats, tawo Diewas, yra griekus n'apenczās Diewas tarp tawęs, kad kerštas Wiešpaties, tawo Diewo, ant tawęs ne pėrpyktu, ir tawę ne išgaishintu nū žėmės.

16. Jūs Wiešpati, sawo Diewā, ne turrit gunditi, kaip Massoje ji gundėt.

17. Bet turrit daryti pagal prisakimus Pono Diewo sawo, ir pagal jo luddijimus bey prowas, kurrus jis esti prisakęs;

18. Kad darytumbei, kas teisu ir gėr' yra po akiu Pono Diewo, kad taw geray pasisektus, ir ieitumbei bey atimtumbei tą gėrą žėmę, kurrė Pons Diews tawo tėwams su prysėga esti žadėjes;

19. Kad prawarytu wisšus tawo

neprietelus po tawo akiū; kaip Pons Dievs esti kalbėjęs.

20. O kad tawo sunus tawę klāus, ar šen dien, ar rytoj, sakydams: kas tai per luddijimai, prisakimai ir promos, kurrus jums Wiešpats, musū Diewas prisakęs?

21. Tay turri sawam sunui atfartyti: mes buvom werginnei Paraono Egipte, ir Pons Dievs išwede mus iš Egipto su sylinga ranka.

22. Ir Pons Dievs didžus ir piktus ženklus bey stebuklus išrode ant Egiptionū ir ant Paraono, ir ant wissū jo namū po musū akiū.

23. Ir išwede mus iš tēn, kad mus iwestu, ir mums dātu tą žemę, musū tėwams su prysėga žadėtą.

24. Ir Pons Dievs mums liepe daryti pagal wissas šas promas, kad Wiešpaties, sawo Diewo prisibijotumbim, kad mums geray pasisektus per wissą musū amšią, kaip rėgima yra šen dien.

25. Ir tai bus mums teisybe po akiū Pono Diewo musū, jey laikysim ir pildisim wissus šus prisakimus, kaip jissai mums esti liepęs.

7. Pėrštyrimas.

Eufigentāwimas su pagonais ir jū baltwonū garbinnimas uždraustas.

Kad Wiešpats, tawo Diewas, tawę nugabęs i žemę, i kurę tu nuėksti, tą iweikti, ir išgaipis daug žmonū pulkus pirm tawęs, Etitus, Girgositus, Amoritus, Rananitus, Peresitus, Ewitus bey Jebusitus, septynis žmonū pulkus, didesnus ir sylingesnus už tawę esanczus;

2. Ir kad Wiešpats, tawo Diews, tus taw padūda, jūs išmušti: tay jūs turri nušawinti, ir su jeis nieku budu ne sutikti, ney jiems malonę išrėditi;

3. Ir ne turri su jeis sufigentawōti, sawo dukteres ne turri dāti jū sunums, ir jū dukteres ne turrite paimti sawo sunums;

4. Nės kittaip jie darys, kad jussū šmus nū manęs atpuls, kittiems Diewams šluždami; tai naršas Pono Diewo pėrpyks prieš jus, ir jus išpūstys wėikley.

5. Bet fittaipo su jeis turrityte da-

ryti: jū altorus turrityte patgrānti, jū stulpus sulāužiti, jū girres iškirsti, ir jū baltwonus ugnimi sudegint.

6. Nės jūs este * šwenti žmones Ponui Diewui sawam. Tawę Wiešpats, tawo Diewas, išrinko per sawišklius žmones iš wissū žmonū, ant žemės esanczū. * 1 Pet. 2, 9.

7. Ne todėl Pons Dievs jus priėme ir išštyre, kad jussū daugiaus butu, kaip kittū žmonū; nės jūs mažausieji este tarp wissū žmonū;

8. Bet, kadangi jissai jus mylėjęs, ir kad sawo prysėgą laikytu, jussū tėwams prisiektą, jissai jus išwede su sylinga ranka, ir išgėlbėjo tawę iš namū šlužbōs, iš rankōs Paraono, karālaus Egipto.

9. Taygi turri žinoti, kad Wiešpats, tawo Diewas, patšai Diewas yra, * wiernas Diewas, kursai žadėjimą ir mielaširdystę laiko i mylintėms, ir jo prisakimams klaušantiems i tūkstancę eilę. * 1 Kor. 10, 13.

10. Ir atrofūja ji nekenczientims po sawo akiū, kad jūs išpūstytu, ir ne užtrunka tiems atrofūti po sawo akiū, kurie ji ne kenzą.

11. Taygi palaišyk prisakimus, ir žokanus, ir promas, kurrus aš taw šen dien liepju, kad pagal tus darytumbei.

12. Ir kadāda šas promas girdit, ir tas laikot, ir pagal tas dārot, tay ir Wiešpats, tawo Diewas, sawo derėjimą ir mielaširdystę laikys tawo tėwams su prysėga žadėtą;

13. Ir tawę mylės, ir žėgnōs ir daugšis, ir pėržėgnōs waisū tawo žywato, ir waisū tawo žemės, tawo lawus, šwiežą wyną bey alėjų; priewaisū tawo karmū, ir priewaisū tawo awjū, ant žemės, tawo tėwams su prysėga žadėtōs, taw dāti.

14. Žėgnotas tu busi už wissus žmones, ney wiena tarp tawęs ne bus newaišinga, ney tarp tawo galwijū.

15. Pons Diews nū tawęs attōlis wissas liggas, ir ney jokią piktą slo-gą Egiptionū taw uždēs, kurras tu matei; ir uždēs tas wissiems tawo newidōnams.

16. Tu prarysi wissus kittus žmones, kurrus taw dūs Wiešpats, tawo Diemas. Tu jū ne turri czėdit, ney jū Diemalczams šlužit, nės tai taw pastotu žabangu.

17. Bet jey tu sawo širdije sa-tyti: šū žmonū daugiaus yra, ne kaip musū, kaip galu aš jūs prawaryti?

18. Tay nesibijot jū; atsimink, tų Pons tawo Diems dārės Par-ōnui ir wissiems Egiptionams,

19. Per didzus pagundimus, kurrus tu matei sawo akimis, ir per ženklus bey stebklus, per sylingą ranką ir ištietą pėti, su kurrū tawę Wiešpats, tawo Diemas, iš-wėdės. Tai po Wiešpats, tawo Diemas, darys wissiems žmonėms, kurrū tu bijaisi.

20. Priegtam Wiešpats, tawo Diemas širšlū sus tarp jū, iškiklō iš-gaišinta butu, kas liko, ir slėpasi nū tawęs.

21. Nepabūgt jū; nėsia Wiešpats, tawo Diemas, yra tarp tawęs, ansai didypsis ir baisingas Diemas.

22. Jissai, Wiešpats tawo Diemas, šus žmones išgaikis pirm tawęs, wieną po kitta kitta; tu ne stubrey galeši jūs išgaikinti, kad taw prieš tawę ne per miera daugintus žwėris ant lauko.

23. Wiešpats, tawo Diemas, jūs taw padūs, ir jūs didzu musu už-muš, iškiklō jūs išpūstis;

24. Ir jū karalus taw padūs i tawo rankas, ir jū wardus turri iš-gaikinti po danqum; nieks taw ne priešištingis, iškiklō tu jūs išpūstisi.

25. * Ubrozus jū balwonū tu ugni-mi turri sudėgint; ir ne turri ussi-geisti sidābro arba aukso, ant tū esanczo, ney tų prisišawint, kad ne susigriešitumbei; nės tai nūboda yra Wiešpaczui, tawam Diemui:

* 1 Russ. Kar. 15, 12.

26. Todel tų nūboda i sawo namus ne turri inešti, kad ne prakei-štas butumbei, kaip ana, bet tu jōs turri pasibaisėti ir baidytis; nės tai prakeikta yra.

8. Pėrskyrimas.

Žmones graubenami, kad ne užmirštu gerabė-jysti Pono Diemo.

Wissus prisakimus, kurrus aš taw šen dien prisakau, * jūs turrite lai-tyti, kad pagal tus darytumbit, kad gywi pasiliktumbit, ir jūsū daug bu-tu, ir ieitumbit bey atimtumbit žemę, kurrę Pons Diems jūsū tėwams su prysėga pažadėjęs;

* 3 M. 18, 30.

2. Ir atsimintumbei wisso to kėlo, per kurri Wiešpats, tawo Diemas, tawę wėdės, per šus kėturiuos dė-šimtis metus pūšczoje, kad tawę pakarny darytu ir mėgitu, ir žin-noma butu, kas tawo širdije yra, bau tu jo prisakimū laikytumbei, bau ne.

3. Jis tawę pažėmino ir dawe ta-wę alkū, ir * walgidinno tawę su Manna, kurrę ney tu, ney tawo tė-wai sawo amje ne pažinnot, kad taw žinnomą darytu, kaip žmogus ne dūna wienat minta, bet wissu iš Diemo burnōs išeinanczu.

* Matt. 4, 4. Luk. 4, 4.

4. Tawo rubai ne pasėno ant ta-węs, ir tawo kojōs ne patinno per šus kėtures dešimtis metus.

5. Taygi mielay tu išpaįysti sawo širdije, kad Wiešpats, tawo Diemas, tawę auginnes, kaip wrys sawo suny auginna.

6. Taygi laikyt prisakimus Wieš-paties, sawo Diemo, kad jo kėlūse waišpēzotumbei, ir jo prisibijotumbei;

7. Nės Wiešpats, tawo Diemas, wėda tawę i gėrą žemę, i žemę, kur upjū, šullinū, ir ejerū yra, kurrie prie kalnū ir lanū tėka;

8. Žemę, kur kwieczū, miežū, wyn-medžū, pygū-medžū ir granot-ōbo-lū yra; žemę, kurroje alėjaus mē-dzei bey medus auga;

9. Žemę, kur gana dūnōs turrėsi walgit, ir kur nieko ne stofoja; žemę, kurrōs akmenys gelešinnei yra, kur wārą iš kalnū gali iškirsti.

10. Ir kaip busi walgės ir priwāl-gės, kad Wiešpati, sawo Diemą, gārbintumbei už tų gėrą žemę, kurrę jissai taw dāwēs:

11. Taygi saugokis, idant tu Wieš-

paties, sawo Diewo, ne užmirštumbei, ne laikydams jo prisakimus, ir jo žodanis bey prowas, kurrus taw šen dien prisakau.

12. Kad tu walgidams ir primalgidams, ir gražus buttus budawodams, ir tūse gywendams,

13. Ir tawo jaučzei bey awis, ir sidabras ir auksas, ir wislab, kę turri, pasidaugsin:

14. Tay tawo širdis idant te ne pasididžotu, neysi užmirštu Wiefspaties, sawo Diewo, kurs tawę išwede iš Egipto-žemės, iš namų šluobės,

15. Ir kurs tawę wede per didę ir baisingą pūscę, kur ugingi žalczei ir angis laikos, ir kur wišsa žeme išduwusi buwo be wandens, ir dawe taw wandens iš kietos ušs iššokti;

16. Ir walgidinno tawę su Manna, apie kurrę tawo tėjai nieko ne žinojo, kad tawę pažemintu ir mėgintu, kad taw pasfuy gēr darytu;

17. Rittaip tu sakytumbei sawo širdije: mano macis ir mano rankū šyla man tą turtą ištaise.

18. Bet kad minnetumbei Wiefspaties, sawo Diewo; nēs jissai yra, maci taw dūdas, tokius didžus dāiktus ištaisyti, kad laikytu sawo žadėjimą, tawo tėjams su prysęga žadęta; kaip regima yra šen dien.

19. Bet jey Wiefspaties, sawo Diewo, užmirši, ir kittus Dievus sekiosi, bey jiems šlujisi, ir jiems pasiklonosi, tay šen dien jums tai apsakau, kad jūs prapulsite;

20. Lygey kaip pagonai, kurrus Pons Diews žawina po jūšū akiū, taipo ir jūs busite nužawinti; todėl, kad ne paklusnus este balsui Pono Diewo sawo.

9. Pėrskyrimas.

Priežastei, dėl kurrū jėme Kanaan iweiklama. Klausyf Izrael: tu pėreisi šen dien per Jordaną, kad ieitumbei pėrweikti tus žmones, kurrie diddesni ir sylingesni yra už tawę, didžus mėsčius, užmurātus ikti dangaus,

2. Didžus ir aukšto stomens žmonės, waišus Enakim, kurrus pažysti,

ir apie kurrus tu girdejei: kas gal waitams Enakim priekšstengti.

3. Taygi šen dien turri žinoti, kad Wiefspats, tawo Diewas pirm tawęs eina, suėdanti ugnis. Jissai jūs išgaishis, ir jūs po tawim pawers, ir prawarys bey išpūstis jūs weikiey, kaip Pons Diews taw esti kalbėjęs.

4. Taygi, kad Wiefspats tawo Diewas, jūs bus išštūmęs po tawo akiū, tay ne sakyf sawo širdije: Pons Diews manę iweide, tą jėmę iweikt mano teisybės deley; nēsą juf Pons Diews pagonis prawara po tawo akiū, dėl jų Diewo-nesibijojimo.

5. Kēs tu juf ne ieini, jų jėmę pasisawinti sawo teisybės ir sawo wienos širdies deley; bet Wiefspats, tawo Diewas, praware šus pagonis dėl jų Diewo-nesibijojimo; kad sawo žodi laikytu, kurri Pons Diews su prysęga žadėjęs tawo tėjams, Abromui, Izakui ir Jokubui.

6. Taygi žinok, kad Wiefspats, tawo Diewas, taw tą gērą jėmę ne dūd i dali tawo teisybės deley; kadangi jūs kietisprandi žmones este.

7. Utsimink ir ne užmiršk, kaip tu Poną Diewą sawą ipykinai pūscioje. Iš tōs dienos, kurrej tu iš Egipto-žemės išsitraukėi, iktidol jūs atėjot i šę wieta, jūs nepaklusnus buwot Ponui Diewui.

8. Kēs Orebe jūs ipykinot Poną Diewą, taipo, kad sawo narše jus norėjo išpūstyti.

9. Kaip aš ant kalno buwau užkūpęs, iš akmens darytas toblyczės atimti, toblyczės susiderėjimo, kurrām Pons Diews su jumis buwo susiderėjęs, ir aš ketures dešimtis dienū ir ketures dešimtis nakczū ant kalno pasilikau ir ney dūnōs walgiau ney wandens gėrau.

10. Ir Pons Diews man dawe dwi akmens toblyczę, Diewo pirštų rasyti, ir ant tū dwiejū wisšus žodžus, kurrus Pons Diews su jumis iš ugnies ant kalno buwo kalbėjęs, dienoje surinkimmo.

11. Ir po tū keturios dešimtis dienū ir keturios dešimtis nakczū Pons Diews man dawe dwi akmens toblyczę susiderėjimo.

12. Ir tare man: kēlšis, ir eik šlu-

brey iš čę, nės tawo žmones, kurrus tu išwedei iš Egipto-žemės, susigriešijo. Jie umay atsikreipe nū to kėlo, kurri aš jiems prisakiau; jie saw nulydita abrozą padare.

13. Ir Pons Diews tare man: matau, šus žmones kėtįprandžus žmones ešancžus.

14. Lėist manę, kad aš jūs išgaišincžau, ir jū wardą išpūsticzau po dangum; aš iš tawęs didesnus ir macnesnus žmones padarysu, neng jie yra.

15. Ir man atsigrežus ir nū kėlno, ugnimi deganczo, nukūpus, ir dwi toblyczį susiderėjimo ant mano abbiejū rankū laikius:

16. Tay maczau, o štay, jūs prieši Wiešpatie, sawo Diewą, buwot susigriešijo, kadangi nulydita werši saw buwot padare, ir skubrey nū to kėlo atsigrežę, kurri Pons Diews jums buwo liepes:

17. Tay aš nutwėres abbi toblyczį išmeczau tiedwi iš abbiejū rankū ir sukūlau tiedwi po jūšū akiū.

18. Ir pasiklonojau Ponui Diewui, kaip pirma, kėtures dėšimt dienas, ir kėtures dėšimt naktis, ir ne walgiau dūnds, ne gėriau wandens, dēl wišū jūšū griekū, kurrus jūs buwot dare, kaip taip piktay nusizengėt po akiū Pono Diewo jį iptynt.

19. Nės aš bijojaus to narso ir papytio, kūrūmi Pons Diews ant jūšū buwo supykęs, kad ir norėjo jus išgaišinti; alle Pons Diews išklause manę ir tą kartą.

20. Priegtam Pons Diews ir ant Aaróno labay supyko, norėdams ir jį nužawinti; alle aš ir už Aaróną meldžausi tū čęš.

21. Alle jūšū susigriešijimą, werši, aš emęs sudėginau ugnimi ir sukūlau bey sutruskėinai jį, ištikol i dulkės pawirto, ir tas dulkės imeczau i upę, nū kėlno nutekancę.

22. Taipojau ir iptynot Poną Diewą Tabėtroj, bey Alassoj ir pas ussigėdimmo-grabus.

23. Ir kaip jįšai jus iš Kades-Barneods sunte ir tare: ussitraukities, ir prišlawikities tą žemę, kurę aš jums dawiau, tay jūs ne pa-

klusot burnai Pono Diewo sawo, ir ne wierijot jamui neį paklusot jo balsui.

24. Nės jūs ne paklusnus buwot Ponui Diewui, kōl aš jus pažinnau.

25. Tay aš pasiklonojau Ponui Diewui kėtures dėšintis dienas ir kėtures dėšintis naktis, per kurras aš čę gullejau; nės Pons Diews tare: jįšai noris jus išgaišinti.

26. Alle aš meldžau Poną Diewą, tardams: Wiešpatie, Pone Diewe! ne prapuldiš sawo žmones, sawo ištrinktūsus, kurrus tu sawo didde mace išwadawai, ir su sylinga ranka iš Egipto išwedei.

27. Atsimint sawo tarnū, Abraomo, Izaoko ir Jokubo; ne išwelgt jū širdies kietumą ir Diewo-nesibijojimą, bey griekus šū žmonū.

28. Kad ana žemę, iš kurrōs tu mus išwedei, ne sakytu: Pons Diews ne galėjo jūs i tą žemę nugabėnti, kurę jiems buwo pažadėjęs; ir todėl jūs išwede, kadangi jūs ne apfente, kad jūs nužawintu pušczoje.

29. Nės jie yra tawo žmones ir tawo išrinktieji, kurrus tu per didę sawo macį ir per ištietą sawo pėti išwedei.

10. Pėrsštyrimas.

Atmaujinnimas derėjimo tur Izraėlittus ant Diewo meilės ragint.

Tū čęš Pons Diews man tare: issikaldit dwi akmens toblyczį, kaip pirmidwi buwo, ir užkūpęs pas manę ant kėlno, pasidarykis mēdzio-štrynę.

2. Tay aš ant tū dwėjū toblyczū rašysu tus žodžus, kurrus ant pirmujū, tawęs sukultujū, buwau rašęs; ir idēl jiedwi i štrynę.

3. Taipojau aš pasidarau štrynę iš cėdro-mėdzio, iškaldinau dwi akmens toblyczį, kaip pirmidwi buwo, ir užkūpau ant kėlno, ir turrėjau dwi toblyczį sawo rankosa.

4. Tay jis parafę ant tū dwėjū toblyczū, tą ant pirmujū dwėjū buwo rašęs, dėšimt žodžus, kurrus Pons Diews jums kalbėjo iš ugnies ant kėlno, čęšę surinkimmo; ir Pons Diews tiedwi man dāme.

5. Ir aš atsigreišęs nušlapau nū kálno, ir idėjau abbi toblęzi i štrynę, kurrę aš buwau pasidares, kad czonay pasiliktu, kaip Pons Diews man buwo prisákes.

6. Ir waikai Izrael išsitraukė iš Berot-Bnejakan i Moserą. Czonay pamirre Arónas ir czepat yra palaidots; ir jo sunus Eleázars wýskupu pastojo i jo wietą.

7. Iš cze nusitraukė i Gudegodą. Iš Gudegodės i Jatbatą, i žemę, kur uppes yra.

8. Tū czeš Pons Diews išskyre gimminę Lėwi, štrynę susiderėjimo Pono Diewo nešti, ir stowėti po akiu Pono Diewo jam tarnauti, ir jo wardą gárbinti, ikki šei dienai.

9. Todėl Lewitai ney dali ney tē-wiškę tur turrėti su sawo broleis; nēša Pons Diews yra jų dalis; kaip Wiešpats, tawo Diewas jiems buwo kalbėjes.

10. O aš stowėjau ant kálno kaip pirma, ketures dēšimtis dienas ir ketures dēšimtis naktis, ir Pons Diews išklause manę ir tą kartą, ir ne norėjo tawę išpūstiti.

11. O jis sake man: kėlks ir nueik, kad pirm tū žmonū keláutumbei, kad jie išgáutu i tą žemę, je atimti, kurrę aš jų tēwams su prysėga esmi žadėjes, jiems dūti.

12. O dabar Izrael, ką prašo Wiešpats, tawo Diewas, iš tawęs, net tiktay, kad Pono Diewo sawo prisibijotumbei, ir pagal jo prisákimus elgtumbeis, ir ji mylētumbei, ir Ponui Diewui sawam šlužytumbei iš wissōs širdiēs, ir iš wissōs dušōs;

13. Kad prisákimus Pono Diewo pilditumbei, ir jo prowas, kurras taw šen dien liepu; kad taw geray pasisektus.

14. Sztay! dangus, ir wissū dangū dangus bey žemė, ir wislab, kas tūšė yra, tai Wiešpaties, tawo Diewo yra.

15. O taczaus jis wienat tawo tēwū pamėgo, kad jās mylētu, ir jų waikus išrinko po jų, butent jus, už wissus žmones; kaip šen dien rėgima yra.

16. Taygi appjáustikite sawo šir-

diēs priekdą, ir ne būkite daugians kėtsprándzei.

17. Nēša Wiešpats, jussū Diewas, yra Diews ant wissū Diewū, ir Wiešpats ant wissū Wiešpacų, diddis Diewas, macnus ir baisingas, kurs ne atboja ney šokio, ney tokio žmogaus, ir dowanū ne imma;

18. Ir daro teisybę sirrátoms bey nashlėms, ir myl ateiwjus, jiems walgi bey rubū dūdams:

19. Todėl ir jis ateiwjus turrite mylėti, nēs ir jų ateiwjei buwot Egipto-žemėje.

20. Wiešpaties, sawo Diewo, tu turri bijotis, jamui tu turri šlužit, prie jo tu turri laikytis, ir prie jo wardo prisėkti.

21. Jis ešti tawo garbė ir tawo Diewas, kurs tarp tawęs tokius didzus ir baisingus stebuklus ištaišes, kurras tu sawo akimis matei.

22. Tawo tēwai nusitraukė i Egiptą su septinios dēšimtis dušomis, o dabar Wiešpats, tawo Diewas, tawę dauginno, kaip žwaigždes ant dangaus.

11. Pėrsšyrimas.

Priešalejei, dėl kurrū Poną Diewą reil mylėti, ir jo prisákimus pilnamoti.

Taygi Poną Diewą sawo turri mylėti, ir jo žokaną, bey jo budą ir prowas, ir jo prisákimus pilditi, kól gyws busi.

* Persl. 8, 6.

2. Ir išpažinkite šen dien, ką jussū waikai ney žinnojo, ney mātė, butent kōznijimus Pono Diewo jussū, jo šlowę, priegtam jo maciēs pilną ranką bey ištietą pėti;

3. Ir jo ženklus bey dárbus, kurras jis dárė tarp Egiptionū, Paracónui, karálui Egipto, ir wissai jo žemei,

4. Ir ką jis galybei Egiptionū padaręs, jų arkliams ir wežimmams, kaip jissai wandeni šwendrū-jurū ant jų ušleido, kaip anie jus wijo, ir Pons Diews jų nužawinno, ikki šei dienai.

5. Ir ką jissai jums dáręs pūšczoje, ikkikol jūs i šę wietą atšikákinot.

6. Ką jissai Datanui bey Abiramui daręs, waikams Eliab, sunaus

Ruben; kaip žėme praplyšo, ir jūs praryjo su wissa ją heimyna, ir su šėtromis bey su wissu turtu, kurri buwo nusipėlnę widduj' tarp wissu Izraelitėnų.

7. Aš jūs sawo afimis matėt di-dzus darbus Pono Diewo, kurrus jis ištaišęs.

8. Todėl jūs turrit wissus tus prisafimus laikyti, kurrus aš jums šen dien prisafau, kad butumbit pasiprinti ieiti i tą žėme, ir je pasifawinti, i kurrę nusitraukiat, kad je pasifawintumbit.

9. Ir kad ilgay gywas patektumbei toje žėmeje, kurrę Pons Diews jusu tėwams su prysėga pažadėjes, jiems dūti, ir jų waitams, žėme, kurroj' piens bey medus sklysta.

10. Aš žėme, i kurrę tu nukąsi, je atimti, ne tokia yra, tokia Egipto-žėme, iš kurrōs išsitraukėt, kur tu sawą sėklą kurrėjei seti, ir tą pats aplaištit, kaip lapėnū-daržą;

11. Bet šoje yra kalnai ir lankos, kurrus lytus iš dangaus apšlaksta,

12. Kurrę žėmę Wiešpats, tawo Diewas, pridaboją; ir akys Wiešpaties, tawo Diewo, wissadēs rėg' ant tōs, nū pradžōs mėto, ikki galo.

13. Jeygi jau mano prisafimū klau-syste, kurrus jums šen dien prisafau, Wiešpati, sawą Diewą, mylėdami, ir jam šluždami iš wissōs širdiēs, ir iš wissōs dušōs:

14. Tay aš jusu žėmei lytaus dūsu tikru cėsu, ankstybą lytu ir welybą lytu, kad suwalytumbei sawo jawus, šwiežą wyną bey aliejų.

15. Ir tawo bandai žolės dūsu ant tawo ganyklōs, kad walgitumbit ir priwalgitumbit.

16. Ule saugokities, kad jusu širdis ne dūtus pėrsifalbėti, nusikreipti ir littiems Diewams šlužiti, tiems besiklonodami.

17. Ir kad tadđa narfas Pono Diewo ne inirštu ant jusu, ir ne užrakintu dangų, kad lytaus ne butu, ir žėme sawo waių ne dūtu, ir jūs bewėif ne prapultumbit nū tōs gerōs žėmės, kurrę Pons Diews jums dāwęs.

18. Taygi šus žodžus dėsite i sawo širdi, ir i sawo dušią, ir užriš-

kite tus ženklui ant sawo rankōs, kad paminkla butu po jusu ašiū.

19. Ir mokinkite jūs sawo waitams, kad apie tus kalbėtumbei, ar namėj' sedėdams, ar ant kėlo waišęzodams, ar gult eidams, ar atšikėdams.

20. Ir rašyk tus i stulpus sawo namū, ir i sawo wartus,

21. Kad tu ir tawo waitai ilgay gywi patektumbit toje žėmeje, kurrę Pons Diews tawo tėwams su prysėga pažadėjes jiems dūti, koley swiets pateks.

22. Aš jey šus prisafimus wissus pildisite, kurrus aš jums prisafau, pagal tus darydami, ir Pona Diewą sawą mylėdami, ir pagal jo prisafimus pasielgdami, ir prie jo prisiglausdami:

23. Tay Pons Diews wissus šus žmonū pulkus pirm jusu prawarys, kad didesnus ir sylingesnus žmonū pulkus pėrgalėsite, ne kaip jūs este.

24. Wissos wietos, ant kurrū su kojū-pādais užmisite, tēks jums; pradėjus nū pūšęzōs bey nū kėlno Libanon, ir nū uppēs Prat, ikki pastiauso jurū kranto bus jusu rubėjus.

25. Nieks ne galēs jums priekšistėngti. Jusū baimę ir iškąsti Pons Diews dūs ušėiti ant wissu tū žėmjū, i kurrės jūs kėlaujāt; kaip jums esti kalbėjes.

26. Šytay, aš šen dien jums po ašiū dedu ir žėgnonę ir keikimā:

27. Žėgnonę, jey jūs paklusnus busite prisafimams Wiešpaties, sawo Diewo, kurrus aš jums šen dien prisafau;

28. O prakeikimā, jey ne paklusnus busite prisafimams Pono Diewo sawo, ir atsikreipsite nū to kėlo, kurri aš jums šen dien prisafau, kitate Dievus sekiodami, kurrū ne pašysiat.

29. Kad Wiešpats, tawo Diews, tawę nugabēs i tą žėmę, i kurrę tu nukąsi, tą pasifawinti, tay tu tą žėgnonę turri dūt iškaukti ant kėlno Grisim, o prakeikimā ant kėlno Ebal;

30. Kurrādu yra anapus Jordāno, ant kėlo prieš nusileidimā sau-

lės, žėmėje Kananytū, ant plyno lauko ties Gilgal gywėnanczū, pas girę More.

31. Nės tu persigauši per Jordānā, kad icitumbėi žėmę atimti, kurrę jums Wiešpats, jusū Diewas esti dāwes, kad tą gāutumbit, ir toje gywėntumbit.

32. Taygi dabōkities, kad darytumbit pagal wissus prisakimus ir prowās, kurrus aš jums šen dien po ašiū dedū.

12. Pėrštyrimas.

Wieta bey būdas tikrōs Diewo službōs.

Szittie yra tie prisakimai ir prows, kurrė jums pilas pildit, kad pagal tus elgtumbities žėmėje, kurrę Wiešpats, tawo tėwū Diewas, taw dāwes esti pasisawinti, kōl gywi būsite ant žėmės.

2. Įšpūstikite wissas wietas, kurrūsa pagonai, kurrū žėmę iweikšite, sawo balwonams služijo, ar butu ant aukštū kalnū, ar ant kalnelū, ar po žālūjanczū mēdžū.

3. Ir nuplėškite jū altorus ir sulaušikite jū stulpus, ir ugnimi sudėginkite jū šwentintas girres, ir balwonus jū Diewaiczū numeskite, ir išgaishinkite jū wardą iš tōs wietōs.

4. Jūs Wiešpaczui sawam Diewui taipo ne turrite daryti;

5. Bet toje * wietoje, kurrę Wiešpats, jusū Diewas, išškirs iš wissū jusū gimminū, kad sawam wardui czonay dātu gywėnti, turrit tarditi, ir tēnay nueiti.

* 2 Russ. Kar. 7, 12.

6. Ir jusū dēginnimo-apieras ir jusū kittas apieras, ir jusū dessētines, ir jusū rankū dōwanā, ir jusū žadėjimus, ir jusū iš gerōs walės dātas apieras, ir pirmdelus sawo galwijū bey awjū tēnay turrit nugabēnti.

7. Ir czonay turrēsite po ašiū Pono Diewo sawo wālgit, ir linksmi buti iš wisso to, kę jūs ir jusū gimminē atšineša, kurrūmi tawę Wiešpats, tawo Diews, pėrjegnojes.

8. Tēnay jūs to nieko ne turrite daryti, kō mes czonay šen dien dārom, kōznas, kas jam ger' rōdos,

9. Nės jūs iššoley atišiēs dar ne

gāwot, ney daliēs, kurrę Wiešpats, tawo Diewas, taw dāses.

10. Alle jūs persigaušite per Jordānā, ir toje žėmėje gywėsite, kurrę Wiešpats, jusū Diewas, jums i tēwisklēs-dali išdālys, ir šutėks jums pakājaus nū wissū jusū neprietelū aplinkuy, ir be baimēs gywėsite.

11. O kad Wiešpats, tawo Diewas, išškirs kokiā wietā, kad jo wardas czonay gywėntu: tai jūs tēnay turrit nugabēnti wislab, kę aš jums liepu; jusū dēginnimo-apieras, jusū kittas apieras, jusū dessētines, jusū rankū dōwanas, ir wissus jusū iš gerōs walės dātus žadėjimus, kurrus Ponui Diewui pažadēsite.

12. Ir turrite linksmi buti po ašim' Pono Diewo sawo, jūs ir jusū sūnus, ir jusū dukteres, ir jusū bernai, ir jusū slugines; ir Lewitai, jusū wartūse esq; nės jie ne tur ney daliēs ney tēwisklēs su jumis.

13. Sāugokis, idant sawo dēginnimo-apierā ne apierawotumbėi wissosa wietosa, kurrias tu matai,

14. Bet toje wietoje, kurrę Pons Diews išškirs šoj' arba toj' tawo gimminū, cę tu sawo dēginnimo-apierā turri apierawoti, ir daryti wislab, kę aš taw prisakau.

15. Alle taczaus gali galwijus pamuštī ir miešōs wālgiti wissūse sawo wartūse, pagal wissā ussigėidimā sawo dušōs, pagal žėgnonę Wiešpaties, tawo Diewo, taw dātā; taip cyszstasis, kaip ir necyszstasis galēs to wālgit, kaip štirnā arba ēlni.

16. Tiktay kraujā ne turri wālgiti, bet tą ant žėmēs pralieti kaip wāndeni.

17. Alle tu ne turri wālgit sawo wartūse dessētiniū sawo jawū, šwiežaus wyno, alējaus, ney pirmdelū sawo galwijū, awjū, ney nū kokiū sawo žadėjimū, kurrus pažadējei, arba bille kokiōs sawo apierōs, iš gerōs walės dātōs, arba sawo rankū pakelimo,

18. Bet po ašiū Pono Diewo tawo tai turri wālgit toje wietoje, kurrę Wiešpats, tawo Diewas, išrinkš, tu ir tawo sūnus, tawo duk-

teres, tawo bernai, tawo slugines, ir Lewits, tawo wartūse ešas; ir turri linkšmas buti po akiū Pono Diewo sawo dēl wišso to, kę atneši.

19. Ir saugokis, idant Lewitę ne praštōtumbēi, kōl gyws busi ant žēmės.

20. O kad Wiešpats, tawo Diewas, tawo rubėjus padiddis, kaip taw kalbėjės, o tu sakysi: aš noru mėsos wālgiti, kadangi tawo dušia mėsos wālgiti ussigėidz: tay wālgit mėsos pagal wišę ussigėidimę sawo dušōs.

21. O jey ta wieta, Pono Diewo pasirta, toli butu nū tawęs, fur jissai sawo wardę nor dūti gywenti, tay ar pamušl sawo jāuczū, ar papjauk awjū, kurrus Pons Diews taw dawęs, kaip aš taw prisafiau, ir wālgit tai sawo wartūse, pagal wišę ussigėidimę sawo dušōs.

22. Kaip stirna arba elnis wālgomi, taip gali tu ir tai wālgit; kaip cypstasis, taip ir necypstasis gālite to wālgit.

23. Ule dabokis, kad krauję ne wālgitumbēi; nēsa kraujas yra jo dušia, todēl tu dušią su mēsa ne turri wālgit;

24. Bet turri tę ant žēmės pralieti ney wāndeni.

25. Ir todēl to ne turri wālgiti, kad taw geray pasisektus, ir tawo waišams po tawęs, kad tu essi darsę, kas wert yra po akiū Pono Diewo.

26. Bet kad sawojo kę nori ar šwentinti ar pajadėti, tay turri tai uškrowęs nugabenti į tę wieta, kurę Pons Diews pastryęs.

27. Ir turri sawo dēginimo-apierę su mēsa ir su krauju uždėti ant altoraus Wiešpaties, sawo Diewo. Krauję sawo apierōs turri užlieti ant altoraus Wiešpaties, sawo Diewo, o mēšę wālgit.

28. Dabokis, ir klaušyk wišū šū žodžū, kurrus aš taw prisafau; kad taw geray pasisektus, ir tawo waišams po tawęs amžinay; kad butumbēi darsę, kas wert, ir kō galētu pamēgti Wiešpats, tawo Diewas.

29. Kad Wiešpats, tawo Diewas, pagonis pirm tawęs išpūstys, ir tu

nueisi, jū žēmę atimti, ir tu tę busi pasifawinęs, ir jū žēmėje gywēsi:

30. Tay saugokis, kad į jū žabanę ne iklūtumbēi pastuy jū, potam jie bus išpūstiti pirm tawęs, ir ne tādītumbēi apie jū balwonus, ney sakytumbēi: kaipō šie žmones sawo balwonus garbinę, taipō ir aš kettu daryti.

31. Tu ne taipō turri daryti Wiešpaczi, sawam Diewui; nēsa jie sawo Diewams dāre tai wis, kas Ponui Diewui nūboda yra, ir kę jis ne apšencę; nēsa jie ir sawo sunus bey dukteres ugnimi sudėgino sawo Diewams.

32. Wis, kę jums liepu, turrit pilditi, kad pagal tai darytumbit. Jūs niekō ne turrite ney pridėti, ney atimti.

13. Pėrfyrimas.

Korawone neteistū prārastū, išwabzojencjū ir išwabzotujū.

Kad koksai prāraks arba sapnorus tarp jusū kėlsis, ir dūda taw koki ženklą arba stebuklą;

2. Ir tassai žentlas arba stebuklas išsipilda, apie kurri jis taw sakęs, tardams: šlužitime kittiems Diewams, kurrus ne pajystat, ir jiems tarnaukime:

3. Tay tu žodžams tokio prārako arba sapnoraus ne turri klaušyti; nēsa Wiešpats, jusū Diews, jus mėginna, kad ištirtu, bau ir jus į iš wišōs širdies ir iš wišōs dušōs mylit.

4. Aš jus Wiešpati, sawo Diewę, turrit sekoti, ir į bijoti, ir jo prisakimū klaušyti, ir jo balsui paklusnus buti, ir jam šlužit, ir prie jo laikytis.

5. Ule tassai prāraks arba sapnorus tur žawinnams buti, todēl, kadangi jus nū Pono Diewo sawo, kurs jus iš Egipto-žēmės išwede ir tawę iš tū šlužbōs-namū išwālnijo, atpulti mošinno, ir tawę iš to kēlo išwabzojo, kurri Wiešpats, tawo Diewas, taw paliepęs, tūm' waišhęzoti, kad tu piktai nū sawęs atskirtumbēi.

6. Kad tawo brolis, tawo motinōs sunus, arba tawo sunus, arba

tawo duktę, arba tawo pati, kurrę tu globšį, arba tawo prietelus, kurri tu, kaip sawo dušę myli, tawę slapczy norėtu perkalbėti ir sakyti: eime ir šlušikime kittiems Diewams, kurrus ney tu, ney tawo tėwai pažystat,

7. Kurrie tarp pagonų aplink jus yra, ar butu taw arti, arba toli, nū wieno krąšto žemės iškli kito:

8. Tay ne daryk pagal jų walę, ir ne buk jiems pašlusnus. Ir tawo akis ne tur jo čėdit, ir ne turri jo susimilti, ney ji pašlėpti.

9. Bet turri ji pašmaugt; tawo ranka pirmiaus prieš ji tur but, ji žuddyti; ir paštuy rankos wissū žmonų.

10. Jis akmenimis tur žuddytas buti; nės jis norėjo tawę išwadžūti nū Wiešpaties, tawo Diewo, kurs tawę iš Egipto žemės, iš namų šlušbōs, išwede.

11. Kad wissi Izraelitėnai tai išgirde, bijotus, ir tolia piktėnybe daugiaus ne butu girdėta tarp jų.

12. Kad tu girdi apie nekuri mieštą, kurri Wiešpats, tawo Diewas, taw esti dāwęs, tame gywenti, o bille kas sakytu:

13. Išėjo nekuri waiškai Belial iš tawęs, ir išwadėjo mieszonis šio miesto, ir tare: eime, ir šlušikime kittiems Diewams, kurrus ne pažystat:

14. Tay tu geray turri tai išjėškot, tardit ir klausinėt. Ir jey randasi taipu tiesa esant, ir tikray taip yra, kad tolia nūboda tarp jų nūsidawe:

15. Tay tu mieszonis to miesto turri nušawinti aštrummu kardo, ir jūš išgaishinti su wissu labu, kas tame yra, ir jų galwius kardo ašmenimi.

16. Ir wis, ką iš jų išplėšėt, turrit i kruwą sudėt ant uliczōs, ir ugnimi sudėgint, taip miestą, kaip wissą jų turtą podraug, Wiešpaczui Ponui Diewui sawam; kad jis ant wienōs kruwōs gullētu amšinay, ir niekadēs ne pafurtas butu.

17. Ir nieką jų turto ne pasisawik; kad Pons Diews lāutus nū narso sawo pāpykio, ir taw mielasirdystę

išrōditu, bey ant tawęs susimiltu, ir daugšintu tawę, kaip tawo tėwams su prysėga žadėjęs esti.

18. Tėdėl, kadangi tu pašlussai balso Pono Diewo sawo, laišyti wissus jo prisatimus, kurrus aš taw šien dien prisakau, kad darytumbei, kas wert yra po akių Pono Diewo sawo.

14. Pėrsšyrimas.

Dawōdas apie gedėjimą, walgi bei bėstines.

Jūs este waiškai Pono Diewo sawo, jūs ne turrite saw kokią marę rėšti, neygi plāukus nūstūsti wiršui ašiu, kad jums kas numitre.

2. Nės jūs este šwenti žmones Wiešpaczui jūšū Diewui. Ir Pons Diews tawę išrinko, kad jo išrinktasis butumbei, iš wissū žmonų, kurrie ant žemės yra.

3. Tu nūboda ne turri walgiti.

4. O šittie yra galwiai, kurrus walgiti gālit: jāuczus, awis, oškas,

5. Elnius, širnas, medinnus jāuczus, medinnes oškas, medinnes oškaites, stumbrus ir brėdzus;

6. Ir wissus gywulus pėrsšeltus nagus turrinczus ir gromulojenczus, gālite walgit.

7. Alle tus ne turrite walgiti, kurrie tiesa gromuloja, alle ne pėrsšeltus nagus tur. Werbludas, tiškis, bey kralikis, kurrie tiesa gromuloja, alle nagus tur ne pėrsšeltus, tur jums neczyfti buti.

8. Kiaule, kaczeig pėrsšeltus nagus tur, tay taczaus ne gromuloja, todėl tur jums neczyfta buti. Jū mėšōs ne turrite walgit, ir jų maitą ne turrit pafruttit.

9. Tai gālite walgit iš wisso to, kas wandenij yra, wissą, kas spar-nėlū bey žwynū tur, gālite walgit.

10. Alle wissą, kas ne tur spar-nėlū, ney žwynū, ne turrite walgit, nės neczyfta jums yra.

11. Wissus czyštus paukščzus walgikite.

12. Alle šittus ne turrite walgit: errėk, wānagą, žuwėdrą,

13. Arą, lingę, wanageli su jo weisle,

14. Ir wissus warnus su jų weisle,

15. Sztrausą, arūką, gėgužę, bey kanapinnę su jōs weisle,

16. Apokeli, pelledą, siššnosparni,
17. Baubli, gandra, gulbė,
18. Čeršę ir gerwę su jų weisle,
tutli bey krėgždė;

19. Ir wissi paukščezė, kurrė rė-
plūja, tur jums necyzsti buti, ir ne
turrėte tū wālgit.

20. Czystū paukščezū gālite wālgit;

21. Jus maitōs ne turrėte wālgit.
Ateiwjui sawo wartūse gali tōs dūti,
kad wālgitu, arba pardūf swetimam;
nēs jūs este šwenti žmones Wief-
paczui, sawam Diewui. Tu awinėli
dar žindanti sawo momą, ne turri wirti.

22. Tu kas mėtą dešsetines turri
atškirti wisso waisaus sawo sėklōs,
ant tawo dirwōs āuganczo.

23. Ir turri wālgit po ačiū Wief-
patiēs, sawo Diewo, toje wietoje,
kurrę jissai išštyrēs, kad jo war-
das czonay gywēntu, butent dešse-
tinū sawo jawū, šwiežiaus wyno,
alliejaus, ir pirmėlū sawo galwijū
bey awjū; kad prissimokitumbei bi-
jotis Wiefpatiēs, sawo Diewo, per
sawo amžią.

24. Ule kad kēls taw pertolus bu-
tu, kad tai negalētumbei nugabēn-
ti, todel kadangi ta wieta taw per-
daug attolinta, kurrę Wiefpats,
tawo Diemas, saw išštyrēs, kad
sawo wardą czonay dūtu gywēnti
(nēs Wiefpats tawo Diemas tawę
pėrjegnojo):

25. Tay pardūf uš pinnigus, ir
tus pinnigus i sawo rankas žmēs,
nuoif i tą wiētą, kurrę Wiefpats,
tawo Diemas, išštyrēs,

26. Ir pirf tai wislab uš pinni-
gus, ko tawo dūšia ussigėidž', ar
butu jāuczei, ar āwis, ar wyns, ar
druts gėrimis, arba wis tai, ko ta-
wo dūke ussigėidž'; ir wālgit czo-
nay po ačiū Pono Diewo sawo, ir
buk lissimas, ir tu, ir tawo gimminė.

27. O ir Lewits tawo wartūse
esqs; tu ji ne turri prastoti, nēs jis ne
tur ney daliēs ney tēwiškēs su tawim.

28. Po trijų mėtū turri išškirti
wissas dešsetines sawo pėlno to mėto,
ir turri tas palikt sawo wartūse.

29. Tai tur ateiti Lewitas, su ta-
wim' ney daliēs ney tēwiškēs tur-
rys, ir ateiwis, ir sirtātos, ir nāšles
tawo wartūse esq, ir tur wālgit ir pri-

siwālgit, kad Wiefpats, tawo Die-
was, tawę žegnotu wissūse darbūse ta-
wo rankū, kurrus tu turri atlikti.

15. Pėrsfyrimas.

Apie atlaiddōs-mėtą; uš bėrną paršibūbanti, ir
pirmgimimī.

Rojnā sėlmā mėtą atlaiddōs mėtą
turri šwēsti.

2. O taipo tu turri daryti tą at-
laiddōs-mėtą šwēdams: kadada ne-
kursai sawam artimui ką pažyci-
jēs, tas ne tur tai atprašyti nū sa-
wo artimo, arba nū sawo brolio;
nēsa tas mėts atlaiddōs-mets wa-
dinnams yra Ponui Diewui.

3. Iš swētimo tu tai gali atpra-
šyti; alle tam, kurs tawo brolis
yra, tu turri atlēisti.

4. Ubbağū wissikay turp jusū ne
tur buti, nēsa Pons Diemas tawę
žegnōs toje žemėje, kurrę Wiefpats,
tawo Diemas, taw dūs i tēwiškę
passiawinti.

5. Ule idant paflussnus buk bal-
sui Wiefpatiēs, sawo Diewo, ir pil-
diš wissus šus prisākimus, kurrus
aš taw šen dien prisakau, kad pa-
gal tus darytumbei.

6. Nēsa Wiefpats, tawo Diemas,
žegnōs tawę, kaip jissai taw kalbė-
jēs. Taipo tu daug žmonėms žycisi,
alle tu iš ney wiens ne pasižycysi
ko. Tu ant daug žmonū pulkū po-
nawōsi, o ant tawęs ney wiens ne
ponawōsi.

7. Kad tawo broliū wiens butu pa-
warğes, bille kokiame mieste tawo
žemėje, kurrę taw dūs Wiefpats,
tawo Diemas, tay tu sawo šir-
di ne turri ušketinti, neygi sawo
ranką ušwėrti prieš pawargusi sa-
wo broli;

8. Bet turri ji gelbēt, ir jam žy-
czyt, ko tiktay štoklija.

9. Saugokis, kad tawo širdis wē-
linui ne pasidātu ney tartu: sėlma-
sis mets, ansai atlaiddōs-mets pri-
siartin, irgi todel sawo pawargusi
broli žwairėy norētumbei ižwelgti, ir
jam nieko ne dūti: tay jis tawęs del
šauks Diemopi, o tu pėlnysi grieką.

10. Bet tu turri jam dūti, ir tūmi
saw apmaudą ne daryti, kad jam
turri dūti; nēs del to Wiefpats,

tawo Dievus, tawę žėgnòs, wissùse tawo darbùse, ir kę tiktay pradedi.

11. * Pawargulù wissu cžesu bus toje žėmėje; todėl aš taw liepu ir sakau, kad sawo rankę atwértumbei priekš sawo broli, kursai prispáudzams ir pawarges yra tawo žėmėje.

* Matt. 26, 11. Jon. 12, 8.

12. Kad tawo brolis, Ebreonis arba Ebreonka parsidùda, tay jisai taw šėšis metus tur šlužiti, alle sekname mete tu ji walną turri išlėisti.

13. Ir kad tu ji walną išlėidi, tay ji ne tusezią turri išlėisti nù sawęs;

14. Bet turri jam kę sutekti nù tawo awjù, iš tawo skunės ir iš tawo spáustuwòs, kad jam dátumbi to, kurrùmi tawę Wiešpats, tawo Diewas žėgnòjes.

15. Ir atsimink, kad ir tu bėrnu buwai Egipto-žėmėje, ir kad Wiešpats, tawo Diewas, tawę išwálnijęs; todėl aš tai taw šen dien prisakau.

16. Alle jey jissai taw sakys: aš ne noru šallin tráuktis nù tawęs, nės aš mylu tawę ir tawo gimminę (kadangi jis geray tur prie tawęs):

17. Tay ylą žmes pėrskwerbš jo ausi prie angòs, ir jis amžinay t'essie tawo bėrnas. Su sawo slugine tu lygey taipojau turri daryti.

18. Ir taw te n'essie sunku, ji walną išlėisti; nesa jis taw kaip dwilinkš priedienininkš šėšis metus šlužijo, tay Wiešpats, tawo Diewas, tawę žėgnos wissùse daiktùse, kę tikt darai.

19. Wissus pirmdelus sawo bandòs ir awjù, patinelus efanczus, Wiešpaczui, sawam Diewui, turri šwentinti. Tu ne turri árti su pirmdeleis sawo jauczù, ir ne nukirpti pirmdelus sawo awjù.

20. Po akiù Pono Diewo sawo tu jù turri walgiti kas mėtą, toje wietoje, kurrę Pons Diews išrinkò, tu ir tawo gimminė.

21. Bet kad kùmi kláudingi, ar ráišas ar aklas, ar kit' kùmi skaudzey pažeistas butu, tai ji ne turri apierawoti Wiešpaczui, sawam Diewui.

22. Bet sawo wartùse tu jo turri walgiti ar butumbi cžystas, ar necžystas, kaip stirną bey elni.

23. Alle tikt jo kraujo ne turri walgiti, bet tą ant žėmės palieti, kaip wándeni.

16. Pėrskyrimas.

Apie tris bibbes šwentes, kas mėtą šwencyamas; ir apie šubjus bey urediintus.

Mėnesi Ubib turri šwentint, kad welykas laikytumbi Ponui Diewui sawam. Aš mėnesiję Ubib Wiešpats, tawo Diewas, tawę iš Egipto išwede naktiję.

2. Ir Wiešpaczui, sawam Diewui, welikòs-awineli turri papjauti, priegtam awis ir jáuczus, toje wietoje, kurrę Pons Diews išsikirs, kad jo wardas czonay gywentu.

3. Tu rauginto, ant tòs šwentes ne turri walgiti. Septines dienas tu neraugintą tusbòs dñną turri walgiti; nės su baime išsitraukiei iš Egipto-žėmės; kad tòs diendòs tawo išėjimmo iš Egipto-žėmės minnėtumbi per sawo amžią.

4. Per septynes dienas nieko ráuginto ne tur máatoma buti wissùse tawo rubėjùse; ir nieka tòs mėfòs, kurri wakarą pirmòs diendòs papjauta, per nakti ne tur pasilikti ikki rytojaus.

5. Tu welykòs-awineli ne gali papjauti bille kurruse tawo namuse, kurrus taw dawe Wiešpats, tawo Diewas;

6. Bet toje wietoje, kurrę išsikirs Wiešpats, tawo Diewas, kad jo wardas czonay gywentu, cžę tą welikòs-awineli turri papjauti ant wakarò, šaulei jau nusileidus, tñ cžę, kurrù tu iš Egipto išsitraukiei;

7. Ir turri tą sept ir walgiti toje wietoje, kurrę Wiešpats, tawo Diewas, išsikirs; ir passuy rytą mėtą atšigrežes namon' citi i sawo šėtrą.

8. Šėšes dienas tu nerauginto turri walgiti; o sekmoje dienoje yra diena surinkimmo Wiešpaczui, tawo Diewui; toje tu ney joki darbą ne turri dirbti.

9. Septynes nedėles scw turri skaityti, ir pradėti skaityt, kad praded su pjautuwais jawus pjauti.

10. Ir turri šwėsti šwentę sekminnù Wiešpaczui, sawam Diewui, kad iš geròs wálės dówną dū-tumbi sawo rankù, pagal žėgnonę,

kurrę taw dawęs Wiešpats, tawo Diewas.

11. Ir turri linkšmas buti po akiū Diewo, sawo Wiešpaties, tu ir tawo sunus, tawo duktė, tawo bėrns, tawo slugine, ir Lewits, tawo wartūse esąs, ateiwis, sirtata ir našlė, po tawim esą, toje wietoje, kurrę Wiešpats, tawo Diewas, išštyręs, kad jo wardas czonay gywėntu.

12. Ir atsimink, tawę bėrnų būrų Egipto žemėje, kad pilditumbei ir darytumbei pagal šus prisakimus.

13. Lap = būdžū = šwentę turri šwėsti septynes dienas, kad būsi jawus suwales iš tawo skūnės, ir wyną tawo spāustuwōs.

14. Ir turri linkšmas buti ant tawo šwenczū, tu ir tawo sunus, tawo duktė, tawo bėrns, tawo slugine, Lewits, smetimasis, sirtata ir našlė, tawo wartūse esą.

15. Septynes dienas tu Wiešpaczui, sawam Diewui, tą šwentę turri šwėsti, toje wietoje, kurrę Wiešpats išstirs. Ašs Wiešpats, tawo Diewas, žegnōs tawę winūse tawo lobjūse, ir wišūse darbūse tawo rankū; todėl turri linkšmas buti.

16. Tris kartus per metą wišsi wyrikti iš jūstū po akiū Wiešpaties, tawo Diewo, tur pasirōdit, toje wietoje, kurrę Pons Diews išstirs, ant šwenczū nerāugintōs dūnōs, ant šwenczū sekminnū, ir ant šwenczū lap = būdžū. Alle nieks tur tūscias pasirōdit po akiū Pono Diewo;

17. Kojnas pagal dowanę sawo rankōs, pagal žegnōnę, kurrę taw dawęs Wiešpats, tawo Diewas.

18. Sūdžus ir urėdninkus tu saw turri idėti wišūse sawo wartūse, kurrus taw dūs Wiešpats, tawo Diewas, tarp tawo gimminū, kad žmōnėms teisę prową darytu.

19. Tu prową ne turri kraipyti, neygi dabot ant šofio, arba ant tošio žmogaus, neygi turri dowanū imti; nesa dowanos apjėkin išminingūsus, ir iškreipja prowas teisujū.

* Pamel. 15, 27.

20. Kas teisu yra, tai turri tu pildit, kad gywas išliktumbei ir taw tektu ta žemie, kurrę taw dūs Wiešpats, tawo Diewas.

21. Tu ney jokią girrę iš mēdžū ne turri sodinti prie altoraus Wiešpaties, sawo Diewo, kurri saw budawōji.

22. Tu ir stulpą saw ne turri attiesiti, kurri ne apkencza Wiešpats, tawo Diewas.

17. Pėrstyrimas.

Apie idėjimą beų urėdą walbontū, o didžaujey karalaus.

Tu Wiešpaczui, sawo Diewui, ne turri apierawoti jānti, arba awi klāudingą, arba nesweiką: nesa tai nūbūda yra Wiešpaczui, tawo Diewui.

2. Kad tarp tamęs, bille kurrūse wietūse, kurri Wiešpats, tawo Diewas, taw sutėks, randami butu ar wyrs ar moteriškė, ko pikto darą po akiū Pono Diewo tawo, pėrjengdami jo derėjimą;

3. Ir nueidami, littiems Diewams šlužijs, ir jū meldzasi, ar butu šaule ar menū, ar litti dangaus pulkai, toktai aš ne liepjau;

4. Ir kad taw tai sākoma, ir tu tai girdi: tay geray turri to klaufinėti; ir kad randi, taip tikray tiesą esant, kad tokie bjaurus griekai Izraelije daromi:

5. Tay tu tą wyrą arba moteriškę, kurrie tai dāre, turri išwėsti iš sawo wartū, jūdž afmenimis žuddyti.

6. * Dwiem arba trims luddininkams luddijant tur žuddytas buti, kas smertiēs = korawonę ušpelnēs, alle wienam luddininkui tiktay luddijant nieks ne tur žuddytas buti.

* Jon. 8, 17.

7. Rankos luddininkū tur pradėti ji žuddyti, o paskuy rankos wišū žmonū; kad piktadėją išgaišintumbei.

8. Kad šofia skunda, prową laikantiems persunki butu, apie fraujs, tyczomis ar netyczomis pralieta, apie kupezystę, kad lits littą kas butu prigawęs ar ne, apie iškadą darytą, ar ne, ir kas waidą gal kėlti tawo wartūse: tay tu atšikėles turri nueiti i tą wietą, kurrę Wiešpats, tawo Diewas, taw išstirs;

9. Ir turri nueiti pas flebonus, Lewitus ir pas sūdžą, tū czēs prową laikanti, ir tus klāusti; tie taw atšūdys.

10. Ir turri daryti pagal tai, ką jie taw sako, toje wietoje, kurrę Pons Diews išštyrę; ir turri tai pildit, kad darytumbei pagal wis, ką jie tawę mokis,

11. Pagal žokaną, kurri jie tawę mokin, ir pagal promas, kurras jie taw sako, tu turri elgtis, kad nū tū ne atšikreiptumbei ney ant dešinės, ney ant kairės.

12. Ir jey kas priėgynis budams, ne klaušytu klebonui, cępat urėdą Wiešpaties, tawo Diewo, pilnawojenciam, arba ir sudžai, tas tur judytas buti, irgi taipo piktąji iš Izraelo turri atširti.

13. Kad * wissi žmones tai girde-dami bijotus, ir daugiaus tokie priėgyncei ne butu. ^{* Perst. 13, 11.}

14. Kad nukąsi i tą žemę, kurrę taw dūs Wiešpats, tawo Diewas, ir tą gaudams gyweni toje, ir satysi: * aš karalų ant sawės idesu, kaip wissi kitti aplink manę esą žmonų pulkai tur: ^{* 1 Žom. 8, 5. 6.}

15. Tay tu tą i karalų saw turri išrinkti, kurri išstirs Wiešpats, tawo Diewas. Ule iš sawo brolių wieną tu saw i karalų turri idėti. Swetimą, kurs ne tawo brolis yra, ne gali idėti.

16. Ule kad ne perdaug žirgū laisytu, ir žmones atgalon ne westu i Egiptą, deley daugybės žirgū; kadangi Pons Diews jums sakes, jus ši keli atgalon daugiaus ne gryšent.

17. Jis ir ne tur daug moterū westi, kad jo širdis ne atšikreiptu, ir ne tur daug sidabro bey auksa surinkti.

18. O kadda jissai sėdės ant krāsės sawo karalystės, tay jis ši antrą žokaną iš klebonū bey Lewitū tur imti, ir i knygas surašydint;

19. Tos pas ji tur pasilikti ir jis tosa tur skaityti per wissą sawo amšią; kad prisimokitus, bijotis Wiešpaties, sawo Diewo, pilnawodams wissus žodžus šio žokano, ir kas promas, kad pagal tus darytu.

20. Jissai sawo širdije ne tur pasididžūti ant sawo brolių, ir ne tur atšikreipti nū to prisakimo, ney ant dešinės ney ant kairės, kad jo die-nos ilgyn eitu jo karalystėje, jis ir jo wiskai Izraelije.

18. Pėrsštyrimas.

Apie klebonū dali, balsmonū-gėrbimimą, ir apie Kristų, titrąjį praralą.

Klebonai, Lewitai iš wissos gimminės Lewi, ne tur ney daliės, ney tė-wiškės turrėti su Izraelitėnais. Apieras Pono Diewo, ir jo tėwiškės dali jie tur walgit.

2. Todėl jie ne tur daliės gauti tarp sawo brolių, kadangi Pons Diews jų dalis yra, kaip jissai jiems esti kalbėjęs.

3. Ule tai tur buti klebonū-dalis prie žmonų, ir prie tū, kurrie apierawoja, ar butu jautis ar awis: kad klebonui dātu pėti, ir abbi skrosti, bey widdurus;

4. Ir pirmones tawo ruggiū, tawo šwiežiaus wyno bey aliejaus, ir pirmiauses wilnas tawo tryčų.

5. Kesa Wiešpats, tawo Diews, ji išrinkęs iš wissū tawo gimminū, kad urėdą pilditu wardan Pono Diewo, jis ir jo sūnus amšinay.

6. Kadda Lewits ateit iš bille kės tawo šaliės, arba iš kittur tur iš wisso Izraelo, kur jissai sweczū yra, ir ateit pagal širdingą norą sawo dušos i tą wietą, kurrę Pons Diews išštyręs,

7. Kad šlužitu wardan Wiešpaties, sawo Diewo, kaip wissi jo brolei, Lewitai, kurrie cjonay stowja po akiū Pono Diewo:

8. Tie lygey tieš tur gaut walgit, kaczėig ir ką turrētu pardātu turtū sawo tėwū.

9. Kad išigāsi i tą žemę, kurrę taw dūs Wiešpats, tawo Diewas, tay ne turri mokitis daryti pagal nūbodas ši žmonų:

10. Kad tarp tawės ne butu kas randamas, kurs dātu sawo suny ar dukteri eiti per ugnį, arba burtinink, arba dienuškirtojis, arba žalcziū-apmonitojis, arba žynys,

11. Arba apšadetojis, arba putweizda, arba wissokiū ženklū-išguldytojis, arba kursai numirrusus klauštu.

12. Kės kurs tai dāra, nūbūda yra Ponui Diewui, ir dėl tokiū nūbūdū anus prawāra Wiešpats, tawo Diews, pirm tawęs.

13. Ule tu turri buti be nūtarties, kaip ir Wiešpats, tawo Diews, yra.

14. Kęsa ėie žmones, kurrus tu pėrgalėsi, klauso burtininkams ir ap-
žadėtojams; alle tu ne taipo turri
elgtis prieš Wiešpatį, sawo Diewą.

15. * Praraką, toks aš esmi, prikelis
taw Wiešpatį, tawo Dievas, iš
tawęs ir iš tawo brolų; to jūs tur-
rite klausyti.

* Jon. 6, 14. Darb. Ap. 3, 22. 7, 37.

16. Kaip ir iš Pono Diewo sawo
meldeisi Orebe, dienoje surinkimmo,
tardams: aš daugiaus ne noru
girdėti balsą Wiešpaties, sawo Die-
wo, ir tą didi ugni ne matyti, kad
ne mirczau.

17. Ir Pons Diews sake man: ėie
geray kalbėjo.

18. Aš ėiems * praraką prikelšu
iš jų brolų toks tu essi, ir mano
žodžus i jo burną dėsu, tas ėiems
kalbės wislab, ką aš jam prisakyšu.

* Jon. 1, 45.

19. Ir kas mano žodžių ne klausys,
kurrus ėissai mano wardan kalbės,
tam aš jau žinnosu.

20. Alle taczau, ėey koksai praraks
pasidrasintu kalbėti mano wardan,
koksai aš jam ne liepjau kalbėti; ir
kursai ką kalbėtu wardan kittū Dievū,
tassai praraks tur žuddytas buti.

21. O ėey tu sawo ėirdiė tartum-
bei: ant to aš galėsu numanyti, ko-
tius žodžus Pons Diews jam ne
butu kalbėjes?

22. Tay žinnot: kadda koksai
prarakas taw ką apśako wardan
Pono Diewo, ir taipo ne stojas
ney nusidūda: tay numanyt, Po-
nų Diewą tus žodžus jam ne kal-
bėjusi: nės praraks tai iš pasidi-
dzawimo kalbėjes, todel jo kalbės
nesibijot.

19. Pėrstyrimas.

Dawabas del walnybės-miešų darytas; ne-
teijū lubdininkū torawone.

Kad Wiešpats, tawo Dievas, anus
žmones bus išgaipinęs, kurrū žėmę
taw padūs Wiešpats, tawo Diews,
kad ėe gautumbei, ir jų miestūse bey
namūse gywentumbei:

2. Tay saw tris miestus turri iš-
stirti toje žėmėje, kurrę Wiešpats,
tawo Diews, taw dūs atimti.

3. Ir turri tam pritinkancas wies-

tas išstirti, ir rubežus tawo žėmės,
kurrę taw išdalys Wiešpats, tawo
Dievas, i tris dalis pėrdalyti, kad
tėnay nubėgtu, kurs netyczomis
žmogų butu užmušęs.

4. Ir todel tattai tur buti, kad ga-
lėtu nubėgti, kurs žmogų užmu-
šęs, ėeib gywas išliktu; kad nekur-
sai sawo artimą muša, ne iš pa-
tyczjo, ir pirm to kėrstą prieš ėi ne
turrėjo.

5. Bet kad nusidūtu, kad nekursai
su sawo artimu i girę citu, malkū
kirsti, ir kėrwī su ranka aukštyn kėl-
tu, mēdi nukirsti, o kėrwis nusmuktu
nū koto, ir ėstiktū artimą, kad ėis
numirtu: tas i šū miestū wieną tur
nubėgti, kad gywas išliktu.

6. Kad ne tą kraują ėėškąsis žmog-
žuddi wytu, kadangi jo ėirdis kėr-
što pilna yra, ir ėi sugautu, kadan-
gi kėls toks tolus, ir ėi užmuštū,
kaceig smertiės kaltybe ėeme nesi-
randa, kadangi pirm to kėrstą prieš
ėi ne turrėjes.

7. Todel aš taw prisakau, kad tris
miestus išstirtumbei.

8. Ir kad Wiešpats, tawo Diews,
išplātis tawo rubežus, kaip ėis tawo
tėwams su prysėga žadėjes, ir dūs
taw wisą tą žėmę, kaip tawo tė-
wams, tą dūti, kalbėjes esti:

9. (Ėey tiktay pildisi wissus šus
prisakimus, kad pagal tū darytum-
bei, kurrus aš taw ėien dien liepju,
kad Wiešpati, sawo Diewą, mylė-
tumbei, ir jo kėlūse waitėczotumbei
per sawo amiją) tay dar tris mie-
stus turri išstirti be šū trijų;

10. Idant nekaltas kraujas ne bu-
tu pralietas tawo žėmėje, kurrę
Wiešpats, tawo Dievas, taw dūda
i tėwisė, ir kraujo kaltybes tawę
ne spāustu.

11. Alle ėey kas kėrstą turrėtu
prieš sawo artimą, ir ant jo tyko-
dams ėi užpultu, ir ėi užmuštū, ir
tadda nubėgtu i šū miestū wieną:

12. Tay wyresnieji jo miesto tur
tėnay nususti, ėi atgabėdint, ir ėi i
rankas kraują pajėškancziamjam pa-
dūti, kad nušawintas butu.

13. Tawo dūys jo ne tur cėdit, ir
turri tą, kurs nekaltą kraują pra-

liejes, iš Izraelo išgaishinti, kad taw geray pasisektus.

14. Tu sawo artimo rubėju ne turri pamąsint, kurri sennieji stāte tawo tėwiskėj', kurre tu gāuni žemėje, kurre Wiešpats, tawo Diewas, taw esti dawęs atimti.

15. Wienintelis luddininkš ne tur priesh koki luddit, dėl bilie koki nusidejimo arba grieko, kurrūm' kas gal nusidėti, bet * dwiem arba trims luddininkams besakant, tiesa tur issirōdit. * Jon. 8, 17.

16. Radda neteiskus luddininkš priesh nekurri kėlasi, ji kältint dėl koki nusidejimo,

17. Tay tūdu wyrū, kurrūdu prowa tarp sawęs tur, tur stowėti po atia Pono Diewo, klebonū bey sudā, kurrie tā cēs' bus.

18. Ir sudzei geray tur tāditi. Ir kad neteiskus luddininkš neteisey luddijes priesh sawo artima,

19. Tay jūs jam turrite daryti, kaip jis mislijo sawam brolui daryti, kad piktaji nū sawęs atskirtumbei.

20. Kad kitti, tai išgirde, bijotus, ir ne daugiaus apsimtu tolius piktus daiktus istaisyti tarp tawęs.

21. Tawo akys jo ne tar cėditi. Duse uż duse, aki uż aki, danti uż danti, ranka uż ranka, koja uż koja.

20. Pėrsfyrimas.

Rāq turredami, laipo tur elgtis.

Kad i kārą nusitrauki priesh sawo neprietelus, ir matai žirgus bey wozimmas žmonū, kurrie didėni uż tawę yra, tay nesibijokis jų; nės Wiešpats, tawo Diewas, kurs tawę iš Egipto-žemės išwede, yra su tawim.

2. Taygi kad prisfartinat mūšui, tay klebons tur prižengti, ir su werais kalbėti,

3. Ir jiems tarti: Klausyite jūs Izraelitėnai: jūs šen dien einat i kārą priesh sawo neprietelus! jųsi širdis te ne nelūsta, nesibijofities ir ne nusigąstite, ir ne pabūgkite jų.

4. Nės Wiešpats, jųsi Diewas, eina su jumis, kad uż jus karautu su jųsi neprieteleis, jus pagėlbēt.

5. Bet žalnėrū wyresnieji su wy-

rais tur kalbėti, ir jiems sakyti: kurs nauja butą pasikure, ir i tą dar ne isitraufes, tas te sugryšta, ir te pasiliekt sawo butte, kad ne numirtu kare, ir kistai i jo butą isitrauktū.

6. Kursai wyniczą sodinnes, o dar waisaus iš tōs ne gawęs, tas te gryšta, ir te pasiliekt namej', kad kare ne numirtu, o kistai pirmāsus waisus iš to gāutu.

7. Kursai su pacze susijedāmo, alle dar swodba ne kėle, tas te gryšta ir te pasiliekti namej', kad kare ne numirtu, ir kistai swodba su je kėltū.

8. Ir žalnėrū wyresnieji tolaus su werais tur kalbėti ir tarti: kursai bijasi, ir baukšta širdi tur, tas te gryšta ir te pasiliekt namej', kad ne ir sawo brolū širdi baukšta darytu, lygey kaip jo širdis yra.

9. Ir kad žalnėrū wyresnieji bus iškalbėję su werais, tay jie pulkūninkus pirm wissū wyrū tur i pulko prysaki statyti.

10. Kad koki miestą karu nori apgulti, tay tu jei pirmapakāju turrisulit.

11. Jey taw pakajingay atšaka, ir wartus atwera, tay wissi žmones tame ega, taw turreš cysę mołkti ir tawo werginnei buti.

12. O jey ne nor pakajingay su tawim sutikti, bet nor su tawim karauti, tay ji apgult.

13. Ir kad Wiešpats, tawo Diewas, ji taw i tawo rankas dūda, tay tu wis, kas wyriška tame yra, aštrummu kardo turri nužawinti;

14. Tiktay moteres, waisus bey bandą ne žawikite, ney wis to, kas mieste yra, ir wissą jų turtą tu gali tarp sawęs išdalyti, ir turri walgiti nū to, kę iš sawo neprietelū esti gawęs, kurtus taw Wiešpats, tawo Diewas, i tawo rankas dawęs.

15. Taipo tu turri daryti su wissais miestais, toly nū tawęs esančeis, ir kurrie ne yra iš miestū šū žmonū.

16. Alle miestāse šū žmonū, kurtus Wiešpats, tawo Diewas, taw i dalį tėwiskės dūš, tu nieką gywų ne turri palikti, kas tiktay dwāsę tur;

17. Bet turri jūs išgaishinti, bu-

tent: Etitus, Amoritus, Kananitus, Peresitus, Ewitus, bey Jebusitus, taip Wieszpats, tawo Diewas, taw liepes.

18. Kad jus ne mokintu daryti wissas tas nabodas, kurras jie daro sawo balwonams, ir jus ne susigriešitumbit prieš Wieszpatį, sawo Diewą.

19. Kad tu už nekurti miestą (su abasų) ilgą turri gultę, prieš kurį tu karąsi, ji igauni, tay tu sodus ne turri išpušiti, ney su firweis tus iškapūti; tu gali tą walgit, todėl ne turri tus išpušiti; jūš tai medzei yra ant lauko, o ne žmogus, kad taw taip ir pylimu butu.

20. Ule medžus, apie kurras tu žinai, iš tą ne gali walgit, tus gali iškirsi ir išpušiti ir pylimus iš tą kurti prieš tą miestą, kurasu su tawim karąsi, iškirsi tu ji perveisi.

21. Perskyrimas.

Apie tarbojus, kad ne žinoma, kas ji daręs; apšaltas moteriškas; prona pirmgimūnų; nepaklusny sunų; palatūsus.

Kad žmogus koki rąstumbei užmuštą toje žemėje, kurę taw dūs Wieszpats, tawo Diewas, igauni, gullinti ant lauko, ir ne gali žinoti, kas ji butu užmušęs:

2. Tay tawo wyresnieji ir sudzei tur i lauką citi, ir nū to lawono matoti iški miestą aplinti efancū.

3. Kurasai miestas artimjaušas yra, to wyresnieji tur imti jauną karvę iš bandos, kurri dar darbo ne dirbusi, ney jū žagre arusi.

4. Ir jie tur je nuvesti i akmeningą daubą, kurri niekadōs ney arda ney apšeta yra, ir czeplat dauboj tur jei galwą nukirsti.

5. Tay tur prieiti flebonai, watai Ewi. (Nesa Wieszpats, tawo Diewas, jūš iskrinko, kad jam sklaitu, ir jo wardą garbintu, ir pagal jū žodi wissi daitai ir iškados sūdijami butu).

6. Ir wissi wyresnieji to mieste tur prižengti prie to lawono, ir tur sawo rankas mazgoti ant tōs jaunōs karwės, kurri kaktas nukirstas,

7. Ir atsakydami tur tarti: musū rankos tą kraują ne praliejo, taygi ir musū akis to ne matė;

8. Buš malonus sawo žmonėms, Izraelitėnams, kurras tu, Pone Diewe! išwálnijei; ne káltint sawo žmones, Izraelitėnus, iš to nakaltojo kraujo; tay jie dėl to kraujo (su Diewu) bus sūderinti.

9. Taip tu tą nekaltą kraują nū sawęs turri atskirti, kad darytumbei, kas teisu yra po akū Pono Diewo.

10. Kad tu i karą trauksies prieš sawo neprietelus, o Wieszpats, tawo Diewas, tus dūda taw i tawo rankas, kad tu sugautūsus gali šalin wesi,

11. Ir matai tarp kalnū gražę koki moteriškę, ir ji patinka taw, kad nori je i paczę wesi:

12. Tay wesi je i sawo namus, ir nuskusdi jōs plaukus, ir nupjāudi jōs nagus,

13. O rubus, kurrās je apšalta, ji tur išwilti, ir sėdėti tawo namuose, ir per wissą mėnėsi apwertti sawo tėwą bey motiną; pasuk su gult su je, ir wesi je, kad ji butu tawo pati.

14. Ule jey tu jōs ne nori, tay turri je išleisti, kur ji nor, o ne už pinnigus pardūti, ney užstatyti, todėl, kadangi tu je pažėimai;

15. Kad nekursai dvi moteri turētū, wieną, kurę myl, o antrą, kurę ne apkenčya, ir jie dvi jam waišus pagimda, taip mylimoji, taip ir ne mylima, o pirmgimmesis suns butu nemylimosės;

16. Ir czešas prisiartim sawo waišams tėwiškę išdalyti, tay jis ne gal sunų mylimosės i pirmgimūnų sunų idėti, wietoje pirmgimūnų sunaus ne mylimosės.

17. Bet jis sunų ne mylimosės už pirmgimūnų sunų tur išpažinti, kad jam dwillinką dūtu wis, kas yra; nēs jis esti jo pirmoji macis, ir jis tur prona pirmgimūnų.

18. Jey kas turrētu sunų sawoalninę ir nepaklusnų, kurs tėwo bey motinōs žodžū ne klauso, ir kad jūdu ji nor bausti, jiems ne nor klausyti:

19. Tay jo tėws ir motina ji su-

gávę, tur nugabėnti pas wyresnūsus miesto, ir i wartus to miesto.

20. Ir tur wyresniems miesto sakyti: šissai mūsų sunus sawal-ninks ir nepaklusnus yra, ir ne klau-so mūsų įodžiū, priegtam ir yra le-bauninks bey girtūklis:

21. Tay wissi žmones to miesto ji akmėnėmis tur žuddyti, kad numir-tu, ir taipo tu piktąji nū sawes tur-ri atskirti, kad wissi Izraelitėnai tai girdeję bijotus.

22. Jey kas butu koki grieką pel-nęs, smertiės wertą, ir jissai toliu budu butu žuddytas, kad ji pakartu prie mėdžio:

23. Tay jo lawons ne tur per naš-ti ant mėdžio pakartas pasilikti, bet turri ji tą pacę dieną palaidot; nės * pakartasis prakeiktas yra pas Po-ną Diewą. Idant tu sawo žemę ne pabjaurintumbei, kurrę Wiešpats, tawo Diewas, taw dūda i tėwiskę.

* Gal. 3, 13.

22. Pėrsfyrimas.

Wissioke prisikimai surašyti.

Kad tu matai sawo brolio jāuti arba āwi klystanti, tay ne turri nū jū atsitraukti, bet jūs wėl sawam broliui namon wartyti.

2. Alle kad tawo brolis taw ne ar-tus butu, ir ji ne pajysti, tay turri jūs sawo namon westi, kad pas ta-wę butu, ikkifol tawo brolis jūs jėšfōs, ir tu tadā jam galėtumbei atdāti.

3. Taipo ir turri daryti su jo āsilu, su jo rubais, ir su wissu pamėstoju, kę tawo brolis tiktay gal pamesti, ir tu atrandi; tu ne gali tai pa-laiyti.

4. Kad tu sawo brolio āsilą arba jāuti matai parpūlant ant kėlo, tay ne gali nū jo atsitrauktis, bet turri ji gėlbėti.

5. Moteriskę ne tur wyriskais ru-bais apsiwilti, o wrys ne moterū rubais dėwėti. Nės tai daras nūboda yra Wiešpaczui, tawam Diewui.

6. Kad ant kėlo kur randi paukš-čų-llzda, ar ant mėdžio, ar ant žė-mės, su waikais, arba su pautais, o senoji dar tup ant waikū, arba

ant pautū, tay ne turri sėnaję su waikais išimti.

7. Bet sėnaję turri dāt paliekt, o waikus išimti; kad taw geray pa-sisektus, ir ilgay patektumbei.

8. Kad naują buttą pakurri, tay turri kartes primušti aplinkų ant stogo; kad kraujo-kaltybę ne užwe-stumbei ant sawo namū, jey kas nupultu.

9. Tu sawo wynecą ne turri su wissioke, sumaisyta sėkla apšėti, kad Ponui Diewui ne šwentitumbei to-kią sumaisytą sėklą, kokią tu sėjai, draug su tūmi, kę wyneca taw gal dāti.

10. Tu ne turri i wieną jungą su-linkyti jāuti bey āsilą.

11. Tu ne turri apsiwilti rubais iš wiłnū bey iš linnū suāustais.

12. Tu saw kuttas turri prisūti ant keturū kampū sawo streistės, su kurre apsisauti.

13. Kad kas moterī saw wėda, ir ję ne apfencza, kad su ję sugulėjęs:

14. Ir bjaurę kokią kalbą apie ję pramāno, ir piktay ję apskėlja, tardams: aš tą moteriskę wėdžau, alle kaip su ję sugulėjau, ne radau ję mergą:

15. Tay tėws bey motina tōs mer-gōs tur ję imti, ir wyresniems miesto jū wartūję parōdit tōs mer-gōs mergystę;

16. Ir mergōs tėws wyresniems miesto tur sakyti: aš šiam wyrui sa-wo dukteri dawjau i pācę; o da-bar jissai ję ne fencza.

17. Ir bjaurej ję apskėlbdams tā-ra: aš tawo dukteri ne rādau mer-gą. Alle štay mergystę mano duk-ters. Ir tai jie marškinus wyres-niems miesto tur parōdit;

18. Tay wyresnieji to miesto tą wyrą sugāwę tur korawoti.

19. Ir ant šimtu sylvū sidābro korawoti, ir tōs mergōs tėwui dāti, todel, kad jis mergą Izraelije ap-sėlbe, ir tur ję per pacę palaiyti, kad ję per sawo amiją ne palėistu.

20. Alle jey taipo tiesa, kad marti ne rasta yra merga:

21. Tay tur išwesti po wartū jōs tėwo namū, ir žmones to miesto tur ję akmėnėmis žudditi; todel, kadangi

Durnay elgies Izraelije, ir sawo tėwo namūse apšikešėw; ir turri tą piktumą nū sawes atskirti.

22. Jey kas butu randamas, kurs su moteriške, vyrą turrinze, sugultu, tay jūdu abbudu tur juddytu buti, ir wyrs ir moteriške, su kurre jissai sugulėjes; ir turri tą piktumą iš Izraelo atskirti.

23. Kad kolia merga nekuriām pažadėta butu, ir kisi ai koks wyrs mieste je nutwėres su je sugultu:

24. Tay jūs turrit jūdu abbudu pro miesto wartus laukan išwesti, ir turrit abbudu atmenimis juddyti, kad numirtu; mergą todel, kad ne šaukusi, mieste bešianti; o vyrą todel, kad sawo artimo marčę apšaidęs; ir tą piktumą nū sawes turri atskirti.

25. Alle kad nekursai sujėdūta mergą ant lauko gauditu, ir je sugawęs su je sugultu, tay tas wyrs wiens tur numirti, kurs su je sugulėjes.

26. O mergai nieką ne turri daryti; nės ji ney joki grieką, smertiės wertą nūšpelnė. Bet lygey, kaip kadda nekursai prieš sawo artimą atšikeles ji užmuštu, taipo ir yra jissai nusidawimas.

27. Nės jis rādo je ant lauko, ir ta sujėdūta merga šauke; alle nieks ne pribuwo, kurs butu galėjes je pagėlbėt.

28. Kadda nekursai mergą ušcina, turri dar ney wienam ne pažadėta, ir jissai je sugawęs su je sugul, o tatau taipo issiranda:

29. Tay tas, kurs je apšaidęs, jōs tėwui tur dūti penkis dešimtis syklū sidabro ir tur je per pacę palaiyti, todel, kad je apšaidęs; jis ne gal nū jōs atskirti per wissą sawo amšiā.

30. Nės wiens ne tur westi sawo tėwo pacę; ir ne atdengti sawo tėwo gėdą.

23. Pėrstyrimas.

Kursai gal eiti i surinkimą Pono Diewo, ir kursai ne.

I surinkimą Pono Diewo ne tur iėiti, ney kurs klami pašeistas, ney kurs isėromitas,

2. Ney iškešėinnis ne tur iėiti i surinkimą Pono Diewo, ney po dešimtą eilę, bet wissikėy ne tur nukakti i tą surinkimą Pono Diewo.

3. Ammonitai ir Moabitai ne tur i surinkimą Pono Diewo iėiti, ney i dešimtą jū eilę, bet jie wissikėy i tą ne tur iėiti.

4. Todel, kad jums užgyne dūnės bey wandens ant kėlo, kaip iš Egipto isitrāukėt, o priegtai jums ant iškādės samde Bilėamą, sunu Bėoro, iš Pėtor Mezopotamiės, kad jis tawę prakeiktų.

5. Alle Wiešpats, tawo Diewas, Bilėamo ne norėjo klausyti, ir pėrwerte prakeikimą i žegnong, todel, kadangi Wiešpats, tawo Diewas, tawę mylėjo.

6. Tu jiems ney palaimą, ney kę gėrą turri wėliti sawo amšę amšinay.

7. Edomitū ne turri baidytis; nės jie yra tawo brolei. Egiptiono taipojau ne turri baidytis; nės tu swėtimis buwai jo žėmėje.

8. Waikū waikai, kurrus jie trečioje eilėje pagimda, gal iėiti i surinkimą Pono Diewo.

9. Kad išėini iš abazō prieš sawo neprietus, tay saugotis nū wissio susigriešijimo.

10. Jey kas iš jūšū butu necyst's esąs, kurriam naktiję kas tikfos, tas tur laukan išėiti iš abazō, ir ne tur wėl sugryšti,

11. Įstikol pirm wakarō wandenije nusiplowęs. Ir saulei jau nusilėidus gal wėl nueiti i abazą.

12. O lauke už abazō tur taw wieta buti, kad galėtumbei ant wėjo eiti.

13. Ir turri šupelėle turrėti, ir kad lauke nori pasitūpt, taje turri dūbėlė kasti; ir atlikkus turri užjerti, kę nū sawes šalin dawei.

14. Nėsa Wiešpats, tawo Diewas, waikščioja tawo abazę, kad tawę išgėlbētu, ir tawo neprietus taw padātu. Todel tawo abazas tur šwentas buti, kad ney jokia gėda tarp tawęs ne butu mātoma, ir jis nū tawęs ne atskreiptu.

15. Pėrną, kurs pas tawę atėjo, ne turri wėl padūti i rankas jo pono.

16. Jis pas tawę tur pasilikti toje

wietoje, kūrę saw išstirs wienūse tawo miestūse, saw ant gėro, ir ne turri ji lupti.

17. Kėšė ne tur randama buti tarp dukterū Izrael, ney kėšininks tarp sunū Izrael.

18. Tu ney kėšės-alką, ney sun-pinnigū i namus Diewo, sawo Wiešpaties, turri igabenti, iš bille kokią pažadėjimo, nės tai Wiešpaczui, tawam Diewui, abbejeip nūbūda yra.

19. Tu iš sawo brolio nūmū ne turri imti, ney iš pinnigū, ney iš walgio, ney iš wišo to, iš kō nūmus galētum imti.

20. Iš swėtimo gali nūmū imti, alle ne iš sawo brolio; kad Wiešpats, tawo Diewas, tamę žegnotu wišūse tawo darbūse toje žemėje, i kūrę tu pareini, tą igāuti.

21. Kad tu Wiešpaczui, sawam Diewui, koki žadėjimą žadi, tay ne uštrūš tą laikyti; nės Wiešpats, tawo Diewas, prašys tą iš tawęs, ir bus taw griekui.

22. Kad nieką ne žadi, tay ne pelnai griekū.

23. Alle kad jau koki žadėjimą išleidai iš sawo burnos, tay tą ir turri attešėti, ir pagal tai daryti, kaip Wiešpaczui, sawam Diewui, iš geros walės pasižadėjai, tą tu su sawo burna iškalbėjai.

24. Kad tu eini i wyniczą sawo artimo, tay šią gali walgit, kiel nori, ištikol priwalgai; alle ney wieną tū ne turri i sawo ryką idėti.

25. Kad i jawus sawo artimo eini, tay su ranka * warpas gali nuplėšti; alle su pjautuwe tūse ne turri šen ir ten tą pjauti. * Mat. 12, 1.

24. Pėrskyrimas.

Brisakimai, kurtie bidžiuses ušininkams prigul. Kad neturfai paccę wėda, ir su je fusiwencawodin, o ji ne randa malonę po jo akia, del kas zin' koki nēwieslibummo, tay jis * atsispyrimo-gromatą jei rasyti, ir i rankas tur dāti, ir je iš sawo namū išleisti.

* Mat. 5, 31.

2. O kad ji tadda iš jo butto išėjusi kitta wyra imma,

3. O tas antras wyras je taipo-

jau ne lencza, ir atsispyrimo-gromatą raso, o tą i jos rankas dāda, ir je iš sawo butto išleidza; arba jey tas antras wyrs numirtu, kurs je saw i paccę wėdes:

4. Tay jos pirmasis wyrs, kurs je išleidęs, je ne gal iš naujo westi, kad wel jo pati pastotu, kadangi ji apsišjaurino; nės tai yra nūboda po akia Pono Diewo; kad tą žemę ne padarytumbei griekū pilną, kūrę taw Wiešpats, tawo Diewas, i tēwiskę dāwęs.

5. Kad kas ne seney paccę wėdes, tassai i karta ne tur nusitraukti, ir ne turri ji kāmī sunkit. Jis walnas tur buti sawo namūse wišą mētą, kad linkšmas butu su sawo pacze, kūrę jis wėdes.

6. Tu ušstatui ne turri imti apatinni ir wiršutinni girnū-akmeni; nės tūmi jissai taw dušią ušstatęs.

7. Jey kas butu randamas, kurs iš sawo broliū * žmogū pawogtu iš waiķū Izrael, ir tą ar ušstatytu, ar pardātu, toksai waggis tur žawinnams buti; kad piktąji nū sawęs atskirtumbei. * 1 Tim. 1, 10.

8. Saugokis nū slogos raupsū, ir drutay apsiiml wišlab pildit ir daryti, tą tamę klebonai, Lewitai, mošinna. Ir tą jie jums liepia, tay turrit pildit, ir pagal tai daryti.

9. Apdumoš, tą Wiešpats, tawo Diewas, dāre su * Mirjama, ant kėlo, kaip iš Egipto išsitraukēt.

* 4 M. 12, 10.

10. Kad tu sawam artimui pinnigū žycziji, tay ne turri i jo namus eiti, ir ji išpantiti;

11. Bet tu lauk turri stowėti, o tassai, kurtam tu žycziji, taw ušstatą tur išnešti.

12. O jey jissai wargdienys butu, tay tu ne turri miegōt eiti, jam ušstatą ne atdāwęs;

13. Bet turri jam jo ušstatą atdāti, šaulei nusileidzant, kad * sawo rubūse atsigultu, ir taw wišą gėrą wēlitu. Tai taw po akia Wiešpaties, tawo Diewo, bus roķita uš teisybę. * 2 M. 22, 26.

14. Wargdienni ir pawargului tu * ne turri jo algą ušlaikyti, ar jis butu iš sawo broliū, ar iš swetimū,

Kurs tawo žėmėje ir miestūse yra;
* 3 M. 19, 13.

15. Bet turri jam tą pacę dieną jo algą užmokėti, kad sąule pirm to ne nusileistu; nės jis yra pawar-ges, ir išlaiko tūmi sawo dušią, kad jissai prieš tawę Diewopi ne šauktu, ir taw griekui ne butu.

16. * Tėwai ne tur žawinnami buti už waikus, ney waikai už tė-wus, bet košnas už sawo nuside-jimą tur žawinnams buti.

* Egl. 18, 19, 20.

17. Tu promą swetimųjų bey sir-ratū ne turri kraipyti, ir nāšlei ru-bus i užstatą ne imti.

18. Nės tu turri atsiminti, tawę bėrną buwusi Egipte, ir kad Wieš-pats, tawo Diewas, tawę iš tén iš-wālnijęs. Todel prisakau taw, kad taipo darytumbei.

19. Kad tu sawo dirwą nuwales essi, ir * wieną pėdą ant dirwos butumbei užmiršęs, tay ne turri grykti, tą suwalyti; bet jis tur tēkti swetimam, sirratai bey nāšlei, kad Wiešpats, tawo Diewas, tawę žęg-notu wissūse darbūse tawo rankū.

* 3 M. 19, 9.

20. Kad tu nufratai sawo allies-jaus-medžus, tay ne turri tus dar-kartą kratyti; bet tai tur tēkti swe-timam, sirratai bey nāšlei.

21. Kad sawo wyniczą nurinkai, tay ne turri dar parānkoti; bet tai tur tēkti swetimam, sirratai bey nāšlei.

22. Ir turri atsiminti, tawę bėrną buwusi Egipto-žėmėje. Todel taw prisakan, kad taipo darytumbei.

25. Pėrskyrimas.

Returios dāys gybistā promā bey waidijima. Kad da wādas randasi tarp wyrū, tay jūs reiš i promą nuwesti, ir jūs sūdit, teisamjam reiš gėtą promą daryti, o neteisuij forawoti.

2. Ir jey neteisusis mušiu užpel-nęs, tay sudžia tur ji liepti pasi-gulti, ir tur ji plačdint po jo ašiā, pagal diddumną ir šlaitu jo nu-fidėjimā.

3. Kad jissai * kėtures dėsimtis mušiu gāwes, tay ne reiks ji dau-giaus plakti, kad ne, jey daugiaus

mušiu gāutu, jis per miera suplaš-tas butu, ir tawo brolis bjaurus pastotu po tawo ašiā. * 2 Kor. 11, 24.

4. Tu * jāuczo kulinczo nasrus ne turri užrišti.

* 1 Kor. 9, 9.

1 Tim. 5, 18. Jof. 5, 4.

5. Kad * brolei pas kits kitią gy-wėna, ir wiens iš jū numiršta be waikū, tay nabāštiniņko palikta pati ne tur swetimą wyrą kittura imti, bet jōs swāinis tur su je sugulti, je i pacę westi, ir su je susiwencza-wodint.

* Matt. 22, 24.

Mark. 12, 19. Lut. 20, 28.

6. Ir pirmgimmi sunu, iš jōs gim-musi, tur jis praminti pagal war-dą jo nabāštiniņko brolio, kad jo wardas ne pragaištu Izraelije.

7. Ule jey tam wyrui ne patiktu sawo swāinę westi, tay ji, jo swāi-ne, tur nueiti i sudo wartus pas wyresnāsus, ir saityti: mano swāi-nis ne apsiim sawam broliui war-dą gaminti Izraelije, ir ne nor manę westi;

8. Tay wyresnieji miesto ji atwa-dinę su jūmi tur kalbėti. Kad jis-sai tadda stowedams atfako: aš ne apsiimnu ję westi:

9. Tay jo swāine tur pas ji pri-žengti po ašiā wyresnujų, ir jam wieną kurpę išāuti nū jo kojų, ir ji i ji spjowusi tur atfakyt ir tarti: taipo reikia daryti su košnu wyrū, kurs sawo brolio gimminę ne nor išplātinti.

10. Ir jo wardas Izraelije bus pramintas: bāskojo ginimine.

11. Kad da du wyrū waidijas, ir wiens pati pribėgusi norėtu sawo wyrą gėlbēt iš rankū, ji mušan-cio, ir ji sawo ranką ištiesdama ji nutwėrtu prie gėdōs:

12. Tay tu jei ranką turri nukir-šti, ir tawo ākis jōs ne tur cėdit.

13. * Dwejopą swartį, mažą bey diddį, ne turrel sawo žakė.

* 3 M. 19, 36. Egl. 45, 10.

14. Ir sawo namūse ne laityt dū ketwirczu, diddį bey mažą.

15. Tu pilną ir tikrą swartį, bey pilną ir tikrą ketwirti turri laityti, kad tawo gywastis ilgay patektu toje žėmėje, kurę taw dūs Wieš-pats, tawo Diewas.

16. Nės kurs taipo dára, tas nūboda yra Wiešpaczui, tawam Diewui, kaip ir wissi, kurrje pikt' dára.

17. Utsimint, ką jums išrode Umalešitai, ant kėlo, kaip iš Egipto išsitraukėt;

18. Kaip jie tawę užpėlė ant kėlo, ir muše tawo paščiūšus, wissus negalinczus, kurrje pasłuy tawę ęjo, kaip buwai paissę ir be sylės; o nesibijojos Diewo.

19. Taygi, kad Wiešpats, tawo Diewas, taw pašąjy sutęks nū wissū tawo neprietelū, žemėje aplink ęsancū, kurrę taw Wiešpats, tawo Diewas, dūs i tēwipę atimti: tay tu paminklą Umalešitū turri išgaishinti po dangum'. To ne užmiršk.

26. Pėrsšyrimas.

Apie pirmones bep dešėtines.

Kad tu nukąssi i tą žemę, kurrę taw Wiešpats, tawo Diewas, i tēwipę dūs, ir tu tą pašisawini, ir toje gywėni:

2. Tay turri imti wissokių pirmūsus waisus tōs žemės, iš žemės auganczus, kurrus taw dūd Wiešpats, tawo Diewas, ir turri, tus i pinitini dejes, nueiti i tą wietą, kurrę išširs Wiešpats, tawo Diewas, kad jo wardas czonay gywėntu.

3. Ir turri pas wysłupą, to cžes ęsanti, nueiti ir jam tarti: aš šen dien išpaįystu po ašiū Wiešpaties, tawo Diewo, manę iškausi i tą žemę, kurrę Pons Diews musū tēwams su prysęga žadejes esti mums dūti.

4. Ir wysłups tą pintini tur imti iš tawo rankū, ir prie alteraus Wiešpaties, sawo Diewo, padėti.

5. Čę tu turri atsakyti ir tarti po ašiū Pono Diewo sawo: Syrionai norėjo mano tēwą nušawinti; tas nusitraukė i Egiptą, ir tēnay swėtims buwo su maį žmonėmis, o cze-pat pasłajo didžy, drutu, ir daugybės pilnu pulku žmonū.

6. Ule Egiyrcionai mus piktay laiske, ir priwerte mus, ir sunkę baudžawą uždejo ant musū.

7. Tay mes haufēm Wiešpatiespi, Diewopi musū tēwū, ir Pons Diews

išklaufe musū haufsmą, ir mātė musū wargą, tuzbą ir bėdą;

8. Ir išwede mus iš Egipto su sylinga ranka, ir su ištiesiu petimi, ir su didžy išgasczu, per ženkłus ir stebukłus;

9. Ir atgabėno mus i šę wietą, ir dawe mums šę žemę, kurrjoje piens bep medus sklysta.

10. Dabar aš atnešu pirmūsus waisus šōs žemės, kurrus tu, Pone Diewe, man dawei. Ir turri tus palikti po ašiū Wiešpaties sawo Diewo, ir pašikłonoti po ašiū Pono Diewo sawo;

11. Ir turri linksmas buti iš wissō to gėro, ką Wiešpats, tawo Diewas, taw esti dawęs, ir tawo giminei; tu, ir Lewits, ir swėtimasis, pas tawę ęsas.

12. Kad wissas dešėtines sawo waisū būsi suwales, treczame mēte, tai esti dešėtinū mēts, tai turri Lewitui, swėtimam, siratai ir našlei dūti, kad jie walgitu tawo wartūse, ir priwalgitu.

13. Ir turri tarti po ašiū Wiešpaties, sawo Diewo: aš atšinesiaū kas pašwentinta iš mano namū, ir dawjau tai Lewitams, swėtimiams, siratoms bep našlėms, pagal wissą tawo prisakimą, man palieptą; aš tawo prisakimą ne paniekinau, neį to užmiršau.

14. Už to ne walgiau sawo tuzboje, ir nieką to ne atėmiau neczy-slybėje. Ir numirusiems iš to nieką ne dawjau. Už balsui Pono Diewo sawo pakłusnus buwau, ir dariau wisłab, ką tu man liepei.

15. Pažurėk žemyn iš šwento sawo gywėnimo, iš dangaus, ir žęgnok sawo žmones Izrael, ir tą žemę, kurrę tu mums dawei, kaip tu musū tēwams su prysęga tai žadejei, žemę, kurrjoje piens bep medus sklysta.

16. Šen dien taw prisako Wiešpats, tawo Diewas, idant tu darytumbei pagal wissus šus prisakimus ir prowas, kad tū pilditumbei ir pagal tus darytumbei iš wissōs širdies, ir iš wissōs dušōs.

17. Ponui Diewui šen dien išpažinnai, ji ęsanti tawo Diewą, kad

wo ūšwe sugul; ir wissi žmones tur tarti: Amen.

24. Prateiktas te esie, kurs sawą artimą slapczy użmuša; ir wissi žmones tur tarti: Amen.

25. Prateiktas te esie, kurs do-
wanū imma, ir nekaltąję dušią mir-
tinay pasūdi; ir wissi žmones tur
sątyti: Amen.

26. Prateiktas te esie, kurs ne
pilnawoja wissus žodžus šio žokano,
kad pagal tus darytu, ir wissi žmo-
nes tur sątyti: Amen. Gal. 3, 10.

28. Pėrstryimas.

Zadeta žegnune; grumzditas kėitims.

Ir kad tu paklusnus busi balsui
Wiešpaties, sawo Diewo, pilnawo-
dams ir darydams wissus jo pri-
sakimus, kurrus aš taw šen dien
prisakau, tay Wiešpats, tawo Die-
was, tawę aukščiausojų darys uį
wissus žmones ant žemės;

2. Ir ateis ant tawęs wissos šios
žegnones, ir tawę trėpys, todėl, kad
tu paklusnus buwai balsui Wiešpa-
ties, sawo Diewo.

3. Žegnojams tu busi mieste, žeg-
nojams ant lauko.

4. Žegnojams bus waisus tawo
žywato, waisus tawo žemės, ir prie-
waisus tawo bandės, ir priewaisus
tawo galwijų, ir priewaisus tawo
awjų.

5. Žegnojams bus tawo pintinys,
ir tawo žopūstas.

6. Žegnojams busi ieidams, žegno-
jams išeidams.

7. Ir Pons Diews tawo nepriete-
lus, priek tawę atstiegnianczus, po
tawo akiū uįmuš; wienu kėlu jie
išsitrauks priek tawę; ir septyneis
kėlais jie bėgs pirm tawęs.

8. Pons Diews palieps sawo žeg-
nonei, kad ta su tawim butu tawo
kėlnorė; ir wissame, kę tu pradėdi,
ir žegnos tawę toje žemėje, kurrę
taw dāwe Wiešpats, tawo Diewas.

9. Pons Diews tawę priekels saw
i šwentus žmones, kaip taw su pry-
sėga žadėjęs, todėl, kad pilnawoji
prisakimus Wiešpaties, sawo Diewo
ir waitščioji jo kėluse.

10. Kad wissi žmones ant žemės
matytu, tawę pramintą pagal wardą

Pono Diewo, ir jie tawęs bijotus.

11. Ir Pons Diews darys, kad
tu apstumtą turėsi lobjų, waisaus
sawo žywato, waisaus sawo galwi-
jo, ir waisaus sawo dirwės, ant
tės žemės, kurrę Pons Diews ta-
wo tėwams su pryšėga žadėjęs esti,
taw dūti.

12. Ir Pons Diews taw atwers
sawą gėrąjį škarbą, dangų, kad
jissai tawo žemei lytaus dūtu sawo
czėsu; ir kad žegnotu wissus darbus
tawo rantū. Ir tu daug žmonū
pulkams įyczisi; alle iš ney wieno
nieką ne įyczisi.

13. Ir Pons Diews darys tawę
galwą, o ne ūdėgą, ir wiršų gausi,
o ne pergalejams busi; todėl, kad
tu paklusnus esti prisakimams Wieš-
paties, sawo Diewo, kurrus aš taw
šen dien prisakau, pilnawoti ir daryti.

14. Ir kad ne atstieptumbei ney
nū jofio žodžio, kurri taw šen dien
prisakau, ney ant dešinės, ney ant
kairės, idant kitta Diewū ne sekio-
tumbei, jiems šlužiti.

15. Alle įey ne paklusnus busi
balsui Wiešpaties, sawo Diewo, ne
laikydams, neygi pilnawodams wis-
sus jo prisakimus ir promas, kur-
rus aš taw šen dien prisakau: tay
wissi šie kėitimmai tawę užeis ir
tawę trėpys.

16. Prateiktas tu busi mieste, pra-
teiktas ant lauko.

17. Prateiktas bus tawo pintinys,
ir tawo žopūstas.

18. Prateiktas bus waisus tawo
žywato, waisus tawo žemės, prie-
waisus tawo galwijų, ir priewaisus
tawo awjų.

19. Prateiktas tu busi ieidams, ir
prateiktas išeidams.

20. Pons Diews ant tawęs ušleis
nepalaimą, priespaudą, ir negandą,
wissuse tawo rantū-darbuse ir kę tikt
darai, itkikol išgaishintas busi, ir
weikiey prapulsį dėl sawo nelabo el-
gimmo, kad manę prastojei.

21. Pons Diews tawę istiks ma-
rūs-kauduleis, itkikol tawę išpūstis
toje žemėje, i kurrę nukanki, tą atimti.

22. Pons Diews tawę istiks tan-
nu, druggiu, karščzeis, brantais,
dūwa nesweiku oru, ir geltės-lig-

ga, ir pėfektinės tawę, iſtikol tawę nuſawis.

23. Tangus, wirſuj' tawo galwos eſas, bus ney warinnis, o žeme po tawim geležinne.

24. Pons Diews tawo žemei dulkes ir pėlenus, lytaus wioetoje ſuteks iſ dangaus ant tawęs, iſtikol iſgaiſintas buſi.

25. Pons Diews tawę parmuſ po akiu tawo neprietėlu; wienu kėlu tu jiems prieſpais iſſitraukiſi, ir ſeptyneis kėlais tu nū jū bėgſi, ir buſi iſbarſtoms i wiſſas karalyſtes ant žemės.

26. Tawo lawonas tėks walgui wiſſiems paukſčiams dangaus ir wiſſam žwėrui ant žemės, ir ney wiens ne bus, kurs tus pabaidytu.

27. Pons Diews tawę iſtikis woczais Egipto, karpomis, piſtais ſaſais ir nėžais, kad ne galėſi iſgyditas buti.

28. * Pons Diews tawę iſtikis padummu, apjėſimmu ir ſutummu ſirdiės.

* Rom. 1, 28.

29. Ir graibyſi per pietus, kaip aklas graiba tamsummoj', ir ant ſawo kėlu palaimos ne turrėſi. Ir turrėſi gwoltą bey neteiſybę kentėti per ſawo amžią, ir nieks tawę ne gėlbės.

30. Moteriškę ſaw primencawodėſi, alle liſſai ſu je ſugulės. Butta ſaw paduri, o tame ne gywėſi. Wynecą ſodiſi, o waiſū iſ tős ne gausi.

31. Tawo jautis po tawo akiu bus pamuſtas, alle tu jo ne walgėſi. Tawo aſils taw be mātant gwoltu bus atimtas, o taw ne atdūtas. Tawo awis bus dūta tawo neprietelams, ir nieks tawę ne gėlbės.

32. Tawo ſūnus ir tawo dukters bus padūti fittiems žmonėms, kad tawo aſys tai matydami apalps dēl jū ſas dien, ir ney jokia ſyla ne bus tawo rankoſa.

33. * Waiſus tawo žemės, ir wiſą tawo darbą žmonū pulkai ſuwalgis, kurrus tu ne pażyſti, ir neteiſybę turrėſi kentėti, ir buſi ſumuſtas per ſawo amžią.

* Malb. 6, 3.

34. Ir wiſay padūſi iſ to, kę ſawo aſimis turrėſi matyti.

35. Pons Diews tawę iſtikis piſ-

tais woczais ant kėlū ir ant blauzdū, kad ne galėſi gyditas buti, nū padū iſki galwos wirſaus.

36. Pons Diews tawę ir tawo karalū, kurri tu ant ſawęs idėjei, warys tarp žmonū, kurrus tu ne pażyſti, ney tawo tėwai, ir ſlužiſi czonay fittiems Diewams, iſ medžio ir iſ akmens darytiems.

37. Ir buſi nūbūda ir priejodu bey apjūktu tarp wiſū žmonū, fur tawę Pons Diews nuwārės.

38. Tu daug ſėklės iſwėſi i lauką, o maž ſurinėſi, nės žogai tą ſuės.

39. Wyneczas ſodiſi ir igywėſi, alle wyno ney gėrſi ney ſurinėſi; nės firmeles tą ſuſtwarbys.

40. Alėjaus medžiū tu turrėſi wiſſi ſiſe ſawo rubejūſe, alle tu ne moſtyſies alėjumi, nės tawo alėjaus medis bus iſpleſtas.

41. Sunū ir dukterū taw uigims, o taczaus jū ne turrėſi; nės jie apkalti bus ſallin wejami.

42. Wiſſus tawo waiſingus medžus ir fittus waiſus tawo žemės gnuſai nuės.

43. Swetimafis pas tawę eſas, tawę pėreis, ir wiſ wirſu apturrės, o tu mažyn eiſi, ir wiſ pajemintas buſi.

44. Jis taw žyczis, alle tu jam ne žyczėſi; jis bus galwa, o tu udega.

45. Ir užpuls tawę wiſſi ſie kėlimmai, ir tawę pėfektinės ir tropps, iſtikol tu iſpūſtėtas buſi; todėl, kad tu balſo Wieſpatiės, ſawo Diewo, ne klaufei, kad pilnawotumbei jo priſaſimus ir prowas, kurrus jiſſai taw priſaſes.

46. Todėl ženklai ir ſtebuklai bus ant tawęs ir ant tawo waiſū amžinay,

47. Kad tu Wieſpaczui, ſawam Diewui, ne ſlužiſi ſu dzaugſmu ir gera wale ſawo ſirdiės, kaip wiſką pilnay turrėjei:

48. Ir ſawo neprietelui, kurri Pons Diews taw uſlėis, ſlužiſi, bādą ir troſkuli kentėdams, nūgume ir wiſſo kiamė neturte, ir jis geležinni jungą taw ant kėlo uždės, iſtikol tawę iſpūſtys;

49. Pons Diews žmones ant tawęs ſus iſ tolo, nū ſwieto gūlo,

kaip errėlis lėlia, kurrū kalbą tu ne išmanai;

50. Bingus žmones, ne daboja ney ant senojo, ney cėdiją jaunikėlcus;

51. Ir jie suvėlgis priewaifu tawo galwijū, ir waisu tawo žemės, iktikol tu išpūstas busi, ir nieko taw ne liks ney ruggiū, ney šwiežaus wyno, ney aliejaus, ney priewaifaus galwijū bey awjū, iktikol tawę nužawis;

52. Ir prispāus tawę wissūse tawo wartūse, iktikol pargrāus auktus ir drutus tawo murus, ant kurrū tu pasitikki wissosa tawo žemėsa; ir busi prispāustas wissūse tawo wartūse, wissoje tawo žemėje, kurrę taw dawęs Wiešpats, tawo Diewas.

53. Tu wėlgisi waisu sawo žywato, mėsą sawo sunū ir dukterū, kurrus taw dawęs Wiešpats, tawo Diewas, tužboje ir bėdoje, su kurre tawo neprietelus tawę prispāus;

54. Kad wyrs, kurs pirma lepjej ir geidulūse tarp jūšū laikies, sawo brolui, ir pācėj sawo prieglobstiję, ir sunui, kurs jamui dar liko iš sawo waiķū, pawy dės,

55. Dūti nekurrām iš jū mėsą sawo sunū, wėlgiti; kadangi nieks jam liko iš wisso turto, tužboje ir bėdoje, su kurre tawę prispāus tawo neprietelus wissūse tawo wartūse.

56. Moteriske tarp jūšū, kurri pirma lepjej ir geidulūse laikies, kad ir ne bandžusi sawo kōjū padus ant žemės dėti iš lepummo ir geidulū; ta myrui sawo prieglobstiję, ir sawo sunui, ir dukterei pawy dės,

57. Aūwalus, kurrie iš jōs tarp rēcjo išėjo, priegtam ir jōs sunums, kurrus ji pagimdė; nės jie iš neturto slapcepy tus wėlgis tužboje ir bėdoje, su kurre tawę prispāus tawo neprietelus tawo wartūse.

58. Jey tu tai ne pilnawosi, darydams pagal wissus žodžus šio žokano, šosa knygosa rašytus, kad prisibijotumbėi šio, šlowės pilno ir baisingo wardo Wiešpaties, sawo Diewo:

59. Tay Pons Diews dywinay su tawim elgis, šlogindams tawę ir tawo waiķus, su didžoms ir ilgay

patenkanczoms šlogomis, su piktoms ir ilgay patenkanczoms liggomis,

60. Ir ant tawės užleis wissotias liggas Egipto, kurrū tu baidaisi, tos taw prilips.

61. Priegtam ir wissas liggas bey wissas šlogas, knygosa šio žokano ne rašytas, Pons Diews užleis ant tawės, iktikol tu išgaishintas busi.

62. Ir ne daug prastujū žmoniū liks iš jūšū, kurrie jūs pirma buwot taip daug, kaip žwaigždū ant dangaus; todėl, kad ne paklusnus buwai balsui Wiešpaties, sawo Diewo.

63. Ir kaip Pons Diews pirma jumis dzaugiesi, jums gėrą daryti galedams, ir jus padaugfino: tai po jissai jumis dzaugsis, kad jus išgaishis ir išpūstis, ir busite išwaryti iš tōs žemės, i kurrę dabar nusitraūliat, tą pasisawinti.

64. Nės Pons Diews tawę išbarstys tarp wissū žmoniū, nū wieno galo swieto, ikti kitto, ir garbisi ténay kittus Dievus, kurrū tu ne pašyši, ney tawo tėwai, mēdžus ir ašmenis.

65. Priegtam tarp tū žmoniū ne turrėsi wietōs pasiliekančōs, ir tawo pādai ne turrės atilsi. Nės Pons Diews taw ténay dās pabugusę širdi, idubuses atis, ir nulūdusę dušę.

66. Kad tawo gywastis priegadoj rodisis. Aaktij' ir dienoj' tu bijosies, bey nesitiktėsi sawo gywasti iš laikysės.

67. Rytą mėtą tu sakysi: aš, kad ben waiķarą sulaukčiau! o waiķarą sakysi: aš, kad ben rytą mėtą sulaukčiau! iš baimės sawo širdies, kurri tawę išgandis; ir iš wisso to, tą sawo akimis matysi.

68. Ir Pons Diews tawę su akru-tais wėl atgalon gabės i Egiptą, tū kėlu, apie kurri aš sakiau: tu daugiaus to ne matysi. Ir jūs ténay pardūti busite sawo neprietelams i bernus ir slūgines, o pirkėjū ne bus.

29. Pėršyrimas.

Atanjinimias derėjimo.

Šzittie yra žodžei to derėjimo, kurri Pons Diews Moizėjui buwo liepęs

daryti su waikais Izrael, Moabitū-
žemėje antrą kartą, kaip jis tą su
jais jau buvo dąres Orebe.

2. Ir Moizėšus sumadinno wissus
Izraelitėnus, ir tare jiems: jūs mā-
tėt wišlab, ką Pons Diews dąres
Egypte po jūšū atliū, Paraónui šū
wišsais jo tarnais, ir su wissu jo žėme:

3. Didžus pamėginnimus, kurrus
sawo atimimis matei, kad diddi ženklai
ir stebuklai buvo.

4. Ir Pons Diews jums itki šei
dienai dar ne dawe širdi išmintingą,
akis mātanczes, ir ausis girdinczes.

5. Jis kėtures dėšimtis metų jū
dawe waikščjoti pūščjoje; jūšū rubai
ant kuno ne pašėno, nevgi kurpes
nuplyšo ant kojų.

6. Jūs dūnės ne walgėt, ir wyno
ne gėrėt, ney kito drūto gėrimo,
kad žinnotumbit, manę esanti Wieš-
pati, jūšū Diewą.

7. Ir jums nukātus i šę wietą,
Sions, karālus Esbono, ir Ogą,
karālus Basano, mums priespais iš-
sitraukė su mumis muštis:

8. Ir mes jūdy išmušėm, ir jū
dwejų žėmę pašisawinom, ir i tēwiškę
dawēm Rubenitams, Gaditams ir
pussei gimminei Manassitū.

9. Taygi pilnawōkite žodžus šio
derejimo, ir pagal tus darykite, kad
išmintingay elgtumbities wissūse jūšū
darbūse.

10. Jūs wissi šen dien stowite po
atliū Wiešpatiēs, jūšū Diewo, wy-
resnieji jūšū gimminū, jūšū wyraū-
sieji, jūšū uredininkai, ir kōžnas
Izraelije,

11. Jūšū waikai, jūšū moteres, ta-
wo swetimasis, tawo abaze esąs, taip
kurrie mālķōs kerta, kaip kurrie wan-
dens sēmja;

12. Kad turrētumbei pilnawoti
derejimą Wiešpatiēs, sawo Diewo,
ir prysėgą, kurrę Pons Diews taw,
ir tu Ponui Diewui šen dien pri-
šėkci.

13. Kad tawę šen dien i sawo
žmones priimtu, ir jis tawo Die-
was butu, kaip jis taw esti kalbė-
jės, ir kaip tawo tēwams Abrao-
mui, Izaokui, ir Jofubui su prysė-
ga žadėjės.

14. Aš aš šī * derejimą ir šę
A. X.

prysėgą ne darau wienat su jumis,
* P. 5, 3.

15. Bet kaip su jumis, kurrie jūs
šen dien cze este, ir su mumis sto-
wite po atliū Pono Diewo musū,
taip ir su tais, kurrie šen dien dar
ne cze yra su mumis.

16. Aš žinnote, kaipo mes gywė-
nom Egipto-žemėje, ir per widdų
pagonū atkelawome, kurrū žėmę jūs
pėrkėlawot,

17. Ir mātėt jū nūbūdas ir jū
balwonus, medžus ir ākmenis, sīdā-
brą ir aušą, pas jūs esancus.

18. Kad ne rassi butu tarp jūšū
wyrų, arba moteriškę, arba šeimų-
niškis, arba gimminę, kurrio širdis
šen dien butu atsitreipusi nū Pono
Diewo musū, nueidams ir šluži-
dams kittiems Diewams šū žmonū,
ir * rassi kōlia šaknis tarp jūšū iš-
sprogtu, tulši bey mēteles nēšanti.

* Ebr. 12, 15.

19. Ir kaczeig jis girdētu žodžus
šio kėikimmo, taczaus pats žegno-
tus sawo širdije ir tartu: jūt man
wišlab geray sėkasi, kadangi elgiausi,
kaip man geray dingos; kad prisi-
gėrusi draug su trōkštancze prapultu:

20. Tay Pons Diews tam ne bus
malonus, bet tadda jo narfas ir
kerštas ussidegs ant tokio wyro,
ir ji užpuls wissi kėikimmai, kurrie
šosa knygosa yra rašyti. Ir Pons
Diews išgaishis jo wardą po dangum:

21. Ir atskirs ji ant nepalāimōs
iš wissū gimminū Izrael, pagal wiš-
sus kėikimmus šio derejimo, kurs
rašytas yra knygosa šio žokano.

22. Tay satys waikū waikai ju-
sū waikū, kurrie po jūšū užgims,
ir swetimieji, iš swetimū šalū at-
cėng, matydami slogas šōs žėmės
ir liggas, kurrūmis Pons Diews jūs
slogin,

23. Kad jis wissą jū žėmę sėra ir
druska sudėgino, kad ne galētu ap-
sėjama buti, nevgi kas augtu ant
tōs, nevgi kōlia žolė toje želtu, ly-
gey kaip Sodoma ir Gomorra, Uda-
ma bey Zeboim išpūstiti yra, kur-
rus Pons Diews sawo narfe bey
pāpykij išpūstijes:

24. Tay wissi žmones satys: ko-
dėl Pons Diews tai dąres šei žė-

mei? Koksai tai esti baisingas jo naršas?

25. Tay galės atsakyti: todėl, kad jie derėjimą Viešpaties, jų tėvų Dievo prastojo, kurri su jeis dāre, kaip jissai jās iš Egipto-žemės išvede;

26. Ir kad nuėję kitiems Dievams pasiklonojo, ir jų meldeši, tokiems Dievams, kurri jie ne pažysta, ir kurrie jiems nieko ne dāve;

27. Todėl naršas Pono Dievo supykto ant šios žemės, kad ant jų dāve užeiti wissus keitimmus šiosa knygosa rašytus;

28. Ir Pons Dievs jās išstūme iš jų žemės su didžu papykčiu, naršu ir nemalone, ir nuvāre jās i kitta žemę, kaip regima yra šen dien.

29. Paslėptine Viešpaties, musų Dievo, yra apreikšta mums ir musų waikams amžinay, kad darytum-bim pagal wissus žodžius šio žokano.

30. Pėrskyrimas.

Diewop' prisiwercentieji gāuma malonę; alle Dievoni prieisistėngiantieji nemalonę bey torawonę.

Kadgi tamę trōpys tai wislab, ar butu žegnone, ar keitimmas, kurrus taw po atiu dėjau, ir širdije apdu-mōsi tai wislab, bille kur tarp pa-gonū esās, kur Viešpats, tawo Die-was, tamę šalīn nuštūmęs;

2. Ir prisimerti Viešpatiespi, sawo Diewop', jo balsui paklusnus budams, tu ir tawo waikai, iš wissos širdies ir iš wissos dušos, wissame, kę aš taw šen dien liepu:

3. Tay Viešpats, tawo Diewas, palāudis tawo kalėjimą, ir tawęs susimils, ir tawę wēl surinks iš wissū žmonū-pulkū, kur Viešpats, tawo Diewas, tamę išbarstęs;

4. Kad tu butumbei prastumtas ikki swieto gālo, tai taczaus Vieš-pats, tawo Diewas, tamę surinks iš tēn, ir iš tēn tamę atgabės.

5. Ir nugabės tamę i tą žemę, kurrę turrėjo tawo tėwai, ir tu tą wēl pasisūwisi, ir taw gērą išrōdis, ir tamę išplātis daugiaus kaip tawo tėwus.

6. Ir Viešpats, tawo Diewas, * appjāustys tawo širdi, ir širdi tawo waitū, kad Viešpati, sawo

Diewą mylētumbei iš wissos šir-dies, ir iš wissos dušos, idant tu gywas išliktumbei.

* Rym. 2, 29. Pil. 3, 3. Kol. 2, 11.

7. Alle šus keitimmus Viešpats, tawo Diewas, wissus ušdės ant tawo neprietelū, ir ant tū, kurrie tamę n'apfenczia ir pėrsekineja:

8. Alle tu prisimersi ir paklusnus busi balsui Pono Dievo, pilnawo-dams wissus jo prisakimus, kurrus aš taw šen dien prisakau.

9. Ir Viešpats, tawo Diewas, taw dūs palaimą wissūse darbūse tawo rankū, ant waisaus tawo žy-māto, ant waisaus tawo galwiū, ant waisaus tawo žemės, kad taw tai wis tēktu; nēs Pons Dievs at-silėis, kad tawimi džiaugtusi, taw ant gēro, kaip jis džiaugēs tawo tėwais.

10. Todėl, kadangi paklussai bal-sui Viešpaties, tawo Dievo, pil-nawoti wissus jo prisakimus ir pro-was, rašytus knygosa šio žokano, jey prisimersi Viešpatiespi, sawo Diewop', iš wissos širdies ir iš wis-sos dušos.

11. Nēs tie prisakimai, kurrus aš taw šen dien prisakau, taw ne yra paslėpti, ney n'išmanomi,

12. * Nēy danguje, kad saptytumbei, kas norētu mums i dangų kelāuti, ir tus mums pargabėnti, kad tū girdētumbim ir pilnawōtumbim?

* Rym. 10, 6.

13. Jie ir ne yra anapus marū, kad saptytumbei: kas nor mums per mares irtis, ir mums tus parga-bėnti, kad tū girdētumbim ir pilna-wōtumbim?

14. Nēs tassai žodis juš arti yra pas tamę, tawo burnoje, ir tawo širdije, kad tą pilnawōtumbei.

15. Sztay, aš taw šen dien po atiu dėjau ir gywasti bey wissą ge-rą, ir smerti bey wissą piktą.

16. Kursai aš taw šen dien pri-sakau, kad Viešpati, sawo Diewą, mylētumbei, ir waikšcotumbei jo kelūse, ir jo prisakimus, žokanę ir prowas pilnawōtumbei, ir gywas išliktumbei ir pasidaugintumbei; ir Viešpats, tawo Diewas, tamę žeg-notū žemėje, i kurrę nusitūūfi, tą atimti.

17. *Alle jey nukreipsi sawo širdi, ir ne paklusnus busi, bet dāsies iš wadžiūti, kitiems Dievams pasiklōnodams ir jiems klūsidams:*

18. *Tay apsakau jums šen dien, kad jūs prapulsite, ir ne ilgay patėsite toje žemėje, i kurrę nusitūkti per Jordaną, tą pasisawinti.*

19. *Uš šen dien dangū bey žemę ant jūšū i luddininkus wadinnu, aš jums gywasti bey smerti, žegnōnē ir keikimā po ašiū dėjau, kad tu gywasti širtumbei, ir tu bey tawo waitai gywi išliktumbit.*

20. *Kad Wiešpati sawo Diewā mylētumbit, ir jo balsui paklusnus būtumbit, ir prie jo laikytumbities; nēs tai yra tawo gywastis ir tawo ilgas amžias, kad toje žemėje gywētumbei, kurrę Pons Diews tawo tėwams Abraōmui, Izaōkui ir Jokubui su prysėga žadėjes esti, jiems dāti.*

31. Pėrsšyrimas.

Moizėjus atšijala nū sawo ūredo, Jozuā ibeb i sawo wietā.

Jr Moizėjus nuėjės kalbėjo šus žodžus su wissais Izraelitėnais,

2. *Jr tare jiems: aš su šē diena sulaukęs esmi šimtā ir dvidešimt metų, ne galu daugiaus paciti ney i widdū ney laukan; priegtam Pons Diews man sākęs: tu ne pėrsigausi per šī Jordaną;*

3. *Wiešpats, tawo Diewas, patšai eis pirm tawęs, jis patšai šus žmones pirm tawęs išgaishis, kad tus pergalētumbei; Jozuā pirm tawęs eis, kaip Pons Diews esti kalbėjes;*

4. *Jr Pons Diews darys su jeis, kaip jis dāres su Sionu bey su Ogu, karāleis Amoritū bey su jų žeme, kurrus jis išgaishinnes:*

5. *Taygi kad Pons Diews tus jums i rančās dās, tay su jeis turrite daryti, pagal wissā paliepinmā, kurri aš jums esmi prisākęs.*

6. *Bukite drasus, ir be baimės, nesibijokities, ir jų ne pabūgkite; nēsa Wiešpats, tawo Diewas, pats su tawim kėlaus, ir sawo rankā ne attrāuks, * ney tawę prastōs.*

** Ebr. 13, 5.*

7. *Jr Moizėjus wadinno Jozuā ir*

*tare jamui po ašiū wissū Izraelitėnā: * buk drasus ir nesibijokis; nēs tu šus žmones iwessi i tą žemę, kurrę Pons Diews jų tėwams su prysėga žadėjes jiems dāti, ir tą jiems išdalysi.*

** Ebr. 13, 5.*

8. *Jr Pons Diews patšai pirm jūšū einas, bus su tawim, ir sawā rankā ne attrāuks, ney tawę prastōs; nesibijokis ir ne nusigąst.*

9. *Jr Moizėjus surāše šī žokanā, ir dawe tą klebonams, waitams Lėwi, kurrie nēše štrynę derėjimo Pono Diewo, ir wissiem wyresniems Izraelije.*

10. *Jr jiems prisākē, tarydams: kožnam septintam metų baigiant, cžėsu atlaidōs mēto, šwentėje lapbūdžū,*

11. *Kad wissi Izraelitėnai ateis pasirōdit po ašiū Pono Diewo tawo, toje wietoje, kurrę jissai širsis, tu šī žokanā iššaukdysi po ašiū wissū Izraelitėnū, kad tą girdētu;*

12. *Butent, kad wissi žmones bus susirinkę, taip wyrai kaip ir mōteres, ir waitai, ir swetimasis, tawo wartāse elas, kad jie tą girdėję prisimokitūs, Wiešpaties, sawo Diewo, bijotis, ir pilnawoti, kad pilditu wissus žodžus šio žokano.*

13. *Jr kad jų waitai, tai nežinnā, taipojau tai girdētu ir prisimokitu, kad Wiešpaties, sawo Diewo, bijotus per wissā sawo amžią, kurrie jūs toje žemėje gywėnati, i kurrę einat per Jordaną, tą pasisawinti.*

14. *Jr Pons Diews tare Moizėjui: štay, * tawo cžėsas prisiārtino, kad mirtumbei; taygi pawadinęs Jozuā, žengkita i šėtrā surinkimmo, kad aš jam prisatycsau. Moizėjus nuėjo su Jozuā, ir stojos šėtroje surinkimmo.*

** 2 Petr. 1, 14.*

15. *Jr Pons Diews pasirōdē šėtroje surinkimmo, debesies stulpe, ir tas debesies stulpas stowėjo angoje šėtrōs.*

16. *Jr Pons Diews tare Moizėjui: štay, tu užmigsi su sawo tėwais, o šie žmones pasikėlę su swetimais Dievais susimaišys tōs žėmės, i kurrę jie nucina, ir prastōs manę, ir paniekis derėjimā su manim darytā;*

17. Tay mano narsas supyfs ant jų tū czeš, ir aš jų praštofu, ir mano weidą nū jų ušlėpsu, kad jie suėsti butu. O kad tadda daug bėdōs ir tusbōs jų tropys, tay jie sakys: ar ne wissa ši bėda manę ušpūle, kadangi mano Dievas su manim niera?

18. Ule aš tū czeš sawo weidą paslėpsu, dėl wisso pikto, ką jie dāre, kadangi jie prie kittū Diewū nusikreipe.

19. Taygi pasirašykite sekancę giesmę, ir pamokikite tą waikams Izrael, ir tą dėkite į jų burną, kad ta giesmė man butu luddininku tarp waitū Izrael.

20. Nės aš noru jų nugabėnti į tą žemę, kurę aš jų tėwams su prysėga esmi žadėjęs, kur piens bey medus sklįsta. Ir kad jie wālgis, ir priswālgę geray bus itukę, tay jie nusikreipis prie kittū Diewū, ir jiems sklūzis, o manę blūznys ir mano derėjimą praštoš.

21. Ir kad jų tadda daug bėdōs ir nepalaimōs ušpuls, tay ši giesmė jiems atšakima dūs ant luddijimo; nės ta ne tur užmiršta buti iš burnōs jų waitū. Nės aš žinnau jų mislis, kurras jie jau dabar misli, pirm neng aš jų nugabėnu į tą žemę, kurę aš jiems su prysėga esmi žadėjęs.

22. Taip o Moizėjus suraše tū czeš šę giesmę, ir mokinno tą waitams Izraelo.

23. Ir liepe Jozuwui, sunui Auno, ir tare: buk drąsus ir nesibijoš, nės tu nuwessi waitus Izrael į žemę, kurę aš jiems su prysėga esmi žadėjęs, ir aš busu su tawim.

24. O kaip Moizėjus žodžus šio žokano wissay buwo surašęs į knygas,

25. Tay liepe Lewitams, kurrie strynę luddijimo Pono Diewo nešiojo, ir tare:

26. Įmkite knygas šio žokano, ir dėkite tas į šalį strynės derėjimo Wiešpaties, sawo Diewo, kad tos czonay luddininku butu prieš tawę.

27. Nės aš pažystu tawo nepaklusnumą ir kėisprandytę; štay, kol dar šen dien su jumis gyws esmi, jūs ne paklusnus buwot prieš

Poną Diewą; argi ne labjaus man numirrus?

28. Taygi dabar susirinkite po mano akiū wissi wyresnieji jų gimminū, ir jų urėdninkai, kad aš jų žodžus jiems be girdint kalbėczau, ir dangų bey žemę prieš jų luddininkais wadinczau.

29. Nės aš žinnau, kad jų man numirrus susigrickysite ir išžengsite iš to kėlo, kurri aš jums prisakiau. Taygi jus pastuy bėda ušpuls, todėl kad pikt darėt po akiū Pono Diewo, į ipykindami darbais sawo rankū.

30. Taip o Moizėjus aiškėy iškalbėjo žodžus šios giesmės po ausū wisso surinkimmo Izrael.

32. Pėrskyrimas.

Moizėjaus lauplės giesmė.

Klausykite, jų dangus, aš kalbėsu, ir tu žemė, girdėk balsą mano burnōs.

2. Mano moklas te nušlāksta kaip lytus, ir mano kalba te frinta kaip rassa. Kaip lytus ant žolės, ir kaip lašai ant želmenū,

3. Nės aš wardą Pono Diewo laupsisu; dūkite musū Diewui wienam garbė.

4. Jis yra āla; jo darbai yra nekaltinami; nės wis, ką jissai dāro, geray daryta. Wiernas yra Diewas, ir nieko pikto jemme; teisus ir gėras jissai.

5. Ta * perkreipta ir pikta weislė nū jo atpūla; jie yra gėdōs pilni, o ne jo waitai. * Matt. 12, 39.

6. Uрги taip dėkwojate Wiešpacui, sawam Diewui, jų padūkė ir durni žmones? ar ne jissai jų tėwas ir jų Wiešpats? ar ne jis wiens, kurs tawę sutwėręs ir padāręs?

7. Užsimink pirmųjų gadynū iškliškūl; ir apdumok, ką jissai daręs seniems tėwams. Klauk sawo tėwų, tas taw tai apsakys; sawo wyresnūsus, tie taw tai pasakys.

8. Kaip Aukščiausis žmones pėrskyre, ir išsklaide žmonū waitus, tay jissai stātė rubežus žmonū pagal skaitly waitū Izrael.

9. Nėsa Pono Diewo dalis yra jo

žmones: Jotub's yra mączyus jo tėwonystės.

10. Jis rado ji pušcjoje, saufoje puštyneje, kur (jwėrys) kaukia. Jis wadžižo ji, ir dāwe jam žolėną; jis apšaugojo ji, kaip sawo akies-pawidduli,

11. Kaip errėlis išlėdin sawo wai-fus, ir ant jų lingūja. Jis išsplėte sawo sparnus, ir ji emės jūš nėše ant sawo sparnū.

12. Pons Diews wiens ji wėde; ir ne buwo swėtimo Diemo su jūmi.

13. Jis dāwe ji didži buti ant žė-mės; ir pennėjo ji waisumis lauko. Ir dāwe ji medaus žysti iš ūlės, ir allieju iš kietū akmenū.

14. Swiestą jam dāwe iš kėrwjū, ir pieną iš awjū, draug su taukais nū tryčzū, ir riebus rōmitus awi-nus bėy ožus su riebiais infstais, ir kwieczus; ir girde ji tikru geru raudinū wynu.

15. Alie kaip nutukko ir priwālge, tay gāslus pastojo. Jis riebus, du-žas ir drutas pastojo, ir paniekino tą Diemą, kurs ji sutwėre. Jis ūlę sawo išgānimo už menką laike,

16. Ir kussino ji kėrkit per swėti-mus (Diewus), per nūbūdas jis ji ippyfino.

17. Jie welnufczams apierawojo, o ne sawam Diewui; Diewams, * kurrū ne pažinno, naujiems, pirma ne buwufiems, kurrū jūšū tėwai ne gārbino. * 1 Kor. 10, 20.

18. Sawo ūlės, kurri tawę pagim-de, tu nieko ne atbojei, ir užmiršai Diemo, kurs tawę sutwėręs.

19. O Pons Diews tai matydamas supyko ant sawo sunū ir dukterū;

20. Ir jis tare: aš sawo wėidą nū jų paslėpsu, ir matysu, kas galāusey jiems nusidūs. Aš jie yra perkreipta weiflė, ir newierni waiikai.

21. Jie manę kussino tūmi, kas ne Diewas; su sawo balwonyfte manę ippyfino. * Ir aš jūš kussisu tūmi, kas ne žmones, iš paikū žmonū aš jūš ippyfisu. * Rym. 10, 19.

22. Ašes ugnis užsidege per ma-no narę, ir degs it i apatinę pė-lę, ir suės tą žėnę su sawo želme-nimis, ir uždegs twirtummus kalnū-gruntū.

23. Aš wissą nepalaimą ant jų daugisū; aš wissas sawo strėlas i jųs kausu.

24. Jė bādo jie turrės apalpti, ir bus suėsti druggiu bėy nūglu smer-czu. Aš jūš suėdisu dantimis žwėrū, ir nūdais žalczū.

25. Jė lauko kėrdas jūš plešinės, ir iš widdaus išgāstis: taip jauni-kāiczus, kaip ir mergas, žindanczū-sus su prazilluseis.

26. Tay aš sakyczau: kame jie? aš jų paminklui gālę daryczau tarp žmonū,

27. Kad aš narso neprietelū ne-sibijoczau, jeib jų neprietelei pasi-didžādami ne sakytu: musū macis diddele, ir Pons Diews to wisso ne dāre;

28. Aš jie yra žmones be rāzum-mo, ir proto niera jūse.

29. Aš! Kad jie išmintingi butu, ir tai i sawo širdi dėtu; kad * pėr-manytu, kas jiems pastuy tiksis! * Eul. 19, 42.

30. Kaip tai, kad wiens guis jų tufstanti, ir du dėsimt tufstanczus darys bėganczus? ar ne taip, kad jų ūla jūš pardawę? ir Pons Diews jūš padawę?

31. Aš musū ūla niera kaip jų ūla, tay sūdys patys musū neprietelei.

32. Aš jų wyn-medis prilygsta wyn-medžui Sodomo ir dirwai So-morra; jų wynkėfės yra tulkis, kėr-czes turrinczios ūgas.

33. Jū wynas yra smākū-nūdai, ir saucenczū angijū tulkis.

34. Ar tai ne pas manę užslėpta, ir užpeczwėtita mano starbūse?

35. * Pagiežimmas yra manas, aš atrofūsu. Sawo cžesū slys jų kōja; nēsa cžėsas jų nepalaimōs arti yra, ir jų ateisenti bėda prisifubūn. * Rym. 12, 19.

36. Aš Pons Diews sūdis sawo žmones, ir susimils ant sawo tarnū. Aš jis tai padumōs, kad jų maciēs daugiaus niera, ir kad taip kę už-rafinta laike, kaip ir kę prastoje bu-wo, šallin yra.

37. Ir tai bus sātoma: kame jų Diewai, jų ūla, ant kurrōs jie nusi-tikfėjo;

38. Kurriū apierōs rėbumą jie

walge, ir gėre vyną jū gėrimo-apierōs? Te atsitelie, ir jus te gėlbtū bey te apginnie.

39. Arqī dabar mātot, manę wieną esantū, o ne kitto Diewo pagal manę? Uš galu įawinti ir gywus daryti, aš galu ištikt ir gydit, ir ney wieno niera, kurs išwálnitu iš mano rankū.

40. Aš aš sawo ranką i dangū pakėšes taršu: aš amžinay gywas esmi.

41. Kad aš sawo kardą kaip žai-bą pagaląsu, ir mano ranka pradės korawoti, tay aš wėl pasitiehīsu ant mano neprietelū, ir manę n'apkenčientiems atrofāsu.

42. Uš sawo strėlas priagirdīsu krauju, ir mano kardas es kūną, iš kraujo užmuštujū ir iš kalėjimo, ir ant nūgōs galwōs neprietelū.

43. Kryžtaukite * wissī jo žmonės esq; nės jis pajėškōs kraują sawo tarnū, ir pasitiehys ant sawo neprietelū, ir bus malonus žemei sawo žmonū. * Rym. 15, 10.

44. Ir Moizėšus atėjes kalbėjo wissus žodžus šōs giesmės po ausū wissū žmonū, jis, bey Jozuwa, sunus Auno.

45. Kaipgi Moizėšus tai wislab buwo iškalbėjes wissam Izraelui be girdint,

46. Tare jissai jiems, dėkite i sawo širdi wissus šus žodžus, kurrus jums šen dien apšakau, kad ir waitams prisakytumbit, laikyti ir pilnawoti wissus žodžus šio žokano.

47. Aša ney wiens žodis jums no-prosnay ne sākomas, bet tai jusū * gywastis, ir jissai žodis jusū amžią pailgis toje žemėje, i kurrę nu-einat anapus Jordāno, je atimti. * Jon. 6, 63.

48. Ir Pons Diews dar tą dieną su Moizėšumi kalbėdams tare:

49. Kuėjes ant kalnū Ubarim, už-kūpē ant kalno Nebo, Moabitū-žemėje esanczo, ties miestu Jeriko, ir ap-žwalgyt žemę Kanaan, kurrę aš waitams Izrael dāsu pasiśawinti.

50. Ir numirt ant to kalno, ten užkūpēs, susirinkdams pas sawo žmones; lygey kaip ir tawo brolis Marōnas numirre ant kalno Or, ir taipojau susirinko pas sawo žmones.

51. Todėl, kad judu man susigrie-sijota tarp waitū Izrael pas waid-wandent, Kadėse, pūšczoje Žin, manę ne šwentydami tarp waitū Izrael.

52. Aš tu tieša matysi tą žemę prieš tawę, kurrę aš waitams Izrael dāmi, alle ne ieisi i ję.

33. Pėrsfyrimas.

Moizėšaus pastuejausa žegnone ir prarala-wimas.

Szitta yra žegnone, su kurre Moizėšus, Diewo tarnas, waitus Izrael žegnojo, pirmneng numirre.

2. Ir tare: Pons Diews atėjo iš Sinai, ir pasirode jiems iš Seyr; jis apsirėikše nū kalno Paran, ir atėjo su daug tūkstanczis šwentujū. Po jo dėšinnės ugingnas yra žokanas, jiems dūdamas. * Or. Judo. 14.

3. Kaip jissai * žmones taipo myl; wissī jo šwentieji yra jo rankoje; jie pasisēs pas tawo kojas, ir išsimokis iš tawo žodžū. * Pamat 8, 31.

4. Moizėšus mums prisāte tą žokaną, i tēwiską dalyką surinkimmui Jofubo.

5. Ir jis pilnawoja uredą karālaus, ir kruwoj' laika galwas žmonū, draug su gimminėmis Izraelo.

6. Ruben, buk tu gyws, ir ne numirt, ir tawo prastujū žmonū ne daug t'essie.

7. Szitta yra žegnone Judo; ir jis tare: Pone Diewe, išklausk balsą Judo, daryk ji waldonu sawo žmonėsa, ir jo macę padiddink, ir jam t'essie gėlbėta prieš jo neprietelus.

8. Ir Lėwui jis tare: tawo pro-wa ir tawo šwiesia te pasiliekt pas tawo šwentąjį wyrą, kurri tu mėginai Māsoje, kaip susiwaidijot pas waid-wandent;

9. Kur's sawo tēwui ir sawo mōtinai sako: aš jo ne matau, ir sawo broliui: aš jį ne pažystu, ir sawo sunui: aš nieko ne žinnau; bet pilnawoja tawo kalbą, ir lawoja tawo derėjimą.

10. Tie Jofubą mokis tawo pro-was, ir Izraeli tawo prisakimus. Tie rukimus taw dūs āstiti, ir cėlās apieras uždēs ant tawo altoraus.

11. Pone Diewe, žegnok tu jo iš, laikimą, ir taw te pamėgsta dar,

bai jo rankū, sumušę nuggarą tū, kurrīe priekš jį stėngiasi, ir tū, kurrīe jį ne aptenczia, kad jie ne atsieltu.

12. Ir Benjaminui tare jissai: kas Dievui patinka, pakąjuje bus; wissaddōs jis tą išlaikys, ir tarp jo kalnū jis gywes.

13. O Jozėpui jis tare: jo žėme testow žėgnonėje Pono Diewo; cze t'essie gerąsiejį waisus nū dangaus, iš rassōs, ir iš gillybės, žemay ešancjōs.

14. Cze t'essie gerąsiejį waisus sąules, ir tikray prinoę waisus mėnėsū.

15. Ant aukštū kalnū priekš rytus, ir ant kalnelū wissaddōs,

16. Ir gerąsiejį waisus žėmės, ir kas toje yra. Malone krumiša gywėnanczio t'issiplatin ant galwōs Jozėpo, ir ant kaulolės Nasiro tarp jo brolū.

17. Jo šlowė yra ney pirmėlis jautis, ir jo ragai yra ney ragai medinnio jauczio; tais jissai žmonū pulkus babys kruwon, itki galo žėmės. Tai yra anie tūkstantis Epraimo, bey anie tūkstantis Manassės.

18. Ir Sebulonui jis tare: Sebulon, dzaugtis sawo iškelawimu: alle Izahars dzaugtis sawo šėtra.

19. Jie žmonū pulkus suwadis ant kalno, ir ténay apierawōs apieras teisybės. Aēs jie išsurbs daugumą jurū, ir nugrimžusūs starbus žėzdrūsė.

20. Ir Gadui jis tare: Gads, buę pėržėgnotas, ruimą darqsis; jis atsigul ney lutas, ir plėša pėti bey galwōs wiršų.

21. Ir jis mātė, kad pirmones jam buwo priskirtos; nesa czonay paslėpto mokytojo dalykas. Ir jis atėjo su wyresneis žmonū, ir pritaife jiems teisybę Pono Diewo, ir jo prowas Izraeliē.

22. O Dānui jis tare: Danas yra jauns lutas, jis ištėkės iš Basano.

23. O Naptalimui jis tare: Naptali wis gana turrės, šo jis nor, ir bus pilnas žėgnonės Pono Diewo; i wakarūs ir i pietūs bus jo tėwiškė.

24. O Ašserui jis tare: Ašfers t'essie žėgnotas sunumis; jis t'essie meilin-

gas sawo brolams, ir te imertie sawo šoją i alliejų.

25. Gellešis bey wāras t'essie ant jo kūrpiū; tawo senyste te essie tolia, tolia jaunyste.

26. Aiera kitto Diewo, kaip tikray Diewas teisojo. Danguje ešqsis, tas t'essie tawo pagālba, ir kurrīo šlowė debesisa yra.

27. Tai yra gywėnimas Pono Diewo iš pradziōs, ir tarp pawar-gusujū amžinay. Ir jis pirm tawēs išwarys tawo neprietelų, ir satys: buę išpūstitas.

28. Izraelis wiens gywes pakąjuje; šullinys Jokubo bus toje žėmėje, kur ruggiū bey šwiežiaus wyno yra, priegtam jo dangus rasą lašis.

29. Geray taw, Izrael, kas taw lygus? aš žmones, kurrīe per Poną Diewą sawo būsite išganyti, kūr tawo pagalbēs štydas, ir kārdas tawo pėrgalėjimo yra. Tawo neprietelei ne laimės, alle tu ant jų aukštībės waikščiosi.

34. Pėrskyrimas.

Moizėjus miršta, ir kas potam nusidawė.

Ir Moizėjus ējo iš laukū Moabitū ant kalno Aēbo, ir užlipo ant wiršaus kalno Pisga, ties Jerikōs. Ir Pons Diews jam parodė wissą žėmę Gilead itki Dan,

2. Ir wissą žėmę Naptali, ir žėmę Epraimo bey Manassė, ir wissą žėmę Juda, itki pastutinno kranto jurū;

3. Ir priekš pėtus, ir šālį platumo Jerikōs, werbū-miesto, itki Soar.

4. Ir Pons Diews sake jamui: šitta yra ta žėme, kurrę aš Abradmui, Izakui ir Jokubū su pryšėga esmi žadėjęs, tardams: aš tą tawo waikams dāsu. Tu sawo atimis tą matei, alle ne pėrfigausi i jė.

5. Taipu numirre Moizėjus, tarnas Pono Diewo, cze pat Moabitū-žėmėje, pagal žodį Pono Diewo,

6. Ir jis * palaidojo jį pakalniū žėmėje Moabitū, ties balwon-bažnyčjōs Peor. Ir nieks n' ištire jo grabą, itki šei dienai. * Gr. Inb. 9.

7. Ir Moizėjus šimtą ir dvidešimt metų buwo sulaukęs, kaip jis numirre. Jo akys ne buwo aptėmusos, ir jo šyla ne mažyn ējusi.

8. Ir waitai Izrael apwerke Moizėjus ant lauko Moabitū per trisdešimt dienas. Ir pastuy pasibai-ge dienos raudojimo ir dejawimo del Moizėjaus.

9. Ule Jozuwa, sunus Auno, pilnas pastojo dwase isminties; nes Moizėjus sawo rankas ant jo buwo uždėjes. Ir waitai Izrael patlause jamui, ir dāre, kaip Pons Diews Moizėjui buwo prisakęs.

10. Ir potam ney wiens prāraks Izraelije nesikėle, kurs butu buwęs

kaip Moizėjus, kurri Pons Diews butu ispažinęs * nū wėido ifki wėido: * 2 M. 33, 11.

11. Išrōdit wissotius žentlus bey stebuklus, kurrā del Pons Diews jē sunte, kad tus ištaisytu Egipto žemėje, ant Paraono ir wissū jo tarnū, bey wissū jōs žemės.

12. Ir ant wissū šū maciēs pilnū darbū, ir didžū regėjimū, kurrus Moizėjus ištaise po akiū wissū Izraelitēnū.

Knygos Jozumo.

1. Pėrskyrimas.

Jozuwa sawo uredysleje brutitas.

Moizėjui, tarnui Pono Diewo, numirrus, tare Pons Diews Jozuwui, sunui Auno, Moizėjaus tarnui:

2. Mano tarnas Moizėjus numirre; taygi pasikėles kėlauk per šittą Jordaną, tu, ir wissi šie žmones, i žemę, kurrę aš jiems, waitams Izrael, dawjau.

3. Wissas wietas, ant kurrū jūšū kōjū pādai žengs, aš jums padawjau, kaip aš Moizėjui esmi kalbėjes.

4. Nū pūšėds ir nū šio Libano, ifki didžds uppės Prat, wissa žemę Eitai, ifki didžū jūrū priēš wakarūs, turrēs jūšū rubėžus buti.

5. Taw kōl gywam ney wiens ne turrēs priēssistēngti. Kaipo aš su Moizėjum' esmi buwęs, taipu ir su tawim busu; * aš tawę ne prastōsu, ney nū tawęs atsitraukšu. * Ebr. 13, 5.

6. Buť linkšmas ir ne nusimint; nēs tu išdalyši šiemis žmonėms žemę, kurrę aš jū tēwams su prysėga esmi žadėjes, kad jiems tą norėcju dūti.

7. Buť tištay drąsus, ir labay linkšmas, idant pilnawotumbei ir darytumbei wissistay, pagal žokaną Moizėjaus, mano tarnu, taw palieptą; ne kreipkis nū to, ney ant dešinēs, ney ant kairēs; kad ismintingay pasielgtumbei wissame, kas taw prigul.

8. Ir idant knygos šio žokano te ne atstoj' nū tawo burnōs, bet ap-

misliť tas dieną bey nakti, kad laitytumbei ir darytumbei pagal tai, kas tūsa parašyta. Tay taw geray seksis wislab, kę tiť darai, ir galēsi ismintingay elgtis.

9. Stay, aš taw prisakiau, kad tu linkšmas ir drąsus būtumbei; nes sibijok ir ne nusigast, nēs Wiešpats, tawo Diewas, yra su tawim, wissame, kę tiť pradēsi.

10. Tay Jozuwa liepe wyresniems šiemis žmonū, ir tare:

11. Eikite per ābažą ir prisakykite žmonėms, tarydami: stellokities saw žopostą, nēs po trijų dienū pėreisite per šį Jordaną, kad išigautumbit ir atimtumbit žemę, kurrę Wiešpats jūšū Diewas, dūs jumas.

12. O Rubenitams, Gaditams, bey pusei ginminei Manasse tare Jozuwa:

13. Atsiminkite žodžio, * kurri Moizėjus, Diewo tarns, jums sākė, tarydamas: Wiešpats, jūšū Diewas, jums atilši ir šę žemę dāwēs: * 4 M. 32, 20.

14. Sawo moteres ir waitus, bey galwijus palikkit žemėje, kurrę Moizėjus jums dāwēs šę pus Jordano; bet jūs pirma sawo brolū su ginklais turrit išsitraukt, kurrie druti wyrai este, jiems ant pagalbōs.

15. Pakōl Pons Diews atilši dūs jūšū brolams, kaip ir jums, kad ir jie atimtu žemę, kurrę Wiešpats, jūšū Diewas, jiems dūsēs: tay wēl turrit sugryšt i sawo žemę, kurrę Moizėjus, Pono Diewo tarns, jums išdalijēs palaikytinay, šę pus Jordano, ties uštėkėjimo šaulēs.

16. Ir jie atšakė Jozuwui tarydami: wislab tą tu mums liepei, tai darysim, ir tur tu mus nususi, tén nueisim.

17. Kaip mes Moizėšaus Klausėm, taipo ir tawęs klausysim: bille tiktay Wiešpats, tawo Diewas, taw taipo padėtu, kaipo jissai Moizėšui padėjęs.

18. Kursai taw priestaráus, ir ne klausys tawo žodžų po wislam, tą tu mums liepi, tas tur žuddomas buti. Buť tiktay linkšmas ir nesibijof.

2. Pėrsšyrimas.

Ištirbinčiojei žėmės prie Kalabės išsilaito.

O Jozuwa, sunus Auno, du spēgų slapčey buwo išsuntęs iš Sittim, jiēm dwiem isakydams: nuėjė apšwalgỹkita žėmę bey Jėriką. Jūdu nueidamu iėjō i buttą * nekurrōs kėšpės, Kalaba wardu, ir užėjo prie jōs.

* Ebr. 11, 31. Iok. 1, 25.

2. Tay apšakė karalui Jėrikōs: šitay, šė nakt' du wyru atėjo iš waiķū Izrael, žėmę apšwalgỹt.

3. Tay Jėrikōs karalus nusuntęs prie Kalabōs jei sakydino: išdūt man wyrudy, i tawo namus iėjusi; nės jūdu atėjusi, wissą žėmę pėršwalgỹt.

4. Ule ši moteriskė paslėpe tādų wyrų, taipo tarydama: atėjo tiesa du wyru pas mane, bet aš ne žinojau, iš kur jūdu buwo.

5. Ir kaip wartus norėjo ušrakint, apitamsoj, jūdu išėjo, kad aš ne žinnau, kur jūdu nuėjo. Wykite jādų greitay, nės jūs sugausite jādų.

6. Bet ji liepe jiēm dwiem ant stogo užlipti, ir uždenge jādų su linmais ant stogo ištreiktais.

7. Bet tie wyrai wyjo jādų, ant kėlo Jordanop' linkay, iķi perwāzo; ir wartai buwo ušrakinti, tiems, kurrie jādų wyjo, išėjus.

8. Ir pirm neng tū du wyru atsigulle miegotu, užlippo ji prie jų dwiejū ant stogo.

9. Ir tare jiēm dwiem: aš žinnau, Poną Diewą dawusi jums tą žėmę; nės išgastis mus apėme jūdu dėley, ir wissi susėdai šōs žėmės pabūgo dėl jūdu atėjimo.

10. Nėsa girdejom, kaipo Pons Diews wandeni Szwendrā: jurā išdžowinęs pirm jūdu, jums iš Egipto išsitraukiant, ir tą jūs abiem Ammoritā karāliam, Sionui bey Ogui, ana pus Jordāno darėt, jādų nušawindami.

11. Ir iš to czėso, kaip mės tai girdejom, musū širdis nusiminne, ir jau niera ney jōio drąsummo musije dėl jūdu atėjimmo; nėsa Wiešpats, jūdu Diewas, yra Diewas, taip aukštay danguje, kaip ir žėmay ant žėmės.

12. Taygi prisėkita man prie Pono Diewo, kad, kadangi aš mielas širdystę jum dwiem išrodžau, ir jūdu mano tėwo gimminei mielas širdystę išrodýtumbit; ir tam dūtita man koki žėnkla,

13. Kad gywus paliktumbita mano tėwā, mano mōtinā, mano broļus, ir mano sėseres bey wislab, tą jie tur; ir išgėlbētumbita musū dušias iš smertiēs.

14. Wyrudu atšakė jei: jey mes taw mielas širdystę ir wiernybę ne išrodĩsim, kad Pons Diews mums padūs šė žėmę, tay musū dušia jūdu wietoje turrēs smerczui tēkti, jey tu musū weikalą ne apšėlbsi.

15. Tay ji * nulėido jādų žėmyn prie wirwės pro lāngā, nėsa jōs buttas buwo ant mīsto: murū, ir ji taipjau gywėno ant murū.

* 2 Kor. 11, 33.

16. Ir ji tare jiēm dwiem: eikita ant kalnū, kad wyjantieji jūdų ne sutiktū, ir pasislėpita czonay tris dienas, pakōl sugryšta tie, kurrie jus wėja, pasłuy eikita sawo kėlu.

17. Bet wyru du jei atšakė: mudu walnu noriwa buti nū prysėgōs, taw dūtōs,

18. Kad išgāusim i šė žėmę, o tu šė raudōnā wirwę ne iriši i lāngā, su kurre tu mudų žėmyn nulėidai, neygi sawėpi suwadisi sawo tėwā, sawo mōtinā, sawo broļus, ir wissą gimminę sawo tėwo;

19. Ir kōžnas, kurs iķeis iš angōs tawo namū, to kraujas t'essie ant jo galwōs, o mudu nekaltū. O jey ben wienā tawo namūse esanczū-

jū ranka ištiksim, tay jū kraujas t'essie ant muma dwejų gawōs.

20. Ir jey tu ben mažauso kō šio musū weikalo pāsakosi, tay mudu walnu busiwa nū pryjēgōs taw dātōs.

21. Ji tare: t'essie taipo, kaip ju- du sāketa ir ji iškēido jūdų. Ir jū- du ējo šalin. Ir ji imezge tą rau- doną wirwē i langą.

22. O jūdų šalin ējusu nukāto ant kalnū, ir pasilikko czonay tris dienas, ikti tiems pargryžus, kur- rie jūdų wyjo; nēs jie buwo jūdų jėškōje ant wissū kēlū, o tačaus ne surgde.

23. Taipu sugryžo tādū wyru, ir nuėjusu nū kalno pėrsiyrē, ir parēje pas Jozuwa, sunų Auno, pāsakōjo jam wislab, kaip buwo rādē;

24. Ir tare Jozuwui: Pons Diews mums wissą tą žemę padawe i mu- sū rankas, o priegtam ir wissi susē- dai tōs žemės pabūgo dēl musū.

3. Pėrskyrimas.

Išraelitėnai sausoms kėjomis pėreit per Jordaną.

Ir Jozuwa anksti pasikēle, ir jie išsitraukē iš Sittim nukāto ikti Jordano, jis ir wissi waitai Izrael; ir pasilikko czonay nakwini, pakōl jie pėrējo.

2. O po trijų dienū wyresnieji ējo per ābazą,

3. Ir prisāke žmoniemis, tarydami: kad jūs matysite štrynę derėjimo Wiešpaties, sawo Diemo, ir klebo- nus iš Lewitū tą nēšant, tay išsi- traukities iš sawo wietōs, ir sekite ję;

4. Ule kad tarp jusū ir tarp jōs tarpas butu ant dwejų tūkstančių māstū. Jūs ne turrite prie jōs at- tintis, kad žinnotumbit katru kēlu jums reik eiti; nēs tū kēlu dar nie- kadōs ne kēlawot.

5. Ir Jozuwa tare žmonėms: šwen- tikities, nēs rytoj Pons Diews tarp jusū dywus darys.

6. Ir klebōnams tare jissai: nēš- kite štrynę derėjimo, ir eikite pirma žmonū. Tay nēše jie štrynę derėjimo, ir ējo pirma žmonū.

7. Ir Pons Diews tare Jozuwui: šen dien aš pradėsu tamę iškelt po akimis wisso Izraelo, idant jie ji-

notu, kad aš, kaip su Moizėšum' esmi buwęs, taipu ir su tawim busu.

8. Ir tu prisakyk klebōnams, štry- nę derėjimo nēšantiems, tardams: kad kraštą priėję įjengsite i wandeni Jordano, tai apsisistokite.

9. Ir Jozuwa tare waitams Iz- rael: artyn ējē klausykite žodžū Wieš- paties, sawo Diemo.

10. Ir tare: ant to numanykite gywaji Diewa tarp jusū esanti, ir ji išwarysenti pirm jusū Kananitus, Etitus, Lewitus, Pėresitus, Gergosi- tus, Amoritus bey Jebusitus:

11. Sztay, štrynę derėjimo, pon- awojanczojo ant wisso swieto, pirma jusū ieis i Jordaną.

12. Taygi išstiekitė dwylika wyrū iš gimminū Izraelo, iš kōjnōs gim- minės wieną.

13. O kad padai klebōnū, kurrie štrynę Wiešpaties, ant wisso swieto ponawojanczo, nēša, i Jordano wān- deni nusileis, tay wandū iš aukšto žemyn tekas Jordane, atsisirts, kad ant wienōs krumōs stowėtu.

14. Taygi žmones išsitraukē iš sawo šėtrū, kad per Jordaną pėrsi- gāutu, ir klebonai štrynę derėjimo pirma žmonū nēše. Darb. 7. 45.

15. Ir Jordaną priėjo, ir sawo kōjas pas kraštą i wandeni ikišo (o Jor- danas buwo skliddins ant wissū sawo kraštū per wissą dāgo cšęsą).

16. Tay wandū, iš aukšto žemyn tekas, aukštyn linkay ant wienōs krumōs. stowėjo, labay toly nū miesto Adama, šale Zartan esan- czo; o wandū ant jurū linkay žemyn bėgas ikti i druslōs jures, mažyn ējo o nusėko. Taipu žmones pėrėjo ties Jerikōs.

17. Ir klebōnai, kurrie štrynę de- rėjimo Pono Diemo nēše, stowėjo taipu ant sausummo, widduje Jor- dano; ir wissi Izraelitėnai sausoms kėjomis pėrėjo, iktikōl wissi žmo- nes, kōjnas wiens, pėrsigāwo per Jordaną.

4. Pėrskyrimas.

Paminčias dywono pėrėjimo per Jordaną.

Ir Pons Diews tare Jozuwui:
2. Stiekities dwylika wyrū, iš kōj- nōs gimminės wieną.

3. Ir prisakykite jiems, tardami: išfėskite iš Jordano dwylifa akmenų nū tōs wietōs, kur kojos klebonų taipo stow, ir neškite jūs su sawim i antrą šalį, kad tus paliktumbit gaspadoj, kur jūs šę nakti pėrnakwosite.

4. Tay Jozuwa suwadinnu dwylifa wyru, kurrie išfirti buwo iš waitū Izrael, iš kožnōs gimminēs wieną,

5. Ir tare jiems: eifite jūs pirma, pirm strynēs Wiešpaties, sawo Diowo, i widdū Jordano; ir kožnas te kelie po akmeni ant sawo peczū, pagal skaitly gimminū waitū Izrael;

6. Kad jie paminklui butu tarp jų. O kad kitta kartą jusū waitai klāus sawo tėwus, tardami: kam tie akmenys czonay?

7. Kad jūs tadda jiems sakytumbit, wandeni Jordano atsisstyruš, strynei derėjimo Pono Diowo pėrcinant per Jordaną, kad šie akmenys waitams Izrael amžinu paminflu butu.

8. Tay dare waitai Izrael, kaip Jozuwa jiems buwo liepes, ir išneše dwylifa akmenū iš widdaus Jordano, kaip Pons Diows Jozuwui buwo sakęs, pagal skaitly gimminū waitū Izrael, ir pėrnešdami tus su sawim i gaspādą, paliffo tus czonay.

9. Ir Jozuwa suktowe dwylifa akmenis widduje Jordano, kur kojos klebonū, strynę derėjimo nēšanczujū, buwo stowėjusos, tie dar te b'era czonay ikki šei dienai.

10. Aš klebonai, kurrie strynę neše, stowėjo widduje Jordano, ikki: pōl tai wislab atlikta buwo, ką Pons Diows Jozuwui liepes, žmonėms sakyti, kaip ir Moizėjus Jozuwui buwo prisakęs. Ir žmones pasistubidami pėrėjo.

11. O kaip wissi žmones buwo pėręę, tay ir stryne Pono Diowo pėrėjo, ir klebonai pirma žmonū.

12. Ir Rubenitai bey Gaditai, ir puse gimmine Manassu, su ginklais ėjo pirma waitū Izrael, kaip Moizėjus jiems buwo kalbėjęs.

13. Ant kėturis dešimt tukstanczū, su ginklais išrėdyti waitkui, ėjo

pirm Pono Diowo i muszi ant lau-
kū Jerikōs.

14. Tą diena Pons Diows Jozuwa garbingą dāre po akiū wis-
sū Izraelitėnū; ir bijojos jo, kaip Moizėjus buwo bijoję, per wissą jo amžią.

15. Ir Pons Diows tāre Jozuwui:

16. Prisakyk klebonams, strynę lud-
dijimo nēšantiems, kad iš Jordano aukštyn liptu.

17. Taipu prisake Jozuwa klebo-
nams, tardams: lipkite aukštyn iš Jordano.

18. Ir kaip klebonai, kurrie strynę derėjimo Pono Diowo nēše, iš Jordano išlippo, ir sawo kojų padais ant sausummōs užjenge, tay Jordano wandū wēl nusilėdo i sawo wietą, ir tekėjo, kaip pirma, pagal wissus sawo krantus.

19. Bet buwo dešimta diena pirmojo mėnesio, kaip žmones iš Jordano aukštyn lippo, ir atsigulle su abazū Gilgale, i rytus miesto Jerikōs.

20. Ir dwylifa akmenis, kurrus iš Jordano buwo ėmę, suktowe Jozuwa Gilgale,

21. Ir tare waitams Izrael: kad jusū waitai kitta kartą sawo tėwus klāus, tarydami: kam eze tie akmenys?

22. Tay jiems tai ant žimnōs tur-
rit dāt, ir sakyti: Izraelitėnai sau-
soms kojomis pėrėjo per Jordaną,

23. Kaip Wiešpats, jusū Diows, wandeni Jordano stabde pirma jų, ikki pōl pėrsigawot; kaip Wiešpats, jusū Diows, tai dāre ir šwendrū-jurosa, kurras jissai išdžowino, ikki mums pėrėjus:

24. Kad wissi žmones ant žemės
ranką Pono Diowo išpažintu, kaip sylinga ji yra; kad jūs Wiešpaties sawo Diowo bijotumbities wissādōs.

Sej. 59. 1.

5. Pėrstyrimas.

Apipjaustijimas atlikas: welykōs - awinklis
pazablotj žėmėj walgitas.

O kaip wissi karālei Amoritū, anap-
us Jordano i wafarus gywėnā, ir wissi karālei Kananitū prie jurū girdejo, kaip Pons Diows wandeni Jordano buwo išdžowinęs pirm waitū Izrael, ikki pōl jie pėrėjo, tay nu-

simine jū širdis, ir ne buwo jūse ney jokio drašummo del waikū Izrael.

2. Tū czeš' sake Pons Diews Jozuwui: pasidaryk saw aštrus peilus iš akmens, ir wel appjauštik waikus Izrael antrą kartą.

3. Tay Jozuwa saw pasidare aštrus peilus iš akmens, ir appjaušte waikus Izrael ant kalnelo Uralot.

4. Ir tai yra priejastis, del kurrōs Jozuwa appjaušte wissus žmones, iš Egipto išsitraukiusus, wyriskus; nēs wissi kareiwjei pušęzoje buwo numirę pakeleį, jiems iš Egipto iškelaujant.

5. Nēs wissi žmones, kurrē išėjo, buwo appjauštitū, bet wissi žmones, kurrē pušęzoje buwo gimme, jiems bekélaujant, kaip iš Egipto išsitraukę, ne buwo appjauštitū.

6. Nēs waikai Izrael kelāwo kēturis dėšimt mētū pušęzoje, iškikol wissas pulkas kareiwjū, iš Egipto išsitraukusjū, numirę, todel, kad balso Pono Diewo ne buwo klausę, kaip ir Pons Diews jiems buwo prisėkęs, kad jie ne gāus tą žemę matyti, kurrē Pons Diews jū tēwams prisėkdams buwo žadėjęs mums dūti, žemę, kuroį piens bey medus sklysta.

7. Tū waikus, i jū wietą užaugus, apipjaušte Jozuwa; nēs jie dar turrejo prieūdę, ir pakeleį ne buwo appjauštitū.

8. Ir kaip wissi žmones appjauštitū buwo, pasilikko jie sawo wietoj' abazę, pakol jie išgijo.

9. Ir Pons Diews tare Jozuwui: šen dien aš giedą Egipto nukreipjau nū jūšū. Ir ta wietā Gilgal praminta buwo iškī šei diēnai.

10. Ir waikams Izrael taipo Gilgale ābaze be ēsant, walge jie welykōs-awinēli, keturoliktą diēną to mėnėsio, apie wakarą, ant laukū Jerikōs.

11. Ir walge jawū tōs žemės, antrą diēną welykū, butent neraugintą dūną ir swillinus, tą pacę diēną.

12. Ir Manna palowe kristi antrą diēną, kaip jie jawū tōs žemės wālgę, kad waikai Izrael tą Manną daugiaus ne turrejo, bet wālgę jawū žemės Kanaan, to paties mēto.

13. Ir nusidawę, Jozuwui prie

Jerikōs ēsant, kad jis sawo ātis pašeldams, mātę wyrą ties sawim stowintū, nūgą kardą sawo rankoj' turrinti. Ir Jozuwa jū priejēs, tare jam: ar tu iš musū žmonū, arba iš musū neprietelū?

14. Jis atsākē: nē! bet aš esmi kunigaiškītis ant waissko Pono Diewo, ir dabar atėjau. Tay Jozuwa pūle ant sawo wēido iškī žemės, ir meldēsī, tarydams: ką sakai tu, Diešpatie, sawam tarnui?

15. Ir tas kunigaiškītis ant waissko Pono Diewo tare Jozuwui: išauk kurpes nū sawo kojū; nēs wietā, ant kurrōs tu stowi, yra šwenta. Ir Jozuwa išlawę.

6. Pėrsėryimas.

Jerita igauta, išpūstita.

O Jerika buwo užrakinta, ir sāu-
gojama del waikū Izrael, kad ney
wiens ney išēiti, ney iciti ne galėjo.

2. Ule Pons Diews tare Jozuwui: štay, aš Jeriką draug su jōs karālumai bey žalnėreis padawjau i tawo rankas.

3. Wissi žalnerei te eit aplink miestą wieną kartą, ir taipo te dāro šešes diēnas.

4. O sėkmą diēną klebonai tīm-mie septynes trubas šwento mēto pirma sėrynēs, ir tą pacę sėkmą diēną eikite septynis kartus aplink miestą, ir klebonai te trūbij' ant trūbijū.

5. Ir kad šwento mēto trūbą trūbys ir trimittōs, ir jūs garsą trūbū girdešite: tay wissas waissas didzu balsu tur pradėti šukaut; tay miesto murai sugrūs, ir žmones tur išiwėršt, kōžnas tolydžaus ties sawim.

6. Tay Jozuwa, sunus Nuno, suwadinnō klebonus, ir tare jiems: neškite sėrynę derėjimo, ir septyni klebonai septynes šwento mēto trūbas te nešie pirm sėrynēs Pono Diewo.

7. O žmonėms jis sake: nuėję apwāikšęzokite miestą, ir kurs su ginklais išrēdytas, tas te eit pirm sėrynēs Pono Diewo.

8. Kaip Jozuwa žmonėms tai buwo sakęs, tay tie septyni klebonai nešė septynes šwento mēto trubas, pirm sėrynēs Pono Diewo, ir waikš-

czodami trúbijo ant trúbù; ir stryne derejimo Pono Diewo sêke jàs.

9. Ir kurs ginklais buwo išsiredes, pirma èjo pirm klebonà, ant trúbù trúbijancujù: ir pulkas sêke stryne, ir trúbijo ant trúbù.

10. O Jozuwa liepe žmonëms, ir tare: idant ne pradëkite šukaut, neygi pakëskite sawo balsà, ir ney žodi ne išleiskit iš sawo burnòs, iŝki tai dienai, kurrë aš jums sakysu: pradëkite šukauti, tay ir šukàukite.

11. Taipò stryne Pono Diewo èjo aplink miestà wienà kartà, ir parëjo i àbažà, ir pasilikko czejau.

12. Ašs Jozuwa ankšti pasikëdawo; ir klebonai nëše stryne Pono Diewo.

13. Taipò septyni klebonai nëše septynes šwento mëtò trubas, pirm strynës Pono Diewo, ir eidami trúbijo ant trúbù, ir kurs su ginklais buwo išsiredes, èjo pirm jù, ir pulkas sêke stryne Pono Diewo ir trubijo ant trúbù.

14. Untrà diena wël èjo wienà kartà aplink miestà, ir wël parëjo i àbažà. Taipò jie dare sêšes dienas.

15. Alie sêkmà diena, aušrai pasiròdžus, jie ankšti pasikële, ir èjo septynis kartus pagal tą budà aplink miestà; kad tą wienà sêkmà diena septynis kartus aplink miestà èjo.

16. O sêkmà kartà, klebonams ant trúbù trúbijant, tare Jozuwa žmonëms: pradëkite šukaut; nës Pons Diews dawe jums tą miestà.

17. Alie tassai miests, ir wislab, kas tame yra, Ponui Diewui ant garbës tur buti išpùstítas. Tiktay ana këšë Kàkaba * tur gywa išlikt, ir wišì, kurrìe jòs namùšë yra; nës ji pasly dy pàslëpe, kurràdy mes išsuntëm. * Ebr. 11, 31.

18. Alie sągokities to, kas Diewui žadëta, idant ne prasipulditumbit, imdami kà to, kas Diewui žadëta, kad àbažà Izrael ne prapulditumbit, neygi i bėdà ne iwestumbit.

19. O wišas sidàbras bey àufsas, draug su warinneis ir geležinneis rykais, Ponui Diewui tur buti paswëntinti, kad i skarbà Pono Diewo butu idëti.

20. Tay žmones pradëjo šukauti, ir trúbijo ant trúbù; nës žmones,

girdëdami garšà trúbà, pradëjo didu balsu šukauti; ir * murai sugruwo, ir žmones igàwo miestà, kòsnas tojau ties sawim. Taipò jie laimëjo tą miestà. * Ebr. 11, 30.

21. Ir nužawinno wislab, kas tame mieste buwo, aštrummu kàrdo, taip wyrus, kaip mótères, taip jáunus, kaip ir senus, jáucžus, awis ir àsilus.

22. O Jozuwa tare tiem dwiem wyram, kurràdu tą žemę buwo išspëgawusu: nueikita i buttà anòs këšës, ir išwestita tą moteriskę iš cze, su wišsu labu, kà ji tur, kaip jei pasibàzijota.

23. Tay iëjo tãdu jaunikkàiczu, spëgu du, ir išwede Kàkabà su jòs tẽwu bey motina, ir su broleis, bey su wišsu labu, kà ji turrëjo, ir su wišsa jòs gimmine, ir palikko jë lau-ke, šale àbažò Izraelo.

24. Alie miestà jie sudëgino ugnimi, ir wislab, kas jeme buwo. Tik-
tay sidàbrà bey àufšà, ir warinnus bey geležinnus ryšus jie dëjo i skarbà, i namus Pono Diewo.

25. Bet këšë * Kàkabà, draug su jòs tẽwu gimmine, ir wišsus, kurrìe jòs buwo, Jozuwa gywus palikko. Ir ji gywëna Izraelij' iŝki šei dienai; todel, kad ji pasly dy paslëpusi, kurràdy Jozuwa buwo išsuntës i Jerikà spëgawòti. * Wab. 1, 25.

26. Tù czeš Jozuwa prisëkdams tare: praeikts t' esse tas wyr po akiu Pono Diewo, kurs tą miestà Jeriko budawotu ir wël pafurtu. Kad jis * jo gruntà dës, tai te kàštoja jam jo pirmgimmusi suny; ir kad wartus atties, tai te kàštoja jam jáunàusiji jo sunù. * 1 Kar. 16, 34.

27. Taipò Pons Diews padëjo Jozuwui, kad apie jì sàkoma buwo wišsòsa žemësà.

7. Përsšyrimas.

Alons bël wagyšës lorawojams.

Bet waitai Izrael nusiženge ant to, kas Diewui žadëta buwo; nës Alons, sunus Karmi, sunaus Sàbdi, sunaus Sëra, iš giminës Juda, ème kà to, kas Diewui žadëta buwo. Tay narsas Pono Diewo papyko ant waitù Izrael.

2. O kaip Jozuwa vyrus išsunte, iš Jerikōs i Ai, pas Bet-Ūwēnū ēsanti, ties rytus priekš Betelą, tay saše jiems: eitite aukštyn, ir išspėgokite tą žemę. Ir jiems aukštynėjus, ir miestą Ai išspėgavus,

3. Vėl pargrįžo pas Jozuwą, tarędami jamui: te ne nusitraušk wissī žmones, bet tikl apie dy arba tris tūkstantų vyrų, kad jie nusitrauškutų, ir muštų Ūytus, kad ne wissī žmones czonay procewotus, nės jų mąžas pulkėlis esti.

4. Taip nusitrauškė žmonų apie tris tūkstantis vyrų, ir jie bėgo dėl vyrų iš Ai.

5. Ir tie iš Ai užmuše jų apie trisdešimtis ir šešis vyrus, ir wārė jųs už wartū ikti Sábaram, ir muše jųs ant kėlo žemyn linkay. Tay žmonų girdis nusimine, ir ney wandū pastojo.

6. Vile Jozuwa iplėše sawo rubus, ir parpūle ant sawo wėido ant žemės, prie strynės Pono Diewo ikti wakarui, draug su wyrāuseis iš Izrael; ir dulkės užsibarstė ant sawo galwū.

7. Ir Jozuwa tārė: at Wiešpatie, Pone Diewe, kam tu šus žmones wedei per ši Jordaną, kad mus padātumbei i rankas Amoritū, mus nušawinti? at jey būtumbim anapus Jordano pasilikę kaip pradėjom.

8. At mans Wiešpatie! ką aš sakysu, kadangi Izrael sawo nepriete-lams pakálą kreipja?

9. Kad tai išgirs Kananitai, ir wissī susėdai tōs žemės, tay jie mus apnišs, o ir musū wardą išgaisis nū žemės. Raggi tu tadđa darysi dėl didžiojo sawo wardo?

10. Tay tarė Pons Diews Jozuwui: kėlšis, kam tu gulli taip ant sawo wėido?

11. Izraelitėnai susigriešijo, ir mano prisákimą pėrjenge, kurri aš jiems prisáčiau; priegtam jie ir to, kas man žadėta buwō, ėme, ir apsiwoge, o taczaus ussigyne, ir tarp sawo rykū padėjo.

12. Waišai Izrael ne gal stowėti po ašimis sawo neprietelū, bet tur sawo neprietelams pakálą kreipti; nės jie yra prakėikimme. Už tolaus

jums ne padėsu, jey jųs nū to kėi-
limmo ne atšiwálnisite.

13. Pasikeles šwentis žmones ir tarė: šwentitities ant rytojaus. Nes taip sašo Wiešpats, Diewas Izraelo: yra prakėikims tarp tawės, Izrael, todėl tu ne gali stowėti po ašiū sawo neprietelū, iktikol iš to kėikimmo iššiwálnisite.

14. Ir turrit anksti prisartint, gimminė po gimminės, ir katrą gimminę Pons Diews trōpis, ta tur prisartint; gentystė po gentystės, ir katrą gentystę Pons Diews trōpis, ta tur prisartint; ūkis po ūkio, ir kurri ūki Pons Diews trōpis, tas tur prisartint, ūkininkš po ūkininko.

15. Ir kursai randamas bus kėikimme, tą ugnimi turrit sudėgint, su wissu labu, ką jissai tur; todėl, kadangi prisákimą Pono Diewo paniekinnō, ir durnystę Izraelije padārė.

16. Tay Jozuwa rytmetij' anksti kėle, ir priwede Izraeli, gimminę po gimminės; tay buwō tropita gimminė Juda.

17. Ir kaip gentystes Judo priwede, buwō trōpita * gentystė Seraitū. O kaip gentystę Seraitū priwede, ūkininką po ūkininko, tay Sabdi buwō trōpitas. * 4 M. 26, 20.

18. Ir kaip jissai sawo waišus priwede, ūkininką po ūkininko, tay buwō trōpitas Ūkons, sunus Karmi, sunaus Sabdi, sunaus Sėra, iš gimminės Judo.

19. Ir Jozuwa tārė Ūkonui: * sunau! dūk Wiešpaczui, Diewui Izraelo, garbę, ir dūk jam laupšę, ir sakyt man, ką tu darei? ir nieką man ne užlėpt. * Jon. 9, 24.

20. Tay Ūkons atšakydams Jozuwui, tarė: tikray, aš susigriešijau Wiešpaczui, Diewui Izraelo, taipo ir taipo aš dariau.

21. Už maczau tarp išplėstųjų daiktū brangę Babiloniską streisę, ir du šimtu sykū sidābro, ir aukso liežuwi, penkis dešimtis sykū swėrenti; to aš užsigėdžau, ir ėmėjau tai. O šitay pakasta yra žemėje mano šėtroj', ir sidābras apaczoj'.

22. Tay Jozuwa nusunte paslus,

tie nubėgo i šėtrą; o štay, palašta buwo jo šėtroj, ir sidabras apaczoj.

23. Ir jie išėmę tai iš šėtrės parneše pas Jozuwa, ir pas wissus waikus Izrael, ir papytė po atiu Pono Diewo.

24. Tay Jozuwa, ir wissi Izraelitėnai su jumi ėme Afoną, sunu Sėra, draug su sidabru, škreiste bey aukso liejuwu, jo sunus ir dukteres, jo jauczus ir ašilus, ir awis, jo šėtrą, ir wislab, kę turrejo, ir nugabėno tus i pakalnę Afor.

25. Ir Jozuwa tare: kadangi tu mus apsmūnėi, tay Pons Diews ir taw smutkę te dāro šę dienę. Ir wissi Izraelitėnai akmenimis ji nužudė, ir ugnimi jās sudėgino.

26. Ir kaip jās akmenimis buwo nužudė, sukrowe jie ant jū didė akmenū krūwę; ta pasiliekt itki šei dienai. Tai po Pons Diews lowėsi nū narso sawo didjo papyktio. Todėl ta wieta wadinnama pakalne Afor, itki šei dienai.

8. Pėrstyrimas.

Miešas Ai apgultas ir ižadutas.

Ir Pons Diews tare Jozuwui: nesibijokis ir nedrebėk; imt su sawim wissus žalnėrus, ir pasikėlęs nusitrāuk i Ai; štay, aš karāly iš Ai su jo žmonėmis jo mieste bey žėmėj, padawjau i tawo rankas.

2. Ir su Ai bey jės karālumi turti daryti, kaip tu su Jerika bey jės karālumi effi dāres; tiktay jū turtę bey galwijus tarp sawes galite dalytis. Alė paslėpt koki pulkę žalnėrū už miesto.

3. Tay Jozuwa pasikėle ir wissi žalnėri, uffitrāukti i Ai. Ir Jozuwa iškinko trisdešimt tūkstančū tikrū žalnėrū ir išsunte tus naktij;

4. Ir prisake jiems, tardams: dabokities, jūs turrite paslėptasis pulks buti už miesto, alė ne per daug atitolinkities nū miesto, ir būkite wissi gatawi.

5. O aš bey wissi žmones, su manim ėsantieji, artisimies miestui. Ir kad jie mums priekais išsitrauks, kaip aną kartą, tay mes bėgsim dėl jū.

6. Kad jie mus settu laukan, itki kol mes jūs iš miesto laukan išwilosim; nės jie dumos, buł mes jū dėl bėgam, kaip aną kartą. Ir kad mes dėl jū bėgam,

7. Tay jūs turrit pasikėlt iš wietės, kur pasislėpt, ir miestą atimti; nės Wiešpats, jūsu Diewas, dūs ji i jūsu rankas.

8. O kad miestą būsit atėmę, tay ji uidegkite ugnimi, ir darykite pagal žodi Pono Diewo. Štay aš jums tai liepiau.

9. Tai po Jozuwa jās nusunte: ir jie nucidami pasislėpe, ir apsisitojo tarp Bėtel ir Ai, i wātarus pas Ai; o Jozuwa pasilikto tą nakti tarp žmonū.

10. Ir rytą mėtą anksti pasikėlęs dawādą dare tarp žmonū, ir uffitrāuke su wyrāuseis Izraelo pirma žmonū prieš Ai. * Pl. 6, 12. 15. Pl. 7, 16.

11. Ir wissi žalnėri, pas ji ėsantieji, uffitrāuke, ir priešę nukāto ties miestu, ir apsisitojo su ābažu ties šaurę prieš Ai, kad tiktay lėnke buwo tarp jū ir tarp Ai.

12. O jis buwo apie penkis tūkstančū wyrū draugė ėmės, ir tus buwo paslėpęs, tarp Bėtel bey Ai, prieš wātarus miestu.

13. Ir jie dawadney sustāte žmones wisso ābažo, i šaurę miestu ėsanczo, kad jū pastutinnis gāls nukāto i wātarus to miestu. Tai po Jozuwa nuėjo tą nakti i widdu lėnkės.

14. O karālus iš Ai tai matydams, pasiskubbino, ir anksti pasikėle, ir wyrāi iš miesto išėjo Izraelui priekais i muši, su wissais sawo žmonėmis i lėmtą wietą ne toly nū laukū; nės jis ne žinnojo paslėptū žalnėrū prieš ji ėsanczū už miesto.

15. Bėt Jozuwa ir wissi Izraelitėnai dėjos, buł jie jū buwo pamušami, ir bėgo ant kėlo pušczon linkay.

16. Tay wissi žmones mieste šauke, kad jūs reiktu wyti.

17. O jie wyjo ir Jozuwa, ir atitolino šalim nū miesto, kad ney wiens wyrs ne pasilikto ney Wiāse ney Bėtelij, kurs ne butu išsitraus-

kęs, Izraelitėnus wtyi, ir miestą paliko atwirą Izraelitėnus be wejant.

18. Tay tare Pons Diews Jozuwui: ištief ragotinę sawo rankoj ties Ai; nės aš dūsu jūs i tawo rankas. Ir kaip Jozuwa ragotinę sawo rankoj ties miesto ištiefę,

19. Tay pasikėlę paslėptais pulks stubrey iš sawo wietos, ir bėgo, jam sawo ranką pakėlus, ir išgawo i miestą, ir laimėjo jį, ir pasistubėdami uždege jį ugnimi.

20. Ir wyrai iš Ai atsigręžę, ir atsiwelgę, išwydo dumus iš miesto pasikelancus dangun, ir ne turrėjo ruimo bėgti, ney šėn, ney tén. Ir žmones pūščzonlinkay bėgantieji atsigręžę jūs wtyi.

21. Nės Jozuwui ir wissiemis Izraelitėnams mātant, paslėptąjį pulką miestą laimėjusi, kadangi dumai iš miesto pasikėlę, tay jie wėl sugrįžę išmuše wyrus iš Ai.

22. O tie, kurie mieste buwo, taipojau išėjo jiems priešais, kad jie abihalley ney suspausti buwo nū Izraelitėnū, ir išmuše jūs, iktikol ney wiens jų ne liko, ney išbėgti galėjo.

23. Ir karalys iš Ai gwyą sugawę parwede pas Jozuwą.

24. Ir kaip Izraelitėnai wissus mieščzonis Aišę buwo nužawinnę, ant lauto, ir pūščzoje, kurie jūs buwo wyję, ir wissi ašturmmu kardo prapūlę, iktikol wissi prašowo: tay wissi Izraelitėnai gręžę prieš Ai, ir užmuše jūs ašturmmu kardo.

25. O wissū, tą dieną nužawintųjų, kaip wyrū, taip moterū, tū buwo dwylika tūkštancū, wissi žmones iš Ai.

26. O Jozuwa ne attraukė wėl sawo ranką, su kurre ragotinę ištiefę, iktikol nužawinti buwo wissi mieščzonys Aišę.

27. Tiktay galwijus, bey turtą miesto Izraelitėnai išdallijo tarp sawęs; pagal žodi Pono Diewo, Jozuwui saityta.

28. Ir Jozuwa butinay sudėgino miestą Ai, ir krūwą iš to supylę cę amšinay buti, kurri dar iktikol šei dienai cę gul.

29. Ir karalys iš Ai dawe pakarti prie mēdžio, iktikol wakarui. Alie

šaulei nusileidus, liepe išsiai, jo lawoną nū mēdžio nuimti, ir pamette jį po miesto warty, ir didę atmenū krūwą užkrowe ant jo, kurri iktikol šei dienai tén yra.

30. Tay Jozuwa Wiešpaczui, Diewui Izraelio, altorų pabudawojo ant kalno Ebal,

31. (Kaip Moizėšus, tarnas Pono Diewo, buwo liepęs waitams Izrael, * kaip parašyta yra knygosą žokano Moizėšaus, altorų iš cėlū atmenū, ney jokia gėlėjimi ne kaladintū) ir apierawojo ant to Ponui Diewui dėginnimo-apiera ir dėwonės apiera. ^{2 M. 20, 25.}

32. Ir surašę czonay ant atmenū antrą žokaną, kurri Moizėšus waitams Izrael buwo surašęs.

33. Ir wissi Izraelitėnai, su sawo wyresneiseis bey urėdininkais ir sudžais, stowėjo abbipussey skrynės, ties klebonū iš Lewitū, skrynę derėjimo Pono Diewo nėšancųjū, taip swetimi, kaip ir namiškei; wiena pusse šalle kalno Grisim, ir antra pusse šalle kalno Ebal; * kaip Moizėšus, tarnas Pono Diewo, pirma buwo liepęs, žegnotu žmones Izrael. ^{* 5 M. 11, 29. 27, 12.}

34. Pastuy jis dawe iššaukti wissus žodžus žokano, apie žegnonę ir praeikimmą, kaip parašyta yra žokano knygosą.

35. Ir ne buwo ney joks žodis, Moizėšaus lieptas, kurri Jozuwa ne butu dāwęs iššaukti wissam surinkimui Izraelio, ir moterims bey waitams, ir swetimiems, tarp jų esantiems, be girdint.

9. Pėrstyrimas.

Gibeonitai su lytrašęju derėjimą dāro.

Tay išgirdę wissi karalai anapus Jordano, ant kalnū, ir pakálnęsa, ir prie wissū koptū didųjū jurū, ir pas kalną Libanon gwyeną, butent: Etitai, Amoritai, Kananitai, Perešitai, Lewitai bey Jebusitai,

2. Wiensirdžey wissi susirinko, kad karātu prie Jozuwą, ir prie Izraelitėnus.

3. Alie mieščzonys iš Gibeon ištyrę, ką Jozuwa su Jerika bey A buwo dāręs, kytrey jie išmislijo klāsa

4. Ir nuėję nusunte pašlus, ir ėme senus įakus ant savo asilų;

5. Ir senus suplyšusius bey lėpitus vyn-rykus, ir senas lėpitas kurtus ant savo kojų, ir senais rūbais apsidėdę, ir wissa dūna, kurrę draugė ėme, buwo kėta ir supellejusi.

6. Ir nuėjo pas Jozuwa i abazą, i Gilgalus, tarydami jamui ir wisiems Izraelitėnams: mes ateinam iš tolimės žemės, taygi su mumis susiderėkit.

7. Tay wissi Izraelitėnai atsąke Ewituui: rassi norėtumbei tarp mūsų gywenti; kaipgi galėtumbim su tawim susiderėti?

8. Bet jie atsąke Jozuwui: mes esame tawo tarnai. Jozuwa tare jiems: kas jūs este, ir iš kur jūs pareinat?

9. Jie atsąke: tawo tarnai iš labay tolimės žemės atėjo, del wardo Wiefpaties, tawo Diewo; nės mes girdejom jo garšą ir wislab, ką jisai Egipte dāres;

10. Ir wislab, ką jis aniem dwiem karālam Amoritū anapus Jordano dāres, * Sionui, karālui Esbone, ir Ogui, karālui Basane, Astarote gywėnanciam. * 4 M. 21, 21.

11. Todėl sake mūsų wyresnieji, ir wissi susėdai mūsų žemės: imkite walgi su sawim ant kelonės; ir jiems priešais eję tarkite jiems: mes esame jūsų tarnai. Taygi susiderėkit su mumis.

12. Ši mūsų dūna, kurrę su sawim iš namų draugė ėmėm, mums walgiti, dar buwo švėži, mums iškelaujant pas jus: o dabar, štay kėta ir supellejusi.

13. Ir šie vyn-rykai dar nauji buwo, kaip tus pripylėm, o štay, jau suplyšę; ir mūsų rabai bey kurtus pašėno ant šios labay tolimės kelonės.

14. Tay wyresnieji priėme jų walgi, ir ne pasiklause Pono Diewo.

15. Ir Jozuwa sutiklo, ir susiderėjo su jeis, įs gywus palikti. Ir wyrausieji surinkimmo prisėke jiems.

16. Alie po trijų dienų, kaip jie su jeis buwo susiderėję, jie ištyrė, anus arti prie jų esancius, ir tarp jų gywėncius.

17. Nės kaip waikai Izrael tolaus kėlāwo, nukāko jie trėčia dieną pas jų miestus, tie buwo wadinami: Gibeon, Kapira, Becrot bey Kiriats Jearim.

18. Ir ne išpūstijo įs, todėl, kadangi wyrausieji surinkimmo jiems prie Wiefpaties, Diewo Izraelo, buwo prisėkę. Alie kaip wissas surinkimmas prieš wyresnūsus murmejo,

19. Tare wissi wyrausieji wisso surinkimmo: mes jiems prisėkėm prie Wiefpaties, Diewo Izraelo; todėl mes įs ne galime pažeist.

20. Alie tai norim daryt: palikite įs gywus, idant ne koksai naršas ant mūsų užeitu, del prysės gōs jiems prisėktos.

21. Ir wyrausieji tare jiems: palikite įs gywus, kad malką kirstu, ir wandens prineštu wissam surinkimui, kaip wyrausieji jiems sake.

22. Tay Jozuwa įs suwadinęs, kalbėjo su jeis ir tare: kodėl mus prigawot, sakydami, buk toli nū mūsų esą, o taciaus tarp mūsų gywėnat?

23. Todėl jūs busite prakeikti, ir ne palāusite bernai buti, malką kirsti ir wandens nešti namams mano Diewo.

24. Jie atsąke Jozuwui, tarydami: mums, tawo bernams, yra apsakyta, kad Wiefrats, tawo Diewas Moizėjui, sawam tarnui, liepęs, kad jums wissą žemę dātu, ir pirma jūsų wissus susėdus tōs žemės norėtu išpūstīt. Tay mes sawo gywasčio pasibijodami, tai dārėm.

25. O dabar, štay, mes esame tawo rankosa; kas taw rōdōs geray ir wertay daryt su mumis, tai daryt.

26. Ir jis dare su jeis taip, ir išwālnijo įs iš rankū waitū Izrael, kad jie įs ne turrėjo žawinti.

27. Taip Jozuwa tą pacę dieną jiems uždėjo, kad wissadēs malką kirstu bey wandens prineštu surinkimui, ir altorui Pono Diewo, ikti šei dienai, toj wictoj, kurrę jissai pasirtu.

10. Pėrskyrimas.

Jozuwo dėmonas pėrgalėjimas Amoritė.

O kaip Udonizėdek, karalus iř Jeruzalės, girdėjo, Jozuwa miestą Ulaimejusi, ir ji išpustijusi, ir Utams bey jų karalui taipo dārusi, kaip jis Jerikonitams ir jų karalui buwo dāres, ir Gibeonitus susiderinus su Izraelitėnais, ir jiems pasidāvusius:

2. * Labay bijojos: (nės Gibeon buwo diddis miests, kaip karaliřkas miestas, ir diddėsnis, kaip Ula, ir wissi jų mieřcionis karėwjei.)

* Mt. 9, 24.

3. Ir jis nusunte pas Onam, karalų iř Ebron, ir pas Piream, karalų iř Jarmut, ir pas Japią, karalų iř Lākis, ir pas Debirą, karalų iř Eglon, ir jiems sakėdino:

4. Ateikite pas mane, ir gėlbėkite man, kad Gibeoną išpūstitumbim; nės jie su Jozuwa ir su waikais Izrael ant pakājaus sutikto.

5. Tay susiėjo krowon, ir ussitrauke penki karalai Amoritė, karalus iř Jeruzalės, karalus iř Ebron, karalus iř Jarmut, karalus iř Lākis, karalus iř Eglon, su wissais sawo waikais, ir apgulle Gibeoną, karāudami priekį ji.

* 1 Moij. 14, 9.

6. Alle Gibeonitai nusunte pas Jozuwa i abazą, i Gilgalus, ir jam sakėdino: ne attrauk dabar sawo ranką nū sawo tarnū, bet skubrey pas mus atėjes, padėk ir gėlbėk mus; nės wissi karalai Amoritė, ant kalnū gywėnā, susitare priekį mus.

7. Tay Jozuwa nukelāwo iř Gilgalū, ir wissi žalnerei bey druti wyrāi su jūmi.

8. Ir Pons Diews tare Jozuwui: nesibijokis jų, nės ař jās dawjau taw i tawo rankas; ney wiens jų dēl tawės galės stowėti.

9. Taip Jozuwa uřpūle jās stāgey; nės per wissą nakti ussitrauke iř Gilgalū.

10. Alle Pons Diews jās gāndino dēl Izraelitėnū, kad jie diddi mūři muře Gibeoniř, ir guijo jās

ant kėlo Bet Oronoj, ir muře jās iřki Ufėką bey Makedą.

11. Ir kaip jie dēl Izraelitėnū bėgo ant kėlo žemynlinkay i Bet Oron, Pons Diews didzus ledus dawė pulti iř dangaus ant jų, iřki i Ufėką, kad jie numirre; ir toli daugiaus jų mirre ledais, ne kaip Izraelitėnai kardu nužawinno.

12. Tay Jozuwa kalbėjo su Ponu Diewu, tą dieną kaip Pons Diews Amoritus padawė waikams Izrael, ir tare Izraelitėnams po akiū esant: saule, apstiktėk Gibeoniř, ir mėnū, pakalnėj Ualon.

13. Tay saule bey mėnū apstistojo, iřki dēl žmones gāwo pasitiekit ant sawo neprietelū. Ar tai ne parařyta knygosā wiernujū? Taip apstistojo saule widduje dangaus, ir patrukto nusileisti mař ne wissą dieną.

14. Ir ne buwo ney wiens diena lygi ųei dienai, ney pirma, ney pastuy, kaip Pons Diews balsui žmonėms pakluso; nės Pons Diews karāwo uř Izraelitėnus.

15. Alle Jozuwa wēl nusitrauke i abazą, i Gilgalus, ir wissi Izraelitėnai su jūmi.

16. O ųie penki karalai buwo pabėgę, ir buwo pasislėpę i ālą pas Makedą.

17. Tay Jozuwui apsakė: mes surādome tus penkis karalus pasislėpusius āloj pas Makedą.

18. Jozuwa tare: tay pririskite didzus akmenis prie stylės tōs ālōs, ir pastelokitė cę wyrus, kurrie jās sėrgėtu.

19. Bet jus ne stowėkite pataikoj, bet wykite sawo neprietelus, ir muřkite jų pastuczāusūsus, neygi dūkite jiems iřigānt i sawo miestus; nės Wieřpats, jų Diewas, padawė jās i jų rankas.

20. Ir kaip Jozuwa bey waikai Izrael atlikę buwo ųi labay diddi mūři, ir jās butinay iřmuře, tay iřigāwo, kas jų likto, i uřmuritus miestus.

21. Taip wissi žmones wēl pargryjo i abazą pas Jozuwa su rakajumi i Makedą; ir ney wiens ne dryšo dēl waikū Izrael ney ųinibėdėt.

22. O Jozuwa tare: atdarykite šylę daubos, ir išveskite tus pentis karalus po mano atliū.

23. Jie dare taipo, ir išvede tus pentis karalus pas ji iš ūlės, karalū iš Jeruzalės, karalū iš Ebron, karalū iš Jarmut, karalū iš Latis, karalū iš Eglon.

24. O kaip jie penki karalai pas ji išvesti buvo, suvadinnu Jozuwa wissus Izraelitėnus, ir tare žalnėrū wyresniems, su sawim kėlėjantiems: prieję kėjomis mintite žiems karalams ant jų kaktū. Ir jie prieję kėjomis užmynę tiems karalams ant jų kaktū.

25. Ir Jozuwa tare žiems: nesibijokities, ir ne nusigąstite; bukite drąsus ir be baimės; nės taipo darys Pons Diews wissiems jūsų neprietelams, prieš kurrus jų karūjat.

26. Ir Jozuwa jų užmušęs pasifkuy, nužawinno jų ir pakore jų i pentis medžus, ir jie kabejo ant medžių ikti wakarui.

27. O kaip saule jau buvo nusileidusi, liepe jissai, kad jų nū mēdžū nuimtu, ir numestu i ūlą, kur roj' jie buvo pasisilepę, ir didžus atmenis užritto už angos tos ūlės; tie dar yra čonay ikti šei dieni.

28. Tą pacę dieną laimėjo Jozuwa ir Akedą, ir žawinno jų astrummu kardo, priegtam ir jų karalū, ir nužude jų, ir wissas dušias, tame esancas, ir ney wieną gywą ne palikto. Ir dare su karalumi iš Akedos, kaip jis su karalumi iš Jerikos buvo dargę.

Pl. 6, 21.

29. Tay Jozuwa ir wissi Izraelitėnai su jūmi šalim traukties iš Akedos i Libną, ir karawo prieš ji.

30. Ir Pons Diews tą taipojau padawe i rankas Izraelio, su jų karalumi; ir jis žawinno jų astrummu kardo, ir wissas dušias, čonay esancas, ir ney wieną tame gywą ne palikto. Ir dare su jų karalumi, kaip jis su karalumi iš Jerikos buvo dargę.

31. Pastay Jozuwa ir wissi Izraelitėnai su jūmi šalim traukties iš

Libna i Latis, ir ji apguldami karawo prieš jųs.

32. Ir Pons Diews ir Latis dawe i rankas Izraelio, kad ji antrą dieną laimėjo, ir žawinno jų astrummu kardo, ir wissas dušias, tame esancas, lygey taipo, kaip Libnai buvo dargę.

33. Tū čes Orams, karalus iš Geser, užsitraukę Latisus gėlbėti; alle Jozuwa išmuše ji su wissais jo žmonėmis, iktidol ney wiens tame ne iplikto.

34. Ir Jozuwa su wissais Izraelitėnais iš Latis šalim traukties i Eglon; ir ji apguldę karawo prieš jųs.

35. Ir laimėjo ji tą pacę dieną, ir žawinno jų astrummu kardo, ir nužude wissas dušias, jeme esancas, tą pacę dieną; lygey taipo, kaip Laitams buvo dargę.

36. Pastay Jozuwa aukštyn čio su wissais Izraelitėnais iš Eglon i Ebroną, ir karawo prieš ji.

37. Ir laimėjo ji, ir muše ji astrummu kardo, ir jų karalū, su wissais jų miestais, ir wissas dušias, tame esancas; ir ney wieną ne iplikdino; lygey taipo, kaip Eglonui buvo dargę, ir žawinno jų, ir wissas dušias, tame esancas.

38. Tay Jozuwa su wissais Izraelitėnais wėl pargryjo i Debirą, ir karawo prieš jųs;

39. Ir laimėjo ji, draug su jų karalumi, ir su wissais jų miestais; ir išmuše jų astrummu kardo, ir nužawinno wissas dušias, tame esancas, ir ney wieną ne palikto gywą. Kaip Ebronui buvo dargę, taipo dare ir Debirui ir jų karalui; ir kaip Libnui ir jų karalui buvo dargę.

40. Taipo Jozuwa pėrgalėjo wissą žemę ant kaktū ir i pietus, ir pakalnėsą, ir prie upių, su wissais jų karalais, ir ney wieną gywą ne palikto; ir žawinno wissab, kas gywą dušę turrėjo; kaip Wiespats, Diewas Izraelio, buvo liepęs.

41. Ir muše jųs, pradėjęs pas Kades Barnea, ikti Gaza, ir wissą žemę Gosen, ikti Eibon.

42. Ir apgalėjo wissus jųs karalus su jų žeme wienu kartū; nės

* Wicšpats, Dievas Izrael, karāwo uš Izraelitēnus.

* Jt. 3. 22.

43. Ir Jozuwa wēl nustrāuke i ābajā, i Gilgalus, su wissais Izraelitēnais.

11. Pērskrymas.

Špārijitinas Kanania.

O kaip Jabinas, karālus iš Ūzor, tai girdejo, nufunte jissai pas Jozabag, karālū iš Madono, ir pas karālū iš Simron, ir pas karālū iš Ūksap,

2. Ir pas karālus, i šāurę ant kalnū, ir ant laukū i pietus Cinnerot, ir pakalnēsa, ir Ūapot-Dorre prie jurū gwenanczus.

3. Kanaitai i rytus ir i wākarą gwenag, Amoritai, Ešitai, Peresitai ir Jebusitai ant kalnū, priegtam ir Ešitai žemay pas kalnā Ermon žemėje Ūizra,

4. Tie ištirāuke su wissu sawo waissu, diddis pulks žmonū, tiek, tiek žiezdrū pas jurū; ir labay daug žirgū bey wejimmū;

5. Wissi tie karālei susirinko, ir susieję guldesi i wieną pulką, prie wandens Ūierom, kad karāntu su Izraelitēnais.

6. Ir Pons Diews tare Jozuwui: nesibijokis jų; nės rytoj šū czeš aš tus wissus dāsu užmušt per waikus Izrael; jų žirgus tu pažeisi, ir jų wejimmus ugnimi sudėgisi.

7. Ir Jozuwa apnikko jųs staigey, ir wissi žalnerei su įami pas wandeni Ūierom, ir užslė jųs.

8. Ir Pons Diews padawė jųs i rantas Izraelitēnū, ir išmušdami jųs wāre jųs iškū didzejo Židono, ir iškū šiltū wandenū, ir iškū plattumo Ūizpės, ties rytus; ir muše jųs, iškūl ney wiens iš jų ne likko.

9. Tay dāre jiems Jozuwa, kaip Pons Diews jam buwo sakęs, ir pažeide jų žirgus, ir ugnimi sudėgino jų wejimmus.

10. Ir sugryjęs tū czeš, laimėjo Ūzorą, ir nužawinno jų karālū kardu; (nės Ūzor iš senowės buwo wtrāufasis miestis wissū šū karālyscū).

11. Ir užmuše wissas dūšlas,

tame efanczas, aštummū kardo, ir nužawinno jųs, ir nieką gwyą ne palikto, kas tikt kwāpą turrejo; ir sudėginno Ūzorą ugnimi.

12. Priegtam wissus miestus šū karālū laimėjo Jozuwa, ir jų karālus, ir pamušė jųs aštummū kardo, kaip Ūoižėjus, tarnas Pono Diewo, buwo liepęs.

* 4 Jt. 33, 51. 52.

13. Ūle taczaus waikai Izrael ney jokią miestą ne sudėgino, ant kalnū pakurtą, bet tikt Ūzor wienat sudėgino Jozuwa.

14. Ir wissą turtą šū miestū bey galwijus, waikai Izrael dailio tarp sawęs: o wissus žmones jie nužawino aštummū kardo, iškūl jie tus išpūstijo; ir ney wieną gwyą ne palikto, kas kwāpą turrejo.

15. Kaip Pons Diews Ūoižėjui, sawo tarnui, ir Ūoižėjus Jozuwui buwo liepęs, tairo dare Jozuwa; kad nieko daugiaus ne reikėjo wisso to, ką Pons Diews Ūoižėjui buwo liepęs.

16. Tairo Jozuwa igawo wissą žemę ant kalnū, ir wissab, kas i pietus yra, ir wissą žemę Eosen, ir pakalnes bey laukus, ir kalnus Izrael su jų pakalnėmis;

17. Pradėjęs nū kalno, karsai žemę aukštynlinkay prieš Seir štirra, iškū Baal Gad, platumme kalno Libanon, žemay pas kalnā Ermon; wissus jų karālus jis pėgalejo, ir parmušdams jųs nužawinno jųs.

18. Ūle jis diddę wālandą karāwo su šeis karāleis.

19. O ney wiens miest's ne buwo, kurs su geru butu pasidawęs waikams Izrael (tikt wienat Ešitai Gibeonē gwenantieji) bet jie jųs wissus laimėjo karu.

20. Ir tai stojos tairo nū Pono Diewo, kad jų širdis pasikietintu, su karu priešais citi waikams Izrael, kad jie išgašinti, ir ney jokia malone jiems ne dādama, bet išpūstiti butu, kaip Pons Diews Ūoižėjui buwo liepęs.

21. Tū czeš Jozuwa priejęs išgalbinno Enakimus ant kalnū iš Ebron,

iš Debir, iš Unab, iš wišū kalnū Juda, ir iš wišū kalnū Izrael, ir išpūstijo jūš su jū miestais.

22. Ir ney jokius Enakimus ne paliffo gyvus žemėje waitū Izrael; kaip tikray Gaseje, Gatte, Ufode, cę jū kelli pasiliffo.

23. Taip Jozua igāmo wišū žemę, pagal tai wis, kę Pons Diews Moizėjui buwo kalbėjęs, ir dawe ję Ibraclitėnams i tewiškės dālī, koj nai gmminei, sawo dālī. Ir kėras lowejī toj žemėj.

12. Pėrskyrimas.

Erīgimas pėrgalėjimū Jozua.

Sittie yra karālei tōs žemės, kurrus waitai Izrael išmuše, ir igāmo jū žemę anapus Jordano, ties uštelėjimu saulės; pradėjęs nū wandenū pas Arnon, ifki kalnui Ermon, ir ifki wišam laukui pries rytus.

2. Sioną, karālū Amoritū, Esbone gywėnanti, ir wiešpataujenti, pradėjęs nū Uroer, pas kraštą wandens pas Arnon ęsą, ir widduje wandens, ir ant pusės Gilead, ifki wandens Jabot, kurs rubėjū daro waitams Ammon.

3. Ir ant laukū, ifki * marū Cinnerot, i rytus, ir ifki marū tarp laukū, butent ifki druskos marū pries rytus, ant kėlo i Bet Jesimot; ir iš pietū žemay prie upjū kalno Disga.

* 4 Moiz. 34, 11.

4. Priegtam rubėjū karālaus Oggo, Basane, kurs iš Milšinū dar buwo lifkės, ir kurs gywėno Ustarote bey Edreij.

5. Ir ponawojo ant kalno Ermon, ant Salka, ir ant wišo Basan, ifki rubėjaus Gessuri ir Maafati, bey pusės Gilead; koltai rubėjus buwo Siono, karālaus Esbone.

6. Moizėjus, tarnas Pono Diewo, ir waitai Izrael, išmuše jūš, ir Moizėjus, tarnas Pono Diewo, dawe jūš gywėtinay Rubenitams, Gaditams, ir pussi gimminei Manasse.

7. Sittie yra karālei tōs žemės, kurrus Jozua išmuše, bey waitai Izrael, šėpus Jordano i waitarus pradėję nū Baal-Gad, ant

platummo kalno Libanon, ifki anam kalnui, kurs žemę aukštynlinkay pries Sira pėrskir; ir kurtę Jozua gimminėms Izrael dawe palaitytinay, kojnam sawo dālī.

8. Kas ant kalnū, pakalnū, laukū, prie upjū, pūšėjoje ir i pietus buwo, Etitus, Amoritus, Kanaitus, Pėrsitus, Ewitus bey Jebusitus.

9. Karālus iš Jerikōs, karālus iš Ai, ant šalies pas Betel ęsą,

10. Karālus iš Jeruzalės, karālus iš Ebron,

11. Karālus iš Jarmut, karālus iš Lakis,

12. Karālus iš Eglon, karālus iš Geser,

13. Karālus iš Debir, karālus iš Eder,

14. Karālus iš Urma, karālus iš Urad,

15. Karālus iš Libna, karālus iš Adullam,

16. Karālus iš Makeda, karālus iš Bet El,

17. Karālus iš Tapua, karālus iš Eper,

18. Karālus iš Upet, karālus iš Lasaron,

19. Karālus iš Madon, karālus iš Uor,

20. Karālus iš Simron Meron, karālus iš Ušap,

21. Karālus iš Taenak, karālus iš Megiddo,

22. Karālus iš Kėdes, karālus iš Jakneam pas Karmel,

23. Karālus iš Napot Dor, karālus pagonū iš Gilgal,

24. Karālus iš Tirza, tai yra tris dešimts karālei ir wiens.

13. Pėrskyrimas.

Jozua pradeda Ibraclitėnams žemę išdalyti.

O kaip Jozua buwo pasėnės ir gėrą amiją sulaukęs, tare Pons Diews jamui: tu essi pasėnės ir gėrą amiją sulaukęs, o šės žemės dar gėrs dalyks yra pėrgalėtins;

2. Butent wiša Galilea, Pilistėnū, ir wišas Gessuri,

3. Pradėjus nū Sioro, šę pus Egiptos tėfancjo, ifki rubėjaus Ebron i šaurę, kurri Kananitams

prietokijama, penki wiespaczei Pili-
stėnā, butent: Gassitā, Asdoditā, Asflo-
nitā, Betitā, Ekronitā, ir Awitā.

4. O nū pietū yra wissa žėme Ka-
nanitū, bey Mėara Zidonitū ikki
Apek, ikki rubėjaus Amoritū;

5. Priegtam žėme Gibilitā, ir
wissas Libanons ties užteėjimu
saulės, pradėjus nū Baal - Gad,
pagal kalną Ermon, ikki ateinant i
Amatą;

6. Wissi ant kalnū gywėnantieji,
pradėjus nū Libanon, ikki šiltū
wandėnū, ir wissi Zidonitai; aš jās
prawarysu nū ašitū waitū Izrael;
mėst tiklay burta, jās išdalyti
tarp Izraelitėnū, kaip aš tam pri-
sakiau.

7. Taygi išdalyt dabar sę žėmę
i tėwiskės - dālī tarp dewynū gim-
minū, ir tarp pussės gimminės
Manasse.

8. Nės Rubenitai bey Gaditai su
antra puse gimminės Manasse jau
gawo sawo tėwiskės dālī, kure
jiems Moizėjus dāwęs ana pus
Jordano, ties užteėjimu, kaip tai
jiems Moizėjus, tarnas Pono Diewo,
esti dāwęs;

9. Pradėjus nū Uroer, kurri
prie kranto wandens pas Arnon
randama, ir nū miesto widduje
wandens, ir wissą šalī Medba,
ikki Dibon;

10. Ir wissus miestus Siono, ka-
rālaus Amoritū, Esbone gywėnuso,
ikki rubėjaus waitū Ammon;

11. Priegtam ir Gilead bey ru-
bėjų pas Gessuri ir Maakatī, ir
wissą kalną Ermon, ir wissą Basan
ikki Salka.

12. Wissą karalystę Oggo, Basane,
Astarote bey Edrei gywėnuso, kurs
dar buwo likęs iš Milšinū, bet
Moizėjus jās išmusė ir prawėre,

13. Alie waitai Izrael ne pra-
wėre tus iš Gessur bey Maakat,
bet gywėna taip Gessur, kaip
Maakat tarp waitū Izrael, ikki šei
dienai.

14. O gimminei Lewitū ney jokios
daliės ne dāwė; nės apieta Wiek-
paties, Diewo Izraelio, yra jū dalis,
kaip jiems esti sakbėjės.

15. Taip dāwė Moizėjus gimmi-

nei waitū Ruben pagal jū gentystes,

16. Kad jū rubėjus prasidėjo nū
Uroer, kurri prie kranto wandens
pas Arnon yra, ir miestas widduje
wandens, su wissais plynais laukais,
ikki Medba,

17. Esbon ir wissus jū mie-
stus, ant plynū laukū esancus,
Dibon, Bamot Baal ir Bet Baal
Neon,

18. Jaza, Kedemot, Mepaat,

19. Kiriatajim, Sibma, Zeret-Saar,
ant kalno lėnkėje,

20. Bet Peor, uppes pas Pisga, ir
Bet Jesimot,

21. Ir wissus miestus ant lygum-
mo, ir wissą karalystę Sion, karā-
laus Amoritū, Esbone gywėnuso,
kurri Moizėjus ušmusė su kuni-
gaikščiais Midian, Ewi, Kelem, Sur,
Ur, bey Reba, macnūsus karālaus
Sion, žėmėje gywėnancus;

22. Priegtam Bileamą, suny Beor,
praratą, nušawinno waitai Izrael
kardu, su kittaais užmuštais.

23. Ir rubėjus waitū Ruben bu-
wo Jordanas. Tai yra tėwiskės -
dalis waitū Ruben, tarp jū gimmi-
nū, miestū bey kiemū.

24. Gimminei waitū Gad tarp
jū gencū dāwė Moizėjus,

25. Kad jū rubėjus buwo Jaeser,
ir wissi miestai Gileados, ir puse
žėmė waitū Ammon, ikki pas Uroer,
kurri sę pus Kabbos yra;

26. Ir nū Esbon ikki Ramat
Mize ir Betonim; ir nū Maanajim
ikki rubėjaus Debir;

27. O pakalnėj Bet Aram, Bet
Nimra, Sukot bey Zapon, kurrie dar
liko iš karalyšės Sion, karālaus
Esbono, kad Jordans rubėjų dāwė,
ikki galo jurā Cinneret, sę pus Jor-
dano ties užteėjimu.

28. Tai yra tėwiskės - dalis waitū
Gad jū gimminės, miestūse ir kiemūse.

29. Pussei gimminei waitū Ma-
nasse papal jū gencus Moizėjus pa-
wėlijo,

30. Kad jū rubėjus prasidėjo iš
Maanajim, per wissą Basaną, per
wissą karalystę Oggo, karālaus Ba-
sano, ir wissus miestelus Jair, Ba-
sane esancus, butent šešes dešimtis
miestū.

31. Ir puse Gilcad, Ustarot, Edrei, miestus karalystės Oggo Basane, dawe jissai waikams Matir, sunaus Manassės, tai esti, pusei waikū Matir, pagal jų gimminės.

32. Tai esti, ką Moizėjus išdalijęs ant laukū Noab, anapus Jordano už Jerikės ties užtekėjimu.

33. Visi gimminiai Lewi Moizėjus neį jokią tėviškės dalį ne dave: nės Wiešpats, Dievas Izrael, yra jų dalis, kaip jissai jiems esti kalbėjęs.

14. Pėrskyrimas.

Apie Kalebo tėvovystės daly.

1. O tai yra, ką waikai Izrael pasisėwino žemėje Kanaan, ką jiems išdalijo Elebons Eleazar, bėy Jozuwa, sunus Auno, ir wyrąsiejį tėwai iš gimminių waikū Izrael.

2. Bet jie tai išdalijo per burką tarp jų, kaip Pons Dievs per Moizėjų buvo liepęs, dūti toms pusėsimta gimminėms.

3. Nės anom dwicm ir pusei gimminiai, Moizėjus tėviškės dalį buvo davęs anapus Jordano. O Lewitams neį jokią dalį jis ne buvo davęs tarp jų.

4. Nės waikū Jozėpo dwi pastoję gimmini, Manassė bėy Epraim: todėl Lewitams ne dave daliės žemės; bet miestus, tūse gyventi, ir prymiesčius, jų galvijams ir turtui.

5. Kaip Pons Dievs Moizėjui buvo liepęs, taip dare waikai Izrael, ir pėrdalijo žemę.

6. Tai priejo waikai Juda pas Jozuwa Gilgale, ir Kalebs, sunus Jėpunne, Kenesits, tare jamui: tu žinai, ką Pons Dievs Moizėjui, Diewo tarnui, sakęs dėl manęs ir dėl tawęs Kades Barneoj.

7. Už buwau ketures dėsintis mėtū, kaip Moizėjus, Diewo tarns, manę išsunte iš Kades Barneės, žemę išspėgoti; ir aš jam atšaliau pagal sawo sąinę.

8. Visi mano brolei, kurrie draugė su manim aukštyn buwo eš, žmonū širdis diddey drėbanczes padare; bet aš paskliau Wiešpaczui, sawam Diewui, wiernay.

9. Tay pasibėjio Moizėjus tą dieną,

ir täre: žeme, ant kurrės tu užsėgei sawo kėjomis, tawo ir tawo waikū tėviškė bus amžinay, todėl, kad Wiešpaczui, manam Diewui, wiernay paskliau.

10. O dabar štai, Pons Dievs manę gywą išlaikė, kaip buwo kalbėjęs; dabar jau yra keturios dėsintis ir penki mėtai, kaip Pons Dievs Moizėjui tai kalbėjęs, per kurrus Izraelitėnai pūščioję aplinkų waikščiojo. O štai, aš dabar esmi aštūnis dėsintis ir penkiū mėtū;

11. Ir dar šen dien taip drūts esmi, koks buwau tū cės, kaip Moizėjus manę išsunte; kokia mano syla buwo tą kartą, tokia dar ir dabar yra karanti ir išeiti bėy ieiti.

12. Taygi dabar man dūk ši kalnų, apie kurri Pons Dievs kalbėjęs aną dieną, nės tu tai girdejei tą dieną; nės Enakimai wiršų gywėna, ir yra didi ir druti miestai; bau ne Pons Dievs man padėtu jūis išwaryti, kaip Pons Dievs kalbėjęs.

13. Tay žėgnojo ji Jozuwa, ir dawe miestą Ebron Kalėbui, sunui Jėpunne, i tėviškės daly.

14. Iš to Ebrons Kalėbui tėfo, sunui Jėpunne, Kenesitui, i tėviškės daly, ištū šei dienai todėl, kad Wiešpaczui, Diewui Izraelio, wiernay buwo šlujięs.

15. Visi Ebrons Pittą kartą Kiriat-Urba buwo wadinnams, kurrasai diddis žmogus buwo iš Enakimū. Ir žmones buwo palowę karanti.

15. Pėrskyrimas.

Rubėjus ir miestai gimminės Juba.

Dalykas gimminės waikū Juda tarp jų gencų buwo: rubėjus Edom pas pūščią Šin, i pietus esancę, ant kampo žėjū i pietus esancę.

2. Kad jų rubėjus i pietus buwo nū kampo prie druskės-jurū, tai esti nū krāsto i pietus esancio;

3. Ir išeina iš cę aukštyn i Akrabim ir lėnkiasi per Šin, o wėl aukštyn lėnkias iš pietū ties Kades Barnea, ir eina per Ebron, ir aukštyn lėnkias i Adar, ir wėl lėnkiasi aplink Kartą,

4. Ir eina per Amon, ir wól iſeina pas uppe Egipto, kad gálas rubéjaus jures yra. Tai t'eſſie juſi rubéjus i pietus.

5. Ule rubéjus i rytus praſided' nū druſſōs-jurū, iſki gálo Jordano. Rubéjus i ſaurę yra nū tráſto jurū, gale Jordano éſanczo.

6. Ir lénčiaſi aukſtyn i Bet-Aglā, ir tráufias iſ ſaurės i Bet Arabā, ir eina aukſtyn iſki akmens Boen, ſumaus Ruben.

7. Ir aukſtyn lénčias i Debi-rā, iſ pakalnės Ukor, ir iſ ſáurės wietōs, ties Gilgal éſanczōs, kurri yra tieſog, ant Adumin linkay, kurri iſ pietū ſenlinkay prie wandens yra. Paſtuy jis lénčias ant wandens linkay En Se-mes, ir iſſilénčias ant ſullino linkay Rogel.

8. Paſtuy jis lénčiaſi i pakalnę ſunaus Imnom, prie ſalies Jebuſito, i pietus ſenlinkay gwynanczo, tai eſti Jeruzale, ir aukſtyn lénčias ant kálns wirſaus, kurs ſe-pus pakalnės Janom yra, iſ wáſaro linkay, kurſai pridur kampo pakalnės Kapalm, i ſaurę.

9. Paſtuy jis lénčias nū to paties kálns wirſaus ant ſullino linkay Neptoa, ir iſeina ant mieſtū linkay kálns Epron, ir kreipjas i Baalā, tai eſti Kiriāt-Jearim;

10. Ir lénčiaſi aplinkuy iſ Baala i wáſarus ant kálns linkay Seir, ir kreipjas ant ſalies linkay Jearim, iſ ſaurės ſen linkay, tai eſti Keſſalon, ir žemyn lénčias i Bet Sēmes ir eina per Timnā.

11. Ir iſſiſuffa ant ſalies Ebron linkay, i ſaurę, ir tráufias i Si-eron, ir eina per kálnā Baalā, ir iſeina i Jubneel, kad jo galas yra juros.

12. O rubéjus i wáſarus yra didzoſos juros. Tai eſti rubéjus waiſtū Juda aplinkuy, jū gimminėſa.

13. Ule Kalebui, ſunui Jepunne, jo dalis buwo dāta tarp waiſtū Juda, pagal tai, kā Pons Diews Jozuwui liepe, butent: Kiriāt Ur-ba, tēwo Enaſ, tai eſti Ebron.

14. Ir Kalebs prawāre iſ cze tris ſunus Enaſo: Seſai, Aiman, bey

Talmāi, kurrie iſ Enaſo buwo gimme. 15. Ir nuſitrāute aukſtyn iſ cze pas gwyninkus Debir. O Debir po ſenowēs Kiriāt Seper buwo wadinamas.

16. O Kalebs tare: kurſai Kiriāt Seper pergalēs ir ji laimēs, tam aſ ſawo dukteri Aſſā dāſu per pacę.

17. Tai ji laimėjo Atniels, ſunus Kenaso, Kalebo brolio; ir jis dawe jam ſawo dukteri Aſſā per pacę.

18. Ir nuſidawe, kaip ji iſſitrāute, tai žmones ję pamokinno, kad ji dirwā praſyztus nū ſawo tēwo; ir ji nuſlāpo nū aſilo. Tay Kalebs jei ſake: kas taw ſentia?

19. Ji tare: ſutęſ man ſoſiā dō-wanā; nēs tu man dirwā dawe ſauſummoj, dāſ man ir wandens werſmę. Tai dawe jiſſai jei werſmę ir wirſny ir žemay.

20. Sytta yra tēwiſkēs dalis waiſtū Juda tarp jū gimminū.

21. O mieſtai gimminēs waiſtū Juda, nū wieno kampo iſki antro, prie rubéjaus Edomitū i pietus, ſit-tie buwo: Kabzeel, Eder, Jagur,

22. Kina, Dimona, Adāda,

23. Kēdes, Uzor, Itnan,

24. Sip, Telem, Bealot,

25. Uzor-Adata, Kiriāt, Ebron, tai eſti Uzor,

26. Amam, Sema, Molada,

27. Uzor-Gadda, Eſmon, Bet-Palet,

28. Uzar-Sual, Beer-Seba, Biſ-jot-Ja.

29. Baela, Ijim, Uzem,

30. El-Tolad, Keſil-Urma,

31. Ziklag, Madmanna, San-Sanna,

32. Lebaot, Silim, Ain Rimon; tai yra dwideſimt ir dewyni mieſtai, ir jū kēmal.

33. Ule pakalnėſa buwo Eſtaol, Zarea, Aſna,

34. Sannoā, En Gannim, Tapua, Enam,

35. Jarmut, Uduſlam, Sofo, Aſeka,

36. Saarim, Uditaim, Gedera, Gederotaim; tai yra ſeturolika mieſtai ir jū kēmal.

37. Zenan, Udaſa, Miḡdal-Gad,

38. Dilean, Miſpe, Jaktiel,

39. Laſis, Baſekat, Eglon,

40. Kabon, Kamam, Kitlis,

41. Gederot, Bet-Dagon, Naema,

Mafeda; tai yra šešiolika miestai ir jų kėmai.

42. Libna, Eter, Asan,

43. Tepta, Asina, Aezib,

44. Regila, Afsib, Marėsa; tai yra dešimti miestai ir jų kėmai.

45. Ekron su savo miestėleis, ir kėmais.

46. Pradėjus nū Ekron iktė jurā, wis kas Asdoda pridur, ir jų kėmai.

47. Asdod su savo miestėleis, ir kėmais; Gasa su savo miestėleis ir kėmais, iktė wandens Egipto; ir didžios juros yra jų rubėjus.

48. O ant kalnū buwo: Samir, Jatir, Soko,

49. Danna, Kiriati-Sanna, tai esti Debir,

50. Anab, Eštemo, Anim,

51. Gosen, Olon, Gilo: tai yra wienolika miestai ir jų kėmai;

52. Arab, Duma, Ešean,

53. Janum, Bet-Tapua, Upėka,

54. Umta, Kiriati Urba, tai esti Ekron, Zior; tai yra dešimti miestai ir jų kėmai;

55. Maon, Karmel, Sip Juta,

56. Jesreel, Jakdeam, Sanoa,

57. Kain, Gibeā, Timna; tai yra dešimt miestai, ir jų kėmai;

58. Alul, Betzur, Gėdor,

59. Maarat, Bet-Anot, Eštekon; tai yra šeši miestai, ir jų kėmai;

60. Kiriati Baal, tai esti Kiriati-Jearim, Arabba; du miestu ir jų kėmai.

61. O pūšėjoje buwo Bet-Araba, Aliddin, Sekafa,

62. Ribsan bey Drusfės-miest's ir Engeddi; tai yra šeši miestai, ir jų kėmai.

63. O Jebusitai gywėno Jeruzalėj, o waikai Juda ne galėjo jās prawaryti. Tai po pasilikto Jebusitai su waikalais Juda Jeruzalėj iktė šei diėnai.

16. Pėrstyrimas.

Miešai, kurtie rubėjų dars waikams Epraim.

O waikai Jozėpo per burtą dali gawo nū Jordano priėš Jerikā, iktė wandens pas Jerikā, iktė ušteėjimo šen linkay, ir tėko jiems pūš-

cza, aukštyn einanti, iktė Jerikės per kalnā Bet Eł;

2. Ir iktė Bet Eł iktėina i Lusā, ir pėreina per rubėjų Arki Atarot;

3. Ir lėnkiasi žemyn i wākarus, pas rubėjų Japletī, iktė rubėjus žemay ešanco Bet Oron, ir iktė Gaser, ir galas yra prie jurā.

4. Tai žme i tėwipšės-dali waikai Jozėpo, Manasse bey Epraim.

5. Rubėjus waikū Epraim, tarp jų gimminū, jų tėwipšės-daliės nū ušteėjimo linkay, buwo Atarot Adar, iktė wiršausojo Bet Oron.

6. Ir iktėina priėš wākarus pas Mikmetat, i šaurė ešas, ežonay lėnkiasi aplinkuy ties ušteėjimu miesto Taenat Silo, ir ežėau pėrsiwer-ža nū ušteėjimo i Janoa.

7. Ir žemyn lėnkiasi nū Janoa, i Atarot bey Naaratā, ir pridur Jerikā, ir baigiasi pas Jordana.

8. Iktė Tapua jis eina i wākarus, i Naal Kanā, ir jo galas yra prie jurā. Tai yra tėwipšės-dalis gimminės waikū Epraim, jų gimminėsa.

9. Ir wiši miestai, rubėjų daran-tieji, draug su jų kėmais waikū Epraim, buwo randami tarp tėwipšės-daliės waikū Manasse.

10. Ir jie ne prawāre Kananitus, Gasere gywėnancjus. Tai po Kananitai pasilikto tarp Epraim, iktė šei diėnai, ir jiems epyė mofėjo.

17. Pėrstyrimas.

Apie tėwipšės-dali antros pūšės gimminėje Manasse.

Ir gimminė Manasse per burtą lai-mėjo, nės jis esti Jozėpo pirmgim-mės sunus, ir tėko Makirui, pirm-gimmusam sunui Manasse, tėwui Gileado; nės jis buwo tikras kar-tygys; todėl jam tėko Gilead bey Asan.

2. O fittiems waikams Manasse jų gimminėsa taipojau tėko jų da-lis, butent waikams Abiezer, waikams Elef, waikams Asriel, waikams Selem, waikams Eper, ir waikams Semida. Tai yra waikai Manasse, sunaus Jozėpo, wyrėkti jų gimminėsa.

3. Ule Zelapėad, sunus Eper, su-

naus Gilead, sunaus Makir, sunaus Manasse, ne turrėjo suni, bet dukterū, ir jū wardai šittie yra: Maela, Noa, Uglā, Milka, Tirza.

4. Ir priejo Eleboną Eleazarą bey Jozuwa, sunų Nunō, ir wyresnūsus, tarydamos: Pons Diews liepe Moizėšui, kad mums dātu tėwiškės-dali tarp mūsų brolių. Ir dawe joms tėwiškės-dali tarp brolių sawo tėwo, pagal išakimą Pono Diewo.

* 4 M. 27. 7.

5. Alie dėšimt padalū tėko Manassui be žemės Gilead ir Basan, anapus Jordano esanczės.

6. Aš dukteres Manasse emė tėwiškės-dali tarp jo suni; o žeme Gilead tėko šittiems waikams Manasse.

7. O rubėjus Manasse prasidėjo nū Ušser itki Mikmeta, už Sekem esanti, ir pritenka ant dėšinės itki En Tapuonus.

8. Aš žeme Tapua tėko Manassui; ir rubėjų daro Manassui bey waikams Epraim.

9. Pasłuy jis žemyn eit i Naalaką, prieš pietus i miestus prie upių, kurrė Epraimui priklauso, tarp miestū Manassės. Alie iš šiaurės rubėjus Manasse prasided prie upės, ir baigiasi prie jurū,

10. Epraimui i pietus, ir Manassui i šiaurę, o jures yra jū rubėjus, ir tur pridurti prie Ušserū iš šiaurės linkay, ir prie Isahar iš rytū linkay.

11. Taipogi Manasse tarp Isahar bey Ušser turrėjo miestą Bet Sean ir jo miestėlus, Jeblaam ir jo miestėlus, ir tus, kurrė Dorre buwo bey jū miestėlus, ir tus iš Endor, bey jū miestėlus, ir tus iš Taanak bey jū miestėlus, ir tus iš Megiddo bey jū miestėlus, ir trėczą dalyką Napet.

12. O waikai Manasse ne galėjo iweikt' šus miestus, bet Kananitai pradėjo gywėnti toje žemėje.

13. O kaip waikai Izrael pasidrūtino, tai jie cypė emė iš Kananitū, ir jūs ne išware.

14. Tay kalbėjo waikai Jozėpo su Jozuwu ir tare: kodėl tu man tikt' wieną burtą ir wieną padali

dawei tėwiškės-daliės? o aš tačaus esmi diddis pulks žmonū, kaip manę Pons Diews taipo pėr-žegnojes.

15. Tay atsake jiems Jozuwa: kadangi tu diddis žmonū pulkas esti, tay užeik aukštyn i girrę, ir iškiršt' czonay medžus žemėje Perešitū bey milžinū, kadangi kalnai Epraim taw per ankšti.

16. Tay tare waikai Jozėpo: tus kalnus mes ne iweiksim, nės geležin-nus wėšimmus tur wišfi Kananitai, patalneje tōs žemės gywėnų, prie kurrū šallės yra Bet Sean ir jo miestėlei, ir Jesreel patalneje.

17. Jozuwa atsake gimminei Jozėpo, Epraimui bey Manassui: tu esti diddis pulks žmonū, ir kadangi tu toks diddis esti, taw ne lanka wiena dalis.

18. Bet kalnai tur tawo buti, kur girrės yra, tą tu iškiršt', tay jis bus tawo daliės gėlas, kad tu prawaryši Kananitus, geležinnus wėšimmus turrinczus, ir macnus esanczus.

18. Pėrštyrimas.

Miestai, kurrė rubėjų daro gimminei Benjamin.

Ir wissas surinkimmas waitū Izrael susijėjo Silo, ir sustate czonay šietrą surinkimmo, ir ta žeme jiems buwo padūta.

2. Ir dar buwo septinos gimminės waitū Izrael, kurrōms jū tėwiškės-dali ne buwo išdalyję.

3. Ir Jozuwa tare waikams Izrael: kaip ilgay jūs taipo užtrunkat, ne nueidami žemę pasišawint, kurrę jums Wiešpats jūsų tėwū Diews esti dawęs?

4. Pasistirkities iš kōznōs gimminės tris wyrus, kad aš tus susczau, ir jie pasikėlę tą žemę pėreitu, ir tą surašytu pagal jū tėwiškės-dalis, ir pas manę ateitu;

5. Pėrdalykite tą žemę i septynes dalis. Juda tur pasilikti ant sawo rubėjus iš pietū linkay; ir gimminė Jozėpo tur pasilikti ant sawo rubėjus iš šiaurės linkay.

6. O jūs surašykite tą žemę tū septynū dalū, ir atneškite tas pas

manę sęnay, tay aš jums burtą mešsu po ašiū Pono Diewo musū.

7. Nės Lewitai ne tur dalies tarp jušū, bet klebonyste Pono Diewo yra dalis jų tēwiskės. O Gads bey Rubens su pusse gimmine Manasse eme sawo tēwiskės: dali anapus Jordano, i rytus, kurre Moizėšus, tarnas Pono Diewo, jiems esti dāwęs.

8. Tay pasikēle tie wyrai, kad nu- citu; ir Jozuwa liepe jiems, kad nieuitu, tą žemę surašyti, ir tare jiems: nuėję pėrwaiškėzokite tą žemę ir surašykite ję, ir wēl pareikite pas manę, kad aš jums cze burtą mešsau po ašiū Pono Diewo, Siloje.

9. Taipote tie wyrai nuėję pėrwaiškėzojo tą žemę, ir suraše tą i grōmatą, pagal miestus i septynes dalis, ir parėjo pas Jozuwą i abazą, i Siloj.

10. Tay Jozuwa jiems burtą mēte Siloje po ašiū Pono Diewo; ir išdalijo czonay tą žemę tarp waikū Izrael, kōnam sawo dali.

11. Ir burtas gimminės waikū Benjamin jiems pūle pagal jų gimmines, ir rubėjus jų dalies prasidedo tarp waikū Juda ir tarp waikū Jozėpo.

12. Ir jų rubėjus buwo ant kampo i šaurę, ir pradėjęs nū Jordano aukštyn, eina prie šalies Jerikės, iš šaurės linkay, ir aukštyn kėlasi ant kalnū linkay i wakarūs, ir gālą randa pas pūšcės Bet Awen;

13. Ir iš cze eina i Lufą, prie šalies Luso i pietus, tai esti * Bet El; ir žemyn lėnkiasi i Altarot Udar, pas kalną, kurs iš pietū yra pas Bet Oron, pakalnėj; * Ps. 28, 19.

14. Pastuy jis lėnkiasi ir aplink sukasi priekš kampą wakarūn i pietus nū kalno, uš Bet Oron, i pietus esanczo, ir gālą randa pas Kiriati-Baal, tai esti Kiriati-Jearim, miest's waikū Juda; tai esti kampas i wakarūs;

15. Alse kampas i pietus prasided pas Kiriati-Jearim, ir išitraukias i wakarūs ir nusitenka itki šullinio Neptea.

16. Ir žemyn lėnkiasi itki kalno galio, kurs ties pakalne sunans Innom yra, kurri pakalnėj Kapaim i šau-

rę yra, ir žemyn traukiasi per pakalnę Innom, pas šalį Jebusitū i pietus, ir žemyn traukias itki šulio Rogel.

17. Ir traukiasi sēnlinkay iš šaurės, ir išeina i En Semes, ir išeina prie aukštųjų, wirkuy ties Adumim esanczū, ir žemyn lėnkiasi itki alkmenis Boēn, sunaus Ruben.

18. Ir traukiasi ant šalies, pagal lauką i šaurę esanti, ir žemyn eina i laukus.

19. Ir kreipjasi prie šalies Bet Uglā, i šaurę esanczės, ir jo galas yra ant krāšto drusės: jurū, i šaurę esanczo, prie pat' Jordano, i pietus; tai esti rubėjus i pietus.

20. O kampui i rytus Jordanas gālą darys. Tai esti tēwiskės-dalis waikū Benjamin jų rubėjūse aplinkuy, tarp jų gimminū.

21. O miestai gimminės waikū Benjamin tarp jų gimminū sittie yra: Jerika, Bet Uglā, Emeš Keziz,

22. Bet Uraba, Zemaraim, Bet El,

23. Uwim, Aparā, Opra,

24. Kapar Amonai, Apni, Gabai; tai yra dwylika miestai ir jų kiemai;

25. Gibeon, Rama, Beerot,

26. Mizpe, Kapira, Moza,

27. Kešem, Jerpeel, Tareala,

28. Zela, Elep ir Jebusitai, tai esti Jeruzale, Gibeat, Kiriati, keturolika miestai ir jų kiemai. Tai yra tēwiskės-dalis waikū Benjamin jų gimminės.

19. Pėrsfyrimas.

Itkuluja šekū gimminū bey Jozuwo tēwiskės-dalis.

Pastuy antra burta tēko gimmini nei waikū Simeon pagal jų gimmines; ir jų tēwiskės-dalis buwo tarp dalies waikū Juda.

2. Ir jiems tēko i tēwiskės dali: Beer Seba, arba Seba, Molada,

3. Azar-Sual, Bala, Azem,

4. El Tolad, Betul, Urama,

5. Ziflag, Bet Markabot, Azar Sussa.

6. Bet Lebaot, Saruen. Tai yra trylika miestai ir jų kiemai;

7. Ain, Rimon, Eter, Asan.

Tai yra keturi miestai ir jų kiemai.

8. Prieštami visų kiemai aplink jų miestus esą, iškli Baalat-Beer Ramat ir pietus. Tai esti tėviškes-dalis gimminės vaikų Simeon jų gentyštes.

9. Kės vaikų Simeon tėviškes-dalis yra po maczu vaikų Juda. Kadangi tėviškes-dalis vaikų Juda jiems per diddis buvo, todėl vaikų Simeon dalies gavo tarp jų tėviškes.

10. Trečias burtas tėso vaikams Sebulon pagal jų gimminės: ir rubėjus jų tėviškes-dalies buvo iškli Sarid,

11. Ir aukštyn eina ir vaikų iškli Marealą, ir pridur Dabasetą bey upę šalį Jatneam tėkančę.

12. Ir kreipiasi iš Sarid prieš šaulės: uikėjimą, iškli rubėjaus Kislot Tabor; ir išstraukias ir Dabrat, ir aukštyn nutenka ir Japiq.

13. Ir iš čje jis eina ir uikėjimą, per Gita Eper, Ita, Razin, ir išeina iškli Rimon, Mitoar ir Rea;

14. Ir lėnkiasi aplinkų iš šaulės ir Ratoną, ir gėlą randa pakalnį Jępta El;

15. Katat, Kaalat, Simron, Je-deala bey Betleem, tai yra dwylika miestai, ir jų kiemai.

16. Tai yra tėviškes-dalis vaikų Sebulon jų gimminės; tai yra jų miestai bei kiemai.

17. Ketvirtas burtas tėso vaikams Izahar, pagal jų gimminės.

18. Ir jų rubėjus buvo Isreel, Kesullot, Sunem.

19. Aparaim, Sion, Anaarat,

20. Rabit, Kiseon, Abez,

21. Remet, Engannim, Enada, Bet Bazez,

22. Ir pridur prie Taboro, Saazima Bet Semes, ir jo gėlas yra prie Jordano; šešiolika miestai ir jų kiemai.

23. Tai yra tėviškes-dalis gimminės vaikų Izahar, jų gimminės, miestai ir kiemai.

24. Penktas burtas tėso gimminei vaikų Usser pagal jų gentyštes.

25. Ir jo rubėjus buvo Elkat, Ali, Beten, Uksap,

26. Ula Melek, Amrad, Miscal, ir pridur Karmelą prie jurų, ir pas Sior Libnat.

27. Ir lėnkias ir uikėjimą šaulės iškli Bet Dagon, ir pridur Sebuloną ir pakalnį Jępta El, šaurę Bet Emelek, Regiel; ir laukan išeit prieš Rabul ant šaulės linkų;

28. Ebron, Keob, Umon, Kana, iškli didžiojo Sidon;

29. Ir kreipiasi ir Kama, iškli padrutinto miesto Sor; ir lėnkiasi ir Ossa, ir gėlą gaun pas jures tiesiog ir Uksib;

30. Ula, Apek, Keob; dwidešimt ir du miestai ir jų kiemai.

31. Tai esti tėviškes-dalis gimminės vaikų Usser jų gentyštes, miestai ir kiemai.

32. Šeštasis burtas tėso vaikams Naptali, jų gimminės.

33. Ir jų rubėjus prasideda pas Elep, Elon, per Jaenanim, Adami Kekeb, Jabneel, iškli Latum, ir baigiasi pas Jordaną;

34. Ir lėnkiasi ir vaikų, ir Usser Tabor, ir iš čje išeina ir Uks, ir pridur Sebuloną, ir pietus, ir Usserą ir vaikų, ir prie Judos pas Jordaną, ties uikėjimu šaulės.

35. Ir tur padrutintus miestus, Sidim, Zer Amat, Katat, Cinnaret,

36. Adama, Kama, Usser,

37. Kedes, Edeci, Enazar,

38. Jercon, Migdal El, Urem, Bet Anat, Bet Sames; dwynolika miestai ir jų kiemai.

39. Tai yra tėviškes-dalis gimminės vaikų Naptali, jų gentyštes, miestai ir kiemai.

40. Šeštas burtas tėso gimminei vaikų Dan, pagal jų gimminės.

41. Ir rubėjus jų tėviškes-dalies buvo: Zarec, Ekaol, Isfames,

42. Saclabin, Ualon, Jętta,

43. Elon, Timnata, Ebron,

44. Elteke, Gibeton, Baalat,

45. Jend, Bne Barak, Gat-Rimon;

46. Me-Jarkon, Karon, su rubėjus ties Japo.

47. Ir prie tų galų eit rubėjus vaikų Dan. O vaikų Dan aukštyn išstraukę karavo prieš Issem, ir laimėjo jį, ir žavinno wslab as.

trummu kardo, ir iweike ji, ir gywėno tame, ir praminne ji Dan, pagal sawo tėwo warda.

48. Tai yra tėwiškės dalis gimminės waikū Dan jū gentyslės, miestūse bey kilmės.

49. Ir kaip žėmę wissay buwo išdaliję, su sawo rubėjis, tai waikai Izrael Jozuwui, sunui Auno, dawe tėwiškės dali tarp jų.

50. Ir dawe jam, pagal isakimą Pono Diewo, miestą, kurti jis praše, butent Timnat Sėra, ant kalno Epraim. Tay išbudawojo jis tą miestą, ir gywėno tame.

51. Tai yra tėwiškės dalis, kuras Elebons Eleazar, bey Jozuwa, sunus Auno, ir wyrąsiejį tėwū tarp gimminiū, per burtą išdalijo waikams Izrael Siloj, po atiu Pono Diewo, prie angės sėtrės: surinkimmo, ir pabaigę taipo išdalijimą žėmės.

20. Pėrsfyrimas.

Galutės-niesiai islatomi.

Ir Pons Diews kalbėjo su Jozuwu, ir tare:

2. Sakyk waikams Izrael: išstirkit tarp sawęs walnybės: miestus, apie kurtus * Moizėjus jums sakęs.

* 4 Pl. 35, 6.

3. Kad tenay galėtu nubėgti žmogų, kurs žmogų netyczemis ir iš nežinnū butu užmušęs; kad jie tarp just walni butu nū kraujo-atkeršytojo.

4. Ir kurs nubėg i tą miestū wieną, tas tur stowėti laukė prie miesto wartū, ir wyresniems to miesto sawo reikalą opskyti; tay jie tur ji pas sawę i tą miestą imti, ir jam wietės dėti, kad pas jūš gywėntu.

5. Ir kad kraujo-atkeršytojis ji wėja, tay jie ne tur tą žmogų uždėti padūti i jo rankas; kadangi iš nežinnū užmušęs sawo artimą, ir pirma priekš ji kerštą ne turrėjęs.

6. Tay jis mieste tur išsilauktytis, ikkol stowėtu po atim' surinkimmo proroj, ikkol wyrąsasis wylus numirs, kurs bus tū cėsū. Tay tas žmogų uždėjęs gal wėl sugrįžti i sawo miestą ir i awo na-

mus, miestopi, iš kurio jis išbėgęs.

7. Tay jie paswente miestą Kedes Galilcoj ant kalno Naptali, ir Sėkem ant kalno Epraim, ir Kiriats Arba, tai esti Ebron, ant kalno Juda.

8. Ir anapus Jordano, kur Jerika yra, ties užtekėjimu, jie paskyre Bezer pūscioj ant plynū laukū, iš gimminės Ruben, ir Ramod Gileade iš gimminės Gad, ir Eolan Basane, iš gimminės Manasse.

9. Tai buwo miestai, ant to pasfirti wissiems waikams Izrael, ir swetimiams, tarp jų gywėnantiems, kad ten nubėgtu, kurs iš netyczū žmogų butu užmušęs, kad ne tektu jam mirti per kraujo-atkeršytoj, ikkol jis bus stowėjęs po atiu surinkimmo.

21. Pėrsfyrimas.

Lewitai aprašinti.

Tay priejo wyrąsiejį tėwai iš Lewitū, Eleboną Eleazar, ir Jozuwą, sunū Auno, ir wyrąsus tėwus gimminiū waikū Izrael,

2. Ir kalbėjo su jeis Siloj žėmėje Kanaan, ir tare: Pons Diews liepes per Moizėjū, kad mums miestū dātu gywėnt, ir jū prymieszus musū galwėjams.

3. Tay dawe waikai Izrael Lewitams nū dalū sawo tėwiškės, pagal isakimą Pono Diewo, šius miestus ir jū prymieszus.

4. Ir gimminė Kaatitū laimejo per burtą, ir waikams wylupo Merono, iš Lewitū tėko trylika miestū, iš gimminės Juda, iš gimminės Simeon, ir iš gimminės Benjamin.

5. O fittiems waikams Kaat, tės pacės gimminės, per burtą tėko dėsimt miestai, iš gimminės Epraim, iš gimminės Dan, ir iš pussės gimminės Manasse.

6. Ule waikams Gerson, tės pacės gimminės, tėko per burtą trylika miestai, iš gimminės Izachar, iš gimminės Ašer, iš gimminės Naptali, ir iš pussės gimminės Manasse, Basane.

7. Waikams Merari ir jū gimminėi tėko dwylia miestai, iš gimminės Ruben, iš gimminės Gad, ir iš gimminės Ebulon.

8. Taipo dawe waikai Izrael Lewitams šus miestus per burta, ir jų prymiesčius, kaip Pons Dievs per Moizę buwo prisakęs.

9. Jš gimminės waikū Juda ir iš gimminės waikū Simeon, dawe jis šus miestus, kurrus sawo war-dais pramine,

10. Waikams Aarono, gimminės Raatitū, iš waikū Lewi, nės pirma burta jų buwo.

11. Taygi jiems dawe Kariat-Arba, kurri tēwui Enako priklaufe, tal esti Ebron, ant kalnū Juda, ir jų prymiesčius aplinkuy.

12. O dirwā to miesto, ir jo kēmus, dawe jie * Kalebui, sunui Jēpunne, i tēwislės-dali. * Pl. 14, 14. 15, 13.

13. Taipo jie dawe waikams Aarono, wyskupo, walnybės miestą žmogūdū, Ebroną, ir jo prymiesčius, Libną ir jo prymiesčius,

14. Jatir, ir jo prymiesčius, Eštemoq ir jo prymiesčius,

15. Olon ir jo prymiesčius, Debir ir jo prymiesčius,

16. Ain ir jo prymiesčius, Jutą ir jo prymiesčius, Bet Semės ir jo prymiesčius; dewynis miestus iš šū dwėjū gimminū.

17. O iš gimminės Benjamin jie dawe keturis miestus: Gibeon ir jo prymiesčius, Gebą ir jo prymiesčius,

18. * Anatot ir jo prymiesčius, Almon ir jo prymiesčius, Jer. 1, 1.

19. Kad miestū waikū Aarono, wyskupo, iš wišo buwo trylika, su jų prymiesčiais.

20. O gimminės kittū waikū Raat, Lewitams, tēko per jų burta keturi miestai iš gimminės Epraim.

21. Ir dawe jiems prymiešti žmogūdū, * Sekem ir jo prymiesčius ant kalno Epraim, Geser ir jo prymiesčius, * Pl. 20, 7.

22. Kibzaim ir jo prymiesčius; Bet Oron ir jo prymiesčius;

23. Jš gimminės Dan keturis miestus: Ešefę ir jo prymiesčius, Gibton ir jo prymiesčius,

24. Ualon ir jo prymiesčius, Gat Rimon ir jo prymiesčius,

25. Jš pusses gimminės Manasse du miestū: Taēnat, ir jo prymiesčius, Gat Rimon ir jo prymiesčius.

26. Kad wiši miestai kittū waikū gimminės Raat iš wišo buwo dešimt, su jų prymiesčiais.

27. O waikams Gerson, iš gimminės Lewitū, tēko iš pusses gimminės Manasse du miestū, walnybės-miestas žmogūdams, Golan Basane, ir jo prymiesčiai, Beestra ir jo prymiesčiai.

28. Jš gimminės Isahar keturi miestai: Kisjon ir jo prymiesčiai, Dabrat, ir jo prymiesčiai.

29. Jarmut ir jo prymiesčiai, Engannim ir jo prymiesčiai.

30. Jš gimminės Ašer keturi miestai: Misēal, ir jo prymiesčiai, Abdon ir jo prymiesčiai,

31. Elkat, ir jo prymiesčiai, Keob, ir jo prymiesčiai.

32. Jš gimminės Naphtali trys miestai: walnybės-miestas Kedes žmogūdams Galilėjoj, Amot Dar ir jo prymiesčiai, Kartan ir jo prymiesčiai;

33. Kad miestū iš gimminės Gersonitū iš wišo buwo trylika, su jų prymiesčiais.

34. O gimminės waikū Merari, iš kittū Lewitū, dāti buwo iš gimminės Sebulon keturi miestai: Jafnēam ir jo prymiesčiai, Karta ir jo prymiesčiai,

35. Dimna ir jo prymiesčiai, Naalal, ir jo prymiesčiai.

36. Jš gimminės Ruben keturi miestai: Bezer ir jo prymiesčiai, Jaza ir jo prymiesčiai,

37. Kedemot ir jo prymiesčiai, Aepaat ir jo prymiesčiai.

38. Jš gimminės Gad keturi miestai: walnybės-miestas žmogūdams, Ramot Gileade ir jo prymiesčiai,

39. Maanaim ir jo prymiesčiai; Ešbon ir jo prymiesčiai, Jašer ir jo prymiesčiai;

40. Kad miestū waikū Merari jų gimminės iš kittū Lewitū, pagal jų burta, iš wišo buwo dwylika.

41. Wišū miestū Lewitū, tarp tēwislės waikū Izrael, iš wišo buwo keturis dešimt's ir aštūni, su jų prymiesčiais.

42. O koinas šū miestū turrėjo

sawo prymiești aplinkuy, wiens kaip Pittas.

43. Taipio dāwe Pons Dievs Izraelitēnams wišq žemę, kurrę jū tėwams dāti jis su prysęga buwo žadęs, ir jie pasisāwino tą, ir gywėno toje.

44. Ir Pons Dievs jiems sutėko pakajį nū wišū aplinkuy, kaip jis jū tėwams su prysęga buwo žadęs, ir ney wiens jū neprietelū ne galėjo jiems priešsistengti, bet wišus jū neprietelus jis padawo i jū rankas.

45. Ir nieko ne pristofo wišo to gėro, kq Pons Dievs gimminei Izraelitėnū buwo kalbėjęs; wišlab ištisilpde. * Pl. 23, 14.

22. Pėrskyrimas.

Puštėrčjos gimminės pargrįždamos altorū pabudawojo.

Tai Jozuwa wadinno Rubenitus, bey Gaditus, ir pusę gimminę Manasse,

2. Ir tare jiems: jūs wišlab pilnawojot, kq jums Moizėšus, tarnas Pono Diewo, esti liepęs, ir klausėt mano balsui ant wišo, kq aš jums liepiau.

3. Jūs sawo brolus ne praštojot gėrą walandą, ikki šei dienai, ir pilnawojot prisakimus Wiešpaties, sawo Diewo.

4. O kadangi Wiešpats, jūšū Diewas, jūšū brolaus pakajį sutėkės, kaip jissai jiems esti kalbėjęs, taygi atsigręžę nukelaukit i sawo gywatą, žemėje jūšū tėwiškės, kurrę jums Moizėšus, tarnas Pono Diewo, esti dāwęs, anapus Jordano.

5. Ule geray prisidabokit, kad darytumbit pagal paliepinimą ir prisakimą Moizėšaus, tarno Pono Diewo, palieptą, kad nylėtumbit Wiešpati, sawo Diewq, ir waitkėzodami wišūse jo kelūse pilnawotumbit jo prisakimus ir prie jo laitytumbities, ir jam šlužitumbit iš wišos širdies, ir iš wišos dušos.

6. Taipio pėrėgnojo jūs Jozuwa, ir palėdo jūs, ir jie nuėjo i sawo namus.

7. Pussei gimminei Manasse Moizėšus jū dali buwo dāwęs Basane, o antrai pussei dawo Jozuwa tarp

jū brolių šėpus Jordano prieš wakarūs. Ir kaip jūs buwo palėdęs namon eiti, ir pėrėgnojes,

8. Tare jissai jiems; jūs wėl pargrįstat su didžu turtu i sawo namus, su labay daug galwijais, sidabru, aukšu, waru, gelejimi bey rūbais, taygi tą wišq nāudą iš sawo neprietelū gāutą išdalykit sawo broliams.

9. Taipio sugrįžo Rubenitai, Gaditai ir pusę gimminės Manasse, ir išėjo nū waitū Izrael iš Siloės, žemėje Kanaan esanczės, kad i žemę Gilead ištiraūktu, i žemę sawo tėwiškės, kurrę gawo iš prisakimo Pono Diewo per Moizėšū.

10. Ir kaip priešo anas kruwas pas Jordaną, žemėje Kanaan esanczas, tie patys Rubenitai, Gaditai ir pusę gimminę Manasse, czonay pas Jordaną pabudawojo diddi grāžū altorū.

11. Ule kaip waitai Izrael girdejo sakant: štay, waitai Ruben, waitai Gad, ir pusę gimminę Manasse saw altorū pabudawojo ties žeme Kanaan prie kruwū pas Jordaną, šėpus waitū Izrael:

12. Tay jie ir wišas surinkimmas susiėjo Siloj, kad waitū prieš jūs aukštyn nusitiraūktu.

13. Ir sunte pas jūs i žemę Gilead Pineasą, suny Eleázaro, wyskupo,

14. Ir draugė su jūmi dėšimt iš wyrausujū kunigaitėkų, iš gimminū sawo tėwū, iš kožnės gimminės Izraelo wieną.

15. Ir jiems pas jūs nukakus i žemę Gilead, kalbejo jie su anais, sakydami:

16. Taipio jums sakydin wišas surinkimmas Pono Diewo: kam jūs taipio susigriešijat Diewui Izraelo, šen dien atsitkreipdami nū Pono Diewo, tūmi kad altorū saw pabudawojot, ir atpūlat nū Pono Diewo?

17. Ar dar ne kanka mums * nusidėjimo Pėoro? nū kurro mes dar ikki šei dienai ne esme apczytiti, kaip sloga tropijo surinkimā Pono Diewo. * 4 M. 25, 3.

18. Ir jūs šen dien atsitkreipjat nū Pono Diewo sawo, ir šendien

prastojaſt Poną Diemą ſawo, kad jis ar ſen dien ar rytoj ant wiſſo ſurinkimmo Izraelo ſupytu.

19. Jey žeme ſawo tēwiſkės jums rodos necyſta eſanti, tay pērſiurkit i žemę, Ponui Diemui priklaufancę, kur namai Pono Diemo ſuſtatyti, ir imkities daliės tarp muſū, neygi praſtōkite Poną Diemą ney mus, altory ſaw budawodami, be ano altoraus Wieſpatis, muſū Diemo.

20. Ar ne ſuſigrieſiijo Aſons, ſunus Sēra, ant to, kas Diemui buwo žadēta? Ir narſas užpūle wiſſą ſurinkimną Izraelo, o jis ne wiens prapūle ſawo nuſidejime?

21. Tay atſake waikſai Ruben, waikſai Gad, ir puſſe gimminē Manaffe, kalbēdami wyreſniemsiems ir funigaiſkžams Izraelo:

22. Maenūſis Diemas, paſſai Ponas Diemas, maenūſis Diemas, paſſai Ponas Diemas, jinno, Izraelitēnai taipojau jinno: jey mes praſtōſim arba ſuſigrieſiſim prieſi Poną Diemą, tay jis mus ſen dien te ne gēlbt;

23. Ir jey mes todel tą altory butumbim budawoje, kad nū Pono Diemo norētumbim atſiſtirti, dēginnimo: arba walgimo: apierą ant to apierawoti, arba deſawonēs: apierą uždēt, tay Pons Diems te jēſta tai.

24. Ir jey ne labjaus paſirūpindami tai dūrēm, tarydami: ſen dien arba rytoj raſſi juſū waikſai ſakytu muſū waikſams: ką jums rūp Wieſpats Diemas Izraelo?

25. Pons Diems Jordaną i rubėju ſtātęs, tarp muſū, ir tarp juſū waikſa Ruben bey Gad, jūs ne turrite daliės prie Pono Diemo? Tāmi juſū waikſai muſū waikſus attrauktu nū baimēs Pono Diemo?

26. Todel mes tārēm: paſibudawokim altory, ne apierōs, ne dēginnimo: apierōs deley,

27. Bet kad jis luddininku butu tarp muſū ir tarp juſū, bey tarp muſū waikſū-waikſū, kad Ponui Diemui ſlužitumbim po jo akiū, ſawo dēginnimo: apieromis, deſawonēs: apieromis, ir kittomis apie-

romis: ir juſū waikſai ſen dien arba rytoj ne priwalytu ſakyti muſū waikſams: jūs ne turrite daliės prie Pono Diemo.

28. O kad jie taipo ſakytu mums arba muſū waikſū waikſams ſen dien arba rytoj; tay ſie galētu atſakyti: matykite pāwiždi altoraus Pono Diemo, muſū tēmū daryto, ne apierai, ney dēginnimo: apierai, bet luddiji: mui tarp muſū ir tarp juſū.

29. Uſſaugok Dieme! kad mes atſiſtirtumbim nū Pono Diemo, ſen dien nū jo atſikreipt norēdami, ir altory budawodami dēginnimo: apierai, ir walgimo: apierai bey kittoms apieroms, be altoraus Wieſpatis, muſū Diemo, pas jo gywēnimą eſancio.

30. O kaip Pineas wyſkups, ir wyrāuſieji ſurinkimmo, funigaiſkžei Izraelo, ſu jām atėję, girdejo ſus žodjus, kurrus waikſai Ruben, Gad ir Manaffe, kalbėjo, tay tie jiems labay patikfo.

31. Ir Pineas, ſunus Eleāzaro, wyſkupo, tare waikſams Ruben, Gad bey Manaffe: ſen dien iſpajyſtam, Poną Diemą tarp muſū eſanti, kad Ponui Diemui ne ſuſigrieſijot tai darydami. Dabar iſgēlbejot waikſus Izrael iſ rankōs Pono Diemo.

32. Tay Pineas, ſunus Eleāzaro wyſkupo, ir wyrāuſieji wēl iſėjo iſ žemēs Gilead, nū waikſū Ruben bey Gad, i žemę Kanaan, pas waikſus Izrael, ir apſake jiems tai.

33. Tai geray patikfo waikſams Izrael, ir jie laupſinno Diemą waikſū Izrael, ir ne ſake daugiaus, kad ſu ābažu nori uſſitraukti prieſi jūs, jū žemę iſpūſtiti, kurroj waikſai Ruben bey Gad gywēno,

34. O waikſai Ruben bey Gad wadinno tą altory: luddininku tarp muſū, kad Wieſpats muſū Diemas eſti.

23. Pērſkyrimas.

Jozua žmones ſuwatinna ant wiens diens, ir tus grantēna.

Ir po daug mētū, kaip Pons Diems Izraelui paſāju buwo sutękęs nū wiſſū jū neprietelū aplinkuy, o Jo-

zuwa jau pašėnės ir gėrą amžią buwo sulaukęs.

2. Suwadinnu jis wišsus Izraelitėnus, ir jį wyresnūsus, waldonus, sudžias bey urėdinintus ir tare jiems: aš esmi šėns ir daug dienų mātės;

3. Ir jūs mātėt wišlab, kę Wiešpats, jūsų Diewas, ešti dārės wiššiemis šiems žmonėms aplink jus; nės Wiešpats, jūsų Diewas, pats * už jus karāwo. * Pl. 3, 22.

4. Sztay, aš palaitę žmonų per burką jums pristyrau, kōžnai giminei sawo tėwištės-dali, pradėjus nū Jordano, ir wišsus žmones, kuras aš išgaishinau, ir prie didžų jurū ties saulės nusileidimu.

5. Ir Wiešpats, jūsų Diewas, jūs išstums pirm jūsų, ir prawarys nū jūsų, kad jūs jū žėmę pasisawintumbit; kaip Wiešpats, jūsų Diewas, jums ešti kalbėjęs.

6. Taygi būkite labay drąsus, pilnawodami ir darydami wišlab, kas parašyta yra knygosą žokano Moizėšaus, kad jūs nū to ne atsitrauktumbit ney ant dešinės, ney ant kairės;

7. Kad jūs ne sustmaišytumbities su šėis liktuseis žmonėmis su jumis ešanczeis; neygi kō minnētumbit arba prisėktumbit prie wardo jū balwonā, neygi jiems šlužitumbit, ney jū melštumbities:

8. Bet prie Wiešpaties sawo Diewo laitytumbities, kaip dārėt itki šėi dienai.

9. Tay Pons Diews prawarys pirm jūsų didžus ir macnus žmonų pulkus: ir nieks jums ne priešištėnge itki šėi dienai.

10. Wiens jūsų warys tūtšanczus, nės Wiešpats, jūsų Diewas karāwa už jus; kaip jums ešti kalbėjęs.

11. Todel titray geray priławōbit sawo dušias, kad Wiešpati, sawo Diewą mylētumbit.

12. Ule jey jūs atsitkreipę prie šū liktusa žmonų laityšities, ir su šėis susiwencawōdisities, kad jūs su šėis, ir jie su jumis sumištū:

13. Tay žmōkūt, Wiešpati jūsų Diewą ne prawaryšenti dangians wišsus šūs žmonų pulkus; bet jie

2. 2.

pastos jums ney wiewē bey tintlas, ir ney botags ant jūsų šonū, ir ney pašins i jūsų atis, itkitōl jūs išgaishys iš tōs gerōs žėmės, kure Wiešpats, jūsų Diewas, jums ešti dāwęs.

14. Sztay, aš dabar turru atstoti, kaip wišši žmones, ir jūs turetē tai žinnot iš wiššos širdies, ir iš wiššos dušos, kad ney wiens žodis ne žuwo wišo to gėro, kę Wiešpats, jūsų Diewas, jums ešti kalbėjęs, tai wišlab stōjos, ir ney wiens tū ne prapūle.

15. Ir kaip wišsa ta gėrybe stōjos, kę Wiešpats, jūsų Diewas, jums ešti kalbėjęs: taipō Pons Diews ir dās ant jūsų pareiti wišą piltą, itkitōl jūs išgaishys iš gerōs šios žėmės, kure jums Wiešpats, jūsų Diewas, ešti dāwęs.

16. Kad jūs pėrjengsite derėjimą Wiešpaties, sawo Diewo, jums palieptą, ir nuekite kitiems Diewams šlujydami, jū melsities: tay naršas Pono Diewo papyk's ant jūsų, ir jūs bewell išgaishys iš tōs gerōs žėmės, jums dūtosios.

24. Pėrstyrimas.

Jozuwa paštatinni kartą sawadinn' surintimū; jis bey Eleazars miršta.

Jozuwa surintdino wišsas gimmines Izraelo i Silem, ir suwadinnu wyresnūsus Izraelo, waldonus, sudžias bey urėdinintus. Ir kaip jie po Diewo akiū buwo susitėję,

2. Tare jis wiššiemis žmonėms: taip sako Wiešpats, Diewas Izraelo: jūsų tėwai kittą kartą gywėdawo anapus wandens, * Tara, Abraomo bey Raoro tėwas, ir šlujijo balwonams. * 1 Moiz. 11, 26.

3. Tay * aš išrinkau jūsų tėwą Abromą anapus wandens, ir liepjau jį belauti per wišą žėmę Kanaan, ir daugšinau jo waitus, dādams jamui Jzacką. * Gen. 11, 8.

4. O Jzackui damjau Jozubą bey Ešawą, ir Ešawui damjau kaimą Seir, ant to gėwenti. Ule Jozubs su sawo waitais awstėduke žėmyn i Egiptą.

5. Tay * sunčjau aš Moizėšų bey

Naróna, ir sloginau Egiptionus, kaip aš tarp jų ir dariau. ^{2 M. 3, 10.}

6. Pasūy aš išvedžiau jus ir įsū tėvus iš Egipto. Ir jums iškū jurū nukātus, o Egiptionams įsū tėvus bewėjant, su wežimmais ir su raite-
leis iškū šwendrū-jurū;

7. Tay jie šauke Diewop; tas state tamšybę tarp įsū, ir tarp Egiptio-
nū, ir įssai jures ant jų užleido ir
jūs apdenge. Ir sawo atimis jūs
matēt, kę aš Egipto-žėmėje esmi
dāgēs. Ir jūs gywėnot pūšęjoje
didę walandą.

8. Ir aš igabenau jus i žėmę
Amoritū, anapus Jordano gywė-
nancū; ir kaip jie priėš jus karā-
wo, aš jūs padawjau i įsū rankas,
kad jūs jų žėmę igawot, ir išgaisi-
nau jūs pirm įsū.

9. Tay kėlesi Balaks, sunus Zipo-
ro, Moabitū karalus, ir karāwo
priėš Izrael; ir nusuntęs dawe par-
wadinti Bileamę, sunę Beoro, kad
įssai jus prakēktu.

10. Alle aš ne norėjau jo klausyti.
Ir jis žėgnojo jus, o aš išgėlbėjau
jus iš jo rankū.

11. Ir jums per Jordaną pėrsiga-
wus ir Jerikę priėjus, karāwo priėš
jus miešęjonys iš Jerikės, Amori-
tai, Pėresitai, Kananitai, Etitai, Gir-
gositai, Ewital beį Jebusitai; alle
aš dawjau jūs i įsū rankas.

12. Ir šurplū sunčau pirm įsū,
tie jūs išwāre pirm įsū, anūdy ka-
ralūdy Amoritū ne tawo kardu, neį
tawo kilpinu.

13. Ir dawjau jums žėmę, kurrę
jūs ne igywėnot, ir miestus, kurrus
jūs ne paturēt, kad tūse gywendami,
walgitumbit iš wyniczū beį allicjaus-
kalnū, įsū ne sedintū.

14. Taygi bijokities Pono Diewo,
ir šlūžikite jam wiernay ir tikray,
ir pameškite balwonus, kurriems
įsū tėwai šlūžijo, anapus wan-
dens, ir Egipto, ir šlūžikite Ponui
Diewui.

15. Alle jey jums tai ne patinka,
Ponui Diewui šlūžit, tay šėndien
issiskirkit, katram jūs norite šlūžit,
ar Diewui, kurriam įsū tėwai šlū-
žijo anapus wandens, arba balwo-
nams Amoritū, kurrū žėmėje jūs

gywėnat. O aš beį mano gimminę
šlūžisim Ponui Diewui.

16. Tay žmones atsakydami tare:
apsaugot Diewe, kad mes Ponę Die-
wę prastotumbim, ir balwonams šlu-
žitumbim.

17. Kesa Wiekšpats, musū Diewas,
mus ir musū tėvus išwede iš Egipt-
to-žėmės, iš anū namū wergystės, ir
tokius didžus dywus padāre po mu-
sū akiū, ir mus apsaugojo ant wisso
to kėlo, kurrūm mes kėlawom, ir
tarp wissū žmonū pulkū, per kurrus
mes ėjom;

18. Ir išstūme pirm musū wissus
žmonū pulkus Amoritū, toį žėmęį
gywėnusū: todel mes ir norime Po-
nui Diewui šlūžit; nės jis estī musū
Diewas.

19. Jozuwa tare žmonėms: jūs ne
galite Ponui Diewui šlūžit; nės jis
estī šwentas Diewas, ant griekū
pykštās Diewas, kurs įsū griekū
beį nusidėjimū ne cėdys.

20. Alle kad Ponę Diewę sawo
prastōdami kėkiam balwonui šlūžijat,
tay jis kittoks pastos, atsigręjęs jus
slogis ir įawis, kurs jums pirma
daug gėro išrōdēs.

21. O žmones tare Jozuwui: ne
taipo, bet mes norim Ponui Diewui
šlūžit.

22. Tay Jozuwa tare žmonėms:
jūs dabar luddininkais este ant sa-
wēs, kad Ponę Diewę sawo išrinkot,
jam šlūžit noredami. Ir jie atsākė:
norime.

23. Taygi šalin mēskite nū sawēs
balwonus, tarp įsū esancus, ir
prilenkit sawo širdi Wiekšpatiespi,
Diewopi Izraelo.

24. Ir žmones tare Jozuwui: mes
apsūmmam Wiekšpaczi sawam Die-
wui šlūžiti, ir jo balsui klausyti.

25. Tai po Jozuwa susidėrėjo tą
dieną su žmonėmis, ir dawe jiems
prisātinus beį žokanę Siskėme.

26. Ir Jozuwa tai wislab surašė
i knygas žokano Diewo, ir pagawēs
didi akmeni, attiesė tą po nekuru
aušolu, pas šwentinyčės Pono Die-
wo esancu.

27. Ir tare wissiems žmonėms:
sitay, įssai atkū testow luddininku
tarp musū; nės jis girdejo wissę

kalbesti Pono Diewo, ką jissai su mumis esti kalbėjes; ir jis tur lud-
dininku buti ant jūšū, kad Pono Diewo sawo ne ussigintumbities.

28. Taipso Jozuwa palėido žmones, kojną i sawo tėwiskės-dali.

29. O po šū nusidawimū stojos, kad Jozuwa, sunus Auno, tarnas Pono Diewo numirre, kaip jis šimtą ir dėšimt metų buvo sulaukęs.

30. Ir palaidojo jį rubėžuse sawo tėwiskės, Timnat-Seroj, ant kalno Epraim esancioj, iš šaurės šen lin-
kay, pas kalną Gaas.

31. Ir Izraelitėnai slušijo Ponui Diewui, kól Jozuwa gyws buvo,

Galas knygti Jozuwo.

ir wyresnieji, kurrie dar gerą walan-
dą gywi buvo, Jozuwui jau numir-
rus, ir geray žinojo wissus dārbus
Pono Diewo, kurrus jis Izraelije
buwo dāres.

32. O kaulus Jozėpo, kurrus wai-
kai Izrael iš Egipto su sawim bu-
wo paragabėnė, palaidojo jie Sifėme,
toj dirwoj, kurrė Jokubs nusipirto
nū waitū Emor, tėwo Sifėmo, už
šimtą grāšū, ir ta pastojo tėwiskės-
dalis waitū Jozėpo.

33. Eleazaras, sunus Aarōno, taipjan
numirre; ir jie palaidojo jį Gibėoj,
sawo sunaus Pineas, kurri jam bu-
wo dūta ant kalnū Epraim.

Knygos waldonù.

1. Pėrskyrimas.

Gimmine Juda Jozuwo wietoje kārą walbo.

Po Jozuwo galwės klāuse wai-
kai Izrael Poną Diewą, tarydami:
kas iš musū dabar karāus pries
Kananitus?

2. Pons Diews atsāke: Juda ka-
rāus. Sztay, aš tą žėmę dawjau i
jo rankas.

3. Tay tāre Juda sawo brolui
Simeonui: ussitrauk aukštyn su ma-
nim i mano tėwiskės-dali, ir ka-
rāufime pries Kananitus, tay aš
wėl su tawim nusitraukšu i tawo tė-
wiskės dali. Taipso Simeonas ussi-
traukė su jūmi.

4. O kaip Juda ussitraukė, tay
padawė jam Pons Diews Kana-
nitus bey Peresitus i jū rankas,
ir užmuše Beseke dėšimt tūkstan-
tis wyrū.

5. Ir rādo Adoni-Beseką Beseke,
ir karāudami pries jį muše Kana-
nitus bey Peresitus.

6. Alle Adoni-Beseks bėgo, ir jie
wyjo jį, ir jį sugawę, nukirto jam
jo rankū nykštis ir didžiusus kojų
pirštus.

7. Tay sākė Adoni-Beseks: septynis
dėšimtis karālei, kurrū nykštis ir did-
dieji kojų pirštai nukapūti buvo,
rānfiojo po mano stalū. Taygi kaip
aš dariau, taipso Diews man wėl

attesėjo. * Ir nugabėno jį i Jeru-
zale, czę jis numirre. * Ezr 6, 38.

8. Alle waitai Juda karāwo pries
Jeruzale, ir laimėjo jį, ir užmuše
wislab aštrummu kardo, ir uždege
miestą.

9. Pastuy žėmyn traukęs waitai
Juda karāuti pries Kananitus, ant
kalnū, i pietus, ir pakalnije gwyw-
nanczus.

10. Ir Juda nuėjo karāuti pries
Kananitus, Ebrone gwywanczus,
(alle Ebrons pirma Kiriāt Urba
buwo wadinnamas) ir muše Sesai,
bey Alimaną bey Talmāi,

11. Ir iš czę wėlėjo pries suse-
dus Debīro (o Debir pirm to wa-
dinnam's buwo Kiriāt Sēper).

12. Ir Kalebs tare: kursai Kiriāt-
Sēper muš ir laimės, tam aš sawo
dukteri Ušą dāsu per pāczę.

13. Tay laimėjo jį Atniel, sunus
Kenaso, Kalebo mažausiojo brolio,
ir jis dawė jam sawo dukteri Ušą
per pāczę.

14. Ir nusidawė, kad jei išsitrau-
siant, ję ragino, kad ji kokią dirwą
prāšytus iš sawo tėwo, ir nukūpo
nū āsilo. Tay tare jei Kalebs: kas
taw kėnkia?

15. Ji sākė: sutęk man kokią žėg-
nonę. Kės tu man dawėi dirwą i
pietus; dūk man ir wandens wesi-

mę. Tay dawe jei wandens weršmę ir aukštay ir žemay.

16. O waikai Kenito, Moizėšaus swainio, aukštyn traukies iš werbū-miesto su waikais Juda i pūščią Juda, ęsancę i pietus miesto Urad, ir nuęję gywėno tarp tū žmonū.

17. Ir Juda nusitraukė su sawo broliu Simeonu, ir muše Kanaitus Žepate, ir išpūstijęs jūs pramine tą miestą Urmą.

18. Priegtam Juda laimejo Gazy, su wissu, kas jam priklauso, ir Ašlon su wissu, kas jam priklauso, ir Ebroną, su wissu, kas jam priklauso.

19. Ir Pons Diews gėlbejo Judą, kad jis tą kálną igáwo: nės jis susėdus pakalnių ne galėjo igánti, dėl to, kadangi jie gelesinnus wežimmus turrėjo.

20. Ir jie dawe Kalėbui Ebroną, kaip Moizėšus buwo sates; ir jis išwäre iš to tris sunus Enakū.

21. Alle waikai Benjamin ne prawäre Jėbusitus, Jeruzalėj' gywėnancus, bet Jėbusitai gywėno Jeruzalėj' pas waikus Benjamin, ikti šei dienai.

22. Taipu jau aukštyn ussitraukė ir waikai Jozėpo i Betėlą, ir Pons Diews buwo su jeis.

23. Ir Jozėpo gimminė išspėgáwo Betėlą, (Kurri) pirm to Lus buwo wadinnama.

24. O sargai mâte koki wyką iš miesto einanti, ir tare jam: rodit mums, kur mes galėtum' i miestą išigánt', tay mes taw mielasirdystę išrodysime.

25. Ir kaip jissai jiems rode, kur jie i miestą galėtu išigánti, užmusė jie wissus tame mieste ęsancus aštrumū kardo; alle tą wyką ir wissą jo gimminę jie palėido.

26. Tay nusitraukė tas wyrs i žemę Etitū, ir pakūre miestą, tą jis pramine Lus; tas dar ikti šei dienai taipu wadinmamas.

27. Ir Manasse ne prawäre * Bet Šėan ney jo miestėlus: ney Taneat su jo miestėlais, ney gywátininkus Dorre su jų miestėlais, ney gywátininkus Jebėan su jų miestėlais, ney gywátininkus Megiddo su jų miestė-

lais; ir Kanaitai pradėjo gywėnti toje žemėje. ^{30j 17, 11.}

28. O kaip Izraelitėnai buwo pasidrutinę, tay jie cvyžė ęme iš Kanaitū, ir jūs ne prawäre.

29. Taipojau ir Epraims ne prawäre Kanaitus, Gafėre gywėnancus; bet Kanaitai gywėno tarp jų, Gafėre.

30. Sebulons taipojau ne prawäre gywátininkus Kitrone bey Naalol; bet Kanaitai gywėno tarp jų ir mokejo cvyžė.

31. Ašers ne prawäre gywátininkus iš Ašo, ney gywátininkus iš Sidon, iš Aelab, iš Ašsib, iš Elba, iš Apit, bey iš Aėob.

32. Bet Ašeritai gywėno tarp Kanaitū, toj' žemėje gywėnancų; nės jie ne prawäre jūs.

33. Napтали ne prawäre gywátininkus Bet Semės, ney Bet Anato; bet gywėno tarp Kanaitū, žemėje gywėnancų; o tie iš Bet Semės bey iš Bet Anot apišėme cvyžė mokėti.

34. Ir Amoritai prispaude waikus Dan, kad ant kálnū turrėjo laižytis, ir ne pawėlįjo jiems žemay pakalnių gywėnti.

35. Ir Amoritai pradėjo gywėnti ant kálno Eres, Ajalone bey Saalbime. Alle taczu ranka gimminės Jozėpo jiems pėsunki stojos, ir apišėme cvyžė mokėti.

36. O rubėjus Amoritū buwo, kur i Utrabim aukštyn einama, pradėjus nū ūlės ikti aukštybės.

2. Pėrsfyrimas.

Waikū Izrael patėilawimas, atpūsimas, totawone ir išgėlbėjimas.

O Angelas Pono Diewo parėjo aukštyn iš Gilgalės i Bėkim, tarydams: aš jus iš Egipto aukštyn wedžau ir nugabenau i žemę, jūšū tėwams su prysėga žadėtą, tarydams, manę sawo derėjimą su jumis darytą ne paniekisenti amžinay,

2. Įdant jūs ne susiderėtumbit su gywátininkais šios žemės, bet jų atorus sulaužitumbit. Alle jūs ne paflusot mano žodžams. Rodel jus tai dārėt?

3. Tay ir aš tarau: aš jūs ne no-

ru po jusbù atitù prawaryti, kad jie jums žabangu pastotu, ir jù balwonai jums tinklu.

4. Ir kaip angelas Pono Dievo tus žodžius buvo kalbėjęs, wissieims waitams Izrael, tay žmones sawo balsą patelę, werke.

5. Ir pramine tą wietą Botim, ir apieramąjo czonay Ponui Diewui.

6. Aš kaip Jozuwa žmones buvo palėdęs, ir waitai Izrael buvo nusitaukę, kožnas i dalį sawo tēwiskės, žemę pasisawint:

30. 24, 28.

7. Tay žmones Ponui Diewui šlužijo, tōl Jozuwa gyws buvo, ir tōl wyresnieji, dar gėrą walandą po Jozuwo galwōs, gywi buvo, ir kurrē wissus didžius stebuklus Pono Diewo buvo matę, kurrus jis Izraelitēnams buvo dāres.

8. O Jozuwui, sunui Auno, Pono Diewo tarnui, numirrus, kaip jis šimtą ir dēšimt metų buvo sulaukęs,

9. Palaidojo jį rubėžsė jo tēwiskės, Timnat Erese, ant kálno Epraim, iš šaurės šen linkay, pas kálną Gaas.

10. O kaip ir wissi tū cēs gywi buwėjie, pas sawo tēwus suwalyti buvo, po jù kitta gimminē rādosi, Poną Diewą ne pažystanti, neįgi žinnanti stebuklus, kurrus jis tarp Izraelitēnų buvo dāres.

11. Tay waitai Izrael sumkiey susigriešijo prieš Poną Diewą ir šlužijo Baalui.

12. Ir prastojo Poną Diewą, sawo tēwū Diewą, kursai jās iš Egiptos-žemės buvo išwėdęs, ir sekinėjo kittus dievus, ir dievus žmonū, aplink jū gywėnancū, jū melždamies, ir ipykino Poną Diewą;

13. Aš jie jū ilgiaus, jū daugiaus prastojo Poną Diewą, ir šlužijo Baalui bey Astarot.

14. Taygi iniršo narsas Pono Diewo ant Izraelitēnų ir jis padawė jās i rankas tujū, kurrē jās išplėkė, kad jās supūstytu; ir pardawė jās i rankas jū neprietelū aplinkuy. Ir jie ne galėjo daugiaus pasipriešyt sawo neprietelams.

15. Bet kur jie tiktay grėjies, cę

ranka Pono Diewo prieš jās buwo, jiems ant išlādės, kaip toktai ir Pons Diews jiems prisėdams buwo saęs; ir buwo labay prispaudzami.

16. O kad Pons Diews jiems waldonū dawė, kurrē jās išgėlbėjo iš plėšikū nagū:

17. Tay neį waldonams jie ne pakluso, bet susitelkėwō (mylėdami) kittus dievus, ir jū melžėsi, ir greitay nutrypo nū to kėlo, ant kuro jū tēwai buvo waišęjoję, Pono Diewo prisafimams paklusnus budami, ir ne elgies taip, kaip anie.

18. O kad Pons Diews jiems waldoną buwo dawęs, tay Pons Diews pristėjo waldoną, ir išgėlbėjo jās iš jū neprietelū rankū, tōl tas waldons gyws buwo. Aš Pons Diews pasigailėjo jū werkimo, dėl tū, kurrē jās priwerte ir prispaudė.

19. O waldonui numirrus, tay jie atsitreipe, ir dar pitežaus susigriešijo, ne kaip jū tēwai, kittus dievus sekiodami, jiems šlužit, ir jiems pasiklėnot; jie ne lōwėsi nū to, kę buvo apsiēmę, neį nū sawo griešino pasielgimmo.

20. Todėl tolaus iniršo Pono Diewo narsas ant Izraelitēnū, kad jis tare: kadangi šie žmones mano prisafimus perženge, kurrus aš jū tēwams liepiau, neįgi klauso mano žodžū:

21. Taygi ir aš tolaus ne prawarysu pagonus, Jozuwo paliktus, kaip jis pamirte.

22. Kad aš Izraelitēnus ant jū mēginciau, bau jie kėlėse Pono Diewo pasilikis, kad pagal tus elgtus, kaip jū tēwai pasilikto, arba ne.

23. Taipō Pons Diews išlikdino šās pagonus, jās ne wėikėy prawarydamus, kurrus i Jozuwo rankas ne buwo padawęs.

3. Pėrskyrimas.

Ainil, Eub, Samger, ir jū barbai.

Szittie yra anie pagōnai, kurrus Pons Diews išlikdino, kad ant jū mēgintu Izraelitēnus, apie karus š-

mės Kanaan niekà ne žinnanczus;

2. Ir kad gimminės waikà Izrael žinnotu, ir mokintus karàuti, kurrìe pirm to niekà apie tai ne žinnojo,

3. Butent: penkis kunigaitščzus Pilistènà, ir wissus Kananitus, bey Zidonitus, ir Ewitus, pas kálnà Libanon gywénanczus, pradėjus nù kálno Baal-Ermon, ikki atent i Emátà.

4. Tie išlikto, kad Izraelitènai tais butu mėginami, kad išsiròditu, bau jie prišatimams Pono Diewo Plausytu, kurrus jissai jà tėjams per Moizėšų buwo liepės.

5. Taygi Izraelitėnams taipo gywénant tarp Kananitù, Etitù, Amoritù, Perešitù, Ewitù bey Jebusitù,

6. * Ėme jie anujà dukteres saw i pacės, ir dawe sawo dukteres anù sunams, ir šlušijo anù diėwams.

* 5 M. 7, 3.

7. Ir piktay elgėsi po atitù Pono Diewo, užmiršdami Wieskpaties, sawo Diewo, ir šlušijo Baalui bey šwentitoms girroms.

8. Tay papyko Pono Diewo naršas ant Izraelitènà, ir padawe jàs i rankas Kusan-Kisataim, karàlaus Mezopotamiòs, ir taipo šlušijo waikà Izrael Kusan-Kisataimui aštùnis metus.

9. Tay šauke waikà Izrael Diewopi, ir Pons Diews dawe jiems išgėlbetoj, tas jàs išgėlbejo, Utnieli, suny Kenaso, Kalebo mažausojo brolio.

10. Ir dwase Pono Diewo buwo jeme, ir jis waldonu pastodams Izraelije, išejo i kàrà, ir Pons Diews Syriònà karàlu, Kusan-Kisataimà dawe i jo rankas, kad jo ranka ant jo per sunki buwo.

11. Tay buwo pakàjaus toje žemėje per kėtures dėsintis metus; ir Utniels, sunus Kenaso, numirė.

12. Alle waikà Izrael dar tolaus sunkiey susigriešijo Ponui Diewui. Tay padrutino Pons Diews Eglonà, Moabitù karàlu, priek Izraelitėnus, todel, kadangi jie sunkiey susigriešijo priek Pona Diewà.

13. Ir surinko pas sawę waikus

Umon, bey Amalekitus; ir jis nusi-traukęs muše Izraelitėnus ir igàwo werbù-miestà.

14. Ir waikà Izrael šlušijo Eglonui, Moabitù karàlui, aštùnolika metų.

15. Tay jie šauke Diewop, ir Pons Diews atfunte jiems gėlbetoj, Eudà, suny Ėera, sunaus Jemini, tas te galėjo su kaire. O kaip waikà Izrael per jį dówanas sunte Eglonui, Moabitù karàlui,

16. Nusikàldino saw Euds kàrdà dwiem ašmenim, wieno másto ilgà, ir apsišjė tūmi po sawo sermėgòs, ant dėsines kulšies:

17. Ir atneše dowanà Eglonui, Moabitù karàlui. O Eglon buwo labay dužjas myrs.

18. Ir kaip dowanà jam buwo dówes, palėido žmones, dowanà nėšus;

19. Ir atsigrėžes nà balwonà, Bilgale ešancù, satydino: aš tam, karàlau, slapczy kà turru satyti. O jis tare: tylėkite; ir išejo lautan wissi aplink jį stowintieji.

20. Ir Euds iėjo pas jį: o jis sėdėjo swetlyczoj, jam wienam pabudawotoj; ir Euds tare: aš Diewo žodi tam turru pranėsti. Tay jis atfikėle nà kreslo.

21. O Euds ištieses sawo kairę rankà nutwėre kàrdà, kurràm' ant dėsines kulšies buwo apsišjęs, ir tūmi jį pėrdure per jo pilwà.

22. Kad ir fraunos su ašmenimi ilindo, ir taukai fraunas apslėpe (nės jis kàrdà ne ištrauke iš jo pilwo) kad ir mieglai iš jo išejo.

23. Alle Euds išejo iš stubbòs, ir angà po sawim ušwėręs ušrafinno durris.

24. O jam išėjus iėjo jo tarnai, ir matydami, durris swetlyczòs ušrafinnus, tare: rassi jis ant wėjo ešes kamàtoj' prie swetlyczòs.

25. Alle jiems taip ilgay laukius, kad ir gėdėjos: (nės nieks ne atwėre durris swetlyczòs) ėme jie raktà ir atrakinno durris; o štay, jà wiešpats ant žemės gulėjo numiręs.

26. O Euds buwo pabėgęs, jiems

be trumkanti, ir praejės balwonus nubėgo itki i Seiratą.

27. Ir jam iėjus trėbijo jis su trėbomis ant kėlno Epraim. O waitai Izrael su jėmi nukelėwė nė kėlno, ir jis ejo pirm jė.

28. Ir tare jiems: sekite jė mane, nės Pons Diews Moabitus, jėsū neprietelus, jums dawe i jėsū rankas. Ir jie sėte ji, ir igėwė perwėzė, pas Jordaną, ties Moabitus eianti, ir ney wieng ne lėido pėrsiurti.

29. Ir nėjusė tė cėš Moabitū apie dėsint tūtstantis wyrū, wissus gerėusėjus wyrus ir tikrus žėlnierus, kad jė ney wiens n'isėbėgo.

30. Taipė buwė Moabitai tė cėš pažėminti po ranka waitū Izrael. Ir pakajus buwė toj žėmėje per aštėnis dėsintis metus.

31. Pastuy rėdosi Samgar, sunus Unato; tas pamusė Pilistėnū sėkis šimtus su lazda, jėuczus bandžama, ir taipojau isėgelbėjo Izrael.

4. Pėrsiyrimas.

Debore, Baraks ir Jaele taip tikri karjogei elgijsi.

Alle waitai Izrael dar tolaus po akti Pono Diewo sunkiej susigriešijo, Eudui numirrus.

2. Ir Pons Diews jėis pardawe i rankas Jabino, Kananitū karėlaus, Ujore gwynanczo; ir jo wyrėusėjis ant abajo wardu buwė Sissera, ir jis gwyno Ardu Sėte pagonū.

3. Ir waitai Izrael šauke Diewop, nės jis turrėjo dewynū šimtū geležinnū wėsimmū, ir prispaude waitus Izrael su syla per dwidėsimt metū.

4. Tė cėš Izraelitėnū waldontė buwė prarėkėne Debore, Lapidoto pati.

5. Ir ji gwyno po werbū Deborės, tarp Rama ir tarp Betel, ant kėlno Epraim. Ir waitai Izrael ankštyn atėjo pas jė i promg.

6. Ta nusuntusi parwadindino Baraką, sunu Abinoamo, isė Kedes Raptali, ir jam sakydino: ar ne liepe taw Wiešpats, Diewas Izraelo: nuėjės kelauk ant kėlno Tabor, ir imk su sawim dėsint tūt-

stantis wyrū isė waitū Raptali bey Sebulon?

7. Nės aš Sisserą, Jabino wyrėusėjį ant abajo, pas tawė dėsū trėuktis pas wandeni Rison, su jo wėsimmais ir su jo daugybe, ir padėsū ji i tawo rankas.

8. Baraks atėkė jel: jey tu su manim kelėusi, tay kelėusi ir aš; alle jey tu ne kelėusi su manim, tay ney aš ne kelėusi.

9. Ji tare: aš kelėusi draugė su tawim, alle taw ne tės garbė ant šėds kelonės; bet Pons Diews Sisserą padės i rankas moteriskės. Taipė Debore kėlusi kelėwė su Baraku i Kedes.

10. Tay sawadinno Baraks Sebulonitus bey Raptalimus i Kedesą, ir pėšėzias ejo su dėsint tūtstant wyrais. Debora taipojau ejo su jėmi.

11. O Ebers, Renits, isė Renitū waitū Obabo, Moizėšaus swainio, buwė šalin nusitrėkės, ir sawo šėtrą sustatės pas aušolus Jaanaim prie Kedes.

12. Tay Sisserui buwė apsakyta, kad Baraks, sunus Abinoam, ant kėlno Tabor ušėjes.

13. Ir jis suwėkė wissus sawo wėsimmas, dewynis šimts geležinnus wėsimmus, ir wissus žmones su sawim ešancus, isė Uroset pagonū, itki wandens Rison.

14. Alle Debore sake Barakui: kėlis, ši yra ta diena, kuroj taw Pons Diews Sisserą i tawo rankas dāwės, nės Pons Diews isėis pirm tawės. Taipė nuėjė Baraks nū kėlno Tabor, o anie dėsint tūtstantis wyrai pastuy ji.

15. Alle Pons Diews isėgandino Sisserą su wissais jo wėsimmais ir su wissū abaju, dēl aštrummo kardo Barako, kad Sissera nū wėsimmo nukėpės pėšėzias bėgo.

16. O Baraks wijo wėsimmus ir abają, itki Uroset pagonū. Ir wissas abajas Sissero buwė jawintas aštrummu kardo, kad ney wiens jė ne liko.

17. Bet Sissera pėšėzias bėgo i šėtrą Jaakės, Ebero, Renito, pačjės; nės karėlus Jabin isė Ujor,

bey gimminē Ebero, Kenito, tarp sawes pakajū turrējo.

18. O Jaēle laukan išejo Sifferui priekšais, ir tāre jāmui: šen eikš, miels pone, šen eikš pas manē, ir nesibijot. Ir jis iējo pas jē, i jōs šētrā; ir ji uzklejo ji su streiste.

19. Alle jis tare jei: meldzu, dāt man mājumā wandens gerti, nēs aš trokštu. Tay ji pien-pūdi atden-gusi dāwe jam gerti, ir uzklejo ji.

20. Ir jis tāre jei: stotis i angā šētrās, ir jey kas atējes klāustu, bau ne kas cē yra, tay tarf: ney wieno cē ne ēlant.

21. Tay Jaēle, Ebero pati, ēmusi winni iš šētrās bey kūgi i sawo ranfā, tylomis pas ji iējo, ir pēr-kale tā winni per jo smilkinus, kad jis ant jēmēs parpūle. Alle jis nē-migges apalpo ir numirre.

22. O kaip Bāraks Sifferā wijo, Jaēle laukan jam priekšais išejusi tāre jam: šen eikš, aš rōdisu taw tā wyrā, kurrio tu jēštai. Ir kaip jis pas jē i butā iējo, mātē Sifferā jūdodytā begullinti, ir winnis dar tyšojō jo smilkināse.

23. Taipō iweikē tū cēš Pons Diews Jabina, Kananitū karāls, po ašiā waitū Izraēl.

24. Ir ranfā waitū Izraēl tolaus taipō dare; ir drūtinos priekš Ja-bina, Kananitū karāls, iktikōl ji iškaisinno.

5. Pērsyrimas.

Debērts bey Bārālo bēlamonts giesmē uš pergalejinā.

Tay giedojo Debore ir Bāraks, sunus Ubinoam, tū cēš, ir tāre:

1. Laupsinkite Pona Diewā, kad Izraēlitēnai wēl walni pastojō, ir šmones mielay apšime tai ištaiyt.

2. Klausykite jūs karālei, ir daboties jūs kunigaitšcei: aš noru, Ponni Diewui, aš noru giedoti, Wiešpaczui, Diewui Izraēlo, aš noru jāisti.

4. Pone Diewe, kaip tu iš Seir išejei, ir atšelawai iš lauko Edom, tay jēme padrebējo, iš dangaus lyjo, ir debesis lašējo wandenimni.

5. Kalnai aptwinno po ašiā Pono

Diewo, kalnas Sinai po ašiā Wieš-patiēs, Diewo Izraēlo.

6. Cēse Samgaro, sunaus Anat, cēse Jaēlēs prapūlē buwo kēlai, ir kurriems takais reikējo citi, tie kreis wais kēlais kēlaudawo.

7. Mes pristōkom karzygiū, mes jū pristōkom Izraēlije; iktikōl aš De-bore pasikēlau, iktikōl aš pasikēlau, mōtina Izraēlije.

8. Izraēl naujus Diewus issištēre, tay kēras pri wartū rādos; ne buwo matyt ney štydas ney ragōti: ne tarp kētures dēšimts tūkstancū Izraēlije.

9. Kano širdis wišq gērā wēlij' waldonams Izraēlo, kurrie iš gerōs walēs tai apšime tarp šmonū. Laup-sinkite Pona Diewā,

10. Jūs, kurrie ant gražū ašilēnū jājat, jūs, kurrie ant brangū kaurū šedit, jūs, kurrie ant kēlo einat, iš-mislikit giesmē.

11. Kaip štrēlcei šauke tarp šē-miškū, tay šātoma buwo apie tei-sybē Pono Diewo, apie teisybē jo karzygiū Izraēlije: tay Diewo šmo-nes jēmyr trāuties ikti wartū.

12. Buš linkšma, buš linkšma, De-bore, buš linkšma, buš linkšma, ir giedōš giesmē! Kēlšiši, Bārakai, ir gāudīš sawo gāuditōjus, tu sunau Ubinoam!

13. Tay aplēistieji ponawojo ant macnū šmonū; Pons Diews pona-wojo per manē ant macnujū.

14. Iš Špraimo radosi jū šaknis priekš Umalekā, ir po tawēs, Ben-jamin sawo šmonēsa. Iš Mākir wal-donai radosi, ir iš Sebulon waldo-nystēs rykštē nēšantieji.

15. Ir kunigaitšcei Izaharo buwo su Debore, ir Izahārs buwo kaip Bāraks pakalnei, sustas su sawo pēstininkais. Rubens pri uppēliā di-dey širdij' abbejojo.

16. Kodel tu laikaisi tarp gardū, girdeti blowimā kaimēns, kodel pri uppēliā dicey širdij' abbejojei?

17. Gileads pasilikto anapus Jor-dano: ir kodel Dan gywēna tarp ākrutū? Uššeras tuppējo prie kranto jurā, ir pasilikto sawo priirimo wietosa.

18. Alle Sebulono šmones sawo

dusšos ne cėdijo itki smerties; tai pojan ir Naptalimo, ant aukštumo lauko.

19. Karalei priejė karawo, Kananitā karalei karawo Taanoke, pas wandeni Megiddo; alle jie ney pus-sitlq sidabro i plėšimnq gawo.

20. Jš dangaus prieš jās karawo buwo; įwaigzdes sawo telti-jime karawo prieš Sissērą.

21. Uppėllis Kison išpūstijo jās, uppėllis Kedumin, uppėllis Kison. Pasikėlt, mano dusše, ant sylingujā.

22. Tay arklei žowada bėgo, kadangi sylingi jā raitelai taipo nulūdo.

23. Prakeikite miestą Meros, tāre Angelas Pono Diewo, prakeikite jā miešezonis, kad ne atėjo Ponui Diewui ant pagalbės, Ponui Die-wui ant pagalbės, pas karjgius.

24. Periegnota te essie tarp moterū Jaėle, pati Ebero, Kenito; periegnota ji testow šėtrosa tarp moterū.

25. Dieną ji dawė, jam wandens prāšancjam, ir warškės atnešė brān-gume blūde.

26. Ji su sawo ranka nutwėre winni, ir su sawo dėšine kūgi, ir pėrkale Sissērą gālwą, ir sutrėškė bey perstwerbe jo smilkinus.

27. Prie jōs koją jis rāngies, žė-myn parpūle ir pasidėjo; jis susi-rietęs parpūle prie jōs koją; kaip buwo susirėtęs, taip gulėjo nuža-wintas.

28. Sissērą motina žurėdama pro langą raudojo pro narinyčą: ko-dėl užtrunk jo wešimmas, kad ne atwaioj? kodėl rātai jo wešimnū ne pasistubbin?

29. Įsmintingiausos tarp jo moterū atfakė, kaip ji ne palowė dėjāti:

30. Argi jie ne surinktu ir išda-lytu, tą suplėšė? kožnam wyriškam wieną gražę mergaitę, arba dwi, i pergalejimo dālī, o Sissėrni margus išsūtus rubus i pergalejimo dālī, dwilinkay išsūtus rubus aplint kākā i pergalejimo dālī.

31. Taip tu prapulti, Pone Diewe, wissi tawo neprieteleil alle kurrie ji myl, tur buti, kaip saule, nįstėkanti sawo grofybėsje. Ir pa-likjans buwo žėmėje per lėtūres dėšimt's metus.

6. Pėrstyrimas.

Gideons i waldonq idėtas.

Jr kaip waitai Izrael suntiey susi-griekijo prieš Poną Diewą, tay Pons Diews jās padawė po rankū Midianitū per septynis metus.

2. O kaip Midianitā ranka pėr-sunki buwo Izraelitėnams, waitai Izrael iles saw kāsė kalnāsė, ir dābes bey pylimus.

3. Ir kad Izraelitėnai tą sėjo, tay atėjo Midianitai bey Amalekitai, ir anie iš ryto-žėmės, prieš jās.

4. Ir guldėsi prieš jās išpūsti-damj, kas āugo ant žėmės, itki Gazōs; ir nieko ne likto walgio Izraelije, ney awis, ney jāuczus, ney āsilus;

5. Aēs jie aukštyn užėjo su sawo banda ir su šėtromis, kaip diddis kōkai pulkas jōgū, kad ney jie, ney jū werblūdai sustaitomi bu-wo; ir užpūle tą žėmę, kad jė iš-pūstytu.

6. Taip Izraelitėnai labay pa-peikti buwo Midianitū. Tay waitai Izrael šaukė Diewop.

7. O kaip jie Diewop šaukė, Mi-dianitū dēley,

8. Užsunte jiems Pons Diews prāraką, tas jiems tāre: taip sako Wiešpats, Dievas Izrael: Už jus išwėdzau iš Egipto, ir iš anū namū šlužbōs išgabenau;

9. Ir jus išgėlbėjau iš rankū Egiptionū, ir iš rankū wissū tā, kurrie jus spāudė, ir tus išstūmėjau pirm jūš, dādams jums jū žėmę.

10. Ir sakiau jums: aš esmi Wieš-pats, jūš Diewas; nesibijokities diewaiczū Amoritonū, kurrū žėmėje jūs gywėnat. O jus mano jodžū ne klausėt.

11. Ir Angelas Pono Diewo at-ėjęs pasidėdo po aušolu Opreje, tas buwo Joaso, Abiesritėno; ir jo sumus Gideons twieczus kile spāu-stuwoj, kad tus šalim gabėntu dēl Midianitū.

12. Tay pasirōdė jam Angelas Pono Diewo, ir tāre jam: Pons Diews lėssie su tawim, tu karjgi, karauti žinnas.

13. Alle Gideons tāre jam: miels

Wieszpacie! jey Pons Diews su mumis, fodelgi taipo mums tik-
kōs? O kame wissi jo stebuklai,
kurrus musū tēwai mums pāsako-
jo, sakydami: Pons Diews mus
išwede iš Epypto? Alie dabar Pons
Diews mus prastojo, ir mus padawe
i Midianitū rankas.

14. O Pons Diews grešesi jopi,
tarydams: * eik šoje sawo macėje
tu išwalnysi Izraeli iš rankū Mi-
dianitū. Štay, aš sunčaju tawę.

* Ebr. 11, 32.

15. Bet jis täre jam: mans Wiesz-
patie, kāmī aš Izraeli išgēlbėsu?
štay, mano gimminė menta yra iš
Manassės, ir aš esmi mažausasis sawo
tėwo namīse.

16. Alie Pons Diews täre jam:
aš busu su tawim, kad tu Midia-
nitus užmuši, kaip wieninteli vyrą.

17. O jis tare jam: meldžiu, jey
aš malonę radau po tawo akiū,
tay daryk man koki ženklą, kad
žinnočiau, tawę esanti, kurs su
manim kalba.

18. Ne atstot iš cę, ikti pas ta-
wę ateisu, ir parnešu sawo walgi-
mo-apierą, kad tą palikčiau po tawo
akiū. Jis täre: aš pasiliksiu, ikti
taw pargrystant.

19. Ir Gideons parėjes papjowe
ożyti, ir ėme saikėli neraugintū miltū,
ir idejo mėšą i kurbą, ir scrubbą
ipyle i pūdą, ir išnėšes laukan pas
ji po aušolu, priešo ji.

20. Alie Angelas Pono Diewo
sake jam: imk mėšą, ir kas nerau-
ginta ir padėt ant atmens, cę
esancio, ir išpilk scrubbą. Ir jis
dare taipo.

21. Tay Angelas Pono Diewo iš-
tiese lazda, rankoje be laikomą, ir
su lazdos galu pakrutino mėšą, ir
neraugintus miltus: ir ugnis iše-
jusi iš atmens, sudėgino mėšą ir ne-
raugintus miltus. Ir Angelas Po-
no Diewo atėjo iš jo akiū.

22. O Gideons matydams, An-
gelą Pono Diewo esanti, tare: Al
Wieszpacie, Pone Diewe, argi aš
taipo sawo atimis maciau Angelą
Pono Diewo?

23. Alie Pons Diews tare jam:

* pakąjus t'essie su tawim, nesibijoš:
tu ne mirsi.

* Jon. 20, 19.

24. Tay Gideons cęjau pabuda-
wojo altorų Ponui Diewui, ir pra-
mine ji: Wieszpaticimi pakąjams; tassai
dar ikti šei dienai yra Opręje, tėwo
škritū.

25. Ir tą pacę nakti Pons Diews
jam sake: imk jantuką iš jancų
sawo tėwo, ir kitta jauti septyner-
gi, ir sulaužyk altorų Baalo, tawo
tėwo esanti, ir pakirst girraitę ap-
link esancę.

26. Ir pabudawo Wieszpaczui,
sawo Diewui, auštay ant wiršaus
šos ūlės altorų, ir tą pataisęs imk
antrą jauti, ir apierawo dėginimo-
apierą su malta tōs girraitės, tawęs
pakirstos.

27. Tay Gideons dėsimt vyrū ėme
iš sawo tarnū, ir däre taipo, kaip
Pons Diews jam buwo sakęs; alie
jis bijojos tai daryti diena, dėl sawo
tėwo gimminės, ir dėl žmonū to
miesto, ir däre tai naktij.

28. Taygi žmonėms rytą mėtą anksti
kelant, štay, altorus Baalo buwo
sulauštas, ir girraitę prie to iškirta,
o antras jautis dėginimo: apierai
padėtas ant altoraus, kurs buwo
budawotas.

29. Ir wiens tare antram: kas
tai däre? Ir jiems tai jėškant ir
klausinėjant, sakoma buwo: Gideons,
sunus Joaso, tai daręs.

30. Tay žmones to miesto sake
Joasui: išdūk mums tawo suni;
jis tur mirti, kadangi altorų Baalo
suardes, ir girraitę prie to iškirtes.

31. Alie Joas tare wiems cę
stowintiems: argi jūs dėl Baalo
norite waiditis? argi jūs jam no-
rite gēlbėti? Jey kursai dėl jo susi-
waidis, tas ši rytą tur mirti. Jey
jisai Diewas yra, tay pats dėl sa-
węs te promawoja, kadangi jo al-
torus suardytas.

32. Iš tōs dienos jie ji pramine
Jerub-Baal, ir tare: Baal te pro-
wawoja patšai už sawę, kadangi jo
altorus suardytas.

33. O kaip wissi Midianitai bey
Umalešitai, ir kurtie iš ryto žėmės
buwo i krumą susiję, ir perfigawę,
pasigulde pakalneje Jesreel:

34. Tay dwase Pono Diewo Si-
deoną pėršwiete, ir jis liepo trùbit
ant trùbù, ir wadinno Abieserą,
kad ji sektu.

35. Ir sunte pastus per wissą Ma-
nassės žemę, ir pawadinno jàs, kad
ji taipojau sektu. Priegtam ir sunte
pastus i Ussero, Sebulono bey Nap-
talimo žemę, tie atėjo aukštyn jam
prieskais.

36. Ir Gideons tare Diewui: jey
tu nori Izraelitėnus per mano ranką
išwálnyt, kaip man kalbėjai:

37. Tay aš nukirptą wilną padėsu
ant šio klojimmu. Jey rassa wienat
bus ant wilnòs, ir ant wissòs žemės
sausa, tay aš ant to numanyšu, tawę
išgėlbēsenti Izraeli per mano ranką,
kaip tu kalbėjai.

38. Ir stojos taipu. Ir kaip jis
antrą rytą anksti atšikėle, išspáude
jis rassa iš tòs wilnòs, ir pripyle
wissą blūdą wändenimi.

39. Ir Gideons tare Diewui: ne
papyt ant manęs sawo naršę, kad
dar wieną kartą kalbėsu. Dar tikt
wieną kartą noru bandyti su wilna;
Pessie s. usums wienat ant wilnòs,
o rassa ant wissòs žemės.

40. Ir Diews dare taipu tą pacę
nakti, kad sausa buwo wienat ant
wilnòs, o rassa ant wissòs žemės.

7. Pėrštyrimas.

Gideons pėrgal Midianitus.

Tai Jerub Baals, tai esti Gide-
ons, anksti pasikėle ir wissi žmones
su jumi esantieji, ir guldėsi pas
šullini Urod, kad Midianitù abażas
jam buwo i šáurę už kalnelio More
pafalnėje.

2. O Pons Diews tare Gideonui:
žmonù per daug yra su tawim
esanczù, kad aš Midianitus dūczau
i jų rankas; Izraelitėnai galėtu
girtis pries manę, sakydami: mano
ranka manę išgėlbėjo.

3. Taygi iššaukdink po ausù žmo-
nù ir sakydik: kurs bijasi ir ne
drąsus yra, tas te sugryšta, ir be-
weik tessikellie nù kalno Gilead:
tay žmonù atštojo dwidešimt ir du
tūkstanczu, kad tikt dėsime tūkstančei
pasilikto.

4. Ir Pons Diews tare Gideonui:

žmonù dar yra per daug. West
jūs žemyn prie wandens, cjonay aš
jūs tam mėgįsu: ir apie kurri aš
taw sakysu, kad su tawim eitu, tas
tur su tawim eiti; o apie kurri aš
taw sakysu, kad ne eitu su tawim,
tas ne tur eiti.

5. Ir jis wėde žmones žemyn prie
wandens. Ir Pons Diews tare Gi-
deonui: kursai sawo liežuwi wan-
dens lašs, kaip šiù laša, tą statyt
štyru; taipojau ir tą, kurs ant keliù
parsiklaupja gerti.

6. Tay buwo staitlus tujù, kur-
rie su burna iš rankòs wandeni
buwo laisę, trys šimtai wyrù; o
kitti žmones wissi buwo parsiklau-
pę gėrę.

7. Ir Pons Diews tare Gideonui:
šitais trimis šimtais wyrtais, kur-
rie laisę, aš jus išgėlbėju, ir dūsu
Midianitus i tawo rankas: alle kitti
žmones wissi te eina i sawo namus.

8. Ir jie walgi draugė emė žmo-
nėms, bey sawo trubas. O kittus
Izraelitėnus jis wissus paleido, ko-
nų i sawo šėtrą. Bet jis pasidru-
tino su trimis šimtais wyrtais. Ir
abažas Midianitù žemay gulėjo po
jo akiù pafalnėje.

9. Ir Pons Diews tą pacę nakti
tare jam: atšikėles nuiek i abażą;
nės aš ji padawjau i tawo rankas.

10. Alle jey bijasi žemyn eiti, tay
Pura, tawo tarns, te eit su tawim
i abażą.

11. Kad girdetumbei, tą jie kalba;
pastay su wissu pulku turri nusi-
tráuktis i abażą. Tay Gideons su
Puru, sawo tarnu, žemynėjo i tą
wietą, kur sargai, abażę esantieji,
stowėjo.

12. O Midianitai bey Amalefi-
tai ir wissi iš ryto-žemės, buwo at-
sigulę pafalnėje, kaip daugybė žo-
gù, ir jų werblūdai ne buwo sustai-
tomi dėl daugybės, kaip žiezdroš ant
kranto jurù.

13. O Gideonui atėjus, štay, wiens
kittam sapnų pafalojo, sakydams:
štay, aš sapne maczau, ir man ródės,
buk ant anglų leptas miežù dūnòs
šėpals rittos iški abażo Midianitù,
ir kaip priešo šėtras, stume tas ir
pardaušę jas ant žemės, apwerždams

tas, wiršutinni i apacę, kad šėtros ant žemės gulėjo.

14. Tay antras atšakė: tai tit nieko niera, kaip kãrdas Gideonò, sunaus Joaso, Izraeliteno; Dievs padawo Midianitus i jo rankas su wissu abazū.

15. Kaip Gideons tą girdejo, tą sapnà pãsakojant, ir jo išguldima, meldėsi jis Poną Diewà, ir wël pargrįjęs i abazà Izraelitenà tare: kėsities, nės Pons Dievs abazà Midianitū padawo i jūšū rankas.

16. Ir jis pėrdalijo tus tris šimtus wyrus i tris pulkus, ir dawo kójnam trúbą i jo rankà, ir tuščius kragus, o žibburū tãše.

17. Ir tare jiems: žurėkite i manę ir darykit taipò, kaip aš; ir štay, kaip aš i tą wietà, kur abazas yra, ateisu, tay kaip aš darysu, taipò ir jus darykite.

18. Kad aš ant trúbos trúbisu ir wissi, su manim šantiejį, tay ir jūs turrite trúbait aplink wissà abazà, ir tarti: czonay Pons Dievs bey Gideons.

19. Taipò Gideons ir šimts wyrū su jūmi atėjo i wietà abazo pas pirmūsus sargus, kurrė ant sargybės stowėjo, ir jās pabuddino, ir trúbijo ant trúbū, ir sukūle kragus sawo rankòsa.

20. Taipò trúbijo wissi trys pulkai ant trúbū, ir sukūle kragus. Alie jie žibburus laike sawo kairėj rankòj, o trúbas dešinėj sawo rankòj, kad trúbidami šauke: czonay kãrdas Pono Diewo, bey Gideons.

21. Ir kójnas stowėjo ant sawo wietòs aplink tą abazà. Tay wissas abazas pradėjo bėgti, šaukdami ir tekini bėgdami.

22. O tiems trims šimtiesiems wyrams ant trúbū dar be trúbijant, padarė Pons Dievs, kad per wissà abazà kójno kãrdas priekš kīts kėitą buwo. Ir abazas bėgo ikti i Bet-Sittà Zereratà, ikti rubėjans platummo Meola, pas Tabatà.

23. O wyrai Izrael iš Kaptali, iš Ašser, ir iš wisso Manasse šauke, ir guijo Midianitus.

24. Ir Gideons sunte paslus ant

wisso kalno Epraim, ir satydino: eikšte žemyn, Midianitams prieškais, ir nukreipkit jiems wãnden ikti Bet-Barà bey Jordana. Tai šauke wissi, iš Epraim ešà, ir nukreipe jiems wãnden ikti Bet-Barà bey Jordana.

25. Ir sugawo du kunigaitščys Midianitū, Orebà bey Sebà; ir nužudde Orebà ant alės Oreb, o Sebà spãustumoj Sebo, ir guijo Midianitus, ir parneše galwas Orėbo bey Sebo pas Gideonà ana pus Jordano.

8. Pėrsšyrimas.

Gideonò kėda; aštri šuda; neprišdabojimas; waitai ir smertis.

O wyrai iš Epraim tare jam: kodel tu mums tai darei, kad mus ne wadinnai i kãrà eidams priekš Midianitus? Ir waidijof su jūmi šaudzey.

2. Alie jis tare jiems: kà aš dabar esmi dãręs jūšū darbams lygų? ar ne wiena wynšakke Epraimo gerėšne yra, kaip wissas wyn-rankius Abiesero?

3. Dievs Midianitū kunigaitščys, Orebà bey Sebà padawo i jūšū rankas, kaipgi aš tai buczau galėjęs daryti, kà jūs dãrėt? O jam taipò su jeis bekalbant, lówėsi jū pãpykis.

4. O kaip Gideons Jordana priėjo, jis pėrsiyre su tais trimis šimtais wyrais, pas jį šlanczeis, ir buwo pailšę be wydami.

5. Ir jis tare žmonėms iš Sukot: meldzu, dūkite žmonėms, po manim šantiems, kėllis kėpalus dūnòs, nės jie pailšę, kad aš galėczau wyti kãralus Midianitū, Sebà bey Zalmunà.

6. Alie wyrausieji iš Sukot tare: argi kumščys Sebo bey Zalmunò jau yra tawo rankòsa, kad mes tawo pulkui turrėtumbim dūnòs dūti?

7. Gideons tare: geray, kad Pons Dievs Sebà bey Zalmunà padūs i mano rankas, tay aš jūšū kuną erkšleczeis iš pūščys, ir usnimis nupladisu.

8. O jissai iš cž kėlawo i Pnuel, ir kalbėjo lygęj taipò su jeis. Bet

žmones iš Pnuel atsakė jam lygey-
taipo, kaip anie iš Sukot.

9. O jis tare ir žmonėms iš Pnuel:
jei aš su pakėjumi pargryšiu, tay aš
šę koryczą sugrausiu.

10. O Seba bey Zalmuna buvo
Karkore, ir jū abąjas su jeis, apie
penkšiolika tūkstančių, kurrie wieni
išlikto iš wisso abąžo tū iš ryto-žė-
mės; nės šimts ir dvidešimt tūk-
stančių buvo pūlę, kurrie wissi kar-
dą ištrūktti galėjo.

11. Ir Gideons aukštyn nusi-
trūke keli, kur šėtroša gywėna-
ma i rytus, ties Koba bey Jagbea,
ir muše tą abąžą; nės abąjas nieko
nešibijojo.

12. Ir Seba bey Zalmuna bėgo;
alle jis jās wyjo ir sugawo du ka-
ralų Midianitū, Sebą bey Zalmu-
nā, ir išgandino wissą abąžą.

13. Taygi Gideonui, sunui Joaso
pargryjus iš karo, saulei dar ne už-
tekėjus,

14. Sugawo jis wieną waitą iš
žmonū iš Sukot, ir klause jį; tas
surasė jam wyresnāsus iš Sukot, ir
jū senāsus, septynis dešimtis ir sep-
tynis wyrus.

15. Ir jis atėjės pas žmones iš
Sukot, tare; štay, cę yra Seba
bey Zalmuna, kurrū dēl jūs mang
išjūkt, tarydami: argi Sebo bey
Zalmuno kumščjos jau tawo ran-
kosa, kad mes tawo žmonėms, pail-
šems, dūnōs dātumbim?

16. Ir jis ėmęs wyrāusāsus iš
miesto, ir erškėčius bey usnis iš
pūščjos, ir dawe tus jausti žmo-
nėms iš Sukot,

17. Ir koryczą Pnuel jis sugrowe,
ir nušawinno žmones tame mieste.

18. Ir jis tare Sebui bey Zalmu-
nui: kaip rodēs jum dwiem annie
wyrāi, kurrus juddu nušuddēta Ta-
bore? jūdu atšakė: jie buvo taw ly-
gus, kōjas jū grajus, kaip kōtio
karālaus waitai.

19. O jis tare: jie buvo mano
brolei, mano motinōs waitai. Taip
tikray, kaip Pons Diems gyws yra,
jei juddu anus butumbita gywus
palidinusiu, tay aš juddu ne nu-
šawinczau.

20. Ir tare sawo pirmgimmusam

sunui Jeterui: pasikėles uimusi jū-
du. Alle tas waitis sawo kardą ne
ištrūke, nės bijojos, kadangi dar
jauns klaps buvo.

21. Alle Seba bey Zalmuna tare:
tu pasikėles juddyk muddą; nės
kōšai wyrš, tošia ir jo syla. Tai-
po kėlėsi Gideons ir uimusi Sebą
bey Zalmuną, ir ėme šaktis, ant jū
werbludū katlū ėsanczes.

22. Tay tare Gideonui kelli iš
Izrael: būk tu wiešpatimi ant mu-
sū, tu bey tawo sunus, ir tawo su-
naus sunus, kadangi tu mus išgėl-
bėjai iš rankū Midianitū.

23. Alle Gideons tare jiems: aš
ne noru wiešpatimi buti ant jūsū
ir mano sunus taipojau ne bus
wiešpatimi ant jūsū, bet Pons Diems
tur buti jūsū Wiešpats.

24. O Gideons tolaus tare jiems:
wieną daiktą aš prašau iš jūsū:
kōjas te dūdie šaktōs-saktis, kur-
ras jis kare gawēs. Nės kadangi
Ismaelitėnai buvo, tay aūšinas
šaktis ant katlū turrėjo.

25. Jie atšakė: tū mes dūsime.
Ir pakloję kōki rūbą kōjas uimete
ant to šakt-saktis, kurras kare bu-
wo gawēs,

26. O tos aūšinos šakt-saktys,
kurrū jis prašė, swēre tūštantū
ir septynū šimtū syltū aūšfo; dar
be kittū šakčū bey lencugėlū, ir iš
šarloto padarytū rubū, kurreis dėwū
Midianitū karālei, ir be katlū raiš-
čū jū werbludū.

27. Ir Gideons padare iš to wy-
stupištą fermėgą, ir pastate tą i
sawo miestą Oprėje. Ir wissi Izrael-
litėnai apsikėšawo ant to cęšau; ir
stojos Gideonui bey wissai jo gim-
minei papiktinnimui.

28. Taipo Midianitai buvo pa-
žėminti per waitus Izrael, ir ne
pakėle daugiaus taipo sawo galwā,
ir buvo pakėjaus toje žėmėje per
kēturis dešimt metus, koley Gideons
gyws buvo.

29. O Jerub Baals, sunus Joaso,
nuėjės gywėno sawo namāse.

30. Ir Gideons turrėjo septynis
dešimts sunū, kurrie wissi iš jo štrė-
nā buvo išėję; nės jis daug mōte-
rā turrėjo.

31. O netikroji jo pati, kūrę Si-
kėme laisę, taipojau sunų jam pa-
gimde, tą jis pramine: Abimelek.

32. Ir Gideons, sunus Joaso, nu-
mirre, kaip gėrą pulką mėtū buwo
sulaukęs, ir palaidojo jį grabe sawo
tėwo Joaso, Oprėje Abiesritū.

33. O Gideonui numitrus, atsi-
kreipę waitai Izrael: susikėlė sawo
pagal Baalim, ir idėjo saw Baal-
Beritą, i Diewą.

34. Ir waitai Izrael ne atsiminne
Pono Diewo sawo, kurs jās buwo
išgėlbejęs iš rankū wissū jū neprie-
telū aplinkų.

35. Ir ne išrodė mielasirdystę
gimminei Jerub-Baal Gideon, kai-
po jissai wissą gėrą Izraelitėnams
buwo dāres.

9. Pėrskyrimas.

Abimelekas sawo brolus nužawinno.

O Abimelekas, sunus Jerub-Ba-
lo, nuėjęs i Sikėmą pas brolus sa-
wo motinōs, kalbėjo su jeis, ir su
wissā gimmine, sawo mōtinōs tėwo
gimminės tardams:

2. Meldzu, sakękite wissieams wy-
rams iš Sikėm be girdint: kas jums
geraus yra, ar kad septynios dē-
šimts wyrai, wissī waitai Jerub-
Baalo, ant jussū wiespatauja; arba
kad wiens wyras ant jussū wiespa-
tautu? o priegtam ir minnėkite,
manę esanti jussū kuną, ir iš jussū
gimminės.

3. Tay kalbėjo brolei jo mōtinōs
apie jį wissus šittus šodžus wissieams
wyrams iš Sikėmo be girdint, ir jū
širdis lentėsi ant Abimeleko; nės jie
dumojo: jis yra musū brolis;

4. Ir dāwe jam septynis dēšimt
šidabrininkū iš namū Baal-Berito;
ir Abimelekas samde tais piktus ir
nelabus wyrus, kurrie jį sėkė.

5. Ir jis i Oprą atėjęs i sawo tė-
wo namus, nužawinno sawo bro-
lus, waitus Jerub-Baal, septynis
dēšimts wyrus ant wieno atmens.
Alle išliko wiens Jotams, mažau-
sasis sunus Jerub-Baalo; nės jis
buwo paslėptas.

6. Ir susirinko wissī wyrai iš Si-
kėm, bey wissā gimminės iš Millo ir
nuėję Abimeleką idėjo i Karalų,

pas aukštą aną aužolą Sikėme sto-
winti.

7. Kaip tai Jotamui buwo apsa-
kyta, jissai nuėjęs uffistoj ant wir-
šaus kalno Grisim, ir pakėlęs sa-
wo balsą, šaukė ir tare jiems:
klauskite manęs, jus wyrai iš Si-
kėm, kad Pons Diews ir jussū kla-
sytu;

8. Mėdžei nuėjo, kad karalų ant
sawęs idėtu, ir tare alliejaus mė-
džui: buk tu musū karalumi.

9. Bet alliejaus-mėdis atšakė jiems:
ar aš sawo riebumą pamešsu, kurri
taip diewai kaip žmones ant manęs
girr, ir nueisu, kad aš wyrausasis
buczau ant mėdžū?

10. Tay tare mėdžei pygū mėdžui:
eikš tu, ir buk musū karalumi.

11. Alle pygū-mėdis atšakė jiems:
ar aš sawo saldumą ir sawo sta-
nus waitus pamešsu, ir nuėjęs wy-
rausasis buczau ant mėdžū?

12. Tay tare mėdžei wynmėdžui:
eikš tu, ir pastok musū karalumi.

13. Alle wynmėdis tare jiems: ar
aš sawo šwiežą wyną palikęs,
kurs ir diewus ir žmones palinkš-
min, nueisu, kad wyrausasis buczau
ant mėdžū?

14. Tay wissī mėdžei tare erkščėzui:
eikš tu, ir buk musū karalumi.

15. O erkščėtis atšakė mėdžams:
ar tiesa, kad manę karalumi norit
idėt ant sawęs, tay atėję pasidūkite
po mano pawėsu; jey ne, tay ugnis
te išeit iš erkščėzo, ir te judėgin'
cedro-mėdžus Libanone.

16. Jeygu dabar geray ir wertay
darėt, kad Abimeleką i Karalų idė-
jot; o jey geray darėt su Jerub-
Baalu ir su wissā jo gimmine, o jey
darėt su jūmi, kaip jis apie jus už-
pelnęs;

17. Kad mano tėws jussū dėl ka-
rawęs, ir sawo dušią kaip meste
šalin mėtęs nū sawęs, kad jus iš-
gėlbtu iš rankū Midianitū;

18. O jūs šien dien stėngiaties
prieš mano tėwo gimminę, nuža-
windami jo waitus, septynis dēšimts
wyrus ant wieno atmens, ir idėjote
saw karalų, Abimeleką, jo sluginės
sunų, ant wyrū iš Sikėm, todėl, ka-
dangi jis jussū brolis esti;

19. Jeygu tūmi geray ir wertay darēt sū Jerub Baalu ir su jo gimmine, šoje dionoje: tay bukite linksmi su Abimelekū, ir Abimelekas su jumis;

20. Jey ne, tay ugnis te išeit iš Abimeleko, ir te sudėgin wyrus Sikemo, ir buttą Millo; o taipojau ugnis te išeit iš wyrū Sikemo, ir iš gimminės Millo ir te sudėgin Abimeleką.

21. Ir Jotams bėgte pabėgo ir nukato i Bėrą, ir gyveno cėglau del sawo brolio Abimeleko.

22. O kaip Abimelekas tris metus ant Izraelitėnū buwo wiešpatāwęs:

23. Užleido Pons Diews piktą norą tarp Abimeleko, ir tarp wyrū iš Sikem; nės wyrai iš Sikem atsižadėjo Abimelekui;

24. Ir jam i akis sākė, kaip jissai septynis dėšimts sunū Jerub Baalo buwo nužawinęs, ir jū krāju deley jie kaltino Abimeleką, jū broli, kurtai jūs buwo nužawinęs, priegtam ir kaltino anus wyrus iš Sikemū, kurrie ant to jam buwo prišokę, kad nužawintu sawo brolus.

25. O wyrai iš Sikemū pastellawo slapezey žalnerū pulką ant kalnū wiršū, ir sugawo wissus, tū kėlu jumplinkay kėlaujencus. O tai Abimelekui apsakoma buwo.

26. Bet atėjęs Gāals sunus Ebed su sawo broleisėjo i Sikemus. O wyrai iš Sikemū ant jo pasitikėję.

27. Ir laukan išeję i lauką nuskyne wyn-ūges, tas jie išspaude ir pradėjo šokinėti, ir iėję i sawo diewo namus wālge bey gėre ir kėike Abimelekui.

28. Ir Gāals, Ebedo sunus, tare: kas esti Abimelekas? ir kas esti Sikems, kad mes jo padūnai butumbim? Ar jis ne esti Jerub-Baalo sunus, ir idėjęs Sebulą, sawo tarną ant žmonū Emoro, Sikemo tėwo? Kodėl mes jam šlužitumbim?

29. Diewe dūk, kad žmones butu po mano ranka, kad aš Abimeleką

prawaryczau. Ir Abimelekui buwo sakoma: padiddink sawo žalnerū pulką, ir išsitrauk.

30. Nės Sebuls, wyrėsnysis to miesto, išgirdęs žodžus Gāalo, Ebedo sunaus, inirto jis sawo papyti.

31. Ir slapezey pašlus nusuntęs pas Abimeleką, jam sakydino: štay, Gāals, Ebedo sunus, ir jo brolei i Sikemą atėję, sujuddin žmones.

32. Taygi kėltis naktij, tu ir tawo žmonės, pas tawę šantieji, ir pastelolok slapezey žalnerū pulką prieš jūs i lauką.

33. O rytą mėtą, sāulei užtekant, tay anksti kėltis ir užpuol miestą. Ir jey jis bey žmones, pas jį šantieji, prieš tawę išsitraukę, tay darēt su jūmi, kaip tu rassi.

34. Abimeleks kėlesi naktij ir wissī žmones pas jį šantieji, ir tykojo ant Sikemo kėturreis pulkais.

35. O Gāals, Ebedo sunus, išsitraukė, ir stowėjo už angos pas miesto wartus. Alle Abimeleks pasikėle iš wietos paslėptos su wissais žmonemis, su jūmi styru šanczeis.

36. Taygi Gāalas matydams žmones, tare Sebului: štay, cė žmones žemyn ateit nū kalno wiršaus. Bet Sebuls tare jam: taw rėdos, buk kalnū šepėlei žmones esą.

37. Gāals dar daugiaus kalbėdams tare: štay, žmones ateit žemyn iš widdurio žemės, ir žmonū pulkas atkelauj ant kėlo prieš žynawimo-āužolą.

38. Tay Sebuls jam tare: kame dabar tawo liešuwis sakąsis: kas esti Abimeleks, kad mes jam šlužitumbim? ar tai ne tie žmones, kurtus tu papeikiei? išsitraukęs dabar muškis su jūmi.

39. Gāals išsitraukęs pirm wyrū iš Sikem, muškėsi su Abimeleku.

40. Alle Abimeleks guijo jį, kad pirm jo bėgo; ir prapūle daug užmuštųjų ikki angos wartū.

41. Ir Abimelekas pasilikto Urumoj. Alle Sebuls prawāre Gāalą ir jo brolus, kad jie Sikeme ne turrėjo pasilikti.

42. O rytą mėtą žmones išejo i

laukq. Kaip tai Ubimelekui buwo apsatyta,

43. Surinko jis žmones, ir tus pėrdalyjo i tris pulkus, ir wienq zalnierū pulkq jis slapczy pastelawo ant lauko. O matydam, kad žmones is miesto isėjo, kėlesi jis pries jās ir užmuše jās.

44. Alle Ubimeleks bey pulkai, kurrie su jūmi buwo, užpūle jās, ir stowėjo pas angq miesto wartā, o du tū pulkū užpūle wissus, ant lauko esancjus, ir užmuše jās.

45. Tay Ubimeleks karawo pries miestq per tą wissq dienaq, ir i laimejes nuždde žmones, tame esancjus, ispuštijes miestq drustq ant tos wietos sėjo.

46. Tai girdeję wissi wyrai koryczos Silem,ėjo jie i drutq pilli balwono Berit.

47. O kaip Ubimeleks tai girdejo, kad wissi wyrai koryczos Sileme buwo susiję,

48. Ejo jissai ant kalno Salmon, su wissais sawo wyrais, pas i esanczis, ir firwi i sawo rankas žmes nukirto šakq nū medžū, o tą pakėlę ir ant sawo peczū uždėjęs tare wissiem žmonėms su jūmi esantiems: kq jās matėt, manę dāranti, tai ir jūs stubrey darykit, lygey kaip aš.

49. Tay nukirto wissi žmones, kožnas po šakq, ir sėle Ubimelekq, ir tas prie pillės prideję ugnimi ję uždege, kad ir wissi wyrai koryczos numirre, apie tukstanti wyrū bey moterū.

50. Bet Ubimelekas nusitraukė i Tebezą, ir tą apgulus laimėjo ję.

51. Alle widduje miesto druta buwo korycia, ant kurrōs bėgo wissi wyrai bey moteres, ir wissi mieščjonis to miesto, ir po sawim užrakinę užkopo ant stogo koryczos.

52. Tay Ubimelekas koryczq priejęs karawo pries tą, ir artinosi prie angos koryczos, kad ję ugnimi sudėgintu.

53. Alle wiena moteriskė stūki atmens is girnā, Ubimelekui ant galwos mėtė, ir sukūle jo kankolę.

54. Tay Ubimeleks greitay pawadinuo waiķq, kurs jo hārwus nešo-

jo, ir tare jam: ištrauk sawo kardq, ir žuddit manę, kad ne satytu apie manę: moteriskę ji užmušus. Tay jo waiķs ji pėrdure, ir jis numirre.

55. O kaip Izraelitėnai, kurrie su jūmi buwo, mate, kad Ubimelek judytas buwo, kožnasėjo i sawo namus.

56. Taip * užmoėjo Pons Dieus Ubimelekui tą piktėnybę, kurrę jis sawo tėwui buwo isrodęs, kaip jis nužawinno septynis dēšimts sawo brolus. * Ps. 1, 7. Jer. 50, 29.

57. Taipojau ir wissq piktėnybę wyrū is Silem Pons Dieus jiems atessejo ant jų galwōs; ir trōpijo jās kėikims Jotamo, sunaus Jerub-Baal.

10. Pėrstyrimas.

Izraelitėnai swetima Diewā dēley sunkiey pripāndjamū.

Po Ubimeleko pasikėle Izraelitėnus gėlbėti Tola, wyrs is gimminės Isahar, sunus Pua, sunaus Dodo. Ir jis gywėno Samire, ant kalno Epraim.

2. Ir walde Izraelitėnus per dwidēšimt ir tris metus; ir ji numirrusi palaidojo Samire.

3. Po jo kėlesi Jairs, Gileaditas, tas walde Izraelitėnus dwidēšimt ir dū metų.

4. Ir turrėjo trisdēšimt sunū ant trisdēšimt asilāiczū jūjanczū, ir trisdēšimt miestėlū, kurrus tėmus Jair wadindawo, ifki šei dienai, ir yra žėmėje Gilead.

5. O Jairs numirręs buwo palaidojomas Ramone.

6. Alle waiķai Izrael tolaus sunkiey susigrieķijio pries Pong Diewq, ir šluįijo Baalim bey Ustarot, ir balwonams Syriōs, bey balwonams Zidono, bey balwonams Moabo, ir balwonams waiķū Ammon, ir balwonams Pilištėnū, ir prastoję Pong Diewq ne šluįijo jamui.

7. Tay papylo narsas Pono Diewo ant Izraelitėnū, ir pardawė jās i ramkas Pilištėnū, bey waiķū Ammon.

8. Ir jie sumyne bey sumuše wai-

tus Izrael, tą mētą pradeję maž ne
aštūnolika mētū, butent wišsus wai-
tus Izrael anapus Jordano, žėmėje
Amoritū, turri Gileade yra.

9. Priegiam waitai Ammon pėr-
sire per Jordana, ir karāwo
prieš Juda, ir prieš Benjamina, ir
prieš gimminę Epraim, taipo, kad
Izraelitėnai didoje bėdoje buwo.

10. Tay šauke waitai Izrael Die-
wop, ir tare: mes prieš tawę susi-
griešijom, nės mes prastojom sawo
Diewą, ir šlužijom Baalim.

11. Alle Pons Diews tare Izrael-
litėnams: ar ne prispaude jus ir
Egyptienai, ir Amoritai, ir Amoni-
tai, ir Filistėnai,

12. Ir Sidoniai, ir Amalekitai ir
Moanitai, o aš jus išgelbėjau iš jų
rankū, kaip jus manėsi šaukėt?

13. O taciaus manę prastojot, ir
kittiems diewams šlužijot; todėl aš
jums dangiaus ne gelbėsu.

14. Nueję prašykities pagalbos iš
tū diewū, kurrus saw išrinkot; tie
dabar jus t' išgelbtū čese jusū bėdōs.

15. Alle waitai Izrael atšakė Po-
nai Diewui: mes susigriešijom, tu
su mumis daryk, kaip taw mėgsta;
alle tiktay išgelbėt mus šimme čese.

16. Ir jie šallin mėtė nū sawes
swetimus diewus, ir pasiklonojo Po-
nai Diewui. Ir jis pasigailejo maty-
dams, Izraelitėnus taipo slogintus.

17. O waitai Ammon šukawo ir
guldėsi Gileade; alle waitai Izrael
įsitrinė guldėsi Rizioje.

18. Ir wyresnieji žmonū iš Gilead
tare tarp sawes: kurs pradės ka-
rāuti prieš waitus Ammon, tassai
bus wyrāusafis ant wišsū Gileade
gywėnancujū.

11. Pėrstyrimas.

Septo pergalkimas ir pajabėjimas.

Septa, Gileadytas, karzygis buwo,
karāuti mokas, alle išlekšinnis. O
Gileadui Septa buwo gimmes.

2. O kaip Gileado pati jam wai-
tus pagimde; ir tōs moteriškės wai-
tai ušango, išštume jie Septą, sakę-
dami jam: tu ne gausi daliės musū
tėwo namūse, nės tu esi kittōs mo-
ters sunas.

3. Tay jis bėgo dėl sawo broli,
A. Z.

ir gywėno žėmėje Tob. Ir susirin-
ko pas jį nelabi žmones, ir išsitran-
ke su jūmi.

4. Ir pastuy po keltū cėsū karāwo
waitai Ammon su Izraelitėnais.

5. Taipo karāujant waitams Am-
mon su Izraelitėnais, wyresnieji iš
Gilead nuėjo, kad Septą sugražintu
iš žėmės Tob.

6. Ir tare jam: eikš, ir buk musū
wyresnysis, kad karāutumbim prieš
waitus Ammon.

7. Alle Septa atšakė wyresniem-
siems iš Gilead: ar ne jus tie este,
kurrie manęs ne kenzat, ir kurrie
manę išštūmėt iš mano tėwo na-
mū? O dabar ateinat pas manę,
kadangi bėdoj' esat?

8. Wyresnieji iš Gilead atšakė Sep-
tui: todėl mes dabar wėl pareinam
pas tawę, kad su mumis kella-
tumbei ir mums gelbėtumbei karāuti
prieš waitus Ammon, ir kad bu-
tumbei musū wyresnysis ant wišsū
Gileade gywėnancujū.

9. Septa atšakė wyresniemsleims
iš Gilead: kad jus manę sugra-
žist karāuti prieš waitus Am-
mon, o Pons Diews tus man pa-
dās, argi aš tad busu jusū wyres-
nysis?

10. Wyresnieji iš Gilead tare Sep-
tui: Pons Diews t' essie klaupytojū
tarp musū, jey mes ne darysim, kai-
po tu esi šalęs.

11. Taipo nuėjo Septa su wyres-
neiseis iš Gilead, ir žmones idėjo jį
i waldoną ir wyresni ant sawes. Ir
Septa tai wišlab kalbėjo po atū
Pono Diewo, Rizioje.

12. Tay Septa nusunte paslus
pas karālū waitū Ammon, ir jam
sakydino: tą tu darbo turri su ma-
nim, kad ateini pas manę karāut
prieš mano žėmę?

13. Karalus waitū Ammon atšā-
ke paslams Septo: todėl, kad Izrael-
itėnai man atėme mano žėmę, kaip
jie iš Egipto išsitraukė, pradėjus iš
Arnon itki Jaboko, ir itki Jordano.
Taygi man tą atdūl su geru.

14. O Septa dar kittus paslus nu-
sunte pas karālū waitū Ammon.

15. Tie tare jamui: taip šalo Sep-
ta: Izrael ne atėme ne joki lauką,

ney Moabitams, ney waitams Ammon;

16. Nės kaip jie iš Egipto išsi-traukė, kelawo Izraelitėnai per pūš-čią iktė šwendrū-jurū, ir nukāko i Kadēsą,

17. Ir * nusunte paslus pas ka-rālū Edomitū, tarydami: kēišk mus pėrkėlaut per tawo žemę. Alle Edo-mitū karālus jū ne klause. Taipjau ir nusunte pas Moabitū karālū, tas taipjau ne norėjo. Taipo Iz-raelitėnai passilikto Kadēsę.

* 4 M. 20, 14.

18. Ir aplink wāikšeziojo pūšezio-je, kēlādami aplink Edomitū bey Moabitū žemę, ir priejo iš sālės užtekėjimo pas Moabitū žemę, ir guldesi anapus Arnon; ir ne pėr-ėjo per rubėžū Moabitū, nės Arnons yra Moabitū rubėžus.

19. Ir Izraelitėnai * sunte paslus iktė Sioną, Amoritū karālū, Esbone gywēnanti, ir jam sakydino: pawėlik mums per tawo žemę kēlāuti iktė i sawo wietą.

* 4 M. 21, 21.

20. Alle Sions ne pawėlijo Izraē-litėnams, kad jie per jo rubėžus kē-lāutu, bet sujėškōjės wissus sawo žmones guldesi Jazoje ir karāwo su Izraelitėnais.

21. Alle Wiešpats, Diewas Izraē-lo, padawē Sioną su wissais jo žmo-nėmis i rankas Izraelitėnū, kad jie jūs parmuše. Taipo igawo Izraēli-tėnai wissą žemę Amoritū, toje žė-mėje gywēnancū;

22. Ir igawo wissus rubėžus Amo-ritū, pradėję nū Arnon iktė Ja-boko, ir nū pūšezės iktė Jordano.

23. Taipogi Wiešpats, Diewas Izraēlo, prawarē Amoritus pirm sawo žmonū Izrael, ir tu jūs nori passisawint?

24. Taw reiktu tū žemę passisawint, kurrus tawo Diews Kamos prawarē, ir mums dūti passisawinti wissus, kurrus Wiešpats, musū Diewas pir-ma musū prawarēs.

25. Uрги misliji, kad tu gerėsnę prową turri, ne * kaip Balaks, su-nus Ziporo, Moabitū karālus? argi ir jissai ben kōki kartą prawawojēs arba karawēs prieš Izrael? * 4 M. 22, 2.

26. Kaczeig Izraelitėnai dabar

jau per tris šimtus metus gywēno Esbone ir jū miestelūse, ir wissū-se miestūse, pas Arnoną esancūse. Kodel jūs tą žemę ne išwālnijot tą kartą?

27. Aš taw nieku ne nusidėjau, o tu taip piltay man darai, kad prieš manę karāuji. Pone Diewe, tu šen dien prową daryk Izraelitė-nams bey waitams Ammon.

28. Alle karālus waitū Ammon ne klause žodžū Jepto, kurrus jam sakydino.

29. Tay Dwase Diewo apėme Jeptą, ir pėrkelawo Gilead bey Ma-nassę ir Mizpę, Gileade esancę, ir iš Mizpės, Gileade esanczės, kelawo ant waitū Ammon.

30. Ir Jepta žadėjo Ponui Die-wui pažadą tarydams: jey tu wai-kus Ammon man padūsi i mano rankas:

31. Kas iš mano wartū laukan-eis, man priešais, kad aš su paša-jumi paragryšū nū waitū Ammon, tai aš Ponui Diewui padūsu, ir tai aš i dėginimo: apierą apierawosū.

32. Taipo Jepta nukelawo i waitus Ammon, prieš jūs karāuti. Ir Pons Diews padawē jūs i jo rankas.

33. Ir jis musē jūs, nū Uroer pradėdams, iktė ateinant i Minnitą, dwidėšimt miestus, ir iktė eilės wyn-kalnū, labay diddi mūši. Ir taipo pažėminti buwo waitai Am-mon per waitus Izrael.

34. O Jeptui i Mizpą parėjus, i sawo namus, štay, jo duktė lau-kan išeit jam priešais, su warin-noms bubnomis ir su dainomis; o ji wienintele buwo duktė, ir jis ne turrėjo kitta kōki ney suns ney dukteri.

35. Ir ję pamatēs, iplėšē jis sawo rubus, tarydams: aš, mano duktė, kaipu tu manę prilenki ir smutną darai! nės aš sawo burną atwērau prieš Poną Diewą, * ir ne galu tai atgrēkt'.

* 3 M. 27, 29.

36. O ji atsākē: miels tėwe, kad tu sawo burną atwērei prieš Poną Diewą, tay daryk man, pagal tai, ką tu kalbėjēs ešsi; kadangi Pons Diews taw dawē pėrgalėti tawo ne-prietelus, waitus Ammon.

37. Ir ji sàkè sawo tẽwui: pawẽ-
lĩt man tai, ir lẽĩt manẽ du mẽne-
sũ iĩ cze šallin eiti ant kalnũ, kad
mergystẽ sawo apwertẽzau su sawo
draugomis.

38. Jis tare: eit; ir lẽido jẽ du
mẽnesũ eiti. Tay ji nuẽjusi su sawo
draugomis apwertẽ sawo mergystẽ
su sawo draugomis ant kalnũ.

39. Ir po dwẽjũ mẽnesũ ji wẽl
pargryjo pas sawo tẽwã. Ir jis
dãre jei pagal sawo pãžadã; ir ji
niekãdõs ne jokio wyro ne buwo
jautusi. Jĩ to rãdosi pãprotis Iz-
raelijẽ:

40. Kad Izraelitẽnũ mergos kas
mẽtã nuẽit apraudoti dukteri Jepto,
Gileadito, kas mẽtã kẽtures dienas.

12. Pẽrstyrimas.

Epraimitai uĩmuĩti.

O tie iĩ Epraim šaukdami i šãurẽ
ẽjo, ir tare Jeptui: kodẽl tu ẽjei i
kowã prieĩ waitus Ammon, ir mus
ne wadinnai, kad su tawim butum-
bim ẽjẽ? mes ir tawo namus ir ta-
wẽ ugnimi sudẽgĩsim.

2. Jepta atĩkẽ jiems: aĩ bey ma-
no žmones diddẽ kowã turrẽjom su
waitais Ammon, o aĩ jũms priĩsau-
tiau, alle jũs ne gẽlbẽjot manẽ iĩ
anũ rankũ;

3. Taygi matydam, jus ne norint
gẽlbẽti, aĩ sawo gywastĩ ne cẽdĩ-
jau, ir nusitrãukiau prieĩ waitus
Ammon, ir Pons Diews dãwẽ
jũs i mano rankas. Kodẽlgi dabar
ateĩnat pas manẽ aukĩstyn, prieĩ
manẽ karãuti?

4. Ir Jepta suwadinnò wĩssus
wyrus iĩ Gilead, ir karãwo prieĩ
Epraim. Ir wyrai iĩ Gilead muĩšẽ
Epraimus, todẽl, kad sãkẽ: juĩ jũs
Gileaditai este tarp Epraim bey
Manasse, kaip kurrie bẽga iĩ Epraim.

5. O Gileaditai igawo perwãžã
Jordano uĩ Epraim; taigi kad bẽ-
gantiejĩ iĩ Epraim sãkẽ: lẽĩt manẽ
per perwãžã; tay wyrai iĩ Gilead
atĩkẽ jam: ar tu essi Epraimits? o
kad jis atĩkẽ: ne;

6. Tay jie liepe ji sãkyti: Szibo-
let; tay jis sãkẽ: Sibolet, ir ne ga-
lẽjo geray iĩtarti. Tay jie ji sugawẽ

paramuĩšẽ pas perwãžã Jordano;
kad tã cẽžã iĩ Epraim pilẽ kẽtu-
rios dẽĩimt ir du tũkstanczu.

7. O Jepta walde Izraelĩ šẽĩšis
metus. Ir Jepta, Gileadits numirre,
ir palãidojo ji miestãšẽ Gilead.

8. Po šio walde Izraelĩ Ežžans
iĩ Betlẽem.

9. Tas turrẽjo trisdẽĩimt sunã; o
trisdẽĩimts dukterũ iĩstẽkẽdino; ir
trisdẽĩimts marcũ jis iĩ swetimũ
nupirĩšo sawo sunums; ir walde
Izraelĩ septynis metus.

10. Ir ji numirrusĩ palãidojo Bet-
lẽem.

11. Po šio Izraelĩ walde Elons,
Sebũlonits; ir walde Izraelĩ dẽĩimt
mẽtã.

12. Ir ji numirrusĩ palãidojo pa-
kalnẽj` Ujalon žẽmẽjẽ Sebũlon.

13. Po šio walde Izraelĩ Abdots,
sunus Illelo, Pireatonĩĩšis.

14. Tas turrẽjo kẽturis dẽĩimts
sunũ, ir trisdẽĩimts sunũ sunũ,
kurrie ant septynios dẽĩimts aĩlãĩ-
cũ jũdawo. Ir walde Izraelĩ aĩ-
tũnis metus.

15. Ir ji numirrusĩ palãidojo Pi-
reatone, žẽmẽjẽ Epraim, ant kalno
Umalekitũ.

13. Pẽrstyrimas.

Simsono prãĩbẽĩms sawo motĩnõs žywate; jo
uĩgimĩmmas.

Ir waitai Izrael dar tolaus sun-
kiey susĩgriẽĩijo Ponui Diewui; ir
Pons Diews jũs padawẽ i rankas
Pilĩstẽnũ per kẽturis dẽĩimt metus.

2. O buwo kockai wyrš Zarķoj, iĩ
nekurrõs gimminẽs Danitũ, wardũ
Manoa; ir jo pati buwo newaĩsinga,
niekã ne pagĩmdydamã.

3. Ir angẽlas Pono Diewo pa-
sirode tai moterĩĩkẽi, tarydam, jei:
ĩtay, tu essi newaĩsinga, ir niekõ ne
pagĩmdai; alle tu nẽĩẽžã pastosi ir
sunny pagĩmdysi.

4. Taygi saugokis, idant * wyno
arba kocko drũto gẽrimo ne gẽrtum-
bei, ir niekõ, kas necyĩsta, ne wãl-
gitumbei.

5. Nẽs tu nẽĩẽžã pastosi ir sunny
pagĩmdysi, to galwa barždstuczu
ne tur buti nusĩtuttama; nẽs tas
waitš bus Diewui žãdẽts toj` tĩkt

2. Ir wēl pargryžes apsaŭte tai sawo tēwui bey sawo mótinaĩ saŭy-
dams: aš pamaczau kołę mergą
Timnate tarp dukterū Pilistēnū; dū-
kita man tą per pączę.

3. Jo tēws ir jo mótina atsaŭte
jam: argi jau ne randi pączės tarp
dukterū sawa brolū, ir tarp wišū
sawo žmonū, kad tu nori nuėiti, ir
pączę westi iš Pilistēnū, kurrie ne
appiaustiti? Simsonas tare sawo
tēwui: pawėliť man ję westi, nės ji
patinka mano akims.

4. O jo tēws bey mótina ne žin-
nojo, kad tai stojos nū Pono Die-
wo, nės jis prieaštis jėštojo ant
Pilistēnū. O Pilistēnai tū cėš po-
nawojo ant Izraelitēnū.

5. Taip Simsonas žemyn ęjo su
sawo tēwu ir su sawo motina i Tim-
natus. Ir kaip jie priejo wynkalnus
Timnatū, ętay jauns lūts rėdams
jam priešais ęjo.

6. Ir dwase Diewo apėme ji, ir
jis suplėše ji, kaip ošytis suplėšams;
o taczaus nieko ne turrėjo sawo ran-
koj'. Ir ne apsaŭte tai ney tēwui,
ney mótinaĩ, tą jis buwo dāres.

7. O kaip žemyn nuėjo, kalbėjo
jis su ta merga, ir ji patikto Sim-
sonui jo atisa.

8. Ir po kėlėta dienū jis wēl par-
gryžo, kad ję westu; ir ęjo iš kėlo,
kad stėrwą lūto apšwalgytu: ętay,
biczu: spėczus buwo stėrwoje lūto,
ir medus.

9. Ir jis ęme tai i sawo rankas,
ir wālge to pakelui, ir ęjes pas sa-
wo tēwą bey motiną, dāwe jiem
dwiem, kad ir jādū wālgitu. Alie
jis ne sake jiem dwiemi, kad medu
iš luto stėrwos buwo išėmes.

10. Ir kaip jo tēws žemyn ęjo prie
tōs mergos, Simsonas ęzonay swōdbą
kėle, kaip jaunikaiczi lūbi'.

11. Ir ji pamātę dāwe jam trisde-
šimts draugū, kad prie jo butu.

12. Alie Simsons tare jiems: aš
jums myslę dāsu ušmiti: jey tą at-
misit ir trōpisit, per šas septynes
dienas swōdbos, tay aš jums dāsu
trisdešimt marškinū, ir tris dešimt
sermėgū šwentoms dienoms dewe-
jamū.

13. O jey jūs tą ne galėsite atmit,

tay jūs man dāsite trisdešimt marš-
kinū, ir trisdešimt sermėgū šwen-
toms dienoms dewėjamū. Ir jie
tare jam: pāsako mums sawo myslę,
kad tą girdėtumbim.

14. Jis tare jiems: walgis išėjo
iš ryšoklio, o saldums iš drutojo.
Ir jie i tris dienas tą myslę ne ga-
lėjo atmiti.

15. Sėkina dieną jie tare Simsono
pączei: pėrkalbėť sawo wyra, kad
jis mums saŭytu tą myslę, jey ne,
tay mes tawę ir tawo tēwo namus
ugnimi sudėgėsim. Ur jūs ęzon mus
pakwėtėt, kad mus ubbagais dary-
tumbit, ar ne?

16. Tay Simsono pati werke po
jo akiū, tarydama: tu manę ne ap-
tenti, ir manę ne myli. Tu wai-
kams mano žmonū myslę dawjei
ušmit, o tą man ne išguldei. O jis
tare jei: ętay, aš tai ney sawo tē-
wui ney mótinaĩ ne apsaŭiau, argi
taw saŭyczau?

17. Ir ji werke per tas septynes
dienas po jo akiū, kōley swōdbą
kėle; alie sėkina dieną jis sake jei;
nėša ji jam pakūjaus ne dāwe. Ir
ji išgulde tą myslę waitams sawo
žmonū.

18. Tay wyrai to miesto tare jam
sėkina dieną šaulei dar ne nusilei-
dus: kas butu saldėsnis uš medu?
Kas yra drutėsnis uš lūtą? Alie jis
atsaŭte jiems: jey jūs ne būtumbit
mano telyče arę, tay mano myslę
ne būtumbit atminę.

19. Ir Diewo dwase apėme ji, ir
jis nuėjo i Ašloną ir ušmuše tris-
dešimt's wyra iš jū, ir atėme jiems
jū rūbus, ir dāwe sermėgas šwen-
toms dienoms dewėtinias jiems, kur-
rie tą myslę buwo atminę. Ir pa-
pylęs sawo kėštę, aukštyn ęjo i
sawo tēwo namus.

20. Alie Simsono pati tēso wie-
nam jo draugū, kurs jam priklaufe.

15. Pėrštyrimas.

Simsonas Pilistėnams išladds baro lapėmis
bey ašlio-pažandlaulu.

O nusidawe po kėlėta dienū apie
kwieczū-dāgą, kad Simsonas sawo
pączę atlanķes jei parneše ošyti. Ir
kaip jis dumojo: aš eisu i kamara

pas sawo pàczę: jòs tēws ne norė-
jo ji ilėisti,

2. Ir tare: aš duniojau, kad tu je
ne apšenti, ir dawjau je tawo prie-
telui; alle ji tur mažėsnę sėseri, ta
grąžėsnę yra, kaip ši; ta t' essie ta-
wo uš sę.

3. Tay tare jiems Simsonas: aš
dabar ben wieną kartą stundą ga-
wau prieš Pilistėnus; aš jums iš-
kādòs darysu.

4. Ir Simsonas nuėjes sugàwo tris
šimtus lāpes, ir ėmęs šibburus su-
keite àdegą su àdega, ir pašio wie-
nų šibburi tarp dvejų àdegų,

5. Ir uždege tus ugnimi, ir pa-
lėido i ruggius Pilistėnų, ir taipo
uždege pėdus ir dar ne pjautus
ruggius, ir wynkalnus, ir aliejaus
medžus.

6. Tay šakė Pilistėnai: kas tai
padarė? Tay atšakoma buwo: Sim-
sonas, Timnito žentas; todėl, kad
jam jo pàczę atėmęs, ir je jo prie-
telui dawęs. Tay Pilistėnai susi-
ėjo ténay, ir ugnimi sedėgino ir je,
ir jòs tēwų.

7. O Simsonas tare jiems: ka-
czeig jūs tai ir darėt, tay tacyaus
aš pats ant jūsų noru pašitiešit, o
pastuy palaut.

8. Ir muše jūs skaudžey, ir ant
pecų ir ant rėtų. Ir žėmyn nuėjes
gywėno atmens àloje Štamėj'.

9. Tay Pilistėnai uššitràukę aukštyn
apgulde Judą, ir guldėsi Lėkioj'.

10. Alle tie iš Judo tare: kodėl
jūs prieš mus uššitràukėt? Jie at-
šakė: mes parėjom, kad Simsoną
surisťumbim, ir kad jam darytum-
bim, kaip jis mums daręs.

11. Tay nukelàwo trys tūkstantis
wyrų iš Juda i atmens-àlą Štamėj,
ir tare Simsonui: argi ne žinnai,
kad Pilistėnai ant mūsų ponawoja?
Kodėlgi tai mums padarei? Jis at-
šakė jiems: kaip jie man dārė, taip
aš jiems wėl dariau.

12. Jie tare jam: mes žėmyn par-
ėjom, kad tawę surisťumbim, ir i
Pilistėnų rankas dītumbim. Simso-
nas atšakė jiems: taygi prisėkite man,
kad man ne norite užginti.

13. Jie atšakė jamui: mes taw nie-
ko ne užgisime, bet tik norim tawę

surisť, ir i jų rankas padāt, ir ne
norim tawę užmušti. Ir jie surisťo
ji su dwiem naujom wirwėm, ir iš-
wede ji iš àlòs.

14. Ir jam nukàtus i' i Lėkį, su-
kawo Pilistėnai jam i atis. Alle
dwase Pono Diewo apėme ji, ir
wirwes ant rankų pastojo kaip sū-
lai, ugnimi apšwillinti, kad wirwes
ant jo rankų sutirpo.

15. Ir jis rado apipuwusį [+]
àsilo: pažand-šauli: tay ištiesęs sa-
wo ranką ėme tą, ir užmuše tūmi
tūkstanti wyrų.

[+ o dar drutą.]

16. Ir Simsons tare: cze jie gul-
po kruwa: asilo pažand-šaulu aš
užmušau tūkstanti wyrų.

17. Ir tai iškalbėjes pamete pa-
žand-šauli iš sawo rankòs, ir pra-
mine tą wietą: Ramat Lėkį.

18. O kaip labay tròškò, meldeši
jis Pono Diewo tarydams: tu to-
kią didę pagalbą dawei per ranką
sawo tarno; o dabar aš troškė
turru nutròkšt, ir i rankas iklūti
neapjpàustujų.

19. Tay pėrskelde Pons Diews pa-
stutinnų dantų wieną iš pažand-
šaulo, kad wandų iš to ištekęjo. Ir
kaip jis gėrė, jo dwase atsigàwo,
ir jis wėl buwo atgawintas. Todėl
wadinnams jis dar šen dien šulli-
nys meldžencųjo, kurs iš pažand-
šaulo rados.

20. Ir jis walde Izraėlitėnus czešė
Pilistėnų dwidėšimt mėtų.

16. Pėrštyrimas.

Simsono susigriešijimams, bėda ir pašutinnis
pasigiejimas.

Simsonas nuėjo i Gasa, ir mate
czonay lėkšę, ir sugulėjo su je.

2. Tay Gasitams buwo apšakoma,
Simsoną iėjus. Ir jie apgulle ji, ir
tykòjo ant jo per wissą nakti miesto
wartūse, ir per wissą nakti jie tyli
buwo ir tare: palaut, rytoj, kad
prašwis, mes ji nužawisim.

3. Alle Simsonas gulėjo ikti na-
tiės-gūdummo. Tay pasikėles naktiės-
gūdumme nutwėre abbejes durris
miesto wartū, draug su abbejeis stul-
pais, ir iškėle tādų draug su užlais-
čeis, ir tādų uždėjes ant sawo pecų,

nėšė aukštyn ant wiršaus kàlno šępus Ebron ešanco.

4. Pastuy jis pradejo mylėti moteriškę, pas uppėlę Sorek, Delila wadinnamą.

5. Pas tą Pilistėnà kunigaitšcei aukštyn eję tare jei: pėrkalbet ji ir žurėt, kurreme jis tą didę sylą tur, ir kàmi mes ji galim pėrgalėti, kad ji suriškę pėrweiktumbim; tay mes taw dūsim kójnas tūkstait ir šimtà sidabrininkà.

6. Ir Delila tare Simsonui: meldzu, satyk man, kame tu tą didę sylą turri, ir kàmi tawę reiktų surišt, kad tawę pėrgalėtų?

7. Simsons atšakė jei: kad manę surištų septinoms wirwėmis iš šwiežū lunkū, kuros dar ne padzuwufos, tay aš silpnas pastojęs buczau kaip kitisai žmogus.

8. Tay Pilistėnà kunigaitšcei parnešė pas ję septynes wirwes iš šwiežū lunkū, kuros dar ne buwo padzuwufos, ir ji tomis jiji suriškė.

9. (Bet jie tykojo ant jo prie jòs kamárojo.) O ji tare jam: Pilistėnai nutwėrkite Simsoną. Alie jissai pėrtraukė wirwes, kaip linnū sūlai sutrūkst, kad prie ugniės laikomi, ir ne buwo žinnoma, kokiū budu jis tokią didę sylą turrėjo.

10. Tay atšakė Delila Simsonui: štay, tu manę willojei ir man pamellawai. Taygi dabar man satyk, kàmi tawę rišti galėtų.

11. Jis atšakė jei: kad manę surištų naujomis wirwėmis, kuros dar ney joki darba ne dirbo, tay aš silpnas buczau, kaip kitisai žmogus.

12. Tay ėmė Delila naujas wirwes, ir tomis ji suriškusi tare: Pilistėnai, nutwėrkite Simsoną; (alie jie tykojo ant jo kamárojo) ir jis pėrtraukė jas ant sawo rankū, kaip koki sūlą.

13. Alie Delila tare jam: jau wėl manę willojei ir manę prigawai; meldzu, satyk man, kàmi tawę galėtų rišti? Jis atšakė jei: kad tu septynes kassas mano galwòs supintumbi su kàspinu, ir tas prikàltumbi su winnimi.

14. Ir ji tare jam: Pilistėnai, nu-

twėrkite Simsoną. Alie jis iš miego pabuddęs ištràukė supintus plàus draug su winnimi ir su kàspinu.

15. Tay ji tare jam: kaip tu gali satykti, kad manę myli, o taczaus tawo širdis niera su manim'. Tris kartus tu manę willojei, man ne satydams, iš kò tu tokią didę sylą turri.

16. O kaip ji kas dieną ji ragino tais žodžiais, ir ji nuwàrgino, tay jo dušia apalpo, kad wòs gyws pasilikto;

17. Ir jis satė jei wislab, kà sawo širdij žinnojo, tarydams: dar niekadòs ney wiens barždsuttis ne skuttęs mano galwà; nės aš Diewui žadėts esmi toj tikt užgim-mės. Kad manę nuskustumbi, tay mano syla nū manęs atstotų, kad taip silpnas pastoczau, kaip wissi kitti žmones.

18. Taygi Delila matydama, kad jis jei wislab buwo satęs, kà širdij žinnojo, tay ji nusuntusi dawe parwadit' Pilistėnà kunigaitšcejus, ir satydino jiems: dar wieną kartą ateikite, nės jis man išsisakė wislą sawo širdi. Tay parėję pas ję Pilistėnà kunigaitšcei parnešė pinnigus drauge sawo rankoj'.

19. Ir ji dawe ji užmigti sawo prieglobstij' ir pawadinno wieną, kurs jam septynes kassas nū galwòs nuskustu. Ir ji pradejo ji nutwėrti. Tay jo syla nū jo buwo atstójusi.

20. Ir ji tare jam: Pilistėnai, nutwėrkite Simsoną. O kaip jis iš miego buwo pabuddęs, dumojo jissai: aš šalin eisū, kaip tiek kartū esmi daręs; aš išsiweršū: o ne žinnojo, kad Pons Diews ji buwo prastojęs.

21. Bet Pilistėnai, ji sugawę, akis jam išdūrė, ir ji žemyn wėdė i Gaslą suriškė ji dwejeis lencugais, ir jis turrėjo málti kalėjime.

22. Alie plaukai ant jo galwòs jam wėl pradejo augti, kur nuskušt's buwo.

23. O kaip Pilistėnà kunigaitšcei susirinko, sawo balwonui Dagonui, didę apierą kėlt, ir pasižaugtris, tay jie tare: musū diew's

dawe mums musū neprietelū, Simsonq, i musū rankas.

24. Taipojau ir žmones, kaip ji pamate, gārbino sawą balwonq; nēs jie tare: musū diēws mums dāwēs musū neprietelū i musū rankas, kūs musū žemę išpūstijo, ir daug musū užmušė.

25. O kaip buwo pasilinksminojē, tay tare: parwestite Simsonq, kad mums žiaistu. Tay parwede jie Simsonq iš kalėjimo, ir jis pažaidė jiems, o jie stātė ji tarp dwejų stulpū.

26. Ule Simsonas tare waitui, kūs ji prie rankos wēde: lėist manę, kad prie stulpū laikyčaus, ant kurrū trobos pabudawotos, kad prie tū prisiglausciau.

27. O trobos pilnos buwo wyrū bey moterū. O ir Pilistēnū kuni-gailščzei wissī czejau buwo, ir ant stogo apie trys tūkstančzei, wyrū ir moteres, kurrie regėjo Simsonq žaidžanti.

28. Bet Simsons šaukė Diewop, tarydam's: Diešpatie, Pone Diewe, atsimink manęs, ir padrutink manę, Diewe, ben ši kartq; kad aš už abbi mano aki ben gāuczau pasitiešit ant Pilistēnū.

29. Ir jis nutwēre abų widdutinų stulpų, ant kurrū buttas buwo budawotas, ir ant kurrū jis laikėsi, wieną i sawo dėšinę, o antrą i sawo kairę ranką,

30. Ir tare: mano dušė te miršta su Pilistēnais; ir sylingay pasilenkė. Tay sugruwo tas buts ant kunigailščzū ir ant wissū žmonū, tame esanczujū, kad užmuštujū daugias buwo, kurrie draugė su jūmi numirre, kaip kurrie mirre, jam dar gywam esant.

31. Tay žėmyn atėjo jo brolei, ir wissa jo tėwo gimminė, ir ji sujėškojē nėšė ji aukštyn ir palaidojo ji sawo tėwo Manoo grabe, tarp Zareea bey Eštol. O jis walde Izraeli dwidešimt metų.

17. Pėrskyrimas.

Mikta davo saw balwonq.

O buwo nekursai wyrū ant kalno Epraim, wardu Mikta.

2. Tas tare sawo mōtinai: anie tūkstantis ir šimti sidabrininkai, kurrie taw yra pawogti, ir dėl kurrū wagī prafeikiei po mano ausū, štay, tie pinnigai yra pas manę, aš tus pakawojau. Tay atšakė jo mōtina: perjegnotas buk, miels swanau, Ponui Diewui.

3. Tai po jis atdawe sawo mōtinai tą tūstanti ir wieną šimtą sidabrininkū. Ir jo mōtina tare: aš tus pinnigus Ponui Diewui pašwentinau iš sawo rankos, už mano sunų, kad abrozq ir balwonq darydinciau: todėl aš tus dabar taw atdūmi.

4. O jis wėl atdawe sawo mōtinai tus pinnigus. Tay žmūsi jo mōtina du šimtus sidabrininkū, dawe tus aukškalui, tas jei nukale abrozq ir balwonq, tas buwo pastūy namūse Mikto.

5. Tai po tas wyrū, Mikta wadinnams, turrėjo balwon-namus, ir padarydino wiršutinnę wystupiską sermėgą, ir šwentinyčq, ir pilde wienam iš sawo sunū ranką, kad jo klebonu pastōtu.

6. Tū cės ne buwo karālaus Izraeli; ir kožnas dārė, kas jam gėdingojo.

7. O buwo koksai jaunikāitis iš Betlēm Juda, tarp gimminės Juda, ir jis buwo Lewits ir swētims czonay.

8. Ule jis išsitraukė iš miesto Betlēm Juda kelāuti, kur tikt imāne. Ir nukāęs ant kalno Epraim pas Mikto trobą, kad tolaus kelāutu,

9. Klāuse ji Mikta: iš kur tu? jis atsakė jam: aš esmi Lewits iš Betlēm Juda, ir kelāju, kur tikt imanau.

10. Mikta tare jamui: pasilik pas manę, tu busi man ir tėwu ir klebonu; aš taw kas mėtą dėšimt sidabrininkū, ir pažadētū rubū, ir išlaikimq dāsu. Ir tas Lewits pasiliko.

11. Lewits pradėjo šlūšit ir pasiliko prie to wyro: ir jis laikė tą waitą lygey kaip suną.

12. Ir Mikta pilde to Lewito ranką, kad jis jo klebonu pastōjo, ir pasiliko taipo namūse Mikto.

13. Ir Mikta tare: dabar aš žin-

nau, Ponā Diewā man gēr' dary-
senti, kad Lewitā turre i klebonā.

18. Pērsfyrimas.

Danitat igāun miešā Lais, ir dars saw
balwouns.

Lā cēs' ne buwo karālaus Izraē-
lije. Ir gimminē Danitā jēškōjo
sawo tewiškēs: dalī, kuroj' jie gy-
wēnti galetu. Nēs ikli tai dienai jie
dar ne buwo daliēs gāwē tarp gim-
minā Izrael.

2. Ir waitai Dan iſſunte iſ sawo
gimminā nū sawo kampū penklis wy-
rus, karāuti moſancjus, iſ Zarea
bey Eſtaol, žēmē perjēškōt ir pēr-
weizdēt, ir tare jiems: nuſelāwē pēr-
weizdēkite tā žēmē. Ir jie nuſejo ant
kālno Epraim, prie butto Miſko, ir
paſiliko czonay nakwini.

3. Ir jiems cē pas Miſko ſeimy-
nā b'eſant, iſgirdo jie baſā to wai-
ko, Lewito, ir jie pas jī priējē tāre
jam: kas tawē czon nugabēno? Kā tu
cē darai? ir Kā cē turri?

4. Jis atſāke jiems: taip ir taip
Miſka dāre su manim, ir manē ſam-
de, kad aš jo klebonu būzau.

5. Jie tare jamui: meldzame, klāust
Ponā Diewā, kad iſtirtumbim, bau
muſū kēlas, kurrūm mes kēlāujam,
ir geray mums ſeſſis?

6. Klebons atſāke jiems: kēlāukite
su paſājumi; juſū kēlas patinka Po-
nu Diewui, kurrūm' juſ kēlāujat.

7. Tay tie penki wyrai ſalin ējē
nuſāto i Laiſā, ir mate žmones
czonay gywēnancjus be baimēs eſan-
cjus, tokiu budu, kaip Zidonlai, tyli
ir be baimēs, ir nieks ne buwo,
kurs jiems abyda butu dāres toj'
žēmēj, arba kurs ant jū butu pona-
wojēs; ir buwo atſtu nū Zidonū, ir
nieko darbo ne turrējo su žmonėmis.

8. Ir jie pargryjo pas sawo bro-
lus i Zarea bey Eſtaolā, ir jū bro-
lei tare jiems: Kā jus weikiat?

9. Jie tare: eime ir uſkēlāukim
aukštyn pas juſ; nēs mes ta žēmē
perjūrējom, ta yra labay gera; to-
del ſtubilities, ir ne tingēkite nuſe-
lāuti, kad atējē paſſāwitumbit tā žēmē.

10. Jūs nuſejē, ateiſite prie žmonū,
nieko neſibijancjujū, ir žēmē yra
didde ir plati, nēs Diews padawe

jē i juſū rankas, toki kampā, kurs
nieko ne ſtokōja wiſſo to, kas ant
žemēs yra.

11. Tay iſėjo iſ cze, iſ gimminā
Dan, iſ Zarea bey Eſtaol, ſeſi ſim-
tai wyrū su ſarwais iſſiredē i muſk.

12. Ir uſkēlāwē guldeſi Kiriāt Jea-
rime, Judeoje; todel jie praminne tā
wietā, abazā Dan, ikli ſei dienai,
kurri uſ Kiriāt Jearim yra.

13. Ir iſ cze jie nuſejo ant kālno
Epraim, ir priejo namus Miſko.

14. Tay atſāke tie penki wyrai,
kurrie buwo iſėjē, žēmē Lais per-
žwalgyt, ir tare sawo brolams:
bau ir žinnot, kūsē namūsē wirſu-
tinne wyſkupiškā ſermėgā, ſwēnt-
nyczā, abrozā ir balwona eſant?
dabar patys gālit dūmot, kas jums
pūlas daryti.

15. Jie cze ižjē atejo i namus ano
waiko, Lewito, Miſko namūsē eſan-
czo, ir ſwēikino jī mēlingay.

16. Alie anie ſeſi ſimtai su ſar-
wais iſiredyti wyrai, iſ waitū Dan
eſā, laukē ſtowėjo uſ wartū.

17. O ſie penki wyrai, kurrie žē-
mē peržwalgyt buwo iſkēlāwē, ējo
aukštyn, ir priejē atēmē tā abrozā,
wirſutinne wyſkupiškā ſermėgā,
ſwēntnyczā ir balwona; taip ilgay
klebons uſ wartū ſtowėjo pas anus
ſeſis ſimtus su ſarwais iſiredytus.

* Perſt. 17, 5.

18. O kaip anie i Miſko namus
buwo ižjē, ir atēmē abrozā, wirſu-
tinne wyſkupiškā ſermėgā, ſwēnt-
nyczā ir balwona, tare jiems kle-
bons: Kā jus darot?

19. Jie atſāke jam: tylē ir laiſk
burnā, o kēlāuk su mumis, kad mu-
ſū tēwu ir klebonu paſtūtumbēi.
Argi taw geraus yra, kad tu to
wieno wyro namūsē klebonu eſſi,
arba tarp wiſšos gimminēs ir gen-
tyſtēs Izrael?

20. Tai geray patikko tam klebō-
nui, ir draugē ēme wirſutinne wy-
ſkupiškā ſermėgā, ſwēntnyczā bey
abrozā, ir draugē ējo su žmonėmis.

21. O kaip jie atſigrējē ir ſalin
ējo, ſunte jie sawo waitelus, ir ban-
dā, ir Kā tik brangū daiktū turrē-
jo, pirmā.

22. O kaip jie jau geray nū Miſ-

to namā buwo atsitoline, šauke tie wyrai, kurie namāse buwo, pas Mikko namus, ir sėke waitus Dan, ir prišauke waitams Dan.

23. Alle jie atsigrege tare Miktui: kas tau kentia, kad tu taip labay šauki?

24. Jis atsake: jūs man atėmėt mano dievus, kurrus saw padarydinau, ir kleboną, ir šalį klėjat, o kaggi aš dabar daugiaus taru? O dar klėjat, kas man kent?

25. Alle waitai Dan atsake jam: ne dūt išgirsi' sawo balsą pas mus, kad ne keltus prieš tawę rustus žmones, ir tawo dušia bey tawo gimminės dušia ne butu užmušta.

26. Taip waitai Dan ėjo sawo kėlu. Ir Mikka, matydams, kad jie jam perdruti buwo, atsigrege, ir wėl parėjo i sawo namus.

27. Alle jie ėme tai, ką Mikkas buwo pasidarydines, ir kleboną, kurri jis turrejo, ir nukąo i Laisą, pas žmones, kurie tyli buwo ir nieko nesibijojo, ir išmuše jās aštrumu kardo, ir sudėgino tą miestą ugnimi.

28. Ir ney wieno ne buwo, kurs jās butu išgėlbėges, nės jie toly buwo nū Zidonū, ir nieko dārbo ne turrejo su žmonėmis, ir miests palnėj' buwo budawotas, kursai prie Bet Keob yra. Tai jie pakūre tą miestą, ir gywėno tame,

29. Ir praminne ji Dan pagal wardą sawo tėwo Dan, kurs iš Izraelo buwo gimmes. O tas miests' pirma Laiz buwo wadinams.

30. Ir waitai Dan saw attiese tą abrozą. Ir Jonatans, sunus Gersono, sunaus Manasse, ir jo sunus buwo klebonais tarp gimminės Danit, ikti tam cėsui, kaip jie iš tōs žemės šalįn gabėnami buwo.

31. Irgi taipo tarp sawes attiese ta abrozą Mikko, kurri jis pasidarydino, koley Diewo namai buwo Siloėj'.

19. Pėrskyrimas.

Ensebai iš Gibeos bjaurų ir korawonts wertų grietlį bāra.

Tā cėp' ne buwo karālaus Izraelij. Ir Lewitiskās nekursai wyrs buwo swėtims ant šalies kėlno Epraim,

ir netikrą moteriskę saw i pacę buwo ėmęs iš Betlėem Juda.

2. O kaip ji su kittu buwo apsi-kešėwusi, pabėgo ji nū jo i sawo tėwo namus i Betlėem Juda, ir pasilikto czonay per kėturis mėnėsus.

3. Ir jōs wyrs pasikėlęs ėjo įei pastuy, kad meilingay su je kalbėtu, ir jė wėl pas sawę sugrašintu; ir turrejo tarną bey asilū porą pas sawę. Ir ji ėwede ji i sawo tėwo namus. O kaip moteriskės tėws ji pamate, dzaugėsi jissai ir ji swėikino.

4. Ir jo išwis, moteriskės tėws, sylijo ji, kad tris dienas pas ji pasilikto, wālgė ir gėrė, ir pasilikto czonay natwini.

5. Ketwirtą dieną jie anksti pasikėlė, ir jis atsikėlęs norėjo kėlauti. Tay tėws tōs moteriskės sake sawam žentui: gaiwink pirma sawo širdi dūnōs kąnu, pastuy gālīt kėlauti.

6. Ir jādū pasifedę wālgė abudu podraug ir gėrė. Tay sake tėws tōs moteriskės tam wyru: meldzu, pasilik per nakti, ir buk linkmōs širdiēs.

7. Alle kaip tas wyrs buwo pasikėlęs, kėlauti norėdams, sylijo ji jo išwis, kad wėl natwins pasilikto.

8. Kytą mėtą, penktą dieną jis anksti pasikėlė, ir norėjo kėlauti. Tay sake tėws tōs moteriskės: meldzu, gaiwink sawo širdi ir palaukiwa i dienai pasibaigiant, ir taipo wālgė tādū podraug.

9. Ir tas wyrs pasitaisęs norėjo kėlauti su netikra sawo moterimi, ir su sawo tarnu; alle jo išwis, moteriskės tėws, tare jam: štay, diena prilinko, ir toj' bus wākars; pasilik natwins; štay, ju' yra gaspādōs dār šę dieną, pasilik per nakti, ir buk gerōs širdiēs; rytoj' anksti jūs pasikėlę eikite sawo kėlu i sawo namus.

10. Alle wyrs tassai ne apsiėme per nakti pasilikti, bet pasikėlęs šalįn kėlawo ir nukąo ikti pas Jebus, tai esti Jeruzalė, ir dwėjėtą sawo asilū buwo apkrōwęs, ir jo netikra pati su jami.

11. O kaip pas Jebus nusikėlino, wākars stojos. Ir tarnas sake sawo Ponui: meldzu, stubilis ir prāšykim

gaspàdòs šime mieste Jebusità, ir cze pasiliktim nakwini.

12. Alie jo Pons tare jam: ne nat-wòtime mieste swetimujà, kurrie ne yra iš waikà Izrael, bet kelàntime i Gibèq.

13. Ir tare sawo tarnui: eik, kad nukàntumbim i kokià wietà, ir nat-wini pasiliktumbim ar Gibeoj, ar Ràmoj.

14. Ir jie tràuðdamiesi kelàwo; ir šaukè jiems nusileido prie pat' Gibedòs, tarp Benjaminù šfanczòs.

15. Ir jie gaspàdà cze ème, kad ièjè Gibeoj nakwini pasiliktù. O cze ièjus passèdo jis ant uliczòs miesto; nèš nieks ne buwo, kùrs tà nakti jiems gaspàdà dātu.

16. O štay, sèns kòksai wyrš wà-karà atèjo iš lauko nà sawo darbo, o jis taipjau buwo iš kalno Epraim, ir swètims Gibeoj; o žmones to kampo buwo waikai Jemini.

17. Ir kaip jis sawo akis pakèle, ir mâte tà sweczjà ant uliczòs, tare jam: kur tu nori kelànti? Ir iš kur ateini?

18. O jis atšàkè jam: mes atkelà-wom iš Betlèem Juda, iškikòl nu-kàšim i šali kalno Epraim, iš kur aš esmi, ir nukelàwan i Betlèem Judà, ir kelàuju dabar i namus Pono Diewo, o nieks ne nor man gaspàdòs dāti.

19. Mes turrim šaudà ir pàšarà sawo asilams, ir dàndòs bey wynà saw ir šei tawo sluginei, bey tarnui, kùrsai su manim tawo tarnu yra, kad mes nieko ne reikalàujam.

20. Senasis tassai wyrš tare: buš su pakàjumi, wišlab, kò stofoji, tu rassi pas mang; o tikè ne pasilik per nakti ant uliczòs.

21. Ir iwede ji i sawo namus, ir dawe asilams pàšarà, ir jie sawo kòjas numazgojè wàlge ir gère.

22. O kaip jà širdis gražej pasi-linksminojo, štay, atèjo žmones to miesto, tikri pištadèjei, ir apstòdami buttà bèlde i durris, ir tare tam senam wyrui, gaspadorui: išwest wyrà, i tawo buttà ièjusi, kad ji iš-pašintumbim.

23. Alie tas wyrš, gaspàdòrus, pas-jùs laukan išjèjs tare jiems: meldzu,

miedi brolei, ne darykit toki griekà, nèš šis wyrš i mano buttà ièjè, ne elgities taip durnay.

24. Štay, aš turru dukteri dar mergà, o šissai netikrà paczè, tiedwi aš jums išwestu, ir galite jidwi ap-gèdint, ir su jom dwiem daryti, kà jums patint; alle su šà wyru ne darykite taip durnay.

25. Alie tie žmones ne norèjo jo klausyti. Tay nutwère tas wyrš ne-tikrà sawo pàczè, ir išwede jè pas-jùs, tà jie išpažinno, ir pèrsidirbo per wišà nakti, iški rytui, ir jau prašwittus, palèido jè.

26. Tay parèjo ta moterikè be auštant, ir parpàle ant jèmès uš angòs butto to wyro, kur jòs pons widduj' buwo, ir gullejo cze, i' pra-aušus.

27. O kaip jòs pons rytà mètà atšikèle, ir butto angà atwèrès iš-jò, kad sawo kèlu kelàntu; štay, ne-tikrà jo pati be gullejo uš angòs butto, ir jòs ranfos ant slenksczo.

28. O jis tare jei: kèlšis, ir ke-làukim. Bet ji nieko ne atšàkè. Tay jis uškèle jè ant àsilo, ir pasitaisès kelàwo namon.

29. O namon parèjus ème jis peili, ir nutwèrès tà sawo netikrà pàczè, pèrpjowè jè su kàulais ir su wišsu labu i dwylisà stukšius, ir sunte tus i wišus rubèjus Izraelo.

30. Kas tai pamàte, tas tare: toš-tai ne nusidawè ney regetà, iš to czešo, kurreme Izraelitènai iš Egi-pto-jèmès išsitràukè, iški šei dienai. O dabar apsimislikite dèl šio, susi-ròdikit, ir satykkit.

20. Pèrsšyrimas.

Gimminè Benjamin maš ne wišay išpaš-i-jama.

Tay waikai Izrael iškelàwè susièjo kruwon, kaip wiens wyrš, iš Dan iški Berseba, ir iš jèmès Gilead, pas Ponà Diewà i Mizpà.

2. Ir susièjo wyresnieji wišà žmo-nà, wišà gimminà Izrael, surink-i-me Diewo, keturi šimtai tūkštancù wyrù, kurrie kardà ištàukè.

3. O waikai Benjamin ištýre, wai-kus Izrael aukštyn i Mizpà uškèl-awus. Ir waikai Izrael tare: sa-

lykit, kaipo nusidawė tas bjaurus daitks?

4. Tay atšakė Lėwits, wyrs tōs moteriskės, kurri žawinta buwo, ir tare: aš atėjau i Gibeą Benjaminū su netikra sawo paczė, kad nakwins cze pasiilikczau;

5. Tay kėlėsi priekš manę miesczonis iš Gibeōs, ir apstojō manę bute, kurreme nakwins buwau; ir mislijo, manę žawinti, o netikrą mano paczę jie giediskay sudarke, kad ir numirusti;

6. Tay aš nutwėręs netikrą sawo paczę, supjaušczau ję ir nusunczau i wissus laukus tėwiskės Izraelio; nės jie saw-wálniskay ir gediskay elgėsi Izraelije.

7. Sztay, cze este wissi, jūs waitai Izrael! susirōdię išmislikite, ką reikia daryti.

8. Tay susiejo wissi žmones, tarytumb' wiens wyrs, ir tare: nieks te ne eit i sawo šėtrą ney te gryšt' i sawo namus,

9. Bet tai mes dabar darysim priekš Gibeonus.

10. Mestime burtą, ir imkime dėšimt wyrū iš šimtū, ir šimtą iš tūkstančū, ir tūkstanti iš dėšimt tūkstančū, iš wissū gimminū Izrael, kad jie walgi imtu žmonėms, ir atėję darytu su Gibeonais iš Benjamin pagal wissą jū durnystę, Izraelije darytą.

11. Taipō susirinko prie to miesto wissi wyrai iš Izrael, tarytumb' wiens wyrs, ir susitare.

12. Ir gimminės Izraelio išsunte wyrus i wissas gimminės Benjaminō, ir jiems sakydino: kokia tai bjaurybė, pas jus daryta?

13. Taygi išdėkite mums tus wyrus, anus piktūsus žmones, Gibeoj', kad tus nužawinnę tą bjaurų daitką iš Izraelio išpūstitumbim. Alle waitai Benjamin ne norėjo klausyti žodžams sawo broliū, waitū Izrael.

14. Bet jie susirinko iš miestū i Gibeą, išstraukti i mūsų priekš waitus Izrael.

15. Ir tą dieną buwo sustaityti waitū Benjamin iš miestū dvidešimt ir šeši tūkstančiai, kurrie kar-

dą galejo ištraukti, be miesczonū iš Gibeōs; tū buwo skaitomi septyni šimtai, tikri wyrai.

16. O tarp wissū šū žmonū buwo septyni šimtai wyrū išskirtū, kurrie su laire galejo, ir su wilpšstine ir plauką galejo trōpit.

17. Alle Izraelitėnū (be tū iš Benjamin) sustaitomi buwo keturi šimtai tūkstančiai wyrū, kurrie kardą ištraukė, ir wissi wyrai, karauti žinantieji.

18. Tie pasikelę nukelāwo i Diewo namus, ir Diewą klausdami tare: kursai iš mūsų tur užkelaut, karką pradėt su waitais Benjamin? Pons Diews atšakė: Juda tur pradėt.

19. Taipō waitai Izrael rytą mėtą pasitaisė, ir guldėsi už Gibeōs.

20. Ir kōjnas iš Izraelitėnū išėjo karauti su waitais Benjamin; ir pasigatawijo karauti priekš Gibeą.

21. Tay waitai Benjamin padurmay kaip pulte išpūle iš Gibeōs, ir išmuše tą dieną iš Izraelitėnū dwidėšimt ir du tūkstančų.

22. Alle žmones, wyrai Izraelio, pasidrāsino ir pasigatawijo dar daugiaus karauti tame kampe, kur waitaryškėjų dieną buwo pasitaisė.

23. Ir waitai Izrael užkelāwo aukštyn, werkdami po akiū Pono Diewo ikki wākaro, ir Poną Diewą klausdami tare: ar dar daugiaus artisimies, karauti su waitais Benjamin, mūsų broleis? Pons Diews atšakė: kėlaukite aukštyn pas jūs.

24. Ir kaip waitai Izrael antrą dieną artinos pas waitus Benjamin:

25. Benjamitai padurmay kaip pulte išpūle iš Gibeōs jiems priekšais tą paczę dieną, ir išmuše waitū Izrael dar aštūnolika tūkstančū, kurrie wissi kardą turrėjo.

26. Tay užkelāwo wissi waitai Izrael aukštyn, ir wissi žmones, ir atėję i Diewo namus werke, ir pasiilktō czonay po akiū Pono Diewo, ir pašnikawo tą dieną ik wākaro, ir apierawojo ir dėginimo ir dėlawo nės: apierą Ponui Diewui.

27. Ir waitai Izrael klāuse Poną Diewą (o buwo czonay tū cės stypne derėjimo Diewo,

28. Ir * Pineas, sunus Eleazaro,

Uarono sunaus, tū czeš stowėjo po jo ašin) ir täre: ar dar daugiaus iškelausim karauti su waiskas Benjamin, musū broleis, arba ar palausim? Pons Diows atšakė: kelaukite aukštyn, rytoj' aš jās padāsu jums i jūšū rankas. * 30j. 22, 13.

29. Ir waitai Izrael žalnierus slapczy pastellawo aplink Gibeą.

30. Ir taipo ussitraukė waitai Izrael trėczą dieną pas waitus Benjamin, ir susitaisė pas Gibeą, kaip jau pirma, du kartū.

31. Tay waitai Benjamin padurmay kaip pulte išpūle, žmonėms priešais, ir atsitolino nū miesto, ir pradėjo mušt ir furonit žmonū, kaip jau du kartū, ant laušo ant dwėjū wieškelū, kurrū wiens i Betelą, o antas i Gibeą lenkiasi, apie tris dešimt wyrū iš Izraelitėnū.

32. Tay dumojo waitai Benjamin: jie bus užmušti musū, kaip pirma. Ule waitai Izrael tare: pradėkime bėgti, kad jās nū miesto atstolintumbim i wieškelus.

33. Tay pasikėlė wissi wyrai iš Izrael, iš sawo kampo, ir taisies Baal-Tamare. Ir žalnieri, kurrie aplink miestą buwo pasislėpę, iššoko iš sawo kampo, iš daubės Gaba,

34. Ir iėjo i Gibeą dešimtis tūkstančiai wyrū išrinkti iš wisso Izraelo, kad mūšis labay skaudus buwo; alle anie ne žinnojo, kokia neganda jās užpulsenti.

35. Taipu išmušė Pons Diows Benjaminus per waitus Izrael, kad waitai Izrael tą dieną supustijo dvidešimt ir penkis tūkstančius, ir wieną šimtą wyrū iš Benjamin, wissus, kardo nešancjus.

36. Nės kaip waitai Benjamin mislijo, kad anie mušami buwo, waitai Izrael jiems ruimą dare; nės jie pasitikėjo ant žalnieriū, kurrus už (miesto) Gibeą buwo slapczy pastellawę.

37. Ir anie už miesto slapczy pastelloti žalnieri taipojau stubimos, ir iššoko ant Gibeos linkay, ir je priejė, mušė wissą miestą, aštrummu kardo.

38. Ule jie buwo susitirę, wyrai iš Izrael, bey anie slapczy pastelloti

žalnieri, su kardu jās užpulti, kad dūmai iš miesto aukštyn kelsis.

39. Taygi, kaip wyrai Izrael atgalon traukėsi kare, o Benjaminai pradėjo mušti, ir išronijo Izraelije apie trisdešimts wyrū, dumodami: jie wėl bus musū išmušami, kaip aname kare:

40. Tay pradėjo dūmai pasikėlti iš miesto, tiesog aukštyn, ir Benjaminai atsigirę, ir štay wissas miestas (ugnių) kėlėsi dangun,

41. Ir wyrai iš Izrael taipojau atsigirę išgandino wyrus Benjamin; nės mate, jiems negandą būsenti;

42. Ir kreipės dėl wyrū Izrael ant kėlo i pūšęzią. Ule kėras sėkė jās: priegtam tie, kurrie iš miestū czon' buwo susiręjė jās czonay supustijo.

43. Ir jie apstoję Benjaminus, wyjo jās iš i Alenuą, ir sumynė jās už Gibeos, ties užtekėjimu sąulės.

44. Ir pūle iš Benjaminū aštūnolika tūkstančių wyrū, kurrie wissi tikri karįgygei buwo.

45. Tay jie atsikreipę bėgo i pūšęzią pas ūlą Rimmon, o ant to kėlo jū wėl išmušė penkis tūkstančius wyrū, ir sėkdami wyjo jās iš i Gideom, ir išmušė jū du tūkstančius.

46. Ir taipu pūle tą dieną iš Benjaminū dvidešimt ir penki tūkstančiai wyrū, kurrie kardus nešėjo, ir wissi tikri žalnieri buwo.

47. Tikt šėši šimtai wyrū besikreipdami bėgo i pūšęzią prie ūlės Rimmon, ir pasilikto ūloje Rimmon per kėturis mėnesus.

48. Ir wyrai Izrael wėl sugryjo pas waitus Benjamin, ir užmušė aštrummu kardo mieste šancjus, taip žmones, kaip ir galwijos, ir wislab, tą jie rado; ir wissus miestus, kurrus jie rado, ugnimi sudėgino.

21. Pėrsityrimas.

Kotliu budu gimminė Benjaminu wėl pastwaitano.

O wyrai Izrael Mizpoje buwo pasibėjiję, ir sakę: ney wiens sawo dukterė Benjaminitams ne tur dūti per paccę.

2. Ir žmones susirėjo prie Diowo namū, ir pasilikto cze itki wakarui

po atīn Diewo, ir pāšēl sawo balsā nusiwerke staudzey.

3. Ir tare: Ak Wiešpatie, Diewe Izraēl! Kodel tai nusidawe Izraēlije, kad šen dien wienōs gimminēs mašaus stōjos Izraēlitēnū?

4. Untrā rytā žmones anšti kēl pabudawojo czonay altorū, ir apiera-wojo dēginnimo: ir dēlawonēs-apiera.

5. Ir waikai Izraēl tare: bau ne kas atširāstu iš gimminā Izraēl, kurs ne butu su surinkimmu aukštyn ējes pas Ponā Diewā? Nēs jie drutay buwo prišēl, kad tas, kurs ne citu aukštyn pas Ponā Diewā i Mizzā, turrētū žuddomas buti.

6. O waikai Izraēl pasigailējo Benjamitū, sawo brolū, ir tare: šen dien wiena gimminē iš Izraēlo pras-pālusī.

7. Kaip mes jiems gālime gēlbēt, kad līttieji moterū gāutu? Nēs mes prišēlēm prie Pono Diewo, kad mes iš sawo dukterū jiems mōteres ne dāšime.

8. Ir tare: Kas rassi butu iš gimminā Izraēl, kurrie ne butu aukštyn ējes pas Ponā Diewā i Mizzā? O štay, cze niešs ne buwo atējes i ābažā iš surinkimmo Jabes Gileadoj'.

9. Nēs jie sustaite žmones, o štay, tay ne buwo ney wiens mieščonis czonay iš Jabes Gileadoj'.

10. Tay surinkimas nusunte tēnay dwylīka tūkstanczū wyru tīkrā žalnierū, ir išātydami jiems tare: nuēj ušmūškite aštrummu kārdo mieščonis iš Jabes Gileadoj', draug su mōterimis ir waikais.

11. Alle taczaus taipo darykite: wis, kas wyrai, ir wissas moteres prie wyru gullejufas, žuddikit.

12. Ir jie rādo prie mieščonū Jabese Gileadoj' šeturis šimtus jaunās mergas, kuros ney su jokiū wyru ne buwo sugullejufos, tas jie pargabēno pas surinkimā i Siloā, žē mēje Kanaan.

13. Tay wissas surinkimmas nusunte, ir suskalbēdino su waikais Benjamin, āloje Rimmon ēšanczis, wadindami jās pakajingay.

14. Taipō waikai Benjamin tā czeš

pargryžo, ir jie dāwe jiems tas moteres, kurias jie buwo gawē iš mieščonū iš Jabes Gileadoj', ir ne rādo daugiaus jū tokiū budu.

15. Tay žmones pasigailējo Benjamins, kad Pons Diews toki plyši buwo dāres tarp gimminā Izraēl.

16. Ir wyresnieji surinkimmo tare: kā galim daryt, kad ir lītti moterū gāutu? nēša moteres Benjamitū yra nušawintos.

17. Ir tare: tie, kurrie līkto iš Benjamin, juš tur dāli sawo tēwīštēs palaišyt, kad ney wiena gimminē iš Izraēlo išpūšita butu.

18. Ir mes ne gālim jiems dāt westi mušū dukteres, nes waikai Izraēl prišēdami buwo tarē: prasēlīts te ēšie, kurs moteri dād Benjaminitams.

19. Ir jie tare: štay, juš yra mēto šwente Ponui Diewui Siloaj', i šaurē priēš Betēlē ēšanczōj', ties uštēkėjimu šaulēs, ant kēlo, kur aukštyn einama iš Betēlo i Sīkēmā, ir iš pietū linšay jie yra ties Libona.

20. Ir jie prisatydami waikams Benjamin, tare: eikit, ir tykokit wy-nyrczoša.

21. Ir matydami, dukteres Siloēs išeinanczes laukan su žaišlais šokinēti, tay iššōkite iš wynyczū, ir kōžnas saw tīmmie moterī iš dukterū Siloēs, ir nueikite i žēmē Benjamin.

22. O kad jū tēwai arba brolei par-citu, su mumis promawōtis, tay mes jiems šatysim: bukite jiems malonus, nēs mes jums tas ne atēmē su wai-du, bet jus ne norējot jas jiems dā-ti; kaltybe dabar jūšū yra.

23. Waikai Benjamin dare taipō ir wēde saw moteres, pagal jū šlait-lū iš šokinējanczū, kures pagāwo, ir nukēlawē gywēno sawo tēwīštēs dālije, ir miešus pabudawoje gywēno tāsē.

24. Ir waikai Izraēl šalin ējo iš cze tā czeš, kōžnas pas sawo gimminē ir pas sawo genczus, ir išsi-trāuke iš cze, kōžnas i sawo tēwīštēs dālī.

25. Tū czeš ne buwo karālaus Izraēlije; kōžnas dare, kas jam gēr rodēs.

Galas knygu waldonā.

Ruhgos Rutôs.

1. Përskyrimas.

Ruta su Raemi telânja i Betleem.

Tu cêš, kaip waldonai žemę walde, radosi brangums toje žemėje. Ir nekursai wyrš iš Betleem Juda aplink keląwo Moabitū-žemėje, su sawo pacze, ir su dwiem sūnum;

2. Tas wardu buwo Elimeleks, o jo pati Raemi, ir jo du sunu, Alalon bey Kiljon tie buwo Epratenai, iš Betleem Juda. Ir atėjė i Moabitū-žemę, pasilikto czonay.

3. Ir Elimeleks, Raemôs pats, numirre; ir ji wiena išlikto, su dwiem sawo sunum.

4. Tūdu wēde Moabitiskās mōteres: wiena wardu buwo Urpa, o antroji Ruta. Ir kaip czonay buwo gywēnē apie dēšimt metų,

5. Numirre jūdu abudu, ir Alalons ir Kiljons: kad ta moteriskē tikt' wiena išlikto po galwōs abejū sūnū bey wyro.

6. Tay ji kēlesi su dwiem sawo martim, ir wēl iškelāwo iš Moabitū-žemės; nēs ji buwo ištyrusi Moabitū-žemėje, kad Pons Diews buwo atlanķes sawo žmones, ir kad jiems dūnōs buwo dāwēs.

7. Ir iškelāwo iš to kampo, kur ji buwo išsilaičiusi, ir abi jōs marti su je. Ir jei be einant ant to kēlo, kad wēl sugryštū i žemę Juda,

8. Tare ji dwiem sawo martim: eikita ir pargryškita, kojna i sawo motinōs namus. Pons Diews jum dwiem t'isrōda mielafirdystę, kaip judwi tą numitrusiems ir man isrōdeta.

9. Dieme dāt, kad atsilsiēs rastumba kojna sawo wyro namūse; ir pabuczawo abidwi. Tay jiedwi sawo balsą pakelusi, werke,

10. Ir tare jei: mudwi noriwa su tawim citi pas tawo žmones.

11. Alle Raemi sake: sugryškita, mano dwi dukteri: kodėl norita su manim citi? Kaipō aš dabar dar galu waifu du auginti, kurrādu jusū dwejų wyru du galētu pašōti?

12. Sugryškita, mano dwi dukteri, ir eikita: nēs aš dabar jav per sena, kad dar wyra imczau. O kad ir tarczau: galu pasitikt', dar šę nakti wyra gausent, ir waitus pagymdysent:

13. Kaipogi galita laukti, itkol jadu užaugs? Kaipō judwi norita užtrukt, kad už wyro ne tekētumbitat' Aė, mano dwi dukteri, nēs aš labay gailūs jusū dwejų; nēs ranka Pono Diewo manę tropijo.

14. Tay jiedwi sawo balsą pakelusi dar jo daugiaus werke. Ir Urpa atšibuczāwōs su sawo āšwe; alle Ruta pasilikto pas je.

15. Bet ji tare: štay, tawo swaine sugryšo pas sawo žmones ir pas sawo Diewą; ir tu sugryšk pastuy sawo swainę.

16. Ruta atšake: ne kalbēt man apie tai, kad aš tawę palickau ir nū tawēs sugryšczau. Kur tu muciš, czon eisu ir aš; kur tu pasilikši, czon pasilikšu ir aš. Tawo žmones yra mano žmones, ir tawo Diewas yra mano Diewas.

17. Kur tu mirši, cze ir aš mirsu, o cze ir noru palaidota buti. Kad Pons Diews ir kasjin ką man užleistu, tay tīs nieks, kaip tikt smer-tis, manę atširs nū tawēs.

18. Taygi jei matant, kad ši drutay buwo apsiēmusi, su je citi, palowe jijie apie tai su je kalbėti.

19. Taipō šjo tiedwi podraug, itkildol nukēko i Betleemą. Ir jiem dwiem i Betleemą iėjus, wissas miestas kalbėjo apie jiedwi, ir tare: ar tai ne ana Raemi?

20. Alle ji atšake jiems: ne wadikite manę Raemi, bet Mara: nēs Wissagalisis manę labay smutną padaręs.

21. Bagota išsitraukiau, alle tuščylą Pons Diews manę wēl sugrąžino. Kodėlgi manę dar wadininate Raemi, kadangi Pons Diews manę pažemines, ir Wissagalisis manę labay smutną padaręs?

22. O buwo apie tą czešą, kad

miejus pradėjo pjauti, kaip Naėmi ir jôs marti Ruta, Moabitėne, wël paragrįjo iš Moabitû-žemės i Betleėmą.

2. Përskyrimas.

Ruta ant Boaso dirwôs wârpa šuranta.

O buwo ir kôksai wyrs Naėmôs wyro gentis, iš gimminės Elimeleko, wardu Boas, tas buwo garbės pilns wyras.

2. Ir Ruta, Moabitėne, tare Naėmei: leist manę eit i lauką, ir wâr pas surinktî, pastuy tą, kûrs man rinkti pawėlis. O ji atsąke jei: eik, mano dukte.

3. Ji nuėjusi priėjo ir surinko, pastuy pjowikkus ant lauko. Ir nusidawe, kad tas lauks buwo Boaso, iš gimminės Elimeleko.

4. O štay, Boas atėjo iš Betleem, ir tare pjowikkams: "Pons Diews t'essie su jumis; jie atsąke: Pons Diews te žegnoj" tawę. * Rut. 1, 28.

5. Ir Boasas tare sawo waitui, kûrs pribuwo pjowikkams: kieno ta moteriške?

6. Waiks, kûrs pribuwo pjowikkams, atsąkydams tare: tai yra ana moteriške, Moabitėne, su Naėme pargrįjusi, iš Moabitû-žemės.

7. Aės ji täre: meldzu, pawėlist man surinktî ir sugrėbt tarp pėdû, pastuy pjowikkus; taipo ji atėjusi stowėjo cze iš ryto i' šol, ir ne daug pasilickto namėj'.

8. Tay tare Boas Rutai: ar girdi tai, mano dukte? tu ne eik ant kitôs dirwôs rinkti, ir ne atstoł iš cze, bet buł pas mano mergas.

9. Ir štay, kur jos pjauja ant lauko, cze eik pastuy jas. Aš liepiau sawo waitams, kad nieks tawę ne kruttintu. Ir jey nori gerti, tay nuėjusi gert iš krągo, kur mano waitai gera.

10. Tay ji ant sawo wėido pūlusi pasiklonojo jam ikki žemės, tarydama jam: kûmi aš malonės radau po tawo ašiu, kad manę pažysti, kurri aš taczaus swetima ešmi?

11. Boas atsąkydams tare jei: wislab man yra apsałyta, tą tu dar rei tawo ašwei, tawo wyrui numirrus; kad tu prastojsi sawo t-

wą ir sawo mótinq, ir sawo tėwiš-ke, nukelawai i žmones, kurrus pirma ne pažinnai.

12. Pons Diews te atlygin' taw, tą tu dārusi; ir tawo alga t'essie pilna pas Wiespati, Diwą Izraelo, pas kurri tu atėjai, kad po jo sparnū nusistikkėjimą turrekumbai.

13. Ji tare: buł man malonus, miels pone: nės tu manę palinkminojei, ir manę, tawo slūginge, melingay iškabinai, kurri aš taczaus ne ešmi dar tolia, kaip tawo slūginū wiena.

14. Boas atsąke jei: kad czechas bus wālgit, tay priėjusi wālgit tôs dūnôs, ir idāzył sawo kāsni i rālpųwę. Ir ji pasidėdo prie šalies pjowikkū. O jis padėjo jei swillinus, ir ji wālgė ir priwālgė, o ir dar likto.

15. Ir kaip ji kėlėsi rinkti, liepe Boas sawo waitams tarydams: leiskite ję rinkti ir tarp pėdû, o ne apgėdinckite ję.

16. Ir * iš pėdû te sielt mājumas, ir palickite tą, kad ji tai surinktū, ir ney wiens ję ne bārkite dėl to.

* 3 Molj. 23, 22.

17. Taipo rinko ji ant dirwôs ikki wakarui, ir iškūle, tą buwo surintusi, ir buwo maž ne saikas kpa miešū.

18. Ir ji tai ussidėjusi atėjo i miestą, ir jôs ašwe mate, tą ji buwo surintusi. Tay ji ištāutusi dawė jei, kas jei likto to, ko ji buwo priwālgusi.

19. Tay jôs ašwe tare jei: kur tu šen dien rinkai, ir kame tu dirbai? peržegnotas t'essie, kûrs tawę pažinno. O ji sāk sawo ašwei, pas tą ji dirbusi, tarydama: tas wyrs, prie kurrio aš šen dien dirbau, wadinnams yra Boas.

20. O Naėmi tare sawo marčzei: peržegnotas t'essie jissai Ponui Diwui, nės jis sawo mielaširdystę ne palowe iškūdit ney gýw ešantiems ney numirrusiems. Ir Naėmi tare jei: tassai wyrs yra musū gentis, ir jam tėwiške pūlas.

21. Ruta Moabitėne, tare: jis ir man tai sāk: laitytis prie ma-

no maistā, iktikol jie man wislab bus suvalę.

22. Naemi tare Rutai, sawo mar- czi: geraus yra, mano dukte, kad su jo mergomis isieisi, kad ne bille kas taw uždraustu ant swetimōs dirwōs.

23. Taipu ji laikęsi prie mergū Boaso, ir rinko, ikki mieęei bey kwie- czi buwo suvalyti; ir wēl pargryžo pas sawo ūšwę.

3. Pėrštyrimas.

Ruta jobi gāuna apie bujencę swobdą.

Jr Naemi, jōs ūšwę, tare jei: mano dukte, aš taw atilsies dūsu, kad taw geray butu.

2. Štayı Boas, musū gentis, prie kurrio mergū tu buwai, weto šę nakt' miejus ant sawo klojimmō.

3. Taygi māuditis ir mōstītis, ir apsiwik sawo rubais, ir nueit žė- myn i klojimmą; kad ney wiens ta- wę ne pažintu, ikki wislay pawal- gius ir gėrus.

4. O kad jissai atsigulsis, tay da- bokis wietōs, kur jis atsigulsis, ir priejusi atkloš ušlodę nū jo kōjū, ir atsigul; tai jis taw jau satys, ko taw reikia daryti.

5. Ji atsake jei: wislab, kę tu man sakai, aš darysu.

6. Ji nuėjusi i klojimmą, dare wis taipu, kaip jōs ūšwę jei buwo liepusi.

7. Jr kaip Boas buwo walges bey gėres, tay jis linksmas pastejo, ir nuęjes atsigulle uš krūwōs; ir ji tylomis priejusi atklojo nū jo kōjū, ir atsigulle.

8. O apie naktiēs-gūdumą nusi- gando tas wyrs, ir drebejo, nės štay, moteriskę gullejo pas jo kōjas.

9. Jr jis tare: kas essi tu? ji at- sake: aš esmi Ruta tawo slūgine. Įstēt tawo sparnelus ant sawo tar- naitēs, nės tu arczāusas gentis.

10. Bet jis tare: peržegnota tu būk Ponui Diewui, mano dukte; tu dar geręsnę wieslibystę isrodei pastuy, ne kaip pirmą; kad ne pastuy bė- gai jaunikaizams, ney bagetiems, ney pawargusiems.

11. Taygi, mano dukte, nesibijo- tis; wis, kę tu sakai, aš taw dary-

su: nėsą wislas mieštas mano žmo- nū žinna, tawę wieslibą moteriskę esancę.

12. Berods tai tieša, kad aš tawo gentis; alle dar fir's yra artėsnis uš mannę.

13. Pasilit nakwinay; ryto, jey jis tawę nor westi, tay geray; alle jey jis ne apsiim' tawę west', tay aš tawę wessu, kaip tikray Pons Diews gyws yra. Miegol ikki ryto.

14. Jr ji miegojo ikki ryto prie jo kōjū. Jr atsikėle, pirm neng wiens antę galėtu pažinti. Jr jis misli- jo, kad ben nieks ne ištirtu, mote- riskę i klojimmą iejusę.

15. Jr tare: dūl šen streistę, kur- rūm tu apsišautusi, ir suimt į. Jr ji suėme į. Jr jis seiktėjo šęsis sai- kus miežū, ir uždėjo tus ant jōs. Jr jis nuėjo i miestą.

16. O ji parėjo pas sawo ūšwę, ta tare: kaip dėstis su tawim, mano dukte? Jr ji sake jei wislab, kę tas wyrs jei buwo daręs.

17. Jr tare: šus šęsis miežū saikus jis man dawę, nės jis tare: tu ne turri tufczia pareit pas ta- wo ūšwę.

18. Bet ji tare: tylēt, mano dukte, iktikol matysi, kas iš to bus; nės tas wyrs ne palāus, pirm neng jis tai šen dien' galop warys.

4. Pėrštyrimas.

Boas key Ruta swobdą kėla, ir pėr- jęgnojamu.

Boas aukštyn ejes i wartus pasi- sedo czonay. O štay kaip tikras arczāusasis gentis pro šali ējo, kal- bėjo Boas su jūmi, ir tare: eikš ir sėstis ar šen ar tēn. Jr jis atėjes pasisedo.

2. Jr jis su sawim žmēs dėšimt wyru iš wyresnujų miesto, tare: sė- stities šen. Jr jie pasisedo.

3. Tay sake jis arczāusam genčui: Naemi, iš Moabitū-žemės pargryjusi, nor pardūti dirwą, kurri musū bro- lio, Elimelešo, buwo.

4. Taygi aš norėjau taw tai apsa- kyti ir tarti: jey tu nori tą pasisū- wint, tay pirē dabar po atliū mies- czonū ir wyresnujų mano žmonū; o jey tu ne nori tą pasisūwint, tai

sakyt man, kad tai šinnoczau; nės niera artėsnio gentiės, kaip tu, o aš pastuy tawęs. Jis atsakė: aš tą pasišawisū.

5. Boas tare: kurrę dien tu tą dirwą perki iš rankōs Raėmi, tay ir turri wėsti Rutą, Moabitėnę, numirruso paliktą, kad numirrusam wardą gamintumbei ant jo tėwiskės dalies.

6. Tay jis atsakė: aš ne noru pasišawint, kad rassi sawo tėwiskės dali ne išpūsticzau. Tu pasišawit tai, kas man pūlas, nės aš ne noru pasišawint.

7. Bet * iš senowės toksai pāprotis buwo Izraėlije, jey kas koki ūki ne norėjo, ney uš tėwiskės dali priimti, ney pirkti, kad bilsė koki dūiktą pasiprintu, tay jis išawęs sawo kurrę dawe tą antram: tai buwo luddimas Izraėlije.* 5 Moij. 25, 7.2c.

8. Ir tas arczāusasis gentis sake Boasui: tu tą nusipirkis; ir išawe sawe kurrę.

9. Ir Boas tare wyresniemsiems ir wišsiems žmonėms: jūs šen dien' este luddininkais, kad aš wislab nusipirkau, kas Elimelešo buwo, ir wislab, kas Kilsono bey Malono buwo, iš rankōs Raėmōs;

10. Priegtam ir Rutą, Moabitėnę, Malono paliktą, aš saw wedu per parę, kad aš numirrusiam wardą gaminiczau ant jo tėwiskės, ir jo wardas ne prapultu tarp jo brolū, ney iš wartū jo kampo; luddininkais jūs to este šen dien'.

11. Ir wišsi žmones, kurrė war: tise buwo, su wyresneiseis tare: mes esme luddininkais. Pons Diews te žegnoj tą moteriskę, i tawo

gywatą ieisencę, * kaip Raėlė bey Leą, kurrė dwi abi gimminę Izraėl išplātino, ir te dūd' jė labay āugti Eprate, kad pagirta butu Betleėme.* 1 Moij. 29, 32.

12. Ir tawo gimminę butu kaip gimmine Perezjo, kurri * Tāmore Judui pagimde, iš to waisaus, kurri Pons Diews taw dūs iš šōs moteriskės.* 1 Moij. 38, 29.

13. Taipu wėde Boas Rutą, kad ji jo pati pastojo. Ir kaip jis su jė sugulėjo, dawe Pons Diews, kad ji nėščia pastojo, ir pagimde sunų.

14. Tay tare moteres Raėmai: pašlowints te esie Pons Diews, kurs ne dawe arczāuso gentiės štokoti taw šime cėše, kad jo wardas Izraėlije pasiistū.

15. Tas tawę atgawis, ir tawę, kad busi pašėnusi, aprūpis; nės tawo marti, kurri tawę mylėjo, jė pagimde; kurri taw gerėšne yra už septynis sunus.

16. Ir Raėmi žmusi tą kūdikį, padėjo jį ant sawo prieglobščio, ir kawojo jį.

17. Ir jōs kaimynkės pramine jį, tarydamos: Raėmai kūdikis užgimmes, ir pramine jį Obed; tas yra tēwas Isai, kurs esti Dowido tēwas.

18. Šiitta yra gimmine * Perezjo: Perezui gimmes Eyronas; * 1 Moij. 46, 12.

19. Eyronui gimmes Ramas; Ramui gimmes Amminadābas;

20. Amminadābui gimmes Raesonas, Raesonui gimmes Salmas;

21. Salmui gimmes Boasas; Boasui gimmes Obėds;

22. Obėdui gimmes Isai; * Isaiui gimmes Dowidas.* 1 Zom. 16, 20.

Galas knygū Rutos.

Pirmos knygos Zomelo.

1. Pėrsyrimas.

Zomelis užgemma.

Buwo nekursai wyrs iš Ramataim Zopim, nū kalnū Epraim, wardu Elkana, sunus Ieroamo, sunaus Elin, sunaus Tou, sunaus Zapo, Epratiskio.

2. Ir jissai dwi moteri buwo wėdės, wienna buwo wardu Anna, antroji Peninna. Ir Peninna augino waitū, bet Anna ne auginno.

3. Ir tassai wyrs aulštyn žo iš sawo miesto, sawo cėšu, kad mėsūs bey apierawota Ponui Diewui Zebaot Silosj. O czonay buwo

Klebonai Pono Diewo: Opri bey Pineas, samu du Eli.

4. Kaipgi wieną dieną nusidawę, kad Elkana apierawojo, tay jis dawę sawo paczei Peninnai, ir wsięsiems jōs sumums bey dakterimis, tošnam po dūli.

5. Bet Annai jis dawę wieną dūlį, smutnas; nēs jis Anna mylėjo, alle Pons Diews jōs įywatę buwo aštratinęs.

6. Ir jōs priešininkę ję apsmūtijo, kadama jei ant patycų, kadangi Pons Diews jōs įywatę buwo užtatinas.

7. Taip nusidawę kas mėtą, jei be cinant i Diewo namus, ir ję taip apsmūtijo, kad ji werkdawo, ir nieko ne walgidawo.

8. Bet Elkana, jōs wyrs, sake jei: Anna, kam tu werk, ir kam tu nieko ne walgai? ir kam tawo širdis ne rimsta? ar aš taw ne gerėšais, už dešimts funtų?

9. Tay Anna atsilėle, kaip buwo pawalgiusi Sikoč, ir asligęusi; (bet Eli Klebonas sedėjo ant krašės prie angos bašnyčios Pono Diewo).

10. Ir ji buwo iš širdies smūtina, ir meldeši Poną Diewą werkdamą.

11. Ir žadėjo pažadą, sakydama: Pone Diewe Zebaot, jey tu padakosi ant wargū sawo sluginės, manęs atsimindams, ir sawo sluginės ne užmiršdams, ir dūsi sawo sluginei sumų: tay aš tą Ponui Diewui dūsiu, kol įssit gyws bus, ir barzdutė ne tures ateiti ant jo galwos.

12. Ir kaip ji ilgay meldeši po atli Diewo, padabojō Eli ant jōs burnos.

13. Aš Anna kalbėjo sawo širdje, tikray jōs lapos paspuddino ir jōs balsas ne buwo girdimas. Tay Eli dumojō, kad ji girta,

14. Ir tare jei: kaip ilgay tu girta balt? isfiblatypis nū pagirta wyno.

15. Bet Anna atsilė jam tarydama: ne taip, miels kunige, aš smutna moteriškę esmi; wyno bey drato gerimo aš ne gerau; tik sawo širdi pranešiau Ponui Diewui.

16. Ne laityk manę, sawo sluginę, per kotią moteriškę išdykųsę: nēsa

aš iš sawo didžios smutnybės bey tūšbės iššokę kalbėjan.

17. Eli atsilė tarydams: eil' su pakajumi; Pons Diews Izraelio taw dās tai wls, tą tu nū jo ossi prašiusi.

18. Ji atsilė: dūl sawo sluginės malonę rašti po tawo atliu. Taip nuėjo ta moteriškę sawo kėla, ir walge; neygi tolaus taip smutna pasirodę.

19. Ir rytą mėtą jie antsi pasitaisę, ir kaip Diewą buwo melde, tay weli šatryjo ir parėjo namon i Ramatą. Ir Elkana išpažino sawo moteri Uną, ir Pons Diews: atsiminne jōs. * 1 Moiz. 30, 22.

20. Ir po kėla dienū ji nešezini pastojo, ir pagimde sunų, ir pramūne ji Somelu; nēs (tare ji) aš ji iš Diewo išmeldžau.

21. Ir kaip jōs wyrs Elkana su wissa sawo gimmine aukštyn kėlawo, kad Ponui Diewui apierawotu sawo apierą, kas mēt' apierawojamą, ir sawo pažadėjimą:

22. Tay Anna ne kėlawo draugė aukštyn, bet tare sawo wyru: padōtas waikėlis bus nutrauktis, tay aš ji nugabėsu, kad Diewui pasiroditi, ir kōl gyws tenay pasiliktu.

23. Elkana, jōs wyrs, sake jei: taygi daryk, kaip taw patinka, pasilik, iškōl ji nutrauksi; bet Pons Diews te išpild, ką jis sakę; taip pasilikto to moteriškę, ir žinde sawo sunų, padōl ji nutraukę.

24. Ir atgabėno ji draug su sawim aukštyn jau nutrauktą, ir tris jauczus, saikėli militū, ir plėčką wyno, ir atnešę jį i namus Pono Diewo Sikoč. Bet waikėlis dār jauns buwo.

25. Ir jie pamusę wieną jautuktą; ir atgabėno waiką pas Eli.

26. Ir ji tare: at, miels kunige, taip tikray, kaip tawo dūšia gywa, miels kunige, aš esmi ta pati moteriškę, kūrį žmonay pas tawę stowė; jau Diewą melsdama,

27. Kaip šio waikėlio dėl Diewą prašiau. Dabar Pons Diews man dawę sukūnt, ko aš iš jo meldžiau.

28. Todėl aš ji Ponui Diewui atdūmi, kōl jis gyws bus; kadangi jis iš Diewo išmeltas yra. Ir jie meldeši žmonay Pono Diewo.

2. Pėrsťyrimas.

Annės laupės giesmės; užanginnimas Žomelo;
piktėnysbe sunū Eli.

Ir Anna meldėsi tarydama: mano
širdis linksmā * iš Pono Dievo;
mano ragas paaukštintis yra Wieš-
patijė, mano burna atšvėrė labay
ant savo neprietelū: nės aš dža-
giūs tawo išgānimu. * Lut. 1, 47.

2. Aey wiens ne esti šventas,
kaip Pons Dievs; be tawės niera
ney wieno, ir niera kittōs ūlōs nusi-
tikėjimo per musū Diewā.

3. Lāuities nū savo gyropelnystės
ir pasitęzawimo; išmestit iš savo
burnōs priestarāwimo žodžius. Nėsa
Pons Dievs yra Dievs, ant to da-
bojas, ir ne dūst laimėti tam, kurs
tai apsiimma.

4. Kilpinis sylinguiū yra sulāuzytas,
ir silpnieji syla patwirtinti.

5. Kurrie prisimālgė buwo, tur už
dūnā služiti, o kurrie buwo išalkę,
jau tolaus ne alksta. Nėwaisinga
septynis auginna, ir daug waitū
turrinti laujasi gimditi.

6. Pons Dievs numarin ir atgai-
win; iweda i pėklā ir wēl išweda.

7. Pons Dievs pawārgin ir pra-
lobin; jissai * pažėmin ir paaukštīn. * Lut. 1, 52.

8. Jis wargdieni iškela iš dulkū,
ir paaukštīn pawargusi iš purwū,
kad ji statytu tarp kunigaiškėzū, ir
garbės krašē dūtu apturrėti. Nės
swieto twirtummai yra Pono Diewo,
ir jissai žėmę pagruntawojės.

9. Jis apsaugōs kōjas sawo šwen-
tujū; alle Diewo nesibijantieji tur
sugaistī tamsybėje; nės diddis turtas
ney wienā ne gēlbtī.

10. Kurrie su Diewu waidijasi,
tur suteškėti; ant jū jissai perfunu
grāus iš dangaus. Pons Dievs
šūdis swieto kraštus, ir pastipris sa-
wo karāly, ir pakēls rāgā sawo pa-
mostytojo.

11. O Elkana nuėjo i Ramatā i
sawo namus; ir tas waitēlis buwo
Diewo tarnu, po aitiū flebono Eli.

12. Bet sunu du Eli buwo piktū-
du neprietelū; tādū Pono Diewo
nieko ne atbojo,

13. Aeygi prowōs flebonū apie

žmones. Kad kas kā norėjo apie-
rawoti, tay atėjēs flebono waitis,
mėšai be wėrdant, turrėjo trišakotā
šakę sawo rankoj,

14. Ir sėkdams i pūdā, ar i kati-
lā, ar i sfauradā, wis kā tikt su
šakē užtraukdawo, tay flebons
atėmē; taip jūdu dāre wissiems
Izraelitėnams, czonay ateinantiems
i Silog.

15. Lygey taipo ir pirm neng
taufus uždege, atėjēs flebono waitis,
šakē apierawojanczām: dūst man
šę mėšā, flebonui kėpti; nės jissai
ne nor wirtōs, bet žalōs mėšōs nū
tawės imti.

16. Taygi jey kas jam sakydawo:
lēist taufus uždegti, kaip šen dien
reikia, ir potam imkis, kō tawo du-
šē norēs, tay jis jam atšakē: turri
tā dabar man dūti, jey ne, tay per
nėwālę atimsu.

17. Todėl buwo griekai tū dwėjū
waitū labay diddi po aitiū Pono
Diewo; nėsa žmones bluznijo wal-
gio-apierā Pono Diewo.

18. Bet Žomelis tarnāwo po aitiū
Pono Diewo, ir tas waitis buwo aprė-
dyts drobēs sermėgā ant sawo kūno.

19. Priegtam pasuwō jam jo mo-
tina mažā sermėgā, ir atgabėno tā
jam aukštyn, cžėsu paprastu, kad
ji su sawo wyrū užkelāudawo apie-
rawoti apieras, sawo cžėsu apieras-
wojamas.

20. Ir Eli pėrjėgnojo Elkanā ir
jo pacę, sakydams: Diewe dūst
taw waitū iš šōs moters sulāukti,
dėl tōs maldōs, kaip ji iš Diewo
meldusi. Ir jūdu nuėjo i sawo šali.

21. Ir Pons Dievs atlanke An-
nā, kad ji nėšęza pastojo, ir augin-
no tris sunus ir dwi dukteri. Bet
waitēlis Žomelis tarpo pas Ponā
Diewā.

22. Bet Eli buwo jau labay pa-
sėnęs, ir patyre wis, kā jo sunu du
buwo padārusu wissiems Izraelitė-
nams, ir kad sugulle su moterimis
tarnaujenczomis už wartū šetrōs su-
rinkimmo.

23. Ir jis šakē jiēm dwiēm: kam
judu tai dārota? nėsa aš girdžū
jusū dwėjū piktā pasielgimnā nū
wissū šū žmonū.

24. Ne taipo mano waifu du, tai ne gera paslalba yra, kurrę aš gir-dzu: judu sugriechidinota Diewo žmones.

25. Jey kas priekš koki žmogų susi-griechij, tay sudzia gal tai sude-rėti. Alle jey kas priekš Poną Die-wą susigriechij, kas gal už tą mel-siti? Bet judu neklause balso sawo tėwo, todėl Pons Diews judų ket-tinno įavinti.

26. Bet Zomelis waiks augo ir tarpo, ir labay patiklo Diewui ir žmonėms.

27. Bet atėjo nekursai Diewo wyrs pas Eli, ir sake jam: taip sako Pons Diews: aš apsiireikščiau tawo tėwo gimminci, Egiptoje dar b'efanczei Paraono namuse: * Darb. 7, 25.

28. Ir ji czonay apštyrau saw iš wissą gimminą Izraelo, kad klebo-nū urėdą pilnamotu, ir apierawo-tu ant mano altoraus, ir rukimmus uždegtu, ir wystupisšką sermėgą po mano akiu nešotu, ir dawjau tawo tėwo gimminei wissas ugnis waikū Izraelo.

29. Kamgi tu spardaisi priekš ma-no apieras ir walgio: apieras, nū manęs palieptas šėtroje? ir tu sa-wo suns dz daugiaus garbini, ne kaip manę, besimaitindami geráu-soju wissą walgio:apierū mano žmo-nū Izrael.

30. Todėl sako Wiešpats, Diews Izraelo: aš kalbeju, kad tawo gim-minė ir tawo tėwo gimminė amšinay po mano akiu turrėtu patėkti; bet dabar sako Pons Diews: nieku bu-du; bet manę garbinanti aš wėl garbisu, o manę paniekianti aš wėl paniekisū.

31. Štay, ateis czechas, kad aš sulaužysu tawo pėti, ir pėti ta-wo tėwo gimminės, kad ney wiens senuttis ne butu tawo gim-minėša.

32. Ir tu regėsi sawo priekšinišką gywėnime, wissame dalyke, kaip aš ger darysu Izraelui, ir amšinay ne bus šėno žmogaus tawo tėwo gim-minėša.

33. Alle taczas ney wieną tawu-jū nū sawo altoraus ne išgaishu; tad tawo akys aptėmtu, ir tawo

duslia tūstus, ir wissi pulsai tawo gim-minės išmirtu, wyrais jau pastoje.

34. Ir tai taw bus ženklū, kursai pasirōdisis ant tawo dwejų sunū Opni bey Pineas: * wieną dieną numirs abudu. * Ps. 4, 11.

35. Bet aš saw wieną kleboną iš-sistirsu, tas darys, kaip mano šir-dzei ir dusėi patinka; tam aš twir-tą gywėnimą pabudawosū, kad jis po akiū mano pamostytojo wissadōs išsilaitytus.

36. Ir kurs išliks tawo gimmi-nėša, tas atėjes anam pasiklonosis už sidabro graši bey už dūnōs kās-ni, sakydams: prašau, dūk man kle-bono dalykū, kad dūnōs kasnu prisi-walgiczu.

3. Pėrsštyrimas.

Zomelis i sawo urėdą wadinams garbės pilnas pastoja.

Ir kaip ansai waiks Zomelis Po-nui Diewui tarnawo pas Eli, Die-wo žodis brangus buwo tū czech, ir maį praradawimo.

2. Ir nusidawe tū czech, kaip Eli gulėjo sawo wietoj, ir jo akys pradė-jo aptėmti, kad ne galėjo primatyti.

3. Ir Zomelis buwo atsigulęs bajnyčioje Pono Diewo, kur Diewo štryne buwo, pirm neng lampa Die-wo užgėso.

4. Ir Pons Diews šauke: Zomel! O jis atsake: štay, cze aš esmi.

5. Ir bėgdams pas Eli, tare: štay, aš cze esmi, tu manęs šaukiei. Bet jis atsake: aš tawęs ne šaukiau; eik, ir wėl atsigulk. Ir jis nuėjes atsigulle.

6. Pons Diews šauke antrą kar-tą: Zomel; ir Zomelis atsitėlęs nuėjo pas Eli sakydams: štay, aš cze esmi, tu manęs šaukiei. Bet jis atsake: aš tawęs ne šaukiau, su-nau; eik, ir wėl atsigulkis.

7. O Zomelis Poną Diewą dar ne pažinno, ir Diewo žodis dar jam ne buwo aprėikštas.

8. Ir Pons Diews wadinno Zo-meli trėcją kartą. Ir jis atsitėlęsėjo pas Eli, ir sake: štay, aš cze esmi, tu manę wadinnai. Tay su-prato Eli, kad Pons Diews waiką wadinnes,

9. Ir sake jam: eif, ir weli atsigul-
tis, ir kad busi wadintas, tay tark:
kalbet Pono Diewe, nes ta wo tar-
nas klaufo. Zomelis nujes atsigulle
sawo wictoj'.

10. Tay Pons Diews atėjo ir pa-
sifojes kaulė kaip pirma: Zomel,
Zomel! Ir Zomelis tare: kalbet,
nės ta wo tarnas klaufo.

11. Ir Pons Diews sake Zomelui:
stoy, aš tą darau Izraeliui, kad
kojno, tai išgirsenczo, abi ausi per-
stambės.

12. Tą pačę dieną aš išpildisų
šliui, wis, tą aš priėš jo gimminę
esmi kalbės; aš tai pradėsiu ir pa-
baigsiu.

13. Nės aš jam isakęs esmi, kad
aš sudzia busi amšinay ant jo
gimminės; dėl to nusidėjimo, kad
jis ammodams, kaip bjaurey jo
waifu du pasielge, o taczas nieka-
dės dėl to jėdę astrey ne pabares.

14. Todėl aš gimminci šliui esmi
prisakęs, kad tas nusidėjims gim-
minės šlii ne bus amšinay judė-
stutas, ney apieromis, ney walgio-
apieromis.

15. Ir Zomelis gulėjo iški rytme-
cio, ir atwėre wartus bašnyczės
Pono Diewo. Alie Zomelis bijojos
tą regėjimą šliui sakyti.

16. Tay wadinno ji šlii sakydams:
Zomel, meno sunau! Jis atsakė:
stoy, cze aš esmi.

17. Jis sake: kas tai per žodis,
taw sakytas? ne užtylėš man tą.
Diews tamę korawotu, jey tu man
tą užtylėsi, kas taw sakyta.

18. Tay sake jam Zomelis wislab,
ir nieko jam ne užtylėjo. Bet jis
sake: Jis yra Pons Diews, jįšai
te dero, kaip jam mągsta.

19. Bet Zomelis užaugo; ir Pons
Diews buvo su jūmi, ir ney joks
jo žodis ne buvo paniekintas.

20. Ir wisši Izraelitėnai, nū Dan
iki Berzaba, išpažino, Zomeli wic-
nų Pono Diewo praradą esanti.

21. Ir Pons Diews pasirodė po-
tam Siloq; nės Pons Diews Zo-
melui buvo apreištas Siloq' per
Diewo žodi.

22. Ir Zomelis pradėjo Diewo žo-
di sakyti wisšiemis Izraelitėnams.

4. Pėrštyrimas.

Izraelitėnai pergalei; stoye derėjimo atimta,
šlii ir jo sunu bu miršta.

Bet Izraelitėnai ištrūskę priėš Pi-
listėnus i tarą, ir atsigulle su abaja
pas Eben-Ezer. O Pilistėnai sawo
abazą turėjo pas Upel.

2. Ir pasigatėwio priėš Izraeli-
tėnus. Ir pastojos diddis karawo-
mas, ir Pilistėnai pergalejo Izraeli-
tėnus; ir asmuše iš waisto susta-
tyto ant lauko apie kėturis tūkstan-
tis wyru.

3. Ir žmonėms i abazą atėjus,
tare wyresnieji Izraelitėnai: todėl
Pons Diews dawe, kad Pilistėnai
mus sien dien' pergalejo? Imkim
strynę derėjimo Pono Diewo iš
Siloės, ir t'esie jįi tarp mūsų, kad
jie mus išgelbėtu iš rankų mūsų
neprietelū.

4. Ir žmones suate i Siloq, ir da-
we iš tén atgabenti strynę derėjimo
Pono Diewo Zebaot, ant Kėrubinū
sėdinczo. Ir buvo ejonay sunu du
šlii, Opni bey Pineas, su stryne de-
rėjimo Diewo.

5. Ir strynei derėjimo Pono Die-
wo i abazą atėjus, sūtawo wisši
Izraelitėnai didzu sūtawimu, kad
jėme stambejo.

6. O kaip Pilistėnai išgirdo kal-
są to sūtawimo, tare jie: koks tai
saulėsmas tokio didzo sūtawimo
Ebreonū abazė? ir kaip jie pa-
tyre: stryne Pono Diewo i abazę
atėjusę.

7. Jie bijojos, ir sake: Diews i
abazą atėjo. Ir sake tolaus: bėda
mums! nės iš pirmo taip ne stojosi.

8. Bėda mums! kas mus išgelbės
iš rankū šūi sylingų Diewū? Tai
yra tie Diewai, kurie Egiptio-
nas sloginno, wisšiomis slogonis
paškejoje.

9. Taygi drąsinties ir bukite wy-
rai, jās Pilistėnai, kad ne privaly-
tumbit šlusiai Ebreonams, kaip jie
jums šlusijo. Būkit wyrai, ir la-
naukit.

10. Tay karawo Pilistėnai, o Iz-
raelitėnai buvo pergalei, ir bėgo,
kojnas i sawo šėtrą. Ir buvo la-
bų diddis mūšis, ir palė iš Iz-

raš, trys dešimt's tūkstančiai peštiniai.

11. Ir Dievo štryne buvo atimta, ir šanu du Eli, Opni bey Pineas, numirre.

12. Tay wiens iš Benjamins iš waisko pabėgęs, parėjo į Siloq tą pačią dieną, ir buvo sawo rambus sudrąstęs, ir žėmę ant sawo galwos ušbarstęs.

13. Ir štay, jam ieinant, sėdėjo Eli ant kraštes, jurėdams ant kėlo; nėsą jo širdis nusimino dėl Dievo štrynės. O kaip tas wyrs į miestą iejo, tay jis apsakė tai, ir wissas miestas rėkė.

14. Ir kaip Eli tą diddį rėkimą išgirdo, klause jis: kas tai per didis transimas? Tay tas wyrs skubrey priejęs apsakė tai Eliui.

15. (Bet Eli buvo dewynis dešimt's ir aštuonių metų sėns, ir jo akys buvo aptėmusios, kad ne galėjo regėti).

16. Bet tas wyrs sakė Eliui: aš ateimi, ir šen dien iš waisko esmi išbėgęs. O jis tarė: kaip dešis, sunau?

17. Tay atsakė jam paskas tarydams: Izraelitėnai bėgte pabėgo pirm Pilistėnų, ir diddis žmonų pulkas yra užmuštas: ir tawo sunau du, Opni bey Pineas, jau numirre, priegtam ir Dievo štryne yra atimta.

18. O kaip jis Dievo štrynės priminc, nupūle jis atbuls nū kraštes pas duris, ir sawo sprandą palūžęs numirre, nės jis buvo sėns ir dujas wyrs. O jis walde Izraelitėnus per kėtures dešimtis metų.

19. O jo marti, Pineo pati, buvo nėsą, bewėik pagimdyšenti. Kaip ji išgirdo tą garšą, Dievo štrynę atimā dšancę, bey sawo šiwio ir wyra numirrusu, susirietusi ji pagimde, nės jei atėjo jės skaudėjimai.

20. O jei jau be mirštant, sake moteres, prie jės šalies šlowincijos: nesibijotis, tu turri jauną suną. Alie ji nieko n'atsakė, nevygi širdije tai suprato.

21. Ir ji pramine tą wailą Ilabodu, tarydama: šlowe jau atstojo nū Izraelitėnų; kadangi Dievo

štryne atimta buvo, ir jės šiwis bey wyrs.

22. Ir sake antrą kartą: šlowe jau atstojo nū Izraelitėnų, nėsą Dievo štryne yr atimta.

5. Pėrštyrimas.

Stoga Pilistėnai dėl atimtos štrynės - beršimo.

Bet Pilistėnai emę Dievo štrynę, nūgabėno tą iš Eben-Ezer į Uzdodą.

2. Į namus Dagono, ir padėjo įs prie šalies Dagono.

3. Ir kaip Uzdodenai antrą rytą anksti atšikėle, rado jie Dagoną ant sawo wėido gullinti, ant žėmės, už Dievo štrynės; bet jie emę Dagoną ir pastatė jį wėl į sawo wietą.

4. Ir kaip antrą rytą anksti kėlė, rado jie wėl Dagoną, ant sawo wėido gullinti ant žėmės, už Dievo štrynės; bet jo galwą ir abbi ranki nukapoti ant šlentščio, kad tik wiens lėmū ant to gullejo.

5. Dėl to klebonai Dagono, ir wissi, kurrie į namus Dagono eiti, ne minna ant šlentščio Dagono Uzdode, itki šei dienai.

6. Alie ranka Pono Dievo sunti pastojo ant Uzdodenų, ir sugaišinnu jūs, ir korawojo Uzdodėnus, ir wissus jį rubėjus paslėptosa wietosa.

7. O kaip Uzdodenai regėjo, tai po nusidūdant, sake jie: ne paliktis pas mus štrynę Dievo Izraelitėnų, nėsą jo ranka persunki yra ant mūsų, ir ant mūsų Dievo Dagono.

8. Ir nusuntę suwadinnu wissus kunigaitščius Pilistėnų pas sawę, sakydami: ką mes darysim su štryne Dievo Izraelio? Tay jie atsakė: te nėsie Gatėnai tą štrynę Dievo Izraelio aplinkuy.

9. Ir jie nėsie aplinkuy tą štrynę Dievo Izraelitėnų: o kaip jie tą aplink nėsėjo, tay Pons Diews per sawo ranką labay diddį suirimą dawe rastis mieste, ir apšlogino žmones tame mieste, tiek didžiūsus tiek ir mažūsus: ir nerėgimos slogos jūs užpūle paslėptosa wietosa.

10. Tay jie nusuntė tą Dievo štrynę į Ekron. O Dievo štrynei į Ekroną atėjus, hauke Ekronitai:

jie Dievo strynę aplintų nėše pas mane, kad manę nužawintu ir mano žmones.

11. Tay jie nusantę suwadinnu wisus kunigaisčius Pilistėnų, satydam: nusystite strynę Dievo Izraelo weli i sawo šalį, kad ji manę ir mano žmones ne nužawintu. Nėsa Dievo ranta padare diddi sumišimą wiffame mieste, be judydamu.

12. Ir kurrie žmones ne mirre, tie buvo sloginti paslėptosa wietosa, kad šautšmas miesto dangun' iškato.

6. Pėrštyrimas.

Stryne deršimo Izraelitėnams weli atbata.

Taipogi buvo stryne Dievo per septynis mėnesus Pilistėnų žemėje.

2. Ir Pilistėnai pawadinnę sawo klebonus ir pranasus tare jiems: tą mes su Dievo stryne weikšime? pamofinkite mus, šiami mes tą galėtumbim i sawo šalį susti?

3. Jie tare: jey jūs strynę Dievo Izraelitėnų norite nusysti, tay ne sustite ję tuchę, bet turrit jei užmofėti kaltybės-apierę; tay jūs išgyfit, ir numanyfit, kodėl jo ranta nesilaujasi nū jusū.

4. O jie sake: kokia tai kaltybės-apiera, kurrę jam dāti turrime? jie atšake: penkes aukšinas bullis, ir penkes aukšinas pelles, pagal skaitly penkiū kunigaisčius Pilistėnų; nėsa ta pati sloga buvo ir ant jusū wisū, ir ant jusū kunigaisčius.

5. Taygi jūs dabar turrit padaryti abrozus jusū bullim's ir jusū pellemis lygus, kursos jusū žemę supūstijo, kad Diewui Izraelo garbę dātumbit; mažu jo ranta lengwėšne bus ant jusū, ir ant jusū diewāiczjo, ir ant jusū žemės.

6. Kam užtėtinat sawo širdi, kaip Egiptionai ir Paraonas sawo širdi užtėtinno? Ar ne taip, kad jis jiems apšreikšte, tay jie jūs palėdo, kad nužjo? ^{2 Mojs. 8, 15.}

7. Taygi imkit ir taifylit naują wešimną, ir dwi jauni žindami karwi, kurriem dwiem dar niekados jungas ne buvo uždėtas, ir priklitykite jie dwi prie wešimmo, o weršudy palaitykite namėj;

8. Ir žmę strynę Dievo, uždėkite ję ant wešimmo, ir aukšinas starbus, i kaltybės apierę dātus, i strynėle pašali' dėkite, ir nusufdami, nulėistite ję.

9. O jūs padabokite, jey ji nukėlaus parubė: keli i Betžemės, tay jis mums tą wissą bėdą padaręs; jey ne, tay numanyfim, jo ranta mus ne ištikuse, bet mums tai tikt pripultinay nusidawus.

10. Žmones dare taipo, ir žmę dwi jauni žindami karwi, prikinke jie dwi i wešimną, sawo weršus dy namėj palaitydam;.

11. Ir uždėjo Dievo strynę ant wešimmo, ir strynėle su ankšo pellemis ir su abrozais sawo bullū.

12. O karwi dwi ęjo tiesog ant Betžemės linkay, wienu keli, ir ęjo baubdamos, ir ne atšikreipdamos ney ant kairės ney ant dešinės; o kunigaisčius Pilistėnų sėke jie dwi ikki rubėžaus Betžemės.

13. O Betžemitėnai tū czech twieczus pjowe per darbimeti pakalnėje, ir pakeldami sawo atis, pamate strynę, ir dzaugėsi, tą pamatyti.

14. O wešimmas parwajawo ant dirwos Jozuwo, Betžemitėno, ir czonay apšistojo. Ir buvo czonay didis atmu; ir jie sustalde wešimmo padarynes, ir karwi dwi apierawojo Ponui Diewui i deginnimo-apierę.

15. Bet Lewitai nukėle Dievo strynę, ir strynėle pašali' ęsancę, kur aukso starbai buvo, ir padėjo tus ant to didzojo atmens. Bet žmones Betžemitiski apierawojo Ponui Diewui tą pacę dieną deginnimo-apieras, bey kittas apieras.

16. Bet kaip penki kunigaisčius Pilistėnų gana buvo pažurę, tay jie weli nusitrauke i Ekroną tą pacę dieną.

17. O šittos yra aukso bullys, kures Pilistėnai Ponui Diewui i kaltybės-apierę dawe: Azdod wieną, Gaza wieną, Asklon wieną, Gat wieną ir Ekron wieną.

18. Ir aukso pelles, pagal skaitly wissą miestū Pilistėnų, tarp penkiū kunigaisčius, taip muritū miestū kaip ir kėmū, ikki didzojo Abel, kur jie Pono Dievo strynę palikto, ik-

Ki šei dienai, ant dirvės Jozuwo, Betzemitišlio.

19. O nekurtie Betzemitėnai buwo žaviniami, todėl, kad jie stryne Pono Diewo buwo pamatę, ir jis gadinno žmonų penkis dešimt tūkstantis ir septynis dešimtis vyrų. Tay žmones gedėjo, kad Pons Diews toki diddi mūsų tarp žmonų buwo musęs.

20. Ir žmones Betzemitė tare: kas gal stovėti po akū Pono Diewo, tokio šventosjo Dievo? ir pas tą jissai dabar nū mūsų nukėlausi?

21. Ir jie nusunte pąslus pas mieszonis Kiriat Jearim, ir jiems satydino: Pilistėnai Diewo strynę wėl atgabėno, pareikite žemyn, ir nugabėkite ję pas sawę.

7. Pėrštyrimas.

Izraelitėnai Diewop prisiwercentieji pėrgal Pilistėnus, Zomelui uš jās Diewą prąšant.

Taygi paręję žmones iš Kiriat-Jearim, su sawim gabėno strynę Pono Diewo aukštyn, ir atnešę ję i namus Abinadabo, Gibeoj; ir jo sunų Eleazarą jie pašwentino, kad strynės Pono Diewo kawotu.

2. Ir iš tōs dienōs, kad stryne Pono Diewo Kiriat-Jearime pasi-lisko, užstruko tas cėsas taip ilgay, koley dvidešimt mėtai pėrėjo; ir wiša gimminė Izraelo werke po akū Pono Diewo.

3. Bet Zomelis tare wissai gimmini Izraelo: jey jūs iš wissōs ėirdiēs Diewop prisiwersties, tay ėalin mēkite nū sawēs swėtimus die-wus, bey Astarot, ir pritaisykit sawo ėirdi Ponui Diewui, ir jam wienam ėlužikite: tay jissai jūs išėėlbēs iš Pilistėnū rankū.

4. Tay Izraelitėnai ėalin mēte nū sawēs Baalim bey Astarot, ir Ponui Diewui wienam ėlužijo.

5. O Zomelis tare: suwadinkite wissas Izraelitėnus i Mizpą, kad uš jūs Diewą mēlęzan.

6. Ir jie susiėję i Mizpą, sėme wāndē, ir išliejo tą po Pono Diewo akū, ir pašnikāwo per wissą tą dieną satydami žmonay: mes Ponui

Diewui susiėriešijom. Tai po walde Zomelis Izraelitėnus Mizpę.

7. Bet kaip Pilistėnai išėirdo, Izraelitėnus Mizpę susirinkusų, ėuni-gaitėzei Pilistėnū aukštyn ušitrāukę prieš Izraelitėnus. Kaip tai ištyrę Izraelitėnai, tay jie labay blijosos Pilistėnū.

8. Ir sake Zomelui: ne palāuk uš mus ėaukti Diešpatiespi, mūsų Die-wop, kad mus išėėlbētu iš Pilistėnū rankū.

9. Zomelis ėmēs ėryti dar žindan-ti, Ponui Diewui cėlą dēginimo-apierą apierawojo, ir Diewop ėan-ke uš Izraelitėnus; ir Pons Diews išėklaufe ji.

10. Ir Zomelui tą dēginimo apie-rą be apierawojant, atėjo Pilistėnai karāuti prieš Izraelitėnus. Bet Pons Diews dawe baiss perėuną grāuti ant Pilistėnū tą pacę dieną, ir iš-gandino jās, kad Izraelitėnai jās pėrgalejo.

11. Tay wyrai Izraelitėnū iš Miz-pōs išėję, wijo Pilistėnus, ir musē jās ikti anapus Betlar.

12. Tay Zomelis ėme wieną at-ment, ir tą pastātę tarp Mizpā ir tarp Zen, pramindams ji Eben-Ezer, ir sake: ikti žmonay mus Pons Diews pagėlbėjo.

13. Tai po Pilistėnai buwo pašė-minti, ir tolaus n'atėjo i rubėjus Izraelitėnū. Ir Pono Diewo ran-ka buwo prieš Pilistėnus, tōl Zome-lis gyws buwo.

14. Tai po atgāwo Izraelitėnai mie-stus, nū Pilistėnū jiems atimtus, nū Ekron ikti Gat, su jū rubėjeis; tus išwerse Izrael iš rankū Pilistėnū; nēs Izraelitėnams pakajus buwo su Amoritais.

15. O Zomelis walde Izraelitėnus per wissą sawo amžią.

16. Ir kas mēt aplink kelawo i Betel ir Gilgal bey Mizpą. Ir kad jis Izraelitėnus wissosa ėosa ėalisa buwo sudijēs,

17. Tay jis wėl atėjo i Ramātą, nēs cze buwo jo namai, ir walde žmonay Izraelitėnus, bey paėure žo-nay Ponui Diewui altorų.

8. Pėrėtyrimas.

Izraelitėnai praša savo karalų; jo prowa jiems apsaloma.

Bet Zomelis pasėngs, idėjo savo sunų du i waldonus ant Izraelitėnų.

2. Pirmgimimėjis wardu buvo Jodels, antras Ubia, ir buvo waldonais Berzeboj.

3. Ule jo sunu du ne pasiėlge taip kaip jis, bet pasiėlido ant godo, ir ėme dōwanas, ir pėrėtreipe prowas.

4. Tay susirinko wiſsi wyresnieji Izraelitėnų, ir atėjo i Ramatą pas Zomelį.

5. Sakydami jam: ętay, tu paseinai, o tawo sunu du ne elgiasi taip, kaip tu: * taygi idėl mums karalų, kurs mus walditu, kaip wiſsi pagōnai tur. ^{*Darb. 13, 21.}

6. Tay Zomelui labay ne patifko, kad jie sake: idėl mums karalų, kurs mus waldytu. Ir Zomelis meldėsi po ašiū Pono Diewo.

7. O Pons Diews sake Zomelui: klausyk tū žodžiū žmonų pagal wis tai, kę jie taw sake; nės jie ne tawę, bet manę panieſinno, kad aš ant jų karalumi ne buczau.

8. Jie taw dāro, kaip wiſsu cęsu dare, iš tės dienōs, kaip aš jūs iš Egipto iſwėdžiau, iſti ſei dienai, ir manę praſtojo, ir ſwetimiems diėwams ęluſijo.

9. Todėl klausyk tikray jų žodžiū; alle taczaus tikray jiems iſluddiſ, ir priſakyk jiems prowę karalaus ant jų karalauſenczo.

10. Ir Zomelis sake kojnę Diewo žodi žmonėms, iſ jo karalų praſan-tiems:

11. Tay prowa bus karalaus, ant juſų karalauſenczo: juſų ſūnus jiſſai ims, prie sawo wėſimnū ir raitelū, kad teſtkin pirn jo wėſimmo bėgtu.

12. Ir idės jās i wyresniūs ant tūſtancziū, ir ant penkiū dęſimts, ir i laukiminius, kad jo laukus ęgywėntu, ir i plowillus per sawo darby-meti, ir kad jam jo ſarwus bey wėſimnū padarynes taiſytu.

13. O juſų dukteres jis atims, kad moſtis taiſytu, walgius iſwirtu ir ęeptu.

14. Juſų gerāuſas dirwas ir wy-

nyczas, bey alywā ſodus jis atims, ir sawo bernams dūs.

15. Priegtam ir nū juſų ſėklōs ir wynyčziū dęſimtaji dalykę atims, ir sawo urėdininkams ir tarnams dūs.

16. Ir juſų bernus ir slugines, bey mandagiānūs jauniſkaiczus, ir juſų aſilus atims, ir tais sawo reikalus atliks.

17. Nū juſų kaimenū jis dęſimtaji dalykę atims; ir jūs turtite jo tarnais paſtoti.

18. Taygi kad jūs tū cęſ ęauſſite dėl sawo karalāus, saw paſſirto, tay jūs Pons Diews tū cęſ ne iſklausys.

19. Bet žmones n' apſiėme klausyti žodžiū Zomelo, tarydami: nieku budu, bet tur karalūs buti ant muſū.

20. Kad ir mes butumbim, kaip wiſsi fitti pagonai, kad mus muſų karalūs waldytu, ir pirm muſų iſkė-lautu, kad sawo karus karāujame.

21. Tay klauſe Zomelis wiſſā žodžiū žmonų, ir kalbėjo tai po auſū Pono Diewo.

22. O Pons Diews sake Zomelui: klausyk jų žodžiū, ir idėl jiems karalų. Ir Zomelis sake wyrams Izraelo: eikite kojnas i sawo mieſtą.

9. Pėrėtyrimas.

Zaulas, Izraelitėn i karalų iſrinktas, pas Zomelį i ſwėgus eina.

O buvo nekursai wyrs iſ (gimminės) Benjamin, wardu Kiſſas, ſunus Ubi Elo, ſunaus Zeroro, ſunaus Be-forato, ſunaus Upia, ſunaus wyro Jemini, garbės pilnas wyrs.

2. Tas turtėjo ſuny, wardu Zantu, tas buvo jāuns gražus wyrs, ir ney wiens iſ waiķū Izrael ne buvo gražėſnis uſ ji, per galwę aukſtėſnis aſ wiſſus žmones.

3. O Kiſſui, Zaulo tėwui, aſilėnes buvo prapālūſos, ir jls sake sawo ſunui Zaului: imk waiķū wieng ſu ſawim, o paſikėles eik ir ieſtėl aſilėnū.

4. Ir jiſſai kelawo per kalnus Epraim, ir per žėmę Salifa, ir ne rado jų; jādū ęjo per žėmę Saalim, ir jų ne buvo czonay; jādū ęjo per žėmę Jemini, ir ne rado jų.

5. O jiēm dwiēm atėjusēm i žėmę Sup, sake Zaulas waiķui, sawo dran-

gai: cifiwa wël namâ; mano tẽws asilẽnâ ujmĩsẽs, apie muds rupintus.

6. Bet jis atšakė: štay, šim mieštie šlowingas Diemo wyrs laitosi; wis, tã jissai sako, tai nusidũst. Taygi cifiwa tẽnã; rassi jis mum dwiem pasafys kėlã, kurrũ kėlauti galẽsiwa.

7. Bet Saulas sake sawo waikui: kad ir tenay nucitumbiwa, kãgi pargabẽsiwa tam wyrui? nẽsa dũnõs jau niera mum šakẽ; o kittõs dowa nõs ne turriwa tam Diemo wyrui dũti. Kãgi turriwa tit' fo?

8. Waiks wël atšakė Saului, tarydams: štay, aš turru ketwirtã dalytã sidabrinio syklo pas sawẽ: tã dũtiwa tam Diemo wyrui, kad jissai mum dwiem musã kėlã sakytu.

9. Kitta karta Ižraeliẽ, kad eida wo Diemo klãstĩ, sakydawo: eime, nukliãtim pas regẽtoji; nẽs kurrie šen dien praralais wadiniami, kitta karta regẽtojeis buwo wadiniami.

10. Saulas sake sawo waikui: tu geray kalbejei; cifiwa. Ir kaip jãdu nuẽjo i tã miestã, kur tas Diemo wyrs laitẽsi,

11. Ir i miestã aukštyn parẽjo, rãdo jũdu mergas išeinanczes wandens semti; toms jũdu sake: ar regẽtojis cje yra?

12. Jos atšakė jiẽm dwiem, tarydamos: yra, štay, cje jis yra; skubikitis, nẽs šen dien i miestã atẽjo, kadangi žmones šen dien ant aukštỹbẽs tur apierawoti.

13. Kad jũdu i miestã ieisita, tay jũdu ji rasita, pirm neng jis aukštyn eis wãlgiti: nẽs žmones ne wãlgis, iẽ jam atẽjus; nẽs jis žegnoja apierã, potam walga pakwiesieji. Togidẽl eikita aukštyn, nẽs dabar ji tikray prieisita.

14. Ir kaip jũdu aukštyn uẽjo i miestã, ir widduje miestõ buwo, štay, žomelis išejo jiẽm dwiem priešais, norẽdams ant aukštỹbẽs uẽiti.

15. Bet Pons Diẽws žomelui i ausis buwo aprẽiškẽs wiẽnã diẽnã, pirm neng Saulas atẽjo, tarydams:

16. Kytoj i tã cẽsã aš "wyrã pas tamẽ atĩsũ, iẽ žemẽs Benjamin, tã tu turri funigailĩszu pamõstiti ant mano žmonã Ižrael, kad jissai mano

žmones iẽgĩlbẽtu iẽ Pilistẽnã rankã. Nẽs aš sawo žmones iẽwẽlgian, ir jã šautĩsmas pas manẽ iẽtãlo.

^a Darb. 13, 21.

17. O žomelui Saulã iẽwẽlgiant, atšakė jam Pons Diẽws: štay, tas yra tassai wyrs, apie kurri tam šakiau, ji ant mano žmonũ ponawosenti.

18. Tay Saulas žomeli priejo po warthã, ir tare: sakyt man, kamẽ cjonay regẽtojo namai?

19. žomelis atšakė Saului tarydams: aš esmi tas regẽtojis; uẽit pirm manẽs ant aukštỹbẽs, nẽs jũdu turrita šen dien su manim wãlgiti; rytoj tamẽ iẽlẽisũ, ir wis, kas tawo šir-dije yra, aš taw pasafysã.

20. O apie asilẽnes, pirm trĩjũ dienũ prapũlĩses, tu dabar nesirupint, jos jau atrastos. Ogi kam tẽs wi-šab, kas gerãusa yra Ižraeliẽ? ar ne taw tẽs, ir wišai tawo tẽwo gimminei?

21. Saulas atšakė: ar aš ne esmi sunus žemini, ir iẽ prascãusũt gimminũ Ižraeliẽ, ir mano gimminẽ ar ne mašausã tarp wišũ gimminũ Benjamin? togidẽl tu man tai sakai?

22. O žomelis ėme Saulã, ir jo waikã ir iwede jũdu i swetĩcã, ir so-dinno jũdu i wyrãusã wietã, tarp tũ, kurrie pakwiesiti buwo, tũ buwo apie tris dešimt's wyrũ.

23. Ir žomelis sake wirrẽjui: dũk šen, tã dalytã, kurri aš taw daw-jau, ir prisakiau, kad pas sawẽ palĩtytumbẽi.

24. Tay atnešẽ wirrẽjas pẽti, ir kas aplink labẽjo. Ir jis padẽjo tã Saului, tarydams: štay, to dar listõ, imk saw tai ir wãlgit; nẽsa tai taw palĩkita šam cẽsui, kaip aš žmones kwẽczau. Taipõ walge Saulas su žomeliu tã diẽnã.

25. O jiẽm dwiem nucinant nũ aukštỹbẽs i miestã, kalbẽjo jis su Saulu ant stõgo.

26. Ir kẽlẽsi anksti; ir aukreĩ pasirodant, wadinno žomelis Saulã ant stõgo, tarydams: kẽlĩs, kad tamẽ iẽlẽisczau. Ir Saulas kẽlẽsi, ir jũdu ėjo podraug laukan, jis bey žomelis.

27. Ir kaip jũdu nukãlo itki miestõ gãlo, sake žomelis Saului: sakyt

waitui, kad pirm mumà eitu, ir jis nuėjo pirma. Bet tu dabar stotis czonay, kad taw sakyczau, ką Diew's sakęs.

10. Pėrštyrimas.

Zaulas i karalų mōšits ir ibėlas.

Tay Zomelis žmės alliejaus stikl, išliejo tą ant jo galvōs, ir pabucėwęs jį, sakė: ar regi tu, kad tawę Pons Diews i kunigaitštī ant sawo tēwistės daliēs pamōstijęs?

* Darb. 13, 21.

2. Kad dabar nū manęs atstosi, tay tu rassi dū wyrys prie * kapū Kaelės, rubėzuję Benjamin, Zelzoej; tādū taw sakys: asilėnes yra atraštos, kurras išėjci jėškoti. Ir štay, tawo tēws asilėnū ušmiršęs apie judu rūpinasi tarydams: kagi weiksu aš dėl sawo sunaus?

* 1 Moij. 35, 19.

3. Ir iš tēn tolaus besikreipdams, ateisi pas aužolą Tabor, czonay tawę futišk trys wyrai, kurrie užeit pas Diewą i Bėtelą. Wiens neša tris ošyczus, antras tris kėpalus dūnōs, treczas plėczką wyno.

4. Ir jie tawę meilingay pasweiktis, ir taw dū kėpalų dūnōs dūs, tādū tu imt iš jū rankū.

5. Potam užeisi ant Diewo kalnėlo, kur Pilistėnū abajas yra; ir kad czonay i miestą ateisi, futišk taw pulkas prarakū, nū aukštībės nueinancū, ir pirm jū psalteras, ir warinni bubnai, ir wamždžei ir arpai, ir prarakaujencū.

6. Ir Dwase Pono Diewo užeis ant tawęs, kad tu su jėis prarakauši; tay tu lit's wyrys pastōsi.

7. Ir kaip jie ženkłai taw išsirōdis, tay daryk, kas taw prie rankū bus; nēs Diews yra su tawim.

8. Bet tu turri pirm manęs nukėlauti i Gilgālą, štay, czonay aš pas tawę žemyn ateisu, apierawoti dėginimo bey dėlawonės-apieras. Septynes dienas tu turri palukėti, iškī aš pas tawę ateisu, ir taw ant žinnės dāsu, ką tu turri daryti.

9. Ir kaip jissai sawo peczus atkreipe, kad nū Zomelo šalim eitu, dawe jam Diews littoklį širdi; ir wissi tie ženkłai išsirōde i wieng dieng.

10. Ir kaip jādū priejo kalnėli,

štay, prarakū pulkas jam priešais atėjo; ir Dwase Diewo atėjo ant jo, kad jis tarp jū prarakāwo.

11. Ir kaip jī pamāte wissi, kurrie jī pirma buvo pažinnę, su prarakais prarakaujenti, tare jie wissi tarp sawęs: Kasgi sunui Kisso nusidawe? Ar ir Zaulas yra tarp prarakū?

12. Ir netursai czonay atsakydams tare: Kasgi jū tēws? iš to rādosi ans priejōdis: argi ir Zaulas yra tarp prarakū?

13. Ir kaip jissai buvo palowęs prarakāuti, atėjo jis i aukštībę.

14. Bet Zaulo dėdžus tare jam bey jo waitui: kurgi judu buwota nuėjusu? jādū atsakė: asilėnū jėškoti; bet kaip numānėwa, jas ne b'efanczes, atėjowa pas Zomeli.

15. Tay sake Zaulo dėdžus: sakyt man, ką sake jum dwiem Zomelis?

16. Zaulas atsakė sawo dėdžui: jis pasakė mum dwiem, kad asilėnes atraštos. Bet apie karalystę jam nieką ne sake, ką Zomelis buvo kalbėjęs.

17. Bet Zomelis suwadinnō žmones pas Poną Diewą i Mizpą,

18. Ir sake waitams Izrael: taip sako Wiešpats, Izraelo Diewas: aš Izraelitėnes iš Egipto išwedžiau, ir jus iš Egiptionū rankū išgėlbėjau, ir iš rankū wissū karalū, kurrie jus prispaude.

19. Ir jūs šen dien sawo Diewą paniekinnot, kurs jus iš wissōs jūsu nepalaimōs ir prišpaudōs išgėlbėjęs, ir sakote jam: idėl mums karalų. Taygi, sustokities po atid Pono Diewo, pagal sawo gimmines ir gentystes.

20. Kaipgi Zomelis wissas gimmines Izraelo priwede, tay buvo trōpita gimminē Benjamino.

21. Ir kaip jissai gimminę Benjamino priwede su jōs gentystėmis, buvo trōpita gimminē Matri; ir buwo trōpitas Zaulas, sunus Kisso. Ir jie jėškōjo jo, alle jī ne rādo.

22. Tay jie tolaus klause Poną Diewą: argi jis dar ir ateis? Pons Diews atsakė: štay, jis tarp bōsū pasislēpe.

23. Tay jie nubėgo, ir jī iš tēn at-

gabėno. Ir kaip jis i tārpa žmonų istojo, tay jis per galvą aukštėnis buwo už wissus žmones.

24. Ir Zomelis täre wissiemis žmonėms: cze mātote, kurri Pons Diews pastyręs, nės ney wiens jam ne lygus tarp wissū žmonū. Tay krykštawo wissi žmones, sakydami: Diewe padėk karalui!

25. Bet Zomelis sake žmonėms wissas prowias karalaus, ir suraše tas i knygas, ir padėjo tas po atliū Pono Diewo. Ir Zomelis palėido wissus žmones, kožną i sawo namus.

26. Ir Zaulas taipojau nuėjo namū i Gibeą; ir su jūmi draugėėjo wiens pulkas waisto, kurū girdi Pons Diews ištiklo.

27. Bet nekuriel nelabi žmones täre: ką tassai galėtu mums gėlbėti? ir paniekinnu ji, neygi jam dowanū atneše. Bet jissai dėjosi, buktai ne girdėjęs.

11. Pėrskyrimas.

Sanlio pėrmutinis pergalejimas Naąžo Ammonito.

Bet atėjo aukštyn Naązas, Ammonitiskis, ir apgulde Jabe Gilėdoj. Ir wissi wyrai iš Jabe sake Naązui: susiderėk su mumis, tay mes taw skluzisim.

2. Bet Naązas Ammonitiskis atfāke jiems: tame aš su jumis susiderėsi, kad jusū kožnam dėšinę atli išdurisū, ir jus išgėdisū tarp wissū Izraelitėnū.

3. Tay sake jam wyrausieji Jabe: pawėlit mums septynes dienas, kad paslus sustumbim i wissus rubėjus Izraelo; jeygu ney wiens ne butu mums pagelbas, tay mes pas taw išeisim.

4. Tay atėjo pāsłai i Gibeą pas Zaulą, ir kalbejo tai wissiemis žmonėms be girdint. Tay wissi žmones sawo balsą pakėlė, werke.

5. Ir štay, tay Zaulas parėjo nū lauko, pastuy jauczū, ir tare: kas kent žmonėms, kad jie werkia? tay jie pāsłajo jam reikalą wyru Jabežiskiu.

6. Tay Diewo Dwaše ant jo atėjo, kaip jis tus žodžus girdėjo, ir jissai labay supyrko.

7. Ir žmės porą jauczū, sulapojō tādū, ir sunte paslus i wissus rubėjus Izraelo, ir sakydino: kas ne ištrauks pastuy Zaulą, ir Zomeli, to jauczams taipo reiks daryti. Tay baimė Pono Diewo apėme žmones, kad jie išsitrauke ney wienintelis wyrs.

8. Ir jis i eiles jūsus sustate Basete, ir waikū Izrael buwo trys šimtai tukstanczei wyru; o waikū Juda trys dešimts tukstanczei.

9. Ir jie sake paslams parėjusiems: taipo satykite wyrams Jabeze Gilėdoj, rytoj jūsus pagalbės sulauksite, kad saule pradės labay kaitit. Kaip pāsłai atėjo, ir toktay wyrams Jabežiskėms sake, tay jie labay prasidzugo.

10. Ir wyrai iš Jabe täre: rytoj mes pas jus išeisime, kad jūsus mums darytumbit, wis kas jūms mėgsta.

11. Ir kitta rytą pėrdalijo Zaulas žmones i tris pulkus, ir atėjo i ābažą apie ryto buddėjimą, ir musė Amonitėnus, itki dienai išilus: o kurrie išliklo, tie taipo buwo išsklaidyti, kad jū ney du kruwoj ne pasiliklo.

12. Tay sake žmones Zomeliui: kur yra tie, kurrie tare: ar Zaulas ant musū ponawotu? išdūkit mums tus wyrus, kad tus nužawintumbim.

13. Bet Zaulas täre: šen dien ney wiens ne tur mirti; nės šen dien Pons Diews palāimā dawe Izraelje.

14. Zomelis täre žmonėms: eime, kelaukim i Gilgālą, ir tenay karālystę atnaujikim.

15. Tay wissi žmonesėjo i Gilgālą, ir idėjo czonay Zaulą i karālū po atliū Pono Diewo Gilgāloj, ir apierawojo dėkawonės apieras po atliū Pono Diewo. Ir Zaulas su wissais wyrais Izraelo czejau labay dzaugėsi.

12. Pėrskyrimas.

Su kolia garbe Zomelis nū sawo walbon-urėbyšė atsidėlawojės.

Tay täre Zomelis wissiemis Izraelitėnams: štay, aš jusū žodžū pasklausiau wissame, ką jūsus man sakėte, ir karālū jūms idėjau.

2. O dabar, štay, cze jusū kara-

tus pirm jussū kelauja. Bet aš pafenu, ir pažillau, ir mano sunu du yra pas jus, ir aš jus waldžau iš majū dieniū, ištī šei dieniū.

3. Sztay, aš ež esmi: satykīt tą priek manę po atid Pono Diewo ir jo pamōstitojo; * bau aš tiemo jauti arba āsilą esmi ēmes? bau aš wienam spaudą arba neteisybę esmi darys? bau aš iš wiemo jussū dowanū esmi ēmes, arba atis man buczau dawęs kūmi apmōnīt? tay aš toltai jums noru atdātī. Dars. 20, 33.

4. Jie atšakē: tu mums neį spaudą neį neteisybę ne darei, ir neį iš wiemo tą ēmei.

5. Jis sake jiems: Pons Diews te lūddij? priek jus, ir jo pamōstytasis šien dien, kad jūs ne jokios kaltybės ant manęs ne rādōt. Jie sake: beje, kessie jādū luddininkū.

6. Ir Zomelis tārē žmonėms: mielai, tas Pons Diews, kuras Moizėjus bey Narōnā lēdēs, ir jussū tēwus iš Egipto-žemės išwēdēs.

7. Taygi sustōkities czonay, kad aš su jumis prōwamoczans po atid Pono Diewo, dēl wišsēs geradējstēs Pono Diewo, jums ir jussū tēwams išrōdītōs.

8. Kaip Jokubs i Egiptą buwo ištēs, šaukē jussū tēwai Diewop ir jissai sunte Moizėjus ir Narōnā, kad tādū jussū tēwus iš Egipto išwēstu, ir jūs šioje wietoje dātu gywēnti.

9. Bet kaip jie Wiešpaties, sawo Diewo, žmiršio, tay jis jās pardawē po mace * Siffero, wyrānsojo ant palnierū Uzore, ir po mace Pilistēnū, bey po mace karālaus Moabitū; tie karāwo priek jās. * Wald. 4, 2.

10. Bet jie šaukē Diewop tarydami: mes susigriešijom, kad Poną Diewą prastojē Baalim bey Astarot šlužjome; bet dabar išgēlbēt mus iš rankū musū neprietelū, tay mes taw šlužijim.

11. Tay sunte Pons Diews * Jerub Baalā, Bedanā, Jertā bey Zomeli, ir išgēlbėjo jus iš rankū jussū neprietelū aplintuy, ir dawē jums be baimės gywēnti. * Wald. 6, 14.

12. Bet kaip jūs mātēt, Kaazā Ammonitū karāls priek jus atelnant, tay sakēt man: ne tu, bet karā-

lus tur ant musū ponawoti; norind Wiešpats, jussū Diewas, jussū karālus buwo.

13. Taygi dabar ež turēt sawo karālu saw iššietą ir išmeltą; nēs štay Pons Diews jums karāls idēs ant jassū.

14. Jeygu jūs Pono Diewo bijosities, ir jam šlužijit, ir jo šodžio taw šysite, ir burnai Pono Diewo ne būsite nepaklusnus, tay tieš jūs, tieš jussū karālus, ant jussū karalanjās, Wiešpati, sawo Diewą sekšite.

15. Alie jey jūs balso Pono Diewo ne klasyšite, bet jo burnai nepaklusnus būsite, tay Pono Diewo ranka bus priek jus, ir priek jussū tēwus.

16. Priegtam ir šokities czonay, is matykīt tą šebullingą daitą, kurti Pons Diews, jums be rēgint, darys.

17. Ar ne dabar kwiēcū piūtis? Bet aš Poną Diewą melsa, kad jis dātu perkuną grāuti, ir lyti, kad suprašumbit, ir išwystumbit tą diddę jussū piktėnybę, kurrę jus dārēt po Pono Diewo atid, kad saw karālu prāšēt.

18. Ir Zomelū: Poną Diewą be meldžiant, dawē Pons Diews perkuną grāuti ir lyti tą pacę dieną. Tay žmones labay bijojos Pono Diewo bey Zomelo.

19. Ir tārē wišsi Zomelū: melsi už sawo tarnus Wiešpatē, sawo Diewą, kad mes ne mirtumbim, nēs prie wišsū sawo grietū mes ir tą piktėnybę dar pridējom, kad karāli saw iššiprašēm.

20. Bet Zomelis tārē žmonėms: ne šibijokities, jūs tiesa wišsą tą piktėnybę išpidēt, alle tarčaus ne atšireipkities nū Pono Diewo, bet šlužijit Ponui Diewui iš wišsēs širdis.

21. Ir ne mylētite niekus, nēs tai niekam ne dera, neppgi gal išgēlbēt, kadangi niekingas daitis yra.

22. Bet Pons Diews ne prastoj sawo žmones, dēl didjo sawo warado, nēs Pons Diews prastoj jus sawo žmonėms daryti.

23. Bet apšangol Diewe, kad aš taip priek Poną Diewą susigriešjau, kad palānczau p už jus melsi, ir jus pamōninti gėrą ir tū kraji tēlą.

24. Bijošit tiktay Pono Diewo, ir jam pslāšit wiernay iš wiššos širdis; nės jūs regėjote, kokiųs didžius daiktus jis su jumis daro.

25. O jėy jūs piktay elgsitės, tay tieš jūs, tieš jūsų karalus prapulsite.

13. Pėrštyrimas.

Zaulas Dievui įsiskaitė, prieš Pilistėnus karaukdamas.

Zaulas buvo wieną metų karalumi buvęs; ir taip jis dū metų ant Izraelitėnų buvo karalavęs:

2. Tay saw išštyre tris tūkstantus vyrų iš Izraelitėnų; du tūkstantų buvo su Zaulu Milmaze, bey ant kalmū Betel, ir wiens tūkstantis su Jonatanu pas Gibę Benjamin. Bet kittus žmones jissai palėdo, kōnq i sawo šėtrq.

3. Bet Jonatanas muše Pilistėnus jū abazė, kurs Gibęj' buvo. Tai išštyre Pilistėnai. Ir Zaulas dawe trūboms trūbit per wišq žemę, ir sakydimo: te gird' tai Ebrėonai;

4. Ir wišsi Izraelitėnai girdejo sakant: Zaulas Pilistėnū abazę išmanęs, nės Izraelitėnai smirdėte smirdėjo Pilistėnams. Ir wišsi žmones šauke pastuy Zaulą iškū Gilgālq.

5. Tay susirinko Pilistėnai, karaučiai su Izraelitėnais, tris dešimtis tūkstantis wozimmū, šėši tūkstantų egi raitėdū, ir kitta žmonū, taip daug, kaip žiezdrū ant kranto jurū, ir autštyr ušsitraukė, bey abazę sustate Milmaze i rytus šė pus Bet: Awenus.

6. Kaip tai numane wyrai Izraelio, jūs didžioje bėdoje bėksant, (nės žmones labay prisibijojo) tay jie pasislėpė i urwas, i tarpus, i ulas, i styles, ir i daubas.

7. Bet Ebrėonai pėrėjo per Jordaną i žemę Gad bey Gilead. Bet Zaulas dar buvo Gilgālė, o wišsi žmones pastuy ji diddey drebejo.

8. Taygi jissai palubėjo septynes dienas, i ešęq, Zomelo pastirtq. O taip Zomelis ne atėjo i Gilgālq, tay wišsi žmones nū jo atšityre.

9. Tay sake Zaulas: atneškit man deginnimo- bey dešawonės- apieras. Ir jissai apierawojo deginnimo- apierq.

10. Bet deginnimo- apierai jam pa-

baigus, stay, atėjo Zomelis. Tay Zaulas išėjo jam priešais, i pėrėjnoti.

11. Bet Zomelis tare: kq tu padarei? Zaulas atsakė: aš maczau žmones nū manęs atstojancius, o tu ne parėjai tū ešęsu, o Pilistėnai buvo susirinkę Milmaze.

12. Taygi aš tarau: dabar Pilistėnai pas manę žemyn ateis i Gilgālq, o aš weido Pono Diewo ne esmi pasimeldęs; tay aš išdrysau, ir apierawojau deginnimo- apierq.

13. Bet Zomelis tare Zaului: tu darnay darei, ir prisakinq Wiefšpaties, sawo Diewo, n' išpildet, tam prisakytq; nės jissai butu tawo karalystę ant Izraelitėnū amštinay pastiprinęs.

14. Bet dabar tawo karalystę n' išsikaitysis. Pons Diews saw wyraq išštyre pagal sawo širdi, tam Pons Diews prisakė, kunigaitėjū buti ant sawo žmonū; nės tu Pono Diewo prisakinq ne laikiei.

* Dar. 13, 22.

15. Ir Zomelis pasikėlęs tjo i Gilgālq, i Gibę Benjamin. O Zaulas staitė žmones, pas sawę ešancius, šėšis šimtus vyrų.

16. Bet Zaulas su sawo sunumi Jonatanu, ir žmones pas jū ešantieji pasiliko ant kalmėlio Benjamin. Bet Pilistėnai buvo pasigulę Milmaze.

17. Ir iš abazę Pilistėnū išėjo trys pulkai, žemę išpūstiti; wiens kreipeši i wiefškel ant Opro linkay, i žemę Zaul;

18. Antras kreipeši i wiefškel ant Betoron linkay; trečzas kreipeši i wiefškel, kursai iškanka iškū palalnę Zeboim, pagal pūšęq.

19. Bet nesirado ney wiens kalmis po wišq žemę Izraelio; nės Pilistėnai mišijo, rassi Ebrėonai kardus bey ragotines saw nukalditū.

20. Ir wišsi Izraelitėnai turėjo žemyn nukeldūti pas Pilistėnus, kam reikals buvo, žiąrę, kirmą, teshlyciją, arba dalgi ašitint'.

21. Ir ašmenys dalgiū, ir kirmą, ir šalū ir teshlycijū buvo atšippę, ir atštinū wiršus atbukęs.

22. O kaip karawimo- diena priėjo, ney wiens kardas arba ragotinė nesirado rankosa wišq žmonū, su Zaulu

bey su Jonatanu šanczujū, tikt Zaulas bey jo sunus turrėjo ginklū.

23. Ir Pilistėnū ābažas ištiraute pro šalī Mikmazo.

14. Pėrštėrimas.

Jonatanas kaip tikras karjgis elgiat; Zaulas ne wertay ant jo lėkšidams ji i di-
džausq bėdą wėba.

Bet nusidawe nekurre diena, kad Jonatanas, Zaulo sunus, tare sawo waitui, kurs jo ginklus turrėjo nešoti: eiwa, ir nusitraukiwa i Pilistėnū ābažą, ana pus esanti, ir ne apšate tai sawo tėwui.

2. Bet Zaulas pasilisko Gibėjoje, gale po granot-obelū mėdžio, pirmiestij' šanczo; o žmonū, pas ji šanczujū, buwo šeši simtai wyru.

3. Ir Uia, sunus Mitobo, Itabodo brolis, Pineošaus sunus, Eliošaus sunaus, buwo klebonu Pono Diewo Siloej', ir nešojo wystupiską sermėgą. O ir žmones taipojau ne žinnojo, Jonataną atstojusi.

4. O buwo tū telu, kur Jonatanas jėškėjo pėreiti, ikki Pilistėnū ābažą dwi smaili āli, wiena šę pus, antra anapus; wiena wadinnama Bozez, antra Senne.

5. Ir wiena kreipėsi i šaurę ties Mikmaz; ir antra i pietus ties Gaba.

6. Ir Jonatanas sake tam, kurs jo ginklus neše: eiwa ir nukelaukiwa i ābažą tū n'appjausytujū; rassi Pons Diews per mudų ką ištaisy; nės tai Ponui Diewui ne sunku, per kėllis tiek išprowiti, kiek per daugumma.

7. Tay atšate jam jo ginklū-nešėjis: daryt wis, ko tawo širdis ušigėdž; kėlauk, štay, aš su tawim esmi, kaip tawo širdis nor.

8. Jonatanas sake: geray, kad pėrcisiwa prie anū žmonū, ir jiems i akis ateisiwa,

9. Jey jie tadda sakys: apšistokita, ikki pas judų iškaskime, tay mudu sawo wietoje pastowėsiwa, ir pas anus ne užeisiwa.

10. Bet jey jie sakys: ešita pas mus aukštyn, tay mudu pas anus aukštyn ešiwā: tay Pons Diews jās i musū dwėjū rankas ešti dawęs. O tai tur mum dwiem ženklū buti.

11. Kaipgi jādū Pilistėnū ābažui i akis atėjo, tare Pilistėnai: štay, Ebreonai iš sawo stylū išlindo, i kures buwo pasislėpę.

12. Ir wyrai abaze atšate Jonatanui bey jo ginklū-nešėjui, tarydami: užeikita tikt aukštyn pas mus, tay mes judų jau pamokisime. Tay sake Jonatanas sawo ginklū-nešėjui: lipk pastuy manę, Pons Diews jās padawe i rankas Izraelo.

13. Ir Jonatanas užlipinėjo aukštyn rantomis bey kojomis, ir jo ginklū nešėjis pastuy ji. Tay jie parpūle po akiū Jonatano, ir jo ginklū-nešėjis pastuy ji wis žude;

14. Taipu, kad Jonatanas ir jo ginklū-nešėjis per pirmą mūši dwidešimt wyru užmuše, maž ne per pusę ubą dirwos, wienu jungu āramos.

15. Ir bāime užpūle ābažą ant lauko, ir wissus žmones ābažo, ir aplintų begantieji žalnėrei išligando podraug; taipu, kad žėme padrebėjo, nesa tai buwo bāime nū Pono Diewo.

16. Ir sargai Zaulo Gibėjoje Benjaminū išwydo, kad pulkai išsiklaidė, ir pabėgo, ir sumušti buwo.

17. Saulas sake žmonėms pas ji esantiems: skaitykite ir padabokite, kas nū musū bus šalin ejes. Ir jiems beskaitant, štay, Jonatanas bey jo ginklū-nešėjis ne buwo czonay.

18. Tay sake Zaulas Uui: atnešt šėn Diewo strynę, (nės Diewo stryne tą kart' buwo pas Izraelitėnus.)

19. Ir Zaului su klebonu dar be susikalbant, tassai tranšmas ir beginėjims Pilistėnū abaze diddėsnis pastojo. Ir Zaulas sake klebonui: nukėist sawo ranką žemyn.

20. Ir Zaulas šauke, ir wissi žmones, su jūmi esantieji, susirinko, ir pradėjo karauti, o štay, tai kožno kardas prieš kits kitta kėlėsi, ir radosi diddis tranšmas.

21. Taipojau ir Ebreonai, kurrie pirm pas Pilistėnus buwo, ir su jeis abaze aplintų buwo aukštyn užsitraukę, prie Izraelitėnū prišiglaude, kurrie su Zaulu bey su Jonatanu buwo.

22. Ir wissi wyrai Izraelitėnū,

Furrie ant kalnū **Epraim** buwo pa-
sislėpė, kaip jie ištire, **Pilistėnus** bė-
ganczus, jūs wijo karāudami.

23. Taipso gėlbėjo tū cėš **Pons**
Diews **Izraelitėnus**; ir karāwimas
ne palōwe ikki **Bet-Uwen**.

24. Ir kaip wyrai **Izraelitėnū** tą
dieną pailšė buwo, **Zaulas** prakėit-
tinay prisāke žmonėms, ir tare: pra-
kėikts t'essie kōjnas, kurs ikki wāka-
rui ką wālgitu, kad ant sawo ne-
prietelū pasitiešicau. Tay wissī žmo-
nes nieko ne wālgė.

25. Ir wissī žmones atėjo i girrę.
O medus buwo ant laufo.

26. Ir žmonėms ieinant i girrę,
štay sklindo medus. Bet ney wiens
sawo ranka to prie sawo burnōs
ne pridėjo, nēsa žmones bijojos
pryšėgōs.

27. Bet **Jonatanas** ne buwo gir-
dėšs, kad jo tėws žmonėms prakėit-
tinay buwo prisākes, ir ištiesės sa-
wo lazdą rankoj' be turrinczė, dāže
galu i medaus kori, ir prilenke sa-
wo ranką prie sawo burnōs, tay jo
āfys budrios pastōjo.

28. Tay atšāke nekursai žmonū ta-
rydams: tawo tėws žmonėms pra-
kėikitinay prisāke tarydams: prakėikts
testow kōjnas, kurs šen dien' ką
wālgō. Ir žmones buwo pailšė.

29. Tayšāke **Jonatanas**: mano tėws
apsmūtija žmones; žurėš kaip budros
mano āfys pastōjo, man tikt mažum-
mo šio medaus paragāwus.

30. Bet kadangi žmones šen dien ne
galėjo wālgit nū plėšimo sawo ne-
prietelū, furri jie rado, tay dabar
ir ne galėjo daugiaus **Pilistėnū** už-
mušti.

31. Bet jie muše **Pilistėnus** tą die-
nā, pradėję nū **Mikmaz** ikki **Ujalon**.
Ir žmones diddey buwo pailšė.

32. Ir žmones supāle ant plė-
šimo, imdami jāuczū, awjū bey
weršū, ir pamuše bey papjōwe
tus ant žemės, ir wālgė taip tru-
winay.

33. Tay **Zaului** buwo apsakyta:
štay žmones susigriešij' priek **Poną**
Diewą, kraują wālgidami. Jis at-
šāke: jūs ne geray dārėt, atriskite
man dabar žmonay diddi akmeni.

34. Ir **Zaulas** šāke tolaus: pėrsi-

dalykities tarp žmonū, ir prisaky-
kite jiems, kad kōjnas sawo jāuti
bey sawo awis pas manę atgabėn-
tu, ir pamuškite bey papjāutite tus
žonay, kad tai wālgitumbit, ir ne
susigriešytumbit priek **Poną** **Diewą**,
kraują bewalgydami. Tay atgabėno
wissī žmones kōjnas sawo jāuti su
sawo ranka nakczė, ir pamuše tus
žonay.

35. Ir **Zaulas** pabudawojo **Ponui**
Diewui altorų. Tas pirmasis yra
altorus, furri jissai **Ponui** **Diewui**
pabudawojo.

36. Ir **Zaulas** šāke: nusitrāukime
dabar pastuy **Pilistėnus**, nakczė, ir
išplėštime jūs, ikki rytoj' išauštant,
ney wieną jų ne palikdami. Jie
atšāke: daryt wis, kas taw gėt rō-
dos. **Ulle** klebonas šāke: prisiartin-
kimies žmonay **Ponui** **Diewui**.

37. Ir **Zaulas** klāuse **Diewą**: ar
aš nusitrāukšu pastuy **Pilistėnus**?
o ar ir padāsi jūs i **Izraelitėnū**
rankas? bet jissai jamui tą kartą
nieką n' atšāke.

38. Tay šāke **Zaulas**: te ateit zo-
nay wissī pulkai žmonū, ir pėrtar-
dikite, bey weizdėkit, kas to grieko
kalts yra šime cėšė.

39. Kēs taip tikray, kaip **Pons**
Diews gyws yra, **Išgėlbėtojis** **Iz-**
raelo, kad norint ir mano sunus
Jonatanas kalts butu, tay jis tur
mirti. Ir ney wiens iš wissū žmo-
nū jam nieko n' atšāke.

40. Ir jis šāke wissiemis **Izraelitė-**
nams: bukite jūs anoj' šalij'; aš
bey mano sunus **Jonatanas** busiwa
šoj' šalij'. Žmones šāke **Zaului**: da-
ryt, kas taw mėgsta.

41. Ir **Zaulas** šāke **Wiespaczui**,
Diewui **Izraelo**: apreikšt tiesą. Tay
Zaulas ir **Jonatanas** buvo trōpi-
tu: bet žmones išėjo walni.

42. **Zaulas** šāke: mēstīt apie manę,
bey apie mano suny **Jonataną**. Tay
Jonatanas buwo tropitas.

43. Ir **Zaulas** šāke **Jonatanui**:
pasakyt man, ką tu darei? **Jonata-**
nas pasāke jam, tarydams: aš mā-
žumą medaus paragawau su lazda,
turč sawo rankoje turrėjau, o žurėš,
argi aš todel turrėczau mirti?

44. Tay šāke **Zaulas**: kad manę

Dievs forawotu! Jonatanai, tu turi mirti.

45. Bet žmones sake Zaului: argu Jonatanas turėtu mirti, kuršai toki didę pagalbą Izraeliše dąres? apsaugot Dieve! taip tikray, kaip Pons Dievs gyws yra, neįplaukėlis nū jo galvės ant žemės ne tur nusiūkti; nės Dievs šien dien per jį tai ištaišes esti. Taip išgėlbejo žmones Jonataną, kad jam ne teko mirti.

46. Tay Zaulas aukštyn ussitraukė nū Pilistėnų, o Pilistėnai traukies į savo šalį.

47. Bet kaip Zaulas karalystę ant Izraelitėnų buwo igāwęs, karāwo jis priėš wissus sawo neprietelus aplinkuy, priėš Moabitus, priėš waitus Ammon, priėš Edomitus, priėš karalus Zoba, priėš Pilistėnus, o kur jis tikray nusikreipe, cje jis iškaddės padārė.

48. Ir sutaisė ābazą, ir muše Amalekitus, ir išgėlbejo Izraelitėnus iš rānčū wissū, jūs uškabimanczūjū.

49. O Zaulas turėjo sunū: Jonataną, Iswi, Malkisug: ir jo dwi dukteri taipu wardu buwo: pirmgimusi Merob, o mažoji Mikal.

50. Ir Zaulo pati wardu buwo Ainoam, dukte Aimaaz. Ir jo wyrāufasis ant ābazo, wardu buwo Abners, sunus Aro, kurs su Zaulu broliš waitais buwo.

51. Bet Kissas buwo Zaulo tėws; o Aro's, Abnėro tėw's, sunus buwo Abiel.

52. Alie sunkus buwo karāwims priėš Pilistėnus, kol Zaulas gyws buwo. Ir kur tik Zaulas drutą bey pajėgenti wyrą pamate, tą jis pas sawę ėme.

15. Pėrsyrimas.

Zaulas dėl sawo nepalūsummo iš karalystės išmėkės.

Bet Zomelis sake Zaului: Pons Dievs manę sunte, kad tamę karālumi pamōsticzau ant sawo žmonū Izrael; taygi klausyk balso žodžū Pono Diewo.

2. Taip sake Pons Dievs Zebaot: aš apmislėjau, ką Amaleks Izraelitėnams dārė, ir kaip jissai kėlą

jiems ušgyne, kaip jie iš Egipto išsitraukė.

3. Todėl nukelānt, ir mušė Amalekitus, ir nušuddiė jās su wislab tūmi, ką jie tur, ne czediė jo; bet ušmušė wyrus podraug su mōterimis, waitus ir žindanczus, jāuczus ir awis, werbludus ir āsilus.

4. Zaulas tai pasakydino žmonėms, ir sustaitė jās Telaimė, du šimtu tūkštancū pėstininkū, ir dēšimt tūkštancū wyrū iš Judawės.

5. Ir Zaulas atėjęs pas Amalekitū miestą, žalnėrū pulką paslėpė iš ušpakalo pas upę,

6. Ir sakydino Renitams: jūs ėję atsitolinait, ir nusitraukities nū Amalekitū, kad aš jus ne podraug išpūsticzau su jais; nės jūs mielāširdingystę išrodėt Izraelitėnams iš Egipto iškelāujantiems. Taip atsisityrė Renitai nū Amalekitū.

7. Tay Zaulas muše Amalekitus, pradėjęs nū Ewilo iŝi Sur, kurri šę pus Egipto yra.

8. Ir gywą sugāwęs Agagą Amalekitū karāly, nušuddė wissus žmones ašmenimi kārdo.

9. Bet Zaulas ir žmones czedijo Agago, bey gerujū awjū ir jāuczū penėtujū ir ėryczū, bey kittū gerū, ne norėdami tus judyti; alle kas ledekā ir niekam ne werta buwo, tai jie žawinno.

10. Tay žodis Pono Diewo Zomelui buwo sakomas, ir tare:

11. Aš gailās Zaulą karālumi idėjęs; nės jissai nū manęs atsitkreipe, mano žodžus ne išpildidams. Todėl Zomelis supyko, ir šaute Diewop per wissą nakti.

12. Ir Zomelis anksti pasikėlė, kad Zaulą iš ryto sutiktu. Ir jam buwo sakōma, kad Zaulas i Karmelą atėjęs, ir saw pėrgalėjimo pašėnkli atitiesęs, ir kad aplinkuy kėlāwęs, i Gilgalą iškālęs buwo.

13. Ir Zomelui pas Zaulą atėjęs, sake jam Zaulas: pėrjegnotas tu bui Ponui Diewui; aš Pono Diewo žodi ėsmi išpildęs.

14. Zomelis atsākė: kasgi tai per blowims awjū mano ausis, ir baubim's jāuczū, kurri aš girdzu?

15. Zaulas sake: nū Amalekitū jie

tas parfigabėno; nės žmones czedijo gerausujū awjū bey jaučzū, dėl apierōs Wiešpaties, tawo Diewo; palaiq mes nužawinnom.

16. Bet Žomelis atšakė Zaului: paklausyk, q Pons Diews su manim kalbėsęs kę nakti. Jis tare: sakyk.

17. Žomelis tare: ar ne tiesa, tu mažu be budams po tawo atid, wyrāusafis pastojei ant wissū gimminū Izraelo; ir Pons Diews tawę karālumi pamōstijo ant Izraelitēnū.

18. Ir Pons Diews tawę sunte tq kėla, sakydams: nusitrauk ir nujuddyt anus griekininkus, Amalektus, ir karauk prieš jās, ikki tu jās išgaishysi.

19. Kam tu ne klausai balso Pono Diewo? bet ant plėšimmo nusifreipęs? Ne geray darei po atid Pono Diewo.

20. Zaulas atšakė Žomelui: juš aš balso Pono Diewo klausydams, nusitraukiau tūm' kėlu, kurrū Pons Diews manę sunte, ir Ugagą, Amalektū karālū, pargabenau, bey Amalektus išpūstijau.

21. Bet žmones ėme plėšimmo, awis bey jaučzus, gerausaji tarp juddamujū daiktū, Wiešpaczūl, tawo Diewui, apierawoti Gilgale.

22. Bet Žomelis sake: argi misliji tu, kad Pons Diews daugiaus męgsta apieromis, arba dęginimmo-apieromis, ne kaip paklusnumū balso Pono Diewo? štay * paklusnums gerėfnis yra uš apieras, ir pridabojims gerėfnis uš awinū taukus.

* Matt. 9, 13.

23. Kės nepaklusnums yra žynawimo-griek's, ir priestarawims yra balwonyste bey diewaiczū gārbinnimas. Taygi, kadangi dabar žodi Pono Diewo paniekinnai, tay jis ir tawę paniekinnu, kad tu karālumi ne butumbei.

24. Tay sake Zaulas Žomelui: aš susigriekšijau, kad Pono Diewo išakimius ir tawo žodžus pėrsengiau; nės aš bijojaus žmonū, ir jū balso klausiau.

25. Bet dabar atlėisf man tq grie-

q, ir sugryšf su manim', kad aš Pono Diewo melszaus.

26. Žomelis sake Zaului: aš ne noru su tawim sugryšti; nės tu žodi Pono Diewo paniekinnai; todėl Pons Diews ir tawę paniekino, kad tu ne butumbei karālumi ant Izraelo.

27. Ir kaip Žomelis atsigreję, kad šalin citu, tay jis nutwėre jį prie stwerno jo sermėgōs, ir tas wplyšo.

28. Tay sake Žomelis jamui: Pons Diews karalystę Izraelitēnū šen dien nū tawęs atplėšė, ir tq tawo artimui dawe, geresnam uš tawę.

29. Priegtam * karzygis Izraelije ne mellāja, nevgi jamui kas gail; nės jis ne esti žmogus, kad jis kō gailėtus.

* 4 Moiz. 23, 19.

30. Bet jis sake: aš nusidėjau; bet taczaus gārbint manę dabar po atid wyrāusujū mano žmonū, bey po Izraelitēnū, ir sugryšf su manim, kad Wiešpaties, tawo Diewo, melszaus.

31. Taip Žomelis sugryšo, Zaulą sekdamas, kad Zaulas Pona Diewq gārbintu.

32. Bet Žomelis sake: atgabėndi kit pas manę Ugagą, Amalektū karālū. Ir Ugagas ėjo pas jį linksmas, tarydams: taipo reik smeritiės kartybę prawaryti.

33. Žomelis sake: kaip tawo kėdas moterims jū waikus išplėšė, taipo ir tawo motinai jōs waiškai tur but' išplėšti tarp moterū. Taip sukapojo Žomelis Ugagą i stuktius po atid Pono Diewo Gilgale.

34. Ir Žomelis nuėjo i Ramat; bet Zaulas nukelāwo i sawo namus i Gibėa Zaul.

35. Ir Žomelis iš to cėsio Zaulo daugiaus ne mātė, ikki numirre. Bet taczaus Žomelis gedėjo dėl Zaulo, kad Pons Diews gailėjosi, Zaulą i karālus ant Izraelitēnū idėjęs.

16. Pėrskyrimas.

Dowido piemutinnis mōstijims i karālū.

Ir Pons Diews sake Žomelui: kaip ilgay tu gedi dėl Zaulo, * kurrū aš atstaczu, kad ne butu karālū-

mi ant Izraelitenų? pripilk sawo rągą aliejumi, ir eik, aš tawę įsų pas Izai Betleemitiškį, nės iš jo sunū aš saw karalų išrinkau.

* Darb. Ap. 13, 22.

2. Bet Zomelis tare: kaip aš nu-eisu? Zaulas tai ištyręs manę pasmaugs. Pons Dievs tare: imk weršį iš jaucų pas sawę ir tark: aš atėjau, Ponui Diewui apierawoti.

3. Ir turri Izai ant apierawojimo pakwies, cę aš taw parodisu, tų tu turri daryti, kad tu man pamostitumbei tą, kurri taw pasakysu.

4. Zomelis dare, kaip Pons Dievs jam buwo pasakęs, ir atėjo i Betleem. Tay nusigando wyrąsiejį miestą, ir jamui priešaisėjo, sakydami: ar pakajus, kad tu ateini?

5. Jissai atsakė: pakajus, aš atėjau Ponui Diewui apierawoti; šwentinkities, ir atėikit su manim ant apieros. Ir jissai pašwentino Izai, ir jo sunus, ir pakwiete jās ant apierawojimo.

6. Ir jiems iėjus, pažūrėjo jis i Eliabą, ir dumoją, bau ne tas butu po Pono Diewo atliū, jo pamostitasis.

7. Bet Pons Dievs sake Zomelui: ne žūrē ney i jo * wėidą, ney i jo diddi stomeni; aš jo ne noru. Nės ne tinta taip, kaip žmonėms regis; žmogus daboją ant to, kas po atliū yra; alle Pons Dievs padaboją ant širdiēs.

* Darb. Ap. 10, 34 ir.

8. Tay wadinno Izai Ubınadabą, ir dawe jį Zomelui pro šalį eiti. Ir jissai sake: ir tą Pons Dievs ne išrinko.

9. Tay dawe Izai Sammą pro šalį eiti. Bet jissai sake: ney tą Pons Dievs ne paslyre.

10. Tay Izai wissus sawo septynis sunus Zomelui dawe pro šalį eiti; bet Zomelis sake Izai: ney wieną tū Pons Dievs ne paslyre.

11. Ir Zomelis sake Izai: ar tai waitai wissi? jis sake: dar yra ežonay mažausasis, o štay, jis gāna awis. Tay sake Zomelis Izai: nusus, ir pargabėndit jį: nės mes ne pasisėsimės, ikki jam cę atėjus.

12. Tay jis nusuntęs atgabėndino jį, ir jis buwo ney raudonoks ant wėido, su gražomis afimis, ir manda-

gaus gymjo. Ir Pons Dievs sake: šeltis ir pamostyt jį, nės tas tikrasis.

13. Tay Zomelis ėmęs sawo aliejaus-rągą, * pamostijo jį tarpe jo broliū. Ir Dwāse Pono Diewo atėjo ant Dowido, iš tōs dienōs, ir tolaus. Bet Zomelis pasikėlęs nukelāwo i Ramą.

* Darb. 13, 22.

14. Bet Dwāse Pono Diewo atstėjo nū Zaulo, o piktā dwāse nū Pono Diewo jį labay nerimstanti padare.

15. Tay sake Zaulo tarnai jamui: štay, piktā dwāse nū Diewo tawę labay nerimstanti padaro.

16. Miels wieshpatie! sakyt mums, sawo tarnams, kurrie po tawo atliū stowime, kad koki wyrą sujėškotum, ant kanclū gražey žaišt mōkanti; kad, jey piktā dwāse ant tawęs užeit, jissai sawo rankomis žaištu, kad nusirāmditumbei.

17. Tay sake Zaulas sawo tarnams: apsidabokities koki žmogaus, ant kanclū gražey mōkancjo, ir atgabėnkite jį pas manę.

18. Tay sake waitū wiens, tarydams: štay, aš maczau Izai Betleemitiškio sunū wieną, gražey ant kanclū žaišt mōkanti, tas pajėgęs wyrš, ir tikras žalnėrus, bey išmintings wissūse daitūse, ir gražus, o Pons Dievs yra su jūmi.

19. Tay nusunte Zaulas paslus pas Izai, ir sakydino jam: sūst sawo sunų Dowidą, pas awis ēsanti, pas manę.

20. Tay Izai ašilą ėmęs, uždejo ant to dūną, ir legėraiti wyno, bey ošyti, ir nusunte tai Zaului per sawo sunų Dowidą.

21. Taip Dowids atėjo pas Zaulą, ir šlūžijo jam: ir jis jį labay mylėjo, ir pastoją jo ginklinėjęs.

22. Ir Zaulas nusunte pas Izai, ir sakydino jam: testow Dowidas pas manę, nēsa jissai malonę rādo po mano atliū.

23. Taygi, kad Dwāse Diewo ant Zaulo užėjo, tay Dowids ėme kanclūs, ir žaide sawo rankomis; tay Zaulas atsigaiwinno ir jam gerus buwo, o piktoji dwāse nū jo atstėjo.

17. Pėrstyrimas.

Domido šova su mišjinnu Goliat.

Pilistėnai surinko sawo waistus, kad karautu, ir susirinkę pas Soka Judawoje, abazą stātė tarp Soko bey Ūžeko, gale Damimo.

2. Bet Saulas, ir wyrai Izrael susitę, abazą sustātė aužol: dauboje ir susitaisė karauti prieš Pilistėnus.

3. Ir Pilistėnai stowėjo ant kälno anapus, o Izraelitėnai ant kälno šepus, taip, kad jų tarpe lėntė buvo.

4. Tay išėjo iš Pilistėnų abazų mišjins, wardu Goliats, iš Gato, šešų mąstų ir plaštakės aukštās,

5. Turrėdams warinni šalimą ant sawo galvės, ir žwinotu panceru buvo apsirėdęs; o swartis jo panceraus, buvo penkis tukstantis syklų waro.

6. Ir turrėjo warinnus šojas: šarwus ant sawo kulšų, bey warinni stydą ant sawo pečių.

7. O kotas jo ragotinės buvo neį audėjaus riestuma, ir geležis jo ragotinės swėre šešis šimtus syklų geležies; ir jo ginklų-nesėjis ėjo pirm jo.

8. Ir jis pasistojęs prišaukė pulkams Izraelo, tarydams jiems: kam jūs išėjot, prisitaisyti ant mušio? ar aš ne esmi Pilistėn's, o jūs Saulo tarnai? Išstirkite wieną iš jų, kurs pas manę žemyn eitu.

9. Jey jis iweikš manę, be karaudams, ir užmuš manę, tay mes jų tarnais norime buti: alle jey aš ji iweikšu, ir užmušu, tay jūs mūsų tarnais turrėsite buti, kad mums šlujytumbit.

10. Ir tassai Pilistėns sake: aš šen dien waistus Izraelo prieš tus besityczodams, apjūliau: dūkite man wieną, o mudu imsimos.

11. Kaip Saulas bey wišsi Izraelitėnai tą kalbą to Pilistėno išgirdo, nusigando jie wišsi ir labay bijojos.

12. Bet Dowidas buvo Ėpraitiško wyro sūnus, iš Betlėem Juda, wardu Izai, tas turrėjo aštūnis sūnus, o jau buvo pasėnęs Saulo

czėse, ir daug dienų buvo sulaukęs tarp wyrų.

13. O trys didžausieji sūnus Izai buvo su Saulu i kārą nukėlawę, ir wardais wadiniami buvo: Eliabs pirmgimmesis, Aminadabs antras, o Samma treczas.

14. Bet Dowids buvo jaunausis. Bet kaip trys wyrausieji su Saulu i kārą nusitrukę,

15. Dowids wėl atstojō nū Saulo, kad awis sawo tėwo ganytu Betlėeme.

16. Bet Pilistėns parėjo anksti ir rytą ir wakarą, ir pasirėdė per ketures dėsimt's dienų.

17. Bet Izai sake sawo sunui Dowidui: imk sawo brolams šittą Ėpa apswillintū jawū, ir šus dėsimtis dūnds šėpalus, o nubėgt i waistą pas tawo brolus.

18. Ir šus dėsimt's šwėzus kėžus, ir nunešt tus wyrausioji ant abazų, ir aplankyt sawo brolus, bau jie dar sweikš, ir imk, ką jie taw isakys.

19. Bet Saulas su jeis, bey wišsi wyrai Izraelitėnų buvo aužol: dauboje, ir karawo prieš Pilistėnus.

20. Tay Dowids anksti iš ryto pasitaisęs, palikto awis sargui, ir nešdams nuėjo, kaip jam Izai buvo liepęs, ir priešė daugumą sustatytū karo-wėzimmū. Ir waistās buvo išsitrukęs ir i eiles sustatytas, bey šukawo mušije.

21. Kės Izraelitėnai buvo pasitaisę, o Pilistėnai taipojau prieš jų pulkus buvo pasitaisę.

22. Tay Dowidas ryką, turri nešjojo, pas sargą rykū palikęs, bėgo pas sustatytus pulkus, ir iėjęs paswėikino sawo brolus.

23. Ir jam dar su jeis susikalbant, šitay, atkelawo mišjinnis, wardu Goliats, Pilistėns iš Gato, iš Pilistėnų sustatytū pulkū, ir kalbėjo kaip iš pirmo; ir Dowids tai išgirdo.

24. Bet kėžnas Izraelije, tą wyrą pamatęs, bėgo dėl jo, ir labay bijojos.

25. Ir kėžnas Izraelije tare: ar ne matėt tą wyrą aukštyn einantį? nėsą jis atėjo, Izraelitėnus ant apjūko laityti. O kurs ji užmuš, tą karalus didėy nor pralobint,

ir jam sawo dukteri dūti, bey jo tēwo gimminę walnį padaryt Izraeliė.

26. Tay Dowids tare wyrams, pas jį stōwintiams: kas tēks tam wyrui, kurs ši Pilistėnų uįmuš, ir tą gėdą nū Izraelitėnų atkreips? nės kas yra tas Pilistėn's, šis neappjāustitasis, kurs sustatytus pulkus gywojo Diewo išjūkia?

27. Tay sake jam įmones, kaip iš pirmo: taip darys tam, kurs jį uįmuš.

28. Ir Eliabs, jo wyraūsas brolis išgirdęs, jį taip su wyrais susikalbant, diddey supykto ant Dowido, ir tare: kam tu atėjai žemyn? ir kodėl tu paliklai tą mažumą awjų pūšęjoje? aš paįystu tawo perdiddi drasumą, ir tawo širdiės nelabumą; nės tu žemyn atėjai, mūši regėti.

29. Dowids atsake: kūmigi aš dabar nusidėjau ar man tai ne paliepta?

30. Ir atsigręęs nū jo prie litto, tare, kaip pirma buwo sakeš. Tay atsake jam įmones, kaip pirma.

31. Ir kaip jie išgirdo tus žodžus, kurrus Dowids buwo kalbėjęs, praneše jie tai Zaului; ir jissai jį paragabėdino.

32. Ir Dowids sake Zaului: dėl to neį wiens įmogus te ne nusimen'. Aš, tawo tarnas, eisū ir karāusu su Pilistėnu.

33. Bet Zaulas sake Dowidui: tu ne gali nuciti prieš hitą Pilistėnų, su jūmi muštis; nės tu dar waitš esi, bet šissai yra karįygis iš mažū sawo dienū.

34. Bet Dowids sake Zaului: aš, tawo tarnas, ganiau awis sawo tēwo, o atėjo litas bey lofys, ir šalin neše awi iš kaimenės;

35. O aš jį wydams mušiau ir išplėšiau awi iš jo nastrū. O kaip jis manę apniškto, tay aš jį nutwėręs prie barždos, mušiau, ir uįmušiau.

36. Taip aš, tawo tarnas, uįmušiau, ir lūtą ir loki. Taygi taip aš jissai Pilistėns, tas neappjāustitasis, tur buti kaip anū dweįū wiens; nės jissai išpeike sustatytus pulkus gywojo Diewo.

37. Ir Dowids tare: Pons Diews, kurs manę išgėlbėjo nū lūto bey

nū loki, ir išgėlbės manę nū šio Pilistėno. *2Tim. 4, 17.

38. Ir Zaulas sake Dowidui: eik, Pons Diews t'essie su tawim. Ir Zaulas aprėde Dowidą sawo rubais, ir uįdėjo jam warinnį šalną ant jo galwos, ir apwilko jį pancėrum'.

39. Ir Dowidas jo kardu apsiįuse ant sawo rubū, ir pradėjo waitšęjoti, nės niekadōs ne buwo tai bandęs. Tay sake Dowidas Zaului: aš ne galu taip waitšęjoti; nės ne esmi paprātes; ir šalin padėjo.

40. Ir ėmęs sawo lāzdą i sawo rankas, parinkto sawo penkis glitūs akmenis iš uppelio, ir idėjo tus i sawo krėpšą, kurri turrėjo, bey i šakėli, ir wilpštinę i sawo ranką ėmęs prisiartino Pilistėnui.

41. Ir Pilistėns tiekajau be waitšęjodams, artinosi Dowidui, ir jo ginclū-nešėjis pirm jo.

42. Ir kaip Pilistėns mātė, ir i Dowidą žūrėjo, paniekino jis jį. Nės jis dar buwo waitš, raudonoks ir gražus ant wėido.

43. Ir Pilistėns sake Dowidui: argi aš ši esmi, kad tu su lāzda pas manę ateini? ir kėike Dowidui prie sawo balwono.

44. Ir sake Dowidui: eikš šen pas manę, aš tawo luną dūsu paukšęziams po dangum', ir žwėrtims ant lauko.

45. Bet Dowidas sake Pilistėnui: tu ateini pas manę su kardu, su ragotine, bey su štydu, bet aš ateimi pas tawę wardan Pono Diewo Zebaoth, Diewo sustatytū pulkā Izraelitėnū, kurri tu išpeikei.

46. Šen dien Pons Diews tawę i mano rankas dūs, kad aš tawę pėrweikėzau, ir tawo galwą taw nukirėzau, bey padūczau lawonus waitšo Pilistėnū šen dien' paukšęziams po dangum', ir žwėrtims ant žemės; kad wissas swiets žimnotu, Izraelitėnus Diewą turrinčius.

47. Ir kad wissas šis surintimmas supraštu, Pona Diewą ne kardais neį ragotinnėmis gėlbanti; nės karāwims yra Pono Diewo, ir jissai jus padūs i musū rankas.

48. Taygi kaip Pilistėns pasikėlė,

ir eidams prie Dowido prisiartino, stubbinosi Dowidas, bėgdams iš sustatyto pulko prieš Pilištėną.

49. Ir Dowids savo ranką i krėpšą iškėlęs, išėmė iš to akmenį, ir vilpštinę mešdams išstiklo Pilištėną i kaktą, kad akmuo i jo kaktą išmėgo, ir jissai ant žemės parvirto ant savo gymjo.

50. Taipso pėrweike Dowidas Pilištėną su vilpštine bey su akmenimi, ir mušdams nušawinno jį. Ir Dowidas ne turrėdams kardą savo rankoje,

51. Bėgo ir prieš Pilištėną, ir žmės jo paties kardą iš mašties, ištraukė tą, ir nušawindams jį, jam galvą tūmi nukirto. Bet Pilištėnai matydami, jū splingiausaji žuddytą esanti, pabėgo jie.

52. Ir wyrai Izrael bey Juda pasitėle, ir šaukdami wijo Pilištėnus iš palatės, ir iš wartū Ekrono. Ir Pilištėnai pūle prie wartū užmušti pakeleis Saarim ikti Gat bey Ekron.

53. Ir Izraelitėnai Pilištėnus wyti palowę sugryjo, ir išplėję jū abazą.

54. Bet Dowids žmės galvą Pilištėno, pargabėno tą i Jeruzalę; bet jo ginklus jis padėjo i savo kėtrą.

55. Bet Žaulas pamatęs Dowidą išeinant prieš tą Pilištėną, sake Ubnerui, savo wyrašam ant waisto: kieno sunus tas waiks? Bet Ubneras sake: kaip tawo duše gywa, karalau! aš to ne žinlau.

56. Karalus sake: taygi klausinėš, kieno sunus butu tassai jaunikaitis.

57. Ir Dowidui sugryjus nū mūšio ano Pilištėno, Ubneras jį žmės Žaului po akiū atwede; ir jissai galvą to Pilištėno turrėjo savo rankoje.

58. Ir Žaulas sake jam: kieno sunus esi waiks? Dowidas atsake: aš esmi junus tawo tarno Izai, Betleemitis.

18. Pėrstyrimas.

Dowido garbe, bidžausa bėba, ir swobba.

Ir kaip jissai buvo palowės kalbėti su Žaulu, širdis Jonatano suswienijo su širdze Dowido, ir Jonatanas jį pradėjo mylėti, kaip savo paties širdį.

2. Ir Žaulas priėmė jį tą dieną, ir ne lėdo jį tolaus nueiti i savo tėwo namus.

3. Ir Jonatanas bey Dowids susiderėjo tarp sawęs; nės jis mylėjo jį kaip savo paties širdį.

4. Ir Jonatanas išwilkio savo sėrmėgą, kurre aprėdyts buvo, ir dawe tą Dowidui, priegtam ir sawo kreistę, sawo kardą, sawo kilpinnį, ir sawo dirgą.

5. Ir Dowids išėjo, kur tikt Žaulas jį nusunte, ir elgėsi išmintingay. Ir Žaulas idėjo jį ant žalnėrų; ir jis geray patiklo wissiems žmonėms, irgi tarnams Žaulo.

6. Bet nusidawe, kaip jissai sugryžęs buvo nū Pilištėno mūšio, kad moteres iš wissū miestū Izraelitėnų priešais buvo ėjusios karalui Žaului, dainodamos ir šokinėdamos su warinneis būbnais, su dzaugsmu ir su smuikais.

7. Ir moteres dainawo prieš kitts kittą, žaide ir tare: Žaulas tūstanti pėrgalėjo, bet Dowids dėšimts tūstanczus.

8. Tay supyrlo Žaulas labay, ir tas žodis jam ne patiklo, ir tare: jos Dowidui dėšimt tūstanczū pridėjo, o man wieną tūstantį; dar be maš tės jam ir karalyste.

9. Ir iš tės dienos bey potam wissaday Žaulas Dowido ne galėjo kėsti.

10. Antrą dieną piktai dwase nū Diewu užėjo ant Žaulo, ir prarakawo namėj sawo gywėnime; bet Dowidas žaide strunomis su sawo ranka, kaip kas dien lūbidawo. Ir Žaulas turrėjo ragotinę sawo rankoj;

11. Ir šowė i jį, mislidams: aš jį prie sienės prismeigsiu. Bet Dowidas du kart atsigrėžė nū jo.

12. Ir Žaulas bijojos Dowido; nės Pons Diews buvo su jūmi, o nū Žaulo jis buvo atstojes.

13. Tay Žaulas jį atšyre nū sawęs, ir idėjo jį i wyresniji ant tūstant wyrū, ir jissai ištelawo ir sugryjo po akiū žmonū.

14. Ir Dowids išmintingay elgiesi wissūse sawo weikalėse; ir Pons Diews buvo su jūmi.

15. Kaipgi Žaulas išwydo, jį taip išmintingay pasielgenti, bijojos jo.

16. Bet wissi Izraelitėnai, ir Juda mylėjo Dowidą, nės jissai ir išejo ir sugryjo pirm ju.

17. Ir Saulas sake Dowidui: šitay, aš sawo wyrausaję dukteri Merob taw per moteri dūsu; buš tiktay drusus, ir ištaisyt Pono Diemo karus. Nės Saulas mislijo: mano ranka ne bus prieš ji, bet ranka Pilistėnų.

18. Bet Dowids atsake Saului: kas aš esmi? Kokia mano gywata bey gimminė mano tėwo Izraelije, kad aš karalaus žėntu pastóciau!

19. Bet cėsui priešus, kad Merob, Saulo dukte, turrėtu už Dowidą tėtėti, tay ję Udrielis Meolatishtis i pacę gawo.

20. Alė Nissal, Saulo dukte, mylėjo Dowidą. Kaip tai Saului buwo apsaityta, tare jissai: tai geray.

21. Už ję jam dūsu, kad ji jam ant iškados butu, ir Pilistėnų rankos ji iweiktu. Ir sake Dowidui: tu šen dien su antraje mano žėntu pastosi.

22. Ir Saulas prisake sawo tarnams: kalbėkite su Dowidu slapczy sakydami: wėy, karalus tawim mėgsta, ir wissi jo tarnai myl tawę; taygi pastok karalaus žėntu.

23. Ir tarnai Saulo kalbėjo tus žodžus i ausis Dowido. Bet Dowids tare: ar jūs tai už menką laikot, karalaus žėntu buti? bet aš esmi pawarges ir prąstas žmogus.

24. Ir tarnai Saulo jam wėl atsake, tarydami: tus žodžus Dowidas kalbėjo.

25. Saulas tare: taipo sakykite Dowidui: karalus ne nor kraicjo, kaip tiktay simtą priešdžų Pilistėnų, kad pasitiekitu ant karalaus neprietelų. Nės Saulas mislijo, Dowidą Pilistėnų rankoms žawit.

26. Tay pasake jo tarnai Dowidui tus žodžus, ir Dowidui tai padingo gėrs daiktis esąs, kad karalaus žėntu pastotu. Ir cėsas tas dar ne buwo išsipildęs,

27. Tay Dowids pasikėlė; ir nusitrūkės su sawo wyrais, užmuše Pilistėnų dū simtu wyru. Ir Dowids atneše jį prie dės, ir dajam tą, kiel jis norėjo, kad jo ntu aštotu. Tay dawe Saulas

jam sawo dukteri Nissal per pacę.

28. Ir Saulas mate ir suprato, Pong Diemą su Dowidu esanti. Ir Nissal, Saulo dukte, ji mylėjo.

29. Tay Saulas Dowido jo labjaus bijojos, ir per sawo amšią jo neprietelum' pastėjo.

30. Ir kad Pilistėnų kunigaitščezė išsitraukė, Dowidas išminčiųiaus elgėsi už wissus Saulo tarnus, kad jie išsitraukė; kad jo war-das didžoj' garbėj' buwo laikomas.

19. Pėrsšyrimas.

Dowids sawo gywasti išlaisyti norėdams i bibbi wargą bėda.

D Saulas kalbėjo su sawo sunumi Jonatanu, ir su wissais sawo tarnais, kad jie Dowidą žuddytų. Bet Jonatanas, Saulo sunus, Dowidą labay mylėjo.

2. Ir pasake jam tai, tarydams: mano tėws Saulas tyšo tawę užmušti. Taygi saugotis iš ryto, ir slapczy kur pasilikdams, pasislėpt.

3. Bet aš išėjęs, pas sawo tėwą stowėsu ant lauko, kur tu essi, ir apie tawę su sawo tėwu kalbėsu, ir ką aš numanyšu, taw wislab pranėšu.

4. Ir Jonatanas wis gėt kalbėjo apie Dowidą su sawo tėwu Saulu, tarydams jam: ne susigriešyt, karalau, ant sawo tarno Dowido; nesa jis taw ne nusidėjęs, ir jo darbai taw labay naudingi yra.

5. Ir jissai sawo gywasti už menką laikė užmušdams aną Pilistėną, ir Pons Diems didde pagalbą suteko wissam Izraelui. Tu tai regėjai, ir iš to džiaugsmą gawai. Kamgi tu dabar ant nekaltojo kraujo nori susigriešiti, kad Dowidą be reikalo nužuddytumbei?

6. Tay pakluso Saulas balsui Jonatano, ir pasibąjijo: taip tikray, kaip Pons Diems gyws yra, jissai ne tur mirti.

7. Tay Jonatanas Dowidą wadinno, ir pasake jam wissus tus žodžus, ir parwede ji pas Saulą, kad pas ji butu, kaip iš pradžos.

8. Bet wėl waldas pasikėlė; ir Dowidas išsitraukė bey karawo prieš

Pilistėnus, ir jį labay daug užmušė, kad jie dėl jo bėgo.

9. Bet piktąjį dvasė nū Pono Dievo užėjo ant Saulo, ir jissai sėdėdams savo namuose, turrėjo ragotinę savo rankoj; bet Dowidas su ranka žaidė ant strūnų.

10. Ir Saulas tykojo Dowidą su ragotine prie sienos prismeigti. Bet jissai nū Saulo atspilešė, ir ragotine į sieną ismėgo: bet Dowidas bėgo, ir ištrūko tą pacę nakti.

11. Bet Saulas sunte paslus į Dowido namus, kad ji sutykotų, ir rytą metą užmuštų. Tay Dowidui apsakė jo pati Mikkal tarydama: jey tu šę nakti ne išválnisi savo dušią, tay rytą metą turrėsi mirti.

12. Tay Mikkal ji išleido pro lango žemyn, kad jissai nuėjės išbėgo ir ištrūko.

13. Ir Mikkal ėmusi abrozą, idėjo tą į patalą, ir padėjo oštōs kūli prie galvės, bey apdenge tą rubais.

14. Tay sunte Saulas paslus, kad Dowidą atgabėntu. Bet ji tare: jissai serga.

15. Bet Saulas sunte paslus, Dowidą apšurėti, sakydams: pargabėnit ji pas manę aukštyn su patalu, kad juddytas butu.

16. Alie kaip pašlai atėjo, štay, abrozās patalė gullejo, ir oštōs-kūilis prie jo galvės.

17. Tay sake Saulas Mikkalai: kam tu manę prigawai, mano neprietelį paleizdama, kad ištrūktų? Mikkal atsakė Saului: jissai man sake: paleist manę, tittai apš tawę užmušų.

18. Bet Dowids ištrūko, ir pabėgo ir atėjo pas Žomelį į Ramą, ir pasakė jam wišlab, ką jam Saulas buvo dārgs. Ir jissai nuėjo su Žomeliu, ir pasiliko abudu Rajote.

19. Ir Saului buvo pasakyta: štay, Dowids yra Rajote Ramoj.

20. Tay nusunte Saulas paslus, kad Dowidą atgabėntu. Ir jie pamate dy pulkų prarakū, prarakaujantų, ir Žomelis buvo jį užveizdas. Tay užėjo Diewo Dwase ant pašlū Saulo, kad ir jie prarakāwo.

21. Kaip tai Saului buvo apsakta, nusunte jis tittus paslus; tie

taipojau prarakāwo. Tay jis nusunte ir treczų paslus, alle ir tie taipojau prarakāwo.

22. Tay jissai pats nuėjo į Ramą, ir atėjės pas didįjį šullinį, kurs pas Žekū yra, klausinėjo jissai, tarydams: kur yra Žomelis su Dowidu? tay jam apsakė: štay, Rajote Ramoje.

23. Ir jissai nuėjo ten į Rajot Ramoj. Ir Dwase Diewo taipojau ant jo užėjo, ir jissai be kelāudams prarakāwo, itki atėjo į Rajot Ramoje.

24. Ir jissai savo rubus išwillkės, draugė prarakāwo po akiū Žomelo, ir nūgas parpšlė per wišą tą dieną ir wišą nakti. Todel sakoma: argi ir Saulas yra tarp prarakū?

20. Pėrstyrimas.

Jonatano bey Dowido prietelyste.

Bet Dowids bėgo iš Rajot Ramoje, ir atėjės tare Jonatanui: ką aš dariau? kūmi aš nusidejau? Kūmi aš susigriešijau prieš tawo tėwą, kad jissai tykoj manę žawinti?

2. Bet jissai atsakė jam: apšaugot Diewe! tu ne turri mirti. Štay, mano tėws nieko ne dāro, ney koki diddi, ney koki mājā dāitą, kad man tai į ausis ne sakytu; kōgidel mano tėws tai man paslėptu? ne bus taip.

3. Tay prisakė Dowids tarydams: tawo tėws geray žinno, kad aš malonę radau po tawo akiū, todel jissai mislys: Jonatanas ne tur tai žinnoti, jissai apie tai ripintus. Iš tiesės, taip tikray, kaip Pons Diews gyws yra, ir tawo dušia gywa, tikray wiens žingnis yra tarp manės, ir tarp smertiės.

4. Jonatanas sake Dowidui: aš taw darysu, kō tikray tawo širdis geidžia.

5. Dowids sake jam: žurk, rytoj yra jāuno mėnesio šwente, kurroj man reiktu su karalumi už stālo sėdėti; taygi leis manę, kad ant laužo pasislėpčiau, itki wālaro treczōs diendōs.

6. Jey tawo tėws apie manę klausinēs, tai sakyk: Dowids melde manę, kad į Betlēm į savo miestą

galėtu nubėgti; nės kas mėta te-
nay ta wissa gimminė apierawoj'
apiera.

7. Jey jissai sakys: geray, tay ir
pafajus bus man, tawam tarnui.
Bet jey jissai papyks, tay numanyfi,
kad jissai kq pikt sudumojes.

8. Togidel isrodil mielasirdingy-
ste man, sawo tarnui; nės tu su
manim', sawo tarnu, susiderėjei
wardan Pono Diewo. Bet jey koks
nufidejims manije randamas, tay
tu nujawinł manę, nės kodėl tu
norėtumbei manę pas sawo tėwq
nugabėnti.

9. Jonatanas sake: apsiungol Die-
we, kad aš, numanydams, kq pikt
sawo tėwo sudumotq apie tawę, taw
tai ne pasakyczau.

10. Bet Dowids tare: kasgi man
tai pranėš, jey tawo tėws taw kq
rustay atsakys?

11. Jonatanas tare Dowidui: kėl-
kis, eikiwa i laukq. Ir jadu abudu
ejo i laukq.

12. Ir Jonatanas sake Dowidui:
Wiešpatie, Diewe Izraelo! kad aš
numanyfu ant sawo tėwo, rytoj' bey
trėczq diena, kad wis geray apie
Dowida, ir ne nusufu pas tawę, ney
tawo ausims ant jinnės dufu:

13. Tay, Pone Diewe, Jonatana
šėip ir taip korawol. Bet jey ma-
no tėwui kq pikt pamėgtu prieš ta-
wę, tay aš ir tai tawo ausims pra-
nėšu, ir tawę nulėifu, kad su paka-
jumi nukelautum'. Ir Pons Diews
t'essie su tawimi, kaip jissai su mano
tėwu buwęs.

14. O tu, kol gyws busu, miela-
sirdingyste Pono Diewo man isro-
dil, kad ne numirczau.

15. Ir kad Pons Diews Dowido
neprietelus sugaifys, kofnq is žėmės,
tay tu sawo mielasirdingyste amji-
nay ne atimł nū mano gimminės.

16. Taipogi Jonatanas suderėjo
su Dowido gimmine, tarydams: Die-
we pajėškol tai is ranku Dowido
neprietelū.

17. Ir Jonatans tolaus kalbė-
dams prisėke Dowidui, taip jissai
ji mylėjo; nės jis mylėjo ji kaip sa-
wo dušiq.

18. Ir Jonatans sake jamui: ry-

tq mėta yra jauno mėnesio šwente,
tay kląus apie tawę, nės pasigės
tawęs, kur tu sėdėdawai.

19. Bet trėczq diena tu stubinkis
czonay ateiti, ir ejes i nekurre wie-
tq, kur pasislėptumbei dirbamq die-
na, pasisėstis pas atmeni Uzel.

20. Tay aš i jo šalį tris strėlas
šlāusu, ney i mieri šlāudams.

21. Ir dabol, aš waikq šlāu: eif
ir jėškol strėlas. Jey aš waikui
sakysu: štay, strėlos gul šien linkay
taw i upakali, tay ateif; nės paka-
jus yra, ir ney joks pawojums, taip
tikray, kaip Pons Diews gyws yra.

22. Bet jey aš waikui sakysu: štay,
strėlos gul ten linkay pirm tawęs,
tay nueif; nės Pons Diews tawę
palėido.

23. Bet kq aš, bey tu, tarp sawęs
kalbėjowa, cze Pons Diews yra tarp
manęs bey tawęs amjinay.

24. Dowids pasislėpe ant laufo, ir
šwentei jauno mėnesio priejus, kara-
lus uš stalo sėdosi walgit.

25. O karalui atsisėdus sawo wie-
toj', kaip pirma papratęs budawo
prie sienos, atsikėle Jonatanas. Bet
Abneras sėdosi prie šalies Saulo. Ir
jie Dowido pasigėdo jo wietoje.

26. Ir Saulas tq kart' niekq ne
kalbėjo: nės jis dumojo: rassi jam
kas tikfosi, kad ne cysztas yra.

27. Untrq diena šwentėje jauno
mėnesio, kaip Dowido pasigėdo jo
wietoje, sake Saulas sawo sunui Jo-
natanui: kam sunus Izai ne atėjo
walgit, ney wakar ney šien dien'?

28. Jonatanas atsake Saului: jis
prāšėsi manęs, kad i Betlėem nueitu,

29. Tarydams: pawėlik man eiti,
nės musu gimminė tur apierawoti
mieste, ir mano brolis man pats tai
liepe. Jeygu aš malonę radau po
tawo atiu, tay aš šalin ejes, sawo
brolus atlančysu; todėl jissai ne at-
ėjo prie karalaus stalo.

30. Tay Saulas labay supykto ant
Jonatano, ir sake jam: tu nepa-
klusnus neprietelau, aš geray žin-
nau, kad tu suns Izai saw pasly-
rei, taw bey tawo nelabai momai
ant gėdės.

31. Aš kaip ilgay sunus Izai
gyws yra ant žėmės, ney tu, ney

tawo karalyste išfilaitysis. Todėl nusunte į atgabent žmonay pas mane, nes jis tur mirti.

32. Jonatanas atšakė savo tėvui Saului, ir tare jam: kogi dėl jissai turėtu mirti? Ką jis pikt' dars?

33. Tą Saulas mėtė ragotinę į jį, kad jį perdurtu. Ant to numané Jonatanas, kad butinay jo tėvas buvo apsiėmęs, Dovidą nujawinti.

34. Ir atsitėle nū stalo labay supylęs; ir tą pacę antrą dieną jaunuo mėnesio šventės ne walgė ney kėsnį dūnės; nės pasirūpino apie Dovidą, kad jo tėvas jį taip labay išdarlės.

35. Rytą metą Jonatanas išėjo į lauką, kur Dovidą buvo nulėmęs, o mąšas waikėlis buvo su jūmi.

36. Ir šakė waikui: bėgt, ir įėj-
koti man strėlas, kurras aš šausu. Bet waikui be begant, šowė jis wieną strėlą per jo wiršų.

37. Ir waikui atėjus į tą wietą, kur Jonatanas strėlą buvo šowęs, šaukė Jonatanas paslų jį, tarydams: strėla gul ten linkay pirm tawęs.

38. Ir šaukė wėl paslų jį: stubitis greitay, o ne stowėt. Tą surinko Jonatano waiks strėlas, ir atnešė tas savo ponui.

39. O waiks apie tai nieką ne žinojo; tiklay Jonatans bey Dovidus wienudu žinojo tą daiktą.

40. Tą dawe Jonatanas savo ginklų savo waikui, sakydams jam: eik, ir nunešt tus į miestą.

41. Waikui įėjus, atsitėle Dovidus iš savo wietos prieš pietus, ir parpylęs ant savo wėdo prie žemės, ir tris kartus pasiklonojęs susibucawo jūdu wiens antrą, ir werkė abudu, bet Dovidas labjaušey.

42. Ir Jonatanas šakė Dovidui: eik su pasajumi; ką mudu prisėkta wardan Pono Diewo, tarydamu: Pons Diews t' effie tarp manęs bey tawęs, tarp mano ir tawo gimminės, tai tur buti amžinay.

43. Ir Jonatanas pasitėlęs, atėjo į miestą.

21. Pėrslyrimas.

Dowibė alšia, bėga ir barlos.

Bet Dovidus atėjo į Aobę pas Kle-

boną Ajimėlė. Ir Ajimėlės nusi-
gando Dovidui priešais eidams, ir šakė jam: kam tu wiens ateini, ir ney wiens wyrs yra su tawim?

2. Dovidus šakė Ajimėlėkui Klebonui: karalus man wieną reikalą liepe, tarydams man: ney wienam žinę ne dūt, todėl aš tawę sunčau, ir tą aš taw liepiau; nės aš ir sawo waiką šen ir tén nusunčau.

3. Tągi jey dabar ką turri prierankū, ar wieną, ar penkis dūnės kėpalus, tą dūt man tus į mano rankas, arba bille ką randi.

4. Klebons atšakė Dovidui ir tare: aš ne turru prastōs dūnōs prierankū, bet tiklay šwentintą dūną, kad tiklay jaunikaiczi nū moterū butu atsilaitę.

5. Dovidus atšakė Klebonui, tarydams jamui: moters tris dienas nū musū buvo atskirtos, man iškelaujant, priegtam ir jaunikaiczių rykai buvo šwenti: bet jey jissai kėis ne šwentas, tą jis šen dien bus šwentiš ant jų rykū.

6. Tą dawe jam Klebonas šwentiš, kadangi kittōs dūnōs ne buvo, kaip tikl' šwentinta altoraus dūna, kurę po akiū Pono Diewo pakawodawo, kad kitta šwieją dūną tą dieną uždėtu, kaip šę atėmęs buvo.

* Matt. 12, 3.

7. Bet buvo tą dien' nekursai wyrs apkalts po akiū Pono Diewo iš tarnū Saulo, wardu Doėgs, Edomitikis, wyrāšas tarp kerdziū Saulo.

8. Ir Dovidus tare Ajimėlėkui: ar ne turri kōę ragotinę arba kardą, prie rankōs? aš sawo ragotinę bey ginklų ne žmėjau draugė; nes karalaus reikals stubinams buvo.

9. Klebons šakė: kardas Goliato, Pilistėno, kurri tu ušmusci aušol-
danboje, yra žmonay, iwynots į skreistę už wiršutinę wyskupislą sermėgą. Jey to nori, tą imk; nės niera žmonay kitto, kaip tiklay to. Dovidus tare: niera ney wiens tam lygus, dūtš man tą.

10. Ir Dovidus pasitėlęs bėgo nū Saulo, ir atėjo pas Ašisą, karalų Gato.

11. Bet tarnai Ašiso tare jam: tai yra ansai Dovidas, žemės karalus,

apie kurri dainavo šokinėdami, ir tare: Saulas tūkstanti užmuše, bet Dovidas dėšimt tūkstancus.

12. Bet Dovidas tą žodi i savo širdi dėjo, ir diddey bijojos Užisso, Karalaus Gato.

13. Ir jis savo gymju fittaip pasirėde, ir durnawo tarp jų rančū, ir daužies i angą, prie wartū, ir jo seiles jam warwėjo i barzdą.

14. Tay sake Užissas savo tar-nams: šitay, jūs mātot, tą žmogų be proto esanti, kam jūs ji pas manę atgabėnot?

15. Ar aš per maž turru pasuttu- supū, kad jūs ši atwestumbit, kad šale manęs saustu? ar tassa i ma- no namus turrėtu ateit?

22. Pėrsfyrimas.

Saulas per isbwėją Doeğą penkes dėšimtis ir aštūnis klebonus žubda.

Dovidas iš tén išėjės, nubėgo i dau- bą Adullam. Tai išgirdę jo brolei, ir wissa jo tėwo gimminė, pas ji te- nay nukelāwo.

2. Ir susirinko pas ji wissokie wy- rai, bėdoj' bey štoloj', ir smutnės širdiės ešą; ir jis pastojo jų wyrāu- sas; kad pas ji buwo apie keturi šimtai wyrū.

3. Ir Dovidas išėjo iš cze i Miz- pa, i Moabitū-žėmę, ir sake Moa- bitū karalui: pawėlik mano tėwui bey motinai pas tawę laikytis, itki aš ištirsu, ką Diews su manim darys.

4. Ir jis palikto jųdy po ačiū Ka- ralaus Moabitū, kad pas ji butu, kol Dovidas pillije buwo.

5. Bet prarakas Gats sake Dowi- dui: ne pasilik pillije, bet nuėjės eit i žėmę Judą. Tay Dovidas nuėjės atėjo i girrę Uret.

6. Ir Saulas patyre, kad Dovidas su wyrais, pas ji esanczis, wėl at- sirādo. Ir kaip Saulas gywėno Gibėoj', pašalij' po šwentitės gir- rės Ramoj', turrėjo jis savo rago- tinę rankoje, ir wissi jo tarnai ap- link ji stowėjo.

7. Tay tare Saulas savo tarnams, šale jo stowintiams: klausykite jus waitai Jemini! argi sunus Izai dūs- jums wissiems dirwas bey wynfal-

nus, ir jus wissus ant tūkstancū bey ant šimtū idės i wyresnūsus?

8. Kad jūs wissi susitarėt prieš manę, ir ney wiens yra, kursai ma- no ausims tattai apreikštu, kad an- gi ir mano sunus susiderėjes su su- numi Izai. Argi ney wiens iš jų niera, kurs manęs pasigailėtu, ney tai apsahtu man i ausis? nės ma- no sunus mano tarną prieš manę užgunde, kad manę pėrfekinetu, kaip dabar žinnoma.

9. Tay atsāke Doeğs, Edomitis- kis, šale tarnū Saulo stojąs, tary- dams: aš regejau sunų Izai i Ro- bę ateinanti pas Ujimeleką, sunų Ujitobo.

10. Tas klāuse Poną Diewą už ji, ir dawe jam walgi, ir kėrdą Go- liato, Pilistėno.

11. Tay nusuntęs Karalus dawe wadit' Ujimeleką, kleboną, sunų Uji- tobo, ir wissą jo tėwo gimminę, kle- bonus Robėj' esanczus. Ir jie wissi atėjo pas Karalū.

12. Ir Saulas tare: klausyk, tu sunau Ujitobo. Jis atsāke: šitay, wieshpatie!

13. Ir Saulas tare jam: kam ju- du prieš manę susiderėjota, tu, bey sunus Izai, kad jam dūnės bey kėrdą dawei, ir jo dėl Diewą klāu- sei, kad ji kussitumbei manę pėrfeki- nėt, kaip regima?

14. Ujimelekas atsāke Karalui, ta- rydams: o kas yra tarp wissū tawo tarnū, kaip Dovidas, taw wiernas, ir Karalaus žėntas, taw pašlusnus, ir garbėj' laikomas tawo namūse?

15. Argi tišt šen dien' pradejau už ji Diewą klāusti? apsaugok Diewe! Tu, Karalau, tūmi ne kältink, ney sawo tarną, ney wissą mano tėwo gimminę; nės aš, tawo tarns, apie wis tai nieko ne žinnojau, ney diddi, ney mažą dāiktą.

16. Bet Karalus sake: Ujimelek, tu turri mirti, tu, bey wissa tawo gim- minė.

17. Ir Karalus sake sawo žalnė- rams, šale sawės stowintiams: gręš- kities, ir užmuškite Pono Diewo klebonus; nesa ir jie su Dovidu su- sitare, ir kaczeg jie žinnojo, ji bė- gantį man tai n' apsaķe. Bet tar-

nai karalaus ne norėjo savo rankas kelti prieš Pono Dievo klebonus, jūs užmušti.

18. Tay sake karalus Doėgui: greikis tu, ir užmušk klebonus. Doėgs, Edomitiskis, atsigrežęs užmuše klebonus, kad tą dieną mirre aštūnis dešimt's ir penki vyrų, wystupiskas sermėgas nėsiantieji.

19. Ir miestą klebonų Abė muše jis ašmenimi kardo, ir vyrus ir moteres, ir vaikus ir žinduncius, ir jauncius ir asilus bey awis.

20. Bet ištrūko wiens sunus Ajimelėko, sunaus Ajitobo, wardu Abjatar, ir bėgo pastuy Dowidą,

21. Ir apsiėke jam, kad Saulas klebonus Pono Dievo užmušdinęs.

22. Bet Dowids sake Abjatarui: aš geray žinnojau tą dieną, kaip Doėgs, Edomitiskis, žmonay buvo, kad jissai tai Saului pasakyęs: aš kalt's esmi wišū dušū tawo tėwo gimminės.

23. Pasilik pas manę, ir nieko nesibijok, kas mano gywasčio tyko, tas ir tawo gywasčio tyko, ir tu su manimi busi išlaisytas.

23. Pėrsityrimas.

Dowids iš nanjo išdubams, pėrselintjams, ir dywnay išgėlėjams.

Ir Dowidui kėli praneše: žurėk, Pilištenai karauja prieš Kėgilą, ir apwag šlojimmus.

2. Tay klause Dowids Poną Diewą, tarydams: ar aš nuėjęs šus Pilištenus mušu? Ir Pons Diews sake Dowidui: nueik, tu muši Pilištenus, ir Kėgilą išgėlėsi.

3. Bet vyrų, pas Dowidą esantieji, sake jam: štay, mes bijomės žmonay Judawoje, ir norim nueiti i Kėgilą pas sustatytus pulkus Pilištenų?

4. Tay Dowids antrą kartą Poną Diewą klause; ir Pons Diews atsake jam, ir tare: kėlkis, nueik i Kėgilą; nės aš Pilištenus taw i tawo rankas dūsu.

5. Taip Dowids su savo vyrais kėlavo i Kėgilą, ir karawo prieš Pilištenus, ir jų galwijus jiems šalini wāre, ir diddi muši tarp jų muše. Taip išgėlėjo Dowids Kėgilėnus.

6. Nės kaip Abjataras, sunus Ajimelėko, pas Dowidą bėgo i Kėgilą, atsiėke wystupiską sermėgą su sawim.

7. Tay Saulas žinę gawo, Dowidą i Kėgilą atėjusi, ir jissai sake: Diews ji man i mano rankas padawė, kad užrašints yra, i miestą iėjęs, wartais bey užlaisčėis padrūtita.

8. Ir Saulas wišsus žmones i muši dawė suwadinti žemyn i Kėgilą, kad nuėję Dowidą su jo vyrais apgultu.

9. Bet Dowids numanydams, Saulą ką pikt' ant jo sudumojusi, tare klebonui Abjatarui: dūk man wystupiską sermėgą.

10. Ir Dowids tare: Wiešpatie, Diewe Izraelo, aš tawo tarnas patyrau, Saulą tykojenti, kad i Kėgilą parėjęs miestą išpūstytu dėl manęs.

11. Argi ir mieszonys Kėgilės manę išdūs i jo rankas? o argi Saulas žemyn ateis, kaip aš tawo tarnas patyrau? toktai apsaityt Wiešpatie, Diewe Izraelo, man, sawam tarnui. Ir Pons Diews tare: jissai ateis žemyn.

12. Dowids tare: Ogi mieszonys Kėgilės, ar ir išdūs manę bey mano vyrus i Saulo rankas? Pons Diews tare: išdūs.

13. Tay Dowids pasikėlęs su savo vyrais, kurrū apie šeši šimtai buvo, iškėlavo iš Kėgilės, ir kėlavo kur tik imāne. Kaipgi Saului buvo pasakyta, Dowidą iš Kėgilės ištrūkusį, palowė jis išsitrauktis.

14. Bet Dowids pasilikto pūščzoje pillije, ir pasilikto ant kėlno, pūščzoje Žip. Bet Saulas iėškėjo jo per sawo amžią; alle Diews ne padawė ji i jo rankas.

15. Ir Dowids išmydo, Saulą iškėlawusi jo dušės tykot; bet Dowids buvo pūščzoje Žip, šille.

16. Tay pasikėlęs Jonatanas, sunus Saulo, nuėjo pas Dowidą i šillą, ir Dievo žodzu ji palinkšminojo.

17. Tarydams jamui: nesibijokis: mano tėwo Saulo ranka tawę ne suras, ir tu busi karalumi ant Izraelitėnų, ir aš šale tawęs arczaušas busu; toktai ir mano tėws geray žinno.

18. Ir įsidu abudu susiderėjo tarp savęs po Pono Dievo akia. Ir Dovidis pasiliko sile, bet Jonatanas vėl sugrįžo į savo namus.

19. Bet žyptai nukelavo aukštyn pas Zaulą į Gibę, tarydami: ar ne Dovidis pas mus pasislėpė pilije, sile, ant kalnelio ūkila, ant dešinės šanczės prie pušczės?

20. Taygi žemyn ateik, karalau, pagal wissą sawo širdies norą, tay mes į išdūsimė į karalaus rankas.

21. Tay tare Zaulas: pėrjegnoti jās este Ponui Dievui, kad manęs fusimillot.

22. Taygi * nuėjė tikray tardıkit, kad žinnotumbit, ir matytumbit, kurreje wietoje jo kijos buwufos, ir kas į czonay památēs; nēs man pasakya yra, į labay kytry ēsanti;

* Matt. 2, 8.

23. Pėrweizdekīt ir pėrklausinekīt wissas wietas, kur jissai pasislėp, o pareikīt wėl pas manę, kad tai tikray žinnosite, tay aš su jumis kelāusu. Jey jis šioje žemėje yra, tay aš į ištardisu, tarp wissū tūkstancū Judawoje.

24. Tay jie pasikėlė nuėjo pirm Zaulo į pušczą Žip. Bet Dovidas su sawo wyrais buwo pušczoje Maon, ant lauko dešinės linkay pušczės.

25. Bet Zaului nukelāwus su sawo wyrais jėškoti, Dowidui tai buwo pasafoma. Ir jis žemyn nuėjės į ūlą, pasiliko pušczoje Maon. Zaulas tai išgirdęs, wijo Dowidą į pušczą Maon.

26. Ir Zaulas su sawo wyrais ējo wienoj' šalij' káino; Dovidas su sawo wyrais antroj' šalij' káino. Bet kaip Dovidas šubinos, kad Zaului ištrūktu, tay Zaulas su sawo wyrais apstojō Dowidą ir jo wyrus, kad jās sugautu.

27. Bet pāsłas atėjo pas Zaulą tarydams: šubikis ir pargryš; nēs Pilistėnai į žemę ipūlē.

28. Tay Zaulas atsigręžęs palowē Dowidą wyti, ir nukelāwo Pilistėnams priehais; todėl ta wieta praminta Sela Maekot.

24. Pėrštyrimas.

Dowids qėdija Zaulo dauboje.

Ir Dovidas aukštyn kelāwo iš cė, ir pasiliko pilije Engedi.

2. O kaip Zaulas pargryžo nū Pilistėnū, tai buwo jam sakoma: štay, Dovidas laikosi pušczoje Engedi.

3. Ir Zaulas ėmęs tris tūkstanczus jaunū wyrū iš wissū Izraelitėnū, nukelāwo, Dowidą ir jo wyrus jėškoti ant medinnū iškū ūlū.

4. O kaip jis atėjo pas awjų-gardą patekėj, buwo czonay dauba; ir Zaulas į tą iėjo, kad sawo kijas uždengtu; bet Dovidas su sawo wyrais sėdėjo gale daubės.

5. Tay Dowido wyrai tare jam: štay, šitta yra ta diena, apie kurrę Pons Diews taw sakēs: štay, aš tawo neprietelį į tawo rankas padūsū, kad tu su jūmi darytumbēi, kas taw mėgsta. Ir Dovidas atšikėlęs iš palengwo nupjūwē wieną šwėrną nū Zaulo sermėgės.

6. Bet potam jo širdis drebėjo, kad Zaulo sermėgės šwėrną buwo nupjūwēs;

7. Ir tare sawo wyrams: nū to manę Diewe apsaugot, kad tai daryczau, ir su sawo ranka išticzau sawo wiešpatį, tą Diewo pamostytą; nēsa jissai yra Pono Diewo pamostitasis.

8. Ir Dovidas apdrande sawo wyrus žodzeis, ir ne pėrleido jiems, prieh Zaulą keltis. O Zaului iš daubės išeinant, ir kėlu kelāujant,

9. Tay ir Dovidas pastuy pasikėlęs išėjo iš daubės, šaukdams pastuy Zaulą, ir tarydams: wiešpatie karalau! Zaulas atšizwelge. Ir Dovidas pasiklonojō itki žemės, ir pagarbino jį.

10. Ir tare Zaului: kam tu klaušai žmonū kalbės, sakanczujā: Dovidas jėško tawo iškādės.

11. Šurēk, šen dien sawo atimis regėjēi, kad Pons Diews tawę į mano rankas padawēs dauboje; ir kėli man sake, kad tawę užmušczau, alle aš tawēs pacėdijau, nēs aš tarau: aš ne ištiksu su sawo ranka sawo wiešpatį: nēs jissai yra Pono Diewo pamostitasis.

12. Nieks tėvė, ben pašurėl stvėr-
nq sawo sermėgōs mano rankoje, kad
aš ne norėjau tamę žavīt, stvėrnq
nū tamō sermėgōs nupjauđams; iš-
pašint ir žurėl, kad nieko piktō sawo
rankomis ne įėstau, neį neįoia pilt-
tenybę. Aš ir prieš tamę ne nuside-
jan; o taciaus tu guinoji mano dušę,
kad įę sugautumbei.

13. Pons Dievs prowa darys tarp
manęs ir tarp tamės, ir manę iš
tamės atjėstōs; bet mano ranka ne
bus prieš tamę.

14. Kaip sakoma pagal senųjų prie-
žodi: iš nelabųjų atelt nelabums; alle
mano ranka ne bus prieš tamę.

15. Ką tu pėrsėlinėj, karalau Iz-
raelo? Ką tu weji? Hunni negywa,
wienintelę blusq?

16. Pons Dievs prowa te daro ir
te sudij' tarp manęs ir tarp tamės;
te padaboj' ir te atjudij' mano prowa
ir te išgėlbtį manę iš tamō rankū.

17. Ir kaip Dowids tus žodjus
Zaului buwo iškalbėjęs, tare Zaulas:
ar tai ne tamō balsas, mans sunau
Dowid? Ir Zaulas sawo balsq pa-
tėjęs, werke,

18. Tarydams Dowidui: tu esi tei-
šnis uš manę. Tu man gėro išro-
dei, bet aš tam piktō išrodėjau.

19. Ir tu šien dien man išluddi-
jei, kaip tu man gėrą išrodes esi:
kad manę Pons Dievs buwo davęs
i tamō rankas, o taciau tu manę ne
nufmaugei.

20. Kaipgi galėtu kas sawo ne-
prietelų rąst, ir jį su geru palėist?
Pons Dievs te atpilda tam wissq
gėrą uš tai, Ką tu šien dien man
padarei.

21. Togidėl, štay, aš žinnan, ta-
wę karalumi pastosenti, ir karalystę
Izraelo tamō rankoje esancę.

22. Taygi prisėk man prie Pono
Diewo, kad ne išgaishisi mano gim-
minę man numitrus, neįgi kad ne
išpūstisi mano wardq iš mano tėwō
gimminės.

23. Ir Dowids prisėk Zaului.
Tay Zaulas kėlāwō namū; bet Do-
wids su sawo wyrais pasitėle aut-
styn i pilli.

25. Pėrsťyrimas.

Zomelis miršta; Rabals burnay elgiaši; Abi-
gail geray prisidabojā, Dowids įę nor westi.

Ir Zomelis mirre, ir wissi Izraeli-
tėnai susirintę gėdėjo apie jį, ir pa-
lāidojo jį jo namūse, Ramoje. Bet
Dowids pasitėjęs nukelāwō i pūš-
cų Paran.

2. Ir buwo nekursai wyrs Maone,
tas sawo darbq turrėjo Karmele; o
tas wyrs labay bagots buwo, ir
turrėjo tris tūkstantis awjū, ir tūst-
stanti ūškū. Ir nusidawė, kad jis tą
syk sawo awis kirpo Karmele.

3. Ir jissai wardu buwo Rabals,
bet jo pati Abigail, ir ji buwo mo-
teriške labay išmintinga, ir graši;
bet wyrs buwo lėts ir nelabs sawo
elgime, iš gimminės Kaleb.

4. Kaipgi Dowidas pūščzoje išgir-
do, Rabalq sawo awis kerpanti,

5. Įėjunte jis dėšimt jaunikaicų,
ir tare jiems: ušeikite i Karmel, ir
pas Rabalq atėję, paswėikinkite jį
nū manės meilingay,

6. Tarydami: Diewe padėk; paka-
jus t'essie su tawim, su tamō gim-
mine, ir su wissu labu, Ką tikt turri.

7. Patyrau, tamę turrinti awjū kir-
piktus. Taygi, tamō kerdzei, kurtie
tam priklauso, buwo su mumis; mes
jūs ne išdarkėm, ir nieks jiems ne
prapūle, kaip ilgay jie Karmele buwo.

8. Klaukt sawo jaunikaiczus apie
tą, tie tam pasakys, ir leist janni-
kaiczus malonę rąsti po tamō akiū;
nės i gėrą diena mes atėjom. Dūl
sawo tarnams, ir sawo sunui Dowi-
dui, Ką tamō ranka randa.

9. Ir kaip Dowido jaunikaiczei
nuėjo, ir wardan Dowido wissus tus
žodjus su Rabalu kalbėję buwo, tay
jie palowė.

10. Bet Rabalas atšakė tarnams
Dowido, tarydams: Kas tai per
wiens, Dowidas? arba Kas tai per
wiens, sunus Izai? dabar daug ran-
dasi tokiū tarnū, nū sawo ponū ša-
lin bėgancų.

11. Ar aš sawo dūnq, wandent
bey mėsq, sawo kirpiktams pastello-
tq, emės, dūcėu žmonėms, kurtus
ne pažystu, iš kur jie yra?

12. Tay jaunikaiczei Dowido wël nusikreipe i sawo këlq; ir pas ji wël sugryjë, pasake jam tai wislab.

13. Tay sake Dowids sawo wyrams: apsijskëit kôznas sawo kârdû. Ir kôznas apsijsë sawo kârdû, o Dowidas taipojau apsijsë sawo kârdû; ir pastuy ji ušsitrauke aukštyn keturi šimtai wyrû, bet du šimtu pasilikto pas rykus.

14. Bet jaunikaiczû wiens pasake Ubigailai, Abalo paczei, tarydams: štay, Dowids sunte pašlus iš pušcôs, musû poną përzëgnoti, bet jissai jûs iškôlojo.

15. O taczaus jie mums labay naudingi žmones buwo, ir mus n'išdarke, ir nieks mums ne prapûle, kol mes pas jûs laikëmës, ant lauko budami.

16. Bet jie musû mûrais buwo diena bey nakti, kaip ilgay mes pas jûs awis beganëme.

17. Togidël apsimislit ir daboš, kâ tu darai; nës tikray iškada nusidûs musû ponui, ir wissai jo gimminei; ir jissai yra netiktes žmogus, kurrâmy wiens ne drysta, kâ sakyti.

18. Tay stubinos Ubigail, ir ėmusi dÿ šimtu dânds kopalû, ir dÿ legeraicÿs wyno, ir penkis išwirtas awis, ir penkis ketwircÿs miltû, ir šimtą prâplociû rožynû, ir dÿ šimtu prâplociû pygû, uškrowe tai wis ant asilû,

19. Ir tare sawo jaunikaiczems: eikite pirm manës, štay, aš ateisu pastuy jus. Ir ji sawo wyrui Abalui niekâ apie tai ne sake.

20. Ir kaip ji ant âsilo jûjo, ir žemyn nusitrauke šešëlij kâno, štay, sutikto jë Dowids su sawo wyrais, kad ji jiems i akis atjojo.

21. Bet Dowids buwo kalbëjes: geray, aš dykay apsergëjau wis, kâ jissai turrëjo pušcëjoje, kad jam nieks ne prapûle wiiso to, kâ jis turrëjo; o jissai man atdâst piktâ už gërâ.

22. Diews te korawoja ir dar daugiaus neprietelus Dowido, jey aš tam paliksu ikki auktant ben wienâ, kas i sienâ mēja, iš wiiso kâ jis tur.

23. Ir kaip Ubigail Dowidâ pamâte, tay ji greitay nusëdusi nû âsilo, parpûle ant sawo wëido po

Dowido akiû, ir pasiklônojo jam;

24. Ir pûle jam i kielus, tardama: aš miels wiešpatie, te gul ant manës ši kaltybe ir dâk sawo slûginai kalbëti po tawo ausû, ir klausyš žodÿ sawo slûginës.

25. Miels wiešpatie, ne ipykš sawo širdi prieš ši Abalâ, netiktusi tâ wyrâ; nës jissai yra durnas, kaip jo wardas išsimânos, ir durnyste yra jeme. Bet aš, tawo slûgine ne maczau tawo jaunikaiczus, miels wiešpatie, kurrus tu atsuntei.

26. Bet dabar, miels wiešpatie, taip tikray, kaip Pons Diews gyws yra, ir taip tikray, kaip tawo dušia gywa, Pons Diews tawę užtruffino, kad ne ateitumbei kraujâ pralieti, ir pats sawę ne pasitiekitumbei. Taygi tawo neprietelei tur buti, kaip Abals, ir wissi kurrë taw kâ pikt wëliš.

27. Ėze yra ta žëgnone, kurrë tawo slûgine taw, miels wiešpatie! atgabëno, tâ dâk jaunikaiczems, kurrë po tawo waldzia yra.

28. Atlëiš sawo slûginei tâ nusiðejimâ; nës Pons Diews taw, miels wiešpatie! twirtus namus sutaisys; nës tu waldai Pono Diewo karus; ir per sawo amâ ne dâk, kad tawije kas pikt butu randama.

29. Ir kad kôšai žmogus këlšis prieš tawę, tawę persëkinëti, ir tawo dušôs tykos, tay tawo dušia, miels wiešpatie! bus irišta rikije gywuji pas Wiešpatî, tawo Diewâ; bet dušia tawo neprietelû bus šalin mesta, nëy su wilpštine.

30. Taygi kad Pons Diews taw wissâ tâ gërâ, miels wiešpatie! iškôdis, kâ jissai taw žadëjes, ir prisakys, kad tu wiešpatimi butumbei ant Izraelo:

31. Tay tawo dušei, miels wiešpatie! ne bus kôtia iškada arba papiktinnimas, kad ne be reikalo kraujâ essi praliejes, ir ne pats sawę pasitiekijës. Taipu Pons Diews taw miels wiešpatie! gër darys ir tu manës sawo slûginës atsimisi.

32. Tay sake Dowids Ubigailai: pagarbints te essie Wiešpats, Diewas Izraelo, tassai tawę šen dien man priekšais suntes.

33. Ir pėrjegnota te effie tawo kalba, bey pėrjegnota buf tu pati, kad tu man ſien dien' uſgynai, kad kraują ne praliejai, ir pats ſawę ne paſitiekijau.

34. Jf tieſd̄s, kaip tikray Wieſpats, Diews Izraelo gyws yra, kurs man uſdraude, kad taw kę piſt' ne iſrodiczau; jey tu ne butumbei manę greitay ſutiſtufi, tay Abalui iſtki auſtant ne butu liſtęs ney wiens i ſeną męſas.

35. Taiſo emc Dowids iſ jōs rankū wis, kę ji jamui buwo atgabėnuſi, ir ſake jei: kėlauſ ſu paſėjumi auſtyn i ſawo namus; ſtay, aſ tawo ſodjū klaufiau, ir tawę ne pa-nieſinnau.

36. Bet kaip Abigail pas Abalą parejo, ſtay, jiſſai cėſni buwo kėlę ſawo namuſe, kaip karėlaus cėſni, ir jo ſirdis linkſma buwo jeme, ir jis labay buwo priſigėres. Bet ji jam nieko ne ſake, ney diddi ney mažą, iſtki pilnay iſauſus.

37. Bet iſauſus, kaip Abals nū pagirrū buwo iſſiblaiwęs, tay jo pati jam tai paſake. Tay jo ſirdis jeme apmirre, kad paſejo, ney aſmū.

38. Ir po dėſimt dienū, iſtiſko ji Pons Diews, kad numirre.

39. Kaip tai Dowids iſgirdo, Abalą numirruſi, tare jis: paſlowintas te effie Pons Diews, tas mano apgėdinnimą pajėſkojės ant Abalo, ir ſawo tarnui ne pawėlijes tokią piſtenybę daryt. Ir Pons Diews tą piſtenybę Abalui ant jo galwōs uſmoſėjes. Ir Dowids pirſli nuſunte pas Abigailą, tas turrėjo ſu je kalbėti, kad ję per pacę weſtu.

40. Ir kaip tarnai Dowido pas Abigailą i Karmelą atėjo, kalbėjo jie ſu je, ſakydami: Dowids atſunte mus pas tawę, kad tawę per pacę weſtu.

41. Ji atſikėluſi, ſawo wėidu iſtki žemės paſiklonojo, ir tare: ſtay, cze yra tawo ſlugine, kad ſlūſiczau tarnams mano wieſpaties, ir jū kojas mažgoczau.

42. Ir Abigail paſiſkubidama paſikėle, ir jūjo ant aſilo, ſu pentio-mis mergomis, po jōs waldzia eſan-

czomis, ir kėlawo paſtuy Dowido paſlus, ir paſtojo jo pati.

43. Priegtam Dowids ir wėde Uſinoamą iſ Jezerel; ir jiedwi abidwi paſtojo jo pəcziomis.

44. Bet Saulas ſawo dukteri Mikal, Dowido pacę, dawė Paltui, ſunui Lais iſ Ballimū.

26. Pėrſkyrimas.

Dowidas atimma Saulo ragotinę ir iſboną.

Bet Žipytai pas Saulą i Gibeą atėję tare: ar ne Dowids paſiſlep, ant kalnelio Uſila ſę pus puſczōs?

2. Tay Saulas paſikėlęs nuſitraukė i puſczą Žip, ir ſu jūmi trys tūkſtancėi jaunu wyrū iſ Izraelo, kad jiſſai Dowidą jėſkotu puſczoje Žip.

3. Ir ſuſtate abazą ant kalnelio Uſila, ſę pus puſczōs eſanczo, pa-kėlėj. Bet Dowids paſiliko puſczoje. Ir kaip jiſſai pamate Saulą paſtuy ji ateinanti i puſczą.

4. Jſſunte jis ſpėgus, ir patyre, Saulą tikray atėjusi.

5. Ir Dowids paſikėlęs atėjo i tą wietą, kur Saulo abazas buwo, ir pamate tą wietą, kur Saulas gul-lėjo, ſu ſawo wytrauſoju ant waiſko, Abnėru, ſunumi Ner; nes Saulas gulėjo widduje abazo, o žalnėrū pulkai aplink ji.

6. Tay atſake Dowids, ir tare Uſimelekui, Etitui, ir Abiſajui, ſunui Žeruja, brolui Joabo: kas nor ſu manim žemyn kėlaut pas Saulą i abazą? Abiſai atſake: aſ noru ſu tawim' žemyn.

7. Taiſo atėjo Dowids ſu Abiſaju pas pulkus naktije; o ſtay, Saulas gulėjo ir miegojo widduje abazo, ir jo ragotine prie galwōs i žemę iſmeigta; bet Abneras ſu žmonū pulkais gulėjo aplink ji.

8. Tay ſake Abiſai Dowidui: Diews tawo neprietėly ſien dien i tawo rankas padawė; taygi aſ ji ſu rago-tine prie žemės priſmeigſu wieną ſyk-ti, kad daugiaus ne privalys.

9. Bet Dowids atſake Abiſajui: ne nuſjuddyſ ji; nės kas norėtu ſawo ranką kėlt prieſ Diewo pamokitaji, ir neſorawotas iſlikti?

10. Tolaus ſake Dowids: taip ti-kray, kaip Diews gyws yra, jey *

Dievs ji n' ištids, arba jo likims n' ateis, kad mirtu, arba i karą traukęs ne prapūstu: * Rym. 12, 10.

11. Tay Dieve manę apšaukęs, kad sawo ranką prieš Pono Dievo pamostitaji patėlciau. Taygi imt ragotinę prie jo galvės šaukę, bey wandens izboną, ir eitiu.

12. Tay ėme Dowids ragotinę bey wandens izboną nū Saulo galvės, ir nuėjo; ir neį wiens tai ne pamate, neį pajutto, neį pabūdo, bet wissi buwo imigę; nesa sumtus miegas nū Pono Dievo jūš buwo užpūles.

13. Taygi, kaip Dowids ana pus i antrą šalį buwo ištates, pasistoję jis ant kalno wiršaus iš tolo, kad diddis tarpas tarp jų buwo.

14. Jį prisaukę žmonėms, ir Abnerui, sunui Ner, tardams: ar ne girdi Abner? Jį Abneras atsakė, tardams: kas tu esi, kad taip šauki prieš karalų?

15. Jį Dowids sakė Abnerui: ar tu ne wyrs esi? o kas tau lygus Izraeliui? Kodėlgi tu ne apšėgėjai sawo wiešpatį, karalų? nės atėjo žmona wiens i widdų, tawo wiešpatį, karalų nužudęti.

16. Bet tai ne gražu, ką tu darei. Taip tikray, kaip Pons Dievs gyws yra, jūš smertiš verti esat, kad sawo wiešpatį, Pono Dievo pamostitaji ne apšėgėjot. Taygi žurk, štay yra ragotinė karalaus ir wandens izbons, kuridwi prie jo galvės buwo.

17. Tay pažinno Saulas balsą Dowido, ir tare: ar tai ne tawo balsas, mans sunau, Dowid? Dowids sakė: tai mano balsas, mans wiešpatie karalau.

18. Jį tare tolaus: kam tu, miels wiešpatie, taip pėsektinėji sawo tarną? ką aš darau? kokiagi piktėnybe yra mano rankoje?

19. Todėl klausyk, miels wiešpatie karalau, žodžiu sawo tarno: jey Pons Dievs tawę kussin' prieš manę, tay apierawokim walgio apierę; bet jey žmona waikai tai daro, tay jie testow prateikti po akiu Pono Dievo, kad jie manę šen dien išstumsia, ir aš ne pasilėczau Pono

Dievo tėwistėje, ir sako: eil, ir šlužil swetimams Dievams.

20. Taygi te ne pūla mano traujas ant žemės toly nū Pono Dievo akiu; nės karalus Izraelo išstiraukę jėštoti blusę, kaip kurtapla gaudoma ant kalnų.

21. Jį Saulas tare: aš susigriešiau, sugryš mans sunau Dowid; aš tau daugiaus nieko pikto ne darysu todėl, kad mano dusia šen dien brangi buwusi po tawo akiu. Štay, aš durnay ir n' išmintingay esmi pasielges.

22. Dowids atsakė, tardams: štay, cze yra ragotinė karalaus; t' atėit wiens jamitėiczių šę pus; ir t' atimie tą.

23. Bet Pons Dievs atdās koįnam pagal jo teisybę bey nusistėjima. Nės Pons Dievs šen dien tawę i mano rankas padawęs; bet aš ne norėjau sawo ranka ištikti pamostitaji Pono Dievo.

24. Jį kaip šen dien tawo dusia po mano akiu diddę garbę buwo laikoma, taip ir mano dusia diddę garbę laikoma bus po akiu Pono Dievo, kad manę išgelbėtu iš wissu wargu.

25. Saulas sakė Dowidui: pėjęgnots buk, mans sunau Dowide! tu tai darysi ir ištaisysi. O Dowids kelawo sawo kėlu, ir Saulas sugryjo i sawo wietą.

27. Pėstėyrimas.

Dowids gwynėna Biltė.

Bet Dowids dumojo sawo širdije: aš tikt bille kūrę dien i Saulo rankas iklūsu; ne bus man geraus, kaip kad išbėgczau i Pilistėnų žemę, kad Saulas lėutus manęs tolaus jėštoti tarp wissu rubėju Izraelo, taip aš ištūksiu iš Saulo ranku.

2. Jį pasikėles pėrėjo ana pus, draug su šėšeis šimtais wyrų, pas jį esanczi, pas Akišą, sunu Aakto, karalų Gato.

3. Taip pasilėkto Dowids pas Akišą Gate su sawo wyrais, koįnas su sawo gimmine; taipojau ir Dowids su sawo dwiem moterim, Ainoam iš Jezeel, ir Abigail Abalo pacze, iš Karmel.

4. Ir kaip Saulas patyre, Dowidas i Gatą išbėgusi, dangiaus jo ne įėjšojo.

5. Ir Dowids sake Ulfisui: jey aš malonę radau po tawo ašiu, tay parvelit man kokią wietą wiename mieste ant lauko, kad aš tame gywėnczau; kaip tawo tarnas tolaus su tamim karalištlame mieste gywėntu?

6. Tay dawe jam Ulfisas tą dien Ziflaką; todel Ziflak karalams Juda tēto, itti šei dieniai.

7. Bet cēsas, kaip ilgay Dowidas Pilistėnū žėmėje gywėno, yra mėtas ir leturi mėnėsei.

8. Bet Dowids užklawo aukštyn su sawo wyrais, ir ipūle i žėmę Geshuritū, bey Girsitū, ir Amalekitū; nės šie iš senowės buwo gywātintai šos žėmės, tur einama i Sur, itti Egipto-žėmės.

9. Bet Dowids tą žėmę be mušdams, ne palikto gywus ney wyra ney moteri, ir eme awis, jauzus, asilus, werbludus ir rubus, ir wėl sugryjes parėjo pas Ulfisą.

10. Taygi kad Ulfisas sakydawo: ar šen dien niekur ne ipūlet? tay sake Dowids: pries pietus Judawos, bey pries pietus Jerameelitū, bey pries pietus Kenitū.

11. Bet Dowids ne lėido ney wyra ney moteri gywus i Gatą ateitū, ir dumojo: jie apie mus ką sakytu ir kalbetu. Taip dare Dowids, ir tas buwo jo budas, kaip ilgay jis gywėno Pilistėnū žėmėje.

12. Todel wierijo Ulfisas Dowidui, ir dumojo: jis wissai n'apfenczamą pasidare sawo žmonėms Izrael; todel jissai wissadōs mano tarnu turēs buti.

28. Pėrstyrimas.

Saulas pagalbds jėško pas rāganą ir piltōs wmalēs gundinnams.

Ir musidawe tū cēs, kad Pilistėnai sawo žalnėrū pulkus sutrauke, karauti pries Izraelitėnus. Ir Ulfisas sake Dowidui: tu turri žinnoti, kad tu su sawo wyrais su manim i kārą turri iškelauti.

2. Dowids tārė Ulfisui: geray, tu supraqi, ką aš, tawo tarnas, darysu.

Ulfisas sake Dowidui: todel aš tawę per sawo amžią idesu i sargą manų galwēs.

3. Bet Zomelis buwo numiręs, ir wissi Izraelitėnai del jo buwo gedę, ir ji palaidoje, jo mieste Ramoje. O Saulas iš žėmės buwo išwāres wissus žynus, bey pažymjū išguldytojus.

4. Taygi kaip Pilistėnai susirinko, ir atėjė sawo ābazą sustate pas Žunem, tay ir Saulas surinko wissus Izraelitėnus, ir sawo ābazą sustatę pas Gilboą.

5. Bet Saulas Pilistėnū pulkus pamātęs, bijojos, ir jo širdis labay drebėjo.

6. Ir jissai pasiklaufe Pona Diwų; alle Pons Diwys jam nieką n'atsāle, ney per sapnus, ney per šwiesybę, ney per prātakus.

7. Tay sake Saulas sawo tarnams: jėškōkit man kokią moteriškę, žynawimo dwāsę turrincę, kad pas jė nuėjēs jōs pasiklausczau. Jo tarnai sake jam: štay, Endore yra wiena moteriškę žynawimo dwāsę turrinti. * Darb. 16, 16.

8. Ir Saulas sawo rubus pėrkeitęs, kittaais apsiwilko, ir nuėjo, ir kittu du wyrū su jām, ir atėjo nak-tije pas tą moteriškę, ir tare: mel-dzu, prārakāuf' man per žynawimodwāsę, ir atgabėnt man tą, turri aš taw sakysu.

9. Moteriškę tare jam: štay, tu geray žinnai, ką Saulas dāręs, kaip jissai žynus bey ženklū išguldytojus iš žėmės išgaishnēs. Kamgi tu nori mano dušią i jābangą iwešti, kad buczau nužuddyta?

10. Bet Saulas prisēte jei prie Pono Diwō, tarydams: taip tittay, kaip Pons Diwys gyws yra, ne bus taw tai per nusidėjimą rokātā.

11. Tay sake ta moteriškę: turrigi aš taw atgabėsu? jis sake: atgabėnt man Zomeli.

12. O kaip moteriškę Zomeli mate, tay ji labay šauke, tarydama Zaului: kam tu manę prigawai? tu essi Saulas.

13. Ir kardūs sake jei: nešibijo-tis, ką regi tu? moteriškę sake Zau-

lui: aš regiu diemius iš žemės už-
kapančius.

14. Jis sake: kokiū vėidu jis yra? Ji atšakė: išeit viens šens žmogus, apredėys pilkū sernėga. Tay su-
prato Saulas, Someli esanti, ir pasi-
lenkęs sawo vėidu iškū žemės, pasi-
klonojo jamui.

15. Bet Somelis sake Saului: kam
tu man pakąsaus ne dūdi, kad manę
užgabėdini? Saulas sake: aš la-
bay esmi prispaustas; Pilištenai ka-
rāju pries manę, ir Dievus manę
prastojes man nieką n'atsako, ney
per prarakus, ney per sapnus; todėl
aš tawę parwadindinau, kad tu man
paroditumbei, ką man reik daryti.

16. Somelis tare: ką tu manęs
nori pasiklausti, kadangi Pons Dievus
tawę prastojo, ir tawo priesininku
pastojo?

17. Pons Dievus taw darys, kaip
jis per manę kalbėjes, ir jissai iš-
plėš karalybę iš tawo rankos, ir dūs
tą Dowidui, tawo artimui;

18. Todėl, kad tu žodžiu Pono
Dievo ne klausei, neygi peršią jo
naršo ant Amalekitū ne išpildei, to-
dėl Pons Dievus dabar taw tai pa-
darys.

19. Priegtam Pons Dievus ir Iz-
raelitėnus su tawim padūs i Pili-
stėnū rankas. Rytoj tu su tawo su-
numis pas manę busite. Ir Pons
Dievus ir Izraelo pulkus padūs i
rankas Pilištėnū.

20. Tay parpūle Saulas ant žė-
mės ištissas, ir didey nusigando dėl
tū žodžiu Somelo, ir wissay sylōs ne
tėko, nės jis per wissą dieną, ir wissą
nakti nieko ne buwo walgęs.

21. Ir moteriskė pas Saulą atė-
jusi, išwydo ji labay nusigandusi,
ir tare jam: štay, aš tawo slugine
tawo žodžiu klausydama, sawo du-
šią i sawo ranką stacau, kad ta-
wo žodžiu klausyzau, kurrus tu man
sakei.

22. Togidėl ir tu dabar paklausyf
žodžiu sawo sluginės: aš taw dūnōs
kąsni dūsu, kad walgitumbei, kad
sylōs atgautumbei, ir sawo keli ci-
tumbei.

23. Bet jissai ne apsiėme tarydams:
aš ne noru walgit. Tay rāginno

ji jo tarnai, ir ta moteriskė, kad jū
žodžiu klause. Ir jis atšikėlęs nū
žemės, passėdo ant lowos.

24. Bet moteriskė namėj turrėjo
pennėtą weršį; tay ji passistubbino,
papjomę tą, ir ėmusi miltū, minke
bey kėpe tą neraugintą.

25. Ir atnešė Saului ir jo tar-
nams. Ir kaip jie buwo pawalgę,
atsikėlė jie, ir kelawo per nakti.

29. Pėrštyrimas.

Dowids Pilištėnū namūn funkcjams.

Bet Pilištėnai surinko wissus sawo
pulkus pas Apeš; ir Izraelitėnai
sawo ābažą sustate pas Ain Jezreelė.

2. Ir kunigaitščzei Pilištėnū waik-
štinejo su šimtais ir su tukstanczeis;
bet Dowids su sawo wyrais pasfuy
jūs ejo su Afsu.

3. Tay sake kunigaitščzei Pilištėnū:
ką nor šie Ebreonai? Afsas tare
jiems: Ar tai ne Dowids, tarnas
Saulo, karāsaus Izraelo, kurs pas
manę buwęs jau wissą mėtą, ir aš
nieko pikto ant jo ne esmi numānes,
iš to cėšo, kaip jissai atpūle, iškū
šei dienai.

4. Bet kunigaitščzei Pilištėnū su-
pyko ant jo, tarydami jam: lėist tą
wyrą sugryšti i tą wietą, kur tu ji
pastellawai, kad jissai su mumis ne
trauktus i muši, neygi musū prie-
šininku pastōtu mušije. Nės, kūmi
jissai galētu geraus patikti sawo
wiešpaczui, kaip galwomis šū wyrū?

5. Ar jissai ne ansai Dowids, apie
kurri jie daināwo, šokinedami: Sau-
las tukstanti užmuše, bet Dowids
dėšimt tukstanczus?

6. Tay wadinno Afsas Dowidą,
ir sake jam: taip tikray, kaip Pons
Dievus gyws yra, aš tawę laiskan
per wierną, ir tawo išėjims ir iėjims
su manim i ābažą, man geray pa-
tinka, ir aš ney jokios klasės ant
tawęs ne pajutau, iš to cėšo, kaip
tu pas manę atėjai, iškoley: bet tu
ne patinki kunigaitščzjams.

7. Todėl sugryšk, ir eik su pakā-
jumi, kad tu ne darytumbei, kas
ne tinka po ašiū kunigaitščzū Pi-
listėnū.

8. Bet Dowids sake Afsui: ką
aš dariau, arba ką tu pajutai ant

(manęs,) sawo tarno, iš to čieso, iš kurio aš po tawo akiu buwau iškolei, kad aš ne nuėjęs, karaučiau prieš neprietelus mano wiespaties, karalaus?

9. Užkas atšakė Dowidui tarydams: aš tai žinlau, nės tu patinki mano akims, kaip Angels Diewo. Ule Pilistėnū kunigaikščiai sake: ne leisti ji su mumis i karą trauktis.

10. Togidel kėltis ryto anksti, su tarnais sawo wiespaties, su tawim atėjuseis, ir ryto anksti kėlę, praaušus, kėlaukite.

11. Tay pasikėlė Dowids ir jo wyrarai anksti, kad rytą metą išėję wėl i Pilistėnū žemę pareitu. Bet Pilistėnai nusitraukė i Jezreel.

30. Pėrskyrimas.

Dowids pėrgal Amalekitus, ir išbalija plėšimką.

Ir kaip Dowids trėczą dieną su sawo wyras i Žiklą atėjo, Amalekitai buwo išweržę prieš pietus, ir i Žiklą; ir Žiklą buwo išpušiję, bey ugnimi sudėginę;

2. Ir moteres iš ten šalin buwo wėdę, tiekl majases tiekl didžases, bet tacžaus ney wieną ne buwo nujudę, bet tiktay šalin wėdę, ir nukelawo sawo kėlu.

3. Taygi, kaip Dowids su sawo wyras pas miestą buwo atėjęs, ir išwydo, tą ugnimi sudėgintą, ir sawo moteres, šunus bey dukteres apkalstus,

4. Pakėlė Dowidas su žmonėmis, pas ji ešancieis, sawo balsą, ir werkė; taip ilgay, iškikol daugiaus ne galėjo werkti.

5. Nės Dowido dwi moteri taipjau buwo apkalti, Ainoam Jezreelitėna, ir Abigail Nabalo Karmelitėno pati.

6. Ir Dowids labay buwo prišpaustas; nės žmones norėjo ji akmenimis suddyti; nės wissū žmonū dušos buwo supykusos, kožnas dėl sawo sunū bey dukterū. Bet Dowids pasistiprino Ponu Diewu, sawo Diewu,

7. Ir tare Abjatarui, klebonui, Amalekto sunui: atnešt man wiršus-

tinę wystupisšką sėrmėgą. Ir Abjatarui wiršutinę wystupisšką sėrmėgą pas Dowidą atnešus,

8. Klause Dowids Poną Diewą, tarydams: ar aš wyšu šus žalnėrus? o ar ir sugausu aš jās? Jissai tare: wyl jās, tu jās sugausi, ir išgelbėsi.

9. Tay nukelawo Dowidas, su tais šešeis šimtais wyras pas ji ešancieis. Ir kaip jie nukalo pas upę Besor, kėllė jū apsisetojo.

10. Bet Dowids su ketureis šimtais wyras wijo anus; bet šādu du šimtu wyrū, kurrie apsisetojo, per labay buwo pailse, per upę Besor pėreiti.

11. Ir jie rādo wieną Egiptišką wyrą ant laužo, tą jie pas Dowidą nuwėdę, dawė jam dūnōs, kad walgitu, ir girde ji wandenimi;

12. Ir dawė jam wieną praploti pygū, ir du praplociū rožnū. Ir kaip jissai buwo pasiwalgęs, tay jo dušia wėl atsigawo; nės jis i tris dienas, ir tris naktis nieko ne buwo walgęs, ney wandens gėręs.

13. Dowids tare jam: kieno tu esi? ir iš kur tu? Jis sake: aš esmi Egiptiškas wyras, Amalekito nekuriū bėrns, ir mano pons manę prastojo; nės aš apsigawu pirm trījū dienū.

14. Nės ipulēm prieš pietus Kreti, ir i Judawą, ir prieš pietus Kaleb, o Žiklą ugnimi sudėginom.

15. Dowids tare jam: ar nori manę nuwesti pas tus žalnėrus? Jis sake: prisiek man prie Pono Diewo, kad manę ne nujuddysi, nėy i rankas mano pono padūsi, tay aš tawę nuwestu pas tus žalnėrus.

16. Ir jissai nuwėdė jās. Ir šitay, jie buwo išsiklaidę per wissą žemę, walgė ir gėrė, šwėsdami dėl wisso to didžio turto, kurri suplėšė iš Pilistėnū bey Judawos žemės.

17. Ir Dowids mušė jās, nū ryto iki wakarui antrōs dienōs, kad jū ney wiens ne ištrūko, kaip tiktay keturi šimtai jaunikaicū, tie ant werblūdū usisėdę pabėgo.

18. Taipu atgawo Dowids wislab, ką Amalekitai buwo atėmę, ir sawo dwi moteri,

19. Ir nieko ne pasigėdo, ney ma-
žus̃ ney didžus̃, ney sunū, ney dū-
terū, ney plėšimo, ney jokū atimū
daiktū; Dowids wislab atgabėno.

20. Ir Dowidas ėme awis bej
jaučzus, ir tus galvijus pirm sa-
wės wārė, ir jie saktė: tai Dowido
plėšimmas.

21. Ir Dowidui atėinant prie tū
dvejū šimtū vyrū, kūrrie per daug
buwo pailę, Dowidą sekti, ir pas
upę Besor apsisitojo, išėjo jie prie-
šais Dowidui, ir žmonems su jūmi
ėsantiems. Ir Dowids ėjo pas žmō-
nes, ir jūs meilingay paswėikino.

22. Tay atšakė, kas nelabi ir pikti
žmones buwo, tarp tū, kūrrie su
Dowidu buwo išklawę, tarydami:
kadangi jie su mumis ne išsitraukę,
tay jiems nieko ne reik dūti to plė-
šimmo, kūrri mes atgawom, bet
kožnas te weddie sawo moterį bej
sawo waiķus, ir te eina.

23. Tay saktė Dowids: ne reik
jams taip daryti, mano brolei, su
tūmi, ką Pons Diews mums da-
węs, ir mus apsaugojo, ir tus zal-
nėrus, prieš mus išsitraukusius, i
musū rankas padawė.

24. Kas jāsū, aplink tą dalyką
klausytu? Kokia yra dalis i mūsų
išsitraukusjų, tolia ir tur buti da-
lis pas ryķus pasilikusjų, ir lygey
tur buti dalyjama.

25. Toktai iš to cėso, ir pasėy,
Izraelije budas bej dawādas pa-
fėjo, itki šei dienai.

26. Ir Dowids i Žitlaką partėjęs,
nufunte jis to plėšimmo wyresniem-
siems Judawoje, sawo prietelams,
ir tare: štay, priimkite žėgnonę iš
plėšimmo neprietelū Pono Diewo.

27. Butent, tiems Bėtėlė, tiems
Ramotė i pietus, tiems Jatirė,

28. Tiems Aroėrė, tiems Sipamotė,
tiems Eštemonė,

29. Tiems Kakaėlė, tiems miestūse
Jėramėelitū, tiems miestūse Kėnitū,

30. Tiems Armac, tiems Bor-Uža-
nė, tiems Utafė,

31. Tiems Ebronė, ir wissosa wies-
tosa, kur Dowids buwo kelawęs su
sawo wyrais.

31. Pėrsėyrimas.

Bawo pasitatinis mūķis su Pilistėnais, dar-
reme jis pais pėrsidure.

1. Pilistėnai karawo prieš Izra-
lėnus; ir wyrai Izrael bėgo del
Pilistėnū, ir pūte užmūsti ant kal-
nū Gilboa.

2. Ir Pilistėnai wijo Zaulą ir
jo sunus, ir nušawinno Jonataną,
ir Abinadabą, ir Maltisua, sunus
Zaulo.

3. Ir buwo kunčus mūķis prieš
Zaulą, ir strelėzi isklėto ji klipin-
neis; ir jis labay ėjeistas buwo nē
strelėzi.

4. Tay saktė Zaulas sawo ginčla-
nešėjui: ištrauk sawo kardą, ir
pėrdurk manę, kad ne šie neap-
pjāstitieji atėję, manę pėrdurtu, ir
iš manęs jūką darytu. Bet jo gin-
člū-nešėjis ne norėjo, nēs jis labay
bijojos. Tay Zaulas ėme sawo kar-
dą, ir puldams i tą pėrsidure.

5. O kaip jo ginčlū-nešėjis mātė,
Zaulą numirrusį, taipjau ir jissai i
sawo kardą puldams, pėrsidure, ir
numirė su jūmi.

6. Taip numirė Zaulas ir jo
trys sūnus, ir jo ginčlū-nešėjis,
ir wissi jo wyrai wienu kartu tą
dieną.

7. O kaip wyrai Izrael, kūrrie
anapus patatnės, ir anapus Jor-
dano buwo, pamātė, wyrus Izraelo
pabėgusius, ir Zaulą su sawo sunu-
mis numirrusius: palikto jie sawo
miestus, ir taipjau bėgo; tay atėję
Pilistėnai tūse gywėno.

8. Antrą dieną atėjo Pilistėnai,
užmūstiusus išredyti, ir rādō Zaulą
ir jo tris sūnus gullinezus ant kal-
nū Gilboa.

9. Ir nuklėto jam galwą, ir atė-
mė jam jo ginčlus, ir nufunte tus
per wissą Pilistėnū žėmę aplinkuy,
apsaityti namūse sawo balwonū, ir
tarp žmonū.

10. Ir padėjo jo ginčlus i namus
Astarot; bet jo lawōną jie patabinno
ant murū Bėtzanė.

11. Kaip tie iš Jabes Gileadof
tai patyre, ką Pilistėnai Zaului bu-
wo darę,

12. Pasitėlė jie, kas wyrai, tikri

žalnėrai buwo, ir ėjo per wišą naktį, ir atėme lawoną Saulo, bey jo sunū, nū murū Betzano, ir atgabėno įs į Jabežą; ir sudėgino tas žmonay.

13. Ir ėmė ją kankus, palaidojo tus po medžių Jabežė, ir pašnibėmo septynes dienas.

Antros Knygos Žemelo.

1. Pėrstyrimas.

Dowido brėjėwino-giesmė dēl smertis Saulo bey Jonatano.

Saului numirrus, kaip Dowids iš mūšio su Amalekitais buwo pargrėjęs, ir dwi dieni žilėkė pašlėtės;

2. Štay, trėčią dieną atėjo žmonūs iš abazjo nū Saulo, su judriškais rūbais, ir galwa žėmė apbarstyta. Ir jis Dowidą priėjęs iškė žėmės pašilėnojo paršilėupes.

3. O Dowids tare jam: iš kur tu pareimi? jis atšakė jam: iš Izraelitėnū waisto aš atbėgan.

4. Dowids tare jam: šakė man, kaip tén dėsitis? jis atšakė: žmones pabėgo iš mūšio, ir daug žmonū užmušti, taipjau ir Saulas numiręs bey jo sunus Jonatanas.

5. Dowids tare jaunikėiui jam tai pranešančiam: iš ko tai žinai, Saulą numirėsi, ir jo suns Jonataną?

6. Jaunikaitis jam tai pranešas, atšakė: aš iš nesimnū užėjau ant kalnū Gilboą; ir štay, Saulas pašėmė ant sawo ragotinės, ir wesimmai bey raitelėi wijo ji.

7. Ir jissai atsigrėjęs ir manę pamates, prišaukė man. Ir aš atšakėjau: štay.

8. Ir jis tare man: kas tu esi? aš atšakiau jam: aš esmi Amalekitis.

9. Ir jis tare man: žengė artyn prie manės, ir žuddė manę, nės aš prispaudžiams esmi wišar; o dar wišay gyws esmi.

10. Tay aš ji priėjęs nužndžiau jį; nės geray numaniau, jė ne galėsenti gywą išlikti iš sawo pūlmo. Ir nuėmęs karališką wainiklą nū jo galwos, ir wišas brangius dailtus nū jo peržą, atnešiau tai pas tawę, mano wiešpatė.

11. Tay Dowids sawo rubus nu-

twėręs iplėšė įs, taipjau ir wišai wyrai, kurrė pas jį buwo.

12. Ir deėjawo, werkė bey pašnibėmo iškė wakarui, dēl Saulo bey Jonatano, jo sunaus, ir dēl žmonū Dono Diewo, bey dēl gimminū Izraelio, kad jie kardū buwo prapūlę.

13. Ir Dowids tare jaunikėiui jam tai pašalėnčiam: iš kur tu? jis atšakė: aš esmi swėtimo, Amalekitito sunus.

14. Dowids tare jam: kaipgi tu nesibijojei, sawo rantą bėlti prieš mōstėjai Dono Diewo, jė nužawinti?

15. Ir Dowids tare wienam sawo jaunikėiui: eikš ir mušt jį. Ir jis muštė jį, kad numirė.

16. Tay Dowids tare jam: tawo kraujas tēssie ant tawo galwos; nės tawo burna priėš tawę patė kalbėjusi, tarydama: aš nužawinnau mōstėjai Dono Diewo.

17. Ir Dowids apmūdōjo Saulą ir jo suns Jonataną sėkančju budų;

18. Ir liepė waišus Juda mōkit ta kilpinnio-giesmę: žurk, tai raskyta yra knygosia wiernųjų.

19. Šlōwingiaūsioji Izraelio ant tawo kalnū užmušti; aš, kaip prapūlė karįgei!

20. Ne apšakylite tai Gate, ne pranešlite tai ant ulicų Uzlono; kad nesidzangtu dukteres Filistėnų; kad ne šukautu dukteres neapipjaušitujų.

21. Jās kálnai Gilbo! kad ben neį rassa, neį lytus ant jūšū ne užėitu, neį dirwos butu, iš kurrā pakeli-mo: apieros immamos; nės žmonay karįgiams jū štyda atimta; štyda Saulo, kaip kad jis ne butu aliejumi pamostits buwęs.

22. Kilpinnis Jonatano niekladōs pro šalį ne ėjo, ir kardas Saulo nieklad tūšėjas ne parėjo nū kraujo parmuštujų, ir nū rėbummo karįgių.

23. Saulas bey Jonatanas, mei-

lingudu ir patogudu kól gywudu, ney smertije ne atskirtudu: lengweshudu ney errelei, ir drutesnudu ney lútai.

24. Jús dukteres Izraelo, apwerkite Zaulą, kurs mandagey jus apredė raudonais rubais, ir jus išdabinno su aukšnomis grožybėmis ant jūsų rubų.

25. Kaipgi karįgei taipo prapūle mušijei! Jonatans ant tawo aukštybų užmuštas.

26. Už gailūs tawės, mans brolau Jonatan! aš tawimi labay pasidžiaugiau! tawo meile man brangėne buwo, už moterų meilę.

27. Kaipgi prapūle karįgei ir karuiwei praagaišo!

2. Pėrskyrimas.

Dowido moshijimas i karaly. Izbožto maistat.

Po šio nusidawimo klause Dowids Poną Diewą, tarydams: ar aš aukštyn traukšis i koki miestą Judawos? Ir Pons Diews atsake jam: traukis aukštyn. Dowids tare: i kurri miestą? jis atsake: i Ebroną.

2. Taipo Dowids nusitrauke tenay su sawo * dwiem moterim, Ainoam, Jisreelitene, ir su Abigail, Nabalo, Karmeliteno (buwuse) pacze. * 1 Žom. 25, 42.

3. Taipojau ir wyrus, pas ji buwusus, užwede Dowids aukštyn, kōną su sawo gimmine, ir gyweno miestase Ebron.

4. Ir wyrai iš Juda atėję mōstijo czejau Dowidą, ir idėjo ji i karaly ant gimminės Juda. O kaip Dowidui buwo aršakytą, kad * Jabsitai iš Gilead Zaulą buwo palaidoję; * 1 Žom. 31, 12.

5. Sunte jis pāslus pas jās, ir jiems sakydino: pėrėgnoti jūs bukite Ponui Diewui, kad toliau mielasirdingystę sawo wiespacziui, Zaului, išrodėt, ir ji palaidojot.

6. Taygi dabar Pons Diews ir jums te išrōda mielasirdingystę ir wiernybę; ir aš jums taipjau gėdarysu, kad jūs tai dārėt.

7. Taygi testow jūsų rankos pastipritos, ir bukite linksmi; nės jūsų wiespats, Zaulas, numirtęs; taygi

gimminė Juda manę mōstijo, ir i karaly idėjo ant sawės.

8. O Abners, sunus Atero, Zaulo wyrāusasis ant ābašo, ėme Izbožetą, Zaulo sunų, ir nuwede ji i Maanaim.

9. Ir idėjo ji i karaly ant Gilead, Ašuri, Jisreel, Epraim, Benjamin ir ant wissū Izraelitėnų.

10. Ir Izbožets, Zaulo sunus, buwo keturū dešimtis metų, kaip jis karalumi pastojo ant Izraelitėnų, ir karalawo dū metų. Alie gimminė Juda laikėsi prie Dowido.

11. O tas czechas, kurreme Dowids karalumi buwo Ebrone ant gimminės Juda, buwo septyni mėtai ir šeši mėnėsei.

12. Ir Abners, sunus Atero, išsitrauke su tarnais Izbožeto, Zaulo sunaus, iš waisko, i Gibeoną.

13. Ir Joabs, sunus Zeruša, išsitrauke su tarnais Dowido, ir susitiklo pas ežerą Gibeone, ir šie guldėsi šon šalio ežero, o anie ant anōs šalies.

14. Ir Abners tare Joabui: te pasikelie jaunikiāciei, kad imtus po mudwėjū akiū. Joabs atsake: manęs dēl.

15. Tay pasikele ir nuzjo dwylika iš Benjamin, nū šalies Izbožeto, Zaulo sunaus, ir dwylika iš tarnū Dowido.

16. Ir kōnas wiens nutwėre kits kitta prie galwōs, ir sawo kardą wiens antram i jo tuštimmus dūre, ir atliklo abudu. Todel ta wieta wadinnama: Elkat Azurim, kurri Gibeone yra.

17. Ir prasidėjo labay diddis mušis tą dieną; o Abners bey wyrui Izrael buwo parmušami nū tarnū Dowido.

18. Bet buwo czonay trys sunus Zeruša: Joabs, Abisai bey Ašael. O Ašaelis labay greits buwo ant kōjų, nēy kolia šterna ant lauko.

19. Ir pawijęs Abnerą, nesikreipe ney ant dešinės ney ant kairės nū Abnero.

20. Tay Abners atsiagrėjęs tare: ar tu esi Ašael? jis atsake: esmi.

21. Abners tare jam: atsitrauk šalin, ar po dešinės, ar po kairės,

ir wieną tą jaunikaizų nutwėres atimt' jam jo šarwą. Bet Usaėls ne norėjo nū jo atsitraukti.

22. Tay Abners tolaus kalbėjo Usaėlui: atsitrauk nū manęs. Kodel tu nori, kad aš tamę užmušėčiau? Ir kaip aš dryšėčiau tavo broliui Joabui i akis eiti?

23. Bet jis ne apsiėmė atsitraukti. Tay Abners atbulav jį pėrdure su ragotine per jo pilwą, kad ragotine pėrdėm pėrėjo; ir jis cjonav parpūlęs numirre po jo akiū. Ir kas tikt' atėjo i tą wietą, kur Usaėls pėrdurts gullėjo, tas apsisitojo.

24. Alie Joabs bey Abisai wijo Abnerą, ikti saulei nusileidziant. Ir atėję ant kalnelio Amma, šę pus Gya esančio, ant kėlo pušęjoplinkay Gibeon,

25. Susirinko waikai Benjamin pasšuy Abnerą, ir pastojo koksai pulkėlis, ir užsūpo ant wiršaus koksio kalnelio.

26. Ir Abners prišaukė Joabui, ir tare: argi kėrdas be palowimmo ney este es? argi ne žinnai, kad pasšuy daugiaus bėdės galėtu rąstis? Kaip ilgay ne prišakysi žmonėms, kad palautu wyti sawo brolus?

27. Joabs atsakė: kaip tikray Diews gyws yra, jey tu ši ryt taipo butumbei kalbėjęs, tay koksas žmonū nū sawo brolio butu atsitraukęs.

28. Ir Joabs trūbijo ant trūbū, ir wiši žmones apsisitoję ne wijo daugiaus Izraelitėnus, neygi karawo tolaus.

29. O Abners su sawo wyraisėjo tą wišą nakti per plynus laukus, ir pėrsigawę per Jordaną pėrkėlawo wišą (žėmę) Bitron, ir parėjo i abazą.

30. Alie Joabs atsisityrė nū Abnerō, ir suwadimmo wišsus žmones; ir jie pasigėdo tarnū Dowido, de wynolika wyrū, bey Usaėlo.

31. Bet Dowido tarnai buvo užmušę iš Benjaminū ir Abnerō wyrus, tris šimtus ir šėšis dėšimts wyrū

32. Ir jie pakėlė Usaėlą, ir palaidojo jį jo tėwo kapinėša, Betlēeme. Ir Joabs su sawo pulkuėjo tą

wišą nakti, kad aštra jiems rōdėsi Ebrone.

3. Pėrsityrimas.

Abners Joabo nužudytas.

Ir buvo ilgas karawimas tarp gimminės Saulo ir tarp gimminės Dowido. O Dowido tarpo ir diėdynėjo, bet gimminė Saulo ne tarpo ir mašinėjo.

2. Ir Dowidui užgimme waikai Ebrone: pirmgimmes jo sunus Amnons, iš Ainoamōs, Iesrėlitėnės;

3. Antras Kileabs, iš Abigailės, Nabalo Karmelitėno, (buwufōs) pacjōs; trečjas Absaloms, sunus Maafōs, dukters Talmi, karālaus iš Gesur:

4. Ketwirtas Adonia, sunus Agitōs; penktas Sapat: Ja, sunus Abitalōs;

5. Šeštias Ietėam, iš Eglonės, Dowido pacjōs. Szittie užgimme Dowidui Ebrone.

6. Taygi, karui be esant tarp gimminės Saulo, ir tarp gimminės Dowido, padrūtino Abners karalyštę Saulo.

7. Ir Saulas turėjo neprivenczawotą pacę, wardu Rizpa, dukterį Uja. Ir Izbojėts tare Abnerui: kodel tu laikaisi su mano tėwo neprivenczawota pacę?

8. Tay Abneras labay supykō dėl tū žodžių Izbojeto, ir tare: argi aš esmi hun's-galwa, kursai aš priėš Judą karalyštę Saulo, tawo tėwo ir jo broiams bey gėntims mielas? Irdingysę darau, ir ne padawjau tamę i Dowido rankas? o tu manę šen dien' koksio nusidėjimo kältini dėl moterisškės?

9. Diews te korawoj' Abnerą, jey aš ne darysu, kaip Pons Diews Dowidui prišektinay žadėjęs.

10. Kad karalyštę nū gimminės Saulo butu atimta, ir karaliskā krāsė Dowido iškėlta butu ant Izrael ir ant Juda, pradėjus nū Dan ikti Berzeba.

11. Tay jis ne galėjo daugiaus jam ney žodžio atsakyti, taip labay jo bijojōs.

12. Ir Abners dėl sawęs nusunte paslūs pas Dowidą, ir jam sakydi-

no: kieno ta žėmė? ir tare: sutik su manim, šitay, mano ranka bus su tavim, kad po tavim pavertu wissą Izraeli.

13. Jis tare: geray, aš sutiksu su tavim; alle wieną daitą iš tawęs prašau; kad man i atis ne ateitumbėi, pirm neną tu man pargabėsi Mikalą, Saulo dukteri, ateidams manę matyt.

14. Taipiau Dowids ir sunte pašlus pas Jzbožetą, Saulo suną, ir jam sakydino: dūk man mano pacę Mikalą, kurrę aš per pacę gawanų sįmtą plėwėlą Pilištėnā.

15. Jzbožets nusunte, ir dawe ję atimti nū jės wyro * Paltielo, sunaus Laifo.

¹ 3om. 25, 44.

16. Jr jės pats šo draugė su ję, werkdams pastuy ję i¹ i Baurim. Tay Abners jam tare: sugryš ir oit šalin; ir jis sugryšo.

17. Jr Abners susikalbėjo su wyrefneiseis Izraelije, tarydams: jūs pirm to jau feney wėlijot, kad Dowids karalumi ant jūšū butu.

18. Taygi dabar tai darysit; nės Pons Dieus apie Dowidą sakęs: aš sawo žmones Izraelitėnus, išgėlbėsu per ranką Dowido, mano tarno, iš rankū Pilištėnū, ir iš rankū wissū jū neprietelū.

19. Taipiau Abners ir kalbėjo gimminci Benjamin be girdint. Jr nuėjo taipiau kalbėti Dowidui be girdint Ebrone, wissab, kas Izraelitėnams, ir wissai gimminci Benjamin geray patikto.

20. O Abnerui i Ebroną pas Dowidą atėjus, ir su jūmi dwidešimt wyrai, Dowids jiems czėsnī kėlė.

21. Jr Abnėras tare Dowidui: aš pafikėlės nuėisu, kad wissus Izraelitėnus pas tawę, mano wiespati karalū, suwesczan, ir kad jie su tavim susiderėtu, kad tu karalumi butumbėi, kaip tawo dusia geidžia. Taipo Dowids išlėido Abnėrą nū sawės, kad su pakajumi nuėjo.

22. O šitay, Dowido tarnai bey Joabs atėjo nū žalnėrū, ir parnešė su sawim diddi turtą, ką buwo suplēšę. Bet Abners tū czėp ne buwo pas Dowidą Ebrone, bet jis jį bu-

wo išlėidęs, kad su pakajumi buwo atškojės.

23. Bet Joabui, ir wissam jo pulkui su jūmi parėjus, buwo jam apsakyta, Abnėrą, sunų Nero pas karalū atėjus, ir jis jį išlėidęs, kad su pakajumi buwo šalin ejęs.

24. Tay Joabs pas karalū iėjės tare: ką tu padarei? Šitay, Abnėras pas tawę atėjo; kodėl tu jį išlėidai, kad jis šalin eitu?

25. Urgi ne pažysti Abnėrą, sunų Nero? nės jis atėjės tawę pėrkalbēt, kad numanytu tawo išėjimną ir iėjimną, ir ištirtu wissab, ką tu darai.

26. Jr Joabui nū Dowido iėjėjus, nusunte jis pašlus pastuy Abnėrą, kad jį sugražintu iš Borašira; ir Dowids apie tai nieką nežinojo.

27. O kaip Abners wėl i Ebroną nušako, tay Joabs jį nušiwede i widdū wartū, kad slapczy su jūmi kalbėtu; ir pėrdure jį czonay per pilwą, kad numirre, dėl sawo brolio Usašo kraujo.

28. Kaip tai Dowids pastuy patyre, tare jissai: aš ne kaltis esmi, ney mano karalyste prie Pono Diewo amšinay to kraujo Abnėro, sunaus Nero.

29. Bet te pūl' ta ant galwės Joabo, ir ant wissės gimminės jo tėwų; ir te ne palauja gimminėje Joabo, kurrām pūlei tėka, arba kurrai ranspū turtėtu, ir prie lazdės eitu, ir kardu žawinnams butu ir dūnės pristoftu.

30. Taipu nušawino Joabs, ir jo brolis Abizai, Abnėrą, todėl, kad jissai jū dwejtū broli Usaši buwo pėrduręs karawime, pas Gibeoną.

31. Alle Dowids tare Joabui ir wissieims žmonėms, su jūmi esantiems: iplėškite sawo rubus, ir apsiųškite žakais, ir apgedėsit Abnėrą. O karalus lydėjo lawoną.

32. O kaip Abnėrą palaidojo Ebrone, karalus sawo balsą pažėlė, ir werke pas kapą Abnėro, taipiau ir werke wissi žmones.

33. Jr karalus su dejawimu apraudojo Abnėrą, ir tare: Abnėras ne namirre, kaip kossai padūklėlis.

34. Tawo rankos ne buwo suri-

tos, tawo kijos i pancus ne bu-
wo idtos; tu pšlei, kaip kadba kas
pšla po atla pškaušų žmonū.
Tay wiši žmones ji dar jė dangians
apwerle.

35. O kaip wišas pulks ižo su
Dowidu walgit, dar geray dienos
be esant, pasibazijo Dowidas ir tare:
Diews manę te korawoj, jey aš
dšnės ar lit kę ragasų, itti šau-
ket nusileidus.

36. Je wiši žmones išpažimo tai,
it patitko jiems wišlab labay ge-
ray, kę karalus dare, po atli wiši
žmonū.

37. Je wiši žmones bey wiši Iz-
raelitėnai suprato tę dienę, kad ne
karalūs paliepta, kad Abneras, su-
nus Atero, buwo nušawintas.

38. Ir karalus tare sawo tar-
nams: ar ne žinnot, kad šien dien
kunigaitis ir diddis karygis Iz-
raeliše pšles?

39. O aš dar jėdus esmi, ir mō-
stis karalus. Bet šie wyrai, wal-
kai Žerėja, man labay ne patinka;
Done Diewe, atrosit piktay dāran-
čiam pagal jo piktėnybę.

4. Pėrsšyrimas.

Izbojeto nušaudytas, bet Dowido
atšeršijamas.

At kaip Saulo sunus ištyre, Ab-
nerą Ebrone numirusi, jo rankos pa-
šleido ir wiši Izraelitėnai nusigando.

2. Bet buwo du wyru, wyresnieji
ant žalnieriū, po sunami Saulo:
wiens wardu buwo Bašna, antras
Aekob, ir buwo sunu du Rimono,
Berotito, iš waikū Benjamin. Aė-
sa ir Berot prie gimminės Benja-
min buwo priroktas.

3. Je Berotitai buwo bėgę i Ge-
taim, ir gyweno čonay kaip swe-
timi, itti šei dienai.

4. Priegtam ir Jonatans Saulo
sunus, turtėjo sanų kjomis ne-
galinti; tas buwo penkiū metų,
kaip garšas apie Saulą bey Jona-
taną iš Jesėel buwo girdėtas, ir
jo ankse ji paėmusi bėgo, tay jei
bebėgant jis pšle ir aprašio, ir jo
wardas buwo Nepi-Bozet.

5. Taygi nuėjo sunu du Rimono,

Berotito, Aekobs bey Bašna, ir
atėjo i namus Izbojeto, dienai lab-
jūs išillus; ir jis gullejo ant sawo
patalo per pietus.

6. Je jėdu atėjo i butą kwiečū iš-
gabėnt; ir ji perpilwq pėdūrę pabėgo.

7. Aes siem dwiem i butą atė-
jus, gullejo jissai ant sawo patalo,
sawo kamaroj; ir jie ji nudūrę,
jam galwę nukirto; ir emę jo gal-
wę nuėjo wieskeliu ant plyno lauko
per wišą natli.

8. Ir atneše galwę Izbojeto pas
Dowidą i Ebroną, ir tare karalū:
štay galwa Izbojeto, Saulo sunaus,
tawo neprietelaus, kurs tawo du-
šės tykojo. Pons Diews šien dien
tam, mans wiespatie karalau! dawe
pasitiepit ant Saulo, ir ant jo waikū.

9. Tay atšle siem dwiem Do-
wids: taip tikray, kaip Pons Diews
gyws yta, kurs mano dūšią iš wi-
šos bėdės išgelbėjo!

10. Aš nutwėrau tę, kurs man
apsėte, tarydams: Saulas namir-
res, ir dūmojo, buš gėrs paslas-
ėjas, ir nušawindinau ji žiklate, ka-
cyeig tiklėjos uš tę nanjėną gėrą
pelnę ganses.

11. O siitidu neprieteliu nekaltę
wyrą nušudde sawo butte ant sawo
patalo. Argi aš ne atjėškociau tę
kraių iš jūšū dwiejū rankū, ir jėdus
gywus palikčiau?

12. Je Dowids liepe sawo tar-
nams, kad jėdus užmuštų; tie siem
dwiem rankas bey kijos nukirto,
ir jėdus pakore pas ejerą Ebrone.
Bet galwę Izbojeto jie emę palai-
dojo kapšė Abnero Ebrone.

5. Pėrsšyrimas.

Dowido antras mōšijimas, palaimingas pasi-
lailimas, ir dwigubas pėrgaltijimas.

Ir wišos gimminės Izraelo atėjo
pas Dowidą i Ebroną, ir tare:
štay, mes esme iš tawo gimminės
ir iš tawo kuno.

2. Priegtam ir pirma, Saului ant
musū be karalaujant, tu Izraelitė-
nus išwedei ir wēl iwedei. Taipgi
Pons Diews taw sėlęs: tu sawoj
mano žmones, Izraelitėnus, ir buši
kunigaitiszu ant Izraelo.

3. Ir wissi wyresnieji Izraelije susiejo pas karalų i Ebroną. Ir karalus Dowidas su jeis susiderejo Ebrone po ašiū Pono Diewo; ir jie mōstijo Dowidą, kad karalumi butu ant Izraelitėnū.

4. Tris dešimtis metų buwo Dowids, kaip jis karalumi pastojų, ir karalawo kėturis dešimt metus.

5. Ebrone jis karalawo septynis metus ir šešis mėnesius ant gimminės Juda; alle Jeruzalėj' jis karalawo tris dešimtis ir tris metus ant wisso Izraelo bey Juda.

6. Ir karalus nukelawo su sawo wyrais i Jeruzalę, prieš Jebusitėnus, toj' žemėj' gywėnanczus. O jie tare Dowidui: tu czon ne ieisi, bet atlieji bey raishieji tawę šalim warys. (Alle jie tai dumojų, but Dowids jās ne iweiks.)

7. Alle Dowids iweike pilli Zioną, tai esti: Dowido miest's.

8. Tay šate Dowids tą pacę dieną: kursai Jebusitėnus parmuš, ir priejės stogū rindas numes aklus ir raišus, kurrus Dowido dusia ne apfencz', [tą aš diddey garbisu]. Todėl sakoma: ne ilieist ney ašlą ney raišą i sawo namus.

9. Taipų gywėno Dowids pillije, ir wadinno jį Dowido miestą. Ir Dowids budawojų aplink, pradėjus pas Nillo, ir widduj'.

10. Ir Dowids gerynėjo ir tarpo; ir Wiešpats, Diewas Zebaot, buwo su jūmi.

11. O Jrams, karalus iš Tyro, funte paslus pas Dowidą, ir cėdro-medžus senoms, ir cimmerninkus, ir mistrus, akmenis iškalti mokanczus, kad Dowidui buttą pakurtu.

12. Ir Dowids suprato, kad Pons Diews jį karalumi ant Izraelo padrūtins, ir jo karalystę garbės pilną dāres dėl sawo žmonū Izraelitėnū.

13. Ir Dowids wėde dar daugiaus mōterū, ir ne primencawotū mōterū, Jeruzalėj', iš Ebrono parėjes: ir užgimime jam dar daugiaus sunū bey dukterū.

14. O tai yra wardai tū, kurrie Jeruzalėj' jam užgimime: Sammuas, Sobab, Natan, Salomo.

15. Jebear, Elisua, Nepeg, Japia.

16. Elisama, Eliada, Elipalet.

17. Ir kaip Pilistėnai patyre, Dowidą i karalų ant Izraelitėnū mōstitą; tay jie wissi aukštyn traukies, Dowidą jėštoti. Kaip tai Dowids ištire, jis nusitrauke i wieną pilli.

18. Bet Pilistėnai atėję guldėsi pakalnėje Kėpaim.

19. Ir Dowids klause Poną Diewą tarydams: ar aš aukštyn trauksius prieš Pilistėnus? o ar padāsi jās i mano rankas? Pons Diews tare Dowidui: kėlauk aukštyn, aš Pilistėnus padāsu i tawo rankas.

20. Ir Dowids atėjęs i Baal Prazim, parmušė jās czonay ir tare: Pons Diews mano neprietelus po mano ašiū ney stirte pėrstyre kaip wādenis stirrafi. Todėl pramine tą wietą Baal Prazim.

21. Ir jie palikto czonay sawo balwonus. Alle Dowids bey jo wyrai tus paėme.

22. Bet Pilistėnai wėl traukėsi aukštyn, ir guldėsi pakalnėje Kėpaim.

23. Ir Dowids klause Poną Diewą, tas tare: idant ne traukis aukštyn, bet iš upakalo jās priei, kad jiems prisiartitumbei ties morū medžū.

24. Ir kad tu girdeši wiršūnes tū morū medžū ūsent, tay judintis; nės i tą czešą Pons Diews išejes pirm tawęs, kad išmuštu pulsus Pilistėnū.

25. Dowids dare taipų, kaip Pons Diews jam buwo liepęs; ir išmušė Pilistėnus, pradėjus nū Gėba itki atent i Gaser.

6. Pėrstyrimas.

Dowids linkinay šolintėj', skyrę dėrėjimo atgabėndams.

Ir Dowids iš naujō suwadinno wissus jāunus wyrus Izraelije, tū buwo tris dešimt tūkštanczi.

2. Ir pasikeles nujō su wissais žmonėmis, pas sawę šfanczeis, iš miesczonū Juda, kad skrynę Diewo iš ten aukštyn gabėntu, kurri wadinnama: wardas Pono Diewo Zebaot gywėna ant wiršaus per Kėrubinus.

3. Ir jie dāwe skrynę Diewo wėšti ant naujō wėzimmo, ir atgabėno ję

iš namū Ubīnadabo, Gībėoj' gywė-
nanczo. O Uša bey Uia, sunu du
Ubīnadabo, wārė tą naują wėzimma.

4. O kaip jie tą su stryne Diewo
iš butto Ubīnadabo, Gībėoj' gywė-
nanczo, išwėšė, ir Uia pirm tės stry-
nės ęjo,

5. Žaidė Dowids, ir wissi waikai
Izrael, Diewui ant garbės, wisso-
fėis strūn - žaislais iš ęglū mėdžio,
su arpomis ir psalterais, ir warinno-
mis bubnomis, ir kankalėleis ir cim-
baleis.

6. Ir kaip nukelāwo ikki kėjim-
mo Rākano, tay Uša strynę Diewo
nutwėrdams laikė tą; nės jāuczei iš-
sikreipe iš kėlo.

7. Tay Pons Diews labay supyko
ant Ušo, ir Diews ji ištikko czonay
dėl jo netiksummo, kad czonay nu-
mirre pas strynę Diewo.

8. Tay Dowids nusismūtnijo iš to,
kad Pons Diews Ušą taipo ištikfės;
ir pramine tą wietą Perez Uša ikki
ęjė dienai.

9. Ir Dowids bijojos tą dien Pono
Diewo, tarydams: kaipgi dabar ateis
stryne Pono Diewo pas manę?

10. Ir ne norėjo jė pas sawę at-
gabėndit i miestą Dowido, bet nu-
gabėndino jė i namus Obed-Edo-
mo, Gatito.

11. Ir kaip ta Diewo stryne per
tris mėnesus pasilikko namāšė Obed-
Edomo, Gatito, tay Pons Diews
žegnojo ir ji, ir wissus jo namus.

12. O karalui Dowidui buvo ap-
saktyta, kad Pons Diews Obed-Edo-
mo namus žegnojės, ir wis ką jis
turtėjo, dėl strynės Diewo. Tay jis
nuėjės pargabėndino Diewo strynę
iš namū Obed-Edomo aukštyn i mie-
stą Dowido, su džiaugsmu.

13. Ir jiems be einant su Pono
Diewo stryne per ęėjis žinksnus,
apierawojo wieną jāuti bey rėbė awi.

14. Ir Dowids iš wissės sylės šio-
kinėjo po akiū Pono Diewo, ir buvo
apsirėdės wystupisška sermėga.

15. Ir Dowids su wissais Izraeli-
tėnais pargabėno aukštyn strynę
Pono Diewo, su sukawimu ir su
tribomis.

16. Ir kaip ta stryne Pono Die-
wo atėjo i miestą Dowido, tay Mi-

kala, Saulo dukte, žurejo pro langą,
ir pamaczusi karālū Dowidą po akiū
Pono Diewo šokanti ir šokinėjanti,
išpeikė ji sawo širdije.

17. Bet kaip jie strynę Pono Die-
wo buvo igabėnę, pastātė jie tą i
sawo wietą, widduje ęėtrės, kurrę
Dowids jei buvo budawojės. Ir
Dowids apierawojo dėginnimo - apie-
ras ir dėkawonės - apieras po akiū
Pono Diewo.

18. Ir Dowidui palowus apiera-
woti dėginnimo - ir dėkawonės - apie-
ras, žegnojo jis žmones wardan Po-
no Diewo Žebaot.

19. Ir išdalijo wissiems žmonėms,
ir daugybei Izraelo, kaip wyrams,
taip ir moterims, kožnam po pyra-
gą, ir po stułki mėšės, ir po plėtš-
ką wyno. Tay wissi žmones sugry-
žo, kožnas i sawo namus.

20. O Dowidui parėjus sawo na-
mus žegnoti, ęjo jam priėšais Mi-
kala, Saulo dukte, ir tare: kaip man-
dagiej ęien dien karālū Izraelo pa-
siėlge, kurs po akiū sluginū sawo
tarnū atsidengės, lygey, kaip nelabi
žmones atsidengia.

21. Ule Dowids atfāke Mikalei:
aš žaisu Ponui Diewui ant garbės,
kurs manę išrinko i wietą sawo tē-
wo, ir i wietą wissės jo gimminės,
kadangi jissai man wėlijo buti wy-
rausoju ant žmonū Pono Diewo, ant
Izraelitėnū.

22. Ir dar daugiaus noru pasi-
žėmint, ne kaip taipo, ir noru pra-
štas buti mano afisa; ir su sluginė-
mis, apie kures tu kalbejei, pagār-
bints busu.

23. O Mikala, Saulo dukte, pasi-
likko be waikū kol gywa.

7. Pėrskyrimas.

Dowids gāuna pajabėjimą, kad Mesijosus už-
gimės, kaip apšiam' bājnyčją bubawoti.

O kaip jau karālū sawo namāšė
sedėjo, ir Pons Diews jam buvo
pakājaus dawęs nū wissū jo neprie-
telū aplinkuy:

2. Tare jissai prārakui Ratonui:
sitay, aš gywenu namāšė iš cedro-
mėdžū pakurtāšė, o stryne Diewo
laikosi po kaurais.

3. Ratonas atfāke karalui: eik, wis-

lab, ką savo širdyje mįsliai, tai dar-
ryt: nėra Pons Dievs yra su tavim.

4. Bet naktij' girdejo Natons žodi
Pono Dievo, sąfanco:

5. Nuėjes satyk' mano tarnui Do-
widui: taip sakó Pons Dievs: argu
tu man namus budawotumbei, kad
aš tūse gywėnczau?

6. Jut aš ney jokiūse namūse ne
gywenau, is to czešo, kaip aš wai-
kus Izrael is Egipto iswedzau, ikki
šei dienai, bet waišficzauau šetroje
bey gywėnime,

7. Kur tik' numedzau wissus wai-
kus Izrael. Argi aš ben kartą kal-
bėjau su kolia gimmine Izraelitėnū,
kurrei aš buczau liepes mano žmo-
nes Izrael ganyti, arba sakęs: ko-
dėl jus man ne budawojat namus
iš cėdro-mėdžų?

8. Taygi tu taipu turri satyti ma-
no tarnui Dowidui: taip sakó Ponas
Dievas Zebaot: " aš tawę emjau
nū amžū gardū, kad tu butumbei
wyráusojū ant mano žmonū Izraeli-
tėnū. * 1 Žom. 16, 12.

9. Ir buwau su tavim, kur tu tik'
nuėjai, ir išpūstijau pirm tawęs wis-
sus tawo neprietelus, ir taw garbės
pilyn wardą dawojau, kaip antai wár-
das didžausujū ant žemės.

10. Ir aš sawo žmonėms, Izraeli-
tėnams, wietą priėdėdysu ir jās ney
czėpите czėpisi, kad jie czonay gy-
wėntu, ir ne daugiaus klajotu, ir
nelabi žmones jās daugiaus ne spáu-
stu, kaip pirma,

11. Ir is to czešo, kaip aš waldo-
nus ant Izraelitėnū buwau idėjes,
ir sutėksu taw pakąju nū wissu tawo
neprietelū. Ir Pons Dievs taw ap-
satydin, kad Pons Dievs taw na-
mus budawos.

12. Taygi, " kad tawo czėsas bus
pėrtėjes, ir tu prie sawo tėwū jau
miegdosi, tay aš tawo sėklą po tawęs
priėksiu, is tawo strėnū išeisenczė-
tay aš jo karalystę patwirtisū.

* 1 Zar. 8, 20.

13. Tassai mano wardui namus
pabudawos: ir aš krāsė jo karaly-
stės patwirtisū amžinay.

14. Už " busu jo tėwu, o jissai bus
mano sunum'. Kad jis kāmī nusidės,
tay aš jį ryškėtis, žmonėms pri-

tincaucjonis plāsu, ir žmogistay ko-
rawosū. * Ebr. 1, 5.

15. Ule mano mielasirdingyste nū
jo ne bus atimta, kaip aš jė atėm-
iau nū Saulo, kurri aš pirm tawęs
išmeczau.

16. Bet tawo gimminė ir tawo
karalyste amžinay patwirtinta bus
prie tawęs, ir tawo krāsė amžinay
išsilaitys.

17. Kaip Natons wissus bus jo-
džus, ir wis ką jis regėjes, Dowi-
dui buwo apšakės,

18. Utejo Dowids, karalus, ir pa-
silikto po akiū Pono Dievo, tary-
dams: kasgi aš esmi, Wieszpatie,
Pone Diewe, ir kas yra mano gim-
minė, kad manę iktol atgabenai?

19. O priegtam tai taw dar per
maž rėdės, Wieszpatie, Pone Diewe!
bet dar ir apie bufenczus daiktus
gimminei sawo tarno kalbėjai, kad
tai žmonėms jokanū butu, ak Die-
we Wieszpatie!

20. Ir kagi Dowids daugiaus kal-
bėtu su tavim? tu pažysti sawo tar-
nų, Wieszpatie, Pone Diewe.

21. Dėl sawo žodžio, ir pagal sa-
wo širdi tu istaisei wissus tolius
didžus daiktus, kad tus žimnomus
darytumbei sawam tarnui.

22. Todėl ir essi didėy garbinams,
Pone Diewe! nės niera ney wieno
per tawę, ir niera ney wieno Diewo,
kaip tiktay tu wiens, pagal wis tai,
ką mes sawo ausimis girdejom.

23. Nės kur yra tokiū žmonū ant
žemės, kaip tawo žmones Izrael,
dėl kurrū Dievs nuėjes saw žmones
atpirkti, ir saw wardą daryti, ir to-
lius didžus ir stebutlingus daiktus
istaisyti ant sawo žemės po akiū ta-
wo žmonū, kurrus tu išgelbėjai is
Egipto, is pagonū ir is jų balwonū.

24. Ir tu saw sawo žmones, Izraeli-
tėnus, pritaisėi saw i žmones am-
žinay; ir tu Wieszpatie, jiems Die-
wu pastojai.

25. Taygi padrutik, Wieszpatie Die-
we, tą žodi ant amžū, kurri tu apie
sawo tarną ir jo gimminę kalbėjai,
ir išpildik, kaip tu kalbėjai.

26. Tay tawo wardas bus pagar-
bints ant amžū, kad satysim: Wiesz-
pats Zebaot yra Dievas ant Izraeli-

lo, ir gimminė tawo tarno Dowido išsilaišys po tawo akiū.

27. Nės tu, Wiešpatie Zebaot, tu Dieve Izraelo, atwėrei ausis sawo tarno, bešakydams: aš taw namus budawosiu. Todėl tawo tarnas sawo širdyje taipo išrądo, kad su še ma-
da tawę melstus.

28. Taygi Wiešpatie, Pone Dieve, tu esi Dievas, ir tawo žodžei bus teisus. Tu tą gerą sawo tarnui kalbėjai.

29. Taygi pradėk dabar, ir perėj-
nos namus sawo tarno, kad amži-
nay išsilaišytų po tawo akiū; nės
tu, Wiešpatie, Pone Dieve, tai kal-
bėjai; ir tawo žegnone namai tawo
tarno bus žegnoti amžinay.

8. Pėrskyrimas.

Dowido pėrgal neprietelus, ir ištato urėb-
niubus.

Jr nusidame potam, kad Dowids
Pilistėnus išmušęs jās pamąšino, ir
atėme šluobās kamanas iš Pilistėnū
rankū.

2. Jissai ir Moabitėnus taip skau-
dyc išmuše, kad dy dalykū jū nu-
šawinno, ir tik wieną dalyką gywą
palikto. Tai po Moabitėnai pastojo
Dowido padonais, kad jam dowanū
prineše.

3. Dowids ir išmuše Udad-Šferą,
suną Kefobo, karalų iš Zoba, kaip
tas nusitrauke, sawo maci atgrąžinti
prie wandens Prāt.

4. Jr Dowids sugawo jū tūkstanti
ir septynis šimtus raitelū, ir dwi-
desimt tūkstancū pėstininkū; ir * su-
gaisino wissus wėsimmus; o šimtą
wėsimmū jis saw palaiše. * 3oj. 11, 9.

5. Bet Syričiai iš Damaškū atėjo
gelbėti Udad-Šferą, karalų iš Zoba;
ir Dowids išmuše Syričū dwide-
šimt ir dy tūkstancū wyrū.

6. Jr igulde žmones i Damašką
Syriū žėmėje. Tokiu budu Syrio-
nai Dowido padonais pastojo, kad
dowanū jam prineše; nės Pons
Dieus gelbėjo Dowidą, kur jis tik-
tay nusitrauke.

7. Jr Dowids ėme ausinas slydas,
kurros Udad-Šfero žalnėrū buvo, ir
pargabeno tas i Jeruzalę.

8. Bet iš Beta bey iš Berotai, mie-

štū Udad-Šfero, ėme karalus Dowids
labay daug wāro.

9. Ule Toi, karalus Šmato, tai iš-
girdęs, kad Dowids wissus pulkus
Udad-Šfero parmušęs,

10. Sunte jis Joramą, sawo sunū,
pas Dowidą, jī meilingay swėikint
ir jī pėržegnot, kad priėš Udad-
Šferą buwo karawęs ir jī pėrgalėjes
(nės Toi waidą turrėjo su Udad-Šfe-
ru); ir jis draugė turrėjo sidabrinā,
auksinnā ir warinnā dowanū,

11. Kurrus karalus Dowidas tai-
pojau Ponui Diewui pašwentino,
draug su sidabru bey aukšu, kurri
(Ponui Diewui) pašwentinno iš wissū
pagonū, kurrus jis buwo pėrgalėjes.

12. Jš Syričs, iš Moab, iš waiškū
Ammon, iš Pilistėnū, iš Umalek, iš
suplėstūjū daitū Udad-Šfero, sunaus
Kefobo, karalaus iš Zoba.

13. Tai pojau Dowids saw didgė
gārbe dārė, kaip jis pargryšo, ir
Syričū druskos-dauboje wjmuše aš-
tūnolika tūkstancū.

14. Jr igulde žalnėrus i wissą Šdo-
mėą, ir wissi Šdomitai Dowidui pa-
sidawė; nės Pons Dieus gelbėjo
Dowidą, kur jis tiktay nukelawo.

15. Tai po Dowids karalumi pastojo
ant wissū Izraelitėnū; ir jis prową
bey teisybė dare wissiemis žmonėms.

16. Joabs, sunus Žeruja, buwo
wyrāusasis ant žalnėrū; o Jozapat,
sunus Alud, buwo nusidawimū ra-
šytojia;

17. Šadoks, sunus Alitobo, ir Mi-
mėleks, sunus Abjataro, buwo kle-
bonais; Seraja buwo raštininkas;

18. Benaja, sunus Jojada, wyrāu-
sasis buwo ant Kreti bey Pleti; o
sunus Dowido buwo kunigais.

9. Pėrskyrimas.

Dowido gerabtyjste Nepiboztūi išrebita.

Jr Dowids tare: argi dar ir kas
likto iš gimminės Saulo, kad jam
mielāširdingystė išrōdiejau, dėl Jo-
natano?

2. Bet buwo kofai tarns iš Saulo
namū, wardu Žiba, tą jė atwadin-
no pas Dowidą. Jr karalus tare
jam: ar tu esi Žiba? jis atsakė: aš,
tawo tarnas.

3. Karalus tare: ar dar kas lik-

ko iš gimminės Saulo, kad jam dėl Dievo mielasirdingystę išrodėjau? Ziba atšakė karalui: dar liko wiens sunus Jonatano, negalys kojomis.

4. Karalus tare jam: kame jissai? Ziba tare karalui: šitai, jis yra Lodabaroj, namasė Maširo, sunus Ammiel.

5. Tą karalus Dowids nusunte ir dave jį pargabent iš Lodabarės, iš namų Maširo, sunaus Ammiel.

6. O kaip Nepi-Božets, Jonatano sunus, Saulo sunaus, pas Dowidą atėjo, tą jis sawo wėidu pasilenkęs pasiklonėjo jam iškė žemės. O Dowids tare: Nepi-Božet! Jis atšakė: eze esmi, aš tawo tarnas.

7. Dowids tare jam: nesibijok, nės aš noru mielasirdingystę taw išrodit, dėl Jonatano, tawo tėwo, ir noru taw atdūti wišsus laukus tawo tėwo Saulo; o tu kas dien' dūnės walgisi prie mano stalo.

8. Bet jis labay pasiklonodams tare: kasgi aš, tawo tarnas, kad tu manespi greštumbeis, nėy prie kokių padwėsuso šuniės, koksai aš esmi?

9. Tą karalus wadinno Zibą, Saulo tarną, ir tare jam: wišlab, tą Saulas ir wišsa jo gimminė turrejo, aš dawjau sunui tawo wišspatiės.

10. Tągi apdirbt jam jo laukus, tu ir tawo waikai bey bernai, ir su walyt wišlab, kad sunus tawo pono iš to sawą išlaikimą turėtu. O Nepi-Božets, tawo pono sunus, kas dien' dūną walgis prie mano stalo. O Ziba turrejo pentiolika sunų, ir dwidešimt bernų.

11. Ir Ziba tare karalui: wišlab, tą tu, mans wišspatie karalau, man, tawo tarnui, liepei, tai aš, tawo tarnas, atlikšu. Ir Nepi-Božets te walgta prie mano stalo, kaip koksai karalaus sunus.

12. Ir Nepi-Božets mažą turrejo sunėli, wardu Miška; o wišsi, Zibo namasė gywėną, tarnawo Nepi-Božetui.

13. Bet Nepi-Božets gywėno Jeruzalėj, nės jis kas dien' walgė prie karalaus stalo; ir buwo raišas ant abiejų kojų.

10. Pėrfyrimas.

Ammonitai išbarla Dowido tarnus, ir parmušami.

Ir nusidawe potam, kad karalus waikū Ammon numirre; ir jo sunus Anons karalumi pastojė i jo wietą.

2. Tą tare Dowids: aš mielasirdingystę išrodėsu Anonui, sunui Naaso, kaip jo tėwas man mielasirdingystę išrodės. Ir nusuntęs dave jį palinksminti per sawo tarnus, dėl jo tėwo. O kaip Dowido tarnai i žėmę waikū Ammon atėjo:

3. Tare wyresnieji waikū Ammon sawo wišpaczui Anonui: ar misliji, Dowidą tawo tėwą gārbianti po tawo ašiū, kad palinksmintojus pas tawę atsuntęs? ar ne suprantai, kad jis todel sawo tarnus pas tawę atsuntęs, kad jie miestą pėrspėgawotu, pėrjūrėtu ir pastuy išpūstytu?

4. Tą Anons Dowido tarnus nuswėręs nuskusdino jiems barzdą per pusę, ir nurešdino jiems rubus per pusę iškė jastai, ir palėido jųs.

5. Kaip tai Dowidui buwo apsaityta, sunte jissai jiems prieškais: nės tie wyrai labay buwo apgėdinti. Ir karalus jiems satydino: pasilikit Jerikoje, i' atžels jųs barzda, potam sugryškit.

6. O kaip waikai Ammon suprato, kad po ašiū Dowido didėy n'apfencami buwo, nusunte jie, ir samde Syrionus iš gimminės Reob, ir Syrionus iš Zoba, dwidešimt tukstantis pėstininkū, ir iš karalaus Maaka tukstanti wyrū, ir iš Ištob dwylik tukstancū.

7. Dowids tai ištyręs sunte Joabą su wišsu waikū žalnerū.

8. O waikai Ammon išsitraukę pasitaisė ant mušio pas angą wartū. Bet Syrionai iš Zoba, iš Reob, iš Ištob ir iš Maaka wieni buwo ant lauko.

9. O kaip Joabs regejo, kad jie buwo susitarę ant jo mušti, ir i prysakė ir iš upakalo, iškyrė jis wišsus jaunus wyriskus iš wišo Izraelo, ir taisėsi prieš Syrionus.

10. O palaiķą žmonū jis padawe po ranka sawo brolio Abisai, kad prisitaisytu prieš waikus Ammon.

11. Ir tare: jey Syronai man perdrūti bus, tay tu manę gėlbėš. **Ulle** jey waitai Ammon taw perdrūti bus, tay aš tawę gėlbėšu.

12. Buš drąsus; ir karaukiwa už sawo žmones, ir už miestus musū Diewo. Bet Pons Diews te dara, kām' jis mėgsta.

* Darb. 21, 14.

13. Ir Joabs prisikartino su žmonėmis, prie jo šancėis, karanti prieš Syronus, ir jie pabėgo nūg jo.

14. Ir waitai Ammon matydami, Syronus pabėgusius, pabėgo ir jie nūg Abisajo, ir parėjo į miestą. Taip sugrįžo Joabs nū waitū Ammon, ir parėjo į Jeruzalę.

15. O Syronai matydami, kad perveiktū buvo waitū Izrael, susiejo kluwon.

16. Ir Udad-Efers nusunte, ir išwede Syronus anapus wandens, ir iwede jū pulkus, o Sobaks, wyrāusasis ant žalnerū Udad-Efero,ėjo pirm jū.

17. Kaip tai Dowidui buvo apsažyta, suwadinnu jis kluwon wisfus Izraelitėnus, ir pėrsiaāwes per Jordang atėjo į Elam. Ir Syronai taisėi ant mūsų prieš Dowidą, su jūmi karanti.

18. Bet Syronai bėgo nū Izraelitėnū. Ir Dowids Syronus išmušęs atėme jiems septynis šimtus wežimū, ir užmušė keturis dešimt tukstanczus raitelū, priegtam Sobaką, wyresniji ant žalnerū, musė jissai, kad cėpat numirė.

19. O kaip tai karalei, kurrie po Udad-Eferū buvo, mātė, kad Izraelitėnū išmušti: ant pakājus jie sutikto su Izraelitėnais, ir pasidawe jiems per padonus. Ir Syronai bijojos, tolaus waitams Ammon ant pagālbos citi.

11. Pėrsžyrimas.

Dowido wengawonųšlės - pėrsjengimmas ir razbajus.

Ir mėtui pėrėjus, į tą cėšą, kurreme karalei išitruākdawo karanti, sunte Dowids Joabą ir sawo tarnus su jūmi, bey wisfus Izraelitėnus, kad jie waitus Ammon išpūstytu, ir apgulle (miestą) Rabbą. O Dowids pasilikto Jeruzalėj'.

2. 2.

2. Ir nusidawe, kad Dowids apie wākarą kėlės iš sawo pātalo, ir waitštinėjo ant stogo karāliško sawo butto, ir išwydo nū stogo moterisžę besimazgojencę, o ta moterisžę buvo labay graži.

3. Ir Dowids nusuntęs dawe klau sinėt apie tą moterisžę, ir sažyt': ar tay ne Bat-Seba, dukte Eliamo, Uriošaus, Etito, pati?

4. Ir Dowids pāslus nusuntęs dawe ję parwest. Ir kaip ji pas jį iejo, sugullejo jissai su jė. O ji apsiczyštijo nū sawo neczyštybės, ir pargrįžo wėl į sawo namus.

5. Ir ta moterisžę nėščia pastojo, ir ji nusuntusi apsažydino Dowidui: aš nėščia pastojau.

6. Bet Dowids nusunte pas Joabą, kad parsustu Uriošų, Etitėną. Ir Joabs sunte Uriošų pas Dowidą.

7. Ir Uriošui pas jį atėjus, klause Dowids, bau dar wislab geray su Joabu, su žmonėmis ir su karāwimu?

8. Ir Dowids tare Uriošui: eik žemyn į sawo namus, ir nusimazgoš sawo lojas. Ir Uriošui iš karālaus namū išėjus, sėkė jį karālaus dowanos.

9. Ir Uriošus atsigulle už wartū karālaus namū, kur wisši tarnai jo wiešpaties gullejo, ir ne nuėjo į sawo namus.

10. Ulle kaip Dowidui buvo apsažyta: Uriošus ne nuėjo į sawo namus, tare Dowids jamui: ar tu ne iš kėlo šien partėjai? Kodėlgi ne nuėjai žemyn į sawo namus?

11. Bet Uriošus tare Dowidui: Diewo sžyne, ir Izrael bey Juda pasiliekt šėtrosa; ir Joabs, mano pons, bey mano wiešpaties tarnai gul abazė ant laužo, o aš turrečau eit' į sawo namus, wālgit, gėrt, ir su sawo pacje sugulleiti? Kaip tikray tu gyws, ir tawo dušia gywa, aš tai ne darysu.

12. Dowids tare Uriošui: taygi ir šien dien cze pasilik, rytoj' aš tawę išlėisu. Taipo Uriošus pasilikto Jeruzalėj' tą dieną, o dar ir antrą.

13. Ir Dowids kwėtė jį, kad po jo aktū wālgė ir gėrė, ir prigirdė jį. O wākarą jis išėjo, kad atsigultu ant sawo pātalo, su sawo wiešpaties tar-

nais, ir ne tjo žemyn i sawo namus.

14. Kytą metą rąše Dovidis grōmatą Joabui, ir Uriošus turrėjo tą nuhešti.

15. O taipo jis rąše toj grōmatoj: statykite Uriošų i muši, kur šaudžiansey karūnja, o jūs šallin traukities nū jo, kad jis užmušams butu, ir numirtu.

16. Taygi, kaip Joabs miestą buwo apgulęs, šlātė jissai Uriošų i tokią wietą, kur jis žinnojo, tikrus karėwjus esancjus.

17. O kaip wyrai to miesto padurmay išpūle prieš Joabą karāuti, pūle nekurre žmonū iš Dovidio tarnū: ir Uriošus, Etitēns, taipojau numirre.

18. Tay Joabs nusuntęs apsakydino Dovidui wis, kas kare nusidawė,

19. Ir prisākė paslui, tarydams: kad tu wislab, kas kare nusidawė, busi karalui pasakojes,

20. Ir matysi, karāu pyštanti, ir taw šūkanti: kodėl jūs taip arti prišartnot miestui su žalnėrcis? ar ne žinnote, kaip nū mūrū šaudawo?

21. Kas užmuše Ubimeleką, sunų Jerubbēset? ar ne moteriškė stufki girnū: akmens ant jo numetė nū mūrū, kad jis numirre Tebeze? kodėl jūs mārui taipo artinoties? tay turri atsakyti: tawo tarnas Uriošus, Etitēns, taipjau numirres. * Wab. 9, 53.

22. Pūslas nuejes partjo pas Dovidą, ir apsākė jam wislab, dėl ko Joabs ji buwo suntęs.

23. Ir pūslas tare Dovidui: anie wyrai ant musų wiršų gawo, ir iššio: ko pas mus i lauką; bet mes jūs drasėj atgalon wārēm iški miesto wartū.

24. Ir strelėjai šowė nū mūrū ant tawo tarnū, ir nušowė kallis karālaus tarnū; priegtam ir Uriošus, Etitēns, tawo tarnas, numirre.

25. Dovidis atsākė pūslui: taipo tu Joabui turri sakyti: nesidwywif dėl to, nēs kardas cze wieną, cze fittą žawin'. Ne palāukite karānti prieš tą miestą, kad ji iweikšumbit, ir būkite drasus.

26. O Uriošaus pati ištyrusi, sawo wyrą Uriošų numirrusi, gedėjo ji dėl sawo gaspadoraus.

27. Bet jei išgedėjus Dovidis nusunte, ir dawė ję parwesti i sawo namus; ir ji pastojų jo pati, ir pagimde jam sunų. Bet Ponui Diewui tai wislay ne patikto, ką Dovidis dāre.

12. Pėrsityrimas.

Natons Dovidą motin', kad Diewop werštas; Dovidis sawo griekus išpažysta, ir gāun' atleidimną.

Ir Pons Diews sunte Natoną pas Dovidą. Tas pas ji atėjes tare jam: buwo du wyru nekurrame mieste, wiens bagots, o antras pawargęs.

2. Bagotasis turrėjo labay daug awjų ir bandōs;

3. Alie pawargęsis nieko ne turrėjo, kaip tikl' wieną mažą awėlę, tą jis buwo pirkęs, ir kawojo tą, kad užaugo pas ji, ir podraug su jo kudikieis. Ji wālgė nū jo kāsno, ir gere iš jo kūpkōs, ir miegojo ant jo rankū, ir jis laikė tą ney kokią dukterī.

4. O kaip anšai bagotasis swėczyg gawo, tay jis czedijo imti sawo awjų bey bandōs, kad swėczyi, pas ji atėjusam, ką stellotu, ir atėmęs tą wienintelę awėlę šio pawargusojo papjowė tą, ir wālgė taife tam wyru, kurs pas ji buwo atėjes.

5. Tay Dovidis per miera labay supyrso ant to wyro, ir tare Natonui: kaip tikray Pons Diews gwasyra, tas wyrs, kurs tai daręs, šmer-tiēs kaltas.

6. Priegtam awėlę * keturōpay tur užmoškēti; todėl, kad tai dāres, ir ne czedijēs. * 2 M. 22, 1.

7. Tay Natons tare Dovidui: tu essi tassai wyrs. Taip sako Wiespats, Diewas Izraelo: Už tawę karalumi mostidinau ant Izraelitēnū, ir tawę išgelbejau iš rankū Saulo;

8. Ir taw damjau tawo pono namus, priegtam jo moteres i tawo prieglobstī, ir damjau taw gimmines Izraelo ir Juda. O jey tai dar per maž, tai dar daugiaus taw norėjau pridėti.

9. Kodėlgi tu Pono Diewo šodi paniekšimai, tokią didę piktynbę darydams po jo ašil? Uriošų, Etitēnų, tu užmušdinai kardu; jo pacę saw atėmė per pacę, o ji pati nužawindinai kardu wailū Ammon.

10. Tarygi ne atšios kãrdas nã ta-
wo namã amĩmay; todel, kad mang
paniešiniai, ir Uriošaus Etitẽno pã-
ežẽ saw emei, kad tawo pati pastotu.

11. Taip sako Pons Diews: šitay,
aš taw daug bẽdõs priekšui iš ta-
wo paties gimminẽs, ir tawo mo-
teres taw atẽmẽs po tawo akiu, dũ-
su tus tawo artimui, * kad jis sugul-
lẽs su tawo moterimis košnam be
mãtant. * Ps. 16, 22.

12. Nẽs tu tai slapežey darei; alle
aš tai darydisu wišiemis Izraelitẽ-
nams be matant, ir saulei be šwiezent.

13. Tay Dowids atšãke Ratonui:
aš susigriešijau prieš Ponã Diewã.
Ratons tare Dowidui: tay Pons
Diews ir atšẽido taw tawo griekus,
tu ne mirsi.

14. Alle kadangi tu šiom nusidã-
winu neprietelams Pono Diewo
priešasti dawei bluznit; tay * tas su-
nus, kurs taw gimmes, turẽs mirti.
* Ps. 11, 27.

15. Ir Ratons parẽjo namon. Ir
Pons Diews ištikto tã kũditi, kurri
Uriošaus pati Dowidui pagimdžusi
buwo, kad jis sunkiey apsirgo.

16. Ir Dowids melde Diewã uš
tã waiteli; ir pãstnikawo, bey šyrũ
nužies gullejo per nãkti ant žemẽs.

17. Tay wrešniejt jo tarnai priejẽ
melde ji, kad nã žemẽs atšikeltu; bet
jis ne norẽjo, ir ne wãlge su jeis.

18. O sẽkmã dienã numirre kũdi-
tis. Ir Dowido tarnai bijojos jam
apsakyti, kũditi numirrusti; nẽs jie
dumojo: šitay, kũditiui dar gywam
ẽsant mes kalbejom su jãmi, ir jis
ne paktuso musũ balsui, kã ne dau-
giaus jam skaudu bus, jey sakysim:
kũditi numirres.

19. O Dowidui mãtant, kad jo
tarnai tylomis susikalbejo, ir suprà-
to kũditi numirrusti, tare jis sawo
tarnams: ar kũditi numirrest? jie
atšãke: numirres.

20. Tay Dowids atšikẽle nã žemẽs,
ir nusiprausẽs mĩstijos, ir kittais ru-
bais apsirẽdẽs iẽjo i namus Pono
Diewo, ir meldeši. Ir pargryjes lie-
pe jam dũnds atnešt ir wãlge.

21. Tay jo tarnai tare jam: kas
tai gra, kã tu darei? kol kũditi
gyws buwo, tu pãstnikawai ir wer-

fieit o dabar jam numirrus, tu at-
sikeli ir walgait?

22. Jis tare: del to kũditi pastni-
kawau ir werčiau, kol jis gyws bu-
wo; nẽs mislijau: kas šinn', ar Pons
Diews man malonus butu, kad kũ-
diti gyws ištiktu?

23. O dabar jam numirrus, ko aš
pãstnikausu? argi ir galu ji wẽl su-
grãžint? aš kiesa pas ji ištãksu, alle
jis ne pas mang.

24. Ir kaip Dowids sawo pacẽjẽ
Bat-Sebã buwo nurimẽs, iẽjo jis
pas jẽ, ir sugullejo su jẽ. Ir ji pa-
gimde sunu, tã jis pramine Salo-
monu; ir Pons Diews mylẽjo ji.

25. Ir jis padawe ji po ranka Ra-
tono, prãrako; tas ji pramine: Jedid-
Ja, kadangi Pons Diews ji mylẽjo.

26. Taipogi karãwo Joabs prieš
Kabbã (miestã) waitũ Ammon, ir
laimẽjo tã karãliškã miestã.

27. Ir funte pãslus pas Dowidã, ir
jam sakydino: aš karawau prieš Kabbã,
o laimejau ir tã wandens miestã.

28. Tarygi surint ir palaitã žmonẽ,
ir apgult miestã ir iweik ji; kad aš
jẽ ne iweikẽjau, ir garbẽ man tẽktu.

29. Taipõ. surinko Dowids wišius
žmones kruwõn, ir nusitraukẽs karã-
wo prieš Kabbã, ir laimẽjo ji.

30. Ir eme wainiškã jũ karalau-
sũ jo galwõs, kursai wertas buwo
wienã centneri aukso, ir žemẽjugais
buwo ištiklos, ir uidejo tã Dowi-
dai ant galwõs: ir ištwejẽ iš miestõ
labay dang suplẽšimo.

31. Alle žmones tame esanus jis
ištweide, ir dawe jãs paguldýt po ge-
ležiniais pjuklais, geležiniais wežim-
mais, kullẽms, bey tẽstycziomis; ir
plytnyczesa jãs sudẽgino. Taipõ jis
dare wišiemis miestams waitũ Am-
mon. Tay Dowids ir wiši žmones
wẽl pargryjo i Jeruzalẽ.

13. Pẽrštyrimas.

Ammons sawo sesci aršãibẽs nã Absalom-
tarnũ nujawiamas.

Ir nusidawe potam, kad Absalomus,
Dowido sunus, turẽjo gražẽ sescerĩ,
wardũ Tamorẽ; ir Ammons, Dowido
sunus, jẽ pradẽjo myletĩ.

2. Ir Ammons dejos, but fergas,
del Tamorẽs, sawo sescers. Nẽs jẽ

dar buvo merga, ir Amnons war-
gey tiffijos, su je sutiffes.

3. O Amnons turrejo gėrą prie-
telį, wardu Jonadab, tas buvo
sumus Simea, Dowido brolio; ir
tas Jonadabs buvo labay išmin-
tings wyrs.

4. Tas tare jam: kodėl tu kas dien
lesyn eini? tu karalūs sunau, ar ne
gali tai man sakyt? Tay Amnons
jam atfāke: aš pamilau Tamorės,
mano brolio Absalomo sėfers.

5. Jonadabs tare jam: gulkis ant
sawo pátalo, ir sakytis, buš sergas.
Taygi, kad tawo tėwas ateis, tawę
lančyt, tay sakyt jamui: meldzu, te
ateit mano sėsū Tamore, kad ji ma-
nė kawoto, ir man koki walgi tai-
sytu, kad aš tą matęs, iš jės ran-
kės walgiczau.

6. Taip Amnons atsigulęs dėjus,
buš sergas. O kaip karalūs atėjo ji
lančyt, tare Amnons karalui: mel-
dzu, te ateit mano sėsū Tamore, kad
ji man bille kę walgit taisytu, ir aš
iš jės rankės walgiczau.

7. Tay sunte Dowids pas Tamo-
rę i namus, ir jei sakydino: eik i
namus sawo brolio Amnono, ir tai-
syk jam walgi.

8. Tamore nuėjo i namus sawo
brolio Amnono, o jis gulėjo ant
pátalo. Ir ji teslę žmusi minke tą,
ir ji pataisusi po jo akiū išwirre
jam walgi.

9. Ir ji tą walgi žmusi ipyle tą
(i bludą) po jo akiū; bet jis ne ap-
sieme walgit. Ir Amnons tare: koi-
nas te išeit laukan nū manęs. Ir
kožnas išėjo laukan nū jo.

10. Tay tare Amnonas Tamorei:
nešt tą walgi i kamara, kad aš iš
tawo rankės walgiczau. Tay ėme
Tamore tą walgi, kurri buvo tai-
susi, ir atneše tą Amnonui, sawo
broliui, i kamara.

11. Ir kaip ji tą jam atneše, kad
walgitu, nutwėre jis ję ir tare: eikš
mano sėsū, ir gulkis pas manę.

12. Alle ji atfāke jam: aš ne, mans
brolau, ne apgėdinė manę; nės tai-
po ne dāroma Izraelije. Idant ne
daryt tolią durnystę.

13. Kur aš galėczau dėtis dėl gė-
dės? ir tu busi nėy koksai padūkėlis

Izraelije. Alle kalbėt apie tai su ka-
ralumi, tas manę taw ne ugis.

14. Bet jis ne norėjo jei klausyti,
ir ję pėrgalėjęs apšaidė ję, ir gulle-
jo su je.

15. Ir tolydžaus Amnons ję did-
dey ne apkente; kad neapylanta di-
dėjne buvo, neng pirma mēile. Ir
Amnonas tare jei: kėlkis ir eik šalim.

16. Alle ji atfāke jam: tas nusi-
dėjims, kurri man dabar darei, di-
dėnis yra už aną, kadangi manę
taipo šalim warai; bet jis ne norėjo
jės klausyti,

17. Bet prišaukęs sawo waitui,
kurs jam tarnawo, tare jam: išwa-
ryt ję šalim nū manęs, ir užrakint
durtis, jei išėjus.

18. Ir ji buvo apsirėdžusi marga
sermėga; nės tokioms sermėgoms wil-
kėjo karalūs dukteres, kol dar mer-
gos buvo. Ir kaip jo tarnas ję bu-
wo išwāręs, ir durtis užrakinęs,

19. Tamore sawo gūlwą apbarste
pelenais, ir iplėše marga sawo ser-
mėgą, kurre apsirėdžusi ir gūlwą su
ranka paėmusi nuėjo kauldama.

20. Ir jės brolis Absalomas tare
jei: ar tawo brolis Amnons buvo
pas tawę? taygi mano sėsū, tylėt,
jūt jis tawo brolis, ir tur ne taip
labay tūžbiktis. Taip Tamore pasi-
likto netekėjusi, sawo brolio Absa-
lomo namūse.

21. Ir karalūs Dowids tai wiš-
lab patyręs, labay supykto. Alle Ab-
salomas nieką ne kalbėjo su Amno-
nu, ney gėrą ney piktą.

22. Alle Absalomas ne apkente
Amnoną, todėl, kad jis jo sėferi Ta-
morę buvo apgėdinęs.

23. Po dwėjū metų Absalomas dawe
sawo awis firpt, Baalazore, po E-
praimo gimminės, ir Absalomas pa-
twiete wissus karalūs waitus.

24. Ir atėjęs pas karalū tare:
štay, tawo tarnas dūd sawo awis
firpt; taygi prašau, kad tu, karalau
su sawo tarnais norėtumbei ten eit
su manim, tawo tarnu.

25. Alle karalūs atfāke Absalomui:
nė, mans sunau, ne eitime wissi,
kad taw ne per daug procės dary-
tumbim. Ir norint ję labay melde,

jis taczaus ne norėjo eiti, bet per-
žegnojo jį.

26. Ubsalomas tare: argi ne galė-
tu mano brolio Ammons su mumis
eiti? Karalus tare jam: kodėl jis eitu
su tavim?

27. Tą Ubsalomas ji labai melde,
kad leistu su jūmi Amnoną, ir wi-
sus vaikūs karalaus.

28. Alie Ubsalomas prisakė savo
tarnams, tarydams: pridabokit, kad
Ammons vynu bus prisigėręs, ir aš
jums tarsu: muškit Amnoną ir nu-
žawikit jį, kad nesibijotumbities; nės
aš tai jums liepiau; būkite drąsus
ir be baimės.

29. Taip Ubsalomo tarnai dare
taipo Amnonui, kaip Ubsaloms jiems
buvo liepęs. Tą pasikėle wissi wai-
kai karalaus, ir ušsiedę košnas ant
sawo ašil-artlio, išbėgo.

30. O jiems dar ant kėlo be ėsant,
nukako tas garsas iškė Dowido,
būt Ubsaloms wissus karalaus wai-
tus užmušęs, kad ir neį wiens jų
nūšlittes.

31. Tą karalus pasikėlęs įplėše
sawo rubus, ir atsigulė ant žemės,
ir wissi jo tarnai, kurrie aplink jį
stovėjo, taipojau įplėše sawo rubus.

32. Tą atšakė Jonadabs, sunus
Simeca, Dowido brolio, ir tare: mans
wiespatie, ne dumok, kad wissi karā-
laus waikai užmušti, bet Ammons
tik wiens užmuštas. Nės Ubsaloms
tai apsiėmė, iš tōs dienos, kaip įs-
sai jo sėseri Tamorę apšaidęs.

33. Tągi dėl to, wiespatie karā-
lau, nesitūjil, būt wissi karālaus
waikai užmušti, bet Ammons tik
wiens užmuštas.

34. Alie Ubsaloms pabėgo. Ir za-
nėrus ant sargybės pakėle sawo akis
ir mātė: ir štay, diddis žmonų pulks
atėjo paeiluy, prie šalies kėlno.

35. Tą tare Jonadabs karalui:
štay, karālaus waikai, partelauja;
kaip tawo tarnas sakęs, taip nusidawė.

36. Ir jam iškalbėjus, štay, par-
ėjo karālaus waikai, ir sawo balsą
pakėlė werkė; karalus ir wissi jo tar-
nai taipjau labai werkė.

37. Bet Ubsaloms pabėgo, ir nu-
ėjo pas Talmā, sunų Ammiud, ka-

rālų iš Cesur. Alie įssai apraudojō
sawo sunų kas dieną.

38. O taip Ubsalomas bėgo, ir i
Cesurus nuėjo, pasiilikto jis czonay
per tris metus.

39. Ir karalus Dowids palowė
išsitraukt pries Ubsalomą; nės jau
buwo nusiramdęs dėl Amnono, nu-
žawintojo.

14. Pėrsityrimas.

Ubsaloms randa malonę, kaip ana moteriškė
iš Teloā už jį melbzia.

O Joabs, sunus Zeruja, supratō,
kad karalus iš širdiės ant Ubsalo-
mo buwo supylęs.

2. Ir nusunte i Teloą, o iš ten
parwadindino išmintingą moteriškę,
ir tare jėi: būt gedulinga, ir apsirė-
dyt gedulingais rūbais, neįgi mōsti-
tis alieėjumi, bet dėkis, kaip kotia
moteriškė, kurri jau ilgay gedėjusi
dėl nekuriio numirruso.

3. Ir turri ieit pas karālų, ir su
jāmi kalbėti šėip ir taip: ir Joabs
pamokinno ję, kaip jėi reiktu kalbėti.

4. Ir ta moteriškė iš Teloā, su ka-
rālumi kalbėt norėdama, pūle sawo
wėidū ant žemės, ir labai pasiflond-
dama tare: gėlbēt manę, karālau.

5. Karalus tare jėi: kas taw kent?
ji atšakė: aš esmi našlė, moteriškė
gedulinga, ir mano pats numirre!

6. Ir aš, tawo slūginge, turrėjau du
sūnų, tūdu susiwaiddjo ant lauko, ir
kaip ne buwo cje gėlbėtojo, mušė
wiens antrą, ir nužawino jį.

7. O štay, dabar sujunda wissa
gimminė pries tawo slūginge, ir sakō:
išdūt mums tą, kurs sawo broli už-
mušęs, kad jį žudditumbim, už dušią
sawo brolio, kurri jis užmušęs, ir
taipo tą pāsūtinni sunų išgaistum-
bim, ir nor taipo tą man dar liktu-
sę kibirkštelę išgėssyti, kad mano wy-
rui neį wardo, neį tit ko daugiaus
ne liktu ant žemės.

8. Karalus tare moteriškėi: eik na-
mū, aš taw prawą darysu.

9. Ir ta moteriškė iš Teloā tare
karalui: mans wiespatie karālau! tas
nusidėjims te pasiilikit ant manės, ir
ant mano tėwo gimminės; bet karā-
lus ir jo karalytė te esie nekalti.

10. Karalus tare: jey kas pries

tawę kę kalbės, tą tu atweš pas manę; tay jis tawę daugiaus ne kluddys.

11. Ji atšakė: atsimink, karālan, wiešpaties, sawo Diewo, kad ne per daug butu franjā atjėškanczujū, neygi žuddytu mano sunę. Jis tare: kaip tikray Pons Diews gyws yra, ney plāukėlis nū tawo sunaus ne nuslinkės ant žemės.

12. Ir moteriškė tare: pawėlik man sawo slūginei, kad aš taw, wiešpatie karālan, dar ben žodėli kalbėcyan. Jis tare: kalbėk.

13. Moteriškė tare: kodėl tu taipo dumojai prieš Diewo žmones? kad tu, karālau, toštai kalbėjai, ir nusidėjai tūmi, kad sawo prastumtėjį ne dūdi sugražint.

14. Aš mes wišsi turrim' mirti, ir ney wandū i žemę isitraukt', kurlai ne sugryšt; o Diews ne nor žawint, bet apsimisli' kad ne prastotasis, ir jo ne butu prastūtas.

15. Taygi aš dabar atėjau, su tawim, miels wiešpatie karālau, toštai kalbėti, nės žmones manę gandin'; nės aš tawo slūgine, dumojau: aš su karālumū kalbėjū; rassi jis darys tai, kę aš, tawo slūgine, sakau.

16. Aš jis sawo slūginę išklaufys, kad manę išgėlbetu iš rankū wišū, turrie taip manę, kaip mano suny nor pragaišint iš tėwiškės Diewo.

17. Ir tawo slūgine dumojau: tawo žodis, wiešpatie karālau, man bus palinšminojimu; nės tu wiešpatie karālau, ešsi kaip angelas Diewo, kad gali klaufyt, ir kas ger', ir kas pikta, todėl Wiešpats, tawo Diewas, bus su tawim'.

18. Karālus atšakydams tare moteriškėi: ne usiginė, kę aš tawę klāufu. Moteriškė tare: kalbėk, mans wiešpatie karālau.

19. Karālus tare: ar ne Joabs taw liepe tai wišlab kalbėti moteriškė atšakydama tare: kaip tikray tawo dušia gywa, mano wiešpatie karālau, niera litto kę, ney po dešimės, ney po kairės, net kaip tu, wiešpatie karālau, man kalbėjai. Aš tawo tarns Joabs, man tai liepe, ir jis tai wišlab manę, tawo slūginę, pamotimo,

20. Kad aš tą reikalą taipo ištaisyčiau, tai tawo tarnas, Joabs, padarė. Bet tu, wiešpatie, išmintings ešsi, kaip toliq išminti tur angelai Diewo, kad numanytumbei wis kę ant žemės.

21. Tay tare karālus Joabui: šitay, aš tai ešmi dars. Taygi nuejės wėl sugražint mano waitę, Ubsalomę.

22. Tay Joabs ant sawo wėido pilės pasiklonojo jam iški žemės, ir dėkawodams karālui tare: šien dien aš, tawo tarnas, numanau, kad aš malonės gawau po tawo akiū, mans wiešpatie karālau! Kadangi tu, karālau, tai darai, kę aš, tawo tarns, sakau.

23. Taipo Joabs pasikėlęs nuklamo i Gėsurus, ir pargabėno Ubsalomę i Jeruzalę.

24. Ule karālus sake: te eit jis wėl i sawo namus ir te ne pareit man i akis. Taipo Ubsalomas wėl parėjo i sawo namus, ir neėjo karālui i akis.

25. Ule per wišq Izraeli ne buwo ney wieno tolio gražaus wyro, koks Ubsalomas, ir jis turrejo tą garbę nū wišū; nū jo kęjū padū iški galwės wiršaus jis ne turrejo ney jofio klāudo.

26. Ir kad jo galwę nukirpo (koltai nusidawe kas mėta: nės plantai jam būdawo persunkus, todėl turrejo tus nukirpt') tay smėre plantai jo galwės du šimtu syklū, pagal karālišką swarti.

27. O Ubsalomui ušgimime trys sunus, ir wiena dukė, wardu Tamer, ta buwo labay graži.

28. Taipo pasilikto Ubsalomas du metų Jeruzalėj', kad karālui ne atėjo i akis.

29. Ir Ubsalomas sunte pas Joabę, kad ji pas karāly sūstu, o jis ne norejo pas ji ateiti. Bet jis sunte pas ji antrą kartę, alle jis tarčaus ne norejo ateiti.

30. Tay jis tare sawo tarnams: šinnote, tą stulki dirwės Joabo, šalle mano, ir jis miešū ant to pašėjės; taygi nueikit' ir ušdegtite tą ugnimi. Tay Ubsalomo tarnai ušdege tą ugnimi.

31. Tay Joabs pasikėlęs atėjo i Ubsalomo namus, ir tare jam: kę

dėl tavo tarnai mano miejus uždėge ugnimi.

32. Abshalomas tare Joabui: štai, aš funciau tavęsi, ir tav sakydinau: eik šien, kad tavę pas karalų nusysczau, ir jam sakydinciau: kodėl aš pargyčiau iš Gesur? geraus man būtu, kad dar ten bučiau. Taygi daryk, kad karalui i atis galėčiau eiti. Alie jey koksai nusidėjimas manije randa-mas, tay žavil manę.

33. Ir Joabs pas karalų ižes, ap-sake jam tai. Ir jis prishauke Absa-lomui, kad pas karalų ateitu, ir jis ižes pasiklonojo karalui savo weidu itki žemės; ir karalūs * buczawo Abshalomą. * Žut. 15, 20.

15. Pėrfyrimas.

Dowids bėga dėl savo sumaus Abshalomo, maišią barančio.

Ir nusidame potam, kad Abshalomas saw dawę pritaistyti wešimnū ir ar-klū, ir penkis dēšimts wyrū, kurrie pirm jo eidawo.

2. Ir Abshalomas taipo rytmetij' anksti pasikėlęs stowėjo pas kėlą prie wartū. Ir kad kas kofę stundą turrejo, kad jam reikėjo pas karalų i prową eiti, wadinno ji Absalo-mas pas sawę, ir tare: iš kurrio miesto tu esi? o anam atsakius: aš, sawo tarnas, esmi iš wiensos gimmi-nės Izraelo.

3. Tay tare jam Abshalomas: štai, tavo stunda yra teisi ir gera; bet wiera, kurs tavę uštartu prie karalaus.

4. Ir Abshalomas tare: aš, kad ma-nę kas idetu per sudzią žemėje, kad kójnas pas manę ateitu, kursai kokią stundą arba reikalą tur, kad aš jam prową daryčiau!

5. O kad kas jam prisiartino, no-rėdams jam pasiklonot, tay jis sa-wo ranką ištiefęs, priklė jį, ir pa-buczawo jį.

6. Taipu tare Absaloms wissam Izraelui, kad jie i prową ejo pas karalų, ir taipu jissai sawęsi trauke širdi wyrū Izrael.

7. Po keturū dēšimts metų tare Abshalomas karalui: aš nueisū, ir sa-wo pajadą atesšesū Ebrone, kurre Ponui Diewui žadėjau.

8. Nės tavo tarns pajadėjo, kaip

aš Gesure, Syrioj' gywenau, ir tare: jey Pons Diews manę wēl nugabēs i Jeruzalę, tay aš Ponui Diewui šlušbą atlikšu.

9. Karalūs tare jam: eik su patā-jumi. Ir jis pasikėlęs nuėjo i Ebroną.

10. Alie Abshaloms spėgus buwo iš-suntęs i wissas gimmines Izraelo, ir sakydinęs: kad jūs girdešite trūbōs stambėjimą, tay tarykit: Abshalomas karalumi pastojes Ebrone.

11. Bet ejo su Absalomu du šimtu wyrū, iš Jeruzalės wadintū; alle jie ejo sawo širdiēs wiernybėje nie-ką apie tą daitą ne žinodami.

12. O Abshaloms dawę taipjan wadit Aitopelą, Gilonitą, Dowida dumežū, iš jo miesto, Silo. O jam sawo apieras be apierawojant, daug žmonū su pryžega susitare, ir žmo-nės pribėgo, kad jū daug buwo, pas Abshalomą.

13. Tay atėjo wiens, ir apsake tai Dowidui, tarydams: wissū žmonā širdis Izraeliję sēka Abshalomą.

14. Bet Dowids tare wissiemis sawo tarnams, prie jo Jeruzalėj' ešan-tiems: pasikėlę bėgkime; nės dabar ne galėsime išbėgti Abshalomui; stubbi-tities, ir eikim, kad jis mus ne uš-pultu, neygi mus sugawęs mus i diddę bėdą ne iwestu, neygi juddytu miestą ašmenimi kardo.

15. Tay karalaus tarnai jam tare: kaip tav mėgsta, mans wieshpacie karalau, štai, eje tavo tarnai.

16. Ir karalūs išėjo pėsčjas su wissa sawo gimmine. Bet namėj pa-lisko dēšimt moterū ne priwenzawotū, buttą apserget.

17. Ir karalui bey wissiemis žmo-nėms pėsčiemis išeinant, stowėjo jie iš tolo namū.

18. Ir wissi jo tarnai draugē ejo su jām, priegtam wissi * Kreti bey Vleti, ir wissi Getitai, šeši šimtai wyrū, kurrie pėsti iš Gato buwo atėję, pir-ma karalaus nuėjo. * Pl. 8, 18.

19. Ir karalūs tare Itajui, Getitė-nui: kodėl ir tu draugē eisi su mu-mis? sugryšk, ir pasilik prie (ano) karalaus; nės tu esi swėtims, ir iš sawo šalies czonay atėjęs.

20. Wakar tikt atėjai, o šien dien jau pasidrasinai ju mumis citi; alle

aš eisu, kur tikt' imanau. Sugryš, ir tawo brolei su tawim te gāuna mielafirdingystę bey wiernybę.

21. Itai atšafydams tare: kaip tikray Pons Diews gyws yra, ir kaip tikray tu gyws essi, wiešpatie karālau, kurroj' šalij' tu busi, mano wiešpatie karālau, ar tekstū mums mirti, ar gywiems išlikt', cze busu ir aš tawo tarnas.

22. Dowids tare Itajui: taygi eikš ir kelaut draugę. Taipu Itai, Getiten's, ir wissi jo wyrai šjo draugę, ir wissas waitū pulkas, kurrie su jūmi buwo.

23. Ir wissi žmones werke didzu balsu, ir wissi šjo draugę. Ir karālus pėrėjo per uppėlę Kidron, ir wissi žmones šjo pirma, ant kėlo pūšezop' linkay.

24. O štay, ir Zadoks buwo czonay, ir wissi Lewitai, pas ji ešq, ir nėše strynę derėjimo Diewo, ir padėjo ję czonay. O Abjatars šjo i aukštibę, iktikol wissi žmones iš miesto išsigāwo.

25. Bet karālus tare Zadokui: nugabent Diewo strynę wėl i miestą. Jey Pons Diews man malonus bus, tay jis manę wėl sugrašis, ir dās man ję matyti, ir jo namus.

26. Alle jey jis taipu sakys: aš tawim ne mėgstu; štay, cze aš esmi, jissai te daro su manim, kaip jam mėgsta.

27. Ir karālus tare wystupui Zadokui: tu prārake, sugryš wėl su pakājumi i miestą, ir su tawim abbu sunu juma, Aimaaz, tawo sunus, ir Jonatans, Abjataro sunus.

28. Štay, aš palukėsu ant plyno laukė, pūšezoje, iktikol atfusište paslū, ir man žodi dūsite.

29. Taipu Zadoks bey Abjatars Diewo strynę wėl nugabeno i Jeruzalę, ir pasiliktō czonay.

30. Alle Dowids užėjo ant allywū: kalno, ir werke, o jo gālwa buwo surišta, nės jis šjo bāsas. Priegtam ir wissi žmones, pas ji ešq, kožnas sawo gālwa buwo surišęs, ir šjo aukštyn, werkdami.

31. Ir kaip Dowidui buwo apsa-
kyta, Aitopėlą su Abshalomu susitā-
rusi, tare jissai: Pone Diewe, išnie-

kint tu rodą Aitopėlo, pėrwersdams ję i durnystę.

32. Ir Dowidui ant wiršaus užėjus, kur lūbidawo Diewą melstis, štay, Ušai, Arakitėns, jam priekšais atėjo, su sudristuseis rūbais, ir gālwa žėme apbarstyta,

33. Ir Dowids tare jam: jey su manim eisi, tay busi man sunkenybė.

34. Alle jey wėl i miestą citumbėi, ir Abshalomui tarytumbei: aš esmi tawo tarnas, ir noru pas tawę, karālau pasilikt', kursai aš tawo tėwo tarnu buwau anū czeš, noru dabar buti tawo tarnu: tay man ant gėro, išniekitumbėi rodą Aitopėlo.

35. Priegtam Zadoks bey Abjatars, wystupu du, yra pas tawę. Wislab, kq tu girdešumbei iš karālaus namū, tu apsaftumbei wystupam dwiem, Zadokui bey Abjatarui.

36. Štay, juš yra pas jādū ju dwėjū sunu du, Aimaaz, Zadoks, ir Jonatans, Abjataro sunus; per šūdus gali man apsafti, kq girdeši.

37. Taipu Ušai, Dowido prietelus, parėjo i miestą; ir Abshaloms nukāko i Jeruzalę.

16. Pėrštyrimas.

Zibo mellai, Šimejo ištolojimas; Abshalomo tranjo - gėba.

Ir Dowidui tikt' mažumą nū (kālno) wiršaus nukėjus, štay, sustiktō ji Ziba, Mepi-Božeto tarnas, su pōra āsilū balnotū; ant tū dwėjū buwo užfrowes dū šimty dū: nōs kėpalū, ir šimtą praplociū rozinū, ir šimtą stukliū pygū, ir wieną legerę wyno.

2. Tay tare karālus Zibui: o kam tai? Ziba atšakė: āsilai kėssie šeimynai karālaus, ant tū jūti, o dū: nōs kėpalai bey pygai tarnams, wālgit, ir wyną gėrt', kaip bus pailšę pūšezoje.

3. Karālus tare: kur yra sunus tawo pono? Ziba atšakė karālui: štay, jis pasiliktō Jeruzalę; nės jis tare: šien dien gimminē Izraelio man atdās mano tėwo karālystę.

4. Karālus tare Zibui: štay, wislab dabar taw teks, kq Mepi-Božets turrėjo. Ziba atšakė: pasilėnodams aš tawę meldžu, dūš man

malonės rasti po tawo akiū, mans
wiešpatie karalau!

5. O Dowidui, karalui, it i Bau-
rim atėjus, šitay, wrys nekursai iš
eze išejo, iš gimminės Žaulo, war-
du Simeci, sunus Gero. Tas išei-
dams kėikė, 1 Kar. 2, 8.

6. Ir mėtė Dowidą atmenimis,
ir wissus tarnus karalaus Dowido.
Nės wissi žmones, ir wissi wyresnieji
buwo jam po dešinės ir po kairės.

7. O taipo sake Simeci, be kėik-
dams: eikš laukan, eikš laukan,
tė šunie, kraujo trėkštąsis, tu Be-
lialo waitė!

8. Pons Diews taw atrolawo
wissą kraują gimminės Žaulo, kad
tu i jo wietą karalumi pastojei. Da-
bar Pons Diews karalystę padawe
i rankas tawo sunaus Absalomo.
O šitay, dabar tawę geray prispaudz
tawo bėda, nės tu ešsi šū, kraujo
trėkštąsis.

9. Bet Abisai, sunus Zeruja, tare
karalui: ar tas padwėšsis šū taip
turrėtu kėikti mano wiešpaczui,
karalui? Už nutėjes jam sprandą
nufukš.

10. Karalus tare: jus waitai Ze-
ruja, kas man darbo su jumis? te
kėikia jissai; nės Pons Diews jam
tatai liepe, kad kėiktu Dowidui.
Kasgi dabar gal sakyt: kodėl tu
taipo darai?

11. Ir Dowids tare Abisajui, ir
wissiems sawo tarnams: šitay, ma-
no sunus, iš mano strėnū išejęsis
jėkšo manę jawit, kaipgi ne dabar
daugiaus tassai sunus Jemini? pa-
wėlikit jam, kad man kėiktu, nės
Pons Diews jam tai liepe.

12. Kassi Pons Diews izwelgs
mano bėdą, ir man wissą gėrą sutėks
už tai, kad jis man šen dien kėikia.

13. Taipo tjo Dowids su sawo
žmonėmis tū kėlu; o Simeci tjo prie-
šaliės káлно pagal jė, be kėikdams,
ir atmenimis ant jo be mėtidams,
ir žėmės grumstus be mesdams.

14. Ir karalus tėjo su wissais žmo-
nėmis, pas jė ešanczeis, pailšes ir
atšigaiwinno czonay.

15. Alle Absaloms, ir wissi žmones
iš wyrū Izrael, atėjo i Jeruzalė,
ir Aitopels su jūmi.

16. O kaip Usai, Urakitėns, Do-
wido prietelus, pas Absalomą tėjo,
tare jis Absalomui: Diewe padėk,
karalau! Diewe padėk, karalau!

17. Bet Absalomas tare Usajui:
ar tokia tawo mielashirdingyste prieš
tawo prietelų? kodėl ne tjei draugė
su sawo prietelu?

18. Alle Usai atšakė Absalomui:
ne taipo, bet kurri Pons Diews
pastyręs, ir šittie žmones, ir wissi
wyrū Izraelo, to aš noru buti, ir
pas jė pasilikti,

19. Unt antro, kam aš šliūjczau?
ar ne jo sunui? kaip aš tawo tē-
wui šliūjijau, taip aš ir taw šliūjisu.

20. Ir Absaloms tare Aitopelui:
susirėdikite dabar, ką mes darysim?

21. Aitopels tare Absalomui: su-
gulk su neprimencjawotomis moteri-
mis sawo tėwo, kurras jissai palikto,
butą kawot, tay wissi Izraelitėnai
ištirs, kad tu sawo tėwą taip labay
apgėdinai, ir wissi, kurre tawo šakė
laiko, jo drasėni bus.

22. Tay jie Absalomui šėtrą su-
state ant stogo, ir Absalomas su-
gulle su neprimencjawotoms mo-
terimis sawo tėwo, po akiū wisso
Izraelo.

23. Kad tū czėp Aitopels kokią
rodą dawe, tay jie tą taipo priėme,
kaip kad Diewą kó butu klause;
tokioj' garbėj' laikomi buwo wissi
susirėdijimai Aitopelo, tiek pas Do-
widą tiek pas Absalomą.

17. Pėrstyrimas.

Aitopelo nielam ne wertas robas ir bjaurus
šmertiė.

Ir Aitopėlas tare Absalomui: aš
išstirsu dwylika tūkstancū wyrū, ir
pasikėles wysu Dowidą nałcė,

2. Ir użpulsu jė, kól dar ne gal,
ir pailšes yra. Taygi, kad aš jė iš-
gandisu, kad wissi žmones, pas jė
ėšą, pabėg, tay aš karalų wieną
użmušsu,

3. Ir wissus žmones wėl pas ta-
wę atwėssu. Taygi, kad kóznas bus
pas tawę atwėstas, kaip tu tai no-
ri, tay wissi žmones pasiliect' su
pakąjumi.

4. Tas žodis patikto Absalomui,
ir wissiems wyresniemsiems Izraelije.

5. **U**lle **Abfalomas** tare: gerans wadikite ir **Ufai**, **Urafiteną**, kad girdetumbim, ką jįsai sakys.

6. **Jr Ufaiui** pas **Abfalomą** iėjus, tare jamui **Abfalomas**: toktai kalbejo **Uitopelis**; sakyl tu, ar mes tai darysime, ar ne?

7. **Tay atsake Ufai Abfalomui**: tai ne gers rōdijimas, kurri **Uitopelis** ši kartą dāwęs.

8. **Jr Ufai** tare tolaus: juk tu pažysti savo tėwą ir jo žmones, kad jie druti, ir labay pyksta, ney koki- tai lokys, kurrām jo waikai ant lauko atimti. **Prilegtam** tawo tėws tikras karjygis, ir ne užtruks su sawo žmonėmis.

9. **Sytay**, jis rassi dabar kur noris pasislėpe, bilie kokių' daubų', arba kitų' kokių' wietų'. **Taygi**, kad taipo nusidātu, kad pirmą kartą ne laimetumbim, ir išsiplātintu tokią paskalbą: žmones, kurrie **Abfalomą** sėka, išmušti.

10. **Tay** kožnas nusimintu, kurs ir kiltą kartą tikras karjygis esti, ir toks drąsus, kaip lūts butu. Nės jinna wissi **Izraelitėnai**, tawo tėwą labay drutą esanti, ir tikrus karjygius, kurrie pas jį.

11. **Ulle** toki rōdijimą aš taw dūmi, kad tu pas sawę sumadint' dūtumbei wissus **Izraelitėnus**, nū **Dan**, ikki **Ber-Seba**, tiek daug, tiek žiezdrā prie jurā; ir tu patsai eil drauge su jėis.

12. **Tay** mes jį užpulsim, bilie kur jį surasim, ir norim jį užpult, kaip rassa ant žemės krinta, kad iš jo, ir iš wissų jo wyrā ney wieną gywą ne paliktumbim.

13. **O** jey jis i koki miestą isigāus, tay wissi **Izraelitėnai** wirwes turrės mestli prie to miesto, ir jį žemyn plėšt' i upę, kad ney wieno atmenaico žmonay daugiaus ne rąstumbei.

14. **Tay** tare **Abfalomas**, ir kožnas iš **Izraelitėnų**: rōdijimas **Ufai**jo, **Urafitėno**, mums geraus patinka, ne kaip rōdijimas **Uitopelo**. **Ulle Pons Diews** tattai taipo itāike, kad **Uitopelo** rōdijimas butu gaisinnams: kad **Pons Diews** bedās užwėstu ant **Abfalomo**.

15. **Jr Ufai** tare **Zadokui** bey **Abjatarui**, wyskupiēm dwiem: taip ir taip **Uitopelis** **Abfalomui** ir wyresniemsiems **Izraelitėnų** kalbėjo; alle aš taip ir taip kalbėjau.

16. **Taygi** greitay nusistit pas **Dowidą**, ir jamui sakydinkit: ne pasilik natwins ant plynā laukā pasczės, bet keliūkit i aną puslę, kad **Karalū** ne butu praryjams, ir wissi žmones, pas jį esą.

17. **O Jonatans** bey **Uimazas** stowėjo prie **šullinio** **Xogel**, ir sluginā wiena nuėjusi apskale jiems tai. Bet jūdu nuėjusi tai wėl apskale **Karalui Dowidui**: nės jūdu ne dryso pasirodit, ney i miestą pareit',
1 Kar. 1, 9.

18. Bet waikā wiens jūdu pamatęs apskale tai **Abfalomui**. **Ulle** jūdu skubrey nuėjo i namus kokių' žmogaus **Baurime**, tas šullini turrėjo, ant sawo dwāro, i tą jūdu nuklipo.

19. **Jr moteriskė** dangalą žmūsi uždenge tūmi šullini, ir papyle kroyā ant to, kad nieks to ne suprāto.

20. **Taygi** tarnams **Abfalomo** pas tą moteriskę i jės butą iėjus, tare jie: kame cze **Uimaz** bey **Jonatans** moteriskė tare jiems: jūdu pėrsiyrė per upelį. **Jr** kaip jie jėdu jėškėjo, o ne surādo, tay jie wėl nuėjo i **Jeruzalę**.

21. **O** aniems šallin ejus, išlėpo jūdu iš to šullinio, ir nuėjo, kad tai apskalytu **Dowidui**, **Karalui**, ir tare **Dowidui**: jūs pasikėlę greitay pėrsiurkit per upę; nės taip ir taip **Uitopelis** priek jus rōdijo.

22. **Tay** pasikėlė **Dowids**, ir wissi žmonės pas jį esą, ir pėrsiyrė per **Jordaną**, iš wissay išaukus, ir jie ne pasigėdo ney wieno, kurs ne butu draugė per **Jordaną** pėrsigāwęs.

23. **Ulle** **Uitopelis** matydams, sawo rodą i nieką pawirtusi, balužo jissai sawo āsilą, ir pasikėlęs namon kėlawo i sawo miestą, ir namėj dēl sawo labjū damadą dars, patsai pasikore, ir galą gawęs buwo paldi- dojamas sawo tėwo kapinėsa.

24. **Jr Dowids** nukālo i **Maenaim**. **O Abfalomas** pėrsiyrė per **Jordaną**, ir wissi wyrat iš **Izrael** su jūmi.

25. Ir Abšaloms buwo Amasą i wyresnū ant waissō idejes i wietą Joabo. Bet Amasa buwo sunus nekuriū wyro, wardu Jetra, Izraelitėns, kursai per pacę turtėjo Abigailą, dukterį Naas sesers Zerujo, Joabo motinės.

26. Bet Izraelitėnai su Abšalomu abasą sawo sustate Gileadoj.

27. O Dawidui i Maanaim parėjus, parneše Sobi, sunus Naas, iš Rabbat, (miesto) waikū Ammon, ir Matirs, sunus Ammiel, iš Loda-bar, ir Barillai, Gileadit's iš Koglim.

28. Patalū, bludū, wissokū molo rykū, kwieczū, miežū, miltū, swillinū, puppū, lėšū, ktopū,

29. Medaus, swiesto, awjū bey karwju-łejū pas Dawidą ir pas žmones, pas jį esancjus, kad walgita; nės jie dumojo, žmones bus išalkę, pailę ir ištroškę pušęjoje.

18. Pėrsyrimas.

Abšaloms prie aujolo lašas pėrburtas.

Ir Dawids dawadą dare tarp žmonū su jām esancjū, ir idejo ant jū wyresnūsus ant tūkstancjū ir ant šimtū.

2. Ir išsunte žmonū trėczą dalyką po waldzia Joabo, ir trėczą dalyką po waldzia Abisai, sunaus Zeruja, Joabo brolio, ir trėczą dalyką po waldzia Itajo, Getitėno. Ir karalus tare žmonėms: ir aš su jumis išsitraukūs.

3. Bet žmones atšakė: tu ne turri išsitrauktis, nės kaczeg mes ir begtumbim, arba pusle musū užmušti būtumbim, tay jie taczau musū menk atbės; nės tu esi, kaip kad musū dėšimt tūkstanczej butu. Taygi gerans butu, kad tu numis iš miesto Gėlibtumbi.

4. Karalus tare jiems: kas jums patinka, tay aš darysu. Ir karalus stowėjo prie wartū, ir wissi žmones išsitraukę po šimtais ir po tūkstanczejis.

5. Ir karalus prisakė Joabui, Abisajui bey Itajui, tarydams: czedie man waiko Abšalomo. Ir wissi žmones girdejo, kaip karalus tai prisakė wissiemis wyresniemiems apie Abšalomą.

6. Ir žmonėms i lauką išėjus, pries Izraelitėnus, prasidejo karas girroje Epreim.

7. Ir Izraelitėnū žmones išmėšami buwo nū tarnū Dawido; kad tą dien diddis mūšis stojos, dwider šimt tūkstanczej wyrū.

8. Ir karawims czonay išsiplatino per wišą žemę, o girre daugiaus žmonū tą dien supūstijo, ne kaip karas.

9. Ir Abšaloms sutikto Dawido tarnus, ir jojo ant asil-arklio. Ir kaip asil-arklys po didju ir placęj išsikėtusū aujolu partjo, prisikabino jo galwa prie aujolo, ir kabejo tarp dangaus ir žemės; alle jo asil-arklys po jām pabėgo.

10. Kaip tai wyrū wiens pamate, apšakė jis tai Joabui, ir tare: štay, aš maczau Abšalomą prie aujolo kėbanti.

11. Ir Joabs atšakė wyrui, tattai jam apšakancjam: štay, ar matei jį kodelgi tu jį czonay žemyn ne parmušei? tay aš iš sawojo tam buczau damės dėšimt sidabrininkū, o dar ir dirgą.

12. Wyrš tassai atšakė Joabui: kad tu ir tūstanti sidabrininkū man butumbi i mano ranką swėręs, tay aš taczau ne buczau apšimęs sawo ranka ištikti karalaus sunu. Nės karalus prisakė taw ir Abisajui ir Itajui, numis begirdint, ir tare: idant dabokities, kad ne kas waiką Abšalomą [ne išeistu].

13. Urba jey aš ko pikt daryti buczau padryšęs, ir tai ant sawo dušos žmės, o karalui ney joks daiktis ne gal užlėptas buti, tay tu pats mano priesinininkū butumbi pastojęs.

14. Joabs tare: aš ne galu taip ilgay pas tawę užtrukt. Tay žmė Joabs tris ragotines i sawo ranką, ir pėrware tas per Abšalomo širdį, jam dar gywam esant prie to aujolo.

15. Ir dėšimtis tarnū, Joabo ginclū-nesėjai priejo jį, ir užmuše jį butinay.

16. Tay Joabs trūbijo ant trūbū, ir sugražinno žmones, kad Izraelitėnus daugiaus ne wytu; nės Joabs žmonū norėjo czedi.

17. Ir jie Abšalomą nužmę, mėtė

ji girtoj' i didde kofę dabe, ir už-
krowe ant jo labay didde krūmą at-
meną. Ir wissi Izraelitėnai bęgo,
kožas i sawo namus.

18. O Absalomus saw stulpą bu-
wo attiesęs, dar qyws be budams,
tas randamas yra karalaus-pakal-
nėj; nės jis tare: aš ne turru ney
jokio sunaus, todėl šis stulpas bus
paminklas mano wardo. Ir pra-
mine tą stulpą pagal sawo wardą,
o dar ir itki šei dienai wadinams:
Absalomo wieta.

19. Aimaaz, sunus Zadofo, tare:
prašau, pawėlit man bęgti ir ka-
ralui apsaityti, kad Pons Diews
jam prową dāres priek rankas jo
neprietelū.

20. Alie Joabs tare jam: tu šen
dien' ne gėrą naujėną pranėši; Pittą
dieną galeši tą naujėną pranėšt,
alle ne šen dien; nės karalaus su-
nus numiręs.

21. Bet Rūsui tare Joabs: nuėjės
pasaitų karalui, tą tu matei. Ir
Rusi pasiklonojo Joabui, ir nubėgo.

22. Alie Aimaaz, sunus Zadofo,
wėl tare Joabui: kaipgi? Jey ir aš
bėgėzau pasitų Rusi? Joabs tare:
tą nori bęgt, sunau? eil šen, nės
tu ne gėrą naujėną pranėši.

23. Ogi, kad ir aš bėgėzau? Jis
tare jam: taygi bęgt. Taip bėgo
Aimaaz ties kėlu, ir pranoko Rusi.

24. O Dowids sėdėjo tarp dvejū
wartū. Ir sargas užlippo ant stogo
wartū prie muro, ir jis sawo akis
pakeles, mate koki wyką wieną be
bėganti.

25. Ir jis šaukdams apsaite tai
karalui. Alie karalus tare: jey jis
wiens, tay jis gėrą naujėną pranėš.
Ir jam be einant ir artyn prisiar-
tinant,

26. Mate sargas Pittą wyką bė-
ganti, ir prišauke i wartus tary-
dams: štay, wyrs kofšai, atbėg
wiens. O karalus tare: ir tas gėrą
naujėną parnėš.

27. Sargas tare: aš regiu pirmojo
bėgimą kaip bėgimą Aimaaz, sunaus
Zadofo. Ir karalus tare: jis gėrs
wyrs, ir parnėš gėrą naujėną.

28. O Aimaaz satydamas tare ka-
ralui: pakajus! ir jissai karalui sa-

wo wėidu itki žemės pasiklonodams
tare: pasilowinnams t'essie Wiefšpats,
tawo Diewas, kufsai žmones sawo
ranką priek mano wiefšpati, karalų,
kelanczus, padawe.

29. Alie karalus tare: ar dar ge-
ray destis su mano waitu Absalo-
mu? Aimaaz atsāte: aš maczau
diddi trankimą, kaip karalaus tarns
Joabs mane, tawo tarną, funte, ir
ne žinnau, kas tai buwo.

30. Karalus tare: ant šalies ejęs
cye apsisitok. Ir jis ejo ant šalies,
ir apsisitojo.

31. Štay, tame tarpe priejo ir
Rusi, tarydams: štay gera naujė-
na, mans wiefšpatie karalai! Pons
Diews taw šen dien' gėrą prową
dāres ant wissū, priek tawę besistėn-
ganczių.

32. O karalus tare Rūsui: ar dar
wislab geray su mano waitu Absa-
lomu? Rusi tare: at kad wissiems
neprietelams mano wiefšpaties kara-
laus taipo nusidūtu, kaip tam wai-
tui nusidawe ir wissiems, kurie priek
tawę stengias, tą pišt daryt.

33. Tay karalus wissas nusimūtijo,
ir aukštyn i swetlyczią wartūse
ejęs werke, ir be eidams taipo kal-
bėjo: mans sunau Absalom, mans
sunau, mans sunau Absalom! at!
kad aš tawo wietoje buczau miręs!
At Absalom, mans sunau, mans
sunau!

* Rym. 9, 3.

19. Pėrsfyrimas.

Dowids i sawo karalyšę wėl idėtas.

Ir Joabui buwo apsaityta: štay,
karalus werk, ir apraudoja Absa-
lomą.

2. Ir pėrgalėjimas pėrsiteite i de-
jāwimą tą dien, tarp wissū žmonų;
nės žmones buwo girdėję tą dien,
karalū besitūzijant dėl sawo sunaus.

3. Ir žmones slapceję šalin ejo
tą dien, kad ne parėjo i miestą, kaip
žmones pasislėpdawo, kad gėdą ga-
wo, iš karo pabėgę.

4. O karalus sawo wėidą buwo
uždengęs, ir šauke didzu balsu: at
mans sunau, Absalom, Absalom,
mans sunau, mans sunau!

5. Bet Joabs atėjo i karalaus na-
mus, ir tare: tu šen dien apgėdinai

wiſſus ſawo tarnus, kurrie ſhen dien tarwo, tawo ſunū, tawo duſterū, tawo moterū, ir tawo nepriwenzawotū moterū duſias iſgėlbejo.

6. Kadangi myli, tawę ne ken-
czenczus, ir ne kenti, tawę mylin-
czus. Ašs tu ſhen dien dūdi mums
numanyt, kad menš atboji ney wy-
reſnujū, ney žalnėrū. Ašs aš dabar
geray numanau, kad taw tiſt Abſa-
loms gyws butu, o mes wiſſi pra-
pūle, tai taw geray butu.

7. Taygi paſikėles iſeiš laušan, ir
kalbėš su ſawo tarnais meilingay.
Ašs aš prie Pono Diewo taw pa-
ſibąjijū, jey ne iſeiſi laušan, tay
ney wiens wyrū ne paſilikš pas ta-
wę ſę nakti; tay taw piſczaus bus
uš wiſſą bėda, ant tawęs užejuſę, iſ
majū tawo dienū, iſkiſol.

8. Tay karālus paſikėles paſiſedo
i wartus. Ir tai apſakoma buwo
wiſſiems žmonėms: ſtay, karālus
ſed wartūſę. Tay wiſſi žmonės atė-
jo pas karālū. Bet Ižraelitėnai bu-
wo pabėge, koſnas i ſawo namus.

9. Ir wiſſi žmones iſ wiſſū gim-
minū Ižraelo waidijos, ir tare: ka-
rālus mus iſgėlbejo iſ rankū muſū
neprietelū, ir iſwalnijo mus iſ ran-
kū Pilistėnū, ir turrejo iſ žemės iſ-
bėgti del Abſalomo.

10. O dabar Abſalomas gāla
gāwo karāwime, kurri mes ant ſa-
węs buwom idėje. Kodėlgi dabar
taipo paſilidžat, kad karālū ne wėl
atgrąžinat?

11. O karālus nuſunte pas Zadołq
ir Abjatarą, wyſtupū dy, ir jiem
dwiem ſakydino: kalbėlita su wyre-
neiceis Judawoj, ir tarlita: kodėl
jūs norit paſtuczauſieji but, karālū
wėl ſugražint i ſawo namus? (nės
ana kalba wiſſū Ižraelitėnū karālui
buwo apſakyta jo namūſę.)

12. Jūs eſte mano brolei, mano káu-
lū ir mano kuno; kodėlgi jus paſtu-
czauſieji norite but, karālū ſugražint?

13. Ir Amasui tarlit: ar tu ne
eſi mano kaulū ir mano kraujo?
Diewe manę korawoſ, jey tu ne buſi
wyrausafis ant abajo pas manę per
ſawo amſiā i Joabo wietā.

14. Ir jis ſawęſp trauė ſirdis
wiſſū žmonū, kaip wienintelio wyro.

Ir jie nuſunte pas karālū: ſugryſt
tu ir wiſſi tawo tarnai.

15. Taiipo pargryžo karālus. Ir
jam iſti Jordano nukakus, wyrai
iſ Judawos buwo atėję i Gilgalā,
kad žemyn citu, karālui prieſhais, ir
kad karālū per Jordaną pėrgabėntu.

16. Ir Simeci, ſunus Gėra, ſu-
naus Jemini, Baurime gywenas,
ſubinos, ir žemyn ęjo su wyrais
iſ Judawos, karālui Dowidui prie-
ſhais. * 1 Kar. 2, 8.

17. Ir tuſtantis wyrū iſ Benja-
min buwo su jūmi; priegtam ir Ži-
ba anſai tarns iſ namū Zaulo, su
ſawo pentiolika ſunumis, ir dwide-
ſimt bernais, ir ſubinoſi per Jor-
daną pėreit pirm karālaus.

18. Ir pataiſe permāžą, kad karā-
laus ſeimyną pėrgabėntu, ir dary-
tu, kas karālui patikto. Alie Si-
mei, ſunus Gėra, ant žemės paſi-
meſdams paſiklonojo karālui, kaip
perſiyre per Jordaną.

19. Ir tare karālui: mano wief-
patie, ne kältink manę iſ ano nu-
ſidėjimo, ir ne atſimink, kad aš
tawo tarns, taw neteiſybę dariau
tā dien, kaip tu, mans wiefſpatie
karālau, iſ Jeruzalės iſėjėi, ir ne
minnė to daugiaus, karālau; * ępr. 16, 5.

20. Ašs aš, tawo tarns, iſſipa-
jyſtu, kad ſunkiey eſmi nuſidėjęs.
O ſtay, aš ſhen dien pirmjauſey
atėjau, iſ wiſſos gimminės Jožepo,
kad aš taw mano wiefſpacziui karā-
lui prieſhais ateiczau žemyn.

21. Alie Abiſai, ſunus Žeruja, at-
ſakydams tare: argi Simeci ne del
to žuddytinas, kurs taczaus ant pa-
moſtytojo Pono Diewo kėikęs?

22. Bet Dowids tare: kas man
darbo su jumis, jūs waitai Žeruja,
kad jūs manę ſhen dien, nėy wėl-
nas, norite tuſſint? argi ſhen dien
kas turretu žudditas buti Ižraeli-
lijet ar dingai, kad aš ne žinnau,
manę ſhen dien karālumi wėl paſto-
juſi ant Ižraelitėnū?

23. Ir karālus tare Simėjui: tu
ne buſi žawinnamas. Ir karālus
paſibąjijo jam.

24. Mėpi-Božets, Zaulo ſunus,
taipojau žemyn atėjo karālui prie-

šais. Ir jįsai neį sawo kijas buvo mazgojės, neį sawo barzdą cysčiųės; neį sawo rubus mazgojės, iš tōs dlenōs, kaip karālus buvo šalīn ejės, iškī tai dienai, kaip' jis su pajumi pargryjo.

25. Ir kaip jis i Jeruzalę parėjo, karālui priekšais, tare karālus jamui: kodėl ne ejei su manim', Mepi-Božet?

26. Ir jis tare: miels wiespatie karālau, mano tarnas manę pri-gāwo, nēs aš, tawo tarns dūmo-jau: aš ašilą pasibalnosu, ir ant to pas karāly nuįšū; nēs aš, tawo tarns, raškas esmi.

27. Priegtam jįsai manę, tawo tarną, piktay apstēlbe po ašilū ma-no wiespaties, karālaus; alle mano wiespats karālus kaip angelis Die-wo; daryk, kas taw gēr rōdos.

28. Nēs wissa mano tēwo gimminē kī' nieko ne buvo, kaip įmones smerties wertī po ašilū mano wies-paties, karālaus. Taipogi tu dabar sawo tarną dējei tarp tū, kurrie prie tawo stālo walga. Kogi man dau-giaus reiktū, arba kō daugiaus pri-walau, karāly prašyt?

29. Karālus atšakē jam: kō tu man dar daugiaus kalbi apie tait aš sakiau: tu bey Šiba pērsidalyti-ties tō dirwā.

30. Mepi-Božets atšakē karālui: te immie jįsai tō ir wissay, bille tikt tu, mans wiespatie karālau, su pa-kajumi parėjēi.

31. Ir Barsillai, Gileadits, įemyn parėjo iš Koglim, ir wēde karāly per Jordaną, kad jis be iškādōs pērsigāutū.

32. O Barsillai buvo geray pa-sēngs, apie aštānis dēsimtis metus; tassai aprūpino karāly [wissočin zo-plistū] Maanaim dar esanti; nes jis buvo garbēs pilnas wyrs.

33. Ir karālus tare Barsillajui: kēlāuk draugē su manim', aš tawę aprūpīsu pas manę Jeruzalē.

34. Bet Barsillai tare karālui: kaip ilgaygi aš dar patēksu šim' swiete, kad su karālumī aukštyn kē-lāucyau i Jeruzalę?

35. Aš šen dien' esmi aštānis dēsimtis metų, kaipgi galēcyau iš-

pažint, kas gēr, arba kas piktā, ar-ba ragāuti, kō walgau arba gerū; arba girdēt, kō dainojantieji ar dai-nojencjos dainoja? Kodėl aš, tawo tarnas sawo wiespati, karāly tolaus apsunkecyau?

36. Dawēlik man sawo tarnai, kad mažumą elezan su karālumī per Jordaną. Kodėl tu man, ka-rālau, toktai nori atesetis?

37. Dūk man, sawo tarnai, su-grykt, kad numirecyau sawo mieštē, pas sawo tēwo, ir pas sawo mō-tinōs kapines. Štay, cze yra tawo tarnas Kimeam, tas tē kēlauja su mano wiespacju, karālumī, ir tam tu daryk, kas taw gēr rōdos.

38. Karālus tare: Kimeams tur su manim' kēlāuti i aną šalī, ir aš jam iškōdisu, kas taw geray patink, ir wislab, kō tu tikt patšai noreši, aš taw iškōdisu.

39. Ir wissims įmonēms su ka-rālumī per Jordaną pērėjus, pa-bucywo karālus Barsillai, ir pēr-įegnojo jį; ir jis wēl pargryjo i sa-wo šalī.

40. Ir karālus pērkēlawo i Gil-galą, ir Kimeams kēlawo su jūmī. Ir wissī įmones iš Judawōs karā-lū buvo pērweđ; bet Izraelitēnū tikt' pusse cze buvo.

41. O štay, tay wissī įmones iš Izrael atėjo pas karāly, ir tare jam: kodėl musū brolei, wyrai iš Juda-wōs, tawę slapczey ēme, ir pērweđe karāly bey wissā jo gimminę per Jordaną, ir wissus wyrus Dowido su jūmī?

42. Tay atšakē tie iš Judawōs tiems iš Izrael: karālus mums ar-tēsnis yra; kam waidijaties dėl to ar dingot, mus iš karālaus penukš-lo arba dōwanū gāwusūs?

43. Tay atšakē tie iš Izrael aniems iš Judawōs ir tare: mes dēsimt karūl daugiaus, [daliēs] turrime prie karālaus, ir prie Dowido, ne kaip jūs: kodēgi mus taipo panie-kinat, kad mes ne turrējom pirmiešt buti musū karāly pargabēt? Alle tie iš Judawōs drōsaus kalbejo up-anus iš Izrael.

20. Pėrsityrimas.

Matėjimins Seba gėm sawo alga.

Je buwo czonay piktay stebjams wyrs wardu Seba, sunus Biktė, nekursio wyro iŝ Jemini; tas trūbijo ant trūbū, ir tare: mes ne turime kę darbo su Dowidu, ney daktis iŝ sunaus Izai: koinas iŝ Izrael tesifelie i sawo sietrę.

2. Tay koinas iŝ Izrael atsiŝtyre nū Dowido, ir paŝluso Sebui, sunai Biktė. Alle wyrai iŝ Judawos laiteji prie sawo karālaus, pradėjus nū Jordano, iŝ Jeruzalę.

3. Alle karālui Dowidui namon parejus i Jeruzalę, ėme jissai. anas deŝimts nepriwenzawotas moteres, kurras jissai buwo paliktės, kad namū pridabotu, ir tas styrų sawojo ir joms jū iŝlaikimę dawę, alle ne sugulėjo daugiaus su jomis. Je jos buwo taip styrų laikomos, itki numirre, ir paŝliktu naŝles.

4. Je karālus tare Amasui: suwadit man wiŝsus wyrus iŝ Judawos ant trecjės dienės; o tu taipojau czon turri stowėti.

5. Je Amasa nuėjo Judę suwadit; alle jis ilgiaus uŝtrukto, kaip jam czeŝas buwo statytas.

6. Tay ŝake Dowids Ubisajui: dabar Seba, sunus Biktė, mums daugiaus bėdōs darys, ne kaip Abŝalomas. Tu imk tarnus sawo pono, ir wyt ji, kad ne raŝtu pirmi ŝawęs muretus miestus, ir ne pabėgtu po musū atidū.

7. Tay iŝŝitraukę paŝtuy ji wyrai Joabo, priegtam ir Kretė bey Pleti, ir wiŝsi drūtiejė. O jie iŝŝitraukę iŝ Jeruzalės, kad wytu Seba, suns Biktė.

8. Alle kaip jie prie ano didzojo almens buwo pas Gibeon, tay Amasa jiems prieŝais ėjo. O Joabs buwo apŝijūŝes ant sawo rubū, kurreis apŝirdēs, ir kardu ant tū buwo apŝijūŝes, tas kabejo prie jo kulkū matėjij, tų jis galejo tylomis iŝtraukę ir iŝiŝti.

9. Je Joabs tare Amasui: lūbą dien, miels brolan! Je Joabs su dēpine sawo ranka nutwėre Amasę prie barjōds, kad ji buzejūtu.

10. Je Amasa ne prisidabojo, kad Joabs kardu sawo rankoj turėjo; ir jis pėrdure ji tūmi per pilwę, kad jo widdurei iŝŝikrėte ant žemės, ir ne dure i ji daugians, bet jis toj numirre. O Joabs bey jo brolis Abisai, wiŝo Seba, suns Biktė.

11. Je nekursai iŝ Joabo tarnai paŝistojo ŝale jo, ir tare: ŝukŝtu, kad tas Joabę iŝŝiktu, ir koinas te ŝektie Dowidę, paŝtuy Joabę.

12. O Amasa sawo paties krauje wolotas gullejo ant pacjōs ulicjōs. Alle kaip wiens tai pamate, wiŝsus žmones ėje apŝistojenčius, tay jis Amasę pawilkto iŝ kėlo i dirwę, ir uŝmete rubū ant jo; kadangi jis mate, kad koinas, ji prieinas, apŝistojo.

13. Taygi, kaip jis iŝ ulicjōs buwo ŝalin dėtas, koinas ŝeėe Joabę, kad wytu Seba, suns Biktė.

14. Je jis pėrkelāwo per wiŝsas gimmines Izraelo, i Abelę ir Bet-ŝaakę, ir i wiŝę Uberim; ir jie ŝufirinkę ŝeėe ji.

15. Je prieję apgulle ji Abeloj ir Bet ŝaakoj, ir pylę pylimę aplink miestę, ir priŝartino prie murū; ir wiŝsi žmones su Joabu ėŝantieji, su wiŝsa ŝyla norėjo murus parplėŝti.

16. Tay iŝmintinga kofia moterikŝe ŝauke iŝ miesto: klaufytit, klaufytit, ŝakytit Joabui, kad ŝen ateitu, aŝ noru su jūmi kę kalbėti.

17. Je jam atėjus, tare ta moterikŝe: ar tu eŝsi Joabs? jis atŝakė: eŝmi. Ji tare jam: girdel žodžū tawo ŝūginės. Jis tare: girdžu.

18. Ji tare: kitta kartę ŝakydawo: jey ŝas nor kō klauf, tas te klaufa Abeloj, tay wis geray ŝekies.

19. Aŝ eŝmi wiens palajingū ir wiernū miestū Izraelije; ir tu nori tų miestę ŝawit, tų motinę Izraeliję kodel tu nori praryt? Diwewo tēwiŝkę?

20. Joabs atŝakydams tare: apŝaugok Diwew, apŝaugok Diwew nū to, kad aŝ tų norėcjan praryt? arba iŝpūŝtit; tai ne tieŝa.

21. Bet wiens wyrs nū kalnū Epraim, wardu Seba, sunus Biktė, maiŝtę kėle prieŝ karalū Dowidę. Iŝdūkite tų man wienę, tay aŝ ŝalin trauŝius nū ŝio miesto. Mo-

teriške tare Joabui: štai, jo galva bus tau išmesta per murus.

22. Ir ta moteriške atėjo pas wissus žmones, taip išmintingai jiems kalbėdama. Ir jie Sebui, sunui Bistri, galvą nukirto, ir išmetė tą pas Joab. Tą trūbijo jis ant trūbų, ir jie atėjo nū miesto, kornas pareidams i savo namus; alle Joabs wël parėjo i Jeruzalę pas karalų.

23. O Joabs buvo vyrąsasis ant wiso waisto Izrael. Benaja, sunus Jojada, vyrąsasis buvo ant Krėti bey Plėti.

24. Adorams buvo stárbininkas. Jožapata sunus Ailud, buvo nusidawimū rašytojis.

25. Seja buvo raštininkas. Zadoks bey Abjatars buvo wystupu du.

26. Priegtam dar Ira, Jairits, buvo Dowido klebonu.

21. Perskyrimas.

Dowids randa brangu česą, pergal Pilištėms.

O rádosi brangi gadyna česė Dowido, per tris metus pagretėm; ir Dowids jėškėjo weidą Pono Diewo. Ir Pons Diews tare: dėl Saulo, ir jo kraujo pilnės gimminės [aš tai darau] kadangi jis Gibeonitus užmušęs.

2. Tą karalus Gibeonitus suwadindinęs tare jiems: (O Gibeonitai ne buvo iš waikū Izrael, bet buvo liškė iš Amoritū. * Alle waikai Izrael jiems buvo su prysėga žadėję, o Saulas jėškėjo jās užmušt savo keršte, kad patiktų waikams Izrael bey Juda.) * 3oj. 9, 15. 19.

3. Taygi tare Dowids Gibeonitams: ką aš jums darysu? Ir kūmi aš jus suderisu, kad wissą gerą wilitumbit tėwiskėi Pono Diewo?

4. Gibeonitai tare jam: mes ne norim' ney aũso ney sidábro nū Saulo, ney nū jo gimminės, ir ne norim', kad bille kas žawinnamas butu Izraeli. Jis tare: kagi šakot, kad aš jums darysiau?

5. Jie tare karalui: tą wyrą, kursai mus supūstijo, ir išgaĩsino, tą mes išpūstisim, kad ney wiens jam

ne liktu per wissus rubėjus Izrael.

6. Dūkite mums septynis wyrus iš jo gimminės, kad tus pakartumbim Ponui Diewui Gebeoj' Saulo, anno išrinktojo Pono Diewo. Karalus tare: aš jās dūsu.

7. Alle karalus čėdijo Nepi: Božeto, sunaus Jonatano, sunaus Saulo, dėl anės * prysėgės po ačią Pono Diewo tarp jų dwėjū prisetės, butent tarp Dowido bey Jonatano, sunaus Saulo. * 1 3om. 18, 3.

8. Bet suns du * Aizpōs, dukters Ujo, kurrādų ji Saului buvo pagimdžusi, Armoni bey Nepi: Božet; priegtam annus pentis sunus Aizkalōs, dukters Saulo, kurrus ji iš Udrielo pagimdžusi, sunaus Barsillai, Maalotito, ėme karalus, * Pl. 3, 7.

9. Ir dawe tus i rankas Gibeonitū: tie tus pakore ant kalno po ačią Pono Diewo. Taip prapūle šie septyni wienu kartū, ir mirre česė pirmojo dągo, miešū-dągūi prasidedant.

10. Tą Aizpa, dukte Ujo, žaką ėmusi užklojo tą ant wiršaus ūlōs, kaip dągas prasidėjo, iškikol lytus iš dangaus ant jų warwėjo: ir ji ne pėleido, kad dieną paušėci po dangum ant jų tuppėtu, ney kad natėje žwėrys ant lauko jās sudraštų.

11. Ir Dowidui tai buvo apsaityta, ką Aizpa, dukte Uja, Saulo ne priwenzawota moteriške dārusi.

12. Ir Dowids nuėjes atėme kaulus Saulo ir kaulus Jonatano, jo sunaus, iš mieszonū Jabes Gileadoj'; (kurrus * jie nū ūlicų Betsan slapčėy buvo atėmę, nės ėjonay Pilištėnai jās buvo pakore, tū čes kaip Pilištėnai Saulą musė ant kalno Gilboa.) * 1 3om. 31, 12.

13. Ir pargabėno tus iš ten aũštyn, ir jie suwale jās i wieną krūwą draug su kaulais pakartujū.

14. Ir jie palaidojo kaulus Saulo ir jo sunaus Jonatano ėmėje Benjamin, Zeloj', kapinėsa jo tėwo Kis; ir dare wislab, ka karalus buvo liepęs. Taip Diews potam tai ėmei wel malonus pastojo.

15. Bet Pilištėnai iš naujo pra-

Dėjo karauti prieš Izraelitėnus, ir Dowids su savo tarnais žemyn kelavęs karavo prieš Filistėnus. Ir Dowids paliko.

16. Ir Jesbi iš Rob (kurs buvo vaikū Rapa miens, ir swartis jo ragotinės swere tris šimtus syklus wato, ir turrejo naujus gintlus) tas dumojo Dowidą užmušt.

17. Ule Abisai, sunus Zeruja, gelbėjo jį, ir užmuše tą Filistėną. Tay Dowido wyrai jam labay pasibąžijo, ir tare: tu ne kėlausi dangiaus su mumis i kārą, kad ne išgėsoma būtu žibnyra Izraelije.

18. Pasūy dar kīts kāras kėlėsi Robe su Filistėnais. Tay Sibekai, Usatits, užmuše Sapa, kurs taipojau wiens buvo iš vaikū Rapa.

19. Ir dar kīts kāras kėlėsi Gobe su Filistėnais. Tay Elanans, sunus Jaere Orgim, Betlēemitėns, užmuše Goliatą, Getitėną; kursai ragotinę turrejo, tōs kartis buvo nēy audėjus-riestuwas.

20. Ir dar kīts kāras prasidėjo Gate; tame buvo wrys bais didžio stomens, tas turrejo šešis pirštus ant kōjnōs rankōs, ir šešis pirštus ant kōjnōs kōjōs, tai yra iš wisso dvidešimt ir keturi: o ir jis buvo gimmes iš Rapa.

21. Ir kaip įšėj Izraelitėnus bjaurėy buvo išpeikęs, užmuše jį Jonatans, sunus Simeas, Dowido brolio.

22. Šie keturi Kapui buvo užgimę Gate, ir buvo užmušiami per rankas Dowido ir jo tarnū.

22. Pėrskyrimas.

Dowido laupjės-giesmė uš išgėlėjimą nū savo neprietelū.

Ir Dowids kalbėjo Ponui Diewui žodžius šōs giesmės, tū cēs, kaip Pons Diews jį buvo išgėlėjęs nū rankū wissū jo neprietelū, bey nū rankū Saulo, ir tare:

2. Pons Diews yra mano āla, ir mano pilkīs, ir mano išgėlėtōjis.

* p. 18, 8.

3. Diews yra mano nusistieėjimas, kurrām aš nusistiekiu, mano stydas ir rāgas mano išgūnimo, mano apginnimas, ir mano prisistieėjimas;

A. 2.

mano išgėlėtōjis, tu manę gelbi nū žmonū piktummo.

4. Uš Poną Diewą laupjėsu ir prašysu, tay busu išgėlėtās nū savo neprietelū.

5. Nēs manę buvo apėmę smerties bangos, ir uppes Belial išgandino manę.

6. Pėklōs ryšei apėmė manę, ir smerties wirwēs apgėlėjo manę.

7. Kad tūžboj esmi, tay prašaus Poną Diewą, ir šaukiu savo Diewop, tay jis išklausō mano balsą iš savo bažnyčjōs, ir mano šauksmas ateiti pas jį i jo ausis.

8. Žėmė drebejo, ir pasijuddino, twirtybės dangaus kruttėjo ir wistėjo, kaip jis imršo.

9. Čāras išėjo iš jo nosies, ir purstijenti ugnis iš jo burnōs, kad žalbūwo iš to.

10. Jis dangū palenkė ir nūjėngė; ir tamšū buvo po jo kōjomis.

11. Jis pasirodō ant Kerubim nēy atiekdams, ir nusileidō ant wėjo sparnū.

12. Jo šėtra aplink jį buvo tamšybe, ir įšdi drumstus debesėi.

13. Žibėjimas pirm jo žėrėjo nēy anglis dēgancjōs.

14. Pons Diews growė iš dangaus ir aukščiausasis išlėidō savo perkūną.

15. Jis šiomė savo stulpus, ir išbarsė jās; jis dawė žaibūti, ir išgandino jās.

16. Tay regimi buvo diddi twanai, ir žėmės dugnas atšwėrė, nū barimo Pono Diewo, nū twapo ir putimmo jo nosies.

17. Jis išsunte iš aukštībės, ir gabėno manę; ir ištraukė manę iš didži wandenū.

18. Jis išgėlėjo manę nū stiprā mano neprietelū, nū manēs ne apkenecenzujū, kurrie man permacnas buvo,

19. Kurrie manę apgėlėjo cēsė mano nepalaimōs; ir Pons Diews stojō man nusistieėjimu.

20. Jis išwėdė manę ant ruimo: jis ištraukė manę, nēs jis pasimėgo manimi.

21. Pons Diews man geray dāro

pagal mano teisybę; jis užmoka man pagal cysitybę mano ranką.

22. Aš aš laikau Pono Dievo kelus, ir ne esmi piktas prieš savo Dievą.

23. Aš wissus jo sudus aš turru po ašiū; ir jo prisatimus aš ne pa-niešinu.

24. Bet aš esmi be nūtartiės po jo ašiū, ir saugojuš nū griekū.

25. Todėl Pons Diews man už-moka pagal mano teisybę, pagal ma-no cysitybę po savo ašiū.

26. Pas šwentūsus tu esi šventas, ir pas gerūsus tu esi geras.

27. Pas cysitūsus tu esi cysitas, ir pas pėrkreiptūsus tu esi pėrkreiptas.

28. Aš tu gelbi pawargusus žmo-nes; ir savo akimis tu pažėjini di-džišus.

29. Aš tu, Pone Diewe, esi man žibnyčė, Pons Diews mano tamsy-bė daro šwiesą.

30. Aš su tawim aš galu žalnėrū-pulkus parmušit, ir su savo Diewu per murus šokt'.

31. Dievo kelai yra be nūtartiės; Pono Dievo * žodžiai yra peršai-štingi; jis yra atšargą wissims jūmi-nusitiktintiems. * Ps. 12, 7.

32. Aš kame yra Diewas be to Dievo? ir kame yra apgintojis be musū Dievo?

33. Diews stiprin manę su mace, ir rodo man kėlą be nūtartiės.

34. Jis daro mano kojas lyges el-nams; ir paslato manę ant mano aukštībės.

35. Jis mošinna mano rankas ka-rauti; ir mošinna mano pėti warin-ni kšpini itempti;

36. Ir dūdi man stydą savo iš-gánimo; ir kad tu manę pažėjini, tay manę didzu darai.

37. Tu po manim wietą darai wait-šęjoti, kad mano kojos ne paslystu.

38. Aš savo neprietus wųsu, ir jās išpūstisu; ir ne sugryšu, it' aš jās busu užmušęs.

39. Aš jās žawisu, ir sumušu, ir jie manęs ne atsigis; jie tur pul-ti po mano kojomis.

40. Tu gali manę su mace išrėdyt ant karawimo; tu po manim gali mėsti prieš manę stėngenczūsus.

41. Tu prawarai mano nepriete-lus, kad išpūsticzau manę n' apsen-czenczūsus.

42. Ne šautia, bet cze niera gėl-bėtojo; Diewop', bet jiems ne at-siliepija.

43. Aš jās sutrisu nėy dulkes ant žėmės; kaip purtus ant uliczės aš jās sumindžosu ir išbarstysu.

44. Tu gelbi manę nū žmoną, wai-da kėlancujū, ir idedi manę i wyre-snyji tarp pagonū; žmones, kurtus aš ne pažinau, šlužiija man.

45. Svetimieji waitai manę ne iweike: ir klauso manęs su paklusno-mis ausimis.

46. Svetimieji waitai apalpsa, ir spardosi savo pėnczūse.

47. Pons Diews yra gyws, ir pa-giramas t'essie mano apgintojis; ir Diewas, ūla mano išgánimo, t'essie paauštinnams;

48. Tas Diews, kurs man dūd pasitiešit, ir pawercz žmones po manim.

49. Jis išgelbti manę nū mano neprietus; tu paauštini manę iš tū, kurtie prieš manę stėngiasi; tu iš-gelbi manę nū neteisujū.

50. * Todėl aš taw dėkawosu, Po-ne Diewe, tarp pagonū; ir tawo wardo laupę giedosu; * Rym. 15, 9.

51. Kurs savo karalui diddi išgá-nimą išroda, ir gėr daro savo pa-mostytamui, Dowidui ir jo waitams amšinay.

23. Pėrstyrimas.

Dowido pastuczaušoji giesmė, ir surašims karjygiū.

Gzittie yra pastuczaušieji žodžiai Do-wido: kalbėjo Dowids, sunus Izai, kalbėjo wyrs, kurs iškeltas yr i mo-stytaji Dievo Jokubo, meilingay su giesmėmis Izrael.

2. * Dwase Pono Dievo kalba iš manęs, ir jōs kalba ant mano lie-žuwo. * Matt. 22, 43.

3. Diewas Izraelo man kalbėjo, gelbėtojis Izraelo kalbėjo: teisusis waldons tarp žmonū, waldonas bai-mėje Dievo.

4. Ir lygey kaip auštra rytmettij', saulei rytą mėtą užstėtant be debesū,

Kad iš saulės spindulio po lytaus
žolė išjel' iš žemės.

5. Nės mano gimminė ne yra to-
kia pas Dievą, nės jis su manim
susiderėjo, ir tas suderėjims bus am-
žins, davądnas ir laišomas, nės wis-
sas mano išgąnimas bey wale ant
to laukia, kad jis augtu.

6. Alie Bėlialo waitai wissi yra
ney išbarstytos usnys, kurras ranko-
mis ne gali suspaust.

7. Bet kurs jas tur nutwėrt, ge-
leš ir ragotines tur sawo rankoj'
turtėti, ir ugnimi bus sudėginjami
šėtroje.

8. Szittie yra wardai karzygiū Do-
wido: Jafabeam, sunus Akmoni, gar-
bingiausasis iš trijų. Jis pakėle sa-
wo ragotinę, ir užmuše aštūnis šim-
tus wienu kartu.

9. Po jo buwo Eleazars, sunus
Dodo, sunaus Agoji, iš tū trijų
karzygiū su Dowidu; kaip jie išpeikė
Pilištėnus, ir czonay buwo susirintę
ant mušio, ir wyrai iš Izrael auk-
štyn traukies:

10. Tay jis stowėjo ir muše Pili-
štėnus, iktikol jo ranka prie kardo
pailfusi pastippo. Ir Pons Diews
didde pagalba dawe tū czeš; kad
žmones wėl sugryšo pastuy ji, plė-
šimma suwalyp.

11. Po jo buwo Samma, sunus
Ago, Araritėno; kaip Pilištėnai susi-
rinko i wieną pulką, ir buwo czo-
nay plotis dirwōs, pilnas lėšū, ir
žmones bėgo pirm Pilištėnū:

12. Tay jis pasistėjo i widdū tōs
dirwōs, ir tą išwālnijes užmuše
Pilištėnus; ir Diews sutėjo didde
pagalba.

13. Ir šie trys garbingiausieji iš
trijų dėsims parėjo žemyn per pjū-
ties czešą, pas Dowidą, i dauba
Adullam; ir wissas pulkas Pilištėnū
gulsėjo pakalnėj' Aepaim.

14. Alie Dowids tą kart' pillije
buwo; bet Pilištėnū žmones buwo
Betleėme.

15. Ir Dowid's usfigeidams tare:
kas man nor gėrt' atnešt wandens
iš šullinio Betleėme, ties wartais?

16. Tay šie trys karzygei išwerže
i abazą Pilištėnū, ir sėme wandens
iš šullinio Betleėm ties wartais, ir

nėše, ir pargabėno tą Dowidui. Bet
jis ne norėjo to gėrti, bet paliejo tą
Ponui Diewui.

17. Ir tare: apsaugot Diewe, kad
aš tai darveyau. Ar tai ne kraujas
anū wyra, kurrie sawo gywasti ne-
czėdidami tēn nuėjo? ir ne norėjo to
gėrti. Tai dare tie trys karzygei.

18. Ubisai, Joabo brolis, sunus
Zeruja, taipjau buwo garbės pilnas
tarp kittū trijų. Jis sawo ragotinę
pakėles užmuše tris šimtus; ir taip-
jau buwo diddey pagirtas tarp trijų.

19. Ir šlowingiausasis tarp trijų,
ir buwo jū wyrausasis; alle tacžaus
jis ne buwo prilyginams aniems trims.

20. Ir Benaja, sunus Jojada, su-
naus Isail, didžū darbū dėl pagir-
tas, iš Kabzeel, tassai užmuše dwė-
jėtą Moabitėnū, ney lūtū du drūtū,
ir nuėjes užmuše tikrą lūtą dauboj'
šiemōs czeše.

21. O ir užmuše wieną baisū Eglyp-
tišką wyrą, tas turtėjo ragotinę sa-
wo rankoj; alle jis nuėjo pas jį su
lazda, ir išwerže Eglypcionui tą ra-
gotinę iš jo rankōs, ir nušawino jį
jo paties ragotine.

22. Tai dare Benaja, sunus Joja-
da; ir labay buwo pagirtas tarp tū
trijų karzygiū.

23. Ir šlowingėsnis už anus tris-
dėsims; alle jis ne lygus pastojo
aniems trims. Ir Dowids idėjo jį
i wiernausajį sawo rodininkū.

24. Usaelis, brolis Joabo, yra tarp
anū trijų dėsims. Ekanans, sunus
Dodo, Betleėme;

25. Samma, Aroditens; Eliza,
Aroditens;

26. Elez, Paltitens; Ira, sunus
Ikešo, Tekoitėno;

27. Abieser, Antotitiškis; Nebunai,
Usatitiškis;

28. Zalmon, Agotitens; Maėrai,
Aetopatitens;

29. Eleb, sunus Baėna, Aetopa-
tiškis; Itay, sunus Ribai iš Gibė-
ōs, waitū Benjamin;

30. Benaja, Pirgatoniškis; Idai,
iš uppelū Gaas;

31. Abialbon, Arbatitens; Asma-
wet, Barumitiškis;

32. Eljaeba, Saalbonits; Beni-
Jasen bey Jonatan;

33. Samma, Araritėns; Uiam, sunus Sararo, Araritėns;

34. Elipelet, sunus Uasbai, sunaus Maekati; Eliam, sunus Aitopelo, Gilonitėno;

35. Ezrai, Karmelitėns; Pažrai, Arbitėns;

36. Jegeal, sunus Aatan, iš Zoba; Bani, Gaditėns;

37. Zeleks, Ammonitėns; Aarai, Beerotitėns, ginklų-nesėjis Joabo, sunaus Zeruja;

38. Ira, Ietritėns; Gareb, Ietritėns;

39. Uria, Eititėns; tū iš wisso yra trisdešimt ir septyn.

24. Pėrsfyrimas.

Dowido pasibijawimas, kad žmones sustaito, maru terawojama.

Ir Pons Diews sawo narše wėl diddey supykto prieš Izraelitėnus, ir pėrleido Dowidą tarp jų kusiint, kad jis tare: nuėjės sustaityt Izraelitėnus bey Juda.

2. Ir karalus tare Joabui, sawo wyrausiam ant waisko: eik aplink per wissas gimmines Izrael, pradejes nū Dan, iški Ber-Seba, ir sustaityt man žmones, kad aš žinnočiau, kiek jų butu.

3. Joabs tare karalui: Wiešpats, tawo Diewas, te pridedie prie jų žmonų, kiek jų dabar yra, dar simtą kartą tiek, kad mano wiešpats karalus, sawo pamėgimną iš to gautų; alle kodėl, mans wiešpatie karalau, tai apsiėmėi?

4. Alle karalus toktai norėjo, kad tai darytu Joabs ir wyresnieji ant waisko. Taip iškelawo Joabs, ir wyrausieji ant waisko, nū karalaws, kad sustaityt žmones Izrael.

5. Ir pėrėjo Jordaną, atsiguldami Aroere, ant dešinės miestų, pas uppėli Gad esančio, ir Jaesere.

6. Ir atėjo į Gilead, ir į pakalnę Ašir, ir nukėjo į Dan Jaan, ir aplink Zidoną.

7. Ir nukėjo į aną mūrais ap-
tvertą miestą Tyro, ir į wissas mie-
stus Ewitiū bey Kananitiū, ir išėjo
į pietus Juda, į Ber-Sebą.

8. Ir pėrkelawo wissą tą žemę, ir po dewynū mėnesū ir dvidešimt

dienų jie wėl pargrįžo į Jeruzalę.

9. Ir Joabs dawo karalui skaitlus žmonų, kurie buwo sustaityti. Ir buwo Izraelije aštuni simtai tūkstančiai drūtū wyrų, su kardu galingųjų, ir Judawoj' penki simtai tūkstančiai wyrų.

10. Ir Dowido girdis pradėjo tūžbitis, žmonėms sustalcus. Ir Dowids tare Ponui Diewui: aš sunkiey susigriebėjau, tai darys. Ir dabar Pone Diewe, atleisk nusidėjimą sawo tarno; nės aš labay dur-
nay darian.

11. Ir Dowidui rytą metą kėlus, girdėjo pratars Gads, Dowido wyrausasis regėtojis, Diewo žodi, kurs tare:

12. Nuėjės kalbėt su Dowidu, taip sakō Pons Diews: trejopus daiktus aš taw pranešu; išsikirk sawo wieną iš tū, kad taw daryčiau.

13. Gads pas Dowidą nuėjės ap-
sike jam tai, ir tare jam: ar nori, kad septyni brangūs mėtai trėpitu tawo žemę? arba, kad tris mėnesius turtėtumbei bėgt pirm sawo neprie-
telū, ir jie tawę pėrsekinėtu? arba kad per tris dienas mąras butu tawo žemėje? Taygi dabar geray ap-
simislik, ir prisiđaboš, (kad aš žinno-
čiau) kas man reik atšakyti tam, kurs manę suntes.

14. Dowids tare Gadui: didde tūžba manę apėmė; alle pultime ge-
raus į rankas Pono Diewo; nės jo mielasirdingyste didde yra; aš ne noru žmonėms į rankas pulsi.

15. Taip pėrleido Pons Diews, kad mąras rados Izraelije, iš to ryto, iški lėmtam cėšui, kad žmo-
nū išmirre, nū Dan iki Ber-Seba, septynios dešimtis tūkstančiai wyrų.

16. Ir kaip angelas sawo ranką ištiese ant Jeruzalės, jė išpūstis, gailėjos Pons Diews tōs didžios iškados, ir tare angelui, žuddytėjui žmonėsa: jau gana, dabar attrauk wėl sawo ranką. O angelas Pono Diewo jau buwo pas Kojimną Urapno, Jebusitėno.

17. Alle Dowids angelą, žmones žuddanti, pamates, tare Ponui Die-
wui: stary, aš susigriebėjau, aš tą griešk darian; ko nukalto šos awys?

tawo ranka tesitelie prieš mane, ir prieš mano tūvo gimining.

18. Ir Gads atėjo pas Dowidą, tą paczu cėsu, ir tare jam: aukštyn eies pabudawot Ponui Diewui altorų ant flojimmo Arapno, Jebusitėno.

19. Taipu Dowids aukštyn ejo, kaip Gads sakęs, bey Pons Diews buwo liepęs.

20. Ir Arapnui atsigrežus, mātė jis karalų su jo tarnais pas sawę einantį, ir pasiklonojo jam sawo weidu itki jėmės,

21. Ir tare: kodėl tu, mans wiefspatie karálau! ateini pas sawo tarną? Dowids atsakė: nupirkt' iš tawęs tą flojimmą, ir pabudawot Ponui Diewui altorų, kad ta sloga tarp žmonų láutus.

22. Bet Arapna tare Dowidui: mans wiefspatie karálau, imk ir

apierawot, kaip taw mėgsti. Sztay, cze yra jáutis dėginnimo - apierai, kuls wėjimmai ir jungai ant pakūrimo.

23. Wis tai Arapna dawė karálui. Ir Arapna tare karálui: Wiefspats, tawo Diewas, te dūdie, kad tu jam itiktumbei.

24. Alle karalus tare Arapnui: ne taipu, bet aš noru tą iš tawęs pirkti, kiel jis werts; nės aš Wiefspacui, sawo Diewui, ne noru dėginnimo - apierą diti iš to, ką dykay gawau. Taipu Dowids nupirko tą flojimmą ir jáuti už penkis dėšimts syklus sidabro.

25. Ir pabudawojo czonay Ponui Diewui altorų, ir apierawojo dėginnimo - ir dėkawonės - apieras. Ir Pons Diews tai jėmei wėl malonus pastoj; ir sloga palowė tarp waitų Izrael.

Pirmos knygos apie karalus.

1. Pėrstyrimas.

Salomonas i karalų mōšius ir pasgventis.

Ir karalus Dowids pasėngs ir metā pulkā suláukęs ne galejo susilt, norint ir drabužeis jį užklojo.

2. Tay tare jam jo tarnai: te jėška kas musū wiefspacui karálui jáuną kokią mergą, kurri po aktū karáliaus butu, ji pridabotu, jo glebijė miegotu, ir susilditu musū wiefspati karalų.

3. Ir jie jėšklojo gražs jáundis mergaitės per wissus rubežus Izrael, ir surádo Ubisage iš Sunem, ir nugabėno ję pas karalų.

4. Ir ji buwo labay grafi merga, ir pridabojo karalų, šluždama jamui. Alle karalus jei ne prigulle.

5. Alle Adonia, sunus Agitōs, pasididžodams tare: aš noru karalumi pastot'. Ir prisiwėlijo wėjimū ir raitelū, ir penkis dėšimts sargū pirm jo bėganczū.

6. O jo tėws ne norėjo jį apsmu-
tit, kol grys buwo, kad bntu sakes:
kam tu tai darai? O ir jis buwo
labay gražus wyrs ir jis jam bu-
wo ginnęs tojan pagal Absalomą.

7. Ir buwo susitāres su Joabu, sunum Zernja, ir su Abjataru, wy-
skupu; tūdu gėlbejo Adonia.

8. Alle Zadoks, wyškups, ir Benaja, sunus Jojada, ir Natans, prā-
rats, ir Simel, ir Kei, ir karzygei
Dowido ne pritare Adoninui.

9. Ir kaip Adonia amis bey jau-
czus, ir penētus galwius apiera-
wojo pas ākmeni Solet, arti šul-
linio. Rogel gullinti, kwēte jis
wissus sawo brolus, karáliaus su-
nus, ir wissus wyrs Juda, kará-
laus tarnus. ^{2 Jon. 17, 17.}

10. Alle prāraką Nataną ir Be-
nają, ir karzygins, ir Salomoną,
sawo broli, jis ne kwēte.

11. Tay Natans tare Bat-Sebai,
Salomono mōtinai: ar ne girdejei,
Adonia, suny Agitōs, karálumi pa-
stojusi? O musū wiefspats, Dowids,
niekā apie tai ne žina.

12. Taygi eifš, aš tawę pamotifū,
kad išgėlbētumbei sawo dušią, ir
sawo sunaus, Salomono, dušią.

13. Eifš, ir iėjusi pas karalų Do-
widą sakyt jam: ar tu ne, mans
wiefspatie karálau, man sawo slu-
ginei su prysėga pasādėjei ir saklei:

tawo sunus Salomonas tur karálumi but' po mano galwòs, ir jis tur sedėti ant mano karal-křeslio? Kodelgi Adonia karálumi pastojo.

14. Štayı, taw ten dar be štant, ir su karálumi be kalbant, aš pastųy tamę i widdy ateisu, ir tawo žodžus pilnay iškalbėsu.

15. Ir Bat-Seba iežo pas karálų i kamará; o karálas labay buwo pasėngs, ir Ubisage iš Sunem šlužio karálui.

16. Ir Bat-Seba pasilenkusi labay pasiklonojo karálui. Ule karálas tare jei: kas taw kent?

17. Ji tare jam: mans wieshpattie, tu man, sawo slúginei prie Wieshpattieš, sawo Diewo, prifekei: tawo sunus Salomonas turrės po mano galwòs karálumi buti, ir ant mano křeslo sedėti;

18. O dabar wey! Adonia karálumi pastojo; ir tu, mans wieshpattie karálau, nieko apie tai ne žinnai.

19. Jis jáuczū ir penėtū galwija, ir daug awjū apierawojo, ir pakwėte wissus karálaus sunus, podraug ir Abjatarą, wyskupą, ir Joabą, wyráusą ant žalnėrū; alle tawo tarną Salomoną jis ne kwoťte.

20. Ule tu essi mano wieshpats karálas; atys wissū Ižraelitėnū žur i tamę, kad jiems žinnomą darytumbei, kas ant křeslo mano wieshpattieš karálaus po jo galwòs sedėti tur.

21. O kad tu, mans wieshpattie karálau! su sawo tėwais busi užmigęs, tay aš ir mano sunus Salomonas turrėsiwa griėšnu but'.

22. O jei dar be kalbant su karálumi, atėjo praraks Natans.

23. Ir jie apšakė tai karálui: štayı, ęe yra praraks Natans. Ir kaip jis buwo iejęs pas karálų, pasiklonojo įsai karálui sawo wėidu iškė žemės,

24. Ir tare: mans wieshpattie karálau, ar tu sakiei: Adonia tur po mano galwòs karálumi but', ir ant mano křeslo sedėti?

25. Aš jis šen dien nuėjęs apierawojo jáuczū ir penėtū galwija, ir daug awjū, ir pakwėte wissus karálaus sunus ir wyresnūsus ant

žalnėrū, podraug ir wyskupą Abjatarą. O antai, jie wálga ir gėra pas ji, satydami: Diewe padėk karálui Adonia!

26. Ule manę, tawo tarną, ir Zadoką, wyskupą, ir Benają, sunų Jojada, bey tawo tarną Salomoną jis ne kwoťte.

27. Ar tai paliepta mano wieshpattieš, karálaus, o apie tai žinnòs ne dawei sawo tarnams, kas ant křeslo mano wieshpattieš karálaus po jo galwòs sedėjęs?

28. Karálas Dowids atšakydams tare: parwadikit man Bat-Sebą. Ir ji i widdy atėjo pas karálų. O jei po karálaus ašit be stowint,

29. Karálas pasibáždams tare: kaip tikray Pons Diews gyws yra, kurs mano dušią išgelbėjęs iš wiesšs bėdòs,

30. Už šen dien darysu, kaip aš taw prifeikiau prie Wieshpattieš, Diewo Ižrael, ir kaip aš kalbėjau, kad Salomonas, tawo sunus, tur karálumi but po mano galwòs; ir jis tur sedėti ant mano křeslo, i mano wietą.

31. Tay Bat-Seba sawo wėidu iškė žemės pasilenkusi pasiklonojo karálui, ir tare: Diewe padėk mano wieshpaczi karálui Dowidui amžinay!

32. Ir karálas Dowids tare: parwadikit man wyskupą Zadoką, ir praraką Nataną, ir Benają, sunų Jojada. Ir jiems pas karálų iejus,

33. Tare jiems karálas: imkite su sawim sawo wieshpattieš tarnus, ir mano sunų Salomoną ant mano ašil-árklis užfodinę nugabėnkite ji i Cionus.

34. O wyskups Zadoks, su praraku Natanu te mostija ji tenay per karálų ant Ižraelitėnū. Ir trúbomis trúbidami šakytit: Diewe padėk karálui Salomonui!

35. Ir pastųy ji aukštyn ušit tráuķę atėikit, tay jis turrės sedėti ant mano křeslo, ir karálumi but' i mano wietą; ir aš jam prisafysu, kad jis wyráusasis busęs ant Ižrael ir ant Juda.

36. Tay atšakė karálui Benaja, sunus Jojada, ir tare: Amen. Wieshp-

pats, Dievas mano viešpaties karalaus, lygey taipo te sake!

37. Kaip Pons Dievs su mano viešpatimi karalumi buvęs, taipo jissai te essie ir su Salomonu: kad jo kreslas didesnis butu uz kresla Dowido, mano viešpaties karalaus!

38. Tay wystups Zadoks ir praraks Natans, ir Benaja sunus Jojada, ir Kreti bey Pleti nuzej uz sodinno Salomoną ant asil-artlio karalaus Dowido, ir nugabeno ji i Gionus.

39. Ir wystups Zadoks zme aliejaus raga is sketros, ir pamostijo Salomoną. Ir jie trubijo su triba, ir wissi zmones sake: Diewe padet karalui Salomonui!

40. Ir wissi zmones pastuy ji aukstyn zjo, ir zmones zaide ant wamzdzi, ir buwo labay linksmi, kad ir zeme is ju hukawimo perstambijo.

41. Ir Udonia girdejo tai, ir wissi jo patwestieji, kurrie pas ji buwo, o jie jau buwo pawalge. O Joabs trubos stambejima isgirdes, tare: kas tai per hukawimas ir nukims mieste?

42. Alle jam dar bekalbant, stay atejo Jonatans, sunus Abjataro, wystupo. Ir Udonia tare: eisk i widdz, nes tu essi wiernas wyrs, ir gerc naujeng atnesi.

43. Jonatans atsakydams tare Udoniui: berods, musu wiešpats, karalus Dowids, Salomoną i karali idejes,

44. Ir su jumi suntes wystupa Zadoka, ir praraką Natana, ir Benaja, suns Jojada, ir Kreti bey Pleti; ir jie ufsodinno ji ant karalaus asil-artlio.

45. Ir wystups Zadoks su praraku Natanu pamostijo ji per karalus Gionuse, ir is ten aukstyn uzejo su dzaugimu, kad miestass perstamba. Tai tas hukawims, kurri jus girdetot.

46. Prieqtam jau sed Salomonas ant karal-kreslo;

47. O karalaus tarnai iezo perzegnoti musu wiešpati, karalus Dowida, ir tare: tawo Dievs te dudi Salomonui dar aukstiesni warda uz tawaji, ir te daro jo kresla

aukstiesni uz tawaji. Ir karalus pasiklonojes Diewą melde ant sawo patalo.

48. O ir taip sakes karalus: paslowintas te essie Wiešpats Dievas Izraelo, kurs sien dien wiena pasodinno ant mano kreslo, man tai sawo akimis be matant!

49. Tai nusigando ir kelesi wissi, kurrie prie Udonijo patwesti buwo, ir salin zjo, koinas sawo keliu.

50. Alle Udonia bijojos Salomono, ir pasiketes nuzej ir nutwete ragus altoraus.

51. O tai apsake Salomonui: stay, Udonia bijasi karalaus Salomono, ir wey, jis twerasi prie altoraus ragu, ir saka: karalus Salomonas sien dien su prysaga man te zada, kad mane, sawo tarną, ne zuddis kardu.

52. Salomonas tare: jey jis wienas bus, tay ney wiens jo plaukelis ne turreš pul' ant zemės; alle jey kas pisko jeme rasis, tay jis tur mirti.

53. Ir karalus Salomonas nusuntęs, atwesdino ji zemyn na altoraus. O kaip jis atejo, tay jis diddey pasiklonojo Salomonui. Alle Salomonas tare jam: eisk i sawo namus.

2. Perskyrimas.

Dowido pastutinne wale ir smertis; Salomono paselkims ir titras wabims.

O czesui jau priejus, kad Dowids turrejo numirt, prisake jis sawo sunui Salomonui, tarydams:

2. Uz atstoju is pio swieto, kaip wissi kitti zmones. Taygi tu bu dragus, ir buk wyrs;

3. Ir dabote dabot ant istatimu Wiešpaties, sawo Diewo, kad tu waišezotumbei jo kelais, ir pilnas wotumbei jo budus, prisatimus, prowas ir luddijimus, kaip tai parasyta zokane Moizešaus, kad protingas butumbei wissame, ka darai; ir katrul tu kreipsies,

⁵ Moiz. 17, 16.

4. Kad Pons Dievs sawo zodi, man kalbeta, padrutintu, besakydams: jey tawo waikai ant sawo keliu dabosis, po mano atiu wien-

nay ir iš wissės širdiės, ir iš wissės dūšos pasiėlgdami, tay iš tamės niekadės ne pristoks wyro ant karal-kreslo Izrael.

5. Taip jau ir geray žinai, ką man padaręs Joabs, sunus Zeruja, ką jis dare aniem dwiem vyrąsėm ant waisto Izrael, Abnerui, sunui Nero, ir Umajui, sunui Jeter, kuradu jis nužawino, praliedams kraują kaip kare, pakėjui šiant, ir apwarwino sawo dirgą, aplink sawo strėnas šianti, krauju, kaip kare, ir sawo kurpes, kurroms sawo kojas apawęs.

6. Daryk pagal tawo išminti, kad žilus jo plaukus su pakėjumi, žemyn i dabę ne ileistumbei.

7. O waikams Barsillai, Gileaditėno, tu mielą širdingystę turri išrodit, kad jie prie tawo stalo walgitu; nės taipo jie prie manęs prisiglaude, kaip aš bėgau dėl tawo brolio Absalomo.

8. Ir šitay, tu turri pas sawę Simėi, sunu Gero, sunaus Jemini iš Baurim, * kursai ant manęs bjaurę kėikė tū cžes, kaip aš ejau i Maanaim. O jis atėjo man priešais prie Jordano; tay aš jam prišėjiau prie Pono Diewo, tarydams: aš tawę ne nužuddysu kardu.

* 2 Jon. 16, 5.

9. Alie tu ne dūk jam nekaltam but', nės tu išmintings wyrs esi, ir geray žinai, ką jam reikia daryt, kad jo žilus plaukus kruwinus i dabę nukąkitumbei.

10. Taipo ušmiggo Dowids su sawo tėwais, ir palaidojo jį mieste Dowido.

11. Bet cžesas, per turri Dowids karalumi buwęs ant Izraelitėnų, yra ketures dešimtis metų. Septynis metus jis buwo karalumi Ebro-ne, o trisdešimtis ir tris metus Jerusalej'.

12. Ir Salomonas sėdėjo ant kreslo sawo tėwo Dowido, ir jo karalyste labay pasistiprino.

13. Alie Adonia, sunus Agitės, iėjo pas Bat-Sebą, Salomono motiną. Ir ji tare: argi tu ir ateini geroju? Jis tare: geroju.

14. Ir sake: aš turrui su tawim ko kalbėt; ji tare: kalbėt.

15. Jis tare: tu žinai, * kad karalyste mano buwo, ir wissi Izraelitėnai ant manęs buwo pasistiprę, kad aš karalumi bucau. Alie dabar karalyste Pittaip wirtu, ir mano broliui tėjo. Jš Pono Diewo ji jam tėjo.

* P. 1, 6.

16. Taygi dabar aš wieną maldą prašau iš tawęs, ogi tu ne apgėdiš mano atis. Ji tare jam: pasakyk.

17. Jis tare: kalbėt su karalumi Salomonu, nesa jis ne apgėdis tawo atis; kad jis man dātu Abisagę iš Sunem per pacę.

18. Bat-Seba tare: geray; aš kalbesu dėl tawęs su karalumi.

19. Ir Bat-Seba iėjo pas karalų Salomoną, kad su jām kalbētu, dėl Adoniho. Ir karalus atšikėksėjo jei priešais, ir jei pasitlonojęs atšikėdo ant sawo kreslo. Ir karalaus motinai kreslas buwo padėtas, kad ji atšikėstu po jo dešinės.

20. Ir ji tare: aš mažumo ko iš tawęs prašau, tu ne apgėdiš mano atis. Karalus tare: prašyk, mano motina, aš tawo atis ne apgėdisu.

21. Ji tare: pawėlik, kad Abisagę iš Sunem tawo broliui Adoniui per pacę dūdama butu.

22. Tay karalus Salomonas atšakydams tare sawo motinai: kodėl tu prašai Abisagės iš Sunem Adoniui; prašyk jam ir karalystės; nės jis yra wyresnis mano brolis, ir tar wyškupą Abjatarą, ir Joabą, suns Zerujo, i prietelus.

23. Ir karalus Salomonas pasi-bėjio prie Pono Diewo, ir tare: Diewe padaryk man šaip ir taip, jey Adonia tai kalbėjęs ne prapulditu sawo gywasti.

24. O dabar, kaip tikray Pons Diews gyws yra, kurs manę ratwirtino ir dawe sėdėt ant kreslo mano tėwo Dowido, ir kursai mano gimminę išikėle, kaip jis kalbėjęs: šen dien' Adoniui tės mirti.

25. Ir karalus Salomonas nusunte Benają, suns Jojada; tas muše jį, kad numirre.

26. O wyškupui Abjatarui tare karalus: eik i Anatotus, prie sawo laukū; nės tu smerties kaltas esi. Alie aš šen dien ne noru tawę

judyt'; nės tu strynę Wiešpaties, Pono Dievo po akiu mano tėvo Dovidu nešoji, ir drauge kentėjai, kur mano tėvas kentėjęs.

27. Taip išmiete Salomons Ubjatarą, kad ne turrejo daugiaus but' wyskupu Pono Dievo; kad išsipilditu žodis Pono Dievo, kurri jis ant gimminės Eli buwo kalbėjęs Silcėj.

* 1 Jon. 2, 31.

28. Ir tą kalbą ištyrė Joabs, nės jis su Ddoniu iš wieno buwo ejęs, norint ne su Ubjalomu. Tay bėgo Joabs i šėtrą Pono Dievo, ir nutwėrė ragus altoraus.

29. Ir apsakoma buwo karalui Salomonui, Joabą i šėtrą Pono Dievo ibėgusi; o šitay, jis stow prie altoraus. Tay nusunte Salomonas Benają, sunu Jojada, ir tare: eik, ir užmušt ji.

30. Ir Benaja iėjęs i šėtrą Pono Dievo, tare jam: taip sakė karalus: išėik laukan. Jis atsakė: ne, ezonay aš noru mirti. Ir Benaja atsakė tai karalui, ir tare: šittai kalbėjo Joabs, ir taip jis man atsakė.

31. Karalus tare jam: daryt, kaip jis kalbėjęs, ir ji užmušęs palaidot' ji, kad tu tą kraują, kurri Joabs be reikalo pralėjęs, nū manęs nukreiptumbei, ir nū gimminės mano tėvo;

32. Ir Pons Diews jam užmoletu jo kraują ant jo galwos, kad jis dy wry užmušęs teisėnu, ir geresnu, už ji, ir įidy nuja winnės kardu, kad mano tėwas Dovidis apie tai nieko ne žinnojo, butent Ubnerą, sunu Atero, vyrasaj ant waisto Ijraelitėnū, ir Amasą, sunu Jetero, vyrasaj ant waisto Juda,

33. Kad jū dwėjū kraujas užmoletas butu ant galwos Joabo, ir jo waikū amžinay; alle Dovidis ir jo waikai, jo gimminė ir jo karališkas kėslas pakąjus turretu amžinay nū Pono Dievo.

34. Ir Benaja, sunus Jojada, užėjęs muše ir užmuše ji. Ir ji palaidojė sawo namūse pū'ejoj'.

35. Ir karalus iėjo Benają, sunu Jojada, i jo wietą ant waisto: ir

Zadoką, wyskupą iėjo karalus i wietą Ubjataro.

36. Ir karalus nusuntęs wadin-dino Simeį, ir tare jam: pakurt' saw buttą Jeruzalėj', ir gywėnt' ezonay; ir ne išėik iš eze ney šėn ney tēn.

37. Kurę dieną tu išėisi, ir per uppeli Kidron eisi, tay žinnot', kad mirtinay turreši prapult; tawo kraujas kėssie ant tawo galwos.

38. Simeį atsakė karalui: tai gera mislis; kaip tu, mans wiešpatie karalau, kalbėjai, taip darysu aš, tawo tarnas. Taip Simeį gywėno Jeruzalėj' ilgą ežesą.

39. Alle nusidawė po trijų metų, kad du bernu Simejui pabėgo, pas Atisą sunu Maaka, karalū iš Gat. Ir apsakoma buwo Simejui: šitay, tawo bėrnudu yra Gate.

40. Tay Simeį pasikėlęs balnojo sawo asilą, ir nukelawo i Gatą pas Atisą, kad sawo bėrnudu įėškotu. O tēnay nukąkęs pargabėno sawo bėrnudu iš Gat.

41. Ir Salomonas ištyrė, Simeį nukelawusi iš Jeruzalės i Gatą, ir pargryžusi.

42. Tay karalus nusuntęs atwadindino Simeį, ir tare jam: ar aš taw ne pasibąžijau prie Pono Dievo, ir graudendams taw sakiau: kurę dien' tu iškelausi ar šėn ar tēn, tay žinnot', kad tu mirtinay turreši prapult; ir tu man atsakieci: aš gerą misli girdėjau.

43. Kodelgi tu nesielgiei pagal tą prysėgą Pono Dievo, ir pagal paliepinimą, kaip aš taw liepiau?

44. Ir karalus tare Simejui: tu žinnai wissą tą piktėnybę, tawo širdėj žinnomą, kurę tu išrėdei mano tėwui Dovidui. Pons Diews taw tawo piktėnybę užmoletoj ant tawo galwos.

45. Ir karalus Salomonas yra pėrėjėnotas, ir Dovidu kėslas twirtas išlėks po akiu Pono Dievo amžinay.

46. Ir karalus prisakė Benajui, sunui Jojada, tas iėjęs muše ji, kad numirre. Ir karalyste pasitwirtino rankosa Salomono.

3. Pėrsfyrimas.

Salomonas pacsę wēda; jo malba ir prōwa.

Jr Salomonas gentimi pastojo su Paraōnu, 'Egyp̃to karālumi', ir wēde Paraōno dukteri, ir atgabėno ję i Dowido miestą, iŝ' wiŝtay paŝures sawo namus, ir Pono Diewo namus, ir murus aplink Jeruzalę.

2. Alle žmones dar apierawojo ant aukštųjų; nės dar ne buwo pabu-dawoti namai wardui Pono Diewo, iŝ' tam czeŝui.

3. O Salomonas mylėjo Poną Diewą, ir ŝeke budą sawo tėwo Dowido, tiŝtay ką ant aukštųjų apierawojo ir ruŝino.

4. Jr karalus nuėjo i Gibeoną, czonay apierawoti, nės czonay buwo labay graŝi aukštbye. Jr Salomonas apierawojo tukŝtanti dęginimo-apierū ant to altoraus.

5. Jr Pons Diews paŝirode Salomonui Gibeone per ŝapną naŝeje, ir Diews tare: melŝ, ką aŝ taw dūczau.

6. Salomons tare: tu mano tėwui Dowidui, sawo tarnui, didde mielaŝirdingyste iŝrodei, nęŝa jiŝŝai po tawo aŝiū elgeŝi wiernybėje ir teiŝybėje, ir su tiŝra ŝirdze po tawo aŝiū; ir tą sawo didde mielaŝirdingyste jam atteŝejei, ir jam dawei ŝunų, kurs ant jo kėŝlo ŝėdėtu, kaip tai dabar regima.

7. Taygi Wieŝpatie, mano Diewe, tu mane, sawo tarną, idėjei i karalų, i wietą mano tėwo Dowido. O aŝ eŝmi maŝas waitŝ, nezinodams, kur man reiktu arba iŝeit, arba ieit.

8. Jr aŝ, tawo tarnas, eŝmi tarp tū žmonū, kurras tu paŝyrei, ir kurrū tokia daugybė, kad ney wiens jū ne gal ney ŝtairyt ney ŝurafyt, dėl daugybės.

9. Taygi dūŝ sawo tarnui pakluŝnų ŝirdi, kad tawo žmones galėtu ŝūdit, ir iŝmanyti, kas gēr' arba kas piŝta. Aėŝ kas imána ŝus tawo žmonū pulkus waldyt'?

10. Tai Ponui Diewui geray patiko, kad Salomonas to praŝe.

11. Jr Diews tare jam: kadangi tu tai praŝai, ir ne praŝai ney ilgo

amŝio, ney bagotummo, ney duŝū sawo neprietelū, bet iŝmintiės, pagal wertybę prōwą daryt:

12. Štay, aŝ dariau, kaip tu kalbėjai. Štay, aŝ taw dawjau ŝirdi iŝmintingą ir protingą, kad taw lygaus pirm tawęs ne buwo, ir po tawęs ne atŝiras.

13. Priegtam ir tai, ŝo tu ne praŝei, aŝ taw dawjau, butent bagotumną bey garbė, kad taw lygaus ney wieno niera tarp karalū tawo czeŝe.

14. Jr jey tu mano kelais waitŝi, czoŝi, pilnawodams mano iŝtātumus ir priŝatimus, kaip tawo tėws Dowids taipo elgeŝi, tay aŝ taw ŝutėŝu ilgą amŝiū.

15. Jr Salomonas pabūdęs ŝuprato, tai ŝapną eŝant. Jr atėjęs i Jeruzalę ŝtojos ties ŝkryne derėjimo Pono Diewo, ir apierawojo dęginimo ir deŝawonės-apieras, ir kėle didde czeŝni wiŝsiems sawo tarnams.

16. Tū czeŝ atėjo dwi kėŝi pas karalų, ir ŝtowėjo po jo aŝiū.

17. Jr wiena tū dwėjų moteriŝkiū tare: aŝ, mans wieŝpatie, aŝ ir ŝi moteriŝke gywėnowa wiename butte; ir aŝ kūdiŝi pagimdžau prie jōs tam patim butte.

18. O po trijų dienū, man pagimdžus ir ji pagimde. O mudwi buwowa podraug, kad ney wiens ŝwėtims ŝu mum dwiem ne buwo tame butte, kaip tiŝt mudwi.

19. Jr ŝōs moteriŝkės ŝunus mirre naktiŝ; nės ji miegodama ji buwo nugulluŝi.

20. Jr ji naŝeje atŝikėluŝi ėme mano ŝunų nū mano ŝaliės, tawo ŝlūginėi be miegant, ir idėjo ji prie sawo rankōs, o sawo negywą ŝunų ji pridėjo prie mano rankōs.

21. O man rytmetiŝ' kėlentis, sawo ŝunų žindit, ŝtay, jis ne gyws buwo. Alle iŝauŝus i ji ŝurėdama, ŝtay, jis ne mano ŝunus buwo, kurrū aŝ pagimdžau.

22. Antroji moteriŝke tare: ne taipo, mano ŝunus gyws, o tawo ŝunus numirėŝ. Alle anoji tare: ne taipo, tawo ŝunus mirėŝ, o mano ŝunus gyws yra. Jr ŝinektėjo taipo po aŝiū karalaus.

23. Ir karalus tare: ši saka: mano sunus gyws, o tawo sunus numiręs; anoji saka: ne taip, tawo sunus numiręs, ir mano sunus gyws yra.

24. Ir karalus tare: atneškit man šien karda. Ir kaip kardas karalui buwo atneštas,

25. Tare karalus: pėrdalykite gywaji kūdikį i dvi dali, ir dūkite šei pusę, ir anai pusę.

26. Tay tare ta moteriškė, tūrėd sunus gyws buwo, karalui (nės jės, kaip motinės, širdis nėy plyšite plyšio dėl sawo sunaus): at mans wiešpatie, dūkite jei kūdikį gywą, ir ne žuddyt' jį. Alie anoji tare: te ne tenka jis ney man, ney taw, te pėrdalija jį.

27. Tay atšakė karalus: dūkite šei kūdikį gywą, ir ne žuddyt' jį; ši yra jo motina.

28. Ir ta proma padaryta pėr-
stambėjo per wissą Izraeli, tūrė karalus buwo padaręs, ir prisibijoję karalaus; nės jie mātė, Diewo išminti jeme esant, promą daryt'.

4. Pėrstyrimas.

Salomono uėdininkai, šlowe ir išmintis.

Szittaipo Salomonas karalumi buwo ant wissū Izraelitėnū.

2. Ir šittie buwo jo wyresnieji waldonai: Usarja, wystupo Zadošo sunus,

3. Elioreps ir Uija, sunu du Sisa, buwo raštinninkai, Jozapats, Ailudo sunus, nusidawimū rasytojis.

4. Benaja, sunus Jojada, buwo wyrāusoju ant žalnėrū. Zadošs ir Abjatars buwo wystupudu.

5. Usarja, Natano sunus, buwo ant uėdininkū. Sabud, Klebono Natano sunus, buwo karalui per prieteli.

6. Usar buwo wyrāusafis prie dwaronyštės. Adonirams, sunus Abdo, buwo starbininks.

7. Ir Salomonas tūrėjo dwylika uėdininkū ant wissū Izraelitėnū, kurrie karalys ir jo namus aprupino. Rožnas per mėtą po wieną mėnėš tūrėjo aprūpint.

8. Ir šittaip jie wardu buwo: Uro sunus ant kalno Epraim.

9. Dekero sunus Nakaze ir Saalbime, ir Bet-Semesėj', ir Elone ir Bet-Ananoj'.

10. Ešedo sunus Arubote, ir drauge tūrėjo Soko, ir wissą jėmę Eper.

11. Abinadabo sunus wissą kampą Dore; ir jis per pączę tūrėjo Tapatą, Salomono dukteri.

12. Baena, Ailudo sunus, Taenake ir Megiddoj', ir ant wissos Betseanės, kurri arti Zartanos yra, po Jesreelu, nū Betseanės ikki Abel-Neola, ik ana šal' Jakmeam.

13. Gebero sunus Ramotūše Gileadoj'; ir tūrėjo miestelus Jair, sunaus Manasse, Gileadoj'; ir tūrėjo kampą Argob, Basane esanti, šešis dėsims didžū apmūritū miestū, su warinneis uškaiszeis.

14. Ali Kadabs, Jodo sunus, Maanaimūše.

15. Aimaaz Naptalij'; o ir jis wėde Salomono dukteri, Basmatą, per pączę.

16. Baena, Usajo sunus, Ussere ir Motūše.

17. Jozapats, Paruo sunus, Izahare.

18. Simeis, sunus Ela, Benamine.

19. Gebers, sunus Uri, jėmėje Gilead, jėmėje Siono, karalaus Amoritū, ir Ogo, karalaus Basane; wiens tiktay waldons buwo toje jėmėje.

20. Ogi žmonū Judawoj' bey Izraelij' taip daug buwo, kaip šiezdrū prie jurū; ir walge ir gėre, ir buwo linkmi.

21. Szittaipo Salomonas buwo wiešpatimi ant wissū karalysežū, pradėjus nū wandens Pilistėnū jėmėje, ikki rubėjaus Egipto, kurrie jam dowanū prineše, ir jam šlužio, kol jis gyws buwo.

22. O Salomonui ant walgiū kas dien' reikėjo trisdėsimts korū smulkiāusjū kwiet-milcū, ir šešosdėsimts korū kittū miltū;

23. Dėsimts pennētū jānczū, ir dwidėsimt jāncziū nū ganyklės, ir šimtą awjū; dar be elnū ir širnū, ir medinnū āškū, ir pennētū galwiū.

24. Nės jis ponawojo per wissą jėmę, šėpus wandens nū Tippo, ikki Basa ant wissū karalū šešal' wan-

dens, ir turrejo pakąjaus nū wissū jam slusijanczū aplintuy;

25. Kad Juda ir Izrael be baimės galėjo gywēt, kojas po sawo wyn-medžu, ir po sawo pyg-medžu, nū Dan itki Bersebos, koley Salomonas gyws buwo.

26. Ir Salomonas turrejo keturis dėsims tūkstanczū arklū wazūjamū, ir dwylīka tūkstanczū raitelū.

27. Ir urėdininkai aprupino karalū Salomoną, ir wislab, kas prie karalaus stalo reikėjo, kojas per sawo mėnės; ir nieko ne dawe pristokt'.

28. Ir miežū bey šaudū arklīams bey žowadninkams atgabėndino jie i tą wietą, kur jis buwo, kojas kaip jam isakyta buwo.

29. Ir Diews dawe Salomonui labay didę išminti ir rāzumą, ir drasę širdi, kaip žiezdrū prie krantū jurū gullinczū.

30. Kad Salomono išmintis didėne buwo, ne kaip wissū waikā i rytus, ir kaip wissū Egiptionū išmintis.

31. Ir buwo išmintingėsnis už wisus žmones, ir išmintingėsnis už giesmū išmislijanczūsus, už Etaną Eštraičnā, Emaną, Kalkoli ir Dardą, ir buwo garbinnamas tarp wissū pagonū aplintuy.

32. Ir jis kalbėjo tris tūkstanczus pamoklo-žodžiū; ir jo giesmū buwo tūkstantis ir penkis.

33. Ir jis kalbėjo apie medzus, pradėjęs nū cedro iš Libanon, itki yzopo iš sėdės auganczo. Taipiau jis kalbėjo apie galwijus, apie paukščius, apie firmėles ir apie žuwis.

34. Ir jie atėjo iš wissū žmonū, kad girdeu išminti Salomono, nū wissū karalū ant žemės, kurie apie jo išminti tą buwo girdeję.

5. Pėrskyrimas.

Salomono suderėjimas su Iramu; prisiगत-wijims bažnyczą bubawoti.

Ir Irams, karalus iš Tyro, sunte sawo tarnus pas Salomoną; nės jis buwo išgirdeš, kad jie ji per karalū buwo idėję i wietą jo tėwo; nės Irams mylėjo Dowidą, kol gyws buwo.

2. Ir Salomonas nusuntęs pas Iramą, jam sakydino:

3. Tu žinai, kad mano tėws Dawids, ne galėjo namus pabudawot' wardui Wieszpaties, sawo Diewo, dėl karo, kursai aplink ji buwo, itkifol Pons Diews jās padawe po jo padū.

4. Alie dabar Wieszpats, mano Diews, man pakąjaus dawe aplintuy, kad ney jokio priesininko, ney nelabo sugaišinnimo daugiaus nierra.

5. Sztay, todėl aš apsiėmėjau namus pabudawot' wardui Wieszpaties, mano Diewo, * kaip Pons Diews kalbėjęs mano tėwui Dowidui, ir sakęs: tawo sunus, kurri aš i tawo wietą pasodisu ant tawo krėslo, tas mano wardui namus pabudawos. * 2 Jon. 7, 13.

6. Taygi dabar paliept, kad man cedrū iš Libanon pakirstu, ir kad tawo bernai butu su manaiseis. Ir alga tawo bernū aš taw dīsu, wislab, kaip tu sakai. Nės žinai, pas mus ney wieną šanti, kurs mēdi taipu ištašyt' šinnotu, kaip Sidoniai.

7. O kaip Irams girdejo Salomono žodzus, tay jis labay pasi-dzauge ir tare: paslowinams te essie Diemas, šen dien', kurs Dowidui išmintingą suns dawęs, ant šio didžio žmonū pulko.

8. Ir Irams pas Salomoną nusuntęs jam sakydino: aš girdejan, dėl to tu pas manę atjuntei. Aš darysu wislab, tą tu nori, su cedro-medzeis ir su egļu-medzeis.

9. Mano bernai jās turreš nugabent iš Libano itki jurū, ir sudėdi su jās i seles ant jurū, itki tōs wietōs, kurrę tu man sakydysi ir tēnay aš jās paleidysu, ir tu jās turri pargabėndit. Alie tu ir turri daryt, tą aš noru, ir walgi dāt mano šeimynai.

10. Taipu dawe Irams Salomonui cedrū ir egļu-medžū, kaip jis tikl norejo.

11. O Salomonas dawe Iramui dwidėsimt tūkstanczū korū kwieczū, jo šeimynai walgit, ir dwidėsimt korū grusto allicjan. Toktai Salomonas kas mēt dawe Iramui.

12. O Pons Dievs sutėko Salomonui išminti, * kaip jam buvo kalbėjęs. Ir buvo palūjęs tarp Iram ir tarp Salomono, ir jėdu abudn suderėjo su tits tittu.

* 37 3, 12.

13. Ir Salomonas skaitė uždejo ant wisū Ižraelitėn, ir tū skaitlus buvo trisdešimtis tūkstančiai vyrų.

14. Ir nusunte jūs i Libanoną, kas mėnėsi po dešimti tūkstančių, kad jie wieną mėnėsi Libanone buvo, o dy mėnėsi namėi. O Adoniramus buvo [užweizdu] ant to pulko.

15. Ir Salomonas turėjo septynes dešimtis tūkstančių, kurrė funkins dailtus nešiojo, ir aštūnes dešimtis tūkstančių, kurrė tāsė ant kėlno.

16. Dar be wyresnųjų užweizdū Salomono, kurrė ant to darbo buvo idėti, butent, trys tūkstančiai ir trys šimtai, kurrė prweizdėjo žmones ši darbą dirbancius.

17. Ir karalus liepe, kad didžū ir daug kaptūjančių akmenų prweistū, butent iškaltū akmenų apacziai tū namū.

18. Ir Salomono remestininėi ir Iramo remestininėi bey Giblymai iškapojo ir prigatawijo medžius ir akmenis, budawonei tū namū.

6. Pėstytimas.

Salomono bažnyčia i septynis metus iškudawojama.

Netwirtame šimtame ir ašmām' dešimtame mete po išejimo waikū Ižrael iš Egipto-žemės, kaip Salomonas jau ketwirtą metą karalawo ant Ižraelitėn, mėnėsi Sij, tai esti antras mėnū, namus Ponui Diewui budawoti pradėjo.

2. O tie namai, kurrus karalus Salomons Ponui Diewui pabudawodino, ilgū buvo šėšis dešimtis mąstū, ir platus dwidešimt mąstū, ir aukšti trisdešimtis mąstū.

3. Ir budawodino prybažnyti prie bažnyčės, dwidešimt mąstū ilgą, pagal platumą tū namū, o dešimt mąstū platus ties tais namais.

4. O jis padarydino i tus namus laurus, iš widdaus placius, o laurū aukštus.

5. Ir jis pabudawodino pašūrę

prie sėnės namū aplintų, aprėczencę ir bažnyčią, ir šwent-wietą; ir padarydino jos sėną kraštinnę aplintų.

6. Apatinnis rentinys buvo penktū mąstū platus, ir widdutinnis šėštū mąstū platus, o treczasis septynū mąstū platus; nėsą rąstus jis dedino iš lauko aplint namus, ne ilėstus i sėną namū.

7. O namus pastatant, akmenis jau pirma buvo abelnay prigatawiti; kad budawojant ney kugio, ney kirmjo, ney kokiūs geležinīs pryprowės ne buvo girdama.

8. O wienos durrys buvo po dešinės šalies widduje namū, kad ant sustos lippinės užkopt galejo i widdutinni rentini, ir iš widdutinno ant treczojo.

9. Tai po jis budawodino tus namus, ir pabaigė jās, ir apklėdino namus cėdrais, taip wiršų, kaip ir per sėnas.

10. Jis budawodino ir atlošus wiršų wisū tū namū aplintų, penktū mąstū aukštus; ir apdengdino tus namus cėdro-mėdžeis.

11. Ir Pono Diewo žodis issireikė Salomonui, ir tate:

12. Tai t'essie tie namai, kurrus tu budawoji. Jey tu pagal mano prisakimus elgies, ir pagal mano prowas darysi, ir wisus mano prisakimus pilnawosi, pagal tus pasiėgdams, tay aš sawo žodi apie tamę laikysu, * kaip aš tawo tėwui Dawidui esmi kalbėjęs. * 2 3om. 7, 13.

13. Ir gywėsu tarp waikū Ižrael, ir ne atstosu nū sawo žmonū, Ižraelitėnū.

14. Tai po * pabudawodino Salomonas tus namus, ir pabaigė jās.

* Darb. 7, 47.

15. Ir budawodino sėnas namū widduri' ant šalū iš cėdrū, nū aslōs namū iški lubbū, ir išklojo jas mėdžeis widduri': ir aslū tū namū jis išklojo egłū-lentomis.

16. Ir gale namū jis budawojo cėdrū-sėną, dwidešimt mąstū ilgą nū aslōs iški lubbū; ir ezonay widduj' budawojo šwent-wietą, ir šwent-cėnaisę.

17. O tie bažnyčės namai (šv-

pus šwent-wietōs) buvo keturias dešimtis mąstū ilgi.

18. Widduj' wišši namai buvo iš wienū cėdrū, su suktais gužifkais ir išpjāustitais rāštais, kad neį wieno atmens ne buvo matomo.

19. Alle šwentą wietą itaise jis widduje namū, kad strynę derėjimo Pono Dievo cjonay padėtu.

20. O ties šwent-wieta dvidešimt mąstū ilgą, dvidešimt mąstū placę, ir dvidešimt mąstū aukštą esancę, ir cysiu aukšu aptrauktą, aplūdino jis altorų cėdrais.

21. Ir Salomonas aptraukdino tus namus widduj' cysiu aukšu, ir užišio aukšo užlaisčius už šwent-wietōs, kurrę aukšu buvo aptraukdines,

22. Taip, kad wišši tie namai wišsaj aukšu buvo aptraukti; priegtam ir wišsą altorų ties šwent-wieta jis aptraukdino aukšu.

23. Jis ir padarydino šwentoj' wietoj' dy Kerubinų, dešimt mąstū aukštų, iš alywū-mėdžio.

24. Penkiū mąstū buvo wiens sparnas košno Kerubo, kad dešimt mąstū buvo nū galo wieno jo spar- no, iškū galo antro jo spar- no.

25. Taip turrėjo ir antras Ke- rubs dešimt mąstū, ir buvo tas pats mązus, ir ta pati miera abėjū Kerubinū.

26. Kad tokiu budu košnas Ke- rubs dešimt mąstū aukštas buvo.

27. Ir jis idėjo tādū Kerubinų i widdū namū. Ir Kerubinudu iš- splete sawo sparnus, kad wieno sparnas priteko iškū šōs šēnōs, ir antro Kerubo sparnas priteko iškū antrōs šēnōs; alle widduje namū fusiėjo sparnas su sparnu.

28. Ir jis aptraukė Kerubinudu aukšu.

29. O prie wišsū šēnū tū namū aplinkuy jis padarydino išpjāustitus ābrozus Kerubinū, palmū, ir išdrōštū rāštū, ir iš widdaus, ir iš wiršaus.

30. Taipiau ir āslą namū jis ap- traukdino aukšu iš widdaus ir iš wiršaus.

31. Ir angoj' šwent-wietōs jis darydino dwejes durris iš alywū-

mėdžio; o tos durrys penktampin- nes buvo.

32. Ir darydino ant jų išpjāu- stitus ābrozus Kerubinū, palmū ir wišsokiū išdrōštū rāštū, ir aptrauk- dino tus aukšu.

33. Taipiau ir pryangij' bašnų- cžōs jis padare stulpus iš alywū- mėdžio keturkampjey;

34. Ir dwejes durris iš ēglū mė- dzio, kad košnos durrys dy sparnų turrėjo, prie kīts kīto kābancų sa- wo wāšūse.

35. Ir darydino ant jų išpjāu- stitus ābrozus Kerubinū, palmū, ir wišsokiū išdrōštū rāštū, ir aptrauk- dino tus aukšu, tikray taip, kaip pa- liepta buvo.

36. O ir budawodino prybutti wid- duj' iš trijų eilū aplūdintū ātmenū, ir iš wienōs eilės nudrōštū cėdrū.

37. Ketwirtame mete, mėnesije Sip, pāmatą dėjo namams Pono Dievo.

38. O wienoliktame mete mėne- sije Bul (tai estī āšmas mėnū) tie namai gatawi buvo, kaip jiems reikėjo; kad septynis metus jų bu- dawojo.

7. Pėrsfyrimas.

Bagatavijimas karālaus namū ir rylū bašnųcžōs.

Alle sawo namus budawodino Sa- lomonas per trylika metų, iškūl wišsaj pakūre.

2. Butent jis namus budawodino iš girrės Libanon, šimtą mąstū il- gus, penkisdešimtis mąstū placzus, ir trisdešimtis mąstū aukštus. Ant to rentino jis uždėjo lubbas iš cėdro- lentū, ant cėdro-stulpū, paeilėmis.

3. Ir ant jų wiršaus ištāšytus āplodus iš cėdrū, ant tū pacų stulpū, kurrū buvo ketures dešimtis ir penki, po pentiolika i košną eilę.

4. Ir buvo langai ties toms trimis eilėms, ties kīts kītu, trys ties trimis.

5. Ir buvo sawo stulpūse ketu- rkampjey.

6. Jissai ir budawodino prybutti iš stulpū, penkisdešimtis mąstū ilgą, ir trisdešimtis mąstū platų, ir dar

Kittą prybutti pryškaij' jo, su stulpais ir su stonais balseis.

7. O budamodino ir prybutti pro-moms daryt, kurreme pro-mos bu-wo daromos, ir iškaldino abbi asli cėdrais.

8. Priegtam sawo namus, kurrāse jis gywėno, aname gale už prybučio, taipo darytus, kaip kitti. O pafur-dino ir namus prybučiai lygus, dukterei Paraono, kurrę Salomonas buwo wėdęs.

9. Tai wis buwo iš brangū ak-menū, lygeis kampais iškaltū, su pjūklais pjautū iš wissū šalū, nū apaciōs iškli stogo, taipiau ir iš laušo didysis prybuttis.

10. O pāmatai taipiau buwo iš brangū ir didžū akmenū, kitti dėšimts, kitti aštūnū mąstū ilgi.

11. Ir ant tū brangus iškalti akmenys, su lygeis kampais, ir cėdrai.

12. Alie didysis prybuttis aplin-kuy turrėjo tris eiles iškaltū akme-nū, o wieną eilę cėdro-medžio lentū. Taipojau ir prybažnytis widduj' prie Pono Diewo namū, ir prybažnytis prie tū pacžū namū.

13. Ir karalus Salomonas nu-suntęs pargabėndino Ireamą iš Tyro,

14. Acurrōs našlės suns iš gim-minės Raptali (ir jo tėws Tyrāse gywėns), tas buwo waro remest-nink's, pilnas ismintiēs, rāzumo ir žinnōs, išdirbti wissolig warinni daitā. Tas atėjes pas karalū Sa-lomona, padare jam wis, kas jam reikėjo.

15. Ir nuliejo * du warinnus stul-pus, kojną aštūnolika mąstū aukštą, ir wirwė warinne dwylika mąstū il-ga, aptėjo kojną stulpą. * Jer. 52, 21.

16. Ir nuliejo dwi kulkī iš waro, ant wiršaus tū dwejų stulpū uždėt, o kojna tū dwejų kulkū buwo pen-kiū mąstū aukšta.

17. Ir buwo prie kojnōs kulkōs wiršuj' stulpo septyni, tarytum' pite nupiti lencugėlei padaryti.

18. O prie kojnōs kulkōs jis pa-dare dwi eilę granōt-obolū aplinkuy, prie wieno lencugėlo, kurreis kulka buwo apdengiama.

19. O tos kulkos buwo nėy ro-

žes ties prybažnyczu, keturū mąstū diddes.

20. O granōt-obolū eilėsa aplin-kuy, buwo du šimtu, wiršuj ir apa-czoi' ano lencugėlo, kursai kulkōs pilwā aprėte, prie kojnōs kulkōs ant abėjų stulpū.

21. Ir jis attiese tādų stulpų prieš prybažnyti bažnyčōs, ir kurri jis po dėšinēs state, tą jis prāmine Ja-kin; o kurri po kairēs pastate, tą jis prāmine Boas.

22. Ir taipo kas wiršuj' tū dwe-ju stulpū buwo, pasirode kaip ro-žes. Taipu buwo atliktas tas stulpū dārbas.

23. Ir jis padare ējerą iš waro lieta, dėšimt mąstū plātū, nū wie-no krāšto iškli antro aplinkuy, ir penkiū mąstū aukštą, o apskritum-mas trijų dėšimts mąstū ilgas bu-wo aplinkuy.

24. O po tą ējerą dėšimt mąstū plātū, buwo nėy gužiklai ant krāštū aplink wissą tą ējerą, o gužikū bu-wo dwi eilī nulieti.

25. Ir tas stowėjo ant dwylika jāucžū, kurrū trys i šaurę, trys i wākarus, trys i pietus, ir trys i rytus kreipti buwo, o ējers wiršuj' jū, kad wissi jū pasturgalei i widdų stowėjo.

26. O jo storums buwo per plāš-taką, ir jo krāstas kaip kokiōs kup-lōs krāstas, nėy pilnāy žydinti rožė, ir tilpo i jū du tukštanczu batū.

27. Jis ir padare dėšimti warinnū stulpū, kojnā keturū mąstū ilgą ir plātū, ir trijų mąstū aukštą.

28. O tie stulpai buwo taipu pa-daryti, kad placzes šalis turrėjo tarp randū.

29. Ir tosa šalis tarp tū randū buwo lūtai, jāuczei ir Kerubina, ir tos šalys, ant kurrū lūtai bey jāuczei buwo, turrėjo randas auk-štay ir žemay, ir kokeles prie tū.

30. Ir kojnās tū stulpū turrėjo kėtwerus warinnus ratus, su warin-noms ašimis. Ir ant jū keturū kampū buwo nėy pečeī nulieti, koj-nas ties kiti kittu, apaczoi' prie kās tilo priškli.

31. O kāsias wiršuj' tū stulpū buwo wieno mąsto aukštās ir ap-

skritus, pusantro mąsto platus; ir buwo gušikėlei prie to kasko tuštosa wietosa, tie buwo keturkampjai, ir ne apskritus.

32. O tie keturi rātai stowėjo apa-
czoj' i šalīs, o ašys tū rātū buwo
prie stulpū; kožnas rāts pusantro
mąsto aukštās buwo.

33. Ir buwo rātai nēy wežimmo-
rātai; ir jū ašys, strykos, spykai ir
stebulės, wissos nulietos.

34. O tie keturi pecei, ant keturū
kampū kožno stulpo, taipojau buwo
prie stulpū prilietū.

35. Ir wiršutinne kasko dalis prie
tū stulpū buwo apwali, ir pusę
mąsto aukštummo turrejo; aplink
wissą buwo randos, ir šalys prie tū
stulpū.

36. Ir i tuštummą tū šalū bey
randū jis dawo išpjaustit Kerubi-
nus, lutus ir palm-medžus, kožną
prie kits kito, wissur aplink prie jū.

37. Tokiu budu jis padare dėšimt
nulietū stulpū; kožno wienu buwo ta
pati miera ir plotis.

38. Ir jis padare dėšimt warinnū
mazgotuwū, kad i wieną keturos dė-
šimtis batū tilpo, ir buwo keturū
māstū dides, ir ant kožno stulpo
buwo wiena mazgotuwe.

39. O pentis stulpus jis pastate
prie dėšino kampo tū namū, ir wėl
pentis prie kairojo kampo; alle ežerą
jis pastate po dėšinės, toj' pryskaij'
i pietus.

40. O Jrams padare ir pūdus,
šūpeles, bludus, ir pabaige taipo
wis, kas reikėjo, tą tikt kardlus
Salomonas prie namū Pono Die-
wo liepe daryt,

41. Butent anūdų stulpų, ir ap-
walas kulkas wiršaj' ant anū dwejų
stulpū, ir dū nēy pite nupitū lencu-
gėlū, apdangyti aniedwi apwali kulki
ant stulpū;

42. Ir anus keturis šimtus gra-
not-obolū, prie tū ney pite nupitū
lencugėlū, po dwi eili granot-obolū
prie kožno lencugelo, apdangyti anie-
dwi apwali kulki stulpū;

43. Priegtam ir anus dėšimt stul-
pus, ir dėšimt mazgotuwes ant
wiršaus,

44. Ir aną ežerą, ir dwylisą jū-
cū po tūm' ežerū,

45. Ir pūdus, šūpeles bey blu-
dus. Ir wissi jie rykai, kurras
Jrams karalui Salomonui padare
namams Pono Diewo, buwo iš
cysto wāro nulietū.

46. Ne toly nū Jordano karalus
jūs ledino kėtoj' žemėj tarp Sufot
ir Zartan.

47. Ir Salomonas wissus tus ry-
kus palicko ne swertus, dėl labaj
didžos daugybės wāro.

48. Taipjau ir padarydino Salo-
monas wissus rykus, kurriū tikt prie
Pono Diewo namū reikėjo, butent
aukso-altorū, aukso stalą, ant kurrio
šwentita diāna gul;

49. Pentis listorus po dėšinės,
ir pentis listorus po kairės, ties
šwent-wieta, iš cysto aukso, su
auksinomis kweškomis, kampomis ir
žnypslėmis;

50. Priegtam bludus, peilius, maz-
gotuwes, šaukštus ir skawadas iš
cysto aukso. Taipjau ir zowėkai
wartū tū namū widduj' šwentū
šwenczāusame; ir wartū butto baš-
nyčės buwo iš aukso.

51. Taipo pasibaige wissas tas
darbas, kurri kardlus Salomonas
darydino prie namū Pono Diewo.
Ir Salomons igabėno, tą jo tėws
Dowids buwo šwentingės, ar batū
aukso ar sidabro, ar rykū, ir idejo
tai i starbą namū Pono Diewo.

8. Pėrsyrimas.

Bajnyčia Salomono pašwentinama.

Tay suwadimmo karalus Salomonas
pas sawę wyresnūsus iš Jraeł,
wissus gimminū waldonus ir wy-
rūsūsus tėwū tarp waikū Jraeł,
i Jeruzalę, kad jie strynę derėjimo
Pono Diewo aukštyn gabėntū iš
miesto Dowido, tai esti Zion.

2. Ir susirinko pas karalū Salo-
moną wissi wyrū iš Jraeł, mēne-
sije Etanim, šwentėje, tai esti šė-
mas mėnū.

3. Ir wissims wyresniems iš
Jraeł atėjus, pakėlė klebonai strynę
Pono Diewo,

4. Ir ušnešė ję aukštyn, priegtam
ir šėtrą furentinimo, ir wissus rykus

šventnyčės, šėtroje esancus; tai däre tie klebonai ir Lewitai.

5. Ir karalus Salomons, ir wis-
sas surinkimmas Izrael, kursai pas-
jį buvo susirinkę,ėjo su jūmi pir-
ma skrynės, ir apieramojo awis bey-
jancus, taip daug, kad jās ne ga-
lėjo ney pasikaityt, ney suroköt.

6. Taip klebonai atgabėno skrynę
derėjimo Pono Diewo i jös wietą,
i šwent-wietą namū, i šwentū šwen-
czaušę, po sparnais Kerubinū.

7. Kės Kerubinūdu išspłete spar-
nus, toj' wietoj', kur ta skryne bu-
wo, ir apdenge skrynę, ir jös kartis
iš aukšto.

8. O tos kártys buvo taip ilgos,
kad jų galus matyt galėjai šwent-
nyčoj' ties šwent-wieta; alle lauke
jas ne galėjai matyt; ir liko czo-
nay iškli šei dienai.

9. Ir nieko ne buvo toje skrynėje,
kaip tikstaj dwi akmens toblyezi Mo-
zėšaus, kurridwi jis czonay palikto
Orebe, kaip Pons Diews su waitais
Izrael susidėrejo, jiems iš Egipto-
žemės iškelawus.

10. O klebonams iš šwentnyčės
išeinant, debesis pripilde namus Pono
Diewo.

11. Kad klebonai ne galėjo sto-
wēt, ir sawo šlužmą atlisk dël debe-
siės. Kės šlowē Pono Diewo pri-
pilde tus namus Pono Diewo.

12. Tay tare Salomonas: Pons
Diews kalbėjes, kad * norys tam-
soje gywenti. * 5 Dieiz. 4, 11.

13. Už tiesa namus pabudawojau,
taw gywēt, ir sostą, kad amžinay
cze gywētumbei.

14. Ir karalus sawo wėidu atsi-
gręžęs pėrjegnojo wissą surinkimną
Izrael; ir wissas surinkimmas Izrael
šlowėjo.

15. Ir jis tare: pagárbinams te
essie Wiešpatas, Izraelo Diews, kurs
sawo burna mano tėwui Dowidui
kalbėjes, ir sawo ranka attesšėjes ir
sakęs:

16. Iš tös dienös, kaip aš sawo
žmones Izrael iš Egipto išwedžau,
aš niekadös ney wieną miestą ne
išstýrau ney jokių gimminej Iz-
raelo, kad mano namai butu pa-
budawoti, kad mano wardas cze

butu. Alle Dowidą aš pastýrau, kad
jis butu ant mano žmonū Izrael.

17. Ir mano tėws Dowids * tai
tiesa buvo apsiėmęs, kad namus pa-
kurtu wardui Wiešpaties, Diewo Iz-
raelo: * 2 3om. 7, 2.

18. Alle Pons Diews tare mano
tėwui Dowidui: kadangi tu apsiė-
mei mano wardui namus pakurt,
aplinsk tą dalyką tu geray darei, kad
to apsiėmei.

19. Alle tarčaus ne tu turri tus
namus budawoti, bet tawo sunus,
kurs iš tawo strėnū išeis, tas tur
mano wardui namus budawoti.

20. Ir Pons Diews sawo žodi
patwirtino, kurri jis kalbėjo. Kės
aš istojau i sawo tėwo Dowido
wietą, ir sedzu ant krėslo Izrael,
kaip Pons Diews kalbėjes, ir pa-
kūrau namus wardui Wiešpaties,
Diewo Izrael.

21. Ir czonay aš wietą itaisau
tai skrynei, kurroj' suderėjims Pono
Diewo yra, kurri jis padūręs su
mušū tėwais, kaip jās išwede iš
Egipto-žemės.

22. Ir Salomonas stojosi ties al-
toru Pono Diewo po akiū wisso su-
rinkimmo Izrael, ir pakėle sawo
rankas dangun'.

23. Ir tare: Wiešpatie, Diewe
Izrael, niera ney jekio Diewo, ney
aukštaj danguje, ney žemay ant žė-
mės, taw lygaus; tu darai pagal
sawo suderėjimą ir išrodai susimil-
limą sawo tarnams, po tawo akiū
waitšęzojantiems iš wissös širdiės;

24. Tu attesšėjai sawo tarnui, ma-
no tėwui Dowidui, ką tu jam kal-
bėjai. Sawo burna tu tai išpildei,
ir sawo ranka tu tai išpildei, kaip
tai reğima šien dien'.

25. Taygi Wiešpatie, Diewe Iz-
raelo, attesšėk sawo tarnui, mano
tėwui Dowidui, * ką tu jam kalbė-
jai, besakydams: tu ne pristėksi wyro
po mano akiū, kurs sedėtu ant
krėslo Izrael, alle tarčaus, kad tawo
waitai ant sawo kėlo dabotu, kad jie
po mano akiū pasiėlgtu, kaip tu po
mano akiū pasiėlgei. * 2 3om. 7, 16.

26. Taygi, Diewe Izrael, te išsi-
pilda tawo žodžei, kurrus tu sawo tar-
nui, mano tėwui Dowidui kalbėjai.

27. Nės argu misliji, Dievą ant žemės gyvėnanti? Sztay, * dangus ir wissū dangū dangus ne gal tawę talpit; kaipgi tai galėtu daryt šitie namai, kurrus aš pakirau?

* Darb. 7, 49.

28. Ule prisikreipš prie maldos sawo tarno, ir prie jo pašarno mel-dimo, Wiešpatie, mans Dieve, kad tu girdėtumbei tą gūrbinnimą ir maldą, kurrę tawo tarnas šen dien tam dūda:

29. Kad tawo akys atwiros stowetu ant šū namū dieną ir nakti, ant tōs wietōs, apie kurrę tu sakiei: mano wardas bus cjonay. Taygi girdėš tą maldą, tawo tarno šoje wietoje meldžiamą;

30. Ir norėtumbei išklausyt pa-karę maldą sawo tarno ir sawo žmonū Izrael, kurrę jie cjonay mės šoje wietoje tawo gyvėnimo, dan-guje, ir tą girdėdams buš malonus:

31. Jey kas prieš sawo artimą kūmi nusideda, ir dėl to apsiimma prisiekt, sawę prisijadėdams, o ta prysėga pranėšama prie tawo alto-raus šūse namūse:

32. Tay tu norėtumbei išgirst dan-gų, ir prową daryt sawo tarnams: pikt dāranti pražuddyt, ir ji pagal jo elgimą korawot; o teisamjam pro-wą daryt, ir jam užmokėti pagal jo teisybę.

33. Jey tawo žmones Izraelitėnai sawo neprietelū parmušti butu, ka-dangi prieš tawę susigriešijo; ir pri-siwercza tawęsi, išpažindami tawo wardą, ir besimelzdami tawo susi-millimo praša šūse namūse:

34. Tay tu norėtumbei išgirst dan-guje, ir sawo žmonėms Izrael, prieš tawę susigriešijusiems, malonus buti, ir jūs wėl sugrąžint į tą žemę, kurrę tu jų tėwams esši dawęs.

35. Jey dangus butu užrafinnams, kad ne lytu, kadangi prieš tawę su-sigriešijo; o mės šoje wietoje, ta-wo wardą išpažindami ir nū sawo grietū laūsis, kadangi tu jūs pri-spāudi:

36. Tay tu norėtumbei išgirsti dangų, ir malonus buti grietū-niems sawo tarnams, ir sawo žmo-nėms Izrael, kad jiems gėrą kėlą

rōditumbei, kurrām jie wāišfēzotu, ir dūtumbei lyti ant tōs žemės, kurrę tu sawo žmonėms i tēwīfētēs - dālī esši dawęs.

37. Kad kofia brangybe, arba mā-ras, arba sausas cžšas, arba kulei, arba žogai, arba gnusai bus toje žemėje, arba jų neprietelus žemėje jų wartus apstoį, arba bilie kofia sloga ar ligga randas;

38. Kas tadda meldžasi ir susi-millimo praša, ar butu kitti žmo-nės, arba tawo žmones Izrael, kur-rie numāno sawo slogą, kōžnas sawo širdije, ir sawo rankas išplėč, ties šittais namais:

39. Tay tu norėtumbei išgirsti dan-guje, sawo gyvėnime, kur tu gyweni, ir malonus buti ir taipo daryt, kad dūtumbei kōžnam pagal jo elgimą, kaip tu jo širdi išpažysti; nės * tu wiens pažysti širdi wissū žmonū wāikū,

* Pl. 7, 10. 139, 1. Euf. 16, 15.

40. Kad jie tawęs bijotus wissā-dōs, kol jie toį žemėj gywēna, kurrę tu dawei musū tėwams.

41. O kad ir swėtims, ne žšas iš tawo žmonū Izrael, iš tolimōs žė-mės ateitu, dėl tawę wardo,

42. (Nės jie išgirs apie diddiji ta-wo wardą, ir apie macnęj tawo ranką, ir apie ištietą tawo pėti) ir ateit, mės šis prie šū namū:

43. Tay tu norėtumbei išgirsti danguje, šoste sawo gyvėnimo, ir daryt wislab, ko swetimasis tawę praša; kad wissū žmones ant žemės tawo wardą išpažintu, kad ir jie tawęs bijotus, kaip tawo žmones Izraelitėnai; ir kad jie suprastu, šus namus pagal tawo wardą pramin-tus, kurrus aš pabudawojau.

44. Kad tawo žmones issitraūks mustis su sawo neprieteleis, tū kėlu, kurtu tu jās sūsi, ir mės šis Pono Diewo šėnlintay kėlo ties miestā, kurri saw paštyrei, ir ties namais, kurrus aš tawo wardui pabudawojau:

45. Tay tu norėtumbei danguje iš-girst jų maldą ir pašarnų meldimā, ir jiems prową daryti.

46. Kad jie prieš tawę susigriešis (nės niera neį wieno žmogaus, kurs ne susigriešitu) ir tu papykės pa-

dūdi jās jū neprietelams, kad jās apkaltus šalim gabėna i neprietelū žėmę, ar toli ar arti;

47. Ir jie sawo širdije apsimislitu toj žėmėj, kur jie apkalti, ir tawęspi prisiwersdami tawo susimillimo šautu žėmėje, kur jie apkalti, ir tartu: mes susigriešijom, ir nusidejom, ir Diewą sawą prastojom;

48. Ir taip tawęspi prisiwerezu iš wiššos širdies ir iš wiššos dušdōs, žėmėje sawo neprietelū, kurrie jās šalim gabėnē, ir meldasi tawes šėnlink, keli i sawo žėmę, kurę tu dawei jū tēwams, miestop linkay, kurri tu paštyrei, ir namū linkay, kurrus aš tawo wardui pabudawojau:

49. Tay tu norētumbei išgirst jū maldą, ir pakarnu meldimną iš sošto sawo gywėnimo, ir teisybę išprōwit,

50. Ir sawo žmonėms malonus buti, kurrie prieš tawę nusidejo, ir wišsiems jū pėrjengimmams, kurreis jie prieš tawę susigriešijo, ir dātumbei jiems mielafirdingystę rasti prie tū, kurrie jās apkaltus laiko, ir jū susimiltis;

51. Nės jie yra tawo žmones, ir tawo dalis, kurrus tu iš Egipto, iš ano gelešinnō pėczaus, išwedei.

* 5 Moiz. 4, 20.

52. Kad tawo akys atwiros butu ant pakarnōs maldōs tawo tarno, ir tawo žmonū Izrael, kad jās išklaustumbei wišsame tame, dėl ko jie tawęspi šaukia.

53. Nės tu jās saw atštyrei i sawo dali, iš wiššū žmonū ant žėmės, kaip tu kalbėjai per Moizęšū, sawo tarną, kaip tu musū tēwus išwedei iš Egipto; Wiešpatie, Pone Diewe!

54. O kaip Salomonas wišą tą maldą ir užmeldimną po akiū Pono Diewo buwo iškaites, kėlėsi jissai nū altoraus Pono Diewo, ir palōwe klaupitis ir rankas išplėst dangun'.

55. Ir priejes perjegnojo wišą surinkimną Izraelitėnū didzu balsu, ir tare:

56. Garbė t'essie Ponui Diewui, kurs sawo žmonėms Izrael atilsi dawęs, kaip jis kalbėjes; * ney wiens žodėlis ne prapālė iš wiššū jo ge-

rujū žodžū, kurrus jis kalbėjes per sawo tarną Moizęšū.

* 3oj. 21, 54.

57. Wiešpatie, musū Diewe, buš su mumis, kaip tu buwai su musū tēwais; ne prastoš tu mus, ir ne attraut nū musū sawo ranką,

58. Musū širdi tawęsp' lenkti, kad mes elgtumbimies pagal wišsus tawo kelus, ir pilnawotumbim tawo prisākimus, budus ir promas, kurrus tu musū tēwams essi liepes.

59. O šittie žodžei, kurreis aš po akiū Pono Diewo meldžausi, te prieinie arti Wiešpaties, musū Diewo, dieną ir nakti, kad jis teisybę išprōwitu sawo tarnui, ir sawo žmonėms Izrael wišlab sawo cėsū;

60. Kad wišsi žmones ant žėmės išpašintu, Poną Diewą Diewu ēsanti, o ney joki tittą.

61. Ir juss širdis t'essie wierna su Wiešpacziu, musū Diewu, pasieltis pagal jo budus, ir pilnawoti jo prisākimus, kaip šen dien taipu stow.

62. O karalus, drauge su wišsais Izraelitėnais, apierawojo apierū po akiū Pono Diewo.

63. Ir Salomonas apierawojo dėlawonēs-apieras, kurreis jis Ponui Diewui apierawojo, dwidešimt ir du tūkstančų jauczū, ir šimtą ir dwidešimt tūkstančū awjū. Taipu jie pašwentino Pono Diewo namus, karalus ir wišsi waitai Izrael.

64. Tą pacę dieną pašwentino karalus widutinni prybažnyti, kurfai prie Pono Diewo namū buwo, tūmi, kad dėginnimo-apieras, walgimo-apieras, ir tūkūšs dėlawon-apierū czonay pastelāwo. Nės warinnis altorus, po akiū Pono Diewo stowis, permāžas buwo dėginnimo-apieroms, walgimo-apieroms ir taukams dėlawon-apierū.

65. Ir Salomonas tū cės' šwentę istate, ir wišsi Izraelitėnai su jūmi, diddis žmonū pulks, nū rubėžaus Emat ikki uppėlio Egipto, po akiū Wiešpaties, musū Diewo, septynes dienas, ir wėl septynes dienas, tai buwo keturolika dienū.

66. Ir palėido žmones ašmą dieną. Ir jie karalui wišą gėrą wėlidami nuėjo i sawo šėtras su džaung-

smu ir su linksmia širdze, dėl wisso to gero, ką Pons Diews Dowidui, sawo tarnui, ir sawo žmonėms Izrael buvo išrodęs.

9. Pėrsityrimas.

Salomono gėrs pasiturrejims, bėlawone, buda-wonėš, padonai, apieros ir akrutai.

Jr kaip Salomonas buvo pabudawojes Diewo namus, ir karališkus namus, ir wiskagi, ko jis norėjo ir lūbijo daryt:

2. Pasirōde jam Pons Diews antru kartū, kaip jam buvo pasirōdes Gibėone.

3. Jr Pons Diews tare jam: aš tawo malda ir pafarnus meldimus girdejau, kaip tu mangs meldeisi, ir pašwentinau šus namus, kurrus tu pabudawojei, kad aš sawo warda czonay padėczau amžinay; ir mano akys, bej širdis bus czonay wissadōs.

4. Jr tu, jey po mano akiū pasielgsi, kaip tawo tėwas Dowids pasielges, su wierna širdze, ir be klaidōs, bedarydams wis tai, ką aš taw liepiau, ir pilnawodams mano prisakimus ir mano promas:

5. Tay aš patwirtisu krėslą tawo karalystės ant Izraelitėnū amžinay, * kaip aš tawo tėwui Dowidui kalbėjau, bėfalydams: tu ne pristoksi wyro ant krėslō Izrael. * 2 Jon. 7, 12.

6. Alie jey jūs nū mangs atbulay atstōsit, jūs ir jūšū waitai, ne pilnawodami mano prisakimū ir promū, kurrus aš jums po akiū dėjau, ir nuėidami kitiems diewams šlūžisit, ir jū melsities:

7. Tay aš Izraelitėnus išgaipisu iš tōs žemės, kurrę aš jiems esmi dawęs, o tus namus, kurrus aš pašwentinau sawo wardui, aš pamessu iš sawo akiū; ir Izraelitėnai bus apkalba ir pāsaka tarp wissū žmonū.

8. Jr tie namai bus suardyti, kad wissi pro šalį eina, nusigās, šwilpis ir sakys: kodėl Pons Diews šei žemei ir šiems namams taip padarė?

9. Tay bus atšakoma: todėl, kad jie Wiešpati, sawo Diewą prastojo, kurs jū tėwas iš Egipto-žemės

išwede, ir priėme kittus diewus ir jū meldeisi, jiems bėflužydami; todėl Pons Diews wissą tą bėdą ant jū užwede.

10. O tiems dwidešimt mėtamų jau pėrėjus, per kurrus Salomonas tus dwejus namus budawojo, Diewo namus, ir karalaus namus,

11. Ant kurrū reikalo Jrams, karalus iš Tyro, Salomonui cėdrū-medžus, ir eglū-medžus ir aukšą, pagal wissą jo norą, nugabėndino: tay karalus Salomonas dawė Jramui dwidešimt miestū žemėje Galilėa.

12. Jr Jrams iškelawo iš Tyro, kad apšurėtū tus miestus, kurrus Salomonas jam buvo dawęs; ir jie ne patikfō jam;

13. Jr tare: kokie tai miestai, mans brolau, kurrus tu man dawei? ir pramine jūs žemę Kabul, ikfi šei dienai.

14. O Jrams karalui buvo suntes šimtą ir dwidešimt centneriū aukšō.

15. O taipo nusidawė su baudiawa, kurrę karalus Salomonas žmonėms uždėjo, kad galėtu pakurt Pono Diewo namus, ir sawo namus, ir Millo, ir murus Jeruzalės, ir Mor, ir Megiddo, ir Caser,

16. Rės Paraōnas, karalus iš Egipto, buvo aukštyn atėjes, ir Caserą iweikęs, ugnimi sudėginęs, ir Kananitūs nužawinnęs, tame mieste gywėnancūs, ir ji sawo dukterei, Salomono pāczei, dowanote buvo dōwonojes.

17. O Salomonas budawodino Caserą, ir žemay esanti Bet Orong,

18. Jr Baclatę, ir Tamarą, pūščzoje toj žemėj,

19. Jr wissus miestus jawams pafawot, kurrus Salomons turrejo, ir wissus miestus wežimmams, ir miestus raiteliams, ir ko jis tikt geide budawot Jeruzalėj, ir Libanone, ir wissoj žemėj, kurrę jis walde.

20. Wissus liktus žmones iš Amoritū, Etitū, Perešitū, Ewitū ir Jebusitū, kurrie ne buvo iš waitū Izrael,

21. Tū waitus, kurrus jie po sawo galwōs palikfō žemėj, kurrus waitai Izrael ne galejo išgaipint,

tiems Salomonas uždėjo baudžawos darbus iſki ſei dienai.

22. Ule iſ waiſtą Izrael jis ne padare baudžauininkus; bet palikto jūſ, kad butu žalnėrais, ir jo tarnais, ir wyreſneis, ir karzygeis, ir ant ſawo weſimnū bey raitelū.

23. Ir urėdnintū, ant Salomono darbū ſtatytū, tū buwo penki ſimtai ir penktos deſimtis, kurrie žmones walde, ir darbą aprūpino.

24. O Paraono dukte uſſitrukte iſ mieſto Dowido, i ſawo namus, kurrus jei buwo pakūres. Tū czeſ pabudawojo ir Miſlo.

25. Ir Salomonas apierawojo tris kartus per mėtą, dēginnimo: ir dēkawonės: apieras ant altoraus, kurri jis Ponui Diewui buwo pabudawodinės, ir ruſino ant jo, po akiū Pono Diewo. Ir taip tie namai buwo pagatāwiti.

26. O Salomonas pabudawodino ir akrutū Ezeon: Giberoj, kurri arti Elotū yra, prie kranto nēdrū: jurū žemėje Edomitū.

27. Ir Irams ſunte ſawo bernus akrute, kurrie geri akrutininkai buwo, ir ant jurū geray galėjo, ſu bernais Salomono.

28. Ir iſtako i Opirą; ir pargabėno iſ ten ſeturis ſimtus ir dvideſimt centneriū aukſo, ir parneſe tai karalui Salomonui.

10. Pėrſtyrimas.

Karalėne iſ Arabids dwijęs Salomono iſmintis, bagotummo ir ſlomės.

Ir taip Salomono garsas apie warą Pono Diewo nuſako iſki * karalėnės iſ karalyſtės Arabids, atėjo ji i mėgit myslėmis.

* Matt. 12, 41. Eul. 11, 81.

2. Ir ji atkelāwo i Jeruzalę ſu didžu tarnū pulku, ſu werbludais, branges ſoles nēſanczais, ir daug aukſo bey brangujū atmenāiczū. Ir ji pas karalū Salomoną iėjusi, kalbėjo wiſlab ſu jami, ką ji buwo apſiėmusi.

3. Ir Salomonas atſakė jei to wiſſo; ir nieko ne buwo karalui nēſinnoma, ką jis ne butu jei ſakęs.

4. Taygi karalėne iſ karalyſtės

Arabids regėdama wiſą iſminti Salomono, ir namus, kurrus jis buwo pabudawodinės,

5. Ir wālgai ant jo ſtalo, ir jo tarnū namus, ir jo tarnū ſlužmas, bey jū rubus, ir jo wyn-uſweizdus, ir jo dēginnimo: apieras, kurrus jis namāſe Pono Diewo apierawojo, tay ne galėjo ji ilgiaus pakęſt,

6. Ir tare karalui: tai tieſa, ką aſ ſawo žemėje girdejuſi apie tawo daktus, ir apie tawo iſminti.

7. Ir aſ ne norėjau tai wierit, iſtikol pati atėjusi tai ſawo akimis maczau. O ſtay, man ney pūſte to ne ſakytā. Tu daugiaus turri iſminties bey gėro, neng ta kalba, kurrę aſ apie tawę girdeju.

8. Palaimės pilni yra tawo žmones, ir tawo tarnai, kurrie wis ſtow po tawo akiū, ir gird tawo iſminti.

9. Pagārbinams t'effie Wieſpats, tawo Diewas, kurfai tawim' mėgſta, kad jiſſai tawę uſlodinnes ant krėſlo Izrael; todel, kad Pons Diews Izraelitėnus myl amſinay, ir tawę i karalū idėjo, kad tu prową ir teiſybę padarytumbei.

10. Ir ji dawe karalui ſimtą ir dvideſimt centneriū aukſo, ir labay daug brangiū ſolū, bey brangiū atmenāiczū. Ne atėjo daugiaus toſia daugybe tū brangujū ſolū, tiek ta karalėne iſ Arabionū karalyſtės karalui Salomonui dawe.

11. Priegtam akrutai Iramo, kurrie aukſą iſ Opir pargabėno, parneſe labay daug brangiaujū cėdro mēdziū, ir brangujū atmenāiczū.

12. Ir karalus padarydino iſ to brangiaujo cėdro mēdzio ſtulpus namāſe Pono Diewo, ir namāſe karalaus, ir arpas bey pſalterus tiems, kurrie mandagey giedodawo. Ne atėjo daugiaus tolie brāngus cėdrū: mēdzei, ir ne buwo jū regėta iſki ſei dienai.

13. Ir karalus Salomonas dawe karalėnei iſ Arabionū žemės, wis, ką ji norėjo ir praſė, be to, ką jis jei dawe iſ ſawės. Ir ji gryždama parkelāwo i ſawo žemę, draug ſu ſawo tarnais.

14. Ule aukſo, kurfai Salomonui i wieną mėtą buwo pargabėnams,

to swėrent buwo šeši šimtai ir šešios dešimtys ir šeši centneriai,

15. Be to, kas nū pardavėją, nū kupčią, taworininką ir nū wissą Arabioną karalū, ir nū macnują žemėsą atėjo.

16. Ir karalus Salomonas padarydino du šimtus stydū iš gerąsiojo aukso; šešis šimtus sylsus aukso jis ėmė wienam stydui.

17. Ir tris šimtus mažesnus stydus iš gerąsiojo aukso; po tris swarus aukso wienam tū mažesnujū stydū. Ir karalus idėdino tas i namus iš medžių girrės Libanon.

18. Ir karalus padarydino diddi kreslę iš elpant-dantū ir aptraukdino jį brangiūsūju aukso.

19. O tas kreslas turrėjo šešis straipsnus, ir wiršūne to kreslo už patalij' buwo apstriti. Ir i abi šalį aplink sostą buwo atlošos, ir du lutu stovėjo prie tū atlošų.

20. Ir dwylika lūtū stovėjo ant tū šešių straipsnū ant abiejū šaliū. Toktai niekadōs ne daryta neį jo kiofa karalystėsa.

21. Wissi rykai karalaus Salomono, iš kurrū jis gėrė, buwo aukšini, ir wissi rykai namūse iš medžių girrės Libanon, taipojau buwo iš cyssto aukso; nesa sidabrą, cžesė Salomono, per nieką laike.

22. Nėsa afrutas karalaus jūrmis einas, kursai ant jurū su Iramo afrutu ėjo, i tris metus wieną kartą pargrįjo, ir pargabėno aukso, sidabrą, elpantū-dantū, bezdženkas ir pomus.

23. Taipo karalus Salomonas bagotummu ir išmincė didėsnis paslojo, neng wissi karalei ant žemės.

24. Ir wissas swiets geide Salomoną matyt, kad jie tą išminti girėdė, kurrę jam Diews i jo širdi buwo dāwęs.

25. Ir bilė kas jam atnešė dōwanā, sidabrinnū ir aukšinū rykū, rubū bey šarwū, žolū šaney kwėpjanū, arkliū ir āsil-arkliū kas mėtą.

26. Ir Salomonas sugabėno wėžimū bey raitelū, kad jis turrėjo tūstanti ir keturis šimtus wėžimū, ir dwylika tūstancū raitelū; ir palikto jū miestāse, kur wėžim-

mai pakawojami buwo, ir pas karalų Jeruzalėj'.

27. Ir karalus padare, kad sidabrū Jeruzalėj' taip daug buwo, kaip akmenū, ir cėdro-medžių tieš, kaip laukinnū pyg-medžių pakalnėsa.

28. Ir atgabėno Salomonui arkliū iš Egipto, ir wissokiū taworū; ir kupčei karalaus nupirko tus taworus.

29. Ir išgabėno tus iš Egipto, kōną wėžimū po šešis šimtus sidabrininkū, ir arkliū už šimta ir penkis dešimtis. Taipojū ir atgabėno wissiems karalams Etitū, ir karalams Syriōnū, per jū ranką.

11. Pėrstyrimas.

Salomono moteres, balwonū garbinimas, neprietelei ir smertis.

Ule karalus Salomonas mylėjo daug moteres iš swetimū žemiū, dukterū Paraōno, ir Moabitiskės, Ammonitiskės, Edomitiskės, Zidonitiskės ir Etitiskės; ^{5 M. 17, 17.}

2. Tokiū žmonū, apie kures Pons Diews buwo sakes wailams Izrael: ne susieikite su jeis, ir jie te ne susieina su jumis; jos iš tiesōs jūšū širdis prilenks ant jū diewū. Prie tū Salomonas prisiglaude su mēile. ^{2 M. 34, 16.}

3. Ir jis turrėjo septynis šimtus moteriū per sawo paczes; ir tris šimtus ne priwenzawotū moteriū; ir jo paczos palenkė jo širdi.

4. O kaip jis jau pasėngs buwo, tay jo paczos palenkė jo širdi ant swetimū diewū; kad jo širdis ne wissieškay buwo su Wiespaczu, jo Diewu, kaip širdis jo tėwo Dowido.

5. Taipoj kėse Salomonas Ustoret, balwoną Zidonionū, ir Milkom, bjauresti Ammonitēnū.

6. Ir Salomonas elgėsi, kad Ponui Diewui wissay ne patikto, ir ne sėkė abelnay Poną Diewą, kaip jo tėws Dowids.

7. Tay Salomonas pakūre aukštybę Ramosui, bjauresczui Moabitēnū, ant kalno ties Jeruzale šančo; ir Molekui, bjauresczui Ammonitēnū. ^{4 M. 21, 29.}

8. Taipoj dare Salomonas wissoms sawo paczoms iš swetimū žemiū,

furros sawo balwonams rukino ir apierawojo.

9. Ule Pons Dieus supyko ant Salomono, kad jo girdis buvo atkrypusi nū Wiešpaties, Dievo Izraelio, kurs jam du kartų buvo pasirodęs.

10. Ir jam tai liepęs, idant ne sekotu fittus dievus; ir jis taciaus ne klausęs, tą jam Pons Dieus buvo liepęs:

11. Todėl tare Pons Dieus Salomonui: kadangi tatai pas tamę nusidawe, kad tu ne pilnawojei mano derėjimą, ir mano prisakimus, kurrus aš taw prisakiau, taygi ir aš karalybę taw išplešiu, ir tawo tarnui dūsu.

12. Taciau aš tai tawo cžese ne darysu, dėl tawo tėwo Dowido; bet iš rankos tawo sunaus aš ję išplešiu.

13. Taciau ne wissą karalybę išplešiu, wieną gimminę aš dūsu tawo sunui dėl Dowido, mano taruo, ir dėl Jeruzalės, kure aš pasyrau.

14. Ir Pons Dieus priekė Salomonui priekininką, Udadą, Edomitėną, iš karališkės gimminės, kurs Edome buvo;

15. Aš * kaip Dowids Edome buvo, ir Joabs, wyrąsasis ant waisko, aukštyn kelawo, užmuštūs palaidot, užmuše jis, kas wyriskiū likęs buvo, Edome;

* 2 Rom. 8, 14.

16. O Joabs pasilikto tėnų per šešis mėnesius, ir wissi Izraelitėnai, itikol išgaishinno wissab, kas wyriskiū buvo, Edome.

17. Tay pabėgo Udads, ir su jūmi kelli wyrai Edomitū, iš jo tėwo tarnū, kad išlaktū i Egiptą, o Udads dar buvo jaunas waisk.

18. Ir jie pasikėle iš Midian, ir atėjo i Paran, ir žmę su sawim žmonū iš Paran, atėjo i Egiptą pas Paraoną, karalų Egipto, tas dawe jam namus ir išsilaitimą, ir padawe jam wieną žemę.

19. Ir Udads rado didę malonę prie Paraono, kad jam ir sawo pacyos Takpėnės, karalėnės sėseri per pacyę dawe.

20. Ir Takpėnės sėsū pagimde jam Genubatą, jo sunų, ir Takpėnės auginno ji namūse Paraono; kad Genubats namūse Paraono buvo, tarp waisū Paraono.

21. Ogi kaip Udads girdejo Egipte, Dowidą užmigusi su sawo tėwais, ir Joabą, wyrąsą ant žalnėrū nurusi, tare jis Paraonui: leisk manę trauktis i sawo žemę.

22. Paraonas tare jam: ko tu pristoksti pas manę, kad i sawo žemę nori trauktis? jis atsakė: nieko, alle leisk manę trauktis.

23. Priegtam Pons Dieus jam priekė priekininką, Resoną, sunų Eljado, kurs nū sawo pono Udads, karalaus iš Zoba, buvo pabėgęs.

24. Ir surinko priekį ji wyrū, ir pastojų wyresniūjų žalnėrū kaip Dowids anūs nužawinno; ir nusitraukė i Damaską, ir gywėno tėnų, ir ponawojo Damaskė.

25. O jis buvo Izraelio priekinintu, kol Salomonas gyws buvo; be to ir Udads jam išladės dare; nės jis diddey baisejos Izraelitėnū karalumi pastojęs ant Syriou.

26. Priegtam Jerobeams, sunus Nebato, Epratiškis iš Zareda, kurs prie Salomono klūžio; (ir jo motina wardu buvo Zeruga, našlė,) tas taipojau ranką pakėle priekį karalų.

27. O tai yra ta priežastis, dėl kurrūs jis ranką pakėle priekį karalų: kaip Salomonas Millą budawojo, uždare jis spragą miesto sawo tėwo Dowido.

28. Ir Jerobeams buvo wyrs, tikras i karą. Ir Salomonas matydams, tą jaunikaiti mūdrų esant, idėjo jis ji i užweizdą ant wissū darbininkū gimminės Jožepo.

29. Ule nusidawe tą cžes, kad Jerobeams išėjo iš Jeruzalės, ir praraks Uia, iš Silo, sutikto ji ant kėlo, ir nauja streisė buvo apsisautęs, o kėdu buvo wienudu ant lauko.

30. Ir Uia nutwėre tą naują streisę, kurre jis apsisautęs, ir pėrplėše ję i dwylisą dalis;

31. Ir tare Jerobeamui: imtis saw dėsimiti dalų; nės taip tara

Wiešpats, Dievas Izrael: štai, aš karalystę ištrauksiu iš rankų Salomono, ir taw dūsu dešimt gimminū.

32. Wieną gimminę jis tur gauti dėl mano tarno Dowido ir dėl miesto Jeruzalės, kurri aš išrinkau iš wissū gimminū Izraelo.

33. Todel, kad manę prastojo, ir meldesi Astoret, balwoną Zidoniū, Ramos, balwoną Moabitėnū, ir Milkom, balwoną waikū Ammon, ir ne waikšėjojo mano kelais, kad darytu, kas man geray patinka, (ir pilnawotu) mano prisatimus ir promas, kaip Dowids, jo tėws.

34. Keygi aš noru wissą karalystę atimti iš jo rankos; bet aš ji wyrąusiu waldonu statysu, kol jis gyws bus, dėl Dowido, mano tarno, kurri aš paslyrau, kursai mano prisatimū ir promū pilnawojęs.

35. Jš rankos jo sunaus aš ištrauksiu tą karalystę, ir taw dešimti gimminū,

36. Ir jo sunui wieną gimminę dūsu, kad mano tarnas Dowids po mano atiu žibnyęią turrētu wissados mieste Jeruzalėj, kurę aš saw paslyrau, kad sawo wardą tēnay statyčiau.

37. Taygi aš tawę imsu, kad tu ponawotumbei ant wisso, ko tawo širdis geidz, ir busi karalumi ant Izrael.

38. Jeygu tu klausysi wissam, ką aš taw palięsu, ir mano kelais waikšėjosi, ir darysi, kas man patinka, kad pilnawotumbei mano prowas, ir prisatimus, kaip mano tarnas Dowids dāres: tay aš busu su tawim, ir taw twirtus namus pabudawosiu, kaip aš Dowidui pabudawojau, ir dūsu taw Izraeli.

39. Ir Dowido waikus todel pažėmisu, alle taciau ne amžinay.

40. Alle Salomonas jėškėjo Jerobeamą nušuddyt. Tay Jerobeams pasikėlęs nubėgo i Egiptą, pas Sisaką, Egipto-karalū, ir pasilikto Egipte, i Salomonui numirrus.

41. Kas daugiaus apie Salomoną sakytina, ir wislab, ką jis ištaisęs, ir jo išmintis, tai yra pa-

rašyta knygoja nusidawimū Salomono.

42. Ogi cėsas, kaip ilgay Salomonas karalumi buwo Jeruzalėj, ant wisso Izrael, yra keturios dešimts mėtai.

43. Ir Salomonas užmigo su sawo tėwais, ir buwo palaidotas mieste Dowido, jo tėwo. Ir jo sunus Reabeams karalumi pastojo i jo wietą.

12. Pėrskyrimas.

Pėrdalijimas karalystės Salomono.

Ir Reabeams nusitrauke i Sifem; nės wissas Izrael i Sifemą buwo susijęs, ji i karalū idėti.

2. Ir Jerobeams, Rebato sunus, išgirdo tai, Egipte dar bebudams, tur jissai dėl karalaus Salomono buwo nubėgęs, sugryjo iš Egipto.

3. Ir jie nusuntę wadindino jį. Ir Jerobeams su wissu surinkimū Izraelo atėję kalbėjo su Reabeamu, ir tare:

4. Tawo tėws per mietą sunku jungą mums uždėjo. Taygi tu dabar tą skaudų služmą ir sunku jungą lengwėsnį daryk, kurri jis mums uždėjęs, tay mes taw šlužisim.

5. Alle jis tare jiems: eikite itti trėczai dienai, o tadda wėl pareikit pas manę. Ir žmones nuėjo.

6. Ir karalus Reabeams susirėdijo su wyresneiseis, kurrie po atiu jo tėwo Salomono stowėjo, jam dar gywam esant, ir tare: ką jus sakot, kad šittiems žmonėms atsakytumbim?

7. Jie tare jam: jey tu šen dien' šiems žmonėms paklausysi, jiems patikt norėdams ir jūs išklausysi, ir jiems gerū žodži dūsi, tay jie taw bus padūti, kol gywas busi.

8. Alle jis paniėkino tą kalbą wyresnujų, jam kalbėtą, ir susirėdijo su jaunaisiais, kurrie su jām' buwo užaugę, ir po jo atiu stowėjo.

9. Ir jis tare jiems: ką jus sakot, kad mes atsakytumbim šiems žmonėms, kurrie man sake: daryk lengwėsnį jungą, kurri tawo tėws mums uždėjęs?

10. Ir jaunieji, su jām' užaugusieji, tare jam: tu tiems žmonėms, taw

sakantiems: tawo tėws mums per miera sunku junga uždėjo, tu tą lengvėsi daryt, taipu turri atšakyt: mano mažausasis pirštas bus storėsnis už mano tėwo strėnas.

11. Mano tėws tiesa sunku junga jums uždėjo, alle aš ji dar sunkėsnai jums darysu. Mano tėws jus botagais baude, o aš jus dygeis karbūčzeis bausu.

12. Taipu atėjo Jerobeams su wissais žmonėmis pas Reabeamą, trėčią dieną, kaip karalus buwo sakęs ir taręs: ateikite wėl pas mane trėčią dieną.

13. Ir karalus žmonėms aštrey atšakė, pamešdams tą kalbą, wyresnuijam kalbėta.

14. Ir kalbėjo su jeis, kaip jau mėjį ji buwo pamotinė, ir tare: mano tėws jums sunku junga uždėjo, alle aš ji dar sunkėsnai jums darysu. Mano tėws jus botagais baude, alle aš jus dygeis karbūčzeis bausu.

15. Taipu karalus ne pakluso žmonėms; nės tai taipu buwo pėrleista nā Pono Diewo, kad jis sawo žodi išpilditu, * turri jis per Alią iš Silo buwo kalbėjęs Jerobeamui, Rebato sunui.

16. Alle kaip wissi Izraelitėnai mātė, kad karalus jū ne norėjo klaušyt, žmones atšakė karalui, ir tare: kokiōsgi mes daliēs turtime prie Dowido, arba dalykū prie sunaus Isai? Izraelitėnai, kėlkities i sawo sėtras! Taygi tu jau dabokis sawo gimminei, Dowid! Taipu nuėjo Izraelitėnai i sawo sėtras.

17. Kad Reabeams tištay karalawo ant tū waitū Izrael, turrie mieštāse Judawōs gywėno.

18. Ir kaip karalus Reabeams nusunte Udoramą, skārbinką, tay wissi Izraelitėnai ji atkenimis užmuše; alle karalus Reabeams greitay iškūpo i wešimną, kad bėgtu i Jeruzalę.

19. Taipu Izraelitėnai atpāle nū gimminės Dowido, ištė šei dienai.

20. Taygi wissam Izraelui išgirdus, Jerobeamą pargryžusi, nusunte jie, ir dawe ji waddit prie wisso surinkimmo, ir idėjo ji i karalū ant

wissū Izraelitėnai. Ir ney wiens ne sėkė gimminę Dowido, kaip tištė wiena gimminė Juda.

21. O Reabeamui i Jeruzalę atėjus, surinko jis wissą gimminę Judą, ir gimminę Benjamin, šimtą ir aštūnis dėsintis tūstancū jaunū i karą tikrū wyrū, kad priekš gimminę Izrael karātu, ir karalystę wėl sugrąžintu ant Reabeamo, sunaus Salomono.

22. Alle Diewo žodis sakoms buwo Semajui, Diewo wyrui, ir tare:

23. Sakyt Reabeamui, Salomono sunui, karalui Judawōs, ir wissai gimminei Juda bey Benjamin, ir tittiems žmonėms, tarydams:

24. Taip sakō Pons Diews: idant ne ussitraukit karāt priekš sawo brolus, waitus Izrael. Kōsnas wiens eikite wėl namū; nės tai nū manęs rādosi. Ir jie klause žodžui Pono Diewo, sugryžo irėjo namū; kaip Pons Diews buwo sakęs.

25. Bet Jerobeams budawojo Sitemą ant kalno Epraim, ir gywėno tame, ir ištēn išsitraukęs budawojo * Pnuel.

26. Alle Jerobeams mislijo sawo širdije: karalystę dabar wėl pripuls gimminei Dowido,

27. Jey šie žmones aukštyn citu apierawoti namūse Pono Diewo Jeruzalėj; ir širdis šū žmonū prislėnks prie sawo wiespaties, Reabeamo, karalaus Judą, ir manę nušawis, ir wėl pripuls Reabeamui, karalui Judą.

28. Ir karalus susitrodijęs padarydino du weršū iš aukso, ir tare jiems: persunku jums aukštyn eit i Jeruzalę. Štay, cje yra tawo diewai, Izrael, turrie tamę išwede iš Egipto-žemės.

29. Ir jis wieną pastātė Betelij, o antrą i Daną.

30. Ir tūmi labay susigriekiję; nės žmones nuėjo prie to wieno išt i Daną.

31. Jissai ir pabudawojo balwonbažnyčū ant aukštybū, ir idėjo klebonus iš prasėausūjų žmonū, turrie ne buwo iš waitū Lewi.

32. Ir jis padare šwėntę penfios liktoj dienoj ašmojo mėnesio, kaip

šventę Judawoj', ir apierawojo ant altoraus. Taip jis dare Betelij', kad tiems weršiams apierawojo, kurrus jis padarydino. Ir idėjo Betelij' klebonus aukštybių, kurras jis buvo pakūręs.

33. Ir apierawojo ant altoraus, jo padarydinto, Betelij', penkioliktą dieną ašmojo mėnesio, kurrę jis iš sawo širdiės buvo sumislįs; ir ištate waikams Izrael šventes, ir apierawojo ant altoraus, kad rufinama butu.

13. Pėrsšyrimas.

Jerobeams ranka padžiūsta; neluršai prarats lūto nužubdytas.

Ir štai, Dievo wyrs atėjo iš Judawos per Pono Dievo žodi, i Betelą, ir Jerobeams stovėjo prie altoraus, kad rufintu.

2. Ir jis šaukė priekį tą altorų, per Pono Dievo žodi, tarydams: altorau, altorau! taip safo Pons Dievs: štai, sunus užgims iš giminės Dowido, wardu Josia, * tas ant tamęs apierawos klebonus tōs aukštybės, kurrie ant tamęs rufin, ir žmonū kaulus jis ant tamęs sudėgis. ^{* 2 Kar. 23, 16.}

3. Ir jis dave tą dien' stebulą, sakydams: tai yra tas stebulas, kad tai Pons Dievs kalbės: štai, tas altorų sugrūs, ir pelenai, kurrie ant jo yra, bus išbarstyti.

4. Alle kaip karalus tą žodi girdejo iš to Dievo wyro, priekį tą altorų Betelij' šaukiančio, ištiese jis sawo ranką prie altoraus, ir tare: sugaukite jį. Ir jo ranka padžiūvo, kurrę jis priekį jį buvo ištiesęs, ir ne galėjo jį wėl prie sawęs traukt'.

5. Ir altorus sugruvo, ir pelenai nū altoraus buvo išbarstyti; pagal stebulą, kurri tas Dievo wyrs buvo daves, žodzu Pono Dievo.

6. Ir karalus atsakydams tare tam Dievo wyru: prašyt' wėidą Wiešpaties, sawo Dievo, ir melsť už mane, kad sawo ranką wėl galėčiau prie sawęs traukt'. Tą prašę tas Dievo wyrs Pono Dievo wėidą; ir karalus sawo ranką wėl galėjo prie sawęs traukt'; ir jį tokia pastojo, kaip pirma buwusi.

7. Ir karalus kalbėjo su tū Dievo wyru: eikš su manim i mano namus, ir atsigaiwit, aš tam tokią dōwaną dāsu.

8. Alle tas Dievo wyrs atsakė karalui: norint tu man ir pusę sawo namū dūtumbei, tay aš taczau ne eiczu su tawim. Aš aš czonay ney dānōs noru wālgit, ney wandens gert.

9. Aš taip man liepta Dievo žodzu, ir sakyta: tu ne turri ney dānōs wālgit, ney wandens gert, ir ne wėl sugryšt tū keliu, kurrām tu atėjai.

10. Ir jis šalinėjo kirtu keliu; ir ne pargrįžo tū keliu, kurrām i Betelą buvo atėjęs.

11. Alle Betelij' gywėno sėns prarats; pas tą atėjo jo sunus, ir pasakojo jam wissus stebulus, kurrus tas Dievo wyrs buvo ištaisęs tą dieną Betelij', ir tus žodzus, kurrus jis karalui buvo kalbėjęs.

12. Ir jū tėws tare jiems: kurtas kėls, kurrām' jis nukelawo? ir jo sunus parode jam tą kėlą, kurrām' tas Dievo wyrs buvo kelawęs, kursai iš Judawos buvo atėjęs.

13. O jis tare sawo sunums: balnokit man āsilą. Ir jiems āsilą pabalnawus, jis jūjo jūmi;

14. Ir kelawo paslytį tą Dievo wyra, ir jį po aušolu rādēs sėdinti, tare jam: ar tu esi tas Dievo wyrs, iš Judawos atėjėsis? jis tare: esmi.

15. Ans tare jam: eikš su manim i mano namus, ir wālgit dānōs.

16. Alle jis tare: aš ne galu su tawim gryšt, ney su tawim eit; neygi noru dānōs wālgit, ney wandens gert su tawim šime lampe.

17. Aš su manim kalbėta yra Pono Dievo žodzu: tu tēnay ne turri ney dānōs wālgit, ney wandens gert; tu ne turri wėl tū keliu sugryšt, kurrām' atėjai.

18. Jis tare jam: ir aš esmi prarats, lygey kaip tu; ir angelas kalbėjo su manim Dievo žodzu, ir sakė: parwest jį wėl namū su sawim, kad dānōs wālgitu, ir wandens gertu. Alle jis pamelawo jam.

19. Ir parsiwede jį wėl, kad

dūnūs wálge ir wandens gėre jo namūse.

20. Ir jiems už stálo besėdint, Die-
wo žodis buvo sakoms prarakai, kurs
ji wél buvo parwėdęs,

21. Ir prišaukė tam Diewo wy-
rui, iš Judawūs atėjusiam, ir tare:
taip sakó Wiešpats: todėl, kad tu
ne klausei burnai Pono Diewo, ir
ne pilnawojei tą prisákimą, kurri
taw Wiešpats, tawo Diewas, pri-
sákęs;

22. Ir sugryžęs dūnūs wálgei, ir
wandens gėrei toje wietoje, apie
kurę jis taw sakė: tu ne turri ney
dūnūs wálgit, ney wandens gėrt,
tay tawo lawons ne bus paláidotas
kápinesa tawo tėwá.

23. Ir jam dūnūs wálgius ir gė-
rus, pabalnojo asilą prarakai, kurri
buwo wél parsiwėdęs.

24. Ir kaip jis buwo iškelawęs,
rádo ji lūts ant kėlo, ir nužudė jį.
Ir jo lawons gulėjo pamestas i kėlą,
ir ásilis stowėjo šale jo, ir lūts prie
to lawóno.

25. Ir žmones pro šáli eidami
mate lawoną, i kėlą pamestą, ir lū-
tą prie lawono stowinti; ir atėję ap-
sáke tai mieste, kurrame senasis pra-
raks gywėno.

26. Tai išgirdęs ansai praraks,
kurs ji wél buwo parwėdęs, tare
jissai: tai tas Diewo wyrs, kurs
burnai Wiešpaties ne klaušęs; todėl
Wiešpats ji padawė tam lūtui, tas
ji sudaužė, ir nužudė, pagal Wieš-
paties žodį, jam sakytą.

27. Ir tare sawo sūnums: bálnó-
kite man ásilą. Ir kaip jie ji buwo
pabalnoję,

28. Aukeláwo jis, ir rádo jo la-
woną i kėlą numestą, ir ásilą bey
lūtą arti lawóno stowinti. Lūts nie-
ko ne buwo edęs to lawono, ney
ásilą ne suláuzęs.

29. Tay praraks lawoną to Die-
wo wyro pakėles, uždėjo ji ant ásilo,
ir pargabėno ji atgalós; ir atėjo i
miestą to sėnojo prarako, kad ji
apraudoję paláidotu.

30. Ir jis idėjo lawoną i sawo ka-
pą; ir jie apraudawo jį: at brolau!

31. Ir kaip ji buwo paláidoję,
tare jis sawo sūnums: kad aš nu-

mirsu, tay paláidokit manę tam'
kape, kur tas Diewo wyrs palái-
dóts, ir dėkit mano káulus pas jo
káulus.

32. Nėš tai nusidūs, ká jis šau-
kės prieš altorų Betelij', žodzu Wieš-
paties, ir prieš wissus namus auk-
štýbjá, miestáse Samaria esanczus.

33. Alle po šá nusidawimá Je-
robeams nesilowė nū piktojo sawo
elgimo; bet piktyn eidams idėjo
klebonus aukštýbjá, iš prasešausiá
žmonú. Kas jam patikto, to ran-
ká jis pildė, ir tas pastojo klebonu
aukštýbės.

34. O tai grieku wirto gimminci
Jerobeamo, kad išgáišinnama ir nū
žemės išpuštijama buwo.

14. Pėrskyrimas.

Praráwimas prieš Jerobeamą, Reabeamo
walbinimas.

Tú čes Abia, Jerobeamo sunus,
apsirgo.

2. Ir Jerobeams tare sawo pá-
czi: kėlks, ir taipo dėkis, kad nieks
ne numanytu, tawę Jerobeamo pa-
cų esancų: ir nueit i Silo. Sztay,
ten yra praraks Ujas, kurs man sa-
kės, kad aš karálumi busu ant šá
žmonú.

3. Ir imt su sawim dėšimt dūnūs
kėpalú ir pyrágú ir medaus pūda,
ir nueit pas jį, kad jis taw sakytu,
kaip su tūm' waiku bus.

4. Ir Jerobeamo pati dare tai-
po, ir pasikėlusi nuejo i Silo, ir
atėjo i namus Ujo; alle Ujas jau
ne primátė; nesa jo ákys tamfos
buwo dėl senýstės.

5. Alle Wiešpats tare Ujui: štay,
Jerobeamo pati ateit, kad tawę
apie wieną dáiktą pašliáustu dėl
sawo sunaus, nės jis serga. Tay-
gi kalbėt su je taip ir taip. O
kaip ji buwo iėjusi, dėjosi jiji swe-
tima esanti.

6. O kaip Ujas girdėjo jės kójas
braškančas pro durris, tare jis:
eikš i widdų, tu pati Jerobeamo,
kam tu taip dedėsi, buk swetima
esanti! aš pas tawę esmi sústas,
sunkus pranášas.

7. Eik, ir sakyt Jerobeamui: taip
sakó Wiešpats, Izraelo Diews: aš

tavę pakėlau iš žmonų pulko, ir vyresnįjį idėjau ant mano žmonų Izraelitėnų.

8. Ir karalystę nū Dowido gimminės atplėšau, ir taw dawjau. Ulle tu nesielgei, kaip mano tarnas Dovidus, kurs mano prisákimą pilnawojo, ir manę sėse iš wišdōs širdiēs, kad darytu, tišt kas man patikfo;

9. Ir pikčiaus elgeisi už wišsus pirm tavęs buwusūs; nuėjęs saw kītus diēwus padarei, ir nulietus ábrozus, kad manę supykti priwerstumbei, ir manę i sawo užpakali numetei.

10. Todėl, štay, aš bėdōs užwesu ant Jerobeamo gimminės, ir išgaishu iš Jerobeamo gimminės ir i seną mėjanti, užrakintąjį ir pamestąjį Izraeliē. Ir waitū waitus Jerobeamo neį šlūte iššlūsu, kaip purwai iššlōjami, it jo abelnay gloda bus.

11. Kas iš Jerobeamo miršta mieste, tą šunmys suēs; o kas ant lauko miršta, tą paukščiai po dangum suēs; nėsa tai Wiešpats kalbėjo.

12. Todėl tu kėkšis ir eik namū; o tawo kōjai i miestą išėngiant, kūdikis numirs.

13. Ir wišsi Izraelitėnai ji apraudos, ir ji palaidos. Nės šis wiens iš Jerobeamo bus láidojams; todėl, kad to gėro jeme išrasta po akiū Wiešpaties Diēwo Izraelo, gimminėje Jerobeamo.

14. Ulle Wiešpats saw karalū ant Izraelitėnū prikelis, tas išgaishis gimminę Jerobeamo tą dieną; o rassi jau dabar.

15. Ir Wiešpats ištiks Izraelitėnus, kaip nėndres wandeniša judinnamos, ir išplės Izraelitėnus iš šōs gerōs žemės, kurrę jis jū tēwams esti dawęs, ir jūs išbarstys ana pus wandens; todėl, kad jie saw šwentitas girres padare, Wiešpati ipykint.

16. Ir padūs Izraelitėnus dėl griekō Jerobeamo, kurs susigriēsiēs, ir Izraelitėnus i grieką iwėdēs.

17. Ir Jerobeamo pati pasikėlusi nuėjo ir parėjo i Tirzā. Ir jei ant slenkščio namū užstojus numirre waitatis.

18. Ir jie palaidojo jį, ir wišsi Izraelitėnai apraudojo jį, pagal žodi Wiešpaties, kurri jis buwo kalbėjęs per sawo tarną Ują, prarastą.

19. O kas daugiaus sakytina apie Jerobeamą, kaip jis karawęs ir karalawęs, štay, tai parašyta knygojā nusidawimū karalū Izrael.

20. Ulle cēsas, kaip ilgay Jerobeams karalawo, yra dvidešimt ir du metu. Ir užmigo su sawo tēwais; ir jo sunus Nadabs karalumi pastojo i jo wieta.

21. Bet Keabeams, Salomono sunus, karalumi buwo Judawoj. Kētures dēšimis metū buwo Keabeams, kaip karalumi pastojo; ir karalawo septynolika metū Jeruzalėj, tame mieste, kurri Wiešpats buwo pastyręs iš wišsū gimminū Izraelo, kad sawo wardą tēnay statytu. Jo mōtina wardu buwo Naēma, Ammonitėne.

22. Ir Juda dārė, kas Ponui Diewui wišsay ne patikfo, ir ipykino jį, daugiaus ne kaip jū tēwai buwo dārę sawo griekais.

23. Nės jie pakūre saw aukštības, stulpus bey šwentitas girres, ant wišsū aukštū kalnėlū, ir po wišsais žalūjenczeis medzeis.

24. O buwo ir kėšpininkai toj žėmėj; ir jie dārė wišsas bjaurības pagonū, kurrus Wiešpats pirm waitū Izrael buwo išwāręs.

25. Ulle penktame mete karalaus Keabeamo užitrāufe aukštyn Sisaks Egipto karalus, priēs Jeruzalę,

26. Ir atėme skārbus iš Diēwo namū, ir iš karalaus namū, ir wis kas imtina buwo; ir atėme wišsus aukšinus stydus, kurrus Salomonas buwo padarydinęs;

27. I kurrū wieta karalus Keabeams padarydino warinnus stydus, ir padawe tus i rankas wyrausujū sargū, durris pridabojencū prie namū karalaus.

28. Ir kaip tankiey karalus i Diēwo namus iėjo, nėšōjo tus tie sargai ir wēl inēsē tus i tū sargū kamarą.

29. Ulle kas daugiaus apie Keabeamą sakytina, ir wišlab, ką jis ištaišęs, štay, tai surašyta knygojā nusidawimū karalū Juda.

30. Ule Reabeams su Jerobeamu karāwo, kōl gywu du buwo.

31. Ir Reabeams užmigo su sawo tėvais, ir palaidojo jį su sawo tėvais mieste Dowido. Ir jo mōtina wardu buwo Naēma, Ammonitėne; o jo sunus Abiams karālumi pastojo i jo wietą.

15. Pėrskrīmas.

Waldimas dwėjā karālā Judawoj', Abiamo ir Aſso; ir dwėjā Izraelije, Radabo, ir Baēso.

Aštūnoliktame mete karālaus Jerobeamo, Nebato sunaus, Abiams karālumi pastojo Judawoj'.

2. Ir karālāwo tris metus Jeruzalėj'. Jo mōtina wardu buwo Maēka, dukte Abisalom.

3. Ir jis elgėsi wiſſame daiktė taip grieknay, kaip jo tėws pirm jo buwo pasiелges, ir jo ſirdis nesilaikė wiernay prie Wieſpatisės sawo, kaip ſirdis jo tėwo Dowido.

4. Kės dēl Dowido dāwe jam Wieſpatis, jo Diewas, įibnyčą Jeruzalėj', jo suns po jo priekeldams, ir jį iſlaidams Jeruzalėj'.

5. Todėl, kad Dowids buwo dāres, kas Wieſpaczui patikfo, ir ne buwo atstojes nū to wiſſo, ką jis jam liepe, kōl gyws buwo, tiktay be ano nuſidejimo su Urioſum, Etitėnu.

6. Ule Reabeams karāwo su Jerobeamu, kōl gywu du buwo.

7. O kas daugiaus apie Abiamą ſakytina, ir wiſ, ką jis iſtaisęs, ſtay, tai yra raſyta knygoſa nuſidāwimū karālū Judawōs. Ule Abiams bey Jerobeams karāwo su kīs kittu.

8. Ir Abiams užmigo su sawo tėvais, ir palaidojo jį mieste Dowido. Ir Aſſa, jo sunus, karālumi pastojo i jo wietą.

9. Dwideſimtame mete karālaus Jerobeam ant Izraelo, pastojo Aſſa karālumi Judawoj'.

10. Ir karālāwo ketures dēſimts ir wieną mētą Jeruzalėj'. Jo mōtina wardu buwo Maēka, dukte Abisalom.

11. Ir Aſſa dare, kas Wieſpaczui geray patikfo, lygey kaip jo tėws Dowids.

12. Ir iſwāre kėſpininkus iſ žė-

mės, ir ſalin mete wiſſus balwonus, jo tėwū darytūſus.

13. Priegtam jis atstātė ir sawo mōtiną Maēką nū tōs ſlužmōs, kurrę jį Miplezetui buwo dāruſi, ſwentitoj' girrėj'; ir Aſſa iſpūſtijo jōs Miplezetą, ir ſudėgino tą pas uppę Kidron.

14. Ule aukſtybes jie ne iſpūſtijo; taczaus ſirdis Aſſo buwo wierna Wieſpaczui, kōl jis gyws buwo.

15. Ir tą ſidabrą ir aukſą, ir rykus, kurrus jo tėws buwo paſwentiņės, ir kas ſwentita buwo Wieſpatisės namams, tai jis igabėno.

16. Ir buwo nepakājaus tarp Aſſo, ir tarp Baēso, karālaus Izraelo, kōl jūdu gywu buwo.

17. Ule Baēsa, Izraelo karālus, nuſitraukė aukſtyn priekį Judą, ir pakūre Ramą, kad nieks ne galėtu ney iſeit, ney eit ant ſalies Aſſo, karālaus Juda.

18. Tay ėmė Aſſa wiſſą ſidabrą ir aukſą, likuſi ſtarbe namū Wieſpatisės, ir ſtarbe karālaus, ir dāwe tą i rankas sawo tarnū, ir nuſunte jūs pas Ben-Udādą, sunį Tabrimon, sunaus Eſion, Syrionū karālū, Damaſke gywėnanti, ir jam ſakydino:

19. Yra ſuderejim's tarp manęs bey tawęs, ir tarp mano tėwo bey tawo tėwo; todėl aſ nuſunczu taw dowaną, ſidabrą, ir aukſą, kad pamestumbei tą ſuderejimą, kurri su Baēsu, karālumi Izraelij', turri, kad jis nū manęs ſalin trāuktus.

20. Ben-Udads paſluſſęs karālaus Aſſo, nuſunte sawo wyreſnūſus ant žalnėrū priekį miestus Izrael, ir pamuſė Ijon bey Dan, ir Abel Bet-Maēka, wiſſą Cinerot, prie wiſſōs žėmės Naptali.

21. Kaip Baēsa tai iſgirdo, palōwė jiſſai Ramą budawot, ir wėl nuſitraukė i Tirzą.

22. Ule karālus Aſſa apſakydino wiſſoj' žydū žėmėj': cze ney wiens ne tur iſlikti. Ir atėmė akmenis bey medžus iſ Ramōs, kurreis Baēsa buwo budawojęs. O karālus Aſſa tais budawōjo Gėbą Benjaminij', bey Mizpą.

23. Ule kas daugiaus apie Aſſą ſakytina, ir wiſſa jo macis, ir wiſlab, ką jis dāręs, ir tie miestai, kur-

rus jis paturęs, šitay, parašyta * knygosia apie nusidawimus karalū Juda; tiktay tą sawo senystėj' kojomis ne galėjo. * Ruff. 14, 2.

24. Ir Ussa užmigo su sawo tėvais, ir palaidojo jį pas sawo tėvus, mieste Dowido, sawo tėwo. Ir Jozapats, jo sunus, pastėjo karalumi i jo wietą.

25. Alle Nadabs, Jerobeamo sunus, pastėjo karalumi ant Izrael, antrame mete Uffo, karalaus Juda, ir karalawo ant Izrael dy metu.

26. Ir däre, kas Wiešpaczui ne patikto, ir waitščzojo keli sawo tėwo, ir däre tą jo grieką, kurrūm jis Izrael i grieką buwo iwėdęs.

27. Alle Baesa, sunus Alijo, iš gimminės Izahar, padäre * maistą pries jį, ir užmuše jį Gibetonej', kurri Pilistėnū buwo. Aśa Nadabs bey wissas Izrael abazū apstėjo Gibetona. * Ps. 16, 9.

28. Taipo nušudde jį Baesa, trečame mete Uffo, karalaus Juda; ir pastėjo karalumi i jo wietą.

29. Taipgi karalūm' budams, užmuše jissai wissą gimminę Jerobeamo, ir ney wieną ne palikto gywą iš Jerobeamo, itti jį išgaishinnes; pagal žodi Wiešpaties, kurri kalbėjęs buwo per Aliją, Siloništį, sawo tarną, * Ps. 14, 10.

30. Dėl grieko Jerobeamo, kurri jis dare, ir tūmi Izraeli i grieką iwėde, su tū kussinnimu, kurrūm Wiešpati, Diwėą Izraelo papykino.

31. Bet kas daugiaus apie Nadabą sakytina, ir wislab, tą jis dāręs, šitay, tai parašyta knygosia nusidawimū karalū Izrael.

32. O buwo kėras tarp Uffo bey Baeso, karalaus Izrael, koley jūdu gywu buwo.

33. Trečame mete Uffo, karalaus Juda, pastėjo Baesa, Alijo sunus, karalumi ant wisso Izrael, Tirzėj', per dwidėšimt' ir keturis metus.

34. O dare, kas Wiešpaczui ne patikto, ir waitščzojo keli Jerobeamo, ir pagal jo grieką, kurrūm jis Izrael i grieką buwo iwėdęs.

16. Pėrštėrimas.

Apie penkis karalus Izraelij': Baesa, Ella, Simri, Amri, ir Abab.

Alle atėjo Wiešpaties žodis Jėui, sunui Anani, pries Baesą, ir tare:

2. Todel, kad aš tawę iš dulkū pakėlau, ir wyrausū padariau ant sawo žmonū Izrael, o tu waitščzoji keli Jerobeamo, ir i grieką wėdi mano žmones Izrael, manę ippikidams jū griekais:

3. Šitay, todel aš waitū waitus Baeso, ir waitū waitus jo gimminės atimsu; ir tawo gimminę padarysu, kaip gimminę Jerobeamo, sunaus Abato.

4. Kas Baeso miršta mieste, tą kunys tur suėst; o kas jo miršta ant laufo, tą tur paukščiai dangaus suėst'.

5. Alle kas daugiaus apie Baesą sakytina, ir tą jis dāręs, bey jo macis, šitay, * parašyta tai yra knygosia nusidawimū karalū Izrael.

* 2 Ruff. 16, 1.

6. Ir Baesas užmigo su sawo tėvais, ir jį palaidojo Tirzėj'; o jo sunus Ella pastėjo karalumi i jo wietą.

7. Ir atėjo Wiešpaties žodis per prarątą Jėu, sunu Anani, ant Baeso, ir ant jo gimminės, ir pries wissą tą piktą, tą jis dare, po atliū Wiešpaties, jį ippikiti, per darbū sawo rankū, kad pastotu kaip gimminę Jerobeamo, ir todel, kad jis ši buwo užmušęs.

8. Dwidėšimtame ir šeštame mete Uffo, karalaus Juda, pastėjo Ella, Baeso sunus, karalumi ant Izrael, Tirzėj', dy metu.

9. Alle jo tarnas Simri, wyrėsnysis ant pusės wežimmū, maistą padare pries jį. Alle jis buwo Tirzėj', gėre, ir buwo girtas, namūse Urzo, wietininko Tirzėj'.

10. O Simri iėjęs, jį užmuše, sėtmame ir dwidėšimtame mete Uffo, karalaus Juda; ir pastėjo karalumi i jo wietą.

11. O kaip jis karalumi buwo, ir ant jo kėšlo sėdėjo, nušawinno jis wissus waitus Baeso, ir ne palikto ney prie sėdės mėjančio, prie tam ir jo gentis bey prietelus.

12. Šitaitaip išgaishinno Simri wis-

sus waitus Bašo, pagal žodi Wiešpaties, kurri ant Bašo buvo kalbėjęs per prarastą Jėzų.

13. Dėl wisšū griekū Bašo bey jo sunaus Ello, kurrus jūdu dare, ir Izrael i griekus iwede, Wiešpati, Izraelo Diewą ipykiti per jū balwonyštę.

14. Alle kas daugiaus apie Ellą sakytina, ir wislab, ką jis dars, štay, tai parašyta knygoša nusidawimū karalū Izrael.

15. Dwidešimtame ir sekname mete Ušso, karalaus Juda, pastojo karalumi Simri, septynes dienas Tirzoj, nesa pulkai buvo apgulle Gibetoną Pilistėnū.

16. Alle kaip žmones abazę išgirdo kalbant: Simri maištą pakelusi, o ir karalū ušmūšusi, tay padare wissas Izrael tą pacę dieną Amri, wyrausaji ant žalnėrū, karalumi ant Izrael, abazę.

17. O Amri traukiesi aukštyn, ir wissas Izrael su jūmi iš Gibeton, ir apgulle Tirzą.

18. Alle Simri matydams, miestą pergalėtą bušent, iejęs i palocų namū karalaus, susidėgino su namais karalaus, ir numirre,

19. Dėl sawo griekū, kurrus buvo pildes, darydams, kas Wiešpacziui ne patikfo, ir waitšezodams keli Jerobeamo, ir pagal jo grieką, kurrūm jissai Izraeli buvo i griekus iwėdes.

20. Alle kas daugiaus apie Simri sakytina, ir kaip jis maištą pakelęs, štay, tai parašyta knygoša nusidawimū karalū Izrael.

21. Tū ežės žmones Izrael stytės i dwi dali; wiena puse laikėsi prie Tibno, sunaus Ginato, kad ji karalumi padarytu; alle antroji puse laikėsi prie Amro.

22. Alle tū žmonū, kurrie prie Amro laikės, daugiaus buvo, ne kaip tū žmonū, kurrie prie Tibno, sunaus Ginato, laikės. Ir Tibni numirre; tay Amri karalumi pastėjo.

23. Treczame dešimtaine ir pirmame mete Ušso, karalaus Juda, pastėjo Amri karalumi ant Izrael, dwylitą metų, ir karaliwo Tirzoj šešis metus.

24. Jis pirto kálną Samarią iš Semero už dy centnerų sidabro, ir apbudawojo tą kálną, ir pramine tą miestą, kurri budawojo, Samarią, wardū Semero, to kálno pono.

25. Ir Amri dars, kas Wiešpacziui ne patikfo, ir nelabėsnis buvo už wissus tus, kurrie pirma jo buvo.

26. Ir waitšezajo wissais kėlais Jerobeamo, sunaus Nebato, ir jo griekūše, kurreis jis Izraeli i griekus iwede, kad jie Wiešpati, Izraelo Diewą, ipykino sawo balwonyštę.

27. Alle kas daugiaus apie Amri sakytina, ir wislab, ką jis dars, ir jo macis, kurrę jis išrodęs, štay, parašyta tai yra knygoša nusidawimū karalū Izrael.

28. Ir Amri ušmigo su sawo tėwais, ir palaidojo ji Samarioj. Ir Ukabs, jo sunus, karalumi pastėjo i jo wietą.

29. Treczame dešimtaine ir ašma-me mete Ušso, karalaus Juda, Ukabs, sunus Amri, pastėjo karalumi ant Izrael; ir karaliwo ant Izrael Samarioj dwidešimt ir dy metų.

30. Ir dars, kas Wiešpacziui ne patikfo, už wissus pirma jo buwusius.

31. Ir jam tai menkas buvo nusidėjims, kad jis pilde griekus Jerobeamo, sunaus Nebato; ir podraug wėde Isebelę, dukteri Et Baalo, karalaus Sidono, per pacę; ir nuėjęs šlužio Baalui, ir meldeši jo.

32. Ir pakūre Baalui altorų, namūse Baalo, kurrus jam pabudawojo Samarioj.

33. Ir padare šwentą girę; kad Ukabs daugiaus dare, Wiešpati, Izraelo Diewą, ipykiti, ne kaip wissi karalei Izrael, kurrie pirma jo buvo.

34. Per tą ežę budawojo Ijelis iš Bet-El Jeriką. Tai jam kaštawo jo pirmaji sunų Abiramą, jam apatinni akmeni dėdant; bey jo jaunėsniji sunų Segubą, durris stātant; pagal * žodi Wiešpaties, kurri kalbėjęs buvo per Jozų, sunų Auno.

* 3oz. 6, 26.

17. Pėrstyrimas.

Eliušas brangumo ežė warnā aprāpintas; waitėli mirusi prilela.

Ir kalbėjo Eliušas, Tisbėtnas iš

miešizonū Gilead, Ūlabui: kaip tikray gywas Wiešpats, Izraelio Dievas, po kurrū atitū aš stowju, ne tur per šus metus ney rassōs ney lytaus ne ateiti, ikki man tai ne sakant.

2. Ir žodis Wiešpaties atėjo jam, ir tare:

3. Eik šalin iš čje, ir kreiptis i rytus, ir pasislėp arti uppelio Krit, kuršai priek Jordaną tēka.

4. Ir turri iš uppelio gėrti; o aš warnams paliepjau, kad jie tawę tēnay tur aprūpit.

5. Ir jis nuėjō dare pagal žodi Wiešpaties ir asstojēs atsisėdo prie uppelio Krit, priek Jordaną tēkanczo.

6. Ir warnai atneše jam dūnōs bej miešōs rytmečzeis ir wakarais; ir jis gėre iš uppelio.

7. Ir nusidawe po keltū dienū, kad uppelis išdzuwo; nēs ne buwo ney jokio lytaus žemėj.

8. Tay jam atėjo žodis Wiešpaties, ir tare:

9. Kėlks ir eik i Zarpatą, kurri arti Židono yra, ir pasilik tēnay; nēs aš ten kōkiei naslei paliepjau, kad tawę aprupintu.

10. Ir jis kėlėsi ir nuėjo i Zarpatą. Ir jam prieinant prie miesto wartū, štay, čje be esanti naslė ir malkū berenkanti. Ir jis jē pašaukdams tare: atnešik man mažumą wandens kōkiamē rykē, kad aš gėrczau.

11. O jei nueinant atnešti, jis šaukdams jei tare: atnešik man draugē ir dūnōs kōgni.

12. Ji tare: kaip tikray gyws Wiešpats, tawo Diewas, aš nieko ne turru kēpto, kaip tikst wieną sauja miltū kadij, bej mažumą alėjaus izbone; ir štay, wieną arba dwi malkeli rin-kauši, ir eimi i widdū, ir saw bej sawo sunui pastelosu, kad walgē numirtumbiwa.

13. Eliošus tare jei: nesibijok, eik, ir padaryk, kaip tu sakei; taczau man pirma to mažumą iškepik, ir atnešik man, alle saw bej sawo sunui potam taipojau turri padaryti.

14. Nēs taip tare Wiešpats, Izraelio Diews: tie miltai kade ne tur suwalgomi but, ir tas alėjaus izbonas nieku ne tur pristōkti, ikki

tai dienai, kad Wiešpats dūs lyti ant žemēs.

15. Ji nuėjusi padare, kaip Eliošus buwo sakēs. Ir jis walgē, ir ji taipojau, ir jōs namisłkei, gėrą cēsę.

16. Miltai kade ne buwo suwalgomi, ir alėjaus izbonas nieko ne pristōko, pagal Wiešpaties žodi, kalbėta per Eliošū.

17. Ir po tū nusidawimū sunus tōs žmonōs, jo gaspadinnēs, apsirgo, ir jo ligga buwo taip labay sunki, kad jau kwapo jeme ne likko atsidwest.

18. O ji tare Eliošui: ką aš turru su tawim darbo, tu Diewo wyre? Tu pas manę atėjai, kad mano peržengimmo minėta, ir mano sunus numarintas butu.

19. Jis tare jei: dūk man šēn sunų sawo. Ir jis emēs ji nū jōs keliū užejo aukštyn i tą swetlyczją, kur jis laisēs, ir idėjo ji i sawo lōwą.

20. Ir šaukdams Wiešpatiesp' tare: Wiešpatie, mano Diewe, argi tai naslei, prie kurrōs aš swėczas esmi, tiek pikto padarei, kad jōs sunų numarintumbei?

21. Ir jis ant kudikio matāwos tris kartus, ir šaukdams Wiešpatiesp' tare: Wiešpatie, mano Diewe, dūk atgryšt dušēlei šio kudikio wēl prie jo!

22. Ir Wiešpats išklaufe balsą Eliošaus; o dušēle kudikio wēl atgryžo pas ji, ir jis gyws pastojō.

23. Ir Eliošus emēs kudiki nu-neše žemyn nū swetlyczjōs i buttą, ir dāwe ji jo motinai, tarydams: štay, tawo sunus gywas yra.

24. O moterisłke tare Eliošui: dabar aš išpažystu, tawę Diewo wyrą esanti; ir Wiešpaties žodis tawo burnoj' yra tiesa.

18. Pėrstyrimas.

Praratas Eliošus pajāuja Baalo praratus. Ir po ilgo cēsjo atėjo Wiešpaties žodis Eliošui, treczją mėtą, ir tare: eik, ir pasirōdik Ūlabui, kad aš dūczau lyt ant žemēs.

2. Ir Eliošus nuėjo, Ūlabui pasirōditu. Ūle buwo didde brangybe Samarioj.

3. Ir Ūlābs pawadinno Obadiją,

sawo dvaro usveizda, alle Obadja Wiešpaties labay bijos.

4. Nės Izabelei prarakus Wiešpaties išgaisinnant, Obadja ėmęs šimtą prarakų, paslėpė jįs dauboje, cze penkes dėšimt's, tén wél penkes dėšimt's, ir aprupino jįs dūna bey wandenimi.

5. Taygi taipo tare Akabs Obadju: pėrkelauf ėmę pas wissus šal-tinnus bey uppeles, begu ragtum-biwa šieno, ir žirgus bey ašil-ar-klus išlaikytumbiwa, kad ne prapaltu wissi galwįjai.

6. O jūdu skyrėsi i ėmę, kad jė pėrkelaufu. Akabs wiens kelawo wienu kėlu, o Obadja taipjau wiens antru kėlu.

7. Ir Obadju ant kėlo b'ėšant, štay, sutiklo jį Eliošus; o jį pašin-dams, pūle ant sawo wėido, ir tare: ar ne tu esi mano kunigs Eliošus?

8. Jis tare: esmi; eif, ir sakyt sawo wiešpaczui: štay, Eliošus czonay yra.

9. Alle ans tare: kām' aš susi-griėšijau, kad tu nori sawo tarną i rankas Akabo padāt, kad manę nužuddytų?

10. Kaip tikray gyws yra Wieš-pats, tawo Diews, nier ney jokiū žmonū ney ne jokiūs karalyštės, kur mano wiešpats ne nusuntęs, tawęs jėškłti. Ir jiems sakant: cze jo nier, ėme jis prysėgą nū tōs karalyštės ir nū žmonū, kad tawęs ne ragė.

11. Ir tu dabar sakai: eif, sakyt sawo wiešpaczui: štay, Eliošus yr czonay.

12. Taygi man atstojus nū tawęs, tawę Pono Diewo Dwāse atimtu, kaszin katrul; ir aš tadā parėjęs Akabui tai apsakycjau, ir jis tawęs ne ragtu, tay jis manę nužuddytų. Alle tawo tarnas Wiešpaties bijos iš mažū sawo dienū.

13. Ur tai ne apsakytā taw, mans kunige, ką aš dāres, Izabelei prarakus Wiešpaties nužuddant? kad aš šimtą Wiešpaties prarakū paslėpiau, cze penkes dėšimt's, tén wél penkes dėšimt's daubo' ir jįs aprupinęs dūna bey wandenimi.

14. Ir tu dabar tairi: nueif, sakyt sawo wiešpaczui: Eliošus cze yra, kad manę nužuddytų.

15. Eliošus tare: kaip tikray gyws Wiešpats Zebaot, po kurrio ašiu aš stowju, aš jam šien dien pasirōdisu.

16. Tay Obadja nuėjo Akabui prie-šais, ir apšakė tai jam. Ir Akabs nuėjo Eliošui priešais.

17. Ir Akabs matydams Eliošų, tare Akabs jam: ar tu esi tas, kurs Izraeli painojā?

18. Alle jis tare: aš ne painojau Izraeli, bet tu bey tawo tėwo gim-minė, tūmi kad prisātimą Wiešpa-ties pametėt, ir sėkate Baalim.

19. Taygi nusist dabar, ir suwa-dit prie manęs wišą Izraeli, ant kálno Karmel; ir anūs keturis šim-tus bey penkes dėšimt's prarakus Baalo, ir anūs keturis šimtus prarakus šwentōs girrės, nū štalo Iza-bėlės walganczus.

20. Taipo Akabs nusuntęs i wissus waifus Izrael, suwadinno tus prarakus ant kálno Karmel.

21. Tay Eliošus priėjęs wissus žmones tare: ikłoley jūs šluboijat i abi šalt? Jey Wiešpats yra Die-wu, tay sekīt j. O wél jey Baal tay yra, tay jį sekīt. Ir žmones jam nieko ne atšakė.

22. Tay Eliošus tare žmonėms: aš wiens pasilikkau prarakas Wiešpaties, alle prarakū Baalo yra keturi šim-tai ir penkios dėšimt's wyrū.

23. Taygi dūkit mums du jānuu jautuffų, ir jie te imma saw wieng jautuffą, ir tą te sutapōja i stuffius, ir te uždėda ant malkōs, ir te ne prideda ugnies; tay aš antraji jau-tuffą ėmęs ant malkōs uždėsu, ir taipojau ne pridėsu ugnies.

24. Tay jūs melskities wardo sawo Diewo, o aš melsūs wardo Wieš-paties. Katras dabar Diews su ug-nimi atšakys, tas t' essie Diews. Ir wissi žmones atšakydami tare: tai gėrs šodis.

25. Ir Eliošus tare prarakams Baalo: jūs saw išrinkite wieng jānuą jautuffą, ir padarysit pirma, nės ju-sū daug yra; ir melskities sawo Die-wo wardo, o ne pridėsit ugnies.

26. Ir jie ėmę tą jautuffą, kurri jissai jiems dave, ir pritaifė, ir mel-dėsi wardo Baal iš rytmečio ikti. pėtū, tarydami: Baal, išklaušyt mus!

Ule cze ne buwo ney jošio balso ney atšilepimmo. Ir jie šlubawo aplint altorų, jū padarytą.

27. Pētumsgi jau atėjus, apjūke tūs Eliošus, tarydams: šauktit didzu balsu, nės jis Diews yr', jis tą sumislįja, arba dārbo šošio tur, ar per lauką iškėlāwēs, arba rassi miegt', kad pabūstu.

28. Ir jie šauke didzu balsu, ir rēšēsi peileis bey ylomis, pagal sawo budą, aša jū kraujas bėgo.

29. Ule pētums pėrėjus, prarātāwo jie, ikti reikėjo walg-apieras itaisyti, alle ne buwo czonay ney jošio balso, ney atšālimo, ney išklausimo.

30. Tay Eliošus tare wissiemis žmonėms: eikit šien pas manę, wissi žmones. Ir wissiemis žmonėms prie jo atėjus, pataisė jis altorų Wiešpaties, kursai suardyts buwo.

31. Ir ėmēs dwylįk atmenū pagal skaitlį gimminū waitū Jošubo (turram žodis Wiešpaties kalbedams tare: * tu turri Izrael wardu but).

* 1 Moiz. 32, 28.

32. Ir patūre iš tū atmenū altorų warden Wiešpaties, ir aplint altorų padare dūbę, dwejtū skaitū, jās wams seikiamū placę.

33. Ir mālįk pritaise, ir jautuklę i stultius sukapojes uždėjo tą ant mālšos.

34. Ir tare: atgabentit kėturis ryšus kad, wandenim' pilnus, ir užpilkit tai ant dėginnimo - apierōs, bey ant mālšos. Ir sātē: darykit taip dar kartą, ir jie dare taip dar kartą, ir jis sātē: darykit tai dar trėczą kartą. Ir jie taip dare trėczą kartą.

35. Ir wandū telėjo aplint altorų, ir dūbē pilna buwo wandens.

36. Ir kaip czešas jau buwo walgimo - apieras apierawōti, priėjēs Eliošus prāraks tare: Wiešpatie, Diewe Abraōmo, Izaōlo ir Izraelo, at ben šendien žinnoma daryt, tawę Diewą ēsanti Izraelij', o manę tawo tarną, ir manę tai wislab ant tawo žodzio dārusi.

37. Išklausyt manę, Wiešpatie, išklausyt manę, kad šie žmones žinnōtu, tawę Wiešpati ēsanti Diewą, kad tu jū širdi potam priwerslumbei!

38. Tay ugnis Wiešpaties pūle žemyn, ir suėde dėginnimo - apierą, mālįk, atmenis ir žemę, ir sulaižę wandeni dūbę.

39. Tai matydami wissi žmones, ant sawo wėido pūle, ir tare: Wiešpats yra Diewu, Wiešpats yra Diewu!

40. Bet Eliošus tare jiems: nu-twėrkite Baalo prārakus, kad jū ney wiens ne iškūrtu. Ir jie nu-twėre jās. Ir Eliošus nuwede jās žemyn, prie uppelio Kison, ir papjowe jās tēnay.

41. Ir Eliošus tare Akabui: nu-sitrukt aukštyn, walgit ir gėrt, nesa ušia, ney ant didžio lytaus.

42. Ir Akabui aukštyn kėlūjant walgit ir gėrt, užėjo Eliošus ant paties wiršaus Karmel, ir pasiklōnojes i žemę, sawo galwą tarp kėlū palente,

43. Ir tare sawo waitui: užeit aukštyn, ir apsidairyk jurumplinkay. Jissai užjēs apsidaire, ir tare: nieko ten n'iera. Jis tare: nueit wēl septineis kartais.

44. O sekmu kartū tare jissai: antay debeselis kėlasi iš jurū, lyg wyro plāštakai. Jis tare: nueit, ir satyt Akabui: pakinkyt, ir wātoš žemyn, kad lytus tawę ne užspėtu.

45. Ir dar ne pasidabojent, dangus aptėmo debeseis ir wēju, ir užėjo diddis lytus. Ule Akabs wāžodams iškūlo i Jezreel.

46. Ir Wiešpaties ranka atėjo ant Eliošaus; ir jis apjūšęs sawo strėnas, nubėgo pirma Akabo, i iškūlo i Jezreel.

19. Pėrstyrimas.

Eliošaus bėginnimas, babas ir palitūminojimas.

Ir Akabs pasātē Isebelei wislab, tą Eliošus buwo dāres, ir kaip jissai wislus prārakus Baalo kardu nusūddēs.

2. Tay Isebele nusunte paslę pas Eliošų, ir jam sakydino: Diewai man te dara šėip ir taip, jey aš rytoj' ne padarysu i ši czešą tawo dušei, kaip wienai ši dušū.

3. Tay jis matydams, kėlesi, ir nuėjo, katrul jis norėjo, ir atėjo i Berzebą Žydū [žemeje] ir palikto sawo waitą tēnay.

4. Ule jis nuėjo į pušę dieną rytą, ir išeis atsisėdo po kadig-medžu, ir meldė, kad Dievas jį suvaldytu, sątydams: jau gana, taygi imk Wiešpatie, mano dušėlę; aš ne gėrisnis už mano tėvus.

5. Ir atsigulęs miegojo po kadig-medžu. Ir štai, angelas jį pakrutėdams tare: kėltis ir walgik.

6. Ir jam apsišvelgiant, štai, prie savo galvės besiant septa dūna bey krėgas su wandenimi. Ir jis walgęs bey gėres wėl atsigulė miegot.

7. Ir angelas Wiešpaties antru kartą sugryžęs pakrutino jį, tarydams: kėltis, ir walgik, nes tu didi kėlų turri kėlaut.

8. Ir jis atkėlęs walgė ir gėrė; ir tū walgiau padrutis ėjo ketures dešimt's dienų ir ketures dešimt's naktų, iš Dievo kalmui Oreb.

9. Ir išeis ténay į nekurrę daubą, pasilikto czejau nakwinay. Ir štai, Wiešpaties žodis jam atėjęs, tare jam: ką tu cjonay weikš, Eliošau?

10. Jis tare: " aš atkeršijau Wiešpatį, Dievą Zebaot: nės waikai Izrael tawo dertėjimą prastojo, ir tawo altorus sugrōwė, ir tawo prāratus kardu nužudde; ir aš wienas tik išlikau, ir jie to įeško, kad man gėlą darytu. " Rym. 11, 13.

11. Jis tare: eil laukan, ir stōkis ant kalmu po ašiū Wiešpaties. Ir štai, Wiešpats praėjo pro šalį, ir diddis wėjas, kurs kalmus suplėšė, ir ūlas sulaužė, pirma Wiešpaties. Ule Wiešpats ne buwo wėje. Bet po wėjo užėjo žėmės padrebėjimas; alle Wiešpats ne buwo žėmės padrebėjime.

12. Ir po žėmės padrebėjimo atėjo ugnis; alle Wiešpats ne buwo ugnij'. Ir po ugniės radosi tykas šwelnas užims.

13. Ir kaip tai Eliošus girdejo, ussidenge jis sawo wėda sawo streiste, ir išėjęs laukan, stojos pryangij' ūlōs. Ir štai, tay jam atėjo balsas, ir tare: ką tu cze turri darbo, Eliošau?

14. Jis tare: aš Wiešpatį, Dievą Zebaot atkeršijau; nesa waikai Izrael tawo sudertėjimą prastojo, tawo altorus sugrōwė, tawo prāratus kardu nužudde; ir aš wiens

išlikau, ir jie to įeško, kad man gėlą padarytu.

15. Ule Wiešpats tare jam: eil wėl sawo kėlū, per pušę į Damaską; ir nuėjęs ieik ir pamōstik ūsaeli per karalų ant Syriōnū,

16. Ir Jėu suns ūimši per karalų ant Izrael, ir Elisą, suns Sapato, iš ūbel-Meolōs per prāraką į tawo wietą.

17. Ir tur nusidāt, kad, kas kar-dui ūsaelio ištrūktā, tą tur Jėu nužuddyt; ir kas kardui Jėu ištrūktā, tą tur Elisas nužuddyt.

18. Ir " aš dāsu išlikt septynis tūkstančius Izraelij', butent wissus keliūs, kurrie nesiklonojo Baalui, ir wissas burnas, kuros jį ne pabucawo. " Rym. 11, 4.

19. Ir jis išėjęs iš tén, rado Elisą, juns Sapato, dranti su dwylīka jungū po sawo ašiū; ir jis pats buwo tarp tū dwylīka. Ir Eliošus prie jo priėjęs, sawo streistę ant jo užmete.

20. Ule jis įauczus paliktęs ir begdams pastuy Eliošų tare: dūk man pabuczot' mano tėwā bey mano augiwę, tay aš tawę sekšu. Jis tare jam: nueik, ir wėl pareik; nės aš turru su tawim kō darbo.

21. Ir jis wėl nū jo pabėgęs ėmė wieną įauczū jungą, ir tą apierawojo; ir mėsą išwirręs tais medžeis nū įauczū dawė žmonėms, kad walgitu. Ir kėlėsi, ir sėkė Eliošų, ir šlužijo jam.

20. Pėrštyrimas.

Dwigubas karas ir pergaltėjimas ūlabo, prieš Ben-Ūbadą Syriōnų.

Ir Ben-Ūdads, karalus Syriōnū, surinko wissą sawo žalnėrū pulką, ir buwo trisdešimtis ir du karalų su jū, bey žirgū ir wėžimnū; ir nusitrāukęs aukštyn, apgulle Samarią, ir karawo prieš ję.

2. Ir nusuntęs paslū pas ūlaba, karalų Izrael, į miestą,

3. Sątydino jam: taip tare Ben-Ūdads: tawo sidabras, ir tawo auksas mano yr, ir tawo pāczos, ir tawo gerausieji waikai taipojau mano yr.

4. Karalus Izrael atsakydams tare: mano wiešpatie, karalau! kaip

tu sakiei, aš esmi tawo, ir wislab, tą aš turru.

5. Ir paslai wël pareidami tare: taip sakó Ben-Udads: kadangi aš pas tawę sunčiau ir sakydinau: sawo sidabrą ir sawo auksą, sawo pączes ir sawo waikus turri tu man dūt:

6. Tay aš rytoj' šil cžesu sawo tar-nus pas tawę atšysu, kad tawo namus, bey tawo padonū namus ap-trāustitu; ir kas taw miela, tur jie i sawo rankas emę išnešt'.

7. Tay karalus Izrael wisšus wy-resnūsus žemės pawadinnes tare: dabokities ir žurēit', koki piktą dāiktą jis pradedā. Jis prie manęs atšunte dėl mano paczū bey waikū, sidabro bey auksa, o aš to jam ne užgynau.

8. Tay tare jam wisši senieji ir wisši žmones: tu ne klausyt', neygi pawēlik.

9. Ir jis tare pāslams Ben-Udad: sakykit mano wiešpaczui, karalui: wislab, tą tu pirmjaušey sawo tar-nui sakydinai, aš noru daryt; alle šio ne galu aš daryt. Ir paslai nuėję atšake tai.

10. Tay Ben-Udads sunte pas jį, ir sakydino jam: diewai man te dāro šėip ir taip, jey dulkū Samariūs gana bus, kad wisši žmones po manim po saują parsinešt gāutu.

11. Alle karalus Izrael atšaky-dams tare: sakykit: kas šarwu ap-sirēda, ne tur girtis, kaip tas, kurlai jį nusiwilko.

12. Tay Ben-Udads išgirdes (tam patim cžese be gėrdams su karāleis šėtrosā) tare jis sawo tarnams: pasigatāwikit. Ir jie pasigatāwijo priēš miestą.

13. O štay, prāraks priējes Uka-bā, karalus Izrael, tare: taip sakó Wiešpats, juk tu matei wisšą šį didi pulką? štay, aš jį šendien i tawo rankas dūsu, kad žinnotumbei, manę esanti Wiešpati.

14. Ukabs tare: per ką? ansai tare: taip sakó Wiešpats, per waikus žemės-waldonū. Uns tare: kas tur muši pradēt? jis atšake: tu.

15. Tay surokāwo jis waikus žemės-waldonū, o jų buwo du šimtu ir trisdešimtis ir du. Ir po jų su-rokāwo wisšą pulką wisšū waikū Izrael, septynis tukšanczus wyrū.

16. Ir išsitraukę per pietus. Alle Ben-Udads gėre ir apsigėre šėtroj', draugē su tais trisdešimt's ir du karaleis, kurrie jam pristot buwo atėję.

17. O waikai žemės-waldonū pirm-jaušey išsitraukę. Alle Ben-Udads iššunte, o tie jam apšakydami tare: trāukias wyrāi iš Samariūs.

18. Jis tare: sugāukit jūs gywus, ar jie butu dėl pakājaus, ar ant mušio išsitraukę.

19. Alle kaip tie žemės-waldonū waikai buwo išėję, ir waistas pas-tuy jūs,

20. Rojnas muše tą, kurs jį su-tikto. Ir Syriónai bėgo, bet Izrael jūs wijo. Ir Ben-Udads, Syriónū karalus, išbėgo su žirgais bey su raiteleis.

21. Ir karalus Izrael išsitraukęs pamušę žirgus ir wežimmus, kad Syriónū diddę daugybę užmuše.

22. Tay prāraks priējes karalus Izrael tare jam: eik, ir pasidrūtik, ir numanyt, ir dabokis, ką dāras: nēs karalus Syriónū priēš tawę auš-štyn užeis, mėtui pėrėjus.

23. Nēs tarnai karālaus Syriūs tare jam: jų Diewai, kalnū Diewai, todel priēš mus laimejo. Bet mes su jeis lygumoj' karāuti norim, matysi, bau ne laimešim priēš jūs?

24. Taygi taipu tu daryt: karalus atšatyt' koją iš jo wietōs, ir waldonus i jų wietą statyt'.

25. Ir pasisteloš saw waistą, kaip tą waistą, kurri prapuldei, ir žirgus bey wežimus, kaip anie buwo; ir priēš jūs karāutime lygumoj', matysi, bau mes jūs ne pėrgalėsime? Jis jų žodžū pakluso, ir padāre taipu.

26. Kaipgi tas mėtas pėrėjo, Ben-Udads Syriónus pridawādijo, ir trāukėsi aukštyn i Apeš, priēš Izrael karaut.

27. Ir waikai Izrael taipojau pri-sigatāwijo, ir apsirūpinę trāukėsi jiems priēšais, ir apsirūstojo su ābažu ties jeis, ney dvi maži kaimeni oštū; alle Syriónū pilna žėme buwo.

28. Ir nekursai Diėwo wyrš priē-jes tare karalui Izrael: taip sakó Pons Diėws: todel, kad Syriónai šake, Wiešpati esanti Diėwą kalnū, o ne Diėwą lygumū, tay aš wisšą

tą didi pulsą i tawo ranką padaw-
jau, kad žinnotumbit, manę Wieš-
pati esanti.

29. Ir jie abasū apsisitojo tiesiog
prieš anus, septynes dienas. Sėkma
dieną jieėjo prieš kiti sitta karau-
dami; ir waikai Izrael pamušė Sy-
rionū kimitą tukstancū pestininkū i
wieną dieną.

30. Ir isliktieji bėgo i miestą Upet;
ir muras užpūle ant isliktusū dwi-
desimt ir septynū tukstancū vyrū.
Ir Ben-Udads bėgo i miestą, iš
wienos kamardos i sitta.

31. Tay tare jam jo tarnai: sitay,
mes girdejom, karalus waikū Izrael
mielapirdingus karalus esancus. Tay-
gi sawo strėnas žakais apdenge, ir
wirwėmis sawo galwas aprišę, isei-
tim pas karalū Izrael, majū jis
tawo dusią gywą paliks.

32. Ir jie sawo strėnas apsirišę
žakais, ir sawo galwas wirwėmis,
atėjo pas karalū Izrael, ir tare:
Ben-Udads, tawo tarnas taw sakę-
din: prašau, ben gywą palik mano
dusią. Alie ansai tare: jėy jis dar
gyws, tay jis mano brolis.

33. Ir tie vyrāi greitay tą jo žodi
priėmę saw ant gėro išguldė, ir ta-
re: beje, tawo brolis Ben-Udads.
Jis tare: ateikit, ir atgabėnit ji.
Tay Ben-Udads išėjo pas ji; ir liepe
ji užsėst ant sawo wežimmo,

34. Ir tare jam: tus miestus, kur-
rus mano tėwas tawo tėwui atėmęs,
aš taw atdūsu; ir padaryt saw ūli-
čias Damaske, kaip mano tėws Sa-
marioj pasidāręs; tay aš tawę su
derėjimu išleisū. Ir jis padare su
jām derėjimą, ir išleido ji.

35. Tay nekursai wyrs iš prarakū
waikū sawo artimui tare per žodi
Wiešpaties: prašau, ištik manę. Alie
ansai ne norėjo ji ištikt.

36. Tay jis tare jam: todėl, kad
tu ne Klausai balso Wiešpaties, sitay,
tawę * luts ištiks nū manęs einanti.
Ir kaip jis nū jū atstėjo, rādo ji
lutas, ir ištikt ji. * Pl. 13, 24.

37. Ir jis rādęs sitta vyrą, tare:
prašau, ištik manę; ir tas wyrs su-
mūšė ji krūwina.

38. Tay tas praraks nuėjęs, sto-
jos prie karalaus, arti kėlo, ir sawo

wėidą pelenais nepažystamą padare.

39. Ir karalui pro šalį kėlėjant,
šaukė jis pasitų karalū, ir tare: ta-
wo tarnas buwo išėjęs i pati kārą;
ir sitay, wiens wyrs buwo atstojęs,
ir atgabėno wieną vyrą pas manę,
sakędams: sergēt sitta vyrą; jėy jo
pasigės, tai tawo dusia bus už jo
dusią, arba tu turtėsi sidābro wieną
centneri užmolėti.

40. Ir tawo tarnui šen ir ten be-
žygiojant, ano jau ne be buwo. Ka-
ralus Izrael tare jam: tai tawo pro-
wa, tu pats tą padarei.

41. Tay jis greitay pelenus nū
sawo wėido nubraukę; ir karalus
Izrael pažinno jį, kad jis wiens
prarakū esęs.

42. Ir jis tare karalui: taip šako
Wiešpats: todėl, kad tu tą vyrą
prajuddytiną iš sawo rankū išleidai,
bus tawo dusia už jo dusią, ir ta-
wo žmones už jo žmones.

43. Alie karalus Izrael traukės ša-
lin ne linkšmas ir didey papykęs i
sawo namus; ir iškālo i Samarią.

21. Pėrštyrimas.

Atabo bėy Šabelės smartybe prieš Nabotą.
Po tū nusidāwimū tiffos, kad Na-
bots, Jesreelitens, wynkālni turėjo
Jesreelij, arti palōčaus Atabo, ka-
ralaus Samarioj.

2. Ir Atabs kalbėdams su Nabo-
tu, tare: dūk man sawo wynkālni,
aš saw darzą wirralams iš jo da-
rysu, kadangi jis taip arti prie ma-
no namū gul; aš taw gerėšni wyn-
kālni už jį dūsu, arba, jėy taw taip
dingsta, aš taw tiek sidābro už jį
dūsu, kiek jis kastoja.

3. Alie Nabots tare Atabui: Die-
we manę nū to apsaugot, kad aš
taw sawo tėwiskės dalytą dūczau.

4. Tay Atabs parėjo namū, pilns
apmaudo ir labay papykęs, dėl to
žodžio, kurri Nabots Jesreelitens jam
buwo sakęs tarydams: aš taw ne dū-
su sawo tėwiskės dalyko. Ir jis at-
sigulęs ant sawo lowos, sawo wėidą
šalin nugręšė, ir dānōs ne walge.

5. Tay tėjusi prie jo Šebele, jo
pati, kalbejo su jām: kas tai, kad
tawo dwāsė taip nulūdusi, ir kad ne
walgai dānōs?

6. Jis tare jei: aš kalbėjau su Nabotu, Jeseelitėnu, sakydams: dūt man sawo wyn-kalni už pinnigus: arba, jėy taip taw patinka, tay aš taw kitta už tą dūsu. Alie jis tare: aš taw mano wyn-kalni ne dūsu.

7. Tay Isebele, jo pati, jam tare: kolia tai karalyste butu Izraeliye, taw taip dāranti Kėlėis, ir walgit dūnōs, ir buš linkšmas; aš taw wyn-kalni Naboto, Jeseelitėno, iteiksu.

8. Ir ji rāše gromatas Akabo war-dan, ir jas uspeczwėtijo jo peczwėtimi; ir nusunte jas seniemsiems bey wyresniemsiems jo miesto, aplink Abotą gywėnantiems.

9. Ir šittai ji rāše gromatosa: dūtit gawėjimą iškaukt; ir pasodintit Abotą i wyresnė wietą tarp žmonū.

10. Ir statykit priekį ji dwėjeta žmonū nieko newertū, kurūdu lūditu ir sakytu: tu Diewą ir karalų kėikei. Ir ji išwėdė akmenimis užmuškit, kad numirtu.

11. Ir senāusieji bey wyresnieji jo mieste, kurrie jo mieste gywėno, padare, kaip jiems Isebele buvo paliepusi, kaip ji buvo rāšusi gromatosa, jiems nusustosa;

12. Ir iškaukdino gawėjimą ir pasodino Abotą i wyrausią wietą tarp žmonū.

13. Tay atėję tādū žmonū nieko newertudu, ir stojosi ties jām', ir luddijo priekį Abotą po akimis žmonū, sakydami: Nabots Diewą ir karalų kėikei. Tay ji iš miesto išwėdė, akmenimis užmuše, kad numirre.

14. Ir jie dāwe žinnę Isebelei, ir sakydino jei: Nabots yra akmenimis užmuštas, ir negywas.

15. Ir Isebele išgirdusi, Abotą akmenimis žuddytą ir negywą esanti, tare Akabui: kėlėis ir pasisawit wyn-kalni Naboto, Jeseelitėno, kurri jis ne norėjo taw už pinnigus dūt, nės Nabots jau negyws, bet atlikęs.

16. Akabs girdešams, Abotą negywą esanti, atšikėle, kad žemyn citu pas wyn-kalni Naboto, Jeseelitėno, ir ji saw pasisawintu.

17. Alie Wiešpaties žodis atėjęs Eliohui, Tisbitėnui, sake:

18. Kėlėis, ir eik priekšais Akabui, karalui Izrael, Samarioj' esanciam.

Sztay, jis yra ant wyn-kalno Naboto, tēn jis nuėjės, ji pasisawit.

19. Ir kalbėt su jāmī, ir tart: taipo sake Wiešpats: tu nužudei, priegtam ir pasisawinai. Ir turri su jām kalbėt, ir sakyt: taipo sake Wiešpats, toj' wietoj', kur sunnys kraują Naboto laisė, taipojau sunnys tawo kraują laisys.

20. Ir Akabs tare Eliohui: begu tu manę radai kū czeš saw per neprietelų alle jis tare: beje, aš tawę radau; todėl, kad tu pardūts esši, tikt piktō daryt po aktū Wiešpaties.

21. Sztay, aš bėdōs ant tawęs užwėsu, ir tawo waitū waitus atimsu; ir išgaishu Akabui ir prie sėnōs mėžanti: ir užraintaji, bey ussiliktuš Izraeliye.

22. Ir padarysu tawo namus, kaip namus Jerobeamo, sunaus Abato, bey kaip namus Bašo, sunaus Uijo; dėl to griekingo pasielgimmo, kur rām' tu manę supyfinai, bey Izraeli i griekus iwėdei.

23. Ir ant Isebelės Wiešpats taipojau kalbėti, ir tare: sunnys Isebelę tur suėsti prie mūrū Jeseel.

24. Kas iš Akabo miršta mieste, tą sunnys suės; ir kas ant lauko miršta, tą dangaus paukščei sulės.

25. Taipō ney wieno ne buvo, taip abelnay pardūto, piktō daryt po aktū Wiešpaties, kaip Akabs; nės jo pati Isebele ji taipō perkalbėjo.

26. Ir jis pasidare didžiū bjaurescijū, kad balwonus sėke, wissay, kaip Amoritai buvo darę, kurrus Wiešpats pirm waitū Izrael buvo išwāres.

27. Ir kaip Akabs tolius žodjus girdejo, ipleše jis sawo rubus, ir žaku apdenges sawo kūną, pašnikāwo, ir miegojo žake, ir labay nūlūdes, waitkčiojo.

28. Ir Wiešpaties žodis atėjęs Eliohui, Tisbitėnui, tare:

29. Ar tu ne matei, kaipo Akabs priekį manę klonojas? Taygi, kadangi jis po mano aktū pasijėmina, aš tą bėdą ne užwėsu, kol' jis gyws; alle dienosā jo sunaus užwėsu aš bėdą ant jo gimminės.

22. Pėrėstyrimas.

Alabo prapalimas, Jozapats ir Ašo walmimas.

Jr pėrėjo trys mėtai, karui ne esant tarp Syriou būy Izraelitėnū.

2. Alie treczame mēte Jydu karalus, Jozapats, nukelawo pas karalū Izrael.

3. Jr karalus Izrael tare sawo tarnams: ar ne žinnote, Ramot Gileade musū esant: ir mes besedim' tykay, ir ne atimmam jė iš rankū karalaus Syrioj?

4. Jr tare Jozapatui: ar tu nori su manim trauktis i musū Ramoton Gileade? Jozapats tare karalui Izrael: aš busu kaip tu, ir mano žmones, kaip tavo žmones, ir mano žirgai, kaip tavo žirgai.

5. Jr Jozapats tare karalui Izrael: ben paklaust' šen dien žodžio Wiešpaties.

6. Tay suwadinnu karalus Izrael prarakū apie keturis šimtus wyrū, ir tare jiems: ar aš trauksū i Ramotą Gileade karanti? Arba ar ne tinka, tai daryt? Jie tare: traukis aukštyn, Wiešpats jė dūs i karalus rankas.

7. Bet Jozapats tare: ar cę niera daugiaus ney wieno prarako Wiešpaties, kad jo pasiklaustumbim?

8. Karalus Izrael tare Jozapatui: dar yra wyrš, Mikā, sunus Jemlo, per tą Wiešpati gali klausti. Alie aš jo ne kėncę, nėsa jis man nieko gero ne apsakō, bet tik wieno pikto. Jozapats atsakē: ne kalbēt taip, karalau.

9. Tay pawadinnu karalus Izrael kamarninkū wieną, ir tare: atgabėnt greitay Mikā, sunū Jemlo.

10. Alie karalus Izrael bey Jozapats, karalus Juda, sėdėjo kōžnas ant sawo kėslo, rubais apsiwilke, lauke ties durrimis, prie wartū Samariōs; ir wiši prarakai prarakawo po jū akiū.

11. Jr Zedekia, sunus Knaēno, gelejinnus ragus buwo pasidārēs, ir tare: taip sakō Wiešpats: šittais tu Syriou būdyši, iš jūs išgaishinnēs.

12. Jr wiši prarakai taip prarakawo, ir tare: nusitraukt i Ramotą

Gileade, ir tu laimėsi; Wiešpats jė dūs i karalus rankas.

13. Jr pāsłas, kurfai nužēs buwo, Mikō pawadint, tare jam: štay, prarakū kalbos iš wieno geros už karalū; taygi ir tawo žodis t'essie kaip jū žodis, ir sakyl gero.

14. Mikās tare: kaip tikray Wiešpats gyws, aš kalbesu, kę man Wiešpats sakys.

15. Jr jam pas karalū atėjus, tare jam karalus: Mikai, ar turrim trauktis i Ramotą Gileade karanti, arba tai ne turrim daryt? Jis tare jam: beje, traukis aukštyn, ir tu laimėsi, Wiešpats jė dūs i karalus rankas.

16. Karalus wēl tare jam: aš * taw per prisėgą sakau, kad man nieko šitto ne šakytumbei, kaip tiesą, wardan Wiešpaties. *Mat. 26, 63.

17. Jis tare: aš maczau, wišq Izraeli išklaidytą ant kalnū, kaip awis kerdžaus ne turrincēs. Jr Wiešpats tare: ar šittie ne tur Pono? Kōžnas wēl te gryšta namū su pakajumi.

18. Tay tare karalus Izrael Jozapatui: ar aš tai taw ne sakiau, kad jis man nieko gero ne prarakauja, bet wieno pikto?

19. Uns tare: todel girdetgi Wiešpaties žodi: aš regėjau Wiešpati sėdinti ant sawo kėslo, ir wišq pulką dangišką šalē jo stowint po jo dešinės ir po kairės.

20. Jr Wiešpats tare: kas nor Alabą pėrkalbēt, kad jis nusitraukt, ir pulku Ramotūse Gileade? Jr wiens sake šaip, o šits taip.

21. Tay wiena dwasē išėjusi stojos po akiū Wiešpaties, ir tare: aš ji pėrkalbesu. Wiešpats tare jei: kūmi?

22. Ji tare: aš * išėjusi busu melojenti dwasē wišq jo prarakū burnoj'. Jis tare: tu ji pėrkalbesi, ir tai ištessēsi; išeit, ir daryt taip.

* Aprēš. 16, 14.

23. Dabargi žurē, Wiešpats melojencę dwasē pėrleidō i wišq hū tawo prarakū burną; ir Wiešpats pikto ant tawēs kalbėjes.

24. Tay priejēs Zedekia, sunus Knaēno, ištittō Mikā per ausi, tarydams: Kaip? Ar Wiešpaties dwasē nū ma-

nes atstojo, kad su tavim kalbat

25. Nikšas tare: šitay, tu tai matysi, tą dieną, kad iš wiendos kamārōs i Pittą eisi, kad kur palystumbei.

26. Karalus Izrael tare: imk Nikšką, ir te pasiliekt jis pas Amoną, miestwaldoni, bey pas Joasą, karalaus sunų;

27. Ir sakyt: taip. šako karalus: ši idėkit i temnyčią, ir walgidikit ji dūna bey wādenimi prišpaudōs, it man su pakājumi sugryštant.

28. Nikšas tare: jey tu su pakājumi sugryši, tay Wiešpats ne kalbėjo per mane. Ir tare: klausytit wissi žmones!

29. Taipō traukies karalus Izrael, bey Jozapats, karalus Juda, aukštyn i Ramotą Gileade.

30. Ir karalus Izrael tare Jozapatui: aš apsirėdysu nepažintinay; bet tu ateik i mūsų sawo rūbais apsimikęs. Taipō karalus Izrael nepažintinay apsirėdęs nuėjo i mūsų.

31. Alle karalus Syriōnū paliepe wyrausiams ant sawo wešimū, kurū buwo trisdešimtis ir du, ir tare: ne turrit i mūsų eit, ney ant didžū ney ant mažū, bet wienintelej ant karalaus Izrael.

32. Ir wyrausieji wešimū, matydami Jozapatą, dūmojo, ji esanti karalū Izrael, ir užpūle ji su mušiu: alle Jozapats rėke.

33. Ir wyrausieji ant wešimū, matydami ji ne esanti karalū Izrael, nusigryžę nū jo i užpakalį.

34. Alle wiens wrys kilpini itempęs, iš nežinū išowe karalū Izrael i tarpą šarwo bey susėgimmū. Ir jis tare sawo wāžnyčai: atgrėšit sawo ranką, ir išwest mane iš waisko, nēs aš esmi ižeistas.

35. Ir tas mušis didynėjo tą dieną, ir karalus stowėjo ant wešimo prieš Syriōnus, ir numirre ant wakarō. Ir kraujas iš rōnū tekėjo i widuri wešmmo.

36. Ir dūwe iškaukt ābaše, sāulei nusileidžent, ir sakyt: košnas eikit i sawo miestą bey i sawo žemę.

37. Taipō numirre karalus, ir buwo nugabēntas i Samarią. Ir palaidojo ji Samarijōj.

38. Ir numazgojent wešimą prie

ėjero Samariōs, * laisze sunnys jo kraują; (bet kėšes ji mazgojo) pagal Wiešpaties žodi, kurri jis buwo kalbėjęs. * Ps. 21, 19.

39. Kas daugiaus apie Akabą sakytina, ir wislab, tą jis dāręs, ir elefant-dantū butlą, kurri jis budawojo, bey wissi miestai, jo pakurtieji, šitay, tay parašyta knygos nusiđawimū karalū Izrael.

40. Šiittai uzmiggo Akabs su sawo tėwais; ir jo sunus Aasja pastojo karalumi i jo wietą.

41. Ir Jozapats, sunus Aso, pastojo karalumi ant Juda, ketwirtame mēte Akabo, karalaus Izrael.

42. Ir trisdešimt bey pentiū metų buwo, karalumi pastodams, ir karalawo dvidešimt ir pentis metų Jeruzalėj; jo augywe wardu buwo Ašuba, dukte Silli.

43. Ir wailkėjojo wissu kėlu sawo tėwō Aso, ir ne atstojo nū to, ir jis dārė, kas Wiešpaczui geray itikko.

44. Taczau aukštybes ne pamete; ir žmones dar apierawojo ir rukino ant aukštybjū.

45. Ir turrėjo pakājū su karalumi Izrael.

46. Alle kas daugiaus apie Jozapatą sakytina, ir jo nušėgims, tą jis dāręs, ir kaip jis karawęs, šitay tai parašyta knygos nusiđawimū karalū Juda.

47. Taipojau jis iš tėmės išwārė, kas dar likusū kėšininū buwo, kurrie cėše jo tėwō Aso buwo ušsilikkę.

48. Ir Edome ne buwo karalaus, bet wietininks ten wiešpatawo.

49. Ir Jozapats buwo padarydines akrutū ant jurū, kurrie turrėjo i Opirą eit, aukso pargabēnt. Alle jie ne nuėjo; nesa bywo sulaužiti Ežon-Gebere.

50. Tū cėš tare Aasja, Akabo sunus, Jozapatui: te eina mano tarnai su tawo tarnais ant akrutū. Alle Jozapats ne norėjo.

51. Ir Jozapats uzmiggo su sawo tėwais; ir palaidojo ji pas tėwus, mieste Dowido, jo tėwō; ir Jorams, jo sunus, karalumi pastojo i jo wietą.

52. Aasja, Akabo sunus, karalus

mi pastojo ant Izrael Samarioj, septinolikame mēte Jozapato, karalauš Juda; ir karalāwo ant Izrael dū metų.

53. Ir elgėsi, kad Wiešpazui wisfay ne patikto, ir waitšęzojo keli

sawo tėwo, ir sawo motinds, ir keli Jerobeāmo, sunaus Nebato, kurs Izraeli i griekus iwede.

54. Ir flūzijo Baalui, ir meldėsi jo, ir įpykino Wiešpati, Diewą Izrael, kaip jo tėws dāre.

Antros knygos apie karalus.

1. Pėrskyrimas.

Asja serga; Eliošaus sebiškai.

Moabitai atpūle nū Izrael, Akabui numirtus:

2. Ir Asja išpūle pro narinycias sawo swetlyčdōs, Samarioj, ir apsirgo; ir funte paslus, ir sake jiems: nuėję, * klāuskite Baal-Sebub, diewą Ekrone, bau aš nū šōs liggōs išgyvū? * Ezā. 19, 3.

3. Alle angelas Wiešpaties kalbėjo su Eliošum, Tisbitėnu: pasikėles prieškais eik pašlams karalauš Samariōs, ir sakyt jiems: argi jau niera Diewo Izraeli, kad nuėinat, pasiklāusti Baal-Sebub, diewą Ekrone?

4. Todėl taipo sakō Wiešpats: tu ne kėlsies iš to pātalo, ant kurrio atsigullei: bet tikray turrėsi mirti. Ir Eliošus atstojō.

5. Ir pašlams pas ji wėl pargryžus, tare jissai jiems: kodėl jus pargrystat?

6. Jie tare jam: atėjo mums kōlsai wyrs prieškais, ir tare mums: nuėikite wėl pas karalū, kurs jus fantes, ir tarkite jam: taip sakō Wiešpats: argi jau niera Diewo Izraeli, kad nusunti pasiklāust Baal-Sebub, diewą Ekrone? todėl tu ne kėlsies iš to pātalo, ant kurrio atsigullei, bet tikray turrėsi mirti.

7. Jis tare jiems: kaipogi tas žmogus buwo apsirėdęs, kurjai jus sutikto, ir toktai jums kalbėjo?

8. Jie tare jam: jis * gaurūta stura buwo apsisautęs, ir šikpindōs diržu aplink: strėnas apsiūšęs. Ir jis tare: tai Eliošus, Tisbitėns. * Matt. 3, 4.

9. Ir jis nusunte pas ji wyrāusaji ant penkiū dēšimtū, draug su tais penkeis dēšimtais. Ir tam pas ji aukštyn einant, stay, jis sedėjo

wiršuy ant kalno. Alle jis tare jam: tu Diewo wyre, karalus taw sakydin, kad žemyn eitumbei.

10. Eliošus atsake tam wyrāusamjam ant penkiū dēšimtū, ir tare jam: jeį aš Diewo wyrs esmi, tay ugnis te * nupūl žemyn nū dangaus, ir te suėdie tawę, ir tawo penkes dēšimtis. Tay nupūle ugnis iš dangaus, ir suėdie ji, ir jo penkes dēšimtis.

11. Ir jis wėl nusunte Pittą wyrāusaji ant penkiū dēšimtū, su jo penkeis dēšimtais. Tas atsakydams tare jam: tu Diewo wyre, taip sake karalus: tolydžaus eik žemyn.

12. Eliošus atsakydams tare: jeį aš Diewo wyrs esmi, tay ugnis te nupūl iš dangaus, ir te suėdie tawę ir tawo penkes dēšimtis. Tay nupūle Diewo ugnis iš dangaus, ir suėdie ji ir jo penkes dēšimtis.

13. Tay jis wėl funte trėczą wyrāusaji ant penkiū dēšimtū, draug su jo penkeis dēšimtais. Tas pas ji aukštyn atėjęs, pasiklonojo Eliošui, ir ji pašūrney melsdams, tare jam: tu Diewo wyre, pasigailėk ben mažumą mano dušdōs, ir dušdōs tawo tarnū, šū penkiū dēšimtis.

14. Stay, ugnis nupūle nū dangaus, ir suėdege pirmuōy wyrāusojų ant penkiū dēšimtū, draug su jū dweju penkeis dēšimtais; taygi dabar ben mažumą pasigailėk mano dušdōs.

15. Tay tare angelas Wiešpaties Eliošui: eik su jūmi žemyn, ir nesi bijokis jo. Ir jis pasikėles ejo su jūmi žemyn pas karalū.

16. Ir jis tare jam: taip sakō Wiešpats: todėl, kad tu pašlus nusuntęs klāusdinai Baal-Sebub, diewą Ekrone, kaip kad Izraeli, Diewo ne butu, kurrio žodžio klāusti

galėtu; tay tu ne kėlsies iš to pátalo, ant kurio atsigullei, bet tikray turrėsi mirti.

17. Tai po numirre jissai pagal jodi Wiešpaties, Eliošaus kalbėtą. Ir Jorams karálumi pastojo i jo wietą, i antrą mėtą Joramo, sunaus Jozapato, karálaus Juda; nės jis ne turrėjo sunų.

18. Alle kas daugiaus sakytina apie Nasją, tą jis daręs, štay, tai parasyta * knygoje nusidawimū karálū Izrael.

* 2 Rut. 22, 1.

2. Pėrskyrimas.

Eliošaus dangun-jengimmas; Eliso šebuskai.

O kaip Wiešpats norėjo Eliošą wėtroj' dangun paimti, ęjo Eliošus su Elisu iš Gilgal.

2. Ir Eliošus tare Elisui: prašau, ęę pasilik; nės Wiešpats sunte manę i Bet-Elą. Alle Elisas atšakė: " kaip tikray Wiešpats gyws, ir tawo dušia gywa, aš ne prastoju tawę. Ir jiems dwiem i Bet-Elą žemyn ęjus,

* Rut. 1, 16.

3. Įėjo praraktū waitai, Bet-Elj' ęsantieji, laukan pas Elisą, ir tare jam: bau ir žinnai, kad Wiešpats šen dien tawo kunigą atims nū tawo galwos? jis tare: ir aš tai žinnau, jūs tikray tylėkit.

4. Ir Eliošus tare jam: Elisai, prašau, ęę pasilik; nės Wiešpats sunte manę i Jeriką. Alle jis tare: kaip tikray Wiešpats gyws yra, ir tawo dušia, aš ne prastofu tawę. Ir jiems i Jeriką atėjus,

5. Priėjo praraktū waitai, Jerikoje ęsantieji, Elisą, ir tare jam: bau ir žinnai, kad Wiešpats šen dien tawo kunigą atims nū tawo galwos? o jis tare: ir aš tai žinnau, jūs tikray tylėkit'.

6. Ir Eliošus tare jam: prašau, ęę pasilik; nės Wiešpats manę sunte pas Jordaną. Alle jis atšakė: kaip tikray Wiešpats gyws yra ir tawo dušia, aš ne prastoju tawę. Ir ęjo tūdu podraug.

7. Alle penktios dėšimts wyrai iš praraktū waitū nuėjo, ir susistojo tiesog iš tolo; bet šādu stowėjo pas Jordaną.

8. Tay Eliošus sawo streistę ęmęs suwynojo tą, ir muše i wandeni;

tas * pėrsidalijo ant abiejū šalū, kad tūdu sausay pėrėjo. * 3oz. 3 16.

9. Ir kaip jādu buwo pėrėjusu, tare Eliošus Elisui: " melst, tą aš taw išrodiczau, pirm neng nū tawęs atimtas busu. Elisas tare: kad tawo dwase pas manę butu dwes jopay.

* Mart. 6, 22.

10. Jis tare: tu sunty daiktą prašei; taciaus, įey manę matysi, kad nū tawęs paimtas busu, tay nusidās taip; įey ne, tay ne nusidās taip.

11. Ir kaip jādu podraug ęjo, ir jis kalbėjo, štay, atėjo ugnings wėžims, su ugingais žirgais, ir atšyre jādų nū kīts lito; ir Eliošus taipo wėtroje dangun užjenge.

12. Ir Elisas mātė tai, ir šaukė: mans tėwe, mans tėwe, wėžimas Izraelo ir jo raitelai. Ir ne mātė jo daugiaus. Ir jis sawo rubus nutwėres iplėšė jās i dwi dalį.

13. Ir pakėlė Eliošaus streistę, kurri jam išpūlusi, ir pargrįęs apsisstojo prie kranto Jordano.

14. Ir ęmė tą pąčę streistę Eliošaus, kurri jam buwo išpūlusi, ir muše taję i wandeni, ir tare: kame dabar yra Wiešpats, Eliošaus Diewas? Ir muše i wandeni, tay jis pėrsidalijo ant abiejū šalū, ir Elisas pėrėjo perdėm.

15. Ir kaip jį mātė praraktū waitai Jerikoje ties jū ęsantieji, tare jie: dwase Eliošaus nusileido ant Eliso; ir ęjo jam priekšais, pasiklonodami jam ikki žėmės,

16. Ir tare jam: štay, tarp musū, tawo tarnū, yra penktios dėšimts drūtū wyrū, tie te eit, ir te įėška tawo kunigą; rassi dwase Wiešpaties jį paėmė, ir ant kokiū kálno, arba i kokią patalnę numetė. Alle jis tare: te ne eit jie.

17. Alle jie sylijo jį, iškikol jis pykterėjo, ir tare: taygi te eit. Ir jie nusunte penktės dėšimts wyrū, ir įėšėjo jį per tris dienas; alle ne surādo jį.

18. Ir atėjo wėl pas jį, ir jis pasilikto Jerikoj', ir tare jiems: ar ne sakiau jums, kad ne nucitumbit?

19. Ir wyrai to miesto atšakė Elisui: štay, geray ęę butu gywėnt šime miestė, kaip tu, mans kunige,

tai matai; alle nesweikš yra wandū ir žeme ne waisinga.

20. Jis tare: parneškit man naują koki blūdą, ir idėsit i tą drustos. Ir jie tą parneše jam.

21. Tay jis išėjęs prie wandens weršmės, imete tą drustą, ir tare: taip sakio Wiešpats: aš sweiką padariau ši wandeni; jau daugiaus neį smertis neį pagėdims ne rąsis iš to.

22. Taip to tas wandū sweikš pastojo, ištį šei dienai, pagal žodi Eliso, jo kalbėto.

23. Ir jis aukštynėjo i Bet-Elą. Ir kaip tū keli aukštynėjo, išėjo maži vaikščiojai iš miesto, ir ji apjūdami tare jam: plikti, cikš aukštyn, plikti, cikš aukštyn!

24. Ir jis atsigręžęs, ir jās pamatęs kėikie jiems wardan Wiešpaties. Tay išėjo du lokiu iš girrės, ir suplėse tū vaikščiojų kėitūres dėšimts ir dy.

25. Jš tén jisėjo ant kalno Karamel; ir iš cę jis pargrįso i Samarią.

3. Pėrskyrimas.

Joramo walbinimas, taras ir pėrgalėjimas Moabitū.

Jorams, Akabo sunus, karalumi pastojo ant Izrael Samarioj, aštūnoliktame mete Jozapato, karalaus Juda, ir karalamo dwyliską metū.

2. Ir elgėsi, kad Wiešpaczui ne patikto; alle taczaus ne taip, kaip jo tėws, ir jo motina. Nės jis išmete šalin stulpus Baalo, kurrus jo tėws darydino.

3. Alle jis labay * pasilikto prie griekū Jerobeamo, Aebato sunaus, kurs Izraeli i griekus iwede, ir nesilowe nū tū. * 1 Kar. 15, 26. 34.

4. Alle Meza, Moabitū karalus, turredawo daug awjų, ir mėzlawa mofėdawo karalui Izrael uš wilnas nū šimtū tūkstančių awinacų ir nū šimtū tūkstančių awinū.

5. Bet Akabui numirtus, atpūle Moabitū karalus nū karalaus Izrael.

6. Tay išsitrauke tū cęš karalus Jorams iš Samariės, ir sudawadijo wissus Izraelitėnus.

7. Ir nusunte pas Jozapatą karalū Juda, ir jam sakydino: Moabitū karalus atpūle nū manęs, cikš

su manim karauti prieš Moabitus. Jis tare: aš ateisu aukštyn, aš esmi, kaip tu, ir mano žmones, kaip tawo žmones, ir mano arklei, kaip tawo arklei.

8. Ir tare: katri keli mes aukštyn trauksimies? jis atsakė: keli pūscioje Edom.

9. Taip nusitrauke karalus Izrael, karalus Juda, ir karalus Edom. Ir jiems per septynes dienas bėstraukent, neį waissas, neį galwįjai su jeis esantieji turrejo wandens.

10. Tay tare karalus Izrael: atbėda! Wiešpats patwiete šus tris karalus, kad jās padātu i Moabitū rankas.

11. Alle Jozapats tare: ar niera cę prarako Wiešpaties, kad mes Wiešpati per ji klāustumbim? Tay atsakė wiens tarnū karalaus Izrael, ir tare: cę yra Elisas, sunus Sapato, kurs Elisui wandens upyle ant rankū.

12. Jozapats tare: žodis Wiešpaties yra pas ji. Taip kelāwo pas ji žemyn karalus Izrael, ir Jozapats, ir karalus Edom.

13. Alle Elisas tare karalui Izrael: kas taw darbo su manim? nueik pas prarakus sawo tėwo, ir pas prarakus sawo motinės. Karalus Izrael tare jam: ne; nės Wiešpats kėwete šus tris karalus, kad jās padātu i Moabitū rankas.

14. Elisas tare: kaip tikray Wiešpats Zebaoť gyws yra, po kurrio ašiu aš stowju, kad aš ne žurėczau i Jozapatą karalū Juda, aš i tawę neį žurėczau, neį tawęs atboczau.

15. Taygi atgabėntil man smuikinką. Ir kaip tas smuikininks ant strūnū žaide, užėjo Wiešpaties ranka ant jo.

16. Ir jis tare: taip sakio Wiešpats: kasite šen ir ten grabes pagal ši upelį.

17. Nės taip sakio Wiešpats: jūs ne matysite neį wėjo, neį lytaus; taczaus uppelis pilnas bus wandens, kad jūs, ir jūšū šeimyna, ir jūšū galwįjai gėrtumbit.

18. Priegtam tai menks daiktis yra po ašiu Wiešpaties; jis ir Moabitus padūs i jūšū rankas.

19. Kad jūs išpūstisite wissus mu-
rais aptwertus niestus, ir wissus
grąžausius miestus, ir pakirsite wis-
sus waisingus medžius, ir užkimsite
wissus šullinus, ir wissą gėrą dirwą
akmenimis apklosite.

20. Ir rytą metą, kad walgimo-
apięą apieramodawo, šitay, radosi
wandū, kėlu iš Edom, ir pripilde
tą žemę wandenimi.

21. Alle wissiemis Moabitams gir-
dėjus, kad tie karalai aukštyn nu-
sitraukė prieš jės karanti, suwadin-
no jie wissus, kurrie šarwą nešoti
gana metū turrėjo, ir apsisotojo pas
rubėjų.

22. Ir kaip jie rytą metą anksti
pasikėlė, ir saule užtekėjo ties tū
twanu, rodėsi Moabitams wandū rau-
dons esąs neį kraujas.

23. Ir tare: tai kraujas, anie ka-
ralai wiens antrą kardu žawinnos,
ir wiens antrą bus užmušęs. Džau-
kis Moab, ir dabar stubbikis ant
plėšimmo!

24. Alle jiems atėjus pas abazą
Izraelo, Izraelitėnai kėlėsi, ir par-
mušė Moabitus, ir jie bėgo dėl jų.
Alle jie ieję užmušė Moabitus.

25. Miestus jie sugrėmė, ir ko-
nas sawo akmenis mėtė ant wissos
geros dirwos, ir tus wissay apklo-
jo, ir užkimsio wissus šullinus, ir
nukirto wissus gerus medžius, iškli-
kol tikl' akmenis mūrūse pasiliko;
ir jie apsisotojo jės wilpštinėmis, ir
išpūstijo jės.

26. Alle Moabitū karalus pamatę,
kita jam pėrsunkū esant', emė
jis pas sawę septynis šimtus vyrų,
kurrie karda ištraukė, kad padurmay
išpultu prieš karalū Edom; alle jie
ne galėjo.

27. Tay emė jis pirmgimmusi sa-
wo sunu, kurram i jo wėtą reiktu
karalumi pastoti, ir apierawojo ji i
dėginnimo-apięą ant muro. Tay Iz-
rael labay supykęs nū jo šalin trau-
kies ir wėl pargrįžo.

4. Pėrsyrimas.

Eliso penki sebulai.

Ir wiena moteriškė iš moterū prā-
ratū waiwū prišaukė Elisui, ir tare:

tawo tarnas, mano wyrs numiręs.
Ir tu žinai, kad jis, tawo tarnas,
Wiespaties bijojos. Dabar ateit tas
pons, kurram aš iškilau, ir nor ab-
mano waiwū atimti i werginnus.

2. Elisas tare jei: ką aš taw da-
rysu? sakyl' man, ką turri namėj?
ji tare: aš, tawo slugine, nieką ne
turru namėj', kaip tikl' wieną kragą
su aliejum'.

3. Jis tare: eil', ir prasyk laukė
iš wissū sawo kaimynių tuščius ry-
tus, ir tū ne maš.

4. Ir iėjusi užrakil' durris pastuy
sawę su sawo dwiem sunumis, ir
ipilė i wissus rykus; ir tus pripylusi
dūl' jės šalin.

5. Ji nuėjusi užrafinno durris pa-
stuy sawę su sawo dwiem sunumis;
tūdu jei prinešė tus rykus ir ji ipylė.

6. Ir kaip jau wissi rykai pilni
buwo, tare ji sawo sunui: pridūl'
man dar wieną ryką. Jis tare jei:
jau niera cę neį wieno ryko. Tay
aliejus apsisotojo.

7. Ir ji nuėjusi apšikė tai tam
Diewo wyrui. Jis tare: nuėjusi par-
dūl' tą aliejū, ir užmošk tam ponui,
kurram tu šteli; o tu, bėg tawo su-
nudu, penėkities iš likusojo.

8. Ir nusidawė tū cęš, kad Eli-
sas nuėjo i Sunem. Čėjau buwo
bagota moteriškė, ta kėtė ji, kad
prie jės walgė. Ir kaip jis tantiey
cę pėrkelawo, tėjo jis pas ję, ir
walgė pas ję.

9. Ir ji tare sawo wyrui: šitay,
aš numanau, ši Diewo wyra šwentą
esanti, kurs wissados cę pėrkelauja.

10. Darykima jam aukštay mązą
swetlyczyą iš lentū, ir jam pātala,
štalą, kėslą bėg liktorų padėkima;
kad įssai pas mudų atėdamis, czo-
nay laikytus.

11. Ir nusidawė tū cęš, kad jis
atėjo, ir atšigulle ant aukšto i tą
swetlyczyą, ir miegojo toje.

12. Ir tare sawo tarnui Geasi:
wadūl' Sunamitėnė. Ir kaip jis ję
wadinnu, atėjo ji pas jį.

13. Jis tare jam: sakyl' tu jei:
šitay, tu mum dwiem tai wislab
ant gėro darei; ką aš taw darysu?
ar tu turri koki reikalą prie kara-
laus, arba prie wyrausojo ant žal-

nėrū? Ji tare: aš gyvenu tarp sawo žmonū.

14. Jis tare: kagi mes galim jei daryt? Geasi atšakė: aš, ji ne tur ney wieno sunaus, ir jōs pats pašėns.

15. Jis tare: pawadiš jė, ir kaip jė buvo pawadinngs ji stojos i angą.

16. Ir jis tare: kitta mētą i ši cžesą tu sunų globosi. Ji tare: aš nē, mans kunige, tu Diewo wyre, ne pamelāk man, sawo slūginei.

17. Ir ta moteriške nēšęza pastoj, ir pagimde sunų, i tą cžesą, ant kitta mēto, kaip Elisas jei buvo kalbėjes.

18. Alle tam waikui užaugus, nusidawe, kad jis išėjo pas sawo tėwą, pas pjowikštus.

19. Ir tare sawo tėwui: aš mano galwa, mano galwa! Jis tare sawo tarnui: parwest ji pas jo mōtiną.

20. Ir jis ji ėmēs iwede pas jo mōtiną: ir ji pašōdinno ji ant sawo kēlū, itki pietū, * tay jis numirre. * Lut. 7, 12.

21. Ir ji aukštyn ėjusi padėjo ji ant pātalo to Diewo wyro, ir užrafinnusi išėjo laukan.

22. Ir wadinno sawo wyrą, ir tare: parsušt man bernū wieną ir asilėnē; aš nušūsu pas aną Diewo wyrą, ir paragryši.

23. Jis tare: kodėl tu nori pas jį? juš šen dien' ney nauj'mėnesio šwente, ney Sabata. Ji tare: geray.

24. Ir ji pabalnojusi asilėnē tare bėrnui: warykis, ir ne trukit manę jūjant, kaip taw sakau.

25. Taip ji nušūjo, ir iškāko pas tą Diewo wyrą ant kālno Karmel. Ir kaip tas Diewo wyrs jė mātė atėinant, tare jis sawo tarnui Geasui: šitay, Sunamitėne cze yra.

26. Taygi bėgē jei priekšais, ir klāusť jė, bau ji ir jōs pats, bey sunus dar sweikt? ji atšakė: sweikti.

27. Alle kaip ji pas tą Diewo wyrą ant kālno užėjo, nutwėre ji prie jo kōjū; o Geasi priejo, kad jė šalin stumtu. Alle tas Diewo wyrs tare: leist jė, nēs jōs dušia smutna ir Wiešpats apslėpe man tai, ir ne apšakė.

28. Ji tare: kadda aš sunų prašiau nū sawo kunigo? ar ne sakiau taw, kad manę ne willōtumbei?

29. Jis tare Geasui: apsišūstis; ir imt mano lāzdą i sawo ranką, ir nueit, (jey kas tawē sutiks, tay ne sweiktint ji, ir jey kas tawē sweiktintu, tay ne dešawot jam) ir uždēt mano lāzdą ant wėido to waikėlio.

30. Alle mōtina to waikėlio tare: kaip tikray Wiešpats gyws yra, ir tawo dušia gywa, aš ne atstoju nū tawēs. Tay jis pašikėlēs ėjo paštuy jė.

31. Ir Geasi nuėjo pirma jū dwējū, ir uždėjo tą lāzdą waikėlui ant wėido, alle cze ne buvo ney balso ney jautimmo. Ir jis wēl jam priekšais ėjes apšakė jam ir tare: waikėlis ne pabudėdes.

32. Ir Elisui i buttą iėjus, šitay, waikėlis numirrēs gulėjo ant pātalo.

33. Ir jis iėjēs užrafinno durris jiem abiem, ir meldeši Wiešpaties.

34. Ir užkūpēs ušgulė ant to kudišio, ir dėjo sawo burną ant kudišio burnōs, ir sawo atis ant jo atū, ir sawo rankas ant jo rankū, ir taip ant jo išsišplėte, kad kudišio kuns pašillo.

35. Alle jis wēl atšikėle, ir waikščzojo butte šen ir tēn, ir užkūpēs aukštyn, išsišplėte ant jo. Tay waikėlis atsidwėse septynis kartus, paštuy waikėlis atwėre sawo atis.

36. Ir jis prišaukė Geasui, ir tare: wadiš Sunamitėnē. Ir ji pawadinta ėjo pas jį. Jis tare: * te, atimtis sawo sunų. * Lut. 7, 15.

37. Tay ji atėjusi parsimete prie jo kōjū, ir pašiklonojo jam itki žemēs; ir atėmusi sawo sunų išėjo laukan.

38. Alle Elisui i Gilgalą wēl atėjus, brangums rādosi žemėje, ir prārakū waikai gywėno kruwoj' su jūm'. Ir jis tare sawo tarnui: pri-dēt didi pūdą, ir išwirť wirralą prārakū waikams.

39. Tay išėjo wiens i lauką, kad žolū surinktū, ir rādo laukimnes wirkščzes, ir nustyne nū tū kolo-kwintū pilnā sermėgą; ir parėjes supjowē tus wirralui i pūdą, nēs ne pašinno, kas tai buvo.

40. Ir kaip tai išpylē, tiems wyrams wālgit, ir jie to wirralo wālgē, šaukė jie, ir tare: aš Diewo wyre,

smertis yra pūde! nės jie ne galėjo to walgit.

41. Ule jis tare: atneškite miltū. Ir jis idėjo tus i pūdą, ir tare: iš-krėskite tai žmonėms, kad walgitu. Tay nieko pikto ne buvo tam pūde.

42. Bet atėjo nekursai wyrs iš Baal-Salisa, ir atneše tam Diewo wyrui pirmonū dūnūs, butent dwi- dešimt miežū-dūnūs kepalū, ir šwie- žą jawa sawo kreiskeje. Ule jis tare: dūt tai žmonėms, kad jie walgitu.

43. Jo tarnas tare: kaip aš šim- tul wyrū to dūsū? jis tare: dūt žmonėms, kad jie walgitu. Nės taip šako Wiešpats: jie walgis, o dar ir liks.

44. Ir jis padėjo tai jiems, kad walgitu; ir dar liko, pagal žodi Wiešpaties.

* Matt. 15, 37. Mart. 8, 8. Ent. 9, 17. Jon. 6, 10. 11. 12.

5. Pėrskyrimas.

Naėmans nū raupso apcypstijams; Gėsti tūmi lorawojams.

Naėmans, wyrāusasis ant žalnėrū karālaus iš Syriūs, buvo wyrs di- djoį garbėj laikomas, ir labay bran- gus sawo wiešpacui; nės per jį Diews palāimā dawe Syrioj. Ir jis buvo labay druts wyrs, alle raupsūtas.

2. Ir žalnėrei Syrionū buvo iš- pūlė, ir mātą wieną mergaitę šalin wėdę iš Izraelitėnū žėmės; ta šlu- žijo Naėmano pācpei.

3. Ta tare sawo župonei: aš, kad mano wiešpats butu pas prāraką Samarioj, tas jį nū jo raupso ap- cypstiu.

4. Tay jissai iėjo pas sawo wieš- pati, ir apsaė jam tai, tarydams: taip ir taip ta merga iš Izraelitėnū žėmės kalbėjusi.

5. Syrionū karālus tare: taygi nukelāuk, aš karālui Izrael grōma- tą rašyfu. Ir jis nukelāwo, ir drau- ge ėme dēšimt centneriū sidābro, ir šešis tūkstančius aukšind, ir dē- šimt rubū šwentoms dienoms wil- kiamujū.

6. Ir atneše grōmatą karālui Iz- rael, ta taipo rašyta: Kad ši grō- mata taw bus nunešta, tay žinnoš, kad aš sawo tarną Naėmaną pas

tawę funczau, kad tu jį apcypstitam- bei nū jo raupsū.

7. Ir karālus Izrael tą grōmatą paslaiteš iplėšė sawo rubus, ir tare: argi aš Diews esmi, kad galėczau nužuddyt ir gywus daryt, kad pas manę funczia, tą wyrą apcypstīt nū jo raupso? dabokīt, ir žurėkīt, kaip jis priežastis jėškō ant manės.

8. Tay išgirdęs Elisas, Diewo wyrs, karālu Izrael sawo rubus iplėšusi, nusunte jis pas jį, ir jam sakydino: kodėl tu iplėšei sawo ru- bus? leišt jį pas manę ateit, kad jis suprastu, prāraką Izraeliје šanti.

9. Taipo atėjo Naėmans su žirgais ir su wešimmais, ir apsisitojo pas wartus, prie butto Eliso.

10. Tay Elisa nusunte pāslū wie- ną pas jį, ir jam sakydino: nuėjės mazgōkis septynis kartus Jordane, tay tawo kunas taw bus wėl atmau- jints ir apcypstits.

11. Tay Naėmans supykęs šalin kelāwo, ir tare: aš dumojau, jį pas manę laukan išeisenti, ir priženg- senti, ir wardo Wiešpaties, sawo Diewo, prašysenti, ir su sawo ranka raupsūtą wietą pastrutines rauplę taipo gydysenti.

12. Ir ne wāndenys Umana ir Darpar Damasloje geresni uš wišsus wādenis Izraeliје, kad tūse nusi- mazgojės cypstas pastōczau? Ir at- sigrėjės šalin wajāwo supykęs.

13. Tay jo tarnai jį priejė, kal- bėjo su jām, ir tare: miels tėwe, kad taw tas prāraks fok didi dāit- tą butu liepės, ar ne taw reiktu tai daryt? ko ne daugiaus, kad taw sa- ka: mazgōkis, tay cypstas busi.

14. Tay jis nukūpęs mazgōjosi septynis kartus Jordane, kaip tas Diewo wyrs buvo kalbėjęs; ir jo kuns atsinaujino, kaip kuns majo pokio waikėlio, ir cypstas pastojo.

* Ent. 4, 27.

15. Ir jis wėl pargryžo pas tą Diewo wyrą, su wišsu sawo pulku, ir iėjės priženge prie jo, ir tare: Sztay, aš žinnau, ne esanti titto Diewo per wišsus žėmes, kaip tittay Izraeliје. Taygi imk dabar šę žęg- nonę nū sawo tarno.

16. Ule jissai tare: kaip titray

Wiešpats gyws yra, po kurrio atia aš stowju, aš ne immu tai. Ir jis melde ji, kad imtu, alle jis ne norėjo.

17. Tay sake Naėmans: argi ne galėtu dūdama buti tawo tarnui tielės ėmės naštės, kiel du asilār-klui panėštu? Nės tawo tarns, ne nor daugiaus kitiems diėwams apie-rawót, ney dėinnimo: apierą dāt, bet Wiešpaczui.

18. Kad Wiešpats tawo tarnui tame dalyke norėtu malonus buti, kaip aš melsis balwon-namūse Kimmon, kad mano wiešpats i Kimmo-no namus eina czonay melsis, ir jis prie mano rankės prisiglaudza.

19. Jis tare jam: kelaut su pakajumi. Ir kaip jis nū jo buwo šalim telawes, per koki warng,

20. Dumojo Geasi, tarnas Eliso, ano Diewo wyro: štay, mano kunings cėdijo šio Syriono, Naėmano, nieko ne imdams iš jo, ką jis parsineše. Kaip tikray Wiešpats gyws yra, aš bėgsu pastuy ji, ir imsiu ką iš jo.

21. Taipio wijo Geasi Naėmaną. Ir Naėmans matydams, kad jis pastuy ji bėgo, nukūpo jis nū wesimmo, kad jam priešais citu, ir tare: bau ir wislab geray?

22. Jis tare: geray. Alle mano kunings manę suntes taw sakydin: štay, dabar atėjo pas manę du waitu nū kalno Epraim, iš prarātā waitū; dāt jiem dwiem wieną centneri sidabro, ir du rubų šwentoms dienoms wilkiamujū.

23. Naėmans tare: geraus imk du centnerų. Ir jis melde ji ir triso du centnerų sidabro i du kolytu, ir du rubų šwentoms dienoms wilkiamujū, ir dawe tai dwiem sawo tarnam, tādū nėše tai pirm jo.

24. Ir kaip atėjo i Opel, ėme jis tai iš jū dwiejū rankū, ir padėjo tai ant šalies namūse; ir palėido tādū tarnų.

25. Ir jiem dwiem šalin ėjus, atėjo jis pas sawo kuningą. Ir Elisas tare jam: kur buwai, Geasi? jis tare: aš tawo tarns niekur ne ėjan, ney šėn, ney tén.

26. Alle jis tare jam: ar ne mano ėirdis drauge waitėzojo, kaip tas

wyrs sugryio nū sawo wesimmo taw priešais? Ar tai cėsas buwo, sidabrq ir rubus imti [kad pirktum-beis] alėjaus sodus, wynkalnus, awis, jaučzus, bernus ir slugines?

27. Alle raupšas Naėmano taw prilips, ir tawo waitams amšinay. Tay išėjo jis nū jo, raupsūtas ney sniegas.

6. Pėrsėyrimas.

Apie plaukianti geleži, apieklmą Syrioną; bada Samarijų.

Prarātū waitai tare Elisui: štay, ruimas, kur mes po tawo atia gywenam, mums per ankštas.

2. Eitime pas Jordaną, ir košnas nugabentime ténay medžus, kad mes czonay miestėli saw patūrę gywentumbim. Jis tare: nueikite.

3. Ir wiens tare: geraus eil tu drauge su sawo tarnais. Jis tare: aš eisu drauge.

4. Ir jis ėjo su jeis. Ir pas Jordaną nuėję medžū pakirto.

5. O wienam mēdi palertant, geležis nusmukto i wāndeni. Ir jis šauke ir tare: at bėda, mans kunige! ta geležis paįyėzita.

6. Alle šis Diewo wyrs tare: kur ji ipūle? Ir kaip jam tą wietą parode, nupjowe jis koki medėli, ir stūme tūmi i tą; tay plauke geležis.

7. Ir jis tare: pakėl jė. Tay jis sawo ranką ištiesęs ėme tą.

8. Ir Syrioną karalų karawo priekš Izrael, ir susirōdijo su sawo tarnais, ir tare: mes ābažą sustatysim šėn, arba tén.

9. Alle šis Diewo wyrs nusunte pas karalū Izrael, ir jam sakydino: saugōkis, idant ne kelautumbi i tą wietą, nės Syrionai guldėsi czonay.

10. Tay nusunte karalūs Izrael i tą wietą, kurrę tas Diewo wyrs jam buwo apsašęs, aptwėre tą, ir sargybę laike czonay; o tai jis dāre ne tikray wieną arba du kartų.

11. Tay ėirdis Syrionū karalāus dēl to apmaudōs pilna pastojō, ir sawo tarnus pawadinnes tare jiems: argi ne norite man apsałyt, kurfai iš musifkiū nubego pas karalū Izrael?

12. Tay wiens jo tarnū tare: ne taipio, mans wiešpatie karalau; bet

Elisas; ansai prarakas iš Izrael, apsakė tai wissab karalui Izrael, ką tu kalbi sawo kamaroį, kur tawo pátals yra.

13. Jis tare: taygi nueikit ir matytit, kur jis yra, kad aš nusuntęs ji pargabėndiczau. Ir jie apšakė jam, tarydami: šitay, jis yra Dotane.

14. Tay jis nusunte žirgū ir wežimmū, ir didi pulkū; ir kaip jie nakče tén nukáto, apgulle jie tą miestą.

15. Ir tarnas šo Diewo wyro ankšti kėlė, kad taišytus iškelaut, o šitay, tay pulkas gullejo aplink miestą, su žirgais ir su wežimmais. Tay jo tarnas jam tare: at beda, mans kunige, ką mudu dabar weikšima?

16. Jis tare: nesibijot, nės tū daugiaus yra, kurrie pas mudu, ne kaip tū, kurrie pas jūs yra.

17. Ir Elisas meldeši, besatydams: Wiešpatie atwėrk jam atis, kad matytū. Tay atwėrė Wiešpats tarnui jo atis, kad maté; ir šitay, tai kálas pilnas buwo ugingū žirgū ir wežimmū aplink Elisą.

18. Ir kaip jie pas ji žemyn atėjo, meldeši Elisas, ir tare: Wiešpatie, ištik šus žmones apjėkimu. Ir jis ištikto jūs apjėkimu pagal žodi Eliso.
1 Moij. 19, 11.

19. Ir Elisas tare jiems: tai ne tas kėl's, neį tas miest's. Sekite mane. Už wessu jus pas tą wyką, kurrio jūs jėškot. Ir wėde jūs i Samarią.

20. Ir jiems i Samarią atėjus, tare Elisas: Wiešpatie, atwėrk jiems atis, kad jie matytū. Ir Wiešpats atwėrė jiems atis, kad maté; ir šitay, tay jie buwo widduje Samarijos.

21. Ir karalus Izrael jūs pamatęs tare Elisui: mans tėwe, ar aš jūs užmušiu?

22. Jis tare: tu ne turri jūs užmušt. Kurrus tu sawo kardu ir kilpinnu sugáuni, tus užmušk. Dūk jiems dānōs bey wandens, kad walgitu ir gėrtu, ir te nukelauja jie pas sawo wiešpati.

23. Tay jis didę cėsni jiems kėlė. Ir kaip jie buwo walgė ir gėrė, palėido jūs, kad pas sawo wiešpati nukelautu. Iš to cėsio Syriónū žalnėrai daugiaus ne atėjo i žemę Izrael.

24. Po to nusidawė, kad Ben-Adads, Syriónū karalus, wissą sawo waiską surinko, ir aukštyn nusitraukęs apgulle Samarią.

25. Ir didis brangums buwo Samarioį; alle jie apgulle miestą, iškikol ášilo-galwa kaštawo aštūnios dėšimts sidabrininkū, ir ketwirts dalyks saiko káb karwėlū penukšlo kaštawo penkis sidabrininkus.

26. Ir karalui Izrael pas mūrus einant, prišaukė jam kolia moteriškė, ir tare: gėlbeš mane, mans wiešpatie karalau!

27. Jis tare: jey. Wiešpats tawę ne gėlbes, iš ko aš tawę gėlėczau? iš šūnės, arba iš spąstuwos?

28. Ir karalus tare jei: kas taw kent? ji tare: ši moteriškė tare man: dūk šen sawo sunu, kad ji šen dien walgitumbiwa, rytoj walgisiwa mano sunu.

29. * Tay mudwi išwirrusi mano sunu suwalgėwa ji. O antrą dieną aš jei satiau: dūkš sawo sunu ir walgisiwa ji, alle ji sawo suns pašėpė.
* 5 Moij. 28, 53.

30. Kaip karalus išgirdo tus žodžius šios moteriškės, iplėšė jis sawo rubus pas mūrus becidams. Tay maté wissi žmones, ji žakū apsisiautusi apaczoj ant kuno.

31. Ir jis tare: Diewe man daryk šaip ir taip, jey galwa Eliso, Sapato sunaus, šen dien ant jo pašiliks.

32. Alle Elisas sėdejo sawo namūse, ir wyresnieji sėdejo pas ji. Ir karalus sunte wieną wyką pirm sawęs. Alle pirm neng tas pašlas pas ji atėjo, tare jis wyresniems: ar ne matėt, kaip šis žuddytojo sunas pas mane atsunęs, kad man galwą nuplėštū? Pridabokit, kad pašlui ateinant, durris užrakintumbit, ir ji su durrimis šalin stumtumbit. Šitay, šojos jo wiešpaties jau atšlamščia paštuy ji.

33. Ir jam dar taip su jis bekalbant, štai, atėjo paslas pas ji žemyn, ir tare: štai, ta bėda randasi nu Viešpaties, tą aš daugiaus sulauksiu iš Pono Dievo.

7. Pėstytimas.

Piguš czejus umay randasi Samarioj'.

Ule Elisas tare: klausykite žodžio Pono Dievo; taip sakó Viešpats: rytoj' i ši czeją ketvirtis smulkiūsujų pyrag-miltų derės wieną syką, ir du ketwirczų miežų wieną syką, po wartais Samarioj'.

2. Tay atšakė karjygiū wiens, ant kurrio rankòs karalus pasirėmdawo, tam Diewo wyrui, ir tare: ir kad Diews lāngus ant dangaus padarytu, kaipgi tai galėtu nusidāt? Jis tare: štai, sawo atimis tu tai matysi, alie to ne wālgisi.

3. Ir buwo keturi raupsūti wyrai pas durris prie wartū; ir wiens tare antram: ką mes pasiliskim czonay, ik numirsim?

4. Kad ir apsimislitumbim i miestą eit, tay brangums yra mieste, ir taczas czejau tūrētumbim mirti; o jey cze pasilikam, tay taipojau turim mirti. Taygi nuėjė pripulkime waistui Syriōnū. Jey jie mus gywus paliekt, tay esme gywi; jey jie mus žawina, tay esme žawiti.

5. Ir pasikėlė anksti, kad išfaktu i waistą Syriōnū. Ir jiems prysakij' i waistò wietą nukakus, štai, ney wieno cze ne buwo.

6. Rēs Pons Diews Syriōnams dawe girdėti šauksmą žirgū, wėjimū, ir labay didžio waistò, kad tarp sawes tare: štai, Izraelitēnū karalus priek mus samdēs karalus Etirū, ir karalus Egiptionū, kad jie ant musū ateitu.

7. Ir pasikėlė išbego anksti, ir paliko sawo šėtras, arklius ir āsilus abazė, kaip jis šowėjo ir pabego prisidabodami, kad išliktu.

8. Ogi kaip raupsūtieji i tą wietą nuėjo, kur abazas buwo,ėjo jie i šėtrū wieną, wālgė ir gėrė, ir ėmė sidābrą, aukšą ir rubus, ir nuėjė paslėpė tai. Ir pargryžė ėjo i litta šėtrą, ir ėmė iš tòs, ir nuėjė paslėpė tai.

u. x.

9. Ule wiens tare antram: ne darytime taipu, ši diena yra diena geròs naujėdòs. Jey tai uitylesim ir lāuksim, ik pilnay išaušus, tay musū nusidėjims bus išrandamas. Taygi dabar nueikime, kad atėjė tai apfakytumbim namams karālaus.

10. Ir kaip jie atėjo, šaukė jie prie miesto wartū, ir apfakė jiems tai, tarydami: mes atėjom i Syriōnū ābazą, o štai, ney wieno cze niera, ney žmogaus balso; bet arklei ir āsilai pririšti, ir šėtros, kaip jos sustatytos.

11. Tay prišaukė wartū sargams, kad tai widduj' apfakytu namāse karālaus.

12. Ir karalus kėlėsi nakcė ir tare sawo tarnams: aš pasakysiu jums, kaip Syriōnai su mumis dūro: jie žinna, mus bādą kenczent, ir išėjo iš ābazų, kad ant laužo pasislėptu, ir dumoja: kaip jie išeis iš miesto, tay mes jīs gywus sugāusim, ir i miestą ėisim.

13. Tay jo tarnū wiens atšakė ir tare: imkite penkis likkusius arklius, kurrie widduj' dar išliktò, (štai, šie widduj' išliktò iš wissòs daugybės Izrael, kurri wissiskay prapūlė) tus mes sustim ir apjurėtim.

14. Tay ėmė jie du wėjimū su arkleis; ir karalus sunte jīs pasfuy ābazą Syriōnū, ir tare: nuklāukit ir apjurėit.

15. Ir jiems pasfuy kėlūjant ik i Jordano, štai, kėls buwo pri-mėtis rubais ir rykais, kurrus Syriōnai šalin buwo mėtė, besistubidami. Ir pašlams pargryjus, ir karalui tai apsakius,

16. Iėjė žmones i laužą, ir išplėkė Syriōnū ābazą. Ir ketvirtis pyrag-miltų derėjo wieną syką, o du ketwirczų miežų taipojau wieną syką, pagal žodi Viešpaties.

17. Ule karalus pastatė tą karjygi, ant kurrio rankòs jis pasirėmdawo, po wartais; ir žmones sumyne i wartāse kad numirre; kaip tas Diewo wyrs buwo kalbėjės, karalui pas ji žemyn einant.

18. Ir nusidawo, kaip tas Diewo wyrs karalui sakęs, tarydams: rytoj' i ši czeją du ketwirczų miežų

derės wieną syką, ir ketvirtis pyragų: miltą wieną syką, po wartais Samarijų;

19. Ir tas karšygis Diewo wyrui atšakydams tare: žurėk, kad Wiešpats ir langus ant dangaus darytu, kaipgi tai nusidūtu? O jis tare: šitay, sawo atimis tu tai matysi, alle to ne walgysi.

20. Ir jam nusidawe lygey taip; nės žmones sumyne ji wartuse, kad numirte.

8. Pėrsfyrimas.

Brangummas per septynis metus; naujas waldimmas Syrión karalystėje.

Elisas kalbėjo su ta moteris̃ke, * kurrōs sunų jis buwo gywā dare, ir tare: pasikelusi šalim eik su sawo gimmine, ir buk swetima, kur tikt imanai; nės Wiešpats wadis brangumā, tas ateis i žemę per septynis metus. * Pr. 4, 35.

2. Moteris̃ke pasikelusi dare, kaip tas Diewo wyrs buwo sakes, ir nukelawusi su sawo gimmine, swetima buwo Pilistėnū žemėje septynis metus.

3. Alle tiems septyniems metams pėrėjus, wėl pargryžo ta moteris̃ke iš Pilistėnū žemės, ir ji išėjo karalų pėrprašyti del sawo butto ir dirwōs.

4. Bet karalius kalbėjo su Geasi, tarnu to Diewo wyro, ir tare: pasakot man wissus tus didzus stebulius, Eliso ištaisytus.

5. Ir jam karalui pāsakoiant, kaip? jis numirrusi gywā buwo dare, šitay, tay priejo ta moteris̃ke, kurrōs sunų jis gywā dare, ir prāsė karalū del sawo butto ir del dirwōs. Tay sake Geasi: mans wiešpatie karalau, tai yra ta moteris̃ke, ir šis yra jōs sunus, kurri Elisas gywā dare.

6. Ir karalius klause tą moteris̃kē, ir ji pāsakojo tam tai. Tay pridawe jei karalius koki urėdninkā, ir tare: parūpik, kad ji wislab atgautu, kas jōs yra, priegtam wissā nānūq tōs dirwōs, iš to cēsio, kaip ji iš sōs žemės atstojusi, iki šei dienai.

7. Ir Elisa nukāto i Damaskā. Eje Ben-Udads, Syrión karalius,

sirgo; ir jie apsake jam tai, ir tare: ansai Diewo wyrs šen atėjes.

8. Tay tare karalius Usaėlui: imk dowanā su sawim, ir eik tam Diewo wyrui prieskais, ir klause Wiešpati per ji, tarydams: argi aš nū sōs liagdōs išgyysu?

9. Usaėls ejo jam prieskais, ir ėme dowanā su sawim, ir wissoliū turētū iš Damasko, kiel keturios dešimtis werbludai nešti galėjo. Ir atėjes stojos po jo atū, ir tare: tawo sunus Ben-Udads, Syrión karalius, manę atfunte pas tawę, ir taw satydin: bau ir galėsu aš pagilbt nū sōs liagdōs?

10. Elisas tare jam: nuėjes sakyt jam: tu pagilbsi. Alle Wiešpats man aprėis̃kēs, kad jis titray numirs.

11. Ir tas Diewo wyrs stowėjo nulūdes, susirauke ir werke.

12. Tay tare Usaėls: kodėl tu werki, mans kunige? Jis atfakē: aš žināu, kā pikt tu darysi wailams Izrael. Tu * ugnimi sudėgysi jū užmūritus miestus, ir jāunus jū wyrus kardu žawisi, ir jū mažus wailkelus sūddyisi, ir nėsčzas jū moteres sukaposi. * Pr. 10, 32.

13. Usaėls tare: kasgi aš esmi, tawo tarns, tas šū, kad jis tokius didzus daiktus ištaisytu? Elisas tare: Wiešpats man aprėis̃kēs, kad tu karalumi busi ant Syriónū.

14. Ir jis šalim ėjes nū Elisa parėjo pas sawo wiešpati, tas tare jam: kā sake taw Elisas? Jis tare: jis sake man, kad tu pagilbsi.

15. Alle antrą dieną jis ėme koki užwalkalą, ir tą i wāndeni imerkes, užklojo ant sawės, tay jis mirte. Ir Usaėls karalumi pastojo i jo wietą.

16. Penktame mete Joramo, Akabo sunaus karalaus Izrael, tay Jorams, Jozapato sunus, karalumi pastojo Judawoje.

17. Tris dešimtis ir du metų jis sėns buwo, kaip karalumi pastojo; ir karalawo aštūnis metus Jeruzalėj.

18. Ir elgėsi pagal elgimā karalū Izrael, kaip gimminė Akabo dāre; nės Akabo dukte buwo jo pati: ir jis dāre, kas Wiešpaczui ne patikto.

19. Alle Wiešpats Judą ne norė-

jo išpuštit dėl savo tarno Dowido, kaip jis jam buvo kalbėjęs, jam dūti šibnyęią tarp jo vaikū wissa-dōs. * 2 Jom. 7, 13.

20. Jo cžėse Edomitėnai atpūle nū Juda, ir idėjo karalū ant sawes.

21. Aēs Jorams per Žairą buvo kelawēs, ir wišši wežimmai su jūmi, ir buvo nateže pasikėlęs, ir buvo mušęs Edomitėnus, aplinē sawę esancęsus, priegtam ir wyresnūsus ant wežimnū, kad žmones bėgo i sawo sēttras.

22. Todėl atpūle Edomitėnai nū Juda, iškī šei dienai. Tū cžēs ir atpūle Libna.

23. Alle kas dangiaus satytina apie Joramą, ir wišlab, tū jis ištaišęs, šitay, tai parašyta knygoša nusidawimū karalū Juda. * 2 Russ. 2. 21, 1.

24. Ir Jorams užmiggo su sawo tėwais, ir palaidojo jį prie jo tėwū, mieste Dowido. Ir Uasja, jo sunus, karalumi pastojo i jo wietą.

25. Dwyliktame mete Joramo, sunaus Akabo, karalaus Izraelio, Uasja Joramo sunus, karalumi pastojo Judawo.

26. Dwidėsimt ir dū metų sėns buvo Uasja, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo wieną metą Jeruzalėj. Jo mōtina wardu buvo Utalja, dukte Amri, karalaus Izrael.

27. Ir elgēsī pagal elgimną gimminēs Akabo, darydams, kas Diewui ne patikto, kaip gimminē Akabo; nēs jis buvo žentas gimminēs Akabo.

28. Ir jis traukēsī su Joramu, Akabo sunumi i kārą prieš Uaēli, Syrionū karalū, i Ramotą Gileade; alle Syrionai pērweikē Joramą.

29. Tay Jorams, karalus, sugryžo, kad gyditus Jesreēle, nū anū mušū, kaip Syrionai Ramoje jī buvo ižeidę, kaip jis su Uaēlu, Syrionū karalumi, karawo. Ir Uasja, Joramo sunus, karalus Juda nuėjo žemyn atlankyti Joramą, Akabo sunų Jesreēle, nēs jis sirgo.

9. Pėrsšyrimas.

Jeu i karalū mošitē, nujudba Joramą, Uasją, ir Jesreē.

Bet prāraks Elisas wadinno prā-

rašū waišū wieną, ir tare jam: apsiūštis ant strėnū, ir imt su sawim šī aliejaus krāgą, ir nueit i Ramotą Gileade.

2. Ir ten nuėjęs, matysi czonay Jėu, Jozapato sunų, sunaus Aimsi; ir iėjės satyt jam, kad keltus tarp sawo brolū, ir west jī i widdutinę kamārą.

3. Ir žmēs aliejaus krāgą išliet tū ant jo galwōs, ir tark: taip safo Wiešpats: Uš tawę idėjau karalumi ant Izrael. Ir turri durtis atwėrt, ir bėgt, ir ne užtrykt.

4. Ir jaunikāitis to prārako, tas waišs, nuėjo i Ramotą Gileade.

5. Ir jam iėjus, šitay, susisėde wyrausieji ant waiško. Ir jis tare: aš taw, wyrausasis, turru tū satyt. Jėu tare: kam iš musū wišsū? jis tare: taw, wyrausamjam.

6. Tay jis atšikėlęs iėjo. Alle jis išliejo aliejū ant jo galwōs, ir tare jam: taip safo Wiešpats, Izraelio Diews: Uš tawę karalumi idėjau ant Wiešpaties žmonū Izrael.

7. Ir tu turri užmušt gimminę Akabo, sawo wieshpatis, kad aš kraują prārakū, mano tarnū, ir kraują wišsū tarnū Wiešpaties pajėš-kočau iš rankōs Isebelės.

8. Kad wišsa gimminē Akabo prapultu. Ir aš iš Akabo noru išgaišinti tū, kurs i sieną mėža, ir apkaltaji bey paleistaji Izraeliē.

9. Ir noru su Akabo gimmine daryt, kaip su gimmine Jerobeamo, Abato sunaus, ir kaip su gimmine Baēso, Aio sunaus.

10. Ir šunnys Isebelę turrēs suēt ant dirwōs Jesreēle; ir ney wiens ne tur ję palaidot. Ir jis durtis atwėrēs pabėgo.

11. Ir Jėui išėjus pas tarnus sawo wieshpatis, tare jie jamui: ar dar geray? kodėl šis padūkēlis atėjo pas tawę? jis tare jiems: juš jus pajystate tū wyrą, ir jo kalbą.

12. Jie tare: tai ne tiesa; alle pasakot tai mums. Jis tare: šėip ir taip jis su manim kalbėjo, ir tare: taip safo Wiešpats: aš tawę karalumi mošijau ant Izrael.

13. Tay jie štabinofī, ir kōžnas žmēs sawo rubą padėjo tū po jūmi,

ant aukščiausios pakojos; ir trubių
ant trubių, sakdami: Jėu karalumi
pastojo.

14. Tai po Jėu, Jozapato sunus,
Aimfi sumaus, derėjimą padare priekš
Joramą. Alie Jorams gullejo pas
Ramotą Gileade, su wissais Izraeli-
tėnais, priekš Ufaeli, Syronū karalų.

15. Bet Jorams, karalus, wėl bu-
wo pargyres, kad gyditus Jesreele,
nū anū mušū, kaip Syronai ji bu-
wo išeidę, kaip jis karawo su Ufaelu,
Syronū karalumi. Ir Jėu tare:
jei jums taip patinka, tai ne wiens
te n'isbėg' iš miesto, kad nuėjęs ap-
sakytu Jesreele.

16. Ir jis wejdinosi, ir kelawo i
Jesreel, nės Jorams gullejo czonay.
Ogi Uasja, karalus Juda, buwo je-
myn kelawęs, Joramą lantyt'.

17. Alie sargas, kurs ant kory-
czos Jesreele stowėjo, mātė Jeaus
pulką ateinanti, ir tare: aš matau
pulką. Tai sate Jorams: imk wieną
raiteli, ir sust jiems prieškais, ir
tark: ar yra pakėjus?

18. Ir raitelis nuėjo jam prieškais,
ir tare: taip sako karalus: ar yra
pakėjus? Jėu tare: kas taw rūp
pakėjus? sustis tu pastuy manę.
Sargas atsake ir tare: paslas nukā-
to pas jās, alle ne sugryšta.

19. Tai sunte jis litta raiteli. Tas
pas ji atėjęs, tare: taip sako karā-
lus: ar yra pakėjus? Jėu atsake:
kas taw rūp pakėjus? sustis tu pa-
stuy manę.

20. Tai apsaite sargas, tarydams:
jis nukāto pas jās, o ne sugryšta.
Ir jie taip wāros, kaip Jėu, sumus
Aimfi, wārydawos, nės jis wāros,
kad tarytumbi padūkęs.

21. Tai sate Jorams: kintykite.
Ir jie kinke jo wežimną; ir jie iškē-
lāwo, Jorams, karalus Izrael, ir
Uasja, karalus Juda, kōsnas ant
sawo wežimmo, kad Jėui prieškais
eitu; ir jie sutikto ji * ant dirwos
Naboto, Jesreeliteno. * 1 Kar. 21, 1.

22. Ir Jorams Jėu pamatęs tare:
Jėu, ar yra pakėjus? Alie jis tare:
kū pakėjus? Tawo mōtinōs Isebelės
kēlystė ir žynystė wis eit didyn.

23. Tai Jorams sawo ranką atsi-

kreipęs bėgo, ir tare Uasjui: pra-
palam, Uasja.

24. Alie Jėu kilpini nutwėres pėr-
šowė Joramą tarp pėczū, kad strėla
per jo širdi pėrėjo, ir jis parpūle i
sawo wežimną.

25. Ir jis tare sawo karžygiui
Bidekarui: imk, ir pamest ji ant
dirwos stulkio Naboto Jesreeliteno.
Nės aš atsimenu, kad tu su ma-
nim ant wieno wežimmo jo tēwui
Ukabui pastuy wājawai, kaip Wieš-
pats tokią sunkę korawonę jam
grumėde:

26. Tu matysi, sako Wiešpats,
kaip aš taw kraują Naboto, ir jo
waikū, kurri wākar maczau, atro-
kūsu ant šios dirwos. Tarygi dabar
ji emės pamest i tą dirwą, pagal
žodi Diewo.

27. Tai matydams Uasja karalus
Juda, bėgo jis tūm keli, kur i but-
tą sodo einama. Alie Jėu wijo ji,
ir liepe ir ji ušmušt ant wežimmo,
ant Gurū linkay, pas Jeblaam
esancū. Ir jis nubėgo i Megiddo,
ir pamirre czonay.

28. Ir jo tarnai wejdino ji i Je-
rūzale, ir palaidojo ji jo kapinėsa
prie sawo tēwū, mieste Dowido.

29. Alie Uasja karalawo ant Ju-
da wienoliktame mete Joramą, su-
naus Ukabo.

30. Ir kaip Jėu i Jesreel atėjo,
o Isebele tai ištyrė, dabinnu ji sawo
wėida, ir mandagiey ištaiše sawo
galwą, ir žūrėjo laukan pro langą.

31. Ir Jėui po wartū atėjus, tare
ji: * ar Simrui geray sėkėsi, kurs
sawo wiešpati nujudet

* 1 Kar. 16, 10, 18.

32. Ir jis sawo alis i langą pa-
kėlęs tare: kas yra czonay pas ma-
nė? tai du arba trys kamarninkai
ji priėjo.

33. Jis tare: numėkite ję žemyn.
Ir jie numete ję žemyn, kad ir sėna
ir arklei jōs krauju apšlakstyti bu-
wo, ir ji buwo suminta.

34. Ir jis iėjęs, ir wālgęs bey gė-
rės, tare: ben apšūrėkit' tą praktē-
taję, ir palaidokit ję; nės ji yra ka-
ralaus dukte.

35. Alie jiems nuėinant, kad ję
palaidotu, nieko nū jōs ne rādo,

kaip tik? Kianšę bey kojas, ir jės rankas.

36. Ir wai pargryžę pasakė tai jam. Ule jis tare: tai yra, ką Diešpats kalbės * per savo tarną Eliofin, Tisbitėną, ir sakęs: ant dirwos Jesreel sunnys suės Isebelės kūną. * 1 Kar. 21, 23.

37. Taip maita Isebelės pastojė ney purwai ant lauko, ant dirwos Jesreel, kad ne galėsi satyti: tai Isebele.

10. Pėrskyrimas.

Uabo gimmine ir Baalo-Debonai išgaissinnami. Bet Uabams turrejo septynes dėšimts sunū Samarioj. Ir Jėu rāše gromatas, ir funte tas i Samarią, pas didžausūsus ponus miestu Jesreel, pas wyresnūsus ir apetunus Uabo; tosa taipu buwo rāšes:

2. Kad ši gromata pas jus ateis, pas kurtus jūsu wiešpaties sunus yra, ir wešimmai, artieji, užmūroti miestai ir giškai:

3. Tay žurekit, kursai gerāusafis ir mandagiāusafis butu iš sunū jūsu wiešpaties, ir ušsodikit ji ant krėslo jo tėwo; ir karaukite už sawo wiešpaties namus.

4. Ule jie labay bijojos ir tare: štai, du karalu ne galėjo stowet prieš ji, kaipgi mes stowėsime?

5. Ir kurrie karālaus namus bey miestą prīweidėjo, ir wyresnieji bey apetunai nusunte pas Jėu, ir jam sakydino: mes esme tawo tarnai, mes wislab darysime, ką tu mums sakai; mes ney wieną ne idėsime i karalų; daryk, kaip taw mėgsti.

6. Tay rāše jis antrą gromatą jiems, ta šittai buwo rāšyta: Jey jūsu manieji este ir mano balsui klausat, tay nukisite galwas tiems wyrams, jūsu wiešpaties sunums, ir pargabėnkite tas pas manę rytoj i ši cėsą i Jesreeli. (Bet sunū karālaus buwo septynios dėšimts wyrai, ir didžausieji ponai to miesto auginno jās).

7. Taygi, kaip ta gromata jiems buwo parnešta, ėme jie karālaus sunus, ir papjowe septynes dėšimts wyrus; ir sugrowe jū galwas i pintinus, ir nusunte tas pas ji i Jesreeli.

8. Ir kaip pāsłas atėjo, ir tai jam apsakė tarydams: jie atgabėno galwas waikū karālaus, jis tare: padėkite jas i dwi kruwi prie angos wartū, ifki rytojaus.

9. Ir rytą mėtą, jam išelnant apsisėjo jissai, ir tare wissims žmonems: juk jūsu norite teisus buti? štai, ar aš pasistengdams susitarau prieš sawo wiešpatį, ir ji nužudžan; kasgi jūsu wissus nužaminno?

10. Taygi išpažystat, kad ney wiens žodis Wiešpaties noprošnay ne kalbėtas, * ką Diews kalbės prieš gimminę Uabo; ir Wiešpats dare, kaip jis kalbės per sawo tarną, Eliofin. * 1 Kar. 21, 22.

11. Taipu užmūšė Jėu wissus likusius iš gimminės Uabo, Jesrele, wissus jo didžiūsus, jo gentis, ir jo klebonus, ifkifol jam ney wieno ne liko.

12. Ir pasikeles nukelāmo, ir atėjo i Samarią. O pakeleji buwo kerdžaus-butėlis.

13. Tay Jėu esia rādo brolus Uasjo, karālaus Juda, ir tare: kas jūsu este? Jie tare: mes esme Uasjo brolei, ir nukelājam žemyn, kad swėikitumbim karālaus waikus, ir karalėnės waikus.

14. Ule jis tare: sugānkite jūsu gywus. Ir jie sugāwo jūsu gywus, ir papjowe jūsu pas šullini prie to kerdžaus-butėlio, kėtures dėšimts ir du wyrai; ir ney wieną jū ne išlikdino.

15. Ir iš cze šalin kelāudams rādo jissai * Jonadabą, Aekabo sunų, kurs ji sutikto, ir ji swėikino, ir jis tare jam: ar tawo širdis wierna, kaip mano širdis su tawo širdžet Jonadabs atfakė: wierna. Jey taipu, tay dūk man sawo ranką. Ir jis dāwe jam sawo ranką. Ir jis pawėlijo jam šale jo ant wežimmo sėdėti, * Jer. 35, 6.

16. Ir tare: eik su manim ir žurk, kaip aš Pona Diewą atkeršiju. Ir jie wėje ji drauge ant jo wežimmo.

17. Ir i Samarią atėjęs užmūšė wislab, kas liko iš Uabo, Samarioj, ifkifol ji išgaissinno; * pagal žodi Diewo, Eliofinui kalbėta.

* 1 Kar. 21, 21, 22.

18. Ir Jėu surinko wissus žmones, ir jiems sakėdino: Atkabs Baalui maš šliūžio; Jėu jam daugiaus šliūjis.

19. Taygi suwaddikite wissus praratus Baalo, wissus jo tarnus ir wissus jo klebonus, pas mane, kad neį wieno ne pasigęstu, nės aš Baalui didę apierą turru dūti. Kurrio pasigęs, tam tės mirti. Alle Jėu dare tai jiems iš bukiųstės, kad nusėjintu Baalo tarnus.

20. Ir Jėu tare: šwentikite Baalui šwentę, ir dūkite tą iššaukt.

21. Taip jau ir sunte Jėu per wissą Izraeli, ir liepe sueit wissiemis Baalo tarnams, kad neį wieno ne likto, kurs ne butu atėjęs. Ir jie susijęjo i Baalo namus, kad Baalo namai pilni buvo per wissus kampus.

22. Tay sake jis tiems, kurrie rubū pridabėjo: išnėšikite rubū wissiemis Baalo tarnams. Ir jie išnešė rubus.

23. Ir Jėu iejo i Baalo bažnyčią su Jonadabu, Aekabo sunumi, ir tare Baalo tarnams: tårdikite, ir weizdekite, kad ne cze tarp jusū butu kas iš Wieszpaties tarnū, bet tik wieni Baalo tarnai.

24. Ir jiems iėjus apierą ir deginnimo-apierą daryti, pastate Jėu lauke astūnes dešimtis vyrū, ir tare: įeį šū vyrū wiens išbėgs, kurrus aš jums i jusū rankas padūmi, tay turrės už jo dušią jusū dušią but.

25. Ir kaip jis deginnimo-apieras buvo pritašęs, tare Jėu sargams, ir karžygiams: iėję užmuškite košną, ir neį wieną ne išlėiskite. Ir jie užmuše jās ašmenimi kard. Ir sargai bey karžygei jās šalini mēte, ir iejo i miestą bažnyčios Baal.

26. Ir išmete laukan abrozus iš bažnyčios Baal, ir sudėgino jās.

27. Ir sulaužė abrozus Baal, draug su bažnyčia Baal, ir dare iš to žokādą, ikki šei dienai.

28. Taip išpūstijo Jėu Baalą iš Izrael.

29. Alle nū griekū Jerobeamo, Aekabo sunaus, kurs Izraeli i griekus iwede, Jėu nesilowe, neį nū aukštinū weršū Bet-Elėj' bey Dane.

30. Ir Wieszpats tare Jėui: todel, kad tu tojaus apsiėmei daryt', kas man patikto, ir su gimmine Atabo wissab darei, tą aš sawo širdije norejau: tay tawo waikai taw sedės ant tawo karal-kreslo Izraelitiško i' i ketwirtą waikū eilę.

31. Alle tacjaus Jėu ne pilnawojo, kad pagal žokaną Wieszpaties, Izraelo Diewo, butu pasiėlges iš wissos širdies; nės jis ne lowesi nū griekū Jerobeamo, kurs Izraelitėnus i grieką buvo iwėdęs.

32. Tū czeš Wieszpats pradėjo nuhosti Izraelo; nės Usaels išmuše jās per wissus rubežus Izraelo,

33. Nū Jordano priek šaulės užtekkėjimą, ir wissą žemę Gilead, Gaditū, Rubenitū ir Manassitū, pradėjus nū Uroer, prie uppelės pas Urnon esancjos, ir Gilead, ir Basan.

34. Bet kas daugiaus apie Jėu sakytina, ir wissab, tą jis ištašęs ir wissą jo macis, štay, tai yra rašyta knygoja nusidawimū karalū Izrael.

35. Ir Jėu užmiggo su sawo tėwais, ir jie palaidojo jį Samarioj'. Ir Joas, jo sunus, karalumi pastojo i jo wietą.

36. Alle czešas, per kurri Jėu ant Izraelitėnū karalawęs Samarioj', yra dwidėšimt ir astūni mētai.

11. Pėrskyrimas.

Ataljos smartummas; Joas i karalū ibėtas.

Bet Atalja, Asjo mōtina, matydam, sawo sunų žuddytą, pasikėlė, ir nuėjawinno wissus karalaws waikus.

2. Alle Joseba, karalaws Joramo dukte, Asjo sesū, ėme Joasą, Asjo sunų, ir pagāwo jį iš karalaws waikū jawinnamųjų, su jo aukle Samarioj'; ir jie paslėpe jį nūg Ataljos, kad ne jawinnams buvo.

3. Ir jissai su je buvo paslėptas Diewo namūse per šėšis metus. Alle Atalja buvo karalėne toje žemėje.

4. Alle sekname mēte nusunte Jorada, ir ėme wyresnėjus ant šimtū su žalnėrū wyresnėjais, ir sargus, ir liepe jiems pas sawę ateit i Diewo namus; ir suderėjimą padare su jeis; ir jie turrėjo jam prišėkti

namūse Dievo; ir jis parodė jiems karalaus sunų;

5. Ir prisėdė jiems, tarydams: tai yra, ką jūs turrite daryt': trėčiasis jūsų dalyks, kurrie sabatoje šlužijat, tur pridaboti sargybės namūse karalaus.

6. Ir trėčiasis dalyks tur buti prie wartū Sur, ir trėčiasis dalyks prie wartū, ana šal sargū šanczū; ir turrite sergėti prie butto Massa.

7. Alie du dalyku jūsų wissū, kurrie sabatoj' atstojat, turrite sergėti namūse Wiešpaties prie karalaus.

8. Ir turrite aplink karalū susistot, ir kožnas sawo ginklais rankoj': o kas i widdū eis, tarp senos, tas judytinas; kad prie karalaus butumbit, jam išeinant ir ieinant.

9. Ir wyrausieji ant šimtū dare wislab, kaip jiems kunigs Jojada buwo liepęs, ir su sawim ėme sawo wyrus, kurrie sabatoje parėjo, su tais, kurrie sabatoje šalinėjo, ir atėjo pas kunigą Jojadą.

10. Ir kunigs dāwe wyresniems siems ragotines ir skydus, kurrie karalaus Dowido buwo, ir namūse Diewo buwo.

11. Ir sargai stovėjo aplink karalū, kožnas su sawo ginklais sawo rankoj', nū kampo namū ant dešinės, ikti kampo ant kairės, ant altorus, ir ant namū linkay.

12. Ir jis liepė karalaus sunų ateit, ir uždėjo jam wainiklą, ir padawė jam * zokaną ir idėjo ji i karalū, ir mōstijo ji; ir i rankas mušdami tare: Diewe padėk karalui!

* 5 Moiz. 17. 19.

13. Ir Utalja girdedama šukawimą žmonū, pribėganczū, atėjo ji pas žmones i namus Wiešpaties,

14. Ir mātė, šitay, cze stowinti karalū prie stulpo, pagal jų paproti, ir kurrie giedojo ir ant trubū trūbijo, prie karalaus, ir wissi žmones tōs žemės buwo linkimi, ir trūbijo ant trubū. Alie Utalja iplėšė sawo rubus, ir tare: maistat, maistat!

15. Alie kunigs Jojada prisėdė wyresniemsiant ant šimtū, kurrie waislą walde, ir tare jiems: išweste ję iš šū namū laukan i pry-

angi: ir kas pāstuy ję eis, tas karadu bus įawinnams. Nės kunigs buwo šalęs, kad ji ne žuddyta butu namūse Wiešpaties.

16. Ir jie sawo rankas prikišo prie jōs, ir ji iėjo, tū keli, kur arklei i karalaus namus eiti: ir buwo czonay žuddyta.

17. Tū czeš Jojada derėjimą dāre tarp Pono Diewo, ir tarp karalaus, ir tarp žmonū, kad jie Diewo žmonėmis butu, taipojau ir karalus su žmonėmis.

18. Tay wissi žmones tōs žemės iėjo i bažnycią Baal, ir suarde jo altorus, ir sukūle jo abrozus wisay; o Mattaną, Baalo kleboną, užmušė jie ties altorais. Alie kunigs kožnam sawo šlužimą dāwe namūse Wiešpaties.

19. Ir ėmė wyresnūsus ant šimtū ir sargus, ir wissus žmones tōs žemės, ir wēdė karalū žemyn iš Diewo-namū, ir atėjo keli nū wartū sargū i karalaus namus; ir jis ufsisėdo ant karalū krėslu.

20. Ir wissi žmones žemėje buwo linkimi, ir miestat atilsi gāwo. Alie Utalja jie įawinno kardū, namūse karalaus.

21. Ir Joas buwo septynū metų, kaip jis karalumi pastoj.

12. Pēstyrimas.

Joaso, karalaus Judo, walsbimmas.

Sekmame mete Jėu, Joas karalumi pastoj, ir karalawo kėtures dēšimts metus Jeruzalėj'. Jo mōtina wardu buwo Zibea iš Bersebōs.

2. Ir Joas dāre, kas teisu buwo, ir Ponui Diewui geray patiklo, kol kunigs Jojada ji mōtinno;

3. Tikl kad jie aukštybes ne sugrōwė, nės žmones dar apierawojo ir rutinno ant aukštybjū.

4. Ir Joas tare klebonams: wissus pinnigus, Diewui žadetus, kad i Diewo namus idedami butu, kurrie tikray geri yra, pinnigus, kurrus kožnas dād pagal tai, ką czenawojes sawo dušia, ir wissus pinnigus, kurrus kožnas iš gerōs wals dāda, kad idedami butu i Diewo namus,

5. Tus klebonai pas sawę te im-

mie, košnas iš savo paįystamo. Tais jie tur pataisyt', kas pagėdo namūse, tur jie randa, kad kas pagėdo.

6. Alle kaip klebonai ir i dvidešimtą ir trečią metą karalaus Joas nieko ne taisė, kas pagėdo tūse namūse:

7. Wadinno karalus Joas kunigą Jožadą, ir klebonus, ir tare jiems: kodėl jūs ne taisot, kas pagėdo tūse namūse? Taygi dabar jau ne gausite sawęsp imti tus pinnigus, košnas iš savo paįystamo, bet turrite tus dāti ant to reikalo, kas taisytina tūse namūse.

8. Ir klebonai apsiėmė, pinnigū ne imti iš žmonų, ir kas pagėdo namūse pataisyt'.

9. Tay ėme kunigs Jožada kokią skrynę, ir pėrgreje wiršuy skylė i tą, ir padėjo tą po dėšinei prie alteraus, tur einama i Diewo namus. Ir klebonai, kurtie prie slenkėjo sėrgėjo, ideo i tą wišsus pinnigus, namams Diewo ant gėro dātus.

10. Taygi, kad mātė, daug pinnigū skrynėje esant, tay atėjo karalaus rasytojį su wyrąsoju wystupu, ir surišo pinnigus, ir skaitė jās, kurrus jie rado, Diewo namams ant gėro.

11. Ir dawe tus gatawus pinnigus darbininkams, ir kurtie pristatyti buwo prie tū namū Diewo; ir jie dawe tus remestninkams, kurtie budawojo ir dirbo prie namū Wiespaties.

12. Butent murininkams, ir tiems, kurtie akmenis dailey iškalė, ir kurtie medžus ir iškalditus akmenis pirko, kad pataisytą butu, kas pagėdo namūse Diewo, ir wišlab, ką jie rado, kad reiktu namūse pataisyt'.

13. Alle tacjaus ne darydino sida-brinnes mazgotuwes, peilius, blūdus, trūbas, ney koki aukšną arba sida-brinni ryšą namūse Wiespaties, iš tū pinnigū, kurtie Diewo namams buwo sudėti.

14. Bet padawe tai darbininkams, kad tūmi, kas namūse Pono Diewo pagėdo, pataisytu.

15. Taipjau * ir ne primale tie wyrāi rofundą dāt, kurtie pinnigus buwo gawę, kad tus remesti-

ninkams dātu; bet jie wiertjo jiems. * Pl. 22, 7.

16. Alle pinnigai iš apierū už kaltes, bey už griekus ne buwo sudedami Diewo namams ant gėro; nės tie klebonams teko.

17. Tū čyš Usaelis Syrioną karalus, aukštyn kelāwo, ir karāwo pries Gata, ir iweite tą. Ir kaip Usaelis sawo wėidą kreipe pries Jeruzalę aukštyn trauktis,

18. Ėme Joas, karalus Juda, wis kas šwentita, ką jo tėwai, Joazpats, Jorams bey Uasja, karalai Juda, buwo šwentinnes; priegtam wišą aukšą, ką rado skārbe namūse Diewo, ir namūse karalaus, ir funte tai Usaelui, Syrioną karalui. Tay jis atsitrauke nū Jeruzalės.

19. O kas daugiaus sakytina apie Joasą, ir wišlab, ką jis ištaisę, tai yra surasyta knygoja nusidawimū karalū Juda.

20. Ir jo tarnai maistą kėlę susistare, ir užmušė jį namūse Willo, tur žemyn einama i Sillą.

21. Nės Josabars, Simeato sunus, ir Josabads, Somėro sunus, jo tarnudu, jį užmušė. Ir jie palaidojo jį pas sawo tėvus mieste Domido. Ir jo sunus, Amazia, karalumi pastojo i jo wietą.

13. Pėrsfyrimas.

Karalawimas Joakato bey Joaso, dwiejū karalū Izraelije.

Dwidešimtame ir trečame mete Joaso, Uasjo sunaus, karalaus Juda, Joakas, Jėaus sunus, karalumi pastojo ant Izraelitėnū Samarioj' per septynolika metų.

2. Ir dare, kas Wiespaczui ne patikto, ir elgėsi pagal griekus Jerobeamo, Nėbato sunaus, kurs Izraelitėnus i griekus iweđe, ir nesilōwe nū tū.

3. Ir Wiespats supykto sawo narsę ant Izrael, ir padawe jās po ranka Usaelo, Syrioną karalaus, ir Ben-Adado, Usaelo sunaus, kol jūdu gywu buwo.

4. Alle Joakas meldėsi Diewą. Ir Wiespats išklause jį; nės jis

išwelge bedą Izrael, kaip jis prispaude Syrioną karalus.

5. Ir Diešpats davė Izraelitėms išgelbėtoji, kurs jis išgelbėjo iš mardės Syrioną, kad vaikiai Izrael sawo kėtroša galėjo gyventi kaip pirma. pnt. 14, 27.

6. Alie tacaus jie ne palowe susigrišit pagal budą gimminės Jerobeamo, kurs Izrael i griekus iwede, bet elgesi pagal tą. Taipjau ir pasiľkto šventita girre Samarioj'.

7. Aes Joakaso žmona ne buwo daugiaus liķķe, kaip tiķt penķis dėšimt raitelai, dėšimt wejimai, ir dėšimt tukstanczej pėstininku. Aes Syrioną karalus jis buwo uzmusęs, ir sutrėštinęs, kaip kullikū dulkės.

8. Alie kas daugiaus saľytina apie Joakasą, ir wislab, ką jis ištaišes, ir jo macis, šitay, tai yra rašyta knygos nusiđawimū karalū Izrael.

9. Ir Joakas uzmiggo su sawo tėvais, ir palaidojo ji Samarioj'. Ir jo sunus Joas karalumi pastojo i jo wietą.

10. Tris dėšimtame ir sekname mete Joaso, karalaus Juda, karalumi pastojo Joas, Joakaso sunus ant Izrael Samarioj' per šešiolita metų.

11. Ir elgesi, kad Diešpacui ne patiķķo, ir ne lówesi nū griekū Jerobeamo, Aebato sunaus, kurs Izraelitėnus i griekus iwede, bet elgesi pagal tus.

12. Alie kas daugiaus saľytina apie Joasą, ir ką jis ištaišes, ir jo macis, ir kaip jis su Amaziu, karalumi Juda, karawes, tai yra rašyta knygos nusiđawimū karalū Izrael.

13. Ir Joas uzmiggo su sawo tėvais, o Jerobeams sedėjo ant jo krėslu. Alie Joas buwo palaidotas Samarioj', pas karalus Izrael.

14. Alie Elisas apsirgo, taipo, kad ir numirre. Ir Joas, karalus Izrael, žemyn atėjo pas jį, ir werkdamas po jo aliū, tare: "mans tėwe, mans tėwe, wejimai Izrael ir jo raitelai." * pnt. 2, 12.

15. Alie Elisas tare jam: imt kilpinnį ir strėlas. Ir jam kilpinnį ėmus bey strėlas,

16. Tare jis karalui Izrael: itempt kilpinnį sawo ranka; ir jis itempe

tą sawo ranka. Ir Elisas dejo sawo ranką ant karalaus rankos,

17. Ir tare: atwerk lanką i rytus: ir jis atwere tą. Ir Elisas tare: šaut, ir jis šowe. O jis tare: tai strėla pagalbos iš Diewo, tai strėla pagalbos priekš Syrionus! ir tu Syrionus parmuši Apeke, itikol jū gloda bus.

18. Ir jis tare: imt strėlas. Ir kaip tas ėme, tare jis karalui Izrael: mušt i žemę; ir jis muše tris kartus; ir apsiľstoj.

19. Tay tas Diewo wyrs supyķo ant jo, ir tare: jey tu būtumbei ar penķis, ar šešis kartus mušes, tay tu Syrionus būtumbei mušes, it jū butu gloda buwus; alle dabar tu jis muši tris kartus.

20. Alie kaip Elisas buwo numiręs ir palaidots, Moabitū žalnėrei ipalė i žemę tą metą.

21. Ir nusidawe, kad ėie koki wyra palaidojo. Alie žalnerus pamatę, imete ėie tą wyrą i Eliso kapą. Ir kaip jis nukato i apacią, ir Eliso karalus paľrutino, jis wėl gyws pastojo, ir stowej ant sawo kojū.

22. Taipogi Usaels, Syrioną karalus, Izraeli prispaude, kol Joakas gyws buwo.

23. Alie Diešpats jiems sawo malonę isrodė, ir susimillo jū, ir prisięsje prie jū dėl sawo derėjimo, su Abrahomu, Izaoku ir Jokubu; ir ne norėjo jis išpūstit', neygi šalim mēte jis nū sawo wėido itki ėei adynai.

24. Ir Usaels, Syrioną karalus, numirre, ir jo sunus Ben-Adads karalumi pastojo i jo wietą.

25. Alie Joas sugryjo ir atėme miestas iš rankos Ben-Adado, Usaelo sunaus, kurrus jis iš rankos jo tėwo Joakaso buwo ėmes per karą. Tris kartus muše ji Joas, ir wėl atgawo miestas Izrael.

14. Pėrskyrimas.

Nusiđawimai Amazio ir Aharjo, karalū Juda, ir antrojo Jerobeamo, karalaus Izrael.

Antrame mete Joaso, Joakaso sunaus, karalaus Izrael, karalumi pastojo Amazia, sunus Joaso, karalaus Juda.

2. Dwidėšimt ir penķiū metų jis

buwo, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo dvidešimt ir dewynis metus Jeruzalėj'. Jo motina wardu buwo Joadan iš Jeruzalės.

3. Ir jis elgėsi, kad Wiešpaczui geray patiklo, alle tikt ne taipo, kaip jo tėwas Dowids; bet kaip jo tėws, Joas, taipo elgėsi ir jissai.

4. Nės aukštybes jis ne sugraudino; bet žmones dar apierawojo ir rūkino ant aukštybų.

5. Ogi kaip jis karalytę igawo, užmuše jis sawo tarnus, kurrė jo tėwą, karalų buwo užmuše.

6. Alle waitus tū razbaininkū jis ne nužudde; kaip tai ir * parašyta yra knygos Moizėšaus, kur Wiešpats liepęs, ir sakęs: tėwai ne tur žawinnami buti už waitus, ney waitai už tėwas; bet kojas dėl sawo nusidėjimo tur žuti. * 5 Moiz. 24, 16.

7. Jis išmuše ir Edomitėnū druskos-dauboje dėšimt tūkstančū, ir laimėjo miestą Selą per kūrą, ir pramine tą Jakteel, ikti šei dienai.

8. Tay Amazia pastus nusunte pas Joasą, sunų Joakaso, sunaus Jėu, karalų Izrael, ir jam sakydino: eik šėn ir apšijurėliwa kīts kitta.

9. Alle Joas, karalus Izrael, nusunte pas Amazją, karalų Juda, ir jam sakydino: erškėtis, Libanone esąs, nusunte pas cedrū-mėdi i Libanoni, ir jam sakydino: dūk sawo dukteri mano sunui per pączę. Alle įwėrys ant laufo Libanone bėgo per erškėti, ir sumyne ji.

10. Tu išmušėi Edomitėnus; to pasididžoj' tawo širdis. Pasigirkis tū gyru, ir pasilik namej'; kodėl tu jėš-kai sawo prapūlimo, kad tu prapultumbei, ir Juda su tawim?

11. Alle Amazia ne klause jo. Tay Joas, karalus Izrael, kelawo aukštyn, ir jādū apšijurėjo su kīts kittu, jis ir Amazia, karalus Juda Bet-Semesej', kurri Judawoj' yra.

12. Alle Juda išmušama buwo Izraelitėnū, kad kojas turrėjo bėgt' i sawo šėtrą.

13. Ir Joas karalus Izrael, sugawo Amazją, karalų Juda, sunų Joaso, Uasjo sunaus, Bet-Semesej', ir nuėjo i Jeruzalę, ir sugrōwe murus Jeruzalės, pradėjęs nū wartū

Epraim, iki kampinnū wartū, Peturis šimtus mąstū ilgus.

14. Ir * ėme wišą aušią ir šidą-brą, bey rykus, kurrus jie rādo namūse Diewo, ir škarbinyčoj' karalaus namū, priegtam ir waitus i užstatą, ir wėl nukelawo i Samarią.

* 1 Kar. 14, 26.

15. Alle kas daugiaus sakytina apie Joasą, ką jis ištaišęs, ir jo macis, ir kaip jis su * Amaziu, karalumi Juda, karawęs, štay, tai yra surašyta knygos nusiđawimū karalū Izrael.

* VII. 13, 12.

16. Ir Joas užmiggo su sawo tėwas, ir jie palaidojo jį Samarijoj', tarp karalū Izrael. Ir jo sunus Jerobeams karalumi pastojo i jo wietą.

17. Bet Amazia, Joaso sunus, karalaus Juda, dar gyws buwo, Joasui sunui Joakaso, karalui Izrael numirrus, per penkiolika metų.

18. Alle kas daugiaus sakytina apie Amazją, tai yra rašyta knygos nusiđawimū karalū Juda.

19. Ir jie padare maištą priėš jį Jeruzalėj', alle jis nubėgo i Lūkis. Ir jie nusunte pastuy jį i Lūkis, ir užmuše jį czonay;

20. Ir pargabėno jį ant arkliū, ir palaidojo jį Jeruzalėj', pas jo tėwas, Dowido miestė.

21. Ir wišį žmones Juda ėme Asarją šėholiktame jo mete, ir idejo jį i karalų, i jo tėwo Amazio wietą.

22. Jis budawojo Elatą, ir sugrazino tą wėl Judawai, kaip karalus su sawo tėwais buwo užmigges.

23. Penkioliktame mete Amazio, Joaso sunaus, karalaus Juda, Jerobeams, Joaso sunus, karalumi pastojo ant Izraelitėnū, Samarijoj', per ketures dėšimts metus ir wiengą.

24. Ir elgėsi, kad Wiešpaczui ne patiklo, ir ne lowėsi nū wišū grietkū * Jerobeamo, Rebato sunaus, kurs Izraelitėnus i grietus iwėde.

* 1 Kar. 15, 34.

25. Alle jis wėl atgrąžino rubežus Izraelo, nū Emat, ikti mūrū, ant plynū laukū šfanczū, pagal žodi Wiešpaties, Diewo Izraelo, kalbetą per jo tarną * Joną, sunų Amitai, praraką, kurs iš Gat-Eper buwo.

* Jonof. 1, 1.

26. Nės Pons Diems išwelge didę bėdą Izraelitėnų, kad ir užrašintųjų bey pamestųjų ne buvo paczediję, ir ne buvo gėlbetojo Izraeliše.

27. Ir Wiešpats ne buvo kalbės, kad noris wardą Izrael po dangum sugaišit, ir gėlbejo jiems per Jerobeamą; sunų Joas.

28. Ulle kas daugiaus sašytina apie Jerobeamą, ir wislab, ką jis ištaišes, ir jo macis, kaip jis karawęs, ir kaip jis Damašką ir Ematą wėl atgraižinęs prie Juda Izraeliše, šitay, tai yra rašyta knygosą nusidawimū karalū Izrael.

29. Ir Jerobeams užmiggo su sawo tėwais, su karalais Izrael. Ir jo sunus Sazarja karalumi pastojo i jo wietą.

15. Pėrštyrimas.

Karalawimas kėlėtū karalū Juda ir Izrael.

Dwidešimtame ir sekname mete Jerobeamo, karalaus Izrael, karalumi pastojo Usarja, sunus Amazio, karalaus Juda.

2. Ir buvo šešiolika metų, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo penkis dešimtis ir du metų Jeruzalėj. Jo mótina wardu buvo Jekalja iš Jeruzalės.

3. Ir elgėsi, kad Wiešpaczui geray patikfo, wissotinay, kaip jo tėwas Amazia.

4. Tiktay kad aukštybes ne sugrōwe; nės žmones dar apierawojo ir rufino ant aukštybjų.

5. Ulle Wiešpats šlogino karalų, kad raupsūs pastojo, ikki numirštant; ir gywėno butte štyru pabudawotame. Bet Jotams, karalaus sunus, walde [karališkus] namus, ir prową dāre žmonėms toj žemėj.

6. Bet kas daugiaus sašytina apie Usarją, ir wislab, ką jis ištaišes, šitay, tai yra parašyta knygosą nusidawimū karalū Juda.

7. Ir Usarja užmiggo su sawo tėwais; ir jie palaidojo jį pas sawo tėwus mieste Dowido. Ir jo sunus Jotams karalumi pastojo i jo wietą.

8. Trisdešimtame ir ašname mete Usarjo, karalaus Juda, karalumi pastojo Sazarja, Jerobeamo sunus,

ant Izrael, Samarioj, per šešis mėnesus.

9. Ir elgėsi, kad Wiešpaczui ne patikfo, kaip jo tėwai buvo pasiėlge. Jis ne lōwėsi nū griekū Jerobeamo, Abato sunaus, kurs Izraelitėnus i griekus iwede.

10. Ir Sallums, Jabešo sunus, padāre derėjimą prieš jį, ir užmuše jį po akiū žmonų, ir nužudde jį; ir pastojo karalumi i jo wietą.

11. Ulle kas daugiaus sašytina apie Sazarją, šitay, tai yra rašyta knygosą nusidawimū karalū Izrael.

12. Ir tai yra tai, ką * Wiešpats Jėui buwo kalbėjęs: taw sėdės wai-kai i ketwirtą waitū eilę ant krėslo Izraelio; ir nusidawe taipo.* Mt. 10, 30.

13. Ir Sallums, Jabešo sunus, karalumi pastojo trisdešimtame, ir dewintame mete Usarjo, karalaus Juda; ir karalawo per wieną mėnesį Samarioj.

14. Nės Mēnaem, Gadi sunus, aukštyr traukėsi iš Tirza, ir nušako i Samarią, ir užmuše Sallum, Jabešo sunų, Samarioj, ir nužudde jį, ir karalumi pastojo i jo wietą.

15. Ir kas daugiaus sašytina apie Sallum, ir apie jo sutarimą, šitay, tai yra surašyta knygosą nusidawimū karalū Izrael.

16. Tū czeš muše Mēnaem Tisfą, ir wisus jeme ešanczus, ir jų rubėžų aplink Tirzą, todėl, kad jie jį ne norejo ilėisti; ir užmuše wissas jų nēšęzas, ir pėrpjowė jas.

17. Trečzame dešimtame ir dewintame mete Usarjo, karalaus Juda, karalumi pastojo Mēnaem, sunus Gadi, ant Izrael, per dešimtis metų Samarioj.

18. Ir elgėsi, kad Wiešpaczui ne patikfo. Jis kol gyws buwo, ne lōwėsi nū griekū Jerobeamo, Abato sunaus, kurs Izraelitėnus i griekus iwede.

19. Ir atėjo Asšyrionū karalus Pūl i žemę. Ir Mēnaems dawė Pūlui tūkstanti tripundžų sidābro, kad su jami iš wieno eitu, ir patwirtintu jam karalystę.

20. Ir Mēnaem uždėjo mėzlawaq Izraeliše ant bagociaufųjų, penkis dešimtis syklū sidābro ant kožno

wieno wyro, kad tus galetu dūti Ussyrioną karalui. Taip Ussyrioną karalus sugryjo namān, ir ne pasi-
liko toje žemėje.

21. Ule kas daugiaus apie Mē-
naem sakytina, ir wislab, ką jis iš-
taisęs, štay, tai surašyta knygos
nusiđawimū karalū Izrael.

22. Ir Mēnaems užmiggo su sa-
wo tėmais; ir Pēkaja, jo sunus ka-
rālumi pastōjo i jo wietą.

23. Pentis dešimtame mēte Ufar-
jo, karalaus Juda, karālumi pastōjo
Pēkaja, sunus Mēnaemo, ant Izrael,
Samarioj, dy metu.

24. Ir dare, kas Wiešpaczui ne
patiklo; nēs jis ne lōwesi nū griekū
Jerobeamo, Ŗebato sunaus, kurs Iz-
raeli i griekus iweđe.

25. Ir Pēka, sunus Remaljo, jo
karzygio, susitare prieš ji, ir užmuše
ji Samarioj, palcojuje karalaus na-
mū, su Urgob ir Urje, ir pentis
dešimts wyrai su jūmi iš waikū
Gilead, ir nušawinno ji; ir pastōjo
karālumi i jo wietą.

26. Bet kas daugiaus apie Pēkają
sakytina, ir wislab, ką jis ištaisęs,
štay, tai surašyta knygos nusiđā-
wimū karalū Izrael.

27. Pentis dešimtame ir antrame
mete Ufarjo, karalaus Juda, karā-
lumi pastōjo Pēka, Remaljo sunus,
ant Izrael Samarioj, per dwide-
šimt metų.

28. Ir elgesi, kad Wiešpaczui ne
patiklo; nēs jis ne lōwesi nū griekū
Jerobeamo, Ŗebato sunaus, kurs
Izraeli i griekus iweđe.

29. Čzēs Pēko, karalaus Izrael,
atėjo Tiglat-Pileser, Ussyrioną karā-
lus, ir atėme Tjon, Abel, Bet-Maeką,
Janoą, Kedes, Uzor, Gilead, Gali-
leą, ir wislą žemę Naptali, ir jās
šalin gabėno i Ussyrioną-žemę.

30. Ir Oseą, Elo sunus, susitare
prieš Pēką, Remaljo sunų, ir už-
muše ji; ir pastōjo karālumi i jo
wietą, dwidešimtame mete Jotamo,
Ussjo sunaus.

31. Ule kas daugiaus apie Pēką
sakytina, ir wislab, ką jis ištaisęs,
štay, tai surašyta knygos nusiđāwi-
mū karalū Izrael.

32. Antrame mete Pēko, Remaljo

sunaus, karalaus Izrael, karālumi
pastōjo Jotams, Ussjo sunus, karā-
laus Juda.

33. Ir buwo dwidešimt ir penktā
metū, kaip jis karālumi pastōjo, ir
karalāwo šešiolikā metū Jeruzalej-
Jo motina wardu buwo Jerusa,
Zadoko dukte.

34. Ir dare, kas Diewui geray pa-
tiklo, wissotinay, kaip jo tėws Ušia
buwo padaręs.

35. Tik' kad aukštybes ne sugrō-
we; nēs žmones dar apierawojo ir
rukino ant aukštybių. Jis budawojo
aukštūsus wartus prie namū Diewo.

36. Bet kas daugiaus apie Jotamą
sakytina, ir wislab, ką jis ištaisęs,
štay, tai surašyta knygos nusiđā-
wimū karalū Juda.

37. Tū czēs Wiešpats pradėjo atsu-
sti i Judą, Reziną, Syrioną karā-
lų, ir Pēką, Remaljo sunų.

38. Ir Jotams užmiggo su sawo
tėmais, ir jie palaidojo ji pas sawo
tėws, mieste Dowido, jo tėwo. Ir
Uas, jo sunus, karālumi pastōjo i
jo wietą.

16. Pēssyrimas.

Apie Uasą ir jo mairimą.

Septynolikame mēte Pēko, Remaljo
sunaus, karālumi pastōjo Uas, Jo-
tamo sunus, karalaus Juda.

2. Dwidešimt metų buwo Uas,
kaip jis karālumi pastōjo, ir kara-
lāwo per šešiolikā metų Jeruzalej;
ir ne dare, kas Wiešpaczui, sawo Die-
wui, patiklo, kaip jo tėwas Dowids.

3. Kēs jis elgesi pagal elgimą
karalū Izrael. Priegtam jis dawe
sawo sunų per ugni eiti, pagal bjau-
rybes pagonū, kurrus Diews pirma
Izraelitėnū buwo prawaręs.

4. Ir apierawojo, bey rukino ant
aukštybių, ir ant kalnelū, ir po wisų
žalūjencų medžū.

5. Tū czēs Rezins, Syrioną karā-
lus, ir Pēka, Remaljo sunus, karā-
lus Izrael, aukštyn nusitaukė i Je-
ruzalę, kad karātuu, ir apgulle Uasą;
alle jie ne galejo ję iweikti.

6. Tū czēs Rezins, Syrioną ka-
rālus, miestą Elatą wel atgrazino
prie Syriōs, ir išstume žydus iš

Plato; o Syryonai atėję gyveno tame ištį šei dienai. ^{Plt. 14, 22.}

7. Ule Uas nusante paslus pas Tiglat Pileserą, Ussyrionū karalū, ir jam sakydino: aš esmi tawo tarnas ir tawo sunus; eišš aukštyn, ir gėl-
bės manę iš rantsōs Syryonū karā-
laus, ir karālaus Izrael, kurrūdu
prieš manę kėlėsi.

8. Ir Uas ėme sidabrą bey auksą
namūše Diemo, ir skarbiše karālaus
namū randamą, ir sunte dowanū
Ussyrionū karalū.

9. Ir Ussyrionū karalus klause jo,
ir aukštyn nusitaukė i Damaską,
ir iweikė jį, ir šalin gabėno jūs i
Kirtą, ir užmuše Reziną.

10. Ir karalus Uas priešais kelā-
wū Tiglat Pileserui, Ussyrionū karā-
lui, i Damaską. Ir kaip jis ejo al-
torū pamate, Damaskė esanti, sunte
karalus Uas to altoraus abrožą ir
pawyzdi pas kleboną Urią, kaip an-
sai daryts buwo.

11. Ir Urią, kleboną, pakūre al-
torū, ir padare tą, kaip karalus
Uas pas jį buwo suntęs iš Da-
masko, iktol karalus Uas iš Da-
masko atėjo.

12. Ir karalui iš Damasko atė-
jus, ir altorū pamatęs, apierawojo
jis ant to,

13. Iš uždege ant to sawo dėgin-
nimo:apietą, ir walgimo:apietą, ir
užliejo ant to sawo gerimo:apietas;
ir kraują dėkamon:apietū, kurrus
apierawojo, jis dawe šlakštyti ant
altoraus.

14. Ule warinni altorū, po Wieš-
paties aklū stowinti, jis šalin dėjo,
kad ne stowetu tarp altoraus, ir
tarp namū Wiešpaties; bet padėjo
jį i kampą altoraus i šaurę.

15. Ir karalus Uas liepe Urui,
klebonui, ir tare: ant didžojo alto-
raus tu turri uždegti dėginnimo-
apieras rytmeceis, ir walgimo:apie-
ras wakarais, ir dėginnimo:apieras
karālaus, bey jo walgimo:apieras, ir
dėginnimo:apieras wiššū žmonū žė-
mėje, podraug su jų walgimo:apiera
ir gerimo:apiera, ir wiššą kraują dė-
ginnimo:apietū, ir kraują wiššū kirtū
apietū tu turri ant jo šlakštyti; alle

lą aš su warinnu altorū weikšu, dar
pasimislisū.

16. Urią kleboną dāre wis tai, lą
jam karalus Uas liepe.

17. Ir karalus Uas nulauže šalīs
nū anū stulpū, ir atėme mazgotū-
wes nū wiršaus, ir ėterą jis nuėme
nū warinnū jauzū, apaczoi' esanczū,
ir padėjo tą ant žėmės almenimis
išklotōs.

18. Priegtam stogą sabbatōs, prie-
tū namū pakurtą, ir pryangi karā-
laus iš laužo, jis pėrkeite, ir kreipe
tą nū Diemo namū, dėl Ussyrionū
karālaus.

19. Ule kas daugiaus sakytina
apie Uasą, ir lą jis ištaisęs, štay,
tai surašyta knygosā nusidawimū ka-
ralū Juda.

20. Ir Uas užmiggo su sawo tē-
wais, ir jie palaidojo jį pas sawo
tėwus miestē Dowido. Ir jo sunus
Isia karalumi pastojo i jo wietą.

17. Pėrstyrimas.

Škui be karalaujant dėjimt gimminės i Ussy-
rią nugabėnamos.

Dwyliktame mete Uaso, karālaus
Juda, Oseā, Elo sunus, karalumi
pastojo ant Izrael, Samarioj', per
dėwynis metus.

2. Ir elgėsi, kad Wiešpaczui ne
patikto; alle taczaus ne taip, kaip
karālei Izrael, kurrė pirm jo buwo.

3. Prieš tą aukštyn nusitaukė
Salmanassers, Ussyrionū karalus. Ir
Oseā jam pasidawe, kad jam do-
wanū nėše.

4. Ule kaip Ussyrionū karalus iš-
tyrė, Oseą prieš jį susitarusi, ir pa-
slus nusuntusi pas So, Egepcionū
karalū, ir dowanū ne sunczanti kas
mėtą Ussyrionū karalui, apgulle jis
jį, ir apkale jį.

5. Ir Ussyrionū karalus išsitaukė
prieš wiššą tą žėmę, ir i Samarią,
ir apgulle ję per tris metus.

6. Ir dėwintame mete Oseo iwei-
kė Ussyrionū karalus Samarią, ir
šalin gabėno Izrael i Ussyrią, ir
dėjo jūs i Ulą ir i Aborą, pas upę
Gosan, ir i miestus Medū.

7. Aš waikai Izrael prieš Wieš-
pati, sawo Diewą, susigriešijo, kur-
sai jūs iš Egepto:žėmės buwo išwė-

des, iš rankos Paraono, Egiptiečių karalauks, ir kintu dienu bijojos;

8. Ir elgėsi pagal pagonų būdą, kurrus Viešpaties pirm vaikū Izrael buvo išvargęs, ir taipo darė, kaip karalei Izrael darydavo.

9. Ir vaikū Izrael savo elgimū * gėrą esanti sake prieš Viešpatį, savo Dievą, kursai tačaus ne gers buvo, butent, kad jie saw aukštų bes pakūre wissūse miestūse, taip pilėsa, kaip ir murais aptwėrtūse miestūse;

* Ezo. Jon. 9, 40. 41.

10. Ir attiese stulpus, ir šventitas girres ant wissū aukštū kaukarū, ir po wissū šalijencū medžū;

11. Ir rufinno czonay ant wissū aukštūbū, kaip pagonai, kurrus Viešpaties po jų aktū buvo šalin wargės, ir darydavo wissokius nelabus daktus, kurreis jie Dievą įpykino;

12. Ir služijo balwonams, apie kurrus Viešpaties jiems buvo sakęs: jūs ne turrite tai daryt'.

13. Ir kad Viešpaties pagraudėno Izrael bey Judą per wissus praratus ir regėjimą regincūs, ir jiems sakydino: sugryškite nū sawo piktū kėlū, ir pilnawokite mano prisakimus ir promas, pagal wissus istatimus, kurrus aš jus tēwams esmi liepes, ir kurrus aš jums sakydinau per sawo tarnus, praratus:

* Jer. 25, 5.

14. Tay jie ne klausydavo, bet pasilėdavo kėsprandzei, kaip jų tēwai kėsprandzei budavo, kurrie ne nusitėdėdavo Viešpacui, sawo Diewui.

15. Priegtam jie paniekindavo jo prisakimus, ir jo derėjimą, kurri įsai su jų tēwais buvo daręs, ir jo luddijimus, kurrus jis tarp jų aprėiskė, bet elgėsi pagal sawo išdytumą, ir išdyko kaip pagonai, kurrie aplink jų gywėno: apie kurrus Viešpaties jiems buvo prisakęs, kad jie ne darytu taipo, kaip anie.

16. Alle jie prastojo wissus prisakimus Viešpaties, sawo Diewo, ir pasidarydino dy nuliety weršū, ir šventitas girres; ir garbino wissus dangaus pulkus, ir služijo Baal.

17. Ir dave sawo sūnus ir dukteres per ugni eiti, ir pastojo burtininkais ir žynais; ir pasidawe tai

daryt', kas Viešpacui ne patikto, jį įpykint'.

18. Tay Viešpaties labay supyko ant Izrael, ir jų šalin mēte nū sawo wėdo; kad nieks jų ne likto, kaip tik wiena gimminė Juda.

19. Taipiau ir Juda ne pilnawojo prisakimus Viešpaties, sawo Diewo, ir elgėsi pagal pajunkimū Izrael, kaip jie buvo pasiėlge.

20. Todel paniekino Viešpaties wissus waisus Izrael, ir prispaude jų, ir padawe jų i rankas plešikū, iškikol jų patrėmės nū sawo aktū.

21. Nės Izraelitėnai buvo atplešti nū gimminės Dowido, ir jie saw i karalū idėjo Jerobeamą, Nebato sunų. Tassai Izraelitėnus atkreipe nū Viešpaties, ir dare, kad jie sunkiey susigriekijo.

22. Taipo elgėsi waisai Izrael pagal wissus griekus Jerobeamo, kurrus jis buvo pradėjęs, ir ne lōwėsi nū tū;

23. Iškikol Viešpaties Izraelitėnus šalin mēte nū sawo wėdo, kaip jis buvo kalbėjęs per wissus sawo tarnus, praratus. Taipo Izraelitėnai šalin gabėnti iš sawo žemės i Assyrią, iškėi šei dienai.

24. Bet Assyriečių karalus dawe ateit iš Babel, iš Kuta, iš Uwa, iš Emat, ir iš Separwaim ir apsodino miestus Samariūs, i wietą waisū Izrael. Ir jie iweikė Samarią, ir gywėno jų miestūse.

25. Alle kaip jie pradėjo czonay gywėnt', ir Diewo nesibijoję: tay Viešpaties * lutus tarp jų sunte, tie jų nūjudde.

* 3 Moiz. 26, 22.

26. Ir jie sakydino Assyriečių karalui: pagonai, kurrus tu atgabėdinai, ir tais miestus Samariūs apsodinau, nieko ne žinno apie istatimus Diewo toje žemėje; todel jis lutus tarp jų suntes; o šitay, tie jų žuddo, kadangi jie nieko ne žinno apie istatimus Diewo toje žemėje.

27. Assyriečių karalus prisakė, ir tare: nugabėnkite tēnay klebonū wieną, iš tū, kurrie iš tēn yra šalin gabėnti, ir nusitraukę gywėnkite czonay; ir įssai jų te mokinna istatimus Diewo toje žemėje.

28. Tay atėjo klebonū wiens, tū,

kurrie iš Samariūs buvo šalin gabėnti, ir gyveno Betelėj; ir primo-
finno jųs, kaip jiems reiktu Dievo
bijotis.

29. Ule kožnas žmonų pulks pa-
dare saw diemą, ir idėjo tus i but-
tus ant aukštybų, kurrus Samari-
tonai padare, kožnas žmonų pulks
saw miestą, kurrąs jie gyveno.

30. Tie iš Babel pasidare Sukot
Benot. Tie iš Kut pasidare Nergel.
Tie iš Emat pasidare Usmą.

31. Tie iš Uwa pasidare Ribas
ir Tartak. Tie iš Separwaim su-
degino sawo sunus Adramelekui ir
Anamelekui, diemams anų iš Se-
parwaim.

32. Ule kadangi jie ir Wiešpaties
prisibijojo, idėjo jie saw klebonus
ant aukštybų, iš praešausų tarp
jų, ir dawe jiems gyventi butąs
aukštybų.

33. Taip jie bijojos Wiešpaties,
o šlužio ir diemams, pagal kožno
žmonų pulko pajunkimą, iš kur
jie buvo pargabėnti.

34. Ir itki šei dienai jie elgiasi
pagal seną jų budą; kad jie ney
Dievo bijos, ney sawo budus ir pro-
was pilnawoja, pagal žolą, ir pri-
sākimus, kurrus Wiešpats liepes Jo-
kubo waitams, kurram jis Izraelio
wardą dawęs;

35. Ir suderėjo su jeis, ir liepe
jiems, tarydams: nesibijokities kit-
tų diewų, ir nesimelskities jųs, ir
ne šlužkite jiems, neygi apierawo-
kite jiems;

36. Bet Wiešpaties, kurs jus iš
Egypco:žemės išwede su dide mace
ir su ištiestu petimi, to bijokities, to
melskities, ir tam apierawokit.

37. Ir tus budus, prowas, ista-
timus ir prisākimus, kurrus jissai
jums surašydino, tų jųs pildikit, kad
pagal tus elgtumbities wissikay, ir
swetimų diewų nesibijotumbities.

38. Ir derėjimo, kuram su jumis
suderėjo, ne užmirškite, kad kitta die-
wų nesibijotumbities.

39. Bet bijokities Wiešpaties, sa-
wo Dievo; tas jus išgėlbės nū wissū
jųs neprietelū.

40. Ule šie ne klause, bet elgėsi
pagal seną jų sawo budą.

41. Taip šie pagonai bijojos Wieš-
paties, o šlužio ir sawo balwo-
nams. Taip ir däre jų waitai, ir
waitū waitai, kaip jų tėjai buvo
däre, itki šei dienai.

18. Pėrsšyrimas.

Išini karalaujant Seneribis apgul Jeruzalę.

Treczame mete Oseo, Elo sunaus,
karalaus Izrael, karalumi pastojo
Iškia, Uaso sunus, karalaus Juda.

2. Ir buvo dvidešimt ir penktū
mētū, kaip jis karalumi pastojo, ir
karalawo dvidešimt ir dewynis me-
tus Jeruzalėj. Jo motina wardu
buwo Ubi, Sakarjo dukte.

3. Ir * elgėsi, kad Wiešpaczui ge-
ray patikto, kaip jo tewo Dowids.

* 3ez. 38, 3.

4. Jis gūlą dare aukštybėms, ir
sugrowe stulpus, ir išpūstijo šwen-
titas girres, ir sukūle warinni žalti,
* Moizėšaus darytą, nės it tam
czėjui waitai Izrael jam buwo rū-
kinę, ir pramine ji Negustan.

* 4 Moij. 21, 8. 9.

5. Jis nusitikkėjo Wiešpaczui, Iz-
raelio Diewui; kad po jo galwos
jam lygaus ne buwo tarp wissū ka-
ralū Juda, ney pirm jo ne buwo.

6. Jis laikėsi prie Wiešpaties, ir
ne atškreipe nū jo; ir pilnawojo jo
prisākimus, kurrus Wiešpats Mo-
izėjui buwo liepes.

7. Ir Wiešpats buwo su jūmi, ir
kur jis išsitraudawo, cze jis elgėsi
išmintingay. Priegtam jis atpūle
nū Assyriōnū karalaus, ir ne pasi-
dawe jam.

8. Jis muše ir Pilistėnus itki Ga-
sės, ir jų rubėjū, pradėjes nū pillū,
itki su murais aptwėrtū miestū.

9. Retwirtame mete Iškio, kara-
laus Juda, (tas buwo sekmasis mētis
Oseo, Elo sunaus, karalaus Izrael)
tay Salmanassers, Assyriōnū karalus
aukštyn nusitraukė prieš Samarią,
ir apgulle ję;

10. Ir iweikė ję po trijų mētū,
šeštame mete karalaus Iškio; tai
yra, dewintame mete Oseo, karalaus
Izrael, tay Samaria buwo iweikta.

11. Ir Assyriōnū karalus Izraeli
šalin gabėno i Assyrią, ir dėjo jųs

į Alq, ir į Ubor, pas upę Gosan, ir į miestus Medū.

12. Todėl, kad jie ne buvo klause balso Wiešpaties, sawo Dievo, ir perjenge jo derėjimą, ir wislab, kq Moizėjus, Dievo tarnas, buvo liepęs, tū ney wieno jie ne buvo ney klause, ney dare.

13. Alle keturolikrame mete karalus Iškio, aukštyn nusitraukė Sanneriūs, Assyrionū karalus, pries wissus mūrais aptwėrtus miestus Juda, ir iweikė jūs.

14. Tay sunte Iškia, karalus Juda, pas Assyrionū karalū į Lakis, ir jam sakydino: aš nusidėjau, grėškis nū manęs, kq tu man uždeši, aš nešosiu. Tay Assyrionū karalus uždejo Iškui, karalui Juda, tris šimtus centnerū sidabro ir tris dešimtis centnerū aukso.

15. Taip dawe Iškia wissq sidabrą, namuse Dievo, ir skarbuse karalaus namū randamą.

16. Tū cęš sulaužė Iškia, karalus Juda, wartus bažnyčios Dievo, ir blekius, kurrus patšai buvo aptraukdines; ir dawe tus Assyrionū karalui.

17. Ir Assyrionū karalus sunte Tartaną, ir wyrąsąsi kamarninką, ir Kabsatę iš Lakis, pas karalū Iškį, su didžu žalnerū pulku, į Jeruzalę; ir jie nusitraukė aukštyn. Ir tén nukatę jie susistojo pas wandens dubę, prie wiršuy esancio prūdo, kuršai yra pagal pati kėlą ant dirwos malūnininko, millą wėlanczo;

18. Ir prišaukė karalui. Tay atėjo laukan pas jūs Eliakims, Iškio sunus, wyrąsąsis ant dwaronystės, ir Sebena raštinninkas, ir Joa, Assapo sunus, nusidawimū rasytojis.

19. Ir wyrąsąsis wyn-urėdninkas tare jiems: prašau, sakykite karalui Iškui: taip sako diddyšis karalus, karalus Assyrionū: koks tai drasums, ant kurrio tu nusitiki?

20. Argi dingai, dar esant pagalbos arba maciės karauti? Ant kogi tu pasitiki, kad nū manęs atpalei?

21. Sztay, ar tu pasitiki ant šios sukultės nendrinės lazdos, ant Egiptos? kurri, jey kas ant tės pasi-rem', jam į ranką lys, ir tą per-

stwerbs. Tossai yra Parašonas, Egiptionū karalus, wissims tiems, kurie ant jo nusitik.

22. O jey rassi norėtumbit man sakyt: mes nusitiktim Wiešpaczui, musū Diewui; taygi ar ne jissai tas kurrio aukštības ir altorus Iškias išpūstijes, ir Judawoj' bey Jeruzalėj' sakęs: * prie šio altoraus, kurs Jeruzalėj' yra, jus turrute melstis?

* 2 Mj. 20, 24.

23. Dabar tikt pasizadėt mano wiešpaczui, Assyrionū karalui: aš tau dūsu dy tūstanczų arklū, kad tu norėtumbi tiems raitelū dūti.

24. Kaipogi tu ketti išliski po ašiu mažausojo Pono, mano wiešpaties padūno? ir pasitiki ant Egiptos, del jų wėjimmū ir raitelū?

25. Ogi ar tu misliji, manę be Dievo aukštyn usitraukusi, kad aš šis miestas išpūsticzau? Wiešpats man tai liepe: usitrauk aukštyn į tą žemę, ir išpūstik ję.

26. Tay atšakė Eliakims, Iškio sunus, ir Sebena, bey Joa, wyrąsam wyn-urėdninkui: kalbėt su mumis, sawo tarnais, Syrišlay, nės mes tai pėrmanom; o ne kalbėt su mumis žydishlay, po ausū šū žmonū, ant murū esanczujū.

27. Alle wyrąsąsis wyn-urėdninkas tare jiems: argi mano wiešpats manę sunte pas tawo wiešpatį, arba pas tawę, kad aš tokius žodžus kalbėczau? beje, pas tus wyrus, kurie ant murū sed', kad jie su jumis sawo paties mėsłą walgitu, ir sawo myžalus gėrtu.

28. Taip stowėjo wyrąsąsis wyn-urėdninkas, ir šaukė didžu balsu žydishlay, ir kalbedams tare: girdėkite žodi didzojo karalaus, karalaus Assyrionū.

29. Taip sako karalus: nesidūkities per Iškį suwilloti; nės jis ne gal jus išgelbėt' iš mano rankės.

30. Ir te ne roda jus Iškias ant Dievo, kad sakytu: Wiešpats mus išgelbės, ir jissai miests ne bus padūtas į rankas Assyrionū karalaus.

31. Ne klausykite Iškio. Nės taip sako Assyrionū karalus: priimkite mano malonę, ir išėikite laukan pas

manę, tay * kojas sawo wyn-me-
dzio ir sawo pyg-medzio gaus wál-
git, ir iš sawo šulinio gėrti;

* 1 Kar. 4, 25.

32. Įtikol aš parėjęs jus nugabėsu i žemę, įsū žemei lygę, kur ruggiū, šwiešaus wyno, dūnōs, wyn-kalnū, aliejaus medžū, aliejaus ir medaus widuj' yra; tay jus gywi išliskit, ir ne numirsit. Ne klauskite Įstijo, nės jis suwilloja jus, besakys: Diešpats mus išgėlbēs.

33. Uрги ir * pagonū diemai kojas sawo žemę išwálnijo iš rankōs Assy-rionū karalaus?

* Jel. 10, 10. 11.

34. Kame yra anie diemai iš Emat ir iš Urapad? Kame yra diemai iš Separwaim, Ena bey Iwa? Uрги jie ir išgėlbėjo Samarią iš mano rankōs?

35. Kame yra ben wiens diews iš wišū žemjū diemū, kursai sawo žemę iš mano rankōs butu išgėlbėjęs? Kad Diešpats Jeruzalę galētu išgėlbēt iš mano rankōs?

36. Alle žmones tylėjo, ir n'atsakė jam niekų; nės karalus buwo liepęs, ir sakęs: n'atsakykite jam niekų.

37. Tay atėjo Eliakims, Įstijo sunus, wyráusafis ant dwaronyštės, ir Sebeną, raštinnks, ir Joa, Asapo sunus, nusidawimū rašytojis, pas Įstią, su iplėštais rubais, ir apšakė jam žodžus to wyráusojo wyn-uredininko.

19. Perskyrimas.

Saneribs pasibidzoja, alle ant Įstijo mašbōs jis lorawojams ir šalim waroms.

Kaip tai išgirdo karalus Įstias, iplėškė jis sawo rubus ir šakū apšautęs nuėjo i Diewo namus.

2. Ir sunte Eliakimą, wyráusafį ant dwaronyštės, ir Sebeną, raštinnką, draug su wyráuseis klebonais, šaktais apšautusius, pas prarataką Jezaią, Amozo sunų.

3. Ir jie tare jam: taip šako Įstias: šitta yra diena bėdōs, ir bari-mo, ir bluznijimo. Čezas ušgimti priešo, alle niera sylōs gimdyt'.

4. Rassi norētu Diešpats, tawo Dievas, girdeči wišsus žodžus to wyráusojo wyn-uredininko, kurri jo wiešpats, Assyriōnū karalus, atsun-

tęs, per apjūtą laikyti gywajį Die-wą, ir bluzniti žodžeis, kurrus Dieš-pats, tawo Dievas, girdejęs: taygi ne palauk Diewą melst' už palaukus, kurrie dar likto.

5. Ir tarnams karalaus Įstijo pas Jezaią atėjus,

6. Tare jiems Jezaias: taip sakys kite sawo wiešpaczui: taip šako Dieš-pats: nesibijokis tū žodžū, kurrus tu girdejei, kurreis manę tarnai As-syriōnū karalaus bluznijo.

7. Sztay, aš jam tokią dwašę dā-su, kad jis garsą išgirs, ir wēl sugryš i sawo žemę; ir kardu aš jį žuddysu jo žemėje.

8. Ir kaip wyráusafis wyn-uredininkš pargryžo, rādo jis Assyriōnū karalų karaujanti prieš Libną; nės jis buwo išgirdęs, jį nū Latis šalim ėjus.

9. Ir kaip jis ištyrė apie Tiraką, Murrinū karalų: štay, jis išsitraus-ke, kad su tawim karautu, sugryžo įssai, ir sunte pašlū pas Įstią, ir jam sakydino:

10. Taip sakytite Įstiui, karalui Juda: nesidūkis suwilloti per sawo Diewą, ant kurrio tu nusitikt, besakydams: * Jeruzale ne bus pa-dūta i rankas Assyriōnū karalaus.

* Wt. 18, 30.

11. Sztay, tu girdejei, ką Assy-rionū karalei dare wišsoms žemėms, tas išpuštidami, argi kas tawę išgėlbētu?

12. Uрги pagonū diemai jās išgėlbėjo, kurrus mano tėwai supūstijo, Gosan, Uzan, Kezep, ir waitai Eden, kurrie Telassare buwo?

13. Kame yra karalus Ematū, karalus Urapadū, ir karalus miestū Separwaim, Ena bey Iwa?

14. Ir kaip Įstias grómatas nū pašlū buwo gawęs ir staitęs, ėjo jis aukštyn i Diewo namus, ir padėjo tas po akiū Wiešpaties;

15. Ir meldėsi po akiū Diewo, tarydams: Wiešpatie, Diewe Izraē-lo, kursai tu sėdi ant Kerubinū; Tu wiens essi Diewu tarp wišū kara-lysczū ant žemės; tu dangų ir žemę sutwėrei.

16. Wiešpatie, prilenk sawo ausis, ir girdek; atwėrk sawo akis, ir ju-

reš; ir išgirsti žodžius Saneribo, kurs atfuntęs * per apjūką laisvyti gyvąjį Dievą.
* 1 Jon. 17, 10.

17. Tay rods tiesa, Wiešpatie! Assyriónų karalei pagonis išpūstijo kardu, ir jū žėmę;

18. Ir jū dievus jie i ugni imete; nės tai ne buwo diemai, bet žmonū rankū darbai, medžei ir akmenys, todel jie jūs išpūstijo:

19. Ogi dabar, Wiešpatie, musū Dieve, gėlbeš mus iš jo rankōs; kad wissos karalystes ant žėmės išpažintu, kad tu, Wiešpatie, wiens Diewu essi.

20. Tay nusunte Jezaias, Amozo sunus, pas Istiā, ir jam sakydino: taip sako Wiešpats, Izraelo Dievs: ko tu manę prašei dėl Saneribo, Assyriónų karalaus, to aš girdešiau.

21. Tai yra tatau, kę Wiešpats prieš jį kalbėjęs: ana merga, Siono dukte, išpeik tawę ir išlojoja tawę; Jeruzalės dukte sawo galwą krāta pastuų tawę.

22. Kę tu išpeikiei ir kolojei? ant kieno tu sawo balsą pakėlei? tu sawo akis pakėlei prieš šwentąjį Izraeliję.

23. Tu Wiešpati išdarėiei per sawo pašlus, ir sakiei: aš per daugybę sawo wežimū ant kalnū wiršū užkūpau, ant šalū Libanono; aš nukirtau aukštus jo cedrus, ir gražiausias egles, ir nukūšau i pašliausą šalį girrės sawo Karmelo.

24. Aš kasiau ir išgerau swėtimus wandenis; ir sawo kōjū padais išdzowinau ēžerus.

25. Ogi ar ne girdejei, manę tatau ilgay pirm to dārusi, ir iš pradōs aš tai ištaisiau? ir dabar aš tai užleidau, kad druti miestai sugrūtu i pūstą akmenū krūwą.

26. Ir kad tūse gywėną pailstu, bijotus ir gėdėtus; ir pastoru nęj žolē ant lauko, ir nęj žaliujantieji želmenys šienui ant stogo, kurrie padūsta, dar ne nunokus.

27. Aš žinnau tawo gywėnimą, tawo išėjimą ir iėjimą, ir kad tu siauti prieš manę.

28. Taygi, kadangi tu siauti prieš manę, ir tawo išdykumas iškato ikki mano ausū: tay aš taw rinkę dēsu i tawo nosi ir žaislus i tawo burną,

ir tawę wēl atgalon wessu tū kēlu, kurrūm tu atėjēi.

29. Ir tai taw te essie žentlu: ši mētą walgik, kas sumita; antrą mētą, kas iš sawės aug; trecią mētą sekīt ir suwalysit, ir šodikit wyniczas, ir walgikit jū waissū.

30. Ir dukte Juda, kurri išgēlbēta ir likusi, iššaknys tolaus po sawim, ir waissū nęš wiršų sawės.

31. Nės iš Jeruzalės išeis likusieji, ir išgēlbētieji nū kalno Zion.
* Kersijimas Diewo Zebaot tai ištaisyš.
* 3ęj. 9, 7.

32. Todel Wiešpats taipo sako apie Assyriónų karalū: jis ne išigaus i ši miestą, ir nęj wieną strėlą ne šaus i tą; ir nęj wieną štydą prieš tą ne kels, nęgi pylimu tą apstos;

33. Bet jis wēl tur sugryst tū kēlu, kurrūm jis atėjēs; ir ne icis i ši miestą; Wiešpats tai sako.

34. Ir aš noru ši miestą apgint, kad aš jam gēlbēciau dėl sawės, ir dėl Tomido, mano tarno.

35. Ogi tą pāczę nakti išėjo Angelas Diewo, * ir užmuše Assyriónū abazę šimta ir aštūnis dēsimts ir pentis tūkstantis wyrū. Ir kaip jie rytą mētą anksti pasikēle, štay, cze wissur gullejo wieni lawōnai.
* 3ęj. 37, 36.

36. Taipo pasikēle Saneribs, Assyriónų karalus, ir šalin traukęs sugryžo; ir pasilikto Ainiweje.

37. Ir kaip jis meldeši namūse Nistof, sawo diewo, užmuše jį kardu Udrameleks bey Sar-Ėzers, jo sunu du; ir jie pabėgo i žėmę Urrat. Ir jo sunus Ušar-Uddons karalumi pastojo i jo wietą.

20. Pērsfyrimas.

Šilio ligga; amžio pašginimas, pašibidžiamas, ir smertis.

Tū czeš * Istias smertnay apsirgo, ir prarakas Jezaias, Amozo sunus, atėjo pas jį, ir tare jam: taip sako Wiešpats: aprūpik sawo namus; nės tu numirsi, ir gywas ne išliksi.
* 3ęj. 38, 1.

2. Ule jis kreipėsi sawo wēidu prie šenōs, ir Diewą melsdams tare:

3. Aš, Wiešpatie, ben atsimik, kad aš po tawo akiū wiernay pasiēlgiau,

iš tikròs širdies, ir darau, kas tau patinka. Ir Išias labay werke.

4. Alie Jezaiui dar ne per pusę miesto išėjus, atėjo jam Dievo žodis, ir tare:

5. Sugrįš ir satys Išiai, vyrą: samjam mano žmonū: taip sakó Wieszpats, Dievas tawo tėwo Dowido: Už girdejau tawo malda, ir regėjau tawo ašaras: štai, aš tauw sweeką darysu; trėczą dieną tu aukštyn eisi i Diewo namus.

6. Ir pridėsu tawo amšui penkio: likta metų, ir išgėlėsu tauw ir ši miestą nū karalaus Assyriónū, ir apgysu ši miestą dėl manęs, ir dėl mano tarno Dowido.

7. Ir Jezaias tare: atneškite šen koki dali pygòs. Ir kaip jie tą atneše, uždėjo jie tą ant staudio; ir jis pasweiko.

8. Alie Išias tare Jezaiui: koksai yra tas ženklas, ant kurrio galėczau numanyt, kad Wieszpats mane išgydis, ir kad aš gausu aukštyn eit i Diewo namus, trėczą dieną?

9. Jezaias tare: ženkla tu gausi iš Diewo, kad Wieszpats ištaisys, ką jis kalbėjęs: ar nori, kad šešėlis dėšimt žinkšnū tolaus eitu, arba kad dėšimt žinkšnū atgalòs eitu?

10. Išias tare: tai mažas dailts, kad šešėlis dėšimt žinkšnū žemyn linkay eitu; to aš ne noru, bet kad jissai dėšimt žinkšnū atgalon eitu.

11. Tay meldėsi praraks Jezaias Diewą; ir šešėlisėjo atgalon dėšimt žinkšnū, prie rodyklo Nas, kurrus jis žemynlinkay buwo ejęs.

12. Tū ežes atsunte Brodak-Baledan, Baledano sunus, Babelo karalus, gromatas ir dōmanas Išiai; nēs jis buwo patyręs, Išią sirgusi.

13. Ir Išias buwo linksmas su jeis, ir rode jiems wissus skārbo namus, sidabrą, auksą, skaney kwepianczes žoles, ir gerąsiai aliejų, ir šarwū-kamara, ir wislab, kas jo skarbūse buwo randama. Nieko ne buwo wissūse jo namūse, ir wissoj' jo karalystėj', ką Išias jiems ne butu ródęs.

14. Tay atėjo Jezaias, praraks, pas karalū Išią, ir tare jam: ką sake šie žmones? Ir iš kur jie atė-

jo pas tauw? Išias tare: jie iš tolimòs žemės atėjo pas mane, iš Babel.

15. Jis tare: ką jie mātė tawo namūse? Išias atsakė: jie mātė wislab, kas mano namūse yra; ir nieko ne yra mano skarbūse, ką aš jiems ne buczau ródęs.

16. Tay tare Jezaias Išiai: klausyt Diewo žodžio:

17. Štai, ateit ežesas, kad wislab i Babeli bus nugabēnama iš tawo namū, ir ką tawo tėwai surinko, ikti šei dienai; ir nieko ne pasiliks, sakó Pons Diews.

18. Priegtam ir waikus, iš tauwų užgimenczus atims, kad kamárninkais butu paloczuje Babelo karalaus.

19. Alie Išias atsakė Jezaiui: tay geray, ką Wieszpats kalbėjęs. Ir tare tolaus: juš taczaus bus pajaus ir wiernybės, kol aš patėsu.

20. Kas daugiaus apie Išią sakytina, ir wissa jo macis, ir ką jis ištaisęs, ir ežers, bey wandens rūres, kurtomis jis wandeni i miestą lėido: štai, tai rašyta knygosia nusidawimū karalū Juda.

21. Ir Išias užmiggo su sawo tėwais. Ir Manasse, jo sunus, karalumi pastojo i jo wietą.

21. Pėrsšyrimas.

Nusidawimai Manasso bey Amono.

Manasse buwo dwylīka metų, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo pentis dėšimts ir pentis metus Jeruzalėj'. Jo motina wardu buwo Eyziba.

2. Ir jis elgėsi, kad Wieszpaczui ne patikto, pagal bjaurybę pagonū, kurrus Diews pirm waikū Izrael buwo prawāres.

3. Ir ant ne gero pasidawe, ir budawojo aukštibes, kurras jo tėws Išias buwo sugrōwęs; ir attiese Baalui altorus, ir pasidare šwentitas girres, kaip Akabs, karalus Izrael, buwo dāres, ir pasiklonajo wissokiam dangaus pulkui, jiems bešlūzidams.

4. Ir pakūre altorus namūse Diewo, apie kurrus Wieszpats buwo kalbėjęs: * Už sawo wardą Jeruzalėj' statysu.

* 5 Moij. 12. 5.

5. Ir jis pakūre altorus wissokiam

dangaus pulsui abejęse pryangiūse prie namų Dievo.

6. Ir dave sawo sunų per ugni pėreit, dabodams ant paukščių šaulsmo, ir ant ženklių, ir laike burtininkus ir pažymjų išguldytojus; ir daugel to dare, kas Wiešpaczui ne patiko, kurrūmi jis ji įpykino.

7. Jissai ir pastate balwoną i šwentitą girrę, jo padarytą, i tus namus, apie kurrus Wiešpats Dovidui, ir jo sunui Salomonui, buwo sakęs: šāse namūse bey Jeruzalėj, kurrę aš išrinkau iš wissų gimiminų Izrael, aš sawo wardą statysu amšinay.

8. Ir aš toją Izrael daugiaus ne dīsu pajuddit iš žemės, kurrę aš dawjau jū tėwams, alle tikt, kad jie pilnamos ir darys pagal wis tai, ką aš liepiau, ir pagal wissus ištātīmus, kurrus mano tarnas Moizėjus jiems liepęs.

9. Alle jie ne klause; bet Manasse suwillojo jūs, kad jie pīczaus elgēsi už pagonus, kurrus Wiešpats pirm waiktū Izrael buwo išgaishinęs.

10. Tay kalbėjo Wiešpats per sawo tarnus, pratarus, ir tare:

11. Todėl, kad Manasse, karalus Juda, šas bjaurybes išpildęs, kurrus piktėšnes yra už wissas bjaurybes, Amoritėnų išpilditas, kurrie pirm jo buwo; ogi ir Juda i griekus imede sawo balwonais:

12. Todėl taipo sako Wiešpats, Izraelio Diews: štay, aš bėdōs užwesu ant Jeruzalės ir ant Juda, kad tam, kurs tai girdēs, jo abi ausi pėrstambės.

¹ 3om. 3, 11.

13. Ir aš māt-wirwę Samariōs trauksiu per Jeruzalę, ir swartū gimminės Alabo, ir iškėrsu Jeruzalę, kaip bludai iškėrczami, ir jūs apwersu.

14. Ir išlikdisu kēletus mano tėwiskės, ir pardāsu jūs i rankas jų neprietelū, kad jie plėšimu butu, ir išplėšimu wissū sawo neprietelū.

15. Todėl, kad jie dare tai, kas man ne patiko, ir manę įpykino, iš tōs dienōs, kaip jų tėwai iš Egipto išsitrauke iktū šei dienai.

16. Priegtam Manasse ir pralejo daugel nekaltojo kraujo, iktikol Je-

ruzale šen ir ten buwo pripildita; be ano grieko, kurrām jis Judą i griekus imede, kad jie taip darydawo, kas Diewui ne patiko.

17. Alle kas daugiaus apie Manassę satytina, ir wislab ką jis ištaisęs, ir jo griekai, kurrus jis pildęs, štay, tai yra parašyta knygos nusiđawimū karalū Juda.

18. Ir Manasse užmiggo su sawo tėwais, ir buwo palaidots sode prie sawo butto, butent sode Ufo. Ir jo sunus Amons, karalumi pastojō i jo wietą.

19. Dwidėsimts ir dwėjū metų buwo Amons, kaip jis karalumi pastojō, ir karalāwo dū metų Jeruzalėj. Jo motina wardu buwo Mesulemet, dukte Aruzo, iš Jatba.

20. Ir dare, kas Wiešpaczui ne patiko, kaip jo tėws Manasse buwo daręs.

21. Ir elgēsi pagal wissą tą budą, kurrām jo tėws buwo pasiėlgęs; ir šlužio balwonams, kurriems jo tėws buwo šlušijęs, ir meldeši jų.

22. Ir prastojō Wiešpatį, sawo tėwū Diewą: ir ne wāikščzojō ant kēlo Wiešpaties.

23. Ir jo tarnai susitare priekš Among, ir užmusė karalū jo namūse.

24. Alle žmones toje žemėje užmusė wissus, kurrie buwo susitare priekš karalū Among. Ir žmones žemėje Josiā, jo sunų, i karalus idėjō i jo wietą.

25. Bet ką Amons daugiaus ištaisęs, štay, tai yra rašyta knygos nusiđawimū karalū Juda.

26. Ir jie palaidojō jį jo kapinėsa, sode Ufo. Ir jo sunus Josia karalumi pastojō i jo wietą.

22. Pėrstyrimas.

Josui be karalaujant suranda josano knygas. Josia buwo aštūnū metų, kaip jis karalumi pastojō, ir karalāwo trisdešimts ir wienus metus Jeruzalėj. Jo motina wardu buwo Jedida, dukte Udajo, iš Baskat.

2. Ir dare kas Wiešpaczui geray patiko, ir elgēsi pagal wissą elgimā sawo tėwo Dowido, ir ne ašitreip, ney ant dešinės, ney ant kairės.

3. Ir aštūnoliktame metė karalāws

Josio, nusunte karalus Sapaną, Užalio sunu, Mesullamo sunaus, raštinišką, i Dievo namus, ir tare:

4. Kiti aukštyn pas vyrąsągi wystupą Jitką, kad sustaitytu pinigus, i Dievo namus sugabentus, kurrus sargai prie slenksčių surinko iš žmonų,

5. Kad jie tus dātu darbininkams prie namų Dievo; kad jie pataisytu, kas taisytina prie tų namų;

6. Butent budawoninkams, ir remestinininkams, ir murinininkams, ir kurrus medžius bey iškalčius akmenis tur pirkti, namus taisyt.

7. Taczaus, kad rofunda iš jų ne prašytu pinnigų, i jų rankas dātu jų; bet kad jie tai pagal teisybę wartu. ^{* Pl. 12, 15.}

8. Ir vyrąsąsis wystups Jitka tare raštinininkui Sapanui: aš žokano-knygas radau namūse Dievo. Ir Jitka dave tas knygas Sapanui, kad tosa skaitytu.

9. Ir Sapans, raštininiks, parneše tas karalui, ir atsakė jam, tarydams: tawo tarnai sudėjo pinigus i wieną kruvą, kurrus bažnyčioje rado, ir dave tus darbininkams, pasteliotiems prie namų Diešpaties.

10. Taip jau ir sake Sapans, raštininiks, karalui, ir tare: Wystups Jitka dave man kokias knygas. Ir Sapans pėrskaitė tas, karalui beklausiant.

11. Alle kaip karalus išgirdo žodžius žokano, iplėše jis sawo rubus.

12. Ir karalus liepė Jitkui, wystupui, ir Mikamui, Sapano sunui, ir Akborui, Mikajo sunui, ir Sapanui, raštinininkui, ir Asajui, karalaus tarnui, tarydams:

13. Nuėjė pasiklauskite Diešpati už mane, už žmones, ir už wissą Judą, apie žodžius šū knygų raštųjų; nės didis yra papypkis Dievo, kurs ant mūsų ussidege, todėl, kad mūsų tėwai ne klausė žodžių šū knygų, kad darytu wis tai, kas tosa parašyta.

14. Tay nuėjo Jitka, wystups, Mikams, Akbors, Sapans ir Asaja pas praraskėnį Uldą, Sallumo pącė, sunaus Titwa, sunaus Uram, rubų

sargų; ir ji gywėno Jeruzalėj antroje pusėje, ir jie kalbėjo su je.

15. Alle ji tare jiems: taip sako Diešpats, Izraelo Diews: sakysite tam wyrui, kurs jus pas mane atsunte:

16. Taip sako Pons Diews: štay, aš nepalaimos uswesu ant šio kampo, ir ant jo gywatininkų, wissus žodžius žokano, kurrus karalus Juda dawe skaityt.

17. Todėl, kad jie mane prastoje, ir kittiems diewams rušinę, kad mane įpyktu wissais darbais sawo rankų; todėl mano narsas pėrpyks prieš ši kampą ir ne bus išgesomas.

18. Alle karalui Juda, kurs jus atsunte Pono Dievo pasiklausk, taipo turrite sakyt: taip sako Diešpats, Izraelo Diews:

19. Todėl, kad tawo širdis pamankštinta dėl tų žodžių, kurrus tu girdejei, ir pasišėminai po akių Pono Dievo, kaip tu girdejei, ką aš kalbėjau prieš ši kampą, ir jo gywatininkus, kad jie turrės išpūstijami ir prakėstiami buti, ir sawo rubus iplėšėi ir werkėi po mano akių: taygi ir aš tai išklausiau, sako Pons Diews.

20. Todėl aš tawę suwalysu pas tawo tėwus, kad su pakėjumi i tawo kapus nukąksi, ir tawo akys ne matys wissą tą bedą, kurrę aš uswesu ant šio kampo. Ir jie atsakė tai karalui.

23. Pėrskyrimas.

Apie wierds apczyštijimą Josio, ir apie selanęs karalus Joasas bey Jojatin.

Ir karalus nusunte, ir susirinko pas ji wissi vyrąsiejį iš Juda ir Jeruzalės.

2. Ir karalus aukštynėjo i Pono Dievo namus, ir wissi wyrų iš Juda, ir wissi gywatininkai Jeruzalės su jūmi, klebonai ir praraskai, ir wissi žmones, kaip masiejai, taip ir didiejai; ir pastaitė po jų ausi wissus žodžius anų knygų apie derėjimą, namūse Pono Dievo raštųjų.

3. Ir karalus priėjė prie stulpo, ir derėjimą padare su Ponu Diewu, kad jie sektu Poną Dievą, ir pilnawotu jo prisakimus, luddijimus ir

prowas, iš wissos širdies, ir iš wissos dufos; kad jie pradetu elgtis pagal žodžius šio derėjimo, rašytus šioa knygoja. Ir wissi žmonės tą derėjimą pildit apsieme.

4. Ir karalus liepe wyrausam wystupui Ilkini, ir klebonams iš antros eilės ir sargams prie slenksejo, kad jie išmestu iš bažnyčios wissus rykus, Baalui, šwentitai girrei, ir wissokiam dangaus pulkui darytus. Ir sudėgino tus lauke šę pus Jeruzalės dauboj' Kidron, ir jū dufes nunekšamos buwo i Betelę.

5. Ir jis atstātē Kamarimus, kurrus karalei Juda buwo ideję, kad rukintu ant aukštybų, miestūse Juda, ir aplink Jeruzalę; ir rukitojus Baalo bey sąulės, ir menesio, ir žwaiždų, bey wissų dangaus pulkū.

6. Ir dawe šwentitą girraitę išwesti iš Pono Diewo namū, laukan Jeruzalės i uppeli Kidron, ir sudėgino ję pas uppeli Kidron, ir pėrwerte ję i dufes, ir užmete tas dufes ant kapū prastųjų žmonū.

7. Ir jis sugrōwe kekšininū butus, prie Pono Diewo namū esancus, kurrūse moteres išāude butelus tai šwentitai girraitēi.

8. Ir jis liepe ateit wissus klebonus iš miestū Juda, ir subjaurino aukštybes, kur klebonai buwo rukinę, pradėjęs iš Geba it i Ber-Sebą; ir sugrōwe aukštybes wartūse, kurrūs buwo angoje wartū Josuo, miesto waldono, kurri buwo ant fairės, kad i miesto wartus einama.

9. Taczau klebonai aukštybų niekadōs ne buwo apierawoję ant altoraus Pono Diewo Jeruzalėj', bet wālge neraugintōs dūnōs tarp sawo brolių.

10. Jis ir subjaurino Topetą, pakalnėj' waikū Innom; kad ney wiens sawo suny arba dukteri * Nolekui ne dātu ugnimi sudėgint.

* 3 Moiz. 18, 21.

11. Ir jis šalim mētē žirgus, kurrus karalei Juda sąulei [ant garbės] buwo pastātē, kur einama i Diewo namus, prie kamārōs Netanmeleko, kamárninko, kurs Parwarime buwo; ir sąulės wežimmus jis sudėgino ugnimi.

12. Ir altorus ant stogo swetlyczoj' Aaso, kurrus karalei Juda padarydino; ir altorus, kurrus Manasse padarydines abejūse pyngiūse Diewo namū karalus sugrōwe; ir šalim emes iš cze jū dufes išbarste i uppeli Kidron.

13. Taipjau ir aukštybes, šę pus Jeruzalės esanczes, ant dešinės prie kalno Masit, kurrus * Salomo, karalus Izrael, buwo itaisės, Ustoret, bjaureszui Zidonionū, ir Ramos, bjaureszui Moabo, ir Milkom, bjaureszui waikū Ammon, karalus subjaurino.

* 1 Kar. 11, 7.

14. Ir sugrōwe stulpus, ir išpūstijo šwentitas girres, ir primete jū wietą žmonū-kaulais.

15. Taipjau ir altory Betelij', aukštybę, * kurrę Jerobeams itaisės, Nebato sunus, kurs Izrael i griekus iwede, tą altory jis sugrōwe ir tą aukštybę; ir sudėgino aukštybę, i dufes ję pėrwerzdams, ir sudėgino šwentitą girrę.

* 1 Kar. 12, 32.

16. Ir Josia atsigręžęs pamātē kapines ant kalno esanczes, ir nusuntęs atgabėndino kaulus iš kapū, ir sudėgino tus ant altoraus, ir subjaurino ji; pagal žodi Pono Diewo, kurri ans Diewo wyrs buwo iškalbėjęs, kurs tai iššauke.

17. Ir jis tare: kieno tas kops, kurri aš matau? Ir žmones mieste atšakē jam: tai tas kops * ano Diewo wyro, iš Juda atėjuso, kurs iššauke tatau, kę tu essi dars pries altory Betelij'.

* 1 Kar. 13, 30.

18. Ir jis tare: dūkite jam paląjn, nieks te ne fruttin jo kaulus. Taipso jo kaulai buwo išwálnijami, draug su kaulais ano prārako, iš Samariōs atėjuso.

19. Jissai ir sugrōwe wissus butus aukštybų miestūse Samariōs, kurrus karalei Izrael buwo pakūrę, Diewų ipykint; ir dare su tais wissų taipso, kaip jis Betelij' buwo dars.

20. Ir jis apierawojso wissus klebonus aukštybų, czonay esancus, ant altorū, ir sudėgino taipso ant jū žmonū-kaulus, ir wel pargryso i Jeruzalę.

21. Ir karalus liepe žmonėms, tarėdams: * šweškite Diešpaui, sa-

wo Diewui, welykas, kaip parašyta yra knygosia šio derėjimo:

22. Nės neį jokios welykos taipo buwo šwestos, kaip šos, iš cžšo waldonū, kurrī Izrael buwo walde, ir per wissus cžšus karalū Izrael, bey karalū Juda.

23. Bet aštānoliktame mete karālaus Josia šos welykos buwo šwenčamos Ponui Diewui Jeruzalėj.

24. Priegtam Josia ir iššlawe wissus burtininkus ir pajymjū išguldytojus, abrojus ir balwonus, ir wissas bjaurybes, žemėje Juda ir Jeruzalėj matytas; kad jis patwirtintu žokano žodžus tosa knygosia rašytus, kurrus wyškus Ilkia surādo Diewo namāse.

25. Jam lygaus ne buwo pirm jo neį wieno karālaus, kurs taip iš wissos širdiės, iš wissos dušos, ir iš wissos sylōs Diewop' butu prisimertęs, pagal wissą žokaną Moizėšaus; ir jam numirtus jam lygaus ne buwo.

26. Taczaus Pons Diews nesilōwe nū narso sawo didžio pāpyčio, kurrām' ant Juda buwo supykęs, dėl wisso to kussinimo, kurrām Manassēs ji buwo kussinęs.

27. Ir Pons Diews tare: Aš ir Judą šalīn mesu nū sawo wēido, kaip aš Izrael šalīn meczau, ir pamesu ši miestą, kurri saw buwan išrinkęs, butent Jeruzalė, ir tus namus, apie kurrus aš sakiau: mano wardas tur czonay buti.

28. Bet kas daugiaus apie Josia sakytina, ir wisslab, ką jis ištaisęs, štay, tai yra rašyta knygosia nusidawimū karalū Juda.

29. Jo cžš' aukštyn nusitrāuke Parao Akeo, Egiptionū karalus, priēš Ussyrionū karalū prie uppės Prat. Alle karalus Josia nusitrāuke jam priēšais, ir numirre Megiddoj, kaip ji buwo mātės.

30. Ir jo tarnai pagarbēno ji mirusį iš Megiddo, ir nugabēno ji i Jeruzalė, ir palaidojo ji jo kapinėsa. Ir žmones žemėje ėme Joaasą, Josio sunų, ir ji pamostiję idėjo ji i karalū i jo tėwo wietą.

31. Dwidešimt ir trijų metų buwo Joasas, kaip jis karalumi paslojo, ir

karalāwo tris mėnesus Jeruzalėj. Jo mōtina wardu buwo Amutal, Jeremio dukte iš Libna.

32. Ir dare, kas Ponui Diewui ne patikko, kaip jo tėwai buwo pasieltę.

33. Alle Parao Akeo sugāwo ji Riblate, žemėje Emat, kad ne gātu karalaut' Jeruzalėj; ir užmete mėslawą ant tōs žemės šimtą centnerū sidābro, ir wieną centneri aukso.

34. Ir Parao Akeo i karalus idėjo Eliakimą, Josio sunų, i wietą jo tėwo Josio, ir pramine ji Jojakim. Alle Joaasą jis ėmęs nugabēno i Egiptą, czonay jis mirre.

35. Ir Jojakims dawe tą sidābrą bey aukso Paraonui; alle taczu jis mėslawą uždėjo žmonėms, kad tą sidābrą dātu pagal žodi Paraono, kōžnā pagal jo pasiturrėjimą jis czenawojo, kad sidābrą bey aukso dātu, iš žmonū toj žemėje, kad galētu dāti Paraonui Akeo.

36. Dwidešimt ir penktū metų buwo Jojakims, kaip jis karalumi paslojo, ir karalāwo wienolika metų Jeruzalėj. Jo mōtina wardu buwo Sebuda, Pedajo dukte iš Kuma.

37. Ir dare, kas Ponui Diewui ne patikko; kaip jo tėwai buwo pasieltę.

24. Pērsfyrimas.

Apie tris karalus Juda: Jojakimą, Jojakiną bey Zibediją.

Jo cžš' aukštyn nusitrāuke Nebukad-Azars, Babelo karalus; ir Jojakims jam pasidawe per tris metus. Ir jis atsigręžęs atpūle nū jo.

2. Ir Pons Diews užlėdo ant jo žalnērū, kurrie atėjo iš Kaldeonū, iš Syrionū, iš Moabitū, ir iš waietū Ammon, ir dawe jūš i Judą ateit, kad ji nužawintu, pagal žodi Pono Diewo, per sawo tarnus, prārakus, kalbėta.

3. Bet tai nusidawe Juda taipo, pagal žodi Pono Diewo, kad jūš nū sawo wēido prastumtu, * dėl grietū Manassēs, kurrus jis buwo padaręs; * Pl. 21, 10.

4. Ir dėl nekaltojo kraujo, kurri jis praliejo, ir Jeruzalę pilną pada-re nekalto kraujo, Pons Diews ne norėjo atsiliešti.

5. Alle kas daugiaus sakytina apie

Jojakimą, ir wislab, ką jis ištaišes, štai, tai yra rašyta knygos nusiđawimū karalū Juda.

6. Ir Jojakims užmiago su sawo tėwais; ir jo sunus Jojakims karalumi pastojo i jo wietą.

7. Ir Egiptionū karalus ne išsi-traukę daugiaus iš sawo žemės; nės Babelo karalus jam wislab buwo atėmęs, kas Egiptionū karalaus buwo, nū uppės Egipto, ikti wandens Prat.

8. Užtūnolika metų buwo Jojakims, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo tris mėnesus Jeruzalėj. Jo motina wardu buwo Neusta, Elnatano dukte iš Jeruzalės.

9. Ir dare, kas Ponui Diewui ne patikko, kaip jo tėws buwo dars.

10. Tū czej aukštyn nusitrauke tarnai Nebukad-Nezaro, Babelo karalaus, i Jeruzalę, ir apgulle miestą pylimu.

11. Ir Nebukad-Nezarui su sawo tarnais miestą priėjus apgulle ji.

12. Alle Jojakims, karalus Juda, išėjo pas Babelo karalū, su sawo motina, su sawo tarnais, su sawo wyresneis bėy dvaronais; ir Babelo karalus ji priėmė, kaip jis ašmą metą buwo karalawės.

13. Ir išėmė iš cze wissus stābus iš namū Pono Diewo, ir iš namū karalaus; ir sukūle wissus aukštinus rykus, kurrus Salomons, karalus Izrael, buwo darydines bānycoje Pono Diewo, kaip tai Pons Diews buwo kalbėjes.

14. Ir šalin gabėno wissą Jeruzalę, wissus wyresnāsus, wissus macnāsus, dešimt tūkstančių apkalčių, ir wissus budawonintus, bėy wissus kalwus; ir nieko ne palikto, kaip tik prastųjų žmonū tōs žemės.

15. Ir šalin gabėno Jojakimą i Babeli, karalaus motiną, karalaus moteres ir jo dvaronus; priegtam ir macę turrincius toį žemėj jis šalin gabėno apkalčius iš Jeruzalės i Babeli.

16. Ir kas gerāusųjų žmonū buwo, septynis tūkstančius, ir budawonintū bėy kalwū wieną tūkstanti, wissus drūtus žalnėrus; ir Babelo karalus nugabėno jās i Babeli.

17. Ir Babelo karalus idėjo jo de-
dys Matanjā i karalus i jo wietą, ir pėrwerte jo wardą Židefią.

18. Dvidešimt ir wieno metų buwo Židefia, kaip jis karalumi pastojo ir karalawo wienolika metų Jeruzalėj. Jo motina wardu buwo Amital, Jeremio dukte, iš Libna.

19. Ir jis dare, kas Ponui Diewui ne patikko, kaip Jojakims buwo padaręs.

20. Nės nusidawė taipu su Jeruzale ir su Juda iš pāpykio Pono Diewo, iktol jis jās prastumtu nū sawo wėido. Ir Židefia atpūle nū Babelo karalaus.

* Jer. 52, 3. Ejet. 17, 15.

25. Pėrštyrimas.

Apie išpūšijimą miesto Jeruzalės, ir Babeli-
kalėjimą.

Ir nusidawė dewintame mete jo karalystės, dešimtą dieną dešimtojo mėnesio, kad Nebukad-Nezars, Babelo karalus, atėjo su wissu sawo pulku pries Jeruzalę, ir jie guldesi pries ję; ir pylę pylimą aplink ję.

2. Taipu miestas buwo apguldytas i wienoliktą metą karalaus Židefio.

3. Alle dewintoje to mėnesio badas labay sunkus buwo mieste, kad žmonės tōs žemės nieko ne turrėjo walgit.

4. Tay jie išweržė i miestą, ir wissai žalnėrei pabėgo nakče keli nū wartū, tarp anū dwejų mūrū, kuriem i karalaus sodą einama. Alle Kaldeonai gullėjo aplink miestą. Ir jis bėgo tū keli i plynus laukus.

5. Alle Kaldeonū pulkai wijo karalū, ir sugāwo ji ant plynū laukū pas Jeriką; ir wissi žalnėrei, pas ji esantieji, išsiklaide nū jo.

6. Bet jie sugāwo karalū, ir nuwede ji pas karalū Babelo aukštyn i Riblatus; ir jie prową jam dare.

7. Ir papjowė Židefio waisus po jo akiū; ir apiekinio Židefią, ir lengugais ji surišę nugabėno ji i Babeli.

8. Sešmą dieną penktojo mėnesio, tai esti dewynoliktis mēts Nebukad-Nezaro, Babelo karalaus, atėjo Nebusar-Adans, wyrausasis ant dvaronystės, Babelo karalaus tarnas, i Jeruzalę.

9. Ir sudėgino Pono Diewo namus, ir karalaus namus, ir wissus

buttus Jeruzalė, ir wissus didzus buttus jis ugnimi sudėgino.

10. Ir wissas pulkas Kaldeonų, kurs buwo su wyrąsoju ant dwaronyštės, sugrōwe murus aplink Jeruzalę.

11. Bet kittus žmones, kurrie likto mieste, ir kurrie Babelo karalui pripālė, ir kittus prastus žmones, tus Nebusar-Adans, wyrąsasis ant dwaronyštės, šalin gabėno;

12. Ir iš prasciausiųjų tōs žemės žmonų palikto wyrąsasis ant dwaronyštės wynyčiničius bey laukintus.

13. Bet * warinnus stulpus prie Pono Diewo namų, ir pāstulpus, ir warinni ējerą, prie Pono Diewo namų esanti, sukūle Kaldeonai, ir nuweje wārą i Babeli. * Jer. 27, 19.

14. Ir pādus, šupeles, peilius, šakštus, ir wissus warinnus rytus, prie šlužmōs primālomus, jie šalin ėme.

15. Priegtam ėme wyrąsasis ant dwaronyštės skauradas, ir bludus, ir kas ar iš aukso, ar iš sidābro buwo.

16. Dū stulpų, wieną ējerą, ir anus stulpus, kurrus * Salomonas buwo darydinęs namams Pono Diewo. Ne buwo swēramas wāras wissū šiū rykū. * 1 Kar. 7, 15. 23.

17. Aštūnolika māsū aukštās buwo wiens stulpas, ir jo kulla wiršų taipojau buwo warinne, ir trijų māsū aukšta, o lencugėlei, bey granot-bolei prie kulkōs aplinkų wis buwo iš wāro. Lygey toks buwo ir antras stulpas, su lencugėleis.

18. Ir wyrąsasis ant dwaronyštės ėme kleboną Serają, iš pirmōs cilės, ir kleboną Zepanją, iš antrōs cilės, ir tris wartū sargus,

19. Ir wieną dwaronį iš miesto, kurs idēs buwo ant žalnėrū, ir penkis wyrus, wis prie karālaus esanczus, kurrie mieste buwo rasti, ir Soperą, wyrąsąjį ant abajō, kurs žmones toj žemėje karauti mokino, ir šešis dēsimtis vyrū iš žmonū ant kēmū, mieste rasti;

20. Šiūs ėme Nebusar-Adans, wy-

rausasis ant dwaronyštės, ir nugabėno jās pas Babelo karalū i Riblatą.

21. Ir Babelo karalus uimūše jās Riblate, žemėje Ėmat. Taipō Juda buwo šalin gabėnama iš sawo žemės.

22. Alie ant likusū žmonų žemėje Juda, kurrus Nebukad-Nezars, Babelo karalus išlūdino, * idėjo jis Gedalją, Aikamo sunn, Sapano sunaus. * Jer. 40, 5.

23. Taygi, kaip wissi tie žalnėrei, wyrąsieji ir vyrai girdejo, kad Babelo karalus Gedalją buwo jiems idėjęs, atėjo jie pas Gedalją i Mizpą, butent Ismaels, Aetanjo sunus, ir Joanans, Kareo sunus, ir Seraja, Tanumėto sunus, Aetopatitėns, ir Jaesanja, Maekato sunus, draug su sawo vyrais.

24. Ir Gedalja prisėte jiems, ir jū vyrams, ir tare jiems: nesibijoties padūti buti Kaldeonams; pasilikite šoj žemėj, ir bukite padūti Babelo karalui, tay jums wislab geray pasileks.

25. Alie sekname mėnesijje atėjo Ismaels, Aetanjo sunus, Elisamo sunaus, iš karāliškōs gimminės, ir dēsimt vyrū su jūmi, ir uimūše Gedalją, priegtam ir žyodus bey Kaldeonus, pas jį Mizpoje buwofus.

26. Tay pasilele wissi žmones, kaip mažieji, taip ir didieji, ir wyrąsieji žalnėrei, ir nukālo i Egiptą; nēs jie bijojos Kaldeonū.

27. Bet trisdešimtame ir sekname mete, kaip Jojakins, karalus Juda, šalin gabents buwo, dvidešimtą ir sėtmą dieną dwyliktojo mėnesio, išlele Ėwil-Merodaks Babelo karalus, Jojaking, karalū Juda, iš kalėjimo, 28. Ir kalbejo meilingay su jūmi, ir dejo jo kreslą per kreslus karalū, pas jį Babelė esanczū.

29. Ir pėrmaine rubus jo kalėjimo; ir jis wissādōs walge po jo atū, kol gyws buwo.

30. Ir jis priskyre jam jo dāli, kurri jam wis dādama buwo nū karālaus, ant kōjnōs diendōs, kol jis gyws buwo.

Galas antrujū knygū apie karalus.

Pirmos Enghos nusidawimū karalū.

1. Pėrsėyrimas.

Surasims gimminā patriarū itfi Jotubo.

Aboms, Set, Enos,

2. Kenan, Maalaleel, Jared,

3. Enok, Metuzala, Lamek,

4. Noa, Sem, Am, Japet.

5. Waikai * Japeto fittie yra: Gomer, Magog, Madai, Jawan, Tubal, Mesek, Tiras. ^{* 1 Moij. 10, 2.}

6. Bet waikai Gomero fittie yra: Astenas, Ripat, Togarma.

7. Waikai Jawano fittie yra: Elisa, Tarfisa, Kitim, Dodanim.

8. Waikai Am fittie yra: Kus, Mizraim, Put, Kanaan.

9. Bet waikai Kus fittie yra: Seba, Ewila, Sabta, Ragama, Sabteka. Bet waikai Ragama fittie yra: Seba bey Dedan.

10. Alie Ruskui gimme Nimrodas; tas pradėjo macnu ponu būt' ant žemės.

11. Mizraimui gimme Ludim Unamim, Leabim, Naptuim,

12. Patrusim, Kasluim, iš kurrū radosi Pilistim ir Raptorim.

13. Ir Kanaanui gimme Sidonas pirmgimmesis jo sunus ir Etas,

14. Jebusi, Amori, Gircosi,

15. Ewi, Arfi, Sini,

16. Arwadi, Zemari ir Emati.

17. Waikai Sem fittie yra: Elam, Assur, Urpaksad, Lud, Aram, Uz, Ul, Eter ir Masek.

18. Bet Urpaksadui gimme Salas. Salui gimme Eberas.

19. Alie Eberui du sunu buwo pagimdytu, wiens wardu buwo Peleg, todėl, kad jo cėš žėme buwo pėrdalyta, ir jo brolis wardu buwo Jaktan.

20. Bet Jaktanui gimme Almodas, Salep, Azarmawet, Jara,

21. Adoram, Usal, Dikla,

22. Ebal, Abimael, Seba,

23. Opir, Ewila ir Jobab. Tie wissi waikai yra Jaktano.

24. Sem, Urpaksad, Sala,

25. Eber, Peleg, Regu,

26. Serug, Naor, Tara,

27. Abram, tai esti Abraomas.

28. Ir waikai Abraomo fittādu yra: Izaokas bey Ismaels.

29. Szitta yra jū dwėjū gimminė: pirmgimmesis Ismaelo sunus, Rebajot, Redar, Adbeel, Mibsam,

30. Mifma, Duma, Mafa, Udad, Tema,

31. Jetur, Napis, Kedma. Tai yra waikai Ismaelo.

32. Bet waikai * Returōs, Abraomo ne primenzawotōs paczōs: ta pagimde Simram, Jaksan, Medan, Midian, Jesbak, Suq. Bet waikai Jaksano fittādu yra: Seza bey Dedan. ^{* 1 Moij. 25, 2.}

33. Ir waikai Midian fittie yra: Epa, Eper, Enok, Abida, Eldaa. Tai wissi yra waikai Returōs.

34. Abraomui gimme Izaokas. Ir waikai Izaoko fittādu yra: Esawas bey Izaels.

35. Waikai * Esawo fittie yra: Elipaz, Reguel, Jėus, Jaelam, Kora. ^{* 1 Moij. 36, 10.}

36. Waikai Elipas yra: Teman, Omar, Zepi, Gaetam, Renas, Timna, Umalek.

37. Waikai Reguel yra: Naat, Sera, Samma bey Misa.

38. Waikai Seir yra: Lotan, Sobal, Zibeon, Ana, Dison, Ezer, Disan.

39. Waikai Lotano fittie yra: Ori, Omam; ir Timna buwo sesū Lotano.

40. Waikai Sobalo fittie yra: Alian, Manaan, Ebal, Sepi, Onam. Waikai Zibeono fittādu yra: Uja bey Ana.

41. Waikai Ana: Dison. Waikai Dison fittie yra: Amram, Esban, Jetran, Keran.

42. Waikai Ezer fittie yra: Bilan, Saewan, Jaetan. Waikai Disan fittādu yra: Uz bey Aran.

43. Szittie yra tie karālei, kurie karalāwo žėmėje Edom, pirm ueng karālus karalāwo tarp waikū Izrael: Bela, sunus Beor, ir jo miešts wādinams buwo Dinaba.

44. Ir Belui numirrus, i jo wieta

karalumi pastojo Jobabs, sunus Sera, iš Bazra.

45. Ir Jobabui numirrus, i jo wietą karalumi pastojo Usams, iš Temanitū-žemės.

46. Usamui numirrus, i jo wietą karalumi pastojo Udads, sunus Be-dado, kurs Midianitus ismuše ant Moabitū laukū; ir jo miestas wadin-nams buwo Amid.

47. Udadui numirrus, i jo wietą karalumi pastojo Samla iš Masref.

48. Samlui numirrus, i jo wietą karalumi pastojo Zaulas iš Keabot pas wandeni.

49. Zaului numirrus, i jo wietą karalumi pastojo Baal-Anan, sunus Akbor.

50. Baal-Ananui numirrus, i jo wietą karalumi pastojo Udads, ir jo miestas wadinnams buwo Pagi: o jo pati wardu buwo Keetabeel, dukte Matred, kurri Mesaabo dukte buwo.

51. Alle Udadui numirrus, kunigaiškzei radosi Edome: kunigaiškstis Timna, kunigaiškstis Uliā, kunigaiškstis Jetet,

52. Kunigaiškstis Alibama, kunigaiškstis Ela, kunigaiškstis Pinon,

53. Kunigaiškstis Kenas, kunigaiškstis Temans, kunigaiškstis Abizar,

54. Kunigaiškstis Magdiel, kunigaiškstis Iram. Tai yra kunigaiškzei Edome.

2. Pėrstyrimas.

Jokubo bey Judo waitai.

Gittie yra waitai * Izraelo: Ruben, Simeon, Lewi, Juda, Izaszar, Sebulon,

* 1 Moiz. 35, 22—26.

2. Dan, Jozeps, Benjamin, Nap-tali, Gad, Usser.

3. Waitai * Judo gittie yra: Ser, Onan, Sela. Tie trys jam ušgimme iš Kananitėnės, dukters Suo. † Bet Ser, pirmasis sunus Juda, nelabs buwo po ašiū Pono Diewo, todėl jis ji nušawinno.

* 1 Moiz. 46, 12. † 1 Moiz. 38, 7.

4. Alle Tamare, jo marti pagimde jam Perezą bey Serą, kad waitū Juda iš wisso buwo penki.

5. Waitudu Perezą hūdu yra: Ez-ron bey Amul.

6. Bet waitai Sera gittie yra: Simri, Etan, Eman, Kalkol, Dara. Tū iš wisso yra penki.

7. Waitai Karmi yra: Ukar, * kurs Izrael i bedą iwede, taip jis ano ką ėme, kas Diewui buwo žadeta.

* 3oj. 7, 1.

8. Waitai Etan yra Usarja.

9. Bet waitai * Ezron, kurrie jam ušgimme, gittie yra: Jerameel, Ram, Kalubai.

* Rut. 4, 19.

10. Bet Ramui gimme Ammi-Nadabs. Ammi-Nadabui gimme Naessonas, kunigaiškstis waitū Juda.

11. Naessonui gimme Salmas. Samui gimme Boas.

12. Boasui gimme Obed. Obedui gimme Izai.

13. Izai * gimme jo pirmgimmesis sunus Eliab, antras Abi-Nadab, tre-cias Simea,

* 1 3om. 16, 6.

14. Ketwirtas Netaneel, penktas Raddai,

15. Šeštias Ozem, sešmas Dowlidas.

16. Ir jū seferi dwi buwo: Zeruja ir Abigail. Waitai Zerujos gittie yra: Ubisai, Joab, Usael, tie trys.

17. Bet Abigail pagimde Amasą. Bet tėwas Amaso buwo Jeters, Ismaelitens.

18. Kalebui, sunui Ezron, gimme iš Usubos, sawo paczės, ir iš Jerigotės; ir gittie yra jos waitai: Jeter, Sobab ir Urdon.

19. Alle Arsubai numirrus, wede Kalebis Ezratą, ta jam pagimde Urrą.

20. Urrui gimme Uri. Uriui gimme Bezaleelis.

21. Pasfuy sugulle Ezrons su dukterimi Masir, tėwo Gilead, ir jis wede ję šešis dėsims metū be budams, ir ji pagimde jam Segubą.

22. Alle Segubui gimme * Jairas, tas turrejo dvidešimt ir tris miestus žemėje Gilead.

* Matb. 10, 3.

23. Ir jis gawo iš tū Gesur ir Uram, kėmely dy Jair; priegtam Renat, su jo miestėleis, šešis dėsims miestus. Tai wissi yra waitai Masiro, tėwo Gilead.

24. Ezronui Kaleb Ezratoje numirrus, palikto Ezrons sawo paczę Ubiją, ta jam pagimde Usurą, tėwą Tekoa.

25. Jerameels, pirmasis Ebrono sunus, turrėjo waikū, pirmąjį Ram, Būną, Oren bėy Ozem, ir Ūją.

26. Ir Jerameels dar fittą turrėjo pączę, wardu Ūtara, ta yra motina Onamo.

27. Bet waikai Rammo, pirmojo sunaus Jerameelo, fittie yra: Naaz, Jamin, bėy Eker.

28. Bet Onams turrėjo dvejėtą waikū: Samai bėy Jada. Ir waikai Samai fittādu yra: Nadab ir Ūbisur.

29. Ir Ūbisuro pati wardu buwo Ūbigail, kurri jam pagimde Ūkban ir Ūolid.

30. Bet waikai Nadab fittādu yra: Seled bėy Appaim. Ir Seleds numirre be waikū.

31. Waikai Appaim yra Jesei. Waikai Jesei yra Sesan. Waikai Sesan yra Ūelai.

32. O waikai Jada, Samai brolio, fittādu yra: Jeter bėy Jonatan. Bet Jeters numirre be waikū.

33. Ir waikai Jonatano fittādu yra: Pelet bėy Sasa. Tai yra waikai Jerameelo.

34. Bet Sesan ne turrėjo sunū, bet dukterū. Ir Sesan turrėjo Egiptišką bėrną, wardu Jara.

35. Ir Sesan dave Jarui, sawo bėrnu, sawo dukterį per pączę, ta jam pagimde Ūtai.

36. Ūtajui gimme Natan. Natanui gimme Sabad.

37. Sabadui gimme Eplal. Eplalui gimme Obed.

38. Obedui gimme Jėu. Jėui gimme Ūsarjas.

39. Ūsarjui gimme Ūlez. Ūlezui gimme Ūleasas.

40. Ūleasui gimme Sissemai. Sissemai gimme Sallum.

41. Sallumui gimme Jekamias. Jekamiui gimme Ūlisamas.

42. Waikai Kaleb, Jerameelo brolio yra: Mesa, pirmgimmes jo sunus, tas yra tėwas Sippo, ir waikai Marėsa, Ebrono tėwo.

43. Bet waikai Ebron fittie yra: Kora, Tapua, Kelem ir Sama.

44. Ir Samui gimme Kaam, tėwas Jarkaam. Kelemui gimme Samai.

45. Bet Samajo sunus wardu bu-

wo Maon; ir Maons tėwas buwo Betzuro.

46. Bet Epa, Kalebo nepriwenczawota pati pagimde Uran, Ūozą bėy Gases. Ir Uranui gimme Gasesas.

47. Bet waikai Jadai fittie yra: Kelem, Jotam, Gesan, Pelet, Epa, ir Saap.

48. Bet Maeka, Kalebo nepriwenczawota pati, pagimde Sebėtą ir Tireną;

49. Bet pagimde ir Saapą, tėwą Madmanno, ir Sewą, tėwą Matbeno, ir tėwą Gibeo. Bet Ūsa buwo Kalebo dukte.

50. Szittie buwo waikai Kalebo: Ūr, pirmgimmes sunus iš Eprata, Sobal, Kiriati Jearimo tėws,

51. Salma, tėwas Betleem; Ūreps, tėwas Betgader.

52. Ir Sobals, tėwas Kiriati Jearim turrėjo sunū: Ūroš, Ūzi Ūmannot.

53. Bet gentystes Kiriati Jearime buwo Jetrilai, Putitai, Sumatitai, ir Ūisraitai. Iš šū radosi Zaregaitai ir Eštaolitai.

54. Waikai Salma yra Betleem, ir Ketopatitenai, Ūterot gimmine Joab, ir puse Manatitėnū, iš Zareitėno.

55. Ir gentystes rāstininkū, Jabeze gwynanczū, yra Tircatitai, Simeatitai, Sufotitai. Tai yra Kinitai, kurrie radosi iš Ūmat, tėwo Betrekab.

3. Pėrskyrimas.

Surāšims karalū Juba.

Szittie yra * Dowido waikai, kurie Ebrone jam užgimme: pirmasis Ammons, iš Ūinoamōs Jefreelitėnės. Antras Danjelis, iš Ūbigailės, Ramelitėnės. * 2 Jon. 3, 2.

2. Trėczas Ūbsaloms, sunus Maeka dukters Talmi, karālaus iš Gėsur. Ketwirts Ūdonia, sunus Ūgit.

3. Penktas Sapat-Ja, iš Ūbitalės. Szėktas Jetreem, iš Eglōs, sawo pączōs.

4. Szie šeši jam užgimme Ebrone; nės jis czon karalāwo septynis mėtus ir šešis mėnesus; alle Jeruzalėj' jis karalāwo tris dešimtis ir tris metus.

5. Ir * fittie jam užgimme Jeru-

žalėj: Simeas, Sobab, Natan, Salomo, tie keturi, iš dukters Sua, dukters Amiel. * 2 Rom. 5, 14.

6. Priegtam Jebear, Elisama, Elipalet,

7. Aoga, Apege, Japia,

8. Elisama, Eliada, Elipalet, tie dvyini.

9. Tie wisfi yra Dowido waitai, dar be waitū nepriwenezawotū mōterū. Ir * Tamore buwo jū sesū.

* 2 Rom. 13, 1.

10. Salomono sunus buwo Reas beams; to sunus buwo Abia, to sunus buwo Ussu, to sunus buwo Jozapats,

11. To sunus buwo Jorams, to sunus buwo Uasja, to sunus buwo Joas,

12. To sunus buwo Amazja, to sunus buwo Ufarja, to sunus buwo Jotams,

13. To sunus buwo Uas, to sunus buwo Iſſia, to sunus buwo Manasse,

14. To sunus buwo Amons, to sunus buwo Josia.

15. Bet Josio sunus fittie buwo: pirmasis Joanan, antras Jojakim, trečias Zideſia, ketvirtas Sallum.

16. Bet waitai Jojakim buwo Jekanja, to sunus buwo Zideſia.

17. Bet waitai Jekanjū, kurri apšale, buwo Sealtiel,

18. Maſkiram, Padaja, Seneazar, Jekanja, Oſama, Aedabja.

19. Waitai Padajo buwo: Zerubabel bey Sime. Waitai Zerubabelo buwo: Meſullam ir Ananja, ir jū dweju sesū Selomit;

20. Priegtam Uſuba, Oel, Bereſja, Uſadja, Juſab-ſſed, tie penki.

21. Bet waitai Ananjū buwo: Platja ir Jeſaja; to sunus buwo Kepaja, to sunus buwo Urnan, to sunus buwo Obadja, to sunus buwo Sekanja.

22. Ir waitai Sekanjū buwo: Semaja. Waitai Semajū buwo: Attus, Jegeal, Baria, Aearja, Sapat, Seza, tie ſeſi.

23. Bet waitai Aearjū fittie buwo: Elioenai, Iſſia, Uſriſam, tie trys.

24. O waitai Elioenai fitti buwo: Odaja, Eliaſib, Plaja, Ukub, Joanan, Delaja, Anani, tie septyni.

4. Pėrſkyrimas.

Waitai-waitai Subo.

Waitai Judo fittie buwo: Perez, Ebron, Karmi, Ur bey Sabal.

2. Ir Reaja, ſunui Sabal, gimme Jaat. Jaatui gimme Numai bey Laad. Tai yra gentystes Zaregatitū.

3. Ir tai yra gimminė tėwo Etam: Jeſreel, Jeſma, Jedbas; ir jū ſeſi wardu buwo Uſleponi.

4. Ir Pnuels, tėwas Gedor, ir Eſers, tėwas Uſa. Tai yra waitai Ur, pirmojo ſunaus Eprata tėwo Betleem.

5. Bet Uſurs, tėwas Tekoa, turėjo dwi moteri: Eleq ir Aetra.

6. Ir Aetra jam pagimde Uſam, Eper, Temni, Aſtari. Tai yra waitai Aetros.

7. Ule waitai Elleds fittie buwo: Zeret, Jezoar ir Etnan.

8. Ir Roqui gimme Anubas bey Ujobebas, ir gentyste Uarel, ſunaus Urum.

9. Ule Jaebež buwo garbingėſnis už ſawo brolus; ir jo mōtina pramine ji Jaebež, nės ji tare: aſ jū ſu tužba pagimdau.

10. Ir Jaebež meldeſi Diewū Izraelio, ir tare: jey tu manę žėgnosi ir mano rubežus didiſi, ir manę gėlbėſi, ir wiſſotią bedą nū manęs atoliſi, kad manę ne priſpauſtu, (tay tam deklawōſu). Ir Diews jam dawė, ko jis melde.

11. Bet Kalubui, broliui Sua, gimme Meiras; tas yra tėwas Eſtono.

12. Ir Eſtonui gimme Betrapas, Paſſeas bey Teinnas, tėwas mieſto Aaas; tai yra wyrai iš Aeka.

13. Waitai Renas fittidū buwo: Atniel bey Seraja. Bet waitai Atniel buwo: Utat.

14. Ir Meonotui gimme Opras. Ir Serajui gimme Joabas, tėwas pakalnės cimmerninkū; nės jie buwo cimmerninkai.

15. Bet waitai Kalebo, ſunaus Jepunne, fittie buwo: Jru, Ela, bey Naam. Waitai Ela buwo: Renas.

16. Ir waitai Jealelo fittie buwo: Sip, Sipa, Tirja ir Uſareel.

17. Ir waitai Eſro fitti buwo: Jeter, Mered, Eper bey Jalon, ir

Taar su Mirjama, Samai, Jesba, tėwu Eštemoa.

18. Ir jo pati Judija gimde Jered, tėwq Gedor, Eber, tėwq Sofo, Jekutiel, tėwq Sanoa. Tai yra wai-kai Bitjōs, dukters Paraōno, kurre Mareds wēde.

19. Waikiai Odijo paczōs, sesers Naamo, tėwo Regila, buwo: Garmi bey Eštemoa, iš Maekitit.

20. Waikiai Simono fittie buwo: Ammon, Rinna ir Benanan, Tilon. Waikiai Jesei buwo: Soet ir Ben-Soet.

21. Bet waikiai Sela, sunaus Juda, fittie buwo: Er, tėwas Leka, Laeda, tėwas Maresa, ir gentyste audėjū tarp gimminės Usbea.

22. Priegtam Jokim ir wyrai iš Koseba, Joas ir Sarap, kurrē ūki walde Moabe ir Jasubij' Lakeme; pagal pāsaką senujū.

23. Jie buwo pūdzei, ir gywēno tarp sodū ir aptwértū daržū pas karalū; ant jo reikalo, ir atėję pasi-lisko czonay.

5. Pėrsfyrimas.

Simeono gimminės.

24. Waikiai * Simeono fittie buwo: Nemuel, Jamin, Jarib, Sera, Saul.

¹ Moiz. 46, 10.

25. To sunus buwo Sallum, to sunus buwo Mibsam, to sunus buwo Misma.

26. Bet waikiai Misma buwo: Amuel, to sunus buwo Zakur, to sunus buwo Simei.

27. Ir Simei turrėjo šešolika su-nū, ir šešetą dukterū, ir jo brolei ne daug waikū turrėjo; ir wissos jū gentystes nesidaugfino taip labay, taip waikiai Juda.

28. Bet jie gywēno Berseboj', Mo-lada, Azar Sual,

29. Bila, Ezem, Tolad,

30. Betuel, Arma, Ziklag,

31. Bet Markabot, Azar Suffim, Bet-Birei, Saaraim. Szittie buwo jū miestai, iš Dowidui karalaujant.

32. Priegtam jū kėmai pas Etan, Ain, Rimmon, Tokēn, Ušan, tie penki miestai.

33. Ir wissī kėmai, aplink sūs mie-stus ešantieji, it' i Baal, tai yra jū gy-

wėnimas, ir eilė jū gimminės tarp jū.

34. Ir Mesobab, Jamlet, Josa, sunus Amazia,

35. Joel, Jėu, sunus Josibja, su-naus Seraja, sunaus Uziel,

36. Elioenai, Jaakoba, Jesoaja, Usaja, Uziel, Ismeel ir Benaja.

37. Sisa, sunus Sipei, sunaus Melon, sunaus Jedaja, sunaus Simri, sunaus Semaja.

38. Szittie pastojo garbės pilni kunigaitėzei sawo gimminėsa šak-niės sawo tėwū, ir pėrsistyre pagal daugybę.

39. Ir jie nusitrauke, kad nukaktu i Gedor, i rytus pakalnės, kad ganyklōs jėšpotu sawo awims;

40. Ir rādo rėbję ir gėrą ganyklą, bey žėmę plāczę, tyką ir waisingą; nės pirma cze gywēno waikiai Am.

41. Ir kurrē czonay dabar war-dais surašyti yra, tie atėjo czeše Istio, karalaus Juda, ir muše anū šėtras ir gywėnimus, kurrus czonay rādo, ir nužawino wislab itki šei dienai ir gywēno jū wietoje; nės buwo czonay ganyklōs jū awims.

42. Ir šalinėjo iš jū, iš waikū Simeon, penki šimtai wyrū ant kalnū Seir, su sawo wyresneiseis, Platja, Nearja, Kējaja ir Uziel, iš waikū Azei.

43. Ir užmuše palaišką pabėgusū Amalekitū; ir gywēno czonay itki šei dienai.

6. Pėrsfyrimas.

Apie Ruben, Gad bey Manasse.

Waikiai Ruben, pirmojo sunaus Izrael, nės jis buwo pirmgimmesis sunus; alle todel, * kad jis pātala sawo tėwo subjaurino, jo pirmgimimas buwo dūtas waikams Jo-zėpo, sunaus Izrael; ir jis ne buwo laikytas už pirmgimmusī.

¹ 1 Moiz. 35, 22.

2. Nės Judui, kurs macnus buwo tarp sawo broliū, wissa kunigaitėstye buwo dūta i ano wietą; ir Jožepui prowa pirmgimmuso;

3. Taygi waikiai * Ruben, pirmgimmuso sunaus Izraelo, fittie yra: Anok, Pallu, Ebron bey Karmi.

² 2 Moiz. 6, 14.

4. Ir waitai Joel buwo: Semaja, to sunus buwo Bog, to sunus buwo Simej,

5. To sunus buwo Misa, to sunus buwo Reaja, to sunus buwo Baal,

6. To sunus buwo Beera, kurri apkaltą šalin mēde Tiglat-Pilneser, karalus Assyriūnū; bet jissai buwo wyresnuiū wiens tarp Xubenitū.

7. Alle jo brolei, tarp wissōs jo gimminēs, kaip jie pagal sawo gimminēs skaitomi buwo, i wyresnūsus turrējo Jeiel bey Sakarija.

8. Ir Bela, sunus Ušan, sunaus Sema, sunaus Joel, gywēno Uroere, ifki Rebo ir Baal-Reon.

9. Ir gywēno ties užtekėjimu, i' atent i pūščią pas wandeni Prat; nēs jie labay daug galwijiū turrējo žemėje Gilead.

10. Ir cžsė Saulo jie karawo su Ugaritais, ir nužawinno jās sawo rankomis, ir gywēno jū šietrosa per wissą šalį i rytus Gilead.

11. Ir waitai Gad gywēno ties jeis žemėje Basan, ifki Salka.

12. Joels wyrāusasis, ir Sapans antrasis, Jaenai ir Sapats Basane.

13. Ir jū brolei iš gimminēs sawo tėwū šittie buwo: Mikael, Mesullam, Seba, Jorai, Jaekan, Sia bey Eber, tie septyni.

14. Šittie yra waitai Abiail, sunaus Uri, sunaus Jaroa, sunaus Gilead, sunaus Mikael, sunaus Jessai, sunaus Jado, sunaus Bus.

15. Uj, sunus Abdieil, sunaus Guni, buwo wyrāusasis gimminėje sawo tėwū.

16. Ir gywēno Gileadoj Basane, ir jū miestelūse, ir wissūse prymies- cūse Saron, i' jū gālui.

17. Šie wissi buwo rokūjami cžsė Jotamo, karalaus Juda, ir Jero-beamo, karalaus Izrael.

18. Waitū Xuben, Gaditēnū, ir pūšēs gimminēs Manasse, kas tikri žalnėrei buwo, sčydus bey kardus turri, ir kilpinius itempti galėjo, ir karauti žinnojo, tū buwo keturios dēšimtis ir keturi tūkstančiai, septyni šimtai, ir šešios dēšimtis, kurie i waitą kelawo.

19. Ir jiems be karaujant su Ugaritēnais, gėlbejo jiems Jetur, Napes ir Nodab.

20. Ir Ugaritēnai buwo padūti i jū rankas, ir wislab, kas su jeis buwo. Nēs jie šauke Dieuop kare; ir jis dāwēsī pėrsimelst, nēs jie nusi- tikkejo ant jo.

21. Ir jie šalin gabėno jū galwijos, penkis tūkstančius werbludū, du šimtus ir penkis dēšimtis tūkstan- tis awiū, du tūkstančius asilū, ir šimtą tūkstanti žmonū dušiū.

22. Nēs daug prapūle ižeistuj; nēs kāras buwo iš paties Diemo. Ir jie gywēno cze i anū wietą, i' tam cžsui, kaip jie apkalti buwo.

23. Bet waitai pūšēs gimminēs Manasse gywēno toj žemėje, nū Ba- san, ifki Baal-Ermon bey Senir, ir ifki kālno Ermon; ir jū buwo daugel.

24. Ir šittie buwo wyresnieji gimminēs sawo tėwū: Eper, Jesei, Eliel, Usriel, Jeremia, Odawja, Jadiel, macnus ir druti wyrai, ir geray šelbjami wyresnieji, gimminēs sawo tėwū.

25. Ir kaip jie prieš Dieuą sa- wo tėwū susigriešijo, susikėlāda- mi su balwonais žmonū toj žemėje, Eurus Pons Dieus pirm jū išgai- šinęs,

26. Paragino Pons Dieus dwāsę Pullo, karalaus Assyriūnū, ir dwāsę Tiglat Pilnesero, karalaus Assyrio- nū; ir šalin gabėdino Xubenitus, Gaditus ir pūšę gimminę Manasse; ir nugabėdino jās i Ulą, ir i Abor bey Urą, ir pas wandeni Gosan, ifki šei dienai.

7. Pėrsyrimas.

Sustaitims ir gywėnims waitū Lewi ir Aarōno.

Waitai Lewi šittie buwo: Gerson, Raat, ir Merari. * 2 M. 6, 16.

2. Bet waitai Raat šittie buwo: Amram, Jezear, Ebron bey Usiel.

3. Waitai Amram šittie buwo: Aarōnas, Moizėšus ir Mirjama. Waitai Aarōno šittie buwo: Nadab, Abiu, Eleasar ir Jtamar.

4. Eleasarui gimme Pineas. Pineui gimme Abisua.

5. Abisuii gimme Bafis. Bafuii gimme Ufi.

6. Usui gimme Serajas. Serajui gimme Merajot.

7. Merajotui gimme Amarjas. Amarajui gimme Aitob.

8. Aitobui gimme Zadoš. Zadošui gimme Aimaaz.

9. Aimaazui gimme Usarjas. Usarjui gimme Joanan.

10. Joananui gimme Usarjas, tas, kurs kunigu buwo Diewo namūse, kurrus Salomonas pakūre Jeruzalėj'.

11. Usarjui gimme Amarjas. Amarjui gimme Aitob.

12. Aitobui gimme Zadoš. Zadošui gimme Sallum.

13. Sallumui gimme Ilkijas. Ilkijui gimme Usarjas.

14. Usarjui gimme Serajas. Serajui gimme Jozadaf.

15. Bet Jozadaf buwo drauge šalin gabėntas, kaip Pons Diews Judo ir Jeruzalė apkaltnus dawe šalin gabent' per Nebukad-Nezarą.

16. Taygi waitai Lewi šittie yra: Gerson, Kaat, Merari.

17. Bet taipo wadinnami buwo waitudu Gerson: Libni ir Simej.

18. Alie waitai Kaat wadinnami buwo: Amram, Jezear, Ebron ir Ušiel.

19. Waitudu Merari wadinnami buwo: Maėli bey Musi. Tai yra gimines Lewitū tarp sawo tėwū.

20. Gersono sunus buwo Libni, to sunus buwo Jaat, to sunus buwo Sima,

21. To sunus buwo Joa, to sunus buwo Jddo, to sunus buwo Šera, to sunus buwo Jeatrai.

22. Bet Kaato sunus buwo Aminadabs; to sunus buwo Kora, to sunus buwo Ušsir,

23. To sunus buwo Elkana, to sunus buwo Ubi-Ušsap, to sunus buwo Ušsir,

24. To sunus buwo Taats, to sunus buwo Uriel, to sunus buwo Ušija, to sunus buwo Saul.

25. Waitu du Elkana buwo: Amasai ir Aimoto;

26. To sunus buwo Elkana, to sunus buwo Elkana iš Zop, to sunus buwo Kaat,

27. To sunus buwo Eljab, to su-

nus buwo Jeroam, to sunus buwo Elkana,

28. To sunus buwo Zomelis, to pirmgimėsis buwo Wasni, pėstuy Ubia.

29. Merari sunus buwo Maėli, to sunus buwo Libni, to sunus buwo Simej, to sunus buwo Uša,

30. To sunus buwo Simeja, to sunus buwo Uggija, to sunus buwo Ušaja.

31. Bet šittie yra tie, kurrus Dovidis pastelawo giedoti namūse Pono Diewo, kur štryne buwo padėta.

32. Ir šliūšijo prie namū šėtrōs surinkimmo su giesmėmis, iškikol Salomonas Pono Diewo namus pakūre Jeruzalėj'; ir stowėjo pagal sawo eiles, urėdą sawą pilnawodami.

33. Ir šittie yra tie, kurris stowėjo, ir jū waitai. Iš waitū Kaat buwo Emans, gražey giedoti mokās, sunus Joel, sunaus Zomelo,

34. Sunaus Elkana, sunaus Jeroam, sunaus Eliel, sunaus Toa,

35. Sunaus Zup, sunaus Elkana, sunaus Maat, sunaus Amasai.

36. Sunaus Elkana, sunaus Joel, sunaus Usarja, sunaus Šepanja,

37. Sunaus Taat, sunaus Ušsir, sunaus Ubiassap, sunaus Kora,

38. Sunaus Jezear, sunaus Kaat, sunaus Lewi, sunaus Izrael.

39. Ir jo brolis Ušaps stowėjo pas jo dėšinę; ir jis, Ušaps, buwo sunus Berekša, sunaus Simeja,

40. Sunaus Mikael, sunaus Baeseja, sunaus Malkija,

41. Sunaus Atni, sunaus Sera, sunaus Udaja,

42. Sunaus Etan, sunaus Sima, sunaus Simej.

43. Sunaus Jaat, sunaus Gersom, sunaus Lewi.

44. Bet jū brolei, waitai Merari, stowėjo po kairės, butent Etan, sunus Kuši, sunaus Abdi, sunaus Malluf,

45. Sunaus Ušabja, sunaus Amazja, sunaus Ilkia,

46. Sunaus Amzi, sunaus Bani, sunaus Samer,

47. Sunaus Maėli, sunaus Musi, sunaus Merari, sunaus Lewi.

48. Alie jū brolei, Lewitai, pilna-

wojo wissoki reikalą prie namū bažnyčios Pono Dievo.

49. Alle Aarons ir jo sunus pilnas wojo tą urėdą, ugni uždėgt ant degnimo: apierū: altoraus, ir ant rūfinimo: altoraus, ir wissokiam reikalui šventū šwencyūsame, ir sudegint Izrael, kaip Moizėjus, Dievo tarns, buwo liepęs.

50. Bet šittie yra waikai Aarono: Eleasars, jo sunus; to sunus buwo Pineas, to sunus buwo Abisua,

51. To sunus buwo Bufi, to sunus buwo Ufi, to sunus buwo Seraja,

52. To sunus buwo Merajot, to sunus buwo Amarja, to sunus buwo Aitob,

53. To sunus buwo Šadoš, to sunus buwo Aimaž.

54. Ir šittas yra jų gywėnimas ir pasilaitimas sawo rubėjuse, butent waikū Aaron, gimminės Raatitū; nės per burtą jiems tai tėjo.

55. Ir jie dawe jiems Ebron žemeje Juda, ir jų prymiesčius apšinkų.

56. Alle laufus to miesto, ir jų tėmus dawe jie Kalebui, sunui Jepunne.

57. Taygi jie dawe waikams Aaron šus walnybės miestus, Ebron bey Libna, su jų dwejų prymiesčiais, Jaster ir Štemoq su jų prymiesčiais,

58. Ilen, Debir,

59. Ušan ir Betsemes, su jų prymiesčiais.

60. Ir iš gimminės Benjamin, Geba, Memet ir Anatot, su jų prymiesčiais. Kad wissū miestū jų gimminėje buwo trylika.

61. Bet šittiems waikams Raat, jų gimminės, iš pusses gimminės Manasse per burtą tėjo dešimt miestai.

62. Waikams Gersom jų gimminės, tėjo iš gimminės Izahar, ir iš gimminės Ašer, ir iš gimminės Naphtali, ir iš gimminės Manasse, Basane, trylika miestū.

63. Waikams Merari, jų gimminės, tėjo per burtą iš gimminės Ruben, ir iš gimminės Gad, ir iš gimminės Sebulon, dvylika miestū.

64. Ir waikai Izrael Lewitams taipojau dawe miestus, su jų prymiesčiais;

65. Butent per burtą iš gimminės

waikū Juda, ir iš gimminės waikū Simeon, ir iš gimminės waikū Benjamin tus miestus, kurtus jie wadais wadinno.

66. Alle gimminės waikū Raat tėjo miestai jų rubėjuse, iš gimminės Epraim.

67. Taygi jie dawe jiems, gimmini waikū Raat, walnus miestus: Sikem, ant kalnū Epraim, Geser,

68. Jakmeam, Bet-Oron,

69. Aalon ir Gat Rimmon, su jų prymiesčiais;

70. Priegtam iš pusses gimminės Manasse: Aner ir Bileam, su jų prymiesčiais.

71. Bet waikams Gersom dawe jie iš gimminės pusses gimminės Manasse: Golan Basane, ir Astarot su jų dwejų prymiesčiais.

72. Iš gimminės Izahar: Kedes, Dabrat,

73. Ramot ir Anem, su jų prymiesčiais.

74. Iš gimminės Ašer: Masal, Ubdon,

75. Ufoš ir Keob, su jų prymiesčiais.

76. Iš gimminės Naphtali: Kedes Galileoj, Ammon ir Kiriataim, su jų prymiesčiais.

77. Rittiems waikams Merari dawe jie iš gimminės Sebulon: Rimmono ir Tabor su jų dwejų prymiesčiais;

78. Ir anapus Jordano ties Jerikės, i saulės uštekėjimą pas Jordaną, iš gimminės Ruben: Bezer pūščioje, Jaza,

79. Kedemot ir Nepaat, su jų prymiesčiais;

80. Iš gimminės Gad: Ramo Gileadoj, Maanaim,

81. Esbon ir Jaeser su jų prymiesčiais.

8. Pėrsšyrimas.

Surajims šitū [šitū] šęšū sunū Jokubo.

Waikai Izahar šittie buwo: Tola, Pua, Jasub ir Simron, tie keturi.

2. Alle waikai Tola šittie buwo: Ufi, Kepaja, Jeriel, Jaemai, Jebšam bey Samuel; wyresnieji gimminėsa sawo tėwū iš Tolo, ir macnus wyrai sawo gimminėsa, pagal škaitlų,

częse Dowido, dwidešimt ir du tūkstanču, ir šeši šimtai.

3. Waikāi Uši buwo: Jesraja. Alle waikāi Jesraja buwo: Mikael, Obadjad, Joel ir Jesia, tie penki, ir wišši buwo wyresnieji.

4. Ir su jeis, iš jū gimminės, namūsė jū tėvū su gintlais išrėdyti tikri žalnėrei, buwo tris dešimtis ir šeši tūkstančiai; nės jie turrėjo daug moterū ir waikū.

5. Ir jū broliū per wišsas gimminės Izahar, macnū wyrai, buwo aštūnis dešimtis ir septyni tūkstančiai, iš wišo surokūjami.

6. Waikāi Benjamin šittie buwo: Bela, Beker ir Jediael, tie trys.

7. Bet waikāi Bela šittie buwo: Ezbōn, Uši, Ušiel, Jerimot bey Iri, tie penki, wyresnieji gimminės sawo tėvū, macnus wyrai. Ir jū buwo surokūjami dwidešimt ir du tūkstanču, ir tris dešimtis ir keturi.

8. Waikāi Bekero šittie buwo: Semira, Joas, Elieser, Elioenai, Amri, Jerimot, Abia, Anatot ir Uamet; tie wišši buwo Bekero waikāi.

9. Ir buwo surokūjami jū gimminės, pagal wyresnūsus gimminės sawo tėvū, macnus wyrai, dwidešimt tūkstančiai ir du šimtu.

10. Ir waikāi Jediael buwo: Bilan. Ir Bilano waikāi buwo: Jeus, Benjamin, Eud, Rnaena, Setan, Tarsis, ir Ubišaar.

11. Tie wišši buwo waikāi Jediael, wyresnieji iš tėvū, macnus wyrai, septynolika tūkstančiai ir du šimtu, turrie i waikū ējo karauti.

12. Ir Supim bey Upim buwo waikadu Irro. Ir Ušim waikāi buwo Uer.

13. Waikāi Aaptali buwo Jaziel, Guni, Jezer ir Sallum, waikāi iš Billos.

14. Waikāi Manasse yra: Ešriel, kurri pagimde Aramja, jo nepriencawota pati: ir jam gimme Makiras tėwas Gilead.

15. Ir Makirs Upimui bey Supimui mōteri dvi nupiršo; ir jo sessū wardu buwo Maekla. Antras jo sunus wardu buwo Zelapead; ir * Zelapeads turrėjo dukterā. * 4 M. 27, 1.

16. Ir Maekla, Makiro pati, pa-

gimde suny, tą ji pramine Peres; ir jo brolis wardu buwo Sares; ir to sunudu buwo Ulam ir Ašem.

17. Ir Ulamō sunus buwo Bedan. Tai yra waikāi Gilead, sunaus Makir, sunaus Manasse.

18. Ir jo sessū Moleket pagimde Ijud, Abieser ir Maekla.

19. Ir Semida šittus turrėjo waikū: Ujan, Sikiem, Liti ir Aniam.

20. Waikāi Epraim šittie buwo: Sutela; to sunus buwo Bereds, to sunus buwo Taats, to sunus buwo Eleada, to sunus buwo Taats,

21. To sunus buwo Sabads, to sunus buwo Sutela, to sunudu buwo Ešer bey Elead. Ir wyrai iš Gat, gywatinkai tōs žēmės, nužawinno jūdū; todėl, kad jie žemyn buwo ēję, jiems jū galwijos atimt.

22. Ir jū dwešū tėwas Epraims ilgay gedėjo; ir jo brolei atėjo ji maramdit.

23. Ir jis sugulle su sawo pacze, ta nēšęza pastojusi pagimde suny, tą jis pramine Bria: todėl kad jo namūsė ne geray stojos.

24. Bet jo duktė buwo Seera, ta pature ir žemay ir aukštay ēsanti Bet-Orong, ir Ušen-Seera.

25. To sunadu buwo Aepa ir Aesep, to sunus buwo Tela, to sunus buwo Taan,

26. To sunus buwo Laedan, to sunus buwo Ammiud, to sunus buwo Elisama,

27. To sunus buwo Nun, to sunus buwo Joza.

28. Ir jū turtas bey gywėnimas buwo Betel, ir jo miestėlei; ir i užtekėjimą Aakeran, ir i wakarūs Geser ir jo miestėlei, Sekem ir jo miestėlei, iškli Aza ir jo miestėlas.

29. Ir papilij waikū Manasse Betsean ir jo miestėlei, Taenaf ir jo miestėlei, Megiddo ir jo miestėlei, Dor ir jo miestėlei. Šittūsė gywėno waikāi Jozėpo, sunaus Izrael.

30. Waikāi Ašfero šittie buwo: Jemna, Jeswa, Jeswi, Bria ir Seera, jū sessū.

31. Waikāi Brio buwo: Eber ir Malkiel; tas yra tėwas Birsawito.

32. Ir Eberui gimme Japletas, Somet, Otam ir Sua, jū sessū.

33. Waikai Japieto šittie buwo: Passa, Bimeal, ir Ašwat; tai buwo waikai Japlet.

34. Waikai Somero buwo: Ai, Raga, Teuba ir Aram.

35. Ir waikai jo brolio Elem šittie buwo: Zopa, Jemna, Seles ir Amal.

36. Waikai Zopo šittie buwo: Sua, Arneper, Sual, Beri, Jemra,

37. Bezer, Od, Sama, Silsa, Jertran ir Beera.

38. Waikai Jetro šittie buwo: Jepanne, Dispa ir Ara.

39. Waikai Ullo šittie buwo: Ara, Aniel ir Rijja.

40. Šittie wišši buwo waikai Ašfero, wyresnieji gimminės sawa tėwā, išširti macnus wyrai, ir wyresnieji ant kunigaitėjų. Ir buwo surašijami i waistą, karaut išmanantieji, dvidešimt ir šeši tūkstančiai vyrū.

9. Pėrštyrimas.

Gimminė Benjaminio bey Saulo.

Bet Benjaminui gimme Bėla, pirmgimmesis jo sunus, Ašbal antras, Ara trečas,

2. Roas ketvirtas, Aapas penktas.

3. Ir Bėla turtėjo waikū: Uddar, Gera, Abiud,

4. Abisua, Aaeman, Aoa,

5. Gera, Sepupan ir Uram.

6. Šittie yra waikai Eudo, kurie wyresnieji buwo tėwā, tarp miešjomū iš Gėba, ir šalim traukies i Maaat,

7. Butent Aaema, Aia bey Gera, tassai jās šalim gabėno; ir jam gimme Ašas ir Aiud.

8. Ir Saaramui gimme žėmėje Roabo (šaip anus buwo paleides) iš Ašim ir Baera sawo dvejū moterū.

9. Ir jam gimme iš Odės, sawo pačės Jobab, Sibjas, Ašas, Aalkam,

10. Jėu, Sakjas ir Rirmas. Tai yra jo waikai, wyresnieji tėwā.

11. Aile iš Ašim jam gimme Abitob ir Elpaal.

12. Ir waikai Elpaal šittie buwo: Eber, Ašeam, ir Samed. Tassai pakūre Ono, ir Eod bey jū dvejū tėmus.

13. Ir Bria bey Sama buwo wy-

resnieji tėwā, tarp miešjomū Ašalon. Jie prawdėre Gatėnus.

14. Aile Ajo, Sakas, Jeremot,

15. Sebadja, Aarab, Ader,

16. Aikael, Jėpa ir Joa; tai yra waikai Bria.

17. Sebadja, Ašesullam, Ašti, Eber,

18. Jėsmėrai, Jėslia, Jobab; tai yra waikai Elpaal.

19. Aakim, Aštri, Sabdi,

20. Ailoenai, Ailtai, Aiel,

21. Adaja, Braja ir Šimrat; tai yra waikai Simel.

22. Jėspan, Eber, Ailel,

23. Abdon, Aštri, Anan,

24. Ananja, Aklam, Antotja,

25. Jėpdėja ir Dnuel; tai yra waikai Sakas.

26. Šamserai, Šearja, Aalja,

27. Jaeresja, Aia ir Aštri; tai yra waikai Jeroam.

28. Tai yra wyresnieji tėwā jū gimminū, tie gywėno Jeruzalė.

29. Aile Gibeone gywėno tėwas Gibeon; ir jo pati wardu buwo Aaeka.

30. Ir jo pirmgimmes sunus buwo Abdon, Šur, Kis, Baal, Aaah,

31. Gedor, Ajo ir Šeker.

32. Bet Ašilotui gimme Šimeas, ir jie gywėno ties sawo broleis Jeruzalė su jeis.

33. Aėrui gimme Aissas. Aissui gimme Aaulas. Aaului gimme Jonatanas, Aalkisnas, Abinadabas ir Ašbaalas.

34. Bet sunus Jonatano buwo Aėribaal. Aėribaalui gimme Aalkas.

35. Waikai Aalko šittie buwo: Ašton, Aelėk, Aaerea ir Aas.

36. Ir Aasui gimme Joaddas, Joaddaiui gimme Aemet, Ašmawet ir Šimri. Šimtui gimme Aozas.

37. Aozui gimme Aineas; to sunus buwo Aapa, to sunus buwo Aleasa, to sunus buwo Azel.

38. Aile Azel turtėjo šešis sunus, tie wardu buwo: Ašikam, Aokru, Jėsmael, Šearja, Obadja, Anan. Tie wišši buwo sunus Azel.

39. Waikai Ašek, jo brolio, šittie buwo: Aalam, jo pirmasis sunus, Jėus antras, Ašipelet trečas.

40. Bet waikai Aalam buwo macnus wyrai, ir galėjo su Ašpinėis; ir turtėjo daug sunū, ir sunū sunū,

ðimtà ir penkis deðimts. Tie wiði gimme ið waikù Benjamin.

10. Përðyrimas.

Oywatiniñkai Jeruzalts bey Oibeono.

Jr wiði Izraelitėnai buwo surokùjami, ir ðtay, jie yra priraðyti knygoða apie karalus Izrael bey Juda, ir dabar ðalin gabėnti i Babelà, del sawo nusiðėjimo.

2. Kurrie pirma gywendawo sawo dwardiše ir mieðtiše, butent Izraelitėnai, Elebonai, Lewitai ir Netinim.

3. Alle Jeruzalėj gywendawo kelli ið waikù Juda, kelli ið waikù Benjamin, kelli ið waikù Epreim bey Manasse.

4. Butent ið waikù Perez, sunaus Juda, buwo Utai, sunus Ammiud, sunaus Umri, sunaus Imri, sunaus Bani.

5. Bet ið Siloni buwo Ufaja, pirmas is sunus, ir jo kitti sunus.

6. Ið waikù Sera: Jeguel ir jo brolei, ðeði ðimtai ir dewynis deðimts.

7. Ið waikù Benjamin: Sallu, sunus Mesullam, sunaus Odawja, sunaus Asnua;

8. Jr Jebnėja, sunus Jeroam, bey Ela, sunus Ufi, sunaus Mitri; ir Mesullam, sunus Sepatja, sunaus Reguel, sunaus Jebneja.

9. Priegtam jà brolei jà gimminėja, dewyni ðimtai, ir penkis deðimts ir ðeði. Wiði ðie wyrai buwo wyresnieji tėwà, gimminėje sawo tėwà.

10. Jr ið Elebonà: Jedaja, Joarib, Jašin;

11. Jr Ufarja, sunus Ilkia, sunaus Mesullam, sunaus Sadok, sunaus Merajot, sunaus Aitob, wyràusasis namùše Diewo;

12. Jr Udaja, sunus Jeroam, sunaus Pasur, sunaus Malkja; ir Maejai, sunus Udiel, sunaus Jaksera, sunaus Mesullam, sunaus Mesillemit, sunaus Immer.

13. Priegtam jà brolei, wyràusieji gimminėje sawo tėwà, tūkstantis, septyni ðimtai ir ðeðios deðimts, tikri wyrai atlikti reikalà ðlužmòs namùše Diewo.

14. Bet ið Lewitù, ið waikù Me-

rari: Semaja, sunaus Ufub, sunaus Ufrikam, sunaus Ufabja;

15. Jr Bafbakars, cimmerninkis, ir Galal, ir Matanja, sunus Mitko, sunaus Sikri, sunaus Ufap;

16. Jr Obadja, sunus Semaja, sunaus Galal, sunaus Jedutun; ir Berefja, sunus Ufa, sunaus Elkana; kurs gywėn' kėmùše Netopatitù.

17. Jr wartininkai buwo: Sallum, Ufub, Talmon, Aiman su sawo broleis, ir Sallum wyresnyfis;

18. Nės iðkol pas karalaus wartus i uztėkėjimà, sargybė laike waikai Lewi su abaju;

19. Jr Sallum, sunus Kore, sunaus Abiafap, sunaus Kora, ir jo brolei ið gimminės jo tėwo, buwo Koritai prie reikalò urėdòs, kad sargybė turrėtu prie ðlentfsczio ðėtròs, ir jà tėwai abazė Pono Diewo, kad sargybė turrėtu prie angòs.

20. Bet Pineas, sunus Eleazar, buwo wyràusasis ant jà todel, kadangi Pons Diews pirma su jàm' buwės.

21. Jr Sakarja, sunus Meselemja, buwo sargas prie wartù ðėtròs surinkimmo.

22. Wiði ðie buwo iððirti, kad sargais butu prie ðlentfsczio, du ðimtu ir dwylika, tie buwo rokùjami jà kėmùše. Jr Dowids bey ðomelis, pranaðas, jàs idejo ið sawo nusiðėjimo,

23. Kad jie ir jà waikai sargybė turrėtu prie namù Pono Diewo, butent prie namù ðėtròs, kad jà parùpitu.

24. Jr tokie wartininkai buwo statomi i keturus wėjus, i rytus, i wakarus, i ðaurė, i pietus.

25. Alle jà brolei buwo ant sawo kėmù, kad i mieðtà ateitu kojnà ðėlmà dieng, wiðadòs prie jà buti.

26. Nėsa Lewitai buwo ðiems keturiems wyràusiems wartininkams padàti; ir jie pridabòjo ðtrynà bey ðarbu Diewo namùše.

27. Priegtam jie ir per nakti pasiikto aplint Diewo namus; nės jiems pripàle ta sargybė, kad kas rytà wartus atwėrtu.

28. Jr kelli jà buwo statyti, kad bažnyçòs rykù pridabotu, nės jie

tus sustaitytus ir išnešė ir inėšė.

29. Ir keli jà buwo idėti, kad jie rykus, ir wissus šwentitus rykus kawotu, priegtam ir pyragmiltus, wyną, aliejų, kodylą, ir žoles rufinnimui tinkančes.

30. Bet keli iš Elebonà waitū sutaisė tas žoles, rufinnimui tinkančes.

31. Matitjui iš Lewitū, pirmam sunui Sallum, Korito, skaurados buwo dūtos, kad jà kawotu.

32. Bet iš Kaatitū, jà brolą, buwo keli, kurrė šwentitą dūną stelotū, kad tą koją šwentą dieną padėtu.

33. Tai yra tie, kurrė giedojo, wyresnieji iš tēwà Lewitū, kad skrynà pridabotu, pastirti; nės dieną bey nakti jie cze buwo, sawo urėdytę pilnawot.

34. Tai yra wyresnieji tēwà iš Lewitū, jà gimminėsa. Tie gywėno Jeruzalėj.

35. Gibeone gywėno Jejel, tēwas Gibeon; jo pati wardu buwo Maška,

36. Ir pirmasis jo sunus Abdons, Zur, Kis, Baal, Aer, Nadab,

37. Gedor, Najo, Sakarja, Miklot.

38. Ir Miklotui gimme Simeam; ir jie gywėno pas sawo brolus Jeruzalėj tarp sawujų.

39. Bet Aerui gimme Kissas. Kisui gimme Zaulas. Zaului gimme Jonatanas, Malkiswas, Abinadab, Esbaal.

40. Alle Jonatano sunus buwo Meribaal. Ir Meribaalui gimme Mikas.

41. Waitai Mikto šittie buwo: Piton, Melek ir Tatre.

42. Uasui gimme Jaeras. Jaerui gimme Almet, Asmawet ir Simri. Simrui gimme Mozas.

43. Mozui gimme Bineas, to sunus buwo Kapaja, to sunus buwo Eleasa, to sunus buwo Uzel.

44. Alle Uzels turrėjo šešis sunus, tie wardu buwo: Ufrifam, Bokru, Jismael, Searja, Obadja, Unan; tai yra waitai Uzel.

11. Pėrstyrimas.

Zaulas praphi pries Pilistėnus karādams.

Pilistėnai * karāwo pries Izrael;

ir Izraelitėnai bėgo dėl Pilistėnų, ir užmuštieji pālė ant kälno Gilboa. * 13om. 31, 1.

2. Bet Pilistėnai wijo Zaulą, ir jo sunus pastuy jė, ir užmuše Jonataną, Abinadabą bey Malkiswų, Zaulo sunus.

3. Ir kėras labay sunkus buwo pries Zaulą, ir strelėzi priejo jė, kad jis tū strelėzū išeistas buwo.

4. Tay tare Zaulas sawo ginklū: nešėjui: ištrauk sawo kėrdą, ir pėdurk manę tūmi, kad šie neappjauštieji, ne priejė jūlą iš mangs gautu. Alle jo ginklū: nešėjis ne apsiėme tai, nės jis labay bijojos. Tay Zaulas sawo kėrdą ėmė, ir i tą puldams pėrsidurė.

5. Bet kaip jo ginklū: nešėjis mātė Zaulą numirrusti, tay ir jis i sawo kėrdą puldams numirre.

6. Taip numirre Zaulas ir jo trys sunus, ir wissa jo gimminė, wienu kartu.

7. Bet wyrai Izrael, kurrė palnėje buwo, matydami jās pabėgus, ir Zaulą bey jo sunus numirrus, palikto jie sawo miestus, ir pabėgo; ir Pilistėnai atėjė gywėno tūse.

8. Untrą rytą atėjo Pilistėnai, užmuštują drāpanas nuplėšt, ir rādo Zaulą bey jo sunus pamuštus ant kälno Gilboa;

9. Ir jie jam drāpanas nuplėšė nukirto jam gālwo, ir atėmė jo ginklus, sunte tus i žėmė Pilistėnū aplinkuy, ir dawe tai pranėšt jū balwonams, ir žmonėms.

10. Ir idėjo jo ginklus i namus sawo balwono; ir jo kaulolė jie priuše prie butto Dagon.

11. Bet kaip wissi Jabešitai iš Gilead girdejo wis tai, ką Pilistėnai Zaului buwo dārė,

12. Jie pasikėlė, wissi kėrui tinką wyrai, ėmė lawoną Zaulo ir jo suną, nugabėno tus i Jabeš, ir palaidodo jo kaulus po aušolu Jabeše; ir pāstnikawo septynes dienas.

13. Taip numirre Zaulas sawo nusidėjime, kurrām jis pries Poną Diewą buwo nusidėjęs, * dėl jo dzio Pono Diewo, kurri jis ne pil-

nawojo; priegtam ir todėl, kad +
 riganos klause, * 1 Rom. 15, 11.

+ 1 Rom. 23, 8.

14. Ir kad ne klause Pona Diewa, todėl jis nušawindino jį, ir dawe tą karalybę Dowidui, sunui Izai.

12. Pėrsyrimas.

Dowids karalumi idė: jo gyvenimas ir karštygei.

Ir wissi Izraelitėnai susirinko pas Dowidą i Ebroną, ir tare: stay, mes esme tawo kaulai bey tawo kunas.

2. Jau ir pirma, žaului karalumi esant, tu Izrael ir išwėdawai ir išwėdawai. Taygi taipo taw kalbėjo Diešpats, tawo Diewas: Tu mano žmones Izrael ganyši, ir tu busi wyrąsijū ant mano žmonų Izrael.

3. Taipojau atėjo ir wissi wyrąsiejū Izraelo pas karali i Ebron. Ir Dowids derėjimą padare su jeis Ebrone, po akiū Pono Diewo. Ir jie * mostijo Dowidą, kad karalumi butu ant Izrael, pagal žodi Pono Diewo, per Joneli sakytą.

* 1 Rom. 16, 13.

4. Ir Dowids nusiūtaukė su wissais Izraelitėnais i Jeruzalę, tai esti Jebus; nės Jebusitai gywėno toj sėmėje.

5. Ir mieszonys iš Jebus tare Dowidui: tu ne ieisi ča. Alle Dowids iweikė pilli Zion, tai yra Dowido miestas.

6. Ir Dowids tare: kurtai pirmiausey pamuš Jėbusitus, tas bus wyrąsijū ir waldonu. Tay tą pirmiaus iweikė Joabs, sunus Žeruja, ir pastojo wyresnūjū.

7. Alle Dowids gywėno pillij; todėl ji wadinama Dowido miestas.

8. Ir jis budawojo miestą aplinkų, nū šillo iš wissay aplink. Alle Joabs iškūsus mieste gywus palikto.

9. Ir Dowids dare tolaus taipo, ir didyn tjo, ir Diešpats Žebaot buwo su jimi.

10. Šittie yra * wyrąsiejū iš karštygiū Dowido, kurtie macney su jami elgėsi, jo karalystėje, pas wissus Izraelitėnus, kad ji karalumi idėjo, pagal žodi Pono Diewo, ant Izrael.

* 2 Rom. 23, 8.

11. Ir šittas yra šaitlus karštygiū Dowido: Jafabeam, sunus Almoni, wyrąsasis tarp trijų dėsintis; jis pakėlė sawo ragotinę, ir išmušė tris šimtus wienu kartū.

12. Po jo buwo Eleazars, sunus Dodo, ūoitėns; ir jis buwo tarp tū trijų karštygiū.

13. Tassai buwo su Dowidu, šalle Pasdammim, kaip Pilištėnai czonay buwo susirinkę muštis. Ir buwo plotis dirwos su miejeis; ir žmones bėgo pirm Pilištėnū.

14. Ir jie pasistojo i widdą to ploczio, išgėlbėjo tą, ir išmušė Pilištėnus. Ir Pons Diews sutėjo didę pagalbą.

15. Ir tie trys iš anū trijų dėsintis wyresnūjū, sėmyņ nusiūtaukė ikti ilos, pas Dowidą, i daubą Abullam; alle Pilištėnū abajas gulėjo pakalnėj Kėpaim.

16. Bet Dowids buwo pillij; ir Pilištėnū žmones buwo tū cės Betleėme.

17. Ir Dowids ussigėde, ir tare: kas gal man dūt gėrti wandens iš šulinio Betleėme po wartais?

18. Tay šie trys išwerje i Pilištėnū abają, ir sėme wandens iš šulinio Betleėme po wartais; ir nėsė tą, ir parnešė Dowidui. Alle jis ne norėjo to gėrti, bet išliejo tą Poniui Diewui.

19. Ir tare: apsaugot mane, Diewe, kad aš tai daryčiau, ir gėčiau kraują šū wyrū, kurtie sawo gywastiės ne cėdijo, nės jie sawo gywasti paguldėdami tą parnešė: todėl jis ne norėjo tą gėrti. Tai dare tie trys karštygei.

20. Abisai, Joabo brolis, buwo wyrąsasis iš trijų, ir jis sawo ragotinę pakėlęs užmušė tris šimtus. Ir jis kėray šėlbjams buwo tarp trijų.

21. Ir jis treczasis, garbingėsnis buwo už tādų, ir buwo jū wyrąsasis, alle antiems trims lygus ne pastėjo.

22. Benaja, sunus Jojada, sunans Isail iš Kabeel, didzus daitus ištaise. Jis užmušė du drutų wyrū iš Moab, ir nuėjes numušė wieną lūtą dauboj šiemos cėsė.

22. Jis ir ujmufè wienà Egiptif-
tą wyrą, pentià mąstà ilgą, tas
turrejo ragotinę sawo rankoj, ney
audejans restuwą. Alle jis nuėjo
pas jį su lazda, ir išwerje jam ra-
gotinę iš rankos, ir mufudde jį jo
paties ragotine.

24. Tai ištaiše Benaja, sunus Jo-
jada, ir labay geray buwo stëlbjams
tarp trijų karzygiù.

25. Jį buwo garbingiausias is
trijų dësimts, alle aniemis trims ly-
gus ne buwo. Bet Dowids jį idejo
i karalaus dumezų.

26. Karzygei, geray karauti išma-
nantieji, ištie yra: Ufael, Joabo
brolis, Elanan, sunus Dodo is
Betleem,

27. Samots, Aroritëns, Elez, Pe-
lonitëns,

28. Ira, sunus Ekes, Tekoitëns,
Abieser, Antotitëns,

29. Sibekai, Ufatitëns, Ilai, Uoitëns,

30. Naerai, Ketopatitëns, Eled, su-
nus Baena, Ketopatitëns,

31. Itai, sunus Aibbai, is
beës waikù Benjamin, Benaja Pir-
gatonitëns,

32. Urai, nà uppélà Gaas, Abiel,
Arbatitëns.

33. Usmawet, Baeremitëns, Eliaba,
Saalbonitëns,

34. Waikai Ušem, Eisonitëno, Jo-
natan sunus Sage, Aroritëns,

35. Uiam, sunus Sakar, Ucaritëns,
Elipal, sunus Ur,

36. Eper Materatitëns, Uia, Pe-
lonitëns,

37. Ezyro, Karmelitëns, Naerai, su-
nus Asbai,

38. Joel, brolis Natano, Mibear,
sunus Ugri,

39. Zelek, Ammonitëns, Naerai,
Berotitëns, ginklù-nëšëjis Joabo, su-
nus Jeruja,

40. Ira, Jetritëns, Gareb, Je-
tritëns,

41. Uria, Etitëns, Sabad, sunus
Uelai,

42. Udina, sunus Sisa, Rubenitëns,
wyràufasis ant Rubenitù, ir trisde-
šimts buwo po jami;

43. Unan, sunus Maefa, Jozapats,
Ulmittëns,

44. Ufia, Ustratitëns, Sama ir Jo-
jel, sunudu Otam, Uroeritëno,

45. Jediael, sunus Simri, Joa jo
brolis, Tizitëns,

46. Eliel, Maewitëns, Jeribai ir
Josawja, sunudu Elnaam, Jetma,
Moabitëns,

47. Eliel, Obed, Jaesiel is Mezo-
baja.

13. Përstyrimas.

Dowido pagalba is tikrà karawja.

Utejo ir jie pas Dowidą i Ziklafa,
kaip jis dar ukratintas buwo del
Zaulo, sunaus Kisso. Bet ir jie bu-
wo tarp tų karzygiù, kare pagalba
darancziù.

2. Jį su kilpineis mokancziù, abiem
rankomis atmenis, strelas ir kil-
pinus wartati. Jš broliù Zaulo, is
Benjamin esancziù,

3. Wyràufasis Uieser, ir Joas, wa-
ikudu Sema, Eibeatitëno; Jesiel ir
Pelet, waikudu Usmawet; Barako, ir
Jeu, Antotitëns,

4. Jesmaja, Eibeonitëns, mąels
pilnas is trijų dësimts, ir ant trijų
dësimts, Jeremia, Jaesiel, Joanan,
Josabad, Gederatitëns,

5. Eleusai, Jerimot, Bealja, Sa-
marja, Sapatja, Uropitëns,

6. Elkana, Jesija, Ufareel, Joeser,
Jafabeam, Koritënai,

7. Joela ir Sabadja, waikai Je-
roam is Gedor,

8. Jš Gaditënù ihsistyre pas Do-
widą i pilli pufczoje druti karzygei
ir tikri karawjei, skydą bey rago-
tinę nëšantieje; ir jù gymis buwo
ney lūtù, ir labay greiti ney stirnos
ant kalnù.

9. Pirmasis Eser, antras Obadja,
trečas Eliab,

10. Ketwirtasis Uasmanna, pent-
tasis Jeremja,

11. Šeštasis Utai, sepmasis Eliel,

12. Ašmasis Joanan, dewintasis
Ušabad,

13. Dësimtasis Jeremja, wienoliz-
tasis Mašbanai.

14. Šcie buwo is waikù Gad,
wyresnieji ant waikù; mąausasis
ant simtù, ir didzausasis ant tūt-
stancziù.

15. Tai yra tie, kurie per Jorda

na ėjo pirmame mėnesiſe, kaip jis ſklidins buwo ant abiejū krantū, ir wiſſos lanfos buwo aptwinnuſos, tieſ i rytus, tieſ i wākarus.

16. Bet atėjo ir kelli iſ waiſū Ben-jamin ir iſ Juda i pilli Dowido.

17. Alle Dowids iſėjo pas jūs, ir atſaſydamas tare jiems: jey jūs su paſėjumi ateinat pas manę, ir no-rit manę gēlbēt, tay mano ſirdis su juſū wiena bus: bet jey ateinat manę prigaut, kad mano prieſi-ninkais butumbit, ſaſeig nieſo piſ-to manije randama, tay tu Diewe muſū tēwū ant to žurēt, ir tai ko-rawoſ.

18. Alle Dwase idraſino Umaſai, wyraſaji iſ trijų dēſimts [ir jis tare]: mes tawo eſme, Dowid, ir su tawim iſ wieno einam, tu ſunau Izai. Paſėjus, paſėjus te eſſie su tawim, paſėjus te eſſie ir su tawę gēlbanczeiſis, nēs tawo Diews gēlb-ti tawę. Tay Dowids jūs priēme ir idejo jūs wyreſneiſis ant žalnērū.

19. Ir iſ Manasse kelli Dowidui pripūle, kaip jis atėjo su Pilistēnais i kārą prieſ Zaulą, ir jiems ne gēl-bėjo. Nēs wyreſnieji Pilistēnū ſuſirō-diſe tarp ſawęs ji palēido nū ſawęs ir tare: kad jis ſawo wieſpaczui Zaului wēl pripultu, tay mes ſawo ſaſlā prapulditumbim.

20. Taygi jam nuſitraukiant i Zi-klāą, nuėjo pas ji iſ Manasse: Adna, Joſabad, Jediael, Mikael, Joſabad, Eliu, Ziltai, wyreſnieji ant tūkſtan-czū iſ Manasse.

21. Ir jie gēlbėjo Dowidą prieſ žalnērū-pulką, nēs jie wiſſi buwo wierni karžygei; ir paſtojo wyreſneiſis ant waiſto.

22. Taipjau ir ſas dien kelli atėjo pas Dowidą, jam gēlbēt, iſkilol iſ jū didis waiſſas paſtojo, kaip waiſſas Diewo.

23. Ir ſis yra ſkaitlus wyreſnujų, su ginklais iſrėdytųjų i waiſſą, kur-rie pas Dowidą i Ebroną atėjo, kad ſaralyſtę Zaulo jam padātu, paſal žodi Pono Diewo.

24. Waiſū Juda, ſtydas bey ragō-tines nēpanczujū, buwo ſeſi tūkſtan-czei ir aſtāni ſimtai, su ginklais iſ-rėdyti i waiſſą.

25. Waiſū Simeon, wiernū karžy-giū i waiſſą, ſeptyni tūkſtanczei ir ſeſi ſimtai.

26. Waiſū Lewi, ſeturi tūkſtanczei ir ſeſi ſimtai.

27. Ir Jojada wyraſaſis tū iſ Aarōno su trimis tūkſtanczeis ir ſep-tyneis ſimtais.

28. Zadoſs, jaunikāitis, wiernas karžygys, su ſawo tēwo gimmine, dwideſimt ir du wyreſnieji.

29. Waiſū Benjamin, Zaulo bro-lū, trys tūkſtanczei. Nēs iſ tam częſui dar daugel tiſkējos ant gim-minēs Zaul.

30. Waiſū Epraim dwideſimt tūkſtanczei ir aſtāni ſimtai, wierni kar-žygei, ir geray ſklēbjami wyrai gim-minēſa ſawo tēwū.

31. Puſſēs gimminēs Manasse aſ-tānolika tūkſtanczei, kurrie wardais wadinti buwo, kad ateitu, ir Dowi-dą ſaralumi idētu.

32. Waiſū Izachar, kurrie iſmin-tingi buwo ir geray apſimiſliję, ſa-ſe, ſas Izraelui koſną częſą pūlēs daryt, du ſimtu wyreſnujų, ir wiſſi jū brolei klauſe jū žodzams.

33. Iſ Sebulon, kurrie i waiſſą iſſitrauke ant mūſio, su wiſſokieis ginklais iſrėdyti ant mūſio, penkis dēſimts tūkſtanczei; ir ſinnojo da-wadney ſuſiſtoti wiensirdžey.

34. Iſ Napтали tūkſtantis wyreſnu-jū, ir su jeis, kurrie ſtydus bey ra-gōtines turrejo, trys dēſimts ir ſep-tyni tūkſtanczei.

35. Iſ Dan ant mūſio su gin-klais iſrėdyti dwideſimt ir aſtāni tūkſtanczei ir ſeſi ſimtai.

36. Iſ Aſſer, kurrie i waiſſą trau-kies, su ginklais iſrėdyti ant mūſio, ſeturios dēſimt tūkſtanczei.

37. Iſ anapus Jordano, iſ An-benitū, Gaditū, ir iſ puſſēs gimmi-nēs Manasse, su wiſſokieis ginklais iſrėdyti ant mūſio, ſimts ir dwide-ſimt tūkſtanczei.

38. Wiſſi ſie ſareiwjei, tiſtrą da-wadą apie kārą ſinnantieji, atėjo iſ wiſſōs ſawo ſirdiēs i Ebroną, kad Dowidą ſaralumi idētu ant wiſſo Izrael. Taipjau ir wiſſi kiti Izraelitēnai ant to buwo ſuſitūrę, kad Dowidą ſaralumi idētu.

39. Ir pasilikto czonay pas Dowidą tris dienas, walge ir gėre; nės jū brolei jiems buvo pastellawę.

40. Taipjau tie, kurrie artii aplinť jūs buvo, iľ atent pas Izahar, Sebulon ir Naphtali, tie atneše dūnōs ant asilū, werbludū, asil-arkliū ir ant jāuczū, wālgit, miltū, pygū, rozynū, wyno, aliejaus, jāuczū ir awjū didę daugybę; nės didis buvo dżaugsmas tarp Izrael.

14. Pėrstryimas.

Atgabėnimas ir priimimas strynės dertjimo.

Ir * Dowids susirōdijo su wyresneiseis ant tūkstančū ir ant šimtū, ir su wissais waldonais. * 2 Rom. 6, 2.

2. Ir tare wissam surinkimui Izraelo: jey jums tai patinka, ir tai randasi iľ Wiešpaties, musū Diewo, tay išsustime wissur pas kittus musū brolus i wissą žemę Izrael, ir taipjau pas klebonus bey Lewitus, miestūse esancus, ir i jū prymiesczus, kad jie pas mus susirinktu.

3. Ir pargabėntime wēl strynę musū Diewo pas mus. Nės czėse žaulo mes apie ję nieko nesirūpinom.

4. Tay atšake wissas surinkimas, kad reiktu taipo daryt; nės tai geray patikto wissiams žmonėms.

5. Taipo surinko Dowids wissus Izraelitėnus, iľ Sior Egipto, iľ atent i Emat, strynę Diewo atgabėnt iľ Kiriāt Jearim.

6. Ir Dowids aukštyn nusitraukė su wissu Izrael i Kiriāt Jearim, Judawoj esanti, kad iľ ten atgabėntu strynę Wiešpaties Pono Diewo, an Kerubinū sėdinczo, kur jo wardas meldzamas.

7. Ir jie wejdino Diewo strynę ant naujo wešimmo iľ namū Abi-Nadab, bet Usa ir jo brolis wārės su wešimu.

8. Bet Dowids su wissu Izrael žaide po ašiū Diewo, iľ wissōs sylōs, su giešmėmis ant arpū, psalteriū, warinnū bubnū, cymbalū, ir ant klambancū trūbū.

9. Bet jiems atėjus i wietą Ridon, ištiese Usa sawo ranką, kad strynę laikytu; nės jāuczei išejo iľ kėlo.

10. Tay Pons Diews labay supykō

ant Uso, ir ištikto jį, kad jis sawo ranką buvo ištiesęs, strynę laikyt, kad czonay numirre po ašiū Diewo.

11. Tay Dowids nusismūtijo, kad Pons Diews tokią slogą ant Uso užleides; ir pramine tą wietą Perez Usa, iľti šei dienai.

12. Ir Dowids prisibijajo tą dien Pono Diewo, tarydams: kaipō aš tą Diewo strynę gabėsu pas sawę?

13. Todėl jis Diewo strynę ne lėido pas sawę atgabėnt i miestą Dowido; bet nusunte ję i namus Obed-Edom, Gitiēno.

14. Taipo pasilikto Diewo strynę pas Obed-Edomą, jo namūse, per tris mėnesius. Ir Pons Diews žegnojo namus Obed-Edomo, ir wis tą jis turrėjo.

15. Pėrstryimas.

Dowido moters, waisai ir pėrgaltjimas Pilistėnū.

Ir Jrams, karalus Tyro, sunte pāslus pas Dowidą, ir cėdro-medzus, mūrininkus ir cimmerninkus, kad jam buttą pakurtu.

2. Ir Dowids suprato, kad Pons Diews jį karalumi ant Izrael buvo patwirtinęs; nės jo karalyste didynėjo dėl sawo žmonū Izrael.

3. Ir Dowids dar daugiaus moterū wėde Jeruzalę, ir jam gimme dar daugiaus sunū bey dukterū.

4. Ir kurrie Jeruzalėje jam užgimme, fittaiapo buvo wadinnamis: Sammua, Sobab, Natan, Salomo,

5. Jebear, Elisua, Elpalet,

6. Noğa, Nepeg, Japia,

7. Elisamma, Baeljada, Elipalet.

8. Ir Pilistėnams ištirus, Dowidą i karalū mošitą ant wisso Izrael; nusitraukė jie wissi aukštyn, kad Dowidą jėškotu. Kaip Dowids tai girdejo, išsitraukė jis prieš jūs.

9. Ir Pilistėnai atję guldesi palkaņe Aepaim.

10. Alė Dowids klause Diewą, ir tare: ar aš nusitraukšu aukštyn prieš Pilistėnus, ogi ar ir tu jūs padāsi i mano rankas? Pons Diews atšakė jam: ussitrauk aukštyn, aš jūs padawjau i tawo rankas.

11. Ir kaip jie aukštyn nusitraukė

i Baal Prazim, ismusie Dowids jis czonay. Ir Dowids tare: Dievs mano neprietelus mano rankomis perstyre, kaip wandu skirasi. Todel jie pramine ta wietą Baal-Prazim.

12. Ir jie paliko czonay sawo balwonus; tay liepe Dowids tus ugnimi sudégint.

13. Ule Pilistėnai wel susitare karant, ir guldesi palalneje.

14. Ir Dowids wel klause Diewa; ir Dievs tare jam: idant ne traukis aukštyn pastuy jus; bet kreipkis šalin na ju, kad jiems prisiartitumbei ties moru-medzeis.

15. Taygi, kad tu girdesi wiršunes ta moru-medzu ujent, tay isstraut karanti; nes Dievs i ta czeša isjes pirm tawes, kad ismuštu Pilistėnų pulkus.

16. Ir Dowids dare taipo, kaip Dievs jam buvo liepes; ir jie ismusie Pilistėnų pulkus, na Gibeon, it i Gaser.

17. Ir Dowido wardas isiplatino per wissas jemes; ir Pons Dievs dawe jo baimę ant wissu pagonu ateit.

16. Perskyrimas.

Darjimo stryne i sawo wietą nugabenta.

Ir jis pabudawojo saw butu mieste Dowido, ir pastyre wietą Diewo strynei, ir attiese šetrą wiršuy jos.

2. Tu czeš tare Dowids: Diewo strynę ney wiens kito ne tur nešoti, kaip tiklay Lewitai; nes tus Pons Dievs tam pastyres, kad jie strynę Pono Diewo nešotu, ir jam šlūžitu amžinay.

3. Todel surinkdino Dowids wissą Izrael i Jeruzalę, kad jie strynę Pono Diewo aukštyn gabentu i ta wietą, kurę jissai tam buvo pastyres.

4. Ir Dowids surinko waitus Aaron, ir Lewitus:

5. Is waitu Kaat, Uriel, wyrąsai, draug su jo broleis, šimta ir dwidesimt;

6. Is waitu Merari, Asaja wyrąsai, draug su jo broleis, du šimtai ir dwidesimt;

7. Is waitu Gersom, Joel, wyrąsai, draug su jo broleis, šimta ir tridesimt;

8. Is waitu Elizapan, Semaja,

wyrąsai, draug su jo broleis du šimtai;

9. Is waitu Ebron, Eliel, wyrąsai, draug su jo broleis, aštunes desimtis;

10. Is waitu Uziel, Amminadab, wyrąsai, draug su jo broleis, šimta ir dwylia.

11. Ir Dowids wadinno Zabolą ir Abiatarą, wyskupus du, ir Lewitus, butent: Urieli, Asaja, Joeli, Semaja, Elieli, Amminadaba,

12. Ir tare jiems: Jus este wyresnieji tewu is Lewitu; taygi dabar pasikwentikit ir sawę, ir sawo brolus, kad strynę Wiešpaties, Diewo Izraelo, aukštyn gabentumbit i ta wietą, kurę aš jei pastyrau.

13. Nes pirma, jums cze ne bėsant, Wiešpats musu Dievas sloga ant musu uzleido, todel, kad mes jo ne jeshojom, kaip mums pilas.

14. Taipo pasikwentino Elebonai ir Lewitai, kad strynę Wiešpaties, Diewo Izraelo aukštyn gabentu.

15. Ir waitai Lewi neše strynę Pono Diewo ant sawo pecu su peršiktoms kartimis, kaip Moizesus buvo liepes, pagal žodi Pono Diewo. ^{*4 Moz. 4, 15.}

16. Ir Dowids tare wyresniems is Lewitu, kad jie sawo brolus pastellotu giedot, ir su strun-zaislais, su psalterais, su arpomis, ir su stambanczeis cymbalais, kad giedojancu balsas dirstiey butu girdimis, ir tojas pasidzangtus.

17. Tay pastyre Lewitai Emang, suns Joel, ir is jo brolu Asapa, suns Berekeja, ir is waitu Merari, ju brolu, Etang, suns Kusaja,

18. Ir drauge su jeis ju brolus, is antro pulko, butent Sakarja, Ben, Jaesiel, Semiramot, Jeziel, Unni, Eliab, Benaja, Maeseja, Matitja, Elipeseja, Miteja, Obed-Edom, Jeziel wartu sargus.

19. Nes Emans, Asaps bey Etans giedojo, ir su warinneis cymbalais labay mandagiey stambino.

20. Bet Sakarja, Uziel, Semiramot, Jeziel, Unni, Eliab, Maeseja ir Benaja su psalterais pastuy giedojo.

21. Ule Matitja, Elipeseja, Miteja, Obed-Edom, Jeziel ir Asaja

su arpomis, aštines strunas turtin-
gomis, kad jiems pirmgiedotu.

22. Bet Kenan: Ja, buwo Lewittā
wyrānsasis, ir užveidas tū, kurie
giedojo, kad jis mokintu geray gie-
dot, nės jis tai pilnay išmane.

23. Ir Beretja bey Elkana prie
wartū stowėjo, kad strynės pri-
veždėtu.

24. Alle Sabanja, Jozapat, Aeta-
neel, Umasai, Satarja, Benaja, Elie-
sers, Elebonai, trimittāwo ant tri-
mittā pirm Diewo strynės, ir Obed-
Edoms bey Jeija prie wartū stowė-
jo, kad strynės pridabotu.

25. Taipo nuėjo Dowids, ir wy-
nāsiejį iš Izrael, ir wyresnieji ant
tūstanczū, kad aukštyn gabentu stry-
nę derėjimo Pono Diewo, iš namū
Obed-Edomo, su dzaugimū.

26. Ir kaip Pons Diews gėlbejo
Lewitus, strynę derėjimo Pono Die-
wo nėsanczūsus, tay jie apierawojo
septynis jaunus jautakus ir septy-
nis cwinus.

27. Ir Dowids drobės fermėga bu-
wo apsirėdęs, priegtam ir wissi Le-
witai, tą strynę nėsantieji, ir tie,
kurie giedojo; ir Kenanja, kurs lit-
tus mokinno giedot, su giedojanczei-
siais; o priegtam Dowids ir wiršu-
tiane wystupiška fermėga, iš drobės
daryta, buwo apsirėdęs.

28. Taipo wissi Izraelitėnai stry-
nę derėjimo Pono Diewo aukštyn
gabėno su šulawimū, su trubomis,
su trimittais, ir su skambanczeis cym-
balais, su psalterais ir su arpomis.

29. Bet kaip strynę derėjimo Pono
Diewo i miestą Dowido igabėno, žu-
rtjo Mikala, Saulo dukte, pro langą.
Ir ji pamāczusi karalų Dowidą ho-
lanti ir šaidzanti, paniekinno ji sa-
wo širdiję.

17. Pėrštyrimas.

Dowido lauplės giesmė ir dāwādas prie Diewa-
šulajūds darytas.

Ir kaip jie igabėno Diewo strynę,
tay jie tą padėjo i šėtrą, kurę Do-
wids jei buwo attiesęs, ir apierawojo
dėginimo apierą, ir dėlawonės-
apierą, po atū Diewo.

2. Ir Dowidui atliktas su toms

dėginimo apieroms ir dėlawonės-
apieroms, perėjenojo jis žmones wan-
dan Pono Diewo.

3. Ir išdalijo kōznam iš Izrael,
taip wyrams, taip ir moterims, po
šepalėli dānōs, ir po stulki mėsos,
ir po šaifeli wyno.

4. Ir jis stellāwo prie strynės Po-
no Diewo kallis Lewitus, kad tan-
nāntu, ir gārbintu, dėlawotu bey
laupsimtu Wiespātī, Diewą Izraelio;

5. Butent Ussapą, pirmąjį, Sa-
karją antrąjį, Tejel, Semiramot,
Tejiel, Aātītja, Eliab, Benaja, Obed-
Edom, ir Tejiel, su psalterais, ir su
arpomis, bet Ussapą su skambanczeis
cymbalais;

6. Alle Benają ir Jeasielį, Elebo-
nudu su trimittais wissādōs pirm
strynės derėjimo Diewo.

7. Tū cēs dāwādijo Dowids pirm-
jausej, kad Ponui Diewui dėlawotu,
per Ussapą, ir jo brolus:

8. Dėlawōkite Ponui Diewui, ap-
sakykite jo wardą, žinnomus darykite
tarp žmonū jo dārbus.

9. Giedokit, žaiskit ir kalbēkite jam
apie wissus jo stebuklus.

10. Pagārbinkit šwentą jo war-
dą; tesidzangia širdis Poną Diewą
jėštanczūšū.

11. Klāuskite Pono Diewo, ir jo
maciēs, jėšdōkite jo wēdą wissādōs.

12. Ušiminkit jo stebuklū, kurrus
jis dāres, jo stebuklū ir jo žodžia.

13. Jūs, waitai Izrael, jo tarno,
jūs waitai Jokubo, jo išrinktojo.

14. Jis yra Wiespats, musū Die-
was, jis sūdių po wissą swietą.

15. Ušiminkit amžinay jo derēji-
mo, tą jis žadējęs, itki tūstancę
gimminā cile,

16. Kurri jis dare su Abraōmu, ir
jo prysegōs su Izāku.

17. Ir stāte tai Jokubui per pro-
wą, ir Izraelui per amžiną derėjimą.

18. Ir tare: taw aš dāsu žėmę
Kanaan, burtą jūšū tēwīštes,

19. Kaip jū ne daug ir paniekinti
buwo, ir swetimi toje.

20. Ir jie kelāwo iš žmonū i žmo-
nes, ir iš wiendōs karalystės i litus
žmones.

21. Jis ney wienam ne perleido

jiems išladōs daryt', ir korawōjo karalus dēl jū.

22. Ne pafruttinkite mano mostitūsus, ir ne išeiskit' mano prarakus.

23. Giedokite Ponui Diewui, wissos žėmes, apsakytite kas dien' jo pagālbą.

24. Apsakytite tarp pagonū jo šlovę, ir tarp žmonū pulkū jo stebuklus.

25. Nės Pons Diews yra didis, ir labay garbinams, ir šlovės pilnas uš wissus diėwus.

26. Nės wissū pagonū diėwai yra balwonai; alle Pons Diews sutwėre dangų.

27. Wislab yra šlovės ir garbės pilna po jo akiū; ir jo macis labay, ir jo linksmųbe pagārbinama yra jo šwentybėj'.

28. Atneškite Ponui Diewui, jūs žmonū pulkai, atneškite Ponui Diewui garbę ir mace.

29. Atneškite garbę wardui Pono Diewo; atneškite dōwanas, ir atei kit' pas jį, ir melsities Pono Diewo šwentoje grožybeje.

30. Wissas swietas jo tesibijos; jis žėmės: apskritummq padaręs, kad ne pajuddinams.

31. Dangus tesidžiaugia, ir žėmė t' essie linkma, ir t' apśako tarp pagonū, Pona Diewq karalaujanti.

32. Jūres te ūža, ir kas tosa yra, ir laukai t'essie linksmi, ir wis, kas ant jų yra;

33. Ir wissū mēdžei girroje te šūkauja po akiū Pono Diewo, nės jis ateit, kad sūditi žėmę.

34. Dėkawōkite Ponui Diewui, nės jis yra meilingas, ir jo malōne patent' amžinay.

35. Ir tarykit: gėlbėj mus Diewe, musū gėlbetojau; ir suwalyt' mus, ir išgėlbėj mus nū pagonū, kad tawo šwentam wardui dėkawotumbim, ir taw laupsę sakytumbim.

36. Pagārbints t'essie Wiešpats, Diewas Izraėlo, nū amžū ifki amžū; ir wissū žėmones te sako: Amen, ir te laupsina Pona Diewq.

37. Taipō jis czonay palikto pas strynę derėjimo Pono Diewo Ussapq, ir jo brolus, kad tarnautu prie strynės wissadōs, kas dienaį sawo diendōs darbq.

38. Alle Obed:Edomaq, ir jū brolus, šėšis dėšimts ir aštānis, ir Obed:Edomaq, sunn Jeditun, ir Ossq, [palikto] kad wartū pridabotū.

39. Ir Zadokq, Elebonq, ir jo brolus, Elebonus, palikto jis pas namus Pono Diewo ant autštybės Gibeono,

40. Kad jie kas dien' Ponui Diewui dėginnimo: apierq apierawotu, ant dėginnimo: apierū: altōraus, * rytq mētq, ir wakarq; taip parasyta yra knygosq žokāno Pono Diewo, Izraėlui paliepto; *2 Moiz. 27, 21.

41. Ir su jeis Emaņq bey Jeditun, ir kittus pastirtāsus, kurrie wadais wadinnami buwo, dėkawoti Ponui Diewui, kad jo gerybe amžinay patenka;

42. Ir su jeis Emaņq bey Jeditun, su trimittais ir su cymbalais stambint, ir su strūn: žaislais Diewo; bet waišus Jedituno jis idėjo i wartū sargus.

43. Taipō nuėjo wissū žėmones, kōšnas i sawo namus; ir Dowids taipojau pargryžo, kad pėrėjnotu sawo namus.

18. Pėrskyrimas.

Bajnyca kurt' Dowidui ne pawōlita; Mėsslošus pajabėtas.

Bet nusidawe, Dowidui sawo butte gywėnant, kad jis tare prarakui Ratōnui: štay, aš gyweni butte iš cėdrū, o stryne derėjimo Pono Diewo yra po laurais.

2. Ratōns tare Dowidui: wislab, kq sawo širdije apsiėmei, tai daryt; nės Diews yra su tawim.

3. Alle tq pacę nakti atėjo žodis Pono Diewo pas Ratōnq, tarydams:

4. Kuėjės sakyt' Dowidui, mano tarnui: taip sako Pons Diews: tu ne turri man namus kurt, tame gywėnt'.

5. Nės aš ney jokiamė butte ne gywenau, iš tōs diendōs, taip Izraėli išwedžau ifki šei dienai; bet aš cę buwau, kur šėtra buwo, ir gywėnimas.

6. Kur aš tikt' kėlawau su wissais Izraėlitėnais, argi aš sakiau ben wienam waldonū Izraėl, kurram aš liepjau waldyt' mano žėmones, tary:

dams: kodėl man ne budawojat but-
tą iš cėdro-mėdžiū?

7. Taygi taipo sakyt mano tarnui
Dowidui: taip sako Ponas Dievas
Zebaot: Už tamę atėmėjau nū ga-
nyklūs pasitų awis, kad tu pasto-
tumbai kunigaitėjų ant mano žmo-
nū Izrael;

8. Ir su tawim buwau, kur tu
tikt nuėjai, ir išgaisinnau tawo ne-
prietelus pirm tawęs; ir taw garbę
dariau, kaip didieji ant žemės gar-
bė tur.

9. Ule aš sawo žmonėms Izrael
wietą priėdisu, ir jūš cėpėsu, kad
jie cjonay gywentu, ir daugiaus su-
juddinami ne butu, ir nelabi žmo-
nes jūš ne turrės daugiaus pama-
žint, kaip pirma,

10. Ir tū cėp, kaip aš waldonams
pasakiau apie mano žmones Izrael.
Ir aš pažėmisu wišsus tawo neprie-
telus. Ir apsakau taw, kad Pons
Diews taw namus budawosęs.

11. Ule kad sawo dienas busi pa-
baigęs, kad nukąši pas sawo tėvus,
tay aš tawo sėklą priėlsu po tawęs,
wieną iš tawo sunū, tam aš jo ka-
ralystę patwirtisu.

12. Tas man namus pakurs, ir aš
jo krašę patwirtisu amžinay.

13. Už busu jo tėwu, ir jis bus
man sunumi. Ir aš ne atimšu nū
jo sawo mielaširdingystę, kaip aš
tą atėmėjau nū to, kurs pirm tawęs
buwęs;

14. Bet aš ji idėsu ant mano na-
mū, ir ant mano karalystės amži-
nay, kad jo krašę patwirtinta butu
amžinay.

15. Ir kaip Natons pagal wišsus
jūs žodžius ir regejimą su Dowidu
buwo kalbėjęs,

16. Utėjo karalus Dowids, ir pa-
sliktu po akiū Pono Diewo, tary-
dams: kasgi aš esmi, Pone Diewe?
ir kas yra mano gimminė, kad tu
manę iškol taip išlelei?

17. Ir tai taw dar per maž rodės,
Diewe, bet tu ir dar gimminei sa-
wo tarno, kalbėjai apie dar busenzus
daiktus; ir išwėlgei manę, kaip pa-
weiklą žmogaus, kurs aukštybėje
Diews ir Wiešpats yra.

18. Kagi Dowids taw galėtu dau-

giaus sakyt, kad tu sawo tarną taip
garbės pilną darai? tu išpažysti sa-
wo tarną.

19. Pone Diewe, dėl sawo tarno
tu pagal sawo širdies norą ištaišei
wišsus tus didžius daiktus, kad žin-
nomą darytumbei wišą šlowę.

20. Pone Diewe, niera taw lygaus,
ir niera titto Diewo per tawę; pa-
gal wis tą, ką mes sawo ausimis
girdėjome.

21. Ir kame yra tokie žmones ant
žemės, kaip tawo žmones Izrael, dėl
kurū Diews butu nuėjęs saw žmo-
nes atpirkti, ir saw pažam garbę
daryti didžeis ir baisingais stebuklais,
pagonis išstumti pirm tawo žmonū,
iš Egipto išgėlbėtujų?

22. Ir tu sawo žmones Izrael pa-
štyrei saw i žmones amžinay; ir tu,
Wiešpatie, jū Diewu pastoji.

23. Taygi, Pone Diewe, dūk, kad
tas žodis, sawo tarnui ir mano gim-
minei kalbėtasis, išsipilditu amžinay;
ir daryt taipo, kaip tu kalbėjai.

24. Ir tawo wardas testow tiesa,
ir padidints amžinay, kad sakytu:
Wiešpats Zebaot, Dievas Izrael,
yra Diewu Izraeli; ir gimminė ta-
wo tarno Dowido t' esie patwir-
tinta po tawo akiū.

25. Nes tu, Pone Diewe, atwėrei
ausi sawo tarno, kad tu jam namus
nori budawot, todėl tawo tarnas sa-
wo širdiję rado, ką tawęs meldžiasi.

26. Taygi, Pone Diewe, tu esi
Dievas, ir tą gėrą kalbėjai sawo
tarnui.

27. Taygi pradėt peržegnoji namus
sawo tarno, kad amžinay pasiliktus
po tawo akiū. Nes ką tu, Pone
Diewe, peržegnoji, tai peržegnoja
yra amžinay.

19. Pėrštėrimas.

Dowids karus palaimingay pabaigęs įstato
urbiniuntus.

Po šio [nusidawimo] išmuše Do-
wids Pilistėnus, ir pažėmino jūš,
ir atėme Gatą, ir jo miestelus, iš
Pilistėnū rankū.

2. Taipjau jis išmuše ir Moabitus,
kad Moabitai Dowido padonais pa-
stojo ir dowanū atneše.

3. Jis išmuše ir Udad-Eserą, ka-

rālū Zoba, Emate, kaip jis tēn nusitraukė, sawo rubėjų padidint itki wandens Prat.

4. Ir Dowids laimejo iš jo tūstanti wežimmū, septynts tūstantis raitelū, ir dvidešimt tūstanczū pėstininkū. Ir Dowids pagadinno wisłus wežimnus, tikt šimtą wežimmū jis saw palaikė.

5. Ir Syričiai iš Damasko atėjo Adad Ešerą, karalū Zoba, gėlėt. Alie Dowids užmuše tū paczū Syričiai dvidešimt ir dū tūstanczū vyrū;

6. Ir idejo žmones i Damaską Syričiai, kad Syričiai Dowidui pasidame, ir jam dōwanū atnešė. Nes Pons Diews gėlbejo Dowidą, kur jis tikt nusitraukė.

7. Ir Dowids ėme aukso skydus, kurrus Adad Ešero tarnai turrėjo, ir pargabėno tus i Jeruzalę.

8. Taipiau ir ėme Dowids iš Adad Ešero miestū, Tibeat bey Kun, labay daug wāro, iš kurrio Salomonas * warinnū ėšerą, ir stulpus, ir warimnus rykus padarydino.

* 1 Kar. 7, 23.

9. Ir kaip Togu, karalus iš Emat, patyre, Dowidą wisłą waisłą Adad Ešero, karalaus Zoba išmušusi,

10. Sunte jis sawo sunų Adoram pas karalū Dowidą, ir liepė jį swėikėt, ir jam wisłą gėrą wėlit, kad jissai su Adad Ešeru buwo karawęs ir jį išmušęs. Nes Togu karawo priekš Adad Ešerą. Taipiau ir wisłus aukšinus, sidabrinus ir warimnus rykus

11. Szwentino karalus Dowids Ponui Diemui, draug su sidabru bey aukso, kurri jis iš pagonū buwo atėmęs, butent iš Edomitū, Moabitū, Ammonitū, Pilistėnū ir Amalekitėnū.

12. Ir Ubisai sunus Zeruja, užmušė Edomitū druoklōs-pakalinėje aštūnolika tūstanczū.

13. Ir igulde žmones i Edomeą, kad wisłi Edomitai Dowido padōnais pastōjo. Nes Pons Diews gėlbejo Dowidą, kur jis tiktay nusitraukė.

14. Taipo karalawo Dowids ant wisłū. Izrailitėnū, ir promą bey

teisybė dāre wisłiems sawo žmonėms 15. Joabs, sunus Zeruja, vyrū sasis buwo ant waisłō. Jozapats, sunus Alud, buwo nusidawimā rasytojis.

16. Sadoks, sunus Alitob, ir * Abimeleks, sunus Abjataro, buwo klebonudu. Sausa buwo rasytojis.

* Ps. 25, 6.

17. Benaja, sunus Jojada, vyrū sasis buwo ant Kreti bey Pleti. Ir wyresnieji Dowido sūnus karalui buwo ant pagalbōs.

20. Pėrsštyrimas.

Dowids pastiekił ant Ammonitėnū jį apgėdinusiuja.

Ir po šio nusidawimo numirre Aaas, karalus waisłū Ammon; ir jo sunus karalumi pastōjo i jo wieta.

2. Tay Dowids mislijo: aš mielafirdingysė išrodėsu Anonui, sunui Aaaso, nes jo tėws man mielafirdingysė išrodės. Ir nusunte pāslus, kad jį nurāmditu dėl sawo tėwo. Ir Dowido tarnams i ėmė waisłū Ammon atėjus pas Anoną, jį nurāmdit:

3. Tare wyresnieji waisłū Ammon Anonui: ar dingai Dowidą tawo tėwą garbinanti po tawo ašiū, kad palinkšmintojus pas tawę atšuntę? Beje, jo tarnai atėjo pas tawę, kad tarditu ir išpūstytu ir išspėgawotu ėmė.

4. Tay Anons Dowido tarnus nutwėręs, nusłusdino jiems barzdą, ir nutėsdino jiems rubus per pusė itki strėnū, ir jūs paleido.

5. Ir jie šalini ėję apsałydino tai Dowidui per nekurrus wyrus. Alie jis sunte jiems prieslais (nės tie wyrū labay buwo apgėdinti). Ir karalus tare: pasiliskit Jerikoje, i atjels jūsi barzdą, tay sugryškit.

6. Bet kaip waisłū Ammon supratō, kad po ašiū Dowido didey n' apšenczami buwo, nusunte jie, taip Anons, kaip ir waisłai Ammon, tūstanti centnerū sidabro, wežimmū ir raitelū samdyti iš Mesopotamids, iš Maeka ir iš Zoba.

7. Ir samde trisdešimts ir dū tūstanczū wežimmū, ir karalū Maeką su jo žmonėms; tie atėjė gubėsi už

[miesto] Medba. Ir waikai Ammon taipojau susirinko iš savo miestų, ir atėjo karanti.

8. Dowids tai ištyręs sunte Joabą su wissu waiku karvygtū.

9. Bet waikai Ammon buwo išsitraukę, ir pasitaife ant mūsų pas angą wartā. Bet karalei, kurrie buwo atėję, styru guldesi ant laukū.

10. Bet kaip Joabs regėjo, kad ir iš pryskio ir iš uipakalio priekį jį karawo, išstyre jis wissus jaunus wyryškins iš Izrael, ir taisėsi priekį Syrionus.

11. Alle palaišką žmonū jis padawo po ranka Ubisai, sawo brolio; kad prisitaisytu priekį waikus Ammon.

12. Ir tare: jey Syrionai man perdruti bus, tay tu manę pagelbė. Alle jey waikai Ammon tam perdruti bus, tay aš tamę gelbesu.

13. But drasus, ir karaušima drasę uš sawo žmones, ir uš miestus mūsų Diewo. Pons Diews te dāra, kas jam mėgsta.

14. Ir Joabs prisiartino su žmonėmis pas sawę esanczeis, karanti priekį Syrionus; ir jie pabėgo pirm jo.

15. Bet waikai Ammon, matydami, Syrionus pabėgusius, pabėgo ir jie pirm Ubisajo, jo brolio, ir parėjo i miestą. Alle Joabs parėjo i Jeruzalę.

16. Bet Syrionai, matydami, kad perweikti buwo waikai Izrael, nusunte jie pāslus ir išwede ant pagalbōs Syrionus anapus wandens. Ir Sopaks, wyrānsafis ant žalnėrū Udad:Esero,ėjo pirm jų.

17. Kaip tai Dowidui buwo apsaityta, suwadinno jis kruwon wissą Izrael, ir persigawo per Jordaną, ir jųs prietęs taisėsi priekį jųs. Ir Dowids taisėsi priekį Syrionus karanti, ir jie karawo su jūmi.

18. Alle Syrionai bėgo pirm Izrael. Ir Dowids Syrionus išmušęs atėme jiems septynis tūkstantis wežimnū, ir nušawinno ketures dešimtis tūkstančių peštininkū; priegtam užmuše Sopaką, wyresnįsi ant žalnėrū.

19. Ir Udad:Esero tarnai tai matydami, kad Izrael jųs išmuše, sustiko jie su Dowidu, ir su jo tar-

nais. Ir Syrionai ne norėjo dau-giaus gelbėti waikams Ammon.

21. Perskyrimas.

Dowido kiras ir pergaltimas Ammonitū ir Pilistėnū.

Ir mėtui pėrėjus, i tą czechą, kad karalei išsitraukdawo, išwede Joabs wissą waiką, ir išpūstijo žemę waikū Ammon, ir atėjęs apgulle Rabbą; bet Dowids pasilikto Jeruzalė. Ir Joabs iweikė Rabbą, ir pargrowe tą.

2. Ir Dowids ėme wainiklą jų karalaus nū jo galwōs, ir rādo tą wieną centneri aukso wertą, ir žemczugais išlōtą; ir tas Dowidui ant jo galwōs buwo uždedams. Taipjau ir išweže iš miesto labay daug plėšimmo.

3. Alle žmones, tame esancus, jis išwede, ir dāwe jųs paguldyt po geležiniais pjūklais, geležiniais kullūwežimmais bey tesilyčiomis. Taipodāre Dowids wissiems miestams waikū Ammon. Ir Dowids su žmonėmis wēl pargvyjo i Jeruzalę.

4. Pastuy rādosi kiras Esere su Pilistėnais. Tą kartą užmuše Sibekai, Usatits, aną Sibai, kurs iš waikū milžinnū buwo, ir pažėmino jį.

5. Ir dar kitšai kiras rādosi su Pilistėnais. Tay Elanans, sunus Jair, užmuše Laėmi, Goliato broli, Gatitėną, kursai turrejo ragotinės karti, ney audejaus rėstuwą.

6. Ir wēl kiras rādosi Gate. Eze buwo wiens didis wyrs, tas turrejo po šešis pirštus ant kōjnōs rankōs bey kōjōs, tai pasidaro dwidešimt ir keturi, o ir jis iš milžinnū buwo gimmes.

7. Ir išpeikė Izrael. Alle Jonatans, Simeo sunus, Dowido brolio, užmuše jį.

8. Szittie buwo gimmę iš milžinnū Gate; ir prapūle per rankas Dowido ir jo tarnū.

22. Perskyrimas.

Sustainims žmonū trijų dienū maru koro-wojam's.

Ir šėtoms pasipriekijio priekį Izrael, ir kussino Dowidą, kad Izrael dātu sustaityt.

2. Ir Dowids tare Joabui ir wye-
refniemsiems žmonū: nuėję suskai-
tite Izrael nū Bersaba ikti Dan; ir
atneškite [rofundą] pas manę, kad
žinnoczau, kiek jų yra.

3. Joabs tare: Pons Dievs te pri-
deda prie savo žmonū, kiek jų dabar
yra, dar šimtą kartą tiek. Alie,
mans wiespatie karalau, ar jie ne
wissi mano wiespaties tarnai; kodėl-
gi tu, mans wiespatie, apie tai rū-
pinnies? kodėl nori, kad skaitye uže-
tu ant Izrael?

4. Alie karalus nortjo, kad Joabs
tai darytu. Ir Joabs iškelawo, kad
pėrwaikščiotu per wissą Izraeli, ir
atėjo i Jeruzalę.

5. Ir dawe Dowidui skaitly žmo-
nū suskaiytųjų. Ir buwo iš wisso
Izrael wienolika šimtū tukstanczū
wyrū, kardą ištraukianczųjų; ir iš
Juda keturi šimtai tukstanczū ir sep-
tynios dešimtis tukstanczū wyrū, kar-
dą ištraukianczųjų.

6. Alie Lewitus ir Benjaminus jis
ne skaitė su šeis; nės Joabui kará-
laus žodis ne patikko.

7. Alie tai Ponui Diewui ne pa-
tikko; nės jis muše Izrael.

8. Ir Dowids tare Diewui: aš
sunkiey susigriešijau, tai dāres. Ogi
dabar atleisk nusidėjimą savo tarno,
nės aš labay durnay dariau.

9. Ir Pons Dievs kalbėjo su Ga-
du, Dowido pranāšu, ir tare:

10. Nuėjęs kalbėk su Dowidu, ta-
rydams: taip safo Pons Dievs: tre-
jopus diaktus aš taw po akiū dedu,
išsistirk saw wieną iš tū, kad taw
daryczau.

11. Ir kaip Gads pas Dowidą
atėjo, sake jis jam: taip safo Pons
Dievs, išsistirk:

12. Ar trijų metų brangumų, ar
kad tris mėnesus begtumbei pirm
savo priešininkū, ir dėl kardo savo
neprietelū, kad jis taw tropitu, ar-
ba tris dienas kardą Pono Diewo,
ir mārą žėmeje, kad angelas Pono
Diewo pūstitū per wissus rubejus
Izraelo. Taygi apsimislė, ką aš gāu-
su atšakyti tam, kurs manę suntes.

13. Dowids tare Gadui: dide tuš-
ba manę apėmė; alle taczauš aš no-
ru puli i rankas Pono Diewo, nės

jo mielaširdingyste labay dide; ir ne-
noru žmonėms i rankas puli.

14. Tay Pons Dievs pėrleido, kad
māras rāstusi Izraelije, kad septy-
nios dešimtis tukstanczei wyrū iš-
mirre iš Izrael.

15. Ir Dievs sunte angelą i Jeru-
zalę, jė išpūstit. Ir jam be pūsti-
jant, Pons Dievs tai izwelge, ir
gailėjo jam tōs slogōs, ir tare an-
gelui, žuddytojui: jau ganna; at-
trauk sawo ranką. Bet angelas Pono
Diewo stowėjo pas kiojimą Arnano,
Jebusitėno.

16. Ir Dowids sawo akis patė-
lės mate angelą Pono Diewo, sto-
winti tarp dangaus bey žėmės, ir
nūgą kardą jo rankoj, ištistą ant
Jeruzalės. Tay Dowids ir wyref-
nieji su žākais apsisautę parpūle ant
sawo weido.

17. Ir Dowids tare Diewui: ar
ne aš esmi tas, kurs žmones liepe
suskaiyti? aš esmi tas, kurs nusi-
dėjęs ir tą piktenybę dāres; alle šios
āwys, kūmi jos nusidėjo? Wiespatie,
mano Diewe, leisk sawo ranką buti
prieš manę, ir prieš mano tēwo
gimminę, ir ne prieš tawo žmones,
tus sloginti.

18. Ir angelas tare Gadui, kad
jis Dowidui sakytu, kad Dowids
aukštyn eitu, ir Ponui Diewui al-
tory pabudawotu, kiojimme Arnano,
Jebusitėno.

19. Tai po Dowids aukštynėjo pa-
gal žodi Gado, kurri jis buwo kal-
bėjęs wardan Pono Diewo.

20. Bet Arnans atsigrėjęs ir su
ketureis, sawo sunumis, angelą pa-
mātes, pasislėpe jie; nės Arnans
twieczus kule.

21. Bet kaip Dowids nuėjo pas
Arnang, mātė tai Arnans, ir regėjo
Dowidą, ir išėjęs iš kiojimo pa-
siklonojo Dowidui sawo weidu ikti
žėmės.

22. Ir Dowids tare Arnanui: dāš
man wietōs ant kiojimo, kad Po-
nui Diewui altory ant to pakurczau.
Už pilnus pinnigus tu tą man dāš,
kad sloga lāutus nū žmonū.

23. Alie Arnans tare Dowidui:
imkis ir daryk, mans wiespatie ka-
ralau, kaip taw patink. Šytay, aš

dūmi jāuti dēginnimo-apierai, ir pādarynē mālšoms, ir kveczū walg-apierai, tai wišlab aš dūmi.

24. Alie karalus Dowids atšāle Urnanui: ne taipo, bet uš pilnus pinnigus aš tai pirksu. Nēs aš to, kas tawo, ne noru lmti po ašiū Pono Diewo, ir ne noru dyšay tai gāuti dēginnimo-apierai.

25. Taipo Dowids dāwe Urnanui tieš aūššo uš tā ruimā, kad tas šēšis šimtus syllū swēre.

26. Ir Dowids pašure czonay Poni Diewui altory, ir apierawojo dēginnimo-apieras ir dēkawonēs-apieras. Ir kaip jis Pono Diewo mēdēš, išklause jis jē per ugni išklausa, ant altorans dēginnimo-apierōs.

27. Ir Pons Diews šake angelui, kad sawo kārda i sawo mākštē išksta.

28. Tū cēš, kaip Dowids mātē, kad Pons Diews jē išklause ant kļojimmo Urnāno, Jebusitēno, apierawodawo jis czonay.

29. Nēs namai Pono Diewo, kurrus Moizēšus pūšējoje buwo darydins, ir dēginnimo-apierū altorus tū cēš buwo ant aūštybēs Gibeono.

* Pl. 17, 39.

30. Alie Dowids dēl jo ne galējo nūēiti, Diewā prašyt: taip jis buwo nusigandēs dēl kārdo angēlo Pono Diewo.

23. Pērsyrimas.

Pašellāwimas wiššo to, kas prāwatu buwo, bājnyczā budawoti.

Ir Dowids tare: czonay tur stowēti namai Pono Diewo, ir šissai štur buti altorus dēginnimo-apierai Izraēl.

2. Ir Dowids liepe suwadit swētīmūsus, Izraēlo jēmēje esancus; ir pašellawo mistrus, atmenis dailey iškalti mofancus, kad jē atmenis iškaltu, budawonei namū Diewo.

3. Ir Dowids pašellawo daug gelležis winnims i durris wartū, ir tur tišt reikējo kā sukalti, ir tokiā daugybē waro, kad tā ney swerte ne galējo pašwert.

4. Ir cēdro mēdzū be skaitlaus, nēs Zidonai ir Tyrionai pargabēno daug cēdro-mēdzū pas Dowidā.

5. Nēs Dowids dumojo: mano sunus Salomonas dar jauns ir lepus

u. r.

yra, bet tie namai, kurris Ponui Diewui bus budawoti, tur didi buti, kad jo wardo ir garbēs butu minēta per wišas jēmes, todā aš jam zopūstā pašellēšu. Taipo Dowids daug zopūstē pašellāwā, piem weng numirre.

6. Ir jis wadimmo sawo suns Salomonā, ir liepe jam budawoti namus Wiešpaties, Diewo Izraēlo.

7. Ir tare jam: mans sunau, aš buwau apšimēs, wardui Wiešpaties, mano Diewo, namus pašurt.

8. Alie atēšo man Pono Diewo zōdis, ir tare: tu daug kraujo praliejei, ir didžus karus waldei; todā tu ne turri namus kurt mano wardui, kadangi tu taip daug kraujo ant jēmēs praliejei po mano ašiū.

9. Sztay, sunus taw ušgimsēs bus pašajingas wyrs; nēs aš jam pašajans dūšu nū wišā jo neprietelū aplintuy; ir jis Salomonui bus pramintas, nēs aš jam pašajans is atišis dūšu ant Izraēl, per wišā jo amšā.

10. Tas mano wardui namus pašurs. Jis bus man summi, ir aš busu jam tēwu. Ir aš jo karāliškā kreslā padrūtīšu ant Izraēl amšinay.

11. Taygi dabar mans sunau, Pons Diews bus su tawim, ir turreši daug pašaimōs, kad Wiešpaczui, sawam Diewui, namus pašurtumbei, kaip jis apie tawē kalbējēs.

12. Priegtam ir dūs taw Pons Diews išminti ir razumā, ir taw pašieps Izraēl, kad tu pilnawotumbei zokanā Wiešpaties, sawo Diewo.

13. Bet tadā tu pašaimōs turreši, kad prišdabosi, idant pilnawotumbei prišākimus ir promas, kurrus Pons Diews Moizēšui liepes, [kad praneštu] Izraēlui. Buš lūšmas ir dragsus, nesibijōk ir ne nusimink.

14. Sztay, aš ne daug turredam's furinkau namams Pono Diewo šimtā tūkšanczū centnerū aūššo, ir tūkšanti tūkšanczū centnerū šidābro, priegtam wāro ir gelležis be skaitlaus, nēs jo per daug yra; taipja ir atmenū bey mēdzū aš pritaisiau, ir tu galli dar daugiaus pridēti.

15. Taipogi tu turri daug darbininkū, mistrū, atmenis dailey iškalti

mošancū, ir cimmerinikū, kurie sin-
no atmenis ir medžius ir wissolį kit-
tą darbą wissoliu budu ištaisyti;

16. Ir aukso, sidabro, wāro bey
gellešies be skaitlans. Taip pasiš-
keles tai ištaisyti; Pons Diews bus
su tawim.

17. Ir Dowids liepe wissiems wy-
resniems Izaēlo, kad jie gēlbētū
jo suns Salomoną.

18. Ur ne su jumis yra Wiešpats,
jūsū Diewas, ir jums pakajaus dā-
wės aplinkuy? nēs jis gywatinkus
tōs žemės padawē i jūšū rankas, ir
žemē padūta yra Ponui Diewui, ir
jo žmonėms.

19. Taygi dūkite dabar sawo širdi
ir sawo dūšiā, Wiešpati sawo Die-
wā, jėškoti. Ir pasikėlę budawōkite
Ponui Diewui šwentinycę, kad stry-
nė derėjimo Pono Diewo ir rykus
Diewui šwentitus i tus namus iga-
bētū, kurie wardui Pono Diewo
bus pakurti.

24. Pėrskyrimas.

Lewitū skaitlus, dawads ir urbas.

Taip Dowids sawo suns Salomo-
nā i karalū idėjo ant Izaēl, kaip jis
pasėnės ir jam gywam' buti pakāto.

2. Ir Dowids surinko wissus wy-
resnūs is Izaēl, ir klebonus bey
Lewitus,

3. Kad Lewitai sustaitomi buwo
nū trisdešimtis metų ir daugiaus.
Ir jū skaitlus buwo galwa po gal-
wōs, drutū wyrū, trisdešimtis ir aš-
tini tūkstančiai.

4. Iš kurū dvidešimt ir keturi
tūkstančiai buwo priskirti, kurie rei-
kalus prie namū Pono Diewo at-
likto, ir šeši tūkstančiai urėdininkai
bey sudžos.

5. Ir keturi tūkstančiai wartū sar-
gai, ir keturi tūkstančiai, kurie Die-
wui ant laupšės giedojo, ir ant strun-
žaislū žaidė, kurrus aš idėjau, kad
[Diewui] ant garbės giedotu.

6. Ir Dowids dawādą dare tarp
waikū Lewi, butent tarp [waikū] Ger-
son, Raat bey Merari.

7. Gersonitai šittūdu buwo: Laē-
dan ir Simēi.

8. Waikai Laēdan, pirmasis Jeziel,
Setam bey Joel, tie trys.

9. Bet waikai Simej šittie buwo:
Salomit, Usiel ir Aron, tie trys.
Tie buwo wyresnieji tarp tēwū is
Laēdan.

10. Taip jau ir šittie buwo Simēi
waikai: Jaat, Sina, Jeus ir Bria.
Šie keturi taip jau Simēi waikai
buwo.

11. Bet Jaats buwo pirmas, Sina
antras. Alie Jeus bey Bria ne daug
waikū turrėjo, todėl jūdu nū wieno
tēwo gimminę buwo rošūti.

12. Waikai Raato šittie buwo:
Amram, Jezear, Ebron, ir Usiel,
tie keturi.

13. Waikai Amramo buwo Arō-
nas bey Moizėšus. Alie Arōnas
buwo atskirtas, kad šwentinnams
butu ant šwentū šwencyūsōjo, jis ir
jo sūnus amžinay, kad ruktu po aklū
Pono Diewo, ir šlužitū, ir žegnotu
wardan Pono Diewo amžinay.

14. Ir Moizėšaus, Diewo wyro,
waikai rošūjami buwo tarp gimmi-
nės Lewitū.

15. Bet waikai Moizėšaus buwo:
Gersom ir Elieser.

16. Waikai Gersomo, pirmasis bu-
wo Sebuels. * Ps. 27, 24.

17. Waikai Elieser, pirmasis buwo
Keabja. Ir Eliesers ne turrėjo šittū
waikū. Alie waikū Keabja toli dau-
giaus buwo.

18. Waikai Jezear buwo: Salomit
pirmasis.

19. Waikai Ebrono buwo: Jerja,
pirmas, Amarja, antras, Jeasiel, trė-
czas, ir Jalmēam, ketvirtas.

20. Waikai Usiel buwo: Mikka pir-
mas, ir Jesia, antras.

21. Waikai Merari buwo: Maeli ir
Musi. Waikai Maeli buwo: Eleazar
ir Kis.

22. Bet Eleazars numirre ne turrė-
dams sunū, bet dukterū; ir waikai
Kis, jū brolei, wēde jas.

23. Waikai Musi buwo: Maeli, Eder
ir Jeremot, tie trys.

24. Tai yra waikai Lewi gimmi-
nėsa jū tēwū, ir wyresnieji tarp tē-
wū, kurie surokūjami buwo pagal
skaitly wardū ir galwū, ir kurie
atlikto reikalą urėdytēs namūse Po-
no Diewo; nū dvidešimt metų ir
daugiaus.

25. Nės Dowids tare: Wiefšpats, Dievas Izraelo, pakaju sutėkęs sawo žmonėms, ir gyvės Jeruzalėj' amšinay.

26. Ir iš Lewitū sustaitomi buvo waikū Lewi, nū dvidešimt metų ir daugiaus, kurrie ne priwalytu namus nešoti, su wissais rykais prie jų urėdystės;

27. Bet pagal pastucziausius žodžius Dowido,

28. Kad jie stowėtu po ranka waikū Aaron, slūžiti namūse Pono Diewo, pryangij', ir prie strynū, ir apczyšijimui, ir prie wissokiū šwentintū rykū, ir wissokiam reikalui ant urėdystės namūse Diewo,

29. Ir prie šwentintū dūnū, prie pyrag-miltū, prie walg-apierū, prie neraugintū praplocių, prie skauradū, kad keptu, ir prie wissū swarczū bey saikū;

30. Ir kad stowėtu rytą metą dėlamoti ir laupinti Poną Diewą, wakarą lygiey taip;

31. Ir wissas deginnimo-apieras Ponomi Diewui apierawoti ant Sabatū, jāuno mėnesio šwenczū, ir šwenczū, pagal skaitly ir budą wissados po aikiū Pono Diewo;

32. Kad jie sargybę laikytu prie šėtrės surinkimmo, ir prie šwentinyčės, ir prie waikū Aaron, sawo broliū, kad tarnantu namūse Pono Diewo.

25. Pėrskyrimas.

Wyresnieji šwentinycoj', ir jų tarnai.

Alie šittas buvo dawadas tarp waikū Aaron. Waikai Aaron buvo: Nadab, Abiu, Eleazar ir Itamar.

2. Bet * Nadabs bey Abiu mirre pirm sawo tėwu, ir ne turrėjo waikū. Ir Eleazars bey Itamars pastojo wystupais. ^{* 3 Mojs. 10, 1. 2.}

3. Ir Dowids toki dawadą tarp jų dare: Zadosą iš waikū Eleazar, ir Aimeleką iš waikū Itamar, pagal jų skaitly ir urėdą.

4. Ir waikū Eleazar daugiaus buvo randami wyresnųjų drutū wyra, ne kaip waikū Itamar. Ir jis tarp jų toki dawadą dare, butent šešiolika iš waikū Eleazar, kad wyresnieji butu sawo tėwū gimminėsa, ir

aštūni iš waikū Itamar, gimminėsa sawo tėwū.

5. Bet jis dawadą jiems dare per burtą, todėl, kad tiek iš Eleazaro, tiek ir iš Itamaro waikū wyresnieji pastojo šwentinycoj', ir wyresnieji po aikiū Diewo.

6. Ir rasytojis Semaja, sunus Aetaneel, iš Lewitū, surasė jās po aikiū karalaus, ir po aikiū wyresnųjų, ir po aikiū Zadoso, Elebono, ir po aikiū Aimeleko, sunaus Abjatar, ir po aikiū wyresnųjų tėwū tarp Elebonū ir Lewitū, butent wieną wyrausaję gimminę už Eleazar, o antrą už Itamar.

7. Ir pirmas burtas tėjo Jojaribui, antras Jedajui,

8. Trečzas Arimui, ketvirtas Seorimui,

9. Penktas Alalkijui, šeštąs Mejaminui,

10. Sekmas Alkozui, ašmas Abiui,

11. Dewintas Jesuwui, dešimtas Sekanjui,

12. Wienoliktas Eliafibui, dwylktas Jakimui,

13. Tryliktas Upui, ketuoliktas Jesebeabui,

14. Penkioliktas Bilgui, šešioliktas Immerui,

15. Septinoliktas Esirui, aštānoliktas Apizejui,

16. Dewynoliktas Petajui, antras dešimtas Jeesselui,

17. Antras dešimtas ir pirmas Jakinui, antras dešimtas ir antras Samului,

18. Antras dešimtas ir trečzas Delajui, antras dešimtas ir ketvirtas Maasiui.

19. Tai yra jų dawadas pagal jų urėdą, kad eitu i namus Pono Diewo, pagal jų budą po jų tėwu Aarōnu, kaip jiems Wiefšpats, Izraelo Diews, esti liepęs.

20. Bet tarp šittū waikū Lewi, buvo iš waikū Amram, Subael. Iš waikū Subael buvo Jedea.

21. Iš waikū Reabja pirmas buvo Jesia.

22. Bet iš Jezearitū buvo: Slomot. Iš waikū Slomot buvo Jaat.

23. Waikai Ebron buvo Jeria pir-

mas, Umarja antras, Jaefiel trėczas, Jatmeam ketvirtas.

24. Waikāi Ufiel buwo: Miffa. Tarp waikā Miffa buwo Samir.

25. Miffa brolis buwo Jesia. Tarp waikā Jesia buwo Sakarja.

26. Waikāi Merari buwo: Maeli ir Mufi, to sanus buwo Jaesia.

27. Waikāi Merari iſ Jaefio, jo sunaus, buwo: Soam, Sakur bey Ibri.

28. Iſ Maeli buwo Eleazar; tas ne turrėjo sunā.

29. Iſ Kiſſo: waikāi Kiſſo buwo Jerameel.

30. Waikāi Mufi buwo: Maeli, Eder bey Jeremot. Tai yra waikāi Lewitū, tarp sawo tėwū gimminės.

31. Ir jiems taipojau burtā mėtė po aſiū jū brolū, waikū Aaron, po aſiū karālaus Dowido, ir Zadoko, ir Umeleko, ir po aſiū wyraufujū tėwū tarp flebonū ir Lewitū, mažiausamjam brolui lygey taipo, kaip wyraufamjam iſ tėwū.

26. Pėrſtyrimas.

Dawabas tā, turrie ſiwentas giesmės turrėjo gieboti.

Ir Dowids su wyresneiseis zalnėrū atſyre ant urėdo iſ waikū Aſſap, Eſman bey Jeditun, praraku du, su arpomis, pſalterais ir cymbalais; ir jie ſuſkaitomi buwo tam reikalui pagal jū urėdā.

2. Iſ waikū Aſſap buwo: Sakur, Jozeys, Aetanja, Aſarela, waikāi Aſſap, po Aſſapu, kurs prarakawo prie karālaus.

3. Iſ Jeditun: Waikāi Jeditun buwo: Gedalja, Zori, Jeſaja, Si-meja, Aſabja, Matitja, tie ſeſi, po sawo tėwu Jeditun, su arpomis, kurrie prarakawo, kad deſawotu ir laupſintu Ponā Diewā.

4. Iſ Eman: Waikāi Eman buwo: Buſja, Matanja, Ufiel, Sebucl, Jerimot, Ananja, Anani, Eliata, Gidalti, Romanti Efer, Jaſbekafa, Mal-loti, Otir, ir Maefiot.

5. Szittie wiſſi buwo waikāi Eman, pranaſo karālaus, žodyſe Diewo, rāgā paauſtint; nės Diews Emanui keturolika sunā ir trėjeta duk-terū buwo dawės.

6. Szittie wiſſi buwo po sawo tė-

wais Aſſap, Jeditun ir Eman, kad giedotu namūſe Pono Diewo, su cym-balais, pſalterais ir arpomis, pagal urėdā namūſe Diewo prie karālaus.

7. Ir jū ſkaitlus buwo, draug ſu jū broleis, kurrie Ponui Diewui gie-dot iſmokinti buwo, wiſſi pilay iſmokinti, du ſimtu, aſtānios de-ſimts ir aſtūni.

8. Ir jie lygey burtā mėtė ant sa-wo urėdo, maſamjam kaip didžam-iam, mokitojui kaip mokintimui.

9. Ir pirmas burtas po Aſſapu tėko Jozejai; antras Gedaljai ir jo brolams bey ſunums, tā buwo dwylifa;

10. Trėczas Sakurui, ir jo ſunums bey brolams, tā buwo dwylifa;

11. Ketvirtas Jezrui, ir jo ſunums bey brolams, tā buwo dwylifa;

12. Penktas Aetanjui ir jo ſunums bey brolams, tu buwo dwylifa;

13. Szėſtas Buſjui ir jo ſunums bey brolams, tā buwo dwylifa;

14. Sėkmas Jeſreclui ir jo ſunums bey brolams, tā buwo dwylifa;

15. Aſmas Jeſajui, ir jo ſunums bey brolams, tā buwo dwylifa;

16. Dewintas Matanjui, ir jo ſu-nums bey brolams, tā buwo dwylifa;

17. Deſimtas Simejui, ir jo ſunums bey brolams, tā buwo dwylifa;

18. Wienoliktas Aſareclui, ir jo ſu-nums bey brolams, tā buwo dwylifa;

19. Dwyliktas Aſabjui, ir jo ſunums bey brolams, tā buwo dwylifa;

20. Tryliktas Subaelui, ir jo ſu-nums bey brolams, tā buwo dwylifa;

21. Keturoliktas Matitjui, ir jo ſu-nums bey brolams, tā buwo dwylifa;

22. Penlioliktas Jeremotui, ir jo ſu-nums bey brolams, tā buwo dwylifa;

23. Szėſholiktas Ananjui, ir jo ſu-nums bey brolams, tā buwo dwylifa;

24. Septinoliktas Jaſbekajui, ir jo ſunums bey brolams, tā buwo dwylifa;

25. Aſtūnoliktas Ananui, ir jo ſu-nums bey brolams, tā buwo dwylifa;

26. Dewynoliktas Alallotui, ir jo ſu-nums bey brolams, tā buwo dwylifa;

27. Dwidėſimtas Eliatui, ir jo ſu-nums bey brolams, tā buwo dwylifa;

28. Dwidėſimtas ir pirmas Otirui, ir jo ſunums bey brolams, tā buwo dwylifa;

29. Dvidešimtas ir antras Sidaltui, ir jo sunums bey broiams, tū buvo dwylis;

30. Dvidešimtas ir trėčzas Maefiotui, ir jo sunums bey broiams, tū buvo dwylis;

31. Dvidešimtas ir ketvirtas Romanti-Šerui, ir jo sunums bey broiams, tū buvo dwylis.

27. Pėrskyrimas.

Wartū sargai, starbinkitai, ir subjos idėi.

Apie dawādą wartū sargū. Jš Koritū buvo Meselemja, sunus Kore, iš waikū Ušap.

2. Bet waikai Meselemja šittie buvo: pirmgimmesis Sakarja, antras Jediael, trėčzas Sebadja, ketvirtas Jarniel,

3. Penktas Elam, šeštas Joanan, sėkmas Elioenai.

4. Bet waikai Obed-Edom šittie buvo: pirmgimmesis Semaja, antras Josabad, trėčzas Joa, ketvirtas Sakar, penktas Netaneel,

5. Šeštas Ammiel, sėkmas Izašar, ašmas Pegultai; nės Diews ji buvo pėrėgnojęs.

6. Ir jo sunui Semaja taipojau sunus užgimme, kurrie wyresnieji buvo gimminėje sawo tėwū; nės jie buvo druti karjgei.

7. Taygi waikai Semaja buvo: Atni, Keapael, Obed ir Ššabad, kurrio broľudu mudrus žmones buvo, Eliu ir Samasja.

8. Šzie wišsi buvo iš waikū Obed-Edom, jie ir jū waikai bey brolei, mudrus wyrai, tinkantieji urėdams, buvo šėšios dėšimtis ir du iš Obed-Edom.

9. Meselemja turrėjo broľ ir waikū, suľrū wyrū, aštūnolika.

10. Bet Oša iš waikū Merari turrėjo waikū, wyrūšaji Simri; nės pirmgimmusio cje ne buvo, todėl jo tėws ji idejo i wyresniji.

11. Antraji Jilq, trėčzaji Tebalq, ketvirtaji Sakarja. Wišsi waikū ir broľū Oša buvo trylika.

12. Šzittas yra dawādas wartū-sargū tarp wyresnūjū karjgiū prie urėdo, draug su jū broleis, kad tar-nautū namisė Pono Diewo.

13. Ir burtas buvo mestas, taip

majam, taip didjam, tarp jū tėwū gimminės šiekvieniems wartams.

14. Burtas i rytus tėšo Meselemjai; alle jo sunui Sakarjui, kurs išmin-tings dumęzus buvo, taipjau burtą mete, ir tėšo jam i šaurę.

15. Bet Obed-Edomui i pietus, ir jo sunums prie butto Ššupim.

16. Ir Ššupimui bey Ošui i wa-karus prie wartū, kur einama ant ulicjūs dėginnimo-apierū, kur sargybeties šitta yra.

17. I rytus Lewitū šėši buvo, i šaurę kas dieng keturi, i pietus kas dieng keturi. Ušle pas Ššupim po dy ir po dy.

18. Bet pas Parbar i wakarūs keturi prie ulicjūs, ir du pas Parbar.

19. Šzittie yra dawādai wartū-sargū, tarp waikū Koritū, ir tarp waikū Merari.

20. Bet iš Lewitū buvo Aia idēt's ant šarbū Diewo namū, ir ant šarbū pašwentinnamūjū.

21. Jš waikū Laedan, waikū Šersonitū. Jš Laedan buvo wyrūšieji tėwū butent Jeielitai. * Št. 24, 6.

22. Waikai Jeielitū šittūdu buvo: Setam ir jo brolis Joel idētudu ant šarbū namū Pono Diewo.

23. Jš Amramitū, Jezearitū, Šbro-nitū ir Ušielitū,

24. Būwo Šebuels, sunus Šersom, sunaus Mošššaus, wyrūšafis ant šarbū.

25. Ušle jo brolis Ššieser turrėjo sunū [wardū] Keabja, to sunus būwo Jesaja, to sunus būwo Joram, to sunus būwo Šitri, to sunus būwo Šelomit.

26. Tassai Šelomitis ir jo brolei būwo idėti ant wišsi šarbū šwen-titūjū, kurrus karalus Dowids šwen-tino, ir wyresnieji tėwai tarp wyres-nūjū ant tūššanczū ir ant šimtū, ir wyresnieji waikū.

27. Jš karū ir iš plėšimmo jie tai pašwentino, kad jo geraus padūda-wotu Pono Diewo namus.

28. Ir wišlab, kq Šemelis, prā-nasas, ir Šaulas sunus Rišso, ir Abners, sunus Aer, bey Joabs, sunus Šeruja pašwentinę būwo, tie pašwentinti daitai wišsi būwo po ranka Šelomito ir jo broľū.

29. Iš Jezearitū buvo Kenanja, su savo sunumis, kad pramą darytu lauke Izraelitėnams, urėdininkai ir sudžos.

30. Bet iš Ebronitū buvo: Usabja ir jo brolei, sukrus vyrui, tūkstantis ir septyni šimtai ant Izrael idėti, šėpus Jordano, i vakarus, wissokiam reikalui Pono Diewo, ir kad karalui tarnautu.

31. Priegtam iš Ebronitū buvo Jerja, vyrąsasis iš Ebronitū savo gimminės tarp tėwū. Bet iš jū buvo jėškōti ir surąsti ketwirtame dešimtaine mete karalaus Dowido, sukrus vyrui Jaesere Gileadoj.

32. Ir jū broliū sukrū vyrū du tūkstančū ir septyni šimtai vyrąsujū tėwū. Ir Dowids idėjo jūs ant Rubenitū, Gaditū, ir ant pusses gimminės Manasse, wissokiam reikalui Diewo ir karalaus.

28. Pėrskrīmas.

Dowido vyrąsėjai ant žalnerū, waldonci, urėdininkai ir bumcei.

Bet waikai Izrael pagal jū staitly buvo vyrąsėjai tėwū, ir ant tūkstančū ir ant šimtū, ir urėdininkai, kurrie karalui tarnawo, pagal jū eilę, ir ateit ir atstot, kas mėnesi wiens [pulk's] per wissus mėnesus wisso mėto. Bet košnas pulk's turrejo dwidešimt ir keturis tūkstančius.

2. Ant pirmo pulko pirmojo mėnesio idėts buvo Jasabeams, sunus Sabdiel; ir po jo waldžia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

3. Tas iš waikū Perez vyrąsasis buvo ant wissū wyresnujū wissū waikū pirmame mėnesije.

4. Ant pulko antrojo mėnesio buvo Dodai, Notitėns, ir Miklots buvo vyrąsasis ant jo pulko; ir po jo waldžia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

5. Trečjas vyrąsasis ant waisko trečjojo mėnesio buvo Benaja, sunus Jojado, wyskupo; ir po jo waldžia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

6. Tas yra Benaja, karzygis iš trijų dėsims, ir ant trijų dėsims; ir jo pulkas buvo po waldžia jo sunaus Ammi-Sabad.

7. Ketwirtas ketwirtame mėnesije buvo Usaelis, Joabo brolis, ir po jo, Sabadja jo sunus; ir po jo waldžia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

8. Penktasis penktame mėnesije buvo Sameuts, Jestratėns; ir po jo waldžia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

9. Šeštasis šeštame mėnesije buvo Ira, sunus Ifkes, Tekoitėns; ir po jo waldžia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

10. Sekmasis sekname mėnesije buvo Elez, Pelonitėns, iš waikū Epraim; ir po jo waldžia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

11. Ašmasis ašmame mėnesije buvo Sibekai, Usatitėns, iš Sareitėnū; ir po jo waldžia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

12. Dewintasis dewintame mėnesije buvo Abieser, Antotitėns, iš waikū Jemini; ir po jo waldžia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

13. Dešimtas dešimtaine mėnesije buvo Maerai, Aetopatitėns, iš Serraitėnū; ir po jo waldžia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

14. Wienoliktas wienoliktame mėnesije buvo Benaja, Pirgatonitėns, iš waikū Epraim; ir po jo waldžia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

15. Dwyliktas dwyliktame mėnesije buvo Eldai, Aetopatitėns iš Atniel; ir po jo waldžia buvo dwidešimt ir keturi tūkstančiai.

16. Bet ant gimminū Izrael šittie buvo: ant Rubenitū buvo vyrąsasis Eliefers, sunus Sikri. Ant Simeonitū buvo Sepatja, sunus Maeko.

17. Ant Lewitū buvo Usabja, sunus Kemuelo. Ant Aaronitū buvo Zadofs.

18. Ant Juda buvo Eliu, iš broliū Dowido. Ant Izasjar buvo Amri, sunus Mikaelo.

19. Ant Sebulon buvo Jesmaja, sunus Obadjo. Ant Naptali buvo Jeremot, sunus Afrielo.

20. Ant waikū Epraim buvo Osea, sunus Asasja. Ant pusses gimminės Manasse buvo Joels, sunus Pedajo.

21. Ant pusses gimminės Manasse Gileadoj buvo Jodo, sunus Sakarja.

Ant Benjamin buwo Jaśiel, sunus Ubnero.

22. Ant Dan buwo Usareël, sunus Jeroamo. Tai yra wyresnieji ant Gimminū Izrael.

23. Bet Dowids tus ne rokāwo, kurrē tikt dwidėšimt mētū ir mažaus buwo; nės Pons Diews buwo žadejes, Izrael daugint', kaip žwaigždžių po dangum.

24. Bet Joabs, sunus Serujo, buwo pradejes staityti, ir tai ne atliko; nės todėl [Diewo] kerštas užėjo Izrael; todėl tas stailus ne irasytas i knygas nusišawimū karalaus Dowido.

25. Ant skarbū karalaus buwo Asmawets, sunus Udielo; ir ant skarbū ant laukū, kēmū bey pillū buwo Jonatans, sunus Ufio.

26. Ant laukininkū, dirwų igywent, buwo Ešri, sunus Kelubo.

27. Ant wynkalnū buwo Simej, Ramatitiškis. Ant wyn-kėlnorū ir wyno-skarbū buwo Sabdi, Sipimitiškis.

28. Ant aliejaus-sodū ir morū-mėdžių lankosa buwo Baal-Anon, Gaderitėns. Ant aliejaus-skarbū buwo Joas.

29. Ant galwijū gānomujū Sarone buwo Sitrai, Saronitėns. Bet ant galwijū pakalnėsa buwo Sapats, sunus Udlai.

30. Ant werbludū buwo Obils, Ismaelitėns. Ant asilū buwo Jeedja, Meronotitiškis.

31. Ant awjų buwo Jasis, Agaritiskis. Šie wiši buwo užveizdai ant turto karalaus Dowido.

32. Bet Jonatans, Dowido dėdžus, buwo dumezus, wrys išmintingas ir rašte mokits. Ir Jeielis, sunus Umoni, mokinno karalaus waitus.

33. Utopels taipjau buwo karalaus dumezus. Ufai, Urakitiškis, buwo Dowido prietelus.

34. Po Utopelu buwo Jojada, sunus Benajo, ir Abjatars. Bet Joabs buwo wyrašasis, ant waito karalaus.

29. Pėrskyrimas.

Dowido pastutinnis suwadinnimas žmonė del pabudawojimo kėsnycės.

Ir Dowids suwadinnō i Jeruzalė wišsus wyresnūsus Izraelo, butent waldonus gimminū, waldonus pulkū, karalui tarnaujancijų, waldonus ant tūkstančių ir ant šimtū, waldonus ant turto, ir ant galwijū karalaus ir jo sunū, taipjau ir kamarinikus, kareiwjus, ir wišsus drutus wyrus.

2. Ir Dowids karalus, ant sawo kōjų pasistojės tare: klausykite manęs, mano brolei ir mano žmones; aš buwau apsiėmęs namus budawot', kurrūse padėta butu stryne derėjimo Pono Diewo, ir kur butu kōjų solėlis kōjomis musū Diewo, ir jau buwau pasitūpinęs, tą budawoti.

3. Ule Diews man sakydino: tu ne turri namus pabudawot', mano wardui; nės tu essi kareiwis, ir daug kraujo praliejai.

4. Taygi Wiešpats, Diewas Izraelo, manę pastyre iš wišsės mano tėwo gimminės, kad aš karalumi ant Izrael buczau amšinay. Nės jis Juda pastyre i waldonus, ir iš gimminės Juda mano tėwo gimminę; ir tarp mano tėwo waitū jis pamėgo manimi, kad manę karalumi idėtu ant wišo Izrael.

5. Ir iš wišū mano sunū (nės Pons Diews man daug sunū dāwęs) jis pastyre mano sunū Salomoną, kad jissai sėdėtu ant karal-kėslō Pono Diewo ant Izrael.

6. Ir man kalbėjo: tawo sunus Salomonas mano namus ir jų prangius pabudawos: nės aš ji saw pastyrau per sunū, ir aš busu jo tėwu.

7. Ir jo karalystę aš patwirtisu amšinay, jėy jis tolaus taipo darys, ir pilnawos mano prisakimus, ir promas, kaip šėdien' regima.

8. Taygi dabar [aš jus graudenu] po akiū wišo Izrael, ir wišo surinkimmo Pono Diewo, ir po ausū musū Diewo: laisytit ir pilnawokit wišsus prisakimus Wiešpaties, sawo Diewo; kad jus palaikytumbit tą gerąjį žėmę, ir tą per tėwiskės dāli

apturētumbit ant jūšū waikū po ju-
sū amjinay.

9. Ir tu, mans sunau, Salomo,
ispazint Dievą tavo tėvo, ir plū-
st jam iš wissės širdies, ir iš ge-
rės dūšės. Nes Pons Dievs iš-
pažysta wissā širdis, ir pėrmāno wis-
sā mistā dūmojimą. Jey tu ji jėš-
kosi, tay ji rassi; alle jey tu ji pra-
stosi, tay jissai tamę prastums amjinay.

10. Taygi pasidabot, nės Pons
Dievs tamę paspyręs, kad tu kosi
butą pakturumbi, šwentinyčiai;
but drąsus, ir ištaišyt tai.

11. Ir Dowids dave sawo sunui
Salomonui pawyždi pryangio, ir jo
namā, ir stubbā, swetlyčią bey ta-
marā widduį, ir butto malonės-
trafės.

12. Priegtam pawyždi wisso to,
kas jo širdiše buwo, butent dwāro
prie namū Pono Diewo, ir wissā
stubbū aplinē, stārbo namāse Diewo,
ir stārbo šwentitujū.

13. Ir dawādā klebonā bey Lewi-
tā, ir wissā reikalā urėdo namāse
Pono Diewo.

14. Aušq pagal aušso swartī, ant
wissokū rytū kōžnōs urėdyslės; ir
wissokiūs sidabrinms rytūs pagal
swartī, ant wissokū rytū kōžnōs
urėdyslės.

15. Ir aušq aušfiniems listorams,
ir aušfinoms lampoms, kōžnam list-
torui ir lampai sawo swartī. Taip-
jau ir sidabrinniems listorams dave
jis sidabrą, listorui ir jo lampai
pagal reikalą kōžno listorāus.

16. Priegtam ir stālams, tur šwen-
titōs dānds kēpalai gullējo, dave
jis aušq, kōžnam stālui sawo swar-
tī: taipjan ir sidabrą, sidabrinniems
stālams.

17. Ir cyšq aušq pātiems, bė-
tiems, ir tragams, ir aušfinoms kūp-
loms, kōžnai kūplai sawo swartī; ir
sidabrinmoms kūploms, kōžnai kūp-
lai sawo swartī.

18. Ir rufimmimo-altorui cyščau-
ši aušq, sawo swartī. Ir pawyždi
wēlmmo aušfinā Kerubinā, kad iš-
sisplēstu ir apdengtu iš wipšaus sčry-
nē deršimo Pono Diewo.

19. Wislab man aprašyta dāta yra
iš rankōs Pono Diewo, kad pėrma-

nyčjau, taip wissi rytai pagal tą pa-
wyždi tur buti daryti.

20. Ir Dowids tare sawo sunui
Salomonui: but linkmas, ir drą-
sus, ir ištaišyt tai; nesibijot ir ne-
mulst: Dievs, Wiespats, manō
Dievs, bus su tawim, ir ne at-
trauks sawo ranką, ney tamę pra-
stōs, itiklot tu wissus darbus ant
urėdo pareinanczus namāse Pono
Diewo busi atitlės.

21. Sztay, dawādās klebonā bey
Lewitā, wissokiām reikalui namāse
Diewo, yra su tawim prie kōžno
darbo, ir daro tai iš gerōs wālės,
ir išmintingi yra ant wissokiōs šlū-
mōs; priegtam wyresnieji ir wissi šmo-
nes ant wissā tawo reikalū.

30. Pėrstyrimās.

Dowenos ant kōžnyčės budawonės. Salomons
ir Sabols mōstai du. Dowids miršta.

Ir karalus Dowids tare wissam su-
rinkimui: Dievs Salomona, manō
sunū wieną, paspyrē, * kars dar jausms
ir lepus yra; bet ta budawone dide,
nės tai ne šmogaus, bet Pono Die-
wo namai. * Ps. 28, 6.

2. Bet aš, kiel tilt imanian, pa-
stellawan tiems Diewo namams,
aušq aušfiniems, sidabrą sidabrin-
niems, wārq warimams, gėlēji go-
ležinniems, mēdi mēdžo rytams, žem-
czugus Onil wadinamus, aptwė-
tus rubynas, ir mārģus akmenis, ir
wissokiūs žemczugus, ir daugybę mār-
mor-akmenū.

3. Priegtam, iš pamėgimmo i na-
mns manō Diewo, iš sawojo dāmi
aušq ir sidabrą,

4. Tris tūstantis centnerū aušso
iš Opir, ir septynes tūstantis cent-
nerū cyšto sidabro; tai aš dāmi
šwentiems Diewo namams, dar be
to, kq aš pastellawan, štuas tū na-
mū aprānti;

5. Kad aušsinu butu, kas iš aušso,
ir sidabrinu, kas iš sidabro tur bu-
ti, ir kq tilt mistū rankos turēs
daryti. Ir kas dabar iš gerōs wā-
lės apšimma, sawo ranką šendien
pildit Ponui Diewui

6. Tay pasizaddėjo wyresnieji tėwū,
wyresnieji gimminū Izrael, wyres-
nieji ant tūstancų ir ant šimtū, ir

wyresnieji ant karalaus reikalū, iš gerės valės,

7. Ir dāve ant urėdo Dievo namams pentis tūkstantis centnerū auksu, ir dėšimt tūkstančių auksinū, ir dėšimt tūkstančių centnerū sidabro, aštūnolika tūkstančių centnerū vario, ir šimtą tūkstančių centnerū geležies.

8. Ir kas žemęgū turrėjo, tas dāve tus i starbą namū Pono Dievo, po ranka Jeziel, Gersonitėno.

9. Ir žmones dzaugėsi, kad tai iš gerės valės apsiėmė; nės jie dāve tai iš wissos širdies Ponui Dievui, ir iš gerės valės. Ir Dowids, karalūs, taipjan labay dzaugėsi.

10. Ir garbėno Diewą, tarydams po atliū wisso surintimmo: pagarbints tu buk, Wiešpatie, Diewe Izraelo, musū tėwo, amžinay.

11. Taw pareitis garbė, macis, šlowė, pėrgalėjimas ir dėlawone. Nės wislab, kas danguje ir ant žemės yra, tai tawo yra. Tawo yra karalyste, ir tu effi padūštintas ant wisso i wyresnyji.

12. Tawo yra bagotums, ir tu effi garbės pilnas, tu karalauji ant wisłā; tawo rankoje yra drutybe ir macis: tawo rankoje tai randama, koka didi ir drutą daryt'.

13. Taygi, musū Diewe, mes taw dėlawojam, ir gārbīnam wardą tawo šlowės.

14. Nės kasgi aš esmi? Kas yra mano žmones, kad mes tieč naudės turrėtūmim iš gerės valės tieč dūti, kaip regima? Nės iš tawės gāwom tai wislab, ir iš tawo rankos mes taw tai dāwėm.

15. Nės mes esme swetimi ir swečiai po tawo atliū, kaip musū tėwai wissli. Musū gywastis ant žemės yra nēy šepelis, ir ne atliakoms.

16. Wiešpatie, musū Diewe, wissla daugybe, kurrę mes pastelawom, daw namus pabudawoti, tawo šwen-tam wardui, mums dūta iš tawo rankos, ir wislab yr' tawo.

17. Aš žimnan, mans Diewe, kad tu širdi mėginni, ir wiernybe taw patinka. Todel aš tai wislab iš wiernos širdies bey iš gerės valės dāwjan, ir dabar pasidzaugdams maczau

tawo žmones cze esancus, kad jie taw iš gerės valės dāwe.

18. Wiešpatie, tu Diewe musū tėwū, Abraomo, Izaklo, ir Izraelo, išlaikyt amžinay tokią dumą ir to-tias mislis širdije sawo žmonū, ir prilek jū širdis prie sawės.

19. Ir mano sunui, Salomonui, dūk wierną širdi, kad jis pilnawotu tawo prisātimus, luddijimus ir pro-was, kad jis darytu tai wislab, ir pabudawotu šus namus, kurriems jau pastellawau, kas reikia.

20. Ir Dowids tare wissam surintimui: laupinkite Wiešpati, sawo Diewą. Ir wissas surintimas laup-sino Wiešpati, Diewą sawo tėwū; ir parsiklaupę meldėsi Pono Dievo, ir pasiklonojo karalūi;

21. Ir apierawojo apieras Ponui Dievui; ir antrą rytą jie apierawo-jo i dėginnimo-apieras tūkstanti jan-tukū, tūkstanti awinū, tūkstanti try-čū su jū gėrimo-apieromis; ir labay daug iš Izrael tai apierawojo;

22. Ir walgė bey gėre tą dieną po atliū Pono Diewo su didžu dzaug-sma. Ir Salomoną, Dowido sunę, jie antrą kartą idėjo i karalū, ir mō-stijo ji Ponui Dievui i waldoną, ir Zadoką i wyšrupą.

23. Taipu šėdėjo Salomonas ant krėslo Pono Dievo, karalūmi budams i wietą sawo tėwo Dowido, ir wis-lab jam geray sėkės; ir wissas Izrael jam paklause.

24. Ir wissi wyresnieji, ir macnie-ji, priegtam ir wissi waltai karal- aus Dowido, pasidawė karalūi Sa-lomonui.

25. Ir Pons Diews Salomonui wis daugiaus garbės dāve po atliū wisso Izraelo, ir dāve jam garbės pilną karalystę, kokią ney wiens pirm-jo ant Izrael ne buwo turrėjes.

26. Taipogi Dowids, sunus Izai, karalūmi buwęs ant wisso Izrael.

27. Bet czešas, kurri jis karalūmi ant Izrael buwęs, yra šėtūrios dėšimtis metų. Ebrone jis karalawo septynis metus ir Jeruzalėj' trisdešimtis ir tris metus.

28. Ir numiere geray pasėngs, šio amžio nugrišęs ir pilnas bagotum-

mo bey garbės. Ir jo sunus Salomonas karalumi pastojo i jo wietą.

29. Bet nusidawimai karalaus Dowido, taip pirmieji kaip paskutinnieji, stay, tie surašyti tarp nusidawimū žomelo, pranašo, ir tarp nusidawi-

mū prarako Natono, ir tarp nusidawimū pranašo Gad,

30. Su wissa jo karalyste, mace ir czechais, kurrė pėrėjo jam be karalaujant, taip tarp Izrael, kaip ir ant wissū karalysejū žemės.

Antros knygos nusidawimū karalū.

1. Pėrskyrimas.

Salomono išmintis ir bagotum's.

Ir Salomons, Dowido sunus, buwo sawo karalysteje patwirtintas; ir Wiešpats, jo Diewas, buwo su jami, ir dāre ji wis diddėsnī.

2. Ir Salomonas kalbėjo su wissu Izrael, su wyresneiseis ant tūkstančū ir ant šimtū, su sudžomis, ir su wissais waldonais iš Izrael, su wyresneiseis tėwais,

3. Kad nueitu, Salomons ir wissas surinkimas su jami, i aukštųbė, Gibeone esancę; nės czonay buwo šetra surinkimmo Diewo, kurrę Moizėjus, Pono Diewo tarnas, buwo darydines pūščioje.

4. Nės Diewo šrynę Dowids buwo aukštyn gabėnės iš Kiriat Jearim, kur jei [wietą] buwo pastyręs; nės jis šetra jei buwo sustatęs Jeruzalėj'.

5. Alie warinnis altorus, Bezaleelo, sunaus Uri, sunaus Ur, darytas, buwo czechau pas namus Pono Diewo; ir Salomons bey wissas surinkimas jėškodawo jo.

6. Ir Salomonas apierawojo ant warinno altoraus po akiū Pono Diewo, kurs pas šetra surinkimo stowėjo, tūkstanti dėginnimo-apierū.

7. Bet tą pāczę nakti pasirōde Diews Salomonui, ir tare jam: melst, ką dāsu aš taw?

8. Ir Salomonas atsāke Diemui: Tu didė mielāširdingystė išrodei mano tėwui Dowidui; ir idėjai manę i karalū, i jo wietą.

9. Taygi, Pone Diewe, dūl išsipildit tawo žodžus ant mano tėwo Dowido; nės tu manę i karalū idėjai ant žmonū pulko, kurrū taip daug yra, kaip dulkū ant žemės.

10. Taygi man dūl išminti ir išpažinnimą, kad po akiū šiū žmonū išieciau ir ieiciau, nės kas gal ši didi tawo žmonū pulką sudit?

11. Tay atsāke Diews Salomonui: Kadangi tu apie tai pašimisliji, ir nesimeldei ney bagotummo, ney turto, ney garbės, ney sawo neprietelū dūšnū, ney kad ilgay patęktumbei; bet išminti ir išpažinnimą meldei, kad mano žmones galėtumbei sudit, ant kurrū aš tawę karalumi idėjau:

12. Taygi taw bus dūta ir išmintis, ir išpažinnimas, priegtam aš taw bagotumimą ir turtą ir garbę dāsu, kad taw lygaus tarp karalū pirm tawęs ne buwo, neygi bus po tawęs.

13. Tai po parejo Salomonas iš aukštųbės, Gibeone esancės, i Jeruzalę, nū šetrōs surinkimo, ir karalūwo ant Izrael.

14. Ir Salomonas surinko sawo wėžimū ir raitelū, kad turrejo tūkstanti ir keturis šimtus wėžimū, ir dwylis tūkstančū raitelū; ir paliko jās miestūse, wėžimmams pasirtūse, ir pas karalū Jeruzalėj'.

15. Ir karalus padāre, kad sīdabro bey aukso Jeruzalėj' taip daug buwo, kaip almenū, ir cėdrū, kaip morū-mėdžū pakalnėsa.

16. Ir pargabėno Salomonui žirgus iš Egipto, ir wissoki taworą. Ir karalaus kucejai nupirko tą taworą,

17. Ir pargabėno tai iš Egipto, košnā wėžimū po šėšis šimtus sīdabrininkū, žirgā po pus antrą šimtą. Tai po jie toktai ir nugabėno wissiems karalams Eitū, ir karalams Syriōnū.

2. Pėrsfyrimas.

Pastellawimas wiśso to, kas privalu buwo
bajnyčją kurr'.

3r Salomonas apsiėme namus budawot wardui Pono Diewo, ir saw karališką butką.

2. Ir suskaiite septynes dėšimts tūkstančų wyrū nešėjū, ir aštūnes dėšimts tūkstančų cimmerninkū ant kalno, ir tris tūkstančius bey šėšis šimtus ušweždū ant jų.

3. Ir Salomonas nusunte pas Uram, karalū iš Tyro, ir jam sakydino: kaip tu darei mano tėwui Dowidui, ir jam suntei cedrū, kad saw butką, tame gywent', pakurtu:

4. Sıtay, aš wardui Wiešpaties, sawo Diewo, namus pabudawosū, kurrė jam šwentiti butu, gėrą rukimą po jo akiū ruki, ir šwentitas dūnas wiśadōs cze padėt, ir dėginimo: apierą rytą mėtą ir wakarą, ant sabbatū ir ant jauno mėnesio šwencų, ir ant [kittū] šwencų Wiešpaties, musū Diewo, amžinay Izraelitėnams.

5. Ir tie namai, kurrus aš noru pabudawot, tur didi but'; nės musū Diews yra didėsnis už wiśsus diewus.

6. Ulle kas gal tai ištaisy, jam namus pabudawot? nės dangus, ir wiśsū dangū dangus ji ne gal talpint; kasgi aš esni, kad aš jam namus pabudawociau? bet tiktay, kad rakintumbim po jo akiū.

7. Taygi man atfuss išmintingą koki wyrą, kurs dirbtu su aukšu, si dabru, waru, geležimi, šarlotu, raudonais ir mėlinais šilkais, ir kurs finnotu dailey iškasti, draug su išmintingais pas manę Judawoj' ir Jeruzalėj' esancėiseis, kurrus mano tėws Dowids išmokindings;

8. Ir fust man cedrū, eglū ir brangiausūjū cedro: medžū iš Libanon; nės aš zinnau, tawo tarnus tus medžus pakirsti mofanczus Libanone. Ir šıtay, mano tarnai bus su tawo tarnais,

9. Kad man daug medžū patasytu. Nės tie namai, kurrus aš pabudawosū, bus didi, ir ne turrės saw lygus.

10. Ir šıtay, aš dāsu cimmernin-

kams, tawo tarnams, kurrė medžus pakerta, dwidešimt tūkstančū korū grustū kwečū, ir dwidešimt tūkstančū korū miežū, ir dwidešimt tūkstančū battū wyno, bey dwidešimt tūkstančū battū aliejaus.

11. Tay Urams, karalus iš Tyro atsilėpe gromatomis, ir nusunte tas Salomonui: Todel, kad Pons Diews sawo žmones myl, jis tawę karalumi ant jų idėjo.

12. Ir Urams tare tolaus: paslowintas t' effie Wiešpats Izraelo Diewas, kurs dangū ir žėmę sutwėręs, kad jis karalui Dowidui išmintingą, protingą ir razumą turrinti suny dawęs, kurs Ponui Diewui namus budawotu, ir saw karališką butką.

13. Taygi aš dabar parsunczu išmintingą wyrą, razumą turrinti, Uram: Ubw;

14. Kurs sunus yra nekurrōs moteriskės iš dukterū Dan, ir kurrio tėws Tyriškis buwęs, tas zinna dirbti aukšą, sidabrą, wārą, geležį, almenį, mēdi, šarlotą, mėlinus šilkus, drobę, raudonus šilkus, ir dailey iškasti wiśsoki dāiktą, ir wiśtą dailey padaryt', ką tikt jam pridāsi, su tawo išmintingais ir su išmintingais mano wiešpaties karālaus Dowido, tawo tėwo.

15. Taygi fust, mano wiešpatie, kwečū, miežū, aliejaus ir wyno, sawo tarnams, kaip tu kalbejei:

16. Tay mės medžus pakirstim ant Libanon, kiek jų reikia, ir tus i šėles supintus jurėmis nulėisim ikti Japo; iš cze tu galli tus aukštyn gabent' i Jeruzalę.

17. Ir Salomonas suskaiite wiśsus swetimāsus žėmėje Izrael, pagal skaitlį, kaip jās Dowids, jo tėws, buwo suskaitės, ir surādo šimtą ir penkes dėšimts tūkstančū, tris tūkstančius, ir šėšis šimtus.

18. Ir jis dare iš tū septynes dėšimts tūkstančū nešėjū, ir aštūnes dėšimts tūkstančū kirtikū ant kalno, ir tris tūkstančius ir šėšis šimtus ušweždū, kurrė žmones prirāgino, kad sawo darbą atliktu.

3. Pėrsťyrimas.

Apie Dievo namà budawonę.

Jr Salomonas pradėjo budawoti Pono Dievo namus Jeruzalėj, ant kálno Morija, kursai jo tėwui Dovidui buvo parodits; kurri Dovidus buvo pritaisses witai, ant kłojimmo Urnan, Jebusitėno.

2. Bet jis pradėjo budawoti antrame mėnesije antrą dieną, ketvirtame metė sawo karalystės.

3. Jr taipo Salomonas pámatas dejo Dievo namus budawoti; pirmučiaus ilgumną šešis dešimtis mąstų, ploti dvidešimt mąstų.

4. Jr prybažnytis pagal platumą tą namà buvo dvidešimt mąstų, bet aukštums buvo šimta ir dvidešimt mąstų; ir aptrauke tus iš widaus cysťu aukšu.

5. Bet didiji butą jis aplodino egłà-mėdžeis, ir aptraudino ji geriausiu aukšu, ir darydino ant tų palmus bey rąšytus lencugėlus.

6. Jr aplodino tą butą brangieis atmenáiczeis, kad gražus butu: bet tas aukšas buvo aukšas iš Parwaim.

7. Jr aptraudino bálšius wiršų, ir stnas, ir durris su aukšu; ir dawe Kerubinus išpiáušt' ant senà.

8. Jissai ir budawodino butą šwencáusoj, to ilgums buvo dvidešimt mąstų, pagal platumą bažnyčės, ir jos platus taipojau buvo dvidešimt mąstų, ir aptraudino tą geriausiu aukšu, maž ne šešeis šimtais centnerų.

9. Jr winnims jis paswėre pentes dešimtis syklų aukso; ir aplodino wiršutinnes stubbas aukšu.

10. Jis ir padarydino butte šwencáusoj du Kerubus dailey išpiáuštų; ir aptraudino tėdu aukšu.

11. Jr ilgums sparnų tų dvejų Kerubų buvo dvidešimt mąstų; kad wiens sparnas penkių mąstų buvo, ir pakrutino seną bažnyčės, ir antras sparnas taipojau penkių mąstų buvo, ir pakrutino sparną antrojo Kerubo.

12. Taipojau ir antrojo Kerubo wiens sparnas buvo penkių mąstų, ir pakrutino seną bažnyčės; ir jo antras sparnas taipojau penkių mą-

stų buvo, ir prisikabinno prie sparno antrojo Kerubo.

13. Kad sparnai tų dvejų Kerubų buvo išplėsti dvidešimt mąstų; ir įdū stowėjo ant sawo kójų, ir įdū sawo wėidą kreipe ant namà linay.

14. Jissai ir darydino užkabą iš mėlinų šilkų, iš šarlótų, iš raudonų šilkų, ir iš plonáušosės drobės, ir ant tės jis darydino Kerubinus.

15. Jr šę pus bažnyčės jis dawe attieš' du stulpus, trisdešimtis ir penkių mąstų aukštų; ir kulká wiršų' buvo penkių mąstų.

16. Jr darydino išrašytus lencugėlus i šwent-wietą, ir uždėjo tus wiršų' ant stulpų; ir darydino šimta granotobolų, ir pridėjo tus prie tų lencugėlų.

17. Jr dawe attieš' stulpus du šę pus bažnyčės, wieną po dešinės, ir antrą po kairės; ir jis tą po dešinės pramine, Jakin, ir tą po kairės, Boas.

4. Pėrsťyrimas.

Apie Dievo namà rytus.

Jissai ir padarydino warinni altorų, dvidešimt mąstų ilgą bey plátų, ir dešimt mąstų aukštą.

2. Jr jissai padarydino ežerą, iš wáro lietą, dešimt mąstų plátų, nà wiemo krášto išk' antro wissay apskritų, ir penkių mąstų aukštą; ir šnūras trijų dešimt mąstų ilgas buvo mąčus aplinkuy.

3. Jr jáuczà abrozai buvo po jami aplinkuy, ir dwi eili gužikų buvo aplink tą ežerą (dešimt mąstų plátų), kurrie pridieti buvo.

4. Bet tas taipo stowėjo ant tų dwylia jáuczų, kad jà trys buvo kreipti i šáurę, trys i wákarus, trys i pietus, ir trys i rytus, ir ežers wiršų' ant jà; ir jà wissà pasturga- lei stowėjo i widdą.

5. Jo storums buvo nę pláštata, ir jo kráštas kaip koldės kúptės kráštas, ir nę pilnų žydinti rožė; ir tilpo i jà trys tūštanczi battų.

6. Jis ir darydino dešimt kálikų; tų jis padėjo pentis ant dešinės, ir pentis ant kairės, tūse mažgėti, kę reikėjo prie dęginimo-apieru, kad

tai i tas iškūtu; bet ešerą, kad klebonai tame mažgotus.

7. Jis ir darydino dėšimt aukšmus listorus, taip jie reikėjo buti; ir idėjo tas i bašnyczą, pentis po dėšinės, ir pentis po kairės.

8. Ir darydino dėšimt stalus, ir idėjo tas i bašnyczą, pentis po dėšinės, ir pentis po kairės; ir darydino šimtą aukštiną bludū.

9. Jis ir pakurdino prybutti klebonams, ir didi aptwértą pryangi, ir durris i tą pryangį, ir waru aptaukdino durris.

10. Ir pastate tą ešerą i kampą po dėšinei, i rytus pietū-linkay.

11. Ir Urams padare pūdus, šupeles ir bludus. Taip pabaige Urams tą darbą, ką jis Salomonui padare prie tū Diewo namū;

12. Butent anūdų stulpų su jų dūjū pilvais bey kulkomis wiršui' ant abejū stulpū, ir abų tarytum' pite nupitų lencugėlių, tais apdangyti pilvus kulkū wiršui' ant stulpū.

13. Ir anus keturis šimtus granotobolū prie abejū suktū lencugėlių; dwieili granotobolū prie košno lencugėlio, kad apdangytu abų pilvų kulkū, wiršui' ant stulpū esancū.

14. Jissai ir padare anus stulpus, ir mažgotuves ant tū stulpū.

15. Ir wieną ešerą, bey dwylīka jāncū po tām'.

16. Priegtam pūdus, šupeles, šakės, ir wissus jų rykus padare Uram: Abiws karalūi Salomonui, namams Pono Diewo, iš cyssto wáro.

17. Ne toli nū Jordano karalus jās ledino kėtoj' žemėj', tarp Sukot ir Zaredata.

18. Ir Salomonas wissū tū rykū per mierą daug darydino, kad wārą neį swėrti ne galėjo.

19. Ir Salomonas padarydino wissas rykus Diewo namams, butent aukštiną altorū, stalą ir šwentitą dūną ant to;

20. Listorus su jų lampomis, iš cyssto aukso, kad jos degtu ties šwent-wieta, kaip reikiama.

21. Ir išrašytos wietos prie lampū, bey šnyples buvo aukšinos, tai wislab buvo tikras aukšas.

22. Priegtam peilei, bludai, šaukšt-

tai bey rufinnimo rykai buvo iš cyssto aukso. Taipjan anga ir jės durrys, kur einama i widdū šwenzaušosės wietos ir durrys bašnyczos aukso aptrauktos bawo.

5. Pėrstyrimas.

Pradžia pašwentinnimo bašnyczos.

Taip pabaigtas buvo wissas darbas, ką Salomonas darydino prie namū Pono Diewo. Ir Salomonas igabėno wislab, ką jo tėws Dawids buvo pašwentinęs, butent šidabną bey aukso, ir wissokius rykus, ir padėjo tai i stąrbą namūje Pono Diewo.

2. Tą suwadinnu Salomonas wissus wyresnāsus iš Izrael, wissus waldonus gimminū, ir wyrausāsus tėwū tarp waiķū Izrael i Jeruzalę, kad jie strynę derėjimo Pono Diewo aukštyn gabėntu, iš miesto Dowido, tai esti Zion.

3. Ir susirinko pas karalū wissi wyrai iš Izrael, ant šwentės, tai esti, sekname mėnesije.

4. Ir wissi wyresnieji iš Izrael atėjo. Ir Lewitai pakėlė strynę.

5. Ir užnešė ję aukštyn, draug su šėtra surinkimo, ir su wissais šwentitais rykais, šėtroje esancėis, tus drauge aukštyn nešė klebonai, Lewitai.

6. Alle karalus Salomonas, ir wissas surinkimas Izrael, kurie pas jį buvo susirinkę ties strynę, apierawojo awjū bey jāncū, taip daug, kad jų neį skaityti, neį surokūti ne galėjo.

7. Taip nugabėno klebonai strynę derėjimo Pono Diewo i sawo wietą, i šwentą wietą bašnyczos, i šwentą šwenzaušaję wietą, po sparnais Kerubinū.

8. Kad Kerubinu du sawo sparnų iššplėte per wietą tōs strynės; ir Kerubinu du apdenge tą strynę, ir jės kartis nū wiršaus.

9. Bet tos kartys buvo taip ilgos, kad jų galai buvo matyt' nū strynės ties šwent-wieta; alle lauke jos ne buvo mātomos. Ir buvo czonay iķi ųei dienai.

10. Ir nieko ne buvo toje strynėje, kaip tikstay dwi toblęzi, kuridwī Moizėšius Orebe buvo idėjęs, kaip

Pons Dievs suderėjimą buvo padaręs su vaikais Izrael, jiems iš Egipto išsitraukiant.

11. Ir kaip klebonai išėjo iš šventojų (nės wissi klebonai eze esantieji, šventinofsi, kad ir dawadai ne buvo laikomi.)

12. Ir Lewital, su wissais po Asapui, Emanu, Jeditunu, ir po jų vaikais bey broleis esanciais, drobės rubais apsidėję giedoję su cymbalais, psalterais ir su arpomis, ir stovėję i rytus altoriaus, ir prie jų himts ir dwidėsimts klebonų, ant trimittū trimittūjancų.

13. Ir rodėsi, buť tikť wiens esas, kurs trimittawo ir giedoję, buť tikť wiens balsas buvo girdėt, laupsinti ir dėkavoti Ponui Diewui. Ir kaip balsas pasikėlė su trimittomis, cymbalais ir kittaais strun-šaisleis, ir iš laupsinnimo Pono Diewo, kad jis meilingas yra, ir jo mielaširdingyste amžinay patenka; tay tie namai Pono Diewo buvo pripilditi debesimi.

14. Kad klebonai ne galėjo stovėt, neį savo darbą atlikt' dėl tōs debesies; nės šlōwē Pono Diewo pripildė tus Diewo namus.

6. Pėrskyrimas.

Ważnyčia dar daugiau paswentinama.

Tay tare Salomonas: " Pons Dievs kalbėjo [kad norys] gywenti tamsoje.

* 1 Kar. 8, 12.

2. Už tieša namus pabudawojau taw gywēt, ir sostą, kur amžinay gywētumbei.

3. Ir karalius sawo wėidu atsigrėjęs pėrėgnojo wissą surinkimą Izrael; (nės wissas surinkimas Izrael stovėjo.)

4. Ir jis tare: Pasilowintas t'essie Wiešpatis, Izraelo Dievs, kurs su sawo burna mano tėwui Dowidui kalbėjęs, ir su sawo ranka attesėjęs, kaip jis sātė:

5. Jš to ežeso, kaip aš sawo žmones iš Egipto-žemės išwėdžau, aš neį wieną miestą ne išskyrėu iš wissū gimminū Izrael, namus pabudawodit, kad mano wardas ežonay butu; irgi neį wieną wyrą ne išrinkau, kad jis wyrāusūju waldontu butu ant mano žmonū Izrael;

6. Alle Jeruzalę aš paskyrau, kad mano wardas ežonay butu; ir Dowidą aš paskyrau, kad jis wyrāusūju butu ant mano žmonū Izrael.

7. Ir kaip mano tėws Dowids buvo apsiėmęs, namus paturti wardui Wiešpaties, Izraelo Diewo,

8. Tare Pons Dievs mano tėwui Dowidui: tu geray darei, kad tu apsiėmei, mano wardui namus pabudawoti.

9. Taczaus, ne tu turri pabudawoti tus namus, bet tawo sunus, kurs iš tawo strėnū išeis, pabudawos tus namus mano wardui.

10. Taygi dabar Pons Dievs patwirtino sawo žodi, kurri jis kalbėjo; nės aš istojau i sawo tėwo Dowido wietą, ir sėdžiu ant krėslo Izrael, kaip Pons Dievs esti kalbėjęs, ir pabudawojau namus wardui Wiešpaties, Izraelo Diewo.

11. Ir idėjau i tus strynę, kurroje derėjims Pono Diewo yra, kurrāmi jissai suderėjęs su vaikais Izrael.

12. Ir jis stojosi ties altorū Pono Diewo, po ašiū wisso surinkimo Izrael, ir pakėlė sawo rankas.

13. Nės Salomonas kōzelnycą iš wāro buvo darydinęs, ir tą padėjęs i widdū aptwėrto pryangio, penkiū māsū ilgą ir plācę, ir trijų māsū aukštą, ant tōs jis užėjo, ir ant sawo kielū parsiklaupė po ašiū wisso surinkimo Izrael, ir pakėlė sawo rankas dangun,

14. Ir tare: Wiešpatie, Izraelo Dieve, niera neį jokio diewo taw lygaus, neį danguje, neį ant žemės! tu darai pagal sawo suderėjimą, ir išrodai susimillimą sawo tarnams, po tawo ašiū waikšėjantiems iš wissos firdies.

15. Tu attesėjai sawo tarnui Dowidui, mano tėwui, ką tu jam kalbėjai, su sawo burna tu tai kalbėjai, ir sawo ranka tu tai išpildėi, kaip tai regima šien dien'.

16. Taygi, Wiešpatie, Izraelo Dieve, attesėk sawo tarnui Dowidui, mano tėwui, ką tu jam esti kalbėjęs ir sūkęs: tu ne pristoksi wyro po mano ašiū, kurs sėdėtu ant krėslo Izrael; alle taczaus, jey tawo waiškai ant sawo kėlo dabos, kad jie

passielgtus pagal mano ištátimus, kaip tu po mano atliū passielgei.

17. Taygi Diešpatie, Izraelo Dieve, išpildit sawo žodi, kurti tu sawo tarnui Dowidui kalbėjai.

18. Aš argi misliji, Dievą pas žmones ant žemės gywenantis? šitay, dangus, ir wissū dangū dangus ne gal tawę talpint; kaipgi tai galėtu daryti šittie namai, kurrus aš pakūrau?

19. Ule kreipis, Diešpatie, mano Dieve, prie maldos sawo tarno, ir prie jo pakárno meldimmo, kad tu išklausytumbei meldimną ir maldą, kurrę tawo tarnas po tawo atliū meldžia;

20. Kad tawo atlys atwiros butu ant šit namū diena ir nákti, ant tós wietós, kur tu sawo wardą išlėkti essi kalbėjęs, kad tu išgirstumbei tą maldą, kurrę tawo tarnas mels šoje wietoje.

21. Taygi girdeš pakarnų meldimną sawo tarno, ir sawo žmonū Izrael, kad jie melsis šoje wietoje; bet girdeš tą iš wietós sawo gywénimo iš dangaus, ir kad tą girdeši, tay buš malonus.

22. Kad kas kúmi nusidės prieš sawo artimą, ir jis turrės dėl to prisetę, ir ta prysėga pranešama bus prie tawo altoraus šūse namūse:

23. Tay tu norėtumbei tai išgirsti iš dangaus, ir sawo tarnui prową daryt, kad pikt' dáranciam užmóktumbei, ir ji pagal jo elgimną korawotumbei, ir prową darytumbei teisamjam, jam atrokūdamis pagal jo teisybę.

24. Jey tawo žmones Izrael sawo neprietelū išmušti butu, kadangi jie prieš tawę susigriešijo, ir prisiwerždami išpažysta tawo wardą, ir besimelzdami tawo fusimillimo prášo šūse namūse:

25. Tay tu norėtumbei tai išgirsti iš dangaus, ir malonus buti sawo žmonėms Izraelitėnams, prieš tawę susigriešijusiems, ir jās wėl sugražint i tą žemę, kurrę tu jiems ir jū tēwams essi dawęs.

26. Jey dangus butu užrafinnams, kad ne lytu, kadangi jie prieš tawę susigriešijo, ir jie meldžasi šoje wie-

toje, ir išpažysta tawo wardą, ir laujasi nū sawo griektū, kadangi tu jās pažėminai:

27. Tay tu norėtumbei išgirsti dangų, ir malonus buti griekšniems sawo tarnams, ir sawo žmonėms Izraelitėnams; kad jās gėrą kėlą mokitumbei, ant kurrio jie tur waitš-
czot, ir dūtumbei lyti ant sawo žemės, kurrę tu sawo žmonėms dawei gywėntinay.

28. Kad kokia brangybė arba mār-
ras, arba sausas ežėsas, arba kū-
lei, žogai bey gnūšai rąsis; arba kad jū neprietelus žėmėje jū wartus ap-
stoj; arba bille kokia sloga ar ligga [randas]:

29. Kas tadda meldžasi, arba fu-
simillimo prášo tarp wissū tawo žmo-
nū Izrael, kad kas sawo slogą arba pēršulus jaučza, ir sawo rankas iš-
splėcz ties šeis namais:

30. Tay tu norėtumbei tai išgirsti iš dangaus, iš sošto sawo gywénimo, ir malonus buti, ir kožnam dūti pa-
gal wissą jo elgimną, kaip tu jo širdi išpažysti; (nės tu wiens išpa-
žysti širdi žmonū waitšū.)

31. Kad jie tawęs bijotus ir waitš-
czotu tawo kėlais wissādōs, kol gy-
wi bus toj žėmėj, kurrę tu dawei musū tēwams.

32. Jeygu ir swėtims, ne esąs iš
tawo žmonū Izrael, iš tolimōs žė-
mės ateitu dėl didžojo tawo wardo,
ir dėl tawo sýlingōs rankōs, bey iš-
tiesto petiēs, ir melsus prie šit namū:

33. Tay tu norėtumbei tai išgirsti iš dangaus, iš sošto sawo gywėni-
mo, ir daryt wislab, ko jis tawę
meldžia; kad wissi žmones ant žė-
mės tawo wardą išpažintu, ir tawęs
bijotus, kaip tawo žmones Izrael,
ir supraštu, kad šie namai, kurrus
aš pabudawodinau, pagal tawo war-
dą praminti.

34. Kad tawo žmones išsitrauks
muštis su sawo neprieteleis, tū kė-
lu, kurrū tu jās susi; ir tawęs mel-
sis šėnlinkay kėlo šiop' miestop', kur-
ri tu pastyrei, ir šėnlinkay namū,
kurrus aš tawam wardui pabuda-
wodinau:

35. Tay tu norėtumbei jū maldą ir

pašarns meldimū išgirst' iš dan-
gaus, ir jiems promą daryti.

36. Kad jie prieš tamę susigriešis
(nės niera neį wieno žmogaus, kūr
ne susigriešitu) ir tu ant jū supylęs
padūdi jūš jū neprietelams, kad jūš
apšaltus šalim gabėna i tolimą arba
arti šlančę žemę;

37. Ir je sawo širdije apsimislitu
toje žemėje, kuroje jie apšalti yr, ir
tawępi prisiwerdami tawo susimilli-
mo prašytu žemėje, kur jie apšalti,
ir tartu: mės susigriešijom, nuside-
jom, ir sawo Diewą prašojom;

38. Ir taip tawępi prisiweręza
iš wiššos širdies, ir iš wiššos du-
ššos, žemėje sawo kalėjimo, kur jie
apšalti laikomi; ir jie meldžasi ta-
węs šėnlinkay kėlu sawo žemės, jū
tėwams dūtōs, ir ant miesto linkay,
kurri tu paštyrei, ir ant namū lin-
kay, kurtus aš pabudawodinau tawo
wardui:

39. Tay tu norėtambei išgirst' jū
malda ir pašarns meldimū iš dan-
gaus, iš sosto sawo gywenimo, ir
jiems gėrą promą daryt', beį sawo
žmonėms malonus buti, kurrie prieš
tamę nusidejo.

40. Taygi dūk, mans Diewe, kad
tawo ašys atwiros butu, ir tawo
ausys dabotu ant maldōs šoje wietoje.

41. Taygi dabar kėlks, Pone Die-
we, i sawo atsiilšėjimą, tu, beį stry-
ne tawo maciēs. Dūk Pone Diewe,
kad tawo klebonai išgānimu butu
apredyti, ir tawo šwentieji džaugtusi
del tōs gėrybės.

42. Tu Pone Diewe, ne šalim kreipš
wėidą sawo mostitojo; atsimš malō-
nės, sawo tarnui Dowidui žadētōs.

7. Pėrštyrimas

Pabaiga pašwentinimio bažnyčdōs.

Ir kaip Salomonas buvo palomęs
Diewą melst', nupūle ugnis iš dan-
gaus, ir sudėgino dēginimo-ąpiera
ir kittas apieras; ir šlowē Pono
Diewo pripilde tus namus;

2. Kad klebonai ne galėjo iciti i
Diewo namus, kadangi šlowē Pono
Diewo pripilde Diewo namus.

3. Taipjau ir mātē wišsi waikai Iz-
rael, kaip ugnis nupūle, ir šlowē
Pono Diewo, ant tā namū; ir pūle

ant sawo kielā sawo wėidu pašlentę
ikti iššlotōs žemės, ir besimeldamū
dēlawojo Ponui Diewui, kad jis
meilingas esti, ir jo mielāširdingyste
pašiliekt' amšinay.

4. Alie karālus su wiššais žmonėms
ąpiera wojo po atia Pono Diewo.

5. Kės karālus Salomonas ąpiera-
wojo dwidešimt ir dy tuššancā jūn-
cū, ir šimta beį dwidešimt tuššam-
cū awjū; ir pašwentino taipo tus
Diewo namus, taip karālus, kaip ir
wišsi žmones.

6. Bet klebonai stowėjo sawo sar-
gybėi, ir Lewitai su strūn-jaislais
Pono Diewo, kurtus karālus Dowido
buwo dardyinges, Ponui Diewui dēka-
woti, kad jo mielāširdingyste amši-
nay patentā, su psalmis Dowido
per jū rankas; ir klebonai trimitta-
wo ant trimittū ties jeis, ir wišsi
Izraelitēnai stowėjo.

7. Ir Salomonas pašwentino wid-
utinai dwārą, šėpas Pono Diewo
namū esanti; nės jis turėjo cze dē-
ginnimo-ąpieras, ir rebunimą dēka-
won-ąpieriū buwo ąpiera wojes. Kės
ant warinno altorans, kurri Salo-
monas dardyinges, ne galėjo talpit
wiššas dēlawon-ąpieras, walgimo-
ąpieras beį taukus.

8. Ir Salomonas tā czeį šwentę
šwente per septynes dienas, ir wiš-
šas Izrael su jūmi, labay didis žmo-
nū šurinkimas, pradėjus nū Enatā
iki uppėlio Egipto.

9. Ir āšmą diena jis dawē žmo-
nėms susicit; nės altōrų jie septynes
dienas pašwentino, ir šwentę wēl
septines dienas šwente.

10. Alie dwidešimtą ir trėcą die-
nā sėkmojo mėnesio jis lėido žmones
namū citi linksmus ir džauginio pil-
nus del wišso to gėro, ką Pons Diews
Dowidui, Salomonui ir sawo žmo-
nėms Izrael buwo išrodęs.

11. Taipo pabaigē Salomonas
Pono Diewo namus ir karālaus
namus ir wišlab, ką jis sawo šir-
dije buwo išmislilęs padaryti Pono
Diewo namūse, ir sawo namūse, pa-
laimingay.

12. Ir Pons Diews natęje pasi-
rode Salomonui, ir tare jam: Už
išklusiau tawo malda, ir pašty-

ran saw šę wietą apierawojimo-namams.

13. Šitay, kad aš dangų užrašė, ir ne dāsu lyt', arba liepsu žogams žemės žemenis nuėst arba dāsu marę ušeit mano žmonėms;

14. Kad jie mano žmones turrės pašėmint, kurrė pagal mano wardą praminti, ir jie besimelždami jėškės mano weidą, ir lausis nū sawo pit-to elgimmo: tay aš girdešu iš dangaus, ir jū griekus atkėisu, ir jū žemę gydisu.

15. Taygi mano atlys bus atwiros, ir mano ausys dabos ant maldos šoje wietoje.

16. Taygi aš šus namus pašėrai ir pašwentinau, kad mano wardas čonay butu amžinay; ir mano atlys bey mano širdis bus čonay wišadės.

17. Ir jey tu po mano atia pašėlasi, taip tawo tėwas Dowido pašėlges, be darydams wišab, šę aš taw liepiau, ir pilnawodams mano prisakimus ir prowas:

18. Tay aš patwirtisu kėšlą tawo karalyštės, taip aš pašėdėjau tawo tėwui Dowidui, * be šakydams: tu ne pristolši wyro, ant Izrael pona-wójancjo.

* 2 Rom. 7, 12. 16.

19. Alle jey jūs atšikreipę, prastosite mano prowas bey prisakimus, jūms palieptus, ir nuėję kitiems diemams šlužysite ir jū melsities:

20. Tay aš jūs su šaknimis iš-rānsu iš sawo žemės, kurrę aš jiems dawjau ir ši butą, kurri aš pašwentinā sawo wardui, aš šalin mesu nū sawo weido; ir darysu tą priejodžu bey pašala wišiemis žmonėms.

21. Ir šittū namā, kurrė buwo garbės pilni, nusigās wišsi, kurrė pro šalį eis, ir šakys: kodėl Pons Diews šei žemei, ir šittiems namams taip dāres?

22. Tay bus atšakoma: todėl, kad jie prastėjo Wėšpati, sawo tėwū Diewą, kurs jūs iš Egipto-žemės išwėdės, ir laikėsi prie šittū diewū, ir jū meldeši, ir jiems šlužijo; todėl jis wišą šę bedą užwede ant jų.

8. Pėrsšyrimas.

Salomons budawones, padenat, uršėnintai, apieros ir išjuntins atrušt.

Ir * po dwidešimt metā, per kurrus Salomonas Diewo namus ir sawo namus buwo pabudawojęs,

* 1 Rat. 9, 10.

2. Pašūrė jis ir tus miestus, kurrus Urams Salomonui dawė; ir dawė waitams Izrael tise gywėnt.

3. Ir Salomonas nukelāwo i Emat Žobą, ir aptwėrė tą su mūrais.

4. Ir pašūrė Tadmorą pūšėjoje ir wišsus miestus ruggiams supilt, kurrus jis pašūrė Emate.

5. Jis ir pašūrė aukštay ir žemay esanti Bet Oroną, kad druti miestai aptwertū buwo su mūrais, wartais ir užšakėzeis,

6. Ir Bačet, bey wišsus miestus ruggiams supilt, kurrus Salomonas turrėjo, ir wišsus miestus, wešimams pašawot, ir raikelus, ir wišab, šę tikt Salomonas lūbijo kurti, taip Jeruzalę! kaip ir Libanone, ir per wišą žemę sawo karalyštės.

7. Wišsus liksasus žmones iš Eritū, Amoritū, Peresitū, Ewritū, bey Jehusitū, kurris ne buwo iš waitū Izrael,

8. Ir jū waitus, kurrus jie buwo palikę toį žemėje, kurrus waitai Izrael ne buwo išgaisinę, tus Salomonas priwerte, kad cypę mokėtu, ikli šei dienai.

9. Alle iš waitū Izrael Salomonas ne dare bėrnus sawo darbams; bet jie buwo žalnėrais, ir ideti ant jo wyresnujū, ir ant jo wešimū bey raitelū.

10. Ir wyresnujū urėdinintū karalāus Salomono buwo du šimtu ir penkis dēšimtis, kurris žmones waldė.

11. Ir Salomonas liepė aukštyn gabent Paraōno dukteri iš miesto Dowido, i tą butą, kurri jis jei buwo pašūręs. Nės jis tare: mano pati ne tur gywėnti namāse Dowido, Izraelo karalāus; nės jie yra pašwentinti, kadangi i tus igabenta štryne Pono Diewo.

12. Jis to cžšo apierawojo Salomonas. Ponui Diewui dēginimo apierę ant altoraus Pono Diewo,

kurri jis buvo pabudavojęs šepus
prybažinęs,

13. Kad koją galėtų savo częsu
apierawoti, kaip Moizėšus buvo lie-
pęs ant Sabbatū, nauj-mėnesio-šwen-
czū, ir pastirtū częsū, kas mėtą tris
kartus, butent ant šwentės nerau-
gintės dūnės, ant šwentės sekminnū,
ir ant šwentės lāpbudzū.

14. Ir jis damādijo klebonus pa-
gal jų davādą ant jų urėdo, kaip
Dowids, jo tėws, tai buvo liepęs,
ir Lewitus ant jų sargybės, kad laup-
sintu ir tarnāntu po ašiū klebonū,
koją ant savo dienės, ir wartū sār-
gus pagal jų davādą, koją prie
savo wartū. Nės taipo buvo Do-
wids, Diewo wyrs, tai liepęs.

15. Ir klebonai bey Lewitai ne pėr-
ženge karālaus prisākimą jiems dūta,
apie wissus daiktus bey skarbus.

16. Tai po Salomonas pagatāwijo
wissą reiską iš tōs dienės, kurioj
Pono Diewo namams pāmataj dėjo,
ikikol tai atliko, kad Pono Diewo
namai wissay gatawi pastōjo.

17. Tay nukelāwo Salomonas i
Ezeon Geber, ir i Elot, pas frantą
jurū žėmėje Edomea.

18. Ir Urams sunte jam akrutū,
per savo tarnus, kurrie žinnojo ju-
rėmis eiti; ir kelāwo su Salomono
tarnais i Opirą, ir pargabėno iš
tėn kėturis simtus ir penkes dėšim-
tis centnerū aukso; ir parnešė tai
karalui Salomonui.

9. Pėrstyrimas.

Salomonas iš Arabionū karalėnės bowanū
gaun, ir didi turta jurenā.

Ir kaip * karalėne iš Arabionū žė-
mės tą kalbą apie Salomoną girde-
jo, atkelāwo ji i Jeruzalę su didžu
tarnū pulku, su werbludais, brān-
gias žoles, ir daug aukso bey bran-
gių akmėnāczū nēšanczais, kad Sa-
lomoną su myslėmis mėgītu. Ir iė-
jusi pas Salomoną kalbėjo ji su jų
mi wislab, ką ji savo širdijje buvo
apsiēmusi.

* 1 Kar. 10, 1.

2. Ir karalus atšakė jei ant wisse,
ko ji klause; ir nieko ne buvo ka-
ralui ne žinnoma, ką jis ne butu
jei sakęs.

3. Ir karalėne iš Arabionū žė-

mės regėdama išminti Salomono,
ir namus, kurrus jis buvo pabuda-
wodines,

4. Wālgī ant jo stalo, jo tarnū
namus, bey jo tarnū služmas ir jų
rubus, jo wyn-užweizdus su jų ru-
bais, ir jo swetlyczą, iš kurrōs auk-
štyn buvo einama i Pono Diewo
namus: tay ji ne galėjo daugiaus
pakęst;

5. Ir ji tare karalui: tai tiesa, ką
aš savo žėmėje girdejau apie tawo
daiktus, ir apie tawo išminti.

6. Alie aš ne norėjau jų žodžams
wierit, ikikol aš atėjusi tai maczau
savo ašimis. Ir štay, neį pūsse
tawo didžs išmintiės man ne sa-
tyta. Tu daugiaus išmintiės turri,
ne kaip ta kalba, kurrę aš apie ta-
wę girdejau.

7. Palāimōs pilni yra tawo žmo-
nes, ir palāimōs pilni šie tawo tar-
nai, kurrie wis stow po tawo ašiū,
ir gird tawo išminti.

8. Pagārbints t' essie Wieszpats,
tawo Diewas, kurs tawę myl, kad
jis tawę ušfodinēs ant savo krėslo,
kad karalumi būtumbei Wieszpatiēs,
savo Diewo. Tai iš to ateit, ka-
dangi Pons Diews Izraeli myl, ir
nor ji amžinay išlaityt; todėl jis ta-
wę ant jų i karalū idėjo, kad tu
promą ir teisybę darytumbei.

9. Ir ji dawe karalui simtą ir
dwi dėšimt centnerū aukso, ir labay
daug brangiū žolū bey brangiū ak-
mėnāczū. Ne buvo daugiaus mātō-
ma tokiū brangiū žolū, kaip šos,
kurrės karalėne iš Arabionū žėmės
karalui Salomonui dawe.

10. Priegtam ir Uramo bernai,
bey Salomono bernai, kurrie auk-
są iš Opir atgabėno, tie atgabėno
ir brangiāusųjų mėdžū ir brangiųjų
akmėnāczū.

11. Ir Salomonas padarydino
iš tū brangiāusųjų mėdžū lippy-
nes namāse Pono Diewo, ir namāse
karālaus, ir arpas bey psalterus
tiems, kurrie giedojo. Pirm to ne
buwo regėti tokie brāngūs mėdžei
žėmėje Juda.

12. Ir karalus Salomonas dawe
karalėnei iš Arabionū žėmės wis,
ką ji norėjo ir prāšė; be to, ką ji

Karalūi buvo parnėsusī. Ir jī grys-
dama nukelāwo ī sawo žemę su sa-
wo tarnais.

13. Bet āufso, kursai Salomonui ī
wieną mėtą buvo atgabėntas, to
swėrent buvo šėši šimtai, šėšios de-
šimtis ir šėši centnerieī;

14. Be to, ką taworninkai bey kup-
ciei atgabėno; ir wissī karālei Ara-
bionū, ir didieji ponai žėmėje atga-
bėno āufsq ir sidabrą Salomonui.

15. Iš to * padarydino karālus
Salomonas du šimtus skydū iš ge-
rausojo āufso; kad šėšis šimtus
syklū āufso ėme wienam skydui.

* 1 kar. 10, 16.

16. Ir tris šimtus mažesnus sky-
dus iš gerausojo āufso; kad tris
šimtus syklus āufso ėme wienam tū
mažesnujū skydū.

17. Ir karālus idėjo tus ī namus
iš mēdžū girrės Libanon (buda-
motus). Ir karālus * padarydino
didi krėslą iš elpantū-dantū, ir ap-
traūdino tą brangiaūsijū āufsu.

* 1 kar. 10, 18.

18. Ir tas krėslas turrėjo šėšis
straipsnus, ir āufsiną pakoję prie
krėslo, ir turrėjo dwi atloši ant
abiejū šalū aplink sostą; ir du lūtu
stowėjo prie tū atlošū.

19. Ir dwylika lūtū stowėjo czo-
nay ant tū šėšiū straipsnū ant abie-
jų šalū. Toktai niekadōs ne dary-
ta ney joliosia karalyštėsa.

20. Ir wissī rykai karālaus Sa-
lomonu, iš kurrū jis gėre, buvo
āufsinī; ir wissī rykai namūse iš me-
džū girrės Libanon buvo iš cys-
to āufso. Nėsa sidabrą per nieką laike
cėše Salomono.

21. Nės akrutai karālaus ėjo jurė-
mis su Uramo tarnais, ir pargrys-
o ī tris metus wieną kartą, ir parga-
bėno āufsq, sidabrą, elpantū-dantis,
bezdenkas ir powus.

22. Taipu karālus Salomonas ba-
gotummu ir išmincė didėfnis pasto-
jo, ne kaip wissī karālei ant žėmės.

23. Ir wissī karālei ant žėmės uf-
sigeide matyt Salomono wėidą, ir
jo išminti girdėt, kurrę Pons Dieus
jam ī jo širdi buvo dāwęs.

24. Ir jie atneše jam košnas sa-
wo dōwaną, sidabrinis ir āufsinus

rykus, rubus, šārwus, žoles šaney
kwėpjančes, žirgus ir āsil-ārlius
tas mėtą.

25. Ir Salomonas turrėjo ketu-
ris tūkstantis arklū wāžūjamū, ir
dwylika tūkstancžū raitelū; ir jie
idėjo tus ī miestus, kur wėžimmai
buwo pakawojami, ir pas karalū
Jeruzalėj.

26. Ir jis buvo wiespatimi ant
wissū karalū, pradėjus nū wandens
iki Pilistėnū-žėmės, ir iki rubėjaus
Ėgypto.

27. Ir karālus padāre, kad sida-
bro Jeruzalėj taip daug buvo, kaip
akmenū, ir cedrū taip daug, kaip
morū mēdžū pakalnėsa.

28. Ir pargabėno jam žirgus iš
Ėgypto, ir iš wissū žėmjū.

29. Alie tas daugiaus saky-
tina apie Salomoną, taip pirmieji kaip
pasliaūsieji jo nusidawimai, štay,
tai yra rasyta knygos nusidawimū
prārako Natono, ir knygos prara-
kavimo Ugijo iš Silo, ir regėjimūse
Jeddi, prānasho, prieš Jerobeamą,
Nebato sunu.

30. Ir Salomonas karalāwo Je-
ruzalėj ant wissū Izraelitėnū per
keturis dėšimts metus.

31. Ir Salomonas užmiggo su sa-
wo tėwais; ir jie palaidojo jī mieste
Dowido, jo tėwo. Ir Neabeams, jo
sunus, karālumi pastojo ī jo wietą.

10. Pėrskyrimas.

Pėrbalšimas karalyštės; Neabeams priejasti
būda, kad dėjimt gimminės atrūl.

Neabeams nukelāwo ī Sīkem; nės
wissas Izrael ī Sīkem buvo susie-
jės, kad jī ī karalū idėtu.

2. Ir kaip tai ištyrė Jerobeams,
Nebato sunus, kurs Ėgypte buvo,
(kur jis buvo nubėgęs dėl karā-
laus Salomono) sugrysjo jis wėl iš
Ėgypto.

3. Ir jie nusuntę dāwe jī parwa-
dit. Ir Jerobeams su wissu surin-
kimu Izrael atėję kalbėjo su Nea-
beamu, ir tare:

4. Tawo tėws per mietą sunku
jungą mums uždėjo; taygi tu da-
bar tą skaudiją šlužmą tawo tėwo
lengwėsnę daryk, ir sunku jungą,

kurri jis mums uždėjęs: tay mes tam plūžisim.

5. Jis tare jiems: po trijų dienų ateikit' wėl pas manę. Jų žmones nuėjo.

6. Jį karālus Reabeams susirūdijo su wyresneiseis, kurrie po akia jo tėwo Salomono buwo stowėje, jam gywam be esant, ir tare: kę jus sakot', kad aš šiems žmonėms atfakyczau?

7. Jie kalbėjo su jūmi ir tare: jey tu šiems žmonėms malonus busi, ir su jeis meilingay elgies, ir jiems gerū žodžių dūsi: tay jie tam bus padūti wiffadōs.

8. Alle jis paniekino tą pamokimimą wyresnujų, jam dātą; ir susirūdijo su jaunaisiais, kurrie su jūm buwo užangę, ir po jo akia stowėjo.

9. Jį tare jiems: kę jus sakot', kad mes šiems žmonėms atfakytumbim, kurrie su manim' kalbėjo, ir šakę: daryk lengwėsi tą jungą, kurri tawo tėws mums uždėjęs.

10. Alle jaunieji, su jūm užangusieji, kalbėjo su jūmi, ir tare: taip tu turri sakyti žmonėms, kurrie su tawim kalbėjo, ir tare: tawo tėws mums persunkų jungą uždėję, tu musū jungą lengwėsi daryk; sakyk jiems: mano mašausasis piršts bus storėsnis už mano tėwo strėnas.

11. Taygi, jey mano tėws jums persunkų jungą uždėjo, tay aš jusū jungą dar sunkėsi darysu. Mano tėwas jus botāgais baude; bet aš jus dygeis karbāčzeis bausu.

12. Alle kaip Jerobeams ir wiffi žmones trėczą dieną atėjo pas Reabeamą, kaip tai karālus buwo liepęs: ateikit' wėl pas manę trėczą dieną;

13. Užakę jiems karālus aštrey. Jį karālus Reabeams paniekino pamokinimą, senujų jam dātą.

14. Jį kalbėjo su jeis, kaip jaunieji jį buwo pamokinę, ir tare: jey mano tėwas jums persunkų jungą uždėjo; tay aš jį dar sunkėsi darysu. Mano tėws jus baude botāgais, bet aš dygeis karbāčzeis.

15. Taip karālus ne pakluso žmonėms. Kės tai taip buwo perleista nū Diemo, kad Pons Diews sawo

žodis išpilditu, * kurri jis buwo kalbėjęs per Aģių iš Sibo, Jerobeamui, Nebato sunui. * 1 Kar. 11, 29. 31.

16. Bet kaip wiffas Izrael mātė, kad karālus jį ne norėjo klausyt, atšakę žmones karālui, ir tare: kokiōs gi mes daliēs turrim' prie Dowido, arba tēwistės prie sunaus Izai? Košnas iš Izrael eikite i sawo šėtrę. Taygi tu jau žinokis su sawo gimmine, Dowid. Jį wiffi Izraelitėnai nuėjo i sawo šėtras;

17. Kad Reabeams tiktay karakawo ant tū waitū Izrael, kurrie mieštūsė Judawōs gywėno.

18. Bet karālus Reabeams nusunte Adoramą, starbininką; alle waitai Izrael ušmusė jį akmenimis. Jį karālus Reabeams greitay ikūpo i sawo wejimmą, kad bėgtu i Jeruzalę.

19. Taip Izraelitėnai atpūle nū giminės Dowido, ikki šei dienai.

11. Pėrskyrimas.

Reabeams taišos ant laro; jo miestai, moteres ir waitai.

Jį Reabeamui i Jeruzalę nukātus, surinko jis giminę Judą ir Benjamin, šimtą ir aštūnes dėsintis tikstancų jaunū wyru, i karą tinkancųjų, prieš Izrael karanti, kad karalytę wėl sugrajintu ant Reabeamo.

2. Alle Diemo žodis atėjo Semajui, Diemo wyriui, ir tare:

3. Sakyk Reabeamui, Salomono sunui, karālui Juda, ir wiffiems Izraelitėnams, tarp Juda bey Benjamin esantiems, ir tart:

4. Taip sako Pons Diews: jus ne turrit aushryn trūkštis ney karanti prieš sawo brolius; košnas wiens eikite wėl namū; nės tai nū manęs rādosi. Jie klausė žodžui Pono Diemo, ir palowe išitrukt prieš Jerobeamą.

5. Bet Reabeams gywėno Jeruzalėj, ir mūrais aptwėrė miestus Judawoj;

6. Butent Betleem, Etam, Tekoa,

7. Betur, Soko, Adullam,

8. Gat, Marėsa, Sir,

9. Adoraim, Latis, Ufeka,

10. Zarėga, Ajalon bey Ebron, fur-

rie buvo druczānsis mūrais aptvėrti miestai Judawoj' ir Benjaminej'.

11. Ir apmūrijo jās mūrais, ir idėjo i jās wyresnūsus, ir zopisťq walgio, aliejaus bey wyno.

12. Ir i wišsus miestus jis igabėndino sťyduš bey ragotines, ir tus labay drutay aptvėre. Ir Juda bey Benjamin jam buvo padūti.

13. Taipjau ir nuėjo pas jį klebonai ir Lewitai iš wišso Izrael, ir iš wišsā jū rubėjū.

14. Ir jie palikto sawo prymieszus bey turtq, ir nuėjo pas Judq, i Jeruzalę. Kės Jerobeams ir jo sūnus išmete jās, kad jie Ponui Diewui ne turrėjo atlikti klebonisťq uředq.

15. Ule jis saw idėjo klebonus aukstybėms, ir lauko wėlnams, ir wėřšiam dwiem, kurrūdu jis darydino.

16. Ir po jā atėjo i Jeruzalę iš wišsā gimminū Izrael, kurrie ģirdingay apsiėme Ponui Diewui, Izraelo Diewui, ģlūžit, kad apierawōtu Wieřpaczui, sawo tėwū Diewui.

17. Ir patwirtino taipo karalystę Judq, ir padrutino Keabeamq, Salomono sūnų, per tris metus. Kės jie elgėsi pagal elgimmq Dawido bey Salomono tris metus.

18. Ir Keabeams wėde Maelat, Jerimoto dukteri, Dawido sunaus, per pācę, ir Abiaile, dukteri Eliaho, sunaus Jai.

19. Ta pagimde jam ģittus waičius: Jeus, Semariq bey Saam.

20. Po tės jis wėde Maetq, Absalomo dukteri; ta jam pagimde Abiq, Uta, Sisa bey Selomit.

21. Ule Keabeams Maetq, Absalomo dukteri daugiaus mylėjo, ne taip wišsas sawo moteres ir ne priwenzawotas moteres; nės jis turrėjo ařtūnoliķa mōterū, ir ģėřes dėřimts ne primenzawotū mōterū; ir jam gimme dwidėřimt ir ařtūni sunū, ir ģėřos dėřimts dukterū.

22. Ir Keabeams idėjo Abiq, Maetės sunu, i wyresnyj bey waldong tarp sawo broliū, nės jis norėjo jį i karalys idėti.

23. Ir jis tarpo, ir didyn tjo per wišsus jo sūnus, ģėmėje Juda bey Benjamin per wišsus apmūritus mie-

stus; ir jis dawė jiems zoposto pilnay ir wėde daug mōterā.

12. Pėřstyrimas.

Siķals atsitrantia prieř Keabeamq.

Bet kaip karalystę Keabeamo buvo patwirtita ir padrutita, tay jis prařtojo zokanq Pono Diewo, ir wišsā Izraelitėnai su jūmi.

2. Ule * penktame mete karalaus Keabeam, aukřtyn nusitraukė Siķals, Eġypcionū karalus, prieř Jeruzalę. (nės jie buvo susigriekiję prieř Ponq Diewq.) * 1 Kar. 4, 22. 25.

3. Su tūřtancu ir dwiem ģimtais wėřimnū, ir su ģėřeis tūřtanczais raitelā; ir ģmones ne buvo suskaitomi, kurrie su jūmi drauge atėjo iš Eġypto, iš Libiės, iš Suřim bey iš Kurimū.

4. Ir jis iweikė apmūritus miestus, Judawoj' esancus, ir nukāto i' i Jeruzalę.

5. Tay atėjo Semaja, prāraks, pas Keabeamq, ir pas wyresnūsus Judq, kurrie Jeruzalę buvo susiėję, del Siķalo, ir tare jiems: taip sako Pons Diews: jūs manę prařtojot, todel ir ař jūs prařtojau i Siķalo rankas.

6. Tay wyresniej iš Izrael pasiģemino su karalumi, ir tare: Pons Diews yra teisus.

7. Ule kaip Pons Diews mātė, kad jie pasiģemino, atėjo Pono Diewo ģodis pas Semajq, ir tare: jie pasiģemino, todel ař jās ne išpāřřu; bet jās wėit išģėlbėsu, kad mano didis pāpytis ne išpūřtitu Jeruzalę per Siķalq.

8. Ule tacaus jie tur jamui padūti buti; kad jie supāřřu, kas tai yra, man ģlūžit, ir kas tai yra, karalysťems per ģėmes ģlūžit.

9. Taip Siķals, Eġypcionū karalus, nusitraukė aukřtyn i Jeruzalę, ir išėme řķārbus iš namū Pono Diewo, ir řķārbus iš namū karalaus, ir atėmė tai wiřlab; jis atėmė * ir aukřsinus sťyduš, kurrus Salomonas buvo darydinęs. * 1 Kar. 10, 16.

10. I kurrū mieta karalus Keabeams warinus sťyduš padarydino; ir padawė tus wyresniems ģargū,

kurrie prie wartū karālaus namū sargybę laike.

11. Ir kaip tančiey karālus i Pono Diewo namus nuėjo, atėjo sargai, ir nėše jūs, ir parneše tus wēl i sargū kamargą.

12. Ir kadangi jis pasižemino, naršas Pono Diewo šalin gręžėsi nū jo, kad ne wislab išpūstijama buwo. Nės Judawoj' dar ko gėro buwo.

13. Taip Reabeams, karālus buwo pastiprints Jeruzalėj', ir karalāwo. Keturū dėšimts ir wieno mėto buwo Reabeams, kaip jis karālumi pastojo, ir karalāwo septynolika metų Jeruzalėj', tame mieste, kurri Pons Diews buwo pasšyres iš wissū gimminū Izrael, kad sawo wardą tenay statytū. Jo motina wardu buwo Raema, Ammonitėne.

14. Ir jis piktay elgėsi, ir ne pritaisė sawo širdi, Pona Diewą jėškoti.

15. Bet nusidawimai Reabeamo, taip pirmieji, kaip pastutinieji, surašyti yra knygosā nusidawimū Semajno, prārako, ir Jodo, regėjimus reginčio; priegtam karai tarp Reabeam bey Jerobeam, kol jūdu gywu buwo.

16. Ir Reabeams užmiggo su sawo tėwais, ir jie palaidojo jį mieste Dowido. Ir jo sunus Abia karālumi pastojo i jo wietą.

13. Pėrsšyrimas.

Abio, karālaus; Suba, karas ir pergaltėjimas prieš Jerobeamą, karalū Izrael.

Aštūnoliktame mete karālaus Jerobeam, Abia karālumi pastojo Judawoj',

2. Ir karalāwo tris metus Jeruzalėj'. Jo mótina wardu buwo Mikaja, dukte Uriel iš Gibeā. Ir káras rādosi tarp Abia ir tarp Jerobeam.

3. Ir Abia prisitaisė ant mūšio su ketureis šimtais tūkstančiais jaunū wyriškiū, kurrie druti wyrai buwo, kárai tinką. Bet Jerobeams prisitaisė su jūmi kárai su aštūnais šimtais tūkstančiais jaunū wyriškiū, drutū žmonū.

4. Ir Abia pasikėles užėjo ant wiršaus kálo Zemaraim, kufai ant kálo Epraim yra, ir tare: klausykite manęs, Jerobeam ir wissas Izrael.

5. Ar ne šimnote, kad Wiešpats, Izraelio Diews, karalystę Izrael Dowidui esti dāwęs amžinay, jam ir jo sunums i nepalautiną derėjimą?

6. Ulle Jerobeams, Rebato sunus, Salomono tarnas, Dowido sunaus, išikšio, ir pabėgo nū sawo pono.

7. Ir susirinko pas jį niekam ne verti žmones, ir Belialo waikai, ir pasidutino prieš Reabeamą, Salomono suną. Nės Reabeams buwo jauns ir lėtōs širdiēs, kad prieš jūs nesiųne.

8. Bet dabar jūs norite stengtis prieš karalystę Pono Diewo, tarp sunū Dowido; kadangi jūsi didis pulkas yra; ir turrite aukšinus weršius, kurrus Jerobeams jums i diėwus dāres.

9. Ar ne jūs išstumėt Klebonus Pono Diewo, waikus Aaron, bey Lewitus, ir sawo kirtus Klebonus idėjot, kaip pagónai per žėmes. Kuršai ateit sawo ranką pildit jaunu jautuoklu ir septynais awinais, tas Klebonu pastoj' tū, kurrie ne yra diėwais.

10. Ulle su mumis yra Wiešpats, musū Diewas, kurri mes ne prastojam; ir Klebonai, kurrie Ponui Diewui šlušij', waikai Aaron, ir Lewitai jū weikalūsė;

11. Ir uždeg Ponui Diewui kas rytą deginnimo-ąpietą, ir kas wakarą, priegtam tinkanczes rūtinimo-žoles, ir padest dūną ant cypsto stalo, bey aukso liktorų su sawo lampomis, kad kas wakarą uždegtos butu. Nės mes palaiškėm sargybę Wiešpaties, musū Diewo, bet jūs jį prastojot.

12. Štay, su mumis ant paties wiršaus yra Diews, ir jo Klebonai, ir trimitos trimitoti, kad prieš jus trimitotu. Jūs waikai Izrael, ne karaukite prieš Wiešpatį, jūsi tėwū Diewą; nės jūs ne laimėsite.

13. Ulle Jerobeams paslėpė žalnerą pulką aplinkuy, kad iš užpakalo jūs prieitu; kad jie Judawėnams akisā buwo, ir paslėptasis žalnerū pulks jiems užpakalije.

14. Taygi, kaip Judawėnai apšwalgė, štay, káras jiems buwo ir pryskalij' ir užpakalij. Tay šauke

jie Dieuop, ir klebonai trimitāwo ant trimitū.

15. Ir koinas Judawoj' trimitāwo. Ir koinam Judawoje be trimitojant, slogino Pons Dieus Jerobeamaq, ir wissus iš Izrael del Abio bey del Judawenū.

16. Ir waikai Izrael pabėgo pirm Judawenū: ir Dieus padawe jās i jų rankas.

17. Kad Abia su sawo žmonėmis didi muši musė; ir pūle iš Izrael užmuštųjų penki šimtai tukstancijų jaunū vyrū.

18. Taip waikai Izrael buwo pažėminti tū cėš; alle waikai Juda buwo drąsus, nės jie pasitikėjo ant Pono Diewo, sawo tėwū Diewo.

19. Ir Abia wijo Jerobeamaq, ir laimėjo iš jo miestū, Bet-Elq su jo miestėleis, Jefanq su jo miestėleis, ir Epronq su jo miestėleis.

20. Kad Jerobeams daugiaus ne atsigawo, kol Abia gyws buwo. Ir Pons Dieus slogino ji, kad numirte.

21. Bet kaip Abia buwo pasidrūtines, tay wėde jis keturolika mōterū; ir jam gimme dwidėšimt ir du sunū, bey šešiolika dukterū.

22. Bet kas daugiaus sakytina apie Abiq, ir jo elgimmas bey dabai, tai yra rašyta nusidawimūse prataro Jodo.

14. Pėrsėyrimas.

Assa sugaštin balwonū-garbinnimq ir pėrgal Murinus.

Ir Abia užmiggo su sawo tėwais, ir jie palaidojo ji mieste Dowido. Ir Assa, jo sunus, karalumi pastojo i jo wietq. Jo cėš pakajaus buwo toj žėmėje per dėšimt metų.

2. Ir Assa dare, kas teisu buwo, ir Wiešpaczui, sawo Diewui, patikto.

3. Ir šalin dėjo swėtimus altorus, ir aukštėbes, ir sugrowe stulpus, ir nukirto šwentitas girraites;

4. Ir sakydino Judawėnams, kad jie jėškotu Wiešpati, sawo tėwū Diewq, ir darytu pagal įokanq bey prisakimus.

5. Ir jis įžmete iš wissū miestū Juda aukštėbes ir balwonus. Nės karalytėje pakajaus buwo po jo ačiū.

6. Ir jis pakure apmuritus miestus Judawoj'; kadangi žėmėje pakajaus, ir neį jokio karo priėš ji ne buwo per tus metus; nės Pons Dieus jam atilsiės dawe.

7. Ir jis tare Judawėnams: pakurtime šus miestus, ir aptwėrkime jās mūrais, ir koryčas, wartus bey užkaišėjus, kadangi žėme dar mums priklauso. Nės mes Wiešpati sawo Diewq, jėškujom; ir jis mums atilsiės dawe aplinkuy. Taipojie kure, ir wissab jiems geray sėkėsi.

8. Ir Assa turėjo waistq, stydus ir ragotines nėšanti, iš Judawos tris šimtus tukstancijų, ir iš Benjamina, stydus nėšanczus, ir kilpineis mokanczus, du šimtus, ir aštūnis dėšimt tukstancijų, ir tie wissū buwo druti karjygei.

9. Bet išsitraukė priėš jās Sera, Murins su labay didju waistku, su tukstancijų tukstancėis, priegtam su trimis šimtais wėžimmū, ir nukąto iš i Marėsq.

10. Ir Assa išsitraukė priėš ji; ir jie taisės ant mūšio pakalnėj' šepata, pas Marėsq.

11. Ir Assa meldeši Wiešpati, sawo Diewq, ir tare: Pone Diewe, taw wiens miers yra, gėlbėt, atkur daug yra, arba kur sylōs niera. Gelbėt tu mus, Wiešpatie, mūsų Diewe; nės mes nusitikim ant tawęs, ir tawo wardan mes atėjom priėš šittq pulkq. Wiešpatie, mūsų Diewe, priėš tawę niekq ne gal neį wiens žmogus.

12. Ir Pons Dieus slogino Murinus po ačiū Asso bey Judo, kad pabėgo.

13. Ir Assa, su žmonėmis, pas i esancėis. wijo jās iki Gerar, ir Murinai pūlc; kad jų neį wiens gyws ne išlikto; bet jie buwo užmušami po ačiū Pono Diewo, ir jo waistko. Ir jie daug turto išplėšto šalin gabeno.

14. Ir jis mušė wissus miestus aplink Gerar esanczus, nės baime Pono Diewo atėjo ant jų. Ir jie išplėšė wissus miestus; nės daug turto buwo jųse.

15. Taipiau jie mušė ir sėtras galwijų, ir pargabėno awjų dau-

gybę, ir werbludū; ir wēl atėjo i Jeruzalę.

15. Pėrskyrimas.

Ussa dar tolaus iltrq wierq apgytiij.

Ir Pono Diewo Dwase užėjo Ussarq, suns Obed.

2. Tas laukan išejo Ussui prieškais, ir tare jam: klauykite manęs, Ussa, ir wissi Judawėnai bey Benjamina. Pons Diews yra su jumis, kadangi jūs su jūmi esat; ir kad jūs jo iėskot, tay jis dūsis surqsti jūmū. Ule jey jūs jė prastosite, tay jissai ir jus prastosa.

3. Ule daug dienū bus Izraeliye, kad ne bus ney tikrojo Diewo, ney klebono, kurs mokintu, ir ne bus ney zokano.

4. Ir kad jie sawo bėdoje prisiwers prie Wiešpaties, Diewo Izrael, ir jė iėskos: tay jis dūsis surqst.

5. Tū cėš ne geray bus tam, kurs išeina bey ieina, nės didi tranksmai rąsis ant tū, kurrie ant žemės gywėna.

6. Nės wiens žmonū pulkas sutėškis fittq, ir wiens miestas fittq. Nės Diews jās išgandis su wissodia turba.

7. Ule jūs būsite drąsus, ir ne palaukit, kq pradėjot; nės jis alqg gausit pagal jūmū darbq.

8. Bet kaip Ussa girdejo sus zodus, ir prarakawimq Obedo, prarako, tay jis linksmas pasėjo, ir iėmete bjaurybes iė wissos žemės Juda bey Benjamin, ir iė miestū, kuras jis buwo kaimėjes ant kalnų Epraim; ir atnaujino altorū Pono Diewo, kursai pas prybažnyti Pono Diewo stowėjo.

9. Ir surinėdino wissq Judq bey Benjamin, ir swėtimksus prie jū, iė Epraim, Manasse bey Simeon. Nės dide daugybe iė Izrael jam pripūle, matydami, kad Wiešpats, jo Diews, su jūmi buwo.

10. Ir jie susirinko i Jeruzalę trečią mėnėsi, penktoliktame mėte karalystės Ussa;

11. Ir apierawojo tq pėczę dieuq Ponui Diewui nū ano suplešto turto, kurri jie buwo pargabėnė,

septynis simtus jėucū, ir septynes tukstantis awjū.

12. Ir jie susitare, kad iėskota Wiešpati, sawo tėwū Diewq iė wissos širdies, ir iė wissos dūšos.

13. Ir kurs ne norėta iėskoti Wiešpati, Izraelo Diewq, tam tēsta mirti, tiek mažiems, tiek didiemsiems, tiek wyrams, tiek mōterims.

14. Ir jie prisėke Ponui Diewui didq balsu, trūbidami su trimitais, ir su trūbomis.

15. Ir wissas Juda buwo linksmas iė tōs prysėgōs; nės jie iė wissos širdies buwo prisėke, ir iėskoto jė pilnōs wālės, ir jis dā wesi jū surqst; ir Pons Diews dāwe jiems pakajaus aplinkay.

16. Priestam karalus Ussa ir atstātē Maetq, sawo mōtinq nū tōs sluismōs, kure jė buwo pramānusi šwentitoj girrēj Miplejet. Ir Ussa iėpūstijo jōs Miplejetq, ir iėtūle jė, ir sudėgino jė pas upę Kidcon.

17. Ule aukštibes Izraeliye ne buwo iėmestos; tacaus širdis Ussu buwo wierna, kol jis gyws buwo.

18. Ir jis inėšdino, kq jo tėws buwo pašwentines, ir kq jissai buwo pašwentines, i Diewo namus, sidābrq, auksq, bey rykus.

19. Ir ne buwo ney jokio karo, iė i trisdešimtq ir penktq mėtq karalystės Ussu.

16. Pėrskyrimas.

Ussa trejepu būtu fugriegiij.

Trisdešimtaine ir šeštame mete karalystės Ussu nusitrauke aukštyn Baesa, Izraelo karalus priėš Judq, ir kure Ramq, kad Ussui, karalui Juda, draustu iėsitraukt ir iėsitraukt.

2. Ule Ussa ėme iė šarbo namāse Pono Diewo, ir iė namū karalaws sidābrq bey auksq, ir sunte pas Ben-Adadq, Syriōnū karalū, Damaskle gywėnanti, ir jam sakydino:

3. Pra suderėjims tarp manęs bey tawės, ir tarp mano tėwū, bey tawo; todėl aš tam sidābrq bey auksq sunczau, kad pamestumbei suderėjimq su Baesu, Izraelo karalumi, kad jis nū manęs šalim trauktus.

4. Ben-Adads pakluso karalui Ussai, ir nusunte sawo wyresnāsus ant zal-

nerù prieš mieškus Izraelio, tie maše Ejon, Dan, ir Abelmaim, ir wišsus mieškus Aaptali, kur ruggiu supyle.

2. Kaip Baesa tai išgirdo, palowe jis Ramą kurti; ir palowe už savo darbo.

6. Ule karalus Ussa pas sawę žmę wišsus Judawėnus, ir jie nėše atmenis bey medžius iš Kamo, kurreis Baesa kure, ir jis tais kure Gebą bey Mizzą.

7. Tū čes atėjo Anani, pranasas pas Ussą, karalus Juda, ir tare jam: kadangi tu pasitikišėjai ant Syriónų karalaus, ir ne pasitikišėjai ant Diešpaties, sawo Diewo: todėl maccis Syriónų karalaus iš tawo nagų išsprada.

8. Ar ne buwo Murinū bey Libionū dide daugybė, su labay daug wežimmais bey raitelais? o tačiauš Pons Diews jās padawe i tawo rankas, kaip tu ant jo pasitikišėjai.

9. Nes atys Pono Diewo mato wišsas žemes, kad jis padrutintu tus, kurre iš wišsų širdies prie jo labkos; tu durnay darei: todėl iš šio česio ir buši karn aprauktas.

10. Ule Ussa supyko ant to pranaso, ir apkale jį; nės jis murmėjo su jūmi dėl to. Ir Ussa tū čes kelis žmones labay prispaude.

11. Bet nusidawimai Ussio, taip pirmieji, kaip pastutinnieji, stay, tie yra rasyti knygoš apie karalus Juda bey Izrael.

12. O Ussa apsirgo kojomis trisdėsimtame ir dešimtame mete sawo karalystės, ir jo ligga wis sunkyn ejo; bet jis ir be sirgdams Pono Diewo ne įšėjo, bet liekorus.

13. Taip ušmigo Ussa su sawo tėvais, ir numirė, keturis-dešimtame ir pirmame mete sawo karalystės,

14. Ir jie palaidojo jį jo kapšė, kurre jis saw buwo iškadines miešė Dowido. Ir jie padėjo jį ant jo patalo, kurre buwo ištaisę su gražomis rutišnimis-žolėmis, ir kitiomis staney kwepianciomis žolėmis, pagal aptėforū žinę sutaisytomis; ir patyre labay didę ugnį.

17. Pėštyrimas.

Jozapats Diewo bijodams gana palaimds tur.

Ir jo sanus Jozapats karalumi pastojo i jo wietą; ir turrejo didę maccę prieš Izrael.

2. Ir jis įalnėrū idejo i wišsus apmūritus mieškus Judawės; ir idejo arėdnintus žemėje Juda, ir i mieškus Epraim, kurre jis tėws Ussa buwo laimėjęs.

3. Ir Pons Diews buwo su Jozapatu; nės jis elgėsi taip, kaip jau seney pirma jo tėws Dowids buwo pasiėlgęs, ir ne įšėjo Baalim,

4. Bet Diewą sawo tėwo, ir elgėsi pagal jo prisakimus; ic ne pagal elgimną Izrael.

5. Todėl patwirtino jam Pons Diews jo karalystę; ir wiši Judawėnai dowanū nėše Jozapatui; ir jis pilnay turrejo ir bagotummo ir garbės.

6. Ir kaip jo širdis pasidrešino kelšė Pono Diewo, tay jis tolaus išmetė aukštybes ir šventikas giraites iš Judawės.

7. Trečjame mete sawo karalystės sunte jis sawo wyresnėšus Benail, Obadią, Salarją, Aetaneel ir Mikają, kad jie mokintu per mieškus Judawės.

8. Ir su jeis Lewitus, Semają, Aetanją, Sebadiją, Ušael, Semiramot, Jonatan, Udoniją, Tobiją, ir Tob-Udoniją; ir su jeis klekoms deklšamą bey Joram.

9. Ir jie mokino Judawoj ir turrejo žolano knygas Pono Diewo su šawim. Ir aplink kelawo per wišsus mieškus Juda, ir mokino žmones.

10. Ir baimė Pono Diewo pėrėme wišsas karalystes per wišsas žemes aplink Judawą esancęs, kad ne karawo prieš Jozapatą.

11. Ir Pilistėnai atneše Jozapatui dowanas, ir mėlawės šidabą. Ir Arabionai jam atneše septynis tūkstantis ir septynis šimtus awinū, ir septynis tūkstantis bey septynis šimtus ožų.

12. Taip Jozapats patarpo, ir wis didėšnis pastojo, ir jis patyre Judawoj pilis ir mieškus, jawams supilti.

13. Ir turrejo daug zopūsto mie-
stūse Judawos, ir karāuti mokanczus
wyrus, ir didzus ponus Jeruzalėj'.

14. Ir sittas buwo dawādas tarp
jū tēwū gimminū, kurrīe Judawoj'
ant tūkstancziū wyresnieciji buwo: Ad-
na, wyresnysis, ir su jūmi buwo trys
šimtai tūkstancziū macnū žmonū.

15. Pagal ji buwo Joanans, wyres-
nysis; ir su jūmi buwo du šimtu ir
aštūnios dešimtis tūkstanczei.

16. Pagal ji buwo Umasja, sunus
Sifri, kurs iš gerōs wālės Ponui
Diewui buwo pasižadējes; ir su jūmi
buwo du šimtu tūkstancziū macnū
žmonū.

17. Jš waikū Benjamin buwo
Eliada, macnus wyr; ir su jūmi
buwo du šimtu tūkstancziū, kurrīe su
kilpinneis ir su sčydomis buwo iš-
rēdyti.

18. Pagal ji buwo Jozabats; ir su
jūmi buwo šimts ir aštūnios de-
šimtis tūkstancziū, su ginklais išrē-
dyti i waikā.

19. Szie wišsi gatawi buwo karā-
lui, dar be tū, kurrus karālus dar
buwo idējes i apmūritus miestus per
wišsā Judawā.

18. Pērsčyrimas.

Jozapats su Alabu i karā trāukias pries
Syrionus.

Ir Jozapats pilnay turrejo ir bago-
tummo ir garbės; ir gentimi pastojō
su Alabu.

2. Ir po dwējū mētū jis žemyn
trāukies pas Alabā i Samariā, ir
Alabs jam bey žmonėms pas ji
esantiems, daug awjū bey jāuczū da-
we pamušt. Ir jis pērkalbėjo ji,
kad aukštyn šelautu i Ramotā Gi-
leade.

3. Ir Alabs Izraelo karālus, tare
Jozapatui, karālui Juda: šelauk su
manim i Ramotā Gileade. Jis tare
jam: aš busu kaip tu, ir mano žmo-
nės, kaip tawo žmonės; mes norim
su tawim' i karā.

4. Alle Jozapats tare Izraelo ka-
rālui: ben pasiklaust šen dien žo-
dzio Pono Diewo.

5. Ir Izraelo karālus šurinko prā-
rakū keturis šimtus wyrū, ir tare
jiems: ar mes galim i karā trāuktis

i Ramotā Gileade, arba ar ne? Jie
atsakė: trāukis aukštyn, Diews ji
padūs i karālaus rankas.

6. Alle Jozapats tare: ar ne dar
kitsai toks prāraks Pono Diewo cze
yra, kad iš jo pasiklaustumbim?

7. Izraelo karālus tare Jozapatui:
dar yra wiens wyr, kad iš jo Po-
nā Diewā klāustumbim: alle aš jo
ne kenzu; nēsa jis man niekā gero
ne apšako, bet tikt wieno pikto, bu-
tent Miška, sunus Jemlo. Jozapats
tare: ne kalbėk taip, karālau.

8. Ir Izraelo karālus wadinno
sawo kamarninkū wieng, ir tare: at-
gabėnt greitay Miškā, suns Jemlo.

9. Ir karālus Izraelo, bey Jozā-
pats, karālus Juda, sėdėjo kōznas
ant sawo krēslo, rubais apširėdę;
bet jādū sėdėjo lauke ties durtimis,
prie wartū Samaridō; ir wišsi prārā-
kai prarākāwo po jū dwējū aktū.

10. Ir Sidekia, sunus Knaėno, pa-
sidarydino gelležinnus ragus, ir tare:
taip šako Pons Diews: šittais tu
Syrionus badyši, iš jūs išgaishinnes
busi.

11. Ir wišsi prārākai prarākāwo
lygiey taip, ir tare: trāukis auk-
štyn, tu laimėsi; Pons Diews jūs
padūs i karālaus rankas.

12. Ir paslas, kursai nuėjes buwo,
Miškā wadit, kalbėjo su jūm', ir ta-
re: šitay, prārākū kalbos iš wieno
gėros yra už karālus. Meldžiu, t'essie
ir tawo žodis tošsai, kaip jū žodis,
ir šakys gero.

13. Alle Miškas tare: kaip tikray
Pons Diews gyws yra! kā mano
Diews šakys, tai aš kalbėsu.

14. Ir jam prie karālaus atėjus,
tare jam karālus: Miškai, ar tur-
rime trāuktis i Ramotā Gileade, ka-
rāuti, arba ar ne turrim tai daryt?
Jis tare: beje, trāukities aukštyn,
jūs laimėsite; padūtas jums bus i
jusū rankas.

15. Alle karālus tare jam: aš taw
po prysėga šakau, kad man nieko
šitto ne šakytumbei, kaip teisybė, war-
dan Pono Diewo.

16. Tay jis tare: aš maczau wišsā
Izraeli išsišklaidžusi ant kalnū, kaip
awis krdzauš ne turrinčes. Ir
Pons Diews tare: ar šittie ne tur

pono? kojas wēl te gryšta namū su pakājumi.

17. Tay tare Izraelo karalus Jo-
zapatui: ar aš taw ne sakiau: jis
ant manęs nieko gero ne praradūja,
bet piktos?

18. Alle jis tare: todel klausykite
šodzio Pono Diewo: aš regėjau
Wiespati sėdinti ant sawo kreslo,
ir wissi dangaus pulkai stowėjo po
jo dešinēs, ir po jo kairēs.

19. Ir Pons Diews tare: kas nor
Akaba, Izraelo karalus perkaltēt, kad
aukštyn trauktus ir pultu Kamote
Gileade? Ir wienam šei, o an-
tram taip be kaltant,

20. Išejo wiena dwase, ir stojos
po akiū Pono Diewo, ir tare: aš
ji perkaltėsu. Bet Pons Diews tare
jėi: kūmi?

21. Ji tare: aš išėjusi busu melo-
janti dwase wissū jo praradū burnoj.
Ir jis tare: tu ji perkaltėsi, ir tai
ištaisysi. Išeit ir daryk taip.

22. Dabar, štay, Pons Diews me-
lojancę dwasę dawe i šū tawo praradū
burną; ir Pons Diews pikto
prieš tawę kaltėjęs.

23. Tay priešės Zidekia, sunus
Knaeno, ištikto Miską per ausi, ir
tare: katra kėlu Dwase Pono Die-
wo nū manęs atstoj, kad per ta-
wę kaltėtu?

24. Miskas tare: štay, tu tai ma-
tyši, kad i widutinnę kamārą iėjęs
pasilėpsi.

25. Alle karalus Izraelo tare: im-
kit Miską, ir te pasiliekt jissai pas
Amoną, miesto waldoną, ir pas Joa-
są, karalaus sunų.

26. Ir sakyt: taip sakō karalus:
meskite šī i kalėjimą, ir walgidikit
ji dūna bey wandenimi priepaudōs,
it man su pakājumi pargrystant.

27. Miskas tare: jey tu su pakā-
jumi pargryšsi, tay Pons Diews ne
kaltėjo per manę. Ir jis tare: gir-
dekite tai, jūs žmones wissi!

28. Taip aukštyn traukies karalus
Izraelo, ir Jozapats, karalus Juda,
i Kamotą Gileade.

29. Ir karalus Izraelo tare Joz-
apatui: aš nepažintinay apsirėdysu,
ir i karą ateisu; bet tu sawo rubais
buk apsirėdęs. Ir karalus Izraelo

nepažintinay apsirėde, ir jādū atėjo
i karą.

30. Alle Syrionū karalus sawo wy-
resniemsiems raiteliams buwo liepęs:
jūs ne turrite karauti, ney prieš di-
džus, ney prieš mažus, bet wieninte-
ley prieš karalū Izraelo.

31. Taygi wyresnieji raitelai Joz-
patą pamatę, dūmojo jė, ji esanti
karalū Izrael, ir artinosi, kad prieš
ji karautu. Alle Jozapats šaukė;
ir Pons Diews gėlbėjo ji, ir Diews
jūs nū jo šalin kreipe.

32. Nės wyresnieji raitelai, maty
dami, ji ne esanti karalū Izrael, at-
sikreipe jė šalin nū jo.

33. Alle wiens wyrs sawo kilpini
itempe, ir iš nežinnū išowē karalū
Izrael tarp pancėraus bey susėtimū.
Tay jis tare sawo wainyčiai: at-
gręžt sawo ranką, ir išwešt manę
iš waisto, nės aš esmi išeistas.

34. Ir tas kars didyn ējo tą dieną.
Ir karalus Izrael stowėjo ant sa-
wo wezimmo, prieš Syrionus, itki
wakarui; ir numirre, kaip saule nu-
sileido.

19. Pėrskyrimas.

Jėn bāra Jozapatą; Jozapats aprupin baj-
nyčią bey swietisgā wvrausgē.

Alle Jozapats, karalus Juda, atėjo
wel namū su pakājumi i Jeruzalę.

2. Ir Jėn, Ananjo sunus, prana-
šas, išėjo jam priešais, ir tare ka-
ralui Jozapat: ar taw reikia taip
gėlbēt Diewo nesibijanti, ir mylėti
tus, kurrie Pono Diewo n'aplen-
czia? Ir dēl to ant tawęs perpyko
narsas Pono Diewo.

3. Alle taczaus to gero tawije yra
rašta, kad tu šwentitas girraites iš-
pustiėj i šōs jėmēs, ir sawo širdi
pritaisei, Diewą ištoti.

4. Taipō Jozapats pasilikto Je-
ruzalėj. Ir jis wēl iškelāwo tarp
žmonū, pradėjęs nū Berseba, itki
ant kalnū Epraim, ir jās wēl at-
grąžino prie Wiespaties, jū tēwū
Diewo.

5. Ir jis pastelāwo sudžias toj žė-
mėje, per wissus apmuritus miestus,
kojname mieste kallis.

6. Ir tare sudžoms: prišidabokite,
ką jus dārot; nės jus promą dārot

ne įmonėms, bet Ponui Dievui; ir jis pas jus yra, kad jūs promą darot.

7. Todel baimė Pono Dievo t'essie tarp jūsų, ir prisidabodami tai darykit'. Nė pas Viešpatį, mūsų Dievą, nėra neį jokioms neteisėbėms, jis ir ne veidų neį ant šokių, neį ant tokių įmogaus, ir ne imma dovanų.

8. Taip jau Jozapats ir pastellavo Jeruzalę iš Lewitų bey klebonų ir iš vyresniųjų tėvų iš Izrael ant promą Pono Dievo, ir ant bylų; ir davė jiems Jeruzalę gyventi.

9. Ir liepė jiems tarydams: darykite taip, baimę Pono Dievo po atitū turrėdami, wiernay ir iš tikrės širdies.

10. Wissosa promosa, kurtios jūms bus praneštos nū jūsų brolų, savo miestūse gyvėnancų, apie kraują ir kraują, apie žolą ir prisaktimus, apie budą ir promas, jūs jūs turrit' pamokinti, kad ne nusikaltintu prieš Poną Dievą, ir koksai kerštas pas ne užpulta, neį jūsų brolus. Darykite taip, tay jūs ne susigriešite.

11. Sıtay, Amarja, klebons, yra wyrūsafis ant jūsų ant wissū reikalų Pono Dievo. Taygi Sabadja, Ismaelo sunus, yra wyrūsūju namūse Juda, ant wissū reikalų karalau. Taygi ir turrit' urėdinkus Lewitus, po savo atitū. Būkite drąsus, ir darykite tai; ir Pons Dievas bus drauge su tū gerūju.

20. Pėrskyrimas.

Jozapats pėrgal Ammonitus ir Moabitus.

Po to atėjo waitai Moab, waitai Ammon, ir su jeis Amunimai, kad karantū prieš Jozapat.

2. Ir atėję apšakė tai Jozapatui, ir tare: ateit prieš tamę didis pulkas iš anapus jūrų, iš Syrionų; ir sıtay, jie yra Uzezon Tamare, tai estė Engeddi.

3. Bet Jozapats bijojos, ir prisitaise, Poną Dievą jėškoti; ir davė gawėjimą iškaukti per wissą Judawą.

4. Ir Judawėnai susiejo Poną Dievą jėškoti; taip jau ir susiejo iš wissū miestū Judawos, Poną Dievą jėškoti.

5. Ir Jozapats nuėjo i surinkimą Judawėnų bey Jeruzalės, namūse Pono Dievo, ties naują pryanę.

6. Ir tare: Wiešpatie, mūsų tėvų Dieve, ar ne tu essi Dievu dangųse, ir wiešpataujancų per wissas karalystes pagonų? ir tawo rankoj' yra šyla bey macis, ir nėra neį wienu, kurs prieš tamę stowėtu.

7. Uegi ne tu, mūsų Dieve, gywatininkus šios žemės prawarei piram savo įmoną Izrael; ir dawei tą waitams Abraomo, kurs tamę mytėjo, amšinay;

8. Kad jie toje gywėno, ir taw šwentinyczą tawo wardui toje pākūre, ir sake:

9. Kad kolia nepalaima, kardas, korawone, mąras arba brangus czeršas mus užpulta, ir mes turrim stowėti ties šeis namais po tawo atitū (nės tawo wardas yra šaise namūse) ir turrim tamęp šaukti savo bėdosje, tay tu norėtumbei tai girdėt ir gėlbėt?

10. Jegi dabar wey, waitai Ammon, Moab, ir tie nū kalno Seir, ant kurrū tu ne dawei trauktis waitams Izrael, jiems iš Egipto žomės iškelaujant, bet turrėjo nū jų šalin kreiptis, neįgi jūs išgaishint'.

11. Jegi sıtay, jie mums taip piltay atrokoj', ir ateit, kad mus išstumtu iš tawo tėwiskės, kurrę tu mums dawei.

12. Mūsų Dieve, ar tu ne nori jūs šadit? Nės mes ne turrime sylės prieš ši didi pulką, kurs prieš mus ateit. Nės ne įnnom, ką daryt; bet mūsų alys šur ant tamęs.

13. Ir wissi Judawėnai stowėjo po atitū Pono Dievo, su savo waitais, mōterims ir sūnumis.

14. Alė ant Jeasielo, sunaus Zakarjo, sunaus Benajo, sunaus Jeiel, sunaus Matanjo, Lewito iš waitū Ussap, užėjo Dwase Pono Dievo, widduje surinkimo,

15. Ir tare: geway supraškite, wissi Judawėnai ir jūs gywatininkai Jeruzalės, ir tu karalau Jozapat, taip sake Pons Dievas jūms: jūs ne turrite bijotis neįgi ne nusigast del šio didžiojo pulko; nės ne jūs karaujat, bet Dievas.

16. Kytoj' jūs turrite pas jūs žemyn trauktis: ir sıtay, jie aukštyn traukiasi pas Šk, ir jūs prieisite jūs

prie švendrà uppélis, šę pus pūšęzòs Jeruel.

17. Nės ne jús karànsite dēt šio reikalo. Aueitit tiktay ir stowėkit, ir matykit pagalbą Pono Diewo, kars su jumis yra, jús iš Judawòs bey iš Jeruzalės; nesibijokit, ir ne nusigąstkit, rytòj išitruákit prieš jús, Pons Diews yra su jumis.

18. Tay Jozapats pasiklonojo sawo wėidu iškėmės; ir wissas Juda bey gywatininkai Jeruzalės pasiklonojo Ponui Diewui, ir meldėsi Pono Diewo.

19. Ir Lewitai iš Kaatitù waitù, ir iš Koritù waitù, pasikėlė, kad laupšintu Wiešpati Izraelo Diewq, didzu balsu dangun.

20. Ir jie rytà metą pasikėlė anksti, ir iškelàwò ant pūšęzòs Tekoa linkay. Ir kaip jie išitruáukė, stowėjo Jozapats, ir tare: klausykite manęs, Judawėnai, ir jús gywatininkai Jeruzalės: nusitistėkite Wiešpatimi, sawo Diewu, tay busite be baimės; ir wierikite jo praràkams tay turtėsite palaimòs.

21. Ir jis mokino žmones, ir stātė giedojanczus Ponui Diewui, kad laupšintu šwentoje groiwybeje, ir pirma tū eitu, kurrie su gūklais išsirede, ir tartu: dėkawokit Ponui Diewui, nės jo mielaširdingyste patentà amšinay.

22. Ir kaip jie pradėjo dėkawot ir laupšinti, dawe Pons Diews paslėptą žalnėrù pulką, prieš Judą atėjusi, užduliti waitus Ammon, Moab, ir tus iš kalno Seir, ir išmūšė jús.

23. Tay pasikėlė waitai Ammon bey Moab prieš tus, kurrie ant kalno Seir gywėno, kad jús išgaipšintu ir išpūstytu. Ir kaip jie tus wissus, kurrie ant kalno Seir gywėno, buvo išgaipšinnę, gėlbejo wiens antrą, kad ir pátys susigaišino.

24. Bet kaip Judawėnai i Mizpę atėjo prie pūšęzòs, kreipėsi jie prieš tą pulką, ir štay, cje gūlėjo žuddyti lawonai ant žemės, kad ney wiens ne buvo išbėges.

25. Ir Jozapats atėjo su sawo žmonėmis, kad turtą iš jų suplėstą išdalytu, ir rādò tarp jų tiek turto

bey rubù ir brangiausių rytù, kurrus jie jiems buvo atėmę, kad tūs ney panesit ne galejo; ir išdalijo per tris dienas suplėstą turtą, nės jo buvo daugummas.

26. Bet ketvirtą dieną jie susijė laupšinnimo: pakalnėj, nės czonay jie laupšinnò Poną Diewq. Todėl ta wieta wadinama laupšinnimo: pakalne, iškė šei dienai.

27. Taipò kòinas iš Juda bey iš Jeruzalės wėl pargryjo, ir Jozapats pirma jų, kad i Jeruzalę nusitruáuktu su dzaugsmu. Nės Pons Diews jiems dzaugsmą buvo dawęs ant jų neprietelù.

28. Ir išitruáukė i Jeruzalę su pšalterais, su arpomis ir su trimitoms, i namus Pono Diewo.

29. Ir báime Diewo užėjo wissas karalystes per žemes, kaip jie girdejo, kad Pons Diews prieš Izraelo neprietelus buvo karawęs.

30. Taipò karalyste Jozapato tykà pastojò, ir Diews jam dawe patàjaus aplinkuy.

31. Ir Jozapats karalawò ant Juda; ir buvo tris dešimts ir penkiù metų, kaip jis karalumi pastojò, ir karalawò dvidešimt ir penkis metus Jeruzalėj. Jo mótina wardu buvo Ušuba, Siljo dukte.

32. Ir jis elgėsi pagal elgimną jo tėwò Ušsà, ir nesilowė nà to, darydams, kas Ponui Diewui geray patikfo.

33. Tikl' kq jie aukštybes ne sugròwė; nės žmones sawo širdi dar ne buvo pritaiss Diewop sawo tėwù.

34. Alie kas daugiaus sàdytina apie Jozapatą, tiek kas pirmuša, tiek kas pastutinuša, štay, tai yra rašyta nusidawimūse Jėu, Unanjo sunaus, kurrus jis jurasęs knygosà karalù Izrael.

35. Pastuy susitare Jozapats, karalus Juda, su Uasja, karalumi Izrael, kursai labay grieknay pasielgdawo.

36. Ir jis susitare su jūmi ákrutù darydēt, kad galetu jurėmis kėlauti; ir jie darydino tus ákrutus Ezeon Gabere.

37. Alie Eliezeris, Dodawò sunus, iš Maresa, praràwò prieš Jozap

tą, ir tare: todėl, kad tu su Uasjumi susitarei, Pons Dievs tawo darbus suplėše. Ir * akrutai sulužo, kad ne galėjo jurėmis kelauti.

* 1 Kar. 22, 49.

21. Pėrsfyrimas.

Jorams įamaina savo brolius, garbin balsuotus, jo lorawone ir bėdinas įmerti.

Ir Jozapats užmiggo su savo tėvais, ir jie palaidojo jį pas savo tėvus mieste Dowido; ir jo sunus Jorams karalumi pastojo i jo wietą.

2. Ir tas turrėjo brolù, Jozapato sunus, Ušarja, Teiel, Sakarja, Uzarja, Mikael ir Sepatja: sittie wissi buwo waitai Jozapato, karalaus Juda.

3. Ir jà tėws dawe jiems daug dowanù sidabro, aukso bey žemczugù, priegtam ir apmurtus miestus Judawoj; alle karalystę jis dawe Joramui, nėstas buwo pirmgimmesis.

4. Alle kaip Jorams karalystę sawo tėwo buwo gamęs, ir tą žveikęs, tay jis kardu nušawinno wissus sawo brolius, priegtam ir kallis wyresnujù iš Izrael.

5. Trisdesimts ir dvejù metù buwo Jorams, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo aštūnis metus Jeruzalėj.

6. Ir elgėsi pagal elgimną karalù Izrael, kaip Akabo gimminė buwo dārusi; nės Akabo dukte buwo jo pati: ir dare, kas Ponui Diewui ne patikto.

7. Uke Pons Dievs ne norėjo išgaipinti Dowido gimminę, dėl ano derėjimo, kurrūm' su * Dowidu buwo suderėjęs, ir kaip jis buwo kalbėjęs, jam žibnyčę dāti, ir jo waitams wissadōs.

* 2 3om. 7, 12.

8. Jo czeš atpūle Edomitai nū Juda, ir idėjo saw karalų.

9. Nės Jorams i jà žemę buwo nukelawęs su sawo wyresneiseis, ir wissi wešimmai su jūmi, ir nakče buwo pasikėlęs, ir Edomitus aplink jį, ir wyresnūsus prie wešimnū užmušęs.

10. Todėl Edomitai atpūle nū Juda, itki šei dienai. To czeš ir Libna nū jo atpūle. Nės jis prastojo Wiešpati, sawo tėwù Diewą.

11. Jis ir pakūre auštybes ant kalnù Judawoj; ir dare, kad tie Jeruzalėj' kėšawo, ir išwadzojo Judawą.

12. Bet jis gawo grumatą nū prarako Elisfauus, toje taip buwo rašyta: taip sako Wiešpats, Dievas tawo tėwo Dowido: todėl, kad tu nesiėlgei pagal elgimną sawo tėwo Jozapat, neį pagal elgimną Uffo karalaus Juda;

13. Bet elgeisi pagal elgimną karalù Izrael, ir darai, kad Juda, ir tie, kurrė Jeruzalėj' gywėna, kėšauja, pagal kėšawimą gimminės Akab; o priegtam ir sawo brolius sawo tėwo gimminės nušuddei, kurrė geresni buwo, ne kaip tu:

14. Sztay, todėl Pons Dievs tawę su dide sloga ištiks, tawo žmones, tawo waitus, tawo mōteres, ir wissą tawo turką.

15. Ir tu sunkėy apsirgši widdureis; itkikol tawo widdurei dėl liggōs išpuls i dieną dienōs.

16. Taipo Pons Dievs priekle priekš Joramą dwasę Pilistėnù bey Arabionù, prie šalies Murinù gywėnancų.

17. Ir ušitrauke i Judawą, ir suplėše ję, ir šalim wėje wissą turką, namūse karalaus esanti, priegtam jo sunus, bey mōteres, kad jam neį wiens sunus ne likto, kaip tiktay Joaas, mažausasis jo sunus.

18. Ir po wisso to Pons Dievs jį slogino widdurūse tošia ligga, kurri ne buwo gydoma.

19. O kaip tai wis taipo buwo i dieną dienōs, tay dwiem mētām pėrėjus jo widdurei išpūle draug su ligga, ir jis numirre piktomis liggomis. Ir jie jo dėl ne smilke, kaip jie jo tėwams buwo dare.

20. Trisdesimt ir dvejù metù jis buwo, kaip karalumi pastojo, ir karalawo aštūnis metus Jeruzalėj; ir elgėsi, kad ne gražu buwo; ir jie palaidojo jį mieste Dowido, alle ne i kapus karalù.

22. Pėrsfyrimas.

Uasjo prapūtimas; Ataljos raižėjus.

Ir tie iš Jeruzalės i karalų idėjo Uasją, mažausąjį jo sunù, i jo wietą.

Nės žalnieri iš Urabionù pas wai-
stą atėję, pirmąs wissus buwo nu-
žawinnę; todėl karálumi pastojo Uas-
ja, Joramo sunus, karálus Juda.

2. Returios dėšimts ir dwėjù mé-
tù buwo Uasja, kaip jis karálumi
pastojo, ir karálawo wienus metus
Jeruzalėj'. Jo mótina wardu buwo
Atalja, Umrio dukté.

3. Bet ir jissai elgėsi pagal elgim-
mą gimminės Uab; nės jo mótina
priprátino jį, Diewą prastoti.

4. Todėl jis dāre, kas Ponui Die-
wui ne patikšo, kaip gimminė Uabo.
Nės jie buwo jo rodiminkais, jo tē-
wui numirrus, kad ji prapulditu.

5. Ir jis elgėsi pagal jù rodą. Ir
jis nusitrāukė su Joramu, Uabo su-
numi, karálumi Izrael i kārą i Ka-
motą Gileade, prieš Ufaeli, Syriónà
karālù. Alle Syriónai ižeide Joramą,

6. Kad pargręjęs gyditus Jefreele;
nės jis turrėjo žaidžù, kurromis ižeis-
šas buwo Kamoje, befarāudams su
Ufaelu, Syriónà karálumi. Ir Ufa-
ja, Joramo sunus, karálus Juda,
žemyn kėlāwo, kad lankytu Joramą,
Uabo sunų, Jefreele, kurs sirgo.

7. Nės prapūlimmas Uasjui Pono
Diewo buwo lėmtas, kad pas Jo-
ramą ateitu ir taipo su Joramu iš-
sitrauktų prieš Jėu, Aimsò sunų,
kurri Pons Diews buwo mōstidinės,
kad išgaikintu gimminę Uabo.

8. Taygi, kaip Jėu korawojo Uabo
gimminę, rādò jis kėllis wyresnujù
iš Juda, ir waikus broliù Uasja,
Uasjui tarnāujancjus, ir nužudde jùs.

9. Ir jis jėškòdams Uasją suga-
wo jį, kaip jis buwo pasislėpęs Sa-
maricj'. Ir nugabėno jį pas Jėu,
tas jį nužudde, ir jie palaidojo jį.
Nės jie tare: jis esti Jozapato su-
nus, kurs Poną Diewą jėškojo iš
wissės širdiės. Ir ne buwo dau-
giaus ney wieno iš gimminės Uasjo,
kurs karálumi pastotù.

10. Alle Atalja, Uasjo mótina,
matydama, jòs sunų žuddytą, pasikėlė
ji, ir nužudde wissus karálus wai-
kus gimminėje Juda.

11. Bet Josabeat, karálus sessù,
ėme Jòsą, Uasjo sunų, ir pagāwo
jį iš karálus waikù, žuddomujù,
ir pakawojo jį su jo āukle i kòkė

kamarą. Taipò paslėpė jį Josabeat,
duktė karálus Joram, kėbono Jo-
jado pati (nės jì buwo Uasjo sessù)
dėl Ataljos, kad jis ne žuddomas
buwo.

12. Ir jis su jeis buwo paslėptas
namūse Diewo šėšis metus, kòl
Atalja karalėne buwo toje žemėje.

23. Pėrsšyrimas.

Jojada mōstij' Jòsą i karalų; Atalja žubbta;
Baal išpušijams.

Alle sekname mete Jòjada pasidrā-
sino ir ėme wyresnūsus ant šimtù,
butent Ufarją, sunų Jeroam, Ismael,
sunų Joanan, Ufarją, sunų Obed,
Maesėją, sunų Udaja, ir Elisapat, su-
nų Sikri, kad su jeis susitartu.

2. Tie kėlāwo aplink per Judawą,
ir surinkò Lewitus i krūwą iš wissù
miesčù Juda, ir wyresnūsus tēwù
iš Izrael, kad ateitu i Jeruzalę.

3. Ir wissas surinkimas suderėjo
su karálumi Diewo namūse. Ir jis
tare jiems: šitay, karálus sunus tur
karálumi buti, kaip Pons Diews
kalbėjęs ant waikù Dowido.

4. Taygi dabar taipò turrite da-
ryt: treczasis jussù dalyks, kurrìe
Sabbatoje pareinat, tur buti po kė-
bonais ir Lewitais, wartù sargais
ėsanczais, prie slenkczò;

5. Ir treczasis dalyks namūse ka-
rálus, ir treczasis dalyks prie apa-
tinnù wartù; alle wissi žmones tur
buti pryangij' prie namù Pono Diewo.

6. O ney wiens te ne eina i tus
Pono Diewo namus, kaip tiktay kė-
bonai bey Lewitai, kurrìe tarnāuja;
tie tur ieiti, nės jie pašwentiti; ir
wissi žmones te laiko sargybę Pono
Diewo.

7. Ir Lewitai tur aplink karālų
sustistòt, kòžnas sawò ginklus sawò
rankoj'. Ir kas ieis i tus namus,
tas tur but žuddomas. Ir jie tur
pas karālų buti, jam išeinant ir
ieinant.

8. Ir Lewitai ir wissa Juda dare,
kaip kėbons Jòjada jiems buwo
liepęs, ir ėme kòžnas sawò žmones,
kurrìe Sabbatoje parėjo, su tais,
kurrìe Sabbatoje šalín ėjo. Nės
kėbons Jòjada ne dawe tiem dwiem
pulkam pėrsširtì.

9. Ir klebons Jojada dave wyresniems ant simtù, ragotinù bey šydù, ir ginklù karàlaus Dowido, kurrìe Diewo namùse buwo.

10. Ir sustàte wissus žmones kòz-
nq su sawo ginklais rankoj, nà kampo po dešinès tū namà ištì kampo po kairès, ant altòraus, ir ant namà linkay aplink karàlù.

11. Ir jie išwėdę karàlaus suns, uždėjo jam wainiklq, bey luddistmq, ir idėjo ji i karàlù. Ir Jojada, bey jo sunus, mòstijo jà, ir tare: Diewe, padėk karàlui!

12. Alie Utalja girdėdama šauksmq žmonù, pribėganczujù, ir karàlù garbinanczujù, atėjo ji pas žmones i Pono Diewo namus.

13. Ir ji mātė, ir štay, karàlus stowėjo ant sawo wietòs, kur ieinama, ir wyresnieji ir kurrìe trimittawo, aplink karàlù; ir wissì žmones tòs žemės buwo linksmi, ir trimittawo ant trimittù, ir kurrìe giedojo, šar wissòkieis strùnzaislais pastelloti, kad laupsintu. Tay ji iplėšė sawo rubus, ir tare: maištās! maištās!

14. Alie Jojada, klebons, išėjo laukan su wyresneiseis ant simtù, kurrìe waiklq walde, ir tare jiems: išweskìt ję iš šū namù laukan per pryangę, ir jey kas pasłuy ję eis, tas kardu žuddytins. Aš klebons buwo liepęs, kad ji ne butu žuddyta namùse Pono Diewo.

15. Ir jie sawo rankas pridėjo prie jòs. Ir kaip ji nuklò, kur ieinama i arklù wartus, prie karàlaus namù, tay ję czonay nusudde.

16. Ir Jojada derėjimq dāre tarp sawęs ir tarp wissù žmonù ir tarp karàlaus, kad jie Pono Diewo žmonėms butu.

17. Tay wissì žmonesėjo i Baalo namus, ir sulaužė jà, ir jo altorus bey abrozus jie sūkile; ir nusudde Atanq, Baalo klebonq, pas altorus.

18. Ir Jojada idėjo urėdninkus namùse Pono Diewo, tarp klebonù bey Lewitù, kurras Dowids buwo padawadijės namams Pono Diewo, kad dėginnimo-apiseras taistytu Ponui Diewui, kaip tai rašyta Moizėšaus žokane, su dzaugsmu ir su giesmėmis, kurras Dowids išmislijes.

19. Ir padawadijo wartù sargus i wartus prie namù Pono Diewo, kad nieko ne ieitu, kas nečysta, bilie šokio dāiktò.

20. Ir jis ėmė wyresnāsus ant simtù, ir mātę turrinczus bey didzus pomus tarp žmonù ir wissus žmones nà kėmù, ir nuwėdė karàlù žemyn iš namù Pono Diewo, ir wėdė jį per aukštāsus wartus prie namù karàlaus; ir dave karàlui pasisešt ant karàlaus kreslo.

21. Ir wissì žmones tòs žemės buwo linksmi, ir miestas atilsi gāwo; alle Utalja kardu buwo žuddyta.

24. Pėrsšyrimas.

Joaso garbės wertì barbai, baltowà garbinnimas, tocamone ir smertis.

Joas buwo septynù mētù, kaip jis karàlumi pastojo, ir karalāwo ketures dēsimtis mētù Jeruzalėj. Jo mótina wardu buwo Sibja, iš Bersabòs.

2. Ir Joas dāre, kas Ponui Diewui geray patikto, kol kuniga Joas da gyws buwo.

3. Ir Jojada dave jam dvi moteris; ir jam gimme sunù bey dukterù.

4. Pasłuy Joas apsiėmė, Pono Diewo namus iš naujo pataisyt.

5. Ir surinkdino klebonus bey Lewitus, ir tare jiems: iškelāuit i wissus miestus Juda, ir surinkit pinigù iš wisso Izrael, kas mētq pataisyt namus jussù Diewo; ir skubities tai daryt. Alie Lewitai nesi skubinos.

6. Tay wadinno karàlus Jojadq wyresnyji iš jà, ir tare jam: kodėl tu ne pridaboji ant Lewitù, kad jie sudėtu mēslawq iš Juda bey iš Jeruzalės, kurrę Moizėšus Pono Diewo tarnas, jiems uždėjęs, kurrę rinko tarp Izrael, šėtrai surinkimo?

7. Aš Diewo nesibijanti Utalja ir jòs sunus parplėšė Diewo namus; ir wislab, kas Pono Diewo namams buwo šwentita, jie Baalim ant gėro pristryre.

8. Tay liepė karàlus, kad štrynę darytu, ir tq padėtu laukė i wartus, prie Pono Diewo namù,

9. Ir dave išškakti Judawoj, ir Jeruzalėj, kad Ponui Diewui atga-

bėntu mėzlawa, * Moizėšaus Die-
wo tarno, Izraelui uždėtą pušęzoje.
* 2 Moiz. 30, 12, 13.

10. Tay dzaugėsi wišsi wyresnieji ir
wišsi žmones ir atneše bey sumete
tą i skrynę, iškėl jį pilna pastojo.

11. Ir kad cėšas buvo, skrynę
parnešė per Lewitus, pagal karā-
laus žodi, (matydami, daug pinnigū
toje ęsant,) tay atėjo karālaus ra-
šytojais, ir kam vyrāusasis klebons
tai buvo liepęs, ir iškrātė skrynę,
ir nešė tą wėl i sawo wietą. Taip
dare jie kas dien, kad pinnigū dau-
gybė supylė;

12. Ir karālus bey Jojada dawe
tus darbininkams, dirbantiems prie
namū Pono Diewo; tie samde re-
mestninkus, wišsokius atmenis dailey
iškalti mokanczus, ir cimmerninkus,
kad taisytu Pono Diewo namus;
ir remestninkams, kurrie geležimi bey
waru dirbo, taisyti Pono Diewo
namus.

13. Ir darbininkai dirbo, kad tas
pataisims jiems geray sėkėsi per jų
rankas; ir pilnay pataise tus Die-
wo namus, ir geray ištaię tus drū-
tus padare.

14. Ir kaip jie tai buvo pabaigę,
atgabėno jie likšusus pinnigus ka-
ralui bey Jojadi; iš tū padarydi-
no jie ryšus namams Pono Diewo,
ryšus urėdūi, ir dėginnimo-apieroms,
šaukštus, ir aukšinus bey sidabri-
nus ryšus. Ir jie apierawojo dė-
ginnimo-apieras prie tū Pono Die-
wo namū wišsaddės, kėl Jojada gyws
buwo.

15. Ir Jojada buwo pasėnęs, ir
šio amžio jam pakąsus, numirre; ir
buwo šimtu ir triju dėšimts metų,
kaip jis numirre.

16. Ir jie palaidojo jį mieste Do-
wido, tarp karalū; todėl kad jis ge-
ray buvo daręs Izraelui, ir Diewui
bey jo namams.

17. Ir Jojadiui numirtus atėjo
wyresnieji Juda, ir pasiklonojo kara-
lui; tay karalus jų klaufe.

18. Ir jie prastojo Pono Diewo
namus, Diewo jų tėwū, ir šlužio
šwentitoms girrėms bey balwonams.
Tay kėštās užejo Judą bey Jeru-
salę, dėl šios jų kaltybės.

19. Alle jis sunte prarātū pas jās,
kad jie Diewopi prisimerstu; ir tie
išluddijo jiems, alle jie tai ne norėjo
girdėt.

20. Ir Diewo Dwase užėjo ant Ja-
karjo, sunaus Jojado, kuningo, tas
pasistojo aukštay žmonėms i akis, ir
tare jiems: taipo sašo Diews: todėl
jūs pėrėjengiat prisatimus Pono Die-
wo, toktai jums ne geray sėkėsis. Aš
jūs Pona Diewą prastojot, tay jis
jus wėl prastos.

21. Alle jie susitare prieš jį, ir nu-
žudde jį atmenimis, kaip karālus
buwo liepęs, pryangij' prie namū
Pono Diewo.

22. Ir karālus Joas ne atsiminne
mieląširdingystės, kurę Jojada, jo
tėws, jam buwo išrodęs, bet nu-
žudde jo sunų. Alle mirdams jis
sake: Pons Diews tai matys ir pa-
jėškės.

23. Ir mėtui pėrėjus traunkies auk-
štyn Syrionū waistkas, ir atėję i
Judawą, ir i Jeruzalę, nušawino
wišsus wyresnūsus žmonū; ir wišsus
iš jų supleštus daiktus jie nusunte
karalui i Damaską.

24. Aš Syrionū pulkas atėjo su
ne daug vyrāis; o taczau Pons
Diews i jų rankas dawe labay didi
pulką; todėl, kad jie Wiešpatį, sa-
wo tėwū Diewą, buwo prastoję. Taip-
jau jie ir Joasą paforawojo.

25. Ir jiems nū jo šalin atsitrau-
kent, palikto jie jį sunkiomis liggo-
mis serganti. Alle jo tarnai susi-
tare prieš jį, dėl kraujo waikū Jo-
jado, kuningo, ir šawinno jį ant jo
pátalo, ir jis numirre. Ir jie pa-
laidojo jį mieste Dowido, alle ne
tarp karalū kapū.

26. Bet kurrie prieš jį susitare,
šittie buwo: Sabads, sunus Simeas-
tės, Ammonitėnės, ir Josabats, su-
nus Simritės, Moabitėnės.

27. Alle jo sunus ir wišs šlaitilus,
kursai po jųm' buwo susirinkęs, ir
budawone Diewo namū, štay, tai
yra surašyta knygoša nusidawimū
karalū. Ir jo sunus Amazja karā-
lumi pastojė i jo wietą.

25. Pėrskyrimas.

Karalāwimas Amazio, karalāus Juda.

Dwidešimt ir penkiū metų buwo Amazia, kaip jis karalūmi pastojo, ir karalāwo dwidešimt ir dewynis metus Jeruzalėj'. Jo mótina wardu buwo Joadan, iš Jeruzalės.

2. Ir jis dare, kas Ponui Diewui geray patikto; alle tačaus ne iš wissos širdiės.

3. Bet kaip jo karalyste buwo patwirtinta, nužudde jis sawo tarnus, kurrė karalū, jo tėwų buwo užmušę.

4. Alle jū waitus jis ne nužudde. Nes * taipo yra rašyta knygoje 30: kano Moizėšaus, kurosa Pons Diews liepja, ir sako: tėwai ne tur žawinnami būt už waitus, ney waitai už tėwus; bet kožnas dėl sawo nusidėjimo tur žawinnams buti.

* 5 Moiz. 24, 16.

5. Ir Amazia krowon suwadinnu Judą, ir sustate jās pagal tėwū gimmines, pagal wyresnūsus ant tūkstančių, ir ant šimtū, po wissą Judą bey Benjamin; ir sustate jās nū dwidešimt metų ir daugiaus, ir rādo jū tris šimtus tūkstančių išrinktųjų, i waitų tinkancųjų, ir ragotines bey skydus wartūti galingųjų.

6. Priegtam jis ir priėmė iš Izrael šimtą tūkstančių drūtū žalnėrū, už šimtą centnerū sidabro.

7. Alle wiens Diewo wyr̃s atėjo pas jį, ir sake: karalau, te ne eina Izraelo waitas drauge su tawim; nės Pons Diews ne yra su Izrael, ney su wissais waitais Epraim.

8. Nės jey tu ateini, koki drasumą išrodit kare, tay Diews tawę dūs prapulst per tawo neprietelus. Nės Pons Diews macę tur ir gėlbēt' ir prapuldit'.

9. Amazia atsake Diewo wyrui: kagi weikšime su šimtu centnerū, kurrus aš žalnėrams Izrael esmi dawęs? Diewo wyr̃s tare: Pons Diews dar daugiaus tur, ne kaip tiel yra, ką jis taw gal dūti.

10. Tay Amazia atšyre žalnėrus, kurrė iš Epraim pas jį buwo atėjė, kad jie i sawo kampą nueitu.

Tay jie labay supykto ant Juda, ir wėl nusitrauke i sawo kampą su didžu papykiu.

11. Ir Amazia buwo linkšmas ir išwede sawo žmones, ir išsitrauke i druskos pakalnę ir užmušė Edomitū iš Seir dēšimt tūkstančių.

12. Ir waitai Juda sugawo jū dēšimt tūkstančių gywus, tus jie wēde ant wiršaus nekurrōs ūlōs ir nuštūmė jās nū wiršaus tōs ūlōs, kad jie wissi pėrplyšo.

13. Alle žalnėrai, kurrus Amazia wėl buwo palėides, kad jie su jo žmonėmis i karą ne trauktus, ipale i miestus Juda, nū Samaria i Bet Oron, ir užmušė jū tris tūkstančius, ir ėmė daug suplėštū daiktū.

14. Ir kaip Amazia pargrįjo, nū Edomitū mušio, parsinešė jis balwonū waitū Seir, ir pastate tus saw i diewus; ir meldėsi po jū atū, ir rufino jiems.

15. Tay Pons Diews labay supykto ant Amazio ir sunte praraką pas jį, tas sake jam: kodėl tu jėškai balwonus tū žmonū, kurrė sawo žmones ne gėlėjo išgėlbēt iš tawo rankōs?

16. Ir jam su jami bekalbant, tare jis jam: ar kas tawę idėjo i karalāus dumečy? palauk, kodėl tu nori užmuštas buti? tay prarakas palowė, ir tare: aš geray numanau, kad Pons Diews pėrleides, tawę išgaišint', kad tu tai darai, ir mano šodzams ne klausai.

17. Ir Amazia, karalūs Juda, susirōdijęs nusunte pas Joasą, sunu Joaso, sunaus Jėu, karalū Izrael, ir jam sakydino: eik šen, ir apšiu-rėkiwa wiens antrą.

18. Alle Joas, karalūs Izrael, sunte pas Amaziją, karalū Juda, ir jam sakydino: erškėtis, Libanone esąs, nusunte pas cėdrą i Libanoni, ir jam sakydino: dūk sawo dukteri mano sunui per pącę. Alle žwėrys Libanone bėgo per erškėtį, ir sumyne jį.

19. Tu dingai: štay, aš Edomitus išmušau; to pasiūdidžoj' tawo širdis, ir jėškai gyraus. Dabar pasilik namėj; kodėl tu jėškai sawo prapū-

limo, kad tu prapultumbei, ir Juda su tavim?

20. Alle Amazia ne klause jo; nės tai stojos nù Dievo, kad jie padùti butu i jo rankas; todėl, kad jie Edomitù balwonus buwo jėškøje.

21. Tay Joas, karalus Izrael, kelàwo aukštyn, ir jàdu apsižurėjo su fiks fittu, jis ir Amazia, karalus Juda Bet-Semesej, kurri Judawoj' yra.

22. Alle Judawėnai nù Izraelitėnù pergaleti bėgo, košnas i savo šėtrę.

23. O Joas, Joaaso sunus, karalus Izrael sugàwo Amazią, karalus Juda, Joaso sunu, Bet-Semesej, ir nugabėno jį i Jeruzalę; ir sugròwe murus Jeruzalės, nù wartù Epraim, iškì kampinnù wartù, keturis šimtus mastù ilgus.

24. Ir wissą aukšą bey šidàbrą, ir wissus rykus, kurrie randami buwo Dievo namùse, pas Obed Edomą, ir škarbinyzøj' namùse karàlaus, ir waikus i uštatą ėme jis su sawim i Samarią.

25. Ir Amazia, Joaso sunus, karalus Juda, dar patėko, Joasui, sunui Joaas, karàlaus Izrael numirus, pentiolika mėtù.

26. Bet kas daugiaus sakytina apie Amazią, taip kas pirma, kaip kas pastiaus nusidawe, štay, tai yra rašyta knygosà karalù Juda bey Izrael.

27. Ir išk to czėso, kaip Amazia nù Pono Dievo atšikreipe, susitare jie priekš jį Jeruzalėj'; alle jis nubėgo i Lakis. Tay jie nusunte pastuy jį i Lakis, ir ušmuše jį czonay.

28. Ir pargabėno jį ant arkliù, ir palaidojo jį pas sawo tėvus, mieste Juda.

26. Pėrsšyrimas.

Ušia rutin ir pastoja raupšutu.

Tay wissi žmones Juda ėme Ušią, tas buwo šėšiolika mėtù, ir idėjo jį karàlumi i wietą jo tėwo Amazio.

2. Cassai pakūre Elot, ir tą wėl atgràžino Judawoj', kaip karalus užmigges buwo su sawo tėvais.

3. Šėšiolika mėtù buwo Ušia, kaip jis karàlumi pastojø, ir karalàwo penkis dėsintis ir du metų Jeruza-

lėj'. Jo mótina wardu buwo Jerkalja išk Jeruzalės.

4. Ir jis dārė, kas Ponni Dievni geray patikko, kaip jo tėws Amazia buwo dāręs.

5. Ir jis Diewą jėškøjo, kol Sakarja grys buwo, mokitojis regės jimàse Dievo; ir kol jis Poną Diewą jėškøjo, tol Diews jam dàwe laimėti.

6. Nės jis iškšitràukė, ir karàwo priekš Pilistėnus, ir pargròwe murus Gate ir murus Jabnej, bey murus Asdode; ir kūrė miestus aplink Asdod, ir tarp Pilistėnù.

7. Nės Diews gėlbėjo jį priekš Pilistėnus, priekš Arabianus, priekš tus Gur Baale, ir priekš Meunitus.

8. Ir Ammonitai dowanù dàwe Ušiai, ir jis buwo geray šėlbjams, išk atent i Egiptą; nės jis wis drutėsnis ir drutėsnis pastojø.

9. Ir Ušia pakurdino koryczas Jeruzalėj' prie kampinnù wartù, ir prie pakalninnù wartù, ir ant fittù kampù, ir mūrais padrūtino jas.

10. Jis ir pillà pakurdino pūščzøje, ir kasdino daug šulliniù; nės jis daug bandòs turrėjo, taip ant lankù, kaip ant plynù laukù; ir laukininkus bey wynyzininkus prie kalnù, ir pas Karmel, nės jam labay patikko lauko darbai.

11. Ir Ušia turrėjo gėrą pulką kàrui, i waikšą tinkanti žalnėrù, pagal skaitly suskaitytù, po ranka Jeriel, rašytojo, ir Maesejo, urėdininko, po ranka Unanjo, išk wyresnujù karàlaus.

12. Ir skaitlus wyresnujù tėwù išk drutujù karšygiù buwo du tūkšanczù ir šėši šimtai.

13. Ir po jù ranka wissą waikšą, tris šimtus tūkšanczù, ir septynis tūkšanczus, ir penkis šimtus kàrui tinkanczus, drùtus ir dragus, kad gėlbėtu karàliui priekš neprietelus.

14. Ir Ušia sunte jiems, wissam waiksui, štydus, ragotines, šalmus, pancėrus, kšpinius, ir àkmenis wilpštinneimis mestì.

15. Ir darydino Jeruzalėj' rykus, kytrey iškmitus, kad butu ant koryczù bey kampù, kad šàutu su strėlomis ir didzeis àkmenimis. Ir

garfas apie jį toli buwo girdims; todėl kad Dievs jį labay gėlbėjo, ištikol jis macnus pastojo.

16. Jė kaip jis macnus buwo pastojęs, pasididžawo jo širdis saw ant prapūlimo. Nės jis nusidėjo prieši Wiešpati, sawo Diewą, irėjo į bažnyčią Pono Diewo, kad rufitu ant rufinimo-altoraus.

17. Ule Usarja, kunigs,ėjo pastuy jį, ir aštūnios dėšimtis klebonū Pono Diewo su jūmi, drąsus wyrai.

18. Jė pasipriešijo Ušui, karalui, ir tare jam: taw ne pareitis, Ušai, rufit Ponui Diewui, bet klebonams, * Aronò waitams, kurrė pašwentiti yra, kad rufitu. Eil laukan iš šwentinyczòs, nės tu nusizengi; ir tai ne bus taw garbė, po ačiū Pono Diewo. * 4 Moij. 18, 7.

19. Ule Ušia supykò, ir turrejo rufinimo-rylą sawo rankoj. Jė kaip jis su klebonais susibare, iššokò raupšai ant jo kaktòs po ačiū klebonū, namūse Pono Diewo, pas rufinimo-altorū.

20. Jė Usarja, wyrausafis kunigs, prigreje sawo galwą prie jo, ir wissī klebonai, ir štay, tay jis buwo raupšūtas ant sawo kaktòs; ir jie šlūme į šalį išėjo. Jis ir pats skubinos išeiti, nės jo sloga buwo nū Pono Diewo.

21. Taipò karalus Ušia buwo raupšūtas ištikol numirre, ir gywėno styru kofiam butte raupšūtas; nės jis buwo prastumtas nū namū Pono Diewo. Ule Jotams, jo sunus, walde karalaus namus, ir prową dāre žmonėms žemėje.

22. Bet kas daugiaus apie Ušią sakytina, taip pirmieji, kaip pastutnieji jo nusidawimai, tai apraše praras Jesaia, Amozo sunus.

23. Jė Ušia užmiggo su sawo tėvais; ir jie palaidojo jį pas sawo tėvus dirwoj pas kėpines karalū, nės jie tārė: jis raupšūts. Jė Jotams, jo sunus, karalumi pastojo į jo wietą.

27. Pėrsfyrimas.

Jotams dāro, kad Ammonitai jam tur cwyje molit'.

Jotams buwo dwidešimtis ir penkiū

mētū, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo šešiolika mētū Jeruzalėj. Jo motina wardu buwo Jerusa, Zadoło dukte.

2. Jė dare, kas Ponui Diewui geray patiklo, kaip jo tėws Ušia buwo dāres, tiklay kad jis į bažnyčią Pono Diewo neėjo; ir žmones dar susigriešijo.

3. Jis kurdino aukštūšus wartus prie namū Pono Diewo; ir prie mūrū Opel jis daug budawodino.

4. Jė pakurdino miestus ant kalnū Juda; ir girrėsa jis kurdino pilis ir koryčas.

5. Jė jis karawo su karalumi waitū Ammon, ir pėrgalėjo jūis, kad waitai Ammon tą mētą jam dawe šimtą centnerū sidabro, dėšimt tukštancū korū kwieczū, ir dėšimt tukštancū korū miežū. Tiel dawe jam waitai Ammon ir antrą bey trečią mētą.

6. Taipò Jotams macnū pastojo; nės jis taisėsi elgtis pagal žodi Wiešpaties, sawo Diewo.

7. Ule kas daugiaus sakytina apie Jotamą, ir wissī jo karai, ir jo elgimmas, štay, tai yra rasyta knygoja karalū Izrael bey Juda.

8. Dwidešimt ir penkiū mētū jis buwo, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo šešiolika mētū Jeruzalėj.

9. Jė Jotams užmiggo su sawo tėvais; ir jie palaidojo jį Dowido mieste. Jė jo sunus Aš karalumi pastojo į jo wietą.

28. Pėrsfyrimas.

Apie Ašą, karalū Juda, ir apie jo griešną elgimną.

Aš buwo dwidešimt mētū, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo šešiolika mētū Jeruzalėj; ir ne dare, kas Ponui Diewui geray patiklo, kaip jo tėws Dowids:

2. Bet elgėsi pagal elgimną karalū Izrael. Priegtam jis dāre nu lietus abrozus Baalim.

3. Jė rufino pakalnėj waitū Innom, ir sudėgino sawo sunus ugnimi, pagal bjaurybę pagonū, kurrus Pons Diews pirm waitū Izrael buwo prawāres.

4. Jė apierawojo bey rufino ant

aufstybjà, ir ant kaurarà, ir po wissais šalūjenczeis mēdzais.

5. Todel Wiešpats, jo Dievs, jį padawė i rankas Syrionū karalaus, kad jie jį muše, ir didi pulkà tū, kurrie jam priklaufe, apkaltus šalin wēdė ir i Damaskà nugabėno. Taipiau jis ir padūtas buwò i rankas karalaus Izrael, kad jis jo labay didi pulkà uimuše.

6. Nės Peka, Kemaljo sunus, užmuše Judawoj' himtą ir dvidešimt tūkstančių i wieną dieną, kurrie wissi druti wyrai buwò; todel, kad jie Wiešpati, sawò tēwà Diewą, prastojo.

7. Ir Sifri, macnus iš Epraim nužawinno Mašėją, karalaus sunų, ir Afrikam, jo namū waldoną, ir Elkaną, wyrąsijį pagal karalą.

8. Ir waikai Izrael apkaltus šalin wēdė iš sawò brolū, dy himtų tūkstančių moterū, sunū bey dukterū; ir priegtam daug plėšimmo ėmė iš jų, ir nugabėno tą plėšimną i Samarią.

9. Alė buwò czonay wiens prarastū Pono Diewo, wardu Oded, tas išėjo laukan, waikui prieskais, kurs i Samarią atėjo, ir tare jiems: štay, kadangi Wiešpats, jusū tēwà Dievs, ant Juda labay pyksta, jis jās padawė i jusū rankas: alle jūs jās nužawinnot, taip bjaurey, kad tai dangun' nukanta.

10. Ir dabar jūs dumojat, waiktus Juda bey Jeruzalės saw padūt i bernus bey slūgines. Urgi tai jums ne grietas pries Wiešpati, sawò Diewą?

11. Taygi klausykite manęs, ir nugabėnkite apkaltūsus wėl tēnay, kurrus jūs šalin wēdėt iš sawò brolū; nės Pons Diews ant jusū labay supykęs.

12. Tay pasikėle nekurrie iš wyresnųjų waikū Epraim: Marja, sunus Joanan, Berėkja, sunus Mesilemot, Jeissia, sunus Sallum ir Amasa, sunus Udai, pries tus, kurrie iš waisko atėjo;

13. Ir tare jiems: jūs apkaltūsus ne turrit igabent; nės jūs tikt mišlijat kaltybę ant musū užwest po aklū Pono Diewo, kad musū griektū bey kaltybės jo daugiaus darytumė.

bit; nės jan pirma kaltybės per daug buwò, ir Pons Diews ant Izrael labay supykęs.

14. Tay šarwotieji paleido apkaltūsus ir plėšimną po aklū wyresnųjų, ir po aklū wisso surinkimo.

15. Tay pasikėle tie wyrai, kurrie dabar wardais šaukti, ir ėmė apkaltūsus, ir wissus, kurrie nūgi buwò tarp jų, ir aprėdė jās rūbais, kurrus buwò išplėšę; ir aprėdė jās, ir apawė jiems kurpes ir dawė jiems walgit' bey gėrt', ir mostijo jās, ir ušodino jās ant asilū, wissus, kurrie blogi buwò, ir nugabėno jās i Jeriką, i werbū-miestą, pas sawò brolius; ir wėl pargryžo i Samarią.

16. Tū czeš sunte karalus Aas pas karalus iš Ussur, kad jam gėlbetu.

17. Ir wėl atėjo Edomitai, ir muše Juda, ir jų kallis šalin gabėno.

18. Priegtam ir Pilištenai išsiplatino per miestus, i lankas, ir i pietus Juda; ir laimėjo Bet-Semes, Aalon, Cederot bey Soko su jų miestėlais, ir Timną su jės miestėlais; ir gwynėno tāsė.

19. Nės Pons Diews pažėmimo Judą del Aaso, karalaus Juda; todel, kad jis Judą nūgino, ir pries Poną Diewą susigriekijo.

20. Ir atėjo pries jį Tiglat-Pilneser, karalus iš Ussur, tas apgulle jį, alle ne padrutino jį.

21. Nės Aas pėrdalijo Pono Diewo namus, ir namus karalaus, ir wyresnųjų, kad dātu karalui iš Ussur; alle niekà jam ne gėlbejo.

22. Priegtam karalus Aas sawò bedoje dar wis daugiaus pries Poną Diewą susigriekijo;

23. Ir apierawojo balwonams Damaskė, kurrie jį buwò muše, ir tare: diemai karalū Syrionū gėlbti jiems, todel aš jiems apierawofu, kad jie ir man gėlbetu; norint tie jam ir wissam Izraelui prapalimu buwò.

24. Ir Aas i kruwą sumėšė rytus iš Diewo namū, ir surinko rytus Diewo namūšė, ir užrafinno daris prie Pono Diewo namū; ir pasidare altorus ant wissū kampū Jeruzalės.

25. Ir per miestus Juda šėn ir tén jis padàre aukštjbes, kad ruskitu kittiems diėwams; ir ipykino Wiešpati, sawo tėwù Diewą.

26. Bet kas daugiaus apie ji šakytina, ir wišsas jo elgimmas, taip pirmas, kaip pastutinnis, štay, tai raskyta knygosà karalù Juda bey Izrael.

27. Ir ūas užmiggo su sawo tėvais, ir jie palaidojo ji mieste Jeruzalėj; alle ne padėjo ji i kápinės karalù Izrael. Ir jo sunus Iskija karalumi pastojo i jo wietą.

29. Pėrskyrimas.

Iškija titą Diewo služką wėl atnaujin.

Iškija buwo dwidešimt ir penkiù metù, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo dwidešimt ir dewynis metus Jeruzalėj. Jo motina wardu buwo ūbja, Sakarjo duklė.

2. Ir jis dare, kas Ponui Diewui gerą patiklo, kaip jo tėws Dowids.

3. Jis atwėre wartus namù Pono Diewo, pirmame mėnesije pirmojo mėto sawo karalystės, ir pradutino jùs.

4. Ir iwede klebonus bey Lewitus; ir surinko jùs ant placžos ūlicžos i rytus,

5. Ir tare jiems: klausykite manės, jùs Lewitai: šwentikities dabar, kad pašwentitumbit namus Wiešpaties, jùsù tėwù Diewo, ir išmėskite wišą bjaurumų iš šwentinyčžos.

6. Nės musù tėwai nusizenge, ir dare, kas Wiešpaczui, musù Diewui, ne patiklo, ir ji prastojo. Nės jie sawo wėidą atkreipe nù namù Pono Diewo, ir pakalą prikreipe.

7. Ir užrafinno duris prybažnyčžo, ir išgėse lampas, ir rutinimozoles ne rufino, ir neį jokią dėginnimozapierą ne apierawojo šwentinyčžoj, Diewui Izrael.

8. Todėl Pons Diews labay supykto ant Juda bey Jeruzalės, ir padawė jùs, kad iššlaiditi ir išpūstiti butu, kad kožnas jùs šwiltipite iššwiltija, kaip jùs sawo akimis matot.

9. Nės štay, todėl musù tėwai prapile kardu; musù sunus, dukteres

bey moteres yra šalin gabėnti.

10. Bet dabar aš apsiėmėjau, sude-rėti su Wiešpaczu, Diewu Izrael; kad jo kerštas ir narsas nù musù šalin kreiptus.

11. Taygi mano waikai, ne tingėkite; nės jus Pons Diews paškyre, kad jùs po jo akių stowetumbit, ir kad jùs jo tarnais būtumbit, ir jam ruskitumbit.

12. Tay pašikėle Lewitai: Maat, sunus Amasai, ir Joel, sunus Asarja, iš waikù Kaatitù. Bet iš waikù Merari: Kis, sunus Abdi, ir Asarja, sunus Jealeleel: alle iš waikù Gerfonitù: Joab, sunus Simmo, ir Eden, sunus Joa;

13. Ir iš waikù Elizapan: Simri bey Jeiel; ir iš waikù Ušsap: Sakarja ir Matanja.

14. Ir iš waikù Eman: Jeiel ir Semei; ir iš waikù Jedutun: Semaja ir Ušiel.

15. Ir jie surinko sawo brolus, ir pašišwentino, ir iėjo pagal žodi karalaus, iš žodžio Pono Diewo, kad cysztitu Pono Diewo namus.

16. Bet klebonai iėjo i widdu namù Pono Diewo, tus cysztit, ir wis, kas necyssta (ką tikl bažnyčžoje Pono Diewo rado) jie sumete i dwartą prie namù Pono Diewo; ir Lewitai tai paėme, ir nuneše i uppe Kidron.

17. Bet jie pradėjo pirmoje dienoje pirmo mėnesio pašišwentint; ir ašmą dieną to mėnesio ejo jie i prybajnytù Pono Diewo, ir šwentino Pono Diewo namus per aštūnes dienas; ir pabaigė tai šešioliktoj dienoj pirmojo mėnesio.

18. Ir jie iėjo pas karalų Iškiją, ir tare: mes išcysztijom wišsus Pono Diewo namus, dėginnimozapierà altorų, ir wišsus jo rykus, stalą šwentitės dūnės, ir wišsus jo rykus;

19. Ir wišsus rykus, karrus karalus ūas, karalumi budams, buwo šalin mėtės, kaip jis susigriekijo, tus mes pritašėm, ir pašwentinom; štay, jie yra pas altorų Pono Diewo.

20. Tay karalus Iškija anksti pašikėle, ir surinko wyresnūsus to miesto, ir ejo aukštyn i Pono Diewo namus.

21. Ir parvede septynis jautukus, septynis áwinus, septynis érus, ir septinis ózus apierai už griekus, už karalystę, už šventinycą, ir už Judą, ir tare klebonams, Aróno waišams, kad jie apierawotu ant altoriaus Pono Diewo.

22. Tay pamušę jie galwijus, ir klebonai ėme kraujo, ir šlakstę tūmi ant altoriaus; ir papjowę áwinus, ir šlakstę kraują ant altoriaus; ir papjowę érus, ir šlakstę kraują ant altoriaus.

23. Ir parnešę ózus apierai už griekus po atliū karalaus ir surinkimo, ir uždejo sawo rankas ant jų.

24. Ir klebonai papjowę jų, ir šventino jų kraują ant altoriaus, kad sudėrintu wissą Izrael. Nės karalus buwo liepęs, deginnimo=apieras ir apieras už griekus taisyti už wissą Izrael.

25. Ir jis pastelláwo Lewitus Pono Diewo namūse su cymbalais, su psalterais, ir su arpomis, kaip Dovidas tai buwo liepęs, ir Gads, pranašas karalaus, ir praraks Natans; nės tai buwo Pono Diewo prisáikimas per sawo prarakus.

26. Ir Lewitai stowėjo su strūnžaislais Dowido, ir klebonai su trimittomis.

27. Ir Istija liepe jiems deginnimo=apieras taisyt' ant altoriaus. Ir apie tą czesą, kaip pradėdawo deginnimo=apieras, prasidėjo ir giesmės Pono Diewo, bey trimittos, ir ant wissokiū strūnžaislū Dowido, karalaus Izrael.

28. Ir wissas surinkimas meldėsi, ir giesmės giedojanczųjų, ir trimittáwimas trimittajanczųjų, taip ilgay buwo girdims, iškikol deginnimo=apieros buwo atliktos.

29. Bet kaip deginnimo=apiera buwo atlikta, pasiklonojo karalus, ir wissi pas ji ėsantieji, ir meldėsi.

30. Ir karalus Istija, draug su wyresneiseis, liepe Lewitams, Pong Diewą laupsinti su giesmėmis Dowido, ir Ussapo, pranašo. Ir jie laupsino su dzaugsmu, ir pasiklonoję meldėsi.

31. Ir Istija atsakydams tare: dabar jūs sawo rankas pildėt Po-

nui Diewui; artyn žengkite, ir parneškite apieras ir laupsės=apieras i namus Pono Diewo. Ir surinkimas princę apieras, ir laupsės=apieras, ir kóznas iš gerós wálės deginnimo=apieras.

32. Ir skaitlus deginnimo=apierų, kurtas surinkimas atnešę, buwo septynios dėšimts jáuczų, šimts áwinų, ir du šimtu érų; ir tai wislab deginnimo=apieroms Ponul Diewui.

33. Ir jie šventino šešis šimtus jáuczus, ir tris tūkstantis áwjų.

34. Bet klebonų per maž buwo, ir ne gallejo wissoms deginnimo=apieroms ádą nutráukt; todėl jie ėme sawo brolus, Lewitus, iškikol wislab buwo atlikta, ir iškikol klebonai pasišventino. Nės Lewitai weikšaus šwentinnami, ne kaip klebonai.

35. Ir deginnimo=apierų daug buwo, su taukais dėkawon=apierų ir gėrimo=apierų deginnimo=apieroms. Taipo gátawas pastojó uredas prie namų Pono Diewo.

36. Ir Istija dzaugėsi su wissais žmonėmis, kad Diewo služma wél buwo atgražinta: nės tai skubrey stojos.

30. Pėrskrymas.

Welytá šwente apšatoma ir šwentinnama.

Ir Istija nusunte pas wissą Izrael bey Judą; ir rášę grómatų ikti Epraim bey Ulanasse, kad jie ateitu i Pono Diewo namus i Jeruzalę, welykas šwėsti Wiešpaczui, Diewui Izrael.

2. Ir karalus susiródiyo su sawo wyresneiseis, ir su wissu surinkimu Jeruzalėj, welykas šwėsti antrame mėnesiję.

3. Nės jie ne gallejo tas šwėsti tū czesų, todėl, kad klebonų ne gáną pašwentinti buwo, ir žmones dar ne buwo krowon suėję i Jeruzalę.

4. Ir tai karalui geray patikfo, ir wissam surinkimui.

5. Ir liepe iššaukti per wissą Izrael, pradėjus nū Berseba išk i Dan, kad pareitu welykas šwėsti Wiešpaczui, Izraelo Diewui, Jeruzalėj; nės tos ilgay ne buwo šwėstos taip, kaip parašyta yra.

6. Ir tekūnai nuėjo su gromatomis

iš rankòs karàlaus, ir jo wyresnujù, per wissà Izrael bey Judà, kaip karàlus buwo liepes, ir tare: jùs waitai Izrael, prisiwersities Wiešpatiespi, Dieuop Abraomò, Izaoko bey Izraelo, tay jis prisigresì prie liktusujù, kurrie dar liko tarp jùsù iš rankòs karalà iš Ussur.

7. Ir ne bukite kaip jùsù tėjai bey brolei, kurrie priekš Wiešpati, sawo tėjù Dieuà nusizenge, ir jis pèrleido, kad jie išpustijami butu, kaip pátys matot.

8. Taygi ne bukite kètsprandzei kaip jùsù tėjai, bet dūkite sawo rankà Ponui Dieuui, ir ateikit i jo šwentinycà, kurè jis pašwentino amšinay, ir šlušikite Wiešpaczui, sawo Dieuui, tay didis jo pàpykis šalin kreipsis nà jùsù.

9. Nes jey jùs prisiwersities Dieuop, tay jùs brolei ir waitai mielaširdingytè turrès po ašià tū, kurrie jàs apkaltus laiko, kad jie wel pareitu i šè žemè. Nesà Wiešpats, jùsù Dieus, yra malonus ir mielaširdingas, ir ne atkreips nà jùsù sawo wèidà, jey jùs jopi prisiwersities.

10. Ir tetūnai èjo iš wieno miesto i kittà, per žemè Èpraim bey Manasse, ir it i Sebulon; alle jie išjūte ir išpeikè jàs.

11. Taczaus telli iš Usser, iš Manasse bey iš Sebulon pasižemino, ir atėjo i Jeruzalè.

12. Taipiau ir atėjo Dieuwo ranka i Judà, kad jiems dawe wienà misli turrinczè hirdi, daryt pagal karàlaus bey wyresnujù žodi, iš žodzio Pono Dieuwo.

13. Ir didis pulks žmonù susiėjo i Jeruzalè, kad šwèstu šwentè neraugintòs dūnòs antrame mènèsijè, labay didis surinkimas.

14. Ir jie pasikėlè sugròwe altòrus, Jeruzalèj' esancus, ir wissas rūtini-mo-žoles jie šalin mète, ir numete jas i upgè Kidron.

15. Ir papjowe welykòs-awinèli keturolisktoj' dienoj' antrojo mènèsio. Ir klebonai bey Lewitai išpažinno sawo gėdà, ir pasišwentino, ir atnešè deginnimo-apieras pas namus Pono Dieuwo.

16. Ir šawèjo pagal sawo dawà-

dà, kaip reikiama, pagal žolanz Moizèšaus, Dieuwo wyro. Ir klebonai šlakšte kraujà iš rankù Lewitù.

17. Nes daug jù buwo surinkime, kurrie ne buwo pasišwentinę; todėl papjowe Lewitai welykòs-awinèli už wissus, kurrie necyzti buwo, kad Ponui Dieuui šwentinnami butu.

18. Taipiau ir daug žmonù buwo iš Èpraim, Manasse, Izašar, bey Sebulon, kurrie necyzti buwo, bet wálge tiesa welykòs-awinèli, alle taczaus ne taipo, * kaip parašyta yra. Nes Ištija melde už jàs, ir tare: Pons Dieus, kùrs meilingas yra, bus malonus, * 2 Moij. 12, 8.

19. Wissiems, kurrie sawo hirdi pritaissa Dieuà iškòti, Wiešpati, Dieuà sawo tėjù, ir ne del pašwentinnimo cysstybès.

20. Ir Pons Dieus išklause Ištija, ir gyde žmones.

21. Taipò šwente waitai Izrael, kurrie Jeruzalèj' randami buwo, šwentè neraugintòs dūnòs, per septynes dienas su didzu dzaugimu. Ir Lewitai bey klebonai laupsino Ponà Dieuà kas dien su didèy skambanczis strùn-žaislais Pono Dieuwo.

22. Ir Ištija kalbėjo hirdingay su wissais Lewitais, kurrie geray išmàne, Pono Dieuwo garbè plàtint. Ir jie wálge per wissà šwentè, septynes dienas, ir apierawojo dešawon-apieras, ir dešawojo Wiešpaczui, sawo tėjù Dieuui.

23. Ir wissas surinkimas susitare, dar kittas septynes dienas šwèsti; ir šwente ir tas septynes dienas su dzaugimu.

24. Nes Ištija, karàlus Juda, dawe dównà surinkimui, tūkstanti jautukù, ir septynis tūkstantis awjù. Ir wyresnieji dawe dównà surinkimui tūkstanti jautukù, ir dešimt tūkstantis awjù. Tay klebonù daug pasišwentino.

25. Ir wissas surinkimas Juda, klebonai ir Lewitai dzaugèsi, ir wissas surinkimas iš Izrael atėjès, ir swetimieji iš Izraelo žemès atėjè, ir Judawoj' gywènà;

26. Ir buwo didis dzaugsmas Jeruzalèj'. Nes iš czešo Salomono,

Dowido sumaus, Izraelo karalaus, toktay Jeruzalei' ne buwo.

27. Ir klebonai bey Lewitai atsi-
kėle, ir žegnojo žmones, ir jų balsas
buwo išsklausytas; ir jų malda nu-
lako i jo šventą gyvėnimą i dangų.

31. Pėrskyrimas.

Balsuonā garbinimas išpūstis; aprūpinimas
klebonū bey Lewitū.

Ir kaip tai wislab buwo atlikta,
tay iškelāwo wisli Izraelitėnai, mie-
stūsė Juda randamieji, ir sulāuze
stulpus, ir nukirto šventitas girrai-
tes, ir sugrōwe aukštibes bey alto-
rus iš wisios Judawos, Benjamin,
Epraim bey Manasse, i' jų wislay
išpuštijo. Ir wailai Izrael wisli
wėl nusitrāuke pas sawo turtą i sa-
wo miestus.

2. Alle Iškija sustate klebonus bey
Lewitus i jų dawādą, koją pagal
jo urdą, taip klebonus, kaip Le-
witus, prie dēginimo-āpieriū, ir prie
dēlawon-āpieriū, kad jie služitū, dē-
lawotu, ir laupsintū wartūsė ābažo
Pono Diewo.

3. Ir karalus dawe sawo dalyką,
iš sawo turto, dēginimo-āpieroms
rytą-metą ir wakarą, ir dēginimo-
āpieroms ant sabbatōs, nauj-mēne-
sio šwencų ir Pittū šwencų, kaip
tai parasyta yra knygosā zokano
Pono Diewo.

4. Ir jis tare žmonėms, Jeruza-
lei' gywenantiems, kad jie dalies
dātu klebonams bey Lewitams, kad
jo geraus galėtu pributi prie zokano
Pono Diewo.

5. Ir kaip tas žodis išsiplātino,
dāwe wailai Izrael daug pirmoniū,
jawū, šwėžaus wyno, aliejaus, me-
daus, ir wisso, ką suwāle iš laužo;
ir wissoiū dēšimtinū jie daug sunesė.

6. Ir wailai Izrael bey Juda,
kurrie miestūsė Juda gywėno, taipo-
jau dēšimtines parnešė galwijū bey
awjū, ir dēšėtines šwentitojo, kur-
ras jie Wiespaczui, sawo Diewui,
buwo šwentinę, ir padare tū cze
krūwą, o tē wėl krūwą.

7. Treczłame mėnesijē jie pradėjo
kruwas sudėt, ir sekname mėnesijē
jie tai atlikto.

8. Ir Iškijui su wyresnėis iei-

nant, ir tas kruwas be matant, laup-
sinno jie Poną Diewą, ir jo žmones
Izrael.

9. Ir Iškija klāuse klebonus bey
Lewitus apie tas kruwas.

10. Ir Usarja, klebons, wyresny-
sis iš gimminės Zadok, tare jam:
iš to czėslo, kaip jie pradėjo dow-
nas sunesit i Pono Diewo namus,
mes walgėm, ir prisiwālgėm, ir dar
daug likto; nės Pons Diews pėr-
žegnojo sawo žmones, todel likto
ši kruwa.

11. Tay liepe karalus, kad jie sky-
nū darytu, prie Pono Diewo namū.
Ir jie padare jas.

12. Ir supyle czonay dōwanas, dē-
šimtines, pašwentitas, wiernay. Ir
ant tū wyresnysis buwo Kananja,
Lewits, ir Simej, jo brolis, antras,

13. Ir Teiel, Usasja, Ragat, Usael,
Jerimot, Josabad, Eliel, Jesmakja,
Maat bey Bėnaja, pasteloti per ran-
kas Kananja, ir Simej, jo brolio,
pagal žodi karalaus Iškijo. Bet Usar-
ja buwo wyrāusasis Diewo namūsė.

14. Ir Kore, sunus Jemna, Lē-
wits, wartū sargas i rytus, buwo
ant dowanū Diewo, iš gerōs wālės
dūtųjų, kurrie Ponui Diewui i do-
waną buwo dūdami, ir ant šwen-
czausjų.

15. Ir po jo ranka buwo: Eđen,
Minjamin, Jesua, Semaja, Amarja
bey Sakanja klebonū miestūsė, ant
wiernōs služimos, kad turrētū dāti
sawo brolams, pagal jų dawādą,
majāusamjam kaip didžamjam.

16. Priegtam ir tiems, kurrie per
wyriškus buwo rošūjami, nū trijų
mētū, ir kas daugiaus wisū tū, kur-
rie iėjo i Pono Diewo namus, ko-
nas sawą dieną, kad tą služitū, kaip
jis wadits, pagal jų dawādą.

17. Ir tiems, kurrie tarp klebonū
buwo rošūjami gimminėje sawo tēwā,
ir Lewitams, nū dwidēšimt mētū, ir
kas daugiaus, kaip kožnas wadits,
pagal jų dawādą.

18. Priegtam tiems, kurrie rošūja-
mi buwo tarp jų wailū, moterū, su-
nū bey dukterū, tarp wisso surinki-
mo; nės jie wiernay šwentino, kas
šwentita buwo.

19. Taipiau ir wyrai wardais bu-

wo šaukti tarp waitù Aaron, klebonù, ant prymiescù laukù, per wissus miestus gywénancù, kad jie dalies dātu wissiems wyriškiems tarp klebonù, ir wissiems, kurrie tarp Lewitù buwo surokėjami.

20. Taipò dare Ištija per wissà Judawà; ir dare, kas gera, tikra ir teisù buwo po atliù Wiešpaties, sawo Diewo.

21. Ir apie wissà dalyką, ką jis pradėjo, namams Diewo ant gero, pagal žokanà ir prisiškimus, jėškoti sawo Diewà; tai dare jis iš wissòs širdies, todėl jis ir laimėjo.

32. Pėrskyrimas.

Ištija bywù buwù apšaugojams prieš Saneribà. Po šù nusidawimù ir wiernybès atėjo Saneribs, Ussurù karalus ir traukies i Judawà, ir guldėsi aplink apmuritù miestus, ir mislijo tus sawesj plesť.

2. Ir kaip Ištija maté Saneribà ateinanti, ir sawo wėidà kreipianti prieš Jeruzalė karanti:

3. Tay jis susiròdijo su sawo wyresneiseis ir karzygeis, uskimšti wandenis šullinù, lauke miesto esancù; ir jie gėlbejo jam.

4. Ir susirinko didis žmonù pulkas, tie uskimšo wissus šullinus, ir tėkancjus wandenis widduje tòs žemės, ir tare: kad karalei iš Ussur ne daug wandens rąstu, kadà jie ateis.

5. Ir jis buwo drąsus, ir pataisė wissus murus, kur jie skylėti buwo, ir pakūrė korycù ant tų, ir budawojo lauke dar kitià murà, ir mūrais aptwėrė Nillo prie miesto Dwido; ir padarė daug ginklù bey stydù.

6. Ir sustatė žalnėrù wyresnūsus i kàrà pas žmones. Ir surinko jùs pas sawę i plėczę ulicę prie miesto wartù, ir kalbėjo su jeis širdingay, tarydams:

7. Būkite linksmi ir drąsus, nesibijokities ir ne nusiminkit dėl karàlaus iš Ussur, ney dėl wissò to pulko, kurs pas jį yra; nės didėsnis yra su mumis, ne kaip su jūm'.

8. Su jūmi yra kuniškias petys, alle su mumis yra Wiešpats, musù Diewas, kad jis mus gėlbėtu, ir musù kàrà waldytu. Ir žmones

pasititkėjo ant žodžiù Ištijo, karàlaus Juda.

9. Potam sunte Saneribs, karalus Ussurù, sawo tarnus i Jeruzalė (nės jis buwo Latis apgulės, ir wissi jo žmones su jūmi) pas Ištijà, karalù Juda, ir pas wissus Judawėnus, Jeruzalėj' esancjus, ir jam sakydino:

10. Taip sakò Saneribs, karalus Ussurù: ant kò jùs pasitikities, kurrie jùs gywénat Jeruzalėj' apgultoje?

11. Ištija jùs pėrkalb', kad jùs smerczui padātu, i badà bey tròškuli, ir tara: Wiešpats, musù Diewas, mus išgėlbės iš rankòs karàlaus Ussurù.

12. Ar ne jis tas Ištija, kursai jo aukštybes ir altorus sugròwė, ir sakės Judawoj' bey Jeruzalėj': prie wieno altoraus jùs turrite melstis, ir ant to rukint?

13. Ar ne žinnote, kà aš bey mano tėwai dare wissiems žmonėms per žemes? Argi ir diewai pagonù per žemes sawo žemę galėjo išgėlbėt iš mano rankòs?

14. Kas yra tarp wissù diewù šù pagonù, kurrus mano tėwai išgaišino, kurs sawo žmones butu galėjęs išgėlbėt iš mano rankòs, kad jùsù Diewas jùs galėtu išgėlbėt iš mano rankòs?

15. Taygi nesidūkities Ištijo suwiloti, ir ne dūkities tai pėrkalbėt, neygi werykite jam. Nės kadangi ney wiens diewas wissù pagonù ir karalysejù ne galėjo sawo žmones išgėlbėt iš mano bey iš mano tėwù rankù: tay ir jùsù diewai jùs ne išgėlbės iš mano rankòs.

16. Priegtam jo tarnai dar daugiaus kalbėjo prieš Wiešpati, Diewà, ir prieš jo tarnà Ištijà.

17. Jis ir gròmatas rase, ant apjùko Wiešpaties, Diewo Izraelo, ir kalbėjo apie jį, ir tare: lygey kaip diewai pagonù per žemes sawo žmones ne išgėlbejo iš mano rankòs, taipò ir Ištijo Diews jo žmones ne išgėlbės iš mano rankòs.

18. Ir jie šaukė didžiu balsu žydis: kay prieš žmones Jeruzalėj', ant murù esancjus, jùs pabaukšinti ir išgandit', kad jie miestà laimėtu.

19. Ir kalbėjo prieš Diewà Jeru-

žalės, kaip prieš balwonus žmonū ant žemės; kurtie žmonū rankomis buwo padaryti.

20. Alle karalus Ištija, bey praraks Jesaia, Amozo sunus, Diewq melde prieš tai, ir šauke dangun'.

21. Ir Pons Diews sunte angelū wienq, tas nugaišino wissus macnūsus iš waisko, ir waldonus bey wresnūsus abazė Assurū karalaus; kad su gėda wėl nusitrūke i sawo žemę. Ir kaip jis i sawo diemo namusėjo, nujudde ji ezonay kardu, tie, kurtie iš jo rėtū buwo išėjė.

22. Taip gėlbejo Pons Diews Ištija, ir tus iš Jeruzalės, iš rands Saneribo, Assurū karalaus, ir wissū kittū, ir išgėlbejo jās nū wissū aplintuy.

23. Kad daugel Ponui Diewui dōwanū nėše i Jeruzalę, ir brangius daiktus Ištijui, karalui Juda. Ir jis pastuy garbės pilns buwo po atitū wissū pagonū.

24. Tū czeš Ištija smertnay apsirgo; ir jis meldeši Pono Diewo: tas išklause jį, ir dawe jam stebuklq.

25. Alle Ištija nesilaikė pagal gėrybes iš Diewo gautafes, nės jo širdis pasididžawo. Todėl pāpyktis Diewo ji užpūle, ir Judawq bey Jeruzalę.

26. Alle Ištija pasizėmino, kaip jo širdis buwo pasididžawusi, su tais iš Jeruzalės; todėl pāpyktis Diewo jās ne užpūle, Ištijui gywam b'ėsant'.

27. Ir Ištija turrėjo labay didi bagotummq bey garbė; ir pasidare saw skarbū iš sidabro, iš aukso, iš brangiū atmenaiczū, iš staney kwėpjanczū žolū, iš stydū, ir iš wissotiū brangiū daiktū;

28. Ir namus ruggiams, kad cze supiltu jawus, šwiežu wynq bey aliejs; ir staldus wissotiems galwijams, ir gardus awims.

29. Ir pasikurdino saw miestus, ir turrėjo galwijū, awjū bey jauczū daugybę; nės Pons Diews jam dawe labay didi turtq.

30. Jis yra ansai Ištija, kurs autstaję wandens wersmę Gione užtimšo, ir tą žemyn kreipe iš wakarū i Dowido miestq; nės Ištija palaimōs

turrėjo, bille tą jis tikt' pradėjo.

31. Alle kaip pāslai wresnūjt iš Babel pas ji buwo atfusti, kad klāustu ano stebuklo, žemėje nusidawuso, prastojo ji Diews taip, kad ji mėgitu, jeib šinnoma butu wislab, kas jo širdije buwo.

32. Alle kas daugiaus apie Ištiją satytina, ir jo mielasirdingyste, štay, tai yra rasyta regejime prarako Jesaio, Amozo sunaus, knygosq karalū Juda bey Izrael.

33. Ir Ištija užmiggo su sawo tėwais, ir jie palaidojo ji aukštūse kapūse waitū Dowido. Ir wissas Juda, ir tie iš Jeruzalės ji gārbino jau numirrus. Ir jo sunus Manasse karalumi pastojo i jo wietq.

33. Pėrstyrimas.

Karalawimas Manassio bey Amono.

Manasse buwo dwylika metų, kaip jis karalumi pastojo, ir karalawo penkis dēšimts ir penkis mėtus Jeruzalėj'.

2. Ir dare, kas Ponui Diewui ne patikto, pagal bjaurybes pagonū, kurrus Pons Diews pirm waitū Izrael buwo prawaręs.

3. Ir atškreipe, ir budawojo aukštybes, kurras jo tėws Ištija buwo pargrōwęs; ir istate Baalim altorus, ir pasidare šwentitas girraites, ir pasiklonojo wissotiam dangaus pulkui, ir šlužijo jiems.

4. Jis ir pakūre altorus namūse Pono Diewo; apie kurras Pons Diews buwo kalbėjęs: Jeruzalėj' tur mano wardas buti amšinay.

5. Ir pakūre altorus wissotiems dangaus pulkams, abejūse pryangiūse prie namū Pono Diewo.

6. Ir jis dawe sawo sunums per ugni citi, pakalneje sunaus Innom, ir styre dienas ir dabojo ant paukšczū šauksmo; ir žynawo, ir istate burtininkus bey pažymjū-išguldytojus, ir dare daug to, kas Ponui Diewui ne patikto, kad ji ipykintu.

7. Jis ir dejo abrozus bey balwonus, kurras jis darydino, i Diewo namus, apie kurras Pons Diews Dowidui buwo kalbėjęs ir Salomonui, jo sunui: šūse namūse Jeruzalėj', kurras aš saw pastyrau iš wis-

sū gimminā Izrael, aš sawo wardą
skatysu amsinay;

8. Ir ne dāsu daugiaus paslyst
koją Izrael nū tōs žemės, kurrę aš
iteikiau jū tėwams: jey tiktay klau-
sydami darys wislab, kę aš jiems
liepiau, pagal wissą žokang, prisaki-
mus ir prowas per Moizęšn.

9. Alle Manasse suwillojo Juda, ir
tus iš Jeruzalės, kad jie pikčiaus
dare, ne kaip pagonai, kurrus Pons
Diews dėl waitū Izrael buwo iš-
gaishinnes.

10. Ir kad Pons Diews dawe kal-
bėti su Manasse, ir su jo žmonėmis,
tay jie to nieko ne atbojo.

11. Todėl Pons Diews dawe ant
jū ateit waito-waldonus karalaus
iš Ussur, tie Manasę i pāncias idė-
tą apkale; ir surakinno jū lencugais,
ir nugabėno jū i Babel.

12. Ir kaip jis bėdof buwo, tay
jis pakarney melde Wiefpati, sawo
Diewą, ir labay pasijėmino po atū
Diewo sawo tėwū,

13. Ir meldesi ir pakarney melde
jū. Tay jis išklause jo pakarney mel-
dimą, ir sugrąšino jū wēl i Jeru-
zalę i jo karalystę; tay išpažinno
Manasę, Poną Diewą šanti Diewą.

14. Potam jis pakūre galūsūsus
murus prie Dowido miesto, i waka-
rus pas Gion prie uppėlio, ir kur i
žuwiū wartus ieinama, ir aplink
Opel, ir dāre jās labay aukštus, ir
idėjo wyresnūsus i apmūritus mie-
stus Juda.

15. Ir mēte šalin swėtimus die-
wus, ir balwonus iš namū Pono
Diewo, ir wissus altorus, kurrus jis-
sai buwo pakūres ant kalno namū
Pono Diewo, ir Jeruzalėj; ir išmete
jās laukan iš miesto.

16. Ir pataisė altorų Pono Die-
wo, ir apierawojo ant to dėlawo-
nės: bey laupsės-apieras; ir liepe Ju-
dą, kad jie šlužitu Wiefpaczui, Iz-
raelo Diewui.

17. Bet tikt žmones dar apiera-
wojo ant aukštybū, alle taczaus
Wiefpaczui, sawo Diewui.

18. Bet kas daugiaus apie Manasę
sakytina, ir jo malda sawo Diewop,
ir kalbėjimas tū, kurrie regėjimus
regėdawo ir su jūmi kalbėdawo war-

dan Wiefpatiūs Izraelo Diewo,
štay, tie yra tarp nusidawimū ka-
ralū Izrael;

19. Ir jo malda, bey palarnus
meldimmas, ir wissi jo griekai bey
nusidėjimai, ir anos wictos, ant kur-
rū jis aukštybes pakūre, ir šwen-
titas girraites bey balwonus idėjo,
pirm neng jis pažemints buwo; štay,
tie yra rašyti tarp nusidawimū pra-
nāšū.

20. Ir Manasse užmiggo su sawo
tėwais, ir jie palaidojo jū jo namū-
se. Ir jo sunus Amons karalumi
pastojo i jo wietą.

21. Dwidėsimt ir dwejų metų bu-
wo Amons, kaip jis karalumi pasto-
jo, ir karalawo dū metų Jeruzalėj.

22. Ir dare, kas Ponui Diewui
ne patiklo, kaip jo tėws Manasse
buwo dars. Ir Amons apierawojo
wissiems balwonams, kurrus jo tėws
Manasse buwo darydins ir šlužijo
jiems.

23. Alle jissai ne pasijėmino Ponui
Diewui, kaip jo tėwas Manasse bu-
wo pasijėmines. Tassai Amons kal-
tybes wis padaugino.

24. Ir jo tarnai pasistenge prieš
jū, ir nužudė jū jo namūse.

25. Tay žmones žėmėje užmūšė
wissus, kurrie prieš karalū Amon
buwo pasistenge. Ir žmones tōs
žemės idėjo jo suns Josiā karalumi,
i jo wietą.

34. Pėrskyrimas.

Josia cypšij ir pataisė bajoręją.

Josia buwo aštūnū metų, kaip ka-
ralumi pastojo, ir karalawo tris de-
šimts ir wienus metus Jeruzalėj.

2. Ir dare, kas Ponui Diewui ge-
ray patiklo; ir elgėsi pagal elgimā
sawo tėwo Dowido, ir ne atškreipe
ney ant dešinės, ney ant fairės.

3. Kēs ašmame mete sawo karalā-
wimo, waitš dar bebudams, pra-
dėjo jis jėškoti Diewą sawo tėwo
Dowido; ir dmylikame mete jis
pradėjo apczytīt Judą bey Jeru-
zalę nū aukštybū, ir nū šwentitū
girraicū, ir nū balwonū bey nu-
lietū abrozū.

4. Ir dawe po sawo atū nulaužt
altorus Baalim; ir abrozus ant jū

wiršaus jis wiršuy nukirto; ir šventitas girraites, ir balwonus bey abrozus jis sukūle, ir sutryne jās i dulkes, ir pabere jās ant kapū tujū, kurrie jiems buwo apierawoje;

5. Ir sudėgino kaulus klebonū ant altorū; ir apczyštijo taipo Judą bey Jeruzalę.

6. Priegtam ir miestūse Manasse, Epraim, Simeon, ir' atent i Nap-tali, per jū pušezas aplinkuy.

7. Ir kaip jis altorus bey šventitas girraites buwo nulaužęs, ir balwonus i dulkes sudaužęs ir wišsus abrozus nukirtęs per wišsq žemę Izrael, tay jis wel parėjo i Jeruzalę.

8. Aštūnolikame mete sawo karalystės, kaip jis žemę ir Diewo namus buwo apczyštijęs, sunte jis Sapaną, Uzaljo sunų, ir Maeseją, wyresnįjį miesto, ir Joą, Joaaso sunų, wyrausaji ant rąstū, kad pataisytu namus Diešpaties, sawo Diewo.

9. Ir jie atėjo pas wyrausaji kuningą Ilkį, ir pinnigai jiems buwo dūti, kurrie Diewo namams buwo atnešti, kurrus Lewitai, pas slenksti sargybę laikantieji, buwo surinkę iš Manasse, iš Epraim, ir iš wišsū likkusujū Izraelije, ir iš wišsōs Judawōs bey Benjamin, ir iš tū, kurrie Jeruzalę' gywėno.

10. Ir dawe tus darbininkams i rankas, pastatytiems prie Pono Diewo namū. Ir jie dawe tus tiems, kurrie dirbo prie Pono Diewo namū, ir kur tie buwo pagėdę, kad jie tus taisytu.

11. Tie tus išdawe cimmerninkams ir budawoninkams, kad jie iškalditus akmenis ir ištasytus medžius pirktu, lubbas tū namū iškloti, kurrus karalei Juda buwo pagadinnę.

12. Ir tie wyrai dirbo wiernay prie to darbo. Ir ant jū buwo statyti Jaats bey Obadja, Lewitai iš waikū Merari, Sakarja bey Messulam iš waikū Kaatitū, tq darbą pasubint; ir wišsi buwo Lewitai, kurrie ant strūn-žaislū galsėjo.

13. Ule ant tū, kurrie naštas nešjo, ir kittus prie wišsōio darbo priwarydowo per wišsas urėdystes, buwo iš Lewitū, rasytojei, urėdninkai bey wartū-sargai.

14. Ir išimdami pinnigus, Pono Diewo namams idėtus, rado Ilkia, kuningas, knygas žokano Pono Diewo, Moizėšaus dūtas.

15. Ir Ilkia atsafydams tare Sapanui, rasytojui: aš radau žokano-knygas, Pono Diewo namūse. Ir Ilkia dawe tas knygas Sapanui.

16. Ule Sapanus nuneše tas karalui, ir atšakė karalui, tarydams: wišlab, kas po rankomis tawo tarnū padūta, tai jie dāra.

17. Ir jie supyle pinnigus, Pono Diewo namūse rąstus, ir dawe tus pristatytiems bey darbininkams.

18. Ir Sapanus, rasytojis, pasakė tai karalui, tarydams: Ilkia, kunings, dawe man kofias knygas. Ir Sapanus skaitė tosa po akiū karalaus.

19. Ir kaip karalus žokano žodžus girdejo, iplėše jis sawo rubus.

20. Ir karalus liepė Ilkiui bey Aikamui, Sapano sunui, ir Abdonui, sunui Mikko, ir Sapanui, rasytojui, ir Usajui, karalaus tarnui, ir tare:

21. Auejė klaukite Poną Diewą už manę ir už likkusius Izraelije, ir už Judą, del žodžių knygū, rąstujū. Aš papykis Pono Diewo yra didis, kursai ant musū ussidege, kad musū tėjai ne pilnawojo žodi Pono Diewo, kad jie darytu, kaip rasyta yra šiosa knygosa.

22. Tay nuėjo Ilkia su kittais karalaus sustaiseis pas pratakėnę Uldą, Sallumo pączę, sunaus Takeat, sunaus Asra, rubū-sargo, kurri Jeruzalę' gywėno antroje pusėje, ir kalbejo tai su je.

23. Ir ji tare jiems: taip sako Diešpats, Izraelio Diews: sakykite tam wyrui, kurs jus pas manę sunte:

24. Taip sako Pons Diews: šitay, aš nepalaimōs użwesu ant šio kampo, ir jo gywatininkū, wišsus keikimus, * šiosa knygosa rasytus, kurras paskaite po akiū karalaus Juda;

* 3 M. 26, 14. 5 M. 28, 15.

25. Todėl, kad jie manę prastojo, ir kittiems diewams rufino, kad manę ipykintu wišsōkieis darbais sawo rankū. Ir mano papykis ussidegs ant šio kampo, ir ne bus išgėsomas.

26. Ir karalui Juda, kurs jus parsunte, Poną Diewą klaukt', jū

taipo turrìte sakyt': taip sàko Wieshpats, Izraelo Dievs, apie žodžus, kurrus tu girdėjai:

27. Todėl, kad tawo širdis pamankštinta, ir pasižeminai po akiù Diewo, jo žodžus girdėdams pries ši kampa, ir pries jo gywatininkus, ir po mano akiù pasižeminai, ir sawow rubus iplėšei, ir po mano akiù werkėi; tay aš tawę ir išklausiau, sàko Pons Dievs.

28. Sztay, aš tawę sumalyšu pas tawo tėvus, kad su pakėjumi i sawo kapus nukaktumbei; kad tawo akys ne matytu wissą tą bėdą, kurrę aš užwesu ant šio kampo, ir ant jo gywatininkù. Ir jie atsàkė tai karalui.

29. Tay nusunte karalus, ir dawe kruwon sueiti wissus wyresnūsus iš Juda bey iš Jeruzalės.

30. Ir karalus aukštyn nuėjo i Pono Diewo namus ir wissi wyrai Juda, ir gywatininkai iš Jeruzalės, Klebonai, Lewitai, ir wissi žmonės, taip mažieji, kaip didieji; ir jo jù ausù buwo skaitomi wissi žodžei knygosà derėjimo, Pono Diewo namūse rąstosa.

31. Ir karalus pasistojo i sawo wietą, ir derėjimą padare po akiù Pono Diewo, kad pagal Pono Diewo žodi kožnas pasieltu, ir pilnawotu jo prisikimimus, luddijimus ir prowas, iš wissos širdies, ir iš wissos dūšos, kad darytu pagal wissus žodžus šio derėjimo, kurrìe rąstyti buwo šiosa knygosà.

32. Ir cze stowėjo wissi, kurrìe Jeruzalėj' ir Benjaminij' buwo. Ir gywatininkai iš Jeruzalės dare pagal derėjimą Diewo, jù tėwù Diewo.

33. Ir Josia mète šalin wissas bjaurybes iš wissù žemjù, waikù Izrael esancujù, ir dare, kad wissi Izraelije randami, Wieshpaczui, sawo Diewui, šlūzijo. Kol Josia gyws buwo, tol jie ne atsikreipe nù Wieshpaciès, sawo tėwù Diewo.

35. Pėrsšyrimas.

Josia šwenzia welyšas, ir galą gàuia kare. Ir Josia šwente welyšas Ponui Diewui Jeruzalėj', ir papjowe welyšos-awineli keturoliktą dieną pirmo mėnesio.

2. Ir jis dawādijo Klebonus i jù urėdą, ir twirtino jùs jù urėde namūse Pono Diewo.

3. Ir tare Lewitams, kurrìe wissą Izraeli mošinno, ir Ponui Diewui pasiwentiti bumo: idėkit šwentą šrynę i namus, Salomono, Dowido sunaus, Izraelo karalaus, pakurtus. Jūs ne turrìte tą ant peczù nešti. Taygi šlūzikit Wieshpaczui, sawo Diewui, ir jo žmonėms Izrael.

4. Ir dawādikite gimminę sawo tėwù pagal jùsù dawadą, kaip tas parasyts esti Dowido, karalaus Izrael, ir jo sunaus Salomono.

5. Ir stowėkite šwentinycoj' pagal dawadą gimminù tėwù, tarp sawo brolių iš žmonù gimmušù, ir pagal dawadą tėwù gimminù tarp Lewitù.

6. Ir papiąukit welyšos-awineli, ir pasišwentikit, ir pritaisykit sawo brolus, kad jie darytu pagal žodi Pono Diewo per Moizėšų.

7. Ir Josia dawe dowanay prastiems žmonėms, žryczus bey ožyczus (wislab ant welykù, wissiems, kurrìe cze buwo) kad jù skaitlus buwo tris dešimts tukštancjù; ir trys tukštanczi jauczù, ir wislab, iš turto karalaus.

8. Bet jo wyresnieji dawe dowanay iš geròs walės žmonėms, ir Klebonams bey Lewitams, (butent Ilkia, Sakarja bey Jeiel, wyresnieji Diewo namūse, iš Klebonù) welyšoms, dų tukštanczų ir šėšis šimtus (žryczù bey ožyczù) prie tų dar tris šimtus jauczù.

9. Alle Kananja, Semaja, Netaneel, ir jo brolei, Usabja, Jeiel ir Josabad, Lewitù wyresnieji, dawe i dowaną Lewitams ant welykù, penkis tukštantis (žryczù bey ožyczù;) prie tų dar ir penkis šimtus jauczù.

10. Taipo Diewo šlūzma buwo pagatawita; ir Klebonai stowėjo ant sawo wietòs, ir Lewitai i sawo dawadą, pagal žodi karalaus.

11. Ir jie papjowe welyšos-awineli; ir Klebonai ėmė iš jù rankù ir šlāfšte; ir Lewitai nutraukė jù ūdą.

12. Ir atšyre dēginnimo- apieras, kad jas dūtu tarp daliù tėwù gimminù i kožną jù pulką, Ponui Diewui apierawoti, kaip tai rąstyta kny-

gosa Moizėšaus. Taipiau jie dare ir su jaučiais.

13. Ir jie kėpe tą welykòs-awinėlì prie ugnies, kaip reikėjo. Alie kas šwentita buvo, išwirre pūdùse, kàtilùse bey skauradosa; ir jie dāre tai skubrey prastiems žmonėms.

14. Potam jie pastelāwo ir saw, bey klebonams. Nės klebonai, Aròno waikai, dārbo turrėjo prie dēginimo: apierà bey taukù iki nakties; todėl turrėjo Lewitai ir saw, ir klebonams, Aròno waikams, pasteloti.

15. Ir giedantėji, waikai Asapò, stowėjo ant sawo wietòs, pagal žodi Dowido, ir Asapò, ir Emano, ir Jedituno, karālaus prānašo, ir wartù: sargai prie wišù wartù, ir jie ne atstojo nū sawo urėdo; nės Lewitai, jù brolei, pastelāwo jiems.

16. Taipò prigatāwita buvo tą dien' wišà Pono Diewo slūjma, kad welykos butu šwenczamos, ir dēginimo: apieros uždegamos ant altoraus Pono Diewo, kaip karālus Josia buvo liepęs.

17. Taipò waikai Izrael, kurrie cze buvo susiėję, šwente tū cžėf welykas, ir šwente neraugintòs dūnds per septynes dienas.

18. Bet ney wienos welykos Izraelije taipò ne buvo šwentitos, kaip šios, iš cžeso Zomelo, prārako, ir ney wiens karālus Izraelije taipò welykas buvo šwentes, kaip Josia welykas šwente, ir klebonai, Lewitai, wišà Juda, ir kas iš Izrael buvo susiėję, ir gywātninkai Jeruzalės.

19. Aštūnoliktame metē karalystės Josia šios welykos buvo šwentitos.

20. Po to, kaip Josia tus namus buvo itaisęs, aukštyn trāukies Neko, Egiptionū karālus, kad karāutu prie Karkemis pas Prāt; ir Josia išsitrāukė jam priešais.

21. Alie jis sunte pāslus pas jì, ir jam sakydino: kas man dārbo su tawim, karālau Juda? aš dabar ne ateimi, prie tawęs, bet aš karāuju prieš kitta gimminę, ir Diews man sakęs, kad skubizaus. Palāuf prieš Diewą (stėngtis) su

mannim šanti, kad jis tawę ne sugaišintu.

22. Alie Josia ne atkreipe sawo wėidą nū jo, bet taisėsi su jūmi karāuti, ir ne klaufe žodžiams Neko iš burnòs Diewo; ir atejo su jūmi karāuti ant plynū laukū pas Megiddą.

23. Bet strelczi iššowē karāly Josiā; ir karālus sake sawo tarnams: wėikite manę i kitta šalì, nės aš labay esmi išeistas.

24. Ir jo tarnai nukėle jì nū wėžimmo, ir wėje jì ant kitto jo wėžimmo ir nugabeno jì i Jeruzalę; ir jis numirre, ir jie palaidojo jì i kapus sawo tėwo. Ir wišà Juda bey Jeruzalē gedėjo del Josio.

25. Ir Jeremia dejiwo del Josio; ir wišì, kurrie giedojo, ir kurros giedojo, kalbėjo sawo dejiwimo giesmes ant Josio, iki šei dienai; ir tai i pāproti wirtò Izraelije. Štay, tai yra rašyta dejiwimo-giesmėsa.

26. Alie kas daugiaus apie Josiā sakytina ir jo mielāširdinytse, pagal šwentą raštą zokane Pono Diewo,

27. Ir jo nusiðawimai, taip pirmieji, kaip pastutinnieji, štay, tie yra rašyti knygosà karalū Izrael bey Juda.

36. Pėrsfyrimas.

Apie tus, kurrie Josiā šėle, ir apie kalėjimą Babelištā.

Ir žmones žemėje ėmē Joaasą, Josio sunų, ir idėjo jì karālumi i jo tėwo wietą Jeruzalę.

2. Dwidėšimt ir trijų metų buvo Joaas, kaip jis karālumi pastojo, ir karālāwo per tris mėnesus Jeruzalę.

3. Nės Egiptionū karālus atstātē jì Jeruzalę; ir uždėjo tai žemei i korawonę šimtą centnerū sūdabro, ir wieną centneri aukso.

4. Ir Egiptionū karālus idėjo Eliakim, jo broli, i karālū ant Juda ir ant Jeruzalės, ir pėrkeitē jo wardą Jojakim. Alie jo broli Joaas ėmē Neko, ir nugabeno jì i Egiptą.

5. Dwidėšimt ir penkiū metų buvo Jojakims, kaip jis karālumi pastojo, ir karālāwo wienolika metų Jeruzalę; ir dare, kas Wišpaczui, sawo Diewui, ne patikšo.

6. Ir Nebukad-Nazar, Babelo karalus, traukėsi aukštyn prieš jį, ir surašino jį lencugais, kad jį i Babel nuvestu.

7. Taip jau Nebukad-Nazar kallis ryšus iš Pono Dievo namū nugalėno i Babeli; ir idėjo jās i sawo bašnyczą Babelė.

8. Alle kas daugiaus apie Jojakim sakytina, ir jo bjaurus daiktai, kurrus jis dāre, ir kurrie jeme rādosi, stay, tie yra rašyti knygosā karalū Izrael bey Juda. Ir jo sunus Jojakims karalumi pastojo i jo wietā.

9. Užtūnū mėtū buwo Jojakims, kaip jis karalumi pastojo, ir karalūwo tris mėnesus ir dešimt dienū Jeruzalėj; ir dare, kas Ponui Diewui ne patiklo.

10. Alle mėtui pėrėjus, nusunte Nebukad-Nazar, ir dawe jį i Babeli nugabėnt draug su brangieis rykais iš namū Pono Diewo; ir idėjo Zidėkij, jo broli, i karalū ant Juda ir ant Jeruzalės.

11. Dvidešimt mėtū ir wieno buwo Zidėkija, kaip jis karalumi pastojo, ir karalūwo wienolika mėtū Jeruzalėj;

12. Ir dare, kas Wiešpaczui, jo Diewui, ne patiklo; ir ne pasižėmino po akiū prarako Jeremiošaus, kalbanczo iš burnos Pono Diewo.

13. Priegtam jis atpūle nū Nebukad-Nazaro, Babelo karalūaus, kurram jissai prie Pono Diewo buwo prisėkęs; ir pastojo kėtsprandis, ir užkėtino sawo širdi, kad ne prisiverstu Diewop, Izraelo Diewop.

14. Ir wissi wyresnieji iš klebonū, draug su žmonėmis, labay daug grietū padare pagal wissotias bjaurybes pagonū; ir subjaurino Pono Diewo namus, kurrus jissai buwo šwentingės Jeruzalėj.

15. Ir Wiešpats, jū tėwū Diews, sunte pas jās sawo pašlus, anksti.

Nės jis czedijo sawo žmonā, ir sawo gywėnimo.

16. Alle jie per apjākā laike Diewo pašlus, ir paniekino jo žodžus, ir išjūke jo prarakus, itikol papykis Pono Diewo ant sawo žmonū taip didyn ėjo, kad ne galėjo tą gydit.

17. Nės jis atwede ant jū kaldeonū karalū, ir dawe kardu nužudyt jaunus jū wyriškius, namūse jū šwentinyczos, ir ne czedijo ney jaunikiaczū ney mergū, ney senūjū, ney tėwū-tėwū; wissus jis padawe i jo rankas.

18. Ir wissus ryšus iš Diewo namū, didžus ir majus, stārbus iš Pono Diewo namū, ir stārbus karalūaus bey jo wyresnujū; wissab jis nuwėdino i Babeli.

19. Ir jie sudėgino Diewo namus, ir sugrōwe murus Jeruzalės; ir wissus jū paloczus jie ugnimi sudėgino, ir wissus jū brangus ryšus pagadino.

20. Ir šalin gabėno i Babeli, kas nū kardo buwo išliktės; ir pastojo jo ir jo sunū tarnai, itikol Persū karalei karalūwo;

21. Kad išsipilditu žodis Pono Diewo, Jeremiošaus kalbėtas, itikol žeme sawo sabbatū gana turrėtu. Nės per wissā czesā išpūstijimo buwo sabbata, itikol septynios dešimtis mėtū išsipilde. * Jer. 25, 11.

22. Alle pirmame mete Korės, Persū karalūaus, kad išsipilditu žodis Pono Diewo, iš burnos Jeremiošaus kalbėtas, prikele Pons Diews dwāsę Korės, Persū karalūaus, kad jis dawe iššaukti per wissā sawo karalystę, ir gromatomis, ir sakydino:

23. Taip sako Kores, Persū karalus: Wiešpats, dangaus Diews, dawe man wissas karalystes per žemes, ir liepe man, jam namus budawoti Jeruzalėj Judawoje. Taygi, kas jūšū iš jo žmonū yra, su tūm t'essie Wiešpats, jo Diews, ir te nusitraukie aukštyn.

Gėlas antrujū knygū nusidawimų karalū.

Kunghos Gyro.

1. Përstyrimas.

Gyranus malone, kad Gybus is kalezimo isleibo.

Birmame mete Korës, Persu karalaus, kad ishipilditu zodis Pono Die-wo, is burnos Jeremioshaus kalbetas, prikele Pons Diews dwase Korës, Persu karalaus, kad jis dawe isshauti per wissq sawo karalyste, ir gro-matomis, ir sakydino:

2. Taip sako Kores, Persu karalus: Wiespats, dangaus Diews, dawe man wissas karalystes per zemes, ir liepe man, jam namus budawoti Jeruzalej, Judawoje.

3. Taygi, kas just is jo zmonu yra, su tum, p esse jo Diewas, ir te nusitraukie aukstyn i Jeruzale, Judawoj' ir te budawoj' namus Wies-paties, Izraelo Diewo. Jissai yra Diewas Jeruzaleje.

4. Ir kursai dar lisses yra wissosa halisa, kurosa jis swetims yra, tam te padeba zmones is jo halies sidabru, ir aukso rykus, lobu ir galwijais is geros wales, Diewo namams Jeruzaleje.

5. Tay pasikete wyresnieji tewai is Juda ir Benjamin, ir klebonai bey Lewitai wissi, kurrus dwase Diews prikele aukstyn nuciti, ir budawoti Pono Diewo namus Jeruzaleje.

6. Ir wissi ja susedai nudalijo jiems sidabro ir aukso rykus, lobi ir galwijus, ir brangius daiktus; be to, la dar is geros wales dawe.

7. Ir karalus Kores isdawe rykus Pono Diewo namu, kurrus Nebukad-Nezar is Jeruzales buwo isemes, ir i sawo diewo namus idejes.

8. Bet Kores, Persu karalus, isdawe tus per Mitredati, skarba-uzweizda; ir pastaita jis Sesbazarui kuni-gaishczui Zyda.

9. Ir tai yra ja skaitlus: trisdesimts aukso praustuwa ir tukstantis sidabro praustuwa, dwidesimt ir dewyni peilia,

10. Tris desimt aukso kupku, ir kitta sidabro kupku keturi simtai ir desimt; ir kitta ryku tukstantis.

11. Kad wissu ryku is aukso, ir sidabro buwo penki tukstanczi, ir keturi simtai. Wissus Sesbazarus su tais nugabeno, kurrie is kalezimo Babel aukstyn nuėjo i Jeruzale.

2. Përstyrimas.

Skaitlus ir surashims sugroshtanczi Zyda ir ja rantus.

Tai yra tie zmones is tos zemes, kurrie aukstyn nuėjo is kalezimo, kurrus Nebukad-Nezar karalus is Babel, i Babel buwo nuwedęs; ir wel i Jeruzale ir i Juda sugryjo, kiewiens i sawo miestq.

2. Ir atejo su Serubabelu, Jesua, Neemia, Seraja, Keelja, Mardokai, Bilsan, Mispar, Bigewai, Keum, ir Baena. Tai yra skaitlus wyru zmonu Izrael:

3. Waiku Pareos, du tukstanczu, simts, septynios desimt ir du.

4. Waiku Sepatjo, trys simtai, septynios desimt ir du.

5. Waiku Ura, septyni simtai, septynios desimt ir penki.

6. Waiku Paat Moab, is waiku Jesuo, Joabo, du tukstanczu, astuni simtai ir dwylka.

7. Waiku Elam, tukstantis, du simtu, penkios desimt ir keturi.

8. Waiku Satu, dewyni simtai, keturios desimt ir penki.

9. Waiku Sakai, septyni simtai, ir sešios desimt.

10. Waiku Bani, seši simtai, keturios desimt ir du.

11. Waiku Bebai, seši simtai, dwidesimt ir trys.

12. Waiku Usgado, tukstantis, du simtu, dwidesimt ir du.

13. Waiku Adonikamo, seši simtai, sešios desimt, ir seši.

14. Waiku Bigewai, du tukstanczu, penkios desimt ir seši.

15. Waiku Udino, keturi simtai, penkios desimt ir keturi.

16. Waiku Utero is Istio, dewynios desimt ir astuni.

17. Waiku Bezai, trys simtai, dwidesimt ir trys.

18. Waikū Jora, šimts ir dwylika.
19. Waikū Usum, du šimtu, dwi-
dėšimt ir trys.
20. Waikū Gibbar, dewynios dė-
šimt ir penki.
21. Waikū Betleem, šimts, dwidė-
šimt ir trys.
22. Wyrū Aetopa, penkios dėšimt
ir šeši.
23. Wyrū iš Anatot, šimts, dwi-
dėšimt ir aštuni.
24. Waikū Asmawet, keturios dė-
šimt ir du.
25. Waikū Kirijat Arim, Kapira
ir Beerot, septyni šimtai, keturios
dėšimt ir trys.
26. Waikū Rama ir Gaba, šeši
šimtai, dwidėšimt ir wiens.
27. Wyrū iš Rikmas, šimts, dwi-
dėšimt ir du.
28. Wyrū iš Betel ir Ai, du šim-
tu, dwidėšimt ir trys.
29. Waikū Rebo, penkios dėšimt
ir du.
30. Wyrū iš Magbis, šimts, pen-
kios dėšimts ir šeši.
31. Waikū antrojo Elamo, tūk-
stantis, du šimtu, penkios dėšimt
ir keturi.
32. Waikū Arim, trys šimtai, ir
dwidėšimt.
33. Waikū Lod, Adid, bey Ono,
septyni šimtai, dwidėšimt ir penki.
34. Waikū Jereo, trys šimtai, ke-
turios dėšimt ir penki.
35. Waikū Senaa, trys tūkstančiai,
šeši šimtai ir trisdėšimt.
36. Klebonū: Waikū Jedajo iš gim-
minės Jesuo, dewyni šimtai, septy-
nios dėšimt ir trys.
37. Waikū Immer, tūkstantis, pen-
kios dėšimt ir du.
38. Waikū Passur, tūkstantis, du
šimtu, keturios dėšimt ir septyni.
39. Waikū Arimo, tūkstantis ir
septimolika.
40. Lewitū: Waikū Jesuo ir Kad-
miel, iš waikū Odawjo septynis dė-
šimt ir keturi.
41. Tū, kurrie giedojo: Waikū As-
sapo, šimts, dwidėšimt ir aštuni.
42. Waikū wartininkū: waikai Sal-
lum, waikai Utero, waikai Talmono,
waikai Ukubo, waikai Utito, ir wai-

- kai Sobajo, iš wisso šimts, trisdė-
šimts ir dewyni.
43. Aetinimū: Waikai Zio, waikai
Asupo, waikai Tabauto,
44. Waikai Kerofo, waikai Sico,
waikai Padono,
45. Waikai Lebano, waikai Ugabo,
waikai Ukubo,
46. Waikai Ugabo, waikai Samla-
jo, waikai Unano,
47. Waikai Giddelō, waikai Gaa-
ro, waikai Keajo,
48. Waikai Kezino, waikai Aetodo,
waikai Gasamo,
49. Waikai Ufo, waikai Passeao,
waikai Bessajo,
50. Waikai Usno, waikai Meunim,
waikai Nebusim,
51. Waikai Bakbuso, waikai Uku-
po, waikai Aruro,
52. Waikai Bazeluto, waikai Mei-
do, waikai Arso,
53. Waikai Bartomo, waikai Sis-
sero, waikai Tamo,
54. Waikai Kezia, waikai Utipo.
55. Waikai bernū Salomono: wai-
kai Sotai, waikai Soperet, waikai
Pruda,
56. Waikai Jacla, waikai Darfo-
no, waikai Giddelō,
57. Waikai Sepatjo, waikai Atti-
lo, waikai Pokeret iš Zebaim, wai-
kai Ami.
58. Wissū Aetinimū, ir waikū ber-
nū Salomono, iš wisso buwo trys
šimtai, dewynios dėšimt ir du.
59. Ir šittie taipojau drauge auk-
štyn kelawo: Mitel, Mela, Tel, Ar-
sa, Kerub, Uddan, ir Immer; alle
jie ne galejo išrodit sawo tėwū na-
mus, ney sawo gimminę: ar jie bu-
tu iš Izraelitėnū.
60. Waikai Delajo, waikai Tobio,
waikai Aetodo, šeši šimtai, penkios
dėšimts ir du.
61. Ir iš waikū Klebonū: waikai
Abajo, waikai Ufoz, waikai Bar-
sillai, kursai iš dukterū Barsillai,
Gileaditėno, paccę wėde, ir buwo jōs
wardu wadinta.
62. Tie jėškōjo sawo gimminės su-
rāšima, ir ne surādo tų; todėl jie nū
Klebonū služmōs walni pastōjo.
63. Ir Atirsatas sake jiems, kad jie
ne wālgitu nū šwenzāušōjo; itikol

kunings stōsis su šwiesybė ir teisybė.

64. Wiśso surinkimo i kruwā surū-
foto, buwo kėturos dēšimtis tūkstān-
cziū, ir du tūkstanczū, trys šimtai
ir šešios dēšimt;

65. Be jū bernū ir sluginū; tū
buwo septyni tūkstanczei, trys šim-
tai, ir trisdēšimtis ir septyni, ir tur-
rėjo du šimtus wyrū bey moterū gie-
danczū,

66. Septynis šimtus ir trisdēšimtis
ir šešis žirgus, du šimtus kėturos
dēšimtis ir penkes ašilarkliū,

67. Returis šimtus ir trisdēšimtis
ir penkis werbludū, ir šešis tūš-
tanczus septynis šimtus, ir dwidē-
šimt ašilū.

68. Ir nekurrie wyresnųjų tēwū,
kaip jie atėjo prie Pono Diewo na-
mū i Jeruzalę, tay jie patys pasi-
sūlijo ant sawo wietōs Diewo na-
mus pastatyti.

69. Ir dawe kiel igalėjo i starbą
ant budawonės, šešes dēšimtis tūš-
tanczus, ir wieną tūstanti ašlūsinū,
ir penkis tūstantis swārū sidābro;
ir šimtą sermėgū kleboniškū.

70. Taip gywėno klebonai ir Le-
witai, ir nekurrie žmonū, ir kurrie
giedojo, ir wartininkai, ir Netinim
sawo miestāse, ir wiśsi Izraelitēnai
sawo miestāse.

3. Pėrsfyrimas.

Apie beginnimo apierds altorų; lapbudzū
šwente, ir bažnyčios pāmata.

Ir kaip septints mėnesis rādos, Izraē-
litēnams sawo miestāse bešant; žmo-
nes wiensirdzey susirinko i Jeruzalę.

2. Ir pasikėlė Jesua, Jozadako su-
nus, ir jo brolei, klebonai, ir Seru-
babilis, Sealtielo sunus, bey jo bro-
lei, ir budawojo altorų Diewo Izraē-
lo, deginnimo-apiera ant to apiera-
woti, kaip * rāšyta yra jokane Moiz-
šaus, Diewo wyro. * 3 M. 6, 9.

3. Ir pastatė altorų ant sawo wie-
tōs, (nėsa išgastis jiems rādos nū
žmonū per žemes,) ir apierawojo ant
to Ponui Diewui deginnimo-apiera,
ir rytmečzeis ir wakarais.

4. Ir šwente lap-budzū šwente, *
kaip rāšyta yra, ir parneše degin-
nimo-apiera kas dieną, pagal stat-

ly, kaip pareitis, kas dien sawo
apiera. * 3 M. 23, 34.

5. Notam ir dientiškas deginnimo-
apieras, ir nauj mėnesiū ir wiśsi
šwenczū Ponui Diewui šwentinnamā,
ir wiśsiškas iš gerōs wātes dātas
apieras, kurtas Ponui Diewui iš
gerōs wāles atneše.

6. Pirmą dieną sėtmojo mėnesio
pradėjo jie deginnimo-apiera Ponui
Diewui apierawoti. Alie pāmats
Pono Diewo bažnyčios dar ne bu-
wo dētas.

7. Bet jie dawe pinnigū tiems re-
mestninkams, kurtie almenis iškale,
ir cimmerninkams; ir walgi ir gė-
rimą, ir aliejū Sidoniams ir Tyrio-
nams, kad cedrū-medžus iš Liba-
nono jurėmis i* i Japo atgabėntu,
kaip Kores, Persū karālus, jiems
buwo liepęs.

8. Antroje mete jū atėjimo prie
Diewo namū i Jeruzalę, antrojo
mėnesio, pradėjo Serubabilis, Se-
altielo sunus, ir Jesua Jozadako su-
nus, ir Pitti, jū broliū, klebonai ir
Lewitai, ir wiśsi, kurtie iš kėlėjimo
buwo sugryžę i Jeruzalę, ir paste-
lawo Lewitus nūg dwidēšimt metū
ir senėsnus, priweizdēt darbą prie
Pono Diewo namū.

9. Ir Jesuas stowėjo su sawo su-
numis ir broleis, ir Kadmiel su sa-
wo sunumis, ir waikai Juda wiśsi
iš wieno, priweizdėti darbūninkus
prie Diewo namū, butent waikus
Enadado, su jū waikais ir su jū
broleis, Lewitais.

10. Ir budawoninkams pāmata
prie Pono Diewo bažnyčios bedė-
dant, stowėjo kunigai apširdę, su
trimitomis, ir Lewitai, Ussapo wai-
kai, su cymbalais, gārbinti Poną
Diewą, su giesme Dowido, Izraelo
karālaus.

11. Ir giedojo prieš Pitts Pittą,
laupšindami ir dėlawodami Ponui
Diewui, kad jis malonus yra, ir jo
mielāširdingyste amžinay patenka ant
Izraelo. Ir wiśsi žmones didžū bal-
su gārbino Poną Diewą, kad pāma-
tas Diewo namū buwo dētas.

12. Bet daug senųjų klebonū ir
Lewitū, ir wyresnųjų tēwū, kurtie
pirmāsus namus buwo regėję, o dab-

bar maté, kaip šlems namams po ją atidū pámats buvo dėtas, werke jie didzu balsu. Ule daug iš jų su-
lawo su dzaugsmu, kad jų suławi-
mas toli buvo girdims;

13. Kad žmones ne galėjo perma-
nyti suławimą su dzaugsmu, dėl šau-
kimmo werkimo žmonėsa; nės žmo-
nes šauke didzu balsu, kad jų bal-
są iš tolo galėjęi girdėti.

4. Pėrsityrimas.

Bažnyčios budawojimas nūg Žydū neprietelū
apstabytas.

Bet kaip priesimininkai Juda ir Ben-
jamin išgirdo, kad kalėjimo waikai
Wiešpaczui, Izraelo Dievui, bažny-
čią budawojo:

2. Utėjo jie pas Serubabel, ir pas
wyresnūsus tėvus, ir tare jiems: mes
su jumis norime budawoti, nės mes
jėškóm jūsu Diewą, lygey kaip jūs;
ir mes ne apierawojóm nū to czėso,
kaip * Ussar-Addon, Ussurū karalus,
mus czę atgabėno. *2 Kar. 19, 37.

3. Bet Serubabelis ir Jesua, ir kit-
ti wyresnūsū tėwū, iš Izrael, atfakė
jiems: Ne prider mums su jumis na-
mus sawo Diewo budawoti; bet mes
norime wieni budawoti Wiešpaczui,
Dievui Izraelo, kaip mums Kores,
Persū karalus, liepęs.

4. Tay žmones tōs žėmės wis tra-
fino rankū darbą žmonū Juda, ir
gandinno jūs be budawojant.

5. Ir samde priesį jūs rodininkus,
ir suarde jų sudawojimą, Koley Ko-
res, Persū karalus, gyws buvo,
iši Dariui, Persū karalui, be kara-
laujant.

6. Aša Aaswerui karalum pasto-
jus, pradzoj sawo karalystės, rąstais
jie apskunde gywėnanczus Žydū-žė-
mėje ir Jeruzalėje.

7. Ir czėje Artasasto rąše Bislams,
Mitredatas, Tabeelis, ir kitti jų
draugai iškū Artasasto, Persū kara-
laus. Bet rąstas tōs gromatōs Sy-
riškay buvo rąšytas, ir Syriškay
išguldytas.

8. Keum, wyrąšas dumczus, ir
Simšai, rąšytojis, rąše tą gromatą
priesį Jeruzalę, iškū Artasasto ka-
ralaus:

9. Mes Keum, wyrąšas dumczus,

ir Simšai rąšytojis, ir kitti roto iš
Dima, iš Uparsak, iš Tarplat, iš
Persū, iš Uraš, iš Babel, iš Susan,
iš Dea, ir iš Elam,

10. Ir kitti žmones, kurrus didis
ir pagirts Ussaparus atgabėno, ir
jūs buvo ilėidės i miestus Sama-
riōs, ir kitti šę pus wandens ir (žė-
mėje) Kanaan.

11. Ir tai buvo gromatoje rąšyta,
kurę karalui Artasastui sunte: tawo
tarnai, wyrai šę pus wandens, ir
Kanaane,

12. Žinnę dūdam karalui, kad Žy-
dai nū tawęs pas mus atėjusieji i
Jeruzalę, i tą maistą kelenti, ir pi-
tą miestą, budawoj' tą, ir jo murus
iš apacjōs išmurij'.

13. Dėlgi to karalui žinnę dūdam,
jey tas miestas bus pabudawotas, ir
murai iš naujo pagatāwiti: tay jie
mėzlawą, muitą ir kas mėt' dūda-
mą czę ne dās, ir jų darbas pra-
dėtasis karalams bus ant iškādōs.

14. Bet kadangi mes wissi dabar
czę kruwoj' esme, kurrie bažnyčią iš-
pūstijóm, tay mes ne norėjóm dau-
giaus iškėst, kad karalus taipo panie-
sinams butu; dėl to mes sunczam,
ir karalui apie tai žinnę dūdam'.

15. Kad dūtumbėi jėškoti knygosą
nusidāwimū sawo tėwū, tay tu tosa
knygosą rąši, ir supraš, kad šis mie-
stas maistą darąsis, ir karalams bey
žėmės iškadingas yra, ir daro, kad
ir kitti iš senowės atpūl; dėl to tas
miestas ir išpūstis yra.

16. Dėl to mes, karalai, žinnę dū-
dam, kad tu, jey šis miestas bus bu-
dawotas, ir jo murai gatavi bus:
tay tu dėl to miesto šę pus wandens
nielę ne palaitysi.

17. Tay karalus atrašę sunte Keu-
mui, wyrąsam dumczui, ir Simša-
jui rąšytojui, ir kittiems iš jų roto
Samarioj' gywėnantiems, ir kittiems
aną pus wandens: Pakajū jums wė-
lijam, ir jus swėstinam.

18. Ta gromata, kurę jūs mums
atsuntėt, aiskiey man yra pastaltyta.

19. Ir aš liepjau, kad jie jėškotū.
Ir jie surado, kad šis miestas iš se-
nowės priesį karalus pasistėnges, ir
maistą bey atpūlimą pakėles;

20. Ir kad macnus karalei Jeru-

žalėje buvę, kurrė ponawojo ant wiŝo to, kas aną šal' wandens yra, kad jiems muitas, mēzlawa, ir kas mēt atliekama czyje dāta yra.

21. Taygi dabar darykit pagal ŝi paliepinmą: uždrauskite tiems wyrams, kad tą miestą ne budawotu, iŝ aŝ tai liepū.

22. Taygi dabokities, kad tame dalyte geray prīdabotūmbit; kad karalui iŝkada ne rāstus.

23. Bet kaip ta gromata karālaus Artasasto, Keumui ir Simŝajui rāŝytojui, ir jū draugams paŝaityta buwo, nukelāwo jie greitay aukŝtyn i Jeruzalę pas Žydus, ir gyne jiems su ŝarwota ranka ir su gwoļu.

24. Tay lowēŝi darbas prie Diewo namū Jeruzalėj', ir paŝilikto iŝ i antą mētą Dariaus, Persū karālaus.

5. Pērŝtyrimas.

Dar apie baŝnyčės budawonę.

Bet prarakāwo prarakai Uggai ir Zakarja, sunus Jddo, Žydams Judāwoje ir Jeruzalėje eŝantiems, war-dan Diewo Izraelo.

2. Tay paŝikēle Scrubabelis, Seal-tielo sunus, ir Jesua, Jožadako sunus, ir pradėjo Diewo namus budawoti Jeruzalėje, ir su jeis prarakai Diewo, kurrė jās paŝtirino.

3. Tū czeŝ atėjo prie jū Tatnai, žēmės waldonas, ŝę pus wandens, ir Star-Bosnai, su ŝawo draugais, ir taipo jiems ŝakė: kas jums liepe tus namus budawoti, ir jo murus pagatāwiti?

4. Tay mes jiems atŝakēm, kū war-du tie wyrai eŝq, kurrė tą budawonę prīweizdėjo.

5. Bet atys jū Diewo atwiros buwo ant Žydū wyresnujū, kad jiems tai ne uždraude, iŝkilol tas reikals Dariui buwo praneŝtas, ir jie del to ātraŝq gawo.

6. Bet tokią grōmatą paraŝe Tatnai, žēmės waldonas ŝę pus wandens, ir Star-Bosnai su ŝawo draugais iŝ Aparŝal, kurrė ŝę pus wandens buwo, iŝki karālaus Dariaus.

7. Ir tie žodjai toj' gromatoj' taipo buwo paraŝyti: Karālui Dariui wiŝq pakajū mes wēlijam.

8. Žinņę dādam karālui, kad mes

i Žydū žēmę nukākom prie namū aukŝczāuŝojo Diewo, kurrus iŝ wiŝo-ŝiū atmenū budawoja, ir baŝius i ŝėnas dēda, ir tas darbas greitay jiems ŝėŝasi per jū rankas.

9. Bet mes wyresnūsus klāusēm, ir jiems taipo ŝakēm: kas jums liepe, tus namus budawoti, ir jū mūrus pagatāwiti?

10. Taipjau mes ir klāusēm: kū wardu jie eŝq, kad taw tus pranēŝtūmbim. Ir ŝurāŝēm wardus tū wy-rū, kurrė jū wyraūŝiejū buwo.

11. Alle jie mums tokius žodzus at-ŝakė, ir ture: mes eŝme tarnais Die-wo dangaus ir žēmės, ir budawojam tus namus, kurrė jau pirm daug mētū buwo pabudawoti, kurrus "di-dis karālus Izraelo buwo budawo-jes ir pagatāwijes. " 1 Kar. 6, 1.

12. Alle kaip musū tēwai Diewq iŝ dangaus ipytino, tay jis jās pa-dawe i rankas Nebukad-Nezaro, Ba-belo karālaus, Kaldeiŝto, tas iŝpū-ŝijo. ŝus namus, ir ŝalin gabėno žmonės i Babeli.

13. Alle pirmame mete Korės, ka-rālaus Babelo, liepe tas pats ka-rālus Kores, ŝus Diewo namus bu-dawoti.

14. Kēs ir aukŝo bey ŝidābro rykus Diewo namūŝe, Nebukad-Nezaro iŝ baŝnyčės Jeruzalės atimtus, ir i baŝnyčq Babel nugabēntus, iŝkēme karālus Kores iŝ baŝnyčės Babel, ir dawe tus Sesbazarui wardu, kurri jis i žēmės waldonq idėjo;

15. Saŝydams jam: Imk ŝus ry-kus, ir nukelauk, ir nugabēnt jās i baŝnyčq Jeruzalėj'; ir budawodint Diewo namus ant ŝawo wietos.

16. Tay tas pats Sesbazaris atėjo, ir pāmātą dėjo Diewo namams Je-ruzalėj. Iŝ to czeŝo budawojami ir dar ne pagatāwiti yra.

17. Taygi jey taw, karālau, patin-ka, tay dūk perjeŝkoti wiŝsus ŝarbo-namus karālaus, Babelij' eŝan-czus, ar tai karālaus Korės liepta yra, Diewo namus Jeruzalėje buda-wōti; ir paŝust mums karālaus mi-ŝi apie tą dalytą.

6. Pėrsfyrimas.

Wissfelas isfbudawojimas is paswentinimas
bajnycyda.

Tay liepe karalus Darius, kad jėš-
kots kamaroj', starbo-namase kar-
laus, kurie buvo Babelije.

2. Ir surado Ugmetoj' pillij', kurri
Medu žemėj' yra, lokias knygas; ir
tosa toks nusidawimas taip buvo
rašytas:

3. Pirmame mēte karalaus Korės,
liepe karalus Kores Diewo namus
Jeruzalėj' budawoti, ant tōs wietōs,
kur apierawodawo, ir pamatą dėti,
aukštummui šešes dėsintis mastū, ir
platummui wėl šešes dėsintis mastū.

4. Ir tris senas is wissfotiū akme-
nū, ir wieną seną is medų. Ir
raštas atgaus is karalaus namū.

5. Priegtam aukso ir sidabro ry-
tus namū Diewo, Aebufad-Aezaro
is bajnycyda Jeruzalės atimtus, ir
i Babel nugabēntus reiks atdūti, kad
wėl atgabēnami butu i bajnycy-
da Jeruzalėj', ant sawo wietōs Diewo
namase.

6. Taygi atsitolinities nāg jū, tu
Tatnai, žemės waldone, aną šal'
wandens, ir Star-Bosnai, su sawo
draugais is Aparsak, kurrie jū. aną
šal' wandens este.

7. Te dirb' jie prie Diewo na-
mū; kad žyda waldonas ir jū wyre-
sneji Diewo namus budawotu ant
sawo wietōs.

8. Uš ir liepiau, ką jums reikia,
žyda wyresniems daryti, kad bu-
dawotu Diewo namus, butent, kad
is karalaus starbū nū mofecyū mo-
kamų aną šal' wandens, umay
imtu, ir žmonėms dūtu, ir jie ne
gašinnami butu.

9. Ir jey jie primatytu wersū, ery-
cū, arba ošū ant dēginimo-apierōs
Diewui is dangaus, kwieczū, dru-
stōs, wyno ir alėjaus, pagal budą
Klebonū Jeruzalėj', tay reik' jiems,
kas jiems pareikis, kas diena dūti,
ir toktay pilnay ispiditi,

10. Kad jie apierawotu ant saldaus
kwāpo Diewui is dangaus, ir melstu
už karalaus amšią, ir jo waikū.

11. Uš toktai paliepiau. Ir kur-
sai žmogus šis žodžius atmainys,

nūg to namū reik' rasti imti, ir tą
atnešti, ir jį prie to pakti; ir jo
namai tur' wyrausybei pripalti, to
nusidėjimo deley.

12. Bet Diewas, danguje gywe-
nasis, te nūjudda wissus karalus
ir žmones, kurrie sawo rantas is-
tiesia, tittai daryti ir suardyti Die-
wo namus Jeruzalėje. Uš Darius
toktai paliepiau, kad tai tūjaus is-
sipilditu.

13. Tai su wissa proce pilnawojo
Tatnai, žemės waldonas aną šal'
wandens, ir Star-Bosnai, su sawo
draugais, pas kurtus karalus Da-
rius buvo funtes.

14. Ir wyresneji žyda budawojo;
ir tas dārbas jiems geray sėkėsi pa-
gal prarāwimā prarātū Uggai-
aus, ir Zakarjaus, Jodo sunaus;
ir budawonę atlikto pagal palie-
pimā Diewo Izraelo, ir pagal isā-
kimā Korės, Dariaus bey Artasasto,
Persū karalū.

15. Ir pilnay isfbudawojo tus na-
mus itti trēciai dienai mėnesio Adar;
tai buvo šeštās metas karalui Da-
riui bewaldant.

16. Ir waikai Izrael, Klebonai, Le-
witai, ir titti waikai kalėjimo, paswen-
tino Diewo namus su daugsmu.

17. Ir apierawojo paswentinami
Diewo namus šimtą wersū, dū
šimtu erycū, keturis šimtus ošū,
ir apierai už griekus, už wissā Iz-
raeli dwylitą ošū pagal skaitis gim-
minā Izrael.

18. Ir dėjo Klebonus i jū damā-
dą, ir Lewitus i jū sargybę, kad
šluzitu Diewui Izraelije esanciam;
* kaip parasyta yra knygos Mo-
zėšaus. * 4 M. 3, 6. p. 8, 24.

19. Ir waikai kalėjimo welykas
šwente, keturolitōj' dienōj' pirmojo
mėnesio.

20. Kesa Klebonai ir Lewitai bu-
wo apsicystiję, kad wissi wissotinay
cysti buvo; ir papjowe welykū-
awinēti wissiemis waikams kalėjime,
ir sawo broliams, ir Klebonams,
ir saw.

21. Ir waikai Izrael, kurrie is
kalėjimo buvo sagryję, ir wissi, kur-
rie prie jū buvo prisistyrę, nū ne-

cypstybės pagond žėmėje, kad jėškėtu
Wiešpat, Dievą Izrael,

22. Wálge, ir šwente šwente ne-
raugintòs dūnòs septynes dienas su
dzaugimu. Nes Pons Dievs buvo
jūs linsmus padaręs, ir širdi kará-
laus iš Ussur prie jų prikreipęs, kad
jūs pastiprintu ant darbo prie namų
Dievo, Izraelo Dievo esancio.

7. Perskyrimas.

Ezra gáun' pamėijimą pastubinti ir pastelloti
Dievo-šluimą.

Bo šū nusidawimū karalyšteje Arta-
sasto, Persū karalaus, nusitraukė auš-
styn iš Babel Ežras, Serajo sunus,
sunaus Usarjo, sunaus Iškio,

2. Sunaus Sallum, sunaus Zado-
to, sunaus Utobo,

3. Sunaus Umarjo, sunaus Usarjo,
sunaus Merajot,

4. Sunaus Sėrajo, sunaus Uši, su-
naus Buki,

5. Sunaus Abisuo, sunaus Pinča-
so, sunaus Elezaro, sunaus Arono,
wyráufojo kuningo,

6. Kursai titray buvo išmokits
žokane Moizėšaus, kurri Wiešpats
Izraelo Dievs, buvo dawęs. Ir
karólus dawe jam wislab, tą jis
práše, pagal ranką Wiešpaties, jo
Dievo, jį pristojencio.

7. Ir auškštn nusitraukė drauge
nešurrie iš waikū Izrael, ir klebo-
nū, ir Lewitū, giedancijų, warti-
ninkū ir Aetininū, i Jeruzalę, sek-
mame mēte Artasasto, karalaus.

8. Ir jie atėjo i Jeruzalę penkta-
me mėnesije, tai yra sėtmas mēts
karalaus.

9. Aša pirmą dieną pirmo mėne-
sio jis pasimislijo auškštn nusitraukė
iš Babel, ir pirmą dieną penkto mė-
nesio jis atėjo i Jeruzalę, kaip Die-
wo ranka jį pagėlbėjo.

10. Nes Ežras pritaisė sawo šir-
dį, jėškėti Pono Dievo žokanę, ir
daryt, ir mokit Izraelije prisákimus
ir promas.

11. Ir tai rašyta buvo gromatoje
karalaus Artasasto, dūtoj Ežrui, tam
klebonui, ir rašte-mokitui, kurs mo-
kitojis buvo žodyū Pono Dievo, ir
jo prisákimū Izraelije:

12. Artasastas, karalus wisū kará-
lū, Ežrui, klebonui ir rašte-mokitui
žokane Dievo iš dangaus, pakajus
ir paswėitinimas!

13. Aš liepiau, kad wisši, kurrie
iš geròs walės mano karalyšteje iš
žmonū Izrael, ir iš klebonū bey
Lewitū, i Jeruzalę nor trauktis, kad
su tawimi trauktus;

14. (Tu nės) karalaus ir septynū
rot-ponū essi sustas, kad lankytumbei
Judą ir Jeruzalę pagal Dievo žo-
kanę tawo rankoj' esanti;

15. Ir kad drauge intumbi sidad-
brą ir aušką, kurri karalus ir jo
rot-poni iš geròs walės dūda Die-
wui Izraelo, kurrio gywėnimas Je-
ruzalėj' yra;

16. Ir wisšoti sidadbrą bey aušką
per wisšą žėmę Babel randamą, su
tūmi, tą žmones ir kunigai iš ge-
ròs walės Dievo namams Jeruza-
lėj' dūda;

17. Wislab toktai imė, ir prisida-
bòdams iš tū pinnigū pirė weršū,
eryčū, ošū, ir ant walgimo-ápiarū
ir gėrimo-ápiarū; kad ant altoraus
prie Dievo namū Jeruzalėje ápiera-
wótumbit.

18. Priegtam, kas taw ir tawo
brolams mėgsta daryti su pálaiku
pinnigū, tai darykite pagal sawo
Dievo walgę.

19. Ir tus rykus, kurrie taw dūti,
ant šlužmòs prie tawo Dievo na-
mū, tus atdūk po ášiū Dievo Je-
ruzalėje.

20. Ir kas dangiaus bus priwa-
lu prie namū tawo Dievo, ir kas
tròpitus taw išdūti, tai te dūdie iš
kamáròs karalaus.

21. Aš karalus Artasasta toktai
liepiau šarbū-uwėizdams, ang šal'
wandens, kad tai, tą Ežra iš jusb
prášys, klebons ir rašte-mokitas žo-
kane Dievo iš dangaus, jús prisi-
dabodami dūtumbit,

22. Jkči ant šimto centnerū sidad-
bro, ir šimto forū kwičū, ir ant
šimto batū wyno, ir ant šimto ba-
tū aliejaus ir druskòs be saiko;

23. Wislab, kas paliecta daryti pa-
gal žokanę Dievo iš dangaus, kad
toktay geray išpilditumbit, ant gėro
namams Dievo iš dangaus, idant

ne koksai kerkštas užeitu karalaus karalybę ir jo waikus.

24. Ir t'essie jums žinnoma, jums ne wale esant czyż, muita, ir mo-keščjus, kas mēt mokamus, užmesti, ney ant wieno iš klebonū, Lewitū, giedancųjū martininkū, Aetinimū ir tarnū prie namū šio Diewo.

25. Bet tu, Ebra, pagal išminti sawo Diewo, tawę gelbancę, idet sudzas ir prowininkus, kurrie prōwq darytu wissieims žmonėms, anq pus wandens esantiems, wissus, žokanq tawo Diewo žinnancjus; ir kurrie to ne žinna, tus mokšite.

26. Ir wissū, kurrie ne apšiims širdingay pilnawoti žokanq tawo Diewo ir karalaus isākima, tam prōwq te daro dėl to nusidėjimo, ar butu, kad ji žuddytu, ar iš žemės šalim wartytu, ar piningais korawōtu, ar i kalejima imēstu.

27. Pašlowinams t'essie Wiešpats, musū tēmū Diewas, kurs toktai karalui i širdi dawes, Diewo namus Jeruzaleje taip gražey išdabinti.

28. Ir dawe man malonę rašt' po akiū karalaus ir jo rot-ponū, ir po akiū wissū macnujū karalaus. Ir aš buwau linkšmas per ranką Wiešpaties, mano Diewo, manę prištojancę, ir surinkau wyresnūsus iš Izrael, kad su manim aukštyn trauktus.

8. Pėrsšyrimas.

Ebra atliekt sawo kelonę i Jeruzale.

Šittie yra wyrausieji jū tēmū pagal jū gimminū parūšima, kurrie su manim iškelawo iš Babel, tū czyś, kaip karalus Urtafastas karalawo.

2. Iš waikū Pineas, Gersom. Iš waikū Itamar, Dangelis. Iš waikū Dowido, Attus.

3. Iš waikū Sekanja, waikū Pareos, Sakarja, ir su jūmi wyru su rūkōtū šimts ir pentios dėšimtis.

4. Iš waikū Paat-Moabo Elieonai, sunus Seroajo, ir su jūmi du šimtu wyru.

5. Iš waikū Sekanjo, sunus Jeasiel, ir su jūmi trys šimtai wyru.

6. Iš waikū Udin Ebed, sunus Jonatano, ir su jūmi pentios dėšimts wyru.

7. Iš waikū Elam, Jesaja sunus Utaljo, ir su jūmi septinios dėšimt wyru.

8. Iš waikū Sepatja, Sebadja, sunus Mikkelio, ir su jūmi aštūnios dėšimts wyru.

9. Iš waikū Joabo, Obadja, sunus Jeiel, ir su jūmi du šimtu ir aštūnolika wyru.

10. Iš waikū Selomit, sunus Josipjo, ir su jūmi šimts ir šešios dėšimts wyru.

11. Iš waikū Bebai, Sakarja, sunus Bebajo, ir su jūmi dvidešimt ir aštūni wyru.

12. Iš waikū Usgad, Joanan, mažausis sunus, ir su jūmi šimts ir dėšimts wyru.

13. Iš pašliausū waikū Udonikamo, šittaip pramintū: Elipelet, Jeiel, ir Semaja, ir su jeis šešios dėšimt wyru.

14. Iš waikū Bigewai, Utai ir Sabud, ir su jeis septynios dėšimt wyru.

15. Ir aš jūs surinkau pas upę ant Uėwū linkay tėkancę, ir pašlikom tēnay tris dienas. Ir perweiz dedams žmones ir klebonus, ney wienq iš Lewitū tēn ne ragdau.

16. Tay aš nusunczau Elieseri, Urieli, Semaja, Elnatanq, Jaribq, Elnatani, Natani, Sakarjq, ir Aiesullam, wyresnūsus, ir Jojaribq bey Elnatan, mokytojus.

17. Ir išsunczau jūs pas Idoni, wyrausijū, i Kaspiq, kad jie mums pargabēntu tarnus i namus musū Diewo. Ir aš jūs pamokinnau, kq jie kalbēt turrėjo su Iddu ir su jo broleis, Aetinimais Kaspioje.

18. Ir jie atgabēno mums, pagal ranką musū Diewo mums didey padedancę, išmintingą wyrą, iš waikū Aaeli, sunaus Lewi, sunaus Izraelo, Serebja su jo sunumis ir broleis aštūnolika.

19. Ir Ušabja, ir su jūmi Jesaja, iš waikū Merari, su jo broleis ir su jū sunumis dvidešimt.

20. Ir iš Aetinimū, kurrus Dowids ir kunigaikščiei dawe tarnauti Lewitams, du šimtu ir dvidešimt, wissi wardais wadinti.

21. Ir aš tēnay prie upės pas Uėwq pašminką apsakydinau, kad

mes pasižėmintumbim po ašiū musū Diewo, jėškoti iš jo tiktą kėlą mums ir musū waikams, ir wissam musū turtui.

22. Aš gėdėjau nūg karalaus palidėjimą ir raitelus melsti, mums ant pagalbės prieš neprietelus ant kėlo. Aš mes karalui buwom sa-
kė: ranka musū Diewo paded wissams, ji jėškantiems, ir jo macis bey kėštis yr ant wissū jė prastojanczū.

23. Taip mes paštininkaudami jėšktojom toktai nū sawo Diewo; ir jis mus išklause.

24. Ir aš išstyrau dwylitą iš wresnujū klebonū, Serebiją ir Usabją, ir jo jeis jū broliū dėjimt.

25. Ir paswėrau jiems sidabrą ir aukšą, ir rykus dōwanai namams musū Diewo, kurrus karalus ir jo dumczi bey waldonai, ir wissas Izrael, cze b' ešas, i dōwaną buwo dawę.

26. Ir paswėrau jiems i jū rankas šėpis šimtus ir penkes dėjimtis centnerū sidabro, ir sidabrinū rykū šimtą centnerū, ir aukso šimtą centnerū;

27. Dwidėjimt aukso kėpkū, tūkšanti auksinū kėštūjanczū, ir dū ryktū iš brangiausio skaitwáro, taip gražū, kaip aukšas.

28. Ir sakiau jiems: Jūs šwenti ešat Ponui Diewui, taygi ir šie rykai šwenti yra, taipojau ir iš gėrōs wālės dātasis sidabras, ir aukšas, Wiešpaczui, jūšū tēwū Diewui.

29. Togidel kawokit ir saugokit tai geray, ikli jūs tus paswėrste po ašiū wyrėsnujū kunigū ir Lewitū ir wyrėsnujū tēwū tarp Izrael, Jeruzalėje, i strynę namū Pono Diewo.

30. Tay ęme klebonai bey Lewitai tą atswertą sidabrą ir aukšą, bey rykus, kad tai nugabentu i Jeruzalę, i namus musū Diewo.

31. Taip mes pasižėlēm nū uppės Alwa, i dwylitą dieną pirmojo mėnesio, i Jeruzalę trauktis. Ir ranka musū Diewo su mumis drauge buwo, ir gėlbejo mus iš neprietelū rankū, musū ant kėlo tyfojanczū.

32. Ir atėjė i Jeruzalę pasiliktom tēnay tris dienas.

33. Bet ketwirtoj' dienoj' buwo paswertas sidabras ir aukšas, ir rykai namams musū Diewo, i rankas Meremoto, sunaus Urio, klebono; ir jo draugo Eleazaro, sunaus Pineas; ir su jeis buwo Josabads, sunus Jesuo, ir Noadja, sunus Benui, Lewito;

34. Pagal skaitlū ir paswėrimą kiel wieno dāikto; ir tas wissas paswėrimas tā czeš' buwo surašomas.

35. Ir waikai kalėjimo iš kalėjimo sugryžusieji, apierawojo dėjimimo-apierą Diewui Izraelo, dwylitą jautukū už wissą Izrael, dewynes dėjimtis ir šėpis awinus, septynes dėjimtis ir septynis ęryczus, dwylitą ošū, apierai už griekus; wislab dėjimimo-apierai Ponui Diewui.

36. Ir jie padawe karalaus prišikimą urėdninkams karalaus, ir žėmės waldonams, šę pus wandens. Ir jie pašelpė žmones ir Diewo namus.

9. Pėrštyrimas.

Ezro grietū išpažinimo ir priswėrtiamomalda.

Tai wislab atliktus, atėjo pas manę wyrėsnieji, sakydami: žmones Izrael, ir klebonai bey Lewitai niera atširti nū žmonū žemjū pagal jū bjaurybes, butent Kananitū, Etitū, Pėresitū, Jebusitū, Ammonitū, Moabitū, ęgypcionū ir Amoritū.

2. Aš jie wėde jū dukteres saw ir sawo sunums, ir šwentą seklą sumaiše su žmonėmis littū žemjū. Ir tame dalyke wyrėsnieji bey dumczi pikežaus buwo nusizęge.

3. Kaip aš tai girdejau, iplėšiau aš sawo rubus, ir sawo sermėgą, ir išplėšiau sawo plāusus iš galwōs ir iš barydōs, ir sedėjau nulūdės.

4. Ir susirinko pas manę wissi, kurrie prisibijojo Diewo žodzio, Izraelo Diewo, dėl to didzio nusizęgimmo; ir aš sedėjau nulūdės ikli wālaro-apierōs.

5. Ir apie wālaro-apierą aš kėlaus nūg sawo wargū, ir iplėšiau sawo rubus, ir sawo sermėgą, ir puldams ant sawo kėlū išplėcziau rankas Diewop, sawo Diewop,

6. Ir tariau: mans Diewe, aš

gėdžūs ir baidaus, sawo akis tawesp' aukštyn pakėlti, mans Diewe; nesa musū nusidėjimai musū gálwā pėrėjo, ir musū kaltybe pritenka iškė dangaus.

7. Kū cėso musū tėwū mes didžoj' kaltybėj' buwome, iškė šei dienai; ir dėl sawo nusidėjimų mes, ir musū karālei bey klebonai padūti esme i rankas karālū kītū žėmjū, kad kardu įawiti, i kalėjimą įmesti, išplėsti, ir apgėditi butumbim, kaip šen dien regima.

8. Bet dabar mes umay gawom mąsumą malonės iš Wiešpaties, sawo Diewo, kad mums dar mažas dalykas išliktu, kad mums dātu turtą gywėnimą ant sawo šwėntos wietos; kad musū Diewas musū akis pėršwiestu, ir mums dātu ben mąsumą atsigānti sawo newalnybėje.

9. Nesa mes esme werginnei ir musū Diewas mus ne prastojo, kaczey ir werginnei esme; ir mielaširdingyste mums dawe rasti po akiū Persū karālū, kad mums dawe atsigānti, ir mes pagarbintumbim namus musū Diewo, ir jū išpūstijimus pataisytumbim, ir dātu mums tworą Judawoj' ir Jeruzalėje.

10. Taygi tą satysime, musū Diewe, po to, kaip tawo prisākimus prastojom,

11. Kurrus tu per sawo tarnus, praratus, prisakei, ir tarei: ta žėme, i kurrę jūs ieisite palaišytinay, yra necyzsta žėme, per necyzstybę žmonū kītū žėmjū, dėl jū bjaurybū, kurromis jie tą, šę ir tę wissai yra apbjaurinę.

12. Togidėl jūs sawo dukteres idant ne dūkite jū sunums ir jū dukteres sawo sunums ne westite, ir ne įeškokite jū pakājus ney jū gėro amšınay, kad jūs macneis pastotumbit, ir wālgitumbit gerumą tōs žėmės, ir palaišytumbit tą sawo waitams amšınay.

13. Ir po wissu to, kas mums tikėsi, musū piktū darbū ir didžos kaltybės dėley, tu, musū Diewe, musū nusidėjimo paczdijei, ir mus išgėlbėjai, kaip cę regima.

14. Bet mes atšikreipėm, ir tawo prisākimus paniekinom, su žmonėmis tokiū bjaurybū apsigentidami. Uрги

tu nori ant musū pykti, iškė musū gloda bus, kad ney wiens ne išliktu ir pagalbōs ne butu.

15. Wiešpatie, Izraelo Diewe, tu esi teisus, nesa mes išliktom išgėlbėti, kaip šen dien dar regima; štay, mes esme po tawo akiū sawo kaltybėje; nės todėl ne gālime išsilaikyti po tawo akiū.

10. Pėrsityrimas.

Astityrimas šwėntū moterū nā Izraeliēnū.

Ir kaip Ebras taipu meldėsi, ir išpažino, werkams, ir prie Diewo namū gūlėdams, susirinko pas jį iš Izrael dide daugybe wyrū, ir moterū, ir waitū, nės žmones labay werkė.

2. Ir Sakanja, sunus Jegielo, iš waitū Elamo, atšalydams tare Ebrui: gana, mes nusizengėm prieš sawo Diewą, šwėntimas moteres iš žmonū tōs žėmės wėsdami. Taczaus Izrael dabar gal pasitikkėti apie tą dalyką.

3. Taygi dabar derėjimą darytim su sawo Diewu, kad wissas moteres, ir kurrė iš jū gimme, prawarytumbim pagal žodi Pono Diewo, ir tū, kurrė prisākimū musū Diewo bijasi, kad darytum pagal žokaną.

4. Taygi kėltis, nės taw tai priegul; mes su tawimi norime buti; buš linšmas, ir daryt tai.

5. Tay kėlėsi Ebras, ir dawe priekėt wyrausūsus klebonus bey Lewitus, ir wissą Izraeli, kad jie darytu pagal šittą žodi. Ir jie prisėkė.

6. Ir Ebras kėlėsi nā pryangio Diewo namū, ir kėjo i kamārą Joannano, sunaus Eliasibo. Ir tenay kėjės ney dūnōs walge, ney wandens gėre; nesa jis smutijos dėl nusidėjimo tū, kurrė apkalti buwo.

7. Ir jie apšalydino per Judawą ir Jeruzalę wissiems waitams, iš kalėjimo parėjusiems, kad jie i Jeruzalę susirinktu;

8. Ir kursai i tris dienas ne butu atėjęs, pagal žodi wyrausūjū ir wyresnūjū, to wissas turtas bušes prašektas ir jis pats nā furinkimo apkaltūjū atširtas;

9. Tay susirinko wissi wyrai iš Juda ir iš Benjamin i Jeruzalę i tris dienas, tai esti dwidėšimtoj'

dienioj' dewinto mėnesio. Ir wissi žmones sėdėjo ant uliczos ties Die-wo namais, drebėdami tōs priesasties ir lytaus dėley.

10. Ir Eyras kunings kėles, tare jiems: jūs nusiženget swėtimas mo-teres wėdami ir kad nusižengimmo Izraelo dar daugiaus darytumbit.

11. Taygi ispažinkite Wiešpaczui, jusu tėwā Diewui, ir darykit, kas jam mėgsta, atsisikirdami nūg žmonū tōs žmės, ir nā swetimā moterū.

12. Tay wissas surinkimas atsaky-dams tare didzu balsu: mes darysim, kaip tu mums sakiei,

13. Alie žmonū yra daugummas, ir lytingas oras, ir ne gal laukė šlowėti; priegtam juł tai ir ne yra darbas wienos dienōs arba dwiejū; kadangi musū daug yra, kurrie tai-po nusiženge.

14. Išsikirtime saw wyresnāsus per wissą surinkimą, kad wissi tie, kurrie musū miestūsė swėtimas moteres wėde, pastirtame czeše ateitu, ir wy-resnieji kiek wieno miesto, ir jū su-dzos drauge, ikki nā musū bus nu-kreiptas narsas musū Diewo, tōs priesasties dėley.

15. Tay buwo pastirti Jonatan, sunus Asalo, ir Jeasja, sunus Tif-wo, ant tū dailtū; ir Mesullam bey Saptai, Lewitai, jiems pagėlbejo.

16. Ir kalėjimo waitai dare taipo. Ir klebons Eyras bey wyrāusieji tē-wai iš jū tėwā gimminės, ir wissi dabar wardais wadinti atšlyre jūs, ir atsisėdo pirmoj' dienoj' dėšimto mėnesio, kad pėrtarditu šus dailtus,

17. Ir jie tai atlikto su wissais wyrais swetimū moterū turtinczeiseis, pirmoje dienoje pirmojo mėnesio.

18. Ir radosi iš waitū klebonū, kurrie swėtimas moteres buwo wėde, butent iš waitū Jesuo, sunaus Jo-zadako, ir jo broliū, Maeseja, Elieser, Jaribs ir Gedalja.

19. Ir jie dawe ant to sawo ran-tą, kad tas moteres išwarysė, ir apierai uš sawo grietus āwiną uš sawo nusižengimną dūti.

20. Iš waitū Immer: Anani ir Sebadija.

21. Iš waitū Arimo: Maeseja, Elia, Semaja, Jeiel ir Usia.

22. Iš waitū Passur: Elioenai Maeseja, Ismael, Netaneel, Josabad ir Eleasa.

23. Iš Lewitū: Josabad, Sime-i ir Kelaja, (jis est ansai Alita), Pe-taja, Juda ir Eliezer.

24. Iš giedojanczujū: Eliasib. Iš wartininkū: Sallum, Telem ir Uri.

25. Nā Izrael iš waitū Pareos: Ramja, Jesia, Malkja, Mejamin, Eleasar, Malkja ir Benaja.

26. Iš waitū Elam: Matanja, Sa-karja, Jeiel, Abdi, Jeremot ir Elia.

27. Iš waitū Satu: Elioenai, Eliasib, Matanja, Jeremot, Sabad ir Asisa.

28. Iš waitū Bebai: Joanan, Unanja, Sabai ir Atlai.

29. Iš waitū Bani: Mesullam, Malluk, Adaja, Jasub, Seal ir Je-ramot.

30. Iš waitū Paat-Moab: Adna, Kelal, Benaja, Maeseja, Matanja, Bezaleel, Benui ir Manasse.

31. Iš waitū Arim: Elieser, Je-sia, Malkja, Semaja, Simeon,

32. Benjamin, Malluk ir Semarja.

33. Iš waitū Usum: Matnai, Ma-tata, Sabad, Elipelet, Jeremai, Ma-nasse ir Sime-i.

34. Iš waitū Bani: Maedai, Am-ram, Uel,

35. Benaja, Bedja, Kelui,

36. Raza, Meremot, Eliasib,

37. Matanja, Matnai, Jaesan,

38. Bani, Benui, Sime-i,

39. Selemja, Natan, Adaja,

40. Matnadbai, Safai, Saraj,

41. Usareel, Selemja, Samarja,

42. Sallum, Amarja bey Jozeps.

43. Iš waitū Rebo: Jeiel, Matitja, Sabad, Seblina, Jaddai, Joel, ir Benaja.

44. Szie wissi swėtimas moteres buwo wėde; ir nekuriuos iš tū mo-terū waitus buwo auginnusos.

Ruhgods Neemiošaus.

1. Pirstyrimas.

Neemiošaus malda už vaikus Izrael.

Gzittie yra nusidawimai Neemiošaus, Ufaljo sunaus. Nusidawe mėnesije Kisleu, dvidešimtojo mėto, man Susane pillij' b'šant,

2. Utėjo Anani, wienas mano broliu, su keleis wyrais iš Judawos. Ir aš klausiau jūs, kaip esą su žydais, išgėlbėtais ir likusiais iš kalėjimo, ir kaip Jeruzalėje nusidūda?

3. Ir jie atsakė man: likusieji iš kalėjimo tėnay toje žemėje didžoj' bėdoj' ir gėdoj' yra; mūrai Jeruzalės suardyti, ir jės wartai ugnimi yra sudėginti.

4. Bet aš tokius žodžius išgirdęs, sedėjau ir werčiau, ir smatijaus dvi dieni, ir pašnikawau, ir meldžaus po ašiu Diewo iš dangaus,

5. Sakydams: Aš Wiešpatie, Diewe iš dangaus, didis ir išgastingas Diewe, laikas suderėjimą ir mielaširdingystę tamę mylintiems, ir tawo prisatimū klausantiems:

6. Dabot sawo ausimis, ir sawo akis atwerk, kad išgirstumbei maldą sawo tarno, kurrę aš dabar po tawo ašiu meldžu dieną bey nakti, už waikus Izrael tawo tarnus, ir išpažystu griekus waiku Izraelo, kurreis prieš tamę nusidėjom, ir aš ir mano tėwo gimminė tiekajau susigriešijom.

7. Mes durnay pasiėlgem, nelaičydami prisakimus, paliepimus ir prowas, kurrus tu sawo tarnui Moizėjui isafei.

8. Ule tacžaus atsiminkis ano žodžio, * kurri sawo tarnui Moizėjui liepei, tarydams: jey jūs nusiėngsite, tay aš jus tarp žmonū išbarstysiu;

* 5 M. 28, 64. P. 30, 1.

9. Bet jey jūs manępi prisiveršite ir klausysite mano prisakimū, ir darysite pagal tus, kaczėig ir prastumti butumbit ikti dangaus krašto, tay aš tacžau jus iš tén surinksu, ir jus atgabėsu i tą wietą, kurrę aš

aprintau, kad mano wardas ténay gywėntu.

10. Juk jie tawo tarnai, ir tawo žmones yra, kurrus tu išgėlbėjai per sawo didę macę ir sýlingą ranką.

11. Aš Pone Diewe, dabotlis sawo ausimis ant maldos sawo tarno, ir ant maldos sawo tarnū, kurrė apsiim bijotis tawo wardo; ir dūš sawo tarnui šen dien laimėti, ir dūš jam mielaširdingystę sulaukti po ašiu šio wyro. Bet aš wyno-urėdą turėjau pas karalū.

2. Pirstyrimas.

Neemiošus gauna malę ir gromatas Jeruzalė budamot.

Mėnesije Nisan dvidešimtojo mėto karalaus Artasasto, kaip wynas ties jūm stowėjo, aš wyną imdams idawjau tą karalui, ir aš smutnas buwau po jo ašiu.

2. Tay sake man karalus: kodėl tu taip smutnas esi? Juk tu ne sergi? Su tawimi nier' taip, bet tu smutnės širdiės esi. Bet aš didey bijojaus,

3. Ir sakiau karalui: karalus te patenka amšinay, ir kaipgi mano wėidas ne butu smutnas? Miestas, wieta kapū mano tėwū, yra išpuštatas, ir jo wartai ugnimi sudėginti.

4. Tay sake man karalus: kagi tu prašai? Tay aš meldžaus Diewą iš dangaus;

5. Ir tariau karalui: Jey karalui ir tawo tarnams po tawo ašiu patinka, kad manę sustumbėi i Judą, i miestą kapū mano tėwū, kad tą budawoczau?

6. Ir karalus sake man, ir karalėne prie jo šalies sedinti: kaip ilgay tu išbūsi ant kelonės? ir kada tu sugrįšsi? Ir karalui patikto, manę nusisti. Ir aš jam tikrą cęsą pasakiau,

7. Ir tariau karalui: Jey taw patinka, karalau, tay dūš man gromatū ikti žemės waldonū aną šal' wandens, kad jie manę pėrleistu, ik aš iškėksu i Judą;

8. Ir gromatū iſti Aſſapo, girrės uſweizdo karālaus, kad jis man mēdžū dātū, pakurti wartus prie palōcžiaus, kurrīe namūſe, ir prie mieſto mūrū yra, ir namus, i kurrus man reitīs ieiti. Ir karālus man dave per ranką mano Diewo manę didey priſtojančę.

9. Ir kaip aſ atėjau pas žemės waldonus aną ſal' wandens, tay aſ jiems idawjau karālaus gromatas. Ir karālus ſunte ſu manim' wyreſnūſus ir raitelus.

10. Bet kaip tai iſgirdo Sanneballats, Oronits, ir Tobias, Ammonitiſkis tarnas, tay jiem dviem toktai didey ne patikto, kad žmogus buwo atėjęs, ko gėro parupinąs waiſams Iſrael.

11. Ir kaip aſ i Jeruzalę atėjau, tris dienas tēn iſbuwęs,

12. Paſikėlau nakče, ir kelli wyrai ſu manim. Nės aſ ney wienam žmogui ne ſakiau, ką mano Diewas man i ſirdi buwo dawęs daryti Jeruzalėje; ir ney wiens galwijis ne buwo drauge ſu manim, kaip tiktay tas, ant kurrio aſ jūjau.

13. Ir aſ iſjūjau pro paſalnės wartus nakče, ties ſmāto ſulinio, ir iſti mēſlū wartū, ir ſirdis man plyſo, kad mūrai Jeruzalės ſuardyti buwo, ir wartai ugnimi ſudėginti.

14. Ir nuėjau pas ſulinio-wartus, ir pas karālaus ežerą, ir ne buwo cę ruimo mano galwijzi, kad po manim butu galėjės eiti.

15. Tay aſ nakče ant uppės linstay nuſitrančiau, ir ſtandu man buwo, mūrus taipo pamatyti; ir ſugryžau, ir wēl namū parėjau pro paſalnės-wartus.

16. Ir wyreſnieji ne žinnojo, kur aſ nuėjęs, ir ką aſ daręs; nės aſ iſkol ney žydams, ney klebonams, ney garbingiems, ney wyreſniemiems, ney titiems, tą darbą aprupinnantiems, nieką ne buwau ſatęs.

17. Ir ſakiau jiems: Jūs matot tą bedą, kurroj' mes eſme, kad Jeruzalę puſta, ir jōs wartai ugnimi ſudėginti. Eime, budawōtime mūrus Jeruzalės, kad ne butumbim tolaus ant gėdōs.

18. Ir paſakiau jiems ranką ſawo

Diewo, manę didey gėlbancę, tieklai ir karālaus žodžius man kalbētus. Ir jie tare: Taygi kėſkimės! ir budawōtim! Ir jie paſtiprino ſawo rankas ant gėro.

19. Bet tai iſgirdęs Sanneballats, Oronits, ir Tobias, Ammonitiſkis tarnas, ir Goſems, Urabits, tay jie mus iſjūldami paniekino mus, ir tare: Kas tai yra, ką jūs darote? ar jūs wēl norit atpulti nū karālaus?

20. Tay aſ jiems atſakiau, tarydams: Diewas iſ dangaus mums dūs laimėti. Nės mes, jo tarnai, paſikėlm budawōti; bet jūs ne turite ney jokiōs dalies, ir ney jokiōs teiſybės, ney paminklo Jeruzalėje.

3. Pėrſkyrimas.

Jeruzalė budawojama.

Ir Eliaſibs, wyraſas kunigas, paſikėle ſu ſawo broleis, klebonais, ir pakūre awjū-wartus; jie tus paſwentino, ir jų durris idėjo; bet jie paſwentino tus iſti koryčžōs Mea, ir iſti koryčžōs Ananėl.

2. Prie jo ſaliēs budawojo wyrai iſ Jeriko; ir budawojo prie jo ſaliēs Saturs, ſunus Imri.

3. O žuwū-wartus budawojo waiſai Senaa; jie tus apdenge ir jų durris idėjo, ſpynas ir uſkaĩſčius.

4. Prie jų ſaliēs budawojo Meremotas, ſunus Uriſſaus, ſunaus Aſo-žo. Prie jų ſaliēs budawojo Meſulams, Beretjo ſunus, ſunaus Meſeſabeelio. Prie jų ſaliēs budawojo Zaddoks, ſunus Baeno.

5. Prie jų ſaliēs budawojo Tekoitai, bet jų wyreſnieji ne paſidawe prie to darbo ſawo wiefpaczū.

6. Senſſus wartus budawojo Jojada, ſunus Paſſeo, ir Meſullams, ſunus Beſodojo; jie apdenge tus, ir jų durris idėjo, ir ſpynas, ir uſkaĩſčius.

7. Prie jų ſaliēs budawojo Melatja iſ Gibeon, ir Jadons iſ Merono, wyrai iſ Gibeon, ir iſ Miza, iſti ſoſto žemės waldono ſę ſal' wandens.

8. Prie jų ſaliēs budawojo Uſielis, ſunus Arajo, auktſalis. Prie jo ſaliēs budawojo Ananja, ſunus tawor-

ninkū, ir jie iſhbudawojo Jeruſalėje, iſtki placzū murū.

9. Prie jo ſaliės budawojo Kapaja, ſunus Uero, wyráuſiſis pus-ketwirtainės Jeruſalėje.

10. Prie jo ſaliės budawojo Jedaja, Arumapo ſunus, ties ſawo buttu. Prie jo ſaliės kūrė Uttus, Uſabenjo ſunus.

11. O Malkja, Arimo ſunus, ir Uſubas, Paat-Moabo ſunus, budawojo dy dalykū, ir koryczą prie pėczaus.

12. Prie jo ſaliės budawojo Sallumas, Aloefo ſunus, wyráuſiſis pus-ketwirtainės Jeruſalėje, jis ir jo dukters.

13. Paſalintės wartus budawojo Anunas, ir mieſzonis iſ Sanoa, jie budawojo tus, ir idėjo jū durris, ſpynas ir uſkaiſczus, ir tukſtanti maſtū prie mūro, iſtki mieſlū-wartū.

14. Bet mieſlū-wartus budawojo Malkja, Keſabo ſunus, wyráuſiſis ant ketwirtho dalyko wyniczininkū; jis tus budawojo, ir idėjo jū durris, ſpynas ir uſkaiſczus.

15. Bet ſuklino-wartus budawojo Sallumas, ſunus Kal-Oſe, wyráuſiſis ant ketwirtho dalyko Aliza; jis pabudawojo ir apdenge tus, ir idėjo jū wartus, ſpynas ir uſkaiſczus. Priegtam ir mūrus prie ėjero Seloa prie karálaus ſodo, iſtki Lip-pynės, kuroſ' nū mieſto Dowido žemyn einama.

16. Po jo budawojo Aėemia, ſunus Uſbufo, wyráuſiſis ant puſtės ketwirtho dalyko Bet-Zuro, iſtki ties Dowido kapais, ir iſtki ėjero Uſaja, ir iſtki namū karjygiū.

17. Po jo budawojo Lewitai, Keums, ſunus Bani. Po jo budawojo Uſabja, wyráuſiſis ant puſtės ketwirtho dalyko Kegila i ſawo ketwirthą dalyką.

18. Po jo budawojo jū brolei, Bawai, ſunus Enadado, wyráuſiſis ant puſtės ketwirtho dalyko Kegila.

19. Prie jo ſaliės budawojo Eferis, ſunus Jeſūo, wyráuſiſis Alizpoj, dy dalykū, ant kampo linkay, ties ſkarwū-namais.

20. Po jo ant kálno budawojo Barukas, ſunus Sabai, dwi dalį, nū kampo, iſtki butto-durriū Eliaſibo, wyráuſojo kunigo.

21. Po jo budawojo Meremotas, Urioſaus ſunus, ſunus Uſojo, dwi dalį nū butto-durriū Eliaſibo, iſtki galui Eliaſibo namū.

22. Po jo budawojo Klebonai, wyrarai tōs ſaliės.

23. Po jo budawojo Benjamins ir Uſubas, ties ſawo namais. Po to budawojo Uſarja, ſunus Maefejo, ſunus Ananjo, ſalė ſawo namū.

24. Po jo budawojo Benui, Enadado ſunus, dwi dalį nū namū Uſarjo, iſtki kampo, ir iſtki jo kraſtū.

25. Palai, Uſajo ſunus, priekš kampo ir priekš aukſtą koryczą, ant karálaus namū iſhbudawotą, pas temnyczės pryange. Po jo Pedaja, Pa-reofo ſunus.

26. Bet Aėtinimai gywėno pas Opel, iſtki wandens-wartū i rytus, kur korycza praſkilėſne yra.

27. Po to budawojo tie iſ Tekoa dwi dalį priekš didę koryczą, kurri praſkilėſne yra ir iſtki murū Opel.

28. Bet nū paczū arkliū-wartū, budawojo Klebonai, ſietwiens ties ſawo buttu.

29. Po to budawojo Zadoſ, Im-mero ſunus, ties ſawo buttu. Po jo budawojo Semaja, Saſanjo ſunus, wartininkės i rytus.

30. Po jo budawojo Ananja, Selemjo ſunus, ir Anuns, Salapo ſunus, ſeſtaſis, dwi dalį. Po jo budawojo Meſullams, Betekjo ſunus, ties ſawo ſkarbinycza.

31. Po jo budawojo Malkja, aukſtaliſio ſunus, iſtki namū Aėtinimū, ir kromininkū, ties wartais, kur pro-wą dāro, ir iſtki ſwetlyczės ant kampo.

32. Ir tarp ſwetlyczės ant kampo ant awjū-wartū linkay budawojo aukſtalei ir kromininkai.

4. Pėrſtyrimas.

Budawene, norint truſtinnama, tiſt neſilāuja.

Bet kaip Sanneballats iſgirdo, mus mūrus budawojant, apſiruſtāwo jis, ir didęj ſupykſo, ir iſjūkė žyduſ,

2. Ir tare po aſiū ſawo broliū, ir po aſiū marnujūt Samārioj: ką dāro bėdniejį žydai? ar jiems wālę dāſime? Ar jie apierawos? Argi jie wieną dieną tai atlikſ? Argi jie

akmenis i plenis sudégintus gyvus padarys.

3. Bet Tobias, Ammonits, pas ji stowedams, tare: Te budawoj' tiktay, jey lapės ušėitu, tay jos išardytu jū murus, iš akmenū darytus.

4. Klausyt, musū Dieve, kaip paniekinti mes esme; gręst jū gėda ant jū galvės, kad jūs padātumbėi i paniekinnimā žėmėje jū kalėjimo.

5. Ne uždengt jū nusidėjimus, ir jū griekus ne išgėssyt po sawo akiū; nės jie budawonintus iptykino.

6. Bet mes budawojom murus, ir jūs wissay sulėidom ikti pusses aulštummo. Ir žmones pasidrasino dirbti.

7. Bet kaip tai išgirdo Samneballats, ir Tobias, ir Urabionai, ir Ammonitai, ir Usdoditai, mūrus Jeruzalėje pilnay išmūritus, ir jienis jau pradėjus styles uždaryti, tay jie didey suppyko.

8. Ir jie wissi susirodiję susitare, kad atėję karātu prieš Jeruzalę, ir jei paines darytu.

9. Bet mes meldēm sawo Diewā, ir sargybę laikēm prieš jūs dienā ir nakti.

10. Ir Juda sake: syla nėsiejū yra persilpna, ir dulkia yra perdaug, mes ne išgalime mūrus išbudawoti.

11. Bet musū priešininkai mislijo: jie tai ne žinnos, ney regės, it i widdū jū ateisime, ir jūs nužuddysime, ir tą darbā sugaišysime.

12. Bet kaip Žydai, prie jū šalies gywėnantieji atėjo, ir sake mums tai apie dėšimt kartū, iš wissū kampa, kurrūšė jie aplink mus gywėno;

13. Tay aš ant galinnū kampū už murū i grabes pastacjau žmones, pagal jū gimmines, su jū kardais, ragotinėmis ir kilpineis.

14. Ir jūs apjūrėdams pasikėlau, ir sakiau garbingiems, ir wyresniems, ir listusiems žmonėms: idant jū nesibijokities, atsiminkit didžio ir išgąstingo Pono Diewo, ir karaukite už sawo brolus, sūnus, dukteres, moteres ir namus.

15. Bet kaip musū neprietelei išgirdo, mus tai jau ištyrus, Diews jū rodą i nieką pawerte. Ir mes

wissi prie murū wėl atpencz sugryžom, kiekwiens prie sawo darbo.

16. Ir nusidawe potam, kad wiena dalis jaunitaicū darbā atliktu ir antra dalis laikė ragotines, stydus, kilpinius ir šarvus, ir wyresnieji stowėjo ušpakali' wissos gimminės Juda.

17. Tie, kurrė mūrus budawojo, ir kurrė naštā nėsė, ir kurrė tą kittiems uždėjo, su wiena ranka jie dirbo, ir su antra jie ginklus laikė.

18. Ir kiekwiens, kursai budawojo, sawo kardą prie sawo šalies turėjo ir taipo budawojo, ir kurs trubą trubijo, man prie šalies buwo.

19. Ir aš sakiau garbingiems ir wyresniems, ir kittiems žmonėms: didis ir platus yra tas darbas, ir mes išsklaidyti esme ant murū, toli nū kits kito.

20. Taygi kurrame kampe jūs trubą trubijant išgirsite, i tą susirinkities pas mus; musū Diews už mus karāus.

21. Šittaiip mes dirbsim tą darbā. Ir puse jū dalis laikė ragotines, kaip tik' pradėjo aust, it žvalgėdems užtektant.

22. Taipjau ir sakiau tū czej žmonėms: kiekwiens pėrnatwokite su sawo waiķu Jeruzalėje, kad mes naktimis sargybę turrėtum, ir dienā darbā atliktumbim.

23. Bet aš ir mano brolei, ir mano waiķai, ir wyrai, kurrė sargybę laikė pastuy manę, mes sawo rubus ne išwilkom; ir ney wiens neėjo māuditis.

5. Pėrsštyrimas.

Neemiošus gėlbt žmones nū jū apsuntimū. Ir žmones pradėjo didey šaukti su sawo moterimis, prieš sawo brolus, Žydus.

2. Ir buwo nekurrė, kurrė tare: musū sunū ir dukterū daug yra; pirkimės jawū, ir walgikime, kad išmistum.

3. Bet nekurrė sake: ušstatykime sawo laukus, wyniczas ir namus, ir pirikime jawū brangybėje.

4. Bet nekurrė sake: žyczikime pinigū ant palūkand iš karālaus, ušstatdami sawo waiķus ir wyniczas.

5. Nės musū brolū funas yra kaip musū funas, ir jų waitai, kaip musū waitai; tittai mes sawo sūnus ir dukteres i padānus padātumbim; ir be to jau kelios musū dukterū padonkos pastojo, ir mes jes ne galime išgelbėti, taipjau ir musū laukai be ywincijos tittiams tēktu.

6. Bet kaip aš jų deſawimā ir tolius žodžius girdeſiau, tay aš labay supykau.

7. Ir pamislidams sawo hirdije, pabariau rot-ponus ir wyresnāsus, ir jiems ſakiau: ar jūs iš tīts titto palūkanā imsite? ir aš didi žmonā pulkā prieš jų ſuwadinau.

8. Ir jiems ſakiau: mes sawo brolus, žydus, atpirkom, kurrie pagonams pardūti buwo, pagal musū išgalėjimą, ir jūs norite taipjau sawo brolus pardūti, kurrus mes saw atpirkom? Tay jie nutillo, ir ne žinajo ką atſakyti.

9. Ir aš ſakiau: Tai ne geray, ką jūs dārote. Ar ne reiktu jums Diewo būimeje waitiſcjoti, dėl išgēdinimo pagonū musū neprietelū?

10. Aš ir mano brolei, ir mano waitai, jiems taipojau ir pinigū ir jamū įvyzijom; alle mes palūkanas iš jų ne ėmēm.

11. Taygi dabar ſen dien' jiems atdūkite jų laukus, wyneczas, alėjaus darys, ir namus, ir ſimtą dalyką pinningū, jamū, ſwiežiaus wyno, ir alėjaus, kurri iš jų per palūkanas atēmēt.

12. Tay jie ſakė: Nės norim atdūti, ir nieką iš jų ne norim praſyti, ir norim daryti, kaip tu ſakiei. Ir aš ſuwadinau klebonus, ir jų prisiēdinau, kad jie taipo darytu.

13. Priegtam aš ir iškracau sawo antį, tarydams: tittai po te iškrato Diewas kiekwieng iš jo namū, ir nū jo darbo, kursai ſi žodi ne laika, tas t' eſſie iškratyts ir tuſſežas. Ir wiſſas ſurinkimas pritare: Amen; ir laupſino Poną Diewā. Ir žmones dare taipo.

14. Ir iš to czeſo, kaip man iſaktyta buwo žemės waldonu buti žemėj' Juda, butent nū dwidēſimto mēto, itki i trisdēſimtą ir antrą mētą karālaus Artasasto, tai yra

dwylika mētai, aš ney sawę ney sawo brolus penneſiau wālgimu žemės-waldono.

15. Nės pirmieji žemės-waldonai, kurrie pirm manęs buwo, žmones buwo apſuntinę, ir iš jų buwo ėmę dūnūs ir wyno, ir prie to kētures dēſimtis ſyklū ſidābro; priegtam ir jų waitai buwo ſu gwoltu ponawoję ant žmonū. Bet aš taip ne dariau, kadangi Diewo bijojaus;

16. Ir darbą prie mūro pilnawojau, ir ney joki lauką ne pirkau; ir mano wiſſi tarnai turrejo prie darbo tēnay ſuſieiti.

17. Priegtam žydū ir wyresnujū ſimts ir penſios dēſimts ſedėjo prie mano ſtalo, kurrie iš pagonū aplink mus eſancujū buwo atēję.

18. Ir man kas dien pritaſe wieną ėauti, ir ſieſetą rebjū awjū, ir paukſcjū, ir ant kojnūs dēſimties dienū wiſſokio wyno daugybę. Taczas ne praſiau žemės-waldonū wālgį; neſa jie didey žmones sawo ſluſzma apſunkino.

19. Atſimin' manęs, mans Diewe, ant gēro, wiſſ tai, ką aš ſiems žmonėms eſmi daręs.

6. Pēſtyrimas.

Reemioſus arba wiſſas painės, tą darbą galſinancjės, sawo wiernu pribabojimu.

Ir kaip Sanneballats, Tobias ir Goſems, Arabionis, ir titti musū neprietelū išgirdo, manę mūrus pabudawojus, ir tūſe jau ney jokius ſyklės ne b'eſant; (kaczeig aš durris tū czeſ' dar ne buwau ikabingės i wartus.)

2. Atſunte Sanneballats ir Goſems pas manę, ir man ſakydino: eikš, ir ſusirinkimės kēmāſe, paſalnej' Ono. Bet jie miſlijo man pik-tay daryti.

3. Bet aš pāslus nuſuncziau pas jų, ir jiems ſakydinau: aš didi darbą turru atlikti, ne galu žemyn eiti, tittai tas darbas turretu paſilikti, jey aš ranką attrānčyau, ir pas jus žemyn ateičyau.

4. Bet jie apie kēturis kartus pas manę atſunte taipo, kaip pirma ſaktyta; ir aš jiems atſakiau taipo, kaip jau ſaktyta yra.

5. Tay Sanneballats penktā kartā atfunte pas manē sawo tarnā, su ātwira grōmata jo rankoj;

6. Toje buwo rakšyta: pagonai išgirdo, ir Gosem yra sašes, buš tu ir žydai mislija atpulti, togidēl ir tu murus budawoji, ir tu jū karā lumi nori buti, kaip jau yra apšēlbtā;

7. Ir kad tu prārakšus effi pasyres, kurrē apie tamē Jeruzalēj tur išpaukti, ir sakyti: Jis yra karā lus Juda. O karā lus toktay ištirs; taygi ateis, ir šisrodikimēs tarp sawes.

8. Ule aš pas ji nufunczau, ir jam sakydinau: Tatai ne nusidawē, kā tu sakei, tu tatai sawo širdije prasimanei.

9. Aš jie wišsi norējo mus ibauginti, mislidami: jie turrēs palaūti nū to darbo, kad ne dirbtu. Ule aš jo daugiaus pasiprinau sawo rankas.

10. Ir aš atėjau i namus Semaio, Delajo sunaus, sunaus Meeta-beelo, ir jis buwo usirakines, ir tare: susieikime Diewo namūse, i pati widdu bažnyčios, ir bažnyčios durris usirakitime; nēs jie ateis tamē pasmaūgti, ir ateis nateže, kad tamē pasmaūgtu.

11. Bet aš sakiau: ar, reiktu tokiam wyrui bēgti? Ar tokiam wyrui, koks aš esmi, reiktu i bažnyčią eiti, kad gyws išliktu? Aš ne noru i widdū eiti.

12. Aš aš supratu, kad Diewas ji ne buwo suntes. Aš jis tiesā prārakāwo apie manē, bet Tobias bey Sanneballats ji buwo papirke.

13. Del to jis piningū ēme, kad aš bijozaus, ir taipo darydamis susigriešizau, kad jie piktā paskalba turrētū manē apšēlbt.

14. Ušsimink, mans Diewe, Tobio ir Sanneballato, pagal šus jo darbus; ir prārakēnēs Roodjos, ir kittū prārakū, kurrē manē norējo gandinti.

15. Ir muras pastojo gatawas dwidēšimtoj ir penktōj dienōj mēnesio Elul, i penktis dēšimtis dienas ir dwi.

16. Ir kaip wišsi musū neprietelei

A. T.

tai išgirdo, bijojos wišsi pagonai, kurrē aplink mus buwo, ir drēbēdami nusigando; nēs jie supratō, šī darbā Diewo ēsanti.

17. Ir tū ežesū dang wyresnušū buwo Judawoje, kurrē sawo gromatas susdawo Tobini, ir Tobias sawo gromatas jiems parsusdawo.

18. Aš jū dang buwo Judawoje, kurrē jam buwo pasišadēje; nēs jis buwo žentas Sašanjo, ūro sunaus, ir jo sunus Joanans Resulamo dukteri buwo wedēs, sunaus Berēšo.

19. Ir pasake man wišā gētā apie ji, ir mano žodyus jam praneše. Tay Tobias gromatas sunte manē gandint.

7. Pērsšyrimas.

Miešo sargai, žmonā šlaitūs ir bowanos.

Bet kaip mes murus buwom pabudawojē, tay aš durris ikabinau, ir pristirti buwo wartininkai, giedantieji ir Lewitai.

2. Ir aš isakiau sawo broliui Ananui, ir Ananjui, usweizdui palōczaus Jeruzalēje, (nēs jis buwo wiernas wyras, ir Diewo bijojos daugiaus, ne kaip dang kittū)

3. Ir tarau jiem dwiem: ne reiktia atwērti wartus Jeruzalēs, i šāulei karštay spindzent, ir be dirbant, jau wēl reiks wartus uždaryt ir ušlikt. Ir sargai buwo pristirti iš miešizonū Jeruzalēs, kiel wiens ant sawo sargybēs, ir aplink sawo namus.

4. Bet miestas buwo platus ir didis, alle maš žmonā tame, ir buttai ne buwo paturti.

5. Ir mano Diewas man i širdi dawē, kad surinkau garbingus, ir wyresnišus, ir žmones, jās surokilti. Ir aš surādau surāšimā jū šlaitlaus,

6. Kurrē pirma iš kalėjimo buwo išeję, kurrus Aedubadnēzars karā lus iš Babel, buwo šalin wēdēs, ir Jeruzalēje gywēno, ir Judawoje kiel wiens sawo miešte.

7. Ir buwo atēje su Serubabelu, Jesua, Aemija, Ušarja, Aaamija, Aaemani, Mardokai, Bilsan, Ušsperet, Bigewaj, Aemum, ir Baera.

Tat yra statlus imonū waikū Izrael:

8. Waikū Pareos buwo du tūkstancu, simts ir septynios dėšimt ir du.

9. Waikū Sepatka, trys simtai, septynios dėšimt ir du.

10. Waikū Uro, šeši simtai, penkios dėšimt ir du.

11. Waikū Paat-Meabo, iš waikū Jesuo ir Joabo, du tūkstancu, aštuni simtai, ir aštūnolika.

12. Waikū Elamo, tūkstantis, du simtu, penkios dėšimt ir keturi.

13. Waikū Sataus, aštuni simtai, keturios dėšimts ir penki.

14. Waikū Sakai, septini simtai ir šešios dėšimt.

15. Waikū Benul, šeši simtai, keturios dėšimt ir aštuni.

16. Waikū Bebai, šeši simtai, dvi dėšimt ir aštuni.

17. Waikū Usgado, du tūstancu, trys simtai, dvi dėšimt ir du.

18. Waikū Udonkam, šeši simtai, šešios dėšimt ir septyni.

19. Waikū Bigewai, du tūstancu, šešios dėšimt ir septyni.

20. Waikū Udino, šeši simtai, penkios dėšimt ir penki.

21. Waikū Utero, iš Jstio, dewynios dėšimt ir aštuni.

22. Waikū Usumo, trys simtai, dvi dėšimt ir aštuni.

23. Waikū Bezajo, trys simtai, dvi dėšimt ir keturi.

24. Waikū Uripo, simts ir dwylka.

25. Waikū Gibeono, dewynios dėšimt ir penki.

26. Wyrū iš Betleem ir iš Aetopa, simts, aštūnios dėšimt ir aštuni.

27. Wyrū iš Anatot, simts ir dvi dėšimts ir aštuni.

28. Wyrū iš Bet-Usnawet, keturios dėšimt ir du.

29. Wyrū iš Kriat-Jearim, Kapira ir Beerot, septyni simtai, keturios dėšimt ir trys.

30. Wyrū iš Rama ir iš Gaba, šeši simtai, dvi dėšimt ir wiens.

31. Wyrū iš Mikmas, simts, dvi dėšimt ir keturi.

32. Wyrū iš Belei, ir iš Ai, simts ir dvi dėšimts ir trys.

33. Wyrū nū antro Abo, penkios dėšimt ir du.

34. Waikū antrojo Elamo, tū-

stantis, du simtu, penkios dėšimt ir keturi.

35. Waikū Aelmo, trys simtai, ir dvi dėšimt.

36. Waikū Jeres, trys simtai, keturios dėšimt ir penki.

37. Waikū Lod, Udio ir Ono, septini simtai, dvi dėšimt ir wiens.

38. Waikū Senaa, trys tūstancu, dewyni simtai ir tris dėšimt.

39. Kiebonai: Waikū Jedajo, iš namū Jesuo, dewyni simtai, septynios dėšimts ir trys;

40. Waikū Immero, tūstantis, penkios dėšimts ir du;

41. Waikū Pasur, tūstantis, du simtu, keturios dėšimt ir septyni;

42. Waikū Arimo, tūstantis ir septinolika.

43. Lemitai: Waikū Jesuo iš Radmiele, karp waikū Udua, septynios dėšimt ir keturi.

44. Gledantieji: Waikū Asapo, simts, keturios dėšimts ir aštuni.

45. Wartininkū buwo: waikai Salumo, waikai Uter, waikai Talmoro, waikai Ufubo, waikai Utito, waikai Sobajo, iš wiso simts ir tris dėšimts ir aštuni.

46. Aetininiai: Waikai Zio, waikai Asapo, waikai Tabato,

47. Waikai Keroso, waikai Elo, waikai P. Dono,

48. Waikai Libano, waikai Ugabo, waikai Salmajo,

49. Waikai Anano, waikai Giddel, waikai Gaaro,

50. Waikai Reajo, waikai Kejino, waikai Aekodo,

51. Waikai Sasamo, waikai Ufo, waikai Passo,

52. Waikai Bessajo, waikai Megunimo, waikai Aepussemo,

53. Waikai Babbubo, waikai Atupo, waikai Aruro,

54. Waikai Bazlito, waikai Aeldo, waikai Urso,

55. Waikai Barlofo, waikai Sissero, waikai Tamo,

56. Waikai Aejio, waikai Atipo.

57. Waikai bernū Salomono buwo: waikai Sotajo, waikai Jopertto, waikai Prido,

58. Waikai Jaelo, waikai Dattono, waikai Giddel,

59. Waitai Sepatjo, waitai Utilo, waitai Pokeret iſ Zebaim, waitai Amono.

60. Wiſſu Aetnimu, ir waita beru Salomono, buwo trys ſimtai, dewynios deſimtis ir du.

61. Ir ſie drauge i pulka nukela: wo: Mittel-Mela, Tel-Uſa, Kerub, Abdon ir Immer; alle jie ne galejo iſroditi ſawo tewu namus, ney ſawo gimminge, ar jie iſ Izraelitenu butu.

62. Waitu Delajo, waitu Tobio, ir waitu Aetodo, buwo ſeſi ſimtai, keturios deſimtis ir du.

63. Ir iſ klebonu buwo waitai Abajo, waitai Uſojo, waitai Barſillajaus, kurſai iſ duktera Barſillajaus, Gileaditeno, pacze wede, ir buwo ant jos wardo pramintas.

64. Sze iſklojo ſawo gimmines ſuradhim; ir ne ſuradami ta, walni paſtojo na klebonu ſlujmos.

65. Ir Utirſata ſuke jiems, kad ne walgitu na ſwenzauſejo, iſti wyrangas kuringas ſtoſis ſu ſwiesia ir ſu teiſybe.

66. Wiſſo ſurinkimo i krutu ſurokato, buwo keturios deſimt tukſtanczi, ir du tukſtanczu, trys ſimtai ir ſeſios deſimt;

67. Be ja bernu ir be ja ſluginu, ta buwo ſeptyni tukſtanczi, trys ſimtai, tris deſimtis ir ſeptyni, ir turrejo du ſimtu, ketures deſimt ir penkis wyru ir moteru giedojanczu;

68. Septynis ſimtus, tris deſimtis ir ſeſis ſirgus, du ſimtu, ketures deſimt ir penkis aſilarklius,

69. Keturis ſimtus, tris deſimtis ir penkis werbludus, ſeſis tukſtantis, ſeptynis ſimtus ir dwideſimt aſilus.

70. Ir nekurrie wyreſnuja tewu dawe ant budawones. Utirſata dawe i ſkarba, tukſtanti aukſinu, penkes deſimtis praustuwa, penkis ſimtus ir tris deſimtis kleboniſkas ſermegas.

71. Ir nekurrie wyreſnuja tewu dawe i ſkarba ant budawones dardiſimt tukſtanczu aukſinu, du tukſtanczi ir du ſimtu ſwaru ſidabro.

72. Ir fitti ſmones dawe dwideſimt tukſtanczu aukſinu, ir du tukſtanczu ſwaru ſidabro, ir ſeſes deſim-

tis ir ſeptines kleboniſkas ſermegas.

73. Ir klebonai bey Lewitai, warſtininkai, giedantieji, ir nekurrie ſmones, ir Aetnimai, ir wiſſi Izraelitai pradzo gywent ſawo mieſtaſe.

8. Perſtyrimas.

Aetmloſus ir Ezras Diewo-ſlujma itaia.

Bet laip ſekmas menu priejo, ir waitai Izrael ſawo mieſtaſe buwo, ſuſirinko wiſſi ſmones wienſkirdzey ant placzds uſiczds ties wandens wartais, ir tare Ezrai, raſte-mokltui, kad jis knygas zolano Moizeſaus atgabentu, kurri Pons Diewo Izraelui buwo iſakes.

2. Ir Ezras, kunings, parneſe zolana, po akiu wiſſo ſurinkimo, tiel wyru tiel moteru, ir wiſſi ta permanyti galinczu, pirmoj dienoj ſekmojo mienefio.

3. Ir ſtaite tame ant placzds uſiczds ties wandens wartais eſanczds, nuq paties ryto iſti pietu, po akiu wyru ir moteru, ir kas ta galejo permanyti. Ir wiſſu ſmonu aſys ant zolano-knyga buwo kreiptos.

4. Ir Ezras, raſte-mokltas, ſtowejo ant aukſto krefflo iſ medzo daryto, kurri jie buwo padare, Diewo zodi iſ to ſakyti, ir prie ſalies jam ſtowejo Matitja, Sema, Ananja, Uria, Ilſia ir Maſeja po jo deſines; bet po jo kaires, Pedaja, Miſael, Maſſja, Aſum, Aſhadana, Sakarja ir Aſullams.

5. Ir Ezras atwere tas knygas po akiu wiſſu ſmonu; neſa jis prakilneſnis buwo uſ wiſſus ſmones, ir jam tas atwerus, ſtati ſtowejo wiſſi ſmones.

6. Ir Ezras laupſino Wieſpatt, didiji Diewa. Ir wiſſi ſmones aſake: amen, amen, ſawo rankas aukſtyn keldami, ir klonojoſi, ir garbe dawe Ponui Diewui, ſawo wadu paſiklonodami iſti jemės.

7. Ir Jeſua, Bani, Serebja, Jamin, Akub, Sabtai, Odaja, Maſeja, Akibta, Aſarja, Joſabad, Anan, Plaja, ir Lewitai moklino ſmones iſmanyti zolana; ir ſmones ſtowejo ant ſawo wietos.

8. Ir jie ſtaite knygoſa zolano Diewo, iſguldydami permanytinay,

kad galėjo permąnyti, kaip tą skaite.

9. Ir Achemiošaus, kursai esti Atirsata, ir Efra, kunigs, rašite-mokitas, ir Lewitai, kurrie žmones pamokin-no, tare wissiemis žmonėms: ši diena yra šwenta Wiešpaczui, jūsų Die-wui; todėl ne būkite smutni, ir ne werkite. Nėsa wissii žmones werke, žodžius žokano girdeđami.

10. Todėl jis sake jiems: eikite, ir walgikite rebummq, ir gėrkite sal-dummq; ir tiems taipojau jų da-lyką sustite, kurrie saw nieko ne pa-stellawo; nėra ši diena šwenta yra musū Ponui Diewui. Todėl nesirū-pikities; nėra džiaugsmas iš Pono Diewo yra jūsų stiprybė.

11. Ir Lewitai nutilde wissus žmo-nes, tarydami: tylėkite, nėra ši die-na yra šwenta, nesirūpikities.

12. Ir wissii žmones nuėjo walg-itti, ir gėrti, ir dalykus susti, ir didi džiaugsmą parodė: nėra jie bu-wo permang wissus žodžius jiems praneštus.

13. Ir antrą dieną susirinko wy-resnėji tėwai iš wissū žmonų, ir Kle-bonai bey Lewitai pas Efrą, rašite-mokitą, kad jissai jų mokitu per-mąnyti žokano žodžius.

14. Ir jie rado * rašyta žokane, kurri Pons Diews per Moizėšų bu-wo liepęs, kad waikai Izrael lap-budžiūse turrėtu gywenti, ant šwen-tės sekname mėnesi. * 3 M. 23, 42.

15. Ir jie apšakydino tai wissur, ir iššakūdino per wissus sawo mie-stus, ir Jeruzalėje, ir sakydino: ei-kite laukan ant kalnų, ir pargabėn-kite alywū-šakas, mōstliēs-šakas, myr-tū-šakas, werbū-šakas, ir šakas nū tānkū mēdžū, kad lapbudžū pasidary-tumbim, kaip rašyta yra.

16. Ir žmones išėję parsigabėno, ir pasidare lap-budžius, pietwiens ant sawo stogo, ir sawo pryangiūse, ir pryangiūse prie namū Diewo, ir ant placžos ūlicžos pas wandens-wartus ir ant placžos ūlicžos pas wartus Epraim.

17. Ir wissas surinkimas tū iš kalėjimo sugryžusujū, pasidare lap-budžius, ir gywėno tūse. Nės Izraelitėnai nū ežeso Jozuwo, sunaus Auno, iškli šei dienai taip ne buvo

darę; ir buvo labay didis džiaugsmas.

18. Ir skaite kas dien žokano kny-gosa, nūg pirmos dienos iškli pastu-tinnos; ir šwente septines dienas tą šwente, ir ašmą dieną jie wēl su-siėjo, kaip reikiama.

9. Perskyrimas.

Rėgimos žmonų prisimertimmo ir malda-bienos.

Dwidėšimtoji ir ketwirtoji dienų šio mėnesio, susirinko Izraelitėnai, pūstnikaudami ir žakais apsisautę, ir žemėmis apsisbarsę,

2. Ir aštyre waikus Izrael nūg wissū swetimū waikū, ir susistoję iš-pazino sawo griekus, ir sawo tēmū nusidėjimus.

3. Ir atsitieję ant sawo wietos, ir buvo skaityta knygos žokano Wieš-patiēs, sawo Diewo, keturis kartus per dieną, ir jie išpazino, ir melde Wiešpati, sawo Diewą, keturis kar-tus per dieną.

4. Ir Lewitai aukštay stowėjo, bu-tent Jesua, Bani, Kadmiel, Seban-ja, Buni, Serebja, Bani ir Kenani, ir šauke didžiu balsu Diewop, sawo Diewop.

5. Ir Lewitai Jesua, Kadmiel, Bani, Usabenja, Serebja, Odja, Se-banja, Petaja, tare: keltities, laup-sinkite Wiešpati, sawo Diewą, nū amšiū iškli amšiū; ir te laupsin war-dą tawo garbės, padaukštintą su wissa žegnone ir laupse:

6. Pone Diewe, tu wiens esi, tu sutwėrei dangų, ir wissū dangū dan-gus, su wissais jų pulkais, žemę, ir wislab, kas ant tōs yra, jures, ir wislab, kas tosa yra. Tu wislab gymą darai, ir dangaus pulkas tawę garbina.

7. Tu Wiešpats Diewas esi, tu * Abromą paslyrei, ir ji iš Ur Kaldėi išwedei, ir + Abraomū praminnei.

* 1 M. 11, 31. + 1 M. 17, 5.

8. Ir jo širdi wierną radai, po sawo atliū, ir derėjimą su jūmi da-rei, jo waikams dūti žemę Kana-nitū, Etitū, Amoritū, Peresitū, Je-busitū, ir Gergositū, ir sawo žodi laikiei, nėra tu esi teisus.

9. Ir tu * išwelgei wargus musū tēmū Egipto-žemėje, ir jų šauksmą

išklausei pas šwendrū-jures. *2 M. 3, 7.

10. Ir žėnklus bey stebuklus darei ant Paraono, ir ant wissū jo tarnū, ir ant wissū žmonū jo žėmės; nės tu išpažimai, kad jie didžawof priekš jās, ir saw wardą padarei, kaip šen dien rėgima.

11. Ir * perdalijei jures po jū aktū, kad per widdų jurū saufomis kojomis pėrėjo, ir jū wėjanczūsus gilybeje nugramzdinaf, kaip akmėnis macnosa wandenisa; *2 M. 14, 21.

12. Ir jās * wodei dienomis debėsės stulpū, ir naktimis ugnies stulpū, jiems paswiesfi ant kėlo, kurrā kėlāwo. *2 M. 13, 21.

13. Ir * nusilėidai ant kėlno Sinai, ir su jeis iš dangaus kalbėjai, ir dawei tikrą prōwą, tikrą žokaną, ir gerus prisatimus, bey ištātumus, *2 M. 19, 18.

14. Ir sawo šwentą sabbatą jiems žinnomą darei, ir prisatimus, ištātumus ir žokaną jiems isafei, per sawo tarną Moizėšū;

15. Ir jiems * dānōs iš dangaus dawei, kaip jie išalkę buwo, ir t wandens iš ūlōs dawei tekėti, kaip jie ištroskė buwo; ir jiems kalbėjai, kad jie nueitu, ir tą žėmę i dalytus atimtu, kurrę tu sawo ranką pakėldams žadėjai jiems dāti. *2 M. 6, 4. 14. + 2 M. 17, 6.

16. Bet musā tėjai didžamos ir kėšprandreis pastōjo, tawo prisatimū neklausydami,

17. Ir ne norėjo ant tū daboti, ir ne atšiminne tawo stebuklū, kurrus jiems ištrodėi, bet kėšprandzeis pastōjo, ir saw waldoną apštyrė, kad sugryftu i sawo wergystę, nekantrus budami. Bet tu, mans Diewe, atsilėidai, ir * buwai malonus, mielasirdingas, kantrus ir didžōs mielasirdingystės ir jās ne prastōjei. *2 M. 34, 6.

18. Ir kaczeig jie saw * nulieta weršū buwo padarę, sakydami: tai yra tawo Diewas, tassai tawę iš Egiptū-žėmės išwede, ir didžus bluznijimus iškalbėjo; *2 M. 32, 4.

19. Tacjau tu jās pūšėjoje ne prastōjei, pagal sawo didę mielasirdingystę, ir debėsės stulpas ne atstōjo nū jū, dienomis jās westi kėlu, ney

ugniēs stulpas naktimis, jiems paswiesfi ant kėlo, kurrām kėlāwo.

20. Ir tu jiems dawei sawo gėrą Dwāsę, jās pamokiti, ir sawo Maną ne atėmei nū jū burnōs; ir jiems wandeni dawei, kaip buwo ištroskė.

21. Returios dėsimtis mētū tu pūšėjoje jās aprupinai, kad jie nieko ne stokojo. * Jū rubai ne pasėno, ir jū kōjos ne sutinno. *5 M. 8, 4.

22. Ir dawei jiems karalystės ir žmones, pėrdalijei jās šen ir tēn, kad pėrweikė žėmę Siono, karālaus iš Esbon, ir * žėmę Og, karālaus iš Basan. *4 M. 21, 24. 35.

23. Ir padaugsinai jū waisus, kaip žwalgzdes ant dangaus, ir jās nugabenai i žėmę, apie kurrę jū twams buwai kalbėjes, kad icitu ir tą palaižytinay atimtu.

24. Ir waiškai i tą nuėjo, ir žėmę atėmė, ir tu pašėminai po jū aktū žmones gywėnanczus toj žėmėj, Kanaitus, ir dawei jās i jū rankas, ir jū karalus, ir žmones tōs žėmės, kad jie su jeis darytu pagal sawo walgę.

25. Ir jie igawo apmuritus miestus, ir rėbję žėmę, ir igawo namus wissokiū lobjū pilnus, ištastus kulinus, wyneczas, alywū-sodus, ir medžus, kurrā waisus walgoms, pilnay; ir walgę, ir priwalgę, ir rėbus pastōjo, ir linkšminof iš tawo didės malonės.

26. Bet jie nepaklusnus pastōjo, ir priekš tawę stėngies, ir paniekino tawo žokaną, ir užmusė tawo praratus, kurrė jiems luddijo, kad jie tawespi prisiwersstus, ir jie iškalbėjo didžus bluznijimus.

27. Todėl tu jās padawei i rankas jū neprietelū, kurrė jās wārgino. Ir czėse sawo bėdōs jie šaukė tawespi, ir tu išklausei jās iš dangaus, ir pagal didę sawo mielasirdingystę * dawei tu jiems išgėlbėtōjus, kurrė jās gėlbėjo iš jū neprietelū rankōs. *Wab. 3, 9. 15.

28. Bet kaip jie pakūjans gawo, tay jie pėrsikreipe pikt daryt po tawo aktū. Tay tu jās paliklai jū neprietelū rankoj, kad jie ant jū ponawojo. Tay jie prisirerte ir šaukė tawespi, ir tu jās išklausei iš dangaus, ir išgėlbėjai jās, po-

gal sawo didę mielařirdingystę daug tartą.

29. Ir dawei jiems apludditi, kad jie prisiverstus prie tawo žokano. Alle jie pasididžamo, ir neklaufe tawo prisákimą, ir susigrieřijio prieř tawo promas (kurras) jey žmogus laikys, gywas per tas išlėis) ir sawo peczus řalin greže, ir řeksprandzeis pastojio ir neklaufe. * 3 M. 18, 15.

30. Ir tu jà daug metą laukei, ir dawei jiems apludditi sawo Dwáse, per sawo praratus; alle jie to ne klaufe. Todėl tu jās dawei i ranką žmonų per žemes.

31. Alle pagal didę sawo mielařirdingystę tu jās ne wissay išgaishinai, neį jās prastojei; nesa tu essi malonus, ir mielařirdingas Diemas.

32. Taygi, musų Diewe, tu didis Diewe, macnus ir išgařtingas, laikas derėjimą ir mielařirdingystę, ne laikyt per nieką wissas sunkenybes, kurtos mus uipule, ir musų karalus, kunigaikřezus, klebonus, praratus, tėvus, ir wissus tawo žmones, nū paties czeřo karálą Uřsur, iřki řei dienai.

33. Tu essi teisus wissame tamė, kę mums uřlėidęs essi; nės tu pagal teisybę darei, alle mes piřtay padarėm.

34. Ir musų karálei, kunigaikřczėi, klebonai ir tėwai ne dare pagal tawo žokaną, ir ne dabojio ant tawo prisákimą ir luddijimą, kurtus tu jiems dawei ludditi.

35. Ir jie taw ne řlusiřio sawo karalyřtėje, ir tawo didžoj' geradejystėj', kurtę tu jiems iřrodei, ir placoj' bey rėboj' žemėj', kurtę tu jiems dawei, ir jie ne prisiverte, nūg sawo piřto elgimmo.

36. Štay, mes řen dien tarnais esme; ir žemėje, kurtę tu musų tėwams dawei, kad walgitumbim jės waisus ir gerumma, řtay, toje mes tarnais esme.

37. Ir tės nauda daugřinas karálams, kurtus tu ant musų idėjci, musų griekų deley; ir jie ponawoj' ant musų kunų ir galwių, pagal sawo walę, ir mes esme didžoj' bėdoj'.

38. Ir apie wis tai mes řiprą

derėjimą darom, ir rařom, ir dādam tai sawo kunigaikřcziams, Lewitams ir klebonams uřpėczwėtiti.

10. Pėrřtyrimas.

Uřpėczwėtims atauřtito derėjimo.

Bet uřpėczwėtitojei buwo: Aėmiofus, Atirřata, Uřařio sunus ir řidėkias,

2. Seraja, Uřarja, Jeremja,
3. Passur, Amarja, Malkja,
4. Attus, Sebanja, Malluř,
5. Arim, Uřeremot, Obadja,
6. Dangelis, Ginton, Baruřs,
7. Uřsullam, Uřbia, Mejamin,
8. Maasja, Bilgai ir Semaja, tie buwo kunigai.

9. Bet Lewitai buwo: Jesua, Uřanjo sunus, Binui iš waiřų Enadad, Radmiel,

10. Ir jū brolei, Sekanja, Odja, Klita, Plaja, Anan,
11. Miřa, Aėob, Uřabja,
12. Sařur, Serebjia, Sebanja,
13. Odja, Bani ir Beninu.

14. Wyřejnieji žmonų buwo: Pareos, Paat-Uřoab, Uřlam, Satu, Bani,

15. Buni, Uřgad, Bėbai,
16. Uřdonja, Bėgwai, Uřdin,
17. Uřter, Uřřia, Uřur,
18. Odja, Uřum, Bėjai,
19. Arip, Anatot, Aėubai,
20. Magpias, Uřsullam, Uřřir,
21. Uřeřabėel, Zadoř, Jadua,
22. Platja, Anan, Uřnaja,
23. Uřfea, Uřnanjo, Uřub,
24. Uřloes, Pila, Sobel,
25. Aėum, Uřabna, Maėřeja,
26. Uřia, Uřnans, Uřnan,
27. Malluř, Arim, ir Baena,

28. Ir Fitti žmones, klebonai, Lewitai, wartininkai, giedantieji, Aėtinimai, ir wissl, kurtie nūg žmonų žemėřa buwo atřiřtyrę prie žokano Diewo, su sawo mōterimis, řunumis, ir dukterimis, wissl, kurtie tą pėrmanyiť galėjo,

29. Ir jū macnieji priėme tai uř sawo brolus. Ir jie atėjo, kad priřektu, ir su pryřėga pasiřadėtu elgtis pagal Diewo žokaną, per Uřořęřu, Diewo tarną, dātą, kad norėtu pilnamot', ir daryť pagal wissus prisákimus, promas ir budus Pono Diewo, ant musų ponawojanczo.

30. Ir kad mes tōs žemės žmonių savo dukteres ne dūstumbim, neį jū dukteres savo sunums ne nupirštumbim.

31. Ir kad žmones tōs žemės sabatoj' atgabėntu tavorą, ir wissio kius jawus pardūt, kad mes tus iš jū sabatoj' ir ant šwencų ne imtumbim. Ir kad mes kas sėtmą mētą wissiojū sunkenybę atleštumbim.

32. Ir uždėjo mums prisakimą, kad mes kas mētą trerą dalyką syflo dūstumbim ant plujūnōs namū savo Diewo:

33. Butent ant šwentiū dūnōs, ant dienīškōs walgimo-apierōs, ant dienīškōs dēginimo-apierōs sabbatōs, nauj'mēnesio šwencų, ir šwentiū dienū, ir ant to, kas pašwentita, ir ant apierōs uį griekus, kad Ijraēlitenai sudėrinti butū; ir ant wissio reikalo namūse musū Diewo.

34. Ir mes burtą mētēm ant klebonū, Lewitū ir žmoniū, del malkōs apieroms, kurri prie namū musū Diewo kas mēt' turrejo atgabėnāma buti, pagal gimines savo tėwū, paširtame ešē degti ant altozaus Wiespaties, musū Diewo, kaip tai * zofane rašyta yra. * 3 M 6, 12.

35. Ir kas mētą atgabėnti pirmōnes savo žemės, ir pirmones wissū waisū, ant wissū mēdžū, prie Diewo namū.

36. Ir pirmones savo sunū, ir sawo galwū, * kaip zofane rašyta, ir pirmones sawo jaučū ir sawo awū, kad mes tai wissab turrime atgabėnti klebonams, prie namū musū Diewo tarnaujantiems. * 2 M 13, 2.

37. Taipiau mes ir turrim atgabėnti pirmones sawo taškōs, ir sawo pakelimus, ir waisus wissiojū mēdžū, šwiežu wyną ir aliejū klebonams, i kamaras prie namū musū Diewo, ir dešimties musū žemės Lewitams, kad Lewitai dešimties turrētu wissūse miestūse iš musū dirwōs.

38. Ir kuničs, Aarōno sunus, drauge su Lewitais tur gaut' iš dešimtinū Lewitū, kad Lewitai dešimties sawo dešimtinū atgabėntu namams musū Diewo, i kamaras starbo-namūse.

39. Aēs waiškai Ijraēl, ir waiškai

Lewi tur dowaną jawū, šwiežaus wyno, ir aliejaus atgabėnti i kamaras; ešē yra rykai šwentinycjōs, ir klebonai, turrie tarnauja, ir warti-ninkai ir giedantieji, kad mes namams sawo Diewo ne prastotumbim.

11. Pėrslyrimas.

Surāšims naują gywatiniū šip mieše kaip ant klebū.

Ir wyresnieji žmoniū gywėno Jeruzalėje. Aļle kitti žmones del to burtū mētē, kad iš dēšimt wiens dalyks i Jeruzalę, i tą šwentią miestą pusi-trauktu, ešē gywēt', ir dewyni dalykai i miestus.

2. Ir žmones žegnojo wissus tū wyrus, turrie iš gerōs walds buwop apsiēmę Jeruzalėje gywēnti.

3. Sittie yra wyresnieji žemės, turrie Jeruzalėje gywėno. Bet miestūse Juda gywėno klewienis sawo tėwīškėj', kurri jū miestūse buwop, butent Ijraēlitenai, klebonai, Lewitai, Aetininimai, ir waiškai tarnū Sālomono.

4. Ir Jeruzalėj' gywėno kelli iš waiķū Juda, ir iš Benjamin. Iš waiķū Juda, Ałaja, Ałsio sunus, sunaus Satarjo, sunaus Amario, sunaus Sepatjo, sunaus Maclalec, iš waiķū Parež,

5. Ir Maesėja, Barako sunus, sunaus Kalofo, sunaus Ałajo, sunaus Ałdajo, sunaus Jojaribo, sunaus Satarjo, sunaus Siloni.

6. Wissū waiķū Parež Jeruzalėj' gywėnancū, buwo keturi šimtai, šis dēšimt ir aštūni, wieszlybi wyrai.

7. Sittie yra waiķai Benjamin: Sallu, Alesullamo sunus, sunaus Joedo, sunaus Pedajo, sunaus Kōlajo, sunaus Maesėjo, sunaus Itielio, sunaus Isajō.

8. Ir po jo Gabai, Sallai, dewyni šimtai, dwidēšimt ir aštūni.

9. Ir Joel, sunus Sitrī, buwo ant jū wyraūsasis; ir Juda, sunus Ałsuo, ant antrōs pušēs miesto.

10. Iš klebonū gywėno Jedaja, Jojaribo sunus ir Jakins.

11. Seraja, Ałsio sunus, sunaus Alesullamo, sunaus Zadofo, sunaus Alerajō, sunaus Ałtobo, buwo wyraūsasis Diewo namūse.

12. Ir jo brolei, kurrie darba prie namū pilnawojo, tū buwo aštūni šimtai, dwidėšimt ir du. Ir Adaja, sunus Jeroamo, sunaus Plajo, sunaus Umzi, sunaus Satarjo, sunaus Pasuro, sunaus Malsjo,

13. Ir jo brolei, wyresnieji tū tėwū, buwo du šimtu, keturios dėšimt ir du. Ir Amasai, Usareclo sunus, sunaus Ausajo, sunaus Mesillemoto, sunaus Immero,

14. Ir jo broliū wieslybū wyrū, tū buwo šimts, dwidėšimt ir aštūni. Ir wyrānsasis ant jū buwo Sabbiel, Gedolimo sunus.

15. Iš Lewitū Sefmaja, Usubo sunus, sunaus Usrikamo, sunaus Usabjo, sunaus Buni.

16. Ir Sabtai bey Josabad, iš Lewitū wyresnujū buwo ant reikatu lauke Diewo namū.

17. Ir Matanja, Nikko sunus, sunaus Sabdi, sunaus Ussapo, kurs wyrānsasis buwo, pirmuczāus pradėjo dėkawoti maldomis. Ir Baskufja, antras iš jo broliū, ir Abda, sunus Sammuo, sunaus Galalo, sunaus Jeditun.

18. Wišā Lewitū šwentame mieste buwo du šimtu, aštūnios dėšimt ir keturi.

19. Ir martininkai, Ukub, ir Talmon, ir jū brolei, kurrie wartāse priwelžėjo, tū buwo šimts, septynios dėšimt ir du.

20. Bet kiti Izraelitėnū, klebonai, ir Lewitai, buwo wišūse miestāse Judawos kiekwiens sawo tėwiškeje.

21. Ir Aetanimai gywėno pas Opel. Ir Sia bey Gipa priklausė Aetinimams,

22. Bet wyrānsasis ant Lewitū Jeruzalej' buwo Uši, sunus Bani, sunaus Usabjo, sunaus Matanjo, sunaus Nikko. Iš waikū Ussapo buwo ant kluzmōs, kurrie giedojo namūse Diewo.

23. Kēs karālaus isikimas jiems buwo dūtas, idant tie, kurrie giedojo, wlernay kas dien sawo darba pilnawotu.

24. Ir Petaja, Mesesabeelo sunus, iš waikū Sero; sunaus Juda, buwo karāliū prie rančės, ant wišo darbo prie žmoniū.

25. Ir waikū Juda, kurrie ant kēmū ant sawo laukū buwo, kelli gywėno Kiriāt-Arbe, ir jo kēmāse, ir Dibone ir jo kēmāse, ir Kapzeliše, ir jo kēmāse,

26. Ir Jesue, Molade, Bepalete,

27. Azarsuale, Berseboj' ir jū kēmāse,

28. Ir Ziklage, ir Mošonoj' bey jū kēmāse,

29. Ir Entimone, Zareje, Jeremate,

30. Sanoė, Udullame, ir jū kēmāse, Lakisse ir ant jo lauko, Useke ir jo kēmāse. Ir guldis nūg Bersebōs, ilki pakalnės Innom.

31. Bet waikai Benjamin iš Gabo gywėno Mikmase, Uje, Betele ir jū kēmāse,

32. Ir Anatote, Robe, Unanje,

33. Azore, Kame, Gitaime,

34. Udide, Ziboime, Reballate,

35. Lođe, Onoj' ir cimmerinkū pakalnėj'.

36. Ir kelli iš Lewitū, kurrie dailės turrejo Judawoje, gywėno tarp Benjamin.

12. Persėyrimas.

Wardai klebonai bey Lewitū; pašventinimams miesto. Dawabas tū, kurrie šventājus sawojo.

Szittie yra klebonai bey Lewitai, kurrie su Serubabelu, Seaktielo sunumi, ir su Jesua aukštyn kelāwo: Seraja, Jeremja, Eza,

2. Amarja, Malluf, Attus,

3. Sekanja, Keum, Meremot,

4. Idoo, Gintoi, Ubia,

5. Mejamin, Maadja, Bilga,

6. Semaja, Jojarib, Jedaja;

7. Sallu, Umot, Ilkia, ir Jedaja.

Szittie buwo wyresnieji, tarp klebonū ir tarp sawo broliū, czėse Jesuo.

8. Bet Lewitai szittie buwo: Jesua, Benui, Kadmiel, Serebja, Juda, ir Matanja, kurs dėkawon-urėdą pilnawojo, jis su sawo broleis.

9. Baskufja, ir Unni, jū broliū du, buwo aplink jūs ant sargybės.

10. Jesuajui gimme Jojakimas, Jojakimui gimme Eliašibas, Eliašibui gimme Jojadas,

11. Jojadui gimme Jonatanas, Jonatanui gimme Jadduas.

12. Ir czėse Jojakimo szittie buwo wyresnieji tėwai tarp klebonū, bušent

iſ Seraja buwo Meraja, iſ Jeremja buwo Ananja,

13. Iſ Eſra buwo Meſullama, iſ Amarja buwo Joanan,

14. Iſ Maſluſ buwo Jonatan, iſ Sebanja buwo Joſep,

15. Iſ Arim buwo Adna, iſ Merajot buwo Eſtai,

16. Iſ Iddo buwo Saſarjo, iſ Ginton buwo Meſullam,

17. Iſ Abia buwo Sikri, iſ Mejamin Moadia buwo Piltai,

18. Iſ Bilga buwo Sammua, iſ Semaja buwo Jonatan,

19. Iſ Jojarib buwo Matnai, iſ Jedaja buwo Uſi,

20. Iſ Sallai buwo Kallai, iſ Amoſ buwo Eber,

21. Iſ Ilſia buwo Uſabja, iſ Jedaja buwo Aetaneel.

22. Ir eſe Eliaſibo, Jojado, Joanano ir Jadduo, wyreſnieji tẽwai tarp Lewitũ ir Klebonai buwo ſuraſtyti, Dariui, Perſionui, be karalauſiant.

23. Bet waikai Lewi, wyreſnieji tẽwai, buwo ſuraſtyti i knygas nuſidawimũ, iſki eſe Joanano, Eliaſibo ſunaus.

24. Ir ſittie buwo wyreſnieji Lewitũ: Uſabja, Serebja, ir Jeſua, Radmielo ſunus, ir jũ brolei pagal jũs, kad laupſintu ir deſawotu; kaip Dowidas, Diewo wyras, buwo ſaſaſas ſargybẽ po ſargybẽs.

25. Matanja, Batbuſja, Obadja, Meſullam, Talmon ir Ukub, buwo martininkai ant ſargybẽs, prie ſlenkſcũ wartuſe.

26. Szittie buwo eſe Joakimo, Jeſuo ſungaus, ſunaus Jojadoſo; ir eſe Aemioſaus, žemẽs waldono, ir kunigo Eſro, raſte-mokito.

27. Ir paſwentinnime mura Jeruſaleje ſuſeſkojo Lewitus iſ wiſũ jũ ſalu, kad jũs nugabentu i Jeruſale paſwentinninq atlikti, ſu dzaugſmu, ſu deſawojimu, ſu giesmemis, ſu cymbalais, ſu pſalterais, ir ſu arpomis.

28. Ir ſuſirinko waikai tũ, kurrie giedojõ, ir iſ ſaliẽs aplink Jeruſale, ir iſ dward Aetopati.

29. Ir iſ namũ Gilgal, ir iſ laukũ Gibea bey Uſmawet; nẽs tie,

kurrie giedojõ, ſaw buwo dwarduſ pakũre aplink Jeruſale.

30. Ir Klebonai bey Lewitai eſe: ſtijos, ir eſtijõ imones, ir wartus, ir murus.

31. Ir aſ liepiau kunigaitſeziams Juda ant wirſaus mura uſlipti; ir taiſiau dy didu deſawonẽs-pulku, tũ wiens ant deſinẽs nuẽjo wirſu muro ant mieſtũ-wartũ linkay.

32. Ir paſtuy jũs ejo Oſaja, ir puſſe kunigaitſcũ Judo,

33. Ir Uſarja, Eſra, Meſullam,

34. Juda, Benjamin, Semaja, ir Jeremia,

35. Ir kelli iſ Klebonũ waika ſu trimittomis, butent: Saſarja, Joanatano ſunus, ſunaus Semajo, ſunaus Matanjo, ſunaus Miſajo, ſunaus Saſuro, ſunaus Uſſapo,

36. Ir jo brolei Semaja, Uſareel, Milalai, Gilalai, Maai, Aetaneel ir Juda, Anani, ſu ſtrun-jaiſlais Dowido, wyro Diewo. Bet Eſras raſte-mokitas pitma jũ ejo,

37. Ant ſullinio-wartũ linkay. Ir ejo pagal jũs ant ſtraipſnũ, i mieſtũ Dowido, ant muro lipdami, iſki prie namũ Dowido, iſki wandens-wartũ i rytus.

38. Antras deſawon-pulkas ties jeis ejo, ir aſ paſtuy ji, ir puſſe imonũ ant pat wirſaus muro, ant wirſaus pẽczaus-koryczõs, iſki plataus muro,

39. Ir iſti wartũ Eſraim, ir iſti ſenujũ wartũ, ir iſti juwũ wartũ, ir iſti koryczõs Ananceel, ir iſti koryczõs Alea, iſki pas awjũ wartus, ir apſiſtojo temnyczõs wartuſe.

40. Ir taipõ ſtowẽjo abuda deſawon-pulku namuſe Diewo, ir aſ bey puſſe wyreſnujũ ſu manim.

41. Ir Klebonai, butent: El-Jaſim, Maſeja, Aiminamin, Miſaja, Elieonai, Saſarja, Ananja, ſu trimittomis.

42. Ir Maſeja, Semaja, Eleaſar, Uſi, Joanan, Maſſja, Elam, ir Uſar. Ir giedantieji didu balſu giedojõ; ir Jeſraja buwo jũ wyraſaſis.

43. Ir jie apierawojo tã dienã diſdes apieras, ir buwo linkſmi; nẽs

Dievs jiems buvo didi džiaugsmą padaręs, kad ir moteres ir vaikų džiaugėsi; ir džiaugsmas Jeruzalės toli girdims buvo.

44. Tū čėš buvo apstirti vyrų ant stārbo-kamara, kurrūse domuos, pirmones ir dešėtines buvo, kad surinktu nū laukū ir iš miestū, išdalyti pagal žoląą Klebonams ir Lewitams; nės Juda džiaugėsi iš Klebonū, bey Lewitū, pristojančių.

45. Ir pilnawojo sargybę sawo Diewo, ir sargybę apczytėjimo. Ir giedantieji bey wartininkai stowėjo pagal isakimą Dowido, ir jo sunaus Salomono.

46. Nės čėse Dowido ir Asapo buvo idėti wyresnieji tū, kurrie giedėjo, ir laupsės-giesmes, ir deklawojimus Diewui.

47. Bet wissi Izraelitėnai dawe tiems, kurrie giedojo, ir wartininkams dalyką, čėse Serubabelo, ir Aekmiošaus, kas dien sawo dalyką; ir jie dawe Lewitams to, ką buvo pašwentinę; bet Lewitai dawe to, ką buvo pašwentinę waitams Aarono.

13. Pėrskyrimas.

Aekmiošaus iš wissos širbiės apšimma pagėrit wjs, kas prigul wyrausybėi, bajorioms ir utinintams.

Ir tū čėš buvo skaitytos knygos Moizėšaus, wissims žmonėms be girdint, ir rādo tosa *rašyta, kad Ammonitai ir Moabitai ne tur nės-kados i surinkimą Diewo ateiti,

* 5 M. 23, 3.

2. Dėl to, kad waitams Izrael ne priešaisėjo su dāna ir su wandenimi, ir *samde prieš jās Bileamą, kad įssai jās praeitū; alle musū Diewas tą keitimą pėrwerte i žėgnonę.

* 4 M. 22, 5.

3. Bet kaip jie tą žoląą girdejo, tay jie atšyre wissus swetimūsus ateiwjus nū Izraelitėnū.

4. Ir pirm to Klebons Elasibs i kamara prie namū musū Diewo buvo idėjęs apierą Tobio.

5. Nėsa jis jam didę starbinyčą buvo pataisęs, ir čę jie pirma buvo idėję walgimo-apierą, kodylą, rykus ir dešimtines nūg jamū,

šwiežaus-wyno ir aliejaus pawelitas Lewitams, giedantiems, ir wartininkams, ir prie to dōwana Klebonams.

6. Bet kaip tai wissab nusidawe, aš ne buwau Jeruzalėje. Nėsa tris dešimtame ir antrame mėte Urta-sasto, karālaus Babelij, atėjau aš pas karālū, ir po kėllū dienū aš pawelijimą gawau nū karālaus,

7. Kad i Jeruzalę kėlancjan. Ir aš supratu, ne gēr esant, ką Elasibs Tobiuui buvo dars, kad jam starbinyčą darydinęs pryangij' prie Diewo namū.

8. Ir tai man labay ne patikė, ir išmoczau wissus rykus iš Tobio namū laukan iš starbinyčos,

9. Ir liepiau starbinyčąs cypstuti, ir aš wėl tēn atgabėnau rykus namū Diewo, walgimo-apierą ir kodylą.

10. Ir ištyrau, kad Lewitū dalykas jiems ne buvo dātas; dėl to Lewitai, ir tie, kurrie giedojo, buvo išbėgę, kiekwiens pas sawo dirwą, darbą pilnawoti;

11. Tay aš pabarau wyresnūsus, ir sakiau: kodėl mes prastojam Diewo namus? Bet aš jās surindams idėjau jās wėl i jų filiją.

12. Tay wissi žydai atgabėno dešimtines jawū, šwiežaus-wyno, ir aliejaus i starbą.

13. Ir aš idėjau ant stārba, Selemjā, Kleboną, ir Zadoką, rašte-mokitą, ir iš Lewitū Pedają, ir jiems prie rankos Ananą, sunū Saturo, sunaus Matanja. Nės jie už wiernus buvo laikomi, ir jiems buvo isadyta, kad jie sawo broslams išdalytu.

14. Atsiminkis manęs, mans Diewe, šime dalykė, ir ne gessyť mano geradėjyť, namams mano Diewo, ir prie jo sargybės išroditą.

15. Tū čėš aš regejau Judawoje wyno-spāustuwą minnancjus sabbatof, ir pėdus inėšancjus, ir asilus apsunfinancjus wynu, wyn-āgomis, pygomis, ir wissotą nāstą i Jeruzalę inėšancjus, sabbatės dienoje. Ir aš luddijau toj' dienoj, kaip jie wissotius jawus pardawe.

16. Bet ir Tyrianai gwynėno tame mieste, tie žuvis ir wissoti saworą

atgabeno, ir pardave tai sabbatoj' maikams Juda ir Jeruzalės.

17. Tay aš barau wyresnūsus Judawoje, ir sakiau jiems: kas tai per pikts dūlts, kurri jūs dārot, ir ne šventą dārot sabbatōs dienā?

18. Ar ne musū tėwai taipō dāre, ir musū Dievas wišq šę nepalāimq ant musū užvede ir ant šio miesto? ir jūs dārot, kad dar didėsnis narfas mus tur užpult, kadangi sabbatōs dienā ne šwenzat.

19. Ir kaip Jeruzalės wartai pirm sabbatōs atdaryti buwo, tai aš liepiau wartus užrašinti, ir isakiau, idant tas ne atwėrtu, iškū po sabbatōs. Ir aš staciau kėllis sawo tarnū prie wartū, idant neį jokiā nāštą ne įgabentū sabbatoje.

20. Tay fromininkai ir pardūdantieji su wišfotiu taworu pėrnakwojo laukė Jeruzalės, wienā ir antq kartā.

21. Tay aš luddidams, sakiau jiems: kodėl jūs pėrnakwojat aplink murq? Jey tai dar kartā darysite, aš jus korawosū. Nū to cžeso jie sabbatoje ne atėjo.

22. Ir aš tarau Lewitams, kurie cžysti buwo, kad ateitu, ir ant wartū dabotu, sabbatā šwėsdami. Mans Diewe, ir dėl to manęs atsimint, ir cžėdiš manęs pagal didę sawo mielāširdingystę.

23. Tū cžes ir regejau žydus, kurie moteres wėde iš Asdod, iš Ammon ir iš Moab.

24. Ir jū waitai puse kalbejo

Asdodistay, ir ne galėjo tydištay kalbėti, bet kalbejo, kaip kiti žmones kalbejo.

25. Ir aš barau jās, ir kėikiau ant jų, ir mušau kėllis wyrus, ir pėšiau jās, ir priskėdinau jās per Diewą, jūs ne turrit sawo dukteres jų sunums dūti, neį jų dukteres sawo sunums piršti, neį ir pātys saw.

26. Ar ne Salomonas, karālus Izrael, tām budu susigriešijot ir tacziaus tarp daug pagonū neį wiens karālus jam lygus ne buwo, ir jo Diews ji mylėjo, ir Diewas idėjo ji i karālū ant wišso Izrael, tacziaus swėtimos moters ji i grietūs iwėde. ^{* 1 Kar. 11, 3.}

27. Ar jūs to ne girdėjot, kad tolią didę piktenybę išpildot, susigriešidami prieš musū Diewą, swėtimas moteres be wėsdami?

28. Ir wiens iš waitū Jojado, sunaus Eliašibo, wyrausojo kunigo, buwo gentimi pastojęs su Sangballotu Oronitu; bet aš ji nūg sawes šalim wariaw.

29. Atsimint jų, mans Diewe, kurie atstatyti nū kleboniškōs urėdōs, ir derėjimo kleboniškōs urėdōs, ir Lewitū.

30. Szittaip aš cžystijau jās nū wišū swėtimū, ir idėjau per sargus klebonus ir Lewitus, kiekwienā prie sawo darbo.

31. Ir kad atgabėntū malkū apieroms pasirtame cžese, ir pirmones. Atsimint manęs, mans Diewe, ant gėro.

Anygos Esteris.

1. Pėrskyrimas.

Wisi dėl panietintōs cžėnės prāsumta.

Cžėšais Asweraus, kurs karālumū buwo nū Indios iškū Murinū, ant šinto ir dwidėšimt ir septynū žėmjū;

2. Ir kaip jis sėdejo ant karāliško wain kreslo, pillije Susan,

3. Trėczame mėte sawo karalystės, kėle jis cžėsnī namėj' wišiemis sawo kunigaišpezams bey tarnams, butent

macniemslems Persū bey Medū wal dōnams ir wyresniemslems sawo žėmėsa,

4. Kad dātu regėt šlowēs pilnā bagotumā sawo karalystės, ir brangę puikystę sawo šlowēs, per daug dienas, butent per šimtą ir aštūnes dėšimtis dienū.

5. Ir toms dienoms pėrėjus, karālus cžėsnī kėle wišiemis žmonėms, pillije Susan esantiems, tiek diems, tiek mažiems, per septynes

dienas, pryngij' sodo prie karalaus namų.

6. Tay czę kabėjo balti, raudoni ir geltoni kaurai, su marškonoms ir šarkotoms wirwėlėmis apitverti, sidadbro siedūse ant marmor-stulpų. Solai buvo iš sidadbro ir iš aukso, ant aslės iš žalū, baltū, geltonū bey jūdū marmorū darytūs.

7. Ir gėrimą užnešę aukso ryklais, ir wis kittaish ir kittaish ryklais, ir wyno, kurri karalus gėdawo, daugybę, tiek karalus išgalejo.

8. Ir neį wieną ne priwertę, tiek jis gėrtu; nės karalus wisšiemis užweidams sawo namū buvo liepęs, kad tiekwiens darytu, kaip jam patinka.

9. Ir karalėne Wasti taipjau czėsni kele moterims, karaliskūse namūse karalaus Alasweraus.

10. Ir sėlmą dieną, kaip karalus linksmas buvo iš wyno, liepe jis Neumanui, Bistui, Urbonui, Bigtui, Abagtui, Setarui, ir Karakasui, septyniems kamarp-onams, kurrie karalui Alaswerui tarnaudawo,

11. Kad jie karalėnę Wasti atgabėntu pas karalū, su karaliskū wainiskū, kad parōditu žmonėms bey kunigaitščiams, kaip graži ji buvo; nės ji buvo graži.

12. Alie karalėne Wasti ne norėjo ateiti, pagal jodi karalaus, kurri jo kamarp-onai buvo sakę. Tay karalus labay supykso, ir jo papytis neį degte ussidegę.

13. Ir karalus tare išmintingiemsiems, kurrie jinnojo budą tōs žemės, (nės karalaus reikalus turtėjo pilnawoti tie, kurrie prowas ir wissofius reikalus išmānė;

14. Bet jam prie šalies kittaish buvo: Karšena, Setar, Mōmata, Tarsis, Meres, Marsena ir Memukan, septyni kunigaitščiai Persū bey Medū, kurrie karalaus wėdą regėjo, ir wyrausoj' wietoj' sedėjo karalystėje.)

15. Kokią prawą reiktu daryti karalėnei Wasti, todėl, kad ji ne buvo išpildžusi jodi karalaus, per jo kamarp-onus jei sakytą?

16. Tay tare Memukans po atliū karalaus ir kunigaitščų: karalėne Wasti ne tiktay nusidėjo karalui, bet

ir wisšiemis kunigaitščiams ir wisšiemis žmonėms, per wissas žemes karalaus Alasweraus.

17. Kesa wissos moters ištirs tai, ką karalėne dārusi, kad jos sawo wyrus paniekis po sawo atliū, ir sakys: karalus Alaswerus liepe karalėnei Wasti, kad ji pas ji ateitu, alle ji ne norėjo:

18. Taygi kunigaitščų moteres Persū bey Medū lygeį taipo sakys wisšiemis kunigaitščiams karalaus; kad jie ištirs, karalėnę taipo dārusę; tay paniekinnimo ir ipytinimo gana rasis.

19. Jey taw patinka, karalau, tay dūk karaliską prisikimą apsakyti, ir raskyti pagal Persū bey Medū prawą, kurrę ne reiks pėrjengt, kad Wasti daugians ne pareitu karalui Alaswerui i atis; ir tu, karalau, dūk jōs karalystę jōs artimjausei, kurri gerėšne yra, ne kaip ji;

20. Ir kad ši karalaus grōmata, apie tą dalyką raskyta, butu jinno-ma daryta per wissą jo žemę (kurri dide yra) kad wissos moters sawo wyrus garbėje laikytu, kaip tarp didžujū, taip tarp mažujū.

21. Tai patiklo karalui ir kunigaitščiams, ir karalus dare pagal jodi Memukano.

22. Tay gromatos buvo išsustos per wissas karalaus žemes, i kōną žemę pagal jōs raskytą, ir i wissokius žmones pagal jū liežuwi: kad kōnas wrys ponu butu sawo namūse, ir dawe tai apsakyti pagal liežuwi sawo žmonū.

2. Pėrštyrimas.

Štai karaliskā garbė dāwana.

Po šū nusidāwimū, kaip dideį supykęs karalus Alaswerus jau buvo atsilėidęs nū sawo didžio papystio, atsiminne jis Wastės, ką ji buvo dārusi, ir kōkia prawā jei buvo daryta.

2. Tay tare karalaus tarnai, kurrie jam tarnāwo: te jėška karalui jaunū gražū mergaitę.

3. Ir karalus te apstir pėrweiz-detojus per wissas žemes sawo karalystės, kad jie wissokias jaunas gražes mergaites sugabėntu i pilli

Susan, i moterū butiq, po ranka Egai, karalaus kamar-pono, kurs moterū pridabója, ir te dūdie joms, kūmi jos išsiredytu.

4. Ir kurri mergaitė karalui patink, ta te pastoj karalėne i Wastės wietą. Tai patikko karalui, ir jis dare taipo.

5. Bet pillijė Susan buwo koksai įydyškas wyrs, wardu Mardakai, Jairo sunus, sunaus Simej, sunaus Ais, sunaus Jemini,

6. Kurs drauge šalin gabėntas buwo iš Jeruzalės, kaip Jekanja, karalus Juda, buwo šalin gabėntas, kurri Nebukad-Nezar, Babelo karalus, šalin gabėno.

7. Ir jis buwo apėkunas Adassės, tai esti Esterės, dukters jo dedžaus: nės ji ne turrejo ney tėwo ney motinės. Ir ji buwo graši ir mandagi mergaitė. Ir po jos tėwo bey motinės galwės, Mardakai jė per dukteri priėme.

8. Taygi, kaip tas karalaus paliepinimas ir prisikimas buwo žinomas darytas, ir daug mergū i wieną pulką buwo sugabėntos i pilli Susan, po ranka Egajo, tay ir Esterė buwo nugabėnta i karalaus namus, po ranka Egajo, moterū sūrgo.

9. Ir ta mergaitė jam patikko, ir ji rado susimillimo po jo akiū. Ir jis skubinos jė išredyt, kad jei jos dūli dūtu, ir priegtam septynes gražes mergaites iš karalaus namū. Ir jis pastyre joms gerąsaję wietą moterū namūse.

10. Ir Esterė jam ne apšakė ney sawo žmones, ney sawo gimminę; nės Mardakai jei buwo liepęs, kad ji tai ne apšakytu.

11. Ir Mardakai kas dien waikščiojo pas angą moterū namū, kad ištirtu, bau Esterėi geray dėstis, ir kas jei nusidātu.

12. Bet kad pastirtas cėsas tiek: wienės mergaitės priejo, kad jei reiktu ateiti prie karalaus Ašweraus, kaip jau per dwyliką mėnesi pagal moterū budą mandagey buwo išsidabinnusi; (nės tiek cėsio jos primāle, kad išsidabintu; butent šėšis mėnesus su balsamu ir su myromis, ir šėšis mėnesus su žolėmis škanney

kwėpjančiomis, tay moteres: buwo išsidabinnušos.)

13. Tay tokia mergaitė iėjo pas karalū, ir kurę ji norėjo, ta jei turrejo dūta buti, kad su jė iš moterū namū i karalaus namus citu.

14. Ir kad wiena wakarais iėjo, tay ta rytmečzeis nū jo šalin ejo i fittū moterū namus po ranka Saasgas, karalaus kamar-pono, kurs ne primencawotas moteres sawojo. Ir ji ne turrejo wėl sugryšt pas karalū, kaip tiktay, kad karalus norėjo, ir kad jė wardu dawė wadinti.

15. Taygi, kaip Esterės cėsas priejo, dukters Abigail, Mardakajaus dedžaus, (kurę jis per dukteri buwo priėmęs) kad jei reiktu citi prie karalaus, tay ji nieko ne norėjo, kaip tiktay kę Egai, karalaus kamar-pons, moterū sargas, tare. Ir Esterė malonės rado prie wišū, kurie jė matė.

16. Bet Esterė buwo nugabėnta pas karalū Ašwėrų, i karališkūs namus, dėšimtame mėnesijė, kurtai Tebet wadinnamas, kaip jis šėkmą metą karalawo.

17. Ir karalus Esterę daugiaus mylėjo už wišas moteres, ir ji rado malonę ir susimillimą po jo akiū, daugiaus, ne kaip wišos fittos mergaitės. Ir jis karališką wainiklą uždėjo ant jos galwės, ir priėme jė per karalėnę i Wastės wietą.

18. Ir karalus didę cėsni kele wišiemis sawo kunigaiškėams ir tarnams, tai buwo cėsnis del Esterės, ir atlaidės dawė žėmėms, ir išdalijo karališkas dowanas.

19. Ir kaip antrą kartą mergaites surinko, sėdėjo Mardakai wartāse karalaus.

20. Ir Esterė dar ne buwo apšakusi ney sawo gimminę, ney sawo žmones, kaip tai Mardakai jei buwo liepęs. Nės Esterė dāre wišlab pagal žodi Mardakajo, lygėy, kaip kad jis jos apėkuns dar buwo.

21. Tū cės, kaip Mardakai wartāse karalaus sėdėjo, tay du kamar-ponū karalaus, Bigtans bey Teres, kurtie sargybę laike prie wartū, supyko ir tylojo, kad sawo rankomis ištiktū karalū Ašwėrų.

22. Tai ištyrė Mardakai, ir jis pasakė tai karalenei Esteri; ir Estere sakė tai karalui, Mardakajo wardan.

23. Ir tai be tardant išsirado taip. Ir jį abu buvo pakartu prie mėsų; ir buvo rašyta i knygas nusidawimū po aktū karalaus.

3. Pėrskyrimas.

Amans pasidawimū ir tranjo trošumū. Po šū nusidawimū karalus Asweraus didey išlele Amaną, Medato sunū, Agagitėnui, ir paauktino jį, ir pakėlė jo kreslą per wissus kunigaitščius pas jį esancjus.

2. Ir wissi tarnai karalaus, kurie karalaus wartūsė buvo, lenkė sawo kielus, ir didey pasiklonojo Amanui; nės karalus tai buvo taipo liepęs. Alie Mardakai sawo kielus ne lenkė, ir nesiklonojo.

3. Tay sakė karalaus tarnai, kurie wartūsė karalaus buvo, Mardakai: kodėl tu pėrjengi karalaus prisakimą?

4. Ir kaip jie kas dien jam taipo sakydawo, ir jis jū ne klausė, apsakė jie tai Amanui, kad matytu, bau tas elgims Mardakajaus ilgay patėks; nės jis buvo jiems sakęs, kad jis žyds tįs.

5. Ir kaip Amans ragėjo, kad Mardakai jam kielus ne lenkė, ney jam pasiklonojo, tay jis labay apsi-rustawo.

6. Ir tai jis per nieką laikė, kad Mardakai wieną žuddytu, nės jie Mardakajaus žmones jam buvo apsakę; bet jis jėškėjo Mardakajaus žmones, wissus žyds, per wissą karalytę Asweraus esancjus, išgaishinti.

7. Pirmame mėnesijė, tai esti mėnesis Nisan, kaip karalus Asweraus jau dwyliktą metą karalawo, bur-tas buvo mestas po aktū Amano, nū wienos dienos itki kittos, ir nū to mėnesio itki dwylikto mėnesio, tai esti mėnesis Udar.

8. Ir Amans tare karalui Asweraui: žmonū pulks yra išbarstytas, ir tas pėrsidalija tarp wissū žmonū po wissas žemes tawo karalytės; ir jū prowa kitta yra, ne kaip wissū kitta žmonū, ir jie ne dāra pagal ka-

ralaus istatimus, ir karalus ne gal-tai daugiaus pakęst, jās taipo palikt.

9. Jey taw patint, karalau, tay rašyt, kad jās žuddytu, tay aš dėsimt tūkstančių centneriū sidābro paswėrsu i ranfas urėnininkū, kad tus idėtu i starbinyę karalaus.

10. Tay karalus nutraukė sawo žiedą nū rankos, ir dawė tą Amanui, Medato sunui, Agagitėnui, žydu neprietelui.

11. Ir karalus tare Amanui: tas sidābras taw t' esie dūtas, prieg-tam ir tie žmones, kad su jeis darytumbel, kas taw patinka.

12. Tay sumadinno karalaus rāstininkus, tryliktą dieną pirmojo mėnesio, ir jie turėjo rašyt, kaip Amans liepė, itki kunigaitščių karalaus, ir itki žemės-waldonū šen ir tēn per žemes, ir itki wyresnujū kōšno žmonū pulko per žemes šen ir tēn, pagal raštus kōšno žmonū pulko, ir pagal jū liejūwū, wardan karalaus Asweraus, ir karalaus pėczwėtimi jie tai užpėczwėtijo.

13. Ir tos grōmatos buvo išsa-stos per tekunus i wissas žemes karalaus, kad išgaishintu, pasmāngtu ir nušawintu wissus žyds, taip jū-nus, kaip ir senus, waisus ir mōtes, ir wieną dieną, butent tryliktą dieną dwylikto mėnesio, tai esti mėnesis Udar, ir kad jū turtą išplektu.

14. Ir taip tosa grōmatosa buvo rašyta, kad prisakyta yra per wissas žemes, wissiemis žmonėms žinnoma daryt, kad jie ant tōs dienos gatawi butu.

15. Ir tekūnai išėjo stubrey, kaip karalus jiems buvo liepęs. Ir pil-lijė Susan tas prisikimas buvo pasabintas. Ir karalus sėdėjo su Amanu, ir gėrė. Alie miestas Susan wissay nusigando.

4. Pėrskyrimas.

Smaita ir pasidawimū Mardakajo bėg žodė. Kaip Mardakai tai wissab patyrė, kas buvo nusidawusi, iplėšė jis sawo rubus, ir apsisante žafu, ir ap-sibarstė pelenais, ir išėjęs i widdurt miesto didžiu balsu haukdams per miera dejawo;

2. Ir nuėjo itki wartū karalaus.

Ats neį vieną ne turrejo ieti per karalaus wartus, kurs įakū buvo apšisuntęs.

3. Ir per wišsas žemes, i karas atk' karalaus jodis ir prisiklmas buvo nakatęs, buvo didis dejawimas tarp žydū, ir daug jū pašnikawo, werke, raudojo, ir įakals apšisautę pelenūse gulėjo.

4. Tay Esterės mergos atėjusos, ir jōs kamār-ponai atk' apšate jei tai. Tay karalene labay nufigando. Ir ji sunte rubū, kad Mardakai tais apšireditu; ir įaką nusauktu; alle jis ne prieme tus.

5. Tay Estere wadinno Utatq, i karalaus kamār-ponū, kurs po jōs akiū stowėjo, ir sunte ji pas Mardakai, kad ji patirtu, kas tai butu, ir kodėl jis taipo dāras.

6. Tay Utaks išejo pas Mardakai ant uliczės miesto, k' pus wartū karalaus esanejōs.

7. Ir Mardakai idte jam wišlab, kas jam tikrōs, ir skaitū, fidābeo, kurri Amans buvo jādėjęs i karalaus skarbinyčją atšwertū, žydū dėkėj, jūš išgaisinti.

8. Ir dāwe jam ištakšą to prišakimū, kurs Susane buvo pakabinatas, jūš išgaisinti, kad tą Esteri parōditu, ir jei apšatytu, ir jei lieptu, kad ji pas karalū ietū, ir ji su malda melstū, it ji klāstū apie sawo žmones.

9. Ir kaip Utaks iėjo, ir Esteri apšate Mardakajaus jodžius,

10. Tare Estere Utakui, ir liepe jam, kad Mardakajui sakytū:

11. Wišsi karalaus tarnai, ir žmonės per karalaus žemes tai žinna, kad tas, kurs prie karalaus iet i widdū palocziaus, ar jis butu wyrs, ar moteriskē, kurs ne wadits, tas tojaus pagal tą prisiklimą tur judomas buti; jey ne karalus pries ji ištielestu aūšlīnq karalaus ryškē, kad jis gyws išliktu; bet aš dabar i trisdesimts dienū ne esmi wadinta, kad pas karalū iečyan.

12. Ir kaip tie jodzei Esterės Mardakajui buvo apšakyti,

13. Tay Mardakai liepe Esteri atšakyti: ne mišlēt, kad tu wiena išli-

senti, kadangi tu karalaus namūse essi, iš wišsū žydū.

14. Ats jey tu dabar šā cēs ty lēsi, tay pagalba it iškūdinišmas rāsis žydams iš Pittōs šalies, ir tu bey tawo tēwo gimminē prapulsite. O kas žinna, bau ne tu dėl šokio ežeso karalene paštojei?

15. Estere liepe Mardakajui atšakyti:

16. Taygi eik, ir surink wišsus žydus, Susane žancus, ir pašnikauti uš manę, kad ne wālgitumbit it ne gertumbit i tris dienas, neį dienq neį nakti, aš su sawo mergoms tiekajau norime taipo pašnikaut. Ir taipo aš ieisu pas karalū, kaczeg jis tai ušdraudes; jey prapulsi, tay prapulsi.

17. Mardakai nuėjēs wišlab taipo dare, kaip Estere jam buvo liepusi.

5. Pērsyrimas.

Amans iėjo Mardakaj jūdžiu.

Ir trečją dienq Estere apširedē kaip karalene, ir stojos pryangi' prie karalaus namū, widdū' ties karalaus namais. Ir karalus sedėjo ant sawo karal-krešlo karaliskūse namūse, ties anga namū.

2. Ir kaip karalus pamatē Estere, karalēnē, pryangi' stowincę, rado ji malonę po jo akiū. Ir karalus ištiele aūšlīnq karal-ryškē sawo rankoj' ties Estere. Tay Estere priėjusi pakrutino wischutinni galq tōs karal-ryškēs.

3. Tay tare jei karalus: kas taw pens, Estere, karalene? ir kq tu prašai? ir puse karalystēs taw bus dāta.

4. Estere tare: jey taw patinka, karalau, tay atelkita, tu karalau, su Amanu i cēsni, kurrę aš esmi pri-talissi.

5. Karalus tare: stabillities, kad Amans darytu, kq Estere sākinst. Taygi, kad karalus su Amanu i cēsni atėjo, kurrę Estere buvo pri-talissi,

6. Tare karalus Esteri, kaip wy-mo buvo gērēs: kq tu meldi, Estere, taw bus dāta; ir kq tu prašai it puse karalystēs, tur taw tēkti.

7. Tay Estere atšakydama tare: aš meldžiu ir prašau,

8. Jey aš malonę radau po akiū

karālaus, ir jey taw, karālu, patinka, man dūti, ką aš prašau, ir daryt, ką aš noru, tay ateik tu karālau, su Amanu i tą cėsni, kure aš kėisu, tay aš rytoj' darysu, ką tu, karālau, sakiei.

9. Tay Amans išejo tą diena link smas ir gerōs širdies. Ir kaip jis Mardakajū pamate wartūse karālaus, kad jis nesikele, neygi jamui pasi-juddino, supyko jis labay ant Mardakajaus.

10. Ule jis laikėsi. Ir namū pārejes nusunte jis, ir dāwe wadit sawo gentis ir sawo pāczę Seres;

11. Ir pāsakojo jiems plowę sawo bagotummo, ir daugybę sawo waikū, ir wislab, kaip karālus ji taip didey buwo ištėlęs, ir kad jissai per kunigaitšėjus ir karālaus tarnus buwo ištėltas.

12. Taipjau ir tare Amans: ir karālene Estere ney wieną ne kwēte i cėsni su karālumi, kure ji pri-taise, kaip tiktay mang; ir ant ry-tojaus aš esmi patwiestas pas ję su karālumi.

13. Ule tai wislab man ne kanka, kol aš matau aną žyda Mardakai sedinti prie karālaus wartū.

14. Tay tare jam jo pati Seres, ir wissi jo gentis: reiks attiest toki mēdi, penkis dešimts māsū aukštą, ir rytoj' sakyti karālu, kad Mardakajū i tą pakartu, tay tu su karālumi linksmas nueisi i cėsni. Tai Amanū geray patiklo, ir dāwe attiest toki mēdi.

6. Pėrštymas.

Mardakajui labay dide garbė būta.

Tą pāczę nakti karālus ne galėjo miegot, ir liepe nusidawimū knygas ir šurāšimus nusidawimū atnešti. Kaip tie po ausū karālaus buwo skaitomi,

2. Tropijos, kur rasyta buwo, kaip Mardakai buwo apsisęs, kad anūdu kama:ponu karālaus, Bigtans bey Teres, kurre prie slenkėjo sargybę laike, buwo tykoję, sawo nagus pri-kist prie karālaus Nasmeraus.

3. Ir karālus tare: kagi mes Mardakajui už tai garbės bey gero dārėm? Tay tare karālaus tarnai, kur-

rie jam tarnāwo: jam nieko už tai ne daryta.

4. Ir karālus tare: kas yra pryangij? (nės Amans i pryangi buwo išejes, lauke prie karālaus namū, kad karālui sakytu, Mardakajū pakarti i tą mēdi, kurri jis jam buwo attiesdines)

5. Ir karālaus tarnai tare jam: štay, Amans stow pryangij'. Karālus tare: te eit jis i widdū.

6. Ir kaip Amans buwo išejes, tare jam karālus: ką reiktu tam wyrui daryt, kurri karālus rods nor gārbint? Bet Amans dumojo sawo širdije: kamgi kittam karālus norėtu garbę daryt, ne kaip man?

7. Ir Amans atšale karāli: tą wyrą, kurri karālus rods norėtu garbit,

8. Reiks atgabent, kad ji karāliš-kais rūbais apredytū, kurreis karālus apširedidawo, ir žirgą karālaus jūjamą, ir kad karālaus wainiką jam uždėtu ant jo galwos;

9. Ir tus rubus bey žirgą reiks dūti i rankas wienu kunigaitšėjū karālaus, kad tas tą wyrą tais apredytū, kurri karālus rods nor gārbint, ir ji wadžit ant to žirgo per miesto ūlyčas, ir dūti šaukt' pirm jo: taip reikia daryti tam wyrui, kurri karālus rods nor gārbint.

10. Karālus tare Amanui: stubi-kis, ir imk tus rubus bey žirgą, kaip tu sakiei, ir daryt taip su Mardakajū, žydu, kurs prie wartū karālaus sed, ir nieko ne ušmiršt daryti, ką tu kalbejei.

11. Tay ėme Amans tus rubus bey žirgą, ir apredė tais Mardakajū, ir wadzūjo ji per miesto ūlyčas, ir šauke pirm jo: taip reiks daryti tam wyrui, kurri karālus rods nor gārbint.

12. Ir Mardakai pargryjo wėl pas karālaus wartus. Ule Amans stubinos namū, ir gedėjo su apdengta galwa;

13. Ir pāsakojo sawo parzei Seres, ir wissims sawo gentims, wislab, kas jam tikfos. Tay tare jam jo šmirtingieji, ir jo pati Seres: Jey Mardakai iš žyda gimminės yra, del kurrio tu pradėjai mažyn eit, tay

tu ant jo wirtu ne gausi, bet tu po jo akiu nieku pawirti.

14. Bet kaip jie dar kalbejo su jam, priejo karalaus kamarponei, ir sylijo Umaną i czesni eit, kurre Esterė buvo pritaifusi.

7. Pėrstyrimas.

Amans i mēbi ralaras.

Jr kaip karalus su Umanu atėjo i czesni, kurre karalēne Esterė buvo pritaifusi,

2. Tare karalus Esterėi antrą dieną, kaip jis wyną buvo gėres: ką tu meldi, karalēne Esterė, kad taw butu dūta? ir ką tu prašai? Jr pusė karalystės bus taw dūta.

3. Esterė karalēne atšakydama tare: jey aš malonę rādau po tawo akiu, karalau, ir jey taw taipo patinka, karalau, tay palik manę gywą, mano maldos dėley, ir mano žmones, mano prašimo dėley.

4. Nės mes esme pardūti, aš ir mano žmones, kad butumbim išgaišinti, nusjuddyti ir įawinti. Jr Diewe dūk, kad mes per bėrnus bey slugines butumbim pardūti, tay aš tylėczau, tay ben neprietelus karalui ne galėtu iškadōs daryti.

5. Karalus Aswerus kalbejo ir tare karalēnei Esterėi: kas tai per wiens, arba kame tas, kurs tai apsiimtu sawo širdije, taipo daryt?

6. Esterė tare: tas neprietelus ir priešininkš yra šis nelabasis Amans. Jr Amans nusigando dėl karalaus bey karalēnės.

7. Jr karalus kėlėsi nū czesniēs, ir nū wyno, labay supylēs, ir ējo i sōdą prie namū. Jr Amans atšėlēs melde karalēnę Esterę, kad ji gywą išlaikytu, nės jis mātē, kad nepalaima jam jau buvo karalaus pagatāwita.

8. Jr kaip karalus iš sodo prie namū sugryžo i swetlyczą, kur jie buvo walgę, gullejo Amans prie solo, ant kurrio Esterė sėdėjo. Tay sake karalus: argi jis nor ir karalēnę įawit pas manę namūse? Kaip karalus tą žodi buvo kalbėjęs, uždengė jie Amanui wėidą.

9. Jr Urbona, kamarpōnū wiens po akiu karalaus tare: štay, mēdis

u. r.

yra Amano namūse penkis dėšimts mastū aukštās, kurri jis Mardakajui buvo attiesęs, kurs gėrą už karalū buvo kalbėjęs. Karalus tare: pakārkite ji i tą.

10. Taipo pakore jie Umaną i tą mēdi, kurri jis Mardakajui buvo attiesęs. Tay atsilėido karalaus pūpytis.

8. Pėrstyrimas.

Žydai gāun pawėlijimą ant sawo neprietelū pasitiekit.

Tą dieną karalus Aswerus dawe Esterėi namus Amano, Žydū neprietelaus. Jr Mardakai atėjo karalui i atis, nės Esterė buvo apsāiufi, kad jis jei gentis esąs.

2. Jr karalus nutrāukė nū piršto sawo žiedą, kurri jis Amanui buvo atėmęs, ir dawe tą Mardakajui. Jr Esterė idėjo Mardakajū ant Amano namū.

3. Jr Esterė tolaus kalbejo po akiu karalaus, ir pūle jam i kielus, ir melde ji, kad jis nugręštu piktėnybę Amano, Ugagitėno, ir jo mislis, kurras jis Žydams ant iškadōs buvo išmislilęs.

4. Jr karalus ištiese aukšingą karal-ryškę ikti Esterės. Tay Esterė atsilėlusi stowėjo karalui i atis.

5. Jr tare: Jey taw patinka, karalau, ir jey aš malonę rādau po tawo akiu, ir taw geray rodos, karalau, ir aš taw patinku, tay liepš rāšyti, kad gromatos, kurras Amans, Medato sunus, Ugagitėns, išmislilęs ir rāšydingės, kad Žydai nusjāwinti butu per wiensas žemes karalaus, butu atgražintos.

6. Nės kaip aš galu matyti tą bėdą, kurri mano žmones užtropitu? Jr kaip aš galu matyti, kad mano gimminē prapultu?

7. Tay tare karalus Aswerus karalēnei Ester, ir Mardakajui, Žydui: štay, aš Esterėi dawjau Amano namus ir jis i mēdi pakārts, todėl, kad jis su sawo ranka Žydus ištiklēs.

8. Taygi jūs dabar rāšykite Žydams ant gėro, kaip jums patinka, karalaus wardan, ir užpeciwetikit tai su karalaus žiedu. Nės rāštg, karalaus wardan rāšytą, ir kar-

laus žiedu užspecwētītą, neį wiens ne turrėjo paniekint.

9. Tą buvo suwadinti karalaus rąstininkai, tą dieną, trečiamę mėnesį, tai esti mėnesis Siwan, dwidėšimtoji ir trečioji dienos, ir buvo rašyta, kaip Mardakai liepe, Žydams, ir kunigaišchezams, žemės waldonams ir wyresniemsiems per žemes, pradėjus nū Indios iškli Murinū, butent šimta ir dwidėšimt ir septynoms žemėms košanai žemei pagal jės raštą, košanam žmonū pulkui pagal jų liežuvi, ir Žydams pagal jų raštą ir liežuvi.

10. Ir buvo rašyta wardan karalaus Ašwėraus, ir karalus pėczwėte užspecwētita. Ir jis sunte tas grōmatas per raitus pašlus, ant jaunū asilarkliū.

11. Tūmis karalus Žydams pawėlijo, kad jie, bilie kur miestāse budami, susirinktu, ir už sawo gywasti gintusi, kad išgaishintu, juddytu ir nužawintu wissus žmonū pulkus tōs žemės, kurie jų šwarczawojo, draug su waitais ir moterimis, ir jų turtą išplėštu,

12. Ant wienōs dienōs per wissas žemes karalaus Ašwėraus, butent tryliktoji dienos dwilykto mėnesio, tai esti mėnesis Udar.

13. Ir tosa grōmatosa buvo rašyta, kad prisikimas esąs dūtas per wissas žemes, pranešti wissiams žmonėms, kad Žydai ant tōs dienōs gatawi butu, pasistiešiti ant sawo neprietelū.

14. Ir raitieji pašlai ant asilarkliū išjūjo greitay ir skubrey, pagal karalaus žodi, ir tas prisikimas buvo pakabintas pillijē Susan.

15. Ule Mardakai išėjo nū karalaus, karališkais rubais, ir geltonais ir baltais, ir su didžu auksu wainiktu, apiedytas brangiūse drobė, ir purpurōs škreiste. Ir miestās Susan kulkawo ir buvo linkšmas.

16. Bet Žydams rądosi šwiesybe ir daugšmas, linkšmybe ir darbė.

17. Ir po wissas žemes bey miestus, kur karalaus žodis ir prisikimas nukāso, buvo daugšmas ir linkšmybe tarp Žydū, cēsnewojimas ir linkšmos dienos, kad daug žmonū

toj žemėj Žydais pašlojo; nės Žydū baime buvo jų apėmusi.

9. Pėrskyrimas.

Kaip Žydai pasistiešijo, tą jie dzauglmo šwente šwencza.

Dwilyktą mėnesį, tai esti mėnesis Udar, trylikta diena, kurrē karalaus žodis ir prisikimas pašpyres buvo, kad tai darytu; lygiey tą pačią dieną, kurrē Žydū neprietelei tikfijos jų pėrgalėti, tittaiw wirtu, kad Žydai sawo neprietelus turrėjo pėrgalėti.

2. Tą Žydai susirinko i sawo miestus, po wissas žemes karalaus Ašwėraus, kad sawo ranka ištiktus, kurie jiems piktą wėlijo. Ir neį wiens ne galėjo jiems priešistengti; nės jų baime buvo apėmusi wissus žmonū pulkus.

3. Ir wissi wyresnieji po žemes, ir kunigaiškezi ir waldonai bey urėdninkai karalaus gārbino Žydus; nės jų baime Mardakajaus buvo jų apėmusi.

4. Nės Mardakai didis buvo namūse karalaus, ir jo garšas išėjo per wissas žemes, kaip jis gārbingėsnis pašlojo ir didyn ējo.

5. Taipō Žydai išmuše wissus sawo neprietelus kardais, ir nužawinno bey užmuše; ir dāre su tais, kurie jų ne apente, pagal sawo wālę.

6. Ir pillijē Susan nužawinno Žydai ir užmuše penkis šimtus wyrū.

7. Prie tū jie dar užmuše Parsandatą, Dalponą, Aspatą,

8. Poratą, Adalią, Aridatą,

9. Parmastą, Arisai, Aridai, Wajesatą,

10. Dėšimt sūnus Amano, Medato sunaus, Žydū neprietelaus; alle jų turtą jie ne pašawino.

11. Tū cēs skaitlus užmuštųjų karalui buvo praneštas i pilli Susan.

12. Ir karalus tare karalėnei Esteri: Žydai pillijē Susan užmuše ir nužudde penkis šimtus wyrū, ir dėšintis sūnū Amano; kagi jie ne darys kitōsa žemėsa karalaus? Ką tu prašai, kad taw butu dūta? ir ką tu daugiaus nori, kad taw darytum?

13. Estere tare: jey taw tai patin-

13. Karālan, tay žydai ir rytoj' Susfane te daro pagal šios dienos įsakymą, kad jie dešimti sunū Umāno i medį pakartu.

14. Ir karālus liepe taip daryt'. Ir tas prisikimas Susane buvo pakabintas, ir dešimtis sunū Umāno buvo pakarti.

15. Ir žydai susirinko Susane, keturoliktoj' dienoj' mėnesio Udar, ir nušawinno Susane tris šimtus vyrų; alle jų turta jie ne pasifawino.

16. Alle kiti žydai po žemes karālaus susiejo, ir gyne sawo gywasti, norėdami pakąjs turrėti nū sawo neprietelū; ir nušawinno sawo neprietelū septynis dešimt ir penkis tūkstančius; alle jų turta jie ne pasifawino.

17. Tay nusidawe trylikta diena mėnesio Udar; ir atsilėjo keturolikta diena to mėnesio; ta buvo jiems diena džiaugsmo bey linksmybės.

18. Alle žydai Susane buvo susieję, ir tryliktoj' ir keturoliktoj' dienų, ir išėjus penkioliktoj' dienų, ir ta buvo jiems diena džiaugsmo bey linksmybės.

19. Todėl žydams ant kėmū ir miestelūse gywenantims keturolikta diena mėnesio Udar buvo diena džiaugsmo ir linksmybės, ir kiti kiti tam dōwanū sunte.

20. Ir Mardakai suraše tą nusidawimą, ir sunte tas grōmatas pas wissus žydus po wissas žemes karālaus Alaswēraus šfancus, tiek arty, tiek toly gywēnancus,

21. Kad pasipratintu šwēsti keturolikta bey penkiolikta diena mėnesio Udar kas mėt',

22. Pagal dienas, kurroša žydai atilsi buvo gawę nū sawo neprietelū, ir pagal mėnesi, kurreme jų šopėjimai i džiaugsmą, ir jų deėjwimai i geras dienas pawirto; kad jie tas laikytu per dienas džiaugsmo bey linksmybės, ir kiti kiti tam dōwanū fustu, ir ubbagams išdalytu.

23. Ir žydai apsiėme tai wis daryt', tą jie buvo pradėję, ir tą Mardakai jiems buvo rašęs:

24. Kaip Amans, Medato sunus, Agagitens, wissū žydū neprietelū, buvo pamislijęs, wissus žydus nuja-

wint, ir burta mėsines, kad jųs gauditu ir nušawintu;

25. Ir kaip Estere prie karālaus buvo nuėjusi, ir kalbėjusi, kad grōmatomis pikti jo išmislijimai, kurrus jis žydams ant iškādō: buvo išmislijęs, ant jo galwōs butu atgręžti; ir kaip jis su sawo sunumis i medį buvo pakartas.

26. Todėl jie tas dienas pramine Purim, pagal wardą to burto, pagal wissus žodžius tōs grōmatōs, ir tą jie pātys buvo matę, ir koks žodis jiems buvo dūtas.

27. Ir žydai ištātė tai, ir apsiėme, jie ir jų waikai, ir wissi, kurre prie jų prisidėjo, kad jie ne norėjo perleist kas mėta šwēst šidwi dieni, kaip tiedwi buvo rašyti ir pasirti;

28. Kad šidwi dieni ne butu pamiršti, bet šwenczami butu waikū waikams, per wissas gimmines, po wissas žemes bey miestus. Tai yra dienos Purim, kurras žydai ne tur perleist, ir kad jų atsiminnimas ne prapultu prie jų waikū.

29. Ir karalėne Estere, Abigailo dukte, bey Mardakai, žyds, rāše iš wissōs sylōs, kad patwirtintu antrą šę grōmatą apie Purim.

30. Ir sunte tas grōmatas wissams žydams po aną šimtą ir dwidešimt bey septyns žemes karalyštės Alaswēraus žodžiais meilingais ir wiernais.

31. Kad jie patwirtintu šas dienas Purim, pasirtame sawo cžesę; kaip Mardakai, žyds, jas buvo patwirtingę, bey karalėne Estere; kaip jie ant sawo dušōs ir ant sawo waikū buvo patwirtingę nusidawimus pastatawimo ir sawo hauksmo.

32. Ir Estere liepe patwirtint nusidawimą šū Purim, ir tą i kōkias knygas surašyt'.

10. Pėrštyrimas.

Mardakai gārbtinams.

Ir karālus Alaswērus cvyję usdėjo ant žemės, ir ant salū jurū.

2. Alle wissi darbai jo garbės bey maciēs, ir dide šlōwē Mardakajaus, kurrę jam dawe karālus, štay, tai surašyta knygoša nusidawimū karālū Aladū bey Pėrsū.

3. Kēs Mardakai, šyds, buwo an-
tras po karalaus Naswēraus, ir di-
dis tarp šydu, ir meilingas tarp pul-
ko sawo broliū, kurs sawo žmonėms
wissq gėrą jėškōjo, ir kas gerāusa
kalbėjo uš wissq sawo gimminę.

Rnygos Jobo.

1. Pėrštyrimas.

Jobo margai bey santrummas.

Buwo wyras žėmėje Uz, wardu Jo-
bas; tas buwo tikray wiernas ir tei-
sus, Diewo bijas, ir wenge piktą.

2. Ir jis buwo tėwas septynū su-
nū, ir trijų dukterū.

3. Ir jo galwija buwo septyni
tūkstančiai awjų, trys tūkstančiai wer-
bludū, penki šimtai jungū jāuczū,
ir penki šimtai asilėnū, ir didėy
daug šeimynōs; ir jis buwo gar-
bingėinis uš wissus pries rytus gy-
wėnancus.

4. Ir jo sūnus nuėjė kėle czėśni,
kojnas sawo namūse, ant sawo die-
nōs, ir nusuntę paktwiete sawo tris
sėseres, su jeis wālgiti bey gėrti.

5. Ir wienai dienai czėsnies pėr-
jus, nusunte Jobas, ir pašwentino
jūs, ir rytą mėtą anksti pasikėlęs dē-
ginnimo apierą apierawojo pagal jū
wissū skaitly. Kēsa Jobas mislijo:
mano sūnus rassi butu susigriešiję,
ir nū Diewo sawo širdijē atšikreipę.
Taipo Jobas dare kas dien'.

6. Bet nusidawe wieną dieną, kad
Diewo waitai atėjo ir po akiū Po-
no Diewo stojos, tay ir šėtonas
tarp jų atėjo.

7. Bet Pons Diews tare šėtonui:
iš kur tu ateini? Sžėtons atšakė Po-
nui Diewui ir tare: aš žėmę aplin-
kuy pėrėjau.

8. Pons Diews tare šėtonui: ar
tu ne dabojei ant mano tarno Jo-
bo? Kēsa jam lygaus ne yra ant
žėmės, wiernas ir teisus, Diewo-bijas,
ir piktą wengias.

9. Sžėtonas atšakė Ponui Diewui,
ir tārė: ar misliji, Jobą noprosnay
Diewo bijanti?

10. Juk tu ji, jo namus, ir wislab,
kq jissai tur, aplinkuy apšėrgejei. Tu
jo rankū darbą žėgnojei, ir jo lobis
išsiplātino žėmėje.

11. Bet išties sawo ranką, ir
atimk wislab, kq jissai tur; matysi,
jis taw i akis kėiks.

12. Pons Diews tare šėtonui: štay,
wislab kq jissai tur, t'essie tawo ran-
kōj; tikray prie jo paties sawo ran-
kq ne pridėk. Tay išėjo šėtonas nū
Pono Diewo.

13. Bet tą dieną, kaip jo sūnus ir
dukters wālgė, ir wyno gėrė namūse
sawo brolio, pirmgimmusio,

14. Atėjo pašlas pas Jobą, sakę-
dams: jāuczėi arė ir apylėnes ējo pa-
gal jūs ant ganyklōs;

15. Tay užpūle tie iš karalystės
Arabia, ir ėmė jūs ir muše waitus
su ašmenimi kārdo; ir aš wiens iš-
bėgau, kad taw tai apsakyciau.

16. Tam dar be kalbant, kėsfai at-
ėjo, ir tare: Diewo ugnis pūle nū
dangaus, ir sudėgino awis ir waitus
ir suėdė jūs; ir aš wiens išbėgau,
kad taw tai apsakyciau.

17. Sziam dar be kalbart, atėjo
wiens, ir sake: Kaldeonai padārė tris
pulkus, ir užpūle werbludus, ir jūs
atėmė ir muše waitus ašmenimi
kārdo, ir aš wiens išbėgau, kad taw
tai apsakyciau.

18. Dar tam bekalbant, atėjo
wiens, ir tare: tawo sūnus ir duk-
ters wālgė ir gėrė namūse sawo bro-
lio, pirmgimmusio;

19. Ir štay, atėjo didis wėjas iš
pūšezōs, ir užgawo wissus keturis
kampus butto, ir ušwertė tus ant
waitū, kad jie numirre; ir aš wiens
išbėgau, kad taw tai apsakyciau.

20. Tay Jobas atšikėlė, ir iplėšė
sawo rubą, ir pėšė sawo galwą ir
ant žėmės pūlės mēldėsi,

21. Sakydams: Už * nūgas iš sa-
wo motinōs žywato atėjau, nūgas
wēl tēn nueisu. Pons Diews dāwęs,
Pons Diews atėmęs; Pono Diewo
wardas tē essie pašlowintas!

* 1 Tim. 6, 7.

22. Tame wißame Jobas ne susigrietiþio, ir nieko pinto ne padare prieþ Dievą.

2. Pėrsfyrimas.

Jobas ant tūno wārginamas.

Bet nusidawe tą dieną, kaip Dievo waitai atėjo ir stojosi po Dievo akių, kad ir sėtonas tarp jų atėjo, ir po Dievo akių stojosi.

2. Tay sake Pons Dievs sėtonui: iþ tur tu ateini? Sėtons atsake Ponui Dievui, tarydams: aþ žemę aplinkui pėrėjau.

3. Pons Dievs tare sėtonui: ar tu ne dabojai ant mano tarno Jobo? nės jam lygaus ne yra ant žemės, wiernas ir teisus, Dievo bijas ir weng' piktą, ir wis dar wier-
nay man þluþii'; bet tu manę pa-
kusiñai, kad ji be jokios priejasties
taip labay wārginau.

4. Sėtons atsake Ponui Dievui, ir tare: uðą uþ uðą, ir wislab, ką wy-
ras tur, paliekti jis uþ sawo gywasti

5. Alle iþtieist tikt' sawo ranką, ir iþieist jo kaulus ir kungą; matysi, jis
taw i akis kėiks.

6. Dievas sake sėtonui: sítay, jissai
testow tawo rankoj'; tiktay cėdėiþ jo
gywasczio.

7. Tay nuzeję sėtonas nūg wėido
Pono Dievo, muþe Jobą piktai
stauduleis, nūg kójų pėdu iþki ant
momen's.

8. Ir jis ėme fukę, ir nugrėmje
sawo kungą, ir sėdėjo pelenūse.

9. Ir jo pati tare jam: argi tu dar
taip labay sawo Dievą gārbini? be-
je, tu geraus palit Dievą, ir mirk!

10. Bet jis jei sake: tu kalbi, kaip
durnos moteres kalba. Jey mės
gėrą apturrėjom nū Dievo, argi ir
piktą taipojau ne priimtumbim? Ta-
me wißame Jobas ne susigrietiþio sa-
wo lupomis.

11. Bet kaip trys Jobo gentys
buwo girdeję apie wißą wargą ant
jo atėjusi, atėjo jie, kójnas iþ sawo
þaliės, Elipas iþ Tėman, Bildad iþ
Sua, ir Zopar iþ Raema. Nėsa jie
buwo susitārę, kad ateitu jo pasigai-
lėti ir ji nurāmōiti.

12. Ir kaip jie sawo akis iþ tolo
buwo pakėlę, jie jo ne pajinno; ir

pakėlę sawo balsą, werkę; ir kójnas
iþlėþę sawo rubą, ir uþbarstę dulkes
ant sawo galwōs danguną.

13. Ir sėdėjo su jām' ant žemės
septynes dienas ir septynes naktis,
ir nieką su jāmi ne kalbėjo; nėsa
jie mātę, jo pėrþulus labay didzus
ėfanczus.

3. Pėrsfyrimas.

Sobo raudojimas.

Botam Jobas sawo burną atwėręs,
prakeikę sawo dieną.

2. Ir Jobas tare:

3. Ta diena kad prapultu, kuroje
aþ esmi uþgimmes; ir naktis, kuroje
buwo sakoma, wyrėlis prasidėjo.

4. Ta pati diena kad butu tamsi,
ir Dievas iþ aukštībės tōs ne klau-
stu. Ney jokiai staitummas kad
ant tōs ne þwieštu.

5. Tamsybe ir tamsa kad tą ap-
galėtu, ir tamsus dėbesei kad pasi-
liktus ant tōs; ir dienōs tamsi mi-
gla kad tą baieþ padarytu.

6. Tą nakti kad tamsa apimtu, ir
tarp mēto dienų kad nesidzaugtu,
neygi ateitu i mėnesių staitlu.

7. Sítay, ta naktis kad butu aplėi-
sta, ir ney jokio kryþtāwimo toj'
kad ne butu.

8. Kad tą prakeiktu dienōs pra-
keikiantieþei, ir kurre gatawi yra,
prifėlti Lewiataną.

9. Jōs žwaigždes kad butu tam-
sos jōs aptemime; kad jos lāuktu
þwiesės, ir ta ne ateitu, ir ne ma-
tytu akiū-wōkus auþrōs.

10. Kad ji ne uþrakino durris ma-
no kūno, ir ne paslėpe nepalāimą
nū mano akiū.

11. Kodėl aþ tojaus ne numitrau
nū motinōs þywato? kodėl aþ ne pra-
pūlau, iþ þywato iþeidams?

12. Kodėl manę ant kielū pas-
dinno? kodėl krūtimis esmi įindytis?

13. Tay ben dabar gullėczau, pa-
kājuje buczau, miegōczau ir atilsi
turrėczau,

14. Su karāleis, ir su rotponeis
ant žemės, kurre puštynes budawoja;

15. Urba su kunigaitþeþeis, kurre
auksą tur, ir kurrū namai pilni si-
dābro yra;

16. Urba kaip ne cėþu gimmes

vaistus paslėptas, ir nieks buczau, kaip jauni kudišėlei, kurrie šviesybės niekadòs ne matė.

17. Tėnay taczaus tur palauti Dievo nesibijantieji sautejimais; tėnay tiktay atšūlėsis, kurrie daug procės turrėjo.

18. Čonay taczaus tur pakąjaus wissi kalinei, ir ne išgirsta balso spaudženczojo.

19. Čonay yra abieji, maži ir didi, bėrns, ir kursai nū sawo pono wálnu paleistas yra.

20. Kodel šviesybė yra dūta nuwārgintam, ir gywastis smutnoms širdims?

21. Kurrie smerties lauk, ir ne ateit, ir kurrie tą iškastu iš paslėpto;

22. Kurrie didey daugiasi ir linksmi yra, kad grąbą gāun'.

23. Ir tam wyrui, kurrio kėlas paslėptas yra, ir Dievas tą jam apdengia?

24. Kės kad man reik wālgiti, turru dusauti, ir mano raudojimas išeiti, kaip wandū.

25. Kėsa ko aš bijojaus, ant manės atėjo, ir dėl ko rūpinaus, manę trėpiojo.

26. Ar aš ne gėrą palaimą turrėjau? ar aš ne gražey pakąjuse buwau? Ar aš ne turrėjau geròs atilsiės? Ir ateit toks nerimastis!

4. Pėrskyrimas.

Elipas pradėd su Jobu apie jo wargą kalbėti.

Tay atšakė Elipas iš Teman, ir tare:

2. Kassi taw ne patinka, kad kas bando su tawimi kalbėti; bet kas gal tolaus tylėti?

3. Štaylor, tu daug esi motinės ir paūsufes rankas pastiprinęs.

4. Tawo kalba pālusius pāsilnėjo, ir drėbancų kielus tu padrūtinau.

5. Bet kad dabar ant tawės ateit, tay pasilėidi, ir kadangi dabar tawę trėpiojo, tu išsigąsti.

6. Ar tai tawo bāime, tawo pālinkminojimas, tawo nusitikėjimas, ir tawo nobažnystė?

7. Nielasis, atsimint, kur koksai nekaltasis prapūlęs? arba kur teisėji yra išgaistinti?

8. Raipo aš geray maczau, kurrie

prócę are, ir nepalaimą sėjo, tie ir tą suwālę;

9. Kad jie per Dievo kwāpą prapūlė, ir nūg dwāsės jo kėršto išgaistinti yra.

10. Lūtū rėkšmas, ir balsas didųjū lūtū, ir dantis jaunųjū lūtū yra sulāusyti.

11. Lūtas prapūlė, kad daugiaus ne plėša ir jaunos lūtėnės yra išslaiditos.

12. Ir man atėjo paslėptas žodis, ir mano ausis žodeli iš to gāwo.

13. Kaip aš regėjimus nakčę apmislijau, kad miegas žmones užpāl,

14. Tay apėmė manę bāime ir drėbėjimas, ir wissi mano kāulai išsigando.

15. Ir kaip dwāsė pro manę pėrėjo, pasišāušę stowėjo mano plaukai ant mano kūno;

16. Tay stowėjo ābrožas po mano akiū, ir aš jo wėidą ne pažinau; tas tylėjo, ir aš išgirdau balsą:

17. Kaip gal žmogus teisėnis buti už Dievą? arba wyras cypstėnis už tą, kursai jį sutwėrė?

18. Štaylor, tarp jo tarnū ney wiens yra nekaltas, ir sawo pāslūsė jissai randa durnystę.

19. Kaip jū daugiaus, kurrie iš mōlo darytāsė buttāsė gywėna, ir kurrie ant žemės gruntawoti yra, bus kirmėlū ēdami.

20. Jie patenka nū ryto itki wakarui, tay jie bus iškertami; ir jiems ne dumojus jie wissāy prapūla;

21. Ir jū palaukai pragaišta, ir miršta taipojau iš nežinnū.

5. Pėrskyrimas.

Elipas tolaus kalba Jobui.

Satyl man wieną; matysi, bau wieną rąstį? ir apsižurk bīlė tur aplinkuy wieno šwento.

2. Bet padūkusi pasmāng narsas, ir netiklusi žawin' didis pāpytis.

3. Už maczau padūkusi išipānėjusi, ir aš umay kėikiau jo namams.

4. Jo waikai ne sulāuks išgānimo, ir bus sumušami wārtūsė, kur ney joksio išgėlbetojo ne bus.

5. Jo pjūti wālgys iškālėsis, ir šarmoti jį gabės, ir jo lobi ištroškė išgėrs.

6. Nėsa proce iš žėmės ne išeiti, ir nepalaima iš dirvės ne auga;

7. Bet žmogus ant nepalaimos gėma, kaip paukščiui lingoj' aukštytyn liekti.

8. Taciau aš dabar apie Dievą noru kalbėti, ir apie jį sakyti.

9. Jis didžius daiktus ištaišo, kurie ne pėtytami, ir stebuklus, kurie ne paskaitomi.

10. Kurs lytu dūda ant žėmės, ir dūst wandenni ateiti ant kėlū.

11. Jis pasižėminanczus paduštint, ir smutningą pakel.

12. Jis i nieką pawėrcz mislis kyturujū, kad jū ranka tas ne gal ištessėti.

13. Jis sugaun išmintingus jū kytystėje, ir nieku wercza piktujū sumislįjimą,

14. Kad jie dienomis tamsoje bėga, ir pietūsė rantomis graiba, kaip nakče.

15. Ir gėlbti pawārguli nū kārdo, ir nū jū burnos, ir nū rankos gālinco.

16. Ir yra wārgdieno nusitiktėjimas, kad piktėnybe turrės sawo burną užlaityti.

17. Sztay, išganytas tassai žmogus, kurri Dievas baudžia; todėl ley kantarėj priimt baudimmą Wifogālinco.

18. Nės jis pajėidz ir aptwer; jis sumuša, ir jo ranka gūdo.

19. Jš kėšū wārgū jis tawę išgėlbės, ir sekmane tawę ne užtikė ney jokia piktėnybe.

20. Brangybės czeše jis tawę nū smerties išgėlbės, ir kare nūg rankū kārdo.

21. Jissai tawę paslėps nū botāgo liežuwjū, kad nesibijotumbei, bėdai ateinant.

22. Bėdoj' bey bade tu jūkfies, ir medinnū žwėrū ant žėmės nesibijosi.

23. Bet tawo derėjimas hus su akmenimis ant laužo, ir medinnes žwėrys ant žėmės pakājaus su tawimi laitys;

24. Ir ištirsi, tawo namelus pakājs turrinczus, ir sawo namus aprūpisi, ir ne susigriešisi.

25. Ir ištirsi, kad tawo waisaus

daug pastos, ir tawo waitū waitai kaip žolė ant žėmės.

26. Ir pasėnės i kapus ieisi, kaip pėdai suwėjami sawo czešu.

27. Sztay, tai mes išjėškiojom, ir taipo yra; to klausyk, ir tai tu isitėmif.

6. Pėrskyrimas.

Jobo atšilabėjimas prieš Elią.

Jobas atšakė, ir tare:

2. Kad kas mano wārgą swėrtu, ir mano kentėjimą podraug ant swarczio dėtū;

3. Tay sunkėsnis butu už žiezdras prie jurū; todėl iškada tikl mano kalbės.

4. Nėsa Wifogālinco strelas manije randamos, jū smarkummas suėst mano nūjėgą; ir Diewo išgandinimai ant manės yra mierijami.

5. Žwėris ne šauk, žolės turrėdama; jautis ne baubja, sawo pašarą turrėdams.

6. Begu ir wālgit gālima, kas ne sūdita? arba kas ragāus baltini aplink tryni?

7. Ką mano dūšia baidesi pruttint, tay yra mano wālgis dėl sūdėjimū.

8. Už kad pagal mano maldą butu, ir Dievas man dātu, ko aš laukiu.

9. Kad Dievas pradėtū, ir manę sumuštū, ir sawo ranką palėistū, ir manę sukultū;

10. Tay dar palinkšminojimą ben turrėczau, ir prašyczau sawo liggoje, kad tiktay ne czeditū; jūš aš ne ussīgynau kalbės šwentojo.

11. Kokiagi mano šyla, kad galėczau pasitiktėti? ir kad da sulauksu sawo gālą, kad mano dūšia galėtu kantri buti?

12. Jūš mano šyla ne lygi yra akmenui; taipojau ir mano kūnas ne iš wārio.

13. Jūš aš niekur pagālbos ne turu, ir mano palinkšminojimas prapūle.

14. Kursai mielafirdingystę sawo artimui ne ištėdo, tas niekin Wifogālinco bāimę.

15. Mano brolei manę niekindami pro šālį eit, kaip uppe, kaipo wandens-srowes pro šālį tėta.

16. Taczaus, kurrie šarmos baidos, tus uipuls sniegus.

17. J tą cėsa, kad twankas jās spaus, jie apalps; ir kadda karštis rąsis, jie sugaiš nū sawo wietōs.

18. Jū kėlas eiti pro šalį; jie waiškė-
cjoį nemintais kėlais, ir prapuls.

19. Jie žur ant kėlū Tėma, ant takū karalystės Arabids jie lauk.

20. Bet jie gėdoje pastos didžausam pakėjui esant, ir turrės gėdėtis tén atėidami.

21. Nės jūs dabar manėsp atėjot; ir wargą regėdami bijoties.

22. Bequ ar aš sakiau: atneškit, ir nū jusū turto žowanokite man;

23. Ir išgėlbėkite manę iš rankōs neprietelaus, bey išgėlbėkite manę iš rankōs smarkininkū?

24. Motikite manę, aš noru tylėti; ir kę aš ne žinnau, tai manę motikite.

25. Kodėl jūs peikiat tikrą kalbą? Kas yra tarp jusū, kurs tą barti galėtu?

26. Jūs prasimānot žodzus, kad tiktay bārtumbit ir kad tikst pūstum-bit žodzus, kurrie manę i nusiminimę iwestu.

27. Jūs uipūlate bėdningą sirratą, ir kāsate sawo artimui dūbes.

28. Taczaus, kadangi jūs pradėjote, tay žurėkit i manę, ar po jusū akiū mēlagiu busu.

29. Utsakykite, kas teisu yra, mano atšakimas dar teisus pasiilks.

30. Čę žurėsim, bau mano liešuwis ne bus tiesą kalbėjęs, ir mano burna kę piktą pramānusi?

7. Pėrsfyrimas.

Sobo stundžia apie žmonū wargus.

Ar ne tur žmogus wissados karāwime buti ant žėmės; ir jo dienos yra ney pridienininko?

2. Kaipō bėrnas issiulgstā pawėso, ir pridienininkas, kad jo darbas baigtusi:

3. Szittaip aš czielus mēnesus noprōsnay dirbau, ir wargingū nakczū man daugel buwo.

4. Utsiguldams tarau: kadda aš atsitėlsu? wākaras pasiilgin', ir ant mano lowōs werczūs dēl sopėjimū iškū auktant.

5. Mano kūnas iš wisso kirmėlū

pilnas ir purwins; mano ūda suruškō, ir niekam newerta pastōjo.

6. Mano dienos skubraus nuliekė, neng audejaus-šeiwa, ir pėrėjo, kad ney jokio atlaikimo czonay ne buwo.

7. Utsimink, kad mano amžias wėjas yra, ir mano akys ne wēl sugryšta, gėro regėti.

8. Ir ney wieno gywojo akys manę daugiaus ne matys. Tawo akys žur i manę, ant to aš sugaištu.

9. Dėbesis pėreit ir nuėiti; šittai-po, kursai i kapus žemyn nuėit, ne išeit wēl aukštyn,

10. Ir ne sugryšta wēl i sawo namus; ir jo wietā daugiaus jo ne pažysta.

11. Todėl ir aš sawo burnai ne gisu, aš kalbėsu apie tuižą sawo širdiės, ir iškalbėsu apie smutnybę sawo dušōs.

12. Ugi aš jurėmis esmi, arba bangōs-žuwimi, kad tu manę taipō pakawoji?

13. Kad aš misliju, mano pātals manę palinksmis, mano lōwa manę lengwis:

14. Tay tu manę sāpnais išgandini, ir manę bauginni pasitodimais.

15. Kad mano dušia wėlijas pasmaugta buti, ir mano kūlai smertti.

16. Už ne noru daugiaus gywas buti. Palauk nū manęs; nės mano dienos noprōsnos buwo.

17. Kas yra žmogus, kad tu ji tokiōį garbėj laikai? ir už ji tokią rūpesti turri?

18. Tu kas Dien ji aplankai ir bandai ji kas adyną.

19. Kam ne atsitraukti nū manęs, ir ne palauji, iškū man sawo spjāwulus rijant?

20. Jey susigriekijau, kę taw darysu, at tu žmonū sarget? kodėl man padarai, kad i tawę isidausiu, ir pat-sai saw našta esmi?

21. Ir kodėl tu man ne atleidi mano nusidejimus, ir ne atimmi mano griekus? Nės aš dabar i žė-mę atsigulsiu, ir kad manęs rytoj' jėškōs, jau czonay ne busu.

8. Përskyrimas.

Jobas wël Bildado newiernôs Diemo hâimês dëley kaltnamas.

Tay atšâke Bildad iš Sua, tarydams:

2. Kaip ilgay tu toštai nori kalbėti: ir sawo burnôs kalbomis pasididžiotis?

3. Ar misliji, D'ewq neteisey sudijanti, arba Wissogalinti promq werezianti?

4. Jey tawo sunus po jo ašiu susigriešijo, tay jis jûs patrême jû nusidėjimû dëley.

5. Bet jey tu cëšu Diemop prisiwertį, ir Wissogalinti didëy rrašai;

6. Ir jey cëštas bey nô'azines ešsi, tay jis pabys ant tawës, ir wël atties namus, tawo teisybës dëley.

7. Ir kq tu pirm to maž turrejei, tai potam labay didyn eis.

8. Nës klâusf pirmâses gimmines, ir apšimf klâusinet jû tëwû.

9. (Nës mes esme w:karyškëzôs dienôs, ir niekq ne žinnome; musû amjias šëšelis yra ant žemës.)

10. Jie tawë tai mokis, ir taw sakys, ir sawo kalbq iš sawo širdiës pranëš.

11. Begu ir gal nëndres uždugti, drëgnume ne stowëdamos? arba žolë želti be wandens?

12. Kittaip be žydedama, dar ne pakiršta, padžūt, dar šienq ne padarus.

13. Taipô dëstis wišsiems, Diemq ušmirštantiems, ir nusitikkëjimas Diemo tiktray ne klâusanczujû prapuls,

14. Nës jo pasitikkëjimas pragaišta, ir jo nusitikkëjimas yra wortinklë.

15. Jissai nusitik ant sawo namû, ir taczau ne triwôs; jissai tais twersis, ir taczau ne stûczas pasiliks.

16. Waisaus tiesa tur, šaulei dar ne uštekant, ir želmanys išdygsta jo sode.

17. Jo šëjimas stow tantus prie šaltinnû, ir jo buttas ant akmenû.

18. Ule kad jis jî prastums nû jo wietôs, jissai jam dësis, buf jo ne pajyskas.

19. Štay, tai yra dzaugfmas jo gwyatôs; ir Pitti iš dulkû augs.

20. Todël matyk, kad Diemas ge-

râsus ne paniekîn, ir ne stiprin ranekq piktujû;

21. Ir tawo burna jûšo bus pilna, ir tawo lupos kryškâtawimo pilnos.

22. Bet kurrîe tawës ne penczia, gëdoj: pasiliks, ir piktujû namëlei ne triwôs.

9. Përskyrimas.

Jobo atšilalbejimas prieš Bildaq.

Jobas atšâke, ir tare:

2. Beje, aš labay geray žiniau, taipô esant, kad žmogus wiššaip teisus ne gal pastoti po Diemo ašiu.

3. Jey jam patinka su jûmi bylinėti, tay jam ant tufstanczû ney wieng kartq gal atšakyti.

4. Jissai išmintingas yra ir galy; kas kokiû cëšu laimejës, kursai prieš jî pasistenge?

5. Jissai përsodin kâlnus pirm neng jie suprantâ, kurrus jissai sawo këršte apwërcia.

6. Jissai išswër kokiq žemë iš sawo wietôs, kad jôs stulpai drëba.

7. Jissai šâšo šaulei, tay jî ne uštekâ, ir ušpeczwëtij' žwaigzdes.

8. Jis wiens dangû išplatin, ir eit ant jurû bangâ.

9. Jis padaro gryšô wëšimq prie dangaus, ir * Oriônq ir sietq ir žwaigzdes i pietus. * Amos 5, 8.

10. Jis daro didžus dâiktus, ne përtynamus, ir stëbuklus, kurrû staitlaus nëra.

11. Štay, jis eiti pro mano hâli, man dar ne numânant, ir kittokš pasiroda, man dar ne suprantant.

12. Štay, jam greitay përcinant, kas jî nor wël sugrašinti? kas jam nor šakyti: * kq tu darai? * Rym. 9, 20.

13. Jis yra Diemas, ney wiens ne gal jo kërštq tildit, po jûm' tur lentis puikëji ponai.

14. Kaipogi aš jam atšakyczau, ir žodzû râsczau prieš jî?

15. Norint aš ir teisus buczau, taczau jam ne galu atšakyti, bet turu sawo prowôs dël werkdamis jî prašyti.

16. Norint aš ir jopi šankiu, ir jis manë išklâuso, taczau aš ne tikliu, jî mano balsq klâusanti.

17. Nës jis manë per miera spâu-

džia, ir man daug ronų padaro be priejasties.

18. Jis ne dūst mano dvasi atsigaiwitis, bet manę pilną padaro smutnybės.

19. Jey kas nor drutybės, tay jis pergalis; jey kas nor sūdo, kas nor buti mano luddininku?

20. Jey aš sakausi, teisus esąs, tay taczau jis manę prajuddo; jey aš nobaįnas esmi, tay taczau jis manę kaltą ištąs.

21. Ir jey aš nobaįnas esmi, tay mano dūšia to ne gal pasisawintis. Aš ne noru daugiaus gywas buti.

22. Tai tas wiens žodis manęs sakytasis: įssai nužawin abby, taip Diewo prisibijanti, kaip ir nesibijanti.

23. Kad jis pradest plakti, tay wis plaka, ikki kone numirštant, ir niekin' pagundimą nekaltųjų.

24. Bet žeme padūdama yra po rantonis Diewo: nesibijancio, kad jis jės sudžus pamintu. Ar ne taip? kaip galētu kittaip buti?

25. Mano dienos greitėsnės buvo už žmogų labay bėganti; jos pabėgo, ir nieko gėro ne įulaukusos.

26. Jos pėrėjo kaip druti akrutai; kaip errėlis lėkia prie pėno.

27. Kad aš misliju, aš sawo deįawimū užmiršiu, ir sawo pasiėlgimū pamešu ir atsigaiwisiu,

28. Tay bijaus wissū sawo skaudėjimū, žinnodams, kad tu man ne dūdi nekaltam buti.

29. Ir jeygu aš esmi Diewo: nesibijąs, kodėlgi aš noprošnay kenczu tokią kanczą?

30. Norint aš sniego: wāndenimi nusimazgocaus, ir cįysticzau sawo rankas su šullinu:

31. Tay tu taczau manę imerkti į purwą; ir mano rubai man baisus bus.

32. Aš jis ne man lygus, kurrām atšakyczau, kad į prową su kitta kittu eitumbim.

33. Ne yra tarp mūsų ne jokie pėstirrejo, neį tokio, kurs sawo ranką tarp muma dētu.

34. Te atimma jis nū manęs sawo ryštės, ir te dūdie atstu buti sawo išąstai nū manęs,

35. Kad kalbėti galėczau, jo ne

privalydamas bijótisi; kittaip nieka ne galu daryti, kas man ant gėro butu.

10. Pėrstyrimas.

Jobas deįoi sawo wargū bėley.

Mano dūšia wėngia ilgiaus patėkti; aš kittiems girdint deįosū, ir kalbėsu apie smutnybę sawo dūšos.

2. Ir Diewui sakysu: ne prajuddyl' manę; dūst man žinnoti, kodėl tu su manimi bylinėjai?

3. Ar patinka tau, gwoltą daryti, ir manę pamesti. Kurri tawo rankos padarusios; ir pištųjų dumas pagārbini?

4. Argu ir tu turri kunišką atis, arba ar tu matai, kaip žmogus mato?

5. Arba ar tawo cėsas, kaip žmogaus tokio cėsas? arba tawo mėtai, kaip wyro mėtai?

6. Kad tu mano nusidėjimū klāusi, ir pajėškai mano grieką:

7. Kacęyg tu žinnai, manę nelabą ne ejanti, ir neį wieno ne ejanti, kurs iš tawo rankos išgėlbėti galētu.

8. Tawo rankos manę sutwėre, ir padare wislab, kas ant manęs yra; ir tu wissai manę nugramzdini?

9. Ben atsimink, kad manę iš molio padaręs, ir manę wėl ume padarysi?

10. Ar tu ne manę nėį pieną milžai, ir kaip sūri sutrauginai?

11. Tu manę āda ir kunu apwilkai; kaulais ir gyslomis tu manę sutāikei.

12. Gywasti ir geradėjystę man padarei, ir tawo padabojimas aršau: goj' mano kwapq. * Darb. 17, 28.

13. Ir norint tu toktay sawo šir: dije paslėpi, tay taczaus žinnau, kad to atsimeni.

14. Kad aš susigriešiju, tay tu wėik tai supranti, ir ne paliėti mano nusidėjimū ne korawótą.

15. Jey aš esmi Diewo: nesibijąs, tai man beda; jey aš teisus esmi, tay taczau sawo gālwą ne drėsu pakėiti, nės pilnas esmi gėdės, ir sawo wargą matau.

16. Ir kaip ištissas lūtas guinoji tu manę, ir iš naujo manę baįsey spāudi.

17. Tu atnaujini savo luddininkus prieš mane, ir savo keršto daug padarai ant manęs; tavo koravonės trumomis ir nėy atsimainydamos manę spaudžia.

18. Kodėl man davei iš motinės gyvato išėiti? ar kad buczau pripulęs, ir manę niekadods neį jokia atis ne butu mązusi;

19. Tay buczau kaip tie, kurie niekadods ne buwę, iš motinės gyvato i grabą neštas.

20. Urgi ne baigsis mano trumpos amšias; ir nū manęs ne atšos, kad mažumą buczau atgaiwintas?

21. Pirm ne kaip aš nueinu, ir ne sugryštu, butent, i žemę tamsybės ir tamsės,

22. J žemę, kur tamsū tamsaūse, ir kur ne jokia dawado yra, kur rodosi, kaip tamsa.

11. Pėrštyrimas.

Jobas žoparo newiernds Diewo kaimės deley kaitinamas.

Tay atsake žopars iš Naema, tarjdamas:

2. Jey kas ilgay butu šnektejes, ar tam ne reiktu ir klausyti? Urgi pluškis wis tur wiršų gauti?

3. Ar žmones taw taip didey pluškiant tur tylėti, kad tu (Diewą) niekini, ir neį wiens tawę ne apgėdintu?

4. Tu sakai: mano kalba yra cypsta, ir aš wiernas esmi po tawo akiu.

5. Al, kad Diews su tawim kalbėtu, ir sawo lupas atwėrtu,

6. Ir paroditu paslėptą išminti! Nės dar daugiaus jissai su tawimi darbą turėtu, kad tu žinnotumbei, ji ne wisū tawo grietū atsimenanti.

7. Bės misliji, kad tu tiek žinnai, tiek Diews žinna, ir nori wislab taip pilnay tropiti, kaip Wissogalisis?

8. Jissai aukštėsnis yra už dangų; kę tu nori daryti? gillėsnis už pėklę, kę tu gali žinnoti?

9. Ilgėsnis už žemę, ir platėsnis už jures.

10. Jey jas apwersu, ar paslėptu, arba i wiengą krūwą mestu, kas tai jam ner ginti?

11. Nės jis pažysta nelabus žmo-

nes; jis mato newiešlibystę, ir tai ne suprastu?

12. Nenaudingas wyras pucasi; ir užgimmesis žmogus nor buti, kaip jauna žweris.

13. Kad tu sawo širdi butumbei kreipęs, ir sawo rankas jopi išplatinęs;

14. Kad tu newiešlibystę, tawo rankoje esancę, butumbei nū sawęs atdolsinęs, kad tawo namelūse neį jokia neteisybe ne pasiliktus:

15. Tay sawo wėidą pakeltumbei be kaltybės, ir drąsus butumbei, ir ne prisibijotumbei;

16. Tad procės užmirštumbei, ir taip maž atsimintumbei, kaip wandens, pro šalį einancio.

17. Ir cžėsas tawo amšio užtekėtu, kaip pietus, ir tamsa šwiesus rytas pastotu.

18. Ir galėtumbei tūmi pasilinksmintis, kad dar (gerresnū dienū) sulaukšęs, ir su pakajumi i grabą ieitumbei,

19. Ir atsigultumbei, ir neį wiens tawę išgandindams ne atšauktu; ir daug po tawo akiu melstus.

20. Bet akys piktųjų apalps, ir ne galės išbėgti; nesa jų dušei ne bus neį jocio nufitiktėjimo.

12. Pėrštyrimas.

Jobas prabėsti prieš žoparą ir kitus gentis atskalbėti.

Tay atsakydamas Jobas, tare:

2. Beje, jūs este tie žmones; su jumis išmintis išmirs.

3. Už taipjau širdi turru, kaip jūs, ir ne esme prastėsnis už jus; ir kas yra, kurs to ne žinnotu?

4. Kursai sawo artimo išjūktams yra, tas Diewop šauks, tas jį išklausys. Teisus ir nobažnas tur išjūktas buti.

5. Ir yra papeikta žwakėle mislisa puikiųjų; bet jis stow, kad jam pasipiktintu.

6. Pustelninkū namai apsto pilnay tur, ir sauczia prieš Diewą drąsey, norint Diewas jiems tai i jų rankas dawęs.

7. Ben klaušt bandą, ta tawę mokis, ir paukščjus po dangumi, tie taw sakys.

8. Urba kalbės su žeme, ta tawę mokis, ir žuwyš jurėsa taw pasakys.

9. Kas to wisso ne žinna, kad Pono Diewo ranka tai padarusi?

10. Kad jo rankoj' yra dušia wisso to, kas gywa yra, ir dwasė wisso kuno, kožno wieno?

11. Ar ne mėgin' ausis kalbą? Ir burna ragauj' walgį?

12. Beje, prie tēwū tēwū išmintis randama, ir rāzumas prie senujų.

13. Prie jo yra išmintis ir macis, pamokinnimas ir rāzumas.

14. Sztay, kad jis sulāuja, tay ne gelbti ney joks pakūrimis; kad jis tą uįratin, ney wiens ne gal atwerti.

15. Sztay, kad jis wādeni uį-laiko, tay wislab išdžusta; ir tą iš-leidams, apwercz jis žemę.

16. Jis yra sylingas, ir tai iš-tesša. Jo yra, kurs klajoja, ir kurs suwiloja.

17. Jis wēda išmānanczus, kaip plėšimą, ir sudžus padāra dūš-stanczus.

18. Jis arda karālū māci, ir diržu apjūsta jų strėnas.

19. Jis wēda kunigus kaip plėšimą, ir ne dūšt sylą rąsti drutėmus.

20. Jissai šalim wercza lūpas teisų, ir atim' senųjų mokslą.

21. Jissai ney pilte pilla paniekinnimą ant kunigaiškęzū, ir suarda derėjimą macnujų.

22. Jissai atwer tamses daubas, ir kas tamsu yra, pastata jis i šwiešą.

23. Jis nekurrus padāro didzu žmonū pulku; ir jās wēl prapuldo. Jis nekurrus žmones išplatin, ir jās wēl pawāro.

24. Jis atim' širdiēs-drašumų žmonū wyresniemsiems ant žemės, ir jās paklaidin pūščioj', kur kēlo n'iera.

25. Kad jie tamsybeje graibo be šwiešds, ir jās paklaidin kaip girtūsus.

13. Pėrsšyrimas.

Jobas tolaus atsilaba.

Sztay, tai wislab mano ākys mate ir mano ausys girdejo, ir tai pėrmaniau.

2. Ką jūs žinnotė, tai ir aš žinau, ir ne prašėnis esmi už jus.

3. Tacžau aš rods prieš Wisso-galinti kalbėžau, ir rods su Diewu bylinėžau.

4. Nės jūs tai ne tikray išguldot, ir wissi este ne naudingi lieforei.

5. Diewe dūš jums tylėti, tai iš-mintingi pastotumbit.

6. Ben girdekit mano pabarimą, ir dabokit ant to dalyko, apie kurri aš kalbu.

7. Ar jūs Diewą norit su neteisybe užtarti, ir už jį klāstą kalbėti?

8. Ar norit i jį žurėti? ar Diewą norit užstoti?

9. Bau jums ir geray bus, kad jis jus sūdys? Bės mislijat, ji prigāuse, kaip žmogų prigāuna?

10. Jis jus korawos, jeį jūs slap-ta žurėsit, ar ant šokio ar tošio žmogaus.

11. Ar jis jus ne išgandis, pasi-rodidams? ir jo bāime jus užpuls?

12. Jusū atsiminnimas prilygints bus pellenams, ir jusū pakālas bus kaip mōlo-kruwa.

13. Tylėkite man, kad aš kalbė-žau; neį wieną žodį ne noprošnay kalbėsu.

14. Kam sawo kuną sawo danti-mis kramtytu, ir sawo dušią i sa-wo rantas desu?

15. Sztay, jis tacžau manę pas-māugs, ir aš to ne galu sulāukti; tacžau aš sawo kelus po jo atiu bārsu.

16. Jis juš bus mano išgānims; nės neį wiens newiernas ne ateit i jo akis.

17. Klausykite mano kalbės, ir ma-no išguldimą sawo ausimis.

18. Sztay, aš prowōs jau pada-riau; aš žinnau, kad aš teisus busu.

19. Kas nor su manimi bylinėti? bet dabar turtu tylėti, ir mirti.

20. Dwejopus dāiktus man tikt ne darryk, tay aš nū tawęs ne pasislėpsu.

21. Testow tawo ranka atstu nū manęs, ir tawo išgandinimas manę te ne išgandin.

22. Szauf manęs, aš taw atšakysu; arba aš kalbėsu, tu man atšakysi.

23. Kiek yra mano nusidėjimų ir griekū? dūš man žinnoti mano pėr-žengimmus ir griekus.

24. Kam tu paslėpi savo wėidą, ir laiškai manę už savo neprietelų?

25. Ar tu priėš lėkenti ląpą taip aštrus nori buti? ir saušą šaudą pėrsekfinėti?

26. Nės tu man smutnybę užlėidi, ir manę nori prapulditi dėl * griekū mano jaunystės. * Pl. 25, 7.

27. Tu mano koją i šiekštą idėjei, ir dabboji ant wissū mano kėlū, ir žuri ant pėdū mano kojų;

28. Kurs aš tacau kaip pūwanti maita pragaištu, ir kaip rubas nū lėndžū edamas.

14. Pėrštyrimas.

Apie žmogaus amžio niekystę.

Žmogus iš moteriškės gimmes patenka trumpą cėsą, ir wissaddos yra nepakąjuse;

2. * Išdygsta kaip žolėle, ir nufrinta; bėga kaipo šėšelis, ir n'išliekti. * Pl. 90, 6. 3fr. 40, 6.

3. Ir tu savo akis ant tošio atwėri, kad tu manę po savo akiū i su- dą westumbei.

4. Kas nor ben wieną cysstą rąsti prie tū, kur ney wieno cyssto ne yra?

5. Jis tur savo pastirtą cėsą, staitlus * jo mėnėsū prie tawęs yra; tu rąką statai, tą jissai ne pėrcis. * Pl. 81, 16.

6. Atsitrauk nū jo, kad atilsi tur- rėtu, iš ateinant jo cėsui, kurro jis kaip pridienininkas laukia.

7. Uėdis tur passitikėjimą, norint pakirstas yra, wėl žalūsęs ir jo žė- menys ne palauj'.

8. Norint jo šaknis žėmėje pasesta, ir jo kėlmas duškėsa pamiršta,

9. Tay tacau jis wėl žalūj' nū wandens kwāpo, ir užaug, lyg' kaip butu išodintas.

10. Bet kur yra žmogus, kad jis numiręs ir prapūlęs ir iš cę at- stojęs?

11. Kaip wandū išbėg iš marū, ir kaip uppe susenka ir išdžūsta:

12. Tokšai žmogus yra, atsigul- dams, ir ne kėlsis, ir ne pabus, kol dangus pasiliekti, neygi iš savo mie- go bus prikėltas.

13. Už, kad tu manę grabe ap- dengtumbei, ir paslėptumbei, iškli- kėštui tawo pėrcėjus, ir man rąką

statytumbei, kad manęs atsimin- tumbei.

14. Ar misliji, numirrusi žmogus wėl atgyventi? Už kas diena laukiu, kadangi karauju, iškli mano pėr- si- mainimui ateinant.

15. Kad tu manęs šauktumbei ir aš taw atsakyciau, ir ne norėtumbei savo rankū darbą pamesti.

16. Nės tu jau mano žingsnus šlai- tei; bet ne norėtumbei daboti ant mano griekū?

17. Tu mano pėrcėjimą i ku- lėli užpėczwėtėjai, ir mano nusidėjimą suėmei.

18. Juk kėlnas pargruwa ir pra- gaišta, ir šla nū savo wietōs pėr- šodinnama.

19. Wandū atmenis iš wietōs plau- ja, ir laškai žėmę nuneša; alle žmo- gaus nusitikėjims prapūle.

20. Nės tu i wisikšay parstumi, kad sugaištu, ir pėrmainai jo butybę ir dūdi jam nukelauti.

21. Ar jo waikai garbėje stow, to jis nezinno; arba ar jie prąsti, tai jis ne išwyst.

22. Kol jis kuną nėša, tur jis so- pėjimus kentėti, ir kol jo dušia dar pas jį yra, tur jis sielwartą kentėti.

15. Pėrštyrimas.

Elipas nor Jobą kalit, kad Diewni ne wier- nay šlujiqā.

Tay atsakė Elipas iš Teman, tary- dams:

2. Ar reikia išmintingam žmogui tokiū niekam newertujū žodžū kal- bėti, ir savo pilwą taipo papūsti nelabomis kalbomis?

3. Tu bari žodžeis, netinkancėis, ir tawo kalbėjims niekam ne der.

4. Tu baimę pametei, ir per pra- stay apie Diewą kalbi.

5. Nėsa tawo nusidėjimas taipo ta- wo burną mokinna, ir wartoji ne- tikfusi liežuwi.

6. Tawo burna tawę prašuddys, ir ne aš; tawo lūpos turrės taw atsakyti.

7. Ar tu pirmasis žmogus gim- mės? ar tu pirm wissū kaukarū prasidėjai?

8. Ar tu Diewo paslėptą rodą gir-

dėjei? Ar ir pati išmintis prastėse
už tave?

9. Ką tu žinai, ko mes ne ži-
nome? Ką tu išmanai, kas ne pa-
mus butu?

10. Žilli ir seni tarp mūsų yra,
kurie ilgiaus patęso už tavo tėvus.

11. Ar Dievo palinkšminojimai
taip menki tavo akis butu? Bet
tu dar rasi paslėptą daktą pas sa-
vę turri.

12. Ką pradedi savo žirdis? Kam
tu žuri taip pasididžiodams?

13. Ką statosi tavo drąsums prieš
Dievą, kad tokiu kalbū iš savo
burnos išleidi?

14. Kasgi žmogus, kad jis tur-
rėtu buti cypstas, ir kad tas turrėtu
teisus buti, kurs iš moteriškės gim-
mės yra?

15. Štai, tarp jo šventųjų ney
wiens ne yra be kaltybės, ir dan-
gus ne cypsti po jo akis.

16. Kaip jo daugiau žmogus,
bjaurybė bey niekam ne vertas bu-
dams, kursai neteisybę igėr, kaip
wādeni.

17. Už tav parodisū, klausy! ma-
nė, ir tav pasakosū, ką aš mātės.

18. Ką išmintingi kalbejo, ir jų
tėwams ne paslėpta buvo.

19. Kurie wieniems žėmė dūta
yra, kad ney wiens swėtims per ję
pėreiti ne tur.

20. Dievo-nesibijąs drėba, koley
gyws, ir smarkininkui skaitlus jo
mėtū paslėptas yra.

21. Ką jis išgirst, tai ji išgandin;
ir norint pakąjus yra, jis bijosi, iš-
pūstitojui ateinant;

22. Jis ne wierij nepalaimai iš-
bėgęs, ir wis kārdo bijosi.

23. Jis jėška šen ir ten dūnōs, ir
wis jam dingsta cėšą savo nepalai-
mōs jam atėjusi.

24. Tužba ir bėda ji gandinna, ir
ji pamuša, kaip kōks karalus su
waistū.

25. Aš jis savo ranką prieš
Dievą ištiesęs, ir prieš Wisjogālinti
pasistėngęs.

26. Jis su savo galwa i ji bėg,
ir ney durnodams prieš ji karauj,

27. Jis pasipuc; kaip rebus pil-
was, ir pasidaro rebu ir storu.

28. Bet jis gywęs išpāstitās mie-
stās, kurrās ney jokiū buttū ne
yra, bet ant wienōs kruwōs gul.

29. Jis ne pasiliks bagotu, ir jo
lōbis ne pasilaisys; ir jo palaima
ne išsiplātis ant žėmės.

30. Nepalāima ne atstōs nū jo.
Liepsna jo šakas išdžowis, ir kwapu
sawo burnōs ji suēs.

31. Jis ne pasilaisys, nēs jis nie-
kingame sawo dingojime yra pri-
gāutas, ir niekui bus jo alga.

32. Jis galą gāus, kad jam ne
patiks, ir jo šaka ne žalōs.

33. Jis bus nuplėstas kaip nenō-
kusi wynkete nū wyn-mėdžio, ir kaip
alywōs mēdis sawo žiedus numeta.

34. Aš Diewo ne wiernay bijan-
cujū surinkimas tur prastotas buti;
ir ugnis tās namus suēs, kurie do-
wanas imma.

35. Jis nepalāima eiti nėščas, ir
pačimda proce, ir jų pilwas atneša
klastą.

16. Pėrskyrimas.

Jobas išlubbij' sawo nekaltybę.

Jobas atsakydams tare:

2. Už tai tankiey girdejau: jūs
wissi este niekam newerti linksmintojai.

3. Uрги pikti žodžei dar ne jokio
gālo ne nor turrėti? arba kas tawę
tokiu drasu dāra, taipu kalbėti?

4. Ir aš taipojau galėczau kalbėti,
kaip jūs; Diewe dūk, kad jusū dušia
butu mano dušōs wietoje; ir aš ga-
na žodžū jums sakyczau, ir sawo gal-
wą taipiau ant jusū kratyczau.

5. Už jus padruticzau burna, ir
sawo lūpomis jus palinkšminczau.

6. Bet norint ir kalbu, taczau pėr-
šulai manęs ne cėdij; jey tylu,
tikl jė nū manęs n'atstoj'.

7. Bet dabar jis manę paalsimō,
ir wissiklay manę sugaishin'.

8. Jis manę rausklotą padāre; ir
luddij' prieš manę; ir mano prieš-
nink's statōs prieš manę, ir atsako
prieš manę.

9. Jo smarkumas plėša, ir kurs
manęs ne apkenczia, sukānda dantis
ant manęs; mano priešinink's supy-
kusomis akimis i manę žur.

10. Jie sawo burną atwėre prieš
manę, ir mano wėidą gėdishlay iš-

tikto. Jie wissi iš wieno manimi pasitęšijo.

11. Dievas manę padawe neteismaui, ir man dawė iklūti i Diewo-nesibijanczių rankas.

12. Už buwau bagots, bet jis manę nieku padare. Jis manę už kėlė nutwėres sugrūdo, ir manę saw ant rako pastate.

13. Jis manę apstojų sawo strėlčiais, jis mano inkstus pėrskėle, ir ne pacėdijo; Jis mano tulži ant žėmės paliejo.

14. Jis man roną ant ronės padare. Jis ant manės užbėgo, kaip koksai didev sylingas.

15. Už įaku apšuwau sawo šėdą, ir sawo rągą i pelenus idėjau.

16. Mano gymis išputto iš werk-smo, ir mano ašiu-wokai aptėmo,

17. Norint neį joio nelabumo mano ranoje ne yra, ir mano malda cypsta.

18. Už žėme, ne apdengė mano krėuį, ir mano šauksmui kad ne butu wietos!

19. Ir šitay, mano luddininkės yra danguje, ir manę paįystąsis aukštybėje.

20. Mano prietelei yra manę nie-
finnantieji; bet mano ašis ašaroj' Diewop'.

21. Kad wyras galėtu su Diewu bylinėti, kaip žmogaus waiks su sawo prietelumi.

22. Bet pastirti mėtai atėjo, ir aš cimi šelu, kurrām ne sugryžu.

17. Pėrstyrimas.

Jobas dar tolaus sawo wargą ir nelastybę pąsaloj'.

Mano kwapas yra silpnas, ir mano dienos patrumpintos; kapas yra pas šalį.

2. Neį wiens nū manės ne pri-gauts, taczan mano ašis todėl tur pasilikti smutnybėje.

3. Norint tu laida už manę pasta-tytumbei, kas už manę laidos?

4. Tu į širdzei išminti paslėpei, todėl įs ne paaukštisi.

5. Jis tiesa pagir' sawo prieteliems išplėšimą; alle jo waikū akys tūmi ne pasidzangs.

6 Jis manę prilyginimui tarp

žmonų pastate, ir aš šebuklu tarp jų turru buti.

7. Mano gymis pagėdo tušbės dė-
ley, ir wissi mano sanarei yra kaip šešėlis.

8. To teisieji ne rods žurės; ir ne-
kaltieji statydis prieš Diewą ne wier-
nay bijanczus.

9. Teisus sawo kėlą palaitys, ir cypstū rankū tšąsis, drūts pasiliks.

10. Taygi, wissi gręškities šėnay, ir ateikite; aš taczan neį wieną iš-
mintingą tarp jų ne rąsu.

11. Mano dienos pėrėjo, mano mislys suiro, kurrū mano širdis pil-na buwo.

12. Ir iš nakties dieną, ir iš die-
nės nakti padare.

13. Norint aš ir ilgay lautiū, tay
taczaus grąbas yra mano namai, ir
tamsoje mano patals pašlūs.

14. Supuwimą aš wadinu sawo
tėwu, ir kirmėles sawo mótina, bey
sawo seferimi.

15. Ko aš laufsu; ir kas atboj'
mano nusitikėjimo?

16. Žemyn i kapus su manim nu-
eis, ir su manimi dulksa gullės.

18. Pėrstyrimas.

Bildad prilygin' Jobą Diewo-nesibijantiems žmonėms.

Tay atšakė Bildad iš Sua, tary-
dams:

2. Kadda palaufite tolias kalbas
kalbėje? Ben pėrmanykite, potam
kalbėsime.

3. Kodėl mes laikomi esme neį
galwijai, ir taip ne cypsti esme po
jų ašiu?

4. Ar tu iš pąpyčio nori plyšti?
bės misliji, tawęs dėl žėmę pūstą
busencę, ir šlą iš sawo wietos per-
kelta busencę?

5. Beje, žwake Diewo nesibijan-
czių išgės; ir šibirkštis jo ugnies
ne šwiesės.

6. Šwiesia pastos tamši jo namū-
se; ir jo žibnyčia ant jo išgės.

7. Jo didyn einąsis turtas eis ma-
žyn; ir jo mislis į parštums.

8. Aš jo kijos i žabangus iejo,
ir waikščjoj' neį tinkle.

9. Žabangas jo kulnis laifys; ir
troškantieji į sugrėbs.

10. Jo žabangas idetas yra i žėme, ir jo spausťas ant jo žingnū.

11. Jš wissū šalū ji išgandis umay ateinanti báime, kad jis ne šinnos kūr dėtis,

12. Badas bus jo turtas; ir nepalaima bus jam pagatawita, ir jam lipte prilips.

13. Drutybe jo uddos bus suęsta; ir jo drutybę suęs smerties kuni-gaitis.

14. Jo nusitiskėjimas iš jo namū bus išgaistintas; ir jie ji warys prie išgąsčio karalauš.

15. Jo namūse nieks ne pasiliks; ant jo namū bus siera barstyta.

16. Jš apaczos išdžūs jo šalnis; ir nū wiršaus nupjautos bus jo pjūtis.

17. Jo paminklas žėmėje sugaish, ir ney jokio wardo ne turrės ant ušicžos.

18. Jis iš šwiesdōs i tamsybę bus pawarytas, ir nū žėmės bus patremtas.

19. Jis ney jokiu waitū ne turrės, ney waitū waitū sawo žmones; ney wiens jam ne ušilikis jo lobi waldas.

20. Pasťuy ji ateinantieji išigąsis jo dienōs; ir tus, kurrē pirm jo yra, báime apims.

21. Tai yra gywėnimas neteisojo, ir ta yra wieta to, kurs Diewo ne atbojo.

19. Pėrstyrimas.

Jobas apšato sawo wargą, ir prisistėimą iš numirtusū.

Jobas atšatydams tare:

2. Kamgi jūs wārginat mano dušią, ir mūczyjat manę žodzeis?

3. Jūs manę jau dēšimt kart' apgėdinote, ir nesigėdit, taip manę špausdami.

4. Jey aš klystu, tay aš saw klystu.

5. Bet iš tiesōs jūs prieš manę pasistelat, ir manę bārate ant mano apgėdinnimo.

6. Ben wieną kartą taczau dabokite, kad Diews manę suwārginęs, ir manę sawo medžojimo-tinklu apšpeites.

7. Sztay, norint aš šaukiu, kad

man bėdōs dāro, taczau ne išklaušomas esmi; aš šaukiu, ir ney jokios čonay ne yra promōs.

8. Jis mano kėlą užtwėre, kad ne galu pėretti; ir ant mano tākō tamsybę uždejo.

9. Jis mano garbę man atėme, ir wainiską nū mano galwōs nukėle.

10. Jis manę wisisklay sulaužę, ir dūst man eiti; ir išplėšę mano nusitiskėjimą, kaip koki mēdi.

11. Jo kėstas ant manęs inirto, ir jis manę per sawo neprietelų laika.

12. Jo žalnėrei wissi iš wiens atėjo, ir saw kėlą per manę padare, ir apgulle mano namus.

13. Jis mano brolus nū manęs attolino, ir mano gentis man swėtimi pastojō.

14. Mano artimieji atsitraukę; ir mano prietelei manęs užmiršo.

15. Mano šeimyna ir mano slūginės laiko manę per swėtimą; aš ne pajystams pastojau po jų akiū.

16. Aš šaukčiau sawo bėrno, ir jis man ne atšakę; aš turrėjau ji werkams prašyti su sawo burna.

17. Mano pati elgiasi, kaip swėtima, man jōs šaukent; aš turru prašyti sawo waitū waitus.

18. Nevgi pātys jauni kudiķei manęs nieko ne atboj; kad jūs pabarū, tay jie dūst man piktus žodžus.

19. Wissi mano wiernieji baidos manęs; ir kurrus mylėjau, tie prieš manę iš wiens eiti.

20. Mano kaulai kaba prie mano uddos ir kuno; ir ne galu sawo dantis ūda apdengti.

21. Susimilkit ant manęs, susimilkit ant manęs, jūs mano prietelei; nēs Diewo ranka manę istikfo.

22. Kodel jūs manę pėrsėklinejat, lygey kaip Diewas, ir ne gālite mano kuno priwālgit?

23. Aš, kad mano kalbos butu rāšomos! Aš, kad i kōkias knygas jos butu surāšomos!

24. Su gelesjēs wirbalu ant šwinno, ir ant amžino paminklo i ūlą išapojames!

25. Bet aš žinnau, kad mano Jš-gėlbėtojīs gywas yra, ir jis manę potām iš žėmės prikelīs.

26. Ir aš potām šitta sawa ūda

busu apswiltas,* ir sawo kune Die-
wų regėsu. * 1 Jon. 3, 2.

27. Tą pąti aš saw regėsu, ir ma-
no atys ji matys, ir ne joks kittas.
Mano dusia to issiilgsta mano prie-
globstije.

28. Nės jūs kalbat: kaip mes ji
gálime pėrsėkinėti, ir priešasties ant
jo rąsti?

29. Bijokities kardo; nės kárdas
yra kėrštąs ant žmonų nusidėjimų,
kad žinnotumbit sūdą esanti.

20. Pėrsťyrimas.

Žoparo kalba apie nepasikaitancę palaimą
Diewo nesibijanciją.

Tay atsáke Žopar iš Naėma, tary-
dams:

2. Ant to aš turru atsákyti, o ne
galu láukti.

3. Ir rods noru girdėti, kas tus
norėtu bárti ir peikti; nės dwáse
mano proto tur už manę atsákyti.

4. Ar tu ne žinnai, wissada tai-
po nusidawus, kol žmones ant swie-
to buwo,

5. Kad gyrys Diewo=nesibijancų-
jų ne ilgay patentąs; ir dzaugšmas
newiernųjų patentąs ákiēs mirtėni?

6. Norint jo aukštums dangų pri-
tėktu; ir jo galwa ikki debesų isitėktu:

7. Tacžau pasťiaūs jis prapuls
kaip mėšlas, kad tie, kurrie ji gar-
bėje laike, sakys: kur yra jissai?

8. Kaip sapnas pėreiti, taip ir
jis ne bus rąstas, ir kaip regėjims
naťse prapála.

9. Kuri atis ji máte, jo daugiaus
ne matys; ir jo wieta daugiaus ji
ne matys.

10. Jo waikai ubbagais eis; ir jo
ranka jam procę i algą dūs.

11. Jo káulai paslėptus jo grie-
tus geray užmokės, ir su jami i žė-
mę gulsis.

12. Norint jam piktýbe jo burnoje
skaney atsidást, norint jo liežuwis
tą paslėpia.

13. Ilgay užlaiko ir ne paleidžia,
bet prie sawo gomurio spaudžia:

14. Tacžau jo walgis jo widduráse
jam pawirs i angia tulži.

15. Lobjus, kurrus jis prarijo, tur
jis wėl išpiánti; ir Diews jús iš
jo pilwo warys.

A. E.

16. Jis angia tulži žys; ir žalčio
liežuwis ji žuddys.

17. Jis ne matys stowes, ney up-
pes, mēdumi ir swiestu tēkanczes.

18. Jis dirbs, bet ne saw ant gė-
ro; ir jo lobjei tenka kittiems, kad
jis tais ne gáuna dzaugtisi.

19. Nės jis pamýne ir prastajo
wargdieni. Jis buttus prie sawės
plėšė, kurrus ne patūręs.

20. Nės jo pilwas ne galėjo pil-
nas buti, bet sawo brangum lobju
ne išbėgs.

21. Nieko ne uffiliks jo walgio;
todėl jo gėrs pagýwėnims ne issi-
laikys.

22. Norint jis ápstą ir gana tur,
tacžau jissai drebės; wissokia bėda
ant jo ateis.

23. Galáus tikt jo pilwas jam
bus pilnas, ir jis narsą sawo di-
dzio kėršto ant jo sus; jis ant jo
dūs lyti sawo muši.

24. Jis bėgs gelesinni šárwų; ir
warinnis kėlpinys ji prawarys.

25. Nągs kárdas per ji pėreis; ir
kardo žwilgims, kurs jam, kártus
bus, su išgąsczu ant jo užeis.

26. Ne yra czonay ne jokios tam-
sės, kurri ji galėtu apdengti. Ji
ugnis ne užpusta sudėgis; ir kurs uffi-
likso jo namáse, tam ne geray bus.

27. Dangus jo nusidėjimus išró-
dis; ir žėme prieš ji kėlsis.

28. Jawai iš jo butto bus išga-
bėnti, išbarštyti dienoje jo kėršto.

29. Tai alga Diewo=nesibijanczo
žmogaus prie Diewo, ir dalis jo
kalbės pas Diewą.

21. Pėrsťyrimas.

Žobas teisinas prieš Žoparo kalbą.

Žobas atsákydams tare:

2. Ben paslaufsyt mano kalbės, ir
dūkite mokintis.

3. Užkėsite manę, kad ir aš kalbė-
czau, ir potám manę niekinkite.

4. Urgi aš darbą turru su koku
žmogumi, kad mano širdis ne pa-
pyktu?

5. Szėn grėškities manėp', jús
nusistebėsit', ir ranką ant burnės
uždėsite.

6. Už to atsimindams išsigąstu, ir drebėjimas užėit mano kūną.

7. Rogidėl gyvėna Dievo-nesibijantieji, pasėst*, ir platinas lobėjis?

8. Jū waikai paląjuje stov aplink jūs, ir jū waikū waikai yra pas jūs.

9. Jū buttas paląjaus tur nū būmės; ir Dievo ryškšte ne yra ant jų.

10. Jo galvijai sėkasi, ir niera be waifaus; jo kūrwe wėrši tur, ir ne stow berzdze.

11. Jū jauni waikai išeit kaip kaimene, ir jų kūdikiai eit šokinėdami.

12. Jie krykštūj* su bubnais ir su arpomis, ir linksmi yra su wamzdzeis.

13. Jie pasėst* geromis dienomis, ir wos atėis miršni išsigąst pėklės.

*Eut. 16, 25.

14. Kurrie taciau Diewui sakō: traukis nū musū; mes apie tawo kelus ne norime žinoti.

15. Kas yra Wissogalisīs, kad jam turrētumbim šluot? arba kū geresni pastojom, jopi šaukdami?

16. Bet šitay, jų lobis ne stow jų rankos; todėl Dievo nesibijančiųjų mislis atstu nū manęs turės buti.

17. Raipo žibnyče Dievo-nesibijančiųjų išgēs, ir jų nepalaima ant jų ateis! Jis širdies tužbą išdalys sawo kerkšte.

18. Jie bus kaipo ruggienos prieš wējā, ir kaip pellai, kurrus skaudus wėjas nuneša.

19. Diewas jo nepalaimą palaišo ant jo waikū. Kad jis jam užmokės, tay matyta bus.

20. Jo atys matys jo prapūlimą; ir nū didžio papyktio Wissogalinczjo jis gėrs.

21. Nės kas pamėgs jo namais po jo? ir jo mėnesū skaitlus wos per pusę pasiliks.

22. Kas Diewą mokis, ir aukštūs sūdijanti?

23. Szissai numiršta linksmas ir sweiks, wissol* bagotyštėje, ir wissay pilnybėje.

24. Jo pieno bōsas yra pieno pilnas; ir jo kūlai penami smāginėmis.

25. Bet ans numiršta su smutnin-

ga širdze, ir niekadōs su dzaugsmu ne wālgēs.

26. Jė drāugey gul su kits kittu žemėje, ir kirmėles jų apdenge.

27. Šitay, aš geray pažystu jų sū mislis, ir jų piktas dūmas prieš manę.

28. Nės jų sakote: kur yra buttas kunigaiškzjo? Jė kur yra namai, kurrūse piktieji gyvėno?

29. Juk jų apie tai kalbate, kaip prasti žmones, ir ne suprantat, ką anųjų pasiėlgimmas ženklin.

30. Nės* piktasis palaikoms yra ikti prapūlimmo dienai, ir ikti dienai didžio kerkšto jis pasiliekt.

*2 Pet. 2, 9.

31. Kas nor satyti, ką jis užpelngs, regimay i tą žurint? kas jam užmokės, ką jis daro?

32. Bet jis i lapus plėšams yra, ir prie pulko tur pasiliektis.

33. Geray jam patikto uppės dumbblas, ir wissī žmones pastuy ji eis, ir tū, kurrie pirm jo buwo, be skaitlaus.

34. Kaip jų manę taip noprosnay linksminat? Jė jų atšakimas ateiti ant neteisybės.

22. Pėrktyrimas.

Elipas trečią kartą apie Jobo nobajnyšk abbejoj*.

Tay atsakydams Elipas iš Tėman tarē:

2. Kū primāla Diewas sylingo, ir tam tinta jam išmanas?

3. Nės tikli, Wissogalinczam patinkant, kad tu taip nobajnu pasidarai? arba ką gėlbtī jam, norint sawo pasiėlgimną per tikray gėrą laikai?

4. Ar misliji, Ji tawēs bijosenti, tawę korawoti, ir su tawimi ant promōs eiti?

5. Beje tawo piktenybe yra per dide, ir tawo nusidėjimū ney jōtio gālo ne yra.

6. Tu rassi sawo broliui užstatą kōti atkmei be priejasties, tu nūgam drabūzus nurėdei.

7. Tu pailsūsūsus ne* pagirdei wāndenimi, ir išalkusam sawo dūną užgynēi.

*Matt. 25, 42.

8. Tu gwołtą ant žėmės padarei, ir šlowingay toje sėdėjai.

9. Našles tu tuščies nū sawęs iš-
lėidai, ir sirratū pėti sulaužei.

10. Todel tu wirwėmis esi apdėts, ir baime tamę umay išgandino.

11. Urgi tu ne regėtumbei tamšy-
bes, ir wandens stowes ar tamę ne
apdengtu?

12. Sztay, Diewas aukštay yra
danguje, ir mąta žwaigždes aukš-
tybėje;

13. Ir tu kalbi: ką žinna Die-
was? Ar jis galėtu, kas tamsoj'
yra, suditi?

14. Debesis yra jo apłaba, jis ne
mato, ir waitšęjoj' per wissus dan-
gaus pašalus.

15. Ar tu nori swieto takais eiti,
kurris neteisieji žjo?

16. Kurrie prapūle pirm cžeso, ir
wandū jū gruntą paplowe.

17. Kurrie tare Diewui: atsto! nū
mušū; ką Wissogálisis jiems daryti
galėtu?

18. Norint jis jū buttą su lobjeis
pildo. Alie Diewo-nesibijanczū mi-
slis atstu testow nū manęs.

19. Teisieji matys, ir džaugsis, ir
nekaltasis jū įlūsis.

20. Matysite, jū darbai sugaiš, ir
jū pūlaiką ugnis sudėgis.

21. Taygi su jūmi sutik, ir turreš
pakájaus; iš to taw daug gėro at-
sitąsis.

22. Klausyt' žolaną iš jo burnos,
ir jo kalbą idel' i sawo širdi.

23. Jey prisiwersi Wissogalinczop',
tay busi pėrjegnotas ir attólisi ne-
teisybę nū sawo namū.

24. Už žėmę laikyt' áuską, ir už ál-
menis uppės, laikyt' Opiro starbus;

25. Tay Wissogálisis bus tawo
áuskas, ir sidabras bus taw su kau-
pu dūtas;

26. Tay džaugsies Wissogalinczio,
ir sawo wėidą Diewop' pakėlsi.

27. Tay ji melsi, ir jis tamę kiau-
sys; ir sawo pažadus attešėsi.

28. Ką tu tik pradėsi, tai taw
dūš ant gėro ateiti; ir šwiesla ant
tawo kėlo šwiesos.

29. Nės kurrie pasižėmin, tus jis
paaukštini; ir kurs sawo atis nu-
lėidz, tas pasigaus.

30. Ir nekaltasis bus išgėlbėtas;
bet jis bus išgėlbams sawo rankū
čystybės dėley.

23. Pėrstyrimas.

Jobas pašaul sawo gerės sąjintės dėley Diewo
subo kraštip'.

Jobas atsakydams tare:

2. Mano kalba dar pasiliekt smut-
na; mano syla silpna yra mano du-
šaujimū dėley.

3. Al, kad žinnoczau, kaipo ji rąsu,
ir prie jo krāsės prisigąsū;

4. Ir prową po jo akiū padėczau,
ir sawo burną atšikalbejimaus pri-
pildiczau;

5. Ir ištirczau kalbą, kurrę man
atsakytu, ir girdėczau, ką jis man
sakytu!

6. Ar jissai su dide syla su manimi
nor bylinėti? Te nescielgie. Jis taipo
prieš manę,

7. Bet man tūjaus po akiū te pa-
deda, tay aš sawo prową berods
laimėsu.

8. Bet jey aš dabar tiesog' eimi,
tay jo czonay ne yra; jey atgalos
eimi, tay ji ne matau.

9. Jey jis prie kairės yra, tay ji
ne sugaunu; jey jis prie dešinės pa-
sislep, tay ji ne matau.

10. Bet jis pažysta mano kėlą ge-
ray. Jis te mėginn' manę, tay aš
išraštas busu, kaip áuskas.

11. Nės aš sawo kėją statau ant
jo kėlo, ir laikau jo kėlą ir nū to ne
atstoju.

12. Ir ne atstoju nū prisakimo jo
lupū, ir apsaugoju kalbą jo burnos,
daugiaus kaip man reik' daryti.

13. Jis wiens yra, kas jam gal
atsakyti? Ir jis daro, kaip jis nor.

14. Ir norint man užmo!, ką už-
pelniau, tay taczau dar daugiaus
man ušlaikęs yra.

15. Todel aš issigąstu Jo, ir tai
jausdams, aš jo bijausi.

16. Diews mano širdi lėtą padare,
ir Wissogálisis manę išgandino.

17. Nės tamsybe man ne padaro
gálą, ir tamsybe po mano akiū ne
nor apdengta buti.

24. Pėrsfyrimas.

Apie Dievo paslėptą, bet taciau teisę
walbzia.

Kam ne turrėtu cėsai paslėpti buti
Wissogalinczai? Ir kurrė Ji pa-
žysta, ne mąta jo dienas.

2. Jie rubėžus atgalon waro; jie
pleša kaimenę, ir jė gána.

3. Ir sirrátu ásilus šalin waro, ir
imma našlū jáuczus ant užstato.

4. Wargdienei tur jiems iš kėlo
eiti, ir reikalingi ant žemės tur pa-
sislėpti.

5. Štayı, žwėrys pūščzoje išėiti,
kaip prátusos, anšti ant plėšimmo,
kad walgti pataisytu jauniems.

6. Jie nuwalo nū dirwos wislab,
ką ji tikt nėša, ir renka wyno kálną,
kurri per neteisybę tur.

7. Nūgus jie paliekt taipo begul-
linczus, ir ne paliekt jiems užklodę
šáltiņe, kurriems rubus atėme.

8. Kad prie šlū tur laitytis, di-
dzam lytui nū kálnū ant jū pillant,
kadangi niekur gal pasislėpti.

9. Jie pleša kuditi nū krúcų ir
padáro sirrátą, ir pawárgin žmones
užstatus imdami.

10. Nūgšfus jie be drabužų dūst
eiti, ir išalkusiems jie átimma pėdus.

11. Jie jās wercza alėjy padaryti
ant sawo pacų malunū, ir sawo pa-
cų spáustuwus minti, ir taczau jiems
dūst trokšti.

12. Jie padáro, kad žmones mie-
ste tur dusąuti, ir dusia užmuštų
tur šaukti, ir Diews jū ne par-
stumja.

13. Todėl jie atsitráukę yra nū
šwiesės, ir ne pažysta jo kėlą, neį
sugryšta i jo takus.

14. Aųstant kėlasi razbaininkės, ir
pasmáng wargdieni ir reikaláujanti;
ir nákeje jis yra lyg' wagis.

15. Ukis wenczawonės-pėrzengtojo
dabojasi tamšos, sakanczo: manęs ne
mąta neį jokia akis; ir misliį pa-
slėpts esąs.

16. Tamsoje jie i buttus išigáun',
dienoje jie iš wieno wissi pasislėp',
prisibijodami šwiesės.

17. Nės jey jiems rytas randas, tay
yra jiems kaip tamšybė; nės jis jau-
cza tamšybės išgąsti.

18. Jis lengway nuciti, kaip ant
wandens; jo turtas nusimážin ant
žemės, ir sawo wynczės ne prišūr.

19. Pėkla atim susigriekšijanczus,
kaip twankas ir giedra sniego wán-
deni gąštin.

20. Jo užmirš mielasirdingieji, jo
pasimėgimmas ikirmys; jo daugiaus
ne bus minėta; jis bus suláuzits,
kaip newaisingas mėdis.

21. Jissai užkabinno aplėistąjė, ne
gimindancę, ir nášlei nieko gero ne
padaré,

22. Ir gálineczus po sawimi pawerte
sawo syla. Jis palaimoj' budams,
ne žinnos, bau gyws pasiliks.

23. Jis tieša saw pats pakajų pa-
dáro, kurrám nusitikketu; taczau jo
akys žūr ant jū darbū.

24. Jie ant trumpo cėsio yra
paáuškintinti, ir i nielą pawiršta, ir
prispaudzami ir wissai išgąšinti
bus; ir kaip pirmieji žiedai prie
wárpū bus nukulti.

25. Ar ne taip? geray, kas manę
melagių padarys, ir išludcys, manę
niekus kalbėjusi?

25. Pėrsfyrimas.

Jo Diewo atidū wissi žmones grieliuintai.

Tay atšakė Bildad iš Sua, tary-
dams:

2. Ar ne stow prie jo wiespatyste
bey báime, pakájaus dáranczo, tarp
sawo auščzáusujų?

3. Kas jo žalnėrū pulkus parokūs?
Ir ant kurro ne užtela jo šwiesybė?

4. Ir kaip gal žmogus teisus buti
po Diewo atidū? Ir kaipo gal cý-
stas buti žmogaus waitas?

5. Štayı, mėnū dar ne šwiesoj', ir
žwagzdes dar ne cýstos po jo atidū;

6. Kaip jo mažaus žmogus, firmė-
láite, ir žmogaus waitas, firmėlė?

26. Pėrsfyrimas.

Jobas pagárbin' Diewo šlowę toly labjans
ne kaip Búdad.

Jobas atšakydams tare:

2. Ką tu užstoji? Ar ne jokia mac-
nummo ne turrinti? Ar gėlbi drutų-
bės neį jokiós peczúse turrinti?

3. Kam tu pamokinnimą dūdi?
Ar neį jokiós išmintiės ne turrin-

czam? ir parodai gálinečiam, kaip jis tai ištaišytu?

4. Po fienu akiu tu kalbi? Ir po kurio akiu išeit kwapas iš tawęs?

5. Mitšiniai tušijasi po wandenimis su tais, kurie su jeis gywėna.

6. Pekla po jo akiu yra atdengta, ir prapūlims ne tur uždangti.

7. Jis šaurę išplatin ant tuštumo, ir pakabinna žemę ant nieko.

8. Jis sulaisko wādeni i sawo dėbesis; ir dėbesis po tū ne suplyšta.

9. Jis laika sawo krāsę, ir platin sawo dėbesi per tą.

10. Jis aplink wādeni rąką pastate, iškli šwiešybei su tamšybe sugaistant.

11. Danguis stulpai drėba, ir išsi-gašta jo barimmo.

12. Jis jo maciės jures umay susi-juddin; ir iš Jo rāzumo pasikel aukštybe jurū.

13. Ant dangaus graži randas per jo wėją; ir jo ranka pagatawoj' tie-su žalti.

14. Štayı, taipo eiti jo darbas; bet apie tai mes prāstą žodėli gir-dejome. Bet kas nor perkuną jo galybės pėrmanyti?

27. Pėrštėrimas.

Jobas apginti norebams sawo nelaištybę, tygin' žmogų nobožnų prieš ne wiernay Diewą mylinti.

Ir Jobas tolaus pagawo sawo kalbas kalbėti, tarydams:

2. Kaip tikray Diews gywas, man promōs dar ne darąsis, ir Wišfogalīsis, mano dušei smutnybę dūdašis!

3. Kol mano kwāpas manije, ir atsidwėšims nū Diewo mano nōsije yra,

4. Mano lūpos ney jokiōs neteisybės ne kalbės, ir mano liežuwis ney joki wylu ne sakys.

5. Tai atstu testow nū manęs, kad jusū žodžiams pritarczau; iškli mano galui ateinant, aš ne atstōsu nū sawo nobažnyštės.

6. Aš sawo teisybę niekad ne pamėsu; mano sąžine manę ne kremta, wišso mano pasieligimmo dėley.

7. Bet mano neprietelus bus iš-raštas Diewo-nesibijąs, ir kurs prieš manę stėngiasi, neteisus.

8. Kēs kas yra nusištėkėjims žmogaus newiernay Diewo-prisibijanczo, kad jis taipo šykštus yra, ir taczau Diewas jo dušę šalini plėša?

9. Ar tu misliji, Diewą jo šauksmą klausyšenti, tužbai ant jo ateinant?

10. Kaip jis gal Wišfogalinczu pasimėgt, arba Diewop tū czeš šaukt'?

11. Aš jus mokīsu apie Diewo ranką, ir kūmi Wišfogalīsis pasimėgsta, aš ne slėpsu.

12. Štayı, jūs wišsi laikoties per išmintingus; žodelgi tokius niekus kalbat?

13. Tai yra alga nelābo žmogaus pas Diewą, ir dalis smaršinintū, kurę nū Wišfogalinczo sulauks.

14. Jey jis daug waikū turrēs, tay jie kardui tēs, ir jo waikū waikai ne primāgtis dūnds.

15. Ir pasiilikusieji be mirštant bus palaidoti; ir jo nāšles ne werks.

16. Kad jis pinnigus sunēs, kaip žemes, ir surenka drabužius, kaip mōli:

17. Tay tus jis tiesa pagatāwis; alle teisusis jeis apširdėys, ir nekaltas pinnigus išdalys.

18. Jis patur sawo namus, kaip woras, ir kaipo sargas pašūrę padaro.

19. Bagotas, atsiguldams, nieko su sawimi drauge ne plėš; jis sawo atis atwers, ir nieko czonay ne bus.

20. Ji išgaštis ušpuls, kaip wandū; naktimis ji paimis wētra.

21. Rytwėjas ji nuneš, kad jis nueis; ir wētra ji iš jo wietōs warys.

22. Jis ji tūmi apnišs, ir jo ne czedys; jam wišlab iš jo rankū iš-trūks.

23. Ant jo rankas suplōs, ir ji iššwilpis jo wietoje.

28. Pėrštėrimas.

Išmintiēs pagarbinimas prie Diewo ir žmonū. Sidabras tur sawo gyšlas ir aušlas sawo wietą, kur tirpomas.

2. Seležis iš žemės išimmama, ir iš ākmenū tirpomas yra wāras.

3. Tikl pastāus tamšybe gālą tur, ir tikl galāus randami yra tamsoj' gillybėj' paslėpti dailtal.

4. Tokia uppe išeit, kad ir aplink tą gywėną, kėlą tēnay pameta; ir

vėl nusent ir nutela nū žmonū šalin.

5. Ir ugnis iš žemės apacijos išjėškoma, norint ant viršaus walsis auga.

6. Randamas Sapyrs kelloso wietosa, ir žemės grumtai, kurrūse aulšas yra.

7. Tą tąką neį wiens paukštis ne pažinno, ir neį joksio wánago akis ne mate.

8. Žwėrys to ne apmyne, ir neį wiens lūtas tūmi ne ėjes.

9. Ir ranka pridedama yra prie alū, ir kalnai yra apšasami.

10. Uppes iš alū yra išpliešamos, ir wislab, kas brangu, mato akis.

11. Ginama yra wandens stowė, ir ant swiesės pastato, kas wandėnije paslėpta.

12. Bet kur nori išminties rasti? Ir kur yra wieta rāzummo?

13. Neį wiens ne įzinno, kur ji stow, ir ne randama yra žemėje gywuju.

14. Gelmė safo: ji niera manije; ir jures safo: ji ne yra pas manę.

15. Ne gali aulšą už į dūti, neį sidabrag atšwėrti, į ūmokėti.

16. Jei ne prilygsta Opyro aulšas, arba Onyks bey Sappyras.

17. Aulšas bey demants ne gal į prilygti, neį brangiūlais žemczugais ne gal apmainyta buti;

18. Ramot bey Gabis nerokojami; išmintis pėrswer perlas.

19. Topasius iš Murinnū žemės įei ne lygus laifomas; ir cypczaušas aulšas įei ne prilygsta.

20. Įėgi kur ateit išmintis? ir kur yra proto wieta?

21. Ji paslėpta yra po alū wissū gywuju, ir paslėpta paukščiams po dangumi.

22. Prajuddimmas bey smertis safo: mes sawo ausimis jōs garšą girdėjome.

23. Diemas kėlą jōspi įzinno, ir paįysta jōs wieta.

24. Nes įis mato swieto krasčius, ir reg wissab, kas po dangumi yra.

25. Kaip Jis wėjui jo swarą dāre, ir wandenui jo tikrą mierą stāte;

26. Kaip Jis lytui rāką padāre, ir įaibui bey perkunui kėlą;

27. Tā Jis įe mate, ir pāsatojo

apie įe, pagatawojo įe ir išrado įe; 28. Ir tare įmogui: stay, Pono Diemo bāime, tai yra išmintis, ir piktą wengti, tai yra protas.

29. Pėrskyrimas.

Jobas pāsatoja pirmas sawo palaimingas dienas.

Ir Jobas wėl pradėjo sawo kalbas kalbėti, ir tare:

2. Už kad buczau toks, kaip pėrėjūse mėnesūse, dienos, kurrūsa manę Diemas apsaugojo;

3. Kaip jo įibnyče ant mano galwōs swiesiojo, ir aš prie jo swiesybēs tamsybėje wāiškejojan.

4. Koks buwau dienos sawo jaunystēs, kaip Diemo paslaptines ant mano namū buwo;

5. Kaip Wissogalis dar su manimi buwo, ir mano wāikai aplink manę;

6. Kaip sawo įingsnius mazgojan swieste, ir alos man alėjaus uppes liejo;

7. Kaip išėjau iš miesto wartū, ir sawo krasę pataišydinau ant ulyczōs;

8. Kaip jaunims manę matydamas pasislėpdawo, ir senieji man atsi-kėldawo;

9. Kaip wyresnieji palāudawo kalbėti, ir sawo rankas ant sawo burnōs uždėdawo;

10. Kaip funigāiškežū balsas ne drydawo kalbėti, ir jų liejuwis prie jų gomurū prilipdawo.

11. Nes kursai sawo ausimis manęs klausydawo, tas manę per išgānytą garbindawo; ir kursai sawo akimis manę matydawo, tas manę pagirdawo.

12. Nes aš išgēlbėjau wargdieni šaukianti, ir serratą, neį joksio gēlbėtojo ne turrincę.

13. Žegnone to, kurram sugaišt reikėjo, ant manęs atėdawo; ir aš palinkminodawau nashū hirdi.

14. Teisybe buwo mano rubas, kurre apsiwilkau kaip sermėga; ir mano sūdas buwo mano funigāiškežū kēpure.

15. Už buwau alkojo akis, bey rāiškojo kōjos.

16. Už buwau tēwas pawargusū; ir kurras bylas aš neįzinnojan, tas išjėškōjan.

17. Už iškūlau krūmines dantis neteisojo; ir plešimą išplešau iš jo dantū.

18. Už misliju: aš noru sawo ližde pamirti, ir sawo dienū daug padaryti, kaip žiezdrūs.

19. Mano sėkla išdygo pas wán-deni; ir rassa pasiliko ant mano pjutiės.

20. Mano šlowė wis ant manęs atsinaujinno; ir mano kilpinis gėrinosi mano rankoje.

21. Klausydawo mano kalbės, ir tylėdawo, ir laukdawo mano pamoklo.

22. Po mano žodžių ne wiens dangiaus ne kalbėdawo; ir jie maną kalbą labay pamėgdawo.

23. Jie manęs laukdawo kaip lytaus, ir išsižiojo, kaip ant wakarų lytaus.

24. Kad aš su jeis šutydawau, jie todėl ne per drąsus pastodawo; ir šwiešybe mano akiū manę prastėni ne padarydawo.

25. Kad aš jū aplankydawau, tay wýrausoj' wietoj' turrėjau sėdėti, ir gywendawau kaip karalus tarp žalnėrų, palinksmindams bėdoj' esančiųsus.

30. Pėrsfyrimas.

Jobas stundza sawo wargą ir pagundimą.

Bet dabar manę išjūt jaunėsi uš manę, kurrū tėwus ne buczau per wertus laikęs, statyti ant sawo šunū prie awjų laikomū.

2. Kurrū turtą aš per nieką laikiau, kurrie ne galejo pasėsti.

3. Kurrie dėl bado ir pāwargo wieni i pusėzias bėgo, umay pagėdo ir bėdni pastojo.

4. Kurrie dilgeles išrowe aplint krumus, ir kadagiū šāfnis buwo jų wālgis.

5. Žmones jū išstūme krykštaudami ant jų, kaip ant wagiū.

6. Prie baizū upjų jie gywendawo, žėmės dūbėsa ir akmenū plyšūse.

7. Tarp krūmū jie šaukdawo, ir po usnimis jie surindawo;

8. Waikai niekam newertū ir paniekintū žmonū, kurrie prasczāusi buwo ant žėmės.

9. Dabar aš jų giesmėle pastojau, ir jų pāsaka turru buti.

10. Jie baidosi manimi, ir toly atsitrauk nū manęs, ir ne czedij' po mano akiū spjūditi.

11. Jie mano wirtwę nunarinno, ir manę nieku padare, ir kas mano buwo, ney žabot išjabojo.

12. Po dėšinės, dar man žalojant, jie priėš manę pasistate, ir mano koją išstūme, ir per manę kėlą padare, manę sugaišinti.

13. Jie mano takus sulaužė. Jiems taip lengwu buwo manę iškāditi, kad ir ney jokios pagalbės tam ne priwāle.

14. Jie atėjo, kaip per placę spragą i widdū, ir be dawādo ušpūle.

15. Išgastis manę užejo, ir pėrsėkfinėjo, kaip wėjas, mano šlowę, ir kaip bėganti debesis mano palaimingą pasilaikimą.

16. Bet dabar išsiliejo mano dwāse ant manęs; ir manę sugrėbe waringingas czechas.

17. Rakeze mano kūlai wissur peršwerbiami; ir kurrie manę guinoj', ne atsigul miegoti.

18. Per wargū daugumma Pittaip aprėdoms esmi; ir tūmi manę apjošta, kaip su šyle mano sėrmėgės.

19. Manę i purwā imyne, ir lygu padare dulkei ir pelenams.

20. Jey aš tawęsp' šaukiu, tay tu man ne atsakai; jey stojos po tawo akiū, tay tu ne žuri i manę.

21. Tu man pėrsiwertei i baizū, ir parodai man papyki sawo, per drutybę rankės sawo.

22. Tu manę pakeli, ir dūdi man ant wėjo wāžoti, ir sutirpini manę macney.

23. Nės aš žinnau, tu manę smerczui padūsi, cze yra pastirtas buttas wissū gywujiū.

24. Taczau Jis ranką ne išties i lawon-kāulū butteli ir ne šauks dėl jo pagadinnimo.

25. Už jut werkiau suntioj' gadynoj', ir mano dušia gailėjos pāwargelū.

26. Už laukiau gėro, ir nieko gėro ateiti; aš tikėjiaus šwiešybe, ir ateiti tamsybe.

27. Mano widdurei wėrd' ir ne palauj'; manę ušpūle waringingas czechas.

28. Už jūds waifczėjo, ir taczau

ney jokia sąule manę ne tairin'; aš atšikėlu susirinkime šaukdamas.

29. Aš esmi brolis žalcų, ir draugas štrūsų.

30. Mano ūda ant mangės jūda pastėjo, ir mano kūlai išdžuvo iš karščio.

31. Mano arpa raudojimui pastėjo, ir mano wamždis wertsmū.

31. Pėrštyrimas.

Jobo ne bartinas pašelgimmas.

Aš derėjimą dariau su savo ašimis, kad ne žurėčiau i kokią mergą.

2. Bet kokią man Dievs dūst alga iš aukšto? Ir kokią dali Wisso-galijis iš aukštybės?

3. Ar ne reiktu geraus neteisamui tokioms nepalaimoms turrėti, ir piktadėjui taip prastumtam buti?

4. Ar Jis ne mato mano kėlus, ir skaita wissus mano žingsnius?

5. Ar aš mylėjau niekystę? Arba ar mano koja skubinos kląstą daryt?

6. Tay manę ant tikro swarczo te swerie, tay Dievs išręs mano nobažnystę.

7. Ar mano žingsnis iškrypo iš kėlo, ir mano širdis mano akis sekiojo; ir toks daktis mano rankosa prilippo?

8. Tay ką sėczau, turrėtu kėts suėsti, ir mano gimminė turrėtu iš šaknų išgaishinnama buti.

9. Jey mano širdis dāwe prisiragint prie moters, ir jey aš prie sawo artimo durrū tykojau:

10. Tay turrėtu mano pati buti kito apgėdinta, ir turrėtu kitti su je sugulti;

11. Nės tai newiešlibs daktis ir nusidėjimas pasūditi sudžams;

12. Nės tai butu ugnis ikki i prapūlimą suedanti, ir wissą mano gerybę iš šaknų išwercenti.

13. Ar aš niekinau teisybę sawo bėrno, arba sawo slūginės, kad jie bylą prieš manę turrėjo?

14. Ką aš daryčiau, jey Dievs pasikėltu; ir ką aš atfacyčiau, jey jis mano griekus pajėškotu?

15. Ar ir ji ne tas padaręs, kurs manę mano motinoms įwate padarė, ir ji įwate taipojau pagatūwijo?

16. Ar aš stofojantiems jų norą užgynau, ko jie prašė, ir naštū atis dawjau alpti?

17. Ar aš sawo kāsni wiens walgiau, ar ir sirrata ne draug nū to walgė?

18. Nės aš iš jaunystės elgiausi, kaip tėws; ir nū sawo motinoms įwato aš rods palinkšminau.

19. Ar aš koki žmogų maczau prapūlantį, kad rūbū ne turrėjo, ar ir wargdienui be apdangalo dawjau wargti?

20. Ar manę jo šonai ne žegnojo, kaip jis mano erū kailis susildoms buvo?

21. Ar aš sawo ranką pakėlau ant sirrātū, kaip maczau, promą daranczus man pristojant?

22. Tay te iššiner mano petys iš sawo wietoms ir mano ranka te lūšt nū sawo kūlū.

23. Nės aš bijauš Diewo, kaip kokioms nēgandoms ant mangės, ir jo karonę ne galėczau iškėsti.

24. Ar aš ant aukso pasitikkėjau, ir aukso daugumui sakiau: mano palinkšminojimas?

25. Ar aš pasidžiaugiau, kad didi lobi turrėjau, ir mano ranka wis ką supelnusi buvo?

26. Ar aš i šwiesybę žurėjau, kad ji šwiesybę šwiete, ir i mėnėsi, kad jis pilns buvo?

27. Ar mano širdis slapta pėrsikalbedino, kad mano burna mano ranką buczotu?

28. Toktai taipojau nusidėjims yra sudžams suditi; nės tūmi ussigynės buczau Diewo iš dangaus.

29. Ar pasidžiaugiau, kad mano neprietai bėda rados? ir pasikėlau, kad ant jo nepalaima užėjo?

30. Nės ne dawjau sawo burnai susigriešitis, kad wėlitu koki kėkimą jo dušei.

31. Ar ne turrėjo wyrai mano namūse sakyti: at Diewe dūk, kad nū jo kuno ne butumbim sotinnami!

32. Lauke ne turrėjo swėczas pasilikti, bet aš sawo angą atwitrą laikiau keleiwjiems.

33. Ar aš sawo kląstą kaip žmogus dengiau, kad aš slapczy sawo nusidėjimą paslėpczau?

34. Ar prisibijojau didės dangybės, ir paniešinnimas mano gentainū manę pėrgandinno? aš tylėjau, ir iš wartū ne išėjau.

35. Kas man dūst pėrklausinėtoji, kad mano išsiilgimma Wišfogalis išklausytu? Kad kas knygas rašytu apie mano bylą:

36. Tay aš jas ant sawo peczū imežau, ir saw kaip wainiklą apsirišėžau.

37. Už sawo žingsnū skaitly pasakyczau, ir kaip kunigaikštis jopi artincžaus.

38. Ar mano žėme priekš manę šauks, ir jōs wāgos iš wieno wišfos werks;

39. Ar aš jōs waisus neušmokėtus wālgiau, ir dušias jōs darbininkū sunkinau:

40. Tay man te aug' usnis už kwečzus, ir eršlēczej už micžus. Jobo žodzej pasibaige.

32. Pėrkštyrimas.

Eliju pokšta ant tylėjimo Jobo genczū.

Tay palowe tie trys wyrai Jobui atšakyti, kadangi jis per teisū laikėsi.

2. Bet Eliju sunus Barakeel iš Bus gimminės Ram, supykō ant Jobo, kad sawo dušią už teisėnė laikė, ne kaip Diewā.

3. Taipojau jis supykō ant sawo trijų genczū, kad jie ney jokio atšakimo rāsdami, tacžaus Jobą buwo kältine.

4. Nės Eliju buwo lāukęs, ikfi anniems su Jobu kalbėjus, kadangi jie senesni už jį buwo.

5. Todėl matydams, ney jokio atšakimo ne esant tū trijų wyrū burnoje, jis supykō.

6. Ir taip atšakydams Eliju, sunus Barakeel iš Bus, tare: aš esmi jauns, bet jūs este seni; todėl baidausi ir bijojaus jums parōditi, kę aš mokęs.

7. Už dumojau: te kalba mėtai, ir daugybe senyštės išminti te parōda.

8. Nės dwāse žmonėsq esanti, ir kwāpas Wišfogalinczo jūs padāro protingais.

9. Bet dideji niera išmintingiausi, ir senėji ne išmāno prowq.

10. Todėl ir aš noru kalbėti, paklausyk man, ir aš parōdisu, kę mokęs.

11. Sztay, aš lāukiau, kad jūs kalbētumbit; aš padabojau ant jusū prōto, ikfi tikrę kalbą jums tropijant.

12. Ir dabojau ant jusū. Bet šztay, cę ney wieno niera tarp jusū, kursai galētu Jobą pabart, arba ant jo kalbōs atšakyt.

13. Jūs rassi šakysite: mes trōpijom išminti, kad Diewas jį patrėme, ir ney wiens kitts.

14. Ne gana man tōs kalbōs; aš jam ne taipo pagal jusū kalbą noru atšakyti.

15. Už, jie drėba, daugiaus ne gal atšakyti, jie daugiaus ne gal kalbėti.

16. Taygi kadangi aš lāukiau, ir jie ne galėjo kalbėti, (nės jie palāju, ir daugiaus niekę ne atšaka.)

17. Tacžau aš už sawę atšakysu, ir kę mokęs parōdisu,

18. Nės aš taip pilns esmi kalbōs, kad ir kwāpas mano pilwq spāudzia.

19. Sztay mano pilwas yra kaip šwėžus wynas, kursai ušdaryts budams, naujus bokus pėrplėša.

20. Už turru kalbēt, kad atsidwėscžau; aš turru sawo lupas atwėrti, ir atšakyti.

21. Už ne žurėsu ney i šoki ney i toki, ir ney joki žmogų aš ne girsu.

22. Nės aš ne žinnau, jey taip daryczau, bau ne mano sutwertojis ne po ilgu manę atimtu.

33. Pėrkštyrimas.

Eliju užtar Diewo teisybę.

Ben klausyk, Jobai, mano kalbōs, ir dabok ant wišsū mano žodžū.

2. Sztay, aš atweru sawo burnę, ir mano liejuwis kalba mano burnoje.

3. Mano širdis turrės tiesę kalbėti, ir mano lūpos turrės cęysę išminti šakyti.

4. Diewo dwāse manę padāre,

ir Wiffogálinejo kwápas man gywasti dáwe.

5. Jey gali, tay atsatyk man; gatawotis prieš manę, ir statyks.

6. Sztay, aš Diewo esmi, taip geray kaip tu, ir iš molo aš taipjau esmi darytas.

7. Tacjau tu manęs ne priwalai išsigąsti, ir mano ranka taw ne turper sunki buti.

8. Tu kalbėjai po mano ausū; balsą tawo kalbės aš turėjau girdėti.

9. Aš esmi cypstas, be nusidėjimo, nekaltas, ir grieko neį jokio ne turru.

10. Sztay, jis priešastis prieš mane rądo; todėl jis manę laiko per sawo neprietelų.

11. Jis mano koją i pánėjus idėjo, ir ant wissū mano kėlū padaboją.

12. Sztay, iš to aš išrandu tawę neteisų esanti, nės Dievas didėsnis yra už žmogų.

13. Kodėl tu nori su jami bylinėti, kad jis taw rofundos ne dūst apie wissus sawo darbus?

14. Dievas wieną kartą kalba, ir antrą, jey žmogus to ne dabojęs.

15. Sapne, regėjimo natęje, kad miegas žmones užpūla, kad jie ant pátalo miegti,

16. Tay jis atwer žmonū ausi, ir jūis gandin' ir pamofin'.

17. Kad žmogus nū jo mislū nukreiptu, ir ji apsaugotu nū pasididžawimo,

18. Ir išgėlbti jo dūšią nū prapūlimmo, ir jo gywasti, kad kardu ne prapultu.

19. Jis korawoj' ji sfaudėjimais ant jo pátalo, ir jo wissus káulus didey macney.

20. Ir ji taipo wargin, kad jis ir walgio baidos; ir jo dūšia wissai wengia walgiti.

21. Jo kūnas kudyn eit, jis geray matyti ne gal; ir jo káulai judažomi, kad neį wiens rods i jūis žūr.

22. Jo dūšia artinas prapūlimui, ir jo ámsias prie numirušū.

23. Taygi jey koks angėlas wiens iš tūkstancū, su jami kalba, žmogui atsatyti, kaip jam reik teisybę daryti.

24. Tay jis jam malonus bus ir satys: jis bus išgėlbėtas, kad ne nužengtu i prapūlimmą; nės aš suderėjimą rądau.

25. Jo kūnas wėl te žaloj' kairpo jaunystėje, ir jis wėl jauns te pastoja.

26. Jis Diewą mels, tas jam malonę išrėdys, ir sawo wėidą dūis matyti su džiaugsmu, ir žmogui pagal jo teisybę atpildys.

27. Jis po žmonū aliū išpažys, satydams: aš bucjau susigriešijęs, ir teisybę perkreipęs, bet tai man nieko ne butu mączyjusi.

28. Jis mano dūšią išgėlbėjo, kad ne eitu i prapūlimmą; bet mano gywastis šwiesybę matytu.

29. Sztay, tai wissab dáro Diewas, du, arba tris kartus, su kóžnu wienu;

30. Kad jo dūšią sugražintu iš prapūlimmo, ir ji apšwiestu šwiesybe gywuji.

31. Padabof, Jobai, ir paklausyk man, ir tylėk, kad aš kalbėcjau.

32. Bet jey dar turri ką satyti, tay atsatyk man; pasatyk man, teisus budams, aš rods girdėšu.

33. Bet jey nieką ne turri atsatyti, tay manęs paklausyk, ir tylėk, aš tawę išminti mokysu.

34. Pėrskyrimas.

Eljū bara Jobo kalbas, ir tolaus Diewo teisybę uštar.

Ir Eljū atsatydams táre:

2. Klausyk, jūis išmintingi, mano kalbą, ir jūis išmanantieji, padabofite ant manęs.

3. Aš ausis miegin kalbą, ir burina walgį rądauj'.

4. Kas teisu saw išrintime, kad tarp sawęs išpažintumbim, kas gėr butu.

5. Aš Jobas sake: aš esmi teisus ir Dievas man ne dáro teisybės.

6. Aš turru melóti, norint teisus budams, ir didey warginnamas esmi nū sawo strelū, norint nieku ne nukaltęs.

7. Kas toks kaip Jobas, kursai niekinnimus gėria kaip wándeni?

8. Ir ant kėlo citi su piktadėjais, ir draugystės tur su Dievo nesibijanciejs?

9. Kės jis sakęs: norint kas Dievo bijotus, taciau Dievas ant jo ne žūr.

10. Taygi paklausykite manęs, jūs išmintingi žmones: tai ne taipo yr, kad Dievas galėtu ne gėrs buti, ir Wissogálisis neteisus;

11. Bet jis atlygin žmogui, kaip jis pėlęs, ir košnam attešsa pagal jo darbą.

12. Jš tiesds, Dievs ney wieną ne pražudda su neteisybe; ir Wissogálisis ne kreipja promas.

13. Kad wislab, kas ant žėmės yra, pabudawėjo? ir kas wisą žėmės gruntą state?

14. Jey jis tai išdrystu, tay wisš dwasę ir kwapą sawęsp rinktu.

15. Wissas kunas po wisam lygey prapultu, ir žmogus wėl i pelenus pawirstu.

16. Taygi jey prótą turri, tay to klausy, ir padabok ant balso mano kalbds.

17. Ar kas todėl ne turrētu prows daryti, kadangi jis tds ne kenčia; ir kadangi tu pasididžoji, ar todėl taw reiktu teisų pražuddyti?

18. Ar kas karalui sakytu: tu nelabs wyre; ir kunigaisęziems: jūs piktieji?

19. Norint taciau ne žūr ant kunigaisęžų didžds šlowės, ir šlowingą ne daugiaus pajysta, kaip pawarguli, nės jie wisš jo rankū dárbas.

* Darb. 10, 34.

20. Umay tur tie žmones mirti, ir nakties widdurije išsigąsti, ir prapulti; sylingi sylą pamėtę atimami yra.

21. Kės jo ákys wėizd ant kief wieno kėlá, ir jis máto wisšus jš žingšnus.

22. Aiera ney jokids tamšybės, arba nešwiesybės, kad cę galėtu pasislėpti piktadėjai.

23. Kės ney wienam ne pėrleista, su Diewu bylinėti.

24. Jis pasididžojancų daugumą nušawin, kurcie ne paslāitomi, ir kttus i jš wietą pastāto.

25. Todėl, kad jis pajysta jš dár-

bus, ir jšs apwertę naktę, kad jie sudaužomi butu.

26. Jis mēta piktšsus i wieną kruwą, kad jšs košnas mato;

27. Todėl, kad jie nū jo yra atsitraukę, ir jo kėlá ney wieną ne pėrmang;

28. Kad šauksmas pawargulū turėjo i jo ausis ateiti, ir jis tą wargdienū šauksmą girdētu.

29. Jam pakąj sutentant, kas nor pražuddyti? ir jam wėidą paslėpant, kas ji nor regėti tarp paگونū ir žmonų?

30. Ir dāst ant jš ponawoti ne wiernybę mylinti, žmones sunkinti.

31. Aš turtu už Diewą kalbėti, ir ne galu be to buti.

32. Jey aš ne tropijau, tay tu manę geraus mokink; jey neteisey dariau, to daugiaus ne darysu.

33. Jš tawęs atšakims yra láu kiamas, nės tu wislab niekinni, ir tu pradėjai, o ne aš. Taygi jey kę žinnai, tay pasakyt.

34. Išmintingi žmones te kalba man; ir išmintingas wyras klausomanęs.

35. Bet Jobas kalba be próto, ir jo žodjai ne išmintingi.

36. Mano tėwe dāst Jobui gunditam buti ikki amžio gálo, todėl kad jis ne tikrujū žmonū klauso.

37. Jis norys didey jau susigriešijęs, dar yra bluznijęs, todėl testow jis tarp musū baudjamas, ir potam priekš Diewą daug te šneka.

35. Pėrskyrimas.

Eliju tolaus kalba apie Dievo teisybę.

Ir Eliju atšakydams tare:

2. Ar tai per teisybę laikai sakydams: aš teisėnis esmi už Diewą?

3. Kės tu sakai: kas pas tawę kę dera? kę maczij, norint sawę nū griekū saugoczau.

4. Už taw wieną žodi atšakysu, ir tawo gentims su tawimi.

5. Žurėl i dangų, ir matyt, ir žurėl i dēbesis, kad taw per aukštay kaba.

6. Jey susigriešijii, kę gali tu priekš ji daryti? ir norint tawo nusidėjimų daug yra, kę tu jam gali ištadōs daryti?

7. Ir norint tu teisus butumbei, ką tu jam gali dūti? arba ką jis nū tawo rankū ims.

8. Tokiam žmogui, koks tu esi, galėtu ką daryti tawo piktenybe, ir žmogaus vaikui tawo teisybe.

9. Tie galėtu šaukti didey prispaudžiami, ir dusauti, nūg didųjų labay warginami;

10. Kurrie to ne klauša: kame Dievas, mano sutwertojis, kurs giedojimą padaro nakčei?

11. Kursai mus daugiaus išmančius padaro už galvijus ant žemės ir išmintingėsnus už paukščius po dangumi.

12. Bet jie ir žmonay šauks ant pasididžavimo piktųjų; ir jis jūs ne išklaušys.

13. Nės Dievas niekystė ne išklaušys, ir Wiffogalis is jį ne žurės.

14. Priegtam tu sakai, kad jo ne matysės. Bet yra sudas po jo akių, lauk tikray jo.

15. Norint jo kerštas ne taip greitay atlanko, ir toj' ne pajęšfo, kad taip daug bjaurybų žmonay yra.

16. Todėl Jobas sawo burną noprošnay atwėręs, ir pasididžodams be proto kalba.

36. Pėrštyrimas.

Tolėnis išludimas teisybės, wiffogalybės ir išminties Diewo.

Eliju tolaus kalbėdams tare:

2. Dar ben mažumą man palufėk, aš tai taw parodysu; nės dar turru Diewo dėley ką kalbėti.

3. Už sawo rązumą iš tolo gabsu, ir sawo sutwerėji išluddisu, ji teisy esanti.

4. Mano žodžei be abejojimo ne bus netikri, mano protas bus tikray wiernas po tawo akių.

5. Štay, Diews ne paniekin galincžius; nės ir jis yra galys, iš širdies maciės.

6. Diewo-nesibijanti jis ne išlaiko; bet pagėlbti wargingą ant prowos.

7. Jis ne nulėidž sawo akis nū teisojo; ir karaliams dūst sedėti ant karalū sofo wissaday, kad didjoj garbeje pasiliktų.

8. Ir kur kalinei gul kalėjimūse, ir surišti wirwėmis wargingay:

9. Tay jis jiems apsafo, ką jie dāre, ir jū nemieslibystė, kadangi jie pasiūkštino.

10. Ir atwera jiems ausi ant pamoklo, ir safo jiems, kad nū neteisybės prisiwerstu.

11. Jey jo klauso, ir jam šlujiya, tay geromis dienomis pasės, ir su linksmyme gywės.

12. Jey jie ne klauso, tay jie kardų prapulys, ir pražus ne suprasdami, kokiū budu.

13. Aewiernėji, kad jūs kerštas tropij', ne šauk, surišti gulledami.

14. Tay jū dusia su mūka mirs, ir jū gywastis tarp kėšmininkū.

15. Bet wargdieni jissai iš jo wargo išgėlbės, ir wargstanczo ausi atwers bėdoje.

16. Jis tawę plėšte plėš iš didžos tujbės, galo neturrincžs, ir tawo stalas bus pilnintelis wisso gėro.

17. Bet tu bylas bediemjų pagerini, kad jū ir byla ir teisybe išlaikoma.

18. Dabokis, kad kerštas rassi tawę ne sujuddino, koki rankinti, arba bau ne dide kokia dowana tawę ne lenke.

19. Ar tu misliji, ji tawo galybės atbojenti, arba auffs, arba bille kokiōs drutybės, arba turto?

20. Ne primalai nakties norėti, žmones jū wietoje upulti.

21. Saugokis, ir ne daryk neteisybė; kaip tu warge budams tai jau pradėjai.

22. Štay, Dievas yra per auffsitas sawo stiprybeje; kame toks motitojis, kaip jis?

23. Kas gal ji pabarti, ir jo kėlą? Ir kas jam nor sakyti: tu neteisey darai?

24. Utsimink, kad tu jo dārbą ne žinngas, kurri žmones laupsina.

25. Nės wissi žmones tai mato, žmones tai iš tolo žur.

26. Štay, Dievas yra didis, ir nepažystamas; jo metų skaitlaus ney wiens ne gal išjėškoti.

27. Jis padaro wādeni mažais lašais, ir suwāro sawo dėbės ant lytaus,

28. Kad debesis tėka, ir didey laša ant žmonū.

29. Kad jis pradėst dėbesis išplātinti, kaip auktą sawo šėtrą,

30. Štay, tay jis išplātīn sawo žaibą ant jų, ir apdeng' wissus jurā trāstus.

31. Nės tūmi jis gandin' žmones, ir tikt' dūst penūkšlo apšėzey.

32. Jis deng' žaibą nėy su ranomis, ir taczau liepja ji wėl sugryšti.

33. Apie tą luddij' jo draugas, butent perkuno naršas dėbėsisa.

37. Pėrštyrimas.

Diewo šlowė iš sutwėritū dailtā išpaįstama. To išsigando mano širdis, ir drėba.

2. Nielasis, ben paklausyk, kaip jo perkuns pyksta ir kokių kalbos iš Jo burnos išeiti.

3. Jis žūr po wissu dangum', ir jo žaibas šwiesoja ant wissū žėmės trāstū;

4. Po to baubja perkuns, ir jis grājuja su didžu sawo balsu, ir kad jo perkuns išgirdamas, ne gali atlaityti.

5. Diewas grājuja sawo perkunu baises, ir dāro didžus dāktus, ir taczau ne išpaįstamas yra.

6. Jis šako sniegui, tay jis tūjau ant žėmės randamas, ir didžiam lytui, tay tūjau yra didis lytus su dide mace.

7. Jis wissus žmones tur rančioje, nėy užrakitus, kad žmones mokintus, tą jis gal daryti.

8. Šwėris eiti i dūbę, ir pasiliekt sawo wietoje.

9. Jš pietū linkay ateit wėtra, ir iš šaurės šaltis.

10. Jš Diewo kwāpo ateiti šal-na, ir didi wandens, kad jis dūst atdrekti.

11. Jūdi dėbesei štrasi, kad šwies-a rąstus, ir jo šwiesybe pėreit myglą.

12. Jis kreipa dėbesis, i katrą šali jis nor, kad wislab darytu, tą jiems šako ant žėmės apštritunmo.

13. Ar butu ant kokių gimminės, arba ant kokių žėmės, jey ji mielābirdingā randi.

14. Unt to dabotis, Jobai; stowėl, ir supraš, pėrmanyt Diewo stebuklus.

15. Ar tu žinnai, tū cėp Diews tai jiems ušleidz? ir kadda jis šwiesybe sawo dėbesū dūst pasiroditi?

16. Ar tu žinnai, kaip dėbesis išsistirt? kokių stebuklus pilnay išmintingi žinno;

17. Kad tawo rūbai šilti yra, žėmei tylai esant nū pietū wėjo?

18. Ar tu su šūmi dangus išplātisi, kurrie drutay stow, kaip lietas koksai žerkolas?

19. Kodėl mums, tą jam sakyti turtime; nės mės tēnay ne pritekšime dėl tamšybės.

20. Kas jam pasakos, tą aš turru kalbėti? Jey kas kalba, tas praryjams yra.

21. Dabar šwiesybės ne matai, kurrie dėbėsisa šlaistay šwiesja; bet wėjui puczant, šwiesi randas.

22. Jš šaurės aukšas ateiti, ant laupšės didėy šlowingam Diewui.

23. Bet Wissogālinti jie ne gal apglokti, kurs taip didės yra maciēs; nės jis nū sawo teisybės ir gerės promōs ne dūs rokundōs.

24. Todėl tur jo bijotis žmones; ir jis nėy wieno nesibijo, kaip išmintingi jie ir butu.

38. Pėrštyrimas.

Pats Diewas gārbin sawo wissogalybę ir išminti.

Ir Pons Diews atšakė Jobui iš wėtrōs, sakydams:

2. Kas tas, kurs taip ne išmintingay, ir taip be proto kalba?

3. Apjost sawo strėnas, kaip wy-ras; aš tawę klausu, mokil manę.

4. Kur buwai tu, man žėmę gruntawojant? sakyt man, taip išmintings budams?

5. Ar žinnai, kas jei macz dawādijo; arba kas per ję tiesyklės šnurą traukęs?

6. Arba ant kō jōs kōjos stow paremtos? arba kas jei kampinni almeni padėjo?

7. Kaip manę auštros žwaigždes iš wieno wissos laupfino, ir wissi Diewo waitai kryštūwo?

8. Kas jures su jų durrimis užrafinno, kaip išsiwerse nėy iš motinōs įywāto?

9. Kaip aš jas debesimis aprėdau, ir i tamsybę įvynojau, neį i vystylus;

10. Kaip joms kėlą draudžiau sauso pylimu, ir joms stacžau užkaiščius ir wartus,

11. Tarydams: iški šien tu eisi, ir ne tolaus; žmonay tur stabdytis tawo puikios bangos.

12. Ar tu sawo čėsų rytui prisafėi, ir aušrai jės wietą parodei?

13. Kad žėmės kampai suimti, ir Diewo-nesibijantieji iškratyti butu?

14. Pėczwėtis pėsrimainys, kaip mólis, ir jie stow, kaip rubas.

15. Ir Diewo-nesibijantiems jų šwiesybe bus atimta, ir petys pasi-
didžawimo bus suláužitas.

16. Ar tu jūrą bedugnije čėj, ir gelmės pėdūse waišęsojei?

17. Ar taw smertiės wartai kėi čės atšwėrė? arba, ar tu matei wartus tamsybės?

18. Ar tu ištyrei, kaip plati žėme esanti? pasakę, ar to wisso tu žinnai?

19. Kursai yra tas kėlas, kur šwiesybe laišosi; ir kurri butu tamsybės wietą?

20. Kad numanytumbei jės rubėjus, ir suprastumbei tātą i jės namus?

21. Ar tu žinnójei, kad tū čės turrėsės užgimti? ir kaip daug tawo dienų busent?

22. Ar buwai, kur sniegas ateiti? arba, ar tu matei, iš kur ledai atfiranda?

23. Kurrus užlaikiau iški wargū čėsui, ir iški dienai korawójimo ir káro.

24. Kófiu kėlu dalijasi šwiesybe, ir pasikel rytwėjis ant žėmės?

25. Kas didžam lytui jo bėgimę išdalijo? ir kėlą žaibui bey peršunui?

26. Kad išja ant žėmės, kur neį wieno niera pūšęsoje, kur neį wieno žmogaus niera.

27. Kad jis pripiltu pūšęsas ir girres, ir padarytu, kad žolė žėla.

28. Kas yra lytaus tėwas? Kas rassės-lasus pagimde?

29. Iš kieno įwato lėds išėjo?

Ir kas šarmą po dangumi pagimde?

30. Kad wandū paslėptas stow, kaip po akmenimis, ir gelmė wiršuje sustow?

31. Ar tu galli ryšus Sieto prie dangaus surišti? arba ryši Oriono atrišti?

32. Ar tu galli aušrės įwaigždę išwėsti sawo čėsų? Urba gryžowėšimę prie dangaus ant jo waiškū wėšti?

33. Bau tu žinnai, kaip dangus waldoms? Urba ar galli tu ji geraus waldyt ant žėmės?

34. Ar galli sawo balsą debesije aukštay išwėsti? Urba bau tawę wandens daugybe apdengs?

35. Ar galli tu žaibus išlėisti, kad nušę tartu: čę mes esme?

36. Kas dūst išminti i paslieptą; kas dūst protingas mislis?

37. Kas taip išmintingas, kurs dėbesis galetu sustaityti? Kas gal dangaus indus užkimšti;

38. Kad dulkes aplicjamos, i kruwą subėg, ir grumtai sulimpa?

39. Ar galli tu dūti lutėnei jės plėšimę sugauti, ir jaunos lutos sotinti;

40. Kad jie gullas i sawo wietas, ir atšūlsta dūbėje, kurroj tyko?

41. Kas stelloja * warnui walgį, kad jo waiškai Diewop hauk, ir klydami lėkia, nieką walgyt ne turėdami? * Pl. 147, 9.

39. Pėrsfyrimas.

Ant žwėrū išsirėdo Diewo ne pėrtyrama išmintis. Jobas išpažysta sawo nusidėjimus.

Ar tu žinnai čėsą, kad medinnes oškos ant ūlų pagimda? Urba bau tu numanei, kad elnei nąštingi eiti?

2. Ar tu pėrskaitėi jų mėnesus, kad jie pasibėgo; arba bau tu žinnai čėsą, kad jie turrės?

3. Jie susirėczia, pagimdydami, ir drąstos, ir išleidž sawo jaunūsus.

4. Jū jaunieji rebus pastoja, ir dauginas jawūše; ir išėiti, ir ne sugryšta prie jų.

5. Kas žwėrei dawe taip drasę waišęzoti? Kas ryšus žwėrei atrišo?

6. Kurrei lauką i namus dawiau, ir pūšęą i gyvėnimą.

7. Ji išjūta tranšimą miesto; ty: czawimą wāranczio ji ne gird';

8. Ji dairos kalnū, kur jōs ganykla, ir jėškō, kur žolė žėla.

9. Ar tu misliji, medinni jāuti taw sklūsienti ir pasilikšenti pas tawo ēdžas?

10. Ar tu jam gali sawo jungą primegšti, wāgas padaryti, kad pasų tawę efektu daubosai?

11. Ar tu gali ant jo pasitikėti, kad taipo druts; ir saw ji dūsi dirbti?

12. Ar gali tu jam wieriti, kad taw tawo sėklą wėl parnešti, ir i tawo sklūnę wėl surinktu?

13. Sžtrūso plunkšnos yra gražėnes, uš sparnus ir plunkšnas gandro.

14. Uns sawo pautus ant žėmės paliekt, kad butu karptōs žėmės išperrėti.

15. Jis ušmiršt, kad jie galėtu but suminti, ir medinne kokia žwėris jūs sulaušitu.

16. Jis taipo fiets pastōja priekš sawo jaunūsus, kaip kad jo paties ne butu; n' atboj' noprosnay dirbdams.

17. Kēs Diews jam išminti atėme, ir jam ney jōsio prōto ne dawe.

18. J częsq, kad aukštyn pasikel, jis pasiaukštyn, ir išjūt abudy ir arkti ir wyraq.

19. Ar tu gali žirgui sylą dūti, arba jo kėklą dabinti jo žwen-gimmu?

20. Ar tu ji gali gandinti kaip žogus? tai šlowe jo nosės, kas baifu yra.

21. Jis kapoj' kōjomis žėmę, linksmas budams su stiprybe, ir drąsey išeit priekš šarwūtus.

22. Jis niekina bāimę, ne išsigąsdams, ir ne bėga dėl kārdo;

23. Norint ir wėl seidošs stambėtu, ir bligėtu kaip ragotines, taip ir wyliczos.

24. Jis drėba ir saucz ir kasa i žėmę, ne atbodams trimitū balso.

25. Trimitą stambanti girdėdams, fako jissai: uy! ir suodž kową iš

tōlo, šauksmą kunigaikščū ir kryšk-tawimą.

26. Ar wanagas lėl' per tawo prōtą, ir sawo sparnus išplatin priekš pietus?

27. Ar lėl' errėlis per tawo prisąsimą taip aukštay, kad sawo lizdą aukštybėje kraitu?

28. Jis ūlosa gywėn', ir pasiliekt ant ūlōs wiršaus drutosa wietosa.

29. Jš ten jis apšijūr' walgio, ir jo akys toly mato.

30. Jo jauniejį gēr kraužo; ir * kur maita, czonay jis yra.

* Matt. 24, 28.

31. Ir Pons Diewas atsāke Jobui tarydams:

32. Jey kursai su Wissogālinezu nor bylinėti, ar tam ne pultusi toltay jam pranešti? Ir jey kurs Die-wą peikia, ar tas ne turrėtu atsi-kalbėti?

33. Bet Jobas atsāke Ponui Die-wui, tarydams:

34. Sžtay, aš niekam ne werts buwau, ką aš atsakyu? Aš sawo ranką ant sawo burnōs uždėju.

35. Aš wieną kartą kalbėjau, to-dėl daugiaus ne atsakyu; antru kartą aš to ne daryu.

40. Pėrsšyrimas.

Berklas Diewo wissogalybės ant Beemoto ir Lewiatano.

Ir Ponas Diewas atsāke Jobui iš wėtrōs, tarydams:

2. Apjōšl kaip wyras sawo strėnas; aš tawę klāusu, mošl tu manę.

3. Ar tu mano sūdą paniekintumbi, ir * manę kiltintumbi, kad tu teisus butumbi?

* Hym. 3, 4.

4. Ar tu pėti turri, kaip Diewas, ir gali lygu balsu grāuti, kaip jis dāro?

5. Jšsiredyč su grošybe, ir pasi-kėlč; šlowingay ir garbingay ap-siredyč.

6. Jšbarstyč naršą sawo kerkto; žurėl i pasididžojanczus, kur norys ēšanczus, ir pajėmint jūs.

7. Bėje, žurėl i pasididžojanczus, kur norys ēšanczus, o pajėmint jūs, ir rėtint Diewo-nesibijanczus, kur norys pasilaitanczus.

8. Upkask jūs wissus iš wieno i

žėmę, ir nugramzdė jį puikystę i paslėptą:

9. Tay ir aš taw išpažysiu, kad tawo dėšinė ranka tawę gal gėlbėti.

10. Sztay, Beemotas, kurri aš draug su tawim' padariau, eš' šieną kaip įautis.

11. Sztay, jo stiprybe yra jo rėtūsa, ir jo galybe bamboje jo pilwo.

12. Jo ūdega išsitieša nęv koksai cėdro mėdis; gyslos jo gėdės stimpa kaip šaka.

13. Jo kaulai yra kaip drutas waras; jo kaulai kaip geležinnes lazdos.

14. Jis yra pradžia Dievo kėlū, tas jį leidęs, tas jį sawo kardū aprėdęs.

15. Kalnai jam nėša žoles; ir wisfos žvėrys žaidž tėjau.

16. Jis rods gul' pawėšij', nendryneje ir dumblišė paslėptas.

17. Krumai jį apdeng' sawo pawėsu, ir paupjū glūšnei apdeng' jį.

18. Sztay, jis uryja srowę, ir to ne daug atboj'; jam ding', kad Jor-daną sawo burna išgeršęs.

19. Taczau jį sugauna jo paties akimis, ir per žabangus pėgrėša jam jo nosi.

20. Ar gali tu traukti Lewiataną su mėškere, ir jo liežumi su wirwe nutvėrti?

21. Ar gali tu jam mėškere i nosi idėti, ir su aštinu jo žandus pėgrėšti?

22. Bės misliji, kad jis tawę daug mels, ar taw gerū žodžū dūs?

23. Ar misliji, kad jis su tawimi derėjimą darysės, kad jį wissada per bėrną turrėtumbi?

24. Ar tu gali su jūmi žaisti, kaip su paukščiu? arba jį sawo mergėlėms dūt risti?

25. Ar misliji, draugystes jį supjauštisent, kad tarp kucpū pėrdalytas butu?

26. Ar gali tu tinklą pilditi jo ūda, ir wenterus jo galwat?

27. Bille sawo ranka prie jo pri-dedi, minnėk toki muši pradėjęs, kurrem' jį ne waloši.

28. Sztay, jo nufistikėjimas bus noprosnas, ir kad jį išwys, jissai umay pabėgs.

41. Pėrstyrimas.

Apie Lewiatano dibumką, šlą ir maci.

Ney wiens yra taip drąsus, kurs drystu jį kibiti; kasgi tas butu, kurs po mano akiū galėtu stowėti?

2. Kas * pirm manęs ką padare, kad tai jam atlyginczau? Mano yra, kas po wissais dangumis yra.

* Kym. 11, 35.

3. Priegtam turru dabar sašyti, kaip didis, kaip macnus ir geray sutvėrtas jis yra.

4. Kas jam gal jo rubą atdengti? Ir kas gal drysti, tarp jo dantū siekti?

5. Kas gal žandus jo wėido atvėrti? Baisėy stow jodan tis aplinkuy.

6. Jo puikus žwynai yra kaip drutos šydos, druti ir tūnfus i kits fittą.

7. Wiens prie antro pritenka, kad ir ney joks wėjelis pėreiti.

8. Wiens su kitu sukimba, ir susilaikos nepėrstirtinay.

9. Jo cžaudims žibba kaip žwake, jo atys yra kaip akiū-wėkai aušrės.

10. Jš jo burnos išėiti žibburei, ir ugningi fibirkštis išleš.

11. Jš jo nosės išėiti dumai, kaip iš wėrdancų pūdū ir iš katilū.

12. Jo kwapas yra kaip šwiesi liepsna, ir iš jo burnos eiti liepsnos.

13. Jis drutą tur kėlą, ir jam džaugsmas, koki dāiktą pagadinti.

14. Sanarei jo mėsos sukimba, ir drutay prie jo susilaiko, kad jis ne gal suktisti.

15. Jo širdis taip druta, kaip ašmū, ir taip twirta, kaip koks stul-kis nū apatinnū girnū.

16. Jam pasikėlant, išsigąsta sy-lingi, ir kad jis pagāuna eiti, tay ney jokiōs jau ne yra czonay ma-lonės.

17. Kad kas jį nor prieiti su kar-du, tay jis nesiuddina, arba su ra-gotine, šuwju ar šārwu.

18. Jis laiko gėlę, kaip šaudus, ir wārą kaip supuwusi mēdi.

19. Ney jokia strėla jį prawarys; wilpstynės akmėnys yra jam kaip ruggėnos.

20. Rugi jis laiko kaip ruggėnas;

jis niekin baisingą ragotinės pajud-
dinnimą.

21. Po jūmi gul aštrus akmenys;
ir pėreiti per aštres ąlas, kaip per
purvą.

22. Jis padaro, kad gillos jures
verda kaipo pūdas; ir jas wissai-
sumaiša, lygey kaip mostis mai-
šoma.

23. Pasukų ji šibba kėlas, ir gel-
mę padaro wissay pilką.

24. Ant žemės jam ney wiens ne
prilyginamas, jis yra daryts, be
baimės buti.

25. Jis niekin wislab, kas auš-
tų yra; ir karalus yra ant wissų
puikų.

42. Pėrsityrimas.

Jobas wėl pataimings pasloja.

Ir Jobas atfakųdams Ponui Die-
wui, tare:

2. Už išpaųystu, kad tu * wislab
gali, ir ney jokia mislis tau ne
paslėpta. * Euf. 1, 37.

3. Atitkęs tas žmogus, kūsai
sawo misli jėško paslėpti. Todėl
išpaųystu, netikųsey kalbėjęs, kas
man per auštų buwo, ir ne per-
manau.

4. Taygi paklausyk dabar, dūk
man kalbėti; aš tauw paklausu, mo-
kį manę.

5. Už tauw ausimis girdejan, ir
mano akys tauw dabar taipojau
māto.

6. Todėl sawę kältinu, ir prisiwer-
czu dulkėsa ir pelenāse.

7. Tus žodzus Pons Diews su
Jobu kalbėjęs, tare Elipasui iš Te-
man: mano kėrštās inirto ant ta-
wės, ir ant dwiejų tawo gencų, nės
jūs apie manę ne kalbėjot teisey,
kaip mano tarnas Jobas.

8. Taygi imkit septynis jāunus
jāuczus, ir septynis awinus, ir na-

žę pas mano tarną Jobą apiera-
wokite dēginimo: apierą už sawę;
ir te meldž už jus mano tarnas
Jobas. Nės ji išwelgsu, kad jums
ne išrōdiejau, kaip jūs ne išmin-
tingay padarēt; nės jūs ne kalbėjot
apie manę teisey, kaipo mano tar-
nas Jobas.

9. Tay nužę Elipas iš Tēman,
Bildad iš Sua, ir Zopar iš Aa-
ma, padarė kaip Pons Diews jiems
buwo sakęs. Ir Pons Diews i-
šwelge Jobą.

10. Ir Ponas Diewas attolino
Jobo kalėjimą, kaip jis meldėsi už
sawo gentis. Ir Diewas dawė Jo-
bui dwilinkay tiek, kaip jis pirm
to turrėjo.

11. Ir atėjo pas ji wissi jo brolei,
ir wissos jo sesteres, ir tie wissi, kur-
rie ji pirm to pažinno, ir walgė su
jūmi jo namāse, ir ji lantydami, ji
palinkšninojo dėl wisso to pikto, kurri,
Pons Diews ant jo ateiti buwo da-
wės. Ir kōinas jam dawė graų
pinnigą, ir aukso raištį.

12. Ir Pons Diews potam pėr-
žegnojo Jobą, daugiaus kaip pirm
to, kad jis gawo keturoliką tūkstan-
czus awjų, ir šešis tūkstanczus wer-
blūdų, ir tūkstanti jungų jāucų, ir
tūkstanti asilų.

13. Ir gawo septynis sūnus, ir
tris dukteres.

14. Ir pirmąję praminne Jemi-
ną, antrą Keziją, ir trėczą Keren-
Upu.

15. Ir ne buwo taip grajos mō-
ters randamos wissosa žemēsa, kaip
Jobo dukters. Ir jū tėwas dawė
joms tėwiskės dali tarp jų brolių.

16. Ir Jobas potam dar patėko
šimtą ir ketures dēšimt metų, kad
jis mātė waišus, ir waišų waišus i
ketwirtą cilę.

17. Ir Jobas mirre pasėnęs ir
pilnay prisiųwėnęs.

Galas knygų Jobo.

Psalmi Dawido.

1. Psalmas.

Palaima Dievo bijanczujā.

Išganytingas tāsai, kursai ne mīl draugystē Dievo-nesibijanczujā, ir ne ženg' ant kēlo griešnujā, neygi sēd, kur apjūktojei sēd;

2. Bet mēgsta Pono Dievo zokanu, ir kalba apie jo zokanā dienā ir nakti.

3. Tāsai yra kaip mēdis, sodintas paupjāse, kursai nēša sawo waisu sawo cēsū, ir jo lāpai ne pawysta, ir tā jissai daro, pasisēka geray.

4. Alle taip niera Dievo-nesibijantieji, bet kaip pelai, kurrus wējas iškēsoj'.

5. Todēl ne issilaiko Dievo-nesibijantieji sude, ney griešnieji surinkime teisujā.

6. Nēša Pons Dievs pajysta kēlā teisujā, bet kēlas Dievo-nesibijanczujā sugaišta.

2. Psalmas.

Prarādāwimas apie Kristu, ir jo karalyšē.

Rodel * siaust' pagonai, ir žmones kalba taip noprosnay? * Darb. 4, 25.

2. Karālei ant žēmēs stengiasi, ir ponai susitar' tarp sawēs prieš Ponā Diewā, ir jo Alostitāji.

3. Sutraukitime jū ryšus, ir atmesime nū sawēs jū wirwes.

4. Bet dangūj' gwynāsis jūktiasī jū, ir Pons Dievs niekīna jūs.

5. Jis kartunta su jeis kalbēs sawo narsē, ir sawo kērštu iškandis jūs.

6. Bet aš sawo karāly istaczau ant sawo šwento kālno Zion.

7. Aš apie toki budā sakysu, kad Pons Dievs man kalbēs esī: * Tu esī mano sunus, šendien' tawę pagimdžau. * Darb. 13, 33. Ebr. 1, 5.

8. Prašys nūg manēs, tay dūsu

taw pagonus i tēwisē, ir swieto kraštus ant paweldejimo.

9. Tu jūs geležinne ryškē sumusi, kaip pūdus jūs sukulsi.

10. Togidēl išmanykit', jūs karālei, ir priimkit' protā jūs sudžos ant žēmēs.

11. Sžlužikit Ponui Diewui su * bāime, ir djaugkities su drebėjimu.

* Pil. 2, 12.

12. Buczūkite Suny, kad ne kēršitu, ir jūs ne prapultumbit ant kēlo; nēs jo kērštas tūjaus uffidegs; bet geray wissiemis, kurrē ant jo nusitit'.

3. Psalmas.

Malba ir palinkšminojimas.

1. Psalmas Dawido, kaip jis bēgo dēl sawo sunaus Absalomo.

2. Aš Pone Dieve, kaip daug yra mano neprietelū, ir taip daug stengiasi prieš manē!

3. Daug sakō apie mano dušią, ji ne tur ney jokiōs pagalbōs pas Diewā. Sēla.

4. Bet tu, Pone Dieve, esī styda uš manē, ir kursai manē ant garbēs iškēla, ir mano gālwa attiesā.

5. Aš šaukiu sawo balsu Diewop, tay jis manē išklausō nū sawo šwento kālno. Sēla.

6. Aš gullu, ir miegtmi ir pabundu; nēša Pons Dievs išlaiko manē.

7. Aš nesibijaus ney daug šimtū tūkstančujū, kurrē prieš manē aplink guldosi.

8. Kēltis, Pone Dieve, ir gelbēt manē, mano Dieve; nēša tu ištinki wissus mano neprietelus i jū wēidā, ir sukulli dantis Dievo-nesibijanczujā.

9. Prie Pono Dievo randama pagālba, ir tawo žegnōne ant tawo žmoniū. Sēla.

4. Psalmas.

Psalmsminojimo malba.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant strunū.

2. Išklaušyk manę, kadda šaukiu, Dieve mano teisybės, tu manę palinksmi tušboj, buk man malonus, ir išklaušyk mano maldą.

3. Mieli ponai, iškolej mano garbės bus gedinnama? Kaip jūs taip labay mylite niekus, ir mēllus taip rods norit? Sela.

4. Pažinkite, kad Pons Dievs sawo šventūsus dywnay wadžūja; Pons Dievs gird, kad aš ji meldzu.

5. Kad jūs keršijai, * tay ne susigriešikit, kalbėkit sawo širdze ant sawo pátalo, beláukdami. Sela.

* Eps. 4, 26.

6. Apierawokit teisybę, ir nusititkėkit Ponu Dievu.

7. Daug sako: kaip gal tas mums rodit, kas gér' yra? Bet Pone Dieve, pakėlt ant musū šwiešybę sawo wėido.

8. Tu palinksmi mano širdi, kazeig annie apšėzey tur wyno ir jawū. 9. Aš gullu ir miegmi wissai su pakajumi; nesa tu wiens, Pone Dieve, gelbi manę, kad pakajingay gywenu.

5. Psalmas.

Nusititkėjimas ant Dievo.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant wamzdziū.

2. Pone Dieve, išgirsk mano žodžus, dabotis ant mano sąkimo.

3. Pėrmanyk mano šauksmą, mans Karálau, ir mans Dieve; nesa aš po tawo akiū melsūs.

4. Pone Dieve, anksti norėtum' tu mano balsą klaušyti, anksti aš tawępi prisigatawisu, ir dabosūs.

5. Nesa tu ne esi Diewas pamėgstas piktū elgimmu; piktasis ne pasilekt' po tawo akiū.

6. Gyropelnei ne išsilaiko po tawo akiū, tu ne apšenti wišus piktay dāranczus.

7. Tu prapul dai mellagius; Pons Dievs ne apkenč' kraujo-troškėtančjų ir newiernųjū.

8. Bet aš eisu i tawo namus, ant

didės tawo malonės, ir melsūs ties tawo šwentą bažnyčią, tawo báimėje.

9. Pone Dieve, wadžok manę sawo teisybėje, dėl mano neprietelū; taisyk sawo kėlą pirm manęs.

10. Nesa jų burnoj' niera neįsikišs tiesos, jų widdurei yra širdies kanczia, jų * nasrai yra atwirra dūbė, jie sawo liejuwjeis willoja.

* Rym. 3, 13.

11. Káltink jūs, Dieve, kad láutis nū sawo dumōs; išstremt' jūs dėl didžiū jų pėrjengimmū, nesa jie stengiasi priekš tawę.

12. Dūk džaughtis wišsiems, kurrė tawim' nusititk, dūk jiems amšinay girtis, nesa tu jų apgimi; dūk džaughtis tawim' tiems, kurrė tawo wardą myl'.

13. Nesa tu, Pone Dieve, persegnoji teisūsus; tu wainikkosi jų su malone, kaip su šydu.

6. Psalmas.

Prišwertimmo malba dėl šweiktės kuno bey bušies.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant ašklū strunū.

2. Ak Pone Dieve, ne korawok manę sawo narše, neįgi kōznit manę sawo keršte.

3. Pone Dieve, buk man malonus, nės aš esmi silpnas; gydiš manę, Pone Dieve; nesa mano kaulai nusigando.

4. Ir mano dušia didėy nusigando; ak tu, Pone Dieve, kolej?

5. Grėškis, Pone Dieve, ir išgelbėk mano dušią; gėlbėk manę dėl sawo loškōs.

6. Nesa smertije ne atmennams essi; kas dėkawōs taw pėkloje?

7. Aš taip paissau dušaujimu, aš wišš nakti šlapinu sawo pátalą; ir sawo ašaromis drėšinu sawo paklodę.

8. Mano gymis pageđo dėl tušbōs, ir pasėno; nės aš wišsur prišpáudžamas esmi.

9. Atstokite nū manęs wišsi pik-tadėjai; nesa Pons Dievs gird mano werkšmą.

10. Pons Dievs gird mano prášimą; mano maldą Pons Dievs priim.

11. Wišsi mano neprietelei tur but'

apgēdinti, ir didey iſſigāsti, ir atsi-
grēžē umay gēdoj' buti.

7. Psalmas.

Malba dēl iſgēlbēitmo teiſiņa.

1. Aekaltībe Dowido, apie kurre
Ponui Dievui giedojo, dēl ſodzū
Murino, Jeminito.

2. Tawimi, Pone Diewe, nufitilkin,
mans Diewe, gēlbēt manē nū wiſſū
pērsētkinēnczū, ir iſgēlbēt manē,

3. Kad jē mano duſiņā ne ſugāu-
tu, kaip lūtai, ir ne ſuplēſitu, ka-
dangi cē niera iſgēlbētojo.

4. Wieſpatie, mans Diewe, jey
toſtai dariau, ir jey neteiſybe yra
mano rankoſa;

5. Jey piķt' atteſſejau paſajingay
ſu manim' gywēnantims; arba jey
tus, kurre be prieſaſtēs manē ne
apſente, paſeidzau:

6. Tay mano neprietelus te pēr-
ſētkinēja mano duſiņā, ir te ſugāu-
na jē, ir te paminna mano gywaſti
jēmēſpi, ir te pagulda mano garbē i
duſķes. Sēla.

7. Kēlſis, Pone Diewe, ſawo nar-
ſe, iſſiķēl ant kērſto mano neprie-
telū, ir iſtatyķ manē wēl i urēdā,
kurri man pawēlijei;

8. Kad ſmones wēl tawēſpi ſu-
ſirinktu; ir tā paczū dēl wēl atsi-
tylēķ.

9. Pons Diews yra ſūdza ant ſmo-
nū. Sūdīķ manē, Pone Diewe, pa-
gal mano teiſybe i wiernybe.

10. Teſilauja piķtenybe Diewo ne-
ſibijanczū, ir gēlbēt teiſūſus; nēſa
tu, teiſuſis Diewe, mēginni ſirdis
ir ingſtus.

11. Mano apſarga yra Diewop',
kurs geroms ſirdims gēlbti.

12. Diewas yra teiſus ſūdza, ir
Diewas ſas dien' grumzdzas.

13. Jey ſas ne nor priſtwerſtis,
jis ſawo kardā pagalandu, ir ſawo
kilpini itēmpē, ir mierija.

14. Ir ant to uſdejo ſmertigās
ſtreļas, ſawo wylieķas jis pataiſe ant
nujuddimo.

15. Sztay, tas piķt' dumoja, nepa-
lūima jis eſti nēſķzas, bet pagim-
dys nieķā.

16. Jis dūbē kāſe ir iſkāſe ir iķh-
le i dūbē, kurre padāre.

17. Jo nepalūima bus ant jo gal-
wōs, ir jo nelabummas ant jo mo-
mens ateis.

18. Aſ dēķawoju Ponui Dievui
jo teiſybēs dēley, ir laupſiſu wardā
Pono Diewo aukſķzāuſojo.

8. Psalmas.

Apie Kriſtaus karalyķē, ķentējima ir garbē.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins
ant Citytōs.

2. Pone Diewe, ant muſū wieſpa-
tāujķis, kaip ſlowingas eſti tawo
wardas wiſſoſa jēmēſa, kaip taw dē-
ķawojama danguje!

3. Iſ burnōs jaunū kudiķēlū ir
ſindanczū, maci paſigatāwije,
dēl ſawo neprietelū, kad iſgāiſin-
tumbei neprietelū ir paſigieķenti.
^{*Matt. 21, 16.}

4. Kad aſ dangus apjwalgau, ta-
wo pirſtū dārbus, mēneſi ir ſwaigz-
des, kures tu lēidai: (tariu)

5. Kaſgi ſmogus, kad tu jo atsi-
meni, ir ſmogaus ſunus, kad tu ji
uſtoji?

6. Tu ji dawei maķā wālandā nū
Diewo praſtotā buti, bet garbe ir
cēſtimi ji apwainiķtojei.

7. Tu ji ponu padarei ant darbū
ſawo rankū; wiſlab tu padējei po
jo ſojomis:

8. Awis ir jāuczus wiſſus, taipo-
jau ir medinnes ſwēris,

9. Pauſķezus po dangum', ir ſuwis
marēſa ir wis, ſas marēſa laiķoſi.

10. Pone Diewe, ant muſū wieſ-
patāujķis, kaip ſlowingas yra ta-
wo wardas wiſſoſa jēmēſa!

9. Psalmas.

Dēķawoķē gieķmē uķ bergāķjima prieķ
neprietelus.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins
ant Ulmot-Labēno.

2. Aſ dēķawoju Ponui Dievui iſ
wiſſōs ſirdiēs, ir paſaķoju wiſſus
tawo ſtebuklus.

3. Aſ dzaugūſis ir liņķſminās ta-
wije, ir laupſinu tawā wardā, tu
wiſſū aukſķzāuſaſis!

4. Kad tu mano neprietelus atbu-
lus warei; jē pūle ir prapūle po
tawo aķiū.

5. Nėsa tu išvedi mano promą ir bylą; tu sėdi ant krašės, teisus sūdza.

6. Tu bari pagonis, ir nužawinni Diewo=nesibijancūsus, jų wardą tu išgaishinni wissadōs ir amžinay.

7. Kardai neprietelaus tur gālą; miestus tu apwertei; jų paminklas sugaišo su jeis.

8. Bet Pons Diews išsilaišo amžinay; jis sawo krāsę pataise ant sūdo.

9. Ir jis žemę sūčys teisę, ir žmones waldys tikray.

10. Ir Pons Diews yra pawargusio apginnimas; apginnimas bėdoje.

11. Todėl nusitik tawimi, kurrie tawo wardą pažysta; nėra tu ne aplėidi, kurrie tawę, Pone Diewe, išėjo.

12. Laupsinkit Poną Diewą Zione gywėnanti; apreiškite tarp žmonių jo dārbus.

13. Nėsa jis atšimena ir kląsa jų kraujo; ir ne užmiršta skausmo pawargusių.

14. Pone Diewe, buk man malonus, dabōkis mano wargo tarp neprietelū, tu manę išleli iš smerčiųes wartū.

15. Kad aš pasakoezau wissą tawo šlowę wartūse dukter's Zion, kad aš dzaungezau dėl tawo pagalbōs.

16. Pagonis nugrimzdo dūbėje, kurę jie buwo pagatāwiję; jų kōja išluwo i tinklą, kurri jie buwo spėndę.

17. Szittaipo pažystama yra, kad Pons Diews tiesą dāro. Diewo=nesibijas išpāinojo darbūse sawo rankū. Sela.

18. Diewo=nesibijantieji tur pėklon nuwaryti buti, wissi pagonai, kurrie Diewo užmiršta.

19. Nėsa jis pawargusio ne taip abelnay užmirš, ir nusitikėjims pawargusių ne pragaiš amžinay.

20. Pone Diewe, kėlkis, kad žmones wiskų ne apturētū; dūk, kad wissi pagonai butu sūditi po tawo akiū.

21. Dūk jiems, Pone Diewe, bawdējā, kad pagonai suprastu, sawę žmones esancūs. Sela.

10. Psalmas.

Malba pries bažnyčios neprietelus.

Pone Diewe, todėl taip toly atstoji; ir slapaisi cėse bėdōs?

2. Kadangi Diewo=nesibijas išdysummą pilnawoj, tur pawargėlis kentėti; jie eit iš wieno ir pramāno piktus dāiktus.

3. Nėsa Diewo=nesibijas girtasi iš sawo piktėnybės; ir godingasis žegojasi, bluznidams Poną Diewą.

4. Diewo=nesibijas taip yra piktus ir rūstus, kad ne atbo' ney wieno; wissōsa sawo piktėnybėsa jis Diewą nieku wėrcza.

5. Jis nesilaus nū sawo darbū niekadōs; tawo sūdai toly yra nūg jo; jis tyczodams elgiasi su wissais sawo priešininkais.

6. Jis sako sawo širdiję: aš niekaday ne busu apgalėtas, man niekaday nieks ne kėks.

7. * Jo burna yra pilna kėikimmo, klātōs ir prigawimo; jo liežuwis padāra rūpesti ir procę. * Wym. 3, 14

8. Jis sėd, ir tykoj' dwarūse, jis nekaltūsus slaptu pajmāug; jo akys žūr i pawargusi.

9. Jis tykoj' slapcų, kaip lūtas ūloj, jis tykoj, kad pawargusi sugāutu; ir nutwera ji, betrāūdams ji i sawo tinklą.

10. Jis sumuša ir suspāudza, bey stumda žemėspi pawargusi gwoltu.

11. Jis sako sawo širdiję: Diewas tai užmiršo; jis sawo wėidą paslėpe, jis tai niekaday ne regēs.

12. Kėlkis, Pone Diewe, pakėlk sawo ranką; ne užmirš pawargusio.

13. Kodėl Diewo=nesibijas Diewą bluznitu, ir sawo širdiję tartu: tu to ne atboji?

14. Tu taczau rėgi, nėra tu žwalgai wargą ir bėdą, tawo rankosa tai yra; pawargulei taw tai paliecamoja, tu essi sirtātū gėlbėtojis.

15. Sulāužyt pėti Diewo=nesibijanczo, ir pajėškot piktėnybę; tay jo piktas elgimmas amžinay ne bus rastas.

16. Pons Diews yra karālus wissadōs ir amžinay; pagonai tur iš jo žemės sugaišti.

17. Įsilgimma sirtātū tu girdi, Pone Diewe; jų širdis tikray žinno, kad tawo ausis to dabōjasi;

18. Kad tu teisę sūdiji sirtātoms bey pawargulėms, jeib žmogus daugiaus ne tyczotu ant žemės.

11. Psalmas.

Balinskminojimas prieš neprietelus randasi
titrame pastitlėjime ant Dievo.

1. Psalmas Dowido pirmgiedotins.
Aš nusitikiu Ponu Dievu; kaipgi
jūs šakot mano dušei, je turrincze
palėkti, kaip paukštis ant kalnū.

2. Ašes šitay, Dievo-nesibijantieji
itempia kilpini, ir uždest savo strė-
las ant temptywū, jeib slapczye šau-
ditu geršius.

3. Ašes jie apwercz twirtummus;
kagi ištaišys teisūs?

4. Pons Dievs yra sawo šwen-
toj' bašnycoj'; Pono Dievo trāsė
yra danguj'; jo akys ant to dabo-
jasi; jo akiū-wokai mėginna žmonū
waikus.

5. Pons Dievs mėginna teisųji;
jo dušia ne apkenčz piktąji, ir rods
piktay dāranczus.

6. Jis dūs lyti ant Dievo-nesibi-
jancųjū žaibais, ugnimi ir sėra, ir
wėtrą jiems dūs i alga.

7. Pons Dievs yra teisus, ir my-
lis teisybę, todėl, kad jo wėidas
weidz ant to, kas teisu yra.

12. Psalmas.

Malba už išlaitimą majo pulkelio per Dievo
žodi.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins
ant aštūnū strunū.

2. Gėlbeš, Pono Dieve! šwentųjū
maž pastojo, ir tikincųjū maž yra
tarp žmonū-waikū.

3. Wiens su antru niekus šnėka,
ir klastoja, ir mokinna iš ne susitā-
rancjōs širdiēs.

4. Pone Dieve, išgaishink wissą ne-
wierną pasiėlgimną, ir liežuwi, pui-
kiey kalbanti.

5. Kurrie sako: musū liežuwis tur
wiršū apturrėti; mums pareitis kal-
bėti, kas yra musū wiespats?

6. Kadangi sirrātos išgaishinna-
mos yra, ir pawargulei dusājuja,
tay aš kėlsūs, sako Pons Dievs;
aš pagálbą dāsu, kad jie dwases
atgāutu.

7. Pono Dievo žodis yra šlai-
stus, kaip sidābras ugnimi pėrczy-

stitas molio pūde, išmėgintas sep-
tinis kartus.

8. Tu Pone Dieve, apsaugot jūs,
ir apgink mus nū šios gimminės
amžinay.

9. Ašes wissur randasi piktųjū,
kur tokie pikti žmones tarp žmonū
ponawoja.

13. Psalmas.

Malba smutnybeje bey širdiēs tūžboje.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.

2. Pone Dieve, ikkoley nori
manęs taip po wissam užmiršti?
Ikkoley paslepī sawo weidą nū
manęs?

3. Ikkoley rūpisūs sawo dušoj',
ir tūžbisūs sawo širdije kas dien'?
Ikkoley mano neprietelei ant manęs
išsikėls?

4. Ben žurėk šėn, ir išklausyt
manę, Wiespatie, mano Dieve. Pėr-
šwiešl' mano akis, jeib smertije ne
užmigczau.

5. Kad mano neprietelei nesigirtu,
buš manę butu pergālėję; ir mano
priešininkai nesidzaugtus, mano pra-
pūlimo dėley.

6. Bet aš ant to nusitikiu, kad
tu taip malonus esi; mano širdis
dzaugiasi, kad tu taip rods gėlbi.
Aš giedosu Ponui Diewui, kad jis
man taip geray dāro.

14. Psalmas.

Pamokslas apie žmonū prapūlimą ir jų
pagalbą.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.

Paitieji kalba sawo širdije: niera
Dievo. Jie niekam ne dėra, ir bjau-
rybe yra sawo elgimne; czę niera
ney wieno, kurs kę gėr' darytu.

2. Pons Dievs pašwilgėjo iš dan-
gaus ant žmonū waikū, jeib regė-
tu, bau butu kas išmanęs, ir Die-
wo klausęs.

3. Bet jie * wissi atšikreipe, ir iš
wieno wissi niekam ne dėra; czę nie-
ra ney wieno, kurs gėr' darytu, ir
ney wienintelo. * Rym. 3, 12.

4. Urgi ne nor piktadėjų ney wiens
to daboti, kurie mano žmones ryja,
jeib penėtus? Bet Pono Dievo jie
nesimeldžia.

5. Čezjau jie bijasi; bet Dievas yra prie gimminės teisųjų.
6. Jūs peikiat pavargusio rodą; bet Dievas yra jo nusitiktėjims.
7. Už kad pagálba iš Ziono ant Izrael ateitu, ir Pons Dievs sawo apšáltus žmones atwadātu! tay dzaugtusi Jokubas, ir Izrael butu linkšmas.

15. Psalmas.

Gerusis darbas ir wengimmas.

1. Psalmas Dawido.
Pone Dieve, kas gywes tawo namuse? Kas pasiliks ant tawo švento kalno?
2. Kurs wiernay elgiasi, ir geray dáro, ir kalba tiesą iš širdies;
3. Kursai sawo liejuwju ne apkalba, ir sawo artimui pikto ne dáro, ir sawo artimą ne niekina;
4. Kurs Diewo-nesibijanczują ne atboja, bet gárbina Diewo-bijanczus; kurs sawo artimui prisiek, ir tai attesa;
5. Kurs sawo pinnigus ne dūst ant palúkanų, ir ne imma dowanų ant nekaltų. Kurs tai dáro, tasfai geray pasiliks.

16. Psalmas.

Prarátawimas apie Kristaus kentėjimą ir prisitilimą.

1. Aukšinoji giesmė Dawido.
Apsaugok manę, Dieve, nesa aš tawim nusitiktii.
2. Už sakau Ponui Diewui: jut tu effi Wiešpats; man niera ney jo kiods palaimos be tawęs.
3. Šwenticji, kurrie ant žemės yra, ir šlowingieji, ant tų aš turru wissą sawo pasimėgimną.
4. Bet annie, kurrie kitta diewų nusitik, turrės didę širdies kancę, aš jų gėrimo-ápiers ne ápierawosiu krauju, ney jų wardą i sawo burną ne imsu.
5. Bet Pons Dievs yra mano lo-bis ir mano dalis; tu išlaikai mano tēwisškės dalykus.
6. Burta man pále meilingay; man graži tēwisškė i dalykus tēko.
7. Už laupsinu Poną Diewą, kurs man rodijo; ir mano ingstai pamotinna manę náscze.

8. Už Poną Diewą wissáds lais-kau po sawo atii; nesa jis yra man prie dešinės, todel ir išsilaitysu.

9. Todel dzaugiasi mano širdis, ir mano garbė linkšminnasi; ir mano kunas gullės pakájuje.

10. Nesa tu ne paliksi mano dūšią pėloje, ir ne pėrleisi, kad tawo šwentasis sugestu.

11. Tu man žinnoma darai kėlá ant gywasties; po tawo atiiu yra dzaugimo apstummas, ir linkšmas gywėnimas po tawo dešinės amžinay.

17. Psalmas.

Malba už sweitą molslą ir šwentą elgimną.

1. Malda Dawido.
Pone Dieve, išklausyk teisybę, dabotis mano šauksmo, išmanyk mano maldą, kurri ne išeit iš newiernos burnos.
2. Padaryk tu man prową, ir weizdek tu ant teisybės.
3. Tu mėginai mano širdi, ir atlantai į náscze, ir czytiji manę, ir ne randi nieko. Už apsiėmėjau, idant mano burna ne pėrjengtu.
4. Už apsisaugoju žodije tawo lupų nūg žmogiškų darbų, ant kėlo razbáininko.
5. Išlaikyk mano waikščzojimą ant tawo takų, kad mano žinkšnei ne paslystu.
6. Už šautiau tawęsp, kad tu, Dieve, manę išklausytumbai; pri-lent sawo ausis manęsp, klausyk mano žodų.
7. Parodyk sawo dywną malonę, tu Išganytojau tawimi nusitiktinczujų, prieš tus, kurrie prieš tawo dešinę stėngiasi.
8. Apsaugok manę kaip akies-wyzdi atije, apgint manę po pawėsu sawo sparnų,
9. Už Diewo-nesibijanczujų, kurrie manę suardo; nū mano neprietelų, kurrie iš wissų šalų mano dūšią gáuda.
10. Jų rėbieji eiti iš wieno; jie puikiey kalba sawo burna.
11. Kur mes waikščzojam, czę jie mus apstoja, sawo atis ant to nutaiso, kad mus žemyn parstumtu;
12. Lygey kaip lútas, plėšimo ussi-

geidēs, kaip jāunas lūtas āloje tūpyš.

13. Pone Dieve, kēlks, apgalēš jī, ir nužēminē jī; išgēlbēš mano dušā nū Diemo-nesībījanczujū, tawo kārdu;

14. Nū žmonū tawo rankōs, Pone Dieve, nūg žmonū šio swieto, kurrie sawo dāli tur sawo amžē, kurrie tu pilnā pildai sawo skārbu; kurrie tur waikū apšēy, ir paliekt sawo atstankā sawo jauniems.

15. Bet aš matysu tawā wēidā teisybē, aš sotsu busu, kadā pagālsu pagal tawo wēidā.

18. Psalmas.

Dešawontē giesmē uš Diemo gerybes.

1. Psalmas pirmgiedotins Dowido, Diemo tarno, kurlai kalbējo Ponui Diemui žodzus šīds giesmēs, tū czeš kaip Diems jī buwo išgēlbējēs iš rankū sawo neprietelū, ir nū rankōs Saulo ir tare: * 2 Sam. 22, 1.

2. Szirdingay aš mylu tawē, Pone Dieve, mano šiprybe.

3. Pone Dieve, mano āla, mano išgēlbētojis, mano Diemas, mano nūstītklējimas, ant kurrio nūstītkliu, mano šyda, ir rāgas mano išgānimo, ir mano apginnimas.

4. Uš Ponā Diemā laupysu ir prahysu, tay busu išgēlbētas nū sawo neprietelū.

5. Kēsa manē apēme smerties ryšei; ir uppes Belial išgandino manē.

6. Pēklōs ryšei apēme manē, ir smerties wirwes apgalējo manē.

7. Kadā tūšoj' esmi, tay aš prahaus Ponā Diemā, ir šauktu sawo Diemop', tay jis išklausō mano balsā iš sawo bānyciōs, ir mano šaukšmas atēiti pas jī, i jo ausis.

8. Žeme drebējo ir pasijuddinos, ir kalnū twirtybe krutējo ir wiskējo, kaip jis patiršo.

9. Garas išejo iš jo nosiēs, ir pūstijenti ugnis iš jo burnōs, kad žalbāwo iš to.

10. Jis dangū palenke ir nuženge; ir tamsu buwo po jo kōjomis.

11. Ir jis ējo ant Kērub, ir atlēke; jis lākste ant wējo sparnū.

12. Jo šētra aplinē jī buwo tamsi,

ir jūdi drumstus debesei, kurosa jīšsai buwo ušlēptas.

13. Nū žibējimo pirm jo pērsiškryre debesis, su ledais ir su žaibāwimais.

14. Ir Pons Diems growe dangui', ir Aukšējāusasis išlēido sawā perkūnā su ledais ir su žaibais.

15. Jis šowe sawo stulps, ir išbarste jās; jis didey dawe žaibūti ir išgandino jās.

16. Tay režimi buwo didi twanai, ir žemēs gruntas buwo atdengtas, Pone Dieve, nūg tawo barimmo, nūg kwāpo ir putimmo tawo nosiēs.

17. Jis išsunte iš aukšto ir gabēno manē; ir ištāuke manē iš dziu wandenū.

18. Jis išgēlbējo manē nūg stiprū mano neprietelū, nūg manēs ne apšencenczujū, kurrie man permacnus buwo,

19. Kurrie manē apgalējo czeše mano nepalaimōs; ir Pons Diems stojl man nūstītklējimu.

20. Ir išwede manē i walnybēs wietā, jis ištāuke manē, nēs jis pamēgo manēs.

21. Pons Diems man geray dāro pagal mano teisybē; ir uzmōla man pagal cysybyē mano rankū.

22. Kēsa aš laikau Pono Diemo kēlus, ir ne esmi pīstas priēš sawo Diemā.

23. Kēsa wissus jo sūdus aš turru po ašiū, ir jo prisakimus ne pāniešinu.

24. Bet aš esmi be nūtartiēs po jo ašiū, ir šaugojās nū griekū.

25. Todel Pons Diems man uzmōla pagal mano teisybē; pagal cysybyē mano rankū po sawo ašiū.

26. Pas šwentūsus tu esmi šwentas, ir pas gerūsus tu esmi gēras.

27. Ir pas cysstūsus tu esmi cysstas, ir pas pērkreiptūsus tu esmi pērkreiptas.

28. Kēsa tu gēlbi pawargusus žmones, ir pasididzojenczū atis tu pašēmini.

29. Kēsa tu pēršwieti mano žibnyczā; Diešpats, mano Diemas, dāro mano tamšybe šwiesā.

30. Kēsa su tawim aš galu žal-

nēcū pulkus parmušti, ir su sawo Diewu per murus šōftē.

31. Diewo kēlai yra be nātartiēs; Pono Diewo žodzei yra pērstaistinti; jis yra apšarga wišsiems jūmi nusi-tiktintiems.

32. Aša kame yra Diewas, be to Diewo? arba apgintojis, nēt musū Diewas?

33. Diews išrēdo manę su mace, ir dāro mano kēlus be nātartiēs.

34. Jis dāro mano kōjas lyg ēl-nams; ir pastāta manę ant mano aukštībēs.

35. Jis mošinna mano rankā ka-rāuti; ir mošinna mano pēti warini šlipini itempti.

36. Ir dūdi man slydą sawo iš-gānimo, ir tawo dėšine stiprin ma-nę; ir pažėmindams manę, didzu tu manę darai.

37. Tu po manim wietą darai wāikšęjoti, kad mano kōjos ne pa-slystu.

38. Aš wysu sawo neprietelus, ir jūs sugāusu, ir ne sugryšu, it aš busu jūs ušmušęs.

39. Aš jūs sumušu, ir jie manęs ne atšigis; jie tur pulti po mano kōjų.

40. Tu gali manę išrēdyt stiprybe ant kōmōs; tu gali po manim' mēsti stėngenczūsus pries manę.

41. Tu man dūdi mano neprietelus ant padėgimmo, jeib manę ne apfen-czenczus išpūsticzan.

42. Jie šaukia, bet cze niera gėl-bėtojo; Diewop', alle jūšai ne atsi-liepjia jiems.

43. Aš jūs sutrisu, kaip dulkės nū wėjo; aš jūs nugręšu, kaip purwus nūg ūlicjōs.

44. Tu gėlbi manę nūg žmoniū, waidą kėlanczujū, ir darai manę galwa tarp pagōnū; žmones, kurrus ne pažinnau, šlujija man.

45. Jie klausa manęs su paklus-noms ausimis; ir swėtimieji waikai manęs ne iweike.

46. Swėtimieji waikai apalpsta, ir spārdosi sawo pānczūse.

47. Pons Diews gywas yra, ir pagirtas buł mano apginnimas; ir Diewas mano išgānimo turrētu bu-ti padūkfintas.

48. Diewas, kursai man dāsti pa-giežimną, ir sylija žmones po manimi;

49. Kurs išgėlbtī manę nū mano neprietelū, ir paūkfint' manę ištū, kurrie pries manę stengiasi; tu išgėlbi manę nū neteįsujū.

50. Todel dėkawosu taw, Pone Diewe, tarp pagōnū, ir tawo war-dui laupšę giedosu,

51. Kursai sawo karālui didi iš-gānimą išrōda, ir gēr' dāra sawo pamokitamui, Dowidui, ir jo wai-kams amžinay.

19. Psalmas.

Pamokšlas apie Kristu, Jo žodi ir apie tikrą prisiwertintmą.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.

2. Dangus pasakoja Diewo gar-bę, ir twirtybe apšako jo rankū darbū.

3. Diena dienai pasako, ir naktis naktzei praneša.

4. Niera ney liežuwo ney kalbōs, kur ne girdims butu jų balsas.

5. Jū " strūnos išeina i wišas žemes, ir jų žodzei itki swieto kraš-tū; jis saulei namus jūse padare;

* Rym. 10, 18.

6. Ir ta išeiti, kaip jaunikis iš sawo kamārōs, ir dzaugiasi, kaip karzygis, tekėti kėlu.

7. Ji užteka wiename dangaus krašte, apėit itki wel to krašto; ir ney joks dūikts ne paslāpomas nūg jōs karščio.

8. Žokanas Pono Diewo yra be nātartiēs, ir atgawinna dušią. Lū-dimas Pono Diewo ne willoj', ir ne-protingus dāro protingais.

9. Prisakimai Pono Diewo yra geri, ir palinkšmin' širdi. Įsakimai Pono Diewo yra staistus, ir pēr-šwiecz' atis.

10. Bāime Pono Diewo yra cysla, ir issilaiko amžinay. Sūdai Pono Diewo yra tikri, wišsi teisus.

11. Jie yra brangesni už auksą, ir už daugumną gražaus auksō; jie saldesni už medų, ir už sywą mēdau.

12. Ir tawo tarnas per jūs grau-dėnamas; ir kursai jūs laiko, tas tur didę algą.

13. Kas gal numanyti, kiel kartū jis nusidest? Atleisť man ir neįinno-
mus nusidejimus.

14. Uplauget taipojau sawo tarną nū pasididžijenczujū, kad jie ant manęs ne ponawotu; tay aš busu be nūarties, ir ne kaltas didžio nusidejimo.

15. Dūk taw itikti žodi mano burnos, ir kalbėjimą mano širdies po tawo atliū, Pone Dieve, mano apgintojau, ir mano išganytojau!

20. Psalmas.

Pabūdū malba už sawo wyrausybę.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.

2. Pons Dievs te išklauso tawę bėdoje; wardas Diewo Jokubo te apgin' tawę.

3. Jis te atfunez' taw pagálbą nū šwentinyčios, ir te pastiprin tawę iš Zion.

4. Jis te atsimen tawo walgimo-
apieros, ir tawo dėginnimo-
apiera t'essie riebi. Sela.

5. Jis taw te dūda, ko tawo širdis geidz, ir te išpildo wissas tawo mislis

6. Cirramies, kad tu mus gėlbi, ir wardan musū Diewo pakelam sawo karuną; Dievs te dūda taw wis, ko prašai.

7. Dabar aš suprantu, kad Pons Dievs sawo mofitaji pagėlbt, ir ji išklauso sawo šwentame danguje; jo dešinē ranka gėlbt, sylingay.

8. Annie nusitit' ant sawo wešim-
mū bey žirgū; bet mes atsimenam
wardo Wiešpaties musū Diewo.

9. Jie yra pardausťi, ir parpūle; bet mes stātus stowim.

10. Gėlbet, Pone Dieve; karālu, išklausyť mus šaukenczus.

21. Psalmas.

Kristaus pėrgalėjimas neprietelū.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.

2. Pone Dieve, karālus dzaugiasi tawo maccēje, ir kaip didėy jis linksmas yra iš tawo pagālbos!

3. Tu jam dūdi jo širdies wėlijimā, ir ne užginni jam, ko jo burna prašo. Sela.

4. Kėsa tu užpili ji su gera žeg-

none; tu uždedi ant jo galwos auš-
so wainiklę.

5. Jis prašo tawę amšio išlaikimo; tay dūdi tu jamui ilgā amšią wissadės ir amšinay.

6. Jis tur didę garbę iš tawo padėjimo; tu dedi garbę ir grašummā ant jo.

7. Kėsa tu statai ji žegnojimu amšinay; tu palinksmiini ji linksmyme sawo wėido.

8. Kėsa karālus nusitit' ant Pono Diewo, ir per aušpėczāusojo lōskā jis drutay issilaitys.

9. Tawo ranka rās wissus tawo neprietelus; tawo dešinē rās tawę ne apfencenczus.

10. Tu padarysi jās kaip ugnies pėczų, kadā tu i jās žwelgsi. Pons Dievs prarys jās sawo narfē; ugnis jās suēs.

11. Jū waisų tu išgausi nū žė-
mės, ir jū sėklā nū žmonū waiķū.

12. Kėsa jie dūmojo taw piktā daryti, ir išmislijo mislis, kurrias ne galėjo ištessėti.

13. Kėsa tu padarysi jās pėczais; sawo temptywā tu priet jū weidā mieriši.

14. Pone Dieve, pasikėl sawo syloje; tay mes laupsim ir garbisim tawo maci.

22. Psalmas.

Prarāwimas apie Kristaus kentėjimą ir garbę.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins apie pagālbą, anksty sulāukiamā.

2. Mans * Dieve, mans Dieve, kodėl tu manę prastojei? Aš raudōju, alle mano pagālbā toly yra.

* Matt. 27, 46. Mar. 15, 34.

3. Mans Dieve, dienomis aš šaukiu, tay tu ne atsiliepi; ir naktimis taipojau aš ne tylu.

4. Alle tu essi šwentas, kursai gyweni garbėje Izrael.

5. Musū tėwai tawim' nusitikėjo, ir kaip jie nusitikėjo, tu išgėlbėjai jās.

6. Tawėpi jie šauke, ir buwo išgėlbėti; jie nusitikėjo tawimi, ir ne buwo apgėdinti.

7. Bet aš esmi kirmėlē, ir ne žmogus; žmonū jūkas, ir swieto paniekinnimas.

8. Wissi, kurrie rēg' manę, jāšiasi iņ manęs; iņšodami jie krato galwas.

9. Te skundzasi Ponui Diewui, tas te gēlbtu jamui; ir te iņgēlbtu ji, jey jis jāmi mēgsta.

10. Nesa tu manę iņstrāuķei iņ mano motinōs jywāto, tu buwai man nusišķējimu, man dar be ēsant' prie krucā motinōs.

11. Ant tawēs esmi mestas iņ motinōs jywāto, tu esi mano Diew's nūg jywāto mano augwēs.

12. Ne atsitolint' nūg manęs, nesa tušba arty yru, nēs niera czonay gēlbetojo.

13. Didi werķei manę apstojō; riebus jāucei apgulle manę.

14. Sawo nāsrus jie atwer' prieņ manę, kaip rēķiasis ir drāķķasis lūtas.

15. Aņ iņlietas esmi, kaip wandā, wissi mano kaulai iņirro, mano širdis tunc yru kaip sutirpitas wāķķas.

16. Mano syla iņdzuwo kaip ūķķe, ir mano lieķuwis prilippo prie gomurū; ir tu paguldei manę i smerķķēs dulkēs.

17. Nesa ūunys apstojō manę; ir piktujā pulķas apgulle manę; jie mano rankas ir ķojas pērķwerbe.

18. Aņ galēķzau wissus sawo kaulus sustatyti; ir jie rēg', ir mato sawo pasimēģimma ant manęs.

19. Jie iņšdaliķa mano rubus tarp sawēs; ir mēta burķa ant mano gēlumbēs.

*Mat. 27, 35.

Mar. 15, 24. Jon. 19, 23.

20. Bet tu, Pone Diewe, ne atsitolint'; mano stiprybe, ķubikis man ant pagalbōs.

21. Iņgēlbeķ mano duķķa nū ķārdo, mano wienturķē nū ūunnā.

22. Iņgēlbeķ manę iņ nāsrū lūto, ir iņwadāķ manę nū mēdinnā jāuczū.

23. Aņ tawo warda praneķu sawo brolams, aņ tawē surinkime pagirķu.

24. Ķirķite Pona Diewa, kurrie jo bijoties; pagārķinkite ji wissi waikai Jokubo, ir jo bijotities wissi waikai Jzrael.

25. Nesa jis ne panieķinno ney nieķu werte wargus pawarguso, ney sawa wēida nūg jo pasķepe; ir kaip jis jopi ūauķe, iņķlause iņķķai.

26. Tawē aņ laupķķu didime su-

rinkime; aņ sawo prieķadas atķķķķu po aķķ jo pasibijancujā.

27. Pawargulei wāķķis, iķķi pasōtinti bus, kurrie Pona Diewa iķķķo, garķis ji; jusa širdis amķinay patķķs.

28. Te esķķ priminta wisso swieto ķraķķams, idant jie Diewop' priskiwerķķu; ir melķķķi po jo aķķ wissos gimķķines pagōnū.

29. Nesa Pons Diews tur ķaralķķē; ir jis ponawoj' tarp pagōnū.

30. Wissi rieķķei ant ķēmēs wāķķis ir melķķis; po jo aķķ klōnosis wissi, kurrie dulkēķa gul, ir kurrie taip wargingay pēnaķi.

31. Jis turrēs sēķķa, kurri jam ūlūķķs; apie Pona Diewa sakyķa bus iķ' waķķu waķķams.

32. Jie ateis ir apsakyķs jo teisķķē ķmonēms, kurrie uģķķis, jōģ jissai tai daro.

23. Psalmas.

Kristus must ganytojis ir aprūpintojis.

1. Psalmas Dowido.

Pons Diews yr' mano ganytojis, aņ nieķo ne pristōķķu.

2. Jis gāno manę ant ķalķķencōs lankōs, ir wēda manę prie ūwieķo wandens.

3. Jis atķaiwinna mano duķķa; jis wēda manę tikru ķelu, dēl sawo wardo.

4. Ir norint aņ wāķķķzōķķau tamsoj' dauboj', nesibijau ney jōķķōs iķķadōs, nesa tu su manim esķķi; tawo lazda bey rāmtis līķķķmina manę.

5. Tu pagatāwiji po mano aķķ stālā prieņ mano neprietelus; tu mōķķiji mano ķalķķa alieķķumi, ir priķķilli man stlidinay.

6. Ķeryķe ir mielāķķirdingķķe sēķķ manę per wissā mano amķķa, ir pasilķķķu namāķe Pono Diewo wiķķadōs.

24. Psalmas.

Apie Kristu garķķes ķaralķķu.

Ķēme yru Pono Diewo, ir ķas toķe yru; ķēmēs wietōs ir ķas ant tū gywēna.

2. Nesa jis tā prie jurū nūķrunķawoķo, ir prie wandēnā priķķewoķo.

3. Ķas eis ant ķālno Pono Die-

wo? Ir kas stowēs jo šwentoje wietoje?

4. Kurs nekaltas rankas tur, ir cypstōs širdiēs yra; kursai ne mēģsta pīktu pamokslu, ir nesibāzija ne teisei,

5. Tas gāus žēgnonę iš Pono Diewo, ir teisybę iš Diewo sawo išgānimo.

6. Tai yra ta gimminė, kurri jo klāusa, kurri jēkla tawo wēda, Jotub. Sēla.

7. Wartus darykite placzus, ir duris swiete aukštus, jeib garbēs karālus ieitu.

8. Kas yra tas karālus garbēs? Jissai yra Pons Diews stiprus bey galis, Diešpats galis kowoje.

9. Darykite placzus wartus, ir durris swiete aukštus, jeib garbēs karālus ieitu.

10. Kas yra tas garbēs karālus? Jis yra Pons Diews Žebaot, jissai yra karālus garbēs. Sēla.

25. Psalmas.

Malba dėl Diewo maldimmo, malonės, ir apginnimo.

1. Psalmas Dowido.

Tawęs, Pone Diewe, issiilgstu.

2. Mans Diewe, tawimi aš nusitikiu. Ne dūk man buti gėdoje, kad mano neprietelei nesidzangtus ant manęs.

3. Nėsa neį wiens ne bus gėdoj, kursai tawęs laukias, bet gėdoje tur buti piktieji papeiktojei.

4. Pone Diewe, parodiš man tawo kėlus, ir pamokint manę tawo takus.

5. Wadzoš manę sawo teisybėj, ir mokint manę; nėsa tu esi tas Diewas, kurs manę gėlbt; kas dien aš laukiu tawęs.

6. Atsimint, Pone Diewe, sawo mieląširdingystės, ir sawo loštōs, kurri nū pradziōs swieto buwo.

7. Ne atsimint griekū mano jaunystės, neį mano pėrjengimmo; bet atsimint manęs pagal sawo mieląširdingystę, dėl sawo loštōs.

8. Pons Diews gėrs yra ir teisus; todėl pamokinna grieknūsus ant kėlo.

9. Jis wadzoj' pawargulus tikray, ir mokinna pawargulus sawo kėla.

10. Kėlai Pono Diewo yra abelnay gerybe ir tiesa, tiems, kurie laiko jo derėjimą ir luddimus.

11. Dėl sawo wardo, Pone Diewe, buš malonus mano nusidėjimui, kursai didis yra.

12. Kas yra tassai, kurs Pono Diewo bijasi? Jis jį mokis gerąsą kėla.

13. Jo dušia sulauks gerū dienū, ir jo waitai gāus žemę.

14. Paslėptinė Pono Diewo yra tarp tū, kurie jo bijasi; ir sawo derėjimą jis dūk' jiems žinnoti.

15. Mano akys wissadōs weid ant Pono Diewo; nėsa jis ištrauks mano kōją iš tinklo.

16. Greškis manęšp', ir buš man malonus; nėsa aš aplėistas ir pawargęs esmi.

17. Tušba mano širdiēs yra didi; išwėst manę iš mano bėdōs.

18. Dabōkis mano smutkōs bey wargū, ir atlėist man wissus mano griekus.

19. Dabōkis, kad taip daug yra mano neprietelū, ir ne apkenč manę iš piktummo.

20. Apšaugoš mano dušią, ir išgėlbeš manę; ne dūk manę gėdoje buti, nėsa aš tawim' nusitikiu.

21. Prastybe ir teisybe apšaugoš manę; nėsa aš laukiu tawęs.

22. Diewe, išgėlbeš Izrael iš wissōs jo bėdōs.

26. Psalmas.

Malba dėl netaltybės išgėlbejimo.

1. Psalmas Dowido.

Pone Diewe, daryš man prōwā, nės aš esmi nekaltas. Aš nusitikiu Ponu Diewu, todėl ne pulsu.

2. Mėgint manę, Pone Diewe, ir bandyt manę; cypstyt mano ingstus ir mano širdi.

3. Nėsa tawo malone yra po mano akiū; ir aš waitšęzoju tawo tiesoj'.

4. Aš ne sėdzu prie nelabujū žmoniū, neįgi turru draugystės su ne-wiernaisiais.

5. Aš ne apkenču surinkimą piš-

tują; neį sedzu pas Dievo-nesibi-janczus.

6. Už mažojo sawo rankas nekalybe; ir laikaus, Pone Dieve, prie tawo altoriaus;

7. Kur girdims yra balsas dėkwojimo, ir kur sądomi yra wissi tawo stebuklai.

8. Pone Dieve, aš myliu wietą tawo namų, ir wietą, kur tawo garbė laikosi.

9. Ne pagriebk mano dušią su griekšnaisais, neį mano gywastį su kraujo-troškanczejseis,

10. Kurrie klastomis elgiasi, ir rods priimma dewanais.

11. Bet aš elgiūš nekaltay; išgelbėk manę, ir buk man malonus.

12. Mano kaja eiti tikray. Už tawę, Pone Dieve, laupsisū surinkimūse.

27. Psalmas.

Palintšminojimas ir šwiesybė prie Diewo ir jo įodžio.

1. Psalmas Dawido.

Pons Diews yr' mano šwiesybė, ir mano išgānimas, ko aš bijoczaus? Pons Diews yr' mano gywasties macis, ko aš baisēczaus?

2. Todėl, įey piktieji, mano priešininkai ir neprietelei, manępi artintus, mano kuną praryti, įie pātys tur nusitrenkti ir pulti.

3. Kaczejg pulkai prieš manę kėlasi, mano širdis taczau nesibijo; kaczejg kāras prieš manę pasikela, aš taczau nusitikliū jūmi.

4. Wienu dūlko aš prašau iš Pono Diewo, tą rods turrēczaus: kad pasilikczau Diewo namūse per wissą sawą amšią, matyti gražus pašlužiimūš Pono Diewo ir atlantyti jo bašnyčią.

5. Nėsa įis dengia manę sawo namūse piktame cėlė; įis paslepja manę sawo šėtroje, ir paūkštīn manę ant slōs.

6. Įr dabar išklės mano galwą ant mano neprietelū, aplink manę stōwinczū, tay jo namūse laupsę apierawosū; aš laupsisū ir šlowisū Pona Diewą.

7. Pone Dieve, klausyk mano bal-

sa, kad aš šaukiu; buk man malonus, ir išklausyk manę.

8. Mano širdis taw primena tawo įodi: įūs tūrrit mano wėidą įėškot; todėl aš ir įėškau, Pone Dieve, tawo wėidą.

9. Ne slėp sawo wėidą nū manęs, ir ne patremk sawo tarną narše, nės tu esi mano pagalba, ne aplėist manę ir ne attrānt sawo ranką nū manęs, Dieve, mano išgānimas.

10. Nės mano tėwas ir mano motina prastoja manę; alle Pons Diews manę primma.

11. Pone Dieve, rodik man sawą kėlą, ir wadžok manę tiesoju taku, dėl mano neprietelū.

12. Ne išdūk manę i waltę mano neprietelū; nėsa newierni luddininkai stow prieš manę, ir neteisey man dāra be bāimės.

13. Bet aš taczau tikliū, įog aš regęsū gęrybę Pono Diewo žemėje gywuja.

14. Lūk Pono Diewo; buk linksmas, ne nusimint, ir lūk Pono Diewo.

28. Psalmas.

Malda prieš newiernus žmones.

1. Psalmas Dawido.

Kad aš šaukiu tawęsp', Pone Dieve, mano apginimas, tay ne tylėk, įeib taw tylint aš ne buczan lygus tiems, kurrie pėklon nueiti.

2. Klausyk balsą mano prāšimo, kad aš tawęsp' šaukiu; kad aš sawo rankas pakėlu šwenczaušdosp' tawo wietōsp'.

3. Ne trūk manę drauge tarp Dievo-nesibijancziū, ir tarp piktadėjū, kurrie prieteliškay kalba su sawo artimu, ir širdije pikt dūmoja.

4. Dūk įiems pagal jų piktą elgimą, dūk įiems pagal darbus jų rankū; užmokėk įiems, ką įie nupelne.

5. Nėsa įie ne nor daboti ant weikalō Pono Diewo, neįgi ant darbū jo rankū; todėl įissai įūs išardys, ir ne atbudawōs.

6. Pašlowintas t'essie Pons Diews, nėsa įissai išklauso balsą mano prāšimo.

7. Pons Diews yra mano stiprybė,

ir mano skydas, ant jo nusitį ma-
no širdis, ir man yra pagėlbėta; ir
mano širdis yra linksmą, ir aš jam
dėkavosų savo giesmė.

8. Pons Dievs yra jų stiprybė,
jis yra ta stiprybė, kurri savo mo-
staitam gėlbtį.

9. Gėlbėk savo žmones, ir pėr-
žegnok savo dalį, ir ganyk bey pa-
aukštintį jų amšinay.

29. Psalmas.

Pratėlimas apie perliną Dievo žodžio.

1. Psalmas Dowido.

Atneškit Ponui Dievui, jūs mac-
nieji; atneškit Ponui Dievui garbę
ir stiprybę.

2. Atneškit Ponui Dievui garbę
jo wardo; melskities Pono Dievo
šventais rubais apėdyti.

3. Balsas Pono Dievo eiti ant
wandenų; Dievas garbės grauja;
Pons Dievs ant didžiū wandenų.

4. Balsas Pono Dievo eiti su
syla; balsas Pono Dievo eiti šlo-
wingay.

5. Balsas Pono Dievo sulaužo
cedrus; Pons Dievs sulaužo cedrus
ant Libanono;

6. Jė dāro jų laiganczus kaip
weršus; Libanon ir Sirion kaip
jānų mēdinni jāuti.

7. Balsas Pono Dievo kerta kaip
ugnīs liepsna.

8. Balsas Pono Dievo sujuddina
pušezias, balsas Pono Dievo sujud-
dina pušezias Kādes.

9. Balsas Pono Dievo sujuddina
lones ir nunūgin' girres; ir jo baž-
nyroje košnas ji gārbis.

10. Pons Dievs sėd padaryti griek-
twani; ir Pons Dievs pasiliekt ka-
rālumi amšinay.

11. Pons Dievs dūs savo žmo-
nėms syla; Pons Dievs žėgnos sa-
vo žmones pakājumi.

30. Psalmas.

Dėlawone uš Dievo loslą warge ir bėdoje.

1. Psalmas, pirmgiedotins apie pa-
šwentinnimą namū Dowido.

2. Aš laupsinu tawę, Pone Diewe,
nėsa tu manę paaukštinau, ir ne dū-

di mano neprietelams dzaugtis iš
manės.

3. Diešpatie, mans Diewe, kaip
tawęsi haukiau, tu išgydei manę.

4. Pone Diewe, tu mano dušią iš
pėklės išwedei; tu manę gywą išlai-
kei, anniems pėklon' nužengiant.

5. Jūs šwentieji, laupsinkit Poną
Dievą; dėkawokit ir gārbinkit jo
šwentybę.

6. Nėsa jo kėrtas patentā alies
mirkšni, ir jis mėgstasi gywasčio;
wakarais yra wėrtšmas, ir rytmečeis
dzaugšmas.

7. Bet aš tarian, man geray esant:
aš niekaday ne parpulsu.

8. Nėsa, Pone Diewe, tawo pasi-
mėgimmu mano kálną pastiprinai;
bet kaip wėidą sawą paslėpei, nusi-
gandau.

9. Aš, Pone Diewe, hauksu tawęsp;
Poną Dievą aš melsu.

10. Kam dēra mano frauja, man
numirrus? Ar dėkawos taw dufkes,
ir tawo wiernystę bau praneš?

11. Pone Diewe, klausyk, ir buk
man malonus; Pone Diewe, buk
man gėlbėtojis.

12. Tu mano dėjimą pėrwerti i
šokinėjimą; tu mano jāką išwilkai,
ir dzaugšmu manę apjūsei.

13. Kad taw laupę giedotu ma-
no dušia, ir ne nutiltu. Diešpa-
tie, mans Diewe, aš taw dėkawosų
amšinay.

31. Psalmas.

Nusititėjimas ne blist neį josių' bėdoje,
gėdoje buti.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.

2. Pone Diewe, aš tawim' nusitit-
čiu, ne dūk manę niekaday gėdoje
buti; išgėlbėk manę per sawą teisybę.

3. Prilenk sawo ausis manęsp,
skubrey gėlbėk manę. Buk man
stipra ūla ir pillimi, jeib manę gėl-
bėtumbėi.

4. Nėsa tu effi man ūla ir pillimi,
dėl sawo wardo norėtumbėi manę
wadžot' ir wėsti.

5. Tu norėtumbėi manę iš tinklo
ištrāukti, kurri jie man spėnde; nėsa
tu effi mano stiprybė.

6. * J tawo rankas aš padūmi

sawo dušią; tu manę išgelbėjai,
Diešpatie, tu wiernasis Dieve.

* Eul. 23, 46.

7. Už ne apfenczu laikancų ant
pikto pamokflo; bet aš nusitikiu
Ponu Dievu.

8. Už džiaugius ir linksmas esmi
iš tavo loškos, kad tu padaboji
ant mano wargo, ir pajysti mano
dušią bėdoje.

9. Ir ne padūdi manę i rankas
neprietelaus; tu pastatai mano ko-
jas ant placzės wietos.

10. Pone Dieve, buš man malo-
nus, nės aš esmi tušboj; mano gy-
mis pagėdo dėl smutkos, priegtam
mano dušia ir funas.

11. Nės mano amžias nufimazino
dėl smutkos, ir mano czėsas dėl du-
sėjimo; mano stiprybe pagėdo dėl
mano nusidėjimo, ir mano kaulai
išdzuwo.

12. Man taip pikt yra, kad aš gė-
da pastojau mano kaimynams, ir
baidykle mano gentims; kurrie manę
rėg' ant ūlyczės, bėg' nū manęs.

13. Užmirštas esmi širdije, kaip nu-
miręsis; aš pastojau, kaip sudaušyts
ryšas.

14. Nėsa daug koloj' manę bjau-
rey, kad kožnas manęs baidos; jie
dumja tarp sawės prieš manę, ir
dumo' manę nužawinti.

15. Bet aš, Pone Dieve, tawim'
nusitikiu, sakydams: tu esi mano
Diewas.

16. Mano czėsas yra tawo ran-
kosa; išgelbėk manę nū rankū mano
neprietelū, ir nū tū, kurrie manę
pėrsėkineja.

17. Dūk žibbėti sawo wėidą ant
sawo tarno; gėlbėk manę per sawo
malonę.

18. Pone Dieve, ne dūk manę gė-
doj' buti, nėsa aš tawėsp' šaukiu;
Diewo-nesibijantieji gėdoje tur buti
ir nutilditi pefloje.

19. Nutilti turrėtu wissū newier-
nujų nastrai, kurrie prieš teisųji sta-
czey, puikley ir papeiktinay kalba.

20. Kaip didi yra tawo malone,
kurę slaptomis išlaikiei tiems, kur-
rie tawės bijos, ir parodai tiems,
kurrie po žmonū akiū tawimi nusitil.

21. Tu jās paslepi slapta prie sa-

wės, nū kožno tyczawimo; tu už-
dengi jās namūse nūg liežuwojū wai-
dijancųjū.

22. Pagirtas t'essie Pons Diews,
kad indywną gėrybę man parode
stiprame mieste.

23. Nės aš sakiau sawo drebėjime:
aš esmi patremtas nū tawo akiū;
tačiau klausei balsą mano prąšimo,
kad tawėspi šaukiau.

24. Nylėkite Poną Diewą, wissi
jo šwentieji; tikincėjūsus apšaugoj'
Pons Diews, bet bagotingay užmo-
ka puikawojanciam.

25. Buktite linksmi ir ne nusimin-
kite, wissi, kurrie jūs Pono Diewo
laukiat.

32. Psalmas.

Apie apteifinnimą.

1. Pamokinnimas Dowido.

Gėray * tam, kurriam pėrzengimai
atleisti, kurriam griekai apdengti yra.

* Rym. 4, 7.

2. Gėray tam žmogui, kurriam
Pons Diews nusidėjimus ne priro-
koj, kurrio dwāsėje niera wylaus.

3. Nės kad aš norėjau jās užty-
lėti, išdzuwo mano kaulai, dėl mano
dieniško waitojimo.

4. Nės tawo ranka sunki buwo
ant manės dieną bey nakti, jog
mano drėgnummas išdzuwo, kaip
antay wāsara džiūta. Sėla.

5. Todel aš taw išpaýstu sawo
griekus, ir ne slepju sawo nusidėji-
mus. Už tariau: aš išpaýstu Ponui
Diewui sawo pėrzengimmus; tay
atleidai man nusidėjimus mano grie-
kū. Sėla.

6. Dėl to melsis tawę wissi šwen-
tieji tikru czėsu; todel, kad rąsis
didi twanai wandens, tay annie ne
prieis jās.

7. Tu esi man apgintojis, apšau-
goj manę nū tušbės, kad aš išgėl-
bėtas tikray linksmay galėczau gār-
binti. Sėla.

8. Už tawę pamokisu, ir taw kėlą
rėdisu, kurrūm' waiškėzosi; aš sawo
akimis tawę wadžiūsu.

9. Ne bukit kaip arklei, ir asil-
ar-
klei, kurrie ne išmāno, kurriems reit
šamanas ir žaišlus i burną dėt', kad
jie ne nor tawėspi.

10. Diewo-nesibijās tur daug war-
gā; bet Ponui Diewui nusišķinti
gērybe apglobs.

11. Dzaugķities Ponu Diewu, ir
bukit līksmi, jūs teisieji, ir gārbin-
ķit, wissi jūs gerieji.

33. Psalmas.

Musā ķirdiēs dzaugļmas randasi pagārbimāme
Pono Diewo gerybā.

Dzaugķities jūs teisieji Ponu Die-
wu, gerieji tur jī geray laupsinti.

2. Dekawokit Ponui Diewui su ār-
pomis; ir giedokit jam laupšēs-giesmē
ant psalteraus dēķimt's strunā.

3. Giedokit jam naujā giesmē; ge-
ray ļaistite ant ļaistū, strunas tur-
rinczū, su ķambējimu.

4. Ēsa Diewo ļodis yra teisus; ir
ķā jissai ļada, tai atteķķa tikray.

5. Jis myl teisybē ir sudā; ķēme
pilna yra gērybēs Pono Diewo.

6. Dangus ļodzu Pono Diewo yra
sutwērtas, ir wissi jo pulķai dwase
jo burnōs.

7. Jis sulaiķo wandenti juroķa, ķaip
ryķe, ir dēķt gillumus i paslēptā.

8. Wissas swietas prisiķijōtus Po-
no Diewo; ir po jo aķiā drebētu
wis, ķas gywa yra.

9. Ēsa jam ķalbant, stojasi; jam
prisiķānt, ķatawa ant ķēmēs.

10. Pons Diews iķņieķina pagonū
rōdā, ir nulentia ķmonū dumas.

11. Ir Pono Diewo roda pasi-
lieķt amķinay; jo ķirdiēs dumos
wissads.

12. Ēr tiems ķmonēms, ķurriū
Wieķpats Diewas yra; ķmonēms, ķur-
rus ļaw ant tēwonystēs aprinķēs.

13. Pons Diews iķ dangaus mato,
ir rēķ wissū ķmonū waķus.

14. Nū ļawo stiprans sosto jis rēķ
ant wissū gywēnanczū ant ķēmēs.

15. Jis lenķia jā wissū ķirdi; jis
daboķa ant jā wissū darbū.

16. Ķarālui ne ķēlbti dide jo ma-
cis; milķins ne iķģēlbjams per dide
ļawo sylā.

17. Ķirķai taiķojau ne padest, ir
jā dide st prybe ne iķģēlbti.

18. Sķtay, Pono Diewo āķis rēķ
ant jo prisiķijanczū, ant jo malo-
nēs nusiķķinczū.

19. Ķad jū duķiā iķģēlbētu nū

smertiēs, ir papenētu jās brangybēje.

20. Musā duķiā ļauķia Pono Die-
wo; jis yra musā ķēlbetoķis ir gin-
nēķas.

21. Ēķa musā ķirdis dzaugļas
ķāmi, ir mes nusiķķim' ant ķwento
jo wardo.

22. Tawo malone, Pone Diewe,
te essie ant musū, ķaip tawim' mes
nusiķķim.

34. Psalmas.

Deķawone uķ Diewo meķe.

1. Psalmas Dowido, ķaip jis dē-
ķoji, be prōto ēķas po aķiā Ubime-
lēķo, ķursai jī ķālin wāre, ir jis
atstoji.

2. Aķ Ponā Diewā ķlowiķu wiķ-
sads, jo laupķe wiķsads bus ma-
no burnōķ.

3. Mano duķiā ķirķis Pono Die-
wo, ķeib pawargulei tai iķģirdē,
dzaugtus.

4. Ģārbinķit su manim' Ponā Die-
wā, ir paāķķķintim iķ wieno jo
wardā.

5. Ķaip aķ Pono Diewo iķķļojau,
jissai man atķilepe, ir iķģēlbējo ma-
ņe iķ wissōs mano bāimēs.

6. Ķurrie iķ wēiķd, ir prie jo glau-
dķas, tū wēidas ne bus apģēdintas.

7. Ķaip ķis pawargēķis ķauķe, iķ-
ķirdo Pons Diews, ir ķēlbējo jī iķ
wissōs jo bēdōs.

8. Angēķas Pono Diewo aplinķ
tus guldoķi, ķurrie jo biķos, ir iķ-
ģēlbti jās.

9. Ķagāķit ir reķēķit, ķaip me-
ķiķas Pons Diews yra; geray tam,
ķursai ķāmi nusiķķ.

10. Biķoķķities Pono Diewo, jūs
jo ķwēntieķi; nēs ķurrie jo biķos,
nieķo ne stoķoj'.

11. Bagotieķi tur pristōķti ir ba-
dēķi; alle ķurrie Pono Diewo iķķķa,
ne stoķoj' neķ jōķio loķjo.

12. Ķiķķe ķēn, waķķai, ķlauķķit ma-
ņēs, aķ jus pamōķiķu Diewo bāimē.

13. Ķas yra, ķursai ķeidķia ķēro gy-
wāķēķio, ir rōds ķēķas diēķas turreķtū?

14. Saugōķ ļawo ķēķuwi nū piķto,
bey ļawo lupas, ķad neteķyķēs ne
ķālbētu.

15. Ķāuķis nā piķto, ir daryķ ķas
ģēr' yra; iķķķōķ paķāķaus, ir ķēķ jī.

16. Ufys Pono Diewo rэг' ant tei-
fują; ir jo aufys ant jų šautimmo.

17. Bet weidas Pono Diewo prie-
šijas piktą dąrantims, kad jų pa-
minklą išgaistintu nūg žemės.

18. Kad teisieji šautia, tą kląuso
Pons Diews, ir išgėlbt' jis iš wi-
sės jų bėdos.

19. Pons Diews atvy yra tiems,
kurie sudaujytos širdies yra; ir
gėlbtį tiems, kurie sumuštą tur amą.

20. Teisusis daug tur kentėti, alie
Pons Diews gėlbt' ji iš to wisso.

21. Jis apšaugoj' wissus jo kaulus,
idant neį wieną jų ne butu sulaužtas.

22. Diewo-nesibijanti nepalaima
nušavis; ir kurie teisųjį ne apfencų,
bus kalti.

23. Pons Diews išgėlbtį dušias sa-
wo tarną, ir wissi, kurie jamui nu-
sitiš, išliks nekalti.

35. Psalmas.

Malba dėl išgėlėjimo: nū neprietelū
šmarummo.

1. Psalmas Domido.

Pone Diewe, bąrtis su manim bą-
ranczeis, karauk prieš manę tu-
raujenczųsus.

2. Atwėrk stydą bey ginklus, ir
keltis man ant pagalbos.

3. Pagauk ragotinę ir apgint ma-
nę nū pefekcinejenczū manę. Satyl
mano dušei: aš esmi tawo pagalba.

4. Tur gėdėtis ir apgėdinti but',
kurie tykoj' mano dušios; atbulay
tur eiti ir gėdoje buti, kurie man
pikt' wėlija.

5. Ir tur buti kaip pėlas prieš
wėją; ir angėlas Pono Diewo pa-
stumtu jų šalim.

6. Jū kėlas tur but' tamsus ir ši-
dus; ir angėlas Pono Diewo pefek-
cinėtu jų.

7. Kėsa jie man be priežasties
spėnde sawo tinklus ant pagadinni-
mo; ir be priežasties mano dušei
dąbes padare.

8. Jis tur iš nežinnos ušpultas bu-
ti, ir jo tinklas, kurie paspėndes, tur
ji sugauti, ir tame tur sugautas buti.

9. Bet mano dušia tur dąugtis Po-
nu Diewu, ir pasilinksmint jo pagalba.

10. Wissi mano kaulai tur šalyt:
Pone Diewe, kas taw yr' lygus?

A. T.

Kursai tu bėdnąjį išgėlbt' nū šylin-
gėšno uš ji, ir pawargusi bey bėdną
nū jo plėšiktą.

11. Keteisus luddiminkai kėlasi, ir
kaltin manę to, ko nekaltis esmi.

12. Jie man pikt' dąro uš gėg,
manę i širdies negandą iwerst' no-
rėdami.

13. Bet aš aniems sergant apši-
wikau šatu, mūcziaus pašnika-
wimu, ir mēdzaus iš širdies be pa-
lowimmo.

14. Tiktėjus, ji kėlanti mano priete-
lumi ir broly; aš waiškejojau smėti-
nas, kaip kurs gėd' sawo motinos.

15. Bet jie dąngias iš mano iš-
kādės ir susirenką; raišieji susirenką
prieš manę, be mano kaltybės; jie
plėša, nesilaudami.

16. Su balamutais, kurie dėdasi
wierni esą, ir apjūtkojais, walgio de-
ley, grieje sawo dantimis ant manęs.

17. Pone Diewe, iškolei tai kė-
tėsi? Ben išgėlbt' mano dušią iš ją
transmo, ir mano wienturę nū
jauną lūtą.

18. Uš taw dėlawosu: didime šu-
rinime, ir tarp daug žmonių aš
girsu tawę.

19. Te nesidąug' ant manęs, kura-
rie man neteisey kėchija; neį akimis
manę te ne apšaijo, kurie manę be
priežasties n' apfencų.

20. Kėsa jie tykoj' iškādės daryt',
ir jėško newiernas pėromas prieš pa-
tąjingsus žemėje.

21. Ir didei išsižioje ant manęs sa-
ko: tai, tai, tai rodo norime.

22. Pone Diewe, tu regi, ne tyšė;
Wiešpatie, ne buš toly nū manęs.

23. Buddinkis, ir pabust ant ma-
no sūdo, ir ant mano prowos, mans
Diewe ir Wiešpatie.

24. Wiešpatie, mans Diewe, sudyt
manę pagal sawo teisybę, kad jie
ant manęs nesidąugtus.

25. Te ne šako jie sawo širdije:
tai, tai, to norėjom; te ne šako jie:
mes ji praryjom.

26. Tesigėd ir te stow apgėdinti
wissi, kurie mano wargais dąu-
giasi; testow apwikti gėda ir apgė-
dinnimu, kurie girrasi prieš manę.

27. Te girrasi ir te dąugiasi, kur-
rie man wėlių' prowoj' laimėti, ir

wissada sáto: Pons Diëws turrëtu buti didëy pašlowints, kursai sawam tarnui gër' wëlij'.

28. Ir mano liežuwis kalbës apie tawo teisybę, ir tawę kas diena gátbis.

36. Psalmas.

Malda ir skauda priëš weiburnius Diëwo-nesibijancjus.

1. Psalmas Dowido, Pono Diëwo tarno, pirmgiedotins.

2. Jš dugno mano širdiës apie piktųjų elgimá yra sátyta, kad prie jù ney jokios Diëwo-báimës niera.

3. Jie teisinas tarp sawës, jeib piktą sawą prową pastubintu, ir kiltus i gëdą iwestu.

4. Jà wissù pamoklas yra ištádingas ir sumellátas; jie ir ne dūstis mokinti, kad gër darytu.

5. Bet ant sawo pátalo jie dumoja ištáditì, ir stiprëy stow ant piktò këlò, ir nesibaudo ney jokio piktò.

6. Pone Diëwe, tawo malone patenk sulyg dangumi, ir tawo tiesa sulyg debesimis.

7. Tawo teisybe stow, kaip Diëwo kálmái, ir tawo tiesa kaip dides gilybës; Pone Diëwe, tu gëlbi kaip žmones taip ir bandą.

8. Kaip brangi yra tawo malone, Diëwe, kad žmonù waikai po pa-wësá tawo sparnù nusitit.

9. Jie atfiger' iš bagotù lobjà tawo namù; ir tu jùs girdai pasimëgimmu, kaip su uppe.

10. Kësa pas tawę yra gywoji werfmë, ir tawo šwiesybeje rëgime šwiesybe.

11. Išplátinë sawo gërybę ant pa-tytancjà tawę, ir tawo teisybę ant gerujà.

12. Ne dūl manę pamintu buti nàg puikujà; ir ranka Diëwo-nesibijanczujà te ne pardausa manę.

13. Bet piktadëjei te pàl' czëjau, kad butu patremti, ir ne išsilaitytu.

37. Psalmas.

Paspyktinnimá bei palaimës Diëwo-nesibijanczujà reit, wengti.

1. Psalmas Dowido.

Ne përpýk ant piktujà, ne buk pa-widy's ant piktadëjù;

2. Kësa jie kaip žolë umay bus pakirsti, ir kaip žalia žolë pawys.

3. Nusitiktëk Ponu Diëwu, ir daryk geray; pasilik žëmëje, ir penëtis wieslibay.

4. Turrëk sawo pasimëgimmá iš Pono Diëwo, tas taw dū's, to tawo širdis geidžia.

5. Paliecamok Ponui Diëwui sawo këlus, ir nusitiktëk jàmi, jis ištaisy's geray;

6. Ir išrodis tawo teisybę kaip šwiesybë; ir tawo wiernybę kaip pëtus.

7. Buł kantrus Ponui Diëwui, ir lauk jo. Ne papyk ant to, kurtam jo weikals laimingay sëlasi.

8. Láuks nà këršto, ir pamest ruštybë; ne papyk, jeib ir tu piktò ne darytumbei.

9. Kës piktieji bus išgaishinti; bet kurrie laukia Pono Diëwo, žëmë apturrës.

10. Dar mážo be reik, tay jau ne b'yra Diëwo nesibijanczio; ir kad-da tu weizdësi jo wietòs, ne be bus jo.

11. Bet pawargulei apturrës žëmë, ir dzaugsis didzame pakajuje.

12. Diëwo-nesibijás grumzdia teisamjam, ir sulanda sawo dantis ant jo.

13. Bet Pons Diëws jùkias jo; nësá jis rëg', kad jo diena ateiti.

14. Diëwo-nesibijantieji ištraukia kárdą, ir itempia sawą kilpini, kad ubagą ir pawargulį parstamtu, ir žawintu gerásus.

15. Bet jà kárdas eis i jà pacjà širdi, ir jà kilpinis palúš.

16. Nažumas, kurri teisusis tur, gerësnis yra, ne kaip didysis lobis daugia Diëwo-nesibijanczujà.

17. Kësa pëtis Diëwo-nesibijanczujà palúš, bet Pons Diëws išlaiko teisásus.

18. Pons Diëws pažysta dienas gerujà, ir jà lobis amžinay išsilaitys.

19. Jie ne bus gëdoje piktame czëse, ir brangybëje gana apturrës.

20. Kësa Diëwo-nesibijantieji prapuls, ir neprietelei Pono Diëwo, norint butu kaip gražausia lanka, ta-czau sugaiš, kaip dumai išnyksta.

21. Diëwo-nesibijás žyczija, ir ne

žymota; atė teisusis mielaširdingas
ir dūsnus yra.

22. Nėsa jo pėrėjnotieji apturrės
žėmę; bet jo praeiktieji tur but' iš-
gaishinti.

23. Tofio wyro žingsnis Pono Die-
wo yra pastubbinamas, kursai mėg-
sta jo kėlais.

24. Jey jis pūla, tay ne atmėtams
yra, nėsa Pons Diews ji išlaiko
prie rankės.

25. Jāunas buwau ir pasėnau, ir
niekaday ne regėjau teisuij prastotą,
ney jo sėklą dānės išškinėjancę.

26. Jis wissādōs yra mielaširdin-
gas, ir su dzaugsmu žyczij'; ir jo
sėkla bus pėrėjnota.

27. Lāukis nā piktō, ir daryt' gė-
rą, ir pasilik wissādōs.

28. Nėsa Pons Diews myl tiesą,
ir ne prastoį sawo šwentūsus; am-
žinay jie bus apsaugojami; bet
Diewo=nesibijancujā sėkla bus su-
gaishinta.

29. Teisieji gywėntinay gāun žėmę,
ir pasiliekt toje amžinay.

30. Teisojo burna kalba išminti,
ir jo liejuwis mokinna tiesą.

31. Žokanas jo Diewo yra jo šir-
dije, jo žingsnei ne slysta.

32. Diewo=nesibijąs tykoja teisojo,
ir dumoj' ji nužawinti.

33. Alle Pons Diews ne dāst ji i
jo rankas, ney prajudda ji, kad-
da nusūdijams yra.

34. Lāuk Pono Diewo, ir laikyt' jo
kėlą, tay jis tawę iškėls, kad žėmę
gywėntinay gāutumbei; tu išwysi, kad
Diewo nesibiją bus išgaishinti.

35. Aš maczau Diewo=nesibijanti,
tas išsikėle, ir išsiplātino, ir žalawo
kaip bapka=medis.

36. Jt kaip praėjau, štay, jau ne
be buwo; aš jo klausiau, bet niekur
ne randamas buwo.

37. Pasilik gėras, ir but' teisus, nė-
sa tokiems pastiausey geray bus.

38. O peržengtojei wissi iš wieno
bus išpūstiti; ir Diewo nesibiją ga-
lausey bus sugaishinti.

39. Alle Pons Diews gėlbti teisū-
sus; tas yra jū stiprybe bėdoje.

40. Jt Pons Diews jūs uštos, ir
išgėlbēs jūs; jis jūs nā Diewo=nesi-

bijancujā išgėlbēs, ir jiems padēs;
nėsa jie nusitit' jamui.

38. Psalmas.

Priswertimmo malba, dėl atwānėjimo nā
suntams grieto.

1. Psalmas Dowido ant paminklo.

2. Pone Diewe, ne korawot' manę
sawo narše, ney koznit' manę sawo
keršte

3. Nėsa tawo strėlos yra maniše,
ir tawo ranka spāudz' manę.

4. Niekō sweiko niera maname ku-
ne, dėl tawo grūmždimmo; ir ney
jokio pakajaus kālulše mano, dėl
mano grietū.

5. Nėsa mano griekai pėreit mano
galwā; kaip sunki kokia našta jie
man perfunkus pastojo.

6. Mano žaidōs smird' ir pulūj',
dėl mano neišmintiēs.

7. Aš wāitšęzoju pasilenkęs ir la-
bay susitrėtęs; wissā dienā aš wāitš-
ęzoju smutnas.

8. Nėsa mano strėnos wissay pa-
dzusta; ir niera niekō sweiko ant
mano kuno.

9. Su manim' iš wisso kittaip yra,
aš esmi didey sukultas, aš dešāju
dėl nepakajawimo sawo širdiēs.

10. Pone Diewe, po tawo akiū
yra wissas mano noras; ir mano du-
šaujimas taw ne ušlėptas.

11. Mano širdis drėba, mano syla
manę prastojo, ir šwiesybe mano
akiū niera manipi.

12. Mano mylimi ir prietelei stow
prieš manę, ir baidosi mano slogōs;
ir mano artimieji atsitolin'.

13. Jt kurrie mano dušōs tykoj',
spėndž' man; ir kurrie man pikt' wė-
lij', kalba kā budu nor iškādēs da-
ryti, ir wissokias bušlystes dumoj'.

14. Bet aš turru buti kaip kur-
tinys, ir ne girdėti; ir kaip nebūlys,
kursai sawo burnōs ne atwer.

15. Jt turru buti kaip negirdis, ir
ne turris priestarimo sawo burnoj'.

16. Alle aš tawęs lāukiu, Pone
Diewe, tu Wiešpatie, mano Diewe,
išklausiysi;

17. Nėsa aš dumoju, jeib ant manęs
nesidzaugtus; kad-
da mano kōja pa-
slysta, didey jie prieš manę girtusi.

18. Nėsa aš ant wargo esmi leistas,

ir mano šopėjimas wissadaj esti po mano akiū.

19. Aš aš pasakau savo nusidėjimą, ir rūpinūsi dėl savo griekū.

20. Alie mano neprietelei gywén', ir yra sylingi; kurrie manę ne apfencų', yra didi.

21. Ir kurrie man pikt' dāra už gėrą, stātosi prieš manę; todėl, kad aš kas gėr' yra mylu.

22. Ne prastoš manę, Wiespatie mano Diewe, ne buš toly nū manęs;

23. Pasistubbin' man pristoti, Po ne Diewe, mano pagalba.

39. Psalmas.

Malba dėl žinios išganytių mirti, kaip tikra lielsiwa prieš pasipiltinnimą.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins Jedutuno.

2. Aš apsiėmėjau saugotis, kad ne susigrieščiau savo liejuwju. Aš savo burną waldysu, kadangi turru regėti Diewo-nesibijanti po savo akiū.

3. Aš nutilau ir tylu ir ne sakau džiaugimo, ir savo wargus turru ryti i sawę.

4. Mano širdis ussidege mano kune, ir kadda to atsimenu, ney degte degu; aš kalbu savo liejuwju.

5. Bet Pone Diewe, ben pamokint manę, kad gūlas su manim' tur buti, kad mano amžias sawo cžesą tur, ir aš atstoti turru.

6. Šitay, mano dienos yra kaip plaštata pas tawę, ir mano amžias kaip nieks po tawo akiū. Kaip wishtay nieku yra wissi žmones, kurrie taip be baimės elgias. Sela.

7. Jie waišpėjo' kaip šešelis, ir noprosnay didey pasirūpin'; jie renka, ir ne žinna, kam tai tės.

8. Tarygi, Pone Diewe, kām' aš linksmis? aš nusitikiu tawimi.

9. Išgelbet manę nū wissū mano griekū, ir ne dūt manę paikiems apjūku buti.

10. Aš tylėsu, ir sawo burną ne atwėrsu; tu geray ištaisyfi.

11. Uttolin' nū manęs sawo sloga, nės aš apalpau dėl korawonės tawo rankos.

12. Kadā tu žmogų griekū dėl

baudi, tay jo gražummas sudams yra, kaip nū kandžū. Ut kaip wis-
say nieku yra wissi žmones! Sela.

13. Klausyt' mano maldos, Pone Diewe, ir permanyt' mano šauksmą, bey ne tylėt ant mano ašarū, nės * aš esmi kaip tawo ateiwis; taip ir tawo miešjonis, kaip wissi mano tėwai. * Ebr. 11, 13.

14. Lāutis nū manęs, kad atsigaiwinczau; pirm neng nueiczau, ir daugians cžonay ne buczau.

40. Psalmas.

Praradawimas apie Kristū, jo kentėjimą ir pramąstės uždą.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.

2. Aš lāukiau Pono Diewo, ir jis lenkiesi manęp', ir klauso mano šauksmą.

3. Ir ištrauke manę iš baisos dūbės, ir iš purwū, ir pastate mano kojas ant ūlės, kad tikray minti galu.

4. Ir dāwe man naują giesmę i mano burną, garbinti musū Diewą; toktai daug regės, ir bijosis Pono Diewo, ir ant jo nusitikkės.

5. Gėr' tam, kurs sawo nusitikkėjimą guldo ant Pono Diewo; neygi grežasi prie puikųjų ir mellājenczųjų.

6. Wiespatie, mano Diewe, didi yra tawo stebuklai, ir tawo mislis, kurrus tu ant musū parodai; taw ney wiens niera lygus; aš jūs apsatysu, ir apie jūs kalbesu, kaczeig jie ne pastaitomi yra.

7. Apieros ir walgimo-apieros taw ne pamėgsta, bet ausis tu man atwėrei; tu ne nori ney dēginnimo-apieros, ney apieros už griekus.

8. Tay aš sakiau: šitay, ateimi, knygosia apie manę yra parašyta.

9. Tawo waldę, mans Diewe, aš rods pildau, ir tawo žokāną turru sawo širdije.

10. Aš apsatysu teisybę didime surinkime; šitay, aš ne dūsu saw užtimšti sawo burną; Pone Diewe, tu tai žinnai.

11. Tawo teisybę ne slepiu sawo širdije; apie tawo wietnybę, ir apie tawo išgānimą aš kalbu; aš ne slepiu tawo malonę ir wietnybę po akiū didžio surinkimo.

12. Bet tu, Pone Dieve, ne atkreipt nū manęs sawo mielafirdingystę; dūl sawo malonę ir wiernystę wissada manę apsaugot'.

13. Nės wargai be skaitlaus manę apėme, mano griekai manę pagawo, kad ne galu regėti; jū daugiaus yra, ne kaip plaukū ant mano galwos, ir mano hirdis manę prastojo.

14. Dūl taw pasimegt', Pone Dieve, kad tu manę gelbėtumbei; skubinkis, Pone Dieve, mian ant pagalbos.

15. Gėdėtis turrėtu ir apgėdinti buti, kurrie tyko mano dušios, kad ję nujawintu; atgalos turrėtu gryšti, ir gėdoje buti, kurrie man kępikt' weliija.

16. Jie sawo gėdoje turrėtu nusi-gasti, kurrie ant manęs šaukia: czeba, czeba;

17. Turrėtu dzaugtis, ir linksmintis wissi, kurrie tawęs klausinėj; ir kurrie tawo išganimą myl', tur šaftyti wissadės: Pone Dieve, buť di-dey paqarbintas.

18. Nės aš esmi bėdnas ir pavar-gęs; bet Pons Diews rūpinasi uš manę, tu esi mano gelbėtojis ir iš-ganytojis; mans Dieve, ne truf.

41. Psalmas.

Apie gerabėjysę ir newiernystę.

1. Psalmas Dawido, pirmgiedotins.

2. Gėray tam, kurs pasigail' reikalaujancio, tų Pons Diews išgėlbės piktame czeše.

3. Pons Diews jį apsaugos ir gywų išlaiskys, ir dūs jam gėray pasisekt' ant žemės, neygi jį padūs ant walės jo neprietelū.

4. Pons Diews jį atgawis ant smerties patalo; tu jį gelbėsi iš wissos jo liggos.

5. Uš tariau: Pone Dieve, buť man malonus; gydiš mano dušią, nesa taw aš susigriešijau.

6. Mano neprietelei pikt kalba pries manę: kadda jis mirs, ir kad-da jo wardas išgaist.

7. Jie ateit įwalgyti, ir taczu ne iš hirdies dumoj; bet bille ko

jękto, kad galėtu bluzniti, ir nušę, išplatin.

8. Wissi, kurrie manę n' aptencę, tylomis pries manę eit, ir dumoj pikt' ant manęs.

9. Jie didžiausią kląstą pries manę sudumoj: kadda jis gullės, ne turrės weli kėltisi.

10. Ir mano prietelus, kurrām aš pasistiečiau, kurs mano dūną walgę, po kojū manę mina.

11. Bet tu, Pone Dieve, buť man malonus, ir gelbėt manę, tay aš jiems ušmokėsi.

12. Mėgti to numanau, kad tu manęs ušgisi; kad mano neprietelus ant manęs ne šukaus.

13. Bet manę tu išlaiskai mano nobažnystės deley, ir statai manę po sawo alid amžinay.

14. Pasflowints buť Wiešpats, Diewas Izrael, nūg amžiu ikti amžiu. Amen, Amen.

42. Psalmas.

Seba ir pasiksiminomas pėsekinėju.

1. Pamotinnimas waitū Kora, pirmgiedotins.

2. Kaip elnis šaukia šwiežo wandens, taipo mano dušia, Dieve, šaukia tawęspi.

3. Mano dušia trokšta Diewo, gywojo Diewo; kadda iškalsu ténay, kad Diewo wėidą regėczau?

4. Mano ašaros yra mano penul-plas diena ir nakti, kadangi man kas diena sātoma yra: kame dabar tawo Diewas?

5. Kadagi toktai pajuntu, tay aš sawo hirdi iškrezu sawije; nesa aš rods norėczau nueiti su pulku, ir su jeis kėlanti i Diewo namus, dzaug-damas ir dėkawodamas tarp pulkū šwenczenczujū.

6. Kam nusismūtiji, mano dušia, ir taip nepakajiji manije? Lūkt Diewo, nės aš jam dar dėkawofu, kad jis manę gelbt' sawo wėidu.

7. Man's Dieve, mano dušia esti smutna manije; todėl atsimenu tawęs, žėmėje pas Jordaną, ir Ermonim, ant mąsojo kalno.

8. Tawo twānai ninkia, jog cze wiena gilybe, ir tén kitta gilybe

usia; wissos tawo bangos ir wilnis eit per manę.

9. Pons Diews. dienomis pažadejo sawo malonę, ir naktimis giedmi jam, ir meldžiūs Diewopi mano gywasčio.

10. Už sakau Diewui, sawo sliai: kam manęs užmiršai? Kodel aš taip smutnas turru waišfįzoti, kad mano neprietelus manę spaudžia?

11. Pra kaip razbajyste mano kaulise, kad mano neprietelei manę gėdin', kad jie kas dieną 'mano sako: kame dabar tawo Diewas?

12. Kam smutijiesi mano dušia, ir taip nepakajūji manije? Lauk Diewo, nės aš jam dar dėkawofu, kad jis mano weido pagálba, ir mano Diewas yra.

43. Psalmas.

Pristikėjimas Diewop', kurs ausfįzaušas jū-bja yra.

Sūdiš manę, Diewe, ir bylinėš už manę prieš nešwentus žmones, ir išgelbėš manę nū newiernū ir pil-tujū žmonū.

2. Nėsa tu essi Diewas mano si-
prybės, kam patremi manę? Kam dūdi manę taip smutną eiti, kad mano neprietelei manę kankina?

3. Susst sawo šiwiesybę ir sawo tiesą, kad jie manę wadųtu, ir wė-
stu manę ant šwento kalno, ir ant tawo gywėnimo.

4. Kad nueiczau prie Diewo alto-
raus, prie to Diewo, kursai yra manę dzaugimas ir linksmybę, ir taw, Diewe, dėkawoczau ant arpos, mano Diewe!

5. Kam smutijiesi, mano dušia, ir taip nepakajūji manije? Lauk Die-
wo, nės aš jam dar dėkawofu, kad jis mano weido pagálba, ir mano Diewas yra.

44. Psalmas.

Musidawimas ir malba wissu šwentujū.

1. Pamotinnimas waišū Kora, pirmgiedotins.

2. Diewe, mes sawo ausimis gir-
djom', musū tėwai mums pasáke, ká tu darei jū cžse iš sėnū dienū.

3. Tu sawo ranka prawarei pago-
nus, alle jās tu isodina; tu žmo-

nes išpūstijei, alle jās tu išpkitinai.

4. Nėsa jie žemę ne perweike sawo kardu, neį jū petys jiems gėlbėjo; bėt tawo dėšine, tawo petys ir šiwiesybę tawo weido; nėsa tu jū pasimėgai.

5. Diewe, tu tas pats essi, mano karalus, kursai tu Jokubui pagál-
bą žadi.

6. Su tawim sawo neprietelus su-
daužysim; tawo wardan pamisim
prieš mus priešistėngenczus.

7. Nės aš ne nusistėtiū sawo pil-
pinu, ir mano kárdas ne gal manę
gėlbēt'.

8. Bėt tu gėlbi mus nū musū ne-
prietelū, ir apgedinni mus ne ap-
fenczenczus.

9. Nės kas dieną gárbisim Diewą,
ir tawo wardui dėkawofim amži-
nay. Sėla.

10. Kamgi dabar mus patremi, ir
dūdi mus gėdoje buti, ir ne išėini
tarp musū pulkū?

11. Tu dūdi mus bėgti po akiū
musū neprietelū, kad mums wistą
išplėšia, kurrie mus n'apfencz'.

12. Tu dūdi mus suryti, kaip áwis,
ir iššflaidai mus tarp pagonū.

13. Tu pardūdi sawo žmones do-
wanay, ir ne immi nieką už jās.

14. Tu darai mus iškolojimui mu-
sū kaimynams; jūku ir apgedinnimu
aplinš mus gywėnanties.

15. Tu darai mus páwyzdui tarp
pagonū, ir kad žmones galwą ant
musū kráto.

16. Kas dieną mano gėda yra po
mano akiū, ir manō weidas pilnas
yra apgedinnimo,

17. Kad aš peifenczus ir bluzni-
janczus girdėti, ir neprietelus bey
pasitėšijenczus regėti turru.

18. Toktai wiss' ant musū atėjo;
ir taczau tawęs ne užmiršom, neįgi
newiernay tawo derėjime ne darėm.

19. Musū širdis ne atstoj, neį
musū waišfįzėjims ne atšikripe nū
tawo kėlo;

20. Kad tu mus taipo sudausai tarp
smalū, ir apdengi mus su tamšybę.

21. Jey mes wardo sawo Diewo
butumbim užmiršę, ir sawo rankas
pakėlę šwėtimop' Diewop'.

22. Tay Diewas galėtu rąsti, ka-

dangi jis pažysta musū hirdiēs dūgnā.

23. Nėsa tamės del kas diena pažmaugiami esme, ir kaip pjaunamos aūys esme laisomi.

24. Pabūst, Pone Dieve, * kam miegi? Pabūst, ir mus taip nūde-may ne patremt. * Matt. 8, 24.

25. Kam paslepi savo wėidą, užmiršti musū wargū, ir prispaūdimū?

26. Nėsa musū dušia prilenkta yra prie žemės; musū kunas prilippo prie žemės.

27. Kėltis, gėlbēt mus, ir išwadūt mus, del savo malonės.

45. Psalmas.

Praralāwimas apie jauniktį Kristū, ir apie šventųjų surinkimā, jo marčy.

1. Mart-giesmė ir pamokinnimas waitū Kora, ant šešiū strūnū, pirm-giedotins.

2. Mano hirdis mislij' gražę giesmę, aš giedosu apie karālū; mano liežuwis yra plunksna gėro raštininko.

3. Tu esi gražausasis tarp žmonū waitū, maloningos yra tawo lūpos; todėl Diews tamę pėršegnoj amžinay.

4. Prijūt savo kardą prie savo šalies, tu karjgi, ir apsirėdyt gražę.

5. Tu turri laimėti savo grožybę; ateiš teisybei ant pagalbės, pawargusiems ant sūdo ištaisimo; tay tawo dešinē dywus parodys.

6. Užtros yra tawo strėlos, kad žmonū pulkai po tawo ašiū parpūla, widduj' tarp neprietelū karālaus.

7. * Dieve, tawo krāse išsilaišo wissadōs ir amžinay; sceptras tawo karalystės yra tiesus sceptras.

* Ebr. 1, 8.

8. Tu myli teisybę, ir ne apkenti piktą elgimmā; todėl tamę, Dieve, tawo Dievas pamōstijo linksmybės alliejumi, daugiaus ne kaip tawo draugus.

9. Tawo rūbai yra pilni Mirrū, Aloės ir Rezydōs, kadā išcini iš paloczū padarytū iš elpantū-kaulū, tawo didėje grožybėje.

10. Tawo gražumme wāikšjoj karālū dukteres; marti stow po ta-

wo dešinēs, wiename brangiaūsame aūskē.

11. Klausyt, dukte, dabotis, ir prilenk savo ausis; užmiršt savo žmonū, ir namū savo tėwo.

12. Tay pamėgs karālus tawo grožybē; nėsa jis yra tawo ponas, ir turri jo melsis.

13. Dukte žoro bus su dōwanomis czejau, žmonū bagotiejį po tawo ašiū melsis.

14. Karālaus dukte wissa šlowna iš widdaus yra; ji aūksinu rubu ap-wilkta yra.

15. Ji wėdama yra pas karālū išrašytūse rūbūse; ir jōs draugalos, mergos, kuros pasėke ję, wėdamos yra pas tamę.

16. Jos wėdamos yra su dzaugsmu ir su linksmybē; ir eit i karālaus paloczū.

17. Wietoje tawo tėwū tu gausi waitū; tus padarysi kunigaitščzeis po wissas žemes.

18. Už tawo wardo atsimisu nū waitū ištū waitū-waitū; todėl dėk-wos taw žmones wissadōs ir amžinay.

46. Psalmas.

Bajnyčids palinksimuojimas ir patėjus.

1. Giesmė waitū Kora, ant Almoto pirmgiedotina.

2. Dievas yra musū nusitikėjimu ir stiprybē, pagalba didžiosa bėdosa, kuros mums tikšosi.

3. Todėl nesibijom, kaczeig swietes prapultu, ir kalmi widduj' jūrū nūgrimstu.

4. Kaczeig jures užtu, ir nū jū sūsijudinimo kalmi sugrūtū. Sela.

5. Taczau Diewo miestas labar gražę išsilaitys su savo wersmėla-mis, kur šwentiejį namai yra užščiausoji.

6. Dievas yra jeme widduj', todėl jissai išsilaitys; Dievas gėlbt jį anksty.

7. Pagonai tur nusimintis, ir karalystės puliti; jeme tur sugaistū jam begraujant.

8. Pons Diews Zebaot yra su mumis; Dievas Jotaba yra mūsų gintoji. Sela.

9. Šien eit, ir įwalgyt Pono

Diewo dárbus, kúrsai ant žemės to-
lius išpūstijimus padaro.

10. Kúrsai nurámda kárus po wi-
są swietą; kúrsai kálpines sulauža,
ragotines sudauža, ir wesiimmus ug-
nimi sudégina.

11. Tyléit it numanykit, kad as-
esmi Diewas. Aš saw garbę pada-
rysu tarp pagonų, aš padarysu saw
garbę ant žemės.

12. Pons Diews Zebaot yra su
mumis, Diewas Jolubo yra mums
apgintoju. Sėla.

47. Psalmas.

Apie Kristaus dangun-jungimą.

1. Psalmas, pirmgiedotins, waikū
Kora.

2. Džaugities i rankas mušdami
wissi žmones, ir pašukautit Diewui
linksmu balsu.

3. Aš Pons Diews, wissu aukš-
čiauasis, yra išgastingas, didis ka-
wólus ant wissos žemės.

4. Jis swietą pawers po musu, ir
žmones po musu toja.

5. Jis mums išrinko i tewisłės dali
garbę Jolubo, kurti jis myl. Sėla.

6. Diewas užjeng' sukawimu, ir
Wiespats su skambancze truba.

7. Laupinkit, laupinkit Diewą;
laupinkit, laupinkit musu karalu.

8. Aš Diews yra karalus ant
wissos žemės; laupinkit jam išmin-
tingay.

9. Diews yra karalus ant pagó-
nų; Diews sėd ant sawo šwentos
krėsės.

10. Kunigaitiszei tarp žmonių susi-
rinko, jeib butu žmones Diewui
Abraomo; nės Diews yra didey pa-
auštints prie didžiū ant žemės.

48. Psalmas.

Pawelslas káscjonistós bajorgida.

1. Psalm-giesmė waikū Kora:

2. Didis yra Pons Diews it didey
págitas mieste musu Diewo ant
sawo šwentos kálo.

3. Kálnas Zion yra kaip graži
pálėle, iš kurios linksmas wissa
žeme; pas káli prieš šidurę yra
mąstas didey karálus.

4. Diewas pasystams yra jū palo-
cise, kad jis yra apgintoju.

5. Aša šitay, karalai susirinko, ir
wissi pro káli nusitránse.

6. Jie nusidywijo, toktai regedami;
jie nusigando, ir parpále.

7. Drebejims jās tenay sugáwo, so-
pejimas, kaip moteriskę gimdancę.

8. Tu sudaužai aktrus jurėsa, per
rytū-węjį.

9. Kaip girdejom, taip ir régim
tai, ant miesto Pono Diewo Zebaot,
ant miesto musu Diewo; Diewas
amžinay tą išlaiko. Sėla.

10. Diewe, mes laukiam tawo
loškos, tawo bajorų.

11. Diewe, koks tawo wardas, to-
kia ir tawo garbė yra, itti swieto gá-
lo; tawo dešinė yra pilna teisybės.

12. Tesidžaug' kálnas Zion, ir
dukters Judo testow linksmos tawo
prowu dėley.

13. Upstokite Zion, ir apsikabinkit
jė, skaitylite jės koryczas.

14. Pilyną budawokit jės mūrus,
ir paduštininkit jės palocius; kad apie
tai sakyta butu waikū-waikams,

15. Kad gissai Diewas yra musu
Diewas wissadės ir amžinay; jis
wadzoj' mus kaip jaunimką.

49. Psalmas.

Pamoklinimas ir palinkiminojimas prieš pa-
latiną Diewo-nesibijanciją.

1. Psalmas waikū Kora, pirmgie-
dotins.

2. Pašlausykite, wissi žmones; dabo-
tkies wissi, kurie gywiešteshimmečesė,

3. Kaip prastieji taip ir ponai,
kaip bagotieji, taip ir pawargulei
podraugey.

4. Mano burna kalbės apie iš-
minti; ir mano širdis apie razumą
sakys.

5. Mės girdešim gerą kalbės, ir grá-
is išdumojimą ant arpos žaisime.

6. Kodel bijojaus piktos diensas,
kadba piktenybe mano pamintojū
manę apstoj'?

7. Kurie nusitil sawo lobjū, ir
girriasi sawo didžiu turtu.

8. Jūs brošis ne gal ney wieną
išwadūti, neygi ney wieną su Diewu
suderinti.

9. Aša * perbrangu yra jū du-

šiā iškādāti, kad tai ne ištāys
amšinay. ^{* Matt. 16, 26.}

10. Ir kaczēig jis ilgay patenka,
ar dābēs ne reģēs?

11. Kēs reģēsim, kad tofē išmin-
tingi taczau miršta, taipojau, kaip
ir durnieji ir paīkieji pragaīšta, ir
tur sawo lobi kitiems palikti.

12. Tai jā širdiēs noras, kad jā
namai pasiliktū wissādōs, jā gywē-
nimai patektū amšinay, ir turrētu
dīdē šlowē ant žemēs.

13. Taczau jie ne gal pasilikt' to-
kioj' šlowej; bet tur išgaīšti, kaip
galwijas.

14. Sziittas jā darbas tiktay pai-
kytē yra; taczau jā waikai tai girra
su sawo burna. Sela.

15. Jie gul pēkloj', kaip āwys,
smertis gāno jās; alle gerieji be-
wiēl ant jā ponawōs; ir jā tyczā-
wimas tur pragaīšti; pēkloj' tur
jie pasilikt'.

16. Alle Diews mano dušiq išgēl-
bēs iš pēklōs maciēs; nēsa jissai ma-
nē priēmē. Sela.

17. Nesibijōk, jey kas pralobsta,
jey garbē jo namū išsiplatina.

18. Nēsa mirdams jis nieko ne ims
drauge; ir jo garbē ne sēks ji.

19. Bet jis linskminas iš šitko gē-
ro gywēnimo, ir tai šlowina, jey kas
gerū dienū jēško.

20. Szittai jē citi pastuy sawo
tēwus, ir šwiesybēs ne reģ' am-
šinay.

21. Trumpay, kadā žmogus šlo-
wēje yra, ir ne tur rāzumo, tay jis
išgaīšta, kaip banda.

50. Psalmas.

Apie tikrą Dievo šaukba.

1. Psalmas Ušapo.

Diewas, Ponas Diewas, gatysis,
kalba ir šaukia swietui nā saulēs
užtektimo, ikti nusileidimui.

2. Iš Ziono prasidēs gražus stai-
stummas Diewo.

3. Musū Diewas atēit, ir ne tyl.
Išpūstijanti ugnis eit plm jo, ir
aplinsk ji dide wētra.

4. Jis wadin dangū ir žemē, kad
sawo žmones sūditu.

5. Surinkit man mano šwentāsus,

kurrie daugiaus laišo sudertimq, ne
kaip apierq.

6. Ir dangus apsatys jo teisybē;
nēsa Diewas yra sūdza. Sela.

7. Klausykite, mano žmones, dū-
kit man kalbēti, Izrael, dūk man
tarp tamēs ludditi: aš Diewas, esmi
tawo Diewas.

8. Del tawo apierōs aš ne baru
tawę; juē tawo dēginimo-apieros
wissādōs be to po mano ašiū yra.

9. Už ne imsu weršus iš tawo na-
mū, ney ošus iš tawo twārtū.

10. Nēsa wissos žwēris girtoje ma-
no yra, ir banda ant kálnū, kur jā
po tūkstanczis eiti.

11. Už pažystu wissus paukščius
ant kálnū, ir wissokios žwēris ant
lauko po mano ašiū yra.

12. Jey alkēzau, taw apie tai ne
satyczau; nēsa žemē yra mano, ir
wis, kas toje yra.

13. Bēs dingai, manę norinti jau-
tēnds walgit', arba ošū-kraujo gērti?

14. Uplerawōk Diewui dėkawoji-
mq, ir atadūk Aukščiausam sawo
pajadus.

15. Ir šaul' manēspi sawo bēdoje;
tay aš tawę išgēlbēsu ir tu manę
gārbisi.

16. Bet Diewo-nesibijanczam sa-
ko Diewas: kam tu pranēši mano
prisakimus, ir immi mano dertimq
i sawo burnq?

17. O taczau n' apkenti paklus-
nummq, ir n' apšimmi mano žo-
dū pilditi.

18. Wāgi reģēdams bēgi su jūm';
ir draugystę laikai su pėrjengtojeis
wenzawonyštēs.

19. Sawo burnai tu dūdi pikt' kal-
bēti, ir tawo liejuwis wartoj' mellus.

20. Tu sēdi, ir kalbi prieš sawo
broli, tu apkalbi sawo motindō sunę.

21. Tai tu darai, o * aš tylu, ir
tu tikki, manę toliu busenti, koks tu
essi; bet aš tawę forawōsu, ir taw
tai po ašiū statysu. ^{* Rym. 2, 4.}

22. Ben dabokities to, jūs, kurrie
Diewo užmirštāt, kad aš kartunta
ne praplēščzau, ir ne butu cę dau-
giaus ney wieno gēlbetojo.

23. Kurs dėkawonę apierawoj', tas
gārbini manę; ir cę yra kėlas, kad
jam parodau Diewo išgānimq.

51. Psalmas.

Dowido prīstvertimmo pawēlšlās.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins,
2. Kaip prārakšas Natonas pas jį atėjo, kadda jissai buvo prie Batsebės išejęs.

3. Dieve, būk man malonus pagal savo mielaširdingystę, ir išgesys mano griekus pagal savo didi susimilimą.

4. Mazgoš manę gėray nū mano nusidėjimū, ir apcypstys manę nū mano griekū.

5. Aš apcypstu savo nusidėjimus, ir mano griekai wissaday yra po mano akiū.

6. Taw wienam susigriekijau, ir piktay po tawo akiū dariau; kad tu teišus butumbei savo žodžiūse, ir cypstas pasiliktumbei, kadda sūdiams essi.

7. Sztay, aš iš griekningos sėklės esmi pagimdytas, ir mano motina manimi griekūse susigawo.

8. Sztay, tu mėgsti teisybės, kuri paslėpta yra; tu manę mokinni paslėptą išminti.

9. Apšlakstys manę Jopu, kad cypstas buczau; mazgoš manę, kad baltas buczau kaip sniegas.

10. Dūk man išgirst džiaugsmą ir linksmybę, kad kaulai džiaugtus, kuras tu sumušei.

11. Paslėpt savo wėidą nū mano griekū, ir išgesys wissą mano piktėnybę.

12. Išprowys maniše, Dieve, cypstą širdi, ir dūk man naują tikrą Dwašę.

13. Ne atmesk manę nū savo wėido, neygi atimk nū manęs savo šventą Dwašę.

14. Palinksmink manę wėl savo pagalba; ir linksmas Dwaše te išlaisko manę.

15. Aš ap peržengtojus tawo tėlus mokinu, kad griekininkai tawęsi prisiwerstu.

16. Išgelbės manę nū kraujo kaltybū, Dieve, kursai tu mano Dievs ir išgelbetojis essi, kad mano liejuwis tawo teisybę pagirtu.

17. Done Dieve, atwėrk mano lu-

pas, kad mano burna tawo garbę apsakytu.

18. Aš tu ne mėgsti apierū, aš taw rods tū dūczau, ir dėginimo apieros taw ne patinka.

19. Apieros, kurčiū Dievs mėgstas, yra smutna dwaše; smutną ir sudaužytą širdi tu, Dieve, ne papeiksi.

20. Gėray daryk Zionui pagal savo malonę; budawoš mūrus Jeruzalėje.

21. Tadda taw itiks apieros teisybės, dėginimo ir cėlos apieros; tadda apierawos taw jaucjus ant tawo altoraus.

52. Psalmas.

Dowido šumbimas ant Doeg.

1. Pamokinnimas Dowido, pirmgiedotins,

2. Kaip Doegs, Edomitas, atėjo, ir Saului sakydams täre: Dowids atėjo į namus Ugimelėko.

3. Ragi tyczojies, tu smartininke, kad galys išlados daryti? juš Diewo malone dar kas dieną patenka.

4. Tawo liejuwis misliū išladą ir pjauja mellais, kaip aštus baršdskutty.

5. Tu mielaus kalbi piktay, ne kaip gėray, ir mellus, ne kaip teisybę. Sela.

6. Tu rods kalbi wis, kas ant išgašinnimo dera, newiernu liejuwu.

7. Todėl Dievs tawę ir wissiklay išpūstys, ir sudaužys, ir iš tawo namū ištrauks, ir iš žemės gywuju išgašys. Sela.

8. Ir teisieji regės tai, ir bijosis, ir iš jo jūksis.

9. Sztay, tas yra tas wyras, kurs Diewą už savo palinkšminojimą ne laike; bet nusistiekėjo savo didų lobju, ir buvo galys išladą daryt.

10. Bet aš išsilaisvys, kaip žalas alliejaus medis Diewo namūse; nusistikiu Diewo malone wissadės ir amšinay.

11. Už dėkawoju taw amšinay, nesa tu gali tai gėray ištaisyti; ir laukšu tawo wardo, nesa tawo šventieji iš to džiaugiasi.

53. Psalmas.

Apie žmoną prapūlimą ir išganimą.

1. Pamokinnimas Dawido, švent-wietoj, paskerčų pirmgiedotins.

2. Paitieji kalba savo širdije: nera Dievo. Jie niekam ne dera, ir bjaurybę pastojų piktame savo el-gimne, čę niera neį wieno, kurs kę gēr' darytu.

3. Dievas pažvilgėjo iš dangaus ant žmonų waikų, kad regētu, ban butu kas išmanęs ir Dievo atbojas.

4. Bet jie wissi pallydo, ir ne-naudingais pastojų; čę niera neį wieno, kurs gēr' darytu, ir neį wienintelio.

5. Argi ne nor piktadėsei priimti pamokslą; kurrįe mano žmones ry-ja, kad sawę papennētu, o Diewų ne meldžia?

6. Bet čę jie bijos, kur ne reik bijotis; nės Dievas išbarsta warty-tojų kūnlus. Tu jās apgėdysi, nesa Dievs jās panieklin.

7. Už kad pagalba iš Ziono ant Izrael ateitu, ir Dievas sawo ap-kaltūsus žmones išgėlbētu! tai dżaug-tus Jotubas, ir Izrael linkšmas butu.

54. Psalmas.

Malba dėl pagalbos ir pagėlbėjimo.

1. Pamokinnimas Dawido, pirm-giedotins ant strūnų,

2. Kaip Sipitai atėjo ir tare Saului: Dawids pas mus pasislėpe.

3. Gėlbet manę, Diewe, dėl sawo wardo, ir daryt man prową per sawo macę.

4. Diewe, išklausyt mano malda, išmanyt žodžus mano burnos.

5. Nesa piktieji statosi prieš manę, ir staigus tyko mano dušios, neį Diewo bijasi. Sėla.

6. Sztay, Dievs man pristoj, Pons Dievs išlaiso mano dušią.

7. Jis piktėnybę mano nepriete-lams užmokės; išgaishint jās per sa-wo wiernystę:

8. Tay aš apierawosu taw link-smybės-apiera, ir tawo wardui, Pone Diewe, dėlawosu, kad jis taip labay mus linkšmin.

9. Nesa tu manę išgėlbi iš wissų

mano wargų, kad mano akis ant sa-wo neprietelų rėg' sawo dżaugsmą.

55. Psalmas.

Malba prieš newiernus brotus.

1. Pamokinnimas Dawido, pirm-giedotins ant strūnų.

2. Diewe, klausyt mano malda, ir ne pasislėpt man be prašant.

3. Dabotis ant manęs, ir išklau-syt manę, kaip aš taip smutnay tū-žijūs ir raudojų;

4. Kad neprietelus taip šautia, ir Dievo-nesibijąs taip spaudžia; nesa jie nor manę neteisybės kaltinti, ir didey manęs ne kėncija.

5. Mano širdis nusismūtij' manije; ir smerties išgąstis manę užpūle.

6. Baimė ir drebėjimas ant manęs atėjo; ir baisybę manę užpūle.

7. Už tarian: aš, kad sparnus tur-rėczau karmėl! kad lėczau, ir ben kur pasilicczau.

8. Sztay, tay aš labay atsitolin-czau, ir pušęzų pasilicczau. Sėla.

9. Už stubinczans, kad išbėgzau nūg didžio umaro ir wėtrės.

10. Dūk, kad jū liejuwjei ne su-taktu, Pone Diewe, ir dūk jiems prapulti; nės aš regiu piktėnybę, ir waidą miestę.

11. Toktai yra diena bey nakti wissados jū murtise; rupestis ir dār-bas yra widduje.

12. Įskėdijimas ponawoj' tise, mē-las ir prigawimas nesilauj' ant jū uliczų.

13. Kad dar ben mano neprietelus manę apgėdintu, aš tai kentėczau, ir kad manę ne kėncąstis manęs bai-dytus, tay aš pasislėpczau nū jo.

14. Bet tu essi mano draugas, ma-no parūpitojis, ir mano gentis;

15. Kurrū du prieteliškay su wiens wienu tarp sawęs būdawowa; mud-du waitščęzodawowa podraugey i Die-wo namus.

16. Smertis te užeit umay ant jū, ir jie turrētu gywi pėlson nu-žątti; nesa tikt piktėnybę yra tarp jū pulso.

17. Bet aš Diewop' šautų; ir Pons Dievs manę gėlbės.

18. Watarais, rytmečzels ir pietu-

mis skūsis ir raudosu, tay jis mano balsą išgirs.

19. Jis išgelbtis mano dušią nū tū, kurrie manęs tykoj, ir dūst jei pakąju; nesa daug jų yra prieš manę.

20. Dievs išgirs ir jās pažėmis, kursai wissada pasiliekt. Sela. Aš sa jie ne bus kitojie, ir nesibijos Dievo.

21. Aš sa jie užkabinsą jo pakajin-gišus, ir nešventu dāro jo derėjimą.

22. Jū burna glittėse yra, ne kaip swiestas, ir taczau dumoj' apie karą; jū žodzei švelnesni yra ne kaip aliejus, ir taczau yra nūgi kardai.

23. Guldyt sawo reikmenes ant Pono Dievo, tassai tawę aprūpis, ir teisui ne dūs amžinay nepaką-juje buti.

24. Ule, Diewe, tu jās nustumsi i gile dūbę; kraujo-trokštantieji ir ne-wiernieji sawo amžią ne per pusę nuwarys; bet aš nusitikiu tawimi.

56. Psalmas.

Malba prieš pėrsėkintojus.

1. Aukšinoji giesmė Dowido, apie paminnimą kunigaikščų tarp swėti-mųjų, kaip Pilištėnai ji sugawo Gate.

2. Diewe, buk man malonus, nesa žmones nor manę nugramzdinti; kas dien jie karauja ir wārgin manę.

3. Mano neprietelei kas dien manę nugramzdin; nesa daug prieš manę karauja puikiey.

4. Kadba bjaus, tay tawim nusitikiu.

5. Aš Dievo žodi girsu; aš Die-wui nusitikięsu, ir nesibijosu; ką da-rys man kunas?

6. Kas dien jie mano žodžus už-kabinna; jie iš wieno dumoja, man pikt' daryti.

7. Jie eit iš wieno tykodami, ir daboja ant mano kulnū, kaip ma-no dušią sugrėbtu.

8. Ką jie pikt' dāro, tai jau atlei-šta butu? Diewe, nustumt tolius žmones be jošio susimillimo.

9. Staityt mano bėgimā, surint' mano asaras i sawo šaką; be abbe-jojimo tu jas staitai.

10. Tadda mano neprietelei tur-ės atgalon' gręstis; kad aš hau-

siu, tay pajuntu, kad tu mano Die-was esi.

11. Aš girsu Dievo žodi, aš girsu Diešpaties žodi.

12. Aš Diewui nusitikiu; ir nesi-bijaus, * ką gal man daryti žmones? * Ebr. 13, 6.

13. Aš taw, Diewe, žadejan, kad taw noru dėkawoti.

14. Aš sa tu mano dušią išgelbėsei iš smertiės, mano kojas nū paslydi-mo, kad waiškęzoti galu po Dievo atia swiečybeje gywuju.

57. Psalmas.

Malba prieš neprietešū smarkumū.

1. Aukšinoji giesmė Dowido, ant balso: Ne prapuldi! pirmgiedotina, kaip dėl Saulo bėgo i dūbę.

2. Buk man malonus, Diewe, buk man malonus, nesa tawim nusitik' mano dušią; ir po pawėsu tawo sparnū nusitikiu, itkoley pėrcis ne-palāima.

3. Aš haukiu Diewop', aukščaju-sojop' Diewop', kursai mano war-gams galā dāro.

4. Jis sunčia iš dangaus, ir gelbti manę nū gedōs manę gramzdinnan-cziōs. Sela. Dievs sunčia sawo ma-longę ir wiernyste.

5. Aš gullu su sawo dušia tarp lūtū, žmonū waikai yra liepsnos; jū dantis yra ragotines ir strėlos, ir jū liežuwis aštrus kardai.

6. Išsikelt, Diewe, aukščiau už dangū, ir sawo garbę aukščiau už wissą swietą.

7. Jie mano žingnui tinklus spen-dzia, ir prispāudz' mano dušią; jie kasa po mano atia dūbę, ir patys ipāla. Sela.

8. Mano žirdis gatawa yra, Diewe, mano žirdis gatawa yra, kad giedo-czau ir laupšinczau.

9. Pabust' mano garbę, pabust' psal-tėrau ir arpa; anksty aš pabussu.

10. Pone Diewe, aš taw dėkawosu tarp žmonū pulkā; aš tawę laupšisau tarp žmonū.

11. Aš sawo malone su lyg dan-gum' išsiplātina, ir tawo tiesa, koley debesīs iškanka.

12. Išsikelt, Diewe, aukščiau už

dangus, ir tawo garbę aukščiau už
visą swietą.

58. Psalmas.

Stundimas ant aplalbetojų.

1. Aukšinoji giesmė Dawido, pirm-
giedotina, ant balso: Ne prapuldil!

2. Argi be žado pastojot, kad kal-
bėti ne norit, kas teisu yra, ir su-
diti, kas werta yra, jūs žmonū-waikai.

3. Beje, tyczomis darot neteisybę
žemėje, ir abelnay gwoltą darot sa-
wo rantomis.

4. Diewo-nesibijantieji * pertreipti
yra nū motinōs žywato; melagei kla-
joj' nū motinōs žywato. * Ep. 4, 18.

5. Jū sudukimas yra kaip suduki-
mas žalcio, kaip apfurstusi angis,
kurri sawo ausi užkėmė.

6. Kad ne girdėtu balsą žyno, bur-
tininko, kurs gėray mo' burti.

7. Diewe, sutrupišk jū dantis jū
burnoje; ir sutrink, Wiešpatie, tra-
minus jaunu lūtū.

8. Jie pragaišk, kaip wandū, kurs
nuteką; jie mierij' sawo strėlomis,
bet tos palūšta.

9. Jie sugaišta, kaip straige už-
troškta, kaip necyžu gimmes waisus
moteriškės, jie ne reg' sąulės.

10. Pirm neng jūš erškėčiai iš-
nos erškėtyneje, jūs kerštas taip
šwiežus nūstys.

11. Teisusis džiaugsis regėdams to-
ki atkeršimką, ir mazgōs sawo ko-
jas krauje Diewo-nesibijancio.

12. Kad žmones galės sakyti: tei-
susis tacjau gaus nūdą iš jo; jūt
Diews dar yra sudžia ant žemės.

59. Psalmas.

Malba prieš peršelintojus.

1. Aukšinoji giesmė Dawido, ant
balso: Ne prapuldil! kaip Saulas
nufunte, ir jo namus apšėgdino, kad
ji užmuštū.

2. Įsgėlbeš manę, mans Diewe,
nūg mano neprietelū, ir apgink ma-
nę nū tū, kurrie prieš manę stātosi.

3. Įsgėlbeš manę nū piktadėjū,
ir išwadūk manę nū kraujo-trošk-
tanczujū.

4. Nėsa štay, Pone Diewe, jie ty-
toj' mano dušios, stiprieji susirenka

prieš manę, be jokios mano kalty-
bės ir nusidėjimo.

5. Jie bėga be mano kaltybės, ir
pasigatawija; pabūst ir sutit manę,
ir išwel.

6. Tu Wiešpatie, Diewe Žebaot,
Diewe Izraelo, pabūst, ir atlankyš
wissus pagonus; ne buš ney wienam
tū malonus, kurrie taip drąsus pik-
tadėję yra. Sela.

7. Wakarais dūk jiems taipojau
kaukti, kaip hunims, ir bėginēt aplin-
kuy po miestą.

8. Štay, jie plėška tarp sawės,
tardai jū luposa; kas tai girdēs?

9. Bet tu, Pone Diewe, jūksies iš
jū, ir wissus pagonus apjūksi.

10. Del jū maciēs laikausi tawęs-
pi; nėsa Diews yra man apgintoju.

11. Diews man apstingay paroda
sawo malonę; Diews man dūst ma-
no džiaugsmą regėti ant mano ne-
prietelū.

12. Ne pasmaugš jūs, kad mano
žmones tai ne užmirštū; bet išwa-
jot jūs sawo mace, Pone Diewe,
musū apsaugotojau, ir nustumš jūs
žėmy.

13. Jū pamokšlas wieni griekai
yra, ir pasiliekt' sawo puikystėj', ir
mokinna tiktay keikimmus ir prieš-
tarawimus.

14. Įsgaišink jūs be wissōs ma-
lonės, išgaishink jūs, kad suteškėtu,
ir pajustu, jog Dievas ponawoj' ant
Jokubo wissame swiete. Sela.

15. Wakarais dūk jiems taipojau
kaukti, kaip hunims, ir aplink tel-
kinėti po miestą.

16. Dūk jiems tekėti šėn ir tēn
penušlō dēley, ir murmėti, kad ne
priwāga.

17. Bet aš giedosiu apie tawo mąci
ir rytmecejis girsa tawo malonę; nė-
sa tu effi man apgintoju, ir prisitil-
tejimas mano bėdoj'.

18. Už tawę, mans pagėlbetojau,
laupsisu; nėsa tu, Diewe, effi mano
apgintojis, ir mano maloningas
Dievas.

60. Psalmas.

Malba, kad gėray butu waitams Izrael.

1. Aukšina giesmė Dawido, ant

psaltero šepių strunų, pamokslui pirmgiedotina.

2. Kaip jis karavo su Syriais Mesopotamioj, ir su Syriais iš Zoba; kaip Joabs sugryžo, ir išmuše Edomitų druslės: dauboje dwylitą tūkstančią.

3. Dieve, tu mus patėmei ir išbarstei, ir papykęs buvai, tu mus vėl palinksmink.

4. Tu žemę pajaddinai ir suplėšei; tu gydiš jės praplyšimus, kurri tai po suplėšita yra.

5. Kėsa tu savo žmonėms didi wargą parodei; tu mums maltą wyno dawei, kad mes swirtinėjom.

6. Bet taczau tu ženkla dawei tamę bijantiems, kurri jie attiese, ir kurs jės drąseis padare. Sela.

7. Jeib tawo mylimieji išwadūti butu, taygi dabar gėlbet sawo dėšinę, ir išklauysk mus.

8. Dievs kalba sawo šventybėj, to dzaugius: aš dalyšu Silem, ir matošu pakalnę Sufot.

9. Gilead yr' mano, mano yr' Manasse, Epraim yra mėtis mano galwės, Juda yra mano kunigaitis.

10. Moab yr' mano mazgojimo-pudas, sawo kūrę aš ištiesiu ant Edom; Dilištea šukauja manęp'.

11. Kas gabęs manę i drūtą mieštą? Kas palydęs manę iš Edom?

12. Ar ne tu tai darysi, Dieve, kursai mus patėmi, ir ne išėisi, Dieve, ant mūsų pulko?

13. Dūk mums pagalbą bėdoj; nės žmonų pagalba niekam nedėra.

14. Su Diewu mes didžus dabus darysim; Jis mūsų neprietėlus pamis.

61. Psalmas.

Malda už wyrkaušbę, kad Bont Diews druta ją pillis butu.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins ant strunų.

2. Dieve, klauysk mano šauksmą, ir dabolis mano maldos.

3. Čonay ant žemės šaukiu tamęsp, kad mano širdis tušboj yra, tu wėst manę ant aukštės ūlės.

4. Kėsa tu esi mano nusitikėjimas, ir druta pillis prieš mano neprietėlus.

5. Aš gywėsu tawo namūse amžinay, ir glausūs po tawo sparnais. Sela.

6. Kėsa tu, Dieve, girdi mano pažadėjimus; tu geray apdowanoji tus, kurrie tawo wardo bijosi.

7. Tu dšdi karalui ilgą amšią, kad jo mėtai butu pailginti wissados ir amžinay.

8. Kad jis wissados išsilaito po akių Diewo. Išrodit jam malonę ir wienystę, kuros ji apsaugos:

9. Tay aš tawo wardą laupsiu amžinay, kad sawo pažadėjimus kas dien užmokėczau.

62. Psalmas.

Twirtas palinksminojimas prieš neprietėlus.

1. Psalmas Dowido, Jedutuno pirmgiedotins.

2. Mano dušia pasidūst Diewui, kursai manę gėlbt.

3. Kėsa jis yra mano ūla, mano pagalba, mano apgintojis, kad neį jokia priegada manę ne prapuldis, norint didžiausia butu.

4. Padoley jūs wissi ant wieno tykot, kad ji pasmaugtumbit, kaip kabancę sieną, ir iširusi mūrą?

5. Jie tiktay dumoj, kaip ji pamintu, mokinnasi mellati; dūst gėrus žodžus, bet širdije kėšia. Sela.

6. Bet mano dušia lauk tiktay Diewo; kėsa jissai yr mano nusitikėjimu.

7. Jis yra mano ūla, mano pagalba, ir mano apgintojis, kad aš ne pulsu.

8. Diwop' yr mano išgėnimas, mano garbė, ūla mano stiprybės, mano nusitikėjimas yra ant Diewo.

9. Nusitikėkities jūmi wissados, mēli žmones, išliekite sawo širdi po jo akis: Diews yra mūsų nusitikėjimu. Sela.

10. Bet žmones taczau niekai yra, didi žmones taipojau nusidėsti; jie mažaus swet' neį niekas, tiek jų yra.

11. Ne nusitikėkities ant neteisybės ir piktybės, nesilaikykities toliop, kas nieku yra; * jey jums lobis pripūla, tay širdi ant to ne guldykite.

* Matt. 6, 33. 1 Tim. 6, 9. 17.

12. Diews wieną žodi kalbėjo, tą

aš tulą kartą girdejan, kad Dievas
wiens galis yra.

13. Ir tu, Pone Dieve, esi ma-
lonus, užmoki košnam, kaip jis
užpelno.

63. Psalmas.

Girdingas išilgimmas tikrds Dievo slajmde.

1. Psalmas Dawido, kaip jis bu-
wo pūščioje Judo.

2. Dieve, tu esi mans Dievas,
anšty nubundu tawęsp'; mano du-
šia troškta tawęsp', mano kūnas iš-
siilgsta tawęs, saušoj' ir išdumwusoj'
žemėj, kur niera wanden's.

3. Čęjau weizdu ant tawęs tawo
šwentybėje, geisdams, regėti tawo
macę ir garbę.

4. Nėsa tawo malone gerėšne yra
ney gywastis; mano lupos laupsin-
na tawę.

5. Čęjau tawę rods laupšinczau,
kol gyws esmi, ir sawo rankas pa-
kėlęzau tawo wardan.

6. Tai butu mano širdiės dżaug-
smas ir linksmys, kad tawę link-
sma burna gārbint' galėczau.

7. Kad atsigullu, tay atsimenu ta-
węs; kad pabundu, kalbu apie tawę.

8. Nėsa tu mano pagalbinin's, ir
po pawęsu tawo sparnū aš girtūš.

9. Mano dušia kāba prie tawęs;
tawo dešinē manę išlaido.

10. Bet jie tykoj' mano dušios, ma-
nę užpult; jie žėmyn nucis po žemę.

11. Jie puls i kārda, ir tēš lū-
pėms.

12. Alie karālus dżangiasi Diewu.
Kursai per jį bāžysis, bus pagir-
tas; nėsa mellāgiū nasrai bus už-
kimšti.

64. Psalmas.

Malda už apsaugojimą amžio ir gėro warbo.

1. Psalmas Dawido, pirmgiedotins.

2. Klausyk, Dieve, mano balsą,
mano pasistundimme; apsaugoť ma-
no amžią nū baisaus neprietelaus.

3. Užslėp manę nū surinkimo pil-
tujų, nū pulko piktadėjų.

4. Kurrie sawo liejumjus āštrin,
kaip kārda, kurrie nūdingais sawo
žodžeis mierij', kaip šrelomis.

5. Jeib tylomis šānditu gėrąji;

umay jie šāudo ant jo, ney wieno
nešibaidydami.

6. Jie yra drąsus sawo piktais
sudumojimais, ir šako, kaip jie nor
šabangus spēsti, tarydami: kas jās
regēs?

7. Jie išdumoj' klastas, užlaityda-
mi tas tylomis, yra tytrus, ir umay
klāstą dāro.

8. Bet Dievas jās umay šāus,
ašsa jiems staudės.

9. Jā paczū liejumis jās prapul-
dys, kad jū jūstis, kas jās mato.

10. Ir wiši žmones, tai regėdami,
sakys: tai Dievas dāre, ir supras,
kad tai jo dārbas yra.

11. Teisieji dżangis Diewu, ir jū-
mi nusistiktės; ir wišos gėros širdys
iš to dżangis.

65. Psalmas.

Delawojims už Dievo gerybes trejopą wų-
rausei malbzai išrebitas.

1. Psalmas Dawido, giesmės wic-
toj' pirmgiedotins.

2. Dieve, tu garbinnams esi ty-
koje Zione, ir taw užmokami yra pa-
žadėjimai.

3. Tu išklausai maldą; todėl ateit'
tawęsp' wiši žmones.

4. Musū nusidėjimas didey mus
spaudza, tu roczyt' mums atlėisti
musū grietus.

5. Čėray tam, kurri tu išrenti
ir sawęsp' lėidi, kad gywėntu tawo
namāse, tas tur didi palinkšmino-
jimā iš tawo namū, tawo šwentōs
bažnyčios.

6. Išklausyt' mus pagal dywną
teisybę, Dieve, musū išgānimas; tu
esi nusistiktėjimu wišū ant žemės, ir
toly pas jūres.

7. Tu kālnus stiprey statai sawo
mācėje, ir išrėdyts esi šyla.

8. Tu tildai užimną jurū, užimną
jū wilnū, ir šautimną žmonū.

9. Kad išsigąstu, kurrie gywēn tāsė
kraštāsė, dėl tawo ženklū; tu palink-
šmini wis, kas krutuloja, kaip ryt-
meczeis, taip ir wakarais.

10. Tu atlankai žemę ir padrėfinti
jė, ir darai jė didey bagotą. Diewo
wersmē apšęzey tur wandens; tu dū-
di gėray užtikti jū jawams, nėsa tu
taipo žemę gėrini.

11. Tu girdai jōs wagas, ir pa-
slāpini jōs ārimā; lītumi tu tā pa-
mīnīšīni, ir žegnoji jōs žēlmeni.

12. Tu wainīksoji mētā sawo lob-
jū, ir tawo pēdos warwa rēbummu.

13. Gywenimai pūšcjoį taipojau
yra rēbus, ašja warwa; ir kalneli
aplīnkuy yra līnšmi.

14. Čanyklos yra pilnos awjū, ir
lankosa tātklus stow jawai, kad žmo-
nes iš to kryštāuja ir gieski.

66. Psalmas.

Raupte ir garbė brangiausū Diewo darbū.

1. Psalm-giesmė, pirmgiedótina.

2. Kryštāukite Diewui wissos žē-
mes; giedokite ant garbės jo war-
dui; girkit ji šlowingay.

3. Čartite Diewui: kaip dywni yra
tawo darbai! tawo neprietelei prieš
tawę nieko ne ištēsšes del didės ta-
wo maciės.

4. Wissos žėmes tur melsiši tawę,
ir laupsinti tawę, laupsinti tawo
wardą. Sela.

5. Kīšte šėn, ir įwalgykite Die-
wo dārbus, kursai taip stebuklin-
gas yra sawo darbūse, tarp žmonū
waitū.

6. Jis pėrweręj jures i sausum-
mą, kad pėsti per wandeni gal eiti;
to džaugiamies jeme.

7. Jis ponawoj' sawo mace amži-
nay, jo akis wėizd' ant žmonū; at-
sistyreji ne galės išsikėlti. Sela.

8. Laupsinkit jūs žmones musū
Diewa, didey išplātinkite jo garbę.

9. Kursai musū dušias gywas iš-
laiko, ir musū kojoms ne dūst' slysti.

10. Kėsa, Diewe, tu mus išmėgi-
nai, ir čyštijei, kaip sidābras čyšti-
jams yra.

11. Tu mas aplādinai temnycoį,
tu ant musū nāštą uždėjai.

12. Tu leidai žmones eiti per mu-
sū galwas; mes i ugni ir i wan-
deni nuėjom; alle tu mus išwedei
ir atgawinnai.

13. Todel aš su dėginnimo-apiro-
mis eisu i tawo namus, ir taw sa-
wo apsižadėjimą užmokėsu;

14. Kaip aš sawo lupas atwėrau,
ir mano burna kalbejo mano bėdoį.

15. Aš, taw rėbias dėginnimo-apie-

ras apierawōsu iš sudėgintū awinū;
aš apierawōsu įaucus su ožeis. Sela.

16. Kīšte šėn, klausyfit wissi, kur-
rie bijoties Diewo, aš išpāsatosu, tų
jis mano dušei padaręs.

17. Aš jopi šaukiau sawo burna,
ir garbinau ji sawo liežuwiu.

18. Jey aš tų pikt' misliciau sawo
širdiję, tay Pons Diews ne klausytu.

19. Todel Diews manę išklauso,
ir daboja ant mano prāšimo.

20. Pagārbints buk Diewas, kur-
sai mano malda ne paniekīn, ney sa-
wo malonę nū manęs kreipja.

67. Psalmas.

Malba ir belawone už maloningą Diewo
žegnonę.

1. Psalm-giesmė, pirmgiedótina ant
stranū.

2. Diewe, buk mums malonus, ir
pėrjėgnok mus, dūk mums šwiešči
sawo wėida. Sela.

3. Kad mes ant žėmės pažintum-
bim jo kėlą, tarp wissū pagonū jo
išgānimą.

4. Dėkawoj' taw, Diewe, žmones,
dėkawoj' taw wissi žmones.

5. Žmones džaugiši ir kryštāuja,
kad žmones tikray sūdiji, ir waldai
žmones ant žėmės. Sela.

6. Dėkawoj' taw, Diewe, žmones,
dėkawoj' taw wissi žmones.

7. Žėme dūst sawo waisū; pėrjėgnok
mus, Diewe, musū Diewe.

8. Pėrjėgnok mus, Diewe, ir wis-
sas šwiets jo tesibijos.

68. Psalmas.

Praralāwimas apie Kristaus paaukštinnimą,
ir jo šlowingą macę.

1. Psalm-giesmė Dowido, pirmgie-
dótina.

2. Tesikelie Diewas, kad jo neprie-
telei butu išwajoti, ir kurrie jo ne
kencę, bėgtu nū jo akiū.

3. Prawaryk jūs, kaip dumai pra-
wāromi yra; kaip wāšklas sutirpsta
nū ugniės, taipu tur sugaišti pikcieji
po akiū Diewo.

4. Bet teisieji tur džaugtisi, ir līn-
smintis po akiū Diewo, ir iš širdiės
džaugtisi.

5. Giedokit Diewui, laupsinkit jo
wardą, taissyfit kėlą lengway aten-

czam; jo wardas yra: Wiešpats; ir džiaugšties po jo atliū

6. Kurfai tėwas yra sirtatū, ir sudžia našlū; jis yra Dievas sawo šwentame gywėnime.

7. Dievas, kurfai bebėrniems namus waikais papildo, kurfai apkalčius išweda tikru czėsu, ir paliekt neklausanczus sausumoj'.

8. Dieve, kaip tu pirm sawo žmonū čjei, kaip tu waikščiojei po pūščią, Sėla:

9. Tay padrebėjo žėme, ir dangus warwėjo del šio Diewo; Sinai, dėley to Diewo, kurfai Izraelo Diews yra.

10. Bet dabar, tu Dieve, dūdi maloningą lytū, ir sawūsus, kurie išdzuwė yra, atgawinni,

11. Kad tawo žwėrys gal tėnay pabuti; Dieve, tu atgawinni pawargulus sawo gerybėmis.

12. Pons Diews dūst žodi didzeis pulkais Ewangelistū.

13. Karālei ir jų pulkai bėgte bėgo; ir namūšlowė išdalija plėšimką.

14. Kadda jūs gullit ant lauko, tay jibba, kaip sparnai karmėlū, kurie kaip auškas ir sidabras blizga.

15. Kadda wissogalistis šėn ir tēn tarp jų karalus štato, tay stojas šwiesu, kur tamsu buwo.

16. Diewo kálnas yra waisingas kálnas, didis ir waisingas kálnas.

17. Kam šokinėjate jūs didieji kálnai? Diewas mėgsta ant šio kálno gywėnti, ir Wiešpats czę pasiliekt wissadōs.

18. Wešimmas Diewo yra daug tūkstantis tūkstančių, Pons Diews yra tarp jų šwentame Sinai.

19. Tu užjengei aukštyn, ir apkalėi apkalimą, tu gawai dōwanas žmonėms, ir atpūlinėms, kad Diewas, Wiešpats, tēn išsilaitys. * Ecz. 4, 8. 10.

20. Pašlowinams t'essie Diewas kas dien'; Diewas mums * uždešt naštą, alle jis ir gėlbtū mus. Sėla. * 1 Kor. 10, 13.

21. Mes turrim Diewą gėlbanti, ir Wiešpati, Poną Diewą, iš smerties išgėlbanti.

22. Alie Diewas sawo neprietelū galwas sutris, su jų mūmenimi, kurie nū griekū nesilauj'.

A. Z.

23. Taczau sakō Pons Diews: aš riebusū nekurrus atwessu, iš gillummo jurū nekurrus atwessu.

24. Todel tawo šoja krauje tawo neprietelū bus dazyta, ir tawo šunis tą lafs.

25. Regima yra, Dieve, kaip tu ateini, kaip tu, mans Dieve ir karālau, pasirōdai šwentinyzoje.

26. Pirma eit giedojentieji, potam žaidzentieji tarp mergū bubnienczų.

27. Laupsinkit Poną Diewą surimūšę, jūs iš wersmės Izrael!

28. Czę Benjamins jaunāsus, bet tarp jų karalūjas, czę kunigaikščei Judo su sawo pulkais, kunigaikščei Sebulon, kunigaikščei Napтали.

29. Tawo Diewas tawo karalyste attiese, tą tu mums, Dieve, stiprint; nēsa tai tawo dārbas.

30. Del tawo bažnyčios Jeruzaleje karālei taw atneš dōwanas.

31. Barš žwėri nendrynėje, pulkā jāuczū tarp jų wersū, kurie sumina pinnigū dėley. Jis išwajoj' žmones, rods karāujanczus.

32. Kunigaikščei iš Egipto ateis; Murinū žėme išties sawo rankas Diewopi.

33. Jūs karalystės ant žėmės, giedokite Diewui, laupsinkit Wiešpati, Sėla;

34. Tą, kurfai wišur dangū waldō iš pradžių; štay, jis sawam peršūnui pridūs maci.

35. Dūkite Diewui maci; jo šlowė yra Izraelė, ir jo macis debesisa.

36. Diewas stebuklingas yra sawo šwentinyzoje; jis yra Diewas Izraelo, jis dūš žmonėms maci ir šyla. Pašlowints buš Dieve.

69. Psalmas.

Meišiohaus malba sawo kentėjime.

1. Psalmas Dowido, ant šešiū struonū pirmgiedotins.

2. Dieve, gėlbek manę; nēsa wandū man prieti itki dušios.

3. Aš nugrimstu gillumme purwyno, kur miera dugno; aš esmi gillumme wanden's, ir srowė manę nor passandinti.

4. Aš pašilau bešaukdams, mano káklas užtimmo; jau ne be regiu, kad taip ilgay turru laukti sawo Diewo.

5. Kurrie manęs be priejasties n' apšencz, tū yra daugiaus, ney plauktū ant mano galvės. Kurrie man ne wertay neprieteleis yra, ir manę prapuldo, didey gal; aš turru užmožeti, ką ne wogiau.

6. Diewe, tu žinai mano patysę, ir mano kaltybės niera tau užslėptos.

7. Ne dūš gedos gauti iš manęs, kurrie tauwęs laukia, Wiešpatie, Diewe Zebaot. Ne dūš gedos buti iš manęs, kurrie tauwęs ieško, Diewe Izrael.

8. Aš tauwęs dėl kenczu gėdą; mano wėidas pilnas yra apgėdinimo.

9. Aš swėtims pastojau savo broams, ir ne paįystams savo motinės wailams.

10. Aš aš be maž smertiės ne gawau iš didžio papypio dėl tawo namų; ir gėda tauwę gėdinanczų užpūl' manę.

11. Ir aš werčiu ir pástnikauju karčey; ir išjūkiamas esmi.

12. Aš apsiwilkauš žakų; bet jie iš to jūtiąsi.

13. Kurrie sed wartūse, plūškioj' apie manę.

14. Bet aš šautiu tauwėsp', Wiešpatie, malonės czėse; Diewe, per didę savo malonę išklaufsyt' manę wicnu savo išgėlbėjimu.

15. Išgėlbet' manę iš purwo, kad ne nugrimsczau, kad išgėlbėtas bucziau nū n' apšenczenczų manę, ir iš gillaus wādenio.

16. Kad patwanas manę ne nusstandintu, ir gillybe ne prarytu, ir stylė dūbės ant manęs ne susidarytu.

17. Išklaufsyt' manę, Pone Diewe, nės tawo malone yr' pilna palinksminojimo, gręžkis manėspi, pagal didi sawą susimillimą.

18. Ir ne slėpt' sawo wėidą nū sawo tarno; nės nusismūtįjau, umay išklaufsyt' manę.

19. Artinkis mano dušidėspi, ir išwadūt' ję; išgėlbet' manę dėl mano neprietelū.

20. Tu žinai mano apgėdinimą, gėdą ir apjūtą; mano priešininkai wissi yra po tawo atū.

21. Gėda man lauz' mano širdi, ir sloginna manę; aš laukiu, baukas gailėtus, alle czę niera ney wieno; ir palinksmintojū, o ney wieno ne randu.

22. Ir jie * dūst man tulži walgit', ir užsogą gėrti, didime mano troškumme. * Matt. 27, 34. 48.

23. Jū stėlas turrėtu buti jiems wirwė, ant užmožėjimo ir spāsto.

24. Jū atys turrėtu aptėmti, kad ne regetu, ir jū strenos wissadės te suboj.

25. Išliek sawą nemalonę ant jū, ir tawo baissingas kerštas sugautu jūs.

26. Jū gywėnimai turrėtu pusti pastoti; ir ney wieno ne butu, kurtai jū šėtroša gywėntu.

27. Aš jie pėsekkinej', kurri tu ištiklai, ir girriasi, kad tu sawūsus staudzey ištinki.

28. Dūš jiems iš wienės kaltybės pulti i kitta, kad ne ateitu tawo teisybėsp'.

29. Išgessyt' jūs iš knygų gywujū, kad su teisėseis ne butu prirašyti.

30. Bet aš esmi pawarges, ir ne galu; Diewe, tawo pagalba te apsaugo' manę.

31. Aš Diewo wardą laupsisu su giesme; ir ji didey garbisu su dėlawojimu.

32. Tai Ponui Diewui geraus itiks, ne kaip jautis, turris ragus ir nagus.

33. Pawargulei tai rėg' ir dzau-giasi, ir kurrie Diewą ieško, tū širdis bus gywa.

34. Aš Diewas klauso pawargusū, ir ne paniekin sawo apkal-tūsus.

35. Laupsint' ji dangus, žėme ir jūros, ir wis, kas jāsę frutta.

36. Aš Diews gėlbės Zioną, ir miestus Judo budawos, kad tēnay gywėntu, ir jie tus saw i dalytą butinay turrėtu.

37. Ir sėkla jo tarnū jūs i dalykus gaus, ir kurrie jo wardą myl, pasiliks jāsę.

70. Psalmas.

Dowido malda dėl pagalbos prieš neprietelus.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins, ant paminklo.

2. Stubinkis, Dieve, manę pagėlbēt, Viešpatie, man padėti.

3. Turrētu gėdėtis ir apgėdinti buti, kurrie mano dušios tykoj'. Turrētu atgalon gryšti, ir apgėdinti buti, kurrie man pikt wėlij'.

4. Kad wėl pagėdinti butu, kurrie ant manęs šaukia: ež, ež.

5. Turrētu dzaugtis ir pasilinksmint' tawimi, kurrie tawęs klaušinėj'; ir kurrie myl tawo išganimą, wissadōs šakytu: didėy buk pagārbints, Pone Dieve.

6. Bet aš esmi bėdnas ir pawar-ges, Dieve, stubinkis manėspi; nėsą tu esi mano pagalbininkis ir išgėlbėtojis, mans Dieve, ne trūk.

71. Psalmas.

Malda dėl išgėlbėjimo.

Pone Dieve, aš tawim' nusitikiu, niekaday ne dūk manę gėdoje buti.

2. Išgėlbēt manę per sawą teisybę, ir išwadūk manę, prilek' sawo ausis manėspi, ir gėlbēt manę.

3. Buł man stipri ūla, kurriōsp' wissada galėczau tekkėti, kursai man žadėjai gėlbēt; nėsą tu esi mano ūla, ir mano pillis.

4. Mans Dieve, gėlbēt manę iš rankōs Diewo: nesibijanciojo, iš rankōs neteiojo ir smarkininko.

5. Nės tu esi mano nusitikkėjimas, Viešpatie, Pone Dieve, mano nusitikkėjimas iš mano jaunystės.

6. Tawim' nusitikkėjau nūg augy-wės įwato, tu manę ištraūkėi iš įwato mano mōtinōs; iš tawęs aš wissaday gurrūs;

7. Už daugiems esmi kaip stebuklu; alle tu esi man stipru nusi-tikkėjimu.

8. Dūk mano burną tawo garbės ir tawo laupsės kas dien' pilnų buti.

9. Ne patrėm' manę mano senystėj; ne prastoł manę, kad pasilpsu.

10. Nės mano neprietelei kalba prieš manę, ir kurrie mano dušios tykoj', susirōdij' tarp sawęs,

11. Sačydami: Dievs ji prastojo; wykit ir sugaukit ji, nėsą ež niera išgėlbėtojo.

12. Dieve, ne buł toly nū manęs; mans Dieve, stubinkis manę gėlbēt.

13. Turrētu gėdėtis ir prapulti, kurrie stow prieš mano dušią; gėda ir apgėdimmu turrētu tie ap-pilti buti, kurrie mano nepalaimōs jėškō.

14. Bet aš wissadōs lūkstu, ir wissadōs tawo garbę praplātisu.

15. Mano burna apsakys tawo tei-sybę, kas dien tawo išganimą, kur-rus aš wissus ne paslaitau.

16. Už waišhczajo maccėje Vieš-patieš, Pono Diewo; aš tawo tei-sybę tiklay garbinu.

17. Dieve, tu manę iš jaunystės mokinnai; todėl apsakau tawo stebuklus.

18. Taiuojau ne prastoł manę, Dieve, senystėje, kad prajilsu, pa-toley tawo pėti apsakysu waitū wai-lams, ir tawo macci wissiems, kurrie dar užgims.

19. Dieve, tawo teisybe aukšta yra, tu didžus dāiktus darai; Die-we, kas taw lygus?

20. Nėsą tu man dādi jausti daug ir didžus wargus, ir manę wėl at-gaiwinni, ir sugražini manę iš gil-lumo žemės.

21. Tu manę labay išpeli ir manę wėl palinksmini.

22. Taygi aš taw ir dėkwoju psaltero: žaislais už tawą wiernystę, mans Dieve; aš taw laupsinu ant arpōs, tu šwentasis Izraele.

23. Mano lūpos ir mano dušia, kurrias tu išgėlbėjai, linksmintas ir laupsin tawę.

24. Ir mano liejuwis kas dien dumoj' apie tawo teisybę; nės gėdėtis tur ir apgėdinti buti, kurrie jėškō mano nepalaimōs.

72. Psalmas.

Praralawimas apie Kristų, ir jo karatysę.

1. Salomonui.

Dieve, dūk sawo sudą karalui, ir sawo teisybę karalaus sunui.

2. Kad jis tawo žmones westu prie teisybės, ir tawo sirtatas gėlbētu.

3. Dūk, kad kálmāi pašājs nēstu tarp žmonū, ir kálnēlei teisybē.

4. Jissai pawargusus žmones sude išlaifys, ir sirratas gēlbēs; ir bluznijanczus sudaušys.

5. Tu busi bijojams, pól šāule ir mēnū tektēs, i eišū cilē waikū.

6. Jis nužengs kaip lytus ant lauko, kaip šlāktai, kurrie žemē pašlāpin.

7. Jo cēsūsē žydēs teisusis, ir dis pašājus, pakoley mēnū ne bus.

8. Jis karalāus nū wienū jurū iškī Pittā, ir nū wandens iškī swieto galo.

9. Jam klónosis, kurrie pūšcjoj yra, ir jo neprietelei laižys dulkēs.

10. Karālei prie jurū ir šallū atneš downū; karālei iš karalyštēs Arabiōs ir Sēbōs atgabēs downū.

11. Wissi karālei jo melsis; wissi pagonai jam šlūžys.

12. Nēsa jis pawargusi šaukenti išgēlbēs, ir sirrātą, išgēlbetojo ne turrinti.

13. Jis bus malonus pawargusiems ir ubbagams; ir dušias sirrātū gēlbēs.

14. Jis jū dušias iš wylans ir piktēnybēs išgēlbēs; ir jū kraujās brangiey bus laižytas po jo ašiū.

15. Jis išliks gywas, ir jam bus dūtas auššas iš bagotōs Arabiōs; ir wissūdaj žmones melsis po jo ašiū, kas dien ji pagirs.

16. Ant žemēs, aukštay ant kálnū, jamai tánkūs bus; jū waisūs drebēs, kaip Libanons, ir šalūs miestāse, kaip žolē ant žemēs.

17. Jo wardas išliks amžinay, pakol šāule patēks; jo wardas bus waikū waikams sakytas, ir jie bus per tą žėgnoti; wissi pagonai ji garbis.

18. Pagirtas t' essie Diewas Wiešpats, Izraēlo Diewas, kursai wiens šebukšlus dāro.

19. Ir pagirtas t' essie jo pašlowintas wardas amžinay; ir wissos žemes t' essie pilnos jo garbēs, Amen, Amen.

20. Gālas maldū Dawido, sunaus Jzai.

73. Psalmas.

Palintšminojimas ir grandėnimas prieš pasipiktinimą, dėl palaimės Diewo-nesibijancijū.

1. Psalmas Ašāpo.

Izrael taczaus tur Diewą palintšminojimu, kursai tikt cžystōs širdiēs yra.

2. Bet aš be maž ne klupinėjau sawo šojomis, mano žingsnei be maž ne paslydo.

3. Nēs aš papykau ant gyrcelnū, regedams, kad Diewo-nesibijantiems taip gėray sėkasi.

4. Nēs jie niera smertiēs baimėje, bet stow drutay, kaip paloczus.

5. Jie ne yra nepalaimoje, kaip titti žmones, neygi wārginnami, kaip titti žmones.

6. Todėl jū tyczāwimas brangus dūiktis tur buti, ir jū piktēnybe gėras darbās tur buti wadintas.

7. Jie pašipucz', kaip rēbus pilwas; jie dāro, ką tiktay dumoja.

8. Jie wis paniekin, ir piktay apie tai kalba, ir kalba bey blūmija puikiey.

9. Ką jie kalba, tai iš dangaus tur kalbēta buti; ką jie sako, tai tur tikti ant žemēs.

10. Todėl pritar' jiems jū žmones, ir pulkais pas jūs bėga, kaip wandū,

11. Sakydami: bēs Diewas anū rūpintus? Nēs Aukšcāušasis jū atbotu?

12. Sžtay, tokie yra Diewo-nesibija, tie tur gėrą palaimą ant swieto, ir pralobsta.

13. Argi tai bus noprōsnay, kad mano širdis nebartinay elgiasi, ir kad aš sawo rankas nekaltybėje mazgoju?

14. Ir kas dien wārginnams esmi; ir mano korawone kas rytą gatawa?

15. Be maž' ir aš taip buczau šalēs, kaip jie; alle štay, tūmi buczau prasūdijēs wissus tawo waisūs, kurrie be butu buwē.

16. Aš dumojau apie tai, kad pėrmanyczau; bet tai man persūku buwo.

17. Ikki iėjau i Diewo šwentinyčią, ir pasiđabojau jū gālo.

18. Bet tu jās pastatai ant slidummo, ir parmeti jās žėmyn.

19. Kaip umay jie nieku pawiršta; jie suteskla, galą gāudami su išgąsčiu;

20. Kaip sąpnas, kam pabuddus, taip tu, Dieve, jū abrozą miestė darai papeiktą.

21. Bet staudu man širdiję, ir gėl man ingstūsė mano,

22. Kad aš paiku turru buti, ir nieko ne išmanyti, ir turru buti po tawo atidai taip galwijas.

23. Bet taczaus wissadōs tawęspi laikauši; nēs tu laikai manę prie mano dėpinės.

24. Tu wedi manę pagal sawo rodą, ir galāusey su garbe manę priimmi.

25. Kad aš tawę tikstay turru, tay aš n' atboju ney dangaus, ney žėmės.

26. Kaczeig mano kuns ir dušia apalpsta, tay tu, Dieve, taczaus wissadōs essi mano širdiēs palinksminojimas, ir mano dalis.

27. Nēs štay, kurrie nū tawęs atpūla, prapuls; tu išpūstiji wissus, kurrie prieš tawę tekšauja.

28. Alle tai yra mano dzaugsmas, kad aš laikauši Diewopi, ir sawo nusitikkėjimą statau ant Wiešpatiēs, Pono Diewo, kad wissus tawo dārbus apsačyciau.

74. Psalmas.

Malba dėl bažnyčiods išlaikimo.

1. Pamokinnimas Aškapo.

Dieve, kam tu mus taip iš wišo patremi? ir kam tokiu keršiu papykai ant amjū sawo ganyklōs?

2. Atsimink sawo surintimo, kurri tu iš senū dienū nusipelnei, ir saw i dali išwālneji; kėlno Zion, ant kurrio gyweni.

3. Mint ant jū kōjomis, ir prastumt jās žėmyn; neprietelus wistą pagadinno šwentinyčioje.

4. Tawo priešininkai rēl tawo namūsę, ir ištato tēnay sawo balmonus.

5. Kirmis yra rėgims blyzgās iš aukšto, kaip kadda girroje kerta ma yra,

6. Jie sukapoį wissas jo molawones firwjeis ir slutomis;

7. Jie sudėgin tawo šwentinyčią; jie wissap atšwenczia namus tawo wardo.

8. Jie sako sawo širdiję: plėškime jās; jie sudėgina wissus Diewo namus žėmėje.

9. Sawo ženklū ne be rėgims ir ney wiens praratas ne be sako mums daugiaus, ir ney wiens mokitojis ne be mokinna mus daugiaus.

10. At Diewe, kōley priešininkas gedys, ir neprietelus tawo wardą taip labay bluznys?

11. Kam sawo ranką attrauki, ir sawo dėšinę taip wissay sawo prie-globstiję laikai?

12. Bet Diewas yra mano karcalus iš senū dienū, iš kurrio wissa pagalba, kurri ant žėmės nusidāst.

13. Tu suardai jures per sawo māci, ir sulauzi smaktū galwas wandeniję.

14. Tu sukuli galwas bangōs-žurjū, ir dādi jas penukšlu žmonės pūščioje.

15. Tu dādi tekėti šaltinnus ir uppes: tu dādi išdyuti dides fromes.

16. Diena ir naktis yr' tawo; tu darai, kad taip saule, kaip ir žwaigždes tikru sawo kėlu tėka.

17. Tu kōnai žėmei statai jōs rubėjus; wāsarą ir žiemą tu darai.

18. Taygi atsimink to, kad neprietelus Diewą gedina, ir durni žmonės bluzni' tawo wardą.

19. Ne dūk dušią sawo kūr'selio žwėrui, ir ne užmiršk taip labay sawo bednują žmonėlū.

20. Atsimink derėjimo; nēs žėme wissur baisę yra išpūstita, ir trobos yra išardytos.

21. Ne dūk bednagi su gėda atstoti; nēla pawargulei ir sitratos gārbın tawo wardą.

22. Kėlšis, Dieve, ir užstoš sawo promą; atsimink gėdēs, kurri taw kas dien nusidāst nū paikujū.

23. Ne užmiršk šautummas sawo neprietelū; šautummas tawo priešininkū eiti jo ilgyn, jo didyn.

75. Psalmas.

Laupīt Dievs stebulā; grandēnims be bāimēs
ne pasiegtis.

1. Psalmas ir giesmē Ašāpo, ant
balso: Ne prapuldīt! pirmgiedotins.

2. Mes dešawojam taw, Dieve,
mes dešawojam taw ir apšākom ta-
wo stebuluss, kad tawo wardas taip
arty vā.

3. Āša sawo cēsu aš teisej sūdisu.

4. Šēme drēba, ir wissi, kurrie ant
jōs gwynā; bet aš stiprey laikau
jōs stulpus. Sēla.

5. Uš tariau gypelnams: nesigir-
kit taip; ir Diewo-nesibijantiems:
ne nusiitēkit ant sawo māciēs.

6. Ne nusiitēkit taip labay ant
sawo māciēs; ne kalbēkit tokiu no-
pertummu:

7. Ne ēsant bēdōs, ney nā uztēkē-
jimo, ney nā nusileidimo, ney iš
kālnā pušējoje.

8. Āša Dievas vā sūdza, kursai
ēi pazēmin, ir anq iškēl'.

9. Āša Pons Dievs tur kupa
ranfoje, pripilā drutu wynu, ir pil-
la iš to; bet piktieji wissi tur gērti,
ir mēles išbaigti.

10. Bet aš apšāysu amžinay, ir
laupsisu Diewā Jofubo.

11. Ir wissā māci Diewo-nesibi-
janczū sūlāužysu, kad macis teisojo
iškēlta butu.

76. Psalmas.

Dievas sawo surinkimo apgynims.

1. Psalm-giesmē Ašāpo, ant strūnā
pirmgiedotina.

2. Dievas Judēoj' pazystams vā;
Izraēle jo wardas vā pašlowintas.

3. Salēme vā jo šētra, ir jo na-
mai Zione.

4. Czejau jissai sūlāzja strēlas kil-
pino, šyda, kardā ir karā. Sēla.

5. Tu šlowingēsnis ir stiprēsnis
essi, neng razbajū kālnai.

6. Puiktieji tur buti applēšiti, ir
užmīgti; ir wissi karšygei tur ran-
kas palēst'.

7. Iš tawo bārimo, Dieve Jo-
fubo, užmiegt' taip širgas, kaip ir
wežimmas.

8. Tu essi išgāstingās; kas gal

po tawo ašā išsilākyt', kad tar
pyksti?

9. Kad dūdi girdēti sūdā iš dan-
gaus, tay nusiģasta šēme, ir nutyla;

10. Kad Dievas pasitel sūdīt', kad
ģēlbētu wissiems pawargusiems ant
šēmēs. Sēla.

11. Kad žmones priēš tawē san-
czia, tay tu garbē nusipelnai; ir kad
jie dar daugiaus sauczia, tay ir cē
essi gātwas.

12. Šadēkit ir attešēkit Wiešpa-
czui, sawo Diewui, jūs wissi, kurrie
aplinē ji este, nēškite dōwanas Iš-
gāstingam.

13. Kursai kunigāiģczams atim'
drašumma, ir išgāstingās vā tarp
karālū ant šēmēs.

77. Psalmas.

Gerūjā bēda ir patinkminojims.

1. Psalmas Ašāpo, Jēdutuno, pirm-
giedotins.

2. Uš šaukiu Diewop', sawo bal-
su; Diewop' aš šaukiu, ir jis iš-
klauso manē.

3. Cēse sawo bēdōs aš iēškau Po-
nā Diewā, mano ranfa naktij' vā
ištēsta, ir nesilauja; nēsa mano du-
šia ne priimma palinkšminojimo.

4. Kad smūtnas esmi, tay atsimenu
Diewo; kad mano širdis tūžbosa vā.
tay kalbu. Sēla.

5. Tu laikai mano akis, kad bud-
dētu; aš taip apalpau, kad ir kal-
bēt' ne galu.

6. Uš atsimenu jēnā gadynā, pir-
mujū mētū.

7. Naktimis atsimenu sawo strūn-
žaišlū, ir kalbu su sawo širdze; ma-
no dwāse tur tārdyti.

8. Urģi Pons Dievs amžinay ra-
trems, ir ney jokiōs malonēs dau-
giaus ne išrōdys?

9. Urģi jo malone wissai p galā
gāwo? ir pajādējimas lōwēsi?

10. Urģi Dievs užmiršo malonus
buti, ir sawo mielāširdingysē iš
keršto užrafinno? Sēla.

11. Bet taczau tariau: aš tai tur-
ru kēsti; dēšinė ranfa Aukšezāusojo
tai wis gal fittai p daryti.

12. Todeļ atsimenu darbū Pono
Diewo; beje, atsimenu tawo pirmujū
stebulū.

13. Ir kalbu apie wišsus tawo dārbus, ir sakau apie tawo ištātumus.

14. Diewė, tawo kėlas yra šventas; kame toks sylingas Diews kaip tu, Diewe, esi?

15. Tu esi tassai Diews, kurs stebuklus dāro; tu sawo sylą parodei tarp žmoniū.

16. Tu sawo žmones atpirkai macei, waifus Jokubo ir Jozėpo. Sėla.

17. Wādenis regėjo tawę, Diewe, wādenis regėjo tawę, ir prisibijojo, ir gillybės sautėjo.

18. Drumstus dėbesis lėjo wanden's; dėbesis growe ir žaibāwo.

19. Perkunas growe danguje, tawo žaibai twyskėjo ant žemės; žeme pašijuddino ir drebėjo iš to.

20. Tawo kėlas buwo jurofa, ir tawo tākas didžūse wandenisa; ir taczaus tawo pėdos ne buwo pašinamos.

21. Tu wedei sawo žmones, kaip awjū pulką, per Moizėjū ir Naroną.

78. Psalmas.

Pasakoymas Diewo gėrybiū ir šorawonū, sawo žmonėms paroditiū.

1. Pamokinnimas Asšāpo.

Klausykite, mano žmones, mano prisakimą; prilenkite sawo ausis žodžump' mano burnos.

2. Aš atwėrsu sawo burną kalbėti pamoklo žodžus, ir pasakysu sėnus nusidāwimus,

3. Kurrus girdejom ir žinnom, ir musū tēwai mums pasakojo;

4. Idant tū ne slėptumbim jų waikams, kurrie pastuy bus, ir apsaftumbim garbę Pono Diewo; ir jo māci bey stebuklus, kurrus jis padāre.

5. Jis ištate luddimą Jokubo waikams, ir dāwe žolaną Izraelė, kurri prisakė musū tēwams, kad tą mokintu sawo waifus;

6. Idant waikū waikai mokintus, ir waikai, kurrie dar tur užgimti; kad užaugę taipojau sawo waikams apsaftu;

7. Idant jie Diewui nusitiktėtu, ir ne užmirštu Diewo darbū, ir jo prisakimū klausytu,

8. Ir ne butu, kaip jų tēwai, prie

Diewo ne pasilaukanti ir ne klausanti gimminė; kurrōs širdis ne buwo stipri, ir jōs dwāse Diewui wienay ne itiktėjo.

9. Kaip waikai Epraim, kurrie šarwoti kilpini nešodami, atpūle cėse kowōs.

10. Jie ne laike Diewo derėjimą; ir ne norėjo jo prisakimū klausyt'.

11. Ir užmiršo jo darbū, ir jo stebuklū, kurrus jiems buwo išrōdės.

12. Po atliū jų tēwū jissai padāre stebuklus, Egipto-žemėje ant lauko Joan.

13. Jis * pėrdalijo jures, dādams jųs pėreiti; ir taisė wandeni, kaip murą. * 2 M. 14, 21.

14. Jis dienoye jųs wēde debesimi, ir naščę žibancę ugnimi.

15. Jis pėrplėše ūlas pūščyoje, ir girde jųs wandenimi apščey.

16. Ir dāwe uppeles iš ūlū tekėti, kad nutektėtu kaip wanden's srowes.

17. Taczu jie dar wēl susigrieti pries jį, ir ipytino Aukščiausiąjį pūščyoje.

18. Ir pagunde Diewą sawo širdisa, penuklā prašydami sawo dušei.

19. Ir kalbėjo pries Diewą sakdami, bės galėtu Diews stālą taisyt' pūščyoje?

20. Sztay, jis tiesa ūlą ištiktė, kad wandū tektėjo, ir uppes patwinno; bet kaip gal jis dūnōs dūti, ir sawo žmonėms mėsos padėti?

21. Bet kaip Pons Diews tai girdejo, didėy supyko; ir ugnis ussidege Jokube, ir kerštas ant Izraelo,

22. Kad jie ne pasitiktėjo Diewu, neygi lauke jo pagālbōs.

23. Ir jis prisakė debesims aukštay, ir atwėre wartus dangaus,

24. Ir dāwe Manną ant jų nulyti, kad wālgitu, ir dāwe jiems dangaus dūną.

25. Jie wālgė Anglū-dūną; jis atsunte jiems walgimo apščey.

26. Jis dāwe pūsti rytū-wėją po dangum', ir pakėle per sawo maci wėją iš pētū,

27. Ir dāwe ant jų mėsos nulyti, kaip dulkes, ir pauščyus, kaip šezdras jurū.

28. Ir dāwe tus nupulti tarp jū wissur, kur jie gywendawo.

29. Tay jie wālgē, ir per miera primālgē; jis dāwe jiems išpildit' sawo ussigėidimq.

30. Bet kaip jie buwo išpildę sawo ussigėidimq, ir dar buwo bewālgq:

31. Tay atėjo ant jų naršas Die-wo, ir nušawinno wyrāušūs tarp jų, ir nušawinno gerāušūs Izraelė.

32. Bet be to wisso jie daugiaus susigriekšijo, ne tikėdami jo stebuklams.

33. Todėl dāwe jųs numirti, kad jie nieko ne gāwo, ir turrejo, kōl gywi, wārginnami buti.

34. Kad jųs nušawindawo, tay ieškojo ji, ir prisiwerte anksty Die- wopi.

35. Ir atsiminne, kad Diewas yra jų ūla, ir Auškežausasis Diewas jų Išgėlbėtojis esti.

36. Ir klaskāwo jam sawo burna; ir mellāwo sawo liejuwju.

37. Bet jų širdis ne laikėsi twirtay prie jo; ir ne pilnawojo wiernay jo derėjimq.

38. Bet jis buwo mielasirdingas, ir atleido griekus, neį išgāšino jųs; ir tankiey nuėręs sawo naršq, ir ne išlėido wissq sawq kerštq.

39. Nėsa jis atsiminne, kad jie ku- nas esq, wėjas, kursai nueit, ir ne sugręsta.

40. Jie tankiey ji ikeršino pūš- czoje, ir didey ipykino ji pustynėje.

41. Jie Diewq wissādōs iš nau- jo gunde, ir pamokinno šwentąjį Izraelė.

42. Jie ne atsiminne jo rankōs, tq dieng, kurrę jųs išgėlbėjo nū ne- prietelū;

43. Kaip ir jis sawo ženklus buwo padārs Egipto-žemėje, ir sawo ste- buklus žemėje Soan;

44. Kaip jis jų wādeni werte i kraujq, kad jie ne galėjo gert' iš sawo upjū;

45. Kaip jiems firmeles atsunte, kurrios jųs ęde, ir ruppuišes, kur- rios jųs gadinno.

46. Ir dāwe jų waisū patrankoms, ir jų sekq žogams.

47. Kaip jų wyn-mėdžus muše le-

dais, ir jų morū-mėdžus krušemis.

48. Kaip jų bandq muše ledais, ir jų laimeng žaibais.

49. Kaip tarp jų sunte piktū an- gėlū sawo didžame narše, ir dāwe jųs sautėti, keršiti, ir pikt' daryti.

50. Kaip labjaus ušlėido ant jų sawo kerštq, ir jų dušiq iš smer- tiēs n'išgėlbėjo; ir dāwe jų bandai maru išgāišti.

51. Kaip numuše wissq pirmgim- mi Egiptū-žemėje, pirmūsus kudi- kius šetrūsė ūmo.

52. Ir dāwe sawo žmones išeiti kaip awis; ir wėde jųs, kaip pulkq pūšczoje.

53. Ir wėde jųs pakājuje, kad ne prisibijotus; bet jų neprietelei nu- stendo jurofa.

54. Ir atwėde jųs i sawo šwen- tūsus rubežus; šop' kalnop', kurri jo dešinē nupelne.

55. Ir prawāre pirm jų žmones, ir dāwe jiems išdalyti tēwisę, ir dāwe annū gywenimūse gywenti gim- mines Izraelo.

56. Bet jie gunde ir ipykino Die- wq, Auškežausąjį; ir ne laikė jo luddimus.

57. Ir atpūle, ir paniekino wis, kaip jų tēwai; ir ne laikė, kaip at- silėids kilpinis.

58. Ir ipykino ji sawo aukštybė- mis; ir ipykino ji sawo balwonais.

59. Ir kaip tai Diews girdejo, tay jis ikeršo; ir atmete Izraelq didey.

60. Kad jis sawo gywenimq Si- loj' prastojo, šetras, kur tarp žmo- nū buwo gywėnas.

61. Ir padawė jų mātē apkalī- mui; ir jų grašumq i rankas ne- prietelaus.

62. Ir padawė sawo žmones kārdui, ir didey supykō ant sawo tēwisēs.

63. Jū jaunimq suėde ugnis; ir jų mergos turrejo pasilikti' ne- tekėjusos.

64. Jū klebonai kārdu prapūle; ir ne buwo nāšles, kurrios galētu raudōti.

65. Ir Pons Diews pabuddo kaip miegāsis, kaip stiprus frykštājuja, nū wyno pareidams.

66. Ir ištikto sawo neprietelus iš

nipakalic; ir padāre jiems āmžinā gēdā.

67. Jis paniekinnō sētras Jozēpo; ir ne aprinko gimminē Epraim.

68. Bet išķrinko gimminē Judo; kalinā Zion, kurri jis mīlēdāwo.

69. Ir budāwojo sawo šwentiny-
cziā aukštay, kaip jēme, kurri amžī-
nay turrētu stipray laikytis.

70. Ir aprinko sawo tarnā Do-
widā, ir atēme ji nū awjū gardo.

71. Nū žindanczū awjū atēme jī,
kad jo žmones, Jokubā, ganytu, ir
jo tēwiskē Izrael.

72. Irgi jis gāne jās tikra wier-
nybe; ir walde jās wissokia išmineze.

79. Psalmas.

Malba priekš neprietelus teiņbēd.

1. Psalmas Ašāpo.

Pone Diewe, pagonai ipūle i tawo
tēwiskē, tie neczytā dāre tawo šwen-
tā baznycziā, ir iš Jeruzalēs atmenū
kruwas padāre.

2. Jie lamonus tawo tarnū paukš-
czams po dangum' dāwe sūesti,
ir miešā tawo šwentujū žvētims
jēmeje.

3. Jie kraujā praliejo aplink Je-
ruzalē, kaip wādeni; ir ne buwo
ney wiens, kurs pakāstu.

4. Mēs pastojom gēda sawo sūse-
dams; apjūku ir paniekinnimu tiems,
kurrie aplink mus yra.

5. Pone Diewe, koley tu nori taip
didey pykti? Ir sawo didi pāpykti
kaip ugni dāsi degti?

6. Jālieš didi sawo ķerštā ant
pagonū, kurrie tawē ne pazystā; ir
ant karalyštū, kurrie tawo wardo
nesimeldz'.

7. Nēsa jie sūede Jokubā, ir jo
namus išķūstijo.

8. Ne atsimink pirmajā musū grie-
kū; sūsimink ant musū umay; nēsa
jau reti pastojom.

9. Gēlbēš tu mus, Diewe, musū
gēlbētojan, dēl garbēs sawo wardo;
išgēlbēš mus, ir atlēiš mums mu-
sū griekus, dēl sawo wardo.

10. Kodel dādi pagonams satyti:
kame dabar jā Diewas? dūš žinno-
ma buti tarp pagonū po musū atīū

atšķēšijimā pralietojo kraujo tawo
tarnū.

11. Dūš itki tawē išķakti dūšauji-
mus apkāltujū; pagāl didi sawo pē-
ti išķaikst waiķus smerties,

12. Ir atadūš musū sūsedams Jēp-
tyneropay i jā anti jā gēdā, kurte
jie tawē, Pone Diewe, apgēdino.

13. Bet mes, tawo žmones, ir
amys tawo ganyklēs, dēkawojam
taw amžinay, ir apsākom tawā gar-
bē wissaday.

80. Psalmas.

Malba uļ išķaitimā dūšēstēs wynciēd.

1. Psalmas Ašāpo, ant psaltero
ķēšijū strūnū pirmgiedotins.

2. Tu ganytojan Izraelo, kļausyk,
kursai Jozepā ganai, kaip āwis;
pasirōdīš, kursai sēdi ant Kērubynū.

3. Pabuddīš sawo māci, kursai tu
pirm Epraim, Benjamin ir Manasse
essi, ir ateik mums ant pagālbēs.

4. Diewe, palinksmink mus, ir
apšwieš mus sawo weidū, tay tarp-
sime.

5. Wiešpatie, Diewe Zebaot, koley
tu ķeršiji ant maldēs sawo žmonū?

6. Tu peni jās ašarū-dāna, ir gir-
dai jās dide kupa, ašaromis pripilta.

7. Tu pastatai mus musū sūsedams
ant waido; ir musū neprietelei jā-
kiasi musū.

8. Diewe Zebaot, linksmink mus,
dūš šwiešti sawo weidā, tay tarpšime.

9. Tu atgābenai wyncēdi iš
Egyp̄to, ir prawarei pagonus, ir tā
czēpijei. * Mart. 12, 1.

10. Tu pirm jo ķēlā pramynei; ir
dāwei jī išķaknit', kad jis jēme iš-
pildo.

11. Kālnai apdenkti yra jo pawē-
su; ir jo šakēlėmis Diewo cēdrai.

12. Tu jo augmeni išķlātinai itki
jūrū, ir jo šakas itki wādenū.

13. Kamgi tu jo tworā išardei,
kad jē sudrāska, kas tikstāy praeit?

14. Medinnos fiaules jī išķnišo;
ir žvēris jī sugadinno.

15. Diewe Zebaot, grēšlīsi taczaus,
weizdēš iš dangaus, ir ižwalgt', ir
atlankt' šī wyncēdi;

16. Ir kawot tā, kurri tu saw sti-
prey išķrinkai.

17. Paveizdēš, ir bārē, kad dēginimas ir drāštimmas lāutus.

18. Tawo ranka te apsaugoš' žmones tawo dešinēs, ir žmones, turus tu saw stiprey išrinkai:

19. Tay ne atstōsim nā tawēs; dūš mus gýwus išklikti, tay tawo wardā mēšime.

20. Wiešpatie, Diewe Zebaot, linkšminēš mus; dūš šwieštie sawo wēidā, tay tarpšime.

81. Psalmas.

Grābēnimas, šoku bubu šwentos bienos tur buti šwenczamos.

1. Ant Gītītōs pirmgiedotins Aššāpo.

2. Linkšmay giedokite Dieuwī, kurs musū stiprybe yra; kryščiāukite Dieuwī Jokubo.

3. Imkite psalmus, ir dūkite šēn bubnus, linkšmas arpas su psaltēreis.

4. Trūbifite naujame mėnēšije trūbomis, ant musū šwentēs lāpbudžū.

5. Ašsa toktay yra budas Izraēle, ir prewa Diewo Jokubo.

6. Toktai jis ant luddimo ištate tarp Jozēpo, jiems išeinant iš Egipto žemēs, ir swētīmā liešuwī girdėjus.

7. Kaip aš jū pēti nā naštōs buwau išwālnijēs; ir jū rankos atliko nū pādū.

8. Kaip tu manēspi šaukiei bēdoje, aš išgēlbėjau tawē; ir išklausiau tawē, kaip wētra tawē užpūle; ir mėginau tawē pas waidwandeni. Sela.

9. Klausykite, mano žmones, aš tarp jusū luddišu; Izraēl, tu manēs klausyk.

10. Kad ne butu tarp jusū fitto Diewo; ir tu swētīmā Diewā ne mēlstumbei.

11. Aš esmi Wiešpats, tawo Diewas, kursai tawē iš Egipto žemēs išwede; atwērk sawo burnā diēy, dūš man jē pilditi.

12. Bet mano žmones ne klauso mano balso; ir Izraēl ne nor manēs.

13. Tay paleidau jās pagal geidulus jū širdiēs, kad waikščjotu pagal sawā rodā.

14. Jcy norētu mano žmones mar-

nes klausyti, ir Izraēl ant mano kēlū waikščjoti:

15. Tay aš jū neprietelus tājau pažeminczau, ir sawo rankā ant jū priekšininkū gręščzau.

16. Ir kurrie Ponā Diewā n' apkencza, turrētu priekš jū niešo ne ištesseti; bet jū cželas turrētu amžinay buti.

17. Ir aš jūs gerāusais kwiczeis penēcza, ir mėdumi iš ūlōs pašotinczau.

82. Psalmas.

Apie walbimā ir rēdā swētīgēdōs wyrausybēs.

1. Psalmas Aššāpo.

Diewas stow surinkime Diewo, ir yra sudžia tarp diēwū.

2. Pakoley neteisey sūdisite, ir Diewo: nesibijanczus didžausoj' garbēj' laikysite? Sela.

3. Darykite promas pawargusam ir sirrātai; ir gēlbēkit reikalingajū ir pawargusū promoj'.

4. Išwadūkite prastajū ir pawargusū; ir ištāukite jū iš máciēs Diewo: nesibijanczujū.

5. Bet jie ne priimma pamoklā, ir to ne atboj'; jie wissadōs waikščj' tamsummoj'; todėl tur wissū žemēs gruntai pulti.

6. Aš tiesa tariau: jūs este diēwai, ir wissū waikai Aukščiausiojo.

7. Bet jūs miršite kaip žmones, ir kaip smarfininkas prapulsite.

8. Diewe, kēlkis ir sūdyt žemē; nēša tu esšī Wiešpatimi ant wissū pagonū.

83. Psalmas.

Malba dėl pagālbēs priekš kajnyčjēs neprietelus.

1. Psalm-giesmē Aššāpo.

2. Diewe, ben ne tylēš taip, ir ne buš taip tylis; Diewe, ben taip po nesislėp.

3. Ašsa štay, tawo neprietelei siaucza, ir kurrie tawē n' apkencz', attiesa sawā galwā.

4. Jie kytrey mislij' priekš tawo žmones; ir dumja priekš tawo pašlėptūs.

5. Szēnay, šako jie, išpūstikim jās, kad jie ne butu žmones; kad

wardo Izraēlo daugiaus ne butu minnēta.

6. Kēsa jie susikalbējo, ir susitarę yra priēš tawę:

7. Sēštros Edomitū ir Ismaelītū, Moabitū ir Ugariūt,

8. Gebalitū, Ammonitū ir Amalekitū, Pilistēnai, ir kurrie yra Tyroj.

9. Ussur taipojau su jeis eit iš wieno; ir padest waikams Loto. Sēla.

10. Padaryt jiems kaip Midianitams, kaip Sisserui, kaip Jabinui, pas upę Rison;

11. Kurrie buvo išpūstīti pas Endor, ir pastojō kaip purwas ant jēmės.

12. Padaryt jū kunigais, kaip Oreb ir kaip Seeb; wiissus jū wyrāusus kaip Sēbą ir Zalmuną.

13. Kurrie sakō: mes gywēntinay gāusim Diewu namus.

14. Diewe, padaryt jās, kaip wēsulą, kaip jawēnas wējo wāromas.

15. Kaip ugnis girrę sudėgin, ir kaip liepsna kālnus uždėga;

16. Taipō jās pērsēdīnēt sawo šturmū; ir išgandīt jās sawo wētra.

17. Daryt jū wēidą gēdōs pilnā, kad tawo wardo klāusīnētū.

18. Jie turrētū gēdētis ir nusiqtasti jo ilgiaus, jo daugiaus; ir gēdoje buť, ir prapulti.

19. Tay jie išpažys, kad tu sawo wardu wiens wadinnams essi Ponas Diewas, ir Aukščiausasis po wiissą swietą.

84. Psalmas.

Apie baznocią ir molitojų klūjda.

1. Psalmas waikū Kora, ant Gītītōs pirmgiedotins.

2. Kaip meilingi yra tawo namai, Diewe Zebaot.

3. Mano dušia išsiitqsta ir geidulāus pryangiū Pono Diewo; mano tunas ir dušia dzaugiasi iš gywojo Diewo.

4. Kēsa pauktis rādo namus, ir kregidē sawo lizdą, kurroj' isper' waiissus; butent tawo altorus, Diewe Zebaot, mans karālau, ir mans Diewe.

5. Gēray tiems, kurrie tawo namūse laikosi, tie tawę wiissaday gārbīn. Sēla.

6. Gēray tiems žmonēms, kurrie

tawę uš sawo stiprybę laiko, ir iš širdiēs tawęs klāuso.

7. Kurrie pēreit wargingą swietą, darydami cęjau šullinus; ir molitojei dide žėgnone bus aprēdyti.

8. Jie gāuna wieną apgalėjimą po antro, kad regima butu, tikrą Diewą Zione esanti.

9. Wiešpatie, Diewe Zebaot, išklausyt mano maldą; pėrmanyt tą, Diewe Jokubo. Sēla.

10. Diewe, musū styda, ben wēizdēt; dabōkis karalyštēs sawo moštitojo.

11. Kēsa wiena diena tawo pryangiūse gerėne yra, nēt kītū tūstantis. Aš wēliciaus wartininku buti sawo Diewo namūse, ne kaip ilgay gywēnti namūse Diewo-nesibijancijų.

12. Kēsa Diewas Wiešpats, yra saule ir styda; Ponas Diewas dūst malonę ir garbę, jis ne dūs stototi gēro geriems.

13. Wiešpatie Zebaot, gēt tam žmogui, kurs tawim' nusitit.

85. Psalmas.

Malda dėl Diewo pagalbės, ir išlaikimo wiissā reba.

1. Psalmas waikū Kora, pirmgie-dotins.

2. Pone Diewe, tu pirm to malonus buwai sawo žėmei, ir apkaltūsus Jokubo išgēlbėjai.

3. Tu pirm to nusidėjimus atleidai sawo žmonēms, ir wiissus jū grietus apdengei. Sēla.

4. Tu pirm to wiissap atsilėidai, ir nusigręžei nū didžio sawo kēršto.

5. Linksmint mus, Diewe, musū Iškanytojai, ir laukisi nū sawo nemalonēs ant musū.

6. Urgi amžinay ant musū pyktit Ir wiissadōs ant musū kēršiti?

7. Urgi ne wēl mus atgawisi, kad tawo žmones galētu tawimi dzaugtisi?

8. Pone Diewe, parōdit mums sawo malonę, ir gēlbēt mus.

9. Aš, kad gir dėcāu Poną Diewą kalbanti, kad pakājus pajadētu sawo žmonēms, ir sawo šwentiems;

Kad jie ant šokių neišmintiūs ne pasileistų.

10. Aš taciau jo pagalba artų yra tiems, kurie jo bijos, jeib mūsų žemė garbė laisvutis.

11. Kad loska ir wiernyste susititū; teisibe ir pakajus pasibucūtu.

12. Kad wiernyste ant žemės augtu, ir teisibe iš dangaus žurētu.

13. Kad Pons Dieus ir mums gėr' darytu; kad ir mūsų žemė dūtu savo waisū.

14. Kad teisibe taciau po jo ašiu butu, ir išsilaisvitu.

86. Psalmas.

Wifofia Dawido malda.

1. Malda Dawido.

Pone Dieve, prilek savo ausis ir išklausk mane; nesa sirtata ir pawardes esmi.

2. Apsaugok mano dušią, nės aš esmi šventas; gėlbel tu, mans Dieve, sawam tarnui, kursai tawim' nusitit.

3. Pone Dieve, buk man malonus; nės aš kas dien tawesp' haukiu.

4. Palinksmink dušią savo tarno; nesa tawes, Dieve, aš išsilgstu.

5. Nesa tu, Dieve, essi geras ir malonus, dides malonybės, wiffiems, tawę besimeldziantiems.

6. Pėrmanyk, Pone Dieve, mano maldą, ir dabokis balso mano prāsimo.

7. Bėdoje meldžius tawes; tu norėtum' manę išklausti.

8. Pone Dieve, niera taw ney wiens lygus tarp diemū; ir ney wiens taip gal daryti, kaip tu.

9. Wiffi pagonai, kurrus tu sutwėrei, ateis ir melsis po tawo ašiu, Pone Dieve, ir tawo wardą gėrbis.

10. Kad tu taip didis essi, ir stebulius darai, ir wiens Dievas essi.

11. Kodik man, Pone Dieve, sawo kėla, kad waisfjoczau tawo teisibeje; išlaisyk mano širdi prie to wieno, idant bijocjus tawo wardo.

12. Aš dėkwoju taw, Wiefpatie, mans Dieve, iš wiffos širdies, ir gėrbinu tawo wardą amžinay.

3. Nės taw malone dide yra

ant manes, ir išgėlbejei mano dušią iš gillōs pėklōs.

14. Dieve, puikieji stengiasi prieš manę, ir pulkas smartininkū tytoj' mano dušios, ir ne tur tawę po ašiu.

15. Bet tu, Pone Dieve, essi miešasirdingas ir malonus, fantrus, ir dides malonės bey wiernystės.

16. Gėrkis manisp, buk man malonus; stiprink sawo tarną su sawo mace, ir gėlbel sunui sawo tarėnaitės.

17. Daryk ant manes ženkla, kad man gėr' butu; kad tai regėtu, kurie manę n' apkenč', ir gėdėtus, kad tu manę pristoji, Pone Dieve, ir manę linksmi.

87. Psalmas.

Abie trisfzoniskā baznecijā per priuginnimā šweticībōs Jeruzalės.

1. Psalm-giesmė waiķū Kora.

Ji twirtay nugaruntawota yra ant šwentū kálnū.

2. Pons Dieus myl wartus Siono už wiffus gywėnimus Jofubo.

3. Sziowingi daiktai tawije yra apsakomi, tu mieste Diewo. Sela.

4. Už apsakydifu Raab ir Babel, kad manę pažintu; stay, Pilistėnai ir Tyronai su Murinais cę pagimdomi yra.

5. Sakoma bus Sione, kad wiffotie žmones cę pagimdomi yra, ir kad pats Aukščiausasis ję budawojo.

6. Pons Dieus diis sawo žodi sakyt' wiffotieis liejuwjeis, kad ir tū nekurrė cę pagimdyti butu. Sela.

7. Ir giedojantieji, kaip šokinėjime, wiffi tawije giedōs pakarczuy.

88. Psalmas.

Malda junliame pagnubime.

1. Psalm-giesmė waiķū Kora, ant Makalato pakarczuy pirmgiedotina. Pamokinnimas Emano, Ezraito.

2. Wiefpatie Dieve, mans išgaitytoju, aš diena ir nakti haukiu po tawo ašiu.

3. Dūk iškakti mano maldą po tawo ašiu; prilek sawo ausis prie mano haukimo.

4. Nesa mano dušia pilna yra

wargā, ir mano gīvāstis arty vā pēklās.

5. Aš prišlygintas esmi tiems, kurrie i pēklā nušeng'; aš esmi lygus wyrui, ne turrincām ney joklās pagalbās.

6. Aš gullu tarp numirušū prāstās, kaip uzmūstieji, kurrie dābēje gul, kurru jau dangiaus n' atsimeni, ir kurrie nā tawo rankās atstirti vā.

7. Tu manē žemyn i dābē nūstūmei, i tamšybē ir gillybē.

8. Tawo kēstas spāudz' manē, ir gramzdini manē wissomis sawo sro-wēmīs. Sēla.

9. Mano prietelus toly nā manēs atstātei; tu manē jiems bjaurybe padarei; aš apkalts esmi, ir ne galu išeiti.

10. Mano gymis pagēdo dēl wargū; Pone Diewe, aš kas dien tawēsp' šaukiu, aš sawo rankas išplātinu :awēsp'.

11. Urģi tu tarp numirušū daryi stebuklus? Urba ar numirušieji kēsis, ir " taw dēkawos? Sēla.

* 1 Cor. 15. 35. x.

12. Ar grābāse pasakys tawo malone, ir tawo wiernyrgē pagēdime?

13. Urģi pašystami bus tawo stebuklai tamybēje? Urba tawo teisybe žēmeje, kur nieko ne atsimenā?

14. Bet aš šaukiu tawēsp', Pone Diewe, ir mano malda anšty iškanka tawēsp'.

15. Kodel patremi, Pone Diewe, mano dušig, ir paslepi sawo wēidā nā manēs?

16. Aš esmi wargingas ir apal-pau, kad taip patremtas esmi; aš kenczu tawo iškandinnimus, kad tū ne nūsimenu.

17. Tawo kēstas eit per manē, tawo iškandinnimas spāudz' manē.

18. Jie manē aptwyst' kas dien, kaip wandā, ir apstoj' manē iš wieno.

19. Tu darai, kad mano prietelei ir arimieji, ir mano gentis atstōlin nā manēs, dēl tošio wargā.

89. Psalmas.

Apie Wessiošū ir jo karalyste.

1. Pamoksiminas Etano, Ezraitō.

2. Amšinay giedosu apie malone

Pono Diewo, ir pranešu jo teisybē su sawo burna wissaday.

3. Aš sašau taipo: kad amšina malone uztēkēs, ir tu sawo teisybē wiernay išpildisi dangujē.

4. Aš derējimā dariau su sawo iškinkriju; aš Dawidui, sawo tarnui, prišēliu:

5. Aš taw amšinay waikū sutēksu, ir tawo krāsē budawosu wissaday. Sēla.

6. Ir dangus, Pone Diewe, šlo-wys tawo stebuklus, ir tawo teisybē surintimas šwentujū.

7. Kēs kas gal debesisa Ponui Diewui lygus buti? Ir prišlygint Wiespaczui, tarp waikū diewū?

8. Diews didey galis vā surinkime šwentujū, ir stebuklingas ant wissū, kurrie aplink ji vā.

9. Wiespatie, Diewe Zebaot, kas vā kaip tu, macnus Diewas? Ir tawo teisybe v' aplink tawē.

10. Tu " ponawoji ant šuždini-mo jurū, tu nutildai jū wilmis, kad jie paškel.

* Matt 8, 26.

11. Tu uzmūši Kaabq; tu iškwojeji sawo neprietelus stipru sawo pētimi.

12. Dangus ir žēme tawo vā; tu nugruntawojei žēme, ir kas roje vā.

13. Szaurē ir pietus tu sutwērei; Tabor ir Ermon frykštāuja tawo wardan.

14. Tu šylingā turri pēti, stipri vā tawo ranka, ir aukšta vā tawo dešine.

15. Teisybe ir sūdas vā pastiprinojimas tawo krāsēs, malone ir tiesa v' po tawo ašiū.

16. Gēray tiems žmonēms, kurrie gal frykštāuti; Pone Diewe, jie wdikščjos šwiešybēje tawo wēido.

17. Jie dēl tawo wardo kas dien bus linksmi, ir tawo teisybēje bus pašlowinti.

18. Kēs tu essi garbē jū stiprybēs; ir per sawo malone tu musū rāgā paaukštisi.

19. Kēsa Pons Diews v' masū šydas; ir šwentasis Izraēle v' musū karalus.

20. Tū cēs' regējime tu kalbējei sawo šwentiams, tarydams: aš kar-lygi prišēliu, kursai gēlbēs; aš paaukštinau iškinktaji iš žmonā.

21. Už radau savo tarną Dowidą; aš jį mostijau šventu savo aliejumi.

22. Mano ranka jį išlaikys, ir mano petys jį stipris.

23. Neprietelei jį ne pėrgalės, ir neteisieji jį ne pamis.

24. Bet aš jo priešininkus mušiu pirm jo; ir jį nekencenczus aš mūžysiu.

25. Bet mano teisybė ir malone bus prie jo; ir jo rągas mano warden bus padūkstintas.

26. Už jo ranką dėsui i jures, ir jo dėšinę i wāndenū.

27. Jis manę taipo wadis: tu esi mano tėwas, mano Diewas ir stiprybė, kuršai manę gėlbt'.

28. Ir aš jį padarysu pirmgimūsu, aukščiausūju tarp karalū ant žemės.

29. Už jam amžinay išlaikysu sawo malonę; ir mano derėjimas jam stiprey išsilaisys.

30. Už jam amžinay sėklōs sutęlsu; ir jo krāsę, koley dangus patęks, išlaikysu.

31. Alie jey jo waitai mano prisākimū ne klausys, ir mano sūdūse ne waitščjos;

32. Jey jie mano istātimus paniekis, ir mano prisākimū ne laikys:

33. Tay aš jų griekus atlantysu ryškite, ir jų piktėnybes wargais.

34. Bet sawo malonę nū jo ne atimsu; ir sawo teisybę tikray atstessu.

35. Už sawo suderėjimą nelaisytą ne liksu; ir kittaip ne darysu, kaip aš kalbejan.

36. Už wieną kartą prisėkiau prie sawo šventybės; aš Dowidui ne melūsu.

37. Jo waitai bus amžinay; ir jo krāsę po mano atliū, kaip saule.

38. Kaip mėnū jis amžinay bus išlaikytas; ir kaip luddininks debesisa tikray bus. Sela.

39. Bet dabar tu patremi, ir atmetti, ir kėrkijū su sawo mostitoju.

40. Tu niekinni derėjimą sawo tarno, ir paminni jo wainiklą.

41. Tu išardai wissus jo mūrus; ir dūdi sudaužyti jo pillis.

42. Wissi jį plėšo, kurrie praeit, jis sawo susėdams apjūku pastōjo.

43. Tu padūkstini dėšinę jo prie-

šininkū; ir palinksimini wissus jo neprieteilus.

44. Taipojau ir atėmei mąci jo kārdo; ir ne dūdi jam wiršū gąuti kowoję.

45. Tu išpūstijū jo cysstybę; ir pametti jo krāsę žemyn.

46. Tu patrumpini cęšką jo jāunystės; ir apdengi jį gėda. Sela.

47. Pone Diewe, koley tu taip išwisso pasistęsi, ir sawo kėrkštą, kaip ugnį, dūsi dėgti.

48. Atsimink, kaip trumpas mano amžias; kodėl nori, kad wissus žmones noprošnay butumbei leidės.

49. Kamme ben wiens, kurs išliktu, ir smerties ne regētut kuršai sawo rūšią išgėlbetu iš nagū pėllost Sela.

50. Pone Diewe, kame pirmoji tawo malone, kurrę Dowidui priskieci sawo teisybėję.

51. Atsimink, Pone Diewe, gėdōs sawo tarnū, kurrę aš nešu sawo prieglobstiję, nūg tokio žmonū daugummo;

52. Kurre tawę, Pone Diewe, tawo neprietelei gėdin; kurre gėdin pėdas tawo mostitojo.

53. Pagārbints buk, Pone Diewe, amžinay. Amen, Amen.

90. Psalmas.

Apie žmogaus amžio niekystę.

1. Malda Moizėšaus, Diewo tarno.

2. Pone Diewe, tu esi mums nusistieėjimu wissadōs. Pirm neng kálnai stōjos, ir žėme bey swietas sutwėrti buwo, tu, Diewe, esi nū amžiu iškū amžiu.

3. Tu dūdi žmones mirti, ir sakai: sugryškite, žmonū waitai.

4. Kęsa * tūkstantis mėtai yra po tawo atliū, kaip wakaryščzia diena, kurri pasibaigę, ir kaip nakties budėjims. * 2 Pet. 3, 6.

5. Tu dūdi jiems nuciti, kaip srowė, ir jie yra, kaip miegas; lygey kaip žolė, kurri wėikiey pawysta.

6. Kurri anksty žyd, ir wėikiey pawysta, ir wakarais nukėrtama yra, ir padūsta.

7. Tai dāro tawo kėrkštas, kad taip sugaistam; ir tawo didis pāpytis, kad taip umay numirštam.

8. Ārša musū nusīdējimus tu statāi po sawo ašā; musū ne išpa-
žystamus griekus i šwiešybē sawo
wēido.

9. Todel wiššos musū dienos nūcit
per tawq kērštq; mēs sawo mētus
baigiam, kaip pāsaļq.

10. Musū amžias patenka septynis
dēšimtis mētū, ir kad ilgay patenka,
tay yra aštūni dēšimtis mētū; ir
jey kaštāunas buwo, tay buwo wie-
ni rūpesczei ir darbai; nēša umay bai-
giasi, kaip kadāda lēkte nulektumbim.

11. Ule kas tiļ', tawē taip didey
pykstant? Ir kas bijosi tošio tawo
kēršto?

12. Kōtik mus padumōt', kad
mirti turrim, jeib išmintingi pastō-
tumbim.

13. Pone Diewe, grēktis ben wēl
musamp', ir buļ sawo tarnams ma-
lonus.

14. Anšty mus linskminē sawo ma-
lone; tay pašigirsim ir dzaugšmies
per wiššq sawo amžiq.

15. Palinskminē mus wēl, kadangi
mus taip ilgay warginai, kadangi
taip ilgay wargus kēnczam.

16. Parōdīļ sawo tarnams sawo dar-
bus, ir sawo garbē jū waitams.

17. Ir Wiešpats, musū Diewas,
butu mums malonus; ir pastu-
bintu darbq musū rančā tarp mu-
sū; beje darbq musū rančā jis pa-
šrubintu.

91. Psalmas.

Palinskminojimas smerties-bēdoje.

Kas po apgyrimu Aukščiausiojo sed,
ir po pawēšu Wisgālincojo laikiši,

2. Tas šako Ponui Diewui: mano
nusitikkėjimas, ir mano pillis; mans
Diewe, kurrām' nusitikkui.

3. Ās jis manē išgēlbē iš spasto
mēdzotojo, ir nū iškādijanczōs pa-
wētrōs.

4. Jis tawē apdengs sawo spar-
nais, ir tawo nusitikkėjims bus po
jo sparnais; jo teisybe yr' apšarga
ir štydas.

5. Kad tu ne issigāstumbei dēl iš-
gāsczjo naktiēs; dēl strēlū, kurrōs
dienq lašioja.

6. Dēl pawētrōs, kurri tamšybeje

slenkā; dēl liiggōs, kurri pietumis
gadīana.

7. Kaczeig tūkstantis pultu po ta-
wo šalīēs, ir dēšimtis tūkstanczei po
tawo dēšinēs; taczau tawēs ne uigāns.

8. Ir tieša, tu sawo atimis regēsi
sawo dzaugšmā, ir išwysi, kaip Die-
wo-nesibijantiems ušmōkama bus.

9. Ārša Pons Diews yr' taw nu-
sitikkėjimu; Aukščiausasis yra taw
pillimi.

10. Nieko pikto taw ne prisitiks, ir
ney jolia sloga ārtišis i tawo namus.

11. Ārša jis sawo angēlams priša-
ke apie tawē, kad jie tawē apšaugo-
tu ant wiššū tawo kēlū.

12. Idant jie tawē ant rančū ne-
šōtu; ir tu sawo šōjq ne itrenk-
tumbei prie akmen's. ^{*Matt. 4, 6.}

13. Ant lūtū ir angijū tu waitā-
czosi; ir miši ant jāunū lūtū ir smātū.

14. Jis issiilgsta manēs, tay aš ji
iškēlbēšu; jis pašysta mano šwardq,
todēl aš ji apgīšu.

15. Jis šauļ manēpi, tay aš ji
išklausyšu; aš esmi pas ji bēdoje,
aš ji ištērāksu, ir pagārbīšu.

16. Uš ji pašōtīšu ilgū amžiu; ir
parōdīšu jam sawo iškānimā.

92. Psalmas.

Diewq turrim laupšinti, ir todel tai.

1. Psalm-giesmē ant dienōs sab-
batōs.

2. Brangus tai daikts yra, dēka-
woti Ponui Diewui, ir laupšinti ta-
wq wardq, tu Aukščiausasis.

3. Kytnezeis tawo malonē, ir naš-
timis tawo teisybē apšakyti.

4. Ant dēšimts strunū, ir psalterū;
žaislū ant arpōs.

5. Ārša Pone Diewe, tu dūdi man
linskmy giedōti apie tawo darbūs,
ir aš girtu sutwērimus tawo rančā.

6. Pone Diewe, kaip didi tawo
darbai tawo mišlys yra taip labay
gillos.

7. Paikasis tai ne tiļ'; ir durnasis
to ne atbōja.

8. Diewo-nesibijantieji šaloj', kaip
šolē, ir piktadejei žyd' wišsi; iš iškai-
šinami yra wišadōs ir am'inay.

9. Bet tu, Pone Diewe, esi Aukš-
čiausasis ir issilaikāi amžinay.

10. Ārša štay, tawo neprietelei,

Pone Dieve, štai, tavo neprietelei išgais; ir wisi piktieji tur iširtę buti.

11. Bet mano ragas bus iškeltas, kaip kofio mėdinno įaucio, ir busu mostitas šwėžu aliejumi.

12. Ir mano akys sawo daug- smą regės ant mano neprietelų; ir mano ausys sawo daugsmą gir- des ant piktųjų, kurie prieš manę stengiasi.

13. Teisusis žalius, kaip werba; jis auga, kaip cėdras ant Libanono.

14. Kurrie czėpiti yra namāse Po- no Diewo, tie pryangije musų Die- wo žalius.

15. Ir kaczey pasęs, taczau žalius, waisingi ir sweiski bus.

16. Kad apsaftytu, Poną Diewą taip gėrą esanti, mano stiprybę, ir ne esant neteisybę jeme.

93. Psalmas.

Praratawimas apie Kristu ir jo karalystę.

Pons Diews yra karalus, ir bran- gey su šlome apredyts; Pons Diews yra su šlome apredyts, ir karalystę pradėjo po wisią swietą, ir pataise, kad pasiliktu.

2. Iš to tavo kraše stow twirta; Tu essi amžins.

3. Pone Dieve, srowės upjū pasi- kel, srowės upjū pafel sawo užimną; srowės upjū pafel wilnis.

4. Wanden's wilnis jureša yra di- dzos, ir uža baisę; bet Pons Diews dar didėsnis yra aukštybėje.

5. Tavo žodis yra tikras pamok- slas; šwentybe yra gražummas tavo namū amžinay.

94. Psalmas.

Malda prieš bazuęjies neprietelus.

Pone Dieve, kurrio yra atšėšiji- mas, Dieve, kurrio yra atšėšijimas, pasirodė.

2. Pasikėl tu swieto sūdja; užmo- kėl puikiems, ką jie nusipelne.

3. Pone Dieve, koley piktieji, koley tawęs nesibijantieji pasididžos?

4. Ir taip staczey kalbės, ir wisi piktadėjai taip girts?

5. Pone Dieve, jie sumuša tavo žmones, ir wargina tawūsus.

6. Nafles ir swėtimājus jie pa- smaug, ir užmuša sirtatas,

7. Sakydami: Pons Diews to ne rėg', ir Diewas Jofubo to ne atboj'.

8. Ben dabōities, jūs žurnieji tarp žmonų; ir jūs paskieji, kad da išmanyšite?

9. Kurs dāres ausi, ar tas ne gir- detu? Kursai padare aki, ar tāsai ne regėtu?

10. Kursai pagonus baudza, ar tas ne atbotu? Kursai mokin žmones, ką jie zinna.

11. Bet Pons Diews žinna žmonų mislis, kad nėsingos yra.

12. Gėray tam, kurri tu, Pone Die- we, baudi, ir ji mokinni sawo žodzu.

13. Kad kantzey kėstu, jey kofia bėda randasi, ir piktamui dūbe bus pagatāwita.

14. Nėsa Pons Diews sawo žmones ne patrems, neį sawiškius aplėis.

15. Nėsa kas teisu, tur teisu pasilikti; ir tam wissos geros širdis pritars.

16. Kas manę prištoj' prieš piktū- sus? Kas eit su manim' iš wieno prieš piktadėjus?

17. Jey Pons Diews manę ne gėlbėtu, be maž mano dušia gulletu pėkloj'.

18. Už tariau: mano koja pasly- do; bet tavo malone, Pone Dieve, išlaikė manę.

19. Už turrejau daug rupešęžū sa- wo širdij'; bet tavo palimšmino- jimai atgawinno mano dušią.

* 2 Kor. 1, 4. 5.

20. Tu juš niekadės ne sutinki su išladinga kraše, kurri žokaną piktay išguldo.

21. Jie pasigatawoj' prieš dušę teisojo, ir prašuddo nekaltą kraują.

22. Bet Pons Diews yra mano pillis, mano Diewas yr ūla mano nusistikėjimo.

23. Ir jis jiems užmokės jų netei- sybę, ir jās del jų piktėnybės nu- žuddys. Wiekpats, musų Diewas, jās nužuddys.

95. Psalmas.

Reišėjimui reit dėlawoti ir jo klauyti.

Ateikite, gārbinkim Poną Diewą, ir kryštāukim apgynimui musų iš- gānimo.

2. Dėkawodami ateikim i jo atis, ir psalmis jam kryštāukime.

3. Nėsa Pons Dievs yra didis Dievas, ir didis karalus ant visų dievų.

4. Nėsa jo rankoj' yra wis, ką žėme nėsa; ir kálnu aukštībės jo yra.

5. Nėsa jo yra jūros, ir jissai jas padare, ir jo rankos sutvėre sausumą.

6. Eikime, melsimies, ir klaupkim, ir pulkime po ašiū Dievo, kurs mus sutvėre,

7. Nėsa jissai musū Dievas ir mes žmones jo ganyklės, ir awys jo pulko. Šien dien, įėj jo balsą girdit,

8. Tay ne užlietinkit sawo žirdis; kaip Meriboj' nusidawe, kaip Alasoj' pūšcijoj',

9. Kaip jusū tėwai manę gundino, išmėgino ir regėjo mano darbų,

10. Kad per ketures dėšimtis metų proce turrėjau su šittais žmonėmis, ir tariau: tai žmones yra, kurū žirdis wissada ne tikru kėlu norėiti, ir kurrie mano kėlus ne nor prisimokinti;

11. Kad aš prisėkiau sawo kerkite: jie n' išlėks i mano pakajų.

96. Psalmas.

Apie naują giesmę šventės Evangelijos.

1. Giedokit Ponui Dievui naują giesmę. Giedokit Ponui Dievui wissū žmones.

2. Giedokit Ponui Dievui, ir laupinkit jo wardą; pasakykit i diena dienos jo išganimą.

3. Pasakokit tarp pagonų jo garbę, tarp wissū žmonių jo stebulius.

4. Nėsa Pons Dievs yra didis, ir labay gąrbintinas; stebuklingas ant wissū dievų.

5. Nėsa wissū žmonių dievai yra balwónai; alle Pons Dievas dangų sutvėre;

6. Stow' šlowingay ir brangiey po jo ašiū; ir nusidūst sylingay ir pagirtinay jo šwentinyčioje.

7. Jūs žmones, atneškite Ponui Dievui, atneškite Ponui Dievui czėsti ir maci.

8. Atneškite Ponui Dievui czėsti jo wardo; atneškite dōwanas ir atelkite i jo pryangias.

9. Melskite Diewą šwentame apširdime; wissas swietas jo tesibijo.

10. Sakylite tarp pagonų, kad

Pons Dievs karalus esąs, ir turris sawo karalyste, koley swietas issitenk, pagatūwita, kad pasiliktu; ir sūdią žmones teisey.

11. Dangu, dzaugtis, ir žėme, pasilinksminkis; jūros te ušia, ir kas josa yra.

12. Laukai, dzaugities, ir wis, kas jūse yra; ir wissū mēdžei girtoj' pasigirkite

13. Po Diewo ašiū, nėsa jis ateit; jis ateit sūdīt žėmę. Jis žėmę sūdyt su teisybe, ir sawo žmones su wernybe.

97. Psalmas.

Apie Kristų ir jo karalyste.

Pons Dievs yra karalumi, to dzaugtis žėme, ir linksminkities salos, kietū yra.

2. Dėbesis ir tamsa yra aplink jį; teisybe ir sūdas yra jo krašes stiprybe.

3. Ugnis eit pirm jo, uždeg' aplinkuy jo neprietelus.

4. Jo žabai žibba ant žėmės apskritummo; žėme reg' tai, ir issigasta.

5. Kálnai sutirpsta, kaip waštās po Diewo ašiū, po ašiū ponawojancio ant wisso swieto.

6. Dangu apsašo jo teisybę, ir wissū žmones reg' jo garbę.

7. Gėdėtis turrėtu tie wissū, kurrie abrojams šlūžija, ir balwónais girrasi. * Ji melskities wissū diewai.

* Ebr, 1, 6.

8. Zion gird toktai, ir dzaugiasi, ir Judo dukters linksmos yra, Pone Diewe, iš tawo karalawimo.

9. Nėsa tu, Pone Diewe, essi Aukščiausasis wissos žėmėsa; tu essi diey iškėltas ant wissū dievų.

10. Jūs, kurrie Pona Diewą mylit, piktō ne apkėskite; Pons Dievs apsaugojo' dušias sawo šwentųjų; nū rankōs piktųjų jis išgėlės jas.

11. Teisamui šwiesybe wel tur užtektėti; ir dzaugšmas geroms žirdims.

12. Jūs teisieji, dzaugkities Ponu Diewu, ir dėlawokit jam ir gąrbinkit jo šwentybę.

98. Psalmas.

Graubėnimas ant Kristaus laupstės.

1. Psalmas.

Giedokit Ponui Dievui naują gies-

mę, nęsa jis dąro stebuklus. Jis wiršų gauna sawo dėšinę, ir sawo šwentu pėtimi.

2. Pons Dievs dūst apsakęti sawo išganimą; po žmonų akių jis dūst sawo teisybę pranešti.

3. Jis asimena sawo malonės ir teisybės namams Izraelo. Wissi swieto kraštai rėg' išganimą musų Dievo.

4. Kryžtāukit Ponui Dievui wissas swietas; giedokit, gārbinkit ir laupsinkit.

5. Laupsinkit Poną Dievą arpe-mis; arpomis ir psalmis;

6. Trimitomis ir trubomis; kryžtāukit Dievui, karalui.

7. Juros te ūžia, ir kas josa yra; žeme, ir kas ant jos gywėna.

8. Uppės džiaugiasi, ir wissi kálnai t'essie linksmi

9. Po akių Pono Dievo; nęsa jis ateit žemę sūdit'. Jis wissą žemę sū-dys teisybe, ir žmones wienybe.

99. Psalmas.

Apie budą Krišaus karalystės.

Pons Dievs yra karalus, todėl drė-ba žmones; jissai sėd ant Kėrubim, todėl krukta žeme.

2. Pons Dievs yra didis Zione, ir iškeltas ant wissų žmonų.

3. Dekawokim tawo didžiam ir stebuklingam wardui, kurs šwentas yra.

4. Karalysteje šio karalaus mylima yra teisybe; tu dūdi wienybę; tu darai promą ir teisybę Jokube.

5. Iškelkit Wiešpati, musų Dievą; melskities prie solėlio jo kojų; nęsa jis yra šwentas.

6. Moizėšius ir Arónas tarp jo klebonų, ir Zomelis, tarp tų, kurie jo wardą meldžia. Jie melde Poną Dievą, ir jis išklause jųs.

7. Jis kalbėjo su jeis per debesių stulpą; jie laike jo luždymus ir pri-sakimus, kurrus jis jiems dāwe.

8. Pone Dieve, tu essi musų Die-was, tu išklausei jųs; tu Dieve, at-lėidai jiems, ir korawojei jų darbųs.

9. Padūkštinkit Wiešpati, musų Dievą, ir melskities jo šwentop' kal-nop'. Nęsa Wiešpats, musų Dievas, yra šwentas.

100. Psalmas.

Dekawojimas už Dievo gerabėjysies.

1. Dekawojimo-Psalmas.

Kryžtāukit Ponui Dievui wissi žmones.

2. Szlužkit Ponui Dievui su linksmyme; ateikit i jo akis su didžu džiaugimu.

3. Pajinkite, kad Pons Dievs yra Dievas. Jis mus sutvėrė, ir ne mes patys, kad butumbim jo žmo-nes, ir awys jo ganyklės.

4. Jeikite pro jo wartus su dekawojimu, i jo pryanges su laupsini-mu; dekawokit jam, laupsinkit jo wardą.

5. Nęsa Pons Dievs yra gėras, ir jo malone patent' amžinay; ir jo tei-sybe be palowimmo.

101. Psalmas.

Dawido walzdids paweilšlas.

1. Psalmas Dawido.

Apie malonę ir teisybę aš giedōsu, ir tawę, Pone Dieve, laupsiu.

2. Už elgiūs išmintingay ir wies-libay tarp manuų; ir wienybę my-lu sawo namūse.

3. Už ne mylu ney jokią netei-sybę; aš n'apfenczu piktąjį, neygi dūmi jam pas manę buti.

4. Newiernu širdis tur nū manęs atstoti; piktōjo aš ne fenczu.

5. Kurs sawo artimą slapcey ap-kalba, tą gaisinnu. Tą aš ne fen-czu, kurs puikawoja ir iššikel.

6. Mano akys weizd wiernųjų tarp žmonų, kad tie su manim' butu; ir rods turrū gerus slūžūnintus.

7. Willōjenczus žmones ne laiskau sawo namūse; mellāgei ne tarpsta pas mane.

8. Anšty išgaisinnu wissus Diemo-nesibijanczus ant žemės, kad wissus piktadejus išgaisinczau iš miesto Pono Dievo.

102. Psalmas.

Priswertimmo malda bėdnujū, ir Dievo ma-lonts atšlanczū širdžū.

1. Malda bėdnejo, smutnybėj ešan-czio, ir sawo rupesti Dievui pasi-skundzenczio.

2. Pone Dieve, išklauskit mano

malda; ir dāf mano šauksmā tawēsp' iškāsti.

3. Ne slēpt sawo wēidā nā manēs bēdōj; priļent sawo auņis manēsp; kadda tawēsp šauktu, išklausyt mānē umay.

4. Ašsa mano dienos nuējo, kaip dūmai; ir mano kaulai sudege, kaip nādeguļys.

5. Mano širdis yra sumušta, ir padzumo kaip zole, kad ir sawo dūnōs uzmirstu wālgit.

6. Mano kaulai priļippo prie mano kuno, kaukimmo ir dusāujimo deley.

7. Aš esmi, kaip baublys pūšcīoļ; aš esmi, kaip apūkēlis iļpūstītōsa wietōsa.

8. Aš bundu, ir esmi, kaip pauļstis prasūtōs ant stōge;

9. Kas dien' manē gēdin mano neprieteļi; ir kurrie iļ manēs jūfiasi, būjijas mano wardan;

10. Ašsa aš wālgau pēlenus, kaip dānā; ir maiļau sawo gērimā su ašaromis,

11. Tawo grumzdimmo ir ķeršto deley; kad manē iškēlei, ir prie jēmēs pribloķei.

12. Mano dienos nuējo, kaip sēķēlis, ir aš padzustu, kaip zole.

13. Bet tu, Pone Diewe, iļīlāikāi amšīnay, ir tawo atšīminnimas wiļadāy.

14. Kēķis, ir ant Zion sūsimilķis; nēsa eķsas yra, kad jei paļigāiletumbēi, ir adyna atķjo.

15. Ašsa tawo tarnai rods norētn, kad jī pabudawōta butu, ir rods matytu, kad jōs afmenis ir ķāķes pataiļytos butu.

16. Kad pagonai wardo Pono Diewo priļibijotus; ir wiļī ķarālei ant jēmēs tawo garbēs.

17. Kad Pons Diews Zionā budawōtu, ir pasiroditu sawo garbēje.

18. Jis rods priimma maldā prasūtujū; ir ne panieķin jū maldā.

19. Tai butu raķyta wāķams; ir žmones, kurrie dar uķgims, ļaupsis Ponā Diewā.

20. Ašsa jis wēiķd iļ sawo šwen-tōs auķštybēs; ir Pons Diews dabōjasi iļ dangaus ant jēmēs.

21. Kad apķāltujū dusāujimā girdētn; ir iļģēlbētn smertīs wāķus.

22. Kad jie arķaķytu Zionē wardā Pono Diewo, ir jo ļaupse Jernzaleķe.

23. Kad sūķeit žmones, ir ķarāķstes Ponui Diewui ant šļuķbōs.

24. Jis ant ķēlo pamājin mano sti-prybē; jis patrumpin mano dienas.

25. Aļ tariau: mans Diewe, ne wāķyt manē puļķēje mano amžio. Tawo mētai patēnt amžinā amžīnay.

26. Tu * pirm to jēmē nugruntā wēķei; ir dangus yra tawo rankā dārbas. * Ebr 1, 10.

27. Jie sugāiļ, bet tu paļilķfi; jie wiļī pasēs, kaip ķelumbē, jie bus tittōķiķiķ kaip rubas, kadda tu jās tittōķius dāryši.

28. Bet tu iļīlāikāi ķōķs eķfi, ir tawo mētai ne tur gālo.

29. Wāķai tawo tarnā paļilķis; ir jū wāķai ķo tawo atīn wiļjo gēro šļāķs.

103. Psalms.

Diewo malonē turrin pagārbim'.

1. Psalms Dowido.

Ļaupšint mano duķā Ponā Diewā, ir ķas manije yra, jo šwen-tā wardā.

2. Ļaupšint mano duķā Ponā Diewā, ir ne uzmirst, ķā jis taw gēr' padārs.

3. Jīķai taw wiļsus tawo griķus atlēdķ, ir gēdo wiļsas tawo ļaķķas.

4. Jīķai tawo amžijā nā prapūlimmo iļģēlbē; jīķai tawē wainiķķōja malonē ir mēķaķirdingyste.

5. Jīķai tawo burnā palinķfmin; ir tu wel ļaunyn eini, kaip erēķis.

6. Pons Diews dāro teiķbē ir sū-dā wiļķiems newertay ķeneķentiems.

7. Jis padāre žīnnomus sawo ķēķus Mōiķēķui; wāķams Jīraēl sawo dārbus.

8. Malonus ir mēķaķirdingas yra Pons Diews, ķantrus ir didžio sūsimilimo.

9. Jis ne wiļadōs bārsys, neķ amšīnay ķerķys.

10. Jis ne dāro mums pagal muķū griķus, neķģi uķmōķa mums pagal muķū muķideķimus.

11. Ašsa ļyķ kaip dangus auķķ-tas yra nā jēmēs, taip jis dāf sawo mēķaķirdingyste buti ant jo priļibijancujū.

12. Kaip toļy ryķas yra nā wāķa-

ro, taip toly dāst nū musū buti musū nusidejimus.

13. Kaip tėvas ant vaikū susimilsta, taip ir susimilsta Pons Dievs ant tū, kurrie jo bijosi.

14. Rėša jis žinna, koksai mes su-tvėrimas esame; jis atsimena, kad dulkes esame.

15. Žmogus yra savo amje * kaip žolė, jis žyd kaip žolė ant lauko.

* 1 Pet. 1, 24.

16. Kad vėjas ję pėreit, tay jės jau ne b' yra, ir savo wietos ji daugiaus ne pažysta.

17. Bet * Pono Dievo malone patenk ant amžių amžių, ant tū, kurrie jo bijosi; ir jo teisybe ant vaikū vaikū;

* Lut. 1, 50.

18. Prie tū, kurrie jo derėjimą laiko, ir atsimena jo prisikimū, kad pagal tus darytu.

19. Pons Dievs savo krāsę dangui' pataisę; ir jo karalyste ponawoj' ant wisso.

20. Laupsinkit Poną Dievą, jūs jo angelai, jūs sylingieji stiprybėje, kurrie jo prisikimus išpildot; kad girdėtas butu balsas jo žodžio.

21. Laupsinkit Poną Dievą wissī jo pulkai; jo tarnai, kurrie jo walę dārot.

22. Laupsinkit Poną Dievą wissī jo darbai; wissosa wietosa jo ponystės; laupsink Poną Dievą mano dušia.

104. Psalmas.

Dievo laupst iš knyga sutvėrtā daitā.

Laupsink Poną Dievą, mano dušia. Wiešpatie, mans Dieve, tu labay šlōwingas essi; tu essi gražey ir bran-giey iškėdytas.

2. Szwiesybe yra tawo rubas, kur-rū apsiwilkais; tu ištiesi dangų kaip lāurg.

3. Tu aukštay tą sklėpiji wandeni-mi; tu wajūji ant debesū, kaip ant wėsimmo; ir eini ant wėjo sparnū.

4. Tu * darai savo angelus wėjais, ir savo tarnus ugniēs liepsnomis.

* Ekr. 1, 7.

5. Tu žemę nugruntawoji ant jės dugno, kad pasiliktu ant amžių amžių.

6. Gilybe tu ję apdengi, kaip ko-

siu rubu; ir wandenis stow wiršū' kalnū.

7. Bet nū tawo barimmo bėga jie; nū tawo growimmo jie atstojo'.

8. Kálnai aukštay issikėl', ir lau-kai nusizėmina, i tą wietą, kurę tu jiems nugruntawojei.

9. Tu pastatai rubėžn, tą jie ne pėreit; nevygi tur wėl žemę apdengti.

10. Tu dādi šaltinius daubosa; kad wandenis tarp kálnū nuteka.

11. Kad wissī galwijai ant lauko gėrtu, ir žwėris atsigėrtu.

12. Prie jų sėd dangaus paukščei, ir gies' tarp šakū.

13. Tu drėkini kálnus iš aukšto; tu darai žemę pilną waisaus, kurę tu sutveri.

14. Tu žėldini žolę bandai, ir sė-klą ant naudōs žmonėms; kad dānā iš žemės dūtumbėi.

15. Ir kad wynas palinksmintu žmogaus širdi, ir jo wėidas gražus butu iš aliejaus; ir dāna žmogaus širdi stiprintu.

16. Kad mēdžei Pono Dievo pilni butu drėgnummo; cedrai Libanono, kurrus juis sodinno.

17. Čėjau lisdus krājuja paukščei; ir wanagai laikosi ant ēglū.

18. Aukšti kálnai yra medinnėms oškoms ant pasislėpimo, ir akmenū ūlos kralikams.

19. Tu darai mėnesi, ant pėrsty-rimo mētā; saule žinna savo nusilėidimą.

20. Tu darai tamsybę, kad naktis butu; toj' pasijuddin wissos žwėris;

21. Jāuni lūtai, kurrie rėšia plėšimmo, ir savo penukšlā jėškō nū Dievo.

22. Alie kadda saule ujtėka, tay jie wėl atstojo', ir atsigul i savo ūlas;

23. Tay išeit žmogus pas savo darbą, ir gywėn sawą lauką iŝki wakaro.

24. Pone Dieve, kaip labay didi, ir kaip daug yra tawo darbū? tu jās wissus išmintingay dawādijei, ir žemę pilna yra tawo gėrybiū.

25. Juros, kurrus taip dides ir plāczos yra, čę frutta be šlaitlaus, taip didieji, kaip ir mažieji sutwėrimai.

26. Čėjau eit akrtutai; čę yra ban-

gôs-juwys, kurras tu sutwërei, kad tosa žaištu.

27. Wis kas laukia tawęs, kad jiems dūtumbei penultį tikru częsu.

28. Taw dūdant jie renka; taw atwerant sawą ranką, jie pasotinnami yra gerummu.

29. Jey paslepi sawą wėidą, tay jie issigąsta; tu atimmi ją dwąsę, tay jie sugaišta, ir wėl atwiršta i dulkės.

30. Tu išleidi sawą dwąsę, tay yra sutwerami; ir atnaujini žemės wėidą.

31. Garbė Pono Diewo yr' amžina; Pons Diews pasimegst sawo darbais.

32. Jis žwelg i žemę, tay ji padreba; jis pakrutin kalnus, tay jie rūksta.

33. Už Ponui Diewui giedosu, kol gyws busu; ir sawą Dievą laupsisu, kol pateksu.

34. Mano kalbėjims turrėtu jam pamegti; aš džiaugis Ponu Diewu.

35. Grieknieji turrėtu išgaistinti buti ant žemės, ir Diewo-nesibijantieji ne patekt. Laupsink, dušia mano, Poną Dievą. Alleluja.

105. Psalmas.

Trumpas surašymas nusidavimū nū Abraomo i Ii Izaj.

Dešawokit Ponui Diewui, ir apsa-tykit jo wardą; žinnomus darykite jo dārbus tarp žmonū.

2. Giedokit apie jį, ir laupsinkit jį; kalbėkit apie wissus jo stebuklus.

3. Sylowinkit šwentą jo wardą; tesidžiaugias širdis Pono Diewo jėš-kančių.

4. Klāustite Pono Diewo, ir jo ma-ciūs; jėškokit jo wėidą wissaday.

5. Atsiminkit jo stebuklū, kurrus jis padare; jo stebuklū ir jo žodžio.

6. Jūs, sekla Abraomo, jo tarno, jūs waitai Jokubo, jo išrinktojo.

7. Jis yra Wiešpats, musū Die-was; jis judij' po wissą swietą.

8. Jis amžinay atsimena sawo de-rėjimo; žodžio, kurri žadėjo daug tūk-stantiems, ikti amžiū amžiū,

9. Kurri jis dāre su Abraomu, ir prysėgōs su Izajū;

10. Ir stāte tai Jokubui i sūdą, ir Izraelui i amžiną derėjimą,

11. Tarydams: taw aš dāsu žemę Ranaan, burtą jūšū tēwisklēs;

12. Kaip jū ne daugums ir panie-kinti buwo ir ateiwjeis toje.

13. Ir jie kelāwo nū žmonū, prie kittū žmonū, ir nū karalyklēs pas kittus žmones.

14. Jis ne dāwe ney wieno žmo-gaus jiems išklādą daryt; ir kora-wojo karālus jū deley.

15. Ne pakrutinkit mano mostitū-sus; ir ne pazeiskit mano prārakus.

16. Ir jis pėrleide bādą ant žemės; ir pamāšino wissą žopūstą dānōs.

17. Jis nusunte wyrą pirm jū; Jozėpas buwo per tarną pardātas.

18. Jie idejo jo kōjas i pānczus, jo kunas lencugāse turrėjo buti.

19. Iški atėjo jo žodis; ir kalbė-jims Pono Diewo jį pėrmėginno.

20. Tay nusunte karālus, ir palėis-dino jį; wiešpats ant žmonū liepe jį išleisti.

21. Jis stāte jį wiešpatimi ant sawo namū; ir waldonu ant wissū sawo lobjū.

22. Kad pamokintu jo kunigaitš-czus pagal sawo budą; ir jo wyres-nūsus išmintingais padarytu.

23. Ir Izrael nuėjo i Egiptą; ir Jokubas stojos ateiwu žemėje Umo.

24. Ir jis didey padaugfino sa-wo žmones; ir padare jūš stipresnus už jū neprietelus.

25. Jis pėrkreipe annū širdi, kad žmonū ne kente, ir dumojo jo tar-nus gudrummu paminti.

26. Jis sunte sawą tarną Moizėš; Ararōną, kurri buwo išrinkęs.

27. Tūdu dāre jo ženklsus tarp jū, ir jo stebuklus žemėje Umo.

28. Jis atsunte tamsybes, ir dāwe aptemē; ir jie buwo paklusnus jo žodžiams.

29. Jis werte jū wandennus i krau-ją; ir nušawino jū žuwis.

30. Jū žemē išmete rupiūšes, ka-marosā jū karālū.

31. Jis tāre, ir atėjo gnūšai; uttē-les wissūse jū rubėjūse.

32. Jis dāwe jiems ledus už lytū; ugniēs liepsnā jū žemėje.

33. Jis sukūle jū wyn-ir pygmėdžus; ir sulāuze mēdžus jū rubėjūse.

34. Jis safe, ir atėjo žogai, su wabalais be skaitlaus.

35. Ir jie suėde wissą žolę jų žemėje, ir suėde waisų ant jų lauko.

36. Ir užmušė wissus pirmgim-musus Egipte, jų wissus pirmgim-musus waitus.

37. Ir išwėdė jųs su sidabru ir su auksu; ir ne buwo ney wieno negalincio tarp jų gimminių.

38. Egiptas dzaugiesi, kad jie iš-ėjo; nėra bijojims dėl jų buwo ant jų uzpales.

39. Jissai ištiese dėbesi ant den-gimmo; ir ugni naktije ant šwie-sawimo.

40. Jie meldeši, tay jis atsunte put-pellas; ir šotimno jųs dangaus diena.

41. Jis atwėre ušą, tay ištėkėjo wandū; kad uppelci susirądo sausų pūpcioj'.

42. Nėsa jis atsiminne sawo šwen-to žodžio, kurri buwo kalbėjęs Abra-omui, sawo tarnui.

43. Šiitai po jis sawo žmones iš-wėdė su dzaugsimu; ir sawo išrink-tūsus su linksmyme.

44. Ir dāwė jiems pagonū žėmes, kad jie žmonū lobį apturėtu.

45. Idant jie klaušytu jo žodžių, ir jo prisakimus pilditu. Alcluja.

106. Psalmas.

Gėratyjsšes Diewo Izracliams ižrobitos, di-bė forawone nedėling šlės.

1. Alcluja.

Dekawotit Ponui Diewui, nės jis yra gėras; ir jo malone patent am-žinay.

2. Kas gal iškalbėti didžus Die-wo stebuklus; ir wissus jo šlowin-gus dārbus pagirti?

3. Gėray tiems, kurie prisakimo klaušo, ir wissadōs teisę elgiaši.

4. Pone Diewe, atsimink manęs pa-gal malonę, kurę sawo žmonėms įa-dėjai; parodit mums sawą pagālbą;

5. Kad išwystumbim palaimą tawo išrinktųjų, ir dzaugtumbimies, kad tawo žmonėms gėray sėkasi, ir gir-tumbimies tawo tawiškeis.

6. Mes susigricijom su sawo tėwais; mes nusidejom, ir piktay padarėm.

7. Musū tėwai Egipto-žėmėje ne norėjo pėrmanyt' tawo stebuklus; jie

n'atšiminne didžōs tawo malonės, ir buwo nepaklusius pas jūres, butent pas nēndrū-jūres.

8. Bet jis gėlbejo jųs dėl sawo wardo, kad sawo māci išrōditu.

9. Ir jis bārė nēndrū-jūres, tay jos išdzuwo; ir wėdė jųs per gilly-bes, kaip kėcioj' pūpcioj'.

10. Ir išgėlbejo jųs nū rankōs to, kursai jųs n'apfente; ir išwadāwo jųs nū rankōs neprietelaus.

11. Ir wānden's nuskandino jų prie-šimintus, kad ney wieno n' išliktō.

12. Tay jie wierijo jo žodžams, ir giedėjo jo laupšę.

13. Alle jie tūjaus užmiršo jo darbū; jie ne laukė jo rodōs.

14. Ir užsigėdė pūpcioje; ir gunde Diewą puštyneį.

15. Bet jis dāwė jiems, ko jie melde; ir atsunte jiems gana, i' jie nugrišo.

16. Ir jie pasikėlė prieš Moizėšų abazę; prieš Uarōną, šwentąjį Pono Diewo.

17. Žėmė atšwėrė ir praryjo Da-taną; ir apdenge draugus Abiram.

18. Ir ugnis ušsidegė jų draugų-štie; liepsna sudėgino Diewo-nesibi-jancūsus.

19. Jie pasidārė werši Orebe; ir meldeši lietojo ābrojo;

20. Ir pėrmerte sawo garbę i pa-weiklį jūrcio, žolės ēdancio.

21. Jie užmiršo Diewo, sawo iš-gėlbejo, kurs tokius didžus daiktus Egipto-žėmėje buwo dāręs,

22. Stebuklus žėmėje Am, ir išgā-stingus dārbus pas nēndrū-jūres.

23. Ir jissai tārė, noris jųs iš-pūstiti; jey ne Moizėšus, jo išrink-tasis, butu jųs malda užstojęs, kėr-ty nūgręšti, kad jųs abelnay ne nu-žawintu.

24. Ir jie paniekimno mieląjė žėmę; jie jo žodžui ne tikėjo.

25. Ir murmejo sawo šėtroša, jie ne klauše balso Pono Diewo;

26. Ir jis pakėlė sawą ranką prieš jųs, kad jųs nužuddytu pūpcioje.

27. Ir pamestu jų waitus tarp pagonū; ir išbarstytu jųs po wissą swietą.

28. Ir jie sėkė Baal-Peorą ir wal-ge apierū negywūją balwonū.

29. Ir ipykino ji sawo darbais, tay ir radosi sloga tarp jų.

30. Tay priėjo Pincas, ir užtars jās; tay lūošė ta sloga.

31. Ir buvo jam priroklėta i teisybę wissadōs ir amžinay.

32. Ir jie ipykino ji pas waidwandeni; ir daug bėdōs padarė Moizėšui,

33. Nės jie apsmūtijo jo širdi, kad ne pasidumodams nekurius žodžius iškalbėjo.

34. Nėygi jie išgaishino žmones; kaip tarys Pons Dieus jiems buvo prisakęs;

35. Bet isimaiše tarp pagonų, ir išmoko jų darbais.

36. Ir šlūjijo jų balwonams; tie pastojų jiems papiktinnimu.

37. Ir jie apierawojų sawo sūnus ir sawo dukteres wėlnams.

38. Ir praliesjo nekaltą kraują, kraują sawo sūnų ir sawo dukterų, kurrus apierawojų balwonams Kanaan; kad jėme buvo apbjaurinama kraują-kalybėmis.

39. Ir apšbjaurino sawo darbais; ir apsikėpawo sawo pramānimais.

40. Tay degte ussidege Pono Dieu kėrtas ant sawo žmonų; ir n' apskente sawo surintimą.

41. Ir padawė jās i rankas pagonų; kad ant jų ponawojų, kurrie jās ne kente.

42. Ir jų neprietelei wārgino jās; ir buvo pažėminti po jų rankų.

43. Jis išgėlbėjo jās tantiey; bet jie ipykino ji sawo pramānimais; ir menki pastojų dėl sawo piktėybės.

44. Ir jis žūrėjo ant jų bėdōs, girdėdams jų pasiskundimą;

45. Ir atšminne sawo derėjimo, su jeis daryto; ir jissai pasigailejo pagal sawą didę malonę;

46. Ir dawė jiems susimillimą rąsti, po akių wissū, kurrie jās buvo apkėlę.

47. Gėlbėk mus, Wiešpatie, mūsų Dieu, tie surink mus iš pagonų; kad dėlawotumbim tawo šwentam wardui, ir šlowintumbim tawo garbę.

48. Pažārbinams t'essie Wiešpats, Izraelo Dieu, i' amžiu amžiu, ir wissi žmones sakykite: Amen. Alleluja.

107. Psalmas.

Dėlawone už išgėlbėjimą iš wissoti bėdų.

Dėlawokit Ponui Dieuui, nės jis yra gėras; ir jo malonė patenk amžinay.

2. Sakykite, jūs Pono Dieu išgėlbėtieji, kurrus iš bėdōs išwadawo,

3. Ir kurrus iš žėmjū surinko nū užteėjimo, nū nusileidimo, nū šaurės, ir nū jūrų;

4. Kurrie klajojo pūščioje, kėlais nemintais, ir ne rādo wietōs, kur gywenti galėtu,

5. Išalkę ir ištrōškę, ir kurrū dušia apālpo;

6. Ir Dieuop' šaukė sawo bėdų, ir jis jās išgėlbėjo iš jų tūžbōs.

7. Ir wėdė jās tikru kėlu, kad citu i miestą, kur gywenti galėtu.

8. Tie tur dėlawoti Ponui Dieuui už jo susimillimą, ir už jo stebuklus, kurrus dāro ant žmonū-waikū.

9. Kad pasōtin ištrōškę dušią, ir papildo išalkę dušią gėrybėmis.

10. Kurrie turrėjo sedėti tamšybėj' ir tamsoj', apkalti per newalę ir geležis.

11. Todėl, kad Dieu prisākimā ne klāuse, ir žokāną Aukščiausiojo blūznijo,

12. Todėl jų širdis nepaldimoj' turrėjo mūczyta buti, kad eę gulėjo, ir ney wiens jų ne gėlbėjo.

13. Ir jie Dieuop' šaukė sawo bėdų; ir jis gėlbėjo jās iš jų tūžbōs.

14. Ir jās iš tamšybės ir tamšōs wėdė, ir jų pānczus sudrāstė.

15. Tie tur dėlawoti Ponui Dieuui už jo malonę, ir už jo stebuklus, kurrus jis dāro ant žmonū-waikū.

16. Kad jis sulāužo warinnus wartus, ir sudāužo geležinnus už kaisčius.

17. Glupieji, kurrie wārginnami buvo dėl sawo pėržengimmo, ir dėl sawo grieštū,

18. Kad jie baidėsi iš wisso walgimo, ir smertnay apsirgo;

19. Ir Dieuop' šaukė sawo bėdų, ir jis jās gėlbėjo iš jų tūžbōs.

20. Jis sunte sawo žodi ir išgydė jās; ir išgėlbėjo jās, kad jie ne numirtė.

21. Tie Ponui Dievui tur dėkawoti uš jo malonę, ir uš jo stebuklus, kurrus dāro ant žmonū-waikū;

22. Ir apierawoti dėkawojimą, ir pastaityti jo dārbus su dzaugsmu;

23. Kurrie su akrutais ant jurū ejo, ir įėškėjo sawo kucpysę didžūsą wandenisą;

24. Kurrie išpažinno Pono Diewo dārbus, ir jo stebuklus jurėsa,

25. Kad da jis tare, ir umarą patėle, kursai iškėle wilnis;

26. Ir jie dangun' ejo, ir i gilumų ejo; kad jų dušia nusiminne dėl bėdų;

27. Kad jie swyrinėjo ir pālinėjo, kaip kōksai girtas, ir jau ne žinnojo pasigēlbėti;

28. Ir jie Diewop' šauke sawo bėdų, ir jis jās išgēlbėjo iš jų wargū;

29. Ir nurāmde wėtrą, kad wilnis lāutus;

30. Ir jie dzaugėsi, nutilus; ir jis jās išgabėno prie kranto, kaip jie norėjo.

31. Tie tur Ponui Dievui dėkawoti uš jo susimilimą, ir uš jo stebuklus, kurrus jis dāro ant žmonū-waikū;

32. Ir jį surinkime laupsinti, ir prie sėnujų gārbint'.

33. Tie, kurrū uppės buwo išduwos, ir wanden's wėrsmės nutėkėjusos,

34. Kad waisinga žėme nieko ne nėše, dėl piktenybės, toje gywėnancū;

35. Ir jis sausumų wanden's apsta papilde, ir sausų žėmų wandens wėrsmės;

36. Ir tēn pastūte išāltusos, kad miestą pabudawotu, kur gywėnti galētu,

37. Ir laukus apseti, ir wyniezas sodinti galētu, ir kōjno mēto waisaus gāntu;

38. Ir jis jās pėrjegnojo, ir jie labay prasiplātino, ir jiems daug bandės dāwe.

39. Tie, kurrie prispāusti ir pamāžinti buwo nā piktōjo, kursai jās sy-la buwo wertės ir prispāudės,

40. Kaip paniekinnimas ant kuni-gaitėjų buwo uždėtas, kad wislab paklydo ir pusta buwo.

41. Ir jis pawargusi gēlbėjo nā pawargimo, ir jo gimminę, kaip awją pulką, daugfino.

42. Toktai gerieji regės ir dzaugsis; ir wissai piktenybei burna bus užkimšta.

43. Kursai yra išmanęs ir dabojasi to? Tay jie suprās, kiel gėro Pons Diews išroda.

108. Psalmas.

Dowido dėkawone ir malba.

1. Psalm-giesmė Dowido.

2. Diewe, mano širdis tikray yra gatawa, aš giedosu ir ant strunų žāisu, taipojau ir mano garbė.

3. Pabūst psalterau ir ārpā; aš anksty nubūssu.

4. Už taw, Pone Diewe, dėkawosiu tarp žmonū; aš taw laupsės-giesmes giedosu tarp žmonū.

5. Nės tawo malone išsitenka, kōley dangus yra, ir tawo wiernybe, kaip to.y dėbės is eiti.

6. Pasikėl, Diewe, aukščiauš uš dangū, ir sawo garbę ant wissū žėmų.

7. Kad tawo mielieji prietelei išgēlbėti butu; gēlbēt su sawo dėšine, ir išklausyt manę.

8. Diems kalba sawo šwentinyčioje, to dzaugiūs; aš dalyšu Silem, ir pakalne Sukot numatāsu.

9. Gilead yr' mano, Manasse taipojau mano, ir Epraim yr' galybe mano galwōs; Juda yr' mano kuni-gaitėjis.

10. Moab yr' mano mazgojimo-pādas; aš sawo kūrpe ant Edom ištiesu; ant Pilistėnū aš kryshtāusu.

11. Kas wēs manę i drutą miestą? Kas wadžūs manę i Edom?

12. Ar tu ne tai darysi, Diewe, kursai tu mus patremi, ir drauge ne išeini, Diewe, su musū pulku?

13. Dūk mums pagalbōs bėdoje, nės žmonū pagalba niekam ne dera.

14. Su Diewo pagalba mes laimėsim. Jis sumis musū neprietelus.

109. Psalmas.

Praratāwimas apie neprietelus.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins. Diewe, mano šlowė, ne tylėk.

2. Nėsa jie sawo piktą ir newierną burną atwėre prieš manę, ir

kalba priekš manē newiernu liešuwju.

3. Ir jie prīgautinay priekš manē kalba wissur; ir karāju priekš manē be priekšasties.

4. Uļ tai, kq aš jās mylu, jie stengias priekš manē; bet aš meldžūs.

5. Jie attadāst man pīkto uļ gēra, ir neapkentimmq uļ meilē.

6. Statyē ant jo Diewo-nesibi-jancūs, ir šētons te stow po jo dešinēs.

7. Kursai nū jo pamotēlq priim', to elgimmas turrētu buti pīktas, ir jo malda griekas.

8. Kad jo dienū ne daug butu, ir jo urēdas kīttam turrētu tēkti.

9. Kad jo waitai sīrātōs; ir jo pati našlē pastotu.

10. Kad jo waitai per swietq bastytus, ir ubbagāutu; ir jēšklotu, kaip kurrē iš wissō pawargo.

11. Aūminīks te iššurbja wiss, kq jis tur; ir swētimieji te išplēšia jo lobi.

12. Ir ney wiens jam te ne dāro kō gēro; ir ney wiens te nesīgail ant jo sīrātū.

13. Jo waitū waitai te iškaišta; jū wardas antroje elšēje te essie iškaišintas.

14. Jo tēwo griekai te essie mēnami po ašiū Diewo; ir jo mōtīnōs griekai butu ne iškēssyti.

15. Pons Diews jās niekaday iškaišū te ne leidžia; ir jū pamīnkias te iškaišta ant jēmēs.

16. Todel, kad jis ney jokiōs mīelāširdīgystēs ne turrējo; bet pērsektīnējo pawargusi ir ubbagq, ir smutnqji, kad jī nujawintu.

17. Ir jis norējo prateikimmo, tas ant jo ir ateis; jis šegnonēs ne norējo, tay ta ir atsitolis nū jo.

18. Ir apsiwilko kēikimmu, kaip maršīkīncis; ir iējo i jo widdurus, kaip wandū, ir kaip alējus i jo kāulus.

19. Taygi te essie jis jam, kaip rubas, kurrūm' apsiwilktu; ir kaip jūša, kurre wissaday apsijūstu.

20. Tai po nusiđātu tiems nū Pono Diewo, kurrē priekš manē yra, ir pīkt kalba priekš mano dušiq.

21. Bet tu, Wiešpatie, Pone Diewe, buē su manimi dēl sawo wardo;

nēs tawo malone yr' mano palīnkīminojimas, iškēlbeē manē.

22. Nēs aš bēdnas ir pawargēs esmi; mano širdis yr' pašeista manijē.

23. Uš nucimi, kaip šēšelīs prawāroms yra; ir esmi prawāroms kaip šogai.

24. Mano kīelei pasilpo iš pāstnikawimo; ir mano kūnas palyšo, ir ne tur rēbummo.

25. Ir aš jiems turrū buti apjūktu; jie manē regēdami krāto sawo galwas.

26. Prīstok man, Wiešpatie, mans Diewe; gēlbeē manē pagal sawq malonē;

27. Kad jie suprastu, tai tawo rankq esancē, kad tu, Pone Diewe, tai darai.

28. Jey jie kēik, tay tu šegnok; jey jie priekš manē stēngias, dāē jiems gēdoje buti; bet tawo tarnui dāē pasidzaugtis.

29. Mano priekšīnīkai te essie su gēda apwelkami; ir sawo gēda aprēdyti butu, kaip koku rūbu.

30. Uš Ponui Diewui dīdey dēkawosū su sawo burna; ir jī gārbisū daugumme žmonū.

31. Nēsa jis stow pawargusam po dešinēs; kad jī gēlbeē nū tū, kurrē jo amjīq patrumpin.

110. Psalmas.

Prākalawimas apie Krīstū, mušū karāsu, prākalq, ir wyltupa.

1. Psalmas Dowido.

Wiešpats sakēs mano Wiešpaczui: "sēstis po mano dešīnei, iškī padēsu tawo neprietelus tawo pakōjūmp'." * Matt. 22, 44. Ebr. 10, 12.

2. Wiešpats ryškē tawo karalystēs sus iš Zīono; ponawok tarp sawo neprietelū.

3. Po tawo pērgalējimo tawo žmones taw su dzaugsmu apierawos šwentoje grošybeje; tawo waitai taw ušgims, kaip rassa iš aušrōs.

4. Wiešpats prīfēte ir nesīgailēs: tu essi wylkupas amjīnay, pagal buđq Mēkīsedēko.

5. Pons Diews po tawo dešinēs sumuē karālus, cēše sawo kērkōto.

6. Jis šūdys tarp pagōnū, jis dīdi

išmušimą padarys; jis sukuls galvą ant didžiū žemį.

7. Jis gėrs iš uppės ant kėlo; todėl patėls galvą.

111. Psalmas.

Dėkavojimas už Dievo kunikų ir dvasių laimėjimą.

1. Alleluja. Už dėkavojų Ponui Dievui iš visos širdies, rodoje gėrųjų, ir surinkime.

2. Didi yra darbui Pono Dievo; kursai jū atboja, tas labay jū mėgsta.

3. Ką jis dūro, tai šlowingay ir gražų; ir jo teisybe pasiliekt amžinay.

4. Jis paminklą padare savo stebulū, moloningasis ir mielasirdingasis Viešpats.

5. Jis dūst penuklį jo bijantiems; jis amžinay atsimena savo derėjimo.

6. Jis pranėšdin didžius savo darbų savo žmonėms; kad jiems dūtu tėvų pagonū.

7. Darbai jo rankū yra wiernybe ir šūdas; wissū jo prisakimai yra tikri.

8. Jie yra išlaikomi ikti amžių amžių; ir nusidūst wiernay ir tikray.

9. Jis funcia išgėlbėjimą savo žmonėms; jis žada, savo derėjimą amžinay busent. Swentas ir cėstningas yra jo wardas.

10. Dievo-baime yra pradžia išminties; tai yra graži išmintis, kursai taip elgiai, to laupė bus ikti amžių.

112. Psalmas.

Dievo-prisibijancijų būdas ir palaima.

1. Alleluja. Gėray tam, kursai Dievo bijos, kursai didey mėgsta jo prisakimū.

2. To waikai didey galės ant žemės; gimainė gėrųjų bus pėžegnota.

3. Lobis ir pilnyste bus jū namūse; ir jū teisybe pasiliekt amžinay.

4. Gėriems užteka šwieisybe tam sybėje, nū maloningojo, mielasirdingojo ir teisojo.

5. Gėray tam, kursai mielasirdingas yra, ir rods šyczija, ir ištaiso savo prowas, ney wienam neteisybės ne darydams.

6. Nėsa jis pasiliks amžinay; teisybės niekaday ne bus užmirštas.

7. Kad wargas nor rąstis, tay jis nesibijās; jo širdis stiprėy nusitit ant Pono Dievo.

8. Jo širdis yra linksmā, ir nesibijās, ikti regės dzaugimą ant sawo neprietelū.

9. Jis išberia ir dūst ubbagams; jo teisybe pasiliekt amžinay; jo rāgas iškėltas bus garbėje.

10. Dievo-nesibijās tas regės ir ne kės, sawo dantimis griek ir prāžūs. Nėsa ko Dievo-nesibijantieji rods norėtu, to ne sulauks.

113. Psalmas.

Dievas dūst pasijėminantiems malonę.

1. Alleluja. Laupinkit jūs tarnai Pono Dievo, laupinkit wardą Pono Dievo.

2. Pagirtas t'essie wardas Pono Dievo, nū šio cėso ikti amžių amžių.

3. Nū užtefėjimo šaulės ikti jōs nusileidimmo t'essie pagirtas wardas Pono Dievo.

4. Pons Dievs aukštas yra ant wissū pagonū; jo garbė užtenka toley dangus.

5. Kas yra lygus Viešpaczui, musit Dievui, kurs taip aukštay pasifedo,

6. Ir ant ne pasididzojencū žur, dangū' ir ant žemės?

7. Kursai pasijėminanti iškel iš dulkiū; ir paaukštūn pawargusi iš purwū;

8. Kad ji pasėdintu pas kunigaitėczus, pas kunigaitėczus sawo žmonū.

9. Kursai newaisingā dūro gwėnant namūse, kad butu linksmā wai tū motina. Alleluja.

114. Psalmas.

Apie išwėdimą waita Izrael iš Egipto.

Kaip Izrael išėjo iš Egipto, gimminė Jokubo iš swėtimū žmonū,

2. Tay Juda buwo jo šwentinyčia, Izrael jo ponyste.

3. Juros išwėdo ir bėgo, Jordanas atgalōs sugrįžo;

4. Kālnai šofinėjo kaip erylai, kalnėlei kaip jāunos awėles.

5. Kas tikšosi jums juoms, kad bėgote? Ir tu Jordane, kad atgalės sugryjai?

6. Jūs kalnai, kad šokinėjot, kaip tryčiai? Jūs kalneliai, kaip jaunos aušys?

7. Po akių Pono Dievo padrebėjo žėmė, po akių Dievo Jokubo.

8. Kursai ilgą pavertė į vandenio čėrus, ir akmenis į šulinus.

115. Psalmas.

Varietinimas netikrą Dievą ir balwoną slugsės.

Ne mums Pone Dieve, ne mums, bet savo wardui dikt garbė, dėl savo malonės ir tiesos.

2. Kodel sakytu pagonai: kame dabar jų Dievas?

3. Bet mūsų Dievas danguje yra; jis gal daryti, ką jis nor.

4. Bet anų balwonai yra sidabras ir auksas, žmonų rankomis daryti.

5. Jie burną tur, ir ne kalba; jie akis tur, ir ne reg';

6. Ausis tur, ir ne gird; nosis tur, ir ne ūdja;

7. Rankas tur, ir ne nutver; kojas tur, ir ne vaikščioj; n-ygi ką iškalb savo kaulu.

8. Kurie tokius dāro, lygus yra jiems, ir wisi, kurie ant jų nusitit.

9. Bet Izrael, nusititėk Ponu Diewu; tas yr' jūsi pagalba ir styda.

10. Namai Aarono nusititėkit Ponu Diewu; tas yra jūsi pagalba ir styda.

11. Kurie Dievo bijos, nusitit Ponu Diewu; tas yra jų pagalba ir styda.

12. Pons Dievas atsimena mūsų, ir peržegnoj' mus; jis peržegnoj' namus Izraelo, jis peržegnoj' namus Aarono.

13. Jis peržegnoj' Dievo-bijancius, taip didžius, kaip ir mažus.

14. Pons Dievas te peržegnoja jus, jū labjais jū daugiaus, jus ir jūsi waitus.

15. Jūs este peržegnotieji Pono Dievo, kursai sutvėrė dangų ir žėmę.

16. Dangus wissur yra Pono Dievo; bet žėmę padawė žmonų-waikams.

17. Numirrieji tawę, Pone Dieve,

ne gārbis; ney kurie žėmyn žengia ant pakajaus.

18. Bet mes gārbinam Poną Dievą, nū dabar itki amžiū amžiū. Alleluja.

116. Psalmas.

Kaip reik' bėdų' pasiūti minti' ir elgtis.

Tai man malonu yra, kad Pons Dievas maną balsą ir maną maldą išklauso.

2. Kad sawą ausi manęsp' lentia, todėl ji melsu, kol gyws busu.

3. Smertiės wirwes buwo manę apėmusos, ir pėklės mufos manę buwo užpėlusos; aš ipūlau į wargus ir į bėdą.

4. Bet aš meldžiau wardo Pono Dievo: aš Wiešpatie, išgėlbėt mano dušią.

5. Pons Dievas yra malonus ir teisus; ir mūsų Dievas mielaširdingas.

6. Pons Dievas apsiūgoj' prastūsus; kad apgalėtās esmi, tay jis manę gėlb't.

7. Jau wėl buł pakijūj', mano dušia; nesa Dievas taw gēr' dāro.

8. Kesa tu ištranki mano dušią iš smertiės, mano akis nū ašarū ir mano koją nū paslydimmo.

9. Aš waitščiosu po akių Pono Dievo, žėmėje gywuju.

10. Aš tiktiu, todėl kalbu; alle aš didėy esmi wārginnams.

11. Aš tariau sawo nusismūtijime: wisi žmones yra mellaigai.

12. Kaip aš Ponui Diewui užmolesu wissas jo geradėjystes, kurias man dāro?

13. Aš išgānimo kyliką imsu ir wardą Pono Dievo apsačysu.

14. Aš sawo pajadus Ponui Diewui užmolesu, po akių wissū jo žmonū.

15. Smertis jo šwentųjų brangus yra po akių Pono Dievo.

16. Aš Pone Dieve, aš esmi tawo tarnas; aš esmi tawo tarnas, tawo tarnaitės sunus; tu sudrąstėi mano ryšus.

17. Aš taw dėlawojimą apierawofu, ir Pono Dievo wardą pranėšiu.

18. Aš sawo pajadus Ponui Diewui užmolesu, po akių wissū jo žmonū,

19. Pryangiūse pas namus Pono Dievo, tawije, Jeruzalem. Alleluja.

117. Psalmas.

Laupse Wiešpaties.

Laupsinkit Poną Dievą, wissī pagonai, gārbinkit jī, wissī žmones.

2. Nės jo malone ir teisybe ponawoj' ant musū amžinay. Alleluja.

118. Psalmas.

Dešawone uš gėrabejysės.

Dešawokit Ponui Diewui, nės jis yra gėras, ir jo malone patent amžinay.

2. Taygi sakyt Izrael: jo malone patent amžinay.

3. Taygi sakytit namai Uaróno: jo malone patent amžinay.

4. Taygi sakytit, kurrie Pono Diewo prisibijoties: jo malone patent amžinay.

5. Wargūse meldžaus Poną Dievą; ir Pons Diews manę išklause, ir palinkšminojō manę.

6. Pons Diews yra su manim', todel nesibijaus; tų gal man žmones daryti?

7. Pons Diews yra su manim', man ant pagālbōs; ir aš sawo džiaugsmą regėsu ant sawo neprietelū.

8. Gėr' yra Ponu Diewu nusitikėti; ir ne pasitikėti žmonėmis.

9. Gėr' yra nusitikėti Ponu Diewu, ir ne pasitikėti kunigaitšpėis.

10. Wissī pagonai apstoj' manę; alle wardan' Pono Diewo aš jūs sukapāsu.

11. Jie apstoj' manę iš wissū šalū; alle wardan Pono Diewo aš jūs sukapāsu.

12. Jie apstoj' manę, kaip bittes, ir gėsta kaip ugnis erškėczūse; alle wardan' Pono Diewo aš jūs sukapāsu.

13. Jie manę stumja, kad pulczau; alle Pons Diews gelbti manę.

14. Pons Diews yr' mano syla, ir mano psalmas, ir mano išgānimas.

15. Eiedojava yra su linkmybe apie pėrgalėjimą namāse teisujū; dešinė Pono Diewo aptur pėrgalėjimą.

16. Dešinē Pono Diewo yra paauktintina; dešinē Pono Diewo aptur pėrgalėjimą.

17. Aš ne mirsu, bet išliksu, ir Pono Diewo dārbus apsatysu.

18. Pons Diews tiesa aštrey manę plūka; bet ne padūst manę smerczui.

19. Utwėrkite mán wartus teisybės, kad aš iķies Ponui Diewui dešawoczau.

20. Tai yra wartai Pono Diewo; teisieji tén teis.

21. Aš dešawoju taw, kad manę pažėmini, ir gelbi manę.

22. * Ukmā, kurri budawoninkai išmette, tas pastojō kampinnu-akmenimi. ^{* Matt. 21, 42.}

23. Tai nū Pono Diewo tikfosi, ir yra stebuklas po musū ašitū.

24. Szitta yra diena, kurcē Pons Diews padārcs; džiaugtimies, ir butime toje linksmi.

25. Aš pone Diewe, gėlbel; aš, pone Diewe, dāt laimėti.

26. Pagirtas te effie, kurfai ateit wardan Pono Diewo; mes žėgnojam jus, kurrie este iš namū Pono Diewo.

27. Wiešpats yra Diewu, kurfai mus pėršwiecz; dabinkit šwentę beržais, iķi ragū altoraus.

28. Tu effi mano Diewas, ir aš taw dešawoju; mans Diewe, aš tawę garbisu.

29. Dešawokit Ponui Diewui, nės jis yra gėras, ir jo malone patent amžinay.

119. Psalmas.

Kussini pamokslai apie Diewo jobi.

Išganytingi tie, kurrie nekaltay elgiasi, kurrie žokāno Pono Diewo klāuso.

2. Išganytingi tie, kurrie jo lūdimus laiko; kurrie jū iš wissōs širdiēs jėkšo.

3. Nės kurrie ant jo kėlū wāikščoj', tie pikto ne dāro.

4. Tu prisakiei, wiernay laikyti tawo prisākimus.

5. Aš, kad mano gywastis tawo ištātumus iš wissōs širdiēs laikytū!

6. Kad aš dabojū tiktay ant tawo prisākimū, tay ne esmi gėdoje.

7. Aš dešawoju taw iš tikrōs širdiēs, kad tu manę mokinni ištātumus tawo teisybės.

8. Tawo ištátimū aš klausysu; ne prasto manę niekaday.

9. Kaip waiškęs jaunikaitis sawo kėlą nekaltay? Kadba laikosi pagal tawo žodžius.

10. Už tawęs įeškau iš wissos širdies, ne dūk manę paklyst' nū tawo prisákimū.

11. Už palaiškau tawo žodi sawo širdije, kad pries tawę ne susigrieščiau.

12. Pagirtas buš, Pone Diewe; pamokint manę tawo teisybę.

13. Už sawo lupomis pasakūsu wissą teisybę tawo burnos.

14. Už dzaugiūs iš kėlo tawo lūdimū, kaip iš wissio lojje.

15. Už kalbu, ką tu prisáciei, ir dabojū ant tawo kėlū.

16. Už mėgstu tawo prisákimū, ir ne užmirštu tawo žodžiū.

17. Gėr' daryt sawam tarnui, kad gyws išlicčiau, ir tawo žodi laityčiau.

18. Užtėk man atis, kad regėčiau šebuklus ant tawo žokáno.

19. Už esmi swėčias ant žemės; ne slėpt' sawo prisákimus nū manęs.

20. Mano dušia yr' sudaužyta iš issilgimmo tawo prisákimū wissaday.

21. Tu bari puikawojencius; prateikti yra, kurrė pėrjeng tawo prisákimus.

22. Utimt' nū manęs gėdą ir pa-nieinnimą; nės aš laiskau tawo lūdimus.

23. Ir kunigaiškei susisėdę kalba pries manę; alle tawo tarnas kalba apie tawo prisákimus.

24. Už mėgstu tawo lūdimū, tie man protą pridūd.

25. Mano dušia gul dulkėsa; at-gaiwint manę pagal tawo žodi.

26. Už pasakau sawo kėlus, ir tu įešklausai manę; mokint' manę tawo ištátimus.

27. Mokint' manę kėlą tawo prisákimū; tay aš kalbėsu apie tawo šebuklus.

28. Už tušijūs, kad man ir širdis apalpsa; stiprint' manę pagal sawo žodi.

29. Utimt' nū manęs netikrą kėlą, ir pamėlyt' man sawo prisákimus.

30. Už saw išrinkau kėlą teisy-

bės; tawo ištátimus stacau po sawo atis.

31. Už laikausi prie tawo lūdimū; Pone Diewe, ne dūk manę gėdoje buti.

32. Kad tu mano širdi palint' mini, tay bėgte bėgu kėlu tawo prisákimū.

33. Rodyt' man, Pone Diewe, kėlą sawo sūdū, kad jūs laityčiau iš-ti galo.

34. Pamokint' manę, idant kawo-čiau tawą žokaną, ir laityčiau ji iš wissos širdies.

35. Wėst' manę taku tawo prisákimū; nės aš jeis mėgstu.

36. Lėnt' mano širdi ant sawo lūdimū, ir ne ant gėdo.

37. Užkreipt' mano atis, kad ne weždėtu ant pamoklo niekam ne dərancio; bet atgaiwint' manę ant sawo kėlo.

38. Dūk, kad tawo tarnas stiprey laitytu tawo prisákimus už tawo žodi, idant tawęs bijociaus.

39. Utimt' nū manęs gėdą, kurrės aš baidaus; nės tawo prisáimai yra meilingi.

40. Sztay, aš geidžu tawo prisákimū; atgaiwint' manę su sawo teisybe.

41. Pone Diewe, parodyt' man tawą malonę, tawą pagálbą, pagal tawą žodi.

42. Kad atšakyti galėčiau sawam bluznitojui; nės aš nusitiktiu tawo žodžiu.

43. Ir ne atimt' nū mano burnos žodi teisybės; nės aš nusitiktiu tawo sūdais.

44. Už tawą žokaną laitysu nepa-lautinay, wissadōs ir amžinay.

45. Ir aš waiškejoju linkšmas, nės įeškau tawo prisákimū.

46. Už kalbu apie tawo lūdimus po atis karálū, nesigėdėdams.

47. Už mėgstu tawo prisákimū, ir aš jūs mylu;

48. Ir pakelu sawo rankas ant tawo prisákimū, kurrus aš mylu, ir kalbu apie tawo ištátimus.

49. Primint' sawam tarnui sawo žodžio, ant kurrio dūdi man nusitikėt.

50. Tai yra mano palint' minioji-

mas mano wargšė; nės tawo žodis manę atgaiminna.

51. Puikieji įkūsi iš manęs; aš tave n' atstoju nė tawo žodžio.

52. Pone Dieve, kad aš atsimenu, kaip tu nė pradėjęs šviesto sūdijei, tay palintsminojamas esmi.

53. Už didey pyktu ant piktųjų, kurrie tawo žodžią niekin.

54. Tawo sūdai yra mano giesmė namūše mano kelawimo.

55. Pone Dieve, naktimis atsimenu tawo wardo, ir laikau tawo prisikimus.

56. Tai yra mano skąbas, kad laikau tawo prisikimus.

57. Už šakiau, Pone Dieve, tai tur buti mano tėwipė, kad šėczau tawo kėlus.

58. Už meldžis po tawo atit iš wipės širdies; buk man malonus pagal sawo žodi.

59. Už mišliu apie sawo kėlus, ir grėju sawo kijas prie tawo ludimū.

60. Už skubinās, ir ne trunku, idant laikyczau tawo prisikimus.

61. Piktųjų draugyste appėše manę; bet aš ne užmirštu tawo prisikimū.

62. Ezėse pussau-naktids kėlās, kad taw dešawoczau už sūdus tawo teisybės.

63. Už laikaus prie tū, kurrie tawės bijos, ir tawo prisikimū klaušo.

64. Pone Dieve, žėme yra pilna tawo gėrybės; mošink manę tawą teisybę.

65. Tu gėr' darai tawam tarnui, Pone Dieve, pagal tawą žodi.

66. Mošink manę wiežlibą elgimū ir pažinnimū; nės aš wieriju tawo prisikimams.

67. Pirm ne kaip pažėmintas buwau, klajojau; bet dabar laikau tawą žodi.

68. Tu esū gėras ir meilingas; mošink manę tawo prisikimus.

69. Puikieji pramāno mėlūs ant manęs; bet aš iš wipės širdies laikau tawo prisikimus.

70. Jū širdis stora yra, kaip taukai, bet aš mėgstās tawo prisikimais.

71. Man malonu yra, kad tu ma-

nę pažėminai, kad mošinczau tawo prisikimus.

72. Žokinas tawo burnos man yra mielėsnis, už daug tūstantis stuktū aukšo ir sūdabro.

73. Tawo ranka manę sutwėre ir lėido; mošink manę, kad išmōkyczau tawo prisikimus.

74. Kurrie tawės bijos, rėg' manę ir dzaugias; nės aš nusitiktū tawo žodžu.

75. Pone Dieve, aš žinnau, kad tawo sūdai teisus yra; ir tu manę wiernay pažėminai.

76. Tawo malone butu mano palinksminojimas, kaip žadejei sawam tarnui.

77. Įrōdyt man tawo mielāširdingystę, kad išliczau; nės aš mėgstū tawo prisikimū.

78. Už, kad puikieji turrētu apgėdinti buti, kurrie mėlais manę nusloginna; bet aš kalbu apie tawo isikimū.

79. Už kad manęspi laikytus, kurrie tawės bijos, ir tawo luddimus pažysta.

80. Mano širdis tikray te pasiliekt tawo prisikimūše, kad ne buczau apgėdintas.

81. Mano duše išsilgsta tawo isgānimo; aš nusitiktū ant tawo žodzio.

82. Mano akys išsilgsta tawo žodzio, ir sakō: kadda tu linksmi manę?

83. Kaczeig aš esmi kaip āda dūmosa; taczau tawo teisybės ne užmirštu.

84. Įtōley lauks tawo tarnas? Kadda tu sūdą laikysi ant mano pėrsekėnėtojų?

85. Puikieji man kūsā dābes, su tawo prisikimais ne sutinkanczės.

86. Tawo prisikimai yra tikra teisybe. Jie pėrsekėnėj' manę mėlais; gėlbeš manę.

87. Jie be maž manę nušawinno ant žėmės; bet aš ne prastoju tawo prisikimus.

88. Utgawink manę per tawą malonę, kad laikyczau luddimus tawo burnos.

89. Pone Dieve, tawo žodis pasiliekt amžinay, kol dangus patenka.

90. Tawo teisybe patenka wissa-

dōs. Tu žėmę pagatawiej, ir įij
išsilais.

91. Kas dien pasiiekt pagal ta-
wo žodi; nės wiši daiktai taw tur
slūžiti.

92. Jey tawo žofans man ne bu-
tu palintsminojimu buwęs, tay bu-
czau prapūlęs sawo wargūse.

93. Aš tawo isakimū niekadōs ne
užmiršū; nės tu manę tūmi atgai-
winni.

94. Aš esmi tawo, gėlbeš manę;
nės aš jėšt u tawo isakimus.

95. Diewo-nesibijantieji tykoj ma-
nės, kad manę nužawintu; bet aš
dabojūš tawo luddimū.

96. Aš wišū daiktū gāla regejan,
bet tawo isakimas patenka.

97. Kaip aš tawo žokūnq taip my-
lu; kas dien aš kalbu apie tq.

98. Tu sawo prisakimu manę da-
rai išmintingėsnu, ne kaip mano ne-
priešaičiai yra; nės tas amžinay yr
mano skābas.

99. Aš daugiaus išmokau, kaip
wiši mano mokitojei; nės tawo lud-
dimai yra mano kalbėjimas.

100. Aš tytrėsnis esmi, ne kaip
senieji; nės aš laikau tawo prisā-
kimus.

101. Aš uždraudzu sawo kojai wis-
sus piktus kėlus, kad tawo žodzio
klausciau.

102. Aš ne atstoju nū tawo sūdū;
nės tu manę mokinni.

103. Tawo žodis mano burnai sal-
dėnis yra, ne kaip medus.

104. Tawo žodis dāro manę iš-
mānanti; todėl ne kėnczu wišsus ne-
tikrus kėlus.

105. Tawo žodis yra žibnyčia ma-
no kojōs, ir žwāke ant mano kėlo.

106. Aš prisiekiu ir laikysu, kad
aš sūdū tawo teisybės noru klausyti.

107. Aš didėy esmi pažėmintas;
Pone Diewe, atgaiwinš manę pa-
gal tawo žodi.

108. Taw, Pone Diewe, te patin-
ka walna apiera mano burnōs; ir
mokinš manę tawq teisybę.

109. Aš sawo dušiq wišadēs ne-
šioju sawo rankosa, ir ne užmirštu
tawo žokāno.

110. Piktieji man spėndžia žaban-

gus; alle aš ne paklystu nū tawo
prisakimū.

111. Tawo luddimai yra mano am-
žina tėwiškė; nės jie yra mano šir-
diēs džiaugsmas.

112. Aš lenkiu sawq širdi, idant
daryczau pagal tawo teisybę am-
žinay.

113. Aš ne apkėnczu nepakajingas
dwašės, ir mylu tawo prisakimus.

114. Tu esi mano apgyvinimas ir
stydā; aš nusistikiu ant tawo žodzio.

115. Atstokite nū manės, jūs pik-
tadėjei; aš noru laikyt prisakimus
sawo Diewo.

116. Įšilaiyt manę tawo žodzu,
kad išliteczau; ir ne dāl manę išgė-
dintu buti sawo nusistikkėjime.

117. Stiprink manę, kad išgy-
czau; tay wišadēs mėgstu tawo pri-
sakimū.

118. Tu suminni wišsus, furrie nū
tawo prisakimū atstoj; nės jū wy-
lus tikr mēslai yra.

119. Tu wišsus piktūsus ant žėmės
atmetti, kaip necyštummq; todėl aš
mylu tawo luddimus.

120. Aš bijaus tawęs, kad ir ma-
no ūda pašurpo, ir bijaus tawo
promū.

121. Aš laikau ant sūdō ir teisy-
bės; ne padāl manę tiems, furrie
manę nor sugaišinti.

122. Užstok tu sawo tārūq ir link-
smink įt, kad puiktieji man gwoltq
ne darytu.

123. Mano ākys išsilgsta tawo iš-
gūnimo, ir žodzio tawo teisybės.

124. Daryt su sawo tarnu pagal
tawq malonę, ir mokinš manę sawo
promas.

125. Aš esmi tawo tarnas, pamo-
kš manę, kad pažinciau tawo lud-
dimus.

126. Czesas yra, kad tq darytu
Pons Diews; jie iš wišso paniekino
tawo žokānq.

127. Todėl aš mylu tawo prisāki-
mā, daugiaus ne kaip āušq ir cyp-
stq āušq.

128. Todėl tūjaus klausau wišū
tawo isakimū; aš ne apkėnczu wišq
neteisy kėla.

129. Tawo luddimai yra stebuklin-
gi; todėl pilda jūs mano dušia.

130. Kadba tawo žodis išsireikščia, tay linksmima, ir dāro prastūsus išmintingais.

131. Už atweru sawo burną, ir geidzu tawo prisąkimū; nės išsiuļstu jų.

132. Greikis manęspi ir buk man malonus, kaip darydawai tiems, kurie myl tawą wardą.

133. Waldyk mano žingini pagal tawo žodi; ir ne dūk ant manęs ponawoti ney joiką neteisybę.

134. Įsgelbėk manę nū žmonū piktenybės; tay aš pildysu tawo įsakimus.

135. Dūk šwieisti sawo wėidą ant tawo tarno; ir mošink manę tawo teisybę.

136. Mano akys tėka wandenimi, kad ne laisomi yra tawo prisąkimai.

137. Pone Diewe, tu esi teisus, ir tawo žodis yra tikras.

138. Tu drutay prisakei luddimus sawo teisybės ir wiernybės klausyti.

139. Už be maž smertiės ne gawau iš didžio papykio, kad mano priešininkai tawo žodžio užmiršta.

140. Tawo žodis geray yra išgystas; ir tawo tarnas tą myl.

141. Už esni mentas ir paniekintas; alle aš ne užmirštu tawo prisąkimo.

142. Tawo teisybe yra amžina teisybe, ir tawo žokanas yra wiernybe.

143. Wargai ir beda manę užpūle; bet aš mėgstu tawo prisąkimū.

144. Teisybe tawo luddimū yra amžina; pamokink manę, tay išliksu.

145. Už iš wissos širdiės šaukiu, išklausyk manę, Pone Diewe, kad klausyczau tawo teisybės.

146. Už šaukiu tawęspi, gėlbeš manę, kad pildiczau tawo luddimus.

147. Už anksty atėjęs šaukiu, ant tawo žodžio aš nusitikiu.

148. Už anksty pabundu, kad kalbėczau apie tawo žodi.

149. Klausyk mano balso pagal tawą malonę; Pone Diewe, atgaiwink manę pagal tawo sūdą.

150. Mano piktieji pėrfekintojai manę nor užpulti; ir toly yr' nū tawo prisąkimo.

151. Pone Diewe, tu arty esi, ir tawo prisąkimai yra pati teisybe.

152. Bet jau seney žimau, kad tu sawo luddimus amžinay pastiprinojai.

153. Dabok mano wargū, ir išgėlbeš manę; išwadūk manę, nės aš ne užmirštu tawo žokano.

154. Wėš mano prōwą, ir išgėlbeš manę; atgaiwink manę, sawo žodzu.

155. Įsganim's toly yra nū piktųjų; nės jie ne atboj' tawo prisąkimū.

156. Pone Diewe, tawo susimillimas yra didis; atgaiwink manę pagal tawą sūdą.

157. Mano pėrfekintojū ir priešininkū daug yra; bet aš ne atstoju nū tawo luddimū.

158. Už regiu papeiktojus, ir skaudu man yra, kad jie ne laisowo žodi.

159. Sztay, aš mylu tawo įsakimus; Pone Diewe, atgaiwink manę pagal sawą malonę.

160. Tawo žodis fit' nieks yra, kaip teisybe; wissi sūdai tawo teisybės patenka amžinay.

161. Kunigaitėczai pėrfekineja manę be priejasties; ir mano širdis prisibijo tawo žodzu.

162. Už dzaugius iš tawo žodžio, kaip koksai didę nāudą gāungs.

163. Mėllū ne kenczu, ir n' apykantoj' turru jās; alle tawo žokaną aš mylu.

164. Už laupsinu tawę septynis kartus per diena, dēley sūdo tawo teisybės.

165. Didi tur paląjs, kurrie myl tawo žokaną, neygi klajos.

166. Pone Diewe, aš laukiu tawo įsganimo, ir darau pagal tawo prisąkimus.

167. Mano dusia klauso tawo luddimū, ir jās didey myl.

168. Už laikau tawo prisąkimus ir tawo luddimus; nės wissi mano tēlai yra po tawo akiū.

169. Pone Diewe, dūk, kad mano prāšimas ateitu po tawo akiū; pamokink manę pagal tawą žodi.

170. Dūk, kad mano malda ateitu po tawo akiū; išgėlbeš manę pagal tawo žodi.

171. Mano lupos turtis laup-

finti, kadā tu mang sawo teisybe mofinni.

172. Mano liejuwis kalbes apie tawo žodi; nēsa wissi tawo prisāi- mai yra tikri.

173. Prištok man su sawo ranka; nēs aš isfrinkau tawo prisākimus.

174. Pone Diewe, aš issiilgstu ta- wo išgānimo; ir mėgstu tawo žokāno.

175. Laikyt gywā mano dušiq, kad tawę laupsintu, ir tawo teisybe ma- ne gēlbetu.

176. Aš esmi kaip paklydusi ir prapūlusi awis; jėštok sawo tarnā, nēs aš ne ušmirštu tawo prisākimā.

120. Psalmas.

Rada prieš newiernus žmones.

1. Giesmė Dowido aukštesnime balsė.

Aš šautiu Diewop' sawo bėdoje, ir jis išklauso mane.

2. Pone Diewe, išgēlbēt mano du- šiq nā mellāgiā, ir nā newiernū liejuwū.

3. Kā gāl taw neteiskus liejuwis daryti? ir kā gāl jis ištaikyti?

4. Jis yra kaip aštros strėlos sti- projo, kaip ugnis kadagyne.

5. Bėda man, kad ateiwjis esmi tarp kleško; aš turru gywēnti tarp šėtrū Kedar.

6. Jigu yra mano dušei, gywēnti su tais, kurie pakājaus n' apfencz'.

7. Aš pakāju laikau; alle kad aš kalbu, tay jie pakel waidā.

121. Psalmas.

Diewas žmonū apginėjas.

1. Giesmė aukštesnime balsė.

Aš pakelu sawo akis kalnump', nū kurrū pagālba man randasi.

2. Mano pagālba randasi nū Pono Diewo, kurs dangū ir žemę padārs.

3. Jis ne dās tawo kōjai šlyti; ir tawo apginėjas ne miegti.

4. Sztay, sārgas Izraelo ney mieg- ti, ney snāudzia.

5. Pons Diews apginna tawę; Pons Diews yra tawo pawēsis ant tawo dėšinēs rankōs,

6. Kad tawę dienop' sāule ne kai- tintu, neygi menū nakczę.

7. Pons Diews te apsaugoį tawę nā wisso pīto; jis te apsaugoį ta- wo dušiq.

8. Pons Diews te apsaugoį tawę išėjimā ir iėjimā, nā dabar itki am- žiū amžio.

122. Psalmas.

Stomē miešo Jeruzalės.

1. Giesmė Dowido aukštesnime balsė.

Aš džiaugis to, kad man sakyta, kad eisime i Diewo namus,

2. Ir kad musū kōjos stowēs ta- wo wartāse, Jeruzale.

3. Jeruzale budawota yra, kad bū- tu miestas, kur reik susieitis;

4. Kur gimminēs tur ujeit, butent gimminēs Pono Diewo, Diewo žodi sakyti žmonēms Izrael, ir dėkawoti wardui Pono Diewo.

5. Nēsa czę stow krēslai ant sūdo; krēslai namū Dowido.

6. Wēlikite Jeruzalei wissā gēra; at kad tiems gēray pasisėktus, kur- rie tawę myl.

7. Pakājus turrētu buti widduj' ta- wo mūrū, ir pakāima tawo paloczāsę.

8. Dėl mano brolū ir gencziū wē- lisu aš taw pakāju.

9. Dėl namū Wiešpaties, musū Diewo, jėštoku aš tawo nāudaq.

123. Psalmas.

Gerujā paniekinnimas ir palinkšminojimas.

1. Giesmė aukštesnime balsė.

Aš sawo akis pakelu tawęsp', kur- sai tu danguje sedi.

2. Sztay, kaip akys tarnū ant ran- kō sawo ponū weizd; kaip akys slu- ginēs ant rankū sawo župōnēs weizd, šittaiw weizd ir musū akys ant Wieš- paties musū Diewo, itki jis mumis malonus pastoja.

3. Buť mums malonus, Pone Die- we, buť mums malonus, nēsa mes iš wisso esme paniekinnami.

4. Dušia musū pilna yra apšūti- mo prikiujā, ir paniekinnimo pasi- didžiūjencujā.

124. Psalmas.

Diews musū pagalba.

1. Giesmė Dowido aukštesnime balsė.

Jey Diewas ne butu su mumis, tai- po sakyt Izrael,

2. Jey Dievas ne butu su mumis, kadda žmones prieš mus kėlasi:

3. Tay jie mus gyvus prarytu. Kadda jų narfas ant mūsų inirstu:

4. Tay wandenys mus prastandinu; stovės eitu per mūsų dušią;

5. Wandenys eitu per aukštay per mūsų dušią.

6. Pagirtas te esie Pons Dievs, kad mus ne dūst ant plėšimmo jų dantims.

7. Mūsų dušia išsprūdo, kaip paukštis iš žabangų paukštininko; spąstas patruko, ir mes walni pastojom.

8. Mūsų pagálba yra wardan Pono Dievo, kursai sutvėre dangų ir žemę.

125. Psalmas.

Musitikejimas ne dūst gėboje buti.

1. Giesmė aukštesnime balsė.

Kurrie nusitįk Ponu Dievu, tie ne prapul, bet amžinay išsilaukys, kaip kálnas Zion.

2. Aplink Jeruzalę yra kálnai, ir Pons Dievs yra aplink sawo žmones, nū šio czėso iškė amžiu.

3. Nėsa ponyste piktųjų ne pasilikis ant pulkelio teisųjų; kad teisieji sawą ranką ne ištieti ant neteisybės.

4. Pone Dieve, gėray daryk gėriems, ir kurrie yra geros širdies.

5. Bet kurrie pasidūst ant kėlų sawo neteisybės, tus Pons Dievs prawarys su piktadejais; o palajus te esie ant Izrael.

126. Psalmas.

Kritkegoniū smutnybe bus perwersta i linksmybę.

1. Giesmė aukštesnime balsė.

Kadada Pons Dievs apkaltūsus Ziono išgėlbės, tay busim kaip sapnojentieji.

2. Tay mūsų burna pilna bus juoko, ir mūsų liejuwis pilnas garbės. Tay bus sakoma tarp pagonų: Pons Dievs didzus daktus ant jų padare.

3. Pons Dievs didzus daktus ant mūsų padare, iš to esime linksmi.

4. Pone Dieve, nugrėst mūsų ap-

kalimą, kaip tu wandenis prieš pietus išdžowinni.

5. Kurrie * šėja su werkšmu, dagos su dzaugšmu. * Matt. 5, 4.

6. Jie eit werkdami, ir nėsa brangę sėklą; ir ateit su dzaugšmu, atnešdami sawo pėdus.

127. Psalmas.

Pėrjegnotas utio priveikėjimas ir waldimas.

1. Giesmė Salomono aukštesnime balsė.

Jey Pons Dievs ne budawoj' namus, tay noprošnay dirba, kurrie jų budawoja. Jey Pons Dievs miestą ne apsergt, tay noprošnay bunda sargas.

2. Apropšnay yra, kad anksty kėlaties, ir potam ilgay sedit, ir walgot sawo dūną su rupeczeis; nės sawo prietelams jis tą dūst bemiegant.

3. Sztay, waikai yra Dievo dowana, ir žywato waisus yra jo dawimas.

4. Kaip strėlos rankoje stiprojo, šittaipo sėkasi jauni waikai.

5. Gėray tam, kursai tokiū sawo seidoją tur pilną; tie ne bus gėdoje, kadada su sawo neprieteleis bylinės wartūsė.

128. Psalmas.

Swencjawotųjų rėbas ir jėgnone.

1. Giesmė aukštesnime balsė.

Gėray tam, kursai Dievo bijos, ir ant jo kėlū waiškėjoj'.

2. Tu pasipennėsi darbais sawo rankū; gėray taw, taw gėray pasisėka.

3. Tawo pati bus kaip waisingas wyn-mėdis aplink tawo namus; tawo waikai kaip aliejaus - czėpelėi aplink tawo stálą.

4. Sztay, šittaip yra pėrjegnojams wyrras, kursai Dievo bijos.

5. Pons Dievs tawę pėrjegnos iš Ziono, kad matytumbei palaimą Jeruzalės per wissą sawo amžią,

6. Ir matytumbei sawo waikū waisus, palajus ant Izrael.

129. Psalmas.

Bāznīcīds pērgaltējams ant sava neprietelā.

1. Giesmē aukštešnime balsē.

Tie manē tānkiey spāude nā mano jaunystēs, taipō sakyt Izraēl.

2. Tie manē tānkiey spāude nā mano jaunystēs; bet tacāu manē ne apgalējo.

3. Artojei āre ant mano pačālōs, ir ilgās wāre sawo wagas.

4. Diewas, teisusis, nukirto wirwē piktujā.

5. Aš, kad butu gēdoje, ir atgalōs sugryštū wissī, kurrie n' apfencz' Ziona!

6. Aš, kad jie butu kaip zolē ant stogā, kurri padzūsta pirm neng īšrāujama!

7. Iš kurriōs pjowējas ne pildo sawo rančā, ney rišējas sawo glēbi;

8. Aey tie, kurrie praeit, ne sakytu: Diewo pērzegnojimas te essie ant jūšū; mes jus žegnojām wardan Pono Diewo.

130. Psalmas.

Malba Griekā atteidimmo dēley.

1. Giesmē aukštešnime balsē.

Iš gillybēs, Pone Diewe, šaukiu tawēsp'.

2. Pone Diewe, klausyt mano balsā, dabokis sawo ausimis ant balso mano maldōs.

3. Jey tu, Pone Diewe, griekus nori priroktūti, Pone Diewe, kas īšsilaiķys?

4. Ašsa pas tawē yra atteidimas, kad tawēs prisibijotum.

5. Aš lāukiu Pono Diewo; mano dušia lāukia, ir aš nusiitīkciu ant jo žodzio.

6. Mano dušia lāukia Pono Diewo, nā wiendōs auhrōs ītki kītōs.

7. Izraēl nusiitīkkt Ponu Diewu; nēs prie Diewo yra malone, ir daug īšgēlbējimo pas jī.

8. Ir jissai īšgēlbēs Izraēl īš wissū jo griekū.

131. Psalmas.

Pačēlīslas pašarnystēs.

1. Giesmē Dawido aukštešnime balsē.

Pone Diewe, mano širdis nesidi-

džūja, ir mano ākys ne puikawoj; neygi jēkšau didžiū daiktū, kurrie man peraukštī yra.

2. Kadā sawo dušij ne nurāmdi-dawau ir ne nutildidawau, tay manō dušia buwō nutrāukīama, kaip kadā kas nutrāukīams yra nā sawo augwēs.

3. Izraēl, nusiitīkkt Ponu Diewu, nā šio cēsō ītki āmjiū āmšio.

132. Psalmas.

Malba uš īšlaitimā Diewo-šlūžbōs, ir swietisto waltimmo.

1. Giesmē aukštešnime balsē.

Atsimink, Pone Diewe, Dawido, ir wissū jo pērsēkneimā.

2. Kursai prisēke Ponui Diewui, ir žadejo Wissagalinczām Jokubo:

3. Aš ne eisu ī šētrā sawo namā, ney ant sawo pātalo atsigulsās;

4. Ne dūsu sawo ākims miegoti, ney ašiū wolams snāusti,

5. Itki rāsu wietā Ponui Diewui, namams Wissagālinczām Jokubo.

6. Sztay, mes girdim apie jē Ep-ratoje; mes rādom jē ant lāuko Jaar.

7. Ešime ī jo namus, ir melsimies ties solelu jo kojū.

8. Kēlķis, Pone Diewe, ant sawo atsiilšējimo, tu, ir škyne tawo maciēs.

9. Tawo klebōnai te essie aprēdyti teisybe; ir tawo šwentieji test-dzangias.

10. Ne atimk ponawojimā tawo moštitojo, del sawo tarno Dawido.

11. Pons Diews Dawidui tikrā prysēgā dawe, nā tōs jis nesikreip-sis; aš taw ant tawo sosto pasodisu waisū tawo kūno.

12. Jey tawo waitai laiķys mano derējimā, ir mano luddimā, kurri aš jās mokīsu, tay ir jū waitai ant tawo sosto sēdēs amšinay.

13. Ašsa Pons Diews Ziona īš-rinko, ir padingsta jam tēnay gy-wēnti.

14. Tai yra mano ātilsis amšinay; czonay aš gywēsu; nēsa cž man pa-dingsta.

15. Aš jū penukšlā pērzegnosu, ir jū pawarguliams dūndōs apšcey dūsu.

16. Jū klebonus aš apwilfsu īšgā-nimu; ir jū šwentieji bus līkšmi.

17. Čęjan aš dāsu ušaugti rāgą Dowido; aš sawo mostitamui žibny-
čią pagatawįjau.

18. Jo neprietelus apwiltu gėda;
alle ant jo žydės jo mainiklas.

133. Psalmas.

Apie palūjū ir sanborystę.

1. Giesmė Dowido aukštesnime
balsė.

Čtayı, kaip gražus ir meilingas
daiktis yra, kad brolei sandoroj pas-
wiens wieną gywėn.

2. Kaip mostis brangiūsey kwėp-
janti, kurri nū galwōs Aarōno tėka
i jo barzdą, kurri nutė i jo rubą;

3. Kaip rassa, kurri nū Ermono
krint ant kálnū Ziono; nės eę žada
Pons Dieus žegnōę ir išsilaitimą
wissādōs ir amšinay.

134. Psalmas.

Apie rėdą bajorųgėdō - tarnū.

1. Giesmė aukštesnime balsė.

Čtayı, laupsinkit Poną Diewą, wissū
tarnai Pono Diewo, kurrie naktimis
stowit namūse Pono Diewo.

2. Pakėlkit sawo rankas ties šwen-
tinyčią ir laupsinkit Poną Diewą.

3. Pons Dieus te peržegnoj ta-
wę iš Ziono, kurs dangų ir žemę
sutwėre.

135. Psalmas.

Dėlawojimas uę Diewo geradėjysies.

1. Alleluja. Laupsinkit wardą Po-
no Diewo; laupsinkit jūs tarnai Po-
nų Diewų.

2. Jūs, kurrie stowite namūse
Pono Diewo, dwārūse namū musū
Diewo.

3. Laupsinkite Poną Diewą, nesa
Pons Dieus yra gėras; giedokit jo
wardui, nės jis meilingas.

4. Aēs Dierras saw išrinko Joku-
bą, Izraeli per sawąjį.

5. Aēs žinnau, kad Pons Dieus
dėdis yra, ir musū Diewas nę wissus
Dievus didėsnis.

6. Wis, kę jis nor, tai jis dāro,
danguje ir ant žemės, jūrosa ir wisso-
sa gillybėsa.

7. Kursai dāst pasikėlti debesims
nū gālo žemės; kursai žaibus ir ly-

ty dāro; kursai wėjo dāst ateit' iš
paslėptū wietū;

8. Kursai pirmgimmusis nušawinno
Egyp-to-žemėje, kaip žmonū kaip ir
bandōs;

9. Ir atjunte sawo šėntlus ir šė-
butlus ant tawės, Egyp-to-žemė, ant
Paraōno, ir ant wissū jo tarnū;

10. Kursai daug žmonū pamūše, ir
nušawinno macnus karālus;

11. * Sioną, karālį Ammonitū, ir
Ogą, karālį iš Basan, ir wissas ka-
ralystes Kanaan; * 4 M. 21, 24.

12. Ir dāwė jū žemę i tėwisłę, i
tėwisłę sawo žmoniems Izrael.

13. Pone Diewe, tawo wardas pa-
tentka amšinay; tawo atsiminnimas,
Pone Diewe, patentka itti amžia
amšio.

14. Aēs Pons Dieus sawo žmo-
nes sūdis; ir sawo tarnams bus
malonus.

15. Pagonū balmonai yra sūdābras
ir aukšas, dārbas žmonū rankū;

16. Burnas tur, ir ne kalb, atis
tur, ir ne rėg;

17. Ausis tur, ir ne gird; neįgi
yra kwāpas jū burnoj'.

18. Kurrie jūs dāro, yra jiems ly-
gus, ir wissū, kurrie ant jū nusitit.

19. Gimminė Izraelo, laupsinkit
Poną Diewą; laupsinkit Poną Die-
wą, jūs iš gimminės Aarōno.

20. Jūs iš gimminės Lėwi, laup-
sinkit Poną Diewą; kurrie bijoties
Pono Diewo, laupsinkit Poną Diewą.

21. Pagārbints te esie Pons Dieus
iš Ziono, kursai Jerusalej' gywėn'.
Alleluja.

136. Psalmas.

Dėlawojims uę Diewo malonę ir šėbulus.

Dėlawokit Ponui Diewui; nės jis
yra gėras; nės jo malone patent
amšinay.

2. Dėlawokit Diewui wissū diewū;
nės jo malone patent amšinay.

3. Dėlawokit Wieszpacziui wissū
wieszpacziū; nės jo malone patent
amšinay.

4. Kursai wiens didžus šėbulus
dāro; nės jo malone patent am-
šinay.

5. Kursai dangus dāre išmintingay;
nės jo malone patent amšinay.

6. Kurfai žemę ant wandenū išplātino; nės jo malone patent amžinay.

7. Kurfai * dides padare žvakes; nės jo malone patent amžinay;

* 1 Moš. 1, 14.

8. Saulę, kad šviesu dienai; nės jo malone patent amžinay.

9. Mėnesį ir žvaigždes, kad šviesu naktij; nės jo malone patent amžinay.

10. Kurfai * ištikto Egepcionū pirmgimmusus; nės jo malone patent amžinay.

* 2 M. 12, 21,

11. Ir išvede Izraelį; nės jo malone patent amžinay;

12. Su silynga ranka, ir ištiestu petimi; nės jo malone patent amžinay.

13. Kurfai pėrdalijo nėndrū-jures i dvi dalį; nės jo malone patent amžinay.

14. Ir pėrvede Izraelį per widdū jū; nės jo malone patent amžinay.

15. Kurfai Paraoną ir jo pulką i nėndrū-jures ištūme; nės jo malone patent amžinay.

16. Kurfai sawo žmones wėde per pūščiją; nės jo malone patent amžinay.

17. Kurfai didžus karalus išmuše; nės jo malone patent amžinay.

18. Ir pasmauge macnus karalus; nės jo malone patent amžinay.

19. * Sioną, ūmoritū karalų; nės jo malone patent amžinay.

* 4 M. 21, 24.

20. Ir Ogą, karalū Basane; nės jo malone patent amžinay.

21. Ir dawe jū žemę i tėwiskę; nės jo malone patent amžinay.

22. I tėwiskę sawam tarnui Izrael; nės jo malone patent amžinay.

23. Nės jis atsiminē musū, kad da buwom prispausti; nės jo malone patent amžinay.

24. Ir išgėlbėjo mus nū musū neprietelū; nės jo malone patent amžinay.

25. Kurfai dūst penukšlą wissam sutwėrimui; nės jo malone patent amžinay.

26. Dėlawokit Diėwui dangaus; nės jo malone patent amžinay.

137. Psalmas.

Aplalta žyba weršmo-giesmė.

Pas wardenius Babelo sėdėjom ir wėrkēm, kad da Siono atsiminēm.

2. Sawo ārpas pašabinnom ant glosnū, kurrie ténay yra.

3. Nėsa ténay liepe mums giedoti, kurrie mus aplāltus laike, ir musū raudojime linkšmais buti, meldžami: pagiedokit mums giesmę apie Sioną.

4. Kaip o giedotumbim giesmę Pono Diewo swėtimoj žemėj?

5. Jey užmirštu tawęs, Jeruzale, tay te esie užmiršta mano dėšinēs.

6. Mano liežuwis turrėtu prilipti prie sawo gómuro, jey tawęs n' atsimisų; jey ne laikysu Jeruzalę nū sawo didžausq linkšmybę.

7. Pone Diėwe, atsimint waitū Edom dienoje Jeruzalės, kurrie šako: pušta, pušta, itki jōs dugno.

8. Tu išpūstioji dūktė Babelo, gėray tam, kurfai taw atlygis, kaip tu mums darei.

9. Gėray tam, kurfai imma tawo jaunus waitus, ir wissay jūs sudauža i ālmeni.

138. Psalmas.

Dėlawojimas nū Diėwo susimilimq.

1. Psalmas Dowido.

Uš dėlawoju taw iš wissōs širdiēs; po āliū diėwū taw garbę dāsu.

2. Uš melsūs ties tawo šwentōs bažnyciōs, ir tawam wardui dėlawosū tawo malonēs ir wiernystēs dėley, nėsa tu sawo wardą pašlōwinau ant wisso, per sawą žodi.

3. Kad da tawęsp' šaukiu, tay iš klausyt manę, ir dūkt mano dušei didę sylq.

4. Taw dėlawoj', Pone Diėwe, wissi karālei ant žemēs, kad girdėtu žodi tawo burnōs.

5. Ir giest ant kėlū Pono Diėwo, kad garbė Pono Diėwo dide yra.

6. Nėsa Pons Diėws yra āušktas, ir wėizd ant pasižeminanczio, ir pažysta pasididzojenti iš tolo.

7. Kad da didžausame warge esmi, tay tu manę atgawinni, ir ištiesi sawą ranką ant kėšto mano neprietelū, ir gėlbi manę su sawo dėšine.

8. Diėws padarys gālq manęs dėley. Pone Diėwe, tawo malone yr

ámžina; dárba sawo rankū tu ne prastof.

139. Psalmas.

Diews wis jinąs, wissur esąs, ir wis aprupinas.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins. Pone Diewe, tu išmėginni manę, ir pažysti manę.

2. Ar sėdzu arba kėlus, tai tu žinai; tu pėrmanai mano misliū iš tólo.

3. Ar eimi, ar gullu, tay tu aplink manę esi, ir rėgi wissus mano kėlus.

4. Ašė sėtay, niera ney jokio žodžio ant mano liejumjo, kurrio tu, Pone Diewe, iš wisso ne žinnotumbei.

5. Tu tai darai, kę aš pirm arba pastuy dirbu, ir laikai sawą ranką ant manęs.

6. Tokšai žinnojims man yra perdywinas ir perauštėtas, aš to ne galu pėrmanyti.

7. Kur eisu aš nū tawo dwasės? Ir kur bėgsu nū tawo wėido?

8. Jey žengezau i dangų, tay tu cę esi. Jey pátalę klorčaus pėkloj, sėtay tu taipojau ir cę esi.

9. Jey imczau sparnus aušrės, ir pasilikezau gėlausosa jūrosa:

10. Tay taczau tawo ranka manę ténay wadgotu, ir tawo dėšinė manę nutwertu.

11. Jey sakau: tamšybės gal manę apdengti; tay ir naktis aplink manę tur šwiesi buti.

12. Aš ir * tamšybės po tawo akiū ne tamšos yra, ir naktis žibba kaip diena; tamšybe yra kaip šwiesybe. * Sol. 1, 17.

13. Ašė tu mano inkstus turri sawo wálėj; tu buwai prie manęs žy wate mótindė.

14. Dėkawoju taw todėl, kad dywinay daryts esmi; stebuklingi yra tawo dárbai, ir tai išpažysta mano dušia gėray.

15. Mano káulai taw ne buwo paslėpti, kaip aš paslėptoj wietoj dárroms buwau, kadđa sutwerams buwau widduj žėmės.

16. Tawo ákys manę regėjo, kaip dar ne buwau pagatávits; ir wissos mano dienos buwo rąšytos ant tawo knygū, kurios dar turrėjo ateiti,

ir kurrū ney wiena dar ne buwo.

17. Bet kaip brangios yra, Diewe, po mano akiū tawo dumos? Kaip yra jų toks didis skaitlus?

18. Kad jas skaityczau, jų butu daugiaus, neng žiezdrū. Kad pabundu, dar su tawim' esmi.

19. Aš Diewe, kad užmuštumbei piktąsus, ir kraujo trokštantieji nū manęs atstoti turrėtu!

20. Ašė darkey apie tawę kalba; ir tawo neprietelei išsikel be reikalo.

21. Bėje n' apkenzu, Pone Diewe, tawę n' apkenzianczus, ir didėy pykstu ant jų, kad jie prieš tawę státosi.

22. Aš jų tikray n' apkenzu; todėl jie man neprieteleis pastoj.

23. Pėrtirk manę, Diewe, ir išpažink mano širdi; mėgink manę, ir ištirk, kaip aš dumoju.

24. Ir weizdėk, bau n' esmi ant piktó kėlo, ir wėst manę ant ámžio kėlo.

140. Psalmas.

Malba dėl neprietelų.

1. Psalmas Dowido, pirmgiedotins.

2. Išgėlbei manę, Pone Diewe, nū piktū žmonū; apsaugot manę nū žmonū ne wértay darancziū;

3. Kurrie piktay dumoj sawo širdij, ir kas dien waidę pakel.

4. Jie sawo liejumū aštrin, kaip žaltys; angies-nūdai yra po jų lupomis. Sėla.

5. Užgink manę, Pone Diewe, nū rankės Diewo-nesibijancziū; apsaugot manę nū žmonū ne wértay darancziū, kurrie mano ėjimą dumoj parstumti.

6. Puikieji žabangus man spėndzia, ir ištiesa wirwes man ant tinklo, ir spėndzia man spąstus ant kėlo. Sėla.

7. Bet aš tariu Ponui Diewui: tu esi mano Diewas, Wiekspatie, pėrmanyk balsą mano šaukimo.

8. Wiekspatie, Pone Diewe, mano stipri pagalba, tu apsaugoji mano galwą cėše kėwės.

9. Pone Diewe, ne dūk piktamjam wálės; ne stiprink jo piktėnybę; kad todėl n' išsikeltus. Sėla.

10. Aepalaima, apie kurrę mano neprietelei dumja, te pūl ant jų galwės.

11. Jis žarijomis jās apšils; Jis ugnimi gilley jās i žemę muš, kad niekaday nesikėltu.

12. Piktā burna ne turrės ney jo-
tėdės palaidmės ant žemės; žmogus sawo liejumi ne waldas, bus prawa-
ryts ir papuldits.

13. Nės žinnau, kad Diewas bėdno-
jo bylą ir pawargusio prōwą išwės.

14. Jt teisieji dėlawos tawo war-
dui; ir gerieji po tawo akiū pasiliks.

141. Psalmas.

Malba dėl pagalbės, ir dėl išgelbėjimo.

1. Psalmas Dowido.

Pone Diewe, aš šaukiu tawęsp', stu-
binkis manęsp'; permanyk mano bal-
są, kadda meldžius tawęs.

2. Mano malda te itinka po tawo
akiū, kaip rufinnimo-ąpieta; mano
rankū pakėlimas, kaip wakaro-ąpieta.

3. Pone Diewe, apšaukoj mano
būrną, ir apgink mano lupas.

4. Ne lenk mano širdi ant to pik-
to, kad piktay ne elgežiaus su piktā-
dejeis, kad ne walgiczau nū to, to
jie mėgsta.

5. Teisusis te pamokin manę prie-
teliskay, ir te pabar manę; tai man
taip itiks, kaip kweįjamas alliejus
ant mano galwės; nės aš wissaday
meldžius, kad jie man iškadės ne
darytu.

6. Jā mokitojei turrėtu nustumti
buti nū ūlės, tadda girdės mano pa-
mokslą meilingą esanti.

7. Musū kaulai išbarstyti yra ikti
pėklės, kaip kadda kas išardo bey
išknissa žemę.

8. Nės ant tawęs, Wiešpatie, Po-
ne Diewe, weizd mano akys, aš
tawim' nusitikliu; ne atmesk mano
dušią.

9. Apšaukoj manę nū žabango,
kurri jie man spėnde, ir nū spąsto
piktadėjų.

10. Diewo-nesibijanczus dūk iklūti
i sawo pacziū tinklus podraugey; alle
manę wissada išwengti.

142. Psalmas.

Dowido malba pagalbės ir išgelbėjimo dėley.

1. Pamofinnimas Dowido melsis,
kaip jis buwo ūloje.

2. Aš šaukiu Diewop' sawo bal-

su; aš meldžius Poną Diewą sawo
balsu.

3. Aš pranęšu po jo akiū sawo
kalbėjimą, ir pasakau po jo akiū sa-
wo bėdą.

4. Kad mano dwāse tušboje yra,
tay tu manę ušstoji; jie man spėn-
dzia žabangus ant kėlo, kurrām' eimi.

5. Žurėk ant dėšinės, ir dabok,
ney wiens ne nor manę pažinti; ne
galu išbėgti; ney wiens ne ušstoj'
mano dušią.

6. Pone Diewe, tawęsp' šaukiu ir
tariu: tu esi man nusitikėjimas,
mano dalis žemėje gywūjų.

7. Dabokis mano skundimmo, nęsa
didey esmi warginams; išgelbek ma-
nę nū mano pėsekkinėtojų, nęsa jie
man permacnus yra.

8. Išwesk mano dušią iš temny-
czios, kad dėlawoczau tawam war-
dui. Teisieji susirinks manęsp', kad
tu man gėtay darai.

143. Psalmas.

Priswertimmo malba dėl išgelbėjimo iš pils-
to, ir apturėjimo gėro.

1. Psalmas Dowido.

Pone Diewe, išklausk mano mal-
dą, pėrmanyk mano prašimą, dėl
sawo wiernybės; išklausk manę dėl
sawo teisybės.

2. Jt ne eik pramon' su sawo tar-
nu, nės po tawo akiū niera teisus
ney wienas gywūjų.

3. Nęsa neprietelus pėseklinėj' mano
dušią, ir manę smėrtney spaudžia;
jis paguldo manę i tamšybę, kaip
numirusus swiete.

4. Jt mano dwāse nusitušij' ma-
nije; mano širdis mano kune yr'
suešta.

5. Aš atsimenu pirmųjų gadynų, aš
kalbu apie wissus tawo stebuklus, ir
sakau apie dārbus tawo rankū.

6. Aš išsleidzu sawo rankas ta-
wėspi; mano dušia trėkšta tawęs,
kaip išduwusi žemę. Sėla.

7. Pone Diewe, išklausk manę
wėitiek, mano dwāse pasileid; ne
slėp sawo wėidą nū manęs, kad
ne būczau lygus tiems, kurrie nueit
i dūbę.

8. Dūk man anksty girdėti tawą
malonę, nės tawim' nusitikliu. Da-

ryt man šinnomą kėlą, ant kurrū
turrū waišpžoti; nės aš issilgau
tawęs.

9. Išgėlbet manę, mans Diewe,
nū mano neprietelū, aš prie tawęs
glaudžis.

10. Mokit manę daryti tawą wālę,
nėsa tu essi mano Diewas; tawo ge-
roji Dwāsė te wadžoj' manę tikru kėlu.

11. Pone Diewe, atgawink manę
dėl sawo wardo; wėst' mano dušią
iš bėdės, dėl sawo teisybės.

12. Ir išpūst' mano neprietelus
dėl sawo malonės; ir nušawink wi-
sus, kurrė mano dušią wārgin; nės
aš esmi tawo tarnas.

144. Psalmas.

Dėlawone ir malba už apturėtą ir dar
sulaukiamą pėrgalėjimą.

1. Psalmas Dawido.

Pagarbints te essie Pons Diews,
mano stiprybė, kursai mano rankas
mokinna gintis, ir mano pirštus
karauti.

2. Mano susimillimas ir mano pil-
lis, mano gimėjas, ir mano išgėl-
bėtojis, mano štyda, ant kurrū aš
nusiūtkiu, kursai Emano žmones po
manęs wercia.

3. Pone Diewe, kasgi žmogus, kad
taip didey ji užstoji? ir žmogaus su-
nus, kad jo taip labay atboji?

4. Juk žmogus kaip ir nieks yra,
jo amžias nuėit, kaip šešėlis.

5. Pone Diewe, palenk sawo dan-
gus ir nušeng; pakrutit kálnus,
kad rūktu;

6. Dūk žaibauti ir išbarstyt jūs;
šauk sawo strėlas ir išgandit jūs.

7. Susit sawo ranką iš aukšto, ir
išgėlbet manę; ir išwadūk manę iš
didži wandenū, nū rankės swėtimū
waikū,

8. Kurrū burna newiernummą kal-
ba; ir kurrū rankos klastorū rankos.

9. Diewe, aš taw naują giesmę
giedolu; aš taw žaisu ant psalteraus
dėšimtiės strunū.

10. Kursai karálams išgalėjimą
dūdi, ir išgėlbi sawo tarną Dawidą,
nū razbajisito kardo piktojo.

11. Išgėlbet manę taipojau, ir
išwadūk manę nū rankū swėtimū

waikū, kurrū burna niekus kalba, ir
kurrū dārbai ne gėri yra.

12. Kad musū sunus užaugtu sawo
jaunystėje, kaip čėpėlei, ir musū Duk-
ter's kaip mandagiey daryti namū-
šulpai, lygey kaip paloczus.

13. Ir kad musū kamáros pilnos
bėtu, ir išdūti galėtu žopostą po
žopostą; kad musū awys priwistu
tūstanczeis ir šimtais tūstanczeis
musū kėmūse.

14. Kad musū jáuczei daug pa-
dirbtu; kad ney wiendės iškādės, ney
jokio patrotijimo, ney stundimmo ne
butu ant musū ulyčią.

15. Palaimingi yra tie žmones, kur-
riems taip sėkasi; bet gėraus tiems,
kurrū Wiešpats yra jū Diewas.

145. Psalmas.

Pagarbintimas karalystės Kristaus ir jo gera-
bėtybių.

1. Garbinnimas Dawido.

Didey pagārbisu tawę, mans Die-
we, tu karálau, ir tawo wardą gar-
bisu wissadės ir amžinay.

2. Už tawę kas dien garbisu, ir
tawo wardą wissadės ir amžinay.

3. Pons Diews yra didis ir labay
girtins, ir jo didybė yr' n'iskalbama.

4. Waikū: waikai garbis tawo dār-
bus, ir sakys apie tawo macnybę.

5. Už kalbesu apie tawo didey gra-
žę šlowę, ir apie tawo stebuklus.

6. Kad žmones kalbėtu apie di-
džus tawo dārbus, ir pasakytu tawo
šlowę.

7. Kad girtu tawo didę gėrybę, ir
tawo teisybę garbintu.

8. Malonus ir susimilstas yra Pons
Diews, lengwas ir didžio susimillimo.

9. Diews wissiems yra gėras, ir
susimilsta ant wissū sawo darbū.

10. Taw tur dėlawoti, Pone Die-
we, wissi tawo dārbai, ir tawo swen-
tieji tawę laupsinti,

11. Ir garbę tawo karalystės gir-
ti, ir apie tawo maci satyti.

12. Kad šinnoma butu žmonū: wai-
kams tawo macis, ir čėstninga šlo-
wė tawo karalystės.

13. Tawo karalyste yr amžina ka-
ralyste, ir tawo ponyste pasiliekt'
wissadės ir amžinay.

14. Pons Diews išlaiko wissus

pšilanczus, ir * atties wissus didžau-
same warge esanczus. * Lut. 1, 52.

15. Wissu ākys tawes laut, ir tu
dūdi jiems jū penutklā sawo cēsu.

16. Tu atwēri sawo ranķa ir pa-
sotinni wissus gywas su pasimē-
ginana.

17. Pons Diews yra teišas wissūse
sawo kēlāse, ir šwentas wissūse sa-
wo darbāse.

18. Pons Diews yra arty wisslems
ji meldziantiems; wisslems, kurie jo
wiernay meldziasti.

19. Jis dāro, kā Diewo bijantieji
nor, ir išklausō jū šaukšmā, ir gēlb-
ti jiems.

20. Pons Diews apšāugt' wissus
jū mylinczus, ir iškūstys wissus pī-
tūsus.

21. Mano burna tur gārbinti Po-
nā Diewā; ir wissas kanas laup-
sinti jo šwentā wardā wissādēs ir
amšinay.

146. Psalmas.

Apie tikrā nusiitkējimā ant Diewo.

1. Alleluja. Laupsink' Ponā Diewā,
mano dušia.

2. Nš Diewā laupšsu, koley gy-
was busu, ir sawam Diewui giedo-
su, koley cē esmi.

3. Ne nusiitkēkit ant kumigaiķ-
cū; jie yragzmones, kurie ne gal
gēlbēti.

4. Nēsa šmogaus dwāse tur atstoti,
ir jis tur wēl i žemē pawirsti; tad-
da prapūla wissos jo mislis.

5. Gēray tam, kurrio pagalba yra
Diewas Jokubo, kurrio nusiitkējims
ant Diekpaties, sawo Diewo stow.

6. Kursai dangū, žemē, jures, ir
wis, kas jūsa yra, padāre; kursai
žadējimā attessa amšinay.

7. Kursai promā dāro prišpān-
dimā kencziantiems; kursai pēn'
iškākusus. Pons Diews iškādūj' ap-
kaltūsus.

8. Pons Diews aklus dāro rē-
ginczus. Pons Diews attiesa pri-
blokštūsus žemēspi; Pons Diews myl'
teisūsus.

9. Pons Diews apšāugt ateiwjus
ir sirratas, ir išklaiko naples; ir su-
gaishin kēlā piktūjā.

10. Pons Diews yra karātnai am-
šinay, tawo Diewas Zion, ant am-
šū amžio. Alleluja.

147. Psalmas.

Diews muštā aprupintojis.

Laupsinkit Ponā Diewā; nēs mu-
sū Diewā laupsinti, kštaunas dāikts
yra; tokia laupse yr' mieli ir graži.

2. Pons Diews budawoj' Jeruza-
lē, ir surenkā prawarytus Izraelē.

3. Jis gydo pazeistōs firidēs esan-
czus, ir aptwer jū kanczas.

4. Jis pastaito žwaigždes, ir jas
wissas wardais wadinna.

5. Musū Diewas didis yra ir di-
diēs maciēs, ir niera n' iškūmlijama,
kaip jis karalājuja.

6. Pons Diews attiesa pawargusus,
ir žėmyn nustumja piktūsus.

7. Giedokit pakarczuy Ponui Die-
wui su dėkawojimu, ir laupsinkit
musū Diewā ārpomis;

8. Kursai dangū apdeng debesimis,
ir dūst lytaus ant žemēs; kursai dūst
āugti žolē ant kalnā.

9. Kursai dūst bandai sawā pašarā,
warnykščjams ji prašantiems.

10. Jissai ne mėgsta stiprummo
žirgo, ney mėgsta ney jokio wyro
staibjū.

11. Pons Diews mėgsta tū, kurie
jo bijos, ir jo malone nusiitk.

12. Jeruzalē, garbink' Ponā Die-
wā, laupsink', Zion, sawā Diewā.

13. Nēsa jissai stiprus dāro uškaiķ-
czus tawo wartū, ir pėrjegnoj' tawo
waitus jūse.

14. Jis dāro pakāju tawo rubė-
žams, ir pasotin tawę gerāuseis
kwieczais.

15. Jis suncz' sawo kalbējimā ant
žemēs; greitay tēla jo žodis.

16. Jis dūst sniegā, kaip wilnā;
jis barsta šalnas, kaip pellenus.

17. Jis mėta ledus kaip kšniūs;
kas gal išklikti dėl jo šalczio.

18. Jis šaka, tay sutirpsta, jis
dūst pūsti sawam wėjui, tay išk-
tirpsta.

19. Jis pranek Jokubui sawo
žodi, Izraelui sawo teisybes ir
prowas.

20. Taip jis ne dāro ney jokiems

pagónims, ney dāst jiems žinnoti
sawo prowos. Alleluja.

148. Psalmas.

Graubenimas, kad wissi sutwėrimai Diewq
gārbintu.

1. Alleluja. Laupsinkit, jūs dangus, Ponaq Diewq, laupsinkit ji aukštybėje.

2. Laupsinkit ji, wissi jo angelai; laupsinkit ji, wissi jo pulkai;

3. Laupsinkit ji, saule ir mėnū; laupsinkit ji, wissos žibancijos žwaigždes;

4. Laupsinkit ji, jūs dangus wisur; ir wānden's, kurrie aukštay pas dangų yra;

5. Tė tur laupsinti wardq Pono Diewo; nēsa jam prisākant, jie yra sutwėrami.

6. Jis išlaido jās itki āmsiā āmsio; jis dawadij' jūs, kad jie kittaip ne tur eiti.

7. Laupsinkit Ponaq Diewq ant žemės, jūs bangōs-juwys, ir wissos gillybės;

8. Ugnis, kruša, sniegs ir gāras, umarai, kurrie jo žodi pilnawoj';

9. Kālnai ir wissi kālnėlei, waisinigi mēdžei, ir wissi cēdrai;

10. Žwėris ir wissokia banda, kirmėlės ir paukščei;

11. Jūs karālei ant žemės, ir wissi žmones, tunigaiškėči ir wissi sūdžos ant žemės;

12. Waikai ir mergos, senieji su jaunais;

13. Tur laupsinti wardq Pono Diewo; nēsa jo wardas wiens yra aukštās; jo šlowė pėreit dangų bey žemę.

14. Ir jis paaukština rāgą sawo žmonū; wissi jo šwentieji tur laupsinti, waikai Izraelio, žmones, kurrie jam tarnauj'. Alleluja.

149. Psalmas.

Delawojimo giesmė.

1. Alleluja. Giedokit Ponui Diewui naują giesmę, surinkimas šventųjų tur ji laupsinti.

2. Izrael tesidzang to, kursai ji sutwėre; waikai Ziono te essie linksmi del sawo karālaus.

3. Jie tur laupsinti jo wardq šokinėjime, būbnais ir arpomis tur įaisti.

4. Nēsa Pons Diews mėgsta sawo žmonū; jis gēlbtu pawargusus šlowingay.

5. Šwentieji tur linksmintis, ir gārbinti, ir girti ant sawo patalū.

6. Jū burna Diewq tur paaukštinti, ir tur āstrus kardus turrėti sawo rankosa,

7. Kad pagiesimmq attadātu tarp pagonū, korawonę tarp žmonū,

8. Jū karālus surištū lencugais, ir jū wyresnāsus geležies panczeis;

9. Kad jiems darytu prowq, apie kurę rāšyta yra. Tokiā garbę turrės wissi jo šwentieji. Alleluja.

150. Psalmas.

Laupsės-giesmė.

1. Alleluja. Laupsinkit Ponaq Diewq jo šventinyčioje; laupsinkit ji stiprybėje jo maciēs.

2. Laupsinkit ji jo darbūse; laupsinkit ji didėje jo šlowėje.

3. Laupsinkit ji trūbomis; laupsinkit ji psaltėrais ir ant arpū.

4. Laupsinkit ji būbnais ir šokinėjimu; laupsinkit ji strunomis ir wamzdzeis.

5. Laupsinkit ji stambanczeis cymbalais; laupsinkit ji gėray stambanczeis cymbalais.

6. Wiss, kas dwāsę tur, laupsinti Ponaq Diewq. Alleluja.

Salomono pamokslų žodžiai.

1. Pėrsfyrimas.

Rokiū būbu išmintis gáunama, ar gáisťina
nama yra.

Szittie yra pamokslų-žodžiai Salomono, Izraelio karálaus, Dovidio sunaus;

2. Išmotti išminti, ir wiešlibummaq, ir išmánima,

3. Protą, teisybę, wiernybę ir prastybę.

4. Kad patieji išmintingi, ir jáunikaiczei protingi ir atyli pastótu.

5. Išmintings esąs tas kláuso, ir gėryn eina, ir protings esąs priimma ródą.

6. Kad jissai išmanytu pamokslų-žodžius ir jų išguldimmą, išmintingų pamokslą, ir jų prilyginnimus.

7. Pono Diewo báime yra pradžia išsimofinnimo; n'išmintingieji paniešin išminti ir pamofinnimą.

8. Mano sunau, klauysť sawo tėwo pamokslų, neygį paniekint sawo motinós prisáikimą.

9. Kės toktay yra gražus wainikfas tawo gálwai, ir lencugas aplink tawo káklą.

10. Mano sunau, jey tawę nelabieji kussin, tay jų ne klauysť.

11. Kad jie safo: eif su mumis, mes kraujo tykosim, ir nekaltamjam be reikalo žabangus spėsim;

12. Kės jų gywus prarysim, kaip pėkla, ir gerąsus, kaip i dubę nužen-giančius;

13. Kės norim didi turtą rąsti; mes norim sawo namus plėšimmu papilditi;

14. Bandyť su mumis; musų wissų tur buti wiena mašina:

15. Mano sunau, ne eif tū kėlu su jeis; drausť sawo kójai nū jų táko.

16. Kės jų tojos bėga prie piktó, ir skubinas, kraują pralieti.

17. Kės noprošnay žabangai spėndzami po akių paukščų.

18. Priegtam ir jie patys tarp sawęs tykos, sawo kraujo, ir kės kitta jėškó nušawint.

19. Taip dáro wissí godingi, kad kės kittam gálą dáro.

20. Išmintis dejoja laukė, ir gir-dzama yra ant úlyczų.

21. Ji šaukia angoje pas wartus, prykšáikje tarp žmonų; ji kálba sawo žodžius mieste:

22. Kaip ilgay jūs durnieji norite durnóti? ir jūs apjástojei apjástu pamėgti? ir jūs n' išmintingieji pamofinnimą n' apfėsti?

23. Grėškites prie mano pabarimmo. Sztay, aš jums iškalbėsu sawo dwásę, ir jums sawo žodžius pranėšu.

24. Kadangi aš šaukiu ir jūs n' apsiimmat; aš ištiesu sawo ranką, ir ney wiens to n' atbója.

25. Ir paniekinnat wissą mano pamofinnimą, ir ne norite mano pabarimma;

26. Tay ir aš jákfūs jusų prapūlime, ir jus paniekisų, kad ateis tai, ko jūs bijoties.

27. Kad tai ant jusų ateis, kaip wėfuls, ko jūs bijoties, ir jusų prapūlims, kaip wėtra; kad ant jusų ateis wargai ir tušba.

28. Tay jie manėspi šauks, bet aš ne atšakysų; jie manęs anksty jėškós, ir ne rąs.

29. Todėl, kad jie ne kėnte pamofinnimą, ir ne norėjo Pono Diewo báimės priimti.

30. Ne norėjo mano pamokslų; ir bluznijo wissą mano pabarimą:

31. Tay jie turrės wálgiti waisaus sawo pasiėlgimmo, ir priėsti sawo pasidumojimo.

32. Ko patieji usfigeidž, toktay jūs nušawin, ir durnųų paláima jiems gálą dáro.

33. Bet manęs klaušąsis, pasiėks be báimės, ir pilnay turrės, ir nepaláimós nesibijosis.

2. Pėrsfyrimas.

Apie žmonų prdcę ir Diewo pagalbą posimofinnime išminties.

Mano sunau, jey nori mano žodi

priimti, ir mano prisifinimus pas save palaikyti:

2. Tay tawo ausys te daboja ant isminties, ir prileisk tikray sawo siirdi prie tos.

3. Aes jey tu tikray Diewa prasyti, ir del tos melsies;

4. Jey tu jos ieskosi, kaip sidabro, ir je istardysi, kaip stambus:

5. Tay tu Pono Diewo baimę suprasti, ir Diewo ispašinnimą rasti.

6. Aes Pons Diews dąst isminti; ir is jo burnos ateit ispašinnimas ir protas.

7. Jis dąst wierniems palaimą; ir apsergti gerasus;

8. Ir apsaugoja teisybę darcencus; ir lawoja kela sawo swentuja.

9. Tay tu ismanysi teisybę ir prowa, ir nobažnyste, ir wissą gerą kela.

10. Jey ismintis taw i dusia ieit, kad tu rods mokitumbeis:

11. Tay tawę geras pamokinnimas apsaugos, ir protas tawę apserges,

12. Kad tu ne nušlystumbei i kela piktaja, nevgi tarp žmonių nieko gero šnekančiųjų,

13. Kurrie pameta tikrą kela, ir eit tamseis kalais;

14. Kurrie džiaugiasi pikt' daryt, ir linksmi yra piktame perkreiptame pasielgimme;

15. Kurrie sawo kela perkreipja, ir sawo flysteli sėla.

16. Kad tu ne prišlystumbei prie swetimojo moters, ir kurri ne tawo yra, kurri swelnus žodžius dūda.

17. Ir prastoja poną sawo jaunystės, ir užmiršta derėjimo sawo Diewo.

18. Aesa jos namai prisileisk prie smerties; ir jos kėlawimai pas prapūlusius.

19. Wissi, pas je ieinantieji, ne sugrysta; nevgi ne pasigaua i kela isganimo.

20. Kad tu waišpazotumbei geru kėlu, ir pasiliktumbei ant tikro tako.

21. Aes teisieji paweldės žemę, ir gerieji toje pasiliks.

22. Bet Diewo-nesibijantieji is žemės bus išrauti, ir papeiktojei is tos isgaishinti.

3. Perskyrimas.

Pagraubėnimas ant gero pasielgimmo, pagarbėnimas isminties.

Mano sunau, ne užmiršk mano pamokslą, ir tawo širdis te palaiko mano prisifinimus.

2. Aes tie taw ilgą amžių, ir gėrus metus, ir pažais atneš.

3. Malone ir wiernybe tawę ne prastos. Rabin' jis aplink sawo kėla, ir trąšyt jis i toblęzią sawo širdies.

4. Tay tu meile ir isminti rasi, * Diewui ir žmonėms patinkancę.

* Euf. 2, 52.

5. Ausitikkėlis Ponu Diewu is wissos širdies; ir ne nusitikkėlis sawo ismincę.

6. Bet atsiminkis jo wissuse sawo kėluse, tay jissai tawę geray wadzos.

7. Nesilaikytis per ismintingą; bet bijotis Pono Diewo, ir atsitrauktis nu pisko.

8. Toktai tawo bambai bus swetka, ir tawo kaulus atgawis.

9. Garbin' Poną Diewą, is sawo lobjo, ir is pirmoni wisso sawo prie-waisaus:

10. Tay tawo stūnes bus pilnos, ir tawo spāustuwos wynu bus stildinos.

11. Mano sunau, ne pameisk pamokinnimą Pono Diewo; ir ne būk nekantrus jo korawonū deley.

12. Aes kurri Pons Diews myl, tą jissai baudžia; ir jūmi pasimėgsta, kaip tėwas sunumi.

13. Geray žmogui, isminti rancanzam; ir žmogui, protą gāunanczam;

14. Aes gėraus yra je prektoti, kaip sidabrą; ir jos turtas yra gėresnis už auksą.

15. Ji yra brangėne už perlas, ir wis kę tu saw welytumbei su je ne sulyginnama.

16. Ilgas amžias yra prie jos dešinės rankos; prie jos kairės yra bagotyte ir garbė.

17. Jos kėlai yra meilingi kėlai; ir wissi jos takai yra pažaisus.

18. Ji yra mēdis gywasčio wis-

siems ję mutwerantiems, ir išgany-
tingi yra tie, kurie ję laiko.

19. Nės Pons Dievs per išminti
žemę yra pagruntawojęs; ir per sa-
wo rodą dangus sutaisęs.

20. Per jo išminti yra gillybės pėr-
dalytos, ir dėbės rassa warwanczos
darytos.

21. Mano sunau, ne dūl ję nā sa-
wo afiū atstoti; tay tu palaimingas
ir protingas paštosi;

22. Toktai tawo dušės gywastis
bus; ir tawo burna bus meilinga.

23. Tay tu palašuje waišpčzosi sa-
wo kėlu, kad tawo kója ne pasitrenks.

24. Užsigulęs tu nesibijosi, bet stan-
ney miegosi.

25. Kad ne priwalytumbei bijotisi
nūglans išsigandinnimo, ney tranksmo
Diewo-nesibijanczujū, kad ateit.

26. Nės Pons Dievs yra tawo
nusišlėkėjims, jis apsaugoja tawo ko-
ją, kad ne butu sugauta.

27. Nesiginkis pawargelui ger' da-
ryti, jey tawo ranka nū Diewo tur,
tai daryt.

28. Ne šakyl sawo prietelui: eil
šalin, ir sugryšl rytos', aš taw dū-
šu; o taczaus turri.

29. Ne sudumok piktto prieš sawo
prietelį, kurs tawimi pasitikkėdams
pas tawę gwyn.

30. Nesibarkis su kėmi be reikalo,
jey jissai taw nieko piktto ne padaręs.

31. Ne procawokis prilygti gwołtą
dārancjam, ir ney wieną jo kėlū iš-
sistiktis.

32. Nesa Pons Dievs didey n'
apšency' atšistyrusus, ir jo paslėptinė
yra pas gerūsus.

33. Namūse Diewo-nesibijanczjo
yra prakeikimmas Pono Diewo; bet
namai teisujū pėrsegnojami yra.

34. Jis apjūšenczujū jūšis; bet
bėdniems jissai malonę dūs.

35. Išmintingieji garbę gaus, bet
kad paškieji ir didey yra pagārbin-
nami, taczau jie bus apgėdinti.

4. Pėrsšyrimas.

Eusigriešijimo priežastį reit mėngti.

Klausykite, mano waiškai, sawo tē-
wo pamokinnimq; padabokit, kad
išmoštumbit ir protingi pastotumbit.

2. Nės aš jus mokinnu gerą pa-

moslq; ne prastokit mano prisā-
timus.

3. Nės aš buwau sawo tēwo su-
nus; labay mylims ir wienintelis
po sawo motinōs afiū.

4. Ir jissai mokinnu manę tary-
dams: te priimma tawo širdis ma-
no žodžus, laikyl mano prisātimus,
tay tu gywas busi.

5. Priiml išminti, priiml prōtą;
ne ušmiršl, neygi atšok nū kalbōs
mano burnōs.

6. Ne prastok ję, tay ji tawę iš-
laikys; mylėl ję, tay ji tawę ap-
saugos.

7. Nesa pradžia išmintiēs yra, ję
rods klausyti, ir prōtą daugiaus
myleti uš wissus lobjus.

8. Laikyl ję garbę, tay ji tawę
paduškėtis; ir tawę i garbę idēs, jey
tu ję globosi.

9. Ji tawo gālwa didey grāžę pa-
darys, ir tawę išrėdys grašu wai-
niktu.

10. Taygi klausyl, mano sunau, ir
priiml mano kalbą; tay tawo amžias
pasilgis.

11. Už tawę kėlu išmintiēs wėsu;
aš tawę tikru taku wadzūsu;

12. Kad taw be einant, tawo žy-
gis taw ne per sunkus butu; ir tu
be bėgdams, ne pasitrenktumbei.

13. Priiml pamokinnimq, ne pa-
leisl ję; kawok ję, nės ji yra tawo
gywastis.

14. Ne ateit ant tāto Diewo-nesibi-
janczujū, ir ne minl ant kėlo piktujū.

15. Pamėsl ji, ir ne eil ant to;
atšok nū to, ir eil pro šalį.

16. Nės jie ne miegti, piktto ne
padarę; neygi atšilsta, iškadōs ne
padarę.

17. Nės jie pėnasi dūna Diewo-
nesibijanczujū; ir gėria wyno didēs
neteisybēs.

18. Bet teisujū tālas šibba. Kaip
žwākė, wis šibbanti, ir šwėczanti
iški dienai tikray prabrickstant.

19. Bet Diewo-nesibijanczujū kėlas
yra kaip tamsa; ir jie ne žinno, kur
jie pulsę.

20. Mano sunau, dabok ant mano
žodžio, ir prilent sawo ausis prie
mano kalbōs.

21. Ne leisti jaus iš savo akių atstoti; palaikyti jaus savo širdij;

22. Nėsa jie yra gyvastis jaus randantiems, ir sveikti wissam ją kunui.

23. Apšaukos savo širdi tikrai; nės iš tós išeit gyvastis.

24. Utmėst nū sawes ne gėray kalbanczė burną, ir bluznijanczė burną dūl toly buti nū sawes.

25. Dūl sawo akis tiesog žurėti; ir sawo akių wokus tiesog pirm sawes žurėti.

26. Leist sawo koją tiesog kėlanti, tay tu eini tikrai.

27. Ne wirsnok ney ant dešinės, ney ant kairės linkay; atkreipt sawo koją nū piktą.

5. Pėrsfyrimas.

Užbraubimas kėkšties; pagraubėnimas ant wiežlibummo.

Mano sunau, dabok ant mano išminties; prileit sawą ausi prie mano pamokslų.

2. Kad palaikytumbei gėrą rodą; ir tawo burną žinnotu gėray pėrsfirti.

3. Nės lūpos kėkšės yra saldžios, kaip mēdaus sywas; ir jōs gerklė yra glitfesne už aliejų.

4. Bet potam kartus kaip mėtėlės; ir aštri, kaip kėrdas, su dwiem ašmenim pjaunąs.

5. Jōs kojos bėga žėmyn i smerti; ir jōs žingsnei gāuna pėslą.

6. Ji ne eit tiesog kėlu išganimop; jos žingsnei wartos, kad pati ne žinno, kur einanti.

7. Taygi klausykit manes, mano waitai; ir ne atstokit nū kalbės mano burnos.

8. Testow tawo kėlai toly nū jōs; ir ne artinkis prie wartū jōs namū;

9. Kad tu swėtimam's ne dūtumbei sawo garbę, ir sawo mėtus baisamujam;

10. Kad ne swėtimi tawo turtu sotintus, ir tawo dārbas ne butu swėtimajo namūse;

11. Ir turrētumbei potam dūšauti, kuną ir lobi sugaishęs,

12. Ir tarti: ak kaip aš pamokinnimą nekencziau! ir mano širdis pamokinnimus paniekinnu!

13. Ir ne klausiau balso sawo motytojų, ir sawo ausi ne prilentiau tiems, kurrie manę mokinnu!

14. Aš be maž i wissą bėdą iėjau, po akių wisso swieto, ir wissū žmonū;

15. Gėrk wanden's iš sawo dūbės, ir srowės iš sawo šullinio.

16. Leist sawo šullinus ištekėti, ir srowes ant ulęjų.

17. Bet turrēt tu jōs wiens, ir ne koksai swėtimasis su tawim.

18. Tawo šullinys te esie pėrsegnotas; ir dzaugtisi moterisfē sawo jaunystės.

19. Ji yra mellinga, kaip lone ir mylima kaip stirna. Sotinkis wissas: dōs jōs meile, ir pasidzaugtis wissas: day jōs meilės.

20. Mano sunau, kam tu nori swėtima pasidzaugtis; ir apsikabinni su kitta?

21. Nės kožno kėlai tojaus yra po akių Pono Diwo; ir jissai tojaus matoja wissus jū žingsnius.

22. Ausidėjimas Diwo: nesihibijanczio ji sugaus; ir jissai su wirwe sawo griekū bus laitytas.

23. Jissai numirs, todėl, kad ne norėjo pamokinnimą priimti; ir dėl jo didžios paitystės jam ne gėray pasiseks.

6. Pėrsfyrimas.

Pagraubėnimas neteisybės wėngti, kaip kupcų sieje taip ir pasieligimne.

Mano sunau, jey tu laidu pastoji už sawo artimą, ir sawo ranką pas swėtimą užstatęs essi:

2. Tay tu isipainidjei žodžiais sawo burnos, ir sugautas essi žodžiais sawo burnos.

3. Taygi, mano sunau, taipo daryt ir išsiwālnikis; nėsa tu i rankas sawo artimo ikluwai; šlubint, sylit ir strōšit sawo artimą.

4. Ne leist sawo akis užmigti, ney sawo akių wokus snāusti.

5. Išsiwālnikis nēy stirna iš rankos; ir kaip paukštis iš rankos paukštinito.

6. Eit prie skruzdelės, tu tingini; padabok jōs budą, ir mokinkis.

7. Kaczej ji ney kunigaikščio, ney pulkūninkio, ney waldono ne tur:

8. Taczau ji sawo dūną sawo wa-

saroje stelūja; ir surenka savo walgi česė pjutiės.

9. Kaip ilgay gulli, tu tingini? Kad da tu kelsies iš savo miego?

10. Beje, miegoi dar mažumą, snāust dar mažumą, sudėi rankas dar mažumą, kad miegotumbei:

11. Tay tamę ubagyfte greitay užeis kaip pėstinink's; ir pristokumas, kaip vyras, ginklais išredytas.

12. Nelabs žmogus, iškadingas vyr's, elgiasi su klastojancze burna.

13. Moja akimis, ženklin' kjoimis, rodo pirštais.

14. Mislia wissadd's piktio ir pėreipto savo širdiję; ir pabel waidą.

15. Todėl umay jo prapūlim's jam ateis; ir jissai bus greitay sulaušitas; kad ney jokios pagalbės ne bus.

16. Šiuttus šešis dalykus ne myl Pons Dieus, ir septintąjį jissai ne kenčia:

17. Pasididžojanczes akis, newier-nus liejumjus, rankas nekaltą kraują praliejanczas,

18. Širdi klastojanczę, kjoas pasistubinanczes, iškūdos padaryti,

19. Newierną luddininką, drasey mēllus kalbanti ir waidą tarp broliū kėlanti.

20. Mano sunau, saugoi prisākimus savo tėwo; ir ne pamest isākimą savo motinōs.

21. Surišl jās i kruvą ant savo širdiēs wissaday; ir prikabinl jās prie savo kailio.

22. Jey tu wāikšezoji, kad tamę palydētū; jey atsigulli, kad tamę apsaugotu; jey pabundi, kad butu tamwo kalbėsei.

23. Nēs prisākimas yra žibnyčia, ir žokānas yra žwakė; ir pamokinnimo graudėnimas yra kėlas išgānimo.

24. Kad apsaugotas butumbei nū piktōs moteriškēs; nū glitto liejumwo swētīmōfēs.

25. Ne uffigeist jōs gražummo sawo širdiję; ir ne pamēgt jōs akiū wōkais;

26. Nēs kēkše kōjną iš dūnds wāro; bet priwencawota moteriške gāudo brangiausi gywasti.

27. Bau gāl kas ugni sawo antiję nešoti, kad jo rubai ne uffidegtus?

28. Kaip kas ant žarijų wāikšezotu,

kad jo kjoas ne butu sudėgintos?

29. Taip dēstis, jey kas prie sawo artimo moter's eit; ney wien's ne korawotas išliet, ję patrutinęs.

30. Nēra wāgiui taip dide gēda, kad jissai wāgia, sawą dušią sotinti, kadangi išalkęs:

31. Ir norint jissai sugāunam's butu, septineropay jis atdūst; ir wissą sawo lobi sawo namūse paguldo.

32. Bet kas su moterimi wenczawonystę pėrzeng, tas durnas yra; tas sawo gywasti i prapūlimą iweđa.

33. Priegtam ji užtinka sloga ir gēda; ir jo gēda ne bus išgēsama.

34. Nēs naršas wyro kerkšij; ir ne czedij' česė pagiežimmo.

35. Ir n' atboja ney šokio ney tokio žmogaus, kursai ji numaldytū; ir ne priimma, kad tu ir daug nortūmbei dowanoti.

7. Pėrskyrimas.

Lielsiwa prieš wenczawonyšt's - pėrzengimną ir jo išguldimas.

Mano sunau, palaikyt mano kalbą; ir paslėpt mano prisākimus pas sawę.

2. Palaikyt mano prisākimus, tai tu gywas busi, ir mano žokānā, kaip sawo akiēs wyždi.

3. Priirisl jās prie sawo pirštū; rasyt jās i toblyczią sawo širdiēs.

4. Tark išminczei: tu essi mano sešū; ir wadinl protą sawo prietelk.

5. Kad tu apsaugotas butumbei nū swētīmōs moteriškēs, nū kittōs, willojanczus žodzus dūdanczōs.

6. Nēs pro langą sawo namū žurėjau aš per narinyčas, ir weizdėjau tarp durnujū;

7. Ir išwydau tarp waiķū, neprotingą jaunikaiti,

8. Bewāikšezojanti ant ulycziods prie wieno kampo, ir be einanti kėlu pas jōs namus,

9. Upitamsoj, ant wākaro dienōs, kaip naktis buwo, ir aptėmo.

10. Ir štay, tay sutiko ji moteriškē, kēkšēs rubais apširedzusi, kytra,

11. Nerimstanti ir sawwalninke; kad jōs kjoas sawo namūse pasilikt ne gal;

12. Weit ji yra lauke, weit ant ulycziods; ir tykoj' ant wissū kampu;

13. Ir sągavo ji, ir pabucėjo ji nesigėdėdama, ir sake jam:

14. Už šien dien' dešawonės: apieras už sawę užmojęau už sawo pažadus;

15. Todėl aš išėjau tamę sutikti, tawo weidą anksty jėškoti; ir surądan tamę.

16. Už sawo lową gražę išrėdžau margais kaurais iš Egipto;

17. Už sawo patalą myrtomis, aloe ir cinnamet apšlakščiau.

18. Ikiwa, gana kėškautiwa, iki rytui; ir kiti kitią prisimilekiwa.

19. Nes wyro nēr' namėj', jissai tolimu kėlu nukelawo.

20. Jis pinnigū māšų draug su sawim ėme; jis pirm šwenzū ne pargryš'.

21. Ji pėrkalbėjo ji daug žodžiais; ir prigawo ji sawo wilojancęis žodžiais.

22. Jis sėte je weikiey, kaip jautis nuwedams, kad pamuštas butu, ir kaip prie pancū, kurreis paitieji baudžami;

23. Pašol ji jam su strėla jo kėpenas pėrskėle; kaip paukštis prie žabango škubinas, ne žinnodams, cę galą gausęs.

24. Togidėl klausyt manęs, mano waitai! ir dabokite ant kalbės mano burnos.

25. Te ne pašleidž tawo širdis ant jės kėlo; neygi dūkis išwadžūtisi ant jės tako.

26. Nes ji daug išeide ir nuėjawino; ir wissotie sylingū jės yra pašmāugti.

27. Jūs namai yra kėlai i prapšlimą; kur nukelaujama žėmyn i smerties kamara.

8. Pėrkrymas.

Apie tikrąjį išmintį, Diewo Sunu.

Ar ne šaukia išmintis, ir išmanimas išleidž' sawo balsą?

2. Ant aukštųjų pakeleį, ir ant wieskėlū ji stow.

3. Pas wartus prie miesto, kur per durris ieinama yra, ji šaukia:

4. Už jus wyrai, aš jus išauktin; ir wadinu žmones.

5. Suprąstis, jus paitieji, išma-

nima; ir jus durnieji, priimkit toktai i širdi.

6. Klausykite, nesa aš noru kalbėti, kas kunigaisčiams pritinka; ir mokinti, kas teisu yra.

7. Nes mano burna tur teisybę kalbėti; ir mano lupos ne tur apkęsti, kas piktą yra.

8. Wissi žodžiai mano burnos yra tikri; niera jūse nieko pėrkreipto ir newiernio.

9. Jie wissi yra tiesus išmanantiems, ir tikri jās priimantiems.

10. Priimkit mano pamokinimą meilaus už sidabrą; ir pamokinimą laisytit brangėni už brangų auksą.

11. Nesa išmintis yra gerėšne už perlas; ir wis, ko tik saw wėlitumbi, su je ne sulyginama.

12. Už išmintis gywenu pas tikrystę; ir aš žinnau gėrą rodą dūti.

13. Pono Diewo bāime nekencų' piktą, puikystę, pašididžawimą, ir piktą kėlą; ir aš ne kencu pėrkreiptą burną.

14. Mano yra tieš pamokinimas tieš ištaišimas; aš turu išmintį ir sylą.

15. Per manę karalauja karalai; ir rot-ponei dāro prową.

16. Per manę ponawoja kunigaisčę, ir wissi waldonai ant žėmės.

17. Už mylu, manę mylinejus; ir ankstymanęs jėškantieji manę suranda.

18. Bagotyte ir garbė yra prie manęs, tikras lobis ir teisybė.

19. Mano waisus yra gerėšnis už auksą ir už cyslą auksą; ir mano turtas gerėšnis už išširtą sidabrą.

20. Už kėlauju tikru kėlu, teisybės kėlu.

21. Kad gėray aprūpinciau manę mylinejus; ir jū skābus pilnus padaryčiau.

22. Donas Diewas manę turtėjo pradzoje sawo kėlū; pirm neng jissai kę padare, aš cjonay buwau.

23. Už esni ideta iš amžių, nā pradziōs pirm žėmės.

24. Gilybėms dar gatawoms ne esant, aš jau buwau gatawa; kaip šullinei dar wandenu ne tekėjo.

25. Pirm neng kėlai buwo ištaiti; pirm kaukarā, aš jau buwau gatawa.

26. Jis dar žemę ne buvo padaręs, ir kas aplink ję yra, neygi kalnus apštritummo žemės.

27. Jam dangus be taisant, aš ežę jau buvau; jam gillybes sawo mieru suglaudžent;

28. Jam debesis aukštay be patvirtinant; jam be patvirtinant sulinus gillybės;

29. Jam jurėms mēri be stātant, ir wandenims, kad ne pērjengtu jo prisātimą; gruntą žemės jam be dedant:

30. Tay aš buvau vyrāusu mištru pas jį; ir turrėjau sawo pasi-mėgimma kas dien', ir žaidžau po jo ašiū wissādōs;

31. Ir aš žaidžau ant jo žemės apštritummo; ir mano pasimėgimas yra pas žmonū waišus.

32. Taygi klausykit manęs, mano waiškai; geray tiems, kurrie mano kėlus laišo.

33. Klausykit pamokinnimą, ir pastokit išmintingį; ir ne palėiskite ję.

34. Geray tam žmogui, kurs manęs klauso, kad kas dien' pas mano durris budētū, kad lauktu pas stulpus mano wartū.

35. Manę randąsis, randa gywastį, ir pasimėgimma nū Pono Diewo sulauks.

36. Bet kursai prieš manę susigriešij, tas išeidz' sawo dušiq. Wissi manę nekenczantiejį myl smerti.

9. Pėrsfyrimas.

Apie Kristaus meilingystę, išganimą būdancę, ir apie Kristaus priešininto pralėistą burnystę.

Išmintis budawojo sawo namus; ir kirtio septynis stulpus;

2. Pamušę * sawo galwijus, ir užnešę sawo wyną, ir pritaisę sawo stalą, * Mat. 22, 4. Lut. 14, 16.

3. Ir išsunte sawo tarnaites, patvėsti aukštay ant palloczū miesto:

4. Kursai n' išmāno; tas te ateit czonay. Ir durnui sake ji:

5. Eikit, walgikit mano dānōs, ir gėrkit wyno, kurri aš jums dāsu.

6. Pamestkit neprotinę pasielgimma, tay jūs gywi išliškite; ir eikite keli išmintiūs.

7. Kurs apjūktōji pamokinna, tas

u. x.

tur gėdą ant sawės užimti; ir kurs Diewo-nesibijanti pabara, tas tur buti paniekintas.

8. Ne pabark apjūktōji, jissai ne kencz' tawęs; pabark išmintingąjį, tas tawę mylēs.

9. Dūk išmintingam, tay jissai dar išmintingėnis pastos; pamokyk tetsįjį, tay jissai pamokinnime augtē augš.

10. Išmintiūs pradžia yra Pono Diewo būime; ir išmānimas mokin', kas šwenta yra.

11. Kėsa per manę bus tawo die-nū daugybę; ir taw mėtai tawo am-žio prisidēs.

12. Jey išmintings effi, tay saw išmintings effi; jey apjūktōjis effi, tay tu wiens tai turrėjū nešoti.

13. Bet durna netikusi moteriškė yra, tikra plūškė, ir nieko ne žinanti.

14. Toji sed durisa sawo namū ant krėslo, aukštay mieste,

15. Kad patvėstu wissus pro šalį einanczus, ir tikray sawo keli waišk-czojanczus.

16. Jey kas neišmanęs, tas test-artinā czonay; ir durnui sake ji:

17. Wogtieji wandenys yra saldus, ir paslėpta dāna yra skani.

18. Bet jissai ne žinno, czonay numirusus esanczus, ir jōs sweczus pėlōs gillybėje.

10. Pėrsfyrimas.

Apie teisybę.

1. Szittie yra pamoklo-žodžei Salomono:

Išmintingas sunus yra sawo tėwui dzaugšmas; bet sunus neišmintingas yra sawo motinōs āpmaudas.

2. Reteisus lobis nieko ne gėlbtį; bet teisybe išgėlbtį iš smertiūs.

3. Pons Diews dušiq teisojo ne dūst badėti; bet jissai nugramzdin' Diewo-nesibijanczū luppimma.

4. Patingusi ranka pawārgin'; bet stropey dirbanczū ranka pralōbin'.

5. Per wāsarą renkas išmintingas yra; bet per darbimettį miegas, suteška.

6. Žegnong tur teisojo galwa; bet burną Diewo-nesibijanczū netik-tums užpuls.

7. Užsiminims teisųjų pasiliekti žėgnonėje; bet wardas Dievo-nesibijancųjų patėsi.

8. Iš širdies išmintings esąs, priimma prisikimus; bet netiklusę burną turrys, bus ištiktas.

9. Kursai wiernay pasielgia, tas gyvėna pakąjue; bet kursai newiernas yra sawo pasielgimmūse, tas wissadės tur bijotis.

10. Kursai sawo atimis mōja, tas proę padarys; ir neprotinę burną turrys, bus ištiktas.

11. Teisojo burna yra gywas kul-linys; bet nelabųjų burną jū netiklūmmas uipuls.

12. Kenulentimas pakel barni; bet mēile * uždeng wissus peržengimmus.

* 1 Petr. 4, 8.

13. Lūposa išmintingojo randama yra išmintis; bet nugarai durnojo reik ryškės.

14. Išmintingieji apsaugoja pamoklą; bet durnųjų burna yra ne toly nū išgašcio.

15. Lobis bagotojo yra jo drūtas miestas; bet ubbagyste pawargulus daro lētus.

16. Teisusis wartoja sawo lobi ant išlaikimo; bet Dievo-nesibijąsis sawo pelną praranda griekais.

17. Pamoklą pildit, yra kėlas ant išgānimo; bet pabarimą paniekinas, pasiliekt paklydės.

18. Newiernas burna šlepja keršto; ir kursai apžodį, tas yra netiklės.

19. Kur žodžū daugummas, tie be griekū ne bus pranešti; bet kursai sawo lupas rāmdo, tassai protingas yra.

20. Teisojo liejuwis yra brangus sidabras; bet Dievo-nesibijancų širdis yra niekai.

21. Teisojo lupos gāno daugumma; bet durnieji sawo durnystėje numirs.

22. Pono Dievo žėgnone bagotais daro be procės.

23. Durnasis daktos, ir dar iš to jūkiasi; bet tas žmogus išmintingas yra, kurs ant to daboja.

24. Ko Dievo-nesibijąsis bijosi, tai jam nusitiks; ir ko teisieji usigeidz, tai jiems dūdama.

25. Dievo-nesibijąsis yra kaip wē-

tra praeinanti, ir ne bėssanti; bet teisusis pasiliekti amžinay.

26. Kaip rutpywe dantims, ir du-mai akims daro, taip daro tinginys tiems, kurie jį sunęja.

27. Pono Dievo bāime pailgin' dienas; bet mėtai Dievo-nesibijancų bus patrupinti.

28. Laufimas teisųjų bus daug-smas; bet nusitikėjims Dievo-nesibijancųjų prapuls.

29. Kėlas Pono Dievo yra Dievo-bijancio tyčawimas; bet piktadėjai yra nulūde.

30. Teisusis niekadės ne bus paršumtas; bet negereji ne pasiliks žėmėje.

31. Teisojo burna ataeš išminti; bet burna pėkreiptųjų bus išgašinta.

32. Lupos teisųjų mokin' Diewui itinkancus dāiktus; bet Dievo-nesibijancų burna yra pėkreipta.

11. Pėskyrimas.

Apšėnis pamotinimas apie teisybę, jōs naują beį pāines.

Netikras swārtis Pono Dievo n'ap-kenczamas dāiktas; bet pilnas swar-tis jo pasimėgimmas.

2. Kur puikyste yra, czonay ir gėda; bet išmintis yra pas pāarnāsus.

3. Kėkalybe gerāsus wādjos; bet piktėnybe paniekintojus išpūstis.

4. Lobis ne gėlbti dienoje keršto; bet teisybe išgėlbti iš smerties.

5. Teisybe Dievo-bijanciojo jo kėlą lygu padaro; bet Dievo nesibijąsis puls dėl sawo pikto pasielgimmō.

6. Teisybe gerųjų jās išgėlbės; bet paniekintojai bus sugāuti sawo piktėnybėje.

7. Kad Dievo-nesibijąsis žmogus numiršta, nusitikėjims yra prapāles; ir neteisųjų lāutims sugaista.

8. Teisusis yra iš bėdės išgėlbamas; ir Dievo-nesibijąsis ateit i jo wietą.

9. Per burną klasteraus jo ārtimas yra pagadinnnamas; bet teisieji tok-tai supranta, ir išgėlbami yra.

10. Miestas daugiasi, kad teisems geray pasiseka; ir Dievo-nesibijantiems prapālant wissi daugiasi.

11. Per žėgnonę teisųjų miestas

yra pagarbinnamas; bet per bur-
ną Dievo-nesibijancijų išgaishin-
namas.

12. Kas sawo artimą išpeikia, tas
durnas yra; bet išmintingas vyras
tostai nutildo.

13. Apkalbėtojis išdūst, ką jįsai
slapsey žino; bet miernūs širdies
esąs, tostai paslepja.

14. Kur niera pamokinnimo, cę
žmones sugaista; bet kur daug roti-
ninkų yra, cę geray dėsis.

15. Kurs už Pittą laidu pastoja,
tas iškadą turrės; bet kursai laidūti
weng', tas yra patajuje.

16. Wiežliba moteriške išlaido gar-
bę; bet smarkininkai išlaido ba-
gotystę.

17. Mielasirdingas vyras sawo kuną
šelpja; bet nemielasirdingas apsmu-
tija ir sawo kuną bey fraują.

18. Dievo-nesibijancijų darbas ne
laimės; bet kurs teisybę seja, tas
igaus tikrą algą.

19. Kėsa teisybę pasubin' išganimą;
bet piktenybę wyti, šubin' smerti.

20. Ponas Dievas n' aptencų pėr-
kreiptas širdis, ir pamėgsta geraišeis.

21. Piktieis nieką ne gėlbt, kad
ir iš wieno wissas rąšas sudėtu;
bet teisųjų sėkla bus išgėlbt.

22. Graži moteriške be patogummo,
yra kaip kiaule su aukso kaspinu.

23. Teisųjų wėlijamas taczau tur
išsipilditi; ir Dievo-nesibijancijų
nusiūtkėjimas yra nepalaima.

24. Kīts išdalija, ir tur wis dau-
giaus; kīts išyštija, kur jam ne reik-
tu, ir taczau wis daugiaus pawargsta.

25. Dušia, pilnay žegnojanti, tun-
ka; ir kursai apgirdo, tas taipjau
bus apgirditas.

26. Kuggius užlaikancziam kėikia
žmones; bet žegnone ateit ant tus
pardūdanczio.

27. Gėro jėškancziam, geray nu-
sidūst; bet iškadōs jėškancziam, tam
ta nusidūs.

28. Kas ant sawo bagotystės nusi-
tik, tas sugaish; bet teisieji žalōs
kaip lāpas.

29. Kurs sawo paties namus ap-
smūtij, tas wėją i dalyką gāus; ir dur-
nasis tur išmintingojo tarnas buti.

30. Waisus teisojo yra mēdis gy-

wascio; ir išmintingasis žmonū iš
širdies pasigail.

31. Jey teisusis ant žemės tur fen-
teti, jū daugiaus Dievo-nesibijasis ir
griekšnas.

12. Pėrštyrimas.

Apie gerą pamokinnimą ir drausmę.

Kursai rods dūdas pagraudenti, tas
pastos išmintingas; bet kursai be pa-
mokinnimo nor buti, tas pasiliekt
durnas.

2. Gerasis gāuna palinkšminojimą
iš Pono Dievo; bet piktasis pats
sawę prazuddo.

3. Piktas pasielgimmas ne tarpdin'
žmogū, bet šaknis teisųjų pasilieks.

4. Moteriške darbininke yra wai-
nikšas sawo vyro; bet tinginē yra
pulis jo kaulisė.

5. Gerųjų mislis yra miernos; bet
Dievo-nesibijancijų mislis yra wie-
na klasta.

6. Dievo-nesibijancijų kojonis kė-
la fraujo-praliejimma; bet Dievo-
bijancijų burna išgėlbt.

7. Dievo-nesibijantieji bus apwersti,
ir daugiaus ne bus; bet namai tei-
sųjų pasiliekti.

8. Išmintingojo vyro pamokinni-
mas yra pagarbinnamas; bet priga-
wimai bus gėdoje.

9. Kurs pasižemina, ir sawo ūkį
apripin, tas gerėfnis yra už tą, kurs
didzu nor buti, dūnōs pristokdams.

10. Teisusis pasigail sawo galwijų;
bet Dievo nesibijancijų širdis ne
susimilsta.

11. Sawo dirwą igywėnasis dū-
nōs pilnay turrės; bet ne reikalingus
daiktus sėšas, durnas yra.

12. Dievo nesibijancijų džiaugsmas
yra iškadą pačaryti; bet šaknis tei-
sųjų waisaus neį.

13. Piktasis yra sugāunams sawo
paties newiernasė žodžasė; bet teisu-
sis išwėngia tušbą.

14. Daug naudōs randasi žmogui
iš waisaus sawo burnōs; ir žmogui
užmokama yra, kaip jis sawo rando-
mis pėlneš.

15. Neišmintingam geray patinka
sawo budas; bet kas pamokinnimo
klauso, tas išmintingas yra.

16. Durnas sawo pāpykti weisey

įsirodo; bet kas apgėdinnimą slėpia, tas protingas yra.

17. Teisus šėšas, drąsų teisybę iškalb'; bet newiernas luddininkas prigauna.

18. Kas ne apsidumodams tą ištar, tas durra kaip kėrdas; bet liežuwis išmintingųjų yra naudingas.

19. Tiesą kalbanti burna pasiliekti amšinay; bet newiernas liežuwis ne ilgay pasiliekti.

20. Tie, kurie piktą rodij', prigauna; bet kurie ant pakajaus rodij', padaro džiaugsmą.

21. Teisamui neį jokia iškada ne nusidūs; bet Dievo-nesibijantieji apšėję tūrės nepalaimos.

22. Newiernas burnos Pono Dievo yra n' apfenczamos; bet kurie wiernay daro, tie jam geray patinka.

23. Protingas vyras nesigir' savo išminčę; bet širdis durnujų išskautia savo durnybę.

24. Dirbanti ranka ponawos; bet tinginti tūrės čyžę dūti.

25. Širdies tušba fremta; bet meilingas žodis palinksmis.

26. Teisusis geraus tur už savo artimą; bet Dievo-nesibijancijų kėlas išwadųja jās.

27. Tinginui nesisek jo veikalas; bet žmogus darbininkas pralobsta.

28. Ant tikrojo kėlo yra gyvastis; ir ant suminto tūto niera smerties.

13. Pėrfyrimas.

Lotėnis pamokinnimas apie pamokslą priėmimą.

Išmintingas šunus priimma pamokslą savo tėvo; bet apjūktojis ne klausio pabarimmo.

2. Waisaus burnos (išmintingų) pasinaudėjimam; bet papelktojei mislij' tikt iškadės daryti.

3. Kas savo burną apšėgti, tas apšėgti savo gyvastį; bet kursai savo burna bilė tą jauniją, tą užpūl išgaustis.

4. Tinginys rodo meilį ir taciaus to ne gāna; bet darbininkai gāna gana.

5. Teisusis mellus n' apfencz'; bet Dievo-nesibijąsis peikia ir gėdin' pats sawę.

6. Teisybė apsaugoja nekaltąjį; bet piktas pasielgimmas ibradin' koją grietius.

7. Rits yra pawarges, didi turta turrys; ir rits yra bagotas sawo pawargime.

8. Su bagotyšte gal kas sawo gywasti išgelbėti; bet pawarges ne gird' pabarimną.

9. Teisųjų žwarte palinksmis; bet šibnyčia Dievo-nesibijancijų išgeis.

10. Tarp puikųjų yra wissadės waidas; bet išmintis daro protingus žmones.

11. Bagotyšte pasimāzin', neprosnay išleidzama; bet tą prikawojame, tai pasidaušin'.

12. Nusitiktėjimas, kursai usitrukin, slogin' širdi; bet kad ateit, to meilijam, tai yra mēdis gywasčio.

13. Kas žodi paniekin', tas sawę pāti sugaišin'; bet kas prisātimo bijosi, tam bus atlyginta.

14. Išmintingų pamokslas yra gywa weršmė, wengti žabangus smerties.

15. Gėras pamokslas itinka; bet paniekinancijų kėlas atneš bėdą.

16. Išmintingas žmogus wislę daro su protu; bet durnas durnybę išplātin'.

17. Piktas pāsas atneš nepalaimą; bet wiernas pasuntinys yra naudingas.

18. Kas pamokinnimo n' atboj', tas tur pawargimą ir gėdą; kas rodo priimma pabarimą, tas gāus garbę.

19. Kad ateit, to laukiam, tai širdžei patinka; bet kas piktą wengia, tą bepročiai ne kenz'.

20. Kursai laikos prie išmintingųjų, tas išmintingas pastoja; bet kursai durnujų draugas yra, tas gāus nepalaimą.

21. Nepalaima pėrfekinėja griešnūsus; bet teisies gėrybe bus atpildita.

22. Gerasis tėwislę gāus ant waiškū waiškū; bet griekininko lobis teisamujam yra laikomas.

23. Daug yra penulšio wagosa pawargulū; bet neteisybę dārantieji sugaišta.

24. Kas sawo ryškies cėdij', tas

ne kencz' sawo sunaus; bet kas ji myl, tas ji tojaus plāka.

25. Teisusis wālgō, tiek sawo dušei reik; bet Dievo-nesibijanczų pilwas niekadōs ne gana tur.

14. Pėrskyrimas.

Išmintis laupė už pirmiešėjime, wissokime pasielgimme, ir swietistame waldimme.

Per išmintingas moteres pabudawojami yra namai; bet neišmānanti sulaužia tus sawo darbais.

2. Pono Dievo prisibijąsis eiti tikru kėlu; bet ji paniekinnąsis paklyst' iš jo kėlo.

3. Durnieji kalb' smarkey; bet išmintingieji saugoja sawo burną.

4. Kur jāuczū niera, czonay ēdžos yra cypšos; bet kur jāutis geray dirba, cę daug yra lobjo.

5. Wiernas luddinink's ne mellāja; bet newiernas luddinink's kalba drąsę mellus.

6. Upjūktōjis jėška išmintiēs, ir ję ne randa; bet išmintingam išpažinimas yra lengwas.

7. Traukis nū durnojo; nēs tu iš jo nieką ne primoksi.

8. Tai yra lytrojo išmintis, kad jis ant sawo kėlo daboja; bet tai yra durnojo paklyste, kad su jeis tik wiena klasta yra.

9. Durnieji āpiūką tur iš grieko; bet gerieji tur sawo pasimėgimmą iš gerų.

10. Kad širdis smutna yra, tay ne gėlbtī ney jokia regima linksmębe.

11. Namai Dievo-nesibijanczų bus išpūstīti; bet šėtra gerų žals.

12. Kittam patinka koksai kėlas; bet galūfey ji smertiēsp' gabėna.

13. Po jūko uzeit raudėjims; ir po džaugsmo randasi tųžba.

14. Aelabam žmogui nusidūs, kaip jissai elgiasi; bet Dievo-bijąsis bus už ji aukštėnis.

15. Paikasis wislab wieriја; bet kytrasis daboja ant sawo žingino.

16. Išmintingas bijosi, ir wėngia piktęybę; bet durnasis elgiasi drąsę nieko nesibijodams.

17. Aekantrus elgiasi durnay; bet prisidabojąsis tai nekencz'.

18. Durnų dalykas yra paklyste; bet tai išmintingų wai-

niskas yra, kad prisidabodami elgiasi.

19. Piktieji tur pasiklonotis po akimis gerų; ir Dievo-nesibijantieji wartūsė teisų.

20. Pawargusi ir jo artimieji ne kencz'; bet bagotieji tur daug prietelų.

21. Griekinink's paniekin' sawo artimą; bet geray tam, kursai bėdnujų pasigail'.

22. Kurcie su klastomis elgiasi, ne tropis; bet kurcie gėr' dumoja, tiems wiernybe ir gėrybe nusidūs.

23. Kur dirbama, cę gana yra; bet kur tik žodžeis pasielgiama, czonay yra stokėjimas.

24. Išmintingiems jā bagotyte yra wainiskas; bet durnyste netiklusų pasiliekti durnyste.

25. Wiernas luddinink's išgėlbtī gywasti; bet newiernas luddinink's primilloja.

26. Pono Dievo prisibijąsis tur twirtą pilli, ir jo waitai taipojau yra apsaugojami.

27. Pono Dievo bāime yra gywaszio wersmė; kad wengtumbim smertiēs žabanus.

28. Kur karālus daug žmonų tur, tai yra jo garbė; bet kur majumas žmonų yra, tai wiespati padaro lėką.

29. Kurs kantrus yra, tas išmintings yra; bet kursai nekantrus yra, tas parodo sawo durnystę.

30. Gėr' dārantī širdis' yra kuno gywasti; bet pawydejims yra pulis klaulėse.

31. Kurs spāudzia prastą žmogų, tas bluznij' jo sutwertoji; bet kursai pawarguso pasigail, tas gārbīn' Diewā.

32. Dievo-nesibijąsis ne issilaiko sawo bėdų; bet teisusis ir sawo smertię yra linksmas.

33. Szirdije išmintingōjo ilsis išmintis; ir pasiroda tarp durnų.

34. Teisybe iškėla žmones; bet griekas yra žmonų prapultis.

35. Protingas tarnas geray patinka karālui; bet tarna, smirdą esanti, jissai nekencz'.

15. Pėrsfyrimas.

Išmintingo pasielgimino nauba. Dėwėdas nà grietė nusišaugotis.

Lengwas atšakimas nutildo pàpyti; bet rūšsus žodis pafel didi pėrštą.

2. Išmintingųjų liejuwis padaro mokslą meilingą; ir durnųjų burna wėmja wienus niekus.

3. Pono Diewo atys wėžd' i wis-
sas wietas, taip pištūlus kaip gėršus.

4. Padorus liejuwis yra mėdis gy-
wasežio; bet mellojās padaro šir-
diės bėdą.

5. Durnasis bluznīj' pamokinnimą
sawo tėwo; bet pamokinnimą priim-
mas, tas protingas pastos.

6. Teisojo namūse yra gana lobjo;
bet turte Diewo-nesibijanczojo yra
prapūlims.

7. Išmintingųjų burna barsto gė-
rą parodą; bet durnųjų širdis nie-
ra taip.

8. Diewo-nesibijanczųjų apiera yra
Ponui Diewui bjaurybė; bet malda
gerųjų jam patinka.

9. Diewo-nesibijanczio kėlą Ponas
Diewas nekencz; bet kas teisybę wė-
ja, tas bus mylėtas.

10. Tai pištas yra pamokslas, kėlą
pamėsti; ir kas pabarimą nekencz',
tas tur mirti.

11. Pėkla ir prapultis yra po akiū
Pono Diewo; jū daugiaus žmonū
širdis?

12. Apjūktojis nekencz' tą, kūrė jū
pamokin', ir ne eiti pas išmintin-
gūsus.

13. Linksmą širdis padaro linksmą
wėdą; bet kad dušla rūpinas, tay
ir drąsummas pasileidž.

14. Protinga širdis elgiafi protin-
gą; bet drąsus netikėlei karalauja
durnay.

15. Smutnas niekadės tur gėrą
dieną; bet linksmos dušios buti, yra
dieniškā cėsnis.

16. Gerėsnis daiktis yra mažumas
su Pono Diewo bāime, ne kaip didis
škarbas, farramie nepakajus yra.

17. Gerėsnis yra wiralas lapėnės
su mēile; ne kaip penėtas jautis su
pawydėjimu.

18. Rūstus wyrs pafel waidą; bet
fantrus nutildo barni.

19. Kėlas tinginio yra pilnas erf-
kėzū, bet kėlas gerųjų yra geray
pramintas.

20. Išmintingas sunus palinkšmin'
tėwą; ir netikėš žmogus yra sawo
motinės gėda.

21. Durnamui yra jo durnyste
dzaugsmu; bet išmintings wyrs pa-
siliekti tikru kėlu.

22. Tie padumojimai sugaista, tur
parodės niera; bet tur daug rodi-
ninkū yra, jie išsilaitos.

23. Tay kožnam yra dzaugsmas,
kad jam patogey atšakoma; ir žodis
sawo cėsu yra labay meilus.

24. Kėlas išgānimo eiti aukštyn
linkay, išmintingą padaryti, kad wėng-
tumbim pėklą žėmyn linkay.

25. Ponas Diewas namus pui-
kųjų sulaušys; ir rubėsus našlū pa-
twirtis.

26. Susiredijimai nelabojo Ponui
Diewui yra neapfenczami; bet pa-
linkšmingay kalba cyskieji.

27. Sykštasis suardo sawo paties
namus; bet dowanū n' apfenczas,
gywas bus.

28. Širdis teisųjų sudumoja, ką
atšakyti reikia; bet burna Diewo-ne-
sibijanczųjų puttoja pištenybę.

29. Ponas Diewas toly yra nū
Diewo-nesibijanczųjų; bet teisųjų
malda jissai išklanso.

30. Meilingas išwelgims palinkš-
min' širdi; gėrs pagyrimis tunkan-
czus dāro kaulus.

31. Ausis klausanti pabarimą gy-
wasežio, tarp išmintingųjų gywės.

32. Kas nesidāda mokintis, tas sa-
wę pati nieku wercza; bet pabarimą
klausias, tas išmintings pastoja.

33. Bāime Pono Diewo yra pamo-
kinnimas išminties; ir pirmneng kas
i garbę ieina, tur tassai daug kėsti.

16. Pėrsfyrimas.

Apie Diewo širdingą aprūpinimą ir wabim-
mą, bep kas žmonėms baryti pālas.

Žmogus tiesa padumoj' ką sawo šir-
dių; bet nū Pono Diewo ateit, ką
liejuwis tur kalbėti.

2. Kožnam sawo kėlai rōdos cys-
ti kėlą; bet wiens Ponas Diewas širdi
patwirtin'.

3. Paliecamok * Ponui Diewui sa-

wo dārbus, tay tawo sudumojimai geray selsis. * Pl. 37, 5. Pl. 55, 28.

4. Ponas Dievas mišlab sąvęs Dėley daro, ir Dievo-nesibijanti ant piktos dienos.

5. Puiki širdis Pono Dievo nepencijama yra; ir ne išlėis ne korawota, kad ir wissi susikabintu.

6. Per gėrybę ir wiernybę nusidėjimas yra numaldomas; ir per baimę Pono Dievo piktėnybė wėngijama.

7. Kad žmogaus elgimmai Poniui Diewui geray patinka; tay jįssai ir jo neprietelus su jami sudėrin'.

8. Gerėsnis daktis yra mažumas su teisybe, kaip didis turtas su neteisybe.

9. Žmogaus širdis sudumojama sawo kėla; bet Pons Diews wiens dakt tą geray pafekti.

10. Praradawimas yra karalaus burnoj; jo burna ne klajoja sude.

11. Tikra woga ir swartis yra nū Pono Diewo; ir kognas swaras įake, yra jo darbai.

12. Po aktū karalū neteisybė daryti, yra bjaurybė; nesa per teisybę (karalū) sostas yra patwirtinnams.

13. Wiernay rodyti patinka karaliams; ir tikray rodijąsis yra malintis.

14. Karalaus narsas yra smetėlis pāsas; bet išminting's wyr's jū maldys.

15. Kad karalaus wėidas yra melilingas, tai yra gywastis; ly jo malone yra kaip wakarinnis lyras.

16. Priimt išminti, nesa jūysa gerėsnė už daktą; ir protingay elgėsis yra flowingėsnis daktis už sidabrą.

17. Gėrujų elgimmas wėngia piktėnybę; ir kurs sawo kėla apkalgoja, tas palaiko sawo gywastį.

18. Kas sugaišt tur, tas jirma pasipuc; ir puiki mišlis randaš jirm sugaišimmo.

19. Geraus yra, palėmėntis dums būti su bėdualsais, kaip pėšpininą išdaloti su puikėseis.

20. Kas dakti teiktas išmintingay patikėti, tas randa palėmės; ir geray tam; tustai Pono Diewu nusist.

21. Protings žmogus garblinam's yra per išmintingay wyrą; melilingi kalbėsei geray motin.

22. Išmintis yra gywas palikys,

tam, karsai jė tur; bet pamokinnimas durnušt yra paikyste.

23. Išmintinga širdis kalba tytrei, ir geray motin'.

24. Žodžei melingojo yra mēdams sywas, palinkšmin' širdi, ir gaidin' kaulus.

25. Kittam patinka kōsfai kōsfai, bet jo pabaiga ateit ant smetėlis.

26. Kit's ateit i didę bėdą; per kōwo paties burną.

27. Piktas žmogus kōsa mēgandą; ir jo burnoj' dēga ugnis.

28. Kelabas žmogus, dēl wādą; lir apkalbėtojis kunigaitis; daroma sandoringus.

29. Kelab's pagandabūwō artima, ir wēda jė negėru; piktas.

30. Ugnis išaso mētas, wēda gerą ne mišlį; ir lupomis išpildo piktėnybę.

31. Gili pādūpis; wāgarbės wōn niktas, tiems, kurdas kōsfais; randamis.

32. Kantrusis prangiotinis; wōn tūsi; jė sawo širdi wādūp galys; he dūlp tas, kōsa miešas; pėrgalimas.

33. Būta metama yra i prieglobstę; bet piktas kaip Pons Diews wōr.

17. Pėšpininą. Apie pėšpininą, jami jė, jūssimmo.

Gerėsnis daktis, turėm pafekdinį gerėsnis yra, ne kaip alamas pilni pamokėjū. Galwoja su barmu.

21. Išmintinga turdas ponawo ant tinginiū sunū, ir tarp broliū išdabys išwoj.

28. Kaip agnis šdabta, ir pėcas daktis, taipo mēgin Pons Diews širdi.

34. Piktas kōsa piktėnybę; ir nemierinis wōds. Piktas išladingai liejumū.

35. Wengiant apfias, tas išpēdja jo sūmėntis; ir jo išdūm palėmūgias, tas n' išlėis ne korawotas.

36. Senuja mainittas yra wāsfawgi; ir, wāsfu garbė yra jū tēmai.

37. Ne prītūka durnamjam, apie diktus daktis kalbėti, jo mēdams kunigaitis, kad rōds mēlūgā.

38. Kas kō gal dūmėntis tam, tai yra kaip prangus šdab; ar mēlūgā, tur jįssai tikt nusikreipja, eie jė per išmintingā yra kōsfawo.

9. Kas griekus dengia, tas dąro prietelystę; bet kurs atkartoja, tas ardo kunigaiskį sandorą.

10. Pabarims daugiaus gandin išmintingąjį, kaip himts mūsų durnąjį.

11. Gailus žmogus įeikla išlādods daryti; bet smarkus angelis jį užklup's.

12. Geras yra mešką sutikti, kur rei vaikai yra išplėšti, kaip durnąjį jo durnysteje.

13. Kuršai už gerą piktą atdūst, nū to namū piktums ne laūsis.

14. Kas waidą kėlą, lygus yra tam, kurs wandenim's pylimą atplėšia. Lūkis nū waido pirm nengtu i tą butumbei imaišytas.

15. Kas piktąjį teisūn, ir teisūjį pražudda, tūdu abudu Ponui Diewui nekenczamu.

16. Kam dera durnam pinnigai rankoje, išmintiūs pirkti, ir taczaus durnu esanczam?

17. Prietelus myl wissadds; ir brolis bėdoje pažinamas.

18. Tas netiktes, kurs ranką dūdam's ką pažad, ir laidoja už sawo artimą.

19. Kurs barni myl, tas myl griekus; ir sawo wartus aukštay pakeles, įeikla nepalaimods.

20. Pėrkreipta širdis nieko gero ne randa; ir pėrkreiptods burnods esąs, i bėdą ipuls.

21. Kas durną pagimda, tas tur randojimą; ir durnojo tėwas ne tur džiaugsmo.

22. Linksmą širdis padaro gywasti linksmą; bet smutnas umas išdžowin' klūlus.

23. Diewo-nesibijąs rods imma dowaną slapcey, kad pėrkreiptu prows teisybę.

24. Protingas elgiąs išmintingay, ir durnas sawo akis šen ir ten kreipja.

25. Ne išmintingas sunus yra sawo tėwo gedėjim's; ir randojim's sawo motinds, kurri jį pagimde.

26. Ne ger' yra, teisūjį lupti, kunigaiskį mušti, teisey waldanti.

27. Išmintingąs waldo sawo burną; ir protingas wyps yra brangi dušia.

28. Kad durnasis tylėtu, jis taipo-

jau per išmintingą butu laikomas ir per protingą, kad burną laikytu.

18. Pėrkrymas.

Apie ardimą gerą prietelą.

Kuršai atšitirra, tas įeikla, ko jis ussigėdž, ir štenqiasi prieš tai wis, kas ger' yra.

2. Durnasis ne pamėgst' išminczę; bet tūmi, kas jo širdije yra.

3. Kur diemo-nesibijąs nueit, czę randas paniekinnimas bey gėda su apjūku.

4. Žodžei žmogaus širdije yra kaip gillus wandū; ir weršmė išmintiūs yra pilna stowė.

5. Ne ger' yra, žmogaus Diewo-nesibijancio atboti, kad prowa teisūjū butu pėrkreipta.

6. Lupos durnojo atneš waidą, ir jo burna įeiklo mūsų.

7. Burna durnojo saw paczam išlādods dąro; ir jo lupos gādo jo patiūs dušią.

8. Žodžei apkalbėtojo yra mūšei; ir pėreit žmogaus širdi.

9. Kas sawo darbūse ting', tas yra brolis to, kurs sawo turtą išgaštin'.

10. Pono Diewo wardas yra druta pillis; teisūsis bėga prie to, ir yra apsaugojamas.

11. Lobis bagotojo yra jam, kaip twirtas miestas, ir kaip aukštas muras aplink jį.

12. Kad kas tur sugaišti, tay jo širdis pirm pasipucza, ir pirm neng kas i garbę iškelams, tay jis tur kę kentėti.

13. Kad kas atfako, pirm jis dar ne girdejes, tam tai yra durnyste ir gėda.

14. Linksmods širdiės esąs, tas sawo žinno sawo bėdoje rāmdit; bet kad širdis nusimena, kas tai gal išlėsti?

15. Išmintinga širdis žinno protin-gay elgtisi, ir išmintingieji rods klau-so, kirtus protingay pasiėlgiant.

16. Žmogaus dowanos jam wietą dāro, ir wėda po akiū didžū ponū.

17. Teisūsis yra pirmasis promoj, bet kad jo artimas ateit, tay tyrinėk kas teisū.

18. Burtas nutildo barni; ir pėrkryt' sylingāsus.

19. Brolis ipyřintas druczauš lai-

to, ne kaip drutas mieštas; ir bar-nis druczaus laiko, ne kaip užlaistis palocziaus.

20. Wyrui bus užmokėta, kaip jo burna kalbėjusi; ir bus pasotintas iš vaisiaus savo lupų.

21. Smertis ir gyvastis yra liežumjo valėję; kurs į myl', tas jės vaisiaus valgys.

22. Kas savo wenczawonės moteri randa, tas randa to gėro, ir pasi-mėgimą iš Pono Dievo.

23. Wargdienys kalba be mės-dams; bagotasis atsislo stacų.

24. Wiernas prietelus daugiaus myl', ir druczaus pristoja, ne kaip brolis.

19. Pėrskyrimas.

Apie paniešinnimą pawargėlų, ir nuvaldinimą terštų.

Wargdienys nobažnay pasielgiąsis yra gerėnis, ne kaip piktasis savo lupomis, kurs taczaus pails yra.

2. Kur ne protingay elgiama, cę ne gėray dėstis, ir greits esąs savo tojomis, padaro išlādės.

3. Durnyste žmogaus pėrkreipja jo kėlą, kad jo širdis prieš Poną Dievą saucų'.

4. Lobis padaro daug prietelų; bet pawargėlis nū savo prietelų pra-stojamas.

5. Neteisus luddininkas n' išliekti ne korawotas; ir drąsų mellus kal-bas, ne išbėgs.

6. Daug laukia kunigaiščio; ir wissi yra prietelei dowanū dūdancio.

7. Wargdieni nekenez' wissi jo bro-lei, irgi jo prietelei atsitolin' nū jo; ir kas ant žodžių nufitiks, tam nieks bus iš tū.

8. Išmintingas esąs, myl' savo gyvastį, ir protingasis randa gėro.

9. Neteisus luddininkas n' išlieks ne korawotas, ir drąsų mellus kalbas, prapuls.

10. Durnamui ne tinka gerū dienū turrėti; jo mažaus bernui, ant kuni-gaiščio ponawoti.

11. Kantrus esąs, tas išmintingas žmogus yra, ir tai jam yra garbė, kad jis moš dėtisi, buš newiežilibystę ne girdis.

12. Karalauš nemalone yra kaip

rėkim's jauno luto; bet jo malone yra kaip rassa ant žolės.

13. Neprotingas sunus yra savo tė-wo širdies bėda; ir waidininke motė-rishte yra nesilaująs warwėjimas.

14. Namus ir lobi iš gimdytojų i-dalyką gaunam'; bet išmintinga mo-terishte atseit nū Pono Dievo.

15. Tingėjimas atneš miegą, ir pateikianti dušia badą kentės.

16. Kas (Dievo) prisikimą pildo, tas apsaugoja savo gyvastį; bet kas jo kėlą panieklin', tas numirs.

17. Kas pawarguso pasigail, tas įycij' Ponui Dievui, ir tas jam wėl gėrą atpildys.

18. Baust' savo suns, kol nufitė-kėjimo dar yra; bet te ne apšimma tawo dušia ji nužawint;

19. Nėsa didis ikeršijimas dūro iš-kūda; todėl paleist' ji, tay gali ji daugiaus bausti.

20. Klausyt' parodės, ir priimt' pa-mokslą; kad tu potam išmintingas pastotumbei.

21. Daug yra padumojimū wyro širdiję; bet rodas Pono Dievo pa-siliekti.

22. Žmogus mėgstasi geradėjystę padėres; ir pawargėlis yra gerėnis ne kaip mellagis.

23. Pono Dievo baimė pastubin' išgánimą; ir pasilieks pasotinta, kad neį jokia bėda į n'ucis.

24. Tinginys paslepja savo ran-ką pūde; ir į wėl ne prileis prie burnės.

25. Jey ištinki apjūskianti, tay paikas protingas pastoja; jey mo-tinnamis išmintingas, tay jis pro-tingu pastoja.

26. Kas tėwą išpūstij', ir motiną prawaro, tas yra gėdingas ir pra-šektas sunus.

27. Laukis sunau, to mokinnimo klausyti, kursai atkreipj' nū protin-go pamokslu.

28. Piktas luddininkas jūtiąsi pro-wos; ir Dievo-nesibijancų burna prarija neteisųbę.

29. Apjūktajams yra korawonės pagatawitos; ir mūšei ant durnojo nugardės.

20. Pėrsfyrimas.

Bagraubėnimas apstijimq ir girtėwimq
wėngti.

Wynas dāro nelabus įmones, ir
drutas gėrim's dāro pasuttus;
kurs tūmi pamėgta, tas niekadōs
ne pastos įšmintingas.

2. Gandinimas karālaus yra kaip
rėkim's jāuno luto; kurs jį iptylin,
tas susigriešij' pries sawo gwašti.

3. Tay yra wyrui garbė, nū wāido
atsitolintis; bet kurcie rods waidijas,
tie wissī netiklė.

4. Dėl šalčio tinginys ne nor artti;
todėl jis per darbimetį tur ubba-
gauti, ir niekq ne gauti.

5. Padumojimas širdiję wyro yra
kaip gilli wādenys; bet įšmintingas
gal suprastī, kq jissai dumoja.

6. Daug įmonū yra girrami kaip
geri; bet kas gal rasti wieng, tikray
gėrą esanti?

7. Teisusis nobažnystėje sawo pa-
sielgiqs, to waitams gėray pasisel-
sis pasfuy jį.

8. Karālus ant krāsės sėdis suditi,
įšgaishin' wissq pištenybę sawo atimis.

9. Kas gal satyti: aš esmi cysstas sa-
wo širdiję, ir wālnas nū sawo griekū?

10. Dwejopas swartis ir saikas,
abbejeip Ponui Diewui yra n' ap-
fencziama.

11. Taipjau jaunikāitis yra pašin-
nams sawo elgimūse, bau jissai geru
ir wiernui pastōses.

12. Aushi girdinczę ir aši mātanczę,
abū padāro Pons Diewo.

13. Ne mylėk miegą, kad tu ne pa-
wagtumbai; dūl sawo akims budroms
buti, tay tu pilnay dānds turrefl.

14. Piktā, piktā, sakoma kada tay
be turtim; bet kad jau niera, tada
tai girrama.

15. Yra (brangus dāikt's) aūksas
ir daugummas žemczugū; bet įšmin-
tinga burna yra toly brangėne uš
žemczugus.

16. Imk tam jo rubq, kurs uš
fittq laiduoja; ir pantil jį nepažysta-
mo dēley.

17. Pawogta dāna košnam stanni;
bet potam jam burna pilna bus
akmenāiczū.

18. Susitrodijimai pasiliekt, kad pro-

tingay yra sudumoti; ir kārą reik su
protu kėlti.

19. Ne turrefl nieko darbo su tū-
mi, kurs paslėptines dāro įinnomas, ir
su apšalbėtoju bey su newierna burna.

20. Kurs sawo kėwui bey motinai
kėikia, to įwāke išgēs widdul' tam-
sybės.

21. Tėwiskė, kurrē kas pirma per-
greitay nor igtī, pasfuy ne bus
peržegnota.

22. Ne tart: aš piktō atdāsu; lū-
kurs Pono Diewo, tas tamę gėlbēs.

23. Dwejopas swāras Ponui Die-
wui nekencziamas; ir netikras swar-
tis ne gėr' yra.

24. Košno kėlawimai ateit nū Po-
no Diewo; kōksai įmogus įšmāno
sawo kėlq?

25. Tay įmogui yra žabāngas, pa-
šwentintq dāiktq bluzniti; ir potam
pājadus jėškoti.

26. Įšmintingas karālus prawāro
Diewo: nesibijanczus; ir prisudij'
jiems ratq.

27. Žibnyczia Pono Diewo yra
įmogaus dwāse, ta pėreit wissq širdi.

28. Geram ir teisam buti, apsau-
goja karāly, ir jo sostas išsilaitos
per nobažnystę.

29. Jaunujū syla yra jū garbė; ir
šilli plaukai yra senujū grožybė.

30. Piktāsus reik drausti su druta
korawone, ir su tikrais mūšeis, kur-
rū jie jaucza.

21. Pėrsfyrimas.

Apie Diewo maloningą aprūpinimq, ir kas
kritižjonims baryti pūlas.

Karālaus širdis yra Pono Diewo
rankoje, kaip uppės; ir jissai tq nu-
lentia, kur jissai nor.

2. Košnam rėgiāsi jo kėlas tikras
ėsas; bet wiens Pons Diews tikray
patwirtin' širdis.

3. Geray ir teisey elgtis Ponui Die-
wui geraus patinka, ne kaip apiera.

4. Pasididzojanczos atys ir pūti
duma, ir žibnyczia piktujū yra grietas.

5. Sudumojimai stropojo atneš pil-
nybę; bet persfubrus esqs piktōs.

6. Kas stārbus rentā su mellais,
tas ne tropyys, bey puls i rankas
smerti jėškanczujū.

7. Dievo-nesibijancų plėšims jās gaudis; nėsą jie ne norėjo daryti, kas teisu buvo.

8. Kurs kistu kėlu eina, tas yra pėkreipts; bet kurs daro kas jam palėpta, to darbas yra tikras.

9. Geraus yra gyventi kampe ant stogo; kaip su moteriške waidininkė wienam' butie kruvoj'.

10. Dušia Dievo-nesibijancio pikto wėlių; ir sawo artimui nieko ne wėlių.

11. Kad apjūktojis korawojams yra, tay paikieji ismintingais pastoja; ir kad ismintingas yra pamokinnamas, tay jissai protingu pastoja.

12. Teisusis elgiasi ismintingay prieš Dievo-nesibijancio namus; bet be-Diewei mislių tikt iškādą padaryti.

13. Kurs sawo ausis užkemš pawargėlui šaukiant, tas taip jau šauks, ir ne bus išklaustas.

14. Paslėpta dowana nutildo pa-pykti, ir dowana prieglobstijė baissu narsą.

15. Teisamjam yra džiaugsmas daryti, kas teisu yra; bet baimė piktadėjams.

16. Žmogus nū kėlo teisybės pa-flydęs, pasiliks surinkime numir-rusųjų.

17. Kurs rods lėbąja, tas pri-stoks; ir kurs wyną bey aliejų myl, tas ne pralobs.

18. Dievo-nesibijasis tur už teisųjį dūdams buti, ir apjūktojis už gerąs.

19. Geraus yra gyventi pūstoj' žė-mėje, ne kaip su waidininkė ir rūš-cze moteriške.

20. Namūse ismintingojo yra mei-lingas starbas ir aliejus; bet paika-sis tai pralėbauj'.

21. Sėkšis mielafirdingystė ir ma-lonė, tas randa gywastį, mielafir-dingystė ir garbę.

22. Ismintingas laimja miestą macnuj; ir pėrgal jū maci per jū nesišauojimą.

23. Kas sawo burną ir liežuwi apsaugo, tas apsergti sawo dūwšę nū tūybės.

24. Kas puikus ir perdrąsus yra,

tas neląbas žmogus wadinnamas, kurs keršite puikystę išrodo.

25. Tinginys numiršta besiwėli-dams; nėsą jo rankos nieko ne nor dirbti.

26. Jis wėlių' kas dien'; bet teisusis dūst, ir ne užgin'.

27. Dievo-nesibijancų apiera yra n' apylanta; nėsą griekūse apiera wojama.

28. Mellojasis luddininkis prapuls; bet kursai klauso, tam ir wissadės pawėlių' wėl kalbėti.

29. Dievo-nesibijasis drąsey el-giasi; bet kurs gėrs yra, to kėlas iš-silaikysis.

30. Ne gėlbt ney ismintis, ney pro-tas, ney rodas prieš Poną Diewą.

31. Žirgai ant karawimo-dienės yra pagatawijami; bet laimėjimas ateit nū Pono Diewo.

22. Pėrskyrimas.

Apie gėrą pagurimą ir warbą; lotin bubu tas apturėjamas ir gaisinnamas yra.

Wieslibas wardas yra brangėsnis už didi bagotumma, ir malone gė-rėsnė už sidabrą ir auksą.

2. Bagoti ir pawargėlei tur po-draug buti; Pons Diews jās wissus yra leidęs.

3. Rytrasis išwyst nepalaimą, ir pasilepį; bepročei perdiem eit, ir iškādą gāuna.

4. Kur kenzama yra Pono Diewo baimėje, czonay yra bagotyste, garbė ir gywastis.

5. Užstinal ir žabangai yra ant kėlo pėkreiptųjų; bet kurs nū to atsitoli-n', tas apsergti sawo gywasti.

6. Kaip koksai waisis prijaukin-nam's, toks jissai pasiliekti ir pa-senęs.

7. Bagotasis ponawoja ant pawar-gėlų, ir kas ilyčia, tas yra bėrnas to, kurs jam žyczijo.

8. Kas neteisybę seja, tas proce-pjūs; ir per ryškę sawo piktenybės prapuls.

9. Gėra akis bus pėrsegnota; nėsą jissai dūst sawo dūnės wargdie-niams.

10. Išwaryf apjūktoji, taip waldas atstės, taip ląjas barnis ir gėda.

11. Kas wierną širdi ir meilingą kalbą tur, to prietelis yra karalus.

12. Užys Pono Dievo apšėgti gerą parodą; bet žodžius apjūktą jo išsai pėrkreipi.

13. Tinginys sąsoka: yra lūtas laužė; rasti aš buvau pasmaugtas ant ulcųs.

14. Kėšės burna yra gilli dūbė; kurrām Pons Dievs ne malonus, tas i tą įpūla.

15. Netiksums yra waiko širdijė; bet pabaudimmo ryškė tą toly iš jo pravarys.

16. Kurs pawargusam neteisybę daro, kad sawo lobi plātintu, tas ir bagotam dūs, ir pristošs.

17. Prilenk sawo ausis, ir klausyk žodžius išmintingų; ir priimt i širdi mano pamokslą.

18. Nėsa tai taw miela bus, jey tu tūs pas sawę palaišysi; ir wissi per tawo burną naudōs turrēs.

19. Kad idant tawo nusitikėjim's butu ant Pono Dievo; aš taw to kas dien' turru priminti, taw ant gero.

20. Ur aš taw tai ne tūlą kartą ney rasyte parāšiau, taw pamokslą dūdams, ir tawę pamokindams?

21. Kad aš taw parōdiečiau tikrą dawādą tiesōs; kad tu tikray atsaityti galētumbei tiems, kurrē tawę funcja.

22. Ne apiplēšk wargdieni, kaczeig jissai pawargēs yra, ir ne pamint bėdnąjē wartūse.

23. Nėsa Pons Dievs jū bylą išjēškos; ir pamis jūs paminnanczūsus.

24. Ne buk draugas rūstojo wyro; ir ne turrēk draugystę su dūkus wyrū.

25. Tu jo kėlą išmōktumbei, ir sawo dūšei papiktinnimą gāutumbei.

26. Ne buk prie tū draugas, kurrē sawo ranką užstato, ir už skolą laidūja;

27. Nės jey tu ne turri, kūmi užmōkti, tay taw ir tawo pātalus po tawim atim's.

28. Ne waryk atbulyn pirmūsus rubejus, kurrus tawo tėwai padarę yra.

29. Jey tu regi koki wyrą nepateiktiantį sawo darbūse, tas po aš-

mis karālū stowēs, ir ne po atimis prastųū stowēs.

23. Pėrštyrimas.

Apie mierną priėmimą wālgio bėy gėrimo.

Kad tu sėdi ir wālgai su koki wiefpatimi, tay dabokis, koki tu po sawo ašiū turri.

2. Ir pridėk peili prie sawo gėrēlēs, jey nori gywas išlikti.

3. Ne wēlėlis jo wālgio; nēs tai ne wierna dūna yra.

4. Nesiprocawok pralobti, ir lāufis nū sawo klastū.

5. Ne dūl sawo aši tēn lintay žurėti, kas taw ne gal tēkti; nėsa toktai saw padaro sparnus, kaip errēlis, ir lēšia dangun'.

6. Ne wālgik dūnōs pas pawydingti, ir ne wēlėlis saw jo wālgio.

7. Nėsa jissai widduj' yra kaip deiwē; jis sąsoka: wālgik ir gėrk; ir jo širdis taczaus niera su tawimi.

8. Tawo kāsnius, kurrus tu wālgēi, turri išwēmti, ir sawo meilingus žodžius turri prarasti.

9. Ne kalbėk durnam be klausant; nėsa jissai paniekini' išminti tawo kalbōs.

10. Ne pamašik pirmūsus rubejus, ir ne eik ant sūratū dirwōs.

11. Nės jū išgēlbetojis yra macnus, tas jū bylą prieš tawę išbylinēs.

12. Prilenk sawo širdi ant pamokinnimo, ir sawo ausis ant išmintingōs kalbōs.

13. Ne palāuk waitą bausti; nėsa jey tu ji su ryškė plāksi, tay ne reiks ji žawinti.

14. Tu plāki ji su ryškė; alle tu išwālniji jo dūšiā iš pēlōs.

15. Mano sunau, jey tu išminting's essi, tay ir dzaugiasi mano širdis;

16. Ir mano inkstai yra linkimi, kad tawo lupos kalba, kas tiesa yra.

17. Tawo širdis te ne klauso griešnių; bet kas dien' buk Pono Dievo baimėje.

18. Nėsa tai potam taw geray bus, ir tawo lāufimas ne willos.

19. Klausyk, mano sunau, ir buk išmintingas, ir laikyk sawo širdi i kėlą.

20. Ne bui tarp girtoklų ir lebau-
ninkų.

21. Nėsa girtoklei ir lebauninkai
pawargsta, ir miegalus tur sudristu-
seis rubais wiltėti.

22. Klausyk sawo tėwui, kurriam
tu gimmei; ir ne paniekik sawo mo-
tingą, kad ji pasęs.

23. Pirt teisybė, ir ne pardūk ję,
išminti, pamokslą ir protą.

24. Tėws teisojo džiaugiasi, ir kur-
riam išmintingas gimęs, linkšmas
yra iš to.

25. Tawo tėws ir tawo motina te
džiaugiasi, ir testow linkšma, kurri
tawę pagimde.

26. Dūk man, mano sunau, sawo
širdi; ir te pamėgsta tawo akys ma-
no kėlais.

27. Nėsa kėkše yra gilli dūbė, ir
wenzawonyštės-perjengtoji yra ank-
šta dūbė.

28. Priegtam ji ir tykoj, kaip raz-
bainink; ir drąsūs tarp žmonų ji
prie sawęs suwadinna.

29. Kur yra bėda? kur apmaudas?
kur waidas? kur raudojimas? kur
yra ronos be priejastės? kur yra
raudonos akys?

30. Butent, kur pas wyną se-
dziama, kur ateinama išgerti, kas
ipilta yra.

31. Ne žurė i wyną, kad tas taip
raudons yra, ir stikle taip gražus
pasirodo; jis lengway nuslent;

32. Bet pastuy jis ikānda, kaip
žaltys, ir išeidz, kaip angis;

33. Tay tawo akys dabosis ant
kittū moterū, ir tawo širdis per-
kreiptus dāiktus kalbės;

34. Jė busi, kaip widduje jurū
miegąsis, ir kaip miegąsis wirtėj
ant māslo.

35. Jie mušia manę, bet man ne
skaust; jie bubija manę, bet aš tai
ne jaučiu. Kadagi aš pabussu, kad
tai daugiaus darycau?

24. Pėrštyrimas.

Apie santrumą ir apie sanborystę.

Ne klausyk piktą žmoną, ir ne wė-
litis pas jās buti.

2. Nėsa jū širdis trokšta iškadės,
ir jū lupos rodij i nepalaimą.

3. Per išminti namai yra budawo-
jami, ir su protu išlaikomi.

4. Per išmintingą ušio waldimną
kamaros prisipildo wissokia brangiau-
se ir meilingiausė bagotyse.

5. Išmintings wyr's yra macnus,
ir protingas wyr's yra galys syloje.

6. Nės su roda reik karauti, ir
kur daug rodininkų yra, czonay yra
palaima.

7. Išmintis yra durnam per aukš-
ta, jis ne drysta sawo burną atwerti
wartėse.

8. Kas saw paczam iškadą padaro,
tas wertay yra wadinnam's pikcāu-
sas smirdas.

9. Durnojo sudumojimai yra grie-
kas, ir apjāktojis žmonėms yra ne-
kenczamas.

10. Tas ne druts yra, kurs bėdoje
ne stiprinas.

11. Išgėlbek tus, kurrus nor ža-
winti, ir ne atsitraukis nū tū, kur-
rus nor smaugti.

12. Jey tu sakai: štay, mes tai
n'ishmanom; ar ne misliji, kad tas,
kurs širdis pažyit, tai suprantas;
ir kurs ant dušū daboja, tai pa-
žyitas, ir atdūdą žmogui pagal jo
pelną?

13. Wālgik, mano sunau, medaus,
nės tai ger' yra; ir medaus sywas
saldus yra tawo kaste.

14. Taipo mokinkis išminti sawo
dušai. Kad tu ję randi, tay potam
geray sekis, ir tawo tikėjims ne bus
noprošnas.

15. Ne tykoj, kaip Diewo-nesibi-
jasis, namū teisojo; neygi ne ardyt
jo patāju.

16. Nėsa teisusis pūla septynis kar-
tus, ir wēl atsilik; bet Diewo-nesi-
bijantieji nugrimsta bėdoj.

17. Nesidzaukis iš pūlimo sawo
neprietelaus, ir tawo širdis te ne-
silinkšmina iš jo bėdės.

18. Pons Diews tai regetu, ir jam
ne geray patiktū, ir sawo kerpitą nū
jo atimtu.

19. Ne supyk ant piktųjų, ir ne
pawydek Diewo-nesibijantiems.

20. Nėsa piktasis nieko ne tur su-
laukti; ir žibnyčia nelabujā išgės.

21. Mano sunau, bijokis Pono Die-

wo ir karālaus, ir ne maišykis tarp maištą darancųjų.

22. Neša ją nepalaima umay ragis, ir kas žinna, kadda abejų bėda ateit?

23. Ir tai ateit nū išmintingųjų: ar šio ar tokio žmogaus daboti fude, ne gėr' yra.

24. Kas Dievo nesibijanciam sakė: tu esi gėrs, tam kėlia žmonės, ir žmonės jo ne kenz'.

25. Bet kurrie pabar, tie geray patinka; ir ateit bagota žegnone ant jų.

26. Tikras atkakimas yra kaip melingas bucamimas.

27. Utik lauk savo dārbus, ir igręnt savo dirvą; potam budavot savo namus.

28. Ne buk luddininku be priejatis prieš savo artimą, ir ne priwilot su savo burna.

29. Ne tark: kaip man daro, taip aš vėl darysiu, ir kojam savo darbą atlygisu.

30. Už praejau dirvą tinginio, ir wyncią durnojo,

31. Ir šitay, cę buvo wienos dilygnes ant jės, ir wienos usnys, ir muras buvo pargrūvęs.

32. Už tai pamatęs saw i širdi dejau, ir padabojau, ir pasimokin-nausi iš to.

33. Tu nori mažumą miegoti, ir mažumą snāusti, ir mažumą rankas suglausti, kad išsetumbeis;

34. Bet taw ateis tawo pawar-gimmas, kaip kelewis, ir tawo pri-stokojimas, kaip šarwotas wyras.

25. Pėrstyrimas.

Garbė ir šlowė, kaip išminties alga, kurrant pulanti.

Szittie yra taipjau priejodzei Salomono, kurrus pridedo wyrai Isia, karālaus Juda.

2. Tai garbė Ponui Diewui yra, toki dāiktą pasiepti; bet karālū garbė yra, toki dāiktą ištārditi.

3. Dangus yra aukštas, ir žemė gilli; bet karālū širdis ne ištārdoma yra.

4. Atstirk putlą nū sidābro, tay iš to bus cypstas ryšas.

5. Atstirk piktenybę nū karālaus;

tay jo sostas per teisybę bus patwirtintas.

6. Ne puikawot po ašiū karālaus, ir ne šlowet ant wietės didųjų.

7. Nės geraus taw yra, kad taw sakoma: * stowet cę aukštay, kaip kad tu po ašiū kunigaiscjo butumbei pažemintas, kad tawo akys tur toktai regėti. * Ent. 14, 8.

8. Ne pradet tojaus susiwaiditi; nės kę tu potam weiksi, sawo artima išdarles?

9. Persizinnot sawo bylą su sawo artimu, ir ne daryt žinnomą swetimo pasleptinę;

10. Kad taw tai ne padywitu Eits taji girdešams, ir tawo piktą paskalba niekadės nesilautus.

11. Šodis tiferu cęsu kalbėtas, yra kaip aukso obolai sidabrināse bludāse.

12. Kas išmintingąji pamokin', jam patlausanti, tai yra kaip aukšina prieštakte, ir aukšina apikakle.

13. Kaip iniego šaltis cęse dar-bimecjo, taip yra wiernas pašlas tam, kurs ji sunte, ir gawin' sawo pono dušią.

14. Kas daug žadęs, ir tai n'išpildo, tas yra, kaip debesis ir wėjas be lytaus.

15. Per kantrumą kunigaisktis sudėrinams yra, ir lengwas liežuwis pamankštint' kėtumą.

16. Medaus rādės, walgit to, itti patankant; kad ne per daug walgitumbei ir išwēntumbei.

17. Attrānt sawo kōją nū namū sawo artimo, jis tawimi nusibostu, ir tawę n' apkēstu.

18. Kalbājis prieš savo artimą neteisaus luddimo, tas yra ragotine, kārdas ir aštri strēla.

19. Nusitikkėjimas papeiktojo cęse bėdės, yra, kaip išpuwusi dantis, ir slystanti kōja.

20. Kurs nelabai širdzei giesmes giest, tai yra kaip suplyšęs rubas žiemoj', ir rugpywe ant freidės.

21. Jey alkša tawo neprietelus, tai walgidit ji dšna; jey jis trokšta, girdit ji wāndenu;

22. Tay tu žarijas ant jo galwės uskrausi, ir Pons Diews taw atpildis.

23. Szaur-wėjis atgabėna wētrą ir

slapczy kalbas liejuwis susiraufusi
wėidą daro.

24. Ceraus yra, kampe ant stogo
sėdėti, kaip su moteriške waidinintė
wienam butte kruwoje.

25. Gėrs pagyrimas iš tolimū
žemjū, yra kaip šalts wandū ištros-
tusei dušei.

26. Teisusis, po akiū Diemo: nesi-
bijanczojo pilas, yra kaip drumstus
fullinys, ir pagadinta wersmė.

27. Kurs perdaug medaus wālga,
tai ne gėr' yra, ir kurs sunkius dail-
tus išjėškō, tam tai persunkū.

28. Wyr's, sawo dwasę nuwaldyti
ne galis, yra kaip atwiras miestas
be murū.

26. Pėrstryimas.

Kofie žmones ney jokiēs garbės ne wertū.

Kaip snėgas wāsarōs cēsė, ir lytus
per darbimeti, taip ne pritinka gar-
bė n' iēmānanczam.

2. Kaip paukštis nueit, ir krėgždė
lėčia, taip n' ušpelnytas kėikimas
ne tropij'.

3. Žirgūi reik botāgo, ir asilui
brizgilo, ir durnam ryštės ant nu-
garōs.

4. Ne atsakyk durnam pagal jo
durnystę, kad ir tu jam lygus ne
pastotumbei.

5. Bet atsakyk durnam pagal jo
durnystę, kad jissai sawę ne per iš-
mintingą laikytu.

6. Kas koki reikalą per durną pa-
slą ištaišo, tas yra, kaip raišas ko-
jomis, ir gāuna iškādą.

7. Kaip lūšam šokinėjimas, taip
pritinka durnam apie išminti kalbėti.

8. Kas durnam garbę padaro, tiek
yra, kaip padda kas brangū atmi-
nėli ant gālgū mēta.

9. Kalbesis durnojo burnoje yra
kaip erškėčių šaka, i girtojo ranką
duriantū.

10. Gėrs mistras darbą geray pa-
daro; bet kas tikray darbą nemo-
kanti samda, tam bus tas paga-
dintas.

11. Kaip šū, tą išwėmęs wėl pra-
rija, taip yra durnas, sawo durnystę
wėl waras.

12. Jey tu regi koki, sawę per iš-
mintingą laikanti, tay iš netikėlio

wėikiaus ko gėro sulauksi, ne kaip
iš tolio.

13. Tinginys sašo: yra jāuns lū-
tas ant kėlo, ir lūtas ant ulyczōs.

14. Tinginys wolojas lowoje, kaip
durris zowėčkūse.

15. Tinginys paslep sawo ranką
pūde, ir sunku jam yra, kad tą prie
burnōs wėl prilenktu.

16. Tinginys misli' išmintingėsnis
esąs, uš septynis, gėrą pamokslą mo-
kinnanczus.

17. Pirm pradėdas kīštis i swėti-
mą barni, tas yra kaip kurs šunni
prie ausū nutwėrēs fibin'.

18. Kaip kursai slapczy strėlomis
ir wyliczomis šāudo, ir žawin'.

19. Taip daro newiernas žmogus
su sawo artimu, ir sašo potam: aš
tikst kūtijau.

20. Mālkū ne b'ėsant, tay išgėsta
ugnis, ir kad apkalbėtojo niera, tay
waidas palāuja.

21. Kaip anglis liepsnā, ir mālka
ugni, taip wyr's waidinink's wai-
dą daro.

22. Žodžei apkalbėtojo yra kaip
mūšei, ir pėreit širdi.

23. Nūdinga burna ir pikta fir-
dis yra kaip šuklė sidābro-putta ap-
traukta.

24. Neprietelus pažystams yra iš
sawo kalbōs, kuczeig jis širdijē ne-
wiernas yra.

25. Kad jis sawo balsą meilingą
daro, tay ne wierik jam; nēsa yra
septynios bjaurybės jo širdijē.

26. Kurs perštą slėpja, iškādōs
padaryti, to piktenybē po ašimis su-
rinkimo bus žinnoma daryta.

27. Kursai dūbē kāsa, tas i tą
ipuls, ir kursai ākmeni ritta, ant to
tassai ušsirissis.

28. Ne wiernas liejuwis nekencs'
tą, kurs ji pabar, ir klatojanti bur-
na kėla prapūlimą.

27. Pėrstryimas.

Apie noprėsną pasibidžawimą, ir basibrasimą,
pirmą painę išmintiēs, ir apie išmintiēs
tuleroją nāudą.

Nesigirtis rytiskōs dienōs; nēsa tu
ne žinnai, kas šendien' gal nusi-
dūtis.

2. Ne girrie tawę kītsai, ir ne ta-

wo paties burna, swetimasis, ir ne tawo paties lupos.

3. Užmū yra sunkus, ir žiezdra yra našta; bet durnojo kerštas yra sunkėsnis, už tādų abudų.

4. Kerštas yra smartus daktis, ir narfas yra suttim's, ir kas gal prieš pawyda išstowėti?

5. Rėgimas pabarims yra gerėsnis, už slepjamą mėlę.

6. Mūšei mylinczojo tikray geray dumoja; bet buczawimas nefenczianczo yra pluškiawimas.

7. Dusia pasotinta suminna ir mēdaus kori; bet išalkusei dusai ir kas kartu, yra saldu.

8. Kaip paukštis nū sawo lizdo atstojas, taip yra tas, kurs iš sawo wietos atstoja.

9. Szirdis dzaugiasi iš mosties ir rukimmū; bet prietelus yra meilingas dėl dusos pamofinnimo.

10. Sawo prietely ir sawo tėwo prietely ne prastof, ir ne eif i sawo brolio namus, kad taw piktay nusi-dūst; nės wiernas kaimyn's arty esas gerėsnis yra už broli toly esanti.

11. Būš išmintings, mano sunau, tay dzaugiasi mano širdis; tay aš atsakysu, manę išdarkanczam.

12. Kytrasis išwysta nepalaimą, ir pasislep'; bet palieci perdiem eit, ir fencza išlada.

13. Atimk tam jo rubą, kurs už fittą laidoja, ir išpántif ji dėl swetimujū.

14. Kurs sawo artimą pilnū balsu žegnoja, ir anksty kelas, tai jam i keikimmą bus prirokota.

15. Moteriske waidininte, ir warwėjimas ne palaujas, kad didey lija, mandagey su fittu sulyginnami.

16. Kurs į apstábdō, tas stabdo wēją, ir nor aliejų ranka nutwertī.

17. Peilis peili pagalanda, ir wiens wrys fittą.

18. Kas sawo pygū: mēdi apsaugoį, tas wálgo waisaus nū to; ir kurs sawo poną apšergti, tas pagarbinnams yra.

19. Kaip šešėlis wandenije prieš wėidą, taipo wienu žmogaus širdis prieš fittą yra.

20. Pefla ir prapultis niekadės ne

pilna pastoja, taip ir žmonū alyš ne pasotinnamos yra.

21. Wrys per burną girrianczojo yra mėginnamas, kaip sidabras tirpimo: pūde, ir aūffas pėczuje.

22. Kad tu durnąji i pėštą sugrūstumbei, kaip kropas su grustuwe, taczaus jo durnums nū jo ne atstotu.

23. Ant sawo amjū dabof, ir prisirupink sawo kaimenės.

24. Nės lobis ne amšinay patenka, ney wainikkas ne pasilikti wisfadōs.

25. Szėns išdygo, ir po ašū žolė yra, tay ir žolė ant kalnū renkama yra.

26. Kryzci tamę dengia, ir ožei dūst taw dirwo: pinnigus.

27. Tu oškū: pieno gana turri walgiui sawo namišklams, ir penušklui sawo tarnaitėms.

28. Pėrstyrimas.

Apie fittą painę išminties, apie negerą sąžinę, jos būdą, pradžią, ir lietasimą prieš tą.

Diewo: nesibijąs bėga, ir nieks ji ne weja; bet teisusis yra drąsus, kaip jauns lūtas.

2. Dėl žėmės griekū randasi daug persimainimū kunigaiškystėzū; bet dėl žmonū išmintingujū ir išmananczū, jie ilgay pasiliekti.

3. Wyr's ubbagas, pawargelus spaudžs, yra lygus amarams, jauna waisų pagadinnantiems.

4. Kurrie Diewo prisákimus prastoja, tie girra Diewo: nesibijanti; bet kurrie tus pildo, pyksta ant jų.

5. Relabi žmones ne daboja ant teisybės; bet kurrie Pono Diewo bijosi, ant wisso daboja.

6. Gerėsnis yra wargdienys, nobašay elgiqsis, už bagotąji, ne šwen-tais kelais einanti.

7. Kursai prisákimus pilnawoja, tas yra išmintings sunus; bet kursai lėbauninkus pėna, tas apgėdin' sawo tėwą.

8. Kursai sawo náudą daugšin' palūkanemis ir branginnimu, tassai tai renka pawargulams ant naudōs.

9. Kursai sawo ausi atkreipį, klausyti Diewo prisákimū, to malda yra bjaurybė.

10. Kursai gerūsus išwadzoja ant

pikto kėlo, tas i sawo dūbę ipuls; bet gerieji gėrą gaus.

11. Bagotas dingosi išmintings esąs; bet protings pawargės išmāna, toks jissai esąs.

12. Kad teisieji wiršų tur, tay labay geray dėstis; bet kad Diewo-nesibijantieji pasigāuna, kittaip wer-čiasi tarp žmonū.

13. Kurs sawo nusidėjimā uffigin', tas ne laimės; bet kurs tus išpa-žysta, ir nū jū laujasi, tas mielašir-dingystę igys.

14. Geray tam, kurs wissaddōs prisibija; bet kėtšprandis i bėdą ipuls.

15. Diewo-nesibijąsis ant pawar-gusū žmonū ponawojąs, tas yra lū-tas rėkįsis, ir pėralfusi mėška.

16. Kad kunigaištis be proto yra, tay daug neteisybės nusidūst; bet kurs godą nekencz', tas ilgay gyws pasiliks.

17. Žmogus, dušai ant kraujo ne-teisybę darąs, tas ne bus išlaikytas, norint jissai ir i pėklą nužengtu.

18. Kurs nobašnay elgiasi, tas bus išgelbėtas; bet kurs iš tikro-jo kėlo ištrypsta, tas wienu kartu prapuls.

19. Sawo dirwā igywėnąsis, dū-nōs pilnay turrēs; bet kurs tinginys yra, tas gana pawargs.

20. Wiernas wyr's bus labay pėr-žegnotas; bet kurs šubinas pralobti, tas ne išliks nekaltis.

21. Ne gėr' yra žmogui kokiām be teisybės pasūditi; nēs jissai pikt dar-rytu ir uš dūnōs kāsni.

22. Kurs šubinas pralobti bey pa-wyrd', tas ne žinna, kad jam iškada nusidūs.

23. Kursai žmogų pabar, tas po-tam mėlę rąs, daugiaus ne laik-tas, kurs ne wiernay šwelnus jo-dzius kalba.

24. Kursai sawo tėwui arba mo-tinai newertay ką imma, ir safo, kad tai ne griekas esąs, tassai yra draugas žuddytojo.

25. Puikufis pakel barni; bet kur-sai ant Pono Diewo nusitik, tas tunka.

26. Kursai ant sawo firdiēs nusi-tik, tas yra durnas; bet kurs išmin-tingay elgiasi, tas ištrūks.

27. Kursai pawarguliams dūst, tas nieko ne stokos; bet kursai sawo akis atkreipja, tas didey sugaiš.

28. Kad Diewo-nesibijantieji pa-sigāuna, tay žmones pasislepia; bet jiems išgaištant, teisujū daugybe randasi.

29. Pėrsšyrimas.

Trečia paine išmintiēs yra nopertummas. Kurs pries pabarimā kėtšprandis yra, tas umay prapuls, be jokios pagalbos.

2. Kad teisujū daug yra, dzaugiasi žmones; bet kad Diewo-nesibijąs po-nawoja, tay dusauja žmones.

3. Kursai išminti myl, tas pa-linkšmin' sawo tėwā; bet kursai su kėškėmis pėnasi, tas išgaišin' sa-wo lobi.

4. Karālus žėmę iškel per teisybę; bet godingas išpuštij' tą.

5. Kurs su artimu sawo newiernay elgiasi, tas jo pėdoms tinklā spendz'.

6. Kad piktasis susigriekšija, tay jis-sai pats isipainoj'; bet teisusis dzaugiasi, ir tur linkšmybę.

7. Teisusis išmano pawargusū pro-wā; Diewo-nesibijąsis ne atboja proto.

8. Apjūktōjei drąsey miestā i bė-dą iwed'; bet išmintingieji nutildo narsą.

9. Kad išmintings su netikėlu dar-bā gāuna, ar jissai pyktu, ar jissai jūktus, tikl ne tur pakājus.

10. Kraujo-troškantieji nekencz' gėrą; bet teisieji jėkšo jo dušią.

11. Netikėlis wissay išleidz' sawo misli; bet išmintings pasisaugoda-mas kalba.

12. Wiešpatiēs mellus mylincio tarnai yra wissi pikti.

13. Pawargėlei ir bagotieji susi-tinka; bet abejū akis pėršwiecza Pons Diews.

14. Karālus, kursai pawargusus wiernay sūdij', to sostas bus amži-nay patwirtits.

15. Ryškite ir pabarims dūda iš-minti; bet wait's saw-wālninks, gė-din sawo motiną.

16. Kur daug yra Diewo-nesibi-janczujū, cę yra daug griekū; bet teisieji jū prāpulti salāuks.

17. Baust sawo waitą, tay jissai

tavę palinksimis, ir tavo dušią patiesys.

18. Kad prarastawimas laujasi, tay žmones išdyksta ir padūksta; bet geray tam, kurfai prisakimus pilnawoja.

19. Bėrns ne dādas žodžeis pamokintis; nės taczeig jissai ir tai išmāno, taczaus to ne atboj'.

20. Jey tu matai žmogų greitą kalbėti, tay iš durnojo weikšiaus ko gėro sulauksi, kaip iš jo.

21. Kad bėrns iš jaunū dienu lėpinnamas yra, tay jissai potam ponaitis nor buti.

22. Kūstus wyr's pakel waidą; ir smarkus daug griekū dāro.

23. Puikystė žmogaus ji parklusdys; bet pasižėmingasis garbę apturrės.

24. Kurs su wagimis bendrauja, girdz' kėikti, ir tai ne apsafo, tas ne kencz' sawo gywasti.

25. Žmonū baidytis, atneš prapūlimą; bet kurs Ponu Diewu nusitit, bus apsaugojams.

26. Daug jėško weidą kunigaitščio; bet kožno prowa ateit nū Pono Diewo.

27. Reteisus wyr's teisamjam yra neapykanta; bet kurfai tikru kėlu laikosi, tą ne apkencz' Diewo-nesibijantieji.

30. Pėrskrymas.

Aguro išsipajinnimas ir malba.

Šzittie yra žodžiai Agur, sunaus Jakte, pamokslai ir žodžiai wyro Leitiel, Leitiel ir Ukāl.

2. Aš aš efmi wissū paikšausasis, ir niera prie manęs žmogiškas protas.

3. Aš išmintiės ne mokinnaus; ir kas šwentu yra, to aš ne žinnau.

4. Kas uženg' aukštyn dangun ir nuženg'? Kas nutwer' wėją sawo rankomis? Kas suriša wādenis sawo rubais? Kas wissus swieto krasčius pastate? Kā wardu jissai; ir kā wardu jo sunus? Ar tu tai žinnai?

5. Wissi Diewo žodžiai yra pėršwiešti, ir yra šlyda, ant jo nusitit. Fintiemis.

6. Ne pridėk nieko prie jo žodžū,

kad jis tavę ne kerawotu, ir butumbei ant mellū nutwertas.

7. Dwejdū daiktū aš iš tavęs prašau, tū ne norētumbei tu man užginti, pirm neng aš mirczau.

8. Bālwonū-gārbinnimā ir mellus dūl toly nū manęs buti; ubagyštę ir bagotyštę man ne dūl; bet dūl man priškirtą walgio dalyką atimti.

9. Aš kittaip per daug pasotintas, užsiginczau ir sakyczau: kas yra Pons Diews? Urba jey per labay buczau pawargęs, wōgczau, ir prieš wardą sawo Diewo susigriešiczau.

10. Ne išdūl bėrną sawo ponui; jissai taw kėiktu, ir tu turrētumbei kalts buti.

11. Yra weislė, sawo tėwui kėikenti, ir sawo motiną ne žegnojenti,

12. Weislė, kurri czysta dingosi, ir taczau nū sawo bjaurybės ne mazgota yra;

13. Weislė, sawo akis aukštay kėlanti, ir sawo akis-wokus aukštay laikanti;

14. Weislė, kurri dantū wietoj' kėrdus tur, kurri sawo krumenėmis ryja ir sued' bėdnūsus žėmėj', ir pawargusus žmones.

15. Dėlė tur dwi dukteri, nešė šen, nešė šen. Trys daiktai ne yra pasotinnami, ir kėtwirtas ne sako: jau gana:

16. Pėkla, moterisklės uirakints žywats, žėme ne gana priger wandens, ir ugnis ne sako: jau gana.

17. Aki tėwą išjūkianczę, ir augywės klauftyti ne norinczę, tą tur war-nai prie uppės iškapoti, ir jāuni er-rėlei suėsti.

18. Trys daiktai man yra perdywni, ir kėtwirtaji aš ne žinnau.

19. Errelio kėlą po dangumi, žalčio kėlą po ūlōs, akruto kėlą wid-duk' jurū, ir wyro kėlą prie mergōs.

20. Taipu yra ir kėlas wenczawonyštę pėrženčiancziods, ta prarija ir šlosta sawo burną, ir sako: aš nieko pisko ne dariau.

21. Žėme trejopais daiktais sujudinnama, ir kėtwirtaji ne gal ji nešoti.

22. Bėrną, kad jissai karālumi pasloja; durną, kad jissai pėrswalgęs yra;

23. Neprietelk, kad ji vyrą gáun';
ir slūging, kad ji savo župonės lobi
gáuna.

24. Keturi yra maži ant žemės, ir
išmintingiesni už išmintingius.

25. Skruzdėles, silpnas pulkėlis, ir
tačiau wafarą pasižopostij' sam walgi.

26. Kralikšai, silpnas pulkėlis, ir
tačiau jie budavoja savo namus
ilgoja.

27. Žogai ne tur karalaus, ir ta-
čiau jie išlekt pulkais.

28. Woras áudz' savo rądomis,
ir yra karalū pilleša.

29. Trys daiktai tur gražų wáikš-
tinėjimą, ir ketvirtas gražey wáikš-
čioja.

30. Lūtas, galis tarp žwėriū, ir ne
sugryšta ney del jožio.

31. Kurts, gerū strėnū, ir awinas,
bey karalus, prieš kurri ney wiens
gal drysti stėngtis.

32. Jey essi durnawes, ir pasidi-
dawes, ir pikto kę sudumojęs, tai
uždekt ranką ant burnos.

33. Pieną mušant, pasidaro iš to
swiestas, ir kursai nosi staudzey šnyph-
cza, tas kraują išwáro, ir kurs pá-
pyki kussin', tas pakel waidą.

31. Pėrskyrimas.

Wiezlibės moterikšės garbė.

Šittie yra žodžiai karalaus Lamuel,
pamokslas, kurri jam jo motina mo-
tino.

2. Už mano išrinktas, at tu su-
nau mano žywato, at mano brán-
gusis sunan!

3. Ne dūt moterims savo nuėjim-
mą, ir ne eikt tais kėlais, kurreis
karalei prasipuldo.

4. Už ne dūt karaliams, Lamuel!
ne dūt karaliams wyno gėrti, ney
kunigaištėms drūto gėrimo.

5. Jie gėrtu ir teisybės užmirštu,
ir pėrkreiptu prowas pawargusū
žmonū.

6. Dūt drūto gėrimo tiems, kur-
rie tur but gadinti, ir wyno smut-
noms dušoms.

7. Kad jie gėrtu, ir savo wargū
užmirštu, ir savo bėdės daugiaus
ne atsimintu.

8. Užwėrk savo burną už nebylus,
ir už prówą wissū prastolujū.

9. Užwėrk savo burną ir sudik
teisey, ir pajėštók bėdnaji ir warg-
dieni.

10. Kurram miežliba moterikše yra
priskirta, ta yra toly brangėšne, ne
kaip brangiáusos perlos.

11. Jūs wyro širdis gal ant jės
nusistikėti, ir walgio jissai ne pristoks.

12. Ji daro jam gėro, ir nieko
pikto, per wissą jo amžią.

13. Ji darbą tur su wilnoms ir
su linmais, ir rods dirba savo ran-
domis.

14. Ji yra kaip kucezaus astru-
tas, kursai savo dūną iš tolo at-
gabėna.

15. Ji nakče kėlasi, ir dūt wal-
gio savo namiškiamis, ir darbo sa-
wo tarnaitėms.

16. Ji dumoja apie dirwą, ir tą
nuperka; ir sodin' wyniczą iš waisū
sawo rankū.

17. Ir apjūsta drutay sawo strėnas,
ir patwirtin' sawo peczus.

18. Ji supranta, kaip jės kucezy-
ste naudės pelnys; jės žwāke ne už-
gėsta ney nakče.

19. Ji ištiesa sawo ranką prie
windo, ir jės pirštai nutwer warpstę.

20. Ji išplatin' sawo rankas warg-
dieniams, ir kysiter' sawo ranką pri-
stokstantiems.

21. Ji nesibijos sawo namū snie-
gant; nės wissi jės namiškėi tur
dwigubus rubus.

22. Ji saw paczei taifa apdanga-
lus; balti šilkai ir purpuras yra jės
rubas.

23. Jės wyr's yra pagirts war-
tūse, kad jissai sed' pas žemės wy-
resnāsus.

24. Ji suwa sermėgą, ir pardūst
tą; dirzą ji dūt kėromininkul.

25. Jės grožybe yra, kad ji cyp-
sta ir netinginė yra, ir potam jūksis.

26. Ji atwer sawo burną su iš-
minče; ir ant jės liežuwo yra mei-
lingas pamokslas.

27. Ji dabojas, kaip jės namūse
dėstis, ir ne wálgo sawo dūną tin-
gėdama.

28. Jės sunus pasigáuna, ir ję
garbin' per išganytingą, jės wyr's
ję šlowin'.

29. Daug dukterū atneš bagotyſtę, bet tu pereini jas wiſſas.

30. Meilingu ir gražu buti, nieks yra; moteriſtę Pono Diewo bi-

janti, pagárbinnama tur buti.

31. Ji bus girrama iš waifū ſawo rantū, ir jės darbai ję pagárbis wartáſe.

Salomo Moſytojis.

1. Pėrſtyrimas.

Įmogus ſawo ſwėtiſtėj' iſmintij' ne palaimingas, bet nieſingas.

Šittie yra ſodzei moſytojo, (Salomono) ſunaus Dowido, karálaus Jeruzalėje.

2. Wiſſi daiſtai wieni niekai yra, táre moſytojis; wiſſi daiſtai wieni niekai yra.

3. Ką tur įmogus daugiaus iš wiſſės ſawo procės, kurrę jis tur po ſaulę?

4. Wiena gimminė pragaift, ir antra randafi; bet žėme amžinay paſilekt.

5. Šaulė užtef ir nuſileidž'; ir nuſtef i ſawo wietą, kad ténay wél užtektu.

6. Wejas ſhof i pietus, ir eit aplink i ſaurę, ir wél aplink i tą wietą, kur praſidėjo.

7. Wiſſi wandens bėg i jures, ir taczaus jures ne paſtoja pilnėſnes; i tą wietą, iš kur jie atteka, ir wél nuteka.

8. Wiſſi daiſtai taip pilni yra procės, kad ir ney wiens ne gal iſkalbėti. Uſis niekaday ne atſijur', ir auſis niekaday ne atſigird.

9. Kas yra, kas nuſidawe? Ar ne, kas paſtuy nuſidūs? Kas yra, ką padarėm? Tai yra, ką paſtuy daryſim; ir nieko naujo ne nuſidūſt po ſaulę.

10. Bau ir nuſidūſti kas, apie ką galėtum ſaſyti: ſtay, tai kas naujo? Neſa tai ir pirm to nuſidawe pirmoſa gadynoſa, furros pirm muſū buwo.

11. Ne menama yra, kaip pirm to nuſidawe; taip ir to, kas potam rąſis, ne atſimis tie, kurrė paſtuy bus.

12. Uſ moſytojis buwau, karálus ant Iſrael Jeruzalėje.

13. Ir guldžau ſawo ſirdi weiz-

dėti, ir tárditi iſmirtingay wiſtągi, kas po dangum' yra weiftama. Tokią nelabą procę Diews įmonū waifams dawęs, kad toje priſiſwargtu.

14. Uſ padabojau ant wiſſū darbū, kurrė po ſaulę daromi; ir ſtay, wiſlab buwo wieni niekai, ir wargai.

15. Kas kreiwa yra, ne gal paſtoti lygu, ney nuſidėjimai ne paſtaitomi yra.

16. Uſ tariau ſawo ſirdije: ſtay, aſ ſlowingu paſtoja, ir daugiaus iſmintiės turru, ne kaip wiſſi, kurrė pirm manęs buwo Jeruzalėje; ir mano ſirdis daug iſmoſo ir iſtyre.

17. Ir padawjau ſawo ſirdi ant to, kad paſimokėczau iſminti ir paiktyſtę, ir protingyſtę. Ule aſ paſjuttau, ir tai procę eſant.

18. Neſa, kur daug iſmintiės yra, cę ir daug tuižbės yra; ir kas daug nor moſinti, tas daug tur kentėti.

2. Pėrſtyrimas.

Swėtiſtas paſilinkiminnimas wieni niekai.

Uſ tariau ſawo ſirdije: tegul, aſ noru linkſmay gywėnt, ir geras die nas turrėt; alle ſtay, ir tai buwo niekai.

2. Uſ tariau jūkui: tu durnas eſſi; ir linkſmybei: ką tu darai?

3. Tay dumojau ſawo ſirdije, ſawo kūną nū wyno nuſautinti, ir ſawo ſirdi prie iſmintiės prijautinti, kad pėrmanczau, kas paiktyſtę yra, iſkol iſmokecziau, kas įmonėms gėr butu daryti, kol jie po dangumi gywi.

4. Uſ didžus dāiktus iſtaifiau; aſ paſurdinau buttus, apſodinau wykalnus;

5. Uſ taiſiau ſaw daržus ir ſodus ant paſilinkſminimo, ir iſodinnam jūſe wiſſokius waifingus mēdžus.

6. Uſ paſidariau ſaw ekerus, iš tū

įpdrešinti girę žalojančią medžią.

7. Aš turrėjau tarną ir tarnai-
cų bey šeimynos. Aš didėsi tur-
rėjau turtą jaucų ir avių už wis-
sus, kurrė pirm manęs Jeruzalėje
buvo.

8. Aš ir surinkau saw sidabrą ir
auksą, ir nū karalū ir žemjū stąrbą.
Aš pasižopostijau giedancius ir gie-
danczes, ir žmonų pasilinksminnimą,
wissoti ant strunų žaislą.

9. Ir didėsiu pastojau už wissus,
pirm manęs buvusius Jeruzalėje; ir
pasiliskau išmintingąs.

10. Ir wis, ko tiktay mano akys
užsiėgė, tai wėlijau joms; neįgi
gyniau sawo širdžei ne jokios link-
mybės, kad linksmą buvo iš wissų
mano darbū; ir tai už sawo dāli
laikiau, nū wissų sawo darbū.

11. Bet apįwalgydams wissus sa-
wo darbū, sawo ranka padarytus,
ir prōcę, kurrę buwau turrėjęs: šitay,
tai wislas buvo niekai ir wargai,
ir nieko litto po saule.

12. Tay pasidabojau weizdėti iš-
mintiės, ir kytystės, ir durnystės.
Aš pas žinna, koksai tai žmogus
po karalaus bus, kurrė anie jau
saw styre?

13. Tay išwydau, kad išmintis
durnystę pėrėjo, kaip šwiesybę tam-
sybę;

14. Kad išmintingam jo akys gal-
woje stow, bet paiciej tamsybėje
waikščioj; ir taczau supratau, kad
wienam taip dėstis, kaip tittam.

15. Tay aš dumojau sawo širdiję:
kadangi durnam taip sėkasi, kaip
man: kamgi aš troškiau išmintiės?
Tay aš dumojau sawo širdiję, kad
ir tai niekai yra.

16. Aš ne atmenam išmintingo
wissados, lygey kaip ir durnojo; ir
sėkancios dienos wis užmiršta; ir
kaipo išmintingasis numiršta, taipo
ir durnasis.

17. Todėl aš nugrissau gywasčio;
nėsa man ne patikšo, kas po saule
dėstis, kadangi wissiskay wieni nie-
kai bey prōcę yra.

18. Ir ne kėnczau wissus sawo
darbus, kurrus po saule turrėjau,
kad tus žmogui turrėjau palikt, po
mano galwos busenciam.

19. Aš pas žinna, ji ar išmin-
tingą arba durną busenti? Ir ta-
czau turrint wiešpatauti wissūse ma-
no darbūse, kurrus išmintingay
padariau po saule. Ir tai yra wie-
ni niekai.

20. Todėl tittaip pasidumojau, kad
mano širdis lāutus nū wissų darbū,
kurrus dariau po saule,

21. Aš žmogus tur sawo darbą,
kurri išmintingay, protingay ir dai-
ley nudirbęs, tittam i dalyką pa-
likti, kurs ney ranką prie to darbo
ne prikišęs; ir tai yra wieni niekai
bey dide nepalāima.

22. Aš, ka gāuna žmogus iš wis-
so sawo darbū, ir iš sawo širdiės
procės, kurrę tur po saule?

23. Kaip tiktay per wissą sawo
amžių sōpulus, su tužba ir war-
gais; kad ir jo širdis ney nakti ne-
pakajoj; ir tai taipojau yra wieni
niekai.

24. Taygi ar ne geras yra žmo-
gui wālgiti ir gerti, ir sawo dušią
linksminti sawo darbū? Bet ir tai aš
regėjau nū Diewo rankos ateinant.

25. Aš pas su didesne linksmyme
walges ir pasilinksminojęs ne kaip aš?

26. Aš tam žmogui, kursai jam
patinka, jis dūst išminti, rāzumą
ir linksmybę; bet grieknam dūst jis
nepalaimą, kad surinktū ir sukrau-
tu, ir taczau tam tekstū, kurs Die-
wui itinka; todėly ir tai tikt war-
gai yra.

3. Pėrštyrimas.

Diewo aprūpinnimas išroba, kad pagoniškas
rūpestis dėl išlaikimo wieni niekai yra.

Rojnas (daiktis) tur sawo czėsą, ir
wissi darbū po dangum' tur sawo
adyną.

2. Užgimti,
numirti,
sōdinti,
ištrauti, kas sōdinta yra,
3. Smaugti,
gyditi,
ardyti,
budawoti,
4. Werkti,
jāktisi,
dejōti,
šōkinėti,

tur
sawo
czėsą.

5. Atmenis išmėtiti,
atmenis rantioti,
apsifabinti,
atsitolinti nū apsifabinnimo,

6. Įešfoti,
pamesti,
palaišyti,
atmesti,

7. Suplėšiti,
fufūti,
tyleti,
kalbėti,

8. Nylėti,
nekešti,
kėras,
pakėjus.

9. Kaczeig ir kazi kaip dirbam, tas
czau daugiaus ištaisyti ne galime.

10. Jš to regejau proce, kurre
Dievs žmonėms uždėjęs, kad toje
wārginti butu;

11. (Bet jis wis gražey dāro sa-
wo czesu,) ir dūst jū širdzei tūžytis,
kaip tur nusidūstis ant swieto; nēsa
žmogus tikt ne gal numanyti tą
darbą, kurri Dievs dāro, ney pra-
dzia ney pābaigą.

12. Todėl supratau, kad nieko ge-
rėsno tame (swiete) niera, kaip linkš-
mam buti, ir saw gēr' daryti, per
sawo amžią.

13. Nēsa kōžnas žmogus, kursai
wāigo ir gēr', ir linksmą širdi tur
wissūse sawo darbūse, tai yra Die-
wo domana.

14. Aš supratau, kad wis, kę Die-
was dāro, tai pasiliekt wissaday, ne
galli tam ney kō pridėti ney nutrauk-
ti; ir toktai Dievs dāro, idant jo
bijotumbimės.

15. Kas dabar nusidūda, tai jau
pirm to buwo, o kas kartunt nusidū-
s, tai ir pirm to jau buwo; nēsa Dievs
senūsus daiktus atnaujin.

16. Tolaus aš regejau po sūle
promōs wietas, czę buwo pikts pa-
sielgimmas; ir teišybės wietas, czę
buwo Diewo nesibijantieji:

17. Tay aš dumojau sawo širdije:
Dievs tur sūditi teišuji ir piktąji;
nēsa wissī dumojimai tur sawo częsą
ir wissī darbai.

18. Aš sawo širdije tariau apie
nusidawimą žmonū, kurrus Dievs

tur
sawo
częsą.

mėginna, ir regėti dūst, kad jie tarp
sawes yra ney gywolei.

19. Nēsa žmogui taip nusidūdas
kaip galwijams, kaip šie numiršta
taipo ir anšai, ir wissī lygę tur
dwāse; ir žmogus nieką daugiaus
ne tur, kaip banda; nēsa wissī daikt-
tai wieni niekai.

20. Wislab iškan i wieną wietą;
wis iš dulkū yra daryta, ir i dul-
kes wėl pawirsta.

21. Kas apdumoj', ar žmogaus
dwāse aukštyn užjengianti, ir ban-
dōs dwāse žemyn po žeme nužen-
gianti?

22. Todėl aš numaniau, kad nie-
kō gerēsno žmogui niera, kaip linkš-
mam buti sawo darbūse, nēsa tai
yra jo dalis; nēsa kas jam tai po
akiū statys, kad regētu, kas po
jo bus?

4. Pėrstyrimas.

Tolėsnis pamokinnimas apie palaimą.

Aš atsigrėjęs weizdėjau ant wissū
neteisėy kėncenezū po sūle, ir štay,
czę buwo āšaros neteisėy kėncenezū,
ir ne turrėjo palinksmintojo; ir tie,
kurrie jiems neteisėybę dāre, buwo
permacnus, kad ne galėjo ney wieno
palinksmintojo turrėti.

2. Tay aš pagyrau ne gywus,
kurrie jau buwo numirę, daugiaus
ne kaip gywus, kurrie dar gywi be
buwo.

3. Ir kursai dar ne yra, tas gerė-
snis už abudų; ir pikto ne pajunta,
kas po sūle dēstis.

4. Aš dabojau ant darbo ir gad-
nummo wissūse daiktūse, czę kīts tit-
tam pawyđ'; juš ir tai yra niekai
ir proce.

5. Nēsa durnas sudest pirštus, ir
kremta sawo kūną.

6. Geraus yra sūja su pakėjumi,
ney abi ranši pilni su proce ir su
wargu.

7. Aš atsigrėjęs regejau niekystę
po sūle.

8. Wienintelis yra, ir ne pats an-
tras, ir ne turtis ney wāifo, ney
brošū; taczau jo darbū niera gālo,
ir jo atims lobjo ne pakant. Kam-
gi aš dirbu nutraukdams sawo du-

šei? Ir tai juš yra wieni niekai, ir piktą proce.

9. Taygi gėraus yra du, ne kaip wiens; nėsa jūdu tur nāudą iš sawo darbo.

10. Jey tū dwiejū wiens pūla, tay draugs tą antrą atties. Bėda tam, kurs wiens yra; jam parpūlus, niera fitto, kursai jį attiestu.

11. Ir du sugulėdamu sūšyla; kaip gal wiens sūšilti?

12. Wiens apgālimas yra, bet du gal atsiąinti; nėsa trilinka wirwė ne wėik trūfsta.

13. Waikėlis pawargės o išmintingās, gerėsnis yra už seną karālū, neišmintingą esantį, ir ne žinnanti saugotisi.

14. Kits iš temnyčės išėjės i karalystę istow; o kits sawo karalystėje užgimmes pawargsta.

15. Ir regėjau, kad wissi gywieji po saule waikėčioj pas fittą waitą, kurs i ano wietą bus paaukštintas.

16. Ir žmonū, pirm jo waikėčiojancū, ne buwo gālo, ney tū jo sėkancū; ir taczau ne gawo jo apsidzaugtis. Tai taipojau yra niekai bey wargai.

17. Upsaugot sawo koją eidams i Diewo namus, ir ateik, kad klaušytumbei; tai gėraus yra už apierą paikūjū; nėsa jie nesižinno, ką jie pikt dāro.

5. Pėrštėrimas.

Pašokinuimas, tikray palaimingas dienas sulauti.

Nė buk greitas su sawo burna, ir te nesištubin' tawo širdis, ką kalbėti po Diewo akiū. Nėsa Diewas yra danguje, ir tu ant žemės; todėl maž t' esie tawo žodžiū.

2. Nėsa, kur daug yra rūpestiū, cę randasi sapnū; ir kur daug yra žodžiū, cę paįstams yra durnasis.

3. Diewui pažadą pažadėjės, tay ne uštrūk tą atesėtį; nėsa jis ne mėgsta durnais. Ką tu žadi, tai atesėk.

4. Gėraus yra taw nieko ne ža-

dėti, ne kaip ką žadėjės esie, ne atesėti.

5. Nė dūl wālę sawo burnai, kad tawo kuną suwillotu; neygi sahyt po akiū angėlo: aš esmi nekaltas; Diewas papyktu dėley tawo balso, ir prajuddytu wissus tawo ranfū darbus.

6. Kur daug sapnū yra, cę yra niekyste, ir daug žodžiū; bet tu Diewo bijotis.

7. Jey regi pawargusam neteisybę daromą, ir promą bey teisybę attrautiamą, nesidwifis todėley; nėsa dar aukštėsnis yra sargas už aukštąjį, ir dar fitti aukštėsnis yra už šū dą.

8. Priehtam yra karālus wissoj žėmėje, kad žėme gywėnama butu.

9. Pinnigū-mylinčiam pinigū nekados ne pakanka; ir bagotumma mylis, ney jokios naudės iš to ne turrės; ir tai yra wieni niekai.

10. Nėsa, kur daug yra lobjo, cę ir daug yra to wālgancū; ir kam fit' dera turrinciam, kaip akimis tiktay apįwalgyti?

11. Dirbanciam miegas saldus yra, ar daug ar maž butu wālgės; bet apstummas bagotojo ne dūst jam miegoti.

12. Piktą yra sloga, kurrę regėjau po saule, bagotumma ušlaidyti ant ištādės tam, kurs tą tur.

13. Nėsa bagotasis prapūl' su didzu wargu; ir jey jam sunus užgime, tam nieks nesiliekt jo rankoj.

14. Kaip nūgas užgimmes iš sawo augwės žywato, taipo ir wėl nueit, kaip atėjės yra; ir nieko ne imm' su sawim iš sawo darbū sawo rankoje, numirdams.

15. Tai yra dide fanceza, kad nueit, kaip atėjo. Kągi tai gėlbtį jam, kad noprošnay ir ney i wėją dirbės?

16. Per sawo amšią jis tamsumoj' wālgės, ir didzame rūpestiėje, ir liggoje ir smutke.

17. Taygi man regisi gėr ir gražu esant, wālgiti, gėrti, ir linksmos širdies buti wissuse darbuse, kurrus kas dāro po saule per wissą sa; wo amšią, kurri jam Diews dūst; nės tai yra jo dalytas.

18. Ašsa kurrām žmogui Dievs dūst bagotumma, ir lobi, ir mace, kad iš to walgitu ir gertu už sawo dāli, ir linksmas yra sawo darbāse; tai yra Diewo dowana.

19. Ašsa jis ne daug atsimen' sawo wargingū dienū; kadangi Die was jo širdi palinksmīn'.

6. Pėrskyrimas.

Gėdas ir švietiškā garbė, wieni niešai.

Tai nepalāima, kurrę regešau po sūle ir toji yra paprasta žmonėša.

2. Žmogus, kurrām Diews bagotumma, lobi ir garbė dāwēs, ir nieko ne stokoį, ko jo širdis ussi geidž; ir Diews taczau jam walc ne dāda iš to penētis, bet swėtims tai išwartoj'. Tai yra wieni niešai ir piktā sloga.

3. Kaczey jis šimtū waitū tēwas butu, ir taip ilgay patēktu, kad di- di mētū pulkā sulāuktu, ir jo du- šia iš jo lobi ne pasifotintu, ir pa- siliktū be grabo, apie tą sakau: kad ne cēsū gimmes kūdikis gerėsnis yra ne kaip jis.

4. Ašsa niekystėje jis užgemma ir tamsummoje jissai prapūla; ir jo war- das tamsybeje apdengts pasiliekt.

5. Iš sūlės jis ne gal dzaugtisi, ir ne jinno atilsies, ney cę, ney tēn.

6. Ir kaczey dy tūkstancū mētū patēktu, taczau niekaday linksmā širdi ne tur; ar ne wislab i wienā ateit wietā?

7. Kožnam žmogui priskirts yra darbas pagal jo miera; alle jo šir- dis prie to nerimsta.

8. Ašsa kę išmintingas daugiaus ištaišo už durnąį? Kam procawojas pawargelis, kad butu tarp gywuų?

9. Gėraus yra wartoti lobi po akiū esanti, ne kaip littū trokšti; ir tai taipojau niekyste yra ir wargai.

10. Kam dēra, didey pagirtu buti, ir taczau žinnoma yra, ji žmogū esanti; neygi gal su tūmi bārtisi, kurs jam permacnus yra.

11. Ašsa niekingū daiktū per daug yra; kagi be tur žmogus daugiaus iš tū?

7. Pėrskyrimas.

Kotiu budu mes galim palaimingais pastoti.

Ašsa kas žinna, kas žmogui gēr yra jo amžė, kol jis gywas sawo niekystėje, kurri nueit kaip šešelis? Urba, kas nor žmogui sakyti, kas po jo rasis po sūle?

2. Wiežlib's wardas yra gerėsnis ne kaip gera mostis; ir smertiēs die- na, ne kaip diena užgimmimo.

3. Gėraus yra eiti i deėjawimo na- mus, ne kaip i girtawimo namus; anūse yra gūlas wisū žmonū; ir gy- wasis tai i širdi saw dēda.

4. Tužba gerėsnė yra už jūk; nesa iš tužbės gerinasi širdis.

5. Širdis išmintingūją yra na- mūse waitojimo, ir širdis durnūją namūse linkmybės.

6. Gėraus yra girdēt pabarimā išmintingojū, kaip girdēti giesmę durnūją.

7. Ašsa jūkas durnojū yra kaip brastėjimas erškėčū tarp pūdū; bet ir tai yra niešai.

8. Prispaudims išmintingā padaro durnu, ir dowana pagadin' širdi.

9. Pabaiga kokiū daiktū gerėsnė yra, kaip jo pradžia. Dwāse pakens- czianti gerėsnė yra, ne kaip pasidi- dzojanti dwāse.

10. Ne buk greits ant pāpykio; nesa pāpykis laikosi širdi durnojū.

11. Ne tark: kodēley pirmos die- nos gerėsnės buwo, kaip šios? Ašsa tu tai klāusi netiktusey.

12. Išmintis gēr' yra su tēwiš- ke, ir gēlbt, kad kas sūlės gal dzaugtisi.

13. Ašsa lyg kaip išmintis ap- sergt, taip ir pinnigai apsaugoį; bet išmintis dūst gywasti tam, kurs tū tur.

14. Daboš ant Diewo darbū; nē- sa kas gal tai išlyginti, kę jis krei- wā daro?

15. Gėroje dienoje buk linksmas, ir piktā diena priim' už gēr'; nesa šę Diewas daro draug su ana, kad žmogus ne žinnōtu, kas potam nu- sidūs.

16. Aš wissokiū daiktū regejau cēsē sawo niekystēs. Cę yra teisu- sis, ir sugaišta sawo teisybeje; ir

yra Dievo·nesibijąs, kurs ilgay paten' savo piktinybęje.

17. Ne buk per miera teisus, ney per miera išmintingas; kad ne prapultumbei.

18. Ne buk nerėdu piktas ir durnas; kad ne mirtumbei ne cėsu.

19. Gėr' yra, kad šitto atboji, ney ano iš savo rankos ne išleidi; nesa Dievo·bijąsis to wisso išweng'.

20. Išmintis išmānanti daugiaus stiprin', ney dešimt macuų miestė šancuų.

21. Nesa niera ney wieno žmogaus ant žemės, kurs gėr' darytu, ir ne susigriešitu.

22. Neysi klausyt wissū kalbū; kad taw ne reiktu girdėt savo bėrną taw kėkiant.

23. Nesa tawo širdis žinno, kad ir tu kitiems tātkei kėkci.

24. Tai wislab aš išmintingay esmi išbandęs. Už tariau, aš busu išmintingu, bet ji toly nū manęs atštrāukė.

25. Toly yra, kas bus? Ir labay gillu yra, kas tai gal rasti?

26. Už grėšiau savo širdi, kad žinuočiau ir ištirčiau, ir išjėškčiau išminti ir pamislįimą, kad suprasčiau durnystę Dievo·nesibijancuų, ir paikystę durnuų.

27. Ir rāda, kad tolia moteriškė, kurrōs širdis tinklai ir žaban·gai yra, ir jōs rankos ryšci, kar·tėse yra ne kaip smertis. Diewui itinkąsis, ję išbėgs; bet griekinink per ję bus sugāntas.

28. Žurk, tai aš jėškiojau, safo močytojis, wieną po antro, kad aš mokslus išrāsciau.

29. Ir mano dušia dar be jėškio, ir ne surādo. Tarp tūtstancu wieną wyrą rāda, bet ney wienōs moteriškės (kaip reikiant) tarp jų wissū ne rāda.

30. Bet to weizdė: rāda, kad Diews žmogų teisų leidęs; bet jie išjėška daug prāmōnū.

31. Kas yra taip išmintingas? ir kas gal tai išguldyti?

8. Pėrštyrimas.

Šittosie pamōkšlai, pėrmanyt šio swieto niekystė.

Žmogaus išmintis apšwiec' jo wėidą; bet kas per miera drąsus, tas peikiamas yra.

2. Už pilnawoju karālaus žodi ir Diewo prysėgą.

3. Ne stubintis atstōti nū jo wėido, ney pasilik piktōje byloje; nēs jis dāro, kas jam patinka.

4. Karālaus žodije yra macis, ir kas gal jam sakyti: ką tu darai?

5. Pilnawojąsis prisākima, nieko piktō ne pajus; bet išmintingojo širdis žinno cėsą ir budą.

6. Nesa kōjnas dārbas tur savo cėsą ir budą; nesa žmogaus nepalaimōs daug yra prie jo.

7. Nesa jis ne žinno, kas buwo; ir kas jam sakys, kas pasūy bus.

8. Žmogus ne tur walės ant dwasės, kad draustu dwasę; ir ne tur walę cėsę smertiēs; neysi wal·nay palėidžamas kōwoje; ir pikts pašeligimmas ne išgēlbt Dievo·nesibijanti.

9. Tai aš wislab regėjau, ir dabojau savo širdije ant wissū darbū po sāule nusidūdanciu. Žmogus kartais ponawoj' ant žmogaus, ant savo nepalaimōs.

10. Ir regėjau Dievo·nesibijancus, kurrē buwo palaidūti, kurrē buwo ēję, ir wāikščuoję šwentōje wietoje, ir buwo užmiršti mieste, kad taip buwo dārę; bet ir tai niekai yra.

11. Kadangi ne tūjau sūdijami yra piktieji dārbai; iš to žmogaus širdis pilna pastoja pikt' daryti.

12. Kacęy griekšnas šimtą kartą pikt' dāro, ir tacjau ilgay patenka; tay tacjau žinnau, kad geray sekšis Dievo·bijantiems, kurrē jo wėido bijosi.

13. Nesa Dievo·nesibijantiems ne bus geray, ir kaip šešelis ne ilgay patėks, kurrē Diewo nesibijo.

14. Niekytė yra, kurrē ant žemės dėstisi; yra teisus, tiems sėkasi, kaip dārbus Dievo·nesibijancuų turrintiems; ir yra Dievo·nesibijantieji, tiems sėkasi, kaip dārbus teisus

jū turrintiems. Už tariau: ir tai yra niekai.

15. Todėl aš pagyriau linksmybės, žmogus ne turrinti ko gerėsnio po saule, kaip walgiti, ir gėrti, ir linksmu buti; ir toktai jam tenka iš darbo, pakoley gywas yra, toktai jam Diews dūst po saule.

16. Už sawo ėirdi guldzau žinnoti išminties, ir weizdėti procēs, kurri ant žemės dėstisi, kad ir kīts ney dieną ney nakti miegą ne matąs sawo atimis.

17. Ir aš regėjau wišsus Diewo dārbus; nėra žmogus ne gal rąsti to darbo, kurs po saule dėstisi, ir jū daugiaus žmogus procwojasi įėjėti, jū mažaus jis randa; kacęy sako: aš esmi išmintingas, ir žinnau tai, tacąs to ne gal rąsti.

9. Pėrsfyrimas.

Niekas reik paniekinti, ir išminti prisiimti.

Nėsa aš tai wis saw i ėirdi dėjau, kad tārđiczau to wišso, kad teišus ir išmintingi yra ir jū padūnai Diewo rankoje. Bet tacąu ney wiens žmogus ne pažysta ney mėilės, ney neaplentimo nekurrio, kurs po jo ašia yra.

2. Wienam taip nusidūst, kaip kittam, teisamui kaip piktamui, geramui ir cypstamui kaip necypstamui, apierawojanczam, kaip ne apierawojanczam. Kaip geramui nusidūst, taip nusidūst ir grieknamui. Kaip nusidūst prisėgą laujančam, taip ir nusidūst prisėgą laitančam.

3. Tai yra pikt's dūikt's tarp wišso, kas dėstis po saule, kad wienam taip dėstis kaip kittam; ir iš to žmogaus ėirdis pilna pastojo wišso piktio, ir paikyste yra jū ėirdisa, kol gywi, potam tur numirti.

4. Nėsa tai tarp wišsū gywuų yra wėlijama, butent pasitikejimas; nėra ši gywas gerėsnis yra, ne kaip lūts ne gywas.

5. Nėsa gywieji žinno, kad mirę, bet numirrusieji nieko ne žinno, neygi nieko daugiaus ne nusipelna, nėra jū paminklas yra užmirktas,

6. Kad jūs daugiaus ne be my-

lim, ney n' apfenczam, ney pawydim; ir ney jokios daliės ne be tur ant swieto, iš wišso, kas po saule dėstisi.

7. Taygi nuėjės walgit linksmas sawo dūnq, ir gėrt sawo wynq su linksma ėirdze; nėra tawo dārbas Diewui patinka.

8. Tėssie tawo drabužei wišsādōs balti; ir sawo galwai ne dūk mōsties stōtōti.

9. Pašigėrēkis amžje su sawo mylima moteriške, koley ši niekingą amžią turri, kurri taw Diews po saule dawēs, koley tawo niekingas amžias palenka; nėra tai yra tawo dalis, tawo amžje, ir sawo dārbe, kurri po saule dirbi.

10. Wišq dārbq, kurs i tawo rankas iklūwo, tq mudrey nudirbt; nėra grabe, i kurri nueini, niera ney darbo, ney mōksto, ney proto, ney išminties.

11. Už atšigregęs weizdėjau, kaip dėstisi po saule; kad ant bėgimmo ne gėlbtį greitam buti, ant karawimmo ne gėlbtį stipram buti, ant išsimaitinnimo ne gėlbtį kytam buti, ant bagotystės ne gėlbtį išmintingam buti. Kad kas mylims butu, ne gėlbtį jam, kad įissai kōti dūiktq geray mōkās; bet wišlab nusidūst pagal cžęq ir palaimq.

12. Irgi žmogus ne žinno sawo cžęq, bet lygey kaip žuwys yra sugaunamos su išladinga mėškere, ir kaip paukščeji yra sugaunami žasbangu; taip ir žmones yra sugaunami piktū cžęsu, kad da tas umay jūs užklumpa.

13. Už ir tq išminti regėjau po saule, kurrę tikėjau didę šancę.

14. Kad mažas buwo miestas, ir maž žmonū tame, ir atėjo didis karalus, ir apgulde tq, ir padare didzus pylimus aplink tq,

15. Ir rąstas buwo tame wargstas išmintingas wyras, kursai tq miestą sawo išmince galėjo išgėlbt; ir ney wiens žmogus to pawarguso wyro ne atsiminne.

16. Tay aš satiau: išmintis rods gerėsnė yra, kaip stiprybe; tacąu pawargusojo išmintis paniekinta buwo, ney jo žodžių klausoma.

17. Tai todeley: iŋmintingujū žo-
dzei daugiaus iŋtaiso prie tykujū, kaip
ponū ūauktmas prie durnujū.

18. Nėsa iŋmintis gerėsnė yra kaip
šarvas; bet wienintelis nelėmė žmo-
gus daug gėro sugadin'.

10. Pėrŋkyrimas.

Apie wyraupybę ir padonus.

Kaip nūdingos muŋŋes gėrą moŋti
supūŋtijs, taip ir majummas pai-
tyŋtės iŋmintingą ir garbingą žmo-
gą prapuldo.

2. Nėsa iŋmintingojo ŋirdis yra po
jo deŋinės; bet durnojo ŋirdis yra
po jo ŋairės.

3. Ir kaczey durnasis patŋai dur-
nay elgiaŋi ŋawo dārbe: taczau jis
koŋną per durną laiŋo.

4. Todėl, ŋadda mácnojo tyeza-
wimas wirŋų gáun' prieŋ tawę,
tay ne papyŋ; nėsa atŋileidims nu-
tildo daug piŋto.

5. Nepaláima yra, kurrę regėjau
po ŋáule, butent neiŋminti, kurri
tarp macnujū nereta yra.

6. Kad durnasis ŋed' didžoje gar-
bėje, ir bagotieji žemay ŋed.

7. Už regėjau tarnus ant ŋirgū,
ir kunigaiŋŋezus pleszus einancus
kaip tarnus.

8. Ule ŋas dābę ŋáŋa, pats ipuls
i tą; ir ŋas tworą ardo, tą ŋaltis
igels.

9. ŋas atmenis ŋalin ritta, tas
pročę tais turrės; ir ŋas mēdi ŋkal-
do, iŋ jo bus pažeistas.

10. Kad geležis atŋimpa, ir aŋ-
mū negaląstas paŋiliekt, tay ji su-
ŋyla reit paąŋtrinti; ŋittaipo ir iŋ-
mintis paŋeka pročę.

11. Pluŋtis niera gerėsnis už ŋalti,
kursai ne užŋalbėtas igel.

12. Žodzei iŋ burnōs iŋmintingojo
yra meilingi; bet lupos durnojo ji
praryja.

13. Pradžia jo žodžiū yra durnyste,
ir pabalga iŋŋadinga paityŋte.

14. Durnasis daug ŋnėka; nėsa
žmogus ne žinno, ŋas buwo; ir ŋas
paŋakys jam, ŋas po jo bus?

15. Durniemsiems dārbas ŋunkus
yra; ŋadangi ne žinno, ŋatru ŋellu i
mieŋtą ŋeláuti.

16. Nėda taw žėme, kurrōs ŋarā-
lus ŋuditis yra, ir kurrōs kunigaiŋŋ-
zei anŋŋy wálgo.

17. Gėray taw žėme, kurrōs ŋarā-
lus ŋlomingas yra, ir kurrōs kuni-
gaiŋŋzei tiŋru czeŋu wálgo, ant paŋi-
ŋtiŋrinnimo, ir ne ant lebáwimo.

18. (Nėsa tingėjimo deley linŋŋta
bálŋei, ir dēl ranŋū tingincujū ilaŋ
i trobas.)

19. Tattai todeley, jie dāną dāro
ant iŋŋo, ir wynas gywāŋsus tur pa-
linŋŋminti; ir pinnigai jiems wiŋlab
tur iŋŋaiŋtyti.

20. Ne ŋeit ŋarálui ŋawo ŋirdije,
ir ne ŋeit bagotam ŋawo miego-
ŋa-
maroje; nėsa pauŋŋzei dangaus nėŋa
balŋą, ir kurrie tur ŋparnus, paŋa-
ŋojo tai.

11. Pėrŋkyrimas.

Gerabeyŋŋe reit daryti, ir rupeŋzus, ŋirdi
tremtancus, reit wėngti.

Žŋŋŋŋŋ ŋawo dāną per wāndeni; tai
tu je rassi ant ilgo czeŋo.

2. Žŋdalyŋ septiniems ir aŋtūniems;
nėsa tu ne žinnai, ŋokie wargai bus
ant žėmės.

3. Kad dēbesei pilni yra wandens,
tai dūŋt lytaus ant žėmės, ir ŋad
mēdis pūla, norint pulstu arba i
pietus, arba i ŋáurę, ŋatrul jis pūl,
tén ir gullės.

4. Kursai ant wėjo daboja, tas
ne ŋeja; ir kurs ant dēbėsū wēiŋd,
tas ne pjáuja.

5. Lygey kaip tu ne žinnai wėjo
ŋelą, ney kaipo ŋáulai motinōs
žywate dāromi yra; taip ir Diewo
dārbi ne galli žinnoti, ŋą jis wiŋ-
ŋur dāro.

6. Anŋŋty ŋeŋ ŋawo ŋelą, ir tawo
ranka wāfare te ne láujasi; nėsa
tu ne žinnai, ar ŋis arba anŋai už-
tiŋs; ir ŋad abudu užtiŋtu, tay jo
geraus butu.

7. ŋwiefybe yra ŋaldi, ir aŋims
malonu yra ŋáulę regėti.

8. Kad žmogus ilgay patenŋa, ir
linŋŋmas yra wiŋŋŋŋe daitŋŋŋe, tay
jis taczau tiŋt atŋimen' piŋtū dienū,
ŋad jū taip daug yra; nėsa wis, ŋas
jam tiŋŋŋŋi, nieŋai yra.

9. Taygi dzaugŋŋŋi, jauniŋait, ŋa-
wo jaunyŋŋŋe, ir testow ŋirdis

linkšma sawo jaunystėje. Daryk, ko tawo hirdis geidž, ir kas tawo akims patinka; ir žinok, kad Dievas tawę deley šio wisso i sudą wesęs.

10. Įšwaryk smutnybę iš sawo hirdies ir atstatyk, kas piktą, nū sawo kūno; nēsa kūdikyste ir jaunyste yra niekai.

12. Pėrskyrimas.

Apie senybs sūntenybę, ir Diewo jūbus.

Ašmink sawo sutwėrtojo, jāuns be budams, pirm neng piktos randasi dienos, ir ne prispyrus dar piktiems mėtams, kurrāse tu sakysi: man jie ne patinka;

2. Pirm neng sāule ir šwiesybe, mienū ir žwaigždės aptėms, ir ił ne atėjus debesims po lytaus;

3. Tū cėsu, kadāda sargai namū drėba, ir susirėč' stiprieji, ir pateik malunininkos, kad jū taip mās paslōjo, ir aptėmsta regėjimai pro langus,

4. Ir wartai ant ulyciū ušratinami yra, kad balsas malunininkės pasimažin', ir pabunda, paukščiai giestant, ir klonojasi wissos dukters giesmės;

5. Kad ir aukštųjų bijosi, ir baidosi ant kėlo. Kadāda migdalas žyd, ir žogas apkrūjams yra, ir wissas dzaugšmas sugaišt; (nēsa žmogus nueit, kur amsinay pasi-

Gėlas moxytojo Salomono.

liet, ir raudotojai waiškejoj' ant ulyciūs.)

6. Įtki ne pragaištant sidabrinai wirwei, ir ašsinai wersinei nutekant, ir kibirui pėrdžustant prie šullinio, ir ratui sulūštant prie šullinio.

7. Nēsa dulkės tur wėl i žėmg pawirsti, kaip pirma buwo; ir dwāse Diewop wėl sugryšti, kursai jė dāwes.

8. Wissi daitai yra wieni niekai, tare moxytojis, cysitay niekai.

9. Tas moxytojis ne tiktay buwo išmintingas; bet ir žmones mokino gėrą pamokslą, ir dabojo, ir tārde, ir sutaisė daug išmintingū pamokslū.

10. Jis pasirūpino, kad rāstu meilus žodžus; ir tikray rāše tiesūs žodžus.

11. Šie žodžiai išmintingųjų yra ragotinės ir winys, rāšyti mistrū surinkimo, ir wieno ganytojo dūti.

12. Saugokis, mano sunau, tolaus nū tittū; nēsa knygū surašim's be galo yra; ir daug pamokinti pailsin' kūną.

13. Klausykim trumpais žodžiais wisso žofano pamokslą; bijokis Diewo, ir pilnawol jo prisatimus; nēsa tai pareitis wissiemis žmonėms.

14. Nēsa Diewas wissus dārbus pėrsudis, kurrie yra paslėpti, ar butu geri, ar butu pikti.

Aukštoji giesmė Salomono.

1. Pėrskyrimas.

Szwentųjų iškilgimmas Kristaus, su kurrū meileje pasijaddeje.

Aukštoji Giesmė Salomono.

2. Jis te bucoj' manę buczawimu sawo burnūs; nēsa tawo mēile meilingėne yra, ne kaip wynas.

3. Kad tawo gėrą mōsti sušstumim'; tawo wardas yra išlieta mōstis; todėl myl' tawę mežgos.

4. Trūk manę pasikuy šawę, tay

bėgšime. Karālus wėd' manę i sawo kamārą; mes dzaugiamės ir linkmi esme dėl tawės; mes dzaugians atsimenam tawo mēilės, ne kaip wyno. Gerieji myl' tawę.

5. Aš esmi jūda, bet didėy meilinga, jūs dukters Jeruzalem, kaip šėtros Redar, kaip kūrāi Salomono.

6. Ne žurėkit i manę, kad taip jūda esmi, nēsa sāule manę taip apdege; mano motinūs waiškai rustauja su manimi; manę idejo per sar-

gą wyniczą; bet sawo wyniczą, kurrę turrejau, aš ne sergėjau.

7. Upatyl tu man, tu, kurri mano dušia myl, kur tu ganaisi, kur tu pėtumis atsiūsi? kad ne priivalyczau šen ir tēn wālfiotis pas kalmenes tawo draugā.

8. Jey toktai ne žinnai, tu gražausoji tarp moterū; tay išeit laukan ant pėdū awjū, ir ganyt sawo awinus pas awininkū namus.

9. Aš tawę prilyginu, mano prietelka, gražiam žirgū rėdui prie wėžimmo Paraono.

10. Tawo skrostai gražey stow twerėsa, ir tawo kėklas lencugėlėsa.

11. Mes taw auktinus saktis darysim, su sidabrinneis gužiklais.

12. Kaip karalus šen kreipės, dawe mano nardas (arba mostis) sawo kwāpą.

13. Mano prietelus yra man kwietka myrrōs, tarp mano krūčū kėbanti.

14. Mano prietelus man yra (wynagū) kėke iš Koper wyniczosa Engeddi.

15. Štay, mano prietelka, tu effi graži; graži effi tu, tawo akys lygios yra atims karwėlū.

16. Štay, mans prietelau, tu effi gražus ir meilingas; musū patal's žaloj'.

17. Musū namai yra iš cėdro, musū pašūrė yra iš cypresso.

2. Pėrstyrimas.

Mėile ir bėda prie Kristaus ir jo marcjės wis rānbasi.

Aš esmi kwietka Sarone, ir rožė dauboje.

2. Kaip rožė tarp erškėčū; taip yra mano prietelka tarp dukterū.

3. Kaip obelis tarp girrės mėdžū, taip yra mano prietelus tarp sunū. Aš sėdzu po pawėsu to, kurrio aš noru; ir jo waisus yra mano gėrklei saldus.

4. Jis wėd manę i wyno kėlnorę, ir mėile yra jo karuna ant manęs.

5. Jis atgaiwin' manę žolėlėmis, ir pamyl manę obolais; nės aš sergu iš mėlės.

6. Jo kairė gul po mano galwės, ir jo dešinė apsikabin' manę.

7. Aš per prysėgą prisėkiu jums, jūs dukters Jeruzalės, prie stirnū, arba prie lonū ant laužo, idant jūs mano prietelką ne pabudditumbit, ney krutintumbit, iktū jei paczei patiks.

8. Tai yra balsas mano prietelkaus, štay, jis ateit, ir šokinėj' ant kalnū, ir šoka ant kalnėlū.

9. Mano prietelus lygus yra stirnai, arba jaunam elniui. Štay, jis stow už musū senės, ir wėžd pro langą, ir žūr po kratus.

10. Mano prietelus atsiliepija, ir sako man: kėlks, mano prietelka, mano gražoji, ir ateit šen.

11. Kėsa, štay, žiema nubėgo, lytus pėrėjo, ir jau ne b'yra.

12. Žolės paširode žemėje, pawasaris atėjo; ir kurtėlėis girdims musū žemėje.

13. Pygū-mėdis išsprōgo, wyn-mėdžei gawo spurgus, ir išdėst sawo kwāpą; kėlks, mano prietelka, ir ateit, mano gražoji, ateit.

14. Mano balandis alūs stykėsa, akmenū plyškosa, rodit man sawo wėdą, dūt man girdėti sawo balsą; nės tawo balsas yra saldus, ir tawo wėidas yra meilingas.

15. Sugaukite mums lapės, mažas laputes, išpuštijanczes wyniczas; kėsa musū wyniczos gawo spurgus.

16. Mano prietelus yra manas, ir aš esmi Jo, kursai tarp rožū gāno,

17. Iktū diena atsiwiesin', ir kėkėlis atstoja. Sugryšt, buš kaip stirna, mans prietelau, arba kaip jauns elnis ant kalnū pėrstyrimo.

3. Pėrstyrimas.

Kristus sawo tiffinczūš labay macnus lėrgas.

Aš jėškėjau naktijė sawo patalė, kurri mano dušia myl; aš jėškėjau, bet ji ne rādau.

2. Aš kėlšūs; ir wāitščzofu per miestą ant ulyczū ir ant kėlū, ir jėškofu, kurri mano dušia myl. Aš jėškėjau, ir ne rādau jo.

3. Sargai manę rādo, kurrie miestė

aplinsk eit; ar ne regėjot, kurri mano dušia myl?

4. Kaip aš mažumą anus praėjau, tay rądau tą, kurri mano dušia myl. Aš laikau ji, ir ne paleisu, ikki ji numesu i sawo motinōs namus, i sawo motinōs kamara.

5. Aš prisiektinay jums prisakau, jūs dukteres Jeruzalem, prie stirnū, arba lonū ant lauko, kad jūs mano prietelką ne pabuddintumbit, ney kruttintumbit, ikki jei paczei patiks.

6. Kas yra toji, kurri ateit iš pušyczės, kaip ištissi dumai, kaip rūkims iš myrrū, kodylū, ir wissokiū žolū sutrintū aptekoraus?

7. Sztay, aplink pátalą Salomono, šešos dešimts stiprujų stow, iš stiprujų Izraelo.

8. Jie wissi tur kárdus, ir gatawi yra ant karawimo. Rojnas tur sawo kárdą prie sawo strėnū dėl baimės naktije.

9. Karalus Salomonas pasidarydino saw lową nešamą iš medžio Libano.

10. To stulpai buwo sidabriniai, dantkis aukšins, sūstas iš purpuro, dugnas widdurije minkštay buwo pašlotas, dešey dukterū Jeruzalės.

11. Įšeikite, ir įwalgykite, jūs dukterės Zion, karalus Salomoną, su wainikfu, kurrūmi jo mótina ji apwainikawo dienoje jo swodbos, ir dienoje linksmybės jo širdiės.

4. Pėrskyrimas.

Bajnyčės grojybė, Diewo malonės dėwana.

Sztay, mano prietelka, tu esi graži, štay, graži esi tu. Tawo akys yra kaip karwėlū-akys, tarp tawo kasiū. Tawo plaukai yra kaip šifū kaimenė, kuros nukirptos yra ant kálo Gilead.

2. Tawo dantis yra kaip kaimene su nukirptomis wilnomis, kurri iš trinkimmo ateit, kuros wissos dwynus tur, ir niera tarp jų ney wienos newaisingos.

3. Tawo lupos yra, kaip raudons ryšys, ir tawo kalba meilinga. Ta-

wo strostai yra, kaip plyšys granat-obolū, tarp tawo kasiū.

4. Tawo kaktas yra, kaip Domo korycza, su atšargomis pabudawotas, ant kurrio tukstantis skydū kaba, ir wissokie ginklai stiprujų.

5. Tawo dwi kruti yra, kaip du jaunū stirnū dwymu, kurrū du tarp rožū gánosi;

6. Ikki diena atsiwėsin' ir šešelis atstoj. Aš noru pas myrrū kálną eiti, ir prie kodylo kálnelo.

7. Tu wissikay graži esi, mano prietelka, ir niera ney jokios bjaurybės ant tawės.

8. Eikš, mano marti, iš Libano, eikš iš Libano. Eik i widdū, žengš šen iš aukštummo Umana, iš aukštybės Senir bey Ermon, iš naniū lutū, iš kálnū leopardū.

9. Tu mano širdi man atėmei, mano sesū, miela marti! su sawo akiū wiena, ir su sawo kálo lencu-gelū wienu.

10. Kaip graži yra tawo meile, mano sesū, miela marti! Tawo meile saldėne yra, kaip wynas, ir tawo mostiės kwapas pėreit wissas branges žoles.

11. Tawo lupos, mano marti, yra kaip warwakis medaus sywas; medus ir piens yra po tawo liejumū, ir tawo drabujū kwapas yra kaip kwapas Libanon.

12. Mano sesū, miela marti, tu esi užratintas daržas, užratinta wersmė, užpecwėtyts šuliny.

13. Tawo želmens yra kaip linksmybės sėdas, iš granat-obolū su brangumis waisumis, cypro su nardu.

14. Nardo su czepronu, kalnus ir cynamomu, su wissokieis medžiais kodylo, myrrės bey aloės, su wissomis brangiūsomis žolėmis.

15. Kaip daržo šaltinnis, kaip šuliny gywuju wandenū, iš Libano tēkancū.

16. Kėltis šaure, ir ateik pietū weje, ir pėrpušt mano daržą, kad jo brangos žoles warwetu.

17. Mano prietelus te ateit i sawo sėdą, ir te wálgo sawo brangiū waisū.

5. Pėrskyrimas.

Kristus nū sawo marcžds iš mėlės i cėsni pabrėšas, ir jo gražummas pagirtas.

Aš ateimi, mano sėsū, miela mar-
ti, i sawo daržą; aš sawo myrrą
ir sawo branges žoles nuskynau;
aš sawo sywo ir sawo mēdaus
walgiau; aš sawo wywo ir sawo
pieno gėrau. Walgikit, mano mie-
lieji, ir gėrkit, mano prietelei, ir
atsigėrkit.

2. Aš miegmi, alle mano širdis
bunda; cę yra balsas mano priete-
laus, tužgenancjo. Atwėrk man, mie-
la prietelka, mano sėsū, mano ba-
landėle, mano geroji, nēsa mano
galwa yra pilna rāsšos, ir mano
plaukai pilni naktiės šlakū.

3. Aš sawo sėrmėgą išwilkau, kaip-
gi aš ję wēl apšiwilkū? Aš sawo
kojas mazgojau, kaipgi aš jas wēl
apbjaurisū?

4. Bet mano prietelus kiso sawo
ranką pro skylę, ir mano kūnas pa-
drebejo iš to.

5. Tay aš atšikėlau, kad sawo
prietelui atwėrcėau; mano rankos
warwėjo myrromis, ir mirros la-
šėjo per mano pirštus ant užkaiš-
čio spyndos.

6. Ir kaip aš sawo prietelui bu-
wau atwėrusi, jis jau ne be buwo,
ir buwo atstojęs. Tay išėjo mano
dušia pagal jo žodi; aš jėškėjau
jo, alle aš jo ne rādau; aš šaukiau
jo, alle jis ne atšiliepe man.

7. Sargai per miestą waiškejojan-
tieji, rādo manę, tie muše ir sūjeide
manę; sargai ant mūro atėme man
mano galwės-ryši.

8. Aš prisėktinay jiems prisakau,
jūs dukteres Jeruzalės, jey jūs rā-
sit mano prietelu, tay pasakykit jam,
manę iš mėlės sėrgant.

9. Ko tawo prietelus yra (gerės-
nis) už kiltus prietelus, at tu mo-
terū gražausa? Ko tawo prietelus
yra (gerėsnis) už kiltus prietelus,
kad tu mums taip drutay su pry-
sėga prisakai?

10. Mano prietelus yra baltas bey
raudons, išrinktas tarp daug tūl-
stancijų.

11. Jo galwa yra kaip brangiāu-
sas auksas; plaukai yra gārbanoti,
jādi kaip warnos.

12. Jo akys yra karmėlū akys pas
wandens uppelus, pienu mazgotas,
bey stow pilnume.

13. Jo skrostai yra kaip žalojas
brangū žolėlū darželis aptėkorū. Jo
lupos yra kaip rožės, tēfancze myrra
warwanczos.

14. Jo rankos yra kaip auksini
žiedai, pilni (brangiāusū atmenė-
liū) turkissū. Jo kūnas yra kaip
cystas elpantū kūlas sapyras iš-
grožintas.

15. Jo blauzdkāulei yra kaip stul-
pai marmoro, stow ant auksinū kojų.
Jo wėidas yra kaip Libanon, iš-
rinktas kaip cėdras.

16. Jo kāklas yra saldus, ir la-
bay gražus. Tokšai yra mano prie-
telus, mano prietelus yra tokšai, jės
dukteres Jeruzalės.

17. Katrulgi nuėjo tawo prietelus,
at tu gražiusoji tarp moterū? Ka-
trulgi nusišuko tawo prietelus? Tay
mes ji su tawimi jėškėsim.

6. Pėrskyrimas.

Marti sawo išsipajunimo dėley nū Kristaus
pagirrama ir atlantoma.

Mano prietelus nuėjės i daržą, i
brangū žolėlū-darželi, kad pasiganytu
daržūse ir rožū štintu.

2. Mano prietelus yra manas, ir
aš esmi jo, kursai tarp rožū gānos.

3. Tu esi graži, mano prietelka,
kaip (gražus miestas) Tirza, mei-
linga kaip Jeruzale, baisinga kaip
waisto prysakia.

4. Atkreipt sawo akis nū manės,
nēsa jos manę ney degte uždėg.
Tawo plaukai yra kaip kaimenė oš-
kū, kursos ant kalno Gilead nu-
tirptos yra.

5. Tawo dantis yra kaip kaimenė
awšū, kursos iš trintimmo at-
eit, kursos wissos dwynus nēša,
ir niera ney wienos ne waisingos
tarp jų.

6. Tawo skrostai yra kaip ipjo-
wim's ant granat-obelū tarp ta-
wo kāsū.

7. Szešos dėšimts yra karalėnū, ir aštūnis dėšimts yra ne priwenzawotū moterū, ir mergū niera šlaitlaus.

8. Alie wiena yra mano balan-dis, mano geroji, wiena yra sawo motinōs mielāusi, ir iškinktoji augwēs. Kaip jė dukteres regėjo, palaimingą pagyre, karalėnes ir ne priwenzawotos moteres laupsino jė.

9. Kokia ta, kurri užtel, kaip auštra, graži kaip mėnū, iškinkta kaip saule, baisi kaip waisko pryskafist?

10. Už nuėjau i rēfutū-darją, apžwalgyti krumelus pas uppėli, kad weizdėczau, bau ne žyd' wyn-mėdis, bau ne žaloj' granat-obo lei.

11. Mano dušia tai ne žinnojo, kad jis manę wešimmu Aminadab pastatēs.

12. Sugryšl, sugryšl, at Sulamit; sugryšl, kad tawę žwalgytum-bim. Ką rėgit jūs Sulamite? šokinėjimą Maanaime.

7. Pėrštyrimas.

Tolėne laupė ir malda Kristaus marcėsos.

Kaip gražus yra tawo waiškėtinėjimas korpėsa, tu kunigaitėczjo dukte. Tawo strėnos lygey futaisytos stow, kaip dwi fakti, kures mistro ranka padariusi.

2. Tawo bamba yra kaip apwali kupka, kurri gėrimo niekad ne pristoksta. Tawo pilwas yra kaip kwėczū kruwa, rožėmis apšaišyta.

3. Tawo dwi kruti yra kaip dwynei jāunū stinū.

4. Tawo kėklas yra kaip korycza iškelpantū-kaulū. Tawo akys yra kaip ešerai Ebone, pas wartus Batrabbim. Tawo nosis yra kaip korycza ant Libanon, kurri priešk Damaston stow.

5. Tawo galwa ant tawės stow, kaip Karmelus. Plaukai ant tawo galwōs yra kaip purpuras karālaus šulpotay surištās.

6. Kaip graži ir kaip meilinga effi, tu mylima (mano) palinkšminnime.

7. Tawo stomū lyginasi palmo-mėdžui, ir tawo krutys wyn-ūgoms.

8. Už tariau: aš užkopsu ant palmo-mėdžio, ir jo šakas nutwersu. Tėssie tawo krutys kaip kėkes ant wyn-mėdžio, ir tawo nosės kwāpas kaip obolai.

9. Ir tawo gerklė kaip gėrs wyn's, kursai mano prietelui lengway nuslent, ir nuteka per lupas ir dantis.

10. Mano prietelus yra manas, ir gi laikosi prie manės.

11. Kėšk, mano prietelau, išeikiwā i lauką, ir pasiliktiwā kėmūše.

12. Kad antstų muddu kėltumbiwa wyniczump', kad muddu regėtumbiwa, bau žyd' wyn-mėdis, ir atis jau gāwo, bau išsprogo granat-obelū mėdžei; tėnay aš taw dūsu sawo krutis.

13. Lelijos dūst kwāpā, ir ties musū wartais yra wiššofio brangaus waisaus. Mans prietelau, aš taw tiek šio mėto, tiek pėrnėkėczū išklaiciu.

8. Pėrštyrimas.

Bastucāusia mėtēs kalba Kristaus ir Jo marcėsos.

At kad aš tawę, mano brolau, mano motinōs krutis žindanti, laukė rāczau, ir tawę buczoczau, kad ney wiens manės nesijāstu.

2. Už tawę wadzoczau, ir i namus sawo augwēs wėczau; kur tu manę mokiti turrėtumbi; tėnay aš tawę girdiczau wynu priprowitu, ir jāunu wynu sawo granat-obelū.

3. Jo kairė gul po mano galwa, ir jo dešinė globoj' manę.

4. Už prisėktinay prisakiau jums dukterims Jeruzalės, kad mano mylimą ne pabudditumbit, neygi krutintumbit, iktū jei paczei patinka.

5. Kokia yra ta, kurri kėlasi iškupšczōs, ir atširem ant sawo prietelaus? Po obėlim aš pabuddinau tawę, kur tawo augwė tawę buvo pagimdžusi, kur su tawimi gullėjo toji, kurri tawę pagimde.

6. Statyl' manę kaip pėczwėtę ant

savo širdies, ir kaip pėczvėtę ant savo peties. Nėsa mėlė stipri yra kaip smertis, ir žielavimas yra druska kaip pešla. Jūs liepsna yra uginga, ir Pono Dievo liepsna,

7. Kad ir daug wandenų ne gal mėlę išgessyti, neį srovės į nuskandinti. Kacęj kas ir wissą savo turtą už mėlę dūti norėtu, tay taczau nieka ne macitu.

8. Musū sesū mąja yra, ir krucija ne tur. Kagi mes darysim savo seserei dienoj kad peršama?

9. Jeygu ji mūras yra, tay mes ant jės sidabriniai pykimą darysim. Jeygu ji wartai yra, tay mes į patwirtisim cedrū lentomis.

10. Už esmi mūras; ir man kru-

tis yra, kaip korycza; czonay pastojau aš po jo akių, kaip kurri pakąjy randa.

11. Salomonas tur wyneczą Baal Ammonė. Jis dawė wyneczą sargams, kad kožnas už jės waisus atneštų tūkstanti sidabrininkų.

12. Mano wynecza yra po mano akių. Taw Salomonui pareitis tūkstantis; bet sargams du šimtu su jės waisumis.

13. Tu kurri gyweni daržūsė, dūš man išgirsti savo balsą; draugalos daboja ant to.

14. Tėkins bėgk, mans prietelau, ir buk lygus širnai, arba jaunam elnui, ant brangų žolų.kalnų.

Gėlas aukštosės giesmės Salomono.

Práras Jezaiofus.

1. Pėrsfyrimas.

Prisiveritimmo lozonis nebelingiams žydams
sakyta.

Tai regėjims Jezaiofusaus, sunaus Amozo, kūrė jis regėjo apie Judą, bey Jeruzalę, ezėse Ufijo, Totam, Uas bey Jeiskijo, karalū Judo.

2. Girdėkit, jūs dangus, ir žėme, dėt i ausis, nės Pons Dieus kalba: Uf waišus užauginau, ir pa-
auštinau, ir jie nū mangs atpūle.

3. Jautis pažysta sawo poną, ir afils rindą sawo pono; alle Izrael tai ne pažysta, ir mano žmones to ne pėrmano.

4. Uf bėda su tais griešnaisis žmonėmis, su tais žmonėmis didey nusižengenczeis, su ta nūperta gimmine, su waiškais iškadingais, kūrrie Poną Diewą praštoja, šwentąjį Izraeliję bluznidami, eina atbulay.

5. Ką mączyj' dar daugiaus jus mušt, jums tikt wis tolaus atsi-
stirrent? Wissa galwa ne gal, wissa širdis bloga.

6. Kū pado ikki galwōs nieko žėme nier šweiko, bet rōnos bey randai, ir skaudulei, ne išspāusti, ney aprišti, ney allėjumi manšpiti.

7. Jusū žėme yra pūsta, jusū mieštai ugnimi sudėgiti. Swėtimieji suėst jusū laukus po jusū ašiū, ir pūsta yra, kaip kas swėtimujū iš-
gaishinta.

8. Bet kas dar išlikto iš dukters Zion, tai yra nėy buttėlis wynkalnij', nėy nakt-bude molug-darjūse, nėy miestas kōks išgaishints.

9. Jey Ponas Dievas Zebaot * mums ne paliktes butu mąžumą, tay mes butumbim kaip Sodoma, ir lyg kaip Gomorra. * Rym. 9, 29.

10. Klausykite Pono Diewo žodžio, jūs kunigaitėžei iš Sodoma, dėt i

ausis musū Diewo prisákimus, jūs žmones iš Gomorros.

11. Kas man iš daugybės jusū apierū? sako Ponas Dievas. Uf nubōdes esmi dėginimo-apierū awinū, bey taukū penamujū galwījū, ir nesimėgstu kraujais weršū, žryczū bey ožū.

12. Kad ateinat i widdų pasirōdit po mano ašiū, kas tai prašo iš jusū rankū, kad i mano prybažnyti stojaties?

13. Ne neškit daugiaus walg-
apierū taip noprosnay. Kufinnimo-žoles man bjaurybė, jáuno-
mėnesio-šwenczū bey sabbatū, kad susiėję procawojaties ir trusojat, tū ne noru.

14. Mano dušia nekenczia jusū jáuno-mėnesio-šwenczū, bey kasmetinnū-šwenczū, aš tū nubōdau, aš pailsau jų kėsti.

15. Ir norint jūs sawo rankas išsplėczat, tay aš taczau sawo akis nū jusū paslepju; ir norint ir daug meldzaties, tay aš taczaus ne klau-
sau jusū; nės jusū rankos pilnos yra kraujo.

16. Mąžgokities, cysistikities, * pamessit sawo nelabą pasielgimą nū mano ašiū. Lāukities nū to, kas piktā. * 1 Petr. 3, 11.

17. Mofinkities gėro daryt, apsiim-
kit teisybės, pagėlbėkit pamitamjam; padarykit sirratoms teisybę, ir išgėlbėkit našiū promą.

18. Taygi tadda ateikit, su manim bylinėt, sako Pons Dievas. Norint jusū grieks butu raudons kaip kraujas, tay taczau tur bāls pastōt, ney sniegas; ir norint jis yr kaip purpurōs krosas, tay taczau tur pa-
stoti nėy wilna.

19. Jey man norit klausyt, tay žė-
mės gėrybes wālgisit.

20. Alie jey ne apšimmat, ir nepa-
klusnus este, tay kardo busit suėsti;
nės burna Pono Diewo tai safo.

21. Kaip tai nusidave, kad tas
wiernasis miestas kėkė pastojų? Jis
buwo pilnas promės; teisybe jeme
gywėno, o dabar razbūninkai.

22. Tawo sidabras i puttas pa-
wirtho, ir tawo gėrimis wandenu pra-
stieštas.

23. Tawo kunigaitėkėjė yra nū
Diewo atsispyrę ir wagiu draugai,
jie wissi rods imma dowanū, ir pa-
dorkū jėklo; jie sirratoms teisybės
ne padaro, ir našliu prowa ne i-
kanka pas jūs.

24. Todėl safo Wiešpats, Ponas
Diewas Zebaot, ans macusis Iz-
raėlije: Al bėda, aš pasitiekysiu per
sawo neprietelus, ir atsisėrėšiu per
sawo neprietelus.

25. Ir turru sawo ranką priedė
tawę grėšt, ir tawo puttas cyp-
cėausėj nušweist, ir wissus tawo
cinnus ismest;

26. Ir wėl taw dāsu waldonus,
kaip pirmay, bey rot-ponus kaip pra-
dzoj. Tadda tu wadinnama busi tei-
sybės miestas, bey wiernas miestas.

27. Zion tur per promą iswālnitas
but, ir jo apkaltieji per teisybę,

28. Kad pėrženatojei bey grieki-
ninkai podraugey sulūstū, ir kurreie
Poną Diewą prastoja, prapultu.

29. Nėsa jie tur i gėdą ieit dėl
aušolū, kurreis jūs mėgstat, ir gėde-
tis dėl sodū, kurrus išsirenkat.

30. Kad jūs busit nėy aušol's su
sausais lāpais, ir kaip sodas be
wandens.

31. Kad apginnims bus ney pa-
kulos, ir jo darbas, ney fibirkštis,
ir abbėji su wiens wienu uždegti
bus, kad ney wiens ne užgesys.

2. Pėrskyrimas.

Pagonū pawabinnimas Jyda wietoje.

Tai yra, ką Jezaiošus, Amozo su-
nus, reėėjo, apie Judą bey Jeruzalę.

2. * Pasčiausame cėše tas kálnas,
tur Pono Diewo namai stow, ti-
kray žinnom's bus, aukštėnis uš
wissus kálnus, ir patillus bus ant
wissū kaukarū; ir wissi pagonai czo-
nay susibėgs;

*Mil. 4. 1.

3. Ir daugums swieto prieis sa-
tydami: Uteikite, ušeikime ant Pono
Diewo kálno, i namus Diewo Jo-
kubo, kad mus pamokitu sawo kė-
lus, ir mes kėlātumbim jo takais.
Nės iš Zion žokans išeis, ir * žo-
dis Pono Diewo iš Jeruzalės.

*Eul. 24. 47.

4. Ir jis sūdis tarp pagonū, ir
korawos daug žmonū. Tadda jie
sawo kárdus pawers i noragus, ir
sawo ragotines i piātumus. Nės
ney jokie žmones ne pakėls kārčą
priedė kittus, neygi ne mokysis dau-
giaus karāt'.

5. Eikiti gienay, jūs iš namū Joku-
bo, waišėczokime šwiesoj Pono Diewo.

6. Alie tu sawo žmones, namus
Jokubo, prastojei; nės jie dau-
giaus saucya ne kaip tie, kurreie i
rytus gywėna, ir dien'skirėjeis yr,
kaip Pilistėnai, ir daugsin' waitus
swėtimujū.

7. Jū žėme yra pilna sidabro bey
aukšo, ir jū skarbū nier galo; jū
žėme yra pilna žirgū, ir jū wejimmū
nier' galo.

8. Ir balwonū pilna jū žėme, bey
pasimeldimmū ties sawo rankū dar-
bais, kurrus jū pirštai padare.

9. Tėn klonojas prastieji žmones,
tėn pasijėmin' wyresnieji; tai tu jiems
ne atlėisi.

10. Eik i ūlę, ir pasisėpė žėmej',
iš Pono Diewo baimės, ir po atliū
Jo šlowingos garbės.

11. Nės wissos aukštus atys bus
pajėmintos, ir aukšti žmones tur-
rės pasilenkt; alle Pons Diews wiens
tū cėš bus aukštias.

12. Nės diena Pono Diewo Zebaot
eis per wistagi, kas didžūjas ir
aukšta yr', ir ant wisso, kas pakėl-
ta, kad nužėmintu butu;

13. Ir ant wissū aukštū ir išau-
gusū cėdrū ant Libanono, ir ant
wissū aušolū Bazane;

14. Ant wissū aukštujū kálnū, ir
ant wissū patillujū kaukarū;

15. Ant wissū aukštū korycų, ir
ant wissū drutū murū;

16. Ant wissū akrutū Tartėšaus,
ir ant wissū brangiujū darbū;

17. Kad tur pasilenkti wissa žmo-
nū aukštėbe, ir žėmintis kurreie

aufšti žmones yr; ir wiens Pons Dievs aufštas butu tame cėse.

18. Ir baltwonū abelnay gloda bus.

19. Tadda bus einama i šlū danbas; ir i žemės prasiwėrimus, iš Pono Diewo baimės, ir po atliū šlowingōs jo garbės, kad jis kėl-sis išgandit žėnę.

20. Tū cėš kėl wiens šaln mes sawo sidabro bey auksio baltwonus, (kurrus sawo pasidarydino jū melstis,) i urwas kurništ bey šilšino-sparnū.

21. Kad galėtu išyti i akmenū plyšus bey i šlū prasiwėrimus, iš Pono Diewo baimės, ir po atliū šlowingōs jo garbės, jam kėlsentis išgandit žėnę.

22. Taygi laukities nū žmogaus, kurlai kwāpā tur nosi, nės kam jis taip aufštay laikoms butu?

3. Pėrštėrimas.

Korawone nemielasibirvingpšės ir puitypšės.

Nės štay, Wiešpats, Pons Diews Zebaot, atims nū Jeruzalės bey Juda wissotā žopōštā, wissā dūndōs žopōštā, ir wissā wandens žopōštā, 2. Macnāšus ir karzygius, waldomus, prāratas, numananczūsus bey wyresnūsus.

3. Wyresnūsus ant penkiū = dėsimitis, ir garbingus žmones, rodininkus ir išmintingus remestninkus, ir protingay kalbanczus.

4. Ir jaunūsus dūsu jiems per kunigaitščzus, ir kuditįši tur ant jū karalaut.

5. Ir žmones lupte lups kīts kittā, ir kōinas sawo artimā; ir jaunasis didžūsis priekš sėngji, bey ledakš žmogus priekš garbingaji.

6. Tadda wiens sawo broli iš sawo tėwo namū nutwėrs (sakydams): tu turri drabužjū, būl wyrāusas ant musū, pėrweik tu šittā nėgandā.

7. Alle ans tū cėš pasibāžidams tars: aš ne esmi lieforus, niera ney dūndōs ney fermėgōs mano namūse; ne statyk it manę per wyrāusaji ant žmonū.

8. Nesa Jeruzale bepūla, ir Juda begul, kadangi jū liešuwjei bey jū darbai priekš Ponā Diewā stow, kad jo šlowės akims priekštarautu.

9. Kietums jū gymjo apštundā jūs,

ir jie girtasi sawo griekais, taip Sodomitenai, ir ne šlepja tus. Bėda jū dušei; nesa tūmi jie sawę pātys i wissā nepalaimā iwėda.

10. Sakykit apie teišsus, jiems geray bus; nesa jie wālgys wais sawo darbū.

11. Alle bėda Diewo-nesibijantiems, nesa jie pitti yra; ir atdūta bus jiems, taip jie ussipelno.

12. Kudikēi yra wartytojei mano žmonū, ir moteriškės karalauja ant jū. Mano žmones, tawo linksmintojei prigaun' tawę, ir pagadin' tą kėlā, kur tam reiktu eiti.

13. Alle Pons Diews czonay stow po dėsines, ir pasikėles, žmones sūditi.

14. Ir Pons Diews ateit ant sū-džimo su wyresneiseis sawo žmonū, ir su jū kunigaitščzeis. Nės jūs wyrnkalni pagadinnot, ir kas wargdieniams išplešta, yra jūšū namūse.

15. Kam jūs sumindzojat mano žmones, ir sumušt bednujū wėdāt sakō Wiešpats, Pons Diews Zebaot.

16. Ir Pons Diews sakō: todėl, kad dukters Zion puikios, ir iškeliusos kältā wāikščzoi, wėdais išgrožitais, elna mažais žingnėleis ir brangiomis kerpėmis aunasi:

17. Tay Pons Diews plittā padarys wiršugalwi dukters Zion, ir Pons Diews jōs gėdā atdengs.

18. Tū cėš Pons Diews atims, kas gražū yra ant branginjū kerpjū, ir tinkles bey labanczus mėneselins,

19. Auskabas, ranti-lencugelus, šel-tinnes.

20. Kytus, kōjū-lencugelus, jōklas, plėczteles ūstamas, aukarus,

21. Pirštu-žiedus, nosū-žiedus;

22. Šwenczū-rubus, štekštes, šel-tinnes, mašnas,

23. Žerkolus, marštinnus, galwō-ryšus, katelinnus škreistes;

24. Ir smārwe bus ūž gėrā kwāpā, bey ryšpalaišis i diršō wietā, bey plittē ūž garbanotā plaukā, ir ūž plāczę škreistę ankštās žaltas. Tai wislab i tawo grožybės wietā.

25. Tawo prastieji kārda puls, ir tawo karzygei nušlie.

26. Ir jōs wartai apmaudōs ir raudōs, ir ji wargingay sėdēs ant žėmės;

4. Pērsfyrimas.

Kristus Iarālus, ir jo pabonai.

Kad septynos moters tame cēse wieno wyro nutwērusos tars: mes pacjos dānā bey apdangalā saw pelnyšim; tikt tawo wardu dāf mums wadin-tis, kad musā gēdā nū musā butu atimta.

2. Tame cēse bus Pono Diewo atžalā miela ir garbinga, ir tōs žēmes waisus flowingas, ir gražus tiems, kurie išklaikomi Izraēlije.

3. Ir kas iškļēš bus Zione, ir ušlīkš Jeruzalēj, tas bus šwentu wadinnamas, košnas, rašytas tarp gywuju Jeruzalēj.

4. Tadda Pons Diews dukterā Zion bjaurumma nuplāus, ir Jeruzalēs kraujo kaltybes prawarys nū jōs, per
* dwasē, kurri sūdis, ir ugni uždēgs.
* Joni. 16, 8.

5. Ir Pons Diews padarys ant wišsā namā kalno Zion, ir kur ji susirinkusi, debesū bey dumū dienoj, ir ugnies jibbējimo, kad dēgtu nakti. Kēs bus āpšarga ant wišs, kas flo-winga yra.

6. Ir šētra bus pawēšui dienoj priekš karšti, ir prybēga bey pašlē-pimui nū pīkto āro ir lytaus.

5. Pērsfyrimas.

Žydīstos nymcīdōs newaisingyste.

Geray, aš pagiedosu sawo mylimam-jam giesmē sawo dēdžaus apie jo wynkalni. Mano mielasis turrējo wyn-kalni reboj' wietoj'.

2. Ir jis buwo tā uštwēres ir ak-menū krumomis apdēšes, ir brangiū želmenū isodinnes. Jis ir sārgbutti jemme pakūre, ir spāustuwā tēnay iškāse, laukdams, kad wynāgū nēštu; alle jis nēše smirdinezū wynāgū.

3. Taygi promā daryt, jūs mieš-czonys Jeruzalēj, ir jūs wyrai Juda. tarp manes bey mano wynkalno.

4. Kagi daugiaus daryczau prie mano wynkalno, kā aš ne dāres esmi prie jo? Kāmgī jis smirdinezū nēše, man laukiant, kad jis wynāgū nēštu?

5. Geray, aš jums parodīsu, kā sawo wynkalnui darysu. Jo sēna tur atimta but, kad jis iškūstītas butu; ir jo twora tur suardyta but, kad jis butu sumindžotas.

6. Uš ji pūstā palīksu, kad jis ney apgennētas butu ney apšapotas, bet ušnys bey erškēcei ant jo želtu; ir dēbesims paliēpsu, kad ant jo ne lytu.

7. Bet Pono Diewo Zebaot wyni-czia yra namai Izraēl, ir wyrai Juda jo meilingi cēpēlei. Jis laukia pro-wōs darimo, štay, tikt lupimmai; tei-sybēs, štay, tikt skundōs.

8. Bēda tiems, kurie butā prie butto pritrāukia, ir dirwā prie dir-wōs priplēšia, i' jau ne telpant, kad jie wieni jēmē apšestu.

9. Tai yra po gūšā Pono Diewo Zebaot; matysim, bau ne pūstas bus tas butū daugummas, ir didēji bey gražēji ne gywenami?

10. Kēsa dēšimtis dirwōs wynkalno tikt wieno kibiro miera dās, ir malteris sēlōs tikt wienā kētwirti dās.

11. Bēda tiems, kurie rytmetij' anksty kēlas, kad girtātu, ir sed i nakti, kad wynas jūs pērkaitātu;

12. Ir tur kanklus, psalterus, būb-nus, wamzđus bey wyng, sawo cēs-nisa; ir ne žur ant Pono Diewo darbo, ir ne wēlzd ant weikalo jo rankū.

13. Del to turrēs mano žmones ša-lin wēsti but, i'š nešinā; ir jū gar-bingēji turrēs bādā kēstē, ir jo prastieji troškuli.

14. Todēl pekla dušia didey atwēre, ir jōs nāstrai iškūjojo be jokiōs mierōs; kad nugrimstu abbieji, ir jū garbin-gēji ir prastēji žmones, abbieji jū ba-gotēji ir līkšmēji;

15. Kad košnas turrētu pašlentti, ir kietwiens nušēmintas butu; ir di-dzojanczujū ākys nušēmintos butu;

16. Bet Pons Diews Zebaot pa-kuškīts butu promoje; ir Diews šwentas, šwentitas butu teisybēje.

17. Taygi tadda ērycei ganyšis anū wietoj'; ir swetimeji pennēsīs pūšējoje rēbujū.

18. Bēda tiems, kurie susinarin wirwēmis klāstōs, neteisybēs daryt, ir wējimū-strāngais, griekus daryt,

19. Ir tār: te ateit umay ir grei-tay jo dārbas, kad tā matytumbim; te ateit, ir te artinas ta roda šwen-tojo Izraēlije, kad mes jē jaustumbim.

20. Bēda tiems, kurie kas pīkta

per gérq, ir kas gera per piktą šaukia; kurrie iš tamšos šviesą, ir iš šviesos tamšybę padaro; kurrie iš rufštaus saldu, ir iš saldaus rufštų padaro.

21. Bėda tiems, kurrie saw pátys išmintingi yr', ir sawę pátys per protingus laiko.

22. Bėda tiems, kurrie karįgeis yr', wyno maukt, ir macnus wyrai girtáwime.

23. Kurrie promą darydami piktūs teisin' del dowanų, ir promą teisų nū jū šalin kreipja.

24. Todėl, kaip ugniės liepsna šaudus suėst, ir degimas ruggėnas atimma: šittaip jū šaknis lupūs, ir jū želmū kėlis ney dulkės. Nėsa jie peikia istatimą Pono Diewo Žebaot, ir bluznij' kalbą šwentojo Izraelije.

25. Todėl kerštas Pono Diewo iniršo ant sawo žmoniū, ir ištiesės sawo ranką ant jų, musa jųs, kad kalnai drėba, ir jų lawonai yr' ney purwas ant ulyczų. Ir tame wišame jo kerštas ne atsilėidžia, bet jo ranka dar ištiesia.

26. Nėsa jis pakėlis karūn-jenklit toly tarp pagonų, ir jųs suwadis iš žėmės krašto. Ir šitay, umay ir skubrey jie ateit.

27. Ir jų ney wiens ne paillės ney silpnas yra, ney wiens ne snaudžia ney miegt; ney wienam ne atsilėidžia diržas ant jo strėnų, ir ney wienam ne patrūksta diržėlis koksai kurpjū.

28. Jū strėlos yra aštros, ir wiši jų kėlpinai itempti. Jū žirgū nagus tarytumbei esą akmenys, ir jų wežimmū ratus nėy wėtra.

29. Jie rėkia kaip lūtai, ir rėkia kaip jauni lūtai. Jie ūš, ir plėšimką sugaus, ir numėš, kad ney wiens ne išgėlbės.

30. Ir ant jų ūš tū cėš kaip juros. Tadda i žėmę žurint, šitay, ji tamši iš nerimmimo, ir šviesą ne žibba daugiaus auštay ant jų.

6. Pėrštyrimas.

Diewo žlowe; žyda ketiprandysė.

Tą mėtą, kaip karalus Uzias mirre, aš regėjau Poną Diewą sedinti ant aukšto ir pakėlto kreslo; ir jo sulė išpilde-bašnyzija.

2. Serapim stowėjo iš aukšto ties jųm', kőznas turrejo šėšis sparnus; dwiem usšidenge sawo gyimi, dwiem apdenge sawo kőjas, ir dwiem jie lėkė.

3. Ir kīts kittam šaukdams tare: Šzwentas, Šzwentas, Šzwentas Ponas Diewas Žebaot; wišos žėmės pilnos yra jo garbės.

4. Kad lubbos padrebejo iš balso jų šaukimmo; ir namai pilni buwo dumū.

5. Tay aš tariau: bėda man, aš prapūlu, nės aš esmi žmogus su necyzstomis lupomis, ir gywenu tarp tokiū žmoniū, kurrū lupos necyzstos; nės aš karalū, Poną Diewą Žebaot regėjau sawo akimis.

6. Tay Serapimū wiens atlėkė pas mane, turredamas žėrinčę angli rankoj', kurrę replėmis nū altoraus ėmė;

7. Ir pakrutindams mano burną tare: šitay, tūmi tawo lupos pakrutitos yr', kad tawo nusižengim's nū tawės butu atimt's, ir tawo griekas atlėistas.

8. Ir aš girdejau Pono Diewo balsą, ji sakanti: kurri aš susu? Kas nor mušū pāsłas but? Ir aš sakiau: šitay, aš cė esmi, sust mane.

9. Ir jis tare: eik, ir sakyt' šittiems žmoniems: "girdekīt, ir ne išmanyt' to, matyt'it, ir to ne suprašīt.

* Lut. 8, 10. Darb. 28, 26.

10. Užkėit' širdi šū žmoniū, ir t'essie storos jų ausys, ir apjėkdīt jų akis, kad ne regėtu sawo akimis, ney girdeitu sawo ausimis, ney išmanytu sawo širdze, jeib prisiwertę išgytu.

11. Ule aš tariau: Pone Diewe, iškoley? Jis tare: ikti miestai pusti bus be gywatinkū, ir namai be žmoniū, ir laukas abelnay negywnams gulletu.

12. Nėsa Pons Diews žmones toly išmes, kad žėmė labay prastota bus.

13. Tacjau dar dēšimtasīs dalyks toje pasiliks, nės ji bus išwesta ir išgaishinta, ney aušols bej lėpa, kurre šamėnā tur, norint jų lāpai nubrauti. Šzwenta šekla bus šittas šamėnas.

7. Pirstyrimas.

Wiešiohus tur iš mergdės uigimti.

Musidame česė Uas, sunaus Jotam, sunaus Ufia, karālaus Juda, ussi-
trāute * Režins karālus Syrioj, bey
Peša, sunus Remaljo, karālus Izrael,
ant Jeruzalės, prieš ję karāt; alle
jie ne galejo ję iweikti. * 2 Kar. 16, 5.

2. Tay Dowido namams buwo apsa-
tyta: Syrianoi pasitit ant Epraim;
tay drebejo jam širdis, ir širdis jo
žmonū, kaip medžei girtoj dreba iš
wėjo.

3. Alle Pons Diews tare Jezaiohui:
išeik priešais Uasui, tu bey tawo
sunus Sear Jasub, pas galą wan-
dens-rurū aukštėnojo prudo, prie
kelo arty dirwōs dasytojo,

4. Ir tarl jam: saugokis, ir tylėk;
nesibijok, ir tawo širdis te ne nusi-
mena dėl tū dwejų rūkstancų nūdė-
gulū, butent dėl keršto Režin, su
Syrionais, bey sunaus Remalja;

5. Rą Syrianoi prieš tawę piktay
susikalbėję yr', drauge su Epraim bey
su sunumi Remalja, sakydami:

6. Užeikime pas Judą, ir jās pa-
buddim, ir dalykimies jās, ir per
karālų tenay idėlim suny Tabeal.

7. Neša taip tara Wiešpats, Pons
Diews: tai ne tur twirta but, ney
taipo nusidūt.

8. Bet kaip Damaskas galwa yra
Syrioj, taipo Režin galwa tur but
Damaskė. Ir po šešū-dėsimts bey
penkiū metų tur su Epraim gālas
but žmonėša.

9. Ir kaip Samaria galwa yra
Epraimė, taip sunus Remalja tur
galwa but Samarioj. Jey ne tikit;
tay ne išliksit.

10. Ir Pons Diews wel sunUasui
kalbėdamis tare:

11. Prašyt saw ženklą nū Wiešpa-
ties, sawo Diewo, ar ženklą butū
pėktoj, arba aukštay iš aukštībės.

12. Bet Uas tare: aš to ne prašy-
su, kad ne bandyciau Pona Diewą.

13. Tay jis tare: taygi klausytit
jūs iš namū Dowido: ar jūms pė-
maš yra, žmones iartint; ar gal tryp-
jau ir mano Diewą iartintit.

14. Todėl Pons Diews pasakums
ženklą dās: * Sztay, męsę nęsę;

ir pagimdys sum, tą ji wadis Joni
nuel. Matt. 1, 22.

15. Swiesto bey mēdaus jis wāltay
ikki žinnōs, kas piktā, atmėš, ir tas
gera, išširt.

16. Nės pirm neng waikėlis išmōs
kas piktā atmėš, ir kas gera išširt;
ta žėme, kurriōs tu baidaisi, prašeto
bus nū sawo dwejų karālū.

17. Alle Pons Diews dās atėlt ant
tawęs, ant tawo žmonū, ir ant tawo
wo gimminės dienas, kolios dar ne at-
ėjusos buwo, iš to česoj kalp Epraim
nū Judā atsislyre, per Ujyriōs karālį.

18. Neša tame česoj Pons Diews
švilpteres anai musiej-gale wandėnū
Egypso, bey bittei žėmėje Ujyryj.

19. Kad jie atėję wissigulius prie
išduwusū uppėlų, ir jū pilysus,
ir i wissus usynnas, ir i wissus pa-
krūmjus.

20. Tame česoj Pons Diews iustas
gālwā ir kėjū plaukus, ir nęsę
pabaigs sandytū karidkucų, butent
per tus, kurie anai galwōdams yr'
per Ujyriōs karālį.

21. Tame česoj wissus iustas
karwū ir dūi karimēl turdēl.

22. Ir tarēs tiek milgt, kad swiesto
wālgis, jūns swiesto bey mēdaus
wālgis, kas išliks jōj žėmėj
23. Neša tame česoj karidkuc, kad,
kur dabar tūstantis wimmeds stow,
tūstantis sidabrininkū wortū, ję bus
eršitėci bey usyns; o jūn.

24. Kad tenay reit eit su krelomis
bey su krelmęci, Neša wissoj žėmėj
bus eršitėci bey usyns; o jūn.

25. Ujja ir prie tū kalnū, kur tie
kucis aplapojami; ne bus priei-
ma iš bannės; dėl eršitėci usinų
bėgūis jęsū aplėdęti ir amjū
mįnqadi.

8. Pirstyrimas.

Jezaiohus gimsiūs Jisro, ir wissus jęsū
Diewo-bijankū.

Jezaiohus Diews tare jūn: Dims
saw dldę gronmę, jūn męsyt ant jōs,
jūn gams rasyllę ir kerkay, piktā
jūn stabilis; jūn nęsę jūn.

2. Ir aš emjau su sawim Diewu
ladinmę su sawu kerkay, key Satarja,
saw Joberetja, ir męs jūn, jūn
Jezaiohus jūn, nęsę jūn prara-

Ēnē, ta nēšēza buwo, ir pagimde
snuu, ir Pons Dievs tare man:
wadēš ji: Greitay plēšē, plēšims
šubbišis.

4. Nēsa pirm ne kaip tas waitē-
lis šaukti gāl: tētāt, mamāt, dru-
tybe Damašo bey plēšims Sama-
riōs tur atimta but per Ušsyrīōs
karāly.

5. Ir Pons Dievs daugiaus su
manim kalbēdams tare:

6. Todel, kad šittie žmones nie-
kin' tų wāndenī Siloa, tyšay tēkan-
ti, ir linskminasi iš Režino bey iš
funaus Remaljo:

7. Štāy, todel Pons Dievs ant
jų ušlēis drutus ir didžus uppēs
wādenis, butent, karāly Ušsyrīōs
ir wišsą jo garbę, kad wišsus jų
appelus pērcitu, ir per wišsus jų
pātrašezus.

8. Ir užtwys i Judą ir paplūks
ir per wiršų eis, iš eis iš kāklo, ir
sawo sparnus išplēs, kad tawo žē-
mę, aš Immanuel, pripilditu, kaip
platti ji yra.

9. Pykit jūs swieto žmones, ir ta-
czau bēgkit. Ar girdit tai jūs wišsi,
kurrie tolimosa žēmēsa este? Ušsija-
škit, ir taczau bēgkit; apsiūskit, ir
taczau bēgkit.

10. Sudumkit rodą, ir iš to nieko
te n' esīe. Susikalbēkit, ir tai te ne
tinla, nēsa cšę yr' Immanuel.

11. Nēs taipō tar Pons Dievs
man, nēy prie rankōs manę nu-
twērdams, ir pamokīma manę, kad
aš ne eiczau kēlu šū žmonū, sa-
tydams:

12. Jūs ne turrit sakyt: suderē-
jims. Šittie žmones apie nieką dau-
gīaus ne kalba, kaip apie suderēji-
mą. Jūs nesibijokit šittaip, kaip jie
daro, ir ne nusigąšite;

13. Bet šwentikit Poną Dievą
Zebaot; tas t' esīe jūšū būime ir
nūgąštis.

14. Tay jis bus pašwentimmu;
alle atma ušsigawimo bey šla pa-
šipiktinnimo dwiem nammam Iz-
rael, šabangu ir spąstu miešezonims
Jeruzalėj'.

15. Kad daug jų jām tur ušigaut,
pult, sulūšt, iklūt ir sugauti but.

16. Užrīšt luddijimą, užpēcwo-

tiš prišakimus mano mošitiniams.
17. Nēs aš Ponu Diewu nusitikkū,
kuršai sawo atis pašlēpe nū namū
Jokubo; alle aš jo lāutiu.

18. Štāy, * cšę esmi, ir tie wai-
kai, kurrus man Pons Dievs da-
wes, ženkliui ir štebukliui Izraelij',
nū Pono Diewo Zebaot, gwynēna-
czio ant kākno Zion. * Ebr. 2, 13.

19. Ušle kad jie jums sato: jūs
turrit klāust žynus bey ženklū: iš-
guldytojūs, kurrīe žaunij' ir šnēla
iš didžio, (tay sakyt:) ar ne žmo-
nes sawo Dievą tur klāust? Urba ar
negywūšus už gywus reit klāust?

20. Ir mielay, pagal prišakimus
bey luddijimą. Jey to ne sakys, tay
aušrōs ne turrēs;

21. Bet žemėj' sutšis, baiscy su-
muštū, ir išalkę. Bet bādą be kęš-
dami, jie pyks ir kēiks sawo kara-
lui, ir sawo Diewui.

22. Ir auštyn per sawę žoplinēs,
ir po sawim i žemę žurēs, o nieko
ne ras, kaip tušbą bey tamsybę; nēs
jie paūšę nerimmime, ir klaidinėj'
tamsoj'.

9. Pērstyrimas.

Weslošaus užgimmimas, wardas ir
karalyste.

Bet ne bus rupestis wišsados, jiems
baimę daras. Nēs kaip pirmoj' ga-
dynėj' žemē Zebulon bey žemē Nap-
tali paniekinta buwo, taip ji potam
šlowesne pastōs, prie jurū kēlo, še-
šal' Jordano, pagonū Galilėoj'.

2. * Žmones, kurrīe tamsoj' waitē-
czoj', mātā didę šwiesą, ir ant tū,
kurrie tamsoj' žemėj' gwynēna, įibba
šwiesę. * Matt. 4, 16. Luc. 1, 79.

3. Didđi tu padarai tū žmonū pul-
ką, tūmi jiems daug linskmybės pa-
darai; po tawo akiū dzaugis, kaip
dzaugias pjutėj', kaip linskminas, plē-
šimmus išdalijant.

4. Nēs tu jungą jų nāštōs, ir jų
nuggarōs rytštę, ir lāzdą jų wā-
ranczojo sulaužei * kaip cšęse Midian.
* Rab. 7, 22.

5. Nēs wišsas šarwas karāwjančią,
bey rubas kruwīns bus sudėgūs, ir
ugniēs sušstas.

6. Nēsa kudikis mums yra užgim-
męs, sunus mums yra dātas, tur-

rio waldzia ant jo pētīds; ir jis wardu dywnas, rota, syla, karšy-gys, amjins tēws, pakājaus kūn-gaišhtis.

7. Kad * jo waldzia didde butu, bey pakājaus be galo, ant krēflo Dowido, ir jo karālystēj, kad jē itai-sytu, ir padrutitu sūdu ir su teisybe nā dabar iķ i amjiu amjins. Tai padarys storawojimas Pono Diemo Zebaot.

* Lut. 1, 32.

8. Pons Diems žodi sunte i Jo-tubā, ir pūle Izraēlij’;

9. Kad tai tur pajust wiši žmo-nes Epraim, ir miešjonis Sama-rioj’, kurrie sašo pasiputę ir pasidi-žodami:

10. Plytos sugruwo, bet mes at-menimis sutasytais tai atbuddawo-sim. Morū: mēdžus jie nuširto, taygi mes cedrus i tą wietą sodisim.

11. Ašsa Pons Diems Kēžino wai-škus pakēls priēš jūs, ir jū neprie-telus i krumā surinks.

12. Syrionus i pryšaki, ir Pili-štenus iš uipakalio, kad Izraēli estu pilna burna. Tame wišame jo kērš-tas dar ne atsilēidžia, jo ranka dariš-tiesta.

13. Ogi ir žmones nesiwerčz prie-to, kurfai jūs muša, ir nieko ne atboja Pono Diemo Zebaot.

14. Todėl Pons Diems atkirs nū Izraēlio abby ir galwā ir šdega, abby ir šakā ir kelmā, i wienā dienā.

15. Senieji wieslibėji žmones yra galwa; alle prārakai, neteisey mo-šinnājie, yra šdega.

16. Ašs wādai šū žmonū yra iš-wadžotojei, ir kurrie wēdinas, pra-pūle.

17. Todėl Pons Diems jū jauni-kaicjiū ne gal džaugtis, ney jū sir-ratū bey našlū susimilt; nēs jie wiš-si yra weidmainei ir pikti, ir wišū burna kalba netiklummā. Tame wiš-same jo kērštas dār ne atsilēidžia, jo ranka dār ištiesta.

18. Ašs nelabums ussidėges, nēy ugnis, ir suēst erškėčius, ir ušnis, ir dėga kaip tankioje girroje, ir dūda aukštā dumā.

19. Ašsa pāpykij’ Pono Diemo Ze-baot žėme aptėmo, kad žmones yr

nēy ugniēs wālgis; ney wiens ne cžėdija kito.

20. Jēy jie plēša po dešinēs, tay kencz’ badā; jēy jie wālgā po kairēs, tay ne priwalgo. Rošnas est mēšq sawo rankōs.

21. Manasse (est) Epraimā, Epra-ims (est) Manasse, ir jūdu abudu priēš Judā. Tame wišame dar jo kērštas ne atsilēidžia, jo ranka dar ištiesta.

10. Pērskryimas.

Neteisjbsės torawone; Ašprionū prapūlimmas.

Bėda rašte: mošitiems, neteiskus ištā-timus dārantiems, ir neteiskus sūdo išprōwijimus rāšantiems;

2. Kad wargštanczujū prowās krai-pytu, ir gwoltā darytu, apšūdiijimūse bėdnujū mano žmonesā; kad nāplēs jū išplēšims, ir siratos jū apgalėtas dalyks tur buti.

3. Kā bewēikšit dienoj’ atlančimo ir nepalaimōs, iš tolo ateinanczōs? pas kā bėgšit pagālbōs jēškot? ir tur dēsit sawo garbę?

4. Kad ne butu palenktā po surišk-taisais, ney ne pulstu tarp ušmuštujū? Tame wišame dar jo kērštas ne at-silēidžia, jo ranka dar ištiesta.

5. Aš bėda Ašsur! kurfai mano kēršto ryškite, ir jū ranka yra lazda mano didžio pāpykio.

6. Aš jū susu priēš žmones, ne wiernay priswerčzenėzus, ir jam pa-lėpsu priēš žmones mano kēršto, kad jūs išplēštu ir išdalytu, ir sumin-džotu jūs, kaip purwus ant ulyczōs.

7. Norint jis ne taip mislij, ir jo širdis ne taip dūmoja, bet jo širdis štow’ išpūstīt, ir išgaikšit ne maš swieto žmonū.

8. Aš jis sako: ar mano waldo-nai ne wiši karālei?

9. Ar Kalno ne kaip Karķemis? ar ne Amat kaip Arpad? ar ne Sa-maria kaip Damastus?

10. Kaip mano ranka surqdo bal-wonū karalyštes, kaczeig jū balwo-nai drutesni buwo, ne kaip tie, kur-rie Jeruzalēj’ bey Samarioj’ yra:

11. Ar aš ne padaryczau Jeruza-lei bey jōs balwonams, kaip pada-rian Samariai bey jōs balwonams?

12. Alle Ponui Diewui atliffus wissus sawo dárbus ant kálno Zion bey Jeruzalej', tay aš atlankysu waisu pasididzójanczo karálaus Asyrioi', ir puikystę jo didzójanczujū ašiū.

13. Todel, kad jis tare: aš tai sawo rankū syla padariau, ir sawo išminče, nės aš esmi išmintingas. Už žemes kittaip perdalijau, ir jų gerybę išplėšau, ir kaip nužėgesis gywátininkus parbloškiau.

14. Ir mano ranka rado swieto žmones, kaip paukščų: lizdą, kad aš wissas žemes sugrėbiau, kaip kiaušei prastotiejie pagrėbjami, kad nieks neį plunksną ne krutta, neį kas snapą n' atwera, arba šnypsčia.

15. Begu kirwis gal girtis prieš tą, kursai jūmi kerta? arba pjūklas stengtis prieš tą, kursai ji traukia? Kaip tas gal girtis, kursai lazda nėša ir pakela, ir taip lengway nešoja, kaip kad mēdis ne butu.

16. Todel Wieshpats Pons Diews Zebaot ušlus ant jo nutukfusu jų dzową, ir jo garbę jis uždegs, kad ta degs, kaip ugnis.

17. Ir šwieša Izrael bus ugnis, ir jo šwentasis bus liepsna; ir uždegs jo erškėčius bey usnis, ir suės su wiena diena.

18. Ir šlowė jo girrės bey jo laužo tur nieku pawiršt, nū dušū iš kunui; ir sugaiš bey prajūs.

19. Kad likusieji mēdžei jo girrės gal paslaidyti but, ir waisis jųs gal parašyt'.

20. Tā čes ušliffiejie Izraelije, ir išgėlbėteji namūse Jokubo, jau ne tikfesis daugiaus tūmi, kurs jųs ištinka; bet tikfesis Ponu Diewu, šwentūju Izraelij, iš tiesos.

21. Likusieji prisiwers, ir mielay, likusieji Jokubo, Diewop', kurs macnus.

22. Nesa norint tawo žmonū, at Izrael, yr kaip žėdrū prie jurū, tazau tur jų likusieji priversti but. Nesa kad gaisinnimas bus apdraustas, teisybe ateina pilnay.

23. Nesa Wieshpats Pons Diews Zebaot, gaisinnimą užleis, ir tazau tą apdraus wissoj' žėmėj'.

24. Todel sako Pons Diews, Wies-

pats Zebaot: nesibijokities Ussuro, mano žmones, Zione gywenantieji, jis tawę lazda ištiks, ir sawo lazdele prieš tawę pakels, kaip Egipte tikfosi.

25. Nesa dar tikt mažumelio rēikia, tay mano nemalōne bey papytims ant jų newiežlibystės galą turrės.

26. Tadda Pons Diews Zebaot ant jo užleis botagą, kaip susimusimme Alidian, ant ūlōs Oreb, ir sawo lazda, kurrę prie jurū wartojo, pakels, kaip Egipte.

27. Tā čes jo našta nū tawo pecū turrės atstot', ir jo jungas nū tawo kállo; nės jungas patręš del rebummo.

28. Jis ateit, i Ujatus, traukias per Migron; jis musterāju sawo abają Alimase.

29. Jie traukias pro šalį musū abajo Gēba; Xama išsigąsta, Gibeat Saulo bėga.

30. Tu dukte Galim, rēš didžū balsu; numanyt Laisa, tu bednoji Anatot.

31. Madmena atsitraut; mieszonis Gēbime pasidrūtint'.

32. Maju wieną dieną pasilieka ma Robe, tay jis sawo ranką pajuddis prieš kálną dukters Zion, ir prieš kálnėli Jeruzalem.

33. Alle štay, Pons Diews Wieshpats Zebaot, šakks su syla nugenės; ir kas aukštay stacijas šlow, nutrumpis, kad aukštieji butu pažėminti.

34. Ir tankioji girre gelejim' bus pakirsta, ir Libanons puls per macnųji.

11. Pėrsstyrimas.

Kristaus bey Jo ewangelijs macis.

Ir ryškėte išsprogs iš kėlmo Isai, ir šakla iš jo šakniēs waisaus neš;

2. Ant kurrōs nusilėis dwase Pono Diewo, dwase išminties bey proto, dwase rodōs bey sylōs, dwase išpašinnimo ir baimės Pono Diewo.

3. Ir jo sūdijimas bus baimėje Pono Diewo. Jis ne sūdis, kaip jo akys mate, neį korawōs, kaip jo ausys gird'.

4. Bet po teisybe sūdis pawargžlus, ir kaip werta bars bednāsus

žemėj. Ir su lazda sawo burnos iš-
tiks žemę ir su kwapu sawo lupū
nužuddys Diewo-nesibijanti.

5. Telsybe bus įsta jo strėnā, ir
tikėjimas įsta jo inkstū.

6. Wiltai gywēs prie erylā, ir
pardelai prie ožū gullēs. Majas wai-
felis weršufus ir įanus lūtus bey
pėnamus galwijus podraugey išgis.

7. Kārwes bey mėškōs ganykloj'
wailšezos, kad jū wailai wienoj'
wiotoj' gullēs; ir lūtai šaudus ės
kaip įauczei.

8. Ir žindams kūdikis žais prie
angiu urwo; ir nutrauktas sawo ran-
kų išiš i ulą basiliško.

9. Niekur ne bus pažeidama ney
pagadinnama ant mano šwentojo
kālno; nēs toji žemę yra pilna iš-
pažinnimo Pono Diewo, kaip jurū
wandenimi aptwita.

10. Ir nusidūs tū czēs, kad ta šal-
nis Isai, kurri stow per karunženkli
šwieto žmonėms, tōs pagonai klau-
sinēs; ir jo atilsis bus garbē.

11. Ir Pons Diews tū czēs sawo
ranką antru kartū ištīs, kad atstan-
kų sawo žmonū atgautū, kas ušlil-
kē nū Ušsyrionū, Egsypcionū, Patros
Murinū-žemēs, Elamitū, Sinear,
Amat, ir nū jurū fallū.

12. Ir pastatys karun-ženkli tarp
pagonū, ir surinks išwarinetūsus Iz-
rael, ir išsklaidinētūsus iš Judo par-
wedinės iš keturū žemēs pasauliū.

13. Ir pawaydas prieš Epraim
pasilāus, ir neprietelei Judo bus
išgaisinti; kad Epraim ne paway-
dētū Juda, ney Juda ne eitu prieš
Epraim.

14. Alle Pilistėnams jie ant kūlo
bus i wāfarus, ir išplēš wissus tus,
kurrie i rytus gywēna. Edom bey
Moab sawo rankas juims po jū
akiū. Wailai Ammon klausys.

15. Ir Pons Diews prakēis fro-
wę jurū Egsypte, ir sawo ranką uš-
lēs ant wandens su sunku sawo
wēju, ir ištiks anas septynes uppes,
kad kerpēs galles pėreit.

16. Ir bus tryis kėl's atstankui
jo žmonū, likusujū nū Ušsyrionū,
kaip Izraelui nusidawe, jiems iš
Egsyptō traukiantis.

12. Pėrskyrimas.

Delawonės-giesmē uš Messiošaus gerabėjstēs.

Tū czēs tu sakysi: delawoju taw,
Pone Diewe, kų papykēs buwai ant
manēs, ir tawo kėrštās nusikreipe,
ir palinkšmini manę.

2. Štaw, Diews yra mano išgā-
nims, aš nustitkciu ir nesibijaus;
nēsa Pons Diews yr mano šyla, ir
mano giesmē ir mano išgānims.

3. Jūs su daugsmu wādeni sēm-
sit iš išganimo šulinio.

4. Ir sakysit tū czēs: delawokit
Ponui Diewui, apsakykit jo wardą,
apreiskit tarp swieto žmonū jo dār-
bą; primikit, kaip jo wardas taip
didey aukštās yr'.

5. Giedokit Ponui Diewui, nēs jis
šlowingay apsirėiškē, tai t'essie žin-
noma wissosa žemēsa.

6. Štukauk ir gārbink, tu gywāt-
ninke žione; nēs šwentas Israelo
didis yr' pas tawę.

13. Pėrskyrimas.

Išpūstijimas Babilonisko walbimmo.

Štitta yra sunkybe ant Babel, kurrę
Jezaiošus, sunus Amazo, regejo.

2. Iškelkit karun-ženkli ant aukš-
tū kālū, šaukit drąsey prieš jās,
pakēlkit ranką, išitraukdikit pro war-
tus kunigailšezū.

3. Uš palėpiau sawo šwentiems
siems, ir pawadinau sawo macnū-
sus ant mano kėršto, kurrie linksmi
mano garbeje.

4. Pra rēkaujims daugybēs ant
kālū, kaip daug swieto, rēkaujims
ney kōkio maišto, susiejusū pagonū
karalysczū. Ponas Diewas Zebaot
rēdo waiskų ant kowōs.

5. Kurrie iš tolimū žėmjū ateina
nū dangaus krašto; be mielay,
Pons Diews pats drauge su pri-
promomis sawo kėršto, pagadinti
wissą žemę.

6. Kaukit, nēs Pono Diewo diena
arty yra; ji ateina kaip išpūstijims
nū Wissogalinczojo.

7. Todėl wissos rankos bus nu-
tirpusos, ir wissū žmonū širdys pri-
sibijōsis.

8. Išgąstis, tūžba ir pėršulai jūs
uipuls, jie ne rims ney kōkia augi-

senti; kīts fitto iššigās; jū weidai ap-
siraudonos ney ugnis.

9. Nēs štay, Pono Diewo diena
ateit baisēy, kērštingay, rūšēcēy, žē-
mē išpūstīt, ir griekiniņkus iš jōs
išgaipinti.

10. Nēsa žwaiždes prie dangaus,
ir jo Orion ne šwiesēy žibba; sāule
tamšēy užreka, ir menū nešwiesēy
šwieceza.

11. Aš swietą aplantysu dėl jo piš-
tummo, ir Diewo-nesibijancūsus dėl
jū newiežlibummo. Ir padarysu galą
didžawimo puikujū, ir puikystę mac-
nujū pažēmisu.

12. Kad wyrš brangėsnis bus už
cystą aukšą, ir žmogus mielėsnis,
ne kaip aukso stuklei iš Opir.

13. Todėl aš dangų pajuddisu, kad
žėmė padrebėti turrės iš sawo wie-
tōs, iš didžio kēršto Pono Diewo
Zebaot, ir per dieną jo kēršto.

14. O ji Babelė bus ney pabaidy-
ta stirna, ir kaip kaimene be kēr-
džaus; kad kožnas sawo žmonump'
pargryš, ir kožnas i sawo žėmę bėgs.

15. Todėl, kad tas cę rąstasis,
bus nudurams, ir kurs cę pribus,
kardu puls.

16. Ir jū kudiķei po jū atia bus
sutrūķiti, jū namai išplėķti, ir jū
moteriķkes apķekjautos.

17. Nēs štay, aš Medus ant jū
pabuddisu, kurrie ney sidabro jėķ-
ko, ney aukso atboja;

18. Bet jaunūsus strėlyčomis
nušauja; ney įywatōs waihaus ne
susimilsta, ney kudiķiū ne czedija.

19. Šittai Babelė, gražausoji
karalyčė, gražiji Kaldeonā pu-
lystė Diewo bus apwersta, kaip
Sodoma bey Gomorra.

20. Kad jau daugias tēn ne bu-
tu gywėnama, ney kas tēnay lai-
tytus, i eilū eiles; kad ney Arabio-
nai tēnay ne darytu budeles, ney
kėrdzei trobėlū tēnay ne pastatyta.

21. Bet Zijim tēnay susitūps, ir
jū namai krebjės Oimais; ir štru-
sai tēnay gywės, ir medinni oķei tē-
nay šolinės;

22. Ir apokai jū paloczjše šauks,
ir smākai linksmosa pillisa. Ir jōs
cēšus wėit prieis, ir jōs dienos ne
užgais.

14. Pērštyrimas.

Babylonā, Assyrionā ir Filistēnā prapūlims.

Nēs Pons Diews Jokubui susi-
mils, ir Izraeli dar tolaus išrinkis,
ir jūs i jū žėmę isodis. Ir šrėtimi
prie jū prišiglaudę namams Joku-
bo philips.

2. Ir swieto žmones jūs priėmę,
nugabės i sawo wieta, kad jūs
namai Izrael laikys žėmėj' Pono
Diewo, per bėrnus bey slugines; ir
apfaltus laikys tus, kurrie jūs ap-
faltus laike, ir ponawōs ant jūs
spāudusujū.

3. Ir tū cēs, kad taw Pons Diews
pažajaus dūs nū tawo apmaudū
bey dejawimū, ir nū sunkiōs pado-
nystės, kurroj' tu bumęs essi:

4. Tay tu tokią pāsaką satysi
prieš karalū Babel, ir tarši: kaip
abelnay sugaišo tas spandikšas, ir
cypje pasilowe.

5. Pons Diews sulauje ryķstę piš-
tujū, ryķstę ponawojancujū,

6. Kurri swieto žmones plāte
didzu kērštu be palowinamo, ir
smarkey ponawojo ant pagonū ir
pērseķtinėjo nesigailėdama.

7. Dabar ben atsiūsis wišsas swie-
tas ir tyšas yra, ir šukauja linksmas.

8. Ir ēgles džiaugias ant tamės,
ir cėdrai ant Libanono (tarydami)
kadangi tu gulli, nieks ne užcit, kurs
mus pakirštu.

9. Pėkla žemay padrebėjo dėl ta-
wės, kaip tu jei priešals ējei. Ji
priķel taw numirrusus, wišsus swie-
to ožus, ir liepja wišsiems pagonū
karalams nū sawo kreslū atsikelt.

10. Kad jie wiši po kīts fitto kal-
bėdami taw safo: tu taipjau essi
ištiktas, lyg kaip mes, ir taw taip
dėstis, kaip mums.

11. Tawo puikystė žėmyn i pėklą
nujenge, drauge su škabėjimu tawo
kanfū. Kandės bus tawo pātalas,
ir kirmėles tawo užlode.

12. Kaip tu iš dangaus išpūlei,
tu gražiji aušrōs žwaiždė? Kaip tu
i žėmę parbloķstas essi, pāgonus iš
sylōs išwārtasis?

13. Juk tu dingojei sawo širdij':
aš i dangų ikopu, ir sawo kreslū

per Dievo įvaigždes aušėjaus patėlsu.

14. Už sėsūs ant kalno susiejinimo prie šalies i šiaurę. Už ušeisu per auštąsės dėbesis, ir prilygsa Auštąsčiaiamjam.

15. Bemielay i pėklą tu nužengi, pašalių dūbės.

16. Kas tamę mato, weizdės i tamę ir žurės: ar tai tas vyras, kuris švietą drėbanti, ir karalyštes wirpančes padare?

17. Kurs gwynėnamą žemę i pūšęzią pawerte, ir jės miestus pargrowe, ir jo sugautūsus ne išleido?

18. Tiesa wissi pagonų karalei poudragey gul, taczau garbingay, kolas sawo namūse;

19. Alle tu pamestas essi nū tawo kopo, nēy paniekinta šakėle, nēy užmuštųjų drabužis, kardu nudurtųjų, kurrie nuženge i pėklės almenų-krūwas, nēy sumindžotas la-wonas.

20. Tu ne kaip jie palaidūs busi; nēs tu sawo žemę supūstijei, ir sawo žmones užmušei; nēs tū nūpertųjų sėklės niekaday ne bus minėta.

21. Priprōwikit, kad jo waitai buta papjanti, dėl nusizengimmo jū tėwū, kad ne patarptu, ney tą žemę palaitytu, ney swietą miestais prikurto.

22. Ir aš ant jū ateisu, sašo Pons Diews Zebaot, ir Babelėj' išgaifisū jū paminklą, jū ušilikrusus, waitū waitus ir gimminę, sašo Ponas Diewas.

23. Ir jūs padarysu dalytu essi ir wandens ējeru; ir išpłosu jūs su išpūstijimo flota, sašo Pons Diews Zebaot.

24. Pons Diews Zebaot pasibadžidams sake: matysi, taipu bus, kaip aš misliju, ir tur pasilikti taipu, kaip aš dumsu:

25. Kad Assur sumuštas butu mano žemėj', ir aš jė sumindžoczau ant sawo kalnū; jeib jo jungas nū jū butu atimtas, ir jo našta nū jū kalno atstotu.

26. Tai tas susimislijims, kurri jis tur ant wissū žemjū, ir tai yra ištiestoji ranka ant wissū pagonū.

27. Nēs Pons Diews Zebaot tai nulėme, kas tai apdraus? ir jo ranka ištiesta, kas jė atkreips?

28. Tame mete, kaip karalus Was pāmierre, tay ta buwo sunkybe:

29. Residzangt tu wissa Pilistėnū žemę, kad ryštė, tamę ištikfusi, sulaužyta; nēs iš žalcio šalniēs išeis basiliškas; ir waitus jū bus žariojas lėkiasis smakas.

30. Nēs pirmgimnusiēji stekojancujū ganyšis, ir wargstantieji be baimės ilšesis; alle tawo šalni aš badu numarrisu, ir tawo likusūsus jis pasmaugs.

31. Kaukit miesto wartai, klyt mieste; wissa Pilistėnū žemę baimės pilna; nēs iš šaukės užeit durmat, ir ney wienintelis yra jū šėtroša.

32. Ir kę pagonū pašlai šę ir tę atšakys? butent: Zioną Pons Diews nūgruntawojo, ir tēnay bėdnėji jo žimnū nūstikfėjimą tarės.

15. Pėstyrimas.

Sunkybe ant Moab.

Šizta yra sunkybe ant Moab: naktij' ateit išgaifinnimas ant Ur Moaboj', jis prapūle. Naktij' ateit išgaifinnimas ant Kir Moaboj', jis prapūle.

2. Jie užeit i Baitą ir Diboną pas altorus, kad werktu, ir kauktu ant Rebo bey Medbo Moaboj'. Wissū gálwos yra nukirptos, wissū barzdos yra nūstustos.

3. Ant sawo ulyczū jie waitkrojoj' šakais apšisautę, ant sawo stogū bey wieskėlū jie wiši kaukia, bewerkdami nukopa žemyn.

4. Esbon bey Eleale flytia, kad tai Jazoj' išgirsta. Todel raudoja ginklais apriedytėji Moaboj'; nēs su jės dūšia ne geray stow.

5. Mano širdis šauk Moaboj', jės išbėgantieji bėga nū treigės karwės iš Zoarui; nēs beedami iš Lujitės, werkia; ir ant kėlo tēnlinkay ant Oronajim, pasikel dejojancujū flykims.

6. Nēs wandens Nimrim nusenka, aša šėns padžūsta, ir žolė pawysta, neygi žėl žolė žaliojanti.

7. Nēs tą lobi, kurri jie surinko,

ir tus žmones, kurrus jie ginklais aprėde, wėda per karstlų uppelį.

8. Kėšmas suktas apy-rubėjuse Moab, jie kaukia iktli Eglaim, ir kaukia prie šaltinnio Elim.

9. Aėš wandens Dimon yra pilni kraujo. Priegtam aėš ant Dimono dar daugiaus užvesu, butent lūtą, ant abbėjų, kurrie išlaityti yra Moaboj' ir ant likusųjų žemėje.

16. Pėrsfyrimas.

Slogos ir prapūlimmas Moabitū.

Aygi! sustit, jūs žemės ponai, tryčų nū Sela iš pušęžės, pas kálną dukters Zion.

2. Alie kaip paukštis paliek, iš lizdo išwároms, taip bus dukters Moab, prie šalies Arnon, šalin traukiančios.

3. Sumislikit gėrą misti, itaisykit prówą, pasidaryt saw pawėsi per pietus, kaip kokią nákti, paslėpt išwarytūsus, ir ne apsatyt beganczūsus.

4. Te randa gaspádą mano išwarytėji; miela Moaba, buł jiems átsarga prieš išgaishintoji; tay spaudikas gálą gáus, puslėlninkas pasiláus, ir pamindžotojis paláus žemėje.

5. Alie krėšlas bus itaisyts iš malonės; kad wiens ant jo sėdės tiesoj', šėtroj' Dowido, ir sudis ir jėškos prówos, ir itaisyts teisybė.

6. Alie mes girdim apie Moabos didžawimą, ji nerėdu didi esant, jog ir jós didžawimą, puikystę ir papytimą, pėreinanti jós sylą.

7. Todėl Moabitėns ant Moabitėno kauks, jie wissį iš wieno kauks. Apdusaus twirtummus Kir-Ureset, wisfay išpūstitus.

8. Aėš Esbon puštu lauku pastoj, wynmedis Sibmoj' pagėdo; pagonų ponai brangiáuses jo šakteles sudaužę, ir atėjo iktli Jaeser, ir traukiasi aplinkų pušęjoj; jų sodinėlei išmėtiti, ir aną šal jurū nugabėnti.

9. Todėl aėš apwerkiu Jažeri, ir wynmedi Sibmoje, ir daug ášarų pralėju dėl Esbono bey Elealės. Aėš (neprietelū) haušsmas i tawo wasarą ir i tawo pjuti ipūle,

10. Kad daugimas ir linksmybe ant lauko paláuja, ir wynkálnūse ne

šukauja, ney šaukia. Ne išspáudza wyno spaustuwėsa; aėš dainoms gálą padariau.

11. Todėl mano širdis gaudžia ant Moabos, kaip kančals, ir mano widurei ant Kir Urės.

12. Tadda bus šinnoma, kaip Moab apilsės prie altorū, ir kaip jis i sawo bažnyčią ejės melsis, ir taczu nieko ne ištaisės.

13. Tai yra, ką Pons Diews tū cėjū prieš Moabą yra kalbėjęs.

14. Alie dabar kalba Pons Diews, ir šako: su trimis metais, kaip samdininko metai yr', gėrybe Moab menka pastos didėj' daugybėj', kad abelnay maž pasiliks, ir ne daug.

17. Pėrsfyrimas.

Suntys ant Damasko, Izraelitū ir Asyriónū.

Gzitta yra suntybe ant Damasko: štay, Damaskas jau ne bus miestas, bet sugruwusū akmenū kruwa.

2. Miestai Uroer bus prastoti, kad kaimenes tén ganysis, kures nieks ne baidys.

3. Ir gloda bus su pillate Epraim; ir karalyste Damasko, ir kas išliktu Syrioj', bus kaip šlowė waitū Izrael, šako Pons Diews Žebaot.

4. Tū cėj' šlowė Jokubo reta bus, ir jo rebus kunas bus palyšęs.

5. Aėš ji bus, kaip kad kas jawū suwalytu, ir kaip kad kas pjutėje warpas glėbju suwalytu, ir kaip kas warpas rinktu pakálnėje Repaim,

6. Ir pjūtis-palais tén pasiliktu; néy alėjaus-mėdi krėzent, kad dwi arba trys ágos pasiliekt aukštay wiršunėj'; arba kad feturi arba penki waisus prie šaklėlū kaba, taria Pons Diews, Izraelo Diews.

7. Tū cėj' žmogus laikysis prie to, kursai ji sutwėre, ir jo ákrys weizdės ant šwentojų Izraelij',

8. Ir ne laikysis prie altorū, sawo rankomis darytųjų, ir ne weizdės ant to, ką jo pirštai padėre, ney ant šwentitū girrū ney ant ábrožū.

9. Tū cėj' jų drutybės miestai bus, kaip pamesta kofia šaka ir šakėle, kurri pamesta buwo waitū Izrael, ir bus pušti.

10. Nės tu užmiršai Dievo, savo išgánimo, ir ne minėjai šios savo drutybės. Todėl tu linksmus čėpus čėpisi, alle tūmi swėtimiems sodinamas šakelės busu idėjės.

11. Sodinnimo čėse tu tiesa to laukši, kad tavo sėkla ankštybay jėltu; alle pjūtij, kad mándėlus tav reikia walyt, i tą wietą turrėsi sopejimą smutnojo.

12. Už beda su daugybe tieko žmonū! kaip jures už, ir žmonū nukimmas sautės, kaip didi wándens uža.

13. Ir mielay, kaip didi wandens umaru plėša, šittai žmones sautės. Ule Jis pabars jūs, tay jie toly pabėgs; ir pėsefkines jūs kaip pelams ant kalnū nū wėjo tropijas, ir kaip dulkėms nū wėtrės nusidąst.

14. Aplink wakarą, štay, yr' išgąstis; ir rytui dar ne atėjus, jau jų nebier. Tai alga mūsų plėšikū, ir dalyks tū, kurrie mūsų turtėli atimma.

18. Pėrštirimas.

Murinū atlankimmas ir prışwertimmas.

Beda tai žemei braškancū sparnū anafal wandenū Murinū žemės!

2. Kurri paslus jurėmis pasuncja, ir iš nendrū padarytais laimais per wandenus pėsiirra. Aueikit, jūs greitėji pašlai, i žmones, sudraštytus ir išplėštus, i žmones, kurrie bjauresni yr', ne kaip jokie kitti; i žmones, kurrie šėn ir tén išmatūti ir sumindžūti yra, kurrū žemę wandenū uppes užimma.

3. Jūs wišši, kurrie ant žemės gywėnat, ir kurrie žemėj' sedit, matytit', kaip karun-ženklis ant kalnū bus pastatytas, ir girdesit, kaip trimittā bus.

4. Nės taip taria man Pons Diews: aš tyks busu, ir žurėsu savo soste, kaip karštis, lytų išdžowinnąsis, neį amars twankė pjūtis.

5. Nėsa pirm pjūtis pages šglis, ir ne išnoskes waisus bežydint padzus, kad štagarus reiks pjautuwais nupjaut, ir wynšakelės išmest ir nukirst;

6. Kad wišlab podraugey turrės palikta but paukščiams ant kalnū, ir žwėrimis žemėj'; kad wasarą paukščei ténay liždus krāutu, ir

žiemą wišsokios žwėrys žemės ténay gullėtu.

7. Tū čės žmones sudraštyticji ir išplėsticji, kurrie bjauresni yr', ne kaip jokie kitti, išmatūti šėn ir tén, ir sumindžūti, kurrū žemę wandenū uppes užimma, dowanū atneš Ponnui Diewui Zebaot, i tą wietą, kur wardas Pono Diewo Zebaot yr', pas kálną Zion.

19. Pėrštirimas.

Išpūšijimas ir prışwertimmas Egepcionū.

Šzitta yra suntybe ant Egepto: Šztay, Pons Diews greitu dėbesu waiodams ateis i Egepto žemę. Tay Egepto balwonai po jo ašlū drėbės, ir Egepcionams širdis pabugs jų kune.

2. Ir aš Egepcionus ant kits kito pakūšisū, kad brolis prieš broli, artims prieš artimą, miestas prieš miestą, karalyste prieš karalyste stėngsis.

3. Ir Egepcionū drąsums tur jųse prapult, ir jų susirodijimus išniekisu. Taddagi jie klāus savo balwonū ir klebon-palaikū ir žynū ir ženklū-išguldytojų.

4. Ule aš padāsu Egepcionus i ranką baisū ponū; ir kėts karālus ant jų ponawos, šalo Wiešpats, Ponas Diewas Zebaot.

5. Ir wandū ežerāse išdžus, priegtam ir uppe nusėks ir prapuls.

6. Ir wandenys išbėgs, kad ežerai prie pylimū bus negillus, ir sausū, ir nendres bey wiškrei podraugey padzus.

7. Ir žolė prie wandenū išdulkės, ir wišsa sėkla prie wandens padzus, ir i niekū pawirs.

8. Ir žwejei apmaudōs, ir wišši mėškėres i wādeni mėtąjie, dejōs, ir tie, kurrie tinklus ant wandens mėta, bus nulūdę.

9. Upgėditi bus, kurrie geras gijas āudza, ir tinklus mėzga.

10. Ir kurrie tātikšus tur, drauge su wišsais, kurrie prūdus už mōkėsti daro, bus apmaudingi.

11. Kunigāiškezei Soan yra glupi, išmintingieji rodininkai Paraōno rotoj' durnais pastojō. Kagi jūs sa-

tot Paraónui: aš esmi išmintingą tūdišis, ir vaiks senū karalū.

12. Kamegi dabar tavo išmintingieji? te apšako jie tav ir te parodo, ką Pons Dievs Zebaot ant Egipto nulėmęs.

13. Alie kunigaikščiai Zoane glupais pastojo, kunigaikščiai Nope priėmė; jie suviliojo drauge su Egiptionais, kampinni akmeni gimminai.

14. Nės Pons Dievs durną dvasę i jų tarpą išlėjo, kad Egiptą suvilioj' wišlė jo darbūse, lyg' kaip girtoklis swyrinėja, bewėmdams.

15. Ir Egiptas nieko ne išprošys, ką galwa arba sūdega, šalys arba tėmū išweikti gal.

16. Tū čes' Egiptas bus nęj moteriskės, ir bijosis, ir nusigąs, kad Pons Dievs Zebaot ranką ant jų tildos.

17. Ir Egiptas bijosis žemės Juda, kad, kas tiktyt tōs minnės, jōs išsigąs, dėl rodōs Pono Diewo Zebaot, kurę jis ant jų sudumojo.

18. Tū čes' penki miestai Egipto: žemės kalbės liejuwju Kanaan, ir prisėks prie Pono Diewo Zebaot; wiens wardu bus Ir Eres.

19. Tū čes' Pono Diewo altorus bus widdurij' Egipto, ir paminklo akmu Ponui Diewui parubėžsė.

20. Kursai bus ženklū ir ludijimu Ponui Diewui Zebaot Egipto žemėj'. Nės jie Ponop' Diewop' šauks dėl spūdženczujū; tay jis jiems šys išgėlbetojū ir mokitojū, kursai jūš išgėlbes.

21. Nės Pons Dievs Egiptionams pažystams bus, ir Egiptionai Poną Diewą išpajis tū čes', ir Jam služis apieromis ir walg-apieromis, ir Ponui Diewui prisizadės ir attesės.

22. Ir Pons Dievs Egiptionus šlogis ir išgydis; nės jie prisowers Ponop' Diewop'; ir jis nusimaldidis ir jūš išgydis.

23. Tū čes' bus wieškelis iš Egipto i Assyrią, kad Assyričiai i Egiptą, ir Egiptionai i Assyrią ateis, ir Egiptionai su Assyričiais Diewui služis.

24. Tū čes' Izrael trėczasis bus

su Egiptionais bey Assyričiais, pėrėjėjomu, ant žemės busencza.

25. Nės Pons Dievs Zebaot jūš pėrėjėnos ir tars: buš pėrėjėnotas Egipte, mano žmones, ir tu Assyri, mano rankū darbās, ir tu Izrael mano dalyks.

20. Pėrskyrimas.

Egiptionū bey Murinū kallejimas.

Tame mete, kaip Tartans i Usdod atėjo, kaip ji pasuntęs buwo Sargon, karalus Assyrioj', ir kowojō priek' Usdod, ir ji laimejo;

2. Tam' patim' cėse kalbėjo Pons Dievs per Jezaiošū, sumu Amoz, ir tave: nuėit, ir nusiwilt' jāką nū sawo strėnū, ir nusiauš kurpes nū sawo kojų. Ir jis padare taipō, cjo nūgas ir bāsas.

3. Tay tare Ponas Dievas: lyg' kaip mano tarnas Jezaiošus nūgs ir bāsas waitščoj', ženklui ir stebulnui tryū metū, ant Egipto bey Murinū žemės;

4. Szittaip Assyriōs karalus nuwarys sugrėbtą Egiptą ir išwarytą Murinū-žemę, jaunus ir senus, nūgus ir bāsus, su atdengta gėda, ant apgėdinnimo Egipto.

5. Ir jie išsigąs ir apgėditi stowės, dėl Murinū-žemės, ant kurrōs pasitittėjo; o wel Murinū-žeme dėl Egiptionū, kurreis jie gyresė.

6. Ir gywāntintai šū salū satys tame cėse: ar tai musū nusitittėjims, kur mes nubėgdawom dėl pagalbōs, kad išwālniti butumbim nū Assyriōnū karalaus? Kaip šwankiey mes ištrākom?

21. Pėrskyrimas.

Suntybe ant Babel, Duma ir Arabia.

Szitta yra suntybe ant pūščzōs pajuros. Kaip wētra iš pētū užit, wišlab apwerczanti, szittaip užit iš pūščzōs, iš baifōs žemės.

2. Kėsa man sunkus regėjims yr' aprėištās. Paniekintojis ateit priek' paniekintojū, puštelninks priek' puštelnintą. Ušitruš kėnay Elam; gulkis aplink jė Madai; aš wišam jo dusawimui gālą padarysu.

3. Dėl to mano strėnos pilnos yra šopėjimo, ir nerimmims nutwėre ma-

ņē, taip koki gimdyšencā; aš tai girdēdams, susīrēju, ir nusiņģstu, tai matydam.

4. Mano hīrdis drēba, baišejims manē nugandino; aš mieloj' naktij' nerimstu del to.

5. Ogi pritaistē stāļ, te sērgia ant sarg-bucio, wālgit, gērtit; pasīkēlit jūs kunigaišņēci, tēpkit sēyda.

6. Aš Pons Diews šittai man šado: eik, pastellok sargā, kurfai apsidairytu ir apšakytu.

7. Ule jis mato raitelus joiant, ir wajoiant, ant širgā, asilū ir werbludā, ir dičey besirūpindams ant to daboja.

8. Ir lūts šautia: Wiešpatie, aš stowju sarg-butij' wiššadōs dienōj', ir ant sawo sargybēs eimi kas nakti;

9. Ir štay, tēn ateit wiens, bewažodams ant wešimmo, tas atšakydams tare: Bābēle pāle, ji pāle, ir wišši jōs balwonū abrozai yra parblošēti i šēme.

10. Mano miels šlojimme, ant kurrio kullu! Kā aš girdējes esmi iš Pono Diewo Zebaot, Izraēlo Diewo, tai jums apšakau.

11. Šizta yra suntybe ant Dumo: Man šautia iš Seir: sarge, naktis ar jau baigēs; sarge, naktis ar jau baigēs?

12. Ule sargas tare: norint rytmetis ateit, taczau naktis bus. Norint jūs klāusiat, taczau wēl sugryšit ir wēl klāusite.

13. Šizta yra suntybe ant Arabiōs: Jūs giroj' gwyēšit Arabiōj', ant kēlo ties Dadanim.

14. Aškit ištroskusiems wandens priekšais, jūs, kurrie gwyēnat šēmēj' Tema; pasūlikit dānōs bēgantiems.

15. Aša jie bēga del kārdo, beje del nūgo kārdo, del itemptōs strēlyczōs, del dičio kāro.

16. Aš taipo Pons Diews man taria: dar wienu mētū, taip samdinoko mētai yr', tur wiša šlowē Res dar pasibaigt.

17. Ir liksusujū strēlcū kārhytiū Rēdare tur mažaus buti; nēsa Pons Diews, Izraēlo Diews, tai kalbējes.

22. Pērsēyrimas.

Seruzale apgulta, Sēbna parbloštas, Ešialim pawabintas.

Šizta yra suntybe ant regējimo pakalnēs: Rasgi jums nusištko, kad wišši taip ant stogū uzbēgati

2. Tu buwai pilna škambimmo; miestās žmonū pilnas, linkšmas miestas. Tawo uzmūstieji ne kārdu uzmūsti, ir ne mušije numitre.

3. Bet wišši tawo žalnerū wyresnieji strēlnyczōs del pabēgo, ir sugāuti yr'; wišši, tawije rāstieji, sugāuti yra, ir toly pabēgo.

4. Todel aš šakau: atstokite nū manēs; dūkite man graudžey werk; nesiprocawokit, manē palinkšmint, del iškūstijimo dukters mano žmonū.

5. Aš yra diena maišto, ir sumindzojimo ir sumišimmo nū Wiešpaties, Pono Diewo Zebaot regējimo-pakalnēje, del pakasimmo murā ir rēkawimo prie kalno.

6. Aš Ešlam šēn trāukias su seidokais, wešimmais, žmonėmis ir raitelis; ir Kir atbližga su štydais.

7. Ir nusišdūs, kad tawo iškinktos pakalnes bus pilnos wešimnū, ir raitelai apstōs wartus.

8. Tay uždanga Juda bus atdengta, kad matytas bus tā cēs šarwas, girrōs troboj'.

9. Ir jūs matysite daug iškruwimmū miesto Dowido, ir turrēsit wāndeni žemesname prude sujēškot'.

10. Jūs ir buttus Jeruzalēj' suškaitysit, berods jūs buttus iškardysit, murus padrutit.

11. Ir padarysit perkasā tarp abbiejū murū, nū wandens šenojo prudo. Taczau dar ne žurit ant to, kurfai tai dāro, ir ne wēiždit ant to, kurs tai dirba iš tolo.

12. Todel Wiešpats, Pons Diews Zebaot, tā cēs uššaukdis, kad werk: tu ir raudotu, ir apsisistustu, ir šakais apsiwilktu.

13. Kacžey jiems dabar, štay, wiens tišt dzaugšmas ir linkšmybe, jāczus pamušt, awis papjaut, mēšōs wālgit, wyno gērt, (ir tarat:) bewalgykim ir begerkim, juš rytoj' mirsim.

14. Tai po aušū. Pono Diewo Ze-

baot aprėikšta. Matysit, bau jums bus atlėistas šittas perėjgimmas, it mirštant, sako Wiešpats, Pons Dievs Zebaot.

15. Szittaip sako Wiešpats, Pons Dievs Zebaot: eik i widdn pas štarbininką Sebną, kurs ant dwáro statyts, ir kalbėl jam:

16. Ką tu čę weiki? Kieno tu effi, kad čjonay saw kápą išlapodini, kaip kursai sawo kápą aukštay išlapodin', ir kaip kurs sawo namus iloj padarydin?

17. Sztay, Pons Dievs tawę išmes, kaip antay drúts koki parbloškia, ir tawę apšers.

18. Kiste ratęjos tawę lyg kaip kulką ant placės žemės; ténay tu mirti, ténay brangieji tawo wejimai pasiliks, apgedinimui namų tawo pono.

19. Ir aš stumsu tawę nū tawo garbės wietės, ir iš tawo šlužmės aš tawę atstatysu.

20. Ir tū čęš aš šauksu sawo tarnui Eliakim, Elzio sunui.

21. Ir ji aprėdysu tawo sermėgą ir jį apjūsu tawo jūsta, ir tawo mąci i jo ranką dūsu, kad jis tėwu butu tū, kurie Jeruzalėj' gywėna ir namū Juda.

22. Ir raktus namū Dowido uždėsu ant jo pecū; kad jam atrakinant, nieks ne užrakitu, jam užrakinant, nieks ne atrakitu.

23. Ir ji per winni ikalsu i drutą wietą; ir tur gaut' garbės krėslą sawo tėwo namūse.

24. Kad ant jo kabinta butu wissa šlowė jo tėwo namū, waikū ir waikū-waikū, wissi maži ryšėlei, podraugey ir gerimū saikėlei ir wissokiū krūnū žaislai.

25. Tū čęš, sako Pons Dievs Zebaot, tur winnis atimta but, kurri drutoj wieto' kyšo, kad sulūštu, ir pultu, ir jo našta prapultu. Aš Pons Dievs tai sako.

23. Pėrsšyrimas.

Tyrus išpušitas ir iš naujo padubawotas.

Szitta yra sunkybe ant Tyro: Kaukit jús ašrutai Tartėšaus; nės jis išpuštėts, kad ney jokios trobės tenay nier, ir ney wiens tén ne trau-

fias; iš žemės Ritim jie tai ištirs.

2. Gywatinkai sallū nutillo; kup, čei Zidono, kurrie jures pėrtelėdawo, pripildidawo tamę.

3. Ir kas waikū prie Sior bey jawū pawandenij' augdawo, atgabėnta buwo jopi didzu wāndenim; ir tu buwai pastojęs pagonū kupčystės wieta.

4. Tu beje galli išsigast Zidon! nės jures, ir pati twirtybe prie jurū sako: aš nėščia ne pastojau; aš ne gimdziau; taip aš ne auginu jaunikaiczus, ir ne užauginu mergaites.

5. Lyg kaip išsigando, apie Egiptą girdeđami, šittaip ir išsigas, kaip apie Tyrą išgirs.

6. Pėrsiškėit i Tartėšn, kaukit, jús sallosa gywėnantieji!

7. Beggu tai tas jūšū linksmasis miestas, kursai sawo senystės dėl girdawos? jo kijos ji toly nuwes, swiete bastytis.

8. Kas tai sudūme ant Tyro, karal-wainikšus išdalijancio? jo kup, čei kunigaiškę, ir jo kromininkai šlowingiausieji žemėj.

9. Pons Dievs Zebaot šittaip sumisljo; kad pasilpnitu wissą puikumą to linksmojo miesto, ir niekinamus padarytu wissus šlowingūsus žemėj.

10. Bėgt per sawo žemę, kaip twānas, tu jurū dukė; čę ne biera jau ney jokios jostės.

11. Jis ištiese sawo ranką per jures, ir išgandina karalystes. Pons Dievs palėpia ant Kanaan, kad išgaishinti batu jės macnieji.

12. Sačydams: tu jau daugiaus ne busi linkma, tu gėdiškay prispāustoji merga, tu dukė Zidon. Kėlks, ir trāukis i Rittim! Bet ir ténay ne rasi atilsės.

13. Wey žėme Kaldeonā, kurrie (pirm to) ne buwo žmonū pulkas, Ušurs iš jū puštynę padare, drutas sawo koryčas tenay pastate, ir jū paloczus pargrowe, kad wislab su žėme butu sulygita.

14. Kaukit, jús ašrutai Tartėšaus! nės jūšū macis išpuštita.

15. Tū čęš bus ušmiršta Tyro septynes dešimtis mėtū, pačol wiens

Karalus gyws gal buti. Ule po septynū dėšimts metų, bus Tyras kėškū-giesmė apgiedotas.

16. Įmėis kankles, wāiškezo aplinkuy miestė, tu užmirštoji kėškė, pažāist geray ant strunū ir dainoš drąsey, kad tawes wēl butu minnėta.

17. Nės po septynū dėšimts metų Pons Diews Tyrą wēl aplankys, kad jei wēl atgryštu jōs kėškės alga, ir kėškāutu su wissomis karalystėms ant žėmės.

18. Ule jo kųpcystė ir kėškystės alga bus Ponui Diewui pašwesta; ne bus tai i skarbą rinkta ney pašameta; bet tie, kurie po akiū Pono Diewo gywėna, jo taworą turės, kad walgis ir priwalgis, ir gėray aprėdyti bus.

24. Pėrskyrimas.

Išpūstijimas įpūstės žėmės.

Sztay, Pons Diews padaro žėmę tufęzą ir pūstą, ir parwercz', kas toje yr', ir išklaidinna toj' gywėnancjus.

2. Ir klebonui taip nusidāst, kaip žmoniems; ponui kaip bėrnui; župo nei kaip sluginei; pardūdanczam, kaip pėrkanczam; pažyczijanczam kaip žyczijanczam; skolinjanczam kaip skelanczam.

3. Nėsa žėmė bus tufęza ir išplėšta; nės Pons Diews tai kalbės yra.

4. Žėmė yra warginga ir pagadinta; swiets pakūsta ir pagenda; wprausieji žmonū tōs žėmės eit mažyn.

5. Žėmė nėsmenta nū jōs gywatinnū pastojō, nėsa jie pėrjeng' istātimą, ir pėrkreipja prisatimus, ir pāmeta amžinąjį suderėjimą.

6. Todėl prakėikims ēda žėmę; nės jie tai upelna, kurie toje gywėna. Todėl padžusta žėmėj' gywėnantieji, kad maž žmonū išliekti.

7. Swiečas wyms prapūla, wymėdis nutroškta, ir wissi, kurie iš širdiės linksmi buwo, dusāju.

8. Bubnū linksmyme swencza, kuka-wimas pasidžiaugiancjujū pasibaige, ir kanklū linksmyme tur gālo.

9. Ne dainoja wyno gėrdami; ir gėras gėrimis yra kartus tą gėrentiems.

10. Tufęzas miestas yra sugrānts,

wissi buttai yra užrakiti, kad ney wiens i jās ne ieit.

11. Skundzasi dėl wyno (stokojimo) ant ulyczū, kad wissa linksmymbė prapūlusi, wissas palinksminims ne bėšqs.

12. Wiens išpūstijims miestė pašilikto, ir miestō wartai stow nelankomi.

13. Nėsa šittai p dėstis toj' žėmėje, bey tūse žmonėsa, kaip kad alėjans mēdis nusktintas, kaip kad kas pašuy renta, wyną jau suwālus.

14. Jie sawo balsą pakėlę gārbina ir šūkāju nū juriū šėnlinė, ant šlowės Pono Diewo.

15. Taygi šlowikit Poną Diewą daubosa; jurū sallosa, wardą Wiespaties, Pono Diewo Izrael.

16. Nės girdim laupšės giesmes nū swieto krāsto, ant garbės teisāmujam. Ir aš turu sakyt: alle kaip aš taip lėsas? alle kaip aš taip lėsas esmi? Bėda man, nės paniekintojei paniekina, beje paniekintojei paniekina.

17. Todėl užeit ant jūsiū, toj' žėmėj' gywėnancjujū nūgāstis, dūbė ir wirwė.

18. Ir norint wiens išbėgtu išgandinnimo rėkšmą girdėdams, tay taczau i dūbė ipuls; jey jis iš dūbės išėina, taczau žabāngė bus sugānts. Nės langai iš aukšto atwėrti, ir žėmės gruntawones drėba.

19. Ne gėray bus tai žėmei, ney wiens dāikts jei ant gėro sekis, ir sugrās.

20. Žėmė swyrinēs nėy girtas, ir bus pagrėbta nėy šėtra; nėsa jōs nusidėjims jė spāudzia, kad tur puliti, ir ne gal staczia išlikti.

21. Tā czej' Pons Diews atlančys aukštāsus pulkus, aukštay esancjus, ir karalus žėmės, ant žėmės esancjus.

22. Kad jie surinkti bus i wieną ryši dūben, ir užrakiti bus apkalime, ir po ilgam cēsui wēl atlančyti butu.

23. Ir mėnū apsiraudonos, ir saule gėdėsis, kad Ponas Diewas Sebaot karalumi bus ant kāno Zion ir Jeruzalėj', ir po akiū sawo senujū šlowej'.

25. Pērstyrimas.

Dešawone nā praplatinnimā Kristaus karalystēs.

Pone Diewe, tu ešsi mano Diews, aš tawē šlowinu. Uš laupsinu tawo wardā, nēs tu darai dywus. Tawo apšiemimmai iš senowēs yra wierni ir teišus.

2. Nēs tu pawerti miestā i ašmenū : krowā, tā drutāji miestā, kad wienoj' krowoj' gul; swetimujā palloczu, kad jau daugiaus ne butu miestu, ir niekadōs ne butu pakurtas.

3. Todēl gārbin' tawē macnus žmonū pulks, miestai macningū pagonū bijosi tawēs.

4. Nēs tu ešsi prastujā syla, wargdienū syla prišpaudoj; pribeža nū wētrōs, pawēsis priēš twankā, smarčininkams smarčaujant, kaip wētra priēš sēnā.

5. Tu pašēmini swetimujā sautėjimā, kaip karšti sausoje wietoj; kad twankas smarčininkū wynšakes pagadintu, ir dēbesei taczau pawēsi dātū.

6. Ir Ponas Diewas Zebaot wišiemis žmoniems padarys ant šo kalno rēbjē čėsni, čėsni čyšto wyno, rēbummo, smāginū, wyno, kurreme nier' mēliū.

7. Ir jissai atstatys nū šo kalno apšidengimā akiū, kurrūm' wišis žmones apdengti yr', ir tā ušklode, kurre wišis pagonai ušlōti.

8. Nēsa jis smerti prarys amžinay. Ir Wiešpats Pons Diews, + ašaras nū wišū wēidū nušlostis, ir nukels šalim darčumma sawo žmonū wišsosa žēmēsa; nēsa Pons Diews tai yra sašes.

* 1 Kor. 15, 55. + Apreiš. 7, 17.

9. Tū čēs sašys: štay, tas yra mušū Diews, kurrio laukiam, ir jis mums gēlbēs. Tai tas Pons Diews, kurrio laukiam, kad dzaugtumbimēs, ir linksmi butumbim jo išgānime.

10. Nēsa Pono Diewo ranka stow ant šitto kalno. Alle Moab po šām bus sukulta, kaip šaudai sukullami, ir kaip miešlas.

11. Ir jis sawo rankas iššēs, i

pāti jū tarpā, kaip plaukiāsis išsišēcja plaukti; ir jū puikystē nužēmis drutybē sawo rankū.

12. Ir aūštātūsus apšancāwimus jūšū murū palēks, pašēmis, ir i dulkes parblošē.

26. Pērstyrimas.

Parāginimās šwento surinkimo, Diewui beboje nusiitēti.

Tū čēs toliā giesmē giedōs žēmēj' Juda: mes turrin drutā miestā; murai ir pylimai yra neapgalimi.

2. Utwērkit wartus, kad icitu teišieji žmones, kurrie wiera apšaugoja.

3. Tu wis išlaikai pakājus pagal tikrā pašadėjimā; nēs tawim nusiitēkim.

4. Todēl nusitēkēkit Ponu Diewu amžinay, nēsa Pons Diews yr' āla amžinay.

5. Ir jis palēkia aūštāy gywēnanczus, aūštāji miestā. Jis pašēmina, ir mielay ji parstumja i žēmē, kad dulčēsa gul.

6. Kad jis šojomis sumindzojams, beje šojomis wargdienū, kulnimis prastujū.

7. Alle teišojo kēlas yra tikras, teišujū tākā tu tikrā padarai.

8. Nēsa mes laukiam tawēs, Pone Diewe, ant kēlo tawo teišybju, širdiēs iššiilgimmas stow ant tawo wardo, ir ant tawo atsiminnimo.

9. Iš širdiēs aš tawēs geidzu nateže, priegtam šu sawo dwase manije aš anšty tawēšpi bundu. Nēsa kad tawo teišybes žēmēj' žinamos, tay šwieto gywatinkai išmōksta teišybē.

10. Alle norint Diewo : nesibijantiems malone pašilijama, taczau jie nesimošinna teišybēs, bet tiktay pikto daro žēmēj' teišujū; nēsa jie ne mātō Pono Diewo šlowēs.

11. Pone Diewe, tawo ranka yra paduštinta, to jie ne rēg'; alle kad tai ne rēgēs, tay jie apgēditi bus kēršte ant žmonū; priegtam tu jās ugnimi, kurre tu sawo priēšmininkus sudėgini, sudėgisi.

12. Alle mums, Pone Diewe, itai iši pakājus; nēs wišlab, kā mes atliekam', tai tu mums ešsi dāwēs.

13. Wiešpatie, mušū Diewe, fitti

tiesa ponai wiešpatiuo ant musū be tamęs; alle mes tacjaus tikt tamęs mename, ir tawo wardo.

14. Smertelnieji ne išlikto gyvi, mišiniai ne vėl prisikels; nės tu jās atlankiei ir išgaishinnai, ir nieku pavertei wissq jū paminklq.

15. Alle tu, Pone Diewe, tolyn eini tarp pagonū, tu wis tolyn eini tarp pagonū, išrodai sawo šlowę, ir iškanki toly, ikki swieto kraštū.

16. Pone Diewe, kad bėda randasi, tay jėšto tamę; kad tu jās baudi, tay jie nerimdami šautia.

17. Lygey kaip nėsęja, tojau gimdyšenti, nerimsta, rėkia sawo pėršulše; taip ir mums nusidāst, Pone Diewe, po tawo atū.

18. Čę ir mes laukiamės, ir nerimstam, kad wos atšikwėpteram; ir tacjau žemei ne galim gėlbėt, ir gywatinkai žemės ne nor atgimti.

19. Alle tawo negywieji bus gyvi, ir su (sawo) lawonu kėsis. Pabyškut ir girkut jūs, kurrie po žemę gullit; nės tawo rassa, yra rassa žalojancio lauko, alle žemę negywuja tu parwerši.

20. Aueikit, mano žmones, i sawo kamaras, ir ušakikite durris po sawę; pasislyptities mązq atkės mirkšni, ikki kerkstui pėrcinant.

21. Nės štay, Pons Diews išeis iš sawo wietės, atlankyti nelabumą gywatinkū tās žemės ant jū, kad ta žeme parodis jū kraujq, ir ne tolaus paslėps toje pasmaugtūsus.

27. Pėrskyrimas.

Diewo subas ant wissū puskėninkū dwasiklės wynyędės.

Tū čęs Pons Diews atlankys su sawo kėtu, didzu ir drūtu kėrdū taip tq Lewiatanq, kurs išilgas žaltys, taip ir tq Lewiatanq, kurs susisuktęs žaltys yra, ir pasmaugs smakus jurosa.

2. Tū čęs bus giedota apie wynkalni gerausojo wyno:

3. Aš Pons Diews, sergni ji, ir wėik atdėklinu ji, kad ne butu pasigėsta jo lapū, aš ji apšėrgėsu dieņq ir nakti.

4. Diews ne pyksta ant manęs. Aš, kad su usnimis bey erškėčeis

man butu karaut! tay i jās ižęs ant wienės krowės jās uždegzau.

5. Jis manę išlaikys mano šyloje, ir pakąjy man padarys, pakąjy jis man tacjau padarys.

6. Tacjau tai ateis, kad Jokubs išisknys, ir Izrael žydės bey žalūs, kad swietq waisumis pripildys.

7. Juk jis ne mušiams, kaip ji jo neprietelei muša, neygi ne pasmaugiams, kaip ji jo neprietelei pasmaug.

8. Bet su miera tu jās sūdiši, ir palėidi, jās apsmūtijęs sawo aštru wėju, butent ryto wėju.

9. Todėl per tq griekas Jokubo pasilāus, ir tai ta nauda iš to, kad jo griekai atimmami yra tame, kad jis wissus altoraus ākmenis padaro, kaip ākmenis i pėlenus sutrintus, kad ney jokie šwentiti mėdzei ney ābrozai daugiaus ne pasiliekt.

10. Nės apmūrīts miestas tur negywenamas but, grašiejį buttai pamesti ir paslikti, kaip kokia pustyne, kad wėrshukai tēnay ganyšis ir ilšėsis, ir tēnay atžalėles nukės.

11. Jū šakėles iš sausummo lūš, kad moters atėjusos jomis ugni prakurs. Nės jie yra žmones neišmānq; todėl jiems ir ne susimils tas, kursai jās lėidės, ir kursai jās sutwėrės, ne bus jiems malonus.

12. Tū čęs Pons Diews wėtys nū wandens kranto i' Egipto, uppėlio; ir jūs waisai Izrael busit suwalyti, po kės fitto.

13. Tū čęs bus trūbita diddė trubā; tay ateis prāpālieji žemėj' Ašsur, pamestieji žemėj' Egipto, ir melsis Pono Diewo ant šwentojō kālno Jeruzalėj'.

28. Pėrskyrimas.

Suntybe karaliskės Juba bey Izrael.

Bėda puikamjam karāliškam wainiskui girtuaj iš Epraim, pawytusam žiedui, jōs grašosės šlowės, kursai stow aukštay ant rėbjōs daubōs tū, kurrie iš wyno swyrinėj'.

2. Štay, drūts ir macnus nū Pono Diewo, kaip ledđū wėtra, kaip iškādijās āras, kaip wandenū užtwinnims nerėdu išwerjenczā, ūėidzamas i žemę per newalę.

3. Kad puikūsis wainiskas gir-

tujā iš Epraim šojomis butu sumindzūtas.

4. Ir pawytestis dziedas jōs gražosēs šlowēs, kursai stow aufštay ant rēbjos daubōs, bus lygey kaip kas išknotsta pirm wāsarōs, kōktai pagenda, kad dar matai prie sawo šakeliū kabant.

5. Tū czeš Pons Diews Zebaot bus gražu wainiktū, ir brangu wainiktū liksušemsiems sawo žmonū;

6. Ir promōs dwase tam, kursai sed' promoj', ir syla tiems, kurrie iš lowōs pareina prie wartū.

7. Priegtam ir šittie iš wyno padūko, ir swyrinėj' iš drūto gērimo. Nės abbieji ir klebonai ir prārakai padukę iš drūto gērimo, wyne nuslende; ir swyrinėj' iš drūto gērimo, jie yra durni prarakawime, ir iškūmija promōs padarimus.

8. Nės wissī stalai pilni yra wēmalū, ir dardummo wissūse kampūse.

9. Kurrigi jis pamokis išmānimaj? Kurri jis dās pėrmānyt šojoni? Attrauktiems nū pieno, tiems, kurrie nū krūczū nutraukti.

10. Nės (jie sakō:) liepš šēn, liepš tēn, liepš šēn, liepš tēn; lauk czonay, lauk tēnay, lauk czonay, lauk tēnay; šicze kielq, tēnay kielq.

11. Geray, kalbēs jis kartq lupomis pamegšcjoanczomis, ir kittu liežuwu šiemis šmonēms, kurriems dabar šittai pasakoma:

12. Šittai turrime atilsies, šittai pailsiejie atgawinnami, šittai nutylama; ir taczau ne nor tokios šojoniēs.

13. Todel jiems ir Pono Diewo šodis toks bus: liepš šēn, liepš tēn, liepš šēn, liepš tēn; lauk czonay, lauk tēnay, lauk czonay, lauk tēnay; šicze kielq, tēnay kielq; kad nuėdami atbullay puls, sulūš, i wirwes ipainūti ir sugauti bus.

14. Togidel girdekkit Pono Diewo šodzio, jūs išjūktōjei, kurrie ponawojat ant šū žmonū Jeruzalėj' esanczujū.

15. Nėsa jūs šakot: mes su smer-timi suderejima, ir su pekla šinne padarēm; kad kōksai twānas užeit, tay mus ne tropis; nės mes melq

saw per prybėgą, ir newiernystę saw per atšargą pasidārēm.

16. Todel taip šako Wieszpats Ponas Diewas: štay, * aš Zione gul-dau gruntinni atmēni, bandytą at-mēni, brangu kampinni-atmēni, drus-tay patwirtintą. Kas i ji tēl, tas ne pabėga. * Mat. 21, 42. Rym. 9, 33.

17. Ir aš promą padarysu maczau: šnurū, ir teisybę swarczu; tay leddai netiktąję prybėgą pawarys, ir wandenys tur atšargą panešt:

18. Kad jūšū suderejims su smer-timi iširtu, ir jūšū šinne su pekla ne ištessētū. Ir twānas užtwindams jūs sumindzjos; kaip wēl jis užeis, jūs paneš.

19. Jey ateit rytmetij', tay te bus rytmetij'; taipojau, ar ateitu dieną arba nakti. Nėsa pagundimas tiktay pamokin' ant šodzio dabotis.

20. Nės lowa taip ankšta, kad joje ne galli gulleti, ir užklo das taip trumpas, kad jame reik susirešt'.

21. Nėsa Ponas Diewas pasikēls, * kaip ant kalno Prazim, ir kēršys, + kaip dauboj' Gibeon; kad sawo darbą darytu swētimu budu, ir kad sawo procawojimą darytu kittu budu. * 2 Jom. 5, 20. + Joz. 10, 11.

22. Togidel pamēskit sawo apjūsimą; kad jūšū pānczos ne pastotu kētesnes; nės aš girdeju pagadinnimą ir baigimmą, kurs nū Wieszpatiēs, Pono Diewo Zebaot, bus per wissą swietą.

23. Dēkit i ausis, ir girdekkit mano balso; dabokities, ir klausykkit mano kalbōs.

24. Beggu laukininkš sawo dirwų nepalāudams aria, kartoja, arba dirba šejimmui?

25. Ar ne taip yra? Kad jissai kaip reiktia tą idirbēs, tay tassai barsta wittes, ir imeta kimmelus, ir šėja kwieczus bey miežus, wis-laggi katrul jis nor, ir ruggius i sawo wietą.

26. Šittai šojnij' jūs ir jū Diews per teisybę, ir pamokinna jūs.

27. Nėsa willei ne efczomis kul-lami, neygū ne lēidzams wejimmorāts ant kimmeliū, bet willei yra išbloškiami su lazda, ir kimmelei su lazdele.

28. Jāmai tiktai kullami, kad iņ jū dāna butu; ir ne abelnay ī nieta futulla, kad jās wešimmā-rātais bey arkleis ištulla.

29. Toktai taipojau daroma Pono Diewo Zebaot; nēs Jo sumisljimas yra dywnas, ir Jis tā flo-wingay išteſſa.

29. Pērsfyrimas.

Jeruzale bus iſpūstā, ir pagonai Diewop' prišwērs.

Bēda Uriel, Uriel, tu mieste ābažo Domido! Jūs mētū dienas laišot', ir ſwentes ſwenzate.

2. Ule aņ tā Urielā ibausu, kad nulūdes ir nuwargēs butu; ir turrēs jis man but titras Uriel.

3. Aēs aņ abajā statysu aplinē tawē, ir igandisū tawē apstatimais žalnerištāis, ir pylimus aplinē tawē pildisū.

4. Tadda turri tu nušēminta but, ir iņ žēmēs kalbēt ir iņ dulkū sawo kalbā marmēſi; kad tawo balsas bus nēy kokiō žynio iņ žēmēs, ir tawo kalba iņ dulkū ſnibždes.

5. Ir daugybē tawē iſbarſtancujā tieka bus, tieka maſinteles dulkēs, ī daugybē ſmarfinintū, kaip pellaī laſtanti; ir tai umay wēit tur but.

6. Aēs tu buſi atlančyts nā Pono Diewo Zebaot, ſu wētra ir žēmēs padrebėjimu, ir didžū perkunā growimu, ſu wēſulu ir ſu baiſeis ārais, ir lēpſnomis ſuēdancjōs ugniēs.

7. Ule kaip naktiēs-regėjims ſapne, taip tur but daugybē wiſſū pagonā, prieſ Urielā beſiprieſijancujā, draugē ſu wiſſu jū waiſtu ir pylimu ir kurrē jī gandina.

8. Aēſa lyg kaip iſālfēſis ſapnoja, buſ wālgas; alle pabydus, jo duſia dar tuſezia; ir kaip iſtroſkēſis ſapnoja, buſ gēriqs; ir pabydēs apalpēs ir iſtroſkēs yr: ſittaip tur but daugybē wiſſū pagonū, prieſ kālņ Zion ſaraujancujū.

9. Upſiſtōkit paſtyrē, ir pērsigāſtit, apmarkušomis ačimis buſit girti, ta-

czau ne iņ wyno; ſwyrinēkit, taczau ne iņ druto gērimo.

10. Aēs Pons Diews jums dwāſę ſunkaus miego ipyle, ir juſū ačis užwēre; juſū praratus ir wyreſnāſus, podraug' ir rēgētojus, jis apjeſdino.

11. Kad jums wiſſū (praraktū) rēgėjimai bus nēy žodzei uſpecwētū kokiū knygā, kurras jēy kas dātu wienam ſtaityt moſanczam, ir ſačytu: praſau, ſtaityt tai; ir jis tartu: aņ ne gallu, nēs yra užpecwētitos.

12. Urba, lyg kaip kad jas dātumbi ſtaityt ne moſanczam, ir ſačtumbi: ben paſtaityt tai; ir ans tartu: aņ ne moſu ſtaityt.

13. Ir Pons Diews ſako: * todel, kq ſie žmones manęp' artinas sawo burna, ir sawo lupomis manę gārbin'; alle jū ſirdis toly nā manęs yr', ir manęs bijoſ pagal žmonū priſačimus jū moſinamus;

* Matt. 15, 8.

14. Todel ir aņ ſu ſeis žmonėmis dywnay daryſu, dywnū dywnauſey, ir reczauſey, kad iſmintis jū iſminčingūjā prapultu, ir iſmānims jū protingūjū apječits butu.

15. Bēda tiems, kurrē paſlēpti nor but Ponui Diewui, sawo apſiēmimmā ſlapidami, ir sawo weikalus tamſoj' laiſo, tarydami: kas ma-to mus? ir kas pačyſta mus?

16. Kaip jūs taip pērwerſti eſte? lygey kaip kad podzaus molis miſlitu', ir koks rykas ſačytu apie sawo miſtrq: jis manę ne padare; ir ryks darytas tartu apie sawo podzq: jis manęs ne pačyſta.

17. Geray, dar tikt maſumelio reikia, tay Libanon dirwa paſtos; ir dirwa per girrē bus roſūta.

18. Aēs ī tā czeſq kurtinieji iſgirs žodzus tū knygū; ir aklujū ačys iņ neſwiefōs ir tamſybēs rēgēs.

19. Ir bėdnieji wel dzaugmā turrēs iņ Pono Diewo, ir žmonū wargēdieniē linſmi bus iņ Szwentojo Izraelij'.

20. Kad ſmarfininkams galas bus, ir apiſktojų gloda, iſgaikſinti bus wiſſi tie, kurrē bunda, bėdōs padaryti;

21. Kurrie žmonės ir grieką iweda
kozonimis, ir to tyko, kursai jās pa-
bara wartasė, ir mėlais prapuldin'
teisųji.

22. Todėl safo Pons Dievs, Abra-
omą išgėlbėjėsis, Jokubo gimminei
sittaip: Jokubs ne tur daugiaus ir
gėdą ieit, ir jo wėidas ne tur dau-
giaus gėdėtis.

23. Nėsa kad jie matys sawo wai-
kus, mano rankū darbū tarp jų,
tay mano wardą šwentis, ir Šwen-
tąji Jokubo šwentis, ir Dievo Iz-
raėlo bijosis.

24. Nėsa kurrie klajojancę dwasę
tur, protą priims, ir žaunei pasi-
mokidis.

30. Pėrskyrimas.

Ant Dievo, ir ne ant sutwėrtū daitū reit
pastiltėtis.

Weda waitams atsispyrusiems, safo
Pons Dievs, kurrie be manęs susi-
rodij', ir be mano dwasės užstojim-
mą jėškė, kad grieką griekui pridėtu.

2. Kurrie nusitautė i Egiptą, ir
mano burnos ne klausa, kad pasi-
drūtintu su macė Paraono, ir ussi-
dengtu po pawėsū Egipto.

3. Nėsa Paraono macis tur jums
ant gėdės buti, ir užstojims po pa-
wėsū Egipto ant apjūkū.

4. Jū kunigaiškezei tiesa buwo Soa-
ne, ir jū paslai iškato i Anesą.

5. Alie taczau jie wissi tur i gėdą
ieit dėl žmonū, kurrie jiems nie-
kam ne tinką, neį pagalbai, neį kit
kam ant naudės, bet tiktai gėdai
bey apjūkui.

6. Sžitta yra sunkybe ant žwėrtū,
i pėtus trankianczųjū, kur lutū bey
lutėnū yr', beje angijū ir žerplojan-
czū, lėkianczū smakū, žemėj' smut-
kūs ir nerimimmo. Jie nėsa sawo
lobi ant asilaiczū nugaros, ir sawo
skarbus ant werbludū kuprū, pas
swieto žmones, kurrie jiems nieką
ne macij'.

7. Nės Egiptas yra niekai, ir jo
pagėlbėjims yra noprėsnas. Todėl
aš apie tai sittaip sakau: Kaaba prie
to tyka sėdės.

8. Tągi nuėjės parasyf jiems tai
ant tobyczės, ir iženklit i knygas,

kad tai pasiliktu neperstojenczėy i
amjū amjus.

9. Nėsa jie žmones nepaklusus, ir
waitai mellagei, kurrie ne nor klau-
syf Pono Diewo istatimo;

10. Bet safo regėtojams: jūs ne
turrit regėt, ir regėjimū turrintiems:
jūs ne turrit regėjimāsę regėt ti-
krąji pamokslą. Bet sakytit mums
šwelney, regėkit mums pramones;

11. Užstotit iš kėlo, sukkities nū
tako, te laujasi musip' Šwentasis
Izraėlije.

12. Todėl Šwentasis Izraėlije
sittaip safo: Kadangi jūs ši žodi at-
mettat, ir tiskities nūpertummu ir
sawwalnyste, ir tūmi stėngiaties:

13. Tay bus jums sittas netik-
kums nėį plyšys aukšto muro, kad
pradėd' braskėt, kurs umay iš ne-
žimijū igruwa ir sutruškina.

14. Kaip antay kad pūds sudaus-
šiams, kursai sukullams, ir jo ne cė-
dijama, sittaip, kad iš jo stuktia
neį šukėlę ne randa, kurroje ugniės
parnėstumbei nū kāmino, arba wan-
dens pasėntumbei iš kullinio.

15. Nės taip safo Pons Dievs,
Šwentasis Izraėlije: kad jūs tylė-
tumbit, tay jums gėlbėta butu; tylė-
dami ir laukdami jūs druti butum-
bit. Alie jūs ne norit.

16. Ir tarat: nė, bet ant žirgū
pabėgim; (todėl beginėsit) ir ant
žowadninkū josim; (todėl jus tie, kur-
rie jus wėja, pawys.)

17. Nėsa jūšū tūkstantis bėgs
wienam wienintelui bārant; mie-
lay, penkiū dėl, jūs wissi bėgsit,
ikfi pasiliksit, kaip stėbas aukštay
ant kalno, ir kaip karūn-ženklis ant
kalnelo.

18. Todėl laukia Pons Dievs, kad
jums malonus butu, ir kėlasi, kad
jums susimiltu; nės Pons Dievs
yra sūdo Dievs; geray wissiems, jo
laukiantiems.

19. Nėsa žmones Zion Jeruzalėj'
gywės; tu ne werksi. Jis taw ma-
lonus bus, taw šaukiant, atsilieps
taw, kaip wėik išgirs.

20. Ir Pons Dievs dūs jums
smutnybėj' dūndos, ir priespaudim-
me wandens. Nės jis tawo moki-
toji jau ne dūs daugiaus šallin

bēgti, bet tawo ātys matys tawo mōkitoji.

21. Ir tawo ausys girdēs jodi nūz tamēs ušpatalij' bešafanti: štay, (tikras) kēlas, tām eiti', kittur ney po dešinēs ney po kairēs:

22. Ir jūs nešwentais padarysit sawo apsidābritus balwonus, ir aulso drabujus sawo ābrozū; ir jūs šal lin messit, kaip bjauresjus, ir sašysit jiems: laukan.

23. Tay jis tawo sēklai, kurre i dirwā sešes eši, lytaus dūs ir dūnōs iš dirwōs priewašaus, ir to abelnay pilnay. Ir tawo banda tadda ganyšis placzōj' lankoj'.

24. Jāuczei ir kummelei, kurre dirwā igywenā, cysšay maišyto abrakō ēs, išwētito su wētykle bey su gēlda.

25. Ir ant wišū aukštā kalnā, ir ant wišū aukštū kaukarū tekēs pērdalytos wandenū srowēs, czešē didžio susimūšimo, kad koryczos parwirs.

26. Ir mēnēšna bus kaip sūnlēs šwiesums, ir sūnlēs spindulys septynē tiek šwiesēšnis bus, ne kaip dabar; tū czeš, kad Pons Diews sawo žmonū žaiždā apriš, ir jū ro-nas išgydys.

27. Štay, Pono Diewo wardas ateit iš tolo; jo kerkšas dēga, ir labay sunkus; jo lūpos yra didžio kerkšto pilnos, ir jo liežuwis nēy suēdanti ugnis.

28. Ir jo kwāpas nēy wandens patwinnims, i kasko sēkenczo, (kad) iškwojoti pagonai, i jiems sugaištant ir swieto žmones kamanomis jū bur-noj' šēn ir tēn wartyu.

29. Tay jūs giedosit, kaip nak-cze šwentōs kokiōs diendōs, ir iš širdiēs dzaugšities, kaip su wamz-dzu einant Pono Diewo kalnōj', ālōsp' Izrael.

30. Ir Pons Diews sawo šlowin-gā balsā dūs išgiršt, kad matyta butu jo ištietsoji ranka, su kerkšijan-czu grumdimmu, ir su liepsnomis ugniēs suēdanczōs, su stulpais, su sunku lytum', ir su leddais.

31. Kēs Assur nusigās iš Pono Diewo balso, ji su ryškite plākančio.

32. Kēs ryškite perdēm pėreis ir

gėray tropis, kad Pons Diews jē ant jo ušwēs, su bubnais, ir su kan-klėmis, ir wišur priekš jās karāus.

33. Kēs dūbē iš wakar diendōs pri-taisyta, beje, toji ir karalui gatawa, gana gilli ir platti; ir šittoj' (pēklōs) dūbėje ugniēs bey malkōs pilnay yra. Pono Diewo pūtims jē ušdegš, kaip sērōs srowē.

31. Pėrsštyrimas.

Niekinga Egiptionū pagalba, laimejimas priekš Assyriūnū.

Bēda tiems, kurie nueit i Egiptā, dėl pagalbōs, ir tikšis žirgais, ir nusitit karo-wejimmais, kad jū daug yra, ir raitelis, todėl, kā jie labay druti; ir ne laikos prie Šwen-tojo Izraelij' ir nieko n' atboj' Pono Diewo.

2. Alle jis yra išmintingas, ir nepalaimā atwēda, ir sawo žodžus ne kreipja, bet kēsis priekš nela-bujū namus, ir priekš pagalbā pil-tadējā.

3. Kēs Egiptas yra žmogus, ir ne Diews, ir jū žirgai yra kuns, ir ne dwafē. Ir Pons Diews sawo ran-kā išties, kad pagalbininkš klupinkē-tu, o pagēlbētasis pulstu, ir wiši iš wiēno prapultu.

4. Kēs šittaipt tare man Pons Diews: lyg kaip lūtas, ir jauns lūts rēkia ant sawo plėšimmo; kad kerdžū daugums priekš ji šaukia, tay jis jū šaukimmo ne išsigāsta, ir ne atboja jū daugummo: šittaipt Ponas Dievas Zebaot nužengs kārūt' ant kálno Zion, ir ant jo kau-karōs.

5. Ir Pons Diews Zebaot Jeru-zalē apdengs (kaip paukščiai dāro sparnais) užstos, išgēlbēs, czejan ap-gis, ir išganyš.

6. Užgryškit, jūs waikai Izrael, kurie toley atšistyrēt.

7. Kēs, tū czeš kōžnas sawo auk-sinus bey sidābrinnus balwonus at-mēs, kurrus jūms jūšū rankos buwo padarusos griekui.

8. Ir Assurs tur pult', ne wyro-kārdū, ir tur suēstas but ne žmo-gaus kārdū; o tačau kārdō dėl bēgš, ir jo jaunims wyriškās cze-žininkū pastos.

9. Ir jū ūla iš baimės šallin trauksis, ir jo wyresnieji karun-ženklis dešy bėgs, šako Pons Dievus, kurs žione ugni, ir Jeruzalėj kaminą tur.

32. Pėrsfyrimas.

Paslaikanti palaima Kristaus karalystės.

Sztay, karalus karaląus, teisybę iprowit, ir kunigaitščzei wiešpatąus, prowas wartoti.

2. Kad kietwiens bus nėy nū wė-jo apsaugotasis, ir nėy nū skaudaus lytąus pasleptasis, nėy teškajie wandenlei išdžuwosoj' wietoje, nėy pa-wėsis diddės ūlės saušoj' žemėj'.

3. Ir rėginczujū atys ne apjėldi-sis; ir klaušytojū ausys dabosis.

4. Ir nėsiaugojentiejū išmoks pro-tą; ir meškėnanczujū liešuwis grei-tay ir czystay kalbės.

5. Jau ne bus glupasis daugiaus wadintas kunigaitščzu, nėy godusis ne šauktas wiešpatim.

6. Nės glupas apie netiklumą kalba, ir jo širdis dumoja ant ne-palaimos, kad klastą iprowitu, ir sašytu apie Poną Diewą ne wierną pamoklą, jeib dušeles išalkuses iš-badedintu, ir trokštantiems gėrimą draustu.

7. Nėsa godingojo waldimmas yra wiena iškada; nės jis išranda klastas, pagadit bėdnūsus newiernais žodžeis, kad jam reik wargdienio promą kalbėt.

8. Ule kunigaitščzei kunigaitščzams tikras mislis turrės, ir pagal tas elgis.

9. Kėlkities, jūs puikioses župones, girdekit mano balsą, jūs dukters, taipo be baimės esanczos, dekit i ausis mano kalbą:

10. Pėrcis mės ir kėlos dienos, tay drebėsit jūs be baimės esanczos; nės ne bus wyno suwalims, neygi rintimmo bus.

11. Ausigąsit jūs puikioses župo-nes, drebėsit jūs be baimės esanczos; artinasi išrėdims, nūginims, ir strėnū apjūsims.

12. Apraudotos bus dirwos, ir mielay mielosos dirwos, waisingiejū wynmedzei.

13. Nės ant dirwos mano žmonū

erškėzei bey dagei žels; priegtam ant wissū linksmybės buttū linksmame mieste.

14. Nės palloczei bus palikti, ir žmonū pulkas mieste wienystėj, kad koryczos bey pil-šancos amžinomis ūlomis pastos, ir žwėrimis ant džaugs-mo, kaimenėms ant ganyklės.

15. Jt tam czėsui, kad ant mustū bus išlieta dwasė iš aukštybės. Taygi tadda puščzia pastos dirwa, ir dirwa per girrę bus rožuta.

16. Ir proma puščzoi' gywės, bey teisybe ant dirwos laikysis.

17. Ir teisybės waisus bus paką-jus, ir teisybės nāuda bus amžina tykla bey bebaimė;

18. Kad mano žmones pakajaus namūse gywės, gywatofa bebaimės esanczofa ir puikame atilsių.

19. Ule leddai bus žemyn pagal girrę; ir miestas anšai pakalnių bus pažėmintas.

20. Gėray jams, kurrė wissur pa-wandenyse sėjat; nėsa ténay jūs galit užleikt kofas jāuczū ir asilū.

33. Pėrsfyrimas.

Assyrionai prawartyi; Jeruzale apsaugota.

Ule bėda taw, tu puštelinke; ar dingai, kad tu ne busi išpuštits? ir tu niekintojau, ar dingai, kad tu ne busi niekints? Kad tu išpuštijimą busi pabaiges, tay ir tu busi išpuštits; kad tu niekinimą busi pabaiges, tay ir tawę niekis.

2. Pone Diewe, but mums malonus, nės tawės mes laukiam'; but jiems per pėti kas rytą, prieg-tam ir mums išgānimu czėse prie-spaudės.

3. Te bėga swieto žmones dėl di-dzio maisto, ir te išklysta pagonai, taw pasiūkštinant.

4. Tay jūs užgrėbs, kaip kofū plešimną, kaip žogai užgrėbjami, ir kaip wabalai pabaidomi yra, kad ant jų ušėina.

5. Pons Dievus yra iškėltas, nės aukštyste jis gywėna; jis žioną pripilde sudū ir teisybe.

6. Ir tawo czėse bus wieros, ir waldzia, išgānims, išmintis, protingyste; Pono Diewo baimė bus jo škarbas.

7. Sztay, jū pašlai rēšia laukė, pašėjus angėlai grandžey werf', (tarjdami:)

8. Takkai yra pūsti; ney wiens jau daugiaus ne waišfėzoj' wiesfėlu. Jis ne laiko nėy derėjimą nėy žodi; jis atmetta miestus, ir ne atboja žmonū.

9. Žėme apmaudingay raudoja; Lis banon stow bjaurey sūlappots; ir Saron lygus yra laukui, ir Basan bey Karmelis ne gywėnamas.

10. Dabar aš fėlsūs, taria Pons Diews; dabar aš pašifėbsu, dabar pašiaufėjisū.

11. Szaudais sawim netuštū waišfėzoj'at, ruggienas jūs auginnat; ugnis jūs suės su jūšū drašummu.

12. Nėša swieto žmones lyg kaip kalės bus sudėginti; kaip antay eršfėczus nukirstus ugnimi uždega.

13. Taygi jūs dabar girdekit, jūs tolymieji, kę aš esmi daręs; ir jūs arty esąji numanyfit mano sylę.

14. Griekininkai Zione nusigando, drebėjims newiernus ištikto (ir tara:) kas yra tarp musū, kurs galėtu prie sudancjōs ugnies gywėnti? kasgi iš musū prie amžindos liepsnōs gywėntu?

15. Kas teisybėj' waišfėzoja, ir kalba, kas teisu; kas neteisybės nekencza bey godummo, ir sawo rantas atraufia, kad dowanū ne imtu; kas sawo ausis užkėmsa, kad kraujo kaltybū ne girdetu; ir sawo akis užmerkia, kad ko piktō ne matytu;

16. Tas aukštībėj' gywes, ir ūlos jo pillis ir apginnimas bus. Jo dūna jam dūdama, sawo wandeni tur jis iš tiesōs.

17. Tawo akys kėrdas matys jo grojybėje. Žėmę tu matysi praplatintę.

18. Kad tawo širdis labay pašidywidama sakys: "kame dabar raštemokiteji? kame rodininkai? kame užweizdai?"

* 1 Kor. 1, 20.

19. Priegtam tu žmonū drutujsū ne matysi, žmonū su kalba ne atfėliama, furri ne pėrmanoma, ir su liežuwiu, ne aiškėy kalbanczu, kurlai ne išmanomas.

20. Žurėk, Zion, i miestę musū pašminėlo, tawo akys matys Jeruzalę, be baimės šėtra, ne šalim kalama,

turrōs winys niekad ne tur ištraufėtos but, ir ney wiens jōs wirwju ne tur sutraufita but.

21. Nėša Pons Diews macnus tēnay prie musū bus, ir platus wandens perkassai bus; kad per jās ne eis ney joks waroms afruts, ney afrutėlei su irklais waromi, tēn ne iškėts.

22. Nėša Pons Diews yra musū sudzia, Pons Diews musū mokitojis; Pons Diews musū kėrālus, tasfai mus gėlbtū.

23. Tė itemp jie sawo wirwes, taczau ne laikys, taipojau ney karunėlę ant masto ne užfė. Tadda daug brangū išplektū dāiktū išdalyta bus, kad ir šlubbieji išpleš.

24. Ir ney wiens gywātninks ne sakys: aš ne gallu; nėša žmones tēnay gywėnantieji turrēs griekū atleidimę.

34. Pėrstyrimas.

Diewo kėrtas prieš wissus neprietelus.

Ekrit šėn, jūs pagonai, ir girdekit; jūs swieto žmones, klausykit; žėme te gird', ir kas toj'; žėmės apškritumas, podraugey su jo želmenu.

2. Nėša Pons Diews supykės ant wissū pagonū, ir labay kėrši' ant wisso jū pulko; jis jās prakėts ir ant pamušimmo padūs.

3. Ir jū užmuštieji bus pamesti, kad jū lawonū smarwe pašikėls, ir kalnai jū krauju srowēs.

4. Ir wissas dangaus pulkas supūs, ir dangus bus surėstas, kaip gromata; ir wissas jo pulkas pawys, kaip antay lāpas pawysta prie wynmedžio, ir kaip sudzuwes lāpas prie pyg-medžio.

5. Nės mano kėrdas dangui' girtas; ir štay, jis nušengs ant Edom, ir ant žmonū prakėktū, korawonei.

6. Pono Diewo kėrdas yra kraujo pilnas, ir dužias iš rėbummo, iš kraujo tryczū bey ošū, iš ingstū tauktū awinū; nės Pons Diews pamušimę laižo Bazroj', ir diddi pašmaugimę žėmėj' Edom.

7. Tay medinni jāuczei drauge su jeis turrēs žėmyn eit, ir weršei drauge su pennėtaišeis jāuczeis. Nės jū

žėme prigers kraujo, ir jū žėme nutys iš rebummo.

8. Nės ta diena yra Pono Dievo atkeršijimo diena, ir užmoėjimo mėtās, pasitiekijent dėl Zion.

9. Tay jū uppelei pawirs i pikti, ir jū žėme i sėrą, beje jū žėme pawirs i dėganti pikti,

10. Kuršai ney diena ney nakti ne išges, bet amžinay jōs dumai kėlis; ir i eilū eiles bus pūsta, kad nieks ne eis per jė amžinay.

11. Bet baublei bey ežei jė laisys; apokai bey warnai tėnay gywės. Nės jis trauks per jė šnūrą matininkū, kad ji pūsta pastotu, ir šwinną mėtojimo, kad negywėnama butu,

12. Kad jōs wiespaczei wadinti butu wiespaczei be žėmės, ir wissi jū tunigaiškei galą turrėtu.

13. Ir erškėdzei užaugs jōs paloczūsė, dilgėles bey usnys jōs pilėsė; ir bus smaktū buttas bey štrausū gannykla.

14. Tay podraugey bėginės kėiunes bey baifos žwėrys, ir medinni ožei kėts kittą sutiks; aitwars tai-pojau tėnay nakwinay bus, ir sawo atilši tėnay rąs.

15. Baublys taipojau tėnay lizdą kėauštisis, ir padės bey perrės ir išperrės po jū pawėsu; taipojau ir linges tėnay susirąs.

16. Jėškofitgi knygosā Pono Die-wo, ir štaityti; ney jōkio tū ne bus ne rąsta; neygī ne pasigendama ney šio ney to; nės jis yra per mano burną išakąsis, ir jo dwasė yr tai sutaitanti.

17. Jis dūst burtą ant jū, (žwėrū ir girrōs paukšcū) ir Jo ranka išdaliā (nėy su) miera tarp jū, kad toje gāuna dalykus amžinay, ir toj pasiliekt i eilū eiles.

35. Pėrštyrimas.

Palaimingos dienos.

Alle pūšezia ir negywėnamoji žėme bus linkma, ir laukai dzaugsmė stowės, ir žydės kaip lelijos.

2. Žydės, ir dzaugsmė stowės wifofiamė šukawimė ir pasilinksminnime. Nės Libanono šlowė jei dūta, apredims Karmelio bey Sarono.

Jie mato šlowę Wiespaties, aprėdinimą mūsų Dievo.

3. Padrutikit paisluses rankas, ir atgawinkit kielus swyrinėjancius.

4. Sakytit širdims nusiminnusoms: pasidraškkit, nesibijokit; štay, jūšū Diewas ateit ant atkeršijimo, Diewas, atdūdąsis ateit, ir jums gėlbės.

5. Tadda aklujū akys bus atwertos, ir kurtinujū ausys bus atdarytos. Matt. 11, 5. 15, 30.

6. Tadda šlubbieji šokinės, kaip elnis, ir nebilkū liejumis gėrbis. Nėsa wāndens pūšczoj' šėn ir tēn tekės, ir uppes laufūsė.

7. Ir kur pirma sausa buwo, prūdai stowės, ir kur išdžuwė buwo, tur šaltinnei but. Kur pirma žalczei gullejo, tur šiens ir nėndres bey wiskrei stowėt.

8. Ir tėnay wieskellis bus, ir kėlas, kurs wadinnams bus šwėntkellis, kad ney wiens necyřtas jūmi ne waiřkejos; ir tas pats jiems bus, kad ant to waiřkejotu, kad ir paikieji ne klaidinėtū.

9. Tėnay ne bus ney jōkio lūto, ir ney jōks drąskąsis žwėris sawo šoją ant jo uždės, ney tėnay bus rąsts; bet drąsey be baimės tėnay bus einama.

10. Jėgėlbetieji Pono Dievo atgryř, ir i Zion pareis su šukawimu; amžina linksmėbe bus ant jū galwōs; linksmėbe ir dzaugsmas jās nutwėrs, ir šepėjims bey dusawims turrės atstot'.

36. Pėrštyrimas.

Saneribs apgul Jeruzalė.

Ir nusidawė keturoliktamė mėtė karalaus Iřkijo, traukėsi aukštyn karalus Ařsyrijoj', Saneribs, pried wifsus padrutitūsus miestus Judo, ir iweikė jās.

2. Ir karalus Ařsyriōs atsunte Kabsakė iš Latis i Jeruzalė, pas karalū Iřkiją su didžu žalnėrū pulku. Ir jis stojės arty wāndens-rūrōs aukštėсноjo prudo, prie kėlo arty dirwōs krosininko.

3. Ir išėjo pas jį Eliakims, Iřkijo sunus, dwaro užweizdas, ir Sebena, rařtininks, ir Joa, Ařsapo sunus, nusidawimū rařytojis.

4. Ir Kabsake täre jiems: ben sa-
lytit Istijui: šittaip taria diddisis
karalus, Ušyriods karalus: kas tai
per pasistengims, kurrām tu pas-
sitiffi?

5. Man ding, tu dādi pērsikalbēti,
bet dar rodōs ir šylōs turri ka-
rātū? Šimigi pasitiffi, kq nā manēs
atšokai?

6. Begu tiffies ana sulūšuse nen-
drinne Egipto? Kurri, jey kas je
pasiremja, jam i rankā ilenda, ir
je pērstwerbja. Taip padāro Pa-
rao, Egipto karalus, wiššiemis jāmi
pasitiffintiems.

7. Ir jey man wēl nori saſyt: mes
pasitiffim Wiešpaczui, sawo Die-
wui? Urgi tay ne tas, kurrio aukš-
tybes bey altorus Istijas atmete
šalin, ir sake Juda bey Jeruzalei:
ties šom altorum turrit melstis?

8. Šiškai, susižinnot su mano wieš-
patim', Ušyriods karalum': aš taw
dāsu dy tūkstanczų širgū; parodiš,
bau suraši tarp jūšū, ant jū jōti
galinczū?

9. Kaiſgi tu iškliši po akiū wieno
žalnerū wyršno, mažašujū šlužau-
ninkū wieno, mano wiešpaties? Ir
tu pasitiffi Egiptu, dėl karo-wēšim-
mū bey raitelū?

10. Priegtam, beggu dingai, manę
be Pono Diewo šen usitraukusi i
šę žemę, je išpūstīt? Ir mielay,
Pons Diews tare man: traukis aukš-
tyn i šittą žemę, ir išpūstīt je.

11. Alle Eliakims, ir Sebena, bey
Joa tare Kabsakui: ben kalbēt su
sawo tarnais syroniškay, nēs mes
tai gēray pērmanom; ir ne kalbēt
žydiškay su mumis, tiems žmonėms
begirdint, kurrie ant muro yra.

12. Tay tare Kabsake: begu din-
gai, mano wiešpati manę atsuntusi
pas tawo wiešpati arba pas tawę,
toliū žodžū kalbēt; ir ne daugiaus
pas tūs wyrus, ant muro sėdinczus,
kad jie drauge su jumis sawo pa-
cų mėšlā estu, ir sawo myžalus
gertu?

13. Ir Kabsake stowėjo, ir labay
haute žydiškay, ir tare: girdekīt
žodžius didžjojo karālaus, karālaus
Ušyriods.

14. Taip sašo karalus: nesidiskities

per Istiją suklastoti, nēs jis ne gal-
jus išgēlbēt.

15. Ir te ne pērkalb' jus Istijas
Ponu Diewu saſydam: Pons Diews
mus išgēlbēs, ir šis mieštas ne bus
dāts i rankā karālaus Ušyriods.

16. Ne klausyt Istijui, nēs taip
sašo karalus Ušyriods: priimkit ma-
no malonę, ir išeikit laukan ma-
neš, tay jūs kožnas sawo wyn-mē-
džio ir pyg-mėdžio walgisit, ir iš sa-
wo šullinio gērsit;

17. Išli aš atėjęs jus nugabėsu
i žemę, kurri kaip jūšū žemę yra, i
žemę, kurroj' ruggiū ir šaldaus wy-
no yr', i žemę, kur dānos ir wyn-
kalnū yr'.

18. Te ne pērkalba jus Istijas,
saſydam: Pons Diews mus išgēl-
bēs. Beggu ir išplėše pagonū die-
wai kožnas sawo žemę iš rankōs ka-
rālaus Ušyriods?

19. Kame diewai Umat bey Ur-
pad? Kame diewai Separwaim? beg-
gu jie Samarią išgēlbejo iš mano
rankōs?

20. Kōšai wišū diewū šū žemjū
sawo žemę išgēlbejo iš mano ran-
kōs? Kad Pons Diews turrētu Je-
ruz-łę išgēlbēt iš mano rankōs?

21. Alle jie tylėdami jam nieko ne
atsake; nēs karalus buwo liepęs ir
sakes: ne atsakykit jam nieko.

22. Tay atėjo Eliakims, Istio su-
nus, dwāro ušweįšdas, ir Sebena,
raštininkš, bey Joa, Ušapo sunus,
nusišawimū rašytojis, rubais iplėš-
tais, ir apsake jam žodžus Kabsake.

37. Pērstyrimas.

Saneribo waistas ant Istijo malbds pa-
muštas.

Alle karalus Istijas tai išgirdes,
iškėše sawo rubus ir žukū apšiau-
tęs iėjo i Pono Diewo namus.

2. Ir pasunte Eliakimā, wyršniji
ant dwaro, ir Sebenā, raštininkā,
su wyresneišeis kunigais, žikais ap-
sisautusūs, pas prarakā Jezaiošū,
sunnū Amozo,

3. Kad jie jam saſytu: taip sašo
Istijas: Tai yra diena priepau-
dōs, barrimmo ir bluzn'jimo; ir
lygey taip yra, kaip kad kudikē

artinasi gimdimui, ir niera syls pagimėti.

4. Kad ben Wiešpats, tawo Dievas, girdetu žodžus Kabsake, kuri jo wiešpats, Ussyrijs karalus, suntes, bluznit' gywaji Diewa, ir kolot sittokeis žodžais, kaip Wiešpats, tawo Diews, girdėjo. Irgi tu Diewop' šautumbei už atstantą dar bėsanczui.

5. Ir tarnai karalaus Istijo atėjo pas Jezaiošų.

6. Alle Jezaiošus tare jiems: taip sakykit sawo wiešpacui: Pons Diews taipo kalba: tu nesibijokis tą žodžų, kurrus girdėję, kurreis manę wai-kai karalaus Ussyrijs išdarke.

7. Sztay, aš jam sitta dumą padarysu, ir jis tur ko išgirst', kad wėl atgalos trauksis i sawo žemę, ir prapuldisu ji kardu jo žemėj'.

8. O kaip Kabsake atgryžo, rądo jis Ussyrijs karalų be karaujanti prieš Libną, nės jis buwo girdėjęs, ji nū Latis šallin atsitraūtiusi.

9. Nės atėjo kalba apie Tiraką, Muriną karalų, sakant: jis išėjo karant su tawim.

10. Ir jis tai išgirdęs, sunte palus pas Istiją, ir sakydino jam: Sakykit Istijui, karalui Juda, sittaip: te ne suwilloj' tawę tawo Diews, kurrūm nusitiki, tarydams: Jeruzale ne bus dūta i ranką Ussyrijs karalaus.

11. Sztay, tu girdėję, ką Ussyrijs karalai padare wissiems swieto žemėms, ir jas prapulczui priskyre; ir tu turrētumbei but išgelbetas?

12. Beggu ir pagonū diewai tas žemes išgelbėjo, kurras mano tėwai sugaišimno, butent Gosan, Aran, Kezep, ir waitus Eden Telassare?

13. Kame karalus iš Amat bey karalus iš Arpad, ir karalus miesto Separwaim, Ena bey Iwa?

14. Ir kaip Istijas sitta gromatą nū pašlū buwo gawęs ir skaitęs, užėjo jis i namus Pono Diewo, ir išsplėte ję po akiū Pono Diewo.

15. Ir Istijas pasimelzdams Pono Diewo, tare:

16. Pone Diewe Zebaot, tu Izraelio Diewe, kurs tu sedi aukštay ant Kerubim. Tu wiens esi Diewas

ant wissū swieto karalyščų; tu dangy bey žemę padaręs essi.

17. Pone Diewe, prikriep sawo ausis ir ben girdė; Pone Diewe, atwėrk sawo akis ir ben žūrė; ben girdėk wissus žodžus Saneribo, kurrus atsunte išdarčyt gywaji Diewą.

18. Tai tiesa, Pone Diewe, Ussyrijs karalai pūstas padare wissas karalyštes su jų žemėmis;

19. Ir jų diewus i ugni imete; nėsia jie ne buwo diewai, bet žmonū rankū dārbas, mēdis bey atmū, tie prapūle.

20. Dabargi, Wiešpatie, musū Diewe, gelbėk mus nū jo rankos; kad wissos swieto karalyštes ištirtu, tawę wieną esanti Poną Diewą.

21. Tay Jezaiošus, Amozo sunus, nusunte pas Istiją, ir sakydino jam: taip kalba Wiešpats, Izraelio Dievas: ką tu manę meldei dėl Saneribo, Ussyrijs karalaus,

22. Tay yra tai, ką Pons Diews apie ji kalba: merga, dukte Zion paniekim' tawę, ir įskiasi tawęs, ir dukte Jeruzale krata gālwą pastų tawę.

23. Koki tu išdarkei ir bluznijei? ant ko tu balsą pakėlei? Ir pakelli sawo akis prieš šwentąjį Izraeliję?

24. Per sawo tarnus tu išdarkei Poną Diewą, ir tarri: aš aukštyn traukiaus su daugybe sawo karo-wėsimū ant wiršaus kalnū, prie šalies Libanon; ir jo aukštūs cedrus pakirtau, podraugey su jo išrinktomis ēglėmis, ir wiršūm' i' galo išlėkau, pas hę girrę ant žemės.

25. Už kassiau ir gėrau wandenus, ir sawo padais išdžowinau wissus kawojamus wandenus.

26. Alle ar ne girdėję, kad aš sennosa gadynosa sittaip padariau, ir iš senowės sittaip išprowijau, irgi dabar dar sittaip dariau, kad druti miestai sugrāujami i atmenū kruwas?

27. Ir jūse gywenantieji silpni pastotu ir nulūdę, ir saw gedos rąstu; ir nęy lauko žolę pastotu, ir nęy žolę daržowe, kaip šiens ant stogū, kursai padžūsta pirmi neng išnoksta?

28. Alle aš paįystu tawo gyweni-

ma, tawo išėjimma, ir iėjimma, ir tawo dukumma prieš mane.

29. Kadangi tu prieš mane duksti, ir tawo didžiamis aukštyn užėjo i mano ausis, aš taw rinkę ant tawo nosės užmausu, ir brizgilą i tawo snukstį, ir tawę tūm' kėllu wėl sugrąžiu, kurrom tu atėjęs esi.

30. Ir tai taw tēssie žėnklu: walgil' ši mėta, kas sumindžūta; antrą mėta, kas iš sawės auga; trecią mėta' sėtīt' ir pjauktīt', apsodiktīt' wyna kalnus, ir walgikit' jų waisū,

31. Nės išgėlbėtėjį namū Juda, ir kurrie pasiliekt, dar wėl po sawim iššaknys, ir wiršuy sawės waisaus nės.

32. Nės iš Jeruzalės dar išeis, kurrie išliktė, ir išgėlbėtėjį, nū kalno Zion. Tai padarys atkeršijims Pono Diewo Sebaot.

33. Todėl taip sako Pons Diews apie karalū Asyriods: jis ne tur ieit i ši miestą, ir ney wienods strelods ne tur i tą išaut, ir ney wiena skyda ne tur prie to iškakt, ir ney joki pylimą ne tur aplink tą pilt'.

34. Bet tū kėllu, kurru jis atėjo, tur pargryšt; kad i ši miestą ne ieitu, sako Pons Diews.

35. Nės aš ši miestą ušstofu, kad tą išgėlbėczau dėl sawės, ir dėl sawo tarno Dowido.

36. Tay išėjęs angelas Pono Diewo užmuše Asyriodū abaze šimtą tūkstančū, ir aštūnis dešimtis bey pentis tūkstančius wyru. Ir rytmeti' jiems kėlantis anksty, štay, wissur pilna gullėjo wienū negywu lawonū.

37. Ir Asyriods karalūs Saneribs, kėlėsi, šalin traukės, ir wėl pargryžo namon, ir pasiliktō Niniwėj'.

38. Ir nusidawė, jam meldziantis namūse Nistok, sawo Diewo, užmuše jį jo sunu du: Adrameleks bey Sar Ezers kardu, ir jādū pabėgo i žemę Ararat. Ir jo sunus Assar Uddon karalumi pastōjo i jo wietą.

38. Pėrskyrimas.

Išlijo smertiška siaga, pagalba, ir Diewo laupė.

Tū cēs * Išlijas smertnay apsirgo; ir atėjo pas jį praradas Jezaiošus,

Amozo sunus, ir tare jam: taip sako Pons Diews: aprūpīt sawo namus, nės tu numirsi, ir gywas ne išliksi.

* 2 Kar. 20, 1.

2. Tay Išlijas sawo wėldą i sėną patreipęs meldėsi Pono Diewo,

3. Ir tare: ben atsimink, Pone Diewe, kaip aš po tawo akiū pasiėlgiau be klaidos ir tikray wierna širdze, ir dariau, kas taw patiktō. Ir Išlijas labay werkė.

4. Tay atėjo Pono Diewo žodis Jezaiošui, ir tare:

5. Rueik, ir satyk Išlijui: taip sako Wiewspats, Diewas tawo tėwo Dowido: aš girdeėjau tawo maldą, ir regeėjau tawo ašaras. Štay, pridėsu dar tawo dienoms pentioliką mėtū.

6. Ir išgėlbėsu tawę bey ši miestą nū rantods karalaus Asyriods; nės aš ši miestą gėray ušstofu.

7. Ir tai saw turrek per žėnklą nū Pono Diewo, kad Pons Diews tai darysės, ką jis kalbėjės:

8. Štay, aš šėkėli ant sąulės rodyklės Uas atgallos wessu dešimti žingšnū, per kurrus jis pėrbėgo, kad saule dešimti žingšnū tur atgalos bėgti ant rodyklės, per kurrus ji pėrbėgusi.

9. Tai yra giesmė Išlijo, karalūs Judo, jam sirgus, ir wėl iš liggods pasweikus.

10. Už tariau: dabar turtu nueiti prie pėklods durru, cēsui mano pasibaigus, kaip aš mislijau dar ilgiaus gywu but.

11. Už tariau: jau dabar ne turru daugiaus regēt Poną Diewą, beje Poną Diewą žėmėj' šū gywu; jau dabar ne turru matyt žmones, prie tū, kurrie sawo cēsą gywi.

12. Mano cėsas atstōjo, ir nū manės sulobtas nėy kerdzjus budėle; ir patraukiau sawo gywasti kaip audėjus. Jis manę sawaj iššurbja; tu su manim' galą darai dienoj' pirm wakarō.

13. Už tariau: kad ben i rytme: czi gyws buczau! Alie jis sulauje wissus mano kaulus kaip lūtas; nės tu manę pabaigi dienoj' pirm wakarō.

14. Už waitōjau kaip gėrše bey

krėgždė, ir uždauu kaip karvėlis; mano akys norėję apgėsti; Pone Dieve, aš bėdą kenczu, palengvīt man tą.

15. Už kaip dar kalbėsu, kad man pažadėję, ir tai dūro. Kol gyws busu, baidysos tolio apsmūtijimo sawo dūšdōs.

16. Pone Dieve, iš to gywi esme, ir gywastis mano dwasės abelnay tame stow; nēs tu manę užmigdei, ir dūdi man gywam but.

17. Sztay, aš labay troškau palinkšminojimo; alle taw už mano dūšlę širdingay rūpėję, kad ji ne prapultu; nēs tu wissus mano griekus numeti i sawo uipakāt.

18. Nēs pėkla tamę ne pagir, taipiau smertis tamę ne gārbin; ir turrie i dūbę nueit, ne lūfur tawo tiesdōs.

19. Bet wieni gywieji pagir tamę, kaip aš dabar darau; tēws waikams tawo tiesą apsakys.

20. Pone Dieve, gėlbeš man; tay mano giesmes giedosim, kol gywi busim, namūse Pono Diewo.

21. Ir Jezaiošus liepe imt pygūplostru, ir ant jo skaudulo dėt, kad išgytu.

22. Ir Istijas tare: koks tai stebuklas, kad aš aukštyn eiti turru i namus Pono Diewo!

39. Pėrskyrimas.

Istijos pasibijawimas korawōtas.

Tā cėš Merodak Bal Udān, Bal Udano sunus, karālus Babelė, sunte gromatas ir dōwanas Istijui; nēs jis buwo girdejęs, ji sirgusi ir wel pagilbusi.

2. Iš to dzaugeš Istijas, ir parode jiems skarb-butti, šidābrą bey auktą, ir brangiases žoles, kaptāunas mōstes, ir wissus sawo ginklabuttus, bey wissą skarbą, turri tur-rėję. Nieko ne buwo, tą jiems Istijas ne parode sawo namūse, ir sawo karalystėje.

3. Tay prarášas Jezaiošus atėjęs pas karāly Istiją, tare jam: tą sa-ko tie wyrai? ir iš kur jie ateina tamėspi? Istijas tare: jie iš tolo ateit manėpi, butent iš Babelės.

4. Alle jis tare: tą jie tawo namūse mātė? Istijas tare: wislagi,

kas mano namūse yra, jie mātė, ir nieko niera mano skarbūse, tą jiems ne buczau parodēs.

5. Ir Jezaiošus tare Istijui: girdeš žodi Pono Diewo Zebaot:

6. Sztay, ateit cėsas, kad wislab, kas tawo namūse yr, ir tą tawo tēwai sūdėję, i šei dienai, i Babelė bus nugabėnta; kad nieko ne pasi-lis, safo Pons Diews.

7. Priegtam jie tawo waikus, turrie iš tamės ateis, ir taw užgims, ims ir tur kamarninkais buti dware karālaus Babelė.

8. Bet Istijas tare Jezaiošui: tas žodis Pono Diewo gėrs yra, turri tu sakai; ir tare: tikl t'essie pakąjus ir wiernybe, kol aš gyws busu.

40. Pėrskyrimas.

Kristaus atėjimas; jo pirmiektuno lozonis.

Palinkšmintit, palinkšmintit mano žmones, safo jūšū Diews.

2. Kalbėkite meilingay su Jeruzale, ir apsakytit jei, jōs suntę šlužmq galą turrincę; nēs jōs piktėnybe atlėista; kadangi dwejoją atėme iš rankdōs Pono Diewo, už wissus sawo griekus.

3. Balsas * yra Diewo žodi sakan-cio pūšęzoje: taisykite kėlą Ponui Diewui, padarykite lygū tatą ant lauko musū Diewui. * Mat. 3, 3.

4. Wissos daubos tur but paaukštitos, ir wissi kálnai bey kaukaros bus pažėminti; ir kas ne lygu yra, tur sulyginta but, ir kas kupstota, tur lygu pastoti.

5. Nēs Pono Diewo šlowė tur aprėikšta but; ir wissas kuns draugė regēs, Pono Diewo burną kalbancę.

6. Tare balsas: šauk. Ir jis tare: tą šauksut Wissas * kunas šiens, ir wissa jo gerybe kaip žolėle ant lauko. * 1 Petr. 1, 24.

7. Sziens padžūsta, žolėle pawysta; nēs Pono Diewo dwase i ję pūcza. Beje, žmones yra tas šiens.

8. Sziens padžūsta, žolėle pawysta; alle musū Diewo žodis * pasiliekt amšinay. * Ps. 119, 89.

9. Zion, tu loznadėjęne, užkūpt ant aukšto kálno. Jeruzale, tu loznadėjęne, iškėl sawo balsą su šyla, iš-

kėlė ir nesibijot; satyť miestams Juda: štay, jusa Dievas.

10. Aės štay, Wiešpats, Pons Dievs, ateit šylingay, ir jo ranka karaláus. Štay, jo alga yr' prie jo, ir jo užmoťjim's yr' po jo akiu.

* Rym. 2, 6.

11. Jis sawo kaimenę gany's, kaip perdzus; jis erylzus i sawo glėbi suwallys, ir sawo antije nešos, ir žindamas awis wadzos.

12. Kas mattoja wādenus su plāstaka, ir dangų mēroja su sprindžu, ir trimis pirštais apczopja žemę, ir paswer kálnus swarczu ir kaularas su swarczo-bludais?

13. Kas pamokin Pono Diewo dwasę, ir kursai rodinink's pamokin-na ji?

* Rym. 11, 34.

14. Kurri jis klāusia parodo, kurs jam išmānimo dātu, ir pamokitu ji prowōs kėlą, ir pamokitu ji išpažinnimą, ir parōditu jam išmānimo kėlą?

15. Štay, pagonai yra roklajami, ney lašėlis, kibitre ušlilekšis, ir ney dulkia grūdėlis, kurs swarczo-blude pasiliekt'. Štay, sallos yra ney dulkėle.

16. Libanon per menkas butu praturimmui, ir jo galwyjei per mažėginnimo-apierai.

17. Wissi pagonai prieš ji nieks, ir per nieką ir nicznieką laikomi.

18. Su kumgi jūs sulygisit Diewą? ir koki ābrožą jam pritaissyit?

19. Mistras tieša nuleja ābrožą, ir aukštalis ji aptraukia aukšu, ir sīdabro lencugelus prie jo padāro.

20. Taipojau kas ne daugiu issitenka, tas išrenką mēdi ne trēstanti; ir protingą mistrą tam jėško, kurs ābrožą padarytu, išliekanti.

21. Ar ne žinnot? ar ne girdit? ar tai jums ne pirma apsakytat? ar tai ne išmānēt' nū žemės prasiđejimo?

22. Jis sėd wiršui' žemės apštrītumo; ir ant jōs gywēnantieji yra ney žogai. Kursai dangų ištiesa, kaip kokią ploną ādėlę, ir išsplėcz tą ney budą gywēnamą.

23. Kurs kunigaišczus nieku pawercz, ir žemės sudzius pragašinna,

24. Kaip kad jū kamėnas ne tur-

retu ney czėpā ney sėklōs, ney šal-nā žemėj'; kad jie, wėjui i jū tarpą pūczent, padzusta, ir wėsuls jūs ney ruggėnas paneša.

25. Su kumgi jūs manę sulygisit, kam aš lygus buczau? sako Szwen-tasis.

26. Pakėlit sawo akis aukštyn', ir žurekit, kas tolius dāiktus sutwēres, ir jū pulką išwēda su skaitlu? kurs jūs wissus wardu šaukia, jo gallybe ir druta syla yra taip didde, kad ney wieno yra ušlilekuso.

27. Kamgi tu tari, Jokube, ir tu, Izrael, sakai: mano kėlas Ponui Diewui yra pasleptas, ir mano pro-wa pro šalī eit mano Diewui?

28. Ar tu tai nežinnai? ar ne gir-dejei? Wiešpats, amžinasis Dievs, kurs žemės kraštus sutwēre, ne pailsta, ney pablogsta; jo protas yra ne pertyrim's.

29. Jis pailsusam dūst sylōs, ir gana drutummo negālinczam.

30. Waiķaiczei pailsta ir sylōs pristoksta, ir jaunikaiczei pālinėja.

31. Ule Pono Diewo laukiantieji gāuna naujōs sylōs, kad sparnais pasikel, kaip erėlei, kad tekinedami sylōs ne pristoksta, kad waiķyczoda-mi ne pailsta.

41. Pėrštyrimas.

Bātwonypės nietypė.

Te nutyla man sallos, ir swieto žmones te pasistiprin. Te prieit ar-tyn, ir dabar te kalba, eifime po draug i promą.

2. Kas teisusi priekėle nū užtekeji-mo? kam wādinnant jis ējo? kas padawē pagonus ir karalus po jo akiu, kad jūs iweidams sawo kār-dui padawē, kaip dulkės, ir sawo strėlnyzei, ney išblakštytas rugėnas?

3. Kad jūs wydam's perđem pėr-ējo su pakājumi, ir iš to kėlo ne pailso niekaday.

4. Kas tai daro ir atliekt' ir pawadinna wissus žmones pacilui' iš pradžōs? aš tai esmi, Ponas Dievs, taip pirmasis kaip pasčiausiasis.

5. Tay matydamos sallos bijojos, ir žemės kraštai nusigando; jie pri-siartino ir priejo.

6. Wiens antram pasigēlbējo, ir tare sawo artimui: buf drāsus.

7. Cimmerninks priēme saw āuškāli, ir su kūju blēki glittino ant priekalo, tarydami: tai gražu bus, ir priekalle tai winnimis, kad ne juddetu.

8. Alle tu, Izrael, mano tarne, Jokube, kurri aš iškinkau, tu sēkla Abrahāmo, mano mylētojo,

9. Kuršai tawę pastiprinau nū swieto kras̄to, ir pawadināu tawę nū jū macnujū, ir tarau taw: tu busi mano tarnas; nēs tawę iškrentu, ir ne patremju;

10. Nesibijot, aš esmi su tawim; ne atstot, nēs aš esmi tawo Diewas; aš tawę pastiprinu, aš ir pagēlbmi taw, aš tawę iškinkau su dēšine ranka mano teišybēs.

11. Sztay, jie tur i āpiūkā ir i gēdā ieit, wissi, kurrie tawę nekenc; jie tur but kaip nieks. Ir tie žmones, kurrie su tawim bāraši, tur prapult,

12. Kad tu jū klāusinedams jās ne rassi. Žmones, kurrie su tawim bāraši, tur but, kaip nieks; ir žmones, kurrie priek tawę kārāju, tur pasibaigt.

13. Nēs aš esmi Wiešpats, tawo Diews, pastiprināsis tawo dēšine rankā, ir taw sakāsis: nesibijot, aš taw gēlbmi.

14. Taygi nesibijot, tu kirmelāite Jokub, tu wargstāsis pulke Izrael. Aš taw gēlbmi, safo Pons Diews, ir tawo iškanytojis, Szwentāsis Izraelije.

15. Sztay, aš tawę padariau aštru nauju kullamu wēžimu, dantū turrinczu, kad kālnus sukultumbi ir sutruškitumbi, ir kaukaras kaip pelus padarytumbi.

16. Tu jās iškbarstysi, kad wējas jās panek, ir wēšuls iškwojos. Alle tu linskmas busi Ponu Diewu, ir pasigirsi Szwentāju Izraelije.

17. Bēdnieji ir wargdienei iekšo wandens, ir nieko niera; jū liežuwis sudzūsta trōškulu. Alle aš Pons Diews jās išklausysu, aš Izraelo Diews jās ne prastosu.

18. Bet aš wandenū uppes ant aukštā kalnā atwērsu, ir šaltinnus widduri' laukāse; aš pūšcas pada-

rysu wandenū eserais, ir sausa žēme wandenū pawerimēmis.

19. Aš pūšciosa dāsu cēdrā, brangiaūsā cēdro-mēdžā, myrto-mēdžā ir alyw-mēdžā; aš lauko dirwāsa dāsu ēgliū, jowarū ir bukša-mēdžā poudraugey.

20. Kad butu matyta ir iškpažinta, ir numanyta, ir drauge iškmanyta, Pono Diewo rankā tai padarusē, ir Szwentāji Izraelij' tai sutwērusi.

21. Taygi jūšū prowa te ateit, safo Pons Diews; atneškit jūšū atšikābėjimo sylā, taria Jokubo Karālus.

22. Te atženg' jie kēn artyn, ir te apsafo mums kas busē. Apsakytit mums kā pirma, ir prarākāuit; besidabošim mes sawo širdze ant to, ir numanyšim, kaipu potam bus. Arba ben dūkit mums iškgrist, kas potam bus.

23. Apsakytit mums, kas potam ateis, tay numanyšim, kad jūs diwai este. Szukštu, darykit ar gēro arba iškādōs; tay apie tai mes kalbēsim', ir podraugey žurēsim.

24. Sztay, jūs este išk nieko, ir jūšū darbās talpojau niekai; ir jūs iškrintti, tai yra bjaurybe.

25. Alle aš wienā pabuddinu išk šiaurēs, ir ateit išk saulēs uštekėjimo; jissai jiems mano wardā apsakys, ir per macnāsus pēreis; kaip per moli, ir purwā mindžos, kaip pūdzus.

26. Kas gal kā apsakyt išk pradōs? tay mes tai girdešim; arba pirma prarākāuit? tay mes sakysim: tu tiesā kalbi. Alle cze niera ney wieno apsakytojo, ney wieno, kurs kā dātu iškgrist, ney wieno, kurs išk jūšū wienā žodi iškgristu.

27. Aš esmi pirmāsis, kurs safo Zionui: šitay, cze jie; ir dāmi Jeruzalei kōznādėjus.

28. Ir aš tēnay žuru, alle cze niera ney wieno, ir wēždmi tarp jū, alle nier tēnay ney wieno rodininto; aš jās klāusu, alle jie ne atšiliepa.

29. Sztay, tikt wienu proce, ir niekai su jū darbais; jū balwonai tikt wējas ir niekingi.

42. Pērkrymas.

Kristaus malonybe, Jyda nebekingyste.

Sztay, * tas yra mano tarnas, aš jį išlaikau, ir mano išrinktasis, kuriami mano dušia mėgsta. Už jam dawjau sawo dwasę, jis teisybę pagonims pasakys. *Matt. 12, 18.

2. Jis ne rēks, ney klytaus, neygi girdėts bus jo balsas ant ūlycū.

3. Jūsuse nēndrę jis ne sulaušys, ir grūdanti knatą jis ne išgesys; jis tikray mokis teisybę laityti. *Matt. 12, 20.

4. Jis ne bus ney rūstus ney baisus, kad ant žemės teisybę itaisytu; ir sallos jo ištatimū lauks.

5. Szittai palba Dievas, Ponas Dievas, kursai dangus sutwēre ir placzey išskęja, kursai žemę padaręs ir jōs ūglus; kurs dūda kwapą žmonėms, ant jōs esantiems, ir dwasę ant jōs wāikščiojantiems:

6. Už, Ponas Dievas, tamę wadinau su teisybe, ir tamę nutwērau prie tawo rankōs; ir tamę apsaugojau, ir dawjau tamę suderėjimui i žmones, šwiesybei pagonims;

7. Kad atwērtumbei akis atlujū, ir apkalčius iš temnyčōs išwēstumbei, ir sēdincius tamsoje iš kalėjimo.

8. Už, Pons Dievs, tai mano wardas, ir sawo garbę ne dāsu ney wienam kittam, ney sawo šlowę balwonams.

9. Sztay, kas tur ateit, aš pirma apsakau, ir naujū daiktū apreiškiu; jiems dar ne kēlantis, dūmi jums išgirst.

10. Giedokit Ponui Diewui nauję giesmę; jo gyrys yr swieto galle; kurrie jurosa kēlāju, ir kas josa yr, sallos, ir kurrie josa gywēn'.

11. Szaukit labay, jūs pūščios, ir miestai josa, drauge su kēmais, kur Kedar gywēna. Te šukauja ūlosa gywēnantieji, ir te šaukie nū wiršū-kalnū.

12. Te dūdie jie garbę Ponui Diewui, ir jo gyry te apsakō sallosa.

13. Pons Dievs išeis, kaip milžins; jis uškeršijimą sawo pabudis, kaip karjygy; jis šukaus ir

škambės, jis ant sawo neprietelū wiršū gaus.

14. Už tieša tylu walandą, ir tyšas esmi, ir nusiramdau; alle dabar rēksu, kaip kōkia gimdanti. Už jūs išpūstisu, ir wissus prarysu.

15. Už kálnus ir kaukaras išpūstisu, ir wissą jū žolę sudžudisu; ir wandenū uppes pawersu i sallas, ir čjerus išdžowisu.

16. Alle atlāsus aš wadžosiu kēllu, jiems ne žinnomu; aš jūs wessu tālais, jiems ne paįystamais; aš tamisybę jū prykakij' i šwiesą pawersu, ir kas kupstotą i lygumą. Tai aš jiems darysu, ir jūs ne aplėisu.

17. Alle kurrie ant balwonū nusi tik, ir nulietam abrozui sašo: jūs este musū diemai; tie tur atbulay eit, ir gēdoje but.

18. Klauškit, jūs kurtinei, ir žurēkit šēn, jūs atlieji, kad regētumbit.

19. Kas taip atlas kaip mano tarnas? Ir kas taip uškurtes, kaip mano pašlas, kurri aš šunczu? Kas taip atlas kaip tobulasis? ir taip apjēks, kaip tarnas Pono Diewo?

20. Daug tieša sākoma, alle jie to ne laiko; ganna jiems sākoma, alle jie to ne nor klaušyt.

21. Wieno! jiems Pons Dievs gēro wēli! del sawo teisybės, kad žolana šlowinga ir aukštą padarytu.

22. Jie yra žmones išplėšti ir išdrąstyti; jie wissi supāncūti ūlosa ir paslėpti kalėjimūse; jie plėšimmu pastojo, ir nier' cę išgēlbetojo; išdrąstyti, ir nier' ney wieno, kursai saityu: atdūk jūs wēl.

23. Kas tarp jussū yra, kurs tai i ausis dētu, kurs isitēmitu, ir klaušytu, kas potam ateis?

24. Kas Jokubą padawę išdrąstyt, ir Izraeli plėšiklams? Ar tai ne Pons Dievs padarę, prieš kurri esme susigriekiję? Ir jie ne norėjo jo kēllu wāikščiot, ir ne klause jo prisākimams.

25. Todel Jis ant jū išlėjo sawo papytkio kerštą, ir sunčiāwus karus; ir aplinkuy jūs ušdege, alle jie tai ne suprantā; ir ugni jiems prakūre, alle jie tai i širdi ne dēda.

43. Pērstyrimas.

Krišģeņā surinkmas tur pašinsiminojām īš
Krišlaus ir jo kentėjimo.

Jr dabar, safo Pons Dievs, kurs
tawę sutwēre, Jofub, ir tawę pa-
dāre, Izraēl: Nesibijok, nēs aš tawę
išģaniau, aš tawę tawo wardu šiau-
šiau, tu manasis ešši.

2. Nēs jey tu per wandeni eiši, aš
pas tawę busu, kad tawę fromes ne
nustandintu; ir jey i ugni eini, ne
turri sudegt, ir liepsna ne tur tawę
uždegt.

3. Nēs aš esmi Diešpats, tawo
Dievas, Šwentasis Izraēlije, ta-
wo Išģanytojis. Uš Ēgyptā, Mu-
rinus ir Seba uš tawę dawjau ant
fuderinimo.

4. Kadangi tu ešši taip wertas lai-
kytas po mano ašiū, turri ir šlowēj'
but, ir aš tawę myliu; todel žmo-
nes uš tawę dūmi, ir swieto žmones
uš tawo dušig.

5. Todelgi nesibijok, nēs aš esmi
prie tawęs; aš tawo waiķus īš ry-
tū atwešsu, ir surāntiosu tawę īš
wakarū.

6. Jr saķysu priēš šiaurē: dūš
ģēn, ir i pietus: ne užģi. Ugabent
mano sūnus īš tolo, ir mano dukte-
res nū swieto krašto.

7. Wišsus mano wardu pramin-
tāsus, butent, kurrus sutwēres esmi,
ant sawo šlowēs, ir jūs sudabinnēs
ir padarēs.

8. Te ateina i aķis tie aķlieji žmo-
nes, kurrie tacjau aķiū tur, ir uš-
furtusieji, kurrie tacjau ausū tur.

9. Te susieit i krumā wišši pago-
nai, ir swieto žmones te susirenta.
Kas jū yr, tai galys apsakyt, mums
pirm dātu išģiršti, kas nusiđati tur?
Te stato jie sawo luddininkus, ie te
išrodo; tay ģirdēsim, ir saķysim:
tai tieša.

10. Ule jūs este mano luddinin-
ķais, safo Pons Dievs, bey mano
tarnas, kurri esmi išsirinkēs, kad
ģinnotumbit, ir man wieritumbit,
ir išmanytumbit, kad aš pats esmi.
Pirm manēs ney wiens Dievs ne
buwo padaryts, taipojau ir po ma-
nēs ney wieno ne bus.

11. Uš, aš esmi Ponas Dievas,
ir be manēs nier' Išģanytojo.

12. Uš tai apsakaiau, ogi ir ģēl-
bėjau; ir jums saķydinau, ir nier
ķitto swētimo (Diewo) tarp jūšū; jūs
este mano luddininkais, safo Pons
Dievs, taygi aš esmi Dievas.

13. Jēgi aš esmi, pirm neng ney
jokia diena ne buwo, ir niera ney
wieno, kursai galētu išģēlbeti īš
mano rankōs; aš dariau, kas tai
nukreips?

14. Taip safo Pons Dievs, jūšū
Išģēlbētojis, Šwentasis Izraēlije:
aš jūšū del i Babel sunčjau, ir ušķaiš-
czus wišsus atšumjau, ir Kaldeonus
dejojanczus i akrutus iwarau.

15. Uš esmi Ponas Dievas, jūšū
Šwentasis, kurs Izraēli sutwērau,
jūšū karālus.

16. Taip safo Ponas Dievas, kurs
ķellus jurosa, ir didžiše wandenisa
takķus daro,

17. Kurs išweda karo: weģimmus
ir žirģus, waišķā ir maci; kad jie
ant wiendōs krowōs czonay ģul, ir
ne atķikēla, kad išģēsta, ķaip ķnatas
išģēsta.

18. Ne minnēsit to kas sēna, ir ne
atbokit to, kas pirm to buwo.

19. Nēs štay, aš padarysu ķo
naujo, dabar tai išdyģs; kad iš-
tirsit, manē ķellus pušējoj' pada-
rantī, ir wandenū uppes ne ģywē-
namoj' žēmēje.

20. Kad žwērys ant lauko manē
pagirtu, smāķai ir štrausai; nēs dū-
su wandens pušējoj', ir fromes ne
ģywēnamoj' žēmēje, pagirdit mano
žmones, mano išrinktāsus.

21. Šys žmones aš saw pritaisjau,
jie mano garbē tur pasakyt.

22. Ne, ķā tu manē wadinņēs
butumbēi, Jofub, arba, ķā tu ma-
nēs del butumbēi pasiprocawoģēs,
Izraēl.

23. Ulan tieša tu ne atnēķei awis
tawo dēģinnimo: apierōs, neyģi ma-
nē ģarbinai sawo apieromis; aš ne
ušiģeidžjau tawo šlužmōs walģ:apie-
roša, neyģi mēģstu tawo pasiproca-
wojimū ķodyle.

24. Tu man uš pinnigus ne pir-
ķai ķalmušu; tu manē tauķais sawo
apierū ne priķildei. Beje, tu man

darbo padarei sawo griekais, ir proce padarei man sawo nusižen-
gimmais.

25. Aš, aš išgaišinnu tawo pė-
žengimus dėl manęs, ir ne menu
tawo griekū.

26. Primiš man, bylinėtiwa su
wiens antru, pasakyt, kaip tu nori
teisus but?

27. Tawo tėwū tėwai susigriekijo,
ir tawo mokitojai prieš manę nusi-
dėjo.

28. Todėl aš nešwentus padariau
šwentinyczės wyresnūsus, ir pada-
riau Jokubą prakeikimmu, ir Izrael
apjūku.

44. Pėrsityrimas.

Diewo šlowė garbiunama, ir balwonū služba
paniekinuama.

Taygi dabar girdėt, mano tarne,
Jokub, ir tu Izrael, kurri išsirinkau.

2. Taipso sako Pons Diews, kursai
tawę padaręs ir itaisęs, ir tawę pri-
stoja nū motinės žywato: nesibijokis,
mano tarne, Jokub, ir tu teisusis,
kurri išsirinkau.

3. Nės aš wandenū lėsu ant trokš-
tancziū, ir upes ant išdzuwusujū,
aš sawo Dwasę lėsu ant tawo wai-
kū, ir sawo žegnong ant tawo wai-
kū;

4. Kad jie žėls ney žolė, ney glo-
snei paupjūše.

5. Šis sakys: aš esmi Pono Die-
wo; ir ansai bus wadintas wardu
Jokub. Ir šis sawo ranka Ponui
Diewui prisirakys, ir wardu Izrael
bus wadintas.

6. Taip sako Ponas Diewas, ka-
ralus Izrael, ir jo išgėlbetojis, Po-
nas Diewas Zebaot: aš pirmuczau-
sas, aš ir pastucząsas, ir be manęs
niera ney jokio Diewo.

7. Ir kas man lygus, kursai wa-
dintu ir apsakytu, ir man tai pri-
gatawitu, man nū swieto amžio
žmones stātant? Te apšako jiems
ženklus, ir kas tur nusidāt.

8. Nesibijokit, ir ne nusigąstīt.
Ar ne anū cšė? tai taw damjau
girdėt, ir apsakydinau? Nės jūs
este mano luddininkais. Beggu yra
joks Diews be manęs wieno? nier

auštės ūlės, jūt aš ne žinnau ney
joklės.

9. Balwonū darytojai yra wissi
iš wieno niekingi, ir brangieji jū
daiktai niekam ne werti. Jie yra jū
luddinintai, ir nieko ne mato, neygi
nieko ne numano; todėl jie tur but
išgėditi.

10. Kas tie, kurrie diewą padaro,
ir balwonus nulėja, iš kurū nieko
nier naudōs?

11. Sztay, wissi jū draugai išgė-
dinnami; nės jie mistrai iš žmonū.
Norint jie wissi i kruwą susieina, tay
taczau tur bijotis, ir išgėditi but.

12. Wiens kála gėlėži replėša, dirba
žarijoja, ir nutaiso ji kugėis; ir dir-
ba tą iš wissōs sylōs sawo peczū,
ir bādą kėncza, pakol jau daugiaus
ne gal; neygi ne ger wandens iš
apalpstant.

13. Rits tāsō mēdi, ir matoja ji
šnuru, ir nuženklina ji su raudonase
kreida, ir aptāsō, ir nuskreja, ir pa-
daro tą ney wyriški, nēy koki gražn
žmogū, namūse gywėnanti.

14. Jis drąsey eit i girres po me-
dzeis, kad cėdrū pakirstu, ir imtu
jowarū bey aužolū, beje cėdrą soditą
ir iš lytaus užaugusi,

15. Ir kurs žmonėms ugnies dū-
da, kurro immama, kad prie jo šil-
ditus, ir kurri uždėga ir dānōs prie
jo kėpa. Jš to jis padaro diewą,
ir meldžasi jo; jis padaro iš jo bal-
woną, ir atšiklaupia ties jami.

16. Pusę jis suturena ugnij, ir
ant antrōs pussės walgo jis mėsōs;
jis kėpa peczėntą ir pasifōtina, irgi
pasifildes taria: gėray, aš sušillau,
aš pasigėrāju ugnimi.

17. Ulle iš atstankō padaro jis die-
wą, kad jo balwons butu, ties kur-
rūm jis klupoj, i kielus pūla ir
meldžasi tarydams: išgėlbēt manę,
nės tu esi mano diewas.

18. Jie nieko ne žinna ir nieko ne
išmano; nės jie apjėkti, kad jū
akys ne gal regēt, ney jū širdys ne
gal numanyt.

19. Neysi i sawo širdi ne teit;
nier' ténay ney jokio próto ney ra-
zumo, kad ben dumotu: aš pusę
ugnimi suturenau, ir ant anglū dū-
nōs pakepiau, ir mėsōs iškėpes wāl-

giau; ir iš atstanto turrėczau bjauresti padaryt, ir turrėczau atfisklaupyties mėdžio klucų?

20. Jis tą i pelenus werczia ir brėdių širdi, kurri jopi kreipjas, ir ne gal jo dušią išgėlbėt. Ir taczau jis ne dumoj: begu tai ne wylus, tą dešine mano wartoj?

21. To minnė, Jofube, bey Izrael, nės tu essi mano tarnas. Už tawę itaisiau, kad mano tarnas butumbė; Izrael, ne užmiršk manęs.

22. Už tawo nusidėjimus išgaisinu kaip dėbės, ir tawo griektus kaip myglą. Kreipkis manėpi, nės aš tawę išgėlbmi.

23. Szukaukit, jūs dangus, nės Pons Diews tai padaręs; šauk, tu žeme, žemay; jūs kalnai, flykūdamis linksmikities; girre ir wissi jės mėdžei; nės Pons Diews Jofubą išgėlbejo, ir Izraelį jis šlowingas.

24. Szittaip šako Ponas Diewas, tawo išgėlbėtojis, itaisėsis tawę nū augwės žywato: Už esmi Ponas Diewas, wislábą dąrašis, aš dangų išsplėczu wiens, ir žemę išplatinu, be pagálbininko.

25. Kursai žynū ženklius išniekinu, ir praratus dukstanczus darau; aš išmintingūs atgrazinu, ir jų remsią ir durnystę pawerczu;

26. Alie padrūtinašis žodi sawo tarno, ir sumislijimą sawo paslū pabaigšis; aš tariu Jeruzalei: buš gywénama! o miestams Juda: bušit apbudawoti! ir aš jų pustynes pastatau.

27. Už sakau gelmei: nusek! ir upų twanams: išdžukit!

28. Už tariu Korėšui: tas yra mano ganytojis, ir wissą mano wėlę pabaigs, kad Jeruzalei šaktyta bus: buš budawota; o bažnyčiai: buš pagruntawota.

45. Pėrskyrimas.

Išgėlėjimas iš Babytonisko kėlėjimo.

Taip šako Pons Diews sawo apmositamjam, Korėšui, kurri aš prie jo dėšinės nutwerru, kad pagonis jam padūczau, ir karálams kardą nujašczau, kad po jo aliū durrys butu atdāromos, ir wartai ne pasiliktu ne užrašinti.

2. Už eisu pirma tawęs, ir supstus išlygisu; Už warinnes durris sudaužysu, ir geležinnus užlaiszczus sulaužysu.

3. Ir dūsu taw nežinnomūsus stābus, ir paslėptūs brangumynus; kad išpažintumbė, kad aš Diešpats Izraelo Diews, tawę wardu esmi šaukęs,

4. Del Jofubo, mano tarno, ir del Izraelo, mano išrinktojo. Beje, aš tawę šaukiau tawo wardu, ir praminau tawę, taw manę dar ne pažystant.

5. Už esmi Ponas Diewas, ir ney joks kittas, nier' ney wieno Diewo kaip tikt aš. Už tawę ginklais aprėdžau, taw manę dar ne pažystant.

6. Kad ištirta butu, taip nū saulės užtekėjimo, ir nū saulės nusilėdimmo, be manęs nieko n' esant. Už esmi Pons Diews, ir ney joks kittai.

7. Už esmi dąrašis šwiesą, ir užleidžas aptemimą; aš dūdąšis pakąju, ir užleidžafis kas piktą. Už esmi Ponas Diewas, tai wislab dąrašis.

8. Lašnokit, jūs dangus, iš aukšto, ir dėbesei lykit teisybę; žeme te atsiwer', ir te atneša išganimą, ir teisybe te želie drauge; aš Pons Diews tai darau.

9. Bėda tam, kursai * su sawo sutwėrtoju bāras, išmanyf šukle su molio pādžum. Begu ir taria molis sawo pādžui: tą tu darai? tu ne išrodai sawo rankas prie sawo darbo.

* Rym. 9, 20. 21.

10. Bėda tam, kursai tėwui šako: kam tu manę pagimdei? ir moteriškei: kam tu gimdai?

11. Taip kalba Pons Diews, Szwentafis Izraelij, ir jo sutwėrtojis: prasykit iš manęs ženklius; prirodikit man mano wailus, ir mano rankū dārbus.

12. Už žemę padariau, ir žmogų ant jės sutwėriau; aš esmi tas, kurrio rankos dangų išsplėte, ir wissam jo pulkui palėpiau.

13. Už ji prikelau teisybę, ir wissus jo kėllus lygus padarysu. Jis tur mano miestą pabudawot, ir mano apkaltus palėist, ne už pinnigus, ney už dōwanas, šako Pons Diews Zebao.

14. Taip safo Pons Dievs: Egypcionū kupczawims, ir Murinū taworyste, ir aukštieji žmones Seboj', taw pasidās, ir tawo tawiškei bus, jie tawę sėks, pānczoja jie eis, ir ties tawim atsilkaupę maldys tawę; nės prie tawęs yra Dievas, ir nier ney wieno Diewo kitto.

15. Jš tiesos, tu essi paslėptas Dievas, tu Izraelio Dieve, Jšganytojan.

16. Alle balwonū darytojei wissit, tur i gėdą ir apjūlą ieit, ir podraug apširaudonawę šallin eit.

17. Alle Izrael yra išgėlbams per Poną Diewą, per amžiną išgėlbėjimą, ir ne ieit i gėdą ney i apjūlą, i amžiną amžius.

18. Nės taip safo Ponas Dievas, kurs dangų sutvėre, tas Dievs, kursai žemę idabinno, ir ję padare ir itaise; ir ję ne padare, kad tuščia butu, bet ję idabinno, kad gywėnama butu ant jės: aš esmi Pons Dievs, ir nier' ney jokio kitto.

19. Aš ne kalbėjau i pašlapą, tamsoj' wietoj' žemės. Aš ne noprošnay satiau sėklai Jokubo: jėškokit manęs. Nės aš esmi Ponas Dievas, kalbąsis apie teisybę, ir apsakąsis kas tiesa yra.

20. Te susirenta, ir te susieina podraug šėnay pagonū karzygei, kurrie nieko ne žinno, ir nešojas su klucumis sawo balwonū, ir meldžasi diewo nieko ne gālinco gėlbēt.

21. Upsatykīt ir susieikīt šėnay, sudumkīt podraugey. Kas tai pasatydino iš senowės, ir anū cžės aprėiškė? Ar ne aš tai padariau, Ponas Dievas? ir niera kitto Diewo už manę, teisus Dievas ir Jšganytojis, ir niera ney wieno, kaip tikt aš.

22. Kreipkities manėsp, tay išganyti bukit, wisso swieto kraštai; nės aš esmi Dievs, ir ney joks kitai.

23. Aš pasibašiju per sawę patį, ir teisybės žodis iš mano burnos išeit; taipo tur pasilikt, butent: * wissit kielei tur man pasilenkt, ir wissit liešuwjei bažitis, * *Wym. 14, 11.*

24. Ir satyt: Wiešpatije aš turru teisybę ir stiprybę. Tokie ir išlaks pas jį; alle wissit, kurrie jam pasiprieši, tur išgėditi buti.

25. Nės dėl Pono Diewo teisus pastow wissit waikiai Izrael, ir jšmi pasigir.

46. Pėrskyrimas.

Dievs yra sawo šwento surinkimo sargybe.

Dėl yra palenktas, Nebol yra parpūlęs, jū balwonai tėjo žvėrimis ir galwijams, kad ir pailsta nešodami jūšū sunkybę.

2. Beje, jie pūla, ir wissit pasilenkt, ir sunkę nāštą ne gal šalin nešt, bet jū dušos tur i apkalimą ieit.

3. Klauskīt man, jūs iš namū Jokubo, ir wissit likusieji iš namū Izrael; jūs, kurrie manęs nešojami nūg motinōs žywato, ir manęs wėdami nūg užgimmimmo;

4. Aš mielay jūs nešōsu i pėsstant, ir i p' prajisit. Aš tai darysu, aš kilnosu, ir nešōsu, ir išgėlbėsu.

5. Jai ką jūs mano abrozą darysit, ir kam manę prilygisit? su kam manę mattojat, kurrām aš lygus buczau?

6. Jie išpil' aukšą iš mašnōs, ir priswer' sīdābrą swarczu, ir algą dāst aukštallui, kad iš to diewą padarytu, ties kurrām jie klaupjas ir meldžas.

7. Jie pakel jį ant peczū, ir nēša jį, pastato jį i jo wietą. Tėn jis bestow, ir iš sawo wietōs ne eit. Jey kas jam šaukia, tay jis ne atsilėpja, ir ne išgėlbti jam iš jo bėdōs.

8. Saitto ben minnēkit, ir bukit stiprus; jūs peržengetojei, ben sawo širdij' tai apdumokit.

9. Minnēkit pirmūją dienū iš senowės; nės aš esmi Dievs, ir ney joks kitai Dievas, kurrām lygaus niekur niera.

10. Aš pirma apsakau, kas potam ateis, ir dar tam ne nusidawus, ir sakau: mano padumojims drutay stow, ir aš darau wislab, kas man patinka.

11. Aš pašaučiu paukščui iš rytū, ir wyrui, padumojimą mano darysczām, iš tolimōs žemės. Ką aš sakau, tai atėdinu; ką aš misliju, tai ir darau.

12. Klauskīt manęs jūs puikōs širdiēs, kurrie toly este nū teisybės.

13. Aš sawo teisybę artyn pri-

wedzau, ji ne toly yra, ir mano išganims ne užgaisita; nės aš Žio-
ne išganimą dūsu, ir Izraeli' sa-
wo šlowę.

47. Pėrskyrimas.

Išpūstijimas smartininkės Babel.

Žemyn eik, merga, tu dukte Babel, sėstis i dulkės, sėstis ant žemės. Nės dukte Kaldėonū ne tur daugiaus krėšlo; tu jau ne buši daugiaus wadinnama: tu leppunėle ir gražinėle.

2. Imt girnas ir mālš miltū; iš-
piš sawo kassas, nusikaut kōja, atdengš
blauzd-kāuli, brisł per wādeni;

3. Kad tawo gėda atdengta, ir
tawo bjaurybe matyta butu. Aš
atsikėrēšiu, ir ney wiens žmogus
ne numaldys manę.

4. Toktai dāro musū išgėlbėtojis,
kursai wardu Diewas Zebaot, Szwen-
tasis Izraeli'.

5. Atsisėst kur tyka, eik i tamsą,
tu dukte Kaldėonū. Nės tu ne turri
daugiaus wadinta but: župone ant
karalyšcū.

6. Nės kaip aš ant sawo žmonū bu-
wau papykęs, ir išpuštidinau sawi-
šius, padawiau aš jūs i tawo ran-
kų; alle tu ne parodei jiems ney jo-
sio susimillimo, ir ant sennujū tu pa-
darei persunkę tawo jungą.

7. Mislidama: aš karalėne esmi
amžinay. Tu tai išpoley dar i širdi
ne idėsei, ney to ne mislijei, kaip su
jeis potam turrėtu but.

8. Taygi dabar tai girdeš, tu gei-
dulšė gywėnantiji, ir taip be bāi-
mės sėdintiji, ir sawo širdij' taran-
tiji: aš tokia esmi, ir ney jokia tokia
kaip aš. Aš ne pastosu našlė, ney-
gi ne busu ne waisinga.

9. Alle abbeji tādū dāiktu taw at-
eis umay ant wienos dienos, kad
našlė ir bewaikė buši; beje, pilnay
tādū dāiktu ant tawęs užeis, dėl
daugybės tawo žynū, ir dėl tawo
apmonitujū, kurrū didis pulkas pas
tawę yr'.

10. Nės tu sawo nelabummu pasi-
tikėjei, dingodama: ne mato ma-
nės. Tawo išmintis ir mokslas ta-
wę parslupde, ir tarri sawo širdij':

aš tokia esmi, ir ney jokia kitta to-
kia, kaip aš.

11. Todel ant tawęs užeis nepa-
laima, kurrę tu ne žinnosi, kad da-
ta atbraškės; ir bėda tawę užpuls,
kurrōs tu ne gallesi atsimelst. Nės
umay išpūstijims atbildės ant tawęs,
taw to ne mislijant.

12. Taygi stotis su sawo apmoni-
tojeis, ir su daugybe sawo žynū, po
kurreis tu iš jaunū sawo dienū pro-
cawojeis; bau saw pamacžitumbei,
bau pasidrūtiumbei.

13. Nės tu paisai iš daugybės sa-
wo sumislujimū. Te ateit šėn, ir
te pagėlbti tawę i kėllus dangaus mo-
kiti, ir žwaigždininkai, kurrė mėne-
seis rokoja, kas ant tawęs ateis.

14. Sıtay, jie yr ney jawėnos,
ugniės išdegtos; jie ne gal gywi
išsilaišyt nū liepsnōs; nės tai ne
bus žarijos, jomis pasišildyt, arba
ugnis, prie jōs susėst.

15. Tokie jie yr, po kurreis tu
procawojeis, taw kupcėlninkai iš
jaunū tawo dienū; kōjnas wiens sa-
wo kėllu eis šėnay ir tėnay, ir ne
turri ney wieno pagālbiniņfo.

48. Pėrskyrimas.

Žmonā griekai torawojami, ir Diewo šlowę
pagārbinnama.

Girdešit tai, jūs iš namū Jokubo,
wadinnamieji wardu Izrael, ir iš
wandens Juda išėję jūs, kurrė bā-
žiaties per wardą Pono Diewo, ir
atsimennat Diewo Izraeli', alle ne
wiernybeje ney teisybėje.

2. Nės jie haukiasi iš šwentojo mie-
sto, ir stėngiasi Izraelo Diewu, kursai
wardu Ponas Diewas Zebaot.

3. Aš pirma apsatiau, kas busę;
iš mano burnos tai išėjo, ir aš tai
satydinau; aš tai ir umay padaran,
kad ateit.

4. Nėsa aš žinnau, tawę kėtą esan-
tį; ir tawo sprāndas yra gelejinne
gysla, ir tawo kakta yra warinne.

5. Aš taw pirma apsatiau, ir taw
satydinau, dar ne nusidāwus; kad
ne satytumbei: tai mano balwons
daro, ir mano abrozās ir balwons
tai paliepe.

6. Tai wislab tu girdi, ir tai ma-
tai, ir taczau to ne apsakiei. Nės

aš taw pirma naujėnq satydinau, ir paslėptq, kq tu ne žinnojei.

7. Dabargi tai lėista, ir ne anū cės, ir ney wienq dienq pirma to ne girdejei; kad ne satytumbei: štay, tay aš gėray žinnojau.

8. Nės tu to ne buwai girdejes, neygi ne žinnojei, ir tawo ausis tū cės ne buwo atwėrta; alle aš gėray žinnojau, tawę niekšenti, ir nū augwės žywato pėržengetoju wadin-tq esanti.

9. Taygi aš dēl sawo wardo esmi kantrus, ir dēl sawo šlowės taw ant gėro nū sawo keršto palāusu, kad ne butumbei išgaishintas.

10. Sztay, aš tawę pėrbandysu, alle ne kaip šidābrq; bet tawę iš-rentamq padarysu pėczuje wargū.

11. Dēl sawės, beje dēl sawės aš tai darysu, kad ne buczau bluzni-tas; nės aš sawo garbę ne dīsu ney wienam kittam.

12. Klausyk manęs, Jotub, ir tu Izrael, mano pawaditafis; aš pats esmi, aš esmi pirmuczāusas, ir taip-jau ir pastuczāusas.

13. Mano ranka žėmę gruntawo-jo, ir mano dešinē dangs apsprėn-de; kq aš šautiu, tay wislab stow gatawa.

14. Susieikit wissi, ir girdekite: kas yra tarp šū, galis tokius dāiktus aprėikšit: Ponas Diewas ji myl; to-dēl sawo wālę ant Babelės, ir sawo pėti ant Kaldėonū parodis.

15. Už, beje aš tai sakiau, aš ji pašaučiau; aš ji ir ateidisu, ir jo kėlas tur jam sektis.

16. Žengkit hēn manėsp, ir to klau-sykit, aš ne slapzey tai pirma pra-nešiau. Iš to cėsio, kaip tai kal-bama, esmi czonay; ir dabar manę sunęza Wiekšpats, Ponas Diewas ir jo Dwāse.

17. Taip sako Ponas Diewas, ta-wo Išgėlbėtojis, Szwentafis Izra-ėlij: aš esmi Wiekšpats, tawo Die-was, tawę mokinašis, kas naudin-ga; aš tawę wadzoju ant kėlo taw einamo.

18. Už, kad tu ant mano prisafi-mū dabotumbei, tay tawo palājus butu kaip wandens srowē, ir tawo teisybe kaip jurū wilnis.

19. Ir tawo sėlia butu kaip žiez-dros, ir tawo kūno āglis, kaip tū žiezdrū-akmenāiczi, kurro wardas ne butu išgaishinnams ney išgėsomas po mano akiū.

20. Išieikit iš Babelės, bėgkit nū Kaldėonū su linšmu balsu; pranėš-kit ir išgirzdykit tai, išstėlbkite tai i' swieto krāšto, tarkit: Pons Diews išgėlbejo sawo tarnq Jotubq.

21. Jie ne ištroškė, kaip jis jūš wadzojo pūškzoj; jis dawe jiems wandens tekktė iš ālōs; jis ālq pra-plėše, kad wandens iš jo tekktėjo.

22. Alle Diewo-nesibijantieji, sako Ponas Diewas, ne tur palājaus.

49. Pėrstyrimas.

Kristus sawo šwento surintimo nēlabės ne užmiršta.

Klausykit manęs, jūs salos, ir jūs swieto žmones tolimieji, isidabokit. Ponas Diewas manę pašauke nū motinōs žywato; jis mano wardo minnėjo, man dar motinōs žywate esant.

2. Ir mano burnq padare ney aštrū kārdaq; pawėsu sawo rankōs jis manę apdenge. Jis padare ma-nę šweistū stėlā, ir manę i' sawo seidoq i' i'šo;

3. Ir tare man: tu esi mano tar-nas, Izrael, per kurri aš noru pa-gārbintis but.

4. Alle aš dingojau, noprošnay be-dirbq, ir sawo sylq noprošnay ir be-naudōs gaishinnq; kaczeygi mano reikals Pono Diewo, ir mano šluž-ma mano Diewo yr'.

5. Dabargi sako Pons Diews, iš motinōs žywato manę per sawo tar-nq priprowijėsis, kad aš Jotubq jo-pi primersęzau, kad Izrael ne butu pagrėbtas. Todėl aš akisa Pono Diewo šlowingas esmi, ir mano Diews yr' mano drutybe,

6. Ir sako: tai menē, kq tu ma-no tarnas esi, Jotubo gimmines pakėlt, ir kas ne apsergėta Izra-ėlij' atgrazit; bet aš ir pagonims per šwieisybę tawę padariau, kad butumbei mano išgānimu, i' swie-to krāšto.

7. Szittai palba Ponas Diewas, išgėlbėtojis Izraelo, jo Szwentafis,

niešinnamai dušai, tiems žmoniems, kurie per bjaurybę laisomi, tam tar-nui, po smarkininkais esančiam. Ka-rālei tur matyt ir atsilėlt, ir kuni-gaiškei tur melsis dėl Pono Die-wo, kursai wiernas; dėl Szwentojo Izraeli, kursai tawę yr' išrinkęs.

8. Taip sako Ponas Dievas: * aš išklaušiau tawę malonės cėse, ir tawę gėlbėjau dienų išganimo; ir apšauogiau tawę, ir per sudėrinimą tarp žmonių stacau, kad žemę attai-sytumbei, ir išgaishintąs tėwiskės užimtumbei: * 2 Kor. 9, 2.

9. Saftyti apkalbiems: išėkit, ir tamsybėi' esantiems: pasirodėkit; kad jie šallij' kėlo ganytus, ir ant wissū kalnelū sawo ganytū turrėtu.

10. Jie ney alks ney trėšk; jās ney joks karštis ney šaulė ne kaitis; nės jū susimiltos jās wadžos, ir prie šaltinnū wandenū prives.

11. Aš wissus sawo kėlnus i kėlą pawersu, ir mano takai tur but praminti.

12. Sztay, šie ateis iš tolo; ir štay, anie iš šiaurės; ir šittie nū jurū, ir anie nū žemės Sinim.

13. Szukaukit, jūs dangus, dzaug-tis žemę, gėrbinkit jūs kėlnai šu šukawimu; nės Pons Diews sawo žmones palinkšminojo, ir susimilsta sawo bėdnujū.

14. Alle Zion sako: Pons Diews manę prastojo, Pons Diews manęs užmiršo.

15. Bėggu ir gal moteriskė sawo kudikėlio užmiršt, kad ne susimiltu sunaus sawo kuno? Ir norint jii jo užmirštu, tay aš tacau tawęs ne užmiršu.

16. Sztay, i rankas aš tawę įsen-klinau; tawo mutai wissados yr po mano ašiū.

17. Tawo budawotojei skubisis; alle tawo sulaužytojei ir sugaišyto-jei atštos.

18. Pakėlk sawo atis aplintuy, ir weizdėk, wissi šittie susirinkę ateina pas tawę. Kaip tikray aš gyws, sa-ko Ponas Dievas, tu šėis wissais, kaip išgrošinnimu apėdyta busi, ir apsiriki jeis ney marti.

19. Nės tawo puštoji, sugaišintoji ir sugrątoji, žėme taw tadda per

ankšta bus, toj gywenti, kad tawo pagadintojei toly nū tawęs atštos.

20. Kad waikai tawo newaisingy-stės daugiaus satys po tawo ausū: ta wieta man per ankšta, trāufis tēn, kad prie tawęs gywenti gal-lėczau.

21. Ir tu tarši sawo širdij': kas man šittus pagimde? Aš esmi ne-waisinga, wiena, pawaryta ir pa-mesta; kas man šittus užauginno? Štay, wienystėj' buwau palikta; ogi šittie kur buwo?

22. Szittaip sako Diešpats Ponas Dievas: štay, aš sawo ranką pa-kėlsu pagonump, ir swieto žmonump sawo karun-ženklį statysu; tay jie tawo sūnus atgabės ant rankū, ir tawo dukteres ant pečių atneš.

23. Ir kėrālei tur but tawo pri-kawotojei, ir jū wiespatėnės tawo žindinyčios. Jie ties tawim ant žė-mės knupšti parpūlę, dulkes tawo kėjų laižys. Tay tu ištirsi, manę esanti Poną Diewą, kurrām ne iš-gėdinti yra, kurie manęs laukia.

24. Bėggu galima atimt milžinui plėšimū? arba bėggu galima tei-samjam jo sugautāsus išwālnit?

25. Nės taip sako Ponas Die-was: dabar sugautieji milžinui bus atimti, ir plėšims macnojo bus wal-nas; ir aš su tawo bylinėjenczis by-linėsu, ir tawo waikams gėlbėsu.

26. Ir tawo luppikkus walgidisu jū paczū mēsa; ir tur sawo paczū krauju kaip saldaus wyno prisigėrt; ir kėžnas kuns ištirs, manę esanti Poną Diewą, tawo Išganytoji ir tawo Išgėlbėtoji, macnuji Jokube.

50. Pėrskyrimas.

Žyda patėrimmas, Kristaus paliknummas.

Taip kalba Pons Diews: kame at-sistyrimo-grōmata jusū motinōs, kur-re aš įė palėidau? Arba kas yr' mano nūmininks, kurrām jus par-dawēs esmi? Sztay, jūs sawo grietū dėl pardūti este, ir jusū motina ju-sū pėrjengimo dėl palėista yra.

2. Rodėl aš atėjau, ir ney wieno cę ne buwo? aš šaukliau, ir ney wiens ne atsiliepe? Ar dabar mano ranka taip trumpa pastojū, kad ne gal išgėlbēt? arba ar manij' niera

sylōs iřwalnit? řtay, ař sawo bar-
rimu jures iřdžowinnu, ir wāndenā
řrowes pawerczu i puřęęę, řad jū
žuwys wandens priřtokusos smird',
ir iř trořkulio mirřta.

3. Uř dangu apwelfu tamsa, ir jo
āpdangalę padarau kaip įalę.

4. Wieřpats Pons Diews dawe
man iřmokitę liežuwi, řad žinnōczau
su pařsuseis řalbēt tikru cęřę. Jis
manę buddin řas rytę; jis bud-
din man ausi, řad klausau, kaip
mokitinis.

5. Wieřpats Pons Diews man au-
ři atwēre, ir ař ne eřmi nepařkufnus,
ir ne gvyřtu atgalos.

6. Uř sawo pařalę laikiau tiems,
kurrie manę muře, ir sawo řkrostus
manę pęřantiemsiems; ař sawo wēi-
dę ne pařlępiau nū apgędinimo bey
řpaudulū.

7. Neřa Wieřpats Pons Diews
gęlb' manę, todėl ne ieimi i gędę.
Todel ař sawo wēidę pařuliau kaip
titnaę, nęř žinnausi, gędoje ne pa-
řilieřę.

8. Jis arty yra, kurs manę ap-
teisin. Ras nor su manim bylinēt?
řusieřkim i řruwę; řas yra, kurs
teisę prowę prięř manę tur? Tas te
ateit manępi.

9. řtay, Wieřpats Ponas Die-
was man gęlb'; řas yr, řursai ma-
nę nor pražuddyti? řtay, jie wiři
kaip rubas pařę; řandys jū řuę.

10. Ras yra tarp juřu Pono Die-
wo priřbijęřis, jo tarno balso kla-
řęřis? kurs tamřoj' wāiřęęęoj', ir jam
ne řwieczę? tas te pařitiř' wardu
Pono Diewo, ir te nufitiř' sawo
Diewu.

11. řtay, jū wiři, kurrie uęni
uřdegat, liepřnomis apredyti, bewāiřę-
ęokit řwieřęęę' sawo uęnięř, ir liep-
řnosa, kurras jū uřdegēt. Tai jums
nufidūřt nū mano ranęōs; řopęřimū-
řę jū turrit gullēt.

51. Pęřřtyrimas.

Pařlinkřminojimas wiři Diewu nufitiř-
řęęęęę.

Klausęřit manę jū, kurrie teiřęęę
wējat, kurrie Pona Diewę įęřłot;
žureřit i tę ālę, iř kurrōs jū iř-

řirřti eřte, ir i to řullinio dūęę, iř
kurro jū iřłęřti eřte.

2. Žureřit i Abraōmę, juřu tęwę,
ir i řorę, iř kurrōs jū gimęę eřte.
Neř ař jam řauřiau, dar wienęřtęj'
ęřancęę, ir pęřęęęęęę jį, ir iř-
plātinau jį.

3. Neř Pons Diews linkřmina řio-
nę; jis pařlinkřmin wiřiřas jōs puř-
ęęę, ir jōs puřřęęę padaro lyę
kaip pařlinkřminimo řodę, ir jōs
lauřus ney Pono Diewo daręę; řad
linkřmybęř ir dęaugřmo tēn randa-
ma, dęřawojimo: ir garbęř-gięřmį.

4. Dabokiř ant manęř, mano žmo-
nęř, klausęřit manęř, jū manieji;
nęř nū manęř iřęis iřtatims, ir sa-
wo prowę ař bewēiř pařtatęřu per
řwieřęęę řwieto žmonęř.

5. Neř mano teiřęęę yra arty, ma-
no iřgānims iřęit, ir mano ranęōs
řudis řwieto žmonęř. řalos laukia
manęř, ir lūřur mano pętieř.

6. Pařlęřit sawo atis dangun, ir
žureřit žęmyn i žęmę; nęř dangus
kaip dumai praęęęř, ir žęme kaip
rubas pařę; ant jōs gywēnantieji
pamirs, kaip muřęę. Alle mano iř-
gānims iřlieřt amřinay, ir mano tei-
řęęę ne prapuls.

7. Klausęřit manęř jū, kurrie pa-
žęřtat teiřęęę; tu žmonū pulke, kur-
rio řirdij' mano priřakimai yra. Ne-
řibijokiř, žmonęřs jū iřdarřant, ir
ne pęřřęęęřit', ięms jū i nufimin-
nimę wēdant.

8. Neř řandys jū řuęř, kaip ru-
bę, ir řirmęles jū řęř kaip wilno-
nę millę; alle mano teiřęęę iř-
lieřt amřinay, ir mano iřgānims i
eilū eiles.

9. Pabųř, pabųř, apřiredęř mace
tu Pono Diewo ranę! Pabųř, *
kaip pirmosa gadęnęřa iř řenowęř!
Ur ne tu tas eřři, řursai puikūřus
iřřirto ir řmakę řuęęide?

* 2 Moį. 14, 15.

10. Ur ne tu tas, řursai * jures
didžųjū gillųjū wādenū iřdžowinnō?
řursai jurū dugnę i řęlę pawerte,
iřęelbētięřięms tām pęrdēm pęreit?

* 2 Moį. 14, 21. řoj. 3, 16.

11. řzittaiř Pono Diewo iřęęelbē-
tieji řugryř, ir i řion pařeis be řlo-
widami; ir amřins dęaugřmas bus

ant jū galwōs. Linksmýbe bey dzaugsmas jūs nutwērs; alle smutka bey dusawims nū jū atstōs.

12. Už, aš esmi jūšū linksmintojis. Kasgi tu esi, kad žmonū bijaisi, kurrie taczau miršta? ir žmonū waikū, lyg šėnui suėdamujū?

13. Ir užmiršti Pono Diewo, kursai tamę sutwērs, kursai dangų išspėcz, ir žemę gruntawoj? ir tu bijaisi, kas dien per wišq dieną smartininko rustybės, jam taitantis sugaishinti. Kur pasilikto smartininko rustybe?

14. Kaip jis turėjo stubitis ir aplink bėginėti, kad išleistu, ir jie ne mirtu išgaishinnime, ney pristoktu dūnōs.

15. Nės aš esmi Wiešpats, tawo Diewas, sujuddingasis jures, kad jū wilnys baisey užia; jo wardas wadinnamas Ponas Diewas Zebaot.

16. Už sawo žodžius i tawo burną idemi, ir apdengiu tamę po pamėšu sawo rankū; kad dangų sodiczau ir žemę gruntawoczau, ir Zionui tarczau: tu esi mano žmonū pulkas.

17. Pabust, pabust, atsikėl Jęruzale, kurri tu gėrei iš Pono Diewo rankōs, jo narso tylisq; mėlės pūlinėjimo tylisq tu išgėrei, ir lašelis laižei.

18. Ne buwo ney wieno iš wišū waikū, jōs augintujū, kursai ję wadzotų; ney wiens iš wišū waikū jōs gimdytū, kurs ję prie rankōs nutwertu.

19. Tādu taw nusitikto, kas tamę pasigailėjo? cę buwo išpūstijims, iškada, būdas ir kirdas, kas tamę palinkšminotu?

20. Tawo waikai buwo apalyę; jie gullejo ant wišū ūlyczū, kaip kōks supancūts stumbras, pilni papykimmo Pono Diewo, ir barimmo tawo Diewo.

21. Todel girdeš tai, tu bėdnoji, ir girtoji be wyno.

22. Szittai pasawo Wiešpats, Ponas Diewas, ir tawo Diewas, atkeršijasis sawo žmones: štay, aš atimmu pūlinėjimo tylisq iš tawo rankōs, drauge su mėlėmis tylisq

sawo didžio kerksto; tu ne turri to daugiaus gėrti.

23. Bet aš ji tawo lupitkams idūsu i rankas, kurrie tawo dušei buwo sakę: pasilėn, kad mes wiršum' pėreitumbim; ir deš sawo nuggarq ant žemės, ir kaip ūlyczq, kad per wiršū pėrbėgiotumbim.

52. Pėrsšyrimas.

Apie išgėlėjimą šwento surinkimo, ir Ewangeliōs saldybę.

Nusibuddiš, nusibuddiš Zion, apsiwiltis sawo mace; šlowingay išsirėdyš, tu šwentasis miestas Jęruzale. Nės iš to cęso ney jōks neapjāustits arba necyysts tawije ne karalāus.

2. Išėil iš dulkū, kėltis, tu apkaltoji Jęruzale; išsirėiš iš ryšū sawo karkio, tu apkaltoji dukte Zion.

3. Nės taipas sakō Pons Diews: jūs dowanay este pardūti, ir be pinigū busit išwadūti.

4. Nės taipas sakō Pons Diews: mano žmones pirma nusitraukė i Egyptq, kad tēnay šwėczais butu; ir Ušsurs jiems be reikalo newalę padare.

5. Ule kaip man dabar czonay dāro, sakō Pons Diews? mano žmones dowanay yra suklastojami; jū wiešpatāujentieji padaro wienus kankimmus, sakō Pons Diews; ir mano wārdas wišadōs kas dien bluznijamas.

6. Todel mano žmones tur mano wardq pažint tame pattime cęse. Nės štay, aš pats kalbėsu.

7. Kaip mielos yr ant kalnū paslū kōjos, pakāju apšakanczujū, gėro pranešanczū, išgānimq apšakanczujū, šakanczujū Zionui: tawo Diewas yra karalāus.

8. Tawo sargai šaukia iš didžio sawo balso, ir pagirt podraugey. Nės atimis bus matoma, kad Ponas Diewas Zion priwers.

9. Tęsilinkšmin, ir podraugey te pagirrie pustynes Jęruzalės; nės Ponas Diewas sawo žmones palinkšminojo, ir išgėlėjo Jęruzalę.

10. Ponas Diewas apreiške šwentaję sawo rankq po atikū wišū pa-

gónu, kad wisso swieto krasťas má-
to iřgánimá musů Diewo.

11. Atstokit, * atstokit, iřitráukit
řallin iř czę, ir ne truttikit nieko
neczyřto; iřeikit nú jós, czyřtities
jús, kurrie neřat Pono Diewo ryřus.

* 2 Kor. 6, 17.

12. Řes jús nesistubbindami tur-
rit řallin tráuktis, ney bęgdami řel-
láuť; nęs Pons Diews tráuffis
pirma juřu, ir Diews Izraelo* jus
řuwallys.

13. Sztay, mano tarnas iřmintin-
gay elřis, ir bus iřkeltas ir labay
paauřřintas.

14. Kad daug tawim pařipiktis,
kadangi jo gymis bjaureřnis uř řit-
tů žmonů, ir jo weidas ne kaip žmo-
nů waiků;

15. Alle řittaiř jis daug pagónů
apřlaktys, kad ir řaralei prięř ji
řawo burną ne atwęrs. Řes kur-
riems nieko apie tai ne řakytá,
řittie tai matys beřigęredami; ir
kurrie nieko apie tai ne girdeję, tie
iřidabos to.

53. Pęrsřyrimas.

Kriřtaus mula ir priřtelimas.

Alle * řas tiř musů řozonei, ir kur-
riam apręřřiams pęťys Pono Diewo?

* Jon. 12, 38.

2. Řes jis řel po jo ařiu, kaip
częp-ryřřite, ir kaip řaknis iř řau-
řós žmęs. Jis ne turręjo ney jo-
řio mandagummo ney grořybęs;
mes máťem ji, alle ne buwo czę ney
jokiós grořybęs, řokia mums butu
patikřusi.

3. Jis buwo wiřřu papeikřauřasis,
ir newerczařasis, pilnas pęřřulů ir
liggů. Jis taip papeiktas buwo,
kad ařis nú jo řallin nukreipe, to-
del ji per nieką laikęm.

4. Iř tiesós, * jis neřojo musů
liggą, ir ant řawęs uždęjo musů pęř-
řulus. Alle mes ji laikęm per řlo-
gintą, ir Diewo iřitřtą bey muczyťą.

* Matt. 8, 17.

5. Alle jis dėl musů nuřizęngim-
mo řujeiřtas, ir dėl musů griękų řu-
muřtas. Korawone ant jo gul, kad
mes pařájaus turrętumbim, * ir per
jo ronas eřme iřgyditi.

* 1 Petr. 2, 24.

6. Mes wiřři pařlydę waikřęzjom

ney áwys, řořnas řurejo i řawo řé-
lą; alle Pons Diews wiřřu musů
griękus ant jo uřmete.

7. Raip * jis buwo řorawojamas
ir muczijamas, ** tay jis ne atwę-
re řawo burnós, ney erytis, ant pa-
řjowimmo weđams, ir ney awis, nu-
tylanti prięř řawo řirpiřtą, ir řawo
burną ne atwerenti.

* Darb. 8, 38. ** Matt. 26, 63.

8. Alle jis iř tuřbós ir iř sudo
iřimts yra, řas jo amřio ilgumną
iřřalbęs? Řes jis iř gywuų žmęs
iřpleřřtas yr', kaip dėl nuřizęngimo
mano žmonů řlogintas buwo.

9. Ir jis numirre, kaip Diewo-
nesibijantieji, ir palaidots yra kaip
bagotas; řaczeig * jis ney wienam
neteisybės ne padaręs, ney wylaus
jo burnoj' ne buwo.

* 1 Petr. 2, 22.

10. Alle Ponas Diewas noręjo ji
liggą taip sudauřt. Kad Jis řawo
duřią i řalt-ápięřą bus dawęs, tay
řeklós turrės, ir ilgay patęřs, ir řą
Pons Diews apřiemęs, per jo ran-
tą bus atliřta.

11. Dėl to, kad jo duřia dárbo
turręjo, jis řawo dzaugřmą regęs,
ir wiřřo pilnay turrės; ir řawo pa-
řinnimu jis, mano tarnas, teiřufis,
daugumną aptęiřis, nęs jis jų grie-
tus nęřa.

12. Todėl ař jam diddi daugum-
ną i pleřřimną dąřu, ir drutiejį
jam tur tęřt i pagrebimną; todėl,
kad jis řawo duřią i řmerti dawęs,
ir piktadejams prirořutas yra, ir
daugumną griękus neřojęs, ir uř
piktadejus męldęs.

54. Pęrsřyrimas.

Ęjwento řurinřimo małonęs-đowana iř
Kriřtaus.

Ġárbinř, tu newaiřingoji, ne augin-
nantiji, dzaugřis řu pagárbinnimu,
ir řúkaut, tu ne eřanti neřęzia; nęs
bewaiře daugiaus tur waiků, ne
kaip wyrą turrinti, řako Ponas
Diewas.

2. Užleiř platyn ruimą řawo bu-
dęs, ir iřplátinř řáurus řawo na-
mų, ne řtųpčoř, iřteřř řawo wir-
wes ilgyn, ir řawo winnis iřálř
drutay.

3. Řes iřřiwęřři po deřinės ir po

fairės; ir tawo waikai pagonus i dalykus gaus, ir išpusitūše miestūse gywės.

4. Nesibijok, nės tu ne busi išgēdita; ne buk lēta, nės tu ne busi apjūktā; bet užmirši gēdōs sawo mergytės, ir apjūko sawo našlystės daugiaus ne minnēsi.

5. Nės tawo sutwertojis yra tawo wyras, Ponas Diewas Žebaot yra jo wardas; ir tawo išgēlbėtojis, Szwentasis Izraelij', wadinnamasis Diews wiśso swieto.

6. Nės Ponas Diewas tawę dāwe paskalboj' but, kad butumbi ney pamesta ir iš širdiēs smutna moteriškē, ir ney jauna moteriškē prawaryta budama, safo tawo Diewas.

7. Už tawę mašā akiēs-mirkšni praśtojai; alle šu didde mielasirdingyste aš tawę šurinksu.

8. Už sawo wēidā akiēs-mirkšnij' keršto, mažumeli nū tawęs paslėpiau; alle šu amšina malone taw susimilsu, safo Ponas Diewas, tawo Išgēlbėtojis.

9. Nės tai man tur but, kaip czēse wandens Noa; kad * aš prisėkliau, wandenis Noa ne ušeisenczus daugiaus ant žemės; taipo aš prisėkliau, kad aš ant tawęs ne pykēs, ney tawę bārēs.

* 1 Moiz. 9, 15.

10. Nėsa ir kalnai atstos, ir kalnėlei sugrus; alle mano malone nū tawęs ne atstos, ir mano pašājaus suderėjims nieku ne pawirs, safo Ponas Diewas, tawo susimiltojis.

11. Tu bėdnoji, kurrę wiśsos wētros tropij', irgi be palinkšminojimo esantiji. Sztay, aš tawo atmenis kaip išsiredijimā sudabisu, ir tawo gruntā dēsu sapyrāis;

12. Ir tawo lāngus padarysu iš kristalo, ir tawo wartus iš rubynū, ir wiśsus tawo rubežus iš išrinktųjų atmenėlū;

13. Ir * wiśsus tawo waikus Pono Diewo išmokintus, ir diddi pajų tawo waikams.

* Jon. 6, 45.

14. Tu turri itaisyta but teisybe. Tu busi tōly nū newālēs, ir nū ne teisybēs, kad to taw ne reiks bijotis, ir nū išgāfcio, nės jis taw ne tur prisūrtit.

15. Sztay, kas prieš tawę maiš-

ta darys, ir tawę užpuls, jey jie be manęs pasiśtengia?

16. Sztay, aš tai darau, kad kalwis anglis ugnij' ipuēza, iš to rykū padaryt sawo darbui; nės aš tai darau, kad išgāfcintojis prapūla.

17. Nės wiśji rykai, prieš tawę itaisomi, ne laimēs. Ir kōznā liežuwi, kurs prieš tawę stengiasi, tu promoj' prasūdysi. Tai yra dalis tawnū Pono Diewo, ir jū teisybe iš manęs, safo Ponas Diewas.

55. Pērsėyrimas.

Apie titā prisūwertimā Diewop', ir apie Diewo žobi.

Klausyk it wiśi, kurre ištrōškē este, eikit šēn pas wandeni, ir jūs, kurre pinnigū ne turrit, eikit šēn, pirkit ir wālgikit, eikit šēn ir pirkit be pinnigū ir dowanų, abbejū ir wy-no ir pieno.

2. Kam pinnigū mōkate, kur dūnōs n'iera, ir sawo darbū, iš ko ne gālit pasiśotit? Ben klausyk it manęs, ir wālgikit gēro, tay jūšū dušia su pasimėgimmu bus šointa.

3. Palenkit šēn sawo ausis, ir atekit šēn pas mang; klausyk it, tay jūšū dušia gywa bus. Nės aš su jūmis amšingā suderėjimā darysu, butent titay žaddēlas Dowido malones.

4. Sztay, aš ji žmonėms staczau per luddininkā, per funiakūštī ir waldonā swieto žmonėms.

5. Sztay, tu pagonus pawadysi, kurrū tu ne pažysi; ir pagonai, kurre tawę ne pažysta, tawęspi bēgs; dēl Wiešpatiēs, tawo Diewo, ir dēl Szwentojo Izraelij', tawę gārbinanēzo.

6. Jēškokit Ponā Diewa, koley jis randamas yra; šaukit jop', pakoley jis arty yra.

7. Diewo nesibijāsis te pamet sawo kēlā, ir piktadējas sawo mistis, ir te prisūwercza Wiešpatiēspi, tay Jis jo susimils, ir musū Diewop', nės prie Jo yra daug atleidimmo.

8. Nės mano mistys, ne jūšū mistys, ir jūšū kēlai, ne mano kēlai, safo Ponas Diewas.

9. Bet, kiekū dangus yra aukštēsnis už žemę, tiekū ir mano kēlai

austēšni uš jūšū tēlus, ir mano mišlys uš jūšū mišlis.

10. Ašēš lyg kaip lytus bey sniegas iš dangaus pūla, ir tēn ne wēl sugrysta; bet žemę padrēkin, ir ję daro waisingą bey žalūjančę, kad dūda sēklōs sēti, bey dūnōs wālgit;

11. Taip tur but ir žodis iš mano burnōs išeinasis, ne tur jis manęsp' sugrysti tušęas, bet darys, kas man itinka, ir tur jam sēktis, ant ko jį funczu.

12. Aš jūs pasižaugdami išeisite, ir pakājuje busit palydėti. Kalnai ir kaukaros pirma jūšū linksmay šu-
kaus pagārbindami, ir wišsi mēdžei ant lauko i rankas plōs.

13. Egles āugs daggiū wietoj' bey myrto-mēdžei wietoj' erškēcū; ir Pounui Diewui bus wardas ir amžins jēnklas, ne išgašinnamas.

56. Pērskyrimas.

Graudėnimas Diewo prisišijotis; pabarimas newiernū klebōnū.

Taip sako Pons Diews: laitykit promą, ir darykit teisybę; nēs man išgānims yra arty, kad ateitu, ir mano teisybe, kad butu žinnoma.

2. Gėray tam žmogui, kurs tai daro, ir tam žmogaus waikui, kurs tai drutay laižo; kad sabbatą šwēstu, ir tą ne darytu nešwēntą, ir sawo rantą nurāmbitu, kad nieko pikto ne darytu.

3. Ir swētimasis, prie Pono Diewo prisišlaudešis, ne tur sakyt: Pons Diews manę atšfirs nū sawo žmonū; ir išrōmitasis ne tur sakyt: štay, aš esmi padjuwęs mēdis.

4. Aš taip sako Pons Diews išrōmitiems, kurrie mano sabbatas šwēncja, ir apšimma to, kas man patinka, ir mano suderėjimą drutay laižo:

5. Aš jiems sawo namūse ir sawo tarp-murij' wieta dāsu, ir gērēsni wardą, ne kaip sunums bey dukterims; amžina wardą aš jiems dāsu, ne pragaištanti.

6. Ir swētinišus waikus, kurrie prie Pono Diewo prisišlaude, kad jam plūžitu, ir jo wardą mylētu, kad jo tarnais butu; kojną, sabba-

tą laikanti, kad ji ne darytu nešwēntą, ir mano suderėjimą drutay laižytu:

7. Sžitus priwēssu prie sawo šwēntojo kālno, ir palinksmisū jūs sawo maldū-namūse, ir jū apieros ir dēginnimo-apieros man mielos bus ant mano altoraus. Aš * mano namai maldū namai wadinname wišsiems swieto žmonėms.

* Matt. 21, 13. Lut. 19, 46.

8. Wiešpata, Ponas Diewas, patremtāšus iš Izrael surenkāšis, sako: aš dar daugiaus surinkšu prie to pulko, kurrie surinkti yra.

9. Wišos žwėrys ant lauko ateikit ir eškit, beje wišos žwėrys girroj'.

10. Wišsi jū sargai yra ašli, jie wišsi nieko ne žinną; jie yra šunnys nelojantieji, kurrie ne gal bārti; tinginei, gul ir rods miegti.

11. Ule jie druti šunnys ant funo, jie niekadōs ne pasotinnami. Jie, gannytojei, ne žinno ney jokio rāzumo; kojnās žur i sawo kēlą, kojnās saw gūdžey naudoja, saw tikray.

12. Eškit šen, atšineškim wyno, ir apsigėrkim; ir rytoj bus kaip šen dien, ir dar toly daugiaus.

57. Pērskyrimas.

Diews nor tēsprānžus šorawoti; prisišwērcientiems pakāju sutēkti.

Ule teisusis prapūla, ir nier ney wieno tai i širdi dēdancio; ir šwēnti žmones suwāłomi, ir ney wiens to ne atboja. Aš teisėjai suwāłomi iš negandōs.

2. Ir kurrie be klātōs elgēsi, eina i pakāju, ir ilšēsis sawo kamārosa.

3. Ir jūs, priekit artyn, jūs waikai apmonitojōs, jūs waikai wenczawonyštēs peržengtojo ir kēlšēs.

4. Kurrūm dabar jūs pasižaugsit? ant kurrio dabar nastrus atwērsit ir liežuwi išlēsit? Ar ne jūs este waikai peržengimmo, ir netik-troji sēkla?

5. Jūs, kurrie ney žilodami balwonump bēgat, po wiššais žalojan-czeis mēdžeis; ir papjāujat kudikius prie uppēlū po ālū-rēwomis.

6. Tawo dārbas yr' prie glittujū uppēlū akmenū, šittie yra tawo da-

lyks; šitiems tu paleji sawo gėrimo- apiera, walg- apiera apieramodams. Beggu aš tūmi pasilint- sminciau?

7. Tu sawo lową deddi ant aukšt- to iškelto kalno, o tén ir užeini aukštyn apierawoti.

8. Ir už durų bey atvėrų statai tu sawo paminklą. Aš tu nū manęs kuleis šalin werties, ir užeini aukštyn, ir sawo lową padarai plაცę, ir su jeis iš wieno cini; tu myli jū lową, tur jūs titt pamatai.

9. Tu su alėjum' cini pas karalų, ir turri wišfokiū skanney kwėpiancų žolų, ir sawo pāslus tu toly nusunti, ir pajėminta essi iškė pėklōs.

10. Tu prisidirbai daugybė' sawo kėlū, ir ne tarei: lāujos; bet kadangi randi gywastį sawo rankai, tay ne pailsti.

11. Del ko tu taip rupeštinga essi, ir taip bijaisi? ir taciau su mellais apšeidama, ir manęs ne minnėdama, tai prie širdies ne prilėidi. Beggu dingai, manę amžinay tylėsenti, ką tu manęs taip abelnay nesibijai?

12. Alle aš taw parodisu tawo teisybę, ir tawo dārbus, kad jie taw niekam ne derrēs.

13. Kad šautsi, tay taw tawo pulkai te pagėlbtai. Alle wėjas jūs wišsus panėš šalin, ir niekai jūs atims. Alle kas manim nusitit, tas žėnę palaištytinay gāus, ir mano šwentąjį kėlną per tēwiskę apturrēs.

14. Ir satys: klokit, klokit, taisytit kėlą, atimkit iš mano žmonū kėlū nūtrankas.

15. Aša šittai safo aukštasis, ir aukštay iškeltasis, amžinay gywėnasis, kurrō wardas šwents yr': aš gywėnasis aukštybė' ir šwentoj' wietoj', ir prie tū, kurrē sudaužytą ir pakarnę dwasę tur, kad atgaiwinčiau dwasę nušėmintujū, ir širdi sudaužytujū.

16. Aš ne wišadōs bylinėsu, neygi amžinay kėršisu; bet nū mano wėido dwasę pūs, ir aš kwėpimmo padarysu.

17. Aš papykęs buwau ant newieslybummo jū godo, ir mušiau jūs, pasilepiau ir pylau; tay jie

šén ir tén waitšęzojo kėlū sawo širdies.

18. Alle žurėdams i jū kėlū, išgydžiau jūs, ir wadzojau jūs, ir dawjau jiems wēl palinkšminojimo, ir tiems, kurrē anus apgėdėjo.

19. Aš lėisu lūpū waisū, taip šatancų: pakėjus, pakėjus abbiejiems, ir toly ir arty esantiems, safo Pons Diews, ir jūs išgydisu.

20. Alle Diewo- nesibijantieji yra ney jures nepašajingosės, furros ne gal but tykos; ir jū wilnys purwus ir mēšlą išmeta.

21. Diewo- nesibijantieji ne tur pakėjus, safo mano Diews.

58. Pėrštyrimas.

Apie pašnikawimą ir šwentoš dienės pašwentinimą.

Šauk drąsę, ne cėdyt, palėst sawo balsą kaip trūbą; ir pasakyt mano žmonėms jū pėršengimā, ir giminei Jokubo jū griekus.

2. Jie kas dien manęs iškė, ir nor žinnot mano kėlus, kaip žmones, kurrē teisybę jau butu darę, ir prową sawo Diewo ne butu prastoję. Jie manę wadinna i prową, ir nor su sawo Diewu bylinėti.

3. Kam mes pašnikaujam, ir tu ant to ne žuri? Kam sawo kuną wārginam, ir tu to ne nori žinnot? Štayı, jūs pašnikāudami darot sawo wālę, ir wišsus sawo štolinintus spāudzat.

4. Štayı, jūs pašnikāujat besibārdami ir susiwaididami, ir mušat su kumščia bediewiškay. Ne taip pašnikāutit', kaip dabar darot, kad garšas apie jus aukštybė' girdims yra.

5. Ar tai butu pašnikawims, man patintās, kad žmogus sawo kunui tą dieną pišto daro, arba sawo gālę wā nuleidza kaip plušę, arba ant žako, ir pellenūse gul? Ar tai norit pašnikā wadin', ir dieną Ponui Diewui itinkancę?

6. Alle tai yra pašnikawimas, kurrām aš mēgstu: palėist, kurrus su neteisybe surišai; palengwit, kurrus apšuntini; palėist, kurrus spāudi; plėšt šalin wišlą suntybę.

7. Lāušt išalkusam sawo dānā, ie bedoj' šancus iwest i namus. Jey

tu šoki nāgā mattai, tay aprēdyt ji, ir ne atsitraut nū sawo kūno.

8. Tadda tawo šwiesfa prabrēš ney aušra, ir tawo pasigētinimas umay āugs; ir tawo teisybe eis pirm tawęs, ir Pono Diewo šlowē tawē priims prie sawęs.

9. Tadda taw prašant Ponas Die- was taw atsilēps; taw be šau- kiant, jis sakys: šitay, cze esmi. Jey tu ney wieno pas sawē ne apsun- kisi, ney pirštais ne rodysi, ney piš- to ne kalbēsi;

10. Ir iškūsum dāsi ragš' sawo širdi, ir bēdnāgē dušią pasotisi: tay tawo šwiesybe tamsumoj' užtēkēs, ir tawo tamša bus kaip pietus.

11. Ir Pons Diews tawē nepa- laudams wes, ir tawo dušią pasotis šausumojē, ir tawo kūlus pastipris. Ir busi kaip daržas wandenu pa- šlāpintas, ir kaip šaltinnis, wandens niekadōs ne pristokštas.

12. Ir per tawē bus budawota, kas ilgay pūsta gullejo; ir gruntā dėsi, i eilū eiles išliekanti, ir wa- dinnamas busi, sprāgas užtwērēsis, ir kėllus taisąsis czon gywēntinay.

13. Jey tu sawo koją nū sabatōs nukreipsi, ne darydams, kas taw pa- tinka mano šwentoj' dienoj'; tay linkšma sabata bus wadinnama, Po- nā Diewā šwentint ir gārbint. Nē- sa taipo tu ji gārbisi, ne darydams sawo kėllus, ney ne randant cze, kas taw itinka, arba kq tu kalbi.

14. Tadda tu pasimėgši Ponu Die- wu, ir aš paduokštiu tawē i žemės aukštības, ir walgidisu tawē tėwiš- kē tawo tėwo Jokubo; nēs Pono Diewo burna tai šako.

59. Pėrkyrimas.

Žodū griekai juskaitomi, ir Kristus pažadams. Šitay, Pono Diewo ranka ne per- trumpa, kad ne galētu gėlbēt; ir jo ausys ne apkurto, kad ne išgirstu.

2. Bet jusū newiežlibummai atskir- ra jus bey jusū Diewā, ir jusū grie- kai paslėpia wėidā nū jusū, kad ne išklausomi este.

3. Nēs jusū rankos krauju išteptos, ir jusū pirštai newiežlibummu; jusū lupos kalba melagishkay, jusū liežu- wis neteisybē sumislj'.

u. x.

4. Nier' ney wieno, teisybē mokin- nancio, arba wiernay jūdijancio. Kiek wiens niekingais daiktais nu- sitik, ir kōšnas kalba niekam ne wer- tus daiktus; jie nepalāima yra nēš- czi ir auginna apmauda.

5. Jie pėria basilisko pautus, ir āudza wortinklius. Jey kas jū pau- tū walgo, tas tur mirti; bet jey jūs sumindžoji, tay angis iškoš'.

6. Jū wortinklei ne dera drabu- žams, ir jū audimmas ne dera už- klodei; nēs jū darbai yra āpmauda, ir jū rankosa yra prispaudimmas per newalē.

7. Jū kōjos yra tėkinos ant nēla- bummo, ir greitos nekalto kraujo pralieti; jū mislys yra apmauda, jū kėlas yra wiens pagadinnims ir iškada.

8. Jie ne pažysta pakājus kėlā, ir nier' teisybės jū žingsnāse; jie yra pėrkreipti sawo kėlūse; kas ant jū wāikščjoj', tas niekaday ne tur pakājus.

9. Todėl yra sudas toly nū musū, ir mes teisybės ne igāunam'. Mes laukiam šwiesybės, ir šitay, aptēm- sta; spindulio, ir šitay, tamsoj' be- wāikščjojam'.

10. Mes czuppintējam sėnas ney atlieji, ir krapinėjam ney akiū ne turrintieji. Mes usigāunam widdu- dienij, kaip api-tamsoj'; mes esme tamsybēj', kaip negywieji.

11. Mes wišši murmam kaip mėš- kos, ir usdojam kaip karwėlei; nēs mes laukiam sudo, tay jo nier; iš- gānimo, ir jis toly nū musū.

12. Nēs musū pėržengimā po tawo akiū yra perdaug, ir musū griekai atfako prieš mus. Nēs musū pėržen- gimai yr' musip', ir mes jaučiam sawo griekus.

13. Kq mes nusideddam ir mel- lūjam prieš Ponā Diewā, ir kq at- sikeipjam nū sawo Diewo; ir kq mes kalbam (tittus) prispaust ir ne klausyt, sudumodami ir išmislidami newiernus žodžius iš širdiēs.

14. Todėl ir sudo padārimis atga- los atstojo, ir teisybe tolyn muženge; nēs tiesa pālinēj' ant ulicjōs ir su- das ne gal pawāikščjoj'.

15. Ir tiesōs yra globa, ir kas nū

pistummo atsitauk, tas kojno plėšims tur buti. Toktai mato Pons Dievs, ir jam ne stinka, kad pro-
wds nier.

16. Ir jis mato, ney wieno cę ne esant, ir dywijas, kad ney wiens jās ne ufstoj. Todėl jis pats saw gėlbti sawo ranka, ir jo teisybe ji išlaiko.

17. Nėsa jis teisybe apsirėdo, kaip pancėru, ir šalimą išgimimo ant sawo galwos uždėda; ir apsiwel ant atteršijimo, ir kėrštu apsirėdo, kaip fermega;

18. Kaip sawo priesininkams atlygėses, ir sawo neprietelams didzu kėrštu užmokėses; ir mielay saloms nor mokėte užmokėti;

19. Kad Pono Diewo wardas butu prisibijotas nū nusileidimmo, ir jo šlowė nū saulės užtekkėjimo; kad jis ateis, ney užlaikytą uppės šlowė, turė wėjas Pono Diewo waro.

20. Nėsa tiems iš Zion ateis Jėgėlbėtojis, ir tiems, kurie prisiwerę nū grietė Jokubo, safo Ponas Diewas.

21. Ir aš darau toki susiderėjimą su jėis, safo Pons Diews: mano dwasė pas tamę esantiji, ir mano žodžei, kurrus aš i tawo burną idėjau, nū tawo burnos ne tur atšot, ney nū burnos tawo waitū, bey waitū waitū, safo Ponas Diewas, iš šo cęšo itti amžiu amžiu.

60. Pėrštyrimas.

Krišijonai narjo testamentu surinkimas,
šarbai ir lobis.

Rėikis, prašwst! nėsa tawo šwie-
sybe ateit, ir Pono Diewo šlowė už-
teka ant tamės.

2. Nėsa štay, tamšybe apdengia žėmę, ir nešwiesybe žmones. Ule ant tamės užteka Ponas Diewas, ir jo šlowė pastroda ant tamės.

3. Ir pagonai waiškosos tawo šwiesybėje, ir karalei šalstumme, kursai ant tamės užteka.

4. Patėst sawo atis, ir žurėl aplinkuy, šie wiši susirinkę ateina tamėsp. Tawo sunus iš tolo ateis, ir tawo dukters prie šalies bus užaugintos.

5. Tadda tu išwysi sawo pasimė-

gimną, ir diddey pasidzangsi, ir ta-
wo širdis dywis ir išsiplėtis, kad
daugybė pajurosa tamėsp prisiwers,
ir pagonū pulkai tamėsp ateis.

6. Nėsa werbladū daugybė tamę apdengs, tekunai iš Midian ir iš Epa. Jė Sabos jie wiši ateis, auks-
so bey kodylo atnos, ir Pono Die-
wo garbė apšafys.

7. Wišos kaimenes kedars tamėsp bus sugintos, ir awinai Nė-
bajot tam šluys. Jie bus ant
mano mielojo altoraus apierawoti.
Nėsa aš namus sawo šlowės iš-
grojisu.

8. Kas tai per wieni, kurie lėcia
kaip dėbesys, ir kaip karwėlei sawo
langump?

9. Salos manes laukia, ir afri-
tai Tartėsaus iš sėnū dienū, kad
tawo waitus iš tolo atgabėntu, su
jū sidabru ir auksu, wardui Wič-
paties, tawo Diewo, ir Szwentam-
jam Izraelije, kurs tamę šlowingą
padare.

10. Swettimi tawo mūrus buda-
wos, ir jū karalei tam šluys. Nė-
aš sawo papylimme tamę ištikau,
ir sawo malonėje susimilstu ant
tamės.

11. Ir tawo wartai wišadės bus
atwirri, ney dieną ney nakti ne bus
užrakinti, kad pagonū pulkai tamėsp
butu atwėsti, ir jū karalei artys
primadžoti.

12. Nės kurie pagonai arba ka-
ralystės taw ne norės šluys, tie
turrės prapult, ir pagonai išpū-
styti but.

13. Šlowė Libanono taw tyla,
ėglės, jowarai ir buša-mėdžiei po-
draugę, išdabinti wietą mano šwen-
tinęjės, nė aš wietą sawo kojų
šlowingą padarysu.

14. Kaipjau ir tie pasiklonodami
prie tamės ateis, kurie tamę pa-
myne; ir wiši, kurie tamę papale,
taw prie kojų puls; ir waddis tamę
mieštu Pono Diewo, žioną Szwen-
tojo Izraelij.

15. Nės todėl, ką tu buwai pra-
stota ir nešencjama, kur nieko ne
ėjo, padarysu aš tamę puikybę am-
šinay ir dzangsmu i eilū eiles;

16. Kad tu pieno iš pagonū išsi-

ir karalū krutys tawę žindis; kad tu ištirtumbei, manę esanti Pono Dievą, tawo Išganytoją, ir manę esanti macnyji Jokubo, tawo Užpirktoją.

17. Už aušką i wario wietą, ir sidabrą i geležies wietą, atgabėsu, ir wargą i medžio wietą, ir geležį i akmens wietą; ir darysu, kad tawo užweizdai pakūjs mokitu, ir tawo duškos rupitojai teisybę apsaitytu.

18. Ne bus daugiaus girdeči prišpaudimmai tawo žemėj, ney iškados arba pagadinimo tawo rubėjuse; bet tawo mūrai bus wadinti išganimas, ir tawo wartai laupsė.

19. Săule taw daugiaus ne šwies dienų, ney mėnesio skaištums taw ne žibės; bet Ponas Dievas bus taw amžina šwiesybe, ir tawo Dievas bus tawo garbė.

20. Tawo săule jau ne nusileis daugiaus, neygi tawo mėnū šwiesybę ne pames; nės Ponas Dievas taw bus amžina šwiesybe, ir dienos tawo wargū pasibaigsis.

21. Ir tawo žmones bus wieni teisus, ir žemę amžinay apturrės; kaip kurrie czėpas mano czėpėjimo, ir dąbas mano rankū yra, ant šlowės.

22. Iš mažauso bus tūkstančiai, ir iš prasciauso dide daugybe žmonių. Už Pons Diews tai tikru czėsu umay ištaisytu.

61. Pėrskyrimas.

Kristaus urėdyte, ir surinkimmo džiaugsmas.

Pono Diewo Dwase yr ant manęs; todėl manę Diews pamostijo. Jis manę sunte bėdniems (malonės žodi) apsaityti, sulaužytas širdis palinksmūt; pasailyt apkalčiems išwálnijimą, surištiems atrišimą;

2. Pasailyt maloningą Pono Diewo mėtą, ir atkeršijimo dieną mūsų Diewo; palinksmint wissus smutnūs;

3. Padaryt smutniems Zione, kad jiems iširedijims už pelenus, ir linksmybės aliejus už smutką, ir gražus rubai už smutną dwasę dūti butu; kad jie wadinami butu teisybės medžiei, Pono Diewo czėpai ant šlowės.

4. Jie sėnases pušynes buddawos,

ir kas sėnnosa gadynosa buwo išgaishinta, paturis; jie išpuštisus miešus i eilū eiles gullejus atnaujis.

5. Swėttimi stowės, jūsu kaimenę beganydami; ir littā žemjū žmones bus jūsu laukininkai ir wyno daržininkai.

6. Ule jūsu turrit kunigai Pono Diewo wadinti but, ir šauks jūsu tarnais mūsų Diewo; ir walgisit pagonū gėtybę, ir jū šlowė pasigirsit.

7. Už jūsu apjūką dwigubay ateis, ir už gėdą jie tur linksmi but ant sawo dirwū. Nės jie dwiejė tėl apturrės sawo žemėj; jie amžiną džiaugsmą apturrės.

8. Nės aš esmi Ponas Dievas, teisybę mylis, ir ne kenczu plėšimmo apierū; ir padarysu, kad jū dąbas butu tikray naudingas; ir amžiną derėjimą su jeis padarysu.

9. Ir jū sėkla tur pažystama but tarp pagonū, ir jū waitū waitai tarp swieto žmonių; kad, kas jūsu matys, jūsu pažys, kad jie esą sėkla, Pono Diewo pėrjegnota.

10. Už džiaugius Ponu Diewu, ir mano dušia linksminas sawo Diewu; nesa jis manę apwilko rubais išganimo, ir sėrmėga teisybės apėde, kaip jauniki, kunigiku apėdimu, ir kaip marti, sawo graištumme puikawoja.

11. Nesa lyg kaip ūglis iš žemės auga, ir sėkla darje išdygsta; hitaip teisybe ir gyrys po alimis wissū pagonū pažels iš Wiešpaties, Pono Diewo.

62. Pėrskyrimas.

Słowe kristėjoniško swėntimo naujame Testamente.

Del Ziono, aš ne tylėsu, ir del Jeruzalės, aš ne apsisstofu, padėley jōs teisybe išeis kaip žibėjims, ir jōs išganims ušidegs kaip žibūrys;

2. Kad pagonai matytu tawo teisybę ir wissi karalei tawo šlowę; ir tu busi nauju wardu wadinama, kurri Pono Diewo burna pramis.

3. Ir tu busi gražus wainiklas rankoj Pono Diewo, ir karališka šepurre rankoj tawo Diewo.

4. Ne busi tolaus wadinnama aplėi-
stoji, ney tawo žėme puslyne; bet
tu wardu busi: aš jė pasigėriu, ir
tawo žėme, mielulle. Aš Ponas
Dievas tawim' pasigėre, ir tawo
žėme tur mielulli.

5. Ašė kaip susilubijėsis sawo my-
limąjė myl, šittai tawo waikai ta-
wė mylės; ir kaip jauniktis dža-
ugas iš marcžės, šittai tawo Dievas
tawim džaugsis.

6. Už Jeruzale, aš sargus pasta-
tysu ant tawo mūrų, kurrie ne tur-
tylėt niekaday, per wissą dieną ir
per wissą naktį; ir kurrie Pono Die-
wo turtės minnėti, idant pas jus ne
butu ney joio tylėjimo;

7. Ir jus apie Ji ne tylėtumbit;
itki Jeruzale gatawa ir statyta butu
per garbę ant žėmės.

8. Pons Dievas pasibąžijo per
sawo dėšinę, ir per ranką sawo
maciės, aš tawo jawus ne dāsu
daugiaus walgit tawo neprietelams,
ney tawo šwiežą wyną, kurrūm' pri-
sidirbai, ne dāsu swėtimiems gėrti;
9. Bet tie, kurrie jās suwalo, ir
walgis jū, Poną Diewą pagārbin-
dami; ir kurrie ji sunėša, jo gėrs
pribąžnyčūse mano šwentnyčžės.

10. Nueikit, nueikit pro wartus,
pritaisykit žmonėms kėlą, išklokit,
išklokit kėlą, išrankiokit akmenis,
pašėlkit karun: ženklį ant swieto
žmonės.

11. Štayı, Ponas Dievas dādas
išgirst itki swieto kraštą. Satykit
dukterei Zion: štayı, tawo išgānims
ateit; štayı, jo alga yra su jām, ir
jo atlyginims po jo atitū yra.

12. Jie bus wadinnamei šwentieji
žmonės, išgėlbėtieji Pono Diewo;
ir tawę šauks miestu atlankytu, ir
ne pamestu miestu.

63. Pėrštėrimas.

Krišaus towa ir pėrgalėjimas. Eilowė
Diewo ibywnā darbū.

Kas tai, kurs iš Edom ateit, su rau-
donokais rubais iš Bazra? taip iš-
rėdytas sawo rubais, ir atžengiasis
diddeji sawo syloj? Už esmi, teisybę
mokinnąs ir didėy mokas pagelbėt.

2. Rodėlgi tawo drabužis taip rau-

donoks, ir tawo rubas ney mindzo-
janczo wyn: spaustuwoj?

3. Už wiens mindzoju spaustuwoj',
ir ney wiens swieto žmonū nier su
manim. Už jās mindzojau sawo pa-
pytime, ir sumindzojau sawo didime
narfe. Iš to jū pėrgalėjims ant
mano rubū užteškėjo, ir wissus sawo
drabužis ištepiau.

4. Aš aš ussiėmjau atkeršijimo
dieną; mėtas sawūsus išwadūt priėjo.

5. Aš aš apšiwalgiau, ir ne bu-
wo ney wiens pagėlbėtojo; ir aš
pėrfigandau, ir ney wiens manęs
ne prilaitė; bet mano pėtys turtėjo
manę pagėlbėt, ir mano narfas ma-
nė prilaitė.

6. Todėl aš swieto žmones sumin-
dzojau sawo papytimme, ir apgir-
džau jās sawo didime narfe, ir jū
išgālėjimą i žėmę parstūmju.

7. Už Pono Diewo geradėjystės
minnėsu, ir Pono Diewo pagār-
binimo wissūse dalytūse, kurrus
mums Pons Dievas padaręs yra,
ir diddės gerybės ant namū Izrael,
kurrę jis jiems padaręs yr', per
sawo mielafirdingystę ir diddį susi-
millimą.

8. Aš jis tare: juš jie yra mano
žmonės, waikai titray wierni, todėl
jis buwo jiems išganytoju.

9. Kas jās wārgino, tas ir ji
wārgino, ir angėls po jo atitū esąs,
pagėlbėjo jiems. Jis išgėlbėjo jās
todėl, kę jās mylėjo, ir jū cėdijo.
Jis priėmė jās, ir nešėjo jās wis-
sada iš senowės.

10. Ule jie papykino ir iraudinno
Jo šwentą Dwasę, todėl jis jiems
pastėjo jū neprietelu, ir karawo
prieš jās.

11. Ir jis wėl atsiminne pirmo-
sės gadynės, Moizėšaus, tarp jo
žmonū buwuso. Kammegi dabar tas,
jās iš jurū išwedąsis podrangey su
ganytojais jo taimenės? Kamme
tas, kursai sawo šwentąjė Dwasę i
jās dāwė?

12. Kursai Moizėšų prie dėšinės
wėde, sawo šlowinga ranka, kur-
sai wādenis pėrštėre jū pryša-
kije, kad saw amžiną paminklą pa-
sidarytu.

13. Kursai jās wėde per gillybę

kaip žirgus, pūšęjoj' neslystancus.

14. Kaip galvijus i lauką nuėnancus, kvapu Pono Dievo wáromus; sittaipjau tu sawo žmones we-dei, kad saw flowingą paminnėjimą pasidarytumbei.

15. Taygi dabar žurėl iš dangaus, ir weizdėl žėmyn iš sawo šwentųjų flowingų namų. Kamme dabar tawo kėšijimas, tawo macis? Tawo didysis širdingas susimillims apšėtina prieš manę.

16. Juk tu esi musų tėwas; nės Abraomas apie mus ne žinno, ir Izrael musų ne pažysta. Alie tu, Pone Diewe, esi musų tėws, ir musų išgėlbėtojis, iš sennowės tai tawo wardas.

17. Kodel tu dādi, Pone Diewe, mus klajot' nū tawo kėllū, ir musų širdi usfikietint, kad tawęs nesibijomies? atgręžt, dėl sawo tarnū, dėl gimminū saw išrinktųjų.

18. Jie tawo šwentūsus žmones kline wissus pėrgal, tawo priešinin-kai sumindžoja tawo šwentybę.

19. Mes esme lygey kaip pirma, taw ant musų ne karalaujant, ir kaip mes tawo wardu ne buwom wadinnami.

64. Pėrstyrimas.

Malba dėl išgėlbėjimo.

At kad tu dangų sudrąstytumbei, ir nuėitumbei žėmyn; kad kálnai ties tawim sutirptu!

2. Kaip kárštas wandū iš didės ugniės wėrda per wiršų, kad tawo wardas pažystams butu tarp tawo neprietelū, ir pagonai prieš tawę drėbėti turrėtu.

3. Per dywus, tawęs dāromūsus, kurrū nesitikkima; kaip tu nužen-gei žėmyn, ir kálnai po tawo akiū sutirpo.

4. Kaipgi * nū swieto pradžos ne girdėta, ney ausimis girdėta, neygi ney wiena atis ne regėjo, be tawęs Diewe, kas tiems nusidūst, kurrie tawęs lāukia. * 1 Kor. 2, 9.

5. Tu sutikkai linksmūsus, bey tei-sybę išpildancus, ir ant tawo kėlū tawęs mėnancus. Sžtay, tu tiesa supykai, mums susigriekijant, ir ta-

me ilgay pasiliektant; alle taczau mums buwo pagėlbėta.

6. Alle dabar mes wissi kaip ne-czyścieji esme, ir wissa musų teisybe yra ney išteptas drabužis. Mes wissi pawyptom, kaip lāpai, ir musų griekai mus nuneša, kaip wėjas.

7. Ney wiens ne šaukia tawo wardo, arba kėlas, tawęs užlai-tyti; nės tu sawo wėidą páslepi nū musų, ir mus sawo griekūse už-troškdini.

8. Alle dabar, Pone Diewe, tu esi musų tėwas; mes esme molis, tu musų pūdžus, ir mes wissi esme ta-wo rankū dárbas.

9. Pone Diewe, ne pyk taip labay, ir ne minnėk amžinay grieko. Ben weizdėl ant to, kad mes wissi tawo žmones esme.

10. Miestai tawo šwentnyčžos pu-styne pastojo; Zion pustyne pastojo, Jeruzale gul išpūstita.

11. Kamai musų šwentybės ir flowės, kurrūse tawę musų tėwai gārbino, ugnimi yra sudėgiti; ir wislab, ką gražū daittū turrėjom, sudartyta.

12. Pone Diewe, argi ne pasigai-lėsi musų tokioj' bėdoj' ir tylėsi, ir mus taip didey wārgisi?

65. Pėrstyrimas.

Žybū patremimmas; pagonū pawadinnimas.

Aš * jėškoms esmi tū, kurrie ma-nės ne klausinėjo; aš atrandams esmi tū, kurrie manės ne jėškojo; ir pagoniems, kurrie mano wardo ne šauke, aš sakau: štay esmi, štay esmi. * Rym. 16, 10.

2. Nės aš sawo rankas ištiesu per cėlą dieng žmonump' nepaklus-nump', kurrie sawo dumas sėka kėllū ne geru.

3. Žmones, kurrie manę ipytin', wissadės yra po mano akiū; apiera-woj' daržūse, ir rukina ant plytū;

4. Gywėna tarp kapinū, ir laikos dūbėsa; ēda kiaulessą, ir nekencamus walgius tur sawo pūdūse.

5. Ir sako: pasilik namej', ir ne lytėl manę, nės aš turru tawę šwentinti. Tokie tur dumais pa-štot mano kėršte, ugnim', per wišą dieng dėgancę.

6. Sıtay, po mano ašiu yra pa-
rašyta: aš ne tylėsiu, bet užmokėsiu,
beje, aš jiems i jų anti užmokėsiu,

7. Užblejus ir jų nusizengimus, ir
jų tėvų nusizengimus podraugey, sa-
to Ponas Dievas, kurrie ant kalnų
rutino, ir manę ant kalnėla darke;
aš jiems prisiėkėsiu jų pirmasus dar-
bus i jų anti.

8. Taip šato Pons Dievas: Iyč
šaip šviesą wyną wyn-kelėš' ran-
dant, šato: ne pagadit tai, nės
žegnone widdup' yra; šittai aš dėl
sawo tarnų tai darysu, kad ne wi-
slab pagadisu.

9. Bet iš Jokubo dūsu šėlės
užangt, ir iš Judo, kursai manaji
kalną apturėtu; nės mano išrink-
tieji tur ji apturėti, ir mano tar-
nai tur ténay gywėnt'.

10. Ir Saron bus nammai kai-
mėhel, ir dauba Alor bus prydarje
galwijiška mano žmonėms; manę
jėškantiems.

11. Alie jūs, kurrie Poną Dievą
praštojat, ir mano šwentojo kalno
užmirštāt, ir šalą Gadui itaisat,
ir pilnay pripillat gėrimo aplerą
Menui;

12. Gėray, aš jus priskaitysu kār-
dui, kad jus wissi pasilenkt turrėsit
papjowimui; todėl, kę aš šaukiau,
ir jus man ne atsiliepėt, kę aš kal-
bėjan, ir jus ne klausėt; bet dārēt,
kas man ne patikto, ir apsiėmēt saw,
kas man ne miela buwo;

13. Dėl to taip šato Wiešpats,
Ponas Dievas: štay, mano tarnai
walgis, alie jūs alkšit; štay, mano
tarnai gėrs, alie jūs trokšit. Sıtay,
mano tarnai linksmi bus, alie jūs
išgėditi busit.

14. Sıtay, mano tarnai iš link-
mės širdiės šaukaus; alie jūs iš
širdiės šaudėjimo rėkšit, ir dejoda-
mi kaukšit.

15. Ir sawo wardą paliksit mano
išrinktiems pasibažijimui; ir
Wiešpats, Ponas Dievas, tawę nu-
žawis, ir sawo tarnus šittu wardu
pramis;

16. Kad, kurs pėrsižegnosis ant žė-
mės, tas tikru Diewu pėrsižegnosis;
ir kas prisėks ant žėmės, tas per
tikrąjį Dievą prisėks; nės pirmosės

tasbės yra užmiršta, ir nū mano
ašiu jos yra paslėptos.

17. Nės štay, aš naują dangų ir
naują žėmę sutwėrsu, kad pirmąją
nė bus daugiaus minnėta, neygi
širdij' atsimis.

18. Bet jie amšinay djangsis ir
linksmi bus iš to, kę aš sutwėrau.
Nės štay, aš Jeruzalę sutwėrsu
pasilinksmimimui, ir jos žmones
djangsmui.

19. Ir aš linksmis dēl Jeruza-
lės, ir djangsis sawo žmonėms;
ir ne bus joje daugiaus girdėt's
balsas wėršmo, ney balsas rau-
dojimo.

20. Ne bus ténay daugiaus kudi-
kių, i' sawo dienų ne patentancėjų,
arba sennųjų, sawo metų ne išpil-
dancųjų; bet waišaičiai šimto mė-
tū numirs, ir griekininkai šimto mė-
tū bus praeikti.

21. Jie buttus pakurę gywės išse;
jie wyn-kalnus apšodis, ir jų waišų
walgys.

22. Jie ne budawos, kę šitti
apgywės, ir ne šodis, kę šittai wal-
gys. Nės dienos mano žmonų bus
šaip dienos šokio mēdžio, ir jų
rankų darbas pasės prie mano
išrinktųjų.

23. Jie ne dirbs noprošnay, ir ne
gimdys necėsu; nės jie yra šėla
pėrjėgnotųjų Pono Diewo, ir jų wai-
šai su jeis.

24. Ir nusidas, jiems dar ne šau-
kiant, aš atsilėpsu, jiems dar bekal-
bant, aš išgirsu.

25. Wilks bey ertyis ganysis po-
draugey, lūts šaudū es šaip šautis,
ir žaltys žėmę walgys. Jie ne išė-
dis ney išpūstis ant mano šwentojo
kalno, šato Ponas Dievas.

66. Pėrsėrymas.

Praplātinimias titrės Diewo glūžbės.

Taip šato Pons Dievas: dangus
mano krėslas, ir žėmė mano pašo-
jis; šokiegi tie namai, kurrus man
norit budawot? arba kurri yra ta
wieta, kur aš laikytis turrėczau?

2. Mano ranka wissab padare, kas
czonay yr, šato Pons Dievas. Alie
aš wėizdmi ant bėdnojo, ir dwasė

sulāuzytā turrinczo, ir mano jodzio prisibijanczo.

3. Aš kas jānti pamuša, yr lygus wyra ūmušanczām. Kas awei apierawoj, yr lygus sunnui sprān-dā nutraukšanczām. Kas walq-apie-rā atneša, yr lygus kaulēs krau-jā apierawojanczām. Kas kodylo mēna, yr lygus neteisybē pagirran-czām. Tostai jē wēlīja sawo kē-lāse, ir jū dušis pašmēgsta jū bļau-rybēmis.

4. Todel ir aš sawo ikrinksu, tā jē apjūšļa, ir to jē baidos, aš ant jū ūzēdisu; todel, tā man šautent, nieks ne atšliepe; man šalbant, jē ne klause; ir dāre, kas man ne pa-tistko, ir sawo wēlījo, kas man ne miela buwo.

5. Girdēsit Pono Diewo jodi, jūs, kurrie bijoties jo jodzio: Jusū brolei, kurrie jūs ne kēncja, ir jās atširra dēl mano wardo, šatyda-mi: parodišit, kaip šlowingas šsas Ponas Diewas, tē pasiroda Jis jums ant dzaugsmo! šittie tur iš-gēditi but.

6. Aš girdētas bus maisto bal-sas mieste, balsas nū bašnyčōs, bal-sas Pono Diewo, sawo neprietelams ūzmošanczo.

7. Jē gimda šlaudejimams jē ne sugawus; jē augimma waitēl, ant gimdimmo dar ne štowint.

8. Kas tai tā cēš girdējo? Kas tai tā cēš reģējo? Bēggu gal pirm ne kaip žēme šopējimā tur, pulkas žmonū podraugey ūzgitm? ir jūš ta-čau Zion sawo waitus be šlaudeji-mā gimde.

9. Urģi aš šittiemis dāczan pagim-dyti, ir aš pats ne gimdyczan? šako Pons Diews. Ur šittus dāczau gim-dyti, ir patšai buczan ūzrašintas? ša-ko sawo Diewas.

10. Dzaugšitties su Jeruzale, ir linskūšitties su jē, wišši, jē mylin-tieji. Dzaugšitties su jē wišši, kurrie dēl jōs šmutni buwot.

11. Aš ūž tai žšit ir prižšit iš krauž jōs palinkšminojimo; ūž tai jūs žšit ir pašidzaugšit jōs šlowēs apšummu.

12. Aš šittai pašo Ponas Die-was: šlay, aš pašājs prie jōs iš-

plātinu, kaip uppe, ir pagonū šlowē, kaip patwimmusi uppēti; tai žšit. Jās prie pašasties busit nešojami, ir ant šellā mešley jūs laišys.

13. Aš jūs palinkšminosu, kaip kurri jo motina palinkšminoja; ir mielay, jūs Jeruzalēs linskūmay pa-sigēšēsit.

14. Jūs tai matysit, ir jūšū širdis dzaugšis, ir jūšū šautai šalos, kaip žolē. Tay bus pašinta Pono Diewo ranka prie jo tarnū, ir jo pyšimmas ant jo neprietelū.

15. Aš šlay, Ponas Diewas ateis su ugnimi, ir jo wešimmai ney wētra; kad ūzmošētu didime papjūtī sawo kēšto, ir jo barims ugniēs liepšnos.

16. Aš Ponas Diewas su ug-nimmi šūdys, ir sawo kardu wišq kung; ir Pono Diewo nušādētyšū dāgunmas bus.

17. Kurrie šwentīmas ir cypšijas daržūse, wiens czonay, šits tēnay, ir wēlgo kaulēna, bļaurības ir pel-les, tur pagrēbti but podraugey, ša-ko Ponas Diewas.

18. Aš aš atējēs šurinksu jū dār-bus ir mišlis, drange su wiššals pa-gonais ir liešwējis, kad jē atējē reģētū mano šlowē.

19. Ir aš žēnkā i jū tarpā dāsu, ir šellis išgēlbtējū, šasu pas pagon-us, i Tartēšu, i Pul bey i Lud, pas štrēlcus, i Tubal ir i Jawam, ir toly i salas, kur niēko apie man-ne ne girdēta, ir kurrie mano šlo-wēs ne reģējē; ir mano šlowē tarp pagonū apšatys.

20. Ir wiššas jūšū brolus iš wišū pagonū šēn atwes, Ponui Diewui ant walq-apierōs, ant arklū ir ant wešimmai, ant nešamā krasū, ant ašil-arklū ir ant žowadrinkū, i Je-ruzalē, pas mano šwentigji kalng, šako Ponas Diewas; lyg kaip wai-kai Izraē walq-apiera i cypšq rylq atneša i Pono Diewo namus.

21. Ir iš tā aš imsu šannigus ir Lewitus, šako Ponas Diewas.

22. Aš lyg kaip naujasis dangus ir naujoji žēme, kurrādys aš pada-rau, po mano atšit štow, šako Po-nas Diewas; šittai tur ir jūšū wai-kai bey wardas štowēt.

23. Ir kožnas kuns, mėnėsi i mėnėsi, ir sabatą i sabatą atėis, melsis po mano altia, šako Ponas Dievs.

24. Ir jie išeis ir matys lawonus

žmona, prieš mane nusidėjusią; nėra jū firmėlė ne mirs, ir jū ugnis ne užges, ir jie bus bjaurybe visiems žmonėms.

Prarakaš Jeremiošus.

1. Pėrskyrimas.

Jeremiošus wadinname, išpuštijimą miesto Jeruzalės apšakoti.

Szittie yra nusidawimai Jeremiošaus, Ilkio sunaus, iš klebonū Anatotė, žemėje Benjamin,

2. Kurram Pono Dievo žodis tikėtos, cšė Josio, Umono sunaus, Judawos karalaus, trylikame mēte jo karalystės.

3. Ir pastuy cšė Judawos karalaus, Jojakimo, Josio sunaus, iš pasibaigiant wienoliktam mētui Zedekio, sunaus Josio, Judawos karalaus, ikki kalėjimo Jeruzalės, penktame mėnėsije.

4. Ir Pono Dievo žodis man tikėtos, ir tare:

5. Už tawę pažinnau, pirm ne kaip aš tawę motinōs įwate sutaisiau; ir išštyrau tawę, pirm ne kaip motina tawę pagimde; ir idėjau tawę i prarakaš tarp žmonū.

6. Bet aš tariau: Už Wiešpatie, Pone Dieve, aš ne tinku tawo žodi sakyt; nėra per jauns esmi.

7. Ule Pons Dievs tare man: ne sakyt: aš per jauns; bet tu turri eit, kur aš tawę sunčzu, ir apšakyt, tą aš taw liepju.

8. Tu nesibijokis jū; nėra aš esmi pas tawę, ir išgėlbėsu tawę, šako Ponas Dievas.

9. Ir Pons Dievs sawo ranką ištiešęs pastrutino mano burną, ir tare man: štay, aš sawo žodus dėmį i tawo burną.

10. Štay, aš tawę šen dien, iš šios diendos statau ant žmonū pulkū ir karalysčū, kad tu išrātumbei, sulaužitumbei, išpuštitumbei ir sugadintumbei, ir budawotumbei bey šodintumbei.

11. Ir Dievo žodis man tikėtos ir tare: Jeremiošau, tą tu regi? Už tariau: aš regiu mygdalo šaką anksty išsprogstancę.

12. Ir Ponas Dievas tare man: tu tikray mattei; nėra aš budrus busu ant sawo žodžio, kad tą anksty aš taisyczau.

13. Ir Dievo žodis antru kartu man tikėtos, ir tare: tą tu mattai? Už tariau: mattau karštay wėrdanti pūdą iš šaurės linkay.

14. Ir Ponas Dievas tare man: iš šaurės linkay bėda rassis ant wissū toį žemėj gywėnancū.

15. Nės štay, aš waddisu wissas kunigaitščzus per karalystes iš šaurės linkay, šako Ponas Dievas, kad jie atėję sawo kėslus pastatytū ties wartais Jeruzalės, ir aplink mūrus, bey ties wissais miestais Judawos.

16. Ir aš dāsu sudą ant jū ušeit, dėl wissos jū piltėnybės; kad jie mannę prastoja, ir rūtin tittiams diewams, ir meldžiasi sawo rankā darbā.

17. Taygi apjūst sawo strėnas, ir pasikėlęs jiems apšakyt wissab, tą aš taw liepju. Nesibijokis jū, kaip kad aš tawę išgandisęs.

18. Nės aš tawę šen dien padarysu drutu miestu, gellešinnu stulpu, ir warinnu mūru per wissą žemę, prieš Judawos karalus, prieš jōs kunigaitščzus, prieš jū klebonus, prieš žmones žemėje.

19. Kad, norint jie ir karantū prieš tawę, taczas tawę ne turētū pėrgallēt; nėra aš esmi pas tawę, šako Ponas Dievas, kad tawę išgėlbėczau.

2. Pėrskyrimas.

Dievo geradėjystės. Žyda grielai ir nebelingystė.

Ir Pono Dievo žodis man tikėtos, ir tare:

2. Eik, ir sakyt mano žodi wissams be girdint Jeruzalėj, tarydams: taip šako Ponas Dievas:

aš atsimennu, kaip tu meilinga jáuna mergaitė ir miela marti buvai, kaip tu manę sekėi pūščioje, žėmėje, kur nieko ne sėjama;

3. Kaip Izrael Pono Dievo žmonės buvo, ir jo pirmasis vaisius. Kas jus suėsti norėjo, tas turrejo kaltas buti, ir nepalaima ant jo užėiti, safo Ponas Dievas.

4. Kląsytė Pono Dievo šodžio, jus iš nammū Jokubo, ir wissos gimminės iš nammū Izrael.

5. Taip safo Ponas Dievas: kokiąsi kaltybės jusū tėvai ant manęs rado, kad jie nū manęs kreipėsi, ir kabinnos prie niekam ne vertū balwonū, iš turrū jie nieko ne gaudawo?

6. Ir niekadės, neį wieną kartą ne dumojo: kame yr Ponas Dievas, kurs mus išwede į Egiptą žėmės, ir wadžojo mus pūščioje, žėmėj' negywėnamoj' ir ne kelėjamosj', žėmėj' išdžuwusoj' ir tamsoj', žėmėj', kur nieks ne kelādawo, ir neį wiens žmogus ne gywėdawo?

7. Ir aš nugabenau jus į gėrą žėmę, kad walgitumbit jōs waistū ir gėrybiū. Ir jus į tą ižę subjauri not mano žėmę, ir padarėt man iš mano tėwipšės bjaurybę.

8. Klebonai ne dumojo, kamme Ponas Dievas? Ir išmokitieji ne atbojo manęs, ir ganytojai žmones šalin wėde nū manęs; ir prarakai prarakāwo apie Baal, ir kabinnos prie niekam ne vertū balwonū.

9. Aš wis turre su jumis ir su jusū waistū waikais bārtis, safo Pons Dievas.

10. Kueikite į salas Ritim, ir matytit; ir susit į Kedar, ir tikray dabokit bey matytit, bau taipo tėnā dāromat

11. Bau pagonai sawo diėwus pėrmaina, kurrie taczau diėwais niera? Ir mano žmones taczaus pėrmaine sawo šlowę dēl nenaudin-go balwono.

12. Jul ir dangus gallėtu to stebėtis, nusigast ir labay drebėti, safo Ponas Dievas.

13. Nės mano žmones dwigubay susigriebij; manę, gwygę wersmę jie prastoja, ir kasa saw šėn ir tēn

iškaltus šullinus, tiaurus ir wandens ne dādanczus.

14. Uрги Izrael tarnas arba werginnis yra, kad jis košnam plėšimui tur buti?

15. Nės lūtai ant jo baubi' ir rėkia, ir išpūstij' jo žėmę, ir sudėgin jo miestus, kad nieks tūse ne gwyėna.

16. Priegtam tie iš Aop bey iš Tašpanes taw gālwa sumuša.

17. Toktai tu saw pats darai, kad Wiešpati, sawo Diewą prastoji, kiel kart jis tawę nor tikru kėllu westi.

18. Ką gėlbtai taw, kad tu į Egiptą nusitraūki, ir nori wandens Šior gėrti? Ir ką gėlbtai taw, kad tu į Ašsyrią nusitraūki, ir nori wandens Prat gėrti?

19. Tawo piktenybė kalta, kad taipo plākams, ir tawo nepaklusnums, kad taipo korawojams esti. Taip tu turri suprast ir ištirt, kokią tūbą ir širdiės bėdą tai dāda, Wiešpati sawo Diewą prastot, ir jo ne bijotis, safo Wiešpats, Ponas Dievas Zebaot.

20. Nės tu wissādės sawo jungą sulaušei, ir sawo wirwes sutraukiei, ir sakei: aš ne noru taipo padūtas buti; bet ant wissū aukštū laukarū, ir po wissais šalājenczeis mēdžeis tu sekkiojei kėkšytę.

21. Bet aš buwau tawę isodinņes per saldu wynmēdi, iš tikray gerōs seklōs; kaipogi taczau tu man pawirtai į kartu laukinni wynmēdi.

22. Ir norint tu ir šarmu nusi-praustumbei, ir imtumbei tam daug muilo; tay taczaus tawo piktenybė jo dauģiaus matoma po mano ašiu, safo Wiešpats, Ponas Dievas.

23. Kaipogi tu dar drysti sakyti: aš ne esmi neczytas; aš ne sekkioju Baalim? weizdēl, kaip tu tai darai dauboj', ir apmisliēl, kaip tu tai esti ištaišes.

24. Tu aplink beginnėji, kaip werblude, kad sekkiodinas, ir kaip žwėris pūščioje be dara, kad iš didžio gašlummo laskoj' ir bėginėja, kad nieks ne gal stabdyt. Kas to nor žinnoti, ne primāla toly bėgt; šwen-toj' dienoj' tai pilnay galli matyt.

25. Mėdzu šlowēl, ir ne bėgt,

šad patrošitumbi. Alie tu sakai: aš to ne apsimmu; aš su švėtimais turtu kėšauš, ir jiems pašūy bėgt.

26. Kaip wāgis gėdoje prapšl, šad ji nutwer, taip Izraelo namai prapuls gėdoje, draug su sawo kārāleis, kuniškaišėčiais, klebonais ir prārakais.

27. Kurrie mēdziui šako: tu esi mano tėwas; ir atmenui: tu manę pagimdei; nės jie man nugarą prikreip, ir ne wėida. Alie šad bėda randasi, tay jie šako: kėškis ir gėlėb mus.

28. Alie kame tadda yra tawo diewai, kurrus saw pasidareit šakylė jiems, šad kėltus; matysim, ar jie tawę galės gėlbēt tawo bėdoje. Nės tiek tu miešai, tiek ir diemū turri. Judawa.

29. Rą jūš dar norit teišintis pries manę? Jūs wissi nū manęs atpūlēt, šako Ponas Diawas.

30. Iškadā tikt mušus jūšū wailas; jie taczau ne priim pamokinimā. Nės jūšū kėrdas jūš praėjia jūšū prārakas kaip drāškāsis lūtas.

31. Tu nelaboji weisse, dabotis ant Pono Diowo šodžio; argi aš Izraelui esmi pūšėja, arbā pūsta žemė? Kodėlgi šako mano žmones: mes esme ponai, ir ne primālom pašūy tawę bėgt?

32. Jūš merga ne pamiršt sawo išgrāzinimo, ney marti sawo raišėjo; alle mano žmones ušmāšt manęs amžinay.

33. Rą tu daug dabinni sawo pašielgimā, šad aš taw malonus buczau; taip besišwaistydama tu jo daugiaus wis piktėnybė darai.

34. Ir be to kranjas pawārgelū le nekaltujū dūšū pas tawę randamas wissāse kampūse; ir niera paslėptas, bet atmirray tūse kampūse.

35. Taczauš tu sakai: aš esmi nekaltas; jis te nagrēš sawo uarsą nū manęs. Štaw, aš su tawim noru promawoti, šad tu sakai: aš ne susigriešijau.

36. Kaipgi tu taip rods šalliu kreipiaisi, ir pūlineji wėit šen, wėit tēn? Alie tu del Egipto gėdą

gāusi, kaip tu del Assyriōnū gėdą gawai.

37. Nės tu ir iš ež turri šalin trāuktis, ir sawo rankas wirsui galwōs suplēt; nės Ponas Diawas tawo nusiitkėjimā nieku wers, ir prie jū nieko taw gėro ne kėškis.

3. Pėrskyrimas.

Grandėnimas Diowop wersis.

Ir šako: šad kōšai wyrs atšiskir din nū sawo parčōs, ir ji šalin trāuktias nū jo, ir kitā wyrā imm, argi jissai ir primālo jė wēl priimt ar ne taip, šad žėme iš to šubjaurinta butu; ir tu su daug kėšiminkais kėšawai; alle taczauš gryšt wēl pas manę, šako Ponas Diawas.

2. Pakēlt sawo atis i ankštybes, ir žurēt, kaip tu wissur kėšamā; ant wieskellū tu sedi, ir lauki jū, kaip Arabions pūšėjoje; ir subjaurini tą žėmę sawo kėšawimu ir piktėnybė.

3. Todel ir ankštybas lytus tur užstrukt, ir ney jōš wēlybas lytus ne ušcit. Tu turri kėškēs kātā, tu ne nori daugiaus gėdētis.

4. Ir taczauš dar šauki manęp: mēlas tėwe, tu wade mano jaunystės;

5. Argi tu amžinay nori pykti, ir ne atšileist nū sawo didžio kerkšiot štay, tu mokinni ir darai, kas piktā, ir ne dūdi saw drāstii.

6. Ir Ponas Diawas tare man, ežsē karālaus Josia: bau tu ir rēgėjai, ką Izrael, ana atpūline, dārr? Ji nuėjo ant wissū ankštū kalnū, ir jo wissais žalojančiais mēdžiais, ir kėšawo czonay.

7. Ir aš tariau, jei tai wissab pādārias: prisiwērkis manęp. Alie ji ne prisiwerte. Ir norint jōš sēs, Judawa, ana ušikėtinusi mātē,

8. Kaip aš atpūlāsōs Izrael wenzawonēs-pėrsengimā korawojau, jė prastojau, ir jei atšiskyrimo-gromatā dawjau; tay taczauš jōš sēs, ušikėtinusi Judawa, nesibija, bet nuėjusi kirpjas kėšānā.

9. Ir iš garso jōš kėšawimo žėme yra apbjaurinta; nės ji wenz

czawonę pėrżeng su atmenimis ir su mėdžeis.

10. Ir prie to wisso ušsikėtinusi Judawa, jės sėsti, ne prisiwerč; manėspi iš wissos širdiės; bet klastoja taip, sako Ponas Dievas.

11. Ir Ponas Dievas tare man: atpūlinsi Izrael dar gera yra priėš ušsikėtinusė Judawą.

12. Ručės sadyt mano žodi i šaurę linkay, taip: sugryšt, tu atpūlinsi Izrael, sako Pons Diews, tay aš sawo wėidą priėš jus ne statysu; nės aš esmi mielaširdingas, sako Pons Diews, ir ne noru amšinay keršit.

13. Ule išpažint sawo nusidėjimą, kad tu priėš Wiešpati, sawo Diewą susigriešijei, ir šen ir ten beginėsei pas swėtinus Dievus, po wissais įa- lojanczeis mėdžeis, ir ne klausėt mano balsui, sako Pons Diews.

14. Prisiwerškis jus manę prasto- jantieji waitai, sako Ponas Dievas; nės aš jus saw westinay sulubisu; ir jus parwessu, kad jusi wiens wissą miestą, ir dwejets wissą žėmę gaus, ir nugabėsu jus i Zion.

15. Ir dūsu jums ganytojus pagal sawo širdi, kurrie jus ganyt su pamokslu ir su išminče.

16. Ir nusidās, kad jus busit augę, ir jusi daug bus pastoje toj žėmėje, tay tū czės sako Pons Diews ne bus dangiaus sakoma apie derėjimo-stry- nę Pono Diewo, ney tōs dangiaus ne bus minnėta, ney apie tą kalbe- ta, ney ji lankyta, ney czonay dau- giaus apierawota.

17. Bet tū czės Jeruzale bus wa- dinnama Pono Diewo garbės-sofostas; ir susirints ténjau wissi pagonai, dėl wardo Pono Diewo Jeruzalės; ir ne elsisis dangiaus pagal mislis nelabos sawo širdiės.

18. Tū czės gimminė Juda eis pas gimminę Izrael; ir podraug ateis iš šaurės linkay i tą žėmę, kurę aš jusi tėwams dawjau i tė- wiskės dali.

19. Ir aš taw pašaddu, kad aš taw noru taip daug waitū dāt, ir tą mielą žėmę, aną gražę tėwiskės dalyką, bntent waitą pagonā. Ir aš taw žaddu, tu manę tadda wad-

disi mielu tėwu; ir ne atstosi nū manęs.

20. Ule gimminė Izrael manęs nieko ne atboj; lygey kaip moteriš- ke to, kurs įe mylėjęs, daugiaus ne atboja, sako Ponas Dievas.

21. Todel graudingas kankims ir werksmas waitū Izrael bus girde- tas ant aukštybų; uš tai, ką jie plkt dare, ir Wiešpaties, sawo Die- wo ušmiršo.

22. Taygi wėl sugryškis, jās atpū- lusieji waitai; tay aš jus gydysu nū jāsū nepaktusnummo.

23. Sztay, mes ateinam pas ta- wę; nesa tu effi Wiešpats, musū Dievas. Jš tiesos, wiena tikt kla- sta su kankaroms ir su wissais kal- nais. Jš tiesos, Izrael ne tur tit- tōs pagalbōs, kaip tikt pas Wieš- pati, musū Diewą.

24. Je musū tėwū darbai, kur- rus mes iš mašū dienū piinawo- jam, tur su gėda prapulti, draugę su jū awimis, įauczeis, waitais ir dukterimis.

25. Nės tūmi mes buwom nusi- tiklėję, tai mums dabar tikt wiena gėda; ir tūmi mes buwom pasi- linksminoję, to mes dabar turtim gedėtis; nės mes tūmi susigriešijom priėš Wiešpati, sawo Diewą, tiek mes, tiek ir musū tėwai, iš mašū sawo dienū, ir ikki šei dabar esan- czi dienai, ir ne klausėm balso Wieš- paties, musū Diewo.

4. Pėrsčyrimas.

Prisiwertimmo-apsakimas ir apie išpūstijimą Jyda žėmės.

Jey tu, Izrael, nori prisiwerst, sako Pons Diews, tay prisiwerstis ma- nėspi; ir jey tu sawo bjaurybės šal- lin dēdi nū mano atliū, tay ne busi prawarytas.

2. Tadda tu be jokios klastos ti- kray ir šwentay bāšisies; kaip tikray Ponas Dievas gywas yra. Ir pa- gonai jeme bus įežnoti, ir jo glisfis.

3. Nės taip sako Ponas Die- was tiems iš Judawos ir iš Jeru- zalės: atkit plėšinnai; ir ne sėkit i erkškerzus.

4. Ušsipjāustikis Pomui Diewui, ir šallin meskit prieūdą sawo šir-

dies, jūs wyrai iš Judawos, ir jūs žmonės iš Jeruzalės; kad mano didis kerštas ne išpūktu kaip ugnis, ir degtu, kad nieks tą gessyt ne galėtų, dėl jūsų nelabummo.

5. Beje, tadda apsauskit Judawoje, ir drąsę šaukit Jeruzalę, tarydami: trimittokit trimittomis toj' žemeje; šaukit didžiu balsu ir tartit: Susirinkit, ir issitraukim i miestus, ne iweiktinay padrutintus.

6. Pakelkit Zione karūną, kruwon susiekit, ir ne traukit. Nes aš paršunczu nepalaimą iš šaurės linkay, ir didę bėdą.

7. Lutas išeit iš sawo alės, ir pagonū išpūstiojis iš sawo wietos; kad jis tawo žemę išpūstytu ir tawo miestus išdegintu, kad nieks tūse ne gywėntu.

8. Todėl jaltais apsisauksit, dejukit ir kaukit; nės keršto pilnas narsas Pono Diewo ne nor lautis nū musū.

9. Tū čyš, sako Ponas Diewas, karalui ir kunigaisziamas širdis ney tirtę nutirps; klebonai pilni baimės bus, ir prarakai nusigąs.

10. Ir aš tariau: aš Wiešpatie, Pone Diewe, tu šiems žmonėms ir Jeruzalei ne dawei pasisėkt, kaip jie norėjo, kad jie sake: bus palajaus pas jus; ir taczaus kardas iklė dūšei pritenka.

11. Tū čyš šittiems žmonėms ir Jeruzalei bus sakoma: sausas wėjas atpučy' per kalnus, kaip iš pušezės, kėllu linkay ant dukters mano žmonū, ney wėtit ney nėlot.

12. Beje, wėjas ateit, kurs jiems per macnus bus; tay ir aš su jėis bylinėsu.

13. Štay, jis traukias aukštyne ney debesis, ir jo wėšimmai yra ney wėjo-wėsul, jo žirgai greitesni yra už erli. Bėda mums, mes turim išpūstiti buti.

14. Taygi mažgoš, Jeruzale, sawo širdi nū sawo piktenybės, kad taw gėlbėta butu. Koley tawije pasiliks niekam ne werti pamokslai?

15. Nes šaukšmas ateit iš Dan, ir piktą naujėna nū kalnū Epraim.

16. Kaip pagonai girraši. Ir toktai nušako iš Jeruzalę, kad sargai

ateit iš tolimos žemės, ir rėklaus priekš miestus Judawos.

17. Jie apstos jās aplinkuy, kaip sargai ant lauko; nės jie manę įpykino, sako Ponas Diewas.

18. Šytta yra tawo alga už tawo darbą, bey už tawo proę. Tadda tawo širdis numanyš, kad tawo piktėnybe taip didde.

19. Kaip baisę pikt mano širdzei! mano širdis man drėba mano kune, ir ne turtu ney jošio palajaus. Nes mano dušia gird trubos balsą, ir muši.

20. Ir razbajaus-rėšmą ant rėšmo; nės wiša žeme išpūstijama; umay mano šėtros ir mano budėles apwerczamos.

21. Kaip ilgaygi aš tą karūną regėsu, ir trubos balsą girdėsu!

22. Alie mano žmonės dūksta, ir man ne wierij; jie durni yra, ir to ne atboj'. Jie gana išminthgi, kę piktą daryt, alie kę gėr daryt jie ne nor mokintis.

23. Už apžwalgiau tą žemę, štay, ji buwo pūsta ir negywenama; ir dangų, ir jis buwo tamsus.

24. Už apžwalgiau kalnus, ir štay, tie drėbėjo; ir wiši kalnėlei wirpėjo.

25. Už žwalgiausi, ir štay, cę ne buwo ney wieno žmogaus; ir wiši paukščyzi po dangum buwo palekę.

26. Už žwalgiausi, ir štay, dirwa gywenama buwo pūšcya; ir wiši miestai toje buwo išpūstiti po aklū Pono Diewo, ir dėl baisaus jo keršto.

27. Nes taip sako Ponas Diewas: wiša žeme tur pūsta pastot; ir taczaus jei galą ne darysu.

28. Todėl žeme bus nulūdusi, ir dangus wiršuy sinutnas; nės aš tai kalbėjau, aš tai apsiēmiau, ir man tai ne gailės, neygi nū to laūsūs.

29. Wiši miestai bėgs dėl šaukšmo raitelū bey strėlczū, ir bėgs i tūkšias girres, ir lis i alas; wiši miestai pastos pusti, kad ney wiens tūse ne gywės.

30. Kę tu tadda weiksi, tu išpūstioji? Kad ir norėtumbei su purpura apsirėdyt, ir su auksu žemczugais išidabint, ir sawo weidą gražausoju krosu apteptumbei, tay

tu taczaus noprošnay išsidabinni; nės kurrie taw dabar pasiklonoja, tie tawę paniekis, jie tykos, taw gálą daryt.

31. Nės aš girdzu klytimą, kaip gimdanczės; tušbą, kaip tės, kurri pirmą waiką pagimdo; šauksmą dukters Zion, raudojanczės ir rankas sumetanczės: Už bėda man, aš ko ne turru prapulti dėl to smaugimmo.

5. Pėrsityrimas.

Wissotie griekai Žydai, ir korawones jiems grumybios.

Eikite per úlycasas Jeruzalės, ir matykit bey tardoit, ir įeškokit ant jės kėlá, bau ben wieną rasiit, teisybę dáranti ir wiernummo atbójanči; tay aš jei malonus busu.

2. Ir norint jie sako: prie gywojo Diewo; tay jie taczaus neteisyę pasibáijį.

3. Pone Diewe, tawo ákys žur ant wiernummo. Tu muši jús, alle jie to ne jauca; tu sloginni jús, alle jie ne eit geryn. Jie kėtėsní wėidą tur už atmeni, ir ne nor prisíwerst.

4. Alle aš misliju: geray, war-gingas pulkėlis ne išmána, jie nieką ne žinno apie Pono Diewo kėlą, ney apie sawo Diewo teisybę.

5. Už eisu pas macnėsus, ir su jeis kalbesu; tie žinnós kėlą Pono Diewo, ir sawo Diewo teisybę. Bet tie wissi jungą buwo suláužę, ir wiewes sutraukę.

6. Todėl jús ir lúts suplėš, kurs ateit iš girrės, ir wilks iš pūšezės jús sudrastys, ir pardelis tykos jū miestū, wissus czę išeinanczus jis prarys. Nės jū griekū per daug yra, ir pasilekt ušsikėtinę sawo nepaklusnumme.

7. Kaipgi aš gallu taw malonus buti? Kadangi tawo waikai manę prastoja, ir báijias prie to, kas Diewu ne yra. Ir dabar, kaip aš jús pasotinau, jie pėrjeng wenzawonystę, ir bėg i kėpės namus.

8. Rožnas žweng sawo ártimo moteriskės, kaip nušėrti išlėpę eršilai.

9. Ir aš jús dėl to ne korawoczau, sako Ponas Dievas; ir mano dušia ne atšikėšitu ant tokiū žmonių, kokie jie yra?

10. Uškopkite jū murus, ir par-graúkite jús, alle jū glodą ne darykit; šallin wėšlit jū wynšatas, nės jos ne Pono Diewo yra.

11. Bet jie panieklin manę, tiel gimminė Izrael, tiel gimminė Juda, sako Ponas Dievas.

12. Jie uššigin Pono Diewo, ir sako: tai ne jussai; ir taip piktay mums ne nusidūs, kárdą ir bádą mes ne matysim.

13. Beje, prárasai yra šnekuczej, ir ne tur Diewo žodi; jiems patims taipo te nusidádie.

14. Todėl sako Wiekšpats, Dievas Zebao: kadangi jús tolius žodzus šneklat, štay, todėl aš sawo žodžius tawo burnoj noru ugnimi daryt, ir šus žmones malka, ir ta tur jús suest.

15. Štay, aš ant jussų, kurrie iš gimminės Izrael esat, sako Ponas Dievas, žmonū pulkus iš tolo atwessu, macnus žmones, kurrie pismuczauši žmones buwo, žmones, kurrū kalbą tu ne pėrmanai, ir ne galli išmanyti, ką jie sako.

16. Jū seidokai yra atwirri lapai, jie wissi wieni milžinai.

17. Jie tawo jawus suwálgtis ir tawo dūną, jie suės tawo sunus ir tawo dukteres, jie prarys tawo awis ir tawo jáuczus, jie išgaishis tawo wyn-mėdžus ir pygmėdžus; tawo apmūritus miestus, ant kurrū tu nusi-tikti, jie kárdu išpūstis.

18. Ir aš tū czės, sako Ponas Dievas, jū abelnay gloda ne darysu.

19. Ir norint ir jie sakytu: kodel Wiekšpats, musū Dievas, mums tai wislab dáro? tay tu turri jiems atsakyti: kaipo jús manę prastojat, ir swetimiems dielowams šlužijiat sawo paties žėmėje; taipo ir jús swetimiems turrešite šlužit, žėmėje, kuri ne jussų yra.

20. Toktai turrit apsakyti gimminėje Jokubo, ir pranėšti Judawoje, tarydami:

21. Klausykit, jús durnieji žmones, kurrie rázumo ne turrit; kurrie alkia tur, ir ne máto, ausū tur, ir ne gird.

22. Ar jús manęs ne norit bijotis, sako Ponas Dievas, ir manęs ne

nusigasti? manęs, juoms jieždras per pakraščius statancio, kurrūse jos wissadōs tur pasilaisyt, kurrus ne tur pėreit; ir kaczeg jos sujunda, tay taczau ne pėrgal, ir kaczeg jū wilnys saucja, tay taczau ne tur jū pėreit.

23. Ule sie žmones tur atpūlusę nepaklusnā ėirdi; pasiliekt atpūle, ir wis tolyn atstojā.

24. Ir ne sako ney wienā kartā sawo ėirdije: bengi bijokimies Diešpaties, sawo Diewo, kursai mums ir ankštybā ir welybā lytū tikru czėsū dšit, ir mums pėjūti wicrway ir kas mētā apsaugoja.

25. Ule jūšū nusidejimai tai užlaiko, ir jūšū griekai šittā gėrā nū jūšū nukreipja.

26. Nės tarp mano žmonū randami yra bediewejai, kurrie ant žmonū tyto, ir jiems žabāngus pritaisto, jūš sugauti, kaip tie daro, kurrie paukščius gāudo, sawo žabāngais.

27. Ir jū namai yra klasdōs pilni, kaip paukščjū klėkėle pilna yra paukščjū iwillojancjūjū. Iš to jie didyn eit ir pralōbsta, nutunka ir glittus yra.

28. Jie ne gerus dāiktus išmislia, jie teisybės ne daro, serratū promā jie ne šubbin, ir taczau jiems sėkasi; ir ne gēlbtū pawarguliems promoj.

29. Ugi aš tai ne pajėškoczau? sako Ponas Diewas. Ir mano dušia, ar ne turrētū atšiferšit ant tokiū žmonū, kokie šittie yra?

30. Bjaurey ir baisy dēstis žemeje.

31. Práratai mošinna mešus, ir klebonai ponawoja sawo urėde, ir mano žmones rods nor taip; kaipgi galāusey jums nusidūs dēl to?

6. Pėrsšyrimas.

Babylonistās lallėjimas, ir dēl turrės priejasties.

Gufirinkit, jūs wāikai Benjamin, iš Jeruzalės, ir trimittosit ant trimittū ant koryczōs Tekoa, ir attieskit karunā ant koryczōs Bet Kerēm; nės nepalaima randasi iš šaurės linkay, ir didis apmaudōjims.

2. Duktē Zion yra lyg kaip graži ir linkšma lankā.

3. Ule ganytojai ant jōs užeis su

sawo kaimenėmis, tie šėtras sustatys aplink ję, ir kōinas jū ganyš sawo wietoj (tarydami);

4. Taisykties ant karo prieš ję; geray, užsitraukim aukštyn, kadangi dienōs dar ganna yra; wėy, wākars ne toly, ir šėšelei didyn eina.

5. Taygi, kėltimēs, kad ir nakczę užsitrauktumbim, ir jū pallocjus išpūstikime.

6. Nės taip sako Ponas Diewas Sebaot: nukirskite mēdžus, ir pilkite pylimus prieš Jeruzalę; nės ji yra miestas, kurs tur pajėškomas buti. Jūt wiens tikt neteisybe jemne yra.

7. Nės lygcy, kaip šullinys sawo wandeni dūst tektēti, taip ir jū nelabums tēka. Jū patyczja ir gwolta šaulia prieš jūs, ir kas dien jie po mano alkū razbājy daro, ir mušas.

8. Pasigėrink Jeruzale, pirm ne kaip mano ėirdis nū tawēs šalim kreiptus, ir aš tawę pūstā žemē daryczjau, kurreje nieks ne gywēntu.

9. Taip sako Ponas Diewas Sebaot: kas liko Izraelitēnū, ir tie pastuy turrēs nurinkti buti, kaip koks wynnēdis. Kurs wynnāgas šinna, tas wienā po kito šittā mēs i kubillus.

10. U, su kurrāngi aš taczauš kalbēsu ir luddisū? kad ben kas klaušyti norētū! alle jū ausys ne apjāusitōs, jie ne nor to girdēt. Sztay, jie Pono Diewo žodi per jūšā laiko, ir ne nor jo.

11. Todel aš Pono Diewo grumydimmo taip pilnas esmi, kad ne gallu ištēst. Išpilk, taip ant kūdikiū ant ulyczōs, kaip ant wyrai, kurre rot-ponais yra podraugey; nės tur abbieji, taip wyrai, kaip ir mōteres, abbieji, taip sennieji, kaip ir iškaršusieji, apkalti but.

12. Jū buttai tēks swėtimiems, draug su laukais ir moterimis; nės aš sawo rančā ištiesu, sako Ponas Diewas, ant tōs žemės gywatininkū.

13. Nės jie wissi yra godingi, mōzieji ir didieji; ir abbieji, práratai ir klebonai wissi mošinna netitracjē Diewo šlužmā.

14. Ir palinkšmin mano žmones jū nepalaimoj, kad tą per menčā laitytu, ir sako: pakājus, pakājus, ir taczauš niera pakājaus.

15. Todel jie bus apgēdinti, kad totias bjaurybes ištaišo. Kaczej jie nor ne apgēdinti buti, ir ne nor gēdētis: todel jie tur parpult i wieną krūwą; ir kad aš jūs pajėškosu, tur jie parpult, safo Ponas Diewas.

16. Taipo safo Ponas Diewas: stokities ant kėllà ir įwalgykit, ir klausinėkit pirmųjų kėllà, kursai kėlas gėrs butu, ir ant to waiškėžėkit, tay jūs rąsite atilsiės sawo dišėi. Alle jie safo: tai mes ne norim daryt.

17. Už sąrgas ant jūsų stacziau, dabōfit ant štambejimo trimittū. Alle jie safo: mes tai ne norime daryt.

18. Todel klausykit, jūs pagónai, ir numanykit drauge su sawo žmonėmis.

19. Tu žėme, klausyt: štay, aš nepalaimą užwėssu ant šà žmonū, bu tent jų uipelnytą algą, kad jie man žodžių ne atboj, ir mano žokaną paniekinn.

20. Ką aš atboju kodylo, iš Ura bionū žėmės, ir cimmetžėwū, iš tolimės žėmės atgabėnamujū? jūsų dēginnimo apieros man ne miełos, ir jūsų apieros man ne patinka.

21. Todel Ponas Diewas taipo safo: štay, aš šittiems žmonėms papiktinnimą statysu, kurrūmi papiktis abbieji, ir tėwai ir waiškai podraug, ir kaimyns su kaimynu prapuls.

22. Taipo safo Ponas Diewas: štay, žmonū pulkas ateis iš šaurės linkay, ir diddis žmonū pulkas pasikėls arty mūsų žėmės.

23. Kurrie kilpinus ir šydas tur, jie smarkus yra, ir be jokio susimillimo, jie uža, kaip sujudditos jūros, ir įšja ant arklių, kārui išrėdyti kaip žalnėrai, prieš tamę, tu dukte Zion.

24. Kad mes apie jūs girdešim, tay mūsų kumščios žėmyn leisis, tušba ir šlaudėjimai mus užpuls, kaip kokią gimdancę.

25. Idant ney wiens te ne išėina i dirwą, ney wiens te ne eina i lauką; nės wissur bus nepakėjans dėl kārdo neprietelaus.

26. Už dukte mano žmonū, apsisūst šakais, ir gulbis i pėlenus;

gēdēt, kaip dėl wienturcizio sunaus; ir raudēt, kaip tie, kurrie labay smutni yra; nės pustėlninkės staiğey ateit ant mūsų.

27. Už tamę idėjau tirpėju tarp mano žmonū, kurrie taip kėti yra, kad jų weikalus ištarditumbėi ir pėrbanditumbėi.

28. Jie wissi yra didey kėtsprándzei, ir elgiasi, kaip išdawėjei; jie tikt wiens pagadits wėras bey gėlėsės.

29. Duples sudėgufos, šwinnas prapūla, tirpimmas tikt noprosnas, nės kas pikt ne atširta nū jų.

30. Todel jie ir wadinnami pamestas šidabras; nės Ponas Diewas jūs pamette.

7. Pėrskrymas.

Diewo šlužba be titro pristwertimmo, yra to ramotina bjaurybe.

Šzittas yra tas žodis, kursai atėjo Jeremichui nū Pono Diewo, ir tare:

2. Stokis i wartus Pono Diewo namūse, ir sakyt ténay šittą žodi, ir tarl: girdekit Pono Diewo žodi, jūs wissi iš Juda, jūs, kurrie šeis wartais ieinat, Pono Diewo melsis.

3. Taip safo Ponas Diewas Zebaot, Izraelo Diewas: pagėrinkit sawo pasiėlgimmą ir budą, tay aš pas jus gywėssu šoj wietoj.

4. Nesitėkit tais mellawimo žodžiais, kad safo: cę yra Pono Diewo bažnyčia, cę yra Pono Diewo bažnyčia, cę yra Pono Diewo bažnyčia.

5. Bet pagėrit sawo pasiėlgimmą ir budą, kad teisey elgtumbities prieš šits šittą.

6. Ir šwėtimiems, šittatoms bey našlėms ne darytumbit newalės, neygė nekaltą kraują ne pralietumbit šoj wietoj; neygė ne šektumbit šittus diewus ant sawo pacų iškadōs.

7. Tay aš wissadōs ir amžinay su jummis gywėssu šoj wietoj, toj žėmėj, kurrę aš jūs tėwams dawjau.

8. Alle dabar tiktities mellais, nieko ne wertais.

9. Priegtam este wāgys, razbai ninkai, wenczawonyšės pėrsengtojei ir teisey priskėtaję, ir rutinnat

Baalui; ir sēkat swētīmus dievus saw ne pajstamus.

10. Taygi potam atēje, stojaties po mano akšiū hūse namūse, pagal mano warda pramintāse, ir tariat: ne bus mums bēdōs, norint mes to-
kias bjaurybes darom.

11. Urgi jūs šus namus, pagal mano warda pramintāsus laišot *
per razbainintā-šlq? štay, aš tai ge-
ray mattau, sašo Ponas Dievas.

* Ez. 36, 7.

12. Xuešit i manģe wietā i Silo, kur sennoša gadynēša mano wardas gwyno, ir šurēšit, kq aš tēnay pa-
driau del nelabummo mano žmonā
Izrael.

13. Kadangi dabar jūs wissī to-
kīus dāktus darot, sašo Ponas Die-
was, ir aš jums wissādōs sakydīnu,
ir jūs ne norit klausyt; aš jus šau-
liu, ir jūs ne norit atšilepti:

14. Tay aš namams pagal mano
warda pramintiem, kurreis jūs tik-
tities, ir tai wietai, kurre aš jūš
tēwams dawēs esmi, taipjau padary-
šu, kaip aš Siloei esmi padarēs.

15. Ir jus iš sawo akšiū messu
šallin; kaip šallin numeczau wissus
jūš brolus, wissq sēlq špraim.

16. Ir tu, idant ne mēst uš šit-
tus žmones, ir uš jūs ney jokiā pa-
stundimma ney maldā ne atšinešit,
neygi ne uštart jūs po mano akšiū;
nēs tamē ne išklausysu.

17. Nēs tu ar ne mattai, kq jie
daro miestāse Juda, ir ant ūlyczi
Jeruzalē?

18. Waikāiczei renka māltq, tay
tēwai kuren ugni, ir moteres minko
tāšlq; kad Melekētei (karalēnei) dan-
gaus praploczi pakeptu, ir gērīmo-
apieros swētīmiems diewams dātu,
jeib man padarytu patyczas.

19. Alle tami jie ne man, tare
Ponas Diewas, bet saw pattiems
patyczas padarys, ir išgēditi bus.

20. Todel tare Wiešpats, Ponas
Diewas: štay, mano kerkštas ir ma-
no narsas yra išlietas ant šōs wic-
tōs, tiek ant žmonā, tiek ant gal-
wijū, ant lauko mēdži ir ant žēmės
waish, ir uššidegs, aša ir ney wiens
tq ne galēs išgēssyt.

21. Taip tare Ponas Diewas Je-

baot, Diewas Izrael: sudēsit sawo
dēginimo-apiseras su šittomis apie-
romis i kruwq, ir walgīsit miešōs.

22. Nēs aš jūš tēwams tq dienq,
kaip jūs iš Egipto žēmės išwe-
dzau, ney sašēs ney paliepēs apie
dēginimo-apiseras, ney apie šittas
apiseras;

23. Bet tai jiems paliepjau, ir ta-
riau: klausyt mano žodžui, tay
aš busu jūš Diewu, ir jūs busit
mano žmonėmis; ir waikščzokit ant
wissū šellū, kurreis jums ištāu; kad
jums geray butu.

24. Alle jie ne norējo klausyt, ney
sawo ausis prilenkt; bet sawo rēštu
ējo, ir nelabōšēs sawo širdiēs uffi-
mānimu; ir ējo atbulay, ir ne tiesog.

25. Ir mielay, iš tōs dienōs, kaip
aš jūš tēwus iš Egipto žēmės iš-
wēdēs esmi, it šei dienai, aš wis
šuncjau pas jus wissus sawo tarnus,
prárafus.

26. Alle jie ne nor manēs klausyti,
ney sawo ausis prilenkt, bet kēt-
sprandzei yr, ir pikčaus daro uš sa-
wo tēwus.

27. Ir norys tu jiems ir sakai tai
wislab, tay jie tazau tamēs ne
klausys; taw jū šaukent, jie taw ne
atšileps.

28. Todel tark jiems: tay tie žmo-
nes, kurre ne nor Pono Diewo,
sawo Diewo, klausyt ney gērintis.
Wiera prapūle ir išgaishinta yra iš
jū burnōs.

29. Kūšitirpš sawo plāufus, ir
mest jūs šallin nū sawēs, ir kaut
raudingay ant kalnelū; nēs Ponas
Diewas šittq gimminē, ant kurrōs
jis pyšta, pamete ir patrēme.

30. Nēs waikai Juda piktq daro
po mano akšiū, taria Ponas Diewas.
Jie bjaureszjus sawo ištato i tus na-
mus, kurreis mano wardu yra pra-
minti, kad jūs apšjaurintu.

31. Ir pašur altorus Topet, dau-
boje Ben-Innom, sudēginti sawo šū-
nus ir dukteres, šoktai aš niekadōs
ne liepjau, ney man i dumq ne iējo.

32. Todel, štay, ateit czechas, tare
Ponas Diewas, kad jau ne bus
šaukta Topet, bey dauba Ben-In-
nom, bet smāug-dauba; ir Topetoj
reikš palaidot, kas šittur jau ne tilps.

33. Ir lawonai šittu žmonų tės suest padangiu paukščiams, ir žemės žverims, nieks jūs nū annū ne baidys.

34. Ir miestąse Juda, bey ant ūlycų Jeruzalės atimsu šūkavimą džiaugsmo ir linksmybės, ir balsą jauniktio bey marčios, nės žeme tur but pūsta.

8. Pėrskyrimas.

Korawone Jydams brāusta.

Tame cėse, sako Ponas Dievas, kaulus karalū Juda, kaulus jų kunigaiscų, kaulus kunigū, kaulus praraiū, kaulus mieščionū Jeruzalės iš kapinū išmėtis;

2. Ir išbarstys jūs po saule, mėnesu, ir wissu dangaus pulku, kurri jie mylėjo, ir jam slūžio, ir ji sėkė, ir jėškėjo, ir ji meldėsi. Jie ne bus wėl surinkti ir palaidūti; bet mėšlu bus ant žemės.

3. Ir wissi ufsilikėji iš šittū nelabū žmonū, bilsė kur jie bus, katrul aš jūs busu išstumęs, wėlisis mirrė, ne kaip gywi esą, tare Ponas Dievas Zebaot.

4. Todėl tarė jiems: taip kalba Ponas Dievas: kur yr žmogus, kuršai pilęs, ne rods wėl kėltus? Kam me yr kas, jey paklysta, ir ne rods wėl i tikrą kėlą grįžtu?

5. Ir taczau beje šie žmones Jeruzalėj nor klydinēt nepalāutinay. Jie taip drutay laikosi prie netikrosės Diewo služmės, kad wissai ne atsitraukdinas.

6. Aš matau ir girdzu, jūs nieko tikro ne mokinnancus. Ney wieno nier, kurram gaila butu dėl sawo nelabumo, ir tartu: Ragi taczau aš darau? jie wissi bėga sawo bėgimą, ney iniršes eržils kowoj.

7. Gandras po dangum žinno sawo cėsą; kurlėlis, gėrše bey kregždė numano sawo cėsą, kad jiems grįština; alle mano žmones ne nor žinnot teisybės Pono Diewo.

8. Kaipgi jūs galit sakyt: mes žinom, kas teisu, ir turrim šwentą raštą po sawo akū? Juk wieni mellai, kę rašte-mokintieji parāšo.

9. Todėl tokie mokitojai tur išgė-

diti, išganditi ir sugauti but; nės ko gal jie gėro mokint, kadangi Pono Diewo žodi paniekini?

10. Togidėl, aš jų paczes swėtimiams dāsu, ir jų dirwas tiems, kurrie jūs išwarys. Nės jie yra imczi, iš wieno wissi, abbieji ir majieji ir didieji; ir abbieji ir funnigai ir prarakai mokinna netikrą Diewo služimą.

11. Ir palinksmina mano žmones jų nepalāimoj, kad tą per menką laikytu, ir sako: pakājus, pakājus, ir taczau nier pakājus.

12. Todėl jie apgėdinti stowės, kad tokias bjaurybės daro; ir kas tiesa, jie ne nor išgėdinti but, ir ne nor gėdėtis, todėl jie tur i wieną kruwą pult, ir man jūs atlantant, tur jie pult, tare Ponas Dievas.

13. Aš jūs wissus taipo nurānfiosu, tare Ponas Dievas, kad ney wynkėliū prie wyn-mėdžio, ney pygū prie pyg-mėdžio ne liktu, aza ir lāpai šalini nukristu; ir kę aš jiems dawęs esmi, tur jiems but atimta.

14. Kurgi mes tadda gywėsim? beje, susiekit tadda, ir traukimės i neiweiktinay kurtus miestus, ir tēnay belaukim pagalbos; nės Ponas Dievas, musū Dievas, mums gėlbės kartum (gerimo) malku, kad taip susigriešijom prieši Poną Diewą.

15. Berods, tikfektities tikt tūm, ne busė bėdės, bemielay nieko gėro n' esant; ir jus išgyšent, norys wienoms iškādoms po akiū esant.

16. Girdit, jau jų žirgus frankiant Dane, ir jų arklus žwengiant, aza wissa žeme iš to padreba. Ir jie traukias šen, ir suės žemę su wissu, kas joj yr; miestą, drauge su wissais joj gywenanczeis.

17. Nės šitay, aš žalcus bey baziliškūs tarp jų atūsū, ne apmōnitus, tie jus tur ilqst, tare Ponas Dievas.

18. Tay aš pasitėšis po sawo smutkės ir širdiės tušijimo.

19. Sztay, dukte mano žmonū šauks šen iš tōlimės žemės: argi Ponas Dievas jau ne nor Diewu but Zionet argu jie ne turrės jau sawo karālaus? Beje, todėl jie manę taip ipykino sawo abrozais ir

swétimomis niekam nedéranczomis
Diewo šlužimomis?

20. Vputis pērējo, wasarōs jau
nier; ir mums pagālbōs ne atējo.

21. Man širdingay gaila, kad ma-
no žmones taip patēroti; aš tušijos,
ir dejoju.

22. Uragi nier mostiēs Gileāde? ar-
ba ar nier tēnay lieforaus? Kodelgi
duktē mano žmonū ne išgydita?

9. Pērstyrimas.

Jeremiošaus pasištundims, ant jawo žmonū
griektū, ir jo korwōnēs.

At, kad aš wandens gana turrē-
czau sawo galwoj; ir mano ākys
āšarū pawērsmes butu, kad aš die-
nq ir nakti apwerkt gallēczau uš-
muštūsus sawo žmonū!

2. At, kad galpādq turrēczau pūš-
czoj! tay sawo žmones palikēs trāuk-
czaus šallin nū jū. Nēs jie wienu
wenczawonyštēs-pērsengtojei, ir ne-
wiernybēs pulkas.

3. Jie sawo liežuwjeis šāute šāuja
wienus mēllus, ir nieko tiesōs; ir
newālē daro žēmēj, ir eina iš nēla-
bummo i nelabummq, ir manēs ne
atboja, taria Ponas Diewas.

4. Kožnas saugokities nū sawo prie-
telaus, ir ney sawo broliui ne wiery-
kit; nēs brolis broli paminna, ir
prietelus prietelū išdūst.

5. Prietelus prietelū klastoja, ir ney
wieno teislaus žodžio ne kalba; jie
mošinasi ant to, kaip kīts kitta
prigādutu, ir gaila jiems, kad piš-
czaus ne gal padaryt.

6. Wišsur jāse tikt wienos klastos;
ir dėl klastawimū manēs jie ne nor
pažint, taria Ponas Diewas.

7. Todėl, taip taria Ponas Die-
was Zebaot: štay, aš jūs tirpysu
ir bandysu; nēs kq gallu aš kito
daryt, mano žmonēms taip šwai-
stinnantis?

8. Jū newiernieji liežuwjei yra raz-
bājīškos strēlos; jie sawo burna mei-
lingay šnēka su sawo artimu, alle
širdije jie tyko jo.

9. Uragi aš tai ant jū ne pajēško-
czau? taria Ponas Diewas; ir mano
dušia, ar ne atšikeršytu ant tokiū
žmonū, kaip tie yra?

10. Aš turru werkt ir kaukt ant
kalnū, ir raudot prie gardū pūš-
czoj; nēs jie taip nūdem išgašinti
yra, kad nieks tēnay ne tellāju, ir-
gi ney galwijo ne girdi blāujant.
Ubbiejū wišay gloda, tieš paukščyū
padangia, tieš galwiju.

11. Ir aš Jeruzalē pawersu i at-
menū kruwq, bey smākū namus, ir
miestus Juda pūstus padarysu, kad
nieks jāse ne gywēs.

12. Jey kas dabar išmintingas
butu, ir tai i sawo širdi detu, ir
apsakytu, kq Pono Diewo burna jam
sako, dėl ko ta žeme išpuštijama ir
sugaišinnama, ney kokia pūšcza, kur-
toj ney wiens ne tellāju.

13. Ir Ponas Diewas tare: to-
dėl, kad jie mano prisākimus pa-
meta, kurrus aš jiems uždawjau, ir
ne klauso mano kalbōs, neygi ne el-
gias pagal tq;

14. Bet sēka sawo širdiēs pramo-
nē, bey Baalim, kaip jūs jū tēwai
mokinne;

15. Todėl šittaip taria Ponas Die-
was Zebaot, Diewas Izrael: štay,
aš šittus žmones mētēlėmis walgi-
dysu, ir tulšim girdysu.

16. Aš išklaidysu jūs i pagonus,
kurrus ney jie, ney jū tēwai ne pa-
žysta; ir karda uš jū ušpakalio susu,
iškli jū gloda bus.

17. Taip taria Ponas Diewas Ze-
baot: dabokities, ir pastellokit rau-
dotojes moteriškes, kad ateitu; ir
suskit tū, kurrus tikray moka,

18. Ir greitay mus apraudotu,
kad musū ākys āšaromis aptel-
kētu, ir musū wotai wandenimi
warwētu;

19. Kad raudingas šauksmas gir-
detas butu Zione, butent šittaip:
at kaip mes taip nūdemay sugai-
šinti esme ir išgedinti? mes iš žė-
mēs turrim išeit; nēs jie musū but-
tus sugrowe.

20. Taygi girdekkit Pono Diewo
žodi, jūs moteriškes, ir dekit i ausis
jo burnōs kalbq; išmokikit sawo duš-
teres werkti, ir pamokitikit kīts kitta
raudot, butent šittaiipo:

21. Smertis ikopo pro musū lān-
gus, ir atējo i musū paloczus, ku-

Dikelus pasmaugti ant gąsū, ir jaunimq ant ulyčų.

22. Taip taria Ponas Dievas: sa-
lyt, žmonū lawonai gullės, kaip mėš-
las ant lauko, ir ney pėdai už pjo-
wikliū, kurrus nieks ne suwalo.

23. Taip taria Pons Dievas: iš-
mintingas te nesigirrie sawo išmin-
cze, drutasis te nesigirrie sawo dru-
tummū, bagotasis te nesigirrie sawo
bagotummū;

24. Bet kurs nor pasigirt, tas te
pasigirrie tūm', kad manę žinąs ir
pajystąs, kad aš Ponas Dievas es-
mi, padarąsis susimillimq, pruwą ir
teisybę ant žemės, nės tai man itin-
ka, taria Ponas Dievas.

25. Sztay, ateit cžėsas, taria Po-
nas Dievas, kad aš atlankysu wissus
appjauštūsus su ne appjauštūaisis.

26. Butent Egiptq, Judq, Edom,
waikus Ammon; Moab ir wissus, at-
stu kampūsė pūščės gywėnancūsus.
Nės wissi pagonai tur neappjauštū
priedė; alle wissi namai Izrael tur
neappjauštū širdi.

10. Pėrskyrimas.

Ne bawonū, bet wieno Pono Diewo reik pri-
sibijotis ir mėsūs.

Girdėkit, kq Ponas Dievas jums
iš namū Izrael kalba.

2. Taip kalba Ponas Dievas: ne-
simofikit jūs pagonū budq, ir nesi-
bijokit dangaus ženklū, kaip pogo-
nai bijasi.

3. Nės pagonū diemai wieni nie-
kai. Jie pakerta girtoį mēdi, ir
cimmerninks jās iš to mēdžio krowu
padáro.

4. Ir dabinna jās sidabru bey
auksu, ir padrutina jās winnimis
bey kugėleis, kad ne parpultu.

5. Juk jie nieko daugiaus nier kaip
stulpai aptraukti, jie ne gal kalbėti;
ir taipojau reik jās ir neshot, nės
jie ne gal waiskczot. Todėl nesibijo-
kities jų, nės jie ne gal ney pagel-
bēt, ney iškādōs padaryt.

6. Alle taw, Pone Diewe, nieks
ne lygus, tu essi diddey diddis, ir
tawo wardas yra diddis, ir tai galli
paczu dārbu parōdyt.

7. Kas tawęs nesibijotu, tu karā-
lau pagonū; juk taw beje reiktu klau-

syti; nės tarp wissū išmintingū
pagonūse, ir wissosa karalyūse nier
taw lygaus.

8. Jie wissi glupi ir paiki; nės
mēdis juk niekinga tur but Diewo
šlužma.

9. Sidabrq plonay iškaltq atgabė-
na iš Tartėsaus, auksq iš Upas,
mistro bey aukskallo itaišytq; meli-
nais šiltais bey purpura ji apredo,
ir wislab išmintingū dārbas.

10. Alle Ponas Dievas yra ti-
kras Dievas, gywas Dievas, am-
žinas karalus. Nū jo kėršto pa-
dreba žemė, ir pagonai jo kėršijimq
ne gal iškėst.

11. Taygi jiems taipo kalbėkit:
tie diemai, kurrie dangū bey žemę
ne dare, tur išgaishinti but nū žemės
ir po dangum'.

12. Alle jis žemę sawo syla pa-
daręs yr, ir žemės apskritumq itai-
šes sawo išminczę, ir dangū išplati-
nės sawo išmanimu.

13. Jam grāujant, tay wandens
yra pilnay padangėsa, ir miglas už-
traukia nū žemės krāsto; jis pa-
daro žaibus lytuje, ir atwedda wėjq
iš nešinnomū wietū.

14. Wissi žmones yra netikkėlei su
sawo išmintingais mōkslais, ir wissi
aukskalėi apgėdinti stow su sawo
ābrožais; nės jų bawonai yra wy-
lus, ir ne tur dwāfės.

15. Jie tik wieni niekai, ir dār-
bas apgāunqs; jie tur prapult, kad
jie atlankomi.

16. Alle ne toks yra tas, kurfai
Jokubo skarbas, bet jis yra wislab
sutwėręsis, ir Izrael jo tēwisłkas
dalyks, jis wardu Ponas Dievas
Zebaot.

17. Dėl šallin sawo kucpawimq
iš žemės, tu gywėnantiji (mieste) ap-
drutitame.

18. Nėsa taip taria Ponas Die-
was: štay, aš tōs žemės gywātnin-
kus ši kart mētykle išmētisū, ir jās
prispausu, kad pajaus.

19. Al mano bēdōs, ir širdiēs kan-
czōs! Alle aš dumoju, tai mano slo-
ga, aš turru ję kėsti.

20. Mano šētra išpūstita, ir wis-
sos mano wirwes patraukitos. Ma-
no waikėlei atstojo, ir jau jų ne

bier; nieks mano šētrā ne attieša daugiaus, ir mano sēnas nieks wēl ne pastāto.

21. Nēs ganytojei pastojo glupais, ir Pono Diewo ne atboj'; todel jie ir ne gal ko tikro mokit, bet wissos kaimenes išsīstlaide.

22. Sztay, ateit garšas, ir diddis drebėjimas iš šiaurės zēmės, kad miestai Juda tur but išpūstīti, ir smākū namais pastoti.

23. Aš zināu, Pone Diewe, žmogaus darbā ne jo wālēj' stowinti, ir ney wieno syloj' ne stow, kaip jis wāisthēzotu, arba sawo žingīnus taisytu.

24. Baust manę, Pone Diewe, taczau su miera, ir ne didzame sawo narsē, kad manę ne sugaišitumbei.

25. Ir išliek sawo pykimā ant pagonū, tawę ne pažystanczujū, ir ant gimminū, tawo wardo ne šaustianczujū. Nēs jie Jofubā suėde, ir praryjo, jie jį subaige, ir jo namus išpūstijo.

11. Pērsfyrimas.

Diewo suderėjimas; Jyda nusidėjimas, Jeremiošaus prapūlimo bėda.

Tai tas žodis, kurfai Jeremiošui atėjo, nū Pono Diewo, ir tare:

2. Girdėkit žodžius šio derėjimo, kad jūs satyktumbit žemėje Juda esantiems, ir mieščjonims Jeruzalėj'.

3. Ir tark jiems: taip kalba Ponas Diewas, Izraelio Diewas: prašėikts, kurs ne klauso žodžiams šio derėjimmo, *3 Moiz. 27. 28.

4. Kurri aš jusū tēwams isafiau, tą dieną, kaip jūs iš Egipto žemės išwedžau, iš gelejinno pėczaus, ir tariau: klausykit mano balsui, ir darykit, kaip aš jums isakęs esmi, tay jūs busit mano žmones, ir aš busu jusū Diewas.

5. Kad prysėgā laikyczau, kurę aš jusū tēwams prisėkiau, jiems dūti žemę, kurroj' pienas bey meddus tēta, kaipojau šę dieną stow. Aš atsakydams tariau: mielay, Pone Diewe, t'essie šittai.

6. Ir Ponas Diewas tare man: satyt šus wissus žodžius miestūse Juda, ir ant ūlyczū Jeruzalėj', ir

tark: girdėkit žodžius šio derėjimo, ir šittai darykit.

7. Aš aš apluddijau jusū tēwams iš tōs dienos, kaip jūs iš Egipto žemės išwedžau, ikki šei dienai, ir luddijau iš anksto, tarydams: klausykit mano balsui.

8. Alie jie ne klause, ney sawo ausis ne prilenke; bet kožnas ējo rēštu nelabōs sawo širdiēs. Todel ir užeidisu ant jų wissus žodžius šio derėjimo, kurri aš paliepęs esmi daryt, ir jie taczau šittai ne dare.

9. Ir Ponas Diewas tare man: aš mielay zināu, kaip Judoj' ir Jeruzalėj' maistā daro.

10. Jie freipjas ant tū paczū grietū sawo tēwū pirmujū, kurrie taipojau ne norėjo klausyt mano žodžių, ir taipiau kittus Dievus sėte, ir jiems šlužio. Šittai namai Izrael bey namai Juda (czesā i czesā) mano derėjimā perženge, kurri su jų tēwais padāres esmi.

11. Todel štay, taria Ponas Diewas, aš užlėisu ant jų nepalaimā, iš kurrōs jie ne galēs išeit, ir kad jie manėsi šauks, aš ne klausysu jų.

12. Taygi te eina miestai Juda bey mieščjonis Jeruzalēs, ir te šaukie diewū, kurriems jie rufinę; alle jie jiems ne pagėlbēs jų bėdoj'.

13. Aš aš tiek tu miestū, tiek diewū turri, Juda; ir tiek yra ūlyczū Jeruzalėj', tiek gedisikū altorū jus pakurēt, Baalui rufyt.

14. Taygi tu nesimėst už šittus žmones, neygi ne atnešt už jų užmeldimū ney maldū, nēs aš jų ne klausysu, jiems manėsp šautiant sawo bėdoj'.

15. Ką tur darbo mano mielieji mano namūsē? Jie daro wissas klāstas, ir dūmoja, kad šwentita mēsa tai nū jų atims, ir piktō darydami, tūm' jie yra linksmi.

16. Ponas Diewas tawę wadinno žalią, grāžu, waisingā alyw-mėdi. Alie dabar jissai su didžu juddimō šauksmu ugni aplink jį prakure, kad jo šakos tur pagest.

17. Aš aš Ponas Diewas Zebaot, tawę sodinnēsis, nepalaimā taw grūmzde, dėl nelabummo namū Izrael ir

namā Juda, kurri jie wāro, manę papytidami, sawo rušinnimu, kurri Baalui dāda.

18. Ponas Dievas tai man aprēiše, kad aš tai zināu, ir parode man jā sudūmimmā.

19. Butent, kad jie manę kaip bēdnā awi nor ant papjowimo west. Nēs aš ne zinnoju, kad jie priēš manę buwo susirodiję, ir saķe: pagadikime mēdi su jo waisumis ir iškāufim ji iķ jēmēs gywušā, kad jo wardo niekādōs ne butu minnēta.

20. Alle tu, Pone Diewe Zebaot, tu teisufis sudzia, tu pērbandafis ingstus ir širdis; dūl man tawo atkeršijimā matyti ant jū; nēs aš taw paliecamojau sawo prōwā.

21. Todel hitaip taria Ponas Dievas priēš wyrus Anatot, kurrie tawo dušōs jēško, ir tare: ne prarakauf mums wardan' Pono Diewo, jeygu ne nori nū musū randa mirt'.

22. Todel hitaip taria Ponas Diewas Zebaot: štay, aš atlanķysu jās, jā jaunimmas bus kārdu žuddyts, ir jā sūnus bey dukters baddu mirs, kad nieko iķ jū ne liķs.

23. Nēs aš užeidisu nepalāimā ant wyrū Anatot, tā mēta, kad jie bus atlanķytini.

12. Pērsēyrimas.

Diewo-nesibijancuā palāima bewēl galā gāuna.

Pone Diewe, norint aš su tawim norēczau bylinēti, tay taczau tawo yr teisybe; ir taczau aš turre su tawim apie teisybē kalbēt. Kodelai taip geray pasiseka bediewiems, ir newiernieji tur wisso pilnay?

2. Tu jūs sodinni, kad jie iķiķaknija ir āuga ir atneķa waisaus; tu dūdi jiems daug girtis tawim', ir ne baudi jās.

3. Alle manę, Pone Diewe, tu paķsti, ir mattai manę, ir pērbandai mano širdi po sawo aķiū; alle tu jūs sawo walēj' palēidi, ney awis, kad butu papjautos, ir apczēdiji jūs, kad butu pasmaugti.

4. Iķi koleygi jēme taip raudin-

ga bus, ir šolē ant lauko wissur padzys dēl nelabummo gywātninkā, kad jau ney galwipū ney pauķečū ne bus? nēs jie taria: beje, jis daug zinno, kaip mums bus.

5. Kad tie tawę paalsinn', kurrie pēsti eina, kaip taw bus, kad su raiteleis bēgt turreši? Ir jey tu jēmei', kurroj' pakājus yra, jēķkai pakājus, kā tu weiksi su pasididziojanczu Jordanu?

6. Nēs peik tawę ir tawo brolei, ir tawo tēwo namiķkei, ir tie šūkauja ant tawęs: atliķko. Todel tu jiems ne pawierik, norint jie meilingay kalba su tawim.

7. Todel aš sawo namus turrējau palikt, ir sawo tēwiķķē prastot, ir sawo mielaję dušēķē i rankā neprietelū padāt.

8. Mano tēwiķķē man pawirto i girrōs lutā, ir rēķia priēš manę; todel jo aš ne lenczu.

9. Mano tēwiķķē yra ney ans šlakūtas pauķstis, aplink kurri pauķščei susilek. Eikit, susiekit wissos laukū žwērys, eikit šēn ir ekit.

10. Ganytojei, ir tū daugums mano wyniečią pagadinno, ir mano dirwā sumindsojo; jie grāķęjē mano dirwā iķpūstijo, ne gywentinay tā sugaišino.

11. Jau aš regiu, kaip ji raudin-gay iķpūstita yr, ir mielay, wissa ta jēme yra pūsta; alle ney wiens ne nor tai dēt i širdi.

12. Nēsa pūstelninkai atbildā per wissas pūščōs kaukaras, ir suēdas Pono Diewo kārdas, nū wieno jēmēs gālo iķi fitto; ir ney wiens kuns ne turrēs pakājus.

13. Jie kwečū seja, alle usnū pjāus; ir kā jie suwalo, tai jiems ne ateit ant naudōs, jie sawo priewaisu ne pasidzangs, dēl labay didzio pyķimmo Pono Diewo.

14. Taip kalba Ponas Dievas priēš wissus mano nelabāsus kaimynus, kurrie tēwiķķaji dalyķā pakrut-tin', kurri aš sawo žmonēms Izrael iķdalijęs esmi: štay, aš jās iķ jū jēmēs iķrāusu, ir nammus Juda iķ jū widduro iķgēlbešu.

15. Ir jūs hitaip iķpleķēs, aš wel fētinnu jiems susimilt, ir wel

košną pawest i sawo tēwiskę, ir i sawo jėmę.

16. Ir tai bus, jey jie iš mano žmonū išmoks, prie mano wardo prisėkti: kaip tikray Ponas Dievas gywas; kaip jie pirma mano žmones motinno prisėkt prie Baal, taip jiems tarp mano žmonū namai bus.

17. Ir jey jie ne norės klausyti, tay aš tokius žmones išrāusu ir žudyšu, taria Ponas Dievas.

13. Pėrskyrimas.

Žyda sugaištinimas priloginimuse paroditas.

Taip taria man Ponas Dievas: eik, ir nusipirk sawo marškėną jūstą, ir tąje apsišūst sawo strėnas, ir ne paslėpė jė.

2. Ir aš pirkau jūstą, iš Pono Diewo paliepinmo, ir apsišūsau je sawo strėnas.

3. Tay Pono Diewo žodis antru kart' man atėjo, ir tare:

4. Imk tą jūstą, kurrę pirkai, ir aplink sawo strėnas apsišūsei, ir pasikeles nueik prie uppės Prat, ir paslėpė jė tēnay akmens plyšijje.

5. Aš nuejės paslėpiau jė, pas upę Prat, kaip man Ponas Dievas buvo paliepęs.

6. Ir po ilgo cėšo Pons Diews man tare: kėlėis, ir nueik prie uppės Prat, ir parsinešė wėl anną jūstą, kurrę aš taw paliepiau tēnay paslėpti.

7. Aš prie Prato nuejės, atkassiau, ir atėmėjau jūstą nū tōs wietōs, kur jė buwau paslėpęs; ir štay, jūsta buvo pagėdusi, kad jau niekam ne derrejo.

8. Tay atėjo man Pono Diewo žodis, ir tare:

9. Taip taria Ponas Dievas: lyg šittai po ir aš pagėdisu didę puikystę Juda bey Jeruzalės.

10. Tie nelabieji žmones, ne nori klausyt mano žodzio, bet eina sawo širdiēs rėštu, ir šėla kittus diėwus, kad jiems šluotyti ir jū melstus; tie bus kaip ta jūsta niekam ne dėranti.

11. Kėsa lygey kaip wyrs sawo strėnas jūsta apsišūsa, šittai po aš, taria Ponas Dievas, wišsus namus

Israel ir wišsus namus Juda sawo apsišūsau, kad jie mano žmones butu, man ant wardo, gyraus ir garbės; alle jie ne nor klausyt.

12. Taygi satyk jiems ši žodi: taip kalba Ponas Dievas, Dievas Israel: wiššos lėgėres wynu bus pripiltos. Tay jie taw satys: kas tai ne jinno, kad wiššas lėgėres reik wynu pripilti?

13. Tay tarė jiems: taip taria Pons Diews: štay, aš wišsus, šioj žėmėj' gywenanczus, karalus ant Dowido kėslo sedinczus, kunnigus ir praraktus, ir wišsus Jeruzalėj' gywenanczus pripildisu, kad prigėrė butu.

14. Ir su wiens wienu, tėwus su waitais, išsklaidysu, taria Ponas Dievas; ir ney cėdisu, ney pėrlėisu ney gailėsūs jū sugaišimo.

15. Taygi girdekėit, ir klausykėit, ir ne tyczokit; nės Ponas Dievas tai yra kalbejes.

16. Dūkit garbę Ponui Diewui, sawo Diewui, koley dar ne aptėmsta, ir koley dar jūstū kojos ne ussiqđuna i tamšūsus kėlnus, jums šwiesōs belaukiant, ir jam taczau abelnay nešwiesq ir tamsq padarysent.

17. Ir jey jūs to ne norit klausyti, tay taczau mano dušėle tur paslapčey nusiwerkt, dēl tolio pasididžiwimo; mano akys tur ašaromis pratekėt, kad Pono Diewo kaimene bus pagrėbta.

18. Satykite karalui bey karalėnei: sėsticties žėmyn; nės šlowēs karuna nupāle nū jūstū galwōs.

19. Miestai i pietus linkay yra uztalinti, ir nier ney wieno, kas jūs atdarytu, wišsa Judawa cypstay šalėlin išwesta.

20. Pakėlkit sawo akis, ir žurėkit, kaip jie iš šiaurės šėnlink ateina. Kamme dabar kaimene, taw pawierita, tawo grajiji kaimene?

21. Ką satysi, kad jis tawę taip atlanys? nės tu jūs taip papratinai taw priekais, kad jie wyresneiseis ir galwomis nor buti. Bėnielay, bau ne užeis taw nerimmimmas, ney moterisžėi dabar gimdisenczei.

22. Ir jey tu sawo širdij' satysi: kōdėlgi man tai nusitikt? Dēl daugybės tawo nusižengimmo, tawo su-

lēs taw yra atdengtos, ir tawo blauzdos (per newālę) nūgintos.

23. Beggu gal Murrins sawo ūdą Pittotiq daryt, arba pardelis sawo šlaffus? taip ir jūs ar galit gėro daryt, kad piktō este papratē?

24. Todel aš jūs išdraifysu, kaip šiaud-gallus, kurrie wėjo iš pušęžos papuczami.

25. Tai bus tawo alga, ir tawo dalyks, kurri aš taw priskeisjau, taria Ponas Dievas. Todel, kad manęs užmiršusi mellais tikties',

26. Tay ir aš tawo sules aukštay atdengsu i tawo atis, kad tawo gėda tikray butu matyta.

27. Aš aš maczau tawo wenczawonės pėrsengimmus, tawo gąš-lummq, tawo begėdišką kėškawimq, irgi tawo bjaurybės, abbiejes ir ant kalnėlū ir ant dirwū. Bėda taw, Jeruzale, kadagi, meldzu, tu cystita busi?

14. Pėrstyrimas.

Sausas cėsas ir bėdas; Jeremiošaus užmėlimmas.

Tai tas žodis, kurri Ponas Dievas Jeremiošui sake apie brangę gadyną:

2. Juda raudoja bėdningay, jōs wartai stow waringay, dejawimo wissur pilna žėme; ir Jeruzalėj' yra nerėdu sausas cėsas.

3. Diddieji mažūsus sunęza wandens, alle prie šullinio priejē, jie ne randa wandens, ir sawo rykus parsineša tušęzus. Jie apmaudingi ir smutni waišęzoj', ir sawo galwas apdengia.

4. Todel, kad žėme plėisť; kadangi ne lija ant žėmės. Laukininkai waišęzoj' apmaudingi, ir sawo galwas apdengia.

5. Aš ir lones, kuros laukē jāunū tur, pametta jāunus, kadangi šolē ne žel.

6. Gėrrū asilai stowėdami ant kalnėlū issižoje orą gāudo, kaip smėkai, ir apalpsta, kad pāšaro ne želē.

7. Už Pone Diewe, musū nusižen-gimmai beje tai nupelne, alle ben išgėlbeť mus taczau deley sawo war-do, nēs musū nepaflusnums yra

diddis, kurrām' mes prieš tawę su-sigriešijom'.

8. Tu effi Izraelo palinkšminojimas, ir jū išgėlbetojis iš bėdōs; kam tu dediesi swėczu esqs šioj' žė-mėj', ir ney swėtims, tikť naktwinay toj' pasilieksas?

9. Kam tu rodaisi ney koks kar-zygys, kurs nusiminēs, ir ney mil-žins, ne galisis gėlbėt? Juk taczau tu tarp musū effi, Pone Diewe, ir mes tawo wardu praminti, ne ap-lėisť mus.

10. Taip taria Ponas Dievas apie šittus žmones: jie rōds šien ir tēn bėgineja, ir ne rōds nammėj' pasiliekt, todel jū Ponas Dievas ne nor, bet dabar atsimena jū nusižen-gimo, ir jū griekus nor at-lančyti.

11. Ir Pons Diews tare man: tu nesimelst malonēs už šittus žmones.

12. Aš norint ir jie pastnikāuja, tay aš taczau ne klausysu jū pasimel-dimmū, ir norint jie dēginimo-apie-ras ir walg-apieras atneša, tay ta-czau jos man ne patinka; bet aš jūs kardu, badu ir maru pabaigsu.

13. Tay aš tariau: aš Diešpatie, Pone Diewe, štay, prarakai jiems sako: jūs kārdo ne regėsit, ney bran-gybės jusip ne turrėsit, bet aš gėrą pakajū jums dāsu czonay.

14. Ir Ponas Dievas tare man: tie prarakai neteisybę prarakāuja ma-no wardan, aš jū ne sunęzau, ir nie-ko jiems ne liepjau, ir nieko su jeis ne kalbėjau; jie jums prāneša pra-manytus regėjimus, monus, balwo-nystes ir sawo širdiēs klastas.

15. Todel taip kalba Ponas Dievas apie tus prarakus, mano war-dan prarakaujancus, kaczej aš jūs ne sunęzau, ir jie taczau mišoje sa-ko, ne ateisť i šę žėmę ney kārdo ney brangiōs gadynės, tokie prara-kai prapuls kardu ir badu.

16. Ir tie žmones, kurriems jie prarakāuja, iš kārdo bey bado ant Jeruzalės ulęczū išmėtiti gullės, kad ney wiens jū ne palaidos, ir taipo-jau jū moters, sūnus ir dukters, ir užpilsu jū nelabummq ant jū.

17. Ir tu jiems sakys šittą žodi: mano akys āšaromis srawja dieną

ir nakti, ir ne palāuja; nēša mērga, duktē mano žmonū, bjaurey mūcīta ir baišey mušta.

18. Jey aš išeinu i laukā, štay, tēnay gul kardu parbloštieji; jey aš ateimi i miestā, tay czonay gul badu pasileidieji. Nēs ir prārakai, priegtam ir kunnigai tur i zēme kēlāut saw ne pažystamā.

19. Argi tu meste pamettei Judā? argu ar tawo dušia wiššaip jau nēlenczia Ziono? Kodelgi tu mus taip ištiekai, aša nieks ne gal mus išgydit? Nēs tikkējomies pakājšaus busent, ir štay, nieko gēro ne ateit; mes tikkējomies išgyšē, alle štay, dar daugiaus yra iškādsos.

20. Pone Diewe, mes išpažystam sawo nelabumma, ir sawo tēwā nusižengimma, nēs priekš tawē susigriešijom.

21. Alle dēl tawo wardo ne dūk apgēdintus mus buti. Ne dūk ištiktā buti karāl-krešli sawo šlowēs, ben minnēš, ir ne dūk palauti sawo derejima su mummis.

22. Juk taczau ney wieno ne yra tarp pagonū balwonū, kurs gallētu lytaus dāt; ir dangus taipjau ne gal lyt. Beje tu juk essi Wiešpats, mušū Ponas Diewas, kurrāmi mes nusiitiktim, nēs tu galli tai wišlab padaryt.

15. Pērsšyrimas.

Neišwengiamo korawone ant Diewop neprisiwerceņcējušā žmonū.

Jr Ponas Diewas tare man: ir norint Moizēšus bey Zomelis po mano ašiū šlowētū, tay aš taczau ne busu malonus tiems žmonēms. Waryš jūs šallin nū manēs, ir tēšlka šalin.

2. Jr kad jie taw sašo: katrul mes ešim, tay tarš jiems: taip kalba Ponas Diewas: kurri smertis ušgāuna, tā te ušgāuna; kurri kardas ušgāuna, tā te ušgāuna; kurri bādas ušgāuna, tā te ušgāuna; kurri apkalims ušgāuna, tā t'ušgāuna.

3. Nēs aš atlantjū jūs keturopomis šlogomis, taria Ponas Diewas: kardu, kad jie butu nužudyti; šunimis, kurrie jūs šien ir tēn wāktios; paukšceis dangaus, ir

žwērimis zēmēs, kad jie butu suēsti ir supūstīti.

4. Jr aš jūs wiššosa zēmēs karalystēša dūsu bastytis, dēl Manasse, sunaus Jeisijō, karālaus Juda, dēl to, kā jūs Jeruzalē' nufidejo.

5. Jr kasgi tawēs susimils, Jeruzalē? kasgi tawēs gailēšis, kasgi nuējš taw pakāju nušamis?

6. Tu manē prastojei, taria Ponas Diewas, ir nū manēs atšistyci; to dēl aš sawo rankā ištiefiau priekš tawē, kad tawē sugaišinczau; aš jau pailstu pasigailētis.

7. Uš jūs su šūpele laukan iš zēmēs išmētisu, ir sawo žmones, nū sawo piktō pasielgimmo prisiwerst ne norinczus, wišsus širātomis padarysu, ir nušuddysu.

8. Daugiaus man jāse bus našlū, ne kaip žiezdrū yr prie jurū. Uš ateidisu ant jaunimmo motinōs, puštelninkā widdu-dienij' ateisenti, ir miestā tomi akimoju ir iš nešinū ušpuldisu.

9. Kad ta, kurri septynis waikus auginnusi, wiššaip bēdna bus, ir širdingay dusaus. Nēs šaule jā, dar daug dienōs ēšant, nusišeis, kad jā ir garbē ir linkšmybē gālā gāus. Jr atstankā padāsu aš kardu po ašiū jā neprietelū, taria Ponas Diewas.

10. Uš mano mōtina, kad tu manē auginnai, priekš kurri šiekwiens waidijas ir bāras wiššoj' zēmēj'. Juk aš ney ant palūkanū kā išjycijau ney ēmjau, ir taczau šošnās ant manēs kēšia.

11. Ponas Diewas tare: gēray aš jūšū šellis iškildisu, kurriems wēl gēray pasišeks, ir ateisu jums ant pagalbōs bēdoj' ir tušboj' tarp neprietelū.

12. Bau ne misliji gēleži šokiā ēšancze, kurri gallētu gēleži ir wāq iš šiaurēs šukult?

13. Alle aš pīrma jūšū lobi ir šarbus dūsu išplēšt, kad nieko nē tās ne gāutumbit; ir tai dēl wiššū jūšū griekū, kurrus wiššūše sawo rubežūse este padārē.

14. Jr nuwešsu jus pas jūšū neprietelus, i zēme, jums ne pažysta-

ma; nēs ugnis mano naršē ant jūšū ušfidegē.

15. At Pone Dieve, tu tai zinai; minnēk musū, ir pristok mus, ir atkeršēk uš mus musū pērfekinētojamis. Priimt' mus ir ne truktik' sawo naršā ant jū; nēs tu zinai, kad mes dēl tawēs išdarkomi.

16. Tame tarpe išlaikyt' mums sawo žodi, kad jo gāunam, ir šittas tawo žodis yra musū širdiēs dzaugsmas ir palinkšminojimas; nēs mes juš tawo wardu esme praminti, Pone Dieve, Dieve Zebaot.

17. Nēs ne fufēdam su apšūktojeis, nevgi nēsilinkšminamies su jeis, bet tikt' prie tawo rankōs pasliekame; nēs tu labay pyksti ant musū.

18. Rodēlgi musū skaudējims taip ilgay patenta, ir musū ronos taip labay skandzos, kad jas nevgi wiens ne gal išgydit? Tu mums pastojēi šaltinnu, jau wāndenn ne plustanczu.

19. Todēl, Ponas Dievas šittai p' safo: jey tu prie manēs laikaiš, tay ir aš prie tawēs laikysūs, ir pasiliksi mano žodžio sakytoju. Ir jey tu gērāšus mokinī, širtis nū piktujā žmonū, tay busi mano mokitoju. Ir pirm ne kaip tu prie jū pargryžtumbei, tay jie pirmjaus prie tawēs turrēs pargryšt.

20. Nēs aš tawē priēš šittus žmones padariau drutu warinnu mūru; kaczej jie priēš tawē karāju, taczej jie niekaip tawē ne iweiks; nēs aš esmi pas tawē, kad tawē gēlbēcjan, ir tawē išwālnyeczau, safo Ponas Dievas.

21. Ir išgēlbēsu tawē iš rankōs nelabujā, ir išwālnisū iš rankōs smartininkū.

16. Pērfekyrimas.

Žydai tur i Babel numesti, ir iš tēn wēl išgēlbēti buti.

Ir Pono Diewo žodis man atėjo, ir tare:

2. Tu ne turri wēst pacžōs, ir nevgi sunū nevgi dukterū auginti šoje žemėje.

3. Nēs taip safo Ponas Dievas apie sūnus ir dukteres, kurrie czonay nūgemma, priegtam apie jū au-

gywes, kurreos jās gimda, ir apie jū tēmus, kurrie jās auginna šoj žemėj:

4. Jie liggomis pamirs, ir ne bus nevgi apraudūti nevgi palaidūti; bet mēšlu pastos ant žemēs; priegtam kārdu bey badu prapuls; ir jū lawonai bus dangaus pauščējū ir žemēs žwērimis edesis.

5. Nēs taip safo Ponas Dievas: tu ne eik i namus raudojanczū, nevgi niekur ne eik apraudoti, nevgi jū gailėtis. Nēs aš sawo pakājū atėjau nū šittū žmonū, taria Ponas Dievas, drauge su sawo malone, ir fufimillimu.

6. Kad abbieji, ir diddi ir maži, šoj žemėj tur mirt, ir nevgi palaidoti nevgi apraudoti bus, ir nevgi wiens dēl jū nevgi rēžis nevgi pliktā sawē darysis.

7. Irgi ne bus jiems išdalyta dūnōs jū raudojime, jās palinkšmint prie lowono; ir ne bus dīla jiems nieko gērt iš palinkšminojimo kypkōs, dēley sawo tēwo ir motinōs.

8. Todēl tu ne eik i nevgi joki girtawimo butkā, prie jū atsisest, nevgi walgit, nevgi gērti.

9. Nēs taip safo Ponas Dievas Zebaot, Izraelo Dievas: šitay, aš czonay dūsu palauti po jūšū akia, ir jums gywiems be esant balsā dzaugsmo ir linkšmybēs, balsā jaunikiō bey marcžōs.

10. Ir kaip tu tai wišlab šittiems žmonēms busi šalēs, ir jie taw tars: kodēl falba Ponas Dievas ant musū wišq tą diddę slogą? Kōksaigi tas nušžengims ir griekas, kurrūm' mes priēš Wēšpati, sawo Diewą, fufi-griēšijom?

11. Tu jiems sakyt: todēl, kad jūšū tēwai manę prastoje (safo Ponas Dievas) šittus diewus sēle, jiems šlūšijo ir jū mēdēsi; alle manę prastojo, ir mano ištātima ne laike.

12. Ir jūs dar pīczaus dārot, ne kaip jūšū tēwai. Nēsa šitay, kōžnas elgias pagal sawo nelabofēs širdiēs mišli, man ne klausydams.

13. Todēl aš jus ištumsu iš šittōs žemēs, i žemę, kurrōs nevgi jūs, nevgi jūšū tēwai ne zinnot; tēn jūs šittiems diewams šlūšijit dieną ir

nakti; ténay aš jums neį jokiós malonés ne išrodísu.

14. Todél štay, ateit cžėsas, šalo Ponas Dievas, kad ne bus daugiaus sakyta: kaip tikray Ponas Dievas gywas, kursai waikus Izrael iš Egipto žėmės išwėdės;

15. Bet: kaip tikray Ponas Dievas gywas, kursai waikus Izrael išwėdės iš šaurės žėmės, ir iš wissū žėmjū, i kures jissai jūs buwo išstumęs. Nės aš jūs parwessu i tą žėmę, kurrę jū tėwams dawęs esmi.

16. Štay, aš daug žvejū išjusu, taria Ponas Dievas, tie jūs sužwejos; ir potam daug medžotojū išjusu, tie jūs sumedžos ant wissū kálnū, ant wissū kaukarū, ir wissūse atmenū tarp plyšūse.

17. Nės mano akys wėizd ant wissū jū kėllū, kad jie nū manęs ne gal pasisłept; ir jū nusisengimas ne paslėpts yra nū mano akiū.

18. Ulle pirmjáusey aš jū nusisengimma ir griekus dwigubay užmožėsu, todél, kad jie mano žėmę lawonais sawo balwonysšės išbjaurino, ir mano tėwiskę sawo bjaurescėis pripilde.

19. Pone Diewe, tu essi mano drutybe ir šyla, ir mano prybėga bėdoj'. Paگونai ateis tawėšpi nū swieto krášto, ir sakyš: musū tėwai turrejo diewus netikrus ir niekingus, niekam ne dėranczus.

20. Kaip gal žmogus diewū padaryt, kurrė ne diewais yr?

21. Todél štay, dabar aš jūs išmokėsu, ir sawo ranką bey máci jiems žinnomą darysu, kad jie ištirtu, mano wardą esanti Poną Diewą.

17. Pėrsšyrimas.

Balwonysie, nešwentims šwentės diendės, ac. wissūs nepalaimės priežajci.

Griekas Juda parasytas yra gelesinnėnis rasyklėmis, ir smailais demantais rasyts, ir ant toblyczės jū širdiės irėštas, ir ant ragū jū altorū;

2. Kad jū waikai minnėtu šittū altorū ir šwentitujū girrū prie žalujū mėdžū ant aukštujū kálnū.

3. Ulle aš tawo aukštėbes, kaip

ant kálnū, taip ant laukū, draugė su tawo turtu ir wissais tawo statbais ant išplešimmo padūsu, del griekū wissūse tawo rubėžūse padarytujū.

4. Ir tu iš sawo tėwiskės buši patremts, kurrę aš taw damjau, ir tawę bernais padarysu tawo neprietelū žėmėj', kurrę tu ne pažysti; nės jūs mano pápyktio ugni uždegėt, amžinay degsencę.

5. Taip taria Ponas Dievas: prašėikts tas wyrs, ant žmonū pasitiktis, ir kuną per sawo ranką laikąsis, ir sawo širdę nū Pono Diewo atstojašis.

6. Tas bus kaip wiens palikts pušeczoj', ir ne regės busencio palinkšminojimo, bet pasiliks džustanczoša wietosa pušeczoj', žėmėj' newaisingoj', kur nieks ne gywėna.

7. Ulle pėrjegnotas tas wyrs, kurs Ponu Diewu tiktis, ir Pons Diews jo nusitikkėjimu yra.

8. Tas yra kaip mēdis, prie wandenū sodits, ir prie upelío iššaknišs. Nėsa norint ir twánkas užeit, tacžau jis nesibijo, bet jo lapai išliet žalli, nesirūpin, sausam mėtui randantis, bet waisaus nešt nesiláuja.

* W. 1, 3.

9. Širdis yra staigus ir nusimenąs daiktis, kas ję gal iš dugno išpažint?

10. Už Ponas Dievas, galu širdi iš dugno išpažint, ir ingstus pėrbandyt; ir dūmi kožnam pagal jo darbū, pagal waisū jo darbū.

11. Nėsa lygey kaip paukštėlis užtupjęsis ant pautū, ir jūs ne išperęsis; šittoks yra neteisy lóbi surenkąsis; nės jis tur atstot, kad to mážausey atboj', ir tur tacžau pasukčausey iš to išjūsimma gaut.

12. Ulle musū šwentnyczės wieta, butent karál-křėslis diewiskės šlowės, wissaday drūts išliktó.

13. Nėsa, Pone Diewe, tu essi pasitikkėjims Izrael. Wissi, kurrė tawę prastoja, tur išgėdinti but; ir tie, kurrė atstoje, i žėmę bus rasyti; nės jie prastoja Poną Diewą, gywū wandenū weršmę.

14. Išgydik tu manę, Pone Diewe, tay išgyfu; gėlbėk tu manę,

tay man bus gēlbēta; nēs tu esi
mano gyvus.

15. Sītay, jie man safo: kamme-
gi Pono Dievo žodis? mielay, te
ateina.

16. Ule aš dėl to nū tawęs ne
bėgau, mano ganytojai, taipiau, žmo-
nūs dienū aš ne geidžiau, tai tu
žinmai; kas iš mano burnos išėjo,
tai yra tiesa po tawo akiū.

17. Titt tu ne buk man baisus,
tu mano nusitikėjime bėdoje.

18. Testow tie išgėditi, kurrie ma-
nė pėrsėkfinėja, ir ne aš; te issig-
sta jie, ir ne aš; te užeit ant jų
nepalaimos diena, ir sudaužyt jųs
Dwigubay.

19. Taip kalba man Ponas Die-
was: eil tēnay, ir stokis po žmonū
wartais, kurreis karālei Juda išeit
ir ieit, ir po wissais wartais Jeru-
žalės,

20. Ir tark jiems: girdekkit Pono
Dievo žodi, jūs karālei Juda, ir
wissa Juda, ir wissi gywėnantieji
Jeruzalėj, kurrie šeis wartais icinat.

21. Taip safo Ponas Diewas: sau-
gokities, ir ne inėškkit ney jokiūs
naštūs dienoj' sabatūs, pro wartus
i widdų Jeruzalės;

22. Ir ne išwėškkit ney jokiūs našt-
tūs iš sawo namū dienoj' sabatūs,
ir ne dirbkkit ney jokio dārbo; bet
šwėškkit sabatūs diena, kaip aš jusū
tėwams paliepjau.

23. Ule jie ne klauso, ney sawo
ausis ne prilenkia, bet pasiliekt kė-
sprāndžei, kad manęs abelnay ne
klaufsytu, ney pasimokiditu.

24. Jey manęs klaufsyt, taria Po-
nas Diewas, kad ney jokiūs našt-
tūs ne nešotumbit sabatūs dienoj',
pro šio miesto wartus, bet tą šwė-
site, ney jokio dārbo tą diena ne
dirbdami:

25. Tay šio miesto wartais ir išeis
ir ieis karālei ir kunigaiškėj, kur-
rie sed ant karāl-kėšlo Dowido, ir
joja ir wajoja wėžimmais bey žir-
gais, jie ir jų wyrāusieji, drauge
su wissais Judoj' bey Jeruzalėj' gy-
wėnanczejseis, ir tas miestas bus
amžinay gywėntas.

26. Ir ateis iš miestū Juda, ir
aplinsk Jeruzalę esantieji, ir iš žė-

mės Benjamin, iš palalnū, ir nū
kalnū, ir iš pētū, kurrie atneša dė-
ginnimo-apierū, apierū, walg-apierū
ir kocylo, i namus Pono Dievo.

27. Bet jey manęs ne klaufsyt,
kad sabatūs diena šwėstumbit, ir
ney jokiūs naštūs ne inėštumbit,
pro wartus Jeruzalės dienoj' saba-
tūs; tay aš ugni uždegfu po jų war-
tais, kurs buttus Jeruzalėj' suplėš-
tis, ir ne išgėssyta bus.

18. Pėrskyrimas.

Tiktas prisimertimmas išlalto, ir neprisimerc-
timmas išpūstija.

Tai yra tas žodis, kursai nū Po-
no Dievo atėjo Jeremiošui, ir tare:

2. Kėltis, ir nucik i pūdzaus na-
mus, tēnay aš tawę dūsu išgirst sa-
wo žodžus.

3. Ir aš nuėjau i pūdzaus na-
mus, ir sītay, jis bedirbās ant sa-
wo lentelės.

4. Ir tas pūdas, kurri jis iš mo-
lo dāre, ne nusikōwe jam jo ran-
kosa. Tay jis wėl padare kitta pū-
dą, kaip jam padingo.

5. Tay atėjo man Pono Dievo
žodis, ir tare:

6. Bėggu ne galu ir aš taipo
daryt su jumis, jūs iš gimminės
Izrael, kaip šis pūdžus? taria Po-
nas Diewas. Sītay, kaip molis yra
pūdžaus rankoj', taip ir jūs iš na-
mū Izrael ēste mano rankoje.

7. Už umay kalbu pries žmones
ir karalystę, kad ję išpūstisės, sulau-
žisės ir sugaišisės.

8. Ule jey jie prisimercza nū sa-
wo nelabummo, pries kurri aš kal-
bu, tay ir gailėsūs tūs nepalaimūs,
kurę jiems ketinnau padaryt.

9. Ir aš umay kalbu apie žmo-
nes ir karalystę, kad ję pakursės
ir apfodisės.

10. Ule jey jie pikto daro po ma-
no akiū, kad mano balso ne klauso,
tay ir gailėsūs to gėro, ką jei paža-
dėjau padaryt.

11. Taygi tark tiems iš Juda, ir
miešezonims Jeruzalėj': taip taria
Ponas Diewas: sītay, aš jums bėdą
itaisau, ir sumislįju misti pries jus.
Todel kōžnas te atsikreipja nū sawo

ne gėro kėlo, ir pasigėrėkit sawo kėl-
lase ir darbāse.

12. Ule jie tare: iš to ne bus
nieko; mes sėksim sawo mislis, ir
kožnas darysim pagal sawo piktės
širdies misli.

13. Todėl taria Ponas Dievas:
ben klausinėkit tarp pagonų, kas
tostai kokių czėsų girdejo, kad mer-
ga Izrael taip baisėy bjaurų dail-
tą daro?

14. Jut sniegas ilgiaus išliekt ant
akmenų lauke, nū Libanono šen
sniegant, ir lytaus wandū ne taip
weik nusenka, kaip mano žmones
manęs užmiršta.

15. Jie rušina diemams ir pastato
papiktinimus ant sawo kėlū wissa-
dės, ir waiskėzoja nemintais kėlais;

16. Kad jų žėmė pūšėzia pasto-
tu, jiems ant amžinės gėdės, kad
pro šalį einąsis pasidwytu, ir gal-
wą pakratytu.

17. Nės aš jų rytū-wėju išsklai-
disu po jų neprietelū atimis; aš
jiems pakalą, ir ne atis parodisu,
kad jie prapuls.

18. Ule jie sakė: eikim, susikalbė-
kim pries Jeremiošų; nės kunigai
ne gal klajot nū prisakimū, ir iš-
mintingieji ne gal piktą pamokinni-
mą dūti, ir prarakai ne gal netikrą
mokiti. Kėsit šen, užmuškim ji
liežuwjū, ir nieko ne atbėkim wissū
jo žodžū.

19. Pone Diewe, pridabot ant
manęs, ir girdėt balsą mano prie-
šininkū!

20. Beggu tai teisėbe, gėrą pik-
tu užmokėt? Nės jie mano dušei dū-
bė iškase. Ben minnėk, kaip aš po
tawo akiū stowėjau, kad gėro už jų
kalbėžau, ir tawo didi kėrštą nū
jū nukreipėjau.

21. Taygi korawot jų waitus ba-
dū, ir dūk jųs kardu prapult, kad
jū moters be waitū ir našles butu,
ir jų wyrai i smerti užmušti butu,
ir jų jaunimmas kowoje kardu nu-
šawinti butu.

22. Kad rėkšmas iš jų buttū iš-
girstas butu, kaip tu umay zalnėrū
pulkus ant jų ušėiti dawės. Nės
jie dūbė iškase, manę sugaut, ir ma-
no kėjoms šabangus padėjo.

23. Ir kadangi tu, Pone Diewe,
žinnai wissus jų sumislėjimus pries
manę, kad jie manę nužuddyt nori;
tay jiems jų nusizengimą ne at-
leisk, ir jų griekai te n'ėšie išgėsyti
po tawo akiū. Te ėsie jie parbloš-
kti po tawo akiū, ir daryt su jeis
pagal sawo kėršijimą.

19. Pėrštyrimas.

Jeruzalė su fragu iš molio susgytinama.

Taip taria Ponas Dievas: nu-
eik, ir pirkis saw molo fragą nū
pūdžaus, su (sawim emės) kėllis wy-
resnūsus ant žmonū, ir wyresnūsus
kunigus.

2. Ir išeit i daubą Ben Innom,
šfancėje ties plyt-wartais, ir sakyt
tėnay tus žodžius, kurtus aš taw
sakau,

3. Ir tart: girdėkit Pono Diewo
žodi, jūs karalei Juda, ir mieščio-
nys Jeruzalės, taip taria Pons
Diews Zebaot, Diews Izrael: štay,
* aš tolią nepalaimą ant šės wies-
tės ušėidisu, aia tai išgirdusam au-
sys skambės; * 1 Rom. 3, 11.

4. Todėl, kad jie manę prastoje,
ir šę wietą swėtimam diemui dawę
yr', ir kitiems diemams joje rušinę,
kurū ney jie, ney jų tėwai, ney ka-
ralei Juda pažinno, ir šę wietą ne-
kalto kraujo pilną padare.

5. Nėsa jie Baalui aukštybes pa-
kūre, sawo waitus sudėginti, Baa-
lui ant dėginnimo-apierdės; kėltai
aš jiems ney paliepiu, ney apie
tai kalbėjau; priegtam ney i mano
širdi ne atėjo.

6. Todėl štay, ateis czėsas, taria
Ponas Dievas, kad šę wietą jau
daugiaus ne wadis Topet, ney
daubą Ben Innom, bet daubą pa-
smaugimo.

7. Nėsa aš išgaishu šoje wietoje
Diewo služimą Juda bey Jeruza-
lės, ir prapuldisu jųs kardu po akiū
jū neprietelū, po rankės tū, kurrie
jū dušės tyko; ir jų lawonus pa-
dangiū paukščiams ir žėmės žwė-
riems dūsu suėsti.

8. Ir ši miestą pūstą padarysu, ir
apiūku; kad wissi, pro šalį einan-
tieji, dywisis wissū jo slogū, ir ji
išjūks.

9. Už jūs dāsu est mėsą jū sunū bey dukterū, ir wiens wieno mėsą es, toj' bėdoj' ir tužboj', kurromis jūs jū neprietelei, ir tie, kurrie jū dušią žuddyt jėškō, prispaūs.

10. Ir tu turri tą fragą sukult po akiū tū wyrū, su tawim nuėjusū,

11. Ir tart' jiems: taip taria Ponas Dievas Sebaot: lyg' kaip koksai pūdziaus ryšas sufullams, kurs ne gal jau daugiaus cėlas but, taip ir aš šittus žmones bey šittą miestą sufulsu; ir priegtam tur Topetoj' pakąsti but, kadangi šittur pakąst wietōs ne bus.

12. Taip aš padarysu šittai wietai, taria Ponas Dievas, ir joj' gywėnantiems, kad šis miestas lygey pasios, kaip Topet.

13. Priegtam namai Jeruzalej', ir namai karalū Juda taipjau bus bjaurus, kaip wieta Topet; irgi wiši namai, ant kurrū stogū jie rušinno wišam dangaus pulkui, ir šittiems diuwams gėrimo-apieras apierawojo.

14. Ir Jeremiošui wėl parėjus iš Topet, katrul jį Ponas Dievas buwo šuntęs prarakauti, stojos jis pribąnyti j' prie Pono Diewo namū, ir tare wišiemis žmonėms:

15. Taip taria Pons Diews Sebaot, Diews Izrael': šitay, aš ant šitto miesto, ir ant wišū jū miestū užeidisu wišą tą nepalaimą, kurrę aš priėš jūs kalbėjes esmi, todėl, kad jie kėtprandzei yr', ir ne nor klautyt mano žodžiū.

20. Pėrštėrimas.

Jeremiošius praneša aplašėjimą Babel.

Ule kaip Passur, sunus Immer, kunnigo, kursai per wyrėjni namūse Pono Diewo buwo statyts, girdejo Jeremiošū tokius žodžius prarakaujant,

2. Muše jis praraką Jeremiošū, ir imette jį i sklėpą, po aukštėsnū jū wartū Benjamin, kurrie prie Pono Diewo namū yr'.

3. Ir rytmetij' Passurs Jeremiošū ištrauke iš sklėpo. Tay jam Jeremiošius tare: Pons Diews tawę ne wadin Passur wardu, bet Nagur iš wišū šalū.

4. Nės taip taria Ponas Dievas:

šitay, aš tawę drauge su wišais tawo prieteleis ant baimės padāsu ir parpuls kārdu sawo neprietele, tai tu matyši sawo atimis. Ir aš wišą Judą i ranką karalāus Babel padāsu, tas jūs išwes i Babel, ir kārdu nužuddys.

5. Ir aš wišą gėrybę šio miesto, su wišu jū darbu, ir wišus brangiāusus dāiktus, ir wišus skārbus karalū Juda, i jū neprietele ranką dāsu, kad jūs pagrebtu, imtu, ir i Babel nugabėntu.

6. Ir tu, Passur, su wišais sawo namiškeis pagrebtas eisi, ir i Babel iškėsi, tenay tu mirsi ir pakąstas busi, drauge su wišais tawo neprieteleis, kurriems tu mellus prarakāuji.

7. Pone Diewe, tu manę pėrkalbėjei, ir aš pėrsikalbėdinau; tu manę iweikei, ir pėrgalėjei; alle aš tūmi apjātu pastojau kas dien, ir kōsnas wiens manę išjūšia.

8. Nės nū to cėso, kad aš kalbėjau, šaukiau ir šakiau apie slogą ir išgaishinnimą, man Pono Diewo žodis per apjātu ir išgėdijimą pastojau kas dien.

9. Čę aš mislijau, gėray, aš jau daugiaus ne minnėsu to, neygi ne sakysu kōsoni jo wardan; alle (tas Diewo žodis) buwo mano širdij' ney deganti ugnis, mano kaulāse ušrakinta, kad ne galėjau iškėst, ir kune prapūlau.

10. Nėša aš girdzu, kaip manę daug bāra, ir wišur gandina: eikim, apštytit jį; mes apštysim jį (sako mano wiši prietelei ir draugai) bau ne jį prigāutumbim ir iweiktumbim, ir jūmi pasigiejtumbim.

11. Ule Pons Diews yra pas manę kaip druts karjygys; todėl mano pėrėkinėtojei suklus ir wišū ne gaus, bet išgėditi bus labay, todėl, kad taip durnay elgias; amžina bus gėda, kurriōs ne bus užmiršta.

12. Jaugi, Pone Diewe Sebaot, tu pėrbandąsis teišsus, ingstus ir širdis mātąsis, dūk man tawo ant jū atkėršijimą regėti, nės taw sawo promą palicawojau.

13. Giedokit Ponui Diewui, pa-

girkit Poną Diewą, kursai nabągo dušią iš nelabųjų rankų išplešę!

14. Prakeikta t'essie ta diena, kurro' aš gimiau; ta diena tur but nežegnota, kurro' mano motina manę pagimde. ^{* Job. 3, 1.}

15. Prakeiktas tas, kursai mano tėvui mielą žodi pranešę, ir tare: tu jaunas suns gawai, norėdams ji palinksmint.

16. Sittas vyras t'essie kaip anie miestai, kurrus Ponas Dievas sugaišino, ir to nesigailėjo; ir te gird rytmetij' rėkimą, ir pietumis kaukimą.

17. Kad tu taciau manę ne nušavinai augvės įvate, kad mano motina mano grąbas butu buvusi, ir jos įvats amšinay nėščias pasiliktęs.

18. Kamgi aš iš augvės įvato išėjau, kad tokią tušbą ir širdies skaudėjimą turru regėt, ir sawo die-nas gėdoj' pabaigti?

21. Pėrštyrimas.

Apie pėrgalėjimą miesto Jeruzalės ir Zedekio apšalėjimą.

Sittas yra žodis, kursai nū Pono Dievo atėjo Jeremiošui, kaip Karalus Zedekijas pas ji sunte Passurą, suns Malkijo, bey Sepanją, suns Maesejo, kunnigo, ir jam sakydino:

2. Ben paklausk Poną Diewą už mus; nės Nebukad Nezar, karalus Babel, i kową eit prieš mus; kad ben Ponas Dievas su mumis darytu pagal wissus sawo dywus, kad ansai nū musų šalin trauktus.

3. Jeremiošus tare jiems dwiem: taip tarkita Zedekijui:

4. Tai kalba Ponas Dievas, Izraelio Dievas: štay, aš ginclus atgallos kreipsu, kurrus jus sawo rankosa turrit, kurreis kowawojat prieš Karalų Babelės, ir prieš Kaldeonus, kurrie jus iš lauko prie murą apstojo; ir jus surinksi i kruwą wid-durij' miesto.

5. Ir aš prieš jus kowosu su ranka ištiesta, su drutu pėtimi; su dizmu pytimu, didžu kėrstu, ir nesu simillimu.

6. Ir miešizonis šio miesto ištis-

su, abbiejus ir žmones ir galwius, kad numirtu didžu maru.

7. Ir potam, taria Ponas Dievas, aš Zedekij, karalus Juda, drange su jo šlužauintais ir žmonėmis, kurrie šimme mieste nū maro, kardo bey bėdo išlėks, padąsi i rankas Nebukad Nezar, karalui Babelės, ir i rankas jū neprietelū, ir i rankas tū, kurrie jū dušę jėško; kad jūs kardo ašmenimi taip ušgauntu, ažia ney cėdijimo, ney malonės ney mielafirdystės czonay ne butu.

8. Ir sakyt šiems žmonėms: taip taria Ponas Dievas: štay, aš jums po akiū dedu kėlą išliktimmo i kėlą prapūlimmo. ^{* 5 Moiz. 11, 26.}

9. Kas šimme mieste pasiiekti, tas turrės mirt kardu, badu ir maru; alle kas išėjęs Kaldeonams pasidūts, kurrie jus apstoje, tas išlėks gywas, ir sawo dušią ney plėšimą išlaikys.

10. Nės aš sawo atis ant šio miesto stacjau ant nepalaimės, ir ne ant ko gėro, taria Ponas Dievas. Jis bus padūtas karalui Babelės, kad jįsi jū ugnimi sudėgitu.

11. Ir girdekite Pono Dievo žodi, jus iš namū karalaus Juda:

12. Jūs namai Dowido, taip taria Ponas Dievas: promas darykit rytmetij', ir išgėlbėkit išpleštąjį iš rankos neteisey spaudžanczojo, kad mano diddis kėrtas ne išeitu kaip ugnis, ir taipo degtu, kad ney wiens ne galėtu išgesyt, del jūsi nelabo pasiėgimmo.

13. Sztay, taria Ponas Dievas: aš taw sakau, taw gywėnanczei lankosa, ūlosa, ir lygumoj', ir sakai: kas mus užpuls, ir i musū neiwei-kiamus namus iškėls?

14. Už jus atlantysu, taria Ponas Dievas, pagal waisu jūsi darbū. Už ugni ušdegstu jū giroj', ta wi-slab aplinku suplėškis.

22. Pėrštyrimas.

Apie walbondū urėbystę, korawong trijų karalū, Joas, Jojalim, ir Setanją.

Taip taria Ponas Dievas: Aueit i namus karalaus Juda, ir kalbēt tenay tą žodi,

2. Ir tark: girdek Pono Dievo

žodi, tu karálau Juda, sėdėsis ant Dowido krėslu, abbieji ir tu ir tawo šlužaininkai, tawo žmones šieis wartais ieinantieji.

3. Taip taria Ponas Dievas: pilnamokit promą ir teisybę, ir išplešitą išitruokit iš rankos suspaudžiančio, ir ne paminkit swėtimūsus, siratas ir našles, ir ne darykit ney wienam newalės, ir ne praliekit nekalto kraujo šioje wietoj.

4. Jey tai darysit, tay wartais šiū namū icis karalei, kurrie sėd ant Dowido krėslu, ir wajojajie ir jojajie žirgais, drauge su sawo tarnais ir žmonėmis.

5. Ule jey jūs tam ne klausysit, tay aš prie sawęs paties prisiekiu, taria Ponas Dievas: šie namai bus sugaišinti.

6. Aš taip taria Pons Diews apie namus karalaus Juda: Gilead, tu man esi galwa Libanono; mattysi, bau tawę ne padarysu pušę, ir miestas ne gywenamus.

7. Aš aš išpūstitojus ant tawęs pastellawau, koją su jo ginklais, tie išrinktusius tawo cedrus patirs, ir i ugni imes.

8. Tay daug pagonū pro šali šio miesto eidami, tarp sawęs sakys: Todėl Pons Diews taip padare šiam didžiamjam miestui?

9. Ir atsakys: todėl, kad jie derėjimą Pono Diewo sawo prastojo, ir kitiū diewū meldeši, ir tiems šlužijo.

10. Ne apwerkit numitrusūsus, ir dėl to nesitūžikit; bet apwerkitą, kursai tén traukias; nės niekadės jis ne pargryš, kad žemę sawo tėwū matytu.

11. Aš taip taria Ponas Dievas apie Sallum, suny Josia, karalaus Juda, kursai karalum yr i wietą sawo tėwo Josia, kursai iš šios wietos išitruoke: jis ne pargryš wėl šien;

12. Bet mirs toje wietoj, katru jis apkaltas nuwestas yra, ir šios žemės daugiaus ne regės.

13. Bėda tam, kursai sawo namus su griekais budawoj, ir sawo swetlyčią su neteisybe; kursai sawo

artimą dykay dūst dirbti, ir jam jo algą ne atliekti;

14. Nislidams: gėray, ben pasibudawosiu saw didžius namus, ir platus palloczus, ir dūda i jūs saw langū iškappot, ir cedrais išklot, ir raudonay išmolawot.

15. Ar dingai, tu busęs karalum, bepuikawodams cedrais? Ar ne ir tawo tėws walgė ir gėrė, ir taczau už promą bey teisybės ejo, ir gėray jam sėkės?

16. Ir teisybę padare bedniems siems bey pawarguliems, ir gėray jam sėkės. Bėgu tai ne taip, kad tai yra, manę tikray pažint? taria Ponas Dievas.

17. Ule tawo atys, bey tawo širdis ne taip stow, bet ant tawo gūdimmo, ant nekalto kraujo praliejimo, ant priespaudimo bey sumindzojimo.

18. Todėl Pons Diews taria apie Joakim, suny Josia, karalus Juda: ne apwerks ji: at brolau, at sėsū! ne apraudos ji: at wiešpatie, at garbės wertasis!

19. Jis bus kaip asils pakastas, išwiltas, ir lautan išmestas už wartū Jeruzalės.

20. Eiman, tay eit aukštyn ant Libanono, ir flyt, ir dūkis išgirst Basane, ir rėt iš Ubarim; nės wissi tawo mielullei raudingay yra nužuddyti.

21. Aš taw tai pirm pasakiau, dar su tawim gėray stowint; alle tu tarei: aš ne klausysu. Šittai tu kol gyws darei, kad mano balsui ne klausai.

22. Wėjas gāno wissus tawo ganytojus, ir tawo mielullei sugānti tén traukias, ež tu taczau apjātu ir gėda turri pastoti, dėl wisso tawo nelabummo.

23. Tu dabar gywenanti Libanone, ir cedrūse saw ližą daranti, kaip gražey tu mattysi, kad taw sopulei ir peršėjimai ateis, kaip kokei gimdanczej.

24. Kaip tikray aš gyws, taria Ponas Dievas, jey Kanja, sunus Joakim, karalus Juda, pėczwėt-žėdas butu prie mano dešinės rankos, tay taczau tawę nuplėšū,

25. Ir i rankas padāsu tawo dušs jēštanczujū, ir kurrū tu bijais, butent i rankas Nebusad Nežaro, karālaus Babelēs, bey Kaldēonū.

26. Ir tawē, bey tawo moting, kurri tawē auginno, i kitta žēmē warysu, kurri ne jūšū tēwū žēmē yra, ir tēnay mīrsit.

27. Ir i tā žēmē, katrul iš širdiēs rods wēl norētū iškākt, jie ne wēl pargryš.

28. Kōks ēdnas, paniekintas, patremts wyrs yra Kanja! niekam newartas ryšas. Ak kaip jis su sawo sēlla taip pawarytas, ir i nepažystamā žēmē numēstas!

29. Ak žēmē, žēmē, žēmē, klausyt Pono Diewo žodžio:

30. Taip sako Ponas Dievas: parāšytit ši wyra per pamestā, per wyra, kurrām, kol' jis gyws, nēsēts. Nēs jam ne bus ta palāima, kad kas jo sēklōs ant krēslo Dōwido sēdētū, ir tolaus Žydū žēmēje karalāutū.

23. Pērstyrimas.

Newiernl prāratāi korawojami; ir Kristus, gēratās ganytojis pajabētas.

Bēda jums ganytojiems, kurrie mano ganyklōs kaimenē juddot, ir išsēklaidot, sako Ponas Dievas.

2. Todēl sako Ponas Dievas, Dievas Izrael, apie ganytojus, mano žmones gānanczus: jūs mano kaimenē išsēklaidinnot, ir pawarēt, ir ne lankēt. Sztay, aš jūs atlankyšu, jūšū nelabujū darbū dēley, sako Ponas Dievas.

3. Ir aš atstantā sawo kaimenēs surinkšu iš wissū žēmijū, i kurrēs jūs patremjau, ir pargabēsu jūs wēl i jū gardus, kad jie didyn ir daugyn citu.

4. Ir aš ganytojus ant jū statyšu, kurrie jūs turrēs ganyti, kad jie daugiaus nēsibijotu ney išsigastu, ney atlantyti butu, sako Ponas Dievas.

5. Sztay, ateit cēsas, sako Ponas Dievas, kad aš Dōwidui teisy žēmeni padēlsu; ir bus karālus gēray karalāujqsis, ir prowā bey teisybē ant žēmēs itaisyš.

6. Jo cēsū bus pagēlbēta Juda, ir Izrael be baimēs gywēs. Ir tai bus jo wardas, kad ji waddis: Pone Diewe, musū teisybe.

7. Todēl, štay, ateis cēsas, sako Ponas Dievas, kad ne sakys daugiaus: kaip titray Pons Diews gyws, kursai waikus Izrael iš Egiptō-žēmēs išwēdēs;

8. Bet: kaip titray Pons Diews gyws, kursai sēllā namū Izrael išwēdēs ir pargabēns iš šiaurēs žēmēs ir iš wissū žēmijū, i kurrēs aš jūs buwau pastumēs, kad sawo žēmēj gywēntu.

9. Priekš Prāratūs.

Mano širdis man nor mano kunc plyšti, wissi mano kaulai drēba, man lyg' ney girtam žmogui, ir ney dēl wyno swyrinējančiam, dēl Pono Diewo, ir dēl šwentujū jo žodžiū;

10. Kad ta žēmē taip pilna estī wenczawonyštēs-pērjengianczujū, kad žēmē taip raudingay stow, kad ji taip prakēista yra, ir lankos pūšczoj' pawyšta, ir jū gywēnims ne gērs ir jū waldims niekam ne werts.

11. Nēs abbieji ir prāratāi ir funigai yra balamutai; ir aš ir sawo namūse randu jū nelabummq, sako Ponas Dievas.

12. Todēl jū kēlas yra lyg ney sliddus kōksai kēlas tamsoj', ant kurrio jie paslysta ir parpūla. Nēs aš nepalaimā ant jū dāsu užeit, mētā jū atlankimmo, sako Ponas Dievas.

13. Aš tieša tarp prāratū Samarioj' maczau netikkummq, kaip jie prāratāwo per Baalā, ir išwadzojo mano žmones Izrael.

14. Aš tarp prāratū Jeruzalėj' aš mattau bjaurybē, kaip jie wenczawonyštē pērjeng, ir mellāgiškay elgias, ir stiprin nelabūsus, kad jo labjaus ney wiens ne priswiwerstu nū sawo nelabummo. Jie wissi po mano alkū yra lyg kaip Sodoma, ir jū miešzonys kaip Gomorra.

15. Todēl sako Ponas Dievas Sebaot apie tus prāratūs taip: štay, aš walgidisū jūs mētēlėmis ir girdisū tūlšimi; nēs nū prāratū Jeruzalēs išeit balamutyte i wissā žēmē.

16. Taip taria Ponas Dievas Se-

baot: ne klauskytis žodžiams prarakū, jums prarakaujancū, jie jus prigauna; nės jie sako jums sawo širdiės regėjimus, ir ne iš Pono Diewo burnos.

17. Jie sako manę bluznijantiems: Ponas Dievas tai sake; geray jums bus. Ir wišiams, pagal sawo širdiės misli einantiems jie sako: ne ateis ant jusū ney jokia nepalaima.

18. Ašes kas pribuvo rotoj' Ponui Dievui padumojent, kurs jo žodi butu regėjęs ir girdejęs? kas jo žodi ištyrė ir išgirdo?

19. Sztay, Pono Diewo wētra ateis su didžu kerkštu, ir bašus grovims ant Diewo-nesibijancū galwos upuls.

20. Ir Pono Diewo pykims nesilāus, ikki jam dārus ir atlikkus, kę Jis sawo širdij' mislijęs; pastuy jūš tai geray ištirsit.

21. Už prarakus ne funczau, ir jie taczau bėgo; aš jiems ne kalbėjau, ir jie taczau prarakāwo.

22. Ašes jey jie prie mano sudumimmo butu pasiliktę, ir butu mano žodžius mano žmonėms apšakę, tay tas jūš nū jū ne gėro kėlo, ir nū jū pikto pasielgimmo butu priwertęs.

23. Ar aš ne esmi Diews, arty esq? taria Ponas Dievas; ir ne Diews, toly esq?

24. Urqi misliji, kad kas kokiame kampe taip galis pasislėpti, kad aš jo ne matyczau? sako Ponas Dievas. Ar ne aš tassai, kurs dangų ir žemę pilda? sako Ponas Dievas.

25. Už mielay girdzu, prarakus kōzonij' kalbanczus, ir neteisę prarakaujanczus mano wardan, ir tāranczus: sapnawau, aš sapnij' regėjau.

26. Kadda taczau tie prarakai palāus, kurrie neteisę prarakāja, ir sawo širdiės prigawimną prarakāja?

27. Ir nor, kad mano žmones mano wardo užmirštu, jū sapnawimū, kurrus kīts kittam kōzonij' sako, lyg kaip jū tēwai mano wardo užmiršo, sawo Baal.

28. Praraks sapnū turris, te pašakoj' sapnus; alle kas mano žodi tur, tas te apšako mano žodi tikray.

Kaip sutinka šandai su kwēczais? taria Ponas Dievas.

29. Ar ne mano žodis kaip ugnis, taria Ponas Dievas, ir kaip kūgis akmeni sudaužq?

30. Todėl, štay, aš eisu prieš prarakus, taria Ponas Dievas, kurrie mano žodi pawag kīts kittam.

31. Sztay, aš eisu prieš tus prarakus, sako Ponas Dievas, kurrie sawo pacū žodi sakydami kalba: Jis sake.

32. Sztay, aš prieš tus eisu, kurrie pramanytus sapnus prarakāja, sako Ponas Dievas, ir tus kōzonij' sako, ir mano žmones išwadzoja sawo mēlais, ir niekin-gais pramānimais, norint taczau aš jūš ne funczau, neygi jiems kę liepiau, ir jiems ir nieko ne dērant šiems žmonėms, taria Ponas Dievas.

33. Jey tamę šie žmones, arba kōks prarakas arba kōks funnigs, klāus ir sakys: kokia tai sunkenybe Pono Diewo? tay tu turri jiems sakyt, šittą esancę: aš jus šallin mesu, sako Ponas Dievas.

34. Ir jey kōks praraks, arba funnigs, arba žmones sakys: tai sunkenybe Pono Diewo; šittą aš atlan-kysu, ir jo namus drauge.

35. Ir šittaip kīts su kittu tur kalbēt, ir tarp sawes sakyt: kę ateis sako Pons Diews, ir kę sako Ponas Dievas?

36. Ir tai ne wadinkit daugiaus sunkenybę Pono Diewo; nės kōžnam jo patiēs žodis sunkenybe bus, kadangi šittaip žodžius gywojo Diewo, Pono Diewo Sebaot, musū Diewo, pėrwerzat.

37. Todėl jūš šittaip turrit sakyt prarakui: kę atsako taw Pons Diews, ir kę sako Ponas Dievas?

38. Alle kadangi jūš kalbat: sunkenybe Pono Diewo; todėl šittaip sako Ponas Dievas: kadangi ši žodi sunkenybę Pono Diewo wadinnat, ir aš pas jus suntęs ir sakydinęs, jūš ne turrit tai wadint sunkenybę Pono Diewo;

39. Sztay, dėl to aš jus imte atimsu, ir jus drauge su tū miestu,

Kurri aš jums ir jūsų tėvams dav-
jau, atnešsū iš savo akių.

40. Ir uždėsiu jums amžiną gėdą
ir amžiną apjūlą, kurrio niekadės
ne bus užmiršta.

24. Pėrsfyrimas.

Regėjimas apie gėras ir apie piktas pygas,
ir tą tos molinna.

Sztay, Pons Dievs man parodė
du kurbu su pygomis, pastatytu-
ties bažnyčią Pono Dievo, kaip
karalus Babel Nebukad Nežars iš-
vėdės buvo Jekanją, sunų Joja-
kim, karalų Juda, drauge su wy-
resneiseis Juda, cimmerninkais ir
kálwjeis iš Jeruzalės, ir i Babel
nugabėnės.

2. Wiename kurbe buvo labay gė-
ros pygos, kaip pirmosės išnókusos
pygos yr; antrame kurbe buvo la-
bay ledakos pygos, ašja ne gallėjei
jū walgyt, taip ledakos jos buvo.

3. Ir Ponas Dievas tare man:
Jeremiošau, ką tu regi? Už tariau:
pygū. Gėrosės pygos yra labay
geros, ir ledakosės labay ledakos,
ašja ne galli jū walgyt, taip leda-
kos jos yra.

4. Tay Pono Dievo žodis man
atėjo, ir tare:

5. Taip taria Pons Dievs, Iz-
raėlo Dievs: lyg kaip šos pygos
gėros; šittai maloningay aš už-
stotų pagrebtūsus išwestūsus iš Ju-
da, kurrus iš miesto šitto nusitrauk-
dinau i Kaldeonų žemę.

6. Ir maloningay išwelgsu i jūs,
ir wėl jūs iwessu i šę žemę; ir jūs
budawosū, ir ne sugaišisū; aš jūs
išodisū, ir ne išrausū;

7. Ir dāsu jiems širdi, kad manę
pažintu, manę esanti Poną Dievą.
Ir jie bus mano žmonėmis, tay aš
busu jų Dievu; nės jie iš wissos
širdiės manępi prisiwersis.

8. Alle lyg kaip ledakosės pygos
taip ledakos, ašja jų ne galli wál-
gyt, taria Ponas Dievas, šittai
aš padėsiu Zedekiją, karalų Juda,
drauge su jo kunigaitškėis, ir kas
užsiliuktusųjų yr' Jeruzalė, ir užsi-
liktusųjų šoj' žemė, ir kurrė Egyp-
to-žemė gywėna.

9. Už jiems nepalaimą užleisū, ir
jūs neį jokių' karalystė, ant žemės
ne paliktisū; kad jie turrėtu išgė-
diti buti, pakalba, pasaka ir pra-
šeikimniū, wissosa wietosa kattrul aš
jūs prastumsū.

10. Ir išisū i jūs kárda, bádą ir
márą, itki jiems prapūlant iš tós
žemės, kurrę aš jiems ir jų tėvams
davęs esmi.

25. Pėrsfyrimas.

Kalėjimas žemėi' Babel, teršto-kupla pa-
žentlintas.

Szittas yra tas žodis, kursai Je-
remiošui atėjo ant wissū žmonų Ju-
da, ketwirtame mėte Jojakim, su-
naus Josia, karalaus Juda; (tai
yra pirmasis mėts Nebukad Nežaro,
karalaus Babel)

2. Kurri ir prárafas Jeremiofus
kalbėjo wissiems žmonėms Juda,
ir wissiems mieszonims Jeruzalė,
ir tare:

3. Iš trylikto mėto Josio, sunaus
Amon, karalaus Juda, Pono Die-
vo žodis man atėjo, itki šei dienai,
ir jums dabar jau dwidėšimt ir tris
mėtus nepalautinay sakiau, alle jūs
niekadės ne norėjot klausyt.

4. Taipiau Pons Dievs ir sunte
pas jus wissus sawo tarnus, prá-
rafus, nepalautinay, alle jūs nie-
kadės ne norėjot klausyti, neį sawo
ausis prilenkt, kad paklusnus butum-
bit buwė,

5. Jam kalbant: prisiwerskit ko-
nas nū sawo piktó pasielgimmo, ir
nū nelabųjų sawo darbū, tay toje
žemė, kurrę Pons Dievs jums ir
jūsų tėvams davęs, pasiliksit wissa-
dós ir amžinay.

6. Ne sekkiokit kittus dievus, jiems
šluzydami, ir jų pasimeldami, idant
manę ne ipykĩtumbit darbais sawo
rankū, ir aš jums nepalaimą uždėt
turrėczau.

7. Alle jūs ne norėjot manęs klau-
syti, taria Ponas Dievas, kad ma-
nę tikray ipykĩtumbit sawo rankū
darbais, sawo patiemis ant bėdós.

8. Todėl taip taria Pons Dievas
Zebaot: kadangi jūs mano žodžių
ne norit klausyt,

9. Sztay, tay aš išsuntinėsu ir ateidisu wissus pulkus žmonų iš šaurės, šako Ponas Dievas, ir sawo tarną Nebukad-Nezari, karalų Babelo, ir užvesu jus ant šios žemės, ir ant tų, kurie toį gywėna, ir ant wissų šū žmonų, kurie aplinkų yr'; ir sugaishisu jus wissiklay, ir išpūstisu, ir apjūku padarysu bey amžiną pustynę;

10. Ir išimiu wissą linksmą dainawimą, balsą jaunikių bey marczos, balsą málanczų ir listėrnų žibburi,

11. Kad wissa ši žeme pūsta ir sugaishita turrės gullēt. Ir šie žmones karalui Babel turrės šlužyt septynis dešimtis metų.

12. Alle tiems septynis dešimt metams pėrėjus, aš karalų Babel atlanksu, ir wissus tus žmones, šako Ponas Dievas, dėl jų nusizengimmo, priegtam ir Kaldeonų žeme, ir iš jės amžiną pustynę padarysu.

13. Šittai aš ant šios žemės užeidisu wissus sawo žodžus, kurrus kalbejes esmi prieš ję, butent wissabą, kas šosa knygos parašyta stow, ką Jeremiošus prarakawęs apie wissus žmonų pulkus.

14. Ogi ir jie turrės šlužyt, norint jie diddi žmones ir diddi karalei yra. Šittai aš jiems užmoķesu, kaip jie pelnę, ir pagal jų rankū darbų.

15. Aša šittai aš man šako Ponas Dievas, Izraelo Dievas: imt šę wyno kupką pilną kerkito iš mano rankos, ir iš jo girdit wissus swieto žmones, pas kurrus aš tawę funczu,

16. Kad jie gėrtu, swyrinēt ir dūktu, dėl kardo, kurri aš į jus šūsu.

17. Ir aš tą kupką emes iš Pono Diewo rankos, ir dawjau gėrt wissiemis žmonų pulkams, i kurrus manę Pons Diews sunte.

18. Butent Jeruzalei, miestams Juda, jų karalams ir kunigaiš-tiems, kad jie pūsti ir sugaishyti gullēt, ir išjūkti bey prakeikti butu, kaip tai šę diena stow;

19. Ir Paraonui, Egipto karalui, drauge su jo tarnais, su jo ku-

nigaiškeis, ir su wissais jo žmonėmis;

20. Wissoms žemėms i wakarūs, wissiemis karalams žemei Uz, wissiemis karalams Palestynų žemei, drauge su Ufalon, Gasa, Ukaron, ir listusiemis Udode,

21. Tiems iš Edom, tiems iš Moab, waitams Ammon,

22. Wissiemis karalams iš Tyro, wissiemis karalams iš Sidon, karalams šallūse anafal jurū;

23. Tiems iš Dedan, tiems iš Tema, tiems iš Bus, ir wissiemis tū kampū kunigaiščiams,

24. Wissiemis karalams Arabioj, wissiemis karalams i wakarūs, pūščiosa gywėnantiems,

25. Wissiemis karalams Simrij, wissiemis karalams Elame, wissiemis karalams Medū žemeje;

26. Wissiemis karalams i šaurę, taip artėnūsus, kaip tolimūsus, wieną su antru, ir wissiemis karalams ant žemės, kurie ant swieto yr'; ir karalus Sefak po jų gėrs.

27. Ir tark jiems: taip šako Ponas Dievas Žebaot, Dievas Izrael: gėrkit, kad apsigėrtumbit, wėmtumbit ir parpultumbit, ir kėltis ne galėtumbit, dėl kardo, kurri tarp jų nufusu.

28. Ir jey jie tą kupką iš tawo rankos ne nor imt, ir gėrt, tay tark jiems: šittai aš taria Ponas Dievas Žebaot: dabar jus turrit gėrt,

29. Aša šitay, mieste, mano war-du pramintame, aš pradedu slogit, ir jus turrētumbit but ne korawoti? Jūs ne busit nekorawoti; nės aš šaukiu kardą ant wissų ant žemės gywėnancų, taria Ponas Dievas Žebaot.

30. Ir tu turri wissus šittus žodžius jiems pranešti, ir tark jiems: Pons Diews baubs iš aukšto ir sawo growimmą dūs girdēt iš sawo swento gywėnimo. Jis baubs ant sawo ganytojų gywėnimo; jis dainos dainą kaip antay wyno-mindzotojei, ant wissų žemės gywatininkū. Jo balsas atsilieps itki žemės krašto.

31. Pons Diews tur bylinēt su pagonais, ir nor promą padaryt

wissam kunui; Diewo = nesibijanczūsus Jis kārdui padūs, safo Ponas Diemas.

32. Taip safo Ponas Diemas Zebaot: štay, sloga ateis nū wienū žmonū iſki ſittū, ir didde wētra bus pakēlta nū žēmės ſalies.

33. Tay Pono Diewo užmuſtieji tū czeſ gullēs nū wieno žēmės krāſto, iſki ſitto; tie ne bus apraudāti, ney pakēlti, ney palaidāti, bet ant lauko gullēs, ir mēſlu pataps.

34. Kauſitgi, jūs ganytojai, ir klyſit, wolokities pellenōſa, jūs kaimenēs waldonai; nēs czeſas atėjo, kad jūs butumbit papjauti ir iſſklaidyti, ir ſulūſtumbit, ney koks brangus rykas.

35. Ir ganytojai ne galēs pabėgt, ir kaimenēs waldonai ne galēs iſklūt.

36. Tay ganytojai rēks, ir kaimenēs waldonai kauks, kad Pons Diems jū ganytlą taip iſpūstijēs;

37. Ir jū lankos, taip grāžos, ſudarſytos iſ labay didžio pyklimmo Pono Diewo.

38. Jis ſawo ſētrą palikto, kaip jaunas luts; ir ſittaiip jū žēme yra ſugaiſinta, iſ pāpyſio ſmarſininko, ir iſ jo labay didžio ſupyklimmo.

26. Pērfyrimas.

Jeremiošaus priſwertimmo = ſojonis, apſtumbimas, atſilabėjimas ir apginnimas.

Pradžoj' karalyſtēs Jojakim, ſunaus Joſia, karālaus Juda, atėjo ſis žodis nū Pono Diewo, ir tare:

2. Taip taria Ponas Diemas: ſtoſis i prybažnyti prie Pono Diewo namū, ir praneſt wiſiems mieſtams Juda, kurrē ieina melſtis namūſe Pono Diewo, wiſſus žodžius, kurrus aſ taw paliepjau, jiems ſaſyt, ir nieko ne užylēk.

3. Ar jie mažu klaufys, ir priſiwers, ſojnas nū ne gēro ſawo paſielgimmo; kad ir man gaila butu dėl to pikto, ką aſ miſliju jiems daryt, dėl pikto jū darbū.

4. Ir tarl jiems: taip ſalba Ponas Diemas: jey jūs manes ne klaufysit, pagal mano priſakimus paſielgdami, kurrus jums po atū padėjau;

5. Kad klaufytumbit žodžiū mano tarnū, praraktū, kurrus wiſſadōs pas jus ſunczau, ir jūs taczau klaufyt ne norejot:

6. Tay aſ ſu ſittais namais daryſu, kaip ſu Silo; ir ſi mieſtą padaryſu prateikimmu wiſsiems pago-nams ant žēmės.

7. Taygi kunigams, prarakams, ir wiſsiems žmonėms girdint, ſittus žodžius Jeremioſiū ſalbanti namūſe Pono Diewo,

8. Ir Jeremioſui iſſalbėjus wiſlab, ką jam Ponas Diemas paliepēs buwo wiſsiems žmonėms ſaſyt; nutwēre ji kunigai, prarakai ir wiſi žmones, ir tare: tu turri žudytas buti.

9. Kam tu dryſti praraktūt wardan Pono Diewo, ir ſaſyt: ſittiemis namams bus kaip Silo, ir ſittas mieſtas bus taip pūſtas, kad nieks daugiaus jeme ne gywēs? Ir wiſi žmones ſuſiejo namūſe Pono Diewo prieš Jeremioſū.

10. Kaip tai iſgirdo kunigaiſk: czei Juda, iſ karālaus namū jie iſeję, užėjo i Pono Diewo namus; ir paſiſėdo ties naujeis wartais Pono Diewo.

11. Ir kunigai bey prarakai tare po atū kunigaiſkziū, ir wiſiū žmonū: ſittas ſaw ſmerti pelnēs; nēs jis praraktūwo prieš ſi mieſtą, kaip jūs ſawo auſimis girdėjot.

12. Ule Jeremiošus tare wiſsiems kunigaiſkziams ir wiſsiems žmonėms: Pons Diems manę ſunte, kad tai wiſlab, ką jūs girdėjot, praraktūczau prieš ſittus namus, ir prieš ſittą mieſtą.

13. Taygi pagerintit ſawo dārbus, ir ſawo paſielgimmą, ir klaufyt balſui Dieſpaties, ſawo Diewo, tay ir Pons Diems gailēs to pikto, ką prieš jū ſalbėjęs.

14. Štay, aſ juſū rankoſa eſmi, bedaryt ſu manim, kaip jūs gēr ir teiſybę eſant dingot.

15. Ule taczau žinnoſit, jey manę nujuddyſit, tay jūs neſaltą kraują užkrāuſit ant ſawēs, ant ſitto mieſto, ir jemme gywēnanczujū. Nēs iſ tiesōs, Ponas Diemas manę pas

jus suntes, kad tai wīslab i jūšū ausīs kalbēcāu.

16. Tāy kunnigaiškezei ir wišši žmones tare kunnigams bey prarakams: tas ne pelne smerti, nēs jis mums kalbējo warden musū Pono Diewo.

17. Ir kelesi kelli wyresnujū žēmēs, ir tare wiššam žmonū pulkui:

18. Čese Ištijo, karālaus Juda, buwo praraks, Mīška, iš Marša, ir tare wiššiem žmonēm Juda: taip taria Pons Diews Zebaot: žion bus ārtā kaip dirwa, ir iš Jeruzalēs bus akmenū-kruwa, ir iš kālno Pono Diewo namū aukšta girre.

19. Ir tacāu ji Ištija, karālus Juda, ir wišša Juda ji dēl to ne dāwe nužuddyt, bet jie daugiaus Pono Diewo bijodamēsi, meldeši Pono Diewo. Tāy ir gailējos Pons Diews to pikto, kā priēš jūs buwo kalbējis. Todēl mes labay ne gēray dārom priēš sawo dušias.

20. Taipojau ir wiens dar buwo, warden Pono Diewo prarakāwes, Uria, sunus Semaja, iš Kiriāt Jearim, tas pranašawo priēš ši miestā, ir priēš šē žemē, lyg kaip Jeremiošus.

21. Alle karālui Jojakim, ir wiššiem jo macnēššiem, ir kuni-gaiškežiams, jo žodžius išgirdus, karālus norējo ji nužuddydint. Ir Urias tai ištyrēs pasibijojō, ir pabēgēs nuējo i Egiptā.

22. Alle karālus Jojakim nusunte wyrus i Egiptā, Elnatanā, Akboro suns, ir kītus su jūmi,

23. Tie ji iš Egipto išwēdē, parwede pas karālu Jojakim, tas ji kārdu nužuddydino, ir jo lawonā pasādino i prastujū žmonū kāpines.

24. Šzittai ranka Ašam, Sapano sunaus, buwo už Jeremiošaus, kad jis ne buwo dāts i rankas žmonū, ant jo nužuddimo.

27. Pērsčyrimas.

Žybat ir jā laikynai tur pasidāt po jungu karālaus Babel.

Pradžoj' karalystēs Jojakim, sunaus Josia, karālaus Juda, atėjo šis žodis nū Pono Diewo Jeremiošui, ir tare:

2. Taip man taria Ponas Diewas: pasidaryk jungā, ir tą prikabif prie sawo kālno.

3. Ir nusysk tą karālui iš EDOM, karālui iš MOAB, karālui waitū Ammon, karālui iš Tyro, ir karālui iš Židon, per tus pāslus, kurrie pas Zedekia, karāly Juda, i Jeruzalē atėjo.

4. Ir paliept' jiems, idant jie sawo wiespaczams sakytu: taip taria Ponas Diewas Zebaot, Izraelo Diewas: taip sakytit sawo wiespaczams:

5. Aš žemē padariau ir žmones ir galwijus, ant žēmēs efanczus, didde sawo macim', ir ištiesta ranka; ir dāmi jē, kam aš noru.

6. Alle dabar aš wiššas šittas žemes dawjau i rankā sawo tarno Nebukad Nežaro, karālaus Babelo; ir jam ir lauko žweris dawjau, kad jam šlužit.

7. Ir wišši žmones tur šlužiti, jam ir jo sunui, ir sunaus jo sunui, ikki ir jo žēmēs česas ateis; nēs jam daug swieto žmonū ir diddi karālei tur šlužit.

8. Alle kurrie žmones, bey kurri karalyste karālui Babelo, Nebukad Nežarui, šlužit ne norēs, ir kas sawo kālā ne norēs padāt po karālaus Babelo jungu, tokius žmones aš atlankysu kārdu, badu bey maru, taria Ponas Diewas, ikki jūs per jo rankā nužuddysu.

9. Todēlgi, ne klausytit sawo prarakams, pranašams, sapnū-išguldytojams, dien-štirrėjams ir žynams, kurrie sako jums: ne reiks jums šlužit karālui Babelēj'.

10. Nēs jie jums mēlus prarākāuja, jeib jus toly iš jūšū žēmēs išwēstu; ir aš jus išwaryczau, ir prapultumbit.

11. Nēsa kurrie žmones sawo kālā padāt po jungu karālaus Babel, ir jam šlužit', tus aš jū žēmēj' paliksu, kad tą igywentu, ir joj' gywentu, taria Ponas Diewas.

12. Ir aš tai wišlab kalbėjau Zedekiošui, karālui Juda, ir tariau: padātit sawo kālā po jungu Babelo karālaus, ir šlužitit jam bey jo žmonēm; tāy gywi iškliksit.

13. Kam jūs norit prapult, tu ir

tawo žmones kardu, badu bey maru? Kaip tai Pons Dievs kalbėjęs ant tų žmonių, kurie karalui Babelėj' ne nor šlužyt.

14. Todėl ne klausykite žodžių prārakų, jums sakancijų: ne reikis jums šlužiti karalui Babelėj', nesą jie jums melūs prarākauja.

15. Ir aš jū ne sunčiau, taria Ponas Dievas; bet jie neteisę prarākauja mano wardan; kad aš jus išstumečiau, ir jus prapultumbit, drauge su prārakais, jums prarākaujanciems.

16. Ir kunnigams, bey wissiems šiems žmonėms aš kalbėdams tariau: taip taria Ponas Dievas: ne klausykite žodžių sawo prārakų, jums prarākaujancijų ir tariancijų: štai, rykai iš Pono Diewo namų dabar jau wėl iš Babel wėl šen atgyrę. Nesą jie jums melūs prarākauj'.

17. Ne klausykite jū, bet šlužykite Babelo karalui, tay gywi išliksit. Kamgi šis miestas turrėtu pustyne pastoti?

18. Alle jey jie prārakai, ir Pono Diewo žodi tur, tay te pėrnaldo jie Poną Diewą Zebaot, kad rykai užsiliktušieji Pono Diewo namūse, ir namūse karālaus Juda, ir Jeruzalėj', ne butu taipojau i Babel nugabėnti.

19. Nės taip taria Ponas Dievas Zebaot apie * stulpus, ir apie mares, ir apie krėsčius, ir apie rykus dar likušius šimme miestė,

* 2 Kar. 25, 13.

20. Kurrus Nebukad Nežars, karālus Babel ne atėmė, šallin iš Jeruzalės išwėdams Jekanią, sunų Jojakim, karālu Juda, i Babel, drauge su wissais wyresneisės Ju-doj' ir Jeruzalėj'.

21. Nės taip taria Ponas Dievas Zebaot, Dievas Izrael, apie rykus, dar likušius namūse karālaus Juda, bey Jeruzalėj':

22. Jie i Babelę bus nugabėnti, ir ténay pasiliks, iški tai dienai, kad aš jus atlankysu, taria Ponas Dievas, aš jus wėl šen i šę wietą atgabėdisu.

28. Pėrskyrimas.

Jeremiošus tur gėlėjinni jungą; aplato Ananijū, kad šitay jis miręs.

Ir tame patime mėtė, pradjoj' karalystės Zedekijo, karālaus Juda, penktame mėnėsi' ketwirtto mėtė, tare Ananja, sunus Ussur, prāraks iš Gibeon, man namūse Pono Diewo, po afimis kunnigū ir wissū žmonių, ir sake:

2. Taip taria Ponas Dievas Zebaot, Izraelo Dievas: aš jungą karālaus Babel sulaužiau.

3. Ir dwiem mėtam dar ne pėrėjus, aš wissus rykus namū Pono Diewo, kurrus Nebukad Nežars, karālus Babel, iš šios wietos atėmęs, ir i Babeli nugabėncs, wėl i šę wietą pargabėsu.

4. Priegtam ir Jekanią, sunų Jojakim, karālu Juda, drauge su wissais išwėstaisieis iš Juda, kurie i Babeli nuwesti, aš taipojau wėl i šę wietą parwėssu, taria Ponas Dievas; nės aš jungą karālaus Babel sulaužysu.

5. Tay tare Jeremiošus prāraks, prārakui Ananja, po afimis kunnigū ir wissū žmonių, namūse Pono Diewo stowincijų,

6. Ir sake: Amen, Pone Dieve, padaryk šitai, Pons Dievs te atesia tawo žodi, kurri tu prarākawai, kad rykus namū Pono Diewo, iš Babel wėl pargabėntu i šę wietą, drauge ir wissus pagrėbtinay išwėstiusus.

7. Alle taciau girdėk ir ši žodi, kurri aš po tawo ausū kalbu, ir po ausū wissū žmonių.

8. Prārakai, kurie pirma manęs ir pirma tawęs buwė, iš sėnū gadynų, tie prarākawo pries daug žėmių, ir pries dides karalytes, apie kārą, slogą, ir mārą.

9. Alle kad prāraks koksai apie pakąjū prarākauja, tą pažisi, ar ji Ponas Dievas iš tiesos suntęs, kad jo žodis išsipildo.

10. Tay prāraks Ananja, žmės jungą nū kėlio Jeremiošaus, ji sulaužė.

11. Ir tare Ananja po akių wissū žmonių: taip taria Pons Dievs: lygėy šitai aš sulaužysu ir jungą

Rebukad Rezaró karálus Babel, dar duiem metam ne péréjus, nū káflo swieto žmonū. Ir prárafas Jeremiofus nuėjo sawo kėlu.

12. Alie Pono Diewo žodis atėjo Jeremiofui, kaip jau prárafas Anan-ja jungą buwo sulaužes nū káflo prárafo Jeremiofous, ir tare.

13. Rucik, ir sakyt Ananui: taip taria Ponas Dievas: tu medžio jungą sulaužei; taygi pasidaryt geležinni jungą i ano wietą.

14. Aš taip taria Ponas Dievas Žebaot, Dievas Izrael: geležinni jungą aš prie káflo wissu šittū žmonū prikabinau, kad šliužitu Rebukad Rezarui, karálui Babel, ir tur jam šlužit; nesa aš jam ir žweris padamjau.

15. Ir prárafas Jeremiofus tare prárafui Ananja: girdek ben, Ananja: Pons Diews tawę ne sunte, ir tu padarei, kad šie žmones mėlais nusitit.

16. Todel Pons Diews šittaipt kalba: štay, aš tawę nū swieto suwalysu; tu ši metą mirši. Aš tu jus sawo kalbėjimu nū Pono Diewo nukreipei.

17. Šittaipt numirre prárafas Ananja tą pati metą, sekname mėnesij'.

29. Pėrsťyrimas.

Jeremiofous gromata žydams kalėjime Babel esantiems, nušista, kaip jie turrtu pasielgtis.

Šittie yra žodžei gromatės, kurre prárafas Jeremiofus sunte iš Jeruzalės likušiemsiems wyresniemsiems, kurre išwesti buwo, ir kuniğams bey prárafams, ir wissiems žmonėms, kurre Rebukad-Rezar iš Jeruzalės buwo išwėdes i Babeli.

2. (Jau karálui Iekanja ne b'esant, ir karalėnei su kamárponais ir kuniğaiškejis Judawoj' bey Jeruzalėj', drauge su cimmerninkais bey kálw-jeis Jeruzalės,)

3. Per Kleasą, sunų Sapan bey Gemarią, sunų Ilkijo, kurre Sede-ka, karalus Juda, sunte i Babel, pas Rebukad-Rezari, karalų Babel, ir tare:

4. Taip taria Pons Diews Žebaot, Diews Izrael, wissiems išwestiems-

siems, kurre aš išwėdinau iš Jeruzalės i Babeli.

5. Pasikurkit buttus, kurráse gal-letumbit gywėnt; sodikit sodus, iš kurrū waisaus wálgit galetumbit.

6. Wėsit paczes, auginkit sunū bey dukterū; užimkit sawo sunums paczias, ir ant sawo dukterū wyrus, kad jie sunū bey dukterū pagimdytu; pasiplátinkit ténay, kad ne maž jusū butu.

7. Kupinkities, kad tam miestui gėray butu, i kurri aš jus išwėdinau, ir melsities už ji Poną Dievą; nesa kad jam gėray, tay ir jums gėray.

8. Aš taip kalba Ponas Dievas Žebaot, Izraelo Dievas: te ne pri-gauna jus prárafai, jusip esajie, ir burtininkai, ir ne klausykit sawo sap-nams, kurre sapnojat.

9. Aš jie mēlus jums praneša mano wardan; aš jų ne sunčau, taria Ponas Dievas.

10. Aš taipo kalba Ponas Dievas: abelnay kad jus Babelėj' septynū dēšimtis metų busite pėr-leidę, tay aš jus atlankysu, ir sa-wo maloningą žodi apie jus pa-twirtisu, kad jus wēl i šę wietą parwesczau.

11. Aša aš gėray žinnau, kofias mislis ant jusū turris, taria Ponas Dievas: butent mislis ant palájaus, ir ne ant pikto, kad passuczausey jums dūczau, ko jus laukiat.

12. Ir jus manęsp' hauksit, ir nueidami manę prasyšit; ir aš jus išklaufsų.

13. Jus manę jėškosit ir rassit. Aša jey manę iš wissės širdies jėškosit:

14. Tay aš jums atsiřařdisu, taria Ponas Dievas, ir atgrajisu jusū išwėdimą i newalnybę, ir suránkiosu jus iš wisso swieto žmonū, ir iš wissū šallū, katrul aš jus pawa-riau, taria Ponas Dievas; ir jus wēl parwessu i šę wietą, iš kurrės aš jus išwėdinau.

15. Aša jus dingot Poną Dievą jums Babelėj' prárafū prikeluši.

16. Aš šittaipt kalba Ponas Dievas apie karalų, ant Dowido karál-kėslo sėdinti, ir apie wissus žmones,

šimme mieste gyvėnancus, butent, apie jūsų brolus, kurrie su jumis ne išėjo į nervalnybę.

17. Beje, šitaip taria Ponas Dievas Zebaot: štai, aš kardu, bėda ir mąra į jus jūsų, ir su jais darysiu, neį su ledakomis pygomis, kuriu bodu walgit.

18. Ir pėsektinėsi jūs kardu, bėda ir maru, ir ne išliksiu jūs neį jokių karalystėjų ant žemės, kad jie turrėtu pastot praeimmu, dywu, apjūku ir išgėdijimu wissāse žmonėsa swieto, į kurrus jūs parysiu.

19. Todėl, kad jie mano žodžiū ne klauso, taria Ponas Dievas, suntešis sawo tarnus, praraktus, jusip nepalautinay; alle jūs ne norėjot klausyt, taria Ponas Dievas.

20. Alle jūs wissi, į nervalnybę išwestieji, kurrus iš Jeruzalės į Babeli išeidinau, girdėkit žodi Pono Diewo.

21. Taip kalba Pons Diews Zebaot, Izraelo Diews, prieš Akab, suny Kelaja, bey prieš Zedekia, suny Maseja, kurrie melus jums pranašauja mano wardan: štai, aš jūs dūsiu į rankas karalaus Nebukad-Nazar, karalaus Babel, tas jūdu mušdis po jūsų akimis.

22. Kad iš jū kėikims padaryts bus po wissus iš Juda išwestūsus, kurrie Babelėjų yr, ir sakys: Pons Diews te dāro taw, kaip Zedekijui bey Akabui, kurrus Babelės karalus ant ugniės kėpdino.

23. Todėl, kad jie durnumq Izraelių padare, ir wenzawonę pėrženę su swėtimomis moterimis, ir melus pranešę mano wardan kėzo-nėsa, kę jiems ne buwau paliepęs. Tai aš žinnau, ir išluddiju, taria Ponas Dievas.

24. Ir prieš Semają iš Naalam tu turri sakyti:

25. Taip taria Pons Diews Zebaot, Izraelo Diews, todėl, kad tu sawo wardan gromatas suntei wissieims žmonėms, Jeruzalėjų esantiems, ir kunigui Zepanja, sunui Maseja, ir wissieims kunigams, ir sakiei:

26. Pons Diews tawę per kunigą istate į wietą kunigo Jeojada, kad

užweizdais butumbit namāse Pono Diewo ant wissū padūkūsū ir pranašaujancųjū, kad jūs į temnyčą ir į pāncus idētumbei.

27. Taygi, todėl tu ne korawoji Jeremiošų iš Anatot, jums pranašaujanti:

28. Dėl to, kad jis musip į Babeli sunte, ir sakydino: dar ilgai taip bus; pasikurkit namus, įsė gywėnt, ir sodikite sodus, kad jū waisaus walgitumbit.

29. Nėsa Zepanja, kunigs, šittą gromatą buwo passaitės, ir praraktui Jeremiošui girdėt dāwęs.

30. Todėl Pono Diewo žodis atėjo Jeremiošui, ir tare:

31. Nusyst pas wissus apkalčius, ir sakydik jiems: taip taria Pons Diews prieš Semają iš Naalam: todėl, kad jums Semaja praraktauja, ir aš ji taczau ne sunczau, ir padaro, kad jūs mėlais pasistikit:

32. Todėl šitaip kalba Ponas Dievas: štai, aš atlantysiu Semają iš Naalam, ir drauge jo sekla, kad neį wiens jo sawiškū ne pasiliks kūsę žmonėsa; ir to gėro ne regės, kę aš sawo žmonėms darysiu, taria Ponas Dievas. Nės jis sawo kalba jūs nū Pono Diewo šallin nukreipe.

30. Pėrskyrimas.

Išgėlbejimas iš kėlėjimo Babel, ir Kristaus atėjimas apslomas.

Tai yra tas žodis, kursai nū Pono Diewo Jeremiošui atėjo.

2. Taip kalba Pons Diews, Izraelo Diews: pasirasyk saw wissus žodžius į knygas, kurrus taw kalbu.

3. Nės, štai, ateit cėzas, taria Ponas Dievas, kad aš apkalimmui sawo žmonū, ir Juda ir Izrael, galą darysiu, taria Ponas Dievas, ir jūs wėl parwessu į tą žemę, kurę jū tėwams dāwęs esmi, kad jie saw turrėtu.

4. Ir šittie yra tie žodžei, kurrus Pons Diews kalbėjo apie Izrael bey Juda.

5. Nės taip taria Ponas Dievas: mes girdim rėkima išgagėcio; cę

tikt wiena báime, ir ney jošio pa-
kájaus.

6. Ule tardinēsit ben, ir weizdē-
sit, bau wyrīstis gal waikū west?
Kaipgi tai dēstis, kad aš wissus
wyrus mattau sawo rankas ant sa-
wo kulšiū laikant, kaip moterīškes
gimdimmō cēse, ir wišū gymjus pa-
bálusūs?

7. Beje, tai didde diena, ir tai ly-
gi niekada ne buwo, ir cēšas nerim-
mimmō yr Jofube; ir taczau jam iš
to bus gēlbēta.

8. Ir tai tur but tame cēse, ta-
ria Pons Diews Sebaot, kad aš jo
jungā nā tawo kállo suláuyysu, ir
tawo pānczys sutráufisu, kad jam
daugiaus ne reiktu tūse swētimiams
šlūstīt;

9. Bet Ponui Diewui, sawo Die-
wui, bey sawo karálui Dowidui, fur-
ri aš jiems priekēsu.

10. Todel tu nesibijot, mano tar-
ne Jofube, taria Ponas Diewas,
neygi ne persigast Izrael; nēs štay,
aš tawē gēlbēsu iš toly ēšanczū žemjū,
ir tawo šeklā iš jū apkallėjimo žē-
mēs, kad Jofub wēl pareis, patá-
juje gywēs, ir wisso pilnay turrēs,
ir nieks ji ne gāndis.

11. Nēs, aš esmi pas tawē, taria
Ponas Diewas, kad tawē gēlbēczau.
Nēsa aš pabaigsu wissus pagonus, i
turrus tawē iškálaidinau, alle tawē
aš ne išgaidiēsu; alle tawē bausu
su miera, kad nesilaikytumbei per ne-
kalťą.

12. Nēs taip taria Pons Diews:
tu suláuyts essi nusimitinay, ir tawo
rónoms nier kaip išgyt.

13. Upie tawo prōwq ney wiens
nesirūpin, kad išgytumbei; ne gal
tawē nieks išgydit.

14. Wiši tawē mylintieji užmirš-
ta tawēs, ir nieko dėl to ne atboja.
Aš tawē ištikkau, kaip kad neprie-
telu koki buczau ištikkēs, be susi-
millimo pláždams, dėl tawo didzio
nusidėjimo, ir dėl tawo griekū dau-
gummo.

15. Ką tu rēli dėl sawo iškádōs,
ir dėl sawo ne išgytinay baissaus
šlauđėjimo? juš tai taw padariau
dėl didzio tawo nusidėjimo, ir dėl
tawo griekū daugummo.

16. Todel wiši, kurrie tawē suėde,
bus suėsti; ir wiši, kurrie tawē spáu-
de, wiši tie bus i nemalnybē išwe-
sti; ir kurrie tawē išplēše, bus iš-
plēsti; ir wiši, kurrie tawē wissay
nūgā dare, bus taipojau wissay nūgi
daryti.

17. Ule tawē aš wēl išgydisu, ir
tawo ronas gydisu, taria Ponas
Diewas; dėl to, kad tawē šautia
pamestajē, ir Zion tą ēšant, turrōs
nieks ne atboja.

18. Taip taria Pons Diews: štay,
aš atgrazisu išwedimā šetrū Jofub,
ir jo namū susimilšu; ir miestas wēl
bus ant sawo kalnelū budawotas, ir
bajnycza stowēs, kaip būdawo.

19. Ir iš jū išeis giesmēs garbēs
ir dzaugsmo; nēs aš jūs daugisū,
ir ne mažisu; aš jūs šlowingus pa-
darysu, ir ne niekisu.

20. Jū sūnus bus lygey kaip pir-
ma, ir jū surinkims po mano atliū
bus twirtas; nēsa aš pajėškōsu wis-
sus jūs spāudzianczus.

21. Ir jū funigaištis iš jū bus,
ir jū waldons iš jū ateis; ir jis
manēsp prisiartis; nēsa katras tai
yra, širdze greita man artināsis, ta-
ria Ponas Diewas.

22. Ir jūs busit mano žmonėmis;
ir aš busu jūšū Diewu.

23. Štay, ateis wētra Pono Die-
wo su didzu kerkštu; baissus wēslus
ant bediewjū galwōs uipuls.

24. Nēsa Pono Diewo labay did-
dis kerkštas ne pērstos, iški padarēs
ir atlikkēs sawo miši; pastiaūsame
cēse jūs tai ištirsit.

31. Pērstyrimas.

Galas babyloništo kalėjimo; malonės-karalystė
naujo testamento.

Šzittame cēse, taria Ponas Diewas,
busu aš Diewu wišū gimminū Iz-
rael, ir jie bus mano žmonėmis.

2. Taip taria Pons Diews: tie
žmones, kurrie išliko nā kārdo, ma-
lonę gawo pūščoj; Izrael traukias
šallin i sawo atilši.

3. Pons Diews man pasirode iš
tolo; aš tawē mēile ne pērstojancze
mylejau, todel aš tawē sawēspi pri-
traukiau iš cypsto gērummo.

4. Eiš, aš wël tawę apbudawosiu, kad busi wadinta apbudawutoji; tu merga Izrael, dar linksma būnisi, ir išeisi i šoki.

5. Tu wël wyniczas sodisi ant kalnū Samariōs; bus sodinnama, ir švilpijama.

6. Kęsa dar ateis cęsas, kad sargai prie kalnū Epraim kęsaus: kęsities, ir užeisim aukštyn i Zioną, prie Pono Diewo, sawo Diewo.

7. Kęs taip taria Ponas Dievas: kęsit ant Jokubo su linksmybe, ir kęskait ant pagonū galwōs; kęsit iš didžio, pagirkit ir tarkit: Pone Diewe, pagelbēt sawo žmones, liksūsus Izraelij'.

8. Sętay, aš jūs iš kaurės žemės pargabęsiu, ir surankiosiu jūs nū žemės kraštū, ir aklūsus, šlubbūsus, nęščias ir kęšāuninkes, kad didzeis pulkais kęn wël turrės atgręšiti.

9. Jie ateis bewerkdami, ir besimelždami, tay aš jūs wessu; aš jūs wadžūsū prie wandenū uppelū lygum kęlu, jeib ne ištrentu; nęs aš Izraelo tęws; taygi Epraim mano pirmgimęsis sunus.

10. Girdęsit jūs pagonai Pono Diewo žodi, ir tą toly apsakęsit i salias, ir tarkit: kęrs Izrael išbarstę, tas ji ir wël surankios ir gannys ūs, kaip kerdžus sawo kaimenę.

11. Kęsa Pons Diews Jokubą atpirks, ir iškālnis iš rankōs macnojo.

12. Ir jie atęję ant aukštębės Zion kęsaus, ir susibęgs prie Pono Diewo dowanū, butent, prie jawū, kęwie: jo wyno, alliejaus bey jaunū awjų ir jāucjų; kad jū dušia bus neį daržas dręgney stowis, ir daugiaus ne bus apmaudingi.

13. Tadda linksmis mergos bęšokinedamos, prięgtam wāikū jaunimas ir sennęji podraugey. Kęs aš jū gedęjimą pękreipsu i dzaugsmą, ir jūs palinkšminosa, ir palinkšminisi jūs po jū smutnybės.

14. Ir aš kęnigū kęrdi dzaugsmu pripildysiu, ir mano žmones mano dowanū apkęcy turrės, taria Ponas Dievas.

15. Taip taria Ponas Dievas: * raudojancjų balsas yra girdimas, ir grandęy wertiancųjų werkšmas ant

aukštębės; † Kael apwertę sawo wāikus, ir ne nusirāmdina sawo wāikū dęl, kadangi neį wiens jū ne iškliktō. * Matt. 2, 18. † 1 Moiz. 35, 19.

16. Ule Pons Diews kęttai kęlba: lāntis kękusi ir węrkusi, ir āpāromis sawo ātis kęlapinusi; nęsa tawo dārbas gęray bus ūsmokętas, taria Ponas Dievas. Jie wël parcis iš neprietelaus žemės;

17. Ir tawo wāikū wāikai daug gęro gāus sulāukti, taria Ponas Dievas; nęsa tawo wāikai wël parcis i sawo rubejus.

18. Uš mielay girdeįau, kaip Epraim deįoja: tu pribaudę manę, ogi ir aš esmi pabaustas, neį iškękęs węrkis. Priwerk tu manę, tay aš busu priwerstas. Kęs tu, Pone Diewe, essi mano Dievas.

19. Kaip aš buwau priwerčamas, tay aš gailęjaus sawo nusidęjimū; nęs kaip aš protą prięmįau, aš sawo kulšį plęktu. Kęs aš iškędęs esmi, ir apsirādonāwęs stowju; nęsa aš turreu kęst gędą sawo jaunytės.

20. Ar ne Epraim mano brāngusis sunus, ir mielāusas mano kędikis? nęsa aš dar gęray atsimennu, kę jam kęlbęjęs esmi; todęl mano kęrdis ūj ji neį plyšite plyšit, kad jo turreu su similt, taria Ponas Dievas.

21. Pastatę saw kępinū: kęntlus, statę saw stulpus raudojimo: kęntlus, ir kreipt sawo kęrdi ant cinamo wieskęlo, kęrrāmi aš ējau; atgręk, merga Izrael, atsigreęk wël kęn i kęs tawo miestus.

22. Ikkoleį klaidinęsi, tu dukte nuklydusi; nęs Pons Diews naujęną žemę padarys, moteriękę apglobs wyę.

23. Taip kęlba Ponas Dievas kębaot, Izraelo Dievas: dar wël kęs žodis bus kęlbęs žemęje Juda, ir jo miestāse, kad aš jū newalnybę atgrāįsiu: Pone Diewe, pęręgnok tawę, tu teisybės gywēnime, tu kęwentasis kęlne.

24. Ir Juda su wišsais sawo miestais tēnų gywęs; prięgtam laukinkai ir kęrrę su kaimenėmis aplinkų eidinėja.

25. Kęsa aš dušias paalsitas at-

gaiwīsu, ir dušias apmaudingases pasotīsu.

26. Todel aš pabuddau, ir auktī-
tyn žvalgīaus, ir taip sūdzey mie-
gojau.

27. Sztay, ateit cšēsas, taria Po-
nas Dievas, kad aš namus Izrael
ir namus Juda papildīsu, ir žmo-
nēmis ir galwīseis.

28. Ir lyg kaip aš ant jū budrus
būwau ištīrūt, suplēšit, suardyt, su-
gaišit, ir wārgit; štītaip aš ant jū
budrus busu pabudawot ir sodit, ta-
ria Ponas Dievas.

29. Tame cšēse jau ne satys dau-
gīaus: tēwai walge rufšēzas wyn-
ūges, ir waitū dantys atšippo;

30. Bet kožinas dēl sawo nusižen-
gimmo nužus; ir katras žmogus
rukšū wynūgū walgys, tam jo dan-
tis atšips.

31. Sztay, * ateit cšēsas, taria Po-
nas Dievas, tay aš su namais Iz-
rael, bey su namais Juda naujā de-
rējimā darysu; * Ebr. 8, 8.

32. Ne kaip derėjims būwo, kurri
aš su jū tēwais dariau, kaip aš jūs
prie rankōs nutwēriau, kad jūs iš
Egyp̄to-žēmēs ištēsejau; kurri derē-
jimā jie ne attešējo, ir aš jūs sylvit
turrėjau, taria Ponas Dievas.

33. Bet tas bus štītas derėjimas,
kurri aš su namais Izrael darysu,
po šio cšēso, taria Ponas Dievas:
aš sawo prisātīmus i jū širdi dū-
su, ir i jū misli irāšysu; ir jie bus
mano žmonēmīs, tay aš busu jū
Diewu.

34. Ir ne mokis kīts štītā, ney
brolis broli, sakydams: išpažink Po-
nā Diewā; bet jie wissi manę pa-
žys, abbieji ir maži ir diddi, taria
Ponas Dievas; nēs aš jiems jū
nusišėjimus atleisu, ir jū griekū dau-
gīaus ne minnēsu.

35. Taip taria Ponas Dievas, kur-
sai saulē dienai dāst ant šwiesybēs,
ir mėnēši bey žwaigždes, kaip jie tē-
ka, nākcei ant šwiesybēs; kursai
jures sujuddina, kad jū wilnys ūža,
Ponas Dievas Zebaot, tai jo wardas.

36. Kad tokie dawādijimai lāusis
po mano atīd, taria Ponas Dievas,
tay ir lāusis šēkla Izrael, kad jis

dauģīaus žmonēmīs ne butu po ma-
no atīd amšinay.

37. Taip taria Ponas Dievas:
kad dangū aukštay ištīrēdis, ir
žēmēs gruntā ištīrēdis, tay ir aš
abelnay pamešsu wissā šēklā Izrael,
dēl wissō, kā jie darto, taria Ponas
Dievas.

38. Sztay, ateit cšēsas, taria Po-
nas Dievas, kad Pono Diewo mie-
stas bus budawītas, nū koryczōs A-
naneel, iškī kraštinnū miestō wartū.

39. Ir mierojamas šnūras pagal
jū tolaus ištītēks, iškī kalnēlo Ga-
reb, ir nugryš Gaat-līnkay.

40. Ir wissā dauba lamōnū bey
pellenū, drauge su wissā dirwa iškī
upplēšs Kidron, iškī kampo prie
jūrgū-wartū i rytus, Ponui Diewui
šwēsta bus, kad niekadōs ne bus
išplēšita ney sulāužita.

32. Pērstyrimas.

Jeremiošus pēsta dirwā.

Tai yra tas žodis, kursai nū Pono
Diewo atējo Jeremiošui, dēšimtame
mēte Zedekijō, karālaus Juda, kurs
yra aštūnoliktasis mētis Nebukad-
Nezaro.

2. Tū cšē apstojō Jeruzalē ābajās
karālaus Babel. Alie prārakas Je-
remiošus gūllējo apkalts prybutti
temnyczōs, prie namū karālaus Juda;

3. Kur Zedekia, karālus Juda, jū
užrakidino, ir sakēs būwo: kam tu
prarakāuji ir tari: taip taria Pons
Diews: štay, aš dūmi ši miestā i
rankas karālaus Babel, ir jis tū
iweiks.

4. Ir Zedekia, karālus Juda, iškī
Kaldeonū ne ištīrēks; bet aš jū Ba-
belēs karālui i rankas padūsu, kad
jo burna su ano burna kalbēs, ir
sawo atīmis jū matys.

5. Ir jis ištēks Zedekijā i Babelē;
tēnay jis ir pasiškis, iškī man jū at-
lankant, taria Ponas Dievas; nēsa
norint jū priekš Kaldeonūs pasi-
štēngiat, tacjau jū nieko ne laimēsit.

6. Ir Jeremiošus tare: Pono Die-
wo žodis man atējo, ir tare:

7. Sztay, Unameel, Sallumo sunus,
tawo dēdjio, ateina pas tawę, ir sa-
kys: prašau, pirkis mano dirwā

Anatotāse, nēs tu tam arcžausas gentis essi, kad jē pirktumbēi.

8. Szittaip atējo Unameel mano dēdžio sunus, kaip Pons Dievs buwo sakēs, pas manē ties priebucžio temnyčžs, ir tare man: prašau, pirkis mano dirwā Anatotāse, žēmē' Benjamin esancžē; nēs tai taw iš tē-wištēs pareitis, ir tu tam artim-jāusas essi, prašau, pirk jē saw. Tay aš supratāu, tai Pono Diewo žodi esanti.

9. Ir pirkau tą dirwā iš Unameel, mano dēdžio sunaus, Anatotē; ir paswērau jam pinnigus, septynis syklus, ir dēšimti sidabrininkū.

10. Ir parāšēs grōmatā, tą užpēcžwētįjau, ir luddininkū tam emēs, pinnigus paswērau swarcžū.

11. Ir emjau pas sawę užpēcžwētįjē pirkimmo-grōmatā, pagal teisybę pāprastā, ir atwirā išrašā.

12. Ir dawjau tą pirkimmo-grōmatā Barukui, Nerjo sunui, sunaus Maasejo, po ačiū Unameelo mano dēdžio, ir luddininkū, pirkimmo-grōmatoj' parašytujū, ir wiššū žydū, arty prybucžio temnyčžs gywēnancžujū;

13. Ir paliejau Barukui po jų ačiū tarydams:

14. Taip sakō Ponas Diewas Zebaot, Izraelo Diews: imk šiedwi grōmatū, ir užpēcžwētįjē pirkimmo-grōmatā, ir ši atwirā išrašā, ir idēl jēs i molo ryškā, kad ilgay išsilaitytu.

15. Nēs taip sakō Pons Diews Zebaot, Izraelo Diews: dar bus pirktā šoj' žēmē' butū, dirwū ir wyn-kalnū.

16. Ir kaip aš buwau dawęs tą pirkimmo-grōmatā Barukui, Nerjo sunui, tay aš meldžausi Ponā Diewā, tarydams:

17. Uk Wiešpatie, Pone Diewe, štay, tu dangū ir žemę padarei, su diddeje sawo syła, ir sawo ištiesta ranka; ir ney wieno dāikto nier taw ne gālimo. * Rut. 1, 37.

18. Tu gēro darąsis daug tūkstantiems, ir užmokąsis tēwū nusižen-gimma; ir anti jų waitū po jų; tu diddis ir drutąsis Diewe, Ponas Diewas Zebaot yra tawo wardas.

19. Diddis sudumojime ir macnus

darbe; ir tawo ākys stow ātwiros ant wiššū kēlū žmogaus waitū, kad koinam dūtumbēi pagal jo pasieligimma, ir pagal waitū jo darbū.

20. Tu darąsis Egipto-žēmē' ženk-lus ir stebuklus iš šei dienai, taip Izraelij', taip žmonėsa; ir wardą saw padarai, koks šę diena yr.

21. Ir išwēdei sawo žmones Izrael iš Egipto-žemės su ženklais ir stebuklais, su macne ranka, su ištietu petimi, ir su didžeis išgandijimais.

22. Ir dawei jiems šę žemę, kurre jų tēwams prisiekdamas pažadėjęs buwai, jiems jē dūšēs, žemę, kurrej' piens ir medus tėka.

23. Ir kaip jie i tą ižjo, ir tą arturrejo, ne klause jie tawo balsui, neygi ne pasiелge pagal tawo ištati-mus; ir wišlab, kā tu jiems liepei daryt, to jie ne dare; todėl tu ir jiems wišso to piktō dawei nusiitikt.

24. Sztay, šis miestas ābažu yra apstāts, kad iweiktas, ir iš kardo, būdo bey māro, ir Kaldēonū rankas, priekš ji kowojancžū, padātas tur buti; ir kaip kalbējęs essi, taip nusidāst, tai tu matai.

25. Ir tu, Wiešpatie, Pone Diewe, man tarsi: nusipirk saw dirwā už pinnigus, ir imk tam luddininkū; ir tacžau miestas i Kaldēonū rankas yra padādamas.

26. Ir Pono Diewo žodis atējo Jeremiošui, ir tare:

27. Sztay, aš Pons Diews, esmi Diewu wišso kuno; beggu man koks dāikts butu negālimas?

28. Todelgi, šittaip sakō Ponas Diewas: štay, aš ši miestā padā-mi i Kaldēonū rankas, ir i rankā Nebukad Nežaro, karālaus Babel; ir jis tą laimēs.

29. Ir Kaldēonai, kurre priekš ši miestā kwoja, i tą iškātis ir ji ug-nimi uždegis ir sudėgis, drauge ir tus buttus, ant kurrū stoğū jie Baalui rukinno, ir kittiems diewams gē-rimo-apieras apierawojo, kad manę iptyktu.

30. Nesa waitai Izrael, bey waitai Juda, iš sawo jāunū dienū dare, kas man ne patiklo; ir waitai

Izrael ipyfino manę sawo rankū darbais, taria Ponas Dievas.

31. Nės iš tōs dienōs, kaip šis miestas yra pafurts, itki šei dielai, jis manę i'ersfino ir diddey i'pyfino; kad aš jį iš sawo akiū turu išmest,

32. Dėl wisso nelabummo waitū Izrael, bey waitū Juda, kurti jie padare, kad manę i'pyfintu. Jie, jū karalei, kunigaitšcei, kunigai ir prarakai, ir gwenantieji Juda ir Jeruzalef,

33. Pakalaq ir ne weidaq man priepe; kaczeq aš jās nepalāudams mokidinau; alle jie ne norejo klauft, ney geryn eit.

34. Priegtam jie sawo bjauresczus i tus namus pastate, kurtie mano wardu yra praminti, kad tus apbjaurintu.

35. Ir Baalo aukštibes patūre dauboj Ben Innom, kad sawo sūnus bey dukteres Molotui sudėgintu; apie kurti daiktą aš jiems nieko ne paliepjau, ney niekadōs man i misli ne atėjo, kad jie totius bjaurus daiktus darysę; kad Juda sitaip i griekus iwestu.

36. Ir dabar, todėl taria Ponas Dievas, Izraelo Dievas, taipo apie ši miesta, apie kurti jās sakote, kad per karda, bada ir marą padūsama i rankas karālaus Babel:

37. Sztay, aš jās surankiosu iš wissū žemjū, i kures aš jās nustumu sawo kerkstu, didu papykū, ir nesufimillimu, ir jās wēl i šę wietą parwestu, kad be baimės gwyntu.

38. Ir jie bus mano žmonėmis, tay aš busu jū Diewu.

39. Ir dāsu jiems wieną širdi ir wieną budą, kad manęs bijotus, kol jie gywi, kad jiems ir jū waitams po jū gėray butu.

40. Ir amšinq derejimaq su jeis daryu, kad aš ne palāusu jiems gėro daryt, ir sawo baimę jiems i širdi dāsu, kad nū manęs nesistirs.

41. Ir besidzaugdams aš jiems gėr darysu; ir aš šoj žemėj jās išodisu, wiernay, iš wissōs širdiēs, ir iš wissōs dušōs.

42. Nės taip kalba Pons Diews: lyg kaip aš ant šū žmonā atwe-

dzu wissą tą didę bėdą, šittai aš ir atwestu ant jū wisso gėro, tą jiems kalbėsęs esmi.

43. Ir dar dirwos pirktos bus šoj žemėj, apie kurrę sakot, ję puštą gullefencę, juš ney žmonū, ney galwiju joje liks; ir busē dāta i Kaldeonū rankas.

44. Taczu dirwū bus pirkta uš pinnigus, ir surašyta, ušpēcwtita bey ušluddita žemėj. Benjamin, ir aplink Jeruzalę, ir miestāse Juda, miestāse ant kalnū, miestāse pakalnij, ir miestāse pētūlinkay. Nės aš jū išwedimma i kalejimaq atgraziu, taria Ponas Dievas.

33. Pėrštirimas.

Išwālnijimas iš kalėjimo Babel; Kristus ir jo karalyse p-žabėta.

Ir Pono Diewo žodis atėjo Jeremiošui antru kartą, kaip jis dar prybutti' temnyčōs užrakits bawo, ir tare:

2. Taip taria Pons Diews, tai darąsis, padarąsis ir ištaiąsis; Ponas Dievas yra jo wardas:

3. Szauk manęs, tay taw atsakysu, ir apsakysu taw didžū ir twirtū daiktū, kurrū tu ne žinnai.

4. Nės taip kalba Pons Diews, Diews Izrael, apie buttus šio miesto, ir apie buttus karālū Juda, kurtie pargrauti, pylimū padaryt ant atsiginnimo;

5. Ir apie šien iėjusūsus, komōti prieš Kaldeonus, kad jie tus tur pildit negywujū lawōnais, kurrus aš sawo kerkste ir sawo didzame papylimme užmūsu; nės aš sawo wēidą nū šio miesto paslėpiau, dėl wisso jo nelabummo.

6. Sztay, aš jās gydisu ir išgydisu; ir jū maldą dėl pakajans bey wiernybēs išklauysu.

7. Nesa aš išwedimma i newalnybę Juda bey Jeruzalės graiisu, ir pafursu jās, kaip iš pradžōs.

8. Ir cypitū jās nū wisso jū nusiengimmo, kurrām' jie prieš manę susigriešijo; ir atleisu jiems wissą nusiengimma, kurrām' jie prieš manę susigriešijo ir nusiengę.

9. Ir tai man bus liufsmas war-

das, garbē ir pagyrimis, tarp wišū pagonū ant žemės, kad jie išgirs wišą tą gerą, ką aš jiems darau. Ir jie dywis ir nusistebės iš wisso to gero ir wišū tūm' pakėjumi, kuri aš jiems dūsu.

10. Taip taria Pons Dievs: šioj' wietoj', kurę jus sakot pūstą esant, kadangi neį žmonių neį galwijū miestūse Juda, bey ulyczosa Jeruzalėj' liekt, (kurros taip pūstos, kad neį žmonių, neį miešzonū bey galwijū įsė niera)

11. Taciau wėl girdėts bus šaukšmas džiaugimo ir pašilinksminnimo, balsas jauniktio bey marčjōs, ir balsas šatanczujū: dešawokit Ponui Diewui Zebaot, kad jis taip malonūs, ir nepalāudams gerą dāro; ir tujū, kurrie dešawōn: apieras atneša i namus Pono Diewo. Nės aš išwedimā tōs žemės i newalnybę grajšu, kaip pirma, taria Ponas Diewas.

12. Taip taria Ponas Diewas Zebaot: šioj' wietoj', taip pūstoj', kad neį žmonių neį galwijū cę nier, ir wišūse jōs miešūse, tik wėl dar bus kerdžū: buttelei, kaimenę gānanczujū,

13. Tiek miestūse ant kalnū, ir miestūse pakalniū, ir miestūse pētūlinkay, žemėj' Benjamin, ir aplink Jeruzalę, ir miestūse Juda; taciau wėl kaimenes škaitomos išeis ir ieis, taria Ponas Diewas.

14. Štay, ateit cęsas, taria Ponas Diewas, kad aš malonēs: jodi patwirtisū, kurri namams Izrael, ir namams Juda esmi kalbēs.

15. Tosa dienosā, ir tame patim cęse aš Dowidui želte želdisū teisybės želmani, ir bus karālus geray karalāusęs, ir promą bey teisybę itaisys ant žemės.

16. Tame cęse bus išgēlbēta Juda, ir Jeruzalę be bāimės gywēs; ir wadinamas bus: Wiešpats, esąs musū teisybe.

17. Nės taip taria Pons Dievs: niekadōs ne stōfos Dowids wieno sēdimczio ant karāl: kreslo namū Izrael.

18. Šzittaiptau niekadōs ne bus prišoka kunigū ir Lewitū po mano

atū, apierawojenczujū dēginnimo: apieras, bey ušdeganczujū walg: apieras, bey apieras papjaujanczujū aminay.

19. Ir Pono Diewo žodis atėjo Jeremiošui, ir tare:

20. Taip taria Pons Dievs: kad pašilāus mano derėjimas su diena bey nakče, kad ne butu diena bey naktis sawo cęsu:

21. Tay ir mano derėjims pašilāus su mano tarnu Dowidu, kad ne turētū sunaus karālui ant sawo karāl: kreslo, bey su Lewitais ir kunigais, mano šlužāuminkais.

22. Lygę kaip dangaus pulkus suškaityt ne galima, neį pēštas pajūrēsa išseikt ne galima; šzittaipt aš daugšisū sēklą Dowido, sawo tarno, bey Lewitus, man šlužijenczūsus.

23. Ir Pono Diewo žodis atėjo Jeremiošui, ir tare:

24. Ar tu ne matai, ką šie žmones kalba, ir šnēka: juš Pons Dievs ir tie dwi gimmini patrēmē, kurri dwi jis sawu buwo išrinkęs; ir niekina mano žmones, neį jie jau ne butu mano žmonėmis.

25. Taip taria Ponas Diewas: jey aš ne atessu sawo derėjimā su diena bey nakče, neį dawādą dangaus bey žemės:

26. Tay aš ir pamešsu Jokubo sēklą, bey Dowido, sawo tarno, kad ne imczau iš jų sēklōs karalāujanczus ant sēklōs Abrađmo, Izāko bey Jokubo; nės aš išwedimā jų i newalnybę grajšu ir jų pašigailēsu.

34. Pērsčyrimas.

Zebekio ir jo padūnū aptalimmas, ir torawone, kad jie walnybēs mēto deley nusidējo.

Šzittas yra tas žodis, kursai nū Pono Diewo atėjo Jeremiošui, kad Aebutad: Aezar, karālus Babel, su wišais sawo pulkais, ir su wišoms karalystėmis ant žemės, po jo wal: džōs esanczomis, ir su wišokais swieto žmonėmis, kowojo prieš Jeruzalę, ir wišus jōs miestus, ir tare:

2. Taip kalba Wiešpats Izraelio Dievs: eik tēnay, ir sakyt Zedekui, karālui Juda, ir tart jam: taip kalba Pons Dievs: štay, aš š

miestā i rankas karālaus Babel padūsu, ir jis jī ugnimi sudēgis.

3. Ir tu iš jo rankos ne iškusi, bet busi sugauts ir i jo rankas padūts, kad jī ākimis matysi, ir sawo burna su jām kalbēsi, ir i Babelē ištakši.

4. Taygi ben girdek, Zedekia, karālau Juda, Pono Diewo žodi: taip Pons Dievs kalba apie tawē: tu ne mirsi kārdū;

5. Bet pakājuje mirsi. Ir lygey kaip ant tawo tēwū, pirm tawēs buwusū karālū, deginno, taip ir ant tawēs bus deginnama, ir raudojama: ak wiesppatie! nēs aš tai kalbējan, taria Ponas Diewas.

6. Ir prāraks Jeremiošus kalbējo wišsus sūs žodžius Zedekiui, karālui Juda, Jeruzalēj,

7. Waistui karālaus Babel jau be karājent priēš Jeruzalē, ir priēš wišsus liktūsūs miestus Juda, budent priēš Lakis bey Ušetā; nēs jūdu, kaip ne wēik iweikiamu du miestu dar buwo iškliškē miestūse Juda.

8. Tai yra tas žodis, kūsai nū Pono Diewo atējo Jeremiošui, kaip karālus Zedekia jau buwo derėjimą padarēs su wiššais žmonėmis Jeruzalēj, walnybės-metā užšaukdūt,

9. Kad kožnas sawo bėrnā, ir kožnas sawo sluginē, kurrie Ebreonai bey kurros Ebreonkos butu, wālnus palēistū; kad ney wiens žydas tarp jų kitta žyda wergiškāy laikytu.

10. Tay klause wišsi kunigaitščzei ir wišsi žmones, kurrie šittai derėjimą buwo padarē, kad kožnas sawo bėrnā bey sawo sluginē wālnus palēistū, ir jūs tolaus wergiškāy ne laikytu, ir palēido jūs wālnus.

11. Alle pasšuy jie atsimete, ir tus bėrnus bey slugines wēl sawēšp šaukte, kurrus wālnus buwo palēidē, ir per newālę werte jūs, kad bernais bey sluginėmis but turrėjo.

12. Tay Pono Diewo žodis atējo Jeremiošui nū Pono Diewo, ir tare:

13. Taip kalba Pons Diews, Diews Izraelo: aš derėjimą darau su jūsu tēwais, išwēsdams jūs iš Egipto-žemės, iš šlužmōs-namū, ir tariau:

14. Pėrėjus septynēms mētams, kožnas tur sawo broli, kūsai Ebreons,

ir jam parsidawe, ir šēšis mētus šlužijo, walnā palēist. Alle jūsu tēwai manēs ne klause, ney sawo ausis prilenke.

15. Tay jūs šēn dien prišiwerte padarēt, kas man patiklo, walnybės metā užšaukdami kožnas sawo artimui, ir del to derėjimą padarēt po mano akiū tāsē namūse, mano wardu pramintūse.

16. Alle jūs atsimettēt, ir mano wardā darkēt, ir kožnas atjēška atgalōs sawo bėrnā bey sawo sluginē, kurrus buwot wālnus iškliedē, kad jie saw tikray butu; ir dabar jūs per newālę jūs werczet, jums but per bėrnus bey slugines.

17. Todel Pons Diews šittai kalba: jūs manēs ne klausot, užšaukti walnybės-metā kožnas sawo broliui bey sawo artimui. Štay, tay aš, taria Ponas Diewas, jums užšauktū walnybės-metā, ant kārdo, ant mārto, ant bādo, ir ne dāsu jums iškliusiems ney wienoj' karalyštėj' ant žemės rimti.

18. Ir tus žmones, kurrie mano derėjimą pėrjeng, ir žodžius derėjimo, kurri jie po mano akiū dare, ne attesa, tokius padarysu, kaip anā wershukkā, kurri jie i dwi dalī pėrdalijo, ir tārpu jo stuktū pėrėjo;

19. Butent kunigaitščzei Juda, kunigaitščzei Jeruzalės, kamārponai, kunigai ir wišsi žmones žemėj, kurrie wershukko stuktū tārpu pėrėjo.

20. Ir dāsu jās i rankā jū neprietelū, ir tū, kurrie jū dušōs jēško, kad jū lawōnai edesiū pastōtu padangių paukščzams bey žwėrimis ant žemės,

21. Ir Zedekia, karālu Judā, ir jo wyresniūs idāsu i jū neprietelū rankas, ir tū, kurrie jū dušā jēško, bey abazui karālaus Babel, kurrie dabar nū jūsu šallin traukēsi.

22. Kēs, štay, aš jiems paliepsu, taria Ponas Diewas, ir jās wēl parwēssu pas šit miestā, ir kowawos priēš jī, ir pėrgalēs jī, ir ugnimi sudēgis; ir miestus Juda išpūstisū, kad ney wiens tolaus jūse ne gywēs.

35. Pėrsťyrimas.

Apie Keľabità paskusnummą, ir apie žodà nepaskusnummą.

Szittas yra tas žodis, kursai nà Pono Dievo atėjo Jeremiošui, cėse Jojakim, sunaus Josia, karàlaus Juda, ir tare:

2. Kucik i namus Keľabità, ir kalbėk su jais, ir iwešt jūs i Pono Dievo namus, i wieną jų bažnyčią: kamárą, ir dūk jiems wyno gėrti?

3. Tay aš ėmęs Jasanją, suns Jeremiošaus, sunaus Ubazinjo, draugė su jo broleis, ir su wissais jo sunimis, ir wissą Keľabità gimminę;

4. Iwedžau jūs i Pono Dievo namus, i bažnyčią: kamárę waità Unan, sunaus Jegdalsja, Dievo wyro, kurri arty funigaiškęžà bažnyčią: kamáròs yr, wiršui' bažnyčią: kamáròs Maseja, Sallumo sunaus, wartininko.

5. Ir aš pastacžau waitams iš Keľabità gimminės kupkas, wynu pripiltas, ir kaupelus, ir tariau jiems: gėrkit wyno.

6. Alie jie atsakė: mes wyno ne geram. Ašsa musù tėws Jonadab, sunus Keľabo, paliepęs mums ir sakęs: jūs, ir jūsu waitai idant niekadòs ne turrit wyno gėrt,

7. Ir ney jokio butto pasikurt, ney jokios sėklòs sėt, ney wynkalno apšodit ney turrėt; bet turrit sėtroša gywėnt, kol gywi este, kad ilgay patėktumbit žėmėj', kurroj' swėtaujat.

8. Szittaip mes klausom balso sawo tėwo Jonadab, sunaus Keľab, wissame, kà jis mums yr paliepęs, ne gėrdami wyno, kol gywi esme, ney mes, ney musù pácjos, ney sunus, ney dukters.

9. Kėygi buttà ne kėram, kad tāsė gywėntumbim; neygi ne turrim wynkalnà, ney dirwà ney sėklòs;

10. Bet gywėnam sėtroša; ir klausom, ir dārome wislabą, kaip musù tėws Jonadab paliepęs.

11. Alie Keľukad-Aezarui, Babelės karàlui, ussitraukiant i šę žėmę, tarėm mes: eikim, traukimies i Jeruzalę, prisibijodami waito Kal-

deonà bey Syronà; ir šittaip Jeruzalėj' pasilikom.

12. Tay atėjo Pono Dievo žodis Jeremiošui, ir tare:

13. Taip kalba Wiešpats Zebaot, Izraėlo Diews: nueik, ir tarėk wyrams Juda, ir miešizonims Jeruzalėj': argi ne norit gėryn eit, kad mano žodžams klausytumbit? taria Ponas Dievas.

14. Žodžiei Jonadabo, Keľabo sunaus, kurrus jis sawo waitams paliepe, kad jie ne gėrtu wyno, yra pilnawojami; ir jie ne ger wyno itki šei dienai; todėl, kad jie sawo tėwo prisàtimui klauso; alle aš jums ne palāudams kožonis sakydinau, ir tacžau jūs manęs ne klausote.

15. Taipojau aš nepalāudams pas jus funcžau wissus sawo tarnus, prāratas, ir sakydinau: prisiwerškities, kožnas nà negėro sawo pasielgimmo, ir pasigėrikit sawo darbāsė, ir ne sėkit titus diėwus, jiems služdami; tay pasilikit žėmėj', kurrę aš jums ir jūsų tėwams dawęs esmi. Alie jūs ne norėjot sawo ausis prielenkt, ney man klausyti,

16. Norint tacžau waitai Jonadabo, Keľabo sunaus, sawo tėwo prisàtimui, kurri jis jiems paliepe, klausė; alle šie žmones ne klauso manęs.

17. Todėl taip kalba Pons Diews, Diews Zebaot, ir Izraėlo Diews: šitay, aš atėdisu ant Juda, ir ant wissù miešizonù Jeruzalės, wissą tą bėdą, kurrę aš prieš jūs kalbėjęs esmi; todėl, kad aš jiems kalbėžau, ir jie ne nor klausyt; aš šaukiau, ir jie man ne nor atsilėpt.

18. Ir namams Keľabità tare Jeremiošus: taip sakò Pons Diews Zebaot, Izraėlo Diews: todėl, kad jūs sawo tėwo Jonadab prisàtimui klausėt, ir wissus jo prisàtimus pilnawojot, ir wislab darėt, kà jis jums paliepęs;

19. Todėl šittaip kalba Pons Diews Zebaot, Izraėlo Diews: Jonadabs, Keľabo sunus, niekaday ne pristòks, wissadòs wiens jo gimminės po mano aklū stowės.

36. Pērstyrimas.

Jeremiošaus knygās suplēšamos, subēginamos
ir īš naujo surāšomos.

Retwirtame mēte Jojakimo, sunaus
Josia, karālaus Juda, šis šodis atējo
Jeremiošui nā Pono Diewo, ir tare:

2. Imt saw knygas, ir irāšyt ī
jes wissas kalbas, kures aš taw
kalbējes esmi apie Izrael, apie Ju-
da, ir wissus swieto žmones, īš to
cēšo, kaip taw kalbējes esmi, butent
nā cēšo Josia, īfti šei dienai;

3. Bau rassi namai Juda girdēda-
mi wissā tā hēda, kurē aš jiems
kettinu padaryt, ne apšimtu prisi-
werst, košnas nā sawo piktōjo pa-
sielgimmo; kad jiems jū nusiengim-
mā ir griekus atlēist galēzau.

4. Tay Jeremiošus pawadinno Ba-
rukā, kērjo suny; tas Baruks irāše
ī knygas īš burnōs Jeremiošaus
wissus kalbējumus Pono Diewo, kur-
rus jis jam buwo kalbējes.

5. Ir Jeremiošus paliepe Baru-
kui, ir tare: aš aplāts esmi, kad ne
gallu eit ī Pono Diewo namus.

6. Alle tu ieit ī jās, paškaityt tas
knygas, ī kures tu Pono Diewo
kalbējumus īš mano burnōs parašei,
po žmonū atimis namūse Pono Die-
wo, pāstniko dienot, ī turri jes ir
skaityti po ausū wisso Juda, kurrie
īš sawo miestū šēn ateina;

7. Bau rassi jie besimeždami po
atiū Pono Diewo ne norētū pasijē-
mint, ir prisiwerstu, košnas nā sawo
piktōjo pasielgimmo; nēs kerkstas ir
narsas diddis yr, kurri Ponas Die-
was priekš šus žmones kalbējes yr.

8. Ir Baruks, kērjo sunus, wissab
dāre, tā jam prāraks Jeremiošus
buwo paliepes, kad Pono Diewo kal-
bējumus īš tū knygu skaitytu Pono
Diewo namūse.

9. Alle nusidawe penktame mēte
Jojakimo, sunaus Josia, karālaus
Juda, dewintame mēnesī, kad pāst-
nikā apsaļe po atiū Pono Diewo,
wissiems žmonēms Jeruzalē, ir wis-
siems žmonēms, īš miestū Juda ī
Jeruzalē ateinantiems.

10. Ir Baruks skaitē īš knygu Je-
remiošaus kalbējmā, namūse Po-
no Diewo, bažnyčā-kamāroj Gema-

jo, sunaus Sapano, rašytojo, wir-
šutinnoj' prybutti, ties naujais war-
tais prie Pono Diewo namā, wissiems
žmonēms begirdint.

11. Taygi kaip Mikaja, Gema-
rio sunus, Sapano sunaus, wissā kalbē-
jmā Pono Diewo buwo girdējes īš
tū knygu,

12. Kūējo jis žemyn ī karālaus na-
mus, ī rašytojo kamārā, ir štay, lē-
nay bejēdi wissi wyresnieji, Elisama,
rašytojis, Delaja, sunus Semaja,
Elnatān, sunus Akbor, Gema-
ria, sunus Sapan, ir Zedekia, sunus Unan-
ja, su wissais wyresniešis.

13. Ir Mikaja praneše jiems wis-
sā tā kalbējmā, kurri jis buwo gir-
dējes, Barukui skaitant īš knygu po
ausimis žmonū.

14. Tay wissi wyresnieji sunte Ju-
di, suny Natanja, sunaus Selemja,
sunaus Rusi, pas Barukā, ir sak-
dino jam: imt su sawim tas kny-
gas, īš kurrū tu po ausimis žmonū
skaitēi, ir eit šēn. Ir Baruks, su-
nus kērja, emēs su sawim tas kny-
gas, atējo pas jās.

15. Ir jie tare jam: sēstis ir skai-
tyt, kad mes girdētumbim. Ir Ba-
ruchs skaitē jiems po jū ausimis.

16. Ir kaip jie wissus tus kalbēji-
mus girdējo, nussistebbējo, prich wiens
wienā; ir tare Barukui: mes wissus
tus kalbējumus karālui pranešsim.

17. Ir klāuse Barukā: sakyt mums,
kaip tu wissus tus kalbējumus īš
jo burnōs parašēi?

18. Baruks jiems tare: jis pašāle
man wissā šittā kalbējmā īš sawo
burnōs; ir aš jās su tinta irāšiau
ī knygas.

19. Tay wyresnieji tare Barukui:
eit tēnay, ir pasislēpt su Jeremiošum',
kad nieks ne žinnotu, kur juddu esta.

20. Alle jādū iējo pas karālu ī pry-
butti; ir tas knygas palaikydino
kamāroj' Elisama, rašytojo; ir ap-
sāle karālui wissus tus kalbējumus.

21. Tay sunte karālus Judi, tū
knygu atnešti; tas jes emē īš kamā-
rōs Elisamo, rašytojo. Ir Judi pa-
skaitē karālui ir wissiems wyresniem-
siems prie karālaus stowintiems.

22. Ir karālus sēdējo žiemōs na-
mūse, dewintame mēnesī, prie kāmīno.

23. Alie kaip Judi tris arba ket-
turus laiškus buvo perskaitę, su-
pjaušę jis tas peilelu raštininkui, ir
imette į ugnį, kamine esanti, itki
knygos abelnų ugnij' sudegė.

24. Ir neį viens ne nusigando, neį
sawo rubus ne įplėšė, neį karalus
neį jo tarnai, kurrie taczau wišsus
tus kalbėjimus buvo girdeję.

25. Taczau Elnatān, Delaja bey
Semarja praše karalų, kad tas kny-
gas ne sudėgintų; alle jis ne klausė jų.

26. Priegtam dar karalus paliepe
Jerameel, sunui Ameleko, bey Se-
raja, sunui Ašriel, bey Selemja, su-
nui Abdeel, kad Baruką rašytoji
bey Jeremiošų praraką, nutwertu.
Alie Pons Dievs jūdų buvo pa-
slėpęs.

27. Tay atėjo Pono Dievo žodis
Jeremiošui, karalui sudėginus tas
knygas, bey tą kalbėjimą, kurri Ba-
rukš buvo rašęs iš Jeremiošaus
burnos, ir tare:

28. Imtis wēl saw kittas knygas,
ir irakšy wissus pirmutinnus kal-
bėjimus, kurrie pirmosa knygos bu-
wo, kures Jojakim, karalus Juda,
sudėgino;

29. Ir sakys apie Jojakim, karalų
Juda: taip taria Pons Dievs:
tu šes knygas sudėginai, ir sakei:
kam tu į jes rašei, karalų iš Ba-
bel ateisenti ir šę žemę sugaišisenti,
ir padarysenti, kad neį žmonų neį
galwijų toje daugiaus ne bus?

30. Todėl kalba Pons Dievs apie
Jojakimą, karalų Juda: neį viens
jo waikū ne sedės ant karal. kreslo
Dowido, ir jo lawons gullės pame-
stas dienoje karštij', ir naktije šaltij'.

31. Ir aš ji ir jo waikus, ir jo
služauininkus atlankysu, dėl jų nusi-
žengimmo; ir aš ant jų ir ant mieš-
czonų Jeruzalės, ir ant Judoj' esan-
czųjų, užeisū wissą tą bedą, kurę
aš jiems kalbėjęs esmi, ir jie taczau
ne klausė.

32. Tay žmės Jeremiošus kittas
knygas, dawė jes Barukui, sunui
Aerja, raštininkui; tas į jes irakšė,
iš burnos Jeremiošaus, wišsus tus
kalbėjimus, annosa knygos stowin-
czus, kures Jojakim, karalus Juda,
ugnimi buvo sudėgidinęs; ir prie tų

dar toly daugiaus pridėta buvo kal-
bėjimų, ne kaip anū buvo.

37. Pėrskyrimas.

Jeremiošus sumuštās ir aplaltās.

Ir Zedekia, sunus Jósia, karalumi pa-
stojo į wietą Jekanja, sunaus Joja-
kim; nės Nebukad-Nezar, karalus Ba-
bel, ji per karalų istate žemėje Juda.

2. Alie jis bey jo služauininkai, ir
žmones toj' žemėj', ne klausė Pono
Dievo žodžiams, kures per prara-
ką Jeremiošų kalbėjo.

3. Taczau sunte karalus Zedekia
Jukalą, sunų Selemja, bey Zepan-
ją, sunų Maseja, kunigą, pas pra-
raką Jeremiošų, ir sakydino jam:
melskis Wiešpati, musū Poną Die-
wą, uį mus.

4. Nės Jeremiošus šū cėsu tarp
žmonų šėn ir tēn waiškėjo, ir
nieks ji į temnyčią ne idėjo.

5. Priegtam Paraono abajas iš
Egypso buvo išėjęs, ir Kaldėonai,
kurrie buvo apstoję Jeruzalę, kaip
tą garšą išgirdę, buvo šalim atsi-
traukę nū Jeruzalės.

6. Ir Pono Dievo žodis atėjo
praraktui Jeremiošui, ir tare:

7. Taip kalba Wiešpats, Izraelo
Dievs: taip sakysit karalui Juda,
kursai jus manėpi sunte, manę klau-
sti: štay, Paraono abajas, kursai
jums ant pagalbės išsitraukę, wēl
trauksis namū į Egypčą;

8. Ir Kaldėonai atgryš, ir pries
ši miestą kowos, ir ji iweiks, ir ug-
nimi sudėgis.

9. Todėl Pons Dievs šittai kal-
ba: ne prigaukit sawo dušias, misli-
dami: Kaldėonai trauksis šalim nū
mušū; jie ne trauksis šalim.

10. Ir norint jūs pamuštumbit
wissą Kaldėonų waiką, pries jus ka-
raujancų, ir kelli jų ušsilietu izeisti:
tay jie taczau kožnas sawo šėtroj'
keltus, ir ši miestą ugnimi sudėgitu.

11. Taygi waikui Kaldėonų nū
Jeruzalės atstojus, dėl waikso Pa-
raono,

12. Išėjo Jeremiošus iš Jeruza-
lės, ir norėjo eit į žemę Benjamin,
laukū sawą tą dalyti žmonėsa.

13. Ir jam atėjus po wartais
Benjamin, tēn buvo wiens statyts

per wartininką, wardu Jeria, sunus Selemja, sunaus Unanja, šittas nu-
twėres praraką Jeremiošų, tare: tu
begsi pas Kaldėonus.

14. Jeremiošus tare: tai ne tiesa,
aš ne bėgsu pas Kaldėonus. Ule
Jeria jo ne norėjo klausyt, bet su-
gawęs Jeremiošų, nuvedė jį prie
wyresnuių.

15. Jį wyresnieji papyko ant Je-
remiošaus, ir mušdino jį, ir imette
jį i temnyčią, namūse Jonatan, rāš-
tininko; tą patį jie stātė per temny-
čios užeizdą.

16. Šyittaip Jeremiošus iėjo i dū-
bę ir temnyčią, ir tēn daug dienų
pasiliko.

17. Jį Zedekia, Karālus, nusuntęs,
jį pargabėdino, ir klause jį pa-
slaptomis sawo namūse, tarydams:
bau ne yra toks žodis nū Pono
Dievo? Jeremiošus tare: yra, nės
tu padūts busi i rankas Karālaus
Babel.

18. Jį Jeremiošus tare Karālui
Zedekia: kūm' aš susigriebėjau prieš
tawę, prieš taw šluojanczūsus, bey
prieš šittus žmones, kad jie manę i
temnyčią imette?

19. Kame dabar jusū prarakai,
kurrie jums prarakaūdawo, ir tare:
Babelės Karālus ne ateis ant jusū,
ney ant šios žemės?

20. Jį dabar, mano wiešpatie Ka-
rālau, išklausyt manę, ir te dera ma-
no malda po tawo akiū, ir ne nuga-
bėdit manę wel i namus Jonatano,
raštininko, kad ne mirczau tēnay.

21. Tay paliepe Karālus Zedekia,
kad Jeremiošus palaikytis butu pry-
butiij' temnyčios, ir dūdino jam ant
dienos kėpalėli dūnōs, iš kėpėjū-uly-
čios, ilki wissay dūnai miestē pasi-
baigus. Šyittaip Jeremiošus pasi-
liko prybutiij' temnyčios.

38. Pėskyrimas.

Jeremiošus i dūbę imetas ir iš tōs ištrāuktas.
Ule girdėjo Sapatja, sunus Matan,
bey Gedalsja, sunus Passur, ir Jufal,
sunus Selemja, ir Passur, sunus
Malkja, tą kalbą, kurrē Jeremio-
šus wissiemis žmonėms kalbėjo, ta-
rydams:

2. Taip kalba Ponas Diewas: kas

šimme miestē pasiliekt, tas turrės
kārdu, badu ir maru numirt; alle
kas išeis laukan pas Kaldėonus,
tas gyws išliks, ir sawo dušią ney
plėštie išplėšią palaitys.

3. Nesa šyittaip kalba Ponas Die-
was: šittas miestas padūts bus aba-
žui Karālaus Babel, ir jis iweiks jį.

4. Tay tare wyresnieji Karālui: dūl
ben nužuddyt šittą wyrą; nės tokiu
budu jis daro wissay drėbanczus žal-
nėrus, dar likusius šimme miestē,
šyittaip ir wissus žmones, kadangi
jiems tolius žodžius sako. Nės tas
wyrš ne jėško to, kas palāžui šū
žmonū, bet kas bėdai dera.

5. Karālus Zedekia tare: štay, jis
jusū rankosa; nės Karālus nieko ne
gal prieš jus.

6. Tay jie žmę Jeremiošų, imette
jį i dūbę Malkjo, Ameleko sunaus,
kurri artų prybučio temnyčios bu-
wo, ir nulėido jį žemyn wirwėmis
i tą dūbę, kurroj' ne buvo wandens,
bet purwai. Jį Jeremiošus nu-
grimzdo i tą purwyną.

7. Ule kaip Ebed Melek, Murri-
nas, kamār-pons Karālaus namūse,
išgirdo, Jeremiošų i dūbę imetą;
ir pacjam Karālui sėdint wartūse
Benjamin:

8. Tay Ebed-Meleks išėjęs iš Ka-
rālaus namū, kalbėjo su Karālumi,
ir tare:

9. Mano wiešpatie Karālau, tie
wyrai ne gėray daro su praraku
Jeremiošum', kad jį i dūbę imette,
kur badu mirti tur; nės jau nier
dūnōs miestē.

10. Tay paliepe Karālus Ebed-
Melekui, Murrinui, ir tare: imk
drauge su sawim trisdėšimts wy-
rū iš šittū, ir ištrāuk praraką Je-
remiošų iš dūbės, pirm ne kaip jis
numirtu.

11. Jį Ebed-Meleks žmęs tus wy-
rus su sawim iėjo i Karālaus namus
po stārč-kamāre, ir iš cę žmęs su-
plėšitū ir pardėwētū senū stārū,
ir wirwe tus nulėidino žemyn pas
Jeremiošų i dūbę.

12. Jį Ebed-Meleks, Murinas, ta-
re Jeremiošui: pasidėl šittas suplė-
šitas ir pardėwėtas senas staras

po savo pąsąsejis aplink wirwę. Ir Jeremiošus padare taip.

13. Ir jie ištraukė Jeremiošų iš tės dūbės su wirvėmis. Ir ėjo taip Jeremiošus pasilikto prybutij' temnyčios.

14. Ir karalus Zedekia nusutęs, pargabėdino pas savę praraktą Jeremiošų, po treczųjū ieinamųjų wartū prie Pono Dievo namū. Ir karalus tare Jeremiošui: aš tawę kō klauš, ben ne šlep man nieko.

15. Jeremiošus tare Zedekiui: jey aš taw kō sakau, tay tu taczau manę nušuddai; ir jey aš taw kōki rodą dūmi, tay tu man ne klaušai.

16. Tay prisėkė karalus Zedekia Jeremiošui paslaptomis, ir tare: kaip tikray Ponas Dievas gyws, kursai mums šę dušėlę padaręs, aš tawę ne juddydisu, ney tiems vyrams i jų rankas dūsu, kurrie tawo dušdōs jėškō.

17. Ir Jeremiošus tare Zedekini: taip kalba Ponas Dievas, Dievs Zebaot, Izraelo Dievas: jey tu išeisi pas wyresnāsus karālaus Babel, tay tu gyws išliksi, ir šis miestas ne bus sudėgints; bet tu ir tawo gimminē gywi išliksi.

18. Alle jey tu ne išeisi pas wyresnāsus karālaus Babel, tay šis miestas Kaldėonams i jų rankas padūdams, ir jie ji ugnimi sudėgis, ir ney tu iš jų rankū ne ištrūksi.

19. Karalus Zedekia tare Jeremiošui: alle bijaus, kad tiems Žydams, kurrie Kaldėonams pristojo, buczau padūtas, kad manę išjūktu.

20. Jeremiošus tare: ne padūš tawę. Ben klaušyk balsui Pono Dievo, kurri aš taw sakau; tay taw gėray bus, ir tu gyws išliksi.

21. Alle jey tu ne išeisi, tay šittas yra tas žodis, kurri man Ponas Dievas parodęs:

22. Štay, wissos moters, kurios dar te b'ier namūšė karālaus Juda, turrēs laukan išeit pas wyresnāsus karālaus Babel. Šzittos tadda sakys: aš! tawo palinksmintojei tawę perkalbėjo ir išwadzojo, ir i purwyną iwėdde, ir dabar tawę prastojo.

23. Šzittai patadda wissos tawo pączos ir kudikei turrēs išeit pas

Kaldėonus, ir tu pats iš jų rankū ne ištrūksi; bet tu busi Babelo karālaus sugautas, ir šis miestas ugnimi bus sudėgintas.

24. Ir Zedekia tare Jeremiošui: dabokis, kad nieks ne ištirtu šittus žodius, tay tu gyws išliksi.

25. Ir norint wyresnieji ištirtu, manę su tawim kalbėjusi, ir tawęsp atėję sakytu: sakyk, kō tu su karalumi kalbėjai, ne uštylėk tai mums, tay taw galą ne darysim; ir kō karalus su tawim kalbėjot.

26. Tay sakyk: aš karalū prašau, kad ne nuwezditu manę wēl i namus Jonatan; aš tēnay turrėczau mirt.

27. Tay atėję wissi wyresnieji pas Jeremiošų, klause ji, ir jis jiems sake, kaip jam karalus buwo paliepęs. Tay jie jam pašajū dawe; nieko ne galėdami iš jo ištirt.

28. Ir Jeremiošus pasilikto prybutij' temnyčios ikti tai dienai, kaip Jeruzale buwo iweikta.

39. Pėrskyrimas.

Jeruzale iweikta; Zedekia sugaunamas; Jeremiošus beį Edeb Releš ižlaitomi.

Ir nusidawe, kad Jeruzale buwo iweikta. Ašėa dewintame mēte * Zedekio, karālaus Juda, dēšimtame mēnesij', atėjo Nebukad Nezar, Babelo karalus, ir wissas jo abąžas prie Jeruzalės, ir apgulle ję.

* 2 Karol. 25, 1.

2. Ir wienoliktame mēte Zedekio, dewintoj' dienoj' ketwirtojo mēnesio isigānta buwo i miestą,

3. Ir iėjo wissi wyresnieji Babelo karālaus, ir sustojo po widdutinėis wartais; butent: Nergalsar Ezer, Sangar Nebo, Sarsėkim, wyraūšas kamārponis, Nergalsar Ezer, wyraūšas užweizdas ant dvaro, ir wissi kitti wyresnieji karālaus Babel.

4. Ir kaip Zedekia, karalus Juda, su savo žalnėreis jūš pamate, išbėgo jie nakče iš miesto, arty karālaus sodo, wartais tarp dwejų murū, ir lauku traukėsi šallin.

5. Alle Kaldėonai abąžas jās wijo, ir sugāwo Zedekią ant lauko, arty Jeriko, ir ji sugāwę, atwėde ji pas Nebukad Nezar, karalū Babel, i

Riblatą, kurri žemėj' ūmat gul; tas
prowōs galą jam padare.

6. Ir karālus Babel dawe Zede-
tia waitus nujudydint po jo akiū
Riblate; ir nušawinno wišsus kuni-
gaitškus Juda.

7. Ule Zedešui jis išbadidino
akis, ir ji lencugais surišdino, kad
ji i Babeli nusiwestu.

8. Ir Kaldēonai sudėgino ir karā-
laus namus, ir miešezonū buttus;
ir pargrowe murus Jeruzalės.

9. Ule kas dar žmonū mieste bu-
wo, ir kas daugiaus prie jų buwo
nuėj, šittus Rebusar Udan, wyres-
nysis ant sargū, wišsus podraugey i
kalėjimą Babel išwede.

10. Ule prastūją žmonū, nieko ne
turrincųjū, tū čes' Rebusar Udanis
wyresnysis ant sargū, palikto kallis
žemėje Juda, ir padawe jiems wyn-
talnū bey kėmelū.

11. Ule Rebusad Aazar, Babelo
karālus, buwo paliepes Rebusar
Udanui wyresnamjam ant sargū,
apie Jeremiošų, ir sakęs:

12. Imt ji, ir pridabot ji, ir ne
daryt jam nieko pikto; bet kaip jis
iš tawės nor, taip su jam daryt.

13. Tay nusunte Rebusar Udan,
wyresnysis ant sargū, bey Rebu Sas-
ban, Amar-ponū wyrausasis, Aergal-
sar Ezer, wyresnysis ant dvaro, ir
wišsi wyresnieji karālaus Babel;

14. Ir atwedino Jeremiošų iš
temnyčjōs prybucio, ir padawe ji
Gedaljui, sunui Ušam, sunaus Sa-
pan, kad ji išwestu i sawo namus,
ir pas žmones pasiliktu.

15. Buwo ir atėjės Pono Diewo
žodis Jeremiošui, jam dar prybutti
temnyčjōs b'efant; ir taręs:

16. Nueit, ir sakyt Ebed Melekui,
Murrinui: taip kalba Ponas Die-
was Sebaot, Izraelo Diewas: štay,
aš išpildisū sawo žodžus ant šitto
miesto ant bėdōs, ir ne ant gėro, ir
tu tai regėsi šittame cėse.

17. Bet tawę aš išgėlbesū šitta-
me cėse, taria Ponas Diewas, ir
tu ne tēšsi tiems žmonėms, kurrū
bihaifi.

18. Aš aš tawę ney traukte iš-
traukšu, kad ne prapultambei kār-
du, bet sawo dušią ney išplėšią

koki dāiktą išlaidysi; todėl, kad tu
manim nusistatėjėi, taria Ponas
Diewas.

40. Pėrsstyrimas.

Jeremiošus pasiliakt pas Gedalją, žemėje.

Tai yra tas žodis, kursai nū Pono
Diewo atėjo Jeremiošui, kaip ji Re-
busar Udan wyresnysis, atwānijo
Kamoj'; nės ir jis buwo lencugais
surikstas, su wišsais tais, kurrie Je-
ruzalėj' bey Judoj' nutwertti buwo,
kad i Babelę išwesti butu.

2. Taygi kaip wyresnysis Jere-
miošų pas sawę buwo atwedings,
tare jis jam: Ponas Diewas, tawo
Diewas, šittą bėdą ant šittōs wic-
tōs kalbėjės yr.

3. Jrgi tai ateidino, ir padare,
kaip jis kalbėjės; nėsą jūs susigrieši-
jot prieš Poną Dievą, ir jo balso
ne klausėt; todėl tai jums nusistiko.

4. Ir štay dabar, aš tawę šen
dien išwānijau iš tū lencugū, kur-
romis tawo rankos buwo surikstos.
Jey taw patinka su manim i Babelę
nueit, tay eikš, aš tawę aprūpīsu; alle
jey taw ne patinka su manim i Ba-
belę eit, tay testow. Štay, wišsa žė-
me taw po akiū; kur taw gėray ro-
dos ir taw patinka, tēnay nueit.

5. Aš paliepinmas potam ne bus
atimtas. Todėl wale taw atgryšt
pas Gedalją, sunų Ušam, sunaus
Sapan, kurri karālus Babel šitęs
ant miestū Juda, ir prie jo tarp
žmonū pasiliakt; arba eit, kur taw pa-
tinka. Ir tas wyresnysis dawe jam
cėringės ir dowanū, ir palėido ji.

6. Šjittaip Jeremiošus atėjės pas
Gedalją, sunų Ušam, i Ušpą, pa-
silikto pas ji tarp žmonū, kurrie dar
žemėj' buwo ušilikę.

7. Ir kaip anie žalnėrū wyres-
nieji, kurrie ant lauko laikėsi, su sa-
wo žmonėmis, ištyre, karāly Babelo
Gedalją, sunų Ušam, per wyresni
ant žemės istāczusi ir ant wyrū bey
moterū, waitāiczū ir prastūją žemėj',
kurrie ne buwo i Babel išwesti;

8. Atėjo jie pas Gedalją i Ušpą,
butent Ismael, sunus Aetanja, Joa-
nan bey Jonatan, sunus Kārēo, bey
Seroja, sunus Tanumet, bey sanus

Epai iš Aetopat, bey Jesanja, sunus Naakati, su ją vyras.

9. Ir Gedalja, Aikamo sunus, sunaus Sapan, prisėke jiems ir ją vyrams, ir tare: nesibijokit, kad Kaldėonams padūti turrit but, pasilikkit toj žemėj ir šluokit karalui Babel; tay jums gėray bus.

10. Štayı, aš šiše gyvenu Mizpoj, Kaldėonams šluojidams musip ateinantiems; todėlgi, suvallykit wyng bey pygas, bey alleju, ir supilkit i sawo rykus, ir gywėnkite sawo mieščiuse, kurrus jūs gawot.

11. Ir wissi žydai, kurrie žemėj Moab, bey waikū Ammon bey Edome, ir wissosa žemėsa buwo, išgirdę, kad karalus Babel palikdines kėllis žydu žemėje, ir ant jų statęs Gedalja, sunų Aikam, sunaus Sapan,

12. Wissi atgrįžo iš wissū kampū, katrul jie buwo išwaryti, i žemę Judą pas Gedalją i Mizpą; ir suwile labay daug wyno, ir wāsarōs waikū.

13. Alie Joanan, sunus Karėo, su wissais žalnėrū wyresnėseis, kurrie ant laušo buwo pasilaitę, atėjo pas Gedalją i Mizpą,

14. Ir tare jam: bau ir šinnai, kad Baalim, karalus waikū Ammon, suntes Ismaėli, sunų Aetanja, kad jis tawę nušawintu? Alie tai jiems Gedalja, sunus Aikam, ne norėjo wierit.

15. Tay Joanan, sunus Karėo, Gedalui tylomis tare Mizpoj: eisu ben, ir Ismael, sunų Aetanja, užmušu, kad nieks ne ištirs. Kam jis tawę nušawintu, kad wissi žydai, kurrie pas tawę yra susirinkę, išsišklaidytu, ir iš Juda dar išliktieje prapultu.

16. Alie Gedalja, sunus Aikam, tare Joananui, sunui Karėo: idant ne daryt to; tai ne tiesa, ką apie Ismaėli sakai.

41. Pėrštėrimas.

Ismael užmuša Gedalją, ir todėl nū Joanano pėrštėntėjamas.

Alie sėkmame mėnesij atėjo Ismaėls, Aetanjō sunus, Aikamo sunaus, iš karališkōs gimminės, drauge su karalaus wyrāuseis, ir dėšimtis wyrū su jām, pas Gedalją, sunų A-

kam, i Mizpą, ir wālgė tēnay Mizpoje podraugėy.

2. Ir Ismaėls, Aetanjō sunus, kėlesi drauge su tais dėšimteis wyrāis, prie jo ešancėis, ir kardū nušawinno Gedalją, sunų Aikam, sunaus Sapan, todėl, kad ji karalus Babel per žemės waldoną buwo statęs;

3. Priegtam ir wissus žyduš, kurrie pas Gedalją buwo Mizpoj, ir Kaldėonus, kurrus jie tēnay rādo, ir wissus žalnėrus užmušė Ismaėls.

4. Untrą dieną, kaip Gedalja buwo nušawints, ir dar niekam ne žinnant,

5. Atėjo aštānis dėšimtis wyrū iš Sikem, iš Silo, ir iš Samariės, ir barzdas buwo nusiskutę, ir sawo rubus sudrāsę, ir susirėję, ir atšinėšė walgė-apierū bey kodylo, tai nu gabėnt i Pono Diwio namus.

6. Ir Ismaėls, sunus Aetanjō, išėjęs laukan iš Mizpės, jiems priekais, ir be eidams werkė. Ir jam prie jų priėjęs, tare jiems: eikit šen pas Gedalją, sunų Aikam.

7. Alie i miesto widduri iėjus, nušawinno jās Ismaėls, sunus Aetanjō, bey wyrus, kurrie su jām buwo, artų šullinio.

8. Alie buwo dėšimtis wyrū įšė, kurrie Ismaėlui tare: ben ne nušawint mus, mes turrim starbū dirwoje paslėptū, kwėczū, mėjū, allicjaus bey mēdaus. Štitaip jis palowe, ir jās ne žawinno su kittais.

9. Ir tas šullinys, i kurri Ismaėls negywāsus lawonus imette, kurrus buwo užmušęs su Gedalja, tai tas, kurri karalus Ussa itaisydino, priėš Baėlą, karalų Izrael; šittą prīpilde Ismael, sunus Aetanja, tais užmušitaisėis.

10. Ir tas liktusū žmonū buwo Mizpoj, ir karalaus dukteres išwede sugautas Ismaėls, sunus Aetanja, šallin, drauge su wissais liktusėis žmonėmis Mizpoj, ant kurrū Nebušar-Adan wyresnysis, buwo statęs Gedalją, Aikamo sunų, ir trāutės, norėdams pėreit pas waitus Ammon.

11. Alie kaip Joanan, Karėo sunus, ištyrė, ir wissi ant abaso wyrėsnieji, prie jo ešajie, wissą tą nēla-

bumą, ką Išmaels, Aetano sunus, buwo padaręs:

12. Ėme jie su sawim wissus wyrus, ir nusitraukė prieš Išmaeli, Aetano sunų, karant; ir užtropijo ji prie didžią wandenų arty Gibeon.

13. Jė kaip wišsi žmones, prie Išmaelo eskije, pamatė Joanan, sunų Karėo, ir wissus abazo wyresnūsus prie jo eskanczus, prasidžugo.

14. Jė wišsi žmones, kurrus Išmaels iš Mizpa buwo išwėdęs, sugryždami nugryžo pas Joanan, Karėo sunų.

15. Alė Išmaels, sunus Aetano, ištruko Joananui su aštūneis vyras; ir nuėjo pas waitus Ammon.

16. Jė Joanan, Karėo sunus, drauge su wišsais abazo wyresneis priede eskanczeis, ėme wissus liktus žmones (kurrus jie atgrazinę buwo nū Išmaelo, Aetano sunaus,) iš Mizpa su sawim; kadangi Gedalja, Aikamo sunus, užmuštas buwo, butent, žalnerus, moteres ir waitačius, ir kamáponus, kurrus jie iš Gibeon buwo parsiwėdę;

17. Jė traukėsi šallin, ir iėjė gaspada imt pas Rimam, kurlai arty Betlėem gywėno, ir norėjo i Egiptą trauktis, nū Kaldėonū.

18. Kės jie bijojos ją; kadangi Išmaels, Aetano sunus, Gedalja, Aikamo suns, buwo užmušęs, kurri karalus Babel ant tės žemės buwo stąts.

42. Pėrstyrimas.

Jeremiošus nor pėrtalbet žydus, kad ne trauktus i Egiptą.

Tay susiejo wišsi abazo wyresnieji, Joanan, Karėo sunus, Jesanja, sunus Osaja, drauge su wišsais žmonėmis, abieji ir mašieji ir diddieji,

2. Jė tare prarakui Jeremiošui: ben dūl musū maldą po tawo akiū gillot, ir melstis už mus Pona Dievą, sawo Dievą, už wissus šus liktusius, (nėsa žėlė Dieve! maž musū išlikto iš daugybės, kaip tu pats mus mattai sawo atimis)

3. Kad mums Pons Diews, tawo Diews, praneštu, katrul mums eit ir kó mums weikt;

4. Jė praraks Jeremiošus tare

jiems: gėray, aš paklaufsų; ir štay, Pona Dievą, jūš Dievą, prašų, kaip jūs sakėt; ir wišlabą, ką jums Pons Diews atsakys, tai aš jums pranešu, ir nieko jums ne užtylešu.

5. Jė jie tare Jeremiošui: Pone Dieve, but tikras ir teisus luddinink tarp musū, jėy mes ne darysim wišlabą, ką per tawę Ponas Dievas, tawo Dievas, mums palieps.

6. Ar tai butu gėro ar pikto, tay mes klaufsįm balsui Pono Dievo, sawo Dievo, pas kurri mes tawę sunčame, kad mums gėray butu, klausant mums balsui Pono Dievo, musū Dievo.

7. Jė po dešimt dienū atėjo Jeremiošui Pono Dievo žodis.

8. Tay jis pawadinęs Joaną, Karėo sunų, ir wissus abazo wyresnūsus, prie jo eskanczus, ir wissus žmones, taip mažūsus, kaip ir didžiusus,

9. Tare jiems: taip kalba Ponas Dievas, Izraelo Dievas, pas kurri jūs manę suntėt, kad aš jūš maldą jam pranešėu:

10. Jėy jūs šoj žemėj pasiliksit, tay aš jus budawosų, ir ne suardysų; aš jus sodisų, ir ne išrausų; nės aš jau gailėjaus to pikto, ką jums daręs esmi.

11. Nesibijokit jūs Babelo karalus, kurri jūs bijoties, taria Ponas Dievas; nesibijokit jūs jo; nės aš jusų busų, jums pagėlbėt, ir iš jo rants išwálnit.

12. Aš jums mieląširdystę darysų, ir susimilsų ant jūš, ir i sawąjė žemę jus parwessų.

13. Alė jėy sakysit: mes ne norim toj žemėj pasilikti, wišsiklay ne klausydami balsui Pono Dievo, sawo Dievo;

14. Bet sakysite: né, mes trauksimės i Egipto-žemę, kad ne regėtumbim karo, ney trubos skambėjimo ne girdėtumbim, ney ne turrētumbim bado kėsti dūnės pristokdami, ténay mes pasiliksim;

15. Taygi, girdėsit Pono Dievo žodi, jūs liktieji iš Juda: taip kalba Pons Diews Šebaot, Diews Izrael: jėy jūs sawo atis kreipsit i

Ėgypto : žemę trauktis, norėdami tenjau pasilikti:

16. Tay jus kãrdas, kurrio jũs bijoties, Ėgypto : žemėj' tropis; ir bãdas, kurrio baidoties, nepalãudams jus sekĩnės Ėgypte, ir tenay mirsit.

17. Ašla, ar jie sie ar tie butu, kurrie sawo akis kreipia i Ėgyptã trauktis, tenay pasilikti, tie prapuls kãrdũ, badũ bey maru; ir ney wiens ne iškĩs, ney iškĩs iškĩ to pĩsto, kã aš ant jũ ušwesiũ.

18. Ašs taip kalba Pons Diews Sebaot, Izraelo Diews: lyg kaip mano kerpĩtas ir diddis pykĩms ẽjo ant Jeruzalėj' gywėnancujũ, taip ir ant jũsũ eis, jėy i Ėgyptã trauktis; kad praeikĩmmu, dywu, pasi- baziĩmmu ir apjũku pastosit, ir siĩds wiotĩs daugiaus ne regesiĩ.

19. Jums kalba tas Pono Diewo žodis, jũs likusieji iškĩ Juda, idant ne trauktumbities i Ėgyptã. Togi- del žinokit, manę sien dien jus pa- graudėnanti.

20. Kittaip jũs sawo dušias ne aprupisĩt. Ašla jũs manę suntėte pas Ponã Diewã, sawo Diewã, ir sakėte: melisĩs Pono Diewo, musũ Diewo, uš mus; ir wĩstagi, kã Pons Diews, musũ Diews, sakys, tai mums pranešĩt, tai mes taip darysim.

21. Tai aš jums sien dien pra- nešau, alle jũs ne norit klausyt balsui Pono Diewo, sawo Diewo, ney wĩssam tam, kã jis jums per manę paliepe.

22. Taygi dabar žinokit, kad kãr- du, badũ, bey maru prapult tur- rėsit, toj' wietoj' kãtrul trauktis ket- tinnat, tẽn gywėnti.

43. Pėrskyrimas.

Žybai traukties i Ėgyptã.

Jeremiošui iškãlbėjus wĩssus žodziũs Pono Diewo, jũ Diewo, wĩssiems žmonėms, kaip tai Wĩsĩpats, jũ Pons Diews, jiems wĩssus sĩttus žodziũs per jĩ aplakyt buwo liepės;

2. Tare Ašarja, sunus Osaja, bey Joanan, Kãrẽo sunus, ir wĩssi wy- rai sawwãlnĩnkai Jeremiošui: tu melloji; Wĩsĩpats, musũ Diews, tawę pas mus ne sunte ney sake: jũs ne

turrit i Ėgyptã trauktis, tẽn gywėnti:

3. Bet Baruks, Ašerjo sunus, tai taw iškãlb, prieš mus; kad mes Kãldėonams padĩti butumbim, kad jie mus nušawintu, ir i Babeli išk- westu.

4. Szittaip Joanan, Kãrẽo su- nus, ne klause balsui Pono Diewo, ir wĩssi abãžo wyresnieji, su wĩssais žmonėms; kad butu žemėje Juda pasiliktę;

5. Bet Joanan, Kãrẽo sunus, ir wĩssi abãžo wyresnieji, ẽme su sa- wim wĩssus likusius iškĩ Juda, kurrie iškĩ wĩssũ swieto žmonũ, kãtrul pabėgẽ buwo, ir atgryžę, kad žemėje Juda gywėntu,

6. Butent wyrus, moteres ir kudi- kius, prieĩtam kãrãlaus dukteres, ir wĩssas dušias, kurras Aebusar Udan, abãžo wyresnysis, prie Gedãljo, su- naus Aĩtam, sunaus Sapan, buwo paliktę; ir prãrafã Jeremiošũ, bey Barukã, Ašerjo sunũ.

7. Ir trauktėsi i Ėgypto-žemę, nẽ- sa ne norėjo klausyt balsui Pono Diewo; ir atėjo i Takpanes.

8. Ir Pono Diewo žodis atėjo Jeremiošui Takpanėse, ir tare:

9. Imĩ didžũ akmenũ, ir apžar- styt jũs plytũ-pėczuje, kursai yra ties durrimis prie namũ Paraĩno Tak- panėse, žurint wyrams iškĩ Juda;

10. Ir tark jiems: taip kalba Pons Diews Sebaot, Izraelo Diews: stay, aš nusysu, ir pawadĩsu sa- wo tarnã Aebukãd-Aezar, Babelo kãrãlu, ir jo krėslã pastatyu aukš- tay ant wiršaus sũ akmenũ, kur- rus apžarsėau, ir jis sawo sėtrã ant jũ pastatys.

11. Ir jis ateis, ir Ėgypto-žemę ištĩks, ir žuddys, kurrã tai tenka; iškĩwes i apkalĩmmã, kurrã tai tenka; kãrdũ mus, kurrã tai tenka.

12. Ir aš diewũ namus Ėgypte, ugnimi ušdegũ, kad jis jãs sudė- gĩntu ir iškãbėntu. Ir jis Ėgypto- žemę apsirėdys kaip kofkai gangis sawo rubu apsiwėlka, ir iškĩ cę su palajum iškĩeis.

13. Jis sulãužys abrožo : stulpus. Bet Semese, Ėgypto-žemėj', ir bal- wonũ-bažnyčas Ėgypte sudėgis.

44. Pėrskyrimas.

Žybei, kurie ne klaušo, pabaromi.

Tai yra tas žodis, kursai Jeremiošui atėjo, ant wissū Žydū, Egipto-žemėj' gywėnanczujū, butent, Aliadale, Takpanėse, Roje ir iškū žemėj' Patros gywėnanczujū, ir tare:

2. Taip kalba Pons Diews Sebaot, Izraelio Diews: jūs matėte wissą tą piktą, kurri aš uždėdžiau ant Jeruzalės, ir ant wissū miestū žemėje Juda; ir stay, šę diena jė yra pūsti, ir nieks tūse ne gywėna;

3. Ir tai dėl jų nelabummo, kurri jė dūrė, kad manę įpykino, ir nuėjė rufino ir klusijo kitiems diewams, kurrus ney jė, ney jūs, ney jūš tėjai ne pažinno.

* 2 Moiz. 23, 24.

4. Ir aš ne užtrūdamas sunczau pas jus wissus sawo tarnus, pratarus, ir jūms sakędinau: ben ne darykit tolias bjaurybės, kurrū aš nešenczu.

5. Ule jė ne klause, neygi ne nukreipe sawo ausis nū sawo nelabummo, kad prisliwersiu, ir kitiems diewams ne butu rufinę.

6. Todėl ir pasikėlė mano kerštas bey mano diddis papykims, ir ussi-dege ant miestū Juda, ir ant ulyčū Jeruzalės, kad pūščia ir pūsty-ne pastojė, kaip šę diena stow.

7. Taygi sittaip kalba Ponas Die-was, Diewas Sebaot, Diewas Izrael: dėl kogi jūs taip labay ne gėray dārot priekš sawo paczū dušias; kad iškū jūš išgaisinta butu, ir wyrs ir moteriskė ir kūdikis ir jindomasis iškū Juda, ir nieko jūš ne išliktu?

8. Kad manę taip supykinat sawo rankū dārbu, ir rufinat kitiems diewams Egipto-žemėj', i kurrę jūs nuėjot, gaspādōs ténay saw imt; jeib išgaisinti, ir prakaitimmu bey apjaktu butumbit tarp wissū pagonū ant žemės.

9. Ar jūs užmiršot bėdōs sawo tėjai, bėdōs karalū Juda, bėdōs jų paczū, priegtam ir sawosės bėdōs, bey moterū jūš bėdōs, kurri jūms nusitikto, žemėje Juda, bey ant ulyčū Jeruzalėj'?

10. Ir taczau jė iškū šei dienai dar nesilenkė yr, ney nesibijo, ney ne waiškezoja mano ištātīmūse bey promosa, kurrus aš jūms ir jūš tėjams damjau.

11. Todėl sittaip kalba Pons Diews Sebaot, Izraelio Diews: stay, aš sawo akis priekš jus statysu ant pikto; ir wissas Juda bus išgaisintas.

12. Ir aš imsu likkūsūs iškū Juda, kurrie sawo akis stātė i Egipto-žemę kellaūt, ténay ney gaspādōj' wiešēt; gūlas bus su jeis wissais Egipto-žemėj'. Kārdū jė prapuls, ir badū jė išgais, taip maži taip diddi; kārdū bey badū jė tur prapult; ir pastot pasibąšijimu, dywu, prakaitiu bey apjaktu.

13. Už i Egipto-žemėj' gywėnanczus atlantysu kārdū, badū bey maru, lyg taip aš Jeruzalėj' pādarian.

14. Kad ir iškū likkusū iškū Juda ney wiens ne iškūks ney išliks; kurrie taczau dėl to šén atėjo i Egipto-žemę, ney kellauninkai i gaspādā, kad jė wēl i žemę Judā atgryktu, katrul jė rods wēl parėjė gywėntu; alle ney wiens ne parais wēl tén, kaip tik pabėgajie iškū cę.

15. Tay atsakė Jeremiošui wissi wyrai, kurrie gėray jinnojo, sawo moteres kitiems diewams rufinanczas, ir wissos moteriskės didzu pulku czonay stowinczos, drauge su wissais žmonėmis, Egipto-žemėj' gywėnanczis bey Patrosė, ir tare:

16. Pagal tą žodi, kurri tu war-dan Pono Diewo mums sakai, mes taw ne klausysim;

17. Bet mes darysim pagal wissą tą žodi, kursai iškū musū burnōs iškū eit, ir rufsim dangaus Melekėtei (karalėnei) ir jei gėrimo-āpieras āpierauosim, kaip mes ir musū tėjai, karalėi ir musū kunnigaiskei dūrė, miestūse Juda bey ant ulyčū Jeruzalėj'; tū cęš ir dānōs mes āpšcey turrejom, ir gėray mums pasisekė, ir pikto ne matēm.

18. Ule iškū to cęšo, kaip palowēm dangaus Melekėtei rufint; bey gėrimo-āpiera āpierauot, mes wisso pristōkom, ir prapātkū kārdū bey badū.

19. O ir dangaus Alekētei rūkīdamos, bey gērīmo·apierā apierawodamos, jūš tai ne dārom be pāwēlījimo sawo wyrā, kad jei praplōcū septumbim, bey gērīmo·apieras apierawotumbim, dēl pasīgaiļejimo.

20. Tā Jeremiošus tare wišsiems īmonēms, ir wyrāms ir moterims, ir wišsiems īmonēms, kurrie jam tāip buwo atsaķē:

21. Bemielay Ponas Diewas minējo to rūkīnīmo, kurri jūs darēt mīestāse Juda, bey ant ūļcū Jēruzalēj, drauge su jūš tēwais, karāleis, kunnigaiķceis, ir wišsais īmonēms jēmeje, ir i ķirdi saw dējo,

22. Kad jau daugiaus ne galējo ķēst jūš darbū nelabumma ir bjaurybes, kq jūs padārēt. Dēl to ir jūš jēme pūķezia, dywu ir prakeistimmu pastoj, kad nieks toje ne gwmēna; kaip ķē dienq stow.

23. Todel, kad jūs rufinot, ir priēš Pona Diewa susigrieķijot, ir Pono Diewo balsui ne klaufēt, ir jo īstātīmāse, promōja bey luddījime ne wāiķcejojot; todel ir tofia bēda jams nufitīkto, kaip ķē dienq stow.

24. Ir Jeremiošus tare wišsiems īmonēms ir wišsoms moterims: girdeķit Pono Diewo jodi, jūs wiši īš Juda, kurrie Eģyptojēmeje este:

25. Taip kalba Pons Diews Sebaot, Izraēlo Diews: jūs ir jūš moteres, sawo burna kalbējote, ir sawo rankomis padārēte, kq jūs sākot: mes norim sawo priejadus atlikti, kurrus pajadējom Alekētei (karālēnei) dangaus, kad jei rūkītumbim bey gērīmo·apieras apierawotumbim. Sēray, jūs sawo priejadus īšpildēt, ir sawo priejadus atteķejot.

26. Tāgi dabar girdeķit Pono Diewo jodi, jūs wiši īš Juda, gwēnājie Eģyptojēmeje: stāy, aķ priēķin, prie sawo aulķtojo wardo, taria Ponas Diewas, kad mano wardas jau daugiaus ne tur but ļaunķtas ney jolīo īmogaus burna īš Juda, wišsoj Eģyptojēmeje; kurlai saķtu: kaip tiktay Wēķpats, Pons Diews gyps yra.

27. Stāy, aķ ant jū buddeķu ant jū bēdōs, ir ne ant jū gēro, kad kurs īš Juda Eģyptojēmeje yra, kārdu bey badu prapals, īķķi jū gloda bus;

28. Ule kurrie īš kārdo īķtrūķs, tie tacāy īš Eģyptojēmes turrēs atgrīķt i jēme Jūdā, maķais pulķeķis. Ir tāpo tadda wiši īš Jūdā liķķieji, kurrie i Eģyptojēmeje buwo nuķē, tēnay gāspadōs saw jēķlodami, īķtirs, katro jodis bus tieķa buwes, ar mano, ar jū.

29. Ir i ķēnķlā, taria Ponas Diewas, kad aķ jūs ķoj wietoj atlanķysu, kad īnnotumbit, mano jodi iwīķsentī, jums ant bēdōs,

30. Tā Pons Diews ķittāip kalba: stāy, aķ Parao Upraq, karāls Eģypte, padāsu i rankas jo neprietelū, ir tū, kurrie jo duķōs jēķko; lūg kaip aķ Zeķekīq, karāls Jūdā, padarjau i rankā Nebuķad-Nezar, karālaus Babel, jo neprietelaus, ir kurlai jo duķōs jēķkojo.

45. Pērstyrīmas.

Baruķs gāuna pāliņķminojīmā īš Jeremiošaus.

Ķittas yra tas jodis, kurri praraks Jeremiošus kalbējo Barukui, Nerjo sunui, kaip jis ķus jodys i ķnygas rāķe īš Jeremiošaus burnōs, ķetwirtame mēte Joķakim, sunans Josia, karālaus Jūdā, ir tare:

2. Taip kalba Pons Diews Sebaot, Izraēlo Diews, apie tawē, Baruķ:

3. Tu tari: bēda man! kaip man Pons Diews deķawīmā prie mano ķlaudeķimo pridejo; aķ pailķtu īš dūķawīmo, ir atīļķēs ne randu.

4. Ķittāip jam saķyķ: tāip taria Ponas Diewas: wēy, kq aķ pabudawojau, tai suardau; ir kq sodīnau, tai īķrāujū, drauge su ķēje wiķsa sawaje jēme.

5. Ir tu saw didzū dāiķtū aķģeidei, ne geiķ jū; nēs stāy, aķ bēdā uķweķķu ant wiķķo ķuno, taria Ponas Diewas, alle tawģie dūķīq aķ taw ney plēķte īķpleķtā dāsu, bīlleķur tu nūeķī.

46. Pērsīrimas.

Egyptas tur ievēlās te išķāpītas, te Jybai
iš aplalimmo iķwāniti buti.

Szittas yra tas Pono Diewo šodis,
kuršai prārakui Jeremiošui atējo
priekš wissus pagonus.

2. Priekš Egiptā:

priekš ābašā Parao Akeo, Egipto
karālaus, kursai buwo prie wan-
dens Prat, Karkemise, kurri karā-
lus iš Babel Nebukad-Nezars iķ-
muše, ketwirtame mēte Jojakim,
sunaus Josio, karālaus Juda.

3. Ištaihykit atšargū bey štydū,
ir ešit ant mušio.

4. Pašinkykit žirgus, ir te ussied
raitelei, ussiedēit geležinnes kēpur-
res, ir aštriklit ragotines, ir apsi-
wiklit pancereis.

5. Ule del šo tai, kad aš matau
jūs taip nufiminnus, ir pabēgan-
čius, ir jū karzygius nufudytus? jie
bēga, ašja, ney ne atsiwalydami;
nūgastis yr iš wissū kampū, taria
Ponas Diewas.

6. Greitasis ne gal iķbēgt, ney dru-
tasis iķtrūkt. J pietus prie wande-
nū Prat jie pāle, ir paguldyti.

7. Kame dabar tassai, kurs aukš-
tyn traukēši kaip uppe, ir jo wilņys
pasikēle kaip wandens?

8. Egiptas traukēši aukštyn ney
uppe, ir jo wilņys pasikēle ney
wandenā uštwinimis; ir tare: aš
užeisu, jēme apdengšu ir miestā iķ-
pūstisu, drauge ir jēme gywenan-
čūsus.

9. Ruggi, ussiesēit ant žirgū, bil-
dēit wehimmis, karzygei te trau-
kias laukan; Murrinai, ir iš Put,
kurrie atšargu nufitwēre, ir štelcēi
iš Lydiōs.

10. Aēs tai yra diena Pono Die-
wo Wiešpaties Zebaoť, diena at-
keršijimo, kad jis atšikeršitu ant
sawo neprietelū, kāmēt kārdas ēs,
ir jū kraušu sotisis ir apsigērs.
Aēs jie Ponui Diewui, Wiešpa-
čiui Zebaoť, apiera papjaujama pa-
šos jēmei šiaurēs. lankay prie wan-
denū Prat.

11. Užeis i Gilēad, ir parsinešt
mostiēs, jumprow', dukte iš Egipt-

to; alle noprosna, kad tieš gydaši;
tu taczau ne iķgyji.

12. Tawo gēda tarp pagonū iķ-
girsta, tawo kaukimmo wissa jēme
pilna; nēs wiens karzygys pāl ant
kitto, ir abbu drauge ant jēmēs gul.

13. Szittas yra tas Pono Diewo
šodis, kurri jis prārakui Jeremio-
šui kalbējo, šēnlint traukiantis Aē-
bukad-Nezarui, Babelo karālui, Egipt-
to-jēme ištikt.

14. Praneškite tai Egipte, ir ap-
sakykit tai Migdale; apsakykit tai
Arope bey Tatpanese, ir taktix: što-
kis gintis; nēs kārdas sūks, kas
aplint tawē yr.

15. Kaip tai dēdas, kad tawo
macnieji ant jēmēs prapūla, ir ne
gal pašowēt? Pons Diews jūs taip
parboshē.

16. Jis dang padaro pālančā,
kad su wiens wienu parpūlē. Tay
jie tare: gēray, gryštīm prie sawo
šmonā, i sawo tēwū jēme, nū smar-
tininko kārdo.

17. Tēnay jiems pašuy bešautia-
ma: Parao, Egipto karālus, gul; jis
sawo šetrā palikēs.

18. Kaip tikray aš gyws esmit,
taria karālus, kursai wardu Ponas
Diewas Zebaoť: jis traukšis šēn
taip aukštay, kaip kālnas Tabor
yr tarp kalnū, ir kaip Karmelis yr
prie marū.

19. Imtis saw tellauninko-pripro-
was, tu gywātninke dukte Egipto;
nēsa Aop pūsta ir sudēginta bus,
kad nieks joje ne gywēs.

20. Egiptas labay grazi tellēpeja;
alle iš šiaurēs ateit mēslininks.

21. Ir samdininkai, joj' gywēnan-
tieji, taipjau yra lyg kaip pennēti
weršuktai; alle jie taczau tur atsi-
kreipt, bēgimmui pasidāt podrau-
gey, ir ne iķliks; nēsa diena jū nē-
gandōs ant jū užeis, butent jū at-
lankimo diena.

22. Jiems traukiantis, šarwai
girgšda, ir ateina druta ābaša, ir
atšinesa ant jū kirmjus ney mēdžus
kertantieji.

23. Tie šittai piers jū giroj', ta-
ria Pons Diews, kad ne šlaitlaus
bus; nēsa jū dangians yr ne kaip šo-
gū, kurrus niels ne gal sustaityt.

24. Duktis Egipto apgedita stov; nesa ji žmonėms iš šaurės i ranką padāta.

25. Pons Dievs Zebaot, Izraelio Dievs, taria: štay, aš atlantysu waldoną No, bey Paraoną, ir Egiptą, drauge su jo diemais ir karalais, beje Paraoną, ir wissus jam nusiitil- tincūsus;

26. Jeib jās dūcāu i rankas jū dūfōs tykojancūjū, ir i rankas Aebulad-Aezaro, karālaus iš Babel, bey jam klūzijancūjū; ir potam tu busi gywēnama, kaip iš senū gadynū, taria Ponas Dievas.

27. Ir tu, mano tarne Jokub, nesibijo, ir tu Izrael, ne nusiimink. Nės štay, aš tawę išgēlbēsū iš tolimū žemjū, ir tawo sēlā iš jū newalnybės žemės, kad Jokubs atgryš, ir pakāpuje bus, ir wisso apšęcy turės, ir nieks ji ne gands.

28. Todėl nesibijo, tu mano tarne Jokub, taria Pons Dievs, nės aš esmi su tawim. Wissus pagonus, i kurrus tawę nustumjau, aš pabaigsiu; alle tawę ne pabaigsiu, bet su miera aš tawę pabausiu, kad tawę ne palikčiau ne korawātā ney aekaltā.

47. Pērsfyrimas.

Praradawimas prieš Pilistenus, Tyra ir Sidonā.

Spyttas yra tas žodis Pono Dievo, kuskai atėjo praradui Jeremiošui prieš Pilistenus; Paradui dar Gaja ne ištiktus.

2. Taip taria Pons Dievs: štay, wandenis uštwysta iš šaurės, kurrie twanā padarys, ir taip žemę, ir kas toj' yr, taip miestus, ir kurrie jās gywēn, paplūtinę panęš; kad žmones klyks, ir wissi žemės gywatinkai kauks.

3. Del bildėjimo jū drutujū žirgū rishę begancūjū, ir del brastėjimo jū wēzimnū, ir bildėjimo jū rātū; ašja tēwai ne atsišwilgēs waiktū, taip jie bus nusiimingē;

4. Del dienōs, ateinancjōs išgaigint wissus Pilistenus, ir išpūstū Tyra bey Sidonā, drauge su jū kitais pagalbininkais. Nesa Pons

Dievs Pilistenus, kurrie likusi dalis yr iš šallōs Raptor, išgaigys.

5. Gaja bus plikta, ir Askalon, drauge su likusėjais jū pakalnēs, bus išpūstita. Pakoley tu susti rējysi?

6. Ut tu Pono Diewo kārde, kadagi tu lāusies? ben isikis i sawo matštis, ir iskēis, ir nutilk.

7. Alle kaip tu galli lāutis? kadangi taw Pons Dievs palieps prieš Askalon, ir tawę prieš jurā pakrūši pastellāwēs.

48. Pērsfyrimas.

Praradawimas prieš Moab.

Priš Moab. Taip kalba Ponas Dievas Zebaot, Izraelio Dievas: beda miestui Aabo, nesa jis sugaišits ir bjaurus; Kiriataim yra iweiktas; pilles miestas yra bjaurus ir suplėštas.

2. Moabo tyczawimas pasibaige, kurri jie prieš Ebonę turrėjo. Nės piktō prieš ję dumojamā, butent: eikim, išgaigiskim ję, kad jie daugiaus ne butu swieto žmonėmis. Irgi tu Madmen, taipiau busi pagadits; kārdas eis pastuy tawę.

3. Aekšmas yra girdims Oronaimūse, apie išpūstijimą ir diddē dejawimą.

4. Moab yra sulāusita; girdime jōs jaunūsus klykent.

5. Nesa jie bewerkdami ušeit kella Luitlinkay, ir priešininkai išgirst dejojencū rēsmā žemyntinkay nū Oronaim,

6. Butent: suklties šallin, ir sawo dūšiā išwālnikt. Alle tu busi ney wienintelis mēdis pūšęoj'.

7. Del to, kad sawo buddawonmis tiktēs, bey sawo starbais, tu taipiau busi iweiktas; ir Ramos tur pagrēbts šalim iskit, drauge su sawo klebonais ir kunigaiskēcis.

* 1 Karal. 11, 7.

8. Nesa pustelniks (Babelės karālus) ušeis ant wissū miestū, kad ney wiens miestas ne išpūstitas islits; abbejos taip pakānes bus sugadintos, tiek lygumos bus išgaigintos, nesa Ponas Dievas tai satęs.

9. Dālit Moabui plantēt, jis

ifšeis, ney leddams; ir jū miestai pū-
stī gullēs, kad nieks jāsē ne gywēs.

10. Prakeiktis butu, kurs Pono Die-
wo darbą ne wiernay dāro; pra-
keiktis, kursai sawo kārda uštrūkin
Traujo praliē.

11. Moab iš sawo majūnū dieniū
be baimēs buwo, ir ant sawo mēlū
tykay gullējo, ir niekadōs iš wieno
bōso i kitta nepilts, ir niekadōs ne
ējo i newalnībē; todėl jo gardums
jam pasilikto, ir jo kwapas ne pa-
stojō kittoks.

12. Todėl, štay, tare Ponas Die-
was, ateit cšas, kad aš jiems šūsu
leidiktus, kurtie jās praliēdē išlēs,
ir jū bōsus ištūštis, ir jū lēgēres
sūdaušys.

13. Ir Moab su Ramosū bus iš-
gēdits, lyg kaip namai Izrael * su
Betel yra išgēditi, kurrūm taczau
tikfējos.

* 1 Karal. 12, 29.

14. Kaip jūs drystat sakyt: mes
esme karįgei, ir tikri žalnėreii

15. Ir taczau Moab tur išgai-
šiti, ir jōs miestai pėrgalēti but, ir
jōs gerāušas jaunims ant papjo-
wimmo tur žemyn nueit, taria ka-
rālus, kursai wadinnamas Ponas
Diewas Zebaot.

16. Nēs artų yr Moabo prapilims,
ir jōs bēda labay atsištubina.

17. Ben pasigailekit jū, jās ap-
linē gywēnantieji, ir jōs wardą pa-
žystantieji, ir tarkit: kaipgi drutoji
ryškite, ir garbingoji lazda taip
sulūjo?

18. Žemyn iš šlowēs, tu dukte
Dibone gywēnantiji, ir sedēl sau-
sumoj! nēs išgaishintojis Moab užeis
tawęp, ir tawo pylimus išplēšis.

19. Stōkis ant mieškello, ir dai-
rytis, tu gywēnantiji Aroere; klāust
bėganczūsus ir ištūkūšūsus, taryda-
ma: kaip dēstis?

20. Al! Moab yra išpūstis ir
fugašits; kankit ir klykit, apsa-
lykit tai Arnone, Moabą esanti su-
gaishintą.

21. Korawone ištiko žemės lygum-
mus, butent, Olon, Jaza, Repaat,

22. Dibon, Rebo, Bet Diblataim,

23. Kiriataim, Bet Samul, Bet
Meon,

24. Kiriot, Bazra, ir wissas mie-

stas žemės Moab, taipo tolimasēs
kaip artimasēs.

25. Kāgas Moab nukirstas, ir jo
petys sulauštas, taria Ponas Diewas.

26. Upgirdikit ję (nēs ji priēš Po-
nā Diewā pasididzawusi) kad wēm-
tu, ir rankas grāpytu, kad ir ji ap-
jāku pastōtu.

27. Nēs Izrael turrejo taw ap-
jāku but, kaip kad butu tarp wa-
giū rāstas; ir kadangi tu tai priēš
jūs kalbi, tay turreši ir tu šallin
numēsta buti.

28. Al jūs gywāninkai Moab,
palikit miestus, ir gywēnit ālosas;
darydami kaip balandzei, kurtie li-
das krāuja išdubbusosa stylēsa.

29. Wis buwo kalbėjama apie pa-
sididzojenti Moabą, ji labay sawrēds
esant, puikū, didzojentiš, stangū ir
išdykēli.

30. Alie Pons Diews taria: aš
gėray pažystu jo kerkstą, ji tiek ne
išgālinti, ir daugiaus apsiūmanti;
ne kaip gal ištēstē.

31. Todėl aš turru kankt ant Moab,
ir ant wisso Moab klykt, ir ant žmo-
nā Kirēres raudūt.

32. Alš tawę, Jašer, tu wynnēdi
Sibmoj, turru apwerkti; nēs ta-
wo wynkēses per jures nugabentos;
ir ikti marā Jašer iškālo; išgai-
shintojis pūle i tawo pjūt ir wyno-
sumalimā.

33. Dzaugšmas bey linšmybe at-
stojō iš lauko, ir iš žemēs Moab;
ir ne bus daugiaus wyno išpāusta;
wyno mindzotojis jau ne dainōs dau-
glaus sawo dainā.

34. Del hauksmo Esbone ikti Elea-
le, kursai girdims i! Jaza nū Zoar
pradėjus, treigēsēs karwēs, i! i Oro-
naim; nēs ir wandens Amirim sau-
say išdžus;

35. Ir aš noru, taria Pons
Diews, tūmi Moabe gālą padaryt,
kad jie daugiaus ne turrēs apiera-
woti ant autštybjū, ney jū diewams
ne rufit.

36. Todėl mano širdis murma ant
Moabo, kaip trimittas, ir ant žmo-
nā Kirēres mano širdis ūša kaip
trimittas. Nēs jie per mierą nusi-
dėjo, dėl to jie tur i plentą prapult.

37. Wissos galwos bus plittos,

ir wiššos barždos nūstūstos; wiššā rankos suržītos, ir kōjnas žaku apsisaus.

38. Ant wiššā stogā ir ūlyčā, wišsur Moabe bus raudāta; nēs aš Moabā sukūlau ney koki newertā ryčā, taria Ponas Diewas.

39. Uf kaip ji pagadinta, kaip jie kaukia! kaip bjaurey jie galwas nulenke! ir Moab išjāku ir gandimūmu pastojō wiššiemis, aplink ję gywēnanties.

40. Nēs taip kalba Ponas Diewas: štai, jis atleke kaip erelis, ir sawo sparnus išplēčia ant Moab.

41. Kariat yr laimēta, ir ne iweiktinėji miestai yra igauti; ir širdis karšygiū Moabe tame cēsē bus ney moteriskēs širdis, kudiki gimdancēs.

42. Nēsa Moab tur išgaishinta but, kad ji ne dangiaus butu swieto žmonėmis; todėl, kad ji prieš Poną Diewą pasiškēle.

43. Bāime, dūbē ir wirwē užeit ant tawēs, tu gywātinke Moab, taria Ponas Diewas.

44. Kas bāime išbēga; tas i dūbē ipuls, ir kas iš dūbēs išeis, tas wirwēje bus sugauts. Nēs aš ušwessu ant Moab mėtą jū atlankimo, taria Ponas Diewas.

45. Kurrie iš mušio ištrūks, saw pribėgōs iškōsis Ešbone; alle išeis ugnis iš Ešbon, bey liepsna iš Sion, kurri kampus Moab bey karu prišpūstāsus žmones suēs.

46. Bēda taw, Moab, prapūle žmones Ramos; nēs tawo sūnus ir dukteres atēmē, ir i newalnybę išwede.

47. Alle cēsē potam ateisenczeme aš Moabo pagrēbimā i kalėjimā wēl grajšu, taria Ponas Diewas. Tai t'essie kalbēta apie korawonę ant Moabo.

49. Pērštyrimas.

Praralāwimas prieš keltus litus žmoną pulkus, žydū kaimynus.

Priekš waikus Ammon šittai kalba Ponas Diewas: Argi Izrael ne tur waikū, arba ar ne tur jis ney wieno, kurriam tēwiškē pūlas? Kodėgi Maltom palaišytinay pasilai-

to žemę Gad, ir jo žmones gywēn annū miestūse?

2. Todėl štai, ateit cēsas, taria Ponas Diewas, kad aš dāsu pastambēt karo balsą ant Rabbat, waikū Ammon, kad jis ant wiendōs fruwōs išpūstitas gullēs, ir jōs dukteres ugimim' bus uždēgtos. Alle Izrael gāus tus, kurrie jūs buwo walde, taria Ponas Diewas.

3. Kauf, at Ešbon; nēs Ai yra išpūstita; rēkit jūs dukters Rabbā, ir apsisauskite žakais, raudokit ir beginkit aplink ant murū, nēs Maltom pagrēbts, išgābenamas, drange su jo flebonais ir kunigaiškēcis.

4. Ką tu didzojeisi sawo lankomis? tawo lankos yra pastanditos, tu nepaklusnoj dukte, tu sawo starbais pastitiktintiji, ir tari sawo širdij: kas drysta manę užlabit?

5. Štai, taria Ponas Diewas, Wiešpats Žebaot: aš dāsu užeit ant tawēs bāimę, nū wiššū, aplink tawę gywēnanczūjū; kad kōjnas sawo keliu ties sawim bus laufan išwarryt's, ir ney wieno ne butu, tūs begincien-czus juwadinnanczio.

6. Alle potam aš wēl grajšu newalnybę waikū Ammon, taria Ponas Diewas.

7. Prieš Edom.

Taip taria Ponas Diewas Žebaot: argi jau niera išminties Temanē? Argi jau niera rodōs pas išmananczūsus? ar jū išmintis jau taip menka?

8. Bēgkit, eikit i šalī, palyskit kur gilly, jūs miesczonys iš Dedan; nēs aš dāmi užeit bēdą ant Ešawo, cēsą jo atlankimo.

9. Užeis ant tawēs wyndū renkantēji, kurrie taw ne paliks to pastuy parinkt; ir nakties wāgis užeit ant tawēs, tie jiems ganolecy iškādōs darys.

10. Nēs aš Ešawą nāginau, ir slėpamas jo wietas atdengiau, kad jis ne gal pasislēpt; jo sēkla, jo brolei, ir jo kaimynai yra sugaishinti, kad jū jau ney wieno ne biera.

11. Taciau kas išliekt iš tawo siratū, tiems aš dāsu gywēms but; ir tawo nāšles manim tiklēs.

12. Nēs taip taria Ponas Diewas.

was: štay, tie, kurrīe to ne buwo užpelnę tą kylimą gėrt, tur tą gėrt; ir tu turrētumbei but ne forawotas? Tu ne busi neforawots, bet ir tu turri gėrt.

13. Nės aš prie sawės paties pri-sekiau, taria Ponas Dievas, kad Bazra tur nusidwijimu pastot, iš-jūtu, pūšezia ir prateikimmu, ir wišsi jės miestai amžina puštyne.

14. Už iš Pono Diewo girdeėjau paslus i pagonus pasyštus esant: su-sieikit i kruvą, ir eikit šėn prieš jės, pasikėikit ant mušio.

15. Nės štay, aš mažą tamę pa-dariau tarp pagonų, ir paniekitą žmonėsa.

16. Tawo tyczojims, bey tawo šir-diės pasididėjimims, tamę prigawo, kad ūlū-plyšūse gyweni, ir aukštus kalnus turri. Taygi noris tu sawo lizdą taip aukštay trautumbei, kaip erėlis; taczau aš iš tēn tamę žemyn nublōkū, taria Ponas Dievas.

17. Šzittaiپ Edom pūsta bus, kad wišsi, pro šalī einantēji nusidjwidami šwilpis del wišū jės slogū.

18. Lyg kaip * Sodom bey Go-morra drauge su jū kaiminkomis bu-wo išpūstitos, taria Ponas Dievas, kad nieks tēnay ne gywėntu, ney ne joks žmogus cze nesilaisytū.

* 1 Moij. 19, 25.

19. Nės, štay, jis ateit aukštyn ney koks lūtas, nū pasididėjenczo Jordano, prieš drutasės šėtras; nės aš ji iš tēnay šėnlinē stubbey at-bėgdisu. Ir kas žinno koks tai jauns wyrs esąs, kurri prieš ję gin-klais išrėdisu? Nėsa kas yra man lygus? kas manę mokis? ir kursai tai toks ganytojis, kurs man galėtu pasipriešyt?

20. Taygi girdekit sudumojimą Pono Diewo, kurri jis ant Edom tur, ir jo mislis, kures jis tur ant gywatinkū Teman. Beggu, ne su-lygis jūs piemens, bey jū namus išpūstis?

21. Užja žėme padrebės, jiems su-gruwant; ir jū rėkšmas bus išgir-šas prie šwendrū-marū.

22. Šztay, jis atlečia ney koks erė-lis; ir išplės sawo sparnus ant Bazra. Tame czeše širdis karjygiū

Edome bus taip širdis moteriškės, kudiši begimdanczės.

23. Prieš Damaston:

Emat bey Urpat bėdningay štow; jūdu yr nusiminnusu, nės jūdu gird ne gėrą garšq; ant marū gywenan-tieji taip yra nusigandę, kad ne gal rimt.

24. Damastus yra nusiminęs, ir pabėga, jis kapanoja, ir nerimsta staudėjimūse, ney kokia moteriškė jau gimdanti.

25. Kaipgi? bau dabar ne prastū-tas, tas miestas pagirtasis ir link-masis?

26. Todel jaunieji jės wyriškėi ant jės ūlyczū parklupę gulės, ir wišsi jės žalnėrei prapuls tame czeše, ta-ria Pons Dievs Zebot.

27. Ir aš murus Damastės ug-nimi uždegšu, kad ji palloczus Ben Udad suės.

28. Prieš Redar, bey karalystės Uzor, kurrus Nebukad-Nezars, ka-ralus Babel, muše: Taip taria Po-nas Dievas: kėikities, užeikit aukš-tyr i Redar, ir sugaikit waitus rytū-žemės.

29. Utims jiems jū budeles ir kai-menes; jū šėtras, wišsus ryšus ir werbludus jie išwes šalī; ir bab-sey bus rėkanta ant jū iš wišū kampū.

30. Pabėgkit, sukities greitay ša-lin, sulyskit gilley, jūs gywatinkai Uzor, taria Ponas Dievas. Nėsa Nebukad Nezar, karalus Babel, du-moja kq prieš jus, ir mistija ant jūšū.

31. Kėikitės, traukitės aukštyn prieš žmones, wišso pilnay turrinczus, ie be baimės gywenanczus, taria Po-nas Dievas; jie ne tur ney miesto wartū, ney užkaišezū, ir wieni saw gywėna.

32. Jū werbludai bus pagrėbti, ir jū galwišū daugybe atimta; ir aš jūs išsklaidysu i wišsus wėjus, kām-pūse esanczus; ir iš wišū kraštū aš jū bėdą ant jū užwėssu, taria Ponas Dievas.

33. Kad Uzor smaktū-butū ir am-žina puštyne pastos; kad ney wiens ne gywėntu tēnay, ir ney wiens žmo-gus tēnay nesilaisytū.

34. Šzittas yra Pono Diewo žo-

dis, kursai atėjo Jeremiošui, prarakui, prieš Elam, pradžioj karaly-
stės Zedekia, karalams Juda, ir tare:

85. Taip kalba Ponas Dievas Ze-
baot: štai, aš kilpini Elam sulau-
žysu, vyrausiu jį syla.

86. Ir atvesiu ant jū ketturus
vėjus iš ketturū dangaus kampū,
ir išsklaidysu jās i wissus šittus
vėjus; kad neį jokia žmonū ne bus,
i kurrus ne nueis išwarytieji iš
Elam.

87. Ir aš Elamą nusimėdisu po
akimis jū neprietelū, ir tū, kurrie
jū dušdōs jėškō, ir bėdą ant jū u-
wessu sawo sunkiausū kerštu, taria
Ponas Dievas; ir kėrdą susu pa-
stuy jās, ikti jās pabaigū.

88. Už sawo karal-krėšli pastaty-
su Elame, ir nužawisu tēnay kaip
karalū taip kunigaiškėjus, taria Po-
nas Dievas.

89. Alie busenzame cėse aš ne-
walnybė Elam wēl grąžisu, taria
Ponas Dievas.

50. Pėrstyrimas.

Babelės išpūstijimas, žydū išwalnijimas.

Šittaiyp yra tas žodis, kurri Ponas
Dievas per praraką Jeremiošū
kalbėjęs yr, prieš Babelę ir Kaldeō-
nū žemę:

2. Praneškite tarp pagonū, ir dākit
išgirst, pakėlkit karuną; dākit iš-
girst, ir ne slėpkite to; ir tarlit:
Babel yra iweikta, Bel stow apgė-
dits, Merodaks sutruškits, jū bal-
wonai stow apgėditi, ir jū diewai
sutruškiti.

3. Nėsa traukėsi šėn iš šaurės
prieš jōs žmones, kurrie jōs žemę
pustyne padarys, kad nieks tēnay
ne gywēs; bet abbieji, ir žmones ir
galwūjai iš tēn pabėgs.

4. Tosa dienosa, bey tame cėse,
taria Ponas Dievas, ateis waitai
Izrael, drange su waitais Juda, ir
bewerkdami cite eis, ir Pona Die-
wā, sawo Diewā jėškōs.

5. Jie klāusinės kėlo i Zioną, tēn-
link jie pargryš, eikim, prisiglau-
šim prie Pono Diewo amšinu de-
rėjimu, kurrio niekadōs ne bus
mirštėta.

6. Nėsa mano žmones yra neį pra-
pūsi kaimene; jū ganytojai jās iš-
wadzojo, ir ant kalnū dawė paklyst;
kad nū kalnū ant kaukarū eidinēda-
mi, sawo gardū užmiršo.

7. Bille kurrie tikl jās užtropijo,
tie jās suėdė, ir jū neprietelei tare:
mes ne darom kas ne werta; todėl,
kad jie susigriekiję prieš Pona Die-
wā, jo teisybės namāse, ir prieš Po-
nā Diewā, kursai jū tēwā nusitiktė-
jimas yra.

8. Išbėgkite iš Babel, ir išeikite
iš Kaldeonū žemės; ir šokities kaip
awinai pirma kaimenės.

9. Nės štai, aš priekėsu daugum-
mā didžū swieto žmonū iš šaurės-
žemės, ir prieš Babelę użwessu, kur-
rie prieš ję waiskā itaisys, kurrie ję
ir iweiks; jū strėlos yr kaip išmā-
nanežio karjygio, kursai wissadōs
trōpija.

10. Ir Kaldeonū žemę pastos plė-
simu; kad wissi ję išplėskantieji ganna
iš jōs gāus, taria Ponas Dievas.

11. Todėl, kad jūs tūmi džiaugia-
ties ir girraties, kad mano tēwī-
kės dalykā išdrāskit; ir spirret kaip
išdykėjie wėrkšei, ir žwengiat kaip
drutiejai eržilai.

12. Jusū motina didzoje gėdoje
stow, ir jusū augywe apjūktu pa-
stōjo; štai, ji tarp pagonū men-
tiāusa, pūsta, sudžuwelė ir negywė-
nama.

13. Nės iš supykimmo Pono Die-
wo ji tur pasilikti negywėnama ir
abelnay pūsta, kad wissi pro Babelę
šalt praeinantieji nusidėwis ir
šwilpis ant wissū jōs slogū.

14. Imkities gintlū prieš Babelę
aplinkuy, wissi strėlėzei, šaukit i ję,
ne cėdikit strėlas; nės ji prieš Po-
nā Diewā susigriekijō.

15. Suskaukit ant jōs iš wissū
šallū, ji tur pasidāt; jōs grunta-
wones parpūle, jōs murai suardyti.
Nėsa tai Pono Diewo pagėjims; at-
siferškikit ant jōs, padarykit jei, kaip
jiji padarusi.

16. Išrāukit iš Babel taip sėjėją
kaip pjowėją pjutėj; kad kōjnas nū
smarkininko kārdo gryštū sawo žmo-
nump, ir kōjnas bėgtu i sawo žemę.

17. Izrael turėjo but išsklaidyta

šaimene, kurrę lūtai pabaide. Pirmą eide jās karalus Asyriods; potam iweike jās Aebnab Aezar, karalus iš Babel.

18. Todel, šitaip kalba Ponas Dievas Zebaot, Izraelio Dievas: štay, aš karalus Babel atlankysiu ir jo žemę, lyg kaip aš atlankiau karalus Asyrioj.

19. Alle Izrael aš wël namą parwessu i jų namus, kad jie ant Karamel bey Basan ganytis, ir jų dusia ant kalnų Epraim bey Gilead pašotinta bus.

20. Tame czeše ir tosa dienos, nusidėjimas Izrael bus įešlotas, taria Ponas Dievas, alle ne jokio cze ne bus; ir griekai Juda, alle jų ne bus rasta; nės aš jās atleisū tiems, kurriems dūsu išlikt.

21. Traukis aukštyn priekš tą žemę, kurri wišsus įpykino, traukis aukštyn priekš atlankimmo gywatintus; išpūstik, ir wišišktay išgaisik jų waikū waikus, taria Ponas Dievas, ir tai wis daryt, kę aš taw esmi paliepes.

22. Káro šūkawims žemėj' yra, ir didde priespauda.

23. Kaip tai, kad wišso swieto kugis sulauštas ir sudaužytas? Kaip tai, kad Babel pušęja pastojo tarp wišsū pagonų?

24. Už taw spėndžau, Babel, todel tu ir sugauta essi, to nesitikkedama; tu trópita ir nutwerta essi; nės Ponui Diewui tyczawaisi.

25. Pons Diews sawo starbnyęą atwėres, ginklus sawo keršto išsineše; nės toktai Ponas Dievas, Dievas Zebaot, Kaldėonų žemėj' padare.

26. Eikit šėn priekš ję, jų galinei; atwėrkit jų jawų trobas, sugrądkit jas i wieną kruwę, ir išpūstikit ję; kad jei nieko ne liktu žoposto.

27. Pasmągkit wišsus jės įaucus, parsiweskite jų ant papjowimmo. Bėda jiems, nės diena atėjo, czešas jų atlankimmo.

28. Girdimas yra balsas išbėgančiųjų ir ištrūkusiųjų iš žemės Babel, kad apskryta Zione atteršijimą Pono

Diewo, musū Diewo, ir atteršijimą jo bažnyčios.

29. Prišaukit daugybei priekš Babelę, apstokit ję abaju iš wišsū šaknų, wišsi strelčei, ir ne dūkit ištrukt ney wieno; atpildikit jei, kaip ji ušpelne; kaip jiji dare, taip wël jei darykit; nės ji pasididžawo priekš Poną Diewę, šwentąjį Izraeliję.

30. Todel jės wyriskas jaunims parklups ant jės ušyczų; ir wišsi jės žalnėrei prapulys tame czeše, taria Ponas Dievas.

31. Štay, tu pasididžojesis, aš eisu ant tawęs, taria Ponas Dievas, Wiešpats Zebaot; nės diena atėjo, czešas tawo atlankimo.

32. Tadda pasididžojesis parklups ir parpuls, kad ji nieks ne palėis; aš jo miestus ugnimi uždegšu, taw wištagi, kas aplink jį yr, suės.

33. Taip kalba Ponas Dievas Zebaot: štay, waikai Izrael, draunge ir waikai Juda tur newalę ir neteisębę kęst; wišsi, kurrie jų i kalezimą išwede, aptwėre jų, ir ne nor jų palėist.

34. Alle jų išgėlbetojis druts, taw wardu Ponas Dievas Zebaot, taw jų prowę taipo pasudis, kad žemę drėbancę, ir Babelės gywatintus wirpančius padarys.

35. Kárdas ateis, taria Ponas Dievas, ant Kaldėonų, ir ant gywatintų Babelės, ir ant jės kunigaiškyczų, ir ant jės išmintingųjų.

36. Kárdas ateis ant jės burtininkų, kad durnais pastotu. Kárdas ateis ant jės drūtųjų, kad nusimintu.

37. Kárdas ateis ant jės žirgų ir wešimnų, ir ant wišsū prastųjų žmonų pulko, toje esancijų, kad jie moteriskėms lygus pastos. Kárdas ateis ant jės starbų, kad jie bus išplėšiti.

38. Įšdžuwims ateis ant jės wandenų, kad sausay išdžutu; nės tai balwonų žemę, ir stėngės sawo baiceis balwonais.

39. Todel baigus žwėrys ir wiškai toje laikysis, ir jaunieji štrusai, ir niekadės ne bus gywėnama, ir nieks toje ne pabus niekad ir niekadės.

40. Lyg kaip Diews Sodomę bey

Gomorra su jū kaimynais išgaishino, taria Ponas Diewas; kad nieks tālš ne gvēntu, ir ney joks žmogus tēnay ne pabutu.

41. Sztay, ateit žmones iš šaurės; daug pagonū ir daug karālei žemės kraštū pasikels.

42. Tie tur strėlnyczū ir atšargū; jie baisus ir ne susimūstq; jū hauksmas ney užimmas jurū, jie įša ant žirgū, šarwoti kaip kārui tikri wyrai, prieš tawę, tu dukte Babel.

43. Kad karālus Babel jū garsq išgirs, tay jis sawo kumščzas paleis; toks jam nerimmims ir ušbiuojims tikšis, kaip moteriškai prieš gimdyšent.

44. Sztay, jis ateit aukštyn ney lūtas, nū didžojanczojo Jordano, prieš drutases šėtras; nės aš iš tēn ji šėnlink greitay atbėgdisu; ir kas jinno, kas tai per wiens, tas jaunas, kurri aš prieš ję šarwisu? Nesa kas man lygus? kas manę mokis? ir kas tai per ganytojis, kurs man galėtu pasipriešit?

45. Taygi dabar girdekite Pono Diewo sudumojimą, kurri ant Babelės sudumojio, ir jo mislis, kures Jis tur ant gwywanczujū žėmėj Raldekōnū. Weizdek, bau ne piemens ję žėmei sulygis? ir jōs namus suardys?

46. Ir žėme padrebbės iš to hauksmo, ir tarp pagonū paskambės, kad Babelė bus iweikta.

51. Pėrsšyrimas.

Prarādāwimas apie Babelės išpūstijimą atšarittas.

Taip taria Ponas Diewas: štay, aš aštrų wėją pakėlsu prieš Babel, ir prieš jōs gwywatininkus, kurrie prieš manę pasikėle.

2. Už ir wētanczus sūsu i Babelę, kurrie ję išwētis, ir jōs žėmę išlės, kurrie wisfur aplink ję bus, dienoje jōs bėdōs.

3. Nės jōs strėlcei ne galės šaut, ir jōs šarwoti ne galės gintis. Taygi ne cėdikite jōs wyriskō jaunimmo, sugaishinkite wisq jōs ābažq.

4. Kad ušmuštieji tēnay gūlėtu žėmeje Raldekōnū, ir nudurtieji ant jōs ulyczū.

5. Nės Izrael bey Juda ne bus paliktos našlėmis nū sawo Diewo, Pono Diewo Zebaot. Nės anū žėme diddey nusidejo Szwentamjam Izraeli.

6. Pabėgkit iš Babel, kad kožnas sawo dušiq ney plėšt išplėštu, kad ne prapultumbit jōs nusižen gimme. Nesa šis yra czelas atkeršijimo Pono Diewo, kursai jei užmokėte užmokės.

7. Užsjo kupla Babelėj, kurri wisq swietq apgirde, yra Pono Diewo rankoj; wisši pagonai gere jōs wy-no; todėl pagonai taip apdūko.

8. Kaip umay Babel pūle ir ney sutrupėjo! apkaukit ję, imkities ir mostės jōs ronoms, beggu ji išgytu.

9. Nės gydom Babelę, alle ji ne nor išgyt. Taygi palikkit ję, ir kožnas eikim i sawo žėmę. Nesa jōs korawone pritenka itki dangaus, ir išsitiese itki debesū.

10. Ponas Diewas musū teisybę atjėškiojo; eikim, pasakokim Zione Pono Diewo darbus, musū Diewo.

11. Eiman gėray pagalaskit strėlas, ir stydas sutaisykit; Pons Diews drasunq karālū Mėdū-žėmės pabuddino; nės jo dumes stow prieš Babelę, kad ję sugaishintu; nesa tai tas yra atšikeršijims Pono Diewo; atkeršijims jo bažnyčōs.

12. Eiman, dabar pakėskit karu-neles ant murū Babel, pilnamokit waktq, pastatykit waktorus, pastelokit sargybę; nės Pons Diews kō dumojā, o ir darys, kq ant gwywatininkū Babelės kalbėjes.

13. Tu gwywėnantiji prie didžū wandenū, ir didžū skarbū turtintiji; tawo gālas atėjo, tawo gūdums pasibaige.

14. Ponas Diewas Zebaot pasibāji jo prie sawo dušōs: aš tatę pilnq padarysu žmonū, kaip wabalū, tie taw dainq padainōs.

15. Už žėmę sawo syla padarqsis, ir swieto apškritummq sawo išmin-cze pritaishqsis, ir dangū dawadnay priprowiqsis.

16. Jam grāujent, tay cę ganna wandenū po dangum; jis myglas užtrauke nū žėmės krašto. Jis pa-

daro žaibus lytute, ir atveda vėją iš nežinamą vietą.

17. Wisi žmones yra netikę su savo išmanimu; ir wisi aukščiau stov apgėditi su savo abrožais; nesa jų balwonai tikl klasta, irgi ne gyvi.

18. Wieni niekai jie, ir klasta; jie tur prapult, kad atlankomi.

19. Alle ne toks yra Jokubo stąbu esąsis, bet wissus daktus sutvėręsis tai yra tassai; ir Izrael jam primatūts dalyks, jo wardas yra Ponas Diewas Zebaot.

20. Tu mano kugis, mano karo ginklas essi; tawim aš pagonus sudaužau, ir karalystes sugaišinau.

21. Aš tawo arklius ir raitelus išguinolu; aš tawo wėžimmus ir wajnyczas išwaukysu.

22. Aš tawo wyrus ir moteris; išklaidysu; aš tawo sennāsus ir jaunāsus išbarstysu; aš tawo jaunimą wyriską ir mergiską išbyrinėsu.

23. Aš tawo ganantijs ir jo kaimenę išguinolu; aš tawo laukininkus ir jų jungus išwaukysu; aš tawo waldonus ir wiespatāujancjus išklaidysu.

24. Nesa aš Babeli ir wissiemis Kaldeonū gywatninkams užmoķesu wissą jų piktumą, kurri jie Zionui padare, po jųsi atid, taria Ponas Diewas.

25. Sztay, aš eisu prieš tawę, tu iškladingasis kálne, tu paterojęsis wissą swietą, taria Ponas Diewas; aš sawo ranką prieš tawę ištiesu ir tawę nurissu, nū riewos (šlės), ir padarysu iš tawęs kálną išdėgintą.

26. Kad ne galles iš tawęs imt ney kampinni ney pagruntinni akmenį, bet amžina puštyne tu busi, taria Ponas Diewas.

27. Pakelkit karunėles žemėj, trubiķit trubomis tarp pagonū, skirstikit pagonus prieš ję, pawadikit prieš ję karalystes Ararat, Meni ir Ustenas; pastellokit žalnėrū wyresnāsus prieš ję, weskit žirgus aukštyn, ney lūstancjāsus wabalus.

28. Skirstikit pagonus prieš ję, busit karalus iš Medū, drauge su wiss

fais jų wyresneis ir waldonais, ir wissą jų waldawimo žemę;

29. Kad žeme padrebbetu ir nusigastu; nesa Pono Diewo dumos nor išsipildit prieš Babelę, kad žemę Babel puštyne padarytu, kurroj nieks ne gywes.

30. Karjygi Babelės ne drys ant musio eit, bet tur šance pasilikti; jų macis pasibaige, ir moteriskėmis pastejo; jōs namai yra uždegti, ir jōs užkaiščei yra sulaušiti.

31. Bėga wiens cę, fits tén, wiens wienam priešais, ir pašlas pašlą sutinka cę ir tén, karalui Babel apsaityt, jo miestą atimtą esanti pasbaigtinay.

32. Ir prieigas užimtas, ir ejerus išdėgintus, ir žalnėrus pėsigan-dusus.

33. Nesa šittaip kalba Ponas Diewas Zebaot, Izraelio Diewas: dukte Babel yra ney koks kļojimas, dabar kullams, abelnay wėik jau ateis jōs suwalimis.

34. Nebukad Nezar, karalus Babel, manę suėde, ir nužude; jis iš manęs padare tusečią ryką, jis manę prarijo kaip smalkas, jis sawo pilwą prikimšo mano skanduseis; jis manę išwaukė.

35. Alle dabar atfiranda ant Babelės newalė man padarytoji, ir mano kunas, taria Zionės gywatninke, ir mano kraujas ant gywatninkū Kaldeos, taria Jeruzalė.

36. Todėl šittaip kalba Ponas Diewas: sztay, aš taw tawo promą išbylinėsu, ir tawę atkeršysu; aš jōs mares išdjudysu, ir jōs pawersmjus nusėdysu.

37. Ir Babel pastos afmenū-truwa, ir smaktū namais, nusidywijimui ir iššwilmimmui, kad ney wiens joje ne gywėnas.

38. Jie wisi iš wieno rėks, kaip lūtai, ir rėks kaip jaunieji lūtyczai.

39. Aš jās su jų gėrimu i karštį pasodysu, ir jās apgirdysu, kad palinksminę amžiną miegą miegotu, iškurrio niekaday ne pabustu, taria Ponas Diewas.

40. Aš jās nuwessu, kaip awinėlus ant papjowimmo, kaip awinus su oķeis.

41. Kaip tay Sesaš laimėta, ir wissame swiete girramoji taip iweikta? Kaip tay Babel nusiđwijiimu pastojto tarp pagonų?

42. Jurės užtwinno Babelę, ir jiji yra tū wilnū bazmu apšėmta.

43. Jūs miestai puštyne, ir sausa negywenama žėme pastojto; žėme, kuroj nieks ne gywėna, ir kur ney joks žmogus ne waiššęzoja.

44. Nėsa aš atlantiau Belą Babelę, ir iš jo nastrū ištrauktiau, tą jis buvo prarijės, ir pagonai jau daugiaus ne bėgs pas jį; nėsa ir murai Babelės pagrūwo.

45. Išeikit iš jės mano žmones, ir kojnas traukte ištraukit sawo dušią nū didžiauso papykimmio Pono Diewo.

46. Jusū širdis pittaip pasileistu, ir nusimintu iš to garso, kursai žėmėje bus girdetas. Nėsa su metu garšas užeis, ir po to antrame mėte wėl garšas del newalės žėmėj, ir ponawojėsis prieš ponawojenti eis.

47. Todėl šitay, ateit cėsas, kad aš balwonus Babelę atlankysu, ir wissa jės žėme bus išgėdita, ir jės užmuštieji joje gullės.

48. Dangus ir žėme, ir wis kasgi jūsa yr, šūkaus ant Babelės, kad jės išgaishintojei iš šaurės atėjo, taria Ponas Diewas.

49. Ir lygey kaip Babel Izraelije nušawintūsus parbloškė, šittaip Babelę nušawintieji parbloškėti bus wissoj žėmėj.

50. Taygi eikit, jūs, kurrie kardu ištrūkot, ir ne užtrūkit. Minnetit Pono Diewo tolimoj žėmėj, ir t'essie Jeruzalė jusū širdij.

51. Mes buwom i gėda iše, kaip turedawom išgiršti išpartimma, ir gėda musū weida apdenge; swetinėms užeinant ant šwentybės namū Pono Diewo.

52. Todėl šitay, cėsas ateit, taria Ponas Diewas, kad aš jės balwonus atlankysu, ir wissoj žėmėj mirtinay išeistėji dušaus.

53. Ir jey Babel i dangy užjengtu, ir sawo macę aukštijėje patwirtitu, tay taczau puštelininkai nū manęs ant jės užeis, taria Ponas Diewas.

54. Rėkšmas yra girdims Babelę, ir diddis waitojims Kaldėonū žėmėj.

55. Nėsa Ponas Diewas išgaishinna Babelę, Jis išpūstija jė su šittokiu didziu rėkšmu ir bildėjimu, kad jės wilnys užte uža, ney nėrėds twanū.

56. Nėsa užėjo ant Babelės puštelininks, jės karjygei sugaunami; jės štrėlnyčjos sulaužamos; nės atkeršijimo Diewas, Ponas Diewas jei užmoka.

57. Už jės kunigaiškėjus, išminčiųsūs, waldonus ir žalnėrū wyresnūsus, ir karciwjus apgirdisu, kad jie amžina miegą turrės miegot, iš kurro jie niekaday ne pabys, taria tas karalus, kurro wardas Ponas Diewas Zebaot.

58. Taip taria Ponas Diewas Zebaot: murai diddesės Babelės kaste bus pakastai, ir jės aukštėji wartai ugnimi uždegti; kad pagonū dārbas noprosnas bus, ir sudėgita bus, tą swieto žmones su proce pakūre.

59. Tay yra tas žodis, kurri praraktas Jeremiošus paliepe Serajui, sunui Nerja, sunaus Masea, jam nuėinant su Zedekiū, karalumi Juda, i Babelę, ketwirtame mėte jo karalystės; ir Seraja buwo pakajingas kunigaiškėtis.

60. Ir Jeremiošus surašė wissą tą nepalaimą ant Babelės ateisencę i knygas, butent wissus šus žodžius, prieš Babelę surašytus.

61. Ir Jeremiošus tare Serajui: kad tu i Babelę išlakši, tay dabotis, ir paskaitys wissus šus žodžius,

62. Ir tark: Pone Diewe, tu kalbėjes essi prieš šę wietą, kad tu jė išgaishysės, kad nieks joje ne gywės ney žmogus ney galwijas, bet amžinay pūsta butu.

63. Ir kad tu tas busi itki galo išstaitės, tay pririšės prie jū atmenį, imest jas i Prāt,

64. Ir tark: šittaip Babel bus nugramzdita, ir ne pasikėls wėl iš tės bėdės, kurrę aš jei užwessu, bet pražus. It toley Jeremiošus yra kalbėjes.

52. Pėrskyrimas.

Miesto Jeruzalės išpūstijimas; Joakimo ant garbės išlelimas.

Zedekia buvo dwidėšimt ir wieno mėto, kaip karalumi pastėjo, ir karalawo wienoliktą mėtą Jeruzalėj. Jo augywe wardu buvo Amutal, dukte Jeremiošaus Libnoj.

2. Ir dare, kas Ponui Diewui ne itikto, lyg kaip Joakim buvo daręs.

3. Nes Pono Diewo kerštas užėjo Jeruzalę bey Judą, itki Jis jās nū sawo aktiū pamette; ir Zedekia pasistėnge prieš karalų Babel.

4. Alle dewintame mėte jo karalystės, dėšimtojo mėnesio atėjęs Nebukad Nezar, karalus Babel su wisu sawo abaju prieš Jeruzalę, ir abaju į apstoją, ir šancu aptraukė į aplinkų.

5. Ir pasilikto šittai miestą abaju apstot's it i wienoliktą mėtą karalaus Zedekia.

6. Alle dewintą dieną ketwirthojo mėnesio bėdas pėrėme miestą; ir žmones, iš kėmū susiejėjie, jau ne turėjo nieko walgyt.

7. Tay isiwėršta buvo i miestą, ir wissi žalnėrei išbėginėjo, ir išėjo iš miesto nakęje, kėlu wartumplinay tarp abbiejū mūrū, pagal karalaus daržą. Alle Kaldėonai stowėjo aplink miestą.

8. Ir šiems traukiantis kėlu per laukus, Kaldėonū abajas karalų wijo, ir sugawo Zedekią laukė, artų Jeriko; tay wissas jo abajas nū jo iššiflaide.

9. Ir anie karalų sugawę, nugabėno jį karalui Babelės Kiblatėn, kurri žėmėj Emat gul; tas prową jam padare.

10. Czonay karalus iš Babel waišus Zedekio po jo aktiū nušuddydino, ir wissus kunigaitškus Juda nužawinno jis Kiblatėj.

11. Alle Zedekiui akis jis išdurdino; ir surišdino jį dwiem lencugam; ir šittai jį karalus Babel nušwėde i Babelę, ir apkalė jį temnyčoj, itki jam mirštant.

12. Dėšimtą dieną penktojo mėnesio, tai esti dewynoliktasis mėt's Nebukad Nezaro, karalaus Babel,

atėjo Nebusar Udan, tas wyresnysis, kursai wis prie šallės karalaus Babel budawo, i Jeruzalę,

13. Ir sudege Pono Diewo namus, ir karalaus namus, ir wissus buttus Jeruzalėj, wissus didžūsus buttus jis ugnimi sudege.

14. Ir wissas Kaldėonū abajas, kursai su tām wyresnūju buvo, pargrowe wissus murus Jeruzalės aplinkų.

15. Alle prastūsus žmones, ir kitus dar ussiliktusius mieste, bey karalui Babel pasidūdancūsus, ir liktusius remestiniškiškus žmones, Nebusar Udan, wyresnysis, apšaltinay išwėde.

16. Ir iš prastujū (Žydū):žėmės žmonū Nebusar Udan, wyresnysis, paliko wynui bey laukui nudirbti.

17. Alle warinnų stulpų prie Pono Diewo namū, ir jų pāmatus bey warinnes mares prie Pono Diewo namū sulaužę Kaldėonai; ir wissą nū tujū wārą nugabėno i Babelę.

18. Ir pūdus, šupeles, peilus, bludus, štauradas ir wissus warinnus rykus, kurrie prie Diewo šlušmės wartojami budawo, atėme jie šallin.

19. Priegtam atėme wyresnysis, ir kas aukšo bey šidabro buvo, kupkas, rušinnimo rykus, bludus, pūdus, listorus, šaukštus ir apierū bludus.

20. Anūdų stulpų, tas wienas mares, dwylitą warinnus jaučius, kurrie wietoj anūdū pakrėstū stowėjo, kurrus karalus Salomonas buvo padarydines prie Pono Diewo namū. Šittai wissą wārō-rykū buvo ne paswertinay daug.

21. Ir tū dwiejū stulpū kōžnas buvo aštūnolika māsū aukštās, ir šnūras, dwylitā māsū ilgas, aptėko jās aplinkų; ir buvo ketturū pirštū storas, ir widdurij dubbus.

22. Ir ant kōžno stowėjo warinne kulka penkiūs māsūs aukštā, ir pytinėlei bey granot-oboelai buvo prie kōžnōs kulkōs apsulay, wislab iš wārō; ir wiens stulpas toks buvo kaip ir antras, ir granot-oboelai taipojau.

23. Buwo granot-obelū prie jų de-

wynis dėšimts ir šeši, ir wissū gra-
not-obelū buwo šimtas prie lankėlo,
kojno wieno apsulay aplinkuy.

24. Ir wyresnyšis ėme kunigą
Serają iš pirmosės eilės, ir kuni-
gą Zepanją iš antrosės eilės, ir tris
wartininkus;

25. Ir wieną Pamar-poną iš mie-
sto, kursai ant žalnėrū statyts buwo;
ir septynis wyrus, kurrie pas karalų
turrėjo but, kurrie mieste buwo rą-
sti; priegtam Soperi, abaso wyres-
niji, kursai žmones, kėmūse esancjus,
musterāudawo; priegtam šešes dė-
šimtis žmoniū iš kėmū, kurrie mieste
rąsti buwo.

26. Šyittus Nebusar Udan, wyres-
nyšis, ėmes nugabėno jās karalui
Babel i Kiblate.

27. Ir karalus Babel nujudde jās
Kiblatej, kurri gul žėmėj' Ėmat.
Šyittaip buwo Juda iš sawo žėmės
išwesta.

28. Šyittie yra tie žmones, kur-
rus Nebukad Nezar šallin išga-
bėndino, būtent sekname mēte,
tris tūkstantjus ir dwidėšimt ir tris
šyodus;

29. Ule aštānoliktame mēte Ne-

bukad Nezaro aštānis šimtus ir
trisdešimt' ir dwi dushi iš Jeru-
zals.

30. Ir dėšimtame ir treczame mē-
te Nebukad Nezaro išwede Nebusar
Udan, wyresnyšis, septinis šimtus
bey kettures dėšimtis ir penkes du-
šias iš Juda. Wissū dushi yr kettu-
ros tūkstantis ir šeši šimtai.

31. Ule trisdėšimtis septintame
mēte, kaip jau Jojakin, karalus
Juda, buwo išwestas, dwidėšimtoj'
ir penktøj' dienoj' dwylktojo mėne-
sio, Ėwil Merodaks, karalus Babel,
tame mēte, kaip jis karalum pasto-
jo, iškele Jojakino gálwą, karalaus
Juda, ir išleido ji iš kalėjimo,

32. Ir meilingay su jūmi kalbė-
jo, ir jo kreslā dėjo aukščiaus uš
karalū kreslus, kurrie prie jo Ba-
belėj' buwo.

33. Ir pėrmaine jam jo kalėjimo
rubus, kad po jo akiū wálge nepa-
lāutinay, koley jis gyws buwo.

34. Ir jam wis buwo kasdieniš-
kas išsilaimimas dūtas, nū karā-
laus Babel, kaip jam priwėlita bu-
wo, koley jis tikt gyws buwo, ikki
jam numirštant.

Jeremiošaus Raudojimo Giesmės.

1. Pėrskyrimas.

Šydu bėdninga tujba.

Kaip pūstas gul tas miestas, kursai
žmoniū pilnas buwo? Jis ney našle
stow; kurri wyrausia tarp pagonū,
ir karalėne tarp žėmjū buwo, dabar
tur padānka buti.

2. Ji werkte werke naktij, āšaroms
per strostus ritant; nier ney wieno
iš wissū jōs prietelū, jė palinksmi-
nancjū. Wissi jōs artimieji niekin jė,
ir jei priešininkais pastojō.

3. Juda yr apkalta bedoj', ir sun-
kioje šluojmoj'; ji gywėna tarp pa-
gonū, ir ne randa atiliō; wissi jōs
pėrfekinetojei sunkei jė laišo.

4. Kėlai i Zion gul pūsti, niekam
ne cinant ant ney jōšios šwenties;
wissi jōs wartai stow sugaišinti, jōs
kunigai dusāju; jōs mergos apmau-
dingos, ir ji smutna.

5. Jōs priešininkai gálwą pakle,
jōs neprieteliams gėray sėkas; nesa
Pons Diews jė tujba ušpyle, del
didjū jōs grietū; ir jōs kudiki i
kalėjimą išwesi yra po akiū ne-
prietelaus.

6. Wissas graištums dukters Zion
prapūle; jōs kunigaiškejai yra ly-
gus awinams, ganyklo ne randan-
tiems, ir pirma wāranczio cinant
pasileidusiems.

7. Jeruzale šoj' gadynoj' dumoj',
kaip warginga ir aplėista ji šanti,
ir kief gėro ji iš senujū gadynū
turrėjusi; kaip wissi jōs žmones
ipūle i jōs neprietelū rankas, ir
nieks jei ne gėlbt; jōs neprietelei i
jė žurėdami dzaugias, ir jākias iš
jōs sabbatū.

8. Jeruzale susigriešijo, todėl ji tur
but ney ne cypta moteriškė; wissi
tie, kurrie jė garbėj' laike, dabar nie-

Tu je werczia, jōs gėdą mattydami, alle jii atšikreipusi dusauja.

9. Jōs bjaurumynai prie jōs sulės limpa, ji ne dingojō, jei galiausėy taip busent; per baisėy ji žemyn nustumta, ir dar ant to ne tur ney wieno, jė palinkšminojančio. **Uf Pone Dieve, žurė! i mano wargą, nesa neprietelus didėy pui-kawoja.**

10. Neprietelus sawo ranką pridėjo prie wissū jōs brangujū daiktū; nės ji turrejo mattyt pagonus i jōs šwentybę einancus, * kurrus tu paliepei, ne turrint icit i tawo surinkimą. * 5 Reij. 23, 3.

11. Wissi jōs žmones dusauja, ir dūnōs jėškō; jie brangušus sawo daiktus dūst uš walgi, kad dušiq patėšitu. **Uf Pone Dieve, ben žurė, ir mattyt, kaip paniekinta aš pastojau.**

12. Už saūau jums wissiems, pro šalį einantiems: ben žurėit, ir matytit, bau jōs skaudėjims toks esqas, toks mano skaudėjims, kurs manę ištiko. **Nesa Ponas Diewas manę ušpyle tušba dienoje sawo sun-kiauso pykimmo.**

13. Jis ugni iš aukšto atšunte i mano kaulus, ir jam walę dawe. Jis mano kojoms tinklę paspėnde, ir apstābde manę; jis padare iš manęs pustynę, kad kas dien smutitis turru.

14. Mano sunkieji griekai iš jo korawonū pabūdō, ir pulkais ant mano kāklo atėjo, ašja wissas mano nušėjims man prapāla. **Pons Diews manę šittai judaušė, kad keltis ne galu.**

15. Pons Diews sumindzojo wissus mano drutisus, kurrus aš turrejau, jis ant manęs šwentę uškaukdino, mano wyriskaji jaunimā sugaisint. **Pons Diews dawe mindzot mergai, dukterei Juda, špausuwėj.**

16. Todėl aš taip werkiu, ir abbi mano aki tėka wandenėlu, kad palinkšmintojis, kursai mano dušėlę turretu atgawint, toly yr nū manęs. **Mano waikai sugaiso, nesa neprietus wiršū gawo.**

17. Zion iššplėxia sawo rankas, ir

taczau nier ney wieno jė palinkšminot; nesa Ponas Diewas apšukay aplink Jokubą jo neprieteliems paliepe, kad Jeruzale jū tārpe tur but ney moteriške necysta.

18. Pons Diews teisus; nės aš jo burnai nepaflusnus buwau. **Girdėit wissi swieto žmones, ir žurėit i mano skaudėjimā; mano mer-gos ir jaunikaiczi išwesti nuėjo i kalėjimā.**

19. Už kaukiau sawo prietus, alle jie manę pawillojo; mano kunigai ir miesto wyresnieji dwasė at-dawe; butent dūnōs jėškodami, dušei sawo patėšit.

20. **Uf Pone Dieve, ben weizdė, kaip aš nerimstu, ašja man iš to kune skaudu! mano širdis man kune apšiwerczia, nesa aš didėy smutna esmi. Lauše kārdas, ir namej smertis man padare našlystę.**

21. Bille kas gėray gird manę dusaujent, ir taczau ne turru palinkšminojančio; mano wissi priešininkai, mano nepalāimā girdėdami dāu-gias; tai tu padarai. **Taygi te ateit ta diena, kurrę tu iššauki, kad jiems taip butu, kaip man.**

22. **Te ateit wissas jū piktums po tawo akiū, ir sudaužyt jās, kaip tu manę dėl wissū mano nusizengimmū sudaužei; nės mano dusāwimo daugel yr, ir mano širdis smutna.**

2. Pėrstyrimas.

Dejawimo-giesmė dukters Zion.

Saipo Ponas Diewas dukteri Zion sawo pāpykiu ušpyle! Jis šlowė Izrael iš dangaus ant žemės nu-mette; jis ne minnėjo sawo pašojo, dienoje sawo pāpykio.

2. Pons Diews wissas Jokubo gywatas ne susimildams išgaisino; jissai miestus ne iweiktinay ap-drutintus dukters Juda suarde sawo didžausame pāpykimne, ir su žeme sulygino; jis nėsuentus padarydino taip jōs karalystę, kaip ir jōs kunigaisščius.

3. Jis wissus ragus Izrael didžausame sawo kėršte sulāuše; jis sawo dėšinę i ušpakali attraukė, prieši-

ninkui ateinant; ir Jotubo ugni už-
ture, aplinkui suplekšinančję.

4. Jis sawo strėlyčių itempė, neį
koks neprietelūs; sawo dėšinę jis pa-
kėlė, kaip koks priekšininks, ir nušū-
dė wis kagi, kas gražu žurėt buvo,
ir sawo sunkiausį kėštą neį ugni
išlėjo šėtroj' dukters Zion.

5. Pons Dievs pastėjo neį neprie-
telu; jis išgaishino Izraeli; jis iš-
gaishino wissus jės pallocus, ir jės
pillis pagadinno; jis duktereį Juda
padare daug raudojimū ir tužbū.

6. Jis jės šėtras išknisdino neį
koki daržą, ir jės namus paga-
dinno. Pons Dievs Zione taip
šwenczū kaip sabbatū užmiršdino;
ir sawo sunkiausame kėšijime taip
ir karalus kaip ir kunigaūs išgė-
didino.

7. Pons Dievs sawo altorų pa-
metė, ir sawo šwentybę prafėikė;
jis murus jės palloczū padawė i
neprietelaus rankas; kad jie Pono
Diewo namūse šaukė, neį šwentoj'
kokių' dienų'.

8. Pons Dievs pamislįjo paga-
dīt murus dukters Zion; Jis šnu-
rą ant jų ištempė, ir sawo ranką
ne attraukė, ikki jė išgaishinant;
pamurei stow raudingay, ir muras
gul paslėides.

9. Jės wartai gilley i žėmę igrim-
do; jis jės užlaiszczus sulauzė ir
pagadino; jės karalei ir kunigaišk-
czėi yra tarp pagonū, kur jie pagal
ištatimus ne gal elgtis, ir jės prā-
rakai regėjimus nū Pono Diewo ne
gāuna regėti.

10. Wyresnieji dukters Zion gul ant
žėmės, ir be tyl; jie dulkėmis sawo
galwas apbarsto, ir šakais apsisāute;
mergos Jeruzalės sawo galwas nu-
lėidzā i žėmę.

11. Už sawo atis kūne išsiwertiau,
ašja mano kunui iš to sunku yra;
mano kėpenos ant žėmės yra ištrit-
tusos, dėl wargimmo mano žmonū
dukters; kuditieims, dar žindamams
ir ne iškalbantiems ant miesto ūly-
czū apalpstant.

12. Kaip jie sawo augwėms tare:
kame dūnōs bey wyno? Kaip jie ant
miesto ūlyczū. apālpo, kaip kokie

šmėtnay ižieistieji, ir ant sawo au-
gywū rankū dūšiq dawė.

13. At tu dukte Jeruzale! kam
aš tawę prilgyšiu, ir kam tawę pri-
rokošu, tu merga dukte Zion? su
kūm' aš tawę sulygiczau, kad tawę
galėczau palinksmīt? nēs tawo žaizda
yra diddummu neį jures; kas gal
tawę išgydīt?

14. Tawo prārakai pasale taw
niekam ne wertus regėjimus, ir ne
apreikše tawo nušjengimus taw,
kūmi jie tawo kalėjimą butu nukrei-
pę; bet sale taw niekingas prāra-
kystes, kurromis jie tawę iš žėmės
iškozonijo.

15. Wissi, pro šalį einantieji, ran-
kas suploję, šwiltin i tawę, ir gal-
was krāto ant dukters Jeruzalės:
beggu tai tas miestas, apie kurį
sakdawo, jė wissū gražausi ēfanti,
kurām wissa žėmė dzaugēs?

16. Wissi tawo neprietelei priekš
tawę išsišioję, iššwiltin tawę, išsi-
šėpę dantis rodo, tarydami: ceba!
mes jė sugaishinom; tay yra ta die-
na, kurrōs mes gėidėmė; tai gawom,
tai sulāukēm.

17. Pons Dievs padare, ką bu-
wo apsiēmęs; Jis sawo žodi iš-
pūdė, ką senę pirm to buwo iša-
kės; jis ne susimildams sugaishino;
jis neprietelū ant tawės pradzū-
dino, ir tawo priekšimintū rāgą pa-
dūkštino.

18. Jā širdis rēkė Ponop Diewop;
at tu mūrė dukters Zion, te rāsi
āšaros žėmyn dieną ir nakti, kaip
uppėlis; neįgi ne palāub, ir tawo
atīs obolys te nesilauja.

19. Naktij' atsilėlus rēt; išliet sa-
wo širdi pirmoje gaidgystėj, po atia
Pono Diewo neį wandeni; palėk
sawo rankas jopi, dėl jaunųjų dūšė-
lū tawo kuditū, badu gaishanczū
pryšatije wissū ūlyczū.

20. Pone Diewe, beu žurēt ir
weizdēt, ką tu taipo pagadinmēs!
Argi moteriskės sawo kūno waisų
wālgys, jaunintelus kuditelus, sprin-
di ilgus? Argi prārakai ir kunigai
Pono Diewo šwentinyczų' taipo bus
juddyt?

21. Gullėjo ulyczioša ant žėmės,
waikaczei ir semeji; jaunimmas

mano mergiškas ir vyriskas kar-
du pūle. Tu pasmaugeti dienoje sa-
wo keršijimo, tu ne pasigailėdams
papjowei.

22. Tu pašaukei mano nepriete-
lus iš wissū kraštū, ney ant ko-
tids šwentės, ašū ney wleis ne
ištrūto, ney ne išlikto dienoj ker-
šijimo Pono Diewo; mano prika-
wotūsūs ir užaugintūsūs, neprietelus
nušudde.

3. Pėrštyrimas.

Dejawimo, palintšminojimo ir pagraubėnimo
rąstas.

Aš bėdņas wyrs, turru regėt jo di-
dzio keršto ryškė.

2. Jis manę wėde ir iwėde i tam-
sybė ir ne i šwiesą.

3. Jis sawo ranką pakreipe prieš
manę, ir abelnay fittaiپ daro su
manim i dieną dienos.

4. Jis mano mėsą ir ūdą sėną pa-
dare, ir mano kaulus sudauže.

5. Jis manę kūrte apšūre, ir ma-
nę tulkimi bey tujba apdėjo.

6. Jis manę i tamsą idėjo, kaip
negywušūs swiete.

7. Jis manę apmūrijo ne išeiti-
nay, ir i sunkes pānczes ipānczojo
manę.

8. Jė norint aš šaukiu ir rėliu,
tay jis ausis ušsikėmsa mano mal-
doms.

9. Jis mano kėlą apmūrijo su ap-
kaltais atmenimis, ir mano taktus
aplaše.

10. Jis manęs tykojo ney lokys,
ney kofai lūtas ūlofa.

11. Jis iš kėlo manę paklydino,
jis manę supjaušte ir išpūstijo.

12. Jis sawo strėlnyčą atėmpes,
ir manę strėlai per mėri pastate.

13. Jis iš seidofo i mano ingstus
strėlas išowe.

14. Aš išjūku esmi wissiemis sawo
šmonėms, ir dieniška jū dainėle.

15. Jis manę kartumynais priwal-
gədino, ir mėtėlėmis prigrirde.

16. Jis mano dantis i stuktius su-
tūle, jis manę pellenūše wolojo.

17. Mano dušėle yra pawarryta iš
pakėjans; man gėro reik užmiršti.

18. Aš tariau: mano išgalėjimo

yra gloda, ir mano pasitiktėjimo ant
Pono Diewo.

19. Ben minnė, kaip aš taip bėd-
na ir prastāta, mėtėlėmis bey tulk-
mi girdoma esmi.

20. Tu juš minnėsi to; nėsą mano
dušia man tai sako.

21. Tai aš i širdi demi; todel aš
dar tikšios.

22. Pono Diewo susimillims yra,
kad mes wissikėlay ne prapūlėm; Jo
mielāširdingyste dar ne pasilowe;

23. Bet ji kas rytą nauja, ir ta-
wo wiernums diddis yra.

24. Pons Diews yra mano dalyks,
taria mano dušėle; todel aš jūmi
tikšėšūs.

25. Nėsą Ponas Diewas yra mei-
lingas tam, kursai jo laukia, ir du-
šei jo jėštanczei.

26. Gėcznas tai dāiktis, kancrey
kėst, ir Pono Diewo pagalba tik-
kėtis.

27. Gėcznas tai dāiktis, wyrui jun-
gą sawo jaunystėj nešot.

28. Kad prastūtas kancrus yra,
jey kas ji ušpūla,

29. Jė sawo burną i dulkes iškėš,
kas lauktingą lauktu.

30. Jė bėsidūdas i wėidą sėtt, ir
didey apsigėdit.

31. Nėsą Pons Diews ne amžinay
pamette.

32. Bet apsmūtijes wel susimillsta
pagal sawo diddi susimillimą.

33. Nėsą jis ne iš širdiės žmones
wārgin ir apsmūtina,

34. Aey wissūs apkaltūsūs ant
jėmės abelnay po sawo kėjomis pa-
misės;

35. Jė wyro kofio promą po atia
aukščāusojo dūtu kraipytt;

36. Ar kofio žmogaus promą pėr-
werst, ney Ponui Diewui to ne
mātant.

37. Taygi kas drys sakyt: tai nu-
sidāst Ponui Diewui ne paliepas?

38. Jė kad ney kas pūta, ney kas
gėra ateina iš aukščāusojo burnos?

39. Kamgi fittaiپ murma gwyieji:
žmones? kōznas te murma ant sawo
griekū.

40. Jė pėrtardytim bey ištāus-
nėtim sawo pasielgimā, ir Ponop
Diewop prisimerstin.

41. Patėskim savo širdi bey rankas Dievop i dangų.

42. Mes, mes susigriebijom, ir nepaklusnus buvom; todėl tu werty musū ne cėdijei;

43. Bet mus pėpykiu ney pilt apylyi ir pėrėkinėjai, ir ne pasigailėdams pasmaugei.

44. Tu ney debėsu ussidengei, kad musū maldos ne galėjo pėrfigaut.

45. Tu mus iššlowa ir mėšlu dawei pastot swieto žmonėsa.

46. Wiši musū neprietelei savo burną išsižioje prieš mus.

47. Mes spėudzami ir warginami esme išgėgėjeis ir nerimmimmu.

48. Iš mano akiū tėla wandens: upėlei, dėl bėdės dukters mano žmonū.

49. Mano akys ney tekėte tėla, ir ne gal lėutis; nėsa nier ney jokio palowimmo,

50. Jei Ponas Dievas iš dangaus šėn žėmyn žurės, ir tai pamatys.

51. Mano akis mano gywasti sukremta, dėl dukters mano miešto.

52. Mano neprietelei manę medžote medžiojo ney paukštėti, be jokios priejasties.

53. Jie mano dušią dūbėje žudė, ir akmenimis manę uimette.

54. Jie ir mano gėlmą wāndenu upyle; tay aš tariau: dabar jau abelnay prapėlau.

55. Ale aš tawo wardo haukiau, Pone Diewe, žėmay iš dūbės;

56. Ir tu išklausei mano balsą. Ne pasliepė savo ausis nū mano dusawimo ir rėtimmo.

57. Priesiartėk man, tawėpi haukėnt, ir tarė: nesibijok.

58. Tu, Pone Diewe, bylinėk mano dušės prową, ir išgėlbeš mano gywasti.

59. Pone Diewe, žurėk, kaip man neteisėbe dāroma, ir itaisėk mano prową.

60. Tu mattai wišą jū pagiesimą, ir wišas jū mislis ant manės.

61. Pone Diewe, tu girdi jū išdarimą, ir wišas jū mislis ant manės;

62. Lepas mano priešinintū, ir jū dienistą išdumojimą ant manės.

63. Ben žurėk, jie ar atsisėd ar atsitėl, tay dainą ant manės dainoja.

64. Užmokeš jiems, Pone Diewe, kaip jie pelnė.

65. Te išgandina jās jū širdis, ir te jaučia jie tawo teikimą.

66. Pėrėkinėk jās su didžausu kerštu, išgaisėk jās po Pono Diewo dangum'.

4. Pėrėkyrimas.

Bėdninga giesmė, praratėwimas apie Edomitū prapėlimą.

Raipgi aškas taip abelnay tamfus pastojo, ir štaistusis aškas taip bjaurus? ir šwentinycės akmens prypakė? ant wišū ulycū išmėtiti?

2. Brangieji Zionės sunėlei, ašsui lygus laikomieji, kaipgi tie dabar molo pūdams prilėgiti, pūdžaus daromiems?

3. Wilkai padūda papus sawo waišams, ir jās pažindo; ale mano žmonū dukė tur ne pasigailėt, kaip koks štrusas pūšėjoje.

4. Žindamui lėdikiui jo lėjuwis prie jo gomuro prilimpa iš troškulio; jaunieji lėdikei prašo dūnės; ir nier ney wieno jiems tės pridūdancjo.

5. Kurrie pirma to šannausus walgius wālgė, tie dabar apalęka ant ulycū; kurrie pirma buwo šilėlėse užauginti, tie dabar tur mėjinosa gūlėt.

6. Ašisjengims dukters mano žmonū yra didėsnis už * grietą Sodomės, kurri nūglay sugaišinta buwo, ney jokios rankės ne pridėjus.

* 1 M. 18, 20; 19, 4.

7. Jūs Nazarenai buwo cysťesni už sniegą, ir balťesni už pėną; jie raudūnesni buwo už karėtkas; jie išsiređė rodėsi ney Sapyrs.

8. Ale dabar jū wėidas taip tamsey pajūdo, kad jū ant ulycū nepažysti; jū ūda prie kaulū kaba, ir taip juduwo, kaip malkės plaukėle.

9. Kardu nužuddytiems buwo gėraus, ne kaip tiems, kurrie badu numirte; kurrie susmukto ir nudurti buwo, dėl pristokimmo lankto waišaus.

10. Aielasirdingiausos moteriskės turtėjo pėcjos sawo lėdikius išwirti,

Kad to walgyt turrėtu, toj' bėdoj' dukters mano žmona.

11. Pons Diews sawo diddi su-
pylimmą pabaigė; jis sawo labay
diddi pylimmą išlejo; jis Zionoj'
ugni prafėre, kurri ir jės grunta-
wones suėde.

12. Tai karalei ant žemės ne butu
tiklėjė, nevgi wissi swieto žmones,
kad priesiminink's bey neprietelus war-
tais i Jeruzalę ieisės.

13. Alie tai nusitiklo del griekū
jū prarakū, ir del nusizengimmo jū
kunigū; kurrie toje teisujū kraują
praliejė.

14. Jie šen ir ten waišfėzojo ant
ūlyczū ney alli, ir kraujais buwo
išsitėpė, ir ney anū drabužus ne
gallėjo prilipstyt.

15. Bet šaute pries jūs: atstō-
kit, jūs neczyficij; atstōkit, atstō-
kit, nieko ne krutikit. Nėsa jie jū
baifėjos, ir bėgo nū jū; ir tarp pa-
gonū buwo sakoma: jie ne ilgay tē-
nay bus.

16. Todėl jūs Pono Diewo pāpy-
tis išsklaidino, ir ne nor dangiaus
i jūs žurėt; kadangi jie kunigus
ne laike garbėj', ney wyresnujū ne
susimillo.

17. Ir taczau musū atys dairėsi
niekingōs pagālbōs, ikti joms pail-
stant, mums be laukiant žmonū, kur-
rie taczau mus išgēlbēt ne gallejo.

18. Jie wijo mus, ašja ant sawo
ūlyczū nepiaggu buwo waišfėzot. Tay-
gi ir gālas mums atėjo, musū die-
nos pasibaigė, mums likims atėjo.

19. Musū pėrsėfinėtojei buwo grei-
tesni už padangiu erelus; jie ant
kalnū mus wajojo, ir pūšczoje ant
musū tykojo.

20. Pono Diewo apmōstitalis, kur-
rām pasitiklėjom, apkaltnay yra su-
gauts, kaip jie mus išgāišino, kur-
rām pasilinkšminnomės, po jo pa-
wėsu gywėję tarp pagonū.

21. Aukait, dzaugtis tikl, ir buł
linkšma, tu duklė EDOM, tu gywė-
nantiji žemėj' Uz; nėsa ir ił tawim'
nucis kylis, ir tu turri girta ir
nāginta buti.

22. Alie tawo nusizengims pasibai-
gė, tu duklė Zion. Jis tawę dau-
glaus ne išwėzdis; alie tawo nusizen-

gimma, tu duklė EDOM, jis atlančys,
ir tawo griekus atdangys.

5. Pėrsfyrimas.

Jeremiošaus malba del wadawimo dibey war-
gintā Jyda.

Minnėk, Pone Diewe, kas mums
nusidūst; žurėl ir atsiwėizdėl i musū
išgėdinnimą.

2. Musū tėwiskās dalyks pagonams
tėko, ir musū namai atėiwijems.

3. Mes esme sirtatos, ir ne tur-
rim tėwo, musū motinos yra ney
nāšles.

4. Mes sawo paczū wādeni tur-
rim, pinnigais pirktą, gėrt; sawo
paczū malką turrim užmoķėdami par-
sigabėnt.

5. Mes per mierzā wāromi esme,
ir jau pailsusiems, jie ne dūst mums
atsiūstet.

6. Mes turrėjom pasidūst Egiptū
ir Ussurū, kad ben dūnōs turrėtum-
bim prisiwālgit.

7. Musū tėwai susigrieķijio, ir jū
jau ne yra; ir mes jū nusidėjimū
deley turrim tokią bėdą kėst.

8. Bernai ponawoj' ant musū, ir
nier ney wieno, mus nū jū rankōs
išgēlbanczo.

9. Mes turrim sawo dūnā parsinešt
su prisibijojimu, gywi ne išlikė, del
kārdo pūšczoje.

10. Musū ādos sudėgusos, kaip pė-
czuje, iš baisaus bādo.

11. Jie moteres Zione newālijio, ir
mergas miestāse Jyda.

12. Kunigaišfėczėi nū jū yra pa-
karti, ir seniejėi ne buwo garbėj'
laikyti.

13. Wyriškās jaunims turrėjo ma-
luno-ākmenis nešot, ir waiķāiczėi
mėdžus nešodami kluppinēt.

14. Seniejėi ne sėd po wartais, ir
wyriškās jau ne žaidza ant strunū.

15. Musū širdiēs dzaugsmas pasi-
baigė; musū šokinėjimas pawirto i
waitojimā.

16. Musū galwōs wainikās nupū-
le; at bėda, kā taip susigrieķijom!

17. Jš to ir musū širdis smutna,
ir musū atys tamšos,

18. Del kālno Zion, kad jis taip
pūstas gul, kad lapės per jį bėgintja.

19. Alie, Pone Diewe, tu amžinay

pasīlīeti, ir tawo karālišķas krēslas
nesīlāju nīekādōs.

20. Kōdēl tu musū taip abelnay
nori ūzmīršti, ir mus taip ilgay
taip nūdēm aplēisti?

21. Prīwēst mus, Pone Dīewe,

wēl prīc sawēs, kad mes wēl ī sawo
namus īšlāktumbim; atnaujīnē musū
dienas, kaip īš senowēs.

22. Nēša tu mus mēste pamettei,
ir pēr mīerq ant musū supytai.

Prārakas Ezekielis.

1. Pērstyrimas.

Dīewo paštrobīmas ant Kērubim.

Trīs dēšimtame mēte, penktā dienā
kētūwīrtō mēnesio, man b' ēsant tarp
apkalātuju prīc wandens Kēbar, at-
sīwēre dangus, ir Dīews parode
man reģejimā.

2. Ta pati penkteji diena to mē-
nesio, buwo tam patim penktame
mēte, po to, kaip Jojafīns, karālus
Juda, buwo sugāuts īšwestas.

3. Tay Pono Dīewo jōdis atējo
Ezekielui, sunui Būsi, kūnigo, Kal-
dēonā jēmēj', prīc wandens Kēbar;
tēnay Pono Dīewo ranka ant jo
užējo.

4. Ir aš reģejau, ir štay, atējo
dīdis wēsulis īš šāurēs, su dīdzu
dēbēšu, ugniēs pilnu, tassai wīšur
aplīnkuy šwīete; ir patim wīddu-
ri' tōs ugniēs buwo ney šwīesāuse
šwīesīybe ugnij'.

5. Ir wīddujē jōs rodesī ney kē-
turi gywolei, ir tarp jū wīens buwo
reģēt ney kōšsai žmogaus wēidu.

6. Ir kōšnas turrējo kētūris gym-
jus bey kētūris sparnus.

7. Ir jū blauzd-kāulei buwo īš-
tīssi; alle jū kōjos buwo ney apskrit-
tos kōjos, ir žībējo kaip šwīesus
glītus wāras.

8. Ir turrējo žmogaus rankas po
sawo sparnais, kētūrosa jū wietosa;
nēs jīe wīssi kētūri turrējo sawo
gymjus ir sawo sparnus.

9. Ir tū paczū sparnā kōšnas su-
sīejo su kīts kīttu. Ir jīems einant
ne reīkējo jīems kraipyti; bet ka-
trul jīe ējo, jīe tūjaus tiefog saw ējo.

10. Jū weidai po dēšīnēs šallim
tū kētūrā, buwo lygus žmogui kō-
šiam bey lūtui, alle po kairēs šal-

lim' tū kētūrā, buwo jū weidai lyg
jāuczō bey erēlo.

11. Ir jū weidai bey sparnai bu-
wo wīršujē atskirti, kad kōšni dweji
sparnai wīs susīejo, ir dwejeis spar-
nais sawo kūnq apdenge.

12. Katrul jīe ējo, tay tūjaus tie-
fog saw jīe ējo, ir jīe ējo, katrul
wējas pute, ir ne reīkējo jīems krai-
pytis, einant.

13. Ir tie gywolei rodesī ney an-
glys jērīnczōs, ir ney žīburei, tarp
tū gywolū einantieji. Ir ugnīs
spīndulī īš sawēs īšlēido, ir īš ug-
niēs īšējo žaibas.

14. Ir tie gywolei šēn ir tēn tel-
kīnējo lyg kaip žaibas.

15. Man tus gywolus taip rēģint,
štay, rāts bēstowys ant jēmēs, prīc
tū kētūrā gywolū, ir matomas bu-
wo ney kētūri rātai.

16. Ir tie rātai buwo ney darbas
īš Turkošo, ir wīssi kētūri wīens
kaip kīts; ir lygey rodesī kaip butu
kīts kītīame rātas.

17. Kaip jīems eit reīkējo, tay
gallējo jīe ī wīšsus sawo kētūrus
kampus eit, neygi reīkējo jīems krai-
pytis, einant.

18. Jū štrytai bey aukštummas
buwo baīsus; ir jū štrytai buwo
pilni aklū apskrittuy wīšsūse kētū-
rāse rātūse.

19. Ir tiems gywoliems einant,
ējo ir rātai pagal jās; ir tiems gy-
woliems nū jēmēs aukštyn pašīkelant,
tay ir rātai pašīkele aukštyn.

20. Katrul dwase norējo, tēnay
jīe ējo; ir rātai pašīkele prīc jū auk-
štyn; nēša gywoji dwase buwo tūse
rātūse.

21. Aniems einant, ējo ir šīe;
aniems stowīnt, stowējo ir šīe; ir
aniems pašīkelant nū jēmēs, tay ir

rátai pagal jās pasikėlė; nėsa buwo gywa dwase tāsė rátāsė.

22. O wiršui' tū gywold buwo lubbos atrėstos ney dangus, kaip Kristols baisu žurėt, iš aukšto ant jų išsišplėtęs;

23. Kad po tū dangum jų sparnai wiens tiesog prieš kitą stovėjo, ir kójno kūną uždengė du sparnu.

24. Ir aš girdeėjau sparnus užent, ney didžus wāndenius, ir ney dundimną Wiffogālincojo, jiems einant, ir kaip bildėjimą abasė. Ule apsištodami sparnus palėido.

25. Ir jiems apsisitėjus ir sparnus palėidus, tay grōmė dangusė aukštay ant jų.

26. Ir wiršuje dangaus ant jų esancio, buwo mattyt koks sostas ney Sapyras, ir ant to paties sosto sėdėjo wiens lygey kaip žmogus.

27. Ir aš regėjau, ir buwo kaip skaisči šwiesybė, ir widdurij' buwo mattyt, kaip ugnis iš wissū kraštū, nū jo strėnū aukštynay, ir žemynay regėjau aš kaip ugni žibbanti iš wissū šallū.

28. Lygey kaip antay dangaus jūsta debesisa stow, nulyjus, taipo žibbėjo iš wissū šallū. Šyittaipo aš regėjime macziau Pono Diewo šlowę. Ir aš tą regėjęs, pūlau ant sawo wėido, ir aš išgirdau kalbancio balsą.

2. Pėrskyrimas.

Prarato Ezeiello pamadinimās i prarata urėdytė.

Ir jis tare man: tu žmogaus waike, stokis ant sawo kójū, tay aš su tawim kalbėsu.

2. Ir jam taipo su manim' bekalbant, aš wėl atsigawau, ir ant sawo kójū stojęs klausiau to, su manim' kalbancio.

3. Ir jis tare man: tu žmogaus waike, aš tawę sunczu pas wailus Izrael, pas žmones, nū manęs atsislyrusus, kurrie manę prastoje yra. Jie ir jų tėwai taipiau ikki šei pačiai dienai prieš manę nusišenge.

4. Ule tie wailai, pas kurrus aš tawę sunczu, tur kėtas galwas, ir uštėtitas širdis; tiems tu turri sakyt: taipo kalba Wiefšpats, Ponas Diewas.

5. Ar jie klausytu, ar ne klausytu; jie tiesa yra nepaklusnus namai; alie taczau jie tur žinnoti, prarata tarp jų esanti.

6. Ir tu žmogaus waike, ne turri jų pabūgti, ney jų žodžū bijotis. Ir tiesa prie tawęs kėsprāndžei ir dygus erškėtcei, ir tu gyweni tarp skorpionū; alle tu ne turri bijotis jų žodžū, ney nū jų akiū ne išsigąsti, norint jie namai nepaklusnus yra.

7. Bet tu turri jiems mano žodi sakyti, jie apsimtu jų ar klausyt, ar ne klausyt; nės jie yra nepaklusnus žmones.

8. Ule tu žmogaus waike, tu girdek, ką aš taw sakau, ir ne buk nepaklusnus, kaip tie neklausantieji namai yr. Atwėrk sawo burną, ir wālgyt, ką aš taw dāsu.

9. Ir aš regėjau, ir stay, cze buwo ranka ties manim' ištiesta, toji turrėjo sudėtą gromatą.

10. Tą ji išplėte po mano akiū, ir toji buwo aprašyta iš wiršaus, ir widdurij', ir buwo toje parašyta: štundimai, dusawims ir bėda.

3. Pėrskyrimas.

Praratas i Babelę gabėtas.

Ir jis tare man: tu žmogaus waike, walgyt, kas po tawo akiū yr, butent šę gromatą, ir nušęs sakyt namams Izrael.

2. Tay aš sawo burną atwėrau, ir jis man dawė tą gromatą suwālgyt.

3. Ir tare man: tu žmogaus waike, tu turri šę gromatą, kurrę aš taw dāmi, i sawo kūną wālgyt, ir sawo pilwą su ta pildyt. Tay aš ję walgiau, ir ji buwo mano burnoje taip saldi, kaip mēdus.

4. Ir jis tare man: tu žmogaus waike, eik pas namus Izrael, ir sakyt jiems mano žodi.

5. Nėsa aš tawę juš ne sunczu pas žmones swėtimą kokią kalbą, arba nepažystamą liežuwi turrincus, bet i namus Izrael;

6. Beje ne i daugybę žmoniū, kurie swėtimą kalbą bey nepažystamą liežuwi tur, kurrū žodžius tu ne galėtumbei pėrmanyt. Ir norint aš

tawē i toliūs sūšczau, tay jie taczau tawēs rods kļausytu.

7. Alle namai Izraēl ne nor tawēs kļausyti, nēs ney manēs paties jie ne nor kļausyti; nēs wissi namai Izraēl tur kētas kaktas ir uškētitas širdis.

8. Alle aš taczau tawo wēidā kēta padariau priekš jū wēidus, bey tawo kaktā priekš jū kaktas.

9. Beje aš mielay tawo kaktā padariau taip kēta, kaip Dēmantā, kurs kētēsnis uš ākmeni. Todel nesibijot, neygi ne išķigast jū, kad jie taip nepaklusnus namai yra.

10. Ir jis tare man: tu žmogaus waike, wissus mano žodžius, kurrus aš taw sakau, tus dēl saw i širdi, ir priimt i ausis;

11. Ir nuēšes pas aplāstinay pagrēbtāsus tawo žmonā, sakyt jiems ir tark jiems: šittai pataria Diešpats Ponas Diewas; jie ar apšimtu kļausyt ar ne.

12. Ir wējas pakēle manē, ir aš išķirdau uš sawēs ušimma lyg didžio žēmēs padrebėjimo: pagirta t' essie Pono Diewo šlowē sawo wietoj'.

13. Ir buwo bruzgējims sparnā anū gywū daiktā, kurrie ney su kēts kēttu susibuczawo; podraugey bildejims rātā, abelnay arty prie jū ēsancū; irgi ušimmas didžio žēmēs padrebėjimo.

14. Tay wējas manē pakēles nugabēno manē šallin. Ir aš einant didēy išķigandau, alle Pono Diewo ranka laike manē drutay.

15. Ir aš išķakau pas aplāstinay pagrēbtāsus, prie wandens Rebar gywēnancus, mandelēms stowint, mēnesij' Abib, ir atšēdau pas jūs šēdincus; ir pasiliktāu tēnay su jēis septynes dienas wissīšķay nulūdes.

16. Ir toms septynoms dienoms pērējus, Pono Diewo žodis manēsp' atējo, ir tare:

17. Tu žmogaus waike, * aš tawē ištaczau sargu ant namū Izraēl; tu turri iš mano burnōs žodi gir-dēt, ir jūs manēs dēl pagraudēnti.

* Ez. 33, 7.

18. Kad aš nelabamjam sakau: tu turri pražūt, ir tu ji ne graudēni, ir tai jam ne sakai, kad tas nela-

basis nū sawo pikto pasiēlgimmo jau-gōtus, jeib gyws išķlītu: tay nela-basis sawo griekū dēl pražus; alle jo kraiujā aš nū tawo rankōs išķlofu.

19. Alle jēy tu nelabaji graudēni, ir jis ne prišiwerczia nū sawo nela-bummo, bey pikto pasiēlgimmo; tay jis sawo griekū dēl pražus; alle tu sawo dušijā išķēlbējei.

20. Ir jēy teisusis nū sawo teisy-bēs atstoj', ir pikto dāro, tay aš ji pērlēisu nusiērenēt, kad jis pražūt; nēsa kadangi tu ji ne pagraudinai, jis sawo griekū dēl prapulti turrēs, ir ant jo teisybēs, kurrē jis dare, ne bus weidēta; alle jo kraiujā aš nū tawo rankōs išķlofu.

21. Alle jēy tu teisusi graudēni, idant ne susigriešitu, ir jis ir ne susigriešija; tay jis išķlīs, nēs jis priēme pagraudēnimā; ir tu sawo dušijā išķēlbējei.

22. Ir tēnjau Pono Diewo ranka atējo ant manēs, ir tare man: kētkis, ir išķēl i laukā, tēnay aš su tawim kalbēsu.

23. Ir aš kēlēsi išķejau i laukā; ir štay, cē (reģejau) bestowincē Pono Diewo šlowē, lyg kaip aš jē prie wandens Rebar buwau reģējs; ir aš parpālau kņūpēcjas ant sawo wēido.

24. Ir aš buwau atgawints, ir stojaus ant sawo kōjū; ir jis su manim' kalbēdams tare man: nueit, ir ušīrakint sawo namāse.

25. Ir tu žmogaus waike, štay, ušdēs taw wirwes, ir tawē toms riš, kad tu jiems ne išķrūktumbei.

26. Ir aš taw pērlēisu liejumui prie gomuro prilipt, kad tu bē žado buši, ir jū daugiaus ne bārši; nēs jie yra nepaklusnus namai.

27. Alle kad aš su tawim kalbēsu, tay aš burnā taw atwērsu, kad jiems sakyt turrēsi: šittai pataria Diešpats, Ponas Diewas: kas kļauso, tas te kļauso; kas ne kļauso, tas te ne kļauso; nēs tai nepaklusnus namai.

4. Pērsīyrimas.

Diešs Seružalts apquillmas, pirma pajen-tinmas.

Ir tu žmogaus waike, ēmēs pļytā,

padet tą po sawo afiū, ir nušentliū ant jōs miestą Jeruzalę.

2. Ir padaryt ābašo apgulimma aplink jį, ir padaryt pylimą aplinkų; ir pylimus iškast aplinkų, ir padaryt waislą aplinkų, ir statyt kryg-ojūs aplink jį.

3. Ir prieš sawę imt geležinę skauradą, ta t' essie geležinnis mūras tarp tawės bey miesto; ir statyt sawo afis prieš jį, ir apstatyt jį. Tai t' essie ženklas namams Izrael.

4. Tu turri ir ant sawo kairo šono gultis, ir nusiengimma namū Izrael ant to uždėt; kelles dienas tu ant to gulli, taip ilgay ir jū nusiengimma turri nešoti.

5. Ir aš taw mėtus jū nusiengimma i tēlą dienū pawersu, butent tris šimtus ir dewynes dēšimtis dienū; taip ilgay tu turri nusiengimma namū Izrael nešoti.

6. Ir kaip tu tai busi atlikęs, tay tu potam ant sawo dēšino šono turri gultis, ir turri nešot nusiengimma namū Juda keltures dēšimtis dienū; nesa ir ež aš taw uį tief mėtū tief dienū dūmi.

7. Ir statyt sawo afis ir sawo nūgą ranką prieš apstatytą Jeruzalę, ir praraktūf prieš ję.

8. Ir štay, aš ant tawės wirw- jū uždėsu, kad ne galetumbei kreiptis iš wienōs šalies i kiltą, ikki tu dienas sawo apgulimmo busi pa- baiges.

9. Taygi imt saw lūwēzū, mėžū, puppū, lešuffū, naminnū sorū, ir speltū, ir tai wislab idėges i wieną kubbilą, pritaistyt saw tief dūnōs iš to, kiek dienū tu ant sawo šono gul- li, kad tōs tris šimtus ir dewynis dēšimtis dienū wālgyt tēktumbei.

10. Šittaip kad tawo wālgis kas dien wālgomas, dwidēšimt syklū swēr- tu. Toktai tu ežsą i ežsą wālgisi.

11. Ir wāndeni tu taipojau pagal miera gėrsi, butent šēštą dālį In; ir tai taipojau ežsą i ežsą gėrsi.

12. Mėžū ragašus tu turri wālgyt, kurrus po jū alimis su žmogaus-miešlu turri lept.

13. Ir Pons Diews tare: šittaip tur waitai Izrael sawo neczyštą dū-

ną wālgyt tarp pagonū, i kurrus aš jūs išstumjau.

14. Ir aš tariau: at Wieszpatie, Done Diewe, štay, mano dūšia dar niekaday ne pastōjo neczysta; nēs aš iš sawo jaunū dienū ikki šam ežsui ney jokiōs maitōs ney kōlio suplē- šito ne wālgiau, ir niekadōs ney jo- kiōs neczyštōs mėšōs i mano burną ne dėta yr.

15. Ule jis tare man: štay, aš taw pawēlišu kārwiū mėšlą uį žmo- gaus-mėšlą, kurrām tu sawo dūną pritaistyt turri.

16. Ir tare man: tu žmogaus waike, štay, aš dūnōs žopostą Je- ruzalę atimsu, kad jie dūną tur- rēs wālgyt swarczu swertą bey su apmauda, ir wāndeni šaitelū ipiltą gėrti su smutka;

17. Todel, kad dūnōs bey wandens pristokims bus, ir wiens su antru smūtitis, ir sawo nusiengimme apalp- ti tur.

5. Pėrsėrymas.

Pawēlišlas šunkausi slogū žydams pasakytū ir tā paczū priejase.

Ir tu žmogaus waike, imt saw kār- dą, aštrū kaip barzd-šutkū, ir lēist tą per sawo galwą bey barzdą; ir emēs swarczus tais jūs pėrdalyt.

2. Wieną trēcįą dālį tu turri ug- nim sudėgint patim miesto widdu- rij, praėjus dienoms apgulimmo; antrą emēs kārdu mušt i wissas šallis aplinkų. Pasfutinni išbaršyt i wėją, kad aš kārda i jū upakali ištrautsu.

3. Ule majumeli jū emēs irišt i sawo streisťes kampą.

4. Ir wēl emēs kallis jū imest i ugni, jūs ugnimi sudėgindams; iš tā ugnis tur keltis ant wissū namū Izrael.

5. Taip taria Wieszpats Ponas Diewas: tai yra Jeruzale, kurrę aš i tarpą pagonū staczau, ir ap- link ję apsuffkau žemes.

6. Ule jii mano istatimą pėrwerte i nelabus pamokšlus, daugiaus ne kaip pagonai, ir mano prowās lab- jaus, ne kaip tos žemes, kurras ap-

līnī jās vīra. Nēs jē atmetta mano īstātīmā, ir ne nor pagal mano pro-was pasielgti.

7. Todel taria Wiefpats, Ponas Dievas, taipo: kadangi jūs daugiaus padārot, ne kaip pagonai, turrie aplīnī jūs vīr, ir ne elgiaties pagal mano prīfāsimus, ney pagal mano promās ne darot, bet darot pagal budā pagonū, aplīnī jūs ēsancujū:

8. Tay Wiefpats, Ponas Dievas, fittai p sako: stāy, aš priēš tawē eisu, ir promā ant tawēs ušlēisu, kad pagonai turrēs žurēt.

9. Ir taipo su tawim padarysu, kaip aš niekadōs ne dariau, ney potam ne darysu, dēl wissū tawo bjaurybū.

10. Kad tawije tēwai sawo waikus, ir waikai sawo tēwus turrēs ēsti; ir tokiā promā ant tawēs ušlēisu, kad wissū tawo likfusieji i wissus wējus tur but išsklaidyti.

11. Todel, kaip tikray aš gyws esmi, taria Wiefpats, Ponas Dievas, kadangi tu mano šwentinyciā wifolkis sawo bjaureszeis bey balwōnais apbjaurinai; ir aš tawē sudaužysu, ir mano ākys tawēs ne tur czedyt, ney ne busu malonus.

12. Trečioji dalis iš tawēs tur maru numirt, bey badu pasibaigt; ir antroji iš tū trijų dalū kardu pult aplīnī tawē; ir trečią tū trijų dalū aš i wissus wējus išsklaidysu, ir kardu i jū upakalt ištūkfu.

13. Taip mano kerkštas tur pa-baigtas, ir mano diddis kerkštas ant jū but ištaišytas, kad aš atsikeršiczau; ir jē tur ištirti, manę Ponā Diewā, sawo kerkšte kalbėjusi, kad sawo diddi kerkštā jūse busu ištaišes.

14. Uš tawē statysu puštyne ir gēda po akimis pagonū, aplīnī tawē ēsancū, po akimis wissū pro šali einancujū.

15. Ir turrēsi but gēda, āpiūku, pawēišlu ir dywu wissiemis pagōnams, aplīnī tawē esantiems, kad aš promā ant tawēs ušlēisu su pāpyktu, didžu kerkštu ir kerkšijanczu bazimmu; (tai aš sakau, Ponas Die-was)

16. Bey kad aš bado piktas strē-las tarp jū šāusu, išklādificenzes, ir aš jes iššāusu, jus pagadinti; ir bādā pas jus wis diddesni dāsu but, ir dūnōs žopōstā atimsu.

17. Mielay bādā ir piktas girrū žweris aš tarp jūšū nusysu, tie tur-rēs be waikū jus padaryt; ir tur mārās bey kraujas pas tawē ateiti, ir kardu ant tawēs ušwēssu. Uš, Ponas Dievas, tai sakiau.

6. Pērstyrimas.

Apie išpušijimą Jyda žemės.

Ir Pono Diewo žodis atėjo manēspi ir tare:

2. Tu žmogaus waikē, grēšt sawo akis priēš kaulus Izrael, ir prara-kūn priēš jūs,

3. Tarydams: jūs kalmi Izrael, girdekīt žodi Wiefpaties, Pono Die-wo. Szittai kalba Wiefpats, Po-nas Dievas, abbiejiems kalmams bey kalmėliams, abbiejiems ir uppė-liams ir dauboms: stāy, aš kardu jums ušwēssu, ir jūšū aukštibes iš-gaišysu,

4. Kad jūšū altorai išpuštiti, ir ju-sū balwōnai sulaužyti bus. Ir jūšū kunus po akiū abrozū užmušdisu.

5. Beje, aš kunus waikū Izrael po akiū jūšū abrozū dāsu pult, ir jūšū kaulus aplīnī jūšū altorus pa-barstysu.

6. Kur jūs tikt gywēsite, cze mie-stai tur išpuštiti, ir aukštibes pu-stynėmis buti. Aša jūšū altorai bus išpuštiti, ir i puštynes pawerši, ir jūšū balwōnai sulaužyti ir nieku pa-wersti, ir jūšū abrozai sudaužyti, ir jūšū budawones išgaišintos.

7. Ir užmuštujū tarp jūšū begul-tēs; kad ištirtumbit, manę esanti Ponā Diewā.

8. Uš kallis iš jūšū aš dāsu iš-lik, kardu ištūkštanczus, tarp pa-gonū, kad aš jus i žemes busu iš-barštes.

9. Szittie jūšū išliktieji tadda ma-nēs minnēs tarp pagonū, tur ap-kalti tur but, kad aš jū kerkšaujan-cze širdi, nū manēs pabėgusē, ir jū kerkšaujanczas akis, turros i sawo balwonus žurējo, busu sutūlēs; ir

jie galēsis dēl nelabummo, wissomoms jū bjaurybēmis daryto.

10. Ir tur ištirt, manē ēsanti Ponā Diewā, ir ne noprošnay kalbējusi, tokiā bēdā jiems padaryt.

11. Sztitaip jato Wiefšpats, Ponas Diewas: suplōf sawo rankas, ir sawo kōjomis trypdamas tarf: bēda ant wissū griekū bjaurybjū namāse Izrael; kurrā dēl jie kārdu, badu bey maru tur pulti.

12. Kas toly yra, tas maru mirs; ir kas arty yra, tas kārdu puls; alle kas iškliet, ir nū anū apsaugōtas yra, tas badu mirs. Sztitaip aš sawo diddi kēstā tarp jū pabaigsu.

13. Kad ištirtumbit, manē Ponā Diewā ēsanti, kaip jū uzmūstieji gullēs tarp sawo balwōnū aplinkuy jū altorū; aukštay ant wissū kaukarēlū, ir aukštay ant wissū kalnū, ir po wissais žalaišeis mēdžeis, ir po wissais tantiaūšeis aužolais, kurosa wietosa jie wissokiems balwōnams saldžes rufinnimo-apieras dūdawo.

14. Aš sawo rankā priekš jūs išklietu, ir tą žemę puštā ir negywenamā padarysu, nū pušęžōs iškli Dibelatai, kur jie gywenā; ir tur ištirt, manē ēsanti Ponā Diewā.

7. Pērtšyrimas.

Prarastawimas apie sugaišimā taralyšlēs Juba.

Ir Pono Diewo žodis manēsp' atėjo, ir tare:

2. Tu žmogaus waife, szitaip taria Wiefšpats, Ponas Diewas, apie žemę Izrael: gālas ateina, gālas ant wissū ketturū žemēs kampū.

3. Dabar gālas ateina ant tawēs; nēsa aš sawo diddi kēstā taw užsusu, ir tawę sudisu, kaip tu užpelnei; ir taw dāsu, kas wissiems tawo bjaurybēms pareitis.

4. Mano akis ne tur tawēs czedit, ney aplenkti; bet aš taw dāsu, kaip tu užšipelnai, ir tawo bjaurybes tur i tawo paties widduri ateit; kad ištirtumbit, manē ēsanti Ponā Diewā.

5. Taip kalba Wiefšpats, Ponas Diewas: štay, ateit bēda ant bēdōs.

6. Gālas ateit; ateit gālas, pabudo jau ant tawēs; štay, ateina.

α. x.

7. Jau užeit, ir ankšty ateit ant tawēs, tu gywatninke tōs žemēs; czedas ateit, raudawimo-diena yra arty, kuroj' ne bus dainū ant kalnū.

8. Jau dabar aš weif sawo naršā ant tawēs išklietu, ir sawo pāpykti ant tawēs pabaigsu; ir tawę sudisu, kaip tu užpelnei, ir taw dāsu wisslab, kas tawo wissoms bjaurybēms pareitis.

9. Mano akys ne tur tawēs czedit, neygi susimilsiu; bet aš taw dāsu, kaip tu užpelnei, ir tawo bjaurybes tur taw i widduri ateit; kad ištirtumbit, manē ēsanti Ponā Diewā, jus ištinkanti.

10. Sztay, ta diena, štay, ateit; iškūsta, ryškste žyd, ir pasididžojēsis žaloja.

11. Smartininks pasikēle per ryškstę ant nelabujū; kad nieks iš jū, ney iš jū žmonū, ney iš jū pulko palinkšminojimo ne turrēs.

12. Todēl ateit czedas, diena prisiartina. Pertasjis te nesidžaugie, ir pardūdąsis te nesitiūji; nēsa pāpykis ateit ant wissū jū pulko.

13. Todēl pardūdąsis te ne jēško sawo pardūtojo turto. Nēsa kurs iškliks, tas tą turrēs. Nēs prarastawimas ant wisso jū pulko ne sugryš; ney wiens ne iškliks gyws, dēl sawo nusidėjimo.

14. Te patrūbij' tiktay trūbā ir te pritaifo tikt wisslab; taczau ney wiens ne eis karaut. Nēs mano diddis kēstas eina ant wissū jū pulkū.

15. Ulyczosa waiškęzjoja kārda, buttāse waiškęzjoja mārās bey bādas. Kas ant lauko yr, tas kārdu mirs; alle kurs miestē yra, tą mārās ir bādas suēs.

16. Ir kurrie iš jū išbēgs, tie tur kalnāse but, ir ney karwēlei daubūse wissi podraugey dejodami, kōžnas sawo nusišengimmo dēley.

17. Wissū rankos pasileis; ir wissū kielei taip ne stiprey stowēs, kaip wandū.

18. Ir žūlais apsiūšs ir bāime pilte bus užpilti; ir wissū gymjei bus raudingi žurēt, ir wissū gālwos bus nuskustos.

19. Jie sawo sidābrā laukan ant ūlyczū iškliks, ir sawo aukšā per

bjaury koki daitą laitys. Aša jū sidabras bey auksas ne išgelbės jās dienoj' papykio Pono Diewo. Ir tarau sawo dušias tām' ne sōtis, ney sawo pilwā tām' pripils; nēs tai jiems buwo pasipiktinnimu ant jū nusidėjimā.

20. Jie iš sawo brangujū žemcugā, kurreis jie puikawojo, abrozus padarė sawo bjaurybū ir sawo baidyklā. Todėl aš tai jiems bjauru daitu padarysu;

21. Ir i swėtimū rankas padāsu, kad tai išplėstu, ir nelabėms ant žemės per plėšimū; kad jie tai padarytu neswentu.

22. Aš sawo atis nukreipsu šallin, kad jie mano skārbą ben tikray ne šwentu darytu, ir mielay plėšiktai tur ant jo užeit, ir tą daržyti.

23. Padaryt' lencugū; nēs ta žeme yra pilna kraujo: kaltybū, ir tas miestas pilns newalijimo.

24. Tay aš piktāusus iš pagōnū ateidisu, kad jie jū namus tur atimti; ir macmujū didžawimui gālā padarysu, ir jū bažnyčas suderksu.

25. Įsgaišintojis ateit; tay jie patājus jėškōs, ir jo ne bus.

26. Bėda ant bėdōs ateis, garšas ant garso; tadda jie regėjimo prie prarātū jėškōs; alle jau ne bus ney pamokslō prie kunigū, ney pamoksinimo prie senujū.

27. Karālus bus smūtnas, ir kunigaiškežei gedulingay bus apsiwiltē, ir rankos tōs žemės žmonū bus ney nusiminnusos. Aš su jeis darysu, kaip jie pasiелge, ir jās sūdisu, kaip jie uypelnę; kad ištirtu, manę esanti Poną Diewā.

8. Pėrsdyrimas.

Balwonyšte, priejastis ateisenczōs korawontōs.

Ir nusidawe šėštame mēte, penktol' dienoj' šėšto mėnesio, man besėdint sawo namūse, ir sėniems iš Juda sėdint po mano atū; tēnjau Wiešpaties, Pono Diewo ranka pālė ant manes.

2. Ir štay, aš regėjau, kad nū jo strėnū žemyn linkay buwo ney ugnis; alle aukštay ties jo strėnomis buwo skaisczey šwiesu.

3. Ir ney rankā ištiesęs, czupterejo

manę mano galwōs plauktū. Tay wējas manę nešė tarp dangaus bey žemės, ir nugabėno manę i Jeruzalę diewiškame regėjimme, pas widdu-tinnus wartus, turrie i šaurę stow. Tēnjau besėdys abrozās, nepatinęs gaspadōrui.

4. Ir štay, tēnay buwo šlowē Diewo Izrael, kaip aš ję pirma buwau regėjęs ant lauko.

5. Ir jis tare man: tu žmogaus waike, pakileš sawo atis i šaurę. Ir man sawo atis pakilejus i šaurę, štay, czę sėdėjo i šaurę ans nelenczamas abrozās prie altoraus wartū, tenpat, tur ieinama.

6. Ir jis tare man: tu žmogaus waike, brėgu tu regi, kā šie daro? Butent diddes bjaurybes, kures namai Izrael czonay daro, kad jie manę jo tolyn nū mano šwentiny-czōs pawarrytu; alle tu dar dangiaus didesnū bjaurybū regėsi.

7. Ir jis wēde manę pas durris prybažnyczōs, tay aš regėjau, ir štay, tēnay be esanczę stylę sėnoje.

8. Ir jis tare man: tu žmogaus waike, kait i sėnā. Ir kaip aš i sėnā kassiau, štay, be esanti anga.

9. Ir jis tare man: ieit, ir matyt' nelabases bjaurybes, kures jie czę dāro.

10. Ir man iėjus ir be žurint, štay, czę buwo wissolie abrozai firminū bey galwijū, wienū baisybū ir wissoliū balwōnū namū Izrael, wissur aplinkuy prie sėnōs padarytū.

11. Ties kurreis stowėjo septynis dēšimts wyrū iš wyresnujū namū Izrael; ir Jasanja, Sapano sunus, taipjau tarp jū be stowys, ir kojnās sawo rukinnimo:žoles turtėjo rankoj', ir tamši migla kėlēs aukštyn nū rukinnimū.

12. Ir jis tare man: žmogaus waike, ar regi, kā wyresnieji namū Izrael daro tamšoj', kojnās sawo gražausoje kammaroj'? Aš ję iato: Pons Diews musū ne mātō, bet Pons Diews nū tōs žemės atfojo.

13. Ir jis tare man: tu dar toly didesnū bjaurybū regėsi, jū daromujū.

14. Ir jis iwēdde manę pas wartus, prie Pono Diewo namū i šau-

re stowinczus; ir štay, ténay besedinczos moteriskės, apwerkianczes Tamusq.

15. Ir jis tare man: žmogaus waife, ar tu tai regi? Alie tu dar didesnū bjaurybū regėsi, ne kaip šie yra.

16. Ir jis manę įvedde i widdutinnī prybažnyti prie Pono Diewo namū; ir štay, ties durrimis prie Pono Diewo bažnyčdōs, tarp prybažnyčdōs bey altoraus, ténay buwo apie dwidėsimts ir penki wyrai, kurrie sawo pakālq priėš Pono Diewo bažnyčq, ir sawo wėidq i rytus buwo nukreipe; ir meldies priėš šaulės uįtektėjimq.

17. Ir jis tare man: žmogaus waife, ar tu tai regi? ar tai per maž namams Juda, kad jie wissas tokias bjaurybes cę daro? norint jie taczau be to wissoj' žemėj' wienus tikt newalijimus bey neteisybes daro, ir nū to nesilauja, irgi manę dar kibbina; ir štay, jie dar wynšalkes prie nosės laiko.

18. Togidėl ir aš priėš jū diddey nemaloningay elgsūs; ir mano akys ne tur jū cėdit, neygi noru jū susimilti. Ir norint jie didzu balsu i mano ausis rėktu, taczau aš jū ne klausyfu.

9. Pėrsfyrimas.

Korawone balwonūs garbinancjuū.

Ir jis šauke didzu balsu man gir-dint, ir tare: jau prisiartino šitto miesto atlankimmas; ir kožnas jū te tur sawo ranfoj' smertnq ginklq.

2. Ir štay, be ateinq šėši wyrai tellu nū aukštujū wartū, kurrie i šaurę stow, ir kožnas turrėjo iškū-dijanti ginklq sawo ranfoj'. Alie wiens buwo tarp jū, tas marškōnu buwo apšwilkęs, ir turrėjo rykq parāsimui prie sawo šalliės. Ir jie iėję stojosi prie šalliės warinno altoraus.

3. Ir šlowė Diewo Izrael pasikėle nū Kerubo, ant kurrio ji buwo tėn-linē pas stėnktī namū; ir šauke tam marškōnu wilkinczam, bey rāsimui priprowas turrinczam prie sawo šalliės.

4. Ir Ponas Diewas tare jam:

Ek perdem per miestq Jeruzalę; ir pajėnlinē žėnklū i kaktq tus žmo-nės, kurrie dusauja ir raudoja del wissū bjaurybū, ténay daromujū.

5. Alie aniems tare jis, man gir-dint: eikt pasfuy ši per miestq ir muškīt; jūsu akys ne tur cėdit ney aplėnt.

6. Aužuddytit podraugey sennū-sus, jaunūsus waikus, mergas, ku-dikius ir moteriskės, wissab i smer-ti; alle tū, kurrie annq žėnklq ant sawės tur, tū neygi wieno ne krut-tikit. * Ir pradėkit nū mano šwen-tinyczōs. Ir jie pradėjo nū senujū žmonū, kurrie ant namū buwo.

* 1 Petr. 4, 17.

7. Ir jis tare jiems: padarykit necyklus tus namus, ir prybažny-czus pripildikit lawōnais; išeikit. Ir jie išeję išmuše miestē.

8. Ir jiems išmušus, aš dar bu-wau išklikęs. Ir aš ant sawo wei-do pūles rėkdams šaktiau: al Wief-patie, Pone Diewe, argi tu wissus liktus Izraeliē iškaišisi, kad sawo pāpyki taip iškėji ant Jeruzalės?

9. Ir jis tare man: nusidėjimas namū Izrael bey Juda yra perla-bay diddis; tikt krāujo-kaltybe yra žemėj' bey neteisybe miestē. Rēs jie sa-ko: Ponas Diewas tq žėmę prastojo, ir Ponas Diewas ne mato mušū.

10. Todėl tur mano akys ir ne cė-dit, neygi ne susimilsu, bet aš jū dārbus ant jū galwōs užmessu.

11. Ir štay, tas wyrs, marškōnu apwilktas, bey su rāšimo priptowa prie sawo šalliės, atšakydams tare: aš padariau, kaip tu man paliėpei.

10. Pėrsfyrimas.

Regėjimas apie žėrenczes anglis, ir apie Diewo šlowę.

Ir aš regėjau, ir štay, padangey ant galwōs Kerubinū rodės ney Sapyrs, ir wiršuj' tū rodėsi ney karal-krėslis.

2. Ir jis sake tam wyrui marškō-nu wilkinczam: eik i tarpq anū rā-tū prie Kerubū, ir ėmęs žėrinczū anglū pilnas rankas, kurros tarp Kerubynū yr, iškėrt jes ant miesto. Ir jis iėjo, man tai rėgint, ji ieimanti.

3. Alie Kerubynai šlowėjo po de-

finės prie namų; ir prybažnytis widduj' pilnas buwo miگلs.

4. Ir Pono Diewo šlowė pasikėle nū Kerubo ténlinė pas slenksti prie namų; ir namai pilni pastojo miگلs, ir prybažnytis pilnas žibbėjimo iš šlowės Pono Diewo.

5. Ir galėjai girdėt Kerubynū sparnus užent iš iš prybažnyčio, kaip koksai balsas Wissogálinečio Diewo, jam kalbant.

6. Ir kaip jis tam wyrui marškonoj' paliepes buwo, sakydams: imk ugniės tarp rátų po Kerubynais; iėjo tas i widduj, ir stojos pas tą rátą.

7. Ir Kerubs sawo ranką ištiesęs tarp Kerubynū ugniės linkuj, kurri tarp Kerubynū buwo, ėme tós, ir ėdame tam wyrui marškonoj' i rankas; tas ė gawęs išėjo laukan.

8. Ir pasirode prie Kerubynū neį žmogaus ranka po jų sparnais.

9. Ir aš regėjau, ir ėtay, keturi rátai be stovė prie Kerubynū, prie kožno Kerubo po rátą; ir žurint buwo rátai lyg neį Turkyšas.

10. Ir wissi keturi buwo wiens kaip kīts, kaip kadada butu kīts kítame rátas.

11. Kad jiems eit reikėjo, tay galėjo jie i wissus sawo ketururus kampus eiti, ir ne priwále apsigrešit, eidami; bet katrul pirmasis ėjo, jie wissi pastuj ėjo, ir ne priwále apsigrešit.

12. Podraugej su sawo wissu kunu, pakála, ránkemis bey sparnais. Ir rátai buwo pilni ašiū iš wissū šallū, wissūse kėtturūse rátūse.

13. Ir buwo šaukiamá rátams: Galgal, man girdint.

14. Kožnas turrėjo kėtturus gymjus; pirmasis gymis buwo Kerubs, antrasis žmogus, trėčasis lútas, kėtturtasis erėlis.

15. Ir Kerubynai pasikėle aukštyn. Tay tas pats buwo gyws dáikts, kurri aš macžau prie wandens Rebar.

16. Kerubynams einant, ėjo taip: jau ir rátai pagal jųs; ir Kerubynams sawo sparnus išspłeczent, kad jie nū žėmės pasikėltu, tay neį rátai nesikreipe nū jų.

17. Aniems stowint, taipjau ir ėie

stowėjo; ir aniems pasikellant, ir ėie taipjau pasikėle; nės buwo gywas wėjas jųse.

18. Ir Pono Diewo šlowė wėl išėjo nū slenkčio namų, ir stojos wiršuj' Kerubynū.

19. Tay Kerubynai sawo sparnus išspłetę pasikėle nū žėmės, po mano ašiū, ir jiems išeinant, ėjo rátai pagal jųs; ir jie stojos wartūse namų Pono Diewo ténlinė i rytus; ir šlowė Diewo Izrael buwo aukštay wiršuj' jų.

20. Tai yra tas gywas dáikts, kurri aš po Diewo Izrael macžau prie wandens Rebar, ir numaniau, tai ėsant Kerubynus.

21. Kaip kožnas kėtturus gymjus turrėjo, bey kėtturus sparnus, ir po tais sparnais lyg neį žmogaus rankas.

22. Jū gymjai buwo lyg matyt, kaip aš jųs prie wandens Rebar macžau; ir tiesog saw ėjo.

11. Pėrsšyrimas.

Apie neprisibijojimą Pono Diewo, ir kėttaronę wyrausiją žmonų.

Ir wėjas manę pakėlęs nunesie manę pas wartus prie namų Pono Diewo, kurrie i rytus yra; ir ėtay, wartūse buwo dwidėšimt ir penki wyrarai. Ir aš tarp jų macžau Jasanją, sunų Ussuro, bey Platją, sunų Benajo, žmonų wyrausiusus.

2. Ir jis tare man: žmogaus waitė, ėie žmones tur nelabas mislis, ir iškadijanczus sudumojimus ėimme mieste.

3. Nės jie sašo: dar tai ne taip arty, pasiturtim tikt buttū; jis yra pūdas, ir mes mėsa ėsme.

4. Todėl tu, žmogaus waitė, turri pries jųs prarakaut.

5. Ir Pono Diewo Dwāse ant manęs pūlusi tare man: tarė taip, sašo Ponas Diewas: jūs ėittaip kalbėjot, jūs iš namų Izrael; ir įsū dwāses mislis aš ėėray paįystu.

6. Jūs dauguminq užmušėt ėimme mieste, ir jo ulyczosa pilna gul lawonū.

7. Todėl taip taria Diešpats, Ponas Diewas: kurrus jūs ėeme nužuddėt, tie yra mėsa, ir jis yra pū-

Das; alle jūs iņ to mīesto turrit iņ-
waryti but.

8. Kārda, kurrio jūs bijoties, tā
aņ dāsu uņeit ant jūšā, taria Wieš-
pats, Ponas Diewas.

9. Uņ jūs iņ tēn iņstumsu, ir swē-
timēms i rankas padāsu; ir jums
jūšā prowā padarysu.

10. Jūs turrit kardu pult; rubē-
zāse Izrael aņ jūs sūdīsu; ir turrit
iņtirt, manē ēsanti Pona Diewā.

11. Alle mīestas ne tur but jūšā
pūdas, ney jūs mēsa jemme; bet ru-
bežāse Izrael aņ jūs sūdīsu.

12. Ir turrit iņtirt, manē ēsanti
Pona Diewā; kadangi jūs pagal
mano prisālimus ne pasiēlget, ney
mano prowās ne lāiēt; bet padā-
rēt pagal budā pagonā, aplinē jūs
ēsančuā.

13. Ir man taip prarāčaujant,
mirre Platja, sunus Benajo. Tay
aņ ant sawo wēdo pūles rēķiau
didzu bālsu, ir tarau: aļ Wiešpatie,
Pone Diewe, tu ātstankā Izrael
abelnay iņgāiņi.

14. Tay Pono Diewo žodis man
atējo, ir tare;

15. Žmogaus waife, tawo brolei
bey artimieji gentys, ir wiņsi namai
Izrael, dar Jeruzaleje gwyenantieji,
tieša tarp sawēs kalba: anie nā Po-
no Diewo toly pabēgo; alle mes žē-
mē apturrim.

16. Todel tarē tu: šittaipt taria
Wiešpats, Ponas Diewas: Eiman,
aņ jūs toly iņwarydinau i pagonus,
ir i žemes iņbarēczau; wienoļ aņ
tojau jiems brīsu iņgēlbētoju tosa
žēmēsa, i kures jie iņkālō.

17. Todel saķē: taip saķo Wieš-
pats, Ponas Diewas: aņ jūs suwal-
lysu iņ žmonā, ir jūs surinksu iņ
žemjū, i kures jūs iņšlaidyti este;
ir dāsu jums žēmē Izrael.

18. Tēn jie turrēs atēit, ir wiņsas
baisybes bey bjaurescys iņmēst.

19. Ir aņ jums sandoringā širdi
dāsu, ir naujā dwāse i jūs dāsu; ir
atmens širdi iņ jūšā kuno atimsu,
ir minķtā širdi dāsu.

20. Kad jie pagal mano budā
pasiēlgtu, ir mano prowās laiķtu,
ir tas tikray pilditu. * Ir jie tur

mano žmones but, tay aņ jū Die-
was busu. * Ser. 31, 33. Eze. 36, 28.

21. Alle tiems, kurrie sawo šir-
diēs baifybēj' ir bjaurybēj' wāiķcjoļ',
aņ jū dārbus ant jū galwōs uņmēssu,
saķo Wiešpats, Ponas Diewas.

22. Tay Kerubynai sawo spar-
nus iņšplēte, ir rātai ējo pagal jūs;
ir šlowē Diewo Izrael buwo wir-
šuj' jū.

23. Ir Pono Diewo šlowē pasiē-
lusi iņ mīesto, statē ant kalno, kur-
sai i rytus ties mīesto šlow.

24. Ir wejas manē pakēles nuga-
bēno manē reģējime ir Diewo Dwā-
sej' i Kaldeā, pas iņwestāsus i ap-
kālējimā, ir rēģimas dāiķts, kurri
aņ buwau reģējes, prapūle po ma-
no aķiū.

25. Ir aņ pasāķiau iņwestēmsiems
i kalējimā, wiņsus Pono Diewo žo-
dys, jo man saķytāsus.

12. Pērštyrimas.

Waweifšas tās bēbōs, kurri uņēisenti karālu
Zebēķā, ir wiņsus jo artimāsus.

Ir Pono Diewo žodis manēp' atē-
jo, ir tare:

2. Tu žmogaus waife, tu gwyeni
widduriļ' nepaļusnujū namū; kur-
rie tur tieša aķiū, kad matyt galētu,
ir ne nor matyt; ausū, kad galētu
girdēt, ir ne nor girdēt; bet yra ne-
paļusnus namai.

3. Todel tu žmogaus waife, imē
sawo kēļaujamas priprowas, ir
šwiesoj' dienoj' iņkēļaut po jū aķiū.
Tu iņ sawo wietōs turri iņšitradūkt
i kītā wietā, jiems mātant, begu
jie rassi suprastus, ēsā neklausan-
cēis namais.

4. Ir sawo rykus turri iņnešt ney
kellonēs rykus, šwiesoj' dienoj', jiems
mātant, ir tu turri iņeit ant wāka-
ro, jiems mātant, ķaip antay iņei-
nama kēļausent.

5. Ir tu turri sēnā iņlauķēs jiems
mātant, per tā iņkēļaut.

6. Ir tu anus turri ant sawo pe-
cā uņdēt, jiems be mātant, ir sūtē-
mus, iņnešt. Tu sawo aķis turri uņ-
dengt, kad tā žēmē ne matytumbēi;
nēs aņ tawē Izraelo namams dyw-
nu žēnflu pasāczau.

7 Ir aņ padariāu, ķaip man pa-

liepta buwo, ir išņēšau sawo rykus, kaip kellaūjanczo-rykus, šwiešoj' dienoj'; ir ant wākaro aš sēnā ranka išlāužau; ir sūtēmus aš annus ant peczū ussīdēšes išņēšau, jiems mātant.

8. Ir rytmetij' anksty Pono Diewo žodis man atėjo, ir tare:

9. Žmogaus waikē, namai Izrael, tie nepaklusnieji namai, ar ne sake tau: ką tu darai?

10. Tay tu sakyt jiems: taip kalba Wiešpats, Ponas Dievas: šitta sunkenybe ženklin kunigaitštis Jerusalej' ir wišsus namus Izrael, joje esanczus.

11. Sakyt: aš jums esmi dywnu ženklū; kaip aš dariau, taip tur jums but, kad jūs kellaūti turrit, ir apstalinay pagrēbti, išwēsti but.

12. Jū kunigaitštis neš ant peczū tamsoj'; ir tur išsitraukt per sēnā, kurrē jie išlāuž, kad per tą išsitrauktū; jo wēidas bus apdengtas, kad jis ney wiena akē ne regētū tōs žemės.

13. Ir aš sawo tinklā ant jo užmėssu, kad jis mano medžoklėj' butu sugautas; ir ji nugabėsu i Babelę, i Kaldeonā žemę; kurrōs taczau jis ne regēs, ir tēnay tur mirti.

14. Ir wišsus, aplink ji esanczus, jo paqalbininkus bey wišsus po jūm' esanczus žalnėrus, aš i wišsus wėjus išstlaidysu, ir kārda i jū užpakali ištrauktū.

15. Šyittaip jie turrēs ištirti, manę esanti Poną Diewā; kad aš jū i pagonus nustumu, ir i žemes išstlaidysu.

16. Ule aš jū ne daug išlikdisu nū kārdo, bado bey maro; tie turrēs anū bjaurybes pāfatot tarp pagonū, i kurrus jie iškāts; ir turrēs ištirti, manę esanti Poną Diewā.

17. Ir Pono Diewo žodis atėjo man, ir tare:

18. Tu žmogaus waikē, tu turri sawo dūnā walgyt drebedams bey sawo wādeni gērt drebedams ir apmaudodams.

19. Ir tark žmonėms toj' žemėj': taip kalba Wiešpats, Ponas Dievas, apie gywatininkus Jerusaleš, žemėj' Izrael: jie tur sawo

dūnā walgyt apmaudoj', bey sawo wādeni gērt warge; nēsa ta žemē tur pūsta but wišsio, joj' esanczio, del nūpertummo wišsū joj' gywēnanczūjū.

20. Ir miestai, pilnay gywēnami, tur išpūstitti, ir žemē tūščia but; taipo jūs turrit ištirti, manę esanti Poną Diewā.

21. Ir Pono Diewo žodis atėjo man, ir tare:

22. Tu žmogaus waikē, dokiq jūs šnėktā turrit žemėj' Izrael? ir saktot: kadangi taip ilgay užtrunka, tay jau nieko daugiaus ne bus iš to prarakawimo?

23. Todėl tark jiems: taip kalba Wiešpats, Ponas Dievas: aš tą šnėktā atimsu, kad ji daugiaus ne bus kalbėta Izraeli. Ir kalbēt jiems: tas czėlas yra artų, ir wis tai, kas prarakāuta yr.

24. Nės jūs dabar tājau pajausit, ney wienā regėjimā ne trūksenti, ir ney wienā prarakawimā ne melosenti priekš namus Izrael.

25. Nės aš esmi Ponas Dievas, ką aš kalbu, tai tur buti, ir ne ilgiaus užtrukt; bet jūšū czėse, jūs neklusantieji namai, aš padarysu, ką aš kalbu; sake Wiešpats, Ponas Dievas.

26. Ir Pono Diewo žodis atėjo man, ir tare:

27. Tu žmogaus waikē, štay, namai Izrael tare: tas regėjims, kurrē šittas rėg, dar toly brāška, ir jis prarakāuja ant to czėso, kurrō dar ne wēit bus.

28. Todėl sakyt jiems: šittaip kalba Wiešpats, Ponas Dievas: ką aš kalbu, tai ne ilgiaus užtrūks, bet tur but, taria Wiešpats, Ponas Dievas.

13. Pėrštėyrimas.

Aprašimmas ir šorawone netitrujū praraktū.

Ir Pono Diewo žodis manęsp' atėjo, ir tare:

2. Tu žmogaus waikē, prarakāut priekš prarakus Izrael ir tark tiems, kurrē iš sawo paczū širdiēs prarakāuja: girdešit Pono Diewo žodi.

3. Taip kalba Wiešpats, Ponas Dievas: bėda tiems durniems prar-

rašams, kurrie sawo paczā dwāsę sęta, ir taczau ne tur regėjimū.

4. Uf Izrael, tawo prarakai lyg ney lāpes pūstūsę laukūsę.

5. Jie ne stow uż sprangas, neygi nesidaro twartais aplink namus Izrael, ney ne stow kare dienų Po-no Diewo.

6. Jū regėjimai yra wieni niekai, ir jū prarakawimai wieni mellai. Jie sako: Pons Diews tai kalbėjo; kaczey Pons Diews jās ne suntęs; ir procawojas sawo daiktū gaut.

7. Ar ne taip yra, jūsų regėjimai yra wieni niekai, ir jūsų prarakawimai yra wieni mellawimai? Ir taczau tariat: Pons Diews tai kalbėjęs; kaczey aš to ne esmi kalbėjęs.

8. Dėl to Ponas Diewas taip kalba: kadangi jūs tai sakot, iš ko nieko ne bus, bey mellus prarakaujate; tay aš prieš jus eisu, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

9. Ir mano ranka užeis ant prarakū, kurrie tai sako, iš ko nieko ne bus, bey mellus prarakauja. Jie ne tur but surinkime žmonū manų, neygi ne tur but rašyti i skaitly namū Izrael, ney i žemę Izrael ne iš-ėkt; ir jūs turrit ištirt, manę esanti Poną Diewą.

10. Todėl, kad jie mano žmones išwadzoj, sakydami: pakąjus, ir taczau pakąjus n' esant. Žmones budawoj sęnų, tay anie tą laisto ledakomis kalkėmis.

11. Kalbėk tiems laistikams, kurrie ledakomis kalkėmis laisto, kad atšoks; nės ateis diddis lytus, ir puls diddi ledai, kurrie tai par-graus, ir wėsuls tai išplėšis.

12. Sztay, taip sėna pargrus. Mattysit, bau ne sakys tadda jums: kame dabar anie laistimai, jūsų laistyti?

13. Szittaip taria Wiešpats, Ponas Diewas: aš wėsului dāsu dra-skyt sawo didzame narše, ir skaudy lytu sawo pāpyktį, ir didzus ledus didziame keršte, šittie tai wišlab tur pardaužyti.

14. Szittaip aš tą sėnų parwer-su, kurrę jus ledakomis kalkėmis laistėt, ir žemyn ję pardaušu, kad jōs pāmatas bus mattytas, kad ji czonay gūlētū; ir czejau ir jūs tur-

rit prapult, ir ištirt, manę esanti Poną Diewą.

15. Taip aš sawo diddi kerštą atliksu, ant tōs sėnōs, ir ant tū, kurrie ję ledakomis kalkėmis laisto; ir jums sakysu: gloda cze ir sėnōs ir laistanczojo.

16. Tai yra tie prarakai Izrael, kurrie Jeruzalėj prarakādami ap-sako pakąjus; ir taczau n' esant paką-jaus, sako Wiešpats, Ponas Diewas.

17. Ir tu žmogaus waife, kreipk sawo atis prieš dukteres sawo žmo-nės, kurre prarakauja iš sawo šir-dies; ir prarakauk prieš jęs.

18. Ir tark: taip taria Wiešpats, Ponas Diewas: bėda jums, kurre paslodėlus darot žmonėms po jų rantomis, bey priegalwius po galwoms, lygey jauniems taip ir seniems, jų dušoms sugauti. Ogi dušias sugawę mano žmonėsa, tai pažadat joms kad išliktę;

19. Ir neshwentu manę padarot mano žmonėsa, dėl mėjų saujōs bey dūnōs kāsno, tūmi, kad jūs dušoms smerti prisūdijate, kurrems taczau ne reiktu prapult; ir toms išliktimma apsakot, kurrems taczau ne reiktu išlikt; per jūsų mella-wima mano žmonėsa, kurrie rods mellū klauso.

20. Todėl taria Wiešpats, Pons Diews: štay, aš eisu prieš jūsų paslodėlus, kurreis jūs dušias gāu-dot ir linkšminot, ir jūs nū jūsų ran-tā išweršu; ir dušias, kurreis jūs gāudot ir linkšminot, atwālnisu.

21. Ir jūsų priegalwius suplē-sisu, ir sawo žmones iš jūsų rankū išgėlbėsu, kad jų daugiaus ne gāu-ditumbit; ir ištirsit, manę esanti Po-ną Diewą.

22. Todėl, kad jūs teisųjų širdi mellāgishay apsmūtijot, kurre aš ne apsmūtijau; ir pastiprinot rankas nelabujā, kad jie nū sawo nelabummo ne prisiwerczia, jeib gywi išliktu:

23. Todėl jūs ne apsakysit daugiaus niekam ne werto pamokslu, ney ne prarakausit; bet aš sawo žmones iš jūsų rankū išgėlbėsu, ir jūs turrit ištirt, manę esanti Poną Diewą.

14. Pērstyrimas.

Paniekinnimas Dievo jēdzio paniekinnancujā.

Jr atēje pas manē kelli wyresnujū Izrael atšifēdo ties manim'.

2. Tay Pono Dievo jēdis manēsp' atējo, ir tare:

3. Žmogaus waife, šittie žmones sawo širdije labay myl sawo balwonus, ir sawo nusižengimmo pasipiktinnimā; argi aš turrēcāu jiems atšatyt, kad jie manē ko klāusja?

4. Todel kalbedams su jeis, šatyt jiems: taip kalba Diešpats, Ponas Dievas: kurs žmogus iš namā Izrael sawo širdije sawo balwonā mylēš, ir nepalāutinay gārbin sawo nusižengimmo pasipiktinnimā, ir ateit pas prārakā; tay aš, Ponas Dievas, jam atšatysu, šaip jis ušpelņēs yr su didde sawo balwonyste.

5. Kad namai Izrael prigāuti butu sawo širdije, todel, kad jie wissi nā manēs atštojo sawo balwonyste.

6. Todel tu turri namams Izrael šatyt: taip kalba Diešpats, Ponas Dievas: gryškit ir atšigreškit nā sawo balwonystēs; ir kreipkit sawo atis šallin nā wissū sawo bjaurybjū.

7. Aša kurs žmogus iš namā Izrael, arba swētims, Izraelije gywēnāšis, nā manēs atštoš, ir sawo širdije sawo balwonā myl, ir pasipiktinnimā sawo balwonystēs myl, ir pas prārakā ateit, kad per ji manē ko klāustu: tam aš, Ponas Dievas, pats atšatysu.

8. Jr statysu priēš tā sawo wēidā, kad jie tur pūsti, ir ženklū bey pašā buti, ir jās iš sawo žmonū išgaishu; kad jās ištirtumbit, manē ēsanti Ponā Diewā.

9. Ule jey kōšs prigāutas prārakas tā kalba, tā aš, Ponas Dievas, wēl prigāudīšu; ir sawo rankā priēš ji ištietēs, ji iš sawo žmonū Izrael išgaishu.

10. Taip jādū abudu sawo nusižengimā neš; šaip klāusēzojo nusižengims, taip ir bus prārako nusižengims.

11. Kad jie daugiaus namus Izrael ne paklaiditu nā manēs, neygi daugiaus ne apšibjaurintu wisso-

kiuse sawo nusižengimāse; bet jie turrēs mano žmones but, ir aš noru jū Diews but, šako Diešpats, Ponas Dievas.

12. Jr atējo man Pono Dievo jēdis, ir tare:

13. Tu žmogaus waife, kad šokia žēme priēš manē susigriešij, ir priegtam tai man ant patyczū daro, tay aš sawo rankā priēš tā ištiesu, ir dūnds žopōstā atimsu; ir brāngē gadynē isusu, kad abbiejus, ir žmones ir galwijos išgaishēzau.

14. Jr kacej tie trys wyrai, Noa, Dangēls bey Jobas, jōš butu; tay jie tišt wieni sawo paczū dušias išlaišytu sawo teisybe, taria Diešpats, Ponas Dievas.

15. Jr jey aš piktas žwēris i žēmē iwēszau, kursos žmones paterotu, bey tā žēmē taip pūstā padarytu, kad nieks per tā ne gallētu perkelaut, tū žwērū del:

16. Jr šie trys wyrai taipojau toje butu; šaip tikray aš gywas esmi, taria Diešpats, Ponas Dievas, tay jie ney sunū ney dukterū ne gallētu išgēlbēt; tikray sawē wienus paczus, ir ta žēme turrētu but wissai pūsta.

17. Urba jey aš kārda dīczau ateit ant žēmēs, ir šatyczau: kārde, pēreik žēmē; ir šittai abbiejus, ir žmones ir galwijos išgaishēzau;

18. Jr tie trys wyrai butu toje; šaip tikray aš gywas esmi, taria Diešpats, Ponas Dievas, jie ney sunū ney dukterū išgēlbētu; bet jie wieni butu išgēlbėti.

19. Urba jey aš mārā i tā žēmē suszczau, ir sawo diddi kerštā ant jōš išlēczau, kraujā praliet, taipo, aša aš žmones ir galwijos podraugey išgaishēzau:

20. Jr Noa, Dangēls bey Jobas toje butu; šaip tikray aš gywas esmi, taria Diešpats, Ponas Dievas, jie ney sunū ney dukterū, bet tištay sawo paczū dušias sawo teisybe išlaišytu.

21. Aš taip kalba Diešpats, Ponas Dievas: jey aš sawo ketures piktases korawones, butent: kārda, bādā, piktas žwēris, bey mārā ant Jeruzalēs ušsuszczau, kad

aš toje išgaishinczau podraugey žmones ir galwijus:

22. Sztay, tadda kelli toj' užliktu- sieji ištrūks, kurre sunū bey dukte- rū išliwės, ir pas jus šėn ateis, kad matytis, kaip jiems yr, ir link smisities iš tōs bėdōs, kurre aš ant Jeruzalės užeidinau, su wissu kittu, kq aš ant jōs užsunczau.

23. Jie jums bus palinkšminojimu, jums matant, kaip jiems yra; ir ištirsit, manę ne be priejasties dā- rusi, kq aš dariau, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

15. Pėrsfyrimas.

Išgaishinnimas žmonū Jeruzalėje, newaisingu wyn-mėdžu pirma paženklintas.

Jr Pono Diewo žodis manęsp' atē- jo ir tare:

2. Tu žmogaus waikē, kokiame da- lykē wyn-mėdžio mėdis pėreit wissq kitta mėdi? arba wyn-šaklē kitta girrōs mėdi?

3. Begu imma ji, kq iš jo pada- ryti; arba begu daro iš jo nēgeli, ant jo kokiām dāiktui užlabit?

4. Sztay, i ugni ji mēta, kad su- dėgtu, kad abbu jo gallu ugnis su- est, ir widdurys jo sudēga: kāmgi tai tiktu? Beggu wienam kokiām dāiktui tinkat?

5. Sztay, jam dar cėlām esant, nieko iš jo ne gallējo padaryt; kie- ku mažaus dabar jau kas iš jo gal padaryta but, ugnei ji jau suėdus ir sudėginus?

6. Todėl taria Wiešpats, Ponas Diewas: lyg kaip aš wyn-mėdžio mė- di už kittus mėdžus girroj' ugnei suturentiną padūmi: taipjau ir su Jeruzalėj' gywėnanczeis darysu.

7. Jt sawo wėidq prieš jūs stat- tysu, kad jie ugnies ne išbėgtu; bet ugnis tur jūs suėst. Jt jūs turrit ištirt, manę esanti Pona Diewa, kad aš sawo wėidq prieš jūs stattau,

8. Jt tq žėmę išpūstiju; todėl, kad jie manę ne klauso, sakō Wiešpats, Ponas Diewas.

16. Pėrsfyrimas.

Nebekingystės šorawone; pabarimas naujo bėrėjimo.

Jr Pono Diewo žodis atejo manę- spi ir tare:

2. Tu žmogaus waikē, žinnomas padaryt miestui Jeruzalei jū bjau- rybes, ir satyt:

3. Taip sakō Wiešpats, Ponas Die- was, Jeruzalei: tawo gimminē ir ta- wo gintinė yra iš Kananitū žėmės; tawo tėws iš Amoritū ir tawo au- gywē iš Etitū.

4. Tawo užgimmims toks buwo: tawo bamba, taw užgemmant, ne buwo appjāstita; neygi wāndenu tawę ne pėre, kad tu cyssta butum- bei; ney druska ne apbarstita essi, ney wysytklais ne wystita.

5. Kēsa nieks nesiğailējo tawęs, kad butu tawęs susimilęs, ir tū dāiktū ben wienq taw padaręs; bet tu i laukq buwai pamesta. Taipō per niekq laiųta buwo tawo dušia, kaip užgimmei.

6. Alie aš pro šalī eidams, ma- czau tawę tawo kraujē gullinczē; ir tariau taw taip gullinczei tawo kraujē: tu gywa buši. Jt mielay aš taw tawo kraujē gullint, ta- riau: buš gywa.

7. Jt užauginau tawę, ir praplā- tinau, kaip koki žėlmenī ant lauko; ir buwai jau užaugusi, ir aukšta ir grazi pastojusi. Tawo krutys buwo augusos, ir buwai gāwusi grajus ilgus plāukus; alle tu dar nūga bu- wai ir gėdiška.

8. Jt aš pro tawę praeidams, žu- rėjau i tawę, ir štay, cēsas bu- wo tawęs mēilitis. Tay aš sawo štwernq iššplėtęs ant tawęs, apden- giau tawo gėdą. Jt aš taw pasi- žadėjau, ir derybas padariau su ta- wim, sakō Wiešpats, Ponas Diewas, kad tu manoji butumbēi.

9. Jt aš pėrau tawę wandenimi, ir nuczystijau tawę nū tawo krau- jo, ir mostijau tawę balsamu.

10. Jt apredzau tawę rūbais iš- rasytais, ir apawjau tawę bran- giausomis kerpėmis; aš dawjau taw plonōs drobēs drāpanū bey šilkū twānkq.

11. Ir išrėdžiau tawę brangeis daiktais; ir tawo rankoms uždėjau žėdus, ir lencugėlus tawo kėklui.

12. Ir dawėjau taw plauskė-raiškęs prie tawo kėtėdės, bey auskarus i tawo ausis, ir grajų wainikė ant tawo galwės.

13. Šėdzu kalbant, tu buwai apdabita wienu aukšu bey sidėbru, ir apwilktė wienu drobe, kilkais bey rėktais sėtais. Ogi tu ir walgei wienė pyragė, mėdams bey aliejus, ir buwai grajų gražausė, ir gawai karalystę.

14. Ir tawo gyrys buwo iškirstas tarp pagėnė, tawo gražummo dēl, kursai abelnay tobuls buwo, tūm' aprėdimu, kuru aš tawę apėabinėjęs buwau, safo Wiešpats, Ponas Diewas.

15. Ule tu pasitiktėjei sawo grožybę; ir šittai po girrama, tu i kėšėwimė pasileidai, tai po, kad tu bilė kam pro šalė einanciam pasi-dawei jo walę daryt.

16. Ir ėmusi sawo rubė, sawo mėrgus altorus iš tū pasidarei, ir sawo kėškystę ant jė warei; kaip niekadės ne buwo, ney ne bus.

17. Tu ėmei ir sawo grajų dailtė, kuru aš nū sawo aukšo bey sidėbro taw buwau dawęs; ir iš tū sawo wyriskus abrozus padarei, sawo kėškystę su jeis pildidama.

18. Ir ėmusi sawo iškrašytėsus rubus, jės tais aprėdei; ir mano aliejus bey rušinimo šoles tu jiems padėjei.

19. Mano walgius, kuru aš taw walgyt dawėjau, pyragus, aliejus, mėdus, tu jiems padėjei saldžiam kėwėpui. Beje dar taip nusidawė, taria Wiešpats, Ponas Diewas,

20. Kad tu, ėmusi sawo sėnus bey dukteres, kuru man buwai auginusi, tus jiems apierawojei, jiems ant ėdesio. Begu tu misliji, šittė tawo kėškystę menkė koki dailtė ėsant?

21. Kad tu mano waitus man papjauji, ir dadi jės, jiems sudėginti?

22. Tacžau tu wissosa sawo bjaurybėsa bey kėšėwime niekadės ne minnėjei cėšo sawo jaunystės, kolia

nėga ir ne apdengta tu buwusi, ir sawo kraujė tu gulejusi.

23. Ir be wisso šitto tawo nelabummo (aš bėda, bėda taw!) taria Wiešpats, Ponas Diewas,

24. Pasikurei dar sawo kėlno-bėznycas, ir padarei sawo kėln-altorus wissosa ulyczosa.

25. Ir i priekėti wissu kėlė pėkurei tu sawo kėln-altorus, ir sawo grožybę i wienu bjaurybę pawertei; tu iškėrgei sawo kėjomis priekė wissus pracinancus; ir didė kėškystę warrei.

26. Pirma kėšėwamai su waitais Egipto, tawo kaimynais, didė mėsė turrincęis, ir didė kėškystę warrei, manę libbindama.

27. Ule aš iškėšęs sawo rankę priekė tawę, draudžau šittė tawo budę; ir padawėjau tawę i walę tawo neprietekė, Pilistėnų dukterims, kuros gėdėjos tawo nūdem pikto pasielgimmo.

28. Potam tu kėšėwamai su waitais Asur, ir ne galėjo taw to pakėti; irgi su jeis kėšėwusi, kaip to pakėti ne galėjo:

29. Tu kėšėwimo dar pridėjei jėmė' Kanaan, iš i Kaldeę; tacžau ir to dar ne galėjei sotitis.

30. Kaipogi aš tacžau taw tawo širdi appiausticžau, taria Wiešpats, Ponas Diewas; kadangi tu darai tokius dėrbus didžausės kėšė kėšės?

31. Tami, kad tu sawo kėlno-bėznycas pėkurei priekėi ant wissu kėlė, ir sawo altorus padarei ant wissu ulyczu. Priegtam tu ne buwai kaip šitta kėškė, pinnigais priperkama;

32. Reysi kaip wenczawonės pėrėngininė, kuri i sawo wyro wietę šittė prišileidza.

33. Nės wissoms šittoms kėškėms dādama pinnigė; alle tu wissims sawo mylimėmėms pinnigė pridėdi; ir dowanoji jiems, kad jie iš wissu šallu tawęp atėję su tawim kėšėntu.

34. Irgi iš wisso šittokiū budu su tawim dėstis, ne kaip su šittomis moterimis su tawo kėšėwimu; kadangi ney wiens pasłuy tawę ne

bēga; bet tu pinnigā prideddi, ir ne taw pinnigā pridedama; šittaipo tu iš wisso kistu budu elgeisi.

35. Todel, tu kēšē, klausyē Pono Diewo jodzio:

36. Šittaip safo Wiešpats, Ponas Diewas: kadangi tu taip dāš-ney pinnigā prideddi, ir sawo gēdā per sawo kēšyštē priekš sawo mylimāsus atdengi, ir priekš wissus sawo bjaurybēs balwonus, ir pralieji kraujā sawo waitā, kurrus tu jiems apierawoji:

37. Todel štay, aš surinksu wissus tawo mylimāsus, su kurreis tu pasidzangdama prisimyleji, drauge su wissais, kurrus per prietelus lai-kei, pas tawo neprietelus; ir jās abbiejus priekš tawē suwaddisu iš wissā kallā, ir atdengsu jiems tawo gēdā, kad jie tawo gēdā wissāy pamattytu.

38. Ir promā wencawonēs-pē-žengtojōs ir kraujo-pralietojōs taw padarydisu; ir tawo kraujā praliedisu su didzānsu pāpyktu ir kersijimu.

39. Ir tawē padāsu i jū rankas, kad jie tawo kāl-n-bajnyčas sugrāu-tu, ir tawo kāl-n-altorus parplēštu, ir taw tawo rubus nuwiltu, ir grāžāsus tawo rykus taw atimtu, ir tawē nūgā ir atdengtā paliktu.

40. Ir tur žmonū pulkus ant tawēs ušwēst, kurrie tawē akmenimis mētis, ir sawo kārdaīs sukappos,

41. Ir tawo buttus ugnimi su-dēgis, ir taw tawo promā pada-rys, po aktimis daug mōterā. Šit-taip aš tawo kēšawimui galā pa-darysu, kad tu jau daugiaus pinnigā ne pridēsi.

42. Ir šittaip aš ant tawēs pas-šēkšisu, ir sawo didzām kēšijime taip tawē korawofu; kad aš lāu-čaus, ir ne reiktu man daugiaus pykti.

43. Del to, kad tu ne minējei czešo sawo jaunystēs, bet manē tām' wissu kibbinai; todel aš ir ušdēsu wissā tawo dārbā taw ant tawo galwōs, safo Wiešpats, Ponas Die-was; kaczej tūmi ne padariau pa-gal bjaurāus nemandagumū tawo bjaurybjā.

44. Štay, wissi tie, kurrie paprā-te pākalbomis šnektēt, apie tawē tokiu pākalbu kalbēs: kokia motina, kokia dukte.

45. Tu sawo augywēs dukte essi, kurri sawo wyrā ir waitus pātremj'; ir essi sessū sawo sesserū, kurrus sa-wo wyrus ir waitus pātremj'. Jusā mōtina yr wiena iš Etitū, ir jusā tēwas Amoritēns.

46. Samaria yr tawo dideji sessū, su sawo dukterimis, kurri taw po kairēs gywēna; ir Sodoma yr tawo mažoji sessū, su sawo dukterimis, taw po dešinēs gywēnanti.

47. Korint tu taczau ne lygey laik-jos pasiелgei, ney ne darei pagal jū bjaurybes. Ze maž, tu kō ne pi-čaus padarei uš jes, wissāse sawo pasiелgimmāse.

48. Kaip tikray aš gywas esmi, safo Wiešpats, Ponas Diewas: So-doma tawo sessū, su sawo dukteri-mis, ne taip dare, kaip tu, bej ta-wo dukteres.

49. Štay, tie te buwo tawo ses-sers Sodomōs nusiелgimmai. Pni-kāwims, dānōs apstums, ir gērs pa-lājus, kurri ji bej jōs dukters tur-rējo; alle wargitanczio bej pristok-štanczio jos ne pasigailējo;

50. Bet buwo puikios, ir bjaury-bes dare po mano aktū; todel aš ir jes atstaczu, " pradēdams pajūrēt.

* 1 R. 18, 20 r.

51. Taipiau ir Samaria ney per puslę tawo griekū ne padare; bet tu sawo bjaurybjā tieka daugiaus uš-ję padarei, ašja sawo sesseris ney teisfnes padarei, priekš wissas sawo bjaurybes, kurrus tu padarei.

52. Taygi dabar ir sawo gēdā ne-šok, tu sawo sesseris teisę padarantiji sawo griekais, kurrāse tu didēfnes bjaurybes, ne kaip jiji padarei, ir ję teisfne padarei uš sawē. Taygi dabar ir tu buk apgēdita, ir nešok sawo gēdā, kad sesseris sawo teisę padarei.

53. Alle aš jū apkalimā nukreip-su, butent apkalimā šōs Sodomōs bej jōs dukterū, ir apkalimā šōs Samariōs bej jōs dukterū, ir ap-kaltāsus šitto tawo apkalimo drauge su jomis.

54. Kad tu nešotumbei sawo gedā ir āpjāķā, uš wis tai, kā tu padarei; ir tacāu jūs palinkšmintos butumbit.

55. Ir tawo sessā, šī Sodoma, bey jōs dukteres tur but priwerstos, kaipo pirma buwo; ir Samaria bey jōs dukteres tur priwerstos but, kaipo pirma buwo; priegtam ir tu, bey tawo dukters turrit priwerstos but, kaip pirm to buwot.

56. Ir ne daugiaus pagārbīši tā Sodoma, tawo sesseri, kaip cēse tawo pasīdīdāwimo;

57. Kaip tawo nelabums dar ne buwo atdengtas, kaip tame cēse, kad tawē Syriōs dukters bey Pilistēnū dukters wissur apgedidawo; ir tawē paniekindawo īš wissū šallū.

58. Kaip jums reikējo nešot sawo korawonē bey bjaurības, taria Wiefpats, Ponas Diewas.

59. Nēs taip kalba Wiefpats, Ponas Diewas: aš taw padarysu, kaip tu darei, prysēgā niekindama bey suderējimā ardydama.

60. Alle aš minnēsu sawo suderējimo, kaip su tawim suderējau tawo jaunyštēs cēse; ir su tawim amšīnā suderējimā padarysu.

61. Tā tu sawo kēlū atsimindama gedēšes; kadā tu sawo majāšes ir didēses sēšeres pas sawē priimsi, kurras aš taw per dukteres dāsu; alle ne īš tawo suderējimo.

62. Bet aš sawo suderējimā su tawim padarysu, kad īštirtumbei, manē ēsanti Pona Diewā.

63. Kad to minnēdama, tu gedētumbeis, ir dēl gedōs daugiaus sawo burnā atwērt ne dryštumbei; kad aš taw wislab atlēisu, kā tu padarusi essi, saķo Wiefpats, Ponas Diewas.

17. Pērskryimas.

Apie karālus Zebekio kalējimā, ir apie Kristāus karālyštē.

Ir Pono Diewo žodis manēšp' atējo, ir tare:

2. Tu žmogaus waikē, ušmyl namams Izrael myslē, bey prilyginimā;

3. Ir satyl: šittaip kalba Wiefpats, Ponas Diewas: diddis erē-

lis, su diddeis sparnais, ir ilgais pāsparneis, ir pilnais margujū plunksnā, atēšes ant Libanono ēme cēdro wiršunē;

4. Ir nulāužes wiršutinņē, nunešē tā i krominintā žemē, ir sodinno jē i kupcū miestā.

5. Jis ēmēs ir sēklōs īš tōs pacōs žemēs, pašējo tā i tā pacē gērgājē žemē, kur daug wandenū yr, ir īsodinno jē negilley.

6. Ir jī āugdama, pastojo placēy stowinczu wynnēdzu, žēmu kēlmu, nēs jo kēkes prie jo lentēs, ir jo šaknys buwo po jām'; ir buwo taipo wynnēdis, gaunās kēliū ir šakēlū.

7. Ir cē buwo ir kīts diddis erēlis, su diddeis sparnais, ir daug plunkšnomis; ir štay, wynnēdis sawo šaknis tiešē šittop erēlop līnēy, ir sawo wynnēkes šiete ties jo, kad jis drēkīts butu īš wietōs anū cēpū.

8. Ir buwo tacāu gēroj' žēmēj', prie daug wandenū sodits, kad gēray butu galēšes šakēlū īgyt, waisaus nēšt, ir brangum wynnēdzu paštot.

9. Tāgi tark: šittaip taria Wiefpats, Ponas Diewas: bau tas turrētū tarpti? Ir mielay, jo šaknys bus īšgaishintos, ir jo waisus nu-plešti, ir jis padzus ašja wissī žēlmens jo lāpai padzus; ir tai ne bus per diddē rankā, ney žmonū daugumma, kad jī nū jo šaknū nu-pleštu.

10. Štay, jis tieša yra sodits, alle bau turrētū jis tarpti? ir mielay, kaip weik jī rytū wējas ušgāus, jis padzus ant wietōs sawo žēlmens.

11. Ir Pono Diewo žodis atējo man ir tare:

12. Mano mielas, ben tark neklausantiems namams: ar jūs ne žinnot, kas tai ēsā? Ir tark: štay, atējo Babelēs karālus i Jeruzalē, ir ēmēs jōs karālu ir jōs kunigaitšezus, īšwede jūs pas sawē i Babel.

13. Ir ēmēs nū karališkōs sēklōs wienā, fūsidertējo su jām; ir jī sawo prisēdino, alle žmēs macnāsus jis atēme;

14. Jeib karalyste pakarni pasiliktu, ir ne pasikeltu; kad jo susiderezimas butu atstestetas, ir isliktu.

15. Ule sitta pasipriesijo jam, ir funte sawo paslus i Egiptą, kad jam žirgū ir daug žmonū susta butu. Ur tam turrētu geray but? Ur tas turrētu islikt, taipo darąsis? Ir ar turrētu tas islikt, susiderezimą ardašis?

16. Kaip tikray aš gyws esmi, taria Wiešpats, Ponas Dievas: sitta' wieto' to karalaus, ji per karalū istaczusio, kurrio prysęgą jis niekinno, ir kurrio susigadijimą jis arde, tén jis tur mirt, butent Babelėj'.

17. Ir ney Parao jam ne pristos kare su didziu zalnėrū pulku, ir žmonū daugummu, kad pylimai bus pilti, ir aplassimmai padaryti, kad daug žmonū butu nužudyti.

18. Nesa kadangi jis prysęgą nieku werte, ir susigadijimą arde, ant kurrio jis sawo ranką pasweikines yr, ir tai wislab padáro, jis ne isliks.

19. Todėl taria Wiešpats, Ponas Dievas, sittaip: kaip tikray aš gyws esmi, taip aš sawo prysęgą, kurę jis nieku werte, ir mano suderėjimą, kurri jis arde, ant jo galwos užwessu.

20. Nės aš sawo tinklą ant jo užmessu, ir mano medžoklėj' jis tur but sugauts; ir nugabėnės ji i Babel, ténay su jām bylinėsu, dėl to, kad jis sittaip prieš manę nusidėjo.

21. Ir wissī jo bėgantieji, kurrie su jāmī iš wieno ėjo, tur kardu pult, ir jū užliksusieji i wissus wėjus tur but išstlaidyti; ir jūs ištirsit, tai manę, Poną Diwą, kalbėjusį.

22. Taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: aš ir nū paties wiršaus aukštojo cedro-medžio ėmęs, aukštay nū jo šakelū, smulkintelę ryštelę nulausiu, ir ant aukšto pulto kálno isodisu.

23. Butent ant aukšto kálno Izrael aš ję isodisu, kad šakelū gautu, ir waisū neštū, ir brangus cedro-medis pastotu; sittaip, kad wissokie pauščėjai po jām gywėntu, ir

wissoks lekkiąs po pawėsu jo šakelū laitytus.

24. Ir ištirs wissī lauko medžei, kad aš, Pons Diews, tą aukštąjį medį nužeminau, ir žemąjį medį paaukštinau, ir žalią medį padūdinau, ir padzuwusi medį atželdinau. Aš, Pons Diews, tai kalbu, ogi tai ir padarau.

18. Pėrstyrimas.

Dievas yra teišus ir susimiškęs; todėl reik Diewop pristweršis.

Ir Pono Diwio žodis manęsp' atėjo, ir tare:

2. Kam jūs žemėj' Izrael tarp sawęs tą pakalbą kalbinejat, ir sakot: "tėwai rūkščias ligas wálge; alle waikams dantis iš jū atšippo?" Jer. 31, 29.

3. Kaip tikray aš gywas esmi, taria Wiešpats, Ponas Dievas: tokiu pakalba ne tur daugiaus kalbėta but tarp jūš Izraelij'.

4. Nės štay, wissos dušos mano yr; tėwo dušia taipjau mano yr, kaip sunaus dušia; kurri dušia susigriešij', toji tur prapult.

5. Taygi jey karsai yra teišus, tikray ir geray darąs,

6. Kurs ant kálnū ne wálgo, kurs sawo akis ne pakel pagarbint balwonus namū Izrael; ir sawo artimo moteri ne apgėdin, ir ne gul prie parčės jei antdrapanū turrint;

7. Kurs ney wienam iškadōs ne dāre, kurs skolinkui jo užstatą atduoda, kurs ney wienam nieko ne imma su newale; kurs išalkusam sawo dūnōs padalijs, ir nūgą aprėda;

8. Kurs ne išdūst ant palūkaniū, kurs nāmū ne išweržja, kurs sawo ranką nū neteisummo šallin kreipja, kurs žmoniems tikrą prową padáro;

9. Kurs pagal mano prowas elgiąsi, ir mano prisákimus laiko, kad tikray jūs darytu: tai yra teišus wyrs, tas gyws bus butinay, taria Wiešpats, Ponas Dievas.

10. Ule jey jam sunus gėma, ir tas pastoj' razbáiminku, kraują praliejenczu, arba dāro tū daiktū wieną;

11. Ir sitta daiktū ney wieno ne

daro; bet wālgō ant kalnū ir apgēdin sawo ārtimo pacē;

12. Ne wertay spāudzā wargdienus ir bēdnāsus, su newalē kq imma, uštatq ne atdūst; sawo atis balwōnump pakel, bjauru daiſtq tūmi padarydams;

13. Išdūst ant palūkanā, nūmus išweržā; bau tas gyws bus? jis ne bus gyws; bet, kadangi jis wišsus tokius bjaurus dūstus darēs, jis smerczu tur prapult; jo kraujei bus ant jo.

14. Ir jey wēl toš sunus jam gēma, kurs wišsus tokius griekus mato, kurrus jo tēwas daro; ir (Diewo) prišbijodams šittai ne daro;

15. Ne walgō ant kalnū, sawo atis ne pakel balwōnump namū Izrael, ne apgēdin sawo ārtimo pacē;

16. Ney wienq newertay spāudzā, uštatq ne ušlaišo, su newalē kō ne imma; pridalija sawo dūnq iškūsfam, ir aprēdo nūgaji,

17. Kurs sawo rankā nū neteisybēs šallin kreipja, ney jokiū nūmū ney pawiršū ne išweržā, bet mano prišatimus laišo, ir pagal mano promas elgiasi: tas ne tur prapult dēl sawo tēwo nusižengimo, bet tur gyws išklikt.

18. Alle jo tēwas, kursai newalē ir neteisybē darēs, ir sawo žmonēša darēs, šas ne gēr buwo; šitay, tas tur prapult dēl sawo nusižengimo.

19. Tay jūs tariat: kodelgi sunus ne tur nešot sawo tēwo nusižengimq? todel, kad jis tikray ir gēray darēs yr, ir wišsas mano promas laišes ir darēs yr, tur jis gyws but.

20. Nēs kurri dušia susigriešija, ta tur prapult. Sunus ne tur nešot tēwo nusižengimq, ir tēwas ne tur nešot sunaus nusižengimq; bet teisojo teisybe tur ant jo but, ir neteisojo neteisybe tur ant jo but.

21. Ir jey Diewo-nesibijāšis prišwerczia nū wišsū sawo griekū, kurrus jis darēs, ir laišo wišsas mano promas, ir daro tikray ir gēray: tay jis iškliks, ir ne prapult.

22. Wišsū jo pēžengimmū, kurreis pēžengēs yr, ne bus minnēta; bet jis gyws bus, dēl teisybēs jo dāromošēs.

23. Begu tu mišliji, kad aš mēgstu prapūlimmo Diewo-nesibijanczo? taria Wiešpats, Ponas Diewas; ir ne toly labjaus, kad jis prišwercstu nū sawo nelābo pasiēlgimo, ir iškliktu?

24. Ir jey teišusis šallin kreipjas nū sawo teisybēs, ir piškto dāro, ir elgiasi pagal wišsas bjaurybes Diewo-nesibijanczio dāromas, ar tas turrētu išklikt? Beje, wišsōs jo teisybēs jo darytošēs ne bus minnēta; bet sawo nusiējimūšē ir griekūšē, kurrus jis padarēs, jis prapults.

25. Taczau tariat: Pons Diews ne teisey dāro. Taygi girdekli, jūs iškliktu Izrael: ar ne taip yr, kad aš teisey jūdiju, ir jūs neteisey?

26. Nēs jey teišusis šallin kreipjas nū sawo teisybēs, ir piškto dāro, tay jis tur prapult; alle dēl sawo nelabummo, kurri jis padarēs, jis tur prapult.

27. Ir wēl, jey nelabasis Diewop prišwerczia nū sawo neteisybēs padarytošēs, ir dabar teisey ir gēray elgēs, tas sawo dušēlē gywq iškliktys.

28. Nēs kadangi jis mato, ir prišwerczia nū wišsō sawo nelabummo padaryto: tay jis iškliks, ir ne prapults.

29. Taczau taria iškliktu Izrael: Pons Diews ne teisey dāro. Begu aš neteisey daryczau? Jūs iškliktu Izrael neteisey dārot.

30. Todel aš jūs sudisu, jūs iškliktu Izrael, košnq wienq pagal jo pasiēlgimmq, taria Wiešpats, Ponas Diewas. Todel prišwercstis nū wišsū sawo nusiējimū, kad ne reiktu jums parklupt, dēl sawo nusižengimo.

31. Mēsklikt šallin nū sawēs wišsus sawo pēžengimus, kurreis pēžengēt, ir itaišklikt saw naujq širdi, ir naujq dūšē. Nēs kodel jūs taip norit prapult, jūs namai Izrael?

32. Nēs aš nesimēgstu prapūlimmo prapūlanczo, taria Wiešpats, Ponas Diewas. Todel prišwercstis, tay iškliktis.

19. Pėrstryimas.

Raudojimo-giesmė apie Judą.

Jr tu pradėi apraudoti vyrąsūsus Izraeli,

2. Jr tark: kam gul tawo motina, lutėnė, tarp lutėnų, ir užauginna sawo lutyčius tarp jaunu lūtų?

3. Tū paczū wieną ji užauginno, ir iš to jauns lūts pastojō; tas priprato žmones suplēhit ir suėst.

4. Kaip tai pagónai apie ji išgirdo, sugawo jie ji sawo dūbėsą; ir numedde ji prie lencugū i Egiptozėmę.

5. Taygi motina matydama, n'ėsant, kām' jei pasitikkēt, kaip jau ilgay buwo lūkusi; ėmusi ji kitta iš sawo lutyčū, užauginno tą per jauną lūtą.

6. Kaip tas tarp lutėnū wāikšcjojo, pastojō jis jaunū lūtū; tas taipojau priprato žmones suplēhit ir suėst.

7. Jis pasižinno su jū nashlėms, ir išpūstijo jū miestus; ašja žemė, ir kas joį yr, iš balso jo baubimmo pėrsigando.

8. Tay pagónai iš wissū žemjū apyrubėjū jo tykojo; ir tinklā užmette ant jo, ir sugawo ji sawo dūbėsą.

9. Jr istūmė ji supanczotą i užrafinnamą strynę, ir nugabėno ji pas Babelės karalū; ir jis buwo uždaryts, kad jo balso daugiaus ne girdėta butu ant kalnū Izrael.

10. Tawo motina buwo ney wynmėdis, lyg kaip tu, prie wandens sōditas; ir jōs waisus ir šakėles žėlė iš daugummo wandens,

11. Jl jo šakėles tokėlės užaugo, kad karalaujancjū lazdelėms tikros buwo, ir jis aukštās pastojō tarp wynšakėlū. Jr žurint ji taip aukštu esant, ir daug wynšakėlū turinti;

12. Jis rūšcėy buwo išplėštas, ir šallin pamestas, rytū-wėjas sudzowinno jo waisū; ir jo drutos šakėles buwo sulaužitos, kad jos sudzowo ir sudėgitos buwo.

13. Alle dabar ji yr sōdinta pūšcjoį, saušoį ir trokštanczjoį žemėj'.

14. Jr ugnis išėjo iš jōs drutū

wynšakėlū, ta suėst jōs waisū; kad joje jau ney jokios drutos wynšakėlės mier lazdelėi karalaujanczjo. Tai yr raudingas ir apdejojins dāikts.

20. Pėrstryimas.

Balamutpšės ir nebelingpšės korawone.

Jr nusidawė sėkmamė mėtė dėsimtoje dienoj penkto mėnesio, atėjo kelli wyresnūjū Izrael Pono Diewo pasiklaust, ir ties manim atsisėdo.

2. Tay atėjo man Pono Diewo žodis, ir tare:

3. Tu žmogaus waike, sakyt wyresniemsėms Izrael, ir tark jiems: taip taria Wiešpats, Ponas Diewas: ar jūs atėjot manęs klāusti? Kaip tikray aš gyws esmi, aš noru but jūšū neklāustas, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

4. Alle jeį tu jūs nori pabart, tu žmogaus waike, tay taipo jūs be pabart: pasakyt jiems jū tėwū bjaurybes,

5. Jr tark jiems: šittaiį taria Wiešpats, Ponas Diewas: tū czėf, kaip aš Izrael saw išrinkau, aš sawo ranką išklėlau ant sėklōs namū Jotubo, ir dawjau jiems pasižint, Egipto-žemėj'. Jr mielay, aš ištiesęs jiems sawo ranką, tariau: Už esmi Wiešpats, jūšū Diewas.

* 2 R. 6, 8.

6. Bet aš tū czėf sawo ranką pakėlau, kad jūs išwėsczau iš Egipto-žemės i žemę, kurrę aš jiems buwau išsižurėjęs, kurrej' piens ir mēdus tėkla, brangę žemę, ne kaip wissos kittos žemės.

7. Jr tariau jiems: kojnas mēstlit šallin bjaurybes, po jūšū ašiū esanczes, ir ne apsibjaurikit Egipto balwonais; nės aš esmi Wiešpats, jūšū Diewas.

8. Alle jie man nepaklusnus buwo, ir ne norėjo man klāusyt; ir ney wiens ne mette šallin bjaurybes iš sawo ašiū, ir ne pamette Egipto balwonus. Tay aš mislijau, sawo diddi naršą ant jū išliet, ir wissą sawo kėrštą ant jū užeidit, dar Egipto-žemėj'.

9. Alle aš tai ne dariau dėl sawo wardo, kad tas ne butu darkomas po akimis pagōnū, tarp kurrū jie

buwo, ir po kurrū akiū aš jiems buwau pasiūdinęs, kad jūs iš Egiptoto: žemės išswęsciau.

10. Ir kaip aš jūs iš Egiptoto: žemės buwau išwėdęs, ir i pūšęzią iwėdęs buwau,

11. Dawiau aš jiems sawo prisákimus, ir išmokinau jūs sawo prowas; per kures žmogus gyws yra, jas darąsis.

12. Aš dawiau jiems ir mano sabatas ant ženklo tarp manęs bey jų; kad jie išmoktu, manę esanti Poną Dievą, jūs šventinanti.

13. Alle namai Izrael man buwo nepaklusnus, ir pūšęjoj; ir ne elgėsi pagal mano prisákimus, ir paniekino mano prowas, per kures žmogus gyws išliet, jas laikąsis; ir nesventas dare mano sabatas labay. Tay aš mislijau sawo diddi kęstą ant jų išliet pūšęjoj, ir jūs abelnay nužuddyt.

14. Alle aš tai ne dariau, dėl sawo wardo, kad tas ne butu darkomas po akimis pagonū, po kurrū akimis aš jūs buwau išwėdęs.

15. Ir taipojau sawo ranką pakelau prieš jūs pūšęjoj, kad aš jūs ne norėjau iwest i žemę, jiems dūtaję, kuroj piens ir medus tėka, brangę žemę, ne kaip wissos fittos žemes:

16. Todėl, kad jie mano prowas per menkas laike, ir pagal mano prisákimus nesielge, ir mano sabatas buwo darę; nės jie sėle balwonus sawo širdę.

17. Alle mano akis jūs czedijo, kad aš jūs ne sugaishinciau, neį abelnay nužudiciau pūšęjoje.

18. Ir aš sakiau jų wailams pūšęjoj: jūs ne turrit elgtis pagal jusū tėwū prisákimus, ir jų prowas ne laikyt, ir jų balwónais ne apsi-bjaurint.

19. Nėsa aš esmi Ponas Diewas, jusū Diewas; pagal mano prisákimus turrit jūs elgtis, ir mano prowas turrit jūs laikyt, ir pagal jas elgtis.

20. Ir mano sabatas jūs turrit šwėsti, kad jos butu ženklu tarp manęs bey tarp jusū, kad žinno-

tumbit, manę esanti Poną Dievą, jusū Dievą.

21. Alle wailai man taipiau nepaklusnus buwo; pagal mano prisákimus nesielge, irgi mano prowas ne laike, kad pagal jas butu pasi-elgę; per kures žmogus išliet, jas laikąsis; ir darke mano sabatas. Tay aš dumojau, sawo didi narsą ant jų išliet, ir wissą sawo kęstą ant jų užeidit pūšęjoje.

22. Alle aš nukreipiau sawo ranką, tai ne darydams dėl sawo wardo, kad jis ne butu darkytas po akiū pagonū, po kurrū akimis aš jūs buwau išwėdęs.

23. Aš ir pakelau sawo ranką prieš jūs pūšęjoje, kad aš jūs išslaidyczau i pagonus, ir išdultinciau jūs i žemes;

24. Todėl, kad jie mano prisákimus ne laike, ir mano prowas per menkas laike, ir mano sabatas buwo darę; ir ant sawo tėwū balwónū weizdėjo.

25. Todėl aš jūs padawiau i pamokslą ne gerąjį, ir i prowas, kurtomis jie ne galejo išliet.

26. Ir atmeciau jūs šallin su jų apieromis, kaip jie wissus sawo pirmgimmus ugnimi sudėgino; kad aš jūs išgaishinciau, ir jie išmoki turētū, manę esanti Poną Dievą.

27. Todėl kalbėk, tu žmogaus wailę, su namais Izrael, ir tart jiems: taip taria Wicšpats, Ponas Diewas: jusū tėwai dar daugiaus manę bluznijo ir patyczės dare.

28. Nėsa kaip aš jūs i tą žemę buwau iwėdęs, dėl kurrūs aš sawo ranką buwau pakėlęs, jiems tą dūšęs; kur jie koki aukštą kalnelį arba storą mēdi pamate, tėnay jie apieramodawo sawo apieras, ir tēn nugabėdawo sawo dōwanas neprielisčas, ir rufidino tėnay sawo saldy kwāpą, ir liedawo tėnay sawo gėrimo-apieras.

29. Alle aš tariau jiems: kamgi ta aukšta-wieta, kur jūs einat ir pittaip ji wardu iš šei dienai aukšta-wiete.

30. Todėl tart namams Izrael: taip taria Wicšpats, Ponas Diewas: jūs apsi-bjaurinat kėlūse sa-

wo tēwā, ir apšīkēšāujat su jū bjaurešcēis,

31. Ir apšibjaurinat sawo balwonais, kurriems jūs sawo dōwanas apierawojat, ir sawo sūnus bey dukteres ugnimi sudēginat, ikki hei dienai; ir aš dūcēau sawē klāust, jums, iš namū Izraēl; taip tikray aš gys esmi, taria Wiešpats, Ponas Diewas, aš noru jūšū ne klāustas but.

32. Priegtam, kad jūs mislijat, mes darysim, taip pagōnai, ir taip fitti žmones žemēsa, mēdzū bey akmenū melsimies; iš to ne bus nieko.

33. Taip tikray aš gys esmi, taria Wiešpats, Ponas Diewas, aš ant jūšū ponawosu drūta ranka, ir ištīestu petimi, ir išlietu didzu pāpyktu;

34. Ir išwessu jus iš swieto žmonū, ir iš tū žemjū, i kures išstaiditi este, suwalysu drūta ranka, ištīestu petimi ir išlietu didzu pāpyktu.

35. Ir iwessu jus i pūšcējā swieto žmonū, ir tēnāy su jumis bylinēsu po aklū i atis.

36. Taip aš su jūšū tēwais pūšcējā prie Egipto bylinējau; lyg tai po aš ir su jumis bylinēsu, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

37. Ir aš gēray jus po rykšte pawessu; ir i derējimo ryšius jus itraukšu.

38. Ir manē prastojusus, ir priekš manē nušjengenczūsus, iš jūšū išstāsu; ir mielāy iš tōs žemēs, kur roj jūs dabar gwenat, aš jūs išwessu, ir i žemē Izraēl jūs ne dāsu ieit, kad žinnotumbit, manē esanti Ponā Diewā.

39. Todēl jūs iš namū Izraēl, taip tare Wiešpats, Ponas Diewas: kadangi jūs man klāusyt wišaij ne apšimmat, tay žinnotities, ir šlužiēt kōjnas sawo balwōnui; alle mano šwentāji wardā palikkit ne dar-kytā iš to cēšo, sawo apieromis ir balwonais.

40. Aš taip taria Wiešpats, Ponas Diewas: ant mano šwentōjo kālno, ant aukštōjo kālno Izraēl, tēnāy man wišsi namai Izraēl, ir wišsi, žemēj esantieji, šlužis; tēnāy jie man

bus mieli, ir tēnāy aš prašysu jūšū pakelimo apieras, ir pirmones jūšū apierū, su wišlūngi, tā jūs man šwentinat.

41. Jūs man mieli busit su saldū-ju kwapu, kad aš jus iš swieto žmonū parwessu, ir iš žemjū suwalysu, katrul jūs išstaiditi este; ir šwentits busu jūšip po aklū pagonū.

42. Ir jūs ištīrsit, manē esanti Ponā Diewā, man jus i žemē Izraēl iwēdus; i tā žemē, ant kurrōs aš sawo rankā pakēlau, iē jūšū tēwams dāšes.

43. Tēnāy jūs minnēsit sawo pašielgimū, ir wišsū sawo darbū, kur- ruse jūs apbjaurinti este; ir ne patiks jums wišsas jūšū nelabummas, kurri darēte.

44. Ir ištīrsit, manē esanti Ponā Diewā, kad su jummis darau dēl sawo wardo, ir ne pagal jūšū ne tikfusi elgimā, ir iškadingus dābus, jūs namai Izraēl, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

45. Ir Pono Diewo žodis atējo man, ir tare:

46. Tu žmogaus waikē, pakreipk sawo akis tēnint i pietū wējā, ir šlakit i pietus, ir prarākaut priekš girrē, laukē i pietus.

47. Ir tarē girrei i pietus: klau- syk Pono Diewo žodi: taip taria Wiešpats, Ponas Diewas: štay, aš tawijē ugni uždēgsu, ta abbiejus, ža- lājenczus ir šausus mēdzus sušs; kad ne galima bus, jōs liepsnā išgešyt, bet tur sudēginta but wišlab, kas nū pietū i šaurē stow.

48. Ir kōjnas kūs mattys, manē Ponā Diewā tai uždēgusi, ir ney wienā ne išgešysenti.

49. Ir aš tariāu: aš Wiešpatie, Pone Diewe, jie apie manē kalba: šittas tikt wienus ne pērmanomus žodzius kalba.

21. Pērstyrimas.

Kalbeonā lardas, priekš Jybus ir Ammonitus.

Ir Pono Diewo žodis manēš' atējo, ir tare:

2. Tu žmogaus waikē, statyk sawo akis priekš Jeruzalē, ir lašnok priekš šwentinyčjā, ir prarākaut priekš žemē Izraēl;

3. Ir tarf ģemei Izraēl: taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: štay, aš eisu ant tawes, aš sawo kārda ištāukšu iš mašpčā ir tawij' ištāukšu abbiejus ir teišūsus ir netišūsus.

4. Kadangi aš tawije abbiejus ištāukšinu, ir teišūsus ir netišūsus, tay mano kārda iš mašpčā išeis ant koino kūno, nū pētā šēnlink i' i šaurē.

5. Ir ištirs koinas kūnas, manē Pona Diewā sawo kārda iš mašpčā ištāukšus; ir ne tur wēl but ištās.

6. Ir tu šmogaus waife, turri dusaut, ikti štrēnoms taw prastundant; beje, tu karesey turri dusaut, kad jie tai regetu.

7. Ir kad jie taw sakys: kam tu dusāuji? turri tu sakyt: dēl garso ateinancio, dēl kurrio wissos širdys nufimis, ir wissos rankos pasilēis, ir wissos dwāses nulūs, ir wissi tielei kaip wandā nufēs. Štay, tai ateit ir bus, taria Wiešpats, Ponas Dievas.

8. Ir Pono Diewo šodis manēš' atējo, ir tare:

9. Tu šmogaus waife, prarāuk ir tarf: taip taria Ponas Dievas, tarf: kārda, jaugi kārda paāštrits ir nušweistas.

10. Jis yra paāštrits, kad pjāute pjāutu; yr nušweistas, kad blizgetu. Aš kaip dzaugtumbimēs, norint jis iš wissā mēdžū rykštes padarytu, ant waikū nelabujā?

11. Aš jis kārda dawe nušweist, kad butu i rankā imts; jis yra paāštrits ir nušweistas, kad i rankas šuddytojo butu idūtas.

12. Šjauk ir kaul, tu šmogaus waife; nēs jis eit ant mano šmonū ir ant wissā waldonā Izraēlij', kurrie prie kārdo, drauge su mano šmonēmīs surinkti. Todēl iplak sawo štrēnas.

13. Aš jis tankej jās pabaude, kā mēcijoj? Rykšte nelabujā waikū ne nor mēcīt; taria Wiešpats, Ponas Dievas.

14. Ir tu šmogaus waife, prarāuk ir sawo rankas suploš. Aš kārda dwigubay, irgi trigubay

ateis, pasmaugimo kārda, kārda didžio papjowimmo, tropijēis jās ir kamārāse, i kures jie bēga.

15. Aš dāsu kārda šlambēt, kad širdis nufimis, ir daug jā puls prie wissā jā wartā. Aš kaip jis blizga, ir kerta ant papjowimmo!

16. Ir tare: kirst abbiejus, ir po dēnēs ir po kairēs, kas ties tawim yr.

17. Taddagi aš ant to, sawo rankomis suplotomis šūkaušu, ir sawo kērkā iškēisu; aš, Pons Diews, tai šafiau.

18. Ir Pono Diewo šodis man atējo, ir tare:

19. Tu šmogaus waife, padaryt dū kēlu, kurrēm dwiem tur ateit kārda karālaus iš Babel; ir abbu jādū tur iš wienēs ģemēs išeit.

20. Ir statyt ģēntlā pryšakij' pagal kēlā i miestā, katrul jis tur rōdit; ir padaryt kēlā, kad kārda ateit i Kabbatā waikū Ummon, ir i Judā, ant drūto miesto Jeruzale.

21. Aš karālus Babel šofis pagal pradziā dwējū kēlū, i pryšakki dwējū kēlū, kad saw dātu nufiburt šrelas burtiškay šāutu, sawo balmōnā klāustu, ir kēpenas apšwalgytu.

22. Ir burtinintawims rodīs i dēšingē šali Jeruzalēs-linkay, kad jis turētū kryg-ōjus primejdit, ir šyles išdurstīt, ir su didziū rētimmu jē ušpultu, ir šuddytu; ir kad jis kryg-ōjus wējditu priēš miesto wartus, ir tēnay pylimus piltu, ir wōlus pakurtu.

23. Aš tas burtinintawims jiems rodīs neteišus, te pasibāšija jissai, kaip diddej jis nor; alle jis minēs nufidējimo, kad jē igāutu.

24. Todēl šittai taria Wiešpats, Ponas Dievas: todēl, kad jūšū yr menama dēl jūšū nufidējimo, ir jūšū nepaklusnumas wissiemīs yr šimnomas darytas, kad jūšū griekai mātomi wissāse jūšū darbāse; beje, dēl to, kad jūšū menama, per nēwālē jūšū busit sugāuti.

25. Ir tu, wyrāufēis Izraēlij', tu prašūddytāsis ir prašūditāsis, kurrio diena ateis, kad nufidējimas bus pabaigtas.

26. Taip taria Diešpats, Ponas Dievas: padēl i šali keppurre ir nuiml wainikl. Nēša ney keppurre ney wainiklas iškliks; bet tas, kurs pasidukštino, bus nušmintas, ir kurs nušizēmino, bus padukštitas.

27. Aš wainiklā nieku, nieku, nieku pawersu; iš tas ateis, kurrām jis tur tēst, tam aš ji dāsu.

28. Ir tu žmogaus waikē, prarākāul ir tarl: taip taria Diešpats, Ponas Dievas apie waikus Ammon, ir apie jū apgēdinnimā; ir tarl: kār-das, kār-das yr ištāukts, ant papjowimmo; yr' nušweistas ant pasmaugimo, ir blizgēs;

29. Todel, kad tu saw mellojencus regėjimus sakydini; ir mellus prarākāudini; kad ir tu padātas butumbei tarp užmuštųjų Diewo: nesibijancusių, kurriems jū diena atėjo, nušidėjimui pasibaigus.

30. Ir norint jis wēl i makštis iškistas butu; tay aš taczau tawę sūdisu toj' wietoj', kur tu essi lēistas, ir žemėje, kurtoj' tu užgimmei.

31. Ir aš sawo kērštą iškliesu ant tawęs, aš ugni sawo didžio kēršto ant tawęs ipusu; ir aš tawę žmonės, kurrie dēgit ir pagadinti moka, padāsu.

32. Tu turri ugnei walgiu pastot; ir tawo kraujas tur žemėj' pralietas but; ir tawęs daugiaus ne bus minnēta; nēs aš, Pons Diews, tai kalbėjau.

22. Pērskyrimas.

Apdā grietai, priejastis jū kalėjimo ir kitta torawonā.

Ir Pono Diewo žodis atėjo manęs spi ir tare:

2. Tu žmogaus waikē, ar ne bārštą razbainintiklā miestą, ir ne apsatysį jam wissas jo bjaurybės?

3. Tarl: šittai taip taria Diešpats, Ponas Dievas: aš mieste, tu sawu jū kraują praliejssis, kad tawo czēšas ateitu; ir balwonus saw darqsis, kad apšibjaurintumbei.

4. Tu kalta pasidarai to kraujo, kurri tu pralieji, ir apšibjaurini balwonais, kurrus tu darai, tūmi tu

sawo dienas prisitāukti, ir padarai, kad tawo mėtai tur ateit. Todel aš tawę padarysu apjūku tarp pagonū ir gēda wissos žemēša.

5. Taip artimėjį kaip tolimejį ištawęs jūšsis; kad tu bjaurę pastālbą turrēsi ir diddi wargą kēsi.

6. Štay, wyrausieji Izraelij', kōšnas igal tawije kraujo praliet.

7. Tēwā bey motinā jie panieklin, swētiniems daro jie newalę ir neteisybę. Ašles bey sirratas jie luppa.

8. Tu panieklini mano šwentybes, ir ne šwentas darai mano sabatas.

9. Iškūdojai yr tawije, ant kraujo praliejimmo. Jie walgo ant kalnū, ir sawo walę daro tawije.

10. Jie atdeng tēwū gēdą; ir sylija moteriskēs, joms antdrapanā turrint.

11. Ir tarp sawęs prietelus su prietelo pacze bjaurybės daro, jie sawo sunū paczes apkelkūjauja, abelnay išdykē; jie apgwoltawosja sawasēs seseres, sawo tēwo dukteres.

12. Jie imma dowanā, kad kraują pralietu; jie imma nāmus, ir kits kitta nugūna, ir sawo godummq waro prieš sawo artimā, ir kits kittam newalę daro; ir manęs šittai užmiršta; taria Diešpats, Ponas Dievas.

13. Štay, aš sawo rankas suploju ant godummo, kurri tu sekli, ir ant kraujo, tawije pralietojo.

14. Alie begu dingai, tawo širdi tai iškēscenzę, arba tawo rankas tai pakēlscenzes, tame czēse, kad aš tai su tawim padarysu? Aš, Ponas Dievas, tai kalbėjau, aš taipo ir padarysu.

15. Ir aš tawę iškēlaidisu i pagonus, ir tawę ištumstu i žemes; ir tawo necyštębei galą padarysu.

16. Kad tu prie pagonū per prakeiktą busi laikytas, ir ištirsi, manęs esanti Pona Diewā.

17. Ir Pono Diewo žodis man atėjo, ir tare:

18. Tu žmogaus waikē, namai Izrael man i puttą pawirto; wissas jū wāras, cinnas, gellēsis, ir šwinnas, pēczuj' pawirto i sīdabro puttą.

19. Todel šittai taip taria Diešpats

Ponas Dievas: kadangi jūs wissi i putlą pawirtot, stay, todel aš wissus jus i Jeruzalę suwessu.

20. Lygey kaip sidabrá, wára, géleši, šwiną bey ciną sudeda i pėczų, kad ugni po jeis ipūstu, ir sutirpitu; šittai ir aš jus sawo kersyte ir didzame papykij' sudėsu, idėsu ir sutirpisu.

21. Beje, aš jus surinksu, ir sawo kersito ugni po jusū ipūsu; kad tame sutirpti turrešit.

22. Kaip sidabras sutirpsta pėczuj', taip ir jus turrit sutirpt, ir ištiert, manę Poną Diewą sawo didzausi kersitą ant jusū išliejusi.

23. Ir Pono Diewo žodis manęp' atėjo, ir tare:

24. Tu žmogaus waife, tarš jiems: tu esi žeme, kurri ne apczyštijama; kaip kofia, kurri ne aplyjama česė pykimmo.

25. Prarakai, toje esantieji, pulkais susiejo, dušias sušė ney koks rėkėsis lūts, plėšimną sugrėbdams; jie pinnigū bey lobjo sawėspi plėšia, ir padaro daug našlū toje.

26. Jūs kunigai pėrwercze saw-wálnikų mano žokaną, ir nešwentą daro mano šwentinyczą, jie ne atškirra tai, kas šwenta yra, nū to, kas ne šwenta yr, ir ne pamokin-na, kas cyssta bey kas necyssta butu; ir ne pridaboja mano šabatū, irgi aš ne šwentay tarp jų esmi laikomas.

27. Jūs wyrąsėji toj' yr ney drąskantieji wilkai, kraujo praliet, ir dušū nužudyt sawo godummo del.

28. Ir jės prarakai ję išlaisio le-dakomis, kálkėmis, kozonisa sakoniekam ne wertas pramones; ir prarakauja jiems mellus, sakydami: taip taria Wiekšpats, Ponas Diewas; o taczau to ne sakius Ponui Diewui.

29. Šmones tōs žemės daro newalę, ir plėšia drąsey, ir luppa wargdienus ir bėdnūsus, ir daro newalę swėtimėmsiems ir neteisybę.

30. Už jėškėjau tarp jų, begu kas pasistatytū muru, ir priek plyšimną šowėtu ties manim, už tą žemę, kad aš ję ne sugaišinczau; alle aš ne ragdau ney wieno.

31. Todel aš išliejau sawo kersitą ant jės, ir ugnimi sawo didžio papytio aš jei galą padariau; irgi šittai dawjau jiems jų pelną ant jų galwōs, taria Wiekšpats, Ponas Diewas.

23. Pėrsšyrimas.

Sulgyinnimas dweji karalystę Juda bey Izrael, su dwiem tėjėm.

Ir Pono Diewo žodis atėjo manęspi ir tare:

2. Tu žmogaus waife, buwo dwi moteriški wiendōs augwōs dukteri,

3. Tie dwi kėškawimui pasidawe Egipte, sawo jaunystėj'; tenay jie dwi sawo krutis apgraibydino, ir sawo mergystės pappus apczuppinėdino.

4. Didėji wardu yr Alala, ir jės sessū Alaliba. Ir aš jiedwi medzau per paczes, ir jiedwi man gimde sunū ir dukterū. Ir Alala wardu yra Samaria, o Alaliba Jeruzalę.

5. Alala pasidawe i kėškawimą, man ję wėdus; ir degte degte priek sawo mylimūsus, butent priek Assyrionus, kurrie pas ję atėdowo;

6. Priek kunigaišczus ir ponus, kurrie mēlinais šilkais wilkėjo, ir wissus jaunus mandagūsus jaunikaiczus, butent priek raitelus ant žirgū jojenczus.

7. Ir kėškawo su wissais gražie-seis jaunikaiczeis Assyrioj', ir apšibjaurino su wissais jų balwōnais, kad ant kurrio užsidege.

8. Priegtam ji taipjau ne pamet-te sawo kėškawimą su Egiptu, kurrie ję buwo prigulę, iš jės jaunū dienā, ir jės mergystės krutis apczuppinę ir didgė kėškystę su je buwo wārę.

9. Taygi aš padawjau ję i ram-las jės mylimujū, waikams Assur, su kurreis kėškaut ji ney degte degte gašlumme.

10. Tie atdenge jės gėdą, ir atėme jės sunus ir dukteres: bet ję nužude jie kārdu. Ir issirėškė, šittas moteriškes korawotas esant.

11. Alle jės sessū, Alaliba, tai mat tydama, ji dar jo pifczaus užsidege ne kaip ana; ir kėškawimo daugiaus padare, ne kaip jės sessū.

12. Ir ušidege ant waiķā Ušur, butent ant kunigaiķeķā ir ponū, kurrē pas jē atējo graķey apredyti, raitelū bey weķimū, ir wiķū jaunū mandagujū jaunīķeķā.

13. Tai aķ maczau, jī abidmī wienū budu apbjaurinti ēfant.

14. Alie ķi sawo ķeķšāwimo daugiaus padāre; nēs jī mattydama molawotū wyru prie sēnōs, raudoneķant, Kaldēonū ābrozā;

15. Ir jū strēnas jūstomis apjūstas, ir mārgus āpraķšus ant jū galwū, ir ķurint wiķšus lyģus, ķaip didzus ķarķyģius; ķaip antay waiķai Babel, ir Kaldēonai neķojā sawo tēwiķeķj' ķēmēj'.

16. Ušidege jī ant jū, ķaip tiķt jūš pajuttus, ir nusunte paslus pas jūš i Kaldēā.

17. Ir ķaip waiķai iķ Babel pas jē atējo jei meilēje priģult, apbjaurino jie jē sawo ķeķšāwimu; ir jī apbjaurino su jeis, aķķa jī jū nubūdo.

18. Ir ķaip jōs taip ķeķšāwimas, taip ir gēda wiķiķķay ķinnoma pasģōjo; ir aķ jōs nubūdau, ķaip aķ ir jōs seķfers buwau nubūdeķ.

19. Alie jī sawo ķeķšāwimo wis uķ wis daugiaus pridējo; minnēdama czeķo sawo jaunystēs, ķaip jī Ēgypto ķēmēje ķeķšāwimā buwo ķeķuķi.

20. Ir ušidege ant sawo mylimujā, kurrā ķeķķyķtēs ušideģimmas buwo ķaip aķilū paķjimmas, ar ķaip erķilā erķilawims.

21. Ir itaiķai sawo newieķlibumģa, ķaip sawo jaunystēje, ķad taw Ēgypte tawo ķrutys apģraibytos, ir tawo pāpai apģuppinēti buwo.

22. Todeļ, Alaliba, taip taria Wieķpats, Ponas Diewas: ķtay, aķ tawo mylimāķus, kurrā tu nubūdai, prieķ tawē priķēķu, ir atweķķu jūš prieķ tawē iķ wiķū ķam-pā aplinķuy;

23. Butent waiķus Babel ir wiķšus Kaldēonus, su wyreķneķeis, kunigaiķeķeis ir ponais, ir wiķšus Ušyrionus su jeis; grāķuji wyriķķā jaunimģa, wiķšus kunigaiķeķus ir ponus, ķarķyģius ir dumģius, ir wiķsoķius raitelus.

24. Ir uķeis ant tawēs, ģinķlais apķiredē su weķimmais ir rātais, ir su didķiu ķnonū pulķu, ir tawē apstos su āķfargomis, ķyķdais ir ķālmais, iķ wiķū ķallū; tiems aķ pro-mģ padūķu, ķad tawē atķūditu pagāl sawo promas.

25. Aķ sawo atķerķijimģa ant tawēs uķeidisu, ķad jie be paķģailējimo su tawim dartytu; jie taw noķi ir ausis nupģāus, ir ķas lieķt, tur ķārdū pult. Jie tawo ņunus ir dukteres atims, ir ķas liķķo, uģnimi sudēģis.

26. Jie tawo rubus taw nūwiķķ, ir tawo graiķķtumģa atims.

27. Ģzittaiķ aķ tawo newieķlibum-mui, ir tawo ķeķšāwimui su Ēgypto ķēmē gālģ padaryķu; ķad tu sawo aķis daugiaus ant jū ne paķēķsi, ir Ēgypto daugiaus ne minnēķi.

28. Nēs taipo taria Wieķpats, Ponas Diewas: ķtay, aķ tawē padūķu tiems, kurrus tu neķenti, ir kurrā tu nubūdai;

29. Tie ķaip neprieteķei tawē wartos, ir wiķlab atims, ķģ tu uķķipēnei, ir tawē nūģģ ir ne apdengģģ paliks; ķad tawo gēda butu atdengģta, drauge su tawo newieķlibumģu ir ķeķšāwimu.

30. Toltai taw nusiķūs dēļ tawo ķeķšāwimo, kurrā tu su paģōnais warei, kurrā balwonais tu apķibjāurina.

31. Tu ķēķu sawo seķfers ēķei; to-dēļ aķ ir jōs ķylisģ taw i tawo ram-ķģ dūmi.

32. Taip taria Wieķpats, Ponas Diewas: tu turri ģērt sawo seķfers ķylisģ, ķaip ģillus ir plattus jīs yr; tu turri i didēi āpjūķģ ir panieķinimģ ieit, ķad negalima bus iķķēķt.

33. Tu turri priģģģert druto ģērīmo ir wargimģo; nēs ķylisķ tawo seķfers Samariēs yr' ķylisķ wargimģo ir smutķōs.

34. Ģzittģ tu cķyķtay turri iģģērt, petam ķuķes ņuķult, ir sawo ķrutis ņuplēķyt; nēs aķ tai ķalbēķes ēķmi, taria Wieķpats, Ponas Diewas.

35. Todeļ, taip taria Wieķpats, Ponas Diewas: todeļ, ķad tu ma-nēs uķmiķķai, ir maņģ i sawo uķ-pakalģ numettei; tayģi ir neķoķ da-

bar sawo newiešlibumq ir sawo kėškawimq.

36. Ir Pons Diews tare man: Tu žmogaus waikė, ar tu ne bārši Alalė bey Alalibq? Tay jiems dwiem jū bjaurybes parodiš;

37. Kaip jie dwi su swėtimais wyrais sugulle, ir kraujo praliejo, ir su balwónais kėškawo; priegtam sawo kudišins, kurrie man iš jū buwo gimmė, jie dwi sudėgino jiems apierai.

38. Be to jie dwi man tai padare: jie dwi mano šventybes apbjaurino tū cėš, ir mano sabatas nesventas dare.

39. Nėsa kaip jie dwi sawo kudišius balwónams buwo papjowusi, jie dwi tą pacę dieną iėjo i mano šventinyęq, šittą apdaršyti. Štay, toktai jie dwi padare mano namūse.

40. Jie dwi ir paslus sunte i žmones, kurrie iš tolimū žemjū šen ateit turėtu; ir štay, jiems atėjus, tu pėreisi ir sawo weidq apmolawojei, ir graiškummu puikėy isirėdei, jiems ant garbės.

41. Ir sėdėjei ant brangaus patalo, ties kurrūm' stowėjo stálas pritaistytas; ant to rufinai, ir apierawojei ant to mano alėjys.

42. Tėnjau pasikėle didey linksmujū haušmas; ir jie dwi dawe žmonėms, iš wissū kampū iš daugummo swieto žmonū ir iš pūščės atėjusėms, ranta: ryšus ant jū rantū, ir grajus wainiktus ant jū galwū.

43. Ir aš mislijau: ji jau yr pajunkusi su swėtimais laikytis iš sennowės; ji nū kėškystės ne gal lăutis.

44. Nėsa pas ję icinama, kaip antay pas kėškę icinama; lyg šittaip einama prie Alalės bey Alalibės, tū dwejų newiešlibujū moterū.

45. Todėl jas tie wyrai korawos, kurrie teisybę daro, kaip wenczawonyštės: peržengtojos ir kraujq praliejancios korawotinos. Nėš jos dwi su swėtimais laikos, ir jū dwejų rantos yra pilnos kraujo.

46. Šittaip taria Wiešpats, Ponas Dievas: užeist ant jū dwejų

diddi pulkq, ir padūš jes išdraštyt ir išplėšit,

47. Kad jie dwi atmenimis judytu, ir sawo kardais nudurtu; ir jū dwejų sūnus bey dukteres pašmaugtū, ir jū dwejų namus ugnimi sudėgintu.

48. Šittaip aš tam newiešlibummui toj žemėj gálq padarysu; kad wissos moters tai numanytu, ir ne darytu tošio newiešlibummo.

49. Ir jussū dwejų newiešlibumas bus ant jū uždėtas, ir turrėsit dwi sawujū balwónū griektus nešot; kad ištirtumbita, manę esanti Ponq Diewq.

24. Pėrštyrimas.

Jeruzalės išpašijimas pirm pajėntintas.

Ir Pono Diewo žodis manėsp' atėjo dewintame mėte, dėšimtoj' dienoj' dėšimtojo mėnesio, ir tare:

2. Tu žmogaus waikė, parašyt šę dieną, beje šę pacę dieną; nėsa karalus Babelėj' šoj' pacjoj' dienoj' prieš Jeruzalę prisiğatawojo.

3. Ir dūš neklausantiems žmonėms prilyginnimq, jiems tarydams: šittaip taria Wiešpats, Ponas Dievas: prikaišt pūdq, prikaišt, ir ipilš i tą wandens.

4. Sudėš i ji dalykus idėtinus, ir gerąsusus dalykus, rėtus ir pecjus; ir pridėš ji pilnq gerąseis smagenū: stufkis.

5. Imt kas gerąsa iš kaimenės, ir prakurt po tām' ugni, smagenū: stufkius wirti, ir dūš geray wirt, ir smagenū: stufkius tame geray išwirt.

6. Todėl taria Wiešpats, Ponas Dievas: Bėda tam razbaininkiskam miestui, kurs tokiu pūdu yr, kurreme kas priswillo, limpa, ir ne atgáunama. Įsimt stufki po stufki; ir ne reik dėl to burtaq mėsť, katra stufki pirmuczáus reik išimt.

7. Nėsa jōs kraujas widduj' yr, kurri ji ant nūgōs alōs, ir ne ant žemės praliejo, kur taczaus galima buwo žeme ji apjaršyti.

8. Irgi aš locnay dėl to tą pátį kraujq ant nūgōs alōs praliedinau, kad jis ne butu apjarštyts, kad didis pápyftis ant jōs ušeitu, ir atkeršita butu.

9. Todel taria Wiešpats, Ponas Dievas taip: bėda tam razbainin-
fiškam miestui, kurri aš i diddi ug-
ni paverstu.

10. Utnešit tiktay daug malkū, pra-
kurs ugni, kad mėsa išvirtu; ir pri-
dėl pilnay aptyl-žolū, kad smaginū
stuktei priswiltu.

11. Uždėt ir pūda tufęzią ant ža-
rijū; kad karštas pastotu, ir jo wā-
ras žėrėtu, bau jo necystums ištir-
pitas, bey jo priswillims atimtas butu.

12. Alle priswillims, taip labay dē-
gant, ne nor atšust; nės per labay
priswillo; tur jis ugniye sutirpti.

13. Tawo necystybe yr taip užkē-
tita, kad norint aš tawę rods cys-
sit norėčiau, tu taciau ne nori dūt
cystitis nū sawo necystybės. To-
dėl tu jau daugiaus ne galli cysta
pastot, ikki mano didžui pāpyktiui
ant tawęs ataušus.

14. Už Pons Diews, tai kalbėjau,
ateis tai, aš taip darysu, ir ne už-
trąksu; aš ne cžėdisu, ney ne gailės
man to; bet jie sūdy's tawę, kaip tu
elgeisi ir darai, taria Wiešpats, Po-
nas Dievas.

15. Ir Pono Diewo žodis atėjo
man, ir tare:

16. Tu žmogaus waikē, štay, aš
taw atimsu tawo ašiu d'augimā per
slogā; alle tu ne turri ney raudot,
ney werkē, ney ne wienōs āšarōs
išleisti.

17. Tylomis tu gali dusaut; alle
raudote ne turri raudot; bet tu sa-
wo gražē kępurre uffidēt, ir apšiaut
sawo kęrpėmis; tu sawo burnōs ne
apsirikt, ney gedėjimo dūnōs ne
wālgyt.

18. Ir man rytmetij' anksty žmo-
nėms kalbėjus, numirre man ant
wākaro mano pati. Ir aš antrā
rytā padariau, kaip man paliepta
buwo.

19. Ir žmones man tare: argi tu
ne nori mums pasakyt, k' tai mums
ženklina, k' tu darai?

20. Ir aš tariau jiems: Pons
Diews su manim kalbėjo ir sake:

21. Sakyt namams Izrael, Wieš-
pati, Pona Diewa, šittai kalban-
ti: štay, aš sawo šwentinyčā, jusū

didžausij palinkšminojimā, jusū ašiu
pasigėrėjimā, ir jusū širdiēs geidim-
mā nešwentā padarysu; ir jusū sū-
nus bey dukteres, kurrus palikti tur-
rit, kardu puls.

22. Ir turrit daryt, kaip aš da-
riau; jus sawo burnas ne turrit
apsirikt, ney gedėjimo dūnā ne
wālgiti.

23. Bet sawo gālwā turrit gra-
žey kępurre apdēt, ir sawo kęrpē-
mis apšiaut. Jus ney raudosit ney
werkšit, bet sawo griekū dēl ne
jinnosit, kur dėtis, ir su kits kittu
dusausit.

24. Ir taip Ezeikielis jums bus
dywu, kad jus turrit daryt, kaip
jis dāres, kad jau tai ateis, kad iš-
tirtumbit, manę esanti Wiešpati, Po-
nā Diewā.

25. Ir tu žmogaus waikē, tame
cžē, kad aš jiems atimsu jū macę
ir palinkšminojimā, jū ašiu pasigėrē-
jimā, ir jū širdiēs geidimmā, jū su-
nus ir dukteres,

26. Beje, tame cžē, nekursai kurs
išbėgēs, pas tawę ateis, ir taw tai
apsakys.

27. Tame cžē bus tawo burna
atwėrta, su išbėgušojo, kad kalbē-
tum, ir jau daugiaus ne tylėtum.
Nės tu turri jiems dywu buti,
kad jie ištirtu, manę esanti Pona
Diewā.

25. Pėrstyrimas.

Horawone Amonitā, Roabitā, Ebowittā ir
Bilistēnā.

Ir Pono Diewo žodis atėjo man,
ir tare:

2. Tu žmogaus waikē, statyt sawo
ālis priekš waitus Amon; ir prata-
kaut priekš jās.

3. Ir tart waitams Amon: gir-
dekit Wiešpaties, Pono Diewo žodē.
Šittai kalba Wiešpats, Ponas
Dievas: todel, kad jus ant mano
šwentinyčōs tarėt: cžeba, ji yr su-
darfytā, ir ant žēmē Izrael: ji yr
išpūstita, ir ant namū Juda: jie ap-
kaltinay yr išwesti;

4. Dėl to štay, aš tawę padāsu
waitams i rytus, kad jie sawo pil-
lis czonay pakurtu, ir sawo namus

czonay pasidarytu; jie walgys tawo waifus, ir gers tawo pėnq.

5. Ir iř Rabatės werbludū: staldaq padarysu; ir waifus Umon awjūgardu padarysu; ir iřtirsit, manę esanti Ponq Diewq.

6. Ařsa taip taria Wieřpats, Ponas Diewas: todel, kad tu sawo rantes suplodama, ir kojomis treplėdama, ir iř žemės Izrael wiřa ėirdze taip beřiūkdama dzaugėiři:

7. Todel řtay, ař sawo rantq ant tawės iřtiesu, ir tawę pagonams i pleřimmq dāsu, ir iř swieto žmonū tawę iřgaifisu, ir iř žemę jū prařuddisu, ir tawę i plentq sugaifisu, ir iřtirsi, manę esanti Ponq Diewq.

8. Taip řalba Wieřpats, Ponas Diewas: todel, kad Moab bey Seir řnėka: řtay, namai Juda lygus wiřsiems řittiems pagonams;

9. řtay, taipo ař Moabq atwerfu iř řallies jo miestāse, ir jo parubeřiře brangiaūsės žemės, butent Bet Jesimot, Baal-Meon bey Ėiriataim,

10. Waikams i rytus, podraugey su waikais Umon, ir jās ėiems per tėwiřq dalyřq iteifsu; ařja waikū Umon jau daugiaus ne butu minėta tarp pagonū.

11. Ir sudū promas uřweřsu ant Moabo; ir jie iřtirs, manę esanti Ponq Diewq.

12. Taip řako Wieřpats, Ponas Diewas: todel, kad Edom ant namū Juda atřiferřijo, ir tūmi nukalto, sawo atřiferřijimu;

13. Todel řittaiř řalba Wieřpats, Ponas Diewas: ař sawo rantq iřtiesu ant Edom, ir iřgaifisu iř jo taip žmones, kaip galwijus; ir je pūřq padarysu nū Teman iřki Dedan, ir řārdu prapuldifu.

14. Ir wel atřiferřisu ant Edom per sawo žmones Izrael, ir jie Edomui padarys pagal mano řerřtq ir diddi narsq; kad jie mano atřerřijimq turrės iřtirt, taria Wieřpats, Ponas Diewas.

15. Taip řalba Wieřpats, Ponas Diewas: todel, kad Pilistėnai pařerřijo, ir sawo řėnqj řerřtq taip iř-

řerřijo, kaip tiřt imāne atřerřit iř-řādidami:

16. Todel řittaiř řalba Wieřpats, Ponas Diewas: řtay, ař sawo rantq iřtiesu ant Pilistėnū, ir Ėoretėmus iřgaifisu; ir liřkusūsus pařrūře jurū nuřuddysu.

17. Ir didzu atřerřijimu ant jū atřiferřisu, ir diddey supyřes jūs plaksu; kad iřtirtu, manę esanti Ponq Diewq, kad ař ant jū atřiferřies busu.

26. Pėrřyrimas.

Prarāwimas priėř Tyru.

Ir nuřidawe wienoliřtame mėtė, pirmoj' dienoj' pirmojo mėnesio, tay Pono Diewo řodis man atėjo, ir tare:

2. Tu žmogaus waife, todel kad Tyrus ant Jeruzalės tare: czeba, wartai swieto žmonū yr sulāuřyti, prie manės pargyřo; ař dabar pilna busu, kadangi ji pūřta řtow.

3. Todel řittaiř řalba Wieřpats, Ponas Diewas: řtay, ař eifu ant tawės, Tyre, ir daug pagonū ant tawės uřweřsu, lyg kaip antay jures sawo wilnimis pařikėla.

4. řittie Tyro murus pagadis, ir jo forus ardis; beje ař ir jo dulfes řallin pařlodisu, ir řāusq ākmeni iř jo padarysu.

5. Ir iř jo bus tāřiřas jureřa, ant kurrū žwejų tinfłai iřtiesami; nės ař tai řalbejan, taria Wieřpats, Ponas Diewas; ir jis bus pagonams per pleřimmq.

6. Ir jo dukters, laukāře esanczes, řārdu bus ėuddytos; ir iřtirs, manę esanti Ponq Diewq.

7. Aės taip řalba Wieřpats, Ponas Diewas: řtay, ař ant Tyro uřweřsu Rebukad Režari, řarālū Babel, iř řāurės, řursai řarālus wiřū řarālū yr; su řirgais, weřimmais, raitėleis, ir su didzu žmonū pulku.

8. Tas tawo dukteres, laukāře esanczes, řārdu nuřuddys; alle priėř tawę jis wolus taiřys, ir pylimus uřpils, ir āřfargq priėř tawę pařėls.

9. Jis kryg-ojeis tawo murus subadys, ir tawo forus sawo ėinfłais pargrāus.

10. Dulfes jo arřlū daugummo

tavę apdengs. Jrgi tawo murai padrebēs iņ bīldejimo jo žirgā, rātū ir raitelū, jam tawo wartais iņstrāukiant, kaip iņstrāukīama i iņardytā miestā.

11. Jis sawo žirgā kojomis wissas tawo ulczyas sumindžos. Jis tawo žmones kardu žuddys, ir tawo drūtāsus stulpus i žemę parplēš.

12. Jie tawo gėrybę išplēš, ir tawo taworus išplēšis. Tawo murus jie pargrāus, ir tawo gražūsus butus parplēš; ir tawo akmenis, mēdzus ir dulkes i wāndeni imes.

13. Sįttaip aņ tawo dainā skambėjimui gālā padarysu; kad balso tawo kanklū jau daugiaus ne bus girdėta.

14. Ir aņ nūgā ūlā iņ tawęs padarysu, ir tākiņā, kur žwejų-tinklai iņplečiami, kad tu jau daugiaus ne butum budawotas; nēs aņ esmi Ponas Diewas tai kalbāsis, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

15. Taip kalba Wiešpats, Ponas Diewas, prieņ Tyrū: matysi, bau ne padrebēs salos, taw taip baifey futeņkant, ir tawo ižeistėmsiems dusāujant, kurrie tawije tur buti žuddyti.

16. Wissi kunigaikņzei pajurosa nū sawo kreslū atsitėlė sedės, ir sawo fermėgas pames, ir sawo rubus, ādatomis išrašytus, išsiwilks, ir gedulingais rubais wilkėdami ant žemės sedės, ir nusigās ir pėrsigās iņ nūglo tawo pālimmo.

17. Jie tawę apraudodami apie tawę kalbės: a! iņ šo tu taip abelnay pūstas pastojei, tu girramasis miestē? tu prie jurū stowėdamas, ir taip macnus buwėsis ant jurū, su sawo gywātninkais; a! wissa žeme tawęs bijotis turrėjo.

18. A! kaip pėrsigāsta salos tawo pālimmu; beje jurū salos nusigāsta tawo sugaišimmu.

19. Taip kalba Wiešpats, Ponas Diewas: aņ iņ tawęs padarysu pūstmiestē, kaip kittus miestus, kurrūse ney wiens ne gywėna; ir diddi twānā ant tawęs patwydisu, kad diddi wandens tawę apdengs.

20. Ir tawę nustumsu žemyn pas

tus, kurrie i dūbę nuženge, butent pas negywūsus. Aņ tawę pastumsu žemyn po žeme, ir padarysu lygū amžinai pušynei su tais, kurrie i dūbę nužengia, kad nieks tawije ne gywėntu. Ir tawę, tu silpnoji, gywuja žemėje statysu.

21. Beje, išgandinnimu aņ tawę padarysu, kad tu nieku tolaus ne butumbei; ir tawęs klausinėjant, kad tawęs amžinay ne butu surāsta, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

27. Pėrsityrimas.

Raudojimo gieimē del išpūstijimo Tyraus.

Ir Pono Diewo žodis atėjo manępi ir tare:

2. Tu žmogaus waife, pakėl raudojimus ant Tyro,

3. Ir tarl Tyrui, kursai gul prykaktij prie jurū, ir su daugummu sallū swieto žmonū kupežauja: taip kalba Wiešpats, Ponas Diewas: a! Tyre, tu sakai: aņ gražū gražausasis.

4. Tawo apyrubba yr widdurije jurū; ir kurrie tawę budawojo, tawę gražū gražausēy itaisē.

5. Jie wissus tawo išklojimus ēglū-mėdžio iņ Saniro padāre; ir cedrus nū Libanono atwėdino, ir taw akrutū-stėbus iņ jū padāre;

6. Ir tawo irklus iņ āuolū Bazano; ir tawo solus iņ elpanto-kaulū, ir brangūsus pakrėslus iņ sallū Ritim.

7. Tawo žėglaus ploštes buwo šilkais išrašytos iņ Egipto, kad taw per karunā butū; ir tawo ušklodai mėlinū šilkū bey purpurōs, iņ sallū Elisa.

8. Žmones iņ Zidon bey Urwad buwo tawo akrutū-warininkais, ir Tyre saw turrėji žmones, išmānanczus akrutais eit.

9. Wyresnieji bey išmintingieji iņ Gebal, turrėjo tawo akrutus sutasyt. Wissū jurū akrutai ir akrutininkai buwo tawije randomi, tie saw kupežystę wāre tawije.

10. Žmones iņ Persiōs, Lydiōs bey Lybiōs, buwo tawo žalnierėi, kurrie sawo štydus bey šalms tawije patabinno; ir tawę taip išdabinno.

11. Žmones Arwadėnai, tawo abaze esantieji, buwo ney apštritay aplink tawo murus, ir sargais ant tawo ūrų; tie sawo šalmus wissur prie tawo murų prikabino, ir tawę taip išdabino.

12. Tu sawo kupczystę warei i Tartėn, ir wissokius taworus, sidabrą, geležį, cinną ir šwinną i sawo turgus parsuwežei.

13. Jawan, Tubal ir Mesek, su tawim kupczawo, ir padūniškus wergus bey warg taw i tawo turgus sugabėno.

14. Togarmiškėi taw atliū bey wežimū, ir pus-asilū, i tawo turgus sugabėno.

15. Dedanėnai tawo kupcei buwo, ir wissur sallosa tu kupczawai; tos taw elpantū-šalus bey ęglū-mėdi pardawe.

16. Syriai iš tawęs parsigabėno tawo dārbus, kurrus tu padarydawai; ir rubynus, šarlotus, išsūtus šilks ir karėlks, ir kristolus i tawo turgus suwežei.

17. Juda bey wissa žėme Izrael taipojau su tawim kupczawo; ir taw kwėczū iš Minnit, ir balsamū, ir mēdaus, ir alėjaus, ir mastikės i tawo turgus suwežei.

18. Prieqtam ir Damaskus iš tawęs parsigabėno tawo darbū, ir wissokiū taworū, uš drutū wynū, bey kaptūnū wilnū.

19. Dan, bey Jawan, iš Usal taipojau i tawo turgus suwežei gelležinnū rykū, kasiōs, bey kalmusū, kad tu su tais kupczautumbei.

20. Dedan su tawim kupczawo su dėseis, ant kurrū sėd'.

21. Arabia, ir wissi kunigaitščėi Kedar, su tawim kupczawo su awimis, su awinais bey su ožeis.

22. Kupcei iš Saba bey Kaema su tawim kupczawo, ir wissokias brangiāuses aptyl-šoles ir brangiāusū afmenėlū, ir aukso i tawo turgus suwežei.

23. Aran bey Ranne bey Eden, podraug ir kupcei iš Seba, iš Ussur, bey Kilmad taipojau tawo kupcei buwo.

24. Tie wissi su tawim kupczawo brangiāuseis audimmais, su taworais

šilkinneis ir ādatomis išrašytais, kurrus jie brangiōsa štrynėsa, iš cėdrū darytos, ir gėray pakawotus, i tawo turgus suwežei.

25. Alle akrutai, iš Tartėnšaus atėinantieji, daugiaus ant tawo turgū buwo. Šjittai tu labay pralobai ir puiki pastojei widdurij' jurū.

26. Ir tawo akrutninkai taw ant didžū wandenū priwežei. Alle rytū-wėjas tawę widdurij' jurū sulaušys.

27. Šjittai, ašja tawo taworai, kupcei, taworninkai, perwāzninkai, akrutninkai, ir akrutus darantieji, ir kurrė tawij' wertės, ir wissi tawo žalnėrei, ir wissas tawo žmonū pulkas ant paties jurū widduro prapuls, tawo prapūlimmo cėse.

28. Ašja ir pakrušėi padrebės iš flykimmo tawo akrutninkū.

29. Ir wissi wairininkai, akrutninkai ir jų mistrai iš akrutū ant žėmės šofis.

30. Ir didžu balsu ant tawęs rėks, karcėy raudōs, ir dulkės ant sawo galwū mėtidami pellenūse wolosis.

31. Jie pliktay nusistys tawęs dēl, ir įakais apšislaus, ir iš širdies karcėy tawę apwerkdami raudōs.

32. Ir jų wailai tawę apraudōs: Ak! kas kadda ant jurū taip nutilo, kaip tu Tyre?

33. Kaip tu ant jurū kupczawadawai, tay tu daugumma žėmjū pralobdinai; mielay, su daugybe sawo taworū, ir sawo kupczawimu, tu pralobdinai žėmės karalus.

34. Alle dabar tu iš jurū i tikras wandenū gelmes istumts esi, kad tawo kupczawimas ir wissi tawo žmones tawij' prapālė.

35. Wissi sallosa gywėnantieji, tawim išsigasta; ir jų karālei pėrsigandę, ir išblyškę stow.

36. Žėmjū kupcei apšwilpin' tawę, kq tu taip umay nugrimzdai, ir ne galli jau atsigant amšinay.

28. Pėrstyrimas.

Prapālimas karālaus Tyro bey Sidonū; iš-wātnijimas Diemo žmonū.

Ir Pono Diemo šodis manėsp' atėjo ir tare:

2. Tu žmogaus wailė, sakyl' kunigaitščėi iš Tyro: taip kalba Dieš:

pats, Ponas Dievas: todėl, * kad tawo širdis didžojas, tarydama: aš esmi Diewu, aš sedmi Diewo karal-krėslį, ant jurū widuro; ir taczas žmogum, ir ne Diewu budams, ir wienol tawo širdis didžojas, ney Diewo širdis;

* Dan. 5, 20. Darb. 12, 23.

3. Sztay, tu dingais razumingėsnis esqas už Dangelą, kad taw ney jokia paslaptinne ne paslėpta esanti;

4. Ir buł sawo išmince ir rāzumu toki turtą saw nusiğaminęs, ir aulso bey sidābro stārbus sukrowęs;

5. Ir buł sawo didde išmince bey kucezawimu šittokeli turtą padaugsinęs; iš to tu taip pasididžawai iš diddės sawo gerybės.

6. Del to Wiešpats, Ponas Dievas, šittai palba: kadangi tawo širdis didžejas, ney Diewo širdis;

7. Todėl štay, aš swėtimus ant tawęs ušysu, butent pagonū smar-žūsus; tie sawo kārda ištrauks ant tawo gražės išmintiės, ir tawo di- deje garbę i gėdą pawers.

8. Jie tawę žemyn i dābę istums, kad tu ant widdurio jurū mirtum- bei, lyg užmuštųjų.

9. Matysi, bau tu tadda sačysi po ačiū sawo žuddytojo: aš esmi Die- wu; bemielej tu ne Diewu, bet žmo- gum, ir sawo žuddytojų rankoj' essi.

10. Tu turrėsi mirt, kaip neapi- piāustitieji rankoje swėtimųjų; nės aš tay kalbėjau, taria Wiešpats, Ponas Dievas.

11. Ir Pono Diewo žodis atėjo manėpi ir tare:

12. Tu žmogaus waife, pakėl rau- dojimą ant karālaus iš Tyro, ir tark apie jį: taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: tu essi cżystas pėczwėtis, pilnas išmintiės, ir tikray tobulay gražus,

13. Tu essi linksmame Diewo sode, ir wissokėis brangiauseis akmenėleis išrėdytas, butent sardėreis, topasė- reis, dėmantais, turkyšais, onylais, įaspitais, sapyrtais, ametyštais, sma- ragdais, ir aulsu. Toj' dienoj, kaip tawę padare, tay tēnay prie tawęs gatawi turrėjo buti, darbai ant bub- nū ir ant wamždiū.

14. Tu essi kaip Kerubs, placzey

išsisplėčyas ir apdengas; ir aš tawę ant šwento Diewo kālno staczau, kad žerincjos akmėnisa waišęzoi.

15. Ir tu buwai diddey palaimin- gas wissuse sawo weikaluse toj' die- noj; kaip tawę padare, patoley, ikki tawo nusiğengims rādosi.

16. Kesa tu widdurij' pilna pasto- jei nelabummo iš didžio sawo kup- czawimo, ir susigriešijei. Todėl aš tawę kaip nešwentą išmessu nū Die- wo kālno, ir tawę išsisplėtusi Keru- bq iš žerincų akmėnū išstumsu.

17. Ir kadangi tawo širdis didžo- jas, kad tu taip gražus essi, ir nū sawo išmintiės susiklastodinai sawo puikybėj; todėl aš tawę i žemę par- blošū, ir pawėiklā iš tawęs pada- rysu po ačiniis karālū.

18. Kesa tu pagadinnai sawo šwen- tybę didžū sawo nusiğengimmu, ir neteisu kucezawimu. Todėl aš ugnį iš tawęs uždėdisu, kurri tawę suės, ir i pelenus tawę pawersu ant žė- mės, wissam swietui tai mātant.

19. Wissi, tawę pažystantieji tarp pagonū, pėrsigqs tawim, kad tu taip nūglay pragaišai, ir niekaday atsi- gaut ne gali.

20. Ir Pono Diewo žodis man at-ėjo, ir tare:

21. Tu žmogaus waife, statyl sa- wo akis prieš Zidoni ir prarākaut prieš jį,

22. Ir tark: Taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: Sztay, aš eimi ant tawęs, Zidon, ir garbę saw ant ta- węs pasidarysu, kad iširta bus, ma- nę esanti Poną Diewą, kad aš ant jo promą darydisu, ir ant jo išrō- disu, manę šwentą esanti.

23. Ir aš isysu mārą bey kraujo praliejimā i jūs, i jū ūlyczas, ir mirtinay sujeisti tarp jū prapuls kār- du, wissur ant jū eisencu, ir jie iš- tirs, manę esanti Poną Diewą.

24. Ir iš to cžeso iš wissū šalū aplink namus Izrael, kur jū neprie- telei yr, ne liks ney jokiū jū cžlė- cū jūs dėgencziū, ney dagiū stau- dziū, kad jie iširtu, manę esanti Wiešpati, Poną Diewą.

25. Taip taria Wiešpats, Ponas Dievas: kad aš namus Izrael wēl surankiosu iš swieto žmonū, i kur-

rus jie išbarstyti yr, tay aš po ašimis pagonū ant anū parodisu, manę šventą esanti. Ir jie gyvęs sawo žemėj, kurrę aš sawo tarnui Jofubui davęs esmi.

26. Ir be baimės toje gyvęs, ir buttū saw pasikurs, ir wynkalnū apšodis; beje, be baimės jie gyvęs, kad aš promą užeidisu ant wissū jū neprietelū wissūse apyrubūse; ir jie ištirs, manę Wiešpati esanti jū Diewq.

29. Pėrstyrimas.

Praralawimas prieš karalystę Egipto.

Dėšimtame mėte, dėšimtoį dienų dwylktojo mėnesio, atėjo manęspi Pono Diewo žodis, ir tare:

2. Tu žmogaus waife, statyt sawo atis prieš Paraonq, Egipto karalū, ir prarakaut prieš jį, ir prieš wissq Egipto-žemę.

3. Kozoni satyt ir tart: taip taria Wiešpats, Ponas Diewas: štay, aš ant tawęs eisu, Paraone, tu Egipto karalau, tu didysis smakte, tu gullisis sawo tarp-upjūse, ir taręsis: tai mano uppe, ir aš ję saw pasidarian.

4. Alle aš taw brizgilq i tawo tarpsmakri idėsu, ir tawo wādenū žuwis prie tawo žwynū prila binėsu; ir tawę iš tawo uppės ištraukšu, drauge su wissomis tawo wādenū žuwimis, prie tawo žwynū kūbanczomis.

5. Aš tawę su tomis žuwimis iš tawo wādenū i pūšęziq išmessu; tu ant žemės pulsi, ir jau ne busi daugiaus wėl ney surinktas ney suwal lytas; bet tu žemės žvėrimis bey dangiū paukščzoms edėsu pastosi.

6. Ir wissi Egipte gywėnantieji ištirs, manę esanti Pona Diewq; todel, kad jie namams Izrael nendrinne lazda buwo;

7. Kurri, kad jū rankoj buwo laikoma, suluzo, ir jū šonq pėrdure; alle jiems je remjēntis, suluzo, ir jū šrėnas pėstwerbe.

8. Todel Wiešpats, Ponas Diewas, šittai palba: štay, aš kārdaq ant tawęs užwessu, ir podraugey taip žmones, taip galwijas tawij išgaishu.

9. Ir Egipto-žeme bus pūšęzi ir

negywėnama, ir jie ištirs, manę esanti Pona Diewq; todel, kad jis sako: ta uppe mano yr, ir aš esmi tas, kursai tą padaręs.

10. Todel štay, aš eisu ant tawęs, ir ant tawo upjū wādenū; ir Egipto-žemę pawersu i pušęnę, ir ne gywėnamą darysu, nū koro Siene, itki Nurrinū-žemės rubėžū;

11. Kad ney galwija ney žmonū tēnay ne waitščzoz, arba tēnay ne gyvęs per kettures dėšimt mėtus.

12. Kėsa aš išpūstisu Egipto-žemę, ir jo pūstq rubėžū, ir jo mieštus pūstus dūsu gullet, kaip kettus pūst-mieštus per kettures dėšimt mėtū; ir išstlaidisu Egiptionus tarp pagonū, ir i swieto žemes aš jūš išwarinėsu.

13. Alle taczau, taip kalba Wiešpats, Ponas Diewas: tiems ketturis dėšimt mėtams pėrėjus, aš Egiptionus wėl surinkšu iš swieto žmonū, i kurrus jie tur išstlaidyti but;

14. Ir grąžisu išwėdimmq Egipto-žemės, ir jūš wėl parwessu i žemę Patros, kurri jū tēwiska gimtinę yr; tēnay jie bus mažintele karalystę.

15. Kėsa jie maži bus prieš kettas karalystes, ir daugiaus ne ponawos ant pagonū; ir aš jūš numąšisu, kad jie daugiaus ne ponawos ant pagonū.

16. Kad namai Izrael daugiaus jeis nesitikkėtu, ir tūmi ne susigriešitu, prie jū tolaus prisiglaudami; ir ištirs, manę esanti Wiešpati, Pona Diewq.

17. Ir nusidawe dwidėšimtame ir sekname mėte, pirmoj dienų pirmojo mėnesio, atėjo man Pono Diewo žodis, ir tare:

18. Tu žmogaus waife, Nebukad Nezar, karalus Babelėj, sawo abązq su didziū procawojimu ant Tyro atwede, ašja wissos galwos plikkos, ir wissos šalis appeštos buwo, ir taczau ney jam ney jo abąžui jo darbas su Tyru ne buwo užmokėtas.

19. Todel Wiešpats, Ponas Diewas, šittai palba: štay, aš Nebukad Nezarui, karalui Babel, dūsu Egipto-žemę, kad jis wissq tōs lobi

atimtu, ir je applēšitu ir išdraštytu, kad sawo abajui alga dātu.

20. Ule Egipto-žemē aš jam dāsu uš jo darba, kurri jis su jom turējo; nēša jie man šlušijo, taria Wiefpats, Ponas Diewas.

21. Tame cēse aš dāsu ušaugt rāga namū Izraēl, ir tawo burna atwērsu tarp jū; kad jie ištirtu, manē ēsanti Pona Diewa.

30. Pērstyrimas.

Prarāwimas priekš Egipto-žemē ir karala Paraōna.

Jr atējo manēp' Pono Diewo žodis, ir tare:

2. Tu žmogaus waife, prarāwāt, ir tarl: taip kalba Wiefpats, Ponas Diewas: kaukit, (ir tarkit:) at beda, kolia tai diena!

3. Aša ta diena yr arty, beje Pono Diewo diena arty yra; tamši diena, cēšas atējo, kad pagonai tur ateit.

4. Jr kārdaš Egiptā učeis, ir Murrinā-žemē iššigās, kad Egipto uzmūstieji puls, ir jū žmones bus išwesti, ir jū gruntawones bus pargrāutos.

5. Murrinā-žemē ir Libya, ir Lydia, su wišfokiais prastais žmonēm, ir Kub, ir kurrie iš derējimo žemēs tēnay yr, drauge su jeis kardu puls.

6. Taip taria Pons Diews: ponai Egipto sawo mace pagēlbantieji puls, ir jū drutybēs didzawims žemyn eis; nū koro Siene pradējus jie kardu prapuls, taria Wiefpats, Ponas Diewas.

7. Jr jie tur lyg kaip jū kaimynā pūsti rubējai pūsti pastot, ir jū miestai pūsti gullēs tarp lītū pūstmiestū;

8. Kad ištirtu, manē ēsanti Pona Diewa, man ugni prakurant Egipte, jeib wišši, jiems pagēlbantieji šugaišinti butu.

9. Tame cēse paslai nū manēs išeis ant akrūtā, išgandit Murrinā žemē, dabar be bāimēs ēsancē; tarp jū bus nūgāstis, lyg kaip Egiptui tikšos, jū cēšui atējus; nēs štay, iš tiesšos tai ateit.

10. Taip taria Wiefpats, Ponas Diewas: aš daugumma Egipte numāšisu, per Nebukad-Nezari, karālš Babel,

11. Aša jis, ir jo žmones su jām', drange ir pagonā smarckieji yr atwesti, tā žemē sugaišint; ir sawo kārduš ištāwš ant Egipto, kad ta žemē wišsur uzmūstujū pilna gullēs.

12. Jr aš wāndenū-uppes išdjudisu, ir tā žemē, ir kas toj yr, dāsu swētimalis išpūstīt. Aš Pons Diews, tai kalbējau.

13. Taip kalba Wiefpats, Ponas Diewas: aš balwonus Noppe išpūstisu, ir diewaiczus išgaishisu, ir Egiptui ne bus daugiaus kunigaitis; ir išsu išgaisti i Egipto-žemē.

14. Aš Patros pūstā padarysu, ir Joane ugni prakursu, ir ant šo prows gālā padarysu.

15. Jr sawo diddi pāpykti išliesu ant Sin, kurri yr apkasta pillis Egipte; ir daugybē šo išgaishisu.

16. Aš Egipte ugni prakursu, ir Sin didey nerims, ir šo bus suplēšits, ir šop kas dien išganditas.

17. Wyriškas jaunims Onne bey Zubāste kardu puls, ir moteriškas apkaltinay bus išwestos.

18. Tatpanes tamšiā diena turrēs, kad aš Egipto jungā sulāušysu, kad didzawims jōs maciēs toje baigšis; ji debeseis bus apdengta, ir jōs dukteres apkaltinay bus išwestos.

19. Jr aš prows gālā Egiptui padarysu, kad ištirtu, manē ēsanti Pona Diewa.

20. Jr nusiđawe wienolištame mēte, sekmoje dienoj pirmojo mēnesio, atējo man Pono Diewo žodis, ir tare:

21. Tu žmogaus waife, aš rankā Paraōno, Egipto karālaus pērlaušū; ir štay, jis ne bus apraišāts išgaitinay, ney ryšeis aprištās, kad šylōs gāutu, karda laikyt.

22. Dēl to šittai kalba Wiefpats, Ponas Diewas: štay, aš eisu ant Paraōno, Egipto karālaus ir jo rankas pērlaušū, taip drutājē, kaip ir nedrutājē; kad jam kārdaš iš rankšos tur iškult.

23. Jr iššlaidysu Egiptionus i paigonus, ir išwaitysu jūs i žemes.

24. Ule rankas karālaus iš Babel

aš pastiprisu, ir idūsu i jo rankas sawo kārda; ir Paraono rankas sulāuysu, kad po jo aklū waitos, kaip toks smertnay suzeistas.

25. Beje, aš pastiprisu rankas karālaus Babel, kad Paraono rankos pasilēis; kad jie ištirtu, manę esanti Poną Dievą, kad aš sawo kārda i ranką karālaus Babel idūsu, kad tā ant Egipto-žemės ištīrūtu;

26. Ir aš Egiptionus tarp pagonū išbarstyciau, ir i žemes išguinočiau, kad jie ištirtu, manę esanti Poną Dievą.

31. Perskyrimas.

Pirmasis praralawimas pabrutitas.

Ir nusidame wienoliktame mēte pirmą dieną treczojo mėnesio, atėjo manęsi Pono Diewo žodis ir tare:

2. Tu žmogaus waife, sakyt Paronui, Egipto karalui, ir wissiems jo žmonėms: kokiangi tu dingai lygus esas sawo šlowėje.

3. Eštay, Assur buwo ney toks cedro-mėdis ant Libanono, su gražomis šakomis, ir tinkleis lāpais, ir labay aukštas, kad jo wiršune aukštay buwo išaugusi, tarp tinklei stovū šakū.

4. Wandens jam toki ūgi padare, ir gillummas tokeli užaugimma. Jo upes teffėjo aplink jo kėlmą, ir jo uppelci tēfo wissiems lauko mēdziams.

5. Todėl jis didėsnis užaugo už wissus lauko mēdžus, ir daug šakū igijo, ir ilgū šakelū, nesa jis wandens ganolėy turrėjo issistieš.

6. Wissi padangiū paukšcei lizdus frowe ant jo šakū; ir wissos lauko žwėrys waitus auginno po jo šakelėmis; ir po jo pawesū gywėno wissa swieto žmonū didybe.

7. Jis turrėjo gražes, dides ir ilgas šakas; nės jo šaknys labay drėgney stowėjo.

8. Ir ne priligo jam ney wiens cedro-mėdis Diewo sode; ir eglū mēdžei ne sulyginiami buwo jo šakoms, ir kaskaniū-mēdžei per nieką buwo prieši jo šakėles. Beje, jis buwo taip gražus, kaip ney wiens mēdis Diewo sode.

9. Aš ji taip gražū padariau, kad

tielą šakū igijo, ašja jam wissi linksmieji mēdžei Diewo sode tai pamydėjo.

10. Del to siitai palba Wiekspats, Ponas Diewas: kadangi jis tokelis užaugo, kad jo wiršune stowėjo didūsė aukštāsė tinkleiše šaklės, ir jo širdis pasididzawo tokiu sawo aukštummu;

11. Todėl aš ji padawiau i rankas macnausojo tarp pagonū, kurasai jam padarytu, ir ji išwarytu, kaip jis sawo bediewistū elgimmu buwo pelnės.

12. Kad swėtimi ji išgaishintu, butent pagonū smarkininkai, ir ji išdraikytu; ir jo šakos ant kalnū ir wissos daubosa gullet turrėjo, ir jo šakėles sulāužitos prie wissū žemės uppelū; kad wissi swieto žmones nū jo pawėjo atstot turrėjo, ir ji pamest.

13. Ir wissi padangiū paukšcei ant jo parpūluso kėlmo tupėjo; ir wissi laukū žwėrys gullejo ant jo šakū.

14. Idant iš to czofo ney joks mēdis pawandenije del sawo aukštumo nesididzotu, kad jo wiršune didzosa tinkleiosa šakosa stow; ir ney wiens pawandenū mēdis ne pasipūstu ant fittū; nės jie wissi po žeme smerczui tur tēft, kaip fitti žmones, kurrie i dūbė lenda.

15. Taip taria Wiekspats, Ponas Diewas: tame czofo, kaip ansai i dūbė nuėjo, tay aš raudojimą padariau, kad ji gelmė apdenge, ir jo upiū twanai apsisstot turrėjo, ir dieji wandens ne galėjo teffeti, ir padariau, kad Libanon ji apgedėjo, ir wissi lauko mēdžei padzuwo del jo.

16. Aš nugandinau pagonus, gir-dinczus ji pūlant, kaip aš ji žemyn nustumiau i pelką, su nuėinanczais i dūbė. Ir wissi linksmieji mēdžei po žeme, brangiaūsieji ir geriaūsieji ant Libanon, ir wissi kurrie pawandenys buwo stowėje, rods jam tai wėlijo.

17. Nės ir jie su jūm' turrėjo žemyn nuėit i dūbė, pas uimūštūs kardu; kadangi jie po jo rankos pawesū buwo gywėnē tarp pagonū.

18. Kaipgi didelis tu dingais esas, Parao, sawo puikystėj ir sawo šlowėje tarp linksmujū mēdžū? Nesa tu

su linskmaiseis mēdžeis turri žemyn nulyst po žeme, ir gullēt tarp ne apipjāustitujā, kārdu ūzmuštujā. Sžittai po bus Paraōnu, ir wissam jo pulkui, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

32. Pērsfyrimas.

Raudojimas ant Egipto-žemēs.

Jr nufidawe dwylīstame mēte, pir-moj' dienoj' dwylīstojo mēnesio atējo manēspi Pono Diewo žodis, ir tare:

2. Tu žmogaus waife, pakēl rau-dojimus ant Paraōno, karālaus Egipto, ir sakē jam: tu esi lyg kaip kōkai lūtas tarp pagōnū, ir ney marrinnis smālas, ir šōlinēji sa-wo upjū srowēsa, ir sudrumsti wān-denus sawo kōjomis, ir padarai jū uppes tīrštās.

3. Taip taria Wiešpats, Ponas Diewas: aš sawo tinklā ant tawēs paspēs, diddi žmonū pulkā, kurrie tawē iwarys i mano tinklā.

4. Jr aš tawē laukan ištīraukšu, ir ant žemēs pamēšu; kad wissi pa-dangjū paukšcei tawē uštups, ir wis-sos žemēs žwērys tawim pasifotis.

5. Jr tawo stērwa išmessu ant kalnū, ir tawo aukštībē daubas pri-pildisu.

6. Ta žeme, kurroj' tu plauki, aš tawo krauju raudonā padarysu ikti kalnū, ašja uppēlī patwis tawim'.

7. Jr taw abelnay atliksu, tay aš dangū apdengsu, ir jo žwaigždes aptēmdisu, ir saulē debeseis aptrāuk-su, ir mienū ne šwies.

8. Wissus dangaus žiburūs aš ap-tēmdisu ant tawēs; ir tamsybē pada-rysu tawo žemēj', taria Wiešpats, Ponas Diewas.

9. Priegtam aš daug swieto žmo-nū širdi nugandisu, kad aš pagō-nams tawo slogā dūsu ištirti, ir daug žemjū, kurres tu ne pajysti.

10. Daug swieto žmonū tawim nu-sistebes, ir jū karālei tawēs baidyte baidyis, kad aš sawo kārda pries jūs blizgedisu, ir jie nūglay išsigas, ašja jū širdis pasileis tawo pūlimmu.

11. Ašja taip kalba Wiešpats, Po-nas Diewas: kārdas karālaus Babel tawē trōpis.

12. Jr aš tawo žmones parmušu

karšygiū kārdu, ir wissoliais pagōnū smarfininkais; šittie Egipto šlowē išpūstis, kad wissi jōs žmones išgai-šinti butu.

13. Jr aš wissus jōs galwijos nu-žuddytu prie didžujū wandenū; kad ney jōtio žmogaus kōja, neygi ney jō-tio galwijo nūgas jūs ne sudrums.

14. Tadda aš jōs wāndenus cys-sus padarysu, kad jōs uppēs tēkēs lyg allējus; taria Wiešpats, Ponas Diewas;

15. Kad aš Egipto-žemē busu iš-pūstijes, ir wis kagi, kas toj' žemēj' yr, busu ištūstines, ir wissus, toje gwynanczus busu ūzmušēs; kad jie ištirtu, manē šanti Ponā Diewā.

16. Tay bus tas raudojims mie-lay raudōtins; beje, daug pagōnū dukterū toki raudojimā raudōs ant Egipto, ir wissi jo žmones bus apraudōti, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

17. Jr dwylīstame mēte, penkiolī-toj' dienoj' to paties mēnesio, atējo man Pono Diewo žodis, ir tare:

18. Tu žmogaus waife, apwert žmones Egipto, ir nustumt jūs su macnujū pagōnū dukterimis žemyn po žeme, pas tus, kurrie i dūbē nu-žengia.

19. Kame dabar tawo lēbawimas? Lyt žemyn ir atsigult prie neapi-pjāustitujū.

20. Jie puls tarp kārdu žuddytu-jū. * Kārdas jau yr imtas, ir jau ištīrauktas ant wisso pulko.

* Apreiš. 19, 21.

21. Upie tai kalbēs pēkloje macnie-jī karšygei, su sawo pagābininkais, kurrie wissi žemyn nuženge, ir tēnay gul tarp ne apipjāustitujū ir kārdu žuddytujū.

22. Tēnay gul Assur, su wissu sa-wo pulku aplinkuy pakāstas, kurrie wissi ūzmušti, ir kārdu pūle.

23. Jū kapines yr gillej dūbeje, ir jo žmonū pulkas iš wissū šallū aplint jī gul pakāstas, kurrie wissi ūzmušti ir kārdu pūle, kurriū wissas swiets pirm prisibijojos.

24. Tēnay gul ir Elam su wissu sawo pulku aplint jī pakāsti; kurrie wissi ūzmušti ir kārdu pūle, ir žemyn nuženge, kaip neapijāustiti, po

žeme, kurrū taipiau wissas swiets bijojos; ir tur sawo gėdą nešiot, su nužengenczeis i dūbę.

25. Padejo jās tarp ušmuštųjų, drauge su wissu jų pulku, ir gul aplinkų pakąsti; ir wissi kaip ne apipjáuštietji ir kardu žuddytietji, kurrū taipiau wissas swiets pirma turrėjo bijotis, ir tur sawo gėdą nešiot su nužengenczeis i dūbę, ir tarp ušmuštųjų pasilikt.

26. Tėnay gul Mesek bey Tubal su wissu sawo pulku aplinkų pakąsti; kurrū wissi ne apipjáuštiti ir kardu žuddyti yra, kurrū taipiau ir wissas swiets bijotis turrėjo.

27. Ir wissi kitti karšygei, kurrū su ne apipjáuštiais pūle, ir su sawo kār-ginklais i pekla nuženge, ir sawo kārduš po sawo galwomis padėt turrėjo, ir jų nusišengims ant jų kaulū atėjo, kurrū tacau taipiau karšygiū pasibaisedawo wissas swietas, šittai ir tur gullet.

28. Taipiau beje ir tu widdurių ne apipjáuštū busi sutruskūts, ir widdurię tū, kurrū kardu nužuddytū, gulleši.

29. Tėnay gul EDOM su sawo karaleis, ir su wissais sawo kunigalkščezis, tarp kardu nužuddytųjų, ir tarp ne apipjáuštųjų, su kittais i dūbę nužengianczis, kurrū tacau macnus buwo.

30. Ir mielay wissū šiaurės kunigalkščų gloda bus, ir wissū Židoniū; kurrū su ušmuštais žemyn nuženge, ir jų baissi macis yr išgėdita, ir tur gullet tarp ne apipjáuštųjų, ir tū, kurrū kardu yra nužuddyti, ir sawo gėdą nešiot, su tais, kurrū i dūbę nužengia.

31. Šittus Parao mattys, ir tēššis su wissu sawo pulku, kurrū su jām' kardu yr žuddyti, ir su wissu sawo abaju, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

32. Aš ir wissas swiets tur kartunta manęs bijotis; kad Parao, ir wissa jo daugybe gullės tarp ne apipjáuštū ir kardu nužuddytųjų, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

33. Pėrskyrimas.

Apie uredytę dwasištā sargā.

Ir Pono Diewo žodis manėsp' atėjo, ir tare:

2. Tu žmogaus waife, kalbėk prieš sawo žmones, ir tart jiems: jey aš toki karda ant žemės ušwesciau, ir tōs žemės žmones emesi iš jų toki wyra, ji saw per sargā statyti,

3. Ir jis mattytu karda ušeinanti ant tōs žemės, ir trimittodams, pagraudentu žmones:

4. Kuršai tadda trimittōs balsā girdešams ne norētu graudėnimo priimt, ir kardas užeitu, ir ji atimtu; šitto kraujas tēšie ant jo galwōs.

5. Aš jās trimittōs balsā išgirdeš, ir tacau pagraudėnimą ne priėme, todėl jo kraujas tēšie ant jo. Aš jey kas graudėnimą priim, tas sawo dušią išlaikys.

6. Aš jey sargā mattydams karda atent, ir i trimittą ne trimittotu, neį sawo žmones ne graudentu, ir kardas ušeidams nekurrus atimtu; šittie tiesa dėl sawo grieko butu atimti, aš jū kraują aš iš sargo rands jėškōsu.

7. Taygi tu žmogaus waife, aš tawę per sargā stacau ant namū Izrael, kad tu girdedams ką iš mano burnōs, jās dėl manęs pagraudentumbei.

8. Taygi jey aš sakau Diewo: nesibijanciam: tu Diewo: nesibijąsis smertnay turri prapulti; ir tu jam to ne sakai, kad Diewo: nesibijąsis graudėnimą priimtu, nū sawo griekū lautis: tay tiesa Diewo: nesibijąsis dėl sawo nelabo pasielgimmo prapuls, aš jū kraują aš iš tawo rands jėškōsu.

9. Aš jey tu pagraudenti Diewo: nesibijanti jū dėl jo pasielgimmo, kad jis nū to prisiwerstu, ir jis ne nor nū sawo pasielgimmo lautis, tay jis sawo griekū dėl prapuls; ir tu sawo dušią išwālniei.

10. Todėl, tu žmogaus waife, satyk namams Izrael: jū šittai kalbat: musū griekai ir nusidėjimai gul ant musū, kad po jeis sugaištam, kaipgi mes galim išlikti?

11. Tay tart jiems: kaip tikray aš gyvs esmi, taria Diešpats, Ponas Dievas, aš nesimegstu prapūlimu Dievo-nesibijančiojo, bet kad Dievo-nesibijąsis prisiverstu nū sawo nelabummo, ir išliktu. Taygi ben prisiverstis nū nelabo sawo pasiėlgimmo. Kam jūs norit prapult, jūs iš namū Izrael?

12. Ir tu žmogaus waikė, tart sawo žmonėms: jėy teisusis piktą daro, tay jam nieko ne macjis, ką jis gėrs buvęs; ir jėy Dievo-nesibijąsis Dievop werčas, tay jam nieko ne kentis, kad jis buvęs Dievo-nesibijąs. Kėygi teisusis ne gal tūmi išlikti, jėy susigriebia.

13. Kėsa jėy aš teisiamjam taria, jis išliksės; ir jis sawo teisybe tikis, ir piktą daro, tay wisso jo gerummo ne bus minėta, bet jis prapuls wissame sawo nelabumme, kurri jis daro.

14. Ir kad aš Dievo-nesibijančiam taria, jis pražus; ir jis nū sawo griekū prisiverčia, ir daro, kas teisu ir gėr yra;

15. Sūttai, kad Dievo-nesibijąsis užstatą atdūst, ir užmoa, ką jis išplėšės, ir pagal gywasties žodi elgiais, nieko pikto ne darydams: tay jis išliks, ir ne prapuls;

16. Ir wissū griekū, kurtus jis dars, ne bus minėta; kėsa jis dabar daro, kas teisu ir gėr yra, todėl jis tur išlikti.

17. Tacau sašo tawo žmones: Pons Diews neteisey sudija; alle jie pats sudija neteisey.

18. Kėsa jėy teisusis nusikreipja nū sawo teisybės, ir piktą daro: tay jis wertay dėl to prapūla.

19. Ir jėy Dievo-nesibijąsis prisiverčia nū sawo nelabo pasiėlgimmo, ir daro, kas teisu ir gėr yra: tay juš wertay jis tur išlikti.

20. Ir tacau dar jūš tariat: Pons Diews neteisey promą padaro; norint aš jūms iš namū Izrael kožnam pagal jo darbų promą padarau.

21. Ir nusidawe dwylistikame mēte, po musū apkalimmo, penktoje dienoj' dėsimtojo mėnesio, atėjo pas

A. T.

manę wiens ištrūkęsis iš Jeruzalės, ir tare: miestas yra pėrweiktas.

22. Ir Pono Dievo ranka buwo ant manės tą wakarą, tam ištrūksam dar ne atėjus, ir atwėre man mano burną, iškū jam pas manę atėinant rytmetiį; ir man atwėre mano burną, taip, kad aš jau ne galėjau daugiaus tylėti.

23. Ir Pono Dievo žodis atėjo man, ir tare:

24. Tu žmogaus waikė, gywatininkai piktą pūstynū žėmėi Izrael hit: taip šnėka: Abraomas buwo wienintelis wyrs, ir i tēwiską dalyką kė žėmė gawo; alle musū daug yr, taygi mums werčaus ta žėmė tenka.

25. Todėl tart jiems: taip kalba Diešpats, Ponas Dievas: jūs kraujo edēt, ir sawo akis i balwonus pakelet, ir kraujo praliejoj, ir jūs dingoties tą žėmę gausę?

26. Beje, jūs dar nesilaujat razbaju kėlt, ir bjaurus daiktus darot, ir wiens wieno pacę apkeikšaujat, ir dingot, tą žėmę gausę?

27. Taip o tart jiems: taip sašo Diešpats, Ponas Dievas: kaip tikray aš gyvs esmi, taip turrės wissitosa pūstynėsa gywenantieji kardu pult, ir kas ant laukū yr, aš žėrimis dūsu suėst; ir kurtie pillisa bey alosa yr, maru mirs.

28. Kėsa aš tą žėmę abelnay išpūstis, ir jōs puikystei bey macei gėlą padarysu; kad kalnai Izrael hit: taip pūsti pastōtu, kad ir nieks jeis ne wailksczotu.

29. Ir ištirs, manę esanti Poną Diewą, kad aš tą žėmę abelnay busu išpūstijęs, dėl wissū jū bjaurybū, kurtas jie daro.

30. Ir tu žmogaus waikė, tawo žmones pakalba tawę tarpėnūse, ar prę-angese, ir sašo kožnas kitis kitam: mielay eikim, ir girdekim, ką Pons Diews sakas.

31. Ir jie pas tawę ateis i surinkimą, ir po tawo akiū sėdės, kaip mano žmones, ir girdės tawo žodius, alle pagal tus nieko ne darys, bet šwiltis i tawę ir tacau nū sawo gūdimmo nesilaus.

32. Ir stay, tu jiems per dainą turri but, kurtę jie rods dainos ir

šais. Štittaip jie tawo žodžius gir-
dės, alle jiems niekai ne klausys.

33. Ule ateinant, kas ateiti tur,
štay, tadda jie ištirs, prarāką tarp
jų buwusi.

34. Pėrskyrimas.

Apie newiernus ganytojus, ir Kristu, wierną
wyraūši ganytoji.

Jr Pono Diewo žodis atėjo mangšpi
ir tare:

2. Tu žmogaus waife, prarākaut
prieš ganytojus Izrael, prarākaut ir
tark jiems: taip šako Wiešpats, Po-
nas Diewas: bėda ganytojams Iz-
rael, turėtu sawę paczus gano; begu
ne turrėtu ganytojei kaimenę ganyt?

3. Ule jūs suėdate taukus, ir ap-
siredot wilnomis, ir papjaujat pen-
nėtą; alle awjū paganyt ne norit
apsiimti.

4. Silpnasės jūs ne pridabójat, ir
sėrganczas jūs ne išgydot; kas išeis-
ta, jūs ne aprišat; kas išklyde, jūs
ne parweddāt, ir kas prapūle, jūs
ne sujėškot; bet jūs aštrey ir smar-
tey jes waldot.

5. * Jr mano awys yr išklydu-
sos, ney ney jokio ganytojo ne tur-
rinčos; ir wissiems žwėrimis eđesiu
pawirto, ir abelnay išsišklaidė.

* Mat. 9, 36. 1 Pet. 2, 25.

6. Jr klaidinėj šien ir tén ant kal-
nū, ant pakillujū kankarū; ir išwai-
sytos yr per wissą žemę, ir ney wie-
no nier jų klausinėjanczo, arba jų
pridabojanczo.

7. Todėl girdekit, jūs ganytojei,
Pono Diewo žodi:

8. Kaip titray aš gyws esmi, ta-
ria Wiešpats, Ponas Diewas, ka-
dangi jūs mano awis dūdat plešim-
mu pastot, ir mano kaimenę eđesiu
wissiems žwėrimis, kadangi jos ney
jokio gánanczo ne tur, ir mano ga-
nytojei mano kaimenės ne pridabo-
jo; bet tokie ganytojei yr, turrie sa-
wę paczus gano, alle mano awis ne
nor ganyt;

9. Todėl, jūs ganytojei, girdekit
Pono Diewo žodi;

10. Taip kalba Wiešpats, Ponas
Diewas: štay, aš prieš ganytojus
eisu, ir sawo kaimenę iš jų rankū
atjėškofu, ir galą jiems padarysu,

kad jie ne bus tolaus ganytojeis, irgi
sawę paczus daugiaus ne ganyt. Už
sawo awis ištraufu iš jų nadrž, kad
iš to jes jau ne suėstu daugiaus.

11. Aš taip kalba Wiešpats, Po-
nas Diewas: štay, aš pats pridab-
bosu sawo kaimenę, ir ję sujėškofu.

12. Kaip antay * awininkės sawo
awis sujėška, nū sawo kaimenės iš-
klyduses, štittaip aš sawo awis su-
jėškofu, ir išgėlbėsu jes iš wissū kam-
pū, katrul jos išklaidytos buwo, ta-
me cžesė, kaip ūkana ir tamfu buwo.

* Eut. 15, 4. Gen. 10, 12.

13. Už jes iš wissū žmonū išweissu,
ir iš wissū žemjū surantiosu, ir jes
i jų žemę iwėdes, jes ganytu ant
kalnū Izrael, ir wissosa lankosa, ir
wissūse žemės tarp-upjūse.

14. Už jes išweissu ant gerąsū ga-
nyklū, ir jų gardai ant aukštujū
kalnū Izraelije stowės; ténay jos
mintštame garde gullės, ir rėbję ga-
nyklą turrės ant kalnū Izrael.

15. Už pats sawo aweles ganytu,
ir aš joms gūli itaisysu, taria Wieš-
pats, Ponas Diewas.

16. Už prapūlusę sujėškofu, ir pa-
klydusę parwessu, ir išeistąję apraiš-
czofu, ir negalincę pridabofu; ir tur-
ri rėbi ir druta yr, aš apsėrgėsu, ir
jes praweisėdesu, kaip pareitis.

17. Ule jums, mano kaimenci,
štittaip kalba Wiešpats, Ponas Die-
was: štay, aš promą padarysu tarp
awies bey awies, ir tarp awinū
bey ožū.

18. Ar tai ne gana, kad jūs taip
gėrą ganyklą turrit, ir taip apščey,
ašja kojomis ję sumindžojat; ir taip
grąžes uppeles gėrti, taip apščey,
ašja i jes iėję, jes sudrumstāt?

19. Kad mano awys tur walgiti,
tą jūs sawo kojomis sudrumstėt.

20. Todėl taip taria jiems Wieš-
pats, Ponas Diewas: štay, aš
promą padarysu tarp rėbjujū bey
lėjujū awjū.

21. Todėl, kad jūs kojomis spirat,
ir silpnasės šallin stumjat sawo ra-
gais; ikti jes wissas nū sawęs šal-
lin išwajojus.

22. Jr aš sawo kaimenę išgėlbėsu,
kad ji jau daugiaus ne pastos plė-

šimmu; ir praną padarysu tarp awiės bey awiės.

23. Ir aš jiems ištatyfu * wieną wieninteli ganytoji, jes ganyšenti, butent sawo tarną Dowidą; tas jes ganyš, ir joms bus ganytoju.

* Sono 10, 12. 1 Pet. 5, 4.

24. Ir aš Pons Diews busu jų Diewu; alle mano tarnas Dowids bus kunigaištis tarp jų; tai aš sačiau, Ponas Diewas.

25. Ir aš su jeis pakąjans derėjimą padarysu, ir wissas iškadinas žvėris iš žemės išgaishisu; kad jie be baimės gywentu pūšėjoj, ir girrofa miegotu.

26. Už jās ir wissus sawo kalnelus aplink peržegnosu, ir ant jų dūsu užlyt tikru cėšsu; tai bus malonės lytus.

27. Kad mėdzei ant lauko sawo waisus neš, ir žėme sawo ūgi dās, ir jie be baimės ant tōs žemės gywes; ir ištirs, manę esanti Poną Diewą, man sulaužus jų jungą, ir jās išgelbėjus iš tū rankōs, kurriems jie šluojt turrėjo.

28. Ir jie ne bus daugiaus pagonams plėšimmui, ir ney jokia žvėris ant žemės jų daugiaus ne es; bet drašey gywes, be jokiōs baimės.

29. Ir aš jiems priėlsu pagārbinamą cėpą, kad jau ne reiks jiems bādą kėst toj žėmėj, ir jau daugiaus ne nešōs sawo išdarkimmą tarp pagōnū.

30. Ir ištirs, manę Poną Diewą, jų Diewą, pas jās esanti; ir jās išnamū Izrael, mano žmones esant, tare Wiešpats, Ponas Diewas.

31. Ir mielay, jūs žmones busit kaimene mano ganyklōs; ir aš jusū Diewu busu, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

35. Pėrštėrimas.

Praradawimas prieš Edomitus.

Ir Pono Diewo žodis atėjo manęsi ir tare:

2. Tu žmogaus waikė, statyl sawo atis prieš kálnus Seir, ir prarakauf prieš jās.

3. Ir tarl jiems: taip kalba Wiešpats, Ponas Diewas: štay, aš eisu prieš tawę, tu kálne Seir, ir sawo

ranką prieš tawę ištiesęs, tawę abelainą pūstą padarysu.

4. Už tawo miestus padarysu negywenamus, kad tu i pūstynę pawirsi, ir ištirsi, manę esanti Poną Diewą.

5. Todėl, kad jūs amžinay neprieteleis este waitams Izrael, ir jās i kárdą iwárot, kaip jiems ne gėray tiklos, ir jų griekas buwo pabaigtas.

6. Todėl, kaip tikray aš gyws esmi, taria Wiešpats, Ponas Diewas, aš ir tawę kruwiną padarysu, ir kraujo (praliejimmui) ne išbegsi; kadangi tu krauju pasigėrėjai, tay tu kraujo ne išbegsi.

7. Ir aš kálną Seir pūstą ir negywenamą padarysu, kad nieks ant jo ne kėllaus ney waišficzos.

8. Ir wissus jo kálnus ir káukaras, daubas ir wissus tarp-kálnus pripildisu negyvais, kurrie kárdą žuddyti ténay gullės.

9. Ir mielay, amžiną pūščą aš tawę padarysu, kad nieks tawo miestūse ne gywentu; ir jūs ištirsit, manę esanti Poną Diewą.

10. Ir dėl to, kad tu taria: šittie dweji žmones, su abbiejomis žėmėmis tur man tėt, ir mes jes iweiksim, norint Pons Diews ténay gywėn:

11. Dėl to, kaip tikray aš gyws esmi, taria Wiešpats, Ponas Diewas, aš pagal tawo pykimą ir neapykantą su tawim darysu, kaip tu su jeis darei iš didžōs neapykantōs, ir pažystams busu tarp jų, kaip tawę busu paforawėjes.

12. Ir ištirsi, manę Poną Diewą išgirdusi wissą tawo bluznijimą, kurri tu kalbėjai prieš kálnus Izrael, ir sakiei: jie yr išpūstiti, ir mums ant sugaišinnimo dāti.

13. Ir prieš manę pasigyrėt, ir daug žaunijot prieš mane; tai aš girdeėjau.

14. Taygi taipo kalba Wiešpats, Ponas Diewas: aš tawę pūščą padarysu, kad wissos žėmes dzaugtus.

15. Ir kaip tu pasidžaugi iš tēwiskū dalykū namū Izrael, todėl, kad jie pūsti buwo pastoje, lyg šittaip aš taw padarysu; kad kálnas Seir pūstas tur buti, drauge su wissu Edom; ir ištirs, manę esanti Poną Diewą.

sawo šventojų wardo, kurri jús dárket tarp pagónú, i kurrus jús iškátot.

23. Kés aš sawo didiji wardą, per jus po pagónú atimis darýta, kurri jús tarp jù darket, šventai padarysu. Ir pagónai ištirs, manę esanti Poną Diewą, taria Wiešpats, Ponas Diewas, kad aš po jù atimis ant júsų pasirodisu, šwentu esąs.

24. Kés aš parweissu jus iš pagónų, ir jus suwaddinešu iš wišsų žemų, ir wél i júsų žemę iwessu.

25. Ir apšlakstysu jus cýstu wándenu, kad cýstíti busit nà wišsà sawo necýstybjù, ir nà wišsà júsų balwónà aš jus cýstísu.

26. * Ir aš jums naują girdi, ir naują dwasę i jus dásu; ir atimsu atmens girdi iš júsų funo, ir dásu jums kunisšką girdi.

* Pr. 11, 19. Jer. 32, 39.

27. Už sawo dwasę i jus dásu; ir jus tokius žmones padarysu, kurrie pagal mano prisákimus pasielgis, ir mano prowas laikys, ir jes tikray pildys.

28. Ir jús gywésite žemėj, kurę aš júsų tėjams dawęs esmi; ir busit mano žmonėmis, ir aš busu júsų Diewu.

29. Ir aš jus atwálnisu nà wišsà júsų necýstybjù; ir rugiams pašanksu, ir jús daugísu, ir ne dásu jums brangę gadyną ateit.

30. Už waisus ant médžų, ir úgi ant láukų daugísu, kad jus pagónai daugiaus ne apjús dël brangybės.

31. Tadda jús minnėsit sawo netiklummo, ir sawo darbà, kurrie ne geri buwo, ir gailėsitės dël sawo griekų ir balwonyštės.

32. Toškai aš darysu, ne dël júsų, taria Wiešpats, Ponas Diewas, kad tai žinnotumbit; bet jús turresit gėdėtis ir apsiraudonot, jús iš namų Izrael, dël sawo pasielgimmo.

33. Taip kalba Wiešpats, Ponas Diewas: tame cýšė, kad aš jus cýstísu nà júsų griekų, tay aš miestus wél apsodisu, ir puštynes wél bus apbudawintos.

34. Šėme išpuštitoji wél bus arta už tai, kad ji puštyne buwo, kad tai mattytu wišsi, per tą pereinantieji;

35. Ir sakytu: šitta šėme buwo išpuštita, ir dabar ji yr lyg linšmiam šodui; ir šie miestai buwo sugaišinti, negywenami ir suplėšiti, ir dabar stow ne iweiktinay pabudawoti.

36. Ir ástankės pagónų aplint jus tur ištirti, manę esanti Poną Diewą, budawojanti, kas sudrąstyta, ir apsodinnanti, kas pušta buwo; aš, Ponas Diews, tai sakau, ir taipojau dariau.

37. Tay taria Wiešpats, Ponas Diewas: aš wél dásu pasikláust nà namà Izrael, kad aš jiems pasirodiciau; ir aš jús primodisu žmonėmis, neį kokią žmonų kaimenę.

38. Lyg kaip šwentųjų kaimenę, kaip kaimenę Jeruzalėj jù šwentėsa, taip sugaišintieji miestai pilni bus žmonų pulku, ir ištirs, manę esanti Poną Diewą.

37. Persšyrimas.

Išgėlėjimas ir iustigėjimas Izraelitėnų, pa-
weiklasis padurtitas.

Ir Pono Diewo ranka atėjusi ant manęs, išwede manę Pono Diewo Dwasėj, ir pastate manę i platų lauką, pilną kaulų.

2. Ir jis ténay manę wišsur perwadzojo, ir štay, dang tū kaulų gulėjo ant lauko; ir štay, jie buwo labay sudzuwę.

3. Ir jis tare man: tu žmogaus waike, begu dingai, šittus kaulus wél atgyenczus? ir aš tariau: Wiešpatie, Pone Diewe, tai tu tikray žinai.

4. Ir jis tare man: prarakaul apie šittus kaulus, ir tarti jiems: jús sudzuwusieji kaulai, girdekít Pono Diewo žodi:

5. Taip taria Wiešpats, Ponas Diewas, apie šittus kaulus: štay, aš dwasę jums idėsu, kad gywi busit.

6. Už jums dásu gyšlas, ir miesą jums dásu užaugt, ir áda apwillsu, ir jums kwapą dásu, kad wél gywi busit; ir ištirsit, manę esanti Poną Diewą.

7. Ir aš prarakawau, kaip man buwo paliepta; ir štay, užimmas rados, man be prarakaujant, ir štay, susijuddino; ir anie kaulai wél susiejo, košnas kauls prie sawo kaulo.

8. Ir aš reģēļau ir štay, ušāugo ant jū gyslos ir mēša, ir jis aptrāude jās āda; alle kwapo dar jāsē ne buwo.

9. Ir jis tare man: prarākāūt wėjui; prarākāūt, tu žmogaus waife, ir tarē wėjui: taip taria Wiešpats, Ponas Diewas: wėje, ateif šēn iš ķetturū wējū, ir pušē i šittus nu-marritāšus, kad wēl gywi butu.

10. Ir aš prarākawau, kaip jis man buwo paliepēs. Tay iējo kwapas i jās, ir jie wēl gywi buwo, ir štojos ant sawo kōjū. Ir jū buwo labay diddis ābažas.

11. Ir jis tare man: tu žmogaus waife, šittie kaulai yr wišši namai Izraēl. Štay, dabar jie safo: mušū kaulai yr sudžuwē ir mušū lukeštis prapāšēs, ir mes atliķom'.

12. Todel prarākāūt, ir tarē jiems: taip kalba Wiešpats, Ponas Diewas: štay, aš jūšū kappus atwērsu, ir jus, sawo žmones, iš tū iškēlsu, ir jus i žemē Izraēl iwešsu.

13. Ir ištirsit, manē ēsanti Pona Diewa, kad aš jūšū kappus busu atwērēs, ir jus, mano žmones, iš jū iškēšēs.

14. Ir aš sawo Dwāšē i jus dūsu, kad jūs wēl gywi busit, ir ištāysu jus i jūšū žemē; ir ištirsit, manē ēsanti Pona Diewa. Aš tai kalbu, o tai ir darau, taria Ponas Diewas.

15. Ir Pono Diewo žodis atējo man ir tare:

16. Tu žmogaus waife, imēis sawo mēdi, ir parāšyē ant tōs: tai Juda, ir waikū Izraēl, bey draugū jū. Ir wēl ķittā mēdi emēs, parāšyē ant tōs: tai Jozēpo, butent mēdis Ēpraim, ir wišši namū Izraēl, bey jū draugū.

17. Ir sudeš ķittā su ķittu, kad butu wienas mēdis tawo rankoj'.

18. Taygi jey tawo žmones taw sa-lys, ir tars: ar tu mums ne nori parodit, kā tu tūmi misliji?

19. Tay tarē jiems: taip kalba Wiešpats, Ponas Diewas: štay, aš imsu Jozēpo mēdi, kūsai rankoje Ēpraim, ir jū draugus, gimmines Izraēl, ir sudešu jās su mēdžu Ju-da, ir wienā mēdi iš jū padarysu, ir jie bus wiens dāifšs mano rankoje.

20. Ir turri šittai p tādū mēdžu,

ant kurrā rāšei, sawo rankoj' lai-kyt, po jū ašimis.

21. Ir turri jiems sašyt: taip sa-ko Wiešpats, Ponas Diewas: štay, aš pargabēsu waifus Izraēl iš pa-gonū, i kurrus jie nusištrāuke, ir su-rinkšu jās iš wišši kampū, ir jās wēl i jū žemē parwessu.

22. Ir padarysu iš jū wienus tus paczus žmones, toj' žemēj' ant kalnū Izraēl, ir jie wišši turrēs wienā tū pa-ti karālu, ir ne bus daugiaus dwēji žmones, ney i dwi karalyšti širti.

23. Ir ne apšibjauris daugiaus su sawo baltwōnais ir bjaurescēs, bey wiššokēis griekais. Aš jās išgēlbēsu iš wišši wietū, kur jie susigriekšijo, ir cypšifu jās, ir jie bus mano žmo-nēmis, ir aš busu jū Diewu.

24. Ir mano tarnas Dowids bus jiems karālus, ir jū wišši wieninte-lis ganytojis. Ir jie waifšcjos ma-no prowola, ir mano prisākimus pil-dis, ir pagal tus pasiēlgšis.

25. Ir jie wēl gywēs žemēj', kurrē aš sawo tarnui Jozubui dawēs ē-mi, kurrōj' jūšū tēwai gywēno; jie ir jū waikai, ir waikū waikai, tēnay gywēs amžinay; ir mano tarnas Dowids bus jiems amžinay per ku-nigaiķšti.

26. Ir aš su jeis palājaus derēji-mā derēšu, tas bus amžinu derēji-mu su jeis; ir jās iškāiķysu ir daug-sisu, ir mano šwentinyča tarp jū bus amžinay.

27. Ir aš * tarp jū gywēsu, ir busu jū Diewu; ir jie bus mano žmonēmis. * 2 Kor. 6, 16. Apreiķ. 21, 3.

28. Kad ir pagōnai ištirtu, manē ēsanti Pona Diewa, Izraēl šwenti-nanti, kad mano šwentinyča tarp jū bus amžinay.

38. Pērsķyrimas.

Apie iškāitālimmā Gog ir Magog priēš Diewo žmones.

Ir Pono Diewo žodis atējo manē-spi ir tare:

2. Tu žmogaus waife, kreiptis sa-wo ašimis ties Gog, ēsanti jū žemēj' Magog, wyrāusiji kunigaiķšti Mēsef bey Tubal, ir prarākāūt apie ji.

3. Ir tarē: taip taria Wiešpats, Ponas Diewas: štay, aš ant tawēs

elisu, Gog, tu vyrāusafis iš wiefpaczū Miesek bey Tubal.

4. Sztay, aš tamę aplink kraipy-su, ir taw brizgilą idesu i tawo burną, ir išwessu tamę, su wissu tawo abażu, žirgais ir wyrais, wissais pilnay išredytais, kurrū diddis yr pulkas, kurrie wissi tur stydū ir atfargū ir kardū.

5. Tu wedesi su sawim Persionū, Murrinū ir Libyonū, kurrie wissi atfargas bey šalmus nešoja.

6. Priegtam Gomer ir wissą jo abażą, su namais Togarma, kurrie i šaurę stow, su wissu jo abażu; ir mielay tu daugybę swieto žmonū su sawim wēdi.

7. Ruggi, prisitaisyk tikray, tu ir wissi tawo pulkai, kurrie prie tawęs yr; ir buł tu ant jū wyresnysis.

8. Po ilgu częsu tu busi atlanfytas. Pasčiausame częse tu ateisi i tą žemę, iš kardo atgrazitaję, ir iš daug swieto žmonū susiejusę, butent ant kalnū Izrael, kurrie ilgą częsą pūsti buwo, ir dabar išwesti iš daug swieto žmonū, ir wissi be baimės gywēna.

9. Tu aukštyn trauksies, ir užeisi ney didde kofia wētra, ir busi ney kofia debesis, žemę apdengsęs, tu, ir wissas tawo abażas, ir žmonū daugybę su tawim.

10. Taip taria Wiefpats, Ponas Diawas: tame częse tu tai daryt apsiimsi, ir sawo mislije piktō mislisi,

11. Ir dumosi: aš tą žemę be muro užflupu ir ant tū užeisu, kurrie tykay ir be baimės gywēna, kurrie wissi be muro tēn saw sēdi, ir ne tur ney užfaisęzū ney wartū;

12. Kad tu plėšite plėšitumbei, ir drąšyte drąštytumbei, ir sawo ranką paleistumbei ant sugaishitujū, wēl gywēnamujū wētū, ir ant tū žmonū, kurrie iš pagonū yr sugraibštyti, ir prie galwijū bey gywatōs dirbinėja, ir widdurij žemės gywēn.

13. Karalyste Saba, Dedan, ir kupczelninkai iš Tartėsaus, ir wissi macnieji, lėnay esantieji, taw sakys: be mielay, tu atejei tikray išplėšit, ir sawo pulkus suwadinnai išdrąšyt, kad atimtumbei aukso bey sidābro, ir surinktumbei galwijū bey lōbjō, ir plėšimmą išplėšitumbei.

14. Todėl prarākauk, tu žmogaus waikę, ir tarł i Gogą: taip sako Wiefpats, Ponas Diawas: bau ne taip yr, kad tu numanyši, mano žmones Izrael be baimės gywenant?

15. Tay tu ateisi iš sawo kampo, butent nū kraštū šaurėslinkay, tu, ir daugybę žmonū su tawim, wissi raiti, diddis pulkas, ir abażas daug galis.

16. Ir trauksies aukštyn ant mano žmonū Izrael, lyg debesis, žemę apdengti; toktai nusidūs pasčiausame częse. Ule aš dėl to tamę i sawo žemę atwessu, kad pagonai manę pašintu, kaip aš ant tawęs, Goge, šwentits busu, po jū akiū.

17. Taip sako Wiefpats, Ponas Diawas: tu tas essi, apie kurri aš sėnosa gadynėsa sakęs esmi per sawo tarnus, prarākus Izraelije tū częs prarākaujanczus, kad aš tamę ant jū užwessęs.

18. Ir tai nusidūs tame częse, kad Gog ateis ant žemės Izrael, taria Wiefpats, Ponas Diawas, aukštyn trauksis mano papykis mano didžauso narso.

19. Ir aš toktai kalbu sawo kerkste, ir kerkstije sawo papykimmo; nės tame częse diddis padrebėjims bus žemėj Izrael.

20. Užsa drebės po mano akiū jurū žuwys, padangiu paukšceji, laužo galwijei, ir wis kasgi krutata ir krebžda ant žemės, ir wissi žmones, esantieji ant žemės; ir kalnai bus parwersti, ir sėnos ir wissi murai pargrus ant žemės.

21. Ulel ant jo aš atwadisu kėrdą nū wissū mano kalnū, taria Wiefpats, Ponas Diawas, kad kōjno kėrdas eis priek kīts kittą.

22. Ir aš promą jam padarysu maru ir krauju; ir dūsu lyt staudn lytu, su didzeis ledais, ugnim' ir sėra, ant jo ir ant jo abażo, ir ant tōs žmonū daugybės, kurri su jūm' yr.

23. Sžitaiptgi aš šlowingas, šwentas ir pażystamas busu, po akimis daug pagonū; kad jie ištirtu, manę esanti Poną Diawą.

39. Pērstyrimas.

Apie pamušimā Gog ir Magog, ir vergal-
stėjimā Dievo žmonū.

Jr tu žmogaus vaiše, prarāšū
prieš * Gog, ir tār: šitai pa kalba
Wieshpats, Ponas Dievas: štay, aš
ant tawęs eisu, Gog, tu wyršnysis
iš wieshpaczū Mesef bey Tubal.

* Apreiš. 20, 8.

2. Štay, aš tawę aplinkų kra-
pysu, ir jautišu, ir ateidisu tawę
šēn iš pakrašczū šaurės, ir ušwessu
ant kalnū Izrael.

3. Ir taw strėlnyczą iš tawo kai-
rės rankōs išdauszysu, ir tawo strė-
las iš tawo dešinės rankōs išmessu.

4. Ant kalnū Izrael tu busi pagul-
dyts, tu su wissu sawo ābažu, ir su
pulkū, prie tawęs ēfanczu. Uš ta-
wę paušęziems, iš kur jie atlēte,
ir lauko žwėrimis, padāsu suēst.

5. Tu ant žėmės lauko gullesi, nēs
aš, Pons Diews, tai sakiau.

6. Ir aš ugni messu ant Magog,
ir ant tū, kurrie sallosa be bāimės
gywēna, ir ištirs, manę ēsanti Po-
nā Diewā.

7. Nēsa aš sawo šwentąjį wardą
žinnomą darysu tarp sawo žmonū
Izrael, ir ne dāsu sawo šwentąjį
wardą daugiaus išgēdit; bet pagō-
nai ištirs, manę ēsanti Ponā Diewā,
šwentąjį Izraelijē.

8. Štay, tai jau atėjo ir nusi-
dame, taria Wieshpats, Ponas Die-
was; tai yr ta diena, apie kurę aš
kalbėjau.

9. Ir mieščjonis miestūse Izrael
išlēję ugni prakurs, ir sudėgis gin-
klus, āsfargas, šydas, strėlnyczas,
strėlas, kuccus wēšdus, ir ilgases ra-
gōtines; ir septynis mētus iš šittā
ginklū ugni saw kūręs,

10. Kad jiems ne reiks malkū iš
lauko parsinėst, ney giroje pasistirt,
bet iš tū ginklū jie ugnies turrēs,
ir išplėšys tus, kurrū jie išplėšiti
yr, ir apdrąstys tus, kurrū jie bu-
wo apdrąstyti, taria Wieshpats, Po-
nas Diewas.

11. Ir nusidūs tame cėse, aš
dāsu Gogui wietą kapinnėms tē-
nay Izraelijē, butent tą daubą, kur
cinama ant marū i rytus, taip,

ažja pro šalį cinantieji, to pasi-
bjaurēs; kad tēnay Gogs su jo pul-
ku pakāstas, ir wardu bus Gogo
pulkū: dūbē.

12. Ir jūs pakās namai Izrael
septynis mėnessus, kad žėme butu
cystita.

13. Beje wissiems žėmės žmonėms
tėks jūs pakāst, ir garbės iš to
turrēs; kad aš tą dieną sawo šlowę
parodēs, taria Wieshpats, Ponas
Diewas.

14. Ir jie išstirs žmonū, kurrie
nepalāudami žėmēj' aplink waiš-
štinej', ir su tais kapoczei, palai-
dotu atstanką ant žėmės, kad ji ap-
cystyta butu; po septynū mėnessū
tai tardinēs.

15. Ir tie, kurrie žėmēj' aplink
waitštinej', ir koki žmogaus kaulą
išwys, tie ženklą prie jo pastatys;
ittī kapoczei ir tą i Gogo pulkū-
dūbę pakas.

16. Taip jau ir miestui bus war-
das Amona. Šitai pa jie žėmę iš-
cystys.

17. Taygi, tu žmogaus vaiše, taip
kalba Wieshpats, Ponas Dievas:
sakyk wissiems paušęziems, iš bilie
kur jie lēlia, ir wissoms laukū žwē-
rimis: susirinkit, ir eikit šēn, susir-
skit iš wissū kampū i pulkū, ant
mano papjowimmo-āpierōs, kurrę aš
jums papjāuju, didde papjowimmo-
āpiera, ant kalnū Izrael, ir ēstīt
mēsōs, ir gērkit krāujo.

18. Macnujū mēšą jūs ēsit, ir
krāują wyršnujū ant žėmės jūs
gēršit; awinū, awināiczū, ožū, jau-
czū, kurrie wissī rebus ir tikray yr
pennēti.

19. Ir rēbjaus ēstīt, itti priedant,
ir krāujo gērkit, itti apsigerent; iš
papjowimmo-āpierōs, kurrę aš jums
papjāuju.

20. Dabar jau sotilities prie ma-
no stalo, iš žirgū ir raitelū, iš mac-
nujū, ir wissoliū trygininkū; taria
Wieshpats, Ponas Diewas.

21. Ir aš sawo šlowę išnešosiu i
pagonus; kad wissī pagōnai mat-
tytu mano promą, kurrę aš pada-
riau, ir mano ranką, kurrę aš prie
jū pridėjau;

22. Ir šitai pa namai Izrael iš-

tirtu, manę esanti Poną Diewą, ją Diewą, iš tós dienós, ir potam;

23. Ir pagónai ištirtu, kaip namai Izrael dėl savo nusizengimmo šallin išvesti esą, ir kad jie prieš manę buvo susigriešiję. Todėl aš savo atis nū jų paslėpiau, ir jų padawiau i rankas jų priešininkū, kad jie wissi kardu puliti turrėjo.

24. Už jiems padariau, kaip jų griekai ir perzengimmai ušpelne, ir šittaiپ sawo atis nū jų paslėpiau.

25. Todėl taip kalba Wiešpats, Ponas Dievas: dabar aš kalėjimą Jokubo nukreipsu, ir wissiemis Izraelo namams susimilsu, ir gailę eis uš šwentąjį sawo wardą.

26. Alie jie sawo gėdą ir wissus sawo griekus, kurreis jie prieš manę susigriešiję, nešos, kad jau be baimės sawo žemėj gywės, niekam jų ne gandinant.

27. Ir aš jų wėl iš swieto žmonų parwėdes ir iš jų neprietelū žemjų surankiojęs, ir aš jų šwen-tits busu, po atimis daugummo pagónū.

28. Šittaiپ jie ištirs, manę esantį Poną Diewą, jų Diewą, kursai dawiau jų i pagonus išwest, ir wėl i jų žemę suwest, ir neį wieno jų ténay ne palikau.

29. Ir sawo atis daugiaus nū jų ne paslėpsu; nesa aš sawo dwasę ant namū Izrael išliejau, taria Wiešpats, Ponas Dievas.

40. Pėrskyrimas.

Apie naujės bažnyčios prybūti.

Dwidėšimtame ir penktame mēto musū kalėjimo, mēto pradzoj, dėšimtoj' dienoj' mėnesio, tai yr ketturolikstas mēts, kaip miestas jau buvo iweikts; toj' paczoj' dienoj' Pono Diewo ranka ant manęs atėjo, ir manę ténjau nuwedde,

2. Diewo regėjimāse, butent i žemę Izrael, ir pastate manę ant labay aukšto káino, ant to buvo neį koks budawūts miestas iš pētū šėnlinkay.

3. Ir taip jis manę tén buvo nuboginęs, štay, b'ėšas ténay wyrs, kursai šurint buvo neį wāras; tas

turrėjo sawo rankoje šinninnė šnurą, ir mattójamą ryškę, ir stowėjo po wartais.

4. Ir jis tare man: tu žmogaus waitę, mattyl ir girdeš, ir pridel širdi prie to wisso, ką aš tau paródifū. Nesa dėl to tu šėn essi at-bogits, kad aš tai tau paródiczau, kad tu tai wislab, ką regi, pranęš-tumbei namams Izrael.

5. Ir štay, murs b'ėšas iš lauko apsuktay aplink tus namus; ir tas wyrs turrėjo tą mattójamą ryškę rankoj', ta buvo šėšū mástū ilgio; kójnas mástas per plāstaką ilgėnis buvo, už kitta mástą. Ir jis mattáwo tós budawonės ploczo wieną ryškę, ir aukščio taipojau wieną ryškę.

6. Ir jis atėjo pas wartus, i rytus stowinczus, ir užėjo aukštyn jų pakopomis, ir mattáwo wartū slenkščus, kójno wieno slenkščo ploti wieną ryškę.

7. Ir tas kamaras, kuros iš abbiejų šallū wartū buvo, jis taipjau mattáwo, ilgio wieną ryškę, ir ploczo wieną ryškę; ir tarpas tarp tū kamárū buvo penkiū mástū. Ir jis taipojau mattáwo ir wartū slenkščus prie prybaįnyčo, iš widdaus wieną ryškę.

8. Ir jis mattáwo prybaįnyti prie wartū iš widdaus wieną ryškę.

9. Ir mattáwo warty prybaįnyti prie wartū aštiniū mástū, ir jo kaktas dwejų mástū, ir pryangi iš widdaus wartū.

10. Ir tū kamárū buvo iš kójnos šallies po tris, prie wartū i rytus, kójna wiena taip plāti kaip kitta; ir iš abbiejų šallū stowėjo kaktos wieno didummo.

11. Potam jis mattáwo platummą durrū wartāse, butent dėšimt mástū, ir wartū ilgi trylika mástū.

12. Ir pryšatij' ties anomis kamároms buvo tarpas iš abbiejų šallū po wieną mástą; alle kamárū kójna buvo šėšū mástū, iš abbiejų šallū.

13. Priegtam jis mattáwo wartus, nū kamárūs stogo, ištū wartū stogui, dwidėšimt ir penkis mástus ploczo; ir stowėjo anga prieš angą.

14. Jis ir kaktū padare šefis dėšimtis mąstū; ir ties kōną kaktū pryangi apsuffay aplink wartus.

15. Ir iffi prybuco prie widutinnū wartū, kur einama, buwo penkios dėšimtis mąstū.

16. Ir buwo ankšti langėlei prie kamárū ir palėpū i widdū, prie wartū apsuffay aplinkuy. Taipjau buwo ir langai widduj' prie kamárū aplinkuy, ir prie kaktū aplinkuy, buwo palmū-šakkeles išpjāustitos.

17. Ir jis nuwedde manę tolyn pas kraštinnū pryangi, ir štay, ténay be ešą kamarelū ir asla padaryta, prybažnytij' aplinkuy; ir trys dėšimtis kamarelū ant tōs aslōs.

18. Ir aukštėsniji asla prie wartū buwo, kaip ilgi wartai buwo, prie žemėšnės aslōs.

19. Ir jis mattāwo ploti žemėsnujū wartū ties widdutinnū prybučū iš lauko, šimtą mąstū, taip i rytus kaip i šaurę.

20. Šzittaip ir mattāwo ir tus wartus, kurrie i šaurę stowėjo, ties kraštinnū prybučū, pagal ilgi ir ploti.

21. Ogi ir tie iš abbiejū šallū turrėjo trejes kamaras. Ir taipjau ir turrėjo sawo kaktas ir prybučus, lyg taip dīddeles, kaip prie pirmujū wartū, penkiū dėšimtū mąstū ilgio, ir dwidėšimt bey penkiū mąstū ploczo.

22. Ir taipjau turrėjo sawo lāngus bey sawo prybučus, bey sawo palmū šakkeles išpjāustitas, lyg kaip wartai i rytus; ir turrėjo septynės pakopas, kurrōmis aukštyn buwo einama, ir už tū turrėjo sawo prybutti.

23. Ir buwo tie wartai prie widdutino prybažnyco ties wartais, i šaurę bey i rytus stowinceis; ir mattāwo šimtą mąstū, nū wienū wartū iffi kittū.

24. Potam jis nuwede manę pētū-līnkay, o štay, ir ténay buwo wienū wartai i pētus; ir jis mattāwo jū kaktas ir pryangias, lyg kaip anū.

25. Ir tie turrėjo langū bey prybučū aplinkuy, lyg kaip anie lān-

gus, penkiū dėšimtū mąstū ilgio, ir dwidėšimt bey penkiū mąstū ploczo.

26. Ir buwo taipjau septynos pakopos aukštyn, ir prybuttus pryšakij', ir palmū-šakkeles išpjāustitas abbīšalley jo kaktū.

27. Ir jis mattāwo ir wartus widdutinnū pryangio i pētus, butent šimtą mąstū nū wienū wartū pētū-līnkay iffi antrū.

28. Ir jis iwedde manę tolyn pētū-warteis i widdutinni pryangi, ir mattāwo tus wartus pētū-līnk, lyg didžus kaip kittus.

29. Su jū kamāromis, kaktomis ir pribužeis, ir su langais bey tū pryangais, lyg dīddeis kaip anie aplinkuy, penkis dėšimt mąstū ilgio, ir dwidėšimt ir penkis mąstus ploczo.

30. Ir buwo aplinkuy wieną prybutti ilga dwidėšimt' ir penkis mąstus, ir platti penkis mąstus.

31. Šzitta stowėjo pryšakij' ties kraštinnū pryangio, ir taipjau turrėjo palmū-šakkeles išpjāustitas prie kaktū; alle buwo aštūnos pakopos, aukštyn citi.

32. Potam nusiwede jis manę prie widdutinnū wartū i rytus; ir mattāwo tus, dīdumu lygius kittiems aniems.

33. Su jū kamāromis, kaktomis ir pribužeis, ir jū langais, ir pryangėmis aplinkuy, lyg taip dīddes, kaip anas kittas, penkis dėšimt mąstū ilgio, ir dwidėšimt ir penkis mąstus ploczo.

34. Ir turrėjo taipjau prybutti ties kraštinnū pryangiū, ir palmū-šakkeles išpjāustitas prie kaktū iš abiejū šallū, ir aštūnos pakopas aukštynay.

35. Potam jis manę nusiwede pas wartus i šaurę, tus mattāwo jis lyg taip didžus, kaip anus kittus.

36. Su jū kamāromis, kaktomis, ir pribužeis, ir jū langais, ir pryangėmis aplinkuy, penkis dėšimt mąstū ilgio, ir dwidėšimt ir penkis mąstus ploczo.

37. Ir taipjau turrėjo wieną prybutti ties pryangio kraštinnū, ir palmū-šakkeles išpjāustitas prie kakt-

tā abyšalley, ir aštūnes pašopas aukštynay.

38. Ir žemay prie kaktū prie košnū wartū buwo kamāra su anga; katrūl dēginnimo: apierōs buwo cypstijama.

39. Alle prybuttiye uš wartū stowējo iš abbiejū šallū dweji stalai; ant kurrū dēginnimo: apieros, griekū: apieros, ir kaltybēs: apieros buwo pjautinos.

40. Ir laufan i šali, kur aukštyn einama pas wartus i šaurē, stowējo taipojau du stālu; ir antroj' šallij' po wartū prybuczo taipojau du stālu.

41. Szittaip i abbi šalli ties wartū stowējo po kēturis stalus, tai yr aštūni stālai, iš wisso, ant kurrū apieros papjaujamus buwo.

42. Ir tie ketturi stālai dēginnimo: apierai darytēji, buwo kaltū afmenū, košnas pus antro māsto ilgio ir ploczo, ir wieno māsto aukšczo; ant kurrū dedami buwo wissokie rykai papjowimmui, dēginnimo: apierū ir kittū apierū.

43. Ir buwo aplinkuy lystēles, i widdū lenktos, plāštakōs mierq aukščzo. Ir ant tū stālu dētina buwo mēšos apierū.

44. Ir laufan uš widdutinū wartū buwo kamāros giedotojiems, widdutini' pryangi' wiena ant šallies arty wartū i šaurē, ta stowējo prieš pētus; antra ant šallies i rytus, ta stowējo prieš šaurē.

45. Ir jis tare man: kamāra i pētus pareitis funigams, kurrie tūse namūse tur šlužyt;

46. Alle kamāra i šaurē pareitis tiems funigams, kurrie ant alto: raus šlužmq atliekt. Tay yra waitai Zadok, kurrie wieni iš waitū Lewi po ašiū Pono Diewo tur stotis, jam šlužyt.

47. Ir jis mattāwo ruimq tū namū, butent šimtq māsū ilgio, ir šimtq māsū ploczo, kettureis lygeis kampais; ir altorus stowējo lyg ties bašnyczōs pryšakij'.

48. Ir jis manē išiwede i bašnyczōs pryangi, ir mattāwo tq prybašnūtī, penkis māsūs i košnq ša-

li, ir wartus tris māsūs ploczo i košnq šali.

49. Alle prybašnūtis buwo ilgas dwidēšimt māsū, ir plattus wienolikq māsū, ir turrejo pašopas, ant kurrū aukštyn buwo kopama; ir stulpai stowējo žemay prie kaktū, ant košnōs šallies po wienq.

41. Pērsštyrimas.

Aprašimmas widdutinōs bašnyczōs.

Ir jis iwede manē i bašnyczq, ir mattāwo kaktas prie sēnū, tos buwo iš wissū šallū šēšū māsū ploczo, tai plotis namū.

2. Ir durris buwo dēšimts māsū ploczo, alle sēnos uš durrū iš abbiejū šallū buwo košna penkiū māsū ploczo. Ir jis mattāwo bašnyczōs (widdutini) ruimq, tas buwo ilgio ketturū dēšimt māsū, ir dwidēšimt māsū ploczo.

3. Ir jis iejo i widdutinē wietq, ir mattāwo durrū du māsū; ir durrū buwo šēši māsū, ir wissa plotis tū durrū septyni māsū.

4. Ir jis mattāwo dwidēšimt māsū išilgay, ir dwidēšimt māsū i ploti prybašnyczōs. Ir jis tare man: tai šwentū šwenzāuse.

5. Ir jis mattāwo tū namū sēnq, šēšis māsūs aukščzo; prie tōs buwo trėpai wissur aplinkuy, i kamaras dallyta, tie buwo wissur ketturū māsū ploczo.

6. Ir tū pacū kamārū buwo iš abbiejū šallū po tris dēšimt ir tris, košna prie wiena wienōs, ir stowējo stulpai apaczoj' prie sēnū tū namū wissur aplinkuy, kurrie jūs parēme.

7. Ir aukščzaus tū, buwo dar daugiaus trėpū aplink ir wiršutinnēji erdwesni buwo tie trėpai; kad iš žemutinno i widdutini, ir nū widdutinno ant wiršutinno einama buwo.

8. Ir stowējo košnas wiens šēšeis māsūtais aukščzaus uš kits kitta.

9. Ir plotis wiršutinū tū trėpū buwo penkiū māsū; ir stulpai šitū trėpus parēme prie tū namū.

10. Ir wissur nū košnōs wienōs namū sēnōs ikti kittai, buwo dwidēšimt māsū.

11. Ir buwo dwėjos durrys prie sukinnū trėpū aukštyn einamā, wienos i šaurę, antros i pėtus; ir tie sukinnai trepai buwo penkiū mąstū ploczo.

12. Ir muras i wakarūs buwo septynis dėšimt ir penkiū mąstū platus, ir dewynis dėšimt mąstū ilgas.

13. Ir jis mattāwo ilgī tū namū; ta iš wišso buwo šimto mąstū, muras su wišsu kūgi, kas prie jo buwo.

14. Ir plotis pryšatij' namū i rytus su tūmi, kas pribudawūta buwo, taipjau buwo šimts mąstū.

15. Ir jis mattāwo tōs budawonės ilgī, su wišsu, kas pribudawūta buwo, nū wieno kampo iſki antro; tai buwo iš abbiejū šalū po šimtą mąstū su bažnyčės widduru, ir prybuczu prybažnyti;

16. Draugė su durrimis, langais, kaktomis ir trimis trėpais, ir mėdžio apbudawojimais wišsur aplinkuy.

17. Taipjau jis mattāwo, kaip aukšta nū žemės iſki lingo buwo, ir kaip platus turrėtu but langai. Ir mattāwo nū wartū iſki šwentū šwenczāusio, iš lauko ir iš wid-
daus aplinkuy.

18. Ir prie wišsū namū aplinkuy, iš apaczės iſki wiršaus, prie durrū ir prie sėnū buwo Kerubynai, ir palmū-šakėles išpjāusitōs po Kerubynū.

19. Ir kōjnas Kerubs turrėjo dwi galwi, ant wienōs pussės ney žmogaus galwā, ant antrōs pussės ney lūto galwā.

20. Nū aslōs aukštyn iſki per wiršū wartū buwo Kerubynai, bey palmos išpjāusitā, taipjau prie bažnyčės sėnōs.

21. Ir bažnyčės durrys buwo keturkampos, ir wišlab buwo dailey su kīts kīttu sudabinta.

22. Ir mėdžio altorus buwo tris mąstus aukštas, ir dū mąstū ir ilgas ir platus, ir jo kraštai ir wišios jo šalīs buwo iš mėdžio. Ir jis tare man: tai tas stalas, kursai ties Ponu Diewu tur stowēt.

23. Ir durris, ir prie bažnyčės ir prie šwentū šwenczāusios,

24. Turrėjo dū sparnū atwėramū ir užwėramū.

25. Ir buwo ir Kerubynū bey palmū-šakėlū išpjāusitū ant jų, kaip ant sėnū; ir už jų buwo druti kaisčiai, prieš prybažnyti.

26. Ir buwo ankšti langai, ir daug palmū-šakėlū išpjāusitū aplinkuy prie prybažnyčzo ir prie sėnū.

42. Pėrsšyrimas.

Apie bažnyčės budawonę pribudawūta.

Ir jis išwede manę laukan i kraštinni apymuri prieš šaurę i kamaras, kurios buwo ties budawonės bažnyčei pribudawūtōs, ir prieš bažnyčę i šaurę stowėjo;

2. Kursai ruimas buwo šimtą mąstū ilgas, nū wartū i šaurę ir penkis dėšimt mąstū platus.

3. Dwidėšimt mąstū buwo ties widdutinnū apymurū ir ties bruku kraštinnū apymuro, ir tris dėšimts mąstū nū wieno kampo i antrą.

4. Ir widdui' ties kamāromis, buwo ruimas dėšimts mąstū ploczo, ties kamārū durrimis, tai wis buwo i šaurę.

5. Ir ant kīttū kamārū buwo kītos aukštėsnės kamāros; nēša ruimas ant apatinnū bey widdutinnū kamārū buwo ne diddis.

6. Nēs ta budawone buwo trijų rentinnū aukščzo, ir tacjau ne turrėjo stulpū, kaip prybuczei stulpū turrėjo; bet buwo praštay kītta ant kītōs pastatyta.

7. Ir kraštinnis pryangis buwo mūru aptwėrtas, prie kurro kamāros buwo; tas buwo penkis dėšimts mąstū ilgas.

8. Ir kamāros stowėjo i eilę, prie kītta kītōs taipjau i penkiū dėšimtū mąstū ilgī prie kraštinnū pryangio; alle ruimas ties bažnyčę buwo šimtą mąstū ilgio.

9. Ir žemay ties kamāroms buwo ruimas i rytus, kur iš kraštinnū apymuro einama buwo.

10. Ir prie to mūro i rytus taipjau buwo kamāros.

11. Ir buwo taipjau ruimas už tū, kaip už anū kamārū, i šaurę, ir wišay lygu buwo ilgiu, ploczu, ir

wissū kas prie jū buwo, taip prie anū pirmujū.

12. Ir i pētus taipjau buwo kamāros su sawo durrimis, ir ties rui mu buwo durrys i pētus, katrul einama nū muro, i rytus stowinczo.

13. Ir jis tare man: kamāros i šaurę, bey kamāros i pētus ties bažnyčą, tos prie šwentinyczės yra, kurtoj kunigai wālgō Ponui Diewui apierawodami, apierą wissū šwenczāusą. Ir tur wissū šwenczāuses apieras, butent walg-apieras, griekā-apieras bey kalt-apieras czonay idēt; nēs tai yr šwenta wieta.

14. Ir kaip kunigai bus iėję, ne tur jie wēl išeit, iš šwentinyczės i kraštinni pryangi, bet pirma tur sawo rubus, kurrūse jie šlužmą atliškō, padēt tosa kamārosa, nēs jie yr šwenti; ir tur littais sawo drabužis apsiwilt, ir tadda išeit laukan tarp žmonū.

15. Ir kaip jis tus namus wid- duj' abelnay buwo išmattāwęs, iš- siwede jis manę prie wartā i ry- tus; ir nū to mattāwo wissur ap- linkuy.

16. I rytus mattāwo jis penkis šimtus ryškęžū ilgio.

17. Ir i šaurę taipjau mattāwo penkis šimtus ryškęžū ilgio.

18. Taipjau ir i pētus penkis šim- tus ryškęžū.

19. Ir jam atėjus i wākarus, taipjau jis mattāwo penkis šimtus ryškęžū.

20. Sžitai turrėjo muras, kurri jis buwo išmattāwęs, i wissas ket- tures šallis, po penkis šimtus ryšk- čų; kad šwentoji nū neshwentōs atskirta butu.

43. Pēsttyrimas.

Apie naujōs bažnyčės šlowę, Diewo šlužbą ir pašwentinnimą.

Ir jis manę wēl nusiwede prie war- tū i rytus.

2. Ir štay, šlowē Diewo Izrael atėjo iš rytū; ir ūsē kaip diddis kōks wandū ūsā; ir labay prashwitto ant žemės nū jo šlowēs.

3. Ir buwo lyg anam regėjimui, kurri aš buwau regėjęs prie wan-

dens Rebar, kaip aš atėjau prieš miesto išpūslėjimą. Tay aš ant sa- wo wēdo parpūlau.

4. Ir Pono Diewo šlowē iėjo i namus, wartais i rytus.

5. Tay manę wējas pakėlęs inešę manę i widdutinni prybažnyti; ir štay, Pono Diewo šlowē pripūde namus.

6. Ir aš išgirdau wieną manę kábinanti iš namū laukan; ir ká- kōks wyrs stojosi prie manęs,

7. Tas tare man: Tu žmogaus waikē, tai yra wieta mano karális- kō, ir wieta mano pādū, toje aš amšinay gywēsu, tarp waitū Izrael. Ir namai Izrael jau daugiaus ne apbjauris šwentąjį mano wardą, ney jie, ney jū karáliē, sawo kēšpa- wimu, ney lawonais sawo karalū, jū aukštýbēsa;

8. Kurri sawo slenskęsus prie ma- no slenskęžū, ir sawo stulpus prie mano stulpū dejo, kad tift wieta sēna tarp manęs ir tarp jū buwo; ir šittai po mano šwentąjį wardą ap- bjaurino sawo bjaurybėmis, kures jie padare; todėl aš ir jūs sawo pa- pyšimme suėdžau.

9. Alle dabar jie sawo kēšpaw- mą bey lawonus sawo karalū atō- lis nū manęs; ir aš amšinay tarp jū gywēsu.

10. Ir tu žmogaus waikē, apsatýk namams Izrael tą bažnyčą, kad jie gēdėtus sawo nusizengimmū; ir te imma jie cýstą paweitšlą iš to.

11. Ir jiems jau gēdintis wissū sa- wo darbū, tay parodiť jiems budą ir paweitšlą tū namū. ir jū išėjimus ir iėjimus, ir wissą jū budą, ir wis- sus jū istatimus; i wissus jū aprá- šimus, ir wissus jū išákimus pamo- tit jūs; ir parashýť tai po jū átiā; kad jie wissą jo budą, ir wissus jo istatimus palaišytu ir taip darytu.

12. Ir tai tur buti prisásimas tū namū, ir ant kálo wirtšaus kief jie ruimo ūžme, bus šwentū šwenczāuse; ir tai yr prisásimas tū namū.

13. Ir tai yr miera to altorans, mástu, kurs pláštatlą yr ilgėnis ūž prástą mástą; jo kōja yr mástą aukš- czo, ir mástą ploczo; ir altorus pri-

tenka aukštyn iſki krašto, kurſai ſprindžio ploti tur apsuſtlay; ir tai yr jo aukštis.

14. Ir nū ſojos ſemyn iſki apatinnės atſodos, du maſtu yr aukščio, ir wiens maſtas ploczo; alle nū ſittos majėsnės atſodos iſki didėsnės atſodos, yr ketturi maſtai aukščio, ir wiens maſtas ploczo.

15. Ir Uriel (altorus) ketturū maſtū aukščio, ir nū Urielo aukštynuy ketturi ragai.

16. Ule Uriel buwo dwylſka maſtū ilgas, ir dwylſka maſtū plātus, ketturkampis.

17. Ir wirſuttinne atſoda buwo ketturoliſka maſtū ilga, ir ketturoliſka maſtū plāti ketturkampjey; ir kraštos iſ ſwiſſur aplinkuy buwo puſtės maſto ploczo; ir jo ſoja buwo wieno maſto aukščio, ir jo trėpai ſtowėjo i rytus.

18. Ir jis tare man: tu ſmogaus waitė, taip kalba Wieſpats, Ponas Diemas: tai bus būdai to altoraus, toj' dienoj', kurroj' jis yr padaryts, kad dėginnimo-apierą ant jo uždėtu, ir kraują ant jo ſlaſſytu.

19. Ir kunigams Lewi, iſ ſėklės Zadoſ, kurie po mano akiū ſtoj', man ſlužyt, taria Wieſpats, Ponas Diemas, turri tu dūt jauną jautuſką griek-apierai.

20. Ir ſittojo kraujo tu imſi, ir ketturis jo ragus apſlaſtysi, ir ketturis kraſtus wirſutinnės atſodos ir aplink braunas; tūmi tu ji nū griekū apczyſtysi, ir Diewui ſujėdnosi.

21. Ir apieros už griekus jauną jautuſką imſi, ir ji ſudėgiſi, wienam daitė tūſe namūſe, tam pridawaditūſe, laukė ſwentinyčos.

22. Ule antrą dieną turri tu apierawoti oži, neſlaudingą, griek-apierai, ir altorų tūm' apczyſtyt, kaip jis jaunū jautuſku apczyſtits yr.

23. Ir tą apczyſtijimą atliktus, tay turri tu apierawoti jauną jautuſką neſlaudingą, ir awiną iſ kaimenės neſlaudingą.

24. Ir jādų abby apierawosi po akiū Pono Diewo; ir kunigai tur drūſdōs ant jū barſtyt, ir ſittaip jādų apierawot, Ponui Diewui dėginnimo-apierai.

25. Šittaip turri tu ſeptynės dienas kas dien apierawoti oži griek-apierai; ir jie jauną jautuſką bey awiną iſ kaimenės, abby neſlaudingū apierawos.

26. Ir tur ſittaip per ſeptynės dienas altorų itiktiną padaryt, ir ji apczyſtit, ir jū rankas papildit.

27. Ir po tū dienū tur kunigai aſmoj' dienoj', ir potam wiſſadōs, ant to altoraus apierawot juſū dėginnimo-apieras, ir juſū deſawonapieras; tay aſ jums malonus buſu, taria Wieſpats, Ponas Diemas.

44. Pėrſkyrimas.

Apie naujōs bažnyčdōs kunigus, ir jū damabijimą.

Ir jis manę wėl nuwede prie wartū kraſtinnės ſwent-wietōs i rytus; alle tie buwo užrakiti.

2. Ir Pons Diews tare man: ſittie wartai tur paſilikt užrakiti, ir ne atwėrti but; ir nieks ne tur jeis ieit, kaip tiktay wiens Wieſpats, Diemas Izraelo, tais ieis, ir užrakiti paſiliks.

3. Bet tiktay kunigaiſktis, nės kunigaiſktis po jeis ſėdēs, dūnōs waldgyt po akiū Pono Diewo; kėlu prybucio wartū jis ieis, ir tū paczu wėl ir iſeis.

4. Potam jis manę iſwede pas wartus i ſiaurę ties namais; ir aſ regejau, ir ſtay, Pono Diewo namai pilni buwo ſlowės Pono Diewo; ir aſ knūpėčas parkluppau ant ſawo wėido.

5. Ir Pons Diews tare man: tu ſmogaus waitė, deſ tai i ſawo ſirdi, ir žurėk, ir girdėk tikray wiſlab, ką aſ taw ſakylu, apie wiſſus iſtātimus ir priſātimus namūſe Pono Diewo; ir deſ i ſawo ſirdi, kaip i widdų ieitina, ir wiſſus iſėjimus tōs ſwentlyčōs.

6. Ir ſakyt neſlaufantiems namams Izrael: taip taria Wieſpats, Ponas Diemas: jūs perdaug padārot, jūs iſ namū Izrael, ſu wiſſomis ſawo bjaurybėmis,

7. Neſa jūs iwėdat ſwėtimus ſmones neapipjauſtītōs ſirdiēs, ir neapipjauſtito kuno i mano ſwentiny-

czq; tūm' jūs mano namus apdar-
tote, apierawodami mano dūnq, tū-
tus bey kraujq, ir šittai p iſniekinat
mano derėjimq, ſu wiſſomis ſawo
bjaurybėmis.

8. Ir mano ſwentinyčs iſtāti-
mus ne laiſkot; bet pātys ſaw dū-
rot naujus iſtātumus mano ſwen-
tinyčjoj'.

9. Todėl ſittai p kalba Wieſpats,
Ponas Diewas: ne tur ney joks
ſwėtims neapipjauſtitōs ſirdiēs, ir
ſunu neapipjauſtits i mano ſwen-
tinyčziq ieit, iſ wiſſū ateiwjū, kur-
rie tarp waikū Izrael yr.

10. Reygī ney Lewitai, kurie nū
manēs atſtojo, ir drauge ſu Izrael
nū manēs paſlydo ſawo balwonus
ſėldami; todėl jie neſiōs ſawo griekus.

11. Alle jie (Lewitai) tur mano
ſwentinyčjoj' ſlužyt prie ſlužmū, tū
namū durrū, ir prie namū ſlužyt;
ir tiſtay dēginimo-apierq, ir ſittas
apieras, kures žmones atgaletna,
papjaut, ir po kunigū aſimis ſtowēt,
kad jiems ſlužitu.

12. Todėl kad jie aniems ſlužijo
po aſimis jū balwōnū, ir namams
Izrael papiktinnimq dawe ant grie-
ko; todėl aſ ſawo rankq ant jū iſ-
tieſau, taria Wieſpats, Ponas Die-
was, kad jie tur ſawo grieko neſot.

13. Ir ne tur artitis prie manēs,
kunigū ſlužimq atlikt, ney ne prieit
prie ney jokiōs mano ſwentinyčs,
prie ſwentū ſwenczauſofes; bet tur
ſawo gėdą neſot, ir ſawo bjaurybes,
kures jie padare.

14. Todėl aſ jūs uįweizdais pa-
dariau, prie wiſiōs namū ſlužmōs,
ir prie wiſſo, kas jūse darytina.

15. Alle kunigai iſ Lewitū, wai-
kai Zadok, kurie mano ſwentybės
iſtātumus yr laiſk, waikams Izrael
nū manēs atſtojent, tie tur po mano
akiū ſtotiſi, ir man ſlužyt, ir po
mano akiū ſtowēt, kad jie man rē-
bummq bey kraujus apierawotu, ta-
ria Wieſpats, Ponas Diewas.

16. Ir jie ieis i mano ſwentiny-
czq, ir ties mano ſtālū ſtoſis, man
ſlužyt, ir mano iſtātumus laiſyt.

17. Ir kad jie norēs wartais wid-
dutinno prybažnyczio ieit, tur jie
marſkono drabužeis apſiwilkt, ir

ney jokiū wilnonū wilkt, pakoley
wartūse widdutinno prybažnyczio
ſlužija.

18. Ir tur marſkonq graiſktum-
mq ant ſawo galwū turrēt, ir marſk-
konas kelines aplink ſawo ſtrėnas;
ir ne tur prakaite apſijūst.

19. Ir jey kū czėſ kraſtinnu pry-
bažnyczu prie žmonū iſėitu, tur jie
tus rubus, kurrūse jie ſlužimq at-
liſko, iſſiwilkt, ir jūs i kamāras
ſwentinyčs idēt, ir ſittais rubais
apſiwilkt, ir žmones ne ſwentit ſa-
wo paczū rubūse.

20. Sawo galwq jie ne tur nu-
ſtuſt, neygī ney plāukus tur dūt
augti, kaip jie auga, bet tur plāu-
kus aplinkuy aptarpyti.

21. Ir ney wiens kunnigs ne tur
ney jokiō wyno gėrt, prieſ ieisnt i
widdutinni prybažnyti.

22. Reygī ne tur weſt ney jokiq
naſlę, ney wyro pameſtq; bet mer-
gū iſ ſėlōs namū Izrael, arba ku-
nigo paliktq naſlę.

23. Ir jie tur moſit mano žmo-
nes, kad žinnotu atſkirt, kas ſwen-
ta nū neſwento, bey kas czyſta nū
neczyſto.

24. Ir jey kolia prowa jiems bu-
tu praneſama, tay jie tur ſtowēt ir
atſūdīt, ir pagal mano iſaſimus pro-
wq daryt; ir mano priſaſimus bey
iſtātumus ir wiſſas mano ſwentes
laiſyt, ir mano ſabatas ſwėſt'.

25. Ir ne tur prie kolkio negywo
eit, ir apſibjaurint; kaip tiſtay prie
tėwo bey motinōs, ſunaus arba duk-
ters, brolio arba ſeſſers, dar ne
teſkėjusōs, prie tū gal jie neczyſtais
paſtot.

26. Ir po jo apczyſtijimo reiſ jam
roſot ſeptynes dienas.

27. Ir wėl ieidams i widdū ſwen-
tinyčs, i widdutinni prybažnyti,
ſwentinyčjoj' ſlužimq atlikt, tay tur
jis ſawo griek-apierq apierawot, ta-
ria Wieſpats, Ponas Diewas.

28. Alle tas tėwiſſas dalyks, kurs
jiems pareina, aſ pats buſu. Todėl
jūs ne dūſit jiems ney jokiōs žėmės
ſawiwilſay laiſyt Izraelij'. Aės aſ
eſmi jū tėwiſſas dalyks.

29. Jie maitiſis iſ walg-apierū,
griek-apierū ir kalt-apierū; ir wis

kas užteiktinay Dievui žadėta yr Izraeliye, jū bus.

30. Ir wissas pirmasis waisus bey pirmasis pirmėlyš iš wissū pakelimo: apierū, bus kunigū Ogi ir pirmones wissū walgomū daiktū jūs turrit kunigams dūt, kad žegnone tawo namūse pasiliktu.

31. Ule kas maita, arba suplēšita yr, ar butu paukščyū arba žwėrū, to kunigai ne tur walgyt.

45. Pėrfyrimas.

Jėmės išdalijimas; kunigaitščyū prowa; apierū prislaimas.

Taygi, kad jūs žėmę pagal burtą išdalijat, tay jūs turrit pakelimo: apierą nū tōs žėmės atskirt, Ponui Dievui šwentay prižadėtą, dwidėšimt ir penkis tūkstančyū (rykščyū) ilgio, ir trijų tūkstančyū pločio; tas ruimas bus šwentas, ko ley jis užtenka.

2. Ir nū sitto tēks šwentinycei penki šimtai (rykščyū) ketturkampjey; ir priegtam aplinkuy ruimas penkis dėšimt mātū.

3. Ir ant to paties ruimo, kursai ilgas dwidėšimt ir penkis tūkstančyū rykščyū, ir dėšimt tūkstančyū platus yr, tur šwentinyca stowēt ir šwentū šwenczauša.

4. Ule atstankas tōs pašwēstōs žėmės bus funnigū, šwentinycyoj' šlužijenczujū, ir po akiū Pono Diewo stowinczujū jam šlužyt, kad jie sawo buttamis wietą turrētu, ir taipjau šwenta bus.

5. Ule Lewitai, kurrie namūse šlužyrą atliekt, taipjau turrēs dwidėšimt ir penkis tūkstančyū ilgi, ir dėšimt tūkstančyū ploti, i sawo dālī, dwiem dėšimtiem kamaram.

6. Ir miestui jūs taipjau ruimą paliksit, wissiems namams Izrael, penkis tūkstančius rykščyū plātū, ir dwidėšimt ir penkis tūkstančyū rykščyū ilgą, grattay pagal atskirtą ruimą šwentinyczōs.

7. Ule ir kunigaitščyui taipojau turrit ruimą dūt i abbi šalī, tarp kunigū ruimą, bey tarp miesto ruimą, i wakarūs bey i rytūs; ir abbieji ir i rytūs ir i wakarūs bus wieno ilgummo.

8. Tay bus jam savištis dalyks Izraelij'; kad mano kunigaitščyei mano žmonėms ne atimtu daugiaus kas jū yr, bet tą žėmę namams Izrael paliktu, jū gimminėms.

9. Nėsa šittaiy kalba Wiešpats, Ponas Diewas: jūs ganna ilgay taip darēt, jūs kunigaitščyei Izrael, laukities nū nelabummo ir newalijimo, ir darykit, kas teisybe ir gera; ir palaukit išwaryt mano žmones, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

10. Turrekit tikrus swarczus ir tikrus ketwirczus ir tikrus saikus.

11. Epa bey Bat tur lygus buti, kad Bat turrētu dėšimtą dālī Omero, ir Epa taipjau dėšimtą dālī Omero, nėsa Omeru reit jūdų abū ismattot.

12. Ule wiens sykšas tur laikyt dwidėšimt Gerū, ir Mina padaro dwidėšimt sykšū, pustreczos dėšimts sykšū, ir penkioliką sykšū.

13. Taygi ta bus pakelimo: apiera, kurrę jūs turrit pakelt, butent: šešta dalis Epa iš Omero kwēcų, ir šešta dalis Epa iš Omero miežū.

14. Ir allejaus jūs dūsit Bato miera, butent kozną dėšimtą Batą nū Korro, ir dėšimtaji nū Omero; nėsa dėšimts Batū padaro wieną Omeri.

15. Ir po erylū nū dwejų šimtū awjų iš kaimenės nū ganyklōs Izrael, walg: apierai, bey dėginnimo: apierai, ir dėkawon: apierai sudėrinimui už jūs, taria Wiešpats, Ponas Diewas.

16. Wissi tōs žėmės žmones šittą pakelimo: apierą tur atnešt pas kunigaitšči Izraeliye.

17. Ir kunigaitštis tur sawo dėginnimo: apierą, walg: apierą ir gėrimo: apierą apierawoti ant šwenczū, jaunū mėnessu šwenczū, ir sabatū ir ant wissū didžū šwenczū, namū Izrael; priegtam griek: apieras bey walg: apieras, dėginnimo: apieras bey dėkawon: apieras dūs, sudėrinimui už namus Izrael.

18. Taip kalba Wiešpats, Ponas Diewas: pirmoj' dienoj' pirmojo mėnesio turri tu imti jauną jau-

tuffa neſlaudinga, ir ſwentinyczą
ſwentit.

19. Ir kunigs tur imti frāju
griek: apierōs, ir tāmī namā stul-
pus apšlakstyt, ir pēturus kam-
pus atfodo prie altoraus, drauge
ir stulpus warthū widdutinno pry-
bašnycio.

20. Šiitai paturi tu ir daryt seš-
moje dienoj' to mėnesio, įey kas iš-
flydo, arba prawadzīts yr; kad jús
tús namus pašwentintumbit.

21. Returoliktoj' Dienoj' pirmojo mēnesio turrit jūs Passq' sūvest, ir septynes dienas sūvest, bey neratūgītōs dūndōs walgisit.

22. Ir tą paczę dieną tur kuni-
gaikštis už save ir už visus žemes
žmones viena jąuna įautuką grie-
qvierai apierawot.

23. Uile per septynas dienas šventės tur jis kas Dien Ponui Dievui dūti dėginimo: apieras po septynis jānusis jāutūssus, ir po septynis āvinus, neklaudingus; ir po ōi prie grieš: apierōs.

24. **Alle walg-apierai tur jis prie
 tošno jáuno jántufko po Ego, ir po
 Ego prie áwino apierawot, ir po
 Inno allejaus prie tošno Ego.**

25. Pentiolistkoj' dienoj' sekmojo mē-
nessio tur jis septynes dienas pagrat-
tam švēsti, lyg kaip anas septynes
dienas, ir taipjau daryt su grie-
apieromis, dēginimo : apieromis,
malg : apieromis bey su alšėjumi.

46. Þérstýrimas.

Apie apieru wieta, ir cēšq.

Taip taria Wiešpats, Ponas Die-
was: wartai prie widdutinno pry-
baimycio, i rytus-sinfay, tur per
šesės dirbamas dienas užrašiti but;
alle sabatōs dienoj̄ bey jauno mēne-
sio reiš tus atdaryt.

2. Ir kunigaiſtis tur lauke i pry-
butti wartu ateit, ir lauke prie ſtul-
piu pas wartus apsiſtot. Ir kunigai
tur jo deginnimo apierq ir deſawo-
napiers apierawot; alle jis tur ant
wartu ſlenſeſjo melſtis, ir potam
wel iſeit laukan; alle tie wartai tur
atwirri paſiliſt iſti wakarui.

3. **Taipjau žmones šiemēj' tur dur-**

2. 2.

rysa tū paczū wartū mēlfeis po Po-
no Diewo afitū, sabatomis bey jāu-
nais mēnefeis.

4. Ir ta dēginnimo=apiera, turq
kunigailfētis tur apierawot saba-
tōs dienoj', tur but fēfi ēryczi ne-
flāudingi, bey wiens awins neflāu-
dingas.

5. Ir po Epą walg: apieròs prie
kožo ámino, walg: apierai. Ule
prie erylų kiel jo ranka gal, walg:
apierai; ir po Inno alliejaus prie
kožo Epo.

6. Ule jauname mēnesijē tur jis
apierawot jaunā jautuffā nešlāudin-
gā šlanti, bey šēšis ēryezus ir mie-
nā āwina, taipjau nešlāudingus.

7. Ir po Epā prie košo jāuno
jautuško, bey Epā prie awino,
walg-apierai. Ule prie ērycū, fiē
jis gal; ir po Inno alliejaus prie
košo Epa.

8. *Je kunigallhezu i einant, tur jis
ieit pro prybucio wartus ir tū pa-
czu kēlu wēl ir iheit.*

9. Alle žemės žmones, kurie po
 akių Pono Dievo ateina ant didžiū-
 jai šventųjų, ir pro wartus i šaurę
 ieina mėsotis, tie tur pro wartus i
 pētus vėl išeit; ir kurie wartais i
 pētus ieina, tie pro wartus i šaurę
 tur vėl išeit; ir ne tur vėl išeit
 pro tus wartus, kurieis jie iejo, bet
 tiesiog ties savim išeit.

10. Alle Funigaltstis tur Drauge su
jeis ir zeit ir iseit.

11. *Alle swentosa dienosā, ir ant
didzujū swenczū, reik prie walg-
apierōs, prie kōjno jāuno jāutukko
po Epa, ir prie kōjno āwino po
Epa apierawot; ir prie t̃ryczū tiek
jo rānka dūst; ir po Imno allicjans
prie kōjno Epa.*

12. Alle jey funigaiſhtis iſh gerōs
mālēs dēginnimo=apiērā, arba dē-
ſawon=apiērā Ponui Diemui norētū
dūt: tay reiſ jam atwērti wartus i
rytus, kad jis ſawo dēginnimo apie-
rā bey dēſawon=apiērā apierawotu,
ſaip jis jē Pittados ſabatoj beapiera-
wodawo; ir jam wēl iſėjus, tay reiſ
wartus uż jē uſraſiti.

13. Ir jis tur Ponui Dievui kas
dien dūt dėginnimo: apiera, butent awei

mittuli nešlāudingā; šittā jis kas rytā tur apierawot.

14. Ir tur kas ryt pridēt šēštā dalykā Ego walg: apierai, ir trēcā dalykā Inno alliejaus, kwečū mitus apšlakštyti, Ponui Diewui walg: apierai; tai bus amžins išprowijimas kas dienīškai apierai.

15. Ir šittaip jie tur awi drauge su walg: apiera ir alliejum' kas ryt apierawot, dienīškai deginnimo: apierai.

16. Taip taria Wiešpats, Ponas Diewas: kad kunigaištis wienam sawo sunū dowanā dūst iš sawo tēwīško dalyko, ta tur jo sunums pasilikt, ir tai jie tur per sawo tēwīškā dalykā palaikyt.

17. Alle jey jis wienam sawo šlužūninkū kā iš tēwīško sawo dalyko dowanoj', tai jie tur laikyt ikki atlaidōs: mēto, ir tadda wēl kunigaišpziui tur tēsti; nēsa jo dalykas jo wieniems sunums tur palaikytinay tētt.

18. Keygi tur kunigaištis žmonėms nieko ne atimt jū tēwīško dalyko, ney jūs iš jū tēwīškės išstumt, bet sawo paties gerybē sawo waikams dūt; kad mano žmonū ney wiens nū sawo tēwīškės ne butu prawarytas.

19. Ir jis iwede manę po prybuczu, prie šallies wartū, i šaurę pas kamāras šwentinyčōs, kunigams pareinanczas; ir štay, tēnay buwo wieta wienam kampe i wākarus.

20. Ir jis tare man: tai ta wieta, tur kunigai tur wirt kalt: apierā bey griel: apierā, ir walg: apierā šepiti, kad ne reiktu jiems tai išnešt i kraštinni prybažnyti, žmonū pašwentinnimui.

21. Potam išwede jis manę i kraštinni pryangi, ir paliepe man eit i ketturis kampus pryangio.

22. Ir štay, tēnay buwo kožname tū ketturū kampū po šittā pryangeli rušinnimui, ketturis dėšimt mąstū ilgio, ir tris dėšimt mąstū ploczio, wišsus ketturis wienōs mierōs.

23. Ir murelis buwo aplink koiną

tū ketturū; cę buwo šaminai pada-ryti, žemay prie murū.

24. Ir jis tare man: tai yr kufne, kurrej' namāse šlužiientieji tur wirt, kā žmones apierawoja.

47. Pērštyrimas.

Waisingyste ir apirubai šwentosės žemės.

Ir jis manę wēl nuwede pas bažnyčōs durris. Ir štay, iš tēn wandū tekkejo po bažnyčōs šlentščū, i rytus; nēsa bažnyčōs durrys taipjau buwo i rytus. Ir tas wandū tekkejo po dėšinēs šallies bažnyčōs šalle altoraus, i pētus.

2. Ir jis manę nuwede anna šal pas wartus i šaurę, nū kraštinnū wartū i rytus; ir štay, wandū be plūstas iš dėšinēs šallies.

3. Ir tas wyrs išėjo rytū-linkay, ir turrejo mattojamā šnurā ranoj', ir jis mattāwo tūštanti mąstū, ir wēde manę per wandeni, ikki kulšnū.

4. Ir jis wēl mattāwo tūštanti mąstū, ir wēde manę per wandeni ikki kėliū. Ir wēl mattāwo tūštanti mąstū, ir dawe pėreit per tą manę, ikki priteko mano štrėnas.

5. Tay jis wēl mattāwo tūštanti mąstū, ir taip gillu tai buwo, aš ja ne galėjau kašt; nēsa wandū taip gillus buwo, kad per ji plaukt reikėjo, ir ne galėjai kašt.

6. Ir jis tare man: tu žmogaus waikē, juš tu tai regėjai. Ir jis manę wēl wēde atgalōs prie krašto to uppelio.

7. Ir štay, cę be stowi daug mēdžū prie pakrušo iš abbiejū šallū.

8. Ir jis tare man: šittas wandū, i rytus tekkašis laukū lygumomis nubėgs i jures, ir nū wienū jurū i šittas jures; ir jam tēn iškašus i jures, tay tie wādens sweikš bus.

9. Ir mielay wišlab, kas jūse laikos ir frutta, katrul šittū wandēnū uppes išlanka, bus gywi, ir labay daug žuwū turrēs; ir wišlab sweika bus ir gywa, katrul šittōs uppēs wandū išlanka.

10. Ir žwejei prie jo stowēs; nū Engeddi ikki En-Englaim žwejū tinflai bus spėndžami; nēsa tēnay

daug juvū bus, lyg kaip diddėsa jureša.

11. Ule prūdai bey rudynos prie jų ne bus sveiki, bet furos pafiliks.

12. Je prie tōs paczōs uppēs pa-
krušo abby šalley wissokie wai-
singi mēdžei augs, ir jų lapai ne
pawys, ney jų waisus ne patreš;
ir kas mēnēs šwēžū waisū neš;
nėša jų wandū iš šwentinyčzōs
tėka. Jū waisus tikš walgiui, ir jų
lapai lėkarstai.

13. Taip taria Wieszpats, Ponas
Diewas: tai yra rubėžei, pagal kur-
rus jūs žemę turrit padalylt dwy-
likai gimminū Izrael; nės dwi dal-
li pūlasti gimminei Jozep.

14. Je jūs turrit je lygey išdal-
lyt, kaip wienam taip fittam; nės
aš sawo ranką pakėlau, tą žemę
jūsų tėwams bey jums i dallykus
dūšēs.

15. Taygi tas yra rubėjus tōs
žemės i šaurę, nū didžujū jurū nū
Etlon ikki Sedad:

16. Butent Emat, Berota, Sibraim,
kurū rubėžei susieina su Damasku
bey Emat, bey Uzar Tikon, prie ru-
bėjaus Awėran.

17. Tai tur but rubėjus, nū jurū
ikki Uzar Enon; ir Damaskus bey
Emat bus krāstas i šaurę.

18. Ule rubėjus i rytus jūs mat-
tosit tarp Awėran bey Damasko,
ir tarp Gilead bey tarp žemės Iz-
rael, prie Jordano žemynuy ikki
marū i rytus. Tai tur but rubėjus
rytū-linkay.

19. Je rubėjus i pētus yra nū
Tamar ikki waid-wandens Kadefij,
ir ties wandens didžujū jurū. Tai
tur but rubėjus pētū-linkay.

20. Je rubėjus i wākarus yr nū
didžujū jurū tiesog ikki Emat. Tai
t' effie rubėjus wākarū-linkay.

21. Szittai jūs turrit žemę išdal-
lyt tarp gimmines Izrael.

22. Je kad jūs burtą mētat, tą
žemę tarp sawēs išdalylt, tay turrit
jūs swētīmūsus tarp jūsų gywėnan-
čūsus, ir tarp jūsų waikū gimmusū-
sus, lyg laikyt, kaip czę gimmusūsus
tarp waikū Izrael.

23. Je jie taipjau sawo dalyką
toj' žemėj' turrēs, kožnas po tą

gimminę, pas kurrę jis gywėn', ta-
ria Wieszpats, Ponas Diewas.

48. Pėrstyrimas.

Išdalijimas šwentosės žemės, aprašijimas
šwento miestu.

Tai yra wardai gimminū: iš šau-
rės nū Etlon ties Emat, ir Uzar
Enon, bey nū Damasko ties Emat;
tai Dan saw per dalyką turrēs; iš
rytū ikki i wākarus.

2. Szalle Dan turrēs Uffer sawo
dali, nū rytū ikki i wākarus.

3. Szalle Uffer turrēs Naptali sa-
wo dali, nū rytū ikki i wākarus.

4. Szalle Naptali turrēs Manasse
sawo dali, nū rytū ikki i wākarus.

5. Szalle Manasse turrēs Epraim
sawo dali, nū rytū ikki i wākarus.

6. Szalle Epraim turrēs Ruben sa-
wo dali, nū rytū ikki i wākarus.

7. Szalle Ruben turrēs Juda sa-
wo dali, nū rytū ikki i wākarus.

8. Ule šalle Juda jūs wieną dali
turrit atskirt, nū rytū ikki i wāka-
rus, kurri turrētū taip ploczo kaip
ilgio dwidėšimt ir penkis tūkstančū
ryšėczū, dalyką tū dalū, kurros nū
rytū ikki wākarus nutenka; toje sto-
wēs šwentinyza.

9. Je nū to turrit jūs wieną da-
lyką atskirt Ponui Diewui, dwidėšimt
ir penkis tūkstančū ryšėczū ilga, dē-
šimt tūkstančū ryšėczū platus.

10. Je fitta šwenta dalis bus
kunigū, butent dwidėšimt ir pen-
kis tūkstančū ryšėczū ilga i šaurę
bey i pētus, ir dėšimti tūkstančū
plati, i rytus bey i wākarus. Je
Pono Diewo šwentinyza patim
widdurij' stowēs.

11. Ta bus šwentita kunigams,
waikams Zadoš, kurrie mano įstati-
mus laike, ir ne atpūle su waikais
Izrael, kaip Lewitai atpūle.

12. Je tur fittai tas atskirtasis
žemės dalyks jų sawiškay but, kur-
reme wissū šwenzāusa yr, parubė-
žije Lewitū.

13. Ule Lewitai taipojau prie ku-
nigū rubėjaus tur turrēt dwidėšimt
ir penkis tūkstančū ryšėczū išilgay,
ir dėšimt tūkstančius placzey; nėša
wisso ilgummo tur but dwidėšimt

ir penki tūkstančių, ir plocio dešimt tūkstančių ryščių.

14. Ir nu to nieko ne tur pardūt ney pėrmainty, idant tōs žemės pirmones ne prapultu; nēsa tai Ponui Dievui šventay pažadēta.

15. Alle liekančių penkiū tūkstančių ryščių ir platumą, ties ilgummu tū dvidešimt ir penkis tūkstančių ryščių, tie nešventi bus, miestui, tenay gyventi, bey prymiesczams; ir miestas patim widdurij' tur stowēt.

16. Ir tai jōs bus miera, ketturi tūkstančiai ir penki šimtai ryščių ir šaurę bey i pētus; taipiau ir i rytus, bey i wākarus ketturi tūkstančiai ir penki šimtai.

17. Alle prymiestas tur laikt, du šimtū ir penkis dešimt ryščių, ir šaurę bey i pētus; ir taipiau ir i rytus bey i wākarus, du šimtu ir penkis dešimt ryščių.

18. Alle kas ilgummo jo liekti, šalle atskirto ir pašwentito, butent dešimt tūkstančių ryščių ir rytus bey i wākarus, tai pūlasi išsilaimui, kurrie mieste dirbą.

19. Ir darbininkai tur iš wissū gimminū Izrael miestui dirbti.

20. Kad wissas atskyrims tū dvidešimt ir penkis tūkstančių ryščių, ketturkampjey šwentay priskirts dalykas butu, miestui sawiškay.

21. Alle kas dar ussiliekt, abbišaley, šalle to šwentay atskirto dalyko, bey šalle miesto dalyko, butent dvidešimt ir penkis tūkstančių ryščių, ir rytus bey i wākarus, tai wislab t' essie kunigaiškęjo. Alle atskirtasis šwentasis dalykas, bey namai šwentinyczōs tur patim widdurij' but.

22. Alle kas tame tarpe yr tarp Lewitū dalyko, bey tarp miesto dalyko, ir tarp rubėsaus Juda, bey rubėsaus Benjamin, tai t' essie kunigaiškęjo.

23. Pētam tur but kittū gimmi-

nū. Benjamin turrės sawo dalyką, nū rytū iff wākarū.

24. Alle parubėzij' Benjamin turrės sawo dalyką Simeon, nū rytū iff wākarū.

25. Parubėzij' Simeon turrės sawo dalyką Izahar, nū rytū iff wākarū.

26. Parubėzij' Izahar turrės sawo dalyką Sebulon, nū rytū iff wākarū.

27. Parubėzij' Sebulon turrės sawo dalyką Gad, nū rytū iff wākarū.

28. Alle šallije Gad yr rubėjus, pētū-linkay, nū Tamar, ifti waidwandeno Kadėzij', bey ties wāndeno arty didzujū jurū.

29. Šittaip tur išdallyta but žėme per tēwiskės dalyką i gimmines Izrael, ir tai tur jū tēwiskas dalykas but, taria Wieszpats, Ponas Diewas.

30. Ir taip platus tur but miestas, ketturus tūkstančius ir penkis šimtus ryščių, šaurės-linkay.

31. Ir miesto wartai tur praminti but wardais gimminū Izrael; trys wartai i šaurę: pirmieji wartai Ruben, antrieji Juda, trecieji Lewi.

32. Šittaip ir i rytus ketturis tūkstančių ir penkis šimtus ryščių, ir taipiau trys wartai: butent pirmieji wartai Jozep, antrieji Benjamin, trecieji Dan.

33. I pētus taipiau taip, ketturis tūkstančių ir penkis šimtus ryščių, ir taipiau trys wartai: pirmieji wartai Simeon, antrieji Izahar, trecieji Sebulon.

34. Šittaip ir i wākarus ketturis tūkstančių, ir penkis šimtus ryščių, ir trys wartai: wieni wartai Gad, antrieji Ašser, trecieji Naphtali.

35. Šittaip apštriczey aplinkuy aštūnolika tūkstančių ryščių bus, ir tadda tas miestas tur but wadintas: Ezonay yr Ponas Diewas.

Galas Prarafos Ezekielo.

Prarokas Dangels.

1. Pėrštyrimas.

Dangelo ir jo draugų užauginimas.

Treczame mėte karalawimo Jojakim, Žydų karalaus, atėjo Nebukad Nezar, karalus iš Babel, ant Jeruzalės, ir įė abazū apstojo.

2. Ir Pons Diews padawe jam Jojakim, karalū Juda, ir kėllis rykus iš Pono Diewo namū; tus jis nuwejdino i žemę Sinear, i sawo diewo namus, ir idėjo tus rykus i sawo diewo starbnyczą.

3. Ir karalus tare Aspenui, wyrąsam sawo kamár-ponui, kad jis turrėtu iš waitū Izrael išrinkti, iš karališkės gimminės, ir iš wyrąsujū waldonū sunū,

4. Waitelus nekláudingus, bet gražus, išmánanczus, išmintingus, razumo ir proto turrinczus, kurrie tikri butu šluzyt karalaus dware, ir išmolt kaldeoniskō rąsto bey liejumwo.

5. Szittiems karalus priwėlijo, kad jiems kas dien reiktu dīt sawo walgiū, ir wyno jo paties gėrimo; kad jie šittai tris mėtus užaugiti, potam po akiū karalaus šlužitū.

6. Tarp tū buwo Dangels, Ananja, Misael bey Usarja, iš waitū Juda.

7. Ir wyrąsėsis kamár-ponis dawė jiems wardus, ir pramine Dangėlą Belšazarū, ir Ananjū Sadračkū, ir Misaeli Mesaku, ir Usarją Ubed Regu.

8. Alle Dangels sawo širdij' apsiėme, ne apšibjaurinti karalaus walgiū, ney wynu, jo paties gėrimu; ir melde wyrąsijū kamárponi, kad ne reiktu jam apšibjaurit.

9. Ir Diews dawė Dangėlui, kad jam wyrąsėsis kamár-ponis malonus ir gėrs buwo.

10. Szittas tare jam: aš bijaus sawo wiešpaties, karalaus, kursai jums jusū walgi bey gėrimą priwėlijo; jey jis matytū, jusū gymjus kudešnus esant, ne kaip kittū waitū, wienmeczū su jumis, tay jūs manę

smertiės kaktą padarytumbit prie karalaus.

11. Tay tare Dangels Melzarui, kurram wyrąsąs kamár-ponis Dangėlą, Ananją, Misaeli bey Usarją priweizdēt buwo paliepes:

12. Ben pabandyt su sawo tarnais dėsimt dienū, ir te dāda mums wiralo walgit, bey wandens gėrt:

13. Ir tadda apšwalgydit po sawo akiū musū gymi ir tū waitū, karalaus walgiū walganczujū; ir kaip tu regėsi, taip daryt. su sawo tarnais.

14. Ir jis tame dalyke jū pakluso, ir pabandė su jeis dėsimt dienū.

15. Ir po tū dėsimt dienū, buwo jie gražėni ir apkunesni už wissus anus jaunšsus, karalaus walgiū walganczūsus.

16. Tay Melzars atėmė jiems pawėlitąjį walgi bey gėrimą, ir dawė jiems witrālū.

17. Alle šittū ketturū Diews dawė jiems žinnot ir išmanyt wissokius rąstus ir išmánimus. Bet Dangėlui dawė išmánimą wissokiū regėjimū ir sapnū.

18. Ir tam cėšui pėrėjus, kurri karalus buwo išakęs, kad jie turrėtu iwesti but; iweđe jūs wyrąsėsis kamár-ponis pas Nebukad Nežari.

19. Ir karalus kalbėjo su jeis; ir iš kittū wissū ney wiens nesirądo, kursai prilygtu Dangėlui, Ananjui, Misaelui bey Usarjui; ir jie karalaus tarnais pastojū.

20. Ir karalus rądo jūs wissūse dāiktūse, kad jūs kō klause, dėsimt kartū protingėsnus ir išmintingėsnus už wissus šėnkliū išguldytojus bey išmintingūsus wissos' sawo karalyštėj'.

21. Ir Dangels toks pasilikto ikti i pirmąjį mėtą karalaus Kores.

2. Pėrštyrimas.

Dangėlas išgulbo sapnā.

Antrame mėte karalyštės Nebukad Nežaro, sapnāwo Nebukad Nežar

sápną, kurrám' nusigandęs pabuddo.

2. Ir jis sumadidino wissus ženklų: išguldytojus ir išmintingus, ir žynus, ir Kaldėonus, kad karalui jo sapną pasakytų. Ir jie atėję stojos po akių karalaus.

3. Ir karalus tare jiems: aš sapną maczau, tas manę nugandino, ir aš rods žinnoczau, kas tai per sapnas buvęs.

4. Tay Kaldėonai tare karalui kaldeoniskay: wiešpatie karalau, Dieve dūk taw ilgą amžių! pasakyt sa-wo tarnams tą sapną, tay mes ji išguldysim.

5. Karalus atfakydams tare Kaldėonams: aš užmiršau jį. Jey jús man tą sapną ne atmisit ir išguldy- sit, tay jús abelnay prapulsit, ir jusá namai bus bjaurey sugaishinti.

6. Ule jey jús man tą sapną at- misit, ir išguldy sit, tay jús gausit nū manęs dowanū, padortū ir did- dės garbės. Todel pasakytit man tą sapną ir jo išguldimą.

7. Jie wél atfakydami tare: kara- lui sawo tarnams tą sapną satius, mes ji išguldy sim.

8. Karalus atfakydams tare: iš tiesės, aš numanau, jus česą trau- kiančius; kadangi jús rėgit, tai ma- nę užmiršusi.

9. Ule jey jús man tą sapną ne pasakytit, tay prowa jus trópija, ka- dangi jús kettinate mellū ir pramo- nū man kalbēt, ikki česui kittaip wirstant. Togidel pasakytit man tą sapną, tay aš gallu numanyt, kad jús ir išguldimą trópisit.

10. Tay Kaldėonai po akių kara- laus atfakydami tare jam: nier ney wieno žmogaus ant žemės, kursai galletu sakyt, ká karalus liepia; ir taipojau ney jokio karalaus nier, no- rint kas žin kaip diddis ir macnus jis butu, kursai tokio dāikto iš ko- tio ženklų: išguldytojo, išmintingo arba Kaldėono įeškoto.

11. Nės tai, ká karalus įeško, per aukštas dāikts; ir nier ney jokio fitto, kursai tai karalui galētu sakyt, kaip tikt wieni diewai, kurrie ne gy- wén su žmonėmis.

12. Tay karalus labay papykęs,

paliepe nužawint wissus išmintingū- sus Babelėj'.

13. Ir tas apšūdijims išprówits buwo, kad išmintingūs turrētu nužawint. Ir Dangėlą bey jo drau- gus taipjau įeškėjo, kad jie butu nu- žuddyti.

14. Tay Dangėls ištyre fittą apšūdijimą ir paliepimą iš Ario- to, wyráusojo sudžos karalaus, kur- sai išėjo nužawint išmintingūs Babelėj'.

15. Ir jis pradėjęs tare, karalaus ant prowá wyresnamjam, Ariotui: del to fittotia aštri prowa nū ka- ralaus paliepta? Ir Ariot žinnę del to dawe Dangėlui.

16. Tay Dangėls nuėjęs praše ka- rálų, kad jam česó dātu, išguldimą karalui jau sakyles.

17. Ir Dangėls nuėjęs namū, tai apšakte sawo draugams Ananja, Me- sael bey Usarja;

18. Kad jie dangišką Diewą susi- millimo melsus, del to paslėpto dāikto; kad Dangėls bey jo draugai ne prapultu drauge su kittaais išmin- tingaisis Babelėj'.

19. Tay tas paslėptas dāikts Dan- gėlui naktije regėjimu buwo ap- rėikštas.

20. Del to Dangėls gārbino dan- gišką Diewą, pradėjo ir tare: pa- šlowintas te essie Diewo wardas i amžių amžius; nės Jo yra ir išmin- tis ir macis.

21. Jis kittaip werezia česūs ir gadynas; jis karalus atstato ir ka- ralus istato; Jis dāst išminti iš- mintingiems, ir protingiems jā išmānima.

22. Jis aprėikšia, kas gillu ir pa- slėpta; jis šinna, kas tamsoj' yr; nē- sa jeme wiena šiwiesa.

23. Už taw dešawojų, ir gārbim tawę, tu Diewe mano tėwā, kad tu man išmintiės ir drąsės dādi, ir dabar apreikšlei tai, ko mes tawę prašom'; butent tu apreikšlei mums karalaus dāiktą.

24. Tay Dangėls užėjęs pas Ario- tą, kurrám karalus buwo paliepes, išmintingūs Babelėj' nužuddyt, fittaip jam kalbėjo: tu ne nužuddyt išmintingūs Babelėj'; bet užwēt

manę pas karalų; aš karalui išguldimą apsačysu.

25. Urioks Dangėlą pasistubbindams užvedė pas karalų, ir tare jam šitaip: atsirado wiens išvestųjų iš Juda, kursai išguldimą karalui gal sačyt.

26. Karalus atsačydams tare Dangėlui, kurri jie Belsazar wadinno: ar tu esi tas, kursai man gal sačyt sąpną manęs regėjai, bey jo išguldimą?

27. Dangėls po akių karalaus pradėjęs, kalbėjo: tas paslėptasis daktas, kurri karalus jėško iš išmintingųjų, mokitųjų, ženklių išguldytojų bey pranašų, ne štow jų slyoje, karalui apsačyt;

28. Bet dangųjėsis Dievs, tas gal paslėptūsus daktus apreikšt; tas karalui Nebukad Nezar parodė, kas busenczosa gadynėsa nusidūsę.

29. Tawo sąpnas ir tawo regėjims, taw be miegant, iš to rados: tu, karalau, ant sawo pátalo dumojei, kaip taczau potam busę; ir šittas, kursai paslėptūsus daktus apreikšia, parodė taw kaip busę.

30. Taygi tas paslėptasis daktas man yr apreikštas, ne per mano išminti, buš ji butu didėsnė už wissų gywujų; bet dėl to, kad karalui išguldimas butu parodits, ir tu sawo širdiės mislis ištirtumbei.

31. Tu, karalau, regėjai, ir štay nerėdu diddis ir aukštas ábrozas bestowys ties tawim, tas baisus buwo žurėt.

32. Šzitto ábrozo galwa buwo iš cypsto aukso, jo krutinne bey jo rankos buwo iš sidábro, jo pilwas bey strėnos buwo warinnes;

33. Jo blauzdkausei buwo gelležinni; ir lojos buwo iš daliės gelležinnes, ir iš daliės molio.

34. Tai tu regėjai, iški wiens atmu buwo išplėšts, be rankų; tas tą ábrozą ištiklo i jo lojas, kurros iš gelležinės bey molio buwo, ir sutryne jas.

35. Tadda podraugey sutrupėjo geležis, molis, wáras, sidábras ir aukšas, ir pastojo lyg kaip pellai ant wafaro-klojimmio; ir wėjas jų išnešojo, aš ja niekur ne galėjai su-

rašt. Alle ans atmu, kursai tą ábrozą ištiklo, pawirto i aukštą kálną, aš ja wissą swietą pripilde.

36. Tai yra sąpnas; dabar mes jo išguldimą karalui pasachsim.

37. Tu, karalau, esi karalus wissų karalų, kurram dangųjėsis Dievs karalyste, maci, syla ir šlowę yr dawęs;

38. Ir wisčagi, kur žmonų gywėnama, priegtam galwijos ant lauko, ir padangių paukščys i tawo rankas dawęs, ir taw walę ant wisso sutėkęs; tu esi ta aukso galwa.

39. Po tawęs šitta karalyste pasitelis, žemėsnė už tawąjė. Potam trečza karalyste, warrinne, kurri ant wissų žemijų ponawos.

40. Ketwirthoji bus šėta ney gelležis. Šėsa lyg kaip gelležis wislab sudauža ir sukulla, beje kaip gelležis wislabą sulauža; šitaip ir ji wisčagi sutris ir sutruskis.

41. Alle kad tu regėjai lojų bey pirštų dalytą molio, ir dalytą gelležies, šitta bus karalyste atšira, taczau gelležies drutybe joje išliks; kaipgi tu ir regėjai gelleži su molu maišytą.

42. Ir kad jo lojų pirštų dalis gelležies, ir dalis molio yr, bus ta karalyste iš daliės druta, ir iš daliės silpna.

43. Ir kad tu regėjai gelleži molui imaišytą, jis šėsa susimaišys žmogaus krauju; alle jie taczau nesilaitys prie šits šitto, lyg kaip gelležis su molu ne sulimpa maišant.

44. Alle cžėse šittą karalystę Dievs iš dangaus pakėls karalyste, niekaday ne sugaišitina; ir Jo karalyste ne teks ney jociems šittiems žmoniems. Ta wissas šas karalystes sutruppis ir sugaišis; alle jie amžinay išliks.

45. Kaipgi tu ir regėjai atmeni nū kálno be rankų atplėštą, kursai gelleži, wárą, moli, sidábrą bey aukšą sutruppino. Šzitaip aukštasis Dievs karalui parodė, kaip potam busę; ir tai tikras tas sąpnas, ir jo išguldim's yr tikras.

46. Tay karalus Nebukad Nezar knūpščias ant sawo wėido pūles, klojojosi po akių Dangėlo; ir palie-

pe, kad jam apierawota butu walg-
apieros ir rušinimo: apieros.

47. Ir karālus atšatydamš Dan-
gelui, tare: tai tikray tieša, jūšū
Diews yra Diews ant wissū diewā,
ir Wiešpats ant wissū karālū, jis
gal pasleptus dāiktus apreikšt; ka-
dangi tu šittā paslēptā dāiktā gal-
lējei apreikšti.

48. Ir karālus paaukštino Dan-
gelā, ir dawe jam didžū ir daug
dowanū, ir state ji per wyrāusi
ant wissos žemės Babel, ir idėjo ji
per wyresniji ant wissū išmintingųjų
Babelėj'.

49. Ir Dangēls praše karālū, kad
ant waldimmo žemjū Babel istaty-
tu Sadrakā, Mēsafā bey Ubed-Ne-
go; ir jis Dangēls pasilikto pas karālū
prie dwaro.

3. Pėrštjrimas.

Dangēlo draugū twirtube ir Diewo- priši-
bijojimas.

Karālus Nebukad-Nezar padary-
dino aukso abrozā, šešis dēsimts
māštū aukštā, ir šešis māštus plā-
ty; ir pastatydino ji žemėje Babel,
dauboje Dura.

2. Ir karālus Nebukad-Nezar sun-
te sumadit kunigaišęzus, wiešpa-
czus, žemjū-waldonus, sudžias, užwei-
dus, rotponus, urėdninkus ir wi-
sus waldžā turrinczus žemėj', kad
jie susieitu, tą abrozā išwentit, kur-
ri karālus Nebukad-Nezar buvo
pastatydinges.

3. Tay susiejo kunigaišęzei, wieš-
paczei, žemjū-waldonai, sudžios, už-
weizdai, rot-ponai, urėdninkai, ir
wissi waldžā turri žemėj', tą abrozā
išwentit, kurri karālus Nebukad-
Nezar buvo pastatydinges. Ir jie tur-
rejo stotis ties tū abrozu, kurri Ne-
bukad-Nezar buvo pastatydinges.

4. Ir apšatytojis šauke didžū bal-
su: tai jums šakoma, jūs swieto
žmones, gimmines ir liežuwojei.

5. Kad jūs išgirsit šlambejimā tru-
bū, trimittū, arpū, smuikū, psalterū,
surmū, ir wissokiū struininnū žaislū,
tay jū turrit ant kielū pult, ir priekš
tą aukso abrozā klonotis, kurri Ne-
bukad-Nezar pastatydino.

6. Ulle jey kas tada ant kielū ne
pūla, ney nesimels, tas iš tōs
adynōs bus imestas i pėczū, ugnis-
mi žerinti.

7. Taygi kaip jie išgirdo šlam-
bejimā trubū, trimittū, arpū, smui-
kū, psalterū ir wissokiū struininnū
žaislū, pūle ant kielū wissokio swieto
gimmines ir liežuwo žmones, ir klo-
nojos meldėsi priekš tą aukso abrozā,
kurri karālus Nebukad-Nezar buvo
pastatydinges.

8. Tam patim czeše nekurtie kal-
dėoniški wyrai atėję artyn, apstun-
de žydsus.

9. Pradėjo ir tare karālui, Nebu-
kad-Nezarui: wiešpatie karālau, Die-
we dūk tam ilgā amžijā.

10. Tu apšatydinai paliepimmā,
kad wissi žmones išgirdę šlambeji-
mā trubū, trimittū, arpū, smuikū,
psalterū, surmū ir wissokiū struinin-
nū žaislū, turrētu pult ant kielū, ir
priekš tą aukso abrozā klonotis.

11. Ir jey kas ne norētu pult
ant kielū, neygi klonotus, kad tas
turrētu but imestas i pėczū, ugnimi
žerinti.

12. Ir wey, cze yr žydiški wyrai,
kurrus tu stattai ant waldimmo
žemjū Babel, Sadrak, Mēsaf bey
Ubed-Ne-ego, šittie niekin tawo pa-
liepimmā, karālau, ir ne gārbin
tawo diewus, neygi nesiklonoj'
priekš tą aukso abrozā, kurri tu pa-
statydinai.

13. Tay Nebukad-Nezar iniršęs
ir papykęs paliepe, kad po jo akiū
butu atwesti Sadrak, Mēsaf bey
Ubed-Ne-ego. Ir tie wyrai buvo at-
westi po akiū karālaus.

14. Tay Nebukad-Nezar pradėjęs,
kalbėjo jiems: kaip tai? ar jūs, Sa-
drak, Mēsaf, bey Ubed-Ne-ego, ne no-
rit mano diewā gārbint? ney tam
aukso abrozui klonotis, kurri aš pa-
statydinau?

15. Dabargi, bukit gatawi, kaip
tik išgirsite šlambejimā trubū, tri-
mittū, arpū, smuikū, psalterū, surmū,
ir wissokiū struininnū žaislū, tay pul-
sit ant kielū, ir klonotitės tam abro-
zui, kurri aš padarydinau. Jey jūs
jam nesiklonosit, tay akimoju busit
imesti i pėczū, ugnimi žerinti. Mat-

tyšim, kas tas Dievs, jus īš mano rankōs īšgēlbēs?

16. Tay pradējs Sadrak, Mēsaf bey Ubed-Neġo, kalbējo karālai Nebukad-Nezar: ne priwālom' taw ant to ney jōdzio atsaķyt.

17. Sztay, musū Dievs, kurri mes gārbinam, gal mus īšgēlbēt īš to pēcšaus, ugnimi žērinco; priegtam ir īš tawo rankū īšgēlbēt.

18. Ir jey jis to ne nor daryt, tay tu karālau, tarzau žinnot, kad mes tawo diwus ne gārbišim, ney tam aukšo ābrozui, kurri tu pastatydinai, nesiklonosim.

19. Tay Nebukad-Nezar abelnay iniršes, bašomis ašimis žurējo i Sadrakā, Mēsaf bey Ubed-Neġo, ir paliepe, kad pēczu septynē tiek karš: tēstī padarytu, ne kaip kittašis karš: tais ikurdawo.

20. Ir paliepe druczāsiems zalnērams sawo abazē, kad jie Sadrakā, Mēsaf bey Ubed-Neġo suriņē i pēczu, ugnimi žērinti, imeštu.

21. Sztaitap buwo tie wýrai sawo fermēgoša, kūrpeša, keppurrēša, ir kittaša drabuzōša surištī, ir i pēczu, ugnimi žērinti, imešti.

22. Ašsa karālaus paliepims umay turrējo but atliktas. Ir ugni pēczuj' taip labay prižarste, ašja tie wýrai, kurrie Sadrakā, Mēsaf bey Ubed-Neġo sudēgit turrējo, nū ugniēs liepsnōs prapāle.

23. Ašle tie trys wýrai, Sadrak, Mēsaf bey Ubed-Neġo, pāle i wid: duri pēcšaus, ugnimi žērinco, kaip jie buwo surištī.

24. Tay karālus Nebukad-Nezar nusigando ir greitay kešes tare sawo waldonams: ar mes ne tris wýrus surištus i ugni imezdinom? Jie atsaķydami tare karālai: tris, wiešpatie karālau.

25. Jis atsaķydams tare: juš aš mattau ketturis wýrus wālnus ugnij' wāiķēzojenczus, ir jiems nieko ne kēnkia; ir kettwirtašis lyg ney jis butu kōks diwū sunus.

26. Ir Nebukad-Nezar stojosi ties anga pēcšaus, ugnimi žērinco, ir tare: Sadrak, Mēsaf, Ubed-Neġo, jūs aukšēzāsojo Diwuo tarnai, īš-eikit laukan, ir eikit šēn. Tay Sa-

drak, Mēsaf, bey Ubed-Neġo īšējo īš ugniēs.

27. Ir kunnigaiķēzei, wiešpaczei, ušweizdai, ir rōtponēi karālaus sušiejs, mate, ugni nieko kunams šitū wýrū ne gallējusē padaryt, ney jū galwū plāufus ne apšišwillufus, ney jū fermēgas ne žēistas, neygi ne gallējei ney jokiā ugniēs kwāpq ant jū sušst.

28. Tay Nebukad-Nezar pradējs tare: pašlowintas buš, Diwue Sadrako, Mēsaf bey Ubed-Neġo, kurs sawo angēlā sunte, ir sawo tarnus īšgēlbējo, kurrie jāmi nušitikkēdami, karālaus paliepinimo ne atbojo, bet sawo kunā padawe, ne norēdami ney jokio diwuo gārbinē ney melšis, kaip tikt sawaji wieng Diwā.

29. Taygi dabar tas t'essie mano paliepims: kursai īš wišsū swieto žmonū, gimminū ir liežuwjū, bluzniņa Diwā Sadrako, Mēsaf bey Ubed-Neġo, tas tur prapult, ir jo namai bjaurey bus sugaišiti. Ašsa nier ney jokio kitta Diwuo, kurs gallētu šitaitap īšgēlbēt, kaip šittas.

30. Ir karālus dawē Sadrakui, Mēsaf bey Ubed-Neġo daug garbēs žēmej' Babel.

31. Karālus Nebukad-Nezar wišiemis sawo žmonēmš, gimminēmš ir liežuwjiemš, per wišā sw etā gyw.nantiems: Diwue dāt jums daug pakājas!

32. Aš per gērā daitā laikau, kad aš apsaķyczau tus ženklus ir šebuklus, kurrus aukšēzāufesis Diwus ant manēs padare.

33. Ašsa Jo ženklai yr diddi, ir jo šebuklai labay macnus; ir Jo karalyžre yr amžina karalyšte, ir jo waldimmas patenkā i amžiū amšus.

4. Pērštyrimas.

Nebukad-Nezaro šāpnas ir to īšguldimas per Dangēlā.

Aš Nebukad-Nezar, gērāme pakājuje budams sawo namāse, ir gētay gywēndams sawo paloczuje,

2. Regežau koki šāpnā, ir nusi-gandau, ir tos mišlys, kurras aš ant sawo lowōs dēl to šāpno tur-rēžau, kurri aš buwau regežes, manē apsmūtijo.

3. Ir aš paliepiu, kad wissi išmintingieji Babelėi' butu atgabėnti mangsp, jeib man saitytu, ką tas sapnas rodąs.

4. Tay man atgabėno ženklū: išguldytojus, išmintingūsus, Kaldėonus bey žynus; ir aš sapnā jiems pāsakojau, alle jie man ne galėjo saityt, ką jis rodąs.

5. Itki pastucziaus Dangėls pas manę atėjo, (kuršai Beltfazar wardu, i wardą mano diewo) turrýsis dwąsę šwentujū diewū. Ir aš jam pāsakojau tą sapnā.

6. Beltfazar, tu wýresnyšis ženklū išguldytojų, kurri aš žinnau turrinti dwąsę šwentujū diewū, ir taw nieko n' ėlant paslėpto: pasakyt ką regėjimā mano sapno, kurri aš regėjau, ir ką jis roda.

7. Alle tai yr tas regėjims, kurri aš regėjau ant sawo lowōs: šitay, be stowys mēdis patim widdurij' žēmės, tas buwo labay aukštās,

8. Diddis ir storas; jis buwo užaugęs itki dangaus; ir buwo išsišėtęs itki wissōs žēmės krāšto.

9. Jo šakos buwo gražos, ir daug waišū atnešė, iš kurrū kožnam buwo pilnay priswālgit; wissi lauko galwiji ei rādo pamēšio po jųm'; ir padangiu paukšči ei tupėjo ant jo šaklū, ir wissi kunai iš jo išsilaike.

10. Ir aš regėjau regėjimā ant sawo lowōs, ir šitay, šwentas kōšai sargas nū dangaus atėjo žemyn.

11. Tas iš didžio haukdams tai po tare: palirskite šittā mēdi, ir aplappotit jo šaklas, ir nubraukit jo lappus, ir išbarsytit jo waišus, kad galwiji ei, po jų gullintieji, pabėgtu, ir paukšči ei nū jo šakelū palektu.

12. Taczau paliktit kāmēnā su jo šaknimis žēmėj'; alle jis tur geležinnēse ir warinnēse lencugūse ant laužo žolės wāikščjot; jis po dangaus rassa gullēs ir pašlaps, ir jo dalyks bus su žwėrimis žēmės žolės.

13. Ir žmogiška hirdis bus jam atimta, ir galwyjiška hirdis jam bus dūta, itki septyni cēsai jam pėreis.

14. Toktai yr sargū rotoj' sudumta, ir susikalbėjime šwentujū sūkalbėta; idant gywieji žinnotu, kad aukščiaus-

šasis wālę turris ant žmonū karalyfczū, ir dūdas jes, kam jis nor, ir pakellas i jes pasižeminanczūsus.

15. Sūttofi sapnā aš, karalus Nebufad Nezar, regėjau. Alle tu Beltfazar, saityt, ką jis roda; nēsa wissi išmintingieji mano karalyštėj' ne gal man apsaityt, ką jis apžentlinas; alle tu mielay tai galli, nēsa šwentujū diewū dwase yr tawij'.

16. Tay pėrsigando Dangėls, Pit-taip Beltfazar wadinnamasis, per cžlāq adynā, ir jo mislis apsmūtijo ji. Alle karalus tare: Beltfazar, te ne apsmūtij' tamę tas sapnas bey jo išguldimas. Beltfazar pradėjęs tare: aš mano wieshpacie, kad tas sapnas tawo neprietelus, ir jo išguldimas tawo priešininkus trōpitu.

17. Tas mēdis, kurri tu regėjai, kad jis diddis ir storas buwo, ir jo aukštums dangū pritėjo; ir ant wissōs žēmės išsišėtė;

18. Ir jo šakos gražos, ir jo waišū daug, iš kurrū kožnam buwo pilnay priswālgit, ir lauko galwiji ei po jųm laikēsi, ir padangiu paukšči ei ant jo šaklū tupėjo;

19. Tassai tu essi karalau, taip užaugęsis ir macnus čjas; nēsa tawo macis didde, ir pritenka itki swieto krāšto.

20. Alle kad karalus regėjo šwentā kōki sargā iš dangaus žemyn žengianti, ir šakanti: palirskite tą mēdi, ir pagadikit ji, taczau kāmēnā su šaknimis žēmėj' paliktit; alle jis geležinnēse bey warinnēse lencugūse lauko žolēsa wāikščjōs, ir po dangaus rassa gullēs ir pašlaps, ir jo dalyks bus su žēmės žwėrimis žolėje, itki septyni cēsai jam pėreis.

21. Tai yra tas išguldimas, wieshpacie karalau, ir šittas aukščiausojō sudumojims trōpija mano wieshpacie karaly:

22. Tu busi nū žmonū wartytas ir turrēsi pasiliktit pas galwyjus laukę; ir walgidis tamę žolę, kaip jāncus; ir gullēsi po dangaus rassa, ir pašlapi, itki taw septyni cēsai pėreis; kad žinnotumbēi, aukščiausaji wālę turrinti ant žmonū karalyfczū, ir jas dūdanti, kurram jis nor.

23. Bet kad saityta yr, kad taczau

kamėnas su jo šaknimis turrėtu to mēdžio paliktas but: tawo karalyšte tur taw iškilti, iškli taw pažinnus maci danguje.

24. Todel, wiešpatie karálau, te patinka taw tas mano pamokinnimas, ir atsiwálnit nū sawo griekū, teisybė darydams; ir nū sawo nusifengimnū, gėrą darydams pawar-guliams: tay Pons Diews taw pažajaus sūtėks.

25. Tai wis nusitikko karálui Nebukad-Nezar.

26. Nėsa po dwylėkōs mėnėsū, karálui karališkoi' pillije Babelėj' waišk-chojant.

27. Pradėjes jis tare: tai ta di-deji Babelė, kurrę aš pažūrau karališkiems namams, didėje sawo maci', ant garbės sawo šlowės.

28. Dar karálui šittus žodžus ne iškaltėjus, balsas iš dangaus buvo girdėtas: taw, karálau Nebukad-Nezar, sājoma: tawo karalyšte taw bus atimta.

29. Ir tu patremtas busi nū žmonū, ir pasiliksi prie galwių, ant lauko waiškchojanczū; žolę taw dūs est, kaip jāuczams, iškli taw pėrėjus septyniems cėsams; kad žinnotumbei, aukščiausjį walc turrinti ant žmonū karalyčzū, ir jes dūdanti, kurrām jis nor.

30. Tą pacę adyną tas žodis išsipilde ant Nebukad-Nezaro, ir jis buwo patremtas nū žmonū, ir jis ede žolę, kaip jāuczi, ir jo kunas gul-leso po dangaus rassa, ir pašlapo, iškli jo plaukai pažėle toklėli kaip erėlo plunkšnos, ir jo naggai lyg kaip paukščzū naggai paštojo.

31. Po to cėslo aš Nebukad-Nezar sawo akis pažėlau dangun', ir protas man wcl atgryžo, ir pagyrau aukščiausjį; aš šlowinau ir gārbinau tą, kurlai amšinay gyws, kurro macis amšina, ir jo karalyšte patenka i amšiū amšus;

32. Prieš kurri wišsi ant žemės gywenantieji per nieką rokotini. Jis daro kaip jis nor, ir su dangaus abazū ir su gywėnanczeiseis ant žemės; ir ney wiens ne gal jo ranką draust, ney jam saityt: tū tu darai?

33. Šittame cėsle man protas wcl

atgryžo, ir karališka mano garbė, mano šlowė, ir mano wėidas. Ir mano rot-ponai bey waldonai jėš-kojo manę; ir wcl ištatyts buwau i mano karalyštę, ir aš dar didesnę gawau.

34. Todel aš Nebukad-Nezar girru, ir gārbinu ir šlowinnu karalų dangiškų; nėsa wis, tū jis daro, tai tiesa, ir jo kėlai yr teisybė; ir kas didžojas, tą jis gal pažėmint.

5. Pėrštyrimas.

Relābo karālaus Belsazer cėjnis ir prapūlimas.

Karālus Belsazer kėle kaštāuną cėj-ni tūkstantiems sawo waldonams bey žalnėrū wyrāusiems, ir su jeis apsigėre.

2. Ir girts budams, paliepe jis atnėsti anus aukšinus bey sidabrinus rykus, kurrus jo tėws Nebukad-Nezar iš bažnyčzōs Jeruzalėj' buwo išėmęs; kad karālus su sawo waldonais, su sawo paczomis, ir su sawo priemotėrimis iš jų gėrtu.

3. Šzittaip buwo atnėsti aukšini rykai, kurrie iš bažnyčzōs, iš Diewo namū Jeruzalėj' imti buwo; ir karālus, jo waldonai, jo paczōs ir priemoteres gėre iš jų.

4. Ir taip girtodami, gārbino jie anus aukso, sidābro, waro, gelležies, mēdžio ir atmens dievus.

5. Tą pacę adyną išėjo pirštai ney žmogaus tokio rankōs, tie raste ties liktorum', i molawūtą sėnā, karālaus swetlyčzōj. Ir karālus išwėdo tą ranką rāšančę.

6. Tay išblyško karālus, ir jo mišlys nugandino jį, aš jam strėnos wirpėjo, ir kōjos drebėjo.

7. Ir karālus kiel igalėdams šaukė, kad išmintingieji, Kaldėonai ir burtininkai butu atwėsti. Ir išmintingiešiams Babelėj' sakydino: kurlai žmogus tą rāštą paškaita, ir gal saityt, tū jis ženklin, tas bus purpura aprėdyts, ir aukso lencugus apie sawo kaską nėšos, ir treczasis wiešpats bus mano karalyštėj'.

8. Tay buwo atwėsti wišsi karālaus išmintingieji, alle jie ney tą rāštą paškaityt ne galėjo, ney išguldimą karálui apsaityt.

9. Del to karālus Belsazer dar

sunčiaus nusigando, ir jo vėidas wisiskay isiblyško; ir jo waldonai labay nusigando.

10. Tay karalėne, dėl to nusidawimo su karalum' bey jo waldonais, ušėjusi i swetlyczą, tare: wiešpatie karalau, Diewe iutek taw ilgą amžią; te ne isgandina tawę šittaiptawo mislys, ir ne pabals taipo.

11. Pra wyrs tawo karalyščeje, turis dwasę šwentųjų diewų. Kėsa tawo tėwo cėse jeme buwo apšwietims randamas, protingyste ir ismintis, kokia diewų ismintis yr; ir tawo tėws, karalus Nebukad-Nazar, state ji ant ženkliu isguldvytojų, ismintingųjų, Kaldeonų bey burtininkų;

12. Todėl, kad jame rasta buwo diddės isminties dwase, priegtam ismanims ir protingyste, sapnus isguldyt, žodius tamsey kalbėtus atmit, ir pasleptus daiktus apreiskit; butent Dangėls, kurri karalus dawo Belsazaru pramint. Taygi te atwadinna Dangėlą, tas sakys, kaip tai reik ismanyti.

13. Tay buwo Dangėls atwestas pas karalų. Ir karalus tare Dangėlui: ar tu esi tas Dangėls, wiens anū pagrebtųjų is Juda, kurrus karalus, mano tėws, is Juda šen atwėdes?

14. Už girdeėjau apie tawę kalbant, tawę turrint dwasę šwentųjų diewų, ir apšwietimą, ismanimą, ir aukštą isminti tawije randamą.

15. Taygi aš pawadidinau pas sawę protingus ir ismintingus, kad man ši rasta paslaidytu ir pasakytu, kaip ji reik ismanyti; ir jie man ne gal pasakyt, ką jis rodo.

16. Ule tawę girdzu mōkanti isguldimą dūt, ir kas nežinnoma, apreiskit. Jeygu tu dabar galli tą rasta paslaidyt, ir man apsakyt, ką jis rodo, tay tu busi apređyts purpura, ir aukso lencugėlei bus prie tawo kasko, ir trecas is wiešpats busi mano karalyščeje.

17. Tay pradėjes Dangėls kalbėjo prie karalaus: pasilaikyt saw pats sawo padūrkus, ir dūk sawo downas littam; aš tacau tą rasta karalui paslaidyt, ir parodytu, ką jis ženklinas.

18. Wiešpatie karalau, aukščiausis Diews tawo tėwui Nebukad-Nazarui buwo dawęs karalyštę, macni, garbę ir šlowę.

19. Ir dėl šittokios macnės, jam dūtosies prisibijojo ir lenkės jo, wisso swieto žmones ir liejuwjei. Jis nujudde, kurri jis norėjo, jis isistikto, kurri jis norėjo, jis padūkštino, kurri jis norėjo, jis nuėjmino, kurri jis norėjo.

20. Ule kaip jo širdis pasididzawo, ir jis puikus ir sawrėdys pastoj, buwo jis ismestas is karališko kėslo, ir sawo garbės ne tėlo.

21. Ir buwo patremtas nū žmonū, ir jo širdis galwijams lygi pastoj, ir jis turrėjo begiot su girrū pauščzeis, ir ede žolę kaip jauczej, ir jo kuns gullejo po dangaus rassa, ir paslāpo; is jis ismoko, aukščiausji Diewų walę turrinti ant žmonū karalyscų, ir jas dūdanti, kurrām jis nor.

22. Ir tu, Belsazer, jo sunau, ne pajėminai sawo širdi, norys tu tai wislab žinnai;

23. Bet pasikėlei prieš dangaus Wiešpati, ir jo namū rykai turrėjo but taw atgabenti; ir tu, tawo waldonai, tawo paczos, ir tawo priemoteres is jų gėrēt; ir prie to dar si-dabrinus, auksinus, warinnus, geležinnus, ir is mēdzio bey atmens darytūsus Dievus pagārbint, kurrie ney rėgia, ney gir, ney jaucza; alle tą Diewų, kursai tawo dušių ir wissus tawo kėlus sawo rankoj tur, tu ne gārbina.

24. Todėl nū jo atsusta yr šitta ranka, ir šittas raskas, šiczonay paženklintas.

25. Ir šittas parasytas raskas taip isšimano: Mene, mene, tekel, uparsin.

26. Ir tai yr taip ismanoma: Mene, tai yr, Diews tawo karalyštę isrokawo, ir pabaige.

27. Tekel, tai yr, swėre tawę swarczeis, ir perlengwą isrado.

28. Peres, tai yr, tawo karalyštę yr dallyta, ir Mėdams bey Persio-nams dūta.

29. Tay paliepe Belsazer, kad Dangėlą purpura apređyt, ir aukso len-

cugus prie jo kasko prikabitū; ir dave apie jį nįškaukt, jį karalystėj' esanti trėczą wiešpati.

30. Ule toj' naktij' buwo Kaldėo- nū karalus Belsazer nušaritas.

31. Ir Darius iš Mėdū užėme karalystę, šėšū dėšimtū ir dviėjū mėtū budams.

6. Pėrskyrimas.

Dangelo išgėlbėjimas iš lūtū būbės po Dariū.

Ir Darius per gėr laike, ant wis- sės karalystės statyt šimtą ir dvide- šimt' žėmjū-waldonū.

2. Ant tū state jis tris wýresnū- sus, (wiens tū buwo Dangels) kú- riems anie waldonai turrėtu rofundą dūt, ir karalui tós procės ne reiktu.

3. Ule Dangels pėrėjo tus wýres- nūsus ir žėmjū-waldonus wissus; nėsa jeme buwo diddės išmintiės dwise; todel karalus šettinno jam wissą karalystę pawėlyt.

4. Todel priežastiės jėškėjo wýres- nieji bey žėmjū-waldonai, kaip ką ga- lėtu prieš Dangėlą išrašti, buť ka- ralystei iškadingą. Ule jie ne gal- lėjo ney jokio dāikto ney nukaltimmo išrašt; nėsa jis buwo wiernas, kad ney jokios kaltybės ney nusizengim- mo jeme ne galėjo išrašt.

5. Tay tare tie wýrai: mes ne ras- sim ney jokios priežastiės prieš Dan- gėlą, jey ne dėl jo Diewo šlužmės.

6. Tay anie wýrausieji ir žėmjū waldonai pulkais susitę pas karalū, šittaip jam kalbėjo: wiešpatie kara- lau Darius, Diewas te sutenka tam ilgą amžią.

7. Wissi karalystės wýrausieji, wieš- patis, žėmjū-waldonai, rōtininkai ir wissi wýresnieji sudūme, kad kara- laus paliepims butu palieptas, ir aštus prišikimas butu apsaitytas, kad jey kas iš pėreinant tris dėšimt dienu, kō melsis iš bille kōkio Die- wo arba žmogaus, kaip iš tawės, karalau, wienintelio, tas imestas bu- tu i dūbę pas lūtus.

8. Todel, maloningas karalau, tu šittą isakimą patwirtif, ir sawo war- dą prirašyf; idant ne butu wėl ar- dyts pagal promą Mėdū bey Persio- nū, kurrę nieks ne tur pėrjengt.

9. Šittaip sawo wardą prirašę ka- ralus Darius.

10. Taygi Dangels ištyręs, šittą isakimą parrašytą esant, jis nuėjo i sawo namus. (Ir langai jo namū wasarinnū, atwirri stowėjo Jeruza- lės-lintay.) ir jis flaupėsi per dieną tris kartus ant sawo fielū, meldeši, gārbino ir dėkawojo sawo Diewui, kaipgi jau ir pirm to darydawo.

11. Tay šittie wýrai pulkais atėję rądo Dangėlą meldžantis, ir prašan- tis sawo Diewo.

12. Ir prieję kalbėjo su karalum' apie karalaus isakimą: wiešpatie karalau, ar tu ne pasirašei po isa- timu, kad, jey kas iš pėrėjus tris dėšimt dienu kō mels iš bille kōkio Diewo arba žmogaus, kaip tikt iš tawės, karalau, wienintelio, tas tur imestas but i dūbę pas lūtus? Ka- ralus atsakydams tare: tai tiesa, ir promą Mėdū bey Persionū ney wiens ne tur pėrjengt.

13. Jie atsakydami tare po akiū karalaus: Dangels, wiens pagreb- tujū iš Juda, tas ne atboja ney ta- wės ney tawo isakimo, kurri tu už- peczwėtiėj; nėsa jis tris kartus kas dien meldžias.

14. Kaip karalus tai išgirdo, la- bay jis nulūdo, ir kief imanydams dabojos, kad Dangėlą išgėlbėtu; ir rūpinos, iť sūlei nusileidžant, jį iš- walnyt.

15. Ule tie wýrai pulkais atėję pas karalū tare jam: tu žinnai, wieš- patie karalau, tai Mėdū bey Persio- nū promą esant, kad wissi isakimai ir paliepimai, karalaus patwirtin- tieji, ne tur but atkrapyti.

16. Tay paliepe karalus, kad Dan- gėlą atwestu; ir imėte jį i dūbę pas lūtus. Ule karalus tare Dangėlui: tawo Diews, kurram tu ne palau- dams šlužiji, te gėlbti taw.

17. Ir jie atgabėno ālmeni, tą už- ritto jie už angōs dūbės; šittą ka- ralus uspeczwėtiėjo sawo patiės žė- du, bey žėdu sawo didžujū tarnū, kad nieks šittaip su Dangėlu sawo walę ne darytu.

18. Ir karalus nuėjęs šallin i sa- wo pilli pasilikto ne walges, ir ne

dawe saw atnešt ney jokio walgio, ney miegot ne gallejo.

19. Rytmetyj' anksty austom karalus atsitikeles stubindams nuzjo prie dabes, kur lutai buvo.

20. Ir priejes prie dabes, pauke jis Dangelo raudingu balsu. Ir karalus tare Dangeliui: Dangeli, tu tarne gywojo Diewo, begu gallejo tawę Diews tawasis, kurtam tu ne palaudams slusiji, nu lutu isgelbets?

21. Ule Dangels kalbejo su karalum: wiešpatie karalau, Diews te sutenka taw ilgą amiją.

22. Mano Diews atfunte sawo angela, tassai lutu snuklius uzdarytus laike, kad man nieko iskadods ne padare; nesa, po jo akiu as nekaltu esmi rastas; ir as taipojau ir prieštawę, wiešpatie karalau, nieku ne nusidejau.

23. Tay karalus labay prasidzuges, liepe Dangela is dabes istrakt. Ir jie istrakte Dangela is dabes, ir ney jokiods iskadods ant jo ne buvo numanyti; nesa jis buvo sawo Diewu nusitiktejes.

24. Tay liepe karalus atgabenti tus wyrus, kurie Dangela buvo apskunde, ir imezdino jus i dabę pas latus, ir ju waikus ir paczes. Ir jiems dar ne ipalus is dugno dabes, sugawo jus lutai, ir ju kalus sutruskino.

25. Tay karalus Darius rasydino wissiems swieto žmoniems, bille koki liejuwi kalbanties: Diews te sutenka jums daug pakajaus.

26. Tai yr mano paliepims, kad wissame waldimme mano karalystes Dangelo Diewo bijotus, ir ji garbes laikyti. Nesa jis yr gywas Diews, amjinau patenkas, ir jo karalyste niekadods ne pasilauja, ir jo waldimmas galo ne tur.

27. Jis yra isganytojis ir isgelbetojis is bedu, ir jis daro zenkla ir dywa, taip dangui, kaip ir ant žemes; tas Dangela is lutu isgelbejo.

28. Ir Dangels diddyn ejo karalyste Dariaus, ir taipiau karalyste Kores, Persionu.

7. Pirstyrimas.

Apie teures wprausas karalystes, per žwėris paženktas.

Pirmame mete Belsazer, karalaus Babel, regejo Dangels sapna ir regėjimą sawoj' lowoj'; ir jis sitta sapna parasydams, sittaip tą surase:

2. Uš Dangels regejau regėjimą naktij'; ir stay, ketturi dangaus wėjai priešt kits sitta wetroj' pute ant didzių juru.

3. Ir didi ketturi žwėrys iskopo is juru, ir kojnas wiens ne toks kaip kits.

4. Pirmasis ney lutas ir turrejo sparnus lyg kaip erelis. Uš žurejau, ikki jam sparnai buvo ispešti; ir jis buvo nu žemes atimtas, ir stowėjo ant sawo kojū, kaip koks žmogus, ir jam buvo dūta žmogishka širdis.

5. Ir stay, antroji žwėris po to buvo lygi meškai; ir stowėjo ant wiendos šallies, ir turrejo sawo snukije po sawo dantimis tris diddes ilgas dantis; ir sakyta jam buvo: keltis ir est daug mesos.

6. Po to as regejau, ir stay, titta žwėris, lygi pardui, ta turrejo ketturus sparnus, kaip paukštis ant sawo pakalods; ir ta žwėris turrejo kettures galwas ir jam buvo dūta macnis.

7. Potam as regejau sittame regėjime naktije, ir stay, kettworioji žwėris buvo bjauri ir baisi, ir labay druta; ir turrejo diddes gellejines dantis, ede aplink sawę, ir sutruskino, ir atstantą ji sumindzojo sawo kojomis; bet ir daugiu sittokia buvo ne kaip pirmoses, ir turrejo desimt ragų.

8. Ule man i tus ragus žurint, stay, widdurię ju pasikele kits mažas ragas, del kurrio pirmųjų ragų trys isplesti buvo; ir stay, sittas ragas turrejo akis, lyg kaip žmogaus akis, ir snukki, tas kalbejo dzus daiktus.

9. Tai as regejau, ikki kreslai buvo pastatyti, ir senasis atsisedo; to rubas buvo lyg baltas kaip sniegas, ir plaukai ant jo galwos, lyg kaip cypsta wilna; jo kreslas buvo

wiendōs ugnies liepsnōs, ir jo ratali dēge kaip ugnis.

10. Ir nū to išėjo ilgas ugnies stulpas. * Tūkstančių tūkstančiai slu-
žijo jam, ir dēsimt tūkstančių kartū
dēsimts tūkstančių stovėjo po jo
akiū. Sūdas buvo laikytas, ir kny-
gos buvo atvertos. * Aprei. 5, 11.

11. Aš žurėjau, dėl to didžio kal-
bėjimo, kurri tas rągas kalbėjo; aš
žurėjau, iškū ta žvėris buvo nušū-
dyta, ir jo kūnas prašuvo, ir i ugni
imeistas buvo;

12. Ir kitiū žvėrū macnis taipo-
jau gūlą gawo; nēsa joms buvo
statyts cėsas ir adyna, iškolej kōjna
turrētu patėkt.

13. Aš regėjau tame regėjime na-
ti, ir šitay, be ateinas wiens dan-
gaus debesisa, ney žmogaus sunus,
iškū sėnojo, ir privede jį po jo akiū.

14. Tas jam dawe macni, garbę
ir karalystę, kad jam wissi swieto
žmones wissotiū liejumiū služitu. Jo
macnis yr amšina, ne pragaistanti,
ir jo karalystę ne tur galo.

15. Aš Dangėls stebėjauš tām', ir
šittas regėjims nugandino manę.

16. Ir aš priėjes prie wiens, tē-
nay stowinczojo, prašiau jį, kad jis
man tikrą žinnę dātu dėl to wisso.
Ir jis su manim kalbedams parode
man, kaip tai butu išmanoma.

17. Šittos ketturos diddes žvėrys,
tai yr ketturos karalystes ant žėmės
ateisenczos.

18. Ule šwentieji aukščiausio ka-
ralystę užims, ir ję nepalāutinay ir
i amžiū amžus apturrēs.

19. Potam aš rods buczau norėjes
tikrą žinnę gaut apie kettwirtą žvėrį,
kurri wissai kittosia buvo, ne kaip
wissos kittos, baisę bjauri, kurri ge-
lešinnes dantis ir warinnus nagus
turrėjo, kurri ede aplink sawę, ir su-
truskino, ir atstanką sawo kōjomis
sumindzojo;

20. Ir apie dēsimt rągū ant jōs
galwōs, ir apie kitiū išsielenti, dėl
kurrio trys nupūle; bey apie tą ra-
gą, atis turrinti, ir snukti didžus
daittus kalbanti, ir didėsnę esancę
už kittas pagal ję.

21. Ir aš regėjau šittą rągą ka-

raujenti prieš šwentūsus, ir jās pėr-
galinti.

22. Iškū sėnasis atėjes, judą pa-
sūdijo už šwentūsus aukščiausiojo, ir
cėsas atėjo šwentiemsiems užimt ka-
ralystę.

23. Jis šittai pare: kettwirta žvė-
ris, bus kettwirta karalystę ant žė-
mės, kurri macnėne bus už wissas
karalystes; ji wissas žėmes suēs, su-
mindzos ir sutruškis.

24. Dēsimt rągū ženklin dēsimt
karalū, kurrie iš tōs karalystės ras-
sis. Ule po to kits pasikėls, tas
macnėnis bus kaip ney wiens pir-
muji, ir pažėmis tris karalū.

25. Tas aukščiausoji bluznys ir
aukščiausiojo šwentūsus sugaishis; ir
pasidrašis cėsus ir ištatinus šittai-
werst; alle jie i jo ranką bus pa-
dūti, wieną cėsą, ir kėllis cėsus, ir
pusę cėsą.

26. Potam sūdas bus laikytas, tay-
gi tadā jo macnis bus atimta, kad
jis i plentą butu išgaishintas ir pra-
žuddytas.

27. Ule karalystę, waldzia ir mac-
nis po wissu dangum' bus dūta
šwentiemsiems žmonėms aukščiau-
sojo; kurrio karalystę yr amšina, ir
wissos macnis jam služys ir klausys.

28. Tai buvo tōs kalbōs pabaiga.
Ule aš Dangėls, buwau labay nu-
lūdęs sawo mislise, ir mano gymis
wissištay pėrwirto; taczau aš tą kal-
bą sawo širdij' palaičiau.

8. Pėrstyrimas.

Pabaiga antrojes ir pradžia trecjotes wyrau-
šos karalystės.

Treczame mēte karalystės karalāus
Belsazer, pasirode man Dangėlui ko-
sai regėjims, po to, fursai man pir-
muczausę buvo pasirodēs.

2. Ir aš tą regėjimą regėdams,
buwau pillije Susan, žėmėj' Elam,
prie uppės Ulai.

3. Ir aš sawo atis pakėles, re-
gėjau; ir šitay, wiens āwins be sto-
wis ties uppe, tas turrėjo du auk-
štų rągū; taczau wieną aukštėsnį už
kitiū, ir aukštėsnis ušaugo pa-
sluczaus.

4. Aš regėjau, tą āwiną bādanti

ragais i wakarų, i šaurę, ir i pētus; ir ney jokia žweris ne galėjo prieši ji stengtis, ney nū jo rankos buti išgelbėta; bet jis dare, ką tikt norėjo, ir diddis pastėjo.

5. Ir man to besidabojant, šitay, ateinas oįys iš wakarų, ant wišsės žemės, žemės ne lipstidams; ir tas oįys turrejo graįų ragą, tarpe sawo atū žurēt.

6. Ir jis atėjės iſki pas aną awiną, du ragų turrintiji, kurri aš regėjau stowinti ties uppe; ir jis sawo papykij' iš wišsės sylōs ant jo ušbego.

7. Ir aš dabojaus ant jo, kad awinui priſtartino, ir ineršes ant jo, tą awiną ištiktō, ir sulaužę du jo ragū. Ir awins ne turrejo tiel sylōs, kad butu galėjės prieši ji pasistengt; bet ansai ji parbloškę, ir ji sumindzojo, ir nieks ne galėjo tą awiną iš jo rankōs išplešt.

8. Ir tas oįys labay diddis pastėjo. Ir jam labjaus pasidrutinus, sulūžo ans didysis rągas; ir i to wietą ušaugo ketturi graįus žurēt, ketturū dangaus wėjū-linėj.

9. Ir iš tū wieno ušaugo wiens mažas rągas; tas labay diddis ušaugo i pētus, i rytus, ir i mylimą; ję žemę.

10. Ir tas ušaugo iſki dangaus abajo; ir kallis iš jo išmette, ir iš žwaigždū i žemę, ir sumindzojo jū.

11. Irgi jis ušaugo iſki wyrāuso abajo; ir jam atėme dieniską apierą, ir supūstijo jo šwentincyōs namus.

12. Ir šittokia wale jam buvo dūta ant dieniskōs apierōs, dėl grietko, kad jis teisybę pardaustū, ir ką jis dare, jam sektus.

13. Alle aš išgirdau wieną šwentujū kalbanti, ir šittas šwentasis tare wienam, kalbančiam: iſkolev-gi patęks šittas regėjimas, apie dieniską apierą, bey apie grietką, kurrio dėl šittas supūstijimas ateit, kad ir šwentincyza ir abajas sumindzjami?

14. Ir jis atsakę man: yra du tūkstanczu ir trys šimtai dienū, nū wakarō iſ ryto rokojant, tay ta šwentincyza wēl bus išwentita.

15. Ir man Dangėlui šittą regę-

jimą be regint, ir rods išmanynt norint, šitay, be stowis ties manim ney tokšai wyrs.

16. Ir aš išgirdau tarp Ulai žmogaus balsą, tas šaukdams tare: Gabriel, išguldyk šittam tą regėjimą, kad jis ji pėrmanytu.

17. Ir jis atėjo arty manęs. Alle aš jam ateinant nusigandau, ir knūpščias pūlau ant sawo wėido. Alle jis tare man: išsidabok, tu žmogaus waiſe; nēsa šittas regėjims tropija gālo cęsą.

18. Ir jam su manim be kalbant, aš apgailšdams parpūlau knūpščias ant žemės. Alle jis manę parkruttidams, manę pakėlę, kad stąčas buwau.

19. Ir jis tare: šitay, aš taw parodisū, kaip nusidūs cęsę paskutimmo keršto; nēsa gālas tur sawo priſtir-tą cęsą.

20. Tas awins su dwiem ragam, kurri tu regėjai, tai yr karālei ſlėdū bey Persionū žemės.

21. Alle oįys yr karālus Grykonū žemėj'. Didysis rągas tarp jo atū yr pirmutinins karālus.

22. Ir kad ketturi jo wietoj' stowėjo, jam sulūžus, pajenklin, kad ketturos karalyſtes iš tū žmonū atſirafenczos, alle ne taip macnos, kaip jis buwo.

23. Po šittū karalyſczū, kad Diemo prisatimū peržengtojei wiršų turres, kallis karālus wiſſaip Diemo-nēſibijąſis, ir ney jokiōs wiernybės.

24. Tassai bus labay macnus; ir taczau ne iš sawo sylōs. Tas ję indymnay išpūstis, ir jam seſſis, ir tai iſteſes. Jis drutūsus drauge su šwentaisis žmonėmis sugaiſis.

25. Ir per jo kytystę jam jo klata seſſis. Ir sawo širdije jis pasi-didžos, ir gerū dienū dinſkęza tytwie-ka žmonū sugaiſis; ir pasiſtengs prieši wiſſū wyrāusujū wyrāusqji; alle jis be rankōs bus sulaužitas.

26. Šittas regėjims apie wakarą bey rytmeti, taw ſakytas, yra tikra teisybe; alle tu šittą regėjimą turri ſlėptą laiſyt; nēsa tas cęſas dar toly.

27. Ir aš Dangėls pablogau, ir ne galėjau kelles dienas. Po tam aš atſikėlęs atlikkau karālui jo darbą;

ir nusiđymjau dēl to regejimo, ir ney wieno ne buwo, manę dēl to pamokinnancio.

9. Pērstyrimas.

Dangēlo malba ir prarāfārimas apie septynes dēšimtis nedēles.

Pirmame mēte Dariaus, ūaswēro sunaus, iš Mēdā gimminēs, kursai ant Kaldēonā karalystēs karālum' pastōjo;

2. Tame patim' pirmame mēte jo karalystēs, išdabojau aš Dangēls knygosa mētū skaitlaus, apie kurrus Pons Diews buwo kalbējis prarāfui Jeremiošui, Jeruzalē pūstā gullēnczē septynis dēšimt mētū.

3. Ir aš werczaus Ponop Diewop, melstis ir prašimais ji maldyt, pāstnikaudams, jafe ir pellenūse.

4. Ir aš pasimelzams Ponā Diewā, ūawāji Diewā, išsipāzinnau ir tariau: aš mielasis Pone Diewe, tu didysis ir bijotinafis Diewe, tu atēsašis derējimā ir malonę tawę mylintiems, ir tawo prisākimū klaufantiems.

5. Ūes susigrieķijom, neteisybē darēm, negerī buwom ir tawę pametēm, mes nū tawo prisākimū ir prowū nūkrypom.

6. Ūes ne klaušēm tawo tarnams, prarāfams, kurrī tawo wardan, musū karāliams, kunigaikščiem, tēwams ir wišiemis žmonēm žimēj' kōzonisū kalbējo.

7. Tu, Pone Diewe, esi teisus, alē mes turrim gēdētis, kaipo ir dabar tikfos tiems, kurrī iš Jūdā, ir tiems, kurrī iš Jeruzalēs, ir wišam Izrael, taip artimēms kaip tolimēms, wišosa žemēsa, i kurras tu mus pašūmei, dēl jū nusižengimmo, kurrām jie priēš tawę nusiženge.

8. Beje, Pone Diewe, mes, musū karālei, musū wyresnieji, ir musū tēwai turrim gēdētis, kad priēš tawę susigrieķiję esme.

9. Alē prie tawęs, musū Pone Diewe, yra susimillimas ir atleidimmas; nēsa mes atsimettēm nū tawęs,

10. Ir ne klaušēm balsui Pono Diewo, sawo Diewo, kad mes butumbim wāikščzoję jo prisākimūse,

kurrus jis mums igraudēdamo per sawo tarnus, prarākus;

11. Bet wišas Izrael pērženge tawo ištatiņā, ir išbludo, tawo balsui ne klaušdami. Todēl ir trēpijomus prakeikims ir prisēga, kursai parašytas stow Ūoižēšaus, Diewo tarno, prisākimūse, kad priēš ji susigrieķijom.

12. Ir jis sawo žodzus atēsejo, kurrus jis yr kalbējis priēš mus, ir musū sudzas, kurrīems reikējo mus sudyt, tokiā diddē bēdā ant musū uzlēidams, kad toktai po wišū dangum ne nusiitikfo, kaip ant Jeruzalēs nusiitikfo.

13. Lygy kaip parašyta stow Ūoižēšaus ištatiņe, taip wišā ta diddē bēda ant musū užėjo. Ir taipojau mes ney nesimeldēm po ašiū Pono Diewo, sawo Diewo, kad nū grieķū prisiwertę, tawo teisybē butumbim prisibijoję.

14. Todēl Pons Diews ir ney budēte budējo šittāję bēdā ir ję ant musū užvedē. Nēsa Pons Diews, musū Diews, yr teisus wišūse sawo darbūse, kurrus jis daro; nēsa mes ne klaušēm jo balsui.

15. Ūgi dabar Pone Diewe, musū Diewe, juš tu išwedei sawo žmones iš Egipto-žimēs druta ranka, ir wardā saw pasidarei, kaip jis dabar yr; mes beje susigrieķijom, ir gailēkis Diewe! wišāip ne šwentay pašielgēm.

16. Ūš Pone Diewe, dēl wišos sawo teisybēs, nugrēškl šallin sawo kērštā ir diddi papytimmā nū sawo miesto Jeruzalē, ir nū sawo šwentōjo kālno. Nēsa dēl musū grieķū, bey dēl musū tēwū nusižen-gimmū nešoja Jeruzalē bey tawo žmones išgēdijimā, prie wišū, kurrī iš wišū šallū mus apštoja.

17. Taygi musū Diewe, girdēkl sawo tarno maldā, ir jo meldimā, ir maloningay ižwelgl sawo šwentinczā sugaišitāję dēl Pono Diewo.

18. Prilenkl sawo ausis, mano Diewe, ir girdēkl, atwērl sawo ašis, ir žurēkl, kaip mes sugaišinti esme, ir miestas, tawo wardu pramitasis. Nēs mes guldōmēs po tawo ašiū, sawo maldomis, ne ant sawo teisy-

bēs, bet ant tawo diddēs mielasir-
dingystēs.

19. At Pone Diewe, išklausyt, at
Pone Diewe, atsiliektis, at Pone
Diewe, dabot, ir tai daryt, ir ne
užtrukt del sawo paties garbės, ma-
no Diewe; nesa tawo miestas ir ta-
wo žmones yr tawo wardu wadinti.

20. Man dar taip be kalbant ir
besimeldžent, ir sawo bey sawo žmo-
nū Izrael griekus be išsipacyztant,
ir be gullint sawo malda po akia
Pono Diewo, sawo Diewo, del šwen-
tojo kálo sawo Diewo;

21. Man šittaip be kalbant sawo
maldoj, lēkte atlēke wyrs Gabriel,
kurri aš pirma buwau regejes re-
gėjime, ir pakrutтино mane, aplint
częsq walato-apierōs.

22. Ir jis man žinę dawę, ir kalbē-
dams su manim, tare: Dangēl, da-
bar aš išėjės esmi, taw žinę dūt.

23. Nesa taw pradedant Diewą
melstis, išėjo tas paliepinimas, ir
aš del to ateimi, kad taw tai ap-
sakyčiau; nesa tu (Diewui) my-
lims ir miels esfi. Taygi del i sa-
wo širdi, kad tu tą regėjimą išma-
nytumbei.

24. Septynis dešimtis nedelū yr
statytos ant tawo žmonū, ir ant ta-
wo šwentujo miesto, tay pėrsengimas
bus atliektas, ir griekai užpėczwētiti,
ir nusižengims atsimelstas, ir am-
žinoji teisybe atnešta, ir regėjimai
bey prarakūwimai užpėczwētiti, ir
šwentū šwenczāusafis bus apmō-
stitas.

25. Taygi dabar žinnot ir dektis i
širdi: nū to częso, kad žodis išeit,
kad Jeruzale wēl tur budawāta but,
ikfi Kristaus, anno kunigaiškęzo, yr
septynos nedēles, bey šęšis de-
šimt ir dwi nedēli, tay ūlyczai
bey mūrai wēl bus budawāti, no-
rint tiefa priespaudū gadynoj.

26. Ir po tū šęšis dešimt bey
dwējū nedelū bus Kristus išrāuts,
ir nieko ne bus. Ir pulkas kuni-
gaiškęzo atėjės, miestą ir šwentiny-
czą sugaišis, kad gālas bus, ney
koku twanu; ir ikfi gālo kowōs pu-
stynę pasiliks.

27. Ule jis daugummui derėjimą
patwirtis per wieną nedelę. Ir pa-

tim widourij' tōs nedēlēs pasilāus
apiera ir walq-apiera, ir prie spar-
nū stowēs * bjaurybes išpūstijimo,
ir yr nulēmta, kad ikfi gālo tas iš-
pūstijimas ney lašēte lašēs.

* Matt. 24, 15.

10. Pėrsfyrimas.

Prisigatūwijimas šlančus regėjimus.

Trecame mēte karālaus Kores iš
Persionū žēmės, buwo Dangēlui,
Belšazar wadinamui, koks žodis
apreikštas, tikray tiefa tšafis, ir apie
didžus karus; ir jis to išdabodams,
tą regėjimą gēray išmanē.

2. Tū częsq buwau aš Dangēls
smūtnas per tris nedēles.

3. Uš ne wālgiau ney jokio gar-
daus walgio, mēsa bey wyns ne tē-
ko mano burnai, irgi niekaday nesi-
mostijaus, ikfi toms trims nedēlėms
pėrėjus.

4. Ketwirtoj' dienoj' po dwidėšimt
pirmojo mėnesio, buwau aš prie
kranto diddesės uppės Idel,

5. Ir sawo akis pakēldams regē-
jau, ir štay, czę be stowis wiens
wyras drobēs sermēga apsiwilkęs, ir
aukšo jūsta apjūstas.

6. Jo kuns buwo ney Turkyšas,
jo gymis žurint ney žaibai, jo alys
ney žėri žiburei, jo rankos bey kōjos
ney žibafis wāras, ir jo kalba bu-
wo lyg kaip diddis užims.

7. Ule aš Dangēls šittą regē-
jimą wiens regėjau, ir wyrai, pas
manę šantiejį, to ne regėjo; taczau
diddis nūgaštis jūs užpūle, kad jie
pabėgę pasilēpę.

8. Ir aš wiens pasiliklęs, regėjau
ši diddi regėjimą. Ule nieko šylōs
man ne liko; ir aš tytwēik ne gra-
žus pastojau, ir jau nieko daugiaus
šylōs ne tēkau.

9. Ir aš išgirdau jo kalbą; ir be
girdedams ję, sukluppau aš knūp-
čas ant žēmės.

10. Ir štay, ranka kokia pakrut-
tino mane, ir pakēle manę ant kielū,
ir ant rankū;

11. Ir tare man: tu mielas
Dangēl, išsigirdel tū žodžū, kurrus
aš su tawim kalbu, ir stokis stū-
čas; nēs aš dabar esmi tawęsp at-

atsūstas. Ir jam tai su manim be kalbant, aš atsitiesiau, ir drebėjau.

12. Ir jis tare man: nesibijok, Dangel, nės iš pirmosės dienės, kaip tu širdingay geidei išmanyti, ir po akiū sawo Diewo labay smutnas pasijėminai, yr tawo žodzei išklaušyti; ir aš atėjau tawęs dėl.

13. Alle kunigaikštis karalystės Persionū-jėmėj, priekšijosi man dvidešimt ir wieną dieną; ir štay, Alifelis, wyrausujū kunigaikščjū wiens, atėjo man ant pagalbos; tay aš wirsų gawau prie karalū Persjūs.

14. Alle dabar aš ateimi taw apsapty, kaipu tawo žmonėmis potam bus; nesa tas regejims po kelių cėsū išsipildis.

15. Ir jam tai su manim be kalbant, aš sawo akis i žemę nunėręs, tylėjau.

16. Ir štay, wiens lyg wienam žmonū, mano lupas prilypste. Tay aš sawo burną atwėręs, kalbėjau, ir tariau tam, ties manim stowinczam: mano pone, mano šanarei man drėba iš to regejimo, ir aš jau ne tēkau sylōs.

17. Ir kaipu gal tarnas mano pono su mano ponu kalbēt, kadangi dabar jau nieko sylōs manije nier, ir jau ney atsidwēst ne gallu.

18. Tay manę wēl wiens pafruttino, weidu, lyg ney žmogus, ir padrutino manę.

19. Ir tare: nesibijok, tu miels wyre, pakėjus te esie su tawim, ir pasidrašik, pasidrašik. Ir jam su manim be kalbant, aš pasidrašinęs tariau: mano pone, kalbēt, nės tu manę padrutinai.

20. Ir jis tare: begu tu ir žinnai, dėl ko aš pas tawę atėjes esmi? dabar aš jau wēl nuėjes, su kunigaikščju Persionū-jėmėj kowijos; alle man atštojant, daboł, tay kunigaikštis iš Grykonū-jėmės ateis.

21. Tacjau aš taw apie tai žinnę dūsu, kas parašyta yr, kas iš tiesu nusidūs. Ir ney wieno nier, man pristojencjo priekš anus, kaip tikt jū kunigaikštis Mikkelis.

11. Persjyrimas.

Apie karalus Persionū-jėmėj, Aleksandro didžio kowa, Antiolo smarkumų ir Kristaus priekšiniatą.

Nesa aš taipjau jam pristojau, pirmame mėte Dariaus Medeniškio, kad jam pagėlbėjau ir jį padrutinčiau.

2. Ir dabar aš taw žinnę dūsu, kas tikray nusitiktę:

Štay, dar trys karalei Persjōj stowēs, alle ketwirtasis daugiaus gerybės turrēs už wissus kittus; ir kad jis sawo bagotystėsa labū labjūs bus pralobęs, tay jis wylābą suludis ant karalystės Grykonū-jėmės.

3. Potam pasikels labay gallis karalus, ir su didde mace karalūs, ir kę jis norēs, tai jis ištaisyš.

4. Ir jam didžausoj garbėj b' esant, jo karalyste ney lūšte sulūš, ir i ketturis dangaus wėjus pasidalys; ne po jo galwōs busencujū, neygi ney toliame drutumme, kolia-me jo buwo; nesa jo karalyste bus išgaikšinta, ir šwėtimieims tēks.

5. Ir karalus pētū-linkay, wiens jo wyresnujū, bus labay druts; alle priekš jį wēl wiens labay druts bus, ir ponawos, ir jo karalawims bus plātus.

6. Alle po kelių metų jādū susigentawos; ir karalaus duktė pētū-linkay ateis pas karalū šaurēs-linkay, susigadijimo dėl; alle ji ne išliks syloj tōs rankōs, priegtam ney jōs sēkla ne pastowēs; bet ji bus padūta, su tais, kurrie ję atgabėnē, ir su kudišiu, ir su tām, kursai ję walan-dą padrutinnes buwo.

7. Alle šakelū wiens, jōs gimminės pasikels, šittas ateidams su drutu abaju, i karalaus šaurēs-linkay pilli apšancūtą ieis, ir laimēs ir pergallēs.

8. Taipojau jis ir jū diemus ir abrožus drauge su brangeis graikštummais, ir sidabrinmais ir aukštiniais, išwēs i Egiptą; ir keltis mētus priekš karalū šaurēs-linkay mielay išliks.

9. Ir per jo karalystę pėrsitraukęs, jis vėl i sawo žemę atgryš.

10. Alle jo sunus papykę, didzus abajus sutraukęs; ir wiens atėjęs, ney twite užtwis, ir aną vėl pas šancūtas pillis atwillos.

11. Tay karalus pėtū-linkay inir-šęs išeis, ir su karalum šaurės-linkay mušis; ir šittokeli pulką surinks, kad jam ans pulkas i jo ranką bus dūtas.

12. Ir šittą pulką jis šallin išwes, iš to širdis jo pasididžios, kad jis tieką tūkstancų pamušęs, alle tūmi jis ji ne pėrgalės.

13. Nėsa karalus šaurės-linkay, vėl didėsnį pulką surinks, ne kaip pirmąs buwo; ir po kėllū mėtū, jis šėn trauksis su didžu abaju ir su didžu lobju.

14. Ir tame cėse daug jū priėš karalū pėtū-link pasistėngs; ir kėlli sawwalninkai iš tawo žmonū pasikėls, ir tą prarakawimą išpildis, ir prapuls.

15. Šittaip karalus šaurės-link šėn trauksis, ir molus pils, ir drutū miestus iweiks; ir pėtū žalnėrū pulkai tai ne gallės uždraust, ir gerąsiejį jo žmones ne gallės pasistėngt.

16. Bet jis, pas ji iškėlęs, sawo wālę darys; ir nieks ne gallės jam pasipriėsyt. Jis iškėls ir i mylimąjį žemę, ir tai pabaigs sawo ranka.

17. Ir sawo atis ant to statys, kad su sawo wišės karalystės šyla ateitu; alle ans su jām susigādīs, ir jam sawo dukterį per pacę dūs, kad ji prajuditu; alle tai jam nesiseks, ir nieko ne bus iš to.

18. Potam jis nusigrėš ant fallū, ir tū daugummą laimės. Alle wiens kunigaiškis pamokis ji palaut išjūkti, kad ji jau tolaus ne išjūktu.

19. Šittaip jis vėl gryš i apšancūtas pillis sawo žemės, ir ussigāus ir prapuls, kad jo niekur ne rasi.

20. Ir i jo wietą wiens pasikėls, tas karališkų garbėj' sėdės, ney koks plėšikš; alle po maž dienū jis sulūš, taczau ney susipykus ney susimušus.

21. I tą wietą ateis wiens niekam ne wertas, kurriam karalystės

garbė ne buwo pasadėta. Tas ateis, ir jam sekis, ir jis karalystę saldžeis žodžeis užims.

22. Alle žalnėrū pulkai, kurrie ney twanas užtwydwawo, bus nū jo ney twanu kokiū užtwiti ir sulaužiti; priegtam ir kunigaiškis, su kurrām buwo susidėrėjime stowis.

23. Nėsa kadangi anam gentis yr, jis prigāutinay priėš ji elgīs; ir aukštyn užėjęs ji su mažū žmonū pulku iweiks.

24. Ir jam sekis, kad i gerānsus žemės miestus ieis, ir tai taipo padarys, ką jo tėwai ney jo tėwū tėwai padaryt ne gallejo, su plėšimū, išdrąsimmu ir išmėtimmu, ir miestū drūtū druczāusujū tykos, ir tai iš cėšui.

25. Ir jis sawo šylą ir sawo širdi pabuddis priėš karalū pėtū-linkay su didžu abaju pulku. Tay karalus pėtū-linkay bus pakibbits ant mūšio, su didžu daug galinczu abaju pulku; alle jis priėš ji ne pastowės; nėsa išdawimai ant jo sudumti yr.

26. Ir tie patys, kurrie jo dānq walgo, tie padės ji sugaišint, ir jo abają prispāust, kad jū daugums bus užmušti.

27. Ir abbiejū karalū širdis išmislys, kaipo wiens wienam iškādės padarytu, ir taczau prie to paties stalo su wiens wienu ne širdin-gay kalbės; alle jiems ne nusidūs; nėsa gālas dar kittam cėšui yra nulemtas.

28. Potam jis vėl namū trauksis su didžu lobju, ir sawo širdi statys priėš šwentąjį derėjimą; cę jis ištėšės ką, ir šittaip namū nusitrauks i sawo žemę.

29. Potam jis saw tikru cėsu wėl pėtū-linkay trauksis; alle jis antru kartū ne laimės, kaip pirmą syti.

30. Nėsa ateis akrutai priėš ji iš kitim, kad jis nusiminnges turrės atgalon gryšt. Tay jis inirš priėš šwentąjį derėjimą, toktai ištėšės, ir apsidairydams pritrauks prie sawės tus, kurrie šwentąjį derėjimą prastoje.

31. Ir jo žalnėrū pulkai tēnay stowės, tie šwentinyczą drutame mieste

sudartys, ir dienīškā apierā išmes, išpūstijimo bjaurybē pastatys.

32. Ir jis balamutāudams gerus jodzus dūs Diewo-nesibijantiems, derējimā pērjengiantiems. Alle tie žmones, kurrie sawo Diewo pajysta, pasidrašinē laimēs.

33. Ir išmintagejie žmonēsa daug fittū pamokis; del to jie puls kārdu, ugnimi, apkalimu ir apiplēšimū, ikti cēsui.

34. Ir kad jie taip pūla, jiems taczau dar maza pagaiba bus. Alle daug su jeis iš wieno eis klastodami.

35. Ir išmintageju kelli puls, kad butu išmēginti, cyssti ir wierni išragsti, ikti tā gālas bus; nēsa dar fīts cēsas bus.

36. Ir karālus darys, kq jis norēs, ir pasididžos ir pasikēls priekš wiskagi, kas Diewū yr, ir priekš wissū diewū Diewq jis baifus dāiktus kalbēs; ir sekis jam, ikti kērtas pasilāus; nēsa yr nulēmta ikti koley taip turrēs but.

37. Ir sawo tēwū Diewo jis ne atbos, jis ne atbos ney moteri mylēt, ney ney jokio Diewo; nēsa jis priekš wiskagi pasistēngs.

38. Alle i to wietā jis sawo diewq Maufim gārbis; nēsa jis diewq, apie kurri jo tēwai nieko ne žinnojo, gārbis, su aūksu, sidabru, brangais atmenkleis, ir brangiāuseis daiktais.

39. Ir tiems, kurrie jam padēda padrutint Maufim, su swētīmu diewu, kurri jis išsirinko, diddē garbē dūs, ir jūs ponais padarys ant daugummo gerybū, ir jiems žemē i alga išdallys.

40. Ir gale karālus pētū-lintay su jām susibady; ir karālus hāurēs-lint priekš ji didey gisis su wēžimmais, raitēlis ir su daugybe afutū; ir i žemes ipūlē, jas sugaišis, ir per jas pērsitraufis.

41. Ir iškōs i mielajē žemē; ir daug prapuls. Alle fittie iš jo rāfōs ištūks: Edom, Moab bey pirmieji waitū Amon.

42. Ir jis sawo sylq i žemes nūsūs; ir Egiptas jam ne ištūks;

43. Bet jis iš sawo trāufimmo ponawōs ant aūksu ir sidabro starbū,

ir ant wissū brangū daiktū Egipto, Libjōs bey Murrinnū.

44. Alle išgandis ji garšas iš rytū ir iš hāurēs, ir jis su didzu rustummu išeis, kettidams daugumma išgaifint ir supūstīt.

45. Ir jis sawo ābajo hētras pastatys, tarp dweju marū, aplint mielaji šwentaji kālq; ikti jam gālas bus, ir nieks jam ne gēlbēs.

12. Pērstyrimas.

Apie pastutinnus cēsus, numirrusujū priestelimmq.

Tam patim cēse didyfis kunigaitistis Mikkelis, kursai tawo žmones ušstojā, kēlšis. Nēsa tokiū priespandū gadyne bus, kokiōs ne buwo, iš kō žmonū buwo, ikti fittam cēsui. Sittame cēse tawo žmones bus išgēlbēti, wissi tie, kurrie knygosa stow rašyti.

2. Ir daugybe po žeme miegančujū pabys, kelli ant amžindō gywatōs, kelli ant amžino apjūko bey gedōs.

3. Alle mokitojei žibbēs, kaip dangaus žibbejims; ir fittie, kurrie žmonū daugumma pamokinno teisē elgtis, kaip žwaigždes, nepalāntinay ir amžinay.

4. Ogi, tu Dangēl, paslēpt fittus jodzius, ir ušpēcwētēl šī raštq, ikti pastiaufam cēsui; tay daug tq ušēl, daug išmānimo rās.

5. Ir aš, Dangēls, reģējau, ir štay, du fittu tēnay be stowi, wiens pakrušij' hē šal uppēs, fīts fittoj' šallij'.

6. Ir jis tare tam drobēs drabužais apsiwilkufam, aūštay prie wandens stowinczam: kaddagi bus galas fittū dywū?

7. Ir aš Klausau to drobēs drabužeis wilkinczojo, aūštay prie wandens stowinczojo, ir jis pakēlē sawo dēšing ir kairē rančq dangun', prisēke per tq, kursai amžinay gyws yr, kad tai bus wienq cēsq, ir kēlis cēsus, ir pusē cēsō; ir kad šwentujū žmonū iškāidinnimas pasilāus, tay wistab nusiūdūs.

8. Ir aš tai girdejau, alle aš ne išmaniau; ir tariau: mans pone, kasgi potam bus?

9. Alle jis tare: eif, Dangel, nēsa tai yr paslēpta ir užpēcųētita ikki pasklāusam cēsui.

10. Daugybe (žmonū) bus cųstita, nušweista, ir pėbandyta; ir piktieji piktay elgsis. Ir bediew-jei to ne atbos; alle išmānantieji tai numanys.

11. Ir iš to cēsfo, kad dienisla apiera bus pamesta, * ir išpūsti-

jimo bjaurybe bus pastātoma, yr tūkstantis, du simtu ir dewynis dėšimt dienū. * Mat. 24, 15.

12. Bėray tam, kursai sulāukia ir patentā ik tūkstanczā, tryū simtū ir tris dėšimt bey tryū dienū.

13. Alle tu Dangel, eif, ikki gālas ateis, ir atsiūsė ikki prisikėlsės sawo dalykė, gāle dienū.

Prārakas Ozas.

1. Pėrsfyrimas.

Izraelitėnū kalwond-gārbinnimas ir korawone, prilyginimū pajėntintās.

Gzittas yra žodis Pono Diewo sa-lytas Ozėui, Bėeri sunui, cēsė Ušio, Jotamo, Aaso bey Ištyo, karālū Juda; ir cēsė Jerobeamo, sunaus Joaso, Izraelo karālaus.

2. Ir kaip Pons Diews pradėjo kalbėti per Ozę, jis tare jam: nuėjes išsistikt kėškė, iškėškinnus; nės ta žėme Pona Diewā prastojusi pasilėdž' ant kėškāwimo.

3. Ir jis nuėjes išsistyre Gomėrė, Diblaimo dukteri; ta nėsčzia pastojusi pagimde jam suny.

4. Ir Pons Diews tare jam: wad: diš ji Jesreel; nės dar mažas bus cēsfas, tay aš kraujo-kaltybes Jesreelė pajėškofu, ant namū Jėu, ir gallop warysu karalystę namū Izrael.

5. Tū cēs' aš kilpini Izrael sulāužysu pakalni' Jesreel.

6. Ir ji wėl nėsčzia pastojusi pagimde dukteri. Ir jis tare jam: wad: diš jė Lo Xiamo; nės aš ne noru daugiaus susimilt' ant namū Izrael; bet aš noru jās šallin mės.

7. Ir taczau aš susimilsu ant namū Juda, ir gėlbėsu jiems per Dieš: pati, jū Diewā; alle aš jiems ne gėlbėsu per kilpini, kārda, kārą, žirgus arba raitelus.

8. Ir kaip ji Lo Xiamā buwo nu-trāukiusi, ji wėl nėsčzia pastojusi, ir pagimde suny.

9. Ir jis tare: waddiš ji Lo-Am:

mi; nės jūs ne esat mano žmonėmis, tay aš ir ne busu jūsiškis.

10. Bet skaitlus waikū Izrael bus ney žiezdros prie jurā, kurras ne galli ney seikėt', ney skaityt'. * Ir nusidūs, kad ant tōs wietōs, kur jiems saityta buwo: jūs ne este mano žmonėmis, jums saitys: at jūs waikai gywojo Diewo.

* Rym. 9, 25. 26.

11. Nės waikai Juda ir waikai Izrael krawon sūcieis, ir wissi iš wieno laitysis prie wienōs galwōs, ir aukštyn trāuksis iš tōs žėmės; nės diena Jesreel bus didde diena.

2. Pėrsfyrimas.

Suderėjims Pono Diewo su sawo surinkimu.

Saitykite sawo broiams: jie yra mano žmonėmis, ir sawo sėserėi: ji gāwo malonės.

2. Darykite promā sawo mōtinai, kad ji ne mano pati, ir aš jōs ne noru; liepkite jei sawo kėškāwimā šallin dėt nū sawo wėido, ir sawo wencziawonės-pėrzengimā nū sawo krūcū;

3. Kad aš jė nūgā ne išwilkėzau, ney toliā po ašiū statyčzau, tolia ji buwusi, kaip ji užigime; ir aš jė ne daryčzau, kaip tokę puštynę ir kaip sausā žėmę, kad aš jė ne dūczau trōkšte nutrōkšt;

4. Ir jōs waikū ne susimilczau; nės jie yra iškėšimnei.

5. Ir jū mōtina yra kėškė, ir kurri jās nėsčjojusi, bjaurey elgiasi, tarydama: aš pastuy bėgsu sawo mylimāsus, kurrie man dūd dūnōs,

wandens, wilnū, linnū, alliejaus bey gērimo.

6. Todel štay, aš tawo kėlą užtwėrsu erškėčiais, ir seną už to darysu, kad ne suras sawo tūką.

7. Ir kad ji pastuy bėga sawo mylimūsus, kad ji tus ne nutvėrtu, ir kad jū jėškō, jūs ne gallėtu surast; ir turrėtu sakyt: aš wėl nueisu pas sawo pirmąjį wyką, kur man gėraus buwo, ne kaip dabar.

8. Nės ji ne nor suprast, manę esant, kurs jei dūda ruggiū, šwiežiaus wyno bey alliejaus, ir jei dawjau daug sidabro bey aukso, koltai jie ant garbės Baal (balwonui) wartojo.

9. Todel aš sawo ruggius bey šwiežų wyną wėl atimū sawo cėlės, ir sawo wilnas bey linnus išweršū, kurreis ji sawo gėdą apdengusi.

10. Dabar aš jōs gėdą atdengsu po akiū jė mylimūjū; ir ney wiens jė ne išgėlbės iš mano rankōs.

11. Ir aš galą darysu wišsam jū dzaugimui, šwentiams, naujmiėnėsiems, sabatoms, ir wišsoms jū šwentoms dienoms.

12. Už jōs wyn·mėdzus ir pygmėdzus pustus darysu, kadangi ji sakō: tai mano alga, kurrė man dūda mano mylimieji. Už girrė iš tū darysu, kad žwėrys jū turrės estī.

13. Taipō aš ant jū pajėškōsu die nas Baalim, kurrōms ji dūd' ruginimo·apierrą, ir išsigrōžin su kaktosakčiais, ir su kaktō·ryškais, ir pastuy bėga sawo mylimėnėsiems, ir užmiršta manęs, sakō Ponas Dievas.

14. Todel štay, aš jė (perkalbeji·mais) waddisu, ir jė i pušezį nuwėssu; ir meilingay su jė kalbėsu.

15. Gė aš jei dūsu jōs wynkal nus iš tōs paczōs wietōs, ir pakalnę Ufor, kad pradėtu pasitikkēt. Ir czępat ji giedos, kaip dar jauna be budama, kad išsitraukė iš Egiptō·žėmės.

16. Tadda, sakō Pons Dievs, tu manę waddisi: mans wyre; ir ne waddisi manę daugiaus: mans Baal.

17. Nės aš wardus Baalim šal lin dėsu nū jū burnōs; kad daugiaus ne bus minėta tū wardū.

18. Ir aš tū cėlį jiems derėjimą darysu su žwėrimis ant lauko, su paukštėmis po dangum, ir su gnūsais ant žėmės; ir sulaužisu kėlpini, kėrdą bey kėrą nū žėmės, ir dūsu jiems be baimės gywēt.

19. Už su tawim susiderėsu i amžiū amžią; aš su tawim susijėdnosu i teisybę ir i sūdą, i malonę ir i mieląširdingystę.

20. Beje tikėjime aš su tawim susiderėsu; ir tu Poną Diewą išpažisi.

21. Tū cėlį, sakō Pons Dievs, aš išklaufsū; Už dangų išklaufsū; ir dangus išklaufs žėmę.

22. Ir žėmė išklaufs ruggius, šwiežų wyną ir alliejū; ir tie išklaufs Jėseel.

23. Ir aš jūs išlaikysu ant žėmės saw per sėklą, ir susimilsu ant tōs, kurri nemalonėje buwo; ir sakysu tiems, kurrie ne mano žmonėmis buwo: jūs este mano žmonės; ir jie atsakys: tu essi mūsų Dievas.

3. Pėrstyrimas.

Apie žmonū newiernybę, ir Diewo lantrumą.

Ir Pons Dievs tare man: eik dar kartą, ir primylėt anną kėškāujancę ir wenzawonę pėrzengiancę moterikę; kaip ir Pons Dievs waitus Izrael primyl; ir jie taczau swėtimus diewus sėka, ir tus primyl už krągą wyno.

2. Ir aš sutikkau su je ant penkiolika sidabrininkū, ir pus antro (saišo) Omer (wadinnamo) miežū.

3. Ir sakiau jei: laikykitis prie manęs kolk walandą, ir ne kėškāuf, ir ne prisilėist kitto, nės ir aš prie tawęs laikysūs.

4. Nės waikai Izrael bus gėrą cėlą be karālaus, be kunnigaitkėzū, be apierrū, be altoraus, be wystupisškōs sermėgōs, ir be šwentnyczōs.

5. Pastuy waikai Izrael prisowers, ir jėškōs Wiešpati, sawo Diewą, ir sawo karāly Dowidą; ir gėrbis Poną Diewą ir jo malonę, pastiausame cėlė.

4. Pėrsfyrimas.

Pabarimmo-lozonis pries griekus Izraelitėnė
sakytas.

Klausykite, jūs waikai Izrael, Pono Dievo žodžio; nės Pons Dievs priejasti tur barti, toj žemėj' gywėnancius. Nės niera toj žemėj' ney wiernybės, ney mėlės, ney išpašinimo Dievo;

2. Bet Dievo-bluznijimas, mellai, razbajus bey wenczawonės-peržen-gimmas wiršų gawo, ir randasi wiena kraujo-kaltybe pagal fittą.

3. Todėl ta žeme waringay stowės, ir wissiems susėdams piktay nusidūs; nės ir žwėrys ant lauko, ir paukščiai po dangum, ir žuwyš jūrosa bus išgaisinti.

4. Alie taczau ne reikia barti, ney kę koloti; nės tawo žmones lygus yra tiems, kurrie kunnigus koloj'.

5. Todėl tu parslupsi dienoj', ir prarats naktimis pas tawo šalį parpuls; taipo aš tawo mótina sugaisysu.

6. Mano žmonė gloda, todėl, kad jie ne nor mokitis. Nės tu paniekinni Dievo žodi, todėl aš ir tawę paniekisu, kad jau ne busi mano kunigu. Tu pamiršti prisákimu sawo Dievo, todėl aš ir pamiršsu tawo waikū.

7. Jo daugiaus jū yra, jo daugiaus jie pries manę susigriekij'; todėl aš jū garbę išgėdisu.

8. Jie prarij' apieras už griekus mano žmonė, ir trokšta jū griekū.

9. Todėl lygėy taipo nusidūs žmonės, kaip ir kunigui; nės aš jū weikalą pajėkiosu, ir jiems atstessu, kaip jie užpelne,

10. Kad jie walgys, ir ne primalgys, apsikėšaus, ir jie tūm ne laimės; todėl, kad jie Pona Diewą prastoje, ir jo ne atboja.

11. Kėšawims, wyns bey šwiežus wyns padūkufus daro (žmones.)

12. Mano žmones klausia sawo mēdi, ir nor, kad jū lazda jiems (Dievo) žodi sakytu; nės kėšawimo-dwase jūs išwadzėja, kad pries sawo Diewą kėšawia.

13. Wiršuj' kalnū jie apierawója, ir ant kaukarū jie rušin, po aužolū, lėpū bey jowarū; nės tie dūda daug

pawėso. Todėl ir jūsu dukteres pastos kėšėmis, ir jūsu marčios wenczawonystės-peržengetojis.

14. Ir aš tai ir ne užgisu, kad jūsu dukteres bey marčios bus apgėdintos ir pastos kėšėmis; kėdangi fittą Dievo šluimą pramānot su kėšėmis, ir apierawójat su kurwomis. Nės tie durni žmones nor muštū.

15. Ir jey tu, Izrael, taczau nori kėšaut, kad ben ir Juda ne susigriekitu. Ne nueikit i Gilgal, ir ne eikit aukštyn i Bet Uwen, neygi bājikities; kaip tikray Pons Dievs gyws yra.

16. Nės Izrael žiloja ney pasutusi kārwe; tay ir Pons Dievs dās ji gannyt, kaip awi pušėjoje.

17. Nės Epraim susidraugawója su balwónais, tay jis te eina.

18. Jie pasileido ant girtawimo ir kėšawimo; jū ponai tūmi mėgta, kad gėdės dāro.

19. Wėjas su sawo sparnais jūs surištus šallin nės, ir be apierawodami turrės gėdoje prapulė.

5. Pėrsfyrimas.

Abbiem karalykėm dėl jū griekū teisi korawone
Dievo grumžita.

Taygi fittu klausykite, jūs kunnigai, ir ant to dabok, tu gimminė Izrael, ir dėl tai i sawo ausis, tu gimminė karálaus; nės korawone jus užeis, kurrie jūs wirwe pastojot Mizpoje, ir ištienstus tinklus Tabore.

2. Jie tik wis šlaktodami atstisir nū Pono Dievo; todėl aš jūs wisus turru korawoti.

3. Aš Epraimą gėray pajystu, ir Izrael man ne esti užslėrtas; kad Epraim dabar kėšje pastojusi, ir Izrael neczyf's.

4. Jie ne mislij' ant to, kad prišiwertus sawo Diewop; nės jie tur kėšawimo-dwase sawo širdije, ir ne pajysta Pona Diewą.

5. Todėl pasididzawimas Izraelo po jū alkū bus pajemintas; ir abubū puls, tiel Izrael, tiel Epraim, dėl jū nusidėjimo; tiekajau ir Juda parpuls su jeis.

6. Tadda jie ateis su sawo awi-

mis bey jáuczeis, Poną Diewą jęš-
kot, alle ne furas; nės jis šallin
nufitreipe nū jujū.

7. Jie paniekin Poną Diewą, ir
pagimd' swėtimus waitus; todel jās
ir juės nauj-mėnesio-šwente draug su
jū tėjškęs dalim'.

8. Beje, trúbikit' ant trúbū Gibeoj',
beje trimittokit' Kamoje; beje šaukit
Bet Awenij', paštuy tawę (jau yra
neprietelei, aš) Benjamin.

9. Nės Epraim paštos pustyne,
tū czeš, kad aš jās korawosiu. Up-
link tai aš gimines Izrael wiernay
graudenau.

10. Kunigaitęzei Juda lygus yra
tiems, kurrie rubėžų atgalon wáro;
todėl aš sawo naršą ant jū išliešu
ney wandeni.

11. Epraim kenz' gwóltą, ir esti
sloginams; aplink tą dalyką jam kas
wert' dāroma; nės jis pašlėido ant
(šmonū) prifakimā.

12. Už Epraimui esmi kandis, ir
giminei Juda kirmelāite.

13. Ir Epraimui be jāuczant sa-
wo ligga, ir Judui sawo ronas,
nufitrauke Epraim pas Assur, ir
sunte pas karālų iš Jareb; alle jis
ne galėjo jus gėlbēt, ney jūšū žaiž-
das gydit.

14. Nės aš esmi Epraimui ney lū-
tas, ir giminei Juda ney jāuns
lūtas. Už, aš jās suplēšu, ir eimi
šallin, ir jās šallin gabenu, ir ney
wiens ne gal jās išgėlbēt.

15. Už wėl nueisū i sawo wieta,
iškot jie išpažis sawo kaltybę, ir
jęškōs mano wėidą; kad jiems ne
gėray sėšis, tay jie turrēs manę
anksty jęškot, (ir satyt:)

6. Pėrštyrimas.

Diewo korawone ir pabandimmas graubėna
Diewop' wersiis.

Eime, mes wėl norim' pas Poną
Diewą; nės jis mus sudrąšė, jis
mus ir gydis; jis mus sumušė, jis
mus ir apriš.

2. Jis mus gywus daro po dwe-
jū dienū, jis trėczą dieną mus pri-
tėls, kad mes po jo akitū gywi busim.

3. Tadda mes ant to dabosim, ir
prisiprocawosim, kad Poną Diewą

išpažintumbim. Nės jis prašwis
ney grašoji aušra; ir ateis pas mus
ney lytus, ney wielybas lytus, kurs
žemę drėšin'.

4. Kaip aš taw noru tieš gėro
daryt Epraim? Kaip aš taw noru
tieš gėro daryt, Juda? nės ta ma-
lone, kurrę aš jūms kettu išrodyt,
bus ney rassōs-debėsis rytmeceis,
ir ney rassa, kurri anksty iš ryto iš-
siplatin'.

5. Todėl aš jās drožu per prā-
ratus, ir žuddau jās mano bur-
nōs kalba; kad tawo prowa ateitu
i šwiesą.

6. Nės * aš mėgstu mēile, ir ne
apiera; ir išpažinnimu Diewo, ir
ne dėginnimo-apiera. * 1 Rom. 15, 20.

7. Alle jie pėrzeng' tą derėjimą,
ney Udoms; tame jie manę paniekin'.

8. Nės Gilead yra miest's pilnas
balwonū: garbinnimo bey kraujo-
kaltybū.

9. Ir Elebonai su sawo pulku yra
ney razbaininkai, ant šmonū tykan-
tieji, ir smaugantieji ant kėlo, i
Sikemą wėdancio; nės jie daro, ką
jie nor.

10. Už tai žuru namūse Izrael,
ko aš nugrystu; nės cze kėškāuja
Epraim, tēn susibjaurin' Izrael.

11. Alle Juda dar turrēs pjuti
saw ant gėro, kad aš sawo šmonū
kalėjimą nukreipsu.

7. Pėrštyrimas.

Pasistumbimmas dėl grietū Izraelitėnū, ir
apišlimas užpelnytōs korawonts.

Kad aš Izraeli noru gydit, tay
pirma randasi griekas Epraimo, ir
pištenybė Samaridōs, kaip jie bal-
wonus garbin. Nės kaczey jie tarp
sawes wagimis, ir regimay plėšik-
kais yra sloginti;

2. Tay jie taczau ne nor dabot,
kad aš ant wišōs jū pištenybės da-
boju. Alle aš gėray mattau jū wei-
kalą, kurri jie wiissur wáro.

3. Jie linkmin' karālų sawo piš-
tenybė, ir kunigaitęczus sawo mellais;

4. Ir wiissi yra wencawonyštės-
pėrzengtojei, lygey kaip pėczus, kėp-
pejo kūrėnams, kad jis išminķes, ir
dūd tēšlą pėrrugt ir kėltis.

5. Šien dien yra mūsų karalaus švente, (saka jie) tay praded' kunigaikšcei padūkt iš vyno; taip jis apjūktojus sawespi traufia.

6. Nės jū širdis per miera no- bažna yra, ney pėczus, kad jie apie- rawoja, ir žmones prigau; alle jū keppėjas miegti per wissą nakti, ir rytą mėtą jis dėgte dėga.

7. Taczau jie dar per miera no- bažni yra, ney pėczus; kaczeig jū waldonai suėdami, ir wissi jū karā- lei prapūl; ir taczaus ney wiens tarp jū yra, kurs manęs melstus.

8. Epraim maišosi i žmonū pul- kus; Epraim yra ney praplotis, ney wieno ne apwerczams.

9. Bet swėtimieji est jo sylą, ir taczau jis to ne nor dabot; jis ir žillū plauktū gawęs, ir taczau jis to ne nor dabot.

10. Ir pasididžawimas Izraelo po jū atitū yr pažeminnamas; ir ta- czau jie ne prisiwercz' Wiešpatiešp', sawo Diwop', ir jo ne atboja aplint tai wiss'.

11. Nės Epraim yra ney primillo- tas karwėlis, kurs nieko ne nor da- bot. Dabar jie Egipto prašo, kitta kartą bėga i Ussurus.

12. Alle jiems šien ir tēn be bė- ginejant, aš sawo tinklą ant jū mes- su, ir jūs žemyn trauksu, ney paukš- czus po dangum'; aš jūs korawosu, kaip sākoma jū surinkimūse.

13. Bėda jiems, kad nū manęs šal- lin kreipjas; jie tur išpūstiti but; nės jie atpūle nū manęs. Aš beje norėczau jūs išgėlbēt, kad prieš ma- nę mellus ne fālbetu.

14. Taipiau jie ir ne prašo manęs iš širdies, bet kaukia ant sawo gū- lū. Jie susirent uš rugius, ir uš šwiežu aryną, ir man ne klaufo.

15. Aš jūs mokinnu ir padrūti- nu jū pėti; alle jie misli' apie ma- nę kas piktā.

16. Jie prisiwerczia, alle ne tikray, bet yra ney netikras filpinys; todėl jū kunigaikšcei prapuls kardu; jū grumdimmas apjūku pastos Egipto- žemeje.

8. Pėrskyrimas.

Diwio- nesišbijantieji ir atpūlinei bus išpū- stijami.

Szauk didžū balsu, ney truba, (ir tark:) Jis jau ateit prieš Diwio namus, ney erėlis; todėl, kad jie mano derėjimą pėrzengia, ir nū ma- no prisākimū atsisistia.

2. Jie tadā manespi šauks: tu essi mano Diwas, mes tawę paży- stam, Izrael.

3. Izrael pamet, kas gēr; todėl neprietelus jūs tur pėrsektinēti.

4. Jie ided' karalus, alle be ma- nės; jie dāro kunigaikščus, ir aš tai ne turru žinnot; iš sawo sīdā- bro bey aukso jie pasidāro bal- wonus, kad ben wēik butu išgai- šinnami.

5. Tawo werši, Samarią, jis prastum', mano narsas ant jū inir- šes; ne gal ilgay but', jie tur ko- rawoti but.

6. Nės tas weršis Izraelij' prasi- dėjo, ir mistras jū padāres, ir ne gal Diwu but; todėl tas weršis Sama- rioj' i dulkes tur sutrits buti.

7. Nės jie wēją seja, ir wėtrą su- dagūs; jū sēkla ne tarps, ir jū ūglis miltū ne dūs; ir norint ir tai dūtu, tay taczau swėtimieji suēs.

8. Izrael suryjams; pagonai su jeis taip dāro, kaip su ne wertu ko- siu ryfu.

9. Todėl, kad jie aukštyn i Ussu- rus bėga, kaip žwėris, kurs klajoja. Epraim dowanū dūd' mylintiems, ir mėzlawa dūd' pagonams.

10. Tus paczus pagonus aš da- bar ant jū surinksu; jie be wēik pails (nešoti) nastą karalaus bey kunigaikščų.

11. Nės Epraim daug altorū pasi- dare, susigriešit; tay ir tie altorei jam bus susigriešijimui.

12. Kad aš jam ir daug rašau apie sawo žokaną, tay taczau toš- tai laikoma per swėtimą pamokslą.

13. Ir kad jie daug apierawoja, mėsos parneš, ir tōs wālgos, tūmi Pons Diwos wissay ne mėgsta; bet jis nor minnēt jū nusidėjimo, ir nor pajėškōt griekus tū, kurrie i Egiptą kreipjasi.

14. Izrael uimiršt sawo Sutwér-tojo, ir budawoj' bažnyčas, taip-
jau Juda mūrais aptwer daug mie-
stų; alle aš ugni šusu i jo miestus,
kurs tur suėsti jo buttus.

9. Pėrskyrimas.

Sunkia korawone jėta sunkus griekus.

Tu ne primalai dzaugtis, Izrael,
ney girtis, kaip žmonų pulkai; nės
tu kėškėjui priėš sawo Diewą; tūmi
tu jėškai kėškėjimo pelnų, kad wissi
kėjimmai jawū butu pilni.

2. Todėl tawę ne pennės ney kėj-
immai ney spąstuwes; ir šwiežaus
wyno tu pristokši.

3. Ir ne turrės pasilikti žėmėje
Pono Diewo; bet špraim tur wėl
i Egiptą, ir tur walgyt Ašyrių,
kas nečypta.

4. Čzonay jie Ponui Diewui ne
gallės (dūt) ney gėrimo-ąpierz iš
wyno, ney ką daryt, kas jam pa-
mėgtu. Jū apiera turrės but kaip
smutnujū dāna, iš kurris nečypti
pastoj' wissi, to walgantieji; nės sa-
wo dūną jie pātys uš sawę walgys,
ir ne turrės gabėnta buti i Diewo
namus.

5. Ką jūs tadda norit weikt ant
kas mēto šwencų, ir ant šwencų
Pono Diewo?

6. Sztay, jie tur šallin dėl pustel-
ninko; Egiptas jūs surinks, ir Aop
jūs palaidūs. Dilgynes augs, kur
dabar jū mielausas balwōnū-šidābras
stow, ir erškėčiai jū šėtroša.

7. Čėsas pajėškėjimo priėjo, čėsas
atrokėjimo, to Izrael pajus. Prá-
rakai yra durni ir atšiskyrimus da-
rantėji be proto, dėl didžio tawo nu-
sidejimo, ir dėl didžio neprieteliško
balwōnū garbinnimo.

8. Sargai iš špraim laikėsi wā-
landą prie mano Diewo; alle dabar
jie prarakai yra, kurris žabangus
špendža ant wissū jū kėlū, nepriete-
lišku balwōnū garbinnimu, namūse
sawo Diewo.

9. Jie perdaug sugadin', kaip čė-
se Gibe; todėl jis minnės jū nusi-
dėjimo, ir pajėškos jū griekus.

10. Už surądau Izraeli pušėjoje
ney wyn-ūgias, ir maczau jūšū tē-

wus ney pirmāsus pygus ant pyg-
mėdžio; alle pastuy jie nuėjo pas
Baal-Deor, ir pasižadėjo tam bjau-
ram balwonui, ir pastojū pilnay to-
kie bjauri, kaip tie, kurrus mylėjo.

11. Todėl šlowė špraimo tur lėkte
palėkt ney paukštis, kad ne turrės
ney gimdyt, ney nešot, ney nėszo-
mis pastot.

12. Ir norint ir jos užaugintu sa-
wo waikus, aš jas taczau darysu be
waikū, kad ne (daug) žmonū tarp
jū butu; bet ir bėda joms, kad aš
nū jū busu atstojes.

13. špraim, kaip aš regiu, yra
sodits, ir grajus, kaip Tyrus; alle
dabar tur išlėist sawo waikus žud-
dytojui.

14. Pone Diewe, dūt jiems! alle
ką tu jiems dūsi? dūt jiems ne-
waisingas žywatas, ir nešindances
krutis.

15. Wissa jū piktenybe nusidūst
Gilgale, čzonay aš jū nekenczu;
taygi aš jūs ir išstumsu iš sawo
namū dėl nelabo jū elgimmo, ir
ney jokią mėlę daugiaus jiems ne
išrodisi; nės wissi jū kunigaiškėci
yra nuklydę.

16. špraim yra ištiktas, jū šak-
nis padzuwo, kad ne gal daugiaus
waissaus nešti; ir kaczej jos gim-
dytu, tay aš taczau žawisu mielą
waissu jū žywato.

17. Mano Diews jūs prastums,
todėl, kad jie ne nor jo klausyti,
ir tur aplinkun klajot tarp pagōnū.

10. Pėrskyrimas.

Izraelitėnai graubėnami, kad ne prapultu.

Izrael yra išpūstits wyn-mėdis, jo
waissus lygey toškai yra; tiek waissū
jis turrėjo, tiek saw altorū pasidare;
kur žėme gerāusa buwo, cze jie bu-
dawojo gražausas bažnyčas.

2. Jū širdis pėrdallyta, dabar jū
kaltybe jūs suras; jū altorei bus su-
laušti, ir jū bažnyčios išpūstitos.

3. Tadda jie tur sałyt: mes ne
turrim karālaus; nės mes nesibijom
Pono Diewo; ką dabar karālus mus
gal gėlbēt?

4. Jie noprōsnay prisėke, ir der-
rėjimą dare; ir tas susitarims žal-

lojo ant wiššū wagū ant láufo, ney kufálei.

5. Samariòs gywátininkai (drebėdami) rūpinas dėl weršū Bet Awenės (šallin gabénimo); nės to (weršio) žmones tūžisės dėl to, (weršio) iš kurrío taczau jo Kamarim (šlebonai tą weršį garbinantėji) labay pasidzaugdawo dėl jo šlowės; nės ta (weršiū šlowė) yra nū jū šallin gabėnta.

6. Beje tas weršis i Aššyrią (yr) nugabėntas dowanai karalui iš Jareb. Taipgi Epraim tur apgėdits stowėt, ir Izrael gėdėsis iš to, ką apšimės.

7. Nės karalus Samariòs prapūlės, ney puttos ant wandens.

8. Aukštībės Awenė yra išpūstos, kurtomis Izrael susigriėšio; erškėčiai ir usnys aug ant jū alto rū. Ir jie sakys: * jūs kalnai, apdengkite mus, ir jūs káukaros, grūkite ant musū. * Ent. 23, 30.

9. Izrael, tu * iš cėsio Gibeòs susigriėšio; prie to jie ir pasilikto; alle ne trėpys jūs toksai káras, toks Gibeoi' buwo, kurs prieš nelabus žmones nusidawė. * Walb. 19, 25.

10. Bet aš jūs korawòsu pagal sawo wėlėjimą; kad žmonū pulkai susirinkė ant jū ateis, kad aš jūs korawòsu dėl dweji nusidėjimū.

11. Epraim yra weršis, prijunktis rods kulti; Aš užeisu ant grážaus jo kállo; Aš Epraimą jūt' mokisu, Juda turrės art, Jokubs efekt.

12. Todėl sėkit saw teisybę, ir dagokit mėlę, ir árkite plėšinni; kadangi cėsas yra Poną Diewą jėškot, iš' jis ateis, ir lys ant jūsų teisybę.

13. Nės jūs áriat, kas piktá, ir dagojat piktenybę, ir wálgot mėláwimo-waisus.

14. Taygi, kadangi tu nusitiki ant sawo elgimmo, ir ant daugummo sawo karjygiú; tay transmas rąsis tarp tawo žmonū; kad wišsi tawo šancai butu išpūstiti; lygey kaip Salmans išpūstijo gimminę Urbeło, cėse káro, kaip mótina ant waišū smarčiáusey buwo nužawinta.

15. Lygey taipo nusidás ir jums iš Bet El, dėl didžės jūsų pikteny-

bės; kad Izraelo karalus rytą mėtą antstý prapultu.

11. Pėrštýrimas.

Syrus Diemo malonės, nebešingiams Izraelitėnams išrėbėdės.

Kaip Izrael jáuns buwo, aš ji mylėjau; ir * wadinnaui ji, sawo suny, iš Egipto. * Matt. 2, 25.

2. Alle kad dabar wadinnamas, tay jis šallin kreipjas; ir apierawoja Baalim (ant garbės) ir rufin' ábrožams.

3. Alle ėmjau Epraim prie jo rankū, ir wėdžiau ji; alle jie ne numánė, kaip aš jiems gėlbėjau.

4. Aš dawjau jiems žmogįšką jungą tráukt, ir mėlės wirwėsa eit, ir gėlbėjau jiems jungą prie jū kállo nėsot; ir dawjau jiems pášarą.

5. Kad ben niekaip ne nusitráuktū wėl i Egipto-žėmę. Taipgi dabar Aššurs jū karálumi pastojó; nės jie ne nor prisiwerst.

6. Todėl kárdas užeis jū miestus, ir sutruškis jū ušlaisčius, ir suės dėl to, ką jie apšimė.

7. Mano žmones pailso, manėspi werstis; ir kacíg Diemo žodis jiems sakoms, taczau ney wiens nesiwercza (Diewop.)

8. Ką aš iš tawės darysu, Epraim? ar aš tawę apgísu, Izrael? ar aš ne daryczau tawę wertay kaip Adamą, ir tawę ištífczau, kaip Žeboim? alle mano širdis títtaip mišlij, mano mieláširdingyste per dídde;

9. Kad aš ne noru daryt pagal baisu mano kėšką, neygi kreiptis, Epraim būtinay išpūstít; nės aš esmi Diemas, ir ne žmogus, ir esmi šwentasis tarp tawės; alle i miestą aš ne noru ieit.

10. Tadda jie sėks Poną Diewą, ir jis rėks ney lútas; ir kad jis rėks, tay nusigás tie, kurré i wákarus yra.

11. Ir tie iš Egipto taipjau nusigás, ney pauškėtis, ir tie iš žėmės Aššur, ney kárwėlei. Ir aš jūs idėsu i jū buttus, sako Ponas Diemas.

12. Pērsfyrimas.

Graubēnimas Diēwop weršis.

Tarp Epraim wišsur yra mellai priekš manē, ir namāse Izraēl ne tikra Diēwo-šlužma. Ule Juda drutay dar laifosi prie Diēwo, ir prie tikros šwentos Diēwo-šlužmās.

2. Ule Epraim gānosi wēju, ir pastuy bēg ryt-wējui, ir kas dien' daugiaus daro balwōnā-gārbīnimo bey iškādās; jie suderējima daro su Ušsur, ir pargabēn balsamā i Egiptā.

3. Todel Pons Diēws promā Jūda iškēškos; ir Jotubā pajēškos pagal jo weikalā, ir jam atrokos pagal jo ušpelnimā.

4. Berods (sako jie) * jis sawo broli motinās jywate pamyne, ir iš wišjās sylās su Diēwu ēmēši.

* 1 Moiz. 25, 22. 32, 24. 25.

5. Jis ēmēši su āngelu, ir pērgalējo; nēs jis werēdams melde ji; czonay juš jis ji Bet-Ēle rādo, ir czonay jis su mumis kalbējo.

6. Ule Ponas Diēwas yra Diēwas Zebaot; Ponas Diēwas yra jo wardas.

7. Taygi dabar prisweršis sawo Diēwop', turrek' mielāširdingyste ir teišybē, ir lauf wišādās sawo Diēwo.

8. Ule kuzējus tur netikrā swarti sawo rankoj', ir mielay prigāun'.

9. Nēs Epraim sako: aš esmi bagot's, aš gana turru, manije ne iškās ney jokia nusiējima, wišsāse mano darbāse, kūsai grieks butu.

10. Bet aš, Ponas Diēwas, esmi tawo Diēwas, dar iš Egipto; ir dar dādašis taw gywēt šētroša, kaip lubijama ant mēto-šwenzā.

11. Ir kalbāšis prarakāms, ir aš esmi tas, kurs tiek prarakāwimā dād', ir per prarakus apsisātan.

12. Gilēade yra balwōnā gārbīnimas, ir Gilgale jie jāuczus apierawoj' noprōšnay; ir tur tiek altorā, tiek mandelā ant lauko stowinczā.

13. Jekubs * turrejo bēgt i jēme Syriā; ir t Izraēls turrejo šlužit uš moteriskē, dēl moteriskēs jis turrejo ganyt. * 1 M. 28. 5. t 1 M. 29, 30.

14. Ule pastuy Pons Diēws Iz-

raēli išwēde iš Egipto, per prarakā, ir dawe ji sawot per prarakā.

15. Bet dabar Epraim ji ipykin sawo balwōnais; todel jū kraujās ant jū užeis, ir jū Wiešpats jiems ušmokēs jū išgēdijima.

13. Pērsfyrimas.

Griekas dād prapāšimā; Kristāus pērgalējinās dād išgānimā.

Epraimui baišus pamokšlus motinānt, buwo jis Izraēlij' iškēltas (i karālū); pastuy jie susigriešijo su Baal, ir dēl to. jie buwo jāwinnami.

2. Ule dabar jie susigriešijimā toly daugiaus dāro, ir iš sawo sīdābro ābrozus, kaip tai gal išmislit, butent balwōnus, kurrie taczau tik' kalwo darbai; ir taczau jie sako apie tus: kas tus weršus nor buczot, tas žmones tur apierawot.

3. Tie bus ney ryto-dēbesis, ir ney rāša, anšty krintanti; beje kaip pelalai, nū šlojimmō šallin pūczami, ir kaip dūmai iš kāmīno.

4. Ule aš esmi Ponas Diēwas, tawo Diēwas, dar iš Egipto; ir taw idant ne reiktu pažint titto diēwo, kaip tik' manē, ir ne tittā Jh-gēlbetoji, kaip manē wienā.

5. Juš aš tawē aprūpināu pūšczoje, sausoj' jēmēj'.

6. Ule kadangi jie ganyti, kad priswālgē, ir gana tur, tay jū širdis pūczasi; todel jie ušmiršt manēs.

7. Taygi ir aš busu priekš jās ney lūtas, ir kaip pardelis tykosu jū ant kēlo.

8. Uš jiems priekšais eisu, ney meškā, kurrei meškyczel šallin imti, ir jū uškētītā širdi suplēšisu; ir esu jās czonay kaip lūtas; žwērys jās sudrāstys.

9. Izraēl, tu sawē i bēdā iwedi; nēs tawo išgānimas wieninteley prie manēs stow.

10. Kame dabar tawo karālūs, kurs tawē gallētu gēlbēt per wišsus tawo miestus? Ir tawo waldōnai, * apie kustus tu sašydawai: dāl man karālū bey kuniāiškēzā. * 1 Žem. 8, 5. 6.

11. Gēray, aš taw dawjau karālū sawo pāpykij'; ir sawo keršte aš ji taw atimsu.

12. Nusidejimas Epraimo yra surištas, ir jū griekai ne atleisti.

13. Nės jie sopenimą turrės, kaip kokia gimdanti; nėra tai yra vaikai ne prisidaboja; cėsas prieis, kad ne išliks dėl tužbės vaikū.

14. Ule aš jū išgėlbėsu iš pėklės, ir išvėlnisū iš smerties. Smer-tie, aš busu taw nūdais; pėkla, aš busu taw marū. Taciau tas pa-linksmuojimas mano akims yra užslėptas.

15. Nės jis tarp brolių vaisū neš. Rytvejis ateis; Pons Dievs iš pū-cės aukštyn žengs, ir jū šullini išdžowis, bey jū paveršmi sausą darys; ir išplėš stārbą wissū kaitū-jencū rykū.

14. Pėrstyrimas.

Dievs prisimerzantiems išrob' sawo malonę.

Samaria pūsta pastos, nėra jie ne klausa sawam Diewui. Ir kardu prapuls, ir jū mazi waikāczi bus sutreškiti, ir jū nėsčjos moteres bus smarkei nušwintos.

2. Prisiwersi, Izrael, Wiešpatiesp', sawo Diewop; nėra tu pūlei dėl sawo nusidejimo.

3. Priimkite šus žodžius, ir prisiweršit Ponop' Diewop', ir tarkit

jam: atleisk mums wissus griekus, ir daryk mums gėray; tay mes apierawosim jaututus sawo lūpū.

4. Ussur ne tur mums gėlbēt, ir ne norim daugiaus jū' ant žirgū, ir ne daugiaus sakyt darbams sawo rankū: jūs este musū Diewu! bet dūk sūratoms malonę rast pas tawę.

5. Tay aš jū atšojimą wēl gydysu, mielay aš noru jūs mylēt; tay ma-no kerštas šallin kreipšis nū jū.

6. Uš busu Izraelui ney rassa, kad turrės žydēt ney rož; ir jo šaknys turrės išsprōgt, ney Libanon;

7. Ir jo želmenes išsiplātīt, kad butu taip gražus, kaip allywōs-mėdis; ir tur toki gėrą kwāpą dūt, ney Libanons.

8. Ir wēl turrės sėdēt po jo pawesū, iš rugiū jie išsilaitys ir žy-dės, ney wynmėdis; jo paminklas bus ney wyns prie Libanono.

9. Epraim, kam man daugiaus balmōnai? Uš ji išklaufsū ir wadūšū. Uš busu ney žalia ēgle; prie manęs bus randamas tawo waisus.

10. Kas yra išmintings, kurs tai pėrmanytu, ir protings, kurs tai su-prastu? Nės kėlai Pono Diewo yra tikri, ir teisieji wāiškezoja ant tū; alle pėrzengiantieji parpūl ant tū.

Praradas Joel.

1. Pėrstyrimas.

Rorawones Pono Diewo žydams apšalamos.

Gittas yra Pono Diewo žodis, kurs sakytas buwo Joelui, sunui Petucl.

2. Klausykite to, jūs wyresnieji, ir dabošit' ant to, wissi gywātiminkai žemėj, bau toktai nusidawe jūš cė-sūse, arba jūš tēwū cėsūse?

3. Sakykite sawo waikams apie tai; ir jūš waikai te sako tai sawo waikams, ir tie waikai kittiems jū waikū-waikams.

4. Butent, kę kirmesles paliekt, tai suėd žogai; ir kę žogai paliekt, tai suėd' wabalai, ir kę wabalai paliekt, tai suėd gnūšai.

5. Pabūstīt, jūs girtieji, ir werkit; ir kaukit, wissi wyn-girtōklei dėl šwiežiaus wyno; nėra jis jums pa-grėbts po jūš burnōs.

6. Nės atsitrauk i mano žemę did-dis žmonū pulkas, ir tū be skaitlaus, tie tur dantis ney lūtai, ir krummi-nus dantis ney lūtenos.

7. Tie išpūstij' mano wynkalni, ir nubrauk mano pygmėdi, nulup' ji, ir met ji šallin, kad jo šakos bal-tos cę stow.

8. Kauk, kaip kokia merga žakū apšauczianti dėl sawo jaunickio.

9. Nės wālgimo-apiera ir gėrimo-apiera yra šallin iš namū Pono Diewo; ir kunigai, Pono Diewo tarnai, yra smutni.

10. Laukas yra supūstitas, ir dirwa stow wargingay; jawai sugėdę, wýns stow wargingay, ir alliejus bėdningay.

11. Laukininkai išweizd' wargingay, ir wýnininkai kaukia del kwieczų, ir del miežų; kad iš dągo ant lauko nieks ne gal buti.

12. Taipjau ir wýnmėdis stow wargingay, ir pygmėdis bėdningay; priegtam granot-mėdžei, palm-mėdžei, oublei, ir wissl' mėdžei ant lauko padzuwė; nės žmonų dzaugsmas i bėdą pawirto.

13. Upsiūstis ir dejoin, jús kuni-gai, kaitis, jús tarnai altoraus; iei-dami gullekite įalkūse, jús tarnai mano Diewo; nės tiel walgimo- apiera, tiel gėrimo- apiera šallin yra iš namų jús Diewo.

14. Sųwėskite pašniką, sųšaukit surinkimą, surinkit' wyrenūsus ir wissus gywatininkus tōs žemės, i namus Pono Diewo, sawo Diewo; ir šaukite Ponop' Diewop'.

15. Už bėda tai dienai; nės Pono Diewo diena arty yra, ir ateit kaip sugašinnimas nū Wissgalinczojo.

16. Čę walgis po musų aktū bus šallin imts; ir iš namų musų Diewo dzaugsmas bey linksmumas.

17. Sėkla po žeme supuwo, rugių- buttai stow pūsti, skunes suirtusos; nės jawai sugėdę.

18. Už banda, kaip ta dejoin, jau- czei išweizd' bėdningay, nės ne tur ganyklōs; ir awys nutroškē.

19. Pone Diewe, tawę aš prašau; nės ugnis sudėgino lankas pūšczoje; ir liepsna wissus mėdžus ant dirwōs uždege.

20. Ir žwėrys šaukia tawęsp'; nės wandens- wersmes išdžuwusos, ir ugnis sudėgino lankas pūšczoje.

2. Pėrskyrimas.

Apie ritą prisiwertimą, apie Kristų, išlie-
jimą šwentoš dwasēs.

Trúbikit su truba Zione, šaukit ant šwentojo mano kálno; drebėkit, wissl' gywatininkai žemėj'; nės diena Pono Diewo ateit, ir yra arty.

2. Tamsi diena, aptemusi diena, debėsota diena, miglota diena, lyg

kaip aušra išsiplatin' per kálnus, butent diddis ir sylings žmonų pulks, kurtio lygaus pirm to ne buwēs, ir pastuy ne bus i amžinus cžėjus wišadōs.

3. Pirm jo eina sudėginanti ugnis, ir pastuy ji dėganti liepsna. Žeme po jo aktū yra neý sodas, alle pa- stuy ji neý pūsta pūšcza, ir neý wiens jam ne išsprūs.

4. Jie išweizd' neý žirgai, ir bėg neý raitelē;

5. Jie šokinėj' wiršuj' kálnu kaip wežimmai bilda, ir kaip liepsna uža šaudūse; kaip diddis žmonų pulks, káru išrėdytas.

6. Žmonų pulkai baidýsis jo; wissl' gymjei taip išblyškē, neý pūdai.

7. Jie bėgs, neý milžinai, ir mu- rus iweiks, neý kareiwjei; kōžnas toj' tielog tráukšis, ir ne iš kėlo eis.

8. Neý wiens kittam pūines ne da- rys; bet kōžnas kėlāus pagal sawo dawadą, ir pėrsilauš per ginklus, ir ne bus ižisti.

9. Jie šádinēs aplinkun per miestą, ant murū bėginēs, ir kšaps i buttus, ir ieis pro lāngus neý wāgis.

10. Del jo drėba žeme, ir wirpa dangus; šaule bey menū aptēmsta, ir žwaigždes užlaiko sawo šwiesą.

11. Nėsa Pons Diews sawo per- kung dūs pirma eit pirm sawo waisto; nės jo waissas yra labay diddis ir sylings, kurs darys, kę jis liepia; nės diena Pono Diewo yra diddi ir labay baisinga; kas gal ję iškesti?

12. Taygi dabar šako Pons Diews: prisiwertit manęspi iš wissōs šir- diēs pašnikawimu, werkšmu ir de- jawimu.

13. Sudrąskýlit sawo širdis, ir ne sawo rubus, ir prisiwertit Wieš- patiēsp', sawo Diewop'; nės jis yra malonus, mielapirdingas, kantrus, ir didžōs gėrybēs, ir be wėik galēsi korawonēs.

14. Kas šin', rassi jis wēl gai- lėtus, ir žegnōnē pastuy sawę palik- tu, apierawoti walgimo- apierą, ir gėrimo- apierą Ponui Diewui, jús Diewui.

15. Trúbikit su trúbomis Zione, šwē- skit pašniką, suwadinkit surinkimą,

16. Surinkit žmonų pulką, šven-
tinkit surinkimą, susaukit vyresnū-
sus, kruvon šaukit mažus vaikai-
čius ir žindamus; jauniktis te išeit
iš savo (jauniktis) kamardis, ir marti
iš savo (martytės) lovos.

17. Te werkia kunigai, Pono Die-
wo tarnai, tarp prybažnyčio bey al-
toraus, ir te sako: Pone Dieve,
czedyk savo žmonų, ir ne dūk sugė-
ditai buti tawo tėwiskai, kad pagō-
nai ant jų ne ponawotu. Kodel tu
wėlitumbi sakyti tarp žmonų: Kame
dabar jų Dievas?

18. Tay tadda Pons Diews at-
keršis savo žeme, ir czedis savo
žmonų.

19. Ir Pons Diews atsakydams
tars savo žmoniams: štay, aš jums
jauwū, šwiežaus wyno ir alliciaus
apštay sūsu, kad to pilnay turrēsite;
ir ne dūsū jums daugiaus tarp pa-
gonų gēdoje but.

20. Ir tą iš šaurės aš toly nū
jusū šallin warysu, ir ji stumfu i
išdywuse ir sausą žemę, butent jo
wėidą aš kreipsu ant jurū linkay i
rytus, ir jo galą i kraštines jures.
Jis turrēs supūt ir smirdēt; nēs jis
didžus dāiktus ištaišes.

21. Nesibijok, miela žeme, bet buk
linkšma ir be baimės; nēs Pons
Diews taipiau gal didžus dāiktus
ištaišyt.

22. Nesibijokit, jūs žwėrys ant lau-
ko; nēs gywėnimai pūšėjoje turrēs
šallūti, ir mēdžei savo waisū nešt,
ir pyg-mēdžei bey wyn-mēdžei gana
waisū turrēs.

23. Ir jūs, waiškai Zion, dzaug-
kities, ir bukit linksmi iš Pono Die-
wo, savo Diewo, jums dūdanczo
mokitojus ant teisybės; ir jums nu-
funes' antštybą lytu ir wėlybą lytu,
kaip pirma;

24. Kad šlojimmāi pilni butu rug-
giū, ir spāustuwes šlystu šwiežu
wynu bey alliejumi.

25. Ir aš jums atpildisu tus mē-
tus, kurrus žogai, wabalai, gnūsai
bey kirmesles suēde, mano diddis
waiskas esąs, kurrus tarp jusū
funczau.

26. Kad gana turrēsit wālgit, ir
wardą Pono Diewo, savo Diewo,

gārbit, dywus tarp jusū dāruso; ir
mano žmones ne turrēs daugiaus
išgēditi but.

27. Ir jūs tai ištirsit, kad aš
esmi widduj' tarp Izrael, ir kad aš
esmi Ponas Diewas, jusū Diewas,
ir ney wienu daugiaus; ir mano
žmones ne turrēs daugiaus išgē-
diti buti.

3. Pėrstyrimas.

Apie apginnimą bažnyčės prieš neprietelus.

Ir po to aš * savo Dwašę išliesu
per wissą kuną, ir jusū sūnus bey
dukteres prarakāus; jusū wyresnieji
sąpnū matys, ir jusū jaunikaiczei re-
gėjimus regēs. * Darb. Ap. 2, 14, 17.

2. Taipiau aš i tą czėsą ir išlie-
su savo Dwašę, tiek ant bernū, tiek
ant slūginū.

3. Ir dūsū stebuklū, ir danguje ir
ant žemės; butent kraują, ugni bey
dumū-gārą.

4. Sāule pawirs i tamsūmą, ir
menū i kraują, pirm ne kaip prieis
ana didde ir išgāsties pilna diena
Pono Diewo.

5. Ir nusidūs, kad wardą Pono
Diewo prāšysęsis bus išgēlbētas.
Nēs ant kālno Zion bey Jeruzalėj'
bus išgēlbėjimas, kaip Pons Diews
pažadėjes; ir prie kittū liktusūją,
Pono Diewo wadifamujū.

6. Nēs štay, tosa dienos, ir tame
czėje, kad aš nukreipsu apkalimmą
Juda bey Jeruzalės,

7. Aš wissus pagānus suwėssu,
ir nuwėssu jųs žemyn i pakalni Jo-
zapat, ir czonay su jeis prowawo-
su, dėl mano žmonų, ir dėl mano
tėwiskės dalies Izrael, kurrę jie
tarp pagōnū išbarste, ir i mano
žemę išidalijo;

8. Ir burtą mēte ant mano žmo-
nū, ir wāikus už wālgį šallin da-
we, bey mergaites už wyną parda-
we ir pragėre.

9. Ir jūs iš Zor bey Zidon, ir iš
wissū rubėjų Pilistėnū, ką jūs dar-
bo turrit su manim? ar jūs no-
rit man tyčiotis? gėray, jey prieš
manę tyčojaties, tay aš jums toš-
tay greitay ir wēik užmokėsu ant
jusū galwės.

10. Kurrie jūs ēmēt mano sīdābrā bey āufā, ir mano gražus žemczugus, ir tus i sawo baņnyčas inēsēt;

11. Priegtam ir waitus Juda bey waitus Jeruzalēs pardawēt Gryfonams, kad ben jūs labay tōly šallin gabentumbit nā jū rubēšū.

12. Sztay, aš jūs priekšū iš to kampo, i kurri jūs jūs pardawēt; ir noru jums tai atrokūt ant jūšū galwōs.

13. Ir jūšū sūnus bey jūšū dūterēs aš wēl pardūsu per waitus Juda, tie tus pardūs aniems iš Arabionū žēmēs, žmonēms iš tōlimōs žēmēs; nēs Pons Dievs tai kalbējo.

14. Iššaukite tai tarp pagōnū; šwentikīt koki karā, priekšlīt drūtāsus, te prieit ir testirānt aukštyn wissī žalnērci.

15. Darykit kardu iš sawo norāgū, ir ragōtinū iš sawo pjauturū; silpnāsis te sako: aš esmi drūts.

16. Susipulkawōkit, ir prieikit, wissī pagonai, iš wissū šallū, ir susieikit krowon; czē jau Pons Dievs sawo drūtāsus paguldys.

17. Pagōnai kēsis, ir aukštyn eis, i pašalni Jozapat; nēs cjonay aš sedēsū sūdīt wissus pagonus iš wissū šallū.

18. Pradēkite pjānt, nēs jaway

prinōko; eistē žemyn, nēs spāustuwe pilnā, ir spāustuwe pērbēg; nēs jū piktēnybe didde. * Aprēi. 14, 18.

19. Bus šēn ir tēn žmonū pulkai pašalnij' prowōs; nēs Pono Diewo diena arty yra pašalnij' promōs.

20. Sāule bey mēnū aptēms; ir žwaigždes uzlāitys sawo šwiesā.

21. Ir Pons Dievs rēšaus iš Ziono, ir dūs girdēt sawo balšā iš Jeruzalēs, kad dangus ir žēme padrebēs. Alle Pons Dievs bus priestitkējimū sawo žmonēms, ir twirtybe waitams Izrael.

22. Ir jūs ištirsit, kad Aš, Ponas Dievas, jūšū Dievas, Zione gywenu, ant šwento mano kālno; tadda Jeruzale bus šwenta, ir ney joks swētims daugiaus ne waitščos per jē.

23. Tū czēš kālnei warwēs saldu wynu, ir kaukaros pienu, ir wissos uppes Juda bus pilnos wandens; ir iš Pono Diewo namū wērsmē išeis, šlāpinanti uppe Sittim.

24. Alle Egiptas pūstas pastōs, ir Edoms pūsta pūstynē; dēl piktēnybēs, waitams Juda išrōditōs, kad jē nekaltā kraujā praliejo sawo žēmēj'.

25. Alle Juda bus apgywēnta amžinay, ir Jeruzale wissados.

26. Ir aš ne likšu ne atkēršitā jū kraujā; ir Pons Dievs gywēs Zione.

Prārakas Amos.

1. Pērstyrimas.

Dievs grumzdzia Izraēlītēn taimynus
lorawōti.

Szittai yra, kā Amos, kurs tarp kerdzū Tekooj' buwo, regējes ant Izrael, czēse Ufio, karālaus Juda, ir Jerobeamo, Joaso sunaus, Izraelo karālaus, dy mēty pirm žēmēs padrebējimo.

2. Ir tare: Pons Dievs rēšaus iš Ziono, ir sawo balšā dūs girdēt iš Jeruzalēs; kad lankos kerdzū wargingay stowēs, ir Karmelis wirsuy padzus.

3. Taip sako Ponas Dievas: dēl

A. X.

trijū ir ketturū bjaurū nusidējimū Damasķaus aš jū ne czēdisu; todēl, kad jē Gileadenus gellešineis sprāgilais sukūle.

4. Bet aš ugni sūsu i namus Usaelo, ta sudēgis palloczus Ben Udado.

5. Ir aš uzlāišezus Damasķaus sulāužysu, ir gwatīninkus ant laužo Uwen, draug su tūmi, kurs kārālišķā lāzdā laikō, iš linksmo buto išpūstisū; kad žmones iš Syriōs i Kir bus šallin gabēnti, sako Ponas Dievas.

6. Taip sako Ponas Dievas: dēl trijū ir ketturū bjaurū nusidējimū Gaso, aš jū ne czēdisu; todēl, kad

jie apskārtāsus tolaus apšalle, ir i zēme EDOM prawāre;

7. Bet aš ugni sūsu i murus Gazo, ta sudēgis jū palloczus.

8. Ir gywātninkus Asdodo, draug su tāmi, kurs karālišķā lāzda laiko, iš Ustalon išpūstisu; ir kreipsu sawo rankā priēš Utron, kad prapulti turrēs, kas Pilistēnū dar likko, safo Wieshpats, Ponas Diemas.

9. Taip safo Ponas Diemas: del trijū ir ketturū bjaurū nusidejīmū miesto Zoar, aš jū ne cēdisu; todēl, kad jie apskārtāsus tolaus i zēme EDOM prawāre, ne minnēdami derējimo su broleis (daryto);

10. Bet aš ugni sūsu i murus Zor, ta sudēgis jū paloczus.

11. Taip safo Ponas Diemas: del trijū ir ketturū bjaurū nusidejīmū EDOMO, aš jo ne cēdisu; todēl, kad jis sawo broli kardu pērfekinešes, ir kad jissai jo nēšezas nušawinešes, ir wis suplēšes sawo ķeršte, ir sawo narsā amžinay laiko;

12. Bet aš ugni sūsu i Teman, ta sudēgis paloczus Bazrose.

13. Taip safo Ponas Diemas: del trijū ir ketturū bjaurū nusidejīmū waikū Amon aš jū ne cēdisu; todēl, kad jie nēšezas sudraške Gileade, kad sawo rubēju praplātintu;

14. Bet aš ugni uidegsu murāse Rabba, ta sudēgis jū paloczus, kad šauksmas bus cēse karo, ir kad wētra prieis, cēse umaro.

15. Tay tadda jū karālus draug su jo kunigaišķezis apskāts bus šallin gabēnts, safo Ponas Diemas.

2. Pērfeksimas.

Dienos nēbēlinga gimine Judā bey Izrael grumjda korawōti.

Taip safo Ponas Diemas: del trijū bey ketturū bjaurū nusidejīmū Moabo, aš jū ne cēdisu; todēl, kad jie kaulus EDOMO karālaus i pēlenus sudēgino;

2. Bet aš ugni sūsu i Moab, ta sudēgis palloczus Kiriotoj; ir Moabs turrēs mirti trankšme, ir rēksme, ir trubū garše.

3. Ir aš jū waldōnā išgaišisu, ir wišsus jū kunigaišķezus draug su

jāmi nujudysu, safo Ponas Diemas.

4. Taip safo Ponas Diemas: del trijū bey ketturū bjaurū nusidejīmū Juda, aš jōs ne cēdisu; todēl, kad jie Pono Diemo prisākimus paniekinn', ir jo promas ne laiko; ir dūdasī išwadzūti sawo mēllais, kurrū jū tēwai seke;

5. Bet aš ugni sūsu i Judā, ta sudēgis palloczus Jeruzalēs,

6. Taip safo Ponas Diemas: del trijū bey ketturū bjaurū nusidejīmū Izrael, aš jū ne cēdisu; todēl, kad jie teišsus uš pinigus, ir pawargulus uš porā kurpjū pardūda.

7. Jie pawargulū galwā pamin i purwā, ir gaišin kēlā bēdnūjū. Sunus ir tēws gul prie wiēds mērgōs, kad jie šwentā mano wardā ne šwentā darytu.

8. Ir prie wišū altorū jie lēbāuja iš ušstattytū rubū, ir gēr' wyņā sawo diemāiczū namāse, iš korawotujū (pinnigū.)

9. Jūš aš Amoritā pirm jū atīd išgaišinau, taip iššikēlusi, ney cedrai, ir jo syla, ney aužolai; ir aš išgaišinau wiršus' jo waisu, ir apaczoj' jo šakni.

* 4 Moij. 21, 21. 24.

10. Ir iš Egipto-zēmēs aš jūs išwedzau, ir per ketturis dēšimts mētus pūšezojē wadzojau, kad Amoritū zēme apgywēntumbit.

11. Ir iš jūšū waikū aš prarāfus prikelau, ir Nazarēus iš jūšū jaunīkāiczū. Ar ne taipo, jūs waikai Izrael? safo Ponas Diemas.

12. Tay jūs dādat Nazarēams wy-no gērt; ir prisākot prarāfams, tarydami: jūs ne turrit prarāfaut.

13. Sztay, aš tarp jūšū brāškēdisu, taip wējims, pēdais prikrāt's, brāška.

14. Kad greitasis ne galēs išbēgt, ney drutasis kē igallēs; ir gallis ne galēs sawo gywasti išwālnit.

15. Ir strēlczei ne ištrīmos; ir greitay bēgt gallis, ne išbēgs; ir jūjasis ne išwālnis sawo gywasti.

16. Ir kurs tarp drutujū sylin-giāusafis yra, nūgas turēs išbēgt, tū cēš, safo Ponas Diemas.

3. Pērstyrims.

Rebelingi Izraēlītnai tur korawoti buti.

Girdēkit, kq Pons Dievs su jumis kalba, jūs waikai Izraēl, bu- tent su wissomis gimminēmis, tur- ras aš iš Egipto-žēmēs išwedzau, ir tare:

2. Jš wišsū gimminā ant žēmēs aš jus wienus išpažinan; todēl aš ir noru jus korawoti dēl wišsū jūšū nusišejimū.

3. Begu ir gal dwejets podrang wāiškēzot, nēt, kad jūdu gēray su- tinkat?

4. Begu lūts rēšia girroj', plē- šimmo ne turris? Begu lutytiš blāuja iš sawo urwōs, nēt, kad jis kq sumedzojēs?

5. Begu pauškētiš ir išipainoj' i ža- bāngā ant žēmēs, cē, kur nieks pauškēzū ne gāuda? Begu ir žabān- gā kas pakel nū žēmēs, su kurre dar niekq ne sugāwēs?

6. Begu ir kas su truba kōkiam mieste trūbij', kad žmones iš to ne nusigastu? Begu ir yra kōkia nepa- laima mieste, kurre Pons Dievs ne darytu?

7. Nēs Wiešpats, Ponas Dievas, niekq ne dāro, jey jis ne sawo pa- sleptinē žinomq darytu prārakams, sawo tarnams.

8. Lūts rēšia, kasgi nesibijotus? Wiešpats, Pons Dievs kalba, kasgi ne prārakāutu?

9. Upsakytit palloczāse Afdode, ir palloczāse Egipto-žēmēs, tarydami: susirinkit ant kalnū Samariōs, ir žurēkit, kōks diddis czonay yra rēš- mas ir neteisybe.

10. Jie ne atboja ney jokiōs tei- sybēs, safo Ponas Dievas; surenē škārbus neteisey sugrebtus sawo pal- loczāse.

11. Todēl Wiešpats, Ponas Die- was, taipo safo: šī žēme abažu aplink bus apguldēta, ir tawē žē- myn plēš nū tawo maciēs, ir tawo buttus išplēš.

12. Taip safo Ponas Dievas: lygey taip kerdzus lūtui porq blauzd-kaulū arba ausiēs-gallēli iš nafrū išplēša; taipo waikai Izraēl Samarioj' gwyēnantieji bus išplēš-

ti, ir tur lampe pātala, bey Da- maške loma.

13. Klausytit ir luddikit nammāse Jokuho, safo Wiešpats, Ponas Die- was, Dievas Zebaoth.

14. Nēs tū cēš, kad aš griekus Izraēlo pajēškōsu, tay aš altorus Bet Elo pajēškōsu, ir ragus alto- raus nulāušu, kad ant žēmēs turrēs parpult.

15. Ir ištiksu buttus, tiel wāsa- rōs, tiel žēmōs cēše gwyēnamus; ir prapuls buttai iš elpanto-kaulū daryti, ir daugums buttū bus išpū- stits, safo Ponas Dievas.

4. Pērstyrims.

Grumzdimmas priēš wyresnāšus Izraēlo.

Girdēkit šittq žodi, jūs rēbjos kār- wes, ant kalno Samaria esancjos, kurrie jūs pawarguliems, kas ne werta, dārot, ir paminnat pawar- gusus, tarydami sawo ponams: at- nešē, girtōkime.

2. Wiešpats, Ponas Dievas pri- sēke prie sawo šwentybēs: štay, cēšas ateit ant jūšū, kad su mēš- kērmis busit ištraukti, ir jūšū wai- kū-waikai su kēbeklēis žuwū gāu- domaiseis.

3. Ir išeisite laukan pro spragas, kōžas tiefog ties sawim, ir busit šallin mesti i Urmon, safo Ponas Dievas.

4. Beje, eikit šēn i Bet El, ir pel- nykit griekus, bey i Gilgal, kad ju- sū griekū daug butu; ir neškit sawo apieras rytmeceis, ir sawo desētines trēcā diena.

5. Ir rūkikit rāngo dešawon-apie- rai, ir sakytit apie apierq iš gerōs wālēs dātq, ir apsakytit tai; nēs taip jums patinka, jūs waikai Iz- raēl, safo Wiešpats, Ponas Dievas.

6. Todēl aš jums ir dawjau per wišsus jūšū miestus dantis patei- kenczias, ir dūnōs šokq per wiš- sas jūšū šallis, ir tacjau jūs ma- nešpi ne prisiwertēt, safo Ponas Dievas.

7. Taipjau aš ir lytaus jums ne dawjau, iē dar trims mēnesims te b'ēsant iē dāgo cēšui, ir wienam miestui aš sutekau lytaus, ir an-

tram aš tą ne sutelau; wiena dirwa gawo lytaus, ir antra dirwa, kurri lytaus ne gawo, pėrdzumo.

8. Ir išejo du, trys miestai i wieną miestą, kad wandens gautu gėrt, ir ne galėjo gana to rasti; taczau jūs manėpi ne prisiwertėt, safo Ponas Dievas.

9. Už jus sloginau sausu oru, ir kuleis; taipjau ir gnūsai suėde wišlab, kas jusū daržūse, wynkalnūse, ir ant pygmėdžū bey aliejaus: mėdžū augo; ir taczau jūs manėpi ne prisiwertėt, safo Ponas Dievas.

10. Už marą sunczau tarp jusū, lygey kaip Egiptoj; aš nužudžiau jusū jaunimą kardu, ir dawjau jusū arkliaus pagrėbtus šallin gabėnt; aš smārwe jusū abazō jums dawjau eit i jusū nosi; ir taczau jūs manėpi ne prisiwertėt, safo Ponas Dievas.

11. Už nekurrus iš jusū supūstijau, kaip Diews Sodomą bey Gomorą supūstijo, kad buwot ney nūdegulys, iš ugniės ištrauktas; ir taczau jūs manėpi ne prisiwertėt, safo Ponas Dievas.

12. Todėl aš noru taw tolaus taipo daryt, Izrael; ir kadangi aš taw taipo noru daryt, taygi taisykis, Izrael, ir eit priešais sawo Diewui.

13. Nės štay, jis yra tassai, kurs kálnus daro, wėją sutwer, ir rodo žmogui, ką jis tur kalbėt. Jis daro ir aušrą ir tamsybę; jis eiti ant aukštųjų žemės; jis wardu Wiešpats, Diewas Zebaot.

5. Pėrsyrimas.

Dejāwimo-giesmė, dėl nusizenginimo Izraelo.

Klausyk, jūs iš gimminės Izrael, šittą žodi; nės aš turru šę dejāwimo-giesmę ant jusū sutaisyt:

2. Merga Izrael parpūlusi, kad ne wėl prisikėls; ji ant žemės parstumta, ir niera ney jōtio ję prikelenczo.

3. Nės taip safo Ponas Diewas: mieste, kur tūkstantis išeina, tikt šimts pasilik; ir kur šimts išeina, tikt dėšimt pasiliks, gimminėje Izrael.

4. Todėl taip safo Ponas Diewas nammams Izrael: įėjokit manę, tay gywi išlikšite.

5. Ne įėjokit Bet-El, ir ne nueikit i Gilgal, ir ne eikit i Ber-Sebą. Nės Gilgal apkalts bus šallin gabėnts, ir Bet-El bus Bet-Uwen. (nieku pawirs.)

6. Įėjokit Poną Dievą, tay gywi išlikšite, kad ugnis nammūse Jozepo wiršų ne gautu, kurri degtu, kad nieks ne galėtu gessyt Bet-Elį.

7. Kurrie jūs prową i mėtėles pėrwerchat, ir teisybę žemyn parstumjat.

8. Jis daro Sietą ir Orioną, iš tamsybės rytą, ir iš dienōs tamse nakti darąsis. Jis wandeni juosa wadinna, ir išlieja tą ant žemės, jis wardu Ponas Diewas.

9. Jis daro, kad drutasis tur supūstis but; ir apmūrīts miestas tur išpūstijimui tēkti.

10. Alie jie to ne kencza, kurs jūs pabarra wartūse; ir tą per nūbodaį laiko, kurs ką ger mokinna.

11. Todėl, kad jūs pawargulus prispaudzat, ir rugiū imat iš jų dzeis šalkais; tay jūs ne gausit gywėnt tūse buttūse, kurrus iš kálditá atmenū pasibudawojat; ir to wyno ne gausit gėrt, kurri ant anná grajų wynkálnū sodinot.

12. Nės aš žinnau jusū nusizengimą, kurrio daug yra, ir jusū griekus, kurrie sunkus yra; kaip jūs teisūs prispaudzat, ir už kraują pinigū immat, ir pawargulus wartūse páminnat.

13. Todėl išmintingasis tū čes tur tylėt; nės piktas čėsas.

14. Įėjokit kas gér, ir ne kas pikt, kad gywi išliktumbit; tay Wiešpats, Pons Diews Zebaot bus pas jus, kaip jūs girraties.

15. Ne apšėkit kas piktá, ir mylėkit, kas gėrá; darykit, kad prows butu wartūse; tay Wiešpats, Pons Diews Zebaot, malonus bus liksusiems iš Jozepo. (gimminės.)

16. Todėl, taip safo Ponas Diewas, Diewas Zebaot, ansai Wiešpats: bus dejāwimo per wissas ūlyczas, ir ant wissū kėlū bus safo: ma: bėda, bėda! ir kas tikt gal

werkti, tas laukininkā wadis, kad deļotu ir raudotu.

17. Per wissas wynczas bus deļawimo; nēs aš noru tarp jūšū nu-žengt, saķo Ponas Diewas.

18. Bēda tiems, kurrie nor dienōs Pono Diewo! Ēķ jī jums māczis? nēs Pono Diewo diena yra tamšybe, ir ne šwiesfa.

19. Lygey kaip kad kas deļ lūto bēgtu, ir loķys jī sutiktu; ir lygey kaip kad kas i koki butā eitu, ir su ranka prie sēnōs prisiglaustu, ir ņaltys jī igēltu.

20. Nēs Pono Diewo diena juš bus tamši, ir ne šwiesi, aptēmusi, ir ne gaidri.

21. Uš ne kenczu jūšū šwentes, ir ne noru ņstīt (apierū kwāpā) jūšū šurintimmāše.

22. Ir norint jūs man dēginnimo- apieras bey walgimo- apieras apiera-wojat, tay aš taczau tū ne mēgstu; taipšau ir rēbjas jūšū deļawon- apier- ras ne noru ney žurēte žurēt.

23. Szallin deļ nū manēs rēšmā sawo giesmju; nēs aš tawo psalter- žāislo ne noru girdēt.

24. Ule prowa bus aprēištiama ney wandū, ir teisybe, ney didde uppe.

25. Ur * jūs iš gimminēs Izraēl man pūšēzoi' per tus ketturis dē- šimts mētus papjowimmo- apierā bey walgimo- apierā apierawojot? be rods.

* Darb. Ap. 7, 42.

26. Jūs nēšēt šētrā sawo karā- laus, ir Rijunā sawo ābrozā, ņwaigz- dē sawo diewū, kurrus saw pātys buwot pasidārē.

27. Tay aš jus dāsu ana šal Damaskon šallin gabēnt; saķo Po- nas Diewas, Diewu Zebaot wadin- namasis.

6. Pērštyrimas.

Tošēšuis šorawonā pagrumžbims deļ Jyda bey Izraēliēnā grieķu.

Bēda nerupeštingiems Zione, ir pa- šitikkiantiems ant kālno Samaria; kurrie girraši didžāuseis ant pagō- nū, ir (puikšey) wāikšēzoi' namūše Izraēl.

2. Ešit i Kalne, ir žurēkt; ir iš- cē i Emat, diddiši miestā; ir trau-

lities žemyn i Gatā Pilistēnā, kur- ros gērēšnes buwo karalyštes, ne kaip šittos, ir jū rubēzi diddesni, uš jūšū rubēžus.

3. Kurrie dingoties toly ēšā nū piš- tōs dienōs; ir wis tyķot nelābo wal- dimmo;

4. Ir miegat ant lomū iš elpan- tū- kaulū, ir per daug puikawojat su sawo pātalais; jūs wālgot ēryczus iš kaimenēs, ir pennētus weršus;

5. Ir žaidzat ant psalteraus, ir išdumojat saw giesmes lygey kaip Dowids;

6. Ir gērat wyno iš blūdū, ir mostijaties su balsamu; ir nieķo ne- štrūpinat iškādōs Jožepo.

7. Todel jie dabar pryšakcij' tur eiti, tarp tū, kurrie apkalti šallin gabēnami; ir turrēs lāutis lebāwi- mas puikawojenczujū.

8. Nēs Wiešpats, Ponas Diewas prišēķe prie sawo dušōs, saķo Wieš- pats, Diewas Zebaot, aš diddey ne kenczu puikawojimā Joķubo, ir la- bay pyķstu ant jū pallōczū; ogi aš ir tā miestā (neprietelams) padāsu, su wišsu, kas tame yra.

9. Ir kad ir dēšimts wyrai wie- name butte liktu, tay jie taczau tur mirti;

10. Kad kōznā jū jo dēdžus ir jo awyns tur imti, ir (jo) kaulus iš butto iķnēšt, ir saķyti tam, kurs stubosa namū yra: ar jū ir dar dau- giaus yra? Ir tas atšakys: jie wišsi prapūle; ir saķys: buķ linšmas, nēs jie ne norējo, kad Pono Diewo wardo minnēta butu.

11. Nēs štay, Pons Diews liepe, kad ištiktum didžāsus buttus, kad štylū gāutu, ir mažāsus buttus, kad sprāgū gāutu.

12. Kas gal su arķleis bēgt, arba su jāuczeis ārt ant ņlū? Nēs jūs prowā perkreipjat i tulži, ir tešy- bēs waišu i mētēles.

13. Ir linšminnaties tāmi, kas abelnay nieķu yra, tarydami: argi mes ne gana druti esme su sawo ragais?

14. Todel štay, aš ant jūšū, iš gimminēs Izraēl, ņmonū pulķā pri- dēlsu, saķo Wiešpats, Diewas Ze- baot, tie jums tūžbōs darys, pra-

dēje iņ tōs wietōs, kur i smat cina-
ma, iktē uppēlēs pūšcjoje.

7. Pērstyrimas.

Amazja apšmab; Amosā, lab trīs regēsimus
regējo apie buļencēj forawonc.

Wiešpats, Ponas Dievas rode man
regēsimā; ir štay, eņ stowējo wiens,
kurs žogā padāre pradzoj, attōlui
pradedant šēlti; ir štay, attōls bu-
wo paželēs, kaip karālus sawo awis
buwo nukirpdingēs.

2. Ir kaip jle žolē ant žēmēs bu-
tinay norējo nuēst, tarau aš: aš
Wiešpatē, Pone Diewe, buš malo-
nus; kas gal Jokubā wēl pagēlbēt
nēs jo juš ne daug yra.

3. Tay Pons Dievs to gailējos, ir
tare: gēray, ne nusiđūs toktai.

4. Wiešpats, Pons Dievs rode
man regēsimā; ir štay, Wiešpats,
Pons Dievs, wadinno ugni, taje
forawōti; ta reiktu diddi gillumā
sudēgt, ir jau sudēgge to gērā dalytā.

5. Tay aš tarau: aš Wiešpatē,
Pone Diewe, palāuf! kas gal Jo-
kubā wēl pagēlbēt nēs jo juš ne
daug yra.

6. Tay Pons Dievs ir to gailē-
jos; ir Wiešpats, Pons Dievs
tare: ir tai ne tur nusiđūt.

7. Alle jis rode man šittā regē-
simā; ir štay, Pons Dievs stowē-
jo ant kōfio muro, su šnuru mat-
tōto; ir jis tā šnurā turrējo sawo
rankoj.

8. Ir Wiešpats, Pons Dievs tare
man: kā tu mattai, Amos? aš ta-
rau: šnurā. Tay Pons Dievs man
tare: štay, aš šnurā trāufsu per
widdu mano žmonū Izraēl, ir jū
daugiaus ne cēdišu.

9. Bet auzštybes Izāko bus i-
pūstītos, ir baņņycjos Izraēlo su-
grāutos; ir aš kārdu ištiktū namus
Jerobeamo.

10. Tay Amazia, Bet Elo kunigs,
sunte pas Jerobeamā, Izraēlo ka-
rālū, ir jam satydino: Amos mai-
tā kēl priekš tamē namāse Izraēl, šī
žēme ne gal pakešt jo žodzio.

11. Aēs taipo safo Amos: Jero-
beams kārdu bus žuddytas; ir Iz-
raēlītēnai iņ sawo žēmēs aptākti bus
šallin gabēnti.

12. Ir Amazia tare Amosui: tu
regētojai, eik šallin, ir nubeaļ i žē-
mē Judā, ir tēnay wālgit dūnōs, ir
prārakāuf tejai.

13. Ir ne prārakāuf daugiaus Bet
Elij; nēs tai karālaus pillis, ir ka-
ratyštēs dūdras.

14. Amos atsaķydams tare Ama-
ziui: aš ne esmi ney prāraks, ney
prārako sunus; bet aš esmi kerdzū
wiens, morā-šigās nustiņņas.

15. Alle Pons Dievs atēme manē
nū kaimenēs, ir tare man: nuējes
prārakāuf mano žmonēms Izraēl.

16. Taygi klausyt dabar Pono Die-
wo žodzio. Tu sakai: ne prārakāuf
priekš Izraēl, ir ne lašņof (Diewo
žodi) priekš gimminē Izāko.

17. Todel Pons Dievs taipo safo:
tawo pati miestē apsiķēšāus ir ta-
wo sūnus bey dukteres kārdu pra-
puls, ir tawo dirwa šnuru bus i-
mattōta; alle tu numirsi neczyštoj
žēmēj, ir (žmones) Izraēl bus pra-
wartyti iņ sawo žēmēs.

8. Pērstyrimas.

Apie prapālimmā gimminēs Izraēl, ir apie
dwājišlā bādq.

Wiešpats Pons Dievs rode man
kōfi regēsimā, ir štay, eņ stowējo
pintinyš obolais (prikrāutas).

2. Ir jis tare: kā tu mattai, Amos?
ir aš atsaķiau: pintini obolais (pri-
krāutā). Tay Pons Dievs man ta-
re: gālas priekš ant mano žmonū
Izraēl; aš jū daugiaus ne cēdišu.

3. Ir giesmes baņņycjoj i kau-
limmā bus pērkreiptos, tē cēs, sa-
fo Wiešpats, Pons Dievs; daug
numitrusū lawonū gullēs per wi-
sus kampus, kurrus slapcēj turrēs
šallin nešt.

4. Klausytē to, kurrie jūs pawar-
gulus prišpaudzat, ir bēdnāsus žē-
mēje sugaišinnat,

5. Tarydami: kaddagi lāusis nauj-
mēnesio šwente, kad jawa pardit,
ir sabata, kad rugū ant turgaus
wešt galētumbim; ir Epā pamā-
žint, bey šyklā padidit, ir netikrā
šwārti laiķti?

6. Kad mes pawarguhus uš pin-
nigās, ir niešo ne turtinējus uš

porą turpią prissawitumbim, ir pelus už rugėjus pardātumbim.

7. Ponas Dievas prisėkė prieš puikawimą Jokubo: žurėsite, bau aš to jū elgimmo amšinay miršėsu;

8. Ar žemei ne reikta dėl to padrebėti, ir wissi gywatininkai smutni pastot? Berods, ji wissikay kaip su wandenu bus aptwinta, paplėkta ir nustandinta, ney su srowe Egipto.

9. Tū cžes, sako Wiešpats, Ponas Diewas, aš saulei per pētus dāsu nusileist, ir žemę šwiesoj' dienoj' dāsu aptemt.

10. Už jūsu šwentes i smutką, ir wissas jūsu giesmes i dejawimą pėkreipsu; aš wissū strėnas žakku apsauidisū, ir wissū galwas darysu plikėas; ar darysu jiems geddeįimą, kaip kad kas dėl wienintelio sunaus gėda, ir turrės bedningay prapulti.

11. Sztay, ateit cžesas, sako Wiešpats, Ponas Diewas, kad aš bādą susu i žemę; ne bādą dānōs, arba troškuli wandens, bet žodzio Pono Diewo girdėti,

12. Kad šen ir tēn aplink beginės, nū wienū jurū ikti kittū, nū šaurės i i rytus, žodzio Pono Diewo jėškodami, ir taczau tą ne suras.

13. Tū cžes grašos mergaites ir jaunikaiczei troškite nutrošk;

14. Kurrie dabar bažijas prie prakiskimmo Samariōs, tarydami: kaip tikray tawo Diewas Dane gywas yra; kaip tikray budas Berzaboj' te b'era. Nės jie taipo parpuls, kad ne gallės wēl atsikelt.

9. Pėrsityrimas.

Praraktawimas apie Kristū, ir apie jo surintimą.

Už maczau Pono Diewo ant altōraus stowinti, ir jis tare: mušt i kulką, kad stulpai drebētu; nės jū godas bus jiems wissiemis rošojams ant jū galwōs, ir noru jū gywatininkus kardu žuddyt, kad ney wiens ne gallės išbėgt, ir ney wienintelis išsprūst.

2. Ir kad jie ir i pėliką iškastu, tay mano ranka jās taczau i cž

išgabes; ir kad jie i dangū užjengtu, tay aš jās taczau žemyn stamsu.

3. Ir kad jie ir pasislėptu wiršuy ant kalno Karmel, tay aš jās taczau tēnay jėškōsu, ir žemyn gabesū; ir norint jie dėl manes ir pasislėptu ant dugno jurū, tay aš taczau žalczams prisakysu, kad jie jās tēnay iğeltu.

4. Ir norint jie dėl sawo neprietelū i apkalimimą kalliū eitu, tay aš taczau kardu liepsu, kad jis tēnay jās žuddytū; nės aš sawo atis ant jū laikysu, ant nepalaimōs, ir ne ant ko gero.

5. Nės Wiešpats, Ponas Diewas Zebaot yra toskai, kad jis kokią žemę pakrutint, tay ji sutirpsta, kad wissi gywatininkai tur smutni pastot, kad wissay per jū wiršū turrės telkēt, ney wandū, ir bus aptwinta, ney su srowe Egipto.

6. Jis yra tas, kurs sawo swetlycų danguje budawoja, ir sawo šetrag ant žemės gruntawoja; jis prišaut wandenui jurosa, ir išliet tą ant žemės, jis wardu Ponas Diewas.

7. Ar ne jūs waikai Izrael man prilygstat Murrinams, sako Ponas Diewas? Ar aš Izraeli ne išwedzau iš Egipto-žemės, ir Filistėnus iš Raptor, bey Syrionus iš Kir?

8. Sztay, atys Wiešpaties, Pono Diewo, žur ant grieknōs karalystės, kad aš ję butinay nū žemės išpušiczau; kaczeig aš namus Jokubo ne butinay noru išgaishit, sako Ponas Diewas.

9. Alie taczau, sztay, aš prisakysu, ir sijodisū namus Izrael tarp wissū pagonū; lygey kaip su rėczu sijojama, ir grudėlei ne turrētu klist ant žemės.

10. Wissi griekinintai mano žmonėsa kardu prapuls, kurrie sako: ne bus taip arty ta beda, ir mus ne tropls.

11. Tū cžes aš sugruwusę šetrag Dowido wēl attiesu; ir jōs spragas užtwerisu, ir kas nulaušta, wēl attiesu, ir jās budawōsu, kaip pirm sėnū gadynū buwo.

12. Kad jie i dalykus gantu liktus iš Edom, ir likusius tarp wissū pagonū, turriems mano wat-

das bus apsaitytas; sako Ponas Die-
was, tai darąsis.

13. Sztay, ateit częsas, sako Po-
nas Diewas, kad i wieną częsq ir
ars ir dagós, ir i wieną częsq ir
spáus ir sęs; ir kalmi lašnós saldu
wynu, ir wissos kaukaros bus wai-
singos.

14. Nęs aš nukreipsu apkalimną

lawo žmonū Izrael, kad jie gáus
pústus miestus budawot, ir apgy-
wént, wynyczas apsodit, ir wyno
iš tū gért, sódū sódit, ir jū waisaus
wálgit.

15. Nęs aš jús sódisu i jū žémę,
kad ne butu daugiaus išpústijami iš
lawo žemės, kurrę aš jiems dásu;
sako Wiešpats, lawo Diewas.

Práras Obadja.

Apie Edomitėnų korawonę, ir apie Izraelitėnų
išwálnijimą.

Szittas yra regejimas Obadjo. Szit-
taip sako Wiešpats, Ponas Diewas
apie Edom: mes iš Pono Diewo
girdėjom, kad páslai júst i pagonus;
gėray, karáušime prieš jús.

2. Sztay, aš lawę pažėminau tarp
pagonū, ir labay papeitiau.

3. Pasididžawimas lawo širdiės ta-
wę prigáwo, kadangi tu álū plyšúse
gyweni, aukštosa lawo pillysa; ir sa-
tai lawo širdije: kas nor manę žę-
myn stumt?

4. Taygi kad tu ir aukštyn lęktum-
bei, ney erėlis, ir kráutumbei lawo
lizdą tarp žwaigždų; taczau aš ta-
wę noru iš cę žemyn stumt, sako
Ponas Diewas.

5. Kad wágys arba puštelininkai
nakcye ant lawės užeitu, kaip tu
tadda nieku pawirstumbei? beje, jie
gana wogtu; ir kad wyno-rinkitai ta-
wę ušpultu, tay jie nieko law ne li-
tu, kę paštuy nurinktumbei.

6. Kaip jie Šlawą ištyrinėtu, ir jo
škarbus jęškótu?

7. Wissi tie, kurrie su lawim sude-
rėjo, išstums lawę iš žemės; žmo-
nes, ant kurrū tu tyczodams rasi-
tiski, lawę prigáus ir pėrgallės;
kurrie lawo dūnós wálgo, tie lawę
išdūs, pirm ne kaip tu tai suprastsi.

8. Žuręsite, sako Pons Diews, aš
tū cęš išmintingásus iš Edom iš-
niekisu, ir kytūsus ant kálnū Šlawo.

9. Nęs lawo drutiejį Temane tur-
rės smútitis; kad wissi ant kálnū
Šlawo per razbájū butu išgáishinti,

10. Dėl pištenybės, lawo broliu
Jokubui išroditós.

11. Tū cęš kaip tu prieš ji sto-
wėjei, kaip swėtimiejį jo ábažą
šallin gabėno, ir žmones iš swė-
timós žemės pro jo wartus iėjo, ir
ant Jeruzalės burtą mėtę; tay tu
buwai lygey kaip tujū wiens. To-
dėl tu wissay apgėdits busi, ir am-
žinay busi išpústis.

12. Tu daugiaus ne žurėsi taipo
lawo džaugsimą ant lawo brolio,
częse jo bėdós, ir ne džaugsies iš
waištū Juda, częse jū wargū; ir su
lawo burna ne kalbėsi taip iš di-
dzio, częse jū tušbós.

13. Tu ne turri ieiti pro wartus
mano žmonū, częse jū wargū. Tu ne
turri džaugtisi jū nepaláimós, częse
jū wargū. Tu ne turri siusti prieš
jo ábažą, częse jū wargū.

14. Tu ne turri stowėti ant skirst-
kellū, jo išbėgtūsus użmušt. Tu jo
likkusus ne turri išdūti częse tušbós.

15. Nęs Pono Diewo diena aty-
yra ant wissū pagonū. Kaip tu da-
rei, taip law atpenc; nusidás; ir
kaip tu użpelnei, taip law wél užeis
ant lawo galwós.

16. Nęs kaip jús gėrėt ant šwen-
tojo mano kálno, taip wissi pašo-
nai kas dien' turrės gėrti; beje jie
turrės tai išgért ir praryt, kad
butu, kaip niekadós cę nieko ne
buwus.

17. Alle ant kálno Zion dar kel-
li bus išgėlbėti, tie bus šwentny-
cza; ir gimminė Jokubo apgywes ji
apgywenanczus.

18. Ir gimminė Jokubo pastos
użnini, ir gimminė Josepo liepsna,
alle gimminė Šlawo šaudais, tus
jie użdegis ir sudėgis, kad gimminei

Esawo nieko ne liktu; nēs Ponas Dievas tai kalbējis.

19. Ir tie i pētus apgywes kálnus Esawo, ir tie iš pakalnū Pilistēnus; beje, jie apgywes laukus Epraim ir laukus Samariōs; ir Benjamin kálnus Gilead.

20. Ir prawarytieji šio waisto

waistū Izrael, tarp Kananitū itki Zarpat ēšq, bey prawarytieji miesto Jeruzalēs, Saparade ēšq, apgywes miestus i pētus linkay.

21. Ir užeis išgēlbētojei ant kalno Zion, kálnus Esawo sudit; taipo ta karalyšte bus Pono Diewo.

Prārakas Jona.

(arba Jonošus.)

1. Pērstyrimas.

Jonošaus wabinnims, nepaklusnums ir keravone.

Pono Diewo šodis atējo Jonošui, Amitajo sunui, ir tare:

2. Pasikēles eit i didiji miestā Ainiwē, ir satyť tame šodi; nēs jū piltēnybe auktētn iškāto i mano atis.

3. Alle Jonošus pasikēles bēgo nū Pono Diewo, ir norējo akrutu eit i Tartēšū, ir ējo žemyn iķ i Japo. Ir rādēs akrutā i Tartēšū bēgti nōrinti, mōkējo jis perwaš-pinnigus, ir i tā ikōpēs kēllāwo su jeis i Tartēšū nū Diewo weido.

4. Tay Pons Diews dawe diddi wējā pakilt ant jurū, ir didde wētra kēlēši ant jurū, kad dūmojo, buť akruts bus sudaušyts.

5. Ir žmones akrute bijojos, ir šauke šojnas sawo diēwop, ir mēte rykus akrute ēšancus i jures, kad pasilengwitu. Alle Jonošus žemyn buwo nušōpēs i (dugna) akruto, gulējo ir miegojo.

6. Tay priējes ji akruto-waldons tare jam: šo tu miegi? pasikēles mēst sawo Diewā, bau ne rassi Diews mušt minnētū, kad ne prapultumbim.

7. Ir wiens tare antram: eime ir mēštim burtā, kad ištirtumbim, dēl kurrio mums taip piktay dēstis. Ir jiems burtā be mētant, Jonošus buwo trōpits.

8. Tay jie tare jam: satyť mums, kōdēl mums taip piktay dēstis? šo ti tu remēštā warai? kas tu per wiens? ir iķ kur tu atēini? iķ kur-

rōs žēmēs tu ešsi? ir nū kurrū žmonū tu ešsi?

9. Jis tare jiems: aš esmi Ebreonas, ir bijausi Pono Diewo, Diewo iķ dangaus, kurs dāres ir jures, ir kur sausa.

10. Tay žmones labay bijodamies tare jam: kōdēlgi tu tai darei? nēs jie žinnōjo, ji bēgant nū Pono Diewo; nēs jis tai jiems buwo saķēs.

11. Tay jie tare jam: kagi mes darysim šu tawim, kad juros mums nutiltu? nēs juros baifey buwo šu-judditos.

12. Jis tare jiems: imkit manē ir mēštit manē i jures, tay juros jums nutilis; nēs aš žinnau, tā didde wētrā jus užeinant dēl manēs.

13. Ir žmones yre, i trantā wēl prisileist noreddami, alle jie ne galējo; nēs juros baifey šužjuddino jiems priēšais.

14. Tay jie šauke Diewop' ir tare: Ak Pone Diewe, ne dāt mums prapult dēl dušōs šio wyro, ir ne prirošāt mums nekaltā kraujā; nēs tu, Pone Diewe, darai, kaip taw mēgsta.

15. Ir jie ēmē Jonošū mēte ji i jures; tay juros nutillo nū sawo ušimmo.

16. Ir žmones labay bijojos Pono Diewo, ir nēše Ponui Diewui apieras bey pašadas.

2. Pērstyrimas.

Jonošaus malba ir iškāsnijimas.

Alle Pons Diews pritaikē diddi žuwi, Jonošū praryt; ir Jonošus

buwo pilwe tós žuwiės tris dienas ir tris nakts.

* Matt. 12, 40. 16, 4. Euf. 11, 29.

2. Ir Jonofus melde Diešpati, sawo Diewą, žuwiės pilwe,

3. Ir tare: aš šaukiau Ponop' Diewop' sawo bėdos', ir jis atšakė man: aš šaukiau iš pilwo pėklės, ir tu išgirdai mano balsą.

4. Tu numetėi manę į gillumą į widduri jurū, kad wilnys manę apšėmė; wišfos tawo bangos bey wilnys ėjo per manę,

5. Kad dumojau, manę esant prastumtą nū tawo akčiū; kad ne matytės daugiaus šwentąjį tawo bažnyčią.

6. Wandens manę apšėmė itki manio gywasčio, gelmė aptwino manę; šwendros apdenge mano galwą.

7. Už žemyn nugrimzdau iš kalnų gruntams; žėmė manę buwo užrakti nusi į amžius; alle tu mano gywasti iš prapailimo išgėlbėjai, Diešpatie, mano Diewe.

8. Kaip mano dušla manijė nusi smūtijo, tay aš minėjau Pono Diewo; ir mano malda išlėko pas tawę į tawo šwentą bažnyčią.

9. Kurrie ant niekingų daiktų pasitit, prastoj' malonę jiems išrodė fenczė.

10. Alle aš su dėkawone noru apierawot; sawo pažadas aš užmožė su Ponui Diewui, kad jissai manę gėlbėjęs.

11. Ir Pons Diews tare žuwiui, ir tas išspjowė Jonofų į krantą.

3. Pėrstyrimas.

Jonofaus prisiwertimmo-kozonis dang gėro baro.

Ir Pono Diewo žodis atėjo antrą kartą Jonofui, ir tare:

2. Pasikėlęs eik į diddi miestą Ainiwė, ir sakyt' jiems tą žodi, kurti taw liepju.

3. Tay Jonofus pasikėlęs nuėjo į Ainiwė, kaip Pons Diews buwo sakęs. Ir Ainiwė buwo diddis Diewo miestas, tryjų dienų kėlonės ilgas.

4. Ir kaip Jonofus pradėjo wieną dienąs kėlonę elti į tą miestą,

tay jis (Diewo žodi) sakydams tare: dar telturis dėšimts dienų pra, tay Ainiwė bus išpūstita.

5. Tay žmones Ainiwėj' Diewui itikėjo, ir dawė apsakyt, kad kožnas pašnikautu, ir apsisaute žakais, tiek diddieji, tiek masieji.

* Matt. 12, 4.

6. Ir tai ištiryres Ainiwės karalus, kėlės jissai nū sawo karal-kėšlo, ir padėjo sawo purpurą; ir žaktu apsisautės pasisėdo į pelenus.

7. Ir liepe iššaukt bey sakyt' Ainiwėj', pagal prisakimą karalaus bey jo wyresnujų, taipo: ney žmogus, ney galwijas, ney jauczej, ney awys tur ką ragaut, ir ne reikia jūs ney ganyt, ney jiems wandeni dūt gerti.

8. Ir žakais tur apsisaušt tiek žmones, tiek galwijai, ir Diewop' šaukt širdingay; ir kožnas prisiwerskit nū nelabo sawo elgimmo, nū piktėnybės sawo rankā.

9. Kas jin', rassi Pons Diews apsimislitu ir gailėtus, ir kreiptus nū sawo didžiojo kėšto, kad mes ne prapultumbim?

10. Ir kaip Pons Diews mātė jų weikalą, kad jie nusikreipe nū nelabo sawo elgimmo; tay jis gailėjos tōs korawonės, kurtę jis jiems išrodit buwo kalbėjęs, ir ne dare tai.

4. Pėrstyrimas.

Jonofaus nelantrummas ir pawybėjimas.

Dėl to Jonofus labay supykto, ir apšliniršo.

2. Ir jis Poną Diewą melsdams, tare: at Pone Diewe, tattai juk šaukiau, sawo žėmėj' dar be budams; dėl to aš ir norėjau tai aplenkst, ir atrutu bėgt' į Tartėšų; nės aš žināu, tawę esant malonę, mielą širdingą, kantrų ir didžios gerybės, ir taw gaila korawonės.

3. Tay ben atimė dabar, Pone Diewe, man būsią nū manęs; nės aš wėlležaus miręs buti, ne kaip gywas.

4. Alle Pons Diews tare: ar tu dingai, kad wertay pyktit?

5. Ir Jonofus išėjo iš miesto, ir pasisėdo rytā-lintay ties miestā, ir

pasidare žmonay šetrą, po tōs jis pasisėdo i pavėsi; iškislo matytų, kas tam miestui nusidūsę.

6. Alie Pons Dievs augdino molūgą, tas augo per Jonošaus galvą, kad pavėsi dave Jonošui per jo galvą, ir išgėlbejo jį iš tōs bėdōs. Ir Jonošus labay pasidzauge iš to molūgo.

7. Alie Pons Dievs pritaikė rytą metą kirmelę, aušrai prašvittus; ta nudūrė tą molūgą, kad jis padzūvo.

8. Ir sąulei užtektėjus, dare Pons Dievs, kad sausas rytvejis pūtė, ir sąule Jonošaus galvą ikaitino, kad jis alpo. Tay jis sawo dušei smer-

ti wėlįjo, ir tare: aš wėliciaus miręs buti, ne kaip gywas.

9. Tay Dievs tare Jonošui: ar dingai, kad tu wertay pyksti dėl to molūgo? ir jis tare: wertay aš pykstu iškį mirštant.

10. Ir Pons Dievs tare: tu galėsi to molūgo, prie kurrio tu nieką ne dirbai, nevygi jį užauginai; kurs i wieną naktį rados, ir i wieną naktį prapūlęs;

11. Ir aš nesigailėčiau Aniwės, tošio didžio miesto, kurreme yra davigiaus, ne kaip simts ir dvidešimt tūkstančiai žmonių, kurrie ne žlino skirtumą daryt, kas dešinę, kas kairę, priegtam ir daug galvijų?

Gėlas Práraso Jonošaus.

Prárasas Miška.

1. Pėrštyrimas.

Juda bey Samaria dėl balwónų-gėrbinnimo išpūšijama.

Sylttas yra žodis Pono Diewo, kurasai atėjo Miškui iš Marės, česė Jotam, Aas, Iškya, karalū Juda; kurrei jis regėjės ant Samariōs bey Jeruzalės.

2. Klausykite, wissi žmonų pulkai, dabot ant to, žėme, ir wissi toje esantieji; nės Diewas ansai Wiešpats, tur su žumis kalbėti, beje Ponas Diewas iš šwentōs sawo bažnyčōs.

3. Nės šitay, Pons Dievs išeis iš sawo wietōs, ir žėmyn žengs, ir stosis ant aukštųjų žėmėje.

4. Kad kalnai po jīm' sutirps ir pašalnes pėrplyš; lygey kaip wāškas prie ugniēs sutirpsta, kaip wāndens, žėmyn linkay tēkantieji.

5. Tai wislab (nūsidūs) dėl nusizengimmo Jokubo, ir dėl griekū nammū Izrael. Alie kurasai yra nusizengimmas Jokubo? ar ne Samaria? ir katros yra aukštybės Judda? ar ne Jeruzalė?

6. Ir aš Samarią darysu atmenū-kruvą dirwoj', kurreis aplink wyn-kalnus dėda; ir jōs atmenis

i pašalni sugrāušu, ir iš pāmatur parplėšu.

7. Wissi jōs balwónai bus sulāužyti, ir wissas jōs kėškāwimo-pelnas ugnimi bus sudėgits, ir wissus jōs ābrozus supūstisu; nės jie iš kėškāwimo-pelno sukrāpyti, ir wėl pastos kėškāwimo-pelnu.

8. Dėl to aš turru skystis ir dejet, aš apiplėštas ir nūgas turru wāikšezot; aš turru skystis neį smākai, ir smūtitis, neį štrausai.

9. Nės jū slogai niera pagālbōs; kurri išk i Judą nukāusi, ir išk i mano žmonų wartus i Jeruzalę išk sitėks.

10. Jdant ne apsakylit tai (mieste) Gatte, ne dālit išgirst sawo werkšmą; bet eikit i gedėjimo-kamārą ir sėdėkit pellenāse.

11. Tu gražusis mieste, turri nueit su wissa gėda; gywatninke Jaėnan ne išeis, dėl gedėjimo artimjāusū namū; jis tą ačims nū jūšū, kaip cę jus ābašu apstōs.

12. Smutinas miestas ne gal sawę linksmīt; nės nepalāima užeis nū Pono Diewo, ir išk wartus Jeruzalės.

13. Tu miestas Lāsis, kintys 30-wādninkus, ir wāsof šallin; nės

tu dukterei Zion essi pradžia griekū, ir tawije yr' iškąsti nusidėjimai Izraelo.

14. Tu tiekajau turrėsi nekurrus apkalimmui padūt, lyg kaip Gatėnai. Miestui Uksip ne nusidās taip, kaip karalei Izrael nor.

15. Už taw, Marėsa, užvesu tikrąjį tėwonį; ir Izraelo šlovė nukąs iš i Adullam.

16. Nusikirpdik plaukus, ir eik plikėdas dėl mandagū sawo waikāiczū; wissay nusistudik ney erėlis; nės jie apkalti yr' nū tawės šallin gabėnti.

2. Pėrsfyrimas.

Žmonū susigriešijimai prieš antrą (Diewo prislātima) toblęczą, ir korawones jiems grumybėtos.

Bėda tiems, kurrie dumoja (artimui) iškādōs daryt, ir iškūsi' bjaurę klastą ant sawo gūlū, kad anksty, prāšwintant, tai atliktu, kadangi tam jie gana māciēs tur.

2. Jie sawėspi plėša dirwas, ir imma buttū, kurrū jie ušfigeidz; taipo jie gwōltą daro su kōžnojo buttu, ir su kōžnojo ūkiu.

3. Todėl Pons Diews taipo sakō: šitay, aš ką piktō misliju ant šōs gimminės; iš kurrio jūs sawo kaskā n'išsitrukāsite, ir ne taip iš didžio waikāiczositē; nės tas cēsas bus piktis cēsas.

4. Tū cēs' priejodi apie jus pramanys, ir dejawimo - giesmę sakys: jau atliktom, bus sakoma, mes esme išpūstiti. Mano žmonū žėme gāun swėtimą poną. Kadāda jissai mums wēl pridallys tas dirwas, kurras jis mums atėmēs?

5. Berods, jūs daliēs ne palaiķysite surinkime Pono Diewo.

6. Jie sakō: ne reikia prarakaut. Tie mums te prarakājuja, kurrie ne tokius aštrus žodjus pranėša! Taip sawo gėdoje pasiliekt.

7. Jūs, kurrie Jokubo namais wadinnami, ar jums dingo Pono Diewo Dwasę nutrumpitą esant? Ar jis tai daryt norėtu? Tai tiesa, mano kalbos yra meilingos geriems.

8. Ule mano žmones pasikėle ney kōkai neprietelus; nės jie nuwēlka tiel sėrmėgą, tiel škreistę tiems, kurie be baimės waikāiczōj, lyg kaip tie, kurrie iš karo pargyžta.

9. Jūs išwārot moteres mano žmonū iš graujū buttū; ir nū jū jaunū waikāiczū atimmat wissados mano gražumką.

10. Todėl pasikėlit, jūs turrit šal- lin, jūs ne turrit czonay pasilikti; dėl jū necyistummo jie turrės skaudzēy išpūstiti buti.

11. Kad aš klastorus buczau ir melūs kalbėczau, bey moticzau, kaip jiems reikia girtūt bey lėbaut, tay buczau (patinkas) liebons šittiems žmonėms.

12. Ule aš noru tawę, Jokub, surinkti wissay, ir liktusūsus Izraelij' i krūwą suwessu; aš jūs wissus pōdraug ney kōkij kaimenę i apmūrtą stalda, ir ney kaimenę i jū stalda iwessu, kad iš daugummo žmonū ney dundėte dundēs.

13. Perlāustojis pirma jū užjengs aukštyn; jie pėrsilaus, ir pro wartus ir išeis ir ieis; ir jū karalus eis pirma jū, ir Ponas Diewas prykāktij'.

3. Pėrsfyrimas.

Korawone wyresnujū tiel kunigū, tiel swietistū ponū.

Jr aš tariau: ben girdekīt, jūs wyresnieji namāse Jokubo, ir jūs kunigāikēzei namāse Izrael; jums wertay reiktu prową jinnot.

2. Ule jūs n' apenczat kas gėra, ir mylit, kas piktā; jūs nuluppat jiems ādą, ir kuną nū jū kaulū.

3. Jr edat kuną mano žmonū, ir ādą jiems nuluppē, sulāusot jūs jiems ir jū kaulus, ir sudebat tus, kaip i pūdą, ir kaip mėsa i kātīlā.

4. Todėl, kad jūs dabar Diewopi šauksite, tay jis jūst ne išklausys; bet sawo wēidą paslėps nū jūst tū cēs; kaip su nelabu sawo elgimmu užpelnei.

5. Taip sakō Pons Diews prieš (ne wiernus) prarakus, mano žmones išwadzojenczus: jie ant mišōs sakō: wislab gėray pasiseks, jey jiems

gana dāsit wālgio. Ule jey niešo ne dāsit jiems i burnā, tay jie sašo, kad kuras ateisēs.

6. Todēl jūšū regējimas natce paršos, ir jūšū burtininkāwimas tamšybe. Sāule nufilēis ant tū praraktū, ir diena ant jū bus tamši.

7. Ir regētojei bus apgēditi, bey burtininkai prapulis gēdoje, ir jie wišši turrēs sawo burnā uškimšt, kadangi cē ne bus Diewo žodžio.

8. Ule aš esmi pilnas stiprybės ir Dwašės Pono Diewo, pilnas pro-wōs ir sylōs; kad aš Jokubui jo griekā apsaityti gallu.

9. Taygi klausykite šitto, jūs wyresnieji namāse Jokubo, ir jūs kunigaiškei namāse Izrael, kurrie pro-wā paniekinat, ir wis, kas wierna pērtreipjat;

10. Kurrie jūs Zionā su kraujeis budawōjat, ir Jeruzalē su neteisybe.

11. Jū wyresnieji daro pro-wā uš dōwanas, jū kunigai mošinn' uš al-gā, ir jū praraktai Diewo žodi praneša uš pinnigūs; (ir tikt) pasitit ant Pono Diewo, ir sašo: ar ne Ponas Diewas tarp mūsų? Ne gal mus ney jokia nepalāima ušeit.

12. Todēl bus Zion jūšū dēl ney dirwa āriama, ir Jeruzale bus atmenū-kruwa, ir bašnyčjōs kalnas paštos aukšta girre.

4. Pērtšyrimas.

Apie Kristaus karalyšē, ir apie iškwalnijimā iš babilōnisko kalėjimo.

Bet * pašuczāusosa dienosā tas kalnās, ant kurrio Diewo namai stow, bus drutay stowis, aukštēnis uš wiššus kilmus, ir patylus uš wiššas kaukaras. * 3a. 2. 2.

2. Ir žmonū pulkai pribēgs, ir daug pagōnai nueis, ir satys: ateikite, užeikime aukštyn ant kalno Pono Diewo, ir i namus Diewo Jokubo; kad jis mus pamokitu sawo kēlus, ir mes kēlāutumbim jo kēlais; nēs iš Zion žokanas išeis, ir žodis Pono Diewo iš Jeruzalės.

3. Jis sūdis tarp didžū žmonū pulkū, ir daug pagōnū korawos swētimosā šalisa. Jie sawo kārduš pawers i noragus, ir sawo ragotines

i pjautuwus. Neį wiens žmonū pulkas pakēls kārda priekš kitta, ir ne mošišis daugiaus karauti.

4. Kožnas po sawo wynmēdžu ir po sawo pygmēdžu gywēs be bāimēs; nēs burna Pono Diewo Zebaot tai kalbėjusi.

5. Kēs kožnas žmonū pulkas pašielgšis wardan sawo (netiktkro) die-wo; alle mes pašielgšimēs wardan Diešpaties, mūsų Diewo, wiššadōs ir amžinay.

6. Tū cēš, sašo Ponas Diewas, aš raišūsus surinksu, ir prastumtūsus kruwon suwessu, ir manēs slo-gintūsus.

7. Ir darysu, kad raišoji waitū turrēs, ir prastumtājē darysu didžū žmonū pulkū; ir Pons Diews bus karālumi ant jū ant kalno Zion, nū dabar iš amžū amžū.

8. Ir tu koryczia Eder, šancas dukters Zion, ateis tawo aukšinoji rožē; pirma buwēsis ponawōjims, karalyšē dukters Jeruzalės.

9. Kodelgi tu dabar šabinaiši prie kitta prietelū? Ar ne karālus pas tawē? ogi tawo pamokintojei ar wišši šallin yra, kad šopėjimai tawē taipo prišpāudž, kaip kokiā gim-danczē?

10. Ben geraus kentēk tū šopėjimā ir dušaut, tu dukte Zion, kaip kokia gimdanti; nēs tu tieša turri (dabar) laukan iš miesto, ir turri ant laušo gywent, ir i (kalėjimā) Babelē nukāst, alle taczau tu iš tēn wēl išgēlbēta busi; tēnay Pons Diews tawē išgēlbēs nū tawo neprietelū.

11. Kēs umay daug pagōnai priekš tawē susipulkawos, ir satys: ji iš-gaišinnimui yra padūta; mes sawo pašimegimimā žurēsim ant Ziono.

12. Ule jie (pagonai) ne šinno mislis Pono Diewo, ir ne numāno jo padumojimā; kad jissai jās suwāles ney pēdus ant šlojimmō.

13. Todēl pašikēlusi kulk, (ir iš-gaišink) tu dukte Zion, sawo neprietelus; nēs aš taw darysu gellešin-nus ragus ir warinnus nagus, ir turri žmonū pulkus sutreškīt; tay aš jū turtā Ponui Diewui pašwentisū, ir jū lobi waldonui wiššo swieto.

14, *Alle dabar, tu kareivjēne iſ-
ſitaiſyt; nēs apguls mus ábaſu, ir
* waldonā Izraēlo iſtikš su rykšte
ant ſtroſtā.* ** Jon. 18, 22.*

5. Pērftryimas.

Apie tā mieſā, kur Kriſtus uſgims.

Ir tu * *Betleem Eprata*, kurlai tu
maſas eſſi tarp tūkſtanczū *Juda*, iſ
tawēs man ateis tas, kurs *Izraēlije*
Wieſpatimi butu; kurrīo iſeſimmas
iſ pradzōs ir pirm wiſſā amžā eſti
buwēs. ** Matt. 2, 5, 6.*

2. Tame tarpe iſſai dūſt jūs war-
gint, iſ to czeſ, kurreme gimdyſenti
bus pagimdžusi. Tay tadda uſſilik-
kuſieji jo brolā atpencz pargryš pas
waiķus *Izraēl*.

3. *Alle* jis paſiſtojes ganyš galy-
beje *Pono Diewo*, ir pērgalējime
wardo ſawo *Diewo*. Ir jie gywēs;
nēs jis tū czeſ ſlownas paſtoš, kol
ſwiets patenka.

4. Priegtam mes ir paķajaus tur-
reſim *del Uſſuro*, kurs dabar i muſū
žemē ipūlēš, ir muſū buttus ſumy-
nēs. Nēs ſeptyni ganytojei ir aſtāni
waldonai ant jo bus prikelami,

5. Kurrīe žemē *Uſſur* ſupūſtis kār-
du, ir žemē *Amrodo* nūgais ſawo
ginklais. Taipo mes nū *Uſſur* buſim
iſgēlbjami, kurs i muſū žemē ipūlēš,
ir muſū rubejus ſumynēs.

6. Ogi liķkuſieji iſ *Jokubo* bus
tarp daug žmonū pulkā, ney rassa
nū *Pono Diewo*, ir ney laſelei ant
žolēs, kurrīe ney wieno laukia, ney
žmonū iſſilgſta.

7. Beje liķkuſieji iſ *Jokubo* bus
tarp pagonū prie daug žmonū pul-
kā, ney koſſai lūtas tarp žwērū gir-
roje, ney jāuns lūtas tarp awjū
pulkā; kurrām nieks ne gal uſgāt,
kad jis perdēm per jūs eit, ſumin-
džoj' ir ſuplēſa.

8. Nēs tawo ranka pērgallēš prieſ
wiſſus taw prieķinnanczus; kad wiſſi
tawo neprietelei turrēs iſpūſtiti but.

9. Tū czeſ, ſako *Ponas Diewas*, aſ
tawo žirgus ſallin deſu nū tawēs,
ir tawo wežimmus ſudauſyſu.

10. Ir iſpūſtiſu mieſtus tawo žē-
mēs, ir ſutruſtiſu wiſſus tawo ſiancus.

11. Ir iſgāiſiſu žynus pas tawē

(*ſiancus*), kad ney jokie ſenklā-iſ-
guldytojei pas tawē ne paſiliks.

12. Uſ tawo ábrozus bey balwo-
nus nū tamēs iſgāiſiſu; kad ne
daugiaus paſiķlaupēs meſſies ſawo
rankū darbā.

13. Uſ tawo ſwentitas girrāites
ſulāuſyſu, ir tawo mieſtus iſpūſtiſu.

14. Ir aſ su didzu ķerſtu ir su di-
dzu narſu atķerſiſu wiſſiems pagō-
nams, ķlauſyt ne apſimmantiems.

6. Pērftryimas.

Apie apieras, Diewui patinķanczes.

Ben ķlauſyķit, ķā *Pons Diews* ſako:
paſiķēlēš bārk ķalnus, ir ķauķaros te
gird' tawo balſā.

2. Ķlauſyķit, jūs ķalnai, ķaip *Pons*
Diews nor ķorawōti, taipjau ir jūs
twirtos gruntawonēs žemēs; nēs
Pons Diews nor ſawo žmones bart,
ir nor *Izraēli* ķorawōt.

3. Ķā aſ jums dariau, mano žmo-
nes, ir ķāmi aſ jus uſķabinau? tai
ſakyķit man.

4. Juſ aſ jus iſ *Egypto* žemēs
iſwēdžau, ir iſ ſlūžmōš-namū iſ-
gēlbējau, ir pirm tawēs ſunczau *Moi-
žēſu*, *Uarōnā* ir *Mirjamā*.

5. Mano žmones, ben minnēķite to,
ķā * *Salaks*, *Moabo* ķarālus, pra-
dējo, ir ķā jam *Bileam*, Beoro ſu-
nus, atſake, pradējus nū *Sittim* iſ
i *Gilgal*; ant kurrīo jūs pilnāy bu-
tumbit gallēje numanyt, ķaip *Pons*
Diews jums wiſſā gērā iſrōdēs.

** 4 Moij. 22, 5, 6, 7.*

6. Ķāmi aſ gallu *Ponā Diewā*
ſudērint? paſiķlaupimmu po aķiū
didzojo *Diewo*? Ar aſ jī dēģinni-
mo-apieromis bey mittuleis werſķeis
ſudēriſu?

7. Bēs dingai, *Ponā Diewā* mēģ-
ſtanti daug tūkſtanczeis awinais ar-
ba allejumi, norint to ir ne paſķai-
tamos ſrowēs pilnos butu? Arba ar
aſ ſawo pirmgimmuſi ſunz uſ ſawo
nuſidejima dūſu? arba ſawo žywato
waiſz uſ griķkus ſawo duſjōš?

8. Taw yra ſakyta, žmogau, ķas
gēr yra, ir ķā *Pons Diews* iſ ta-
wēs iſķķo, butent: *Diewo* žodi lai-
ķyt, meilē iſrōdit, ir paſiķēmit po
aķiū ſawo *Diewo*.

9. Pono Dievo balsas skaus ant miesto (Samaria); alle kas tavo wardo bijos, tas laimės. Girdėkit jus gimminės, kokia mišia sąkoma.

10. Taciau neteisus turtas pasi- liekt namūse Dievo-nesibijancio, ir na tikras majas (salties wadinna- mas) Špa.

11. Urba ar aš netikrą swarti, ir ne gėrus bežmenus, sykė šlanczus, už gėrus laisyciau?

12. Kurreis jų bagotieji daug ne- teisybės daro; ir jų gywatninkai šelpjasi mellaais, ir tur ne tikrus liejwjus sawo burnoj.

13. Todėl aš ir tawę pradėsu slo- git, ir tawę dėl tawo griekų pūstą darysu.

14. Tu ne gana turrėsi walgyt ir turrėsi apalyt. Ir ką tu nutvėrsi, taciau ne bus išwálnita; ir kas iš- wálnita bus, aš taciau kardu pa- dāsu.

15. Tu pasėsi, ir ne suwallysi; tu alliejų išspāusi, ir tūmi nesimōstisi; ir šwiejū wyną išspāusi, ir wyno ne gėrsi.

16. Nės jus elgiaties pagal budą * Umri, ir pagal wissą weiską na- mū Uab, ir klausot jų pamokslui; todėl aš jus pūstynė darysu, ir jų gywatninkus, kad i tus šwiltpe- rės, ir turrėsit mano žmonū išgė- dinnimą nešoti. * 1 Bar. 18, 25. 29. 30.

7. Pėrstyrimas.

Serujū ne daug yra randamū.

At, man dėstis, kaip kokiām wyny- cjoj' paskuy renkanciam, kur wynū- gū ne randa walgit, ir taciau norė- tumbei gerāusujū waisū turrēt.

2. Serieji žmones prapūle šoj' žė- mėj'; ir teisieji jau daugiaus niera tarp žmonū. Jie wissī tyko kraujo, kīts kittą guja, kad ji prapulditu.

3. Ir mislija, buł gėray darą, kad ko pikto dāro. Ką wyresnyfis nor, tai per prōwą sakō sudžā; kad jam wēl kūmi paslūžitu. Galintieji pa- mokinnimą dād pagal sawo išdy- kumma, iškadōs daryt, ir suklin' (prową) kaip jie nor.

4. Gerāusafis tarp jų yra ney erš- tėtis, ir wiernāusafis ney erškėtyns.

Ule kad diena tawo kunigū prieis, kad tu pajėškots turrėsi but, tay jie tū cžėf ne žinnōs, kur dingė.

5. Ney wiens te ne wierij' sawo artimui, ney wiens te ne pasitikkie ant kunigaitėjų; saugot sawo bur- nōs angā nū tōs, kurri tawo glė- bije miegt.

6. Nės * funus paniekin tēwā, du- tē priešinās prieš mōtingā, marti kė- lasi prieš āšwē; ir žmogaus neprē- telei yr jo paties šeimyna.

* Matt. 10, 21. 35. 36. Lut. 12, 53.

7. Ule aš ant Pono Diewo žūrėsu, ir Diewo, sawo išgānimo, laukfu; mano Diews manę išklaufs.

8. Nesidzauktis, mano neprietelka, kad aš ant žėmės gullu, aš wēl at- sikėlsu. Ir norint aš tamšybeje (didžiū bėdū) sėdzu, tay taciau Po- nas Diewas yr mano šwiesybe.

9. Už Pono Diewo kerkštą nešōsu; nės aš prieš jį susigriešijau; itikol jis ištaišys mano stundą, ir man prowōs darys; jis manę i. šwiesą statys, kad aš sawo pasimėgimma matysu iš jo malonės.

10. Mano neprietelka turrēs tai regēt, ir bus labay apgėdinta, man dabar sākanti: kame dabar Wief- pats, tawo Diewas? mano ālys tai matys, kad ji tadda ney purwai ant ulycjōs bus sumindžota.

11. Tū cžėf tawo murai bus buda- woti, ir Diewo žodis toly išsiplātis.

12. Ir tū cžėf jie ateis pas tawę iš Ušfur, ir iš apmūrītū miestū, nū apmūrītū miestū ikki wandenū, nū wienā jurā ik antrujū, nū wieno kālno ikki antro.

13. Nės žėme bus pūsta, dėl sawo gywatninkū, dėl waisaus jų (griekin- go) elgimmo.

14. Ule tu ganyk sawo žmones sawo lazda, kaimenę sawo tėwiskōs dalies, kurri wiena gywēna tiek gir- roje, tiek ant lauko, dūk jei ganytis Basane ir Gileade, kaip po jennowēs.

15. Už dāsu jiems dywū matyt, lyg kaip anū cžėf, kaip jie iš Eglyp- to žėmės išitraukē.

16. Kad pagōnai tai matytu, ir wissī jų sylingieji gėdėtus, ir sawo rankā ant sawo burnōs dētū, bey sawo ausis užkimštu.

17. Jie dulkės laižys, lyg kaip žalčiai, ir lyg kaip gūnai ant žemės padrebės savo stulės; jie bijosis Pono Dievo, mūsų Dievo, ir tawęs nusigąs.

18. Kame tošiai Dievs, koks tu esi? Kurs griekus atleidž, ir ne prirokoj' nusidėjimus likusiems siems savo tėviškės; kurs savo

kerštą ne amšinay laiko, nės jis mielakirdingas.

19. Jis mūsų wėl susimils, mūsų nusidėjimus jis nurāmdis, ir wilsus mūsų griekus mes i jurū gilummq.

20. Tu Jokubui wiernybę, ir Abraomui malonę laitysi, kaip tu mūsų tėwams jau seney prisėdams pažadėjai.

Praraktas Naum.

1. Pėrštirimas.

Dievo bibde šlowė prieš smėrminius.

Szitta yra sunkenybe ant Niniwės, ir praraktawimo knygos Naum iš Eškos.

2. Pons Dievs yra atkeršijąsis Dievs, ir griekus pajėškąsis, be-rodos pajėškąsis yra Pons Dievs, ir pyktąs; Pons Dievs yra pajėškąsis savo priešininkus, kūr-šai ne pamirš savo neprietelus (kō-rawoti).

3. Pons Dievs yra kantrus ir didžios stiprybės, po kurrio ašiu ney wiens yra nekaltis; jis yra Pons Dievs, kurrio kėlai yra wėtroj' bey umare, ir po jo kōjū drumstos dulkės.

4. Kurs jures bāra ir sausas daro, ir wissus wandenus išdžo-win'. Basan bey Karmel padžūsta, ir kas ant kėlno Libanon žallija, padžūsta.

5. Kalnai wirpa dėl jo, ir kauka-ros ney sutirpsta; žėme drėba dėl jo, priegtam swieto apštrittumas, ir wissi ant to gywėnantieji.

6. Kas gal dėl jo keršto šlowėt, ir kas dėl jo narso buti? Jo kerštas dėga ney ugnis, ir ūlos stėlda dėl jo.

7. Pons Dievs yra malonus, ir ney apmūrta wieta cėše bėdōs; ir pažysta tus, kurrie jūmi nusitė.

8. Kad twānas per miera užtwin-ņes, tay jis tą galop wāro; alle sa-wo neprietelus jis persektinėj' su tamšybe.

* Wila 7, 8.

9. Ką mislijat jūs prieš Poną Dievą? Jis tiktay galą darys; nepalaima ne užeis dy kartų.

10. Nės lyg kaip erškėčiai, kurrie be augdami susipainija, ir dar wis-say žalli yra, sudėginami, lyg kaip sausai šaudai:

11. Tošiai bus ansai nelabasis parodininkis nū tawęs (Niniwe) išei-nąsis, ir kas piktā prieš Poną Dievą sudumojąsis.

12. Tai po šako Ponas Dievas: kaczeyg jie ir kasjin' kaip šarwoti ir su didze māce ateitu, tay jie ta-czau bus ney kirste pakirsti, ir pra-puls. Už tawę pažeminau, alle aš tawę daugiaus ne pažemisu.

13. Tadda aš jo jungą, tawęs ne-kočą, sulaužysu, ir tawo pāncjus su-trauksiu.

14. Alle prieš tawę Pons Dievs liepe, kad tawo wardo paminklo ney wiens daugiaus ne liktu; iš namū tawo dievo aš tawę išga-išysu, balwonus bey abrozus aš taw grabu darysu, nės tu nieku pawirtai.

2. Pėrštirimas.

Išpūstijimas mleso Ninive.

Sztay, ant kalnū ateit kōjos gėro paslo, pakąjy apšakancio: šwēst savo šwentes, Juda, ir uimokėt savo pažadas; nės ne užeis tawę daugiaus nelabasis, jis butinay iš-gaišits.

2. Pustėlninkis aukštyn trauksis prieš tawę, ir apšancawiminq āba-

ju apguls; ir berods, gėray kawot
fėla; taisyfis, kaip imanai, ir dru-
tikis su wissa syla.

3. Nės Pons Diews puikawimq
Jokubo jam atgrazis, kaip puiká-
wimq Izraelo; nės nurenkantieji
jūs nurántios ir jų šaknelus iš-
gaishis.

4. Skydos jo drutuja yra raudó-
nos, jo waiskas prisilygin' pur-
purai; jo wezimmai šwiešoj' ney ug-
nis, kad nor muštis; jų ragotines
drėba.

5. Wezimmai bilda per úlyczas,
ir braskta ant fėlų; jie žibba ney
žiburai, ir šwiešėja samisray ney
žabai.

6. Alle jis atsimis sawo macnu-
ją; ir taczau tie parklups, katrul
išbėgti norės, ir skubbis prie mu-
rų ir prie apgynimo (wietós), kur
jie be báimės galėtu buti.

7. Ir wartai prie wandenų taczau
bus atwerrami, ir palloczus bus
pargrautas.

8. Karalėne bus apkálta šallin
gabėnta; ir jos mergos turrės dú-
saut ney karwėlei, mušdamos i sa-
wo krutis.

9. Nės Ninive yra ney ęjers, pil-
nas wandenimi, alle jis turrės ište-
kt. Stowėkit, stowėkit, (šauks jie),
alle ęz ney wiens ne atsidairys.

10. Targi išpleškit dabar sidábrq,
išpleškit aukšq; nės ęzonay skarbų
yra be galo, ir daugumis wissų bran-
gų žemczugų.

11. Alle dabar jis (Ninive) wissay
tur nuskintas ir išpleštas buti, kad
jo širdis tur nulūst, kielei drebet,
wissų strėnos wirpėt, ir wissų gymjei
išblyškė but ney pūdas.

12. Kame dabar yr gywėntimas lú-
tų, ir ganykla lútyczų, kaip lútas
bey lútėne su lútyczais waikščjojo, ir
nieks ne dryso jųs pabaidyt?

13. Bet lútas gana sumedžjojo sawo
waitams, ir nužudė sawo (šėnoms)
lútėnoms; sawo urwas jis pildo plė-
škimu, ir sawo namus tami, kq jis
buwo sudragšes.

14. Sztay, aš noru prieš tawę,
sako Ponas Diewas Zebaot, ir tá-
wo wezimmus iš dumų judėgįsu ir
kardas sužs tawo lútyczus; ir galop'

warysu tawo plėšimq ant žėmės,
kad balsas tawo pąslų daugiaus ne
bus girdėtas.

3. Pėrsťyrimas.

Diełai miesto Niniwės.

Bėda tam razbainiškam miestui (Ni-
niwe), kursai pilnas yra mellų bey
plėšimmo, ir nū sawo plėšimmo ne
nor lántis;

2. Nės ęz girdėsi su botágais
páukštant, ir ratus bildant, ir
žirgus žwėngiant, bey wezimmus
bráškant.

3. Jis raitelų aukštyn gabėna su
šwintanczeis kardais, ir su blizgan-
ęzomis ragotinėmis. ęz gul daug
užmuštųjų, ir didžios kruwos lawo-
nų, kad jų ney skaitlaus niera, ir
ant jų lawonų parklupt turri.

4. Tai wislab dėl to didžio kėšká-
wimo anės gražós mielós kėškės,
žynaut molancžós, kurri sawo kė-
škawimu pagonus, ir sawo žynawimu
žėmę ir žmones užpelnuši.

5. Sztay, aš prieš tawę eisu,
sako Ponas Diewas Zebaot, aš
taw tawo sules atdengsu taw i
afis; ir noru pagonams tawo nū-
gumq, ir karalyšėms tawo gėdq
rėdit.

6. Aš tawę wissay bjaurq noru da-
ryt, ir tawę apgedint, bey bjaurėsti
iš tawės daryt;

7. Kad wissi, tawę mátantieji, nū
tawės turrės bėgt, ir sakyt: Nini-
we yra supūstita; kas nor susimlkti
ant jos? ogi iš kur aš taw linkš-
mintojų įkėšosų?

8. Ar dingai, kad tu gerėsnis essi,
ne kaip miestas No waldonų, kurs
prie wandenų buwo budawotas, ir
aplinfų wandens turrėjo, kurrio
murai bey šancas buwo jures?

9. Murrinų bey Eępto-žėme buwo
jo nesuskaitoma galybe; Put bey Li-
bia buwo tawo pagálba.

10. Taczau jis turrėjo prawarrys
but ir apkaltas šallin kėlaut; ir jo
waitai ant wissų ulycų yra užmuš-
ti; ir ant jų didžų (ponų) burta
mėte, ir wissi jo wyresnieji i len-
cugus bey i pánczas buwo furakiti.

11. Talpo ir tu turri girtas but,

ir pasīlēpt ir apmūrītā wietā jēš-
kot dēl neprietelaus.

12. Wišī tawo apmūrīti miestai
yra ney pygmēdžei su prinokufomis
pygomis; kad jās kas krāto, tay
tam i burnā krīnta, kurs jū nor
wālgit.

13. Sztay, tawo žmones moterims
lygus pastōs tawiņe; ir wartai ta-
wo žēmēs bus tawo neprietelams
atwērti; ir ugnis sudēgis tawo uš-
kaiškus.

14. Sēmklis wandens, nēs tu bušī
ābažu apstots, pataišyš sawo šancus;
eif i molyņe, ir minē moli, ir da-
ryklis drutas plytas.

15. Alle ugnis tawē sudēgis, ir
kardas nužuddys; jis tawē fuēs, ney
wabalai; ušpuls tawē ney wabalai,
ušpuls tawē ney žogai.

16. Tu daugļaus kucežā turri, ne

ķaip žwaigždžū prie dangaus; alle
dabar jie iššiplātis, ney wabalai ir
lēkte šallin lēks.

17. Tawo ponū taip daug yra,
ney žogū, ir tawo wyresnujū, ney
wabalū, kurrie prie tworū laiķos,
šaltoms dienoms be ēfant; alle šan-
lei ušteffant, jie šallin lēk, kad ne
žinnai, kur jie dinge.

18. Tawo ganytojei miegōs, at
karālau iš Uššur, tawo šylingieji
atšiguls; ir tawo žmones bus iš-
šklaidyti ant kalnū, ir nieks jās ne
šurinks.

19. Ney wiens ne smūtisis dēl ta-
wo iškādōs, ir ne tušisis dēl tawo
slogōs; bet wišī, kurrie tai apie ta-
wē ištirs, sawo rankas suplōs ant
tawēs. Nēs kurri tu ne sawo pikte-
nybe be palowimmo spēdēi?

Prārakas Ubakuf.

1. Pēstīrimas.

Kaldekoni ipālimmas i žyda žēme.

Sztitta yra sunkenybe, kurre prāra-
kas Ubakuf reģejes.

2. Pone Diewe, ķaip ilgay aš tur-
ru šaukt, ir tu ne nori girdēt? Ķaip
ilgay aš tawēsp' šaukšu dēl diddēs
neteisybēs, ir tu ne nori gēlbēt?

3. Kodel tu man dādi reģēt procē
bey dārbq? Kodel tu man rodai
plēšimnq ir diddē neteisybę ap-
linē manē? uš teisybę gwołtas dā-
romas.

4. Todel wišay kittaip dāro, ne
ķaip teisybę, ir kas wertq škundq
tur, ne gal promōs gāut; nēs Die-
wo nesibijāsis priģaun teišjū, todel
neteisos promōs dāromos.

5. Žwalgyķities tarp pagonū, žurē-
lit ir dywikities; nēs aš noru lq
daryt jūšū cēšu, šoktai jūs ne wie-
rist, kad apie tai bus šakoma.

6. Nēs, štay, aš Kaldekonus pri-
ķēlsu, rūstus ir greitus žmones,
kurrie trauķsis per wišq žēme gy-
wēnimus pasisawēt, kurrie ne jā yra.

7. Ir bus smarkus bey iškāstingi,

kurrie (aštrey) prišako ir primercē,
ķaip jie nor.

8. Jū žirgai yra greitesni uš par-
delus; taipjau jie ir piktesni uš wil-
kus wakarais. Jū raitelai didzeis
pulkais trauķias iš tolo, ney lēkte
lēktu, * ķaip crelei škubinas prie
maitōs.

* Mat. 24, 18.

9. Jie wišī iš wieno ateit iškādōs
daryt; kur jie tikt nor nusišukt, cē
jie prasipleša ney rytwejis; ir su-
grēbs apšaltāšus ney smilczus.

10. Jie karalus apjūks, ir iš ku-
nigaiķežā jākšis; wišī apmūrīti mie-
štai bus jiemis tikt šutka, nēs jie
pylimq pils, ir jās tiktay iweiks.

11. Tay jie iš naujo pasidrašis,
tolaus taipō darys, ir susigrieķis;
tadda jie satysis tq pērgalējimq iš
sawo diemo gāwē.

12. Alle tu Pone Diewe, mano
Diewe, mano šwentasis, tu pirm
wišū amjū būvēsis, ne dāš mums
prapult; bet t'essie jie mums,
Pone Diewe, tikt šorawone, ir dāš,
aš mušū apģintojau, kad jie mus
tikt pabaustu.

13. Tawo aļys yra cysstos, kad

ne galli šurēt, kas pīta; ir tā bēda ne galli pareģēt; kodelgi tu pāšenti papēistojams, ir tyli, kad Dievo-nesibijāšis prarija tā, kurs gerēs-nis uz jē pati yra?

14. Ir dādi žmoniemis eit, ney žuwims juroša; ney firmeliems, po-no ne turrintiems.

15. Jie wišlab sawešpi trāuf su mēškere, ir gāudo su sawo tīnflu, ir šuwāla su sawo tīnflu; iš to jie džaugiāši, ir yra līnšmi.

16. Todel jie apieramoj' sawo tīn-flai, ir rušin sawo tīnflui; kadangi tais jū dalis taip rebi, ir jū wal-gis taip pilnay pastojo.

17. Todel jie dar wis išmet sawo tīnflā; ir ne nor palāuti žmones pašinaugt.

2. Pērsfyrimas.

Diewo pajabdejims ir tieša; nusiitkejims apteifin.

Czē aš stowju ant sawo sargy-bēs, ir eimi ant sawo (waštōs) ant druto miestā (muro), ir šurē-dams mattau, kas man sātoma, ir kā aš atsašyti turrū manē bā-ranczām.

2. Alle Pons Diews man atsašy-dams sašo: rašyt tā regējima, ir molawoš tā i tobiļcā, kad tā škai-tyt galētu šojnas, pro šali bēgāšis (butent taipō:)

3. Tas prarākawims juš dar išsi-pildis sawo czēšu, ir tikt kartā šojnam bus zinnomas darytas, ir ne išlīks (ne išpilditas). Ir norint jis uz-truškīn, tay lāuf jo; jis titray išsi-pildis, ir ne aštruks!

4. Sītay, kurs kēšprāndis yra, tas ne rīms sawo širdijē; nēs tēlsufis sawo tiktējimu gīws yra.

* Rym. 1, 17.

3. Pērsfyrimas.

Apie prapālīmā Bābiloniōnā.

5. Alle wīns prigaun pašididzo-jenti wyra, (Babēlēs karāln) kad ne gal pašilikt, kurs sawo dušijā atwer ney pēklā, ir esti lygus smerczui, kurs ne gal šotīs buti; bet sawešpi trāukia wišsus pagonus, ir sawešpi

šuwālo wišsus žmonā pulkus (ant prapālīmmo.)

6. Alle šurēsite? tie wišsi pašakā iš jo darys, ir kalbā bey priejodi, ir sašys: bēda tam, kurs sawo lobi diddinn' iš swētimo lobjo! Kaip il-gay tas patēks? ir ant sawes tikt krauja daug bjaurybēs.

7. Uz kaip greitay pabēs, tawē kandantieji, ir iššibuddis, tawē šal-lin šumjantieji; ir tu jiems turrēsi tēkti.

8. Nēs tu daug pagonū išplēšei, tay tawē wēl išplēš wišsi lītufieji iš žmonū pulkū; del žmonū kraujo, ir del diddēs neteisybēs žēmēje bey mieštē, ir wišsiems toje gywēnantiems, išrōditōs.

9. Bēda tam, kurs godus ant ne-palāimōs sawo namū; sawo līzdā aukštay kraudams, kad išbēgtu ne-palaimai.

10. Alle tawo sudūmims tēks sawo namams ant gēdōs; nēs tu perdaug žmonā pulkus šumufēi, ir iš wišsū patyczū šufigriešijēi.

11. Nēs ir ašmenis mūrē šauks, ir bālkei po spārū jiems atšileps.

12. Bēda tam, kurs miestā su krau-jais budawoja, ir patūr miestā su neteisybe.

13. Ar ne taipō, kad nā Pono Diewo Zebaoš tai mūdās? Kā žmo-nū pulkai taw diebē, turrēs ugnimi bāt sudēgāta, ir ant šo žmones prisi-procawojo, turrēs prapalt.

14. Nēs žēmē pilna bus išpašīmi-mo garbēs Pono Diewo, ney wan-dū, jurū dugnā apdengias.

15. Bēda taw, sawo artimai ipil-lanczām, maišydams i tā sawo kērš-tā, ir darai girtā; kad jo gēdā ma-tytumbei.

16. Ir tawē šotīs, su gēda uz gar-bē. Taygi gērt ir tu, kad swyrinē-tumbei; nēs tawē apnišs tylišas de-šinėj' Pono Diewo, ir turrēsi bjaurey wēmt uz sawo šlowē.

17. Nēs neteisybe, Libanoniū da-ryta, užpuls tawē, ir pabaidyti žwērys išgandis tawē; del žmonū kraujo, ir del neteisybēs žēmēj', ir mieštē, ir wišsiems, czē gywēnantiems, darytōs.

18. Kagi tadda mācijas ābrozas,

sawo mistro darytas, ir netikras nulieta abrozās, ant kurrio pasitit jo mistras, nekālbanczus balwonus darqas?

19. Bēda tam, kurs mēdzui sašo: pabūst! ir nekālbanczam ākmenui: kēlks! kaip galētu tas mošit? štay, jis āušu bey šidābru aptrāuktas, ir niera kwāpo jeme.

20. Alle Pons Dievs yra šwen-toj' sawo bašnycoj'; po jo ašū ty-lek wišas swietas.

4. Pērstyrimas.

Malda Diemop' ūz iškaitinā sawo žmonā.

3. Pērst. Szitta yra malda prāra-to Ubakuf ūz nekāltāsus:

2. Pone Diewe, aš girdėjau tawo (aštrę) kalbā, ir nušigāstu; Pone Diewe, tu sawo darbā darai gvwā puseje mētā, ir tā žinnomā darai puseje mētā. Kad tužbōs yra, tay tu atsimeni mielāširdingysēs.

3. Dievs atējo iš Tēman, ir šwen-tasis nū kalnū Paran, Sela. Jo laupšēs dangus buwo pilnas, ir jo garbēs žēme pilna.

4. Jo škaistums buwo ney šwieša, škaistummai buwo regēti ant jo ran-tā; czonay slapta buwo jo macis.

5. Pirm jo ējo māras; ir sloga išejo, kur Jis tišt nuženge.

6. Jis šlowēdams mattāwo žēme, jis regēdams išklaide pagonus, kad swieto kalnai buwo sutrēškiti, ir turtējo pasilenkt kaukaros swiete, jam be einant swiete.

7. Uš maczau Murrinā šētras pro-cēje, ir Aidlanitā budeles smutnas.

8. Ar tu ne buwai bepykštas, Pone Diewe, twane, ir tawo nar-fas wandenisa, ir tawo kerkštas juroša; kaip tu ant sawo žirgū jū-jei, ir tawo wešimmams pergallēji-mas tēko?

9. Tu kilpini iškraufiei, kaip tu

priskēdams buwai sašēs gimminēms, Sela, ir dalliēje srowes i žēme.

10. Kalnai tawę regējo, ir jie bi-jojos, wandens srowē nutēkējo; gel-mę gallējei girdēt (ūžant) aukštums-pakele rankas.

11. * Sāule bey mēnā apšistojo, tawo strēlos su škaistumu paleše; ir tawo ragotines žibanczu šaibāwimu.

Jož. 10, 13.

12. Tu sumynei žēmę kerkše, ir su-kūlei pagonus narše.

13. Tu iškraufiei sawo žmonēms ant pagālbōs, pagēlbēt sawo mosty-tqji; tu sukūlei galwā namāše Die-wo: nesibijanczujā, ir atdengei twir-tumā iški kāklo. Sela.

14. Tu norētumbei kēikt karāl-laz-dai wyršenojo, ir jo karkygiems, kur-rie ney wētra ateit, manę išklaidy-t, ir dzaugiasi, (kaip tie) kurrie warg-dienī sued' slaptomis.

15. Tawo arklei eit juroša, klam-pyne didžū wandenā.

16. Kadangi aš to girdzu, mano pilwas smūtnas, mano lūpos drēba iš to šauksmo; pulci yra mano káu-lūše, aš sawije esmi smūtnas. Uš kad gallēcžau išetis czēse tužbōs, kad reikš aukštyn trāuktis pas žmonā pulkus, mus kārū aptrāu-tianczus.

17. Aš pyg-medis ne žallūs, ir ne bus augmens ant wyn-mēdzū; dārbas prie allej-mēdzio bus no-prošnas, ir dirmos ne neša išklaifi-mā; ir āwys iš gātā iškplešamos, ir ne bus jāuczū staldūše.

18. Alle aš dzaugšūs iš Pono Die-wo, ir linkšmas busu iš Diewo, ma-no iškānimo.

19. Aš Wiešpats Pons Dievs yra mano syla, ir jis darys mano lojas, ney elnū lojas, ir wes manę ant aukštummo, kad giedoczau ant sawo strūn-žaislū.

Práratas Žepanja.

1. Pėrsťyrimas.

Apie išpųstijimą karalystės Juda.

Gittas yra žodis Pono Dievo, kurs atėjo Žepanjui, sunui Kusi, sunaus Gedalja, sunaus Amarja, sunaus Jisjo; česė Josio, sunaus Amono, karalaus Juda.

2. Už wislab atimsu iš tės žemės, safo Ponas Dievas.

3. Už tiek žmones bey galwijos, tiek paukščius po dangum, bey žuwis jurosa atimsu, draug su papiktinnimais ir Dievo: nesibijan: česėis; beje aš noru ir žmones išgaishint iš tės žemės, safo Ponas Dievas.

4. Už sawo ranką ištiesu per Judą, ir per wissus Jeruzalėį gywėnancus; taipu aš palaiką Baalo išrausiu, priegtam ir wardą Ramarim, bey klebonū, iš šės wietės.

* 2 Kar. 23, 5.

5. Ir tus, kurrie ant stogū dangaus pulkū meldžasi; kurrie jū meldžasi, ir taczau bazijas prie Pono Dievo, ir prie (balwono) Malcom;

6. Ir tus, kurrie nū Pono Dievo atsikreipja, ir kurrie Pono Dievo nieką ne atboja, ir ji paniekia.

7. Tylėkit po ašiu Wicspatiės, Pono Dievo, nės Pono Dievo (atkerpijimo) diena artų yra, nės Pons Diews papjowimmo: apierą pritaishę, ir sawo swėczus ant tės pakwėtęs.

8. Ir dienoje Pono Dievo papjowimmo: apierōs, aš pajėškōsu wyresnūsus ir karalaus waišus, ir wissus swėtimais rubais dēw: jenczus.

9. Už tū česį ir tus korawosiu, kurrie per slenksti šōla; kurrie sawo ponū namus pildo su plėšimmu bey su klasta.

* D. 5, 10.

10. Tū česį, safo Ponas Dievas, diddis šaukšmas kėšis, prasideddąs nū žuwjū: wartū, ir kausims nū antrujū wartū, ir didde bėda ant kaurarū.

11. Kāukite jūs, kurrie malune

gywėnat; nės wissū kromininkū gloda yra, ir wissi, kurrie pinnigus surenka, yra išpųstiti.

12. Tū česį aš Jeruzalę su žibnycziomis pėrėjškōsu; ir pajėškōsu tus žmones, kurrie gul ant sawo mēliū, tarydami sawo širdije: Pons Diews ne darys neį gėrą neį piktą.

13. Ir jū turtas bus išplėštas, ir jū buttai bus pūsti. Jie buttū pafurs, ir tūse ne gywės; jie wyniczas šodis, ir wyno iš tū ne gers.

14. Nės didiji diena Pono Dievo artų yra, ji artų yra, ir labay prisišlubbin'. Kad šaukšmas apie Pono Dievo dieną bus girdėtas, tay drutiejį tadda baisę šauks.

15. Nės ši diena yra diena narso, diena tužbōs bey bėdōs, diena wētrōs bey wėsulo, diena tamšybės bey apitamōs, diena debesū bey miglōs.

16. Diena trubū bey trimittū pries apmūritus miestus, ir aukšta pillis.

17. Už darysu žmones drėbancus, kad aplink turrēs wāikštinet, neį aklieji, todėl, kad jie pries Poną Diewą susigriešije. Jū kraujas bus pralietas, neį kad butu dulkes, ir jū kunas, neį kad butu prawas.

18. Jū sidabras bey aukšas jās ne išgėlbēs dienoje kėšto Pono Dievo; bet wissa žėme turrēs jo kėšto ugnimi sudėginta buti; nės jis umay galą darys su wissais toį žėmėį gywėnancėis.

2. Pėrsťyrimas.

Graubėnimas, Diewop' weršis.

Gusirinkit, ir cikšte šėn, jūs neprieteliski žmones,

2. Pirm ne kaip (aštrausi Dievo) prōwa (ant jūšū) išsiroditu, kad jūs, neį pellai dienoje, butumbit pawaromi; pirm ne kaip baisingas Pono Dievo kėštas ant jūšū užeitu, pirm ne kaip diena Pono Dievo kėšto jūs tropitu.

3. Jėškōkite Poną Diewą, wissi jūs wargdienei žėmėje, kurrie elgia: ties pagal jo prowas; jėškōkite tei-

sybę, įeškosite pakarnumma, kad die-
noje keršto Pono Diewo galletum-
bit paslepti but.

4. Nės Gasa tur but prastota, ir
Ustalon pūstynė pastot; Ušdod per
pētus bus prawaryts, ir Ustaron
iš šaknū išrauts.

5. Bėda tiems, kurrė pajūrėmis
gyvėna, karcėwjiems! Pono Diewo
žodis ateis ant jų. Tu Kanaan,
Pilištėnū žėme, aš tawę žuddysu,
kad nieks cę daugiaus ne gywės.

6. Pajūrėmis bus tikray wienī ber-
dza-butėlei bey amjū-staldai.

7. Ir tai tēks likusiems iš namū
Judā, kad jie ant tū gātu gany-
tis. Wakarais jie tur atsigult but-
tise Ustalon, kad jās dabar Ponas
Diewas, jū Diewas, wėl bus pajės-
tojes, ir jū apkalimma nutreipes.

8. Už girdeėjau gedisėq kalbā Moa-
bo, ir iškolojimā waikū Amon, kur-
rūmi jie mano žmones iškolajo, ir
ant jū rubėjū to gyreši.

9. Gėray, taip tikray aš gyw's
esmi, safo Wieshpats Zebaot, Izrae-
lo Diews: Moabs pastos ney Sodo-
ma, ir waikai Ammon ney Gomor-
ra, priegtam ney dilgynė bey dru-
stės-dauba, ir amjina pūstynė. Už-
silikusiėji mano žmonū jās išpleš,
ir likusiėji mano žmonū i dalytus
jās gaus.

10. Tattai jiems nusidūs už jū pui-
kėwima, kad jie Pono Diewo Zebaot
žmones iškolajo, ir to gyreši.

11. Pons Diews bus jiems išga-
stingas, nės jis išgašis wišsus die-
waiczus ant žemės; ir jo turrės
melsis wišsos salos tarp pagonū,
kojnas sawo wietoj'.

12. Taipjau ir jus Murrinai busit
užmušti mano kardu.

13. Ir jis išties sawo ranką ant
šaurės, ir žuddys Usturq. Aniwę
jis išpušis, išdžumuse (darys) ney
pūšcja;

14. Kad toje atsiguls wišskie gy-
wolei tarp pagonū; ir haublei bey
cėjai laikyis ant jū korycū, ir gie-
dos lāngūse, ir warnai ant baltū;
nės cedrū-lentos bus nuplėštos.

15. Tai esti tas kinkmas miestas,
kurs taipo be baimės budawo, ir
sakydawo sawo širdijė: aš esmi, ir

ne joks kistai. Kaipgi jis taip pū-
stas pastojės, kad žwėrys jemme gy-
wėna? ir praeinasis šwiltja i jė, ir
suploj' rantas ant jės.

3. Pėrštirimas.

Grumžimmas ir palinkšminojimas.

Bėda tam bjauram, necyklam ir
razbaininišklam miestui.

2. Jis ne nor ney kausyt, ney dā-
tis paburt; jis ne nor ant Pono
Diewo tiktėt, neygi prie Diewo sa-
wo laikytis.

3. Jū kunigaitkezei tarp jū yra
rėkiantieji lūtai; ir jū sudžos wiktai
prie wakarō, kurrė nieko ne paliekt
iškī rytojaus.

4. Jū prārakai yra klastorei ir
papeiktosei; jū klebonai subjaurin
šwentnyczą, ir išguldo žokaną taip
ne reiktu.

5. Alle Pons Diews, tarp jū esq-
tiesa gėray mokin, ir piktō ne da-
ro; jis kas rytą sawo prowas wiš-
siems mokidin, ir ne palan'; alle
piktieji žmones nesimokinti nor gė-
dėtis.

6. Todėl aš sus žmones noru iš-
gašint, jū pillis išpuštit, ir jū ūly-
czas pūstas daryt, kad ney wiens
ant tū ne gaus kėllaut; jū miestai
bus išpuštit, kad nieks daugiaus
cę ne gywėntu.

7. Už taw sakydinau: manes tu
turri bijotis, ir dātis pabaust, tay
jū gyvenimas ne butu išpuštitas,
ir tujū ney wiens jūs ne užpultu,
kurrūmi aš jās pajėsloju; alle jie
greiti wiškotia piktėnybę daryt.

8. Todėl (sako Pons Diews,) ir
jūs wėl turrit manes lāukti, iš aš
pasikėlsu, sawo cęsu; kur aš taip-
jau prowawofu, ir pagonus su-
rinku, bey karalyšes krowon sušauk-
su, mano kerštą ant jū išliet', ir wiš-
są kerštą mano narso; nės wišsas
swiets bus sudėgits ugnimi mano
keršto.

9. Tadda aš žmonū pulkams tit-
taip dāsu sakyt su meilingomis lu-
pomis, kad jie wišsi turrės Pono
Diewo wardo melsis, ir jam štū-
zyt wienširdzey.

10. Tus, kurrė manes meldžas,
butent išklaidytāsus annapus wan-

dens, Murrinū-jēmēj', man parwēs dōwanai.

11. Tame cēse tu daugiaus ne-
sigēdēsi wišso sawo weikalo, kur-
rūmi priēš manē nusiženēi; nēs
aš pasididžojencjus šwentūsus šal-
lin dēsu nū tawēs, kad daugiaus
ne pasididžosi, dēl šwentōjo mano
kāno.

12. Aš tarp tawēs dāsu iškilti pa-
wargusi māšq žmonū pulkēli, tie nu-
sitiktēs ant Pono Diewo wardo.

13. Ušiliktušiejī Izraelijē ne da-
rys niēso piktō, ir ne kalbēs netei-
sē; ir ne bus ragstas jū burnoj'
klāstq darqs liejumis; bet jie gany-
sis ir iškēsis, be jokios būimės.

14. Šukaut tu duktē Zion, šaut,
Izrael; dzaugtis, ir buk linkima išk-
wišs širdiēs, tu duktē Jeruzalē;

15. Nēs Pons Diews atēme šallin
tawo korawonę, ir tawo nepriete-
lus nukreipe. Pons Diews, Izrae-
lo karālus, yra pas tawę, kad ne
privalytumbēi neį jokios nepalāi-
mōs nesibijotis.

16. Tame cēse bus sākoma Je-
ruzalei: nesibijot; ir Zionui: te ne
paiksta tawo rankos;

17. Nēs Wiešpats, tawo Dievas,
yra pas tawę sylds turtis Jūgēl-
tojis. Jis dzaugtis išk tawēs, ir
bus taw mēlingas, ir atsilēis, ir su
šukāwimu dzaugtis išk tawēs.

18. Prāmonēmis šlogintūsus aš
šallin dēsu, kad nū tawēs atsitō-
lintu, kurros prāmones jiems sun-
kenybe buwo, išk kurrū jie gēdōs
turrējo.

19. Sztay, aš tū wišsā gloda da-
rysu tame cēse, kurrie taw netei-
sybēs daro; ir gēlbesu rāšpaję, ir su-
rinku prastumtāję, ir iškēlsu ję ant
didžos garbės beį šlōwēs per wišas
jemes, kurroša jī papeikiamā.

20. Tame cēse aš jus atgabėsu,
ir jus tame cēse surinksu. Nēs aš
iškēlsu jus ant gyraus beį garbės
tarp wišsā žmonū ant jēmės, kad
aš įsū apkalimq nukreipsu po įsū
atiā, sako Ponas Dievas.

Prarākas Aggai.

1. Pērskryimas.

Babarimo-šojenis tiems sakyta, kurrie nesistub-
rinę bājnyčq pakurt.

Antrame mēte karālaus Dariaus, i
šēštq mėnēsī, pirmoj' dienoj' to mē-
nesio, atėjo Diewo žodis pas prāra-
kq Aggai, Serubabelui, Sealtielō
sunui, wyresnamjam Juda, ir Jozu-
mui, Jožadako sunui, wyrausam ku-
nigui, ir tare:

2. Taip sako Ponas Dievas. Ze-
baot: šie žmones sako: dar cēsas
ne priėjo, kad Pono Diewo namus
pakurtu.

3. Ir Pono Diewo žodis atėjo pas
prārakq Aggai:

4. Alie įsū cēsas priėjo, kad išdai-
lytūše butūše gywentumbit; ir šie
(Diewo) namai tur pūsti šlōwēt:

5. Taygi šittai pas sako Ponas Die-
was Zebaot: žurekit, kaip jums dēstis.

6. Jūs daug špat, ir maž suwā-

lot; jūs wālgot, ir taczu ne este
pasotinami; jūs gērat, ir taczu
ne atfigerat; jūs apsirēdot, ir ta-
czau ne galit sušilt; ir kurs pin-
nigā peha, tas dēda tus i šylētq
mašnq.

7. Taip sako Pons Diews Zebaot:
žurekit, kaip jums dēstis.

8. Ružę ant kāno parsigaben-
kit mēdžū, ir budawokit šittus na-
mus; tai man pamėgs, ir aš sa-
wo garbę iškrodīsu, sako Ponas
Dievas.

9. Nēs jūs tieša daugio laukiat,
ir štay, wišlab mažyn eit; ir no-
rint ir tai namū gabėnat, tay aš
taczu tai wis iškūlīnu. Kodel
tai, sako Pons Diews Zebaot? To-
del kad manō namai taipō pūsti
šlōw, ir bōžnas šlubina sawo butq
[pakurt].

10. Kodel dangus wiršuy įsū rū-
sq ušlaitę, ir žėme sawo augmenī.

11. Ir aš wadinau saušą čėsą, tiek ant žemės bey kalnų, tiek ant ruggių, ant šviežaus vyno, ant aliejaus, ir ant wisso, kas iš žemės auga; ir ant žmonių bey galvijų, ir ant wissų rankų darbų.

12. Tay paflusio Serubabel, Sealtielio sunus, bey Jozuwa, Jozadašo sunus, wyrausafis kunigs, ir wissi kitti žmones, tošiam balsui Pono Diewo, sawo Diewo, ir žodžiams prarako Uggai, kaip ji Ponas Diewas, jų Diewas, buwo suntęs; ir žmones prisibijojo Pono Diewo.

13. Tay tare Uggai, angelas Pono Diewo, kurs Pono Diewo sustas buwo ikki žmones: Už esmi su jums, sako Ponas Diewas.

14. Ir Pons Diews parągino dwąsę Serubabelo, Sealtielio sunaus, wyresnojo Juda, ir dwąsę Jozuwo, Jozadašo sunaus, wyresnojo wyškupo, ir dwąsę wissų žmonių palaiškų, kad jie atėję dirbo prie namų Wiešpaties Žebaot, sawo Diewo.

2. Pėrsfyrimas.

Praratawimas apie šlowę antrės bažnyčios dėl atėjimo Mešsiošaus.

Dwidėšimtoji ir ketwirthoji dienosį šeštojo mėnesio, antrame mėte karalaus Dariaus,

2. Dwidėšimtoji ir pirmoji dienosį sekmiojo mėnesio buwo saktomas Pono Diewo žodis per praraką Uggai, ir tare:

3. Sakyt Serubabelui, Sealtielio sunui, wyresnojui Juda, ir Jozuwui, Jozadašo sunui, wyrausam kunigui, bey kittiems žmoniems, ir tart:

4. Kas likšo tarp jusų, kurs šittus (Diewo) namus pirmoji sawo šlowėj regėjęs? ir kokie jie dabar jums ródosi? Ar ne taip, šie jums per nieką ródosi.

5. Ir dabar, Serubabel, buš linksmas, sako Pons Diews; buš linksmas, Jozuwai, Jozadašo sunau, tu wyrausafis kunige; bušit linksmi, wissi žmones žemėj, sako Pons Diews, ir dirbkit; nės aš esmi su jums, sako Ponas Diewas Žebaot.

6. Pagal tą žodį, kaip aš su jums derėjimą dariau, jums iš

Egypto išsitraukiant, mano Dwąse pasiliks tarp jusų; nesibijokit.

2 Motj. 19. 5.

7. Nės taip sako Ponas Diewas Žebaot: * Dar tikt mąšas te bus čėsas, tay aš dangų bey žemę, jures ir kur sauša, sujuddisu.

* Ebr. 12, 26.

8. Beje ir wissus pagonus aš sujuddisu, tay tadda ateis wissų pagonų palinkšminojimas; ir aš šittus namus darysu šlowės pilnus, sako Ponas Diewas Žebaot.

9. Nės mano yr tiek sidabras tiek aušas, sako Ponas Diewas Žebaot.

10. Šlowė šittų antrųjų (Diewo) namų bus didėšne, ne kaip pirmųjų buwusi, sako Ponas Diewas Žebaot; ir aš pakąšaus sutęsu šimme kampe, sako Ponas Diewas Žebaot.

11. Dwidėšimtoji ir ketwirthoji dienų dewintojo mėnesio, antrame mėte Dariaus, atėjo Pono Diewo žodis prarakui Uggaiui, ir tare:

12. Taip sako Pons Diews Žebaot: Klauš kunigus aplink žolaną, ir sakyt:

13. Jey kas šwentitą mėšą nešiotu i atlanką sawo sermegos, ir pakuy su ta atlanka pakruttitu dūną, wirralą, wyną, aliejų, arba šittą koki walgį: ar ir tie daiktai šwentini pastotu? Ir kunigai atsakydami tare: Nė.

14. Uggai tare: alle jey toks neczystas, kurs maitą pakruttinges, tų jų ką pakrutrintu, argi ir šie daiktai tūmi neczysti pastotu? Kunigai atsakydami tare: neczysti pastotu.

15. Tay Uggai atsakydams tare: lygey taip yra ir šis žmonių pulkas, ir šittie žmones po mano atėm, sako Ponas Diewas, ir wissi jų rankų darbų, ir ką jie apierawoja, tai neczysta.

16. Ir dabar žurekit, kaip jums dejos iš šios dienos, ir pirm to, pirm ne kaip atėm ant atėmens buwo dėtas prie bažnyčios Pono Diewo;

17. Kad wienam prieinant prie ruggių krūwos, kuroje dwidėšimti ketwircių reiktu but, tay mos dėšimt buwo; jam prieinant prie

spausťuod̃s, ir dūmojant penkis d̃e-
šimts kibir̃u s̃ems̃es, tay wos dwi-
d̃ešimt buwo.

18. Ñes aš s̃loginau j̃us sausu c̃z̃e-
su, fuleis bey leddais prie wisso ju-
s̃u darbo; tac̃zau j̃us mañspi ne pri-
siwert̃et̃, sãko Ponas Diewas.

19. Taygi dabar ant to žurekit, iš
š̃ods diend̃s, ir pirm to; butent ñu
d̃wid̃ešimtd̃s ir ket̃wirt̃d̃s diend̃s de-
wintojo m̃enesio, išk̃i tai dienai, kur-
roj̃ p̃amatas Pono Diewo namams
est̃i d̃etas; žurekit ant to.

20. Ñes š̃ekla dar gul s̃kunoj̃, ir
niek̃a dar ne neša, ney wynm̃ed̃zei,
ney pygm̃ed̃zei ney granotm̃ed̃zei, ney
alliej̃-m̃ed̃zei; alle ñu š̃ods diend̃s
aš ž̃egñoñe s̃uteks̃u.

21. Ir Pono Diewo ž̃odis sãko-

mas buwo antru kart̃u Ag̃gal̃ui,
d̃wid̃ešimtoj̃ ir ket̃wirtoj̃ dienoj̃ to
m̃enesio, ir tare:

22. Sãkyt̃ Serubabelui, wyresnam-
jam Juda, ir tar̃k: Aš dang̃u bey
ž̃em̃ę s̃ujuddis̃u;

23. Ir apwers̃u kr̃eslus karalyš-
c̃z̃u, ir išk̃pustis̃u s̃ylingas karaly-
štes pag̃oñu; ir apwers̃u tiel̃ w̃e-
šim̃mus, tiel̃ j̃u raitelus, kad tiel̃
arklei, tiel̃ wyrai parwirs, košnas
k̃ardu k̃it̃tojo.

24. Tame c̃z̃ese, sãko Ponas Die-
was Zebaoť, aš im̃su taw̃ę, Seru-
babel, Sealtiel̃o suñu, sawo tarñą,
sãko Ponas Diewas, ir laik̃ysu taw̃ę
kaip p̃ecz̃w̃et̃-s̃ied̃ą; ñes aš taw̃ę pa-
s̃tyrau, sãko Ponas Diewas Zebaoť.

Prarakas Sakarja.

1. P̃erš̃tyrimas.

Graub̃ėnimas, Diewop' werš̃is.

Aš̃mame m̃enesije antrojo m̃eto ka-
r̃alaus Dariaus, buwo sãkomas š̃is
Diewo ž̃odis Sakarjui, Bereš̃jo su-
nui, Jddo sunaus, pr̃arakui, ir tare:

2. Pons Diews buwo supỹk̃es ant
jus̃u t̃ėw̃u.

3. Ir sãkyt̃ jiems: taip sãko Po-
nas Diewas Zebaoť: pr̃isiwert̃kit
mañspi, sãko Ponas Diewas Ze-
baot, tay aš̃ jusump' gr̃ėš̃us, sãko
Ponas Diewas Zebaoť.

4. Ne bukite kaip jus̃u t̃ėwai, kur-
riems pirm̃ieji pr̃arakai miš̃uše sa-
tydamo ir tare: taip sãko Pons
Diews Zebaoť: lauk̃ities ñu nel̃abo
sawo elgimmo, ir ñu nel̃abo sawo
weik̃alo; alle jie ne klaufe, ir mañes
ne atbojo, sãko Ponas Diewas.

5. Kame dabar jus̃u t̃ėwai bey pr̃a-
rakai? Bau jie ir dar gywi?

6. Ar ne taip, kad mano ž̃od̃zei,
ir mano prom̃os, kurr̃us aš̃ per sa-
wo tarñus, pr̃arakus, liep̃iau, jus̃u
t̃ėw̃us tr̃op̃ijo? Kad jie turrẽjo susi-
praš̃t, ir sãkyt̃: lygeỹ kaip Pons
Diews Zebaoť buwo pas̃imiš̃k̃es,
mums daryt, košt̃ai mes ir pel-

ñem bey ir dar̃em; taip̃o jis mums
ir dar̃es.

7. D̃wid̃ešimtoj̃ ir ket̃wirtoj̃ die-
noj̃ wienol̃ikto m̃enesio, kurs yra
m̃enesis Sebat, antrame m̃ete (ka-
r̃alaus) Dariaus, buwo sãkomas
Pono Diewo ž̃odis Sakarjui, Be-
reš̃jo sunui, Jddo sunaus, pr̃arakui,
ir tare:

8. Aš̃ reg̃ėjau nat̃ze, ir š̃tay,
wyr̃s s̃ed̃ėjo ant sarto ark̃lio, ir jis
ap̃s̃itojo tarp mirt̃u, lank̃oje; ir už-
pak̃allij̃ jo buwo sarti, b̃eri bey bal-
ti ark̃lei.

9. Ir aš̃ tar̃iau: mans w̃ieš̃patie,
kas tai per k̃okie? Ir ang̃ėlas, su
manim kalb̃asis tare man: aš̃ taw
r̃od̃is̃u, kas tai per k̃okie.

10. Ir tas wyr̃s, tarp mirt̃u sto-
j̃asis, ats̃akydam̃s tare: š̃ittie yra
tie, kurr̃us Pons Diews išk̃sunt̃es
ž̃em̃ę p̃erk̃ellaut.

11. Alle jie at̃s̃ake Pono Diewo
ang̃ėlui, tarp mirt̃u st̃owinc̃zam, ir
tare: mes ž̃em̃ę p̃erk̃ellawom, ir š̃tay,
wissos ž̃emes tur̃ pak̃ajaus.

12. Tay ang̃ėlas Pono Diewo at-
s̃akydam̃s tare: Pone Diewe Zebaoť,
kaip ilg̃aygi tu ne nori sus̃im̃it̃ ant
Jeruzal̃ės, ir ant miest̃u Juda, ant

kurrū tu buwai supykės per šus septynis dešimtis metų?

13. Ir Pons Dievs atsakė angelui, su manim kalbanciam, meilingus žodžius ir palinkšminancius žodžius.

14. Ir angelas, su manim kalbąsis, tare man: satydamas ant mišės, tark: taip safo Ponas Dievas Zebaot: aš labay buwau bekeršijęs ant Jeruzalės ir ant Ziono.

15. Alle aš labay pykstu ant pasi-
didžojancų pagonų; nės aš tikl ma-
žumą buwau papykęs, alle jie gėlbi-
ti ant prapūlimmo.

16. Todėl safo Pons Dievas: aš
vėl Jeruzalėsi kreipsius su miela-
širdingyste, ir mano namai toje bus
pabudavoti, safo Ponas Dievas Ze-
baot; priegtam cimmerninko-šnuras
Jeruzalėje bus trauktas.

17. Ir tolaus ant mišės satyk, ir
tark: taip safo Ponas Dievas Ze-
baot: mano miestams vėl gėray sek-
sis; ir Pons Dievs Zioną vėl pa-
linkšmīs, ir Jeruzalę vėl išsikirs.

18. Ir aš pakėlau sawo akis, ir
maczau, ir štay, cę buwo ketturi
ragai.

19. Ir aš tariau angelui, su ma-
nim kalbanciam: kas tai per kokie?
Jis tare man: tai yra ragai, kurrie
(waitūs) Juda draug su Izraelio
bey Jeruzalės (waitūs) išsklaide.

20. Ir Ponas Dievas rode man
ketturus kalwjuas.

21. Tay aš tariau: ką tie nor da-
ryti? Jis atsakė: tus rāgus, kurrie
(waitūs) Juda taip išsklaide, kad
nieks ne galėjo sawo galwą pakyl-
lēt; tus nugandit, šie (kalwjei) atėjo,
kad pagonų rāgus nudaužtu, kurrie
rāgą pakėle ant žemės Juda (gy-
watninkū), tus išsklaidyt.

2. Pėrskyrimas.

Apie apgyminą dwasikės Jeruzalės, ir apie
pagonų pawadinymą.

Ir aš sawo akis pakėlęs regėjau,
ir štay, wyras nekursai turrejo mat-
tojimo-šnūrq, sawo rankoj.

2. Ir aš tariau: bur tu nueini?
Alle jis atsakė man: kad Jeruzalę

mattozau ir žurėzau, kaip ilgay,
kaip placzey jei reiktu buti.

3. Ir štay, angelas, su manim
kalbąsis, išėjo laukan; ir Eitai an-
gelas išėjo laukan jam priešais;

4. Ir tare jam: nubėgdams satyk
šittam waitui, ir tark: Jeruzale
bus apgywenta be murū, dėl didžės
daugybės žmonū bey galwų, joje
busenzū.

5. Ir aš noru, safo Ponas Die-
was, ugningas muvas but aplinkuy,
ir noru toje but, ir toje šlowingay
kettu pasirodit.

6. Greitay, greitay, bėgkit iš šau-
rės-žemės, safo Pons Dievas; nės
aš išsklaidzau jus i ketturus wėjus
po dangum, safo Ponas Diewas.

7. Greitay, Zion, tu gywenantiji
prie dukters Babel, išbėgt.

8. Nės taip safo Ponas Die-
was Zebaot: jis manę suntes pa-
gal garbę i pagonus, kurrie jus
išplėkė; jū macis tur galo. Kas
jus pakruttin, tas pakruttin jo akies-
pawidduli.

9. Nės štay, aš sawo ranką ant
jū pakėlsu, kad jie teks plėšimmai-
tiems, kurrie jiems šlujių; kad jū
ištirtumbit, Poną Diewą Zebaot
manę suntusi.

10. Džaugtis, ir buk linkma tu
duktė Zion; nės, štay, aš ateimi, ir
noru pas tawę gywėnt', safo Ponas
Diewas.

11. Ir tū cęš daug pagonų pri-
siwers Diewop', ir jie bus mano
žmones; ir aš pas tawę gywėsu,
kad tu ištirtumbit, kad Ponas Die-
was Zebaot manę pas tawę suntes.

12. Ir Pons Dievs Judą priims
per sawo dali šwentoj' žemėj', ir
vėl Jeruzalę išsikirs.

13. Wišū kuns te tyl po akia Po-
no Diewo; nės jis pasikėles iš šwen-
tės sawo wietės.

3. Pėrskyrimas.

Arštaus, wyrāso kunigo, urdas piem pajen-
klintak, ant Jozuwa.

Ir man buwo parodits wyrāsfas
kunigas Jozuwa, stowis po akia
angėlo Pono Diewo. Ir štons sto-

mējo po jo dešinēs, kad jam priekšīstēngtu.

2. Ir Pons Dievs tare šētonui: Ponas Dievas tamē te pabar, tu šētone; beje Ponas Dievas tamē te pabar, kurs Jeruzalē (šaw) iškīstēs. Ur šīs (Jozuwa) ne nādeguls, īš ugnīs īštāuktas?

3. Ir Jozuwa necyštāis rubais buwo apšēdēs, ir stowējo po aklū angelo;

4. Kurs atsašydamš tare tiems, po jo aklū stowintiemš: īšwīlīt jam necyštus rubus. Ir jis tare jam: štay, aš tawo griekšus atēmjaui nū tawēs, ir aprēdžau tamē rubais, šwentomis dienomis wīlšiamais.

5. Ir jis tare: uždēkīt cysštā kēpurē ant jo galwōs. Ir jie uždējo cysštā kēpurē ant jo galwōs, ir aprēde jī rubais; ir angelas Pono Diewo stowējo cē.

6. Ir angelas Pono Diewo īslud-dijo Jozuwui ir tare:

7. Taip sašo Ponas Dievas Zēbaot: jey tu mano kēlāse waitš-čosi, ir mano sargybē pilnawosi, tay tu waldysi mano namus, ir ap-sērgēsi mano dvarus; ir aš dāšu taw šuiž cē stowinczū [angelū] kad jie tamē lydētū.

8. Klaušyē, Jozuwa, tu wyrašas kuniģe, tu, ir tawo prietelei, ties tawim gywēnantieji; nēs jie tikt wienais dywais yra. Nēs štay, aš sawo tarnā žemā dāšu atēit.

9. Nēs štay, ant to wienintelo at-mens, kurri aš deļau po aklū Jozu-wo, bus septynos atys. Ullē štay, aš jī īšlapūšu, sašo Ponas Dievas Zēbaot, ir atimsu griekšus tōs žēmēs ant wienōs dienōs.

10. Tū cēs, sašo Ponas Dievas Zēbaot, kīts kītā kwēs po wyn-mē-dzu ir po pyģ-mēdzū.

4. Pērsfyrimas.

Šlāistimās šurintimo Diewo, per Diewo waci.

Ir tas angelas su manim kalbāšis, wēl atējo ir manē pabuddino, kaip kad kas īš mieģo pabuddinams.

2. Ir tare man: kē tu regi? Bet aš tariau: aš regiu; ir štay, cē stowējo listorus wīšas īš aulšo, su

kaušu ant wiršaus, prie kurrio sep-tynos lāmpos buwo ir po septynēs rureles prie wienōs lāmpōs.

3. Ir dwejets aliej'-mēdzū prie to, wienā ant dešinēs tū kaušu, ir an-trā ant kairēs.

4. Ir aš atsašydamš tariau angē-lui, su manim kalbančam: mans wīšpatie, kas tai?

5. Ir angēlas su manim kalbāšis, atsašydamš tare man: ar tu ne žin-nai, kas tai yra? ir aš atsašiau: nē, mans wīšpatie.

6. Ir jis atsašydamš tare man: šittas yra Pono Diewo žodis apie Serubabell; tattai ne bus īštalšyta per waitšā arba šylā, bet per mano Dwašē, sašo Ponas Dievas Zēbaot.

7. Kas tu ešī, tu didysi kāmē, kurs tu tazau po aklū Serubabelo plynas lauķs turri buti? ir jis dēs pirmā atmeni, kad jam prišāuks: Diewe padēk! Diewe padēk!

8. Ir buwo sašomas man Pono Diewo žodis, ir tare:

9. Rankos Serubabelo pāmatā dē-jo šiemš nammams, jo rankos ir pabaigs tā darbā; kad jūs īstir-tumbit, kad Pons Diews manē pas-jus suntēs.

10. Nēs kas yra, kurs majases šas dienas papeikt? kurroša tazau pasidzauģs, ir matys cinno māczu rankosa Serubabelo su * anomis sep-tynomis, kurros yra atys Pono Die-wo, wīšā žemē pētrautiančos.

* Pār. 2. 9.

11. Ir aš atsašydamš tariau jam: kas tai per dwejets aliej'-mēdzū, po dešinēs ir po kairēs listoraus?

12. Ir aš antrā kartā atsašydamš tariau jam: kas tai per dwejets žel-menū tū dweju aliej'-mēdzū, stowin-czū prie dweju aulšīnā žnyppšū aul-sino listoraus, kurrāmis nužnyppša wiršuy nū aulšino listoraus?

13. Ir jis tare man: ar tu ne žin-nai, kas tai yra? Ullē aš atsašiau: nē, mans wīšpatie.

14. Ir jis tare: tāi yra dwejets aliej'-waitšū, stowinczū prie waldono wīšōs tōs žēmēs.

5. Pėrsfyrimas.

Regėjims apie lėkiančią grōmatą ir apie moterišką šaitę, Ėpa wabinname, šėdinęę.

Ir aš sawo akis wėl pakėlau ir regėjau; ir štay, buwo lėkianti grōmata.

2. Ir jis tare man: ką tu mattai? Ir aš tariau: aš mattau lėkiančią grōmatą, dwidėšimt mąstū ilgą, ir dėšimt mąstū plácę.

3. Ir jis tare man: tai yra kėims, išeinas per tą wissą žėmę; nės wissi wagys pagal tą grōmatą bus išgaishinnami, ir wissi, kurrė neteisey prisėkė, pagal tą grōmatą bus išgaishinnami.

4. Ulle aš tai išpildisū, sako Ponas Diewas Zebaot, kad užeis namus wagio, ir namus tujū, kurrė prie mano wardo neteisey prisėk; ir pasiliks jū namūse, ir suės ji, draug su jo mēdžeis bey atmenimis.

5. Ir angėls su manim kalbąsis, išėjo laukan, ir tare man: pakylėk sawo akis, ir žurėk, kas cę išeiti?

6. Ir aš tariau: kas tai? Ir jis tare: Ėpa išeiti; ir tare: tai yra jū pawiddulis per wissą žėmę.

7. Ir štay, šwinno centneris laikėsi ore; ir cę buwo moteriškė, ta sėdėjo [šaitė] Ėpa.

8. Ir jis tare: tai yra pamokšlas Diewo-nesibijancujū. Ir jis imette tą i tą Ėpą; ir mēte tą šwinno-stukti wiršuy ant stylės.

9. Ir aš pakėlau sawo akis, ir žurėjau; ir štay, dwi moteri išėjo, sparnū turrinti, kurrus wėjas wārė; ir buwo sparnai ney gandro-sparnai; ir jiedwi laskiodami nėsė tą Ėpą tarp žėmės bey dangaus.

10. Ir aš tariau angelui su manim kalbancjam: kur jiedwi tą Ėpą nuneš?

11. Ulle jis man tare: kad jam namai butu budawoti žėmėje Si-near, ir iškurti, ir ant sawo pāmato gruntawoti.

6. Pėrsfyrimas.

Szwentieji angelai gėtąsus apšąugol'; Kristaus urėdas bey karalyste.

Ir aš sawo akis wėl pakėlęs regėjau; ir štay, cę buwo ketturi we-

šimmai, tie tarp dwėšū kalnū išėjo; ir tādū kalnū buwo iš wāro.

2. Prie pirmojo wėšimmo buwo farti žirgai; prie antro wėšimmo buwo jūdi žirgai;

3. Prie trėčio wėšimmo buwo balti žirgai; prie ketwirtho wėšimmo buwo cękėi druti žirgai.

4. Ir aš atšakydams tariau angelui, su manim kalbancjam: mans wieshpatic, kas tai per kokie?

5. Angėlas atšakydams tare man: tai yra ketturi wėjai po dangum, išeinantieji, kad stėtus po ašiū wal-dono wissū žėmjū.

6. Prie kurrio jūdieji žirgai buwo, tieėjo i šaurę, ir baltiejiėjo pas-tuy jū, alle cękėiėjo i pētus.

7. Ir anie drutiejiėjo ir kėlāwo, kad wissas žėmės pėrkellantu. Ir jis tare: eikit ir pėrkellaukit žėmę, ir jie pėrkellawo žėmę.

8. Ir jis wadinno manę, ir kalbėdams su manim tare: štay, kurrė i šaurę eiti, daro mano dwasę atsi-ilscnę [palaujancę korawót] žėmėje i šaurę linkay.

9. Ir Pono Diewo žodis atėjo man ir tāre:

10. Imk nekurrus iš apšaltujū, butent Eldają, Tobiją ir Jedają, ir ateik tu tą pācę dieną, ir eik i namus Josio, Zepanjo sunaus, kurrė iš Babel pargrįjo;

11. Ulle imk sidābrą bey aūtšą ir daryk wainiklus, ir uždėk tus ant galwōs Jozuwo, wyrāusojo kunnigo, Jozadako sunaus.

12. Ir kalbėk jam: taip sako Ponas Diewas Zebaot: štay, yra wyrs, wardu * Žėma; nės po jūmi āugs, ir jis budawos Pono Diewo bažnyčą. * Jer. 23, 5.

13. Beje Pono Diewo bažnyčą jis budawos, ir nešos tą išgrāžinnimą, ir sėdėdams ponawos ant sawo karāl-krėšlo; ir bus ir wyškupu ant sawo karāl-krėšlo, ir bus pakājaus tarp tū dwėšū.

14. Ir tie wainikšai turrės buti paminklui Elėmui, Tobini, Jedajui ir Enui, Zepanjo sunui, bažnyčioje Pono Diewo.

15. Ir ateis iš tolo, kurrė budawos bažnyčą Pono Diewo; tay jū

iſtiefit, kad Pons Diews Zebaot manę pas jus ſunteſ. Ir toktai nuſidūs, jey jūs klaufyſit balſo Pono Diewo, ſawo Diewo.

7. Pėrſkyrimas.

Apie paſtnikawimą, bey mielafirdingyſtės iſ-
robijimą.

Ir nuſidawe ſetwirtame mėtė karā: laus Dariaus, kad Pono Diewo žodis buvo ſaſomas Saſarjui, ſetwirtoj' dienoj' dewintojo mėneſio, turs wadinnamas Riſleu;

2. Kaip Sar Ezer bey Regem- Meleſ draug ſu ſawo žmonemis ſunte i Betel, Pono Diewo melſtis;

3. Ir ſaſydino kunnigams, eſantiems aplink namus Pono Diewo Zebaot, bey práratams: argi aſ dar ir penktaj' mėneſij' turru werkt ir atſilaityt, kaip aſ tai daręs eſmi jau kėllis mėtus?

4. Ir Pono Diewo Zebaot žodis man buvo ſaſomas, ir tare:

5. Saſyt wiſſiems žmonėms žėmėje, ir kunnigams, tarydams: kaip jūs paſtnikawot bey geddejoj penktame bey ſekname mėneſij', per ſus ſeptynis deſimtis mėtus; ar jūs man taipo paſtnikawot?

6. Urba kaip jūs walgėt bey gėrėt, ar jūs ne ſaw walgėt bey gėrėt?

7. Ur ne tai yra, kę Pons Diews ant miſdōs dawe ſaſyt per pirmūſus práratūs, kaip Jeruzale buvo apgywėnama, ir wis apſtay turrejo, draug ſu jōs mieſtais aplinkuy; ir žmones gywėdawo tiek i pėtus tiek pakalnėſa?

8. Ir Pono Diewo žodis atėjo Saſarjui, ir tare:

9. Tai ſaſo Ponas Diewas Zebaot: ſūdikit teiſey, ir koſnas t' iſrodo ſawo brolui malonę ir mielafirdingyſtę.

10. Ir ne darykit neteiſybę ney naſlėms ney ſiratoms, ney ſwėtimies, ney pawargulams; ir ney wiens ne miſlikit kō pikto prieſ ſawo broli ſawo ſirdiję.

11. Alle jie ne norėjo ant to dabot, ir prigėrę man nugarą, ir užtimſo ſawo auſis, kad ne girdėtu.

12. Ir užkėtino ſawo ſirdis ney

dėmantą, kad ne girdėtu joſaną bey žodžus, kurrus Ponas Diewas Zebaot ſunte ſawo dwafėje, per pirmūſus práratūs. Iſ to toks didis ſupykims nū Pono Diewo Zebaot iſėjės.

13. Ir taipo nuſidawe, kaip ant muſū ſaſyta buvo, ir jie ne klaufę; tay ir aſ ne norėjau klaufyt, jiems be ſantiant, ſaſo Ponas Diewas Zebaot.

14. Taip aſ jās iſbarsczau tarp wiſū pagonū, kurrū jie ne paſyſta; ir žėme paſtuy jū paſiliktō puſta, kad nieks toje ney kėllauja, ney gywėna; ir ta labay gėra žėme puſtynę paſtojo.

8. Pėrſkyrimas.

Apie Meſſioſaus atėjimą, ir apie jo karalyſtę.

Ir Pono Diewo žodis man buvo ſaſomas, ir tare:

2. Taip ſaſo Ponas Diewas Zebaot: aſ už Zioną labay buwau ſupykės, ir didžame ſawo kerkſte už jį labay atkerſijau.

3. Taip ſaſo Ponas Diewas: aſ wėl grėjiaus Zionop', ir noru Jeruzalėje gywėnt; kad Jeruzale mieſtas teiſybės bus wadinnamas, ir kálnas Pono Diewo Zebaot, ſwen-tybės kálnas.

4. Taip ſaſo Ponas Diewas Zebaot: dar ir tolaus gywės ūlyczioſa Jeruzalės, ſėni wyrai ir (ſėnos) moteres, ir prie ranczo einantieji dėl didžōs ſėnyſtės.

5. Ir to mieſto ūlyczos bus pilnos waiſaiczū bey mergaiczū, ant jōs ūlyczū be žaidzanczujū.

6. Taip ſaſo Pons Diews Zebaot: jey jiems tai rodos negalimą eſant po akiū ſittū likuſū žmonū ſio czeſ; argi todel ir butu negalima po mano akiū? ſaſo Ponas Diewas Zebaot.

7. Taip ſaſo Pons Diews Zebaot: ſtay, aſ ſawo žmones iſgėlbėſu iſ žėmės i užtekkėjimą, ir iſ žėmės i nuſilėdimą ſaulės.

8. Ir noru jās prigabėnt, kad Jeruzalėje gywėntu, ir jie tur but mano žmonemis, ir aſ noru but jū Diewu, teiſybėje bey wietnybėje.

9. Taip sakę Ponas Dievas Zebaot: padrūšitit sawo rankas, jus girdintieji sūtūs žodžius šio čieso per prarata burną, to' dienų, kur- ro' pamats dėtas Pono Dievo Zebaot namams, kad baįnyčia butu budawota.

10. Aš pirm šū dienū žmonū darbų buwo noprosni, ir galwų darbų buwo per nieką; ir ne buwo pakąjams dėl tušbės tiems, kurie išitirauše ir išitirauše, bet aš perleida wissus žmones citi, koįną prieš sawo artimą.

11. Alie dabar aš ne darysu su liksuseis šū žmonū, kaip sėnosa gadynosa; sakę Ponas Dievas Zebaot.

12. Bet jie turrės but sėla pakąjams. Wyn-mėdis tur sawo waisų dūt, ir žeme sawo ūgli, ir dangus sawo rāšq; ir aš liksuseis šū žmonū tai wissab dūsu palaišyti, nay turrėti.

13. Ir nusidūs lygey kaip jus iš namū Juda ir iš namū Izrael per prakeisimū būwot tarp pagonū; taip aš jus išgelbėsu, kad žegnone turrėsite but; tikt nesibijokit, ir padrutikit sawo rankas.

14. Taip sakę Ponas Dievas Zebaot: lygey kaip aš mislijan, jus slogit, kaip jusū tėwai manę iptykino, sakę Ponas Dievas Zebaot, ir aš iš to nesigailėjan;

15. Taip aš dabar šosa dienosą wēl misliju gėrą daryt Jerusalei ir namams Juda; tikt niešo nesibijokit.

16. Alie tai yra, kas jums pūlas daryt: kalbėkit su kīts kītu kas tiesa, ir sūdikit pagal teisybę, darydami, kad pakąjams butu įstā wartāse.

17. Ir ney wiens te ne nušlij' ko pikto sawo širdije prieš sawo artimą, ir ne mylėkit neteisas prysėgas, nės tai wissab aš ue kenczu, sakę Ponas Dievas.

18. Ir Pono Dievo Zebaot žodis man buwo sāmomas, ir tate:

19. Taip sakę Ponas Dievas Zebaot: pašminėkai ketwirtojų, penktų, sėkmojų bey dėšimtųjų mėncio tur namams Juda but per dzangimą bey liksmybę, ir per liksmas

mėto šwentes; alie mylėkit wietnybę bey pašąjū.

20. Taip sakę Ponas Dievas Zebaot: dar tolaus ateis daug žmonių pulkai, ir daug miestų miestų žmonys;

21. Ir mieszonys eis iš wieno miesto i kītą, sašydami: eistime, ir melsimies po atią Pono Dievo, jėškodami Poną Diewą Zebaot; ir mes drauge eisim su jumis.

22. Taip daug žmonių pulkai bey pagonai pulkais ateis, jėškoti Poną Diewą Zebaot Jernuzalėje; melsis po atią Pono Dievo.

23. Taip sakę Ponas Dievas Zebaot: tū čes' dėšimt wyrai wissotū liešwų pagonū žydišką wyrą nutwėrs prie šwernės, ir sašys: mes norim su jumis eit', nės mes širdim, Poną Diewą su jumis esanti.

9. Persėyrimas.

Pajabdejimas geradėjyszū Diewo; praratami mas apie paratinią pagonū.

Šilta yra ta sunkėybė, kurę Pons Diews kalbėjo apie žemę Udrā, ir apie Damaską, ant kurrės pašitil (nės Pons Diews weizd' ant žmonū, ir ant wissū gimminū Izrael.)

2. Priegtam ir ant Amat, kurrio rubėjus su je sudur; ir ant Tyrans bey Sidon taipojau, kurie rōdos labay išmintingi esq.

3. Aš Tyrus šancus budawoją, ir surent šidabrą ney žiezdras, bey aušq ney purwus ant ūlyčōs.

4. Alie šitay, Pons Diews ji šagašis, ir pamuš jo maci, kurę jis tur ant jurā; kad jis bus, kaip tarytumb' ugnimi sudegitas.

5. Kad Ušlon tai pamattys, jis nusigas, ir Gasa labay tušis, priegtam ir Ekron bus smutnas, kad tai mattys. Aš gloda bus karālus iš Gasa, ir Ušlone nieks ne gweš.

6. Uždode swėtimieji gweš; ir aš Pilistėnū puikawimą išgaishu.

7. Ir aš jū kraują šallin dēnu jū burnōs, ir jū bjaurybes nū jū danti, kad ir jie turrės išlikt musū Diewū; kad jie butu ney kunnigaišęci Juda, ir Ekron ney Jebusitai.

8. Ir aš pats aplink savo namus busu abaju, kad nieks ne priwallytu eze ney stowet, ney šen ir ten waiškyczot, kad daugiaus ant jų ne užeitu wartytois; nės aš tai dabar maczau sawo afimis.

9. Alle, tu dukte * Zion, dzaugšiši labay, ir tu dukte Jeruzale kuskaut; štay, tawo karalus ateit pas tawę, teisusis, ir gėlbetois, pawarges, ir jūqs ant ašilo, ir ašilycio ašilėnės.

* Matt. 21, 5. Jon. 12, 15.

10. Nės aš wejimus šallin desu nū Špraim, ir žirgus nū Jeruzalės, ir karawimo-kilpinis bus sulaužits; nės jis pakajis mokis tarp pagonū. Ir jo wiespatawimas bus nū jurū itki jurū, ir nū wandens itki swieto galo.

11. Tu ir išleidi krauju sawo derjimo sawo aptaltūsus iš dubės, kuroje wandens niera.

12. Taygi dabar kreipities ant apšancawimo linkay, jus, karie ant pasitikkėjimo apšalti gullit; nės ir šen dien aš apšakysu, ir taw dwigubay atpildisu.

13. Nės aš Judą saw itempjau per kilpini, ir Špraimą gimlais išredzau. Ir aš tawo waitus, Zion, priekšu ant tawo waitū, tu Gryfonū:žėme, ir tawę statysu per kardu milžinū.

14. Ir Pons Diews ant jūsu pasirodis, ir jo strėlos išlėks ney žaibas; ir Wiespats, Pons Diews, ant trubū trubys, ir atšengs, ney wėtra iš pėtū.

15. Pons Diews Žebaot jūs apgis, kad jie (sawo neprietelus) este es, ir po sawim pawers su wilpštinėmis; kad jie gėrs ir diddey dzaugšis, ney iš wyno, ir bus pripliti, ney apierōs bludas ir ney kampai altoraus (krauju aplieti.)

16. Ir Ponas Diewas, jų Diewas, gėlbės jūs tū eze, ney kokią kaimenę sawo žmonū; nės šwenti almenys jo žėmėje bus attiesti.

17. Nės kę jie gėro tur per kittus, ir kę jie grajaus tur per kittus? Ruggius, kurrie jaunikāczus, ir šwiesu wyna, kuts mergas užaugdin.

10. Pėrsšyrimas.

Apie gerabėjštes, kurrū gāunam karalyškie Krištaus.

Taygi dabar melškit iš Pono Diewo wėlybą lytu, tay Pons Diews sutaisys dėbesis, ir jums gana lytaus dūs wissam augmenui ant žėmės.

2. Nės balwōnai kalba tik wieną procę, ir burtininkai mato wienus mellus, ir pasakoj' noprosnus sapnus, ir jų palinkšminojimas yra per nieką; todėl jie klajoja ney kaimene, ir yra apalpe, kadangi gānanczo niera.

3. Mano narfas tūrkšo ant gānanczų, ir aš korawofu ošus; nės Pons Diews Žebaot pajėškos sawo kaimenę, butent namus Juda, ir jūs išdabis ney žirgą karni ištaisytą.

4. Kampai, winys, karawimo-kilpinci ir wartytojai, wissi nū jų turės šallin but,

5. Ir taczu jie bus ney milžinai, kurrie purmus ant ulyczōs mina, bekarāudami, ir tur karauti; nės Pons Diews bus su jeis, kad raitelai butu apgėdinti.

6. Ir aš namus Juda padrūtisu; ir namus Jozėpo išgėlbėsu, ir jūs wėl isodisu. Nės aš susimilstu jūsu, ir jie bus, kokie jie buvo, kaip aš jūs ne buwau prastumes; nės aš Ponas Diewas, jų Diewas, jūs išklansysu.

7. Ir Špraims bus ney milžins, ir jų širdis bus linkma, ney iš wyno; priegtam jų waitai tai regės, ir dzaugšis, kad jų širdis iš Pono Diewo linkma butu.

8. Už i jūs kwepsu, ir jūs surinksu, nės aš jūs išgėlbėsu; ir dzaugšis, kaip jie pirm to dzauginos.

9. Ir aš šėsu jūs tarp žmonū, kad manęs minėtu attolintosa žėmėje; ir išlikš gywi su sawo waitais, ir pargryš.

10. Nės aš jūs atgraišiu iš Egiptozėmės, ir surinksu jūs iš Ašsyriōs; ir nugabėsu jūs i žėmę Gilead bey Libanon, kad jiems ne gana wietōs bus rasta.

11. Ir jis (Špraim) pėreis per jures tūmės, ir wilnis išlėks jūreša, kad wissos gilybes wandens

iſdžus; tay tadda bus paſėjintas
puitawimas Uſſyrioj, ir karaliſkės
lazdės Egipte daugiaus ne bus.

12. Uſ jūs padrūtisu iſ Pono
Diewo, kad galės waiſkſjet jo war-
dan, ſako Ponas Diewas.

11. Pėrſtyrimas.

Apie iſpūſtįmą Jyda-jėmės, dėl papeitimo
Kriſtaus, tikrojo ganytojo.

Atwėrk ſawo wartus, Libanon, kad
ugnis tawo cėdrus ſudegtu.

2. Kaukit, jūs ęgles, nės cėdrai
ſugruwo, ir tos brangos trobos
yra iſpūſtitos. Kaukit, jūs auſolai
iſ Baſan, nės aptwėrta girre yr'
iſkirſta.

3. Ganytojus gali girdėt kauken-
czus, nės jū graſos trobos yra
iſpūſtitos; lutyčus gali girdėt rė-
kenczus, nės puitums Jordano yra
iſpūſtits.

4. Taip ſako Wieſpats, mano Die-
was: ſawo awis papjaujamas.

5. Nės jū ponai jas papjauja, ir
tai ne laiko per grieką, pardūd' jas
ir ſako: paſlowints te eſſie Pons
Diews, aſ dabar eſmi bagots; ir jū
ganytojei jū ne cėdij'.

6. Todėl ir aſ jau daugiaus ne
cėdiſu gywātinkū jėmėje, ſako Po-
nas Diewas. Ir ſtay, aſ leiſu
žmones, kojną ranſoje antrojo, ir
ranſoje ſawo karalaus, kad jie tą
jėmę ſumuſtu, ir jūs ne iſgelbeſu
nū jū ranſos.

7. Ir aſ ganiau awjū papjauja-
mū, dėl bėdnų awjū; ir ęmjau pas
ſawę dwi lazdi, wieną praminau:
Meilingą, antrą praminau: ſtaudžę;
ir ganiau awjū.

8. Ir aſ iſgaĩſinau tris gany-
tojus wienoj' mēneſij'; nės aſ ne no-
rėjau jū, tai jie ir manęs ne norėjo.

9. Ir aſ tariau: aſ juſū ne gany-
ſu. Kas jū nugaiſta, tas te nugaiſ-
ta, ſas apalpſta, tas te apalpſta, ir
liuſieji te eđe ſits ſitto kuną.

10. Ir aſ ęmjau ſawo lazdą Mei-
lingą, ir pėrlaužau ję, kad ne laiſy-
czau ſawo derėjimą, ſu wiſſais žmo-
nū pulkais darytą.

11. Ir jis buwo ne laiſytas toj'
dienoj'. Ir bėdnosos awys, kuros

ant manęs dabojo, numāne iſ to,
kad tai Pone Diewo žodis eſqs.

12. Ir aſ tariau jiems: jey jums pa-
tinka, tay atneſkit, ſiek aſ gilloju,
jey ne, tay ne darykit tai. Ir jie
paſwėre, ſiek aſ gillojau, * trisdė-
ſimts ſidabrininkū. * Matt. 26, 12.

13. Ir Pons Diews tare man:
meſt tai ſallin, kad pūdžui butu
dūta. Uſ, ar tai ne graſus pinigai,
kurū aſ wertas laiſomas eſmi nū
jū. Ir * aſ ęmjau tus tris dēſimts
ſidabrininkus, ir numerzau jūs i
Pono Diewo namus, kad pūdžui
butu dūti. * Matt. 27, 9. 10.

14. Ir aſ pėrlaužau antrą ſawo
lazdą, ſtaudžę (wadinnamą,) kad
palāudinčau brolyſtę tarp Jūda bey
Izrael.

15. Ir Pons Diews tare man:
imt wėl pas ſawę ryſus netikluſo
ganytojo.

16. Nės ſtay, * aſ ganytojus pri-
tėlſu toj' jėmėje, kurrie apalpusus
ne laiſys, ſumuſtus ne jėſkos, ir
iſeiſtus ne gydis, ir ſweikāſus ne
aprupis; alle kuną rėbujū jie eſ, ir
jū nagtus nuplėſ. * Eſt. 34, 3. 4.

17. Uſ balwōnū ganytojei, ſaime-
nė praſtojantieji. Kārdas (Diewo at-
terſijimo) te uſeit jū ranką ir jū
dēſinę aſi. Jū ranka turrėtu padžūt,
ir jū dēſinę aſis aptėmti.

12. Pėrſtyrimas.

Kriſkczonū ſurinkimas eſti tarp wargū nepėr-
galetins dėl Kriſtaus mirtųjawotoje, per dwie
malonės bey malbės.

Šzitta yra ſunkenybe žodžio nū Po-
no Diewo ant Izrael, ſako Ponas
Diewas, dangų iſſplėcząſis, ir jėmei
pāmatą dėdąſis, ir ſwapą žmogaus
jeme darąſis.

2. Šztay, aſ iſ Jeruzalės daryſu
ſwyrinėjimo kūptą wiſſiems žmonū
pulkams, aplink eſantiems; nės ir
Judai bus bėdōs, kad Jeruzalė bus
apgulta.

3. Taczau tū cęp' aſ iſ Jeruza-
lės daryſu aſmeni per miera ſuntū
wiſſiems žmonū pulkams; wiſſi, kur-
rie norės tą (aſmeni) ſallin telt,
prie to iſiſeis; nės wiſſi pagonai
ant jėmės prieſ ji ſuſirinks.

4. Tū czeš, šako Ponas Dievas, aš baukštus darysu wissus žirgus, ir jų raitelei turrės bijotis; alle ant Jeruzalės aš atwiras turrėsu sawo atis, ir wissus žirgus žmonū pulkū apięktimu slogisu.

5. Ir kunigaikščei Juda sakys sawo širdijė: mieszonys Jeruzalės man tiktay t' esšie linšmi Wiešpatijė Zebaot, sawo Diewo.

6. Tū czeš aš kunigaikščius Juda darysu žerplenczu pėczum girtoje, ir žiburu šaudūse, kad jie sudegtu tiek po dešinės tiek po kairės wissus žmonū pulkus aplinkuy. Ir Jeruzalė taipiau tolaus pasiliks sawo wietoj' Jeruzalėj'.

7. Ir Pons Dievas šėtras Juda išgėlbės, kaip šėnosa gadynosa, kad ne per miera girtus namai Dowido, ney mieszonys Jeruzalės priėš Judą.

8. Tū czeš Pons Dievas apgtis mieszonis Jeruzalėje; ir nusidūs, kad tas, kurs silpnas bus tarp jų tu czešu, tas bus ney Dowids; ir Dowido namai bus ney Diewo namai, kaip Pono Diewo angelas po jų akiū.

9. Ir tū czeš aš paminnėsu išpūstis wissus pagonus, priėš Jeruzalę ištraufusus.

10. Alle ant namū Dowido, ir ant mieszonū Jeruzalėj' aš išliesu Dwašę malonės bey maldos; * nės jie išwelgs manę, kurri anie perdūrė; ir apraudos ji kaip wienturtis kūdikis apraudojams, ir smūtisis iš jo, kaip smūtijasi dėl pirngimmuso kūdikio. * Jon. 19, 37.

11. Tū czeš bus diddis raudojimas Jeruzalėj', kaip ansai buwo Udad Kimmone, * ant lauko Megiddo. * 2 Rusib. 35, 22, 23.

12. Ir ta žėme dejos, kožna gimminė škyru. Gimminė namū Dowido škyru, ir jų moteres wėl škyru. Gimminė namū Natano škyru, ir jų moteres wėl škyru.

13. Gimminė namū Lewi škyru, ir jų moteres wėl škyru. Gimminė Simejo škyru, ir jų moteres wėl škyru.

14. Taipu wissos pėlaiškos gimminės, kožna škyru, ir jų moteres wėl škyru.

13. Pėrsšyrimas.

Apie neišėjimą Diewo malonės šullini.

Tū czeš namai Dowido, ir mieszonys Jeruzalės turrės wálną atwirą šullini priėš griekus bey nečystybę.

2. Tū czeš, šako Pons Dievas Zebaot, aš balwónū wardus išpūstisi iš tōs žėmės, kad jų daugiaus ne turrės but minnėta; priegtam aš ir praratūs bey nečystas dwašes išwarrysu iš tōs žėmės.

3. Kad taipu stosis, jey kas tolaus praratauja, tay jo tėws bey mōtina, kurrādu ji pagimde, turrės jam sakyt: tu ne turri gyws išlikt; nės tu kalbi, kas ne tiesa, wardan Pono Diewo. Ir taipu tėws bey mōtina, kurrādu ji pagimde, ji subadys be prarataujanti.

4. Nės nusidūs tū czeš, kad praratai bus apgedinti su sawo regėjimais, kad apie tus praratauja; ir daugiaus ne apsisaus plaukūta škreiste, taje prigautu.

5. Bet turrės sakyt: aš ne esmi praratūs, bet laukininkės, nės aš žmonėms šlužijau iš mažū sawo dienū.

6. Alle jey jam bus sakoma: Kotios tai ronos tawo rankosa? tay jis sakys: taip aš sumuštus esmi namūse manę mylincujū.

7. Kārde, pasikylėk ant mano ganytojo, ir ant to wyro, kurs man arczāusas, šako Pons Dievas Zebaot. * Įstik ganytoji, tay kaimene išsišklaidys, tay aš sawo ranką prikreipsu prie mažujū. * Mart. 14, 17. Jon. 10, 11.

8. Ir nusidūs, i kurrę žėmę, šako Ponas Dievas, dwi dali yra, tie-dwi bus išpūstiti ir pražus, ir trečia dalis toje išliks.

9. Ir tą trėczą dali aš per ugni wessu ir cypstisu, kaip šidābras cypstijams, ir šweisu, kaip auksas šweiczamas. Tie tadda mano wardo melsis, ir aš jų išklaufsū, aš sakysu: jie yra mano žmonės, ir jie sakys: Pone Diewe, mano Diewe!

14. Pėrsfyrimas.

Kristus sawo surintimo karáus bey apgintojis.

Sztay, czėsas prieit Ponui Diewui, kad tawo plėšimma išdallys tawije.

2. Nės aš wišfokius pagonus prieš Jeruzalę surinksu karui; ir miestą bus iweiktas, buttai išplėsti, ir moteres apšaitos; ir puse miesto apkálta bus šallin gabėnta, ir likusieji žmones iš miesto ne bus išgaishiti.

3. Alle Pons Diews išsitraukęs karąs prieš tus pagonus; lygey kaip jis karáudawo czėse káro.

4. Ir jo kijos stowės tū czės ant alliejaus-kalno, prie Jeruzalės esancio, i rytus, ir tas alliejaus-kalnas pūšau pėrpłyš, nū užtektėjimo ikki nusileidimo, labay toly nū kīts kitto; kad wiena puse to kalno i šaurę, ir antra puse i pėtus lenkis.

5. Ir jús bėgste nū tós pakalnės, tarp mano kalnų; nės ta pakalne tarp tū dwėjų kalnų nusitėks ik i Usal; ir bėgste, kaip sėnosa gady-nosa bėgot del žėmės-drebejimo, czėse Usio, karálaus iš Juda. Tay tadda ateis Wiešpats, mano Die-was, ir wišfi šwentieji su tawim.

6. Tū czės ne bus šwiesu, bet šalta bey šalčio.

7. Ir bus wiena diena, Ponui Die-wui žinnoma, ney diena ney naktis; ir apie wakarą bus šwiesu.

8. Tū czės šwieži wādenys telkės iš Jeruzalės, puse ties jurū i rytus, ir antra puse ties Galitinū jurū; ir pasiliks tiek wakarą tiek žemoj.

9. Ir Pons Diews bus karálumi ant wišfi žėmjū. * Tū czės Pons Diews tikt wienu bus, ir jo wardas tikt wienas. * Darb. 4, 12. 1 Kor. 8, 6.

10. Ir bus einama per wišfi žėmę aplink, kaip ant kioio lauko, nū Gibeos ant Rimonū linkay, i pėtus Jeruzalėje; nės ji bus paaukštinta ir apgywėnta sawo wietoj, nū wartū Benjamin ikki wietos pirmutinū wartū, ikki kampinū wartū ir nū koryczos Unaneel, ikki karálaus spauštowės.

11. Ir toje bus gywėnama, ir pra-teikimmo daugiaus ne bus; nės Jeruzalė gywės wišfay be baimės.

12. Ir tai bus ta sloga, su kurre Pons Diews slogis wišfus žmonū pulks, kurrie prieš Jeruzalę bus karawę: jū kunas sutrėš, taipo, kad dar ant sawo kioj stowės; jū akys jau sutrėš dūbėsa, ir jū liežu-wys burnoje sutrėš.

13. Tū czės Pons Diews diddi tranšmą tarp jū pakėls; kad kīts kitta prie rankos nutwėrs, ir sawo ranką dės ant rankos antrojo.

14. Nės ir Juda karąs prieš Jeruzalę; kad butu sugabėntas tur-tas wišfi pagonū, aplink esancų-jū, aukšas, sidābras, rubai per mie-rą daug.

15. Ir tadda šitta sloga trėpys žir-gus, pus-āsilus, werbludus, āsilus ir wišfokius galwėjus, tame waiške esancųs, lyg kaip anie yra sloginti.

16. Ir wišfi liktusieji tarp wišfi pagonū, kurrie prieš Jeruzalę traukies, kas mėtą aukštyn eis, melstis karálaus Pono Diewo Žebaot, ir kad šwėstu lāp-budzū šwentę.

17. Alle kurri gimminė ant žėmės ne ateis aukštyn i Jeruzalę, melstis karálaus, Pona Diewą Žebaot, ant tū ne lys.

18. Ir jey Egepcionū gimminė aukštyn ne trauktus, ir ne ateitu, tay ir ant jū ne lys. Tai bus ta sloga, su kurre Pons Diews slogis wišfus pagonus, ne užeinancųs, kad šwėstu lāp-budzū šwentę.

19. Nės tai bus griekas Egepcionū, bey wišfi pagonū, ne užeinancų, kad šwėstu lāp-budzū šwentę.

20. Tū czės žėgū itaisimmas Ponui Diewui bus šwentas; ir katilai Pono Diewo namūse bus lygus bėk-tiams prie altoraus.

21. Nės wišfi katilai, tiek Jeruza-lėj, tiek Žydū-žėmėj šwenti bus Ponui Diewui Žebaot, taipo, kad wišfi, apierawot norintieji, ateis, ir tus (Katilus) emę tūse wirs. Ir ne bus daugiaus ney wieno Kananito namūse Pono Diewo Žebaot tū czės.

Prárafas Malafia.

1. Pěrfkyrimas.

Korawone nekělingujā uż Diewo mēilę.

Szitta yra sunkenybe, kurre Pons Diews kalbėjo prieš Izrael, per Malafia:

2. Aš jus mylu, šako Ponas Diewas. Tay jús sakot: kúmi tu mus myli? Ar ne Šawas Jotubo brolis? šako Ponas Diewas; taczau aš Jotubą mylu,

3. Ir Šawą nekenczu; ir pústus dariau jo kálnus, ir jo gywátą smá-kams per pústynę.

4. Ir jey Edom sakytu: mes esme sugaishinti, bet wél pakursim, kas pústa, tay Pons Diews Zebaot šit-taipo šako: jey jie kurs, tay aš nu-láušu; ir bus wadintas prakeiktas rubėjus, ir žmonų pulkas, ant kur-rio Pons Diews pyksta amžinay.

5. Tai matys jusú akys, ir jús sa-kykite: Pons Diews yra šlownas per rubėjus Izraelo.

6. Sunus tur gárbit sawo tēwą, ir bérns sawo poną. Taygi jey aš tēwu esmi, kame mano gárbinnimas? jey aš ponu esmi, kame bijosi ma-nės? šako Ponas Diewas Zebaot jums kunnigams, mano wardą pa-peikiantiems. Tay jús sakot: kúmi mes papeikiam tawo wardą?

7. Tūmi, ką jús apierawojat ant mano altoraus neczyštą dūną. Tay jús sakot: kúmi mes taw apierawo-jam kas neczyšta? tūmi, kad jús sa-kot: Pono Diewo stalas papeiktas.

8. Ir kad jús kas atklā apierawo-jat, tay ne tur nelabu sákoma buti; ir kad jús kas raishā arba serganti apierawojat, ir tai ne tur nelabu sá-koma buti. Nuneshk tai sawo kuni-gaishczui; mattysi, bau tu jam itikši; arba bau jis meilingay i tawę žu-rės? šako Ponas Diewas Zebaot.

9. Taygi dabar melskit Diewą, kad jis mums malonus butu. Nės jús kalti, kad tai nusidawe; ar din-got, kad jis meilingay i jus žurės? šako Ponas Diewas Zebaot.

10. Ir kas yra tarp jusú, durris

užrašinnąsis? Jús ant mano alto-raus dykay ugni ne prakurrat. Aš ne mėgstu jummis, šako Ponas Diewas Zebaot; ir walgimo-apiera ish jusú rankú man ne patinka.

11. Alle nū užtekkėjimo šaulės itki nusileidimui mano wardas tur but šlownas tarp pagonų; ir wissosa šallisa tur but rukinta mano war-dui, ir czyšta walgimo-apiera apie-rawota; nės mano wardas tur but šlownas tarp pagonų, šako Ponas Diewas Zebaot.

12. Alle jús per neshwentą ji laifot, tūmi, kad sakot: Pono Diewo stálas yra neshwentas, ir jo apiera papeik-ta, draug su jo walgiau.

13. Ir jús sakot: štay, tikt proce, ir tai per nieką laifot, šako Ponas Diewas Zebaot. Ir jús apierawo-jat, kas pawogta, raisha, arba serga, ir tadda walgimo-apiera apierawo-jat. Ur tai man patiktū nū jusú rankós? šako Ponas Diewas.

14. Prakeiktš t'essie klastojąsis, kurs sawo kaimenėj' pattineli tur, ir kad pažaddėjimą žada, tay Ponui Die-wui niekam ne wertą apierawojo. Nės aš esmi diddis karálus, šako Ponas Diewas Zebaot, ir mano war-das yra baisingas tarp pagonų.

2. Pěrfkyrimas.

Korawojimo-žobzei dėl grieštā kunnigū bey žmonų.

Ir dabar, jús kunnigai, šis prisá-kimas jus tropij'.

2. Jey jús to ne girdesit, ir tą i sawo širdi ne desit, kad mano war-dui garbę dūtumbit, šako Ponas Diewas Zebaot, tay aš prakeikimmą i jus susu, ir jusú žegnong prakeikšu, beje aš noru ję prakeikt, kadangi tai ne norit i sawo širdi dēt.

3. Šztay, aš bąrsu jus ir jusú waiškus, ir * purwą jusú šwenczū jums i alis messu, ir tas prie jusú prilips.

4. Tay jús tadda ištirsit, kad aš toki prisákimmą jums esmi suntęs,

* Am. 5, 21.

Kad tai mano derējimas butu su Lewi, šako Ponas Dievas Zebaot.

5. Nēs mano derējimas buwo su jūmi ant gywasčio bey pakājaus, ir aš jam dawjau baimės, kad manęs bijojės, ir mano wardą garbėje laikė.

6. Žokanas tiesos buwo jo burnoj, ir ne buwo kas piktą randama ant jo lūpū. Jis elgėsi po mano atliū pakajingay ir be klaidos, ir daug jis nukreipe nū griekū.

7. Nēs kunnigo lūpos tur pamokslą saugot, kad iš jo burnos žokanas butu jėškomas; nēs jis angelas yra Pono Diewo Zebaot.

8. Alle jūs nusifreipėt nū jo kėlo, ir daug papiktinat žokane, ir perjengėt derėjimą Lewi, šako Ponas Dievas Zebaot.

9. Todel aš ir jus dariau, kad jūs papeikti ir newerti esat po aklū wissū žmonū; kadangi mano kėlus ne laikot, ir neteisėy sūdiijat per žokaną.

10. Nēs ar mes ne wissi turrim wieną tėwą? ar ne wiens Diews mus sutwėre? dėlgi šo mes kīts kitta panietinam, ir perjengiam derėjimą, su musū tėwais darytą?

11. Nēs (waikai) Juda papeiktojei pastojo, ir Izraelij bey Jeruzalėj yra dāromos bjaurybės. Nēs Juda išdaršo šwentybę Pono Diewo, kurę jis myl, ir kėškājuja su swėtimo diewaiczio dukterimi.

12. Alle Pons Diews išgaūšis tą, kurs tai daro, iš šėtrūs Jokubo, tiek mokitoji tiek šuiloką, draug su tūmi, kurs Ponui Diewui Zebaot walgimo-ąpiera nēša.

13. Tolaus jūs ir tai dārot, kad prie altoraus Pono Diewo wienos ašaros, ir werkšmai ir dejawimai yra; kad aš daugiaus wissūip wengiu pažurēt walgimo-ąpiera, ney kas meilinga butu, nū jussū rantū priimt.

14. Ir taip jūs sakot: kodėl tai? Todel, kad Pons Diews tarp tawęs ir tarp pacės tawo jaunystės ludijs, kurę tu papeikiei; kurri taczau tawo drauga, ir moteriške taw primencawota yr.

15. Taip ans wienasis (Abraomas) ne dare, ir taczau buwo didžos dwasės. Alle tą dare tas wie-

nasis? Jis jėškojo sėklą Diewo (žadėtą.) Taygi saugokities sawo dwasės, ir ney wiens te ne papeik pacę sawo jaunystės.

16. Alle kurs ję ne kenzia, tas ję te išleidž, šako Wiešpats, Izraelio Diews, ir te diidie jei dangalą išdykumo nū sawo rubo, šako Ponas Dievas Zebaot. Taygi saugokities sawo dwasės, ir ne papeikite jas.

17. Jūs Poną Diewą ipykinat sawo kalbomis. Tai jūs sakot: tūmi mes ji ipykinam? tūmi, kad jūs sakot: kas piktą daro, tas Ponui Diewui patinka, ir jis mėgsta jo; arba kame tas Diews, kurs forawoja?

3. Pėrsfyrimas.

Prarāwimas apie Joną bey Kristu, ir apie abbiejū uredą; škunda dėl griekū žmonū.

Štay, aš siusu sawo angelą, * kurs kėlą pagatāwis pirm manęs; ir be wėik ateis i sawo bažnyčią Wiešpats, kurrio jūs jėškot, ir angelas derėjimo, kurrio geidzat. Štay, jis ateit, šako Ponas Dievas Zebaot.

* Matt. 11, 10. Luf. 1, 17.

2. Alle kas gallės išgėst diena jo atėjimmo? ir kas istowės, kad jis pasirōdis? Nesa jis yra ney ugnis aūškallo, ir ney mulas stalbėjū.

3. Jis sėdėdams tirpis, ir sidabrą cyštis; jis wailtus Lewi cyštis ir atskirs, ney aūšą bey sidabrą. Tada jie Ponui Diewui atnėš walgimo-ąpiera teisybėje.

4. Ir Ponas Dievas pasimėgš walgimo-ąpiera Juda bey Jeruzalės, kaip pirm to, ir kaip pirm sėnū mētū.

5. Ir aš pas jus atėjęs jus forawosiu, ir busu labay greits ludiniks prieš žynus, prieš wencawonės perjengtojus, ir prieš neteisėy prisėkenczus, ir prieš tus, kurrie gwoltą ir neteisybę daro darbininams, našliems bey sirātoms, ir prieš tus, kurrie swėtimąjį spāudž, manęs nesibijodami, šako Ponas Dievas Zebaot.

6. Nēs aš esmi tas Ponas Dievas, kurs ne atsimainau; ir su ju-

mis, Jokubo waikais, ne bus wisfáy atlikta.

7. Jús iš sawo tēwū dienū wissas dōs nusikreipēt nū mano prisákimū, ir tū ne pilnawojot. Taygi dabar prisiwerskit manēspi, tay ir aš jusump' grēšius, šako Ponas Diewas Zebaot. Tay jús sakot: kokiū griekū dēl mes turrim prisiwersit?

8. Ur tai wertas dáiktas, kad žmogus Diewą nugáuna, kaip jús manę nugáunat? Tay jús sakot: kúmi mes tamę nugáunam? Ant desētina bey pakēlimmo-ápiērū.

9. Todēl jús ir eštē prakeikti, kad wislab jums tarp rantū sugaišta; nēs jús manę nugáunat iš wieno wissī.

10. Alle pargabēnkit desētines pilnas i mano jawū-namus, kad mano namūše butu walgio, ir mēgikit manę tame dalyše, šako Pons Diews Zebaot, bau aš jums ne atwērsu dangaus lāngus, ir žėgnonę žemyn krēšu pilnay.

11. Ir aš jums ant gēro bārsu ēdišą, kad jis jums waishū ant laužo ne supūstitū, ir wynmēdis ant dirwōs jums ne butu newaishingas, šako Ponas Diewas Zebaot.

12. Kad wissī pagonai jus per išganytingus turrēs iššaukt; nēs jús busit brangiāusa žėme, šako Ponas Diewas Zebaot.

13. Jús šauney kalbat priēš manę, šako Ponas Diewas. Tay jús sakot: ką mes kalbam priēš tamę?

14. Tāmi, kad jús sakot: noprošnay yra, kad Diewui šlužijam; ir šam tai dēra, kad mes jo prisákimus laikom, ir prisisáugodami elgiamies pė akiū Pono Diewo Zebaot?

15. Todēl mes girram papeiktōjus; nēs Diewo-nesibijantieji tarpsta, jie Diewą gundo, ir wislab jiems gėray sėkasi.

16. Alle Diewo-bijantieji linkšmin

šits šittą taipo: Pons Diews ant to daboja ir gird' to, ir po jo ašiš paminklo-ženklas yra rašytas tiems (ant gēro), kurrē Pono Diewo bijos ir jo wardo atsimena.

17. Jie turrēs, šako Ponas Diewas Zebaot, toj' dienoj', kurrę aš darysu, manieji but'; ir aš jų cėdisu, kaip wyrs sawo sunaus cėdij', kurs jam šlužij'.

18. Ir jús atpencz wēl gāusite žurēt, kōks širtums yra tarp teisojo, ir tarp Diewo-nesibijancio; ir tarp to, kurs Diewui šlužij', bey tarp to, kurs jam ne šlužij'.

4. Pėrštyrimas.

Apie Krišų ir Joną, antqai Eliešu.

Nēs štay, diena ateit, dėganti ney pėczus; cę wissī papeiktōjei ir Diewo-nesibijantieji bus šaudais, ir ateisenti diena jųs uždėgs, šako Ponas Diewas Zebaot; ir ne paliks jiems ney šakni, ney želmani.

2. Alle jums, mano wardo bijantiems, užtefēs šaule teisybės, ir išgánimas po jo sparnais; ir jús ir išeiste ir ieiste, ir ituksite ney pėnami weršei.

3. Jús sumisit bediewjus; nēs jie pellenais po jųs kojomis pastōs, toj' dienoj', kurrę aš darysu, šako Ponas Diewas Zebaot.

4. Minnēkit žokano Moizėšaus, mano tarno, kurri aš jam liepjau ant kalno Oreb, po akiū wisso Izrael, draug su prisákimais bey prowomis.

5. Štay * aš jums siysu prárašą Eliešu, pirm ne kaip ateina didde ir baishinga diena Pono Diewo;

* Matt. 11, 14.

6. Tas širdi tēwū priwers waishump', ir širdi waishū sawo tēwump'; kad aš atėjęs žemę ne ištiteczau prašekimmu.

Gálas Práraso Malafia.

Naujas

T e s t a m e n t a s

mūsų

Diešpaties ir Jėganytojo

Jėzus Kristus,

i

lietuviškąją Kalbą

išverstas.

Berlyne.

Kaštais išspausťas prie Trowitzsch ir jo Sunaus.

1858.

Surasimas

wissū knygū

Naujo Testamento.

	Pėrkyr.
1. Evangelia fw. Matteohaus	28
2. Evangelia fw. Markohaus	16
3. Evangelia fw. Lukohaus	24
4. Evangelia fw. Jono	21
5. Darbai arba nusidėvimai Apaštala	28
6. Gromata fw. Powilo Rymionams	16
7. Pirma gromata fw. Powilo Korintionams	16
8. Antra gromata fw. Powilo Korintionams	13
9. Gromata fw. Powilo Galatėnams	6
10. Gromata fw. Powilo Epezionams	6
11. Gromata fw. Powilo Pilippėnsams	4
12. Gromata fw. Powilo Kolossėnsams	4
13. Pirma gromata fw. Powilo Tessalonicėnsams	5
14. Antra gromata fw. Powilo Tessalonicėnsams	3
15. Pirma gromata fw. Powilo Timotėjui	6
16. Antra gromata fw. Powilo Timotėjui	4
17. Gromata fw. Powilo Titui	3
18. Gromata fw. Powilo Pilemonui	1
19. Pirma gromata fw. Pėtro	5
20. Antra gromata fw. Pėtro	3
21. Pirma gromata fw. Jono	5
22. Antra gromata fw. Jono	1
23. Trečia gromata fw. Jono	1
24. Gromata fw. Powilo Ebreonams	13
25. Gromata fw. Jofubo	5
26. Gromata fw. Judo	1
27. Apdėstimas fw. Jono	22

Ewangelia swento Matteoskiaus.

1. Pērstyrimas.

Eurašimas Kristaus gimminēs, prasībėjimo, warbo ir ušgimimmo.

Szittas yra surašimas gimminēs Jēzaus Kristaus, sunaus Dowido, sunaus Abraomo.

2. Abraomui gimme Izaokas; Izaokui gimme Jokubas; Jokubui gimme Judas ir jo brolei;

3. Judui gimme Parėžas ir Zarag iš Tamaros; Parėžui gimme Ebronas; Ebronui gimme Ramas;

4. Ramui gimme Aminadabas; Aminadabui gimme Naassas; Naassui gimme Salmas.

5. Salmui gimme Boasas iš Raabos; Boasui gimme Obedas iš Rutos; Obedui gimme Jessas;

6. Jessui gimme karalus Dowidas; Dowidui karalui gimme Salomonas iš Urioskiaus pacjos;

7. Salomonui gimme Roboamas; Roboamui gimme Abias; Abiui gimme Ušsas;

8. Ušsui gimme Jozapatas; Jozapatui gimme Joramas; Joramui gimme Ozias;

9. Oziui gimme Jotamas; Jotamui gimme Akazas; Akazui gimme Ezechioskus;

10. Ezechioskui gimme Manassas; Manassui gimme Amonas; Amonui gimme Jozias;

11. Joziiui gimme Jekonioskus ir jo brolei, cėše Babyloniskio apkalimo.

12. Po Babyloniskio apkalimo Jekonioskui gimme Sealtielis; Sealtielui gimme Zorobabelas;

13. Zorobabelui gimme Abiudas; Abiudui gimme Eliakims; Eliakimui gimme Uzoras;

14. Uzorui gimme Zadoks; Zadoksui gimme Akins; Akinui gimme Eliads;

15. Eliudui gimme Eleazaras; Eleazarui gimme Matanas; Matanui gimme Jokubas;

16. Jokubui gimme Jozėpas, Marjos vyras, iš kurrės gimmes Jėzus, wadinams Kristus.

17. Wissu gimminā nā Abraomo iktī Dowido yra keturolika gimminā. Nā Dowido iktī nuwedimmo i kalėjimą Babel yra keturolika gimminā. Nā nuwedimmo i kalėjimą Babel iktī Kristaus, keturolika gimminā.

18. Bet gimimmas Jėzaus Kristaus tofsai buvo: kaip Marya, jo motina, pažadėta buvo Jozėpui, dar ne parwesta, radosi, kad ji nėščja buvo iš šwentos Dwašės.

19. Bet Jozėpas, jės vyras, bu-dams Diewo-bijqs, ir ne norėdams jė apskėlbtī, norėjo jė slapėcy prastoti.

20. Bet jam tai dumojant, štay, angelas Wiešpaties jam pasirode sapne, sakydams: Jozep, tu sunau Dowido, nesibijokis Maryq, sawo pacę priimti; nės tai, kas joje prasidėjo, yra iš šwentos Dwašės.

21. Ir ji pagimdis sunu, * ir pramiš jī wardu Jėzumi; nės jissai išganyš sawo žmones nā jū griekū.

* Lut. 2, 21.

22. Bet tai wis nusidawe, kad išsipilditu, kq Ponas Diewas * per praraką sakęs, tarenti:

* Eja. 7, 14.

23. Štay, merga bus nėščja, ir pagimdis sunu, ir pramis jī wardu Emanuel, tai musū žodžis: Diews su mumis.

24. Taygi Jozėpas pabuddes iš miego, padare, kaip jam isake angelas Pono Diewo, ir prieme sawo pacę.

25. Ir n'ispazinno jė, iť jī pagimde pirmgimmi sawo sunu, ir wadinno jī Jėzus.

2. Pėrštyrimas.

Kristaus tubidyšte ir užaugimims.

Jėzui užgimmus Betleėme Žydų žemėj, česė karalaus Erodo, šitay, išmintingieji iš rytų žemės atėjo į Jeruzalę, klausdami:

2. Kur yra naujey gimmesis Žydų karalus? mes matę jo žvaigždę rytų žemėje, atėjom jo melstis.

3. Tai išgirdęs karalus Erodas, nusigando, ir wissa Jeruzalę su jūmi.

4. Ir suwadinęs wissus wyraus sus kunigus ir raštemokitus žmones, klausė jūs: kur Kristus užgims?

5. Ir jie atsakė jam: Betleėme Žydų žemėje. Nes taip * prarako parasyta yra: ^{* Mt. 5, 1.}

6. Ir tu Betleėm Žydų žemėje, nieku budu n'essi mažausa tarp kunigaisčių Judo; nės iš tawęs man išeis kunigaištis, mano žmones Izrael waldysis.

7. Tay Erodas slapcey pawadinęs išmintingus, tyčomis klausinėjo iš jų, kų čes žvaigždę pasirodė.

8. Ir susdam's jūs į Betleem, tare: eikite, ir klauskite tikray apie tą waikėlį; ir radę jį pasakykit ir man, jeib ir aš atėjes jį garbinciau.

9. Tay jie karalaus klausę nuėjo; ir šitay, ana žvaigždę jū reggėta rytų žemėje, tekėjo pirm jū, iš atėjo ir stowėjo ties tū buttu, kurreme buwo waikėlis.

10. Ir pamatę žvaigždę dzaugėsi labay didiu dzaugsmu.

11. Ir iše į tus namus, rado waikėlį, ir Maryą jo motiną, ir ant kielū atsilaupe jo meldėsi; ir išėmę sawo stārbus dowanojo jam aukšą, kodylą ir mirrą.

12. Ir Diews liepe jiems sapne, kad ne gryptu pas Erodą, ir jie parėjo littu keliu į sawo žemę.

13. Bet jiems atstojus, šitay, angelas Wiešpaties pasirodė Jozepui sapne, sakydams: kėles imk sawes' waikėli ir jo motiną, ir bėgt į Egiptą žemę, ir buk ten, iš taw wėl safsu. Nesą yra dabar tas česas, kurreme Erodas jėško tą waikėli nušawinti.

14. Ir jis kėles nakce ėme waikėli

ir jo motiną, ir bėgo į Egiptą žemę. 15. Ir ten pasiliko itti Erodui numirrus; kad išsipilditu žodis Wiešpaties, per praraką sakytas: * Iš Egipto žemės wadinnau sawo suny. ^{* Mt. 11, 1.}

16. Erodas dabar numanydams, išmintingujū prigauts, labay papyko, ir išsuntęs nušawindino wissus waikėlus Betleėme, ir po wissus jū rubejus, dwejų metų ir dar jaunėsnus, pagal česą iš išmintingū tyčomis ištirtą.

17. Tū čes išsipilde * žodis prarako Jeremiošaus sakytas: ^{* Jer. 31, 15.}

18. Ant kálno girdėtas diddis raudojimas, de Jawimas, werkšmas ir kaukim's: Kael apwerkenti sawo waikėlus ne nusiramdina; nės ney wiens jū ne išliko.

19. Bet Erodui numirrus, šitay angelas Wiešpaties pasirodė Jozepui sapne, Egipto žemėje, sakydams:

20. Kėles sawes' imk waikėli ir jo motiną, ir sugryšt į žemę Izrael; jau numirre, kurrie jėškojo waikėliui gálą daryt.

21. Ir jis pabuddes, ėme sawes' waikėli ir jo motiną, ir parėjo į žemę Izrael.

22. Bet girdėdams, Arkelan esanti karalumi Žydų žemėje, wietoje sawo tėwo Erodo, bijojos ten eiti. Ir Ponas Diewas sapne jam liepe eit, ir jis nuėjo į šalīs Galilėdės žemės.

23. Ir atėjes gywėno mieste wadinname Nazaret; kad išsipilditu * žodis prarakū sakytas: jis bus wadinnams Nazarenskas. ^{* Mt. 23, 16. Mat. 6, 12.}

3. Pėrštyrimas.

Kristus Sono kristijams.

Tū čes atėjo Jonas kristijtojīs, ir sake Diowo žodi pūšcoje, Žydų žemėje,

2. Tarydams: prisiwersitities, nės karalyšte dangaus prisiartino.

3. Ir jis yra tassai, apie kurri prarakas Ezaiošus kalbėjes yra, sakydams: * yra balsas šaukiančio pūšcoje: taisykit kėlą Wiešpaties; lygus darykite jo takus. ^{* Eja. 40, 3.}

4. Ir jis, Jonas, wilkejo rubu, iš werbludū plaukū darytu, ir apšij-

ses buwo šitšnōs diršu; bet jo valgis buwo žogai ir laukinnis medus.

5. Tay išejo pas jį miestas Jeruzale, ir wissa žydū: žėme, bey wissa šalis aplinkuy pas Jordana.

6. Ir krikštydinos nūg jo (uppėje) Jordane, sawo griekus išpažindami.

7. Bet išwydęs daug Parizeušū ir Sadduceušū ateinancū pas jo krikštą, tare jiems: Jūs angiaū-weisle, kasgi jums parode, kad išwėngsit busenti kerkštą?

8. Dabokities, darykit wertus waisus prisiwertimmo;

9. Ir nesitikkēties, noredami patys sawije sakyti: mes Abraomą turrim tėwu. Už sakau jums: Dievas gal ir iš šū akmenū waisus prišelt Abraomui.

10. Jau kirwis pridėtas prie mēdžū šakniēs; todėl, kiekvien's mēdis, ne nēšas gėro waisaus, bus iškerstams, ir i ugni imetams.

11. Už krikštijū jus wādenimi prisiwertimop'; bet ateināsis pas tų manę, sylingėnis yra už manę, kurio aš ir ne esmi wertas, jo turpes nēšot, tas krikštis jus šwenta Dwāse ir ugnimi.

12. Jissai tur sawo wētyklę sawo rankoj; jissai šlūs sawo šlojimmą, ir suwalys sawo kwieczus i skunę; ir pellus jis sudėgtis amžina ugnimi.

13. Tū czėje atėjo Jėzus iš Galilėos pas Jordana, prie Jono, kad jo krikštijams butu.

14. Bet Jonas to ne norėjo apsiimti, sakydams: man priwalu iš tawęs gaut krikštą, ir tu ateini pas manę?

15. Bet atsakydams Jėzus tare jam: testow dabar taip; nēs taip mum pūlas wissą teisybę išpildit. Tay jis apsiėme.

16. Ir Jėzus patrikštitas išejo tūjaus iš wandens. Ir štay, dangus atšwėre ties jūmi. Ir Jonas regėjo Dwāsę Diewo nusileidžencę kaip karwėli, ir ateinancę ant jo.

17. Ir štay, balsas iš dangaus sake: * Tas mano mielasis sunus, tūmi aš mėgstu. * Mt. 17, 5.

4. Pėrstyrimas.

Kristus pradėba mokinti.

Po to Jėzus Dwāsės nuwestas buwo i pāšęzią, kad wėlno gundinams butu.

2. Ir kaip kėtures dēšimtis dienū ir kėtures dēšimtis nakčū pastmikāwęs buwo, jis išālko.

3. Ir gunditojis atėjes pas jį sake: jey essi Diewo sunus, tay liep, kad tie akmenys i dūną pawirstu.

4. Bet jissai atsakydams tare: parasyta yra: * ne wienintelek dūna minta žmogus, bet košnu žodzu, iš Diewo burnōs išeinanczu. * 5 Moij. 8, 3.

5. Po to wėde jį wėlnas i šwenta miestą, ir stātē jiant bažnyčios wiršaus,

6. Ir sake jam: jey essi Diewo sunus, tay nusileis žemyn; nēs parasyta yra: * Jis sawo angelams isakys apie tawę, ir nēšos tawę ant rankū, kad ne itrenktumbei i akmeni sawo koją. * Mt. 91, 14.

7. Tay atšake jam Jėzus: wēl parasyta yra: * ne gundit Diewą, sawo Wiešpati. * 5 Moij. 6, 16.

8. Wēl wėde jį wėlnas ant labay autštō kālno, ir parōde jam wissas swieto karalystes, ir jū šlowę,

9. Ir sake jam: tai wislab dāsu taw, jey atšiklaupes melsies manęs.

10. Užšake jam Jėzus: atšok nūg manęs, šėtone! nēs parasyta yra: tu turri melsstis Diewo, sawo Wiešpatiēs ir jam wienam šlužiti. * 5 Moij. 6, 13.

11. Tay atštojo nū jo wėlnas, ir štay, angelai atėję šlužijo jam.

12. Ir Jėzus išgirdes Joną apkalta, nuėjo i Galilėos žėmę.

13. Ir palikęs miestą Nazaret, atėjo ir gywėno Kapernaume, kursai yra pas mares, rubėžāsė Zabulono ir Naptalimo.

14. Kad išsipilditu žodis prarako Ezaiošaus * sakytas: * Eza. 9, 1.

15. Žėme Zabulono, ir žėme Naptalimo pakeleį mārū, anoį šalį Jordano ir pagoniška Galilėa,

16. Žmones, kurrie sėdėjo tamšybėje, išwydo diddę šwiesybę; ir šėdintiems wietoje ir šėšėlije smertiēs užstėkėjo šwiesybė.

17. Iš to czėsio pradėjo Jėzus mo-

finti, sakydams: prisiwerstities, nēs prisiartino dangaus karalyste.

18. Ir kaip Jėzus waišėjo pas mares Galilėdės, išvydo dy broli, Simoną, wadinamą Pėtrą, ir Endrėjų jo broli, mētancų tinklą i mares, nēs buwo žweju.

19. Ir sake jiem dwiem: sėkita manę, aš padarysu judų žmonū žwejis.

20. Jādu tūjaus palikfusu tinklus ji sėke.

21. Ir iš cze tolaus eidams išvydo kity dy broli, Jozubą, sunų Zebedejoj, ir Joną, jo broli laiwe, su sawo tėwu Zebedėju taisanczus sawo tinklus, ir pawadinno jādų.

22. Ir jādų tūjaus palikfusu laiwa ir sawo tėwa, sėke ji.

23. Ir Jėzus pėrwaikėjo wissą žemę Galilėdės, mokidams jū huilėsa ir apsakydams Ewangeliją karalystės, bey gydidams wissotias liggas ir wissotias negales žmonėsa.

24. Ir jo garfas išėjo i wissą Syriū-žemę. Ir atwede pas jį wissotius liggonis, tuleropomis liggomis ir mušomis apimtus, ir wėlno wārgintus, ir mėnesio ligga sėrgančius, ir stabbu ištiktus, ir jis išgyde jās.

25. Ir sėke jį diddis žmonū pulkas iš Galilėdės, iš dėšimtis miestū, iš Jeruzalės, iš Žydū-žemės, ir iš anōs pušės Jordano.

5. Pėrsėtyrimas.

Kristus ant kalno mošinna apie triskęsonā išganima.

Ir pamātes žmones užėjo ant kalno, ir sėdosi, ir atėjo pas jį jo mošitinei.

2. Ir jis atwėres sawo burną, mošino jūs, sakydams:

3. Išganitingi, kurrie wargšta dwašėje, nēs jū dangaus karalyste.

4. Išganitingi, kurrie smutijas, nēs jie bus palinkšminnami.

5. Išganitingi lengwāširdingieji, nēs jie žemę gāus i dalykus.

6. Išganitingi, kurrie alkšta ir trokšta teisybės, nēs jie bus pasotinnami.

7. Išganitingi mielaširdingieji, nēs jie gāus mielaširdingystę.

8. Išganitingi cysčōs širdiēs šantieji, nēs jie Diewą regēs.

9. Išganitingi pakajingieji, nēs jie wadinnamu bus Diewu waišais.

10. Išganitingi pėrsėkinejima kėncą del teisybės, nēs jū dangaus karalyste.

11. Išganitingi este, kad žmones jus išgėdin' ir pėsekinėj' del manės, ir apšėlbi' jus, mellādami.

12. Džaugčities, ir linksmi bukite, nēs pilnay jums bus danguj' atpildoma. Nēs taip pėsekinėjo praratus, pirm jū būwufus.

13. Jūs este žemės druska. Jey druska surumma sawą pameta, kūmi sūdīsīm' niekam daugiaus ne tinka, kaip tikt išmesti ir dūti žmoniemis sumindžoti.

14. Jūs este swieto šwiešybe. Miestas gullis ant kalno, ne gal but paslėptas.

15. Žwake ušdegama, ne pastātoma po ketwircų, bet ant listoraus, tay wissiems namūse šantiems šwieczą.

16. Taip te šwieczą šwiešybe jūsu po žmonū akiū, kad regėtu jūsu gėrus dārbus, ir gārbintu jūsu tėwą danguj' šanti.

17. Ne mislėkite, manę atėjusi žokaną ir praratus paniekint; ne atėjau paniekint, bet išpildit.

18. Nėsa iš tiesōs sakau jums: itki dangus ir žemė sugaiš, ne sugaiš ney mažausas rāstelis, arba ney wiens žodėlis žokāno, itki wis išsipildis.

* Mat. 16, 17. P. 21, 33.

19. Kursai jau paniekia wieną tū mažausū prisākimā, ir taip mošin žmones, mažausas bus wadinnamas dangaus karalystėje; bet kursai pildo ir mošinna, diddis bus wadinnamas dangaus karalystėje.

20. Nēs aš sakau jums: jey ne bus teisybe jūsu gerėšne, kaip rāstemošitū ir Parizeušū, tay ne iešite i dangaus karalystę.

21. Girdėjot, sakyta seniems: * ne ušmušk; ir ušmušas, promēs kaltas.

* Mt. 20, 13. 3 Mt. 21, 19.

22. Bet aš jums sakau: kad kiek wiens ant sawo brolio pykštas, yr' sudo kaltas; ir sakšis ant sawo brolio: Kaka, yra rotōs kaltas; ir sa-

Kafis: tu durnau, pēlōs ugnīs yra kaltas.

23. Taygi apierawodams sawo domang ant altoraus, jey cje atsimintumbēi, sawo broli kāmī ušlabinngs;

24. Tay paliktes sawo domang pas altorū, pirma eik ir fusidērint su sawo broli, ir potam atējes apierawot sawo domang.

25. Buš tšjaus atlēidus sawo priekšininkū, kol dar su jāmi ant kēlostowi: jeib priekšininkas tamē kartunta ne padātu sudzai, ir sudza tamē ne padātu tarnui, ir butumbēi imestas i temnyce.

26. Jš tiesōs sakau taw: ne išeisi iš tēn, iš ir pastiausi pinningēli ušmōkēsi.

27. Girdējot, sakyta esant seniems: * ne pērjengē wenczawonystē.

* 2 M. 20, 24. 3 M. 20, 20.

28. Bet aš sakau jums: kiekwiens ušmetas atis ant moteriskēs, jōs nšigēidams, jau pērjenge wenczawonystē sawo širdijē.

29. Taygi jey piktin tamē dēšine tawo atis, išplēšē jē, ir meš jē nū sawēs. Nēs naudingiaus taw yra, wienam tawo šanarū pražuti, ušot wišsas tawo kunas butu imetams i pēlq.

30. Ir jey tawo dēšine ranka tamē piktin', nufirē jē, ir meš jē nūg sawēs. Nēs naudingiaus taw yra, wienam tawo šanarū pražuti, ušot wišsas tawo kunas butu imetams i pēlq.

31. Wēl sakyta yra: * kas škirasi nū sawo pacōs, tas jei tur dūti gromatq atškyrimo.

* 5 Mōij. 24, 1.

32. Bet aš sakau jums: kas nū pacōs sawo škirasi, (jey ne pērjengusi wenczawonystē) tas dāro, kad jiji pērjeng' wenczawonystē. Ir kas tokē atškirq wēda, pērjeng wenczawonystē.

33. Wēl girdējot, sakyta esant seniems: * ne prišēl neteisey, ir attešēl Ponui Diewui sawo prysēga.

* 2 Mōij. 20, 7. 3 Mōij. 19, 11.

34. Bet aš sakau jums, kad niekaip ne prišēltumbit, ney prie dangaus, nēs tas yra Diewo šōstas;

35. Nej prie žēmēs; nēs ta yra jo pakōje; ney prie Jeruzalēs, nēs ji yra miestas didžio karalaws.

36. Nejgi prišēl prie sawo galwōs, nēs ne gali padaryt ney wienq plāuškq ar baltq ar jūdq.

37. Bet jūš kalba tēssie: je, je, ne, ne; kas daugiaus, tai nū piktō.

38. Girdējot, * sakyta esant: atē uš atē, ir danti uš danti.

* 2 Mōij. 21, 23. 24.

39. Bet aš sakau jums, kad nēsištingtumbit prišēl piktq, bet jey kas per ausi tamē ištiktū ant dēšinēs, tam padāt ir antrq puslē.

40. Ir jey kas su tawim nor bylinēti, ir alimti tawo sermēga, tam palik' ir škreistē.

41. Ir jey kas tamē primers eit wienq mylē, eik su jāmi ir dwi.

42. Dūt prāšanczām tamē, ir nū norinczo iš tawēs šycziti, ne atšitruātis.

43. Girdējot, * sakyta esant: artimq sawo mylē, ir neprietelū sawo nekešē.

* 3 Mōij. 19, 18.

44. Bet aš jums sakau: mylēkit sawo neprietelus, jėgnōkit jus kēlenczus, gēr darykit jus ne kēnczentiems, ir mēlškite uš tus, kurrie jus uškabin' ir pērsekēnēja;

45. Jeib butumbit waitai sawo Tēwo danguj' ēšanczo. Nēs jis dād sawo saulē uštekēti ant piktū ir gērū, ir dād lyti ant teisujū ir ant neteisuju.

46. Nēs jey mylite jus mylinczus, kokiagi algq gāufite; ar ne ir mutininkai tai dāro?

47. Ir jey tiktay su broleis sawo meilingay elgiaties, kagi daug gero dārote? ar ne ir muitininkai tai dāro?

48. Taygi bukite tobuli, kaipo Tēwas jūšū dangujesīs tobulas yra.

6. Pērškyrimas.

Apie šellis darbus nobajnystēs.

Dabōkities, kad n'išdalytumbit ubbagams po ašū žmonū, bille jie matytu jus; šēip ne turtēsite algōs pas Tēwq sawo danguje.

2. Taygi išdalydams ubbagams, ne dūt trūbit pirm sawēs kaipo weidmainei dāro šuilleša ir ant ūlycū, kad butu žmonū pagirrami. Jš tiesōs sakau jums, jie atēmē sawo algq.

3. Bet kad tu išdaliji ubbagams,

laire tawo ranka te ne žinna, tą tawo dešine dāro,

4. Jeib sawo dōwanas ubbagams slēpta dātumbēi, ir tawo Tēwas matas paslēptus dāiktus, atlygis taw rēgimay.

5. Ir kad meldies, ne buk kaip weidmainei, kurrie lubija mēlstis žuileša ir ant kampū ūlyczū stowēdami, kad žmonū butu rēgimi; iš tiesōs sakau jums, jie atėme sawo algą.

6. Bet tu: kad meldies, eik i sawo kamara, ir užrafinnēs durris mēst sawo Tēwā, niekam nežinnant; ir tawo Tēwas, matas paslēptus dāiktus, atlygis taw rēgimay.

7. Ir jūs mēlšdamies ne turrit daug šnekteti kaip pagonai, nēs jie misli' dėl sawo daug kalbėjimo busę išklausti.

8. Taygi jiems ne turrit prilygti; jūšū Tēwas žinna ko priwólote, dar jums jo nesimeldžant.

9. Todėl taipu mēlškities: Tēwe musū, kurs essi danguje. Tēssie šwenčamas tawo wardas.

10. Te ateinie tawo karalyste. Te nusidūdīe tawo wale kaip danguje, taip ir ant žemės;

11. Dūnā musū dienīškā dūl mums ir šę dienā;

12. Ir atleisk mums musū kaltes, kaip mes atleidžiam sawo kaltiemus;

13. Ir ne wēst mus i pagundimą; bet gēlbeš mus nū pikto. Ašsa tawo yra karalyste, ir macis, ir garbe ikti amžū. Amen.

14. Nēs jey žmonėms atleisite jū nusidėjimus, tay atleis ir jums jūšū Tēwas dangujėsis.

15. Bet jey žmonėms n'atleisite jū nusidėjimus, tay ir jums jūšū Tēwas n'atleis jūšū nusidėjimus.

16. Kad jūs pāstnikaujate, ne turrit susiraukti, kaip weidmainei; nēs jie nuleidz sawo atis, kad žmones matytu jūs pāstnikaujencus. Iš tiesōs sakau jums: jie atėme sawo algą.

17. Bet tu, kad pāstnikauji, mōstīl sawo galwā, ir prausl sawo burnā;

18. Jeib žmonėms nesirōditumbēi pāstnikaujās, bet tikt sawo Tēwui, ēsanczām užslēptoj' wietoj; ir tawo Tēwas matas paslēptus dāiktus atlygis taw tai rēgimay.

19. Ne rinkit sawo stārbū ant žemės, kurrius kandis ir rudis suēst, ir kurrius wāgis paskuy kasa ir wāgia.

20. Bet rinkite sawo stārbus danguj', kurrius ney kandis ney rudis ne suēst, ir kurrius wāgis ne kasa ir ne wāgia.

21. Nēs kur jūšū stārbas, cze ir jūšū širdis.

22. Ušis yra tawo kuno šwiesybe. Jey tawo atis gera, wissas tawo kunas bus šwiesus.

23. Ir jey tawo atis ne gera, wissas tawo kunas bus tamsus. Taygi jey tawije ēsanti šwiesybe yra tamsybe, kaip didde bus pati tamsybe?

24. Nēks ne gal dwiem ponam šlužiti, ar wienā ne kēs, ir kitta mylēs, ar prie wieno laitysis, ir kitta paniekis. Ne gālite Diewui šlužit' ir Mammonui.

25. Todėl sakau jums: nesirūpinkities apie sawo gywastį, tą wālgit, arba tą gērsit, ney apie sawo kuną, kū wilešit. Ar ne gywastis brangēsnis yra už wālgį? ir kunas už rubus?

26. Žurekit i paukšczus po dangum, jie ne sėja, ney piāuja, ney suwala i stunes, ir tikt jūšū Tēwas dangujėsis jūs pēn'. Argi jūs n' este geresni už jūs?

27. Kuršai iš jūšū gal prie sawo stomens pridēt māsā, norint diddey rupintus?

28. Ir apie apdangalą ko rūpinaties? žurekit i lėlijas ant lauko, taip jos āuga, ne dirba, ney werpja.

29. Už sakau jums, kad ney Salomonas wissoj' sawo šlowėj' ne buvo taip apredytas, kaip tū wiena.

30. Taygi jey Diewas žolę ant lauko, šę dienā ēsanczē, ir rytoj' imētamā i pēczy taip apreda, argi ne labjaus jums tai darytu, jūs maštikiēji?

31. Todėl nesirūpinkities, salydami: tą wālgisim, arba tą gērsime, arba kūmi wilešim?

32. To wisso jēškō pagonai; nēs Tēwas jūšū dangujėsis žinna, jus to wisso priwólant.

33. Bet jēškōkite pirmjaus Diewo karalystēs ir jo teisybēs, tay wissi šie dāiktai jums pripuls.

34. Delgi to nesirūpinkit apie rytišką dieną; nes rytiška diena už sa-
wo reikalus rūpysis. Pažanta tiek-
wienai dienai sawo wargą turrint.

7. Perskyrimas.

Apie kėles paines prie išganimo.

Ne sūdidit, kad ne butumbit sūdijami.

2. Ašs kokiū sudu sūdidit, tokiū sū-
dijami būsit, ir kokiū saikū saikiate,
tokiū jums bus saikiama.

3. Bet kodel matai krislą sawo bro-
lio atiję, o ne pamatai rąstą sawo
paties atiję?

4. Urba kaip dresī sakyt sawo bro-
lui: stuy, išimsu krislą iš tawo aties,
ir šitay, rąstas tawo atiję tyšo.

5. Tu wėidmaini, ištrauk pirma
rąstą iš sawo aties, ir potam dabo-
kis, kaip krislą išimtumbi iš aties
sawo brolio.

6. Jūs ne turrīt dūt šwentą dāistą
šunnims, ir sawo perlas ne pamēsti
čiaulėms, kad jas ne sumintu sawo
kėjomis ir atsigreėjusos jus ne sudra-
štytu.

7. Prašytit, tay bus jums dūda-
ma; ieškotit, tay rąsit; tūsgēntit, tay
jums atwērs.

8. Nėša, kas prašo, tas gāuna, ir
kas ieško, tas randa, ir kas tūsgēna,
tām atwerama.

9. Kursai žmogus tarp jusū yra,
jeį jo sunus jį prašytu dānōs ir
jis jam sūlitu atmenī?

10. Urba jeį jį prašytu žuwiēs,
kad jam sūlitu žaltī?

11. Taygi, jeį jūs, nelabi budami,
tacžau gālite sawo waiškams gerū
dōwanū dūti, kaip daugiaus jusū
Tėwas dangišklasis kō gēro dūs
tiems, kurrie jį meldžia?

12. Todel wislab, kā norite, kad
šmones jums darytu, tai darytīt ir
jiems. Tai žokānas, tai prarakai.

13. Jeiškite per ankštūs wartus,
nėša wartai erdwi, ir kėlas platus,
i prapūlimą nuwedąs, ir daug yra
ant to waiškėjanczųjū.

14. Ir wartai ankštī, ir kėlas sau-
ras, i gýwasti wēdąs, ir maž jū yra,
tą surandanczųjū.

15. Saugokities nāg netikrū prā-
rātū, awjū rubūse pas jus ateinan-

czū, bet widduj' jie yra sudraskijū
wiklai.

16. Iš jū waisū jūs pažintit. Bau
galli stint wynūgū nū erškēcū? arba
pygū nū usniū?

17. Tai po kiekwiens gėras mēdis
gėrą waisū nėša, bet negėrs mēdis
negerus waisus nėša.

18. Gėrs mēdis ne gal negerū waisū
nėšti, ir negėrs mēdis ne gal gerū
waisū nėšti.

19. Kojnas mēdis ne nėšas gerū
waisū, nukertams, ir i ugni imetams.

20. Todel iš jū waisū jūs pažintit.

21. Ne wissī man saką: Wiekšpatie!
Wiekšpatie! ieis i dangaus karalystę;
bet tie, kurrie wālę dāro Tėwo mano
danguj' šfanczo.

22. Daug jū sakys man anoj' die-
noj': Wiekšpatie! Wiekšpatie! ar ne
tawo wardan mes prarakāwom? ar
ne tawo wardan wēlnus išwārēm?
ar ne tawo wardan daug šebulū
dārēm?

23. Tadda jiems išsipazysu: aš
dar jusū niekadōs ne pažinnau, atstō-
kit nū manēs, wissī jūs pištadėjai.

24. Todel kiekwieng girdinti ir da-
rantī tus mano žodžus, prilyginu iš-
mintingam wyrui, sawo namus ant
ūlēs budawojanczām.

25. O kaip diddey nulyjus twānas
užėjo, ir wėjai pušdami tus namus
užgāwo, tacžau ne pargruwo, nėša
buwo ant ūlēs gruntawoti.

26. Ir kas tus mano žodžus gird,
ir jū ne dāro, tas lygus paikam
wyrui, budawojanczām sawo namus
ant smilties.

27. O kaip diddey nulyjus twānas
užėjo, ir wėjai pušdami tus namus
užgāwo, sugruwo, ir jū pargruwims
buwo diddis.

28. Ir nusidawe, Jėui tus žodžus
pabaigus, nusigando žmones Jo pa-
mošlo.

29. Aš jis Diewo žodi sake mac-
ney, ir ne kaip rašte-mokinti.

8. Perskyrimas.

Kristaus šebulkai, ypaczę šepus marā.

Bet jam nū kālno nucinant, daug
žmonū pastuy sėkē.

2. Ir šitay, wiens raupšotas prie-

Jes meldesi jo, sakydami's: Diešpatie, jei nori, rods galli mane apcypstiti.

3. Ir Jėzus sawą ranką ištiefęs jį pakrutino, ir tare: noru tai daryti, bui apcypstijams. Ir tojaus nū sawo raupso cypstas pastoj.

4. Ir Jėzus sake jam: dabolis, niekam ne sakyk, bet nuėjęs pasiroditi flebonui, ir apierawot domaną, * Moizėšaus palieptą, jiems ant aplūdimo. * 3 Mt. 14, 2.

5. Bet Jėzui i Kapernaum ieinant, prie jo priėjęs vyrėsnis žalnėrū melde jį,

6. Sakydami's: Diešpatie, mano tarnas namėj' gul' kaul-ligga sergas, ir didę kancą kencza.

7. Jėzus tare jam: ateisu, ir jį išgydysu.

8. Vyrėsnis žalnėrū atsakydami's tare: Diešpatie, aš ne vertas esmi, kad po mano stoqu eitumbei, bet wieną tiktay žodi ištark, tay mano tarnas pasweiks.

9. Aš ir aš esmi žmogus po werausybe, ir po sawim turru žalnėrū; taczau kad wienam sakau: eik, tay nučina, ir kittam: eik šen, tay ateina, ir mano bernui: daryk tai, tay daro.

10. Jėzus tai girdėdam's, dywijos, ir tare žmonėms jį sekantiems: iš tiesės, sakau jums, tokio tikėjimo Izraelije ne rāda.

11. Bet aš sakau jums: daug ateis iš rytū ir iš wakarū, ir sedės su Abraomu, Izaoku bey Jokubu dangaus karalystėje.

12. Bet karalystės waitai bus išstumjami i tolimjaušą tamsybę, tēn bus kautimas ir dantū klabėjimas.

13. Ir Jėzus tare vyrėsnamui žalnėrū: eik, te nusidūda taw, kaip itikėjai. Ir jo tarnas pasweiko tą pacę adyng.

14. Ir Jėzus atėjęs i Pėtro namus, išwydo jo ūšwę gullincę ir druggiu sergancę.

15. Ir nutwėre jōs ranką, tay ję druggys pamete. Ir jį atfikėlusi jiems pašlužio.

16. Bet ant wakarō atwede pas jį daug wėlnō pristotū, ir jis dwases išwāre žodžais, ir wissotius ligonis išgyde.

17. Kad išsipilditu ans žodis prā-

rako * Ezaiošaus, taip sakanczo: Jis musū negales ant sawės ėme, ir musū liiggas neshōjo. * Eja. 53, 4. 6.

18. Bet regėdam's Jėzus daug žmonū aplink sawę, liepe pėrsiurt i aną šalį marū.

19. Ir priėjęs prie jo wiens raštėmokitas, tare jam: Mokytojau, aš sekšu tawę, kur tu eisi.

20. Jėzus jam sake: lapes tur utwas, ir paukšcei po dangumi tur liždas, bet žmogaus sunus ne tur sawo galwōs kur padėt.

21. Ir kitts iš jo mokitinū tare jam: Diešpatie, pawėlik man pirma nueit, ir palaidot sawą tēwą.

22. Bet Jėzus jam tare: sek tu mane, ir te laidoja numirtieji sawo numirtus.

23. Ir jis i laiwo iėjo, ir jo mokitinei sekė jį.

24. Ir šitay, wētra taip didde ant marū pašillo, kad wilnys ir laiwo apdenge; ir jis miegojo.

25. Ir mokitinei jį priėję pabūdino jį, sakydami: Diešpatie, gėibet mus, prapūlam.

26. Tay tare jiems: jūs mastikieji, kodėl taip bijoties? ir atfikėjęs apdraude wēją bey mares, ir wissay tyfa pastoj.

27. Bet žmones dywijos sakydami: toks tai wyrs, kurrio wėjai ir mārės klauso!

28. Ir jam išlākus aną šal' marū i žemę Gergezenū, atbėgo jam priešais du wėlnū pristotu; tūdu iš kapū išejo, ir labay smarkus buwo, ašja ne wiens žmogus tū kėlu eit ne galėjo.

29. Ir šitay, jūdu rēdamu sake: at Jėzau! Diewo sunau, kę maddu turriwa su tawim darbo? argi atėjai muddu wargint pirm cēsot?

30. Bet atstu nū jū buwo didde kaimene kaulū ant ganyklōs.

31. Tay melde jį wėlnai, sakydami: norėdams mus išwaryt, ben pawėlik mums i tą kaulū kaimenę citi.

32. Ir jis tare jiems: eikit. Jie išeidami, i kaulū kaimenę iėjo. Ir šitay, wissa kaulū kaimene padurmu i mārės isimėte, ir wandenij' nuskendo.

33. Ir kerdzei bėgo, ir i miestą

nuoſę wiſlab paſate, ſas ſu tais dwejais wólno priſtotais nuſtitko.

34. Ir ſtay, wiſſas mieſtas iſėjo Jezui prieſhais, ir ji pamate melde, kad nū jū rubėjaus atſtotu.

9. Pėrſtyrimas.

Kriſtaus ſebuklai jam pargryjus.

Tay Jis i laiwa iėjes atgalos pėrſyre, ir ſugryjo i ſawo mieſtą.

2. Ir ſtay, atneſe jam žmogų kaul-ſigga gullinti patale. O maty- dams Jezus jū tiſkėjimą, tare kaul- ſigga ſerganciam: buk linſſmas, ſu- nau, tawo griekai taw yra atleisti.

3. Ir ſtay, kelli raſte: moſiti ſa- wije tare: taſſai Diewa bluznija.

4. Bet Jezus jū miſlis regėdam's ſake: kodėl taip piſtay miſlijat ſawo ſirdiję?

5. Kas lengwjaus ſakyt: tawo grie- kai taw yra atleisti, arba ſakyt: kėl- tis, ir waikſęjok?

6. Bet kad žinnotumbit, žmogaus ſunų macę turtinti ant žemės grie- tus atleisti, tare kaul-ſigga ſergan- ciam: kėltis, ir emės ſawo pátalą eik namū.

7. Ir jis kėles nuėjo namū.

8. Žmones tai regėdami, dywijos, ir Diewa gėrbino, tolią máci žmo- nėms dāwusi.

9. Ir Jezus iſ tén iſėjes pamate žmogų prie muito ſėdinti, wardu Matteoſhum, ir ſake jam: ſel tu ma- nę, ir jis kėles ſėte ji.

10. Ir nuſidawę, jam už ſtalo ſė- dint namūſe, ſtay, dang mutininkū ir griekininkū atėję, ſu Jezum bey ſu jo moſitineis už ſtalo ſėdėjo.

11. Tai matydami Parizeuſkai tare jo moſitiniems: kodėl juſū moſito- jis walgo ſu mutininkais ir ſu grie- kininkais?

12. Jezus tai iſgirdes tare jiems: drutiejį ne priwalo liekoraus, bet neſgalintiejį.

13. Bet eikit ir iſmoſit, ſas tai yra: * Už mėgſtu ſuſimillimo ir ne apierōs. Už atėjau grieknūſus wa- dinti, kad priſiwerſtus, ir ne teiſūſus.

* 1 3om. 15, 22.

14. Tame tarpe Jono moſitinei atėję pas jį, ſake: kodėl mes ir Pa- rizeuſkai taip tantiey paſtnikaujame,

ir tawo moſitinei ne paſtnikauja?

15. Jezus tare jiems: kaip gal ſwodbinintai gedėti, koley jauniktis pas jās yra? alle ateis cėſas, kad jauniktis jiems bus atimtas, tay jie paſtnikāus.

16. Ne wiens ne uždėda ant ſėno rubo lōpą naujo millo; neſa lōpas taczau wėl atyra nū rubo, ir ſtyle didėſne paſtoja.

17. Ne pillams ſwiežas wynas i ſėnus ryſus, kittaip rykai ſuyra, ir wyns iſteka, ir rykai pagenda; bet ſwiežas wynas pillams i naujus ry- ſus, taip abbu podraugey iſliekt.

18. Tai jam ſu jeis bekalbant, ſtay, atėjes wien's iſ wyreſnūjū jam i kielus pūles ſake: Wieſpatie, mano dukte dabar numirre, bet atė- jes ſawo ranką ant jōs uždėl, tay ji atgys.

19. Ir Jezus paſikeles ſete ji ir jo moſitinei.

20. Ir ſtay, moteriſke dwylia mėtū kraujo-pludimu ſerganti ji iſ uſpakalo priejusi, ſulę jo rubo pa- ktruttino.

21. Nės ji ſawije tare: kad tiſtay jo rūbą paktruttinczau, tay iſgyczau!

22. Tay Jezus atſigrėjes ir ję pa- mātęs ſake: buk linſſma, dukte, ta- wo tiſkėjims tawę gėlbejo. Ir ta mo- teriſke iſgijo tą pacę adyną.

23. Ir i namus wyreſnojo atėjes, ir pamātęs wamždininkus ir žmonū tranſſmą,

24. Tare jiems: eikit ſalin, nės mergaite ne numirre, bet miegti. Ir jie iſjūke ji.

25. Bet kaip iſwaryti buwo žmo- nes, iėjes nutwėre jōs ranką ir mer- gaitę kėleſ.

26. Ir tas garſas iſėjo per wiſſą tą žėmę.

27. Ir Jezui iſ tén tolaus einant, du aſlu paſkuy ji eidamu ſauke, tardamu: aſ! ſunau Dowido, paſi- gailėl mumū.

28. Ir jam namū parėjus, tādū aſlu pas Ji atėjo. Ir Jezus tare jiems dwiem: bau tiſkita, manę gā- lint tai jum dwiem daryti? Tay jū- du ſake jam: ir labay, Wieſpatie!

29. Tay jis atis jū dwiejū pakrut-

lino, tarydams: testistoja jum dwiem pagal jumà itiffėjimà.

30. Ir jà dweją àkyš atsiwėre. Ir Jėzus uždraude jādų, sakydams: dabōšita, kad tai ney wiens ne iš tirtu.

31. Ule jādų išėjusu garbawojo ji toje wissioje žemėje.

32. Tiem dwiem jau išėjus, štay, pas ji atwede žmogų nebyli, ir wėlno pristotą.

33. Ir wėlnui išwarytam esant prafalbėjo nebylis, ir žmones stebėjos, sakydami: to dar ne regėta Izraelije.

34. Bet Parizeuškai falbėjo: Jis wėlnus išwáro per wėlnà wyrausą.

35. Ir Jėzus apkelámo wissus miestus ir miestėlus, mošinno jà šuileša, sakydams Ewangeliją apie karalystę, ir gydidams wissokias liggas ir wissokias negáles tarp žmonų.

36. Ir regėdams žmones gailejosi jà, nėsà buwo alpstą, ir išklėdę kaip áwys, kerdžaus ne turrinczos.

37. Tay safe sawo mošitiniems: pjutis diddis, bet maž darbininkų.

38. Todel melškite pjutiės Wiešpatti, kad darbininkus i sawo pjuti šustu.

10. Perskyrimas.

Apie dwyliką Jėzaus mošitiną.

Ir pawadinęs dwyliką sawo mošitiną, dawe jiems wálę ant neczytųjų dwašų, jas išwaryt, ir wissokias liggas bey wissokias negáles išgydit.

2. Bet wardai dwylikōs apaštali tie yra: pirmasis Simons, wadinam's Pėtras, ir Endrėjus jo brolis, Jokubs, Žebėdėjaus sunus, ir Jonas jo brolis;

3. Pilippas ir Baltramėjus; Tamosus ir Mattheosus muitinink's, Jokubs, sunus Alpejaus, ir Lebbejus prawardu Taddėjus;

4. Simōns iš Kano, ir Judosus Iškariotas, kursai ji išdawe.

5. Tus dwylika sunte Jėzus, ir įgraudinno jās sakydams: ne eikit pagonų kelais, neygi kelauskit i Samaritonų miestus.

6. Bet eikit pas prapáluses awis iš namų Izrael.

7. O eidami sakytit Diewo žodi,

taip falbėdami: dangaus karalystė prisiartino.

8. Išgydikit liggonis, apczyřkikit raupsūtus, priškėkit numirtusius, išwarykit wėlnus. Dowanay tai gawot, dowanay ir dūšit.

9. Ne turrekit ney áušo, ney sėdibro, ney wáro po sawo jūstu.

10. Ne delmono kelonei, ney dwiejū fermėgū, ney kerpjū, ney lazdos. Nės darbinink's sawo walgio werts.

11. Bet icidami i koki miestą arba miestėlį, tårdikit, ban kas tame to werts esąs; ir prie to pasilikkit, i iš ten išeiną.

12. Bet icidami i kokių namus, šweikinkit jās.

13. Ir jeý tie nammai to werti, jūšū pakájus ant jū užeis. Bet jeý to ne werti, pakájus jūšū jums wėl atgryš.

14. Ir jeýgu kas jus ne priimtu ney jūšū žodžū klaupytu, tay iš tū namū arba iš to miesto išeidami nukratytit dulkes nū sawo kojū.

15. Iš tiesōs jums sakau: žėmai Sodomytū ir Gomorytū lengwjaus bus sudnoj' dienoj', ne kaip točiam miestui.

16. Štay, aš jus sunczu kaip áwis tarp wilkū. Todel bukit protingi kaip žalczi, ir be klástōs kaip karmėlei.

17. Bet šaungokities žmonų; nėsà jie padūs jus i sawo sūdōnamus ir plaks jus sawo šuileša.

18. Ir busit wėdami pas tunigaitėczus bey karálus, del manės, ant apluddijimo jū, ir pagonų.

19. Taygi, kad jie jus padūs, tay nesirūpinkit, kaip, ir ką jums reiktu falbēt, nėsà toj' adynoj' bus jums dūta, ką reikēs falbēt.

20. Nėsà jūs ne este tie, kurtie kalba, bet jūšū Tėwo Dwase yra per jus falbanti.

21. Bet brolis broli padūs i smerti, ir tėwas suns, irgi waikai kėšis priėš sawo gimdytojus, ir padēs jās nužudit.

22. Ir turrit n' apšenczami but wissū žmonų, del mano wardo. Bet kas iškęs ištį gálo, tas bus išganytas.

23. Bet jeý jus persėkinēs wiename mieste, tay bėgkit i fittą. Iš tiesō-

jums sakau, jūs ne priveršit mīstus Izraēlo, itki atēnant žmogaus sunni.

24. Mōkitinis ne pēreit sawo mōkitoj, ney bērnas sawo ponā.

25. Gand mōkitinui, kad jis pri-lygsta sawo mōkitojui, ir bērnas sawo ponui. Jey jie gaspadoru per Beelzebubā iškauke, kaip ne jū labjaus jo namišķius taip iškauts?

26. Todel nesibijokit jū. Niekō nier' uždengta, kas ne butu atdengiama, ir niekō nier' paslēpta, kas ne butu žinnoma.

27. Kā aš jums sakau tamsoje, tai jūs kalbēsit šviesoj'. Ir tā girdit i ausi sakant, tai satykit ant stogū.

28. Neygi bijokities tū, kurrie kūnā nužawinna, bet dušijā nužudditi ne gal; bet jo labjaus bijokities to, kursai kūnā ir dušijā gal pražuddit pēkļoje.

29. Ar ne perka du žwirbli uš wienā pinningelī? taczau ney wiens jū ne pūla ant žemēs be jūšū Tēwo.

30. Ogi dabar ir wiši jūšū galwōs plaukai yra paskaityti.

31. Todel nesibijokit; jūs geresni este uš daug žwirbli.

32. Todel, kursai manē išpažysta po atīu žmonū, tā aš išpažysu po atīu mano Tēwo dangiškōjo;

33. Ule kas manēs ušiginna po atīu žmonū, to ir aš ušiginysu po atīu mano Tēwo dangiškōjo.

34. Ne turrit dumoti: buš atējau pakājū sūsti ant žemēs; aš ne atējau pakājū sūsti, bet karda.

35. Nēs atējau sujuddit žmogū priekš sawo tēwā, ir dukteri priekš sawo mōtingā, ir marcēg priekš sawo anytā.

36. Ir žmogaus paties namišķebus jo neprieteleis.

37. Kas tēwā arba mōtingā labjaus myl, ne kaip manē, tas manēs ne wertas. Ir kas suns arba dukteri labjaus myl, ne kaip manē, tas manēs ne werts.

38. Ir kas ne imma ant sawēs sawo kryžū, sēkdams manē, tas manēs ne werts.

39. Kas sawo gywasti randa, tas tā prapuldis, ir kas sawo gywasti prapuldo del manēs, tas tā suras.

40. Kas jus priimma, tas manē

priimma, ir kas manē priimma, tas priimma tā, kurs manē sunte.

41. Kas prārakā priimma wardan prārako, tas prārako algā gāus. Kas teisuji priimma teislaus wardan, tas teislaus algā gāus.

42. Ir kas girda wienā tū prasčāusjū tiktay kupka šalto wandens, wardan mōkitino, iš tiesōs sakau jums, tai jam ne pasiliks ne atlygita.

11. Pērstyrimas.

Jono nūjuntim's. Kristaus aštrus pabarim's ir meilingas pakvietim's.

Ir nufidawe, Jēzui iškautius tus pri-sālimus sawo dwylīka mōkitiniems, išejo iš ten mōkit, ir Diewo žodi satyt, jū miestāse.

2. Bet Jonas kalėjime išgirdēs Kristaus dārbus, nūfunte dy sawo mōkitinū.

3. Ir satydino jam: ar tu esi ans ateisēsis, arba ar dar kito lūksim?

4. Jēzus atsakydam's tare jiēm dwiem: nuēkita, ir atsakykita Jonui, kā rēgita ir kā girdita.

5. * Atlieji rēg, raišieji waitščzoja, raupšotieji apčyštijami, ir kurtinei gird, numirrieji kēlasi, † ir pawar-guliems Evangelia apšakoma.

* Eja. 35, 5. † Eja. 61, 1.

6. Ir išganytingas, kurs nesipit-tin' iš manēs.

7. Uniem dwiem nuėjus, pradėjo Jēzus žmoniems kalbēt apie Jonā: ko išejot jūs i pūščā žurēt? ar nēndrēs norit žurēt, šien ir tēn wējo su-bojamōs?

8. Urba ko išejot žurēt? begu norit žurēt žmogū šwelna is rubais ap-siwilksim? štay, kurrie šwelna is rubais wilksia, yra karalū namūse.

9. Urba ko išejot žurēt? begu norit prārakā žurēt? iš tiesōs sakau jums, tassai ir didēsnis uš prārakā.

10. Nēsa tassai yra, apie kurri pa-rašyta: * štay, aš sunčysu sawo an-gelā pirm tawēs, kurs tawo kēlā tai-syti turrēs pirm tawēs. * Mat. 3, 1.

11. Iš tiesōs sakau jums, ney wiens wišū iš mōterū gimmusū ne kēlēs didēsnis uš Jonā krikštytoj, bet mažēsnis dangaus karalyštēj' di-dēsnis yra uš jū.

12. Bet nā dienā Jono krīštytojo iškōley, gwołtā kencza dangaus karalyste; ir tie, kurie jei gwołtā dāro, jē sawešpi plēša.

13. Nēs wissi prārakai ir zokans prārakāwo iktī Jonui.

14. Ir (jey tikt' norit priimti) * jis yra Elišus ateisēsis. * Mat. 4, 5.

15. Kas tur ausū klausyt, tas te klauso.

16. Ule kam prilygisu tą gimminę? ji lygi waikaciems, sėdintiems ant turgaus, ir sawo draugams šaukiantiems,

17. Ir kalbantiems: mes jums žaidem ant wamzdžio, ir jūs ne norėjot šokti; mes jus apraudojom, ir jūs ne norėjot werkti.

18. Jonas atėjęs, ney walgē ney gērē, tay jie sako: tas tur wėlną.

19. Žmogaus sunus atėjęs, walgo ir gēr', tay jie sako: štay, tas žmogus koks ryuns ir wyno girtūklis, muitininkū ir griekininkū draugas? ir išmintis tur dātis sudit nū sawo waikū.

20. Tū čyš pradėjo pabart miešus, kurrāsē daugiaus jo stebuklū darytū buwo, ir taczaus jie ne buwo pasigėrinę.

21. Bėda taw Korazin, bėda taw, Betsaida! jey šittokie stebuklai butu nusidawę Tyre bey Sidone, kokie pas jus nusidawę, jie seney butu prisiwertę žakē bey pellenūsē.

22. Taczau aš sakau jums: Tyruui ir Sidonui lengwjaus bus sudnoj' dienoj', ne kaip jums.

23. Ir tu Kapernaum, iškėltoji iktī dangaus, tu busi žemyn nustumta ikt' i pėklą. Nėsa jey Sodomoj' butu tie stebuklai nusidawę, kurie pas tawę nusidawę, ji dar šen dien bestowėtu.

24. Taczau aš sakau jums: Sodomytū žemei lengwjaus bus sudnoj' dienoj', ne kaip taw.

25. Tū čyš Jėzus atsakydam's tare: aš garbinu tawę, Tėwe ir Diešpatie dangaus ir žemės, kad tai paslėpei išmintingiems ir protingiems ir apreikšēi kudikiems.

26. Iš tiesės, Tėwe, nėsa tai taw taip pamėgo.

27. Wissi daittai man padāti yra

nū mano Tėwo; ir ney wiens ne paįysta Suna, kaip tiktay Tėwas, ir ney wiens ne paįysta Tėwq, kaip tiktay Sunus, bey turiam Sunus tai nor apreikšti.

28. Eitēte šen manes', wissi jās wargingieji ir apfunktintieji, aš jus atgaiwisu.

29. Imkit ant sawės mano jungą, ir mokities iš manės, nēs aš esmi lengwōs dukōs ir nūširdzėj pakarnus, tay rāsit atilsi sawo dusēi.

30. Nēs mano jungas ne sunkus, * ir mano našta lengwa. * 1 Jon. 5, 3.

12. Pėrsiyrimas.

Kristaus atsilaukėjimas prieš Parizejus.

Tū čyš Jėzus per jawus waikščiojo sabbatōs dienoj', ir jo mokitinei išalkē pradėjo wārpas trāukti, ir walgit.

2. Tai Parizeušai pamātę jam sake: wey tawo mokitinei dāro, kas ne tinka daryti sabbatoj'.

3. Ir jis tare jiems: ar ne šlaitēt, kq Dowids dārē, * kaip jis, ir su jūmi drauge ēq, išalkē buwo?

* 1 Jon. 21, 6.

4. Kaip jis i Diewo namus iėjēs šwentōs dūnōs walgē, kurrōs taczau walgit jiems ne pālēsi, ney tiems, kurie su jūm' buwo, bet wieniems klebonams?

5. Urba ar ne šlaitēt zōlane, kaip klebonai sabbatoj' sabbatq pėrženq, ir taczau nieku ne kaiti?

6. Bet aš jums sakau, kad czonay yra tas, kurs ir uš bažnyčią didėšnis.

7. Bet kad žinnotumbit, kas tai yra, aš mėgstu mielafirdingyste ir ne apiera, ne butumbit apšūdię nekaltus.

8. Žmogaus sunus ir sabbatōs wiespats yra.

9. Ir iš ten išėjēs i jū šuilē atėjo.

10. Ir štay, cje buwo žmogus turris padzuwusę ranką, ir jie klause jį, sakdami: bau tinka, sabatoj' gydit? kad priežasti gāutu, ji apšūsti.

11. Bet jis tare jiems: kursai iš jusū turređams awi, jey toji sabbatoj' i dūbē ipāla, kad ne sėktu jōs, ir n'iškėltu?

12. Ir kiekugi gerėšnis žmogus uš awi? togidel tinka sabatoj' gēr' daryt.

13. Tay tare tam žmogui: ištiefi sawo ranką. Ir jis ištiefė jė, ir jį jam wėl sweika pastėjo, kaip ir antra.

14. Tay Parizeukai išėjė sudūme ant jo, kaip jį nužuddytų.

15. Bet Jėzus tai ištyręs atstojo šalin. Ir daug žmonių jį sekė, ir jis wissus išgydė.

16. Ir uždraudė jiems, kad jį ne apsaitytų.

17. Kad išsipilditu žodžei prarako Ezaioaus, taip sakancio:

18. Šitay, tas mano tarnas, kurri išrinkau, ir mano mielasis, kurrio mano dušia mėgsta. * Už dėsu ant jo mano Dwašė, ir jis tur pagónams apsaityt sūdą. * Eza. 11, 2.

19. Jis nesibársis ney kūlaus; neygi girdės kas jį reikaujant ant uliczų.

20. Sutrenktąjė nendrę jis ne sūdaušys, ir gruzdanti knatą ne išgesys, iš išwės sūdą ant pergalešimo.

21. Ir pagónai jo wardu nusitiktės.

22. Tay atwėde wieną žmogų welną pristotą, kurtai áklas ir nebilyš bumo; ir jis gyde jį taip, kad šis áklas ir nebilyš ir kalbėjo ir regėjo.

23. Ir wissi žmones stebėjos, tardami: ar ne tas yr' Dawido sunus?

24. Bet Parizeukai tai girdėdami, sake: jis ne kittaip welnus išwáro, kaip per Beelzebubą, wyráusą welną.

25. Bet Jėzus jū mišlis numanydams, tare jiems: kójna karalyste su sawim' ne sutinkanti pusta pastoja, ir kójnas miestas arba namai, jey su sawim ne sutinka, ne gal išlikt'.

26. Kės jey šėtons šėtoną išwáro, tai tur but' su sawim ne sutinkas: kaipgi jo karalyste išliks?

27. Ogi jey welnus per Beelzebubą išwárau, kúmi jús išwáro júsá waiškai? todėl jie júsá bus sudžos.

28. Bet jey aš welnus Diwio Dwaše išwárau, tay beje karalyste Diwio pas jus atėjo.

29. Urba kaip gal kas teiti i namus kólio drutojo, ir pagrėbti jo turtą, jey ne pirma tą drutąjį surištu, ir potam jo namus išpleštu?

30. Kas ne su manim, tassai pries manę; ir kas su manim ne rėnka, tas išbarsto.

31. Todėl sakau jums: wissi griekaj ir bluznijimai žmonėms atleidžia-

mi; bet bluznijims pries Dwašę n' atleidžams žmonėms.

32. Ir jey kas ką kalba pries žmogaus sunu, tam atleidžama; bet jey kas ką kalba pries šwentą Dwašę, tam n' atleidžama ney šime, ney aname swiete.

33. Urba sodikit gėrą mēdi, tay ir waisus bus gėras; arba sodikit ledąką mēdi, tay ir waisus bus ledaks; nēša iš waisaus mēdi pažystam.

34. Jūs angii weislės, kaip galit kó gėro kalbėt', patys budami piktiti? tūmi širdis pilna, tūmi burna plūsta.

35. Gėr's žmogus tikt gėro išdāda iš gėro šlarbo sawo širdiės, ir pik't's žmogus tikt' pikto išdāda iš šlarbo sawo pikto.

36. Bet aš sakau jums: žmones tur rokundą dāt sudnoj' dienoj' už kójną žodi noprosnay kalbėtą.

37. Iš tawo žodžų busi aptėisinamas, ir iš tawo žodžų busi atšuidijams.

38. Tay atšake kelli rášte-mokitū bey Parizeukų, tardami: mokitojau, mēs rods norėtumbim ženklo iš tawės regėt?

39. Ir jis atsakydams tare jiems: ta piktoji ir wenczawonę ardanti gimmine jėškó ženkla; ne bus jei kīts ženklas dūdam, kaip tiktay ženklas prarako Jonošaus.

40. Kēsa lygėy kaip * Jonošus buwo tris dienas ir tris naktis pilwe bang-juwiēs, taip ir žmogaus Sunus bus tris dienas ir tris naktis midduje žemės. * Jona. 2, 1, 2.

41. Kiniwēs žmones kėšis sude pastiausame pries šittą gimminę ir jė prasūdīs, nēša jie * prisiwerte po kójoniēs Jonošaus; ir šitay, cze didėsnis už Jonošų. * Jona. 3, 5.

42. Una karalėne pētū-žemės stowēs sude pastiausame pries tą gimminę, ir jė atšūdis, nēša ji nū žemės kraštó atkelawo, išmintiēs Salomono girdet; ir šitay, cze didėsnis už Salomoną. * 1 Kar. 10, 1 ir.

43. Neczystoji dwaše iš žmogaus išėjusi pėreit sausas wietas, jėškó-dama atišiēs, ir ne randą;

44. Tay jį šako: sugryšiu wėl i sawo namus, iš kurrá išėjau. Ir

atėjusi randa jās pateikiant, slūts ir šveistus.

45. Tay nuėjusi imma su sawim' fittas septynes dwases, dar uš sawę piktėsnės, ir iėjusos gywėna tėnay, ir su tū žmogumi pastuy piktėsaus yra, ne kaip pirma buwo. Taip bus ir tai piktai gimminai.

46. Jam dar taip žmonėms be kalbant, štay, jo mótina bey jo brolei stowėjo laukė, norėdami su jām kalbėti.

47. Tay wiens tare jam: štay, tawo mótina, bey tawo brolei laukė stow, ir nor su tawim' kalbėti.

48. Bet jis atsakydams tare tam, kursai jam tai apšakė: kas mano mótina? ir kurrie mano brolei?

49. Ir ištiesęs sawo ranką ant sawo moštinū, sakė: štay, mano mótina ir mano brolei.

50. Nėsa dāragis wālę mano dangiško Tėwo, tai mano brolis, sessū ir mótina.

13. Pėrstyrimas.

Prilyginnimai.

Tą dieną Jėzus išėjęs iš namū, sėdosi prie mārū.

2. Ir susirinko daug žmonū prie jo, taip, kad išengės i laimą sėdėjo, ir wissi žmones stowėjo ant krāšto.

3. Ir kalbėjo jiems tuleropay per prilyginnimus, tarydams: štay išėjo sėjėjas sėtu.

4. Ir jam be sėjant, pūle kelli grūdai pas kėlą: tay paukščiai atliekė sūlesse tus.

5. Kitti pūle tarp akmenynės, kur ne daug žėmės buwo, ir išdygo tūjau, todėl, kad ne turrėjo gillōs žėmės.

6. Bet sūlei užstėkėjus pawyto, ir ne turrėdami šakniēs padzuwo.

7. Kitti pūle tarp erškėczū, ir erškėcziai užaugę nusmelle tus.

8. Ir kitti pūle ant gerōs žėmės ir nėšė waisū, kitti šimteropą, kitti šėšisdesimteropą, ir kitti trisdesimteropą.

9. Kas tur ausis klausyti, tas te klauso.

10. Ir moštinai atėję pas jį, tare jam: todėl kalbi jiems per prilyginnimus?

11. Jis atsakydams tare: Jums dūta yra žinnot paslėptinę dangaus karalystės, bet jiems ne dūta.

12. Nėsa turincziam dūdama, kad pilnay turrētu; ir neturincziam atimama, ir ką tur.

13. Todėl sakau jiems per prilyginnimus; nėsa rėginczomis atimtis ne rėg' ir girdinczomis ausimis ne gird'; nėsa jie tai n' išmāno.

14. Ir ant jų išsipildo prarakyte * Ewangeliaus, kurri tārā: ausimis girdėsite, ir n' išmanykite, ir rėginczomis atimtis regėsite, ir taczau ne permanykite. * Eja. 6, 9. 19.

15. Nės šū žmonū širdis užstėjusi yra, ir jų ausis ne prigrird', ir jų akys mirkinoj', kad kartunta atimtis ne regėtu, ir ausimis ne girdėtu, ir širdze ne suprastu, neygi prisiwerstu, kad jās gėlbėczau.

16. Bet išganytos jųsū akys, kad rėg, bey jųsū ausys, kad gird'.

17. Iš tiesės sakau jums: daug prarakū ir teisųjų geide tai regėt, ką jūs rėgit, ir ne regėjo, ir girdėt, ką jūs girdit, ir ne girdėjo.

18. Taygi jūs klausykitė tą prilyginnimą apie sėjėją.

19. Kadba kas žodi apie karalystę gird, ir n' išmāna, tay atėit piktas, ir išplėša kas jo širdije sėta, ir tai yra tas, kurs pas kėlą sėtas.

20. Bet kas i akmenynę sėtas, tas yra, kad kas žodi klauso, ir tą tūjau su dzaugimu priimma;

21. Ule ne tur šakniēs sawije, bet šen ir ten mėtosi; kad bėda ir pėrsėttinėjimas randasi žodzio dėley, tay tūjau pasipiktin.

22. Bet kas tarp erškėczū sėtas, tas yra, kad kas žodzio klauso, ir rūpestis šio šwieto bey bagotyštės wylus nusmeltia žodi, ir ne nėš' waisaus.

23. Ir kas i gerą žėmę sėtas, tas yra, kad kas žodzio klauso ir pėrmano irgi tadda waisū nėšą, kits šimteropą, kits šėšisdesimteropą, kits trisdesimteropą.

24. Kitią prilyginnimą sake jiems tarydams: prilygsta dangaus karalyste žmogui sėjancziam gerą sėlą i sawo dirwą.

25. Bet žmonėms bemiegant atėjo

jo neprietelus, ir uššejo kufalus tarp kwieczu, ir astsojo.

26. Ir kaip želmū padugo, ir waisų nēše, štay, rados ir kufalei.

27. Tay bernai prieje gaspadoru tare jam: pone! ar ne gėra sėkla pasėjai i sawo dirwā, išgiko radosi kufalei?

28. Jis tare jiems: neprietelus tai padare. Tay tare bernai: baugi nori, kad nuėje išrātumbim jās?

29. Jis tare: nē, jeib rādami kufalus ir kwieczus drauge n' išrātumbit.

30. Dūkite abbejam augt ikki pjūtis, ir pjūtis cėše saky su pjowėjams: surinkite pirm kufalus, ir suriskite i kufelus sudėginnimui, bet kwieczus surinkite i mano skunę.

31. Kittā prilyginimā sake jiems tarydam's: prilygsta dangaus karalyste garstyczū grūdui, kurri emes žmogus pasėjo sawo dirwoj'.

32. Tas yra mažausas tarp wissū sėklū; bet užaugęs, didžausas stoį tarp wissū wirralū, ir pastoja medzu, kad paukšcei po dangumi atleše laikosi po jo šakū.

33. Kittā prilyginimā sake jiems: prilygsta dangaus karalyste raugui, kurri emusi moteriskė imaisė i tris ketwirczus miltū, ik' abelnay irūgo.

34. Tay wis kalbėjo Jėzus per prilyginimus žmonėms, ir be prilyginimū ne kalbėjo jiems;

35. Kad išsipilditu, kas sakyta per prarastā tarenti: atwersu sawo burną prilyginimūse, ir iškalbėsū paslėptines nū pradžos swieto." Mt. 13, 35.

36. Tay palėdo Jėzus žmones, ir parėjo namū. Ir jo mokitinei prieje jį, tare jam: išguldyt mums tą prilyginimā apie kufalus ant dirwos.

37. Jis atsakydamas tare jiems: žmogaus sunus yra gėra sėklā sėjās.

38. Dirwa yra swietas: gera sėkla yra karalystės waikai. Kufalei yra piktėnybės waikai.

39. Neprietelus sėjās tus, yra wėlinas; pjūtis, swieto galas; pjowėjai, angelai.

40. Taygi lygey kaip kufalei išraujami ir sudėginnami, taipo bus ir swieto gale.

41. Žmogaus sunus sus sawo angelus, ir jie surinks iš jo karalystės wissus papiktinnimus, ir neteisęs dā ranczus.

42. Ir imės jās i ugniės pėczu, tēn bus kaukims ir dantū klabbėjims.

43. Tadda teisėji žibbės kaip saule sawo Tėwo karalystėje. Kas tur ausū klausyti, tas te klauso.

44. Wėl prilyginnama dangaus karalyste skarbui paslėptam dirwoj', kurri žmogus radęs paslėpė, ir nuėjes iš džiaugimo ant to, pardawė wislā, tą turrėjo, ir nupirto tą dirwā.

45. Wėl prilyginnama dangaus karalyste kupczui, jėškanczam gerū perlū;

46. Ir radęs brangę perlā nuėjo, ir pardawęs wis, tą tik' turrėjo, nupirto tą.

47. Wėl prilyginnama dangaus karalyste tinlui, i mares imėstam, kurri wissokias žuwis gāuna;

48. Bet kad pilnas, tay išwelka jį žwejai ant krāsto, ir susėdę rancioj' geras i rykā, ir supuwusės nu meta šalin.

49. Taip nusidūs ir swieto gale; išėje angelai skirs piktūsus nū teisūjū,

50. Ir imės jās i dėganti pėczu; tēn bus kaukims ir dantū klabbėjims.

51. Ir Jėzus tare jiems: ar supratot tai wislā? jie tare: supratom, Wiekspatie.

52. Tay tare jis: todėl tiek wiens rastė-mokits išmokits dangaus karalystei, lygus yra utininkui išnešančiam iš sawo skarbo naują ir sėną.

53. Ir nusidawė, kaip Jėzus wissus tus prilyginimus iškalbėjes buwo, tjo iš tēn.

54. Ir parėjo i sawo tėwiskę, ir mokinnu šuilėsa, taip kad jie stebėjosi, tarydami: iš kur tam tolia išmintis ir darbait?

55. Ar ne jissai cimmerninto sunus? ar ne jo mōtina wardu Marya? ir jo brolei Jokubs ir Jozes, ir Simons bey Judas?

56. Ir jo sėssers ar ne wissos priemūs? išgi kur jam wis tai?

57. Ir pasipiktino iš jo. Bet Jėzus tare jiems: prarastas niekur ma-

jaus garbėje laikomas, kaip sawo tė-
viškėje ir sawo namuose.

58. Ir jis ne dūrė tén daug žen-
tū, dėl jų netikėjimo.

14. Pėrskyrimas.

Jono smertis; Kristaus žėgūne ir pagalba.

Tame cėse atėjo garšas apie Jėzų
išti pas Erodą ketwirtaini (Jydū žė-
mės) kunigaikštį:

2. Ir jis tare sawo tarnams: šis
yra Jonas Kristųtojis; jis kėlęs iš
numirtųjų, todėl jis daro tokius
dėrbus.

3. Nės Erodas Joną buvo su-
gūdingęs, surišdingęs ir apšaldinęs
deley Erodjadės, sawo brolio Pilip-
po pacjės.

4. Nėsa Jonas buvo jam taręs:
ne tinkta tau į vėstį.

5. Ir jis butu ji rods nušawindi-
nės, bet jis bijojosi žmonū, nėsa jie
laikė jį per prarastą.

6. Bet kaip Erodas šwente dieną
sawo ušgimimmo, šokinėjo dukte
Erodjadės po jų atū. Tai patiklo
Erodū.

7. Dėl to pažadėjo jei su prisėga,
norys jei dūti, ką tikl' ji prašysenti.

8. Ir kaip ji pirm to sawo moti-
nės buvo pamokinta, tare ji: dūl
man šien aut blūdo Jono Kristų-
tojo gálwą.

9. Ir karalus smūtijos, bet taczau
dėl prisėgės, ir tū, kurrie su jūmi
už stalo sėdėjo, liepe jei dūti.

10. Ir nusuntęs nutirtšdino Jonui
gálwą kalejime.

11. Ir jo gálwa atnešta blūde mer-
gaitei dūdama buvo, ir ji nunešė
tą sawo mōtinai.

12. Tay atėję jo mōtitinei, ėme jo
lawoną ir palaidojo tą ir atėję pra-
nešė tai Jėzui.

13. Ir Jėzus tai ištyręs atštojo iš
tén su laiwu i pušciją wienintelis.
Ir žmones tai išgirdę sėkė jį pėsti
iš miestū.

14. Ir Jėzus išėjęs išwydo tą
diddi žmonū pulką, ir pasigaikėjo jų,
ir gyde jų liggonis.

15. Bet ant wakarų atėjo pas jį
jo mōtitinei, tardami: cze pušcija
yra, ir naktis artinasi, leisk žmones

nū sawęs, kad nuėjė i miestėlus,
saw nusipirktu walgi.

16. Bet Jėzus tare jiems: ne reik
jiems eiti: dūkit jūs jiems walgit.

17. Jie tare jam: mes nieko ne
turim, kaip tikl' penkis dūnds kė-
palus ir dwi žuwi.

18. Ir jis tare: atneškit jūs man.

19. Ir jis liepe žmonėms pasisėst'
ant žolės, ir ėmęs tus penkis kėpa-
lus ir dwi žuwi, pawizdėjo i dangų,
ir dėlawojo ir laūję, ir dawe mōti-
tiniems, mōtitinei žmonėms.

20. Ir jie walgė wissi, ir priwalgė,
ir surinko, kas liklo trupuczū, dwy-
lika pilnū pintinū.

21. Bet tie, kurrie walgė, buvo
apie penki tūkstantis wyrai, be mo-
terū ir be waikū.

22. Ir tolydžaus priwerte Jėzus
sawo mōtitinus, kad i laiwig ištoję
pirm jo pėrsirtu, išti jis žmones
palėistū.

23. Ir žmones nū sawęs palėidės,
užėjo ant kalno jis wienas, kad
melstusi. Ir ant wakarų pasilicko
tén wienas.

24. Ir laiwas jau buvo widdū-
rije marū, wilnū mėtamas; nės wė-
jas buvo jiems i atis.

25. Bet ketwirtoje naktiės sargy-
bėje atėjo Jėzus pas jūs wailščjo-
dams ant marū.

26. Ir išwydę jį mōtitinei ant
marū wailščjojanti, nusigando ir
tare: tai yra dwasė; ir prašuko iš
baimės.

27. Bet tūjaus Jėzus kalbejo su
jeis, sakydams: bukit linksmi, aš
esmi; nesibijokit.

28. Bet Pėtras jam atsakydams
tare: Wiekpatie, įeygu tu esmi, tay
liept' man ateiti ant wandens.

29. Ir jis tare: ateik. Ir Pėtras
išjengęs iš laiwo ėjo ant wandens,
kad eitu pas Jėzū.

30. Bet numānęs diddi wėją, tay
jis pėrsigando, ir buvo begrimstas,
šaukė bey tare: Wiekpatie, gelbėk
manę.

31. Bet Jėzus umay ištiesęs ranką
nutwėrė jį, tarydams: tu mažtikš-
sis, kam abbejojai?

32. Ir jiems išjengiant i laiwig wė-
jas lōwėsi.

33. Bet laiwe ēšā atēje pāle jam i tielus, tarydami: iš tiesōs, tu eši Diewo Sunus.

34. Ir pērsiyrē iškāto i šēmē Gezaret.

35. Ir ji išwōdē žmones anoj' šalij' išfunte i wiššā šalī, ir atgabēno wiššofius negālinčus pas jē,

36. Mēlsdamies, kad tiktay sūlē jo rubo pakruttintu. Ir wišši, kurrīe pakruttino, pasweiko.

15. Pērsīyrimas.

Apie žmonū ištātumus, Kananeišlā moterišlē ir lītus sēbutlus.

Tay atējo pas ji rašte-mokiti ir Parizeušai iš Jeruzalēs, tarydami:

2. Kam pērsengia tawo mokitinei wyresnujū ištātumus? jie ne mazgoja sawo rankas, dūnā wālgdydami.

3. Jis atšafydamis tare jiems: ogi jūs, kam pērsengiat Diewo prisafimūš dēl sawo ištātīmū?

4. Diews prisafē: * garbinē tēwā bey mōtinā sawo. Bet + kas tēwā bey mōtinā kēikā, tur smerczu mirti.

* 2 M. 20, 12. + 2 M. 21, 17.

5. Alle jūs mokinnat: kurs tēwui bey mōtinai tar': kad aš apierawoju, tay taw naudingiaus yra, tas geray daro.

6. Tāmi nusiūdāda, kad nieks dauģiaus sawo tēwā ir sawo mōtinā ne gārbīn, ir taipo Diewo prisafimūš nieku pawertēt, dēl sawo ištātīmū.

7. Jūs wēidmainei, geray apie jus praralāwo * Ezaiošus, tarydamis:

* Eza. 29, 13.

8. Šjie žmones ārtināši manēspi sawo burnā, ir gārbina manē sawo lūpomis; alle jū širdis astu nū manēs.

9. Bet noprosnay šlužiņa man, kadangi mokin toki pamokslā, tikt žmonū prāmone ēsanti.

10. Ir atwadinnēs žmones sawēspi, tare jiems: idant ištāusfīt ir pērmānīt:

11. Kas pro burnā ieit, tai ne dāro žmogū necyštā, alle kas iš burnōs išeit, tai žmogū necyštā daro.

12. Tay priēje ji mokitinei jo tare: bau ir šinnai, kad Parizeušai pasīpīstino, tā žodi girdeje?

M. T.

13. Bet jis atšafydamis tare: wišši cēpai mano dangiško Tēwo ne šodinti, išraujami yra.

14. Prastofite jūs, jie ašli yra ir ašli wādai. Bet kad āklas āklā wēda, abbu i dūbē supāla.

15. Tay Pētras atšafydamis tare: išguldyt mums tā priļyginnimā.

16. Ir Jēzus tare jiems: argi ir jūs dar te b' este n' išmanā?

17. Ur dar ne suprantat, kad wis, kas pro burnā ieit, tai eit i pilwā, ir išmetama yra i mēslā wietā.

18. Bet kas pro burnā išeit, tai išeit iš širdiēs, ir tai žmogū necyštā daro.

19. Nēša iš širdiēs išeit piktos mišlys, razbajyste, wenzawonyštēs, pērsengimmas, kēšyste, wagyste, neteišus luddijimas, bluznijimas.

20. Tai yra tie dalykai, kurrīe žmogū necyštā daro. Bet nemazgotomis rankomis walgit', tai žmogū necyštā ne daro.

21. Ir išejēs Jēzus iš tēn, ējo i šalīs Tyro bey Sidono.

22. Ir štay, moterišlē Kananeišlā išejusi iš tū rubēšū, jam passuy šauke, tarydama: at Diešpatie, sunau Dowido, susimilt ant manēs; mano dukte sunkiey wēlno wārginamma.

23. Ir jis n' atšafē jei ney wienā žodi. Tay jo mokitinei ji priēje prāše ji tarydami: lēist jē nū sawēs, nēša ji šauk passuy mus.

24. Bet jis atšafydamis tare: aš n' esmi sustas, kaip tiktay pas prapūluses awis iš namū Izrael.

25. Bet ji priējusi parfīklaupe po aklū jo, tarydama: Diešpatie, gēlbeš manē.

26. Bet jis atšafydamis tare: ne dēr' atimti dūnā wailams, ir priemēsti šunnims.

27. Ji tare: taip yra, Diešpatie! bet taczu ir šunyczi walgo nū tū truppuczu, kurrīe pāla nū jū ponū štalo.

28. Tay atšafydamis Jēzus tare jei: at moterišlē, diddis yra tawo tikkėjim's! te nusiūdāda taw, kaip tu nori. Ir jōs dukte pasweiko tā paczē adyņā.

29. Ir Jēzus tolaus išejēs iš tēn,

b

atėjo pas mares Galilėdės, ir užėjęs ant kalno sėdosi ten.

30. Ir atėjo pas jį daug žmonių, turedami su savim raišius, aklus, nebylus, liūšus, ir daug kitų, medami jįs prie Jėzaus kėjų, ir jįs išgyde jįs;

31. Užja žmones stebėjęs, regėdami nebylus kalbancius, liūšus sveikus, raišius vaikščiojencius, aklus regincius; ir garbino Dievą Izraelo.

32. Ir Jėzus pamadinęs savo mokitinius pas save, tare: gailūs tū žmonū, nesa jau tris dienas išbuwo prie manęs, ir ne tur ko walgit. Ir aš ne noru jįs leisti nevalgiusius nū sawęs, kad ne apalptu ant kėlo.

33. Tay tare jam mokitinei jo: kur imsim taip daug dūnės šioj pūšėjoje, kad toki pulkū žmonū pasitintumbim?

34. Ir Jėzus tare jiems: kiel turite dūnės? Jie tare: septynis kėpalus, ir mažumū žuvelū.

35. Ir jįs liepe susėst žmonėms ant žemės.

36. Ir ėmęs tas septynes dūnas ir žuvis, dėlawojęs laūse ir dawo sawo mokitiniems, ir mokitinei žmonėms.

37. Ir wálge wišši ir pasifotino ir surinko, kas likto truppucų, septynis pintinus pilnus.

38. Ir tū, kurrie wálge, buwo keturi tūkstančiai vyrų, be moterų ir be vaikų.

39. Ir kaip buwo palėidęs žmones nū sawęs, ištojo i laimę, ir atėjo i rubėjus Magdalės.

16. Pėrsfyrimas.

Apie Parhenų rūgą ir Petro išpažinimą. Tay priejė jį Parizeusai ir Sadduceusai gunde jį, norėdami nū jo ženklą regėt iš dangaus.

2. Bet jis atsakydams tare: wálkrais sakot jįs: giedra bus, nės dangus raudoņoją;

3. Ir rytmeceis sakot jįs: šė dieną bus dārgana, nesa dangus raudoņoj ir ušta. Jūs weidmaiņei, dangaus weidą galit numanyti, argi ir ne galit suprasti ženklus šio cėjo?

4. Ši pīsta ir wencawonyštė pėrženģianti glimmine geidžia ženklą, bet ne bus jei ženklas dūdams, kaip tiklay ženklas prarato. Jonosaus. Ir paliktės jās šio kalin. Jon. 2. 1.

5. Ir pėrsiurdami mokitinei i kitta krāstą, buwo užmiršę dūną drange imti.

6. Ule Jėzus tare jiems: daboties ir saugokities nū rūgo Parizeusų ir Sadduceusų.

7. Tay jie dumojo tarp sawęs sačydami: tai bus dėl to, kad dūnės n' ėmēm su sawim'.

8. Tai Jėzus supratęs, tare jiems: jūs mažistikieji, kogi rūpinaties dėl to, kad dūnės draug n' ėmėte?

9. Argi dar ne suprantat? argi n' atsimenat anū penkių kėpalū ir anū penkių tūkstančių žmonių, ir kiel pintinū jūs tēn surinkot?

10. Neįgi anū septynū kėpalū, ir keturū tūkstančių žmonių, beį kiel pintinū jūs tēn surinkot?

11. Kaipogi ne suprantat, kad ne sakau jums apie dūną, kad aš sakau: saugokities nū rūgo Parizeusų ir Sadduceusų.

12. Tay jie supratę, kad ne sakęs buwo, kad saugotus nū dūnės rūgo, bet nū Parizeusų ir Sadduceusų pamokšo.

13. Tay atėjęs i šalis miestą Cezarėdės Pilippi, klause mokitinius sawo, sačydams: ką sakō žmones, žmogaus sunų ėsanti?

14. Jie tare: kitti sako, tu esi Jonas Kristytojis, kitti, tu esi Elišus, kitti, tu esi Jeremiošus, ar praraktū wiens.

15. Jis tare jiems: ogi jūs ką sakot, manę ėsant?

16. Tay atšakė Simons Petras, ir tare: tu esi Kristus, sunus gywojo Diewo.

17. Ir atsakydams Jėzus tare jam: išģanytas esi, Simon, sunau Jonosaus, nės kunas ir kraujas tai tau u' aprėište, bet mano Tėwas danguje.

18. Ir aš sakau tau: tu esi Petras, ir ant tōs ūlōs aš kėrsu sawo baņnyčią, ir pėklōs wartai jė ne pėrgalēs.

19. Ir dūsu tau dangaus raktus.

Wis tā tu ant žemės suriši, tai ir danguje bus surišta, ir wis tā tu ant žemės atriši, tai ir danguje bus atrišta.

20. Tay jis isakė savo mokitiniems, idant niekam ne sakytu, kad jis Jėzus ans Kristus esąs.

21. Nū to cėso pradėjo Jėzus apsakyt' savo mokitiniems, kaip turris eit i Jeruzalę, ir daug kentėti nū wyresnujų ir wyrausū kuningū, ir raštemokitū, ir užmušams buti, ir keltis trečią dieną iš numirusū.

22. Ir Petras ėmęs jį i šalį, subare jį, ir tare: Diešpatie, cėdiki sawę, tai nieku budu te ne nusidūda taw.

23. Bet jis atsigrejęs tare Petruui: atstok nū manęs, šetone, tu esi man papiktinnimu, nės tu ne dumoji kas Diewu, bet kas žmonū yra.

24. Tay tare Jėzus savo mokitiniems: jeį kas nor manę sekti, tas te ussiginnie sawęs, ir ėmęs sawo kryžų ant sawęs te sekkie manę.

25. Nėsa kurs sawo gywašt nor išlaikyti, tas prapuldis tą, ir kas sawo gywašt prapuldis dėl manęs, tas atras ję.

26. Ką mączitu žmogui, kad jis wis-
są swietą pelnytu, ir taczas patro-
titu sawo dušią? arba, ką gal žmo-
gus dūti, kad sawo dušią atwadotu?

27. Nės juš nusidūs, žmogaus su-
nų ateisenti šloweje sawo Cėwo su
sawo angelais, ir tadda kiekvienam
atlygis pagal jo dārbus.

28. Iš tiesės sakau jums: yra cę
kelli štowinczū, kurrie smertiės ne
ragāus, ikki išwys žmogaus sunų
ateinanti sawo karalystėje.

17. Pėrsšyrimas.

Kristus pėrsšiestas gybin' liggoni.

Ir po šeštą dieną ėme Jėzus su sawim Petrą ir Jokabą, ir Joną, jo broli, ir užvedė jūs i šalį ant aukšto kálno.

2. Ir pastojų pėrsšiestas po jų
auštā, ir weidas jo šibėjo kaip saū-
le, ir jo rubai balti pastojų, kaip
šwiešybė.

3. Ir štay, pasirodė jiems Moizėšus
bey Eliošus, tādū kalbėjo su jūmi.

4. Bet Petras atsakydams tare
Jėui: Diešpatie, cę gėr buti; jeį

nori, padarysim cę tris šėtras,
taw wieną, Moizėšui wieną, ir Elio-
šui wieną.

5. Ir jam dar taipu be kalbant,
štay, šwieši debesis užėjo ant jų.
Ir štay, balsas iš debesiės tare: šis
yra mano mielasis Sunus, turrū
mėgstu, to turrite klausyti.

6. Kaip tai mokitinei girdejo, par-
pūle jie ant sawo weido, ir diddeį
nusiğando.

7. Bet Jėzus jūs priėjęs, pakrutтино
jūs, ir tare: kėlkities ir nesibijokities.

8. Bet kaip jie sawo atis pakėle,
ne regėjo jie nieko, kaip tiktay Jėzus
wieną.

9. Ir jiems nueinant nū kálno,
prisakė jiems Jėzus, tarydams: jūs
ši regėjimą niekam ne sakykite, ikki
žmogaus sunus iš numirusū bus
prisikėles.

10. Ir jo mokitinei klause jį, ta-
rydami: kagi sakō raštie-mokiti, Elio-
šū turrint pirma ateiti?

11. Jėzus atsakydams tare jiems:
Eliošus tiesa tur pirma ateit, ir wis
pataisyti.

12. Bet aš sakau jums: Eliošus jau
atėjęs, ir jie ne išpažinno jį, bet pa-
dare jam, ką jie norėjo. Taip ir
žmogaus sunus kentėti turrės nū jų.

13. Tay suprāto mokitinei, jį apie
Joną krikštytoji jiems kalbėjusi.

14. Ir jiems atėjus pas žmones, pri-
ėjo jį žmogus, ir pūlęs jam i kielus.

15. Tare: Diešpatie, pasigailek
mano sunaus, nėsa jis mėnesio-
liggā serga, ir diddę kanczą kencza,
jis tankieį pūlinęj i ugnį, ir tan-
kieį i wāndeni.

16. Ir aš jį pargabenau pas tawo
mokitinus, ir jie ne galėjo jį gėlbēt.

17. Bet Jėzus atsakydams tare:
ak tu netikinti ir nelaba gimmine!
Koleį dar busu pas jus? kaip ilgay
kėsu jus? atwestit jį šen pas manę.

18. Ir Jėzus sudraude jį, ir wėl-
nas išėjo iš jo, ir pasweiko waiks
tą pacę adyną.

19. Tay jo mokitinei štyru jį pri-
ėję, tare jam: kogi dėl mės jį ne ga-
lejom išwaryt?

20. Bet Jėzus atsakydams tare
jiems: jušū netikėjimo deley. Nės
iš tiesės sakau jums: jeį jūs tikė-

jimā turrit kaip garštycū grūdą, tay gālit sakyti šiam kalnui: pėrsikēl īš cę tēnā, tay jis pėrsikēls; ir jums ney wiens dailts ne bus ne gālims.

21. Bet ši weisle ne īšeit, kaip tik: tay per maldą ir pašnikāwimā.

22. Bet jiems besilaiskant Galilėjoje, tare jiems Jėzus: nusidūs, kad žmogaus sunus padūdams bus i žmonū rankas.

23. Ir užmuš jį, ir jis kēlsis trecią dieną. Ir jie labay smūtijos.

24. Ir atėjus i miestą Kapernaum,ėjo pas Petrą tie, kurie čyję renka, ir tare: ar just mokitojis ne mokėdawo čyjęs-pinningą?

25. Jis tare: mokėdawo. Ir jam namū parėjus kalbino jį Jėzus pirma tarydams: kas rēgis taw, Simon! nū ko imma karālei ant žemės muitą arba čyję? ar nū sawo waikū, ar nū swetimū?

26. Tay tare jam Petras: nū swetimū. Jėzus tare jam: tay waikai walni.

27. Bet kad mēs jās ne papiktintumbim, tay eif pas mares, ir išmest mėškere, ir pirmąj žuwi išsištelencę imk, ir atplėšęs jōs nāsrus, rassi pinningą, tą pati ēmēs mokėk už manę ir už sawę.

18. Pėrsityrimas.

Apie papiktinnimā; dangaus raktus ir brolišką suberējimā.

Tā pacę adyną atėjo mokitinei pas Jėzu tarydami: kas yra didžausas dangaus karalystėje?

2. Pawadinęs Jėzus kūdiki pas sawę, stāte tą i jų tarpą,

3. Ir tare: iš tiesōs sakau jums: jeý ne prisoweršite, ir pastōsite, kaip kūdiki, tay ne iešite i dangaus karalystę.

4. Taygi kas pasijēmis, kaip tas kūdikelis, tas yra didžausas dangaus karalystėje.

5. Ir kas toki kūdiki priim' mano wardan', tas manę priim'.

6. Bet kas papiktin wiengā tū mažausujū, kurie i manę tik, tam butu geraus, kad girnū-akmū jam butu ant kāklo užkabintas ir nuffandintas butu mārū gillybeje.

7. Bėda swietui del papiktinnimū. O taczau tur ateit papiktinnimai; bet bėda tam žmogui, per kurri ateit papiktinnimas!

8. Jeygu tawo ranka arba koja papiktin tawę, tay atkirst ję, ir mest nū sawes; geraus taw, rašam arba lišam iesti i gywasti, ne kaip dwi ranki, arba dwi koji turrėdamas imetams butumbei i amjing ugni.

9. Ir jeý tawo atis papiktin tawę, išplėšt ję, ir atmest nū sawes; geraus taw yra, wiengā afe i gywastā iesti, ne kaip dwi aki turrėdamas imetams butumbei i pėklōs ugni.

10. Dabokities, kad ney wiengā iš tū mažujū ne papeiktumbit; nēsa sakau jums: jū angelai danguje rēg' wisadōs weidą mano Tėwo dangiškōjo.

11. Nēsa žmogaus sunus atėjo išganyti, kas prašwō.

12. Kas rēgis jums, kad koks žmogus turrētu šimtą awjū, ir wiengā iš tū paklystu, ar jis ne paliktu dewynes dėšintis ir dewynes ant kalnū, ir nuėjes jėškotu paklydusę?

13. Ir jeý trōpitus ję atrąsti, iš tiesōs sakau jums, jis daugiaus dzaugiasi taję, ne kaip anomis dewynes dėšimt ir dewynoms nepaklydusoms.

14. Taip ir dangiškās just Tėwas ne nor, kad tik wiengas tū mažujū prašutu.

15. Bet jeý susigriešitu tawo brolis prieš tawę, tay nuėjes graudēnt jį tarp sawes ir tarp jo. Jey klausys tawęs, tay laimėjei sawo broli.

16. Jey tawęs ne klausō, tay priimk dar wiengā arba dy pas sawę, kad kōžna prowa dwiejū luddininkū burnoje pasilaisytu.

17. Jey jis tū ne klausō, tay apsakyt surinkimmui; jeygu ir surinkimmo ne klausō, tay laikt jį per pagoni ir muitininkā.

18. Iš tiesōs sakau jums: ką jās ant žemės surišite, tai ir danguje bus surišta, ir ką jās ant žemės išrište, tai ir danguje bus išrišta.

19. Tolaus sakau jums: kur du tarp just ant žemės susitar, ko norint melsis, tay gāus nū mano dangiškō Tėwo.

20. Nēsa kur du arba trys susi-

rinko mano wardan, cę aš widdui' tarp jų esmi.

21. Tay atėjes Pėtrās pas jį, tare: Wiešpatie, kėliski kartus aš sawo brolui, kurs man susigriešitu, turru atleisti? ar gandr septynis kartus?

22. Jėzus tare jam: aš sakau tau: ne septynis kartus, bet septynis dešimtis kartų septynis kartus.

23. Todel prilygsta dangaus karalyste karalui, kurs norėjo susirokūti su sawo tarnais.

24. Ir kaip pradėjo rokūti, radosi wiens, kurs jam skelėjo dešimti tūkstančių swarū.

25. O kaip ne turrejo, kūmi užmokėtu, liepe wiešpats pardūti jį, jo moterį, ir waitus, ir wis ką turrejo, ir užmokėti.

26. Tay tatnas parsiklaupęs meldė jo tarydams: wiešpatie, pakentek man, aš tau wis užmokėsu.

27. Pasigailejęs tadda wiešpats to tarno, palėido jį, ir skolą jam taipojau atleido.

28. Tay išėjes tassai tarnas rado wieną sawo draugū, kurs jam skelėjo šimta grąšū, ir nutwėręs smūge jį tarydams: užmokėk man, ką tu man skeli.

29. Tay pūlęs i cielus jo draugas, melde jį, tarydams: pakentek man, aš tau wis užmokėsu.

30. Ule jis ne norėjo, bet nuėjes apšale jį, pakol užmokėtu, ką skelėjo.

31. Bet tai išwydę jo draugai labay nusismutijo, ir atėję pranešė sawo wiešpacui wis, kas nusidawė.

32. Tay pawadinnęs jį jo wiešpats tare jam: tu piktasis tarne, wissą tą skolą tau atleidau, kadangi manę meldei.

33. Ugi ne reikėjo ir tau susimiltis sawo draugo, kaip aš tauwęs susimillau?

34. Ir supylęs jo wiešpats padauė jį mucytojams, išk' užmokėtu wis, ką jam skelėjo.

35. Taip darys ir jums mano Tėwas dangiškasis, jey ne iš širdiės atleisite, tiek wiens sawo brolui jo nusidejimus.

19. Pėrskyrimas.

Apie atsislyrimo-grōmatą, kudišius ir bagetystę.

Ir nusidawė, kad Jėzus wissus tus žodžius iškalbėjęs išėjo iš Galileos, ir atėjo i rubėjus žydų-žemės, ana šal' Jordano.

2. Ir sėkė jį daug žmoniū, ir jis gyde jų tenay.

3. Tay atėję pas jį Parizeusai gunde jį tarydami: bau tinka žmogui skirtis nu sawo pacijos, dėl bilės kokiūs priejastis?

4. Bet jis atsakydams tare jiems: ar ne skaitet, kad tas, kurs iš pradžių žmogų sutwėrė, tas padarė, kad wiens wyrs bey moteriškė butu?

* 1 Moiz. 1, 27.

5. Ir tare: todel žmogus " sawo tėwą ir motiną palikęs prie sawo moters glauffis, ir bus jųdu wienas kūnas.

* 1 M. 2, 24.

6. Pragi taidu ne du, bet wienas kūnas. Taygi, ką Diewas sumedė, to ney wiens žmogus ne tur pėskirti.

7. Jie tare jam: kamgi Moizėšus prifake atsislyrimo-grōmatą dūti, ir nu jōs atiskirti?

8. Jis sake jiems: Moizėšus pawelijo jums skirtis nu sawo moterū, dėl jųs širdiės kėtummo; bet iš pradžių taip ne buwō.

9. Ule aš sakau jums: kurs skirtasi nu sawo moters, (jey ne dėl kėkšysės) ir kitta wėda, tas pėriengia wenzawonystę. Ir kurs atskirtą wėda, ir tas wenzawonystę pėriengia.

10. Tay tare mokitinei jam: jey taip yra su wyru ir su moterimi, tay ne gėt westi.

11. Bet jis tare jiems: tą žodi ne wiss i šmāno, bet tikt tie, kurriems dūta.

12. Aš yra kėli rōmiti, kurrie taip iš motinōs žywato giminę, ir yra kitti rōmiti, kurrie žmoniū išrōmiti; ir yra kitti rōmiti, kurrie patys sawę išrōmijo dėl dangaus karalystės. Kas tai gal išmanyti, t' išmāno.

13. Tay atnešė kudišelus pas jį, kad uždėtu rankas ant jų, ir melstus, o mokitinei draude jųs.

14. Bet Jėzus tare: leiskite kudišelus, ir ne drauskite jųs pas manę

ateiti; nēsa tokiū v̄ra dangaus karalyšte.

15. Ir uždėjes rankas ant jų, išėjo iš čy.

16. Ir st̄ay, wiens atėjes tare: gėrs mokitojau, k̄a gėr darysu, jeib amšinq gywasti apturrėczau?

17. Bet jis tare jam: kam wadinni manę geru: ney wiens n' esti gėras, kaip tik̄tay wiens Dievas. Bet jey tu nori iėiti i gywasti, tay pilnawot prisatimus.

18. Tay jis tare jam: kurrus? Bet Jėzus tare: Ne ušmušė. Ne pėrsengė wenzawonystę. Ne mogė. Ne luddi neteisiaus luddimo.

19. Gėrbink tėw̄a ir motinq. Ir mylėk sawo artinq, kaip pats sawę.

20. Tay jaunikiitis tare jam: wis tai aš pilnawojau iš sawo jaunystės, kogi dar man reik?

21. Jėzus tare jam: jey nori tobulas buti, tay eik ir pardūk wis, k̄a turri, ir dūk ubbagams; tay turrėsi st̄arb̄a danguje, ir atėjes sėt' manę.

22. T̄a žodi išgirdes jaunikiitis, atstōjo smutinas nū jo; nēsa turrėjo daug lobjo.

23. Bet Jėzus tare sawo mokitiems: iš tiesės, sakau jums, bagotas ne piggey ieis i dangaus karalyštę.

24. Ir tolaus sakau jums: piggiaus v̄ra werbludui pėreiti per adatōs auš̄i, ne kaip bagotam iėiti i Diewo karalyštę.

25. Tai išgirdę jo mokitinei nusi-gando labay, ir tare: kasgi tadda gal išganytas buti?

26. Bet Jėzus pažūrėjo i j̄us, ir tare jiems: žmonėms tai ne galims daikts, alle Diewui wiss̄i daiktai galimi.

27. Tay atsakydams Pėtras tare jam: st̄ay, mes wiss̄ab palikė sėtēm tawę, kas bus mums uš̄ tai?

28. Bet Jėzus tare jiems: iš tiesės, sakau jums, kad j̄us, kurie pasėkėt manę, atgimimme, žmogaus sunui sėdint ant krasės sawo šlowės, taipojau ir j̄us sėdėsit ant dwylisk̄a krasū, ir sūdisite dwylisk̄a gimminā Izraelo.

29. Ir kas paliks namus, arba bro-lus, arba sesseris, arba tėw̄a, arba mōtinq, arba moter̄i, arba waiķus, arba laukus dēl mano wardo, tas

šimteropay ims, ir i dalyķus gaus amšinq gywasti.

30. Bet daug, kurr̄ie v̄ra pirmi, bus pastucz̄ausi, ir daug pastucz̄ausiū bus pirmieji.

20. Pėrsėyrimas.

Apl̄e w̄ynicz̄a, mokitoj̄a pasibizawinq ir aš̄a pagalb̄a.

Dangaus karalyšte prilygsta ufininkui, kurr̄sai anksti išėjo samdyti darbininkus i sawo w̄ynicz̄a.

2. Ir suderėjes su darbininkais po graši ant dienōs, nusunte j̄us i sawo w̄ynicz̄a.

3. Ir išėjes trec̄a adyn̄a pamate k̄ittus ant turgaus pateikenczus.

4. Ir tare jiems: ir j̄us eitit i w̄ynicz̄a, d̄is̄u jums, kas werta.

5. Ir jie nuėjo. Wel̄ išėjes s̄ešt̄a ir dewint̄a adyn̄a, taipjau padare.

6. Bet išėjes wienolik̄t̄a adyn̄a, r̄ado k̄ittus pateikenczus, ir tare jiems: k̄a c̄y stowite wiss̄a dien̄a pateikdami?

7. Ir jie sake jam: nieķs mus ne samde. Jis sake jiems: eitit ir j̄us i w̄ynicz̄a, ir kas wert' bus, ir j̄us gausite.

8. Bet w̄akarui ateinant tare w̄ynicz̄os ufinink̄s sawo uš̄weiz̄d̄ui: wadin̄k darbininkus, ir dūk jiems alḡa, pradejes nū pastucz̄ausiū i' pirmiū.

9. Tay atėjo wienolik̄to' adyno' samdyti, ir gawo kiek wiens sawo graši.

10. Bet pirmieji atėję dumojo, daugiaus gausė, ir taipojau kiek wiens gawo sawo graši.

11. Ir t̄a ḡawę murmėjo prieš ufinink̄a,

12. Tarydami: šie pastucz̄ausieji tik̄tay wien̄a adyn̄a dirbo, ir tu j̄us mums sulyginai, kurr̄ie mes dienōs nast̄a nešojom, ir j̄os karšt̄i kentėjom.

13. Bet jis atsakydams tare wienam iš jų: prietelau, aš̄ ne darau taw neteisybę; ar ne suderėj̄ei su manimi po wien̄a gr̄aši?

14. Im̄k, kas taw p̄ilasi, ir eik. Bet šiems pastucz̄ausiems noru dūk, kaip taw.

15. Arba, ar aš̄ ne turru w̄alės, su sawiūju daryti, ko aš̄ noru? ar todel taip žwair̄ey žuri, kad aš̄ tols gėrs esmi?

16. Taip bus pastucz̄ausieji pirmi,

ir pirmieji pastuczauši. Nės daug yra wadintū, bet maž iskrinktū.

17. Ir eidams i Jeruzalę ėme su sawim dwylką mokitinū šyru ant kėlo, ir tare jiems:

18. Sztay, užeinam i Jeruzalę, ir žmogaus sunus bus padādams wycrausiems kunigams ir raštemokitiems; tie atšūdis ji ant smertiės;

19. Ir padūs ji pagonams apjūkti, nuplakti ir nukryžawoti, ir trėczą dieną wėl atskėlīs.

20. Tay atėjo pas ji mótina waitū Zebedejaus su sawo sunum dwēm, ir atskilaupusi melde kę iš jo.

21. Ir jis tare jei: kę nori? Ji atšakė jam: lėisť šūdę mano sunų sėdėti tawo karalystėje, wienę po tawo dešinės, ir antrą po tawo kairės.

22. Bet Jėzus atšakė tarydams: jūs ne žinnote, kę prašę; ar galite to kыліto gėrti, kurio aš gėrsu, ir sawę dūtis krikštiti tū krikštu, kurū aš krikštijams esmi? Jie tare jam: galime.

23. Ir jis tare jiems: mano kыліk tiesa gėrsite, ir krikštu, kurū aš krikštijams, busite ir jūs krikštijami; bet sėdėt po dešinės ir po kairės, man ne pūlasi dūti, kaip tiltay tiems, kurriems pagatawita mano kėwo.

24. Tay išgirdę šie dėsimitis pyktetėjo ant tū dwiejū brolių.

25. Bet Jėzus pawadinnes jās pas sawę, tare: žinnote, kad kunigaiščez i swietiški ponawoja, ir diddi ponai waldo.

26. Tai po ne tur buti tarp jūšū, bet noris kas tarp jūšū didzu buti, tas t' effie jūšū tarnu.

27. Ir noris kas pirmūju buti, tas t' effie jūšū bėrnu:

28. Lygey kaip žmogaus sunus n' atėjo, kad jam klūšitu, bet kad patšai klūšitu, ir dātu sawo gycasti atpirkimmui už daugius.

29. Ir jiems iš Jerikės išeinant, sėkė ji daug žmonū.

30. Ir štay, du atlu, sėdinczu patelėj, išgirdę Jėzu pracinanti, šaukė ir tare: at Wieszpatie, tu sunau Dowido, susimilkis mummū.

31. Bet žmones apdraude jūdę, kad tylėtu; bet jūdu jū labjaus šaukė,

tarydamu: at Wieszpatie, tu sunau Dowido, susimilkis mummū.

32. Bet Jėzus apsisitojęs wadinno jūdę, ir šakė jiems dwiem: kę norita, kad jum dwiem daryczau?

33. Jūdu atšakė jam: Wieszpatie, kad mummū akys atšiwėrtu.

34. Ir Jėzus pasigailėjo, ir jū dwiejū atis patrutino, ir tūjaus regejo sawo akimis ir sėkė ji.

21. Pėrstyrimas.

Kristaus iėjimas i Jeruzalę ir susikalsėjimas.

Bet jiems artyn atėjus pas Jeruzalę, iškė Betpage pas alywū-kalnę, nusunte Jėzus du sawo mokitinū,

2. Ir tare jiems dwiem: eikita i miestėli jum dwiem po akiū esanti, ir tūjaus rąsita asilėnę priristą, ir asilaiti su ję; atrisklita ir atweskita ję pas manę.

3. Ir jey kas jum dwiem kę sakys, tay tarlita: Wieszpats abbiejū priwalo, ir tūjaus abbu jum lėis.

4. Bet tai wis nusidawe, kad išsipilditu žodis prarako sakytas, kalbančio:

5. Sakytit dukterei Zion: štay, tawo karalus ateit pas sawę, lengwas, sėdis ant asilėnės, ir ant asilaiczio asilėnės, nastomis pripratusos. Zat. 9. 9.

6. Mokitinu du nuėjus padare, kaip Jėzus jiems dwiem buwo liepęs.

7. Ir atwede asilėnę ir asilaiti, ir kłojo sawo rubus ant jū, ir užsodinno ji ant tū.

8. Bet daug žmonū pakłojo sawo rubus ant kėlo, kiti kirtu šakas nū mėdžū, ir pamete ant kėlo.

9. Bet žmones pirma ir pastuy eidami šaukė tarydami: Ozianna sunui Dowido, pagirtas buť ateingšis wardan Wieszpaties! Ozianna aukštysteje!

10. Ir jam ieinant i Jeruzalę, sujuddo wissas miestas sakydams: kas tassai?

11. Bet žmones tare: tas yra anšai Jėzus, prarakas iš Nazaret, iš Galileės.

12. Ir Jėzus iėjo i Diemo bažnyčią, ir išwėre wissus perkanczus ir pardildanczus bažnyčioje, ir parwerte

muitininkū ūstalus, ir krasės karwelus pardūdanczū.

13. Ir tare jiems: * paraſyta yra: mano namai maldōs namai wadinami, † bet jūs iſtū padarēt razbaininkū dūbe. * Ezai 56, 7. † Jer. 7, 11.

14. Ir atėjo pas jį i bažnycią atli ir raiſi, ir jis išgyde jūs.

15. Bet kaip wyrāusieji kunigai ir raſte-mokiti pamate ūtebuklus, kuras jis dare, ir waiſus ūaukianczus bažnyczoj ir ūakanczus: Ozianna sunui Dowido, diddey ūpyko.

16. Ir tare jam: argi ne girdi, kę ūie kaiba? Jėzus ūake jiems: girdzu. Ar niekadōs ne ūtattēt: * iſ burnōs jaunū kudiſiū ir žindanczū ūaw laupſę pataiſei? * Pl. 8, 2.

17. Ir palikęs jūs išėjo i mieſto i Betanią, ir ten paſilikto.

18. Bet kaip rytmetij wēl i mieſtą iėjo, iſalko.

19. Ir pamātes wieng pygū-mēdi pakelėj, artyn priėjo, ir rādo litt nieko, kaip tiſt lapus ant jo; ir ūake i jį: jau niekadōs ne neſt waiſaus. Ir pygū-mēdis tūjaus padzuwo.

20. Tai pamatę mokitinei dywijosi, tarydami: kaip taip wēikiey padzuwo tas pygū-mēdis?

21. Bet Jėzus atūakydams tare jiems: iſ tieſōs ūakau jums, kad tiſkėjimę turrit, ir n' abbejojat, tay ne tiſtay ūu pygōs-medu tai galēſite daryti, bet jey ir ūakysite ūam kálnui: kēlſis ir grūt i mares, tai nuſidūs.

22. Ir wis, kę praſote maldoje, jey tiſkit, tai gāuſit.

23. Ir kaip jis iėjo i bažnycią ir motinno, priėjo jį wyrāusieji kunigai, ir žmonū wyreſnieji ūakydami: kieno pawēlijimu tai darrai? ir kas tai taw pawēlijo?

24. Jėzus jiems atūakydams tare: ir aſ jūs klāuſu wieng žodi, jey jūs man tay ūakot, tai ir aſ jums ūakysu, kam pawēlijant aſ tai darau.

25. Iſ kur buwo Jono krikſtas? ar jis buwo iſ dangaus, ar iſ žmonū? Tay jie ūawije miſlijo, ir tare: jey ūakom, jį iſ dangaus buwuſi, tay jis mums ūakys: kōdelgi jam ne wierijot?

26. Bet jey wēl ūakom, jį iſ žmonū buwuſi, tay turrim žmonū bijotis,

nēs jie wiſi Jonę per prārakę laiſe.

27. Ir atūake Jėzui tardami: to ne žinnom. Tay jis jiems ūake: taygi ir aſ jums ne ūakau, kieno pawēlitas aſ tai darau.

28. Bet kas jums rēgis? turtejo žmogus dy ūuny, ir pirmaji priējes tare: ūunau, eik ir dirbt ūen dien mano wyniczoj'.

29. Bet jis atūakydams tare: aſ tai ne daryſu. Potam to galējos, ir nuėjo.

30. Ir ējes pas antrą taipjau tare. Bet jis atūakydams tare: eisu, pone; ir ne nuėjo.

31. Katras tū dwejų dare tēwo wālę? Jie atūake jam: pirmas. Jėzus tare jiems: iſ tieſōs ūakau jums: muitininkai bey kēkſēs gal wēl ūiaus i dangaus karalyſtę nukakt', ne kaip jūs.

32. Jonas pas jus atėjo, ir motinno jus tikrąjį kēlę, ir jūs jam ne wierijot, bet muitininkai bey kēkſēs jam wierijo. Ir norint jūs tai matēt, taczu ne priſiwertēt, kad jam ir jūs potam butumbit wieriję.

33. Girdēkit littą prilyginimę: buwo uſinink, tas priſodinno wyniczią, ir tą twora aptwēre, ir wyno-ūpāuſtuwę toje iſkaffe, ir budawojo kora, ir jį wyniczininkams parūamdes, i ūwētimę žemę iſkelawo.

34. Bet rankiaus cęſui priėjus, nufunte ūawo bėrnus pas wyniczininkus, kad jo waiſu imtu.

35. Tay wyniczininkai nutwēre jo bėrnus, wieng išplake, antrą užmuſe, trēcį atmenimis nujudde.

36. Wēl nufunte littus bėrnus, dangiaus ne kaip pirmųjų buwo; ir tie jiems taipojau padare.

37. Potam funte pas jūs ūawo ūuny, ūakydams: jie mano ūunaus bijoſis.

38. Bet wyniczininkai ūuny pamatę ūuſikalbėjo: tai tēwonis, eikim, užmuſkim jį, ir jo tēwiſkę ūaw imkim.

39. Ir ēmę jį, iſtūme iſ wyniczōs, ir užmuſe jį.

40. Taygi, kad tōs wyniczōs ponas ateis, kę darys tiems wyniczininkams?

41. Jie ūake jam: jis tus piſtadejus piſtay nujuddys, ir ūawo wyniczią kittiems wyniczininkams iſdūs,

kurrie jam dūs waisų tikru cžesu.

42. Jėzus sake jiems: argi nieka-
day ne skaitėt rašte: tas * akmu,
kurri budawonintai išmete, tas kam-
pinnū akmenimi pastojo; tai tikfosi
nū Wiefšpaties, ir dywai po musū
akiū. * Pi. 118, 22. Eja. 18, 4.

43. Todel sakau jums: Diewo ka-
ralyste, jums atimta, tiems žmo-
niems bus dūdama, kurrie jōs waisų
nėša.

44. Ir * kas ant to akmen's pūla,
tas sutrupės, bet ant kurrio jis
pūla, tą sutrėškis. * Eja. 8, 15.

45. Ir wyresnieji kunigai bey Pa-
rižeušai, jo prilyginimus girdėda-
mi, suprato, kad jis apie jūs kalbėjo.

46. Ir jie jėškėjo, kaip ji sugautu,
bet žmonū bijojos; nėsa jie laike ji
per praraka.

22. Pėrštyrimas.

Apie karalaus swedba, ir wėraną prisaimg.

Ir Jėzus atšafydams wel per prily-
ginimus jiems kalbėjo, šafydams:

21. Dangaus karalyste lygi yra ka-
ralui, kurs sawo sūnui swedbą kėle.

3. Ir sawo tarnus išsunte, sweczū
swodbon pakwiesť; ir jie ne norėjo
ateit.

4. Wel išsunte kittus tarnus, ta-
rydams: šafykit sweczams: štay
cžėsnī sawo pastellawau, mano jau-
cėj ir penimi galwijai pamuštī, ir
wislab gatawa; ateikit i swodba.

5. Bet jie tai nieku werte, ir nuėjo,
wiens ant sawo lauko, kīts ant sa-
wo kupczytės.

6. Bet kelli sugawę jo tarnus, ap-
gėdino ir užmušę jūs.

7. Tai išgirdęs karalus papyko,
ir pulks sawo žalnėrū išsuntęs šūs
razbaininkus nušawinno, ir jū miestą
uždege.

8. Tay sake sawo tarnams: swodba
tiesa gatawa, alle sweczėi tōs ne bu-
wo werti.

9. Todel eikit ant wieskėlū, ir kwe-
stīt swodbon, ką rąsit.

10. Ir tarnai nuėję ant wieskėlū,
swede, ką tik rado, ir pištū ir ge-
rū; ir apėdo wissus stalus.

11. Tay iėjęs karalus apžwalgyt
sweczū, išwydo tenay žmogū n'apsirė-
džusi swodbiškū rubu,

12. Ir tare jam: prietelau, kaip
tu šę iėjai, ir taczau n' apsirėdęs
rubu swodbiškū? ir jis nutillo.

13. Tay karalus sawo tarnams
sake: suriškīt jam rankas ir kojas,
ir išmestīt jį i tolimjaušą tamšybę,
* tenay bus kaukim's ir dantū-klab-
bėjims. * Mat. 8, 12.

14. Nėsa daug yra pawadintū, bet
maž išrinktųjų.

15. Tay nuėję Parižeušai sudūme,
kaip ji sugautu jo kalboje.

16. Ir nusunte pas jį sawo moki-
tinus su Erodo tarnais šafydami:
mokitojau, mes žinnom, tawę teisu
ėsanti, ir kėlą Diewo tikray mokin-
nanti, ir tu n' atboji ney wieno, ir
ne weizdi ney šokio ney tokio žmo-
gaus.

17. Todel šafyť mums, kas taw
rėgis: ar werta ciecorui cżyjē dūt,
ar ne?

18. Taygi suprašdams Jėzus jū
klastą, sake: jūs weidmainei, kam
gundot mane?

19. Parodikit man cżyj-pinnigą. Ir
jie jam padawe grąši.

20. Ir jis sake jiems: kieno tas
abrozjas ir užrašas.

21. Jie sake jam: ciecoraus. Tay
jis tare jiems: taygi dūkit ciecorui,
kas ciecoraus yra; ir Diewui, kas
Diewo.

22. Jie tai išgirdę dywijos, pa-
likto jį, ir nuėjo šalin.

23. Tą pacę dieną priėjo jį Sad-
duceušai, kurrie sako n' ėsanti prisi-
kėlimą, ir klause jį,

24. Tarydami: mokitojau! * Mo-
ižėjus satęs: jey kas miršta, ne tur-
rėdams waikū, tay tur jo brolis jo
pacę paimti, ir waikū sawo broliui
gaminti. * 5 M. 27, 3.

25. Taygi pas mus buwo septyni
brolei. Pirmais wėdės numirre, ir
ne turredams waikū, palikto sawo
pacę sawo broliui.

26. Taipojau ir antras ir trėczas,
ikči sėkmojo.

27. Pastucziaus po wissū numirre
ir pati.

28. Prisikėlime tada iš numirtusū,
kurrio ji bus pati tarp tū septynū?
juk wissi ję wėde.

29. Bet Jėzus atšafydams tare

jiems: jūs klajojat, ne išmanydami ney rāstą, ney maci Diewo.

30. Prīfīkelime ney wes, ney tēš, bet lygus yra angelams Diewo danguje.

31. Bet ar ne staitēt apie numirūsū prīfīkelimą, kas jums nū Diewo sałyta, * taip kalbancio:

* 2 Moij. 3, 6.

32. Už esmi Dievas Abraomo, ir Dievas Izaoko, ir Dievas Jokubo. Bet Dievas ne yra numirūsū Diew's, bet gywuji.

33. Ir žmones tai girdėdami stebėjos jo pamokslu.

34. Bet Parizeuškai išgirde, ji Saduceušus nutildžusi, susirinko.

35. Ir wiens ją, rašte-mokits, gundidams ji, tare:

36. Mokitojai, kursai yra didžiausias prisakims žolane?

37. Bet Jėzus tare jam: mylėk Dievą, sawo Wiešpati, iš wissos širdiės ir iš wissos dušos, ir iš wissos dumos.

38. Tai pirmasis ir didžiausias prisakimas.

39. Bet antras tam lygus: mylėk sawo artimą, kaip pats save;

40. Tāse dvejūse prisakimūse sudėtas wissas žolans ir prarakai.

41. Bet kaip buwo susiję Parizeuškai, klause jūs Jėzus,

42. Sałydams: kas jums rėgis apie Kristų? kieno sunus jis yra? Jie sake: Dowido.

43. Jis sake jiems: kaipgi ji Dowids dwāseje Wiešpaczu wadinna, * sałydams:

* Pl. 110, 1.

44. Wiešpats sakęs mano Wiešpaczui: sėstis po mano dešinės, iškli padėsu tawo neprietelus t tawo patėją.

45. Taygi jey Dowids ji Wiešpaczu wadinna, kaipgi jis jo sunus yra?

46. Ir ne galėjo jam ney wiens ney žodžio atsałyti, irgi ne dryso ney wiens iš tōs dienōs, ji daugiaus ko klāusti.

23. Pėrskyrimas.

Žēaus tojonis apie Parizeušus.

Tay Jėzus kalbėjo žmonėms, ir sawo mokitiniems,

2. Tarydams: ant Moizėsaus brāsės sed rašte-mokiti ir Parizeuškai.

3. Taygi wis, ką jie jums liepia lałyti, tai lałykit ir darykit, alle pagal ją elgimma ne elgīties. Jie tiesa tai sake, bet pātys ne dāro.

4. Bet jie rīša sunčias ir ne pake-lamas naštas, ir uždėda jas ant žmonū kailio; alle jie pātys tū ney wienu pirštu nor pajuddinti.

5. Bet wissus sawo dārbus dāro, kad žmonū regimi butu. Jie plātin' sawo atminnimo ženklus, ir diddina sawo rubū sules.

6. Jie meilij' sedėti wyraūsosa wietosa už stālo, ežėnisa ir šuileša.

7. Ir rods mėgsta, kad ant turgaus sweikinnami ir žmonū Rabbi wadinna butu.

8. Alle jūs nesiwadinkīties Rabbi; nēs wiens yra jūšū mokitojis Kristus, bet jūs wissi este brolei.

9. Ir ney wieną ne wadinkit tėwu ant žėmės; nēs wiens yra jūšū tėwas, kurs danguje.

10. Ir ne wadinkīties mokitojais; nēs wiens yra jūšū mokitojis, Kristus.

11. Wyraūsas tarp jūšū testow jūšū tarnat.

12. Nēs kas pats pasiāukštīn, tas bus pašėmintas, ir kas pats pasižėmin, tas bus paāukštīntas.

13. Bėda jums rašte-mokitiems ir Parizeušams, jūs wėidmainei, kurrie užratinnat' dangaus karalystę žmonėms, jūs pātys ne teinat, ir teit norinczus teiti ne lėidzate!

14. Bėda jums rašte-mokitiems ir Parizeušams, jūs wėidmainei, kurrie našlū buttus suėdat, ir sakoties ilgas maldas meldžą; todėl jums didėsnis bus praėjūddims!

15. Bėda jums rašte-mokitiems ir Parizeušams, jūs wėidmainei, kurrie pereinat žemes ir jūres, kad wieną žydū wierošp' priverstumbit, ir paštojusi, dārote ji pėllōs waiku, dy tartu už sawę didėsnī!

16. Bėda jums, jūs apjėfinti wādai, kurrie sakot: kas prisėk prie bažnyčios, tai nieks yra, alle kas prisėk prie aukso ant bažnyčios, tas yra nutaltęs!

17. Jūs durni ir aklī! kas yra di-

dėsnis, auksas, arba bašnyčia, kurri auksą pašwencza?

18. Kas prisiekia prie altoriaus, tai nieks yra; bet kas prisiek prie apierū ant altoriaus, tassai kaltas yra.

19. Jūs durni ir aklī! Kas yra dėsnis, apiera, arba altorius, kursai pašwencza apiera?

20. Todel kas prisiekia prie altoriaus, tas prisiekia prie jo, ir prie wisso, kas ant altoriaus yra.

21. Ir kas prisiek prie bašnyčios, tas prisiek prie jos ir prie to, kursai toje gwyna.

22. Ir kas prisiek prie dangaus, tas prisiek prie Diewo krāsės, ir prie to, kursai ant jos sėd.

23. Bėda jums rašte-mokitiems ir Parizeušams, jūs weidmainei, kurrie dėstetines dūdat nū mētū, dillū ir kmynū, ir paliekat, kas sunkiaūs yra žokane, butent sūda, mielaširdingyste ir wiera! Szu reiktu daryti, ir anū ne palikti.

24. Jūs apjektinti wādai, kurrie ādus kōpat, ir werbludus praryjate!

25. Bėda jums rašte-mokitiems ir Parizeušams, jūs weidmainei, kurrie kupkas ir bludus iš wiršaus cypstus laikot, bet widduj' pilni yra ir plėšimo ir edesio!

26. Tu aklas Parizeuše! cypstai pirmiaus iš widdaus sawo kupką ir blūdą, kad ir kas wiršuje yra, cypsta butu.

27. Bėda jums rašte-mokitiems ir Parizeušams, jūs weidmainei, kurrie lygus este išbaltintiems kapams, kurrie iš wiršaus gražus rōdosi, bet widduj' pilni yra mirusū kaulū, ir wissokios bjaurybės!

28. Taipu ir jūs iš wiršaus rōdoties žmoniems geri, bet widduj' pilni este weidmainystės, ir netiksummo.

29. Bėda jums rašte-mokitiems ir Parizeušams, jūs weidmainei, kurrie prarakū kapus budawojate, ir dabinnat teisujū paminklus,

30. Tardami: kad sawo tėwū amžeje butumbim buwę, tay su jels ne butumbim dalywi prarakū kraujo.

31. Taygi taipu pātys išsiluddijat, waitai esą tū, kurrie prarakus nuja-winno.

32. Geray; pripildikite ir jūs saiką sawo tėwū!

33. Jūs žalciei ir angia-weisle, kaip norit išwengti pėkliską prašūdima?

34. Todel sitay, aš sunczu pas jus prarakus, ir išmintingus, ir rašte-mokitus; ir littus jų nužawisite ir nukryžawosite, ir littus nuaplāsite jų šuileša, ir persėklinešite nū miestū iškī miestū.

35. Kad ateitu ant jų wissas teisus kraujas, pralietas ant žemės nū kraujo teišaus Ūbelo, iškī kraujo Zakariosaus, sunaus Barakijo, kurri užmušēt tarp bašnyčios ir tarp altoriaus.

36. Jš tiesos, sakau jums, wis tai ateisent ant tōs gimminės.

37. Jeruzale, Jeruzale, kurri tu užmuši prarakus, ir akmenimis žudai tawęsp' systus; kiek kartū aš norėjau tawo waitus surinkti, kaip wišta surenka sawo wištęczus po sawo sparnais, ir jūs ne norjot.

38. Sitay, jų namai bus jums pusti palikti.

39. Aš sakau jums: ne regesit manęs nū šio cžeso, iškī tarsit: pagirtas buk ateinas wardan Dieš-patiēs!

24. Pėskyrimas.

Apie miesto Jeruzalės išpušijimą ir swieto gāla.

Ir Jėzui atstojus nū bašnyčios jo mokitinei atėjo pas jį, kad jamui parōditu bašnyčios budawonę.

2. Bet Jėzus tare jiems: ar ne regite to wissot iš tiesos, sakau jums: ne liks cę ney akmū ant akmen's ne sugrāntas.

3. Ir jam ant alywū-kāno sėdint, atėjo pas jį mokitinei stęru, tardami: sakyk mums, kadda tai bus? ir kōksai bus jėnklas tawo atėjimmo, bey swieto pabaigōs?

4. Bet Jėzus atsakydams tare jiems: dabokities, kad nieks jus ne suklasotū.

5. Aš daug ateis mano wardan, tardami: aš esmi Kristus, ir daugumga suklasos.

6. Ir išgirsite karus ir šauksmus apie karus. Dabokities ir ne nusi-

gastite. Tai wislab pirma tur nusi-
dūti, bet dar niera galo.

7. Nesa sukils žmones priekš žmo-
nes, ir karalyste priekš karalyste, ir
bus maras ir bėdas, ir drebėjimas
žemės pėn ir tėn.

8. Bet tai wislab tikt pradžia bė-
dės.

9. Tadda padūs jus wargui ir nu-
žawis jus. Ir n' apkenciami turre-
site buti wissū žmonū, dėl mano wardo.

10. Tadda daugel pasipiktis, ir
kitt's kittą ishdūs, ir ne apkęs kitts
kittą.

11. Ir kėsis daug netikrū prā-
rātū, ir daugumma sušlastos.

12. Ir kadangi neteisėbe wiršų
gāus, mēile tulūse išauš.

13. Bet kas isirwos ikki galo,
tas bus išganytas.

14. Ir ta ewangelia apie karalyste
apsakoma bus per wissą swietą, ant
luddimo wissiemis žmonėms; ir tadda
ateis gālas.

15. Ir kadadda jau išwysite išpū-
stijimo bjaurybę, * apskytą prārako
Dangelo, šowincę ant šwentės wie-
tės; (tai skaitas ant to te daboja!)

* Dan. 9, 26, 27.

16. Tadda te bėga ant kalnū, kas
žydū žemėje butu.

17. Ir jey kas ant stogo butu, tas
te ne nukopa, ką isimti iš sawo
namū;

18. Ir jey kas ant lauko yra, tas
te ne gryšta atgalės, sawo rubū
atimti.

19. Bet bėda nėsėjoms ir žindan-
čioms tū cėsū.

20. Bet melkite, kad jums ne tektu
bėgti žiemoj' arba sabbatoj'.

21. Nės tadda bus diddis prispau-
dimmas, koksio ney bute ne buwo iš
swieto pradžės isšolej, ir ney potam
ne bus.

22. Ir jey ne butu trumpinamos
šos dienos, tay ne butu ney wiens
žmogus išganytas, bet dėl isirinktųjų
bus trumpinamos tos dienos.

23. Jey tadda jums kas tartu:
štay, cę yra Kristus, arba ténay,
tay ne wierikit.

24. Nesa kėsis netikri Kristus ir
netikri prarakai, ir darys didžus

žėnkłus ir stebukłus, aĩa išwadžūtū,
(kad galint) ir isirinktūsus.

25. Štay, aš jums tai pirma sa-
kiau.

26. Todelėy, jey jie jums tartu:
štay, jis yra pūšėjoje, ne nueikite
ténay; štay, jis yra kamároje, ne
wierikite.

27. Nesa lygey kaip žaibas išėiti
nū ustečkėjimo ir šwiesūja iš nusi-
leidimmo, toks ir bus atėjims žmo-
gaus sunaus.

28. Bet kur maita, tén ir errėlei
fusilek.

29. Bet tūjaus po to prispaudimo
saule ir mėnū sawo swiesybę pamės,
ir žwaigzdes nū dangaus nupuls, ir
dangaus twirtybes juddisis.

30. Ir tadda pasirėdis žėnkłas
žmogaus sunaus ant dangaus. Ir
tadda raudós wissos gimminės žė-
mės, ir išwys ateinanti žmogaus su-
nu dėbėsisa dangaus su didde stipry-
be ir šlowe.

31. Ir jis sus sawo angelus su
šaukencę truba, ir jie surinks jo iš-
rinktūsus nū keturū wėjū, nū wieno
dangaus krāsto ikki antro.

32. Nū pygės-mėdžio motikities
prilyginnimā; jo šakoms sprogsiant
ir lapėlams atfirandant numanote,
wāsarą artinnantis.

33. Taip ir jūs tai wis matydami,
žinokite tai arti esant.

34. Iš tiesės, sakau jums: ne su-
gais ta gimminė, iš tam wissam nu-
sidūdant.

35. Dangus ir žėme sugais, bet ma-
no žodžei ne sugais.

36. Bet tós dienės ir adynės ne
žinno nieks, ney angelai danguje, bet
tiktay mano Tėwas.

37. Bet lygey kaip dienosa Noao
buwo, taip ir bus atėjims žmogaus
sunaus.

38. Nės kaipio jie buwo dienosa
pirm griek-twano, jie walge, jie gėre,
jie moteres wėde ir nutečkėjo, iš
tós pacžės dienės, kurroj' iėjo Noa-
kas i sawo akrutą;

39. Ir nieko jie n' atbojo, iš griek-
twanui ateinant, ir jās wissus pa-
gaunant. Taipio ir bus atėjims žmo-
gaus sunaus.

40. Tadda du bus ant lauko; wiens bus priimtas, ir antras paliktas.

41. Dvi maltuvej' mals ant girnā; wiena bus priimta, ir antra palikta.

42. Todel buddēkite, nēs ne žinote, kurro' adyno' ateis jūš Wiefšpats.

43. Bet tai žinokit: kad namū gaſpadorus žinnotu, kurrę adyną waggis ateitu, tay jis mielay budētū, ir jam ne dūtū i ſawo namus iſtwerſtis.

44. Todel ir jūs bukite gatawi; nēſa žmogaus ſunus ateis adynoje netikimoje.

45. Bet kurlai yra wiernas ir iſmirtingas bėrnas, kurri jo pons dējo ant ſawo ſeimynōs, kad jei tikru czeſu walgit dūtū?

46. Iſganytas tas bėrnas, kurri jo pons ateidams taipo daranti randa.

47. Iſ tiesōs ſakau jums: jis dēs ji ant wiſſo ſawo lobjo.

48. Bet jey ans piktis tarnas tartu ſawo ſirdije: mano pons dar ne wēl pareiti;

49. Ir pagāuna ſawo draugus muſti, walgo ir gėra ſu girtaiſeis;

50. Tay ateis to paties bėrno pons dienoj' ne laukiamoj', ir adynoj' netikimoj';

51. Ir ji ſutruſkines algą jam dūs ſu weidmaineis. Tėn bus klaukims ir dantū klabbėjims.

25. Pėrſtyrimas.

Apie dēžimt mergū ir jūdną bieną.

Tadda prilygs dangaus Paralyſte dēžimt mergoms, kurrios ėmuſos ſawo lampas ęjo prieſhais jaunickiui.

2. Ir pentios iſ jū buvo paiſos, ir pentios iſmirtingos.

3. Paiſos ėme ſawo lampas, bet ne ėme alėjaus drauge.

4. Bet iſmirtingos ėme alėjaus i ſawo ryktus, ſu ſawo lampomis.

5. Ir jaunickiui uſtrunkant, wiſſos ſuſnūdusos uſmiggo.

6. Ir natliēs widdurij' ſuſuklo: ſtay, jaunickis ateit, cikit jam prieſhais.

7. Tay atſikėluſos wiſſos ſittos mergos pritaſe ſawo lampas.

8. Bet paiſos tare iſmirtingoms: dūkite mums ſawo alėjaus, nēſa muſū lampos gėsta.

9. Tay atſakędamos iſmirtingos tare: ne taip, kad potam ne ſaip jūs, taip ir mes ne priſtoktumbim, bet nuėjusos pas pardawėjus pacjos ſaw nuſipirkit.

10. Ir joms nuėjus pirkti, atėjo jaunickis, ir tos, kurrios paſigatāwijo, iėjo ſu jūmi ant ſwodbōs, ir durrys buwo uſralintos.

11. Bet paſtāūs atėjo ir ſittos mergos, ſakędamos: pone, pone, ben ir mums atwėrk.

12. Bet jis atſakędams tare: iſ tiesōs, ſakau jums: ne paſyſtu jus.

13. Todel buddēkit, nēſa ne žinote ney dienōs ney adynōs, kurro' ateis žmogaus ſunus.

14. Lygėy ſaipo žmogus toly kėlāudams ſawo tarnus ſuwadinno, ir jiems ſawo lobi iſdalijo.

15. Ir wienam dāwe penkis ſimtus pinningū, antram dū ſimtu, treciam wieną ſimtą, ſoynam pagal ſawo pagalėjimą; ir tūjaus iſkėlāwo.

16. Tay nuėjęs tas, kurs penkis ſimtus gāwo, tais wertėſi, ir ſittus penkis ſimtus pėlne.

17. Taipojau ir tas, kurs dū ſimtus gāwo, pėlne ſittu dū.

18. Bet tas, kurs wieną ſimtą gāwo, nuėjęs iſkėſe dūbė žėmėje, ir paſaſe ſawo pono pinnikū.

19. Po ilgam czeſui ſugryžęs pons tū tarnū, rokundą ſu jeis lāiſe.

20. Tay atėjo tas, kurs penkis ſimtus buwo gāwęs, ir padėjo jam antrus penkis ſimtus, tardams: pone, penkis ſimtus tu man dawei, ſtay, ſittus penkis ſimtus tais nupeľniau.

21. Tay jam tare jo pons: a! geray, tu gėras ir wiernas tarne! tu ant maſo buwai wiernas, aſi tawę ant daugio dēſu; ieik i ſawo pono lintſmybė.

22. Tay priejės ir tas, kurs dū ſimtu gāwęs buwo, ir tare: pone, tu man dū ſimtu dawei, ſtay, ſittu dū ſimtu nupelniau.

23. Jo ponas tare jam: a! geray;

tu gėras ir wiernas tarne! tu ant mąšo buwai wiernas, aš tawę ant daugio desu; ieik i sawo pono link smybė.

24. Tay priejo ir tas, kurs wieną šimtą buwo gawęs, ir tare: pone, jinnojai tawę skaudų žmogų esanti, tu pjaui, kur ne sejes, ir renki, kur ne barsėses.

25. Taygi pasibijojęs nūėjau, ir pakassiau tawo šimtą po žeme; štai, atimk kas tawo.

26. Bet jo pons atsakydams tare jam: tu piktasis tarne ir tinginy! Jey jinnojei, manę pjaunanti, kur ne sejan, ir renkanti, kur ne barsėsau:

27. Tay butumbi mano pinnigus pinnig-mainamis dawęs, ir aš sugrįžęs, buczau sawąjį su nūmais atėmęs.

28. Todel atimkite iš to tą šimtą, ir dūkite dėšimt šimtū turrinczam.

29. Kėsa turrinczam bus dūdama, ir apsczey turrės, bet iš neturrinczo ir tai bus atimmama, ką jis tur.

30. Ir nenūdėli tarną imesit i tamšybę; tén bus kausims ir dantū klabbėjims.

31. Bet kad ateis žmogaus sunus sawo šlowėje, ir wissi šwenti angėlai su jūmi, tay sėdės ant krāsės sawo šlowės;

32. Ir wissi žmones bus surinkti po jo aklū. Ir jissai skirs jūs nū kīts kīts, lygcy kaip kerdžus awis nūg ožū skirra.

33. Ir awis po sawo dėšinės statys, bet ožus po kairės.

34. Tay sakys karalus tiems po sawo dėšinės: eikit šén, jūs peržegnoti mano Tėwo, apturrekite karalystę, jums pagatawitą nūg swieto pradžos.

35. Kės aš buwau išalkęs, ir jūs manę walgidinot. Aš buwau ištroškęs ir jūs manę girdėt. Aš sweczu buwau, ir jūs manę priėmėt.

36. Aš nūgas buwau, ir jūs manę dengėt. Aš sirgau, ir jūs manę atlančėt. Aš apkalts buwau, ir jūs manę atėjot.

37. Tay jamui teisieji atsakys, tarami: Wiešpatie! kū cžės tawę regjom? išalkusi, ir tawę walgidinom? arba troškanti, ir tawę girdėm?

38. Kad da regjom tawę swėczą,

ir priėmėm; arba nūgą, ir tawę dengėm?

39. Kad da tawę regjom serganti, arba apkaltą, ir pas tawę atėjom?

40. Ir karalus atsakydams tars jiems: iš tiesos aš sakau jums, ką wienam padarėt tū mano mažausū brolū, tai man padarėt.

41. Tay jissai ir sakys tiems po kairės: eikit šalin nūg manęs jūs praeiktieji, i amžiną ugnį, pagatawitą wėlnui ir jo angelams.

42. Aš buwau išalkęs, ir jūs manę ne walgidinot. Aš buwau ištroškęs, ir jūs manę ne girdėt.

43. Aš sweczu buwau, ir jūs manę ne priėmėt. Aš nūgs buwau, ir jūs manę ne dengėt. Aš sirgau, ir apkalts buwau, ir jūs manę ne atlančėt.

44. Tay ir jie atsakys, tarami: Wiešpatie, kad da tawę regjom išalkusi, arba troškanti, arba swėczą, arba apkaltą, ir taw ne pašlijom?

45. Tay jiems atsakys, tarydams: iš tiesos, sakau jums, ką ne padarėt wienam tū mažausū, tai ir man ne padarėt.

46. Ir jie nueis i amžiną mūką, bet teisieji i amžiną gywatą.

26. PėrsPyrimas.

Kristus mōšitas, iškūtas, ir i promą wėstas.

Ir nusidawė, kaip Jėzus tas wisas kalbas pabaigė, tare sawo mokitiniems:

2. Žinnotė, po dwiejū dienū welykos busent, ir žmogaus sunus padūdams bus kryžawojimui.

3. Tay susirinko wyrāusi kunigai ir raste-mokiti ir wyresnieji žmonū, i pallocų wyrāusojō kunigo, Kaipsum' wardu,

4. Sudūmdami, kaip Jėzu lytrej sugawę nušawintu.

5. Bet jie tare: minnau ne šwenteje, kad maistās ne rastus tarp žmonū.

6. Ir Jėzui esant Betanioje, namūse Simono, raupfoto,

7. Priejo ji moteriskė, turrinti stiklą labay brangaus wandens ir tą užliejo ant jo galwos, jam už stalo sėdint.

8. Tay jo pasuntinei išvydę pyktėrį, tarydami: kam dera tas pūstijimas?

9. Šis wandū galėtu brangiey pardūts, ir ubbagams dūtas buti.

10. Tai Jėzus supratęs tare jiems: kodėl raudinnat moteriskę? ji tikray geray man padare.

11. Jūs wissadōs ubbagus turrit pas sawę, bet manę ne turrit wissadōs.

12. Jūs ji tą wandeni ušliejusi ant mano kūno, kad tūmi parōditu, manę laidojamą būsenti.

13. Jūs tiesōs, aš sakau jums, kur sākoma bus šitta ewangelia po wissą swietą, cę ir sākoma bus ant jōs paminklō, kę ji darusi.

14. Tay nuėjęs iš dwylikōs wiens wardu Judosus Iskariotas, pas wyrāusūs kunigus,

15. Tare jiems: kę man dūsite, aš ji jums išdūsu? ir jie jam sūle trisdešimt sidabrininkū.

16. Ir iš to jis tykojo, kaip ji išdātu.

17. Bet pirmoj' dienoj' neraugintōs dūnōs, atėjo mokitinei Jėzaus, tarydami jam: kur nori, kad taw pagatawōtumbim wālgit' welykōs: awineli?

18. Jis tare: eikit i miestą Jeruzalę pas wieną, ir jam pasakykit: Mokitojis taw sakydin': mano cęsas jau atėjo, aš pas tawę welykas šwęsu su sawo mokitineis.

19. Ir mokitinei dare, kaip Jėzaus isakyti, ir pagatawijo welykōs: awineli.

20. Ir ant wākaro susedo pas stūlą su dwylifa.

21. Ir jiems be wālgant tare: ištiesōs, sakau jums, wiens jūšū išdūs manę.

22. Ir jie labay nusismūtiję pradėjo kōjnas wiens jū klāusti: Wiešpatie, argu aš esmi?

23. Jis atsakydams tare: sulyg manim' ranką i blūdą dašas, manę išdūs.

24. Šmogaus sunus tieša nueit, kai po apie jį parašyta, bet bėda tam žmogui, per kurį žmogaus sunus išdūdams bus. Geraus butu tam žmogui, niekadōs ne gimmel.

25. Tay atsakydams Judosus, kurs jį išdawe, tare: argi aš esmi, mokitojau? Jissai jam atsakę: tu sakai.

26. Bet jiems bewālgant ėme Jėzus dūną, dėkawōjēs lāuše ir dawe tą pasuntinėms sawo, sakydams: imkit, wālgikit, tai esti mano kūnas.

27. Ir ėmęs kylifą, ir padėkawōjēs dawe jiems tą, tarydams: gėrkit iš to wissi;

28. Tai yra mano kraujus naujo testamento, kurs praliejamas yra uš daugel ant griekū atleidimmo.

29. Už sakau jums: aš ne gėrsu iš šio cęso šitto waisaus wynn-medžio, ikki anōs dienōs, kad su jumis gėrsu naują karalystę' mano Tėwo.

30. Ir pagiedoję laupšės-giesmę, išėjo jie pas alywū-kālną.

31. Tay tare jiems Jėzus: jūs wissi šę nakti manimi pasipiktisite. Nėsa parašyta yra: aš ištiksu ganytoji, ir kaimenes awiū išsisiklaidys. ^{*Zat. 13, 7.}

32. Bet kėlęs iš numitrusū eisu pirm jūšū i Galilėdōs-jėmę.

33. Bet Pėtras atsakydams tare jam: norys wissi pasipiktintu tawimi, aš tacžau niekadōs ne pasipiktisu.

34. Jėzus tare jam: ištiesōs, sakau taw: šoj' naktij', gaidzui dar ne pragydus, tris kartus ušigisi manęs.

35. Pėtras tare jam: kad ir mirti man su tawim tektu, tay ne ušigisu tawęs. Tai po šakę ir wissi mokitinei.

36. Tay atėjo Jėzus su jeis pas dwardą, Getsemane wadinnamą, ir tare sawo mokitinėms: pasisėskit cę, i' ten nuėjēs pasimelsu.

37. Ir drauge ėmęs Pėtrą, ir abudų sunų Zebedėjaus, pradėjo smutitis ir sielwartauti.

38. Tay Jėzus tare jiems: mano dūšia smutna yra i' smerties; cę pasilikite, ir budėkit su manim.

39. Ir maž pajyğjēs pūle ant sawo wėdo melsdams bey sakydams: mans Tėwe, jey gal buti, te aplenčia manę tas kylifas, tacžau ne kaip aš, bet kaip tu nori.

40. Ir atėjēs pas sawo mokitinus, rado jūs be miegančius, ir tare Pė-

trui: argi ne galite ben wieną adyng su manimi buddeti?

41. Buddeti ir melskities, kad ne ietumbit i pagundimą. Dwasie tiesa noringa, bet kunas yra silpnas.

42. Wel antrą kartą nuėjus melsi tarydams: mans Tėwe, įeigi ne gal manę aplenkti tas klystas, net aš tą gėrciau, tay te nusidid' tawo wale.

43. Ir atėjęs jūš wel rādo be miegančius, ir jū atys pilnos buwo miego.

44. Ir palikęs jūš wel nuėjo ir trečią kartą melsi tais paczeis žodžiais.

45. Tay atėjęs pas sawo pasuntinus, tare jiems: at ar dabar miegosite ir ilsėsitės? štay, adyna atėjo, kad žmogaus sunus bus padūdams i griekininkū rankas.

46. Kelskities, eitim; štay, pas šalį yra mano išdawejas.

47. Ir jam dar bekalbant, štay Judošus, wiens iš dwylkōs atėjo, ir su jūmi diddis pulkas žmonū, su kardais ir su kartėmis, nūg wyrāusū kunigū ir wyresnū žmonū.

48. Ir išdawejas buwo jiems ženkla dāwēs, sakydams: kurri aš pabuczūsu, tas tikrasis, tą sugāufit.

49. Ir tūjau priejēs Jėzū tare: sweiks mokitojau, ir ji pabuczāwo.

50. Bet Jėzus jam tare: prietelan, ant to cze atėjai? tay jie priejē, rankomis nutwēre Jėzū, ir ji sugāwo.

51. Ir štay, wiens iš tū, kurrie su Jėzumi buwo, ištiesēs ranką ištrāukē sawo kārda, ir ištiklēs wyrāusojo kunigo tarną, nukirto jam wieną ausį.

52. Tay Jėzus tare jam: itikt kārda i sawo wietą; nēs kursai kārda im', tas kārdu prapuls.

53. Bēs misliji, manę ne galint sawo Tėwą melsi, kad man atsustu daugiaus ne kaip dwylką lėgionū angelū?

54. Bet kaip tadda rāstas išsiditu? Tur taip buti.

55. Tą adyną kalbėjo Jėzus pulkui: jūš išėjote kaip ant razbālninko, su kardais ir su kartėmis, sugāutu manę. Ar ne kas dien sėdėjau pas

jūs mokidams bažnyczoj, ir jūš mane ne gāudēt?

56. Bet tai nusidawe, kad išsipilditu rāstai prārakū. Tay wissi motitinei ji palikē pabėgo.

57. Bet kurrie Jėzū sugāwē buwo, wēde ji pas wyrāusą kunigą Kaipofū, kur susirinkē buwo rāstemokiti ir wyresnieji.

58. Bet Pētras ji iš tolo sēkē itti palōczaus wyrāusojo wystupo, ir iėjēs i widnū sėdosi pas tarnus, matyti norėdams, kas iš to bus.

59. Bet wyrāusi kunigai ir wyresnieji ir wissi rōtponei jėškōjo neteisaus luddimo prieš Jėzū, kad ji nušawintu.

60. Ule neį jokia ne rādo. Ir noris daugel neteisū luddininkū atėjo, taczau neį jokia ne rādo. Pasčiaus du neteisū luddininkū atėjūsu,

61. Tare: jis kalbėjo: aš galu Diewo bažnyczą suardyti, ir i tris dienas wel pakurti.

62. Ir wyrāusas wystups pasitelēs tare jam: argi nieką n'atsakai ant to, ką tie luddija prieš tawę?

63. Bet Jėzus tylėjo. Ir wyrāusas wystups atsakydams tare jam: aš prisakau taw prie gwojo Diewo, kad mums pasakytumbei, bau tu n'essi Kristus, Diewo sunus?

64. Jėzus tare jam: tu sakai. Taczau aš sakau jums: iš šio czeo rēgēsite žmogaus sunų po dešinēs stiprybēs sėdinti, ir ant debesū dangaus ateinanti.

65. Tay sudrāstē wyrāusasis kunigas sawo rubus, ir tare: jis Diewą bluznijo, kōkio luddijimo tolaus be priwālom? štay, dabar girdejtote jo Diewo bluznijimą.

66. Kas jums rēgisi? Jie atsakydami tare: jis smerties kaltas.

67. Tay jie spjāude i jo wēidą, ir mušē ji kumščjomis. Bet titti ittiklo ji i wēidą.

68. Ir tare: prārakauš mums, Kristau, kas tawę mušē?

69. Bet Pētras laukē sėdėjo pryanگیe palloczaus, ir priejusi ji wieną merga tare: ogi ir tu buwai su tū Jėzumi iš Galilėdōs.

70. Bet jis po atū jū wissū usfigyne, tarydams: aš ne žinnau, ką tu kalbi.

71. Bet jam per angą laukan iš-
einant, kitta merga ji išvydusi tare
cų esantiems: ir tas buwo su tū
Jėzumi iš Nazaret.

72. Ir jis antrą kartą ussigyne pa-
sibąsidams, ir tare: aš ne pažystu
to žmogaus.

73. Ir po mažos walandos priejo
cų stowintieji, sakędami Pėtrui: iš-
tiesios, ir tu essi wiens tū, nės ant
tawo kalbės tai numanom.

74. Tay jis pagawo kėiktis ir ba-
žitis: aš to žmogaus ne pažystu. Ir
tojaus gaidys pragydo.

75. Tay atsiminne Pėtras Jėzaus
žodžių, kad da jam kalbejo: gaidžui
dar ne pragyduš, tris kartus ma-
nės ussigisi. Ir laukan išėjęs nusi-
werke skaudzey.

27. Pėstykimas.

Kristaus kentėjims, smertis ir laidojims.

Bet rytą metą wissi wyrausi kuni-
gai, ir wyresnieji žmonū sudūme ant
Jėzaus, kad ji nužawintu.

2. Ir suriškę ji nuwede ir padawe
Panstui Pilotui, žydū žemės wal-
donui.

3. Regėdams tai Judošus, kurs ji
išdāwęs buwo, smerczop' ji atfūdita
esanti, gailėjos, ir sugražinno anus
trisdesimtis sidabrininkus wyrausiems
kunigams ir wyresniems.

4. Sakędams: susigriešijau, išdāwęs
nekaltą kraują.

5. Jie tare: kas mums tai rup?
tu žinokis. Ir jis i bažnyčią sida-
brininkus imėtes atstojo, ir nuėjęs
pats pasikore.

6. Bet wyrausieji kunigai ėme si-
dabrininkus, ir tare: ne tink' tūs
dėti i bažnyčios strynę, nēsa tai
kraujo-pinningai.

7. Bet susikalbeję pirko uš tus pū-
dzaus dirwą kėpinėms, atėiwjus
laidoti.

8. Todėl ta dirwa praminta yra
kraujo-dirwa iš šios dienos.

9. Tay išsipilde, kas pasakęta
prātako Jeremiošaus, taip kalban-
čio: jie ėme tris desimtis sidabri-
ninkū, kurreis užmokėtas buwo pa-
dātasis, kurri jie pirko iš waikū Iz-
rael.

* Jer. 32, 6. Jaf. 11, 12, 13.

10. Ir tus dāwe uš pūdzaus dir-
wą, kaip man Diešpats prisāke.

11. Bet Jėzus stowėjo po akiū žė-
mės waldono; ir žemės-waldonas
klāuse ji, tarydams: ar tu essi žydū
karalus? bet Jėzus jam tare: tu sakai.

12. Ir apskundzams wyrausū ku-
nigū ir wyresnųjų nieko n'atsāke.

13. Tay Pilotas jam tare: ar ne
girdi, kaip sunkieji jie tawę ap-
skundza?

14. Ir jis jam ney ant wieno žo-
dzio n'atsāke, aš ja ir žemės-waldo-
nas diddey nusidėwijo.

15. Bet ant šwencų papratęs bu-
wo tōs žemės-waldonas žmonėms iš-
lėisti wieną kalinū, kurrio jie norėjo.

16. Bet tū cų jis turrejo wieną
kalint, sunkei nukaltusi, Barrabosum
wardu.

17. Ir susirinkus aniems, tare
jiems Pilotas: kartą norit, kad aš
jums išlėisčiau? Barrabosū, arba
Jėzū, kurri sakō, Kristū esant?

18. Nėsa geray žinnojo, kad ji iš
n' apykantōs buwo išdāwę.

19. Ir jam sėdint ant sūdos-krāsės,
atsunte jo pati pas ji, ir jam saky-
dino: ne turrek nieko dārbo su tū
teisliju; aš šien dien daugel per sap-
nā del jo kentėjau.

20. Bet wyrausi kunigai, ir wy-
resnieji pėrtalbejo žmones, kad Bar-
rabosaus prašytū, ir Jėzū nužawintu.

21. Tay atsāke žemės-waldonas,
tarydams jiems: kartą norite iš tū
dwiejū, kad jums išlėisčiau? Jie at-
sāke: Barrabosaus.

22. Pilotas tare jiems: kagi darysu
su Jėzumi, kurri sakō esanti Kristū?
Jie wissi sakē: nukryžawodint ji.

23. Waldons tare: kagi jis piko
padāręs? bet annie jo daugiaus kau-
ke, tarydami: nukryžawodint ji.

24. Tay matydamas Pilotas nieko
ne padāręs, bet jo didėsnī transma-
randantis, ėmęs wāndeni mažgojo
rankas po akiū žmonū, tarydams:
aš ne kalts esmi kraujo to teisojo,
jūs žinokities.

25. Tay wissi žmones atsakędami
tare: jo kraujas testow ant musū,
ir ant musū waikū.

26. Tay išlėido jiems Barrabosū,

bet Jēzu nuplādīnēs padawe, kad butu nukryžawojamas.

27. Tay zēmēs-waldono zalnērei Jēzu drauge wēde i sūdo buttā, ir surinko ant jo wišā pulkā.

28. Ir nūrēdē ji apsautē ji purpūrōs-kreiste.

29. Ir nupynē erkščēzū wainikā, uždējo tā ant jo galwōs ir dāwe jam nendrē i dēšīnē rankā, ir tieleis parsilaupe apjūke ji, tarydami: šweiks Žydu karālau!

30. Ir spjāudami i ji ēme nendrē, ir taje jo galwā muše.

31. Ir kaip jie buwo ji apjūke, nusaute jam škreistē, ir aprēdē ji jo paties rūbais, nuwēde ji, kad ji nukryžawotu.

32. Ir išeidami rādo žmogū iš Cyreniōs, Simona wardu, tā jie priwerte, jo kryžū nešti.

33. Ir atējē ant wietōs, Golgata wadinnamōs, tai musū kalboje: lawon-galwū wieta,

34. Dāwe jam gērti ušfūšā su tulžimi sumaišytā, ir tā paragāwēs ne norējo gērti.

35. Bet kaip ji buwo nukryžawojē, dalijo jo rubus, mēdami burtā ant tū, kad iššpilditu, * kas pasakytā per prārakā: jie išdalijo tarp sawēs mano rūbēs, ir ant mano sernēgōs burtā mētē. * Ps. 22, 19.

36. Ir sēdēdami tēn, sērgējo ji.

37. Ir wiršū' jo galwōs prišēge kaltībē jo smertiēs parašytā, butent: tas yra Jēzus Žydu karālus.

38. Nukryžawotu taipojau su jūmi buwo du razbaininku, wiens po dešinēs, kits po kairēs.

39. Bet kurrē pro šālī ējo, bluznijo ji, kratydami sawo galwas,

40. Ir tarydami: tu, kursai suardai Diewo bažnyčā, ir i trīs dienas tā pabudawoji, pats gēlbēt sawē. Jey tu ešsi Diewo sunus, tay nukop' nū kryžaus.

41. Taipojau ir wyrausi kunigai ji apjūkdami, su rašte-mokītais ir wyresneisēis tare:

42. Kittus jis gēlbējo, ir pats sawē ne gal išgēlbēt. Jeygi karālus Izraēlo yra, tay dabar te nukop' nūg kryžaus, tay jam wierisime.

43. Jis Diewu nusišķējo, tas ji

dabar t' išgēlbti, jeygu nor. Nēs jis sāfēs: aš esmi Diewo sunus.

44. Taipojau ji apjūke ir razbaininku du su jūmi nukryžawotu du.

45. Ir nū šēštōs adynōs rādōši tamšybe po wišā zēmē, it' dewintōs adynōs.

46. Ir apie dewintā adynā Jēzus šauke didžu balsu, tarydams: * Eli, Eli, lama zabaktāni! tai yra: mans Diewe, mans Diewe, kodēl manē praštojei? * Ps. 22, 1.

47. Bet kelli cze stowēdami tai išgirde, safe: tas Elišaus šautia.

48. Ir tūjau wiens iš jū bēgēs ēme šempinnē, ir ušfūšā tā pripilde, ir ušmowēs ant nendrēs jam gērti dāwe.

49. Bet kitti tare: stuy, dabokim, bau ateis Elišaus ji gēlbēti.

50. Bet Jēzus wēl šaukdams didžu balsu, išlēido dwāšē.

51. Ir štay apkaba bažnyčoj' pussau pēdrisfo, nūg wiršaus iški apacēds.

52. Ir zēme padrebējo, ir ālos škeldejo, ir grābai atšwēre, ir daug kunū šwentujū, kurrē buwo ušmiagē, kēleši.

53. Ir jam prišķēlus išejo iš grābū, ir atējo i šwentā miestā, ir daug žmonēms pasirōde.

54. Bet zalnērū wyresnis, ir kurrē prie jo buwo, Jēzu sērgēdami, iškwydē zēmēs-drebėjimā, ir kas tēnāy nusidawē, diddey nusigando, tarydami: iš tiesōs, tas Diewo sunus buwo.

55. Ir daug tēn buwo mōterū, iš tolo žurinczū, kurras atėjūsos buwo pasfuy Jēzu iš Galilēds zēmēs, šlužydamos jamui;

56. Tarp kurrū buwo Marya Madlynā, ir Marya mōtina Jokubo ir Jozēs, ir mōtina sunū Sebedėjaus.

57. Bet ant wākaro atējo bagots žmogus iš Arimatiōs, wardu Jozēpu, kursai taipojau Jēzaus mokītinis buwo.

58. Tas atējes pas Pilotā prāše Jēzaus lawōnā. Tay Pilotas liepe, jam tā dāti.

59. Ir Jozēps ēmēs lawōnā, isaute tā i cystā drobē,

60. Ir padējo tā i naują sawo

kapą, iš ūlds išskalditą, ir užritęs diddi akmeni prie angos kapo, atstojo.

61. Bet buvo tén Marya Madlyna, ir Pitta Marya, ir sedėjo ties kapu.

62. Antroj' dienoj' po prišigatavijimo dienos, susirinko vyrausi kunigai, ir Parizeusai wisši pas Pilotą,

63. Tarydami: wiešpatie, atsimenam, kad šis išwadžiutojis gyws dar bebudams sake: Už po trijų dienų kelsis iš numirrusų.

64. Todel liept' sergėti grabą it' treczės dienos, kad ne atėjė jo mošitinei ji pawogtu, ir žmonėms sakytu: jis prisikėlęs iš numirrusų; ir pastutinne klasta piktėse butu už pirmąjė.

65. Pilotas tare jiems: tay turrite sargus; eikit, ir sergėkit, kaip žinnot.

66. Ir jie nuėjė apstātė kapą sargais; ir užpėzwėtijo akmeni.

28. Pėrskyrimas.

Kristaus prišitelims ir paliepims sawo motinėms dūtas.

Bet sabatōs wakarą, praušus pirmąjį šwentai dienai sabbatōs, atėjo Marya Madlyna ir antra Marya, kapą apjwalgyti.

2. Ir štay, stojos diddis žemės padrebėjims. Kesa angelas Wiešpaties nužengęs nū dangaus atėjo, ir atritęs akmeni nū angos pasisėdos ant to.

3. Ir jo wėidas buvo kaip žaibas, ir rubas jo baltas kaip sniegas.

4. Bet sargai pėrsigandę iš baimės, pastojo lyg' kaip butu numirę.

5. Bet angelas atfakydams tare mōterims: nesibijokit, žinnau, jūdwi jėškota Jėzaus nukryžawotojo.

6. Kiera to cę. Jis kėlės, kaip sakęs; ateikita, apjwalgykita wietą, kur Wiešpats gulėjo.

7. Ir greitay eikita ir pasafykita tai jo mošitinėms, ji kėlusi iš numirrusų. Ir štay, pirm juma dwė-

jū nueis jis i Galilėds žemę, ten matysita ji. Štay, aš jum dwiem tai pasakiau.

8. Ir abbidwi umay nū kapo atstojo su baimė ir su didzu džiaugsmu; ir abbi tėkinos bėgo, tai jo mošitinėms pasafyti. Ir einant jom dwiem, mošitinėms tai pranešti,

9. Štay, Jėzus su jom dwiem susitikko, tarydams: sweikos jūdwi. Ir jūdwi ji priejusos jo kōjas nutwėre, ir pasiklonojo jam.

10. Tay Jėzus tare jom dwiem: nesibijokita, bet eikita ir pasafykita tai mano brolams, kad eitu i Galilėds žemę, tén jie pamatys manę.

11. Bet nueinant jom dwiem, štay, atėjė kelli sargai i miestą, apsake wyrausiams kunigams wislab, kas nusidawe.

12. Ir jie susiejo su wyresneis, ir sudūmę dawe žalnėrams pinningū ganą,

13. Ir tare: pasafykite: jo mošitinei naktij' atėjė išwoge ji, mums be miegant.

14. Ir jey tai žemės waldonas ištirtu, nutildisime mes ji, ir padarysim, kad be baimės busite.

15. Ir anie atėmę pinnigus padare, kaip buvo pamokinti. Ta kalba išsiplātino tarp žydū ikki šōs dienos.

16. Bet wienolika mošitinū nuėjo i Galilėą ant kálno, kurri Jėzus jiems pasfyręs buvo;

17. Ir išwydę ji pasiklonojo jam; bet kitti abbejojo.

18. Ir Jėzus jū priėjęs kalbėjo su jeis, tarydams: man yra dūta wisša macis ir danguje ir ant žemės.

19. Todel eikit, ir mošikite wisšus žmones, krikštydami jūswaradan Tėwo, ir Sunaus, ir šwentōs Dwasės;

20. Mošidami jūswaradus laikyt wislab, kėjums liepės esmi. Ir štay, aš esmi su jumis kas diena ikki galo swieto.

Evangelia švento Markoškaus.

1. Pėrsfyrimas.

Kristus Jono krikštitas, pavabin mošeinus
ir gyda liggonis.

Šiitta yra pradžia ewangelios apie
Jėzų Kristų, Dievo sunų;

2. Kaip parašyta yra prarakūse:
* šitay, aš sunču sawo angėlą pirm
tawęs, kursai pagatāwis tawo kėlą
pirm tawęs. * Mat. 3, 1.

3. Yra * balsas Diewo žodi sakan-
cio pūšcoje: taisykite kėlą Wieš-
paties, lygius darykite jo takus.
* Ez. 40, 3.

4. Jonas buwo pūšcoje, krikštijo
ir apšakė krikštą prisiwertimmo, ant
griekū atleidimmo.

5. Ir išėjo pas jį wissa žyda-
žėme, ir iš Jeruzalės; ir wissi jo
krikštydinos Jordane, išpažindami
sawo griekus.

6. Bet Jonas aprėdytas buwo wer-
blūdū plaukais, ir šikšnūs diržu
aplinė sawo strėnas, ir walgė žogus
bey laukinni mēdų.

7. Ir kōzoni šakė tarjdamas: ateit
wiens pastuy manę, tas drutėsnis
už manę, kurrio ne esmi wertas, kad
jam klonocjaus, ir atrišcju dirželus
jo kūrpiū.

8. Už krikštijū jus wādenimi; alle
jissai krikštis jus šwenta Dwāse.

9. Ir nusidawė tū cēsū, kad Jė-
zus atėjo iš Galilėds i Nazaret, ir
krikštydinosi nū Jono, Jordane.

10. Ir tūjaus išėjės iš wandens iš-
wydo dangų atsiweranti, ir Dwāšę,
kaip kārwell ant jo nusileidzancę.

11. Ir tad balsas iš dangaus sto-
josi: tu essi mano sunus mielasis,
kurū aš mėgstu.

12. Ir tūjaus Dwāse iwāre jį i
puščia.

13. Ir buwo tenay pūšcoje kėtu-
res dēšimtis dienū, ir buwo šėtono
gundomas ir angelai klūšijo jam.

14. Bet kaip Jonas potam buwo
padūtas, atėjo Jėzus i Galilėą, safy-
dams ewangelią apie karalyšę Diewo.

15. Ir tare: cēsas išsipilde ir pri-
siartino karalyšę Diewo, prisiwerštit,
ir tikškit ewangeliai.

16. Bet waifšcōdams pas mares
Galilėds, pamatė Simoną ir Endrē-
ją, jo broli, sawo tinklus i mares
belėidzancju, nēs buwo žweju.

17. Ir Jėzus tare jiem dwiem:
sekkita manę, padarysu juddu žmo-
nū-žwejais.

18. Tūjaus paliktusu sawo tinklus
sėkė jį.

19. Ir iš cę maž tolaus nuėjės,
pamatė Jokubą sunų Zebedėjaus, ir
Joną jo broli, tinklą laiwe lopan-
czudu; ir tūjaus wadinno jūdū.

20. Ir jūdū paliktusu sawo tēwą Ze-
bedėjų laiwe su samdininkais, sėkė jį.

21. Irėjo i Kapernaumą, ir tūjaus
sabbatosi iėjės jis i šuilę motinno.

22. Ir jie stebėjosi jo pamoklo,
nēs jis motinno macney, ir ne kaip
rašte-mokiti.

23. Ir buwo jū šuilėje žmogus
necyzštōs dwasēs wārginnamas, tas
šaukė,

24. Saftydamas: at! kagi mes su
tawim' darbo turrime, Jėzau iš
Nazaret? tu atėjai mus sugaišinti.
Šinnau, kas tu essi, tu essi Diewo
šwentasis.

25. Ir Jėzus jį apdraudė, safy-
dams: nutilk, ir išeik iš jo.

26. Ir necyzsta dwasę plėšusi jį,
šaukė didzu balsu, ir išėjo iš jo.

27. Ir nusigando wissi, ažia kīts
fittą pasiklause, ir tare: kas tai?
koks tas naujas pamoklas? Jis pa-
liepja macney necyzstoms dwasėms,
ir jos jo klaušo.

28. Ir jo garfas išėjo greitay i
wissą apylinką kālī Galilėds.

29. Ir tūjaus išėjė iš šuilės, atėjo
i namus Simono ir Endrėjaus, su
Jokubu ir su Jonu.

30. Ir šėwe Simono gullejo sirg-
dama drugglu; ir tūjaus jam apie
jį pasakė.

31. Ir jissai priėjės prie jōs, attiesė
jė, ir laikė jė prie rankōs, ir drug-
gys jė tolydžaus prastōjo, ir jį klu-
šijo jiems.

32. Bet wātarą šaulei nusileidus,

atgabėno pas jį wissokius negalinczus ir wėlno wārgintus.

33. Ir wissas miestas susirinko pas durris.

34. Ir jis išgyde daug negalinczū, tuleropomis liiggomis apsunfintū, ir išwāre daug welnū, ir ne dawe kalbėti welnams, nės jie pažinno jį.

35. Ir rytmetij' dar ne auštant, kėles išėjo. Ir nuėjės Jėzus į pūstą wietą, ténay meldėsi.

36. Ir Pėtras su tais, kurrie prie jo, stubbinos pastuy į.

37. Ir radę jį tare jam: wissi tawęs šėšto.

38. Ir jis tare jiems: cėkim į artimjāusius miestus, kad ir ténay kozoni sakyczau, nės tam atėjau.

39. Ir kozoni sake jū šuileša wissoj' Galilėoj', ir išwāre welnus.

40. Ir atėjo pas jį raupsotas, tas atsilkaupęs praše jį sakydams: jey nori, gali manę cyskit.

41. Ir Jėzus pasigailėjęs ištiese ranką, pakrutino jį, ir tare: noru, buk cyskitas.

42. Ir jam taip sakant, tūjaus nū jo raupsas atstojo, ir jis pastojo cysstas.

43. Ir Jėzus jį apdraudęs, tūjaus pawāre nū sawęs,

44. Ir tare jam: dabokis, idant niekam tai ne sakytumbel, bet eik, ir pasitrodik kunigui, ir apierawok už sawo apczytėjimą, ką Moizėšus liepęs yra; jū apluddimui.

45. Bet jis išėjės, pradėjo daug apie tai sakyt, ir išplātint tą nusidawimą, taip, kad jis ne galėjo žmonėms bemātant eiti į miestą; bet buwo lauke pūstosa wietosa, ir jie atėjo pas jį iš wissū kampū.

2. Pėrstyrimas.

Apie kaul-ligga serganti, Markofu, ir Parizejus.

Ir po kėllū dienū wėl jisėjo į Kapernaumą, ir žmones patyre, jį žsančt namėj'.

2. Ir tūjaus taip daug susiejo, kad ne sutilpo ney lauke pas durris, ir jis sake jiems žodi.

3. Ir atėjo pas jį kėlli, tie atga-

bėno kaul-ligga serganti, kėturū nėšama.

4. Ir kaip ne galėjo jį prielti dēl žmonū, praplėše stogą, kur jis buwo, ir atdenge nulėdo lōwą, kurroje kaul-ligga sergas gulėjo.

5. Bet Jėzus regėdams jū tiktėjimą, tare kaul-ligga serganczāmui: mano sunau, atleisti taw yra tawo griekai.

6. Bet buwo kėlli rašte-mokitū, tie cę sėdėdami dumojo sawo širdiję:

7. Kaip jissai toki Diewo bluznijimą kalba? Kas gal griekus atleisti, kaip tikt wiens Diewas?

8. Ir Jėzus tūjaus numāne sawo dwasėję, jūš taip sawije dumojant, ir tare jiems: ką tai dumojat sawo širdiję?

9. Kas piggiaus yra, tarti kaul-ligga serganczāmui: atleisti taw yra tawo griekai, arba: kėltis, imk sawo pátalą, ir wāikšyczok?

10. Bet kad žinnótumbit, žmogaus Sumu turrinti mack ant žemės atleisti griekus, tare kaul-ligga serganczām:

11. Sakau taw: kėltis, imk sawo pátalą, ir eik namū.

12. Ir jis tūjaus atsilėles ir ėmęs sawo pátalą išėjo po akū wissū, taip, kad wissi nusigando, ir gārbino Diewą, sakydami: mes toktai dar niekaday ne mātēm.

13. Ir jis išėjo wėl pas mares, ir wissi žmones atėjo pas jį, ir jis mokinno jūš.

14. Ir praeidams Jėzus pamate kėwī, suny Alpėsaus, sėdinti prie mūito, ir tare jam: sėl manę. Ir jis kėles sėkė jį.

15. Ir nusidawe, Jėzui sėdint už stalo jo namūse, daug muitininkū ir griekininkū susėdo už stalo su Jėzumi ir su jo mokitineis. Nės daug tū buwo, kurrie jį sėkė.

16. Ir rašte-mokiti bey Parizeusai matydami, jį wālgant su muitininkais ir griekininkais, tare jo mokitiniems: dēl ko jissai wālgō, ir gera su muitininkais ir griekininkais?

17. Tai Jėzus išgirdęs tare jiems: druticij ne priwalo liėkoraus, tikt liiggonis. Utėjau wadinti griekininkus priswertimop', ir ne teisėjus.

18. Ir mošitinei Jono ir Pari-
zeuſū daug paſtnikawo; ir atėję kelli,
tare jam: kodėl mošitinei Jono ir
Parizeuſū paſtnikauja, ir tawo mo-
ſitinei ne paſtnikauja?

19. Ir Jėzus tare jiems: kaip gal
swodbininkai paſtnikaut, jaunikiui
pas jūs eſant? Kol jaunikis pas jūs
yra, jie ne gal paſtnikauti.

20. Bet ateis tas čeſas, kad nū
jū bus atimtas jaunikis, tay jie
paſtnikaus.

21. Nieks ne uždeda lopą naujo
millo ant ſėno rubo, nės naujas lo-
pas atyra nū ſėno, ir ſylė diddeſne
paſtoja.

22. Ir nieks ne pilla ſwiežą wyną
i ſėnus ryſus; ſeip ſwiežas wynas
iſydaują ryſus, ir wynas iſtėka, ir
ryſai pagenda, bet ſwiežą wyną i
naujus ryſus reiſia pilti.

23. Ir nuſidawe jam einant ſabba-
toį per jawus, pradėjo jo moſitinei
be eidami wārpaſ traukiti.

24. Ir Parizeuſai tare jam: ſtay,
daboſ, ką dāro tawo moſitinei ſab-
batoį, kaſ ne pūlaſi?

25. Ir jis tare jiems: argi nieka-
dōs ne ſkaitėt, ką Dowidas dāre,
kaip priſtoko, ir iſalkęs buwo, ſu
pas jį eſancieis?

26. Kaip * ejo i Diewo namus
čeſe Abjataro, wyrāuſojo kunigo, ir
wālge ſwentas dūnas, kurrias nieks
ne turrėjo wālgit, kaip tiſt kunigai,
ir jis dawe ir tiems, kurtie ſu jūm'
buwo.

* 1 Jon. 21, 6.

27. Ir jis ſake jiems: ſabbata dėl
žmogaus leiſta, ir ne žmogus dėl
ſabbatōs.

28. Taygi žmogaus Sunus ir ſab-
batōs Wieſpats yra.

3. Pėſſtyrimas.

Apie ranką padzuwusę ir apdėstā iſrin-
timą.

Ir jis ejo wėl i ſuilę. Ir buwo če
žmogus, turtis padzuwusę ranką.

2. Ir tyſojo jo, bau jis jį ſab-
batoį gydies, kad priejaſti ant jo
gāutu.

3. Ir tare žmogui turrincam pa-
duwusę ranką: če ſtokis.

4. Ir tare jiems: ar pūlaſi ſab-
batoį gėr' daryt, ar piltos gywaſti

iſlaidyt ar nužawinti? bet jie tylėjo.

5. Ir paeilumi ant jū pazurę:
ſupylęs, ir smūtijoſi dėley jū ſirdies
ketummo, ir ſake tam žmogui: iſ-
ties ſawo ranką. Ir jis iſtiefė jį
ir jo ranka jam ſweika paſtojo, ka
ir kitta.

6. Ir Parizeuſai iſėjė tūjaus ſu
dūme ſu Erodo tarnais prieſ jį, ka
jį nužawintu.

7. Bet Jėzus ſu ſawo moſitineis
ſalinėjo pas mares, ir daug žmo-
nū jį ſėte iſ Galilėdōs ir iſ Žydū-
žemės,

8. Ir iſ Jeruzalės, ir iſ Jdumėdōs,
ir iſ anōs ſalies Jordano, ir tū
kurrie gywėna aplink Tyrą ir Si-
doną; didde daugybe girdinczujū jo
dārbus atėjo pas jį.

9. Ir jis ſake ſawo moſitinieis,
kad laiweili jam laiſytu gatawą dē
žmonū, jeib jį ne ſpāuſtu.

10. Nės jis daug jū gyde, taip,
aſia pulte ant jo pūle wiſſi warginti,
kad jį paſtruttintu.

11. Ir dwāſes necyſtos jį pamā-
czuſos atſiklaupe ir ſauke, ſakyda-
mos: tu eſſi Diewo Sunus.

12. Ir jis joms labay uždrande,
idant jį ne apreikſtu.

13. Ir užejęs ant kālno wadinno
pas ſawę, kurrus norėjo, ir tie atėjo
pas jį.

14. Ir jis iſtate anus dwylką, kad
ſu jūmi butu, ir jās iſiſtu, apſa-
tyti Diewo žodi.

15. Ir kad turrētu māci iſgyditi
liggas, ir wėlnus iſwaryti.

16. Ir dāwe Simonui wardą Pėtro.

17. Ir Jokubą ſunū Zebedėjaus,
ir Joną broli Jokubo, ir dāwe jiems
wardą Bnearges, tai muſū žodis,
perkuno-waitai.

18. Ir Endrėjū, ir Pilippą, ir
Baltramėjū, ir Matėoſū, ir Tam-
moſū, ir Jokubą ſunū Alpiejaus, ir
Taddeuſą, ir Simoną Kananitą,
ir iſ Judōſū Iſkariotą, kurlai
jį iſdawe.

20. Ir jiems parėjus namū, wėl
žmones ſuſirinko, taip, kad ney wie-
tōs turrėjo wālgit.

21. Ir kaip tai girdėjo aplink jį
eſantieji, iſėjo jie, jį laiſyti; nės jie
tare: jis iſ umo iſeis.

22. Bet rašte-mokiti, kurrie buvo ateję iš Jeruzalės, sake: jis tur Seelzebubą, ir per vyrąsą wėlną išwaro wėlnus.

23. Ir jis sumadinęs jās kalbėjo jiems prilyginimāse: kaip gal šėtonas šėtoną išwaryti?

24. Kad karalyste pati tarp sawęs ne sutinka, tay ji ne gal išsilaišytis.

25. Ir kad namai pātys tarp sawęs ne sutinka, tay jie ne gal išsilaišytis.

26. Taygi jey šėtonas pats pries sawę kėlą, ir su sawim ne sutinka, tay jis ne gal išsilaišytis, bet tur futeškėti.

27. Niekš ne gal stiprojo namus užpulti, ir jo naudą išplėsti, jey ne pirma stipraji suriša, ir potam jo namus išplėša.

28. Jš tiesės sakau jums: wissi griekai žmonū waikams atleidžami, ir Diewo bluznijimai, kurreis Diewo bluznij;

29. Bet kursai bluznij' šwentą Dwašę, tas ne gāun atleidimmo amžinay, bet kalas yra amžino sūdo.

30. Kės jie sake: Jis tur necyzstą Dwąšę.

31. Ir atejo jo mótina, ir jo brolei; ir stowėdami laukė, nusunte pas ji, ir wadindino ji.

32. Ir žmones sėdėjo aplink ji, ir tare jam: štay, tawo mótina, ir tawo brolei laukė klāusia tawęs.

33. Ir jis jiems atsake, tarydams: kas mano mótina, ir kas mano brolei?

34. Ir paeilumi ant mokitinū, kurrie aplink ji sėdėjo, pažurdęs, tare: štay, tie mano mótina, ir mano brolei.

35. Kės dārgsis Diewo wālę, tas yra mano brolis, ir mano sessū, ir mano mótina.

4. Pėrskyrimas.

Kelli prilyginimāi; subdraudim's wietrōs ant marū.

Ir jis pradėjo wėl mokiti prie mārū, ir susirinko pas jį daug žmonū, taip, kad turrėjo išengti i laiwą, ir sėdėti ant wandens, ir wissi žmones stowėjo ant žėmės pas mares.

2. Ir ilgay Diewo žodi sake per

prilyginimus. Ir sawo kōzonij' sake jiems:

3. Klausykite: štay, išėjo sėjėjas setu. 4. Ir nusidawę, jam be sėjant, kelli grudai pūle pas kėlą, tay paukščzei dangaus atlēę sūlesse tus.

5. Kitti wėl pūle i akmenynę, kur ne daug žėmės buvo, ir tūjaus išdygo, todėl, kad ne turrėjo gillōs žėmės;

6. Bet saulei užtekęs, pawyto, ir ne turrėdami šakniēs, padzūwo.

7. Ir kitti pūle tarp erškėczū, ir erškėczai per wiršū augo, ir nusmelke tus, ir ne nešę waisaus.

8. Ir kitti pūle i gėrą žėmę, ir waisū nešę tarpstanti, ir atnešę kitti trisdesimteropą, ir kitti šesisdesimteropą, ir kitti simteropą.

9. Ir jis sake jiems: kas tur ausū klausyti, tas te klauso.

10. Ir jam wienam esant klāuse jį tie, kurrie pas jį buvo su anais dwylika, apie tus prilyginimus.

11. Ir jis atšake jiems: jums dāta, žinnoti paslāptines karalystės Diewo, bet tiems, kurrie laukė, wis sakoma per prilyginimus,

12. Kad atwitomis atimis regėtu, ir tikt ne pažintu, ir girdinczomis ausimis girdėtu, ir tikt ne išmanytu; jeib ne kartunta prisiwersu, ir ne butu jiems atlēisti jū griekai.

13. Ir tare jiems: ar ne išmānote tus prilyginimus? Kaipogi išmanyte wissi kittus prilyginimus?

14. Sėjėjas sėja žodi.

15. Bet kurrie pas kėlą, tie yra, kurriems žodis sėjamas yra, ir kad tą girdeję, tay tūjaus ateina šėtonas, ir atimma žodi, išėtą jū širdije.

16. Taipojau ir tie, kurrie i akmenynę pasėti, tie yra, kurrie girdeję žodi, tūjaus tą su dzaugsimu priimma.

17. Ir ne tur šakniēs sawije, bet yra neį ūras mėtas; kad randasi bėda, arba pėrsėkfinėjimas dėl žodzio, tay tūjaus pasipiktin.

18. Ir kurrie tarp erškėczū pasėti, tie yra, kurrie klauso žodzio.

19. Ir rupestis šio swieto, ir wilojanti bagotyšte, ir daug kitti geidulei užeina, ir užtroškinnā žodi, ir pasiliekt be waisaus.

20. Ir kurrie i gėrą žėmę sėti, tie yra, kurrie klauso žodžio, ir tą primma, ir atnešė vaisų, kīts trisdešimteropą, ir kīts šešisdešimteropą, ir kīts šimteropą.

21. Ir jis sake jiems: argi uždega kas žvakę, kad tą pastatytų po kėtuwėzu, arba po stalų? nė, bet kad tą ant lėstoraus dėtu.

22. Nės nieko niera paslėpta, kas ne žinnoma pastotu, ir nieko uždengta, kas ne apsiėikštu.

23. Kurs tur ausų klausyti, tas te klauso.

24. Ir jis sake jiems: dabokit, kę girdite. Kokių saktų jūs seikiate, tokių jums wėl atseiktės, ir jums dar pridės, kurrie tai girdit.

25. Nės turrincžam dūdama, ir ne turrincžam atimmama ir kę tur.

26. Ir sake: tolia yra karalyste Diewo, kaip kadda žmogus iberasėklę i žėmę;

27. Ir miegt, ir kėlasi dienę ir nakti, ir sėkla išdygsta, ir aug' jam nežinnant.

28. (Nės žėmė iš sawės pirma nėša žėlmeni, potam wārpas, pastuų brėndusi kwietai wārpūse.)

29. Bet kad atnėšusi waisų, tūjaus jis nufuncžia pjauturus, nės pjutis priejo.

30. Ir jis sake: kam prilygisime karalystę Diewo? arba kokių prilyginimū tą apsakysime?

31. Yra kaipo garstyczų grudas, kad tas sėjams i žėmę, mažiusas yra tarp wissų sėklų ant žėmės.

32. Ir isėtas tarpsta, ir didžiusas stoj' už wissas daržų-žoles, ir gāun saktas dides, taipo, kad po jo pawėsu gal paukšcei po dangumi pabūti.

33. Ir daug tokieis prilyginimais kalbėjo jiems žodi, kaipo jie galėjo klausyti.

34. Ir be prilyginimū nieko ne kalbėjo jiems. Alie sawo mokitiems wis ypaczey išgulde.

35. Ir tą paczę dienę wakarė sake jiems: pėrsiėikim i kitta krasėta.

36. Ir jie palėide žmones šalim, eme ji kaipo buwo laiwe, ir buwo fitti laiwai pas ji.

37. Ir pasikėle didis ummars wė-

jo, ir wilnys musė i laiwa, taip, kad laiwas pilnas wandens pastojė.

38. Ir jis užgalij' laiwe miegojo ant priegalwojo, ir jie pabuddino ji, sakydami jam: Mokitojau, ar niekų n'atboji, kad mes prapūlam?

39. Ir jis atsikėlės sudraude wėję, ir tare marėms: nutilk, ir buk tyta. Ir lėwėsi wėjas, ir didey tyta pastojė.

40. Ir jis tare jiems: kodėl taip bijoties? kaipogi ne turrit tiklėjimo?

41. Ir jie didey bijojos, ir sake kīts kittam: kas tassait' nės wėjas ir marės jo klauso.

5. Pėrsiėikimas.

Apie wėlno wargintą, ir Jairo dukteri.

Ir jie atėjo ana šal' marū, i šalį Gadarenū.

2. Ir kaip jis išėjo iš laiwo, tūjaus jam priešais atėjo žmogus iš kapū, dwasės necyzstos pristots,

3. Kuršai laikėsi kapūse. Ir nieks ji ne galėjo surakinti, ney lencugais.

4. Nės tánkley buwo pānczeis ir lencugais surakints, ir jis lencugus buwo sutraukęs, ir pānczus sudaužęs, ir nieks ji ne galėjo waldyti.

5. Ir jis buwo wissą dienę ir nakti ant kálnū ir kapūse, haukdamas ir akmenimis besimusdamas.

6. Bet Jėzus iš tolo pamatęs, pribėgo, ir atsiklaupęs didžiu balsu šaukė, tarydams:

7. Kę turru darbo su tawim', Jėzau, sunau Diewo aukšėjausojo; prisakau taw prie Diewo, kad manę ne wārgintumbei.

8. Bet jis jam sake: išeit tu necyzsta dwasė iš to žmogaus.

9. Ir jis klause ji: ko wardu eisi? Ir jis atsakydams tare: mano wārdas yra legionas; nės musū daug yra.

10. Ir prašė ji labay, kad jās ne warytu iš tōs šalies.

11. Ir buwo tēn pas kálnus dide klaulū kaimene ant ganyklōs.

12. Ir prašė ji wissų welnai, sakydami: leisk mus i tas klaules ieiti.

13. Ir tūjaus pawėlijo jiems Jėzus. Tay necyzstos dwasės išėjusos, ėjo i klaules, ir kaimene padurmay ismette i mares. (Bet jū

buvo apie du tūkstančius) ir nufkendo mārėsa.

14. Ir kiaušū kėrdzei pabėgę pasake tai miestė ir kėmāsė. Ir jie išėjo žurėti, kas nusidave.

15. Ir atėjo pas Jėzų ir pamatė tą, kurs buvo welnū wargintas, kad sėdėjo apmilktas, sawo protą turris, ir jie bijojos.

16. Ir tie, kurrie tai regėję buvo, sake jiems, kas tiklosi tam welnū wargintam, ir kiaušėms;

17. Ir pradėjo ji melsti, kad išeitu iš jų rubėjū.

18. Ir kaip išenge i laiwą, prāše ji wėlno wargintas, kad pas ji butu.

19. Bet Jėzus ji ne lėido pas sawę buti, bet sake jam: eik i sawo namus ir pas sawūsus, ir apsakyt jiems, kokią didę geradėjystę tau išrodo Diešpats, ir kaip tauwos susimillo.

20. Ir jis nuėjės pradėjo apsakyt dešimts miestūsė, kokią didę geradėjystę jam Jėzus išrodęs, ir wissi dywijosi.

21. Ir kaip Jėzus wėl pėrėjo su laiwu, susirinko pas ji daug žmonū, ir jis buvo prie mārū.

22. Ir šitay, atėjo wiens wyraufas šuilės, wardu Jairus, ir pamatęs ji, atšiklaupė,

23. Ir didey ji melde, tarydams: mano duklė marinnama; ateik, prašau, ir uždėk ant jės sawo ranką, kad išgytu, ir išliktu.

24. Ir jis nuėjo su jūmi. Ir sėkė ji daug žmonū, ir spāude ji.

25. Ir buvo cę moteriskė, kurri kraujo-pludimu dwylė metū buvo sirgusi.

26. Ir dang kentėjusi nūg daug liekorū, ir wissą sawo turtą dėl to prarādusi, ir nieko jei ne pamāczyjo, bet dar labjaus blogyn ėjo.

27. Ta išgirdusi apie Jėzų, atėjo iš uypakalo tarp žmonū, ir pakrutino jo rubą.

28. Nės ji sake: kad tiklay jo rubą pakruttingau, tay aš išgyčau.

29. Ir tūjaus apsisitojo jės kraujo-pludimas, ir pasijutto sawo kūne pasweikusi nūg tōs slogos.

30. Ir tūjaus pajutto Jėzus sawiję, tą maci iš jo išėjusę, ir atsi-

gręjės žmonėms tare: kas pakrutтино mano rubus?

31. Ir mokitinei sake jam: matai, kad žmones spāudza tauwę, ir sakai: kas manę pakrutтино?

32. Ir apsišwalge tōs, kurri tai padarusi buvo.

33. Bet ta moteriskė bijojosi ir drebėjo, (nės šinnajo, kas jei tiklos) atėjo, ir pūle ties jūmi i kelus, ir iškalbėjo wissą tiesą.

34. Bet jis tare jei: mano duklė, tawo tiklėjimas tauwę pasweikino; eik su pakājumi, ir buk šweika nūg tōs tawo slogos.

35. Jam taip dar bekalbant, atėjo kelli šeimynōs wyrauso šuilės, sakę: dami: tawo duklė numirre, kam daugiau procę darai mokitojui?

36. Bet Jėzus wėikę išgirdo tą kalbą sakytą, ir tare wyrausam šuilės: nesibijok, tikt tiklė.

37. Ir ne lėido ney wieną ji sekti, kaip tikt Pėtrą ir Jokubą, bey Joną, Jokubo broli.

38. Ir jis atėjo i namus wyrauso šuilės, ir pamatė tranšmą ir labay werkencjus bey raudojancjus.

39. Ir iėjės tare jiems: kodel tranšmą dārote ir werkiate? tas kudikis ne numirre, bet miegti; ir jie išjūkė ji.

40. Ir jis išwāręs wissus, ėme su sawim tėwą, ir mōtiną kudiki, ir tus, kurrie pas ji buvo, ir iėjo, kur kudikis gulėjo.

41. Ir nutwėręs kudiki prie rankos, tare jei: Talita Kumi! tai musū žodži: mergait!, sakau tau, kėlki!

42. Ir tūjaus mergāite kėlėsi, ir wāikščėjo; bet buvo dwylėkōs metū; ir jie labay stebbėjosi.

43. Ir jis didey jiems isake, idant tai nieks ne ištirtu; ir sake, kad dātu jei wālgiti.

6. Pėrštyrimas.

Kristaus panietinnims, Apōstals išsuntims, Žono smertis.

Ir jissai išėjo iš cę, ir atėjo i sawo tėwiklę, ir jo mokitinei sėkė ji.

2. Ir sabbatai priejus, pradėjo mokinti jų šuilėje. Ir daug, kurrie klause, stebbėjos jo pamoklo, ir tare: iš ko jam tai, ir kokia ta iš-

mintis, kurri jam dūta yra, ir forte darbai, kurrie per jo rankas dāromi!

3. Ar jissai ne cimmerninkš, Maryōs sunus, ir brolis Jokubo ir Jofēs, ir Judo ir Simono? argi ne ir jo sēseres wissos yra prie musū? ir jie pasipiktino iš jo.

4. Bet Jėzus tare jiems: prārakas niekur už mājaus ne laikomas, kaip sawo tėwiskėj, ir namėj prie sawujū.

5. Ir ne galėjo tēnay padaryt ney jokio stebuklo, kaip tikst kelliems liggonims uždėdams rankas, jūs išgyde.

6. Ir jis dywijosi jų netikėjimo. Ir pėrwaitkėjojo miestelus aplinkuy mokidams.

7. Ir suwadinnēs anus dwylīk, pradėjo jūs po dū išsusti, ir dawe jiems māci ant necyštū dwasū.

8. Ir liepe jiems, kad nieko ne imtu ant kėlo, kaip tikst lazda; ney delmono, ney dūnds, ney pinnigū czerāslā;

9. Bet butu kerpėti; ir ne apsiwilktu dwiem sernėgom.

10. Ir sākė jiems: i kurrius namus ieisite, tūse pasiliktit, itki wēl atstōsite.

11. Ir kurrie jus ne priimma, ney jūstū klauso, nū tū atstōkite, jų nūkratytit dultes nūg sawo kōjū, ludimui ant jų. Iš tiesōs sakau jums: lengwiaus bus Sodomai ir Gomorai sudnoj' dienoj', ne kaip tokiām miestui.

12. Ir jie išėjė, apsākė, kad prisiwersu.

13. Ir išwārė daug welnū, ir daug liggonū alėjumi mostijo, ir gyde jūs.

14. Ir išgirdēs tai Karālus Erodas (nēs jo wardas jau zinoms buwo) tare: Jonas krikštytojis kėlė iš numirrusū, todėl tokius stebuklus dāro.

15. Bet kelli sākė: jis Elišus yra, Pitti wēl sākė: jis prārakas, arba prārakū wiens.

16. Bet Erodas tai išgirdēs tare: jis Jonas, kurri aš nukirsdinau; tassai kėlė iš numirrusū.

17. Bet jis, Erodas, buwo nusuntēs ir sugāudinēs Joną, ir apkaldi-

nēs, del Erodadōs, paczōs Pilippo, sawo brolio, nēs jė buwo wēdēs.

18. Bet Jonas sākė Erodui: ne pareitis taw, sawo brolio pāczę paimti.

19. Bet Erodiađa tykojo jo, ir norėjo jį nušawinti, bet ne galėjo.

20. Bet Erodas bijojos Jono, nēs zinnojo, jį wyrą teisū ir šwentą ēsant, ir dabojo ant jo, klausydawo jo daug daiktūse, ir rods jo klause.

21. Ir atėjo diena patogi, kad Erodas šwēdams sawo užgimmimmo-dieną, pataisė wakarėnę pulkawninkams, šimtininkams, ir wyresniems Galilėds.

22. Tay iėjo duktė Erodadōs, ir šokinėjo, ir pamėgo Erodui, ir drauge už stālo sėdintiems. Tay sākė karālus mergaitėi: prašyt iš manēs, ko tu nori, aš taw dūsu.

23. Ir prisėkė jei: ką manę prašysi, dūsu taw, itki pusses mano karalystēs.

24. Ir išėjusi tare sawo mōtinai: ką prašysu? Ta atsākė: galwā Jono krikštytojo.

25. Ir jį pasistubidama iėjusi wēl kē pas karālū, prāšė jį, sakydama: noru, kad man dabar tūjaus dūstumbei ant bludo, galwā Jono krikštytojo.

26. Karālus smutijōs, alle del prysėgōs ir del drauge už stālo sėdincū ne norėjo jōs prāšimā pāniekt.

27. Ir tūjaus nusuntēs karālus buddeli, liepe atgabėnti jo galwā. Tas nuėjēs nukirto jė kalėjime;

28. Ir atnešė jo galwā blude, ir dawe tą mergaitėi, ir mergaitė dawe tą sawo mōtinai.

29. Ir tai išgirdę jo mokitinei atėjo, ir ėmė jo lawoną, ir padėjo jį i kapą.

30. Ir apaštalai susitėj pas Jėzū, pasākė jam tai wis, ir ką buwo darę ir mokinnę.

31. Ir jis sākė jiems: eitime wieni styru i pūsciją, ir maž atsiūlsetit, nēs jų daug buwo, kurrie ateidawo, ir šalim eidawo; kad ir ne gana czēs turrėjo wālgiti.

32. Ir jis pėrėjo laiwu i pūsciją styru.

33. Ir žmones mate jās atstojan-
čius; ir daug ji paſinno, ir ſuſibėgo
ten pėsti iſ wiſſū mieſtū, ir pralendė
jūs, ir atėjo pas ji.

34. Ir Jėzus iſėjės pamate dau-
gumą žmoniū ir paſigailėjo jų, kad
buwo kaip awys, neturrinczos ker-
dzaus. Ir pradėjo ilgay Diewo žodi
ſakyti.

35. Ir dienei jau wėikiey baigian-
tis, atėjo jo moſitinei pas ji, ſaky-
dami: puſezia czonay ir diena jau
pėrėjo.

36. Lėiſt jūs nū ſawęs, kad nuėjė
aplinkuy i kėmus ir ant turgū,
pirktu ſaw dūnūs; nės ne tur ko
wālgit.

37. Bet Jėzus atſakydams tare
jiems: dūſit jūs jiems wālgit. Ir
jie ſake jam: ar nuėjė pirktim dūnūs
už dy ſimtu grāſū, ir dūſim jiems
wālgit?

38. Bet jis ſake jiems: tiekgi kė-
palū turrite? eikit ir žurėkit. Ir jie
pėrjurėję, paſātė: penkis, ir dwi
žuwi.

39. Ir jis liepe jiems, kad wiſſi
eilėmis, kaip apie ſtalus paſiſeſtu
ant žalūs žolės.

40. Ir ſėdosi paeilėmis, ſimtais ir
ſimtais, penkisdeſimtais, ir penkis-
deſimtais.

41. Ir ėmęs penkis kėpalus dūnūs
ir dwi žuwi, pažurėjo dangun', ir de-
klawojes lāuſė dūnā, ir dāwe ſawo
moſitinieims, kad jiems padėtu, ir
tiedwi žuwi wiſſiems iſdalijo.

42. Ir wiſſi wālgė ir priwālgė.

43. Ir ſurinko truppuczū, dwylikā
pintinū pilnū, ir nū žuwū.

44. Ir wālgiusujū buwo penki
tūſtanczei wyrū.

45. Ir tūjaus jis priwerte ſawo
moſitinus, kad jie itėję i lāiwā, pirm
jo pėreitu i Betſaidā, iſ jis palėiſtu
žmones nū ſawęs.

46. Ir palėides jūs nū ſawęs užė-
jo ant kālno melſiſi.

47. Ir ant wākaro buwo lāiwas
widdurij' mārū, ir jis wiens buwo
ant krāſto.

48. Ir regėjo, kad nuwargo irda-
mi, nės wėjas jiems buwo i akis.
Ir apie ketwirtā nakties ſargybė

atėjo jis pas jās, wāikſczodams ant
marū.

49. Ir norėjo pro jās praeiti. Ir
ji pamatė wāikſczojanti ant marū,
miſlijo deiwę eſant, ir ſhaufė.

50. Nės wiſſi ji regėjo ir nuſigān-
do. Bet jis tūjaus kalbėjo su jėis,
ir tare jiems: bukit linſmi, aſ eſmi,
neſibijokit.

51. Ir iženge pas jās i lāiwā, ir
wėjas nuſtojo. Ir jie ſtebėjos ir dy-
wijosi labay didėy.

52. Nės jie ne buwo iſmintingėſni
paſtoję iſ to ſtebuklo, su dūna da-
ryto, ir jų ſirdis buwo priſigandusi.

53. Ir pėrſyre atėjo i žėmę Gene-
zarėt, ir pėrſyre prie krāſto.

54. Ir kaip jie iſkopo iſ lāiwo,
tūjaus ji paſinno.

55. Ir nubėgė i wiſſas aplink eſan-
czas ſalis, pradėjo liggonis pas ji
gabėnti ant pātālū, kur tiſt iſtyre
ji eſanti.

56. Ir kur jis ėjo i mieſtelus arba i
mieſtus, arba i kėmus, cė pagulde
ant turgaus liggonis, ir melde ji,
kad tiſt ſermėgūs ſulė pakruttit
gāutu, ir wiſſi, kurrie ji pakruttino,
iſgijo.

7. Pėrſtyrimas.

Apie Parizeuſus, pagoniſtā moteriſtė, kurtini
ir nebyli.

Ir ſuſirinko pas ji Parizeuſai ir
kelli raſtė-moſiti, kurrie iſ Jeruza-
lės atėję buwo.

2. Ir jie iſwydė kellis jo moſitinū
neczyſtomis, tai eſti, nemazgotomis
rankomis dūnā wālgant, iſpeikė tai.

3. Nės Parizeuſai ir wiſſi žydai
ne wālgė, ne mazgoję tankiey ſawo
rankas: taipo jie laiko iſtātumus ſa-
wo wyreſnujū.

4. Ir iſ turgaus parėję ne wālgė
neſimazgoję. Ir tokiū daitū daug
yra, kurrus priėme laiſyti, kaip
mazgojimā kūptū ir krāgū, ir war-
tinū ryktū ir ſtalū.

5. Dėlgi to klauſė ji Parizeuſai ir
raſtė-moſiti: kodėl tawo moſitinei
ne elgiaſi pagal iſtātumus wyreſnujū,
bet dūnā wālgė ne mazgotomis ran-
komis?

6. Bet jis atſakydams tare jiems:
bais geray Ezaioſus apie jus wėid-

mainus prarafawęs, kaip para-
syta: "šie žmonės garbina manę
lupomis, bet jų širdis toly yra nū
manęs." ^{Mat. 23, 13.}

7. Bet neprosnay yra, kad jie man
slūsi, kadangi mošin toki pamokslą,
kuriai tikt žmonų išakims yra.

8. Jūs pametat Dievo prisakimus,
ir laikot žmonų istatimus, mazgo-
jimą krągū ir kųpū, ir daug tiems
lygiū daiktū darote.

9. Ir sake jiems: bais geray pa-
niekinot Dievo prisakimus, kad sa-
wo istatimus laikytumbit.

10. Aš "Moizėjus sake: garbint
sawo tėwą ir sawo mōtiną, ir kas
tėwui ir mōtinai kėikia, tas tur
smerczu mirti." ^{2 Moiz. 20, 12.}

11. Bet jūs mokinnat: kad kas tē-
wui arba mōtinai sako: korban,
tai esti: kad apierawoju, taw toly
naudingiaus yra, tas geray dāro.

12. Ir tokiu būdu ne leidzate ji
ko gėro daryti sawo tėwui arba sa-
wo motinai.

13. Ir nieku merczat Dievo žodi
sawo istatimais, furrus pramānote,
ir daug tiems lygus daiktus dārote.

14. Ir suwadinnęs pas sawę wis-
sus žmones, tare jiems: klausykite
manęs wissi, ir išmanykit.

15. Aš joks daikts iš wiršaus
ieinasis i žmogų, ne gal ji neczytą
daryti, bet ieinasis iš jo, ji neczy-
tą dāro.

16. Jey kas tur ausū klausyti, tas
te klauso.

17. Ir kaip jis nū žmonų atėjo i
namus, klause ji jo mokitinei apie
tą prilyginimą.

18. Ir jis sake jiems: argi ir jūs
tokie n' išmaną esat? ar dar n' iš-
manote, kad wis, kas iš wiršaus
ieina i žmogų, ne gal ji neczytą
daryti.

19. Aš ne ieit i jo širdi, bet i
pilwą, ir išeit per išeigą priliktą,
kurri išczyti? wissus iwalgimus.

20. Ir jis sake: kas išeina iš žmo-
gaus, tai žmogų neczytą dāro.

21. Aš iš widdaus, iš širdies
žmogaus, išeiti pikšos dumos, wen-
czawonyštės pėrjengimmas, kėkšyste,
ušmušims,

22. Wagyste, godas, piktenybe, wy-

lus, newiešlibyste, ašis nelaba, Diewo
bluznijimas, pačyste, n' išmintis.

23. Wissi tie pikti daiktai išeiti iš
widdaus, ir žmogų neczytą dāro.

24. Ir kėles tjo iš cje ant rubėžū
Tyro ir Sidono, ir iėjės i namus,
ne norėjo kad kas žinnotu, ir tikt ne
galėjo pasislėpt.

25. Aš moteriškė, kurrōs duktele
neczytą dwasę turrėjo, girdėjusi apie
ji atėjo ir atšklaupe pas jo kōjas.

26. (Ir ji buwo Grytiška moteriškė
iš Syropencyōs), ir melde ji, kad
wėlną išwarytu iš jōs dukters.

27. Bet Jėsus sake jei: tefisōtina
pirmjaus waitai. Anewerts daikts
yra, waitū dūnq imti, ir funnims
pamesti.

28. Bet ji atsakydama tare jam:
berods Wiekpatie, alle tikt ir fun-
nyczei ēda po stalū waitū truppuczus.

29. Ir jis sake jei: to žodzio dėley
eit; wėlnas iš tawo dukters išejo.

30. Ir ji parėjusi i sawo namus,
rādo wėlną išėjusi, ir dukteri gul-
linęjē patale.

31. Ir išejęs wēl iš rubėžū Tyro
ir Sidono, atėjo pas mares Gali-
lēds, widdurij' rubėžū dešimtis miestū.

32. Ir atwede pas ji kurtini, ne-
byli esanti, ir melde ji, kad ranką
ant jo uždētu.

33. Ir jis ėmęs ji nū žmonų skyrū,
idejo pirštus i jo ausis, ir spjowęs
pakrutino jo liežuvi.

34. Ir žurėjęs i dangū atsidusėjo,
ir tare jam: Epata, tai musū žo-
dzu: atsiwėrk.

35. Ir tūjaus atsiwėre jo ausys, ir
rėjys jo liežuwo išsirišo, ir geray
iškalbėjo.

36. Ir jis uždraude jiems, idant
niekam ne sakytu. Alle jo labiaus
uždraude, jo daugiaus jie tai iš-
plātino.

37. Ir labay didey dywijosi, sakę-
dami: jis wis geray padare, kurti-
nus dāro girdinczus, ir nebylus kal-
banczus.

8. Pėrsyrimas.

Apie septynis dānds tēpalus, atėjai, Kristaus
išpažinimą.

Tū cjes, kaip daug žmonų cje bu-
wo, ir ne turrėjo kq walgit, suwa-

dinņes Jēzus sawo mošitinus, tare jiems:

2. Gailūs žmonū, nēs jau trīs dienas pas manē išbuwo, ir ne tur kq walgiti.

3. Ir kad jūs nū sawēs iškālusus namān' parlēsczau, ant kēlo apalptu; nēs kitti iš tolo buwo atējē.

4. Ir mošitinei atsake jam: kur imsim dūnōs czonay pūšczoje jūs pasōtinti?

5. Ir jis jūs klāuse: kiek dūnōs kēpalū turrīte? Jie atsāke: septynis.

6. Ir jis liepe žmoniems sēstis ant žemēs. Ir ēmēs septynis kēpalus, dēkawojes lāuse tus, ir dāwe sawo mošitiniems, kad jiems padētu. Ir jie padējo žmonēm.

7. Ir turrējo maž žuwelū, ir dēkawojes liepe tas padalyti.

8. Bet jie wālgē ir priwālgē, ir surinko likkusu truppuczū septynis pintinus.

9. Ir wālgiusujū buwo apie keturi tukstanczi. Ir jis palēido jūs nū sawēs.

10. Ir tūšaus ižengēs i laiwq su sawo mošitineis atējo i kālī Dalmanutq.

11. Ir Parizeuškai išejē pradējo su jūmi klaušinētīsi, gunde ji, ir prasē ji ženklo iš dangaus.

12. Ir jis atidusējo sawo dwāsejē, ir tare: kq taczau jēškō ši gimmine ženklo? iš tiesōs, aš sakau jums: šei gimminei ne bus dūdams ney joks ženklas.

13. Ir palikkēs jūs, wēl iženge i laiwq ir persiyrē.

14. Ir jie buwo użmiršē dūnq drauge imti, ir ne turrējo daugiaus pas jawē laiwe, kaip tikl wieng kēpalq dūnōs.

15. Ir jis liepe jiems, tarydams: dabokities, ir saugokities rūngo Parizeuškai, ir rūngo Erodo.

16. Ir jie šēip ir taip mislidami, tare kīts kittam: apie tai kalba, kad mes dūnōs ne turrim.

17. Ir Jēzus tai numāngēs sake jiems: kō rūpinnaties, dūnōs ne turrēdami? ar dar nieko ne pēmanot, ir dar ne suprantat? ar dar turrit ušfiketinuse širdi sawije?

18. Turrēdami akis ne rēgite, turrēdami ausis ne girdite, ir to ne atsimenat?

19. Kad penkis kēpalus lāusian penkiems tukstantiems, kiek tū czēf pintinū pridējot truppuczeis? Jie sake: dwylīq.

20. Bet kad septynis kēpalus lāusian keturiems tukstantiems, kiek tū czēf pintinū pridējot truppuczeis? Jie sake: septynis.

21. Ir jis sake jiems: kairi ogi nieko ne iškānotē?

22. Ir jam atējus i Betsaidq, atwede pas jī āklq, mēlsdami jī, kad jis jī pakrutintu.

23. Ir nutwērēs āklojo ranq išwede jī laukan iš miestēlo, išspjowēs i jo akis, uždējo sawo ranq ant jo, ir klāuse jī, bau kq regis?

24. Ir jis pajwilgējo ir tare: aš matau žmones wāikščiojanczus, ney medžus matq.

25. Potam wēl uždējo rankas ant jo akiū, ir wēl liepe jam žurēti, ir jis pastojō regis, kad wiskq galējo tikray matyti.

26. Ir jis parsunte jī namān, tarydams: ne eik i miestēli, ir tai ney wienam tame ne pasakyk.

27. Ir Jēzus išejo su sawo mošitineis i miestēlus miestō Cezariōs Pilippi. Ir kēlāudams klāuse sawo mošitinus, tarydams jiems: kagi manē ēsant sako žmones?

28. Jie atsake: sako, tawē ēsant Jonq krištytoji: kitti sako Eliōsu, kitti prārakū wieng ēsant.

29. Ir jis tare jiems: bet jūs, kq sakote manē ēsant? tay Pētras atsakydams tare jam: tu esi Kristus.

30. Ir apdraude jūs, kad tai niekam ne sakytu.

31. Ir pradējo jūs mošiti: žmogaus sunus tur daug kentēti, ir ne priimams buti nū wyresnujū ir wyrausū kunigū, ir raste-mokitū, ir użmušams buti, ir po trijų dienū kēltis.

32. Ir jis tq žodi drasēy atwirray kalbējo. Ir Pētras jī ēmēs i kālī pradējo jī drausti.

33. Bet jis atsigrežēs pajurejo i sawo mošitinus, sudraude Pētrq, tarydams: atštok nū manēs, tu šetonę

nēs tu ne miſliji tai, kas diemiſka, bet kas ūmogiſka yra.

34. Ir ſuwadinnēs pas ſawę ūmones ſu ſawo moſitineis, tare jiems: noris manę ſėkti, t' uſſiginnie ſawęs, ir ėmēs ſawo kryžų ant ſawęs, te ſėktie manę.

35. Nēs noris ſawo gywaſti iſlailyt, pames tą, ir ſawo gywaſti pametąs del manęs ir ewangelioſ deley, tą iſlailytys.

36. Ką mącytu ūmogui, norint wiſſą ſwieta ſuſipelnytu, ir iſkādą gāutu ant ſawo duſdō?

37. Urba tą gal ūmogus dāti, kad ſawo duſią wadātu?

38. Bet kurſai manęs ir mano ſodų gėdyaſi, tarp ſdōs wenzawonyſtę: pėrjengiancōs ir grietincōs gimminēs, to ir ūmogaus ſunus gėdeſis ateidams ſlowėje ſawo Tėwo, ſu ſwentais angelais.

Pėrſt. 9, 1. Ir jis ſake jiems: iſ tiesōs ſakau jums: ſtow cę kelli, tie ne ragāus ſmerti, iſ matys karalyſtę Diewo ateinančę ſu mace.

9. Pėrſtyrimas.

Apie Kriſtaus pėrſiwietimā, ſėrganti ſuny, ir palarnumā.

2. Ir po ſeſų dienų ėme Jėzus pas ſawę Pėtrą, Jokubą ir Joną, ir uſwėdēs jūs ant aukſto kālno ſtyru wienus, pėrſiwietie po jū ačiū.

3. Ir jo rūbai paſtojo ſkaiſtus, ir labay balti kaip ſniegas, aſſa tū ir ney wiens bāltininkſ ant žemēs ne gal taip o iſbāltinti.

4. Ir paſirode jiems Eliošus ſu Moizėſumi, ir ſuſikalbejo ſu Jėzumi.

5. Ir atſakydams Pėtras tare Jėzui: moſitojau, gėr czonay buti; kurſim tris ſėtras, taw wieną, Moizėſui wieną, ir Eliošui wieną.

6. Bet jis ne jinnojo, ką kalbąs; neſa buwo nuſigandę.

7. Ir atėjo dėbeſis, ta uſėjo ant jū. Ir iſ dėbeſiēs balsas atėjo, ir tare: tas yra mano mielaſis ſunus, to klaufykite.

8. Ir tojaus po to jie apſiſwalge aplinkuy, ir ne mātė ney wieną dangiaus, kaip tiktay wieną Jėzū pas ſawę.

9. Bet jiems nucinant nū kālno,

uždraude jiems Jėzus, kad, ką regėję, niekam ne ſakytu, iſ ūmogaus ſunui iſ numirtuſų priſiſkėlent.

10. Ir jie palaike tą ſodi pas ſawę, ſits ſittą klaufinedami tarp ſawęs: kaſgi tai yra, iſ numirtuſų priſiſkėltis?

11. Ir jie klauſe ji, tarydami: jūt raſte-moſiti ſako: Eliošų pirm' turinti ateiti.

12. Bet jis atſakydams tare jiems: Eliošus tur tieſa pirm ateiti, ir wislab wēl ſutaiſyti. Priegtam ūmogaus ſunus tur daug kentėti ir paniekinnams buti, kaip ir paraſyta yra.

13. Bet aſ ſakau jums: Eliošus atėjo, ir jie dāre jam, ką norėjo, kaip apie ji paraſyta yra.

14. Ir atėjęs pas ſawo moſitinus, iſwydo didę daugybę žmonų aplink jūs, ir raſte-moſitus ſu jeis paſiſklaufancjus.

15. Ir tūjaus wiſſi žmones ji iſwydę, nuſigando, ir pribėge, paſwėtinno ji.

16. Ir jis klauſe raſte-moſitus: apie ką paſiſklaufat ſits ſittą?

17. Bet wiens iſ žmonų atſakydams tare: moſitojau, aſ ſawo ſuny atſiwdėzau pas tawę, tas tur nekalbancę dwase.

18. Ir kur ji tik ſugrėbį, cę ji plėſa, ir puttūja ir grieja dantimis, ir dzuſta. Uſ kalbėjau ſu tawo moſitineis, kad ję iſwarytu, ir jie ne gal.

19. Bet jis atſakydams tare jam: ak tu netikſtintiji gimmine! kaip ilgay pas jus buſu, ir kaip ilgay jus kėſu? atweſkite ji pas manę.

20. Ir jie atwede ji pas ji. Ir tūjaus, kaip dwase ji iſwydo, plėſe ji, ir parpūle ant žemēs, ir woloſi puttādamas.

21. Ir jis klauſe jo tėwą, kaip ſeney jam tai tiktoſ? Jis atſake: dar kudikėlui eſant.

22. Ir tūkiey ji mēte i ugni, ir i wādeni, kad ji nuſawintu. Bet jey ką gali, paſigaileidams muſū, gėlbeſ mus.

23. Bet Jėzus tare jam: kad tu galėtumbei tikėti; wiſſi daiktai tikinciam yra galimi.

24. Ir tūjaus ſaukdams waiko tėwas ſu aſatomis tare: tikliu,

miels Wiešpatie, gēlbeš mano netīfšejimā.

25. Ogi reģēdams Jēzus žmones susībēgant, apdraude necyftā dwāfē, tarydams: tu nekālbanti ir negirdinti dwāfē, aš taw prisaķau, kaš iš jo išeitumbei, ir daugiaus i ji ne ieitumbei.

26. Tay jis šauke, ir didey ji plēšusi, išejo. Ir jis ney numirres buwo, taip kaš ir daug sake: jis numirre.

27. Bet Jēzus nutwēres jo rankā attiese ji, ir jis kēlesi.

28. Ir jam namā parejus, klāuse ji jo mošitinei štyru: kodel mes je ne galjome išwartyti?

29. Ir jis atšake: šī weisle niekaip ne gal išeiti, kaip tišt per maldas ir pašnitāwimus.

30. Ir jie iš cē šalīn atstoje, klāwo per Galilejā, ir jis ne norešo, kaš tai kas žinnotu.

31. Bet jis mošīno sawo mošitinus, ir tare jiems: žmogaus sunus padūdams bus i žmonū rankas ir jie uzmuš ji, ir uzmuštas treczoje dienoje kēlšis iš numirrusū.

32. Ir jie to žodžio ne išmane, ir bijojos jo klāusti.

33. Ir jis atējo i Kapernaumā. Ir namēj budams, klāuse jūs: apie kagi jūs ant kēlo tarp sawes kalbējote?

34. Bet jie tylējo. Kēsa tarp sawes buwo ant kēlo kalbēje, kas butu didzāusafis?

35. Ir jis pasifēdes pawadinno anus dwylīkā, ir tare jiems: jey kas nor pirmāufas buti, tas bus paškāufas uš wišsus, ir wišsū tarnas.

36. Ir ēmes kudikēli pašūte tā tarp jū, ir apšikabīnnes jam tare jiems:

37. Kas toki kudikēli mano wardan priimma, tas manē priimma; ir kas manē priimma, ne manē priimma, bet tā, kursai manē sunte.

38. Bet Jonas atšake jam, tarydams: mošitojau, reģejom wienā tawo wardan wēlnus išwāranti, kursai mus ne sēke; ir mes jam gyneš, todēl, kaš ne sēke mus.

39. Bet Jēzus tare: ne ginkit jam; nēs ney wieno niera, kursai dartyu

štebuklus mano wardan, ir galētu tūjaus pištay nā manes kalbēti.

40. Kas ne priēš mus yra, tas yra su mumis.

41. Bet kas jus pagirda tišt wandens kūpka mano wardan, dēl to, kaš Kristaus este, iš tiesos, aš jums saķau, ne pašlīks jam ne atpildita.

42. Ir kas wienā papiktin šū mašujū, i manē tišfincujū, tam geraus butu, kaš jam ginū: akmū ant kēlo uškabintas, ir jis i mares butu imestas.

43. Bet jey tawē tawo ranka papiktin, tay nukirš je. Geraus taw yra lōšam iēiti i gywātā, nekaip kaš tu dwi rānki turrēdams, iēitumbei i pēklā, i amžīnājē ugnī,

44. Kur jū kirmēle ne miršta, ir jū ugnis ne ušgēsta.

45. Jey tawē papiktin tawo kōja, nukirš je. Geraus taw yra rūšam iēit i gywātā, nekaip kaš tu abbi kōji turrēdams butumbei imetams i pēklā, i amžīnājē ugnī,

46. Kur jū kirmēle ne miršta, ir jū ugnis ne ušgēsta.

47. Jey tawē atis tawo papiktin, atmeš je nūg sawes. Geraus taw yra wiena ake iēiti i Diēwo kara: lyšte, nekaip kaš dwi aši turrēdams imetamas butumbei i pēklās ugnī,

48. Kur jū kirmēle ne miršta, ir jū ugnis ne ušgēsta.

49. Wišlab tur su ugnimi šūdita buti, ir kēl wiena apiera druška šūdoma yra.

50. Druška gera yra; bet jey druška šūrummā pameta, kūmi šūdisim? turrēkit druškā sawipi, ir turrēkit paķāju tarp sawes.

10. Pērstyrimas.

Apie wenczawonts pērstyrimā, kudīcielus ir atļaji Bartimēju.

Ir jis paškēles iš tēn, atējo i šalis šydu: žēmēs ana šal' Jordano. Ir žmones wēl pulkais ējo pas ji, ir jis paģal sawo pāproti, wēl jūs mošīno.

2. Ir Parizeuškai atēje pas ji klāuse ji: bau wyrui wale butu šfirtis nū sawo pacēds? Ir tūmi ji gunde.

3. Bet jis atšakydams tare: kagi jums Moizēšus prisaķe?

4. Jie tare: * Moizėjus pawélijo parąšyt' atšifirimo: gromatą, ir šfir: tis nū jės. * 5 M. 24, 1.

5. Jėjus atšafydams tare jiems: dėl jėsū širdiės kėtummo jis jums tą prisákimą parąše.

6. Alie iš pradžiės sutwėrimo, Die: was jėdu sutwėre wyra bey móteri.

7. Todel * žmogus sawo tėwą ir motiną palikęs, prie moterės sawo glaufis, * 1 M. 2, 24.

8. Ir bus jėdu wiens kūnas. Tai: pogi ne yra du, bet wienas kūnas.

9. Taygi, ką Diewas suwede, to žmogus ne tur pėrfirt.

10. Ir namėi' wėl klause ji jo mo: kitinei apie tatai.

11. Ir jis tare jiems: kurs šfirasi nū sawo pacžės, ir kitta wėda, tas pėrjeng' wenczawonyštė prieš jė.

12. Ir jey pati šfirasi nū sawo wyro, ir už kitta eiti, ta pėrjeng' sawo wenczawonyštė.

13. Ir jie prinėše kudišelus pas ji, kad jės pakrutintu. Bet mo: tinei bėre nėšanczėjus.

14. Bet Jėjus tai išwydęs, pykte: rėjo, ir tare jiems: leisite kudišelus pas manę eiti, ir ne drauskit jiems; nės tokiū yra dangaus karalystė.

15. Iš tiesės, sakau jums: jey kas dangaus karalystės ne priims kaip kudišelis, tas ne ieis i jė.

16. Ir jis apsikabinęs, bey sawo rankas ant jų uždėjęs, pėrjegnojo jųs.

17. Ir jam išėjus ant kėlo wiens pirma bėgo, klaupėsi jam, ir klause ji: gėrs mošitojau, ką darysu, kad amžiną gywátą apturėczau?

18. Bet Jėjus tare jam: kodel tu manę wadinni geru? ney wiens n'ėsti gėras, kaip tiktay wienas Diewas.

19. Jul žinnai prisákimus: ne pėr: žengt' wenczawonyštė. Ne užmušt'. Ne wogt'. Ne luddišt' neteįsaus lud: dimo. Nieką ne prigáut'. Garbint' sawo tėwą ir motiną.

20. Bet jis atšafydams tare jam: Mošitojau, wis tai dariau iš sawo maži dienū.

21. Ir Jėjus pažurėjęs i ji, mylė: jo ji, ir sake jam: wieno dar tau reisia. Eik, pardūt wisláb, ką turri, ir dāt ubbagams, tay starbą tur:

rėši danguję; ir atejęs sėt' manę, imdams kryžį ant sawės.

22. Bet jis apšimutijęs dėl tės kalbės, atšėjo nulūdęs, nės jis daug lobjo turrėjo.

23. Ir Jėjus apšizwalgęs tare sa: wo mošitiniems: kaip sunkiej bagoti ieis i Diewo karalystė!

24. Bet mošitinei nusigando, je kalbės dėley. Bet Jėjus wėl atšafy: dams tare jiems: mieli waitai, kaip ne piggu yra, nusistiktintiems ant sawo bagotystės, iciti i Diewo ka: ralystė.

25. Piggiaus yra werbludui iciti per adatės ausi, kaip bagotam iciti i Diewo karalystė.

26. Bet jie jų dangiaus nusigando, ir kalbejo tarp sawės: kas taygi gal išganytas buti?

27. Bet Jėjus i jųs žurėdams tare: žmonėms tai negálima, bet ne Die: wui; nesa * Diewui wissi daitai ga: limi. * Mat. 1, 37.

28. Tay sake jam Pėtras: štay, mes wisláb palikė sėkėm tauwė.

29. Jėjus atšafydams tare: iš tie: sės, sakau jums: ne yra ney wieno, jey jis palittu namus, arba brolus, arba sėferes, arba tėwą, arba mó: tiną, arba móteri, arba waitus, arba laukus, dėl manęs, ir dėl ewan: geliės,

30. Kurs ne igytu šimteropay, dabar šime czėse namus, ir brolus, ir sėferes, ir mótiną, ir waitus, ir laukus, su pėrfektinėjimais, ir ana: me busenczame swiete amžiną gy: wátą.

31. Bet daug bus pastuczėjusi, tur: rie yra pirmi, ir bus pirmi, turrie yra pastuczėjusi.

32. Bet jie buwo ant kėlo, užei: dami i Jeruzalę; ir Jėjus pirm jų ejo, ir jie nusigando, sėke ji, ir bijo: jos. Ir Jėjus wėl žmės anus dwy: liką pas sawę, sake jiems, kas jam tikšis:

33. Štay, mes užeinam i Jeru: zalę, ir žmogaus sunus bus padū: dams wyresniems kunigams, ir rašte: mošitiems, ir nusudis ji ant smertiės, ir išdūs ji pagónams;

34. Tie ji apjėts, ir naplaks, ir

spjāudis i ji, ir uzmuš, ir treczā diēnā prisiķēšis iš numircušā.

35. Tay atējo pas ji Jokubas ir Jonas, Sebedejaus sunu du, tarydamu: Mokitojau, noriwa, kad mum darytumbei, kā tawē prāšysīwa.

36. Jissai tare jiem dwiem: kā norita, kad jum daryczau?

37. Jādu sake jam: dāt mum dwiem sedēti wienam po tawo dēšinēs, ir antram po tawo kairēs tawo garbēje.

38. Ule Jēzus tare jiem dwiem: ne žinnota, kā prāšota. Urgi gālita gērti to kyliķo, kurrio aš geru, ir tā krišktu krišktijami buti, kurrū aš krišktijams esmi?

39. Jādu sake jam: gāliwa. Bet Jēzus tare jiem dwiem: kyliķā tiesa gēsita, kurri aš geru, ir krišktu pakrišktijami busita, kurrū aš krišktijamas esmi;

40. Ule sedēt po mano dēšinēs, ir po mano kairēs, ne man pūlasti jum dwiem dāti, bet tiems, kurriems yra pagatāwita.

41. Ir tai išgirde anie dešimtis, pyķterējo ant Jokubo ir Jono.

42. Bet Jēzus pawadinņes jās tare jiem: jūs žinnote swietišķus kunigaiķņezus wiešpatāujenczus, ir gālinczus tarp jū mācīēs turrinczus;

43. Bet taipo ne tur buti tarp jū; bet kurs nor didžu pastoti tarp jū, tassai bus jū tarnu;

44. Ir kas tarp jū nor didžāusu buti, tas bus wišsū bērnu.

45. Aēs ir žmogaus sunus ne atējo, kad saw dātu šluziti, bet kad jis šluzitu, ir sawo gywasti dātu uš daug atpirķimmui.

46. Ir jie atējo i Jerikā. Ir kaip jis iš Jerikōs ējo, jis, ir jo mokitiņei, ir dide žmonū daugybē: tay sēdējo aklas, Bartimejus, Timejaus sunus, pakeļē ubbagāudams.

47. Ir išgirdēs Jēzu Nazarenskaji eņ esanti, pradejo jis šaukti ir tarti: Jēhan, tu sunau Dowido, susimilēis ant manēs!

48. Ir daug ji apdraude, kad tylētu; bet jis jū daugiaus šauke: Sunau Dowido, susimilēis ant manēs!

49. Ir Jēzus apstijōēs liepe ji wadinti; ir jie pawadinno āklā, sa-

kydami jam: bu! lintsmaš, kēlēis, jis wadin tawē.

50. Ir jis sawo rubā nāg sawēs pamete, ir kēlēš atējo pas Jēzu.

51. Ir Jēzus atšakydams tare jamui: kā nori, kad taw daryczau? Aklas jam tare: Mokitojau, kad reģēczau.

52. Bet Jēzus sake jam: eit, tawo tikkējimas tawē pašwēikinnō. Ir tūjaus jis gālējo reģēti, ir sēke ji ant kēlo.

11. Pērsķtyrimas.

Šejimas i Jeruzalē ir bažņyczēs cysķijimas, Ir kaip jie prisiārtino pas Jeruzalē, i Betpagē, ir Betaniā, pas aliywūkālānā, nusunte Jēzus dā sawo mokitinū,

2. Ir tare jiem dwiem: nucifita i miestēli, jum dwiem po aklū esanti; ir tūjaus iėjusu, tēnāy rāsita asilāiti pririštā, ant kurrio niekadōs ney wiens žmogus ne sēdējo; atrišusu tā šēn atwēstita.

3. Ir jey jum dwiem kas sakytu: kam tai darota? tay sakyta: Wiešpats jo priwāla; tay tūjaus ji šēn atšys.

4. Jādu nuējusu rādo asilāiti pririštā prie durrū lauke, kur kēlas šķirraši, ir atrišo ji.

5. Ir kēll iš anū, kurrie tēn stowējo, tare jiem dwiem: kā darota asilāiti atrišdamu?

6. Bet jādu atšāke jiem, kaip jiem dwiem Jēzaus išakyta buwo; ir jie pawēlijo tai.

7. Ir atwēdusu asilāiti pas Jēzu, ušdējo ant jo sawo rubus ir jis ušsēdo ant to.

8. Bet daug pašlōjo sawo rubus ant kēlo; kitti bēržus ķirto nāg mēdžū, ir klōjo tus ant kēlo.

9. Ir kurrie pirma ir pastuy ējo, šauke sakydami: Ozianna, pašlōwintas te essie, kursai atelti wardan Wiešpaties!

10. Pašlōwinta te essie karalyšte musū tēwo Dowido, kurri ateit wardan Wiešpaties, Ozianna aukštybēje!

11. Ir Wiešpats iējo i Jeruzalē, ir i bažņyczā, ir pērzurējo wis; ir wāfarā išejo jis i Betaniā su anais dwylīka.

12. Ir antrą dieną jiems išėjus iš Betanijos jis išalko.

13. Ir pamatė iš tolo pygū-mėdį lapus turrinti, tay jis priejo prie to, bau tą ant jo rąstu. Ir priejės, nieką ne rądo, kaip tikl wienus lapus; nėsą dar ne cėsas buwo pygoms buti.

14. Ir atsakydams Jėzus tare jam: taygi nieks te ne walgo daugiaus nū tawęs ney jokio waisaus amjinay. Ir jo mokitinei tai girdejo.

15. Ir jie atėjo i Jeruzalę; ir Jėzus iėjės i bažnyčią pradejo lautan waryti pardūdanczus ir perkanczus bažnycoj; ir apwerte status mainininkū, ir trėslus karwelus pardūdanczū.

16. Ir ne pėrlėido ney wienam tą nešti per bažnyčią.

17. Ir jis mokinno, sakydams jiems: ar ne parasyta yra: * mano namai bus wadiniami maldū namai wisiems žmonėms; bet jūs padārėte iš jų razbaininkū-dūbę. * Eja. 56, 7.

18. Ir tai išgirde rąste-mokiti ir wyrāusi kunigai, iėškiojo, kaip ji nusūdōtu. Bet bijojosi jo; nėsą wissi žmones stebėjosi jo pamokslu.

19. Ir ant wakarō išėjo jis lautan iš miesto.

20. Ir rytą mėtą praidami, išwydo pygū-mėdį padurwusi itki šaknū.

21. Ir Pėtras atsiminnges to sake jam: Mokitojau, šitay, pygū-mėdis, turri prakėitici, padurwo.

22. Jėzus atsakydams tare jiems: tiklėit i Diwę.

23. Iš tiesōs sakau jums: kas šam kalmui satytu: pasikėl, ir isiwersl i mares, ir ne abbejotu sawo širdiję, bet tiklėtu nusidāsēnt, tą jis sako, tay nusidūs jam tai, tą jis sako.

24. Togidai sakau jums: wis, tą jis meldzate sawo maldosę, tikl tiklėit gausę, tai bus jums.

25. Ir kad stowit melsdamiesi, tay atlėkėit, jey tą turrit prieš kīts kītą, kad ir jūsū Tėwas danguję jums atlėistū jūsū nusidėjimus.

26. Bet jey jūs n' atlėisite, tay jūsū Tėwas dangujęsis ne atlėis jums jūsū nusidėjimus.

27. Ir jie wėl atėjo i Jeruzalę. Ir

i bažnyčią jam einant, atėjo pas jį wyrāusi kunigai ir rąste-mokiti ir wyresnėji,

28. Ir tare jam: iš kokiōs maciēs tu tai darai? ir kas taw pawėlijo tai daryti?

29. Bet Jėzus atsakydams tare jiems: ir aš paklausu jūs wieną žodį, atsakykit man, tay jums sakysu, kieno pawėlijimu aš tai daran.

30. Jono krikštas, ar tas iš dangaus buwo, ar iš žmonū? atsakykit man.

31. Ir jie dumojo sawiję tarydami: jey sakome, jį iš dangaus buwusi, tay jis sakys: kodelgi jūs jam ne wicijot?

32. Bet jey sakom, jį iš žmonū buwusi, tay žmonū bijomies; nėsą wissi laike Joną per tikrą prarąką.

33. Ir atsakydami tare Jėzui: mes to ne žinnome. Ir Jėzus atsakydams tare jiems: tay ir aš jums ne sakau, kieno pawėlitas aš tai daran.

12. Pėrstyrimas.

Apie wyncią, cypjės-graši, Mėssiošū, ir pawargulę nāsę.

Ir jis pradejo jiems per prilgyimimus kalbėti: žmogus sodinno wyncią, ir tą aptwėre twora, ir ištasse wyno-spāusfuwę, ir pabudawojo kora, ir parsamdes tą wyncizininkams, i swėtimą žemę iškėlawo.

2. Ir sunte wieną tarną, cėsui atei-nant, pas wyncizininkus, kad jis nūg wyncizininkū imtu wynciōs waisą.

3. Bet jie nutwėre jį, plāke, ir jį tušcų nūg sawęs paleido.

4. Ir wėl nusunte pas jūs kītą tarną; to gālwo jie atmenimis sukūle, ir apgėdintą paleido nū sawęs.

5. Ir wėl jissai nusunte kītą; tą jie užmuše; ir daug kītū, kītus jie plāke, kītus nužawinno.

6. Tay jis turrėdams wicz-wieną suny, kurs jo mylims buwo; tą nusunte pastiaus taipojau pas jūs, sakydams: jie bijosis mano sunaus.

7. Bet tie patys wyncizininkai sifalbejo: tai tėwōnis; eikim, ir užmuškim jį, tay musū bus tėwīškė.

8. Ir jie ėmę jį užmuše, ir laukam išmetė iš wynciōs.

9. Ragti tas ponas tōs wynciōs

darys? jįsai atėjęs žuddys wycinzi-
nintus, ir wyciną kitiems dūs.

10. Ar ir ne staitėt šitą rąstą:
* Almū, kurgi budamonininkai at-
mete, tas kampilnu almeniu pastėjo.
* M. 118, 22.

11. Nūg Wiešpaties tai tikfosi, ir
dywas yra musū atisa.

12. Ir jie įeškojo, kaip ji sugautu,
(ir taczau žmonū bijojos,) nēsa jie
suprāto, ji tus prilyginimus ant jū
kalbėjusi, ir ji palikę, astėjo.

13. Ir jie nusunte pas ji kėllis iš
Parizėjū ir Erōdo tarnū, kad ji
prigautu kalboje.

14. Ir jie atėję tare jam: Mokito-
jau, žinnome tamę teisu ēsanti, ir ney
wieno ne atbojanti; nēsa tu ne wēis-
di ney šokio, ney tofio žmogaus, bet
tikray kėlą Diewo mokinni. Ar wert,
czyšę dūti Ciecorui, ar ne? ar jam
dūsim, ar ne dūsim?

15. Bet jis suprātes jū wēidmai-
nystę, tare jiems: kam manę gun-
date? atneškit man grāši, kad ji pa-
matyczau.

16. Ir jie atnešę jam. Tay jis ta-
re: kieno tai ābrozas ir užrašas?
Anie jam sake: Ciecoraus.

17. Tay atsakydams Jėzus tare
jiems: taygi dūkite Ciecorui, kas
Ciecoraus, ir Diewui, kas Diewo
yra. Ir jie dywijos jo.

18. Tay atėjo pas ji Sadduceu-
šai, (kurie sako, ne ēsanti iš nu-
mirrūsū prisikėlimą,) tie ji klause sa-
kydami:

19. Mokitojau, * Moizėjus mums
parāšę: jey kieno brolis numirdams
paliekt moteri ir ne paliekti ney joki
waiką, tay jo brolis paimtu jo pa-
cę, ir sawo brolui sėklą nugamintu.
* 5 Moiz. 25, 5.

20. Bet dabar septyni brolei yra
buwę. Pirmasis paėmę moteri, tas-
sai mirdams ne paliekt waikū.

21. Ir antras paėmęs pamirre, o
ir tas taipojau ne paliekt waikū.
Tajpojau ir trėczas.

22. Ir tą paėmę wisši septyni, ir
ne paliekt waikū. Galausę po wis-
sū numirre ir ta moteriškę.

23. Taygi prisikėlime iš numirru-
sū, kad jie kėllis, kurro ji bus pati

iš tū? nēsa septyni ję per pacę
turrejo.

24. Tay atsakydams Jėzus tare
jiems: ar ne taipo? jūs klajojate,
todėl, kad ne žinnote, ney apie rāš-
tą, ney apie maci Diewo.

25. Kad iš numirrūsū kėllis, tay
jie ney wess, ney tekės, bet jie yra
kaip angelai danguje.

26. Bet apie numirrusus, jūs pri-
sikėlent, ar ne staitėte? knygos
Moizėjaus, pas krūmą, kaip jam
Diewas kalbėjo ir tare: Aš esmi
Diewas Abraōmo, ir Diewas Izā-
ko, ir Diewas Jokubo. * 2 M. 3, 6.

27. Bet Diewas ne numirrūsū, bet
gywųjų Diewas. Togidėl jūs labay
klajojate.

28. Ir priejės ji wiens iš rāšte-
mokitū, kursai jū isiklausęs buwo,
kaip jie tarp sawęs klausinėjės, re-
gėdams, kaip jiems mandagiey atsa-
kęs buwo, klause ji: kars yra wisū
wyrāusis prisātimas?

29. Bet Jėzus atsākę jam: wyrāu-
sis prisātimas iš wisū prisātimū
tas yra: * klausyt Izrael, Wiešpats,
musū Diewas, yra wiens wienatijis
Diewas. * 5 Moiz. 6, 4, 5.

30. Ir tu mylėt Diewą sawo Wieš-
pati iš wisšos širdies, iš wisšos du-
šos, iš wisšo umo, ir iš wisšos sy-
lōs; tai yra wyrāusis prisātimas;

31. Ir antras tamui yra lygus:
mylėt sawo artimą, kaip pats sa-
wę. Niera kito didēsno prisātimo,
per šittus.

32. Ir rāšte-mokitas tare jam:
Mokitojau, iš tiesos geray atsākiei;
nēsa wienas Diewas yra, ir niera
kito per jį.

33. Ir tą pati mylėti iš wisšos
širdies, iš wisšo umo, iš wisšos du-
šies, ir iš wisšos sylōs, ir mylėti
sawo artimą kaip sawę pati, tai
daugiaus yra už wisšas dēginimo
apieras, ir už wisšas apieras.

34. Bet Jėzus regėdams, aną iš-
mintingay atsākiusi, tare jam: tu
ne toly essi nūg Diewo karalystės.
Ir ney wiens ne dryso ji tolaus
klāusti.

35. Ir Jėzus atsakydams tare,
mokindams bažnyčjoj: kaipo sako

rašte-mokiti, Kristų esanti Domido sunų?

36. Bet jis, Domids, per šventą Dvasę sako: * Viešpats sake mano Viešpaciui: sėstis po mano dėšinės, koley padėsu neprietelus tawo šilelu tawo kojū. * Pl. 110, 1.

37. Čę juš Domids ji wadin sawo Viešpati, kaipu taygi jis yra jo sunus? Ir daug žmonų rods ji girdejo.

38. Ir jis mokindams jūs, tare jiems: saugokities nūg rašte-mokitū, kurrie ilgaus rubais dėwī, ir nor ant turgaus swėikinnami buti;

39. Ir meilij' sedeti wyrāusosa wietosa šuileša, ir už stalo cėšnisa.

40. Jie praryja našlū namus, ir sakosi ilgas maldas meldžą. Jiems bus jo didėsnis pražuddimas.

41. Ir Jėzus pasisėdęs ties bažnyčios-strynę regėjo, kaipu žmones pinigūs idėjo i bažnyčios-strynę. Ir daug bagotujų daug idėjo.

42. Ir atėjusi wiena našlė pawargusi, idėjo du jūdikių, tūdu padaro wieną pinnigeli.

43. Ir pawadinnes sawo mokitinus tare jiems: iš tiesės sakau jums, ši pawargusi našlė daugiaus idėjo i bažnyčios-strynę, už wijsus, kurrie idėjo.

44. Aša jie wissi idėjo nūg apstummo sawo, alle ši nūg sawo ubagystės, wis kę turrejo, wissą sawo išlaikimą, idėjo.

13. Pėrsyrimas.

Apie išpušijimą Jeruzalės, ir swieto gėlų.

Ir jam išeinant iš bažnyčios, sake jam wiens jo mokitinū: Mokitojau, weizdėk, kokie tai atmenys, ir kolia tai budawone yra.

2. Ir Jėzus atsakydams tare jam: begu matai šittą wissą didę budawonę? neį atmiū ant atmens liks ne išgrāutas.

3. Ir sėdint jamui ant allywū kėlno ties bažnyčios, klause ji styru Pėtras, ir Jokubas, ir Jonas, ir Andrejus:

4. Pasakyk mums, kadda tai bus? ir koks bus ženklas, kadda tai wis turrės nusidūti?

5. Jėzus atsakydams jiems, pra-

dėjo sakyti: dabokities, kad kas jus ne suklastotu.

6. Aša daug ateis mano wardan, sakydami: aš esmi Kristus; ir daugumą suklastos.

7. Bet kad jūs išgirsite karus, ir šauksmus apie karus, tay nesibijokit; nės taip tur buti. Bet dar ne yra gėlo.

8. Sukils žmones priekš žmones, ir karalyste priekš karalyste, ir bus žemės-drebėjimai šien ir ten ir bus bėdai ir išgąščiai. Tai bedės yra pradžia.

9. Bet jūs saugokities. Aša jus padūs rėtai ir šuilems, ir jus suplėks ir pas kunigaitėžus bey karalus nūwės del manės, luddimui ant jų.

10. Ir Ewangelia tur pirma apsakyta buti tarp wissū žmonų.

11. Taygi kad jie jus wės ir padūs, tay nesirupikities, kę reikia jums kalbėti, neį pirma pasimislikities; bet kas jums tą pacę adyną bus dūta, kalbėkit; nės jūs ne este, kurrie kalbate, bet šwenta Dwaše.

12. Bet broolis padūs broli ant smertiės, ir tėwas sunų, ir waitai stengsis priekš gimdytojus, ir padės jūs užmušti.

13. Ir busite ne apfencziami wissū, del mano wardo. Bet kas ištriwos iški gėlo, tas bus išganytas.

14. Bet kad išwysite išpušijimo bjaurybę, apsakytą * per praraktą Dangėlą, stowincę nereikiamoje wietoje (tai staitas te išmano,) tad, įey kas Judeoje yra, te bėga ant kalnū; * Dan. 9, 27.

15. Ir įey kas ant stogo yra, tas te ne nukūpa i butą, ir te ne ieina, kę gabenti iš sawo namū.

16. Ir kas ant lauko yra, tas te ne gryšta atgalės sawo rubū atimti.

17. Bet bėda nėsčioms ir žindancioms tū cėšu.

18. Bet melškite, kad jums ne butu bėgti žiemoj'.

19. Nės bus tosa dienos tokie prišpūdimai, kokie iškoley neį bute ne buwo, nūg pradžios sutwėrimū, kurrus Diewas sutwėręs, ir kolia neį bute ne bus.

20. Ir įey Viešpats tas dienas ne butu patrumpings, neį wiens

žmogus ne butu išganytas; bet dėl įsrintųjų, kurrus jis išrinko, patrupino tas dienas.

21. Jėgu tada kas jums tars: eę yra Kristus, štay, ténay yra; tay ne wierikit.

22. Nėsa pasikėsis netikri Kristus, ir netikri prarakai, darą ženklus ir stebuklus, aįja suklasotu, jėy gálint, ir išrinktąsus.

23. Bet jūs saugokitės. Štay, aš wis jums pirma sakiau.

24. Bet ant to eęso, po to prispaudimmo, saule ir mėnų sawo šwie-tybę pames;

25. Ir žvaigždes nūg dangaus nupuls, ir dangaus twirtybes juddisis.

26. Ir tad jie išwys žmogaus sunų atenti dėbesisa, su dide stiprybe ir šlowe;

27. Ir tada jis sus sawo angelus, ir surinks sawo išrinktąsus, nūg keturų wėjų, nūg žemės krąšto, i' krąšto dangaus.

28. Nūg pygų medžio moškities prilyginnimą, jo šakoms jau sprogtant, ir lapams atsirandant, numanote, wásarą artinantis.

29. Taipu ir jūs matydami tai nusidūdant, žinnokite, tai arti ešant.

30. Jš tiesės sakau jums: ne sugaiš ta gimmine, i' tam wissam nusidūdant.

31. Dangus ir žėme sugaiš; bet mano žodžiui ne sugaiš.

32. Bet tą dieną ir adyną ne žinno nieks, neį angelai danguje, neį Sumus, bet tikray wiens Tėwas.

33. Dabokitės, buddėkite, ir melskite; nėsa ne žinnote, kadda eęsas yra.

34. Lygeį kaip žmogus, kurs toly telaudams, palikto sawo namus, ir wále dawe sawo bernams, koįnam jo darbą, ir wartininkui prisáke, kad buddetu:

35. Taygi buddėkite, (nėsa ne žinnote, kadą namų Wiešpatis ateis; ar ateis wáfare, ar naktiės widdurije, ar gaidgystėje, ar rytą mėtą.)

36. Kad ne ateidams staigey, rąstu jus be mieganęsus.

37. Ir tą aš jums sakau, tai sakau wissiemis: buddėkit.

14. Perskyrimas.

Kristaus mošijims, kora darje ir Pėtro ušįgyminimas.

Ir po dwėjų dienų buwo welykos, ir dienos neraugintós dūnós. Ir wýrausi kunigai bey rąste: mošiti jėškųjo, kaip ji kytrey sugawę, nužawintu.

2. Bet jie tare: minnau ne ant šwentės, kad maįstas ne rąstus tarp žmonų.

3. Ir Jėzui ešant Betanioje, namūse Simono raupfoto, ir uį stálo sedint, atėjo moteriške turrinti stiklą nemaįsytu ir káštáunu nardo wán-denimi, ir ji sukólusi stiklą, ušlėjo tą ant jo galwós.

4. Tay kelli buwo, tie pyktereįo tarydami: kangi tas pústijimas?

5. Butu galėję tą wándeni uį dangiaus, kaip uį tris šimtus grašus pardáti, ir tai ubbagams dáti. Ir murmėjo ant jós.

6. Bet Jėzus tare: dákite jei pakajų, kodel je raudinnate? Ji tikray geray man padáre.

7. Ubbagus wissaddós turrit pas sawę, ir kad norite, gálit jiems gėr daryti; bet manę ne turrit wissaddós.

8. Ji dáre, ką galėjo; ji pastubino mano kuną pamóstiti ant mano paláidojimo.

9. Jš tiesės sakau jums: kur sá koma bus šitta ewangelia per wissą swietą, eę ir sákoma bus ant jós paminklo, ką ji dabar dárusi.

10. Ir Judosus Iskariotas, wienas iš dwylíkós, nuėjo pas wýrausius kunigus, kad ji išdātu.

11. Tay anie išgirdeį pradzuęgo ir pažadėjo jam pinnigą dáti. Ir jis jėškųjo, kaip ji tropnay išdātu.

12. Ir pirmą dieną neraugintós dūnós, kaip welykų awinėli apierawojo, sáke jam jo mošitinei: kur nori, kad mes nuęję pagatáwitumbim, kad welykų awinėli wálgitumbei?

13. Ir jis nusunte du sawo moštiną, ir tare jiem dwiem: eikita i miestą, ir sutiks judų žmogus, nęšas izbóng wandens, tą sekita.

14. Ir kur jis ieis, eę tarlita gaspadorui: Mošitojis taw sákydin, kur yra gaspada, kur aš galėczau welykų awinėli wálgiti su sawo mošitineis?

15. Ir jis parodis jam didelę swetlyczą isšklotą ir pagatawitą; czę mums pagatawifita.

16. Ir pasuntinei isęję atėjo i miestą, ir rado kaip jiem dwiem buwo sakęs, ir pagatawijo welykū-awineli.

17. Bet ant wakarō atėjo jis su tais dwylika.

18. Ir jiems už stalo sedit, ir walgant, tare Jėzus: is tiesōs sakau jums, wiens jusbū, kurs su manimi walgō, isdās mang.

19. Ir anie nusismūtiję tare jam po kīts kitta: argi aš esmi? ir antras: argi aš esmi?

20. Jis atsakydams tare jiems: wiens is dwilykōs, kursai su manimi i bludą dąjo.

21. Aueit tiesa žmogaus sunus, kaipō apie jį parašyta; bet bėda tam žmogui, per kurį žmogaus sunus isdūdams bus! Geraus butu tam žmogui, kad niekadōs ne butu gimmes.

22. Ir jiems be walgant, ėme Jėzus dūną, dėlawojo, lauje ir dawe jiems, sakydams: imkit, walgikit, tai estī mano kūnas.

23. Ir ėmęs tyliską, padėlawōjo ir dawe jiems tą, ir jie wissi is to gėre.

24. Ir tare jiems: tai yra mano kraujās naujo testamento, kursai praliejamas už daugel.

25. Jis tiesōs sakau jums: aš daugiaus ne gėrsu waisaus wyn-mėdzio, ikti anōs dienōs, kad gėrsu tą naują karalystėje Diemo.

26. Ir pagiedoję laupsēs-giesmę, isėjo jie pas allywū-kūlną.

27. Ir Jėzus tare jiems: jūs wissi šę nakti manimi pasipiktisite. Nes parašyta yra: * aš isstiksū ganytoji, ir awys isisisklaidys. * Sal. 13, 7.

28. Bet kėlęs is numirrusū, pirm jusbū eisu i Galilėą.

29. Bet Pėtras tare jam: kad ir wissi pasipiktintu, aš taciau ne pasipiktinciau.

30. Ir Jėzus tare jam: is tiesōs sakau tau: šen dien, šę nakti, gaidzui dar ne du kartū pragyds, tris kartus manęs usfigisi.

31. Bet jis dar tolaus kalbėjo: beje, kad ir su tauwim' mirti tur-

rėczau, ne norėczau tauwęs usfiginti. Taipojau ir wissi kalbėjo.

32. Ir jie atėjo pas dwarą, Getsemane waddinamą. Ir jis tare sawo mokitiniems: pasisestit czę, ir nuėjes pasimelsu.

33. Ir drange ėmęs Pėtrą, ir Jokubą, ir Joną, pradėjo drebėti ir sielwartauti.

34. Ir tare jiems: mano dūšia smutna yra ikki smertiēs; czonay pasilikę buddesite.

35. Ir mažumą tolaus nuėjes, pūle ant žemės, melsdamas, įeį gálima butu, kad pėreitu ta adyna,

36. Sakydams: Abba, mano Tėwe! wis tau yra gálima; atimk tą tyliską nūg mangs, taciau, ne tą aš, bet tą tu nori.

37. Ir atėjes rądo jās bemieganczus. Ir tare Pėtrui: Simone, ar miegi? ar ne gali ben wieną adyną buddėti?

38. Buddesit ir melskities, kad ne iteitumbit i pagundimą; dwāse yra noringa, bet kūnas silpnas.

39. Ir wėl nuėjes meldesī, tus paczus žodžus kalbedams.

40. Ir sugryjęs rądo jās wėl bemieganczus, (nėsa jū akys pilnos buwo miego) ir ne žinnojo, tą jam atšakytu.

41. Ir atėjes trėczą kartą tare jiems: at! argi dabar miegosite ir ilsesities? gaud, adyna atėjo. Štayı, žmogaus sunus padūdams yra i gietininkū ranfas.

42. Kėlkities, eikim; štayı, pas šalī mano isdawėjas.

43. Ir tūjaus, jam dar bekalbant, atėjo Judosus wiens is anū dwylika, ir su jūmi didis pulkas, su kardais, ir su kirtimis, nū wyrausujū kūnigū ir wyresnujū.

44. Ir isdawėjas buwo jiems ženklą dawęs, sakydams: kurri aš pabuczūsu, tas tikrasis; tą sugawę westite sargey.

45. Ir atėjes tūjaus jį priėjo, ir tare jam: Mokitojau! Mokitojau! ir pabuczawo jį.

46. Bet anie jį ranfomis nutwėrę sugawo.

47. Bet wiens tū, kurrie rās šalī stowėjo, iskrautęs sawo kardą is-

tikko vyrāusojō kunigo bernq, ir nu-
firtō jo ausi.

48. Ir Jēzus atsaſydam̃s tare
jiems: jūs išejote kaip ant kofio
razbainiſo, ſu kardais ir kurtimis
manę fugāuti.

49. Aš tas dienaſ pas jus baſny-
czoje buwan, ir mokiman, ir jūs
manę ne gūdžte. Bet kad raſtas
iſſipilditu.

50. Ir wiſſi mokitinei ji palikę
pabėgo.

51. Ir buvo wiens jaunikaitis,
tas ſeke ji, tas buvo drobe apvil-
tas ant nūgo kuno, ir tą sugāwo
jaunikaitėj.

52. Bet jis palikęs drobę, nūgas
nūg jū pabėgo.

53. Ir jie nuvede Jėzu pas wy-
rāuſajį wyſtupą, kur ſuſiję buvo
wiſſi vyrāuſieji kunigai, ir wyre-
nieji, ir raſte: mokiti.

54. Bet Pėtras iſ tolo ji ſeke, iſti
i palocų vyrāuſojō wyſtupo; ir cę
budams ſedėjo ſu tarnais, beſiſildi-
damas prie ugniės.

55. Bet vyrāuſieji kunigai, ir wiſſi
rotponai ieſkojo luddimā prieſ Jė-
zū, kad jam galą darytu; ir nieko
ne rado.

56. Daug luddijo neteiſey prieſ ji,
bet jū luddijimai ne ſutare.

57. Ir kiti atſikėlę neteiſey luddi-
jo prieſ ji, ſaſydam̃s:

58. Ales girdejojē ji kalbanti: aš
noru baſnyčją rankomis padarytą
ſuardyti ir i tris dienas kiltą paſur-
ti, kurri ne rankomis paſurta.

59. Bet jū luddijimas dar ne ſutare.

60. Ir vyrāuſas wyſtupas ſešes
tarp jū, klauſe Jėzū, tarydam̃s: argi
nieko ne atſakai ant to, kę tie lud-
dija prieſ tawę?

61. Bet jis tylėjo, ir nieko ne at-
ſakė. Tay ji wėl klauſe vyrāuſas
wyſtupas, jam ſaſydam̃s: ar tu eſi
Kriſtus, ſunus ano paſlowintojo?

62. Bet Jėzus tare: Aš eſmi. Ir
jūs regeſite įmogaus ſuny ſedinti po
dešinės rankės ſtiprybės, ir ateinanti
ſu dangaus debefimis.

63. Tay vyrāuſas wyſtupas ſudrė-
ſtes ſamo rydus tare: kaſgi be reikia
mums daugiaus luddininkū?

64. Girdejote tą Diemo-kluznijimą.

Kas jums reſgiſ? Bet jie wiſſi jė at-
ſūdijo, ji wertą eſanti ſmerties.

65. Tay pradėjo ſelli i ji ſpydinti
ir uždengti jo weidą, ir kumſezomis
muſti, ir jam ſaſyti: praradau mums.
Ir bernai iſtikko ji i weidą.

66. Ir Pėtras buvo įemay pak-
cūje. Tay atėjo vyrāuſojō wyſtupo
mergū wiens;

67. Ir iſwyduſi Pėtrą beſiſildanti,
paſurejusi i ji tare: ir tu taipjan
buvai ſu Jėzumi iſ Nazaret.

68. Bet jis uſſigynę, tarydam̃s: aš
jo ne paſyſtu neygi ſinnau, kę tu
kalhl. Ir iſėjo laukan i pryangi, ir
gaidys pragydo.

69. Ir merga iſwyduſi ji wėl pra-
dėjo ſaſyt cę priſtowintienis: tas
wiens yra tujū.

70. Ir jis wėl uſſigynę. Ir po ma-
jės walandės wėl ſakė Pėtrui tie,
kurrie cę priſtowėjo: iſ tieſos tu
eſi tujū wiens, neſa tu eſi Galileiſ-
tis, ir tawo kalba toſiajan yra.

71. Bet jis pradėjo ſekitis ir ba-
ſitis: aš ne paſyſtu to įmogaus, apie
kurri kalbate.

72. Ir gaidys antrą kartą pragy-
do. Tay aſſiminę Pėtras ano įo-
dzio, kurri Jėzus jam kalbejo: ga-
džui dar ne du kartų pragyčius, tu
teiſ kartus manę uſſigifi. Ir jis
pradėjo werkti.

15. Pėrſkyrimas.

Kriſtus lentėjimas, ſmertis ir paſaiſojimas.

Ir tūjaus, rytą metą, vyrāuſi ku-
nigai ſudūmę ſu vyrāuſeis ir raſte,
mokitais; priegtam ir wiſſi rōtpo-
nei, ir ſuriję Jėzū nuvedę jū, ir pa-
dawę Pilotui.

1. Ir Pilotas ji klauſe: ar tu eſi
Jydu karalus? Bet jis atſaſydam̃s
tare jam: tu ſakai.

2. Ir vyrāuſi kunigai didey ji
kaltino.

3. Bet Pilotas ji wėl klauſe, ſaſy-
dam̃s: ar nieko ne atſakai? Itay,
kaip didey tawę apſkundžia!

4. Bet Jėzus daugiaus nieko ne
atſakė, aſſa ir Pilotas dywijos.

5. Bet paprātės buvo jiems per
welykū-ſwentę wiens kalini iſleifi,
kurrio jie norėjo.

6. Bet buvo wiens, Barnabofus

wadinams, sugautas su maistinin-
kais, kurrie maistie razbajs buvo
padare.

8. Ir usije žmones praste, kad da-
rytu, kaip darydamo.

9. Bet Pilotas jiems atšale: ar no-
rit, kad jums Žydų karalų išleisciau?

10. Aš žinojo, vyrąsus kunig-
us ji iš pavydės išdāvus.

11. Bet vyrąsi kunigai patusse
žmones, kad jiems geraus Barra-
bosų išleistu.

12. Bet Pilotas wél atšalydams
tare jiems: kagi norit, kad aš da-
ryčiau tam, kurri wadinmate Žydų
karalumi?

13. Jie wél šauke: nukryžawot ji!

14. Bet Pilotas tare jiems: kagi
jis pisto padare? Bet jie dar jo dau-
giaus šauke: nukryžawot ji!

15. Bet Pilotas norėdams žmonėms
tikti, išleido jiems Barrabosų; ir
Jėzų jiems padawe, kad butu nu-
plaktas ir nukryžawotas.

16. Bet žalnėrei iwede ji i sūdo-
butą, ir suwadinno wissą pulką.

17. Jie apsaute ji purpura, ir nu-
pynę erškėčių wainiką, jam uždėjo.

18. Ir pradėjo ji šweiktinti: šweike,
Žydų karalau!

19. Ir musse jo gálwą nendre, ir
spjānde i ji, ir paršiklaupę meldesi jo.

20. O kaip ji buvo apjūle, nu-
saute jo purpura, ir aprėde ji jo
paties rubais, ir išwede ji, kad ji
nukryžawotu.

21. Ir priwerte wieną pro šalį
einanti, wardu Simoną iš Cyre-
nės, kurs nū lauko parėjo, (tėwą
Aleksandro bey Kupo,) kad jam
kryžų neštu.

22. Ir jie nuwede ji ant wietos
Golgota, tai mustū žodžiais: lawon-
galwū wietā.

23. Jie dāwe jam myrrą su wynu
gerti, ir jis ne priėme tai.

24. O kaip ji buvo nukryžawoje,
dalis jo rubus, mesdami ant jū
burtą, kas ką gātu.

25. Ir buvo apie trėczą adyną,
kaip ji kryžawojo.

26. Ir buvo wiršui per ji rasy-
ta, ko ji kaltino, butent: Žydų
karalus.

27. Ir nukryžawojo draug su jū-

mi du razbainikā, wieną po dešinės,
kitą po kairės.

28. Tay išsipilde * rāstas, kursai
sako: Jis yra tarp piktadėjų paro-
kūtas. * Eja. 53, 12.

29. Ir kurrie pro šalį ejo, blūp-
nišo ji, ir kratydami sawo galwas,
tare: ben gedėtis, kaip gražey tu
suardai bažnyčią, ir pakurri je i
tris dienas.

30. Pats dabar pasigėlbet, ir nu-
žengt nūg kryžaus.

31. Taipojau ir wyresnieji kunigai
apjūle ji tarp sawes, su rāste-mo-
tais, tarydami: kītus jis gėlbėjo, ir
pats sawę išgėlbet ne gal.

32. Jey jis Kristus bey karalus
iš Izraelo, tay jis dabar nū kry-
žaus te nužengia, kad regētumbim
ir tikētumbim. Ir tildu, kurridu
su jām buvo nukryžawotu, taipojau
ji apjūle.

33. Ir po šestōs adynos rādosi
tamšybė per wissą šėmę, ikti dewin-
tōs adynōs.

34. Ir apie dewintą adyną Jėzus
šauke didžiu balsu tarydams: Eli,
Eli, lama zabastani? tai yra mustū
žodžiais: mans Diewe, mans Diewe,
kodėl mane prastojei?

35. Ir kiti tēn stowėdami tai iš-
girde šake: štay, tas Eliosų wadina.

36. Tay bėges wiens pripilde tem-
pinni uššosu, ir užmōwes ant nēn-
drės, girde ji sakydams: štay, kur-
šim, bau ateis Eliosus, ji nuimti.

37. Bet Jėzus šaukdams didžiu
balsu, išleido dwasę.

38. Ir bažnyčios uždanga pussau
pėdrisťo, nūg wiršaus ikti apaczōs.

39. Bet žalnėrū wyresnis, kursai
cų stowėjo ties jām, regėdams, ji
tokiu šauksmu dwasę išleidženti, ša-
ke: iš tiesōs, tas žmogus Diewo su-
nus buwes.

40. Buwo taipojau ir moteres czo-
nay, iš tolo tai žurinczos, tarp kur-
rū buwo Marya Madlynā, ir Ma-
rya, mašojō Jokubo ir Jozepo mō-
tina, ir Salome;

41. Kurros taipjau ji sēte, jam
dar Galileoje ēsant, ir jam tarnāwo,
ir daug kītū, kurios su jām usėjū-
sos buwo i Jeruzalę.

42. Ir wākarą, kadangi diena bu-

wo prigatavijimo, kurs yra šventos vataras pirmą sabatą,

43. Utėjus Jozėpas iš Arimatijos, viešlibas rotponis, kursai taipojau Paralystės Dievo laukė, tassai drąsinos, ir ižes pas Pilotą, prašė Jėzaus lavoną.

44. Bet Pilotas dyvijos, kad jau buvo numiręs, ir pavadinęs žalnėrą vyrėsnį klause jį: ar seney numiręs?

45. Ir ištyręs nūg žalnėrą vyrėsniojo, davė Jozėpui lavoną.

46. Ir jis nupirkęs drobę, ir nuėmęs jį, isautė i drobę, ir pagulde jį i klapą, tassai buvo iš alūs iškiltas, ir užritto akmeni prie angos klapo.

47. Bet Marya Madlyna, ir Marya Jozės pažurtė, kur jis buvo padėtas.

16. Pėrstyrimas.

Apie Kristaus prisikėlimą, ir dangun-jungimą.

Ir sabatai pėrstėjus, pirko Marya Madlyna, ir Marya Jokubo, ir Salome žoles, gražey kvėpjančes, kad atėjusos jį mofitu.

2. Ir labay anksti pirmoj dienoj sabatū, atėjo pas klapą, saulei užtekant.

3. Ir kalbėjo tarp savęs: kas mums atris akmeni nūg klapo durrū?

4. Ir nusuredamos tén išwydo akmeni atristą, nės buvo labay didis.

5. Ir iėjusos i klapą išwydo jauniškai sėdinti po dešinės, apvilktą baltu rubu; ir jos nusigando.

6. Bet jis sake joms: ne nusigąstite; Jėzaus jūs iėjot iš Nazaret, nukryžawoto; jis kėlės, ir niera čy; stay wieta, kur jį padėjė buvo.

7. Bet nuėjusos pasakytė jo mokiniems, ir Pėtrui, kad jis pirm jusū nuėis i Galilėą, ténay jį matysite, kaip jums pasake.

8. Ir iėjusos wėikėy pabėgo nūg klapo; nės apėmęs jas buvo drebėjimas ir išgąstis, ir niekam nieko ne sake, nės bijojos.

9. Bet Jėzus iš numirtusū kėlės anksti pirmoje dienoje sabatūs pirmajaus pasirode Maryai Madlynai, iš kurtūs septynis wėlnus buvo išwāręs.

10. Ir jį nuėjusi apėkė tai tiems, kurie su jami budawo, kurie gėdėjo ir werke.

11. Ir tie, išgirdę jį gwyw esantį, ir jei pasirodusi, ne wierio.

12. Potam, dwiem iš jų einant, pasirode Pittotiu wėidu, kaip ant lauko ęjo.

13. Ir tūdu taipjan nuėjusu apėkė tai kitiems; bet ir tiem dwiem ne wierio.

14. Pastiaūs, kaip anie wienolika už stalo sėdėjo, pasirode jis jiems, ir bėre jų netiklėjimą ir širdies kėtumą, kad tiems ne buvo wieriję, kurie jį regėjo kėlusi.

15. Ir tare jiems: eikit i wissą swietą, ir sakytė ewangelią wissam sutwėrimui:

16. Kursai tiš, ir pakrikštitas yra, tas bus išganytas; bet kurs ne tiš, tas bus prajuddytas;

17. Bet ženkłai, kurie sėks tūs, kurie tiš, yra tie: mano wardan wėlnus išwarty, naujais liejuwjeis kalbės,

18. Zalcus prawarys; ir norint ko smertiško gėrtu, jiems niekų ne kėns. Unt liggonū jie rankas uždės, tay jie geryn eis.

19. Ir Wiešpats, tai su jeis kalbėjęs, pakeltas buvo i dangų, ir sėd po dešinės Diewo.

20. Bet jie išeję apėkė Diewo žodi wissosa šalisa. Ir Wiešpats jiems padėjo, ir žodi pakiprino šėkančeis ženkłais.

Evangelia švento Lukoiaus.

1. Pėrtėyrimas.

Jono ušgimims ir tubityse.

Kadangi daug apsieme, surašyti tus nusidawimus, kurrie tarp musū tirkosi,

2. Kaip tai mums padawe tie, kurrie iš pradziōs patys tai regėjo, ir tarnais žodzio buwo:

3. Ir man geray rodēs, kad tam, miels Teopile, aiskėy ir dawadnay rašyčiau wislab, kaip iš pradziōs tikray pėrtyrinėjau;

4. Kad tikrą dawādą to pamoklo gāutumbei, kurreme išmokitas essi.

5. Čėse Erodo, karālaus Judėōs, buwo kunigs iš uredystēs Abiošaus, wadinnamas Zakariošumi, ir jo pati iš dukterū Harōno, wardu Elžbėta.

6. Ir jādū abu buwo teisu po ačiū Diewo, waišęjodamu wisslėse prisakimāse Diewo be nūtarčės.

7. Ir jādū ne turrėjo waikū, nėsā Elžbėta buwo newaisinga, ir buwo abu geray pasėnusu.

8. Ir nusidawe, kaip jis klebonišk. Tą uredą pilnamojo po ačiū Diewo, čėse sawo uredystēs,

9. Pagal budą kleboniškā, ir kad jam pilnēs rukinti, iėjo i bažnyciā Wiekspaties.

10. Ir wissas žmonū pulkas buwo lauke, ir meldeši rukinnimo-adynoje.

11. Bet pasirode jam angelas Wiekspaties, stowis po dešinēs rukinnimo-altoraus.

12. Ir Zakariošus jį išwydēs nusigando, ir baime apėme jį.

13. Bet angelas jam tare: nesibijotis, Zakariošau, nēs tawo malda išklaustyta, ir tawo pati Elžbėta pagimdys taw sunu, tą pramisi wardu Jonu.

14. Ir iš to turrėsi džiaugsmā bey linskinybės, ir daug džiaugsis jo ušgimimmo.

15. Nės jis bus didis po ačiū Wiekspaties; wyno ir druto gėrimo jis ne gėrs. Ir dar įwate mōtinōs papilditas bus šwenta Dwase.

16. Ir daug waikū Izraelio jis priwers Diewop, jū Wiekspatiesp,

17. Ir jis eis pirm jo dwasėje ir galybėje Eliošaus, priwersti širdis tėwū i waikus, ir netikincius i išminti teisujū, pritaisyti Wiekpaczi gatawus žmones.

18. Ir Zakariošus tare angelui: ant to aš tai numanytus nėsā aš šėns esmi, ir mano patti pasėno.

19. Angelas atsakydams tare jam: aš esmi Gabriėlas, po ačiū Diewo stowis, ir sustas esmi su tawimi kalbėti, kad toktai taw apsatyčiau.

20. Ir sitay, tu busi nebylys, ir ne galėsi kalbėti, ikti tōs dienōs, kurroje tai nusidās, todel, tą tu mano žodzams ne wiertėj, kurrie tur išsipildit sawo čėsū.

21. Ir žmones lauke Zakariošaus, ir dywijos, kad taip ilgay bažnyčios ustruško.

22. Ir išeidams ne galėjo su jais kalbėti. Ir jie numāne, jį bažnyčioje regėjimā mაცუსi. Ir jis merke jiems, ir pasiilikto nebylu.

23. Ir nusidawe, kaip čėsas jo uredo pasibaige, parėjo jis i sawo namus.

24. Ir po tū dienū Elžbėta jo pati nėsęžia pastėjo, ir pasiilke penkis mėnesius, ir tare:

25. Taipo man Wiekspats dare, tosa dienosa, kurosa jis manę išwelge, atimdams mano gėdą tarp žmonū nū manęs.

26. Ir šeštame mėnesije angelas Gabriėlas Diewo sustas buwo i miestą Galileōs, wadinnamā Nazaret.

27. Prie wienōs mergōs, kurti buwo juderėta wrrui, wardu Jojėpū, iš gimminēs Dewido, ir wardas tōs mergōs buwo Marya.

28. Ir iėjęs angelas prie jōs tare: sweika, tu malonēs pilna, Wiekspats su tawimi, tu pėrėgnota tarp moterū.

29. Bet jį išwydusi jį, nusigando iš jo kalbōs, dumodama: koksai tai šwėtikinnimas?

30. Ir angelas tare jėi: nesibijō-

jis Marya, nęsa tu rądai malonę pas Dievą.

31. Sętay, tu nęšęzia busi įywate, ir pagimdyši sunų, ir pramisi ji wardu Įžumi.

32. Tas bus didis, ir sunumi Aukščiausiojo wadinnamas; ir Ponas Dievas dās jam sōstą Dowido, jo tėwo;

33. Ir bus karalumi ant namū Jokubo amšinay, ir jo karalystės ne bus gālo.

34. Tay tare Marya angelui: kaip tai nusidās, kadangi ne jokio wyro nęšįnnau?

35. Angelas atsakydam's tare jei: šwenta Dwāse ateis ant tamęs, ir stiprybe Aukščiausiojo apdengs tamę. Todėl ir tas šwentas ię tamęs gimęs, Diewo Sunumi bus wadin-namas.

36. Ir ętay, Elžbėta tawo gentāine taipojau nęšęzia yra sunumi, sawo senātweje, ir dabar jau yra jei ęęstas mėnū, kurri skėlbjama, newaięinga ęsanti.

37. Nęs prie Diewo neį wiens dāiktis ne esti negalims.

38. Bet Marya tare: ętay, aę esmi tarnāite Wieępaties, te nusi-dāda man, kaip tu sakiei. Ir angēlas atętojo nū jōs.

39. Bet Marya kėlusi tosa dienosą, nuęjo skubrey per kálnus i miestą Judo.

40. Ir atęjo i namus Zakariošaus, ir paįweikino Elžbėtą.

41. Ir nusidawe, kaip ięgirdo Elžbėta šweikinnimą Maryōs, šokteręjo kūdiktis jōs įywate. Ir Elžbėta pilna pastōjo šwentōs Dwāses.

42. Ir praęuklo didįu balsu, bey tare: pęręgnota tu esti tarp mōterū, ir pęręgnotas waięus tawo įywato.

43. Ir ię kur man tai randas, kad mōtina mano Wieępaties pas manę ateit?

44. Sętay, kaip aę balsą tawo šweikinnimo girdėjau, šokteręjo su dęaugsmu kūdiktis mano įywate.

45. Ir, aę ięganyta tu esti, kurri tu tikęjei; nęs ięsipildis, kas taw sakęta nū Wieępaties.

46. Ir Marya tare: mano dwęlia pagarbinna Wieępatį,

47. Ir mano dwāse linkęminnasi Diewu mano Įęganytoju.

48. Nęs jis paweiędejo ant pakar-nystės sawo tarnāitės; ętay, dabar manę ięganytą ęauks wissū waitā-waitai.

49. Nęs padāre man didįus dāiktus, kurs macnus, ir kurrio wardas šwentas yra.

50. Ir jo mielāširdingystę patenę wissaday, nū gimminės ię gimminės ant tū, kurrie jo bijosi.

51. Jis daro stiprybę sawo pėtimi, ir iębarsto pasididįūjanęsus sawo širdiēs dūmoje.

52. Jis nustumja sylingāsus nū sōsto, ir iępel pakarnāsus.

53. Jis alkęstancęsus papildo turtais, ir bagōtus tuęęęsus paliękt.

54. Jis atsimena sawo mielāširdingystės, ir pagēlbtį sawo tarnui Įyraelui,

55. Kaip jis kalbēęs esti musū tėwams, Abraōmui ir jo waitams amšinay.

56. Ir Marya pasilikto prie jōs per tris mėnēsus, potam ji wēl sugryjo i sawo namus.

57. Ir Elžbetai ięsipilde cęsas, kad pagimdytu; ir ji pagimde sunų.

58. Ir jōs kaimynai ir gentys ięgirdo, kad Wieępats didę mielāširdingystę jei ięrodęs, ir dęaugiesi su je.

59. Ir nusidawe, aęmoje dienoje atęjo jie appjaustiti waitēli, ir pramine ji wardu sawo tėwo Zakariōšumi.

60. Bet jo mōtina atsakydama tare: nieku budu, bet tur Jonu wadinnamas buti.

61. Ir jie tare jei: juę niera neį wieno tawo gimminēį, tū wardu wadinnamo.

62. Ir jie mērkę jo tėwui, kaip jis ji norētū praminti.

63. Ir jis prāęe toblycęlę, rāęe ir tare: Jonas yra jo wardas. Ir jie stebėjosi wissi.

64. Ir tūjau atšwėre jo burna ir liejuwis, ir kalbėjo, ir gārbinno Dievą.

65. Ir atęjo bāime ant wissū kai-

myną; ir tas nusidavimas išsireiškė ant wissū Judeos kalnų.

66. Ir wissū tai girdėdami dėjo tai i širdi, tarydami: ką misliji, kas bus iš to waikėlio? nesa ranka Wiefpaties buvo su jami.

67. Ir Zakarišus jo tėwas pilnas pastėjo šwentos Dwasės, ir prarakawo tarydoms:

68. Pasflowinams t' effie Wiefpats, Izraelo Diewas, nės jis atlanke ir atpirko sawo žmones.

69. Ir attiefe mums ragą išganimo namūse Dowido, sawo tarno,

70. Kaip jis pirm to kalbės per burną sawo šwentū prarakū;

71. Kad mus išgelbėtu nū musū neprietelū, ir iš rankū tā, kurrie mus ne apšencija,

72. Ir mielasirdingystę parōditu musū tėwams, ir atsimintu sawo šwento derėjimo,

73. Ir prysegos, kurę jis sakęs esti Abraomui, musū tėwui, mums dūti;

74. Kad mes iš rankū sawo neprietelū išgelbėti jam tarnautumbim be baimės per wissą sawo amšią,

75. Šwentybėje ir teisybėje jam itinkancioje.

76. Ir tu, waikėli! praraku Aukščiausio busi wadinams, nės eisi pirm Wiefpaties, kad kėlą jam taisytumbei,

77. Ir dātumbei išganimo pažinimą jo žmonėms, kursai yra atleidime griekū,

78. Per širdingą mielasirdingystę musū Diewo, per kurę atlanke mus užstėjimas * iš aukštybės, * Mat. 4, 2.

79. Kad pasiroditu tiems, kurrie sed tamsybėje ir šešėlije smerties, ir kreiptu musū kōjas ant pakūjaus kēlo.

80. Ir waikėlis augo ir stiprinosi dwasėje, ir buvo pušcioje, iškikol jis pasirode žmonėms Izraelo.

2. Pėrskyrimas.

Kristaus ušgimimas, ir atnešims i bašnycia.

Bet nusidawe tosa dienosa, kad prišakims išėjo nūg Ciecoraus Augusto, kad parašomas butu wissas swietas.

2. Ir tas parašims buvo pirmjāusas, ir nusidawe, kaip Cyrėnius Syrioj' waldonas buvo.

3. Ir tjo wissū pasirašydint, kōjas i sawo miestą.

4. Tay pasikēle taipojau ir Jožepas iš Galilėos, iš miesto Nazaret, i Žydū:žemę, i miestą Dowido, wadinamą Betlėem; todel, kadangi jis buvo iš namū ir iš gimminės Dowido,

5. Pasirašydint su Marya sawo pažadeta moterimi, ta buvo nėščia.

6. Ir jiem dwiem tēn esant, išspilde cēsas, kad pagimdytu.

7. Ir ji pagimde sawo sunų pirmgimmi, ir suwyste ji wystylais, ir pagulde ji i prakartą, nės ne turėjo ruimo gaspadoje.

8. Ir buvo kerdzei toj' šalij' ant lauko prie gardū, tie sergėjo naktije sawo šaimenę.

9. Ir štay, angelas Wiefpaties atėjo pas jās, ir šlowē Wiefpaties apšwiete jās, ir jie nusigando didžū išgąsczu.

10. Ir angelas tare jiems: nesibijokities! štay, apsakau jums didi džiaugsmą, kurs nusidās wissiem žmonėms,

11. Nės ušgimme jums šę dieną Išganytojis, kurs yra Kristus, Wiefpats mieste Dowido.

12. Ir tai jums bus ženklas: jās rąsite kudišū suwystitą ir gullinti prakarte.

13. Ir tūjaus rādos prie to angelo daugybe dangaus pulkū, laupšinnanczū Diewą ir taranczū:

14. Garbė t'essie Diewui aukštybėj', pakūjus ant žemės, ir žmonėms pasimėgimmas!

15. Ir nusidawe, kaip angelai nū jū dangun ženge, kerdzei kalbėjo tarp saws: eikim dabar i Betlėem, ir dabokimies to nusidawimo, kurs tēn tikfos, kurri mums Wiefpats aprėiškė.

16. Ir jie atėjo šubrey, ir rādo Maryą ir Jožepą, priegtam kudišeli prakarte begullinti.

17. Ir kaip tai buvo regėj, išplātino tai, kas jiems sakyla buvo apie tą waikėlį.

18. Ir wissū tai girdėdami nusistebejo to, ką kerdzei jiems buvo apsakę.

19. Bet Marya palaikė wissus tas žodžus, ir apdumojō jās sawo širdije.

20. Ir kerdzei sugryžo, gārbindami ir laupšindami Dievā, uš wis, kq jie girdejo ir regejo, kaip jiems sakyta buwo.

21. Ir kaip issipilde aštinos dienos, jeib appjāustomas butu waikēlis, tay prāmine ji wardu Jēzumi, kūmi pramintas buwo nāg angelo, pirm ne kaip motinōs žyuate prasidejo.

22. Ir kaip issipilde dienos jōs apczytjimo, pagal žokanq Moizēšaus, atneše ji i Jeruzalę, kad ji pastatytu Wiešpaczui;

23. Kaip parasyta yra žokane Wiešpaties: * tiek wiens patinėlis pirm ušgemq, tur buti šventas Wiešpaczui; * 2 M. 13, 2.

24. Ir kad dātu apierq, kaip prisakyta žokane Wiešpaties: porq turklėlū, arba dvejėtq jāunū karwėlū.

25. Ir štay, buwo žmogus Jeruzalėje, wardu Simėonas, ir tas pats žmogus buwo teisus, ir Diewo bišqas, laukias palinkšminojimo Izraelo. Ir šwenta Dwāsė buwo jeme.

26. Ir buwo jam šwentōs Dwāsės pažadėta, kad jis smerti ne regēs, pirm ne kaip jis išwyštu Kristu Wiešpaties.

27. Ir Dwāsės paragintas atėjo i bažnyciq. Ir kaip gimdytojei waikėli Jėzu i bažnyciq atneše, jeib uš ji darytu pagal pajunkimq žokano:

28. Tay jis ėme ji ant sawo rankū, ir gārbino Dievq, ir tare:

29. Wiešpatie, dabar lėidi sawo tarkanq palājuje eiti, kaip tu esi sakęs.

30. Nės mano akys regėjo tawo Įšganytoji;

31. Kurri tu pagatāwijei po akiū wissū žmonū,

32. Šwiesybe * ant apšwietimmo pagonū, ir ant garbės sawo žmonū Izraelo. * 3ež. 42, 6.

33. Ir jo tėwas bey mōtina stebėjosi to, kas apie ji sakyta buwo.

34. Ir Simėonas pėrjegnojo jās, ir tare Maryai, jo mōtinai: štay, tas skātoms yra pālimui ir prisikėlimui daugiū Izraelė, ir ženklui, kurram priēstaraus.

35. Ir kārdas pereis per tawo dušiq, jeib butu apreikštiamos daug širdiū dumos.

36. Ir buwo prarakėne, Anna, dukte Panuelo, iš gimminės Ašfer, didey pasėnusi; ta su sawo myru septynis mētus buwo gywėnusi, po sawo mergystės,

37. Ir potām našlė pasilikėusi aštūnis dēšimts ir keturū mētū; ji n' atėjojo iš bažnyčdōs, ir šlužijo Diewui su pāstnikāwimu ir su maldomis diena be y nakti.

38. Ta pati taipojau atėjusi tq pacę adynq, gārbino Wiešpati, ir sake apie ji wissiemis tiems, kurie lauke atpirkimmo Jeruzalėj'.

39. Ir kaip wis buwo atlikę pagal žokanq Wiešpaties, wēl sugryžo i Galilę, i sawo miestq Nazaret.

40. Bet waikēlis āugo ir stiprinosi dwāsėje, pilnas išminties, ir malone Diewo buwo jemme.

41. Ir jo gimdytojei ėjo kas mētq i Jeruzalę, ant welykū šwentės.

42. Ir jam dwylika mētū suldukus, ėjo jūdu i Jeruzalę, pagal pajunkimq šwentės.

43. Ir kaip tos dienos pasibaige, ir jūdu wēl sugryžo, pasilikto waikēlis Jėzus Jeruzalėje. Ir jo gimdytojei tai ne žinnojo,

44. Bet mislijo, j' tarp draugū esanti, ir ėjo dienōs kėlq, ir jėškōjo ji tarp genęiū ir paizystamū.

45. Ir j' ne rādamu wēl sugryžo i Jeruzalę, jėškōdamu jo.

46. Ir nusidawe po trijū dienū, rādo ji bažnyčioje sėdinti, widdul' tarp mokitojū, kad jū klāuse, ir jās klāuse,

47. Ir wissi, kurie j' girdejo, stebėjos jo išminties, ir jo atsākimū.

48. Ir j' pamātę, stebėjosi; ir jo mōtina tare jam: mans sunau, kam tu mum dwiem tai padarei? štay, tawo tėwas ir aš skaudzey tawę jėškōjowa.

49. Ir jis tare jiem dwiem: kasgi yra, kq manę jėškōjota? ar ne žinota, kad aš turru buti tame, kas mano tėwo yra?

50. Bet jūdu ne išmane tq žodį, kurri jis jiems sake.

51. Ir jis nuėjės su jeis atėjo i miestq Nazaret, ir buwo jiem dwiem paslušnūs. O jo mōtina palaike wissus tus žodžius sawo širdije.

52. Ir Jėzus tarpo išmintiję, auginimę, bėg malonę prie Dievo ir žmonų.

3. Perskyrimas.

Sono lozonis, Kristaus trishias ir gimminės eil.

Pentolištame mėtė waldonyštės Cezarėus Tiberiošaus, Panskui Pilotui wietininkui Judėos esant, ir Erođui kunigaitščui ant žemės-ketwirtaino Galilėos, Pilippui jo broliui kunigaitščui ant žemės-ketwirtaino Iturėos bėg Trakonitės, Lyzaniui kunigaitščui ant ketwirtaino Ubylėnės,

2. Ir Ano'ui bėg Raiposui wyrausam wystupui esant, stojos žodis Wiešpaties Jonui, Zakariošaus sunui, pūšėjoje.

3. Ir jis atėjo i wissas šalis aplink Jordaną, apakydams krikštą prisiwertimmo, ant atlėidimmo grietū;

4. * Raip rasyta yra knygos žodžių prarako Ezaiošaus, tarancio: balsas šaukiančio pūšėjoje: pagatą wilitė kėlą Wiešpaczui, ir tiesus darykite jo takus; * 3a. 40. 3.

5. Wissas daubas reik paaukštinti, ir wissus kalnus ir wissas kaukaras pažeminti; kėžnas kreiwėlis t'cinie i tiesumma, ir wis kas kupstota, te pawirst i lygų kėlą.

6. Ir wissas kunas išwys Diewo Įganytoji.

7. Tay tare jis žmonėms, kurrie išejo jo krikštydintis: jūs angli-wiešle, kasgi rode jums išwengti busenti kerkštą?

8. Dabotities, parodit tikrus waisus prisiwertimmo, ir ne prasimanyt sakyti: mes turrim Abraomą tėwu. Nėš aš sakau jums, gal Diews Abraomui iš šū almenū waisus prikelti.

9. Jau firwis mēdzams prie šalnis pridetas. Kėžnas mēdis, ne gerū waisū nėšas, pakertams, ir i ugni imetams.

10. Ir žmones klause ji, tarydami: ogi mes, ką darysim?

11. Jis atsakydams tare jiems: dwi sermegi turris, te dūdie ney wienos ne turrinčam; ir walgi turris, taipojau te daro.

12. Atėjo ir muitininkai apsikri-

stydint, tarydami jam: Mofitojan! kagi mes darysim?

13. Jis tare jiems: ne prašytū daugiaus, kaip wēlita.

14. Tay klause ji taipojan ir žalnėrei, tarydami: kagi mes turrim daryti? Ir jis tare jiems: ne darykite ney wienam prispāudimą ir netesybe, ir te pakanta jums justū alga.

15. Bet žmonėms bedumojant, ir širdije sawo bemislijant apie Joną, bau rassi jis ne butu Kristus:

16. Ušate Jonas ir tare wissiemis: aš krikštiju jus wādenimi; bet atena drutėnis už manę, kurrio per mąžas esmi kurpū dirželus atrikti, tas jus su šwenta Dwāse ir su ugnimi krikštis.

17. To rankoje yra wētykle, ir jis šlūs sawo klojimmą, ir surinks kwiečius i sawo kūnę, ir pellus sudėgis amšina ugnimi.

18. Ir dar daug titto graudėno ir pranese žmonėms.

19. Bet Erođas kunigaitštis ant ketwirtaino (žydū-žemės) jo pabarts dėl Erođiadės sawo brolio paczės, ir wisso piktū, ką dare Erođas,

20. Dėl to wisso apkaldino Joną.

21. Ir nusidawe, kaip wissi žmones krikštydinos, ir Jėzus taipojau buwo krikštitas, ir meldėsi, kad atsiwėte dangus.

22. Ir Šwenta Dwāse nuženge ant jo pawēikle kuniklame, kaip karwėlis; ir balsas iš dangaus stojos taras: Tu essi mano mielas Sunus, tawimi aš mėgstu.

23. Ir Jėzus istojos tris dėsimtą mētą, ir buwo laikoms per sūns Jozėpo, kurs buwo sunus Eli.

24. Tas buwo sunus Matato, tas buwo sunus Lewi, tas buwo sunus Melfi, tas buwo sunus Janno, tas buwo sunus Jozėpo,

25. Tas buwo sunus Mattatio, tas buwo sunus Amoso, tas buwo sunus Naum, tas buwo sunus Ešli, tas buwo sunus Rangio,

26. Tas buwo sunus Maato, tas buwo sunus Mattatio, tas buwo sunus Semejaus, tas buwo sunus Jozėpo, tas buwo sunus Judo,

27. Tas buwo sunus Joanno, tas buwo sunus Kėja, tas buwo sunus

Zorobabelo, tas buwo sunus Sala-
tielo, tas buwo sunus Ateri,

28. Tas buwo sunus Mesti, tas
buwo sunus Addo, tas buwo sunus
Rožamo, tas buwo sunus Elmodamo,
tas buwo sunus Erro,

29. Tas buwo sunus Joze, tas bu-
wo sunus Eliežero, tas buwo sunus
Jorėmo, tas buwo sunus Matato,
tas buwo sunus Lewi,

30. Tas buwo sunus Simeono, tas
buwo sunus Judo, tas buwo sunus
Jozėpo, tas buwo sunus Jonano,
tas buwo sunus Eliatimo,

31. Tas buwo sunus Mestejo, tas
buwo sunus Menamo, tas buwo su-
nus Matatano, tas buwo sunus Na-
tano, tas buwo sunus Dowido,

32. Tas buwo sunus Jesse, tas bu-
wo sunus Obedo, tas buwo sunus
Boaso, tas buwo sunus Salmono,
tas buwo sunus Naassono,

33. Tas buwo sunus Aminadabo,
tas buwo sunus Uramo, tas buwo
sunus Ešromo, tas buwo sunus Pa-
režo, tas buwo sunus Judo,

34. Tas buwo sunus Jokubo, tas
buwo sunus Izaoko, tas buwo su-
nus Abraomo, tas buwo sunus Ta-
ro, tas buwo sunus Ašoro,

35. Tas buwo sunus Saruko, tas
buwo sunus Ragaju, tas buwo sunus
Paleko, tas buwo sunus Ebero, tas
buwo sunus Sala,

36. Tas buwo sunus Rainano, tas
buwo sunus Arpaksado, tas buwo
sunus Semo, tas buwo sunus Noės,
tas buwo sunus Lameko,

37. Tas buwo sunus Metuzalės, tas
buwo sunus Enoko, tas buwo sunus
Jaredo, tas buwo sunus Malaleko,
tas buwo sunus Rainano,

38. Tas buwo sunus Enoso, tas
buwo sunus Seto, tas buwo sunus
Adomo, tas buwo Diewo.

4. Pėrsėyrimas.

Arifus gundinam's, Diewo jobi šalo ir barto
šebutlus.

Bet Jėzus pimas Dwašės Szwen-
tosės sugryžo nā Jordano, ir nuwe-
stas buwo i pūšęzią nā Dwašės.

2. Ir buwo ketures dėšimtis die-
nā wėlno gundomas, ir jis tosa die-

nosa nieko ne walgė; ir toms die-
noms pėrėjus, išalko jis.

3. Bet wėlinas tare jam: jėy effi
Diewo Sunus, tay satyk tam at-
menui, kad i dūnq pawirstu.

4. Ir Jėzus atsałydams tare jam:
" parašyta yra: ne wiena dūna min-
ta žmogus, bet kojnū žodzu Diewo.
* 5 M. 8, 3.

5. Ir wėlinas nuwede ji ant auk-
što kalno, ir rōde jam wissas kara-
lyštes wisso swieto ant atkės mirtėno,

6. Ir tare jam: wissq tq maci tau
dūsu ir jōs šlowę; nēs man yra pa-
dūta, ir aš ję dūmi, kam aš noru.

7. Jėygu dabar parsiklaupęs ma-
nės nori melstis, tay wislab ta-
wo bus.

8. Jėzus jam atsałydams tare: at-
stok nūg manės, šėtone; parašyta
yra: " tu Diewą, sawo Wiešpatį,
turri gārbinti, ir jam wienām tar-
nauti.
* 5 M. 6, 13.

9. Ir jis nuwede ji i Jeruzalę, ir
pastatė ji ant wiršaus bašnycės, ir
tare jam: jėy Diewo Sunus effi, tay
nusileistis iš ežę žėmyn.

10. Aēs parašyta yra: " jis pris-
kys sawo angelams apie tawę, kad
tawę apsaugotu,
* Mt. 91, 11.

11. Ir ant rankū nešotu, kad sa-
wo koją i akmeni ne itrenktumbei.

12. Jėzus atsałydams tare jam:
sakyta yra: " tu Diewą, sawo Wieš-
patį, ne turri gunditi.
* 5 M. 6, 16.

13. Ir kaip wėlinas wissus tus
gundimus pabaigęs buwo, atstojō jis
nā jo kokią walandą.

14. Ir Jėzus sugryžo Dwašės mā-
cėje i Galilėą, ir tas garšas apie
jį išejo po wissas aplink esančias
šalis.

15. Ir jis moštinno jū šuileša, ir
wissi jį pagyre.

16. Ir jis atėjo i Nazaret, kur
užaugints buwo, ir iejo i šuilę, kaip
buwo papratęs, sabatōs dienoje, ir
kėlės norėjo šlaityti.

17. Tay pridawė jam knygą prā-
rako Ezaiošaus. Ir atwėręs tas
knygą, rādo tq wietą, " kur para-
šyta buwo:
* Ję. 61, 1.

18. Dwaše Wiešpaties yra ant
manės, todėl jis manę pamōstijo, ir
sunte apsaftyti Ewangelią pawargu

liems, gyditi sukultas hirdis, apsa-
tyti apfaltiems iswalnijima, ir a-
liems regejima, bey sudanijtiems
wissq walnybe;

19. Ir apfalyti meilinga meta
Wiešpaties.

20. Ir usweres knygas, atdame
tas tarnui, ir sedos. Ir wissu atys
šuilėj' dabojos jo.

21. Ir jis pradėjo jiems sakyti: šę
dieną išsipilde tas rāstas jūsu ausisa.

22. Ir jie wissi dawe luddima
apie jį, ir stebėjos brangū jo žodžū
iš jo burnos išemanczū, ir tare: ar
tas ne Jozėpo sunus?

23. Ir jis tare jiems: jūs berods
man sakysite tą priekalbę: liekorau,
gydyl pats sawę. Nės tokius didžus
dāiktus mes girdejom Kapernaume
nusidāwusius? daryt taipo ir cze sa-
wo tēwiskėj'.

24. Bet jis tare: iš tiesos sakau
jums: ney wiens prāraks mylims
yra sawo tēwiskėj'.

25. Bet iš tiesos aš sakau jums:
daug našlū buwo Izraelije, czeše
Elisžaus, kaip dangus ušrakintas
buwo tris mētus ir šešis mėnesius,
kad didis badas buwo po wissq žemę.

26. Ir ne pas wieną ne buwo sun-
cjams Elisžus, kaip tikl' i Sareptą
Zidonū, prie wiendos našlės.

27. Ir daug raupslūtū buwo Iz-
raele czeše prārako Elisžaus, ir ney
wiens iš tū czystu pastojō, kaip tikl-
tay Naēmans iš Syrijos.

28. Ir wissi, šuilėj' esq, tai girde-
dami apsirustāwo.

29. Ir kėlęsi, ir išstume jį iš mie-
sto, ir uswede jį ant wiršaus kalno,
kur buwo pakurtas jū miestas, kad
jį žemyn nustumtu.

30. Bet jis tarp jų pėrėjo šalin.

31. Ir atėjo i Kapernaumą, i mie-
stą Galilėdōs, ir mokinno jū sabatū
dienosa.

32. Ir jie stebėjos jo pamokslu, nės
jo žodis buwo macnus.

33. Ir buwo žmogus šuileje, ne-
czystōs dwasēs wārginnams, tas šau-
kė didžū balsu,

34. Tarydams: stowėk, kq mes
turrin dārbo su tawim, Jezau iš
Nazaret? Tu atėjai mus pagadinti,

aš žinnau, kas tu esi, butent: šwen-
tasis Diewo.

35. Ir Jezus apdraude jį, tary-
dams: nutilk, ir išeit iš jo. Ir
wėlinas nubloškė jį tarp jų, ir išėjo
iš jo, ir ne dare jam iškadōs.

36. Ir baimė apėmė jū wissus, ir
kalbėjo tarp sawēs tarydami: kas
tai? Jis macney ir su galybe prisāko
neczystoms dwasėms, ir jos išeit.

37. Ir garšas apie jį išėjo po wis-
sas wietas aplinkōs šalies.

38. Ir jis atsitėlęs iš šuilės, išjo
i namus Simono. Ir Simono ū-
we sunkiey sirgo druggin, ir jie mel-
de jį už ję.

39. Ir jis ję priejęs prisāko drug-
giui, ir druggys ję pamete. Ir tū-
jaus jį kėlęsi, ir tarnawo jiems.

40. Ir sāulei nusilėidus, wissi tie,
turrie liggonis turrėjo, wissokiomis
slogomis apsunktintus, atwede jū pas
jį. Ir jis ant kiekwieno rankas ū-
dėdams, pasweikino jū.

41. Ir welnai išeidami iš dangiū,
šaukė ir tare: Tu esi Kristus, Die-
wo Sunus. Ir jis apdraude jū, ir
ne dāwe jiems kalbėti, nės jie žin-
nojo, jį Kristū esanti.

42. Bet praausūs, išėjo jis i pū-
stą wietą, ir žmones jėškėjo jį, ir
atėjo pas jį, ir ūstruktino jį, kad nū
jū ne atstotu.

43. Bet jis tare jiems: aš turru
ir kittiems miestams Ewangelia ap-
sakyti apie Karalystę Diewo; nesa-
tam suitas esmi.

44. Ir jis sake Diewo žodi šuilėsa
Galilėdōs.

5. Pėrskyrimas.

Apie Pėtro žwėję, raupslūtą, Matiešaus pa-
wadinnimą, ir moliūnū pāstnawimą.

Bet nusidawe, kad žmones pas jį
weržęsi, klausyti Diewo žodžio, ir jis
stowėjo pas mares Cenezaret.

2. Ir regejo dū laiwa stowinczū
pas mares; bet žwejei išėję plowe
sawo tinklus.

3. Jėšes i wieną laiwa, kurs buwo
Simono, melde jį, kad mājama nū
krāšto atstumtu. Ir pasisėdēs mo-
kinno žmones iš laiwo.

4. Ir kaip buwo palowēs kalbėti,
tare Simonui: irtis i gillumq, ir

išmestite sawo tinklus ant walsmo.

5. Ir Simonas atsakydams tare jam: Mošitojau, mes per wissą nakti dirbė, nieko ne sugawom; bet ant tawo žodžio tinklą išmesu.

6. Ir kaip jie tai dare, užgręžo jie didę žuvį daugybę; ir jų tinklas futrušo.

7. Ir jie pamojo sawo draugams, kurrie buwo antrame laive, kad atėję jiems padėtų traukti. Ir jie atėjo, ir pripilde abu laivų pilnų, taip, kad ir grimdo.

8. Kaip tai Simonas Pėtras regėjo, pūle jis Jėzui i kiulus, ir tare: Viešpatie, išieik nū manęs, aš esmi griekšnas žmogus.

9. Nesa išgąstis buwo ji apėmęs, ir wissus, kurrie su jūmi buwo, iš to žuvų-walsmo, kures podraugey buwo sugawę;

10. Taipojau ir Jėzusbą bey Jona, sunų du Žebedėjus, Simono draugus. Ir Jėzus tare Simonui: nesibijotis; nės iš šio čieso tu žmones žvejūsi.

11. Ir prisiryę laiweis i krąstą, palikto wis ką, ir sėle ji.

12. Ir nusidawe, jam wiename mieste esant, stay, wyrs buwo pilnas raupšų, tas Jėzus išwydęs, parpūle ant sawo wėido, ir prašė ji, tarydams: Viešpatie, jey nori, gali manę apcypstiti.

13. Ir jis ištiesęs ranką, pakrutino ji, tarydams: noru tai daryti, buš cypstas. Ir tolydžaus atstojo raupšas nū jo.

14. Ir jis prisąkė jam, kad tai ney wienam ne sakytu; bet eik, ir pasirodikis klebonui, ir apierawoš už sawo apcypstijimą, kaip Moizėšus prisąkės, luddimui jiems.

15. Bet ta kalba išėjo jo tolaus apie ji, ir daug žmonų susišėjo jo klausyti, ir pasiweisintis nū sawo liggū.

16. Bet jis atsitraukė i pusęją, ir meldėsi.

17. Ir nusidawe wieną dieną, kad jis mokinno; ir sėdėjo čy Parizeusai ir rašte-mokiti, kurrie buwo atėję iš wissų miestėlų Galilėos ir Judėos, ir iš Jeruzalės. Ir mącis Viešpaties išėjo iš jo, ir gėlbejo kiel wieną.

9. 2.

18. Ir stay, kelli wyrai atneše žmogų ant pūalo, kaul-ligga serganti, jėškodami, kaip ji inestų, ir ties jūmi padėtų.

19. Ir ne sumanydami dėl žmonų, kurrū daiktu ji inestų, ušlippo ant stogo, ir nuleido ji per plytas žemyn su patalėlu i widdą jų, po Jėzaus atliū.

20. Ir jis išwydęs jų tikėjimą, tare jam: žmogau, tawo griekai taw atleisti.

21. Ir rašte-mokiti ir Parizeusai pradėjo dumoti, ir tare: kas tai per wiens, kad jis bluznijimą iškalb? kas gal griekus atleisti, kaip tikstaj wiens Diewas?

22. Bet Jėzus jų dumas numanydams, atsakė ir tare jiems: ką mišlijat sawo širdije?

23. Kas piggiaus yra sakyti: tawo griekai taw yr atleisti? arba sakyti: kėlks ir waiskėjot?

24. Bet kad žinnotumbit, žmogaus sunų mąci turrint ant žemės griekus atleisti, tare kaul-ligga sergancžamui: Už sakau taw, kėlks, ir emės sawo patalėli eik namū.

25. Ir tolydžaus kėlėsi po jų atliū, ir emės patalėli sawo, kurreme gulėjo,ėjo namū, ir gərbino Diewą.

26. Ir jie stebėjos wissi, gərbinda mi Diewą, ir bijojos tarydami: mes šien dien dywinus daiktus regėjom.

27. Ir potam jis išėjo, ir išwydo muitininką, wardu Lewi, sėdinti prie maito, ir tare jam: sėk manę.

28. Ir jis wislab palikęs kėlėsi, ir sėle ji.

29. Ir Lewis pakėle jam didę cėsnį sawo namūse, ir daug muitininkū ir kittū sėdėjo su jūmi už stalo.

30. Ir rašte-mokiti ir Parizeusai murmėjo ant jo mokitinū, tarydami: kam walgot ir gėrat su muitininkais ir griekininkais?

31. Ir Jėzus atsakydams tare jiems: sweikieji ne priwalo lieloraus, bet liggonis.

32. Už atėjau grieknāsus wadinti, kad prisimerstu, ir ne teisusi.

33. Bet jie tare jam: kam Jono mokitinei taip tātkiey pāstnikauja, ir meldžasi taip daug, taipjau ir

Parizeuſų moſitinei; bet tawo moſitinei wálgo ir gėra?

34. Bet jis tare jiems: jús ne galit ſwodbiniſkus priwerſti, kad paſt-niſkautu, koley jauniſkis ſu jeis yra;

35. Bet ateis cėſas, kad jauniſkis nág jù bus atimtas, tay jie paſt-niſkaus.

36. Ir jis ſake jiems prilyginni-mą: ney wiens nauju lopu ne lopa ſėną rubą, tittaip plyſt ir nauja-sis, ir naujas lópas ne pritinka ſė-nam rubui.

37. Ir nieks ne pilla ſwiežą wy-ną i ſėnus rykus, tittaip naujas wynas iſdauſa ſėnus rykus, ir rykai pagenda;

38. Bet ſwiežą wyną i naujus ry-kus reik pilti, tay abbieji iſliekt.

39. Ir niera ney wieno, kurs ſėno gėres, tijaus naujo norėtu: nės jis ſako: ſėnasis yra gėresnis.

6. Pėrſtyrimas.

Aple iſtrauktas wárpas, pažymuſę ran-ką, apaſtala paraubinnimą ir kriſtaus tojoni.

Ir nuſidawe antroje dienoje ſabatós, kad jis ęjo per jawus, ir jo moſiti-nei rānkomis iſtraukė wárpas, tas rānkomis ſutrynę wálge.

2. Bet kėli iſ Parizeuſų tare jiems: kam dārot, kas ſabatoj ne pūlaſi daryti?

3. Ir Jėzus atſaſydamas tare jiems: ar tai ne ſtātēt, * ką Dowids dare, kaip jis iſalkęs buwo, ſu tais, kur-rie ſu jami buwo? * 1 Jom. 21, 6.

4. Kaip jis ięjo i Diewo namus, ir ęme ſwentas dūnas, ir walge, ir dawe tiems, kurrie ſu jami buwo; kurrū taczau niekam ne paręjos wal-giti, kaip wienat klebonams.

5. Ir tare jiems: žmogaus ſunus Wieſpats yra ir ſabatós.

6. Bet nuſidawe kittoj' ſabatoj, kad ięjes i ſuilę moſinno. Ir buwo tén žmogus, kurrio dėſine ranka buwo padzuwuſi.

7. Bet raſte-moſiti ir Parizeuſai tytojo jo, bau jis ſabatoje gyditu, kad koki priejaſti ant jo gāutu.

8. Bet jis iſmāne jù dumas ir tare žmogui ſu padzuwuſe ranka: kėlſis, ir ſtokis cę; ir jis kėlęs pa-siſtojo tén.

9. Tay tare jiems Jėzus: aſ klau-su jus, kas tinkā daryti ſabatoj, ar gėrą ar piſtą? ar gywaſti iſlāityti, ar prapulditi?

10. Ir jis paeilumi wiſſus apſu-ręjes, tare tam žmogui: iſtieſt ſa-wo ran-ką. Ir jis dare tai. Tay jo ranka buwo gydita, ir taip ſwei-ka, kaip antra.

11. Bet jie wiſſay padūko, ir fuſi-kalbejo tarp ſawęs, ką jie jam ga-lėtu daryti.

12. Bet nuſidawe tū cęſ, kad jis iſęjo ant kalno melſtiſi; ir paſiliko per nakti maldoje Diewop'.

13. Ir praeuſus atwadinnu ſawo moſitinus, ir iſrinko jū dwyli-ką, kur-rus jis ir Upāſtalais wadinno:

14. Simoną, kurri wadinno Pėtrą, ir Endrėjų, jo broli, Jokubą bey Joną, Pilippą ir Baltramėjų,

15. Matteošų ir Tamošų, Jokubą, Alpejo ſunų, Simoną, wadinnamą Celotes,

16. Judošų, Jokubo ſunų, ir Ju-došų Iſkariotą, iſdawėji.

17. Ir nuęjes ſu jeis žemyn, pa-siſtojo ant plyno lauko, ir pulkas jo moſitinū, ir daugybe žmonū iſ wiſ-ſós žydū-žėmės, ir Jeruzalės, ir Tyro ir Sidono, prie jurā,

18. Kurrie atęje buwo jo klaufyti, kad iſgydomi butu nū ſawo liggū, ir kurrie necyſtū dwāſū warginna-mi buwo, paſtojo ſweiki.

19. Ir wiſſi žmones meilijo, ji pa-ſtruttint; nės iſęjo iſ jo ſtiprybe, ir gyde wiſſus.

20. Ir jis paſkėles ſawo atis ant ſawo moſitinū, tare: iſganytingi eſte, pawargulei, neſa juſū yra Die-wo karalyſte.

21. Iſganytingi eſte, kurrie cę alſſtat, nės paſótinami buſite. Iſ-ganytingi eſte, kurrie dabar werkiat, nės jaſſities.

22. Iſganytingi eſte, jey žmones jus ne apkencz, ir atſtir jus, ir iſ-ſoloj jus, ir paniekin juſū wardą, kaip piſtą, dėl žmogaus ſunaus.

23. Dzaugſities tad-da ir ſolter-kit; nės ſitay, juſū alga didde yra danguje. Taipu ir jū tėwai dare prārafams.

24. Bet atpencz bėda jums bago-

tiems; nės jau gávot savo palink-
fminojimą.

25. Bėda jums, kurrie este pasó-
tinti, nės išalksite. Bėda jums, kur-
rie ege iškliaties, nėsą jús werksit, ir
raudosit.

26. Bėda jums, kadda žmones jus
pagir; taipjau dare ir jų tėvai ne-
tikriems prarakams.

27. Bet aš sakau jums, kurrie
klausot: mylėkite savo neprietelus,
ger darykite tiems, kurrie ne ap-
kenč jūsų,

28. Žėgnokite tus, kurrie jus pra-
kėik, melkite už tus, kurrie jus už-
kabin.

29. Ir kurs tamę ištinka per
wieną strosą, tam pasūlyk ir antrą.
Ir kurs tam atimma streisę, tam
ne užgint ir fermėgós.

30. Kurs tamę prašo, tam dūk;
ir kurs tam atim, kas tamų yra, iš
to ne atjėškot.

31. Ir kaip jús norit, kad žmo-
nes jums darytu, taip ir jús dary-
kite jiems.

32. Ir jey jús tus mylit, kurrie
jus myl, kokią dėkawonę turrit už
tai? nės ir griekininkai myl savo
mylinczus.

33. Ir kad savo geradėjams ger'
dārot, kokią dėkawonę turrit iš to?
nės tai dāro ir griekininkai.

34. Ir kad jús žyczijat tiems, nū
kurrai tikfities atgāusę, kokią dėka-
wonę iš to turrite? nės ir griekinin-
kai griekininkams žyczija, kad tai
wel atgāutu.

35. Bet taczau mylėkite savo ne-
prietelus, ger' darykit ir žyczikit, kur
ne tikfities kę atgāusę; tay jūsų al-
ga didde bus, ir jús busite waikai
Aukščiausio; nėsą jis yra gėras ne-
dėkingiems ir piktiems.

36. Todel bukite mielasirdingi, kaip
ir jūsų Tėwas mielasirdingas yra.

37. Ne sūdikit, tay ir jús ne busite
sūdijami. Ne prajuddykite, tay ir jús
ne busite prajuddomi. Atlėiskite, tay
ir jums bus atlėidžama.

38. Dūkite, tay bus jums dūdama.
Saitas gėras, nukimštas, numurdi-
tas ir su kaupu jums dūdams bus
i jūsų sterblę; nės kokiū saiku seikė-
site, tokiu jums wel atseikės.

39. Ir jis sake jiems prilyginimą:
ar gal aklas aklam kėlą roditi? ar
ne abbu i dšbę supuls?

40. Mokitinis ne esti didėsnis už
savo mokitoji; kadda mokitinis pri-
lygst savo mokitojui, tay jis yra
tobulas.

41. Bet kam regi kristolą atije savo
brolio, ir ne idaboji rasto savo pa-
tiės atije?

42. Urba kaip gali tarti savo bró-
lui: stowėk brolau, aš išimsu kristlą
iš tawo akiės: ir pats ne regi rastą
savo atije? tu weidmaine, ištrauk
pirma rastą iš savo akiės, ir tadda
dabotis išimti kristlą iš akiės savo
brolio.

43. Nėsą ne esti gėrs mēdis, kurs
piktą waisų nės; ir ne pikts mēdis,
kurs gėrą waisų nėsą.

44. Kojnas mēdis iš savo paties
waisaus pažystams. Nės ne renka-
mos pygos iš erškėczų, nevgi wyn-
ūgios iš usnū.

45. Gėrs žmogus gėrą išnės iš
gėro stārbo savo širdiės; ir pikts
žmogus pikto išnės iš pikto stārbo
savo širdiės. Nės kó širdis pilna,
to burna plūsta.

46. Bet kam wadinnat manę Wief-
patie, Wiefpatie! ir ne dārot, kę
jums liepju?

47. Kurs pas manę ateit, ir klau-
so mano žodžiū, ir dāro tus, tą ro-
disu jums, kam jis lygus.

48. Lygus jis yra žmogui kuren-
czam trobą, kurs gilley ištasse, ir
dėjo pāmatą ant ūlós. Bet twānui
užėjus, srowė dūrės ant tós trobós,
ir ne pajuddino; nės buwo ant ūlós
gruntawota.

49. Bet kurs klauso ir ne dāro,
tas lygus yra žmogui trobą kuren-
czam ant žmės be pāmato; ir sro-
wė dūrės ant tós, ir sugruwo toly-
džaus, ir sugruwims tós trobós bu-
wo diddis.

7. Pėrskyrimas.

Apie tarną sėrganti, jannikiti iš Nain, Soną
ir didę griekininkę.

Bet kaip jis po akiū žmonū wi-
slab ištalbėjes buwo, nuėjo i Ka-
pernaumą.

2. Ir nekuriio wyrāusiojo žalnėrū

bėrnas gullėjo ant smertiės, jo mylims.

3. Bet tas apie Jėzų girdėdams, funte pas jį žydū vyrėsnus, melsdams jį, kad atėjės pasweikintu jo bėrną.

4. Bet jie pas Jėzų atėję melde jį didėy, tarydami: jis to werts yra, kad jam tai darytumbei,

5. Nės jis myl musū žmones, ir pakūre mums huilę.

6. Bet Jėzus ėjo su jeis tēnay. Bet ne toly jiems nū namū ėfant, funte žalnėrū vyrėsnis prietelus pas jį, ir jam sakydino: at Wieshpattie, ne procawókis, ne wertas esmi, kad po mano stogu eitumbėi.

7. Todėl ir aš pats tarauš, ne werts ėšas pas tawę ateiti; bet ištarš wieną žodį, tay pagilbs mano waitš.

8. Nės ir aš esmi žmogus po werausybės, ir turru žalnėrus po sawim', ir sakau wienam: nueit, tay nueit; ir antram: ateit, tay ateit; ir sawo tarnui: daryš tai, tay jis dāro.

9. Bet Jėzus tai girdėdams stebėjos jo, ir atsigręžęs tare žmonėms jį sėkantiems: aš sakau jums: tokio tikėjimo Izraele ne rādu.

10. Ir paslai wēl sugrįžę, serganti bėrną rādo pasweikūš.

11. Ir nusidawe potam, kad jis ėjo i miestą, wadinnamą Nain; ir daug jo mokitinū bey daug žmonū ėjo draug su jūmi.

12. Ir jam prisiartinant pas miesto wartus, stay, išnešę numirūš, kurs buwo wienatijis sunus sawo mótindės, ir ta buwo našlė, ir daug žmonū iš miesto ėjo su je.

13. Ir Wieshpats je išwydęs, pasi- gailėjo jōs, ir tare jei: ne wert.

14. Ir priėjės pakrutino grābą, ir nešiejėi stowėjo. Ir jis tare: jauni- kait, sakau taw, kėlkis!

15. Ir numirėšis atsitiesęs pradėjo kalbėti. Ir jis atdawe jį jo motinai.

16. Ir bāime apėme jās wissus, ir gārbino Diewą, tarydami: diddis prāraks kėlėsi tarp musū, ir Diewas atlanke sawo žmones.

17. Ir tas garšas apie jį išėjo per

wissą Judėdės žemę, ir po wissas aplinkuy ėsanczas šalīs.

18. Ir apšate Jonui jo mokitinei tai wissab. Ir jis pawadinngs du sawo mokitinū,

19. Sunte jūdų pas Jėzų, ir jam sakydino: ar tu esi ans ateisėšis, arba ar fitto lāukšime?

20. Bet tādū wyru atėjusu pas jį, tare: Jonas krikštytojis muddų pas tawę atfunte, ir taw sakydin: ar tu esi ans ateisėšis, arba ar fitto lāukšime?

21. Bet toje adynoje jis daug išgyde nū liggū ir negalū, ir nū pil- tū dmasū, ir daug alkliems atdawe jū atis.

22. Ir Jėzus atsakydams tare jiems dwiem: nuėjusu apšatykita Jonui, tą regėjota ir girdėjota: alkieji rėg, rāšiejėi waitšęjōj, raupsūti yra ap- cysstijami, kurtinei gird, numitrę pri- sikelasi, ir pawarguliems ewangelia apsakoma yra,

23. Ir išganytas, kurs manimi ne pasipiktin.

24. Bet dwiem Jono pašlam nuėjus, pradėjo Jėzus kalbėti žmonėms apie Joną: ko išėjot i pūšęją regėti? ar nēdrės wėjo lingojamōs?

25. Urba ko išėjot regėti? ar žmogaus minštaitais rūbais apredyto? stay, brangiūšė rubūšė ir geidulūšė gywėną, karaliskūšė dwardūšė yra.

26. Urba ko išėjot žurėti? ar prārakō? tikray, sakau jums: jis ir uš prārakū didėšnis yra.

27. Jis yra, apie kurį parašyta: stay, aš sunęzu sawo angelą pirm tawo wėido, kurs itaisys tawo kėlą pirm tawęs. *Mat. 3, 1.

28. Nės sakau jums, kad tarp tū, kurrie iš mótėrū gimme, niera didėšnio prārakō per Joną krikštytoji; bet kurs mažėšnis yra Diewo karalystėje, tas didėšnis uš jį.

29. Ir wissī žmones, kurrie jį girdėjo, ir muitininkai, Diewui garbę dawe, ir krikštydinos Jono krikštu.

30. Bet Parizeuškai ir rašte-mokiti paniekinnō Diewo rodą prieš sawę, ir ne dawėši jo krikštiti.

31. Bet Wieshpats tare: kam aš prilygisu žmones šios gimminės? ir kam jie lygus?

32. Jie lygus yra waikams ant turgaus sėdintiems, ir pries kiti kiti šaukiantiems: mes jums žaidėm ant vamzdžio, ir jūs ne šokinėjot; mes jus apraudojom, ir jūs ne verkėt.

33. Aš Jonas Kristijoties atėjęs ne valge dūnės, ir ne gėrė vyno; tay jūs sakot: jis tur wėlną.

34. Žmogaus sumus atėjęs wálgo ir gėr, tay jūs sakot: štay, tas žmogus ryuns ir wyno-girtáklis, munitininká ir grietininká prietelus.

35. Jė išmintis tur dūti apsisūditi nū wissū sawo waikū.

36. Bet melde ji wiens iš Parizeusū, kad su jimi wálgitu. Jė jis iėjės i namus Parizeusū, sėdosi uš stalo;

37. Jė štay, moteriskė tame mieste, kurri griekšna buwo, ta ištyrusi, kad jis uš stalo sėdėjo namáse Parizeusū, atnešė stiklą mostiės,

38. Jė atėjusi iš užpakalo pas jo kijas, werke, ir pradėjo, jo kijas ášaromis šlapinti, ir plaukais sawo galwos šlūstiti, ir buczáwo jo kijas, bey mostijo tas mostimi.

39. Bet tai regėdams Parizeusas, kurs ji buwo paswietęs, kalbėjo pats sawije, tarydams: kad šissai butu praraks, tay jis žinotu, kas ir kokiá tai yra moteriskė, kurri ji paruttino, nės ji yra griekšna.

40. Jėzus atsakydams tare jam: Simon, aš taw ká turreu sakyti. Bet jis tare: Mokitojau, sakyl.

41. Kámininkas wiens turrejo dū skolinkū; wiens stellerio pentis šimtus grasus, antras pentis dešimtis.

42. Bet kaip jūdu ne turrejo už mokėti, padowanojo jis abbiem. Sakyl, katras tū dwiejū ji daugiaus mylės?

43. Simons atsakydams tare: be tikliu tas, kurriam daugiaus padowanojo. Bet jis tare jam: tu geray atšūdijei.

44. Jė atsigrejęs pries moteriskė, tare Simonui: ar tu regi tą moteriskė? aš iėjau i tawo namus, tu ne davei man wandens mano kojoms, bet ši mano kijas ášaromis pašlapino, ir plaukais sawo galwos šlūste.

45. Tu ne pabuczawai manę, bet ta iėjusi, ne palówe mano kijas buczáti.

46. Tu mano gálwą aliejami ne pamostijei; bet ji mano kijas móštimi móstijo.

47. Todel sakau taw: jei daug griekšū yra atleisti, nės ji daug mylėjo; bet kurráw maž atleidžama, tas maž myl.

48. Jė jis tare jei: taw atleisti yra tawo griekšai.

49. Tay pradėjo tie, kurríe su jimi uš stalo sėdėjo, patys sawije kalbėti: kas yra tas, kurs ir griekšus atleidž?

50. Bet jis tare moteriskė: tawo tikėjims tawę pagėlbėjo. Kit su pakájumi.

8. Pėrštyrimas.

Apie šėlį Diewo žodžio, wėtrą ant jurá, ir Jaitaus dukteraitę.

Jė nusidawe potam, kad jis keláwo per miestus ir kėmus, apsakýdams ir pranėšdams ewangelią apie Diewo karalytę, ir tie dwylíka su jimi.

2. Priegtam kelios móteres, kurrías jis buwo pasweikinęs nū piktū dwasū ir liagū, butent: Marya, kurri wadinnama Madlyna, iš kurríos septyni welnai buwo išėjė;

3. Jė Joanna, pati Ružo, Erodo užweizdo, ir Susane, ir daug kitių, kurrós ji šelpė iš sawo turtó.

4. Bet kaip diddis pulks žmonū susijėjo, ir iš miestū pas ji susibėgo, tare jis per prilyginimá:

5. Šėjėjas išėjo, kad šetu sawo šėlį. Jė jam be šėjant, pūle kitta pas kėlą, ir buwo suminnama, ir paukščeji po dangumi tą sulese.

6. Jė kitta pūle ant alds, ir išdygusi padžowo, dėl to, kad drėgnummo ne turrejo.

7. Jė kitta pūle tarp erškėczū, ir erškėčežei drauge išdygo, ir nusmelkė tą.

8. Jė kitta pūle ant gerós dirwos, ir išdygusi atnešė šimteropą waisū. Tay sakýdams šaukė: kas tur ausis klausyti, tas te klausó!

9. Bet jo mokitinei klause ji, ir tare: koksai tai butu prilyginimas?

10. Bet jis tare: jums yra dūta,

žinoti paslėptinę Dievo karalystės; bet Pittiems prilyginnimūse, kad ir regėdami ne regėtu, ir girdėdami ne išmanytu.

11. Bet tai yra tas prilyginnimas: sekla yra Dievo žodis;

12. Bet tie, kurie pas kėlą, tie yra, kurie klauso; potam ateit wėlinas, ir atim žodi nū jū širdžū, kad ne tikėtū, ir ne butu išganyti.

13. Bet tie, kurie ant ūlės, tie yra, kurie, kad tą išgirst, su džiaugsmu priim žodi, ir tie ne tur šakniės; jie walandą tik, ir cėse pagundimo, atpūla.

14. Bet tie, kurie tarp erškėčių pūle, tie yra, kurie klauso, ir nuėdami po rūpescių ir bagotyštės ir raskasnummo šio gywasčio nusmelkiami yra ir ne atneš waisaus.

15. Bet tai, kas ant gerės žėmės, tie yra, kurie žodi klausydami, tą palaiko tikroje geroje širdyje, ir waisū atneš kantrumme.

16. Bet ney wiens ne uždega žwākę, ir apwož tą su rytu, arba tą pakis' po solū; bet užded ant liktoraus, kad ieingas šwiešybę regėtu.

17. Nės nieko niera paslėpta, kas ne butu žinnoma, ir nieko niera uždengta, kas ne išsireikštū ir i šwiešą pareitu.

18. Togidel dabofities, kaip jūs klausot. Nės turrinczam dādama, bet ne turrinczam atimmama ir tai, ko tikis turris.

19. Bet jo mótina ir brolei priėjo, ir ne galėjo del žmonū iškli jo priciti.

20. Ir buwo jam sakoma: tawo mótina ir tawo brolei stow laukė, ir nor tawę regėti.

21. Bet jis atsakydams tare jiems: mano mótina ir mano brolei tie yra, kurie Dievo žodžio klauso, ir tą dāro.

22. Ir nusidawe tosa dienosa, kad jis iėjo i laiwą su sawo mokitineis. Ir tare jiems: pėrsiiršim i antrą krāštą mariū. Jie atstume nū krāšto.

23. Ir begdami wāndenimi jis užmiggo. Ir pakillo umars ant mariū, ir wilnys užpūle jās, ir buwo diddime pawojumme.

24. Tay jie ji priėjo, buddino ji, tarydami: Mofitojau, Mofitojau, mes

prapūlam. Tay jis atsitėles apdraude wėją ir wandens bangas; ir nūstojo, bey tykums rādosi.

25. Bet jis tare jiems: kame jūšū tikėjimas? Bet jie bijojos ir stebėjos, tarydami tarp sawės: kas tai per wiens? nės jis prisāko wėjui ir wandenui, ir jie klauso jo.

26. Ir jie nubėgo i Gadarenū šalį, kurri yra ties Galilėds.

27. Ir kaip išjenge ant krāšto, sutiklo ji wyrs iš miesto, tas jau seney turrėjo wėlnus, ir ne wilkėjo ney jokieis rūbais, neygi laikėsi ney jokiūse namūse, bet kapinėsa.

28. Tas Jėzū išwydęs hauke, ir parpūle po jo akiū, ir didžū balsu rėkdams tare: ką turru darbo su tawimi, Jėzau, tu sunau Dievo aukščiausiojo? meldžū tawę, ne norētumbei manę mūciti.

29. Nės jis prisāke necyzstai dwāsei, kad išeitu iš to žmogaus; nės jau seney ji buwo wāginnusi. Ir buwo lencugais surakintas, ir i pāncius idėtas, ir suplēše tus ryšus, ir wėlno wartytas buwo i puščią.

30. Ir Jėzus klause ji, tarydams: kū wardu esi? Jis tare: Lėgions, nės daug wėlnū i ji buwo iėjo.

31. Ir jie melde ji, kad ne lieptu jās i gelmę iciti.

32. Bet buwo tenay didde kiausū kaimene, ganomū ant kālno; ir jie melde ji, kad jiems pawėlitu, i tas iciti. Ir jis pawėlijo jiems.

33. Tay išėjo wėlnai iš to žmogaus, ir iėjo i kiausles, ir kaimene padurmu isimete i mares, ir nuskendo.

34. Bet kaip kerdzei išwydo, kas cę nusidawe, pabėgo jie, ir tai apsaķe mieste ir per kienus.

35. Taip išėjo jie regėti, kas cę nusidawe; ir atėjo pas Jėzū, ir rādo tą žmogū, iš kurrio wėlnai buwo išėjo, sedinti pas Jėzaus kojas, apredytą ir pilnu protu; ir nusigando.

36. Ir kurie tai buwo regėję, apsaķe jiems, kaip wėlno wāgintafis buwo pasweikęs.

37. Ir praše ji wissa daugybe aplink ēsancų šalį Gadarenū, kad nū jū atstotu. Nės didde bāime buwo

jūs apėmusi. Ir jis iėjes i laiwą wėl sugryjo.

38. Bet tas wyrs, iė furrio wel-nai buwo iėėje, prāėe ji, kad pas ji galėtu buti. Bet Jėzus palėido ji nū sawės, ir tare:

39. Sugryėt wėl i sawo namus, ir apsakyt, kokių didžus dāiktus taw Diews padāre. Ir jis nuėjes apsakė po wissą miestą, kokių di-džus dāiktus jam Jėzus padāres.

40. Ir nusidawė, kaip Jėzus su-gryjo, priėmė ji žmones; nės wissi buwo jo belāufiā.

41. Ir ėtay, atėjo wyras, wardu Jairus, kurs wyrāusas buwo ėui-lės; ir pūlės Jėzui i kielių, prāėe ji, kad i jo namus ateitu.

42. Nės jis turrėjo wienturtę duk-teri, apie dwylką metų, ta gullejo be mėrdanti. Ir jam tén nueinant, spāude ji žmones.

43. Ir wiena moteriėke kraujo-plūdima dwylką metų buwo sir-gusi, ir wissą sawo turtą liekorams iėradusi, ir ney wiens jė ne buwo galėjes gyditi.

44. Ta priėjusi iė uėpakalo, pa-kruttino jo rubo sulę, ir tolydžaus apėistojo jės kraujo-plūdimas.

45. Ir Jėzus tare: kas pakruttino manę? Bet kaip wissi uėėigyne, tare Pėtras, ir tie, kurie su jūmi buwo: Moėitojau, žmones wėr; ir spaudž ta-wę, ir tu sakai: kas manę pakruttino?

46. Bet Jėzus tare: kas noris ma-nę pakruttino; nės aė numanau, kad macis iė manęs iėėjo.

47. Bet kaip moteriėke regėjo, kad tai jau ėinnoma buwo, atėjo ji dre-bėdama, ir parpūlusi po jo akiū, ap-sakė wiėiems žmonėms, dēl ko ji pa-kruttinnusi, ir kaip ji tūjaus iėgyjusi.

48. Bet jis tare jei: buė linkėma, mano dukte, tawo tikėjims tawę pagėlbėjo; eĩ su pakajumi.

49. Dar jam bekalbant, atėjo wiens iė ėeimynės wyrāusojo ėuilės, ir ta-re jam: tawo dukte numirre, ne sun-ėĩt moėitoji.

50. Bet Jėzus tai iėgirdęs, atsakė jam, tarydams: nesibijofis, tikėy tik-ėė, tay ji pagilbs.

51. Bet iėjes i tus namus, ne lėido ney wieną i widdų eiti, kaip tikė

Pėtrą, ir Jokubą, ir Joną, bėy to kudiėio tėwą ir mōtiną.

52. Bet jie wissi wėrkė, ir aprau-dojo jė. Bet jis tare: ne wėrkĩt; ji ne numirre, bet miegt.

53. Ir jie apjākė ji, geray ėinnō-dami, jė numirrusė.

54. Bet jis iėwāre jās wissus, nu-twėre jė prie rankės, ir ėaute: kū-diĩ, kėĩtis!

55. Ir jės dwāse sugryjo, ir ji tūjaus kėĩsi, ir jis liepė jei dāt wālgit.

56. Ir jės gimdytojei ėėbėjosi. Bet jis prisakė jiems, kad niekam ne sa-ėytu, kas tikėsi.

9. Pėrėtyrimas.

Apie dwylką apakalus, pentis bānds kėpalus, Kristaus pėrėwiotimā ir tĩtrą ėelimmā.

Bet jis suwadinnęs anus dwylką, dawė jiems wālē ir māci ant wissū welnū, ir kad galėtu liėgas iėgyditi.

2. Ir iėėunte jās, apsakyti Diewo karalyėte, ir liėgonis iėgyditi.

3. Ir sake jiems: jūs nieko ne tur-rit imti su sawim ant kėlo, ney laz-dės, ney delmono, ney dānės, ney pinnigū; ir ney wienam ne kėĩt tur-rėti dwi ėermėgi.

4. Ir kur i kokių namus ieinat, eę pasiėĩktĩt, iĩ iĩ ten ėalin kėlāujat.

5. Ir kurie jus ne priimā, eę iėėĩkt iĩ to miėsto, ir nukratyĩt ir dulkės nū sawo kōjū luddimui ant jū.

6. Ir jie iėėje pėrkėlawo miestelus, apsakė ewangeliā, ir iėgyde wissur.

7. Bet Ėrodas, kėtwirtainės ėemės waldonas, patyręs wissab, kas jo daroma buwo, pasibijojō, kadangi kėllū ėmonā sakoma buwo: Jonas iĩ numirrusū kėĩs;

8. Kittū wēl: Ėliosus pasirodė; bet kittū: wiens ėėnujū prārakū kėĩs.

9. Ir Ėrodas tare: Joną aė nu-kirėdināu, bet kasgi tas, apie kurri tai girdzu? Ir ėeide ji matyti.

10. Ir apāĩtalai sugryjė pāsakojo jam, kokių didžus dāiktus jie bu-wo iėėaisė. Ir ėmęs jās pas sawę, iėėjo i ėālĩ ėėyru i puėėziā, pas miestą, wardu Bėėėaida.

11. Kaip žmones tai numānė, kė-lāwo jie pasėuy ji; ir jis jās pas sawę prilėidės, sake jiems apie Die-

wo karalyſtę, ir iſgyde, turrie to priwale. Bet diena pradėjo baigtifi.

12. Tay tie dwylſka ji prieję tare jam: paleiſt tūs žmones nū ſawęs, kad nuėję i mieſtelus aplink, ir i kiemus, gaſpádós bey walgio raſtu; neſa mes čę puſęzoje eſme.

13. Bet jis tare jiems: dūkit jūs jiems walgit. Jie tare: mes ne turim daugiaus, kaip tiktay penkis dūnós kėpalus, bey dwi žuwi; arba jey ne nuėję daugybei žmoniū turre- tumbim walgį pirtį?

14. (Neſa buwo apie penki tūſtanczej wyrū.) Bet jiſſai ſake ſawo moſitiniems: te ſuſėdie eiſėmis, po penkes deſimtis, ir wēl po penkes deſimtis.

15. Ir jie taip darydami, wiſſi ſuſėdo.

16. Tay jis ėmęs tus penkis kėpalus bey dwi žuwi, paſurėjo i dangų, ir už tus deklawojęs lauſę ir dawe tus moſitiniems, kad žmoniems padėtu.

17. Ir jie walgę, ir wiſſi priwalgę. Ir paſawojo jiems likuſū trupu- cū, dwylſką pintinū.

18. Ir nuſidawe, kaip jis wiens buwo, ir meldėſi, ir jo moſitinei ſu jūmi, klauſe jiſſai jūs, ſakydams: kę ſako žmones manę eſanti?

19. Jie atſakydami tare: ſako, ta- wę eſanti Jona kriſtytoji; kelli wēl, ta- wę eſanti Eliſų; bet kelli, wieną ſenują prarakū priſiſkėluſi.

20. Bet jis ſake jiems: kęgi jūs ſakot manę eſanti? Tay Pėtras atſa- dydams tare: tu eſi Kriſtus Diwo.

21. Ir jis apdraude jūs, ir liepe, idant tai ney wienam ne ſakytu,

22. Tarydams: neſa žmogaus ſu- nus dar daug tur kentėti, ir atme- tamas buti nū wyrėſnują, ir nū wy- rāuſujū kunigū bey raſte-moſitū, ir nuſawinnamas buti, o trėcą dieną priſiſkėlſis.

23. Tay tare jiems wiſſiems: ſas manę nor ſekti, ſas paſſai te uſſi- ginnie, ir te imma ſawo kryžų ſas dieną ant ſawęs, ir te ſektie manę.

24. Nės ſas ſawo gywaſti nor iſ- laiſyti, ſas ję prapuldis; ir ſas ſa- wo gywaſti prapulda dėl manęs, ſas ję iſlaiſys.

25. Ir kofę nāudą turretu žmogus, kęzeig wiſſą ſwietaį laimėtu, ir pra- pulditu ſawę pati, arba iſkādós da- rytu ſaw paciam?

26. Bet ſas manęs bey mano ſo- dū gedėſis, to gedėſis ir žmogaus ſunus, ateidams ſawo ſlowėje, bey ſawo tėwo, bey ſwentujū angelū.

27. Bet aſi ſakau jums: iſ tieſės, yra kelli tū čę ſtowincū, turrie ſmertiės ne ragaus, iſti pamato Die- wo karalyſtę.

28. Ir nuſidawe apie aſtānes die- nas po tū kalbū, ėme jis ſu ſawim' Pėtra, Jona ir Jokubą, ir ėjo ant wieno kėlno melſtis;

29. Ir jam beſimeldžiant, jo wėidas kitoſs paſtojo, ir jo rābas baltu tū- pe, ir žibėjo.

30. Ir ſtay, du wyrū kalbėjo ſu jūmi, turredu buwo Moizėſus bey Eliſų.

31. Tūdu paſirode ſlowėje, kalbe- damu apie tą gālą, kurri jis turre- ſęs Jeruſalėj'.

32. Bet Pėtras, ir turrie ſu jūmi buwo, miegu buwo apimti. Bet pa- budę mātę jo ſlaiſtumą, ir tūdu wyrū pas ji ſtowincų.

33. Ir nuſidawe, tiem dwiem nū Jėzaus atſtojus, tare Pėtras Jėzui: Moſitojau, čę gėr' buti; darykim tris kėtras, taw wieną, Moizėſui wieną, ir Eliſui wieną; ir ne ži- nojo, kę kalbas.

34. Bet jam tai bekalbant, dėbėſis atėjo ant jū, ir jie nuſigando dėbe- ſui jūs aptraukiant.

35. Ir balsas pāle iſ dėbėſiės, ta- rydams: ſas mano mielas Sunus, to klauſyt.

36. Ir tam balſui nuſidūdant, rā- do Jėzū wieną. Ir jie uſtykėjo, ir ney wienam nieko ne apſakę toſa dienofa, kę buwo regėje.

37. Bet nuſidawe ſėkancę dieną, jiems nū kėlno nuemant, daug žmo- nū jiems prieſais ėjo.

38. Ir ſtay, wiens wyrſ tarp žmoniū ſaukė tarydams: Moſito- jau, praſiau ta- wę, ben apjūrėk ma- no ſunų, neſa jis mano wienturtis ſunus.

39. Wey! dwāſe ji nutwer, tay jis tūjaus rėſia, ir plėſa ji, kad put-

tšija, ir wos ne wos nā jo atstojā, taip ji plėšusi.

40. Ir aš tawo mokitinus meldžan, kad je išwarytu, ir jie ne galėjo.

41. Tay Jėzus atšakydams tare: at tu netikinti ir pėrwerstoji gimine, kaip ilgay pas jus busu, ir jus kėsu? atgabėnt šėn sawo sunų.

42. Ir ateinas pas ji, wėlno plėšamas ir drastomas buwo. Bet Jėzus neapytąjė dwafę apdraude, ir waitą pagelbėjęs jo tėwui atdawe.

43. Ir jie wissi stebėjos tės Diewo šlowės. Bet jiems wissiems besidųwijant, apie wissą tą, ką jis dare, sake jis sawo mokitiniems:

44. Dėsit jis i sawo ausis šę kalbą: nėsa žmogaus sunus tur padūdams buti i žmonū rankas.

45. Bet tą žodi jie ne pėrmane, ir tai jiems paslėpta buwo, kad jie tą ne išmane; ir bijojos ji klāusti to žodžio dėley.

46. Ir rādosi tarp jų mistis, kas tras jų didžausas butu?

47. Bet Jėzus mistis jų širdiės reğedams, nutwėręs wieną kudikį, paslate tą po sawo šalies,

48. Ir tare jiems: kas tą kudikį priimma mano wardan, tas manę priimma, ir kas manę priimma, tas tą priimma, kurs manę suntes; bet kas tras majausas yra tarp jų wissū, tas bus diddis.

49. Tay atšafe Jonas tarydams: mokitojau, mes matēm wieną, tawo wardan wėlnus išwāranti; ir mes jam gynēm, nės jis tawę ne sėle su mumis.

50. Ir Jėzus tare jam: ne ginklit jam; nėsa kas ne priėš mus, tas su mumis.

51. Bet nusidawe, cėšui atėjus, kurreme turrejo iš czon atstoti, gręje jis sawo weidą, tiesog i Jeruzalė kelāuti.

52. Ir nusunte pirm sawęs paslus, tie nuėjė išlato i koki miestėli Samaritonū, jam gaspadōs jėškoti;

53. Ir tie ji ne priėme, todėl, kad weidą sawo grėjęs buwo, i Jeruzalė kelāuti.

54. Bet jo mokitinū du, Jotubs bey Jonas, tai matydamu, tare: Wiešpatie, ar nori, tay sakysiwa, kad

ugnis iš dangaus pultu, ir jās sutstu, kaip Eliošus dare?

55. Bet Jėzus atsigrėjęs jādū apdraude, tarydams: ar ne žinnota, kurdōs dwafės waitai esata?

56. Žmogaus sunus ne atėjės, žmonū dušias juddyti, bet išlaskyti.

57. Ir tjo i kitta miestėli. Ir nusidawe, jiems ant kėlo esant, wiens jam tare: aš tawę sėksu, katrul tu eisi.

58. Ir Jėzus tare jam: lāpės tur urwas, ir paukščiui po dangum tur liždas, bet žmogaus samus ne tur, kur sawo galwą padėtu.

59. Ir jis tare kittam: sėl manę. Bet tas tare: Wiešpatie, pawėlkit man, pirma nueit sawo tėwą palāidot.

60. Bet Jėzus tare jam: te lāidoj numirę sawo numirtus; bet tu nuėjės apšaky Diewo karalytę.

61. Ir kitis tare: Wiešpatie, aš tawę sėksu; bet pawėlkit man pirma atšisweikt nā sawo namištū.

62. Bet Jėzus tare jam: kas sawo ranką prided prie žagrės ir atgalōs žur, tas netinkas Diewo karalytėj.

10. Pėrskyrimas.

Apie 70 mokitinus, Samaritonų ir Baridō rupinintų.

Potam Wiešpats kittus septynes dėsimitis išštyręs, išjunte po dy ir dy pirm sawęs i wissus miestus ir šalīs, kur kettino iškalti,

2. Ir tare jiems: pjūtis yra didde, bet maž dārbininū; melskit pjūtiēs Wiešpati, kad jysu dārbininū i sawo pjūti.

3. Eikit, stay, aš sunčzu jus, ney žryčzus tarp wilkū.

4. Ne nešokit ney mašnōs, ney belmono, ney kūrpiū; ir ne swėitinkit ney wieno ant kėlo.

5. I namus kokiūs ieidami, pirma sakytit: palājus te effie tāsė namāsė!

6. Ir jeį tēnay bus palājaus kādītis, tay jysū palājus ant jo paslits; bet jeį ne, tay jysū palājus jums wēl atgręš.

7. Bet tāsė namāsė pasiliktit, wālgikit ir gėrkit, ką jie tur. Nėsa dārbininūs sawo algōs werts. Ne wāikščokit iš namū i namus.

8. Ir jeį i koki miestą ieinat, ir

jie jus priimma, tay cye walgikit, tą jie jums paded.

9. Ir gydikit liggonis, tén šan-
cus, sakydami jiems: Diewo kara-
lyste jums prisistartino.

10. Bet jeį i toki miestą ieinat,
kur jus ne priimma, tén išėję ant
jų úlyczų, taršit:

11. Ir dulkės mums prilippufes
iš jų miestu mes išduktinam ant
jų. Taczaus turrít žinnoti, Diewo
karalystę jums arti buwufę.

12. Už sakau jums: Sodomai leng-
wjaus bus anoj' dienų, ne kaip to-
čiam miestui.

13. Bėda taw, Korazin! bėda taw,
Bethaida! nėsa jeį tokie štebuklai
butu daryti buwę Tyroje bey Si-
done, tokie pas jus daryti, jie jau
seney žake bey pelenāse butu sėdeję
ir prisimertę.

14. Taczaus Tyrai bey Sidonui
lengwjaus bus jų dienų, ne
kaip jums.

15. Ir tu Kapernaum, pakėltoji iškli-
dangaus, tu busi nustumta i pėklą.

16. Kas jus klauso, tas manę klaus-
fo, ir kas jus niekin, tas manę nie-
kin; bet kas manę niekin, tas tą
niekin, kurs manę suntęs.

17. Bet anie septynios dėsimt su-
gryžo su daugimiu, tarydami: Wieš-
patie, ir welnai mums padūti yra
tawo wardan.

18. Bet jis tare jiems: aš beje
maczau šėtoną iš dangaus pūlanti
ney žaiba.

19. Šytay, aš jums wālę dawjau,
užminti ant žalcų ir angų, ir ant
wiššos maciės neprietelaus, ir neį
wiens dūiktis jus ne iškūdis,

20. Taczaus tūmi nesidzaužit, kad
dwasės jums yra padūtos; bet daug-
kities, kad jų wardai danguje yra
parašyti.

21. Tą adyną dzaugėsi Jėzus dwā-
šėje, tarydams: aš pilowinu tawę,
Tėwe ir Wiešpatie dangaus bey žė-
mės, kad tai užlėpei išmintingiem-
siems bey protingiems, ir apreiškėi
kudikiems. Beje, Tėwe, taipu taw
pamėgo.

22. Wislab man padūta nū ma-
no Tėwo. Ir neį wiens ne žinno,
kas Sunus esąs, kaip tiktay Tėws;

ney kas Tėws esąs, kaip tiktay Su-
nus, bey kurrām Sunus tai nor
apreikšti.

23. Ir jis atsigręžęs priekš sawo
mokitinus, tare jiems ypacęy: iš-
ganytingos akys, mātanczios tai, tą
jus mātoti!

24. Nėsa aš sakau jums: daug
prarakū ir karalū norėjo matyti, tą
jus mātoti, ir ne mātę; bey girdėti,
tą jus girditi, ir ne girdėjo.

25. Ir šytay, kėlęs wiens rašite-mo-
kitas, gunde ji, tarydams: Mofito-
jau, tą turrū daryti, kad amžinq gy-
wasti i dalykus gāuczau?

26. Bet jis tare jam: kaip para-
šyta jošane? kaip šlaitai?

27. Jis atšakę tarydams: "mylēt
Dievą sawo Wiešpatie iš wiššos šir-
diės, iš wiššos dušės, iš wiššos sy-
lės, ir iš wiššo umo; ir sawo arti-
mq, kaip pats sawę. "5 M. 5, 5.

28. Bet jis tare jam: geray atša-
kiei; to daryt, tay gyws busi.

29. Bet jis pats tēisintisi norė-
dams tare Jėzui: kasgi mano ar-
timas?

30. Tay Jėzus atsakydams tare:
buwo žmogus, tas nučidams iš Je-
ruzalės i Jeriką, pūle tarp razbai-
ninkū, tie ji nurėdę, sumušę, ir at-
stėjo, ir pusgywi palikto.

31. Bet gūdijsi, kad klebons tū
pacų kėlu nukelawo, ir ji pamātęs
praėjo pro šali.

32. Taipojau ir Lewitas, iškākęs
i tą wietą, ir ji pamātęs, praėjo
pro šali.

33. Bet Samaritons kėlūdams
tėnay iškākę, ir ji pamātęs, jo pa-
sigailėjo.

34. Priėjęs ji, aptwėre jo žaizdas,
ir ipyle aliejaus bey wyno, ir užk-
lęs ji ant sawo galwijo nugabėno ji
i gaspādą, ir klawojo ji.

35. Antrą dieną iškėlūdams iš-
me du grasu, ir dawę tādų gaspa-
dōrui. Jam tarydams: prikawot ji,
ir jeį to dangiaus išrašti, aš taw
užmokėsu, sugryždams.

36. Kursai iš tū trijų rėgisi arti-
mas buwęs tam, kurs ipūle tarp
razbaininkū?

37. Jis tare: kursai mielapirdingy-

stę jam iškrode. Tay Jėzus jam tare: taygi eik, ir daryk taipojau.

38. Bet nusidawe jiems bekelausiant, jis nuėjo į koki miestelį. Tėnay buvo moteriškė, wardu Marta, ta ji priėmė į savo namus.

39. Ir ji turrėjo sėsseri, ta wadinama buvo Marya, ta sėdosi pas Jėzaus kojas, ir klause jo kalbės.

40. Bet Marta labay trusawo jam pašlužit. Ir priejusi ji tare: Wiešpatie, argi ne atboji, kad mano sėssu manę wieną paliekt šlužiti? ben sa-tyk jei, kad ir ji nutwėrtu.

41. Bet Jėzus atsakydams tare jei: Marta, Marta, tu turri daug rūpesčio bey trūso.

42. Bet wieno daikto reikia; Marya gėrąji dalyką išsirinko, tas jei ne bus atimmamas.

11. Pėrstyrimas.

Malba, išwārim's wėlino, ir pabārimo-
tojonis.

Ir nusidawe, kad jis buvo nekuroj' wietoj' ir mēdėsi. Ir jam palowus, wiens jo mokitinū jam tare: Wiešpatie, mokink mus melstis, kaip ir Jonas sawo mokitinus mokinno.

2. Bet jis tare jiems: Diewą melsdamiesi taip tarkit: Tėwe musū dangiesi. Tėssie šwenczamas tawo wardas. Te ateina tawo karalyste. Te nusidūda tawo wale, ant žemės, kaip danguj'.

3. Dūk mums musū dieniską dū-ną wissādōs.

4. Ir atleisk mums musū griekus, nēs ir mes atleidžiam wissiems sawo kaltiems. Ir ne wesk mus į pagundimą, bet išgėlbes mus nū pikto.

5. Ir jis tare jiems: Kursai yra jusū, turris prietelu, ir nuėjės pas jį, tartu jam: miels prietelau, pažyczil man tris dūnōs kėpalus;

6. Kėsa mano prietelus atėjo pas manę iš kėlo, ir aš ne turru, ko jam padėti.

7. Ir ansai widduj' esąs atsakytu ir tartu: dūk man pakājū, durrys jau ušrakintos, ir mano waikėlei yra kamároj' pas manę; ne galu kėltis, ir taw dūti.

8. Aš sakau jums, noris jis kėlės ne dūda jam, todėl, kad jo prietelus esti, tay taczau nesigėdinczo jo tykojimo dėley kėlšis, ir jam dūs, tiek jam reikia.

9. Ogi ir aš jums sakau: melstkit, tay jums bus dūdama; jėškokit, tay rąsit; tųsgėntkit, tay jums bus atwerama.

10. Kėsa kas mēdzia, tas imma; ir kas jėško, tas randa; ir kas tųsgėna, tam atwerama.

11. Kame tarp jusū sunus tėwų mēdza dūnōs, kursai jam į tōs wietą akmeni sulitu? ir jey žuwiēs mēdza, kurs jam į žuwiēs wietą šalti sulitu?

12. Urba jey pauto melstu, kursai jam to wietoje angi sulitu?

13. Taygi, jey jus nelabi budami galit sawo waikams gerū dowanū dūti, toli daugiaus dūs dangiškasis Tėwas šwentą Dwāšę prašantiems jį.

14. Ir Jėzus išwāre wėlną nebyli. Ir nusidawe, wėlnui išėjus, kalbėjo nebylis. Ir žmones stebėjosi.

15. Bet kelli jū tare: jis išwāro wėlnus per Beelzebubą, wėlnū wų-rausąjį.

16. Bet kitti gunde jį, ir prāše iš jo ženklo iš dangaus.

17. Bet jis numanydams jū mislis, tare jiems: Kojna karalyste, jey sawije ne sutinka, pusta pastoja, ir namai ant namū grūwa.

18. Jeygu ir šėtōns su sawim ne sutinka, kaipgi jo karalyste išliks? kadangi sakot manę wėlnus per Beelzebubą išwāranti.

19. Bet jey aš wėlnus per Beelzebubą išwarau, per ką jį išwāro jusū waikai? todėl jie bus jusū sudžos.

20. Bet jey Diewo pirštu wėlnus išwarau, tay Diewo karalyste pas jus ateina.

21. Kadda koks šarwininkš sawo paloczų apšėgti, tay jo daiktai pakājuje išlikt.

22. Bet kad sylingėsnis ant jo užeit, ir jį pėrgal, tay jo šarwų atimma, kurrāmi tikėjės, ir plėšimma išdalij.

23. Kas ne su manim', tas prieš

mane, ir tas su manimi ne renka, tas išbarsto.

24. Aeczyſtoji dwase iš žmogaus išeidama perwadiſkejoja ſaufas wietas, iſkłodama atilſiės, ir ję ne rąsdama, tay ſako: ſugryſu wėl i ſawo namus, iš kurrū iſėjau.

25. Ir ateidama randa jūs ſikłomis išſikłtus ir ſweiftus.

26. Tadda nuėjusi imma prie ſawęs ſeptynes dwases, dar uſ ſawę piktesnes, ir iėjusos ténay gywėna, ir potam pikčaus ſtow ſu tū žmogumi, kaip pirma buwo.

27. Ir nuſidawe, jam tai be kalbant, wiena moteriſke tarp žmonų pakėluſi ſawo balſą, tare jam: iſganytingas žywats, kurs tawę neſojo, ir krutys, kurrės tu žindai!

28. Bet jis tare: mielay iſganytingi tie, kurrie Diewo žodi klauso ir palaiko!

29. Bet žmones werſėsi ténay. Tay jis pradėjes ſake: tai nelaba gimmini! ji nor ženklo, ir ne dūtas bus jei ney joks ženklas, kaip tiktay ženklas prārato Jonofaus.

30. Nės kaip Jonofus ženklū buwo Ąiniwitams, taip žmogaus ſunus bus tai gimminei.

31. Karalėne pėtū-žemės ſtoſis ſūdnojo' dienų' ſu žmonėmis ſittōs gimminės, ir jās praſjuddis; nės ji nū ſwieto krąſto atėjo, girdet iſmintiės Salomono. Ir ſtay, cę didėſnis uſ Salomona.

32. Ąiniwės žmones ſtoſis ſūdnojo' dienų' ſu taje gimmine, ir ję praſjuddis; nės ji priſiwerite po kozonies Jonofaus. Ir ſtay, cę didėſnis uſ Jonofa.

33. Aey wiens žwatę uždėges ne ſtato ję wietoj' paſlėptoj', neygi po ketwircę, bet ant liktoraus, jeib i widdę ieinaſis ſwiefą matytu.

34. Aſis kuno ſwiefybe; taygi jey tawo aſis gera bus, tay wiſſas tawo kunas ſwiefes. Bet jey tawo aſis nelaba bus, tay ir tawo kunas bus tamſus.

35. Taygi dabokis, kad ſwiefums tawiſe ne butu tamſybe.

36. Taygi kad tawo kunas abel-nay ſwiefus, ney jokiōs tamſōs dailiēs ne turrės, tay wiſſas ſwiefus

bus, ir tawę apſwies kaip ſtaiftus ſaibas.

37. Bet jam be kalbant, melde ji wiens Parizeuſas, kad ſu jami pėtū walgitu. Ir iėjes ſėdosi uſ ſtalo.

38. Parizeuſas tai matydams dywijos, kad jis neſimazgojes buwo priėſ walgisent. Matt. 15, 2.

39. Bet Dieſpats tare jam: jūs Parizeuſai laikot kuplas bey bludus iš wirſaus cęystus, bet widduje pilni eſte pleſhimmo ir piktėnybės.

40. Jūs durni! ar miſlijat, widduje cęſtą eſant, kad iš wirſaus cęysta?

41. Bet tacęu abbagams išdalękite to, ką turrite; ſtay, tadda jums wiſlab cęſta.

42. Bet bėda jums Parizeuſams, kurrie deſėtines dādat nū mētū bey rūtōs, ir wiſſokiōs darjowės, ir pralėidjat ſudą bey mēilę Diewo. To reiktu daryt, ir ano ne palikt!

43. Bėda jums Parizeuſams, kad rods ſėdit wyrāuſoje wietoje ſui- lėſa, ir norit ant turgaus ſweiktinami buti!

44. Bėda jums raſte-mokitiems bey Parizeuſams, jūs weidmainei, kad lygus eſte apdengtiems numirtuſū lapams, ant kurrū žmones tektinėja, ir jū ne paįyſta!

45. Tay atſakę wiens raſte-mokitū, jam tarydams: Mokitojau, tais žodžeis tu ir mus iſkoloji.

46. Bet jis tare: ir bėda ir jums raſte-mokitiems, nės jūs ſunkminat žmones ne pakelamoms naſtoms, ir jūs ney pirštu jas ne paſjuddinat.

47. Bėda jums, nės jūs prārakū lapus budawojat, bet juſū tėwai jūs nuſawinno.

48. Taip tieſa pātys išſiluddijat mēgſtą ſawo tėwū darbais; nės jie jūs nuſawinno, taygi jūs jū lapus budawojat.

49. Todėl Diewo iſmintis ſako: Aſi jiems ſuſu prārakus bey apāſtalus, ir tū kėllis jie uįmuſi ir pėrfekinės.

50. Kad atjėſkomas būtu iš tōs gimminės wiſſū prārakū traujas, pralietaſis iš to cęſo, kaip ſwieto grūntas dētas,

51. Nū kraujo Abelo, iſki kraujo Zakarijoſaus, kurſai prapūle tarp altorauſ bey bažnyčios. Beje ſakau jums, tai bus atjėſſoma iſ tōs gimminės.

52. Bėda jums raſte: moſitiems, kadangi rūtą iſpažinnimo turrit, patys ne ieinat, ir ieit norintiems uſginnat.

53. Bet jam tai jiems ſáſant, pagáwo raſte: moſiti bey Parižeuſai drutay ji priſpáuſt, ir tulimais klauſimais burną jam atwėrti.

54. Ir tylojo jo, jėſkodomai, bau tą iſgántu iſ jo burnōs, jeib prie-
 žaſti ant jo turrėtu.

12. Pėrſtyrimas.

Apie tiſkėjimo budą bey páine.

Subėgo žmones ir ſuſirinko kelli tūkſtantis, áſſa kiti kiti káne ſumyne. Tay jiſſai pradėjo ſákyti ſáwo moſitiniems: pirmjáusej ſaugó-
 kities ráugo Parižeuſá, tai eſti weid-
 mainyſtės.

2. Bet nieko niera taip paſlėpta, ſas ne apſireiſktu, neį jinnomá, ſas ne paſtótų jinnomá.

3. Todėl, tą tamſoje ſáſot, bus gir-
 dima ſwiefoj; tą i auſi kalbat kama-
 roſa, tai bus ſáſoma ant ſtogū.

4. Bet aſ ſakau jums, mano prie-
 teliems: neſibijokite tū, kurie kúną
 žawinna, ir paſtuy nieko ne gal
 daryti.

5. Bet aſ paródiſu jums, kurrio
 jums reikia bijotis: bijokities to,
 kurſai nužuddes gal imeſt ir i pėklą.
 Beje aſ ſakau jums, to bijokities.

6. Ar ne pardáda penkis žwirblus
 už dy pinnigėlį? taczau Diewui tū
 neį wiens ne užmirſtams.

7. Ir plaukai juſi galwės wiſi
 ſtáityti. Todėl neſibijokit; nės juſ
 gerėſni eſte už daug žwirblū.

8. Bet aſ ſakau jums: ſas manę
 iſpažyſta po ákiū žmonū, tą ir žmo-
 gaus ſunus iſpažys po angėlais
 Diewo.

9. Bet ſas manes uſſigis po ákiū
 žmonū, to uſſigis po angėlais Diewo.

10. Ir ſas žodi kalba prieſ žmo-
 gaus ſuny, tam bus atlėidžiama; bet
 ſas ſwenta Dwáſę bluznij, tam ne
 bus atlėidžiama.

11. Bet kada juſ wea i ſáwo ſui-
 les, ir i wprauſybę, ir pas wiefpa-
 czus, tay neſirupinkit, taip, ar tą
 atſákyſę, arba tą kalbeſę;

12. Nėſa ſwenta Dwáſe tą pacę
 adyną juſ moſis, tą turrit ſákyti.

13. Bet wiens iſ žmonū ſáke jam:
 Moſitojau, ſákyt mano brolui, kad
 ſu manimi dalytu tėwiſklę.

14. Bet jis tare jam: žmogau, ſas
 manę iſtáte jum dwiem per ſudžą,
 arba tėwiſklės dalytojį?

15. Ir jis ſáke jiems: dabokities.
 ir ſaugokities godo; nės neį wiens
 iſ to iſſiláiko, kad diddi turta igáwęs.

16. Ir jis ſáke jiems prilyginimá,
 tarydams: buwo žmogus bagótas,
 to laukas geray buwo nėsęs.

17. Ir jis ſawije miſlidams tare:
 tą aſ weikſut ne turru, kur ſáwo
 jawū dėt.

18. Ir tare: tai daryſu: aſ ſáwo
 ſtunes iſardes didesnes pabudawoſu,
 ir i jas ſuwalysu wis, ſas man už-
 áugo, ir ſáwo turta.

19. Ir ſákyſu ſáwo duſei: miela
 duſia, tu turri diddi žopostą daug
 mėtams; dabar buſ pačájuje, wál-
 gik, gėrt ir buſ linkſma.

20. Bet Diews jam tare: tu dur-
 nau, ſę nákti tawo duſia taw bus
 atimta, ir kam tai tės, tą parúpín-
 nes eſi?

21. Taip ſtow, kad ſas ſtarbū ſu-
 deda, ir ne bagots eſti Diewu.

22. Bet jis tare ſáwo moſitiniems:
 todel ſakau jums: neſirupinkit dėl
 ſáwo iſlálkimo, tą wálgikit; neį dėl
 ſáwo kuno, kámi apſidengſit.

23. Gywaſtis brangėſnis už wálgi,
 ir kunas brangėſnis už rubus.

24. Dabokities ant warnū, jie neį
 ſėja, neį piáuja, neįgi tur neį kė-
 tes, neį ſtunes, ir Diews taczau
 juſ káwoja; kiefági juſ gerėſni už
 tus paukſčius?

25. Kas juſi yra, noris todel rū-
 pintus, kurſai galėtu ſtomenui ſáwo
 máſto ilgumá pridėti?

26. Taygi, jeį kas mažáſą ne gá-
 lit, kamgi rupinnaties titto dėl?

27. Dabokities lėlų ant lauko,
 taip jos aug; jos ne dirba, neį
 werpia. Bet aſ ſakau jums, neį
 Salomoną wiſiſi ſáwo ſlowėj neį

buwusi taip iškredytą, kaip tai wiena.

28. Taygi jey įolę šien dien lauke stowincę ir rytoj' i pėczy mėtamą Diews taip rėdo, kiek daugiaus jis jus aprėdys, jus mastikieji?

29. Todėl ir jus ne klaušinėkit, ką walgisę arba ką gėrę, neygi rupinkities apie didžius daktus.

30. To wisso jėškio pagonai swiete; bet jusa tėws geray žinno, to jums reikiant.

31. Taczau jėškioit Diewo karalyšės, tadda tai wis jums pripuls.

32. Nesibijok, tu mažoji kaimene; nėša jusa tėwui pamėgo, jums dūti karalyšę.

33. Pardūkit ką turrit, ir dūkit dali wargdėnū; padarykit saw masinas nepasestancęs, skarbą danguje niekadōs nusimāžinanti, kur waggis ne prieit, ir kurri lādis ne est.

34. Nėša kur jusa skarbas, cę ir jusa širdis.

35. Testow apjūstos jusa strėnos, ir jusa žwales te degie.

36. Ir bukit lygus žmoniems sawo pono laukiantiems, tadda jis pasikėls iš swodbōs, jeib jam parcinant ir tūsgenant, tūjau jam atdarytu.

37. Išganyti tie bernai, kurrus pons pareinas rąs bundancęs. Iš tiesōs sakau jums, jis pasiūšęs jus už stalo pasodis, ir dėley jū trūsodams jiems pašlūjis.

38. Ir jey ateina antroje sargybėje, ir treczoje sargybėje, ir taip randa, išganyti tie bernai!

39. Bet tai žinnoti, kad gaspardorus žinnotu, kurę adyną wagis ateitu, tay jis buddėtu ir ne dūtu isiwersht i sawo namus.

40. Todėl ir jus bukit gatavi, nėša žmogaus sunus ateis adynoje netiktimoje.

41. Bet Pėtras tare jam: Wiefpatie, tą prylyginnimą ar mums sakai, arba ir wisiems?

42. Bet Wiefpats tare: Kaip diddis daktis yra wiernas bey išmintingas užweizdas, kurri jo pons uždest ant sawo šeimynōs, kad jiems tikru cęsu dūtu wāligi jiems pūlanti!

43. Išganytingas tas tarnas, kurri jo pons pareinas randa taipo dārant!

44. Iš tiesōs sakau jums, jis dės ji ant wisso sawo lobjo.

45. Bet jey tas tarnas sakys sawo širdije: mano pons užtrunka pareitti, ir pradeda mušt bėrnus bey slūgines, ir wālgit bey gėrt, ir apsigėrt:

46. Tay to tarno pons ateis dieną ne laukiamą, ir adyną ne žinnomą; ir ji sutruškys ir jamui jo alqą dūs su netiktincęseis.

47. Bet tas bėrnas, kurs žinno sawo pono walg, ir ne pasigatāwijęs, ney pagal jo walg dāres, daug sykiū kentės.

48. Bet kurs ne žinno tai, taczau dāres, kas platimmo wertā, maž sykiū kentės. Nėša kam daug dūta, iš to daug bus jėškoma; ir kam daug paliępta, iš to daug bus atjėškoma.

49. Už atėjau, ugni pakurt ant žėmės; ko geraus wėliczau, kaip kad ta jau kūrėntus?

50. Bet dar pirma turru krišktydintis kriškty; ir kaip ne rimstu, ikki tai bus atlikta?

51. Begu mislijat, manę atėjusi, pakājy dūti ant žėmės? sakau, kad nē, bet nesandorōs.

52. Nėša nū šio cęso penki wiename butte ne sutiks: trys priėš du, ir du priėš tris.

53. Tėws priėšis isunui, ir sunus tėwui; mōtina priėš dukteri ir dukte priėš mōtiną; anyta priėš marcę, ir marti priėš anytą.

54. Bet jis tare žmonėms: matydami dėbėsi pasikelant iš wakaru, tūjau sakot: bus lytaus; ir taip ateit.

55. Ir matydami pētū-wėją pučiant, sakot: twānkas bus, ir taip ateit.

56. Jus weidmainei, žėmės ir dangaus wėidą gālit mėginti; kāmgi ne mėginnat ši cęsę?

57. Rodėlgi ne sūdijat ant sawęs, kas teisu?

58. Bet jey tu su sawo priėšininu cini pas tunigaitšti, tay pasirūpi ant kėlo, kad nū jo atsiwālnitumbi, kad jis tawę ne nuwestu pas sūdją, ir sūdją ne padātu tawę war-

tininkui, ir martininkis ne imestu ta-
wę i aptalėjimą.

59. Sakau tau, ne išeisi iš tén,
iški pastucziausi pinnigeli busi užmo-
lėjus.

13. Pirstyrimas.

Apie Galileonų prapalimą ir sėrgancę
moteriškę.

Bet tą dieną keli pribuvo, tie jam
paskojo apie Galileonus, kurrū
franją Pilotas su jū apiera buvo
sumaišęs.

2. Ir Jėzus atsakėdamas tare jiems:
ar dingot, šūs Galileonus už wissus
Galileonus didžiausius griekininkus bu-
wusus, kad jie tai kentėję?

3. Už sakau: ne; bet jie ne pasi-
gėrisit, ir jūs wissī taipo prapulsit.

4. Arba, ar dingot, kad tie aštā-
nolika, kurrus Siloės korycza už-
gruvo, ir užmuše, kaltesni buwę
už wissus žmones Jeruzalėj gywē-
nanczus?

5. Sakau: ne; bet jie ne pasigėri-
sit, ir jūs wissī taipo prapulsit.

6. Bet jis sake jiems tą prilygin-
imą: turrėjo wiens pygū-mėdi, so-
dintą sawo wynecioj; ir atėjes jėš-
kojo ant jo waisaus, ir neį jokio ne
ragdo.

7. Tay tare wynecininkui: štay,
aš tris mėtus kas mėtą atėjes wai-
saus jėškojau ant to pygū-mėdžio,
ir neį jokio ne randu; pakirsti ji;
kam jis neprosnay žemėj stow?

8. Bet jis atsakėdamas tare jam:
pone, palik ji dar ši mėtą, iš ji
aptasęs aptrešu,

9. Bau waisaus neštū; jie ne, tay
potam ji pakirst.

10. Ir jis mokinno wienoje huileje
sabatoj.

11. Ir štay, buwo ténay mote-
riškė, turrinti dwasė liggōs aštāno-
lika mėtū; ir buwo sutraukta, ne
gālinti abelnay aukštyn žurēt.

12. Bet Jėzus ję matėdamas pri-
wabinnō ję prie sawės, ir tare jei:
moteriškė, būl walna nū sawo lig-
gōs!

13. Ir uždėjo rankas ant jōs; ir
tājaus ji atsitiesusi Diemą garbino.

14. Tay atsakėdamas wyresnysis
huilės supykō, kad Jėzus sabatoj

gyde, ir tare žmoniemis: sėšios die-
nos yra dirbamos; tosa atelkit ir
gydikitės, ir ne sabatoj.

15. Tay atsakėdamas jam Wief-
pats tare: tu weidmaini, ar ne koš-
nas just atirša sawo jāuti arba aši-
lą nū prakarto sabatoj, ir wēda ji
girditi?

16. Urgi ne butu atwālnita saba-
toje ta, kurri taczau Abraomo dukte
yra, nū to ryšio, kurrām šetons
ję buwo rišęs jau apie aštānolika
mētū?

17. Ir tai jam be sakant, turrėjo
gėdėtis wissī, kurrie jo priešininiai
buwę; ir wissī žmones džiaugiesi
wissais šlowingais darbais, jo da-
rytais.

18. Bet jis tare: kam Diemo ka-
ralyste lygi, ir kam aš ję prilygisu?

19. Ji lygi yra garstyczū-grūdai,
kurri žmogus ėmęs, imete i sawo
daržą; ir augdams diddis mēdis pa-
stojo, ir dangaus paukšciei laikėsi
po jo šakoms.

20. Ir wēl tare: kam Diemo kara-
lystę prilygisu?

21. Ji lygi rangui, kurri moteriš-
kė ėmusi imaisė i tris ketwirczus
miltū, iški abelnay surūgstant.

22. Ir jis ējo per miestus ir mie-
stelus, ir mokinno kėlādamas i Je-
ruzalę.

23. Bet wiens sake jam: Wief-
patie, bēs misliji maž išganytū bu-
sent? Bet jis tare jiems:

24. Procawokitės, kad pro ankštās
durris ieitumbit; nēs daug jū (tai
jums sakau) procawosis, kaipo ieitu,
ir ne galēs.

25. Iš to czešo, kad gaspadorus
kėlēs durris užrakinnō, tay pradēsit
laukt stowėti, i durris tūsgenti ir
sakyti: Wiefpatie, Wiefpatie, at-
wėrk mums! Ir jis atsakėdamas
tars jums: aš ne pažystu jūšū, iš
kur jūs esat.

26. Tadagi pradēsit sakyti: mes po
tawo ašiū wālgēm ir gērēm, ir ant
ūlyczū mokinnai mus.

27. Ir jis tars: sakau jums: ne
pažystu jūšū, iš kur esat; atstokit
wissī nū manęs, jūs piktadėjai!

28. Tay bus kaukims ir dantū-
klabbėjims, kad regēsit Abraomą,

Izaoką bey Jokubą ir wissus praratus Diewo karalyšteje, bet sawę išstuntus.

29. Ir ateis jū iš rytū ir iš wakarū, iš šiaurės ir iš pietū, sėdėsens už stalo Diewo karalyšteje.

30. Ir šitay, yra pasčiausieji, kurrie bus pirmieji, ir yra pirmieji, kurrie bus pastiausieji.

31. Tą pacę dieną atėję keli Parizeuši tare jam: kėlis ir atstoł iš cę, nesa Erodas nor tawę nušawinti.

32. Ir jis tare jiems: nueikit ir sakytit tai lapei: šitay, išwarau wėlnus, ir išgydau šen dien bey rytoj, ir trečią dieną gálą gáusu.

33. Taciau šen dien ir rytoj ir poryt turrei waišpęzoti. Nesa ne tink, kad praratus prašutu kiltur, kaip Jeruzalei.

34. Jeruzale, Jeruzale, kurri tu užmuši praratus ir atmenimis judai pas tawę systus, tiek aš kartū norėjau tawo waišus surinkti, kaip wišta surenka sawo lizdą po sawo sparnais, ir jūs ne norėjot;

35. Šitay, jūšū namai jums pūsti išliks. Nesa sakau jums: jūs ne matysit mangs, ikti cęšas ateis jums sakyti: pagirtas te esie ateings wardan Wiešpaties!

14. Pėrštyrimas.

Apie wandens ligga serganti ir bibbė weczere.

Ir nusidawe, kad jis atėjo i namus wieno wyráušo Parizeuši, sabatoj, dūną walgit; ir jie tykojo jo.

2. Ir šitay, cę buwo žmogus po jo akiū, wandens-ligga sergas.

3. Ir Jezus atšatydamas kalbėjo rašte-mokitiems bey Parizeušams ir tare: bau ir tinta sabatoj gydit?

4. Bet jie tylėjo. Ir jis ji emęs išgyde, ir paleido ji.

5. Ir atšatydamas tare jiems: kas jūšū yra, kurram jo jautis arba asils i šullini ipultu, ir jis ji ne tūjaus ištrauktū sabatós dienoj?

6. Ir wėl ne galėjo jam ant to nieką n' atšaty.

7. Bet jis prilýginnimą sake sweczams, dabodams, kaip jie wyráušas wietas saw rinko, ir tare jiems:

8. Kad kofio noris i swodba kwe-

czams essi, tay ne sėstis wyráušoj wietoj, kad ne butu kas jo kwiestas už tawę garbingėnis;

9. Ir jey tas atėjes, kurs tawę ir ji kwiete, tartu taw: dūk tam wietą, ir tad turrėtumbi tu su gėda žemjáušoje wietoje sėstis;

10. Bet patwiestas eik ir sėstis žemjáušoj wietoj, kad ateidams tas, kurs tawę ir aną pakwiete, sakytu taw: prietelau, slink aukštyn; tay garbę turrėsi nū tū, kurrie su tawim už stalo sėd.

11. Nesa pats sawę paauštinąs, bus pažeminnamas; ir pats pašėminąs, bus paauštininnamas.

12. Jis sake ir tam, kursai ji patwietęs buwo: pagatawidams pėtus arba wakarėnę, tay ne kwieš sawo prietelus, ney brolus, ney gentis, ney bagotus kaimynus; kad jie tawę ne wėl kwiestu, ir taw atlygita butu.

13. Bet cęšni kėldams pakwiest pamargulus, lūšus, raišus ir aklus:

14. Tay busi išganytas; nesa jie ne tur, kūmi taw atlygitu; bet bus taw atlyginnama prisiškelime teiujū.

15. Bet tai girdejes wiens podraug už stalo sėdincujū, sake jam: išganytas tas, kursai dūną wálgo Diewo karalyšteje.

16. Bet jis tare jam: buwo žmogus, tas stellawo didę wakarėnę, ir daug jū i tą pakwiete.

17. Ir išsunte sawo tarną cęše wakarėnės, sakyti pakwiestiems: par-eikit, nės wislab gatawa.

18. Ir jie wiši pradėjo nūlatay iškalbėti. Pirmasis sake jam: aš dirwą pirkau, ir turrei tén išeit, tós apšurėti; prašau tawę, iškalbēt manę.

19. Ir antras tare: aš pirkau pen-tis jáuczū jungus, ir dabar nucimi, jū apšurėti; prašau tawę, iškalbēt manę.

20. Ir trečiasis tare: aš pácę wėdzau, todėl ateiti ne galu.

21. Ir tarnas parėjes sawo ponui tai atšake. Tay namū-pons supykęs tare sawo tarnui: eik tūjaus ant kėlū ir ulyczū miesto, ir iweš šen ubagus ir lūšus, ir raišus bey aklus.

22. Ir tarnas tare: pone, atlikta, tą tu liepei, bet dar daugiaus telpa.

23. Ir pons tare tarnui: išeik ant vieš-šeli ir patworū, ir šwiešt jūs ieiti, kad mano namai pilni butu.

24. Ulle aš sakau jums: neį wiens tū wyra pakwiestū ne ragaus mano weczėrės.

25. Bet ejo su jūmi daug žmonū. Ir jis atsigrėjęs tare jiems:

26. Jey kas pas manę ateinas, ne n' apfencza sawo tėwq, mōtinq, pāczę, waišus, brolus, sesteres, ir prieg- tam sawo paties gywasti, tas ne gal but mano mokitinis.

27. Ir kas ne nēša sawo kryžų manę sekdamas, tas ne gal but ma- no mokitinis.

28. Bet kas yra jūšū, norėdams koryczą budawoti, ir ne pirma at- sifėdės iškofūja primitimq, ar turrėtu, kiek reik, tam ištessėti?

29. Kad ne pamatq dėjus, ir ne galint ištessėt, wissī tai matydamy pradėtu ji ištūkti,

30. Sakydami: tas žmogus pradėjo budawoti, ir ne gal tai ištessėti.

31. Urba, kurlai karalus norėtu eiti i mūši prieš fittą karalū, ir ne pirm' atsisėdės pėrdumojq, bau jis- sai su dėšimt tūkstanczais galėtu priešais eiti tam, kurlai prieš ji eit su dwidėšimt tūkstanczais?

32. Jey ne, tai paslus funkcja, anam dar toly ēfant, ir pakajaus prašo.

33. Taipojau ir kiek wiens jūšū, kurs ne atšako wissam, kq jis tur, ne gal buti mano mokitinis.

34. Druska gėrs daikts yra; bet jey druska pagenda, kūmi sūdisim?

35. Ne dėra neį i dirwq, neį i mėšlus; bet bus iškėsta. Kas ausis tur klausyti, tas te klauso.

15. Pėrskyrimas.

Pagārbinimas diwīstės mielaširbingpės pri-
lyginimais.

Bet artinosi pas ji wissokie mūti- ninkai ir griekininkai, jo klausyti.

2. Ir Parizėnšai bey rašte-mokiti murmėjo, tarydami: tassai griekinin- šus priimma, ir su jeis walgō.

3. Bet jis sake jiems tq priligin- nimq, ir tare:

4. Kurlai žmogus tarp jūšū yra, tūrcis šimta awjū, ir jey prapultu

jam tū wiena, kurs ne paliktu de- wynes dėšimtis ir dewynes pūščioje, ir ne eitu jėškoti prapūlusės, ikki surandant?

5. Ir ję suradęs uždėda su dzaug- smu ant sawo peczū;

6. Ir namūn parėjęs sawo prie- telus bey kaimynus pawadinnęs, jiems taria: dzaugfities su manim', nēs surqdau sawo awi, kurri buwo prapūlusi.

7. Aš sakau jums: taipojau ir dzaugsmo bus dangū' ant wieno griekino prisiwercenczo, daugiaus ne kaip ant dewynū dėšimt ir de- wynū teisujū, prisiwertimmo ne pri- wālaneczū.

8. Urba, kurri moteriške, turrinti dėšimti grāšū, jey tū wienq pamet, ne uždėtu žwākę, ir ne šlūtu na- mus, ir pasidabōdama tq jėškotu, ikki tq randanti?

9. Ir rādusi tq, pawadinna sawo prietelkas bey kaimynkes tarydama: dzaugfities su manim', nēša rāda sawo grāši, kurri buwau pamėtusi.

10. Taipojau, sakau jums, bus dzaugsmo po angelais Diwio iš wieno griekino prisiwercenczo.

11. Ir jis tare: turrėjo žmogus dy sunu.

12. Ir jaunėsnis tū dwiejū tare tėwui: dūk man, tėwe, dalī lobjo man pūlanczę; ir jis pėrdalijo jiem dwiem lobi.

13. Ir ne ilgū metū potam jau- nėsnis sunus, wislab surinkęs, iškė- lawo toly i swėtimq šalī; ir tēnay sawo lobi išpūstijo belėbaudams.

14. Taipgi jam wissq sawo turtq sugašinnus, didde brangybę rādos per tq wissq žemę; ir jis pradėjo stokoti.

15. Ir nuėjęs pristojo prie wieno mieščzonies tōs žemės, tas ji sunte i sawo laukq, kaulū ganyt.

16. Ir jis geide, sawo pilwq pri- pildit žlauktimis kaulū ēdamoms; ir neį wiens jam jū ne dawe.

17. Tay susimilijęs tare: kiek sam- dininkū tur mano tėws, dūnōs pil- nay turrinczū, ir aš badu prapūlu.

18. Pasifėlęs eisu pas sawo tėwq, ir sakysu: tėwe, aš susigriekijau prieš dangū ir prieš tėwę;

19. Ir tolaus ne werts esmi, tawo

sunumi wadinamas buti; laikyt ma-
nę kaip wieną sawo samdininkū.

20. Ir pasikėlęs atėjo pas sawo
tėwą. Bet jam dar toly esant, pa-
mátė ji jo tėws ir pasigailėdams
bėgo, ir jo kaktū apsikabinęs pabu-
cėdavo jį.

21. Bet sunus tare jam: tėwe, aš
susigriekėjau prieš dangų ir prieš
tawę, ir tolaus ne werts esmi, tawo
sunumi wadinams buti.

22. Bet tėws tare sawo bernams:
išneškit gerąsį rubą, ir aprėdykit
jį; ir žiedą dūkit jam ant jo rankos,
ir kurpes ant jo kojų.

23. Ir atneškit šen penėtą weršį,
ir papjaukit tą; bewalgikit ir bukim
linksmi.

24. Nėsa šis mano sunus buwo
numiręs, ir wėl atgyjo; jis buwo
prapūlęs, ir wėl atsirado. Ir pra-
dejo linksmintis.

25. Bet wyresnysis sunus buwo ant
lauko; ir artyn prie namū priėjęs
išgirdo dainojimus ir šokimką.

26. Ir priwadinnęs prie sawęs
bernū wieną, klause, kas tai butu?

27. Bet tas sake jam: tawo brolio
parėjo, ir tawo tėws penėtą weršį
pajėmė, kad jį sweiktą sulaukęs.

28. Tay jis papykęs ne norėjo i
middų eit. Tay jo tėws išėjęs jį praše.

29. Bet jis atsakydams tare tė-
wui: štai, tiek mėtū taw šlužiu,
ir dar niekadōs tawo prisikimū ne
pėrjengiau, ir tu man niekadōs ney
ožio ne dawei, kad su sawo priete-
leis pasilinksminczu.

30. Bet kaip šis tawo sunus par-
ėjo, sawo lobi su kėkšėmis praryjęs,
jam penėtą weršį pajėmė.

31. Bet jis tare jam: sunau, tu
wis pas manę esi, ir wis, kas ma-
no, tai ir tawo yra.

32. Bet reiktu taw dzaugtis ir
linksmam buti: nėsa šis tawo brolio
buwo numiręs, ir wėl atgyjo; bu-
wo prapūlęs, ir wėl atsirado.

16. Pėrskyrimas.

Retitras wartojimas bagotyštės.

Bet jis ir tare sawo mokitiniems:
buwo wyrs bagotas, tas turrejo už-
weizdą, tas buwo pas jį apšustas,
kaip kad butu jo lobi sugaišinnęs.

2. Ir jis jį pawadinnęs tare jam:
kaip tai girdzu apie tawę? dūl ro-
kundą sawo užweizdejimo, nės ne ga-
li tolaus but užweizdu.

3. Užweizdas tare sawije: ką weis-
tu? mano pons atimma man urėdą;
kasti ne galu, ubbagauti gėdžius.

4. Zinnau, ką darysu, iš urėdo
išmestas budams, kad jie manę priim-
tu i sawo namus.

5. Ir suwadinnęs prie sawęs wis-
sus sawo pono skolinkus, tare pir-
mamjam: kiek tu mano ponui stelli?

6. Jis tare: šimtą baczū aliejans.
Ir jis sake jam: imk sawo užrašą,
sektis, ir tūjau rasyk: penkis dėšimt.

7. Potam tare antram: bet tu kiek
stelli? Jis tare: šimtą ketwircū kwie-
czū. Ir jis tare jam: imk sawo už-
rašą, ir rasyk: aštūnis dėšimt.

8. Ir tas pons pagyre neteisui
užweizdą, jį taip kytrey padarūš.
Nėsa šio swieto waitai kytresni yra
už waitus šwiešybės jū gimminę.

9. Ogi ir aš jums sakau: darykit
saw prietelus iš neteisjo Mammono,
kad jus jau stokojancus priimtu i
amžinus gywėnimus.

10. Kas wiernas yra mažausame
daitte, tas ir didžame wiernas; ir
kas neteiskus mažausame, tas ir di-
džame neteiskus.

11. Jey dabar neteisame Mammo-
ne ne wierni este, kas jums pawie-
ris tikraji?

12. Ir jey swėtimame ne wierni
este, kas jums dūs jusišt?

13. Ney wiens namū šlužūninks
ne gal dwiem ponam šlužit; arba
wieną ne kęs, ir antrąjį mylės; ar-
ba prie wiens laikysis, ir antrą nie-
ku wers. Ne galit Diewui šlužit, ir
podraug Mammonui.

14. Tay wislab girdejo ir Parizė-
šai, tie godūs buwo, ir jį išjūtė.

15. Ir jis tare jiems: jus este, kur-
rie patys sawę tėsinnat po žmonū
aktū; bet Diews pažyšta justū hirdis;
nėsa kas tarp žmonū aukšta, tai
bjaurybe yra po Diewo aktū.

16. Šokans bey prarakai prara-
kāja ifki Jonui; ir iš to czešo Die-
wo karalyste per ewangelia apšaloma,
ir kiek wiens išwerša gwoļu.

17. Bet piggiaus yra, kad dangus

ir jėme sugaištu, kaip kad wiens raštėlis žolane prapultu.

18. Kas skiriasi nū sawo paczės, ir kitta wėda, tas pėrjeng wenczawonytė; ir kas nū wyro atskirtajė priimma, ir tas taipojau wenczawonytė pėrjeng.

19. Bet buwo bagoczus, tas wilkėjo purpura ir brangiausa drobe, ir kas dien gwyno raskasney ir linskmay.

20. Bet buwo ir ubbags, wardu Lozorus, tas už jo wartu gullejo, pilnas woczų,

21. Geizdams sotintis truppuczeis, nū bagoczaus stalo pilanczeis; taczau funnys prieje, jo wotis laije.

22. Bet nusidawe, kad ubbags numirre, ir angelai ji nuneše i prie-globsti Abraomo. Bet ir bagoczus numirre, ir ji palaidojo.

23. Bet jau pėkloj' ir mukoj' bebudams, sawo atis pakėlės pamate Abraomą iš tolo, ir Lozoru jo prie-globstije,

24. Szaule ir tare: tėwe Abraome, susimilk manės ir sust Lozoru, kad galėli sawo piršto i wāndeni pamirkytu, ir ataušintu mano liežuwi, nėsa aš musas kenczu šoj' liepsnoj'.

25. Bet Abraomas tare: atsimint funau, kad sawo gėrą gawai gyws dar budams, ir Lozorus atpencz' pikto gāwo; bet dabar jis palinkminnamas, ir tu mūczijams.

26. Ir ant to wisso tarp musū ir jusu diddis tarpas padrutintas yra, kad tie, kurrie nor iš cze žemyn pas jus nužengti, ne gal, neygi iš tén pas mus pėreit.

27. Tay jis tare: taygi tėwe, meldu tawę, kad ji sustumbei i mano tėwo namus.

28. Nės dar turru penkis brolus, kad jiems išludditu, jeib ir jie išskatū i šę mukės wietą.

29. Abraomas tare jam: jie tur Moizėšu bey praratus, tū jie te klauso.

30. Bet jis tare: nē, tėwe Abraome; bet jey kas iš numirrusų pas jus nueitu, tay jie priswerstus.

31. Jis tare jam: jey Moizėšaus bey prarakū ne klauso, tay ir ne tikės, noris kas iš numirrusų keltus.

17. Pėrskyrimas.

Apie papiktinimą, dėšimts raupšatus, ir Diemo karalyštės atėjimą.

Bet jis sake sawo mokitiniems: ne galims dāiktis, kad ne rąstus papiktinimai; bet bėda tam, kurrio del ateit.

2. Naudingiaūs jam butu, jey girnū: akmū užlabintas butu ant jo karklo, ir imestas butu i mares, užot jissai wieng tū mažų papiktintu.

3. Dabotities. Jey tawo brolis prieš tawę susigriešitu, pabart ji; ir jey pasigėrina, atleisk jam.

4. Ir norint septynis kartus per dieną prieš tawę susigriešitu, ir septynis kartus per dieną sugryštu pas tawę ir tartu: gailūs, tay turri jam atleiski.

5. Ir Apaštalai tare Wiešpaczui: padrutink mums tikėjimą.

6. Bet Wiešpats tare: kad tikėjimą turrit, kaip garstyčų grūdą, ir sakot šam morū: mēdzui: išsirauk, ir pėrsifodink i mares; tay jis bus jums paslūsnus.

7. Kas iš jusu, turris bėrną, kur-sai jam aria, arba galwijus gāno, kad iš lauko namū pareit, ir jis jam sakytu: eik greitay tén, ir sėstis už stalo?

8. Ar ne taip, kad jis jam sake: pastellūk, kad aš wakarėnė wālgiczau, ir apsiūšęs šlūžik man, pakol aš wālgisu ir gėrsu; potam ir tu wālgisi ir gėrsi?

9. Ar ir dėkawoj' tam bėrnui, kad tai darės, kas jam paliepta? man ding' nē.

10. Taipojau ir jūs, wislab atlikę, kas jums paliepta, tarkite: mes esme nenaudingi bernai; mes dārēm, ką daryti kalti buwom.

11. Ir nusidawe, jam kėlaujant i Jeruzalę, kad jis traukies widdumi Samarijos bey Galilėos.

12. Ir kaip atėjo i koki miestėli, sutikto ji dėšintis raupsočū wyru, tie stowėjo iš tolo,

13. Ir pakėlę sawo balsą, tare: Jėzau, miels mokitojau, susimilk musū!

14. Ir jis jūs pamatęs tare jiems: nueję pasitėdikit klebonams. Ir nusidawe, kaip jie nuejo, cżyti pastojo.

15. Bet wiens jū matydams sawę išgyjusi, sugryžo, didžų balsu garsindams Dievą,

16. Ir pūle ant sawo wėido pas jo kojas, dėkawodams jamui. Ir tas buvo Samaritonas.

17. Jėzus atšaktydams tare: ar jū ne dėšimt cypsti pastojo? bet kurgi anie dėwyni?

18. Uрги neį wiens n' atsirądo, kurs sugryžęs Dievui garbę dūtu, nēt jis švėtimasis?

19. Ir tare jam: kėlksis, eik, tawo tikėjimas tawę gėlbėjo.

20. Bet klauštas Parizeušū: kūmet ateit Diewo karalyste? atšaktydams tare jiems: Diewo karalyste ne ateit rėgimay;

21. Kėygi sakys: štay, cę, arba tén yra. Štay, Diewo karalyste yra widduje jūšū.

22. Bet jis tare moitiniems: ateis tas cęšas, kad geisite regėti wieną dieną žmogaus sunaus, ir ne regėsit ję.

23. Ir jie jums sakys: štay czonay, štay ténay; ne nueikite tén, ir taip jau ne sekite.

24. Kės lygeį kaip žaibas aukštay nū dangaus žaibauja, ir ant wisso šwiečia, kas po dangum' yra, taipo žmogaus sunus bus sawo dienoje.

25. Bet pirm to jis daug tur kentėti, ir paniekinnams buti šės giminės.

26. Ir lygeį kaip nusidawę cęšę Noakō, taip ir nusidās dienosa žmogaus sunaus.

27. Jie wālge, jie gėre, jie wėde, jos tekėjo, iš tōs dienōs, kad Noakas i akrutą iejo, ir atėjo griek-twanis, ir nusfandino jūs wissus.

28. Lyg' taipo, kaip nusidawę cęšę Loto: jie wālge, jie gėre, jie pirko, jie pardawę, jie sodinno, jie kūrę;

29. Bet tą dieną, kad Lotas išėjo iš Sodomōs, ugnimi ir šėra lyjo iš dangaus, ir jūs wissus išgaishinno.

30. Taipo ir nusidās toje dienoje, kad žmogaus sunus tur aprėikštiamas buti.

31. Tą pacę dieną, kas ant stogo yra, ir jo turtas namėj, tas te ne nukopa, to imti. Taipojau, kas ant

lauko yra, tas te ne sugryžta topi, tą palikęs yra.

32. Atsiminkit Loto pacęs.

33. Noris sawo dušią išlaityti, tą prapuldis; ir tą prapuldasis, tą gėlbės ant gywasies.

34. Sakau jums: tą pacę nakti du ant pātalo gullės; wiens bus priimmams, antras bus paliekams.

35. Dwi podraug mals; wiena bus priimmama, antra paliekama.

36. Du bus ant lauko; wiens bus priimmamas, antras bus paliekams.

37. Ir jie atšaktydami tare jam: Wiešpatie, kur tai? Bet jis sake jiems: kur maita, tén susilek errėlei.

18. Pėrštyrimas.

Apie mašą ir priiwertimną, wargą ir kentėjimną.

Bet jis sake jiems prilyginimą apie tai, kad wissadōs melstum' ir ne pailstum';

2. Ir tare: buvo sudžia wiename mieste, tas nesibijojos Diewo, ir nesigėdėjo neį jōkio žmogaus.

3. Bet buvo našlė tam' patim' mieste, ta pas jį atėjusi tare: gėlbėt manę nū mano priešininko.

4. Ir jis ilgay tai ne norėjo. Potam mislijo pats sawije: norint ir Diewo nesibijaus, neį ne jōkio žmogaus gėdūs:

5. Tacžau, kadangi ši našlė manę nepatajoj, ję gėlbėju, kad pastiaūs atėjusi ne klapatitu manę.

6. Tay tare Wiešpats: klausykite cę, tą neteisus sudžia sako.

7. Uрги ne ir Diewas gėlbėtu sawo išrinktusius, kurrie dieną ir nakti jop' šaukia, kaczeig ir walandą užtrukęs?

8. Aš sakau jums: jissai jūs išgėlbės ne po ilgū. Tacžau kad žmogaus sunus ateis, ar misliji, jį rąsent tikėjimą ant žėmės?

9. Bet jis sake kėlliems, kurrie patys nusitikėjo teisus esą, ir kėltus paniekino, tokį prilyginimą:

10. Ejo du žmogu i bažnycią melstis, wiens Parizeušas, ir antras muitininkas.

11. Parizeušas stowėdams taip meldėsi pats sawije: aš dėkawuju tam, Diewe, kad aš ne esmi, kaip

fitti žmones, plėšiklai, neteiskus, pėr-
sengtojei wencawonystės, arba ir
kaip šis muitininkas.

12. Už pąstnikauju dy kartų per
nedelę, ir dūmi dešėtines wisso to,
ką turru.

13. Ir muitininkas iš tolo stowė-
dams, ne norėjo sawo akiū pakėlti
dangun, bet mušęs i sawo krutinę
tare: Diewe, buk man grieknam ma-
lonus!

14. Sakau jums: šis aptėisintas
nuėjo i sawo namus už aną; nės
kas pasiūkštyn, tas bus pažėmin-
nams; ir kas pasižėmin, tas bus
paaukštinnams.

15. Jie atneše pas jį mažus kudi-
kelus, kad sawo ranką ant jų už-
dėtu. Bet moitinei tai matydami,
draude jūs.

16. Bet Jėzus wadinno jų pas
sawę ir tare: leiskit kudikelus pas
manę eiti, ir ne ginkit jiems; nės
tū yra dangaus karalystė.

17. Jš tiesės sakau jums: kas
Diewo karalystę ne priiima kaip
kūdikis, tas ne ieis i ję.

18. Ir klause jį wiens wyresnyšis,
tarydams: gėrs mokitojau, ką turru
daryt, kad amžiną gywatą igyczau?

19. Bet Jėzus tare jam: ką wadin-
ni manę geru? ney wiens gėrs, kaip
tikėta wiens Diewas.

20. Tu getay žinnai prisikėlimus:
Ne pėrjengt wencawonystę. Ne už-
mušk. Ne wogkt. Ne luddik neteiskaus
luddimo. Gėrbink sawo tėwą, ir sa-
wo mótinę.

21. Bet jis sake: tai wislab laikiau
iš mažū sawo dienū.

22. Tay Jėzus išgirdęs tare jam:
dar wieno taw reikia: pardik wi-
slab, ką turri, ir dsk pawarguliems,
tay turrėsi slėrbą danguje, ir eikš,
ir sėk manę.

23. Bet jis tai girdėjęs, smutnas
pastojo; nės labay bagotas buwo.

24. Bet Jėzus památęs jį smutną
pastojusi, tare: kaip ne piggiey ba-
gotieji iškėts i dangaus karalystę.

25. Piggiaus yra werbludui pėreit
per adatės ausį, ne kaip bagotam
ieit i dangaus karalystę.

26. Tay sake, kurrė tai girdėjo:
kasgi gal išganytas buti?

27. Bet jis tare: kas žmonėms ne
gálima, tai Diewui gálima.

28. Tay tare Pėtras: štay, mes
wislą palikę tawę sėkėm.

29. Bet jis tare jiems: iš tiesės
sakau jums: ney wiens yra, kurs
butą palikęs, arba gimdytojus, arba
broliaus, arba pėrčę, arba waitus,
del Diewo karalystės,

30. Ne imtu pilną šimę cėšę, ir
busenczame swiete amžiną gywatą.

31. Bet žmės pas sawę anus dwy-
liką, tare jiems: štay, mes einam
aukštyn i Jeruzalę. Ir wis išsi-
pildis, kas prarakū parašyta apie
žmogaus fanų.

32. Nės jis padādams bus pago-
nams; tie jį apjūks, ir išgėdis, ir
apspjūdis,

33. Ir nuplatę jį užmuš; ir trėczą
dieną jis wėl prisikėlis.

34. Bet jie to nieko ne išmāne, ir
ta kalba jiems buwo kaip uždengta,
ir ne jinnojo, kas tai buwo sakyta.

35. Bet nusidawę jam arti Jerikės
atėjus, sėdėjo áklas pakelėj, ubba-
gūdams.

36. Tas girdėjęs daugybę žmonū
kelu einant, tyrinėjo, kas tai butu.

37. Tay palāke jam: Jėzus iš Na-
zaret praeings.

38. Ir jis šaukė, tarydams: Jėzau,
tu sunau Dowido, susimilkis man!

39. Bet pirma einą, draude jį,
idant tylėtu. Bet jis jų labjaus
šaukė: tu sunau Dowido, susimil-
kis man!

40. Bet Jėzus apfistojęs liepe jį
atwėst pas sawę. Bet jį arti pas
jį atwėdus, klause jį,

41. Ir tare: ką nori, kad aš taw
daryczau? Jis sake: Wiešpatie, kad
regėczau.

42. Ir Jėzus tare jam: buk regis;
tawo tikėjims tawę pagėbėjo.

43. Ir tičiaus pradėjo regėti, ir
sėpė jį, gėrbindams Diewą. Ir wissi
žmones toktai matydami laupsino
Diewą.

19. Pėrsšyrimas.

Apie Zaleofu, Kristaus iėjimą i Jeruzalę, ir
bažnyčios - cėpšijimą.

Ir jis ikelawęsėjo per Jeriką.

2. Ir štay, cę buwo wyras, wa-

dinnamas Žakeošus, tas buvo wyraušas muitininkū, ir buvo bagótas.

3. Ir norėjo Jėzu regėti, kas jis esąs, ir ne galėjo įmonū dėl, nės jis buvo mąšo stomens.

4. Ir jis pirm bėges užkopo i morū-mėdi, kad ji matytų; nės čy jis turrėjo praeiti.

5. Ir kaip Jėzus atėjo ant tōs paczōs wietōs, paſurėjo aukštyn, ir ji památęs tare jam: Žakeošau, ſtubey nukopk; nės ſen dien turru tawo namus atlankyti.

6. Ir jis ſtubey nukopęs, ſu dzaugſmu ji priėme.

7. Tai památę, wiſſi murmėjo, kad griekininką atlanke.

8. Bet Žakeošus čy stojęs tare Wieſpaczui: ſtay Wieſpatie, puſſę ſawo turto dūmi pawarguliems, ir jey koki buczau prigawęs, tam ſeturopay atdūmi.

9. Ir Jėzus tare jam: ſę dieną ſiems namams iſgąnimas rądoſi; nės ir jis Abraōmo ſunus.

10. Nės žmogaus ſunus atėjo, jeſkoti ir iſganyti, kas praſuwo.

11. Ogi aniems beklaufant, tolaus ſaſe prilyginima, todėl, kad jis arti Jeruſalės buvo, ir jė miſlijo, kad ſaralyſte Diewo tājaus turrėjo buti aprėiſta,

12. Ir tare: žmogus nekurfai didės gimminės toly nukelāwo, kad ſaralyſte igtu, ir wėl ſugryſtu.

13. Tas pawadinņes dēſimt ſawo tarnū, dāwe jiems dēſimts ſwārū, ir tare jiems: werſtities, iſ ſugryſtu.

14. Bet jo mieſczonys n' aplente ji, ir ſunte paſlus pas ji, ir ſakydino jam: ne norim, kad ſis ant muſū ponawotu.

15. Ir nuſidawe, kad jis ſugryjo, kaip ſaralyſte buvo igyjęs, ſuwadindino tus paczus tarnus, kurriems pinnigus buvo idawęs, jeib žinnotu, kę kietwiens butu laimejęs.

16. Tay atėjes pirmas ſaſe: wieſpatie, tawo ſwaru dēſimt laimejau.

17. Ir jis ſaſe jam: aſ tu gėras tarne, kadangi tu ant mąšo wiernas buwai, waldžą turrėſi ant dēſimt mieſtū.

18. Antras taipjau atėjes tare:

wieſpatie, tawo ſwaru pentis laimejau.

19. Tam jiſſai wėl tare: ir tu buſ ant penkiū mieſtū.

20. Ir treczasis atėjes ſaſe: wieſpatie, ſtay čy tawo ſwāras, kurri i ſkėpetą buwau iriſęs.

21. Už bijojaus tawęs, neſa tu ſkawdus žmogus, tu immi, kę ne eſſi padėjes, ir pjāuji, kę tu ne eſſi ſėjes.

22. Jis tare jam: iſ tawo burnōs ſūdiu tawę, tu piktis tarne; žinnodams manę ſkawdy žmogų eſanti, immanti, kę ne padėjau, ir pjāujan-ti, kę ne iſejau:

23. Rodėlgi māno pinnigus ne dawe ant nūmōs? tay ſugryjęs tus ſu užgyčka buczau atėmes.

24. Ir jis tare tiems, kurrie čy ſtowėjo: atimkit nū jo ſwārą, ir dūkit tam, kur dēſimt ſwārū tur.

25. Ir jie tare jam: wieſpatie, juſtur jiſſai dēſimt ſwārū.

26. Bet aſ ſakau jums: turrinczam bus dūdama; bet ne turrinczam atimmama, ir tai, kę tur.

27. Bet anus mano neprietelus, kurrie ne norėjo, kad ant jų ponawoczau, atweſkit ſen, ir nuſawikit jų po mano aſiū.

28. Ir toktai taręs iſkelāwo ſalin, ir kelāwo aukštyn i Jeruſalę.

29. Ir nuſidawe, kaip artinoſi pas Betpagę ir Betanię, ir nukāfo pas kėlnę alywū, ſunte dy ſawo moſitinū,

30. Ir tare: eikita i mieſtėli, jum dwiem po aſiū eſanti, ir iejuſu rąſita aſilāiti pririſtą, ant kurrio dar ney wiens žmogus ne jojęs yra; atriſkita ir atweſkita tą.

31. Ir jey juddu ſas klāuſtu, ſam jųs atriſat, taipo tam tarſita: Wieſpats jo primālo.

32. Ir tādū paſuntinu nuėjo, ir rądo, kaip jiems dwiem paſaſes buvo.

33. Bet jiems dwiem atriſant aſilāiti, ſaſe jo ponai jiems dwiem: ſam juddu atriſat aſilāiti?

34. Bet jādū ſaſe: Wieſpats jo primālo.

35. Ir jādū atwede tą pas Jėzu, ir mēte ſawo rubus ant aſilāiczjo, ir uſfodinno Jėzu ant jo.

36. Jamgi jau nukelāujant, jie klojo ſawo rubus ant kėlo.

37. Ir kaip artyn priejo, ir žemyn nuėjo nū alyvū: kalno, pradėjo wiskas pulkas jo mokitinū su dzaugsmu Diewą laupšinti didžu balsu, dėl wissū nusidawimū, kurrus buwo mātę;

38. Ir tare: pagárbinamis te essie, kurs ateit, karálus, wardan Wieszpaties! pakájus te essie danguje, ir garbė aukštýbeje!

39. Ir kelli Párieuškai žmonėsa sake jam: Mokitojau, draust bent sawo mokitinus.

40. Jis atsáke ir tare jiems: aš sakau jums, jey šie tylės, tay atmenys šauks.

41. Ir kaip jissai prisiártino, išwydęs miestą, werkė dėl jo,

42. Tarydams: Kad tu žinnotumbai, tay ir apmislitumbai šittam' sawo czėje, kas ant tawo pakájaus pareitusi. Bet dabar tawo atims užlėpta.

43. Nėsa ateis czėsas ant tawės, kad tawo neprietelei tawę ir tawo waikus, kurrė su tawim yra, apstós pylimu, apguls tawę, ir prispáus tawę iš wissū šaliū.

44. Ir sulygis tawę su žeme, atmeni ant atmens ne palikdami; dėl to, kad ne išpažinmai tą częą, kurreme atlanšytas essi.

45. Ir iejęs i bažnyčią, pradėjo išwaryti toje perkanczus ir pardūdanczus.

46. Ir tare jiems: * parašyta yra: mano namai maldos namai; bet jūs iš tū darėt razbaininkū-dūbę.

* Čia. 56, 7.

47. Ir jis kas dien mokinno bažnyčioje. Ir wyráuši kunigai ir wyrėsnieji žmonėsa tykojo, ji nužawinti.

48. Ir ne rądo, kaip jam darytu; nėsa wissi žmones laikėsi prie jo, ir klause jo.

20. Pėrstyrimas.

Kristaus susilalbejimas apie sawo urbdą.

Ir nusidawe tū dienū wieną, kaip jis žmones mokinno bažnyčioje, ir apšáke Evangeliją, atėjo pas ji wyráušieji kunigai ir rašte-mokiti su wyrešneiseis,

2. Ir sake jam, tarydami: sakyk

mums, iš kieno máciēs tu tai darai? arba: kas taw duwe tą macę?

3. Bet jis atsáke ir tare jiems: ir aš jus wieną žodi kláusu; sakykit man:

4. Krištās Jono, ar iš dangaus, ar iš žmonū buwo?

5. Bet jie mislijo sawije tarydami: jey sakom: iš dangaus, tay jis sákytys: kamgi jūs jam ne tikėjot?

6. Bet jey sakome: iš žmonū, tay wissi žmones mus atmenimimis žudys; nės jie už tikrą tiesą laiko, Joną praratą esant.

7. Ir jie atsáke, nežiną, iš kur butu.

8. Ir Jėsus tare jiems: tay ir aš jums ne sakau, iš kokiēs maciēs aš tai darau.

9. Bet jis pradėjo žmonėms sakyti ši prilyginimą: žmogus sodinno wynecią, ir tą išdawe wyneczininkams, ir iškeláwo ilgą częą.

10. Ir sawo czėje wieną bėrną nusunte pas wyneczininkus, kad jam dātu wynecžos waissu. Bet wyneczininkai ji nuplákę tuščią išlėido.

11. Ir be to dar kitiq tarną sunte; bet jie ir tą nuplákę, apgėdino ir tuščią išlėido.

12. Ir be to sunte trėczą; bet jie ir tą sužeidę išstume laukan.

13. Tay tare ponas wynecžos: kq weiksu? susu sunu sawo mieląji; rassi tą išwydę bijosis.

14. Bet wyneczininkai sunu památę dumojo pátys sawije, tarydami: kas yra tēwonis; eikim, ir ji užmuškim, kad tēwiskė mums tēktu.

15. Ir jie, ji išstumę iš wynecžos, užmuše ji. Kągi tas wieshpats wynecžos tiems darys?

16. Jis atėjes šus wyneczininkus nužuddys, ir sawo wynecią kitiems išdūs. Tai girdeję tare: apšaugot Dieve!

17. Bet jis ant jų pažurėjes tare: kasgi tai, kas parašyta yra: atmū budawoninkū išmestas kampinnu-atmenimi pastoj.

18. * Kas ant šitto atmens puls, tas susikuls; ir kurri jis užpála, tą sutris.

* Čia. 8, 15.

19. Ir wyráuši kunigai ir rašte-mokiti iėjštojo, kaip ji nagan imtu tą pacę adyną, ir bijojosi žmonū:

nėsa jie numané, ji tus prilgymini-
mus ant jų sakiuſt.

20. Ir jie tykojo ant jo, ir iſſunte
tyfojencius, kurrie dėtis turrėjo, nėy
eſą teiſus, kad ji kalboje priſtautu,
jeib ji padūti galėtu wyrausybei, ir
waldžai waldono.

21. Ir klauſdami ji tare: Moſito-
jau, mes žinomi tawę teiſę kalban-
ti ir moſinnanti, ir n' atbojanti nėy
ſokio, nėy tokio žmogaus, bet Diewo
tėlą teiſę moſinnanti.

22. Ar werta, Ciecორui czyſę dūti,
ar ne?

23. Bet jis numanydams jų bu-
klyſtę, tare jiems: ką gundot jūs
manę?

24. Kodikiti man grąſi, kieno jis
ąbrožą ir paraſą tur? Jie atſakyda-
mi tare: Ciecორაუს.

25. Bet jis tare jiems: taygi dū-
kite Ciecორui, kas Ciecორაუს, ir Die-
wui, kas Diewo.

26. Ir jie ne galėjo jo žodi peikti
po aklą žmonų, ir dywijosi jo atſa-
kimū, ir tylėjo.

27. Tay prieję ji kelli Sadduceu-
ſai, kurrie ſako, n' eſant priſikėlimo,
klauſe ji,

28. Tarydami: Moſitojau, Mo-
iſėjus numis paraſe: jey kieno bro-
lis mirſta, turreis pączę, ir mirſta
be waiſū, tay tur jo brolis tą mo-
terisę paimti, ir ſawo broliui wai-
ſū priſkėlti.

29. Jaugi buwo ſeptyni brolei.
Pirmas wėde pączę, ir numirre be
waiſū.

30. Ir antras tą moterisę wėde,
ir taipojau numirre be waiſū.

31. Ir trėczas ję wėde. Taipjau
nūlatay wiſi ſeptyni, ir nėy jokiū
waiſū ne palikę, numirre.

32. Paſtiaus po wiſiū nunnirre ir
ta moterisę.

33. Taygi priſikėlime, kieno ji bus
pati tū wiſiū? nės wiſi ſeptyni ję
buwo per pączę turrėję.

34. Ir Jėzus atſakydams tare
jiems: waiſai ſio ſwiecto wėda, ir
tėſa;

35. Bet kurrie werti bus aną ſwie-
tą igt, ir priſikėlimą iſ numirruſū,
tie nėy wes, nėy tės.

36. Aės jie niekadōs ne gal mirti;

nės jie angelams lygus ir Diewo
waiſai, kadangi jie yra waiſai pri-
ſikėlimo.

37. Bet numirruſus priſikėlſent, ir
Moizėjus pajenklins prie krūmo,
kad Wieſpati wadinna Diewu Abra-
omo, ir Diewu Izaoko, ir Diewu
Jokabo. * 2 M. 3, 1.

38. Bet Diews ne numirruſū, bet
gywuſū Diewas; nės wiſi jam gywi.

39. Tay atſakydami kelli raſte-
moſitū tare: Moſitojau, tu geray
atſakei.

40. Ir jie ne dryso ji tolaus nieko
ne klauſti.

41. Bet jis tare jiems: kaipogi ſako
jie, Kriſtų eſanti ſanumi Dowido?

42. Ir jis pats Dowids ſake Pſal-
mū knygoſa: "Wieſpats ſake mano
Wieſpaczui: ſeſtis po mano deſinēs,
* Pſ. 110, 1.

43. J' padėſu tawo neprietelas po
ſūlelu tawo kojų.

44. Dowids ji wadinna Wieſpati-
mi, kaipgi jis yra jo ſunus?

45. Bet wiſsiems žmonėms girdint,
ſake ſawo moſitiniems:

46. Saugokities raſte-moſitū, kur-
rie myl waiſęžot ilgais rubais, ir
myl ſwėikindintis ant turgaus, ir
ſėdėti wyrausoje wietoje ſuileſa ir
už ſtalo.

47. Jie ſuėd naſlā namus, ir ſū-
koſi ilgās maldas meldžą; tie jų di-
deſni gāus pražuddimą.

21. Pėrſtyrimas.

Apie naſlēs domaną, Jeruzalės iſpūſtīmą,
ir ſwiecto galą.

Bet jis atis paſelęs iſwydo bago-
tūſus, kaip jie ſawo dōwanas imete
i bažnyčdōs ſtrynę.

2. Bet jis ir památė naſlę pawar-
guſę, imetancę dy mažų pinnigėlų.

3. Ir jis tare: iſ tieſdōs ſakau
jums: ſi bėdnoji naſlē daugiaus už
jūs wiſsus idėjo.

4. Nėsa ſie wiſi iſ ſawo apſto
idėjo dōwanai Diewo; bet ji nūg
ſawo ubbagyſtēs wiſlę ſawo iſtaikī-
mą, ką turrėjo, idėjo.

5. Ir kaip kelli kalbėjo apie baž-
nyčzą, tą gražcis ir brangieis atme-
nimis iſgrožintą, tare jis:

6. Uteis tas czeſas, kurrem' to

wisso, tą rėgite, ney atmu ant atmens bus palikts ne išgrautas.

7. Bet jie klauše ji, tarydami: Motitojau, kũ czeš tai bus? ir koks žentklas yra, kad tai nusidūs?

8. Bet jis tare: sąugofities, ne susiklastodifities; nės daug mano warden ateis, tarydami, mane tą esanti; ir czešas prisiartino. Ne sekkite jūs.

9. Bet kad išgirsite karus ir maištus, tay ne nusigąstities; nės tai pirmą tur nusidūti; bet dar galo taip welkėy niera.

10. Tay tare jiems: žmones satils priekš žmones, ir karalyste priekš karalyste.

11. Ir diddi žemės drebejimai bus šen ir ten, bėdas ir marai, ir išgašcei ir diddi ženkilai nū dangaus nusidūs.

12. Bet pirm to wisso jie ant jūsų sawo rankas mes, ir pėrseklinės, ir jūs i sawo suiles ir kalėjimus padūs, ir pas karalus ir pas kunigaikščius wes, dėl mano wardo.

13. Bet toktai jums nusidūs ant luddimo.

14. Taygi dabar sawo firdišna dėkite, kad ne rūpintumbities, kaip reiktū jums atsilalbēt.

15. Nės aš jums burną ir išminti dūsu, kurrei ne galės prieštaraut, ney wisši jūsų priešininkai atstėngti.

16. Bet jūs padūdami busite gimdytojų, brolių, gencų ir prietelių, ir jie kallis jūsų užmuš.

17. Ir jūs ne apšenczami busite wisši, dėl mano wardo.

18. Ir ney wiens plauks nū jūsų galwos ne turrės prapulti.

19. Kantrumme rāmdikite sawo dušią.

20. Bet kad išwysite Jeruzalė waištu apstūtą, tay supraškite prisiartinusi jės išpūstijimą.

21. Tadda kas Judeoj' yra, tas te bėga ant kalnų, ir kas widdurij' yra, tas šalin te atstoja; ir kas ant laužo yra, tas i ję te ne ateit.

22. Nės tos yra dienos atteršijimo, kad wis išsipilditu, kas parasyta yra.

23. Bet bėda nėsčioms ir žindinanczoms tosa dienosa: nės diddis

wargas bus ant žemės, ir kerkštas ant jų žmonų.

24. Ir jie puls per asmenį kardo, ir jūs aplāltus wes tarp wisši žmonų; ir Jeruzalė nū pagonų bus sumindžūta, itkol pagonų czešas išsipildis.

25. Ir bus ženkilai ant sąulės, ir mėnesio, ir žwaigždų, ir žmones ant žemės drebės, ir kune nusimis, užent marės ir wilnims marių.

26. Ir žmones apalps iš bėdimės ir laukimmo tū dūiktū, turrie ateis ant žemės; nės ir twirtybes dangaus pasijuddis,

27. Ir tadda jie išwys žmogaus suns atenti debesije su didde mace ir šlowe.

28. Bet prasidedant tai nusidūti, žurekit aukštyn, ir pakelkit sawo galwas, todel, kad prisiartin jūsi atpirkimas.

29. Ir jis sake jiems prilyginimą: žurekit i pygū medi, ir i wisšus litus medžus.

30. Radda dabar sprogsta, tay rėgit ant jų, ir numānot, wāsarą jau arti esant.

31. Taipo ir jūs, regėdami tai wis prasidedant, žinnokite, arti esanczė Diewo karalyste.

32. Iš tiesos sakau jums: ne sugaiš ta gimminė, i' tam wis nusidūdant.

33. Dangus ir žeme sugaiš, bet mano žodzei ne sugaiš.

34. Bet sąugofities, idant jūsi firdis ne apšunkintumbit apsirijimu ir girtawimu, ir rupešceis išlāikimo, ir umay pareitu ant jūsi ta diena;

35. Nės kaip žabangas ateis ant wisši ant žemės gywēnanczų.

36. Taygi budėkite wisši czešu ir melskities, kad wertū butumbit, išwēngti tai wis, kas tur nusidūti, ir šlowėti po atliū žmogaus sumaus.

37. Ir jis dieną bažnycoj' močinno; ir nakeze laukan išeidams pėrnakwojo pas allywū kalną.

38. Ir wisši žmones anksty pasi-tele jopi, ji bažnycoje girdėti.

22. Pėrsfyrimas.

Apie Judošų, šventą wečerę, Kristaus lentėjimą ir Pėtro ušigonią.

Bet arti buvo švente neraugintōs dūnōs, wadinnama welykōs.

2. Ir wyrāuši kunigai bey rašte-mōkiti jėškōjo, kaip ji nušawintu; ir bijōjos žmonū.

3. Bet šėtons buvo iėjės i Judošų, wadinnamą Jškariotą, kurs iš skaitlaus dwylīkōs buvo.

4. Tas nuėjės kalbėjo su wyrāu-seis kunigais, ir su wyresneiseis, kaip ji noris jiems padūti.

5. Ir jie prašidžuggo, ir žadėjo, jam pinnigū dūti.

6. Ir jis pasižadėjo, ir tykōjo, kad jis išdātu be maisto.

7. Jau dabar atėjo diena neraugintōs dūnōs, kurroj' reikėjo welykōs-awinėli apierawoti.

8. Ir jis Pėtrą ir Joną nusunte, ir tare: eikita ir pagatāwīkita mums welykōs-awinėli, kad tą wālgitumbim.

9. Bet jie tare jam: kur nori, kad tą pagatāwitumbim?

10. Jis tare jiems: štay, kad judu i miestą ieinata, žmogus juddu sutiks, wandens izboną nešas, sekita ji i tą buttą, i kurri jis ieis.

11. Ir satykita gaspadorui: Mōkitojis taw satydin: kur yr' gaspada, kurroje welykōs-awinėli su sawo mōkicineis wālgit galėczau?

12. Ir jis jums diddę išlōtą swetylę parōdis, czonay tą pagatāwīkita.

13. Ir jūdu nuejusu rādo, kaip jis jiems dwiem buvo sakęs, ir pagatāwijo welykōs-awinėli.

14. Ir kaip ta adyna atėjo, jis pasėdos, ir dwylīka apaštalu su jūmi.

15. Ir jis tare jiems: širdingay geidžau, tą welykōs-awinėli su jumis wālgiti, pirm ne kaip kentėsu.

16. Aš aš sakau jums, kad potam daugiaus to ne walgisu, iškol išpil-dita bus karalystėje Diemo.

17. Ir ėmęs klyką deklawojo, ir tare: imkite tą, ir tarp sawęs dalykite.

18. Aš aš jums sakau: aš ne gėršu to waisaus wyn-mėdžio, išk atent karalystei Diemo.

19. Ir ėmęs dūną deklawojo, ir

lāužę, ir dāwė tą jiems, satydams: tai yra mano kunas, kurs uš jus dūdamas yra, tai darykite ant mano atsiminnimo.

20. Šzittāgi budu ir klyką po we-czerēs, satydams: tassai klykās yra naujas testamentas mano krauje, kurs uš jus praliejams.

21. Tacžau štay, ranka mano išdūtojo yra su manimi uš stālo.

22. Ir tiefa žmogaus junus nuait, kaip parasyta yra; bet bėda tam žmogui, kurrio jis išdūdamas yra.

23. Ir jie tarp sawęs pradėjo klau-sinetis, kursai gi ben tas būtu, kurs tai darytu?

24. Ir waidas tarp jų rādosi, kurs iš jų per didžausi turrētu laikomas buti.

25. Bet jis tare jiems: swietīški karālei ponawoj', ir galinczus maloningais ponais wadin.

26. Bet jūs ne taipo, bet didžausis tarp jų tur kaip jaunāusis buti, ir wyrāusis kaip tarnas.

27. Aš aš kursai didėsnis yra? ar tas, kurs uš stālo sed, arba tas, kurs tarnāuja? ar ne taipo, kad tas, kurs uš stālo sed? bet aš tarp jų kaip tarnas esmi.

28. Bet jūs esat, kurrie prie manęs mano pagundimūse iškli gālo pasilīkot.

29. Ir aš jums karalystę pastirsu, kaip mano Tėwas man paslytęs esti.

30. Kad jūs wālgitumbit ir gertumbit uš stālo mano karalystėje, ir ant krėslū sedētumbit, sūdidi dū dwylīkū gimminū Izraelo.

31. Bet Wiešpats tare: Simon, Simon, štay, šėtonas jų geide, kad jus kaip kwieczus sijotu.

32. Bet aš uš tawę meldžau, kad tawo tikėjims ne lāntus; ir tu kartunta prisiwertęs, stiprin' sawo brotus.

33. Bet jis tare jam: Wiešpatie, aš gataws esmi, su tawimi i aplalėjimą ir i smertį eiti.

34. Bet jis tare: Pėtrai! sakau taw: gaidys šen dien ne pragys, nēt tu tris kartus ussigisi, kad manęs ne pažysi.

35. Ir jis tare jiems: Kiek kartū aš jus funcžau be mašnōs, be tarbo, ir be kerpjū, bau ir kū czer pri-

skotot? Jie atšakė: niekad' niekadods.

36. Tay tare jiems: bet dabar, kas mašnq tur, tas tq te imma, taipojau ir tarbq. Bet kurs ne tur, tas rubq sawo te pardūd, ir te perka kėrdq.

37. Kės aš sakau jums: ir tai dar tur išsipildit, kas apie manę parašyta: "jis tarp piktadėjų rokėtas. Kės kas apie manę parašyta, gėlaq tur." ^{3a. 53, 12.}

38. Bet jis šakė: Wiešpatie, štay, czonay du kėrdū. Bet jis tare jiems: ganė.

39. Ir jis išėjo pagal sawo pajunkimq pas allywė-kėlnq. Bet jo mošitinei sėkė ji iškė tōs wietōs.

40. Ir tēnay atėjės tare jiems: melsities, kad ne ipultumbit i pagundimq.

41. Ir jis nū jū atsitėrė, kaip apie akmens metimq, ir parsiklauspės meldėsi,

42. Tarėdams: Tėwe, jey nori, tay atimk ši kylikq nū manęs; taczau ne mano, bet tawo wale te nusidūdā.

43. Bet pasitėdė jam angėlas iš dangaus, ir ji stiprino.

44. Ir nusidawė, kad jis su smerczu ėmėsi, ir meldėsi labjaus. Bet jo prakaitas buwo kaip kraujo šlakai, tie pūle ant žėmės.

45. Ir jis nū maldōs atšikėlės pas sawo mošitinus atėjo, ir rėdō jūs be miegancjus iš smutkōs.

46. Ir tare jiems: kq miegat? Kėlities ir melsities, kad i pagundimq ne ipultumbit.

47. Bet jam dar be kalbant, štay pulkas, ir wiens iš dwylikōs, wadinnams Judošus, ėjo pirm jū, ir artinos prie Jėzaus, ji pabucėti.

48. Bet Jėzus tare jam: Judošau, ar žmogaus sunu bucėwimu išdūdī?

49. Bet kaip tai regėjo, kurrie su jūmi buwo, kas iš to busę, tare jie jam: Wiešpatie, ar kėrdū mušim?

50. Ir wiens iš jū ištikto wyrėuso kunigo tarnq, ir jo dėšinq ausi jam nukirto.

51. Bet Jėzus atsakydams tare: tolaus te daro jie. Ir jo ausi pafruttings išgydė ji.

52. Bet Jėzus tare wyrėusiems kunigams ir ušweidams bašnyczōs, bey wyresniems, kurrie prieš ji buwo išeję: jūs kaip ant kōkio razbėininko išejot su kėrdais ir su kartėmis.

53. Už kas dienq pas jus bašnyczōj' buwau, ir jūs ney jokiq rankq ant manęs ne pakėlėt. Bet šitta yra jūsi adyna, ir macis tamšybės.

54. Bet jie ji sugawę wėdė ji ir atwėdė ji i namus wyrėusojo kunigo. Bet Pėtras iš tolo sėkė.

55. Tay jie ugni widduj' palloczaus sukėrė, ir susėdō, ir Pėtras sėdosi tarp jū.

56. Tay merga ji prie šwiesōs sėdinti pamėtė, ir i ji žurėdama, tare: ir šis su jūmi drauge buwo.

57. Bet jis jo ušigyne, ir tare: moterišk, aš jo ne pajystu.

58. Ir po mažōs walandōs šits ji pamėtės tare: ir tu ešsi tū wiens. Bet Pėtras tare: žmogau, aš ne ešmi.

59. Ir po walandōs, kaip po adynōs, šits tai padrūtino, ir tare: iš tiesōs, ir šis su jūmi podraug buwo, nės jis Galileiškis.

60. Bet Pėtras tare: žmogau, ne žinnau, kq tu šakai. Ir tūšaus jam dar bekābant, gaidys pragydo.

61. Ir Wiešpats atsigrėjęs i Pėtrq žurėjo. Ir Pėtras žodžiū Wiešpaties atsimine, kurrus jis jam buwo šakęs: pirm ne kaip gaidys pragys, tu manęs tris kartus ušigisi.

62. Ir Pėtras išėjės graudžey nusiwėrkė.

63. Bet wyrai, kurrie Jėzu laikė, ji išjūkė, ir muškė ji.

64. Updenge ji, ir muškė ji i jo wėidq, ir klāusdami ji, tare: myk, kėtrras tawę muškė?

65. Ir daug kėttū bluznijimū jie prieš ji kalbėjo.

66. Ir išauštant susirinko wyresnieji žmonū, wyrėusi kunigai ir rašė-mošiti, ir ušwėdė ji aukštyn i jū surinkimq,

67. Ir tare: ar tu Kristus? sakyt mums. Bet jis tare jiems: jey aš jums šakau, tay jūs ne wierijat;

68. Bet jey klāusu, tay ne atšakot, ir taczau manę ne paleidzate.

69. Todel iš šio cėso žmogaus sunus po dėšinės stiprybės Diewo sėdės.

70. Tay wiffi sake: argi tu Diewo funus effi? Jis tare jiems: jús saktot, nésa tas esmi.

71. Bet jie tare: ká primáalom daugiaus luddimá? pátyš tai iš jo burnós girdejom.

23. Pėrštyrimas.

Kristaus lentėjimas, smertis ir paláibojimas.

Jr wiffas pulkas kėlės, ji pas Pilotą nuwede.

2. Jr pradėjo ji apštyti, ir tare: ši mes išradom žmones išklaidinanti ir uždraudanti, mėslawą Ciecorni dāti, ir sakosi, esąs Kristus karálus.

3. Bet Pilotas kláuse ji, tarydams: ar tu žyda karálus? Jis atsakydams tare jam: tu sakai.

4. Pilotas tare wyrausiams kunigams ir žmonėms: aš ney wienós prieštatis ant šio žmogaus ne randu.

5. Bet jie tolaus priskunde ir tare: jis žmones tami sujuddino, kad jis šien bey tén wišsoje Judeós žemėje mokinno, pradėjės Galilėjoje ikti czonay.

6. Bet išgirdes Pilotas Galilėą primenant, kláuse jis, bau iš Galilėós jis butu?

7. Jr kaip jis girdejo ji po Erodo wyrausybės esanti, nusunte ji pas Eroda, kurs tosa dienosą taipojau Jeruzalėi buwo.

8. Bet kaip Erodas Jėzų išwydo, prasidzugo, nės jau seney ji rods butu matės; nės jis daug apie ji buwo girdejes, ir titkėjosi žentlą koki nūg jo regėšes.

9. Jr wišsojiu daiktą ji kláuse; bet jis jam nieko ne atsake.

10. Bet wyrausi kunigai ir raštemokiti stowėjo, ir ji funtėy apskunde.

11. Bet Erodas su sawo šlužauininkais išjūte ir išgėdino ji, apwilko ji báltu rubu, ir ji atgalós pas Pilotą wėl nusunte.

12. Tą dieną Pilotas bey Erodas prieteleis pastojo; nės pirm to su tits littu ne futikdawo.

13. Bet Pilotas suwadinnės wyrausius kunigus ir wyresnásius bey žmones,

14. Tare jiems: jús ši žmogų pas

manę atwedet, but jis žmones atkreipjas; ir štay, aš ji po júsú akiu išklausejau, ir tú daiktą nieko ant to žmogaus ne randu, kurrá dėtėy jús ji kálinat;

15. Taipojau ney Erodas; nės aš jus pas ji nufuncjau; ir štay, nieko jam ne galėjo išroditi, kas smercio werta butu.

16. Todėl aš ji nuplaidisu, bey palėisu.

17. Nės turrejo jiems pagal pajuntimą šwentės wieną kálini išdāti.

18. Tay šauke wiffas pulkas, ir tare: šalin su šiimi, ir palėist mums Barrabą,

19. Kurs dėl maisto, miestė nusi dawuso, ir razbajystės dėtėy i kalėjimą buwo imestas.

20. Tay Pilotas wėl jiems kalbėjo, norėdams Jėzų palėisti.

21. Bet jie šante, ir tare: nukryžawot, nukryžawot ji.

22. Jr jis trėczu kartu tare jiems: tagi šis pildo padare? Už ney jo tės smerties prieštatis ant jo ne randu, todėl nuforawojes palėisu ji.

23. Bet jie klapatijo ji didzu šauksmu, ir praše, kad butu nukryžawotas. Jr jū bey wyresnujų kunigų šauksmas diddynėjo.

24. Jr Pilotas pasúdiyo, kad kaip praše, jiems stotus.

25. Jr palėido tą, kurs maisto ir razbajystės dėtėy i kalėjimą buwo imestas, kurrío jie praše; bet Jėzų jū wálei padawe.

26. Jr kaip jie ji nuwede, sugrėbe jie wieną iš Cyrėniós, wardu Simoną, kurs iš lauko parėjo, ir uždėjo kryžų ant jo, kad jis tą pastuy Jėzų neštų.

27. Bet sėke ji diddis pulkas žmonių bey móterų, tos nusfunde ir apwerkle ji.

28. Bet Jėzus atsigrėjes tare joms: jús dukters Jeruzalės, ne apwerkite manę, bet pačes sawę apwerkite ir sawo waitus.

29. Nės štay ateis tas czėšas, kurreme satys: išganytos yra newaisingos, ir žywatai ne pagimde, ir krútys neįstos!

30. Tadda pradės jie satyti * kal-

namis: grūkit ant mus! ir kaukams: apdengkite mus!

* Apreišt. 6, 16. Ps. 9, 6.

31. Nės jey tai dāroma žalam mēdzui, kas bus sausam?

32. Bet buwo taipojau išwestu kistu du piktadėjū, kad su jūmi butu nužawinnamu.

33. Ir kaip i tą wietą atėjo, wadinnamą lawon-galwū-wietą, nukryžawojo ji, ir piktadėjūdu su jūmi, wieną po dešinės, antrą po kairės.

34. Bet Jėzus tare: Tewe atleisk jiems, nės jie ne žinno, ką darą. Ir jie pėrdalijo jo rubus, ir burtą ant tū mēte.

35. Ir žmonės stowėjo ir žurėjo. Ir wyresnieji su jeis išjūke ji, tarydami: jis kittus pagėlbejo, te gėlbtu pats samę, jey jis Kristus, išrinktas Diewo.

36. Taipojau išjūke ji ir žalnėrei, ir atėję pas ji, atneše jam ušūsq.

37. Ir tare: jey tu žydū karalus, tay pats samę gėlbeš.

38. Buwo taipojau wiršui' jo galwos užrašas rašytas gryšišku, lotynišku ir žydišku raštu: Tas žydū karalus.

39. Bet piktadėjū wiens, iš tū dwējū, kurrie buwo pakabinti, bluznijo ji, ir tare: jey tu esi Kristus, tay samę ir muddu gėlbeš.

40. Tay atsakydamis antras išbare ji, ir tare: ir tu nesibijaisi Diewo, kuršai taczau tam' patim' prajudime esi?

41. Ir tiesa, mudu wertay tame eswa, nesa mudu gāunawa, to musū dwėjū darbui wertu yra; bet šis nieko pikto ne daręs.

42. Ir tare Jėzui: Wiešpatie, atsimink manęs, kad i sawo karalystę nueisi.

43. Ir Jėzus tare jam: iš tiesės, sakau taw, šien dien busi su manim' rōjuje.

44. Ir buwo šešta adyna, ir apstemims ant wišsės žemės stojosi, ikti dewintās adynās.

45. Ir saule sawą šmiesybę pamete, ir užkaba bažnyčioje pussau pėdrisko.

46. Ir Jėzus šauke didžiu balsu, ir tare: Tewe, aš padūmi sawo dušią

i tawo rankas. Ir kaip jis tai taręs, dwāsę sawą išlėido.

47. Bet wyresnysis žalnėrū, tai regėdams, kas nusidawe, gārbino Diewą, ir tare: tikray, šis nobažnas žmogus buwęs.

48. Ir wiši žmones, kurrie pribuwo, ir tai regėjo, matydami, kas nusidawe, muše i sawo krutinę, ir atgalės sugryžo.

49. Bet wiši jo gentys stowėjo iš tolo, ir moter's, kurios iš Galilėdės ji buwo sekusos, ir mātė wis tai.

50. Ir štay, wyrs, wardu Jozeps, rōt-ponis, tas buwo gėrs wieslibas wyrs;

51. Tas ne buwo pritāres jū susitarimui ir darbams, tas buwo iš Arimatios, žydū miestu, kurs taipojau lūke karalystės Diewo;

52. Tas nuėjęs pas Pilotą melde lawoną Jėzaus.

53. Ir nuėmęs tą, iwynojo i drobę, ir i iškalną grabą idėjo, kurrem' niekadās ney wiens ne buwo gūlėjęs.

54. Ir buwo diena prigatāwijimo, ir sabata priejo.

55. Bet moter's sėkė ji, kurios su jūmi iš Galilėdės buwo atėjusos, ir grabą apšūrėjo, ir kaip jo kūnas buwo padėtas.

56. Bet jos sugryžusos žoles bey mofšis pagatāwijio; ir per sabatą jos pagal žokaną buwo išėjusos.

24. Pėrstyrimas.

Kristaus prisikėlim's ir dangun-jėgims.

Bet pirmą sabatū dieną labay anšty, atėjo jos pas grabą, ir atneše žoles, jū pagatāwitas, ir kėlos su jūmis.

2. Bet rādo akmeni atristą nū grabo.

3. Ir iėjusos kūną Wiešpaties Jėzaus ne rādo.

4. Ir joms apie tai besirūpinant, štay, du wyru šibanczeis rūbais prieg jū atėjo.

5. Ir jos nusigandusos sawo akis žemyn nulėido. Tay jūdu tare joms: tą jūs gylwaji prie numirrusū jėštot!

6. Tiera jo ezonay, jis kėlėsi. Minėkit to, kaip jis jums sakęs, dar Galilėjoj esąs,

7. Tarydams: žmogaus sunus bus

padādams i rankas grieķininkū, ir nukryžawojams, ir trečią dieną kelsis.

8. Ir jos atsiminne jo žodžių.

9. Ir sugryžusos nū grābo, apšakė tai wis wienoliktams, ir wissiems kitiems.

10. Bet buwo Marya Madlyna, ir Joanna, ir Marya Jokubo, ir kitos su jomis, kurros toktai apashtalams sake.

11. Ir rodėsi jū žodzei jiems lyg' taip pasakos, ir ne wierijo joms.

12. Bet Pėtras kėlęs nubėgo pas grābą, ir pasilenkęs wienas šėpetas begullinczas mate, ir atstojo, besidydwidams, kas tai butu.

13. Ir šitay, du iš jū nuėjo tą pacę dieną i wieną kiemą, kurs buwo šėpis dėšimt waršnū nū Jeruzalės, wardu Emmaus.

14. Ir jūdu kalbėjo tarp sawęs apie wissus tus nusidawimus.

15. Ir nusidawe, jiems dwiem tai: po be kalbant, ir besiklausinėjant, Jėzus jiems dwiem prisiartino, irėjo draug su jiems dwiem.

16. Bet jū dwiejū akys buwo laisomos, kad jo ne pažinno.

17. Bet jis tare jiems dwiem: kokie tai žodzei, kurros judu tarp sawęs kalbat, ir esat smutnu?

18. Tay atsakydams wiens, wardu Kleopas, tare jam: tugu wiens effi ateiwys Jeruzalėj', kurs nešinnas, kas šiosa dienosa tén nusidawe?

19. Ir jis tare jiems dwiem: kasgi? Ir jūdu tare: apie Jėzų iš Nazaret, kurs praraks buwo, galys darbuse ir žodžuse, po atim' Diewo ir wissū žmonū;

20. Kaip musū wyrausi kunigai ir wyresnieji ji padawe ant prašuddimo smertiės, ir nukryžawojo.

21. Bet mes tikėjom, ji Izraeli atpirksenti. Ir ant to wisso šen dien yra trečia diena, kaip toktai nusidawe.

22. Taipjau išgandino mus kelios moteres iš musū, kurros anksty pas grābą buwo,

23. Ir ne rąsdamos jo kūną, parėjo sakydamos, buk regejusos wėidą angelū, kurrie sake, ji gywā esanti.

24. Ir nuėjo kelli musūškiū pas grābą, ir taipo rādo, kaip moteres sake, bet paties ne rādo.

25. Ir jis tare jiems dwiem: at jūš patikeji ir tingios širdiės tikėtai tam wissam, ką kalbėjo prarakai.

26. Ar ne turrejo Kristus tai kentėti, ir ieiti i sawą garbę?

27. Ir pradėjęs nū Aloizėšaus ir wissū prarakū, išgulde jiems dwiem wissus raktus, kurrie apie ji buwo sakyti.

28. Ir jie prisiartino prie Kiemo, i kurriėjo, ir jis dėjosi, buk tolaus einas.

29. Ir jūdu diddey ji melde, tarydamu: pasilik su mum' dwiem, nės waktars jau randasi, ir diena prilinko. Ir jis iejo, kad su jiems dwiem pasiliktu.

30. Ir nusidawe jam su jiems dwiem už stalo sedint, ėme dūną, dėkawojo ir laūže bey dawe jiems dwiem.

31. Tay jū dwiejū akys buwo atwertos, ir ji pažinno, ir jis prašuwu nū jū dwiejū.

32. Ir jūdu tare kiti kitiem: ar ne dege muma širdis musūše, kad da jis mum' dwiem kalbėjo ant kėlo, ir kaip jis mum' dwiem raktą atwėre?

33. Ir kėldamies tą pacę adyną sugryjo i Jeruzalę, ir rādo anus wienoliktą susirinkusius, ir tus, kurrie su jeis buwo,

34. Kurrie tare: Wiešpats tikray prisikėlęs, ir Simonui pasirodęs.

35. Ir jūdu pasakojo jiems, kas tikėsi ant kėlo, ir kaip jis jū dwiejū pažintas buwo, kaip dūną laūže.

36. Bet be kalbant jiems apie tai, pats Jėzus stojos tarp jū, ir tare jiems: pakąjus su jumis.

37. Bet jie nusigando ir bijojos, dumodami, buk dwasė kofę regi.

38. Ir jis tare jiems: ko nusigandot? ir kodėl ieit tokios dumos i jusū širdis?

39. Žurėkit mano rankas ir mano kojas, aš pats esmi, apczupinėkit manę, ir pažurėkit; nės dwasė kūno bey kaulū ne tur, kaip rėgit manę turrinti.

40. Ir tai sakydams parode jiems rankas bey kojas.

41. Bet jiems dar ne tikint iš dzaugsmo, ir besistebint, tare jis jiems: ar turrit cę ko walgiti?

42. Ir jie padave jam dali žuvies rūpūs, ir kiti medaus.

43. Ir jis ėmė, ir valge po ją atid.

44. Bet jis tare jiems: tai yra tie žodžiai, kuriuos kalbėjau jums, pas jus dar budams; nės wis tur išsipilditi, kas apie mane rašyta yra žokane Moizėsaus, ir prarakūse ir psalmūse.

45. Tą jis atvėre ją išminti, kad išmanytu šventą rąstą,

46. Ir tare jiems: taip yra parašyta, ir taip turrėjo Kristus kentėti, ir keltis iš numirusių trečią dieną,

47. Ir dūti apsaityti sawo wardan prisiwertimną ir atleidimną grie-

tą tarp wisų žmonų, ir pradėti Jeruzalėj.

48. Bet jis este luddininkai to wisso.

49. Ir štai, aš ant jūsų žadėjimą sawo Tėvo atsisu. Bet jis mieste Jeruzalės turrit pasilikti, itkol su stiprybe iš aukšto busite išredyti.

50. Bet jis jūsi itki Betanijos išvėde, ir paklės sawo rankas perėjenojo jūsi.

51. Ir nusidave, kad jis jūsi perėjnodams atsisityre nū jū, ir dangun užjenge.

52. Bet jie meldesi jo, ir sugryžo į Jeruzalę su didžu džiaugsmu.

53. Ir wisadōs baityncjoi budami Dievą gārbinno ir šlowinno.

Evangelia švento Jono.

1. Pėrsityrimas.

Apie Kristų, jo urebą ir jo molitūnus.

Pradžoje buvo žodis, ir žodis buvo prie Dievo, ir Dievas buvo žodis.

2. Tas pats pradjoji buvo prie Dievo.

3. Wisai daiktai to paties daryti yra, ir be to nieko niera daryta, kas daryta yra.

4. Jeme buvo gywasis, ir gywasis buvo šwiesybe žmonų.

5. Ir toji šwiesybe tamšybeje šwiečia, bet tamšybe tai ne pėrmanc.

6. Buvo žmogus Dievo sustas, Jons wardu.

7. Tas pats atėjo luddinui, apie tą šwiesybę luddit, kad jie wisai per jį tikėtu.

8. Jis ne buvo šwiesybe, bet kad ludditu apie tą šwiesybę.

9. Ši ji buvo tikra šwiesybe, apšwiecanti wisus žmones, ateinancus į šį swietą.

10. Ši buvo swiete, ir swiets per tą darytas yra; ir swiets jōs ne pašinno.

11. Jis į sawę atėjo, ir sawieji jo ne priėme.

12. Bet tiek ji priėme, tiems dave maci, Dievo waitais pastoti, kurrie tik į jo wardą,

13. Kurrie ne iš kraujo, ne iš

kuno noro, ne iš wyro noro, bet iš Dievo gimę.

14. Ir tas žodis pastōjo kunū, ir gywėno tarp mūsų, ir mės matēm jo garbę, garbę kaip wiengimmusio Sunaus iš Tėvo, pilną malonės ir tiesės.

15. Jonas luddijo apie jį, ir šauke, sakydams: šis buvo tas, apie kurį sakiau: po manęs ateis pirm manęs buwėsis, nės jis buvo pirmjau, kaip aš.

16. Ir iš jo pilnystės mes wisai emēm malonę ant malonės.

17. Nės žokanas per Moizėšų yra dūtas; malone ir tiesa per Jėzų Kristų rados.

18. Ne wiens Dievą niekadōs ne matęs; wiengimmėsis Sunus, kursai Tėvo prieglobstiję yra, tassai mums tai apsafe.

19. Ir tas yra luddijimas Jono, kaip žydai iš Jeruzalės funte kunigus ir lėwitus, jį klāust: kas tu esi?

20. Ir išsipājinno, ir ne užsigyne; ir išsipājinno: aš ne esmi Kristus.

21. Ir jie klāuse jį: kasgi? Ar Elišus esi? Jis tare: n' esmi. Ar prarakas esi? Ir atsake: nē.

22. Tą tare jam: kasgi esi? Kad atsālytumbim tiems, kurie mus sunte. Ką pats apie sawę sakai?

23. Jis tare: * aš esmi balsas šau-

Encyjo pūšcjoje: taisykit kėlą Diešū paties, kaip prarakas Eliašus sake.

* 3q. 40, 3.

24. Ir sustieji buwo iš Parizeušū.

25. Ir klause ji, tarydami: kogidel krikštiji, kadangi tu ne esi Kristus, ney Eliašus, ney prarakas?

26. Jonas atsake jiems tarydams: aš krikštiju wandenimi; bet jis wидуj' tarp jusu stow, kurrio jus ne pažystat;

27. Tas yra paskuy manę ateisęsis, kurs pirm manęs buwo, kurrio aš ne wertas esmi, jo kurbju dirjelus atrišt.

28. Tai nusidawe Betabaroj', anoj' šalij' Jordano, kur Jonas krikštijo.

29. Untrą dieną išwydo Jonas Jėzų ateinanti pas sawę ir tare: antay, Diewo awinellis, nėšas swies to griekus.

30. Szittas yra tas, apie kurri sakiau: paskuy manę ateit wyras, kurs pirm manęs buwęs, nės jis pirm manęs buwo.

31. Ir aš jo ne pažinnau; bet kad jis butu aprėikštas Izraelije, todėl atėjau krikštit wandenimi.

32. Ir Jonas luddijo sakydams: regėjau dwasę nužengiančę, kaipo karweli iš dangaus, ir pasiilikto ant jo.

33. Ir aš jo ne pažinnau; bet kursai manę sunte krikštit wandenimi, tas tare man: ant kurrio regėsi dwasę nužengiančę, ir ant jo pasiilikančę, tas yra, kursai krikštija su dwasę šwenta.

34. Ir aš regėjau, luddijau, kad tas yra Diewo sunus.

35. Untrą dieną wėl stowėjo Jonas, ir du jo mokitinū.

36. Ir išwydęs Jėzų waišfcuojanti, tare: antay Diewo awinellis.

37. Ir du jo mokitinū girdejo ji kalbanti, ir sėke Jėzų.

38. Bet Jėzus atsigrežęs ir pamatęs jādų sawę sėkiančų, tare jiems dwiem: ko jėškota? Bet jādų tare jam: Rabbi (tai musū žodzu: moki-tojau), kur esi gaspadoj'?

39. Jis tare jiems dwiem: eikšta ir regėkita. Ejsudu regėjo ir pasiilikto tą dieną pas ji; bet buwo apie dėšimtą adyną.

40. Wiens tū dwiejū, kurrādu iš

Jono girdejo, ir Jėzų sėke, buwo Endriejus, brolis Simono Pėtro.

41. Tas pirmjāusej rādo Simoną, sawo broli, ir tare jam: rādome Mėsiosų (tai musū žodzu: mostitasis).

42. Ir nuwede ji pas Jėzų. Jėzus ji pamatęs tare: tu esi Simons, Jonošaus sunus; tu Kėpu wadinams busi (tai musū žodzu: āla).

43. Untrą dieną Jėzus wėl norėjo eiti i Galilėą, ir rādo Pilippą, ir tare jam: sėk manę.

44. Bet Pilippas buwo iš Betzaidos, iš miesto Endriejaus ir Pėtro.

45. Pilippas rādęs Natanaeli, tare jam: mes rādome tą, apie kurri rāše Moizėšus žokame, ir prarakai, Jėzų, Jozepo sunų iš Nazaret.

46. Ir Natanaelis sake jam: kas gėro gal iš Nazaret rāstis? Pilippas atsake jam: eikš ir matyšk.

47. Jėzus pamatęs Natanaeli pas sawę ateinanti, tare apie ji: štay, tikras Izraelitėns, kurreme n'iera klasds.

48. Natanaelis sake jam: iš ko manę pažysti? Jėzus atsakydams tare jam: pirin ne kaip tawę Pilippas wadinno, kaip tu po pygū-medžu sėdėjai, tawę regėjau.

49. Natanaelis atsake jam, tarydams: Rabbi, tu esi Diewo sunus, tu esi karālis iš Izrael.

50. Jėzus atsakydams tare jam: tu tiki, kad taw sakiau, manę tawę mātusi po pygū-medžu; dar diddesnus dāiktus uš tus išwysi.

51. Ir tare jam: iš tiesds, iš tiesds sakau jums, iš to czėso matysite dangū ātwirrą, ir angelus Diewo užfengiančius ir nužengiančius ant žmogaus sunaus.

2. Pėrštjrimas.

Apie swobdą Ranoj' ir apczystijimą bājnųgėds. Ir trečią dieną buwo swodba Ranoj' Galilėds, ir Jėzaus mōtina buwo toje.

2. Bet Jėzus ir jo mokitinei taipjau i swobdą pakwiesi buwo.

3. Ir kaip ne tēko wyno, tare Jėzaus mōtina jam: wyno ne tur.

4. Jėzus tare jei: moterisk, kas man darbo su tawim? Mano adyna dar ne priėjo.

5. Jo mótina tare tarnams: ká jis jums sako, tai darykite.

6. Bet buvo čę šeši kodgei, pagal pajunkimá apsiczytyjimo žydų pastatyti, i kurrú kief wieną du ar trys saikai tilpo.

7. Jėzus tare jiems: pripilkit tus kodus wändenimi. Ir pripyle jús skliddinus.

8. Ir tare jiems: sémkit dabar, ir neskít užweizdui swodbós. Ir jie nuneše.

9. Bet kaip swodbós užweizdas paragawo wyną, pirm to wändenim' buwusi, ir ne žinnojo, iš kur atsirądes (bet tarnai žinnojo, kurré wändeni buwo sémę), wadinno swodbós užweizdas jauniki,

10. Ir tare jam: kóžnas pirmjáus dūda gérą wyną, ir atsigėrus, tada prastėsi; tu gėrąsi wyną iššolę palaisėi.

11. Tai pirmas ženklas, kurri Jėzus dare kanoj Galilėds, ir apreiškė sawo garbę. Ir jo mokitinei i ji tikėjo.

12. Potam nusitraukė i Kapernaumą, jis, jo mótina, jo brolei ir jo mokitinei; ir ne ilgay pasilikto ténay.

13. Ir žydų welykos arti buvo, ir Jėzus nusitraukė aukštyn i Jeruzalę.

14. Ir rądo bažnycoj' sėdinczus, kurré jáuczus, awis ir karwelus pardawę, ir pinnig-mainus.

15. Ir padaręs botągą iš wirlų, wišsus išware iš bažnyčds, su awimis ir su jáuczeis; ir pabėre pinnigus pinnig-mainų ir parwerte stalus;

16. Ir tare tiems, kurré karwelus pardawę: neskít toktai šalin, ir ne darykit iš namų mano Tėwo namus kupcystės.

17. Bet jo mokitinei atsiminne to, kas parašyta yra: papyšis dėl tawo namų manę ede. * 41. 69, 10.

18. Tay atšakė žydai ir tare jam: koki ženklą mums rodai, kad tai daryt gali?

19. Jėzus atsakydams tare jiems: pargrąukit tą bažnyčą, trėčią dieną ję pastatysu.

20. Tay šakė žydai: ši bažnyčia Peturios dėsimt ir šešis metus

kurta, ir tu ję i tris dienas nori pastatyti?

21. Bet jis kalbėjo apie bažnyčą sawo kūno.

22. Irgi jam iš numirtusų prisišėlus, atsiminne jo mokitinei, tai jį sakiusi, ir wierižo rąštui, ir žodžiui, Jėzaus sakytam.

23. Bet jam esant Jeruzalėj, welykų šwentėje, daug tikėjo i jo wardą, kaip ženklus regėjo, kurrus jis dare.

24. Bet Jėzus ne wierižo jiems, nės wišsus jús pažinno.

25. Ir ne primale, kad kas jam luddijimą dātu apie žmogų; nės jis geray žinnojo, kas žmoguje yra.

3 Pėrsyrimas.

Kristaus įsikėlimas su Nikodemu, ir Jono su sawo mokitineis.

Bet buvo žmogus tarp Parizejų, wardu Nikodėmus, wyrašas tarp žydų.

2. Tas naktij atėjęs pas Jėzų, tare jam: Nikotėjau, žimnome, tawę iš Diewo atėjusi mokitoji, nės neį wiens ne gal tus ženklus daryti, kurrus tu darai, jey Diewas su jumi ne butu.

3. Jėzus atsakydams tare jam: iš tiesds, iš tiesds, sakau taw, jey kas ne ušgims iš naujo, ne gal regėti Diewo karalystę.

4. Nikodėmus tare jam: kaip gal žmogus ušgimt sėns bebudams? ar ir gal antrą kartą i įywatą sawo mótind's ieiti, ir ušgimti?

5. Jėzus atšakė: iš tiesds, iš tiesds, sakau taw: jey kas ne ušgims iš wandens ir iš dwasės, ne gal i Diewo karalystę ieiti.

6. Iš kūno gimmes, kūns yra; ir iš dwasės gimmes, dwasė yra.

7. Ne dywikis, kad taw sakiau: jús turrit iš naujo ušgimti.

8. Wėjas, kur nor, pūčia, ir tu girdi jo ušimną, bet ne žinnai, iš kur ateit, ir kur nueit; taipo kóžnas iš dwasės gimmes.

9. Nikodėmus atsakydams tare jam: kaip gal tai buti?

10. Jėzus atsakydams tare jam: ar tu esi mokitojis Izraelije, ir tai ne žinnai?

11. Jš tiesōs, iš tiesōs, sakau tam: mes kalbam, k̄ą žinnom, ir luddijam, k̄ą regėjom; ir jūs musā luddijimą ne priimmat.

12. Jey ne wierijāt, kad aš jums apie žemiskūs daiktus kalbu, kaip wierisite, kad aš jums apie dangiškūs daiktus kalbėčiau?

13. Ir ney wiens ne užjengia dangun', kaip tikl iš dangaus žemyn atėjesis, butent žmogaus sunus, danguje esąs.

14. Ir lygėy kaip Moizėšus pūš: czoje žalti aukštay pakėlė, taipo ir žmogaus sunus tur but iškelams,

15. Kad wissi i ji tikli ne prapultu, bet amžiną gywatą turrētu.

16. Taipo Diews mylėjo swietą, kad sawo wiengimmusį sunų dāwe, jeib wissi i ji tikli ne prapultu, bet amžiną gywatą turrētu.

17. Nės Diews sawo sunų ne sunte i swietą, kad sūditu swietą, bet kad swiets per ji butu išganytas.

18. J ji tiklis ne bus sūdijs, bet ne tiklis jau sūditas, nės ne tik i wardą wiengimmuso sunaus Diewo.

19. Bet tas yra sūdas, kad šwie: sybe atėjo i swietą, ir žmones tam: sybę daugiaus mylėjo, ne kaip šwie: sybę. Nės darbai jū buwo piktai.

20. Piktą darąsis nekenczia šwie: sybę, ir ne eit i šwie: sę, kad jo dar: bai ne butu bāromi.

21. Bet tiesą darąsis ateit i šwie: sę, kad jo darbai butu regimi, nės Diewu daryti yra.

22. Potam atėjo Jėzus ir jo mo: titinei i Žydū-žemę, ir toje su jeis gywėno, ir krikštijo.

23. Bet ir Jonas dar krikštijo Enone, arti Salim, nės daug wan: dens czonay buwo; ir atėję cę krik: štidos.

24. Nės Jonas dar ne buwo apkalts.

25. Tay radosi klāusimas tarp Jo: no mo: titinū ir tarp Žydū, apie ap: cysijimą.

26. Ir atėję pas Joną, tare jam: Mokitojau, tas, kursai pas tamę bu: wo anoj' šalij' Jordano, apie kurri tu luddijei, štay, tas krikštija, ir tiekwiens ateit pas ji.

27. Jonas atšakydams tare: žmo:

gus ne gal nišką imtis, jey jam ne dūdama iš dangaus.

28. Jūs pātys este mano luddinin: kai, kad sakiau: aš ne esmi Kristus, bet pirm jo sustas.

29. Kas marcę tur, tas yra ja: nikkis; bet gentis jaunikkio stow ir jo klāuso, ir diddey džiaugiasi iš bal: so jaunikkio. Tasgi mano džiaugsmas dabar išpilditas.

30. Jis tur augti; bet aš mažyn eit.

31. Jš aukšto ateinašis ant wissā yra; iš žemės esąs, iš žemės yra, ir kalba apie žemę; iš dangaus ateina: sis ant wissū yra.

32. Ir luddija, k̄ą regėjes ir gir: dējes yra; ir jo luddijimą nieks ne priimma.

33. Bet kas priimma, tas užpėc: wėtyj', Diewą teisų esanti.

34. Nės kurri Diews sunte, tas Diewo žodi kalba; nės Diews ne dūda dwasę pagal miera.

35. Tėws myl Sunų, ir jam wislab i jo rankas padawe.

36. Kas i Sunų tik, tas tur am: žiną gywatą. Kas ne tik Sunui, tas ne regēs gywatą, bet Diewo kerkštas pasiliekt ant jo.

4. Pėrskyrimas.

• Samaritonū prišwertims, išgybijimas karā: liškio žunaus.

Bet kaip Wiešpats numāne, Pari: zeušus ištyrus, Jėzū daugiaus mo: titinū priėmusi ir krikštijanti ne kaip Joną,

2. (Korint tiesa Jėzus patšai ne krikštijo, bet jo mo: titinei.)

3. Palikkēs žemę Judeą nusitrāukė wēl i Galilėą.

4. Bet jis turrėjo per Samarią kelāuti.

5. Tay jie atėjo i miestą Sama: riōs, wadinnamą Sīkar, arti kēmē: lio, kurri Jokubas sawo sunui Jo: zėpui dāwe.

6. Bet buwo cę Jokubo šullinys. Taygi Jėzus paillēs budams iš kē: lonēs, sėdosi prie šullinio; ir tai apie šēštą adyną buwo.

7. Tay atėjo moteriskē iš Sama: riōs, wandens sēmti. Jėzus sake jei: dūk man gėrti.

8. Nēs jo moštineī buwo i miestā nuējē, walgi pirtti.

9. Tay tare jam moteriskē Sama-rytiškā: kaip prassai iš mangs gērt, žyds budams ir aš Samarytiškā moteriskē? nēs žydai ne laiko draugystē su Samarytonais.

10. Jėzus atsaŧydoms tare jei: kad išpažintumbei tą dowaŋą Diewo, ir kas tassaī yra, kursai taw safo: dūt man gērti, tu prašytumbei ji, ir jis dūtū taw gywojo wandens.

11. Tare jam moteriskē: Wiešpatie, juš nieką ne turri, kām' sēmti, ir šullinys gillus; iš kurgi turri gywojo wandens?

12. Ar didėsnis ešsi uš musū tėwų Jokubą, kurs mums tą šullinī dāwē? ir jis iš to gēre, ir jo waitai, ir jo galwijai?

13. Jėzus atsaŧydoms tare jei: kas to wandens gers, tas wēl ištrosk.

14. Bet kas to wandens gers, kurri aš jam dūmi, tas amžinay ne ištrosk, bet tas wandū, kurri aš jam dūsu, bus jeme wersme wandens, i amžiną gywātą tėlanczo.

15. Tare jam moteriskē: Wiešpatie, dūt man to wandens, kad ne troškėzau, kad ne reikėtu man šen ateit sēmti.

16. Jėzus tare jei: eit, wadiš sawo wyra, ir ateit czonay.

17. Moteriskē atsaŧydoma tare jam: ne turru wyro. Jėzus sake jei: tu tiesą atšakiei: aš ne turru wyro.

18. Penkis wyrus turtėjē, ir tas, kurri dabar turri, ne tawo wyras. Tame tiesą pasakiei.

19. Moteriskē tare jam: Wiešpatie, matau, tawę prāraką ešanti.

20. Musū tėwai ant to kálno meldeši; ir jūs sáfort, Jeruzalėj' ešanczė tą wieta, kur reik mēlšiti.

21. Jėzus tare jei: moterisk', weryt man, ateit czėsas, kad ney ant to kálno ney Jeruzalėj' tėwų mēlšities.

22. Jūs ne žinnote, ką meldzate; bet mes žinnome, ką meldzame, nēs iškánims ateit nū žydu.

23. Bet ateit czėsas, ir jau dabar yra, kad tikri meldejai Tėwų mēlšis dwasėj' ir tiesoj'; nēs Tėwas tokiū ir jėškā, kurrie jo taipo mēlštus.

24. Diewas dwasė yra, ir tie, kur-

tie jo meldžasi, tur dwasėj' ir tiesoje jo mēlšis.

25. Tare jam moteriskē: žinau, kad Mėssiosas ateit, wadinams Kristus. Kad tas ateis, tay mums wis ką apsaŧys.

26. Jėzus tare jei: aš ešmi tassaī, kurs su tawim' kalba.

27. Ir ant to atėjo jo moštineī, ir dwiljosi, kad jis su ta moteriskē kalbėjo; taczau ney wiens ne sake: ko klauši? arba, ką kalbi su jet?

28. Tay moteriskē paliktusi sawo izboną, nuėjo i miestą, ir tare žmonėms:

29. Eitėte, regėkit žmogų, kursai man pasakė wis, ką darusi ešmi, bau jissai ne Kristus butu?

30. Tay jie iškėję iš miesto atėjo pas ji.

31. Bet tame tārpe rągino ji moštineī, ir tare: Rabbi, walgit.

32. Bet jis tare jiems: aš turru walgi walgit, apie tą jūs nieko ne žinnot.

33. Tay tare moštineī tarp sawęs: ar kas atnešė jam ką walgit?

34. Jėzus sake jiems: tai mano walgis, kad darau walgę to, kurs manę sunte, ir išpildau jo darbą.

35. Ar ne pátys sáfort: dar keturi mėnėsei, tay pjútiės czėsas priekis? Eštay, sakau jums, pakėlkit sawo akis, ir žurėkit i lauką, nēs jam prieko pjúczui.

36. Ir kurs pjáuja, gáun alga, ir surenka waisų i amžiną gywātą; kad podraug džaugtusi ir šėjasis, ir pjáuėjasis.

37. Nēs tame ta kalba išsipildo: kīts seja, kīts pjáuja.

38. Uš jus sunczau pjáuti, ką jūs ne dirbot; kitti dirbo, ir jūs i ją darbą išjojt.

39. Bet daug Samaritonū iš to paties miesto i ji tikėjo, dėl kalbės tōs moteriskės, kurri luddijo: jis man wis pasakė, ką dariau.

40. Ir kaip Samaritonai pas ji atėjo, praše ji, kad pas jās pasiliktų; ir jis pasiliktō czė dwi dieni.

41. Ir jū daugiaus tikėjo dėl jo žodzio.

42. Ir sake moteriskėi: jau dabar ne dėl tawo žodzio tiklime; mes

pátys girdėjom ir išpašinnom, kad tas titray yra Kristus, swieto Jėganytojis.

43. Bet po dwiejų dienų jis išėjo iš čy, ir nuėjo į Galilėą.

44. Aš jis pats, Jėzus, luddijo, kad praratas sawo tėwiškėj' ne labay garbėje laikomas.

45. Ir taip jis atėjo į Galilėą, priėmė į Galilėiškėi, kurrie wis buwo mātę, ką jis Jeruzalėj' ant šwentės buwo dūręs; nės ir jie buwo atėję ant šwentės.

46. Ir Jėzus wėl atėjo į Kaną Galilėos, kur wādeni buwo wynu padātes.

47. Ir buwo karališkis, to sunus sirgo Kapernaume. Tas išgirdes, Jėzu ateinanti iš Judėos į Galilėą, nuėjo pas jį ir melde jį, kad parėjęs išgyditu jo sunų; nės ant smerties-patalo gulėjo.

48. Ir Jėzus tare jam: kad jūs ženkli ir stebukli ne regite, tay jūs ne tikfite.

49. Karališkis sake jam: Wiešpatie, ateik, pirm nešaip mano waiks miršta.

50. Jėzus tare jam: eik, tawo sunus gyws. Žmogus tikfėjo tam žodžiui, kurri Jėzus jam sake, ir nuėjo.

51. Ir jam pareinant, priesais jam atėjo jo bernai, ir pranešė jam, tarydami: tawo waiks gyws.

52. Tay klause jās apie adyną, kurroj' geryn buwo ejęs. Ir jie tare jam: wakar sekmoj' adynoj' druggys jį pamete.

53. Tay numāne tėws, tą adyną buwusę, kurroje Jėzus jam buwo taręs: tawo sunus gyws. Ir jis tikfėjo su wissais sawo namisškėis.

54. Tai jau antras ženklas, kurri Jėzus dare, iš Judėos į Galilėą atėjęs.

5. Pėrsšyrimas.

Kristaus apšiginnimo · jobis dėl daręto stebuklo.

Po to buwo šwente žydū; ir Jėzus nuėjo į Jeruzalę.

2. Bet yra Jeruzalėj' prie āwincės ežers, žydū žodju wadinmams Bėtesda, turris penkes pryanęs.

3. Tūse gulėjo daug negālinežū,

ākliū, rāišū, dūstanežū, kurrie laute wandens pasiūddinnimo.

4. Aš angelas sawo ežesū nužengdawo į ežerą, ir pajuddindawo wādeni. Kas jau pirmjāus po pajuddinnimo wandens ižengdawo, tas sweiks pastoj, kad ir kofia noris ligga butu apimtas.

5. Bet buwo ež wiens žmogus, tris dēšimts ir aštūnis mētus liggōs-patalo gulles.

6. Tą Jėzus pamātes gullinti, ir ištyręs, jį taip ilgay sirgusi, tare jam: ar nori sweiks pastoti?

7. Liggonis atsāke jam: Wiešpatie, aš ne turru ney jokio žmogaus, kad wandū pasiūddin, kurs manę į ežerą ilēistu, ir man ateinant, firs pirm manęs ižengia.

8. Jėzus tare jam: kėlkis, imk sawo pātālą, ir nueik.

9. Ir tūjāus žmogus išgyjo, ir ėmēs sawo pātālą nuėjo. Bet tą dieną sabata buwo.

10. Tay žydai tare tam, kurs buwo išgyjęs: šen dien sabata, ne pūlasi taw pātālą nešti.

11. Jis atsāke jiems: kurs manę išgyde, tas man tare: imk sawo pātālą, ir eik.

12. Tay klause jį: koksai tai žmogus, kurs taw sāke: imk sawo pātālą, ir eik?

13. Bet išgyjęs ne žinnojo, kas jis ešas; nės Jėzus buwo atstojęs, kadangi daug žmonū toj' wietoj' buwo.

14. Po to rādo jį Jėzus bašinczōj' ir sake jam: sāugokis; tu išgyjei, daugiaus ne susigrieškis, kad tam ne kas pikčaus trōpitus.

15. Žmogus nuėjo, ir pasāke žydams, Jėzu ēsanti, kursai jį išgydes.

16. Dėl to perseklinejo žydai Jėzu, ir tykojo, jį nužawinti, kadangi tai buwo dāres sabatoj'.

17. Bet Jėzus jiems atsāke: mano tėws išpoley dirba, ogi ir aš dirbu.

18. Todėl žydai jo labjāus tykojo, jį nužawinti, kad ne tiktay sabatą ne šwente, bet ir sake, Diewą ēsant sawo tėwą; pats sawę Diewui lygu darydams.

19. Tay atsāke Jėzus, tarydams jiems: iš tiesōs, iš tiesōs, sakau jums: Sunus iš sawēs niekā ne gal

daryti, tikt kę rėg', Tėwą dāranti; nės kę tas dāro, tai taipiau ir Sunus dāro.

20. Ir Tėwas myl Sunų, ir jam wis rėdo, kę dāro, ir dar dides snus dārbus jam rėdis, kad jūs dywisitės.

21. Kėsa kaipo Tėwas numirtusis prikel, ir gywus padāro, taipo ir Sunus gywus padāro, kurrus nor.

22. Nės Tėwas ney wiens ne sūdi', bet wisę sūdą padawe Sunui.

23. Kad jie wissi Sunų gārbinu, kaip Tėwą gārbin. Kursai Sunų ne gārbin, tas Tėwą ne gārbin, ji suntusi.

24. Jš tiesės, iš tiesės, sakau jums: kas mano žodžio klaušo, ir tik tam, kursai manę suntes, tas tur amžiną gywastį, ir ne pareit i sūdą, bet pėrėjo iš smertiės i gywastį.

25. Jš tiesės, iš tiesės, sakau jums: ateit adyna, ir jau dabar yra, kad numirtieji išgirs balsą sunaus Diewo, ir kurrie tą išgirs, bus gywi.

26. Kėsa kaipo Tėwas tur gywastį pats sawije, taipo ir Sunui dāwe, paciam turrėti gywastį sawije.

27. Ir dāwe jam mąci ir sūdą laityti del to, kad žmogaus sunus yra.

28. Nesidwywities to: nės ateit adyna, kurreje wissi, kurrie po kųpals yra, girdės jo balsą.

29. Ir išeis, kurrie geray pasiėlgę, ant prikelimo gywasties, bet kurrie piktay pasiėlgę, ant prikelimo sūdo.

30. Jš sawes nieko ne galu daryti. Kaipo girdzu, taipo sūdiu, ir mano sūdas yra teisus, nės ne mano wālę jėklau, bet Tėwo wālę, kurs manę suntes.

31. Jey pats apie sawę luddiju, tay mano luddimas ne tiesa.

32. Kits yra, kurs apie manę luddi', ir žinnau, kad tas luddimas tiesa yra, kurri apie manę luddi'.

33. Jūs suntėt pas Joną, ir jis luddijo apie tiesą.

34. Bet aš ne immu luddimą nū žmonū, bet toktai sakau, kad išgaityti butumbit.

35. Jis buwo dėganti ir šwieczanti žwale; bet jūs mažą walandą norėjot linkimintis jo šwiešybe.

36. Bet aš didėsnį turru luddimą

už Jono luddimą. Nės darbai, kurrus man dāwe Tėwas, kad tus išpildiczau, tie patys darbai, kurrus darau, luddi' apie manę, kad Tėwas manę suntes.

37. Ir Tėwas, kurs manę suntes, tas pats luddija apie manę. Jūs niekadės ney jo balsą girdėjot, ney jo wėidą regėjot.

38. Ir jo žodi ne turrit sawije gywenanti, nės jūs tam ne tikit, kurri jis suntes.

39. Jėškokit raste, nės jums regis, kad tame turrit amžiną gywastį; ir tas yra apie manę luddijas.

40. Ir jūs pas manę ne norit ateiti, kad gywastį turrētumbit.

41. Aš garbės iš žmonū ne priimmu.

42. Bet jus paįystu, kad Diewo mėlę ne turrit sawije.

43. Aš atėjau sawo Tėwo wardan, ir jūs manę ne priimmat; kad kītsai sawo paties wardan ateis, tą priimsite.

44. Kaip galit tikteti, kurrie jės garbę nū kīts kitto priimmat; ir garbės, kurri nū wiens Diewo yra, ne jėškot?

45. Ne dumokit, kad aš jus Tėwui apstusų; yra wiens, kursai jus apstundza, Moizėjus, ant kurrio jūs nusitiktit.

46. Kad Moizėjui tiktētumbit, tay ir man tiktētumbit, nės jis apie manę rāšes.

47. Bet jey jo rāštams ne tikit, kaip mano žodžams tiktesite?

6. Pėrskyrimas.

Kristaus dwinas pasotintimas, ir pėnokitnim's apie sawo kuną ir tranją.

Potam Jėzus pėrslyre šalim per mares, arti miesto Tyberios Galileoj'.

2. Ir jė paslyų jė daug žmonū, deley to, kad ženklius mātę, kurrus ant liggonū dare.

3. Bet Jėzus užjės ant kėlno, tėnay atsisėdo su sawo mokitineis.

4. Bet arti buwo welykos, žyda šwente.

5. Tay Jėzus sawo atis pakeles, mātę pas sawę daug žmonū ateinant; ir tare Pilippui: kur pirkšim dānės, kad jie wālgituz?

6. (Bet tai sake ji mėgindams, nė-
sa geray jinnojo, tą darysęs.)

7. Pilippas atšakė jam: už du
simtus grašų dūnės ne gaud jiems,
kad kognas po mažumma imtu.

8. Sako jam wiens iš jo mokitinų,
Andriejus, Simono Petro brolis:

9. Štai, waiks czonay yra, tur-
ris penkis miežainės dūnės kėpa-
lus, ir dvi žuvis; bet kas tai tiekam
žmonū?

10. Bet Jėzus tare: rupinties,
kad žmones susėstu. Bet daug žolės
buvo toj' wietoj'. Tay susėdo apie
penki tūkstančiai vyrų.

11. Bet Jėzus ėmęs tus dūnės
kėpalus, dėkawojo ir dāwe mokiti-
niems, bet mokitinei tiems, kurrie
buvo susėdę; taipojau ir žuvis, kiek
jie norėjo.

12. Bet jiems priwalgius, tare sa-
wo mokitiniems: suwalyt it kistusus
trupucius, kad nieko ne prapultu.

13. Tay surinkdami pripilde dwy-
liką pintinų trupuciais iš penkių
miežainės dūnės kėpalų, kurrie li-
ko, nū walgidintujų.

14. Taygi žmones tą ženkla maty-
dami, Jėzaus darytą, tare: tai iš
tiesės tas prarakas, i swietą ateisęs.

15. Bet Jėzus jau numanydams,
jūs ateisent ir ji sugausent, kad ji
karalumi idetu, wel nuėjo šalin ant
kalno, pats wienas.

16. Bet ant wakarų mokitinei nu-
ėjo žemyn pas mares.

17. Ir i laiwa ikoję išlako mārė-
mis i Kapernaumą. Ir jau buvo
sutėmusi, ir Jėzus ne buvo atėjęs
pas jās.

18. Ir mares sujuddo iš didžio wėjo.

19. Jaugi jiems nuslyrus apie dwi-
dėsimt penkis arba tris dėsimts di-
džiū waršnų, regėjo Jėzu mārėmis
waikšcojanti, ir laiwiu prisistinan-
ti, ir bijojos.

20. Bet jis sake jiems: aš esmi,
nesibijokit.

21. Tay norėjo ji imt i laiwa; ir
tėjau laiwas buvo prie krāsto, kur
buwo eina.

22. Ant rytojaus mātė žmones,
šę pus marų stowi, ney jokia fitto
laiwo tēnay ne ēsant, kaip tą wie-
nų, i kurri jo mokitinei buvo iėję,

ir Jėzu ne tėjus i laiwa su sawo
mokitineis, bet wieni jo mokitinei
buwo šalin nuslyrę;

23. O atėjo ir fitti laiwai iš Ti-
berijos arti prie tōs wietos, kur dū-
nų buvo walge per Wiespatisės dē-
kawojimą.

24. Taygi žmones matydami, Jė-
zus cžę n' ēsanti, ney jo mokitinus,
ir jis i laiwas ikoję, išlako i Ka-
pernaumą, jėškodami Jėzaus.

25. Ir tadę ji ana šal' mārų, sake
jam: Rabbi, kadda šien atėjai?

26. Jėzus jiems atšakydams tare:
iš tiesės, iš tiesės, sakau jums: jūs
manę ne dėl to jėškot, kad ženklū
mātėt, bet todėl, kad dūnės walgėt,
ir priwalgėt.

27. Wartokit walgi ne pragaiš-
tanti, bet išliekanti i amžiną gy-
wātą, kurri jums žmogaus sunus
dūs; nėsa tą upėrcwētijo Diewas
Tėwas.

28. Tay jie tare jam: ką weikšim,
kad Diewo dārbus darytumbim?

29. Jėzus atšakydams tare jiems:
tai Diewo dārbas, kad i tą tiklit,
kurri jis suntęs.

30. Tay tare jam: koki ženklą da-
rai, kad mes matydami, taw wieri-
tumbim? Ką darai?

31. Musų* tėwai walgė Manną pūš-
coje, kaip parašyta yra: dāwe jiems
dūnės iš dangaus walgit.

* 2 Moiz. 16, 13, 14.

32. Tay Jėzus tare jiems: iš tie-
sės, iš tiesės, sakau jums: Moizė-
šus jums ne dāwe dūnės iš dan-
gaus, bet mano Tėws jums dāda
tikraję dangaus dūną.

33. Nės tai Diewo dūna, iš dan-
gaus ateinanti, ir swietui gywasti
dūdanti.

34. Tay tare jie jam: Wiespatic,
dūk mums wis tokiōs dūnės.

35. Bet Jėzus tare jiems: Už esmi
dūna gywasties; kas pas manę atei-
na, tas ne alks, ir kas i manę tik,
tas ne trošš niekadōs.

36. Bet aš sakiau jums, kad jūs
manę matėt, ir tazau ne tiklit.

37. Wislab, ką man dāda mano
Tėws, ateina pas manę; ir ateinanti
pas manę ne išstumsu.

38. Nesa iš dangaus atėjau, ne sa-

wo walc daryt, bet to, kursai manę suntęs.

39. Bet tai yra walc Tęwo, kursai manę suntęs, kad niekų ne pamesczau wisso to, ką jis man dawęs, bet kad tai prikelczau pastutinnoį dienų.

40. Bet tai walc to, kursai manę suntęs, kad, kas Sunę mato, ir i ji tik, turretu amžiną gywatą; ir aš ji prikelstu pastutinnoį dienų.

41. Tay žydai murmėjo, todel, kad jis sake: Už esmi dāna, iš dangaus atėjusi,

42. Tardami: ar tai ne Jėzus, Jozepo sunus, kurrio tėwų bey mótiną pažystam? Kaipgi jis kalba: aš iš dangaus atėjau?

43. Jėzus atsakydams tare jiems: ne murmekit tarp sawęs.

44. Ney wiens ne gal pas manę ateit, jey ne trauktu ji Tęws, manę suntęsis, ir aš ji prikelstu pastutinnoį dienų.

45. Parašyta yra praraskite: * jie wissi bus Diewo mokiti. Kas dabar tai gird iš Tęwo, ir ismoksita, tas pas manę ateina. * Ezi. 54, 13.

46. Ne todel, kad kas Tęwų regęjes, bet tiktay tas, kurs iš Tęwo yra, tas Tęwų regęjes.

47. Iš tiesės, iš tiesės, sakau jums: kas i manę tik, tas tur amžiną gywasti.

48. Už esmi dāna gywastięs.

49. Jusū tėwai walgę Manną pūšczoje, ir numirre.

50. Szitta yra dāna iš dangaus ateinanti, kad tōs walgąsis ne numirtu.

51. Už esmi gywoji dāna, iš dangaus atėjusi, kas tōs dūnōs walgis, tas gywas bus amžinay. Ir ta dāna, kurre aš dūsu, tai mano kumas, kurri dūsu del swieto gywastięs.

52. Tay žydai waidijos tarp sawęs, tarydami: kaip tas gal mums dūti sawo kuną walgiti?

53. Jėzus tare jiems: iš tiesės, iš tiesės, sakau jums: jey ne walgisit kuną žmogaus sunaus, ir ne gersit jo kraują, tay ne turrit gywastięs sawije.

54. Kas mano kuną walgō, bey gęra mano kraują, tas tur amžiną

gywasti, ir aš ji prikelstu pastutinnoį dienų.

55. Kęsa mano kuns tikrasis walgis, ir mano kraujas tikrasis gęrimis.

56. Kas mano kuną walgō, bey mano kraują gęra, tas pasiliekt manij, ir aš jeme.

57. Kaip manę sunte gywasis Tęws, ir aš gyws esmi del Tęwo; taipō kas manę walgō, tas taipōjau gyws bus del manęs.

58. Sztay, dāna iš dangaus atėjusi, ne kaip jusū tėwai Manną walgę, ir numirre. Kas tōs dūnōs walgō, tas gyws bus amžinay.

59. Tai jis sake swilęj, mokindams Kapernaume.

60. Dangelgi jo mokitinū tai girdędami, tare: tai sunkus žodzei, kas gal tū girdeti?

61. Bet Jėzus sawije numanydams, sawo mokitinus todel murmančzus, tare jiems: ar tai jus papiktin?

62. Kaipgi, kad regęsit žmogaus sunų ušęngianti tēnay, kur pirma buwo?

63. Dwase yra gywų dāranti; kuns niekam ne dęra. Žodzei, kurre aš kalbu, yra dwase ir yra gywastis.

64. Bet yra kelli jusū netikfi. Kęs Jėzus mielay žinnojo iš pradžōs, kurri netikfi buwo, bey kas ji išdęs.

65. Ir tare: todel sakiau jums: Ney wiens ne gal pas manę ateit, jey tai jam ne dūta mano Tęwo.

66. Iš to częso daug jo mokitinū ejo atgalōs, ir ne ejo daugiaus su jami.

67. Tay tare Jėzus dwylika sawo apaštalams: ar ir jūs šalin eisit?

68. Tay atšakę jam Simons Pętras: Wiešpatie, kur eitumbim? Tu turri žodžius amžinōs gywatōs;

69. Ir mes esme tikęję ir išpažinę, tawę esanti Kristu, sunų gywojo Diewo.

70. Jėzus atšakę jam: ar ne dwylką jusū išrinkau, ir wiens jusū yr wėlnas?

71. Bet jis kalbėjo apie Judosų Simoną Iškariotą. Tas ji pastųy išdawe, ir buwo wiens tū dwylkū.

7. Përsfyrimas.

Kristaus pamokslai bažnyčioje.

Potam Jėzus šien ir tén wáikščiojo Galileoj'; nésa ne norėjo Judėoj' šien ir tén wáikščioj, todėl, kad žydai ji nužuddyt jėškiojo.

2. Bet arti buwo žydū šwente ląp-budži.

3. Tay tare jam jo brolei: išeik iš čy, ir eik i Judėą, kad ir tawo mokitinei matytu tawo dárbus, kúrus darai.

4. Ney wiens ne daro ká slapčey, ir noris taczau aprėiščiams but. Jey toktai darai, tay pasiroyt šwietui.

5. Nés ney jo brolei ne tikėjo i ji.

6. Tay sakó jiems Jėzus: mano česó dar nier, bet júsú česás wifáda.

7. Ne gal swiets jus nekėst, bet manę ne kencza, nés aš luddiju apie ji, dárbus jo piktus esant.

8. Likit jús aukštyn ant tós šwentės; aš dar ne eisu ant tós šwentės; nés mano česás dar ne išsipilde.

9. Bet tai jiems sakęs, pasilikto Galileoj'.

10. Bet jo brolams ténay nuėjus, ir jis nuėjo ant tós šwentės, ne žinomay, bet ney slapčey.

11. Tay žydai ji jėškiojo šwenteje, tarydami: kur tas yr?

12. Ir diddis murmėjims buwo apie ji tarp žmonū. Kitti sakė: jis gėrs žmogus; bet kitti tare: ne, bet išwadzoja žmones.

13. Bet ney wiens ne kalbėjo drąsey apie ji, bijodamiesi žydū.

14. Bet pušiau šwentėj' užėjęs Jėzus i bažnyčią mokinno.

15. Ir žydai dywijos, sakydami: kaip šittas rástą moka, ir taczau jo nesimokinnes?

16. Jėzus jiems atsakydams tare: mano pamokslas ne mano, bet to, kúrsai manę suntes.

17. Jey kas nor to wálę daryt, tas supras, ar šis pamokslas iš Diemo esąs, arba ar aš iš sawęs kalbas.

18. Kas iš sawęs kalba, tas jėško sawo paties garbės; bet kas jėško garbės to, kúrsai ji suntes, tas

teisus, ir nier jeme ney jokios neteisybės.

19. Ur ne dáwe jums Moizėšus žokanq? ir ney wiens júsú ne darote žokanq. Kodel jėškot manę nušawint?

20. Žmones atsakydami tare: tu wélinq turri; kas jėško tawę nušawint?

21. Jėzus atsakydams tare: wieninteli darba be dariau, ir jums wiffiems dywai?

22. Moizėšus todėl jume dáwęs appjáustimq, ne, kad tas nū Moizėšaus ateina, bet nū tėwū; taczau appjáustot žmogų sabatoj'.

23. Jey žmogus appjáustimq primma sabatoj', kad Moizėšaus žokans ne butu láužomas, argi ant manęs pykstat, kad wiffą žmogų išgydžau sabatoj'?

24. Ne sūdikit, kaip jums rodos, bet sūdikit tikrą sūdą.

25. Tay tare kelli iš Jeruzalės: artai ne tas, kúrsi jėškiojo užmušt?

26. Ir štay, jis drąsey kalba, ir jam niekq ne sakó. Ur musū wyrmieji dabar tikray žinno, ji tikray Kristų esanti?

27. Bet taczau iš kúrsis esąs, žinom; bet Kristui ateinant, ney wiens ne žinnos, iš kúrsis esąs.

28. Tay káuke Jėzus bažnyčioj', mokinno, ir tare: berods jús manę pažystat, ir žinnot, iš kúrs aš esmi; ir iš sawęs aš ne atėjau, bet yr wiens teisus, manę suntesis, kúrsio ne pažystat.

29. Bet aš ji pažystu, nés aš nū jo esmi, ir jis manę suntes.

30. Tay jėškiojo ji sugánt; bet ney wiens ne pridėjo rankas prie jo; nés jo adyna dar ne buwo atėjusi.

31. Bet daug žmonū tikėjo i ji, ir tare: kad Kristus ateis, begu jis daugiaus ženkliu darys, kaip šis dáro?

32. Ir Parizeuškai ištyre, žmones apie ji toktai šnekant. Tay Parizeuškai bey wyráusieji kunigai išsunte tarnus, ji sugánti.

33. Tay Jėzus tare jiems: dar mážq česq esmi pas jus, ir tadda eimi pas tq, kúrsai manę suntes.

34. Jús jėškosit manę, ir ne ragit, ir kúrs aš esmi, ténay jús ne galit išgakt.

35. Tay žydai tarp sawęs tare: kur nor šis nueit, kad jo ne ragstumbim? Ar nor eit į Grykonus, šien ir tén išbarsytus, ir Grykonus motint?

36. Kofia tai kalba, kad jis sako: įspokosit mane, ir ne ragsit; ir kur aš esmi, ténay jus ne galit išlaikt.

37. Bet pastutinę šventės dieną, kurri šlowingiausia buvo, Jėzus stojosi, šaukė ir tare: trokštąsis te ateina pas mane, ir te gerie.

38. Kas į mane tik, kaip rąstas sako, nū to kūno tekės uppės gywo: jo wandens.

39. Bet tai sake apie tą dvasę, kurę gausė, į jį tikli; nesa šwenta Dvasė dar ne buvo (išlieta); nesa Jėzus dar ne buvo pėršwiestas.

40. Taygi daug žmonū tą kalbą girdincų, tare: tassai tikras prarakas.

41. Kitti tare: jis Kristus. Bet kelli tare: ar Kristus iš Galilėds ateis?

42. Ar ne sako rąstas, iš waitū Dowido, ir iš miestėlio Betlėem, kur Dowids buvo, tur Kristus ateit?

43. Taip žmonesa nesutarims ragdosi dėl jo.

44. Bet kelli norėjo jį sugauti, alle ney wiens ne pridėjo rankas prie jo.

45. Tarnai atėjo pas wyrausius kunigus bey Parizeusius, ir šie anniems tare: kam jį ne atwedėt?

46. Tarnai atsakė: niekadōs ney wiens žmogus taip ne kalbėjęs, kaip tas žmogus.

47. Tay atsakė jiems Parizeušai: ar ir jus išwadžūti este?

48. Begu tik į jį koks wyršnis, arba Parizeušas?

49. Bet žmones nieko apie žokanę ne žinną, tie prakėikti.

50. Tare jiems Nifodėmus, kursai naktij pas jį atėjo, wiens jū budams:

51. Begu sūdijsa musū žokans žmogus, dar jį ne pėrflaūsinėjus, ney žinnant, ką jis daras?

52. Jie atsakydami tare jam: ar ir tu Galilėiškis essi? tārdis ir weizdė, iš Galilėds nesirānda ney wiens praraks.

53. Ir taip kiek wiens nuėjo namū.

8. Pėrskyrimas.

Apie wenzawonyšlės pėrjengtoję, ir apie Kristū ir jo urdą.

Bet Jėzusėjo pas alywūkalnā.

2. Ir rytmetij anksty wėl atėjo į bašnycą, ir wišsi žmones atėjo pas jį, ir jis pasisėdės molinno jū.

3. Bet rąste: mokiti bey Parizeušai atwede pas jį moteriškę, wenzawonyšlę pėrjengiant nutwėrtą, ir į ją į tarpą pasitė;

4. Ir tare jam: Mokitojau, ši moteriškė nutwėrtā patime pėrjengimme wenzawonyšlės.

5. Bet * Moizėšus mums žokane isakė, tolē akmenimis ušmušt. Ką tu sakai? * 3 M. 20, 10.

6. Bet jie tai tare, jį gundidami, kad priešastis ant jo turrėtu. Bet Jėzus pasilenkęs rąše pirštu ant žemės.

7. Jiemsgi ne palāujant jį klaust, jis atsitiešęs tare jiems: kas jusū be griečo, tas te mēta pirmąjį akmenį ant jō.

8. Ir wėl pasilenkęs rąše ant žemės.

9. Bet jie tai girdėję išėjo pasluy kīts kittą (sajinei sawo apie tai ludijant), nū wyršnojo pradėję ikki mažėsnojo. Ir Jėzus buvo wiens paliktas, ir moteriškė widdurij' stowinti.

10. Bet Jėzus atsitiešęs, ir ney wieno ne matydams, kaip tą moteriškę, tare jei: moterišk, kur yra tie, kurrie tamę apskunde? Ar ney wiens tamę ne prasūdijo?

11. Bet jį tare: Wiešpatie, ney wiens. Bet Jėzus tare: tay ir aš tamę ne prasūdiju. Eit, ir jau ne susigriešik daugiaus.

12. Tay Jėzus wėl jiems kalbėdams tare: Aš esmi swieto šwiesybe; kas manę sėka, tas ne wāikščuos tamsoj', bet turrės gywastis šwiesybę.

13. Tay tare jam Parizeušai: Tu luddijį pats apie sawę, tawo luddimas ne tiesa.

14. Jėzus atsakydams tare jiems: jey aš apie sawę luddiczau, tay mano luddijims tiesa; nesa žinnausi, iš kur atėjęs, ir kur nueinqs. Bet jus

ne zinnot, iſ kur aſ ateimi, ir kur nueimi.

15. Jūs pagal kuną ſūdijāt, aſ ne ſūdiju neį wieno.

16. Ir jey ſūdiju, tay mano ſūdas tikras; nēs aſ ne wiens eſmi, bet aſ bey Tēwas, manę ſunteſis.

17. Ir raſyta yra juſū žokane: dwieji žmonū luddijims tieſa yr.

18. Uſ eſmi luddijęſis apie ſawę pāti, ir Tēwas manę ſunteſis taipojau luddij' apie manę.

19. Tay jie tare jam: kame tawo Tēwas? Jėzus atſake: jūs neį manę paįyſtat, neį mano Tēwo. Kad manę paįintumbit, paįintumbit ir mano Tēwq.

20. Szjus žodžius kalbėjo Jėzus pas diewo-ſtrynę, mokindams baįnyčjoj'. Ir neį wiens ji ne nu- twėre, neſa adyna jo dar ne buwo priejuſi.

21. Tay Jėzus wėl jiems tare: aſ eimi ſalin, ir jūs manę ieſkōſit, ir ſawo griekūſe mirſit. Kur aſ eimi, tēnā jūs ne gālīt ieſkōgt.

22. Tay tare žydai: argi nor ſaw pats gālā daryt, kad ſako: kur aſ nueimi, tēn jūs ne gālīt ieſkōgt?

23. Ir jis tare jiems: jūs eſte iſ žėmo, aſ eſmi iſ aukſto; jūs eſte iſ ſio ſwieto, aſ ne eſmi iſ ſio ſwieto.

24. Tai jums ſakiau, kad mirſit ſawo griekūſe. Neſa jey ne tikſit, manę tą eſanti, tay mirſite ſawo griekūſe.

25. Tay jie tare jam: kaſgi tu eſti? Ir Jėzus tare jiems: pirma tas, kurſai ſu jumis kalbu.

26. Uſ daug turru apie jus kalbēt ir ſūditi; bet kurs manę ſunteſ, teiſus yra, ir tą iſ jo girdeįau, tai kalbu ſwiete.

27. Bet jie ne numāne, kad jis jiems apie Tēwq ſake.

28. Tay tare jiems Jėzus: kad žmogaus ſunų paaukſtiſit, tay paįyſit, manę tą eſanti, ir nieko iſ ſawęs ne dāranti, bet kaip manę ma- no Tēwas mokinno, taip kalbu.

29. Ir kurs manę ſunteſ, ſu manim yr. Tēwas ne palielt manę wienq, nēs aſ wiſſadōs darau, ſas jam patinka.

30. Jam tai kalbant, daug i ji tikſėjo.

31. Tay tare Jėzus žydams, i ji tikſintiems: jey paſiliſit mano kal- boį, tay tikri eſte mano moſitinciai.

32. Ir paįyſit tieſq, ir tieſa jus iſwálnys.

33. Tay jie atſake jam: mes Abraōmo wailai, niekadōs neį wienq ka- tą neį wienam bernai ne butwome, kaipgi ſakai: jūs walni buſit?

34. Jėzus atſaįydamas tare jiems: iſ tieſōs, iſ tieſōs, ſakau jums: ſas griekų dāro, ſas grieko bėrnas.

35. Bet bėrnas ne amįinay na- mūſe paſiliekti; ſunus paſiliekt am- įinay.

36. Taygi jey ſunus jus iſwálnija, tay tikray walni eſte.

37. Sinnau geray jus Abraōmo wailus eſancjus; bet ieſkōt manę nuįuddyt, nēs mano kalba pas jus ne pėrweikſia.

38. Uſ kalbu, tą prie ſawo Tēwo regeįęs; tai jūs darot, tą prie ſawo Tēwo regeįę eſte.

39. Jie atſaįydami tare jam: A- braōmas yra muſū tēwas. Jėzus tare jiems: kad butumbit Abraōmo wailai, tay darytumbit Abraōmo darbus.

40. Bet dabar ieſkōt, manę nu- įawinti, toki žmogų, kurs jums tie- ſq, iſ Diewo girdeįęję, ſakiau; tai Abraōmas ne dāręs.

41. Jūs dārot ſawo tēwo dārbus. Tay jie tare jam: mes ne boſtrais apligimnę eſme; mes turrim wienq Tēwq, Diewq.

42. Jėzus tare jiems: kad Diews juſū Tēws butu, tay manę myletum- bit; nēs aſ iſeįau, ir atėįau nū Die- wo; nēs ne iſ ſawęs atėįęs eſmi, bet jis manę ſunteſ.

43. Kodėlgi ne iſmānot mano kal- bq? Todėl, kad ne norit girdeť ma- no žodžius.

44. Jūs eſte iſ tēwo wėlno, ir pa- gal pageidimnq ſawo tēwo norit daryt. Taſſai razbaininkſ iſ pra- dzōs, ir ne paſiliſko tieſoje; nēs nier jeme tieſōs. Mellus kalbedams iſ ſawieſkio kalba, neſa jis mellagis, ir tū tēwas.

45. Bet aš, kadangi tiesą sakau, man ne wieriijat.

46. Kas jusū gal manę kaltint griekot bet jey jums tiesą sakau, ko- dėl man ne wieriijat?

47. Kas iš Diewo yr, tas klauso Diewo žodžio. Todėl jūs ne klausot, nėsa jūs n' este iš Diewo.

48. Tay žydai atsakydami tare jam: ar ne geray sakom, kad tu esi Samaritonas, ir kad wėlną turri?

49. Jėzus atsakė: aš wėlno ne turru, bet gārbinu sawo tėwq, ir jūs manę ne gārbinat.

50. Už ne jėškau sawo garbės; bet yra wiens ta jėškās ir judijās.

51. Iš tiesōs, iš tiesōs, sakau jums: jey kas māno žodi laikys, tas smer- tiēs ne matys āmšinay.

52. Tay tare jam žydai: dabar pa- žystam, kad wėlną turri. Abraomas numirre, ir prārakai, ir tu sakai: jey kas mano žodi laiko, tas ne ra- gaus smerties āmšinay.

53. Ar tu esi didėsnis už musū tėwq Abraomą, kursai numirres, ir prārakai numirre; kq darai iš sawes?

54. Jėzus atsakė: jey pats sawę gārbinu, tay mano garbė niekai. Bet yr mano Tėwas, manę gārbinas, turri sakot sawo Diewq esanti.

55. Ir ne pažystat jo, bet aš jį pažystu. Ir jey sakęzsaus, jį ne pa- žystas, tay buczau mellāgis, kaip ir jūs este. Bet aš pažystu jį, ir lai- kau jo žodi.

56. Abraomas, jusū tėwas, prasi- dzuggo mano diena regēsės; ir jis regėjo tą, ir dzaugėsi.

57. Tay tare jam žydai: dar ne penkis dēsimts metų sulāukiei, ir Abraomą regėjai?

58. Jėzus tare jiems: iš tiesōs, iš tiesōs, sakau jums: pirm ne kaip Abraomas buwęs, aš esmi.

59. Tay jie pakle atmenū, kad mestu ant jo; bet Jėzus pasislėpė, ir išejo iš bažnyčōs perdēm pėrei- dams per jūs.

9. Pėrtyrimas.

Atli gimmes Kristaus regis daromas.

Ir pro šalį eidams pamāte wieną āklą, taip gimmusi.

2. Ir jo mokitinei jį klausdami

tare: Mokitojau, kas susigriešijo, ar šis, ar jo gimdytojai, kad jis āklas užgimmes?

3. Jėzus atsakė: neį šis susigrie- šijęs, neį jo gimdytojai; bet, kad Die- wo darbai jemme apsirėikštu.

4. Už turtu daryt dārbus to, kur- sai manę suntes, kol dienos yr; atcia- na naktis, kad nieks nieko ne gal daryt.

5. Koley swiete esmi, esmi swieto šwiesybe.

6. Tai sakęs spjōwė ant žemės, ir padare purwq iš spjāudulo, ir pur- wq tėpė ant āklojo āklū.

7. Ir tare jam: eik pas ējerą Si- loq (tai musū žodzu, paslystas), ir prauškis. Tay ans nuėjęs praušesi, ir parėjo regis.

8. Raimynai, ir kurrie jį buwo mātę ubbagą esanti, tare: ar tai ne tas, kursai sėdėjo ir ubbagāwō?

9. Kitti tare: tai jis; kitti wėl: jis jam lygus. Bet jis pats tare: aš tassaī esmi.

10. Tay tare jam: kaip tawo ākys yr atwėrtos?

11. Jis atsakydams tare: ansai žmogus, wardu Jėzus, padare pur- wq, ir tėpė mano ākis, tardams: eik pas ējerą Siloq, ir prauškis. Už nuėjęs prausausi, ir prajurau.

12. Tay tare jam: kur tassaī yr? Jis tare: ne žinnau.

13. Tay nuwede tq pas Parizeu- šus, kurs pirma āklas buwo.

14. (Bet buwo sabata, kaip Jėzus purwq padaręs jo ākis atwėre.)

15. Tay klāuse jį wėl, ir Parizeu- šai, kaip jo prajūręs? Bet jis tare jiems: purwq dėjo man ant āklū, ir aš prausausi, ir dabar regiu.

16. Tay tare kelli Parizeušū: tas žmogus ne iš Diewo, kad ne laiko sabatą. Bet kitti tare: kaip gal griekšnas žmogus tokius ženklus da- ryt? Ir nesutarims rādosi tarp jų.

17. Jie wėl tare āklamjam: kq tu sakai apie jį, kad jis tawo ākis atwėręs? Bet jis tare: jis yra prā- rafas.

18. Žydai ne wieriijo apie jį, kad jis āklas buwęs, ir regis pastojęs, itki pawadinnus gimdytojus to pra- žurusiojo,

19. Klause jis sakydami: ar tai juma sunus, turri sakota aklą gim-musi? Kaipgi jis dabar regis?

20. Jo gimdytojai jiems atsakydami tare: žinnom, ši muma sunus esanti, ir aklą gimmusi;

21. Bet kokiū būdu jis dabar regis, ne žinnom, arba kas jo akis atvėręs, neį to mudu ne žinnowa. Jis ganą metū tur, klaušit ji; te kalba jis pats už save.

22. Toktai sake jo gimdytojai, nesa jie bijojosi žydū; nesa žydai jau buwo susitarę, jey kas ji per Kristų pažys, kad tą iš jų surinkimo atskirs.

23. Todėl sake jo gimdytojai: ganą jis tur metū, klaušit ji.

24. Tą wadinno antrą kartą tą žmogū, aklą buwusi, ir tare jam: dūk Dievui garbę. Mes žinnom, kad tas žmogus griekšnas.

25. Jis atsakydams tare: ar jis griekšnas, tai ne žinnau; wieną daiktą tiesa žinnau, buwau aklas, ir dabar regiu.

26. Tą jie wėl jam tare: ką tau dare? Kaip jis tamo akis atvėrė?

27. Jis atsake jiems: dabar jums sakiau; ar tai ne girdejot? Kam tai wėl norit girdėt; ar ir jūs norit jo mokitineis pastoti?

28. Tą kėikė ant jo sakydami: tu esi jo mokitinis; bet mes esame Moizėšaus mokitinei.

29. Žinnom, Dievą su Moizėšumi kalbėjusi; bet ši ne žinnom, iš kur jis esąs.

30. Žmogus atsakydams tare jiems: tai dywnas daiktis, kad ne žinnot, iš kur jis esąs, ir jis mano akis atvėręs.

31. Bet mes žinnom, kad Diews ne išklauso griekšnujų, bet jey kas Diewo bijos, ir jo walgė dūro, tą išklauso.

32. Nū swieto pradžos tai ne gir-dėta, kad kas butu atvėręs akis aklą gimmušo.

33. Kad šis ne butu iš Diewo, nieko ne galėtu daryt.

34. Jie atsakydami, tare jam: tu wissas griekšuse gimmes esi, ir mus mokinni? ir išstume ji laukan.

35. Įštyrė Jėzus, kad ji išstume.

Jr ji suradęs tare jam: ar tikt i Diewo sunus?

36. Jis atsakydams tare: Wiespa-tie, katras tai, kad i ji tiffeczau?

37. Jėzus tare jam: tu matai ji, ir kurlai su tauim kalba, tai tas.

38. Bet jis tare: Wiespatie, tiktū. Jr meldeši jo.

39. Jėzus sake: aš atėjau ant su-do i ši swietą, kad nepriregi regėtu, ir rėgijie apjektu.

40. Jr šittai girdeję kelli Parizeu-šai pas ji esantieji, tare jam: argi ir mes akli?

41. Jėzus tare jiems: kad akli bu-tumbit, tą ne turrētumbit grieko; bet dabar tardami: mes rėgimi, pa-filiekt griekas jusū.

10. Pėrsšyrimas.

Apie gėrą ganytoji, bėy bau Kristus kas Wėššiošum?

Ši tiesos, iš tiesos, sakau jums: kas ne per durris ieina i awinyzą, bet tittur ikāpa, tas wagis ir razbaininks.

2. Bet kurlai per durris ieina, tai awjū perdžus.

3. Tam wartininks atwera, ir awys klauso jo balso; ir jis šauk sawo awis wardais, ir jas išwėda.

4. Jr išwėdęs sawo awis, eina pirma jų; ir awys ji sėka, nesa pa-žysta jo balso.

5. Bet swėtimą ne sėka, bet bėga nū jo, nesa ne pažysta balso swėti-mųjų.

6. Tą žodi sake jiems Jėzus; bet jie ne numāne, kas tai esą, ką jis jiems sake.

7. Tą wėl tare jiems: iš tiesos, iš tiesos, sakau jums: aš esmi anga awjūmpi.

8. Wissi pirm manęs atėję wāgys bėy razbaininkai buwo; bet awys jų ne klauso.

9. Už esmi anga, jey kas per ma-nę eina, tas bus išganytas, ir icis ir išeis, ir ganyklės rās.

10. Wagis ne ateina, kaip tittay wagt, smaugt, bėy nužawint.

11. Už atėjau, kad gıwasti ir wisso pilnay turrėtu.

12. Už esmi gėrasis ganytojis; gėrs ganytojis paliekt sawą gıwasti už awis. Bet samdininks, furs ne

pats ganytojis esti, kuriam awys ne priklauso, mato wilką ateinanti, ir paliekt awis, ir bėga, ir wilks sugrėbja ir ištąpsto awis.

13. Bet samdininks bėga, nėsa jis samdininks, ir ne atboja awjū.

14. Uš esmi gėrasis ganytojis, ir pajystu sawūsus, ir pajystams esmi sawoms,

15. Kaip manę mano Tėws pažysta, ir aš pajystu Tėwą; ir gywašti sawo liekmi uš awis.

16. Ir turre dar kittas awis, tos ne iš šėds awinyczės yr, ir tas turre atwest, ir jos klausys mano balsui, ir bus wiena kaimenė ir wiens ganytojis.

17. Del to manę myl mano Tėws, kad sawo gywašti paliekmi, kad je wėl saw imczau.

18. Niekš je man ne imma, bet je iš sawės paliekmi. Wale man, palikt je, ir wale, wėl je imt. Toki priskatimą esmi gawęs nū sawo Tėwo.

19. Tay wėl radosi nesutarimas tarp Jydū del tū žodžiū.

20. Daug jū tare: jis tur welnq ir padūkės; kq klausot jo?

21. Ritti tare: tai ne žodzei welnū pristoto. Ar gal wėlns apigfusio atis atwėrt?

22. Bet buwo Jeruzalej' bažnyczės pašwentimmo šwente, ir buwo žiema.

23. Ir Jėzus wāikšczėjo prybažnyti Salomono.

24. Tay apstoje aplink ji Jydai, tare jam: itki koley trufini musū dušias? Jey Kristus essi, tay pasakyt mums drāsėy.

25. Jėzus atšakė jiems: sakiau jums, ir jūs ne wierijat. Darbai, furrus darau sawo Tėwo wardan, luddija apie manę.

26. Bet jūs ne tikkit; nės jūs ne este mano awys, kaip jums sakiau.

27. Nės mano awys klauso mano balso, ir aš jas pažystu, ir jos manę sėka.

28. Ir aš dūmi joms amžiną gywatą, ir jos niekadės ne prašūs, ir nieks jas ne išplekš man iš mano rankės.

29. Tėws, kursai jas man dawe, didėsnis uš wylabq, ir nieks ne gal

jas išplekšt iš rankės mano Tėwo:

30. Uš bey Tėws wiens eswa.

31. Tay Jydai wėl akmenū pakėle, kad ji akmenimis uzmushtu.

32. Jėzus atšakė jiems: daug gėrū darbū jums išrodzau nū sawo Tėwo; del katro tū darbū manę akmenimis muskat?

33. Jydai jam atsačydami tare: del gėro darbo ne musam tamę akmenimis, bet del Diewo bluznijimo, ir kad tu žmogus budams, sawę pats daraiši Diewu.

34. Jėzus atšakė jiems: ar ne rašyta yra jūšū žokane: "Uš sakiau, jūs este diemai?" Pl. 82, 6.

35. Jey tus šautia diemais, kuriems Diewo žodis dūts buwo (o rāštq tačzau ne gūli lāuštū):

36. Urgi sakot tam, kurri Tėws pašwentės, ir i swietq suntės esti: tu bluzniji Diewq, todel, kad sakau: aš esmi Diewo sunus?

37. Jeygu ne darau sawo Tėwo dārbus, tay ne wierikit man

38. Bet jeygu darau, tay ben wierikit darbams, jey man ne norit wierit, kad išpažinnę tikėtumbit Tėwq manije, ir manę jeme šanti.

39. Jie wėl jėštojo ji suganti; bet jis ištrūko jiems iš jū rankū.

40. Ir jis wėl nuėjo ana šal' Jor-dano i tą wietq, kur Jonas pirm to buwo krikštijęs, ir tēn pasilikko.

41. Ir daugums atėję pas ji tare jam: Jonas tiesa ney jofio ženklo ne padāre; bet wis tai, kq Jonas apie ji sakęs, yra tiesa.

42. Ir daug czėjau tikkejo i ji.

11. Pėrsšyrimas.

Apie pritelimq numirrusio Łozoraus.

Bet wiens buwo be sergqš, wardu Łozorus, iš Bėtaniōs, miestėlije Marjės bey jōs sėssers Martōs.

2. (Bet Marya buwo, kurri Wiešpati mōštijo mōstimis, ir dzowinnojo Łojas plaukais sawo, tōs brolis Łozorus sirgo.)

3. Tay sunte jidwi sėsseri pas ji ir dāwe jam sakyti: Wiešpatie, štay tas, kurri tu myli, serga.

4. Tay Jėzus girdėdams tare: ta ligga ne esti ant smerties, bet ant

Diewo garbēs, kad Diewo sunus per tai pagarbinnamas butu.

3. Bet Jēzus mylējo Martā, ir jōs sēsseri, ir Lozoru.

6. Taygi girdēdams, jī serganti, pasilickto dvi dieni ant tōs wietōs, kur jis buwo.

7. Po to tare moķitiniems sawo: eikim wēl i Jūdējā.

8. Jo moķitinei tare jam: Moķitojau, anā kart' norējo Žydai tawē akmentimis nužuddyti, ir tu wēl nori tēn eiti?

9. Jēzus atšakē: ar ne dwylīka adynā yra dienōs? Dienā waiķšcjojas ne ussīgāuna; nēs jis šwiesybē šlo swieto rēg.

10. Bet kurs nāktije waiķšcjoļ, pasīzeidz, nēsa šwiesybēs niera jeme.

11. Tai saķes potam tare jiems: Lozorns, musū prietelus, miegt; bet eimi jī pabuddint.

12. Tay tare jo moķitinei: Wiešpatie, jey miegt, tay bus sweiks.

13. Bet Jēzus sake apie jo smerti; bet jīe dūmojo, jī apie kunišķā miegā kalbanti.

14. Taygi pasāke jiems Jēzus aiķškiey: Lozorus numirēs.

15. Ir aš dzaugis jūšā dēl, kad tēnay ne buwau, jeib tikkētumbit. Bet eikim pas jī.

16. Tay tare Tamošus, wadinnamas dwynas, moķitiniems: eikim su jām drauge, kad su jū mirtumbim.

17. Tay atējes Jēzus rādo jī jau ķētures dienas kaķe gulējusi.

18. (Bet Betania buwo arti Jeruzalēs, apie penķiolīka warsnā.)

19. Ir daug Žydu buwo prie Martōs ir Maryōs atēje, jas ramditi dēl sawo brolio.

20. Raip Marta iķgirdo, Jēzu atēinanti, priēķais ējo jam; bet Marya pasilickto namej' besēdinti.

21. Tay tare Marta Jēzui: Wiešpatie, kad tu cē butumbei buwēs, mano brolis ne butu numirēs.

22. Bet aš ir dar šinnau, kad ēķ tu melsi nā Diewo, Diews taw dās.

23. Jēzus tare jei: tawo brolis ķēsis.

24. Marta sako jam: ir aš šinnau, jī prisikēssenti prisikēlime iķ numirušū, sudnoš' dienof'.

25. Jēzus tare jei: aš esmi prišķēlimas ir gywastis, kurs i manē tīķ, gyws bus, norint ir numirtu.

26. Ir kurs gyws yra, ir tīķ i manē, tas nieķaday ne mirs. Bau tikkē tai?

27. Jī tare jam: Wiešpatie, ir kabay aš tikkē, kad tu essi Kriřtus, sunus Diewo, i swietā atējes.

28. Ir tai pasāķiusi nuējo, ir wadinno Maryā sawo sēsseri slapczey, tarydama: Moķitojīs cē yra, ir wadinna tawē.

29. Toji tai iķgirdusi ķēlesi ķubrey, ir atējo pas jī.

30. Nēsa Jēzus dar ne buwo i miestēli atējes, bet dar te bebuwo toje wietoje, kur jam Marta buwo priēķais atējusi.

31. Žydai, kurrie prie jōs namāse buwo ir jē rāmdē, regēdami, Maryā taip ķubrey pasīfelancē, ir iķeinancē, sēķe jē, tarydami: jī eina pas kaķā, tēnay werkēti.

32. Raip dabar Marya atējo, kur Jēzus buwo, ir jī iķwydo, pāle jī jam i ķielus, tarydama jam: Wiešpatie, kad cē butumbei buwēs, mano brolis ne butu mirēs.

33. Raip Jēzus jē iķwydo werkencē, ir Žyds taipojau werkencus, su jē atējus, apsinirto jis dwaķēje, ir smutijos pats,

34. Ir tare: kur padēķot jī? Jīe tare jam: Wiešpatie, atēit ir weizdēķ.

35. Ir Jēzaus aķšaros pradējo iķteķēti.

36. Tay tare Žydai: weizdēķit, kaip jī mylējo.

37. Bet kitti tarp tū tare: ar ne galējo tas, kurs aklam akis atwēre, tai daryti, kad tas ne butu mirēs?

38. Bet Jēzus wēl apsinirto pats sawiķe, ir atējo pas kaķā. Bet buwo dābē, ir aķmū uķristis ant tōs.

39. Jēzus tare: atrikkēte akmeni. Tare Marta jam, sēssū numirušio: Wiešpatie, jau pakwippo, nēsa ķētures dienas kaķe gulējo.

40. Jēzus tare jei: argi aš taw ne satīau, jey tikkēsi, iķwyysi šlowē Diewo?

41. Tay atritto akmeni, kur numirēsīs buwo paguldytas. Bet Jē-

zus patēles sawo ākis, tare: Tēwe, dēlawoju taw, kad tu manē išklausēi.

42. Taczau aš zinānu, kad manē wiššaddōs išklausai; bet dēl žmonū, aplink stowinczū, sakau, kad jie tiklētū, kad manē suntei.

43. Ir tai ištāres šauke didzu balsu: Lozorān, išeik laukān!

44. Ir numirēsis išejo surištās prastyomis ant kōjū ir rankū, ir jo wēdas buwo aprištās su stēpeta. Jēzus tare: iškriškite jī, ir dātit jam citi.

45. Taygi daug žydu, kurrie pas Maryā buwo atēļ, ir reģejo tai, kā Jēzus buwo dāres, tiklēja i jī.

46. Bet kiti iš jū nūejo pas Parizeušus, ir pasake jiems, kā Jēzus padāre.

47. Tay susirinko wyršnieji kuniagai, ir Parizeušai roton', tarydami: kā darysim? tas žmogus daug ženklu dāro.

48. Jey jī taip palitšim, tay wišši i jī tiklēs. Tay ateis Rymionai, ir atims mums žēme ir žmones.

49. Bet wiens tarp jū, Raipofus, tā mētā wyršusu wyšupu budams, tare jiems: jūs niečo ne žinnnot,

50. Ir niekā ne apdumojat; geraus mums yra, kad wiens žmogus numirtu uš wiššus, ne kaip kad wišši žmones prapultu.

51. Bet tai jis ne kalbejo iš sawes; bet kadangi jis tā mētā wyršusu wyšupu buwo, jis prarāwō. Nēs Jēzus turrējo mirt uš žmones;

52. Ir ne tiktay wienat uš žmones, bet kad jis ir waitus Diewo, kurrie išbarštyti buwo, surinktu.

53. Iš tōs diendōs sudume jie, kaip jī ušmuštu.

54. Bet Jēzus ne wāiļķežojo daugiaus rēgimay tarp žydu, bet nūejo iš tēn i kōļē šalī arti pušēdōs i mieštā, wadinnamā Ēprem, ir laiķēi tēn su sawo moķitineis.

55. Bet arti buwo welykos žydu; ir daug ējo i Jeruzalē iš tōs šalīēs, pirm welykū, kad apšicystitu.

56. Tay jie stowējo, klāusinedami Jēzaus, ir kalbejo tarp sawes bažnyčyoje: kas rēgis jums, kad ne ateit ant šwentēs?

57. Bet wyršnieji kuniagai ir Parizeušai buwo prišakimā dawē, jey kas žinnotu, kur jis ēšas, kad žinne dātu, jeib jī sugāutu.

12. Pērsstyrimas.

Kristaus moķitims; iņojims i Jeruzalē, lozonis apie sawo smertīs waišy ir ūtrā tiklėjimā.

Szešoms dienoms pirm welykū atējo Jēzus i Betaniā, kur buwo Lozorūs, numirēsis, kurri Jēzus priķele iš numirušū;

2. Tēn jam pastelāwō wafarēņ, ir Marta tarnawō. Bet Lozorūs buwo wiens tū, kurrie su jāmi uš stālo sedējo.

3. Tay ēme Marya swātā tikrōs ir brangiōs mostiēs nardo, ir mosti-jo Jēzaus kōjas, ir šlāste sawo plaufais jo kōjas; bet namai buwo papilditi kwapu tōs mostiēs.

4. Tay tare wiens jo moķitinū, Judofus Simono sunus, Iškariotas, kurs jī potam išdawe:

5. Kodēl ta mostiēs ne pardāta uš tris šimtus grašus, ir dāta ubbagams?

6. Bet tai jis ne sake rupindamas uš ubbagus, bet jis buwo waģis, ir turrējo māšņā, ir nešōjo, kā sudūdawō.

7. Tay tare Jēzus: dāķ jei paķā; jī tai laiķe ant diendōs mano palaidojimo.

8. Nēs ubbagus wiššatōs pas sawē turrite, bet manē ne wiššadōs turrite.

9. Tay ištire daug žmonū žydu, jī tēnāy ēsanti, ir atējo ne tiktay Jēzaus dēļey, bet kad ir Lozorū reģētū, kurri jis iš numirušū priķele.

10. Bet wyršnieji kuniagai tyķojo, ir Lozorū nūzawinti.

11. Nēs jo dēļey daug žydu ateidami tiklēja i Jēzū.

12. Untrā dienā daug žmonū, kurrie ant šwentēs atēļē buwo, girde-dami Jēzū i Jeruzalē ateinanti,

13. Ēme palmū: šakas ir išejo jam priekšais, ir šauķe: Ozianna, paģārbinnams t'essie, kurs ateit wardan Wiešpatiēs, karālus Izraēl!

14. Bet Jēzus gāwēs asilaiti, jojo ant to, kaip parašyta yra:

15. * Nesibijotis, duktė Zion! štai, tavo karalus ateit jodams ant asilaiczo. * Bat. 9, 9.

16. Bet tai jo mošitinei pirma ne išmāne; bet kaip Jėzus pėršwiestas buwo, tay to minnėjo, tai apie jį buwus rašyta, ir jog tai jam darę buwo.

17. Bet tie žmones, kurie drauge buwo, kaip Lozory iš kapo wadinno, ir iš numirtusū priėle, pagyre tą darbą.

18. Todėl ir žmones jam priešaisėjo, kaip girdejo, jį toki ženkla dārusi.

19. Bet Parizeuškai tare kiti kiti: jūs matot, kad nieką ne padarysit; štai, wissas swiets bėg paslyj jį.

20. Bet buwo keli Grykai tarp tų, kurie atėję buwo, melstis ant šwentės;

21. Tie prieję Pilippą, kurs nū Betsaidos iš Galilėos buwo, melde jį tarydami: Pone, mės rods norėtumbim Jėzu regėti.

22. Pilippas atėjęs pasako Endriėjui, ir Pilippas bey Endriėjus welpasakė tai Jėzui.

23. Bet Jėzus atsakė jiems dwiema tarydams: czešas prištartino, kad žmogaus sunus pėršwiestas butu.

24. Iš tiesos, iš tiesos, sakau jums: jeį žwieczū grudėlis pūlės i žemę, ne pamirs, wiens pasiliks; bet jeį pamirs, daug waisū atneš.

25. Kas sawo gywasti myl, tas pames tą; ir kas sawo gywasti ant šio swieto ne apfencz, tas išlaitys tą ant amžinōs gywatōs.

26. Kas man nor tarnauti, tas te sekie manę; ir kur aš esmi, tēnay ir tarnas mano bus. Ir kas man tarnaus, tą mano tėwas garbeje laikys.

27. Dabar mano dušia smutna. Ir ką sakysu? Tėwe gėlbeš manę iš šōs adynōs! bet todėl i šę adyną atėjau.

28. Tėwe! pėršwiest sawo wardą. Tay atėjo balsas iš dangaus: Aš jį pėršwieczau, ir wėl dar pėršwiesu.

29. Tay tare žmones, kurie cze stowėjo ir klaufe: perkunas growe. Ritti tare: angelas kalbejo su jūmi.

30. Jėzus atsakydams tare: tas balsas ne manęs dėl nusidawe, bet jūsų dėl.

31. Dabar yra sūdas ant swieto; dabar kunigaikštis šio swieto išmetams bus.

32. Ir aš, kada iškeltas busu nū žemės, wissus sawesų trauksu.

33. Bet tai jis sake pajenklinti, kokiū smerczu jis miršes.

34. Tay atsakė jam žmones: mes girdejom žokane, kad Kristus amžinay pasiliks; ogi tu kaip sakai: žmogaus sunus tur iškeltams buti? Kas yra tassai žmogaus sunus?

35. Tay atsakė jiems Jėzus: šwiesybe dar mažą walandelę prie jūsų yra. Waišpēcziot, koley dar šwiesybe turrite, kad tamsybe jus ne ušpultu. Kas tamsybėje waišpēcziot, ne žinno, kur einas.

36. Tiffėtit i šwiesybe, kol ję turrite, jeib waitai šwiesybės butumbit.

37. Tay kalbėjęs Jėzus nuėjo šalim, ir pasilėpe nū jū. Ir norint tokius ženklus po jū atitū dare, taczau netiffėjo i jį;

38. Kad išsipilditu žodis prārako Ezaiohaus, tarancio: * Wiešpatie, kas tik musū šatimui? Ir pėtys Wiešpaties kam apreikštas yra? * Eja. 53, 1.

39. Todėl jie ne galėjo tiffėti, nėsa Ezaiošus wėl sake: * * Eja. 6, 9, 10.

40. Jis apjėkino jū akis, ir uštėtino jū širdis, kad atimis ne regėtu, nevgi širdze supragtu, ir prišwerštu, ir aš jūs gėlbėczau.

41. Toktai sake Ezaiošus, regėdams jo šlowę, ir kalbedams apie jį.

42. Taczau daug wyresnujų tiffėjo i jį; bet dėl Parizeuškū tai ne išpažinno, kad iš surinkimo ne butu išmetami.

43. Nės labiaus mylėjo garbę prie žmoniū, ne kaip garbę prie Diewo.

44. Bet Jėzus šauke tarydams: kurs i manę tik, tas ne i manę tik, bet i tą, kurs manę suntes.

45. Ir kurs manę reg, tas reg tą, kurs manę suntes.

46. Aš atėjau i swietą, šwiesybe, jeib kurs i manę tik, ne pasiliktu tamsybėje.

47. Ir kas mano žodžiū klauso,

ir ne tiš, ta aš ne židijū; nės aš ne atėjau, švieta židiti, bet švieta išganyti.

48. Kas manę paniekia, ir ne priim mano žodžius, tas jau tur, kurs ji sūdi; žodis, kurri aš kalbėjau, tas sūdis ji sūdnoje dienoje.

49. Nės aš ne iš samės kalbėjau; bet Tėwas, karsai manę suntes, man prisikimę dawe, kę daryti ir kalbėti turru.

50. Ir žinnau, kad jo prisikimas yra amžina gyvastis. Todėl kę aš jums kalbu, tę taip kalbu, kaip man Tėwas sakęs.

13. Pėrskrymas.

Apie joį mazgojimą; Judosaus išdavimą, Kristaus apšvietimą, Pėtro susigriebimą.

Bet pirm šventės welykū, kaip Jėzus žinnojo, kad atėjo jo cėsas, ieib iš šio swieto citu pas Tėwę, kaip jis buwo mylėjęs sawūsus, swiete ešanežus, taip jis jās mylėjo ikki galo.

2. Ir po wakarėnės, kaip jau wėlnas Judosui Simono Iškariotui buwo i širdi dawęs, kad ji išdūtu,

3. Žinnojo Jėzus, kad Tėwas jam wis buwo i rankas padawęs, ir kad jis nū Diemo buwo išėjęs, ir wėl einas Diemop:

4. Kelėsi jis nū wakarėnės, nuwilko sawo rubus, ir ėmęs kūrštą apsišūse tūmi.

5. Potam ipyle wāndeni i prauštwę, pradėjo mošitini kōjas mazgoti, ir dżowinti kūrštū, kurrūmi buwo apsišūses.

6. Tay atėjo jis prie Simono Pėtro, ir tas tare jam: Wiekpatie, argi tu man kōjas mazgosi?

7. Jėzus atsakędams tare jam: kę aš darau, tay tu dabar ne žinai, bet pasłuy tai ištirsi.

8. Tare jam Pėtras: niekadōs tu man kōjas ne mazgosi. Jėzus atsakę jam: jey aš tamę ne mazgosu, tay ne turri ney jokios dalies su manimi.

9. Tare jamui Simonas Pėtras: Wiekpatie, ne tiktay kōjas wienas, bet ir rankas bey galwę.

10. Tare jam Jėzus: kas mazgotas yra, tas ne primālo daugiaus,

2. 2.

kaip tiktay kōjas mazgeti, bet wis jas yra cęytas. Ir jus cęyti este, bet ne wissi.

11. Nės jis geray žinnojo sawo išdawęją, dėl to tare jis: jus ne wissi este cęyti.

12. Bet kaip jis jū kōjas buwo mazgojęs, ėnie jis sawo rubus, ir pasiseđes, wėl tare jiems: bau žinote, kę aš jums dariau?

13. Jūs wadinnate mane mošitoju ir Wiekpatimi, ir geray šakot; nės aš ir esmi tas.

14. Taygi, jey aš jusū Wiekpats, ir mošitojis, jums kōjas esmi mazgojęs, tay ir jūs kits kittam kōjas turrit mazgoti.

15. Nės aš pawėikšlę jums dawėjau, kad ir jūs darytumbit, kaip aš jums esmi dārges.

16. Jš tiesōs, iš tiesōs, sakau jums: bėrnas ne esti didėsnis uš sawo ponę, ney pasuntinis didėsnis uš tę, kurs ji suntes.

17. Jey tai žinnote, išganyti este, jey tai dārote.

18. Ne sakau apie jus wissus; aš žinnau, kurrus išrinkau; bet kad rakštas issipilditu: * kurs mano dānę wālgo, tas manę po kōjū min.

* Ps. 41, 10.

19. Dabar sakau jums, pirm ne kaip stosis, ieib kad stosis, jūs tikėtumbit, kad aš esmi.

20. Jš tiesōs, iš tiesōs, sakau jums, kurs priim, jey aš kę susu, tas manę priim, bet kas manę priim, tas tę priim, kurs manę suntes.

21. Tai pasakęs Jėzus apsišmūtijo dwaseje, luddijo, ir tare: iš tiesōs, iš tiesōs, sakau jums: wiens iš jusū išdūs manę.

22. Tay pažūrėjo mošitinei i kits kitta, tužędamies, apie kę jis kalbas.

23. Bet buwo wiens tarp jo mošitiniū, kurs uš stālo sėdėjo prie krutinnės Jėzaus, kurri Jėzus mylėjo;

24. Tami mojo Simons Pėtras, kad tyrinētu, karsai tai butu, apie kurri sake.

25. Nėsa tas gullejo prie krutinnės Jėzaus, ir tare jam: Wiekpatie, kurs tas?

26. Jėzus atsakę: tas yra, kurrām tę kęsnį padājęs dūsu. Ir jis pa-

h

dājes kšnt, idawe Judosui Símone Iskariotui.

27. Ir po to kšnio ižo šėtonas i ji. Tay tare Jėzus jamui: kq tu darai, tai daryš wėikiey.

28. Bet to nieks nieko ne žinnojo iš tū, kurrie už stalo sėdėjo, kam įssai tai jam safe.

29. Kitti dumojo, kadangi Judosus mašną turėjo, Jėzu sakanti jam: pirt mums, ko privalom ant šventės; arba kad jis ubbagams kq dātu.

30. Kaipgi tą kšni ėmęs buvo, išėjo jis tūjans laukan. Ir buvo naktis.

31. Bet jam išėjus, tare Jėzus: dabar žmogaus sumis pėršwiestas, ir Dievas pėršwiestas jeme.

32. Jey Dievas pėršwiestas jeme, tay ir Dievas ji pėršwies sa-wije, ir pėršwies ji wėikiey.

33. Mielī waikėlei, dar māją wā-landą esmi su jums. Jūs manę įėškofite, ir kaip Sydams sakiau, kur aš esmi, jūs iškakti ne galite.

34. Ir sakau jums dabar: naują prisakimą dūmi jums, kad kīts kittą mylētumbit, kaip aš jus mylėjau, kad ir jūs kīts kittą mylētumbit.

35. Ant to kiel wiens numanyš, jus mano mokitinūs ėfant, jey wėilę tarp sawęs turrite.

36. Tare Simonas Pėtras jam: Diešpatie, kur eini? Jėzus atšakė jam: kur aš eimi, tu manę sekti ši karta ne gali, bet potam tu sekši manę.

37. Pėtras tare jam: Diešpatie, kodel aš tawę ši karta ne galu sekti? Sawo gywastī už tawę guldysu.

38. Jėzus atšakė jam: ar tu sawo gywastī už manę guldysi? Iš tiesōs, iš tiesōs, sakau taw: gaidys ne pragys, itki manęs tris kartus uffigisi.

14. Pėršyrimas.

Apie Kristaus naubingą nuėjimą; apie tiklįmą ir mėlę, malbą, šventą Dwašę, ir tikrą palāju.

Ir jis tare sawo mokitiniems: įsū širdis te ne nusigast. Jey i Diewą tiklīte, tay ir i manę tiklīte.

2. Mano Tėwo namāse daug yra gywėnimū. Jey ne taipo butu, sa-

lyczau jums: eimi jums wietą po gatāwiti.

3. Ir norint nuėiczau, jums wietą pagatāwiti, taczau aš wėl įstgyšū, ir jus sawęšp' imsu, kad jus butam-bit, kur aš esmi.

4. Ir kur aš nuėimi, tai žinnot, ir kėl taipojan žinnot.

5. Tare jam Tamosūs: Diešpatie, mes ne žinnom, kur tu nuėimi; ir kaip mes galim tą kėlą žinnoti?

6. Jėzus tare jam: aš esmi kėlas, ir tieša, ir gywastis. Aey wicūs ne išlanka Tėwop', kaip per manę.

7. Kad manę pažintumbit, pažintumbit ir mano Tėwq. Ir nū to cžėjo pašystate ji, ir regėjot ji.

8. Tare jamui Pilippas: Diešpatie, rodit mums Tėwq, tai patyšs mums.

9. Jėzus tare jamui: taip ilgay esmi prie įsū, ir tu ne pašysti manę? Pilippai, kurs manę rėg, tas rėg Tėwq; kaipgi tu sakai: rodit mums Tėwq?

10. Ar tu ne tifti, kad aš Tėwė, ir Tėwas manije yra? Jodzins, krus aš jums kalbu, ne iš sawęs kalbu. Bet Tėwas, manije gywėnas, dāro tus dārbus.

11. Tiffetit man, kad aš Tėwė, ir Tėwas manije yra; jey ne, bea dēl darbū tiffetit man.

12. Iš tiesōs, iš tiesōs, sakau jums: kurs i manę tiš, tas ir tus dārbus daryš, kurtus aš darau, ir dar diddesnus daryš, ne kaip šūs, nės eimi pas Tėwq.

13. Ir kq jūs prašysite mano wardan, tai darysu, kad Tėwas pagar-binnams butu Sunuje.

14. Kq jūs prašysite mano wardan, tai darysu.

15. Jey manę mylit', prisātīmus mano laitykite.

16. Ir aš Tėwq melsu, ir jis dūs jums kittą palinkšmintoji, kad prie įsū pasiliktu amšinay.

17. Dwašę tiesōs, kurrę swietas ne gal priimti, nesa jis ję ne mato, ir ne pašysta; bet jas pašystate ję, nesa ji pasiliket prie įsū, ir bus prie įsū.

18. Ne paliksu jus sirtatomis; aš ateimi pas jus.

19. Dar maza valandėle yra, tay jau swiet's daugiaus manę ne regės; bet jūs manę regėsite, vės aš gyv's esmi, ir jūs taipau gyvi busite.

20. Tą dieną jūs išpažysite, kad aš esmi mano Tėvė ir jūs manijė, ir aš jusijė.

21. Kurs mano prisakimus tur, ir laiko tus, tas yra manę mylis. Bet kurs manę myli, tą mano Tėvas mylės, ir aš ji mylėsiu ir jam išsi-reikšiu.

22. Tare jam Judošus, ne Jhū-riotas: Wiešpatie, kas tai, kad mums nōri išsireikšti, ir ne swietuit?

23. Jėzus atsakydams tare jam: Kurs manę myli, tas mano žodi laikys, ir mano Tėvas ji mylės, ir mes prie jo ateisim, ir gyvenima pas ji darysim.

24. Bet kas manę ne myli, tas žodius mano ne laiko. Ir žodis, kurri jūs girdit, ne esti mano, bet Tėvo, kurs manę suntes.

25. Tai kalbejam jums, pas jus bėdam's.

26. Bet palinksmintojis, Dwast šventas, kurre Tėvas atsus mano warden, tas jus wiss išmokys, ir jums primis wis, ką aš jums sakiau.

27. Pakąjū palietimi jums, sawo pakąjū dūmi jums. Ne taip jums dūmi, kaip swiets dūda. Szirdis jū-sū te ne nusigast ir te nesibijos.

28. Girdejote, kad jums esmi sates: aš nueimi, ir sugryštu wėl pas jus. Kad manę mylētumbit, tay pasidzangtumbit, kad sates esmi, aš eimi pas Tėwą; nės Tėwas didėsnis už manę.

29. Ir dabar sakiau jums, pirm ne kaip stosis, jeib, kūmet stosis, jūs tiklētumbit.

30. Už tolaus ne daug su jums kalbėsiu; nės ateit kunigalkštis šio swieto, ir ant manės nieko ne tur.

31. Bet jeib pažintu swietas, kad aš myliu Tėwą, ir taip darau, kaip man Tėw's liepės, kėlities, ir eikim iš čy.

15. Perspyrimas.

Raginimes ant išsilaitimo atėjime, mēlėj, ir santrumme.

Už tikras wyn-mėdis, ir mano Tėvas wyno-sodinink's.

2. Kiekwieng wyn-sakėlę prie manės, ne nēpangę waisaus, atims išsai, ir kiekwieng waisū nēpangę apcystis, kad daugians waisaus nēstū.

3. Jūs dabar cysiti esat dēley šodžio, kurri aš jums sakiau.

4. Pasilikit manijė ir aš jusijė. Kaip wyn-sakėle ney jolis waisaus iš sawės ne gal nēsti, jey ji ne pasilikit prie wyn-mėdžio; taip ir jūs ne, jey manijė ne pasilikat.

5. Už wyn-mėdis, jūs wyno-sakėles; kas manijė pasilikit, ir aš jeme, kas daug waisaus nēstū; nės be manės jūs nieko ne galit daryt.

6. Manijė ne pasilikafis šalin mėtam's yra, kaip wyno sakėle, ir padūsta; tolios yra furenkamos, ir mėtamos i ugni, ir tur degti.

7. Jey manijė pasilikate, ir mano žodis jusijė pasilikit, mēlšit ko norit, ir bus jums dūdama.

8. Tame mano Tėwas garbinam's, kad daug waisaus nēstū, ir pastojat mano mōkitineis.

9. Kaip manę mano Tėwas myli, taip aš ir jūs myliu. Pasilikit mano mēlėjė.

10. Jey mano prisakimus laikot, tay mano mēlėjė pasilikat; kaip aš sawo Tėwo prisakimus laikau, ir pasilikni jo mēlėjė.

11. Toktai jums sakau, kad mano dzaugsmas jusijė pasiliktu, ir jūš dzaugsmas tobulas butu.

12. Tai mano prisakim's, kad kitiš kitiš mylētumbit, kaip aš jūs myliu.

13. Niek's didėsnės mēlės ne tur, kaip tą, kad sawo gywast palietti už sawo prietelus.

14. Jūs este mano prietelėi, jey darot, ką aš jums isakiau.

15. Ne sakau tolaus, kad jūs bėrnai esat; nės bėrnas ne zinno, ką jo ponas dāro, bet jums sakiau, kad prietelėi esat. Nės wiss, ką iš sawo Tėwo girdejam, jums pasakiau.

16. Jūs manę ne isrinkot, bet aš jūs isrinkau, ir paspyrau, kad jūs

nueitumbit, ir waisu neštumbit, ir jūš waisus pašlīkru. Jeib, kad Tēwā mēldzat mano wardan, jis jums tai dātū.

17. Tai jums īsakau, kad tīts tītā myletumbit.

18. Jēy swiet's jūšū ne kencz, tay žinnokit, kad tas manē pirm jūšū nekentēs.

19. Jēy butumbit nū swieto, tay swietas sawajē mylētū, kadangi ne nū swieto ēst, bet aš jus nū swieto īšrinkau, dēl to jus nekencz swietas.

20. Atsiminkit žodžio mano, jums sakyto: bērnas ne didēsnis uš sawo ponā. Jēy manē pērfekinejo, tay ir jus pērfekinēs; jēy mano žodi lāiše, tay ir jūšū lāišs.

21. Bet tai darys mano wardo dēley; nēs to ne paįysta, kurs manē suntes.

22. Kad ne buczau atējes, ir jiems sakēs, tay jie ney jokio grieko ne turrētū; bet dabar jie ne gal atsi-kalbēt, sawo griekus teisinti.

23. Kas manē ne kencz, tas ir mano Tēwā ne kencz.

24. Kad aš ne buczau tus dārbus dars tarp jū, kurrus ney wiens dare, tay jie ney jokio grieko ne turrētū; bet dabar tus matē yra, ir taczau ne tiktay manē, bet ir mano Tēwā ne kencza.

25. Taczau kad īšpilditu ans žodis, jū žokane rašytas: * jie be rei-kalo manē nekencza. * Mt. 35. 19.

26. Bet kad Palinksmintojis ateis, kurri aš jums sūsu nū Tēwo, Dwāse tiesōs, kurri īš Tēwo īšeit, ta lūdis apie manē.

27. Ogi ir jūs luddisite: nēs īš pradžos pas manē buwoť.

16. Pērsfyrimas.

Apte kuseiti pērfekinejima, Kristaus nuėjima, ir malbōs īšklausima.

Tai jums sakiau, kad ne pašipiktintumbit.

2. Jie īšmēs jus īš surinkimū. Bet ateit cēsas, kad kursai jus ušmuš, tarsis Diewui garbē darqs.

3. Ir tai jums todēl darys, kad ne paįysta ney mano Tēwo, ney manēs.

4. Bet tai aš kalbėjau, jeib tad: da, kad ateis tas cēsas, atsimin-

tumbit to, kad aš jums tai rakstiau. Bet to īš pradžos jums ne sakiau, nēs pas jus buwau.

5. Bet dabar aš eimi pas tą, kursai manē sunte, ir ney wien's īš jūšū ne klāusīa manē: kur tu eimi?

6. Bet kadangi jums tai kalbėjau, jūšū širdis smutka pripildita yra.

7. Bet aš jums tiesā sakau: gēr jums yra, kad aš nueimi. Nēs jey ne nueimi, palinksmintojis ne ateit pas jus: bet jey nueimi, sūsu ji pas jus.

8. Ir jis atējes kältis swietā dēl grieko, ir dēl teišybēs, ir dēl sūdo.

9. Dēl grieko, kad ne itit ī manē.

10. Bet dēl teišybēs, kad aš pas Tēwā eimi, ir jau manēs daugiaus re regēsit.

11. Dēl sūdo, kad kunigaitis fio swieto jau yra sūditas.

12. Turru dar jums daug sakyti, bet dabar tai pakēlti ne galite.

13. Bet kadā ana tiesōs Dwāse ateis, iwēs jus ī wīšā tiesā. Nēs ji nūg sawēs ne kalbēs, bet kā īšgirs, kalbēs, ir ateisenczus daiktus jums apsakys.

14. Ta manē pērsfries, nēša īš mano ims, ir apsakys jums.

15. Wis, kā tur Tēwas, tai mano yra; dēl to sakiau, jis īš mano ims, ir jums apsakys.

16. Po mažam, tay ne regēsit manēs; ir wēl po mažam, tay regēsit manēs; nēs aš eimi pas Tēwā.

17. Tay kalbējo kelli īš jo mokitinū tarp sawēs: kas tay yra, kā jis mums kalba: po mažam, tay ne regēsit manēs, ir wēl po mažam, tay regēsit manēs; ir kad aš eimi pas Tēwā?

18. Tay sake jie: kas tai yra, kā jis kalba: po mažam? Ne žinnom, kā jis kalba.

19. Tay Jēzus suprāto, kad ji klāust norējo, ir tare jiems: apie tai klāusinejat tarp sawēs, kad sakiau: po mažam, tay ne regēsit manēs, ir wēl po mažam, tay regēsit manēs.

20. Jē tiesōs, īš tiesōs, sakau jums: jūs werkfite ir raucosite, bet swietas dzaugsis; bet jūs smutni busite, taczau jūšū smutnybe turrēs ī dzaugsmā pawirsti.

21. Moteriskė gimdydama smutnybę tur, nės jės adyna atėjo; bet pagimdžiusi kūdikį jau ne atmena jį tės tušbės, dėl džiaugsmo, kad žmogus gimęs ant švento.

22. Ogi ir jūs dabar smutnybę turrite; bet vėl regėsi jus, ir jūs būdite linksmūs, ir jūs linksmys ne vienas ne atims nė jus.

23. Ir toje dienoje nieko ne kląsita manęs.

Jūs tiesūs, iš tiesūs, sakau jums: jėy ko prašysite Tėvą mano vardan, tą dūs jums.

24. Jkšley nieko ne prašėt mano vardan; prašyt, tą imsit, kad linksmys jus būtu tobula.

25. Tai jums per priylginnimą kalbėjau; bet ateit cėsas, kad jau ne daugiaus per priylginnimus aš jums kalbėsiu, bet aiškėly apie savą Tėvą jums apsakysiu.

26. Tą pacę dieną mano vardan prašysite; ir ne sakau jums, manę Tėvą už jus prašysenti.

27. Nės pats Tėvas myl jus, todėl, kad jus manę mylit, ir tiklit, manę nūg Tėvo išėjusi.

28. Jkėjau nūg Tėvo, ir atėjau į swietą; ir vėl palieksi swietą, ir eimi pas Tėvą.

29. Tare jam mošitinei: štay, dabar aiškėly kalbi ir ney jokio priylginnimo ne sakai.

30. Dabar žinnome, tawę wissus daiktus žinnanti, ir ne priwālantī, kad tawę kas klāustu; togidel tiklime, tawę nūg Dievo išėjusi.

31. Jėzus atšakė jiems: dabar tiksite.

32. Štay, ateiti adyna, ir jau atėjo, kad jus išskaidinti busite, kiek vienas į sawaję, ir manę wieną paliksit; bet aš ne esmi wienas, nės Tėvas yra pas mane.

33. Tai su jums kalbėjau, kad maniję pakajū turrētumbit. Swiete tušbą turrite: bet bukit linksmi, aš pėrgalėjau swietą.

17. Pėrštyrimas.

Aristaus malba už sawę, sawo mošitinus ir surialimą.

Tai kalbėjęs Jėzus, pakėlė sawo

afis dangun', ir tare: Tėwe, adyna atėjo, kad sawo suns pėršwiestumbi, kad ir tawę tawo sunus pėršwiestu,

2. Kaip tu jam mაც dawei ant wisso kūno, jeib jis amžina gywātą dātu wissiems, kurrus jam dawei.

3. Bet tai yra amžina gywata, kad jie tawę, wienatijį tikrajį Diewą ēsanti, ir kurri tu suntei, Jėzus Kristus, pašintu.

4. Už tawę pėršwiczau ant žemės, ir pabaigiau dārbą, tawęs man dātą, kad tą daryczau.

5. Jrgi dabar pėršwiest manę, tu Tėwe, prie sawęs, su ta šwiesybę, kurrę turrėjau pas tawę, swietui dar ne buwus.

6. Už tawo wardą aprėiškiau žmonėms, kurrus tu man dawei iš swieto. Jie tawo buwo, ir tu jās man dawei, ir jie tawo žodi laike.

7. Dabar jie žinno, kad wis, ką tu man dawei, nūg tawęs yra.

8. Nėsa žodžus, tawęs man dātus, aš jiems dawjau; ir jie jās priėmę, tikray pažinno, manę nūg tawęs išėjusi, ir tik, manę tawęs sustą.

9. Už meldžiu už jās; ir ne meldžiu už swietą, bet už tus, kurrus man dawei; nėsa jie tawo yra.

10. Ir wis, kas mano yra, tai ir tawo, ir kas tawo, tai ir mano yra, ir pėršwiestas esmi jāsė.

11. Ir aš ne esmi daugiaus ant swieto, bet jie yra ant swieto, ir aš ateimi pas tawę. Šwentas Tėwe, išlaikyt jās tawo wardan, kurrus tu man dawei, kad jie wienu butu, kaip ir muddu.

12. Koley pas jās buwau ant swieto, išlaikiau jās tawo wardan. Kurrus tu man dawei, tās apsaugoju, ir ney wienas iš jų ne prapūle, kaip tikst tas prapūlėsis sunus, kad rāštas išsipilditu.

13. Bet dabar pas tawę ateimi, ir kalbu toktai ant swieto, kad jie sawiję pilnay turrētu mano linksmysybę.

14. Už jiems dawjau tawo žodi, ir swietas jų ne kenzą: nėsa jie ne yra nūg swieto, kaip ir aš ne esmi nūg swieto.

15. Ne meldžiu, kad jās atintum-

bei nūg swieto, bet kad jās apstā-
gotumbei nūg pīkto.

16. Jie ne yra nūg swieto, kaip ir
aš ne esmi nūg swieto.

17. Pašvėst jās sawo tiešoje, nēša
tawo žodis yra tieša.

18. Kaip tu manę suntei i swietą,
taipo ir aš jās sunczu i swietą.

19. Aš pats pašvėstiu butu jās,
kad ir jie pašvėstiu butu tiešoje.

20. Bet ne tikėy už jās meldžiu,
bet ir už tus, kurie per ją žodi i
manę tikės.

21. Kad jie wissi butu wienu, kai-
po tu, Tėwe, manije, ir aš tawije,
kad ir jie musije wienu butu, kad
swietas tikėtu, tawę suntusi manę.

22. Ir aš jiems dawiau garbę,
kurę tu man dawei, kad butu wie-
nu, kaip muddu wienu eswa.

23. Aš jāsė, ir tu manije, kad jie
tobuli butu i wieną, ir swietas pa-
jintu, kad tu manę suntei, ir myli
jās, kaip tu manę myli.

24. Tėwe, aš noru, kad, kur aš
esmi, ir jie butu pas manę, kurrus
man dawei, kad mano garbę regė-
tu, kurę man dawei, nės tu manę
mylėjai pirm swieto nugruntawojimo.

25. Teisus Tėwe! swietas tawęs
ne pažysta; bet aš tawę pažystu, ir
jie pažino, kad tu manę suntei.

26. Ir aš jiems tawo wardą žin-
nomą dariau, ir jiems žinomą da-
rysi, kad meile, su kure tu manę
myli, butu jāsė, ir aš jāsė.

18. Pėrsityrimas.

Kristaus lentėjimas darje, po Kaiposum ir
Piloto.

Tai Jėzus kalbėjęs išėjo su sawo
mokitineis per upę Kidron; čy
darjas buwo, i kurri jisėjo ir jo
mokitinei.

2. Bet Judošus, kurs jė išdawe,
taipojau tą wietą žinnojo, nės Jė-
zus tūkley susiedawo ténay su sa-
wo mokitineis.

3. Kaipgi Judošus buwo su sawim
ėmęs pulkus, ir wyrąsū kunigū bey
Parizeusū tarnus, atėjo tén su žib-
burėis, lampomis, ir su ginclais.

4. Tay Jėzus žinnodams wiss, kas
jam nusidūsis, išėjęs, tare jiems: ko
jūs jėškote?

5. Jie atšakė jam: Jėzus iš Ka-
zaret. Jėzus tare jiems: Aš esmi.
Bet Judošus, kurs jė išdawe, tai
pojau su jeis stowėjo.

6. Kaipgi Jėzus jiems sake: Aš
esmi; jie traukies atgalos, ir ant ie-
mės parwрто.

7. Tay jās wėl paklause: ko jėškote
bet jie tare: Jėzus iš Kazaret.

8. Jėzus atšakė: sakau jums, kad
aš tas esmi; jeygu manęs jėškote,
tay jie te cina.

9. (Kad ans žodis, jo pasakytas, iš-
sipilditu: "ne prapuldau ney wienu
iš tū, kurrus man dawei.)" * Mt. 17, 12.

10. Tay Simonas Petras turre-
dams karda, tą ištraukė, ir ištikęs
wyrąsū wyskupo bėmą, nukirto jam
dešinę jo ausį; ir tas bėmas warda
buwo Malkus.

11. Tay Jėzus tare Petrai: išk
sawo karda i malstis. Urgi aš ne
gėrsu to klyko, kurri mano Tėwas
man dawęs?

12. Bet pulkas ir wyrąsasis žal-
nėrū, ir žydū tarnai, sugawę Jėzū
jė furiso.

13. Ir numede jė pirmiaus pas
Unnosū, tas buwo Kaiposaus oš-
wis, kurs tą mėtą wyrąsas wysta-
pas buwo.

14. Bet Kaiposus tassai buwo,
kursai žydams welijs, gėr esant, kad
wien's žmogus nužawinnams buta
už žmones.

15. Bet Simonas Petras sėte pa-
stuy Jėzū, ir kits mokitinis. Tas
mokitinis wyrąsam wyskupai pašy-
stams buwo, ir su Jėzumi iėjo i wy-
rąsū wyskupo palloczu.

16. Bet Petras laukė stowėjo už
durū. Tay laukan išėjęs antras
mokitinis, kurs wyrąsam wyskupai
pašystams buwo, kalbėjo su warti-
ninke, ir Petrą imede.

17. Tay merga, wartininke, tare
Petrai: ar ir tu ne essi wiens moki-
tinū to žmogaus? Jis sake: ne esmi.

18. Bet stowėjo bernai bey tarnai,
ir ugni sukūrė buwo, nēša salta bu-
wo, ir šildesi. Bet Petras pas jās
stowėjo, ir šildesi.

19. Bet wyrąsas wyskupas klause
Jėzū apie jo mokitinus, ir apie jo
pamokslą.

20. Jėzus jam atšakė: aš drąsėj atvirray swietui kalbėjau. Už wissadės mokimau suileša ir bažnycoj, tur wissi žydai susieina, ir paslapčej nieko ne kalbėjan.

21. Kamgi manę apie tai klauši? Paklausk apie tai tui, turrie klause, ką jiems kalbėjan, šitay, tie patys žinno, ką sakiau.

22. Bet jam tai bekalbant, wiens tū tarnū, turrie drauge eję stowėjo, Jėzui per ausi dawe, sakydams: ar taip tau reikia atsakyti vyrąnsam wyskupui?

23. Jėzus atšakė: jey piktay kalbėjan, tay išluddis, tai pikt esant; bet jey geray kalbėjan, kodėl manę muši?

24. Ir Annosus jį surištą sunte pas vyrąnsi wyskupą Kaiposų.

25. Bet Simonas Pėtras stowėjo ir šildėsi. Tay jie sake jam: ar tu ne esi wiens jo mokitinū? bet jis ussigyne, tarydams: ne esmi.

26. Sake jam wien's vyrąnsu wyskupo tarnū, gentis ano, turrio Pėtras ausi buwo nukirtęs: ar aš tamę ne regėjau darje pas jį?

27. Tay Pėtras wėl ussigyne. Ir tūjans gaidys pragydo.

28. Tay wėde jie Jėzų nūg Kaiposaus i sūdo-namus. Ir buwo anksti. Ir jie ne ejo i sūdo-namus, kad ne pastotu neežysti, bet welykas walgitu.

29. Tay išėjės Pilotas pas jūš tare: ko turrit styst ant šio žmogaus?

30. Jie atsakydami tare jam: kad tas ne butu piktadėjas, ne butum-bim jį tau padawę.

31. Tay atšakė Pilotas jiems: taygi imkite jį, ir pagal sawo žokaną jį sūdikite. Tay žydai jam tare: mums ne wale, ney wieną nužawinti.

32. Kad išspilditu Jėzaus žodis, turri kalbėjo, ženkliundam's, kočiu smerczu miršes.

33. Tay Pilotas wėl iėjo i sūdo-namus, ir pawadinęs Jėzų, tare jam: argi tu esi žydū karalus?

34. Jėzus atšakė: ar pats tai iš sawęs kalbi? Argu titti tau pasakė tai apie manę?

35. Pilotas atšakė: ar aš žyd's

esmi? Tawo žmones ir vyrąnsi kuni-gai tawę man padawe, kagi darei?

36. Jėzus atšakė: mano karalyšte ne esti iš šio swieto. Kad mano karalyšte iš šio swieto butu, mano tarnai dēley tōs karātu, kad ne buczau padātas žydams; bet dabar mano karalyšte ne esti iš eję.

37. Tay tare Pilotas jam: tay taczan dar tu esi karalus? Jėzus atšakė: tu sakai, aš esmi karalus. Už ant to gimmes, ir ant swieto atėjės, kad luddiczau tiesą. Kurs iš tiesōs yra, tas klaušo mano balso.

38. Pilotas tare jam: kasgi yra tiesa? Ir tai pasakęs išėjo wėl pas žydus, ir tare jiems: aš ne randu ney jokios kaltės ant jo.

39. Bet jūš toki paproti turrite, kad aš jums ant welykū wieną išleiszan; argi dabar norite, kad jums žydū karalū išleiszeu?

40. Tay jie wėl wissi šauke, tarydami: ne tą, bet Barrabosų. Bet tas Barrabosus buwo razbaininkas.

19. Pėrsšyrimas.

Kristaus kentėjimas, smertis, ir pasibojim's.

Tay Pilotas Jėzų žmės, jį nuplate.

2. Ir žalnėrei nupynę wainiklą iš erškėczū, uždėjo tą ant jo galwōs, ir apsaute jį purpurōs-rubu,

3. Ir tare: sweiks žydū karalan. Ir dawe jam per ausis.

4. Tay wėl išėjės Pilotas lautan, tare jiems: žurekit, aš jums jį išwėdu lautan, kad pažintumbit, manę ant jo ney jokios kaltės ne randanti.

5. Taipu Jėzus lautan išėjo, nėšdam's erškėczū wainiklą, ir purpurōs-rubą. Ir jis sake jiems: šitay, žurekit, koksai žmogus!

6. Kaip jį išwydo vyrąnsi kunigai ir tarnai, šauke jie sakydami: nukryžawot, nukryžawot! Pilotas sako jiems: imkite jį, nesa ne randu ney jokios kaltės ant jo.

7. Žydai jam atšakė: mes prisakimą turrim, ir pagal tą prisakimą jis tur mirti; nės jis pats Diewu sumuni pasidare.

8. Pilotas išgirdęs tus žodžus, jo daugiaus bijojos.

9. Ir wel iķēs ī sudo-namus tare Jēzui: iķ fur tu essi? Bet Jēzus jam nieķā ne atšķē.

10. Tay Pilotas tare jam: ar ne ķalbi su manimi? Ar ne ģinnai, maņē mace turrinti, tawē nukryjāwot, ir mace turrinti, tawē palēisti?

11. Jēzus atšķē: tu ne turrētumi: bei ney jokiķs māciķs ant manēs, jey taw ne butu dāta iķ aukštībēs. Togidēl kurs manē taw iķdawē, di-dēlni griekā tur.

12. Iķ to cēķo jēķķojo Pilotas, ķaipō ģi iķlēistu. Bet Ņyđai ķauķe, taryđami: jey ģi palēidi, ne essi Cie-coraus prietelusi; nēs ķas ķarālumi dāros, tas yra priēķ Ciecory.

13. Pilotas iķģirdēs tus ųodžus, iķ-wede Jēzu laukān, ir uķģiķēdo ant sudo ķrāsēs, ant wietōs, wadinna-mōs: ant aukštōjo brukķo; ģyđiķķay: Gabbata.

14. Bet buwo prisiģatāwĳimo diena welyķosa, apie ķēķtā adynā. Ir ģis tare Ņyđams: ķtay, ģuķū ķarālus.

15. Bet ģie ķauķe: ķalin, ķalin su tū, nukryjāwot ģi! Tare Pilotas ģiems: ar ģuķū ķarālu nukryjāwosū? Wyrāuķi ķunigai atšķē: ne turri-me ney jokiķo ķarālaus, ķaip tiķt Cie-cory.

16. Tay ģis ģiems ģi padawē, ķad butu nukryjāwōjamas. Bet ģie ēme Jēzu ir ģi nuwede.

17. Ir ģiķķai neķđam's sawo ķryžu, iķķējo prie wietōs, wadinnamōs La-won-ģalwā-wieta; ģyđiķķay wadinna-mōs: Golgata.

18. Cēķ ģi nukryjāwōjo, ir su ģāmi ķittuđy, abbi ķaley, bet Jēzu wid-duje ģū dwēķū.

19. Bet Pilotas parāķe uķraķā, ir paķtate tā ant ķryķaus; ir buwo pa-raķyta: Jēzus iķ Nazaret, Ņyđū ķa-rālus.

20. Tā uķraķā ķķaite daug Ņyđū; nēķa ta wieta arti mieķto buwo, ķur Jēzus nukryjāwotas yra. Ir buwo parāķyta ģyđiķķay, ģryķiķķay, ir lotyniķķay.

21. Tay tare wyrāuķi ķunigai Ņyđū Pilotui: ne raķyķ Ņyđū ķa-rālus; bet: ģi ķaķiķi, aķ ēķmi Ņyđū ķarālus.

22. Pilotas atšķē: ķā paraķķian, tai paraķķian.

23. Bet ķalnērei Jēzu nukryjāwōķē ēme jo rubus, ir padāre ķetures dalis, ķieķ wienam ķalnērui wienā dāli, taiķojau ir sermēģā. Bet ser-mēģa buwo neķūta, nū patiķs wir-ķaus per wiķķā āuķta.

24. Tay ķalbējo ģie tarp sawēs: ne pērdaķķime tā, bet apie ģē meķķim' burķā, ķam tēķti turrēs. Ķad iķķi-pilditu rāķtas, ķaķas: ģie rubus mano tarp sawēs daliķo, ir apie ma-no sermēģā burķā mēte. Tay dāre ķalnērei. * Pf. 22. 19.

25. Bet stowējo pas Jēķaus ķryžu jo mōtina, ir jo mōtinōs ķēķū, Mārya, Ķēķopo pati ir Mārya Mad-lyna.

26. Tay Jēzus iķwēķēs sawo mō-tinā, ir moķitini, ķurri ģis mylēķo, pas ķāli stowinti, tare sawo mōtinai: moteriķķ, ķtay, tai tawo sunus.

27. Potam tare moķitinui: ķtay, tawo mōtina. Ir nūģ tōs adynōs ēme ģē moķitinis pas sawē.

28. Paķtuy Jēzus ģinnodam's, ģau wiķķab atliķta, ķad rāķtas iķķipilditu, tare: aķ troķķtu.

29. Tay stowējo tēn ryķas, pilnas uķķūķu. Bet ģie priķilde ķempinni uķķūķu, ir uķķēķ ant yķopo priķaķiķe tā prie jo burnōs.

30. Bet ķaip Jēzus paraģawēs bu-wo uķķūķā, tare ģis: atliķta. Ir palenķēs ģālwā, iķķēido dwāķē.

31. Bet Ņyđai, dienai prisiģatāwĳimo ēķant, ķad lawonai ant ķryķaus ųabatoķe ne paķliķtu, (nēķa didde bu-wo ta diena ųabatōs) melde ģie Pi-lotā, ķad dātu ģū blaūķdas ųulāuķit ir ģūs nuimti.

32. Tay atēķo ķalnērei, ir pirmam ųulāuķē blaūķdas, ir antram, ķurķai su ģū buwo nukryjāwotas.

33. Bet pas Jēzu atēķē regēđami, ģi ģau numitrus, ne lāuķē jo blaūķdas.

34. Bet wienas iķ ķalnērū atwēre su ragotine jo ķonģ, ir tūķaus iķķēķo ķraūķas ir wandū.

35. Ir tas, ķurķai tai regēķēs, lud-diķo apie tai, ir jo luddiķimas yra tiķķas, ir tas pats ģimmo, tieķā ķaķas, ķad ir ģūs tiķķētumbit.

36. Nēķa tai nuķidawē, ķad rāķ-

tas išsipilditu: * ney wieną kūlą jo nesulaužišit. * 2 Mt. 12, 46.

37. Ir wėl kīts rāštas kalba: * išwys, i kurri dūre. * 3at. 12, 10.

38. Potam melde Pilotą Jozėpas iš Arimatids, kurs buvo Jėzaus mošitinis, bet slapčey, iš baimės dėl Žydū, kad nuimtu lawoną Jėzaus. Ir Pilotas tai pawėlijo. Dėl to atėjo jis, ir nuėme lawoną Jėzaus.

39. Bet atėjo ir Niskodemus, kurs kitta kartą prie naktiės pas Jėzų atėjęs buvo, atnešdam's mirras ir aloes sumaišytas, apie šimtą swarū.

40. Tay ėme jūdū Jėzaus lawoną, ir išwynojo i drobes su žolėmis, kaip Žydai palaidoti lūbidamu.

41. Bet buvo prie tōs wietōs, kur jis nukryšawotas buvo, daržas, ir tame darže naujas lapas, i kurri niekadōs ney wienas ne buvo dėtas.

42. Čzonay jūdū padėjo Jėzų, dėl prisigatawijimo-dienōs Žydū, kadangi tas lapas arti buvo.

20. Pėrsfyrimas.

Kristaus prisikėlimas aprėštas ir patwirtintas Subdoje.

Pirmoj' dienoj' sabatū Marya Madlyna ateit anksty, kad dar tamšu buvo, pas kápą, ir išwysta, akmeni nūg kápo atimta.

2. Tay ji bėga, ir ateit pas Simoną Pėtrą, ir pas aną kitta mošitini, kurri Jėzus mylejo, ir sako jiems: atėme Wiešpati iš kápo, ir ne jinnome, kur ji padėjo.

3. Tay išėjo Pėtras ir antras mošitinis, ir atėjo pas kápa.

4. Bet tūdu bėgo podraug, ir antras mošitinis pranōdo Pėtrą, ir pirma atėjo pas kápa.

5. Pasilenkęs žur, ir mato drobes padėtas; bet pats tén ne išjo.

6. Tay atėjo Simonas Pėtras pasėjy ji ir išjo i kápa, ir išwysta drobes padėtas,

7. Ir skėpetą, su kurre Jėzaus galwa buvo aprišta, ne pas drobes padėtą, bet i šali suwynotą ant skyrōs wietōs.

8. Potam išjo ir antras mošitin's, kurs pirmjau atėjo pas kápa, ir išwýdo, ir itikėjo.

9. Nės jie dar ne išmāne rāštą, kad jis turrėjo kėltis iš numirrusū.

10. Tay mošitinei wėl susiejo.

11. Bet Marya stowėjo pas kápa, werkdamā laukė. Ir kaip ji werkė, i kápa žwiłgterėjo,

12. Ir pamāte du angėly baltais rubais sėdincų, wieną prie galwōs, ir antrą prie kōjū, kur jie buvo Jėzaus lawoną padėję.

13. Ir tūdu pacų jei tare: moterist', ko werkis? Ji sake jiems dwiem: jie atėme mano Wiešpati, ir ne žināu, kur jie ji padėjo.

14. Ir tai atšakýdama atsigreže atgalōs, ir išwysta Jėzų stowinti, ir ne žinno Jėzų ėsanti.

15. Sako jei Jėzus: moterist', ko werkis? ko jėškais? Una dumojo, cžėpininką ėsanti, ir sako jam: pone, ar tu ji šalin nešei, tay pasakýk man, kur ji padėjai, tay aš ji atnešiu.

16. Tare jei Jėzus: Marya! Tay ji atsigrežusi, sako jam: Kabbuni! tay musū žodžis: mošitojau.

17. Tare jei Jėzus: ne fruttik manęs; nės dar ne užjengiau pas sawo Tėwą. Bet eik pas mano brolus, ir pasakýk jiems: užjengiu pas sawo Tėwą, ir pas jusū Tėwą, pas sawo Diewą, ir pas jusū Diewą.

18. Ateit Marya Madlyna, pranėšdama mošitiniems: aš Wiešpati regėjau, ir jis man tai pasakė.

19. Bet ant wāfaro tōs pacžōs sabatōs, kaip mošitinei susirinkę, ir durys ušrakintos buvo, iš baimės dėl Žydū, atėjo Jėzus, ir stojos widdui' jū, ir tare jiems: pakūjus jumus.

20. Ir tai pasakęs, parode jiems rankas, ir sawo šoną; tay prasidžugo mošitinei, išwýdę Wiešpati.

21. Tay Jėzus wėl tare jiems: pakūjus jumus. Kaipo manę sunte Tėwas, taip ir aš jus sunčzu.

22. Ir tai ištaręs kėpė i jū, ir tare jiems: imkite šwentą Wāfą.

23. Kurriems jūs griekus atlėisite, tiems yra atlėisti; ir kurriems tus ne atlėisite, tiems bus tie ne atlėisti.

24. Bet Tamošus, wienas iš dwylifōs, kurri wadinna dwynū, ne buvo su jeis, Jėzui ateinant.

25. Todel sake jam kitti mošitinei:

mes regėjom Diešpati. Bet jis jiems sake: įey ne išvysu jo rankosa winnū-wietas, ir ne idėsu sawo pirštą i winnū-wietas, ir ne idėsu sawo rankas i jo šoną, ne itikėsu.

26. Ir po aštūnū dienū buwo wėl jo mokitinei widduj', ir Tamošus su įeis; ateina Jėzus durrimis ēsant ušrakintoms, ir stojas widduj' jū, ir sake: pakėjus jumus.

27. Potam tare Tamošui: dūk šę sawo pirštą, ir regēk mano rankas, ir ištiek sawo ranką, ir idėk įę i mano šoną, ir ne buš netiktis, bet tiktis.

28. Užsikė Tamošus, ir tare jam: mans Diešpatie, ir mans Diewe.

29. Sako jam Jėzus: kadangi manę mattei, Tamošau, tai tiktis; išga-nyti, kurrie ne mato, ir taczau tiē.

30. Ir daug kitiū žėnklū dare Jėzus po ašiū sawo mokitinū, kurrie ne parašyti fittosa knygos.

31. Bet tie yra parašyti, kad tik-letumbit, Jėz ēsanti Kristū, Diewo Sunū, ir kad per tikėjimą gYWastit turrētumbit jo wardan.

21. Pėrsėyrimas.

Kristaus prisikėlimas apreištas Galilėjo'.

Potam wėl pasirōde Jėzus mokiti-niems pas mares prie Tiberiōs. Bet jis taipō pasirōde:

2. Buwo podraug Simonas Pėtras, ir Tamošus, kurs dwymu wadinna-mas, ir Natanaelis, iš Kanōs Ga-lilėōs, ir sunus Zebedėjus, ir kitiū du jo mokitinū.

3. Sako jiems Simonas Pėtras: aš nueisu žvejūti. Jie sake jam: tay cisma ir mes su tawim. Jie išėjo, ir tājaus izenge i laiwą: ir tą nakti nieko ne gawo.

4. Bet dabar jau praadėjus, stojos Jėzus ant krāsto; bet mokitinei ne žinnojo, Jėz ēsanti.

5. Tare jiems Jėzus: waišai, ar ne turrite ką walgit? Jie atsake jam: ne turrim.

6. Bet jis sake jiems: mēstīt tinklą po dešinēs laiwu, tay rāsite. Tay jie mēte, ir jau daugiaus ne galėjo j trāukt, dēl daugummo žuwū.

7. Tay tare ans mokitinis, kurri Jėzus mylėjo, Pėtrui: Diešpats yra.

Tay Simonas Pėtras išgirdes Dieš-pati ēsanti, apsiūse marškineis (nēs buwo nāgas) ir išimēte i mares.

8. Bet kiti mokitinei atėjo ant la-wo (nēs ne toly buwo nūg krāsto, bet apie du šimtu māštū) trāukdami tinklą su žuwimis.

9. Kaipgi jie išėjo ant krāsto, iš-wydo jie anglis padėtas, ir žuwas ant jū, bey dūnų.

10. Tare jiems Jėzus: atkreškit tū žuwi, jūsu dabar sugautū.

11. Iženge Simonas Pėtras, ir iš-trāuke tinklą ant žemės, pilną didų žuwū, šimtą ir pentis dešimtis ir tris. Ir norint jū taip daug buwo, taczau ne suplyško tinklas.

12. Tare jiems Jėzus: eikit', laity-kit pėtus; bet ney wienas iš moki-tinū ne dryso j klausiti: kas tu ēst žinmodami, Diešpati ēsanti.

13. Tay ateina Jėzus, ir imma de-ną, ir dūda jiems, taipojau ir žuwis.

14. Ogi tas yra trėczas kartas, kad Jėzus pasirōdēs sawo mokitiniems, kaip prisikėles iš numirtusū.

15. Irgi jiems pėtus pawālgius, tare Jėzus Simonui Pėtrui: Si-mone Jonošau, ar myli tu manę dangiaus, kaip šie? Jis sake jam: berods, Diešpatie, tu žinnai, kad aš tawę mylu. Sako jis jam: ganyk mano eryzus.

16. Jis antrą kartą sake jam: Si-mone Jonošau, ar myli manę? Jis sake jam: berods, Diešpatie, tu žin-nai, kad aš tawę mylu. Jis sake jam: ganyk mano awis.

17. Sako jis trėczą kartą jamui: Simone Jonošau, ar myli manę? Pėtras nusismutijo, kad jam trėczą kartą sake: ar myli manę? Ir sake jam: Diešpatie, tu wissus dāiktus žinnai, tu žinnai, kad aš tawę mylu. Sako jam Jėzus: ganyk mano awis.

18. Iš tiesōs, iš tiesōs, sakau taw: kaip buwai jaunėsnis, pats apsišā-dawai, ir waiškejodawai, kur nort-dawai; bet kad pasėsi, ištiesi sawo rankas, ir kīts tawę apjūs ir nawes, kur ne nori.

19. Bet tai jis sake, kad pažėnklin-tu, kokiū smerezu jis Diewą garbi-šes. Bet tai sakēs tare jam: sēt pa-štyt manę.

20. Bet Pētras atšigrešes pamāte sēlanti tū mošitini, kurri Jēzus mylējo, kursai taipojau prie jo krutinės prie wafarēnės buwo gūlēšes, ir taręs: Wiešpatie, kursai yra tamę išđiđdas?

21. Tū išwųdēs Pētras, sakō Jēmi: Wiešpatie, ogi šis kų?

22. Sakō jam Jēzus: jey aš noru, kad tas pasiliktų, iškoley aš ateimi, kas tau tai rūp? Tu sē manę.

23. Tay išejo tas žodis tarp bro-lū: tas mošitinis ne miršta. Ir Jē-

zus ne sake jam: jis ne miršta; bet: jey noru, kad pasiliktų, iškoley aš ateimi, kas tau tai rūp?

24. Tas yra tas mošitinis, kursai luddija apie tus dāiktus, ir tai parāše. Ir mes žinnome, tikrą esant jo luddiną.

25. Bet ir daugel kittū dāiktū yra, kurrus dare Jēzus, kurrie, kad po kit's kittą parašoni butu, tikšius, kad ir pats swietas ne galētu pērskaityti tū knygā, kurrios butu rašytinos.

Dārbai arba nusiđawimai apāštālū šwento Lukošaus.

1. Pērštyrimas.

Kristaus užjengimmas, Motėjaus parawinnimas ant apāštālū-urēdo.

Pirmą kalbą * tiesa parašiau, mielas Teopile, apie tai wis, kų Jēzus pradėjo ir daryt ir mošit, ^{lut. 1, 3.}

2. Itti tai dienai, kurroj' paimmams buwo, kaip apāštalamis, kurrus iškintęs per šwenta Dwāsę, pašiepimną dāwęs buwo;

3. Kurriems po sawo kentėjimo pat's gyws pasirode, per tuleropus išfireištumus, ir dāwēsi regeti tarp jū Peturios dešimt dienū, ir kalbėjo su jeis apie karalystę Diewo.

4. Ir kaip jūs buwo suwadinnės, liepe jiems, idant ne išeitu iš Jeruzalės, bet lauktu pažaddejimo Tėwo, kurri (sake) girdejoj iš manęs.

5. Nės Jonas krikštijo wāndenimi, bet jūs busite šwenta Dwāsę krikštijami, ne ilgay po šū dienu.

6. Bet tie, kurrie buwo susiėję, klāuse jį, tarydami: Wiešpatie, ar tū čes wēl itaisysi karalystę Izraelo?

7. Bet jis tare jiems: ne pareitis jums žinoti česą, arba adyną, kurrę Tėwas sawo macei pasilaikęs yra,

8. Bet jūs gāusite šwento Dwašės galybę, kurri ant jū ateis, ir busite mano luddininkai Jeruzalėj', ir wisioj' Judėoj' ir Samarioj', ir iš žemės krāšto.

9. Ir tai taręs, buwo paimmams rėgimay, ir debesis jį šalin atėme po jū akiū.

10. Ir jiems bejurint pastųy jį dangun žengianti, štay, du wyru baltais rubais aprėdytu šlowėjo pas jūs,

11. Kurridu ir sake: jūs wyrai iš Galilėos, kam čę šlowit dangun žuredami? šis Jēzus, kursai nū jūš paimts dangun, wēl taipō ateis, kaipō jį regejoj dangun žengianti.

12. Tay jie sugryžo i Jeruzalę nūg kalno, kursai wadinmams alywū-kalnas, esąs arti Jeruzalės tik per sabatōs kėlą.

13. Ir kaip jie iejo, užkopo ant aukštōs swetlyczidōs; nės čę laikēsi Pētras ir Jokubas, Jonas ir Endriėjus, Pilippas ir Tamošus, Baltramejus ir Mattėošus, Jokubas, Alpiejaus sunus, ir Simons Zelotes, ir Judas Jokubo;

14. Tie wissi buwo podraug wienširdzey, besimelsdami ir prašydami, su moterims, ir su Marya, mōtina Jėzaus, ir su jo broleis.

15. Ir tosa dienosa kėles Pētras tarp mošitinū, tare: (bet buwo pulkas wardū draug susiejusū apie šimtą ir dwidešimt.)

16. Jūs wyrai ir brolei! turrėjo iššipildit tas raštas, kurri pirm to salusi yra šwenta Dwāsę per burną Dawido, apie Judosū, kursai buwo wādas tū, kurrie Jėzū sugāwo;

17. Nės buwo su mumis pašaitytas, ir buwo ši urėdą su mumis gāwęs.

18. Tas nupelne dirwą už algą ne-

teisybės, ir pasikore, ir pussau pėrplyšo; ir wissi jo widdurei išpūle.

19. Ir tai wissiems žinnoma Jeruzalėj' gywėnantiems, taipo, kad ta dirwa wadinnama jū žodžeis: Ukel-dama, tai esti, kraujo-dirwa.

20. Aš * parašyta yra Psalmū knygos: jū gywėnimas t'essie pūstas, ir te ne essie ney wien's, kurs tamme gywentu, ir jū wyskupystę te gauna kit's. * Ps. 69, 26. 109, 8.

21. Taygi reikia wienam šū wyrū, kurrė pas mus buwo per wissą česą, kurrū Pons Jėzus tarp musū ir iš-ir iėjo,

22. Aš Jono krikšto, ikki tai die-nai, kurrōj' nū musū paimtas yra, luddininku pastoti su mumis jo prisikelimmo.

23. Ir pastate du, Jozėpą, wadinamą Barzabą, su prawardu Justus, ir Motiejų,

24. Meldesi, tarydami: Wiešpatie, tu wissū širdis paįysti; parodiš, kurrė tu šū dwiejū saw išrinkęs essi.

25. Kad wien's tū gātuu šę šlužmą ir apaštala-urėdą, nū kurrio Judošus atstojo, kad eitu i jo wietą.

26. Ir burtą mėtė ant tū dwiejū; o ta burta tropijo Motiejų; ir jie priskyre ji wienolika apaštalamus.

2. Pėrskyrimas.

Išsteijims šwentės Dwāsės ir apaštalo Pėtro lojonis.

Ir Sekminnū dienaí išsipildzus, buwo wissi wienširdžey podraug.

2. Ir umay radosi užimmas nū dangaus, kaip didžio tokio wėjo, ir pripilde wissus namus, kurrāse jie sedėjo.

3. Ir liejuwjei perdalltyti jiems pasirōde, kaip ugnies liepna; ir sedosi ant jū kiel wieno;

4. Ir pilni pastojo Dwāsės šwentės, ir pradėjo kalbėt kittaís liejuwjeis, kaip Dwase jiems dāwe iškalbėt.

5. Bet buwo Jeruzalėj' gywėnā Žydai, wyrai Diemo-bijā, iš wissotiū žmonū po dangum' esanczū.

6. Tamgi balsui nusidawus susiėjo daugummas žmonū, ir n' išmāne, ką mislit arba sakyt; nės kožnas gir-dėjo jās sawo liejuwju kalbanczus.

7. Bet wissi pėrsigandę dywijosi tarp sawės, tarydami: štay, ar ne wissi šie kalbajie iš Galilėdōs?

8. Kaipogi kožnas girdim sawo liejuwi, kurreme mes esme gimme?

9. Partai ir Mėdai, ir Elamitai, ir kurrė gywename Mesopotamioj', Judėoj', ir Kappadocioj', Ponte ir Azioj',

10. Prygioj' ir Pampylioj', Egipte, ir šalisa Lybiōs pas Cyrėnā, ir ateiwjei iš Rymo,

11. Žydai ir Žyda wietā priēmę, Kretėnai ir Arabionai; mes girdim' jās musū liejuwjeis kalbanczus didzus Diemo darbū?

12. Bet jie wissi išsigandę dywijosi, kit's kittam sakydami: kas tai bust?

13. Bet kitti tai apūkdamí tare: jie saldaus wyno prisiğėrę.

14. Tay Pėtras stowėdams su wienolika, pakėle sawo balsą ir kalbėjo jiems: jūs Žydai, mieli wyrai, ir wissi, kurrė gywėnat' Jeruzalėj', tai jums pranėšam, ir ileistit' mano žodžius i sawo ausis.

15. Aš šie ne prisiğėrę, kaip jūs mislijat, kadangi dabar trecza adyna diendōs.

16. Bet tai yra, ką prarakas * Joelis pirm to sakęs: * Joel 2, 28.

17. Ir tur nusidātis pastiaūsosa dienosā, sakō Diemas: Aš išliesu sawo Dwāsės ant wisso funo, ir jusū sunus bey jusū dukters prarakaus, ir jusū jaunikaiczei regėjimus regės, ir jusū senieji sapnus turrės;

18. Ir ant sawo bernū, ir ant sawo mergū, aš tosa dienosā sawo Dwāsės išliesu, ir jie prarakaus;

19. Ir aš darysu stebuklus aukštay danguje, ir ženklus žemay ant žemės, kraujā, ir ugni ir dumū-smalkti.

20. Sāule pawirs i tamsybę, ir mėnū i kraujā, pirm ne kaip didde ir aprėikšta diena Wiešpaties ateis.

21. Ir nusidās, kurs Wiešpaties wardo melsis, tas bus išganyt's.

22. Jūs wyrai Izraelitėnai, Ewasytit' šū žodžū: Jėzu Nazarenstā, wyrā nū Diemo tarp jusū padrutintā galybėmis ir stebuklais ir ženklais, kurrus dare Diemas per ji tarp jusū (kaip ir jūs patys žinnote),

23. Ką pūti (iš apdumotōs walės

ir Diewo pamėgimmo) jis kmet per rankas neriejusį, ir ji prišabunę nusėjwinot';

24. Tą Diewas prišėle, ir atrišo smerties kancas, kadangi negalim's dāikt's buwo, kad smertis ji laitytu.

25. Nės apie ji sako Dowidas: "aš wišadės Wiešpati pastaczu po sawo akiū; nės jis yra po mano dėšinės, kad ne buczau pajuddinams."

* W. 16, 8.

26. Todėl linksmā yra mano širdis, ir mano liejuwis dzaugiasi; nės ir mano kunas išsisis nusistekėjime.

27. Nės tu mano dušią ne paliksi pėkloje, nevgi pėrlėisi, kad tawo šwentasis patrešimma regėtu.

28. Tu man parodei gywasties kėlus. Tu manę pripildisi dzaugsmu po sawo wėidu.

29. Jūs wyrai, mieli brolei, dākit man drąsey kalbėti apie šentėwą Dowidą: jis numirre, ir palaidotas, ir jo kūpas pas mus yra i' šei dienai.

30. Jamgi esant prāraku, ir žinant, Diewą jam su prysėga pažadėjus, kad waisus jo strėnū ant jo krasės sedėsės;

31. Pirm to tai matydam's kalbėjęs yra apie prisikėlimą Kristaus; kad jo dušia ne palikta pėkloje, ir jo kūną ne regejusi patrešimmo;

32. Tą Jėzų prišėle Diewas, to mes wiši esme luddininkai.

33. Taygi jis per dėšinę Diewo paaukštintas, ir gāwės pažadėjimą Dwāsės šwentosės iš Tėwo, išliejo tai, ką jūs regit' ir girdit'.

34. Nės Dowidas ne uženge dangun'. Bet jis sako: "Pons Diew's sako mano Wiešpaczui: sėstis po mano dėšinci,"

* W. 110, 1.

35. J' tawo neprietelus paguldysu po šilelu tawo kojū.

36. Tai te žinno tikray wiši namai Izraelo, kad Diewas ši Jėzų, kurri jūš nukryžawojot, Wiešpatim ir Kristumi padaręs.

37. Bet kaip jie tai girdejo,ėjo jiems per širdi, ir tare Pėtrui, ir kitiems apāštalams: jūš wyrai, mieli brolei, ką mes turrim daryti?

38. Pėtras tare jiems: prisiwerskities, ir kōjnas dākities krikštiti

wardan Jėzaus Kristaus, ant grikūtū atleidimmo, tay gāwite šwentos Dwāsės dōwaną.

39. Nės jūš, ir jūš waitū yra šis pažadėjimas, ir wiši toly esančū, kurrus Diewas, musū Wiešpat's, priwadis.

40. Ir daug kittaais žodžiais aplūdijo jis, ir graudėno, sakydams: dākities gėlbėti nū tū piktųjų žmonū.

41. Kurriegi jo žodi rods priėme, krikštindinos, ir prisidejo tą dieną ant trijų tūkstančū dušiū.

42. Ir jie pasilikto drutay apāštālū pamokfle ir draugystėje, ir dānōs lāužimme ir maldoje.

43. Ir wišas dušas apėme baimę. Ir nusidawė daug stebuklū ir ženklū per apāštalus.

44. Bet wiši, kurrie buwo tikri pastoję, buwo pēdraug, ir wišab iš wiēno turėjo.

45. Sawo lobjus ir turtą pardawę, ir tus išdalijo wišiams, kaip kiek wienam priwalu buwo.

46. Ir kas dien' wišadės podraug wienshirdzey buwo bažnyczoj', ir dānā lāužę wėik cę wėik kittur namās:

47. Ėmę walgi, ir dėkawojo Diewui su dzaugsmu ir gera širdze, turėdami malonę prie wišiū žmonū. Bet Wiešpats kas dien pridėjo surinkimui tus, kurrie išganytais pastojō.

3. Pėrskyrimas.

Pėtro stebuklas bey Diewo žobžio šātimas.

Bet Pėtras ir Jonas užėjo podraug i bažnyczią apie dewintą adyną, kurrej' mēšdawosi.

2. Ir buwo wyras rūšias iš žywato motinōs, tas nešōdinosi, ir pasōdinno ji kas dien' pas durris bažnyczōs, kurras wadinno grājomis, jeib ubbagāutu warg-dienū dali nū tū, kurrie i bažnyczią eidawo;

3. Tas matydam's Pėtrą ir Joną ieinanczū i bažnyczią, prāšė warg-dienū-dali.

4. Bet Pėtras žurėjo i ji su Jonu, ir tare: žurēt i muddū.

5. Ir žurėjo i jādū, lāuždams, kad ką iš jū dwiejū gāutu.

6. Bet Pėtras sako: sidābro ir aukso ne turru, bet ką turru, tai taw

dámi: warden Jėzau Kristaus Ką-
garaušo kėlėis ir waišėjoj!

7. Ir nutwėres ji prie dėsins rai-
šės, attiesė ji. Tėjauš šowėjo jo bėjū
apaczia ir blanzdkaulei stiprey.

8. Pašokęs galėjo waišėjoti ir sto-
wėti, ir ejo su įeis i bažnyčią,
waišėjopo ir šokinėjo, gárbindam's
Diewq.

9. Ir mátė ji wišši žmones waišė-
jojanti ir gárbinanti Diewq.

10. Ir pašino ji tą ešanti, kars
prie gražū durrū bažnyčios buwo se-
dėjes dėl dalies wargdienū; ir pilni
pastojo dywijimo ir šebėjimo dėl to,
kas jam buwo nusitiktus.

11. Bet kaip tas raišgėis jau pa-
šweiktęs, prie Pėtro ir Jono laiktė,
susibėgo wišši žmones prie jų i pri-
angį, wadinnamq Salomono, ir dy-
wijosi.

12. Tai matydams Pėtras atšakė
žmonėms: jús wyrai iš Izraelio, kam
dywijaties dėl to? Arba kó žurit i
muddu, buš muddu ši waišėjojanti
butumbiwa padarusu per musū pa-
čią sylq, arba pelnimmq?

13. Diewas Abraomo ir Izaoko ir
Jokubo, Diewas musū tėwū sawo
šadiki Jėzu pėršwiete, kurri jús pa-
dawėt, ir kurrio ušigynėt po ašiu
Piloto, kaip jissai laddijo ji palėisti.

14. Bet jús ušigynėt šwentojū ir
teisojū, ir prašėt, kad jums razbai-
ninkq dowanotu.

15. Bet kunigaištė gywatós jús
nužawinnot; tą Diews priškėle iš
namitrusū, to muddu luddininkais
šawa.

16. Ir per tikėjimq i jo wardq
ant šitto, kurri jús matot ir pažy-
stat, patwirtinęs sawo wardq; ir tik-
ėjimas per ji šittam dáwęs yra šit-
tq šweiktq po jusu ašiu.

17. Jau, mieli brolei, žimnan, jús
iš nežinnós tai darus, kaip ir jusu
wyresnieji.

18. Bet Diewas, kq per burnq wiš-
sū sawo prarakū pirm to apšakės
yra, kaip Kristus kentėti turrėšes,
šittaip išpildė.

19. Togidėl gailėšties ir prisiwers-
šities, kad jusu griekai butu gessyti.

20. Kad ateitu atgawinnimo ešėsas
mūg wėido Wiešpaties, kad sus tą,

kursai jums dabar pirm apšakomas
yra, Jėzu Kristu;

21. Kurri tur dangus sawije tai-
tyti, iš tam ešėtai, turrenie wišši
daištai atsinaujės, apie kurrus Diew's
kalbėjes yra, per burnq wišsū sawo
šwentū prarakū iš pradžos swieto.

22. Nėš Moizėšus taręs tėwams:

"prarakq jums Wiešpats, jusu Die-
was, priškėis iš įsū broli, kaip
manė, to klausykite wišsame, kq jis
jums sakys. " 5 M. 18, 15.

23. Ir nusidās, kurri dūšia to pr-
rako ne klausys, ta bus išgaikinn-
ma iš žmonū.

24. Ir wišši prarakai, mūg Žomelo
ir pastuy, kiek tiktay jų kalbėjo, tie
apie tas dienas praneše.

25. Jús este prarakū ir derėjimo
waikai, kurri Diews padaręs yra su
jusu tėwais, kad sake Abraomui:
"per tawo šėliq bus pėrėgnoti wišši
žmones ant žemės. " 1 M. 12, 3.

26. Jums pirmiaus Diewas pri-
škėles sawo šadiki Jėzu ir ji jums
suntęs, jús pėrėgnoti, įeib kiekwiens
prisiwersu mūg sawo piktėnybės.

4. Pėrštyrimas.

Apástatá pėrėšėjimās ir tikėnėjimās
elgimmas.

Bet kaip jadu žmonėms kalbėjo, at-
jo pas jūdū kunigai ir wyresniais
bažnyčios ir Sadducešai.

2. (Tie ne kente, kad jadu motinuo
žmones ir apšakė dėl Jėzau priškė-
limq iš numirrusū.)

3. Ir naggan jadu ėme, ir aptakė
jadu iš rytojui; nėš jau buwo wā-
karas.

4. Bet dang tū, kurrie klause žo-
džio, tikši pastojū, ir šlaitilus wyra
pasidare apie penkis tikštancus.

5. Ule rytmetij, susiejo jų wyre-
snieji, ir wyrausieji, ir rapše-mokiti
i Jeruzalė.

6. Unnosus wyrausas kunigas, ir
Kaiposus, ir Jonas, ir Uleksandras,
ir kiek jų buwo iš gimminės wy-
rausū kunigū.

7. Ir jadu po sawo ašiu pastatė,
klause jadu: iš kokiós maciės, arba
kieno wardan tai dárėta?

8. Pėtras, šwentós Dwakšes pil-
nas, tare jiems: jús wyresnieji žmo-

1. Ir jis vyrąsiejį iš Izraelo,
9. Jey muddu sen dien sudijamū
del tōs geradėjysis, negalincjam
žmogui išrodītōs, per kurtę jis sveikis
pastōjo:

10. Tay jams ir wišiams žmonėms
iš Izraelo t' esie žinnoma, kad war-
dan Jėzaus Kristaus Nazarenko,
kurri jėus nutryjamosjot, kurri Die-
was priekle iš numirrusū, šittas
sveikis pastōjo po jėsu atiiū.

11. Jis yra tas atmiū, kurri jėus
budawoninkai išmetēt, tas kampinnu
akmenimi pastōjo. * Pl. 118, 22.

12. Ir niera ney wiename šittame
išganimas, ir ney wiens šits war-
das žmonėms dātas, kurreme turrim
buti išganyti.

13. Bet matydami drasumma Pė-
tro ir Jono, dywijosi; nēs titray
žinnojo, jėdū nemokitu ir prasty
žmogus šėanejū, ir geray pažinno jė-
dū, kad jėdū su Jėzumi buwē.

14. Bet jie mātē žmogus išgyjusi
pas jėdū stowinti, ir ne galėjo kę
šakyti priekš tai.

15. Tay jiem paliepe išeit iš rotōs,
dūmdami tarp sawēs ir tare:

16. Kę darysim tiem žmonėm? nēs
tas ženklas, jū dwiejā darytas, yra
žinnom's ir regim's wišiams Jeru-
zalej' gywēnanties, ir ne galim to
iššiginti.

17. Bet jeib tai ne išsiplātitu to-
laus tarp žmoniū, iğrandenkim jėdū
didey, idant tolaus ney wienam žmo-
gui tę wardę ne praneštū.

18. Ir wadinnę jėdū paliepe jiem
dwiem, kad niekaip ne kalbētū, ney
mokitu wardan Jėzaus.

19. Bet Pėtras ir Jonas atsaky-
damu tare jiems: pātys sudikit', ar
wertay po aliū Diemo butu, jėsu
daugiaus klausyti, kaip Diemo?

20. Juk ne galiwa šittaip, turriwa
tai kalbėti, kę mātē ir girdeję eswa.

21. Bet jie iğrandinnę jėdū, iš-
leido, ir ne rādo, kaip jėdū mūczy-
tu žmoniū deley; nēs jie wiši Die-
wę laupsinno u; tai, kas buwo nu-
sidawę.

22. Nēs tas žmogus daugiaus kaip
kētures dēšimtis metų sen's buwo,
kurriam tas ženklas išgydimo buwo
nusidawęs.

23. Ir kaip jėdū buwo patistę,
atėjo pas samēsus, ir apšaltē jėma,
kę vyrąsiejį kunigai ir wyrešiejį
jiem buwo kalbēję.

24. Tai girdeję, pakalt sawo baškę
wienširdzey Diemow' ir tare: Dieš-
patie, tu esi tas Diemas, kurs dan-
gu ir žemę, ir mares, ir wis kas
jūke yra sutwēres;

25. Kurs per burnę Dowido, sa-
wo tarno, esi sakęs: "Kodel štingia-
si pagonai, ir žmones pramāno nie-
kus?" * Pl. 2, 1.

26. Karālei žemės fufieiti, ir kuni-
gaikšcei šufirentas i pulkę, priekš
Diešpati, ir priekš jo Kristū.

27. Berods iš tiešs, jie yra susi-
rinę priekš tawo šwentę kūdikį Jė-
zū, kurri tu mostijei, Berodas ir Pan-
skus Pilotas, su pagonais ir žmonė-
mis Izraelo,

28. Daryti, kę tawo ranka ir ta-
wo wale pirm to sudumojō, kad tai
nusidātu.

29. Ir dabar, Diešpatie, matyk
jū pagrumždimmę, ir dāk sawo tar-
nams, su wišokiu drasummu kalbēt
tawo žodi.

30. Ir ištiešt sawo rankę, kad
sweikata ir ženklai ir štebuklai nus-
dātu per wardę tawo šwento kūdi-
kio Jėzaus.

31. Ir jiems pasimeldus, pasijud-
dino ta wieta, kurreje buwo susi-
eję, ir wiši pilni pastōjo šwentoš
Dwasēs, ir kalbejo Diemo žodi su
drasummu.

32. Bet daugybēs tiffinczjū buwo
wiena širdis, ir wiena dūšia; ir ney
wien's ne šake apie sawo lobjus, kad
tie jo wieno butu, bet wišsus dāiktus
draugisškay turrėjo.

33. Ir su didde galybe dāwe apāš-
talai luddijimę apie prisikēlimę Po-
no Jėzaus, ir didde buwo malone
prie jū wišū.

34. Ir ney wiens jū buwo, kurs
stokojō; nēs kiek tikt jū buwo, kur-
rie dirwas ir namus turrėjo, par-
dawe tūs ir atneše pinnigus pardū-
tojo turto,

35. Ir padėjo pas apāštaliū lojas;
ir dādawo tiek wienam, kas jam pri-
walu buwo.

36. Bet Jojes, kurri apāštalai pra-

warda Barnabą wadinno, (tai est: junus palintjinnimo), Lewitas iš Cypru gimmes,

37. Tas turrejo dirwq; ir parda-we tq, ir atneše pinnigus, ir padėjo tus pas apáštali fojas.

5. Përskyrimas.

Ananiosaus ir Sapyros smertis; apáštali kálėjimas ir ismálinijimas.

Bet nekursai wyr's, wardu Ananiosus, su sawo pacze Sapyra, parda-we sawo lobi.

2. Ir palaiše dalyką tū pinnigū, su žinne sawo parčos, ir dalyką atneše, ir padėjo pas apáštali fojas.

3. Bet Pėtras tare: Ananiosau, kodėl šėtonas tawo širdi apėmęs, kad tu šwentai Dwaše melšai, ir palaišai dalyką pinnigū uš dirwq?

4. Juk butumbi galėjęs palaišyti, tq turredam's; ir kaip buwo par-ditas, taipjau buwo tawo wálėje. Del kogi tai sawo širdije aršė-meit Tu ne žmonėms, bet Diewui pamellawai.

5. Bet Ananiosus tus žodzus iš-girdęs parpūle, ir išlėido dwašę. Ir atėjo didde báime ant wiššū, kurrie tai girdėjo.

6. Bet jaunikáiczei kėlės, ir ji i ša-li padėjo, ir ji išnėšę, pakasė ji.

7. Ir nusidawe po walandos kō-ne po trijų adynū, atėjo jo pati i widdū, ir ne žinnojo, kas buwo nusidawus.

8. Bet Pėtras atšakė jei: sakyt man, ar taip brangey pardawėta dirwq? Jiji šakė: tikray taip brangey.

9. Bet Pėtras šakė jei: kodėlgi su-sitarėta, gunditi dwašę Wiešpaties? Štay, fojos tū, kurrie tawo wyrą pakasė, yra uš durriū, ir tawę išnėš.

10. Ir ji tūjaus parpūle pas jo fojas, ir išlėido dwašę. Tay atėjo jaunikáiczei, ir rādo ję numirrusę, iš-nešę ir pakasė ję pas jōs wyrą.

11. Ir atėjo didde-báime ant wiš-so surinkimo, ir ant wiššū, kurrie tai girdėjo.

12. Bet daug žėnkliū ir stebukliū nusidawe žmonėsa per rankas apáštaliū. Ir wišši buwo priangiū Salomono wiensirdžey.

13. Bet kitiū neywien's ne dryso-

jiems prisidraugint; bet žmones jās didžoj' garbėj' laike.

14. Je prisidejo dar daugiaus tik-šincū i Wiešpatį, wyrū ir moterū,

15. Taip, ašja liggonis ant ulicų išnėšę, ir gulde jās ant pátalū ir morū, jeib Pėtrui ateinant, jo šeš-lis kėllis iš jū apdengtu.

16. Susiejo taipojau daug iš ap-link šancū miestū i Jeruzalę, ir at-nešę liggonis ir necyzstujū dwašę wārgintus, ir wišši sweiti pastojo.

17. Bet kėlės wyrāufas kunigas, ir wišši, kurrie su jūmi buwo, (tai yra širtq wierq su Sadduceusais laikji,) ir pastojo pilni pāpytio;

18. Ir nutwėrę apáštalus, imete jās i praštą kálėjimą.

19. Bet angelas Wiešpaties naktij' atdare durris kálėjimo, ir išwėdęs jās, tare:

20. Aueikš, ir stoje kalbėkit baž-nyczoj' žmonėms, wiššus žodzus šės gywatės.

21. Tai girdėję tjo anksti i bažny-čią, ir mokinno. Bet atėjęs wyrāu-fas kunigas, ir kurrie su jūmi bu-wo, suwadinno rotponus, ir wiššus wyresnāsus waikū Izraelo, ir nu-sunte i kálėjimą jās atwėsti.

22. Bet tarnai ténay nuėjo, ir jū ne rādo kálėjime; sugryžo, ir apšakė,

23. Tarydami: kálėjimą rādom' dru-tay ir geray ušratintq, ir širgus laukė pas durris stowinczus, bet at-darydami ney wieno widduje ne rādom'.

24. Kaip tus žodzus girdėjo wyrāufas kunigas ir bažnyczos užweiz-das, ir kiti wyrāusieji kunigai, ne žinnojo kq sakyt, arba mislit apie jās, kas iš to bušę.

25. Tay wiens atėjęs pasakė jiems: štay, wyrai, kurrus apšakėt, yra baž-nyczoj', stow' ir mokinna žmones.

26. Tay nuėjo bažnyczos užweizdas su tarnais, ir atwėde jās su geru; nės bijojos žmoniū, kad ne butu al-menimis užmušti.

27. Ir atwėde jās pastate jās po akiū rotponū. Ir wyrāufas kunigas klause jās,

28. Sakydams: ar mes ne diddey jums uždraudēm, idant ne mokitum-bit tame wardet? Ir štay, papildet

Jeruzalē sawo pamokļa, ir noris to žmogaus kaujo dēl mus kaktinti.

29. Bet Pētrās ir apāštālai atšāks tarydami: Diewo daugiaus rēl klaušyti, ne kaip žmonā.

30. Diewas musū tēwū prīstē: Jēzus, kurri jūs uzmusēt palabianē ant mēdza.

31. Tā Diewas per sawo dēšing pāruššimo kunigaitēzu ir Jēganytoju, dāti Izraelui prišwertiņmā in grieķū atleidimā.

32. Ir mes esme ja luddiminkais šā žodjū, ir swenta Dawāse, kurte Diew's dāwe tiems, kurri jo klaufo.

33. Kaip jē tai girdejo, plyšte plyšo jū širdis, ir pamislja jūs uzmusiti.

34. Bet kēles tarp rotponā wēns Parizēšas, warda Gamaliēlis, rāstē: mokits, wišā žmonā garbē lai komas, paliepe apāštālus ant walandōs išwesti,

35. Ir tare jēms: jūs wyrai Jēzās, pātyš daboklitis dēl tū žmonā, kas jūms pultusi daryti.

36. Piem šā dienā kēles Teudas, sadydam's, buš kas esās; ir prišlītre pas jī skailus wyrai, kokie kēturī šimtai; tas uzmushtas, ir wišā, kurrie jam priplāte, iškaiditi yra, ir nēku pawirto.

37. Po to kēles Jadas iš Galilēšs, dienosa pasirāšidimimo, ir daug žmonā išwadžodams sawēsp' priwerte, ir tas taipjan prapūte, ir wišā, kurrie jam priplāte, yra iškaiditi.

38. Ir dabar sakau jūms: laudites mūg tū žmonā, ir palēstite jūs. Jēy ta roda arba tas dārbas iš žmonā yra, tay suirs;

39. Bet jēy iš Diewo yra, tay jās ne galsite tā ardyti, jēlb ne rāsti batāmbit nēy norā Diewui prištyti.

40. Tay klaufo jo, ir pawadinne apāštālus nuplāte jūs, ir liepe jēms, kad ne kalbētu wardan Jēzās, ir palēdo jūs.

41. Bet jē džiandamiesi atskojo iš atā rotponā, kad werti buwo pastoje, dēl jo wardo išgēdimimā kēntē.

42. Ir ne palowe, kas dien' bāz-

R. X.

nyroje ir namāse ir šē ir tē mokiti ir apšatyti Ewangeliā apī: Jēsus Kristū.

6. Pērskyrimas.

Dawābas margbent-lamotaj; Steponas aplūdim's.

Bet tosa dienosa, kaip daug mokitinū rādosī, kēlesi murmējimas: Erykiskujū priēš Jēdus, dēl to, kad jū nāšles buwo aplenktoš kiel-dieniš-kame prišawojime.

2. Tay tie dwylīka suwadinnē pulkā mokitinā tare: ne tinka palikti Diewo žodi, ir tarnauti prie stālo.

3. Dēl tā, jūs mieli bradei, wēdēsit tarp sawēs septynis wyras gar luddimā turincas, pilnas Diew's swentōs ir išmintiēs, kurruas istas tytumbim tai reikmēci.

4. Bet mes pasiūstīm meldimme ir šlajme žodžio.

5. Ir ta kalba labay patikto wišai dangybei; ir iškinko Steponā, wyra pilnā tikėjimo ir Dawās's swentōs, ir Pilippā, ir Prokora, ir Nikanora, ir Timonā, ir Parmenā, ir Nikolajū, Jēdā wiera priemusi iš Antiokiōs.

6. Tus pastate po atā apāštālū, ir pasimeldē mēdjo rantas ant jū.

7. Ir Diewo žodis dauginnas, in skailus mokitinā labay dāddinos Jeruzalēj. Taipjan daug kunigū wērai palūsusis pastōjo.

8. Bet Steponas pilnas tikėjimo ir galybēs, dare stebuklus ir didžus ženklus tarp žmonā.

9. Tū cēs kēlesi kēli: iš šulks, waddinamōs Libertinā, in Cyrenā, ir Aleksandrinā, ir tū, kurrie iš Ciliclōs bey iš Azjōs buwo, ir susiwaibijo su Steponu.

10. Ir ne galsējo atšitēngti išminscēi ir Dawāsei, kurroje kalbējo.

11. Tay jē mokinno kēlis wyrus salyt: mes girdejom jī kalbantū blūz-nijimo žodžus priēš Moizēšū ir priēš Diewā.

12. Ir supuddino žmones, ir wyresnāšus, ir rāstē: mokitus, ir atšē nutwēre jī, ir nuwede jī pas rotponus.

13. Ir pastate neteisus luddiminkus, tie sakē: tas žmogus ne palūja kal-

bēt bluznijimo-žodžius prieš tą šventą vietą, ir (prieš) žolą;

14. Nės girdejom ji kalbanti: Jėzus iš Nazaret išardys tą vietą ir pėrvers ištatimus, turtus mums Moizėšus dave.

15. Ir žūrėjo į jį wissi, kurie tarp rėt-ponū sėdėjo, ir mātė jo wėidą, kaip angelo wėidą.

7. Pėrskyrimas.

Stepono sakimas Dievo žodžio, mūla ir smertis.

Tay tare wyrāšas kunigas: ar tai taip?

2. Bet jis sake: mieli brolei ir tėwai, klausyt: Dievas šlovės pasirodė musū tėwui Abraomui, jam dar Mezopotamioj' esant, ir dar ne gywėnant Urane.

3. Ir tare jam: išeik iš savo žemės, ir nūg savo gencū, ir eik į žemę, kurę tau parodisū.

4. Tay išėjęs iš Kaldėi žemės gywėno Urane. Ir iš čy jo tėwui mirrus, pėrlele ji Dievas į tą žemę, kurtoj' jūs dabar gywėnate.

5. Ir ne dave jam czonay dalyką tēwiskės ney per pėdą, ir pasādėjo jam, noris tą jam padāti, ir jo sėklai po jo, dar jam ney jokio waito ne turrint.

6. Bet Dievas taip kalbėjo: "ta wo sėkla bus ateiwis smėtimoj' žemėje, ir priwers įc tarnauti, ir piktay laikys keturis šimtus metų.

* 1 R. 15, 13.

7. Ir tus žmones, kurie tar-nāus, aš sūdisū, sake Dievas; ir jie potam išeis, ir man tarnāus toje wietoje.

8. Ir dave jam appjāustimo derėjimą. Ir jam gimme Izaokas ir appjāuste jį ašmą dieną, ir Izaokui Jokubas, ir Jokubui dwylika sen-tėwjei.

9. Ir sen-tėwjei ne kėsdami Jozepą, pardawe jį Egiptan; bet Dievas buwo su jūmi.

10. Ir išgėlbėjo jį iš wissū jo wargū, ir dawe jam malonę ir išminti po aklū Paraono, karalus Egipto, tas jį ištate kunigaisėzu ant Egipto, ir ant wissū sawo namū.

11. Bet rādosi badas ant wissos

Egipto žemės ir Kanatės, ir didis prispaudimmas, ir musū tėwai ne rādo išsimaitinnimo.

12. Bet Jokubas patyręs jawū esant Egipte, išsunte musū tėwus pirmą kartą.

13. O antru kartą Jozepą pajino jo brolei, ir Paraonui Jozepo gimminė pastojō žinnoma.

14. Bet Jozepas nusuntęs atgabendino sawo tėwą Jokubą, ir wissą sawo gimminę, septynis dšimtis dšitū ir penktas.

15. Ir Jokubas nusitraukė Egiptan, ir numirė, jis ir musū tėwai.

16. Ir pargabėnti yra į Siskmą, ir padėti į kapą, kurri Abraomas nupirkęs buwo u pinnigus nū waitū Emoro, Siskmė.

17. Bet kaip prisiartino cžšas pažadėjimo, kurri Dievas Abraomui buwo prisafęs, daugšinnosi žmones ir platynėjo Egipte,

18. Ieti tit's rādosi karalus, kur-sai apie Jozepą nieko ne žinjo.

19. Tas bušley gaisino musū gimminę, ir wārgino musū tėwus, ir liepe jāunāsus waitelus šalin mesti, kad ne gywi išliktū.

20. Tū cžš' gimme Moizėšus ir buwo waitėlis gražus po Diewo aklū; tas tris mėnesus išlailytas namāse sawo tėwo.

21. Bet kaip jį šalin dėjo, priėmė jį dukte Paraono, ir jį ujaugino saw per waitą.

22. Ir Moizėšus išmokitas wissoj' išmintijē Egiptionū, galis buwo dārbāse ir žodžūse.

23. Bet keturis dšimtis metų sen's pastojęs, pamisljo atlankyti sawo brolus, waitus Izaėlo.

24. Ir pamātęs wieng neteisey ten-centi išgėlbėjo, ir uštojo tą, kur-sai buwo wārginnams, ušmušdams Egiptioną.

25. Bet jissai dumojō, sawo bro-lus išmanyent, Diewą per jo ranką jiems dšenti išgānimą; bet jie tai ne išmāne.

26. Ir antrą dieną jis atėjo pas jūs, kaip jie tarp saws waidijoj, ir pagrandeno jūs, kad sutiktū, tarydams: mieli wyrai, jūs este brolei, kam tit's kittam neteisybę dārotet?

27. Bet neteisybę sawo ártimui darqsis, stúme ji ná sawęs, tarydams: Kas tawę ant musá ištáte wyránsu ir sudzu?

28. Ar ir manę nori užmušti, kaip wakar Égyptioną užmušė?

29. Bet Moizėšus pabėgo dėl to žodžio, ir pastojo atciwis žemėj' Midian, czonay jam gimme du sunu.

30. Ir po ketures dėsims mētá pasirode jam pūščioje, ant kalno Sinai, angėlas Wiešpaties, ugnies liepsnoje krume.

31. Bet Moizėšus tai regėdam's dywijoši to apreiškimo. Bet kaip priejo apžwalgyti, nusidawe jo' balsas Wiešpaties:

32. * Už esmi Dievas tawo tėwá, Dievas Abraomo, ir Dievas Izako, ir Dievas Jokubo. Bet Moizėšus drebėjimu apimts ne dryso apžwalgyti. * 2 M. 3, 6.

33. Bet Ponas Dievas sake jam: išauš kurbes nūg sawo kofá, nės wieta, ant kurrós tu stowi, yra šwenta žeme.

34. Už tikray maczau wargá sawo žmoná Égypte šanczú, ir girdežau já dusáujimą, ir nužengiau, jás išgėlbeti. Ir jau eil šę, aš tawę šasu i Égyptá.

35. Tą Moizėšus, kurrio anie užsi-gyne, tarydami: Kas tawę ištáte wyránsu ir sudzu? tą sunte Diews wyránsu ir išgėlbetoju, per ranką angelo, kursai jam pasirode krume.

36. Tas jús išwede, ir dare stebuklus ir ženklus Égypte, raudonosá mārėsá, ir pūščioje, kėturis dėsintis mētá.

37. Szis yra Moizėšus, kurs wai-kams Izraelo sakęs: * praraka jums Wiešpats júsá Diewas prišėls iš júsá brolá, man lygu, to klausykít. * 5 M. 18, 15.

38. Szis yra tas, kursai surinkime pūščioje su angėlu buwo, kursai su jimi kalbėjo ant kalno Sinai, ir tarp musá tėwá. Tas gáwo gywąjį žodi mums dūti.

39. Kurram ne norėjo paklusnus buti júsá tėwai, bet stúme ji nūg sawęs, ir atsigreže sawo širdimis Égyptan,

40. Ir tare Narónui: daryt mums

diewus, kurrie pirm musá eitu; nės ne žinnom, kas Moizėšui, kurs mus iš Égypto-žemės išwede, tikšosi.

41. Ir padare tą cžę weršį, ir apierawojo apierą balwonams, ir dzaugėsi darbais sawo ranká.

42. Bet Diewas nusigreže ir pada-we jás, kad šlusijo dangaus pul-kams; kaip parašyta yra knygosá praraka: * bau ir jús iš namá Izrael per ketures dėsint mētá pūščioje kaday apieras ir galwijus man apierawojot? * Am. 5, 25.

43. Ir priėmet šėtrą Moloko, ir žwaigždes sawo Diewo Kempan, ábrozus, kurrus buwot padare, já melsiis; ir aš jús namėssu aną pus Babylonu.

44. Turrėjo musá tėwai šėtrą lud-dijimo pūščioje, kaipi jiems buwo išakęs, tarydams Moizėšui, kad tą padarytu pagal pawėikšlá, kurrí regėjo.

45. Kurri ir musá tėwai priėmę, atgabėno su Jozuwu i tą žemę, kuroj' pagonai gywėno, kurrus Diews išstúme po atliá musá tėwá, i' cžęsui Dowido.

46. Tas rądo malonę prie Diewo, ir melde, kad šėtrą rąstu Diewui Jokubo.

47. Bet Salomonas patüre jam namus.

48. Bet Aukščiausasis ne gywėna bažnyčiosá, rantomis padarytosá, kaip * prarakas kalba: * Ezai. 66, 1.

49. Dangus yra mano krásė, ir žeme mano kofá solėlis; kokiussgi man namus norit kurti, sakó Wiešpats, arba kurri yra wieta mano atsiūsėjimo?

50. Ar ne mano ranka tai wišlab padarusi?

51. Jús kėtsprándzei ne apipláustis toms širdimis ir ausimis, jús wišsáda priekijaties šwentai Dwásei, kaip júsá tėwai, taip ir jús.

52. Kurri praraka júsá tėwai ne pėrsėkfinėjo, ir tus ne užmušė, kurrie pirma apšakė atėjimá šio tei-sojo, kurrio jús dabar este išdawėjai ir razbáinintai?

53. Jús gáwot' zokaną per angėlá ištaissimá, ir ne laikėt tą.

54. Kaip tai girdejo, apsimetė jū širdis, ir dantis sakando ant jo.

55. Bet jis būdams pilnas švenčios Dvasės, juredams i dangų pamate Dievo garbę, ir Jėza šlovinti po dešinės Dievo, tarydams: štai, aš regia dangų atvirą, ir žmogaus sūnų po dešinės Dievo šlovinti.

56. Bet jie labay skautė, ir užklausė savo ausis, wissi supaile ant jo padurmay, išstame ji iš miesto, ir užmūšė ji akmenimis.

57. Ir luddininkai savo rėbas padėjo pas lojas jaunikių, wadinamo Saulumi.

58. Ir nujudde akmenimis Steponą, besimeldžanti ir sakanti: Dowe Jėzau, priimt mano dvasę!

59. Bet jis atsisilaukęs ant kėkū skautė didžiu balsu: Wiešpatie, ne priekolat jiems tą gretą! Ir tai ištaręs, užmiego.

8. Pėrskyrimas.

Apie Saulę, Simoną, žyni ir apaštala Pilippo barbus.

Dot Saului patikto jo smertis. Bet ragdosi tū cėp diddis pėrsekėnėjims šarintimui Jeruzaleje; ir jie wissi išbegiojo i žemes Judėos bey Samarjos, tikl Apaštalai ne.

2. Bet Steponą palaidojo wyrai Dievo-bija, ir diddey ji apraudojo.

3. Bet Saulus pūšijo šarintimą, eidams šėn ir tēn i namus, ir ištrankęs wyrus ir moteres padame jās i apšalimą.

4. Kuriegi buvo išbegioję, aplinė eidami apšale žodi.

5. Bet Pilippas nuėjęs i wieną miestą Samarijos, jiems apšale Kristų.

6. Bet žmones wienširdžey ir geray klause to, tą Pilippas šale, ir mate ženklus jo daromus.

7. Kės neapystos dvasės išejo su didžiu skauksmu iš daug jų warginamū, ir daug kaul-liaga serganczų: jų bey lošųjų išgydomi buvo.

8. Ir diddis dvangsmas tame mieste pastojo.

9. Bet buvo nekursai wyras, waradu Simons, kursai pirmay tame mieste žynystę ware, apmōnidams žmones Samaritonus, sawę per koki diddi išsigyre:

10. Ir wissi žurejo ant jo, it maži ir diddi, tarydami: tas yra Dievo mact, ana diddeji.

11. Bet žurejo ant jo, todel, kad jās ilgay sawo žynystę būmo apmōnijes.

12. Bet tikledami Pilippo kōzonims apie Dievo karalystę, bey apie wasdą Jėzau Kristaus, krikštydinosi u wyrai ir moteres.

13. Tay pradėjo tiklēt ir tas Simons, ir krikštydinof, ir laukē pėr Pilippo. Ir matydams žanktus bey darbus daromus, dywijos.

14. Bet išgirde apaštalai Jeruzaleje, Samarią priėmusę Dievo žodi, nusunte pas jās Petrą bey Joną;

15. Kurėda, tēn atkūsa, meldeši už jās, kad gāntu šventąją Dvasę.

16. (Nėsa ne buvo dar pilnusi ney ant wieno, bet tiklay krikštiti būmo wardan Kristaus Jėzaus.)

17. Tay jādū uždėjo ant jų rankas, it jie gāwo šventąją Dvasę.

18. Bet Simons matydams šventąją Dvasę dīdamą, apaštalamis rankas uždėdant, sūle jiems pinnigū,

19. Sakydams: dākit ir man tą mact, jey ant to rankas uždėsi, kad tas šventąją Dvasę gāntu.

20. Bet Petras jam tare: kad tu prapultumbi su tais tawo pinnigais, kad misliji, ta Dievo dowana nū pinnigus gānamas.

21. Tu ne turēsi ney daliės ney dalyto iš to žodžio; nėsa tawo šėdis ne tikra po Dievo atia.

22. Todel prīswerst nāg to sawo nelabummo, it Diewą melst, ban butu taw atleīdziama ta klasta tawo širdies.

23. Kės matau, tawę pilną šanti karčės tulšės, ir smagšą su ne teisybe.

24. Tay atsakydams Simons tare: melstite jās Wiešpati už mane, kad nieko to man ne nasidūta, tą šalę este.

25. Bet jie išluddiję ir apšalę Wiešpaties žodi, wēl sugryžo i Jeruzalę, it šale Ewangelią dangummui Samaritoniskajū miestū.

26. Bet Dievo angelas kalbejo Pilippui, ir tare: keltis, ir eik i pētā šalī ant kēlo, einancio iš Jeru-

27. Ir jis kėles nuėjo. Ir ętay, wırs ię Murinų-ėmės, kamárponis, ir wiens wıresnųjė Kandaciės, kára, iėnės Murinų-ėmės, kúrsai buwo ant wıssų jės skarbolamarų, buwo atėęs i Jeruzalė, Diewą melstis.

28. Ir wėl namų grydams sėdejo sawo wejimme, ir skaitė praraką Iezaiosu.

29. Bet Dwásė sake Pilippui: priei, ir ártikis tam wejimmui.

30. Tay Pilippas pribėgo, ir girde dams, ji praraką Iezaiosu skaitanti, tare: argi ir išmanai, ką skaitas?

31. Bet jis tare: kaip galu, jey nieks manę ne pamotini? Ir praše Pilippą, kad iłopes pas ji atsisestu.

32. Bet wieta to rásto, kúri skaitė, ta buwo: "Jis westas yra kaip awis ant papjowimo, ir tylis, kaip awinėlis prieę kerpanti, taip jis sawo burnės ne atwėre."

* Jėza. 58, 7.

33. Jo pažėminnime iškėlts yra jo sudas. Bet kas iškalbės jo gywasio ilgumą? nės jo gywasis atimta yr nūg ėmės.

34. Tay atsakydams kamárponis Pilippui, tare: meldų tawę, apie ką tai kalba prarakas? Ar apie sawę, ar apie ką kitią?

35. Bet Pilippas atwėres sawo burną, pradėjo nū šio rásto, ir sake jam kžoni apie Jėzų.

36. Ir bekėlėdamu tū kėlu priwajawo wādeni. Ir kamárponis tare: ętay, wandū, kas ginna, kad dūczau krikštiti?

37. Bet Pilippas tare: jey tikti iš wıssės širdiės, tay beje gal but. Jis atsakydams tare: tiktiu, Jėzų Krištų ęsanti Diewo Sunų.

38. Ir paliepe stowėt su wejimmu, ir iłopo i wādeni, ir Pilippas ir kamárponis, ir krikštijo ji.

39. Bet išėjus jiėm dwiėm iš wandeni, pagawė Diewo Dwásė Pilippą, ir kamárponis ne mātė jo daugiaus. Bet jis linksmas kėlawo sawo kėlu.

40. Ir Pilippas buwo rėstas uždode, ir wāksčiodams aplinkų apskātė wıssiems miestams Ewangėlią, itti iškāto i Cezarią.

9. Pėrsętyrimas.

Powilo prısmertim's, Pėtro kebules ant Ennėsaus ir Labėdės padarytas.

Bet Saulus dar siāczas kėrsu ir nušawinnimu prieę Wieępatiės mokėtinus, ęjo pas wıráusį kunnigą.

2. Ir melde ji grómatų šuilems Damasko, jeib rādams kėllis tōs wıerōs, ar wırus ar moteriękės, jās surięs westu i Jeruzalė.

3. Ir jam ant kėlo ęsant, ir arti Damaskui ateinant, apšwiete ji umay šwiesia iš dangaus.

4. Ir jis pilės ant ėmės išgirdo balsą, jam kalbanti: Saulau, Saulau, kodel manę pėrsėtinėjai?

5. Bet jis tare: Wieępatie, kas tu esi? Wieępats tare: aę esmi Jėzus, kúri tu pėrsėtinėjai; sunku taw bus prieę ákstingą spārditi.

6. Ir jis drebedams ir pėrsiganęs tare: Wieępatie, ką nori, kad daryczau? Wieępats tare jam: kėltis, ir eik i miestą, ténay taw sakys, kas taw reikia daryti.

7. Bet wırai, kúrie su jūmi drauge kėlawo, stowėjo pėrsiganę; nės girdejo balsą, ir ney wieno ne mātė.

8. Bet Saulus atsikėle nūg ėmės, ir sawo akis atwėres ney wieno ne mātė. Bet jie prie rankōs ji nutwėrę, nuwėdė i Damaską.

9. Ir tris dienas ne regis buwo, ir ney walge ney gėrė.

10. Ir buwo mokėtinis wiens Damaskė, Ananiosus wardu, tam kalbėjo Wieępats regėjime: Ananiosau! ir jis tare: cę esmi, Wieępatie.

11. Wieępats tare jam: kėltis ir eik i ūlyczą, kúri wādinnama tiesoji, ir namūse Judo klāust Saulo, wardu Tarsenisko; nės ętay, jis Diewą meldži;

12. Ir regėjo regėjime wırą, wardu Ananiosų, pas sawę teinantį, ir ranką ant jo uždėdanti, kad wėl regis pastotu.

13. Bet Ananiosus atskātė: Wieępatie, aę girdejau iš daug žmonių apie tą wırą, kaip daug pısto jis dāres tawo šwentiems Jeruzalėje.

14. Ir jis tur cę pawėliįimą nū wıráusū kunnigū, rıšt wıssus, tawo wardą gārbinancus.

15. Wiešpats tare jam: eil tén, nésa sis man yr iskrintias ryšas, kad mano wardą praneštu pagonams, ir karalams, ir Izraelo waikams.

16. Paródisu jam, kiel jis tur kenti del mano wardo.

17. Ir Ananiosus nuėjo, ir atėjęs i tus namus, ir uždėjęs rankas ant jo, sake: miels brolau Saulau, Wiešpats sunte manę (kuršai taw pasirode ant kėlo, taw šien ateinant), kad wėl regis pastotumbei, ir šwenta Dwāsė papildits butumbei.

18. Ir tūšau nā jo aklā nupāle nēy žwynis, ir wėl prazuro.

19. Ir kėlėsi, krikštydinos ir priėmęs walgio pasidrutino. Bet Saulus buwo kėlės dienas pas moštinus Damaskė.

20. Ir tūšau apšakė Kristų šuilėsa, kad jis Diewo Sunus esąs.

21. Bet stebėjęs wišši tai išgirdę, sakydami: ar tai ne ans, kuršai Jeruzalėje išpuštijo wiššus ši wardą gārbinanczus, ir del to šien atėjęs, kad jās surištus westu pas wyrāusis kunigus?

22. Bet Saulus jā stiprynėjo, ir pėrluddijo žydus, Damaskė gywėnanczus, patwirtidams, kad tas esąs Kristus.

23. Ir daug dienā pėrėjus žydai podraugėy susiródijs, ji nušawint.

24. Bet Saului apsakytā buwo, kad jo tykojo. Bet jie dienā ir nákti sėrgėjo prie wartā, kad ji nušawintu.

25. Tay ji žmę jo anokitinei nakče per mūrą pėrgabėno, ir kurbė žemyn nulėido.

26. Bet Saulus i Jeruzalę iškėlės, mėginno prieit prie moštinia, ir wišši jo bijojos, ne wieridami, ji moštiniai esanti.

27. Bet Barnabas ji priėmęs, nuwede ji pas Apáštalus, ir jis jiems pásakojo, kaip ant kėlo Wiešpati regėjęs, ir su jūmi kalbėjęs, ir kaip Damaskė wardą Jėsaus drąsėy apšakęs.

28. Ir jis buwo pas jās, iseidam's ir ieidams Jeruzalėje, ir apšakė drąsėy wardą Wiešpaties Jėsaus.

29. Taipojau kalbėjo ir apšiklausė

nėjos su Grytónais; bet jie tykojo jo, kad ji nušawintu.

30. Tai ištyrę brolei, palydėjo ji i Cesarią, ir nusunte ji i Tarsę.

31. Taipgi surinkims turrejo pakājū wiššoje Judėoj, ir Galilėoj, ir Samarioj, ir gėtinosi, ir wāikščujo Diewo baimėje, ir pilnas pastojo šwentōs Dwāsės palinkšminojimo.

32. Ir nusidāwe, kad Pėtras wišsur pėrkėlaudams iškėlė taipojau ir pas šwentāšus Lyddoj gywėnanczus.

33. Tenay rādo wyrą, wardu Eneozum, aštānis metus ant pātalo gulėjęs, tas buwo kālū-ligga sergās.

34. Ir Pėtras jam tare: Eneozau, Jėsus Kristus te išgydo tawę; kėltis ir pats pasiklostyt. Ir tūšau atšiklė.

35. Ir mātė ji wišši gywėną Lyddoj ir Saronoj; tie prisiwerte Wiešpatiespi.

36. Bet Joppėj buwo wiena moštitinė, wardu Tabėa, (tai musā žodzu: širna,) ta buwo pilna gerū darbū, bėy pilnay dādanti dalį wargdieniems.

37. Bet tikšos per tą cėsę, kad ji apsirgo, ir numirre. Tay jė numazgojo, ir padėjo ant aukštōs swetlycijōs.

38. Ogi Lyddui arti Joppės esant, ir moštinieims išgirdus Pėtrą tenay esanti, nusunte jie pas ji dš wyrū, prašydami ji, kad ne wėngta pas jās ateiti.

39. Bet Pėtras kėlėsi, ir atėjo su jais. Ir kaip atėjęs tenay buwo, upwede ji ant aukšto, ir priėjusos ji wiššos našlės, werkė, ir rode jam sėrmėgās ir rubus, kurrus Tabėa dārusi pas jas budama.

40. Ir Pėtras jas wiššas išwāres, atšiklaupė ir mēdėsi Diewo, ir lawonump' nusigręjęs tare: Tabėa, kėltis. Ir ji atwėrė sawo akis, ir pamācėjusi Pėtrą wėl atšiklėdo.

41. Bet jis jei dawēs ranką jė pakėlė, ir pawadinngės šwentāšus, bėy našlės, jė gywā po aklā pastātė.

42. Ir tai iššireiklė per wiššą Joppę; ir daug jā pradėjo tikėt i Wiešpati.

48. Ir nusidáwé, kad jis pasilikto ilgáý Joppéje, pas wieną Simoną, kurs kažmiekas buwo.

10. Pétstýrimas.

Prisimvertims Kornélius per Pétą.

Bet buwo wyras Césarioj, Kornélius wardu, wyréfnis pulko, kúrrí wadinna Italijá,

2. Nobašnas, ir Diéwo-bijás, su wissais sawo namiškeis, ir išrodąs žmonėms daug geradėjysčią, ir wissádós Diéwą mieldėsi.

3. Tas regėjo regėjime atwirray, aplink dewintą dienos adyną, wieną Diéwo angėlą, pas sawę ieinanti, kúrsai jam sake: Kornéliu!

4. Bet jis i aną žurėdams nusigan-dės tare: Wiešpatie, kas yra? Bet jis jam tare: tawo maldos bey dá-lýs wargdieniems dátos išlákó aukš-tyn i atminnimą pas Diéwą.

5. Dabargi súst wyrus i Joppę, ir atwadidint Simoną, prawardú Pétą,

6. Kúrsai gaspadoj pas wieną ka-žmieką, Simoną, kúrrí namai ar-ti mariú stow: tas taw sakys, ká reikia taw daryt.

7. Ir angéliui, kúrsai su Kornéliu kalbėjo, atšlojus, pawadinno jis dý sawo berná, bey wieną Diéwo bijanti žalnėrú, jam priklaufanczujú.

8. Ir wislab jiems pasakės sunte jús i Joppę.

9. Ant rytojaus, šiems ant kėlo esant, ir arti miesto prieinant, Pé-tras užlopo ant aukštós swetly-czdós, Diéwą melsis apie šėštąjė adyną.

10. Ir išlákęs norėjo pėrsitakst. Bet jiems jam tai pritaissant, pripálė jam umú apėmims;

11. Ir regėjo dangų atwirray, ir nusileidziant pas sawę koki rytą, néý diddę šėpetą márkšloną, kėtureis kampais surištą, ir buwo nulėista ant žėmės.

12. Toje buwo wissotiú kėturtojų žėmės galwiji ir žwėrú, ir kirmėliú, ir dangaus paukščjų.

13. Ir nusidáwé jam toks balsas: Kėstis, Pétrai, pjáut ir wálgif.

14. Bet Pétras sake: at ne, Wieš-

patie, nėsa dar niekadós ne wálgiau to prašto, arba necyzsto.

15. Ir tare jam tas balsas antru kartu: ká Diéws cyzstijo, tai tu ne daryt praštu.

16. Ir tai nusidáwé trimis kar-tais. Ir ansai ryšas wél pasikėle dangun.

17. Bet Pétrui sawije besirupinant, kas tai per regėjims esás, kúrrí re-gėjes, štay, kláuse wyrai, Kornélius sústi, namú Simonó; ir prie durrá stowėdami,

18. Štaukė, ir kláuse: ar Simo-nas, prawardu Pétras, šicję gaspa-dą turríst?

19. Bet Pétrui apdumojant tą re-gėjimą, tare jam Dwase: štay, trys wyrai tawės jėškó.

20. Bet kėstis, nukopt žemyn, ir kėláut su jeis, ir ne abėjot; nės aš jús sunczau.

21. Táy Pétras nukopęs pas tus wyrus, nú Kornelio pas ji sústus, tare: štay, aš esmi, kúrrí jėškot; kas tai, kódel czonay este?

22. Bet jie tare: Kornélius, wyré-fnyfis žalnėrú, nobašnas ir Diéwo-bijás wyras, ir gėrą passálbą turríst nú wissú žydú žmonú, gawo palie-pimną šwento angėlo, kad tawę pa-wadidintu i sawo namus, ir žodžus iš tawės girdėtu.

23. Táy jús iwadinngės i widdų, priėme gaspadon. Antrą diená Pé-tras iškláwó su jeis, ir kėlli brolei iš Joppėsėjo su jám.

24. Ir antrą diená jie iejo i Cesa-rią. Bet Kornélius láukė jų, ir su-wadinno sawo gentis ir prietelus.

25. Ir Pétrui ieinant,ėjo Kornė-lius jam prieškais, pále jam i kielus, ir klonojosi jam.

26. Bet Pétras ji pakėldams, tare: kėstis, ir aš esmi žmogus.

27. Ir su jumi susikalbėjes iejo i widdų, ir rądo daug jų susiėjus.

28. Ir tare jiems: žinnot, kaip ne paprassta wyrui žydíškui ártitis ar-ba ateiti pas swėtimą, bet Diéws man paróde, néý wieną žmogų pra-štą arba necyzstą wadinti.

29. Todėl ne wėngiau ateit, šėn wadintas. Togidėl jús kláusu, kam manę atwadidinnot.

30. Kornelius tave: ketures dienas pašnikawau iſti ſei adynai, ir aplink dowintą adyną meldžausi Diewą ſawo namāſe. Ir ſtay, ſtojos po mano aſiū wyr's ſwiefame rube,

31. Tarydams: Kornėliau, tawo malda iſklausyta, ir tawo gėradejys cū minnėta pas Diewą;

32. Taygi nuſuſt i Joppę, ir atwadidit Simoną, prawardū Pėtrą, (kurſai yra gaſpadoj' namāſe kaze-mieſo Simono, arti măriū) tas atėjes, taw ſakys.

33. Tay tūjau ſunczau pas tawę. Ir geray darei, kad atėjai. Dabar mes wiſi eſmi czonay po Diewo aſiū, klawſyt to wiſio, kas taw Diewo liepta.

34. Bet Pėtras ſawo burną atwėres, tave: dabar iſ tiesės ſuprantu, Diewą ne atbójanti ney ſotio, ney toſio žmogaus;

35. Bet wiſiſtāſe žmonėſa, kas jo bijos ir teiſybę dāro, tas jam mielas.

36. Mielay jūs žinnot tōs kōjonies, kurrę Diews waitams Iſraelio ſuntę, ir apſakyt dāmes paſāpū per Jėzū Kriſtū, (kurſai Wieſpats yra ant wiſio.)

37. Kurri nuſidāwe per wiſiā žydū-ſemę, ir praſidejuſi Galilėj' po kriſtū, Jono apſakyto;

38. Kaip Diews tą pati Jėzū Nazareniſkį mōſties ſwenta Dwāſe ir mace, kurſai aplinkuy kelāwo, gėr darydams ir iſgydidams wiſius wėlno pėrgaltus; nėſa Diews ſu jūmi buwo.

39. Ir mes eſme luddinintai to wiſio, ką jis dāres žydū-ſemėje, ir Jeruzalėj'; tą jie nuſawimmo, ir prie mōdžio prikabimmo.

40. Tą Diews yra priktėles trėczą dienz, ir jį aprėiſhdimes,

41. Ne wiſiems žmonėms, bet mums, nā Diewo pėrma iſcrinttiems luddinintams, kurrie ſu jūmi walgim ir gėrėm, jam jau priſiktėlus iſ numirruſū.

42. Ir jis mums priſakė žmonėms ſakyt ir luddit, jį Diewo iſtatyą eſanti ſudžą gywajū ir numirruſū.

43. Upie tą luddija wiſi prarakai, kad per jo wardą wiſi i jį tiktė, griektū atleidimną gaus.

44. Pėtrui ſus žodžus dar be ſalbant, pūle ſwentoji Dwāſe ant wiſiū, to žodžio klawſanczujā.

45. Ir tiktintieji iſ appjauſtimo, kurrie buwo atėję ſu Pėtru, ſtebbėjosi, kad ir ant pagonū dowana ſwentoſės Dwāſės iſlieta buwo.

46. Nėſa girdėjo jūs liekamjais kalbanczus, ir Diewą diddey garbinanczus. Tay atſakė Pėtras:

47. Argi gal kas wādeni drauſti, kad ſie ne butu kriſtijami, kurrie ſwenta Dwāſę gawo, kaip ir mes?

48. Ir liepe jūs kriſtiti wardan Wieſpatis. Tay melde ji, kad ſelles dienas tēnay paſiliktū.

11. Pėrſtyrimas.

Pėtro aſilabėjimas, pagonū priſtwertimas; pėbzja ſurinkimmo Antioſioj'.

Bet iſtyre apaſtalai bey brolei gywėną žydū-ſemėje, ir pagonus pri-muſus Diewo jodū.

2. Ir Pėtrui wėjus i Jeruzalę, barėſi ſu jūm' tie, kurrie iſ appjauſtimo buwo,

3. Sakydami: tu itėjai pas wyrus neappjauſtitus, ir ſu jeis walgėi.

4. Bet Pėtras pradėjes tai jiems paeilumis paſakojo, tarydams:

5. Uſi mieſte Joppėje buwau Die-wą be meldžęs, ir mano umas buwo dangun' paimtas, ir regėjimą regėjau, butent ryką nuſileidžiantį, nėy didde ſėpėtą, ſeturkamę, ir nulėiſtą iſ dangaus, atcinancę iſti manęs.

6. Toje regėjau, ir iſwydau, ir pamaczau ſetar-kojū galwijū ſėmės ir ſwėrū, ir kirmėlū, ir dangaus paukſczū.

7. Bet aſ iſgirdau balſą, man ſakanti: kėlſis Pėtrai, pjaut, ir walgit.

8. Bet aſ ſakiau: at ne, Wieſpa-tie, nėſa niekadōs nieko ney praſto ney necyſto i mano burną ne itėjo.

9. Bet tas balſas man atſakė an-tru kartū iſ dangaus: ką Diews cypſtijo, tu ne daryt necyſtu.

10. Bet tai nuſidāwe tris kartus; ir wiſlab wėl uſſitraukė dangun.

11. Ir ſtay, tājans ſlowėjo trys wyrāi pas namus, kurrāſe aſ bu-wau, ſuſti manėp' iſ Cezariōs.

12. Bet Dwaše tare man, kad eicau su jeis, ir ne abbejocjau. Bet atējo su manimi šie šēši brolei, ir mes iējom i to wyro namus.

13. Ir jis mums sake, kaip regēš angēlā sawo namūsē šowinti, kursai jam sakes: sūst wyrā i Joppe, ir atwadindis Simona, prawarde Pētra;

14. Tas taw žodis saks, kurreis iškauyts basi, tu, ir wissi tawo namūsē.

15. Ir man pradedant kalbēt, pāle šwentoji Dwaše ant jū, kaip ir ant masū pirmoj' pradoj'.

16. Tay minnejau Wiešpaties žodžio, kaip sakes: Jonas wandam kriščijs, bet jūs busite kriščiiti šwenta Dwaše.

17. Taygi, jēy Diews jiems dāwēs lygias dōwanas, kaip ir mums tikintiems i Wiešpati Jēu Kristu, kasgi aš buwau, kad galējau Diewui ušginti?

18. Tai iškirdę tylējo, ir Diewā šlowindami, tare: taip Diewas ir pagonams dāwēs prisiwertimā ant gywasies.

19. Bet kurrie išskaiditi buwo anojē prispāudę, dēl Stepono nusitiktuoj', ējo aplinkuy ikti Pēniciōs bey Cyprōs, bey Antiokiōs, ir ne kalbējo žodi niekam, kaip tiktay Žydams.

20. Bet buwo keli tarp jū, wyrui iš Cypro bey Cyrēnės, tie atējē i Antiokiā, taipjau kalbējo Grykonams, ir apskatē ewangeliā apie Wiešpati Jēu.

21. Ir ranka Wiešpaties buwo su jeis, ir pradējo tikēt daugummas, ir Diewop prisiwerte.

22. Bet tas žodis apie jās atējo i šurinkimmo ausis Jeruzaleje. Ir jie sunte Barnabā, kad nuaitu ikti Antiokiōs,

23. Kursai tēn iškūses ir mātēs Diewo malonę, pradunggo, ir graudinno jās wissus, kad pasiliktu pas Wiešpati su stipra širdze.

24. Kēs buwo gērs wyrs, pilnas šwentōs Dwašės ir tikėjimo. Ir prisidējo Wiešpacui diddis pulkas.

25. Bet Barnabas iškėlāwo i Tar-

26. Ir ji rades nūwede jē i Antiokiā. Ir jie pasilikto prie šurinkimmo wissā mētā, mošindami daug žmonū; dēl to mošitinei Antiokiōj pirmjaušey Kriščionimis wadinno mi buwo.

27. Tosa dienosā atējo praxalai Jeruzalēs i Antiokiā.

28. Ir wiens jū, wardn Agabus, kēlēs ir apskatē per dwašę, diddę brangybę busencę ant wissōs žemės, kurri nusitikto po Cicorum Klaudia.

29. Bet kiel wiens mošitiniā apsiēmē, kaip išgalis, sūsti tū ant pagālbōs brolams, Judoj' gywēnantiems.

30. Kaipgi ir dare, sūdami tai wyresniems per rankā Barnabo bey Saulaus.

12. Pēstyrimas.

Sotubo šwertia, Pētras išwēstijimas, Erodo prāpūlis.

Aplink tū pāti cēsā karalus Erodas rankas pridējo prie kēlā iš šurinkimo, mucziti.

2. Bet nušawinno Jozubā, Jono broli, kardu.

3. Ir matydams tai Žydams itin kanti, ne palowe, bet ir Pētrā sugawo. Bet buwo pāczos dienos nerangintōs dānbs.

4. Taygi jē sugawēs, apskatē jē, ir padawē jē keturiems ketwirtainiams žalnērā, jē apšergēt, mislidams jē po welykū žmonėms išwēst.

5. Ir Pētras tieša apskalime laiboms buwo, bet šurinkims meldeši uš jē Diewā ne palāudams.

6. Ir kaip jē Erodas norējo išwēsti, tū pacę nakti miegojo Pētras tarp dwiejū žalnērū, suratintas dwiem lencugam, ir sargai uš durrā sērgējo apskalimo wietā.

7. Ir štay, angelas Wiešpaties atējo, ir šwiesa šwiete toj' temycoj'; ir ištiko Pētro pašoni, ir pabuddino Pētrā, ir tare: greitay kēlis. Ir lencugai nupāle nū jo rankā.

8. Ir angelas tare jam: apsišoff ir apsišauk kerpėmis. Ir jis dare taipo. Ir tare jam: apsišaukt škreiste, ir sēt manę.

9. Ir jis išejes sētē jē, nešinnodams, kad tai jam tikray nusitikto

per angėlą, bet dingojos, regėjimą régis.

10. Bet jįdu praėjo pirmą ir antrą sargą, ir priejo geležinės durris i miestą cinamas, tos jiem dwiem páčjos atšwėre, ir išėjė pėrtėjo išilgą wieną uliciją; ir tūjaus angėlas nūg jo atstojo.

11. Ir Pėtrās atšigáwęs tare: dabar iš tiesės jinnau, kad Diews sáwo angėlą suntęs, ir manę išgėlbejės iš Erodó rantós, ir nū wisso láukimo įydiskū žmonā.

12. Ir susimišlijės, atėjo arti namū Maryós, motinós Jono, práwarde Markošaus, kur daug buwo fusiejė ir Diewą meldėsi.

13. Bet Pėtrui i wartū angą tuzgėnant, išėjo merga girdėt, wardu Kóde.

14. Ir Pėtro balsą pašinnusi, wartus ne atdāre iš džiaugimo, bet ibėgusi i widdų, apšakė jiems, Pėtrą stowinti prie wartū.

15. Bet jie tare jei: tu padūkėle essi; bet ji gincijios, taip esą. Jie tare: tai jo angėlas.

16. Bet Pėtrās wėl tuzgėno. Bet kaip atwėre, pamāte jį, ir stebėjosi.

17. Bet jis pamojės jiems su ranka, kad tylėtū, pasákojo jiems: kaip jį Wiešpats iš apšalimo išwėdės, ir tare: apšakytit tai Jotubui bey brolams. Ir išėjės i kittą kámpą nusitrāukė.

18. Bet kaip išaušo, ne majas rupestis rādosi tarp žalnėrū, kaip bent su Pėtru butu nusidáwus?

19. Bet Erodās jį jėškodams ir ne rādams, sargams prową padāre, ir dāwė jās šalín gabėnt; ir nusitrāukęs iš Judėds i Cėzarią, ténay laikėsi.

20. Ašėa dumojo karāut prieš Tyronus bey Sidonus. Bet jie iš wieno atėjo pas jį ir pėrtalbėję karālaus kamar-poni Błasty, melde pákūjaus todėl, kad jū žėme turrėjo išsilaikytis iš karālaus žėmjū.

21. Bet wienoj' pastirtoj' dienoj', Erodās karālišku rubu apširėdės atsisėdo ant prowós-krasės, ir kalbėjo jiems.

22. Bet žmones priekšais šaukė: tai Diewo balsas, ir ne žmogaus.

23. Tūjaus ištikto jį Wiešpaties angelas, dėl to, kad gárbę Diewui

ne dāwė; ir firmėlā edams padawė dwasę.

24. Bet Diewo žodis áugo ir waišinnos.

25. Bet Barnabas bey Saulus wėl atėjo i Jeruzalė, ir padawė srinktą dówaną ėme su sawim Joną, práwarde Markošų.

13. Pėrstyrimas.

Powilo pirmas nutjimas pas pagonus, ir la tarp jų atlikęs.

Bet buwo Antiokij', surinkime, prarakai bey mokitojai, butent Barnabas bey Simons, wardu Nigėr, bey Lucius iš Cyrėnės, bey Anaėnas, su Erodu ketwirtáino žėmės kunigaitėczu užaugintas, bey Saulus.

2. Bet jiems Diewui šlįsijant bey pastnikaujant, tare šwentoji Dwasė: išstirkit man Barnabą bey Saulų tam darbui, kurram aš jįdu pawadinnau.

3. Tay jie pastnikawę ir Diewo pasimeldę, uždėjo ant jų dwėjų rankas, ir išlėido jįdu.

4. Ir kaip jįdu buwo šwentosės Dwasės išsystu, išlėiko jįdu i Seleciją, ir iš ten átrutu bėgo i Cyprą.

5. Ir išlėikė i miestą Salamingą, apšakė Diewo žodi Žydū šulitje. Bet ir Joną turrėjo su sawim per tarną.

6. Ir salą pėrtelawę ikti miestu Papós, rādo jie wieną žyni ir ne teisų praraką, Žydą, wardu Barjėzų;

7. Tas buwo pas Sergiją Powilą, wyřėni žėmės waldoną, išmintingą wyrą. Tas prisiwadinnó Barnabą, bey Sāulų, norėdams klausyt Diewo žodžio.

8. Tay jiems dwiem priekštarāwo Elymas, žynys, (nės taipó jo wardas pėrsiguldo,) ir jėškėjo, tą wyřėnį žėmės-waldoną nū wierós atkreipti.

9. Bet Saulus, kursai ir Powilu wadinnams, pilnas budams šwentosės Dwasės, žurėjo i jį,

10. Ir tare: aš tu wėlno waife, pilnas wisso šytrummo bey klāstós, ir neprietelau wissós teisybės, tu ne palāuji pėrwersti tikrāsus Wiešpaties telus.

11. Ir wey! dabar ušcit ant ta-

węs Wieszpaties ranka, ir turri átlas buti, ir iškli cęšo sąulės ne regeti. Ir tūjaus užpūle ji aptemims ir tamša; ir aplintų waišpizodams jėškiojo wadą.

12. Tay žemės waldonas maty-dams tą nusidawimą tiklėjo, ir dwi-jos Wieszpaties pamokslu.

13. Bet kaip Powilas, bey kurrie su jām drauge buwo, iš Papo atkrutu bėgo, išklašo Pergen žemėj Pam-pilioj; bet Jonas nū jū atstojes, sugryžo į Jeruzalę.

14. Bet jādū perėjė Pergeną iš-klašo Antiokion' žemėj Pissidioj, ir ižję į šuilę sabatōs dieną sedoj.

15. Bet po paslaitimmo žokano bey prarakū, sunte pas jādū wyres-nieji šuilės, ir jiem dwiem sakydimo: mielu broلودu, jey to norita kalbėti, ir žmones pamokit, tay sakytita.

16. Tay Powilas atskile, ir su ran-kā pamojės, tare: jūs wyrai iš Izra-elo, ir Diewo bijantieji, klausytit:

17. Diews šū žmonū išrinkęs yra musū tėwus, ir padukštines šūs žmo-nes, kaip šwetimi buwo Egipto-žė-meje, ir su dukštu pėtimi jūs iš ten išwėdes.

18. Ir apie keturis dėsintis metū peršente jū budą pūšcjoj.

19. Ir išgaisšines septynerus žmo-nes žemėj Kanaan, išdalijo jiems burtoms anū žemės.

20. Potam dāwe jiems sudžas, apie keturis šimtus ir penkis dės-šimt metū iškli prarako žomelo.

21. Ir nū to cęšo melde saw ka-rālū, ir dāwe jiems Diews Sauls, suns Kiso, vyrą gimminės Benja-min, per ketures dėsintis metū.

22. Ir tą atstātes pakle ant jū Dowidą per karālū, apie kurri lud-dijo: rądau * Dowidą, šūny Jėšo, vyrą pagal mano širdi, tas tur da-ryt wišq mano wālę. * 1 Rom. 16, 12.

23. Jš to seltōs Diewas, kaip pažadėjes esti, užgimdino Jėn, žmo-nėms Izraelo per išganytoj.

24. Kaip antay Jonas pirmaž mo-nėms Izraelo apšāte prisiwertimmo krikštą, dar anam ne pradėdant.

25. Bet kaip Jonas sawo kelsonę pabaigę, sakę jis: aš ne tas esmi, per kurri jūs manę laiktot; bet štay,

jis pastay manę ateit, kurrio ne werts esmi, ney kurpes jo kojū atrikt.

26. Jūs wyrai, mieli brolei, jūs waitai gimminės Abraōmo, ir kur-rie tarp jūšū Diewo bijoties, jūms žodis šitto išgánimo sustas yra.

27. Nėsa kurrie Jeruzalėj gywė-na, ir jū wyresnieji, kadangi ši ne pažinno, ney balsą prarakū (kas sa-batą šlaitomū), jie tus sawo promo-mis išpilde.

28. Ir noris ney jokiōs priežasties smerczio ant jo ne rādo, tacžau mel-de Pilotą, ji nusuddyti.

29. Ir wišlab pabaigę, kas apie jį rakytā, nušme jį nū mēdžio, ir idejo jį į grabą.

30. Bet Diews jį prikle iš nu-mirrusū.

31. Ir jis pastrode daug dienū tiems, kurrie su jām' iš Galilėds į Jeruzalę žję buwo, kurrie jo luddi-ninkai yra žmonėms.

32. Ir mes taipjau apšātom jūms pažadėjimą, musū tėwams dātą,

33. Kad tą pati Diews mums, jū waitams, išpildės, šāmi, kad Jėn iš numirrusū prikėlės; kaipo * ir antrame Psalme parašyta yra: tu mano Sumus, šen dien tamę pa-gimdžau. * Ps. 2, 7.

34. Bet kad jį iš numirrusū pri-kėlės, kad jis jau ne turrētu patręšt, taip kalba: * aš jūms malonę, Do-widui pažadėta, wiernay attesėjau. * Ezi. 55, 3.

35. Todėl ir * kirtur tare: tai tu ne pėrleisi, kad tawo šwentafis pa-gėdimmą matytu. * Ps. 16, 10.

36. Nėsa Dowidas, sawo cęsu Die-wo walei služijes, užmiggo, ir pas sawo tėwus padėts yra, ir mātė pagėdimmą.

37. Bet tas, kurri Diewas prikėlė, pagėdimmo ne mātė.

38. Dabargi šinnokit, mieli brolei, kad jūms per ši apšātoms griekū at-lėidimmas, ir to wišso, šāmi ne ga-lėjot Moizėšans žokane teisus buti.

39. Bet kas i ši tik, tas yra teisus.

40. Taygi dabokities, kad ne ateitu ant jūšū, kas prarakāše sakytā:

41. * Weizdėkit, jūs išpeiktojei, ir dywikities, ir pawirskit nieku; nėsa aš darau dārbą jūšū cęšūse, kurri

ne tikėsit, jeį tą jums kas pasakos.

* Abal. 1, 5.

42. Bet Žydams iš šuilės išei-
nant, melde pagonai, kad sabalės
tarpe jiems tus žodius sakytu.

43. Ir surinkimui iš šuilės išėjus,
sėdė Powilą bey Barnabą dang. Žy-
dai, ir Dievo-bijancų švėžej Žydu
wieraą priėmusi; bet anādu sake jiems,
ir pagrandinno jās, kad pasiliktū
toje Diewo malonėje.

44. Bet sėlancų' sabatoj' susiėjo
kūne wissas miestas, Diewo žodžio
klausti.

45. Bet Žydai tus žmones maty-
dami, pilni pastojo pawydo ir prieš-
tarāwo tam, kas Powilo kalbama
būmo, prieštarādami ir bluznidami.

46. Bet Powilas bey Barnabas
drąsėj kalbėjo, atwirray: jums pirm-
jāusej turrėjo apšakomas buti Diewo
žodis, bet kad dabar jė nū sawęs
šalin stumjat, ir pātys sawę newer-
tais laikot amžinōs gywatōs, štay,
jau kreipjamies pagonūmp'.

47. Kēs taipo Diešpats mums pa-
liepe: * aš tamę pagonams per šwie-
są pastacjau, jeib butumbei išgani-
mas ištė žemės krāsto. * 3j. 49, 6.

48. Bet tai išgirdę pagonai, prasi-
džuggo, ir gārbinnō Diewo žodi, ir
priėmė wieraą, tieš jū ant amžinōs
gywatōs pasitirti būmo.

49. Ir Diešpaties žodis išsiplā-
tino po wissą tą šalį.

50. Bet Žydai sujudinę nobažnas
ir wieslibas moteres, bey miesto wy-
resnāsus, padārė pėrsėkinėjimą Po-
wilui bey Barnabui, ir išstūmė jūdu
iš sawo rubėšū.

51. Bet jūdu nukratę ant jū dul-
kės nū sawo kōjū, atėjo Ikonion.

52. Bet moštinei daugūmo ir šwen-
tōs Dwassės pilni pastojo.

14. Pėrsityrimas.

Powilo sugrąžinimas i Antioķiā, ir kas jam
beselāujant nusidawė.

Bet nusidawė Ikonioj', kad jie su-
siėjo, ir Žydu šuilleje Diewo žodi
sake, taipo, ašjā didde daugybe Žydu
ir Gryfonū wieraą priėmė.

2. Bet netikintieji Žydai sujuddi-
no ir supykino širdis pagonū prieš
brolus.

3. Taipgi jie laikėsi tēnay ilgā we-
landą, ir mošinnō drąsėj Wichpā-
tijė, kurs išluddijo žodi sawo malo-
nės, ir dāwė ženklius ir stebuklius nu-
sidūti per jū rankas.

4. Bet daugybe miesto pėrsistyrė;
telli pristōjo Žydams, telli wēl apāš-
talams.

5. Bet maštui pagonū ir Žydu,
bey jū wyresnūš patillus, jās išgė-
dinti, ir atmenimis užmušti;

6. Suprāto jie tai, ir pabėgo i
miestus žemės Lykaonids, i Lystrā ir
i Derbė, ir i aplink esancjas šalias.

7. Ir apšakė tēnay ewangeliā.

8. Ir būmo wyras Lystroje, tas
turrėjo sėdėt, nēs nesweikās turrėjo
kojas, ir būmo lūšas nū žywato sa-
wo motinōs, tas niekadōs dar ne
būmo wāišfėjojės;

9. Tas girdėjo Powilą kalbanti.
Ir kaip šis i aną žurtėjo, ir numā-
ne jė tikinti, kad pagalbą gausės.

10. Tare jis didžū balsu: stotis
tiesej ant sawo kōjū! Ir jis pasėkės
wāišfėjojo.

11. Bet kaip tai žmones regėjo,
ką Powilas būmo padāręs, pakėlė
jie sawo balsą, ir tare Lykaonishay:
Diewai žmonėms lygus pastojo ir
pas mus žemyn atėjo.

12. Ir wadinno Barnabą Jupi-
trā, ir Powilą Merkuriū, kadangi
jis žodi kalbėjo.

13. Bet Klebonas Jupitro, kursai
būmo prymiestij' jū, atwėdė jāuczus
bey wainikšus prie wartū, ir nortjo
su žmonėmis apierawoti.

14. Tay išgirdę apaštalūdu, Bar-
nabas bey Powilas, suplēšė sawo ru-
kus, ir šokę i žmonū tarpā, šauktė.

15. Ir tare: jūs wyrai, ką czonay
dārote? Ir mudu eswa smertėlnū
žmogudu, lygėj kaip jūs; ir apšā-
tom jums ewangeliā, jeib prisimė-
stumbit nū šū netiktū, gywop' Die-
wopi, kurs sutwėrēs dangū ir žemę,
ir mares, ir wis, kas tūšje yra.

16. Kurs prašusėse cėšusė pėr-
leido wissiemis pagonams eiti jū pa-
cū kelais.

17. Ir tiesū ne paliktō sawę pati
ne išludditą; mums daug gėro dārė,
ir iš dangaus lyts, ir waisingus

métus dáwe, ir musá hirdis papáide
pená bey dýangsmá.

18. Ir tai kalbédamu wós ne wós
awánde ýmones, kad jiam dwólem
ne apierawojo.

19. Bet atėjo ténay žydai iš An-
tiokios ir iš Ikonios, ir pėrtalbéjo
žmones ir mėtė akmenimis Powilą,
ir išwóló ji iš mieto, dumodami,
ji jau numirėusi.

20. Bet kaip ji mokitinei apstolo,
Kelsi jis, ir ejo į miestą. Ir antrą
dieną išejo su Barnabu į Derbę.

21. Ir apšakė ewangelią tam mie-
stui, ir jį daug pamokinė, sugrįžo
į Lystrą ir Ikoniją, ir Antiochią;

22. Pastiprino dušias mokitinų,
graudėdamu jįs, kad wieroį pasir-
liktus, ir kad per daug wargū mums
teikt ieti į Diewo karalystę.

23. Ir jšdu idėjo jiemis šę ir tę
wyresnūsus surinkimšę, ir melbėsi
Diewą pástnikáudami, ir palierawojo
jįs Wiešpaciui, į kurti buwo tikti
pastoję.

24. Ir ejo per Pisidiją, ir atėjo į
Pampyliją,

25. Ir apšakė Diewo žodi Pergėj,
ir nuėjo į Attalią.

26. Ir iš ten bėgo afrotu į Antio-
chią, ir kur pastirta du buwo, per
Diewo malonę tam darbui, kurti bu-
wo ištaišę.

27. Bet ten iškátusá suwadinnó
surinkimá, ir apšakė, kiel Diews su
jeis dwejeis padaręs, ir kaip pago-
nams wierós durtis atwėręs.

28. Bet jšdu laiksi ténay ne ma-
ją wálandą pas mokitinus.

15. Pėrsšyrimas.

Eufėjimas apáštala; Barnabo ir Powilo
atšiššyrimas.

Ir kelli atėjo iš Judėos, ir mokin-
no brolus: jey ne dídatis apė-
piánstiti pagal Moizėšaus bédą, tay
ne galit išganytais pastoti.

2. Taygi maštui pasikelus, ir Po-
wilui bey Barnabui ne mašay su
jeis susibárus, pasšyre jie, kad Po-
wilas ir Barnabas, ir fitti iš jį
ušeitu į Jeruzalę prie apáštalaí ir
wyresnujā, to kláusimo deley.

3. Ir jie surinkimo palydėti, ejo
per Penicią ir į Samarią, ir pása-

bojo jiemis pagonā elgimnų, ir pa-
dare diddi dýangsmą wiffiems bro-
lams.

4. Bet kaip atėjo į Jeruzalę, priė-
me jįs surinkimas ir apáštalaí ir
wyresnieji. Tiems jie sakė, kiel Die-
was su jeis ištaišęs.

5. Tay keli kelli iš stirto pa-
mošlo Parizeušū, kurtie buwo tikti
pastoję, tarydami: reikt jįs appjáu-
siti, ir priskalyti, kad laikytu žolaną
Moizėšaus.

6. Bet apáštalaí ir wyresnieji susi-
rinko, tą kalbą pėrmástyti.

7. Bet jau ilgay susiklaufsintjus,
Kelsi Pétras, ir tare jiemis: jús wy-
rai, mieli brolei, jás šinnót, kad
Diewui jau seney pirm to ežeso pa-
mėgo tarp musū, jeib pagonai per
mano burną ewangelios žodi išgirstu
ir tikėtu.

8. Ir Diewas, hirdis mėgintųs,
dáwe luddimą jiemis, dūdams šwen-
tą Dwašę jiemus, lygey kaip ir mums.

9. Ir ne darydams neį jokia stis-
tummo tarp musū bey tarp jū, epy-
šijo jū hirdis per tikėjimą.

10. Kamgi dabar gundot Diewą,
uždėdami janaą ant mokitiniū káblo,
kurtis neį musū tėwai, neį mes pa-
kėlti ne galėjom'.

11. Bet mes tikim per malonę
Pono Jėhans Kristaus išganytais
pastoti, lygey kaip ir jie.

12. Tay antliklo wiffa daugybe, ir
klause Barnabo ir Powilo, kurti-du
pásakojo, kokiųs didžus šenkias ir
šebullus Diews per jšdu dāres tarp
pagonū.

13. Potam jiemis nutiklus, atšakė
Jokubas, tarydams: jús wyrai, mieli
brolei, klaušytit manęs:

14. Simons pásakojo, kaip pirm-
jaus Diews atlankęs, ir priėmęs
žmones iš pagonā sawo wardui.

15. Ir tam pritar prārakš kalbos,
kaip yra parąšyta:

16. Potam aš sugrįšiu ir attiesu
šėtrą pargruwusę Dowido, ir jós
šyles wél sutaišysiu ir pastatysiu ję.
Amoj. 9. 11.

17. Jeib žmonā likusieji jėšdotu
Wiešpati, priegtam wiffi pagonai,
ant kurrā mano wardas minnėtas,
sako Wiešpats, kurtai tai wis dāro.

18. Dievui yra wissi jo darbai jinomi ná swieto pradžos.

19. Todél iſgrandu aſ, jeib tiems, turrie iſ pagoná yra priſwertę, ney jokiós ſunkenybės ne darytu.

20. Bet reik raſyt jiems, kad jie paſiſaugotu ná apſibjaurianimo balwoná, ir ná kėſpyſtės, ir ná uſtroſkuso, ir ná kraujo.

21. Neſa Moizėſus tur iſ ſenú diená tus, turrie ji apáſto wiſſáſe mieſtáſe, ir koſną ſabatą ſkaitomas yra ſuileſa.

22. Ir patikto apáſtalamis ir wyreſnieims bey wiſſam ſurinkimui, iſſtirti iſ ſawo tarpo wyrudę, ir ſuſti i Antioſiá ſu Powilu ir ſu Barnabu, butent Judá, wadinnamá Barzabá, ir Zylá, kurrádu wyrá moſitojei buwo tarp broliú.

23. Ir jie dáwe jiems raſtą i já rantą, tokiu budu: mes apáſtalai ir wyreſnieji bey brolei, wélijam iſgánimá brolams iſ pagoná, Antioſioj' ir Syrioj', ir Cilicioj' eſantiems.

24. Kadangi girdejom, kad kelli iſ muſú iſėję, juſ pamokſlais paſlaidinno, ir juſú duſias apſunkino, tarydami: juſ turrit dāt apſipjáuſtiti, ir zoſaną pildit, kurrieims to nieko ne priſakēm:

25. Geray regejoſi mums, wiſſiems wiensſirdžey ſurinkuſiems, iſſtirti wyrudę, ir pas juſ ſuſti ſu muſú mylimais Barnabu ir Powilu.

26. Kurrádu žmones ſawo duſias pagulde uſ wardą muſú Pono Jėzaus Kriſtaus.

27. Togidél ſuntēm Judá ir Zylá, kurrádu taipojau jums tai ſu žodžeis apſakys.

28. Neſa patinka ſwentai Dwáſei ir mums, jums ney jokiá ſuntybę daugiaus ne uždėti, kaip tikſtay ſus reikalingus dalykus:

29. Kad priſiſaugotumbit nág apie- rā, balwonams paſkirtā, ir ná kraujo, ir nág uſtroſkuso, ir nág kėſpyſtės, nág kurrā, jeý paſiſaugojat, geray dárot. Buſit ſweiki.

30. Kaip ſittie buwo iſlėiſti, atėjo i Antioſiá, ir ſuwadinnę ſurinkimá, idawe gromatą.

31. Tą ſkaitydami, džaugėſi iſ to palintſminojimo.

32. Bet Judas ir Zylas, kurrádu taipojau prarakudu buwo, graudėms brolus daug žodžeis, ir ſtiprino jėſ.

33. Ir wálandą uſtrauktus, buwo jádu broliú iſlėiſti ſu patájum' pas apáſtalus.

34. Bet Zylui patikto tén paſiliti.

35. Bet Powilas ir Barnabas lai- kėſi Antioſioj', moſinno ir ſake Die- wo žodi ſu daug ſittais.

36. Bet po kelliá diená tare Powi- las Barnabui: ſugryžé atlantýſima ſawo brolus po wiſſus mieſtus, tur- riſe muddu žodi Wieſpaties apſak- ta, kaip jie elgiſi.

37. Bet Barnabas ródijo, kad ſu ſawimi imtu Joną, práwardu Mar- koſumi.

38. Bet Powilas per gér' laiſe, ne imti ſu ſawim toſio, turſai nág já dwėju buwo atſojęs iſ Pampýliós, ir ne buwo draug ſu jeis nuſęs tam darbui.

39. Ir jádu taip aſtreý ſuſijó- dzawo, aſſa atſiſtýre ná ſits ſitto, ir Barnabas ėmęs ſu ſawim Marko- ſu, akrutu bėgo i Cyprą.

40. Bet Powilas, paſtýręs ſaw Zylą, nuėjo, Diewo malonei ná broliú padátas.

41. Bet ėjo per Syrią, ir Cilicią, ſtiprindams ſurinkimus.

16. Pėſſýrimas.

Powilo darbai ir kėntėjims majoj' Aſioj' ir Pílippoj'.

Bet jis atėjo i Derbą, ir i Lyſtrą, ir ſtay, buwo tén wiens moſitinis, wardu Timotėjus, žydiſkės moteriſ- kės ſunus, ta buwo tikinti, bet gry- tiſko tėwo.

2. Tas turrėjo gėrą luddimą tarp broliú Lyſtroj' ir Ikonioj'.

3. Tą norėjo Powilas drauge imti ant kelonės, ir ėmęs appjáuſte ji, del Žydu, turrie ténay buwo; neſa wiſſi jinnojo, kad jo tėwas buwęs Grykónis.

4. Bet eidami per mieſtus, priſáke jiems laiſyti iſtátimá, apáſtala ir wyreſnujá Jeruzaleje iſakytą.

5. Tay ſurinkimai tiklėjime paſi- ſtiprino, ir já ſkaitlus daugſinofi ſas dieną.

6. Bet kaip per Prygią ir ėmę

Galaciós éjo, buwo šwentós Dwa-
sės uždrausta jiém dviem, sakýti
Diewo žodi Ažioj'.

7. Bet kaip jūdų atėjo i Myzią,
pabande eit per Bitynią, bet Dwasė
jiém dviem tai ne pawélijo.

8. Bet aplenkę Myzią éjo i Troadą.

9. Ir Powilui pasirodė regėjims
naktijė, tai buwo wyras iš Mace-
doniós, tas stowėdams prášė ji,
tarydams: atėjės i Macedonią, gėl-
bės mus.

10. Bet kaip tą regėjimą buwo re-
gėjes, iškšojom kėlaut i Macedonią,
tikray jinnodamu, kad muddų Wieš-
pats tén pawadinnęs, apsakýti jiems
ewangeliją.

11. Taygi lėidomies iš Troadós ir
nuėjome tiesogey i Samotracią, ir
antrą dieną i Neapoli,

12. Ir iš ten i Pilippą, kurs yra
wyráusias miestas žėmės Macedo-
niós, ir wainas miestas. Bet patruk-
tom tame mieste per kėles dienas.

13. Ir dieną sabatū išėjom iš mie-
sto pas upę, kur maldós namai bu-
wo, ir pasisėdę kalbėjom moterims,
kurros ténay buwo susiejusos.

14. Ir nobažna moteriskė, wardu
Lydia, purpuro-kromininke, iš miesto
Tyatiro, klause, kurrós širdi Wieš-
pats atwėrė, kad dabótu ant to, ką
Powilas sakė.

15. Bet kaip ji apkritštita buwo
su sawo namiškėis, prášė ji mus,
tarydama: jey manę per tikincę i
Wiešpati laikotė, tay ateikite i ma-
no namus, ir būkite cye. Ir ji sy-
lijo mus.

16. Ir nusidawė, mums ant mal-
dós einant, sutikto mus merga, tur-
rinti žynáwimo dwasę, ta daug pelne
sawo ponams žynáwimu.

17. Ta eidama wissur pastuy Po-
wilą ir mus, šaukė tarydama: tie
žmones yra tarnai Diewo aukščiáu-
sojo, kurrie jums kėlą išgánimo ap-
sakó.

18. Tai ji dare ne wieną dieną.
Bet Powilui tai éjo per širdi, todėl
atsiagrėjes tare dwasėi: prisakau taw
wardan Jėzaus Kristaus, kad išei-
tumbei iš jos. Ir ji išėjo tą pácę
adyną.

19. Bet regėdami jos ponai, kad

buwo prapálęs jū pelno pastitė-
jims, nutwėrė Powilą ir Žylą, ir
plėšė jūdų ant turgaus prie wyrės-
nių.

20. Ir nuwėdę jūdų prie wyráu-
sujų, tare: tādų žmogu must miestą
sumaiša, Žydudu budamu.

21. Ir apfáto mums toki budą,
kurrio ne dera mums priimti, ney
laikyti, kadangi Kymionai esme.

22. Ir žmones sujuddo prieš jūdų,
ir wyráusieji dawe jiém rubus nu-
plešti, ir liepė jūdų plakti.

23. Ir kaip jūdų geray buwo nu-
plátę, imesdinno jūdų i kalėjimą,
prisakydami užweizdai kalėjimo, kad
jūdų geray prweizdėtu.

24. Tas tą prisakimą gawęs imetė
jūdų i widdutini kalėjimą, ir idėjo jū
kojas i šiekštą.

25. Naktiės gūdumme meldėsi Po-
wilas bey Žylas, gárbindamu Diewą.
Ir išgirdo jūdų kalinei.

26. Bet umay stojos diddis žėmės
drebėjimas, taipo ašja pasijuddino
kalėjimo apaczios; ir tūjau atsiwėrė
wissos durrų ir wissų ryšei atsirišo.

27. Bet pasokęs iš miego kalėjimo
užweizdas, ir išwydęs kalėjimo dur-
ris atwirras, ištraukė kurdą, ir no-
rėjo pats sawę nužuddyti, dumodams,
kalinus išbėgusos.

28. Bet Powilas prašuko didzu
balsu, tarydams: ne daryt saw to
pikto, nėsá wissi cye te b'ėjam.

29. Bet jis prášęs žwale pradėjo
drebėt, išoko i widdų, ir pūle i Kle-
lus Powilo ir Žylo.

30. Ir išwėdęs jūdų laukan, tare:
mielu ponu, ką darysu, kad išgany-
tas buczau?

31. Jādų tare: tiktet i Poną Jėzų
Kristų, tay busi išganytas, tu, ir
tawo namiškėi.

32. Ir sake jam Diewo žodi, ir
wissiems, kurrie jo namāse buwo.

33. Ir jis žmės jūdų pas sawę,
toje adynoje naktiės, numazgėjo jū
dweįá randus; ir tūjau dawe krikš-
tydintis sawę ir wissus sawšsus.

34. Ir iwėdęs jūdų i sawo namus,
dėjo jiém stalą, ir dzaugėsi su wis-
sais sawo namiškėis, kad jis i Die-
wą tikktis pastojės.

35. Ir dienai pradėjus, sunte wy-

rdāfēji mēsto tarnus, tarydami: pa-
līst tus žmones.

36. Ir kalėjimo nūweizdas praneše
tus žodžus Powilui: wyrāufēji at-
sunte, kad iškēisti butumbita. Taygi
dabar išejusu, eikta su pakāpami.

37. Bet Powilas tare žiems: jie
muddu be promōs ir be sudo rēgi-
may nuplate, kurrādu tacyau Ky-
mionai eswa, ir timete i kalėjimą,
ir dar turrētū jie muddu slapezey
iššumti? Niekū bnda, bet te atei-
na jie patys, ir te išweda muddu.

38. Miesto tarnai apsafe tus žodžus
wyrāufiems, ir jie bijojos, išgirdę
jādu Kymionų esancus.

39. Ir atēje pēprafe jādū, ir
išwede, melde jādū, kad išeitu iš
mēsto.

40. Tay jādū išejusu iš kalėjimo,
nuėjo prie Lydiōs; ir brolus pamātę
palinksmino jās, ir išejo.

17. Pēstyrimas.

Powilo weikals ir apmaudas Tēssalonikōje,
Berotj' ir Atēne.

Bet kaip jādū per Ampipolē ir
Apolloniā kelāwo, atėjo jādū i Tēss-
alonikā; tēn buwo Žyda žuile.

2. Tay Powilas pagal sawo pa-
proti iejo prie jū, ir kalbėjo su jais
per tris sabatas iš rāsto;

3. Išguldėdams tą žiems, ir rodi-
dams, Kristū turrėjusi kēntēti, ir
prisiškēti iš numirrusū, ir tą Jėzū,
kurri aš (tare jis) jums apsaķan,
esanti Kristū.

4. Ir kelli iš jū itiklėjo, ir prisi-
styre Powilui ir Žytui, ir diddis
puikas nūbajnū Gryfonū, ir wyrāusū
moterū ne maž.

5. Bet kēšprandzei Žydai ne kente,
ir ēme su sawim kellis nelabus wy-
rus iš prastōkū žmonū, ir surinkę
puikā, padare maistā miestē, ir at-
ēje pas namus Jazono, jēškėjo jū-
dū westi tarp prastū žmonū.

6. Bet ne rādę jū, wilko Jazonā
ir kellis brolus pas mēsto wyrāu-
sus, šaukdami: tādū, kurrādu wissā
swietā sujuddina, taipjan cze atēje yra.

7. Tus prieme Jazonas, ir tie
wissi dāro prieš Ciccoraus prisakimą,
sakydami: kittā esanti karalūm', bu-
tent Jėzū.

8. Bet jie supuddino žmones, ir
mēsto wyrēnāsus, kurrē tai girdėjo.

9. Ir tikrā žinnę gamę nū Jazono,
ir nū kittū, palēido jādū.

10. Bet brolei tājau iškēido waltę
Powilā bey Žylā i Berotj. Kurrādu
tēn iškāfusu, iejo i Žyda žuile.

11. Nesa tie gerēsng dūnā turrėjo,
ne kaip anie Tēssalonikōj; tie prieme
jodi su gera wale, kas dien tyrimē-
dami rāstē, hau taipo butū.

12. Todel daug iš jū itiklėjo, ir
Grytiskā wieslībā moterā ir wyri
ne maž.

13. Bet kaip Žydai iš Tēssalonikōs
ištire, kad ir Berotj' Diewo žodis
Powilo apsakoms, jie atēje, ir cze
žmones taipjau supuddino.

14. Bet brolei tojans išsunte Po-
wilā, kad citu iškā mārū; bet Žylas
ir Timotėjus paslikto tēnāy.

15. Bet kurrē Powilā lydejo, ne-
leido ji iškā Atēnā, ir gawę isakimą
Žylop' ir Timotėjop', kad jādū
weiklāusey pas jū ateitu, nukelawo.

16. Bet kaip Powilas Atēnāse jū
dwējū lāukē, supykō jo dwāsē jeme,
kad jis regėjo tą miestā balawonus
taip baifey garbinanti.

17. Ir jis tiesā kalbėjo Žydams ir
Diewo bijantiems žuileje, ir ant
turgaus kas dienā tiems, kurrē su-
siedawo.

18. Bet kelli iš Epitūrā, ir Stoikū
Pilosopū waidijof su jūmi, ir kitti
tare: kq nor tas iškėjawis sakyti
bet kitti: rēgis, kaip kadda norētū
naujus diewus apsaķyti, kadangi jis
Ewangeliā apie Jėzū ir apie prisi-
šklimā iš numirrusū žiems buwo
pranēšęs.

19. Bet jie jū ēmę, nuwede ant
wietōs sudo, ir tare: ar gālim ži-
not, kas tai per naujas pamokslas,
kurri tu mokinni?

20. Nesa tū kq naujā musū ausims
apškelbi, todel norētumbim žinnoti,
kas tai esq.

21. Bet Atēnai wissi, ir ateitōjei ir
swetjēi ant nieko kitto ne weizdėjo,
kaip tiktay kq naujā sakyti ir girdēti.

22. Bet Powilas stowėdams wid-
duj' sudo wietōs, tare: jus wyrai
iš Atēnū, aš matau jus wissāse
dalykāsē diewaiczus garbinancus.

23. Nės čę pėreidams ir pėrweiz: dedams jusu Diewo šlužmas, rą: dau altory, ant kurrio buvo parašyta: nepašystamam Diewui. Dabar aš jums tą apsakau, kurri jūs ne pažindami gárbinat.

24. Diewas, kursai sutwėre swietą, ir wis, kas tame yra, tas budams dangaus ir žemės Diešpatis, ne gywėna bašnyčiosa rankomis darętoja;

25. Nėy žmonū rankomis gárbinamas yra, kaip kad ko reikalautu, kadangi jis dūda gywasti ir kwápą wissur.

26. Ir dare, kad iš wieno kraujo wissū žmonū gimminės gywėna ant žemės apskritummo, ir rubėžų stūte, bey pirm paslyre, kaip ilgay, ir kaip placzey jie gywenti turreš.

27. Kad Diešpaties jėškotu, bau galėtu ji czópti ir rąsti; ir tiesū, jis ne toly yra nū kožno wieno tarp musū;

28. Nės jeme gywėnam, fruttam ir esme; kaip ir nekelli Poetai prie jusū šakę esti: mes esme jo gimminės.

29. Taygi budami Diewo gimmine, ne turrin dumot, kad diewyste auktui, arba sidábrui, arba ákmenui dailey taisytam, per žmogaus sumislijimą pramanytam, prilygtu.

30. Ir tiesū Diewas nežinnojimo częso n' atbojo; bet dabar prisako jis wissiems žmonėms wissūse kraštūse prisiwerstis.

31. Todel, kad diena paslyręs esti, kurroje jissai sūdis apskritummq žemės su teisybe, per wieną wyrą, kurri tam paslyręs, ir kiek wienam tikėjimą po akiū statydamas, prikelęs ji iš numirrusū.

32. Kaip jie girdejo apie prisikėlimą iš numirrusū, fitti tiesa jūkesti; bet fitti tare: mes apie tai tawę daugiaus girdešim.

33. Taipso atstójo Powilas nūg jų.

34. Bet kelli wyrai laikėsi prie jo ir itikėjo, tarp kurrū buvo Dionysius, wiens iš rotponū, ir moteriške, wardu Damaris, ir fitti su jeis.

18. Pėrskyrimas.

Powilo darbai Korinte, ir ant kėlo i Antiochą; Apolonis Epeje.

Potam Powilas išėjęs iš Atėnų, atėjo i Korintą,

2. Ir rądo wieną žydą, wardu Akwila, gimminės iš Ponto, kurs ne seney buvo atėjęs iš žemės Italios, su sawo moterimi Priscilla, (todel, kad Ciecorus Klaudius prisakęs buvo wissiems žydams, iš Rymo išeiti.)

3. Prie to atėjo jis, ir kadangi jis tokijau remėstą turrejo, pasilikto pas jūš, ir dirbo; bet jų remėstas buvo, kaurus ausi.

4. Ir jis mokimmo šuilėj' kiek sabatą, ir pėrkalbėjo taip žydus, kaip Kryšus.

5. Bet kaip žylas ir Timotėjus iš Macedonios atėjo, priwerite Dwase Powilą, ludditi žydams apie Jėzų, ji esanti Kristų.

6. Bet jiemus priedaraujant ir bluznijant, išdukinmo jis sawo rubus, tarydamas: kraujas jusū tekow ant jusū galwos; aš to czystas nū šio częso eimi pas pagonus.

7. Ir išėjęs iš czę tėjo i wieno namus, wardu Justus, kurs buvo Diewo bijas, ir to namai buvo artii šuilės.

8. Bet Krispus, wyraufas šuilės, tikėjo i Diešpatį, su wissais sawo namiškeis. Ir daug Korintionū klausydami, pastojo tikinczeis, ir dawe krikštitis.

9. Bet Diešpats tare Powilui nakce per regėjimą: nesibijokis, bet kalbėk, ir ne tylėk;

10. Nės aš esmi su tawim, ir nėy wiens ne drys tawę iškāditi; nės aš diddi žmonū pulką turru šimme mieste.

11. Bet jis pasilikto tén wieną mēstą ir šėjis mėnesus, mokindams jūš Diewo žodi.

12. Bet kaip Gallionas waldonu pastejo Akajos, pasikele žydai wienširdzey prieš Powilą, ir atwede ji prie sūdofrašės,

13. Ir tare: šis pėrkalba žmones, Diewui šlužiti prieš žokaną.

14. Bet kaip Powilas norėjo būrną atwert, tare Gallionas žydams:

jeý tai butu kofia piktenybe ir neteisybe, mieli žyðai, tay aš jus wertay klausyçau.

15. Bet kadangi tai kláusimas yra apie pamoklá, ir apie žodi, ir apie žokaną tarp jusú, tay dabokities jús pátyš, aš ne misliju tai súdit.

16. Ir pawáre jús nú sudo-krasës.

17. Tay nutwëre wissí Grykai So-šteną, šuilës wyrausqji, ir sumuše ji prie súdo-krasës; ir Gallionas to nieko ne atbojo.

18. Bet Powilas dar ilgay tén pasilikto; potam atsisweikino su broleis, ir norėjo i Syrią akrutu bėgti, ir su jo Priscilla ir Akwilas. Ir jis apskutto sawo galwą Kentreos, nës turrejo pajadą.

19. Ir atėjo i Epezą, ir ten jús palikto. Bet pats iëjes i šuilę, kalbėjo su žyðais.

20. Bet jie praše ji, kad ilgiaus prie jù pasiliktu; ir jis ne apsiëmë;

21. Bet atsisweikino nú jù, tarydams: aš tikray turru ateinancę šwentę Jëruzalėje šwesti. Jey Diews norës, tay wël pas jus sugryšu. Ir atstojo iš Epezo.

22. Ir atėjo i Cezarią, ir ušëjes pasweikino surinkimą, ir nuėjo i Antiokią.

23. Ir pasilikto tén kofią walan-ðą, ir iškelámo apeidams paeilui Galatú žali ir Prygią, pastiprindams wissas mokitinus.

24. Bet atėjo i Epezą wiens žyðas, wardu Apollo, gimmes Uleksandrioj, wyrs galis žodžusë, ir mac-nus rašte.

25. Tas buwo išmokitas kėlá Wies-patiës, ir kalbėjo iš karštôs Dwafës, ir mokino pilnay apie Wiespati; žinodams tikt apie Jono krikštą.

26. Tas pradėjo drąsey kalbët šuilėj. Bet kaip ji girdejo Akwilas ir Priscilla, ëme ji pas sawę, ir išgulde jam pilnaus Diemo kėlá.

27. Bet kaip jis norėjo i Akają kėláuti, ráše brolei, ir graudëno mokitinus, kad ji priimtu. Ir tén iš-kašës daug gėlbėjo tú, kurrie buwo itikšëje per malonę.

28. Kësa jis pėrgalėjo žyðus macney, ir rode atwirray iš rásto, kad Jëzus esqas Kristus.

19. Pėrskyrimas.

Powilo darbái Epezoje.

Bet nusidawe, kaip Apollo Korinte buwo, kad Powilas pėrëjes aukštesnes žemes, atėjo i Epezą, ir raðës tén kėllis mokitinus,

2. Tare tiems: bau gawot šwenta Dwafë, kaip itikšëjot? Jie tare jamui: mes neý girdeite ne girdejom, bau šwenta Dwafë esanti.

3. Ir jis tare jiems: kienogi wardan jús pakrikštiti este? Jie tare: i Jono krikštą.

4. Bet Powilas tare: Jonas krikštijo krikštų prisiwertimmo, ir sake žmonëms, kad tikšëtu i tą, kurs turrejo pasluý ji ateiti, tai esti i Jëzų, kad jis esqas Kristus.

5. Jie tai išgirdę krikštidinof wardan Pono Jëzaus.

6. Ir kaip Powilas rankas ant jù uždėjo, atėjo šwenta Dwafë ant jù, ir jie kalbėjo liejuweis, ir prarakámo.

7. Ir wissú tú wyrà buwo apie dwylíką.

8. Bet jis iëjes i šuilę sake drąsey Diemo žodi per tris mënėsus, mokino ir pėrkalbėjo jús apie Diemo karalystę.

9. Bet kaip kėlli uffikietino ir ne tikšëjo, piktay kalbedami apie tą kėlá po akítá surinkimo, atsitólino jis nūg jù, ir atškyres mokitinus, kalbėjo kiek dieną šuilėje wiemo, wadinnamo Tyrannus.

10. Ir tai nusidawe per dñ metų, taipo, kad wissí, kurrie Uzioje gywëno, žodi Pono Jëzaus girdejo, kaip žyðai, taip ir Grykonai.

11. Ir Diemas ne mažus dárbus ištaiše per rankas Powilo;

12. Taipo, aýja ir nūg jo kuno šėpetas ir jostas ant liggonú uždawo, ir liggos atstodawo, ir piktos dwafes išeidawo.

13. Bet kėlesi kėlli iš žyðú aplink besibástancujù, kurrie buwo uýždetojei, minnëti wardą Pono Jëzaus ant tú, kurrie piktas dwafes turrejo, tarydami: prisákom jums wardan Jëzaus, kurri Powilas apsáko.

14. Bet buwo jù septyni súnus

wieno žydo, wardu Skewa, wyrāuso kunigo, kurrie tai dare.

15. Bet piktā dwasē atsaŕydamā tare: Jėzy mielay pajystu, ir Powilā mielay žinnau; bet jūs kas este?

16. Ir žmogus, kurreme piktā Dwase buwo, šoko ant jų, ir apgalėjo jųs, ir pamete jųs po sawim, taipo, ašja nāgi ir suroniti iš tū namū išbėgo.

17. Ir tai išsireiškė wišsiems Epeze gywėnantiems, taip žydams, kaip ir Grykonams; ir būime apėme jųs wišsus, ir wardą Pono Jėzaus jie diddey pagārbino.

18. Utėjo ir daug tū, kurrie buwo itiktėję, išpažindami ir apsaŕdami, ką jie buwo padarę.

19. Bet daug tū, kurrie burimmo remėstą buwo wārę, sunėše cietnųgas, ir sudėginno tas po akiū wišsū, ir parokawo, ko wertos butu, ir rādo pinnigū pentis dēšimtis tūkstančių grāšū.

20. Taip macney āugo Diewo žodis, ir wiršų gāwo.

21. Kaip tai buwo ištaišyta, apsiėme Powilas dwasėje per Mācedonią ir Māką kelāuti i Jeruzalę, ir tare: aš tenay buwęs turru potam ir Rymā pamatyti.

22. Ir sunte dy iš tū, kurrie jam tarnāwo, i Mācedonią, Timotėjū ir Erastą; bet pats kokią walandą pasilikko Azioj'.

23. Bet tū cėsu rādosi ne mažas sujuddims dėl tos kelonės.

24. Nės wiens, wardu Demetrius, aukštalis, kurs dare sidabrinnes bažnyčas Dianai, ir priteikė remestninkams ne maž naudōs;

25. Tūs suwadinnō jis, ir kittus, kurrie tājau remėstą wārę, tarydams: mieli wyrai, jūs žinnot, kaip daug naudōs mes iš to darbo turrim;

26. Ir jūs rėgit bey girdit, kaip ne tiktay Epeze, bet ir wišsioj' Azioj', šis Powilas daug žmonū atkreipja, pėrkalba, ir sako: tai ne ešā diewai, kurrie ranomis daryti.

27. Bet ne tiktay mums bijotina, kad šis musū pelnas išnyks, bet ir bažnyčia diddės deiwės Dianōs i nieką pawirs, ir jōs šlowe sugaiš, kurrę tacžau wišsa Azia ir žemės

apstrittummas diemiškay garbin.

28. Tai girdėdami diddey perpyko, šauke ir tare: didde yra Diana Epežionū!

29. Ir wišsas miestas pilnas pastojo maišto, ir padurmu wišsi bėgo ant regejimo-wietōs, sugāwo Eajū ir Aristarkū iš Mācedoniōs, Powilo draugus.

30. Bet kaip Powilas norėjo tarp žmonū eiti, ne lėido ji motitinei.

31. Ir kitti wyresnųjų Azioj', kurrie Powilo geri prietelei buwo, sunte pas ji, graudėdami ji, kad ne eitu ant regejimo-wietōs.

32. Kitti šauke šėip, kitti taip; nėsa pulkas buwo sumišęs, ir daug jų ne žinnojo, kodel buwo atėję.

33. Bet kitti iš pulko ištraukė Aleksandrą, kurri stumde žydai; bet Aleksandras mōjo su ranka, norėdams sawę po akiū žmonū teisint.

34. Bet kaip jie suprāto, ji esanti žydą, iškillo wišsū balsas padurmu, ir šauke per dwi adyni: didde yra Diana Epežionū!

35. Bet kaip wyrāusis ant rāstiniškū žmones buwo nutildęs, tare jis: jūs wyrai iš Epezo, kursai žmogus yra, kurs ne žinnotu, kad miestas Epežas garbins didde deiwę Dianą ir dangišką ābrožą?

36. Taygi, kad tam ney wiens ne gāl prieštārāuti, tay ir jūs turrite tylėti ir nieko be sāmoniēs ne daryti.

37. Jūs tus žmones atwėdėt, kurrie ney bažnyčių wāgis, ney blūznotojai jųsū deiwės yra.

38. Bet jey Demetrius ir tie, kurrie su jūmi yra remestninkai, tur kolkę skundą prieš ką, tam yr prowa ir sudžos, te apsisikundž jie kīts kitta.

39. Bet jey jūs ko kitto norit jėšfoti, tai bus ištaišyta tikrame surintime.

40. Nės bijomies, kad ne butumbim apskusti dėl maišto šōs dienōs, ir tacžau ney jokios priežastiēs nie-ra, dėl kurrōs to maišto dėl teisintis galētumbim. Ir tai sakęs, palėido surintimā.

20. Pėrkryimas.

Powilo kelone i Troadą ir Miletą.

Kaipgi tas maištas lowėsi, suwa-

dinno Powilas mokitinus pas sawę, ir jás péréjnojes isėjo kélauti i Macedonią.

2. Ir péréjes tas šalis, ir jás daug žodžais graudinnes atėjo i Grytoną žemę. Ir pasilikto tén per tris mėnesius.

3. Bet kaip žydai jo tykojo, kaip norėjo kélauti i Syrią, pasidumojó sugryšt per Macedonią.

4. Bet ejo su jumi ikki Azijos Sopater isį Beroės, bet isį Tessalonikós Aristarkus ir Sekundus, ir Gajus isį Derbós, ir Timotėjus, bet isį Azijos Tytikus ir Tropimus.

5. Šie pirm nuėjė laukė musų Troadoj.

6. Bet mes akrutu ejom po welykà isį Pilippós, ikki penktai diena, ir atėjom pas jás i Troadą, ir pasilikom tén septynes dienas.

7. Bet wieną sabatą, kaip mokitinei susiejo, dūną laušti, šakė jiems Powilas Diewo žodi, norėdams antrą dieną iškélauti, ir pailginno žodi ikki pussau-nakties.

8. Ir buwo daug žibburà toj swetlyczoj, kur buwo susirinkę.

9. Bet sėdėjo jaunikaitis, wardu Eutykus, lánge, ir sunkus miegas apėmė jį, Powilui taip ilgay bekalbant, ir miego pėrweiktas, nupūle nūg trėzo aukšto, ir buwo negywas pakeltas.

10. Bet Powilas nuėjės pūle ant jo, ir apsikabinnes jo, tare: ne darykit tranšką, nesa jo dušia te b'ier jeme.

11. Tay užėjės aukštyn laukė dūną, ir wálge, ir kalbėjo daug su jeis, ir išauštant, ir šittaipo iškélawo.

12. Bet jie atwede tą waitą gywą, ir diddey buwo palinkšminti.

13. Bet mes pirm eį su akrutu, lėidomies i Afsoną, norėdami tén Powilą pas sawę imti; nės taip buwo liepes, ir jis norėjo pėščas eiti.

14. Bet kaip jis susiejo su mumis Afsonoje, atėmėm jį pas sawę, ir atėjom i Miletą.

15. Ir isį tén yrėmies, ir iškálkom antrą dieną pas Kyą; ir sekancę dieną pribėgom ikki Samo, ir pasilikom Trogyllioj; ir po tós dienos atėjom i Miletą.

16. Nesa Powilas buwo padumojęs kpežą prabėgti, kad ne užstruktų Azioj; nės skubinnos ant sekminnu Jeruzalėje buti, jey galims daikts.

17. Bet isį Miletó sunte jis i kpežą, ir wadindino pas sawę wytrėsnus surinkimo.

18. Bet jiems pas jį atėjus, taro jis: jús šinnot nū pirmós dienos, man i Aziją atėjus, kaip wissadės prie jūsų buwau,

19. Szluzidams Wiešpaczui su wissa pafarnyste, ir su daug ašaromis, ir gundimais, kurrie man tiktoš nu žydu manęs tykanciu.

20. Kaip aš nieką ne užtvėčiau, kas naudinga yra, ką jums ne buczau pranėšes, ir jus mokinnes atwirray surinkimė ir stýru namėje.

21. Luddidams taip žydams, kaip ir Grykonams, apie prisiwercimną Diewop, ir apie tikėjimą i musų Poną Jėzų.

22. Ir štay, aš Dwaseje surištats eimi i Jeruzalę, nešinnodams, kas man tén tiksis;

23. Tikstay, ką šwenta Dwase po wissus miestus luddija, tarydama: ryšei ir prispaudimmai manęs laukia tenay.

24. Bet aš to nieko ne atboju, neygi mano gywastis man parzam brangi yra, kad pabaigczau sawo kėlą su dzaugsmu, ir urėdą, kurri gawau nū Pono Jėzaus, ludditi ewangelią apie Diewo malonę.

25. Irgi štay, aš žinnau, kad jús mano wėidą daugiaus ne regėsit, per kurrus pėrėjau, apsačydams Diewo karalystę.

26. Todėl luddiju jums šę dieną, manę cypitą esanti nū wissu kraujo.

27. Nesa aš jums nieką ne šlėpėjau, ką ne buczau apsačes apie wissą tą Diewo rodą.

28. Taygi dabołities patys sawes, ir wisso pulko, ant kurrio jús šwenta Dwase šite wysłupais, gamyti Diewo surinkimą, kurri sawo paties krauju nupelnes.

29. Nės tai žinnau, kad po mano atšiojimo ateis tarp jūsų smarkus wilkai, kurrie surinkimmo ne cžėdys.

30. Ir isį jūsų paciu kėšis wyrai,

kurrie pėrkreiptą pamošlą satys, mošitinus sawęsp' pritráukti.

31. Todel buddelėte, atsimindami to, manę ne palowus tris mėtus, dieną bey nákti kóžną graudint su ášaromis.

32. Ir jau, mieli brolei, aš padūmi jus Diewui ir jo malonės žodžui, kurs macnus yra, jus pabudawoti, ir dūti tēwiskę tarp wissū pašwencjamųjų.

33. Aš jusū ney wieno ney áutso, ney sidábro, ney rubo ne norėjau.

34. Aš ja jus patys šinnot, manę šioms rantomis saw bey tiems, kurrie su manim buwo, reitmenes nusipelnus.

35. Aš jums wis rodžau, kad taip dirbti pareitis, ir šilpnūsus priimti, ir atsiminti žodžio Pono Jėzaus, kurri jis sakęs: geraus yra dūti, ne kaip imti.

36. Ir tai pasakęs, klaupėsi ir meldeši su jeis wissais.

37. Bet rados daug werkšmo tarp jų wissū, ir apsikabinę Powilo káklū, bucwawo jį;

38. Tusiđamies diožausėy tū žodžių del, kad sakęs: jūs daugiaus jo wėidą ne regėjent. Ir lydėjo jį i ákrutą.

21. Pėrštyrimas.

Powilo kėlone i Jeruzalę, ir ká priegtam atliks ir išlentejės.

Bet kaip nusidawę, kad nūg jų atstoję nukeláwome, tiesogey atėjome i Koa, ir sėlanę dieną i Rodis, ir iš tén i Patarą.

2. Ir rądę ákrutą i Penicią bėgant, i tą ikopę tén nubėgome.

3. Bet kaip Cyprų išwýdome, tay ję palikę po kairės, pribėgome i Syrią, ir atėjom i Tyrą; nės cę ákrutas turrėjo taworą paguldýti.

4. Ir rądę mošitinus, pasilikom ténay septynes dienas. Tie kalbėjo Powilui per Dwąsę, kad ne užeitu i Jeruzalę.

5. Ir nusidawę, kaip tas dienas išbuwome, išsitraukę nuėjom. Ir jie wissi mus lydėjo su moterimis ir su waikais, ikki už miestą, ir pasiklaupę prie kášto meldėmiesi.

6. Ir atsiswėikinę nūg kito kito

išūpom i ákrutą, bet anie sugrýžo pas sawūsus.

7. Bet mes jurės kėlonę pabaigę iš Tyro, atėjom i Ptolemaidą, ir swėikinnę brolus, pas jųs pasilikom wieną dieną.

8. Antrą dieną išsitraukę mes, kurrie su Powilu buwome, atėjom i Cezarią; ir ieję i namus Pilippo, Ewangelisto, kursai wiens iš anū septynū buwo, pasilikom pas jį.

9. Tas pats turrėjo kėtures dūteres, tos buwo mergos prarakaujancjos.

10. Ir mums tén daugiaus dieną pasilikant, kėláwo wiens praraks iš Judėos, wardu Agabas, ir atėjo pas mus.

11. Tas žmės Powilo jústą, ir surišęs sawo rankas ir kójas tare: tai kalba šwenta Dwąsę: tą wyrą, kurrio ta jústá yra, žýdai taipo suriš Jėruzalėje, ir jį padūs i pagonū rankas.

12. Bet tai išgirdę prąšėm jį, ir mės, ir tie, kurrie toj wietoj gywėno, kad jis ne užeitu i Jeruzalę.

13. Bet Powils atsakę: ká darote jūs, werkdami, ir mano širdi sunkindami? Aš ja, aš gátawas esmi, ne tiktay surišdintis, bet ir mirti Jeruzalėje, dėley wardo Pono Jėzaus.

14. Bet kaip jis ne pėrkalbamas buwo, tylėjome, tardami: te nusidūd Wiespaties wale.

15. Ir po tū dienū padėję sawo rukleidžus užejom i Jeruzalę.

16. Bet atėjo ir su mumis kėli mošitinei iš Cezariós, ir nuwede mus pas wieną, wardu Mnason, iš Cyprios, kursai sėns mošitinis buwo, kad pas tą gaspadą turrėtumbim.

17. Bet i Jeruzalę mums atėjus, meiley mus priėmę brolei.

18. Bet antrą dieną iejo Powilas su mumis pas Jokubą; ir wissi wyresnieji tén susiėjo,

19. Kurrus paswėikinnęs pasakojo jiems po kito kito, ká Diews darsęs tarp pagonū per jo uredą.

20. Bet tai jie girdėdami laupsino Wiespati, jamui sakýdami: brolau, tu regi, kaip daug tūkštančių yra žýdū, kurrie tikti paslojo, ir wissi yra storawótojei už žoláną.

21. Bet jie apie tamę girdejo, tamę. mofinnanti nūg Moizėšaus atpulti wissus žydus tarp pagonų esancus, ir sakanti: kad ne appjaušitu sawo waišus, neygi elgtusi pagal jo istatimą.

22. Kagi dabar daryt? Berods daugybe susieis; nēsa jie ištirs, tamę atėjusi.

23. Daryfigi tai, kę taw sakome.

24. Turrime czonay keturis wyrus, tie ušsijadēje yra; tus pas sawę emes cypstidikis su jeis, ir użmoķē uš jās, kad sawo galwas skustu, ir wissi žinnotu, nieko to ne esant, kę apie tamę girdejo, bet kad ir patšai elgieši laikydams žokanę.

25. Nēs tiffintiems iš pagonų mes rášēm atšudidami, kad to nieko ne laikytu, kaip kad tiktaý saugotusi nūg to, kas apierawota yra balwonams, ir nūg kraujo, ir nūg nutroškinto, ir nūg kēķpystēs.

26. Tay Powilas wyrus sawęp' emes, antrę dien cypstidinos su jeis, ir i bažnycią ejęs pasirode, kaipo laikas apcypstijimo dienas, itki uš kiel wienę iš jų apiera apierawota buwo.

27. Bet kaip septynos tos dienos klāne išsipilde, žydai iš Ūziōs išwydę ji bažnyčioje, sujudinno wissus žmones, ji nutwerdami ir šaukdami:

28. Jūs wyrai iš Izrael, gēlbekit! šissai yra tas žmogus, wissus žmones po wissus kampus mofinnas priēš musū žmones, priēš šittą žokanę, ir priēš tą wietę. Priegtam ir Grykonus iwede i bažnycią, ir tą šwentę wietę nešwentę padare.

29. Nēs jie su jūmi mieste buwo išwydę Tropimą Epeziškę, tą dumoję, buł Powilas i bažnycią iwēdęs.

30. Ir wissas miestas sujudo, ir žmonū buwo subėgimas. Bet jie Powilę sugawę laukan išwilko iš bažnyčios, ir tūjaus wartus užrakinnō.

31. Bet kaip jie ji užmušti norėjo, apsakoma buwo wyráusam žalnėrū pulkūninkui, wissę Jeruzalę sujudduse.

32. Tassai tūjaus su sawim emes žalnėrus ir žalnėrū wyresnāšus, tarp jų nubėgo; bet anie památę žalnėrū

wyresniji ir žalnėrus, palowe Powilę mušti.

33. Bet žalnėrū wyresnisis artyn priēš, ji priēme, ir liepe ji dwiem lencugam šurakinti ir klāuse, kas jis esās, ir kę jis padaręs.

34. Bet wiens šaip, kits taip šauke žmones. Bet nieko tiesōs ištirti ne galedams, deley transmo, liepe ji i abasę iwesti.

35. Ir atėjus jam prie užsingsniū, žalnėrei ji nešti turrėjo dėl žmonū špāudimmo.

36. Nēsa žmonū daugybe sēke ji, šaukdami: šalin su jūmi!

37. Bet Powilas dabar i abasę iwestas, sake žalnėrū wyresnamjam: ar wale man su tawimi kalbėti? Bet jis tare: ar moči gryšklay?

38. Bau tu ne esi ans Egiptionis, kursai pirm tū dienū maistę padaręs, išwedei i pūščę keturis tūkstancus slapta žuddancus rąbaininkus?

39. Bet Powilas tare: aš esmi žydisklas wyras, iš Tarzo, miešezonis iš garbingo miesto. Cilicids; prašau tamę, pawėlit man žmonėms kalbėti.

40. Bet jo pawėlitas Powilas stowėdams ant trėpū pamōjo su ranka žmonėms. Bet diddey nutillus, kalbėjo jis jiems žydisklay, tardams:

22. Pėrsčyrimas.

Powilo atšikalbėjimas.

Jūs wyrai, mieli brolei ir tēwai, klāusykite mano atšikalbėjimą itki jūš.

2. Bet girdeđami ji žydisklay jiems kalbanti, jų daugiaus nutillo. Ir jis tare:

3. Už esmi žydisklas wyras, gimmes Tarze Cilicids, ir užaugintas šime mieste prie Samalielo kōjų, tikray išmokitas žokane tēwis kame, ir storawojau už Diemę, kaipu ir jū wissi šen dien darot.

4. Ir tą kėlę pėrsėkinejau itki ant smerties, rišdams, ir padādams jās i kalėjimą, taip wyrus kaip ir moteres,

5. Kaip man ir wyráusas wystupas ir wissas wyresnujū pulkas atluddij; nūg kuriū grōmatas emes pas brolus kelawau Damaskan, kad

tus, kurrie tén buwo, surištus weszau i Jeruzalę, kad múčijami butu.

6. Bet nusidawe man kelaujant, ir prisiartinant Damaskui apie pētus, kad umay apšwiete manę didde šwiesybę iš dangaus.

7. Ir aš pūlau ant žemės, ir išgirdau balsą, man kalbanti: Saulau, Saulau, kam tu manę persekinėj?

8. Bet aš atsakiau: Wiešpatie, kas tu esi? Ir jis tare man: aš esmi Jėzus iš Nazaret, kurri tu persekinėj.

9. Bet tie, kurrie buwo su manim, regėjo tą šwiesybę, ir nusigando; bet to balso, kursai su manim kalbėjo, jie ne girdėjo.

10. Bet aš sakiau: Wiešpatie, ką gi aš darysu? Ir Wiešpats tare man: kėlkis, ir eik i Damaską, čy taw pasakys apie wis, kas taw pastirta yra daryti.

11. Bet kaip aš jau dėl skaitummo tōs šwiesybės ne galėjau regėti, ranka wėstas buwau nūg tū, kurrie su manim buwo, ir atėjau i Damaską.

12. Bet buwo wiens wyras Diowobijąs pagal žokaną, Ananias, turis gerą luddijimą prie wissū žydū, tenay gywėnancū;

13. Tas pas manę atėjęs, ir prisiartinęs tare man: Saulau, miels brolau, žurėk aukštyn. Ir aš žurėjau i jį tą pacę adyną.

14. Bet jis tare: Diawas musū tēmū pastyre tawę, kad pašintumbei jo wālę ir regētumbei teisyjį, ir girdētumbei jo balso iš jo burnōs.

15. Nės tu busi jo luddininkas iškli wissū žmonū, apie tą, ką regėjęs ir girdejęs.

16. Irgi, ką trunki? Kėlkis, ir krikštidikis, ir numazgodik sawo grietus, melsdamas wardą Wiešpaties.

17. Bet nusidawe, kad sugryžau i Jeruzalę, ir meldžausi bažnyčioje, kad mano umas dangun' paimtas buwo, ir regėjau jį.

18. Tay jis sake man: stubbikis, ir išeik greitay iš Jeruzalės; nesa jie tawo luddijimą apie manę ne priims.

19. Ir aš sakiau: Wiešpatie, jie patys žinno, kad aš apkalbindawau,

ir plakdawau tus, kurrie itikėjo i tawę, šuileša šėn ir tén;

20. Ir kaipo kraujas Stepono, tawo luddininko, praliejams buwo, ir aš pašali stovėjau, ir pamėgo man jo smertis, ir pašawojau rubus tū, kurrie ji žudde.

21. Ir jis sake man: nueik, nės aš tawę toly tarp pagonū susu.

22. Ir jie klause jo iškli kam žodžui; ir pašele sawo balsą satydami: šalin su tokiu nūg žemės; nės ne wert', kad tas gywas butu.

23. Bet jiems šaukiant, ir sawo rubus pametant, ir dulkės i airą metant:

24. Liepe pulkūninkis ji westi i abazą, ir prisake ji plakti ir išklaušinėti, kad ištirtu, kokiōs priejasties dėl jie taip ant jo šauke.

25. Bet kaip jis ji diržais pririšo, tare Powilas žalnėrū wyresnam, kurs pašali jo stovėjo: begu ir wale jums, be promōs ir sudo žmogų Xymioną botagais plakti?

26. Tai išgirdes wyresnysis priejės pulkūninką pašake jam, tardams: ką daryti nori? šissai žmogus yra Xymionas.

27. Tay ji priejės pulkūninkis, tare jam: satyk, ar tu esi Xymionas? Bet jis tare: esmi.

28. Ir pulkūninkis atsake: aš nį didde pinnigū daugybę tą miešzonū garbę gawau. Bet Powilas tare: ogi aš ir Xymiskay gimjau.

29. Tay tūjais atėjo nūg jo tie, kurrie ji turrejo išklaušinėti. Ir pulkūninkis bijōjos, patyręs ji Xymioniesanti, ir kad ji dawēs surišti.

30. Antrą dieną jis tikray norėjo patirti, dėl ko jis butu žydū apskustas, ir atwālnijo ji nū ryšiū, ir liepe wyraūsus kunigus ir wissą jū rotą ateiti, ir išwėdes Powilą, state ji tarp jū.

23. Pėrsfyrimas.

Powilas Jeruzalėje peršektinets, ir iš bėdos išgėlibetas.

Bet Powilas žurėdams i rotponus, tare: jūs wyrai, mieli brolei, aš su wissa gera sąjine elgiausi po aklū Diawo, iškli šei dienai.

2. Bet wyráusias wyskupas Unanias liepe tus, kurríe aplink ji stowėjo, jam per burną mušti.

3. Tay tare jam Powilas: Diewas tawę muš, tu pabaltinta siena! Ar tu sėdi sudidams manę pagal žoną, ir liepi manę mušti prieš žoną?

4. Bet tie, kurríe aplinkuy stowėjo, tare: ar tu wyráusi wyskupa Diewo bársi?

5. Ir Powilas sake: mieli brolei, ne žinnojau, ji wyráusi wyskupa esanti. *Nės* * parašyta: wyráusi sawo žmoną tu ne kėsi. ^{* 2 M. 22, 28.}

6. Bet žinnodams Powilas wieną dakti esant Sadduceuši, ir antrą Parizeuši, šauke jis po akių rotponū: jūs wyrai, mieli brolei, aš esmi Parizeušas, ir sunus Parizeušaus. Aš apstundžiams esmi deley nusitikėjimo ir prikelimmo iš numirusų.

7. Ir kaip jis tai kalbėjo, maistas rądosi tarp Parizeuši ir tarp Sadduceuši, ir pėrsistyre daugybe.

8. Nės Sadduceušai sakó, ne esant prisikelimmo iš numirusų, ney angėlo, ney dwasės; bet Parizeušai abby išpatysta.

9. Bet rądosi diddis šaukšmas, ir rašte-mokiti iš šuiles Parizeuši, kėlė ir ginczijof sakydami: nieko piktó ne rądom ant to žmogaus. Ir jey kur dwasė, arba angelas su jumi kalbėjęs, tay mes su Diewu ne galim bylinėti.

10. Bet maistui diddyn einant, bijodams pulkáuninkas, kad jie Powilą suplešitu, liepe jis žalnėrus nueiti, ir ji iš jų išplešti, ir i abazą nuvesti.

11. Bet antrą dieną naktije stowėjo pas ji Wiešpats, ir tare: buk linkšmas, Powile, nės kaip tu apie manę luddijei Jeruzalėje, taip reikia taw ir Xyme ludditi.

12. Bet dienai atsitądus, susirinko kėli žydai, ir usfikėtiesi ney walgit ney gėrt, i^o Powilą užmušę.

13. Bet jų buwo daugiaus ne kaip keturios dešimtis, kurríe taipu buwo susitarę.

14. Tie atėję pas wyráusius kunigus ir wyresnius, tare: mes drutay

usfikėkiem, nieką ne walgisę, i^o Powilą užmušę.

15. Togidėl jús dabar žinnę dakti pulkáuninkui ir rotponams, kad j rytoj pas jus atwestu, buk nori ji geraus pėrklausinet. Bet mes gátawo esme, ji užmušti, pirm ne kaip jam pas jus ateinant.

16. Bet išgirdęs tą kalbą Powile sešter's sunus, atėjo, ir iėjęs i abazą, apšakė tai Powilui.

17. Bet Powilas pawadinnęs wieną iš wyresnujų, tare: nuwest tą jaunikaiti pas pulkáuninką; nės jis jam tur ką pasakyti.

18. Tas ji priėmęs, nuwede ji pas pulkáuninką, ir tare: surištąs Powilas pawadinnęs manę, prąšė, tą jaunikaiti pas tawę atwesti, tassai turris ką taw pasakyt.

19. Tay pulkáuninkas ėmęs ji prie rądos, ir i šalį nuėjęs, ji klauše: kas tai yra, ką tu man turri pasakyti?

20. Bet jis tare: žydai susikalbėjo tawę prašyti, kad rytoj Powilą po akių rotponū dūtumbei westi, buk geraus nori ji pėrklausineti.

21. Bet tu ne weryk jiems; nės ant jo tykoja daugiaus ne kaip keturios dešimtis wyrų, tie usfikėse ney walgit, ney gėrt, i^o Powilą žudę, ir dabar jau yra gatawi, lauddami tawo žadėjimo.

22. Tay pulkáuninkas paleido nųg sawęs tą jaunikaiti, jam prisakydams, kad ney wienam sakytu, jam tai iškalbėjęs.

23. Ir pawadinnęs dy wyresnujų, tare: gatáwikite dy šimtu žalnėrų, kad tráuktus i Cezarią, ir septynis dešimtis ráitėlų, ir dy šimtu strėlėjų, ant trėčžos adynės nakties.

24. Prigatáwikite taipojau galwius, kad Powilą ussodinę sweiką nugabėtumbit i^o Pelikso, žemės waldono.

25. Ir parašė gromatą šittais žozeis:

26. Klaudius Cyziokus, brangiausias žemės waldonui Peliksui, džaugsma pirma!

27. Ši wyra žydai buwo suga-
wę, ir butu ji žudę. Tay aš atėjęs

su žalnėreis išweršau ji iš jų, ir tyrau, ji Rymioną esanti.

28. Bet noredams patirti, kokiós priejasties deley ant jo skunde, nuwedžiau ji i jų rotą.

29. Tay rądau ji káltintą deley kláusimà jų žokano, bet ne turrinti ney jokios smerties kaltybės arba surisimo wertós.

30. Ir kaip patyrau, kallis žydas jo tyfojancus, nūg tós adynós ji pas tamę sunčau, prisatydams taipojau skundėjams, kad po tawo akių iškalbėtu, ką prieš ji turri. Buť sweiks.

31. Žalnėrei, kaip jiems pasaktyta buwo, ėme Powilą, ir nuwede ji naŕeje i Antipatridą.

32. Bet antrą dieną jie ráitelus lėido su jámi tráukti, ir sugryžo i ábašą.

33. Šie atėję i Cezarią, idame grómatą žėmės waldonui, ir Powilą jam po akių státė.

34. Žėmės waldonas grómatą skaitęs, kláuse ji, iš kurrós žėmės jis esąs? Ir pėrmangęs, ji iš Cilicios esanti, tare:

35. Kláusinėsu tamę, kad ir tie pribus, kurrie tamę apstundžia. Ir dáwe ji pakawoti sudo namáse Erodo.

24. Pėrsfyrimas.

Powilas prieš žėmės waldoną Petilą, žyda aplustas.

Po penkià dienà nuėjo wyráusis kunigas Ananias, su wyresneis ir su kalbėtoju Tertullu, atėjo pas žėmės waldoną prieš Powilą.

2. Bet kaip jis buwo pawadintas, pradėjo Tertullus ji apstusti, sakys:

3. Kad mes didžame pakájuje gywėname po tawim', ir daug gero šiitiems žmonėms per tawo priežįdą nusidást, brangiáusiasis Pėlisė, tai mes wissádds ir wissur su wissa deklawone priimmam.

4. Bet kad tamę ne ilgay trukkančian, prašau, kad mus trumpay girdeťumbei, pagal tawo lengwybę.

5. Mes rądome tą wyrą iškadinę, ir daranti maistą wissiems žydamis po wissą swietą, ir wyráuši to stirtu pamotfso Nazareną.

6. Kursai taipojau ir bandęs, neswenta daryti bažnyčią, kurri mes ir sugawę, pagal musų žokaną butumbim norėję atšūditi.

7. Bet užjęs pulkáuninkas Lyzias, išwerje ji su didde mace iš musų rankà,

8. Liepdams tās, kurrie ant jo skunde, pas tamę eiti; nūg kurrio patšai gali iškláusinėti, noredams wissab patirti, kodel mes ant jo skundžamies.

9. Bet pritare tam ir žydai, sakysdami, taipo esant.

10. Bet Powilas, kaip jam žėmės waldonas pamójo kalbėti, atšáke: žinnodams tamę daug métà esanti sudžą šūse žmonėsa, ne nusigandęs noru teisintis.

11. Rėsa tu gali žinnoti, ne daugiaus kaip dwylįkà dienà esant, man užjęs i Jeruzalę melfisti.

12. Rėgyi manę jie rądo bažnyčioje kalbanti su kámi, arba maistą dáranti žmonėsa, ney šuilėsa, ney mieštáse.

13. Rėgyi gal jie manę pėrludditi, dėl to ant manęs skundžia.

14. Bet tai taw išpažystu, kad pagal ši kėlą, kurri jie stirtu wadin, taip tarnáuju Diewui sawo tėwà, tikėdamas wissamui, kas parasyta yra žokane, ir prarášėse.

15. Turredamus nusitikkėjimą Diewop', kurrio ir jie pátys láuf, besent kartunta prisikėlimą iš numirusų, taip teisųjų kaip ir neteisųjų.

16. Bet tame aš rupinnás turrėti ne pazeistą sąžinę wissur, ir po akių Diewo ir žmonų.

17. Bet po daug métà atėjęs, parnešau sawo žmonėms suprašytas dowanas ir apieras.

18. Unt to jie manę rądo, besidándanti apczystitis bažnyčioje be jokio šiaufsmo ir maisto.

19. Bet tén buwo kelli žydai iš Uzios, kurriems reiktu cę buti, po tawo akių, ir manę apstusti, jey ką turrētu prieš manę.

20. Arba šie patys te šáko, bau kokiós neteisybės ant manęs rądę yra, mán stowint po akių rotponà,

21. Kaip tiktay to wienintelo žodžio deley, kaip tarp jų stowedams

šautiau: dėl prisikėlimo numirrusi aš šen dien įsū apskundžamas esmi.

22. Bet išgirdęs tai Pelišas trūkino jās, geray žinodams apie tą kėlą, sakydams: kad Lyzias, pulkaviniųs ateis, tay pasiklausu apie tą.

23. Bet jis prisėkė wyresnamujam, Powilą palaišyti ir patąjį jam dūti, ir ney wienam jo artimujū uždrausti, jam pašlužiti, arba pas jį ateiti.

24. Bet po kelių dienū atėjęs Pelišas su savo pacze Drusilla, kurri buvo žydėla, ir pawadinęs Powilą, girdėjo jį apie wierą i Kristu.

25. Bet kalbant Powilui apie teisybę, ir apie wieslibystę, ir apie ateistinti sudą, nusigando Pelišas, ir atėkė: eik šam kartui; atspėdams, dūsu tamę atwadinti.

26. Bet priegtam jis tikėjęs, Powilą jam pinnigus dūsentį, kad jį išleistu, todėl jį ir tūnėjęs pawadinėjęs, su jūmi susikalbėjo.

27. Bet pėrėjus dwiem mėtam, Porcius Pestus i Pelišo wietą iėjo. Pelišas norėdams žydams geradėjęs parodyti, išėjęs palikto Powilą apkalta.

25. Pėrstyrimas.

Powilas po akiū Pestu ant Ciecoraus promą gulbo.

Bet Pestus i žemę atėjęs, nusitrauke po trijų dienū iš Cezariūs i Jeruzalę.

2. Tay pasirodėsi po jo akiū wyrąusi kunigai, ir wyresni žydū priek Powilą, ir graudėno jį,

3. Prašydami malonės priek jį, kad jį dātu pawadinti i Jeruzalę; tykodami, jį ant kėlo nušawinti.

4. Tay atėkė Pestus: Powilas juš Cezarioje palaišomas; bet ne po ilgo aš tēn wēl nukelāusu.

5. Taygi kurrie jušū (sake jis) gāl, tie te nueina drauge, ir tą wyrą te apskundžia, jėy ką nukaltēs yra.

6. Bet pabuwęs pas jās daugiaus ne kaip dēšimtis dienū, nukelāwo i Cezarią; ir antrą dieną sėdosi jis ant sudo:krāsės, ir Powilą dāwe atgabėnti.

7. Bet kaip jis czon' atėjo, apstojoj i tie žyda, kurrie buvo atėję

iš Jeruzalės, pramanydami daug ir sunkiū skundū priek Powilą, kurri jie ne galejo išludditi.

8. Kadangi jis atsikalbėjo: aš ney priek žydū žokaną, ney priek bazynezią, ney priek Ciecorų susigriešijau.

9. Bet Pestus norėdams žydams malonę parodyti, atsakydams Powilui tare: ar tu nori užeiti i Jeruzalę, ir tēnay sawę apie tą nūg manęs dūtis suditi?

10. Bet Powils tare: aš po Ciecoraus promą stowju, cze reik man dūti suditis, žydams nieko pikto ne dariau, kaip ir tu geraus žinmai.

11. Bet jėy kam pikta, ir smerties wertą padariau, ne wengiu mirti. Bet jėy to nieko ne yra, kurrio dėley jie manę apskundžia, tay ney wiens manę gal jiems padūti. Užguldausi ant Ciecoraus promės.

12. Tay Pestus susikalbėjo su rotponcis, atsakydams: ant Ciecoraus prōmos guldeisi, pas Ciecorų ir nueisi.

13. Bet po kelių dienū atėjo karalus Agrippas bey Bernice i Cezarią, Pestų šweiktinti.

14. Ir kaip jie tēnay daug dienū buvo užstrukę, pāsalojo Pestus karalui tą bylą apie Powilą sakydams: wiens wyras yra paliktas nūg Pelišo apkaltais;

15. Kurrio dėley wyrāusi kunigai ir žydū wyresnieji pasirode po mano akiū, kaip Jeruzalėje buwau, prašydami, kad jam promą daryczau;

16. Kurriems atšaliau: ne esanti toki budą kymionams, kad jie koki žmogų išdātu nušawinti, pirm ne kaip apskustasis turrētu po sawo akiū tus, kurrie jį apskunde, ir butu gāwęs progą, atsikalbėtis priek apskaltinnimą.

17. Bet jiems czon' susiejęs, aš be jokio trukimmo antrą dieną promą laiskiau, ir tą wyrą atwėsti liepiau.

18. Priek kurri tie, kurrie buvo skust' atėję, ney jokiūs prieštatis ne galejo pasaišyti to, ko aš mislijau.

19. Bet jie turrėjo keltis klāusimus priek jį apie sawo pramanytą wierą, ir apie koki Jėzu numirrusi, kurri Powilas sake, gywą esanti.

20. Bet aš ne pėrmanydams tū

kláusimá, tariau, ar jis norėtu i Jeruzalę keláuti, ir ténay apie tai suditi dūtis?

21. Bet kaip Powils šauke, kad ant Ciecoraus promós palaikytas butu, liepiau ji palaikyti, iškikoley ji pas Ciecory nususciau.

22. Bet Ugrippas tare Pestui: ir aš tą žmogų rods girdėčiau; bet jis sake: rytoj' ji girdėsi.

23. Ir antrą dieną, kaip Ugrippas bey Bernice atėjo, su didde pui-kyste, ir i sudo-namusėjo su wyres-neiseis žalnerū, ir su wyresneiseis wyrais miesto, ir Pestui liepant Powilą ten atwede.

24. Ir Pestus tare: mielas karálau Ugrippe, ir wissí jús wyrai, kurrie ežė su mumis este! ežė régite tą, kurrio deley manę wissá daugybe žydū pripūle, taip Jeruzalėje, kaip ir ežonay, šaukdami: ne tinka, ji ilgiaus gywą palikti.

25. Bet aš, pėrmanęs ji nieko smer-ties wertą ne padarusi, ogi kad ir jis patšai ant Ciecoraus promós pasiguldes, pasidumojau ji ténay nususti.

26. Apie kurri nieką tikrą turru, ponui raskyti. Todel dawiau jums ji šén atgabėnti, bet daugiaus po tawo akiu, karálau Ugripa, kad po laikyto pėrklausinėjimo turrėčiau, tą raskyti.

27. Nės man dingos, ne padory daiktą esanti, kalini nususti, ir ney jokiū priejasečą prieš ji paraskyti.

26. Pėrskyrimas.

Powils nūg Agrippa gáuna luddimą nelaltybės. Bet Ugrippas tare Powilui: pawélita taw už sawę kalbėti. Tay Powilas atšikalbėdams ranką ištise.

2. Diddey man patinka, miels karálau Ugripa, kad šén dien po tawo akiu atšikalbėti turru, to wisso deley, kurrio káltinnams esmi žydū;

3. Labjaus, kad tu žinnai wissus budus ir kláusimus žydū. Todel tawę meldžu, kad manęs kántrey paklausytumbei.

4. Ir kas tiesá apie mano elgim-mą, nūg jáunystės, koks tas buwęs tarp šū žmonū Jeruzalėje, žinno wissí žydai,

5. Kurrie manę pirm to pažinno,

kad norėtu ludditi. Nėsa aš pagal aštrausą širtų musū wierds, Parizeušas buwau.

6. Ir dabar stowju, apstundzamas deley nusitikėjimo ant pažadėjimo, kurlai tikšos musū tėwams nūg Diewo,

7. Kurrop' tiktis dwylika musū gimminės iškakti, Diewui tarná-damos Dieną ir nakti strošnay. Šit-to nusitikėjimo deley, miels karálau Ugrippe, nūg žydū káltinnamas esmi.

8. Kodel tai jums régis, ežą ne-tikkims dáikts, kad Diewas numir-rusus prikel?

9. Ir aš tiesá pats dumojau sawije, daug turrėsės daryti prieš war-dą Jėzaus iš Nazaret.

10. Kaipio ir tai dariau Jeruzalėje, kur aš daug šwentuši i kalėjimą irakindawau, wálę gáwęs nūg wy-rausū kunigū; ir kad užmušami bu-tu, padėjau jiems promą padaryt.

11. Ir po wissas šuiles jús tanciey mūcždams priwerciau jús bluz-nit, per miera prieš jús sautedams, pėrsekėnėjau jús ir ikti swetimū miestū.

12. Ant to, ir i Damaską kelá-dams su mace ir pawélėjimo wyrausū kunigū,

13. Dienos widdurije, mielas karálau, ant kėlo regėjau, kad šwiesybe iš dangaus, škaistėne už saulės šwiesummą, manę ir tūs, kurrie su manimi keláwo, apšwiete;

14. Bet kaip mes wissí ant žėmės parpūlėme, girdėjau balsą man kalbanti ir šakanti žydiškay: Saulau, Saulau, kodel manę pėrsekėnėj? sun-ku taw bus, prieš ástkiną spárdyti.

15. Bet aš sakiau: Wiešpatie, kas tu essi? Jis tare: aš esmi Jėzus, kurri pėrsekėnėj; bet kėltis, ir stokis ant sawo kójū.

16. Nėsa tam aš taw pasirodžau, kad tawę pastirciau tarnu ir luddi-ninku to, tą tu regėjai, ir tą taw dar paroditi noru;

17. Ir noru tawę išgėlbėt nūg tą žmonū, ir nūg pagonū, tarp kurru aš tawę dabar funczu,

18. Utwerti já akis, kad jie prisi-werstu nūg tamsybės šwiesybėsp', ir

šaukiau: dėl prisikėlimo numirrusi aš šen dien įsū apskundžamas esmi.

22. Bet išgirdęs tai Pėlikšas trutkino jās, geray įnnodams apie tą kėlą, satydamas: kad Eyzias, pulkūninkš ateis, tay pasiklausu apie tą.

23. Bet jis prisāke wyresnamujam, Powilą palaišyti ir pakājū jam dūti, ir ne wienam jo artimujū uždrausti, jam pašlužiti, arba pas jį ateiti.

24. Bet po kėlū dienū atėjęs Pėlikšas su sawo pacze Drusilla, kurri buvo Žydėlka, ir pawadinęs Powilą, girdėjo jį apie wierą i Kristų.

25. Bet kalbant Powilui apie teisbę, ir apie wieslibysę, ir apie ateisenti sudą, nusigando Pėlikšas, ir atšāke: eik šam kartui; atspėdamas, dūsu tamę atwadinti.

26. Bet priegtam jis tikėjōs, Powilą jam pinnigus dūsentį, kad jį išleisū, todėl jį ir tūkėy pawadininęs, su jūmi susikalbėjo.

27. Bet pėrėjus dwilem mėtam, Porcius Pestus i Pėlikšo wietą iėjo. Pėlikšas norėdamas Žydams geradejystę paroditi, išėjęs palikto Powilą apkalta.

25. Pėrštyrimas.

Powilas po atū Pestō ant Ciecoraus promą gulbo.

Bet Pestus i žemę atėjęs, nusitrauke po trijų dienū iš Cezariōs i Jeruzalę.

2. Tay pasirodėsi po jo atū wyrāusi kunigai, ir wyresni Žydu priekš Powilą, ir graudėno jį,

3. Prašydami malonės priekš jį, kad jį dātu pawadinti i Jeruzalę; tykodami, jį ant kėlo nušawinti.

4. Tay atšāke Pestus: Powilas juš Cezarioje palaikomas; bet ne po ilgo aš tēn wēl nukėlausu.

5. Taygi kurrie įsū (sake jis) gāl, tie te nucina drauge, ir tą wyrą te apskundžia, jėy tą nukaltēs yra.

6. Bet pabuwęs pas jās daugiaus ne kaip dēšimtis dienū, nukėlāwo i Cezarią; ir antrą dieną sėdosi jis ant sudo-krašės, ir Powilą dāwe atgabėnti.

7. Bet kaip jis czon' atėjo, apstōjo jį tie Žydoi, kurrie buvo atėję

iš Jeruzalės, pramanydami daug ir sunkiū skundū priekš Powilą, kurū jie ne galėjo išludditi.

8. Kadangi jis atšikalbėjo: aš ney priekš Žydu žokaną, ney priekš bājnyczią, ney priekš Ciecory susigriešijau.

9. Bet Pestus norėdamas Žydams malonę paroditi, atšakydamas Powilui tare: ar tu nori užeiti i Jeruzalę, ir tēnay sawę apie tą nūg manęs dūtis sūditi?

10. Bet Powils tare: aš po Ciecoraus promą stowju, cze reik man dūti sūditi, Žydams nieko pikto ne dariau, kaip ir tu geraus žinmai.

11. Bet jėy kam pikta, ir smertiēs wertą padariau, ne wėngiu mirti. Bet jėy to nieko ne yra, kurrio dėley jie manę apskundžia, tay ney wiens manę gal jiems padūti. Už guldausi ant Ciecoraus promos.

12. Tay Pestus susikalbėjo su rotponais, atšakydamas: ant Ciecoraus prōmos guldeisi, pas Ciecory ir nueisi.

13. Bet po kėlū dienū atėjo Karālus Agrippas bey Bernice i Cezarią, Pestu šweikinti.

14. Ir kaip jie tēnay daug dienū buvo užtrukę, pāsakojo Pestus Karālui tą bylą apie Powilą satydamas: wiens wyras yra paliktas nūg Pėlikšo apkaltas;

15. Kurrio deley wyrāusi kunigai ir Žydu wyresnieji pasirode po mano atū, kaip Jeruzalėje buwau, prašydami, kad jam promą daryčiau;

16. Kurriems atšakiau: ne ēsanti toki budą Xymionams, kad jie koki žmogų išdātu nušawinti, pirm ne kaip apskustasis turrētu po sawo atū tus, kurrie jį apskunde, ir butu gāwęs progą, atšikalbėtis priekš apkaltninimą.

17. Bet jiems czon' susiejus, aš be jokio trukimmo antrą dieną promą laikiau, ir tą wyrą atwėsti liepiau.

18. Priekš kurri tie, kurrie buvo skust' atėję, ney jokios priežasties ne galėjo pasakyti to, ko aš mislijau.

19. Bet jie turrėjo kėlis klāusimus priekš jį apie sawo pramanytą wierą, ir apie koki Jėzū numirrusi, kurri Powilas sake, gywā ēsanti.

20. Bet aš ne pėrmanydamas tū

Plāusimā, tariāu, ar jis norētu i Jeruzalē kelānti, ir tēnāy apie tai sūditi dītisi?

21. Bet kaip Powils šaukė, kad ant Ciecoraus promos palaišytas butu, liepiau jį palaišyti, iškikoley jį pas Ciecorų nusiųsčiau.

22. Bet Agrippas tare Pestui: ir aš tą žmogų rods girdėčiau; bet jis sake: rytoj jį girdėsi.

23. Ir antrą dieną, kaip Agrippas bey Bernice atėjo, su didde puištyte, ir i sudo-namusėjo su wyresneiseis žalnėrū, ir su wyresneiseis wyrais miesto, ir Pestui liepiant Powilą ten atwede.

24. Ir Pestus tare: mielas karālau Agrippe, ir wišsi jūs wyrai, kurrie čy su mumis este! čy rėgite tą, kurrio deley manę wišsā daugybe žydū pripūle, taip Jeruzalėje, kaip ir czonay, šaukdami: ne tinka, jį ilgiaus gywā palikti.

25. Bet aš, pėrmanęs jį nieko smer-ties wertą ne padarusi, ogi kad ir jis patšai ant Ciecoraus promos pasiguldęs, pasidumojau jį tēnāy nusiusti.

26. Apie kurri nieką tikrą turtu, ponui rašyti. Todel dawiau jums jį šėn atgabėnti, bet daugiaus po tawo akiū, karālau Agrippa, kad po laišyto pėrklausinėjimo turrėčiau, ką rašyti.

27. Aš man dingos, ne padory daiktą esanti, kalini nusiusti, ir ney jokiū priejāscū prieš jį parašyti.

26. Pėrktyrimas.

Powils nūg Agrippo gāuna luddimā nelaištybės. Bet Agrippas tare Powilui: pawėlita taw uš sawę kalbėti. Tay Powilas atšikalbėdams ranką ištiese.

2. Diddey man patinka, mielas karālau Agrippa, kad šėn dien po tawo akiū atšikalbėti turtu, to wišso deley, kurrio kaltinnams esmi žydū;

3. Labjaus, kad tu žinnai wišsus budus ir Plāusimus žydū. Todel tawę meldžu, kad manęs kantroj pa-klausytumbei.

4. Ir kas tiesā apie mano elgimā, nūg jāunystės, toks tas buwęs tarp šū žmonū Jeruzalėje, žinno wišsi žydai,

5. Kurrie manę pirm to pašinnu,

kad norētu ludditi. Aš aš pagal aštrausą širty musū wierōs, Pari-zeušas buwau.

6. Ir dabar stowju, apštundzamas deley nusitikkėjimo ant pažadėjimo, kursai tikšof musū tēwams nūg Diowo,

7. Kurrop' tikkis dwylisā musū gimminės iškakti, Dielowi tarnādamos dieng ir nakti strošnay. Szito nusitikkėjimo deley, miels karālau Agrippe, nūg žydū kaltinnamas esmi.

8. Kodel tai jums rėgis, esą netikkims daikts, kad Diowas numirusus prikel?

9. Ir aš tiesā pats dumojau sawije, daug tureses daryti prieš war-dą Jėzauš iš Nazaret.

10. Kaipo ir tai dariau Jeruzalėje, kur aš daug šwentujū i kalėjimā iratindawau, wālę gawęs nūg wy-rausū kunigū; ir kad užmušiami butu, padėjau jiems prowā padaryt.

11. Ir po wišsas šuiles jūs tankiey mēcjidams priwerczau jūs bluznit, per miera prieš jūs šautėdams, pėrsekinejau jūs ir ilki swetimū miestū.

12. Unt to, ir i Damaškā kelāudams su mace ir pawėlijimo wyrausū kunigū,

13. Dienōs widdurije, mielas karālau, ant kėlo regejau, kad šwiesybe iš dangaus, šlaisčėne uš saulės šwiesummā, manę ir tūs, kurrie su manimi kelāwo, apšwiete;

14. Bet kaip mes wišsi ant žemės parpūlėme, girdejau balsą man kalbanti ir šikanti žydiškay: Saulau, Saulau, kodel manę pėrsekineji? sun-tu taw bus, prieš akštiną spārdyti.

15. Bet aš sakiau: Wiešpatie, kas tu essi? Jis tare: aš esmi Jėzus, kurri pėrsekineji; bet kėltis, ir stokis ant sawo kojų.

16. Aš tam aš taw pasirodžau, kad tawę pastirezau tarnu ir luddininku to, ką tu regėjai, ir ką taw dar paroditi noru;

17. Ir noru tawę išgėlbēt nūg tū žmonū, ir nūg pağonū, tarp kurrū aš tawę dabar sunczu,

18. Utwerti jū atis, kad jie prisiwersu nūg tamšybės šwiesybėsp', ir

nūg maciēs sētono Diēwop', aptur-
rėti griekū atleidimūq, ir tēwiskę
su tais, kurrie pašwenzami yra per
tikfėjimq i manę.

19. Todel, miels karālau Agrippe,
ne buwau nepaflusnus tam dangiš-
kam apreikštimui;

20. Bet apsaliau pirmiaus tiems,
kurrie yra Damaške ir Jeruzaleje,
ir po wissas šalīs Žydū.žemės, ir
paġonams, kad griekus atsiprasę
Diēwop' prisiwerstus, ir darytu ti-
krus dārbus prisiwertimmo.

21. Del to manę Žydai bašnyczjoje
fugāwę, kėlęsi manę užmušti.

22. Bet per Diēwo pagālbq lai-
mėjau, ir stowju ik šei diēnai, lud-
didams ir mažam ir didžam, nieko
kitto sakydamas per tą, kq prāra-
tai saķę yra, nusidāt turrēsent, ir
Moizėšus:

23. Kristų turrēsent kentėti, ir pir-
mąj busent iš prikelimo iš numir-
rusų, ir apstatyti šwiesybę žmonėms,
ir paġonams.

24. Bet jam taip besitėisinant, ta-
re Pestus didžū balsu: Powile, tu
duktai, tawo diddis pamokslas ta-
wę dūšin.

25. Bet jis saķe: brāngusis mano
Pestau, aš ne dukstu, bet tikrus ir
išmintingus žodžus kalbu.

26. Nės karālus ġeray tai žinno,
kurram aš drąsey kalbu; nės aš
tikliu, jam ney joki tū daiktū už-
slėptq n' esanti, nės tai ne kampė
nusiđawe.

27. Ar tikti, karālau Agrippe, prā-
rakams? žinnau, kad tu tikti.

28. Bet Agrippas Powilui tare: ne
daugio reik, tu manę pėrkalbėtumbei,
kad Kristfizonimi pastoczau.

29. Bet Powils saķe: aš wėliczau
po Diēwo ašiā, ar daug, ar maž
reiktu, kad ne tiktay tu, bet wissi,
kurrie manę šen diēnq klauso, to-
kie pastotu, koks aš esmi, tik be
sittū ryšū.

30. Ir tai jam pasākius, kėlę karā-
lus, ir žemės waldonas, ir Ber-
nice, ir kurrie su jeis sedėjo.

31. Ir i šali ėję, kalbėjo tarp sa-
węs, tarydami: siissai žmogus niekq
padāres smertiēs arba ryšū werto.

32. Bet Agrippas tare Pestui: sit-

ta žmogū galėtumbim paleisti, kad
ne butu ant Ciecoraus prowos pa-
guldes.

27. Pėrstyrimas.

Powilo pawojinga ir dywna wandens kėlėne.

Bet kaip sudumota buwo, kad afru-
tu bėgtumbim i Italiōs.žemę, pada-
we ir Powilq ir kallis kittus kālī-
nus wyresnam žalnėrū, wardu Ju-
liošum', nūg Ciecoraus pulko.

2. Bet mums ižengiant i afruitq
Adramitiskq, kad nubėgtumbim i šā-
li Uziōs, pasiileidomės nūg krašto,
ir buwo su mumis Aristarkus iš Ma-
cedoniōs iš Tessalonikōs.

3. Ir antrq diēnq pribėgom prie
Sidono. Ir Juliošus, meilingay
prieš Powilq pasiēlgdams, pawėlijo
jam, eiti pas sawo ġerus prietelus,
ir sawę kawoti.

4. Ir nūg cę atsitumę nubėgome
pro Cypru, todel kad wėjus i akis
turrėjom.

5. Ir pėrbėgę ant jurū pro Ci-
liciq ir Pampylia, atėjome Myran
i Lycia.

6. Ir cę wyresnišis afruitq rādęs
iš Aleksandriōs bėganti i Italia,
mus ant to uždėjo.

7. Bet kaip iš lengwo bėgdami i
daug diēnū wos ne wos prisiwārēm
prie Onidōs, (nėsa wėjas mus tolyn
ne leidō,) atėjome pro Kretq itti
prikalno Salmonq.

8. Ir wos pro šali to pračję, atė-
jome ant wienōs wietōs, wadinna-
mōs Gražus.krantas, prie kurrōs at-
ti buwo miestas Lasea.

9. Bet daug cęšo jau pėrėjus, ir
jau baugu esant afruitu jurėmis kė-
lāuti, todel, kad ir gawėjimas jau
buwo pračjęs, ġrandinno jās Po-
wilas,

10. Sakydamis jiems: mieli wyrai,
aš matau, sittq jurės kelonę su pa-
žeidimmu ir su didde iškada ne tik-
tay taworo bey afruito, bet ir musā
ġywasezio busent.

11. Bet wyresnis daugiaus wieriyo
afruit-ponui bey štyrininkui kaip tam,
kq Powilas saķe.

12. Ir kaip cę pritinkancio kraš-
to ne buwo pėrjėmawoti, daugiau-
sia dalis susitrodijo, iš cę atstoti,

bau galėtu išlakti i Penicią pėrjė-mawoti, kurs yra prieinams krantas prie Krėtės, prieš wėją pėt-wakarinni ir šáur-wakarinni.

13. Bet pėt-wėjui pūzent, ir jiems mislijent, busent kaip padumojus, pasikėle jie ir nubėgo arti Krėtės.

14. Bet ne ilgay potam kėlės prieš jà padumojimą umars, wadinnamas šáur-rytwėjis.

15. Ir akrutui pagáutam, ir ne gálint i wėją atfigáut, leidomės ir nešdinnomės.

16. Bet priešom wieną salą Klau-dą wadinnamą; čonay wos ne wos wáltiės galėjome prigrėbti.

17. Tą sugawę gėlbėjomes, ir pa-risjome tą apaczoje prie akruto, nesa bijojomes, kad ant smiltiės ne už-bėgtumbim, ir žemyn nulėidę ryką taipo nešdinnomies.

18. Ir kaip didė wėtrą buwom iškentėje, tay antrą dieną jie išmete taworus.

19. Ir trėczą dieną sawo rankomis rykus iš akruto išmetėm.

20. Bet kaip i daug dienų ney šáule ney žwaigždes pasirode, ir ne maža wėtra mums buwo, wissi jau tārėmies miršę.

21. Ir kaip ilgay ne buwo wálge, Powilas widduje tarp jų stowėdams, tare: mieli wyrai, reikėjo jums klau-syti manęs, ir nesilėistis nūg Krėtės, ir taip išwėngti tą bėdą ir išlādą.

22. Ir dabar graudenu jus, kad ne nusimintumbit; nesa ne prapuls iš musų ney wiena dušia, bet tik-tay akrutas.

23. Nesa šę nakti stowėjo prie ma-nęs angelas Diewo, kurrio aš esmi, ir kurrám tarnáuju,

24. Sakydams: nesibijok, Powile, tu turri po akiu Ciecoraus stowėti; ir štay, Diewas tau wissus tus pa-domanojo, kurrie su tawimi kėláuja.

25. Todėl, mieli wyrai, ne nusimin-kite, nės aš tikšiu Diewui, taipo busent, kaip man pasakyta yra.

26. Bet dar mums reik pribėgti wieną salą.

27. Bet kaip keturolikta naktis mums atėjo, ir mes akruto bėgome i Udrią, apie naktiės widduri, tarės akrutininkai, krasťą koki prieiną.

28. Ir jie nulėidę šwinną gelmės įeškoma, rądo gelmės dvidešimt sėk-snų; ir mažumą nūg cze pabėgę, jie wėl tą šwinną išmetę rądo penkio-litą sėksnų.

29. Tay bijodamėsi, kad ne už-bėgtu ant ūlingos wietos, išmete nūg pasturgalo akruto keturis in-karus, ir geide; kad praauštų.

30. Bet kaip akrutininkai rykojo iš akruto išbėgti, ir wálti i jures nulėido, buš nori inkarus iš akruto pirmgalo išmesti,

31. Tare Powilas wyresnamjam, ir žalnėrams: jey tie ne pasiliekti akrute, tay ne gálite gywi išlikti.

32. Tay žalnėrei pakirto lynas nū wáltiės, ir dawe jei nupulti.

33. Ir prašwintant, jās wissus Powilas rądino walgi imti, sakę-dams: ši diena keturolikta yra die-na, kad laukėt ne wálge, ir nieko ne ragawę.

34. Todėl paraginų jus, kad pasi-wálgitumbit, samę gáiwinti. Nesa ney wienam iš jų ney wiens plauks nūg galwos ne nuslinks.

35. Ir tai pasakęs dūną emės, Diewui dėkawojo po jų wissų akiu, láuje ir pradėjo wálgiti.

36. Tay jie wissi linksmos širdiės pastojo, ir pátys emės wálgiti.

37. Bet buwo musų wissų dušų akrute, du šimtu septynios dėšimts ir šėšios.

38. Ir kaip priwalgę buwo, pr-lengwino akrutą, išmėsdami jawus i jures.

39. Bet dienai praaušus, ne pa-žinno jie tós žemės; bet žemės koki kámpą išwydo, turrinti krantą, to-pi jie akrutą dumojo priwaryti, jey gálima butu.

40. Ir pakėle inkarus leidosi jie jurėms, ir atrišo wair-wirwes, ir pakėle žėklus pawėjui, įeškojo kras-top' leisti.

41. Ir kaip bėgom i wieną wietą, abbi šaley jures turrincę, isitrenkė akrutas; ir pirmgalys drutay isi-smėges apsisťojo nepajudintinay, bet pasturgalus suirro nūg wilnų mac-nummo.

42. Bet žalnėrei susirodijo, kálinus

nusawinti, kad ne kas išplaukęs pa-
bėgtu.

43. Bet šimtininkas Powilą išlai-
kyti norėdams, sudraude anų pra-
mānimą, ir liepe tus, kurrie plaukti
galėjo, pirma i jures išleisti, ir
ant krāšto išeiti,

44. Bet Fitti, kelli ant lentū, Fitti
ant stuktū nūg ākruto. Ir šittai-
po nusidawe, kad wissi sweiki kraš-
top' iškato.

28. Pėrskryimas.

Powilo šebutlas salloje Melite; atėjimas i
Rymą, ir atsisalbėjimas.

Ir išėjė patyrėm, tą salą Melite
wadinnamą.

2. Bet tie žmonėles ne maž mums
prietelystės išrode. Nės sukūrė ug-
ni, priėme mus wissus dėl lytaus,
kursai ant musū atėjęs buwo, ir dėl
šalczio.

3. Bet kaip Powilas daug šakū
sugraibstęs, ant ugniės užkrowe, atė-
jusį angis iš karščio, iškando ran-
kōs Powilo.

4. Bet matydami tie žmonėles fir-
mėlę tą prie rankōs jo kabant, sa-
kė tarp sawęs: tas žmogus tur raz-
bāinink buti, kurram pagiešimmas
ne dūda gywam buti, norint iš ju-
rū išėjo.

5. Bet jis nubloškė tą firmėlę i
ugni, ir jam nieko pikto ne tikfōs.

6. Bet jie lāukė, kad jis sutintu,
arba numirtęs ant žemės parpul-
tu. Bet ilgay lāukę, ir regėję, jam
nieko pikto netinkantis, dywidamėsi
tare, ji diewą esanti.

7. Bet tosa šalisa turrėjo wyrāusis
toje salloje, wardu Publius, dwārą,
tas mus priėmė, ir gaspadą mums
dawe maloney tris dienas.

8. Bet nusidawe, kad tėwas Pu-
blio druggiu ir krauligge sirgdams
gullejo. Pas tą nuėjės Powilas,
Diewą melde, ir ranką ant jo už-
dėjęs, išgyde jį.

9. Tam nusidawus, ir Fitti tōs
sallōs priėjo, kurrie liggas turrėjo,
ir išgyjo.

10. Ir jie mums didde garbę da-
re; ir kaip išsitraukėm, ikrowe
mums, ko dar priwalėme.

11. Bet po trijų mėnesū išbėgom

mes su wienu ākrutu iš Meksan-
driōs, kursai toje salloje žėmawojės
buwo, ir turrėjo i wėlufą dmyvus.

12. Ir pribėgę Syrakusą, tris die-
nas czonay pasilikfome.

13. Ir kaip ākrutu aplinkuy bė-
gome, atėjom i Regioną; ir po wie-
nōs dienōs, pasillus pėtwėjui, atė-
jom i Puteolus.

14. Čę rādom brolū, kurrie mus
prašė, kad septynes dienas čę pasili-
kumbim. Ir šittai po atėjom i Rymą.

15. Ir iš tēn, kaip išgirdo brolei
apie mus, išėjo mums priešais ikfi
Apiporōs ir Tretabernōs, kurrus
Powilas išwėdęs, Diewui padėka-
wojo, ir gāwo nusitikėjimą.

16. Bet kaip atėjom i Rymą, wy-
resnisis kalinus padawe wyrāusam
pulkūnintui žalnerū. Bet Powilui
wale buwo pasiliktis, kur jis norėjo,
su wienu žalnerumi, kursai jį sergėjo.

17. Bet nusidawe po trijų dienū,
kad Powilas suwadinnō žydū wyre-
snūsus. Tiems susijęs, tare jis jiems:
jūs wyrai, mieli brolei, aš nieką pa-
dareš prieš musū žmones, arba prieš
tėwisfūs budus, ir taczau sugautas
iš Jeruzalės padūtas esmi i Rymio-
nū rankas;

18. Kurrie, kaip manę buwo pėr-
klausinėję, norėjo manę palėisti, to-
del, kadangi ney jokia priejastis smer-
ties ant manęs ne buwo.

19. Bet žydams tamui prieštaraū-
jant, sylijams ant Ciecoraus prowōs
wislab gulditi turrėjau, ne kaip kad
turrėczau sawo žmones apstyksti.

20. Dėl tōs priejasties aš jus mel-
dzau, kad jus regėczau ir kalbinczau.
Nės deley nusitikėjimo Izraelo šiū
lencugu esmi surakintas.

21. Bet jie sake jam: mes ney gro-
matū ne gāwom iš Judeōs tawęs
dėl, neygi brolis kōksai atėjęs apie
tawę ko pikto praneše arba sake.

22. Taczau nūg tawęs norime gir-
deti, ką tu išmanas. Nesa apie tą
škirtą pamokslą žinnome, kad wissūse
kampūse jam prieštaraūjama yra.

23. Ir kaip jie jam wieną dieną
pastyre, daug pas jį atėjo i gaspadą;
kurriems jis išgulde ir apluddijo ka-
ralsystę Diewo, sakydams jiems apie
Jėzū iš Moizėšaus žolano, ir iš pra-

rašū, ankšti iš ryto pradėjęs, iškli wakarō.

24. Ir kitti tikfėjo tam, kę jis sa-
kė; bet kitti ne tikfėjo.

25. Bet tarp sawęs ne sutikdami,
šalinėjo, kaip Powils wienę įodi
pasakė, kad geray šwenta Dwase
sakiusi per prarakę Jęzaiosų musū
tėwams,

26. Tardama: * nueik pas šittus
žmones ir sakyt: ausimis tai girdėsite,
ir ne išmanykite, ir akimis tai regė-
site, ir ne išpažysite; * Jęzai. 6, 9.

27. Nęsa ussifictinno šū žmonū šir-
dis, ir sunkiey gird' ausimis, ir mirk-
snū' sawo akimis, kad kartunta ne

matytu akimis ir ne girdėtu ausimis,
ir širdze ne išmanytu ir ne prisimer-
stu, kad jūs gėlbėczau.

28. Todel testow jums žinnoma, pa-
gonams sustą esanti tę Diewo išgā-
nima, ir jie tai girdės.

29. Ir jam taipo bekalbant, nuėjo
žydai, ir daug turrėjo tarp sawęs pa-
siklaustis.

30. Bet Powilas pasilikko du mė-
tu sawo pasamdytoje gaspadoje, ir
priėme wissus, kurrie pas jį atėjo;

31. Upsakė karalystę Diewo, ir mo-
kinno apie Ponę Jęzų, su wissu dzaug-
smu, ne uždraustas.

Gromata šwento Powilo Xymionams.

1. Pėrštyrimas.

Teisybe ne ateiti iš prigimtojo žolano ir jo
bardū, nęsa wissi pagonai yra grielininkai.

Powilas, Jęzaus Kristaus tarnas,
pawadintas apāštalu, išskirtas sa-
kyti Diewo ewangelią;

2. Kurę jis pirm to pažadėjęs yra
per sawo prarakus, šwentame rašte,

3. Apie sawo Sunų gimmusi iš šė-
klōs Dowido, pagal kunę,

4. Ir maciningay pasirodusi Die-
wo Sunumi, pagal Dwasę, kurri
paswencza, nūg to cęso, kaip jis
prišikėlęs iš numirtusū, butent Ję-
zus Kristus, musū Wiešpats,

5. Per kurri mes apturrėjom ma-
lonę ir apāštalu-urėdę, tarp wissū
pagonū wierōs paklusnumą padrū-
tinti jo wardan;

6. Tarp kurri ir jūs este pawā-
dinti Jęzaus Kristaus,

7. Wissiems, Xyme esantiems, Die-
wo mylimiausiems, ir pawadintiems
šwentiems: malone t'essie jums ir
pakėjus nūg Diewo, musū tėwo, ir
nū Pono Jęzaus Kristaus.

8. Ant pirmo dėkwoju sawo Die-
wui per Jęzų Kristų, just wissū dė-
ley, kad apie just wierę per wissą
šwietą sakoma.

9. Nęs Diėwas yra mano luddi-
ninkas (kurram aš tarnāju sawo
dwaseje prie ewangeliōs apie jo

Sunų) kad aš be palowimmo at-
menu justū,

10. Wissādēs sawo maldoje mels-
dams, bau wienę kartę gāditus, man
pas jus ateiti per Diewo wale.

11. Nęs trokštū, jus regėti, kad
jums nudalyczau kiek noris dwāsif-
tū dowanū, jus pastyrinti;

12. Tai yra, kad su jums palink-
sminamas buczau, per justū ir mano
tikfėjimą, kurri tarp sawęs turrime.

13. Bet aš ne noru jums slėpti,
mieli brolei, kad tūkniey kettėjau
pas jus ateiti, (bet ikki šoley u-
truktintas esmi) kad ir tarp justū
kę gėrę ištaisyczau, kaip tarp kitti
pagonū.

14. Už štolinink esmi taip Gry-
kams, kaip Negrykams, taip išmin-
tingiems, kaip ir neišmintingiems.

15. Todel, kiek imanęs, meilijū, ir
jums Xyme ewangelią apsakyti.

16. Nęs nesigėdžūs ewangeliōs a-
pie Kristų; nęsa ta yra macis Die-
wo, išgānanti wissus jei itikfinczus,
žydus pirmjau, ogi taipjau ir
Grykus.

17. Kadangi toj' išreikščiama yra
teisybe po akiū Diewo tinkanti, atei-
nanti iš tikfėjimo i tikfėjimą, kaip
ir parakęta yra: * teisus sawo tik-
fėjimu gywas bus. * Abat. 2, 4.

18. Nęs Diewo kęrstas iš dan-
gaus išreikščia ant wissōs bediewy-

sties, ir neteisybēs šmonā, tiesā per sawo neteisybę ušginnanczā;

19. Ašā kad žinnoma apie Die-wā (ēšanti), jiems yra aprēikšta, nēs Dievas jiems tai rēikšte;

20. Tāmi, kad Diewo neregima bu-tybe, tai yra, jo amžina macis ir diemyste, regima yra, jey tai numa-nai ant darbū, butent ant swieto su-twērimo; šittai, kad jie niekaip ne gal atšikalbėti.

21. Kadangi jie pašindami Diewā taczau ji ne garbino kaip Diewā, ney dėkwojo; taygi pastojo sawo dumūse niekingi, ir jū neišmānanti širdis aptēmo.

22. Tiekdamiesi išmintingi ēšā, jie durnais pastojo;

23. Ir pėkreipe garbę nesmertėlno Diewo i abrozā smertėlno žmogaus, ir paukščy, ir keturkojū ir slenkan-cy gywolū.

24. Todėl ir Dievas jūs padawe i jū širdiēs geidulus i necyzstybę, apderkti sawo paczā kunus prie sawēs.

25. Kurrie pėkreipe Diewo tiesā i mėlā, gārbindami bey šlužidami sutwērimui daugiaus kaip sutwērejui, kurs pašlowinnamas te essie ant amšū. Amen.

26. Todely ir Dievas jūs pada-we i gediškus pageidimmus. Nēs jū moteres pėkreipe prigimtā budā i neprigimtā.

27. Taipojau ir wyrai pamete pri-gimtā wartojimā moter's, ir ussidege su šits šittu sawo pageidimūse, ir wyras su wyru bjaurybę dare, ir al-gā sawo klajojimo (kaipo ir parēsos,) pātys ant sawēs gāwo.

28. Ir lyg kaip jie nesirūpinos, kad Diewā išpažintu, taip ir Die-was jūs padawe i pėkreiptā umā, daryti, kas ne tinka.

29. Pilni wiššōs neteisybēs, kėšy-stēs, blošnystēs, godo, piktenybēs, pilni neapykantōs, razbajystēs, waido, wylaus, piktummo, ikalbetojei,

30. Upkalbetojei, Diewo niekintojei, nelabi, pasipūtē, gyrypėlnei, iškadangi, gymdytojū neklausā,

31. Beproczei, newierni, status, ne-sandoringi ir nemieliaširdingi,

32. Kurrie pašindami Diewo tei-sybę (kad tai darā smertiēs wertī

ēšā), pātys ne tiktay tai dāro, bet ir pašimėgsta tai dāranczeis.

2. Pėrstyrimas.

Žybai taipojau yra grietiminiai, kaip pagonai. Todely, aš žmogau, tu ne gali tē-sintis, kas nors ēšas, kursai šūdiji. Nēs kurreme tu šittā šūdiji, tu pat-sai apšišūdiji, kadangi tajau darai, kā tu šūdiji.

2. Nēs žinnome Diewo sudā tikrā ēšanti ant toktai daranczū.

3. Bet ar tu dumoji, aš žmogau, kursai šūdiji toktai daranczus, ir tai pats taipojau darai, Diewo sudā išwėngges?

4. Urba ar tu paniekinni bagotyštę jo gerybēs, kantrummo ir lengwybēs? Ar ne žinnai, Diewo gerybę tamę ant prisiwertimmo wėdanczē?

5. Bet tu pagal sawo ussikietin-usę ir ne prisiwercenczē širdi dau-ginni saw pats kėštā ant kėš-to dienos, ir aprēikštimo teišco su-do Diewo;

6. Kursai kožnam dūs pagal jo darbus;

7. Butent šlowę ir garbę, ir ne-pragaištanti dāiktā, tiems, kurrie su kantrummu gerūse dārbūse jėškō am-žinōs gywatōs;

8. Bet tiems, kurrie waidijas, ir tiesōs ne klauso, bet klauso neteisy-bēs, nemalonę ir kėštā,

9. Wargā ir šelwartā ant wiššū žmonū dušū, pikt daranczū, pirm-jaus žydamis bey ir Grykams;

10. Bet garbę ir šlowę ir pakājs wiššiemis gerā dārantieams, pirmjaus žydamis bey ir Grykams;

11. Nēs Diews ne wēžd ney šokio ney tokio žmogaus.

12. Kurrie be žokano susigriešijo, tie ir be žokano prapuls; ir kurrie priekš žokanā susigriešijo, tie per žo-kanā bus šūditi;

13. [Kadangi po Diewo ašū ne tie, kurrie žokano klauso teišus yra, bet kurrie žokanā pildo, teišus bus;

14. Nēs jey pagonai, ne turredami žokanā, taczau iš prigimminimmo, žo-kano darbūs dāro, tie, žokanā ne turredami saw pātys yra žokanu,

15. Tāmi, kad jie išrodo, žokano darbā parašytā ēšanti jū širdiā; ka-

dangi jū šasine įs apluddija, prieg-
tam ir mislys, kuros tarp sąvęs
apšifundža arba teisinas;]

16. Toje dienoje, kad Dievas kas
paslėpta žmonų, per Jėzų Kristų sū-
dis, pagal mano evangeliją.

17. Bet dabolis, tu wadinamas
essi žydas, ir nusitiki žokanu, ir
Diewu girriksi.

18. Ir žinnai jo walę; ir iš žoka-
no pamokintas budams, mėginai, kas
gerausa daryti butu;

19. Ir pasitiki buti wadas aflu-
jū, žwakte tamsybeje esancų;

20. Baudejas durnų, mokitojis
maš ismanancų, turtis paweiklų
pažinties ir tiesos žokane.

21. Taygi tu kittus mokinni, ir
pats sąvę ne mokinni. Tu sakai, ne
reikiant mogti, ir tu wagi.

22. Tu sakai, ne reikiant wencza-
wonę pėrżengti, ir tu pėrżengi wen-
czawonę. Tu bodiesi balwonų, ir Die-
wui išplėsi, kas jo yra.

23. Tu girriesi žokano, ir Diewą
gėdini žokano pėrżengimmu.

24. Nės jūšū dėley Diewo wardas
niekinamas yra tarp pagonų, kaip
* parašyta yra. ^{Jer. 52, 5.}

25. Apipjauštimas tiesa naudingas
yra, jey tu žokaną pildai; bet jey tu
ne pildai žokaną, tay taw apipjau-
štimas pastos neapipjauštimu.

26. Jeygi neapipjauštimas teisybę
žokane laiko, bės ne misliji, kad ne-
apipjauštimas jo bus už apipjaušti-
mą rokūtas?

27. Irgi šittaipo, kas iš prigim-
mimmo neapipjauštimas yra, ir žo-
kaną išpildo, tawę sūdis, kursai tu
essi prie rasto ir apipjauštimo, ir žo-
kaną pėrżengi.

28. Nės ne tas yra žydas, kursai
iš wiršaus žydas yra; neygi tas
yra apipjauštimas, kursai iš wiršaus
tune nusidūst;

29. Bet tas žydas yra, kursai wid-
duje paslėptas esti; ir širdies api-
pjauštimas, yra apipjauštimas, kur-
sai dwāseje, ir ne pagal rašytinę nu-
sidūst; kurrio garbė ne esti iš žmo-
nų, bet iš Diewo.

3. Pėrskyrimas.

Teisye ateit iš tistėjimo.

Ragi žydai wiršaus tur? Urba tam
dėr apipjauštimas?

2. Tiesą perdaug. Ant pirmo, jiems
yra pawierita, ką Dievas kalbėjo.

3. Bet kad kelli tamui ne tiš, ką
tai kent? ar jū newiernybe Diewo
wiernybe nieku werstu?

4. Upšaugok Diewe! bet jū dau-
giaus taipo testow, Diewą teisų
esanti, ir wissus žmones melagius,
kaip parašyta yra: * jeib teisus bu-
tumbei sawo žodžuse, ir pėrgalėtum-
bei, sūdijsams. ^{Ps. 51, 6.}

5. Bet jey taipo, kad musū netei-
sybe Diewo teisybę garbin, ką sąky-
sime? Ragi Diewas neteiskus, ant to
keršidams? (Uš taipo žmogistū bu-
du kalbu.)

6. Upšaugok Diewe! kaip galėtu
šittaip Diewas swietą sūditi?

7. Nės jey Diewo tiesa per mano
mėlą garbingėse pastoja ant jo šlo-
wės, kodėlgi dar ir aš sūdijsams bu-
czau kaipo griekininkas?

8. Ir ne toly daugiaus taipo da-
ryczau, kaipo bluznijami esme, ir kaip
kelli kalba, mus sakant: piktą dary-
sim, kad kas gėro iš to butu. Kur-
rū prašuddimas yra wissay teisus.

9. Ragi dabar mes sakome? ar mes
wiršaus turrime? Nieku budu. Nės
mes pirma išluddijome, abbiejus ir
žydus ir Gryfus wissus po griekų
esancus.

10. Kaipo ir parašyta yra: * czo-
nay ne yra, kursai teisus butu, ney-
gi ney wienas. ^{Ps. 14, 3.}

11. Czonay ne yra, kursai išmin-
tingas butu; czonay ne yra, kursai
Diewo atbotu.

12. Jie wissi atskreipe, ir wissai
nederingi pastoję; czonay ne yra ge-
ray daranczo, neygi ney wieno.

13. * Jū gertlė yra atwiras grā-
bas, sawo liežuweis jie wylų dāro,
angiū-nūdai yra po jū lupā. ^{Ps. 5, 10.}

14. Jū burna pilna yra keikimmo
ir kartummo.

15. Jū kijos greitos yra, kraują
pralieti.

16. Unt jū kēlā tift wiēna iškada bey širdiēs plyšims;

17. Ir pašājus kēlo jie ne šinno.

18. Ney jokiōs Diewo bāimēs ne yra po jū ašiū.

19. Bet mes šinnome, kad, tā žokanas sašo, tai tiems sašo, kurrie yra po žokanu, jeib wiššū burna užsimšta, ir wiššas swietas Diewui nukaltēs butu.

20. Todel, kad ney wiens funas per žokano dārbus po jo ašiū teisus gal buti; nēs per žokaną ateit griekū išpašinnimas.

21. Bet dabar be žokano pridėjimo teisybe, po ašiū Diewo tinkanti, yra aprėišta, ir išluddita per žokaną ir praratus.

22. Bet aš sakau apie tolią teisybę po Diewo ašiū, kurri ateiti per tikėjimą i Jėzu Kristu, wišsiems ir ant wiššū, kurrie tik.

23. Nēs ne yra czonay ney jokiō skirtummo; jie wišsi yra griekininkai, ir garbēs stokoja, kurrōs jiems reiktu turrėti prie Diewo.

24. Ir dowanay teisus pastojō iš jo malonēs, per atpirkimą, per Jėzu Kristu nusidāwusi.

25. Kurri Diewas pastate malonēs-kraše, per tikėjimą jo krauje, jeib jis teisybė, po ašiū Diewo tinkancę, pasūlitu tame, kad jis atleidž griekų iššoley pasilikusi po Diewo kantrummu.

26. Jeib jis šeis cžėsais pasūlitu teisybė, po jo ašiū tinkancę; jeib jis wiens teisus butu, ir teisy padarytu tą, kursai tiklis yra i Jėzu Kristu.

27. Kurgi tai gyrys dingsta? wišsāy prapūle. Per koki žokaną? per darbū žokaną? ne taip, bet per tikėjimo žokaną.

28. Togidel mes tiksimies dabar, žmogū teisy pastojanti be žokano darbū, per tikėjimą.

29. Urba ar Diewas tiktay yra wienū žydu Diewas? ar jis taipojau ir ne pagonū Diewas? berods ir pagonū Diewas.

30. Kadangi yra wiens wienintelis Diewas, kursai teisy padāro apipjāustimą iš tikėjimo, ir neapipjāustimą per tikėjimą.

31. Kaipot begu žokaną niešinnam per tikėjimą? Upsaugot Diewe! be žokaną dar drūtinname.

4. Pėrštyrimas.

Teisybe tikėjimo per Abraomo paweišlā išguldoma.

Ragi tai sakom apie sawo tėwā Abraomą, ji rādusi pagal funą?

2. Tai sakom: jėy Abraomas teisus yra per darbus, tur jis tiesā garbēs, bet ne po ašiū Diewo.

3. Ragi sašo raštas: * Abraomas itikėjo Diewui, ir tai jam yra rokūta per teisybę. * 1 M. 15. 6.

4. Bet tam, kursai darbais elgiaš, alga ne iš malonēs prirokūjama, bet iš pėlno.

5. Bet tam, kursai ne elgiaš darbais, bet tik i tą, kursai teisus padāro bediewjus, tam jo tikėjimas rokūjamas per teisybę.

6. Kurriū budu ir Dowidas sašo, išgānima tiktay ēšanti to žmogars, kurrām Diews prirokūja teisybę, be pridėjimo darbū, tardams:

7. * Išganyti yra, kurriems atlieštos yra jū neteisybės, ir kurrū griekai yra uždengti. * Ps. 32. 1.

8. Išganytas yra tas wyras, kurrām Diews ney jokiō grieko ne prirokūja.

9. Taygi tas išgānimas, ar pūlasi apipjāustimui, ar neapipjāustimui? nēs juš turrime sakyti: Abromui jo tikėjimas prirokūtas per teisybę.

10. Kaipogi tas jam yra prirokūtas? Ar apipjāustime ar neapipjāustime? Be abbejojimo, apipjāustime ne, bet neapipjāustime.

11. Bet žėnlią apipjāustimo gamo jis i pėczwiētē teisybēs tikėjimo, kurri jis dar turrējo neapipjāustime. Jeib butu tėwas wiššū tiklinčū neapipjāustime, kad ir įlems tai prirokūta butu per teisybę;

12. Ir taipojau pastotu tėwu apipjāustimo, ne tiktay tū, kurrie yra iš apipjāustimo, bet ir tū, kurrie waitšėjo pėdāse tikėjimo, buwuso neapipjāustime musū tėwo Abraomo.

13. Nēs pažadėjimas, ji swietą i dalykus gāusent, ne tikloši Abra-

mui arba jo waikams per žofaną, bet per teisybę tikėjimo.

14. Nės jey iš žofano esajie dalykus yra gauna, tay tikėjimas nieks, ir pažadėjimas nieku pawirto.

15. Nės žofanas tikt kershtą dāro. Nės kur ne yra žofano, cjon' ney pėržen gimmo ne yra.

16. Todel teisybe tur ateiti iš tikėjimo, kad ji butu iš malonės, ir pažadėjimas drutas pasiliktu wissai gimminci, ne tai wienai, kurri po žofanu yra, bet ir tai, kurri yra tikėjimo Ubračomo, musū wissū tēwq esancio.

17. Kaip parašyta yra: * aš tamę pastacjau tēwu daug pagonū po atū Diewo, furram itikėjēs essi, kursai gywus padāro numirusus, ir šaukia tam, kas ne yra, kad kas butu. * 1 M. 17, 5.

18. Ir tas tikėjēs yra ant lufestis, kur nieko ne buwo lufurti, jeib jis pastotu tēwu daug pagonū, kaip ir jam parašyta: * taipo bus tawo waikū waikai. * 1 M. 15, 5.

19. Ir jis ne pasilpo tikėjime, neygi weizdejo ant sawo paties kuno, jau apmiruso, kadangi kune šimtą metų buwo, ney ant žorės apmiruso žywato.

20. Nės jis ne abbejojo apie Diewo pažadėjimą per netikėjimą, bet drutas pastoj tikėjime, ir Diewui garbę dāwe.

21. Ir wissay tikray šinnojo, k Diewas pažada, tai ir gālis daryti.

22. Todely ir jam tai prirokūta yra per teisybę.

23. Bet tai parašyta ne jo wieno deley, kad jam yra prirokūta;

24. Bet ir musū deley, kurriems turrēs prirokūta buti, jey mes tikime i tą, kursai Poną musū Jėzu prikkle iš numirusū;

25. Kursai musū griekū deley išdātas, ir musū teisybės deley prikkelas.

5. Pėrstyrimas.

Apie kallis waikus teisybės tikėjimo. Sulginnimas Kristaus ir Adomo.

Taygi teisus pastoję per tikėjimą, pakājū turrime su Diewu, per sawo Poną Jėzu Kristū.

2. Per furri ir priėjimq turrim tikėjime prie šōs malonės, kurroje stowime, ir girramies nusitikėjimu ateisencjōs garbės, kurrę Diewas dāšęs.

3. Bet ne tiktay to, bet ir girramies wargū, šinnodami, wargq kantrumq dārantū.

4. Bet kantrummas dāro patyrimq; ir patyrimas dāro lufesti;

5. Bet lufestis ne dāst i gēdą pawirsti; nės Diewo meile išlieta yra i musū širdi per šwentą Dwāšę, mums dātq.

6. Nės ir Kristus, kadā dar buwome silpni, pagal cēsę, uš mus Diewo nesibijancjus numirre.

7. Wargū dabar kas numiršta uš teisų; uš gerq rassi dar kas apsimtu, i smerti eiti.

8. Bet tūmi iškreiškia Diewas sawo meilę prieš mus, kad Kristus uš mus numirre, dar mums griekniems esant.

9. Taygi mes jo daugiaus per jį busime išlaiyti nūg kershto, per jo kraują teisus pastoję.

10. Nės jey mes sudėrinti esme Diewui per jo Sunaus smerti, dar neprietelei budami; teli daugiaus išganyti busim per jo gywastį, jau dabar sudėrinti.

11. O ne tikt tai, bet ir girramies Diewu, per sawo Poną Jėzu Kristū, per furri dabar sudėrijimą gawome.

12. Todely, kaip per wieną žmogų griekas atėjo i swietą, ir smertis per grieką, ir šittai po smertis per wissus žmones pėrswerjēs yra, kadangi jie wissi susigriekijio.

13. Nės griekas tiesū swiete buwo, itki žofanui; bet kur žofano ne yra, cę grieks ne prirokūjamas.

14. Bet smertis ponawojo nūg Adomo itki Moizėšaus, ir ant tū, kurrie ne susigriekijio lygiu pėržen gimū, kaip Adomas, kursai yra pawėikšlas to, kursai turrėjo ateiti.

15. Bet ne taipo dėstis su domana, kaip su grieku. Nės jey del wieno grieko daug numirre, tay toly daugiaus Diewo malone ir dowana tu liems nusidāwe, per malonę wienintelo žmogaus, Jėsaus Kristaus.

16. Ir ta dowana ne yra wienia ant wieno grieko, kaip per to wieno griekininko wieną grieką wissas prapūlims. Nės sudas radosi iš wieno grieko ant prapūlimo, bet dowana gėlbti ir iš daug griekų teisybės.

17. Nės jey dėley ano wienintelo grieko smertis ponawojo per tą wieną, jū daugiaus tie, kurrie gāuna apstummą malonės ir dowanės ant teisybės, ponawos gywastije, per wieną Jėzu Kristu.

18. Kaipogi per wieno grieką prapūlimmas ant wissū atėjo, šittaipo ir per wieno teisybę apteissinnimas gywasties ant wissū žmonū atėjo.

19. Nės kaip per wieno žmogaus nepaklusnumą daug griekininkū pastojo, šittaipo ir per wieno paklusnumą pastojo daug teisųjų.

20. Bet žolanas po drauge iėjo, kad griekas macnėnis pastotu. Bet kur griekas macnus pastojęs yra, czę taczau malone jo macnėne pastojo.

21. Jeib kaip griekas ponawojo ant smertiės, taipo ir ponawotu malone per teisybę ant amžinės gywatės, per Jėzu Kristu, musū Wiešpati.

6. Pėrsyrimas.

Apie paswėntinimą ir naują paklusnumą, iš tikėjimo ateinanti.

Ar taygi ant to satysime, argi griekė pasilikime, kad malone jo macnėne pastotu?

2. Upsaugot Diewe! kaipogi griekė gywėnti norėtumbim, kurram mes pamirę esme?

3. Ur ne žinnote, kad wissi, kurrie mes i Jėzu Kristu krikštiti esme, i jo smerti esme krikštiti?

4. Taygi su jūm esme palaidoti per krikštą i smerti, lygey, kad kaip Kristus prikeltas yra iš numirusū per tėwo garbę, taipo ir mes iš naujo šwentay pasielgtumbim.

5. Bet jey su jūmi iczėpiti tampa me ant lygaus smerczio, tay ir taipojau prikėlime lygus busime,

6. Žinodami, senąji musū žmogū su jūmi nukryžawotą, kad grieknas lunas lautusi, jeib tolaus griekui ne šlužitumbim.

7. Nės kas numiręs, tas apteisintas yra nūg grieko.

8. Bet jey su Kristumi numirę esme, tay tiklime su jūmi ir gywi busę;

9. Žinodami, Kristu iš numirustą prikeltą, daugiaus ne mirsentį; smertis ant jo daugiaus ne ponawos.

10. Nės kad jis numiręs, tay jį šai griekui numiręs wienam kartui, bet kad gywas yra, tai Diewui gywas yra.

11. Šittaipo ir jūs, žinokit, griekui numirę, ir gywi esą Diewui Kristuje Jėzuje, musū Wiešpatije.

12. Taygi ne dūkite griekui ponawoti sawo smertėlname kune, jam paklusnus buti jo geidulise;

13. Aeygi sawo sanarus padūkit griekui ant neteisybės ginclū, bet patys pasidūkit Diewui, kaip kurrie iš numirusū gywi pastojot, ir sawo sanarus Diewui tiesybės ginclams.

14. Nės griekas ne galės ponawoti ant jūšū, kadangi po žolanu n' este, bet po malone.

15. Kaipgi? ar mes griekisime ne po žolanu, bet po malone budami? Diewe apsaugot!

16. Ur ne žinnote, kam pasidūdat tarnais su paklusnumu, to tarnai esat, kurrio jūs klausote; ar griekui ant smertiės, ar paklusnumui ant teisybės.

17. Bet Diewui dėkui, kad jūs griekū tarnai buwę este, bet jau paklusnus pastojot iš širdiės pawėitlui pamoklo, kurram padūti este.

18. Bet dabar walni pastoję nūg grieko, tarnais pastojot teisybės.

19. Už žmogisū budu turru apie tai kalbėti, dėl silpnybės jūšū kuno. Lygey kaip jūs sawo sanarus dāwėte tarnawimui necystybės, ir iš wienės neteisybės ant fittės, taipo ir dabar padūkite sawo sanarus tarnawimui teisybės, kad šwenti pastotu.

20. Nės kaip griekū tarnai buwote, tay walni buwote nūg teisybės.

21. Kokiōsgī naudōs tū czēs turėjote? Kurros dabar gėdžiaties; nės tūjū galas yra smertis.

22. Bet dabar nūg griekū walni budami, ir Diewo tarnais pastoję, sawo naudą turrite, kad šwen-

ti pastojote, bet gālas amžinoji gyvata.

23. Nēs smertis yra griekū alga, bet dowana Diewo yra amžinoji gyvata, Kristuje Jėzuje, mūsų Diešpatije.

7. Pėrštyrimas.

Apie wainybę nūg žolano.

Ar ne žinnotė, mieli brolei, (nēs kalbu su žolaną žinnanczeis) žolaną ponawojanti ant žmogaus, koley jis gywas?

2. Nēs moteriškė, po wyrū ęsanti, koley wyras gywas, prirįšta yra prie žolano, bet wyrui numirtus, ji walna nūg žolano apie wyrą.

3. Todel jey ji prie kizzo wyro yra, wyrui gywam ęsant, wenczawonyštės peržengtoji wadinnama. Bet jey wyras miršta, walna ji nūg žolano, kad ne wenczawonyštės peržengtoji yra, pas kitta wyrą budama.

4. Taipojau, mano brolei, ir jūs este žolanui numarinti per Kristaus kuną, kad kizzo butumbit, butent to, kursai iš numirtusū prikeltas yra, jeib mes Diewui waisaus neštumbim.

5. Nēs kaip kune buwome, tay griekingi geidulei (kurrie per žolaną pasikėle) buwo macnus sanarūse, smerczui waisus nešti.

6. Bet dabar walni esme nūg žolano, ir jam pamirre, kursai mus apkalčius laise, taipo, kad mes jam tarnautumbim naujybėje dwasės, ir ne senybėje rašytinės.

7. Ką taygi taršime? Ar žokans yra griekas? Upsaugot Diewel bet grieką aš ne pažinnau, kaip tikt per žolaną. Nēs apie pageidimmą nieką ne žinnojau, kad žokans ne butu sakęs: ne pageikt.

8. Bet griekas priežasti ęmęs iš prisakimo, manije prikelė wišfoti pageidimmą. Nēs be žolano griekas buwo numiręs.

9. Bet aš pirma elgiausi be žolano; bet prisakimui ateinant, griekas wėl atgijo.

10. Bet aš numirrau, ir ragosi, kad tas prisakimas man ant smer-

tiės atėjo, kursai taczau man ant gywas ties buwo dātas.

11. Nēs griekas priežasti ęmęs iš prisakimo, prigawo manę, ir manę nužawinno per tą pati prisakimą.

12. Žokanas yra tiesą šwentas, ir prisakimas yra šwentas, teisus ir geras.

13. Argi taipo, kas gėt yra, man smerczu pastoji? Upsaugot Diewel! Bet griekas, kad pasiroditu, kaip griekas ęšas, man smerti per tą gerą padare, kad griekas pastotu per mierą griekšnas per prisakimą.

14. Nēs žinnome, žolaną dwasišką ęsanti; bet aš esmi kuniškas, po griekū pardātas.

15. Nēs aš ne žinnau, ką daras; nēs aš ne darau, ką noru, bet ką aš ne kenczu, tai darau.

16. Bet jey aš tai darau, ką ne noru, tay aš pritaru, žolaną gėrą ęsanti.

17. Taygi aš tai jau daugiaus ne darau, bet griekas, kursai manije kyšo.

18. Nēs žinnau, manije, tai esti, mano kune, nieko gėro ne kyšant. Norėjimą aš tiesą turru, bet gėrą išpilditi ne randu.

19. Nēs gėro, ko aš noru, to aš ne darau, bet pisko, ko ne noru, to darau.

20. Bet jey aš darau, ką ne noru, tai ne aš toktai darau, bet griekas. manije ęšasis.

21. Taygi aš saw žolaną randu, kursai noru gėro daryti, kad man piktlybe prilimpa.

22. Nēs pasimėgstu Diewo žokanu, pagal widduji žmogų;

23. Bet matau kitta žolaną sawo sanarūse, prieštaraujanti žolanui mano ume, ir manę apkalanti griekū žokane, kursai yra mano sanarūse.

24. Už bėdņas žmogus, kas manę išgėlbės iš kuno šio smertiės?

25. Už Diewui dėkawoju per Jėzų Kristų mūsų Diešpati. Taygi aš tarnauju su umu Diewo žokanui, bet su kunu griekū žokanui.

8. Pērsfyrimas.

Apie walmbe nā prajūddimo; Kristiejonā
krīžu ir palinkšminojimā.

Taygi dabar ne yra ney jokio pra-
žūddimo tāse, kurrie Kristuje Jēzujē
yra, kurrie ne pagal kuną elgiāsi,
bet pagal dwāse.

2. Nēs Dwāses žokanas, kurfai gy-
vus daro Kristuje Jēzujē, manę iš-
wālnijo nūg griekū ir smertiēs žokano.

3. Nēsa kas žokanui ne gālīma bu-
wo, (kadangi per kuną pasilpnitas
buwo) tai dare Diewas, atsusdams
sawo Sunu po budu griekšnojo ku-
no, bey grieko dēley, ir prajūdde
griekš kune;

4. Jeib teisybe, žokane parašyta,
musije išpildita butu, kurrie dabar
ne pagal kuną elgiamies, bet pagal
dwāse.

5. Nēs kurrie kuniski yra, tie ku-
niskay dumoj'; bet kurrie dwāsiški
yra, dwāsiškay dumoja.

6. Bet kuniskay dumoti, yra smer-
tis; ir dwāsiškay dumoti, yra gywa-
stis ir pakūjus.

7. Nēs kuniskay dumoti, yra ne-
prietelyste prieš Diewā, kadangi
Diewo žokanui ne padāta yra, nēs
to ir ne gal.

8. Bet kurrie kuniski yra, ne gal
Diewui patikti.

9. Bet jūs ne žate kuniski, bet
dwāsiški, jeį kittaip Diewo Dwāse
jusije gywēna. Bet kurfai ne tur
Kristaus Dwāses, tas jo ne yra.

10. Bet jeį Kristus jusije yra, tay
kunas tiesā numirres griekū dēley,
bet dwāse yra gywastis teisybės dēley.

11. Jeygi dabar Dwāse to, kurfai
Kristu iš numirrusū prikelē, jusije
gywēna, tay ir tas pats, kurfai Kri-
stus iš numirrusū prikelēs, jūšū smer-
tėlnus kunus gyvus padarys, todē-
ley, kad jo Dwāse jusije gywēna.

12. Taygi mes, mieli brolei, stoli-
ninkais esme, ne kunui, kad pagal
kuną elgtumbimies.

13. Nēs jeį pagal kuną elgiaties,
tay mirti turrēsite; bet jeį per dwā-
sę kuno dārbus marinate, tay gywi
busite.

14. Nēs kurrus Diewo Dwāse ra-
ginna, tie yra Diewo waikai.

15. Nēs ne gawote bėrniskā dwā-
sę, kad jums wēl reiktu bijotis; bet
gawote waikiskā Dwāse, per kurre
mes šaukiame: Abba, mielas Tėwe!

16. Ta pati Dwāse dād lūddimā
musū dwāsei, mus Diewo waitas
esanczus.

17. Bet jeygu esme waikai, tay ir
esme dalykus gāunantieje, butent
Diewo dalininkai, ir draugdalinin-
kai Kristaus, jeį tiktay su jūmi ken-
czame, kad ir su jūmi i garbę iškēti
butumbim.

18. Nēs aš tikkiūs, šio czeso kentē-
jimū ne wertus esanczus garbės,
kurri turrēs ant musū apsirēkēti.

19. Nēs tušijasis lāufimas su-
twėrimo issiūlgsta aprēiskimo Diewo
waikū.

20. Kadangi sutwėrimas padātas
yra niekystei ne iš sawo walės, bet
dēley to, kurfai ji padawe ant lu-
kescio.

21. Nēs ir sutwėrimas walnas pa-
stos nūg tarnāwimo pragaistanczo
dāikto ant šlownės walnybės Die-
wo waikū.

22. Nēs žinnome, kad wissas su-
twėrimas issiūlgsta, ir tušijasi dar
wissadōs;

23. Bet ne tiktay jis, bet taipojau
ir mes patys, kurrie turrime Dwā-
sės pirmones, issiūlgstame taipojau
patys waikystēs sawippi, ir laukiame
išgėlbejimo sawo kuno.

24. Nēs mes tiesā esme išganyti,
tacjau lūkestije. Bet lūkestis, kurfai
rėgimas, ne lūkestis yra; nēs kaip
kas gal lūkēti to, kā jis rėgt

25. Bet jeį lukuriām to, kō ne rė-
gim, tay mes jo laukiam per kan-
trumā.

26. Sittu budu ir Dwāse padesti
musū silpnųbei. Nēs ne žinnome, kō
mēsti turrime, kaip pareitis, bet
pati Dwāse užtar mus gerāusey, neiš-
kālbamais dusāujimais.

27. Bet kurs širdis išjēkō, tas
žinno, kas Dwāses duma yra; nēs
jis šwentišsus užšow pagal tā, kas
Diewui pamėgsta.

28. Bet mes žinnome, tiems, kurrie
Diewā myl, wissus dāiktus ant gėro
ateinant, kurrie pagal apsiēmimmā
yra pawadinti.

29. Ās kurrus jis pirma iſweiz-
dejo, tus ir paſtyre, kad lygus bu-
tu ābrozui ſawo Sunaus, ſeib jis
butu pirmgimys daug broļā.

30. Bet kurrus jis paſtyre, tus ir
pawadinno, bet kurrus jis pawa-
dinno, tus ir teiſus padāre, bet kur-
rus teiſus padāre, tus ir ſlowingus
padāre.

31. Ragi apie tai norime ſaſtyti?
Jey Diews uļ mus, ſas gal prieſ
mus buti?

32. Kurſai ir ſawo paties Sunaus
ne cēdijo, bet ji uļ mus wiſſus pa-
dawe, ſaipo jis mums ſu jāmi ne
wiſlab dowanotu?

33. Kas nor Diewo iſrinttāsus kāl-
tinti? Diewas yra czonay, kurs tei-
sus padāro.

34. Kas nor praſuddyti? Kriſtus
yra czonay, kurſai numirres, ir jā
daugiaus, kurſai iſ numirruſā pri-
kēltas, kurſai yra po deſinēs Diewo,
ir uļstow mus.

35. Kas mus ſtirs nāg Diewo mēi-
lēš? wargai? arba tuſba? ar pērfēi-
nējimas? ar bādas? ar nāgummas?
ar pawojummas? ar kārdas?

36. Kaipo paraſyta yra: * tawes
dēley eſme nuſawinnami per wiſſā
dienā; mes eſme laiſomi per pjāuti-
nas awis. * 1 M. 21, 12.

37. Bet tame wiſſame mes pērga-
lime macney, dēley to, kurs mus
mylejo.

38. Ās aſ tifrāy ſinnau, kad ney
ſmertis, ney gwaſtis, ney angēlas,
ney kunigaiſtyſte, ney macis, ney
ēſaſis, ney buſeſis dāiſts,

39. Ney aukſtummas, ney gillum-
mas, ney lēts ſoks ſutwērimas ne
gal mus atſkirti nāg Diewo mei-
lēš, kurri yra Kriſtufe Jēzuje, muſū
Wieſpatije.

9. Pērfyrimas.

Iſrintlmas ne ateit iſ rēgimēs wertybēs, bet
iſ Diewo malonēs.

Aſ ſakau tieſā Kriſtufe, ir ne mel-
lāju, tai man aſluddija mano ſaſine,
ſwentoje Dwafeje;

2. Kad aſ didē ſmutnybē ir ſtau-
dējimus be palowimmo ſawo ſir-
dije kurrū.

3. Wēlijau atſkirtas buti nāg Kri-

ſtaus uļ ſawo broļus, kurrie mano
gentys yra pagal kunā.

4. Kurrie yra iſ Izraēl, kurrā yra
waiſtyſte, ir garbē, ir derējimas, ir
zoſanas, ir Diewo tarnāwimas, ir
pažadējimas;

5. Kurrā ir yra tēwai, iſ kurrā
Kriſtus ateit pagal kunā, kurſai yra
Diewas ant wiſſo paſlowintas ant
amſiū. Amen.

6. Bet aſ tai ne ſakau, kad Die-
wo ſodis todēley paſibaigēs. Ās
ne wiſſi Izraēlitēnai yra, kurrie iſ
Izraēlo;

7. Neygi wiſſi, kurrie iſ gimminēs
Abraāmo yra, todēley taipojau wai-
kai yra, * bet: Izraēle taw waiſkai
bus wadinnami. * 1 M. 21, 12.

8. Tai eſti, ne tie Diewo waiſkai
yra, kurrie pagal kunā yra waiſkai,
bet pažādējimo waiſkai per waiſus
roſājami yra.

9. Ās tas yra pažādējimo ſodis,
kad jis ſako: * apie ſi cēſā aſ
ateiſu, ir Zore bus ſu ſunumi.

* 1 M. 18, 10.
10. Bet ne tiſt taiſo ſu tūmi, bet
ir ſaip Rebecka iſ wieno Izraēlo,
muſū tēwo, nēſeja paſtojo,

11. Pirm ne ſaip waitudu uſgim-
muſu buwo, ir ney ſo gēro arba
pikto padāre, kad apſiēmimas Diewo
paſtowētū pagal iſrintimā, jei buwo
ſaſyta.

12. Ne iſ darbū pelnimo, bet iſ
malonēs pawadinnanczo, taiſo: * did-
deſnis turrēs tarnāuti maſeſnamjam.

* 1 M. 25, 23.
13. Kaipo ir paraſyta yra: * Jo-
kubā aſ mylējau, bet Eſawā ne ap-
kenczau.

* Mat. 1, 2, 3.
14. Ragi cē ſaſyſim'? argi Diewas
neteiſus yra? Upſaugoſ Diewe!

15. Ās jis Moizeſhui ſake: * kur-
ram aſ malonus eſmi, tam eſmi ma-
lonus, ir kurrlo aſ ſuſimilſtu, to aſ
ſuſimilſtu. * 2 Moij. 33, 19.

16. Togidēl ne mēcija ſmogaus
norējims arba bēgimmas, bet Die-
wo ſuſimillimas.

17. Ās rāſtas ſako Paraōnui: *
todēl aſ tawē iſlaikiau, kad parōdi-
czau ant tawēs ſawo macē, jeib ma-
no wardas apſāſomas butu, po wiſ-
ſas ſemes. * 2 M. 9, 16.

18. Taygi jissai susimilsta, kurrio nor, ir uzskietin, kurri jis nor.

19. Tay tu man tarsi: Kagi jissai mus kaltin? Kas gal jo walei priekintis?

20. Ir labay, miels žmogau! Kas gi tu essi, su Diewu noredams bylineti? Begu sakō dārbas sawo mīstrui: Kam tu manę taipo darai?

21. Ur ne wale pōdzui iš molio stūtio padaryti wieną rykū ant garbės, ir antrą ant negarbės?

22. Todėl Dievas, noredams kerkę tą paroditi, ir aprėikšti sawo macti, su didžu kantrummu nešjo kerkto rykus, taistyus prajuddimui.

23. Jeib žinnoma darytu sawo bagotyse garbės ant mielaširdingystės rykū, kurrus padāres ant garbės,

24. Kurrus jis pawadinno, butent mus, ne tiktay iš Žydū, bet ir iš pagonū;

25. Kaip jis ir per Ozeą sakō: * aš tus wadisu sawo žmonemis, kurie ne buwo mano žmones, ir tą sawo mylimą, kurri ne buwo mylima; * 2. 2, 3.

26. Ir nusidūsis, toje wietoje, kurroje jiems sakyta buwo: jūs ne este mano žmones, jie gywojo Diewo waisais wadinami bus.

27. Bet Jezaiošus šaukia už Izrael: kad staitilus waiškū Izraelo butu kaip žiezdras prie jurū, tay taczau palait's išganytas bus. * 3. 10, 22.

28. Aš išpildys tą žodi su teisybe ir patrumpis sugaišimmo cėsę; Wiešpats tą patrumpinimą darys ant žemės.

29. Ir kaip Jezaiošus pirm pasakęs: * kad mums Wiešpats Zebaot ne butu dawęs išlikti seklos, tay butumbim pastoje, kaip So-doma, ir lygey kaip Gomorra. * 3. 1, 9.

30. Kagi dabar cę sakysime? Tai sakysime: pagonai, kurie ne jėškōjo teisybės, teisybę apturrėjo; bet aš kalbu apie tą teisybę, kurri iš tiklėjimo ateiti.

31. Bet Izrael teisybės žokano jėškōjo, ir teisybės žokaną ne apturrėjo.

32. Kodėl tai? todėl, kad jie to ne iš tiklėjimo, bet kaip iš žokano dar-

bū jėškō. Aš jie isitrenkē i akmeni ussigawimo.

33. Kaip parašyta yra: * štay, aš padėmi Žione akmeni ussigawimo, ir ilq pasipiktinnimo; ir kas i ji tik, tas ne bus gėdoje. * 3. 8, 14. 28, 16.

10. Pėrskyrimas.

Pajinnimas išrinkimo ne randamas žolane, bet ewangelioje.

Mieli brolei, mano širdiės wėliji-mas yra, ogi ir Diewq prašau už Izrael, kad išganyti butu.

2. Aš aš jiems dūmi tą luddimq, kad jie diddey rūpinas už Diewq, bet be išmintiės.

3. Aš jie ne pažindami teisybę, po atiu Diewo tinkancę, ir jėškōdami sawo paczū teisybę iškelti, šittaipo teisybei, po Diewo atiu tinkancę, ne padūti yra.

4. Aš Kristus yra žokano gālas, kas i ji tik, tas teisus.

5. Bet Moizėšus rāšo tiesd apie teisybę iš žokano ateinancę: * kursai žmogus tai daro, tas bus gywas tame. * 3. 16, 5.

6. Bet teisybe iš tiklėjimo taipo sakō: * ne tarl sawo širdije: kas už žengs aukštyn i dangų? (tai nieko tit' niera, kaip Kristū žemyn gabēnti.) * 5. 30, 12.

7. Urba kas nužengs i gillumq? (tai nieko tit' niera, kaip Kristū iš numirrusū gabēnti.)

8. Bet kq ji sakō: * žodis yra taw arti, butent tawo burnoje, bey tawo širdije. Tai yra tas žodis apie tiklėjimq, musū sakomas. * 5. 30, 14.

9. Aš jey sawo burna išpažysti Jėzū, ji Wiešpati esanti, ir sawo širdije tikti, kad Dievas ji iš numirrusū prikelės, tay busi išganytas.

10. Aš jey kas iš širdiės tik, tas teisus pastoja, ir jey kas su burna išpažysta, tas išganytas pastoja.

11. Aš raštas sakō: * kas i ji tik, ne bus gėdoje. * 3. 28, 16.

12. Ne yra cjonay ne jošio širtum-mo tarp Žydū ir Grykū; nės jis yra wissū wiens Wiešpats, bagots ant wissū, kurie jo meldzasi.

13. Aš kas Wiešpaties wardq melsis, bus išganytas.

14. Bet kaipo jie melsis, i kurri ne tik? ir kaip jie tikfės, apie kurri jie nieko ne girdejo? ir kaipo jie girdės, be sakytojo Dievo žodžio?

15. Ir kaipo jie sakys Dievo žodi, jey ne funcjami yra? Kaipo ir parašyta yra: * kaip grašos yra kojos tū, kurrie pakąjū apšako, išganimo žodi atneša? * 3j. 52, 7.

16. Bet jie ne wissi ewangelios klauso. Nes Jezaiosus sako: * Wiešpatie, kas tik musų sákimui? * 3j. 53, 1.

17. Taygi tikfėjimas ateiti iš sárimo Dievo žodžio, sákimis per Dievo žodi.

18. Bet sakau: ar jie to ne girdėjo? Tiesá juk per wissas žemes * išėjo jū balsas, ir per wissą swietą jū žodis. * Ps. 19, 5.

19. Bet aš sakau: ar Izrael to ne pažinno? Pirmasis Moizėjus sako: * aš jus juddisu per tus, kurrie ne mano žmones yra, ir ant gimminės protingos iškeršisū jus. * 5 Mt. 32, 21.

20. Bet Jezaiosus dar sakyti dręsa: * aš atrąstas esmi tū, kurrie manęs ne jėškėjo, ir pasirodžau tiems, kurrie manęs ne klause. * 3j. 65, 11.

21. Bet Izraelui jis kalba: wissą dieną aš sawo rankas ištiesau prieš žmones, kurrie nesisakýdinas ir prieš taráuja.

11. Pėrskýrimas.

Išrinkimas yra ne pėrskėipjamas.

Taipo aš dabar sakau: argi Dievas sawo žmones prastume? Apšaugot Dieve! nės ir aš esmi Izraelitėnas iš Abraomo waikū, iš gimminės Benjamin.

2. Dievas ne prastume sawo žmones, kurrus pirma priweizdejo. Abra, ar ne žinnote, ką rástas apie Eliosų sako, kaipo jis eiti i Dievo atis prieš Izraeli, tarydams:

3. * Wiešpatie, jie tawo prarakus nužawinno, ir tawo altorus išklasse; ir aš wiens išlikau, ir jie tykoj mano dušos. * 1 Karal. 19, 18.

4. Bet ką sako jam diewiškasis atsárimas? Aš saw pasiikýdinan septy-

nis túlstanczus wyrus, kurrie sawo kelius ne palenke Baálui.

5. Taipo ir dabar šime cžese deštis su šittais likluseis pagal malonės išrinkimą.

6. Bet jey iš malonės yra, tay ne yra iš darbū nupelnimo, šittai po malone ne butu malone. Bet jey iš darbū nupelnimo, tay malone nieks; šittai po nupelnimas ne butu nupelnimas.

7. Kaipogi dabar? Ko Izrael jėško, to ne gáuna. Bet išrinktieji tai gáuna; šitti yra užietinti.

8. Kaipo parašyta yra: * Dievas jiems dawe inirtusę dwasę, ákis, kad ne regetu, ir ausis, kad ne girdetu, ikli šei dieniai. * 3j. 6, 12.

9. Ir Dowidas sako: * te pawirsta jū stalas i šabangą, ir i spąstą bey i papiktinnimą, ir jiems i atlyginimą. * Ps. 69, 23.

10. Užjėkint jū atis, kad ne matytu, ir palenk jū nugarą wissados.

11. Tay sakau dabar: argi todėl jie isitrenke, kad pultu? Apšaugot Dieve! bet iš jū pálimo pagónams išgánimas radosi, kad diddey rūpin-tus, aniems prilygti.

12. Nes jey jū pálims swieto bagotyšte yra, ir jū išlada pagonū bagotyšte, kaipo jo daugiaus, kad jū škaitlus pilnas pastotu?

13. Su jumis pagonais aš kalbu; nės pagonū apaštalu budams, sawo urėdą giršu;

14. Bau tus, kurrie mano kunas yra, jiems prilygti ráginczu, ir kelis jū išganyczau.

15. Nes jey jū patremimmas yra swieto sudėrinnimas, kas tai šit' butu, kaip gywasti nág numirtusū imti?

16. Jey imašims šwentas, tay wissa tesla šwenta; ir jey šaknis šwenta, tay ir šakos yra šwentos.

17. Ogi norint ir kelios šakos suláusitos yra; ir tu, lautinnis alywos mēdis buwęs, tarp jū icėpitas essi, ir dáli gawai šaknies ir brązdo alywos mēdžo;

18. Tay nesigirkis prieš šakas. Bet jey prieš jas girriesi, tay žinok, kad ne tu šakni nėši, bet kad šaknis tawę nėša.

19. Tay sakai: šakos palūjo, kad aš izėpitas buczau.

20. Geray patalbėta; jie sulaušiti yra dėl savo netikėjimo, bet tu stovi per tikėjimą. Ne pasididžūkis, bet bijokis.

21. Jėy Dievas tikrujā šakā ne cėdijo, kad rassi ir tavęs ne cėditu.

22. Todėl regeš malonę ir naršą Dievo; naršą ant tū, kurrie pilę yra, bet malonę ant sawęs, jėvgu pasiliksi malonėje; šittaipo ir tu patirštas busi.

23. Ir anie, jėy ne pasiliekt netikėjime, bus icėpiti. Dievas juš gal jūš wėl icėpiti.

24. Aš jėy tu iš alywōs-mėdžio, kursai laukinnis buwo, iškirtas, ir priėš cėpijimo budą i gėrą alywōs mėdi icėpitas essi, kaip jo daugiaus tikrieji bus icėpiti i sawo tikrąjį alywōs-mėdi?

25. Ne noru jums užstylėti, mieli brolei, šittą paslėptinę, kad ne pasididžūtumbit; apiešimas iš dalies tikšos Izraelui, i^o pagonū pilnybei iėjus,

26. Ir šittaipo wissas Izrael išganytas butu, kaipo parašyta yra: ateis iš Ziono, kursai išganytu, ir nukreiptu bediewystę nūg Jokubo.

* 34. 59, 20.

27. Ir tas yra mano derėjims su jėis, kad aš atimsu jų griekus.

28. Pagal ewangelią aš jūš laikau per neprietelus, jūšū deley; bet pagal išrinkimą aš jūš mylu, tėwū deley.

29. Aš Dievas sawo dowanū ir pawadinnimo ne gal gailėtisi.

30. Aš lygey kaip ir jūš šittą kartą ne tikėjote i Diewą, bet dabar mielaširdingystę gawote per anū netikėjimą:

31. Šittaipo ir anie dabar ne norėjo tikėti i mielaširdingystę, jums paroditą, jėib ir jie mielaširdingystę apturrėtu.

32. Aš Dievas wissus surašinnu po netikėjimu, jėib wissū susimiltus.

33. Už kokia gillybe bagotystės, abiejey kaip išmintiės, taip ir pašinnimo Diewo! kaip wissay neišmānomi yra jo sudai, ir nepertirami yra jo kėlai!

34. Aš kas pašinnu Wiešpaties dumą? arba kas jo rōdinintas buwo?

35. Arba kas jam ką pirma dāwe, kad jam wėl butu atadūta?

36. Aš nū jo, ir per jį, ir jeme yra wissi dāiktai. Jam garbė ant amžiu. Amen.

12. Pėrštyrimas.

Pamokslai trishetonisto pašelgimmo.

Uš graudinnu jus, mieli brolei, per Diewo mielaširdingystę, kad sawo kunus padūtumbit ant apierōs gywōs, šwentōs ir Diewui pamėgstancios, kurri testow jūšū išmintinga Diewo šlujma.

2. Ir nesilyginkite šam swietui, bet atšinaujinkite per atnaujinnimą sawo umo, kad išmėgintumbit, kurri yra geroji, pamėgstanti, ir tikroji wale Diewo.

3. Aš aš sakau per malonę, man dūtą, košnam tarp jūšū, kad ney wiens daugiaus apie sawę ne laikytu, tikš kaip pareitis laikyti; bet apie sawę niernay laikytu, košnas kaipo Dievas jam išdalijo wierōs mierą.

4. Aš lygey kaip mės wiename tūne daug sanarū turrin, bet wissi sanarei ne wieneropą reikalą tur:

5. Šittaipo ir mes daug esime wiens tūns Kristuje, bet tarp sawęs šits šitto yra sanaru;

6. Turrėdami tuleropas dowanas, pagal malonę mums dūtą.

7. Jėy kas tur prarakystę, tai wierai te prilygsta. Jėy kas tur uredą, tas te pilnawoj uredą. Jėy kas mošinna, tas te pilnawoj pamokslą.

8. Jėy kas graudinna, tas te pilnawoj graudinnimą. Jėy kas dūda, te dūda prastybėje. Jėy kas waldo, tam te rūp. Jėy kas mielaširdingystę dāro, tas tai te dāro su linkmybe.

9. Mėile te ne stow klastojanti. Ne kėskite pikto, prie gėro prisilaikytit.

10. Broliška mėile te stow tarp jūšū širdinga. Šits šittą garbėj laikimu pranokite,

11. Ne tingėkite, ką daryti turrėdami. Dwastėje bukite karšti. Dabotities cėšo.

12. Linksmi bukit nusitiktėjime,

Kantrus wargšise. Ne paláudami melškities.

13. Szelpkite šventūsus jū reikšise. Kods gadšpadą dūkit.

14. Žegnokite jus pėrsekėnėjenczus; žegnokit ir ne kėikit.

15. Linksminkities su linkšmaiseis, ir werkit su werkenczeiseis.

16. Bušit tarp sawęs wiendš du-mōs. Ne jėškofite aušštū daiktū, bet pasižėmininkities su pasižėminan-czeiseis.

17. Ašilaištykities patys per iš-mintingus, ne atadūkite neį wienam pištą uį pištą. Kūpinkities apie pa-togumną prieš koįną.

18. Jey gálima yra, tiek primá-note, su wišlais žmonėmis pakajū turrėkit.

19. Ne pasigiežikite pátys, mano mielausi, bet wietōs dūkite kėrštui; nės * yra parašyta: mano yra pa-giežimmas, aš atlygišu, šako Wieš-pats. ^{* 5 M. 32, 35.}

20. Taygi jey alkšta tawo neprie-telus, walgidit ji; jey trokšta, pa-girdit ji: tai darydams žarijas su-rinkti ant jo galwōs.

21. Te ne pėrgal tawę pištybe, bet pištybę pėrgalēt su gerybe.

13. Pėrštyrimas.

Kaip prieš wyrausybę, artimą, ir sawę pati elgti reičia.

Koįnas te effie padūtas wyrausybei, waldžą ant jo turrinczi. Nės niera neį jokiōs wyrausybės, kaip tikt nūg Diewo; bet kur wyrausybe yra, ta yra Diewo ištatyta.

2. Dėl to kas prieš wyrausybę stėngiasi, tas prieš Diewo ištatiną stėngiasi; bet kurrie priešistėngia, tie patys saw sūdą sulaušs.

3. Nės wyreiniēji ne yra bijotini geriems darbams, bet piškiems. Bet jey ne nori wyrausybės bijotis, ge-ray daryt, tay jōs pagirtas busi.

4. Nės ji yra Diewo tarnaitė, taw ant gėro. Bet jey pištay darai, bi-jotis, nės ji ne noprosnay kárda nėsą; Diewo tarnaitė yra, pagie-žanti ir korawojanti pištą dáranti.

5. Togidel iš reikalo būkite padū-ti, ne tiktay korawonēs dēley, bet ir šajinės dēley.

6. Dėl to ir mėzlawa turrit mošet, nės Diewo tarnai yra tam statyti, kad jus apgintu.

7. Togidel koįnam dūkite, tų kalli este; mėzlawa, kurrām mėzlawa pū-las; muitą, kurrām multas pūlas; báime, kurrām baime pūlas; garbę, kurrām garbė pūlas.

8. Nėį wienam tit' nieko ne škel-tekite, kaip tikt kīts kittą mylēt; nės kurs kittą myl, tas žokaną yra iš-pildēs.

9. Nės kas yra šakyta: ne pėržengt wenczawonę; ne ušmušt; ne wogt; ne luddišt neteįsaus luddimo; ne uš-sigeišt; ir jey kīts prisáikimas dau-giaus yra, tas išsilaišo šime žodiē: mylēt sawo artimą, kaip pats sawę.

10. Mėile artimui nieko pišto ne daro. Taygi mėile yra žokano iš-pildimas.

11. Ir tai mes žinnodami, butent cžėšą, kad adyna cžę yra, iš miego kėltis, kadangi dabar musū išgani-mas artėsnis, ne kaip kadda tiklin-czeis pastojom.

12. Naktis praėjo, bet diena pri-siártino. Todėl pamėtę tamšybės dárbus, apsidarykimies šwiesybės ginklais.

13. Patogiej elgtimies, kaip die-noj, ne apširyjimūse ir girtawimūse, ne kamároša ir newiešlibystėje, ne susibarimme ir pawydejime.

14. Bet apšiwiltę Ponu Jėsumi Kristumi, kųną kawokit, taczau taipo, kad ne išdyktu.

14. Pėrštyrimas.

Kaipo prieš maž-tikinti elgti reičia.

Silpną wieroje priimkite, ir šajinū ne painokite.

2. Aškursai wierija, kad jam wale, wišfokiis walgius walgit; bet kursai silpnas yra, žolę wálgo.

3. Kursai wálgo, tas te ne panie-fin tų, kursai ne wálgo; ir kursai ne wálgo, tas te ne sūdija tų, kur-sai wálgo; nės Diewas ji priēme.

4. Kas tu effi, kad swėtimą tarną sūdiji? Jis sawo wiešpaczui stow ar-ba pūla; bet gal attieštas buti, Diews ji wēl gal attiešti.

5. Kīts štyrus daro tarp diendš ir diendš, wieną uį antrą brangēsne

laistydams; bet tīs wissas dienas lygiās laiko. Kōžnas k̄q mislija, ti-
k̄ray te žinno.

6. Kurs dabojās dienū, tas Wieš-
paczui tai dāro, ir kursai tū nesida-
bojas, tas taipojau Wiešpaczui tai
dāro. Kas wālgō, tas wālgō Wieš-
paczui; nēs jis Diewui dėkawoja.
Kas ne wālgō, tas Wiešpaczui ne
wālgō; ir dėkawoj Diewui.

7. Kēs ney wiens musū saw pa-
czam yra gywas, ir ney wiens saw
paczam miršta.

8. Gywi budami, gywi esme Wieš-
paczui; mirdami, mirštame Wiešpa-
czui. Todel ar gywi, ar mirre, tay
Wiešpaties esme.

9. Kēs tam ir Kristus numirre, ir
prisikėle, ir wėl gywas pastojō, kad
ant gywuju ir numirrusū Wiešpati-
mi butu.

10. Bet tu, kodel sawo broli sū-
diji? arba tu tīs, kodel nieku werti
sawo broli? mes wissi prie Kristaus
sūdō-krasēs busime pastātomi.

11. Kēs * yra parašyta: kaip ti-
k̄ray aš gywas esmi, šako Wiešpats,
man wissi kielei turrēs pasilenktis,
ir wissi liejuwjei turrēs Diewą iš-
pažinti. * Ję. 45, 23.

12. Taipogi kōžnas uš sawę Die-
wui dūs rokundą.

13. Todel daugiaus tīs tittą ne
sūdiki, bet tai jo daugiaus sūdi-
kite, kad ney wiens sawo broliui ne
dātu nusitrentimo arba papiktinnimo.

14. Už žinnau ir tikrą žinnę turru
Wiešpatije Jėzuje, kad ney wiens
daiķtis neczyštas yra per sawę; tik-
tay tam, kursai rokūja per neczyštą,
tam paczam yra neczyštas.

15. Bet jey tawo brolis tawo wal-
gio dėley apsismutnijasi, tay tu jau
ne elgieisi pagal mėlę. Mielasis, ne
pagadinē tą sawo walgiu, kurrio dė-
ley Kristus numirres yra.

16. Todel dabokit, kad jusū skar-
bas ne butu bluznijams.

17. Kēs Diewo karalyšte ne yra
walgims bey gērims, bet teisybe, ir
pajaus, ir dzaugšmas šwentoje
Dwasėje.

18. Kursai tame Kristui služija,
tas Diewui patinka, ir žmonėms yra
wertas.

19. Todel mes to jėškotime, kas
ant pakājaus dėra, ir kas ant pagė-
rinnimo tarp tīs titto dėra.

20. Mielasis, ne ardyk walgio dė-
ley Diewo dārba. Wissab tiesā yra
czyšta; bet ne gēr tam, kursai su pa-
žeidimmu sawo sašinēs wālgō.

21. Gerasu taw, ne wālgit ney jo-
kios miesos, ir ne gērti ney jokio
wyno, arba to iš kurrio tawo bro-
lis pasižeidža, arba pasipiktinna, arba
pasifilpninna.

22. Jey turri tikėjimą, tay turrē
tą pas sawę po Diewo atliū. Įšga-
nytas yra tas, kursai pats sawo sašinę
ne suntin tame, k̄q jis priiima.

23. Bet kursai apie tą abbejoja, ir
taczuw wālgō, tas prašuddytas yra;
nēs tai ne eit iš tikėjimo. Bet kas
ne iš tikėjimo citi, tai griektas.

15. Pėrskyrimas.

Kodel silpni tikėjime su kantrummu lestini, ir
kaipo trishėjoništas elgimmas gaunamas.

Bet mes, kurrie druti esme, turrim'
silpnuju silpnybės nešoti, ir ne pa-
tys sawimi pasimėgti.

2. Bet kōžnas tarp musū taipō te
elgiasi, kad sawam artimui patiktū
ant gēro, ant pasigėrinnimo.

3. Kēs ir Kristus ne pasimėgo sa-
wim'. Bet kaipo parašyta yra: *
gėdinnimas tawę gėdinnancū upūle
ant manęs. * Ję. 69, 10.

4. Bet kas pirma parašyta yra,
tai mums pamokslui parašyta, kad
per kantrumą ir palinkšminojimą
rāšto lufesti turrētumbim.

5. Bet Diewas kantrummo ir pa-
linkšminojimo te dūda jums, kad bu-
tumbit wienos dumos tarp sawęs,
pagal Jėzu Kristu.

6. Kad wienširdzey, su wiena bur-
na gārbintumbit Diewą ir Tėwą mu-
sū Wiešpaties Jėzaus Kristaus.

7. Todel priimkities tīs tittą, ly-
gey kaip jus Kristus priėme ant
Diewo laupės.

8. Bet aš sakau, Jėzu Kristu bu-
wusi tarną apjauštimo, del Diewo
tiesos, kad patwirtintu pažadėjimus,
tėwams dātus;

9. O kad pagonai Diewą gārbini-
tu mielafirdingystės dėley; kaipo pa-
rašyta yra: * todel aš tawę gārbisu

tarp pagonū, ir tawam wardui giedosu. * Ps. 18, 50.

10. Ir wēl jis safo: * līkšmīnīties, jūs pagonai, su jo žmonėmis. * Ps. 67, 5.

11. Ir wēl: * gārbikite Diešpati wišši pagonai, ir šlowinkite ji wišši žmones. * Ps. 117, 1.

12. Ir wēl Jezaiošus safo: * bus šaknis Jessės, ir kurs kėsis ponawoti ant pagonū, ant to pagonai nusitiktės. * Jėz. 11, 10.

13. Bet lūkestiės Diewas te pildo jus wiššolia līkšmybe ir pašajumi tiktėjime, kad pilnā lūkesti turrētumbit per macę šwentos Dwasės.

14. Bet aš tikray tiktū apie jus, mieli brolei, kad jūs pātys este gerybės pilni, papilditi wiššoku pašinimu, kad gālite kīts kītā graudinti.

15. Bet aš taczau pašidrašinęs, jums kā rašyti norėjau, mieli brolei, jums priminti, dėley mālonės, Diewo man dūtōs.

16. Kad Kristaus tarnas buczau, tarp pagonū apierawoti Diewo ewangelia, jeib pagonai apiera pastotu Diewui itinkanti, pašwēsta per šwentā Dwasę.

17. Todėley galu girtisi Jėzuje Kristuje, Diewui tarnaujās.

18. Nės ne drysczau kā kalbėti, jėy Kristus tai ne per manę darytu, priversti pagonus ant pašlusnummo, per žodi ir dārbus,

19. Per macę ženklū ir stebuklū ir macę Dwasės Diewo, taip, ašja nūg Jeruzalės ir aplintuy ikki Jlyri-fōs, wišlab Kristaus ewangelia pāpildzau.

20. Ir labjau rūpinaus apsašyti ewangelia, kur Kristaus wardas nežinnomas buwo, jeib ne ant šwėtimo grunto budawoczau;

21. Bet kaip parašyta yra: * kuriems apie ji ne sašyta yra, tie tai regēs; ir kurrie ne girdejē yra, tie tai išmanys. * Jėz. 52, 15.

22. Tai ir priejastis, kurrōs dėley aš tāntiey užtruktintas esmi pas jus ateiti.

23. Bet dabar daugiaus wietōs ne turrēdam's šosa žēmēša, išsiūlgstu taczau pas jus ateiti, jau nūg daug mētū.

24. Kad kėlausu i Ispania, užeisupas jus. Nės tiktūš tēn pėrkėlaudams jus regēsēs, ir nū jūšū ikki tēnay pałydėjimā gāusēs, taipo taczau, kad pirma su jumis mājumā pasi-līkšminczau.

25. Bet jau i Jeruzalę kėlauju tar-nāuti šwentiems.

26. Nės tie iš Macedoniōs bey iš Ukājaus iš gėro wiššotini sudėjo dōwanas pawargusiems šwentiems Jeruzalėje.

27. Ir tai iš gėro dare, ir yra jū skolīnkai. Nės jėy pagonai jū dwāšiklū dowanū dallywais pastōjo, wert' yra, kad ir jie jiems kunīštūse lobjāsė pašlūzitu.

28. Togidėl tai ištaišēs, ir jiems šittā nāudā uspēcwētījēs, per jus i Ispania noru kėlauti.

29. Bet aš žinnau, kad pas jus ateisu, su pilna žėgnone Kristaus ewangeliōs ateisēs.

30. Bet aš graudinnu jus, mieli brolei, per musū Ponā Jėzu Kristu, ir per Dwasės mēilę, kad man padētumbit' drauge karāuti maldomis už manę Diewop'.

31. Jeib išgėlbētas buczau nūg netiktinczujū Judėjoje, ir kad mano tarnawimas, kurri darau Jeruzalėj', šwentiems patiktū,

32. Jeib su dzaugsmu pas jus ateiczau per Diewo wālę, ir su jumis atšigaiwinczau.

33. Bet Diewas pašajaus t' essie su jumis wiššais! Amen.

16. Pėrsšyrimas.

Paprašimas už Doebę, galājasas šweinnimas, graubinnimas ir dėlawojimas.

Bet aš jums paliecamoju musū sėseri Doebę, kurri tarnājuja surīnkimui Kentrėjoje;

2. Kad jė priimtumbit Diešpatije, kaipo šwentiems pareitis, ir gėlbētumbit jė košname weikale, kurreme ji jūšū priwālo; nės ir ji daugiems pagėlbėjo, ir man paczam.

3. Šweikinkite Pristā ir Ukwiłā, mano pagālbīnīnū dy Kristuje Jėzuje.

4. (Kurrādu už mano gywastī sa-wo kākā dāwe; kurriem dwiem ne tiktay aš dėlawoju, bet ir wišši surīnkimai tarp pagonū.)

5. Taipojau ir sveikinkite surinkimą jū namūse. Sveikinkite Epenētą, mano mielausį, kurs yra pirmo nu tarp tū iš Akajės Kristuje.

6. Sveikinkite Mariją, kurri daug procēs ir darbū su mumis turrėjusi.

7. Sveikinkite Androniką ir Juniošų, mano gentis, ir mano draugkalinų, kurrādu pagirtu yra apāštalu, ir pirm mangs buvę Kristuje.

8. Sveikinkite Ampliošų, mano mylimą Wiešpatiję.

9. Sveikinkite Urboną, musū pagābininką Kristuje, ir Stafyną, mano mieląjį.

10. Sveikinkite Apelli, išmėgintą Kristuje. Sveikinkite tus, kurrie yra iš Aristobulo ėimynods.

11. Sveikinkite ir Erodioną mano genti. Sveikinkite tus, kurrie yra iš Narcissaus ėimynods, Wiešpatiję.

12. Sveikinkite Tripėnį ir Triposą, kurrādu Wiešpatiję dirbusi. Sveikinkite Persidą, mano mieląjį, kurri Wiešpatiję daug dirbusi.

13. Sveikinkite Ruppą, išrinktąjį Wiešpatiję, ir jo motiną, kurri ir mano motina yra.

14. Sveikinkite Atsinkyty bėy Ple-gontę, Ermoną, Patrobaną, Ermėną, ir brolus su jeis ėsancus.

15. Sveikinkite Pilologą bėy Julią, Nerėjų, bėy jo sėsserį, ir Olym-pą, ir wissus ėwentūsus pas jūs.

16. Sveikinkite kīs kītą tarp sawęs ėwentu pabuczawimu. Sveikink jus Kristaus surinkimai.

17. Bet aš graudinnu jus, mieli brolei, kad dabotumbit ant tū, kurrie suardimus dāro ir papiktinni-

mus, priėš tą pamoklą, kurri išmōtot, ir nūg jū atsitraukite.

18. Aš tokie Ponui Jėzui Kristui ne ėlūzija, bet sawo pilwui; ir sal-dzeis žodzeis ir ėwelnomis kalbomis jie išwadzoja nekaltas ėirdis.

19. Aš jusū paklusnummas wissiemis išsireiėšė. Todeley dzaugius jumis. Bet aš noru, kad butumbit išmintingi ant ėėro, o lėti ant pikto.

20. Bet Diewas pakājaus te pamintėtoną po jusū kōjū umay. Malone Jėzaus Kristaus te effie su jumis!

21. Sveikink jus Timotejus, mano draugas, ir Lucius, ir Jazonas, ir Sosipateris, mano gentys.

22. Aš Tercius jus sveikinu, kursai ėė gromatą rāšiau Wiešpatiję.

23. Sveikink jus Gajus, mano ir wisso surinkimo gāspadorus. Sveikink jus Erastus, miešto skārbininks bėy Kwartus brolis.

24. Malone Pono musū Jėzaus Kristaus, te effie su jumis wissais. Amen.

25. Bet tam, kursai jus gāl pasi-printi pagal mano ewangelią ir sakimą apie Jėzų Kristų, per kurri apreiėšta yra paslėptine, kurri iš ėwieto pradzōs užtylėta buvo,

26. Bet dabar apreiėšta ir apsakyta yra per prāratū rāštus, iš isakimo amšinojo Diewo, wierōs paklusnumą itaisyti tarp wissū pagonū;

27. Tam paczām Diewui, kursai wiens išmintingas esti, te effie garbė per Jėzų Kristų ant amšiu! Amen.

(Gysta Ėymionams iš Korintōs per Pėėbė, kurri tarnawo surinkimui Kentrēoje.)

Pirma gromata ėwento Powilo Korintionams.

1. Pėrskyrimas.

Graubinnimas ant sandōrōs ir pazarnumino.

Powilas, pawadintas apāstalas Jėzaus Kristaus, per Diewo wālę, ir brolis Sostenes,

2. Surinkimui Diewo Korinte, paswėstiems Kristuje Jėzuję, pawadintiems ėwentiems, su wissais tais,

kurrie meldzasi wardo musū Pono Jėzaus Kristaus, wissosa jū ir musū wictosa;

3. Malone te effie su jumis, ir pakājus nūg Diewo musū Tėwo, ir nū Pono Jėzaus Kristaus.

4. Aš dėlawoju sawo Diewui wissadōs dēl jusū, uš malonę Diewo, kurri jums dūta yra Kristuje Jėzuję;

5. Kad este per jį wissūse dalykūse

bagotais daryti, wissame pamoksle, ir wissame pažinnime.

6. Kaipgi ir sąsimas Diewo žodžio apie Kristų jusi patvirtintas yra,

7. Taip, kad jūs ney jokios dowa-
nės ne stojojat, bet tik laukiat aprėiš-
timo mūsų Pono Jėzaus Kristaus,

8. Kursai ir jus pastipris iš galo, jeib butumbit nebartini dienoje mūsų Pono Jėzaus Kristaus.

9. Nės Dievas yra wiernas, per kurį jūs pawadinti este i draugystę jo sunaas Jėzaus Kristaus, mūsų Wiešpaties.

10. Bet aš graudinnu jus, mieli brolei, per wardą mūsų Pono Jėzaus Kristaus, kad wissi wienširdžey kalbētumbit, ir te n'essie tarp jūsų pėrsisistyrimai, bet laikykities drutay prie kito kito, wienoje dūmoje, ir wienoje mislije.

11. Nės man pranęsta yra, mieli brolei, nūg Kloės šeimynės, apie jus, waidą tarp jūsų esanti.

12. Bet aš apie tai sakau, kad tarp jūsų wiens sakō: aš esmi Powilo; antras: aš esmi Upollo; trėczas: aš esmi Kėpas; ketwirtas: aš esmi Kristaus.

13. Kaipgi? argi Kristus pėrdalys-
tas? Argi Powilas už jus nutryja-
wotas? Argu jūs wardan Powilo este
kristiti?

14. Už dėkwoju Diewui, kad iš
jūsų ney wieną ne kristitijau, kaip
tik Kristų ir Gajų;

15. Kad ne kas sakytu, manę krikš-
tijusi mano wardan.

16. Bet aš ir krikštijau Stepono
namišlius; potam ne žinnau, ar kel-
lis kirtus krikštijau.

17. Nės Kristus manę ne sunte
krikštiti, bet ewangelią apsakyti; ne
išmintingais žodžiais, kad ne kryjus
Kristaus nieku pawirštu.

18. Nės žodis apie kryjų prapālan-
tiems yra paikystė, bet mums, kur-
rie išgānami, yra macis Diewo.

19. Nės parašyta yra: * aš išnie-
kisu išminti išmintingųjų, ir protą
protinųjų atnešu. * 3a. 29, 14.

20. Kame išmintingieji? Kame ras-
temokiti? Kame swieto išmintingieji?
Ar ne Dievas išminti šio swieto i
paikystę pėrwertę?

21. Nės kadangi swietas per sawo
išminti Diewą jo išmintije ne pa-
žinno, geray patikfo Diewui, per pai-
kų kōzoni išganyti tus, kurie tai tik.

22. Nės žydai jenklā prašo, ir
Grykai išminties jėško;

23. Bet mes apsakom' Kristų nu-
tryjawotą, žydams papiktinnimą,
ir Grykams paikystę.

24. Bet pawadintiems, taip žydams,
kaip ir Grykams, apsakom' Kristų,
Diewo maci, ir Diewo išminti.

25. Nės diewiškā paikystė išmin-
tingėne už žmones; ir diewiškā silp-
nybė drutėne yra už žmones.

26. Dabokities, mieli brolei, sawo
pawadinnimo: ne daug išmintingųjų
pagal kuną, ne daug macnųjų, ne
daug didžios gimminės elancų pa-
wadinti;

27. Bet kas paika yra po atia
swieto, tai Dievas išrinko, kad iš-
mintingus apgėdintu, ir kas silpna
po atia swieto, tai Dievas išrinko,
kad apgėdintu, kas stipri yra;

28. Ir kas ne didžios gimminės
po atia swieto, ir kas papeikta,
Dievas išrinko, ir kas nieku yra,
jeib i nieką pawirštu, kurs dingosi
kas esas.

29. Kad po jo atia ney joks ku-
nas nefigirtu.

30. Iš kurrio ir jūs ateinat' Kri-
stuje Jėzuje, kursai mums Diewo
darytas yra i išminti ir teisybę, ir
pawentinnimą ir atpirkimą;

31. Jeib, kaip parašyta yra: * kas
girras, tesigirrie iš Wiešpaties.

* Ser. 9, 23, 24.

2. Pėrsistyrimas.

Prāsas hubas ewangelią apsakyti.

Ir aš, mieli brolei, kaip pas jus at-
ėjau, ne atėjau su puikiais žodžiais,
arba su aukšta išmincze, jums ap-
sakyti diewišką kōzoni.

2. Nės ne tarau si kų žinnas tarp
jūsų, kaip tiktay Jėzu Kristų, ir tą
nutryjawotą.

3. Ir aš buwau pas jus su silp-
nybe, su būime, ir su didžu drebė-
jimu.

4. Ir mano žodis bey mano kōzo-
nis ne buwo šwelnuše žodžuše žmo-

gīstlōs īšmintiēs, bet īšrōdime dīwā-
šes ir gallybēs.

5. Kad jūšū tīstējimas butu ne žmo-
nū īšmintijē, bet Diewo gallybējē.

6. Bet apie kā mes kalbame, tai
tacžau estī īšmintis prie tobulū; ney
īšmintis šio swieto, ney wyresnujū
swieto, kurrie sugaišta;

7. Bet mes kalbame apie īšminti
Diewo, slapežey paslēptā, kurē Die-
was pastyre pirm swieto, ant musū
šlōwēs.

8. Kurē ney wiens wyresnujū šio
swieto ne īšpažinnes; nēs kad jē bu-
tu īšpažinņē, tay šlōwēs Diešpati
ne butu nukryžawojē.

9. Bet, kaip parašyta yra: * kā
ney wiena akis ne reģējo, ir ney
wiena ausis ne girdējo, ir ney ī jo-
šio žmogaus širdī ne iējo, tai Diews
pagatawījes tiems, kurrie jī myl.

* 3ej. 64, 4.

10. Bet mums tai aprēište Die-
was per sawo Dīwāšē. Nēs Dīwāšē
īšjēškō wīšsus dāiktus, ir gillybes
Diewyštēs.

11. Nēs kurs žmogus žinno, kas
žmoguje yra, kaip tiktay dīwāšē žmo-
gaus, jeme esanti? Taipojau ney
wiens ne žinno, kas Diewe yra, kaip
tiktay Dīwāšē Diewo.

12. Bet mes ne gawome dīwāšē
swieto, bet Dīwāšē īš Diewo, kad
galim' žinnoti, kas mums Diewo
dūta yra;

13. Kōktai mes ir kalbame, ne žo-
dzeis, kurrus žmogiška īšmintis gal
mokiti, bet žodzeis, kurrus šwenta
Dīwāšē mōlin, ir sūdijam dīwāšīklus
dāiktus dīwāšīklay.

14. Bet žmogus īš sawo prigim-
mimmo nieko n'īšmano, kas dīwāšēs
Diewo yra; paikyste yra jamui, ir ne
gal tai pėrmanyt, nēs tur dīwāšīklay
sūdijama buti.

15. Bet dīwāšīškas wis kā sūdija,
ir ney wieno ne sūdijams.

16. Nēs kas Diešpatiēs dumā pa-
žinno? arba kas jī pamokis? Bet
mēs turrim Kristaus dumā.

3. Pėrsfyrimas.

Mōlitojēi yra tarnai, laulininkai ir budawo-
ninkai. Diešpats ir grūntas īšganimo yra
Kristus.

Ir aš, mieli brolei, ne galējau su
jumis kalbėti, kaip su dīwāšīškais,
bet kaip su kūniškais, lyg su jaunais
waikais Kristuje.

2. Girdžau jus pienu, ir ne daw-
jau wālgī; nēs dar ne galējot, ir
dabar ne gālit,

3. Kadangi jūs dar kūniški este.
Nēs kadangi kerštas, ir barnis, ir
nesandora tarp jūšū yra, argi ne kū-
niški este, ir elgiaties pagal žmogiš-
kā budą?

4. Nēs jey wiens sako: aš esmi
Powilo; bet antras: aš esmi Apol-
lo; argi ne kūniški este?

5. Taygi kas Powilas? kas Apollo
yra? tarnu jūdu, per kuriādū tiktī
pastojot, ir kōktai, kaipo Diešpats
kožnam dawēs.

6. Aš sōdinau, Apollo aplāište, bet
Diewas dawē tarpō.

7. Taygi ney tas, kurs sōdinna, ney
tas, kursai aplāišta, kō yra; bet
Diewas, dūdgsis tarpā.

8. Bet kursai sōdinna, ir kursai
aplāišto, wiens kaip kīts yra. Bet
kiekwiens sawo algā gāus pagal sa-
wo dārba.

9. Nēs mes esme Diewo sāndar-
bininkai; jūs Diewo dirwa este, ir
Diewo budawone.

10. Aš īš Diewo malonēs, kurri
man dūta yra, dējau grūntā, kaip
īšmintingas budawoninkas; kīts bu-
dawoja ant to. Bet kožnas tesidabo-
ja, kaipō ant to budawoja.

11. Kittā tiesā grūntā ney wiens
ne gal dēti, be to, kurs dēts yra,
kursai yra Jėzus Kristus.

12. Bet jey kas ant to grūnto bu-
dawoja aukšā, sīdābrā, brangius al-
menius, mēdi, šienā, jawėnas,

13. Tay kiekwieno dārbas bus
aprēiškītas; ana diena tai īšrōdis.
Nēs per ugnī bus aprēiškītas, ir
kōksai kožno dārbas bus, pėrmėgis
ugnis.

14. Jey kieno dārbas išliks, kurri
ant to budawoja, tay algā gāus.

15. Bet jey kieno dārbas sudegs,

tay ant to išlādą gāus; bet jis pat-
sai bus išganytas, taciau taipo nēy
per ugni.

16. Ur ne finnote, jus Dievo baž-
nyčią išancus, ir Dvasę Dievo ju-
siję gyvėnancę?

17. Jey kas bažnyčią Dievo paga-
din, tą Dievs pagadis. Nės bažny-
čia Dievo šventia yra, ta jūs este.

18. Nēy wiens te ne prigāuna pats
savę. Kursai iš jūsų dingos išmin-
tingas šas, tas te pastoj durnas šim-
me swiete, kad išmintingas butu.

19. Nės šio swieto išmintis yra
paikštyte pas Dievą. Nės parašyta
yra: * išmintingus sugāuna jis jų
tytrystėj'. * Job. 5, 13.

20. Ir wēl: * Diešpats žinno iš-
mintingųjų mistis, kad niekingos yra.
* Ps. 94, 11.

21. Dėl to nēy wiens te nesigirtie
iš žmonū. Wislab jūsų yra.

22. Ur butu Powilas ar Upollo,
ar Kėpas, ar swietas, ar gywata,
ar smertis, ar butu šas, ar busę-
sis dāikts, wis jūsų yra;

23. Bet jūs este Kristaus, bet Kri-
stus yra Dievo.

4. Pėrštyrimas.

Motitojų wertybė, urėdas ir wargai.

Per tokius te laiko mus košnas, bu-
tent per Kristaus tarnus, ir užweiz-
dus paslėptinū Dievo.

2. Galāusey iš užweizdū kit' nieko
ne jėškoma, kaip tik, kad wierni
butu išrašti.

3. Bet man menš dāikts yra, kad
jūsų, arba žmogiškos dienos buczau
sūdijams, neygi pats savę ne sūdiju.

4. Už tiesū nieko nesijinaus, bet
tame n'ėsmi aptėisintas. Bet Dieš-
pats yra manę sūdijasis.

5. Todėl, ne sūdikit pirm česo, iš
ateinant Diešpaczui, kursai ir i šwie-
są statys, kas tamšybėje paslėpta yra,
ir rodą širdžū išreikš; tad da tiek
wienam bus garbė nūg Dievo.

6. Bet toktai, mieli brolei, aš apie
savę ir Upollo išmaniau, jūsų dē-
ley: jeib iš mūsų išmofumbit, kad
nēy wiens savę diėdesnu laikytu,
kaip dabar parašyta yra, jeib nēy
wiens priėš kīts kitta, kitto dēley
ne pasipūstu.

R. T.

7. Nės kas tamę iškėlė? bet kę
turri, kę ne gāwēs? bet jey gāwēs,
kagi girriėsi, buš ne gāwēs?

8. Jūs jau pasōtinti, jūs jau pra-
lobot, jūs be musū ponawojat'; ir
dūk Diewe, kad jūs ponawōtumbit,
jeib ir mes su jumis ponawōtumbim.

9. Bet aš misliju, Diewą mus
apāštalus per prascāusus stūczusi,
kaip smerczui padūtus: nės mēs pri-
sizwalgimu pastojom' swietui, ir an-
gėlams, bey žmonėms.

10. Nės durni esme dėl Kristaus;
bet jūs išmaną este Kristuje. Nės
silpni, bet jūs stiprus. Jūs šlowin-
gi, bet mes paniekinti.

11. Jė šei adynai kenzam bādą
ir troškumą, ir nūgi esme, ir mu-
šami, ir ne turrim ney jokios tikrės
wietos.

12. Ir dirbam, ir kruttam sawo
rankomis. Mus darfo, tai mes žę-
nojam; mus pėrsekineja, tai mes kę-
czame; mus bluznij, tai mes Diewą
meldžam.

13. Nės wissādōs esme kaip kėšims
swieto, ir wissū žmonā sąslawas.

14. Tai ne rašau, kad jus apgę-
dinczau, bet graudinnu jus, kaip sa-
wo mielus wailus,

15. Nės norint dēšimt tūkstančū
wadū turrētumbit Kristuje, tay ta-
czau ne daug tēwū turrite. Nės aš
jus pagimdžau Kristuje Jėzuje per
ewangelią.

16. Todėl graudinnu jus, bukit ma-
no pasėkiejei.

17. Tōs paczōs prieštatis dēley nu-
sunczau pas jus Timotejų, kursai
yra mano mielas ir wiernas sunus
Diešpatije, kad jums primintu ma-
no kėlus, kurrie Kristuje yra, lyg
kaipo aš wissur wissūse surinkimūse
mokinnu.

18. Kelli pasipucz, buš aš pas
jus n'ateisęs.

19. Bet bewėšey pas jus ateisu,
jey Diešpats nor, ir išklausešu,
ne žodjus pasipūtusū, bet stiprybę.

20. Nės karalyšte Dievo ne stoj
žodžūse, bet stiprybėje.

21. Katro norite? ar su rykšte pas
jus ateisu, ar su mēile, ir lengwa
dwase?

5. Pėrsfyrimas.

Babarimas kėšpėstės; išsilawimo raugo. Raipo, ir dėl to grielai wengtimi.

Wissur kalbama, kėšpėstę tarp jūšū esancę, irgi tokią kėšpėstę, apie kurę neį pagonai sakyti ne žinno, kad wiens su sawo tėwo moterimi laikos.

2. Ir jūs pasipūtę este, ir nesismūtijaties daugiaus, kad tas, kurs tai daręs, nūg jūšū butu atfirtas.

3. Už tiesū, kurs aš su kunu tén ne esmi, taczau tén esmi su dwasę, jau neį kaip pats tén budams pasūdijau tamui, kurlai tai taipo daręs yra,

4. Wardan musū Pono Jėzaus Kristaus, jūšū surinkime su sawo Dwasę, ir su stiprybe musū Pono Jėzaus Kristaus,

5. Ji padūti šėtonui ant sugadinimo kūno, jeib išganyta butu dwasę dienoje Pono Jėzaus.

6. Jūšū gyrus ne esti gražus. Ar ne žinnote, kad mažumas raugo wisę tėslią iraugin?

7. Taygi išplokėt sėną raugą (grieką), jeib butumbit naujas imaišim's, kaip jus este nerauginai. Nės ir mes turrim welykū-awinli, tai esti Kristus, už mus apierawotas.

8. Todėl welykas šwėstime, ne sename raugė, neįgi raugė nelabummo ir pištenybės, bet nerauginatame tėsle tikrybės ir tiesės.

9. Už jums rašiau toje gromatoje, kad nieko dārbo ne turrētumbit su kėšpininkais.

10. Tai wisay ne mistliu apie kėšpininkus šimme swiete, arba apie godingus, arba apie plėšiklus, arba apie balwonū-gārbintojus; šėip turrētumbit iš swieto išeiti.

11. Bet dabar rašiau jums, kad jūs su jeis nieko dārbo ne turrētumbit, butent, įey kas wadindinas broliu, ir yra kėšpininkas, arba godingas, arba balwonū-gārbintojis, arba bluznitojis, arba girtoklis, arba plėšiks; su tokiu neį wālgite ne wālgikit.

12. Nės kas man rūp laukė esąjie, kad aš jās turrēczau sūditi? Ar jūs ne sūdijate tus, kurrie widuje yra?

13. Bet Diewas laukė esanczus

sūdis. Pātys iš sawęs išmėstite tą, kursai piktas yra.

6. Pėrsfyrimas.

Babarims dėl ne tinsancjo bylinėjimo prwoje, ir kėšpėstės.

Kaip dreska kas iš jūšū, waidą turrėdams su kittu, bylinėti po akiū neteisujū, ir ne po akiū šwentujū?

2. Ar ne žinnote, kad šwentieji swietą sūdis? Taygi įey nūg jūšū sūditas bus swietas, argi ne ganā geri este, mažausas skundas sūditi?

3. Ar ne žinnote, kad mes ant angelū sūdą laikysim? Kaipogi ne labjaus ant cėšpėstū lobjū?

4. Bet jūs, kad cėšpėstū lobjū dėley skundą turrite, tay immat tus, kurrie paniekinti yra surinkime, ir statot jūs per sūdąs.

5. Unt jūšū apgėdinimo tai turrusakyti. Argi neį jokia išmintingo yra tarp jūšū? arba taczau neį wienu, kurs gallėtu sūditi tarp brolio ir brolio?

6. Bet brolis su broliu bylinejat, ir tai po akiū netiklinezujū.

7. Jau nusidėjimas yra tarp jūšū, kad su kėtis kittu bylinejate. Kodėl jūs ne labjaus dūdaties saw neteisybę daryti? Kodėl jūs ne labjaus dūdaties sawę prigauti?

8. Bet jūs neteisybę dārote, ir prigauinat, ir tai brolius.

9. Ar ne žinnote, kad neteisieji ne gaus dalykus karalystės Diewo? Ne išwadžosities, neį kėšpininkai, neį balwonū-gārbintojai, neį wencawonystės pėrjengtojai, neį neczystieji, neį waiš-darčytojai,

10. Neį wāgys, neį godingi, neį girtoklei, neį bluznytojai, neį plėšikai, ne gaus karalystę Diewo.

11. Ir tokie jūšū kėli buwote; bet jūs este numazgoti, jūs este pašwėsti, jūs este apteisinti per wardą Pono Jėzaus, ir per Dwasę musū Diewo.

12. Wis man wale, bet ne wis naudinga yra. Wis man wale, bet neį joks daikts manę pėrweiks.

13. Walgis pilwui, ir pilwas walgiui; bet Diewas ši ir aną nieku pawers. Bet kunas ne kėšpėstie, bet Wieshpaczui, ir Wieshpatis kunui.

14. Bet Dievas Viešpati priekš-
lēs, ir mus taipau priekšs per sa-
wo maci.

15. Ar ne žinote, jūšū kunus Kri-
štaus šanareis išancus? Argi žmės
Kristaus šanarus padarycau tus kė-
šės šanareis? Upsiūgot Dieve!

16. Urba ar ne žinote, kad kas
su kėšė laifosi, tas yra wienu kunu
su je? * nės bus (sako jissai) du wie-
name kune. * Mat. 19, 6.

17. Bet kas prie Viešpaties glau-
dzasi, tas yra wienu dwāse su jūmi.

18. Wengkite kėšystę. Wissi grie-
kai, kurrus žmogus dāro, ne prieiti
jo kunq; bet kas kėšāuja, tas prieš
sawo paties kunq susigrieshij.

19. Urba, ar ne žinote, kad jūšū
kunas bažnyčia yra šwentōs Dwa-
sės, kurri yra jūsi, kurrę turrit iš
Diewo, ir ne este sawo paczū.

20. Nės brangiey atpirkti este.
Del to, gūrbinkit Diewā ant sawo
kuno, ir sawo dwāseje, kurrē yra
Diewo.

7. Pėstyrimas.

Atšakimas ant wissokū klāusimū, apie juwen-
czawotus, nemėdusius ir nāšles.

Bet apie tai, kq jūs man rāšet,
atrasau: gēr žmogui ne lytėti ney
jokiōs moteriškės.

2. Bet, idant kėšystę wengtumbit,
te tur kōžnas sawo moteri, ir kōžna
te tur sawo wyraq.

3. Wyras te atliekt moterei kalta
mėilę; lygey taipojau ir moteriškē
wyru.

4. Moteriškē ne tur wālės ant sa-
wo kuno, bet wyras. Lygey taipojau
ir wyras ne tur wālės ant sawo ku-
no, bet moteriškē.

5. Ne atsitraukit nūg kīts kīto,
kaip tikt pawelijimu abėjū ant wa-
landōs, kad pašnikawimui bey mal-
doms spētq turrētumbit; ir wēl su-
sieikit, kad jus ne gunditu šētonas,
del jūšū neczystybės.

6. Bet toktai sakau walę dūdams,
ir ne priverzdams.

7. Bet wēliczau, kad wissi žmones
butu, kaip aš; bet kōžnas tur sawo
paties downāq iš Diewo, wiens taip,
kīts šēip.

8. Už tiesā sakau nemėdusiems ir
nāšlėms: gēr yra jiems, kad ir jie
taipo pasiliekt, kaip aš.

9. Bet jeį jie ne gal pasiliekt ne-
wėdę, tay te wēdie; geraus yra we-
sti, ne kaip gāšlumme degti.

10. Bet wėdusiems isakau ne aš,
bet Viešpats, kad moteriškē nesi-
stirtu nūg wyro;

11. Bet jeįgu atsisirtu, kad pasi-
listu be wyro, arba su sawo wyru
suderētu. Ir kad wyras sawo paczę
ne lėistu nūg sawęs.

12. Bet kitiems aš sakau, ne Vieš-
pats: jeį brolis netikincę tur mo-
teri, ir jei mėgsta gywēt su jūmi,
tas te nesistirrie nūg jōs.

13. Ir jeį moteriškē ne tikinti
wyraq tur, ir jam mėgsta gywēt su
je, ta te nesistirrie nūg jo.

14. Nės netikis wyras pašwēstas
yra per moteriškē, ir netikinti mo-
teriškē pašwēnczama per wyraq. Rit-
taip butu jūšū waikai neczysti; bet
dabar šwenti yra.

15. Bet jeį netikis širrafi, tay
tesistirrie. Brolis, arba sessū tokiāse
daiktūse walna yra. Bet pakajuje
mus Dievas pawadinņes yra.

16. Bet kq tu žinnai, tu moteriškē,
bau tu wyraq išganyšenti? Urba tu
wyre, kq tu žinnai, bau tu moteri
išganyšes?

17. Taczau kaip kiekwienam iš-
dalijo Diewas, kōžnas, kaip ji Vieš-
pats pawadinno, taipo te elgiāsi.
Ir taipo aš istatau wissūse surin-
timāse.

18. Jeį kas appjāustis pawadin-
tas, tas te ne auginna neapjāu-
stimq. Jeį kas pawadintas neapjāu-
stime, tas te nesidūda appjāustit.

19. Appjāustimas yra niekas, ir
neappjāustimas yra niekas, bet Die-
wo prisakimus laikyti.

20. Kiekwienas te pasiliekt pawā-
dinnime, kurreme yra pawadintas.

21. Jeį bėrnu pawadintas essi, ne-
sirūpink; bet jeį galli wālnas pa-
stoti, to jū geraus wartof.

22. Nės kas bėrnu pawadintas
yra Viešpatije, tas yra walnas
Viešpaties. Taipojau, kas walnas
pawadintas yra, tas yra bėrnas
Kristaus.

23. Jūs brangieji atpirkti esite; ne pastokit žmonėms bėrnai.

24. Rojnas, mieli brolei, kurreme yra pawadintas, tame te pasiliekt po ašiu Diewo.

25. Bet apie mergas ne turru prišakima Wiešpaties; bet sakau sawo misli, kaipo aš mielasirdingystę gawau nūg Wiešpaties, wiernas buti.

26. Taygi misliju, toktay gėr esant, dėl bėdės po ašiu esancjės, kad gėr yra žmogui taipu buti.

27. Jėy sutūtas essi su moteriškė, ne jėškot pėrsirtas buti; bet jėy walnas essi nūg moteriškės, tay ne jėškot moteriškė.

28. Bet jėy wėdi moteriškė, ne susigriešiji, ir jėy merga tėtėtu, ne susigriešija; taczau tolie kunisktus turrės wargus. Bet aš rods jusu cėdiczau.

29. Bet tai sakau, mieli brolei, cėšas sunktas. atėis. Togidėl tai mano mislis, kurrie paczes tur, kad butu, kaip ne turri; ir kurrie werkia, kad butu, kaip ne werkia;

30. Ir kurrie dzaugias, kaip nesi dzaugia; ir kurrie perka, kaip nieko ne turri;

31. Ir kurrie wartoja šio swieto, kad tą ne piktay wartotu; nės dailė tai šio swieto pragaista.

32. Bet aš rods norėczau, kad be rūpeszio butumbit. Nėwėdėsis rūpinas apie tai, kas Wiešpaties yra, kaipo Wiešpaczui itiktu.

33. Bet wėdėsis rūpinas apie tai, kas swieto yra, kaipo itiktu pəcəi. Pra stirtummas tarp moteriškės ir tarp mergės.

34. Ne tėtėjusi rūpinas apie tai, kas Wiešpaties yra, jeib šwenta butu, ne tiktay kūnu, bet ir dwasė; bet tėtėjusi rūpinas apie tai, kas swieto yra, kaipo wyrui itiktu.

35. Bet toktai sakau jums ant jusu naudės; ne kad mėsyczau jums wirwė aplink kėslą, bet tam, kad mandagu yra, ir jus wis, ir be užtrukinnimo Wiešpaczui šlužiti galėtumbit.

36. Bet jeyga kurriam rėgisi, sawo mergai ne mandagu busent ne tėtėjus, kadangi jau nūteka, ir ne gė-

lint tittai buti, te daro, kė nor; ne susigriešija; te teka ji.

37. Bet kadėda kas drūtay apšim, kadangi ne priwerezams, ir sawo walnė wale tur, ir tai pasijada sawo širdije, sawo mergė tokė palai tyti, geray dāro.

38. Pastiaūs, kursai jė už wyrė išdāst, tas geray dāro; bet kursai ne išdāst, tas geraus dāro.

39. Moteriškė rēsta yra prie žokano, koley jės wyras gyws yra; bet jėy jės wyras užmiegt, wale jei nutekėti, už kurri ji nor, kad tiktay Wiešpatije tai nusidātu.

40. Bet ji išganytingėne yra, jėy taipu pasiliekt, pagal mano misli. Bet aš tarūs, kad ir aš turris Diewo Dwasė.

8. Pėrskyrimas.

Apie balwonū apierę, ir wartojimą křiščionis-
lės walnybės be papistinnimo.

Bet apie balwonū apierę žinnome, nės mes wissi turtime išpažinnimą. Išpažinnimas papucza, bet mēile pagerina.

2. Bet jėy kas tikkis kė žinnas, tas dar nieko ne išpažysta, kaipo turėtu išpažinti.

3. Bet jėy kas Diewą myl, tas jo pažintas yra.

4. Taipogi žinnome apie walgius balwonū apierės, kad balwons nieks yra swiete, ir kad niera titto Diewo per tą wieną.

5. Nės noris yra, kurrie wadinna mi diewais, ar butu danguje, ar ant žemės, kadangi daug yra diewū, ir daug wiešpaczū;

6. Taczau mes turtime tikt wieną Diewą, Tėwą, iš kurrio yra wissi dailtai, ir mes jeme; ir wieną poną Jėzu Krištu, per kurri wissi dailtai yra, ir mes per jį.

7. Bet ne kėjnas tur tą žinnojimą; nės kelli dar sawo sašinę suntin balwono dėley, ir wālgio per balwonū apierę, tūmi jū sašine, kadangi taip silpna, stow apbjaurinta.

8. Bet walgis ne padāro mus geresnus Diewui. Jėy wālgome, dėl to mės ne busim geresni: jėy ne wāl-

gome, dėl to mės ne busim' mentėsnī.

9. Bet dabokities, kad ta jusū walnybe ne butu ant papiktinnimo silpnūjū.

10. Nės jey kas tawę, kurs išpažinnimq turri, matytu už stalo sėdinti balwonū-namūse, ar jo sąjine, kadangi jis silpnas yra, ne gauna priežastī, walgiti balwonū-apierōs?

11. Ir taipo tawo išpažinnimo dėley silpnasis brolis prajus, kurrio dėley taczau Kristus numiręs.

12. Bet kad jūs taipo susigriešijāt brolams, ir jū silpną sąjine pažeidzat, tay susigriešijaties Kristui.

13. Togidėl, jey walgis mano broli papiktintu, aš niekadōs mėsōs ne walgiczau, kad sawo broli ne papiktinczau.

9. Pėrkyrimas.

Raipo apāstalas, trīšcjoniškq walnybę pilbidam̃s, sawo urėdą wartoja.

Ar aš ne esmi apāstalas? ar ne esmi wālnas? argi ne regėjau musū Ponq Jėzū Kristū? ar jūs ne este mano dārbas Wiešpatijē?

2. Jey ne kitiems esmi apāstalas, tay taczau jusū apāstalas esmi: nės pėczwetis mano apāstal-urėdo jūs este Wiešpatijē.

3. Jey manę kas klausia, tay aš taipo atsakau:

4. Ar mums ne wale wālgit ir gėrti?

5. Ar ir mums ne wale sesserī per moterī drauge westis, kaip kitiems apāstalam̃s ir Wiešpaties brolams, ir Kėpui?

6. Urba, ar tikt man ir Barnabui ne wale, tai daryti?

7. Kas kadda kelāju i kārą ant sawo paties algōs? Kas sodinna wyniczq, ir ne wālgō jōs waisaus? Urba kas gano kaimeng, ir ne wālgō pieno kaimenēs?

8. Bet ar tai kalbu pagal žmonū budq? ar ne safo tai ir žokanas?

9. Nės žokane Moizėšaus parašyta yra: "jauczui kullanczam nasrū ne užrišt. Ar rūpinas Dievas tiktay apie jauczus?" 5 M. 25, 4.

10. Urba ar ne tai safo abelnay musū dėley? nės tai musū dėley parašyta. Nės arqsis, lukestijē tur artī,

ir kullqsis lukestijē tur kulti, kad gāutu pagal sawo lukestī.

11. Jey mes jums sėjam dwāsištus dāiktus, ar diddis tai dāiktas yra, jey wālome kuništus jusū dāiktus?

12. Bet jey kiti tq wālē ant jusū gāwę yra, kām ne jū labjaus mes? bet mes tōs wālēs ne ėmēmēs, bet wiskā pakenczame, jeib ewangeliq Kristaus ne užtrukintumbim.

13. Ar ne žinnote, kad tie, kurrie apierawoja, wālgō apierōs? ir kurrie altorui šlužija, nūg altoraus išsilaisos?

14. Taipō ir Wiešpats paliepe, kad ewangeliq apsakajie, nūg ewangeliōs tur išsilaisyti.

15. Bet aš to ney wieno ne wartojau. Ir ne todėl apie tai rašau, kad taipō su manim' butu laikoma. Wēliczaus numirštq, užot kas mano garbę turrētu paniekinti.

16. Nės kad ewangeliq apsakau, to ne primawau girtis; nės tai turru daryti. Ir bėda man, kad aš ewangeliq ne apsakyczau.

17. Jey rods darau, tay man alga dādama: bet jey ne rods darau, tay taczau man urėdas pawierits.

18. Kokiagi tai mano alga? Būtent, jeib apsakyczau ewangeliq Kristans, ir daryczau tai walnay dykay, kad sawo walnybēs ne piktay wartoczau prie ewangeliōs.

19. Nės norint wālnas esmi nūg kōžno, taczau pasidariau wissiem̃s tarnu, jeib jū daug laimēcza.

20. Žydam̃s pastojau kaip žydas, jeib žyds laimēcza; tiems, kurrie po žokanu yra, pastojau kaip po žokanu, jeib tus, kurrie po žokanu yra, laimēcza.

21. Tiemus, kurrie be žokano yra, pastojau kaip be žokano (taczeig be žokano ne esmi po ašim' Diewo, bet esmi žokane Kristaus), jeib tus, kurrie be žokano yra, laimēcza.

22. Silpnies̃ pastojau kaip silpnas, jeib silpnūsus laimēcza; wissiem̃s wissiõs pastojau, jeib wissur ben kellis išganyczau.

23. Bet tai darau ewangeliōs dėley, jeib jōs dalywas buczau.

24. Ar ne žinnote, kad tie, kurrie lentryn bėga, tie wissi bėga, bet

wiens tikt gáuna laisybą? Taygi taipo bėgkit, jeib tą gántumbit.

25. Bet tiekwiens karáujas, nág wissú dáiktú užsilaiso; anie taipo, kad pragaištanti wainiką gántu, bet mes nepragaištanti.

26. Bet aš taipo bėgu, ne taip ant nešinnú. Už taipo širmawoju, ne taip šrá plákdams.

27. Bet aš sawo kuną baudžu, ir tą rámdau, jeib kitiems (Diewo žodis) sakýdams ne pats bučiau peikiams.

10. Pėršyrimas.

Kuniską drašumną reik' wengti.

Bet ne noru, mieli brolei, jeib jús ne šimnotumbit, kad wissi musú tėjai buwo po debesim', ir wissi per mares pėrėjo;

2. Ir wissi ing Moizėsu krikštiti, debėsimi ir mārėmis;

3. Ir wissi wienoką dwásiską walgį walgė;

4. Ir wissi wienoką dwásiską gėrimą gėrė, bet jie gėrė iš dwásiskos šlós, pastuy sėkancijos, kurri buwo Kristus.

5. Bet daugia jū ne pamėgo Diews; nės jie parmušti pūšėjoje.

6. Bet tai mums pawyzdžui nusidawė, jeib ne užsigėstumbim pikto, lygey kaipo anie užsigėde.

7. Ir ne bukite balwonų - gėrbintojai, kaip anū kelli buwo, kaip parafyta yra: * žmones sėdosi walgit ir gerti, ir kėlėsi žaisti. * 2 M. 32, 6.

8. Ir ne kėšaukim, kaip kelli * anū kėšawo, ir prapūle wienoj' dievoj' dwidėsimt ir trys tūkstanczej. * 4 M. 25, 1.

9. Bet neygi gundikime Kristų, kaip * anū kelli jė gunde, ir žalczū nužawinti buwo. * 4 M. 21, 5.

10. Ir ne murmekite, kaip * anū kelli murmėjo, ir per žuddytoj' buwo nužawinti. * 4 M. 14, 2.

11. Toktai wissiemis nusidawė pawyzdžui; bet mums parafyta pagaudinnimui, ant kurrá atėjo swieto galas.

12. Togidėl, kas mislij stowis, tėsídaboja, kad ne pultu.

13. Dar ne užpūle jus pagundimas, kaip tikt žmogiskas; bet Die-

was yra wiernas, kurlai ne lėidzėjus gundinnamus buti per júsú išgalėjimą, bet dāro, kad pagundimas toki gálą gáuna, kad tą gálit pakėlti.

14. Dėl to, mano mylimi, wengkite balwonų-šlušmą.

15. Kaip su išmintingais kalba, sūdikit jús, ká sakau.

16. Pėržegnotas fylifas, kurri pėržegnojam, ar tas ne yra draugyste kraujo Kristaus? dūna, kurrė laužam', ar ta ne yra draugyste kuno Kristaus?

17. Nės wiena dūna yra, taip musú daug wienas kunas; kadangi mes wissi wienos dūnos dalywi pastojom.

18. Žurekit i Izrael pagal kuną; kurrie apieros walgo, ar tie ne yra draugystėj' altoraus?

19. Kągi dabar sakysu? Ar sakysu, kad balwonas kas yra? arba kad balwonų apiera kas yra?

20. Bet aš tai sakau, kad ká pagonai apierawoja, tai apierawoja welnams ir ne Diewui. Bet aš ne noru, kad jús welnų draugystėj' bumbit.

21. Jús ne gálite podrang gėrti Wiekpaties fylifą, ir welnų fylifą. Jús ne gálite podrang prieiti prie Wiekpaties stalo, ir prie welnų stalo.

22. Arba, ar prieš Wiekpati tyčiosimies? Ar mes drutesni už jė?

23. Wis tiešd man wale, bet ne wis naudinga. Wis man wale, bet ne wis pagerina.

24. Ney wiens te jėška, kas sawo yra, bet kožnas kas fitto yra.

25. Wis, kas ant mėsos turgaus pardādama, tai walgikit, nieko ne klausdami, jeib sažinės czedytumbit.

26. Nės žėme yra Wiekpaties, ir kas toje yra.

27. Bet jey kas jus pakwiestu iš netikinczū, ir jús norit eiti, tai wis, ká jums padėda, walgikit, nieko ne klausdami, jeib sažinės czedytumbit.

28. Bet jey jums kas tartu: tai esti balwonų-apiera, tai ne walgikit dėl to, kurlai jums pasako, jeib sažinės czedytumbit. Žėme yra Wiekpaties, ir kas toje yra.

29. Bet aš sakau apie sąžinę, ne tawo, bet fitto. Nes dėl to dūczau sawo walnyštę sūditi nūg fitto sąžinės?

30. Nes įey aš su dėkawone priimmu, kodelgi turreczau buti išbluznijams dėl to, už ką dėkawoju?

31. Taygi ar walgot' ar gėrat, ar ką tikėt dārote, tai wis darykit ant Diewo garbės.

32. Ne bukit' papiktinnimu ney Žydams, ney Grykams, ney surinkimui Diewo.

33. Kaip ir aš wissieims wissūše dāiktūše itinku, ir ne jėškau kas man, bet kas wissieims naudinga, jeib išganyti butu.

11. Pėrsfyrimas.

Apie kėllis elgimmus maldoša, ir wertinga wartojimā suwėntėš weczėrės.

Bukite mano pasekėjai, kaipo aš Kristaus.

2. Už girru jus, mieli brolei, kad manęs atsimenat wissūše dāiktūše, ir laikot' budą, lygey kaip jums dawjau.

3. Bet aš jums dūmi žinę, kad Kristus yra kožno wyro galwa; bet wyras yra galwa moteriškės, bet Diewas yra galwa Kristaus.

4. Kiekwienas wyras, kurs mel-džasi, arba prarakāja, ir tur ką ant galwos, tas apgėdin sawo galwā.

5. Bet moteriškė, kurri meldžasi, arba prarakāja ne uždengta galwā, ta galwā sawo apgėdin; nės lyg' yra, nėy ji butu apstūsta.

6. Įey ne nor apsidengti, tay jei ir plāufus reiktia nukirpti. Alie kadangi ne mandagu, kad moteriškė nukirptus plāufus tur, arba nuskusta yra, tay t' apdeng galwā.

7. Bet wyras ne tur uždengti galwā, nės jis yra Diewo abrozās ir garbė; bet moteriškė yra wyro garbė.

8. Nes wyras ne esti iš moteriškės, bet moteriškė esti iš wyro.

9. Ir wyras ne esti sutwertas moteriškės dėley, bet moteriškė wyro dėley.

10. Dėl to moteriškė tur maciēs ženkla turrēt ant galwos, angėlū dėley.

11. Taczan ney wyras be moteriškės, ney moteriškė be wyro yra Wiešpatije.

12. Nes kaipo moteriškė iš wyro,

taipo atelt ir wyras per moteriškę; bet wislab iš Diewo.

13. Patys sawip' sūdikit; ar mandagu, kad moteriškė ne apdengta po ašiu Diewo mēstus?

14. Urba ar ne mokin jus ir pats prigimmimmas, kad wyrui gėda yra, įey jis ilgus plāufus želdin;

15. Ir moteriškėi garbė, įey ji ilgus plāufus želdin? plāukai jei dūti yra dangalui.

16. Bet įey kas yra tarp jūš, kurs rods norėtu bārtis, tas te žinno, kad mes toki budą ne turrim', neygi surinkimai Diewo.

17. Bet aš tai turtu apsakyti, ne gallu girti, kad ne geresnu, bet piktėsnu budu susieinat'.

18. Pirmjāus, kad susieinat' surinkime, girdzu, atsisfyrimus tarp jūš esant; ir iš daliēs tai wieriū.

19. Nes tur buti tarp jūš klajojimai, jeib tie, kurrie tikri yra, butu aprėikšti.

20. Kad jau susieinate, tay czonay ne walgot' Wiešpaties weczėrę.

21. Nes, kadā weczėrē tur walgita buti, kiekwienas sawo paties walgti pirma imma; ir wiens išalkęs, ir tīs girtas.

22. Urgi ne turrēt namū, kurrūše walgit ir gėrti galetumbit? Urba ar paniekinat' surinkimā Diewo, ir apgėdinat' tus, kurrie nieko ne tur? ką jums sakysu? ar jus pagirsu? tame jus ne girru.

23. Už gamau nūg Wiešpaties, ką jums dawjau. Nes Ponas Jėzus šittoj' naktij', kurroj' buwo išdūtas, ėme dūną,

24. Dėkawojo ir lāuše tą, sakydams: imkit', walgikit, tai esti mano kūnas už jus lāužomas; tai darykit ant mano atsiminnimo.

25. Šittoiū budu, ir kыліқ po weczėrės, sakydams: tas kыліқs yra naujas testamentas mano krauje; tai darykite, kiek kartū gėrsit', ant mano atsiminnimo.

26. Nes kaip tānkėy šōs dūnōs walgisit', ir iš šio kыліқs gėrsit', turrēt' Wiešpaties smerti apsakyti, ikki jam ateinant.

27. Kursai jau ne wertingay wālgō tą dūną, arba iš kыліқs Wieš-

paties gēr, tas kaltas yra kuno ir kraujo Wieszpaties.

28. Bet žmogus patšai tesimėgin, ir taipo te walgō tōs dūnōs, ir išk to fyliso te gerie.

29. Aēs kas ne wertingay walgō ir gēr, tas saw pats sudā walgō ir gēr, tšmi, kad ne atškir kuną Wieszpaties.

30. Togidel ir taip daug negálin- cū ir liggonū tarp jūšū yra, ir gērs dalyks užmiggo.

31. Aēs jey patys sawę sūdītum- bim', ne butumbim' sūdijsami.

32. Bet kadda sūdijsami, Pono Die- wo kōnijami esme, kad drauge su šwietu ne prapultumbim'.

33. Del to, mano mieli brolei, kadda susieinat' walgiti, tay lāukite kīts kitto.

34. Bet jey kas alkšta, tas te walg- go namej', kad ne ant sudo susiei- tumbit. Kittus dāiktus itaisysu, kad ateisu.

12. Pėrsfyrimas.

Kaip dwasifštos dōwanos wartojamos.

Bet apie dwasifškas dōwanas, mieli brolei, ne noru, kad ne žinnotumbit'.

2. Jūs žinnote, kad pagōnai bu- wote, ir nuėjote pas nebylus balwo- nus, kaipō wedami buwote.

3. Todėl apšafau jums, kad ney wiens per Dwāšę Diewo kalbāšis, Jėzū ne prakēikia; ir ney wiens ne gal Jėzū Wieszpatim' wadinti, kaip tikst per Dwāšę šwentą.

4. Pra tulceropos dōwanos, bet wiena yra Dwāše.

5. Ir tuleropi yra urėdai, bet wiens yra Wieszpats.

6. Ir tuleropos yra galybes, bet wiens yra Diewas, darqšis wiskā wissūše.

7. Kiekwiename rōdosi dōwanos Dwāšės, wissiems ant naudōs.

8. Wienam dūdama per Dwāšę kalbėti su išmincye, kittam dūdama kalbėti su (aštrū) išmānimu, pagal tą pacę Dwāšę;

9. Kittam tikfėjimas, toj' pacjoj' Dwāšej'; kittam dōwana išgyditi, toj' pacjoj' Dwāšej';

10. Kittam štebuklus daryti, kit-

tam prātakāwimas, kittam Dwāšės atškirti, kittam tuleropi liežuwej, kittam liežumjus išguldyti.

11. Bet tai wiskab dāro ta pati wiena Dwāše, ir išdalijs kiekwie- nam tikrā dōwaną, kaip ji nor.

12. Aēs lygey kaipō wienas yra kunas, ir taczau daug sanarū tur, bet wissi sanarei wieno kuno, norim jū daug yra, taczau wienas kunas yra; taipo ir Kristus.

13. Aēs mes wissi, per wieną Dwāšę i wieną kuną esmi krikštiti, ar butumbim žydai arba Grytai, bernai arba walmi; ir wissi i wieną Dwāšę pagirditi.

14. Aēs ir kunas ne wienas yra sánaris, bet daug.

15. Bet jey kōja tartu: aš ne esmi ranka, del to ne esmi kuno sána- ris; ar del to ji ne butu kuno sána- ris?

16. Ir jey tartu ausis: aš ne esmi akis, del to ne esmi kuno sánaris; ar del to ji ne butu kuno sánaris?

17. Kad wissas kunas akis butu, kur butu girdešims? Kad jissai wif- sas butu girdešimas, kur butu išsi- jimas?

18. Bet dabar Diews sánarus stā- te, kōjną ypaczey prie kuno, kaip jis norėjo.

19. Bet kad wissi sánarei wiens sá- naris butu, kur dingtu kunas?

20. Bet dabar daug yra sánarū, alle wienas yra kunas.

21. Ne gal akis sąkyti rankai: aš tamės ne priwalau; arba wēl galwa kōjoms: aš jūšū ne priwalau.

22. Bet labjāus tie kuno sánarei, kurrie rēgisi mums šilpnāusi ēšq, yra priwalingiāusi.

23. Ir kurrie mums rōdosi ne gar- bingiāusi ēšq, tiems daugiaūšę garbę dūdām; ir kurrie mums ne pritinkā, tus labjāus išrēdom.

24. Aēs kurrie mums pritinkā, tie to ne priwālo. Bet Diewas taip su- dawādijo kuną, ir priwalingam sá- narui daugiaūšey garbės dāwe.

25. Kad ne atšisfyrimas butu kune, bet sánarei už kīts kittā lygey rū- pintus.

26. Ir jey wiens sánaris kenczia, tay wissi drauge kenczia; ir jey

wiens sánaris šlowingay laikoms, tay wišši sánarei draug dzaugiasi.

27. Bet jús esti kunas Kristaus ir sánarei, tiek wiens pagal sawo dái.

28. Ir Dieus státe surintime pirmjáus apáštalus, ant antro prárakus, ant trecio mokitojus, potam stebuklú-daranczus, potam dówaną išgy-dit turrinczus, gélbetojus, waldonus, tuleropus liejumjus.

29. Ar jie wišši yra apáštalai? ar wišši prárakai? ar wišši moki-tojai? ar wišši stebuklú-darytojai?

30. Ar wišši tur dówaną išgyditi? ar wišši kalba tuleropais liejumjeis? ar gal wišši išguldyti?

31. Bet ješkokit' geráusiu dówa-nú. Ir aš jums dar gerėsní kėlą paródisu.

13. Pėrštyrimas.

Krišcijonistós mėlės gražummas ir bubas.

Jey aš žmonú ir angelú liejumjeis kalbėczau, ir mėlės ne turrėczau, tay buczau warias úžias arba kankalas skambas.

2. Ir jey galėczau prárakauti, ir žinnoczau wiššas paslėptines ir wiššą išpažinnimą, ir turrėczau wiššą tikėjimą, taipo, kad ir kálnus pėr-keczau, ir mėlės ne turrėczau, tay nieks buczau.

3. Ir jey wiššą sawo turtą ubba-gams išdalyczau, ir dúczau sawo ku-ną dėgint, ir mėlės ne turrėczau, tay nieko man ne mácitu.

4. Mėile yra lengwa ir meilinga, mėile ne papyksta, mėile ne esti saw-wálninke, ne pasipuczia,

5. Ne darfos, ne ješko kas sa-wo yra, ne išsiųykidin, ne ješko iš-kadós.

6. Ne dzaugiasi neteisybe, bet dzaugiasi tiesa.

7. Wislab pakencza, wislab tik, wiššo lúkur, wislab pakel.

8. Mėile niekadós ne paláuja, no-rint paláus prárakáwimai, ir paláus liejumjei, ir išpažinnimas paláus.

9. Aš musú žinnojimas iš da-liės, ir musú prárakáwimas iš da-liės yra.

10. Bet kad ateis kas tobula yra, tay paláus musú žinnojimas iš daliės.

11. Kúdičiu budams, kalbėjau kaip

kúdišis, ir kaip kúdišis išmaniau, ir dumojau kaip kúdišis. Bet kaip jau wyru pastojau, atmeczu kúdi-čiu budą.

12. Aš dabar rėgime per zerfolą paslėptame žodiye, bet tadda nú wėi-do ikki wėido. Dabar pažystu iš daliės, bet tadda pažystu, kaip ir aš pažintas esmi.

13. Bet dabar pasiliekt tikėjimas, lukestis, mėile, tie tryš. Bet mėile didžiausa jų yra.

14. Pėrštyrimas.

Kitras wartojimas liejumų ir prara-kawimas.

Ješkokit' mėlės. Diddey rūpinkit-ties apie dwásiškias dówanas; bet labjáusey, kad prárakautumbit.

2. Aš kurs kalba liejumjeis, tas ne žmonėms kalba, bet Dieuui; nės ney wiens jo ne klauso, bet Dwa-sėje jis kalba paslėptines.

3. Bet kurs prárakauja, tas kal-ba žmonėms ant pagerinnimo, ir ant pagraudinnimo, ir ant palinkš-minojimo.

4. Kurs liejumjeis kalba, tas pats sawę pagerin; bet kurs prárakauja, tas pagerin surinkimą.

5. Už norėczau, kad jús wišši lie-jumjeis kalbėti galėtumbit, bet dau-giaus, kad prárakautumbit. Aš kas prárakauja, diddėsnis yra už tą, kurs liejumjeis kalba, jeygu ben tai ir išguldytu, kad surinkimas iš to pagerintas butu.

6. Taygi, mieli brolei, jey pas jús atieczau, ir kalbėczau liejumjeis, kam jums derėczau, jey su jums ne kal-bėczau, ar per aprėiškimą, ar per aštru išmánimą, ar per prárakáwi-mą, ar per pamokslą?

7. Juk taipo šlow ir túše dáiktáse, kurrie skamba, ir taczu negywi, ar butu wamždis ar arpa: kad ne iš sawės pėrmánomus balsus išdātu, kaip žinnotum', kas wamždžáta, ar kas ant arpós žáista yra?

8. Aš jey trubas ne pėrmanomą balsą išdúda, kas ant musio pasi-gátawos?

9. Taipo ir jús, kadda liejumjeis kalbat', jey ne išmánomą kalbą iš-

leidzat', kaip bus žinnoma, kas kalbėta yra? nės i weją kalbėsitė.

10. Pra tiesa tuleropi budai balsū swiete, ir tū paczū taczau ne esti ney wiens ne pėrmanomas.

11. Taygi jey ne žinnau balso pėrmanimā, busu ne išmānoms tam, kursai kalba; ir kalbāsis bus man ne pėrmanomas.

12. Taipu ir jūs, kadangi diddey rūpinnaties apie dwasiškās dōwnas, to jėškokit', kad surinkimā pagėrintumbit', kad wiśso apstingay turētumbit'.

13. Del to, kas liejuwjeis kalba, taipu tesimeldzia, kad ir išguldytu.

14. Bet jey aš liejuwju meldžius, tay meldžiasi mano dwāsė; bet mano duma ney wienam ne maczija.

15. Bet kaipgi tur buti? taipu budent, melsūs su dwasė, irgi melsūs ir dumoje; giedosu psalmus dwāsėje, irgi giedosu psalmus su duma.

16. Bet kadā tu žegnoji dwāsėje, kaip gal tas, kurs wietoje nemokito stot', Amen tarti, ant tawo dėkawonės? kadangi ne išmano, kę tu kalbi.

17. Tu tiesū geray dėkawoji, bet kitišai iš to ne pagėrinams.

18. Už dėkawojū sawo Diewui, kad daugiaus kalbu liejuwjeis už jus wiśsus.

19. Bet surinkime wėliju penkis žodys kalbėti sawo duma, jeib ir kītus pamokiczau, ne kaip dėšimt tūkstaneczū žodžū liejuwjeis.

20. Mieli brolei, ne pastokit' kūdikiels išmanime, bet piktėnybėje bukite kūdikiels, alle išmanime bukite tobuli.

21. Žokane parašyta yra: * aš kītais liejuwjeis ir kītomis lupomis kalbėsu šiems žmonėms, ir taczau manęs ney taip ne klausys, sašo Wiešpats. * 3ę. 28, 11.

22. Togidel liejuwjei ne yra ženkliui tiskintiems, bet netiskintiems; bet prarākawimas ne netiskintiems, bet tiskintiems.

23. Taygi jey wiśsas surinkimas wienoje wietoje susieitu, ir wiśsi liejuwjeis kalbėtu, bet ieitu tén nemokiti arba netiski, ar ne sačytu, jus esant padūkus?

24. Bet jey wiśsi prarākautu, ir kad ateitu netiskis, arba nemokits, tas butu tū wiśsi pėrludditas ir wiśsi sūditas.

25. Ir taipu, kas jo širdije paslėpta, butu rėgima, ir jis taipu pultu ant sawo wėido, Diewo melstus, ir išpašintu, Diewę tikray esanti jusije.

26. Kaipgi dabar yra, mieli brolei? kad susieinate, kiekwienas tur psalmus, tur pamokslę, tur liejuwjus, tur apreiskimę, tur išguldimę. Wis tai te dėstis ant pasigėrinimo.

27. Jey kas liejuwju kalba, ar po du, ar daugiausey po tris, pakarczuy, tai wiens te išguldo.

28. Bet jey kas ne esti išguldytojis, tay te tyl jissai surinkime; bet te kalba saw paczam ir Diewui.

29. Bet prarākai te kalba, du arba trys, ir kitti te sūdija.

30. Bet jey apreiskimas nusidūda kittam, sėdinczam, tay pirmas te tyl.

31. Gālite tiesū wiśsi prarākauti, po kits kitto, jeib wiśsi mokintus, ir wiśsi graudinti butu.

32. Ir prarākū dwāsės yra padūtos prarākams.

33. Nės Diewas ne yra Diewas nedawādo, bet pakājaus, kaipu wiśsė surinkimāsė šwentujū.

34. Jusū moteres te tyl surinkimāsėje; nės ne tur joms buti wale kalbėti, bet jeib * padūtos butu, kaipu ir žokanas sašo. * 1 gr. 3, 16.

35. Bet jey kō nor išmokit, namėj sawo myrus te klāusa. Ne padoru moterims kalbėti surinkime.

36. Urba, ar Diewo žodis nūg jusū išėjo? arba i jus wienus atėjo?

37. Jey kas rėgisi prarāku esės, arba dwasiškās, tas t' išpašyta, kę jums rapau, nės yra Wiešpatiės prišikimai.

38. Bet jey kas yra nežinnęs, tas te essie nežinnęs.

39. Todėley, mieli brolei, rūpinkities diddey prarākawimo, ir ne ginkite, liejuwjeis kalbėti.

40. Wis te dėstis wieslibay ir dawadney.

15. Pērsīrimas.

Apie prīfēlimā numirrusū, ir kaip su tāmi bus.

Bet aš jums, mieli brolei, primenu ewangeliōs, kurē jums apskāiāu, kurē taipejau priēmēt', kurroj' taipojau stowite;

2. Per kurē taipojau išgānōmi ēsat', kokiū budu jums apskāēs esmi, jey atsimenat; kad tiktay noprōsnay ne butumbit tikkējē.

3. Nēs aš pirmjāus dawjau jums, kē ir aš gawau, kad Kristus numir-
rēs uš musū griekus, * pagal rāštā;
3ej. 53, 8.

4. Ir kad yra lāidots ir kēlēs iš numirrusū trēcā dienā, pagal rāštā,

5. Ir kad reģētas yra kēpaso, potam dwylkōs.

6. Potam reģētas yra dangiaus ne kaip penkū šimtū broļu wienu kartu, kurru dar daug gywi, bet kelli uzmiggo.

7. Potam reģētas yra Jokubo, potam wissū apaštālū.

8. Pasfuczāus po wissū ir manēs, kaip ne czēsu gūmmusio, reģētas yra.

9. Nēs aš esmi mažiāusas tarp apaštālū, kaip kurs ne werts esmi, kad apaštālu wadintas buczau, todēl kad pērfekinjau surinkimā Diewo.

10. Bet iš Diewo malonēs esmi, kas esmi, ir jo malone manijē ne buwo noprōsna, bet aš dangiaus dirbau uš jūs wissus; alle ne aš, bet Diewo malone su manim' ēsanti.

11. Dēlgi to, ar aš buczau, ar anie, taipo Diewo žodi sakome, ir taipo jūs tikkējot'.

12. Bet jey Kristus apskāomas yra, kad jissai iš numirrusū prīfēlēs, kaipgi kelli jūs sako, prīfēlimā iš numirrusū niekā ēsant?

13. Bet jey prīfēlimo iš numirrusū niera, tay ir Kristus ne prīfēlēs.

14. Bet jey Kristus ne prīfēlēs, tay noprōsna yra musū kōjonis; tay ir jūs tikkējimas noprōsnas.

15. Bet mes ir butumbim iškāsti netikti luddininkai Diewo, kad pries Diewā butumbim luddijē, jī Kristū prīfēlusi, kurri ne butu prīfēlēs; kadangi numirrusiejī nesikēla?

16. Nēs jey numirrē nesikēla, tay ney Kristus ne kēlēsi.

17. Bet jey Kristus nesikēle, tay jūs tikkējims noprōsnas; tay dar ēste sawo griekāse;

18. Tay ir tie, kurrie Kristujē ušmiggo, prapāle.

19. Jey kōje gywastijē tiktay Kristumī nusitikkim, tay bednāusi esme wissū žmonī.

20. Bet dabar Kristus kēlēsi iš numirrusū, ir pastojō pirmānu tā, kurrie miegti.

21. Kadangi per wienā žmogū smertis, ir per wienā žmogū prīfēlimas iš numirrusū atēit.

22. Nēs kaip jē Adome wissī miršta, taip ir jē wissī Kristujē bus gywi padaryti.

23. Bet kiekwienas sawo rēde: Pirmānis Kristus; potam Kristui prīklausā, kad jis atēis.

24. Potam gālas, kad jissai karalystē Diewui ir Tēwui padūs, kad nieku pawers wissā kunigaitštystē, ir wissā wyrausybē ir waldzā.

25. Bet jis tur ponawoti, iš paguldys wissus sawo neprietelus po sawo kōjomis.

26. Pasčiāusas neprietelus, kursai bus nieku pawerstas, yra smertis.

27. Nēs wissus dāktus padawe po jo kōjomis. Bet kad jissai sako, wissus dāktus padātus ēsant, tay žinoma, kad tai be to, kursai jam wissus dāktus padawe.

28. Bet kad jam wis bus padāta, tay ir pats Sunus padātas bus tam, kursai jam wislab padawe, jeib Diewas butu wislab wissūse.

29. Szeip, kē dāro tie, kurrie kritštudinasi ant numirrusū, jey numirrieji wissay nesikēl? Kam kritštudinas ant numirrusū?

30. Ir kamgi mes pawojumme stowim' kas adynq?

31. Per musū pasigyrimā, kurri turru Kristujē Jēzujē, musū Wiešpatijē, aš mirštu kas dienā.

32. Jey aš žmogisla misle su žwērimis kpejoj' ēmjausi, kē man mādēcij, jey numirrē nesikēl? wālgitim' ir gēkim', nēs rytoj' esme numirrē.

33. Ne dāktities iškādāti. Pikti žodžei pagadin gerus elgimmus.

34. Pabūstīt' ben wieną kartą tikray, ir ne susigriešit'; nės kelli nieko ne žinno apie Dievą, tai jums ant apgėdinnimo sakau.

35. Bet jėy kas czę sakytu: kaip numirrusieji prisikėls? ir kokiems kunišais ateis?

36. Tu durnau, ką tu sėji, ne atgija, jėy pirm ne numirtu.

37. Ir ką tu sėji, juš ne yra tas kunas, kursai tur buti, bet tikray grudas, butent kwietyš, ar kittū wiens.

38. Bet Diewas jam dāda kuną, kaip jis nor, ir kiekvienai sėklai jo tikrą kuną.

39. Ne wissas kunas yra tas pats kunas; bet kittoks kunas yra žmonū, kittoks galwju, kittoks juwū, kittoks paukšcju.

40. Ir yra dangiški kunai, bey žemiški kunai. Bet kitta šlowę tur dangiški, ir kitta žemiški.

41. Kitta skaištummq tur saule, kitta skaištummq tur mėnū, kitta skaištummq tur žwaiždes. Nės wiena žwaiždė kitta pėreit skaištummu;

42. Taipu ir prisikėlims numirrusū. Sėjams yra pagendąs, ir kėlsis nepagendąs.

43. Sėjams yra negarbei', ir kėlsis šlowėje. Sėjams yra silpnybėje, ir kėlsis stiprybėje.

44. Sėjams yra kunas koks gimmes, ir kėlsis kunas dwąsiškas. Jėy turri kuną koks gimmes, tay turri ir kuną dwąsišką.

45. Kaip parašyta yra: * pirmas žmogus, Udomas, sutwėrtas yra i kunišką gywasti; ir pasfuttinis Udomas i dwąsišką gywasti. * 1 M. 2, 7.

46. Bet dwąsiškas kunas ne esti pirmas, bet kuniškas, potam dwąsiškas.

47. Pirmas žmogus iš žėmės ir žemiškas; antras žmogus yra Wiešpats iš dangaus.

48. Koks žemiškas, tokie ir žemiški, koks dangiškas, tokie yra ir dangiški.

49. Ir kaip mes nešojom' weidą žemišką, taipu ir nešosim weidą dangišką.

50. Bet apie tai sakau, mieli brolei, kad kunas ir kraujas ne gal

paralyštę Diewu i dalykus gauti, neypagendąsis dāiktas ne gāus nepagendantū.

51. Sztay, sakau jums paslėptinę. Ne wissi ūsmigšime, bet wissi permaintyti busim.

52. Ir tai umay, atėš mirkšnije, czėse paslāūsos trubos. Nės truba girdėta bus, ir numirrusieji kėlsis nepagendą, ir mes permaintyti busim.

53. Nės šittas pagendąsis tur apsiwilkti nepagendancju, ir šittas smertėlnas tur apsiwilkti nesmertėlnyste.

54. Bet kad šis pagendąsis apsiwilks nepagendancju, ir šis smertėlnas apsiwilks nesmertėlnyste, tay išsipildis tas žodis, * kursai parašytas yra: * 3ę. 25, 8.

55. Smertis yra prarytas pėrgalėjime. Smertie, kame tawo gilyš? pėkla, kame tawo pėrgalėjimas?

56. Bet gilyš smertiės yra griektas; bet * galybe grieko yra žokanas. * Rym. 7, 9. 13.

57. Bet garbe Diewu, kursai mums pėrgalėjimą dawęs, per musū Poną Jėzū Kristū.

58. Dėl to, mano mieli brolei, bukit' stiprus, ne pajuddinnami, ir wis augkite darbe Wiešpaties, kadangi žinnote, jušū darbą ne noprosną ęsanū ti Wiešpatije.

16. Pėrsfyrimas.

Apie dowanū rankų wargbieniems trūkcionims Jeruzalėj'.

Bet apie dōwanas, kurtos šwentiams sudeamos, kaipu paliepjau surinkimams Galatioje, taip ir jūs darykite:

2. Košną sabatą kiekvienas iš jušū te padedie pas sawę, ir te surenė, kiek jam mėgšta, jeib ne man atėjus, tadda dar reiktu sudeiti dōwanas.

3. Bet kadda aš busu atėjęs, tay tus, kurtus jūs išrašite, gromatomis sūsu, jeib nunęštu jušū dōwanas i Jeruzalę.

4. Bet jėy reikals bus, kad ir aš nukėlaucju, jie su manim' kėlaus.

5. Bet aš pas jus ateisū, kad per Macedonią kėlausu; nės kėlausu per Macedonią.

6. Bet rasti pas jus pasiliskū, ar-

ba ir žiemawosū, jeib jūs manę pa-
lydētumbit', kur aš nueisū.

7. Dabar jus ne noru regėti pro
šali eidams: nės tiktiūs ben koki
czėsą pas jus pasilikšes, jey Wieš-
pats pėrleis.

8. Bet aš pasilikšu Epeze iš sek-
minnū.

9. Nės man atwėrtės yra diddeles
durrys daug naudōs darancos; ir
daug yra priešininkū czonay.

10. Jey Timotejus ateis, dabokite,
kad be baimės pas jus butu: nės
ir jissai dirba dārba Wiešpaties,
kaip ir aš.

11. Togidėl ney wiens ji te ne pa-
niekin. Bet palydėkit ji pakajuje, jeib
pas manę ateitu, nės aš jo laukiu
su broleis.

12. Bet apie broli Apollo žinnō-
kite, kad ji labay igrandinnau, kad
pas jus ateitu su broleis, ir jis iš
wiso ne norėjo dabar ateiti, bet
ateis, kad atspės.

13. Budėkite, stowėkite tikėjime,
kaip wyrai elgėtities, ir bukite stiprus.

14. Jusū daiktai wissi te dėstis
mėileje.

15. Bet aš jus graudinnu, mieli
brolei: jūs pažystat' namus Ste-

pono, jūs pirmūnes ēsant Akajoj',
ir patys pasistyrus ant tarnawimo
šwentiems;

16. Jeib ir jūs toliems butumbit
padūti, ir wissiems, kurrie draug
mokinna ir dirba.

17. Aš dzaugiūs dėl atėjimo Ste-
pono ir Portunato, ir Akaiso; nės
ko jusū ne tēdawau, tai jie atpilde.

18. Jie atgaiminno mano ir jusū
dušią. Išpažinkite tokius.

19. Paswėikina jus surinkimai A-
zioj'. Diddey jus paswėikina Wieš-
patije Akwilas ir Priscilla, su surin-
kimu jų namūse.

20. Paswėikin jus wissi brolei. Pa-
swėikinkit' kits kitta su šwentu pa-
buczawimu.

21. Aš Powilas paswėikinu jus
sawo ranka.

22. Jey kas Pona Jėzų Kristų ne
myl, tas t'essie Anatema. Maran Uta.
(Wiešpats ateina.)

23. Malone Pono Jėzaus Kristaus
te essie su jumis.

24. Mano mėile te essie su jumis
wissais Kristuje Jėzuje, Amen.

Pirma gromata Korintonams susia iš Fi-
lippės, per Steponą ir Portunatą ir Akai-
są ir Timotejų.

Antroji Gromata šv. Powilo Korintonams.

1. Pėrstyrimas.

Powilo lantrums pėrselinkjime.

Powil's, Apāstal's Jėzaus Kristaus,
per Diewo walę, bey brolis Timo-
tėjus, surinkimui Diewo Korinte, po-
draug ir wissiems šwentiems wissoj'
Akajoj':

2. Malone t'essie su jumis, ir pa-
kėjus nūg Diewo musū Tėwo, ir
Pono Jėzaus Kristaus.

3. Pašlowint's t'essie Diewas ir
Tėwas Pono musū Jėzaus Kristaus,
Tėwas mielaširdingytės, ir Diewas
wiso palinkšminojimo,

4. Kuršai mus palinkšmina wissa-
me musū warge, kad ir mes palink-
smint' galime ēsancus wissokiamė war-
ge, tū palinkšminojimu, kurriū mes
esme palinkšminojami nūg Diewo.

5. Nėsa kaip kentėjimo Kristaus
daug turrim, taipo ir apšęzey pa-
linkšminojami esme per Kristų.

6. Bet ar wargo turrim, ar pa-
linkšminojimo, tai jums ant gėro nu-
sidāst. Jey wargas, tai jums nusi-
dāst ant palinkšminojimo ir išgani-
mo, (kuršai išgānims pasirodo, jey
kenczat su lantrumu, taipo, kaip mes
kenczam). Jey palinkšminojimas, tai-
pošau jums nusidāst ant palinkšmi-
nojimo ir išgānimo.

7. Ir musū nusitikkėjimas stiprey
stow uš jus, kadangi šinnom', kad,
kaip kentėjimo dalywi este, taip ir
palinkšminojimo dalywi busit.

8. Nėsa ne slėpsim jums, mieli bro-
lei, sawo wargą, mums Azioj' nusi-
tikfusi, kur per mlerą apšunkiti bu-

wom, ir per sylą, taipo, kad jau abėjojom', bau gywi išliktę,

9. Ir sawije sumislije buwom', turėšę mirti. Bet tai todėl nusidawė, jeib ne patys sawim' nusitikėtumbim', bet Diewu, kurfai numirtusis prikel;

10. Kurfai mus nū tokiōs smertiēs išgelbejo, ir dar kas dien' išgelbt; ir jām nusitikim, ji ir tolaus mus išgelbėsenti,

11. Per pagalbą jūsų užmeldimmo už mus: jeib ant mūsų, už tą dovaną, nū daug žmonų mums dātą, daug dėkavonės butu.

12. Ašė tai mūsų gyrys, butent luddijims mūsų sąžinės, kad prastybėj' ir diewisloj' tikrybėj', ne kunisloj' išmintije, bet Diewo malonėje šimme swiete elgėmies, bet daugiausėy pas jus.

13. Aš nieko litto jums ne rāšom', kaip ką skaitot', irgi randat'. Bet tikėlis, ir iškū gālo mus tokius rāsit, tokius mus iš daliēs ir rādot.

14. Aš mes esme jūsų gyrys, kaip ir jūs mūsų gyrys este ant dievōs Wiešpaties Jėzaus.

15. Ir tūmi nusitikėdam's mislijau anday pas jus ateit, jeib wėl geradėjystę gātumbit,

16. Ir aš per jus i Macedoniją keldaudams, wėl iš Macedoniōs pas jus iškėlėzau, ir jūsų palydėts buczau i Judeją.

17. Urgi prigāuti norėjau, tai dumōdams? argu mano sumislijimai kunisli? ne taip; bet pas manę kas je, tai je, ir kas ne, tai ne.

18. Bet, aš wiernas Diews! kad mūsų žodis ant jūsų ne buwo je ir ne (šititai ir šititai).

19. Ašė Diewo sunus, Jėzus Kristus, tarp jūsų per mus apsakytas, per manę bey Silwaną bey Timotėją, tas ne buwo je ir ne, bet je buwo jeme.

20. Aš wissī Diewo pašadijimai je yra jeme, ir Amen yra jeme, ant Diewo garbės per mus.

21. Bet Diewas yra, kurs mus patwirtin podraugėy su jumis i Kristų, ir mus pamōstijes,

22. Ir užpėzwėtijes, ir i mūsų širdi pradūtą, Dwašę dawęs.

23. Bet aš Diewą per luddinintą šaukiu ant sawo dušios, kad jus apczėdijes esmi tūmi, kad ne wėl i Korintą atėjau;

24. Aš, kad mes wiespatautumbim' ant jūsų wierōs, bet pagalbininkai esme jūsų dzaugsmo, nės jus stowit' wieroj'.

2. Pėrskyrimas.

Apie priėmimą prisiwercengcio griešininko.

Bet tai sawij' dumojau, kad ne wėl smutnybėj' pas jus ateiczau.

2. Ašė jeį aš jus apsmūtiju, kas yra manę palinsminas? ar ne tas, kurs nūg manes apsmūtijams yra?

3. Ir toktai jums rāšiau, kad aš ateidams ne turrėczau smutitis, kurreis man dzaugtis werta butu. Kadangi tai nū wissū jūsų tikėlis, kad mano dzaugsmas jūsų wissū dzaugsmas butu.

4. Aš rāšiau jums diddime warge bey tušboj' širdiēs, su daug ašaromis, ne kad turrėtumbit' apsmūtiti but, bet kad mēilę išpažintumbit', kurrę turru ypaczey prieš jus.

5. Bet jeį kas smutką padaręs, tas ne manę apsmūtijo, bet iš daliēs jus wissus apsmūtijo.

6. Bet ganā, kad tas nū daug taip pabartas yra;

7. Jeib dabar jau jam jū daugiaus atlēistumbit', ir palinsmintumbit', kad jis ne nugrimstu perdidzoj' smutnybėj'.

8. Todėl graudinnu jus, išrōdikite tą mēilę ant jo.

9. Ašė dėl to ir rāšes esmi jums, kad išpažinczu, bau jūs iš tikro paklusni este wissūse dalykūse.

10. Bet kurriam jūs ką atlēidzat', tam ir aš atlēidzu. Ašė ir aš, kam ką atlēidams, tai atlēidzu dėl jūsų, Kristaus wietoj';

11. Kad ne apgāuti butumbim šėtono. Ašė ne yra nešinnoma mums, ką jis mislij.

12. Bet kaip aš iškėlau Troadon', apsakyt ewangelią Kristaus, ir man durrys atwėrtos buwo Wiešpatije,

13. Aš rimmau sawo dwašėj', ne rādęs Titu, sawo broli; bet atsiwėikines nū jū, išejan i Macedoniją.

14. Bet Diewui dėkuj', dūdancziam

mums wišadōs pērgalējimā Kristujē, ir aprēiškenczām kwapā sawo pažinimo per mus wišsoja wietosa.

15. Kēsa mes esme Dieuwī gērs kwapas Kristaus, tarp abbiejū, ir iškānomā, ir prapūlanczū.

16. Sziems kwāpas smertiēs ant smertiēs; bet aniems kwāpas gywastiēs ant gywastiēs. Ir kas tam tinkas?

17. Kēsa mes ne esme, kaip daug tošiū, kurrie Diēwo žodi pērkreipja, bet kaip iškū trybēs, ir kaip iškū Diewo, po Diēwo ašiū, kalbame Kristujē.

3. Pērkryrimas.

Užtarim's ewangelislo molinnimo urēdo.

Argi wēl pradedam patys pašigirti? arba bau priwālom', kaip kelli, paširrenczū gromatū jūsump', arba paširrenczū gromatū iškū jūšū?

2. Jūs este musū gromata, rašyta musū širdijē, pažištama ir skaitoma nū wišū žmonū;

3. Kurrie pažištami pastojot, ešk gromata Kristaus, per musū šakimo urēdā itašyta, ir per mus rašyta; ne tinta, bet Dwāse gywojo Diēwo, ne i akmens toblyčas, bet i kūniškās širdiēs toblyčas.

4. Bet toki nusiškējimā turrim Diēwop' per Kristū,

5. Ne kad mes tinkū butumbim išk sawēs, kā mislit, kaip išk sawēs, bet kad tinkā esme, tai išk Diēwo yra;

6. Kursai ir mus tinkanczus padāre, pilnawot urēdā naujo testamento, ne skaitytinēs, bet Dwāšēs. Kēsa skaitytine nušawinna, bet Dwāse gywus daro.

7. Bet jey urēdas per skaitytines nušawinnas, ir i akmenis rašytas, skaitummā turrējo, taip, ašja waikai Izraelo ne galējo pažurēt i wēidā Moizēšaus, dēl skaitummo jo wēido, kurs taczau palūja;

8. Kaip ne turrētū toly daugiaus skaitummo turrēt urēdas, Dwāse dūdas?

9. Kēsa jey urēdas, pražudimma apsakas, skaitummo tur, jū daugiaus urēdas, teišybē apsakas, apstingā tur skaitummā.

10. Kēs ir ana dalis, kurri pērkšwiesta buwo, ne laikytina yra per

skaitummā priekš ši apstingā skaitummā.

11. Kēs jey skaitummo turrējo, kas pašilūja, jū daugiaus šlowēs turrēs, kas pašiliekt.

12. Tokigi nusiškējimā turrēdami, diddey drāsey elgiamies,

13. Ne darydami, kaip Moizēšus, kursai sawo wēidā dangalu aptabinno, kad waikai Izraelo ne galējo žurēt i galā to, kurs pašilūja.

14. Bet jū umai yra užkētinti. Kēsa iškū ši dienai tas pats dangals pašiliekt ne atdengtas ant šenojo testamento, jiems tā skaitant, kursai Kristujē palūja.

15. Bet iškū ši dienai, kad Moizēšus skaitoms, dangals kaba jiems ant jū širdžū.

16. Bet kad jie prisiwērsta prie Wiešpatiēs, tai dangals butu atimtas.

17. Kēsa Wiešpats Dwāse yra. Bet kur Wiešpatiēs Dwāse, cž walnybe.

18. Bet jau paširodo kiekwiename musū kaip zerole Wiešpatiēs skaitummas, wēidu atdengtu, ir mes pērkšwiczami esme i tā pati ābrozā, nū skaitummo i skaitummā, kaip nū Wiešpatiēs, kursai Dwāse yra.

4. Pērkryrimas.

Waišum's ewangelislo tiskinczūse po wargais laraujenczūse.

Todel toki urēdā turrēdami, kaipo mums mielāširdingyste dūta yra, tai ne pašistam';

2. Bet wēngiame ir šlėpjamā gēdā, ir klāstōs ne darome, neygi pērkreipjam Diēwo žodi, bet su tiesōs aprēiškimu, ir geray elgiamies priekš wišū žmonū sažinę po Diēwo ašiū.

3. Taygi jey musū ewangelia apdengta, tay apdengta prapūlantiems,

4. Prie kurrū Diēwas šio swieto netikinczūjū umus apjėgin, kad ne mato skaitā šwiesā ewangelis apie skaitummā Kristaus, ābrozo Diēwo esanczo.

5. Kēs mes ne pātys sawē apsakom', bet Jėzu Kristū, jī esanti Wiešpati; bet mus jūšū tarnus, dēley Jėzaus.

6. Kēsa Diēws, kursai liepe šwiesā iškū tamsōs prašwīsti, tas dāwe

ſkaistą ſwiefumną i muſą ſirdis, jeib (per mus) raſtus apſhwietim's iſpa-
žinnimo ſkaistummo Diewo wéide Jė-
zaus Kriſtaus.

7. Bet mes toki ſkarbą turrim' žė-
miſtūſe ryktūſe, kad apſtinga macis
butu Diewo, ir ne iſ muſū.

8. Mes turrim' wiſſur wargo, bet
neſituſijam. Alums ne ramu, bet ne
nuſimennam;

9. Mes kėnczame pėrſėkinėjimą, bet
ne eſme praſtėjami. Mes nuſpau-
dzami eſme, bet ne prapūlam:

10. Ir wis neſėjamiems mirrimu
Pono Jėzaus ant muſū kūno, kad ir
gywaſtis Pono Jėzaus ant muſū kū-
no butu apreiſtą.

11. Aſa mes, gywi eſą, wiſſadės i
ſmerti dūdami eſme dėl Jėzaus, kad
ir gywaſtis Jėzaus apreiſtą butu
ant muſū ſmertėlo kūno.

12. Todėl ſmertis macnus yra mu-
ſije, bet gywaſtis juſije.

13. Bet kadangi mes tą pacę tiſ-
kėjimo dwaſę turrim' (kaip paraſyta
yra: * tikſiu, todėl ſalbu), taygi ir
mes tikſim', todėl ir ſalbame.

* Pl. 116, 10.

14. Ir žinnom', tą, kurſai Pona
Jėzu prikelės, ir mus prikelſenti per
Jėzu, ir paſtatyſenti drauge su jumis.

15. Aš wiſlab dėſtis dėl juſū, jeib
apſtinga malone per dėlawojimą
daugiu, Diewu didėy laupſintu.

16. Todėl mes ne paſtame; bet
noris muſū wirſutinnis žmogus pa-
genda, tay taczau widdujis iſ dienės
i diena atnaujinamas.

17. Aſa muſū wargas, cėſiſklas
ir lengwas eſas, dūda amžina, ir per
wiſlą miera ſwārbę ſlowę,

18. Alums, ne wėizdintiems ant
rėgimo, bet ant nerėgimo. Aſa ſas
rėgima, tai cėſiſkla; bet ſas nerėgi-
ma, tai amžina.

5. Pėrſtyrimas.

Paſiſkminojimas tiſtingujū pried wiſſotus
wargus; gallybe ewangelids.

Bet mes žinnome, ſulūſtant muſū
žėmiſtiems namams ſdės ſėtrės, tur-
ri budawonę Diewo budawotą, na-
mus ne ranomis darytus, amžinay
eſancus danguje.

2. Aſa dėl to ir iſſiugſtame ſawo

namū iſ dangaus eſancų, ir gei-
dzame tais apredyti buti.

3. Wienok taip, jey tik' mes ap-
redyti, ir ne nūgi raſti butumbim.

4. Aſa koley ſoje ſėtroje eſme, iſ-
ſiugſtam', ir apſunkinti eſme; kad an-
gi wėlītumbimies ne iſrėditi, bet
aprediti buti, jeib ſas ſmertėlna, bu-
tu praryta nūg gywaſcio.

5. Bet mus tam itaiſqſis, tai Die-
was yra, mums pradūtką, Dwaſę,
dāwes.

6. Bet mes wiſſadės linſſmi eſme,
žinnodami, kad koley kūne eſme, to-
ley kėlaujam' Wieſpaczui.

7. Aš elgiamies tikėjime, ir ne
regėjime.

8. Bet linſſmi eſme, ir jū labjans
geidzame iſ kūno kėlauti, ir namėje
buti pas Wieſpati.

9. Todėl ir rūpinnamies, ar na-
mėje budami, ar kėlaudami, kad jam
itiktumbim.

10. Aſa mes wiſi turrim paſirė-
ditis pas ſudo kraſę Kriſtaus, jeib
kožas gautu, kaip elgėſi kūne gy-
was budams, ar geray, ar piſtay.

11. Togidėl žinnodami, kad Diewo
reikſia biſotis, lengway elgiamies su
žmonėmis; bet Diewu žinnomi eſme.
Bet tam tikſiu, kad ir juſū ſąjinėje
apreiſti eſme.

12. Kad ne wėl patys paſigirtum-
bim, bet jums prieſaſti dūtumbim,
girtifi muſū, jeib turrētumbit' to gir-
tis prieſ tus, kurrie iſ wirſutinū
daiktū girraſi, ir ne pagal ſirdi.

13. Aſa jey per daug dārome, tay
Diewu per daug dārome; jey miera
laiſome, tay jums miera laiſome.

14. Aš mēile Kriſtaus mus taip
wercza, kadangi tai tikſim, kad, jey
wiens uſ wiſſus mirrės, tay jie wiſi
mirre.

15. Ir jis todėl uſ wiſſus mirre,
jeib tie, kurrie gywi yra, iſ to cėſo
ne patys ſaw gywi butu, bet tam,
kurſai uſ jūs mirrės ir priſikelės.

16. Todėl iſ to cėſo ney wieno ne
paſyſtame pagal kūną. Ir noris ir
Kriſtu eſme paſinnę pagal kūną, ta-
czau jau dabar ji ne paſyſtam dau-
giaus.

17. Todėl, jey ſas Kriſtuje yra,
tay naujas ſutwėrimas yra; ſas ſe-

na buwo, pėrtjo; ʃtay, wiʃlab nauja paʃtojo.

18. Bet tai wis nūg Diewo, kurlai mus pats su ʃawimi ūdėrines per Jėzų Kristų, ir urėdą dawę, ūdėrėjimą ʃakanti.

19. Nėsa Diews buwo Kristuje, ir ūdėrino ʃwietą pats su ʃawim', ir ne prirokāwo jiems jū grietus, ir paʃtate tarp musū ʃodi apie ūdėrėjimą.

20. Togidėl mes esme pāslai, Kristaus wietoj', nės Diewas graudinna per mus, taygi prāšom' Kristaus wietoj', ūsūdėridiʃit su Diewu.

21. Nėsa jis tą, kurlai ney joʃio grieko ne ʃinnojo, uʃ mus grieku pa-daręs, jeib jeme paʃtotumbim' teiʃybe, kurlai po aliū Diewo tinka.

6. Pėrʃkyrimas.

Graubinnimas, Diewo malonę wertay wartoti. Bet mes graudinname jus, kaip pagālbiniškai, kad ne noprōsnay Diewo malonę butumbit priėmę.

2. Nės * jis ʃako: iʃklausiau tawę malonės cėʃe, ir pagēlbėjau tawę dienoje iʃgānimo. ʃtay, dabar malonės cėʃas, dabar iʃgānimo diena.

* ʃej. 49, 8.

3. Bet ne dūkim' ney wienam ney joʃio papiktinnimo, kad musū urėdas ne butu paniekintas.

4. Bet wiʃʃuʃe dūktuʃe paʃirōditime kaip Diewo tarnai, diddime kantrumme, warguʃe, bėdoʃa, tuʃboʃa,

5. Mūʃiūʃe, ʃalėjimūʃe, maiʃtūʃe, dārbuʃe, buddėjimūʃe, pāstnikawimūʃe,

6. Wieʃlibyʃtėje, iʃpaʃinnime, lengwybėje, prietelyʃtėje, ʃwentoje Dwaʃtėje, tikroje meilėje,

7. ʃodije tieʃos, ʃtiprybėje Diewo, per ginʃlus teiʃybės, po deʃinės ir po ʃairės,

8. Per garbę ir per gėdą, per piʃtą garʃą ir gėrą garʃą, kaip iʃwadūtojei, ir tacʃau teiʃus;

9. Kaip nepaʃyʃtami, ir tacʃau paʃyʃtami; kaip numirėtą, ir ʃtay, gywi esme; kaip koʃniti, ir tacʃau ne uʃmūʃti;

10. Kaip smutni, bet wiʃʃadōs linksmi; kaip ubbagai, ir tacʃau daug bagotaʃis dārą; kaip nieko neturri, ir tacʃau wiʃʃo turri.

R. 2.

11. Uʃ jūs Korintionai, musū bur-na atʃwėrte juʃump', musū ʃirdis atʃiraʃinno.

12. Musū ʃirdis ne ankʃta vra priėʃ jus, bet juʃū ʃirdis dar ankʃtoʃa priėʃ manę.

13. Uʃ su jumis ʃalbu, kaip su ʃawo wailais, kad ir jūs priėʃ manę taip elgtumbities, ir butumbit linksmi.

14. Ne trāukit ʃwėtimo jungo su netiktinczeiʃis. Nės ʃą tur naudōs teiʃybe su neteiʃybe? ʃokią draugyʃtę tur ʃwieʃybe su tamʃybe?

15. Kaip sutar Kristus su Belialu? arba ʃokią dali tur tiktʃis su netiktinczu?

16. Kaip Diewo baʃnyczia ūlygsta balwonomas? Bet jūs este baʃnyczia gywojo Diewo, kaip ir Diews tare: * aʃ noru jūʃe gywėnti, ir jūʃe kruttėti, ir noru jū Diewas buti, ir jie tur mano ʃmones buti.

* 3 Moiz. 26, 12.

17. Todėl iʃeikit iʃ jū, ir atʃiʃtite, ʃako Wieʃpats, ir ne kruttikit' nieko necyʃto; tay priimsu jus.

18. Ir busu juʃū Tėwas, ir jūs busit mano ūnus ir duʃters, * ʃako wiʃagāliʃis Wieʃpats. * ʃer. 31, 1. 9.

7. Pėrʃkyrimas.

Graubinnimas ant paʃwėntimo kuno bey dwāʃės.

Todelgi, turrėdami toki paʃadėjimą, jūs mano mielāusieji, cʃyʃtikimies nū wiʃʃo apdarʃkimmō kuno ir duʃōs, ir tolyn eikime paʃwėntimme Diewo bāimeje.

2. Priimkite mano ʃodi, ne darēm ney wienam iʃklādōs, ney wieną ne paʃeidēm, ney wieną ne prigāwom.

3. Tai ne ʃakau jus apʃuditi; nėsa pirmay jums pirma ʃakiau, kad jūs musū ʃirdiʃa este, draug su mumis mirti ir drauge gywi buti.

4. Didzu draʃumu jums ʃalbu, daug jumis gitrūʃi; papilditas esmi palinkʃminojimu, esmi apʃtingay dʃaugʃme, wiʃʃame musū warge.

5. Nėsa mums Makedonion' iʃklātas, musū kunas ne turrėjo atilʃiēs, bet wiʃʃur buwome warge, iʃ lauʃo kowa, widduje bāime.

6. Bet Diewas, kurlai palinkʃmi-

noja pažėmintus, palinksmينو mus atėjimu Titaus;

7. Bet ne tiktai jo atėjimu, bet ir tū palinksminėjimu, turūmi jis palinksmintas buwo dėl jūsu, ir apskė mums jūsu išsiūlgimą, jūsu werksmą, jūsu storavojimą už mane, taip, kad dar daugiaus pasidžiaugiau.

8. Nėsa ką jus per gromatą apsmūtijau, to nesigailu. Ir noris gailėžiaus, nės regiu tą gromatą jus rasti mažą kokią walandą apsmūtijus;

9. Taciau dabar džiaugius ne tūm, ką jūs apsmūtiti este, bet kad apsmūtiti este ant gailėsčio. Nėsa pagal Diewą apsmūtiti este, jeib abelnay ney jokios iškadōs iš musū ne gautumbit'.

10. Nėsa smutka pagal Diewą dāro gailėsti ant išganimo, turio ney wiens nesigail; bet swieto smutka dāro smerti.

11. Sıtay, tas pats dāikts, kad diewiškai apsmūtiti este, kokią procę pas jus padāre, priegtam atsišalbėjimą, papykti, bāime, išsiūlgimą, storavojimą, pagiežimmą? wisłise dalykūse pasirodēt, cyysi esą tame dārbe.

12. Todėl, noris jums rašiau, taciau tai ne buwo dėl to, kurs pažeide, ney dėl to, kurs pažeistas yra, bet, jeib jūsu proce už mus apsiėikštu pas jus, po Diewo akiū.

13. Todėl mes palinksminti esme, kad jūs palinksminti este. Bet dar jū apstingiaus pasidžiaugiamies dėl džiaugsmo Titaus; nėsa jo dwāse atsigaiwinno iš jūsu wisłū.

14. Nėsa ką po jo akiū apie jus gyrau, ne apgėdits esmi; bet kaip wisłab tiesa, ką su jumis šalbėjau, taip ir musū gyruos pas Titū tiesa pastojo.

15. Ir jis nūdem širdingay jumis gyreši, minnėdams wisłū jūsu pašlusnummo, kaip jūs ji su bāime ir drebėjimu este priėme.

16. Džiaugius, kad galis wisłay ant jūsu pasitiktēt.

8. Pėrskyrimas.

Graudinnim's bosningay subėt parwargustems.

Upsakau jums, mieli brolei, Diewo

malonę, dātą surinkimāse Diewo Acedonioj'.

2. Nėsa jū džiaugsmas ténay bur: apstingas, kaip daugummu wargi išmėgiti buwo. Ir kaczei labą wargitą buwo, taciau bagotingay dawe wisłoj' prastybėj'.

3. Nėsa kiel išjėge, (tai aš luddiju), ir daugiaus kaip išjėge, jie patys buwo gatawi.

4. Ir melde mus labay igraudindami, kad priimtumbim' geradėjytė ir nudalijimą rankiaus, dādame šwentiems.

5. Ir ne, kaip nusitiktėjom', bet patys pasidawe pirmiaus Wiekpacui, ir potam mums per Diewo walę.

6. Kad turrėjom' Titū pagraudint, kad jis, kaip pirmay buwo pradėjes, taipo ir tarp jūsu tokią geradėjytė ištaisytu.

7. Bet lygey kaip jūs wisłay bagoti este, wieroš' ir įodij', ir pašinnime, ir wisłokioje procėj', ir jūsu mėlį priekš mus: taipojau dabokities, kad ir šioje geradėjytėje bagoti butumbit.

8. Ne sakau, kaip liepdams ką, bet kittiems taip procawojantis, bandau ir jūsu mėlę, bau ji tikrōs weisłės esanti.

9. Nėsa žinnot' malonę musū Pono Jėzaus Kristaus, kad, noris jis bagotas yra, taciau neturtingu pastojo dėl jūsu, jeib jūs per jo neturtą pralobtumbit.

10. Ir sawo gėrą misli tame dāikte sakau. Nėsa tai jums naudinga. Turrie pradėjote pėrnay, ne tiktai daryti, bet ir norėti.

11. Dabargi ir išpildikit, ką pradėjot, daryt', jeib, kaip yra weitus umas norėti, taipiau cę butu ir weitus umas daryti, iš to, ką turrite.

12. Nėsa jeį kas rods gatawas, tai yra Diewui itinkas, kaip turris, ne kaip ne turris.

13. Tai ne dėstis ta misle, kad kiti pakājū turrētu, ir jūs priespaudą; bet kad lygu butu.

14. Taip te pašlusija jūsu apstas jū neturtui, per šę brangę gadynę, kad ir jū apstas potam pašlusitu jūsu pristokimmui, ir butu, kaip lygu yra.

15. Kaip parasyta yra: "daug su-

rentąsis, ne turrešo perdaug; ir maž surentąsis, ne stofojo. *2 Roj. 16, 18.

16. Bet Dievui dėkui, kursai to-
fią proce ant jūsų dāwęs i širdi
Titaus.

17. Nėsa jis tiesā pagraudinnimā
priėmė; bet kadangi taip labay pro-
cawojos', iš sawęs pas jus nukellawo.

18. Bet mes wieną broli su jūmi
suntēm, kursai girrams buwo iš
ewangelids per wissus surintimus.

19. Bet ne tai tiktay, bet jis ir pa-
stirts yra nūg surinkimū, per drau-
gā musū kelonės šioj' geradėjystėj',
per mus ištaisomoj' Diešpaczui ant
garbės, ir ant pagyrimo jūsų gerōs
walės.

20. Ir to sąugojamies, kad mus
kas ne apšodotu, dėl tokiōs bago-
tingōs dōwanōs, kurri per mus dū-
dama yra.

21. Ir dabojamies, kad tai wier-
nay nusidātu, ne tiktay po ašiū Dieš-
paties, bet ir žmonū.

22. Suntēm su jūm' ir musū bro-
li, kurri ne wiename dākte tātkiey
numánēm procawojantis, bet dabar
jū daugiaus procawojantis.

23. Ir diddey jumis tikimies ar
dėl Titaus, (kursai mano draugas ir
pagalbininkš yra tarp jūsų) ar dėl
musū broliū (kurrie apāstalai yra
surinkimū, ir garbē Kristaus).

24. Parodite dėl to išrodijimą sa-
wo mēilės, ir musū gyraus apie jus,
ant šū, ir atwitray po ašim' su-
rinkimū.

9. Pėrskyrimas.

Kodėl dōwanas greitay bej wiernay susti tur.

Nėsa apie tokiā dōwanā šwentiams
dūdama, ne priwalu jums rasyti.

2. Nės šinnau jūsų gėrā walē, kur-
re girru Macedoniskiemis (sakydams):
Akaja pėrnay gātawa buwo. Ir jūsų
pawėikšlas daug parāgino.

3. Bet šus brolius todėl sunczau,
kad ne nieku pawieistu musū gyrus
iš jūsų tame dalykē, ir kad gātawi
butumbit', lygey kaip aš nū jūsų
sakiau:

4. Jeib ne, jey Macedoniskieji su
manim' ateitu, ir jus rāstu ne gāta-
wus, mes (ne sakysu jus) gėdōs ne
gātumbim', iš tokiō gyraus.

5. Bet aš per reikalingā dāiktā lai-
kiau, brolius pagraudinti, kad pirma
užeitu pas jus, ištaisyti šittā pirma
pažadėtā žegnone, jeib gātawa butu,
taipo kad butu žegnone, ir ne šykš-
tummas.

6. Bet tai misliju, šykštay sejes,
šykštay ir pjāus; ir sejes su žegnone,
ir pjāus su žegnone;

7. Kožnas kaip pats noris, ne su
apmaudu, ney su newale: nėsa link-
smay dādanti Diews myl.

8. Bet Diewas gāl daryti, kad
wissokia malone tarp jūsų bagotin-
gay butu; kad jūs wisso gėro pilni
budami, bagotais pastotumbit ant
wissokiū gerū darbū,

9. Kaip parašyta yra: * jis išbar-
stēs ir dāwęs pawarguliems; jo tei-
sybe išliekt amšinay. * Ps. 112, 9.

10. Bet tas, kursai sėklā dūda sė-
jėjui, tas juš ir dūnā dūs wālgit,
ir daugis jūsų sėklā, ir užaugydis
ūgli jūsų teisybės.

11. Kad bagoti butumbit wissūse
dāiktūse, su wissu prastummu, kursai
daro per mus dėlawojimą Diewui.

12. Nėsa pagalba šōs dōwanōs ne
tiktay atpildo reikalā šwentujū, bet
ir apstinga yra tame, kad daug Die-
wui dėlawoja už ši musū wiernā
paslužijimą;

13. Ir garbina Diewā už jūsų pa-
klusny išpažinnimā ewangelids Kri-
staus, ir už jūsų prāstā dōwanū da-
wimū, jiems, ir wissiemis,

14. Ir už sawo maldas už jus,
kurrie jūsų išsiilgsta, dėl apstingōs
Diewo malonės jusiše.

15. Bet Diewui dėkui už jo neiš-
kalbamā dōwanā.

10. Pėrskyrimas.

Sāugojimas nū išwadzojimo netiktā apāstalā.

Bet aš, Powils, graudinnu jus, dėl
romybės ir lengwybės Kristaus, kur-
sai po jūsų ašiū budams menkš es-
mi, bet šittur budams drąsus esmi
prieš jus.

2. Bet meldzu, kad man ne reiktu
paczam tēn esant drąsey elgtis, ir
pasidragint, kaip man prirofoja, prieš
kellis, kurrie mus kältina, mus be-
šielgiant funiškū budu.

3. Nėsa norint kune kruttam, tay

tacjau ne karėjiam kuniskū budu.

4. Nėsa ginklai mūsų karavimo ne kuniskū, bet macnus po atim' Dievo, suardyti padrutinnimus,

5. Kurreis suardom sudumimmus, ir wissą aukštųbę, pasikelancę prieš Dievo išpažinnimą, ir apkalam koją protą po paklusnumu Kristaus;

6. Ir gatawi esme pagiešti koją nepaklusnumą, kad jūsų paklusnums išsipildis.

7. Ar ant to, kas po akiū weždēt? Jėy kas tūmi tikis, Kristaus esąs, tas wėl tai sawije te mislij, kad lygėy kaip jis Kristaus yra, taip ir mes Kristaus esme.

8. Ir noris ir mūsų daugiaus girčaus mūsų macės, kurrę Wies-pats mums dāwe, jus pagerint, ir ne pagadint, ne buczau gėdoje.

9. (Bet tai sakau) kad ne mislītumbit, manę norėjusi jus gandit gromatomis,

10. Nėsa gromatos (sako jie), sunkios ir drutos; bet pribuwims kūno silpnas, ir kalba papeikta.

11. Kursai toks yra, tas te mislij, kad tokie esme su žodžiais grōmatosa, kītū budami, tokiejau drystam but ir paczu dārbu cę budami.

12. Nėsa ne drėsame su tais lygintis, arba tarp tū rokitis, kurrė sawę pātys girrafi. Bet sawę sawim' mierodami, ir sawę wienus diddida-mi nieko ne išmāno.

13. Bet mes nesigirsimies per mierą, bet tikray pagal mierą ir apstirtumą, kurrę mierą mums Diewas išmierawo, atsiekt ir iškū jū.

14. Nėsa ne per toly išsitiesam, kaip ne atsėlią jū; nėsa ju ir iškū jū išpažom' su ewangelia Kristaus.

15. Ir nesigirram per mierą swetimais darbais, bet nusitikim, kad jau jū tikėjimas pas jus prasiplātis pagal mūsų mierą, dar tolaus išpažę.

16. Ir ewangelią sakysę tiems, kurrė ana šal' jū gywėna, ir nesigirę tūm', per swetimą mierą pataisyta.

17. Bet jėy kas girrafi, tas testigirrie Wiespaties.

18. Nėsa ne dėl to kas itinka, kad

sawę pats girra, bet kad ji Wies-pats girra.

11. Pėrskyrimas.

Powilo barbai bey pawojummai.

Dūk Diewe, kad ben ant walandės manę pakęstumbit paikystėje; ir beje jū man ne padywijat.

2. Nėsa aš želowoju už jus Dievo želowojimu. Nėsa aš jus pawėrijau wienam wyrui, jeib cysią mergą Kristui priwesjau.

3. Bet bijaus, kad ne, kaip žaltys Jėwą išwadzojo sawo klasta, taip jau ir jū umai attraukti butu nū prastybės Kristuje.

4. Nėsa, jėy kas pas jus ateinęs, kītą Jėw apsakytu, kurri mes ne apsakėm, arba jū kītą dwaę gautumbit, kurrę ne este gawę, arba kītą ewangelią, kurrę jū ne este prie-mę, tai toktai mielay kęstumbit.

5. Nėsa tarūs ne mažėsnis esąs, už aukštūs apāstalus.

6. Ir kacjey paiks esmi kalboje, tacjau ne paiks esmi išpažinnime. Bet geray pažystams esmi pas jus wissur.

7. Argu susigriešijau, sawę pasizėmindams, jeib jū butumbit paauktinti? nėsa aš jums ewangelią dowanay apsatiau.

8. Ir kītus surinkimus išplešau, algą nū jū imdams, jeib jums (Die-wo žodi) sakycjau.

9. Ir pas jus budams, ir sto-kodams, ney wieną ne sunkinau (nėsa mano neturtą atpilde brolei, kurrė iš Macedoniōs atėjo); ir wissuse dalyksuse jums sunkus ne buwau ir dar taip elgūs.

10. Kaip tikray Kristaus tiesa manij' yra, taip man tas gyrus žėmėsa Akajōs ne tur but uštwenktas.

11. Kodel tai? Kad jus ne mylēcjau? Diews tai žinno.

12. Bet ką darau, ir ką darysu, tai dėl to darau, kad priežasti atkirsčau tiems, kurrė priežasties jėško girtis, kad jie esą, kaip mes.

13. Nės tokie ne tikri apāstalai, ir klastōs pilni darbininkai, Kristaus apāstalai esą dėdasi.

14. Jrgi tai ne dywai; nėsa jis pats, hētōns, dėdas angelu šwiesōs.

15. Todėl tai ne diddis dūiktis, jėy

ir jo tarnai dėdasi sakytojeis teisybės; kurrū gėlas bus pagal jū dabus.

16. Vėl sakau, kad ne kas mislitu, manę paisą esanti. Bet jey ne tai, priimkit manę per paisą, kad ir aš mažumą girčyčiau.

17. Ką dabar kalbu, tai ne kalbu kaip Viešpatije, bet kaip paikystėje, kadangi i gyry iėjome.

18. Kadangi daug girras pagal kuną, ir aš giršūs.

19. Nėsa jūs rods pakenczat durus, išmintingi budami.

20. Jūs pakenczat, jey kas jus nevalninkais padaro, jey kas jus luppa, jey kas jums imma, jey kas jums tyczojas, jey kas jus i vėidą muša.

21. Tai sukau pagal negarbę, kaip kad butumbim silpni pastoję. Untgi ko kas drysta (paikystėj' kalbu), ant to ir aš drystu.

22. Jie Žydai, aš taipojau; jie Izraelitai, aš taipojau; jie gimminė Abraomo, aš taipojau.

23. Jie Kristaus tarnai, (paikiey kalbu,) aš jey ne diddėsnis esmi. Už daugiaus dirbau, aš daugiaus mušū pentėjau, aš tankiaūs sugautas, tankiey smertiės bėdosa buwau.

24. Nū Žydū pentis kartus gawau po keturis dėšimtis sykiū be wieno.

25. Tris kartus esmi plaktas, wieną kartą ašmenimis mėtitas, tris kartus atruto sudaužimme skėndėjau, dienas ir naktis perlėidau gilųbeje (mariū).

26. Už tankiey kelawau, aš buwau bėdoj' ant wandenio, bėdoj' tarp razbaininkū, bėdoj' tarp Žydū, bėdoj' tarp pagonū, bėdoj' miestrašė, bėdoj' pušczoje, bėdoj' ant mariū, bėdoj' tarp netikrū brolū.

27. Kūpestije ir dārbūse, daugybeje buddėjimū, alkimme ir troškimme, daugybeje pašnikawimū, šaltije ir našūmme.

28. Be to, kas fittai p nusidāst, bu tent, kad kas dieną esmi užlabinnams ir rupinu už wissus surinkimus.

29. Kas silpnas, ir aš ne silpnas; kas papiktinnamas, ir aš ne degu.

30. Jeygi turru girtis, giršūs sawo silpnybe.

31. Diewas ir Tėwas musū Pono Jėžaus Kristaus, kursai te effie pa-

šlowints amžinay, žinno, manę ne mellūjanti.

32. Damaske waldonas žėmės karalaus Urėto, sėrgėjo Damaskenū miestą, ir norėjo manę sugauti.

33. Ir aš pintinnėje iš lango per murą buwau nulėistas, ir išbėgau iš jo rankū.

12. Pėrskyrimas.

Powilo gyrys ir aprėštimas, prieš sawo priešininkū garbės gūdą statytas.

Girtis tiesā man niekam ne dėra, taczau ateisu ant regėjimū bey aprėštimū Viešpaties.

2. Pažystu žmogų Kristuje, pirm keturoliktos metų (ar jis kune buwęs, tai ne žinno; arba jis kune ne buwęs, ir tai ne žinno; Diews tai žinno). Tas buwo paimtas i trėczą dangų.

3. Ir aš pažystu tą patį žmogų, (ar jis kune buwęs, arba kune ne buwęs, ne žinno, Diews tai žinno).

4. Jis buwo paimtas i rojų, ir girdėjo neįskalbamus žodžus, kurrus ney wiens žmogus ne gal sakyti.

5. Tūmi giršūs; bet sawimi nesigiršūs, kaip tiktay sawo silpnybe.

6. Ir jey girčyčiau, todėl ne paikiey daryčiau, nėsa tiesą sakčiau. Bet to wengiu, kad manę kas ne per diddėsnį laikytu, kaip manę mātō esant', arba iš manęs gird.

7. Ir kad ne per labay pasiūkštinczau tū aukštu aprėštimu, dūtas man yra kėlas kunui, butent šėtono angelas, kursai manę kumščzomis muštū, idant ne per labay pasiūkštinczau.

8. Vėl to tris kartus Viešpati esmi meldes, kad nū manęs atstotu.

9. Ir jis man sakęs: te pakanka tau mano malone, nėsa mano stiprybe silpnūse macni. Todėl mielausey giršūs sawo silpnybe, kad Kristaus stiprybe pas manę gywėntu.

10. Todėl linksmos širdiės esmi silpnybės, išdarlimūse, bėdosa, pėrsėtinėjimūse, tušbosa Kristaus dėley. Nėsa silpnas budams, drūts esmi.

11. Durnu pastojau besigirdams; ant to jūs manę per newalę priwertėt. Nėsa turrėczau jusū pagirtas buti, kadangi nieku ne esmi ma-

žėnis už didžius apáštalus, noris nieks esmi.

12. Ąs apáštalo ženklai tarp jusų daryti yra, su wissu kantrummu, su ženklais ir su stebuklais, ir su darbais.

13. Kasgi tai yra, kurreme jės prastėni este už kirtus surinkimus, kaip tikta, kad aš pats jus ne apsunčiau? atleiskit man ši grieką.

14. Sztay, gátawas esmi trėczą kartą jus atlančyt, ir jės ne apsunkit. Ąsa ne jėškau, kas jusų yra, bet jus. Ąsa ne tur waikai gimdytojams stābus rinkti, bet gimdytojei waikams.

15. Bet aš labay rods noru guldyt, ir guldytas buti už jusų dušas; kacėy aš jus labay didėy mylu, ir tacėau maž mylims esmi.

16. Bet testow taipo, kad jus ne apsunčiau, bet kytus budams, ar su kytyste jus prigawau?

17. Ogi begu aš kę apgawau per kėllis tū, kurtus pas jus esmi sūntes?

18. Titų pagraudinnau, ir su jūmi sūncėau wieną broli. Begu Titus jus apgawo? ar ne toj' pacėoj' dwašėj' elgėmės? ar ne taisėau pėdais ėjome?

19. Ar wėl mislijat, mus atšikalbant? kalbam Kristuje po Diewo akim'. Bet wis tai dāroma, mano mielausieji, jums ant pagėrinimo.

20. Ąsa bijaus, kad atėjes, jus tokius ne rāscėau, tokius noru, ir jės taipojau manę toki ne rāstum-bit, toki jės norit, kad ne butu barnū, pawyđėjimū, papykimū, waidijimū, pakalbū, ikalbėjimū, pasipūtimū, maištū;

21. Kad ne wėl manę atėjusi, mano Diewas manę pažėmintu pas jus, ir turrėczau daug āpmaudo ant pirmay susigriešijusų, ir Diewop' nepriswertusų už necyštėbę bey kėškāwimā, bey newiešlibummā jū darytā.

13. Pėrskėrimas.

Įgraudinnims ant priswertimmo.

Jey trėczą kartą pas jus ateisu, tay dwiejū arba tryū luddininkū burnoje pastowės wissolia prowa.

Antra gromata Korintionams susia iš Pilippo Macebonioj', per Titu bey Luką.

2. Už jums pirma tai sakiau, ir pirma tai jums sakau, kaip pas jus budams, antrą kartą, ir dabar kirtur budamas tai rāšau pirmay susigriešijusiems, ir kirtiemis wissiemis; bet kad aš wėl ateisu, tai ne cėdėisu.

3. Kadangi jėškote, ben wieną kartą suprašti tą, kursai manijė kalba, butent Kristų, kursai tarp jusų ne silpnas, bet macnus yra tarp jusų.

4. Ir noris jis nukryžawotas silpnėbe, tacėau gywas yra stiprybėje Diewo. Ogi noris ir mes silpni esme jeme, tacėau gywi esme su jūmi stiprybėje Diewo tarp jusų.

5. Įšsimėginčities patys, bau tikėjime este; mėginčities patys. Argu patys sawę ne pažystate, Jėzų Kristų jusiye ėsanti; jey ben ne tinką n'este pastoje.

6. Bet nusitėkėiu, jus žinnant, mus ne ėsant ne tinkancius.

7. Bet aš Diewą meldžu, kad jės nieko pikto ne darytumbit; ne, kad mes butumbim tinką mātomi, bet kad jės gėro darytumbit, ir mes kaip netinfantieje butumbim.

8. Ąs mes nieko ne galim prieštiesą, bet už tiesą.

9. Bet dzaugiamies, kad mes silpni esme, ir jės macnus este. Irgi tai mes wėlijam, butent jusū tobulystę.

10. Todeley aš ir kirtur budams, tai rāšau, kad ne reiktu man, pas jus ėsant, āstram buti, pagal tą maci, kurrę man Wiešpats dawęs yra, ant pagėrinimo, ir ne ant pagadinnimo.

11. Pasfucāus, mieli brolei, dzaugčities, bukit tobuli, pasilinkšminčities, turrėkit wieną misli, bukit pakajingi: tay Diewas meilės ir pakajaus su jumis bus.

12. Sweišinkit kėts kėttą su šwentu pabucāwimu. Sweišina jus wissi šwentieji.

13. Alalone musū Pono Jėzaus Kristaus, bey meile Diewo, bey draugyste šwentos Dwašės te effie su jumis wissais. Amen.

Gromata švento Povilo Galatėnamš.

1. Pėrskyrimas.

Apie Galatėnų netvirtybę, ir Povilo apāštai-
lišką urėdą.

Povilas, apāštals (ne nūg žmonų,
ney per žmones, bet per Jėzų Kri-
stų, bey Dievą Tėvą, kursai ji iš
numirtusių priėle),

2. Ir wišši brolei pas manę ešą,
surintimams Galatoj;

3. Malone te esie su jumis, ir pa-
kėjus nū Dievo, Tėvo, bey musų
Wiešpaties Jėzaus Kristaus.

4. Kursai pats pasidave už musų
griekus, jeib mus išgėlbėtu nū šio
dabar esancio nelabo swieto, pagal
wałę Dievo ir musų Tėvo,

5. Kurram garbė nū amžiū ikti
amžiū. Amen.

6. Stebjūs, kad taip wėik dūdaties
nusiškreipti nū to, kursai jus pawā-
dino malonėsp' Kristaus, ant kittōs
ewangelios,

7. Korint ney jokios kittōs ne yra;
kaip tišt, kad kelli yra, kurrie jus
sumaišo, noredami pėrwerst Kristaus
ewangelią.

8. Bet noris ir mes, arba angelas
iš dangaus jums ewangelią sakytu
kittaip, ne kaip mes jums sakėme,
tas testow prakeiktas.

9. Kaip dabar sakėme, taip ir wėl
sakome: jeį kas jums ewangelią sa-
ko, kittaip, ne kaip gawote, tas te-
stow prakeiktas.

10. Urgi dabar žmonū ar Dievo
pamėgimną jėškau, tai sakydams?
argu žmonėms itikti misliju? jeį dar
žmonėms itikėzau, tay ne buczau
Kristaus tarnas.

11. Bet jums žinnę dūmi, mieli
brolei, ewangelią manęs sakytą, ne
esancę žmogiską.

12. Nės tą nū ney wieno žmogaus
ne gawau, ney ne išmōkau, bet per
apreiskimą Jėzaus Kristaus.

13. Nėsa juš jūs girdėjot apie ma-
no pirmą pasiėlgimną tarp žydū,
kaip per miera Dievo surintimą pėr-
sekinėjau, ir tą gaisinau.

14. Ir tarpau žydū wieroje už

daug jų, man lygųū sawo gimmi-
nėje, ir be mierōs storawojau už tē-
wišką žokaną.

15. Bet kaip Dievui pamėgo, kursai
manę nūg gūgywēs žywato išskyrēs,
ir pawadinēs per sawo malonę,

16. Jeib sawo Sunų apreisktu,
manije, kad aš ji per ewangelią ap-
sakėzau tarp pagonū; tūjau pasistū-
binau, ir ne susikalbėjau dėl to su
kunu bey krauju,

17. Nėgi atėjau i Jeruzalę, pas
tus, kurrie pirm manęs apāštalai
buwo, bet nusitrāukiau i Arabiją, ir
sugryžau i Damaską.

18. Potam po trijų mėtū atėjau i
Jeruzalę, Pėtrą matyti, ir pasilikau
pas ji penkioliką dienū.

19. Bet kittū apāštalū ney wieną
ne maczau, tišt Jokubą, Wiešpaties
broli.

20. Bet ką jums rašau, šitay, Die-
was žinno, ne mellāju.

21. Potam atėjau i žemės Syriōs
bey Cilyciōs.

22. Bet ne paįystams buwau wėi-
du surintimams krikščioniškams Ju-
dėjoje.

23. Bet tištay girdėję buwo, kad
tas, kursai kittą kartą mus pėrseki-
nėjo, dabar sakas tą wiera, kurrę
pirma gaisinno.

24. Ir garbino Dievą dėl manęs.

2. Pėrskyrimas.

Povilo pristigimimas su apāštalais, susiwa-
bijims su Petru.

Paskuy po keturolikōs mėtū wėl nu-
ėjau i Jeruzalę, su Barnabu, ir Ti-
ty drauge einju.

2. Bet nusitrāukiau iš apreiskimo,
ir susikalbėjau su jeis apie ewange-
lią, kurrę apsakau tarp pagonū, ir
ypaczej su tais, kurrie buwo gar-
bėje, kad ne noprosnay bėgėzau arba
bėges buczau.

3. Bet ir Titus ne buwo priwersts
apsipjāustiti, kursai su manimi buwo,
kaczėj Gryklas budams.

4. Nėsa kaip kelli newierni brolei
drauge isitiškę buwo, pėrtarditi mu-

Ŗa walnybė, kurrė turrime Kristuje Jėzuje, kad mus apkaltau:

5. Mes tū nesilenkėmies ney ady-
nā pasidāti, jeib tiesa ewangeliōs
pas jus išliktu.

6. Bet apie tus, kurrė regėjosi kas
ėsq, kokijs' garbėj' jie ir laikomi bu-
wo, man nieko ne rūp. Nėsa Diews
ne atboja ney šioiū ney. tokiū žmo-
nū. Bet manė tie, kurrė regėjosi kas
ėsq, nieko litto ne mofinno.

7. Bet wėl matydami, man pawie-
ritā ewangeliā neapipjāustimui, kaip
Pėtrui ewangeliā apipjāustimui.

8. (Nėsa kurs su Petru galis buwo
apāstaliū šlužmoje tarp apipjāustitū,
tas ir su manim' buwo galis tarp
pagonū.)

9. Ir pažindami malonę man dū-
tā, Jokubas, ir Kėpas, ir Jonas,
kurrė per stulpus laikomi buwo, dā-
we man bey Barnabui dėšinę rantā,
ir su mumis sutikto, kad mes tarp
pagonū, bet jie tarp appjāustitū (Die-
wo žodi) satytu.

10. Tiktay, kad mes pawargulū
minnėtumbim: kōktay ir ne tingėjau
daryt.

11. Bet Pėtrui i Antiokiā atėjus,
prieštaraui jam i akis; nėsa buwo
apstūstas.

12. Nėsa pirm to, dar ne atėjus
keliems nū Jokubo, podraugey wal-
ge su pagonais; bet jiems atėjus,
atsitraukė, ir atsislyrė, todėl, kad
tū, kurrė buwo iš appjāustimmo,
bijojos.

13. Ir ne wiernay elgėsi su jeis
titti žydai, taipo, aži ir Barnabas
pagunditas buwo, su jeis ne wier-
nay elgtis.

14. Bet aš matydams, jūs ne tik-
ray elgiantis pagal ewangeliōs tiesā,
tariau Pėtrui wišsiems girdint atwi-
ray: jey tu žydas budams, pagoniš-
kay elgieši, ir ne žydiškay, kamgi
verti pagonus žydiškay elgtis?

15. Korint mes užgimimė žydai, ir
ne griekinintai iš pagonū esme;

16. Wieno, žinnodami žmogų teisy
ne pastojanti per žokano dārbus,
bet per tikėjimą i Jėzū Kristū; tay
ir mes tikim i Kristū Jėzū, jeib
teisus pastotumbim per tikėjimą i
Kristū, ir ne per žokano dārbus.

Nėsa per žokano dārbus ne pastoja
teisus ney joks kunas.

17. Bet jeygu mes, kurrė įešlom
per Kristū teisus buti, dar ir patys
griekinintais išrašti butumbim, tay
Kristus butu grieko tarnas. Upšāu-
goš Diewe!

18. Bet jey aš, kā suardžau, wėl
budawoju, tay pats sawę darau pėr-
jengtoju.

19. Bet aš per žokanā žokanui
numirrau, jeib Diewui gywas bu-
czau, aš nukryžawotas esmi su Kri-
stumi.

20. Aš gywas esmi, wieno, dabar
ne aš, bet Kristus gywas yra ma-
nije. Nėsa kā dabar gywas esmi ku-
ne, tai gywas esmi tikėjime sunaus
Diewo, kursai manę mylėjęs, ir pats
sawę už manę išsidawęs.

21. Aš ne atmetu tą Diewo ma-
lonę: nėsa jey per žokanā teisybe atit,
tay Kristus noprosnay mitręs.

3. Pėrskyrimas.

Teisybe tikėjimo; tikras wartojimas žokano.

Nė jūs n' išmintingieji Galatėnai,
kas jus apmōnijo, kad tiesai ne klau-
sote? kurrims Kristus Jėzus buwo
po akiū molawotas, ir dabar tarp
jusū yra nukryžawotas.

2. To tiktay noru išmōkti iš jusū:
ar gāwot Dwasę per žokano dārbus,
arba per sātimą apie tikėjimą?

3. Ar taip ne išmanę este? dwāsę
pradėjote, argi dabar kune baigsite?

4. Argi tiel noprosnay iškentėjote?
jey tiktay noprosnay.

5. Taygi tas, kursai jums Dwasę
pridāda, ir tokius dārbus dāro tarp
jusū, ar tai dāro per žokano dārbus,
ar per sātimą apie tikėjimą?

6. Lygey kaip Abraomas Diewui
tikėjo, ir jam tai priokūta yra per
teisybę.

7. Taipgi dabar išpažystat, kad tie,
kurrė iš tikėjimo yra, Abraomo
waikai yra.

8. Bet rāstas tai pirma išwydo,
Diewā pagonus teisus daranti iš
tikėjimo; todėl apsafo Abramui:
tawije pėrjėgnoti bus wiši pagonai.

* 1 Mt. 12, 3.

9. Taygi tie, kurrė iš tikėjimo

yra, pėrjėgnojami su tikėnciu Abraomu.

10. Nėsa tie, kurie žolano darbais elgiaisi, yra po praeikimmu. Nėsa parašyta yra: * praeiktas t' esie košanas, ne pasilieqsis wišame tame, kas parašyta yra žolano knygoje, kad tai darytu. * 5 M. 27, 26.

11. Bet per žolaną neį vieną ne pastojanti teisę po Dievo atim' įinoma: nėsa * teisusis iš tikėjimo bus gywas.

12. Bet žolanas ne esti iš tikėjimo; bet įmogus tą darąs, iš to gywas bus.

13. Bet Kristus atpirko mus nūg keikimmo žolano, pastodams keikimmu už mus (nėsa parašyta yra: * praeiktas košanas, kabqsis prie mėdzio): * 5 M. 21, 33.

14. Jeib įėgnone Abraomo pagonams tektu Kristuje Įėjuse, ir mes taipo pažadėtąjė Dwašė gautumbim per tikėjimą.

15. Mielė brolei, įmogišku budu kalbėsu, juš įmogaus testamentas ne paniekinams (kad patvirtits yra), ir nieko prie jo ne pridedama.

16. Bet jau pažadėjimas Abraomui beį jo sėklai įadėtas yra. Ne tare, * per sėklas, kaip per daug, bet kaip per vieną: per tawo sėklą, kurri yra Kristus. * 1 M. 22, 18.

17. Bet tai sakau: testamentas Dievo pirmą patvirtintas ant Kristaus, ne paniekinamas, kad pažadėjimas turrėtu per žolaną lautis, kursai dūtas daugiaus ne kaip keturis šimtus beį tris dešimtis metų potam.

18. Nėsa įey tėwiške per žolaną gāunama butu, tay ne butu dūdama per pažadėjimą. Bet Diewas Abraomui per pažadėjimą walnay padowanojo.

19. Kamgi žolanas? prisidėjo dėl griešo, iški sėklai ateinant, kurrei pažadėjimas tikšos, ir statyts yra angėlų per raną tarpininko.

20. Bet tarpininkas ne wienintelio tarpininkas, bet Diewas wienas.

21. Kaip? argi žolanas yra prieš Dievo pažadėjimus? apšauqot Dieve! bet įey žolanas butu dūtas, ga-

lis gywą daryt, tay teisybė tikray ateitu iš žolano.

22. Bet rāštas tai wišlab uřakinano po griešu, jeib pažadėjimas butu per tikėjimą i Įėnų Kristų dūtas tikintiems.

23. Bet dar ne atėjus tikėjimui, mes po žolanu sėręjami buwom beį uřakininti i tą tikėjimą, kursai turrėjo buti apraeiktas.

24. Togidel žolanas mums, kaip waiķū-wādas buwo prie Kristaus, jeib per tikėjimą teisus pastotumbim.

25. Bet tikėjimui atėjus, jau ne esme po waiķū-wādu.

26. Nėsa jūs wiši Diewo waiķais este, per tikėjimą i Kristų Įėnų.

27. Nėsa kiel jūš ant Kristaus krištiti este, Kristumi apsiwilkote.

28. Čę niera neį įydo, neį Gryko, čę niera neį wėrgo, neį wāno, čę niera neį wyro neį moter's: nėsa jūs wiši wiens este Kristuje Įėjuse.

29. Bet įey jūs Kristaus este, tay ir Abraomo waiķai este, ir pagal pažadėjimą dalykus gaunąjė.

4. Pėrsfyrimas.

Tolėfnis išgulbims teisybės tikėjimo.

Bet aš sakau: kol dalykus gaunąsis tuditis yra, tay niera tarp to ir tarp bėrno nėį jošio šfirtummo, kaczeig jis wišū lobjū ponas yra.

2. Bet jis yra po apėkunais, ir kawotojeis iški czešo nū tėwo pastirto.

3. Taipo ir mes, kad dar ne buwom mėtus priāugę, buwome tar-nāwimui padūti po regimais istātimais.

4. Bet kaip czešas išsipilde, sunte Diewas sawo Sunų, gimmuš iški moterishės, ir padūta po žolanų;

5. Jeib jis tus, kurie po žolanu buwo, išwadātu, ir mes waiķystę apturrėtumbim.

6. Bet kadangi waiķai este, išsunte Diewas Dwašė sawo Sunaus i jūšų širdis šauķiančę: Abba! mīlas Tėwe!

7. Taygi daugiaus niera čę neį jošio bėrno, bet wieni waiķai. Bet įey yra waiķai, tay ir dalykininkai Diewo per Kristų.

8. Bet tū czeš, kad jūs Diewą ne

pažinnotė, tarnawotė tiems, kurrie iš sawės ne esti diėwai.

9. Bet kad jau Diėwą pažinnot, arba daugiaus, Diėwo pažinti este, kaipgi atšikreipjat wėl ant siłpnų ir stokojančų ištátimų, kurriems iš naujo tarnáuti norite?

10. Jūs šwenzat dienas ir mėnesius, ir šwentes, ir mėtų czėsą.

11. Už bijaus jusų, kad rassi aš ne buczau noprósnay aplink jus dirbės.

12. Ben bukit kaip aš; nės aš esmi kaip jús. Mieli brolei, prašau jus, jús man nieko pikto ne padarėt.

13. Nės jús žinnotė, kad aš jums siłnybėje pagal kuną ewangelią apsakęs esmi pirmą kartą.

14. Ir mano gundimus, kurrus kenzu kune, ne paniešinnote, ir ne papeikėte, bet kaip angėlą Diėwo priėmėt manę, ir kaip Kristų Jėzų.

15. Kaip jús buwote to czėsų taip ištanyti? aš jusų luddininkas esmi, aš ja įey butu gálinis daiktas buwęs, jús butumbit sawo afis išplešę, ir man dawę.

16. Ugi dabar taipu jusų neprietelumi pastojau, kad jums tiesą sakau?

17. Jie storawojasi už jus ne mandagiey, bet jie nor jus nūg manęs atkreipti, kad jús už jús storawotumbities.

18. Storawotis gér yra; kad tiktay wissad géro del nusidáda, ir ne tiktay, kad po jusų afi esmi;

19. Mano mylimi waikai, kurrus wėl su sopejimu gimdau, pakol Kristus jusije pawėikšlą gántu!

20. Bet aš wėliczau, kad dabar prie jusų buczau, ir sawo balsą apmainyti galėczau: kadangi abejoju apie jus.

21. Sakyt man, kurrie jús po žokanu norit buti, ar žokaną ne girdejoj?

22. Nės a parašyta yra: * Abraomą turrejus dy suny, wieną iš tarnaitės, ir antrą iš wálnosės.

* 1 M. 16, 15.

23. Bet tas, kurs iš tarnaitės, tas pagal kuną yra gimmes; bet tas, kurs iš wálnosės, tas pagal žadėmą yra gimmes.

24. Tie žodžei per prilyginimą

sakyti: nės aš tai yra tūdu testamentu, wiens nū kalno Sinai, ant tarnáwimo gimdas, kurs yra Ugat.

25. Nės Ugat wadinnamas yra Arabioje kalnas Sinai, ir prisilygina Jeruzalei, kurri šime czėse yra, ir ana tarnáuj su sawo waikais.

26. Bet ta Jeruzale, kurri autštay yra, ta walna yra, ta yra musų wissų motina.

27. Nės a parašyta yra: * buk linkma newaisingoji, kurri negimdai, išsiwersi ir šūkaut, kurri ne esti nėczą; nės wiensanti daugiaus tur waikų, ne kaip toji, kurri wyra tur.

* Jez. 54, 1.

28. Bet mes, mieli brolei, lyg Izaak, žadėjimo waikai esme.

29. Bet lygey, kaip tū czės, kurs pagal kuną buwo gimmes, pėscinėjio tą, kurs pagal dwasę buwo gimmes: šittai po ir dabar dėsli.

30. Bet ką sakó rástas? * išmest tarnaitę laukan su jės sunumi: nės tarnaitės sunus ne gáus tewiškę su sunumi wálnosės.

* 2 M. 21, 10, 12.

31. Taygi dabar, mieli brolei, ne esme tarnaitės waikai, bet wálnosės.

5. Pėrsfyrimas.

Graudinimas ant tikro wartojimo kriščejiškės wálnysės ir gerá barbá.

Pasilikitegi toje wálnybėje, per kurę Kristus mus išwálnijo, ir ne pasidáit wėl po jungu wergystės.

2. Sztay, aš Powilas sakau jums: įey apipjáusytities, tay Kristus jums nieko nederės.

3. Nės aš luddiju wėl tiek wienam, kurs dādas apipjáustitis, dar kálta esanti, wissą žokaną pilditi.

4. Jūs Kristų pametėt, kurrie per žokaną teišeis pastoti norite, ir išpšlėt iš malonės.

5. Bet mes láukiam dwasėje per tikėjimą teisybės, kurrós reik láukti.

6. Nės Kristuje Jėzuje ne dēra ney neapipjáustimas, ney apipjáustimas, bet tikėjimas, per mēilės dābus pasirodąs.

7. Jūs begote mandagiey; kas jus apstábdė, tiešos neklausyti?

8. Toks pėrkalbėjims ne est nū to, kurs jus pawadinno.

9. Mažumas rāugo wissā imaišimā irāugin.

10. Aš nusiitkšūs jumis Diešpatije, jus Pittaip ne dumosent. Bet kas jus pašlaidin, sawo sudā nešos, kas noris jis butu.

11. Bet aš, mieli brolei, jey dar apipjāustimā apšakau, šamgi aš pērsēšēnėjimus šenczu? taipo butu papiktinnimas šryšaus palōwes.

12. Dūk Diewe, kad taipjau ir tie išpūstīti butu, šurrie jus šugašīn.

13. Bet jus, mieli brolei, este ant walnybēs pawadinti, tōdēl dabōkities, jeib per tā walnybē šunui wālēš ne dātumbit, bet per meilē šlužīšit šits Pittam.

14. Šēs wissī prišākīmai wiename šodije išpildomi yra, tame: * mylēš sawo artimā, šaip pats sawē.

* Mat. 12, 31.

15. Bet jey tarp sawēs šremtaties ir ryjaties, tay dabōkities, kad tarp sawēs ne butumbit šuešti.

16. Bet aš šakau: elgšities Dwāseje, tay šuno geidulus ne išpildisite.

17. Šēs šunas geidžia priēš dwāse, ir dwāse priēš šunā, tūdu yra priēš šits šittā, kad ne dārote, šā jūs norite.

18. Bet jey Dwāse wēdami, tay ne este po šokanu.

19. Bet regimi yra darbai šuno, šaip antay: wencawonyštēs-pērženģimas, šekšyšte, neczyštybe, newiešlibyste,

20. Balwonū-gārbinimas, šynyšte, neprietelyšte, barnis, pawydeģimas, rustybe, nesandora, nesutikšims, širtummai, neapyškanta, razbajyste,

21. Širtawimas, apširyjimas, ir šas tiems lygu; apie šurus jums pirm šakau, ir dar pirm šakau, kad, šurrie tai dāro, šatalyštē Diewo ne gāus.

22. Bet Dwāšēs waišus yra meile, džaugsimas, pašėjus, šantrummas, mandagummas, gerybe, tiklēģimas, romybe, wiešlibyste.

23. Priēš šotius ne esti šokanas.

24. Bet šurrie šristui prišlaušo, tie šryšawoj sawo šunā draug su geidulis ir ušģeidimmais.

25. Jey dwāšēje šrutam, tay dwāšēje ir elģkimies.

26. Ne butime noprosni gyrypelnei, šits šittā ipyštinti ir ne apšēsti.

6. Pērsšyrimas.

Šomybē ir gerybē pilsiti.

Šieli brolei, jey butu žmogus šūmi nusideģēs, tay pagraudinkite ji su roma dwāse, šurrie dwāšiški este. Ir dabōkis ant sawēs, jeib ir tu ne butumbei pagunditas.

2. Šits šitto naštā neškite, ir taip išpildisite šokanā šristaus.

3. Bet jey šas saw rēģiš šas esās, nieku budamas, šas pats sawē priģauna.

4. Bet šojnas temēģin sawo patiēs dārba, tay jis pats šawiģe gyryturēs, ir ne šittame.

5. Šēs šojnas sawo naštā nešos.

6. Bet šursai pamokšinnamas yra Diewo šodzu, šas wissā gērā te nudalija tam, šurs ji mošin.

7. Ne šlajokite; Diewas ne apšijūdinas. Šesa šā žmogus šēja, tai dagōs.

8. Šurs ant sawo šuno šēja, šas nū šuno prāpulti dagōs. Bet šurs ant dwāšēs šēja, šas nū dwāšēs amģinā gywasti dagōs.

9. Bet gēr darytime ir ne pailštime, nēs sawo cžēsu dagōšime be palowimmo.

10. Togidēl, šoley dar cžēšā šurrimē, tay gēr daryšim wissīems, bet ypaczej wiendōs wierōs su mumis ēšantiems.

11. Wey, šaip daug šodzu aš jums rašau sawo ranka.

12. Šurrie nor šittiems patišti pagal šunā, tie jus wercza apšipjāustitis, bet dēl to, kad ne šryšumi šristaus pērsēšēnėjami butu.

13. Šesa ir tie patys, šurrie apipjāustidinas, ne pildo šokanā, bet jie nor, kad jūs dātumbit apšipjāustitis, kad jie girtusi iš jūšū šuno.

14. Bet apšaugōš Diewe, man šo girtiši, šaip tišt šryšaus musū šono Jēšaus šristaus, per šurri man šwietas yra nukryšawotas, ir aš šwietui.

15. Šēs šristuje Jēšuje ney apipjāustimas šam dēra, ney neapipjāustimas, bet naujas šutwērimas.

16. Ir kurrie pagal šį istatimą elgiasi, ant tū te esie pakājus ir mielāširdingyste Dievo, ir ant Jz-
raēlo Dievo!

17. Tolaus nieks manē te ne sun-

tin: nesa aš nesoju žymes Pono Jz-
zaus ant savo kūno.

18. Malone musū Pono Jz-
Kristaus t'essie su jūsu dwase, mieli
brolei. Amen.

Galatėnams jūsa iš Romo.

Gromata šv. Povilo Epejonams.

1. Pėrskyrimas.

Dėlawojimas uš malonės iskrintimā; malba uš
wierės praplatinimā.

Powilas, apāštalas Jztaus Kristaus,
per Dievo walę, šwentiems Epēze,
ir tikintiems Kristuje Jēzuj:

2. Malone t'essie su jūnis, ir pa-
kājus nūg Dievo musū Tėwo, ir
Pono Jztaus Kristaus.

3. Pašlowintas t'essie Diewas ir
Tėwas Pono musū Jztaus Kristaus,
kurs mus žegnojo wissotia dwasiš-
ka žegnone dangiškāse lobjūse, per
Kristu.

4. Kaip ir mus iskrinto per tą pa-
tį, pirm kaip swieto gruntas dėtas
buwo, jeib butumbim šwenti ir ne-
bārtini po jo aklū, mēilėje;

5. Ir paslyre mus saw paciam i
waityltę, per Jėzu Kristu, pagal
pasimėgimā sawo walės,

6. Ant laupšės sawo šlowingōs ma-
lonės, per kurę jis mus saw itin-
kancėis padārė tame mylimame;

7. Kurreme mes turrim atpirkimmo
per jo kraujā, butent griekū atleidim-
mā, pagal bagotystę jo malonės;

8. Kurri mums bagotingay pasiro-
de wissotioje ismintije ir ismānime.

9. Ir dāwe mums žinnoti paslėp-
tinę sawo walės, pagal sawo pasimė-
gimā, ir tą pacę per jį pranėš-
dino,

10. Jeib apsaityta butu, cēsui iš-
sipildžus, kad wissi dāiktai po wiena
galwa suglausti butu Kristuje, tieš
danguje, tieš ant žemės esā per jį
pati.

11. Per kurri ir mes tēwonystę ga-
wome, pirm budami pasirti, pagal
istatimą to, kurs wissus dāiktus iš-
taiso, pagal rodā sawo walės;

12. Jeib mes kas butumbim ant

laupšės jo šlowės, kurrie pirm to
nusiitikkėjom Kristumi.

13. Per kurri ir jūs girdejot žodi
tiesōs, butent ewangeliā apie jūsu
išgānimā, per kurri ir jūs, kad tik-
kėjot, užpėczwētiti este su šwenta
Dwase pažadėjimo,

14. Kurri yra pradātās musū te-
wiškės musū atpirkimui, kad butum-
bim jo pasawintiejie ant laupšės jo
šlowės.

15. Todėl ir aš išgirdęs apie tik-
kėjimā jūsu i Pona Jėzu, ir apie
jūsu mēilę prieš wissus šwentus,

16. Nepalāuju dėlawoti už jus,
minnėdams jūsu sawo maldosa,

17. Kad Diewas musū Pono Jz-
taus Kristaus, Tėwas šlowės, dātu
jums Dwāsę ismintiēs ir apreištimo
ant jo išpažinnimo;

18. Ir apšwiestas atis jūsu išmā-
nimo, kad jūs išpažintumbit, kursai
yra nusiitikkėjimas jūsu pawadinnimo,
ir kurri yra bagotyste jo šlowingōs
tēwiškės jo šwentās.

19. Ir kurri yra apstinga stiprybe
jo maciēs musump', kurrie mes tik-
tim, pagal dārbā jo macningōs dru-
tybės,

20. Kurę jis išrode Kristuje, kad
jį iš numirtusū priekle, ir pasodino
po sawo dėšinės danguje,

21. Ant wissū kunigaiškėsū, ir
waldžū, ir galybju, ir ponysczū, ir
kas gal wardu wadinnama buti,
ne tiktay šime, bet ir busenzame
swiete.

22. Ir wissus dāiktus po jo kōjū
padėjo, ir istātė jį galwa surinkimo,
ant wisso,

23. Kurs yra jo kūnas, butent pil-
nybe to, kurs wis wissūse išpildo.

2. Përskyrimas.

Žmogausargas be Kristaus; o išganytingas pasivėbėms su Kristumi.

Žręgi jūs kad buvote numitrę përsengimūse ir griekūse,

2. Kurūse jūs pirm elgieties pagal budą šio swieto, ir pagal kunigaiškę, kurs padangęsa ponawoja, butent pagal tą dwasę, kurri šime cžese sawo darbą tur waikūse netikėjimo.

3. Tarp kurri ir mes wissi pirm to elgėmies geidulūse sawo kuno, darydami walę kuno bey dumos; ir buwome waikai këršto iš prigimties, lygey kaip ir kitti.

4. Bet Diėwas, kurs bagotas yra mielafirdingystėje, del sawo diddės mėlės, kurre mus mylėjo,

5. Kaip buwome numitrę griekūse, mus gylais padare su Kristumi, (nės iš malonės išganytais pastojot).

6. Ir mus su jūmi priekėle, ir su jūmi iškėle i dangišką gywėnimą, Kristuje Jėzuje;

7. Jeib išroditu busencūse cžsūse apstingą bagotyštę sawo malonės, iš sawo gerybės ant musū, Kristuje Jėzuje.

8. Nės iš malonės išganyti pastojote, per tikėjimą, ir tai ne iš sawės, Diėwo tai dowana yra,

9. Ne iš darbū, jeib ne kas girtusi. 10. Nės mes esme jo dārbas, sutwėrti Kristuje Jėzuje geriems darbams, ant kurri mus Diėwas pirm pritaife, kad tūse elgtumbimies.

11. Todėl atsiminkite to, kad jūs, kurrie pirm to pagal kuną buvote pagonai, ir neapipjauštimu wadinami nū tū, kurrie wadinami yra apipjauštimu pagal kuną, kurs ranta dėstis;

12. Kad jūs tū cžesu buvote be Kristaus, swetimi ir attolinti nū mieszonystės Izrael, ir swetimi nū testamentū pažadėjimo, ne turrėdami iš to ney jokio nustikėjimo, ir buvote be Diėwo swiete.

13. Bet dabar, kurrie Kristuje Jėzuje este, ir pirm to attolinti buvote, prisiartinate dabar per kraują Kristaus.

14. Nės jis yra musū pakąjus,

kurs iš abbiejū wieną padare, iš ardydams tworą, kurri tarpe buwo, tūmi, kad jis per sawo kuną atėme neprietelystę;

15. Butent žokaną, kurs prisakimūse statytas buwo, kad jis iš dwiejū wieną naują žmogū pats per sawę sutwėrtu, ir pakąjus padarytu.

16. Ir kad jis abbiejus sudėrintu su Diėwu, wiename kune, per kryžų nužawinnes neprietelystę per sawę pati.

17. Ir atėjes, apsakė ewangelioje pakąjus, jums, kurrie attolinti buvote, ir tiems, kurrie arti buwo.

18. Nės per ji turrime priėjimą abbieji wienoje dwasėje Tėwop'.

19. Taygi daugiaus ne este swetimi ir sweczei, bet mieszonys su šwentaisiais ir namiškais Diėwo;

20. Pabudawoti ant grunto apaštala ir praraktū, kur Jėzus Kristus kampinnis-akmū yra,

21. Ant kurrio wissa budawone sutaisyta, auga i swentą bažnyčią Wiefpacię.

22. Ant kurrio ir jūs podraug budawojami este, Diėwo gywėnimui dwasėje.

3. Përskyrimas.

Pagyrimas Diėwo žodžio šakimo, kaip prisiwertimmo dawado.

Del to aš Powilas, kalinys esmi Kristaus Jėzaus už jus, pagonus.

2. Kadangi girdejęte apie urėdą malonės Diėwo, kurri man iškė jūsu dūta yra,

3. Kad man žinnoma pastojosi paslėptinė per aprėiškimą, kaip aš jau pirm trumpintelej rąšiau;

4. Iš to, jey jūs skaitot, suprašti galite mano išmānimą apie paslėptinę Kristaus,

5. Kurri ne buwo apsakyta pirmūse cžsūse žmonū waikams, kaip dabar aprėiškta yra jo šwentiems apaštalamis, ir praraktams per Dwasę:

6. Butent, kad pagonai draugdalininkai yra, ir draug ikūnyti, ir dalyvi jo žadėjimo Kristuje, per ewangeliją,

7. Kurrōs tarnū pastojau, pagal dōwaną iš malonės Diėwo, kurri man pagal jo gālinčę maci dūta esti.

8. Nan mažausam tarp wiššū šventųjų dūta esti ši malone, tarp pagonū apsaftyti tą ne ištyrinėjamą bagotystę Kristaus,

9. Ir apšwiešti koją pamokindams: kurri yra draugystę paslėptinės, kurri nū pradžos švieto paslėpta buvo prie Dievo, kurs wiššus dāiktus sutvėre, per Jėzu Kristu.

10. Kad išsirėikštu kunigaitystėms ir ponystėms danguje, prie surintimo, tuleropa išmintis Dievo,

11. Pagal apsiėmimą iš pradžos švieto, kurę išpilde Kristuje Jėzuje, musū Wiešpatije;

12. Per kurri mes turrin drąsumą ir priejimą, wiššame nusiitkėjime per tikėjimą i jį.

13. Todėl meldži, kad ne pailstumbit mano wargū daley, kurrus kenczu uį jus, kurrie yra jusū garbė.

14. Del to palenkiu sawo kielius tėwop' musū Pono Jėzaus Kristaus,

15. Kurs tikras Tėwas yra ant wiššo, kas waikais wadinnama danguje ir ant žemės,

16. Kad dātu jums stiprybę pagal bagotystę sawo šlowės, macneis pastoti per sawo Dwasę widdutinnime žmoğuje,

17. Ir Kristui gywenti per tikėjimą jusū širdisa ir per meilę išaitytiems ir nugruntawotiemis buti;

18. Kad galėtumbite suprašti su wiššais šwentaisiais, kas yra platummas, ir ilgummas, ir gillybe, ir aukštybe;

19. Ir pažinti, kad Kristu myleti, geraus yra, ne kaip wiššab žinnoti, jeib papilditi butumbit wiššokia pilnyste Dievo.

20. Bet tam, kurs apstingay gal daryti ant wiššo, tą mes meldžame ir pėrmanome, pagal stiprybę, musije wāldancę,

21. Tam tēšsie garbė draugystėje, kurri yra Kristuje Jėzuje wiššūse cēsūsė nū amšiū i' amšiū. Amen.

4. Pėrsfyrimas.

Pagraudinaiinas ant nobajnyštės ir wienybės. Taygi graudinnu jus, aš kalinsy Wiešpatije, idant elgtumbities kaip pareitis jusū pawadinnimui, kurreme pawadinti este.

2. Su wiššokia pakarnyste ir romybe, su kantrummu, kėsdami Eits fittą meilėje;

3. Ir bukite weikus laityti wienybė dwasėje, per ryši pakajaus.

4. Wienas kunas, ir wiena dwasė; kaip ir pawadinti este wienam nusiitkėjimui jusū pawadinnimo.

5. Wiens Wiešpats, wiena wiera, wiens krikštas,

6. Wiens Diewas ir Tėwas musū wiššū, kurs yra ant jusū wiššū, ir per jus wiššus, ir jusūse wiššūse.

7. Bet kiekvienam iš musū dūta esti malone pagal mierą dowanės Kristaus.

8. Todėl safo jis: * Jis aukštyn užjenge ir kalėjimą apkale, ir žmonėms dowanos dāwe. * Pi. 68, 19.

9. Bet kad jis užjenge, kas tai fit', kaip kad pirm i appatinnes wietas žėmės nujenge?

10. Kurs nujenge, tas yra tas pats, kurs užjenge aukščiaus wiššū dangū, jeib wišką išpilditu.

11. Ir jis istate kittus apāštalais, kittus prārkais, kittus ewangelistais, kittus ganytojais ir mokitojais,

12. Kad šwentieji pritaifomi butu darbop' urėdo, per kurri kunas Kristaus budawojams butu;

13. Jfki wišši prieisime i wienaropą tikėjimą ir išpažinnimą sunaus Dievo, ir busim tobulu wyru, užauge i pilną mierą tobulo amžio Kristaus;

14. Jeib daugiaus ne butumbim waikai ir ne dātumbimies lingotis ir subotis wiššokeis wėjais pamokflo, per bułlystę žmonū ir wylų, kāmimus tyšo išwadžoti.

15. Bet tiesą jėškokim meilėje, ir augtime wiššūse dalikūse tame, kurs galwa yra, Kristus.

16. Jš kurrio wiššas kunas sutaisytas, ir wiens sanaris prie antro sanario kaba, per wiššus sanarius, per kurrus wiens antram padėda, pagal darbą kiekwieno sanario sawo microje, ir daro, kad kunas āuga ant sawo paties pasigėrinnimo, ir tai wiššab meilėje.

17. Taygi dabar aš sakau, ir ludių Wiešpatije, jeib jūs daugiaus

ne elgtumbities kaip Pitti pagonai elgiasi niekystėje savo umo;

18. Kurrai protas aptėmęs yra, ir attolinti yra nū gyvasties, kurri iš Dievo yra, per neišmanimą, įsėfanti, per aklumą jų širdies;

19. Kurrie pasiėidę yra, ir pasiėūda bjaurybei, pildidami wissokią neczystybę draug su godu.

20. Bet jūs ne taipo Kristų išmokote,

21. Jėgų fittai girdejot apie jį, ir jeme mokiti este, kaip Jėzuje titra wiernybe yra.

22. Taygi atmėkite nū sawęs pagal pirmąjį elgimą sėnų žmogų, kurs per geidulus priwillojancius sawę pagadinna;

23. Bet atsinaujinkite dwasėje sawo umo;

24. Ir apsiwilkities nauju žmogumi, kurs pagal Diewą sutwertas yra, tikroje teisybėje ir šwentybėje.

25. Todėl padėkite mellus, ir kalbėkit tiesą, kožnas su sawo artimu, kadangi mės tarp sawęs sanarei esme.

26. Kėšidami ne susigriešikite; ne dākite sąulę nusileisti ant sawo kėšto.

27. Ir ne dākit wietą bluznitėjui.

28. Kurs wogęs yra, daugiaus te ne wagie, bet te dirb, ir te dāro rankomis kas gėr yra, kad turrėtu kō dūti reikalingamjam.

29. Te ne išeit neį jokia bjauri kalba iš jusū burnos, bet kas naudinga yra pasigėrinnimui, kur reikals yra, jeib mandagu butu klaustyti.

30. Ir n'apsmutnikite šwentą Dwasę Diewo, su kurre užpėcwėtiti este ant dienos atpirkimo.

31. Wissą kartumą, rustybę ir narsą, ir šauksmą, ir bluznijimą, draug su wissokia piktenybe, atmėkite nūg sawęs.

32. Bet bukite su kīts fittu prieteliskī, širdingi, ir atsilėiskit' kīts fittam, lygey kaip Diewas jums atleidęs esti Kristuje.

5. Pėrštyrimas.

Tolėšnis žgraubinnimas.

Taygi bukite sekciejei Diewo, kaip mieli waitai,

2. Ir waitpėzokit mēilėje, lygey

kaip ir Kristus mus mylėjo, ir pats sawę už mus dāwe, dōwanai ir apierai, Diewui ant saldaus kwāpo.

3. Bet kėšystės ir wissokiōs neczystybės, arba godo, tarp sawęs neį minnėte ne minnėkite, kaip šwentiems pridera.

4. Ir giediskit' jodzei beį durnos kalbos, arba šutka, kurrie jums ne pūlas, bet geraus dėlawojimas.

5. Nės tai turrit žinoti, kad neį wiens kėšininks, arba neczystas, arba godingas (kurs yra balwonū-tarnas), ne tur dalyko karalytėje Kristaus ir Diewo.

6. Neį wiens jus te ne išwadzoja noprosnais jodzeis; nės tokiū dėley ateit kėštias Diewo ant waitū ne tiklėjimo.

7. Todėl ne bukit jų draugai.

8. Nės jūs buwote pirm to tamsybe, bet dabar este šwiesybe Wieszpatije.

9. Waitpėzokit kaip waitai šwiesybės. Nės Dwasės waitus yra wissokia lengwāširdyste, ir teisybe, ir tiesa.

10. Ir išmėginkite, kas itinka Wieszpaczui.

11. Ir ne draugalāukit su newaisingais tamsybės darbais, bet jų geraus pabārkite jūs.

12. Nėsa kas jų slapczyę dāroma, to ir gėda saityti.

13. Bet wissi tie dāiktai žinnomi pastoja, kad nū šwiesybės pabarami yra. Nės wīs, kas apsiirėiskia, tai šwiesybe yra.

14. Togidėl sako: pabust, kurs tu miegi, ir kėlks iš numirtusū, tay tay Kristus apšwies.

15. Taygi dabokities, kaip atylay elgtumbities, ne kaip neišmintingi, bet kaip išmintingi:

16. Prisidabokities cēsio; nėsa piktī yra cēsai.

17. Del to ne bukit neišmaną, bet išmaną, kurri yra wale Wieszpaties.

18. Ir ne apsigėkit' wynu, iš kō bjaurus nusidėjimai randasi, bet bukit papilditi Dwase,

19. Kalbėdami tarp sawęs su psalmiais, ir laupsės giesmėmis ir dwāsistomis giesmėmis; giedokite ir žaiskite Wieszpaczui sawo širdije;

20. Dėlawodami wissada už wislab,

Diewui ir Tėwui, wardan Pono mūsų Jėzaus Kristaus;

21. Ir kiti kiti tam padūti bukite Diewo baimėje.

22. Moteres, padūtos bukite sawo wyrams, kaip Diešpaczui.

23. Nėsa wyras yra galwa moters, kaip ir Kristus yra galwa sawo surinkimo, ir jis esti sawo kūno išgaitytojis.

24. Bet lygey kaip surinkimas padūtas esti Kristui, taip ir moteres sawo wyrams, wissūse dāiktūse.

25. Jūs wyrai, mylėkite sawo moteres, kaip ir Kristus mylėjo surinkimą, ir pats sawę už jį esti dawęs.

26. Jeib jį pašwėstu, ir cysčio jį wandens pėrimu žodių,

27. Kad jį saw paczām pagatāwitu šlowną draugystę, ne turrincę ne jokio daktummo arba rautklo, arba kito kito, bet kad butu šwenta ir nekaltinnama.

28. Taipu tur ir wyrai sawo moteres mylėti, kaip sawo paczū kūnus. Kurs sawo moteri myl, tas pats sawę myl.

29. Nės niekaday ne wiens sawo kūną n'apykantoje ne turrėjo, bet pėn ir sawoja jį, lygey kaip ir Diešpats surinkimą.

30. Nės mes esame sūnareis jo kūno, iš jo kūno ir iš jo kaulū.

31. Del * to žmogus palikęs tėwą ir motiną, prisiglausis prie sawo moters, ir bus jųdu wiens kūnas.

* 1 M. 2, 24.

32. Ta paslėptinė yra didde; bet aš sakau apie Kristų ir surinkimą.

33. Taczau ir jūs, ir kiekvienas te myl sawo moteri, kaip pats sawę, bet moteriške tesibijo wyro.

6. Pėrskyrimas.

Kristėjoniškā namā-toblyczia; dwasiškā giulā namai.

Jūs wailai, klausykite gimdytojų sawo, Diešpatije: nės tai wertay.

2. Garbinė tėwą ir motiną, tas esti pirmasis prisākimas, žaddejiną turris:

3. Kad tau geray pasisektu, ir ilgay patektumbei ant žemės.

4. Ir jūs tėwai, ne ipykite sawo wailus, bet užauginkite jūs pamočinnime ir drausmėje Diešpatiespi.

5. Jūs bernai, klausykite sawo kūniškā ponū, su baimė ir su drebėjimu, wierna širdze, kaip Kristui.

6. Ne tarnaudami tikray po akū, kaip žmonėms itiktinay, bet kaip tarnai Kristaus, jeib jūs tokią Diewo walę pilditumbit' iš širdies, su gera wale.

7. Tarkities Diešpaczui tarnauja, ir ne žmonėms;

8. Ir žinokit, ką kiekwiens gėro darys, tājau nū Diešpaties gaus, ar butu bėnas, ar butu wālnas.

9. Ir jūs ponai, toktaijau darykite su jeis, ir laukities nū kėršijimo, žinnodami, kad ir jūs ant sawės turrite Diešpati dangių, neatbojanti ney jokio žmogaus.

10. Galāusey, mano brolei, bukit druti Diešpatije, ir mātėje jo drutybės:

11. Apšiwilkit šārwu Diewo, kad galētumbit' išstowėti prieš buklus užkabinejimus wėlino.

12. Nės mes ne turrim' kowoti su kūnu beį krauju, bet su kūnigailščiais ir sylingais, butent su ponais swieto, kurrice tamsybėje šio swieto ponawoja, su piktomis dwāsemis po dangumi.

13. Todėl, nutwėrkite Diewo šarwą, jeib piktų dienų atšistengti galētumbit, ir wislab geray atlikę, wiršų gātumbit'.

14. Tāgi stowėkit apšijūse sawo strėnas su tiesa, ir apšiwilę pancėrum' teisybės.

15. Ir sopagūti, kaip gatami apsaityti ewangelią pakajaus, per kurri jūs pagatāwiti este.

16. Bet pirm wissū dāiktū nutwėrkite tikėjimo šyda, kurrāmi galit išgesyti wissas ugningas strėlas piktų.

17. Ir imkit šalną išgānimo, ir kārda Dwāses, kurs yra Diewo žodis.

18. Ir melstities wissadōs wissūsa reikmenėsa, su malda ir prāšimu dwāseje, ir buddekit' priegtam nepalāudami prašyti už wissus šwentisus,

19. Ir už manę, kad man dūta butu, žodi su draummu sawo burnōs saityti, jeib žinnomą daryczau paslėptinę ewangeliōs,

20. Kurds pāsas aš esmi lencu-
gāse, jeib tāsē drasey elgezaus, ir
falbeczan, kaipo pareitisi.

21. Bet jeib ir jūs zinnotumbit',
kaip su manimi yra, ir tē aš wei-
lin, tai wis jums pranēš Tyfikus,
mano mielas brolis ir wiernas tar-
nas Wiešpatije,

22. Kurri funczau pas jus, dēl

Rašyta iš Romo Spezionams, per Tolikā.

to, kad zinnotumbit', kaip su ma-
nim' dēstis, ir jeib jis palinčimāta
jusū širdis.

23. Pašajus t' effie brolams, ir
meile su tikšėjimu, nūg Diewo Tē-
wo, ir Pono Jēzaus Kristaus.

24. Malone t' effie su wissais tais,
kurrie myl musū Pona Jēzū Kristū
nepalāutinay. Amen.

Gromata švento Povilo Pilippenšams.

1. Pērsčyrimas.

Povilo dėkawojimas, ir graubinnimas ant twir-
tės tikšėjimo-sowos.

Powilas ir Timotėjus, tarnudu Jē-
zaus Kristaus, wissiemis šwentiems
Kristuje Jēzūje, kurrie yra Pilippe,
su wyskupais ir tarnais;

2. Malone t' effie su jumis, ir pa-
šajus nūg Diewo musū Tēwo, ir
Pono Jēzaus Kristaus.

3. Už dėkawoju sawam Diewui,
kiek kartū jusū atsimenu,

4. (Koktai aš wissadōs darau wis-
sosa sawo maldosa už jus wissus, su
linkšmybe melsdams,)

5. Už jusū drangstę ewangelioje,
nūg pirmosės dienos iški šolej;

6. Geray apie tai nusitikēdams,
kad tas, kurs pradėjo jusije tē gēra
dārba, tas tē ir pabaigs ički dienai
Jēzaus Kristaus.

7. Kaipgi man tai werta, šittalpo
apie jus wissus dumoti, todėl, kad aš
jus sawo širdije turru, šimme sawo
kalėjime, furreme ewangelia uštaru,
ir patwirtimu, kaip, kurrie wissi su
manimi tōs malonės dalywi este.

8. Nēs Diews yra mano luddinin-
tu, kaip aš jusū wissū iš širdiēs
dugno issilgstu, Kristuje Jēzūje.

9. Ir to mēldžūs, jeib jusū mēile
jū ilgiaus, jū apstingēne pastotu
wissokiamē pažinnime ir ištyme,

10. Jeib galētumbit išmēginti, kas
gerāusa, kad butumbit cysiti ir be
pažeidimmo, ički dienai Kristaus.

11. Papilditi waisumis teisybės,
kurrie per Jēzū Kristū nusidūd justi-
je, ant garbės ir laupšės Diewo.

II. 2.

12. Bet aš jums žinņę dūmi, mieli
brotei, kad tai, kas su manim' dē-
stis, ant didēsno ewangelios pra-
platinimo nusidawē;

13. Taip, kad mano ryšci išsi-
reiškē Kristuje, po wissus judo na-
mus, ir wissus kittus;

14. Ir dang broliū Wiešpatije, iš ma-
no ryšū nusitikėjimą gawē, jo dra-
sesni pastojō, jodi salyti be baimės.

15. Kitti tiesū apsašo Kristū ir iš
pāwydzio, ir iš uesandorōs, bet kitti
iš gerōs misliēs.

16. Unie apsašo Kristū iš waido,
ir ne tikray; nēs jie mislija, koki
wargā nori pridūti mano ryšiams;

17. Bet šie iš mēilēs: nēs jie žin-
no, kad dēl uštarimo ewangelios cze
gullu.

18. Kagi rūp! kad tikray Kristus
apsakomas butu wissokiu budu, ar tai
butu newiernay, ar wiernay; tačzan
aš dzaugiliūs tūmi, ir dzaugūs.

19. Nēs aš žinņau, kad man tai
derrēs ant išgānimo, per jusū mal-
dā, ir per pagalbā Dwasės Jēzaus
Kristaus.

20. Kaip galāusey aš lāukiu ir
nusitikliu, kad ney jokiamē dāikte
gēdoje ne busu, bet jeib su wissokiu
drasumu, lyg kaip wissadōs, taip
ir dabar Kristus pagārbintas butu
ant mano kuno, ar per gywasti ar
per smerti.

21. Nēša Kristus yra mano gywa-
stis, ir mirti man nānda.

22. Bet kadangi kune gywam buti,
dēra daugiaus gēro daryti, tay aš
ne žinņau, katra šfirti turrēczau.

23. Nēša ābejets man sunkei pri-

gul. Aš geidzu išválnitą, ir su Kristumi buti; toktai ir geraus butu;

24. Bet labiausiai priwalu yra, kune pasilikti įsū deley.

25. Ir tai tikray žinanu, pasiliktės ir pas jus wissus po drauge bušes, jums ant praplatinnimo, ir ant džiaugsmo wierōs;

26. Kad jūs diddey pasigirti galētumbit Kristuje Jėzuje manimi, per mano sugryžimą pas jus.

27. Elgities tikray wertay ewangeliai Kristaus, jeib, ar aš parėjės regėjau jus, arba ne pribudams apie jus girdečau, jūs stowētumbit wienoje dwasėje, ir wiena širdyje, ir draug su mumis kowōtumbit už wiera ewangelios,

28. Ir ney wiename dāikte ne nusigāstumbit priešininkū; toktai jiems yra ženklų prajudimmo, bet jums išgānimo, ir tai nū Diewo.

29. Nėsa jums dūta yra, deley Kristaus toktay daryti, kad i ji ne tikray tikētumbit, bet ir jo deley kētētumbit;

30. Turrēdami tą pacę kową, kure ant manęs matēt, ir dabar nū manęs girdit.

2. Pėrskyrimas.

Pasijėminimas ir paauštinnimas Kristaus. Del to, jey jusije koks grāudinnimas Kristuje, jey koks palinkšminojimas mēilės, jey kolia dwasės draugyste, jey kolia yra širdinga mēile ir mielasirdingyste,

2. Tay išpildikite mano džiaugsmą, kad wienōs dumōs butumbit, lyg mēilę turrēdami, bey wienōs širdies ir wienōs misliēs budami,

3. Kieko ne darydami per waidą, arba niekingą garbę, bet per pasijėminimą laikytit tarp sawęs kiti kiti diddēsni už sawę pati.

4. Ir kiekwiens te ne wēžd ant to, kas sawo yra, bet ant to, kas kiti tam ant naudōs yra.

5. Bet kōnas t'essie tōs dumōs, kōkiōs ir Jėzus Kristus buwo;

6. Kuršai norint Diewo paweikslu buwo, ne laike tai per garbės plešimą, Diewui lygus buti;

7. Bet pats pasimāžino, ir priēmęs tarno paweikslą, pastojo lygus

kittam žmogui, ir elgimāse rąstas buwo kaip žmogus.

8. Jis pats pasijėmino, ir paklusnus buwo ikki smertiēs, ikki smertiēs kryžaus.

9. Todėl Dievas ji diddey padāstino, ir dāwe jam wardą, kurs už wissus wardus yra,

10. Kad wardan Jėzaus klauptusi wissū kielei tū, kurrie danguje, ir ant žemės, ir po žeme yra;

11. Ir wissi liejumjei išpažintu, Jėzų Kristų esanti Wiekpatimi, ant garbės Diewo Tėwo.

12. Taip, mano mielieji, kaip wissadōs buwote paklusnus, ne tikray man pas jus b'esant, bet ir dabar jū daugiaus man pas jus n'esant, rūpinkities išganytais pastoti, su bāime ir su drebejimu.

13. Nės Diews yra, kurs jūsię daro ir norēt, ir išpildit, pagal sawo pasimėgimą.

14. Darykite wistą be murmėjimo, ir be abbejojimo;

15. Jeib butumbit nekalti, ir wiertni, ir Diewo waikai nebārtini widdui tarp piktōs ir pėkreiptōs giminēs, tarp kurrōs jūš šwieczat, kaip žwakes swiete.

16. Tūmi, kad laikot žodi gywas tiēs, man ant gyraus dienoje Kristaus, kad aš ne noprosnay bėgēs, ney noprosnay dirbēs buczau.

17. Ir norint apierawojams esmi deley apierōs ir Diewo službōs jūš wierōs, tazau aš džiaugils, ir podraug džiaugils su jumis wissais.

18. Del to ir jums reik džiaugtisi, ir drauge su manimi džiaugtisi.

19. Bet aš nusitiktiu Dōne Jėzuje, kad aš Timotejū wēikę pas jus įsū, jeib ir aš atgawinnamas buczau, ištyręs, kaip su jumis dēstis.

20. Nės ney wieno ne turrū, kurs su manimi taip wienōs dumōs butu, kurs taip širdingay už jus rūpintusi.

21. Nės jie wissi sawąjē jėškō, ne kas Jėzaus Kristaus yra.

22. Bet jūš žinnote, kad jis tikras yra, nėsa kaip waikas tėwui, taip jis su manimi slūjijo prie ewangelios.

23. Tą pāti, nusitiktiu, įsęs, bille ištyręs busu, kaip su manimi yra.

24. Bet nusitiktii Wiešpatije, ir aš pats bewiešy ateišes.

25. Bet man priwalu rodės broli Epaprodita pas jus įsiti, kurs mano pagalbininkis, ir draug-karaujgas, bey jūsų apastalas, ir mano rėikmenės tarnas yra.

26. Kadangi jissai jūsų wissū issiilgo, ir diddey rūpinosi dėl to, kad jus buwot' girdeje, ji sirgusi.

27. Ir tiesą jis sirgo mirtinay, bet Dievas ant jo susimillo; bet ne tiktay ant jo, bet ir ant manęs, kad ne turrėzau smutnybę ant smutnybės.

28. Bet aš ji jū stubjans sunczau, kad ji išwydę iš naujo džaugtumbities, ogi ir aš jū mažaus smutnybės turrėzau.

29. Taygi priimkit ji Wiešpatije, su wissokiū džaugsmu, ir toki garbėje laikytit'.

30. Nės dėley Kristaus darbo taip smertnay apsirgo, per menką laikydams sawo gywastį, jeib jūsų witoje man šlužitū.

3. Pėrsšyrimas.

Apie teisybę tikėjimo prieš netikrus apaštalus.

Galaušey, mieli brolei, džaugkities Wiešpatije! kad aš jums wis tus pacjus daiktus rašau, ne gailūs, bet jums tai ant padrutinnimo.

2. Dabókities šunnū, dabókities piktū darbininkū, dabókities pėrsšyrimo.

3. Nės mes esme apipjauštimas, kurrie mes Diewui Dwaseje šlužijame, ir girramies Kristumi Jėzumi, ir ne nusitiktim' funu.

4. Kaczej ir aš turru, iš funo kūmi girtisi. Jey kittam kam rėgis, kaip jis galėtu iš funo girtisi, aš jū daugiaus.

5. Už ašmą dieną appjauštitas esmi, aš iš žmonū Izraelo, iš gimminės Benjamin, žydas iš žydū, ir pagal žokaną Parizeušas,

6. Pagal želawimą pėrsėkinėtojis surintimo, pagal teisybę žokane nebártin's buwęs.

7. Bet kas man pelnu buwo, tai dėl Kristaus laikiau per iškadą.

8. Nės aš wislab per iškadą lai-

kau dėl apstummo pašinnimo Kristaus Jėzaus, mano Wiešpaties, dėl kurrio aš wis per iškadą laikiau, ir laikau už purwą, kad aš Kristų laimėczau.

9. Ir buczau išragstas jeme, ne turris sawo teisybę iš žokano, bet kurri per tikėjimą i Kristų ateit, butent teisybe, kurri iš Diewo, tikėjimui prirokojama;

10. Pažinti ji, ir maci jo prisikėlimmo, ir draugystę jo kentėjimū, kad jo smerczui lygus buczau;

11. Jeib prieš ateiczau prisikėlimui iš numirrusū;

12. Ne, kaip kad jau buczau nutwėres, arba jau tobulas buczau, bet aš sekkioju, kad galėczau nutwėrti, kadangi Jėzaus Kristaus nutwėrtas esmi.

13. Mano brolei, aš dar ne tarrūs sugawęs. Bet wieną sakau: aš užmirštu, kas užpatalije yra, ir tiesūs topi, kas pryskatiye yra,

14. Ir bėgu i pastatytą mieri, pagal pastirtą brangų pelną, kurri rodo dangiškas pawadinnimas Diewo, Kristuje Jėzue.

15. Kiek taygi mūsų tobulais esme, tiek tōs wienōs dumōs bukim; ir jeygu kittōs kokiōs dumōs butumbit, tai Dievas jums aprėikš.

16. Taczau taipo, kad pagal wieną istatimą, kurri jau igawom, elgtumbimies, ir wienōs dumōs butumbim.

17. Sekkite manę, mieli brolei, ir dabókities ant tū, kurrie taipo waitščzoja, kaip mus turrit ant pawėikšlo.

18. Nės daug waitščzoja, apie kurrus tankiej jums sakiau, ogi dabar ir werdams jums sakau, kaip neprietelei fryšaus Kristaus,

19. Kurru gėlas yra prapūlimmas, kurrie ms pilwas yra jū diewas, kurrie gėdoj' garbę jėškō, ir kurrie apie jėmiškūs daiktus rūpinas.

20. Bet mūsų waitščzojimas danquje yra, iš tén mes ir laukiame Jėganytojo Wiešpaties Jėzaus Kristaus;

21. Kurs niekingą mūsų funą pėršwies, kad lygus pastōtu sawo pėršwiestam funui, pagal tą galybę,

turre gal ir wissus dāiktus saw pa-
dāktus daryti.

4. Pērsfyrimas.

Apie dwāšīlā dzaugsmā, ir Pilippēnā gerab-
īstē Powihū iģrodinā.

Taipogi, mano miell ir iģrinktieji
brolei, mano dzaugsmas ir mano
wainiķas, taipo pasiļķite Wiešpa-
tijē, jūs mielieji.

2. Zwodīā graudinmu aģ, ir Syn-
tylē graudinmu aģ, kad wiendōs du-
mōs butu Wiešpatijē.

3. Uģ taipjau ir tawē mēdzu, ma-
no wiernas drauge, uģstōk abbidwē,
kurri dwi su manimi ewangeliōs dē-
ley kowojo, su Klemencu ir su Tit-
tais mano pagālbimintais, kurrū war-
dai yra knygosa gwyasties.

4. Dzaugsties Wiešpatijē wissada,
ir wēl sakau: dzaugsties.

5. Sawo atīlēidimā wissiemis
ģmonēms ģinnomā darytī. Ponas
Diewas arti.

6. Niešo nesirūpinkities, bet wissūlē
dāiktūlē maldomis ir prāģimais sa-
wo ģirdiēs norējimus su dēkwojimu
Diewui praneģķite.

7. Ir pakājus Diewo, kurs pēreiti
wissā iģminti, t'apsaugoj' jussā ģirdis
ir jussā umus Kristujē Jēzujē.

8. Tolaus, miell brolei, kas tiesa,
kas mandagu, kas teisu, kas wieģ-
liba, kas patogu, kas šlowinga, jey
kōks wieģlibummas, jey kōķia laup-
ģē, apie tai dumokite.

9. Ir kō jūs prisiģmōkinnote ir priē-
mēte, ir ģirdējote, ir regējote iģ ma-
nes, tai daryķite; tay Wiešpats pa-
kājans bus su jumis.

10. Bet aģ diddey pasidzauģiau
Wiešpatijē, kad iģ naujo pradējote
uģ manē rūpintis, kaceig ir pirm-

rūpintis norējot, bet cēģai tai uģ-
truffino.

11. Ne sakau tai stoloģimo dēl; nēs
aģ iģmōkau, prie kurrū esmi, uģ ģē-
rā wis priimti.

12. Ģinnau paģēmintas, ir ģinnau
paauģģtintas buti. Uģ wissūlē dāik-
tūlē ir wissur esmi iģmōķintas; ir
buti pasģtintas ir alkti, ir apģtā tur-
rēti ir stokoti.

13. Uģ wis gallu per tā, kurs ma-
nē ģālinģzu dāro, Kristus.

14. Bet taczau jūs ģeray padārte,
kad mano wargū pasģģailģjote.

15. Bet jūs iģ Pilippo, ģinnot,
kad iģ pradģiēs ewangeliōs, man
iģķinant iģ Macdoniōs, ney wiens
ģurinkimas su manim' nesidāģijos pa-
ģal rokunda, ķieģ buwo iģdāta, ir ķieģ
buwo ģurinkta, ģaip tģktay jūs wmi.

16. Nēs ir i Tēģsaloniķā ģuntēt
man ant mano reikalo wienā kartā,
ir potam wēl wienā kartā.

17. Ne, kad dowanōs ģēģģkoczu,
bet waiģaus ģēģģlau, kad apģtingas
butu jussā rokunde.

18. Nēs aģ wissab apturru ir ap-
ģtingay apturru. Uģ esmi papildi-
tas, kad ģawau per Ģpaproditā, kas
nā jussā atēģo, saldus ķwāpas, pri-
imnāma apieta, Diewui itimķanti.

19. Bet mano Diews papildis wis-
ģā jussā reikālā ģaģal sawo ģaģotyģģē
ģlowēģē, Kristujē Jēzujē.

20. Bet Diewui ir musū Tēwui
t'ēģģie ģarģē ant amģiā amģiā. Amen.

21. Swēģķinkite wissus ģwēntāģus
Kristujē Jēzujē. Swēģķinna jūs bro-
lei, su manimi ēģā.

22. Swēģķin jūs wissī ģwēntieģi, bet
ģpacģey tie iģ namū Ciecoraus.

23. Malone musū Pono Jēģaus Kri-
ģtaus, t'ēģģie su jumis wissais. Amen.

Raģģta iģ Rymo per Ģpaprobitā.

Gromata ģwēnto Powilo Kolossensamģ.

1. Pērsfyrimas.

ģģģānimas Kristaus pēlnyģas, ģobije ģmonēms
praneģģamas.

Powils, Upāģģtal's Jēģaus Kristaus,
per Diewo wāģē, ir broģlis Timotēģus,

2. Ģģwēntiems Koloģģē, ir tģģģģin-
ģiems broģlams Kristujē: Malone
t'ēģģie su jumis ir pakāģus nā Die-
wo musū Tēwo, ir Pono Jēģaus
Kristaus.

3. Mes dešawojam Diewui, ir Tėwui mūsų Pono Jėzaus Kristaus, wissādōs uš jus melsdami;

4. Kaip girdėjom' apie jūsų tikėjimą i Kristų Jėzų, ir apie mėlę prieš wissus šwentūsus,

5. Deley nusitikėjimo, jums danguje paguldymo, apie kurri jus pirma girdėjote, per šodi tiesōs ewangelioje;

6. Kurri pas jus atėjo, kaip ir i wissą swietą, ir atneša waisaus, kaip ir jusi, iš tōs dienōs, kad girdėjote, ir išpažinnote Diewo malonę tiesoje.

7. Kaip ir išmokote nū Epapro, mūsų mielo draug-tarno, kurs yra wienas Kristaus tarnas uš jus,

8. Kurs mums ir žinnomą dare jūsų mėlę dwaseje.

9. Togidel ir mes, iš tōs dienōs, kad tai girdėjome, ne palaujame uš jus melsi, ir prašyti, kad papilditi butumbit' pažinnimu jo wālės wissioje dwasišioje išmintije ir prote,

10. Jeib wertay elgtumbities Diešpacui itiktinay, ir waisaus atneštumbit' wissūse gerūse darbūse;

11. Ir augtumbit išpažinnime Diewo, pastiprinti wissioia stiprybė, pagal jo šlowingą galybė, wissioiame kantrumme ir lengwāširdystėje su dzaugsmu;

12. Ir dešawokit Tėwui, kurs mus tinkančeis padāre dalykamis šwentųjų šwiesybėje;

13. Kurs mus išgelbėjo nū wyrausybės tamšybės, ir perkėle mus i karalystę sawo mielojo Sunaus,

14. Kurreme turrim atpirkimą per jo kraują, butent griekū atleidimą.

15. Kursai yra abrožas nerėgimo Diewo, pirmgimmesis pirm wissū sutwėrimū;

16. Nės per jį wissi dāiktai sutwėrti, kurrie yra danguje ir ant žemės, rėgimi ir nerėgimi, taip karātkreslei, kaip wiespatystes, taip kunigaiškystes, kaip wyrausybes: wisslab yra per jį, ir deley jo sutwėrta.

17. Ir jis yra pirm wissū, ir wissi dāiktai pasilaiskos jeme.

18. Ir jis yra galwa kuno, butent surinkimo, kurs yra pradžia ir

pirmgimmesis iš numirtusū, jeib ant wissū butu pirmasis.

19. Nėsa pamėgo Diewui, kad jeme wissa pilnyste gywentu,

20. Ir kad wisslab per jį saw sūderintu, ar butu ant žemės, ar butu danguje, pakāju padāres per kraują ant jo kryžiaus per jį pati.

21. Ir jūs, kurrie pirm to attolintu buwote ir neprieteleis, per dumą piktūse darbūse:

22. Bet dabar jus sūderino sawo kuno, per smertį, kad jus statytū šwentus ir nekāltintimus, ir nebārtinus po sawo ašiū;

23. Jey tiktay pasiliekat' wieroje padrutinti, ir pastiprinti, ir ne pažuddinami nū nusitikėjimo ewangelios, kurrę jus girdėjote, kurri apsaityta wissam sutwėrimui po dangum' esanciam, kurrōs aš Powilas tarnu pastojau.

24. Dabar dzaugiūs sawo kentiėjimūse, kurrus uš jus kenczu, ir atpildau sawo kune, ko dar reik wargū Kristuje, jo kunui (ant gėro), kurs yra surintimas.

25. Kurrio tarnu aš pastojau, pagal Diewo pastyrimą: kurs man dūtas yra pas jus, kad Diewo šodi bagotingay apsaityczau.

26. Butent paslėptinę, kurri užslėpta buwo nū pradžōs swieto, ir nū amžiū, bet dabar apreikšta jo šwentiems,

27. Kurriems Diewas nortėjo žinnomą daryti, kurri butu šlowinga bagotyšte tōs paslėptinės tarp paگونū, kurri yra Kristus jusi, kurs yra nusitikėjimas šlowēs,

28. Kurri mes apsilkom, graudinami kiekwieną žmogū, ir mokindami kiekwieną žmogū, su wissioia išminče, jeib statytumbim kiekwieną žmogū tobulą Kristuje Jėjuje.

29. Kurreme dāikte ir aš dirbu ir stėngiūs, pagal pagalbą to, kurs manije macney dirba.

2. Pėrskyrimas.

Apie žmonū išāitimus, Kristū, šwentą krikštą ir maci jo smerties.

Bet aš jums žinnę dāmi, kofę komaq turru uš jus, ir uš tus Laodis

ēkoje, ir uš wissus, kurrie mano
wēidq kune ne regējo;

2. Jeib jū hīrdys pagraudintos,
ir suglaustos butu mēileje, ant wis-
sōs bagotyštēs tikro išmanimo, iš-
pažinti paslēptinę Diewo ir Tēwo
ir Kristaus;

3. Kurreme paslēpti yra wissi skar-
bai išmintiēs ir išpažinnimo.

4. Bet aš sakau apie tai, kad jus
nieks ne prigāutu pytroms kalbomis.

5. Aša kaceig pagal kunq ne esmi
pas jus, taciau dwāseje esmi su ju-
mis, dzaugius ir matau jusū redq ir
jusū stipry tikšėjimą i Kristu.

6. Kaipgi dabar priēmte Ponq
Kristu Jēzu, taipo ir elgtities jeme,

7. Ir bukit iškānyti ir pabudda-
woti jeme, ir stiprus wieroje, kaip
mokiti este, ir bukite toje bagotingi
su dėkawone.

8. Dabōkities, kad nieks jus ne ap-
gāutu per swietiskā išminti, ir per
niekingā iškādžūjimą pagal žmonū
pamokslā, ir pagal swieto ištatumus,
ir ne pagal Kristu.

9. Aša jeme gywēna wissa pilnyste
Diewyštēs kuniskay.

10. Ir jūs este tikri jeme, kurs
yra galwa wissū kunigaitštyščū ir
wyrasybės;

11. Kurreme ir appjāustiti este, ap-
pjāustimu be rankū, per pametimā
griekšno kuno kune, butent appjāusti-
mu Kristaus,

12. Tame, kad jūs su jūmi palai-
doti este per krikštā, kurreme ir pri-
sikėlēt per tikšėjimą, kurri Diewas
dāro, kurs jū iš numitrusū prikelē.

13. Ir jus podraug su jūmi gy-
wūs padāre, kaip numitrę buwot
griekūse, ir neapipjāustime jusū kuno,
ir atleido mums wissus griekus,

14. Ir iškese pārašā, kurs pries
mus buwo ištātimūse, ir mums pries-
tarāwo, ir paēmēs iš tārpo, prie
tryšaus prisegge.

15. Ir pėrgalėjęs kunigaitštyštes
ir sylingūsus, wēde jūs ant pawyz-
djo regimay, ir tryumpq iš jū pa-
dāre pats per sawę.

16. Taygi ney wiens te ne apsun-
tin jusū sažinę dėl walgio arba gė-
rimo, arba dėl passirtū šwencū, ar-
ba jaun-mėnėsiū, arba sabatū;

17. Kurrie yra šėšelis busena
dāiktā, bet kunas pats yra Kristi.

18. Ney wiens jums mieri te ne
iškreipia, kurs pagal sawo paties pro-
mānimā elgiafi, pakarnystėje ir swen-
tybėje angelū, kurrio jūs ney wiens
niekadōs ne matēs, ir be reikalo po-
sipūtēs sawo kuniskōje dūmoje,

19. Ir ne laikosi prie galwōs, ir
kurros wissas kunas per sanardis
ir sutāstinnimus pāšalpā gāuna, ir
su kīts kittu susilaikos, ir taipo aug-
i diewiskā diddummq.

20. Taygi jey jūs pamitrę este i
Kristumi ištatinams swieto; kanc
ney dar gywendami swietē, dādatis
priwiloti ištātimais žmonū,

21. Kurrie sašo: tu tai ne patra-
tink, tu tai ne paragānt, tu tai ne
palytē!

22. Kurrie dāiktai wissi per wa-
tojimą gadinna, pagal prisakims
ir mokslus šū žmonū,

23. Kurrie pasiroda išmintingi kē,
per sawo pacū pramanytā šwentybē
ir pakarnystę, ir per tai, kad jie ka-
no ne czedija, ir sawo kunui garbės
ne dāda sawo reikalui.

3. Pėrstyrimas.

Apie wartojimą nobajnyštē, ypacz prie na-
mā paslōitancū, ir garbėje kanc žmonū.

Taygi jey jūs Kristumi pristatē, tay
jėškokitē kas aukštay yra, tur Kri-
stus yra, sėdis po dėšinės Diewo;

2. Jėškokite to, kas aukštay yra,
ir ne to, kas žemay yra.

3. Aš jūs este numitrę, ir jūsi
gywastis yra paslēpta su Kristumi,
Diewē.

4. Bet kad Kristus, musū gywastis
pasirodis, tay ir jūs pasirodytē su
jūmi, šlowėje.

5. Dėl to marrinkite sawo šino-
rus, kurrie ant žėmēs yra, kėkšty-
neczyštybē, gėdiškā gāslummq, pil-
tā pageidimmq ir neczyštybēs pel-
nq, kurs yra (ney) balwonū-gārbū-
nimas;

6. Kurū dėley atēit Diewo lėr-
tas ant waikā netikšėjimo;

7. Kurūse ir jūs pirm to elgties.
Kaip jūse gywēnot.

8. Bet dabar to wisso nūg sawę
atmestite: kėrkštā, rusytbē, piktentybē

blužnijimq, gėdiſtus ſodžus iſ ſa-
wo burnos.

9. Ne mellūkite tarp ſawęs; iſwil-
kite ſenq žmogų ſu jo darbais;

10. Ir apſiwillkite tū nauju, kurs
atnaujinams yra ant pažinnimo, pa-
gal pawėikſlq to, kurs ji ſutwėre;

11. Kur ne yra Gryko, Žydo, api-
pjauſtimo, neapipjauſtimo, negryko,
Seyto, bėrno, wálno; bet wiſlab ir
wiſſuſe Kriſtus.

12. Taygi apſiwillkite, kaip iſrink-
tieji Diewo, ſwentieji ir mylimieji,
ſirdinga mielapirdingyſte, prietely-
ſte, pakarnyſte, romummu, ir kan-
trummu;

13. Kits kitiq nukędami, ir kits
kittam atſileizdami, jėy ſas ſkundos
tur prieſ kitiq; lygey kaip ir Kri-
ſtus jums yra atleidęs, taip ir jūs.

14. Bet ant wiſſo to apſiwillkite
meile, kurri yra ryſys tobulyſtės.

15. Ir paſėjus Diewo waldq te
tur juſū ſirdiſa, ant kurrio ir jūs
pawadinti eſte wiename kune, ir bu-
kite deſingi.

16. Dākit' Kriſtaus ſodi gywėnti
tarp ſawęs bagotingay, ſu wiſſokia
iſmincze; moſinkite ir gaudiſkite
ſawę pacjus pſalmis ir laupſės-
gieſmėmis, ir dwasiſkomis meilingo-
mis gieſmėmis, giedokite Wieſpaczui,
ſawo ſirdiſa.

17. Ir wis, kq jūs darote, ſodžeis
arba darbais, tai wis darykite war-
dan Pono Jėzaus, ir deklawokite
Diewui ir Tėwui per jį.

18. Jūs moteres, bukite padūtos
ſawo wyrams Wieſpatije, kaip pa-
reitis.

19. Jūs wyrai, mylėkite ſawo mo-
teres, ir ne bukite ruſtus ant jų.

20. Jūs waitai, klaufykite gimdy-
tojū wiſſuſe dāiktūſe; nės tai Wieſ-
paczui patinka.

21. Jūs tėwai, ne ikerſykīt' ſawo
waitus, kad ne baugus paſtōtu.

22. Jūs bernai, bukite pakluſnus
wiſſuſe dāiktūſe ſawo kunikams po-
nams, ne ſu ſluſba po aklū, kaip
žmonėms itiktinay, bet praſtybėje
ſirdiēs, ir ſu Diewo bāime.

23. Wis, kq jūs darote, tai dary-
kite iſ ſirdiēs, kaip Wieſpaczui, ir
ne žmonėms.

24. Ir žinokite, nū Wieſpatiēs
gāuſę atpildimq (dangaus) dalykū;
nės jūs ſluſijiat Ponui Kriſtui.

25. Bet kurs neteiſey dāro, tas
gāus, kq jis neteiſey dāres eſti; ir
ne yra dabojimo ney ant ſokio, ney
ant tokio žmogaus.

4. Pėrſtyrimas.

Apie kriſtęjonū malba, ir iſmintingq elgimmq.

Jūs ponai, ſas teiſu ir wertay, tai
bernams darykite, ir žinokite, kad ir
jūs danguje Wieſpati turrite.

2. Ne palāukite maldosa, ir buddē-
kite toſa ſu deklawojimu;

3. Ir melſkities podraug ir uſ mus,
jeib Diewas mums atwėrtu ſodžio
durris, kalbėti paſleptinę Kriſtaus,
deklawos ir ſuriſtas eſmi;

4. Kad tq iſreikſęzau, kaip man
reiſ kalbėti.

5. Elgkities iſmintingay prieſ tus,
kurrie lauſė yra, ir priſidabokities
čeſo.

6. Juſū kalba t'eſſie wiſſadōs mei-
linga, ir ſu druſſa ſūdita, jeib žin-
notumbit', kaipo tiek wienam atſa-
kyti turrit.

7. Kaip ſu manimi deſtis, to wiſſo
jums žinnę dūs Tyktikus, mielas bro-
lis, ir wiernas tarnas ir draugas
Wieſpatije,

8. Kurri aſ todel pas jus ſunezau,
kad jis iſtirtu, kq jūs weikiat, ir ju-
ſū ſirdis palinkſmintu,

9. Draug ſu Onėjimu, wiernu ir
mielu broliu, kurs iſ juſū yra; wis,
kq cę deſtis, jūdu jums pranėſ.

10. Sweikū jus Kriſtarkus, mano
draugas kalinėje, ir Markus, ſeſſers
waifs Barnabōſaus; nū kurrio kel-
lis priſakimus gāwote. Jey pas jus
ateis, priimkite jį.

11. Ir Jėzus, wadinams Juſtus,
kurrie yra iſ appjauſtimo. Tie wie-
ni yra mano pagālbinkai prie ka-
ralyſtės Diewo, kurrie man buwo
palinkſminojimu.

12. Sweikū jus Epapras, kurs iſ
juſiſkiū yra, tarnas Kriſtaus, ir wiſ-
ſadōs labay karāuja uſ jus ſu mal-
domis, jeib paſilikumbit tikri, ir pa-
pilditi ſu wiſſa Diewo wale.

13. Uſ dūmi jam luddimq, kad

jis diddey procēs tur uš jus, ir uš
tus Laodiceoje ir Jerapoliē.

14. Swēikīn jus Lukofus, lieko: us
mylimas, ir Dēmas.

15. Swēikintit brolus Laodiceoje,
ir Anpq, ir surinkimā jo namūse.

16. Ir kad šī Gromata pas jus
bus pērsfaiyta, tay darykt', kad
ir surinkime Laodiceoje butu stai-

Rašyta iš Nymo per Tylā it Dneymā.

toma; ir kad jūs tā, kurri Lac-
dicensams rašyta, taipau Rašy-
tumbit.

17. Ir satykt' Nefippi: Dabokis
sawo arēdo, kurri gawai Diešpatijē,
kad tā išpilditumbēi.

18. Mano swēikinnimas mano Po-
wilo ranka. Minnēkt' mano rypū.
Malone t' essie su jumis. Amen.

Pirmoji Gromata šwento Powilo Tēssalonicensams.

1. Pērsfyrimas.

Grandinnimas drutay pasfaisytis prie mierēs.
Powilas ir Silwonas, ir Timotėjus,
surinkimui Tēssaloniceoje, per Die-
wā Tēwā, ir Diešpati Jēzu Kristu:
Malone t' essie su jumis, ir palājus
nū Diewo, musū Tēwo, ir Pono Jē-
zaus Kristaus.

2. Mēs dēlawojam Diewui wissa-
day uš jus wissus, atsimindami jūsu
sawo maldoje be palowimo;

3. Ir atmenam jūsu dārbo wieroje,
ir jūsu dārbo mēilēje, ir jūsu kan-
trummo nusišķējime, kurs yra mu-
sū Ponas Jēzus Kristus, po akim'
Diewo ir musū Tēwo.

4. Nēs, mieli brolei, Diewo mylēti,
mēs zinnome, kaipo iškinkti este;

5. Kad musū ewangelia pas jus
buwusi, ne tiktay žodiye, bet abbe-
jeip ir macije ir šwentoje Dwasēje
ant tikro perlūddijimo, kaipo zinno-
te, šokieis mes tarp jūsu buwome,
jūsų deley.

6. Ir jūs este musū paseklėjais pa-
stojē ir Diešpaties, ir priēmēt žodi
tarp daug wargū su džaugsma, šwen-
toje Dwasēje.

7. Šittai po, kad pastojote pawēi-
flu wissiems tikintiems Macedonioje
ir Akajoje.

8. Nēs nūg jūsų pērsfambejo
Diešpaties žodis, ne tiktay Mace-
donioje ir Akajoje, bet taipiau wisso-
sa šalīsa jūs wiera i Diewā iški-
reiskē, taipo, kad ne reikals jums
tā sakyti.

9. Nēs jie patys pranešē apie jus,
šokšai musū iėjimmas jūsump' bu-

węs, ir kaipo jūs priwersti este Die-
wop' nūg balwonū, tarnauti Gywam
ir tikram Diewui,

10. Ir lūkū jo Sunaus iš dan-
gaus, kurri jis prikele iš numirtū-
sū, Jēzu, karsai mus nūg busencio
keršto išgēlbejo.

2. Pērsfyrimas.

Tikti klaušytojei yra wierniems molitojams
tikram džaugsimui.

Nēs ir jūs zinnote, mieli brolei,
apie musū iėjimā pas jus, tā ne
noprōsnā buwusi:

2. Bet, kaip mes pirm to buwom'
kentēje, ir apgēdinti pastojē Pilip-
pāse (kaipo zinnote), taczau sawo
Diewu linksmi buwome pas jus, ap-
sakyti ewangeliā Diewo, su didzu
karawimu.

3. Nēs musū gaudinnimas ne bu-
wo iš klajojimo, ney iš nēcypstybės,
ney su wylumi;

4. Bet kaipo mes Diewo esme i-
mēginti, kad mums ewangeliā ap-
sakyti pawierita yra, šittai po mes
šalbame, ne kaipo žmonėms itikti
norėdami, bet Diewui, karsai musū
širdis mēginna.

5. Nēs mes niekaday ne apšiejome
malonėjimo žodžiais, kaip jūs zinnote,
ney godui pasidawėme; Diewas to
yra lūddininku:

6. Ney išklojome nūg žmonū gar-
bės, ney nūg jūsū, ney nūg fittū;

7. Ir butumbim galēje jus sun-
finti, kaip Kristaus apāntalai; bet
mes motiniškay pas jus buwome,
lyg kaip žindinyza sawo kudifius
šawēja.

8. Szittaipo musū širdis jumis dzaugēši, ir rods norējome jums nū-dalyti, ne tikšay Diewo ewangeliā, bet ir sawo gýwasti, todel, kad jus pagawome mylēti.

9. Ģeray, mieli brolei, atšmenat musū dārbo ir musū procs; nēs nākti ir dieng mes dirbom, kad jusū neý wieng apšuntumbim ir saý-tumbim tarp jusū Diewo ewangeliā.

10. To jús este luddininkai ir Die-was, šaip šwentay ir teiseý ir ne-bārtinay mes tarp jusū, kurrie itil-fējote, elgēmies.

11. Nēs šaipo šinnote, kad mes, šaipo tēwas sawo waitus, šiekwieng iš jusū graudinnom ir palinkšminojom,

12. Ir luddijom, kad wertay elg-tumbities po Diewo ašū, kurs jus pawadinno ant sawo šaralyšēs ir šlowēs.

13. Togidel ir mes ir be palowim-mo Diewui dešawojame, kad jús, apturrēdami nūg musū diewiškōs šojonēs:žodi, tā priēmet ne šaip žmo-nū žodi, bet (šas ir tieša) šaip Die-wo žodi, šurfai sawo macē išrodo ir jušū, kurrie tikšite.

14. Nēs jús šekšiošojei pašojote, mieli brolei, Diewo šurinkimā Ju-dēojē, Krištuje Jēzuje, kad lýg tai šentējote nū sawo ģenezū, šā amē nū Žydū,

15. Kurrie ir Ponā Jēzu nušawin-no, ir sawo pačā prārakus, ir mus pērfekšējo, ir Diewui ne itinka, ir wiššiemš žmonēms priēšinas;

16. Ušģinna mums šafýti pagonams, kad išģanyti butu, šeib sawo griekus wiššur išpilditu. Nēs šerštas jau ant jū atējo iškš pilnummo.

17. Bet mes, mieli brolei, walan-dēlē nušūlē jusū pagal wēidā, ne pagal širdi, jū daugiaus škubbimmo-mies jusū wēidā išwýsti didžu iššil-ģimu.

18. Todel mes norējome pas jus ateiti, (aš Powilas) du šarty; ir šetonas mus uštruffino.

19. Nēs šas ýra musū nušitikkēji-mas, arba dzaugšmas, arba waini-šas pašigýrimo? ar ne ir jús este po ašū Jēšaus Krištaus, ant jo atējimmo?

20. Juf jús este musū ģarbē ir dzaugšmas.

3. Pērsšyrimas.

Powilo rupešis ir malša nš Tefsalonicensūs.

Todel ne norējome tolaus pašēši, ir ģeray pamēgo mums, kad Atēnoje wieni palikši butumbim.

2. Ir šuntēme Timotējn, musū bro-li, ir Diewo tarnā, ir musū pagāl-bininkā Krištaus ewangelioje, jus šti-printi ir graudinti jusū wieroje.

3. Kad ne šas pabugtu tūše war-ģūše; nēs pātýs šinnote, ant to mus štatýtus.

4. Nēs ir pas jus budami, pirma jums pašifāķēmies, wargus šentēti turrēš, šaipo ir tikšosi, ir jús šinnote.

5. Todel ir aš ilģiaus ne pašēš-dams iššuncāu, kad ištircāu jusū wiera; šeib jus gundytojīs rassi ne butu gundēs, ir musū dārbas nopros-nas butu paštojēs.

6. Bet dabar, šadangi Timotējus nūg jusū pas mus atējo, ir mums praneše jusū wiera ir mēilē, ir kad jús musū wiššadōs atmennat ant ģerāušo ir pašilģstat mus reģēti, ir mes jus:

7. Del to mes, mieli brolei, palinkš-minti esme jumis, wiššame sawo war-ģe ir bēdoje per jusū wiera.

8. Nēs dabar mes ģýwi esme, ša-dangi jús štowit' Wiēšpatije.

9. Nēs šokē dešawonē ģālime Die-wui attadāti uš jus, uš wiššā šī dzaugšmā, kurri turrime apie jus po ašū musū Diewo?

10. Mes melģziamies dieng ir nāš-ti labay diddeý, kad reģētumbim ju-sū wēidā, ir atpilditumbim, jeý šo reikālauja jusū wiera.

11. Bet pats Diewas, musū Tē-was, ir musū Ponas Jēzus Krištus, te taišo musū šēlā jušump'.

12. Bet jus te dauginna Wiēšpats, ir te dāda mēilēj' pilnais buti tarp šits šitto, ir priēš šojnā (šaipogi ir mes esme priēš jus).

13. Kad jusū širdýs padrūtintos, ir nebārtinos butu šwentýbēje po ašimis Diewo ir musū Tēwo, ant atējimmo musū Pono Jēšaus Krištaus, šu wiššais jo šwentāšeis.

4. Pērstyrimas.

Graudinnimas šwentaj elgtis.

Tolaus, mieli brolei, prāšome jus, ir graudinname per Pona Jēzu, kai po nūg musū gawote pamōkslā, kaip jums reik elgtis, ir Dievui itikti, kad jū pilnesni butumbit.

2. Aēs zinnot, kokiūs prisakimus jums dawēm, per Pona Jēzu;

3. Aēs tai yra Diewo wale jusū pašwentimmas, kad wēngtumbit kēšytē.

4. Ir kōšnas tarp jusū zinnotu sawo kung palaištyti šwentybėje ir garbėje,

5. Ne pageidime noro, kaip pagonai, kurrie apie Diewā nieko ne zinno.

6. Ir kad nieks per toly ne sektu, ney prigāutu sawo broli kupyštėje; nēs Wiešpats yra pagiešājis ant to wišo, kaip mes jums pirm to sakēm, ir apluddijom.

7. Aēs Diewas mus ne pawadinno ant necyštībės, bet ant pašwentimmo.

8. Togidel, jey kas panielin, tas ne žmogū panielin, bet Diewā, kursai sawo šwentā Dwašē dawēs i jus.

9. Bet apie broliškā meilē ne reikals jums rašyti; nēs jūs pātys Diewo este išmokiti, sawē kīts kittā mylėti.

10. Bet jūs tai ir dārote wišiams brolams, ēsantiems wišoje Macedonijoje. Bet mes graudinname jus, mieli brolei, kad dar pilnesni pastotumbit.

11. Ir diddey rūpintumbities, kad tyki butumbit, ir darytumbit, kas jums pūlas, ir dirbtumbit sawo rankomis, kaip jums prisakēme.

12. Jeib wišlibay elgtumbities, priekš tus, kurrie laukē yra, ir nieko ne priwalytumbit.

13. Bet ne norime jums slēpti, mieli brolei, apie tus, kurrie miegti, jeib nesitūžytumbities, kaip kitti, ney jokio nusišikėjimo ne turri.

14. Aēs jey mes tikim, Jēzu numirusi ir kēlusi, taipo Diewas ir tus, kurrie užmiaggo per Jēzu, atwēs drauge su jām'.

15. Aēs tai jums sakome, kaip Wiešpaties žodi, kad mes gywieji ir

atšilikieji atėjimme Wiešpaties, ne pranōksime tus, kurrie miegti.

16. Aēs jis pats, Wiešpats, ant šauksmo ir balso wyrāušojo angēlo, ir ant Diewo trūbōs žemyn ateis iš dangaus; ir numirrieji Kristuje pirmjāus kēlsis;

17. Potam mes gywieji atšilikē, podraugē su jeis pagāuti busime dēbesisa, Wiešpaczui priekšais i ārā, ir šittai po su Wiešpatim' busime wišadōs.

18. Taygi liksminkities kīts kittā tais žodžais.

5. Pērstyrimas.

Apie cēlā subnōs dienos.

Bet apie cēsus ir adynas, mieli brolei, ne reikals jums rašyti.

2. Aēs jūs pātys tikray zinnot, Wiešpaties dienā ateisencę, kaip wagis naktije.

3. Aēs kad jie satys: pakājus yra, ne reik bijotis, tay prapūlims jūs staigey ušpuls, kaipo staudejims nēščią moterislē, ir ne išbēgs.

4. Bet jūs mieli brolei, ne este tamsybėje, kad ta diena jus kaip wagis nutwērtu.

5. Jūs wiši este šwiesybēs waitai, ir dienos waitai. Mes ne esme ney nū nakties, ney nū tamsybės.

6. Taygi ne miegōkime kaip kitti, bet budēkim ir buim ne apsigērē.

7. Aēs kurrie miegti, tie naktije miegti; ir kurrie apsigērē yra, tie naktije yra apsigērē.

8. Bet mes dienos waitais budami, turime ne apsigērē buti, apsiwilē šarwu wierōs bey mēilēs, ir šalmu nusišikėjimo ant išgānimo.

9. Aēs Diewas mus ne statēs yra ant kēršto, bet išgānima apturēti, per musū Pona Jēzu Kristu.

10. Kursai už mus numirre, jeib mes, ar bundame, ar miegame, draugē su jāmi gywi butumbim.

11. Todēl graudinkite kīts kittā, ir pagērinkit kīts kittā, kaipo ir dārote.

12. Bet mes meldžame jus, mieli brolei, kad rūpintumbit už jus mokinnanczus, ir jus priwēždinezus Wiešpatije, ir jus graudinanczus;

13. Mylēkite jūs jū labjāus jū dārbo dēley. Turrēkit sandōrōs tarp sawēs.

14. Mes ir graudinname jus, mieli brolei, pagraudinkit pasileideliūs, palinksminkit nulūdusūs, kęskite silpnūs, bukit kantrūs prieš košnq.

15. Dabokities, kad neį wiens piktą už piktą kamui ne attadūtu; bet wissaddōs gėrą sekiokite, kaip tarp sawēs, taip ir prieš košnq.

16. Bukite wissada linksmi.

17. Mestkities be palowimo.

18. Bukite dėkingi wissūse daktūse; nēs tai yra wale Diewo Kristuje Jėzuje iškū jūšū.

19. Dwasēs ne gessykite.

20. Praratystēs ne paniekinkite.

21. Bet wis kq mėginkit; ir kas gēr yra, palaikykite.

22. Wėngkit wis, kas tik rodos pikt dšq.

23. Bet jis, palėjus Diewas, te perswengia jus wissay; ir cėla jūšū dwasē, podraug su dūšia ir su kūnu, t'essie išlaisomi nebartini ant atėjimmo Pono musū Jėzaus Kristaus.

24. Wiernas yra tas, kursai jus wadin, kurs tai ir darys.

25. Mieli brolei, męskite už mus.

26. Swėikinkite wissus brolius šwen-tu pabuczawimu.

27. Prisakau jums per Wiešpatį, kad šitą gromatą skaitydūmbit wissiemis šwentiems brolams.

28. Malone Pono musū Jėzaus Kristaus t'essie su jumis. Amen.

Pirmoji gromata Tefsalonicensams rašyta iš Atenų.

Antroji Gromata šwento Powilo Tefsalonicensams.

1. Pėrskyrimas.

Graudinimas ant drutybės pėrsėjėjime.

Powilas, ir Silwonas, ir Timotėjus, surinkimui Tefsaloniķe per Diewq, musū Tėwq, ir Ponq Jėzū Kristū:

2. Malone t'essie su jumis, ir palėjus nū Diewo, musū Tėwo, ir Pono Jėzaus Kristaus.

3. Mes Diewui wissaddōs turime dėlawoti už jus, mieli brolei, kaipower' yra, nēša jūšū tiklėjimas didėdėy aug, ir mēile košno tarp jūšū wissū dauginnas' prieš kits šitq;

4. Šitaitapo, kad mes jumis gir-ramies Diewo surinkimūse, iš jūšū kantrummo ir tiklėjimo, wissūse jūšū pėrsėkinėjimūse ir priespāudosa, kuras kenzate.

5. Koškai išroda, kad Diewas teiseį sudys, ir jūs wertī busit Diewo Paralystēs, dēl kurrōs jūs ir kenzate.

6. Kadangi teisu yra Diewep' at-dūti wargq tiems, kurrīe jus wāgin;

7. Bet jums, kurrīe wargus kenzat, atilši su mumis, kad jau Ponas Jėzus apsirėikši iš dangaus, su angelais sawo stiprybēs,

8. Ir su ugnies liepsnomis, dūt atteršijimq tiems, kurrīe Diewq ne pažysta, ir tiems, kurrīe ne paklus-

nus yra ewangeliai Pono Jėzaus Kristaus.

9. Kurrie musq kentēs, amžinq pradžūdinq toly nūg Wiešpaties wėido, ir nū šlowingōs jo macēs;

10. Kad jis ateis, jeib šlowingay apsirėikštu sawo šwentiems ir steb-bulingay wissiemis tikintiemis, an-koje dienoje; nēs jūs itiklėjot musū lūddimui jums apsakytam.

11. Ogi todeley ir meldzames wissadaj už jus, kad musū Diewas jus wertais padarytu to pawadinnimo, ir išpilditu wissq pasimėgimq gerybēs, ir tiklėjimo dārbq macije.

12. Jeib ant musū pagārbintas butu wardas musū Pono Jėzaus Kristaus, ir jūs jeme, pagal malonę musū Diewo, ir Pono Jėzaus Kristaus.

2. Pėrskyrimas.

Apie Wiešpaties atėjimq.

Bet dēl atėjimmo musū Pono Jėzaus Kristaus, ir musū surinkimmo šopi, meldzam jus, mieli brolei,

2. Kad ne wėiseį dūtumbities atkreipti nūg sawo dumōs, ne iššigan-dinti, neį per dwasē, neį per šodī, neį per grōmatas, kaipō nūg musū sustas, buk Kristaus diena jau artų ēsant.

3. **Te** ne išmadzoja jus ney wiens ney jokiū budu. **Nēs** ne ateit, pirm kaip ateitu atpūlimas, ir aprėikštas butu ansai griešo žmogus, ir ansai maikas prapūlimo.

4. Kursai yra priešininkas, ir issikel ant wisso, kas Diewu arba Diewo sluizba yra, sittaipo, kad ir sedosi i Diewo bairnyčią, kaipo Diewas, ir sakosi, Diewu esąs.

5. Ar ne atsimennat, kad aš dar pas jus budams, tai jums sakiau?

6. Ir kas tą dar stabda, žinnotė, kad aprėikštas butu sawo čėsu.

7. **Nēs** jau besijuddinnasi piktenybe slaptomis, be to tikty, kad tas, kurs tą dabar stabda, tur atmeskas buti.

8. Ir tadda piktasis bus aprėikštas, kurri Wieshpatis nužawis kwapu sawo burnos, ir jam galą padarys aprėikšlau sawo atėjimmo,

9. To, kurrio atėjimmas yra pagal sėtono darbą, su wissokiomis mēlo-gallybėmis, ir ženklais, ir stebuklais,

10. Ir su wissokiū išmadzojimu ant neteisybės, tarp tū, kurrie prapūle, už tai, kad jie tiesos mēlę ne priėme, kad butu išganyti.

11. Todėl Diewas jiems atšys macnas klajojimus, kad ir mēlui tikfės;

12. Jeib sūditi butu wissi, kurrie tiesai ne tik, bet mėgsta neteisybe.

13. Bet mes turrime Diewui dėkoti wissaday už jus, brolei Wieshpatis mylimi, kad Diewas jus išrinko iš pradziūs ant išganimmo, paswēntimme Dwasės, ir wieroje tiesos,

14. Unt šo jus pawadinno per musū ewangelią, kad šlowės musū Pono Jėzaus Kristaus apturrētumbit.

15. Stowēkitegi, mieli brolei, ir laikykite istatimus, kurrus mokiti este, ar per musū žodi, ar per grōmatą.

16. Bet jis musū Ponas Jėzus Kristus, ir Diewas ir musū Tėwas, kurs mus mylėjo, ir dāwe amžiną palinkšminojimą, bey gėrą nusitikėjimą, per malonę,

17. Tas graudintu jusū širdis, ir šiprintu jus wissokiame pamokslė ir gerame darbe.

3. Pėrstyrimas.

Tolėšni graudėnimai.

Tolaus, mieli brolei, melstite už mus, kad Wieshpatis žodis tekfetu ir pagārbinnamas butu, kaip pas jus,

2. Ir kad išgėlbėti butumbim nūg nelabū ir piktū žmonū. **Nēs** tikfėjimas ne šojno darbąs yra.

3. Bet Wieshpats yra wiernas, tas jus drūtis ir apsaugos nūg wisse pikto.

4. Bet mes nusitikimies ant jusū Wieshpatis, kad dārot ir darysite, ką mes jums prisākome.

5. Bet Wieshpats te rēda jusū širdis ant Diewo mēlės, ir ant Kristaus kantrummo.

6. Bet mes prisākome jums, mieli brolei, wardan Pono Jėzaus Kristaus, kad atsitrauktumbit nūg šojno brolio, nedawadnay elgiansio, ir ne pagal istatiną nūg musū gāutą.

7. **Nēs** žinnotė, kaipo mus turrit sėkti. **Nēs** mes tarp jusū ne buwome nedawadni;

8. Keygi dowanay dūnūs tēmėme iš šo, bet darbū ir proce dirbom dieną ir nakti, jeib ne wieną jusū ne sunkintumbim;

9. Ne todėl, kad wale mums ant to ne butu, bet jeib sawę patys jums pawēikstu dātumbim, mus sėkti.

10. Ir pas jus budami, toktai jums išākėm, kad jey kas ne nor dirbti, tas ir ne wālgitu.

11. **Nēs** girdime, kallis iš jusū nedawadnay pasiēlgiansus, ir nieką ne dirbancus, bet dārancus, kas jiems ne pareitis.

12. Bet tiems mes prisākome, ir jūs graudinname per musū Poną Jėzų Kristū, kad jie tylomis dirbdami, sawo pacę dāną wālgita.

13. Bet jūs, mieli brolei, ne tingėkit gėro daryt.

14. Bet jey kas ne paklusnus yra musū žodžiui, tą pajēnlinkite per grōmatą, ir ney jokiū darbū ne tūrēkite su jūmi, jeib apgėdinnamas butu.

15. Taczau ne laikytit ji kaip neprieteli, bet graudinait ji kaip broli.

16. Bet patšai, pašājus Wiešpats, te dāda jums pašāju wissur ir wissofiu budu. Wiešpats t'essie fu jumis wissais.

17. Pašweikinnimas ranča mano

Rašyta iš Atēnā.

Powilo; tas yra ženklas wissosa gromatosa, šittaipo aš rašan.

18. Malone musū Pono Jėzaus Kristaus t'essie fu jumis wissais. Amen.

Pirmoji Gromata šwento Powilo Timotējui.

1. Pėrštyrimas.

Žolano ir ewangelids pamoklas per Powilo pameitilā išgudbitas.

Powilas, Jėzaus Kristaus apāštālas, pagal išakimā Diemo musū Jėganytojo, ir Pono Jėzaus Kristaus, kursai yra musū nusitikkėjimas,

2. Timotėjui, mano tikram sunui wieroje, malone, mielaširdingystė, pašėjus nūg Diemo, musū Tėwo, ir musū Pono Jėzaus Kristaus.

3. Kaip tawę graudināu, kad špeze pašiliktumbei, man i Macedonij einant, ir prisakytumbei kelliems, kad šittaip ne mokitu,

4. Neygi dabūtusi pašakū ir gimminū-eilū, rokundo gālā ne turrinczū, ir pramāno daugiaus klāsimū, kaip pašigėrinimo Diemop' wieroje.

5. Nės wyrašus gālas prisakimo yra mēile iš cyštōs širdiēs, ir iš gėrōs sajinēs, ir iš newėidmainiēs. Tōs wierōs;

6. Nūg kurrū kelli nuklydę, sugryžo ant niekam netinkanczū kalbū,

7. Norėdami buti rašto-mokitojeis, ir ne išmāna, ney kā kalbā, ney kā uš tiesā laikā.

8. Bet mes žinnome, žolanā gėrā esanti, jey kas tą pridėrinsey wartūja.

9. Tai žinnodams, teišamui žolanā ne dūtā esanti, bet neteisiems, ir nepaklusniems, bediewjiems ir griekiniškams, neshwentiems ir nedwāsiškiems, tėw-žudžams ir motin-žudžams ir žmog-žudžams,

10. Kėšininškams, su waikais laisantiems, žmog-wagims, melagiams, neteisey prisiekiantiems, ir jey tit' kas yra, kas išganytingam pamokšlui prieštarāuja,

11. Pagal šlowingā ewangeliā iš-

ganytingo Diemo, kurri man pawieryta yra.

12. Ir aš dėlawoju musū Poniui Jėjui Kristui, kars manę padrūtino, ir už wiernā laike, ir ištātē i tą urėdā;

13. Kursai aš pirm to buwau blūnytojis, ir pėršeinētojis ir pašalbētojis; bet aš mielaširdingystę apturėjau. Nės iš nežinnōs tai dariau, netikkėjime.

14. Bet jū apstingėšne buwo malone musū Wiešpatiēs, podraug su tikkėjimu ir mēile, kurri Kristuje Jėzujē yra.

15. Nės tai juš tikray yra tiesā, ir brangus diddey wertas žodis, kad Kristus Jėzus atėjo i šwiētā, išganyti grieknūsus, tarp kurrā aš esmi didžausias.

16. Bet todėl mielaširdingystę apturėjau, kad ant manēs didžausey Jėzus Kristus išroditu wissā kantrummā, ant pawėikšlo tiems, kurrie i jė tikkėse ant amžinōs gywatōs.

17. Bet Diemui, amžinam karālui, nesmertelnam ir nerėgimanui, ir wienam išmintingamui, t'essie garbē ir šlowē ant amžiu amžiū. Amen.

18. Tą prisakimā padūmi taw, mano sunau Timotėjau, pagal pirmūsus prarakāwimus apie tawę, kad tūse gėrā šowā šowotumbei,

19. Palaikydams tikkėjimā ir gėrā sajinę, kurrę kelli nū sawēs atmetę wieroje štėndėjo;

20. Tarp kurrā yra Ymenėjus ir Aleksandras, kurrādu šetonui padawjau, kad pabaustu budamū, daugiaus ne blūznitu.

2. Pėrsfyrimas.

Kaipo ir labda wyrai ir moteres surinkime tur melstis.

Taygi graudinnu aš, kad pirm wissū dāiktū pirmjausey dāromas butu meldimas, malda, užmeldimas, ir deklawojimas už wissus žmones,

2. Už karalus, ir už wissą wyrausybę, kad pakajingay bey tykay gywėntumbim, wissoje nobažnystėje ir patogumme.

3. Kės tai gėr yra, priegtam ir patinka Diewui, musū Išganytojui,

4. Kursai nor, kad wissiems žmonėms pagėlbėta butu, ir ant išpažinnimo tiesės ateitu.

5. Kės wiens yra Diewas ir wiens tarpininks tarp Diewo bey žmonū, butent žmogus Kristus Jėzus,

6. Kursai pats pasidawe atpirkimui už wissus, kad tai sawo cėsu sakyta butu.

7. Ant ko aš įstatytas esmi mokitoju ir apāštalu (tiesą kalbu Kristuje, ir ne melloju), mokitoju pagonū, wieroje ir tiesoje.

8. Taygi noru, kad wyrai melstus wissos wietos, pakėldami šventas rankas be keršto ir abėjojimo.

9. Taipojau moteres, kad mandagiu rubu, su ussigėdinnimu ir patogummu dabintus, ne su kasomis, arba duksu, arba žemėjugomis, ir kaptāuomis drāpanomis,

10. Bet kaip pareitis moterims, nobažnystę parodancioms per gerus darbus.

11. Moteriškė tesimofin tylois su wissu paklusnummu.

12. Bet moteriškėi ne pawėliju mokiti, neygi, kad ji wyro ponu butu, bet kad tylėtu.

13. Kės Udomas pirma sutwėrtas, potam Jėwa.

14. Ir Udomas ne buvo išwadžūtas, bet moteriškė buvo išwadžūta, ir pėrjengimā iwėde.

15. Bet ji išganyta bus per waiškū gimdimā, jey pasiliekt tikėjime ir melleje ir pašwentime, ir patogumme.

3. Pėrsfyrimas.

Kaipo kebonai tur elgtis.

Tai tikray tiesa, jey kas jėška wystupo urėdo, tas jėška kaptāuno dārbe.

2. Bet tur wystupas buti be nūtančės, wienos moters wyras, budrus, padorus, patogus, swėczus priimā, mokit išmānās;

3. Ne girtoklis, ne waidininkas, ne netinkanti remėstā waras, bet lengwos širdiės, nesibaras, ne godingas,

4. Sawāsus geray waldas, klafanczus waišus turtis, su wissu paklusnummu;

5. (Kės jey kas sawo patiės nami ne žinna waldyti, kaipo toksai Diewo surinkimā aprūpis?)

6. Ne naujey prisiwėrtės, jeib ne pasipūtės ipultu i sudą bluznytoja.

7. Bet reik jam turrēt gėrā lėdimā nūg tū, kurrie laukē yra, kad ne ipultu i gėdą ir žabāngą bluznytoja.

8. Taipojau bažnyčės tarnai tur buti cėstningi, ne dwiem liežuwjām, ne girtoklei, neygi netinkanti remėstā warā;

9. Turrėdami paslėptinę wietės cėstoje sažinėje.

10. O tus pirmay reik išmėginti; potam te tarnāuja, jey be notariės randami.

11. Taipojau ir jū moters tur buti wiežlibos, neapkalbancės, ne apsiğerenczos, wiernos wissūse dāiktūse.

12. Bažnyčės tarnai testow koinas wienos moters wyras, kurrie sawo waišus geray primėizd, ir sawo pacū namus.

13. Bet kurrie geray tarnāuja, tie saw patys pasipelnā gėrā užimāmi, ir diddi drālumā tikėjime, Kristuje Jėzuje.

14. Tai taw rasau, tikėdamas wėikę pas tawę ateisęs,

15. Bet jey užstruktāu, kad žimnotumbei, kaip taw reik elgtisi Diewo namūse, kurrie yra surinkimas gywojo Diewo, stulpas ir apacjios twirtummai tiesės,

16. Ir žinomay didde yra nobažnystės paslėptinė: Diewas yra apretiktas kune, nutėisintas Dwāseje, pasirodęs angelams, apsakytas pagonams, tikėtas swietē, aukštyn paimtas i šlowę.

4. Pėrsťyrimas.

Grąbdėnimas ļaugotiſi ſſi iſwadzojimo paſtutinnuo cęſo.

Bet Dwáſe pėrmánytinay ſaſo, kėllis paſtutinnáſe cęſáſe wiera pameſſencęus, ir priſtoſencęus iſwadzojancęoms dwáſems, ir welnú pamokſlams,

2. Per tus, kurrice newiernybėje melle ſalbėtojeis yra, kremtancę ſáſinę turrėdami;

3. Ir uđraudž wenczawonyſtę, ir wėngti walgi Diewo lėiſtą, priimti ſu dėkawone, tiſkintėmus ir tiems, kurrice tieſą pażyſta.

4. Nėſ wiſſas Diewo ſutwėrimas gėras, ir ney wiens ne atmėtams, kurs ſu dėkawone priimmamas yra.

5. Nėſ paſhwenczamas Diewo žodžu ir malda.

6. Tołtai brolams praneđdams, gėrs tarnas buſi Jėzaus Kriſtaus, uđaugintas žodžúſe wieròs ir gėro pamokſlo, prie kurrice wiſſadaj buwai.

7. Bet nedwáſiſklas ir ſenú bobú paſakas wengſ. Bet pats pratinkis prie nobažnytės.

8. Nėſ kunikſlas pajunkimmas maž tinka, bet nobažnyſtę wiſſiems daiktams tinka, ir tur žaddejimą ſittòs ir buſencęòs gęwasties.

9. Tai juſ tikra tieſa yra, ir brángus wertas žodis.

10. Nėſ tam ir mes dirbame, ir apgėdinami eſme, kad nuſitikkėjom' ant gęwojo Diewo, kursai yra iſganętoju wiſſú žmonú, bet didžáuley tiſkincęujá.

11. Tai priſatęſ ir moſiſ.

12. Niekſ te niekina tawo jaunęſtę; bet buſ páwýždu tiſkintiems žodije, elgimme, mėileje, dwáſeje, tiſkėjime, cęſtybėje.

13. Ne paláuk ſkaityti, pagraudenti, moſiti, iſſi man ateinant.

14. Ne uđmirſſ dowanòs, taw dūtòs per prarakawimą, ſu ranká-uđdejimu wyreſnujú.

15. Tai rūpink, ant to ſtowėſ, jeib tawo tarpums wiſſúſe daiktúſe žinno- mas butu.

16. Dabòkis pats ant ſawęs, ir ant pamokſlo; iſliſ' ſúſe dalykúſe. Nėſ tai darydams, pats ſawę iſganęſi, ir tus, kurrice tamę klausa.

5. Pėrsťyrimas.

Kaipo kėbonas tolaſ tur elgtis.

Sėnqđi ne bárt, bet ji graudink, kaip tėwq; jáunáſus kaip brolus,

2. Sėnaſes moteres kaip motinas, jáunaſes kaip ſėſteres, ſu wiſſokia cęſtybe.

3. Gárbink naſles, tiſtromis naſle- mis eſancęs.

4. Bet jeý naſlė waitus, arba waitú waitus tur, tie pirm teſimoſin ſawo namus nobažnay waldyti, ir gimdytojams lygey atpilditi; nės tai gėr daryta, ir patinka Diewui.

5. Bet ta yra tikra naſlė, kurri wiensanti ſawo nuſitikkėjimą gulda ant Diewo, ir ne láujaſi Diewq mel- ſtis ir duſauti diena beý nákti.

6. Bet geidulúſe gęwėnanti, gęwa mirruſi.

7. Tai priſatęſ, jeib nebártinos butu.

8. Bet jeý ſas ſawáſus, didžáuley ſawo namikſius ne aprúpin, tas uſſi- gęne wieròs, ir piſtėſnis uđ pagonq.

9. Naſlė te neſtoj' aprinkta, kurri ne butu mažaus ſeſhú dėſimts mėtú, ir kurri buwuſi wieno wyro mo- teriſkė,

10. Ir kurri luddimą turrėtu gerú darbú, jeý waitus uđauginnuſi, jeý ſwėczus priėmuſi, jeý ſwentujú to- ſas mažgojuſi, jeý ſielmartingiems pagálbq dawuſi, jeý wiſſq gęrą dár- bq ſekkiojuſi.

11. Bet nág jáunú naſlú atſitrauk; nės gaſilos paſtojuſos prieſ Kriſtu, jos nor tekkėti;

12. Turrėdamos ſawo ſudq, kad pirmq tiſkėjimą yra paniėkinuſos.

13. Priegtam jos ir tingėdamos, moſinnasi bėginėti per buttus; bet ne tiſtay ting, alle ir ſnėka, ir ti- ſaſi, kur ne reiſ, ir ſalba, ſas ne pareitis.

14. Taipogi noru, kad jáunoſes naſles tekkėtu, waitus gimdytu, ga- ſpadináutu, prieſininkui ney jokiòs priejaſties ne dātu kòloti.

15. Nėſ jau kėlios ſugęýjo paſtuy ſėtonq.

16. Bet jeý kurs tiſkęs, arba kurri tiſkinti naſles tur, tas te aprúpin- jas, ir ſurinkimui te ne daro ſunęy-

bēs, kad toms, kuros tikros našles yra, pašaktu.

17. Wyresnieji, kurrie geray priwėizd, dweje tiel garbeje testow laitytini, ypaczey, kurrie diddey procawojas žodiye, ir pamokšle.

18. Nės raštus sašo: "Jauczo kulenczio našrū ne užrišk. Ir: darbininkas sawo algōs wertas yra.

* 5 Moij. 25, 4.

19. Priekš wyresni skundōs ne primk be dwejų arba trijų luddininkū.

20. Susigriešijanczus bārk po wissū aklū, jeib ir kitti bijotus.

21. Už luddiū po aklū Diewo ir Pono Jėzaus Kristaus, ir ištinktųjų angelū, kad tai laikytumbei, be sawo paties pamislijimo, ir nieko ne darytumbei, ar po wienu, ar po antru eidams.

22. Rankū ney wienam ne uždēk wēikēy, neygi dalywas pastok swētīmū griekū. Pats cysstay laikytis.

23. Ne gērk tolaus wandens, bet imk majumo wyno, sawo skilwoj deley, ir kad tātēy sergi.

24. Kellū žmonū griekai rėgimi, kad pirma gal sūdijami buti; bet kellū potam rėgimi.

25. Szittaipo ir kellū gerri darbai pirma rėgimi; ir kitti taipojau ne pašiliekt užskėpti.

6. Pėrskyrimas.

Apie bėrnus, iswadzotojus, bagoczus, ir wierōs lomą.

Bėrnai po jungu esantieji, sawo ponus wissōs garbēs wertais te laikō, jeib Diewo wardas ir pamokšlas ne butu bluznytas.

2. Bet tikkinczus ponus turri, tū te ne paniekina (su ta misle), kad broleis yra; bet jo daugiaus te klauso, kad tikkinczeis yra mylimais, ir dalywais geradėjystės. Tai mokik ir grandink.

3. Jey kas fittaipo mošinna, ir ne pašiliekt prie isgananczū žodzū musū Pono Jėzaus Kristaus, ir prie pamokšlo apie nobažnystę,

4. Tas yra pasipūtęs, ir nieko ne žinma, bet paklydęs yra klāsimūse ir žodzū keitimūse, is to atsitanda

pawydis, barnis, bluznijimas, ir piktis padumojimas,

5. Noprosni waldai žmonū, pagadintą umą turrinczū, ir tiesōs nuštokusū, kurrie nobažnystę už remėstą laikō to asipelnyt. Užsitraukis nūg tųjū.

6. Bet diddis yra pėmas, kad kas nobažnas yra, ir pašikaldinas.

7. Nės nieko ne atsinešam i swietą, todėl ir žinnoma, mas ir niekū ne išnešent.

8. Bet turrėdami walgio ir drabųjū, pašikaldintime.

9. Nės tie, kurrie nor pralobti, ipūla i pagundimą ir žabangą, ir i daug durnus ir iškadingus pagadimus, kurrie žmones nugramzdina i prapulti ir prajuddimą.

10. Nės godas yra šaknis wine piktō; kurrio kelli asfigeidę nūg wērōs paklydo, ir saw patys daug kėpulū padāro.

11. Bet, tu Diewo žmogau, wėngk: bet wyk teisybę, nobažnystę, tikkėjimą, mēik, kantrumą, lengwāširdingystę.

12. Komok gerą lomą wierōs, nuwėrk amšingą gywātą, ant kurrōs ir pawadintas ešū, ir išpažinnai gerą išpažinnimą po aklū daug luddininkū.

13. Prisakau tau po Diewo aklū, kursai wissus dāiktus gywus padāro, ir po aklū Kristaus Jėzaus, kursai po Panškū Pilotu luddiū gerą pažinnimą:

14. Kad tą prisakimą laikytumbei, cysstay, nebartinay, iškī aprėištūmū musū Pono Jėzaus Kristaus,

15. Kurri parōdis sawo cėšū anšai išganytinas ir wiens gallis, karalus wissū karalū, ir wieskpas wissū wieskpaczū,

16. Kursai wiens nesmertelnystetur, kurs gywēna swiesybėje, ney wieno ne pricinamoje, kurrio ney wiens žmogus ne regėjo, ney gal regėti; tam tēšie garbē ir amšina karalyste. Amen.

17. Bagotiems šio swieto prisakyt, kad ne pasididžiatu, neygi nusitiktetu ant netikrōs bagotyštės, bet ant gywojo Diewo, kurs mums apstingay dūst wissotias dāiktus apturrėti;

18. Kad ger darytu, pralobtu geruse darbus, rods dātu, pagelbētu.

19. Skarbus sadetu, saw patys gerą gruntą busenciam częsui, kad nu-tvėrtu amžiną gyvatą.

20. At Timotejau, apšaukoš, kas

Naspa iš Laodiceės, nepraus mėsio Jėmės Prigibės Palationės.

taw pamėrita, wengdams medwisiškas piktas salbas ir waidą ne te-sey pagirtos žinnes;

21. Ant kurrės kelli mėsdamiesi, patlysta nūg wierds. Malone t' effie su tawimi. Amen.

Antroji gromata švento Povilo Timotejui.

1. Pėrskyrimas.

Graubimimas iškliki prie cyslo pamolsa pėrs-
fessinėjimais.

Povilas, Jėzaus Kristaus apāštals, per Diewo walę, pagal pasadėjimą gywastiės Kristuje Jėzuje,

2. Mano mielam sunui Timotejui, malone, mielasirdingyste, pakėjus nūg Diewo Tėmo, ir Kristaus Jėzaus, musū Wiešpaties.

3. Dėkwoju Diewui, kurrem tar-nauju nūg sawo tėwū cysla sašine, kad be palowimo tawęs atsimennu sawo maldoje dieng bey nakti,

4. Ir issilgstu tawę matyti (atsi-mindams tawo āšarū), jeib daug-smu papildytas buczau;

5. Ir atsimennu tikėjimo tikray wierno tawije, kursai pirmay gywėno tawo motinōs-motinoje Loidoje, bey tawo motinoje Eunikeje; bet tikray žinnau, kad ir tawije.

6. Kurrōs prieštatis dēl taw pri-mennu, kad prikelzumbei Diewo do-waną, tawije šsanę per uždėjimą mano rankū.

7. Nės Diewas mums ne dawęs dwasę bālmės, bet stiprybės, ir mē-lės, ir patogummo.

8. Todel nesigėdėis luddimo musū Wiešpaties, ney manęs, jo surišto; bet wargą kentēl su ewangelia, kaip aš, pagal Diewo macę,

9. Kursai mus išgāne, ir pawa-dinno šwentu pawadinnimu, ne pa-gal musū darbū, bet pagal sawo apslėmimą ir malonę, mums dū-tą Kristuje Jėzuje pirm cėslo swieto;

10. Bet dabar apreiškta per pasi-rōdimą musū Išganytojo Jėzaus Kristaus, kursai smereziui maci atė-me, ir gywasti bey nepragaistanti

R. T.

dūiktą i šwiesą atgabėno per ewan-gelią;

11. Ant kurrōs aš statytas esmi sakytoju ir apāštalu, ir mokitoju pa-gonū.

12. Kurrōs prieštatis dēley aš toš-tay kėwzu; bet to nesigėdzu. Nės žinnau, i ką tiktiū, ir tikray žinnau, kad jis mano paguldimą gal apsau-goti, ištī anai dienai.

13. Kurrel pawėikslą išganytingū žodžiū, kurrus iš manęs girdejei tik-ėjime ir melleje, kurri Kristuje Jė-zuje yra.

14. Ši gerą paguldimą apšaukoš per Šwentą Dwasę, musije gywė-nanę.

15. Tu tai žinnai, kad wissi Ūžioje atsikreipe nūg manęs, tarp kurrū ir Pygellus bey Ernogenes.

16. Wiešpats te dūda namams Oneziporo mielasirdingystę, nės jis manę tūnšey atgawinno, ir nesigė-dejo mano lencugū;

17. Bet kyme budams strošnay manęs jėšklojo, ir manę rādo.

18. Wiešpats te dūda jam rāsti mielasirdingystę prie Wiešpaties anoj' dienoj'. Ir kaip daug jis man Epe-zoje šlužijs, tu geraus žinnai.

2. Pėrskyrimas.

Timotejau wiernas urėdo pildimmas.

Dėlgito buš druts, mano sunau, per malonę Kristuje Jėzuje.

2. Ir ką nūg manęs girdejei per daugybę luddininkū, tai pasakyl wier-niems žmoniems, kurrie gal ir kittus mokinti.

3. Kentēl, kaip gėrs karšygis Jė-zaus Kristaus.

4. Neį wiens žalnėrus nesipaino-

P

jas su namū darbais, jeib itiktu tam, kurs ji priėme.

5. Bet jey kas ir karauja, taczu ne wainikfojamas, nėt tikray karaudams.

6. Bet laukininkas, kursai lauką gyvėna, waisaus pirmiaus tur gauti. Įšmanyk, ką sakau.

7. Bet Wiešpats taw išmanimą dūs wissūse daitūse.

8. Ussimink wissadōs Jėzaus Kristaus, kurs kėlesi iš numitrusū, iš sėklōs Dōwido, pagal mano ewangelią,

9. Kurrōs dėley kenczu ikti ryšū, kaip piktadejas; bet Diewo žodis ne risztas yra.

10. Todel wislab kenczu išrinktųjų dėley, jeib ir jie išgánimą apturrėtu Kristuje Jėzuje, su amžina šlowe.

11. Tai juš tikray tiesa: jey mes draugė numirštam, tay draugė gywi busime,

12. Jey draugė kenczam, draugė karalāusim. Jey ussiginnam', tay ir jis ussigis musū.

13. Jey mes ne tiksim', tay jis pasiliekti wiernas; pats sawęs ne gal ussiginti.

14. Tai jiems primink, apluddidams po atia Wiešpaties, kad žodžū dėley ne waiditus, kōktai niekam ne dera, kaip pėrwersti klausanczus.

15. Kūpinkis Diewui pasiroditi tikru ir nebartinu darbininku, kursai tikray dalytu tiesōs žodi.

16. Nedwāsikšā noprosnū žodžū wėngk; nės tai daug dera ant nediewiško elgimmo.

17. Nės jū žodis platyn eiti, kaip wiesligga; tarp kurrū yra Ūmenėjus bey Pilėtus.

18. Kurrādu tiesōs ne tropijusu, sašo: prisikėlimą iš numitrusū jau buwusi; ir kėlū wiera pėrkreipe.

19. Bet drūtasis Diewo gruntas (budawōne) šlow, ir tur tą pėczwėti: Wiešpats pażyta sawūsus, ir: te lāujasi nūg neteisybės, kursai Kristaus wardo mėna.

20. Bet didžūse namūse yra ne tiktay aukso ir sidābro rykai, bet ir mēdžio bey molio; ir kėli ant garbės, ir kėli ant negarbės.

21. Taygi jey kas cżystijas nūg tofiū žmonū, tas bus pašwėstas rykas ant garbės, namū wiešpaties war-

tojams, ir ant wissū gerū daitū pagatawitas.

22. Wėngk jaunystės geidulus, be wyk teisybės, tikėjimą, mėlę, paty, su wissais Wiešpati meldenczus iš cżystōs širdiės.

23. Bet durnū ir niekam netinkamū klāusimū wėngk; nės šimmai, tik tay waidą padarant.

24. Bet Wiešpaties tarnas ne tur buti waidininkas, bet wissiems mēlingas, išmanąs mokiti, piktus kėti gallis su lengwybe.

25. Barqs priēstataraujenczus; ba Diewas jiems kartunta dātu priēwertimā, tiesą paįinti.

26. Ir išsiblaowytu iš wėlno bāngū, kurrio jie apkalti yra ant jo walės.

3. Pėrsšyrimas.

Apie pastutinni cżyšį ir naudą šwento rašo. Bet tai žinok, kad pastutinok die nosa bjaurus cżyšai rasis.

2. Nės bus žmones pāšys kare myli, gādingi, gypelnei, pušus, bluznių, gymdytojų neklausą, nedėkingi, nedwāsikšti,

3. Status, nesandoringi, apkalba, necżysti, sutę, nemalonūs,

4. Įšdawėjai, perdrašus, pasipūg, kurrie daugiaus myl geidulus, kaip Diewą,

5. Kurrie rodos nobaimi šia, bet nobajnyštės macės ussigin. Ir tokius wėngk.

6. Įš tū yra, kurrie ir šį, ir tē lenda i buttus, ir sugando moteris, griekais apsunktas, ir wieskūse geidulūse gywenanczus.

7. Wissadōs mokinnasi, ir niekadēs išpažinnimop' tiesōs ne gal iškalti.

8. Bet lygey, kaipo Jannes ir Jambres Moizėjui priešinosi, šittai po ir šittie priešinas tiesai; yra žmones pagadintū umū, ne tinką wietai.

9. Bet jie ilgay to ne warys; nės jū paįyste kōšnam išreikšta bus, kaip ir anū buwo.

10. Bet tu ištyrei mano pamokli, mano budą, mano misti, mano wiera, mano lengwāširdingystę, mano mėlę, mano kantrumą,

11. Mano pėrsėkinėjimą, mano šewtėjimus, kurrie man tikfos Antio-

bioje, Itonioje, Lytstroje, kurri per-
sekinejimą aš tén iškentėjau, ir
iš wissū manę Wiešpats išgėlbėjo.

12. Ir wissi, kurrie nobažnay nor
elgtisi Kristuje Jėzuje, tur pėrfek-
nėjimą kentėti.

13. Bet su piktais žmonėmis ir su
išwadzojenciais jà ilgyn, jà piktyn
eiti, išwadzoj ir išwadzojami yra.

14. Bet tu pafilik tame, ką išmo-
kės, ir kogi tikray persiluddijei; nės
žinnai, nūg ko išmokės.

15. Ir kadangi iš mažū dienū šwen-
tą rāštą žinnai, gal tas tamę iš-
mokiti aut išganimo, per tikėjimą
i Kristų Jėzų.

16. Nės wissas rāstas Diewo
ikwėptas, yra naudingas pamokslui,
pabarimmui, pagėrinimui, ir pašo-
nijimui teisybėje,

17. Kad Diewo žmogus butu to-
bulas, wissam gėram dārbui tinkas.

4. Pėrfyrimas.

Powiso karawims ir mainissas.

Taygi apluddiju aš po ašiu Diewo
ir Pono Jėzaus Kristaus, kursai
ateis, sūditi gywus ir numirrusus,
su sawo apreiškimu, ir su sawo ka-
ralyste:

2. Sakyk žodi, ne palāuk, buk ti-
tru cėsū, buk necėsū; pakōznik,
bārė, graudink, su wissu kantrummu
ir mokinnimu.

3. Nės bus cėsas, kad išgananti
pamokslą ne pakės, bet pagal sawo
pacū geidulus jie saw patys užwes
mokitojus, kaip jiems ausys nėšti;

4. Ir atkreips ausis nūg tiesos ir
wersis ant pāsakū.

5. Bet tu buk budrus wissur, kėst,
daryk dārbą ewangelios sakytojo,
uredą sawo wiernay pildyk.

6. Nės aš jau apierawojamas esmi,
ir cėsas mano atstojimo priejo.

7. Už gėrą kową kowawau, aš
bėginimą pabaigiau, aš tikėjimą
laikiau.

8. Po to man yra paguldytas tei-

sybės mainissas, kurri man Wiešpats
anoje dienoje, teisusis sudza dūs; bet
ne tikray man wienam, bet ir wis-
siems, jo apreiškimą mylintiems.

9. Rūpinkis, kad wėisey pas manę
ateitumbei.

10. Nės Dėmas manę prastojo, ir
ši swietą pagāwo mylėti, ir i Tessa-
lonikų nuėjo; Krescens i Galacią,
Titus i Dalmacią.

11. Lukošus wiens yra pas manę.
Markošų pas sawę ėmęs, draugė at-
wėst su sawimi; nės man naudin-
gas yra ant uredos.

12. Tyfikų nusunczau i Epezą.

13. Skreistę, manęs Troadoje pas
Karpų palikę, draugė atgabėnt at-
eidams, ir knygas, bet ypaczey rā-
šomą šikšną.

14. Aleksandras, kālwis, man daug
pikto padāre. Wiešpatie, užmokēt
jam, pagal jo dārbus.

15. Nūg kurrio ir tu saugokis; nės jis
musū žodžams diddey prieštarāwo.

16. Mano pirmame atsisakbėjime
ney wiens manę ne užstojo, bet jie
wissi manę prastojo. Te ne stow
jiems tai prirokūta.

17. Bet Wiešpats manę užstojo, ir
manę pastiprino, kad sakimas Diewo
žodzio per manę patwirtintas butu,
ir wissi pagonai girdėtu. Ir aš iš-
gėlbėts esmi iš luto nasrū.

18. Bet Wiešpats išwālnis manę
iš wisso pikto, ir išgėlbės manę ant
sawo dangiškos karalystės; kurram
t'essie garbė nūg amžiū ikki amžiū.
Amen.

19. Swėikink Priską ir Akwila, ir
namus Onesiporo.

20. Erastus pafiliko Korinte, bet
Tropimū palikkau Milėte serganti.

21. Rūpinkis, kad pirm šiems at-
citumbei. Swėikink tamę Eubulus,
ir Pudensas, ir Linas, ir Klandia,
ir wissi brolei.

22. Ponas Jėzus Kristus te essie
su tawo dwāse. Alalone t' essie su
jumis. Amen.

Rāšyta iš Rymo; antra gromata Timotėjui, kaip Powilas antrą kartą statytas burso po ašiu
Ciecoraus Nerono.

Gromata švento Povilo Titui.

1. Pėrštyrimas.

Bajuncės tunigū urėbas.

Povilas, Dievo tarnas, bet apāš-
tals Jėzaus Kristaus, pagal wierą
Dievo išrinktųjų, ir pažinimą tie-
šos ant nobajnystės,

2. Ausitiklėjime amžinės gyvatės,
kurę pažadėjo tas, kurs ne mellū-
ja, Dievas, pirm švieto cėsū,

3. Bet apreiškė savo cėsū savo
žodi per sakimą, man pavieritą pa-
gal isakimą Dievo, musū Išganytojo:

4. Titui, mano tikram sunui, pa-
gal mumū wierą, malone, miela-
širdingyste, pakėjus nūg Dievo, Te-
vo, ir Pono Jėzaus Kristaus, musū
Išganytojo.

5. Todėl palikau tavę Krėte, kad
palaik, manęs paliktą, itaisytumbei,
ir apšoditumbei miestus vyrėmsis ir
šėn ir tén, kaip tav prisakiau,

6. Jey kas yra nebartins, wienės
moters vyras, turris tikinczus wai-
kus, ne apstėlbti, buť esą pasileidelei
ir nepalstusnus.

7. Aės wyskupas tur buti be nū-
tarties, kaip Dievo užweizdas, ne
sawwalnink, ne rūstus, ney girtū-
klis, ne waidininkas, ne warąs ne-
tinkanti remėstą.

8. Bet sweczus priimąs, gėrs, pa-
togus, teisus, šventas, cyytas;

9. Ir laikąs is žodžio, kursai tikras
yra, ir moit gal, jeib gallis butu
graudinti per išgananti pamoklą, ir
barti priestaraujencus.

10. Aės daug yra priešgynū ir
niekus kalbančių ir išwaduojancų,
ypacęy tie iš apipjauštimo,

11. Kurū reik burną užkimšti;
kurie wissus namus pėrkreipja, mo-
kindami, kas ne tinka, giediškė pel-
no dėley.

12. Wiens jų sakęs, ją pacą prā-
raks: Kretėnai wissados mellagei,
piktos žwėrys ir tingi pilwai.

13. Sjis luddimas tikras yra. To-
gidėl jūs aštrey bārē, kad sweiki
butu wieroje;

14. Ir ne atbótu žydiškū pasakū,

ir žmonū istátimū, kurcie nūg tiesės
atšikreipja.

15. Cyytiems wislab cyyta, bet ne-
cyytiems bey netiklintiems nieks cyy-
stas yra; bet necyytis yra bey jų
umas bey jų sąjine.

16. Jie saktosi, Diewą išpažystą,
bet darbais jo usšiginna; kadangi
jie yra, kurreis Dievas bodziasi, ir
ne klauso, ir wissiems gerriems dar-
bams netinka.

2. Pėrštyrimas.

Pamoklas, kas mokitojims palasi.

Bet tu kalbėk, kaip pareitis, pagal
išgánanti pamoklą:

2. Senniems, kad ne girtautų,
wiežlibi, patogus, sweiki butu wie-
roje, mėlėje, kantrumme;

3. Sennoms moterims taipojau,
kad laikytusi, kaip šventiems pa-
reitis, ne butu bluznijancios, ne gir-
tāklės, gėros mokitojės;

4. Kad jaunases moteres išmokitu
patogioms buti, savo vyrus mylėti,
waitus mylėti,

5. Kad butu šwántios, cyytos,
gaspadinnes, gėros, savo vyrams
padātos, jeib Dievo žodis ne butu
bluznitas.

6. Taipojau jaunāsus vyrus gran-
dink, kad patogus butu.

7. Bet wissur patšai pasistatyt pā-
wyzdu gerrū darbū, su pamoklu ne
pėrkreiptu, su padorummu,

8. Su išganytingu ir nebártinu
žodju, kad priešininkis gedėtusi, ir
nieko ne turrėtu, kę apie mus pikt
kalbėti gallėtu.

9. Bernams, kad savo ponams pa-
dāti butu, wissūse dāiktūse itiktinay
darytu, ne priešais lātu,

10. Ne kę pagāntu, bet wissą gėrą
wiernystę paroditu, kad jie pamoklą
Dievo, musū Išganytojo, pagrozintu
wissūse dalykūse.

11. Aės pasirode išgánanti Dievo
malone wissiems žmonėms.

12. Ir mokin mus, kad usšigin-
tumbim bediewiškū dāiktū, ir swie-
tiškū pageidimmū, ir patogęy, tei-

sey, ir nebajay elgtumbines him-
me swete,

13. Ir lauktumbim isganyto
musitiktėjimo ir apreikšimo šlovės
didėjo Dievo, ir musū Iſhganytojo
Jėzaus Kristaus;

14. Kuršai pats pasidave už mus,
jeib mus isganytu nūg miffs netei-
sybės, ir cysitu saw paciam žmo-
nes pasisavinnimui, kurrie stropus
butu gerāse darbāse.

15. Toktai kalbēt, ir grandinēt, ir
apbarēt iſ tikro. Rej wiens tawę te ne
niekinna.

3. Pėrktyrimas.

Wyrāuſybe garbintina, ir netikro pamoklo
žmonės wengtiui.

Priminēt jiems, kad kunigaitſhejams
ir * wyrāuſybei padāti ir paklusaus
butu, wiſſam geram darbui gatawi
butu; * 1 Pėt. 2, 13.

2. Rej wiens ne apkalbėtu, ne wai-
ditus, atlaidus butu, wiſſą lengwybę
paroditu wiſſiems žmonėms.

3. Nės ir mes pirm to buwome
neišmaną, nepaklusnus, klaidunai,
služdami geidulams ir wiſſokiems
piktiems pageidimmams, ir gwyė-
nome piktybėje, ir pawydejime, ir
fiks fitto ne pentėme.

4. Bet kaipo pasirode gerybe ir
myliſta Diewo, musū Iſhganytojo,

5. Nė darbū teisybės dėley, kurrus
mes darę buwome, bet pagal sawo
mielāſirdingyſtę mus jis isgāne pė-

Kaſyta iſ Nitopoko Maceдонtoje.

rimu atgimnimmo ir atnaujinimmo
Szwentės Dwasės,

6. Ant musū apſhezy * iſkietofės
per Jėzū Kristū, musū Iſhganytoji,
* Jot 8, 1.

7. Kad mes iſ jo malonės aptei-
sinti amžną gywatą i dalykus gāu-
tumbim pagal lufestį;

8. Tai tikray tieſa. Toktai noru,
kad dratay moſitumbei, kad gerāse
darbāse randomi butu tie, kurrie i
Diewą tikti paſtojo. Tai gėt' ir
naudinga žmonėms.

9. Bet durnū klāsimū, gimimū-
eilū, ir waidijimū bey barnū apie
žolāną wenglę; nės yra naprosni ir
niekam ne tinka.

10. * Netikro pamoklo žmogū
wenglę, kad jis wiens, arba antą
kartią pagrandintas yra; * Mat. 7, 15.

11. Ir jinnoſ, toki pėrkreiptą
ſſantį ir griekſijanti, kaip kurs pats
sawę nusudijo.

12. Kad tawęſp' Artemoną ſſu,
arba Tyfikū, ſtubbinſis pas manę
ateiti i Nitopoli, nės tēnay žiema-
woti padumojau.

13. Ženāną, raſtę moſitą, ir *
Apolloną iſlėiſt rupeſtingay, kad
jūdu nieko ne priſtoktu. * Darb. 18, 24.

14. Bet ir muſiſkei teſimofinna,
kad jie gerāse darbāse raſdintus, kur
jū priwālo, jeib ne butu newaiſingi.

15. Swėikū tawę wiſſi ſu manim
eſq. Swėikū wiſſus mus mylin-
cus tiklėjime. Malone t'eſſie ſu ju-
mis wiſſais. Amen.

Gromata ſwento Powilo Pilemonui.

Powilo užmėlbims už Onėſiną.

Powilas, ſurikſtas Kristaus Jėzaus,
ir Timotėjus, brolis, Pilemonui mie-
lam ir musū pagalbininkui,

2. Ir Appiai mielai, ir Arkippui,
musū ſan-kareiwjui, ir ſurintimui ta-
wo namāse:

3. Malone t' eſſie ſu jumis, ir pa-
lājus nūg Diewo, musū Tėwo, ir
Pono Jėzaus Kristaus.

4. Už dėkawoju sawo Diewui, ir atſi-
mennu tawęs wiſſadės sawo maldoſa,

5. Girdėdams apie mėlę ir tiklę
jimą, kurri turri i Poną Jėzū, ir
už wiſſus ſwentāſus,

6. Jeib tawo tiklėjimas, kurri mud-
du iſ wiens turriwa, tawije gālis
paſtota, per iſpažinnimą wiſſo to
gėro, kurri turrite Kristuje Jėsuje.

7. Bet mes diddi džiaugſmą ir pa-
linkſminojimą turrime iſ tawo mėl-
lės; nės ſirdys ſwentujū atgailwin-
tos yra per tawę, miels brolau.

8. Del to, norint diddi džiaugſmą

turru Kristuje, taw prisaftyti, kas taw pridera;

9. Taczau mėlės dėl tiktay noru tawę pagraudinti, kursai toksai esmi, butent sėns Powilas, bet dabar ir surištās Jėzaus Kristaus.

10. Taygi graudinnu tawę, mano sunaus dėl Onėsimō, kurri pagimdau sawo ryšūse;

11. Kursai pirm to taw ne naudingas, bet dabar man ir taw naudingas yra, tą wėl parsunczau.

12. Bet tu ji, tai esti mano paties širdi, norėtumbei priimti.

13. Nės aš ji norėjau pas sawę palaikyti, kad jis man tawo wietoje pašlūzitu, ryšūse ewangelios;

14. Bet be tawo walės nieką ne norėjau daryti, jeib tawo geradėjyste ne priversta, bet iš gerōs walės butu.

15. Bet rassi dėl to ant walandōs nūg tawęs atstojo, kad ji amžinay palaikytumbei,

16. Dabar jau ne kaip bėrną, bet daugiaus kaip bėrną, mielą broli, ypaczey man, bet jo labjas taw, ir pagal kuną ir Wiešpatiję.

17. Jey jau manę laikai per sawę draugą, tay norėtumbei ji, kaip manę pati priimti.

18. Bet jey jis koks iškada taw butu padiręs, arba ką štelktu, tai man prirokoš.

19. Už Powilas tai rašiau sawę ranka, aš užmokėsu. Tylu, tawę pati man kaltą esanti.

20. Taipo, miels brolau, weliš man, kad tawim' pasidzaugezauš Wiešpatiję; atgawinš mano širdi Wiešpatiję.

21. Už pasitikkėdams tawo paklusnummu taw rašiau, nės žinnau, tawę daugiaus darysenti, ne kaip sakau.

22. Priegtam pagatawiš man ir gapadą; nės tiktiūs jums per jūšū maldą busēs dowanotas.

23. Sweišin tawę Epapras, mano sánkalinys Kristuje Jėzuje,

24. Markosus, Aristarkus, Dėmas, Lukosus, mano pagalbininkai.

25. Malone musū Pono Jėzaus Kristaus t' esie su jūšū dwasė. Amen.

Rašyta iš Rymo, per Onėsimą.

Pirma Gromata šwento Pėtro.

1. Pėrskyrimas.

Apie Diewo malonę ir Kristžėnū elgimną Pėtras, apāstalas Jėzaus Kristaus, iškrintiems ateiwijems cę ir tę, Ponte, Galacioj', Kappadocioj', Azioj' ir Bitynioj',

2. Pagal paspyrimą Diewo Tėwo, per pašwentimną Dwasės, paklusnummui ir apšlātinimui kraujo Jėzaus Kristaus. Diewe dūk jums daug malonės ir palājaus.

3. Pagārbintas t' esie Diewas ir Tėwas musū Pono Jėzaus Kristaus, kursai mus pagal sawo didę mielāširdingystę atgimde, gywam nusi-tikkėjimui, per prisikėlimą Jėzaus Kristaus iš numirrusū,

4. Unt nepragaistanczū ir nenu-bjaurintū, ir nepawystanczū dalykū, kurrie palaikomi yra danguje,

5. Jums, kurrie iš Diewo maciēs

per tikkejimą išlaikomi esat ant iš-gānimo, kurs pagatāwitas yra, jeib apreištās butu pasčiausame cęsē;

6. Kurrie jūs dzaugsties, kurrie dabar mažą walandą, (jey taip tur buti,) smūtni esat tuleropūse pagundimāse;

7. Jeib jūšū tikkejimas tikras ir toly kštaunėsnis rāstas butu, ne kaip pragaistāsis aūškas, per ugnį mėginamas, ant laupsės, cęsties, ir garbės, kad jau apreištāms yra Jėzus Kristus,

8. Kurri jūs ne matēt, ir taczau mylit, ir jau i ji tikkit, norint ji ne matot, tay jūs dzaugsties su neiškalbamu ir šlowingu dzaugsmu,

9. Ir galą sawo tikkejimo apturrēsite, butent dušēs išgānimą.

10. Kurri išgānimą jėškojo ir ty-rinėjo prārafai, kurrie apie busencę jums malonę prārafawo;

11. Ir tyrinėjo, ant kofio ir ant furrio ežeso Dwaše Kristaus dabojusi, kurri jūse buwo, ir pirm to luddijusi apie kentėjimus, kurrie yra Kristuje, ir šlowę potam;

12. Kurriems tai aprėiškta yra. Nės jie ne pátys saw, bet mums apšate, koftai dabar jums praneškta yra, per tus, kurrie jums ewangelią apšate per Swentą Dwašę iš dangaus sustą, koftai ir angelai geidža žurėti.

13. Todel apjūskit strėnas sawo umo, bukit neapšigėrė, ir guldykit sawo wissą nusistiekėjimą ant malonės, jums sulijamės, per aprėiškimą Jėsaus Kristaus,

14. Kaip paklusnus waikai, ir ne lyg' taipo elgġities, kaip pirmay, kad nežinnojune pagal geidulus elgġities;

15. Bet pagal tą, kurs jus pawadinęs ir šwentas yra, ir jūs bukite šwenti, wissame sawo pasielgimme.

16. Nės parašyta yra: * jūs turit buti šwenti, nės aš šwentas esmi.

* 3 M. 11, 41.

17. Ir kadangi jūs tą Tėwu wadinnat, kursai neį šio, neį to atboddams sūdią, pagal kėšwieno dārbą, taygi elgġities koley eę gywi este, su būime,

18. Sinnodami, kad ne sidabru arba aukso pragaištanczu atpirkti esat nū sawo niekingo elgimmo, pagal tėwišką budą;

19. Bet brangų krauju Kristaus, kaip nekalto ir nenubjaurinto awinelio,

20. Kursai tiesą pirm pastirtas yra, pirm nekaip swieto gruntas dėtas, bet aprėiškias pasikūsiuse ežesūse, jūsi dēley,

21. Kurrie jūs per jį tiktit' i Diewą, kursai jį priėle iš numirtusū, ir dāwe jam šlowę, jeib tikteėjimą ir lukesti Diewop' turrētumbit.

22. Ir apczyfikit sawo dušias paklusnumme tiesės per Dwašę, ant tikray wiernōs broliškōs mēilės, ir fiks fittą karštay mylėkit iš cysstōs širdiēs;

23. Kaip kurrie atgimme esate, ne iš pragaištanczōs, bet nepragaištanczōs sēklīs, butent iš gywojo Diewo žodžio, amġinay patentanczio.

24. Nės wissas kunas žolė, ir

wissą žmonū šlowę kaip žiedas žolės. Žolė pawyto, ir žiedas nukritto.

* 3ej. 40, 6. 7.

25. Bet Wieszpaties žodis pasiliekt amġinay. Bet tai yra tas žodis, kursai tarp jūsi apsašytas yra.

2. Pėrštyrimas.

Kaip atgimnušiams, padūnams ir bernams reikta elġtis.

Taygi atmėskit wissą piktenybę, ir wissą wylū, ir weidmainysę, ir pawydą, ir wissą apjodzojimą.

2. Ir geiškite protingojo cysstō pieno, kaip dabar gimme waikėlei, jeib per tą tarptumbit;

3. Jey Pittaip ragawot, Wieszpati meilingą esanti.

4. Prie kurrio atėjot', kaip prie gywo atmens nūg žmonū atmesto, bet Diewip' iškinkto ir brangaus.

5. Ogi ir jūs taipėjau, kaip gywi atmenys, budawoġities i dwasiškus namus, ir i dwasišką kunigysę, apierawoti dwasiškias apieras, kuros Diewui patinka, per Jėzų Kristū.

6. Tel to parašyta rašte: * štay, aš dėmi iškinktą brangų kampinni atmeni Žione; ir tiktis i jį, ne bus gėdoje.

* 3ej. 28, 16.

7. Taygi jums, kurrie tiklite, jis brangus yra; bet netikintiems tas atmu, kurri budawoninkai atmete, ir kampinnu pastōjo,

8. Atmu nusitrenkimo, ir ūla papiktinnimo; kurrie pasipiktin tū žodiu, ir tam ne wierij, ant kurrio jie padėti yra.

9. Bet jūs * este iškinktoji gimminė, ** karališka kunigysė, šwenti žmones, žmones pasisawinnimo, jeib apsaštumbit wieslibysę to, kursai jus pawadinęs iš tamiybės ant sawo stebuklingōs šwiesybės.

* 3ej. 43, 20. ** 2 M. 19, 6.

10. Kurrie pirm to ne buwote žmonū pulkas, bet dabar Diewo žmones esat; ir pirm to ne buwote malonėj', bet dabar malonėj' esat'.

11. Mieli brolei, graudinnu jus, kaip ateiwjus ir keleiwjus: wėngkite kuniskū pageidimmū, kurrie prieš dušią karauja.

12. Ir wieslibay elgġities tarp

pagonā, jeib tie, kurrie jūs apkalba, kaip piktadējus, jūsā gerus dārbus matytu, ir Diewā laupsintu, dienoje atlanksimō.

13. Padūti bukite wissam žmogūškam waldimmui, deley Wišpatiēs, ar butu karalui, kaip wyrāusam,

14. Ar wyrāusiems tunigaišezams, kaip jo paslams, ant atteršijimo piktadējų, ir ant garbės geray daranczųjų.

15. Nēs tai yra Diewo wale, kad gēr darydami užsimštumbit n'išmanimā durnū žmonū.

16. Kaip walmi, ir ne kaip turri walnybę per dangalą piktėnybės, bet kaip tarnai Diewo.

17. Kožnam garbę išrōdikit. Bro-lus mylėkite. Diewo bijokities. Karaliu gārbinkit.

18. Jūs bernai, padūti bukite ponams, ne tiktay geriems ir lengwėms, bet ir baisingiems.

19. Nēs tai malone, jey kas dėl sātins Diewop' piktumū pald, kēsdams neteisybę.

20. Nēs koks tas yra gyrys, jey jūs piktėnybū deley mąšus kenzate? Bet kad gēr darydami kenzat, ir iškenzat, tai malone prie Diewo.

21. Nēs tam pawadinti ēsat. Kadangi ir Kristus kentėjo už mus, ir mums pawėiklā paliko, kad jūs seltumbit jo pėdus;

22. Kursai ney jōlio grieko ne padaręs yra, ir ney jōks wylus jo burnoje ne rāstas.

23. Kursai ne atpenč kolojo, kolojamas, ne grumde, kentėdams; bet wislab padawe tam, kursai teisey sūdija.

24. Kursai musū griekus * pats apierawojęs yra sawo kune ant mēdžio, jeib griekams numitę, teisybei gywi butumbim; kurcio žaiždomis jūs išgyditi este. * 3a. 53, 4.

25. Nēs jūs buwote kaip klajojencos awys; bet jau priversti ēsat prie ganytojo ir wistapo jūsū dušū.

3. Pėrsfyrimas.

Apie elgimū suwenzawotū ir litt trish-cjonū.

Taipojau tur ir moters paditos buti sawo wyrams, jeib ir tie, kur-

rie ne tik tam žodžiui, per moterū elgimū be žodžio laimėti butū,

2. Alatydami jūsā cyytā elgimū baimėj.

3. Kurā grajus dabimmimas ne tur buti iš wiršaus supintoms kasoms, ir abdejime ankso, arba apsi-wilksime rubū;

4. Bet paslėptas žmogus širdiēs, neisfreipjams, su lengwa ir pakajinga dwase, tai kaptūna po atia Diewo.

5. Nēsa taipo ir pirmosā gadynosā šwentos moters dabimnos, furros sawo ausititkėjimā ant Diewo gulde, ir sawo wyrams paditos buwo.

6. Raipo Jore Abraomo klause, ir ji ponu wadinno; furros jūs dukterimis pastojote, jey gēr darydamos, ne taip baugstos este.

7. Taipojau, jūs wyrai, gywēkite prie sawo moterū protingay, ir moteriškam, kaczey sūpnāšam daiktui pūlancę garbę dūkite, kaip ir san-dalykininkoms malonės gywaszio, kad maldos jūsū ne butū gaisinnamos.

8. Bet galāusey wissi bukite wienos dumos, pasigaiti, broliški, mielāšdingi, meilingi.

9. Ne atdātīt piktā už piktā, arba kolojimā už kolojimā; bet priekš tai žėgnokite, žinnodami, kad tam pawadinti ēsate, jeib žėgnonę igytūmbit;

10. Nēs kas nor gywasties dżangtis ir gerū diemū matyti, tas te rāmdo sawo liešuwī, kad nieko pinto ne kalbētū, ir sawo lupas, kad ne wisslota.

11. Te atsigrežā nū pinto, ir gėro te daro; te jėška pakājaus, ir tą te wyja.

12. Nēs * ārys Wišpatiēs žur ant teisujū, ir jo ausys ant jū maldos (dabboja); bet wēidas Wišpatiēs žur ant tū, kurrie piktay daro. * 3a. 13, 14.

13. Ir kas yra, kurs jūms iškādōs darytu, jey jūs gėro paselkat?

14. Ir norint kenzate teisybės deley, taczau išganyti ēsat. Bet nesi-bijokities jū tyczojimo, ir ne išsi-geskite.

15. Bet šwentā laitytīt Poną Diewā sawo širdije. Bet bukite wisslados gātawi, kožnam atskatyti,

žinods jėščanciam apie lufesti, kurs yra jufije.

16. Ir tai fu lengwybe ir baime, ir turrekite gėrą sąsine, jeib tie, kurie jus apkalba, kaip piktadėjus, gedoje butu, kad išpeiktę yra jufą gėrą elginimą Kristujė.

17. Nės gerans yra, jėj Diewo wale, kad jus kenzate gėrą darydami, ne kaip pikt' darydami.

18. Kadangi ir Kristus wieną kart' už musą griekus kentejo, teifus už neteisėjus, jeib mus Diewui apierawotu, ir juddytas yra pagal kuną, bet gywas padarytas pagal Dwašę.

19. Toj' pacjoj' ir nuėjės, apsafe dwašems kalinėj'.

20. Kurros kitta kartą netikimczoms buwo, kad Diews lauke, ir kantrumą išrode cėse Noako, kaip akrutą pagatawijo, kurroj' mai, tai esti, aštunos dušos, išlailytos buwo per wandeni;

21. Kursai ir mus dabar išgano krikšte, anū pajėnkintame; ne numazgojimas bjaurybės ant kuno, bet derėjimas gerōs sąsinės su Diewu, per prisielimumą Jėzaus Kristaus.

22. Kursai yra po dešinės Diewo i dangų užėjėgės, ir jam padāti yra angelai, ir sylingiejė, ir galybės.

4. Perskyrimas.

Apie wargą nandą ir kantrumą.

Kadangi jau Kristus kune kentejės yra už mus, taygi ir jūs tajanuma (ney ginklais) apsirodėkite. Nės kenzasius kune, laujasi nū griekū,

2. Jeib tolaus, kas dar liekti kune, ne žmonū geidulams, bet Diewo walei gywas butu.

3. Nės gand yra, kad prašokusi gymasties cėšą praleidome pagal notą pagonišką, elgdamies necystybėj', pageidimāse, girtawime, apsirojime, apsigėrimāse, ir bjauriosa balwonytėsa.

4. Tai dywai jiems, kad jūs ne su jeis begate i tą patį pūstą nepatogu elginimą, bluznidami;

5. Kurrie dās rofundą tam, kurs gātawas yra, sūditi gywus ir numirrusus.

6. Nės tam ir numirrusiems ewangelia apsaftyta, kad butu sūditi pa-

gal žmogu kune, bet dwasėje Diewui gywi butu.

7. Bet galas wissū dāiktū arty priejo.

8. Taygi išmintingay elgītities ir ne prisiryje budrus bukit' ant maldōs. Bet pirma wissū dāiktū turrekit diddę meilę tarp sawės; nės meile dengia ir griekū dangybę.

9. Sweczus priimkite tarp sawės be murmėjimo.

10. Ir pašlužitibe kīts kittam, kiekwiens taje dowana, kurrę sawės, kaip gerri užweždai tuleropōs Diewo malonės.

11. Jėj kas kalba, kad jis tai kalbėtu, kaip Diewo žodi. Jėj kas urėdą tur, kad tą pilditu, kaip išpagallėjimo, kurri Diews dūda; jeib wissūse dāiktūse Diewas pagārbinnamas butu per Jėzų Kristū, kurram t'essie garbė ir macis ant amjū amjū. Amen.

12. Jūs mylimiejė, nesidywikite dėl karštymeczio, kurs jus užeit, kad išmėginnami butumbit, ney toks dywas jus užkultu;

13. Bet dzaugītities, kad su Kristumi kenzate, jeib ir cėse aprėškimō jo šlowės, dzaugsmą ir linksmybę turrētumbit.

14. Išganyti esat, kad jūs apgėdinnami esat' dėl wardo Kristaus; nės Dwaše, kurri Dwaše šlowės ir maciės, bey Dwaše Diewo yra, ilsis ant jufū. Pas anus jė yra bluznijama, bet pas jus gārbinnama.

15. Bet nieks jufū te ne kenza kaip razbaininks, arba kaip waggis, arba kaip piktadėjus, arba i swėtimą urėdą išitėšas.

16. Bet jėj kas kenza, kaip krikščonis, te nesigėdža, bet te gārbina Diewą toliame dalyke.

17. Nės cėšas yra, kad prasidetu sūdas ant Diewo namū. Bet jėj pirmjāus ant musū, kōksaigi bus galas su tais, kurrie ewangeliai Diewo ne wietija?

18. Ir jėj teifus wos išlaitoms yra, kur piktadėjus ir griekimintas pasirodis?

19. Dėl to, kurrie kenza pagal Diewo wale, tie jam tur padāti sawo dušias, kaip wiernam sutwertojui, gerāse dārbāse.

5. Pėrskyrimas.

Apie wyrešnųj, jaunystės, ir wissj kėitėjėnų elgiunų.

Wyrešnųsus, kurre tarp jūšų yra, graudinnu aš san-wyrėnis ir luddinins kėntėjimū, kurre Kristuje yra, ir dalyw šlowės, kurri bus aprėiškiama.

2. Ganykit Kristaus kaimenę, kurri jums paliępta, ir geray dabokities, ne su newalė, bet iš gerōs walės, ne dėl bjaurōs naudōs, bet iš širdiės dugno;

3. Ne kaip ant žmonū ponawoją, bet bukite pawėislu kaimeni;

4. Tač, kad pasirōdis wyrāusis ganytojis, ne pawystanti garbės wainiką gausite.

5. Lyg taip, jūs jaunieji, bukite padūti wyrėniems. Wissi kėit tam padūti bukite, ir apsirėdykite pakarnyste. Nės Diews priėšinasi puikiems, bet pakarniems jis dūda malone.

6. Taygi pasjėmenkit po sylinga Diewo ranka, kad jis jus iškėltu sawo cėšū.

7. Wissj sawo rūpesti ant jo ujmėstis, nės jis už jus rūpinas.

8. Bukit neapsityjā ir budėtinės jūšū priėšininkas, wėlnas, apsilink cėti, kaip lutas rėkiasis, ir jėko, kurri prartytu.

9. Tam priėšistengkite drutay atėjime, žinnodami, kad tie patys kėntėjimai ant jūšū broliū swiete uzieu.

10. Bet Diewas wissjōs malonės, kurs mus pawadinnės yra ant sawo amžindōs šlowės Kristuje Jėzuje, tas pats jus, kurri mažą cėšą kėncatė pilnay pritaifys, padrutis, patwitis, gruntawos.

11. Tam paczam tėssie garbė ir macis nū amžiū iš amžiū. Amen.

12. Per Silwong jūšū (kaip aš misliju) wierną broli, jums mažam rāšiau, graudinti ir ludditi, kad tiktira malone Diewo yra, kurre jūs stowite.

13. Swėikin jus tie, kurri su jamis išrinkti yra Babylone, ir manō sunus Markošus.

14. Kėit fittą swėitinkite mėlės pobuczawimū. Pakājus t' ešie su wėisais, Kristuje Jėzuje esancėis. Amen.

Antra Gromata šwento Pėtro.

1. Pėrskyrimas.

Apie tiktėjimo waių ir šwentą rāšką.

Simonas Pėtras, tarnas ir apāštalas Jėzaus Kristaus, tiems, kurri su mumis tą pacę brangę wierą gawo teisybėje, kurrę musū Diewas dūda, ir Jėganytojis Jėzus Kristus.

2. Diewe dūk jums daug malonės ir pakājus per išpažinnimą Diewo, ir Jėzaus Kristaus, musū Wiešpaties.

3. Kadangi wissokia jo diewiška macis, (kurri ant gYWastiės ir nobažnystės dera) mums dowanota per išpažinnimą to, kurs mus pawadinnės per sawo šlowę ir gerybę;

4. Per kurrę mums brangus ir didžausi pažadėjimai dowanoti yra, butent, jeib per tą pati dalywi passtotumbit Diewystės, jey wėngiat praqaištanti pageidimū swieto.

5. Taygi pilnay apie tai pašūpinkite, ir išrodikite sawo tiktėjime wieslibystę, ir wieslibystėje padėrummą,

6. Ir padorumme miernystę, ir miernystėje kantrummą, ir kantrumme nobažnystę,

7. Ir nobažnystėje brolišką mėlę, ir brolišką mėlėje wissj mėlę,

8. Nės jey toktai apstingay jūšų yra, ne lėis jus tingineis ney newaisingais buti, išpažinnime musū Pono Jėzaus Kristaus.

9. Bet kursai toktai ne tur, tas āklas yra, ir cėopja su ranka, ir užmiršta apėzytyjimo sawo pirmū griekū.

10. Dėl to, mieli brolei, jo labjas pasirūpinkite, sawo pawadinnimą ir išrinkimą padrūtinti. Nės jey tū dārote, ne klupinėsite.

11. Ir taip jums apstingay bė

dātas iėjimmas i amšinq karalyſtę muſū Wieſpacięs ir Iſhganytojo Jęzaus Kriſtaus.

12. Todel ne palāuſu, jums wiſſa: dōs toktai priminti, norint tai ſinnot', ir padrūtinti eſat', dabarniſk- czoje tieſoje.

13. Nęs miſliju wertay eſant, kol aſ ſoj' ſętroj' eſmi, jus pabudinti ir graudinti.

14. Nęs ſinnau, kad ſawo ſętrę weiſey turreſu palikti, kaipgi ir man muſū Ponas Jęzus Kriſtus apręiſkęs yra.

15. Bet aſ labay rupiſūs, kad jus wiſſur toktai po mano atſtojimo lai- kytumbi atminti.

16. Nęs mes ne klaſęm kytrey pramanytū paſakū, kad jums praneſęm maci ir atėjimną muſū Pono Jęzaus Kriſtaus, bet mes pātys reęjėm jo ſlowę;

17. Kaip jis gawo iſ Diewo Tęwo garbę ir cęſti, per baſę, kurs jam nuſidawę apie didę ſlowę to- kiu budu: taſ yra mano mielas Su- nus, kurrāmi mėgſtu.

18. Ir ſi baſę girdęjomę iſ dan- gaus ſakytę, * kaip mes ſu jūmi ant ſwento kālno buwome. * Matt. 17, 5.

19. Nęs turrim ſtipręſni prarakiſ- kę žodi, ir jūs geray dārote, kad ant to dabojat, kaip ant žwakęs ſwie- czanczōs tamſoj' wietoj', iſ dienai auſ- tant, ir auſtrōs-žwaigzdei uſtefant, juſū ſirdiſa.

20. Ir tai pirm wiſſū ſinnokite, kad ney wiena prarakyſte raſte nu- ſidāda iſ ſawo pacięs iſguldimo.

21. Nęs dar niekadōs ney wienas prarakāwimas iſ žmogiękōs walęs ne pranęſtas, bet ſwenti Diewo žmones kalbėjo, Dwafęs Szwentofęs paraginti.

2. Pęrfkyrimas.

Apie netikrus moſitojuſ.

Bet buwo ir netikri prarakai tarp žmonū, kaip ir tarp juſū bus netikri moſitojei, kurrę ſlapzey iwęs iſka- dingus atſiſkyrimus, ir uſſigis Wieſ- pacięs, kurfai jūs atpirko, ir ant ſa- węs uſwęs ſtaigu prapālimną.

2. Ir tuli paſęks jū prapālimną;

per kurrus kęlas tieſōs bus bluzni- jams.

3. Jie per godę, pramanytais žo- dzeis ſaw ant naudōs jus noręs iſ- wadzoti. Kurrū ſudas jau ſenney ne uſtrunka, ir jū prapālims ne miegti.

4. Nęs jey Diewas angėlū, kurrę ſuſigrięſijo, ne cędijo, bet jūs tam- ſybęs lencugais pęklon nuſtūme, ir padawę, kad ant ſudo butu pa- laiſomi;

5. Ir ne cędijo pirmojo ſwieto, bet apſaugojo Noakę, teiſybęs apſa- ktyoji, pati aſmę, ir uſwede griek- twani ant ſwieto piſtųjų;

6. Ir mieſtus * Sodomę ir Go- morrę i pėlenus pawerte, apwerte ir praždde, tūmi pawėiſkų dūdams piſtādėjams, paſkuy ji ateiſentiems;

* 1 M. 19, 24.

7. Ir iſgėlbėjo teiſuji Lotę, kurrę darkus žmones diddey wārgino, ſa- wo newieſlibu paſielgimmu.

8. Nęs kadangi jis teiſus buwo, ir tarp jū gywėno; kad tai matyt ir girdėt turrejo, wārgino jie teiſę duſiņ nūg dienōs i dienę ſawo ne- teiſeis darbais.

9. Wieſpats ſinna, Diewo- bjan- czus iſ pagundimo iſgėlbėti, bet ne- teiſūſus palaiſyti ant ſudo- dienōs mūcziti;

10. Bet labjāuſey tuſ, kurrę elgia- ſi pagal kunę neczyſtame pageidim- me, ir nieku werca wyrauſybę, drę- ſus, ſawrėdus, ne drėbanczus, auſk- cęauſoj' ſlowęj' eſanczus bluzniti.

11. Noris taczau angėlai diddeſnę ſylę ir maci turredami, ne paſel bluzningę ſudę prieſ ſawę nūg Wieſpacięs.

12. Bet jie lygus neprotingiems galwijams, kurrę iſ prigiminimo ant to leiſti, kad ſugāunami ir pamuſa- mi butu, bluznidami tai, kę ne ſinno, ir prapulſ ſawo prapālimme.

13. Ir neteiſybęs alęę iſ to ap- turreſ. Jie laiſo cęſiſkę linſmybę uſ gėrę gywėnimę, jie yra gęda ir bjaurybę, puiſawoj' nūg walgiū, wargſtantiems dūdāmū, lepjeį ap- ſieit nūg juſū turto,

14. Tur aſis pilnas pęrzengimo wenczawonyſtęs, neſidāda nūg grieko atſitraukti, priwilloi n' iſſilaiſkanczes

dušias, tur širdi ant godo pasilēi-
dušę, prakeikti žmones,

15. Pameta tikrą kėlą, ir klajoja,
sėdami kėlą * Balaamo, sunaus Bo-
soro, kurrām patikto neteisybės alga;
* 4 M. 22, 28.

16. Bet gawo koronę savo perjen-
gimo, nės nekaltas naštomis papra-
tešis galvijis kalbejo žmogaus balsu,
ir gyne prarado durnystę.

17. Tie yra šullinei be wandens,
ir dėbesis wėjo-ummaru waromos,
kurriems palaišyta yra tamši tam-
sybe amžinay.

18. Nės jie kalba iš didžo, niekam
newertus jodžus, ir kasina per ne-
wiešlibystę i funišką geiduli tus,
kurrie tikray buvo išbėgę, ir dabar
klydėjime yra;

19. Ir žada jiems walnystę, patys
budami prapūlimo bernais. Nės
kurrio kas pėrgalėtas yra, to bernu
jis pastojo.

20. Nės jey išwengę yra necysty-
bę swieto, per išpažinnimą Dieš-
paties ir Išganytojo Jėzaus Kri-
staus, bet wėl i tas paczes ipaino-
jami ir pėrgalimi, tay pasiklausi
daiktai jiems piktėsnī pastojo, ne
kaip pirmieji.

21. Nės geraus jiems butu, kad
teisybės kėlą ne butu pažinę, ne
kaip tą pažinę atšikėipia nū šwen-
to prisakimo, jiems dūto.

22. Tiktosi jiems pagal aną * tik-
rą priejodi: šū wėl ryja, tą wėmęs,
ir kiauie nutrinta wėl wolojasi pur-
wāse.
* Pamat. 26, 11.

3. Pėrskyrimas.

Apie pasiklausus cėsūs.

Esi yra antra gromata, kurę jums
rašau, jūs mieli, kurroje pabuddinu
ie grandinnu jūš wierną dumą.

2. Kad atsimintumbit tū jodžū,
kurrie pirma sakyti yra šwentū pra-
rakū, ir musū prisakimo, kurrie esme
apāstalais Diešpaties ir Išganytojo.

3. Žinnodami tai iš pirmo, kad
pastutinosia dienosia ateis apjūtko-
jei, pasieligia pagal savo pagei-
dimmus,

4. Ir saką: kur yra įaddėjimas
jo atėjimo? nės iš to cėsjo, kaip tē-

wai ušmigo, pasiliekt wissi dāit-
taipojan, kaip iš pradžos sutre-
mo buwę.

5. Bet tyczomis ne nor žimnoti, k-
ir dangus senney butrės, priegtas
žėmę, iš wandens, ir wandenių se-
jos per Diemo žodi,

6. Taciau to cės swietas per te-
paczus buvo * griet-twanniu pro-
pulditas.
* 1 M. 7, 21.

7. Tai po ir dabar dangus bey ž-
me per jo žodi kawojamū, kad uš-
nių ušlaikomu butu dienoje sado, u
prapūlimmo piktųjų žmonū.

8. Bet wiens daiktis te n' esie jums
slėpiams, jūs mylimi, kad wiens die-
na po ašiu Diešpaties yra kaip tik-
stantis mētū, ir tikstantis mētū kaip
wiens diena.

9. Diešpats ne trukdin pajadėj-
mą, kaipo kelli per užtrūktimū
laiko, bet jis nukenčia mums, ir ne
nor, kad kas prapultu, bet kad kiel
wiens prisimerstu.

10. Bet diena Diešpaties ateis,
kaip waggis naktiję, kurroje dan-
gus su didžu brastėjimū sugai,
bet elementai iš karščjo sutips,
ir žėmę bey darbai, kurrie joje yra,
sudegės.

11. Kadangi tai wislab sugaiš,
kaipgi jums ne reiktu gatawems
buti su šwentu elgimū, ir su no-
bažnyste?

12. Kad laukiate ir stubbinatės
ant atėjimmo dienos Diešpaties,
kurroje dangus nūg ugnies sutips,
ir elementai nūg karščjo sutips.

13. Bet mes laukiame * naujo dan-
gus, ir naujos žėmės, pagal jo įad-
dėjimą, kurriše teisybe gywėna.
* 2 P. 3, 10.

14. Todėl, mano mylimi, kadangi
to turrite laukti, diddey rūpinatės,
kad rasti butumbit po jo ašiu neap-
bjaurinti ir nekaltinnami pakājuje.

15. Ir kantrumū musū Dieš-
paties laiškit per savo išganimą,
kaipo ir musū mielas brolis Pōw-
las, pagal išminti, jam dātą, jums
rāšęs.

16. Kaipgi ir wissosa gromatek
apie tai kalba, kurrosia kelli daiktai
ne piggu pėrmanyti, kurtus pėrwer-
čia nemotitiejū, ir nepatwirtinti, ka-

po ir kiltus raštus ant sawo paczū prapālmmo.

17. Bet jūs, mano mylimi, tai pirm jinnodami, dabokities, kad per Płydėjimą nelabū žmonū su jeis ne kutumbit išwadžoti, ir ne

išpultumbit iš sawo paczū twir-tybės.

18. Bet augkite malonėje ir išpa-jinnime musū Diešpaties ir Išga-nytojo Jėzaus Kristaus. Tam tēssie garbė dabar ir amšınay. Amen.

Pirma Gromata šw. Jono.

1. Pėrstyrimas.

Apie Kristū, jo apėrtėštą žodi, ir tikrą prisi-wertimū.

Kas iš pradziōs buwo, tū girdejom, tū regejom sawo atimis, tū apšwal-gēm, tū apczopojo musū rantos, apie gywasties žodi,

2. (Ir gywastis apėrtėšta yra; ir mes matēm, ir luddijam, ir apšā-kom jums gywastī, kurri amšina yra, kurri buwo pas Tėwā, ir mums apėrtėšta yra.)

3. Kū regejom ir girdejom, tai jums apšakome, jeib ir jūs su mumis tur-rētumbit draugystę, ir musū drau-gystę butu su Tėwu, ir su jo sunu-mi, Jėzumi Kristumi.

4. Ir tai rāšome jums, kad jusū draugšmas pilnas butu.

5. Ir tai yra apšakimas, kurri mes nūg jo girdejom, ir jums ap-sākome, kad Dievas šwiesybe yra, ir jeme niera ney jokids tamšybės.

6. Jey sakom, kad draugystę tur-rim' su jāmi, ir elgiamies tamšybėje, tay mellājam, ir ne dārome tiesōs.

7. Bet jey šwiesybėje elgiamies, kaip jis šwiesybe yra, tay turrim draugystę tarp sawēs, ir kraujas Jė-zaus Kristaus, jo Sunaus, cypstija mus nūg wisso grieko.

8. Jey sakom: mes ne turrim' grieko, tay patys sawę prigaunam, ir niera musijē tiesōs.

9. Bet jey sawo griekus išpažystam, tay wiernas yra jissai ir teisus, kad mums atlėidžia griekus, ir cypstij mus nūg wissōs newiešlibytēs.

10. Jey sakom: mes ne susigrieši-jom', tay jī pastātom' mellagiū, ir jo žodis niera musijē.

2. Pėrstyrimas.

Apie grietū atleidimū ir nobajū el-gimū.

Mano waikėlei, toktai jums rašau, kad ne susigriešitumbit. Ir jey kas susigriešij, tay turrim uštarejā pas Tėwā, Jėzū Kristū, kurs teisus yra;

2. Ir tas pats yra suderejimas už musū griekus; bet ne tiktay už musū, bet ir už wisso swieto.

3. Ir ant to numānom, kad jī pa-žystam, jey jo prisākimus laikom.

4. Kas sako: aš jī pažystu, ir ne laiko jo prisākimus, tas mellagiū yra, ir tokiame ney jokids tiesōs niera.

5. Bet kas jo žodi laiko, tokiame iš tiesōs meile Diewo yra tikra. Ta-me išpažystam, kad jeme esme.

6. Kas sakos, jeme pašiliekas, tas tur ir elgtisi, kaip jis elgiesi.

7. Brolēi, aš ne rašau jums nau-jā prisākimā, bet senā prisākimā, kurri iš pradziōs turrejot. Sėnas prisākimas yra tas žodis, kurri iš pradziōs girdejom.

8. Už jums wēl rašau naujā pri-sākimā, kursai yra tikras pas jī ir pas jus; nēša tamšybe pragaish, ir tikra šwiesybe dabar šwiecja.

9. Kas sakos, esas šwiesybėje, ir n' aplencia sawo broli, tas dar tamšybėje yra.

10. Kas sawo broli myl, tas šwie-sybėj' pašiliekt, ir niera papiktinni-mo jeme.

11. Bet kursai sawo broli neaplen-cia, tas yra tamšybėje, ir elgiasi tamšybėje, ir ne jinna, tur cinas; nēs tamšybes jo atis apšekino.

12. Mielī waikai, aš rašau jums, kad griekai jums atlėidžiami per jo wardā.

13. Už rašau jums tėwams, nēs

jūs paįystat tą, kurs iš pradžių yra. Už rašiau jums jaunikiams, nes jūs piktąjį pėrgalėjot. Už rašiau jums vaikams, nes jūs Tėvą paįystat.

14. Už jau rašiau jums tėvams, kad tą paįystat, kurs iš pradžių yra. Už jau rašiau jums jaunikiams, kad druti esat, ir Dievo žodis įsūsię pasiliekt, ir piktąjį pėrgalėjot.

15. Ne mylėkit swietą, neį kas swiete yra. Jėį kas swietą myl, tame niera Tėwo mēile.

16. Nēs wis kas swiete yra, butent kuno pageidimmas, ir atūiū pageidimmas, ir pasiđidįawimas gywasčio, ne iš Tėwo, bet iš swieto yra.

17. Jį swietas sugaišta su sawo pageidimmu; bet kas Diewo wālē dāro, tas pasiliekt amšınay.

18. Mieli waikai, paskutinne adyna yra, ir kaip jūs girdeįote, kad prieš-kristis atėit, ir dabar daug prieš-kristų radosi, iš to išpaįystam, pasčiausą adyną esancę.

19. Jie iš musū išėįo, bet jie ne buwo iš musū; nēs kad jie iš musū butu buwē, tay ir butu pas mus pasilikę; bet jeib žinnoma butu, kad ne wissi iš musū esą.

20. Jį jūs turrit mōstijimą nūg to, kurs šwentas yra, ir wistą žinnote.

21. Už jums ne rašiau, kaip kad ne žinnotumbit tiesą, bet jūs įę žinnote, ir žinnote, kad neįjoks mēlas iš tiesos ne atėit.

22. Kas yra mellāgis, kaip tikt tas, kursai uffigin, Jėį esanti Kristumi; tas yra prieš-kristis, kurs Tėwo ir Sunaus uffigin.

23. Kurs uffigin Sunaus, tas ir Tėwą ne tur.

24. Dēlgi to, ką jūs girdeįot iš pradžių, tai te pasiliekt pas jus. Jėį pas jus pasiliekt, ką iš pradžių girdeįote, tay ir pas Sunų bey Tėwą pasiliksite.

25. Jį tai yra pažadėjimas, kurri mums pažadėjo, amšına gywasčis.

26. Toktai jums rašiau apie tus, kurri jus išwadįoja.

27. Jį mōstijimas, kurri jūs iš įo gāwote, pas jus pasiliekt, ir ne priwālot, kad kas jus mōkitu; bet kaip

jus mōstijimas wissokius dāiktus mēlin, tai taip tiesa, ir niera mēl; ir kaip jus mōlinno, taip ir prię to pasiliksite.

28. Jį jau, mieli waikai, pasilikit pas įį, jeib, kad jis bus aprieštas, mes drąsumą turrētumbim, ir ne butumbim gēdoįe po įo atūiū, į atėjimme.

29. Jėį žinnote, kad įissai teisus, tay ir išpaįinkite, kad tas, kurs teiseį dāro, iš įo gimmes yra.

3. Pēstįrimas.

Apie tikrą kristįjonā šlowę, būdą, męgą ir palūstįminojimą.

Estay, kokią mēilę mums Tėwas išrode, kad Diewo waikais butumbim wadinnami. Todēl swietas musū ne paįysta, nēsa įo ne paįysta.

2. Mano mylimi, jau esme Diewo waikais, ir dar ne išsirode, kokiis busime. Bet mes žinnome, kad išsirodīs, kad mes jam lygus buim, nēs mes įį matysim, koks jis yra.

3. Jį tiekwiens, turtis tokį ant įo nusitikėjimą, cįystijasi, kaip ir jis cįystas yra.

4. Kas griekus dāro, tas ir netiesybę dāro; ir griekas yra netiesybę.

5. Jį jūs žinnot, įį apsiirēkšū, jeib musū griekus atimta, ir neį įo kio grieko jeme niera.

6. Jeme pasiliečsis, ne susigriečsis; kas susigriečija, tas įį neį matēs neį išpaįinnes.

7. Waikēlei, nesidākities neį wieno išwadįoti. Teiseį darąsis, teisus yra, kaip jis teisus yra.

8. Grieką darąsis iš wēlno yra, nēsa wēlnas iš pradžių susigriečija. Tam apsiirēkše Diewo sunus, kad wēlno dārbus išardytu.

9. Įį Diewo gimmes ne dāre grieką, nēs įo sēkla pasiliekt pas įį; ir ne gal susigriečit, nēs iš Diewo gimmes.

10. Tame išsiroda, kurri Diewo waikais, ir kurri wēlno waikais yra; neteiseį darąsis, niera iš Diewo, ir kurs ne myl sawo broli.

11. Nēs tai yra tas apšāfimes, kurri girdeįot iš pradžių, kad tins tittą mylētumbim.

12. Ne kaip * Roynas, kurs iš pib

to budams, užmuše savo broli. Ir dėl ko ji užmuše? Kad jo darbai pikti buvo, ir jo brolio tesus.

* 1 M. 4, 8.

13. Nesidwyifities, mano brolei, jey swietas jusu n'apfencija.

14. Mes zinnom, mus is smercio i gywasti atejus, nes mes mylim brolus. Brolis ne mylis, pasiliekt smertije.

15. Kurs sawo broli ne apfencija, razbaininks yra, ir jus zinnote, kad razbaininks ne tur amzina gywasti pas sawę pasiliekanę.

16. Tame ispaizinnom meile, kad jis sawo gywasti uz mus paliktes; ir mes taipiau turrin gywasti uz brolus palikti.

17. Bet jey kas sio swieto lobjus tur, ir mato sawo broli stokojenti, ir uzrafin sawo sirdi prieš ji, kaip pasiliekt Diewo meile pas ji?

18. Mano waikai, nesimylekimies zodzis, ney liešuwju, bet darbu ir tiesa.

19. Tame ispazystam, kad is tiesos esme, ir galim sawo sirdi po jo akiu nuradinti,

20. Kad, jey musu sirdis mus prajudda, Diewas didesnis esqas uz musu sirdi, ir ispazystas wissus daiktus.

21. Jus mylimi, jey musu sirdis mus ne prajudda, tay turrime dražunima Diewop'.

22. Ir ka mes prašome, tai is jo gaufim'; nes mes jo prisakimus laisome, ir darome, kumi jis megsta.

23. Ir tai yra jo prisakimas, kad mes tiksetum i warda jo sunaus Jezaus Kristaus, ir myletum kiti kiti, kaip jis mums prisakima dawes.

24. Ir laiksis jo prisakima, pasiliekt jeme, ir jis jeme. Ir tame ispazystam ji musije pasiliekti, toje Dwasėje, kurre mums dawes.

4. Pirstyrimas.

Apie ismeginnima netikru motitoju, ir meiles isrobima.

Jus mylimi, ne wierysit kiekvienai dwasę, bet ismeginkit' dwases, hau jos is Diewo yra; nes daug netikru praraku isęę yra i swietą.

2. Tame turrin Diewo Dwasę ispaizinti: koina dwasę, kurri ispaizsta, kad Jezus Kristus i kina atejo, ta is Diewo yra.

3. Ir koina dwasę, kurri ne ispaizsta, kad Jezus Kristus atejo i kina, ta ne yra is Diewo. Ir ta yra dwasę prieš-kristo, apie kurre girdejo, je ateisencę, ir jau dabar yra swiete.

4. Waikai, jus este is Diewo, ir anus pergalejo; nes tas, kursai jusę yra, didesnis uz ta, kursai swiete yra.

5. Jie is swieto yra, dėl to jie kalba apie swietą, ir swietas ju klauso.

6. Mes is Diewo esme; ir kurs Diewa ispaizsta, tas klauso musu; kursai is Diewo ne yra, tas musu ne klauso. Unt to pazystame tiesos dwasę, ir klydejimo dwasę.

7. Jus mylimi, kiti kiti myl-kime, nes meile is Diewo yra; ir kas myl, tas is Diewo gimmes, ir Diewa pazysta.

8. Kurs ne myl, tas Diewa ne pazysta; nes Diews yra meile.

9. Tame issirode Diewo meile prieš mus, kad Diewas sawo wiengim-musi Sunu suntęs yra i swietą, jeib per ji gywi butumbim.

10. Tame ne yra meile, kad mes Diewa mylejom, bet kad jis mus mylejo, ir sunte sawo Sunu suder-jimui uz musu grietus.

11. Jus mylimi, jey Diewas mustaipo mylejo, tay ir mes kiti kiti turrin myleti.

12. Ney wiens Diewa niekadės ne regejo; jey mes kiti kiti mylime, tay Diews musije pasiliekt, ir jo meile pilna yra musije.

13. Unt to pazystame, kad mes jeme pasiliektam, ir jis musije, kad jis mums sawo Dwases dawes yra.

14. Ir mes matem, ir luddijam', kad Tėwas Sunu suntęs yra Iškanytoju swietui.

15. Kursai jau ispaizsta, Jezu Diewo sunum' esant, tame Diewas pasiliekt, ir jis Diewe.

16. Ir mes ispaizinnom ir tiksetom meile, kurre Diewas uz mus tur. Diewas yra meile, ir meilej

pasilietašis, prie Dievo pasiliekt, ir Dievas jeme.

17. Tame meile pilna yra musip', kad drąsumą turrētumbin' dienoje sudo; nės kaip jo yra, taip ir mes esame šimme swiete.

18. Baimės nėra meileje, bet pilna meile išwāro baimę. Nės baimė tur kancjos. Bet bijasis, ne yra pilnas meileje.

19. Nės ji mylėtume, nės jissai mus pirma mylėjo.

20. Jey kas sakos: aš mylu Dievą, ir ne apšencį savo broli, tas mellagiū yra; nės kursai savo broli ne myl, kurri mato, kaip tas gal Dievą mylėti, kurri ne mato?

21. Ir ši prisakimą turrim iš jo, kad kursai Dievą myl, kad tas ir savo broli mylētu.

5. Pirstyrimas.

Apie tikėjimo galybę, waišų, ir būdą.

Kursai tik, kad Jėzus ešas Kristus, tas iš Dievo gimmes. Ir kursai myl tą, kurs ji pagimde, tas ir tą myl, kursai iš jo gimmes yra.

2. Ant to pajystam, kad Dievo waišus mylime, kad Dievą mylim, ir jo prisakimū klausome.

3. Nės tai yra meile i Dievą, kad mes jo prisakimus laikome; ir jo prisakimai ne suntus.

4. Nės wis, kas iš Dievo gimme, pėrgal swietą; ir musū tikėjimas yra pėrgalėjimas, kursai swietą pėrgalėjo.

5. Bet kas yra, kursai swietą pėrgal, kaip tik tas, kursai tik, Jėzus Dievo sunumi ešant?

6. Szissai yra, kursai ateit su wāndenimi ir su krauju, Jėzus Kristus; ne tiktay su wādenimi, bet su wāndenimi ir su krauju. Ir Dwase yra, kurri luddija, dwase tiesą ešanež.

7. Nės trys yra, kurrie luddija danguje: Tėwas, Žodis ir šwenta Dwase; ir tie trys yra wienu.

8. Ir trys yra, kurrie luddija ant žemės: Dwase, ir wandū, ir kraujas; ir tie trys podraug yra.

9. Jey žmonū luddijimą priimam, tay Dievo luddijimas didėsnis; nės Dievo luddijimas yra tas, kurri jis luddijo apie savo Sunų.

10. Kas tik i Dievo sunų, tas tur toki luddijimą sawip'. Kurs Dievui ne tik, tas ji padaro mellagiū, nės ne tik tam luddijimui, kurri Dievas luddija apie savo Sunų.

11. Ir tai yra tas luddijimas, kad mums Dievas amšingą gywastį dawęs yra, ir tofia gywastis yra jo Sunuje.

12. Kursai Dievo sunų tur, tas tur gywastį; kursai Dievo sunų ne tur, tas ne tur gywastį.

13. Toktai jums rašiau, kurrie tikite i wardą sunaus Dievo, jeib žinnotumbit, jus amšingą gywastį turinczus, jey tikit i wardą sunaus Dievo.

14. Ir tai yra drąsumas, kurri jop' turtime, kad, jey ko prašome pagal jo walę, tay mus išklaua.

15. Ir jey žinnom, ji mus klausant, ko tik prašome, tay ir žinome, kad tas prašimus gaušim, kurrus iš jo prašim.

16. Jey kas rėg savo broli susigriešijenti, grietą ne ant smercio, tas te prašo, tay jis dūs gywastį tiems, kurrie susigriešijo ne ant smercio. Pra grietas ant smercio, už tą ne sakau, kad kas melsta.

17. Wissa newiešlibyste yra grietas; ir yra kelli grietai ne ant smercio.

18. Nės žinnom, kad, kas iš Dievo gimmes yra, tas ne susigriešija; bet kas iš Dievo gimmes yra, tas samgojasi, ir piktasis ji ne kruttis.

19. Nės žinnom, kad iš Dievo esame, ir wissas swietas gul piktame.

20. Bet mes žinnom, kad Dievo sunus atėjęs, ir mums dawęs yra tą dumą, kad mes išpajystam tei suji, ir esame tame teisuje, jo sunuje Jėzuje Kristuje. Tas yra tikrasis Dievas, ir amšina gywastis.

21. Mieli waikai, saugokities nę balwonū. Amen.

Antra Gromata šw. Jono.

Robajūds župonėd žertolas.

Wyrėsnis isirinktai župonei ir jės waikams, kurrus mylu tiesoje, ir ne tiktay aš, bet ir wissi, kurrie tiesq išpajinno,

2. Dėl tiesės, kurri musije pasiliekt, ir pas mus bus amžinay;

3. Alalone, mieląširdingyste, pakūjus nūg Diewo Tėwo, ir nūg Pono Jėzaus Kristaus, Tėwo sunaus, tiesoje ir mēileje, t'essie su jumis.

4. Pradžgau labay, kad rādau tarp tawo waikū, kurrie tiesoje elgiausi, kaipogi ir mes prisākima nūg Tėwo gāwome.

5. Ir jau dabar meldzu tawę, župon', ne kaip naują prisākima taw rašan, bet kę turrėjom iš pradziės, kad kīts kītą mylētumbim.

6. Ir tai yra mēile, kad mes elgiamies pagal jo prisākimus. Tai yra tas prisākimas, kaip girdėjot iš pradziės, jeib tame elgtumbities.

7. Aš daug išwadžotojū atėjo i swietą, kurrie ne išpajysta, Jėzu Kristu i kuną atėjusi; tetskai yra išwadžotojis ir prieš-kristis.

8. Dabokities, kad ne pamestum-bim, kę uždirtom, bet pilnā algā gāutumbim.

9. Kurs pėrzengia ir ne pasiliekt pamōfle Kristaus, tas Diewo ne tur. Kurs pamōfle Kristaus pasiliekt, tas tur ir Tėwq ir Suny.

10. Jey kas pas jus ateit, io ne atneša tą pamōflą, tą ne imkit i sawo namus, neygi ji sweikiniit.

11. Aš kas ji sweikin, tas dalywas pastoj jo piktū darbū.

12. Daug turrėjau jums rašyti, bet ne norėjau su gromatomis ir su tinta; bet tikkiūs pas jus ateiti, ir su jumis su burna pasikalbėti, jeib musū džiaugsmas pilnas butū.

13. Sweikin tawę waikai tawo sesers, isirinktōs. Amen.

Trecia Gromata šw. Jono.

Pağprimas sweczū priėmimmo.

Wyrėsnis mielam Gajui, kurri mylu tiesoj.

2. Mano mielas, aš wēliju wissosa dalisa, kad taw geray butu, ir sweiktas butumbei, kaipg' ir tawo dušei geray yra.

3. Bet aš labay pradžuggau, kaip brolei atėjo, ir luddijo apie tawo tiesq, kaipogi ir tu elgieisi tiesoje.

4. Aš diddėsnī džiaugsmą ne turu, kaip tą, kad girdzu mano waikus tiesoj elgiansus.

5. Mano mielas, tu wiernay darai, kę darai broiams ir sweczams,

6. Kurrie apie tawo mēilę luddijo po aktū surinkimo; ir geray darei, kad jūs nulkidai wertay po aktū Diewo.

7. Aš jo wardo dėl jė isėjo, ir nūg pagonā nieko ne ėme.

8. Taygi turrin tokius priimti, kad tiesės pagābininkai butumbim'.

9. Aš surinkimui rašiau, bet Dio-

trėpes, kursai tarp jų nor didžausu laikytas buti, mus ne priimma.

10. Dėl to, kad ateisu, primisy jam jo dārbus, kurrus dāro, ir jaunij' piktais žodžeis prieš mus, ir tūmi nesikādin. Jis pats bro-lus ne primma, ir uždraudza tiems, kurrie tai nor daryti, ir išstumja jūs iš surinkimo.

11. Mano mielas, ne sēt pikto, bet gėro. Gėr darqsis, iš Diewo yra, pikt darqsis, Diewq ne mato.

12. Demėtrius luddijima tur nūg kielwieno, ir nūg paczės tiesės, ir mes taipiau luddijam, ir jūs žinnot, kad musū luddijimas teisus yra.

13. Aš daug turrėjau rašyti, bet ne norėjau su tinta ir pluksnomis i' tawę rašyti.

14. Bet aš tikkiu tawę wēikę rėgēs, tay su burna susikalbėsiwa.

15. Pakājus su tawim. Sweikin tawę prietelei. Sweikin' prietelus wardais.

Gromata Ebreonamš, arba Žydams.

1. Pėrštyrimas.

Kristus aukštėnis už angelus ir wissus su-
twėrimus.

Kadangi pirm to Diewas tántiey
ir toleropu budu kalbėjes yra tė-
wams per praratus,

2. Pasčiausėy šiosa dienosa mums
kalbėjes yra per Sunų, kurri istate
dalykininku ant wisso, per kurri
swietą sutwėres;

3. Kursai, kadangi yra staistummas
jo šlowės, ir abrozės jo butybės,
nešas wissus dāiktus sawo gālinčų
žodžų, ir padāres apcypstijimą musū
griekū per sawę pati, sėdosi po de-
šinės šlowės aukštībėje.

4. Jū gerėsnis pastōjo už angelus,
jū aukštėsnis wardą už jās igāwo.

5. Aš kurrām angelui kū cės sa-
kės: "tu mano Sunus, šien dien ta-
wę pagimdžiau? Ir wėl: "aš busu
jo Tėwas, ir jis bus mano Sunus.

* Pl. 2, 7. ** 2 Rom. 7, 14.

6. Ir wėl, kaip iwėda pirmgimmi
i swietą, sako: "ir wissi Diewo an-
gelai tur jo melstis.

* Pl. 97, 7.

7. Upie angelus tiesū sako: "jis
daro sawo angelus dwāsėmis, ir
sawo tarnus ugnies liepsnomis.

* Pl. 104, 4.

8. Bet apie Sunų: "Diewe, tawo
sostas patenka nūg āmšiū i' āmšiū;
laidā tawo karalystės yra tiesi laidā.

* Pl. 45, 7.

9. Tu mylējei teisybę, ir n' apken-
tei neteisybę; dėl to tawę, aš Diewe,
mōstijes yra tawo Diewas, linksmų-
bės alėjumi, per tawo draugus.

10. Ir "tu, Wiešpatie, iš pradziōs
šėmę gruntawōjei, ir dangus yra ta-
wo rankū darbai;

* Pl. 102, 26.

11. Tie sugaiš, bet tu pasiliksi; ir
jie pasės kaip rubas,

12. Ir kaip gelumbę jās suriesi,
ir jie bus kitioki. Bet tu tas patšai
essi, ir tawo mėtai ne laūsisi.

13. Bet kurrām angelui jis kū cės
sakės: "sėstis po mano dešinės, i'
padėsu tawo neprietelus solelu tawo
kojų?

* Pl. 110, 1.

14. Ar jie ne wissi tarnāujencjos
dwāsės, iššusos tarnāwimui, tū de-
ley, kurrie tur i dalykus gāuti iš-
ganimą?

2. Pėrštyrimas.

Pamoklas apie Kristų tur pirmamams buti.

Dėl to jo labjaus turrim dabotis
to žodžio, kurri girdim, kad nūg wie-
rōs ne patlystumbim.

2. Aš jey tas žodis stiprus pastōjo,
kursai per angelus sakytas yra, ir
kiek wiens peržengimas ir nepatlu-
snummas gawo sawo tikrą algą:

3. Kaip mes norim išbėgti, jey
tokio išganimo n' atbojam? kursai,
kaip pirma apsakytas yra per Wieš-
pati, ant musū atėjo, per tus, kur-
rie tai girdėjo.

4. Ir Diewas jam dawe luddijimą
šentklais, stebuklais, ir tulceropomis
gallybėmis, ir išdalyjimu Šwentōs
Dwāsės, pagal jo wālę.

5. Aš ne angelams padawe bu-
senti swietą, apie kurri kalbam.

6. Bet luddij wiens, wienoj' wie-
toj' sakydams: "kas yra žmogus,
kad jo atsimenni, ir žmogaus sunus,
kad ji atlankai?

* Pl. 8, 5.

7. Tu ji mažą wālandą po angė-
lū pažėminai; šlowė ir garbė ji ap-
wainikfojei, ir ji statei ant darbū sa-
wo rankū.

8. Wislab padawei po jo kojų. Ta-
me kad wislab jam padawe, nieko
ne palikfo, kas jam ne butu padāta;
bet dabar dar ne matom, kad jam
wislab padāta yra.

9. Bet tą, kursai mažą wālandą po
angelū pažėmintis buwo, matom, kad
tai Jėsus yra, per kentėjimą smer-
čio apwainikfūtas su šlowe ir gar-
be, jeib jis iš Diewo malonės už
wissus smerti ragāutu.

10. Aš parėjof tam, dėl kurro
wissi dāiktai yra, ir per kurri wissi
dāiktai yra, kursai daug waiķū i
šlowę iwėdės, kad jis tunigaiķti
jū išganimo per kentėjimus tobulą
padarytu.

11. Kadangi jie wissi iš wieno

ateina, tiek pašwenczas, tiek pašwenczami. Del to jis ir nesigēd, jās broleis wadinti,

12. Ir sako: * aš apsačysu tawo wardą sawo broiams, ir widduj' surinkimo tawę laupšiu. * Pl. 22, 23.

13. Ir wēl: * aš sawo nusišķėjimā ant jo guldysu. Ir wēl: ** štay, aš, ir waitai, kurrus man Diews dawēs. * Pl. 18, 3. ** 3ej. 8, 18.

14. Kaipogi waitai kunq ir kraujatū, taipojau ir jis to dallyws pastojēs, jeib per smerti maci atimtu tam, kursai smertiēs gallybę turrėjo, tai esti, wēlnui;

15. Ir atpirktu tūs, kurrie del smertiēs baimēs per wišq amšq bernais turrėjo buti.

16. Nēs jis niekur ne primma angelus, bet Abraomo sēklā jis primma.

17. Iš to wišq turrėjo sawo broiams lygus pastoti, jeib mielashirdingas butu, ir wiernas wyrāufas kunigas po ačiū Diewo, suderinti žmonū griekus.

18. Nēs tame, tų pats kentėjo ir gunditas yra, gal gēlbėti tūs, kurrie gundinnami yra.

3. Pērštyrimas.

Kristaus, dibbey iškēto mokitojo naujo berejimo, turrim' klausyti.

Delgi to, jās šwenti brolei, kurrie draugē pawadinti este, per dangišką pawadinnimą, dabokities apāštalo ir wyrāuso kunigo, kurri išpažystam, Kristaus Jėzaus.

2. Kursai wiernas yra tam, kursai ji padare, * kaip ir Moizėšus wišq: šē jo namūse. * 4 M. 12, 7.

3. Bet šissai diddēs nēs garbēs werts uš Moizėšū, kadangi tas diddēs nē garbę tur, kurs namus taiso, kaip patys namai.

4. Nēs kiekwieni namai wiens taisomi yra, bet wišqagi taisqsis, Diewas yra.

5. Ir Moizėšus tiesā buwo wiertnas jo wišqse namūse, kaip tarnas, ant luddijimo to, kas turrėjo buti sakytā;

6. Bet Kristus, kaip Sunus ant sawo namū, kurrie namai mes esme, jey kittaip nusišķėjimą ir

gyrus pasitikkėjimo iš galo drutay išlaiskom.

7. Del to kaipo Szwenta Dwāse sakō: šen dien', jey girdēsite jo balsq,

8. Ne užtētikit' sawo širdis, kaip nusiđawe iniršimme, * dienoje gundinnimo pūščzoje, * Pl. 95, 7.

9. * Kaip manę jūšū tēwai gunde, jie manę mėginno, ir mātē mano dārbus per keturis dēšimt mėtū.

* 2 M. 17, 7.

10. Delgi to diddey iniršau ant tōs gimminēs, tarydams: wišqadōs jie klajoja širdze; bet jie ne žinnojo mano kēllus.

11. Kad * ir prisēkiau sawo kēršte, jūs ne ieisint i mano atilsi.

* 4 M. 14, 23.

12. Dabokities, mieli brolei, kad ne kas iš jūšū turrētu piktą netikincę širdi, kurri atsitrauktus nūg gywojo Diewo;

13. Bet patys kas dien' sawę pasiraginkite, kōley šen dien' wadinnama yra, kad ne kas iš jūšū užtētintas butu per wylu grieko.

14. Nēs mes Kristaus dalywi pastojom, jey kittaip tų pradęjē iš galo drutay išlaiskom.

15. Kōley sakoma: šen dien, jey jo balsq girdēsit, tay ne užtētinkit sawo širdis, kaip iniršime nusiđawe.

16. Nēs kēllī, kaip girdėjo, pakēle iniršimmā, bet ne wišsi, kurrie iš Egipto išejo per Moizėšū.

17. Bet ant kurrū diddey iniršo per keturis dēšimt metus? ar ne taip, kad ant tū, kurrie susigriekšijo, kurrū kunai pūščzoje prapūle?

18. Bet kurriemsgi prisēke, jūs ne ateisint i jo atilsi kaip netikintiams?

19. Ir mes matom, jās ne galėjus ieiti netikkėjimo dēley.

4. Pērštyrimas.

Kaip išėjimop' Kristaus ateiti galim.

Delgi to bijokimies, kad pajadėjimą, ieiti i jo atilsi, ne užtruktumbim, ir ney wiens iš mūsų ne pastuy pasiliktu.

2. Nēs ir mums apsačyta yra, lygey kaip ir aniems; bet jodis apsačytas nieko ne gēlbejo anus, kaip ne tikėjo tie, kurrie tų girdejo.

3. Nēs mes, kurrīe tiffime, einam i ātilfī, kaip jis tare: * kad priš-
kiau sawo kēršte, jās ne iēsent i
mano ātilfī. Ir tiešā, kaip darbai
nū swieto pradziōs buwo daryti.

* Pl. 95, 11.

4. Tare jis wienoje wietoje apie
sēlmā dienā taipo: * Ir Dievas
ilsėjosi sēlmā dienā nū wissū sawo
darbū.

* 1 M. 2, 2.

5. Ir cę šoje wietoje wēl: jie ne
turrēs atēiti i mano ātilfī.

6. Dēl to kadangi dar te b'ēra,
kad kelli i tā tur iēiti, ir tie, kur-
riems iš pirmo apsačyta, i tā ne
iējo, netiffėjimo dēl;

7. Pasčyre jis wēl dienā, po to-
kio ilgo cęso, ir sašo per Dowidā:
* šen dien', kaip sačyta yra, šen
dien', jey jūs jo balsā girdēsit, ne
nšfētinkit sawo širdis.

* Pl. 95, 7.

8. Nēs jey Jozuwa jās butu i
ātilfī atgabēns, ne butu jis apie
kittā dienā sačēs.

9. Todēl dar wiena ātilfīs te b'ēra
Diewo žmonēms.

10. Nēs kurs iējo i sawo ātilfī,
tas ilfīs nūg sawo darbū, lygey kaip
ir Diewas nūg sawo.

11. Taygi pasčrūpinkim' iēiti i šę
ātilfī, kad kas ne pulku i tā pati
pawēlētā netiffėjimo.

12. Aša Diewo žodis yra gywas
ir stiprus, ir aštēsnis už kārda
su dwiem ašmenim, ir pēstweržia,
i' atškirra dušią ir dwasę, ir sma-
gines ir kaulus, ir yra sudža mislū
ir širdiēs umū;

13. Ir ne yra ney jōfio sutwērīmo
po jo ačiū nerėgimo, bet wissī daiš-
tai rėgimi ir atdengti po jo ačiū;
apie tai kalbam'.

14. Kadangi mes didi wyrāusā
kunigā turrim, Jėzu, Diewo Sunu,
kurs i dangū uffenge, taygi laičyfi-
mies prie to išpažinnimo.

15. Nēs mes ne turrim' wyrāusā
kunigā, kurs ne galētū paigailē-
tis musū silpnybės, bet kurs gundi-
tas yra wissur, lygey kaip mes, ta-
czau be grieko.

16. Dēl to prišengtime su drąsumu
prie malonēs krasēs, kad mielašir-
dingystę gautumbim, ir malonę rą-

stumbim, tame cęse, kad pagalbōs
priwalysim.

5. Pēstyrimas.

Kristus su Arōnu įulgiinamas yra.

Nēs kietwiens wyrāusas kunigas,
kurs iš žmonū immamas yra, tas
statomas už žmones ties Diewu,
kad apierawotu dōwanas ir apieras
už griekus;

2. Kurs galētū draug kentēti su
neišmānanczeis ir klajojenczeis, kaip-
gi ir pats apimtas yra silpnybē.

3. Todēl tur ir jis, kaip už žmo-
nes, laipo ir už sawę pati apiera-
wot už griekus.

4. Ir nieks saw pats ne imma tā
garbē, bet kurs taipo pawadintas yra
nūg Diewo, lygey kaip Arōnas.

5. Taipu ir Kristus ne pats išfi-
kēle i tā garbē, kad wyrāusu kuni-
gu butu, bet kurs jamui sačēs esti:
* tu effi mano Sunus, šę dienā aš
tawę pagimdžiau.

* Pl. 2, 7.

6. Kaip jis ir kitoje wietoje tare:
* tu effi kunigs amšimay, pagal bu-
dā Mēlkizedeko.

* Pl. 110, 4.

7. Ir jis dienoje sawo kuno mal-
das ir dusūjimus su didžiu šaukš-
mu ir ašaromis apierawojo, tam,
kurs jį galējo iš smertiēs išgēlbēti,
ir yra išklaufsytas todēl, kad Diewā
garbėje laike.

8. Ir norint jis Diewo Sunumi
buwo, taczau tame, kę kentėjo, iš-
moško paklusnumā.

9. Ir kaip atliško, pastōjo wiš-
siems jo klausantiems priešastimi ant
amšino išgānimo.

10. Pramintas nū Diewo wyrāusu
kunigu, pagal rēdā Mēlkizedeko.

11. Apie tai tiešā dar turrētumbim
daug kalbēti; bet sunku yra, kadangi
taip ne išmanā este,

12. Ir kurrīe turrētumbit jau sen-
ney mōkitojeis buti, primālot wēl,
kad butumbit pirmasēs staitytines
Diewo žodžū mōkiti, ir kad jums
pienā dātu, ir ne drutā walgi.

13. Nēs kurrām dar reik pieno dā-
ti, tas ne išmōkēs yra žodžus teisy-
bēs; nēs yra jāuns kudišis.

14. Bet tobuliems pilnas drutas
walgis, kurrīe per paprātīmā tur

mėgintus unius, ant atstyrimo gėro ir pisko.

6. Pėrsstyrimas.

Draubims n' atpusti. Graubimims ant pasi-
laitimo.

Todel norim palikti pirmutinai pamokslą apie krikščionišką wiera, ir pilnytėsp' eiti; ne wėl gruntą dėdabū, apie prisiwertimą numirusių dar-
bū, apie tikėjimą i Diewą,

2. Apie krikštą, apie pamokslą, apie rankū uždėjimą, apie iš numirusių prikelimą, ir apie amžiną sudą.

3. Ir tai darysime, jey kittaip Die-
was pėrlėis.

4. Aėsa ne gálima, kad tie, kurie wiena kartą apšwiešti, ir paragáwo dangiškąs dówanas ir dallywi pas-
stojo Szwentós Dwasės,

5. Ir ragáwo gėrąjį Diewo žodi, ir gállybes busencio swieto;

6. Jey atpála, ir wėl saw patiems Diewo Sunu kryžawoja, ir už apjū-
tą laiko, kad wėl atnaujinti butu ant prisiwertimmo.

7. Aėsa žėme, kurri lytu iger, kurs tankiej ant jós ateit, ir priderancę žolę nėša tiemus, kurie ję igywėna, gáuna žėgnonę nū Diewo.

8. Bet kurri erškėčius ir usnis nėša, ta niekam ne tinkanti, ir pra-
keikimui arty yra, kurę ir galáusej sudėgin.

9. Bet mes iš jūsų, jūs mylimieji, šo geresno nusitikim, ir kad išga-
nimas artėsnis yra, norint mes taip kalbam.

10. Aėš Diewas ne esti neteiskus, kad jis užmirgtu jūsų darbo ir pro-
cės ir mėlės, kurę išrodėt jo war-
dai, kad da pašlužijot šwentiems, ir dar pašlužijat.

11. Bet mes norim, kad Fiekwienš iš jūsų pasirupintu, tą lūkesti drątą išlaityti iški gálo;

12. Kad jūs ne aptingtumbit', bet
sektiotumbit' tus, kurie per tikė-
jimą ir kantrumą gáuna i daly-
tus žaddejimus.

13. Aėš kaip Diewas Abraómui žadėjo, ne turrėdams ney prie jo-
šo didėsnio prisėkti, * prisėke pats
prie sawės, * 1 M. 22, 16.

14. Ir tare: iš tiesós, aš tawę žėgnofu ir daugifu.

15. Ir taip jis pakentėjo ir ap-
turrėjo žaddejimą.

16. Šmones tiesą priskia per did-
dėsnį ne kaip jie yra, ir prysėga dá-
ro gálą wissam waidui; ant to dru-
tay pasiliekt tarp jų.

17. Bet Diewas norėdams dalyki-
ninkams žaddejimo apstingiausej iš-
rodit, kad jo roda ne krypstanti, pri-
dejo prysėga.

18. Jeib mes per dū dalykū, kur-
rādu ne krypta (nės negálima, kad
Diews mellātu) drutą palinksmino-
jimą turrėtumbim', kurie prisitikė-
jimą turrim ir laikomies prie pasu-
litós lufesties,

19. Kurri mes turrim', kaip twir-
tą ir tikrą inkarą mūsų dušós, iei-
nanti i widduri užkabós;

20. Kur pirm- takunas už mus
iėjęs, Jezus, wyráusias kunigas pa-
stojęs amžinay, pagal rėdą Melli-
žedeko.

7. Pėrsstyrimas.

Euboginnimas Kristaus su Melližedetu.

Bet šis Melližedeks buvo karálumi
Salėme, kunigas Diewo, Aukščiaus-
sojo, * kurs Abraómui priešaisėjo,
kaip jis iš karálū káro sugrįžo, ir
žėgnojo jį; * 1 M. 14, 18.

2. Kurram ir Abraómas dáwe
desėtines wissū lobijū. Ant pirmo
jis mūsų žodžeis išguldėms, kará-
lumi teisybės, bet potam jis yra ir
karálus Salėme, tai esti, pakájaus
karálus.

3. Be tėwo, be motinós, be gim-
minės, ir ne tur ney praduiós dienū,
ney gálo gywasties; bet jis yra pri-
lygintas Diewo Sunui, ir pasiliekt
kunigas ant amžių.

4. Bet weizdėkit, kaip diddis taf-
sai, kurram ir Abraómas, sentėwis,
desėtines dáda iš gáuto plėšimmo.

5. Tiesą waitai Lewi, kaip jie ku-
nigystę gawo, tur * prisikimą, des-
ėtines nūg žmonū, tai esti, nūg sa-
wo brolių, imti, pagal žokaną, ka-
czeit ir jie iš Abraómo rietū atėję.
* 5 M. 14, 28.

6. Bet tas, kurrio gimminės ne
primennama tarp jų, tas ėme desė-

tines nūg Abraomo, ir žegnojo tą, kurs turrėjo žaddėjimą.

7. Bet be wisso prieshtarawimo taip yra, kad mažesnis nūg gerėsnojo žegnojams yra.

8. Ir čy imma dessėtines mirštą: jie žmones, bet tén atluddija jis, kad gyws šsas.

9. Ogi taip sakant, ir pats Lėwi, immas dessėtines, dāwe dessėtines per Abraomą.

10. Aša jis dar juš be buwo rietosa tēwo, kaip jam Melkizedeks priesais atėjo.

11. Taygi jey pilnyste per Lewitiską kunigyštę stojos, (nės po tōs gāwo žmones žokaną) kogi dar reiš sakyti, kad šis kunigas tur rąstisi, pagal rėdą Melkizedeko, ir ne pagal rėdą Arono?

12. Aš kur kunigyste nukellama, čy tur ir žokanas buti nukellamas.

13. Aš apie kurri tai sakyta, tas yra iš tittōs gimminės, iš turrōs ney wienas altorui ne šlužio.

14. Aš žinnoma yra, kad iš Judo išėjo musū Wiešpats, kurrei giminei Moizėšus nieko ne kalbėjo apie kunigyštę.

15. Ir tai dar aiškiaus yra, jey pagal budą Melkizedeko šis kunigas ateit,

16. Kurs ne pagal žokaną kunisko prisátimo dētas yra, bet pagal maci nepalaujenczōs gywasties.

17. Aša jis luddija: "tu essi kunigas amšınay, pagal rėdą Melkizedeko." * Pl. 110, 4.

18. Aša tūmi pirmasis žokanas atstatomas, todel, kad persilpnas buwo, ir niekam ne tiklo:

19. (Aš žokanas ne galėjo nieką tobulą daryti.) Bet iwedamas yra gerėsnis nusitikkėjimas, per kurri mes Diewui artinamies.

20. Ir priegtam, kōstu daug yra, ne be prisėgōs. Aša anie be prisėgōs kunigais pastojo;

21. Bet šis su prisėga, per tą, kurs jam tare: "Wiešpats prisėle, ir nesigailēs, tu essi kunigas amšınay, pagal rėdą Melkizedeko." * Pl. 110, 4.

22. Taip toly gerėsnio testamento ištaisytojį Jėzus pastojo.

23. Ir anū yra daug, kurie kunigais pastōjo, todel, kad smertis jūš ne palikto;

24. Bet šis, todel, kad pasiilesti amšınay, tur ne pragaistanczę kunigyštę.

25. Todel ir išganyti gal wissadōs, kurie per jį Diewop' iškan-ka, ir gywas wissadōs; ir meldza uš jūš.

26. Aša tokio mums reikėjo wyrāuso kunigo, kurs butu šwentas, nekaltas, ne apbjaurintas, nūg griekininkū atstirtas, ir aukštėsnis uš dangų;

27. Kurram ne kas dien' priwalu butu, kaip aniems wyrāusiems kunigams, pirmiaus uš sawo griekus apierawoti, potam uš žmonū griekus; nės tai jis dāre wieną kartą, pats sawę apierawodams.

28. Aša žokanas dāro žmones wyrāusis kunigais, silpnybę turrinczēs; bet šis žodis prisėgōs, kurs pagal žokaną sakytas yra, stato Sunu amšinq ir tobulą.

8. Pėrstyrimas.

Salogimmimas kunigyštės Kristaus su kunigyste Lewita.

Tasgi yra wyrāusas gālas žodū, musū kalbamū: mes turim' toki wyrāusą kunigą, kurs sed po dētinēs ant krašēs šlowēs danguje.

2. Ir yra kamōtojis šwentųjų lobū, ir tiktosēs šėtrōs, kurę Dievas state, ir ney wiens žmogus.

3. Aša kiekwiens wyrāusas kunigas ištatomas yra, apierawōti dōwanas ir apieras. Todel ir šis tur ką turrėti, ką apierawotu.

4. Kadgi dabar ant žemēs butu, tay jis ne butu kunigu, kadangi čy kunigai yra, pagal žokaną dōwanas apierawoją,

5. Kurie tarnauja pāwyzdžui ir šepelui dangiskū lobū. Kaip die wislas atšālimas Moizėšui tare, kad jis turrėjo šėtrą pabaigti: "dabėšis, tare jis, kad padarytumbei wislab pagal pāwyzdį, taw ant kalno rodita." * 2 M. 25, 40.

6. Bet dabar jis gerėsnio testamento taw, kaip kurs gerėsnio testamento taw

pinintu yra, kurs ir ant gerėsnū pažadėjimų stov.

7. Aš jėy ans, pirmasis, butu be nūtarties buvęs, ne butu antram vieta įėjšota.

8. Aš jās peikia, ir sašo: * štai, ateina dienos, sašo Viešpats, kad aš ant namū Izraelo, ir ant namū Judo naują testamentą darysiu;

* Jer. 31, 31.

9. Ne pagal tą testamentą, kurri dariau su jū tėvais, tą dieną, kad aš jū ranką nutvėrau, jās išvesti iš Egipto žemės; nesą jie ne pasiliko mano testamente, todėl ir aš ne norėjau jū atboti, sašo Viešpats.

10. Nesą tai yra tas testamentas, kurri daryti noru namams Izraelo po šū dienū, sašo Viešpats: * aš dāsu savo žolėną i jū umą, ir i jū širdi aš tą rāšysiu; ir busu jū Diewu, ir jie bus mano žmonėmis.

* Jer. 31, 33. Jer. 31, 33. 34.

11. Ir ne mokis ney wiens savo artimą, ney kas savo broli ir ne sakys: pažint Viešpatį. Aš jie wiss' manę pažys, nū mažausojo ikti didžausojo.

12. Nesą malonus busu jū newiešlibystei, ir jū griekams, ir jū neteisybės daugiaus ne minnėsu.

13. Kad jis sašo: nauja, dāro jis pirmąjį sennu; bet kas pašėno ir nukāršo, tas artinas savo galop'.

9. Pėrstyrimas.

Ežėtros ir Lewitiskos apieros pažentkinimas ant Kristaus.

Turrėjo tiesū ir pirmasis (derėjimas) savo prowas Diewu šlužbės, ir wiršutinnę šwentybę.

2. Aš tén buvo pašatytas pirmgalis šėtrės, widduje buvo * liktorus ir stālas, ir šwentos dūnos, ir tas wadinnamas šwentas.

* 2 M. 25, 23.

3. Bet uš antrės užlabės buvo šėtra, wadinnama * šwenczūsa;

* 2 M. 26, 33.

4. Ta turrėjo aukso rūkinnimo ryšk, ir šrynę testamento, wissur aukso aptrauktą, kurroje buvo aukso dežė, kurri dangaus dūną turrėjo, ir ryškė Narono, kurri

buwo žaliojusi, ir toblyči dwi testamento.

5. Bet wiršuy buwo Kerubina i šlowės, tie apdenge malonės-krašę, apie kurrę dabar ne ypacęy sākoma.

6. Kaipgi tai wislab taip buwo pataisyta, ējo kunigai wissu cęsu i tą pirmąjį šėtrą, ir atlikdāwo Diewo šlužbą.

7. Bet i antrąjį eidāwo tikt' wieną kartą per mėtą wiens wyrāusas kunigas, ne be kraujo, kad apierawotu pats uš sawę, ir uš žmonū nusidėjimus.

* 2 M. 23, 10.

8. Kāmi Šwenta Dwase žėnklin, dar ne ēsanti apreikštą kėlą i šwentybę, iškikol pirmai šėtrai stowint.

9. Kurri turrėjo pāwyzdu buti tam cęsę, kurreme dōwanos ir apieros apierawojamos buwo, ir kurrios ne galėjo tobulu daryti pagal sājinę tą, kurs Diewu šlužbą pildo.

10. Bet tiktay su wālgimu ir gėrimu, ir tuleropu apmazgojimu, ir wiršutinne šwentybę, kurrie ikti cęsui pagerinnimo uždėti buwo.

11. Bet Kristus atėjo, kad butu wyrāusu kunigu busencū lobjū, per diddēsnę ir tobulēsnę šėtrą, kurri ne ranka daryta yra, tai ēsti, kurri ne taip yra kūrta,

12. Ir ne per ošū, arba weršū kraują, bet jis per savo paties kraują wieną kartą i šwentą iėjo, ir amžingą išgānimą išrādō.

13. Aš jėy jāuczū ir ošū kraujas, ir * telycōs pelenai ušbarstyti, pašwentina neczystāsus ant kuniklo pacyzstijimo;

* 4 M. 19, 9.

14. Kaip jo daugiaus kraujas Kristaus, kurs pats sawę be jokios kaltybės per amžingą Dwasę, Diewui apierawojo, musū sājines cyzstis nū numirrusū darbū, ant tarnawimo gywamui Diewui.

15. Irgi todėl jis yra tarpinintu naujo testamento, jeib per smertį, kursai nusidāwe ant išgānimo nū peržengimmū, po pirmū testamentū buwusū, tie, kurrie pawadinti yra, pažadėtus amžinus dalykus ap-turrėtu.

16. Aš tur testamentas yra, cę tur sėktisi smertis to; kurs testamentą dāro.

17. Nēs testamentas padrūtinnams yra per smerti, fittaip ne tur maciēs, koley tas dar gyws yra, kurs tą dāres.

18. Todel ir pirmasis be kraujo ne buvo darytas.

19. Nēs kaip Moizėšus buvo iškalbėjęs wišsus prisākimus pagal žolaną wišsiems žmonėms, ėme jis wershū ir ošū kraują, su wandenimi, ir su purpuro wilna, ir yžopu, ir apšlāfino knygas ir wišsus žmones.

20. Ir tare: * tai yra kraujas testamento, kurri Diews jums prisāke.

* 2 M. 24, 8.

21. Ir šetrą, ir wišsus ryšus Diewo šlužbōs apšlāfino jis lygey taip kraują.

22. Ir kō ne wišlab kraują apcystijama yra pagal žolaną. Ir be kraujo praliėjimmo niera ney jōšio atleidimmo.

23. Taipogi turrėjo tie dangiškū dāiktū pawyždai tūmi apcystijami buti; bet jie patys, dangištėjai, tur geresnės apieras turrėti, ne kaip anos buvo.

24. Nēs Kristus ne iėjo i šwentą, ranfomis darytą, (kurri yra paženklintas dāiktis tikrosės) bet i pati dangų, pasirōditi po wėidū Diewo uš mus.

25. Ir ne, kad jis pats sawę tanciej apierawotu, lygey kaip * wyrāusas kunigas eina kas mētą i šwentą su swetimū kraują;

* 3 M. 16, 2.

26. Kittaip butu jis tanciej turrėjęs sentėti nū pradžiōs swieto. Bet dabar swieto gale jis wieną kartą pasirōde, per sawo patiēs apierą, griekus atimti.

27. Ir kaip žmogui širta yra wieną kartą mirti, bet potam sudas,

28. Tai po Kristus wieną kartą apierawotas, atimti daugū griekus. Bet antrą kartą jis pasirōdis be griek-aplerōs tiems, kurie jo lāuf, ant išganimo.

10. Pėrštyrimas.

Rastānummas subėrinimmo-apierōs Kristaus.

Dėsa žokanas tur šėšli. busencū lobjū, ne butybę lobjū pacjū. Kas mētą reif apierawoti wis wienofias

apieras, ir ne gal apierawojencypas tobulais daryti.

2. Kittaip butu apierawojimas palowēs, jey prie Diewo šlužbōs ēsājie, jau daugiaus ne turrētu sąjinēs nū griekū, wieną kartą apcystiti budami.

3. Bet tiktay stojos per jūs atšimnimas griekū kōjną mētą.

4. Nėsa negalima, per jāucžū ir ošū kraują griekus atimti.

5. Todel, i swietą ateidams * sake jis: apierū ir dowanū tu ne norėjai, bet kuną tu man prigatwiji.

* Pl. 40, 7.

6. Dėginimmo-apiera ir apierōs griekus taw ne patinka.

7. Tay tarau aš: štay ateimi, knygosā didžauscy apie manę parašyta stow, kad pildiczau, Diewe, taw wālę.

8. Pirm, kaip buvo sakęs: apierū ir dowanū, dėginimmo-apierū ir apierū uš griekus ne norėjai, ir jās ne patinka taw, (kurros pagal žolaną apierawojamos)

9. Tay taria jis: štay, aš ateimi pildyti, Diewe, tawo wālę. Gy pirmąjį atmeta, kad antrąjį padaintu.

10. Kurroje wālėje mes pašwēti esme, per apierą (wieną kartą ausidawusę), kuno Jėzaus Kristaus.

11. Ir kiekwiens kunigas yra šatytas, kad kas dieną atliktu Diewo šlužbą, ir tanciej wieneropas apieras apierawotu, kurros niečadōs ne gal griekus atimti.

12. Bet šissai, kad wieną apierą apierawojo uš griekus, amžinay tancancę, sėd po dėšinēs Diewo.

13. Ir lāukia daugiaus, ifki jo neprietelei padėti bus po soletu jo kōjū.

14. Nėsa wieną apierą atliktu amžjiū, kurrie pašwencjami yra.

15. Bet tai mums atliuddija i Swenta Dwase; nēs kaip pirmasātinsi butwo:

16. * Tai yra tas testamentas, kuri aš jiems darysu po šū dienū, tar Diešpats: aš sawo žolaną i jū žiūdi dāsu, ir i jū umus aš tą rāšysu;

* Jer. 31, 33

17. Ir jū griekū, ir jū neteisybės daugiaus ne minėsu.

18. Bet kur jū atleidimmas yra, cę daugiaus neyra apieros uį griekus.

19. Taygi turredami, mieli brolei, tą drašumą, teiti i šventą per Jėzų kraują,

20. Kurri jis mums pagatavijo ant naujo ir gyvo kėlo, per užkabą, tai esti, per savo kūną;

21. Ir turredami vyrąsą kunigą ant Dievo namų;

22. Prieikimegi su tikra širdze, pilname tikėjime, apšlakinti savo širdije, ir walni nū piktos sąjinės, ir mazgoti ant kuno cypstu wādenimi;

23. Ir pasiliktime prie lufesties išpažinnimo, ir ne abbėjokim, (nėsa wienas yra, kurs į pažadėjo)

24. Ir tarp sawes dabolimies kito kito, ragindamies ant mėlės ir gerą darbū;

25. Ne prastodami savo surinkimą, kaip kelli papratę, bet graudindami tarp sawes kito kito, ir tai jo daugiaus, kadangi matot, dieną prisiartinancę.

26. Aš įcy mes tyčzomis susigriekijam, tiesos išpažinnimą apturęję, jau daugiaus ne turrim kito apieros uį griekus;

27. Bet išgaštingą laukimą su do, ir ugnies kerpito, kurs priešininkus prarys.

28. Kad kas Moizėsaus įokanę peršeng, tas tur mirti be sumillimo, per du arba tris luddininkus.

29. Kaip jo piktėnę koronę, dumokit jūs, pelnys tas, kurs Dievo Sunu kōjomis minia, ir testamento kraują uį necypstą laiko, per kurri jis pašwestas yra, ir Dwasę malonės gēdina?

30. Aš mes žinom tą, sašanti: "pagiežimmas mano yra, aš atdūsu, tare Diešpats. Ir wēl: Diešpats savo žmones sudis." * Rm. 12, 19.

31. Baisu yra, i rankas gywojo Dievo pulti.

32. Bet atsiminkit pirmųjų dienū, kurrūse jūs apšwiestū, išfentėjot didę kōwą kentėjimo,

33. Tiek patys, per gēdą ir sielwartą apjūstū poškoję, tiek draugalandami su tais, kurriems taipu dēstis.

34. Aš jūs mano ryšū pasigailėjot, ir išplešimą sawo naudōs su draugsmu perkentėjot, kaip kurrie žinnote, sawije gerēsni ir pasilaukanti turtą danguje turri.

35. Ne atmeskite sawo nusitikėjimą, brangę algą turrinti.

36. Bet kantrummo jums reikals, jeib Diewo wālę pilditumbit, ir pažaddėjimą apturrētumbit.

37. Aš po mažos walandōs ateis, ateisēs, ir ne užtruks.

38. Bet teisusis, iš tikėjimo gywas bus. Bet kurs atsitrauks, tūmi mano dušia ne pasimēgs.

39. Bet mes ne esme iš tū, kurrie atsitraukia ir prapūla, bet iš tū, kurrie tik, ir sawo dušią išgāno.

11. Pėrsšyrimas.

Apie išganptingą tikėjimą.

Bet tikėjimas yra tikras nusitikėjimas to, ko pasitikim, ir ne abbėjokam apie tą, ko ne matom.

2. Per tą sennieji luddiną gawo.

3. Per tikėjimą mes numānom, swietą per Diewo žodi gātawą ēsanti, kad wiss, kas matoma, iš nieko pastojo.

4. Per tikėjimą "Abelas Diewui gerēsnę apierą apierawojo, ne kaipo Kōynas, per kurri jis luddiną gawo, teišus ēšas, kad Diewas lūdi dija apie jo dowaną; ir per tą pati jis dar kalba, kacyy jau mirēs."

* 1 M. 4, 4.

5. Per tikėjimą "Enoks buvo atimtas, kad smertiēs ne regėjo, ir ne buvo rāstas, todėl, kad Diews jį atėime; nēs pirm sawo atēmimmo jis luddiną gawo, kad jis Diewui patiko."

* 1 M. 5, 24.

6. Bet be tikėjimo negalima Diewui tikti; nēs kurs Diewop ištakti nor, tur tikėti, jį ēsanti, ir jo išštantiems algą attesēsenti.

7. Per tikėjimą "Noaks Diewą pagārbino, ir ašrutą itaife ant išgānimo sawo namū, kaip Diewo prisākimą buvo gawęs apie tą, ko dar ne buvo matyt; per kurri jis prajūdē swietą, ir i dalykus gawo teisybę, iš tikėjimo ateinancę."

* 1 M. 6, 8. n.

8. Per tikėjimą klause "Abraomas, pawadintas budams, išeiti i

žėmę, jam i dalykus tefencę, ir išejo, nežinnodams, kur išeitų.

* 1 M. 12, 1. x.

9. Per tikėjimą jis ateivju buvo įaddėjo žėmėje, kaip swėtimoje, ir gwenō sėtroje su Izaoku ir Jokubu, san-dalikininkais to paties įaddėjimo.

10. Aēs jis lauke miesto, apaczids twirtumą turrincio, turrio budawoninks ir sutwertojis yra Dievas.

11. Per tikėjimą ir * Zore gawo sylą, nėšęza pastoti, ir pagimde ežsui jau pėrėjus; nėsa laike ji už wierną, kurs tai įaddėjo.

* 1 M. 21, 2.

12. Togidel ir iš wieno, norint pamirruso kuno, daug gimme, kaip dangaus žwaigždes ir žiezdro ant frantū jurū, kursos ne pastaitomos.

13. Tie wissi numirre tikėjime, ir įaddėjimą ne gawo, bet tą iš tolo mate, tū nusitikkedami pasitakdinos, ir išpažinno, swēczeis ir ateivjeis ant žėmės ešq.

* 1 M. 35, 27. Pj. 39, 13.

14. Aēs kurrie tai safo, tie išmanyti dāda, tēwiskēs jėšką.

15. Ir tiesā, jey tą butu dumoję, iš kurrōs buvo išeję, gādā dar ežso turrėjo, wēl sugryšt.

16. Bet dabar jie geide gerėsnēs, butent dangisklōs. Todėl Diews nesięd, wadintisi Diewu jū; nės jis jiems miestą pagatawijo.

17. Per tikėjimą apierawojo Ab-raomas Izaoką, kad buvo gunditas, ir padawe wiengimmusi, jau įaddėjimą gawęs.

18. Apie kurri sakoma buvo: * Izaokē bus taw tawo sēkla wadinta;

* 1 M. 21, 12.

19. Ir dumojo: Diews gal ir iš numirrusū prikelti. Todėl jis ir wēl ji už pāwyzdi priėme.

20. Per tikėjimą * žegnojo Izaoks Jokubą ir Ežawą apie balenczus dāiktus.

* 1 M. 27, 28.

21. Per tikėjimą žegnojo Jokubs, mirdams, abba sunų * Jozėpo, ir pasilenke prieš wiršn jo (karalisklōs) lazdēs.

* 1 M. 48, 15.

22. * Per tikėjimą kalbejo Jozėps apie išejimą waitū Izaoklō, kad jis mirre, ir prisake dėl sawo kaulū.

* 1 M. 50, 24.

23. Per tikėjimą * Moizėjus, už-

gimmes, buvo tris mėnesus paslėptas nū sawo gimdytojų, dėl to, kad mātė, ji gražū kudiči ešanti, ir nesi-bijojos karālaus prisakimo. * 2 M. 2, 2.

24. Per tikėjimą Moizėjus užaugęs, ne norėjo daugiaus wadinnamas buti sunumi dukters Paraōno,

25. Ir jū geraus saw apšyre, su Diewu žmonėmis wargus kentėti, ne kaip ežsisklā grietū pasilinkšmumų turrėti.

26. Laikydams Kristaus apgėdinimą už diddėnę bagotyštę, ne kaip stārbus Egipto; nės wėiždėjo ant algōs;

27. Per tikėjimą palikto jis Egiptą, ir nesi-bijojo karālaus rustybēs. Aēs nusitwėre to, kurrio ne regėjo, lyg kaip ji matas.

28. Per tikėjimą swente jis welykas, ir laike kraujo lėjimą, jeib tas, kurs pirmgimmusis įudde, jūs ne užgautu.

29. Per tikėjimą pėrėjo jie per raudonas marres, kaip per sausą žėmę; kōktai ir Egiptonai bandydėmi, nuskendo.

* 2 M. 14, 2.

30. Per tikėjimą sugruwo * mirai Jerikoje, kaip septynes dienas arlinktus buvo eję.

* Joz. 6, 20.

31. Per tikėjimą tekše * Kaab wē prapūle su netikkinczeiseis, kaip spėgus meilingay priėme.

* Joz. 6, 25.

32. Ir ką daugiaus satysū ežso ne tēczau, kad turrēczaū pasatoti apie * Eideoną, ir Baraką, ir Samsoną, ir Jeptą, ir t Dowidą, ir Jozeli, ir prārakus,

* Wab. 6, 11. p. 4, 6. 15, 20. 11, 6.

+ 2 Zom. 24, 1. 1 Zom. 7, 15.

33. Kurrie per tikėjimą karalystes pergatėjo, teisybę dāre, įaddėjimą ap-turrėjo, lutū nasrus užtimšo.

34. Ugnies maci užgėję, kārdo ašttrummo išbėgę, stiprus pastoę iš silpnybės, macnus pastoę karāwime, swėtimus žalnērū-pulkus pėrgalėję;

35. Mōteres sawo numirrusus iš prikelimmo wēl žmę; bet kitti yra sumushti, ir ney joki waddawimā ne priėme, kad gerėsnē prisikelimą gautu.

36. Kitti apgėdinimą ir plātim-

mq iškentėjo, taipiau ryšus ir kallejimus;

37. Jie yra atmenimis mėtiti, su kappoti, subadyti, kardu gadinti; jie aplinkėjo su kailineis ir oškū-kailiais, stofojime, sielwarte, ir sun-tybeje.

38. (Kurū swietas ne buvo wer-tas), irėjo warge po girres, po kálnus, po dšbes, ir stylėsa žemės.

39. Šie wissi per tiklėjimą luddi-mą gámo, ir ne apturėjo žaddėjimą.

40. Todėl, kad Diewas mums kogerėnio paslyres, kad jie be musų ne butu pabaigti.

12. Pėrštyrimas.

Graubimimas ant kantrummo ir nobajnystės.

Todėl ir mės, toki pulką luddininkū aplink sawę turrėdami, atmėstim grieką, mums wissadōs prilimpanti, ir tingineis daranti, ir tekkešim' per kantrummq kowoje, mums paskirtoje;

2. Ir weiz'ėkim' ant Jėzaus, pradėtojo ir pabaigtojo tiklėjimo. Kur-sai, norint butu galėjęs džiaugsmą turrėti, kentėjo kryžų, ir n' atbojo gėdōs, ir pasifėdo po dėšinės ant Diewo krasės.

3. Atsiminkit to, kurs toki prieš-tarawimą nū griekininkū prieš sawę iškentėjo, kad jūs sawo dušoje ne pasilyptumbit, ir palautumbit.

4. Aš jūs dar nesistengėt iškū krau-jo, kowoje prieš griekus;

5. Ir jau užmiršot' palinksmi-nojimo jums kalbanczo, kaip wailams: mano sunau, ne paniekink Wieš-paties kōnijimą, ir ne nusimink, kad jo korawojamas esi;

* Pam. 3, 11. 12.

6. Aš kurri Wiešpats myl, tą jis baudžia, bet jis plėta kōną sunų, kurri jis primma.

7. Jey jūs baudimmą pėrkenczat', tay Diewas žados jums kaip wai-lams; nės kame sunus, kurri tėwas ne baustu?

8. Bet jey este be baudimmo, kur-rio jie wissi dalywais pastojo, tai este iškėšpinneis, ir ne wailais.

9. Ir jey kunisfus sawo tėwas turrėjom baudėjais, ir jų bijojomies, ar ne daugiaus turrėtumbim pašlus-

nus buti dwašifkam tėwui, kad gy-wi butumbim?

10. Ir tiešd anie mus baude maž dienū, kaip jiems rodės; bet šis ant naudōs, kad jo pašwentinnimą iğytumbim.

11. Bet wissas baudims, kad užeit, rodosi mums ne džiaugsmas, bet smutka esas, bet potam jis dās pa-kajingą teisybės waisų tiems, kurie per jį pamokinti yra.

12. Todėl wėl attieskit paleistas rankas ir nuilsusus kėlus.

13. Ir žengkite tiesus žingnus sa-wo kōjomis, kad kas ne klupinētu kaip raišas, bet jo daugiaus sweiks pastotu.

14. Wylite pakajų su kiekwienu, ir pašwentinnimą, be kurrio ney wiens Wiešpati ne regēs.

15. Ir dabokities to, kad kas Die-wo malonēs ne nustoitu, kad ne kōfia karti šaknis užaugtu, ir nepa-kajų darytu, ir daug per tą apbjau-rinti butu.

16. Kad ne kas butu kėšpinink arba bediewis, kaip Ezawas, * kurs už wieną walgi sawo pirmgimimą pardawe.

* 1 M. 25, 33.

17. Bet žimokite, * kad jis potam, žegnōnė igauti norėdams, atmestas yra, nės jis ne rādo wietōs prisi-wertimmui, norint tą su ašaromis jėškōjo.

* 1 M. 27, 35.

18. Aš jūs ne priejot' kálną, * kurri galėjo pakrutinti, kurs ugni-mi dėge, nevgi i užaną ir tamšybę, bey i wietą.

* 2 M. 19, 12.

19. Nevgi trubōs garšą ir žodžū balsą, kurrio gynēs, girdėdami, kad jiems daugiaus minnau tas žodis ne saitytas butu.

20. (Nės jie ne galėjo pakėsti, kas saityta buvo.) * Ir jey galwijas kálną pakrutindawo, turrėjo atme-nimis užmuštas, arba strėla pėr-šautas buti.

* 2 M. 19, 12. 13.

21. Ir taip išgaštingas buvo tas regėjimas, kad Moizėšus tare: aš pėršigandau ir drebu.

22. Bet jūs iškėlote prie kálno * Siono, ir prie miesto gywojo Die-wo, prie dangiškōs Jeruzalės, ir prie daugybės daug tukstancžū an-gėlū,

* Jez. 2, 2.

23. Ir prie surinkimo pirngimmu-
sują, Danguje parąhytą, ir prie Die-
wo, sudžods ant wissų, ir prie dwasų
tikray teisųjū;

24. Ir prie tarpininko naujo te-
stamento, Jėzaus, ir apylakinnimo
kraujo, kurs geras kalba, ne kaip
* Abelo. * 1 M. 4, 10.

25. Dabokities, kad tą ne panie-
tintumbit, kurs kalba. Nės jey
anie ne išbėgo, kurrie jo wenge,
kad jis ant žemės kalbėjo, jū ma-
šaus mes, jey to wengiam, kurs iš
dangaus kalba.

26. Kurrio balsas tū cjęs žemę
pajuddino. Bet dabar pajada jis,
tarydams: * dar wieną kartą pa-
juddisu aš ne tikray žemę, bet ir
dangu, * Agg. 2, 7.

27. Bet tai, dar wieną kartą, pa-
senklin, kad pajuddinamasis tur
pėmainytas buti, kaip kurs dary-
tas yra, kad pasiliktu ne pajuddi-
namasis.

28. Todėl, kadangi gāunam ne-
pajuddinamą karalystę, turrim ma-
long, per kurę turrim Dievui slu-
žiti, jam patiktinay su patogumui
ir baime.

29. Nės musų Dievas yra suėdan-
ti ugnis.

13. Pėrskyrimas.

Įgraudinimas krifčybniškay elgtis ir cypstas
moliti.

Buſit druti brolisfoje mēitėje.

2. Swėzus priimti ne užmirškite;
nės per tai kelli nešinnodami angē-
lus priėme.

3. Užsiminkite suriktuoją, kaip draug-
surikšti, ir tū, kurrie ſekwartas ten-
cza, kaip kurrie dar taipjan kune be
gywenat.

4. Wenczawonyſte tur buti wiesli-
bay laiskoma prie wiſų, ir wencza-
wonēs pátalas ne apbjaurintas; bet
ſeſſininus, ir wenczawonyſtēs per-
žengtojus Diews ſūdis.

5. Paſielgimmas eſſie be godo, ir
paſielgindities tūmi, kę turrite; nē-
ſa jis ſake: * aš tamę ne praſtoſu, nry
tamę pameſſu. * Soj. 1, 5.

6. Taip, kad galim ſakyti: * Wief-
pats yra mano gēlbėtoju, ir neſibi-
joſu, kę man ſmogus darys? * Pl. 118, 6.

7. Užsiminkit ſawo moſitojū, kur-
rie jums Diemo žodi ſake, kurrū
galo dabokities, ir paſektit' jū tik-
ſėjimę.

8. Jėzus Kriſtus, wakar ir ſę dien,
irgi tas pats amſinay.

9. Neſidūkities iſwadžoti tulimais
ir ſwetimais pamokſlais. Nės bran-
gus dāiktis yra, kad ſirdis padru-
tinta butu, koſtai nuſidūda per ma-
long, ne per walgimus, iſ ko ney jo-
kios naudōs ne tur, tai wartoję.

10. Nės turrim wienę altorę, iſ
to ne wale wālgiti tiems, kurrie ſę-
trai tarnauja.

11. Nės kurrū galwijū kraujas nē-
ſamas wyraſo kunigo i ſwentę uſ
griekus, tū pacų kunai ſudėginnami
yra už abažo.

12. Todėl ir Jėzus, kad paſwenti-
tu ſmones, per ſawo paties krauję,
ſentėjo laukę už wartū.

13. Togidėl pas ji iſieikim' už aba-
žę, ir jo apgedinnimę neſoſim.

14. Nės * mes ne turrim mieſto
cę paſiliekančio, bet buſencio iſ-
kom. * Pl. 39, 13, 14.

15. Taygi apierawoſim per ji
laupſēs apierę Dievui wiſſada, tai
eſti waiſu lupū, kurtos jo wardę iſ-
paſyſta.

16. Gēr daryti, ir nudalyti n'ų;
mirškite; nēs toſios apieros Dievui
geray itinka.

17. Klaufkit ſawo moſitojū, ir
ſektit jūs; nēs jie bunda už juſū
duſias, kaip kurrie rofundę už tas
dūti turrēs, kad jie tai ſu dzaugſmu
darytu, ir ne ſu duſawimu, nēs tai
jums ne gēr.

18. Neſkite už mus. Muſū pa-
linſminojimas yra tas, kad gērę
ſāſinę turrime, ir rupinnamies ge-
ray elgtis prie wiſų.

19. Bet aš graudinnu jus dar iſ
naujo, tai daryti, kad aš weiktāus
wēl pas jus ateiczau.

20. Bet patājus Dievas, kurs
iſ numirruſū iſwede diddijū awjū
* ganytojį, per krauję amſino te-
ſtamento, muſū Ponę Jėzū, * Jon. 10, 12.

21. Tas te dāro jus gatawais wiſ-
ſame gerame dārbe, daryti jo walgę,
ir iſprowitu juſiſę, ſas jam patinka,

per Jėzu Kristų, kurrām garbė nū amšiu iškū amšiu. Amen.

22. Bet aš igraudinnu jus, mieli brolei, per gerą laikykite žodi graudinnimo; nėsa jums trumpay rašiau.

23. Šinnokit, kad brolis Timotejus

wel wálnas yra, su kurrāmi, jey wėikėy ateit, aš jus regėsu.

24. Sweikinkite wišsus jusā mošktojus, ir wišsus šwentāsus. Sweikin jus brolei iš Italijos.

25. Malone t'essie su jums wišsais. Amen.

Rašyta iš Italijos per Timoteju.

Gromata švento Jofubo.

1. Pėrskyrimas.

Apie kantrumą warge ir lentėjime.

Jofubas, tarnas Diewo ir Pono Jėzaus Kristaus, dwyliskai ginimimū, šė ir tē ešancėi, dzaugšmas pirmjāus.

2. Mano mieli brolei, laikykite tai už didžiusi dzaugšmą, kad i tulėropus gundimus ipālat.

3. Ir šinnokit, kad jusū tikėjimas, jey tikras yra, kantrumą daro.

4. Bet kantrummas tur drutas buti iškū gālo, kad jus butumbit tikri ir cželi ir niešo ne štokotumbit.

5. Bet jey kas iš jusū išmintiės reikalāuja, tas te praša iš Diewo, kurs dūda dūšningay košnam, ir ney wienam tai ne meta už akiū; tai bus jam dūta.

6. Bet jis te praša tikėjime, ne abbejodams. Aš kurs abbejoja, tas lygus yra marū bangai, kurri wėjo wāroma ir wartoma yra.

7. Tols žmogus te ne mislij, kad iš Wiešpaties ko gausės.

8. Abbejojasis ne štow twirtay wišsūse sawo kėllāje.

9. Bet brolis, majū budams, tefigirrie sawo aukštībės.

10. Ir bagots budams tefigirrie sawo majummu; nės kaip tolės žiedas jis pragaiš.

11. Sāule užteka su twanku, ir žolė pawysta, ir jōs žiedas nūkrinta, ir jōs grojybė pagenda, taipo ir bagotas sawo turte pawys.

12. Įganytas yra wyras gundimus pėrtenczas, nės jis išmėgintās gywasties wainiskā gāus, kurri Diewas pajaddejs tiems, kurrie jė myl.

13. Aey wiens te sako, kad gundi-

namas yra, Diewo gundinamas ešas; nėsa Diews, kursai pats ne gal gundinamas buti ant pikto, ne gunda ney wieną;

14. Bet kiekvienas gundinamas yra, kad nū sawo paties geidulo kussinamas ir willojamas yra.

15. Potam, kad geiduls prasidėjes, pagimda jis grieką; bet griekas, kad išpildytas yra, gimda jis smertį.

16. Ne klajokite, mieli brolei.

17. Košna gera dowana, ir košna pilna dowana ateit iš aukšto, nū šwiesybės Tėwo, prie kurri niera ney jōsio pėrkeitimmo ney atsimainimmo šwiesybės bey tamšybės.

18. Jis mus gimde pagal sawo walę, per tiesos žodi, kad butumbim pirmonys jo sutwėrimū.

19. Todėl, mieli brolei, košnas žmogus t'essie greitās ant klausimmo, bet negreitas ant kalbėjimmo, ir negreitas ant kėršto.

20. Aš žmogaus kėrštas ne dāro, kas po Diewo akim' teisu yra.

21. Todėl atmėskit wišsokią neczystybę ir dar likusę piktenybę, ir priimkite su lengwybe i jus iczėpi-taji žodi, kurs gal jusū dušias išganyti.

22. Bet bukite darytojeis žodžio, ir ne tiktay klausytojeis, kad pātys sawę ne priwillotumbit.

23. Aš jey kas yra klausytojis žodžio, ir ne darytojis, tas lygus yra wyrui, apšwalganciam sawo prigimtą weidą žerkole.

24. Aš apšwalges, tājaus atsto ir ujmirkšt, kōksai jis buwes.

25. Bet kurs pėrjur i pilną walnybės žolauq, ir pašilaiso tame, ir ne ešti ujmirkštasis klausytojis, bet

darytojis, tas išganytas bus sawo darbe.

26. Bet jey kas tarp jūsų rėgisi, Dievui služijęs, ir ne nurāmda sawo liežuvi, bet išwadzoja sawo širdi, to Diewo-služba yra noprosna.

27. Čysta ir neapbjaurinta Diewo služba po atim' Diewo Tėwo ta yra, sirtatas ir našles jū tušboje atlančyti ir ne apšibjaurintą nū swieto išsilaičyti.

2. Pėrštyrimas.

Apie neatbojimą neį šolio neį tokio žmogaus, ir apie netiktą wierą.

Mieli brolei, ne dumokite, buk tikėjimas į Jėzų Kristų, mūsų šlovės Viešpati, kencąs atbójimą ar šotio ar tokio žmogaus.

2. Kėsa jey į jūsų surintimą icitu wyras su aukšo žėdu, ir su šlownu rubu; bet icitu ir pawargės necystu rubu,

3. Ir jūs dabotumbit ant to, kurs šlownu rubu redytas, ir tartumbit jam: pasisekis tu čy gražey, ir pawargusam tartumbit: stokis tu tén, arba seštis šén pas mano kijas;

4. Urči ne tadda piktą šfirtumimą darot šawije ir pastojat neteisieis sudžomis taip dumodami?

5. Klausykite, mano mieli brolei, ar Dievus ne išrinko pawargusus šime swiete, kurie tikėjime bagotais yra, ir karalystės dalykininkai, kurie pajadėjęs ji mylintiems?

6. Bet jūs pawargusam negarbės padarėt. Ar ne bagotieji yra tie, kurie jums newalę dāro, ir jūs į promą wėda?

7. Ar ne jie bluznija tą gerą wadą, nū kurie wadinti este?

8. Jey jūs karališką žolaną išpildote pagal raštą: * mylėk sawo artimą, kaip pats sawę, tay geray darot. * Mart. 12, 31.

9. Bet jey ar šotio ar tokio žmogaus dabojaties, grieką darot' ir bāromi este žolano, kaip peržengtojei.

10. Kėsa jey kas wissą žolaną išpilda, ir susigriekšija wiename, tas wisso žolano kaltas.

11. Kėsa kurs sakęs esti: * ne peržengt' wencawonyštę; tas ir sakęs: ne užmušk. Jeygu tu ne peržengi

wencawonyštę, bet užmuši, esti peržengtojis žolano. * 2 M. 20, 13, 14.

12. Taipo kalbėkit, ir taipo darykit, kaip kurie per žolaną walnybės tur buti sudijami.

13. Kės nemielasirdingą sudą gaus tas, kurs mielasirdingystės ne dāgęs; bet mielasirdingyste girtasi dėl sūdo.

14. Ką maczij, mieli brolei, jey kas sakos, tikėjimą turris, ir taczan ne tur darbū? bau ir gal tikėjimas ji išganyti?

15. Bet jey brolis arba sessū nūgu butu, ir stototu dieniplo išsilaitimo,

16. Ir kas iš jūų tartu jiems dwiem: Diewe aprupink' judu, pasiildikita, pasifotinkita, bet nielo jiems dwiem ne dātumbit, kas knui priwalu yra, ką maczitu tai jiems dwiem?

17. Szittai po ir tikėjimas, kad darbū ne tur, negyws yra iš sawęs.

18. Bet galėtu kas sakyti: tu turti tikėjimą, ir aš turru darbū; rodik man sawo tikėjimą su sawo darbais, tay ir aš sawo tikėjimą taw rodifu su sawo darbais.

19. Tu tikki, wieną wienatįjį Diewą šiantį; tu geray darai; ir welnai tai tik, ir drėba.

20. Bet ar nori žinnoti, tu niekis gasis žmogau, tikėjimą be darbū ne gywą šiantį?

21. Ar ne Abraomas, mūsų tėwas, per darbū teišus pastoję, kaip sawo sunu Izaoką ant altoraus apierawojo? * 1 M. 22, 9.

22. Čy regi, kad tikėjimas podrang dirbės, prie jo darbū, ir kad per darbū tikėjimas tikray wienas pastojęs.

23. Ir raštās išpildytas yra, taras: Abraomas Dievui tikėjo, ir tai jam ant teisybės prirokota, ir Diewo prietelumi wadintas yra.

24. Taygi rėgit, kad žmogus per darbū teišus pastoję, ir ne tikray per wieną tikėjimą.

25. Taipiau ir * tikėję Kaab ar ne ir ji per darbū teiši pastoję, kaip ji paslėdu priėme, ir littu šellu jādū išlėido? * Joz. 2, 28.

26. Kėsa lygey kaip kunas be dwāsės negyws yra, taipo ir tikėjimas be darbū negyws esti.

3. Përštyrimas.

Apie gėrą ir piktą wartojimą liejūwo.

Mieli brolei, te ne apšilma kofnas iš jūsų mofitoju buti, ir žinokite, kad mes jo sunkėsi sudą gausime.

2. Aš mes wiffi tulėtopy pālīnėjame. Bet kurs ir neį jokiame žodije ne nusidėst, tas yra tobulas wyras, ir gal wiffą kuną nuramdyt.

3. Sztay, arklins laikome pažabotus, kad musū klauftytu, ir waldome wiffą kuną.

4. Sztay, akrutai, kaczey taip diddi yra, ir didži wėjū wāromi, taczau pawaldomi mažu styru, katrul waldasis nor.

5. Taipu ir liejūwis mažas yra sanarys, ir taczaus didžus dāiktus dara. Sztay, maža ugnis, kokią girę uždega?

6. Ir liejūwis tiekajau yra ugnis, swietas pilnas neteisybės. Taipu yra liejūwis tarp musū sanarū, ir apbjaurin wiffą kuną, ir uždega wiffą musū elgimną, kad nūg pėklōs uždegtą yra.

7. Aš wiffa žwėrū prigimtis, ir paukščų, ir žaležų, ir marū dywū nuwaldoma, ir nuwaldyta yra per žmogįšką prigimti;

8. Bet liejūwi neį wiens žmogus ne gal nuwaldyti, tą ne pakajojenti piktumną, pilną smertįškū nūdū.

9. Per jį laupsiname mes Diewą Tėwą, ir per jį kėsiame mes žmogų, pagal Diewo wėidą sutwėrtą.

10. Jš tōs wiendōs burnōs išeiti šlowinnimas ir kėsimmas. Ne tur taipu buti, mieli brolei.

11. Ar išlėidž wersmė iš wiendōs stylės saldų ir kartų?

12. Bau ir gal, mieli brolei, pygōs-mėdis alėjų, ir wyn-mėdis pygas nešiti? taipu ir ne gal šulinys surą ir saldų wādentū dūti.

13. Kas yra išmintings ir išmanas tarp jusių? tas te roda sawo geru elgimnu sawo dārbus lengwų: bėje ir išmintije.

14. Bet jey turrit kartų pawydeji-mą ir barni sawo širdije, tay nesi-girkities, ir ne mellūkite prieš tiesą.

15. Aš tai ne ešči išmintis, iš

aufšto ateinanti, bet žemiška, žmogiška ir wėiniška.

16. Aš kur pawydas ir barnis yr, cę nepadorums ir wieni pikti dāiktai.

17. Aš išmintis iš aufšto yra ant pirmo cypsta, potam pakajinga, lengwi, priim pamokslą, pilna mielasirdingystės ir gerū waisū, neį wieno n'atbojenti, be wėidmai-nytės.

18. Bet teisybės waisus sėjamas yra pakājūje, tiems, kurie pakājū laiko.

4. Përštyrimas.

Apie kuno geidulus.

Jš kō randasi waidas ir barnis tarp jusių? ar ne iš to, iš jusių geidulū, kurie karājuja jusių sanarūse?

2. Jūs este noringi, ir tūmi ne gūnat; jūs n' apfenczat ir pawydit, ir tūmi nieką ne laimit; jūs waidijaties ir bāraties, jūs ne turrit todel, kad ne prāšote.

3. Jūs prāšote, ir ne gūnate, todel, kad ne geray prāšote, butent ant to, kad sawo geiduleis praryjate.

4. Jūs wenzawonytės pėrjengtojei ir pėrjengtojes, ar jūs ne žinot, kad swieto prietelyste yra Diewo neprietelyste? kurs swieto prietelumi nor buti, tas bus Diewo neprietelumi.

5. Arba mislijat, rāštą noprosnay sakanti: "dwāse, jusije gywėnanti, geidž prieš n' apykantą?" Gal. 5, 17.

6. Ir dūda apšczey malonę. Kadangi rāstas šalo: "Diews priešinasi pasididzojantiems, bet pakarniems dūda malonę." Job. 22, 29.

7. Taygi bukit Diewui padūti, priešištingit wėlnui, tay jis bėgs nū jūsų.

8. Artinkities Diewui, tay jis jums artinas. Cypstikit rankas, jus griedinkit, ir darykit sawo širdis cypstas, jus abbejeja.

9. Bukit bėdni, ir dejojite, ir werkite; jūsų jākai te pėrswercza i werksmą, ir jūsų dżaugsmas i smutnybę.

10. Pasizėminkitis po Diewo aktū, tay jis jus paaukštis.

11. Ne apkalbėkit kits kittą, mieli brolei; kurs sawo broli apkalba, ir sudija sawo broli, tas apkalba jo-

kanq, ir sudija zokanq. Bet jey tu zokanq sudiji, tay n'essi pilditojis zokano, bet sudza.

12. Wiens wienintelis yra zokano: dawejas, tas gal isganyti ir prazuddyti. Kas tu essi, furs kitta sudiji?

13. Geray, kurrie dabar sakote: šen dien, arba rytoj' eisime i ši arba i tą miestą, ir pasiilikime ten metus, kupežiausime, ir wersimies;

14. Kurrie jus ne šinnote, kas rytoje nusidils. Nes kas yra jusu gywasistis? garas yra, furs mažą walandą patentą, bet potam pragaišta.

15. Už tai reiketu jums sakyt: jey Wiešpats nor, ir mes gywi pasiiliksim', norim ši arba tą daryti.

16. Bet dabar girraties sawo diawime. Wišas tošai gyvus yra piktas.

17. Nes furs žinna ger daryt, ir ne dāro, tam tai griekas.

5. Perskyrimas.

Apie bagotyšes nielysę, apie kantrų kentėjimą ir galinę malbą.

Wey, jus bagotieji, werkit ir raudošit del sawo bėdos, ant jusu ateisencos.

2. Jusu bagotyšte supuwo, jusu rubai kandži edami.

3. Jusu auksas ir sidabras surudijo, ir jų rudis bus jums ant ludimo, ir jusu kunus es, kaip ugnis. Jus saw stārbus surintot pasiiausosa dienosā.

4. Sztay, darbininkū alga, kurrie jusu laukus nuwale, ir jusu nutrāukta yra, ta šauk; ir pjowėjū šaukšmas išlako i ausis Wiešpaties Zebaot.

5. Jus geray gywenot ant žemės, ir lebawot, ir sawo širdis gānēt, kaip dienai pamušimmo.

6. Jus apšūdijot teišūt, ir uymāšēt, ir jis jums ne pasistengies.

7. Taygi bukit kantrus, mieli brolei, iški Wiešpaties atėjimui. Sztay, laukininkū lauk brangiāuso žemės waisaus, ir kantrus del to yra, iški sulaukęs antšybą ir welybą lyt.

8. Budit ir jus kantrus, ir stiprint sawo širdis; nesa Wiešpaties atėjimmas artų yra.

9. Ne dušāukite priekš kīts kitta, mieli brolei, kad jus ne butumbit prazuddyti; šztay, sudza už durrū.

10. Imkit, mano mieli brolei, ant kentėjimo ir kantrummo pawėikšlo, prarakus, kurrie jums kalbėjo wardan Wiešpaties.

11. Sztay, mes laikom per isganytingus, kurrie iškentėjo. Jobo kantrumą jus girdejoj, ir Wiešpaties galą jus regėjot; nesa Wiešpats yra mielāširdingas ir susimilštas.

12. Bet pirm wišū dāiktā, mano brolei, ne prisēkit, ney per dangū, ney per žemę, ney nejoikā kitta prysęgā. Bet t' essie jusu žodis jē, kas jē yra, ir nē, kas nē yra, kad jus ne pultumbit i wēidmanysę.

13. Jey kas kenczia tarp jusu, tas te meldēs; jey kas yra linksmos širdies, tas te giesči psalmus.

14. Jey kas serga, tas te wadinna surinšimo wyresnūsus pas sawę, ir te meldim už sawę, ir tesidāda pasimōstīt su allejumi wardan Wiešpaties,

15. Ir tikėjimo malda gēlbēs ligoni, ir Wiešpats ji priekš; ir jey susigriekšijęs, tay jam bus atleista.

16. Išpažinkite kīts kitta sawo griekus, ir mēlškities už kīts kitta, kad pasweiktumbit. Teisojo malda dang gal, jey širdinga.

17. Elišus buwo žmogus lygey kaip mes, * ir jis melde malbā, kad ne lytu; ir ne lyjo ant žemės tris metus ir šešis mėnesus.

* 1 Sam. 17, 1.

18. Ir jis wēl meldēs; ir dangus dāwe lytaus, ir žeme atneše sawo waisaus.

19. Mieli brolei, jey kas jusu nūklystu nā ticēs, ir ji kas priwersta,

20. Tas te žinno, kad kas griekininkā priwerite nā klajojimmo jo kēto, tas išgēlbėjo dušią nā smerties, ir uždengs griekū daugybę.

Gromata sw. Judo.

Bagraubinnimas passist prie cypso pamolslo
ir elgimuo.

Judas, tarnas Jėzaus Kristaus, bet
brolis Jokubo, pawadintiems, kur-
rie paswesti yra nū Diewo Tėwo,
ir palaityti Kristuje Jėzuje.

2. Diewe dikt jums daug miela-
širdingystės, ir pakajaus, ir meilės.

3. Jūs mylimieji, kaip aš ketėjau
jums rašyti apie musū wissū išga-
nimą, rōdėji man reikent, jus su gro-
matomis graudinti, kad jūs kowo-
tumbit už wiera, kurri wieną kartą
dīta šwentienus.

4. Kēs kelli žmones podraug isikisio,
apie kurrus fittą kartą parasyta
yra, ant toliōs korawonės, tie yra
bediewjei, ir Diewo malonę ant iš-
dytimo warteja, ir usšigin Diewo,
ir musū Pono Jėzaus Kristaus, to
wienatijo Wieszpataujančio.

5. Bet aš noru jums priminti, kad
šinnotumbit wieną kartą tai, kad
Wieszpats, kaip žmones iš Egipto
gelbėjo, antrą kartą nujudde tus,
kurrie ne tikėjo. * 4 M. 19, 24.

6. Ir angelus, kurrie sawo kuni-
gaikštystę ne palaikę, bet prastojo
sawo gyvenimą, palaikę sudui di-
džs dienos amžinais ryšeis tam-
sybėje.

7. Kaip ir * Sodoma ir Gomorra,
ir miestai aplink esantieji, kurrie ly-
gu budu kaip šie iškeikšawo, ir
ėjo passuy fittą kuną, ant pawėikšlo
statyti yra, ir keneza amšinōs ug-
niės mūk. * 1 Mos. 19, 23.

8. Šittilgi budu ir šie sapnoredi,
kurrie kuną apbjaurin, bet wyrau-
sybės paniekfin, ir autkežausoje gar-
bėje esanczus bluznij.

9. Bet Mikkelis, wyrausas angelas,
kaip su wėlnu waidijosi, ir su jām
kalbėjo Del Moizėšaus lawono, ne
dryso daryti bluznijimo prōmą, bet
tare: * Wieszpats te barrie tamę.

10. Bet šie bluznija, apie ką nieko
nešino, bet ką iš prigimmimmo nu-

māno, tame jie pagenda kaip nepro-
tingi galwijai.

11. Bėda jiems! nēsa jie eina Roy-
no kėla, ir pīla i * Balaamo klajo-
jimā, naudōs del, ir prapūla māšte
Korės. * 4 M. 22, 5. * P. 16, 1.

12. Šzie bjaureszeji lebāuja iš jūšū
meilės-weczėrū be gėdōs, gānosī pa-
tys; jie yra debesei be wandens,
wėjo šėn ir tēn waromi; padjumę
newaisingi mēdzei, du kartu pamir-
gę, ir iš šaknū išwersti;

13. Baisos marū wilnys, sawo pa-
cū gėdā išputtojančios, klajojenčios
žwaiždės, kurrōms ušlaikyta tamšy-
bės ukana amžinay.

14. Bet apie tokius prarakāwes
ir * Enoks, sėkmasis nū Ademo, ir
targės: šitay, Wieszpats ateit su dang
tūkstančiais šwentūjū, * 1 M. 5, 21.

15. Sudą laikyti ant wissū, ir
korawōti jū wissus bediewjus, del
wissū darbū jū bediewiško elgimmo,
kāmī nusidejo, ir del wisso pikto,
ką kalbėjo pries jū bediewiški grie-
tininkai.

16. Šzie murmėna ir sfundzasi
wissadēs, pagal sawo geidulus elg-
damės; ir jū burna iš didžio kalba,
diddey atbōdami iskeltū žmonū, nau-
dōs dēley.

17. Bet jūs, mano mylimieji, atsi-
minkit tū žodžū, kurrie pirm to sa-
tyti yra apastalū musū Pono Jė-
zaus Kristaus,

18. Kaip jie jums sake, kad pa-
stiausame czeše bus apiūktōjei, kurrie
pagal sawo pacū pageidimmus be-
diewiškay elgiasi.

19. Šittie yra, atšistyrimus darą,
kunigši, dwasēs ne turri.

20. Bet jūs, mano mylimieji, pasi-
buddawokities ant sawo šwenzau-
sōs wierōs per šwentą Dwasę, ir
melskities,

21. Ir pasilaikytit Diewo mēileje,
ir laukite mielaširdingystės musū
Pono Jėzaus Kristaus, ant amžinōs
gywasties.

22. Ir laiřkyřit tą řirtumą, řad jús řellą řusimiltumbit;

23. Bet řittus řu baime iřřany-
tumbit, ir iř ugnies iřřaũtumbit,
ir n'apřęřit apřaurintą řuno rubą.

24. Bet tam, řurs jús apiąugoti
gal ną nusidėjimo, ir řtatyt po

akią řawo řlowės nebąrtinay řu
dzaugřmu,

25. Tam Diewui, řurs wiens iř-
mintings řra, musą Iřřanytojui,
řęřie gąrbe ir řlowe, ir gallybe.
ir macis, dabar ir ant wiřřą amįių
Amen.

Aprėiřkimas řw. Jono, Diewo mokito.

1. Pėrřtyrimas.

Pařlęptinę septyną liřtorą ir įwaigędį.

ęsis řra aprėiřkimas Jėzaus Kri-
řtaus, řurri jam Diews dąwe, řawo
tarnams paroditi, řas ne po ilgu tur
nusidąti, ir iřřgulde įi ir řunte per
řawo angėlą, řawo tarnui Jonui;

2. Kurs luddijo Diewo įodi, ir
luddimą apie Jėzų Kriřtą, řą jis
regėjo.

3. Iřřanytas řra tas, řurs řkaita,
ir řurrie řlauřa prąrąřawimo įodzųs,
ir palaiřo, řas tame parąřyta; nės
cųřas arty řra.

4. Jonas septiniems řurinkimams
Ązioje: malone řęřie řu jumis, ir
paląjus ną to, řurs řra, ir řurs
buwo, ir řurs ateit, ir ną septyną
dwąřų, řurros řra ties jo řrąřę;

5. Ir ną Jėzaus Kriřtaus, řurs
řra wiernas luddininkřs, ir pirmęim-
mys iř numirřųřų, ir řunigaiřķtis
řarąłą ant řėmės; řurs mus mylėjo,
ir mazgojo ną griekų, řawo řrauju,

6. Ir padąre mus řarąleis ir řu-
nigais po ařim' Diewo, ir řawo
Tėwo: tam pačiam řęřie gąrbe ir
macis ną amįių iřķi amįių. Amen.

7. ęřtay, įis ateit řu debesimis, ir
regės įi wiřřos ąřys, ir řurrie i įi
dųre, ir řauķs wiřřos řėmės gimmi-
nės. Beje, Amen.

8. Ąř esmi Ą ir Ǫ, prądzia ir gą-
las, taria Wieřřpats, řurs řra, ir řurs
buwo, ir řurs ateit wiřřagalis.

9. Ąř Jonas, řurs taipojan įuřų
brolis, ir draugas warge esmi, ir
řaralystėje, ir řantrumme Jėzaus
Kriřtaus, buwan řalloje, řurri wadin-
nama Patmos, del Diewo įodzio, ir
del luddimo Jėzaus Kriřtaus.

10. Ąř buwan dwąřęje Wieřřpaties
dienoje, ir girdeįan ųř řawęs diddi
balřą, řaip trubos,

11. Tas tare: ąř esmi Ą ir Ǫ, pir-
mas ir pařkutinnis. Ir řą tu regi,
tai rařųř i řnygas, ir řuř řurinkė-
mams Ązioje, i Epėřą, ir i ęmyr-
ną, ir i Pėrgamą, ir i ęyatyřą, ir i
Sardi, ir i Piladelpją, ir i Laodictą.

12. Ir ąř atřitřępijan reęeti to
balřo, řu manimi řalbancų. Ir
atřitřępęs iřwųřdau septynis ąnřřo
liřtorus.

13. Ir widdų' tarp tų septyną
liřtorų wieną, tas buwo įmogąs
řunui lygus, tas buwo apwılķtas il-
gu rubu, ir apiąřřtas aplink řruting
ąuřřo įąřta.

14. Bet jo gąłwa ir jo plauķai bu-
wo balti, řaip bąłta wilna, řaip řnie-
gas, ir jo ąřys řaip ugnies lieřřna.

15. Ir jo řojos lyęęy řaip řkaiř-
waris, pėcųęje řerplėjas, ir jo bal-
řas, řaip didžio wandens ųjimmąs.

16. Ir turreįo septynęs įwaigędes
řawo dęřinėį' ranķų', ir iř jo bur-
nės iřėjo ąřtrus řardas dwicm ąř-
menim pjąųjas, ir jo wėidas řibbeįo
řaip řwiefi řaule,

17. Ir įi iřwųřęs, pįłau įam i
řojas řaip numiręęs, ir įis ųdėįo
řawo dęřinę ranķą ant manęs, ir
tare man: nęřibijokis; ąř esmi pir-
masis ir pařkutinnis.

18. Ir gywas; Ąř buwan nu-
miręęs, ir řtay, ąř esmi gywas ną
amįių iř amįių, ir turru řaktus pė-
řłs bey řmertiės.

19. Rařųř, řą regėjęs, ir řas řra,
ir řas řurrės potam nusidąti;

20. Pařlęptinę septyną įwaigędį,
řurres reęęei mano dęřinėį' ran-

Koj', ir septynis auksio listorus. Septynos žvaigždės yra angelai: septyni surinkimū, ir septyni listorei, kurrus tu regėjai, yra septyni surinkimai.

2. Pėrstyrimas.

Rėmus gromatos, netikrą wiera drubųgencos, ir wirtybę igradūnnantcos.

Jr angelui surinkimo Epeze rasyt: tai sąlo ansai laiksis septynes žvaigždes sawo dėšimej', waiškejojėsis wid: Duj' septyni auksio listorai;

2. Už žinnau tawo dārbus bey tawo proce, bey tawo kantrumma, ir tawę ne gālinti kėst piktūsus, ir bandei tus, kurrie sąlosi, ešq apāštalais, to nebudami, ir jās mella: geis iškadai,

3. Jr mēcenti, ir kantrumma turri, ir dēl mano wardo dirbi ir ne paūšai.

4. Bet tai prieš tawę turru, kad pirmąę mēilę pametei.

5. Mūnneš, nū šo atpālei, ir prisiwerst, ir daryt pirmūsus dārbus. Bet jey ne, ateisu taw wēi, ir tawo listorū pastumsu iš jo wietos, jey ne prisiwersti.

6. Bet tai turri, kad tu nekenti Aikolaitū dārbus, kurrū ir aš ne kentju.

7. Kas ausū tur, tas te klauso, kq Dwase surinkimams sąlo: kas pergal, tam dāsu wālgiti nūg gy: wāsties mēdzio, Diewo rojuje ešanczo.

8. Jr angelui surinkimo Smyrne rasyt: tai sąlo pirmasis ir pastutinnis, kursai buwo numiręs, ir wēl gywas pastōjo:

9. Už žinnau tawo dārbus, bey tawo wargq, bey tawo neturtq, (bet bagots ešsi), bey blūnijimq tū, kurrie sąlos ešq žydaus, ir ne yra, bet yra šetono šuile.

10. Nesibijoš to nieko, šo kentėsi; štay wēlnas kallis jūšū i kalėjimq imes, jeib gundati butumbit, ir wargo turrešit dėšimt dienū. Būl wernas ikki smertiēs, tay dāsu taw gy: wāsties wainiklq.

11. Kas ausū tur, tas te klauso, kq Dwase surinkimams sąlo: kas pergal, tam ne bus iškada nū antrojo smertiēs.

12. Jr angelui surinkimo Perga: moj' rasyt: tai sąlo, turrifis aštrasi dwiem ašmenim' pjūjenti kārda.

13. Už žinnau, kq tu darai, ir tur tu gyweni, tur šetono šuile yra; ir nusitwėres laikaisi mano wardo, ir mano wieros ne ašigynei, ir tosa dienosq, kurosa Antipas, mano wernas luddinins, pas jus nušawits yra, tur šetons gywēna.

14. Bet mažumq kq turru prieš tawę, kad tu tēnq turri, besilai: kancū prie pamokšo Balaam, * kursai mokinno per Balatq papiktinnimq padaryti po ašū waišū Izraelo, wālgit balwonū: apierq bey kēškāuti. * 4 M. 25, 2.

15. Taipojan ir turri, besilaikancys prie Aikolaitū pamokšo, tai ne kenczu.

16. Persiwerst; bet jey ne, tay wēi taw ateisu, ir su jeis kārāusu kārdu sawo burnos.

17. Kas ausū tur, tas te klauso, kq Dwase surinkimams sąlo: kas pergal, tam dāsu wālgit paslėptos Mammos, ir dāsu jam gēra luddinimq, ir su luddinu naujq wardq rāšytq, kurri ney wiens ne pašyša, kaip ji gāunqsis.

18. Jr angelui surinkimo Tyaty: rōs rasyt: tai sąlo Diewo Sumus, turris alis kaip ugnies liepna, ir jo kōjos lyg kaip skaiswaris;

19. Už žinnau tawo dārbus, ir tawo mēilę, ir tawo šlužbq, ir tawo wiera, ir tawo kantrumma, ir kad jo ilgiaus jo daugiaus darai;

20. Bet mažumq kq turru prieš tawę, kad dādi moteriškei * Jezabel, kurri sąlosi ešanti prarāšene, mokint, ir mano tarnus iškādžot, kēškāut, bey balwonū apieros wālgit. * 1 Kar. 16, 31.

21. Jr aš ežšo jei dawjau, kad prisiwerstu nū sawo kēškystės, ir ji ne prisiwercza.

22. Štay, aš ję metu i lomq, ir kurrie su ję wencawonyštę pērjenge, i diddi wargq, jey ne prisiwercza nū sawo darbū.

23. Jr jōs waišus ušmūšu. Jr ištirs wišsi surinkimai, kad aš ešmi pērbandqsis inkstus bey širdis,

ir dāsu kōjnam jūšū pagal jūšū dārbus.

24. Bet jums sakau, bey Pittiems, Tyatyroj' esantiems, kurrie ne tur tokio pamokslō, ir kurrie ne pa-šinnō šētono gilybē, (anot' jū žodžio:) aš ne užmėšiu jums kiltōs naštōs.

25. Taciau kę turrit, laikykite, iškli man ateinant.

26. Ir kas pėrgal, bey laiko mano dārbus iškli gālui, tam walgē dāsu ant pagonū.

27. Ir jis jās ganys geležinne ryškite, ir kaip pūdzaus ryšką jās sukuls;

28. Kaip nū sawo Tėwo gawau, ir dāsu jam ausėrōs-žwaigždę.

29. Kas ausū tur, tas te klauso, kę Dwase surinkimams sako.

3. Pėrsikrymas.

Trys gromatos, kuro'sa ušdrandimmas weib-mainysies, bey pasikibimmo.

Ir angelui surinkimo Sardije rašyk: tai sako, turris Diewo dwāsės, ir septynes žwaigzdes: aš žinnau tawo dārbus; nēsa wardę turri, ney gyws ēšas, ir negyws ēssi.

2. Buč budrus, ir padrutit kitta, kas jau numiršta; nēsa tawo dārbus netikrus rādau po Diewo akiū.

3. Taygi mimelē, kaip gawai ir girdejei, ir laikyk, ir prisiwerst. Jey ne buddesi, aš ateisu ant tawęs, kaip antay waggis, ir nežinnosi, kurę adynę aš ant tawęs ateisu.

4. Jrgi ne daug wardū turri Sardije, kurrie sawo rubus ne ištepe, ir jie su manim wāitšęzos baltūse rubūse; nēs jie to wertī.

5. Kas pėrgal, tas bus aprėdyts baltais rubais, ir aš jo wardę ne išgėšysu iš gywasties knygū, ir jo wardę išpažysu po ašim mano Tėwo, bey po ašim jo angelū.

6. Kas ausū tur, tas te klauso, kę Dwase surinkimams sako.

7. Ir angelui surinkimo Piladelpioj' rašyk: tai sako šwentas, teišus, kursai tur Diewidō raktę, kursai atrakinna, ir ney wiens ne ušrafinna, kurs ušrafinna, ir ney wiens ne atrakinna;

8. Už žinnau tawo dārbus. Sztay, dawjau pirm tawęs atwiras durris, ir nieks ne gal jas ušrakinti; nēsa tu maš sylōs turri, ir mano žodi palaikei, ir mano wardo ne ušsigynai.

9. Sztay, dāsu iš šētono šuilēs, kurrie sūkos, ēšę žydai, ir to nieta, bet mellāja. Sztay, aš padarysu, kad jie ateis, ir mėsīs prie tawo kōjū, ir išpažis, kad aš tawę mylėjau.

10. Kadangi tu palaikei žedi mano fantrumo, ir aš tawę palaikyšu nūg acynōs pagundimo, ateisenczo ant wišo swieto apskritumo, gundit gywēnanczus ant žemēs.

11. Sztay, ateimi wēik; laikyk, kę turri, kad nieks ne imtu tawo wainiškę.

12. Kas pėrgal, tę padarysu stulpu mano Diewo bažnyčioje, ir ne išeis daugiaus. Ir rašysu ant jo mano Diewo wardę, bey naujōs Jeruzalēs wardę, mano Diewo miestō, kurri iš dangaus žemyn ateit, nū mano Diewo, ir mano wardę, naujaji.

13. Kas ausū tur, tas te klauso, kę Dwase surinkimams sako.

14. Ir angelui surinkimo Laodiceoj' rašyk: tai sako Amen, wiernas ir teišus luddininks, pradžia Diewo sutwėrimo:

15. Už žinnau tawo dārbus, kad ney šalts ney šilts ēssi, al kad butumbei ar šalts ar šilts!

16. Bet kadangi drungnus ēssi, ir ney šalts ney šilts, išspjāusiu tawę iš sawo burnōs.

17. Tu sakai: aš esmi bagotas, ir wišo pilnas esmi abelnay, ir nieko ne priwalau; ir ne žinnaisi, ēšas bėdnas ir wargingas, ubbags, al-las ir nūgas.

18. Už taw rōdiju, kad aūšo pirtumbei iš manęs, ugnimi cyslito, kad pralobtumbei, bey baltū rubū, kad apsiwiltumbei, kad ne pasiroditu tawo nūgystēs gėda, ir tept sawo akis akiū-moštimi, jeib matytumbei.

19. Kurrus mylu, * tus barru ir baudzu. Taygi buč sukurs, ir prisiwerst.

* Sob. 5, 17.

20. Sztay, aš šlowju nš durrū, ir

tuzgenu. Jey kas mano balso iþ: girs, ir durris atvērš, ras tā ieisu, ir wakarēnē su jūmi laifysu, ir jis su manimi.

21. Kas pērgal, tam dāsu sēdēt su manimi ant sawo sōsto, kaip aþ pērgalējau, ir sēdausi su sawo Tēwu ant jo sōsto.

22. Kas ansū tur, tas te klauso, kq Dwase surinkimams sako.

4. Pērskrīmas.

Antras reģjim: apie sōstq þlowē ir garkēš Lēwo.

Potam reģėjau, ir ūtay, durrys buwo atvērtoš danguj', ir pirmas balsas, kurri girčējs buwau su manim kalbant, kaip truba, tare: kopt þēn, aþ taw parōdisu, kas po þio bus.

2. Ir tāļau dwaseje rādausi. Ir ūtay, sōstas buwo paþtatyts danguje, ir ant sōsto sedejo wiens.

3. Ir sedisīs žurēti buwo lyg kaip atmenēlis Jaspis ir Sardis; ir dangaus jūsta buwo aplink sōstq, žurint lygi Smaragdai.

4. Ir aplink tā sōstq buwo dwidēsimts ir ķeturi sōstai, ir ant tū sōstū sedejo dwidēsimt ir ķeturi wyresnieji, baltais rubais apwīkti, ir turri ant sawo galwū aukšo wainīkus.

5. Ir iþ to sōsto iþējo žaibai, pērkūnai, bey balsai; ir septyni žibburēi ugnimi dēge ties tū sōstu, kuros yra septynis Diemo dwases.

6. Ir ties tū sōstu buwo ējers stīklinnis, lygus kristolui; ir widdurij' sōsto, bey aplink sōstq ķeturi žwērys, pilni aķiā, pryþakije ir uþpaľalije.

7. Ir pirmas žwēris buwo lygus lutui, ir antras žwēris buwo lygus wērþui, ir trējas turrējo ģymi, kaip žmogus, ir ķetwirtas žwēris lygus leķenczam errēlui.

8. Ir koinas tū ķeturū žwērū turrējo po þēþis sparnus aplinkuy, ir buwo widdurij' pilni aķiā, ir ne turrējo ney jōķio atīľisio nēy dienq nēy nakti, ir tare: " þwentas, þwentas, þwentas Diemas, Wieþpats, Wīffogaliķis, kurs buwo, ir kuras yra, ir kurs ateina.

* Seq. 6, 3.

9. Ir tiems žwērimš dādant þlowē bey garbē, bey deķawonē, sedinczam ant sōsto, ģywu ēķanczam nū amþiā iķķi amþiā,

10. Pāle dwidēsimt ir ķeturi wyresnieji po aķiā to, ant sōsto sedinczio, ir meldeši tā, kurs ģywas yra nū amþiā iķķi amþiā. Ir sawo wainīkus mēte ties sōstu, ir tare:

11. Wieþpatie, tu werts eķķi, imti þlowē, bey garbē, bey stiprybē; nēs tu wīľsus dāķtus ūtwērci, ir pērtawo walē jie sawo butybē tur, ir ūtwērti yra.

5. Pērskrīmas.

Kriķus lutas ir awinēlis, nauja ģiesme garbinnams.

Ir aþ reģėjau deķinēje ant sōsto sedinczio, ķnygas raþytas, iþ widdaus ir iþ wīľķaus uþķeczwētitas septynēis ķeczwētimis.

2. Ir reģėjau drūtq angēľq sakanti didu balsu: kas yra wertas, tas ķnygas atwērti, bey jū ķeczwēczus atpleķt.

3. Ir ney wiens ney danguj' ney ant žēmēs, ney po žeme ne galējo tas ķnygas atwērti, ney žurēt i jas.

4. Ir aþ werkiau labay, kad ney wiens ne werts buwo iķraķtas, tū ķnygū atwērti, ir ūķaityti, neygi i jas žurēti.

5. Ir wiens anū wyresnujū tare man: ne werk. Sztay, pērgalējo lutas, kursai yra iþ ģimminēs Judo, Dowido þaknis, atwērti ķnygas, bey atpleķt jū septynis ķeczwēczus.

6. Ir aþ reģėjau, ir ūtay widduj' sōsto bey anū ķeturū žwērū, ir widduj' wyresnujū stowējo awinēlis, kaip butu nuķawintas, ir turrējo septynis ragus, bey septynes aķis, kuros yra septynos Diemo dwases, ūľstos i wīľsas žēme.

7. Ir jis atēķes ēme ķnygas iþ deķinēs to, ant sōsto sedinczio;

8. Ir jam ķnygas immant, anie ķeturi žwērys, bey dwidēsimts ir ķeturi wyresnieji pāle ties awinēlu, ir koinas turrējo arpas bey aukšo bludus, pilnus smīķamū ļōľū, toľtai yra þwentujū maldos.

9. Ir naujq ģiesmē ģiedodami,

tare: tu werts esti, imti knygas, bey atplešt jū pėczwėtus; nėsą tu esti nušawintis, ir mus Diewui atpir-
fici sawo krauju, iš wissolliā gim-
miniū, bey liejumū bey žmonū, bey paſonū.

10. Ir padarei mus Diewui musū, karāleis bey kunigais; ir mes busim karālei ant žemės.

11. Ir aš regejau, ir išgirdau balsą daugummo angelū aplink sō-
stą, bey aplink anas žwėris, bey aplink wyresnūsus, ir jū skaitlus buwo daug tūkstančū kartū tūk-
stančū.

12. Ir tare didzu balsu: Awinelis, nušawintasis, werts yra, imti stipry-
bę ir bagotyštę, ir išminti, ir druty-
bę, ir garbę, ir šlowę, ir laupsę!

13. Ir wissą sutwėrimą, estanti dangū bey ant žemės, bey po žeme, bey marioša, ir wis, kas įšė yra, girdejan sakant sėdincjam ant sō-
sto bey awinēlui: laupsė, bey garbė, bey šlowė, bey waldoza nū amšiū
ištē amšiū!

14. Ir keturi žwėrys tare: Amen. Ir dwidėšimt ir keturi wyresnieji parpālę, mēdėsi to, kursai gyws yra nū amšiū ištē amšiū.

6. Pėrsėyrimas.

Apie atplešimū hešerū pėczwėtū.

Ir aš regejau, kad awinelis pėcz-
wėtū wieną atplešę; ir girdejan keturū žwėrū wieną sakanti, nēy peršuno balsu: eikš, ir pajurēl.

2. Ir aš regejau, ir šitay, balts arklys, ir ant to sėdisis, turrejo fili-
pini; ir jam buwo dūtas wainikšas, ir jis išėjo pėrgalėdams ir kad dau-
giaus pėrgalėtu.

3. Ir kaip antrą pėczwėtū atplešę, girdejan antrą žwėrū sakanti: eikš, ir pajurēl.

4. Ir išėjo tīs arklys, tas buwo raudons, ir ant jo sėdincjam buwo dūta, pakāju atimt nū žemės, ir kad titti tittus nušawintu; ir jam buwo dūtas diddis kārdas.

5. Ir kaip trėčią pėczwėtū atplešę, girdejan trėčią žwėrū sakanti: eikš, ir pajurēl. Ir aš regejau, ir šitay, jūds arklys, ir ant jo sėdisis, tur-
rejo swarczus sawo rankoj.

6. Ir išgirdau balsą tarp tū ketu-
rū žwėrū sakanti: kwėčū saikas uš wieną graši, ir trys miežū saikai uš wieną graši; ir alėjn bey wyną ne pajeišt.

7. Ir kaip ketwirtą pėczwėtū at-
plešę, išgirdau balsą ketwirtū žwė-
riēs, sakanti: eikš ir pajurēl.

8. Ir aš regejau, ir šitay, arklys palwas, ir ant jo sėdis wardu bu-
wo smertis, ir pėlla ējo pasfuy ji. Ir dūta buwo jiēm dwiem wale, nušawinti ketwirtą dalį ant žemės, kārdu bey baddu, ir smerczu bey žwėrimis ant žemės.

9. Ir kaip penktąjį pėczwėtū at-
plešę, regejau po altoraus dušias tū, kurrie nušawinti buwo dėl Die-
wo šodžio, ir dėl luddimo, kurri jie turrejo.

10. Ir jie šaukė didzu balsu, tar-
dami: Wiekspatie, tu šwentasis ir teisusis, ištikolej tu ne sūdiji, ney atkeršiji musū kraują ant tū, kurrie ant žemės gywėnai?

11. Ir dūtas buwo kožnam jū bāt-
tas rubas, ir buwo jiems sakytā, kad dar išėtus trumpinteli czech, ištē pilnay prisidėtu jū draugai ir brolei, kurrie taipojau dar bus nu-
šawinti, lyg kaip jie.

12. Ir aš regejau, ji šeštą pėcz-
wėtū atplešę; ir šitay pastojō did-
dis žemės padrebejimas, ir šaukė pastojō jūda, kaip ašutinnis jūds, ir mēnū buwo kaip kraujas.

13. Ir dangaus žwaigždes pālę ant žemės, lyg kaip pyg-medis sawo py-
gas nukrečia, didzu wėju pajuddits.

14. Ir dangus atstojō, nēy knygos suwynotos, ir wissi kalnai bey salšos buwo pajuddintos iš sawo wietū.

15. Ir karālei ant žemės, bey wy-
raušieji, bey bagotieji, bey žalnėrū wyresnieji, bey waldonai, bey wissi bernai, bey wissi walnieji slėposi gil-
lūsa dūbėsa bey ūloša prie kalnū;

16. Tardami kalnams bey ūloms: užgrūkit mus, ir paslėptit mus nū abiu to, kursai ant sōsto sėd, ir nū awineliō keršto;

17. Nėsą atėjo didde diena jo kerš-
to, ir kas gal iškoweti?

7. Pėrsfyrimas.

Єvangelio patinėjimas įmanomas įmanoma gėse.

Jr potam regėjau keturis angelus stovint ant keturū žemės kampū, tie laike keturis žemės vėjus, kad ne pūstu ney joks vėjas ant žemės, ney ant mariū, ney ant ney joks mēdzio.

2. Jr aš regėjau litta angelū užkopanti nū saulės užtekėjimo, tas turrėjo pėczwėti gywojo Diewo, ir šauke didzu balsu aniems keturiems angelams, turriems dūta iškadiť žemę bey marres,

3. Jr tare: ne iškadiť žemę, ney marres, ney mēdzus, iktū^a užpėczwētisim^a tarnus musū Diewo ant jų kaktū.

4. Jr aš girdejau šaitis užpėczwētū, šimts ir keturis dēšimt ir keturi tūkstančiai, kurie buvo užpėczwētiti iš wišū giminū waitū Izrael.

5. Iš gimminės Judo dwylika tūkstančių užpėczwētiti: iš gimminės Ruben dwylika tūkstančių užpėczwētiti: iš gimminės Gad dwylika tūkstančių užpėczwētiti:

6. Iš gimminės Ašer dwylika tūkstančių užpėczwētiti: iš gimminės Naphtali dwylika tūkstančių užpėczwētiti: iš gimminės Manasse dwylika tūkstančių užpėczwētiti:

7. Iš gimminės Simeono dwylika tūkstančių užpėczwētiti: iš gimminės Lewi dwylika tūkstančių užpėczwētiti: iš gimminės Izacharo dwylika tūkstančių užpėczwētiti:

8. Iš gimminės Zabulono dwylika tūkstančių užpėczwētiti: iš gimminės Jozebo dwylika tūkstančių užpėczwētiti: iš gimminės Benjamin dwylika tūkstančių užpėczwētiti.

9. Potam regėjau, ir šitay, diddis pulkas, kurri ney wiens ne galėjo pasikaityti, iš wišū pagonū, ir žmoniū, ir liežuviū, ties sōstu stowis, ir ties awinēlu, apwillti baltais rubais, ir werbas jų rankosa,

10. Jr šauke didzu balsu, tarydami: išgūnims t'essie tam, ant sōsto sėdinciam, musū Diewui bey awinēlui.

11. Jr wišū angelai stowėjo aplink sōstą, ir aplink wyresnūsus, ir

aplink keturis žvėris, ir pūle ties sōstu ant sawo wēido, ir mēdēs Diewą,

12. Jr tare: Amen, laupsė ir garbė, ir išmintis, ir dėlawone, ir šlovė, ir šiprybe, ir drutybe, t'essie musū Diewui nū amšū iktū amšū. Amen.

13. Jr atsačydams wiens wyresnūš, tare man: Kōtie šie baltais rubais apwillti? ir iš kur jie atėjo?

14. Jr aš jam tariau: Done, tu žinai. Jr jis tare man: Šie yra tie, kurie atėjo iš didzū wargū, ir sawo rubus mazgojo, ir sawo rubus šwīšus padare krauje awinēlo;

15. Todel jie ties Diewo sōstu yra, ir jam glūžija diena ir naktije jo basnyčoj^a. Jr ant sōsto sėdīs, gywes ant jų.

16. Jie daugiaus ne alks ney trōkš, irgi jās ne užpals ney saule, ney neįjoks twankas.

17. Nēs awinēlis, kurs widdurij sōsto yra, jūš ganyš, ir wadzos prie gywū wandens weršimū; ir Diewas nukšlostis wišas ašaras nū jų akiū.

^a Ję. 25, 8.

8. Pėrsfyrimas.

Eregešis regėjimo ir apšėkinimo šėlmds pėczwētis.

Jr kaip sėkma pėczwėti atplėše, ragdosi tyka dangui ney per pušę adynōs.

2. Jr aš regėjau septynis angelus, kurie stojosi ties Diewu, ir buvo jiems dūtos septynos trubos.

3. Jr kīts angels atėjęs stojosi pas altorę, ir turrėjo aukšo rūšinimo-rytą; ir jam buvo dūta dang smiltimmo žolū, kad dūtu maldoms wišū šwentūšū, ant aukšo altorans ties sōsto.

4. Jr smiltimmo dūmas nū maldū šwentūšū pasikėlė nū angelo rankos po Diewo akiū.

5. Jr angelas ėmęs tą rūšinimo-rytą, pridėjo ugnimi nū altorans, ir išlėbė tą ant žemės. Jr buvo girdėti balsai, ir perkūnai, ir žaibai, ir žemės drebėjimai.

6. Je tie septyni angelai su septynomis trubomis buvo pasitaisę trūbit.

7. Jr pirmasis angels trūbijo. Jr

ragošė leddai bey ugnis su krauju, sumaiřyta, ir pūle ant žemės. Ir trečia dalis žemės sudege, ir trečia dalis mėdžių sudege, ir wiřsa įalia šolė sudege.

8. Ir antras angelas trūbijo. Ir pūle nėy diddis kalnas ugnimi de-gas i marres. Ir trečia dalis marių pawirto krauju.

9. Ir trečia dalis gywujų sutwėrimū mariořa numirre; ir trečia dalis afrutū buwo pagadita.

10. Ir trečia angelas trūbijo. Ir pūle didde įwaigžde iš dangaus, ta dėge kaip įžburys, ir pūle ant trėčės dalies upjų, ir ant wandens šullinū.

11. Ir wardas tōs įwaigždės wadinnams mėtėle; ir trečia dalis wandenū pastojo mėtėlemis. Ir daug įmonū numirre nū tū wandenū, kad jie taip kartus buwo pastoje.

12. Ir ketvirtas angelas trūbijo. Ir buwo iřtikta trečia dalis sąulės, ir trečia dalis mėnesio, ir trečia dalis įwaigždžių, kad jų trečia dalis aptėmo, ir dienōs trečia dalis ne šwiete, ir naktis taipjau.

13. Ir ař regėjau, ir girdejau wieną angelą lėšenti per dangaus widduri, ir sakanti didžu balsu: bėda, bėda, bėda gywėnanties ant žemės, dėl tittū balsū trubū tū tryū angelū, kurrie dar tur trūbit.

9. Pėrřtyrimas.

Apie priėř-Kriřti watarū ir rytū žemėje.

Ir penktas angelas trūbijo. Ir regėjau įwaigžde pūlusę nū dangaus ant žemės, ir dūtas buwo jam raitas šullino gillummo.

2. Ir jis atdare šullini gillummo. Ir išėjo dumai iš to šullino, kaip dumai didžio pėczaus; ir aptėmo sąule, bey āras, nūg tū dumū to šullino.

3. Ir iš tū dumū atėjo žogai ant žemės. Ir jiems buwo dūta syla, kaip angys ant žemės sylōs tur.

4. Ir buwo jiems sařyta, kad ne pažeistu šolę ant žemės, ney ko įa-losencio, ney kōřio mėdžio, bet tik-tay įmones, ne turrinczus Diewo pėczwėti ant sawo kaktū.

5. Ir dūta jiems buwo, kad įšs ne numarrintū, bet įšs kūnfintū cžėlus pentis mėnesius; ir jų kancza buwo kaip kancza angies, kad įmogu itānda.

6. Ir tořa dienosa įmones smercio įėřkōs, ir ji ne ras; norēs mir-ti, ir smertis nū jų bėgs.

7. Ir tie žogai lygus yra įirgams, i karą pataiřtyiems; ir ant jų gal-wū nėy wainikiai āufui lygus, ir jų wėdai lygus įmonū wėdams.

8. Ir turrėjo plāukus, kaip moterū plāukai, ir jų dantys buwo kaip lutū.

9. Ir turrėjo šārwus, kaip gele-finus šārwus; ir bildejims jų spar-nū, kaip wėřimnū bildejims iš dau-gummo įirgū, i karą bėganczū.

10. Ir turrėjo ādegas, lyges an-giems, ir buwo gylei jų ādegos; ir jiems buwo wale, įmones iřkādīt cžėlus pentis mėnesius.

11. Ir turrėjo ant sawės karāla, angelą iš gillummo, tas warda ebreiřkay Abaddon, ir gryiřkay tur wardą Apollyon (Įřgaipintojis).

12. Wiena bėda pėrėjo, řtay, dar dwi bėdi ateit potam.

13. Ir šeřtasis angelas trūbijo. Ir ař išgirdau balsą iš ketturū kam-pū āufso altoraus po Diewo āfiū.

14. Tas tare šeřtam angelui, kur-sai turrėjo trubę: atriřt ketturis an-gelus, ųuriřtus pas didde uppės srowę Eupratę.

15. Ir walni pastojo tie ketturi angelai, kurrie gatawi buwo ant wiendōs adyndōs, ir ant dienōs, ir ant mėnesio, ir ant mēto, kad nu-žuddytu trečią įmonū dali.

16. Ir skaitlus waisto raiteliřto buwo daug tūřtanczū kartū tūřtan-tis; ir ař išgirdau jų skaitln.

17. Ir taip ař regėjau įirgus re-gėjime, ir ant jų sedinczus, kad tur-rėjo ugningus, ir geltonus bey ř-ringus šārwus, ir įirgū galwas kaip lutū galwas, ir iš jų nasrū iš-ėjo ugnis, ir dumai, ir řera.

18. Tū trijų buwo nuřawyta tre-cza dalis įmonū nū ugnies, ir nū dumū, bey řerōs, iš jų nasrū išci-nanczū.

19. Ařsa jų syla buwo jų nasrū

se, ir jū sīdegos buwo lygios šaltims, ir turrējo galwas, ir tūmis iškādā dāre.

20. Ir dar lišķo žmones, kurrie ne buwo nušawiti tomis slogomis, ney prisiwerte nū darbū sawo rankā, kad ne melšus welnū, bey auso, sidābro, wāro, atmens bey mēdzio darytū balmēnū, ne gālinēzū ney šurēt ney girdēt, ney wāiķēzot;

21. Kurrie taipjau ney prisiwerte nū sawo razbajū, jynystēs, ķeķāwimo bey wagystēs.

10. Pērsfyrimas.

Jonas praraja knygos.

Ir aš reģejau fittā drutā angēlā, nū dangaus žemyn atēinanti, tas buwo dēbešim aprēdyts, ir dangaus jūstas ant jo galwos, ir jo wēidas kaip šāule, ir jo kōjos kaip ugniēs stulpai.

2. Ir jis turrējo sawo rankoļ knygeles atwērtas. Ir jis dēšinę sawo kōjā stāte ant mariū ir kairē ant žemēs.

3. Ir jis šauke didzu balsu, kaip lutas rēķia; ir jam bešautiant, kalbējo septyni perkūnai sawo balsus.

4. Ir kaip septyni perkūnai sawo balsus buwo kalbēje, aš jūš norējau rašyt. Tay išgirdau balsā iš dangaus, man sakanti: ušpēc wētiķ, kā septyni perkūnai kalbējo, tai ne rašyt.

5. Ir angēlas, kurri reģejau stowinti ant mariū, ir ant žemēs, pakeļes sawo rankā dangun,

6. Prisēķe per gywaji nūg amšiū iķķi amšiū, kursai dangū sutwēres, ir kas tame yr, ir ķemē ir kas toje, bey marres, ir kas tosa, kad potam ney jōķio czešo jau ne bus;

7. Bet dienosā balso sēķmo angēlo, kad jis trubisēs, tay tur išpildita but paslēptinē Diemo, kaip apsaķes sawo tarnams bey prarakams.

8. Ir aš išgirdau balsā iš dangaus wēl su manim kalbanti, ir sakanti: eik, imķ atwirrašes knygeles iš rankōs angēlo, stowinējo ant mariū bey ant žemēs.

9. Ir aš nuķēs pas angēlā, ta-

riau jam: dāķ man tas knygeles. Ir jis tare man: imķ ir praryķ jas; ir pilwe taw sķaudēs, bet tawo burnoļ bus saldzos kaip meddus.

10. Ir aš ēmēs tas knygeles iš angēlo rankōs, jas praryjau; ir saldzos buwo mano burnoļ kaip meddus, ir man jas sumālgus, pilwas pagawo sķaudēt.

11. Ir jis tare man: tu wēl turri prarakāut, žmonēms ir pagonams ir liejūwjems, ir karālū daugumai.

11. Pērsfyrimas.

Apie dy luddinintu, jū ucedā, ir kas tiems tiķķis.

Ir dāta man buwo nēndre, lazdaļ lygi, ir tariama: ķēķis, ir matoķ Diemo bašņyczā, bey altoru, ir tēnāy Diemā mēldzenczāšus.

2. Bet widdutinni prybašnyti iš mēķ, ir ne matoķ ji, nēķa jis pagonams dātas; ir šwēntā miestā jie šumindzōs per ķeturis dēšimt ir dy mēnesu.

3. Ir aš dāsu dy sawo luddinintā, ir jādū prarakaus tūķstantis dy šimtu ir šēķis dēšimt dienū šāķais apšidēje.

4. Szādu yra dy alywū mēdzu ir dy šibburu, stowinczū po aķiū ķemēs Diemo.

5. Ir jey kas jādū nor paķeist, tay ugnis iš jū dwējū burnōs iķējusi, sūest jū dwējū neprietelus; ir jey kas jādū nor išķādīt, tas tur taipo nušawits buti.

6. Szēm dwiem wale, dangū ušrakint, kad ne lytu dienosā jū dwējū prarakāwimū; ir wāķē tur ant wandens, i kraujā wērsē, ir ķemē ištikt wišķiomis slogomis, kaip tanciey jādū nor.

7. Ir ģiem dwiem luddinā sawo pabaģius, ant žwēriēs, kursai iš gillumo išķāpa, su ģiem dwiem karāus, ir jādū pērgaleķes nušawis.

8. Ir jū dwieķū lawōnai gulēs ant ulyczōs didzōjo miesto, kurs wardu dwāšisķay Sodoma bey Eģyptas, kur muķū Dieķšpats nukryķawotas.

9. Ir matys jū dwieķū lawōnū

Du řelli řmones, ir gimminės, ir lieřuwei, tris dienas bey puřķę, ir ne dās jū dwieřū lawonadų idet i řapus.

10. Ir ant řemės gywėnantieji, dzaugřis iř jū dwieřū, ir linskmai eląřis, ir dōwanas řits řittam řus; neřa tūdu prarakū řankinno tus, řurrie ant řemės gywėno.

11. Ir po trijų ir po puřķės dienōs, ieřo i jūdų gywařtės Dwase iř Diewo; ir stojosi jūdu ant sawo řojū, ir didde baime uřpālę tus, řurrie jūdų mātę.

12. Ir jūdu iřgirdo diddi balsą jiēm dwieim řakanti: uřkopřita řėn. Ir jūdu uřķapo i dangų dēbesiř, ir mātę jūdų jū neprietelei.

13. Ir tą pacę adyną rądoři diddis řemės-padrebėřimas, ir deřimta mieřo dalis sugruwo, ir uřmuřiti buwo tame řemės-padrebėřime řepřtyni tūřřanczei wardai řmonū; ir řitti nuřigandę, dāwę garbę dangaus Diewui.

14. Antroji beda pėrėřo, řtay, trėczoji beda ateit umay.

15. Ir řekmasis angėlas trūbijo. Ir rądoři diddi balsai danguje, tie tare: řwieto řaralyřtės tēřo muřū Wieřřpaczui ir jo Řristui, ir řis řaralāus nū amřū iřķi amřū.

16. Ir dwideřimtis ir řetturi wyreřnieji, řurrie řėdėřo po Diewo aktū ant sawo řreřlū, pūlē ant sawo wėido Diewą meldeři,

17. Ir tare: dēřawojam tam, Wieřřpatie, wiřřagalis řis Diewe, řurs tu eři, ir buwai, řad prieręs sawo diddę maci, wieřřpatāuji.

18. Ir pagonai papyķę, ir atėřo tawo řerřtas, ir numitruřū eřřas, řudīt ir dāt algą tawo tarnams, prarakams, ir řwentieims, ir tiems, řurrie tawo wardo bļjos, mařieims ir diddieims; ir pagadīt, řurrie řemę pagadinno.

19. Ir Diewo bařnyčia buwo atwėrta dangų, ir řřyne jo řesta-mento buwo reęėta jo bařnyčoř; ir rądoři řaibai ir balsai, ir pėřkunai, ir řemės-drebėřimai, ir diddi leddai.

12. Pėřřtyrimas.

Řetwirtas reęėřimas apie řarāwimą ir pėřgaleřimą řurřtino Diewo.

Ir diddis řenklas pařirode dangų: moteriřķę, řaule apėrėyta ir mēnā po jōs řojū, ir ant jōs galwōs wai- niřķas dwylūřōs řwaigždų.

2. Ir ji buwo neřęčia, ic rēķę, ir buwo begimdanti řūditi, ir dīdžus řtaudeřimus řente prierę pa- gimdimmą.

3. Ir pařirode řits řenklas dan- guj, ir řtay, diddis raudons řmā- řas, turris řeptynės galwas ir de- řimti rągdū, ir ant sawo galwū řepřtynis wainiřķus.

4. Ir jo řidega trāuke trėczą řwaigi- džū dali, ir numette řas ant řemės. Ir tas řmāřas řtojos ties tą mote- riřķę pagimdysęcę, řad jei pagim- džus jōs řūditi prarytu.

5. Ir ji pagimde řunų, waiřķeli, ganyřenti wiřřus pagonaus gelleřime ryřķę. Ir jōs řūditiřs buwo paimts Diewop ir jo řōřtop.

6. Ir moteriřķę pabėgo i pūřęcia, řur turreřo wietą Diewo pataiřytą, řad tēnay iřķailęyta butu tūřřantis du řimtu ir řėřis deřimtis dienā.

7. Ir rądoři řowa dangų: Miř- řelis, bey jo angėlai řarāwo řu řma- řu, ir řmāřs řarāwo bey jo angėlai;

8. Ir ne pėřgaleřo, neygi jū wietā ne buwo daugiaus rąřta dangų.

9. Ir buwo iřmeřtas diddyřis řmāřas, řennas ři řaltys, řurs wa- dinnams wėlnas ir řėřtons, iřwa- dzojęřis wiřřą řwieta, ir buwo me- řas ant řemės, ir jo angėlai tēnau meři buwo.

10. Ir ař iřgirdau diddi balsą, tarenti dangų: dabar iřgānims, ir řtiprybe ir řaralyřte muřū Diewo ir macis jo Řristaus pařtojo, řadangi atmeřtas yra apřřtoję řis muřū brolā, řurřai řis apřřtunde dieną ir nāřti pas Diewą.

11. Ir jie pėřgaleřo ji awinēlio řranju, ir řodžu sawo luddijimā, ir ne mylēřo sawo gywařtės iřķi řmėrczio.

12. Todēl dzaugřities řis dangus, ir wiřři tame gywėnā. Beda gywė- nantieims ant řemės, bey ant marū,

nėša welnas nueit žėmyn pas jus, turređams diddi kerštą, ir žinno, maž čėso turris.

13. Ir smąks matydamasi ant žėmės, išmėkas, pėrseimėjo tą moteristę, kurri waikėli buwo pagimduzi.

14. Ir tai moteristėi buwo dātu du sparnu, kaip didzio erelio, kad i pušęą lėktu i sawo wietą, kur išlaidyta butu wiena čėsa, ir du čėsa, ir pusę čėso, atstu weidui žalcio.

15. Ir žaltys išlėido ant moteristės iš sawo nastru wādeni, kaip frowę, kad ję nustāndintu.

16. Bet žėme pagėlbėjo moteristę, ir sawo nastrus atwėrusi, praryjo tą frowę, kurę smąks iš sawo nastru išlėido.

17. Ir smąks apsirastāwo ant moteristės, ir nuėjo karāt su liktu-seis jės gimminės, kurrie Diemo prisiūklus laiko, ir tur laddijimą Jėzaus Kristaus.

13. Pėrštyrimas.

Apie septingastwi ir dwiragi žwėri.

Ir aš stojau prie maru žiedrū.

Pėršt. 13. 1. Ir regėjau žwėri iš maru kšpanti, tas turrėjo septynės galwas ir dėšimt raggū, ir ant sawo raggū septynis wainiklus, ir ant sawo galwū wardą bluznijimo.

2. Ir žwėris, kurri regėjau, buwo lygus pardui, ir jo kijos kaip mėsos-kijos, ir nastrai luto nastrai. Ir smąkas dawe jam sawo stiprybę, ir sawo krėslą, ir diddę maci.

3. Ir aš regėjau jo galwū wieną, neį smertnų įeistą; ir jo smertistė rona išgyjo, ir wissa žėme dywijos to žwėriės.

4. Ir meldėsi smąko, kursai dawe maci žwėrui, ir meldėsi to žwėriės, tarydami: kas tam žwėrui lygus? ir kas su jām gal karāt?

5. Ir jam buwo dāti nastrai kalbati didzus dāiktus, bėy bluznijimus, ir buwo jam dāta, kad išliktu keruris dėšimt ir du mėnėsi.

6. Ir jis atwėre sawo nastrus ant bluznijimo prieš Diemą, bluznit jo

wardą, ir jo šėtrą, ir tus, kurrie danguje gywėna.

7. Ir buwo jam dāta, karāt su šwentaisiais, ir jās pėrgalēt. Ir buwo jam dāta macis ant wissū gimminū, ir lieuwū, ir pagonū.

8. Ir wissi, kurrie ant žėmės gywėna, meldėsi jo, kurrū wardai ne rāšyti gywosa knygos awinėlo, nū swieto pradziūs nužawito.

9. Jey kas ausū tur, tas te klausa.

10. Jey kas i kalėjimą wėda, tas i kalėjimą ieis; jey kas kardu nužudda, tas tur kardu nužuddys buti. Čę yra kantrums ir šwentųjų tikėjimas.

11. Ir aš regėjau littą žwėri, nū žėmės ušlāpanti, ir turrėjo du raggu, lygy kaip awinėlis, ir kalbėjo kaip smąkas.

12. Ir tas dara wissą maci pirmojo žwėriės po jo atliū, ir padaro, kad žėme, ir kurrie ant jės gywėna, meldzasi pirmojo žwėriės, kurris smertistė rona išgyjusi buwo.

13. Ir daro didzus ženklus, kad ir ugni iš dangaus paldina, po žmonū atliū.

14. Ir išwadzūja, ant žėmės gywėnancus, ženklū deley, kurrie jam dāti daryti po žwėriės atliū, ir sako ant žėmės gywėnantiems, kad žwėrui abrozą darytu, kursai roną nū kardo turrėjo, ir gyws buwo pastojes.

15. Ir jam buwo dāta, kad žwėriės abrozui dwasę dawe, kad žwėriės abrozas kalbėjo, ir padare, kad, kurrie žwėriės abrozo nesimelde, nužawiti buwo.

16. Ir padaro wistlems, mąjiems ir diddiems, bagotiems ir wargdie-niems, walniems ir bernams, kad jiems ženklą dawe ant dėšinės rankos, arba ant jū rankos.

17. Kad neį wiens neį pirkti ne galėtu neį pardāti, kaip tiktay tą ženklą turris arba wardą žwėriės, arba staitly jo wardo.

18. Čę išmintis. Kas proto tur, tas te apmislia staitly žwėriės, nės žmogaus staitlus yra, ir jo staitlus yra šėši šimtai šėšes dėšintis ir šėši.

14. Pērstyrimas.

Apie surināto Dievo cypstijamā, ir sugrūmimā Babelē.

Jr aš reģējau awinēli stowinti ant kalno Sion, ir su jūmi simts ir ketturis dēšimt ir ketturis tūkstāncys, turredami jo Tēwo wardā rākytā i sawo kaktas.

2. Jr aš išgirdau balsā iš dangaus nēy didzū wandenū, ir nēy balsā didzio perfuno; ir balsas, kurri girdeļau, buwo kaip arpininkū, ant sawo arpōs ļaidzenczujū.

3. Jr giedojo nēy naujā giesmētis sostu, ir po aklū ketturū žwērū, ir wyresnūjū; ir nēy wiens tōs giesmēs išmokti ne galējo, kaip tikt tie simti ketturis dēšimt ir ketturi tūkstānczi, kurrie nū žēmēs atpirkti.

4. Tie yra, su moterimis ne išsibjaurinē, nēs mergos yra, ir sēka awinēli, kur jis eina. Tie yra atpirkti iš žmonū, pirmānēmis Dieuwil ir awinēlui.

5. Jr jū burnoj' nēy jōsio wylaus ne rāsta; nēs jie yra nebārtini pas Diewo soštā.

6. Jr aš reģējau fittā angēlā, lēkenti per dangaus widdū, tas turrējo amšingā ewangelijā, pranešti sedintiems ir gwenantiems ant žēmēs, ir wišiemis pagōnams ir gimminēms, ir liejuwjiem, ir žmonēms.

7. Jr tare didzū balsu: bijokities Diewo, ir dāsit jam garbē, nēs atējo czeļas jo sudo; ir mēlštities to, kurs padāre dangū ir žēmē, ir marres, ir wandens wersmes.

8. Jr kīts angēlas sēdams ji tare: sugruwo, sugruwo, Babelē, diddyšis miestas, nēsa ji sawo kēšpyštēs wywu girde wišus pagonus.

9. Jr trēcās angēls sēka pastuyši, ir didzū balsu tare: jey kas to žwēriēs mēldziāsi, ir jo abrozo, ir imma žēnkļā ant sawo kaktōs, arba sawo rankōs,

10. Tassai gērs wywo Diewo kēšto, kurs ipilts yra, ne prastiešs jo kēšto kyliše; ir bus mūcizis ugnimi ir sēra, po aklū šwentujā angēlū ir po aklū awinēlo.

11. Jr dumai jū muļōs eis auk-

štyn nūg amšū iški amšū; ir jie ne tur atīlsio dienā ir nakti, kurrie mēldeši to žwēriēs ir jo abrozo, ir jey kas priēme žēnkļā jo wardo.

12. Cze yra kantrummas šwentujā, cze yra laikāje Diewo prišākumus, ir tikšejimā i Jēzu.

13. Jr aš išgirdau balsā iš dangaus man sākanti: rākyt: išganyti numirriejie, kurrie Diešpatije miršta, nūg dabar. Beje, tare Dwaše, jeib ištētus nū sawo darbū, nēsa jū darbai sēka jās.

14. Jr aš reģējau, ir štay, bāltis dēbesis, ir ant dēbesio sedinti wienā, lygū žmogaus suni, tas turrējo aukšo wainiškā ant sawo galwōs, ir sawo rankoj' aštū pjamtuwā.

15. Jr kīts angēlas išejo iš baņņezōs, ir šauke didzū balsu sedinčam ant dēbesio: prideļ sawo pjamtuwā, ir pjam; nēsa pjaties czeļas atējo, nēsa kas pjautina ant žēmēs jau paduwo.

16. Jr sedis is ant dēbesio ištīlko žēmē su pjautuwu, ir žēme pjautu buwo.

17. Jr kīts angēls išejo iš baņņezōs, kurri danguj' yra, taipjau turris aštū wyn-peili.

18. Jr kīts angēls ējo iš altōraus, tas wālē turrējo ant ugniēs, ir šauke didzū balsu turrincjam aštūji wyn-peili, ir tare: prideļ sawo aštūji wyn-peili, ir pjam wyn-keķes ant žēmēs, nēsa jōs āg:s iširpusos.

19. Jr angēls prideļes sawo wyn-peili žēmei, pjowe žēmēs wyn-mēdzio šaklas, ir imette jas i diddi spāustuwā Diewo kēšto.

20. Jr spāustuwe buwo mindzeta laukē miesto, ir kraujas ējo iš spāustuwō iški arklū kumandū, per tūstantis šēšis simtus warsnū.

15. Pērstyrimas.

Pentās reģijms arie septynes pašutimnes slogas.

Jr aš reģējau fittā žēnkļā dangujē, tas buwo diddis ir dywnas: septyni angēlai turrējo septynes pašutimnes slogas; nēs tūmis pabaigts yra Diewo kēštas.

2. Ir ař regėjau nėy stiklinnės marres ugnimi sumaiřytas; ir kurrė pėrgalėjimą buwo gamė ant ano řwėriės bėy jo abrozjo, bėy jo řėnklo, bėy jo wardo řkaitlaus, beřtowinczus prie stiklinnų mārų, ir be-turrinczus Diewo arpas;

3. Ir giedojo giesmę * Moizėřsaus, Diewo tarno, ir giesmę awinėlo, ir tare: diddi ir dywni tawo darbai, Wieřpatie, wiřagaliřis Diewe, tei-sus ir tikri tawo řelai, tu řaralau řwentuři.

* 5 M. 32, 1. r.

4. Kas tamęs nesibijotu, Wieřpatie, ir tawo wardą ne laupsintuř nės tu wiens řwentas eři. Nės wiři řagonai atėję, melfis po tawo akių; nesa tawo promos apsi-riėřke.

5. Potam regėjau, ir řtay, atwėrta buwo bařnyčia řėtrės luddijimo danguje.

6. Ir iřėjo iř bařnyčės septyni angelai, kurrė turrėjo septynes slo-gas, aprėdyti cypřa řaista drobe, ir krumėnės apįřistos aukřo įřstomis.

7. Ir wiens anų řetturų řwėrų dawe septyniems angelams septy-nis aukřo řauřus, pilnus řerřto Diewo, gywo řřancio, nų amįiū iřki amįiū.

8. Ir bařnyčia pilna pařtojo du-mų, del Diewo řlowės, ir del jo řiprybės; ir nėy wiens ne galejo i bařnyčią teit, iř pařibaige septynos řlogos septynų angelų.

16. Pėrřkyrimas.

Řauřai Diewo řerřto septynų angelų iřliejami.

Ir ař girdejau diddi balsą iř bařnyčės, řalbanti tiems septynėms angelams: eikit ir iřliekit řauřus Diewo řerřto ant řēmės.

2. Ir pirmasis nuėjęs, řawo řau-řą iřliejo ant řēmės. Ir řadosi pil-ta ir nelaba wotis ant řmonų, kurrė řwėriės řėnklą turrėjo, ir jo abrozjo meldeři.

3. Ir antrasis angelis iřliejo řawo řauřą i marres. Ir buwo řraujas, řaip negywo; ir řořna gywa duřia mirre mariořa.

4. Ir trėčiasis angelis iřliejo řawo

řauřą i upjū řrowes, ir i wėřřmes. Ir pawirto i řraują.

5. Ir ař iřgirdau angelą řakan-ti: Wieřpatie, tu teisus, tu eři, tu ir bumai, ir řwentas, řad toktai řudięi.

6. Nesa řie řraują řwentuři bėy prāraką praliejo, ir řraują řiems da-wei gėrt; nės řie to wertį.

7. Ir ař iřgirdau řittą angelą iř alteraus řakanti: bėje, Wieřpa-tie, wiřagaliřis Diewe, tawo řudai tikri ir teisus.

8. Ir řetturtas is angelis iřliejo řawo řauřą i řaulę. Ir buwo řam dūta, řmonėms řarřti padaryt ug-nimi.

9. Ir řmonėms řarřta buwo iř didžio twanko, ir bluznijo Diewo wardą, walę turrincę ant řiū řlogų; ir ne priřwerte, řam garbę dūt.

10. Ir penktas is angelis iřliejo řawo řauřą ant řwėriės řotto. Ir jo řaralyřte buwo aptėmusi, ir řie řu-kramte řawo lieřuwįs iř pėřřulū.

11. Ir bluznijo Diewą danguje del řawo řepulū, ir del řawo wozų. Ir ne priřwerte nų řawo darbū.

12. Ir řeřtas is angelis iřliejo řawo řauřą ant diddės řrowės řu-prato; ir wandū nufėřo, řad tai-řyts butu řėlas řaralams nų řaulės uřteřkėjimo.

13. Ir ař regėjau iř řmąřo nařrū, bėy iř řwėriės nařrū, bėy iř nařrū netikřrojo prārako, iřřeinant tris ne-cypřřas dwases lyęias warlėms.

14. Ir yra dwases wėlnū, tes da-ro řėnkłus, ir iřřaina pas řēmės řa-ralų, ir i wiřą řwieto apřrittumą, įřs řurinkt i řarą ant anės didžofės diendės Diewo, wiřagalinęio.

15. řtay, ateimi řaip waggis. Įřganyts, řursai bunda, ir laiřo řawo rubus, řad ne waiřřezotu nięgas, ir ne butu mātoma jo gėda.

16. Ir įis řurinko įis i wiengą wieta, wadinnamą ebrėřiřay Urma-geddon (prapūlimmo řalnas).

17. Ir řekmas is angelis iřliejo řawo řauřą i ūrą. Ir iřėjo bal-sas nų dangaus iř řotto, tas tare: atliřta.

18. Ir řadosi balsai, ir pėřkunai, ir řaibal; ir řtojos diddis řēmės pa-

drebējims, koksio ne buwo, koley žmonū buwo ant žemēs, ir buwo tols žemēs drebējims labay diddis.

19. Ir iš didzojo miesto trys dālys pastōjo, ir pagonū miestai sugruwo. Ir Babylonēs didzōsēs minēta buwo po Diemo aklā, jei dāti wyno kyllikā ir baifingo ķeršto.

20. Ir wišsoss sallos pabēgo ir nēy jokie kalnai ne buwo raksti.

21. Ir diddi leddai, kaip šimtā tripundzū, pūle iš dangaus ant žmonū; ir žmones Diemā bluznijo dēl leddū slogōs, nēs jo sloga labay diddi.

17. Pērkšyrimas.

Szēģitas reģejims, apie Babelēs karalyštē.

Ir atējes wiens septynū angēlū turinczū septynis kaušus, kalbējo su manim, ir tare man: eikš, parōdisu taw apšūdijimā diddesēs ķēķēs, šēdinczōs ant daug wāndenū.

2. Su kurrē ķēķāmo žemēs karālei, ir kurrē gywēna ant žemēs, girti pastōjo iš wyno jōs ķēķāwimo.

3. Ir jis gabēno manē dwasej' i pūšēziā. Ir maczau tā moteriškē sēdint ant raudono žwēriēs, kaip purpura, ta buwo pilna bluznijimo wardū, ir turrējo septynes galwas bey dēšimt raggū.

4. Ir ta moteriškē buwo aprēdyta šarlotu bey purpura, ir išgrozinta aukšu bey brangeis atmenēleis, bey žemczugais, ir turrējo aukšo kūplā rankoj', pilnā bjaurybū ir neczyštībēs jōs ķēķystēs.

5. Ir ant jōs kaktōs parašytas wardas, paslēptine: diddeje Babelē, motina ķēķystēs ir wišū bjaurybū ant žemēs.

6. Ir aš reģejau tā moteriškē girtā šwentujū krauju, bey krauju Jēzāus luddininkū. Ir labay dywijsaus, jē reģēdams.

7. Ir angēls tare man: kam dywijaisi? aš taw sakysu paslēptine apie tā moteriškē, bey tā žwēri, kurri jē nēša, ir tur septynes galwas bey dēšimt raggū.

8. Tas žwēris, kurri tu reģeji, buwo, ir nier, ir wēl ateis iš gillumo, ir eis i prašuwimma; ir dywi-

sis gywēnājie ant žemēs, (kurri wardai ne stow raksti gywasties knygosā nū swieto pradziēs), reģēdami žwēri, kad buwo, ir nier, noris taczau yra.

9. Ir cē yra mislis, prie kurrēs išmintiēs reikia. Septynos galwas tai septyni kalnai, ant kurrū ta moteriškē sēd, ir yra septyni karālei.

10. Penki pūle, ir wiens yra, ir kīts dār ne atējo, ir atējes tur trum-pinteli cēšā pabūt.

11. Ir žwēris, kursai buwo ir nier, tai ašmafis, ir tas yra iš tū septynū, ir eina i prašuwimma.

12. Ir tie dēšimt raggai, kurrus reģeji, tai dēšimt karālei, kurrē karalyštēs dar ne gāwo, bet gāws kaip karālei ant wieno cēšo wak su žwērim'.

13. Szie tur wienā misli, ir dās žwēri sawo stiprybę ir maci.

14. Szie karāus su awinēlu, ir awinēlis jās pērgalēs, nēša jis Diešpats wišū wieshpaczū ir karāus wišū karālū, ir su jūm pwadintieji, bey išrinttieji, bey tiktintieji.

15. Ir jis tare man: tie wandens, kurrus reģeji, kur ta ķēķē sēd, tai žmones, bey pulkai, bey pagonai, bey liešumjei.

16. Ir tie dēšimt raggai, kurrus reģeji, ant žwēriēs, tie ķēķē ne ķēs, ir jē padarys pūstā, ir nūgā, ir jōs kūnā ēs, ir jē ugnimi šudēgis.

17. Nēša Diemas jiems tai dāre i jū širdi, daryti jo misli ir daryti wienā misli, ir dāt sawo karalyštē žwēriui, ikti iššipildant Diemo žodzams.

18. Ir moteriškē, kurrē tu reģeji, tai diddisis miestas, kursai karalyštē tur ant žemēs karālū.

18. Pērkšyrimas.

Apie sugrūwimma ir korawonē priekškrīstēs karalyštē.

Ir potam aš reģejau kūtā angēlā nušgenti iš dangaus, tas turrējo didde maci; ir jēme prašwitto nū jo šlaistummo.

2. Ir reše iš sylōs didzu balsu, ir

tare: fugruwo, fugruwo, Babelė did-
diji, ir pastojo wėlną namais, ir
pasilaikims wiřřu neczyřtųjų dwasř,
ir pasilaikims wiřřu neczyřřu ir ne-
řenczamų pauřřcų.

3. Nėřa wyno řerřto jės řerřy-
řřes wiřři pagónai gėre; ir řarálei
ant řemės su jė řerřawo, ir jės
řupcei pralobo iř jės didžio iř-
dykumo.

4. Ir ař iřgirdau řittą balsą iř
dangaus, tas tare: iřiekit iř jės
mano řmones, řad ne butumbit da-
lywi jės grietų, řad ne řo gántum-
bit jės řlogų.

5. Nėřa jės grietkai pritenka iřti
dangaus, ir Dėwys mėna jės nela-
bummo.

6. Uřmokėkit jei, řaip jiji jums
mokėjo, ir dwigubay jei darykit pa-
gal jės dąrbus; ir řurrų řylřu ji
jums ipyle, ipilkit jei dwigubay.

7. Kieřo ji řlowės řaw dare, ir
iřdyřusey elgieři, tieř jei ipilkit řan-
cjos bey raudojimo. Nėř ji řakó řa-
wo řirdij: ař ředų, ir eřmi řara-
řene, ir ne řusu nařřė, ir raudojimo
ne matyřu.

8. Todėl jės řlogos wiena dieną
ateis, řmertiř, raudojims, bey ba-
das, ugnimi ji bus řudėginta; nėřa
řłprus yra Ponas Dėwas, řursai
jė řudis.

9. Ir jė apwerķs, ir raudős del
jės řarálei ant řemės, řurrie su jė
řerřawę, ir iřdyřusey elgieři, maty-
dami dumus jės degimmo.

10. Ir iř tolo řlowės, bijodamėři
jės řancjos, ir tars: bėda, bėda,
diddis mieřtas Babelė, ans drutas
mieřtas! řu wiena adyna atėjo ta-
wo řudas.

11. Ir řupcei ant řemės werķs,
ir raudős řawije, řad ją taworus
ney wiens daugiaus ne pirtę,

12. Taworą aukřo ir řidąbro, ir
brangų ařmenicų, ir řemcųgų,
ir řilķų, ir řurpurős, ir brangiau-
řős drobės, ir řarloto, ir wiřřokio
mėdžio řlanney řwėpřanczo, ir wiřř-
řokiu ryķų elepanto-řaulų, ir wiřřo-
ķiu ryķų brangaus mėdžio, bey wa-
ro, bey geleřjės, bey marmoro,

13. Bey cinnamėto, bey tymiono,
bey mořřės, bey řodylo, bey wyno,

bey aľķęaus, bey řwėt-milcų, bey
řwęcų, bey řalwių, bey awų, bey
arķlių, bey wėřimmų, bey wėrgų,
bey řmonų duřřų.

14. Ir obolai, řureis tawo duřřia
mėgo, ną tawęs atřtojo, ir wiřřas-
gi řebu buwo bey řlownu, ną ta-
węs atřtojo, ir tu jau daugiaus tų
ne rařři.

15. Řupcei tořio taworo, řurrie
iř jės pralobo, iř tolo řlowės, bi-
jodamėři řawo řancjos, werķs ir
raudős,

16. řakydami: bėda, bėda, tas
diddis mieřtas, řurs buwo aprė-
dytas řilķais ir řurpura, ir řar-
lotu, ir apauřřintas buwo aukřu,
bey brangeis ařmenicęis bey řem-
cųgais!

17. Nėřa řu wiena adyna iřpųřtita
yra tořia bagotyřte. Ir wiřři ařru-
tų ponai, ir pulķas ařrutais řup-
cųjencų, ir ařrutininkai, řurrie ant
marių řupcųjauřa, řlowejo iř tolo,

18. Ir řerķe, dumus jo degimmo
matydami, ir tare: řas lygus tam
didžam mieřtui?

19. Ir jie meřdami duľķes ant
řawo řalwų, řauķe, werķe ir rau-
dojo, ir tare: bėda, bėda, tas did-
dis mieřtas, řurreme pralobo wiřři
ařrutus turri mariořa iř jo tawo-
ro! nėřa řu wiena adyna jis yra
iřpųřtits.

20. Džauķis tūmi, dangau, ir
jūs řwentieři apąřtalai bey prara-
ķai, nėřa Dėwas pagal juřų prową
ji řudijo!

21. Ir wiens druts angėls pařė-
le diddi ařmeni, řaip maľluno gir-
nas, jė i mares imette, ir tare:
taipo řu wietra pametams diddyřis
mieřtas Babelė, ir ne bus daugiaus
rařřas.

22. Ir balsas dainojencų bey ant
řtrumų řaidęencų wamųdininkų bey
trubininkų, jau daugiaus ne bus
tawije girdėtas; ir ney wiens re-
meřniniks wiřřokio remėřto daugiaus
tawije ne bus rařřas; ir maľluno
balsas ne bus daugiaus tawije gir-
dėtas.

23. Ir įwaleř řwiesummas dau-
giaus ne řibbės tawije; ney balsas
jaunickio bey marcjos ne bus ta-

wije girdetas; neřa tawo kupycei buwo kunigaiřkei ant řemės, neřa per tawo řynawimę paklydo wiřsi pagonai.

24. Ir krawjas praraktų bey řwentių įeme yra rąstas, ir wiřų ant řemės nuřawitų.

19. Pėřřyrimas.

řřrintųjį pergaleřimo-gieřmė.

ęotam iřgirdau balsę didų pulkų danguje, tie tare: Alėluja! Įęganims bey laupře, garbė bey řiprybe Diewui, muřu Wieřpaczui.

2. Neřa tikri bey teiřus jo řudai, kad diddeję kėřę apřudiřo, kurti řemę sawo kėřřawimu pagudinuo, ir krawję sawo tarnų atkerřio iř jės rankų.

3. Ir tare antru kartu: Alėluja! ir dumai aukřtyu eina amįinay.

4. Ir anie dwidėřimt ir ketturi wyřnećie, bey anie ketturi řwėrys parpale, mieldėři Diewę, ant řosto řėdinti, ir tare: Amen, Alėluja!

5. Ir balsas iřėjo iř řosto: laupřinkite muřu Diewę, wiři jo tarnai, ir kurti jo bięoties, abbieji ir maži ir diddi!

6. Ir ař iřgirdau balsę didžio pulko, ir nėy balsę didų wandėnų, ir balsę nėy sunkų perkunų, tie tare: Alėluja! neřa wiřřagalis Diewas karalyřę igawo.

7. Dęaugćimies ir linřminćimies, ir jam garbę dąřim; neřa awinėlo řwodbę priejo, ir jo pati priřitaiře.

8. Ir buwo jei dąřa apřiwilřt cęystais ir graćeis řilķais. (ęet řilķai yra řwentių teiřybė.)

9. Ir jis tare man: rąřyt: iřęanyti pakwieřieji ant awinėlo wakareńės. Ir jis tare man: tai tikri Diewo řodzei.

10. Ir ař pilau jam i řojas, jo melřtis. Ir jis tare man: dabóřis, ne daryř to, ař eřmi tawo draugę, ir tawo broli, ir turtinęų Jėzaus luddimę; Diewo melřtis. (ęet Jėzaus luddijims yra dwasė prarąřřės.)

11. Ir ař reęėjau dangų atwirę, ir řtay, baltas arklys, ir ant jo řėdis, wadinnams wiernas ir tikras, ir řudij bey karąuja su teiřybė.

12. Ir jo akys, kaip uęniės lieřna, ir ant jo galwės daug wainiķų, ir turtėjo wardę rąřytę, kurti nėy wiens ne řinniojo, kaip tik jis pats.

13. Ir buwo apřwilřtas rubu, krawjais apřlakřitu, ir jo wardas wadinnams: Diewo řodis.

14. Ir ji řėke dangaus pulkai ant baltų řirgų, apřwilřti baltais ir cęystais řilķais.

15. Ir iř jo burnės řio ařtrus kurdas, kad tami pagonims iřtiktu, ir jis waldys juř alećinne ryřķe. Ir jis mindžeį řpauřtuwę wyuo bairęgo kerkto wiřřogalinęio Diewo.

16. Ir tur wardę rąřytę ant sawo rubo, ir ant sawo kulřės, řitaiř: karalus wiřų karalų, ir Wieřpats wiřų wieřpacų.

17. Ir ař reęėjau angėlę řanlej řtowinti, ir jis řauķe didzu balsu, ir tare wiřřiems pauřęęams po dangum' lėkantiems: eikite řen, ir řuřřinkit ant wakareńės didžeio Diewo.

18. Kad walgitumbit kunę karalų ir žalnėrų wyřnujų ir kunę řiprujų, ir řirgų, ir ant jų řėdinejų, ir kunę wiřų walnų ir wėrgų, abbejų ir maži ir didži.

19. Ir ař reęėjau řwėri, ir řemės karalus, ir jų pulkus řuřřinkufus, karant su tami, kurtai ant řirgo řėdejo, ir řu jo pulku.

20. Ir tas řwėris buwo řugąnts, ir řu įumi netikrąřis praraktas, řenķlus daręřis po jo akių, kurtis iřwadžeio immancęus řwėriės řenķlę, ir mieldęęęęřus řwėriės abrojo; řildu abbudu gywu buwo imeřtu i uęniės pilnę dūbę, řera dėgancę.

21. Ir Pitti buwo nuřawinti karadu to, kurt ant řirgo řėdejo, iř jo burnės iřeinancęu, ir wiři pauřęęei priřileře jų meřős.

20. Pėřřyrimas.

ępie řarķę it atriřę řmalę, ęog bey ęagog; ir řudę bięnę.

ęet ař reęėjau angėlę nų dangaus nuřęęęanti; tas turtėjo řillummo raktę, bey diddi lencugę sawo rankoje.

2. Ir jis řugawo řmalę, řęęęit řalti, butent wėlnę, arba řėtonę, ir řuriřo ji ant tūřřancęų mėtų.

3. Ir imētes jī i gilluma, uzra-
finno jī, ir ušpēcizvētījo wīrhuj
ant jo, kad ne daugiaus išwadzūtu
pagonus, ikki pērcitu tūkstāntis mē-
tai, ir potam tur atrīstas but trum-
pam cēsui.

4. Ir aš reģejau sōstus, ir jie at-
sīfēdo ant tū, ir jiems buwo dūtas
sūdas; ir dušias nukirstujū del lud-
dijmo Jēzaus, bey del Diewo žo-
dzio, ir kurrē ne buwo meldeši žwē-
riēs, ney jo abrozjo, ir ne buwo pri-
emē jo ženkļā i sawo kaktā bey i sa-
wo rankas, šie gvwēno ir karalāwo
su Kristum' tūkstāntis mētū.

5. Bet Pitti numirrieji ne pastōjo
wēl gwi, ikki pērcjus tūkstāntis mē-
tū. Tai pirmasis prīsfēlīms.

6. Iškānytas ir šwentas yra, fur-
sai dāli tur pirmame prīsfēlīme;
ant tokiū antrasīs smertis ne tur
walēs, bet jie bus kunigai Diewo
bey Kristaus, ir su jām karalāus
tūkstāntis mētū.

7. Ir pērcjus tūkstāntis mētū, šē-
tons bus atrīstas iš sawo kalējimo.

8. Ir išeis išwadzot pagonus i
kētturis žēmēs kampus. * Geg ir
Magog, jūs surinkt i kārā, kurrū
skaitlus yra kaip žiezdroš prie mariū.

* Ejet. 38, 2.

9. Ir jie stōjōši ant žēmēs pla-
tūmmo, ir apostōjo abazā šwentu-
jū, bey mylētāji miestā. Bet ugnis
pūlusi nū Diewo iš dangaus, sū-
de jūs.

10. Ir wēlnas, jūs išwadzojēsis,
buwo mēstas i ugningā dūbē, bey
sērā, kur žwēris bey netifras prāra-
kas buwo; ir bus kanfinnami Dienā
ir nakti nū amžīū ikki amžīū.

11. Ir reģejau diddi baltā sōstā
ir tā, ant jo sēdinti, nū kurrō aklū
bēgo žēme ir dangus, ir jiems wie-
ta ne buwo rasta.

12. Ir reģejau numirrusus, abbe-
jus ir mazus ir didzus, stowint po
Diewo aklū, ir knygos buwo atwēr-
tos. Ir wēl kittos knygos buwo
atwērtos, kurrōs yra gvwastīēs. Ir
numirrieji buwo sūditi iš rāstō kny-
gosa, pagal jū dārbus.

13. Ir marios dawe numirrusus,
kurrie josa buwo, ir smertis bey
pekla dawe numirrusus, kurrie josa

buwo; ir buwo sūditi, kōzinas pagal
sawo dārbus.

14. Ir smertis bey pekla buwo
mētamu i ugningā dūbē. Tai esti
antrasīs smertis.

15. Ir jey kurri ne rādo parašytā
gvwastīēs knygosa, tas buwo ime-
stas i ugningā dūbē.

21. Pērsfyrīmas.

Eštnas reģīmas apie naujā Jeruzalē.

Ir aš reģejau naujā dangū, ir
naujā žēmē. Nēsa pirmasis dan-
gus, bey pirmoji žēme sugaišo, ir
mariū jau nier.

2. Ir aš Jonas, reģejau šwentā-
ji miestā, naujā Jeruzalē, nū Die-
wo iš dangaus nusišlēidzencē, pri-
taišytā kaip marcē, išrēdytā sawam
wyrui.

3. Ir iškirdau diddi balsā nū sō-
sto, tārenti: štay, Diewo šētra prie
žmonā, ir jis prie jū gvwēs, ir jie
bus jo žmones, ir jis, pats Diews,
su jeis bus jū Diewas.

4. Ir Diewas nušlūstis wišas
āšaras nū jū aklū, ir smercziō jau
ne bus, ney raudojimo, ney rēkšmo,
ney pērsulū ne bus; nēs pirmāsīs
pērējo.

5. Ir sēdis ant sōsto tare: štay,
aš wišlab nauja darau. Ir jis man
tare: rāsyk; nēsa tie žodzei teišus
ir tikri.

6. Ir jis tare man: atlikta. Uš
esmi A ir O, pradzia ir galas. Uš
ištroskūsam dīšu iš wērsnēs gvwējo
wandens dōwanay.

7. Kas pērgal, tas tai wišlab i
dalykus gāus, ir aš busu jo Die-
was, ir jis bus mano sunus.

8. Bet ausiminnusiems ir netifkin-
tiems bey bjauriems, bey razbāi-
ninkams, bey kēšpininkams, bey žy-
nēms, bey balwonininkams, bey wiš-
siems mellaģiems, tū dallis bus dū-
bēj, ugnim' bey sēra deganczōj, kōf-
tai yra antrasīs smertis.

9. Ir atējo pas manē wiens anū
septynū angelū, kurrie septynis kau-
šus pilnus turrējo septynū paskut-
tinū slogā, ir su manim kalbēdams
tare: eikš, aš taw parōdisu mote-
riškē, awinēliō marcē.

10. Ir nuwedde manē dwāseje ant

10. Ir jis tare man: ne uipēc-
wētīk prarakāwimo žodžus šiosa kny-
gos; nesa czešas arty.

11. Kas nelabs, tas wis testow
nelabs, ir kas neczyštas, tas wis
testow neczyštas; bet kas gėras, tas
wis testow gėrs, ir kas šwentas, tas
testow wis šwentas.

12. Ir štay, aš ateimi wēikiey, ir
mano alga su manim', dūt kožnam,
kaip jo darbai bus.

13. Aš esmi A ir O, pradžia ir
gālas, pirmasis ir pastutinnis.

14. Išganytingi tie kurrie jo pri-
sākimus laiko, kad jiems wale butu
ant mēdžio gywasties, ir pro war-
tus ieiti i miestą.

15. Aš laukė yra šunys bey žy-
nei, bey kėšnininkai, bey razbainin-
kai, bey balwonū-garbintojai, ir wis-
si myli ir darą mellus.

16. Aš Jėzus funcziau sawo an-
gėlą, jums tai luddit surinkimāse.

Aš esmi šaknis gimminės Dowido,
šwēsi aušrės žwaigžde.

17. Ir Dwāse bey marti taria:
eikš. Ir kas tai gird, tas te sako:
eikš. Ir trokštąsis te ateit, ir no-
ris, tas t' imma gywasties wandens
dowanay.

18. Bet aš luddiju wissiems gir-
dintiems prarakāwimo žodžus šiosa
knygos: jeį kas prideda, tai Diews
pridės jam slogas, šiosa knygos
parašytas.

19. Ir jeį kas atims tiems žo-
dziems knygu šitto prarakāwimo, tai
Diews nutrauks jo dali nū gywa-
sties knygu, ir nū šwentajo miesto,
ir nū to, kas šiosa knygos rašyta.

20. Taria, kurs tai luddija: beje,
aš ateimi wēik. Amen. Beje, ateik,
Pone Jėzau.

21. Malone musū Pono Jėzaus
Kristaus t' essie su jums wissais.
Amen!